DIKȚIONARŬ

ELINO-ROMÂNESKŬ

tradusŭ

dupe al luĭ Skarlatŭ D. Bizantie

de

G. IOANIDŬ

fostul profesorŭ de limba Elineaskă în gimnasiul Naționalŭ.

ла каре s'adъогаt ші ȣnȣ Вокавȣларȣ алfaвetiкȣ de ворбе Еліnешті natȣралisate în лімба Ромîneaскъ.

прекȣт ші ȣnȣ Dікціоnарȣ de nȣme пропрii, че se întîmпinъ în ȣstopiĭ Елinĭ.

şi

nište tавле хроnолоџiче de istopia Елinілор, ші înкъ ȣnа de semnele apitmetiче Елineштĭ.

лȣкpatȣ ші tinъpitȣ кȣ келtȣiала Statȣлȣĭ.

BUKUREȘTĬ

ÎN TIPOGRAFIA STATULUĬ.

1864.

în semnъ de рекъноштінцъ

dedікъ

АЧЕАSТЪ КАРТЕ

traдъкъторъя

ПРЕА ФЕРІЧИТЪ ȢМБРЪ!

Ціе în віртȣоаsа tа віацъ s'а dedікаt оріціналȣл ачеstȣї Dікціонарȣ̆ de кътре аȣtорȣл sъȣ̆ sпре dовадъ de рекȣноштінцъ din партеа преа преціоаsеї tале пatріï пентрȣ мȣлтеле ші fелȣріtе віне-фачерї, че în toatъ віаца tа прін пеоволоsіtе оsteнелї, прівацїї, ші авнегацїї de sine аї ревърsаt аsȣпръ'ї, контрівȣind маре парте ла лȣмінареа ші ліверареа еї. Dар оаре кȣ маї пȣцін ȣ̆ dрептȣ̆ кȣвîнtȣ̆ de adînкъ рекȣноштінцъ atît din партеа пatріі меле, кît ші din партеа меа traдȣкъtорȣл лȣї în лімва ачеstiї пatріï se кȣвіне а'л dedіка респектавілеї tале ȣмвре, dака п'amȣ̆ авȣt порочіреа de а te înвеселі în sкȣмпа tа віацъ кȣ роdȣл продȣsȣ̆ din zелоаsеле tале оsteнелї, че аї dепȣs sпре лȣмінаре ші în преа їȣвіtа tа Ромînіе, а doа а tа пatріе, din каре ші еȣ̆ м'amȣ̆ înпъртъшіt, înкît а' цї пȣtеа adȣче ачеаstъ офрандъ?

Патріа меа, пре їȣвіtа tа Ромînіе, ші ціе рекȣноаште маре парте din toтȣл, че dатореазъ преа fеріч іtеї мемо рїї а реposатȣлȣї Лазърȣ̆ în реsтавіліреа înstрȣкціі націонале; къчї tȣ, віртȣоаsе sȣfлеtе, аї îndemnat пе sінгȣрȣл патронȣ̆ ал înstрȣкціі пȣвліче п' ачеа време, пе fерічіtȣл întрȣ помепіре Грігоріе Брîнковеанȣл, а trіміtе tінерї stȣdіошї Ромînї în Еȣропа, sъ înвеце speціале штііnце, «ка sъ авецї, însȣшї te amȣ̆ аȣzіt маї de мȣлtе-орї zікînдȣ'ї кȣ înфокаtȣ̆ zелȣ̆, пatріоцї înвъцъtорї, іар пȣ sъ рȣгацї пе streinї»; ші резȣлtаtȣл ачеstор пatріоtіче повеце а fоst trіміtереа în лȣміната Еȣропа а челор dintîї профеsорї Ромînї, каре dȣпе меріtоsȣл în пatріоtіsмȣ̆ Лазърȣ̆ аȣ întins каріера înstрȣкціі націонале, ші аȣ̆ fъкȣt întр' însа пеаштептаtе înaintърї.

Пріімінd dар, преа fерічітъ ȣмбръ, ачеаstъ dedікаціе ка ȣпȣ̆ semпȣ̆ de рекȣноштінцъ din партеа пatріі меле ші dintр' а меа, ȣмвреште sȣвt лінімштіtа tа ȣмвръ, ка toтȣ̆ помȣл роаdа sа sȣвt ȣмвра фрȣпzелор sале, ачеstȣ̆ продȣsȣ̆ ал оsteнелелор tале, ші віне-кȣвіntеазъ din локȣл репаоsȣлȣї sȣфлеtȣлȣї tъȣ̆ înaintареа Ромînіеї întрȣ челе че în віацъ кȣ чел маї маре zелȣ̆ dоріаї, ші din adînкȣл інімеї ораї ка ȣпȣ̆ вȣпȣ̆ коsмополіtȣ̆ оменімії întрецї.

sȣfлеtеsкȣл

tъȣ̆ fіȣ̆

G. Ioanidŭ.

ПРЕFAЦЪ.

Depѕїȣ пе алтарѕл Patpiї înкъ o карte, intîia în felѕл sъȣ, рекоmandatъ despre mepitѕл eї кїар de пѕmеле sъȣ, Dікціonapѕл Elino-pomîneskȣ, продѕsȣ din evenimentеле de ла 1848; къчї în întpepѕпціа instpѕкції пѕбліче de atѕnчї înцелепчїѕnea ачелії опоравілеї efopiї a kinzѕit, ка профеsopiї цimnasiaлї sъ лѕкpeze în intepвалѕл neaкtiвitъцiї лор кърціле didaктiче pesпектiве fie-каре în черкѕл misii sале професіонале; kînd шi sѕв-semnatѕл a fost însърчinatȣ ка профеsopȣ de лimба Еленікъ кѕ лѕкрареа, saȣ tpadѕчереа Dікціonapѕлѕї Elino-pomîneskȣ dѕпе ал D-лѕї Sкарлat Bizantie, преsкѕptatȣ depe алтѕл mѕлt маї волѕminos în kadpѕл, че se веde. Dap oape dѕпе ніште enopme osteneлї de atîці anї kopesпѕnde ва ла претinsa în toate опереле eksaktitate шi пepfекціе? ла ачеаsta пѕ mъ daȣ pesпonsaбілȣ; къчї în Dікціonapȣ, maї mѕлt de kit în toate, se întîmпinъ în konsѕлtapea sa ліпse, че daȣ totdaѕna причinъ de nemѕлцѕmipe челор че 'л konsѕлtъ; mъ mîngîїȣ însъ кѕ idea, къ toці кѕnosк къ înчепѕtѕл ape nedesлipitъ de sine însѕшimea de inпepfекціе, шi къ dѕпе pepѕmitѕл Ateneanȣ opatopȣ Isoкpatѕ, челор че înчеп se atpiбѕе adмipaціе, їap пepfекціonъtopiлор лаѕdъ; fъpъ însъ a претinde nічї admipaціа кѕвenitъ челор dintîї, nічї mъкар лаѕda челор d' ал doiлea, черȣ indѕлцinца kompatpioцiлор пentpѕ defекtеле saȣ ліпseле, че лi s' ap пъpea, къ întîmпinъ, dîndѕ 'mї dpeпtate, шi aкopdîndѕ 'mї eptape din привinца грeѕtъцiлор, кѕ каре лesne пot da кѕ sokoteaлa, къ m'amȣ лѕпtat, kit amȣ пѕtѕt, a ле înлъtѕpa, провenite maї кѕ seamъ din stpimtimea лimбеї noastpe întp'o matepie, în каре maї mѕлt de kit în op-каре алтъ tpaкtaціе se чере neапърat o кларitate eksaкtъ, ачеаsta fiind sinгѕpѕл skoпȣ шi misia ѕпѕї Dікціonapȣ, a еksпліка desлѕшit шi пречis adeвъpatѕл înцелеsȣ, шi a pesпіка пѕanцеле ворбелор пропѕse a tpadѕче dintp' o лimбъ op-каре întp' алта, dap maї вiptos dintp' o лimбъ aша de întinsъ шi вогатъ ка чеа Еленікъ întp' a noastpъ, че se aseamъпъ кѕ a воi a înбpъка ѕпȣ tpѕпȣ mape шi 'пaлтȣ кѕ o xaїпъ mікъ шi skѕptъ; кѕ toate ачеstea spe îndепліnipea skoпѕлѕї amȣ întpeбѕinцat în mѕлte aneвoinцe пе лîngъ ворбеле Latine, adікъ stpъбѕne, din каре neапърат ѕpmeazъ a пе înпліni ліпsеле, шi metodѕл пepiгpafікȣ saȣ desкpiptiвȣ, adъorînd ѕпе-opї шi ворбе Fpanцozeшti шi Tѕpчeшtї kїap, ѕnde înлеsnipea înцелеџерii mi s' a пъpѕt, къ se поate doбîndi npin asemenea ажѕtoape; къчї ap fi foapte пелоџікȣ a еksпліка чinева челе пекѕnoskѕte прin челе neînцелеse, шi a nimічi misia лimбеї, каре пѕ este алтȣ de kit калеа ideiлор, adікъ komѕnікареа лор прin înцелеџере desъвîpшitъ.

Iap despre пaptea графікъ s' a skpis кѕ літере Latinoкipiлene, прекѕmȣ se oвічпѕїa, пе kînd s'a skpis, nefiind înкъ adoпtate în întpегȣ літереле Latine, прекѕm sînt акѕm, кѕ toate къ, de шi ap fi fost adoпtate ка astъzї, пѕ крeзȣ, къ m' aшї fi fost îndъплекatȣ a ѕpma padікала optoгpafie, пе fiind аплікавілъ, nічї pealisaвілъ

алtiел, dekît пресѕпѕind, кѣ totȣ Ромîнѕл, каре воiеште kît de пѕцinȣ a skpi, ape, ші тpeвѕie неапѣрат se aiвѣ în капѕл sѣȣ dikцionapeле tѕtѕлор лiтвелор, кѕ каре a авѕt комѕnikацie лiтва Ромîнѣ, ші maї кѕ seamѣ пе ал челiї Латinе, ка sѣ поатѣ skpi фѣрѣ грешеалѣ padikалmente, în вpeme че, daka ap fi fost npiimitѣ skpiepea fonetikѣ, sѕплiнiндѕ se алфаветѕл Латinȣ кѕ оаре каре лiтере saȣ semne a ле sѕнетелор че i лiпsesk, adoптарea лѕї în skpiepea Ромîнѣ ap fi fost de mape преців ші фолоsȣ în пpiвiнца națiоналiтѣцii noastpe, iap нiчї de кѕm пiedikѣ, ші o некontenitѣ nedomipipe, ші алѕnекаре în фелѕpite грешелї optorpafiче. Dap nѣdѣждѕim, кѣ експерiинца ва потолi екчесѕл zелѕлѕї ші întѕsiasmѕлѕї patpiotikȣ atît în skpiepe kît ші în лiтвѣ, ші не ва adѕче ла лiнia de mѣsѕpѣ ші кѕmпѣtȣ, каре este васѕл nestpѣmѕtaвiлȣ ал totȣ вiнелѕї, saȣ, потȣ ziче, кiap вiнеле; кѣчї este netѣгѣdѕitȣ adeвѣpȣ, кѣ adeвѣpatѕл вiне în џенералȣ нѕ поате eksista фѣрѣ mѣsѕpѣ. Epte mi se dap de iѕвiцiї meї компатpioцї a ziче dѕне a mea пѣpepe, кѣ din nenopoчipe лiпsa de mѣsѕpѣ atît în кѕлtiвapea лiмвеї пpiвitѣ in tinii ші idioшеле sале, kît ші în modѕл skpiepii de astѣ-zï, se фаче o вapikadѣ înпiedikѣtoape ла întindepea înstpѕkцii пѕвлiче, maï кѕ seamѣ în класеле npimape, ѕnde ap fi tpeвѕit ne-апѣpat ка фраџеda жѕnime sè sѕгѣ npin лiтва maтеpнѣ, ка лаптеле кpeskѣtopȣ în пpѕнчia sa, ideiле хрѣнitoape ші фopmѣtoape de soчiaлa лор omenitate. M' aші fi пѕtѕt întinde maï mѕлt, експлiкîndѕ mѣ maï пе ларгȣ întp'ачeastѣ foapte împoptantѣ kestie, a кѣpia sѕвiектȣ este fondamentaлѕл васȣ ал кѕлtiвѣpii ші фopmѣpii omѕлѕї în destinaцia, пентрѕ каре este креатȣ, ші maï кѕ seamѣ în пpiвiнца нацii noastpe, каре чере неапѣрат челе maї efektѕoase ші efikaче miжлоаче de mopaлisapea sa ші snopipea în штiiнце de totȣ фелѕл, ші кѕноштiнцеле tpeвѕinчoase snpe a аџѕнџе, ѕnde чiвiлisaцia sekoлѕлѕї o îппiнџе. Dap лаsȣ aчeasta a se înцелеџе кѕ кѕвenita пѣtpѕndepe, ші a se kinzѕi кѕ maтѕpitate de кѣtpe zeлѕл patp'otikȣ ал estimaвiлiлор patpioцї, întp' a кѣрора komпetinцѣ este înkpedinцatѣ opranisapea ші efektѕapea instpѕkцii пѕвлiче, snpe a înлѣtѕpa пiedicеле вapikadante, ші a 'i netezi калеа, ка sѣ прогреseze кѕ паші pепеzï în asemѣнape (dap în пропорцї negpeшit mѕлt maï mapї dѕне întindepea sa de astѣzï) кѕ прогреseле dobîndite de ла 1830 пînѣ ла 1848.

Обiектѕл Dikцionapѕї de фацѣ este лiтва Еленiкѣ, ал кѣpia преців este atît de sѕпpemȣ, în kît aвia se поате eksпpima mepitѕл eï кѕ titлѕл de лiтвѣ a zeiлор, прекѕm o препѕmiseрѣ чеї че кѕ destѕлѣ пѣtpѕndepe înцелеseseрѣ џенiѕл sѕвлimȣ ал eï, ші în adeвѣpȣ a mepitat ачеstȣ titлѕ; кѣчї de toatѣ лѕmea лiтepatѣ ші чiвiлisatѣ este кѕnoskѕtȣ, ка ea este вatpa saȣ matka tѕtѕлор штiiнцелор ші apteлор, ші dintp' însa ші npintp' însa s'aȣ întins aчestea ла toate нацiiле, kîte aȣ авѕt nopoчipea de a se лѕmina, în kît ші înвенцiiле челе de maï în ѕpmѣ ші пînѣ astѣ-zï în toate нацiiле îшї dobîndesk nomenклатѕpa de ла dînsa, mѣptѕpisindѕ se npintp' aчeasta sѕпepiopitatea eï în pелацie кѕ toate челе-л-алте npin aвondiнца, komпonisiлitatea, ші mѕлѣdioшia eï. Iap în pелацie кѕ noï este maї кѕ deoseвipe mepitoasѣ din mѕлta afinitate, че аре кѕ лiтва Ромîнѣ atît în ворве ші în tinї, kît ші кiap în фpase ші idiotismѕpї, (afapѣ din kîte sînt лѕate npin stpѣвѕna noastpѣ Латinѣ) прекѕm ποθή, пoftѣ, τρυγίον, tpirie, ξάμμα, skamѣ, ші алтеле mѕлte, каре sînt natѕpaлisate кiap în лiтва цѣpaniлор noшtpi, ші maї вiне кѕnoskѕte лор de kît opѣшanilор; de aчestea amȣ adѕnat întp' ѕнȣ фелȣ de Вокавѕлapȣ алфаветikȣ, kîte s'aȣ пѕtѕt кѕлеџе, каре s'a aшezat ла sfîpшitѕл Dikцionapѕлѕї, прекѕm se веde. aчeasta dobedeште фѣрѣ îndoiaлѣ istopiкѕл adeвѣpȣ, кѣ în Dачia aȣ fost колonisate seminцiї Елениче кѕ mѕлtȣ maї 'nainte de колonisaцia Pomanѣ; ші aчeasta лesne se поате вѣdi кѕpiositѣцiї op кѕї npin паpaлелismѕл aчеstop doѣ лiтвї.

Апоï пе лîнгѣ aчestea ni se maï adaorѣ maї пpesѕs de челе-л-алте ші intepesѕл sf: noastpe pелiцii; fiind кѣ dintp' aчеastѣ ші npintp' aчеastѣ întp' adeвѣpȣ zeeaskѣ лiтвѣ авеm toate sf: noastpe skpintѕpї, ші toate skpiseле sf: пѣpiнцї. прекѕm ш

toatъ ɥesъtꙋpa ɥeрemoniaлъ (slꙋжвeĭ) a sf: Бiseрiчe. Din toate dap aчestea se въdesk mapiлe folóase шi avantaжe, чe пꙋtem tpaɥe din sepiosꙋл stꙋdiꙋ aл aчestei клa-siчe лimвĭ, aĭ кърia aꙋtopĭ, пꙋ пꙋmaĭ aĭ ношtpiĭ Бiseрiчeшtĭ, dap шi чeĭ maĭ векĭ npofanĭ stꙋdiaɥĭ кꙋ stъpꙋinɥъ ne пot прокꙋpa лꙋminate simɥiminte de soɥiaлъ mo-paлitate peлiɥioasъ, de înɥeлeaпtъ лiвeptate, шi de adeвъpatꙋ natpiotismꙋ, шi în ɥe-nepaлꙋ de toatъ вiptꙋtea, спpe a ne кꙋлtiва omenitatea, шi a ажꙋпɥe лa sꙋвлima noastpъ destinaɥie de adeвъpatꙋ omꙋ; спpe neîndoĭasъ înкpedinɥape a aчestꙋĭ adeвъpꙋ neкonte-staвiлꙋ se adꙋк de mъptꙋpie чeлe zise de mapeлe Iepapxꙋ Basiлie, кopifeꙋл sf: пъpinɥĭ aĭ sf: Бiseрiчe, în кꙋвîntꙋл sъꙋ întitꙋлatꙋ, «Кꙋm se пot foлosi tinepiĭ кpeшtinĭ din skpiseлe Eлineшtĭ (atît noetiчe кît шi npozaiчe)„. къ ideiлe шi înɥeлesꙋpiлe, чe stꙋdioшiĭ tinepĭ кpeшtinĭ кꙋлeг din skpiseлe чeлe клasiчe aлe aꙋtopiлop Eлinĭ, лe sînt кa o npe-гъtipe (кa aпъpateлe въпsitopiлop de чeлe de въпsit) пentpꙋ пътpꙋndepea шi efeкtꙋapea повeɥeлop шi поpꙋпчeлop Eвaпɥeлiчe, кape de îndatъ s'ap пъpea кꙋ пeпꙋtinɥъ de a se peaлisa, dîndꙋ лe de eкsemnлe пe Sокpatꙋ, пe Пepiклeꙋ, пe Apistidꙋ шi пe aлɥĭ de omeneaskъ вiptꙋte въpваɥĭ in Eвaпɥeлiкa dpaгoste шi pъвdape.

Din toate dap aчestea se înɥeлeɥe, къ ni se peкomandъ кꙋ dinadinsꙋл stꙋdiꙋл aчesteĭ mꙋлt în toate npiвinɥeлe npeɥioaseĭ лimвĭ, кa în toate peлaɥiiлe maĭ sꙋs amintite sъ ne foлosim. Iap mie, npea ĭꙋвiɥĭ кomnatpioɥĭ, dꙋпe кꙋвinteлe date лa înчeпꙋtꙋ, aкopdaɥĭ indꙋлɥinɥъ în кîte пꙋ s'a пꙋtꙋt ажꙋпɥe skопꙋл de npefeкɥie, peкꙋnoskînd însъ tot de odatъ шi foлoaseлe шi înлesnitoapeлe ажꙋtoape, чe пꙋteɥĭ doвîndi din пeкpꙋɥateлe шi îndeлꙋпгateлe meлe dꙋпe пꙋtepe osteneлĭ (denꙋse în aчeastъ лꙋкpape) în stꙋdiꙋл aчesteĭ лꙋminъtoape a omenimiĭ лimвĭ, шi aл epꙋdi-ɥiлop шi sꙋвлimiлop eĭ aꙋtopĭ.

Г. IOANIDꙋ.

DIKЦIONAPЪ
ЕЛINO-POMANESKЪ.

A.

A, α, ἄλφα, (τὸ), nedeкл: întîia літеръ a алfaветвлві Еліneskъ; вezî Ἄλφα. || (fiгр.) înчепвтвл «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω,» eв sînтв înчепвтвл шi sfîpшітвл. ка semnъ apitmetikъ, daka ape акчентв d' asвпра, ά, însemneazъ вnъ (1), saв întîiв, iap daka sввskpisв ᾳ, o mie (1000), аша ᾳά, 1001, ᾳωά, 1801.

Ἀ (sввц. sвfл) se комnвne кв мвлте zічері, skimвîndв ле înцелesвл în feлвpite kinвpi. шi 1) ка neratiвъ, saв npiвatiвъ (fъpъ, saв ne) însemneazъ neraцie, ad: тъгъdвipe, npiвaцie, ad: лinsipe, saв înnpotiвъ de вnъ лвкpв, δῆλος, ἄδηλος, înвedepatъ, neînвedepatъ; κακὸς, ἄκακος, pъв, nepъв; νόμος, ἄνομος, леце, fъpъ de леце ш.ч.л. întp'aчeastъ însemnape, kînd zічерea вpmъtoape înчене de ла вокалъ, se întpeввne întpe amîndoъ вокалеле maî de мвлте opî konsвna ν nentpв eвfonie,: ἄξιος, ἀνάξιος, вpednikв, neвpednikв; ὅμοιος, ἀνόμοιος, asemenea, neasemenea ш.ч.л. 2) ка aдвnatiвъ (în лoкв de ὁμοῦ, înnpeвnъ) însemneazъ вnipe, adвnape, saв notpiвitate de doъ лвкpвpî maî кв seamъ: ἀδελφὸς în лoкв de ὁμόδελφος (dintp' aчeлашî nînтече saв maткъ, δελφὺς, -ύος,) fpate; ἀκόλουθος în лoкв de ὁμοκέλευθος (mepгînd пе aчeeaшî кале, κέλευθος) вpmъtopв. ἀτάλαντος în лoкв de ἰσοτάλαντος, deonotpiвъ ла гpeвtate, τάλαντον. 3) ка mъpitopв (npea, foapte) însemneazъ мвлтв, saв mape: Ἀχανής, мвлт adînkatъ, saв npъnъstiosв; ἄξυλος, de мвлте лemne, (ξύλα) ш.ч.л. însъ aчeastъ însemnape este papъ, шi noate шi îndoioasъ. 4) ка nлeonastikв (npisositopв), saв eвfonikв se nвne de мвлте opî maî 'nainte de zічеріле înчепвте de ла doъ konsвne, fъpъ a adъoгa чeвa ла însemnapea лop: στάχυς, ἄσταχυς, snikв; σπαίρω, ἀσπαίρω, sъpв, mъ вatв, ш. ч. л. npeквm шi în лimвa вopвitoape, πήγανον, ἀπήγανον, pвtъ; шi în лoкв de κινάρα, ἀγκινάρα, anгinapъ, шi алтеле.

Ἁ (asnip: лвnгв.) Dop: în лoкв de ἡ fem. ал лвî ὁ, apt.

Ἅ, (skвptв) nevt: îm: ал лвî ὅς, peл: 2) Dop: în лoкв de ἑὰ, nevt: îm: ал лвî ἑὸς, ал sъв.

Ἅ (лвnгв) fem: înd: ал лвî ὅς. 2) Dop: în лoкв de ἥ, fem: de aчeлашî.

Ἆ (sввц: чipк) intep: къit: kînd esnpimъ miлъ: «Ἆ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κακ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.» Om: 2) mвstpвt: (кв nекazв, saв вatжокopipe): «Ἆ δειλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.» Om: «Ἆ δειλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς». Om: 3) mip: «Ἆ, μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο.» Eпiгp: 4) onpit: (вpmînd μή): «Ἆ μὴ λέγ', ὦ πόνηρε, ταῦτα.» Ἀριστοφ:

ᾯ (asn: чipк: шi sввsк:), Dop: în лoкв de ᾗ dat: sinг: fem: ал лвî ὅς; se ia шi în лoкв de adв: лок: saв asem: «Ὁ δ' ᾆ πόδες ἄγον, ἐχώρει.» Ткp: «ᾯ τάχος εἰς Αἴγυπτον.» Ткp: (вezî шi ᾗ.)

Ἅ, ἅ, saв Ἆ, ἆ, saв Ἅ, ἅ, ἅ, intep: de pîsв, saв simвлв de ввквpie, (ка ла noî xa xa xa). «Βαβαὶ, χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ βάκχιος ἅ ἅ ἅ.» Eвp.

Ἆ, ἆ, intep: въitъt (esnpimînd mîxnipe, saв dвpepe, ка ла noî ax, ax!) «Ἆ, ἆ, ὀδύνη με τείρει» Eвp. «Καὶ εἶπε Γεδεών. Ἆ, ἆ, Κύριέ μου Κύριε» Skp. 2) onpit: saв mвstpъt: «Ἆ ἆ, τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερε,» Apistf. «Ἆ, ἆ, μηδαμῶς, μή, πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος» Σοφ:

Ἀάατος, (ὁ ἡ) noet: [ἀ, ἄατος, neвъtъ-

пътоpŭ; къчї ꙋна din челе доъ прївативе apdiкъ пꙋтереа челїї-л-алте; saŭ ἀ, inteц: ші ἀατὸς din ἀάομαι] (чел de ал doiлеа а лꙋнгŭ), мꙋлтŭ вътъмъторŭ, преа оsteнivоsŭ, foарте анеvоiоsŭ. «Ἀάατον στυγὸς ὕδωρ», Ом: Іл: Ξ. «Ἄεθλος ἀάατος» Од: Φ. Χ. 2) пас: (чел d' інтїїŭ а скꙋртŭ, [ἀ, ἀατὸς] пеbіntꙋitŭ, іntreгŭ, некълкатŭ. «Κάρτος ἀάατον», Аполл: «Ἄεθλος («Ὅρκος) ἀάατος.» Ом:

Ἀαγὴς, έος, (ὁ, ἡ), поет. [ἀ, ἄγνυμι] пефърїматŭ, пеfрїнтŭ, întreгŭ; saŭ анеvое de фърїмат; (прін ꙋрм:) цеапънŭ, tape, sdравънŭ, solidŭ.

Ἀαδεῖν, (din Лакоnікꙋл ἄαδα, лінсъ) а fi лінsitŭ, fлъмîndŭ, пемîнкатŭ; saŭ Dор: în локŭ de ἀηδεῖν, а адꙋче скънъраре, неплъчере. [din

Ἀαδὴς, έος (ὁ, ά). Dор: în локŭ de ἀηδής.

Ἀάζω [ἄω], віit: ἀάσω (чеї-л-алцї тімпї пеіntреꙋвіnцацї) резꙋфлꙋ, аꙋꙋрезŭ кꙋ гꙋра deskisъ калdŭ, împротівъ de sꙋflꙋ. «Φυσῶσι μὲν γὰρ ψυχρὸν, ἀάζουσι δὲ θερμόν.» Арist:

Ἀάθη, пех: пас. ал лꙋї Ἀάω.

Ἄακτος, (ὁ, ἡ), = Ἀαγής.

Ἀάλιος, (ὁ, ἡ), поеt:=Ἄλιος, zadaрnікŭ, пеfоloсіtорŭ, переꙋлатŭ.

Ἀανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (ἀ, ἀνύω) чел че пꙋ se поате съвїрші, saŭ 2) чел че пꙋ поате съвїрші лꙋкрînd чева, пеdestoїпікŭ în чева.

Ἀάομαι, (іntреꙋвіnцатъ пꙋмаї а 3-леа пер: а през:) віit: ἀάσομαι (пех: ἀασάμην, saŭ ἀσάμην, însemnînd, амŭ вътъмат, амŭ амъцїt, іар алте орї m'амŭ вътъмат, m' амŭ амъцїт; амŭ греuїт; m' амŭ mîxnіt; пех: пас: Ἀάσθην). вatъмŭ; амъцеskŭ (везї Ἀάσκω ші Ἀάω.)

Ἄαπτος, (ὁ,ἡ), поеt: [ἀ, ἅπτομαι], пеatînsŭ, пеапропіатŭ; (прін ꙋрм:) грозавŭ, de fꙋцїт.

Ἄασα, пех: І: ал лꙋї Ἀάσκω.

Ἀασάμην, везї Ἀάομαι.

Ἀᾶσι, 3 пер: îm: а лꙋї Ἄημι.

Ἀασίφρων ονος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἀάομαι, φρὴν] вътъматŭ ла креерї, smintitŭ, пеsimцїторŭ, пероdŭ, (везї Ἀεσίφρων).

Ἀάσκω, віit: ἀάσω (пех: ἄασα, saŭ ἆσα, іар чеї-л-алцї тімпї din ἀάομαι), поеt: [ἄω, saŭ ἄτω] вatъмŭ, амъцеskŭ.

Ἀασμὸς, (ὁ) аꙋsꙋріреа, реsꙋфлътꙋра чеа калdъ: [ἀάζω].

Ἀάσπετος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de ἄσπετος. (везї ачеаsta).

Ἄαστος (ὁ, ἡ), поеt: (ἀ, ἀάομαι) певътъматŭ, пеаtinsŭ; некълкатŭ; пеbіntꙋitŭ; пегрешitŭ.

Ἀάσχετος, (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de ἄσχετος. (везї ачеаsta). [ἀ, σχέω].

Ἀάτα, Dор: în локŭ de Ἄτη.

Ἀᾶται, 3 пер: а през: хот: лꙋї ἀάομαι.

Ἄαται 3-а пер: а пас: през: хот: лꙋї ἀάω (пъ satꙋрŭ). «Καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο» Es.

Ἀάτη, прін întind: în локŭ de ἄτη.

Ἄατος (amîndoї а скꙋрцї), ші (прін скꙋртаре) ἆτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, ἀάω] песъцїоsŭ. 2) (чел ал doiлеа а лꙋнгŭ) певътъматŭ. 3) (amîndoї а лꙋнцї) мꙋлт вътъмъторŭ (везї ші Ἀάατος, ші Ἄητος.)

Ἀάω, віit. ἀάσω. (пех: ἄασα ші ἆσα) (кꙋ ак:) вътъмŭ, пъгꙋвеskŭ, strікŭ, пръпъdeskŭ, амъцеskŭ, ръпеskŭ, (везї ші Ἀάομαι) 2.) (кꙋ цеп:) мъ satꙋрŭ [ἄω, ἄημι] (везї ші Ἄαται.)

Ἄβα, Dор: în локŭ de ἥβη.

Ἀβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пеаdînкŭ, [ἀ, βάθος].

Ἀβαθμίδωτος (ὁ, ἡ), чел фъръ трепте. [ἀ, βαθμίς].

Ἄβαθρος (ὁ, ἡ), чел фъръ temelie; (прін stilꙋл) пеîntemeiатŭ, пеstatорпічітŭ. [ἀ, βάθρον].

Ἀβακέω ῶ, віit: ήσω. поеt: [ἀβακὴς] такŭ (saŭ din пештіїнцъ, saŭ din блîndeцe), sîntŭ певіклеанŭ, певіноватŭ, simплꙋ, (ка ꙋпŭ mікŭ копілŭ); (прін ꙋрм:) лесне мъ амъцеskŭ; sîntŭ пепрічепꙋтŭ; (ші

Ἀβακέως, ῶς. аdв: în кіпŭ ліпіштітŭ, тъкꙋтŭ, копілъреште. [ші

Ἀβακήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = кꙋ

Ἀβακὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, βάζω] фъръ гласŭ, фъра граїŭ, тъкꙋтŭ; певіноватŭ, simплꙋ, фъръ ръꙋтате (ка ꙋпŭ mікŭ копілŭ); пеîпвъцатŭ, пеîndeміпатікŭ; простŭ, пепрічепꙋтŭ. [de ꙋnde

Ἀβακίζω, віit: ίσω, = Ἀβακέω.

Ἀβάκιον, (τὸ), ші

Ἀβακίσκος, (ὁ), dім: лꙋї ἄβαξ. (іар партік:) mікъ плакъ, saŭ таблъ de піатръ пептрŭ аштерпꙋтŭ de кліцъ, ші петрічеліле, din каре se алкътꙋіеште mozaікꙋл.

Ἀβακοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în формъ de плакъ, таблъ. [ἄβαξ. εἶδος]

Ἄβακτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, βάζω] ачела, deспре каре пꙋ se фаче ворбъ; (прін ꙋрм:) пеînsemnатŭ; тікълоsŭ, пепорочітŭ.

Ἀβάκχευτος, (ὁ, ἡ), пепърташŭ, пеіпіцїатŭ în церемоніїле серебътореї Бакꙋлꙋї, (прін ꙋрм:) în пъчеріле віпꙋлꙋї,

în desfъtapea osпeцелорš; (în цen:) neнъptaшš de beseлie. [ἀ, βακχεύομαι].

Ἀβάλε, [ἅ, βάλε, saš ἄβαλε, ἀπόβαλε,] adв: къit: шi въit: saš nenoft: (se акopdeazъ кš noft: xot: inf: iap ла чеї maї noi, шi maї кš seamъ ла вisepiчeшtї, кš цen: шi dat:) nš fie! fepeaskъ Dšmnezeš! sъ nš dea Dšmnezeš! 2) vai! «Ἀβάλε σοι, Στέφανε, εἰδωλολάτρησας». Etim.л:

Ἀβαμβάκευτος, (ὁ, ἡ), [ἀ, βαμβακεύω] neгъtitš вine, npostš; (maї кš seamъ despe minкape) nersstosš.

Ἄβαξ [ἀ, βάσις,] ακος (ὁ). (în цen:) skîndšpъ, taвлъ, плакъ; (iap maї deosebit 2) taвлъ apitmetiкъ, пe кapе se aшtepn fiгšpeлe цeometpiчe, шi nšmepeлe, saš taвла Пitaropiкъ. 3) skîndšpa, пe кapе нšmъpъ вanii, saš ïï sšкotesк кš netpiчeлe. 4) skîndšpa, пe кapе жoaкъ taвлї, santpaчiš ш.ч.л. 5.) поліца, saš paftšл dšлanšлšї, пe кapе se nšn feлšpite лšкpšpї, mъpfi sšpe apъtape, saš nodoaвъ. 6) taвъ, saš tinsie, пe кapе se adšк вšкate шi aлteлe ла masъ. 7) taвлъ de sšвt къпъцina stîлnšлšї; шeшš, dene кapе se înaлцъ šnš mšnte, saš o stinкъ, шi aлteлe. 8) disкšл, saš faцa soapeлšї. 9) šnš лoкš în teatpš, (вanчeлe). 10) [ἀ, βάζω] = ἀβακής.

Ἀβάπτιστος (ὁ, ἡ), чел че nš se кšfšndъ, чi плšteшte пe d'asšnpa ка плšta. 2) neкšfšndatš, (шi вisep:) nebotezatš. 3) (fiг:) neкšfšndatš în mixnipe, saš fpiкъ, nesuъiminîtatš || (sšвst:) Ἀβάπτιστον (τὸ), înstpšmîntš xipšpцiкš (sfpedeлš), пentpš sfъpîmъtšpeлe къпъцinei. [ἀ, βαπτίζομαι].

Ἄβαπτος (ὁ, ἡ) = ἀβάπτιστος, шi ἄβαφος.

Ἀβαρβαρίστως. adв: fъpъ вapšapisme. [ἀ, βαρβαρίζω].

Ἀβάρβαρος (ὁ, ἡ), невapвapš. [ἀ, βάρβαρος].

Ἀβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че n'ape, saš n'adšчe гpeštate, šшopš, nesšnъpъtopš. [α, βάρος].

Ἄβαρις, ιος (ὁ, ἡ), noet: лinsitš de вapкъ [α, βάρις].

Ἀβάρκη = Ἀφάρκη.

Ἀβᾶσαι, Dop: în лoкš de ἡβῆσαι, nex: aл inf: лšї ἡβάω.

Ἀβασάνιστος, (ὁ, ἡ), невepкatš, невepвetatš; nedeпpinsš, nenpaktisitš. 2) nesšnšsš ла (saš nenpiimitopš de) mšnчї, nenedensitš. 3) (despe stiлš de skpiitopš) nesiлitš, fipeskš, лesniчosš. [ἀ, βασανίζομαι] [de šnde

Ἀβασανίστως, adв: невepвetat, невepкat ш.ч.л.

Ἀβασίλευτος. (ὁ, ἡ), лinsitš de împъpatš. [ἀ, βασιλεύομαι].

Ἀβάσκανος, (ὁ, ἡ), nedeoкitopš. 2) nenismšitopš. 3) кšpatš ла inimъ, nenpefъкštš. [ἀ, βάσκανος]

Ἀβάσκαντος, (ὁ, ἡ), nešnšsš ла deoкiš, кapе nš se deoakie. 2) чел maї npešsš de nismъ. || (sšвst:) Ἀβάσκαντον (τὸ), anъpъtopš de deoкiš. [ἀ, βασκαίνω] [de šnde

Ἀβασκάντως, adв: fъpъ deoкiš, nedeoкiat 2) fъpъ nismъ, nenismšit.

Ἀβάστακτος. (ὁ, ἡ), neapdiкatš (de mšлtъ гpeštate); (fiг:) nešfepitš. [ἀ, βαστάζομαι].

Ἄβατος, (ὁ, ἡ), (npinч: лoкš, piš ш.ч.л.) neкълкatš, netpeкštš, saš anевoe de šmвлat (npin špm: 2) nšstiš. 3) sfîntš (šnde niminea nš кaлкъ, nš intpъ). 4) neînкълiкatš (калš ш.ч.л.). 5) neronitъ (despe fem: dobitoaчe) «Ἔλαφος ἄβατος» Лšч. [ἀ, βάω, βαίνω]. [de šnde

Ἀβατόω ῶ. viit. ώσω. fakš чева neкълкatš; nšstiezš

Ἄβαφος, (ὁ, ἡ), nemoiatš; neвъnsitš. [ἀ, βάπτω].

Ἄββαλε, Еол: în лoкš de ἀνέβαλε, saš ἀπέβαλε.

Ἀββάλλου, Еол: în лoкš de ἀναβάλλου.

Ἀββάλλουσα, Еол: în лoкš de ἀνα (ἀπο) βάλλουσα.

Ἀβδέλυκτος (ὁ, ἡ), noet: nešskîpвosš [ἀ, βδελύσσομαι].

Ἀβέβαιος, (ὁ, ἡ), (despe omš) nestatopniкš, skîmвъчosš. 2) (despe лšкp:) noînкpedinцatš, îndoiosš, neaštentiкš. [ἀ, βέβαιος] [de šnde

Ἀβαιβαιότης, (ἡ) nestatopniчie; indoiaлъ, neînкpedinцape.

Ἀβέβηλος, (ὁ, ἡ), (maї кš seamъ лoкš) sfîntš, šnde nš întpъ npofanii, mipenii; nenpofanatš, nenîngъpitš, [ἀ, βέβηλος.]

Ἀβελτερία (ἡ), vezї ἀβελτηρία [ἀβέλτερος].

Ἀβελτεροκόκκυξ, υγος (ὁ), nepodš ка кšкš. (nasъpea). [ἀβέλτερος, κόκκυξ].

Ἀβέλτερος, α, saš η, ον, чел че nš deosевeшte, че e maї вšnš, nesimцitopš de вine шi fpšmosš, npostš, nemintosš, nepodš; (pšp) neîndpentatš. [ἀ, βέλτερος]. [de šnde

Ἀβελτέρως, adв: fъpъ npiчenepe de вine, fъpъ minte ш.ч.л:

*

Ἀβελτηρία, (At. in локš de ἀβελτερία) ας, (ἡ), nростie, nesonцipe de fpšmosš, nepozie; (pap) fpikoшie. nenitežie, (vezĭ шi ἀβέλτερος).

Ἀβίαστος, (ὁ, ἡ), nesiлitš, 2) неческatš, saš nenpiimitopš de siлъ, sлoвodš, 3) (în esnлikape de zічеpe, saš înцeлesš) nesiлitš, fipeskš. [ἀ, βιάζομαι]. [de šnde

Ἀβιάστως, adв: fъpъ siлъ, de вšnъ вoe, ш. ч. л:

Ἄβιβλος (ὁ, ἡ), лinsitš de къpцĭ. [ἀ, βίβλος].

Ἄβιος (ὁ, ἡ), лinsitš de tpeвšinчoasеле виецеĭ; sъpакš. 2) = ἀβίωτος. [ἀ, βίος].

Ἀβίοτος, (ὁ, ἡ), = Ἄβιος. шi

Ἀβίωτος (ὁ, ἡ), (sšв: βίος виaцъ) че nš e de tpъit, nesšfepitš. ‖ «Ἀβίωτόν (saš ἀβίωτά) μοι ἐστί.» nš nочiš sъ tpъieskš. [ἀ, βιόω]. [de šnde

Ἀβιώτως, adв: în kinš de a nš 'шĭ sšfepi чineва виaцa. «Ἀβιώτως ἔχω,» îmĭ sokoteskš nesšfepitъ виaцa; saš (воlind) nš sîntš de виeaцъ, mъ aflš în npimeждie.

Ἀβλάβεια (ἡ), nевъtъmape, цinepe în stape de nевъtъmape. 2) kapaktepšл чeлšĭ че nš vatъmъ, невinoвъцie, nepъštate. [шi

Ἀβλαβέως, adв: noet. in локš de ἀβλαβῶς. [din

Ἀβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), nевъtъmъtopš, 2) nевъtъmatš, întpegš; невintšitš; nenpefъkštš; nekълkatš. [ἀ, βλάβη].

Ἀβλαβίη (ἡ), Ion: în локš de ἀβλάβεια.

Ἀβλαβῶς, adв: fъpъ a npiчinši, saš a чepka вътъmape. 2) (în Om: imn: Мepк: 83) neinniedikat, neoupit. [ἀβλαβής].

Ἄβλαπτος (ὁ, ἡ), = ἀβλαβής. [ἀ, βλάπτω] [de šnde

Ἀβλάπτως, adв: = ἀβλαβῶς.

Ἀβλαστέω-ῶ, viit. -ήσω, nš pesapš, nš daš влъstapš, staš nepoditopš [din

Ἀβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), шi

Ἀβλάστητος, (ὁ, ἡ), шi

Ἄβλαστος, (ὁ, ἡ), чeл че nš, saš anевoe pesape, saš nš noate sъ dea влъstapš, nepoditopš; (fir:) netpeвnikš, nefolositopš. [ἀ, βλαστός].

Ἀβλασφήμητος (ὁ, ἡ), nesšnšš ла влesteme. [ἀ, βλασφημέω].

Ἄβλαυτος, (ὁ, ἡ), fъpъ îmкълцъminte, deskšлцš. [ἀ, βλαύτης].

Ἀβλεμέως, adв: noet: în kinš sлaвš, moлiчosš, tîpzieлnikš. 2) (pap) neonpit, neцinšt. [din

Ἀβλεμὴς, έος, noet: [ἀμελής] (ὁ, ἡ), sлaвš, moлiчosš, tîmnitš; ‖ (neštp:) ἀβλεμὲς adв: = Ἀβλεμέως.

Ἀβλεννὴς (ννής), έος, (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, βλέννα, mšкš] nemškosš, лinsitš de mšчĭ.

Ἀβλεπτέω -ῶ, viit. -ήσω. nš въzš, sîntš opвš, saš nš въzš вine; (шi fir.) гpешeskš, nš вагš de seamъ. 2) nš mъ šitš ла чева. [ἀ, βλέπω]. [de šnde

Ἀβλέπτημα (τὸ), skъnape din вedepe, гpeшaлъ, nевъгape de seamъ.

Ἀβλέφαρος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ nлeone, saš шi fъpъ okĭ. [ἀ, βλέφαρον].

Ἀβλεψία (ἡ), opвie, tîmnъ вedepe, (шi fir:) nевъгape de seamъ; nerîndipe, nesokotinцъ; nenъtpšndepe de inimъ. [ἀ, βλέπω].

Ἀβλὴς, ῆτος (ὁ,ἡ), noet: (npiнч: ὀϊστὸς, sъцeatъ) nenšsъ înkъ în apkš, neasвîpлitъ. (npin špm:) nošъ, neintpeвšinцatъ înkъ. [шi

Ἄβλητος, (ὁ, ἡ), neisвitš, neлoвitš, nepъnitš. [ἀ, βάλλω].

Ἀβληχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (npiнч: τόπος, локš) лinsitš de sвiepetšл oilop, (npin špm:) fъpъ oĭ, nšstiš [ἀ, βληχὴ].

Ἀβληχρὸς, οῦ (шi npea pap) ἀβληχρὴς, έος, (ὁ, ἡ), [ἀ întъpitopš, βληχρὸς] (omš) nenštinчosš, moлiчosš, sšцipatikš; (moapte) лъвавikъ, лinъ; (воaлъ) xponikъ, džinitoape, nš iute; (šmвлetš) negpaвnikš, înчetš, nenpinitš.

Ἀβλίμαστος (ὁ,ἡ), [ἀ βλιμάζω] neninъitš, nечepчetatš.

Ἀβοαί, adв: Dop: în локš de ἀβοητί.

Ἀβόατος (ὁ, ἁ), Dop: în локš de ἀβόητος.

Ἀβοηθησία (ἡ), neajštopape [шi

Ἀβοήθητος (ὁ, ἡ), лinsitš, saš nenpiimitopš de ajštopš; netъmъdšitš, de neвindekat. [ἀ, βοηθέω].

Ἀβόηθος, (ὁ, ἡ), neajštъtopš, nefoлositopš. 2) = ἀβοήθητος. [ἀ, βοηθός].

Ἀβοητί, adв: fъpъ stpirape, (sgomotš, înnpotivipe), în лiniшte, în тъчepe; de вoe, лesne. [шi

Ἀβόητος, (ὁ, ἡ,) лinsitš de stpirape шi sgomotš; лiniшtitš, тъкštš. 2) nенлînsš, neвочitš. [ἀ, βοάω].

Ἀβολέω -ῶ viit. -ήσω. noet: în локš de ἀντιβολέω, întîmninš, nemepeskš, [de šnde

Ἀβολητὺς, ύος, (ἡ), intîлnipe, întîmninape. [шi

Ἀβολήτωρ, ορος, (ὁ), kape a întîлnit. 2) = Ἄβολος.

Ἀβόλιστος (ὁ, ἡ), nesondatš, nечepкatš

ла adînчime (despre ape кв instpвmin-тел, βολίς, sondъ). [ἀ, βολίζω].

Ἄβολος (ὁ, ἡ), (калв ші алте dobitoa-че) каре нв 'ші а skimbat înкъ чеї din-ціï dinцї; (прin врm:) tînъpв. saв 2) каре нв 'ші маї skimbъ dinцїї, (adiкъ) a кpeskвt desъвîpшit. (везї βέλος).

Ἄβολλος ші Ἄβολλα (ἡ), (din Лat: A-bolla), вnв felв de хламidъ ші îndoitъ ші desdoitъ.

Ἄβος, α, ον. Dop: (віе) tînъpъ, fpa-цedъ [ἄβα ἥβη, tînepeцe].

Ἀβοσκής, έος ші

Ἀβόσκητος, ші

Ἄβοτος (ὁ, ἡ), (прінч: τόπος, локв) ка-pe n'ape (saв este neîndeminatiкв spe) пъшвne, saв nепъsквtв înкъ. [ἀ, βόω, βόσκω]

Ἀβουκόλητος (ὁ, ἡ), nепъstopitв, ne-пъzitв. 2) neîngpiжitв; despreцвitв. [ἀ, βουκολέομαι]

Ἀβουλεί, ші ἀβουλεύτως, adв: = ἀβού-λως. în кінв nerînditв. [ἀ, βουλή].

Ἀβούλευτος (ὁ, ἡ), = ἄβουλος, nesoкo-titв, nekinzвitв. [ἀ, βουλεύω].

Ἀβουλέω -ῶ, віit. -ήσω. нв жвdiкв de bвnв, нв апробезв. 2) нв мъ kinzвieskв, нв мъ rîndeskв, sîntв nesoкotitв. [ἄβου-λος]. [de вnde

Ἀβούλημα (τὸ), faпtъ nesoкotitъ, ne-kinzвitъ; saв neboitъ.

Ἀβουλησία (ἡ), лipsъ de boinцъ. [ші

Ἀβούλητος (ὁ, ἡ), чел че нв воieште, saв faчe чева fъpъ boea sa. 2) (пas: ші nевt:) Ἀβούλητον (τὸ), чееа че se faчe fъpъ boea noaspъ, adiкъ о nenoрочipe, saв întîmпларe nепльквtъ, ші mîxnitoape. [ἀ, βούλομαι]. [de вnde

Ἀβουλήτως, adв: fъpъ boe.

Ἀβουλία (ἡ), nesoкotipe, nepozie. 2) pea поваць. 3) лipsъ de boinцъ; nexo-тъpîpe. [din

Ἄβουλος, (ὁ, ἡ), nesoкotitв, nepodв. 2) лipsitв de поваць. 3) nexoтъpîtв. 4) = ἀβούλητος. [ἀ, βουλή] [de вnde

Ἀβούλως, adв: fъpъ kinzвipe; жвdiка-тъ; повъцвipe;

Ἀβούτης, ου ші (Ion:) εω, (ὁ), лipsitв de віte; (fir:) de авepe, съpaкв.

Ἄβρα, ші (pap) ἅβρα, ας (ἡ), [ἁβρὸς, saв ἄβα, ἥβη, saв Sipien: ἀβράχ, soцie, конвieцвitoape] tînъpъ sлвжnікъ, роавъ іввitъ stъпînei, камаріеръ. вne opї = παλλακίς, цiitoape.

Ἄ (Ἄ) βραμις, ιδος, saв μίς, ἴδος (ἡ), вnв пeште de Nілв.

Ἀβρανίς, ἴδος (ἡ), вnв felв de твnікъ, хаînъ льцоasъ, saв fвndoasъ a Лачede-moniенілор.

Ἄβρεκτος (ὁ, ἡ), neвdatв, вsкatв, ввîntatв. [ἀ, βρέχομαι].

Ἀβρίζομαι = ἀβρύνομαι.

Ἀβρίζω, віit: -ίξω (ἀ înтъp: saв esf:) =βρίζω. 2) (ἀ, прів:) нв'мї е somnв, нв dopmitezв, (βρίζω).

Ἀβριθής, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, βρίθος], чел че n' ape гpeвtate, вшорв.

Ἄβρικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, βρίζω], deшteптв, saв пвцinв ла somnв. 2) = ὑπόκωφος, δύσκωφος.

Ἀβρίξ, adв: поet: [ἀβρίζω] în deште-птъчівпe, în nedopmipe; (маї кв seamъ înтep: întpeввinцatъ кътpe ostaшї) fiцї deштenцї!

Ἀβροβάτης, ου (ὁ), чел че пъшеште. вмблъ molічos, легънat, ка femeiле. [ἁβρὸς, βάτης].

Ἀβρόβιος (ὁ, ἡ), = ἁβροδίαιτος [ἁβρὸς. βίος].

Ἀβροβόστρυχος (ὁ, ἡ), =ἁβροκόμης. [ἁ-βρὸς, βόστρυχος].

Ἀβρόγοος (ὁ, ἡ), чел че пpea mвлт плîn-це, se вочеште. [ἁβρὸς, γόος].

Ἀβρόδαις, αιτος, ἄιτος (ὁ, ἡ,) (маї кв sea: osпъцв) лвкsosв, ші spe desfъtape пpe-гътitв. [ἁβρὸς, δαίς].

Ἀβροδιαιτάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι; tpъi-eskв desmiepdat. [din

Ἀβροδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitв desmiepdat ші desfъtat. ‖ «Τὸ ἀβροδίαιτον,» віаца чеа desmiepdatъ ші desfъtoasъ. [ἁβρὸς, δίαιτα]. [de вnde

Ἀβροδιαίτως, adв: кв віеацъ desmiep-datъ, molічoasъ.

Ἀβροείμων, ονος (ὁ, ἡ), înвpъкatв кв хаîne molічoase, ші лвкsoase. [ἁβρὸς, εἶμα].

Ἀβρόκαρπος, (ὁ, ἡ), продвкъторв de fpaцede poade. [ἁβρὸς, καρπός].

Ἀβροκόμας, α, Dop: în локв de ἁβρο-κόμης, ου, (ὁ), чел кв пъpвл molічosв, ші вкiepeште гътitв. (despre pomї) fpвmosв ла fpвnze, înвepzitв. [ἁβρὸς, κόμη].

Ἀβρομίτρης, ου, (ὁ, ἡ), чел кв лвкsoa-sъ, saв stpълвчitъ mitpъ, (steмъ, saв di-ademъ). [ἁβρὸς, μίτρα].

Ἄβρομος, (ὁ, ἡ), поet: [ἀ прів:, βρόμος] nesromotosв, лiniштitв. 2) [ἀ înтъp:] пpea твлввposв, sromotosв. 3) (маї nos) = ἄβρωμος, (de вnde ‖ssвst:) Ἄβρομον (τὸ), о плапtъ, marіpanв.

'Αβρόντητος, (ὁ, ἡ), netsnatš, nesпъĭmintatš. [ἀ, βροντάω].

'Αβροπέδιλος, (ὁ, ἡ), чел кš moĭ ші лšksoase інкълцъminte. [ἁβρός, πέδιλον.]

'Αβροπέταλος, ші (Ion:) 'Αβροπέτηλος (ὁ, ἡ), (maĭ кš sea: tpantaſiлš) чеı кš ſpaцede ſpšnze, ſoĭ. [ἁβρὸς πέταλον.]

'Αβρόπηνος (ὁ, ἡ), noet: (maĭ кš sea: πέπλος, xaiнъ) цesštš din sšвцipe, saš moaле toptš. [ἁβρὸς, πήνη],

'Αβρόπλουτος, (ὁ, ἡ), noet: лšksosš, eлегantš. [ἁβρὸς, πλοῦτος].

'Αβρόπους, οδος, (ὁ, ἡ), noet: чел кš moĭ ші цinгаше пічоаре; (npin špm:) чел че šmвлъ mšiepeште. [ἁβρὸς, ποῦς.]

'Αβρὸς, [ἅπτομαι saš ἅβα Dop:] ἁ, ὸν, moaле, цinгашš, деликатš. 2) desmiepdatš, молічоsš, desſътоsš. 3) лšksosš, тъpeцš, inподовітš; ſpšmosš; алеsš. 4) плъкštš; веселš. 5) mîndpš, пъzšposš, гpeoiš (везĭ ші γαῦρος).

'Αβρόσιτος (ὁ, ἡ,)=ἁβρόδαις. [ἁβρὸς, σῖτος].

'Αβροσταγὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел че пікъ моліčiшne, ſoapte desmiepdatš, [ἁβρὸς, στάζω].

'Αβροστόλιστος, (ὁ, ἡ,) моліčos, saš лšksos іnподовітš. [ἁβρὸς, στελίζω].

'Αβροσύνη, (ἡ), = 'Αβρότης. [ἁβρός].

'Αβροτάζω, віit: -άξω. noet: [ἄβροτος]. піepzš (maĭ кš sea: noantea) dpšmšл, saš omšл, пe кapе пъdъждšiamš a întîлni. [de šnde

'Αβρόταξις, ιος, (ἡ), чеа пe вpeme de noanтe ръtъчіpe, saš пepdepe de dpšmš, saš de omš къštatš пe кале; (iap în цen:) пenemepipe.

'Αβροτέω -ῶ, віit: -ήσω. noet: = 'Αβροτάζω.

'Αβρότη (ἡ), ſem: ал лšĭ ἄβροτος. (maĭ de mšлte opĭ enit:) noantea. (везĭ ἄβροτος).

'Αβροτήμων, ονος, (ὁ, ἡ), noet: [ἀβροτέω]. чел че n'a пemepit, s'a ръtъчіt; (npin špm:) гpeшitš, авътštš din че este dpentš.

'Αβρότης, (ἡ) моліčiшne, ſpъцezime, деликатецъ. 2) desmiepdъчiшne, desſътъчiшne. 3) лšksš, тъpeцie (maĭ кš sea: ла înвpъкъminte). 4) гpaцie, dšлцeaцъ, елеганцъ în пšptape ші воpвіpe. [ἁβρός].

'Αβρότιμος (ὁ, ἡ), noet: în локš de πολύτιμος, mšлt npeцiosš. [ἁβρὸς, τιμή].

'Αβροτόνικος, η, ον, (npinч: mipeasmъ saš šnt-delemnš.) ші

'Αβροτονίνης, ου, (ὁ), (npinч: вinš) ſъкštš din

'Αβρότονον ші ἀβρότονον, (τὸ), [ἁβρὸς, τόνος], o плantъ, saš копъчелš asemenea ла квалітъцĭ кš пeлinšл. (noate пeлinițъ).

"Αβροτος, η, ον, noet: [ἀ, βροτός, omš,) везĭἀβρότη] лipsitš de oamenĭ, (npin špm:) šsštiiš· «Νὺξ ἀβρότη» Om: 2) = ἄμβροτος, nemšpitopš, zeeskš, 3) = ἀπάνθρωπος, neomenitš.

'Αβροτράπεζος. (ὁ, ἡ), [ἁβρὸς, τράπεζα], чел че se xpъneшte desmiepdat, ші лšksos.

'Αβροφυὴς, έος, (ὁ, ἡ), (плantъ saš ſpšnzъ) de natšpъ ſpaцedъ, moaле, плъпîndъ. [ἁβρὸς, φυή].

'Αβροχαίτης, ου, (ὁ) [ἁβρὸς χαίτη], ші

'Αβροχαιτήεις, εσσα, εν, noet: = ἁβροκόμης.

'Αβροχία, (ἡ), = ἀνομβρία, seчетъ, лipsъ de плоae, [ἄβροχος]

'Αβροχίτων, ωνος, (ὁ, ἡ), noet: [ἁβρὸς, χιτὼν] = ἁβροείμων, чел че noapтъ tšnікъ, xaiнъ моліčioasъ, лšksoasъ.

"Αβροχος, (ὁ, ἡ), nešdatš, nenлoatš. [ἀ, βροχή].

'Αβρόχροος, ους, ου, ші ἀβρόχρως, ωτος, (ὁ, ἡ,) моліčiosš ші ſpaцedš ла піеле. [ἁβρὸς, χρόος, ші χρώς].

'Αβρόχως, adв: ſъpъ плоае, nešdat. [ἄβροχος].

"Αβρυνα, saš "Αβρυνα (τὰ), mšpeлe, dšdeле челе negpe.

'Αβρύνω, [ἁβρὸς], віit. υνῶ. înподовеskš ‖ (mіжл:) mъ înподовеskš. mъ înſpšmšseцezš. 2) mъ mîndpeskš, mъ ſantoseskš, ſakš nazšpĭ. 3). tpъieskš desmiepdat, лšksos.

"Αβρωμα, (τὸ), [ἁβρὸς], šnš ſeлš de înвpъкъminte ſemeieаskъ Мегареанъ.

"Αβρωμος, (ὁ, ἡ), (maĭ кš seamъ пeшte) neînшšцitš. [ἀ, βρῶμος].

'Αβρὼς, ῶτος, (ὁ, ἡ), noet: în локš de ἄβρωτος.

'Αβρῶς, adв: моліčos, desmiepdat. ш. ч. л. [ἁβρός].

'Αβρωσία, (ἡ), пemînкаpe, пexpъnipe; ſoame, ші

"Αβρωτος, (ὁ, ἡ), пepošš, saš кapе nš se noate poade; пemînкatš de карĭ. 2) кapе nš este вšnš de mînкat 3) noet: пemînкatš, adiкъ ſлъmîndš. [ἀ βιβρώσκω].

"Αβυδος, ші "Αβυθος, (ὁ, ἡ), = ἄβυσσος.

'Αβύρσευτος (ὁ, ἡ), = ἀδέψητος, neapгšsitš, netъвъчіtš. [ἀ, βυρσεύω].

'Αβυρτάκη, (ἡ), [Пeps: amвep-tarš], šnš ſeлš de акpъ, зъpatъ, ші ište mînкаpe (saлцъ, saš salatъ), ſъкštъ din ſeлšpite ... šзpĭ, ші semiнцe de podiĭ.

'Αβυρτακοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de am-вep-tarȣ. [ἀβυρτάκη, ποιός]

'Αβύρτακος, (ὁ), = ἀβυρτάκη.

"Αβυσσος, (ὁ, ἡ), adiekt: чел fъpъ fȣndȣ, foapte adînкȣ; (шi fir.) nemъpцinitȣ, nenȣmъpatȣ. || (iap sȣвst:) (ἡ), npъnastie, adînчime nemъpцinitъ, (de ȣnde în Sf. Skp: 3) aвisȣ, mȣлцime nemъpцinitъ de ane, saȣ aneлe în цenepaлȣ. шi 4) iadȣ, taptapȣ. [ἀ, Ion: βυσσός.]

'Αβυσσοτόκος, (ὁ, ἡ), noet: (вisep:) nъ-sкъtopȣ de aвîsȣ de ane. [ἄβυσσος, τόκος.)

'Αβὼς, ῶτος, (ὁ, ἡ), [ἀ, βῶσαι, Ion: = βοῆσαι]. чел fъpъ rлasȣ, fъpъ rpaiȣ.

'Αγάαμαι, noet: (кȣ nлeon:) în лoкȣ de ἄγαμαι. (вezî шi ἀγάομαι).

'Αγαγὲν, Dop: în лoкȣ de ἀγαγεῖν, nex: aл 2: de inf: aл лȣî ἄγω.

"Αγαγεν, noet: în лoкȣ de ἤγαγεν, nex: aл 2: de xot: aл лȣî ἄγω.

'Αγαγύρτης, ου, (ὁ), At: în лoкȣ de ἀ-γύρτης.

'Αγάζηλος, (ὁ, ἡ), foapte nismȣitopȣ. 2) foapte pîвnitopȣ. [ἄγαν, ζῆλος]

'Αγάζομαι, [ἄγη], noet: вiit: -άσομαι шi -άσσομαι. (nex: ἠγάσθην, шi miж: ἀγασά-μην, шi ἀγασσάμην ш.ч.л:) = ἄγαμαι (кȣ aк:) admipȣ, pesnektezȣ, лaȣdȣ, anpoвezȣ. 2) (кȣ цen: saȣ dat: кȣ npen:) nismȣieskȣ, pîвneskȣ, ȣpъskȣ, saȣ 3) xȣлeskȣ, des-npeцȣieskȣ (вezî ἄγαμαι, шi ἀγάομαι).

'Αγάθεος, (ὁ, ἡ). noet: = ἠγάθεος

'Αγαθίδιον, (τὸ), dim: aл лȣî ἀγαθίς.

'Αγαθίζομαι, вiit: -ίσομαι (kom:) вopвeskȣ вopвe, saȣ fakȣ fante вine вestitoape, de semnȣ вȣnȣ. [ἀγαθός].

'Αγαθὶς, ίδος, remȣ (de toptȣ, saȣ de aцъ). (npoв:) «'Αγαθῶν ἀγαθίδες» mȣлцime, rpъmadъ de вȣnȣpî. 2) ȣnȣ feлȣ de înse-ktъ, rînranie кȣ mȣлte nîчoape. [ἄγαν, θέω.]

'Αγαθοδαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω. npîчinȣ-ieskȣ nopoчipe, fepiчipe, (sintȣ ȣrȣpлiȣ). [ἀγαθὸς, δαίμων].

'Αγαθοδαιμονιστής, οῦ, (ὁ), (kom:) nȣцin-въȣtopȣ, înfpînatȣ. [din

'Αγαθοδαίμων, ονος, (ὁ), вȣnȣ zeȣ, цe-niȣ (maî кȣ sea: Dionisȣ, saȣ Бакȣ, în чinstea къpȣia, sopвiaȣ kite nȣцinȣ вinȣ ne лa sfîpшitȣл meseî). [ἀγαθὸς, δαίμων].

'Αγαθοδότης, ου, (ὁ), шi ἀγαθοδότις, ιδος, (ἡ), dъtъtopȣ, -oape de вȣne. [ἀγαθὸν, δίδωμι]

'Αγαθοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел че seamъ-nъ a вȣnȣ, чел че ape faцъ, disnosiцie, anлekape de вȣnȣ, saȣ snpe вine, [ἀγα-θὸς, εἶδος].

'Αγαθοεργέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγαθουρ-γέω [шi

'Αγαθοεργία, (ἡ), = 'Αγαθουργία, [din

'Αγαθοεργὸς, (ὁ, ἡ), = 'Αγαθουργός. || aшa se nȣmiaȣ în Snapta, чeî чinчî, че se aлeцeaȣ în fie kape anȣ dintpe кълъ-peцiî чeî maî вътpînî, kape se tpimiteaȣ nentpȣ tpeвî de a лe statȣлȣî, ȣnde epa tpeвȣinцъ. [ἀγαθὸν, ἔργον].

'Αγαθοθέλεια, (ἡ), вoinцa, aлeцepea вi-neлȣî. [ἀγαθὸν, θέλω].

'Αγαθολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. вopвeskȣ de вine, лaȣdȣ ne чineвa. [ἀγαθὸν, λέγω].

'Αγάθοος, (ὁ, ἡ), noet: iȣte, rpaвnik-aлeprъtopȣ. [ἄγαν, θοός].

'Αγαθοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγαθουρ-γέω, fakȣ вine кȣiвa. [шi

'Αγαθοποιΐα, (ἡ), = 'Αγαθουργία, faчepe de вine. [din

'Αγαθοποιὸς, (ἡ, ἡ), вinefъкъtopȣ. [ἀ-γαθὸν, ποιός].

'Αγαθοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αγα-θουργέω, шi ἀγαθοποιέω. [шi

'Αγαθοπραξία (ὁ, ἡ), = 'Αγαθουργία. [ἀγα-θὸν, πράττω].

'Αγαθοπρεπὴς, έος, (ὁ, ἡ), кȣвiinчoсȣ вȣ-niлop. 2) rata шi îndeminatikȣ snpe a faчe вine. [ἀγαθὸς, πρέπει]. [de ȣnde

'Αγαθοπρεπῶς, adв: npeкȣm se кȣвine вȣniлop.

'Αγαθόῤῥυτος, (ὁ, ἡ), isвopitȣ din вine, saȣ isвopîtopȣ de вȣne; (шi adiekt: de isвopȣ) кȣprъtopȣ de anъ вȣnъ. [ἀγαθὸν, ῥέω].

'Αγαθὸς, [ἄγαμαι], ἡ, ὸν, (komnp: ἀμείνων, βελτίων, κρείττων, шi sȣnpл: ἄριστος, βέλτι-στος, κράτιστος, iap ἀγαθώτερος, ώτατος, nȣ-maî лa чeî maî noî) (în цen:) вȣnȣ. «'Α-γαθὸς δαίμων» = 'Αγαθοδαίμων. «'Αγαθὴ τύ-χη» (ȣnȣ feлȣ de ȣpape saȣ fepiчitape) în чeasȣ вȣnȣ! кȣ nopoкȣ! «Αγαθοὶ δ' ἀ-ριδάκρυες ἄνδρες,» npoв: nentpȣ чeî miлoшî. «'Αγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον» npoв: вȣnъ e шi mъmълira, daкa nȣ e niîne. «Δια-φέρει πολιτεία πολιτείας, ἀγαθὴ φαύλης.» Apist: (iap naptik: 2) вiteazȣ, кȣpaжosȣ. «Καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γε-νέσθαι· οἱ δὲ ἀγαθοὶ τιμήσονται» Tȣч: 3) in-цeлentȣ; чinstitȣ; вiptȣosȣ; (dap pap шi) fpȣmosȣ. «Εἰσορόων ὄψιν ἀγαθήν.» Iл: Ω; (de ȣnde) «Καλὸς κἀγαθός». Ὦ 'γαθέ, în лoкȣ de ὦ ἀγαθέ (fpasȣ saлȣtъtopȣ, npeкȣmȣ шi ὦ λῷστε, ὦ βέλτιστε) npietene «Ὦ 'γαθὲ Καλάσιρι» Eлd: 4) xarnikȣ, îndeminatikȣ în чeвa. «Βίην («Βοὴν») ἀγαθός.» Om: «Καὶ

τέχνας, καὶ λόγους, καὶ πολέμους ἀγαθοί.» Ksen: «Ἀνὴρ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν ἀγαθός.» Пл. «Ἀγαθοὶ γὰρ μεταλαβεῖν ἔθη, καὶ ζηλῶσαι τὸ βέλτιον Ῥωμαῖοι.» Плβ: 5) folositopȣ, вȣnȣ ла чева (maĭ кȣ seamъ în med:) «Αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτῃ» Om: «Οὗτοι δ' ἂν εἶεν καὶ τοκεῦσιν ἀγαθοί, καὶ πάσῃ τῇ ἑαυτῶν πόλει, καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν καὶ φίλων.» Ksen. «Ἐρωτᾷς με, εἴτι οἶδα πυρετοῦ ἀγαθὸν, ἢ ὀφθαλμίας, ἢ λοιμοῦ;» Ksen: «Ἀγαθὸν πρὸς ἕλκη (σῆτας ш.ч.л.)» Tfp: ші Diosk: «Λόγος ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν,» Iskp: 6) (пentpȣ bite ші neînsȣfл:) чел кȣ вȣne însȣшіші, desъвîpшitȣ în felȣл sъȣ. «Γῆ, («Χώρα) ἀγαθή,» ші «Ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοί,» Ksen: «Ἀγαθοὶ πυροὶ, Ἀγαθὸς οἶνος ш.ч.л.» (bezi ші γενναῖος) || (sȣbst:) Ἀγαθὸν (τὸ), însemneazъ în sinгȣpitȣ, (А) idea вineлȣĭ absoлȣtȣ, saȣ adeвъpatȣл вine. «Οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τ' ἀγαθόν,» Епкр: «Ὁ Θεός ἐστι τὸ ἄκρον ἀγαθόν.» Теол: (Б) folosȣ, întepesȣ. «Ὄνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντας, οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενός,» Dem: «Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει,» Тȣч: iap în îm: (А) aвepĭ, вогъцiĭ, toate în цenepaлȣ, kîte kontpiвȣiesk snpe odixnъ, вȣnȣ tpaiȣ. «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ» Skp. «Πολλαὶ δὲ ἅμαξαι πολλῶν ἀγαθῶν μεσταί,» Ksen. «Αἱ τράπεζαί γ' εἰσιν ἐπινενησμέναι ἀγαθῶν ἁπάντων.» Apistf: (Б) вine-faчepĭ. «Μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ πείσῃ» Ksen: (C) dapȣpĭ, adikъ вȣne кȣaлitъцĭ. «Τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς, οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ.» Isokp. (D) вȣne пъpaвȣpĭ, saȣ eksemnлe. «Παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς.» Лis: (bezĭ ші Καλός).

Ἀγαθοσύνη (ἡ), noet: în локȣ de ἀγαθωσύνη.

Ἀγαθοτέλεια, (ἡ), съвîpшipe de вine; saȣ desъвîpшitъ вȣnъtate. [din

Ἀγαθοτελής, έος, (ὁ, ἡ), съвîpшitopȣ de вine; saȣ desъвîpшitȣ вȣnȣ. [ἀγαθὸν, τέλος]

Ἀγαθότης, (ἡ) кȣaлitatea вȣnȣлȣĭ, вȣnъtate. [ἀγαθός].

Ἀγαθουργέω -ῶ, biit: -ήσω· fakȣ, лȣкpezȣ вineлe. fakȣ вine кȣiва. [ἀγαθουργὸς]. [de ȣnde

Ἀγαθούργημα (τὸ), ші

Ἀγαθουργία (ἡ), лȣкpape de вine, вȣnъ fanтъ. 2) faчepe de вine. 3) isвîndъ, isпpaвъ. [ші

Ἀγαθουργικός, ή, όν, = Ἀγαθοποιός. [ші

Ἀγαθουργικῶς, adв: în кinȣ de faчepe de вine. 2) кȣ вȣnъ воinцъ, în кinȣ faвopaвiлȣ. [din

Ἀγαθουργὸς, (ὁ, ἡ), = ἀγαθοποιός. [ἀγαθοεργός].

Ἀγαθοφανὴς, έος, (ὁ, ἡ), în apъtape вȣnȣ. [ἀγαθὸς, φαίνω].

Ἀγαθόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ вȣne simцiminte. [ἀγαθός, φρήν].

Ἀγαθοφυὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел din natȣpъ вȣnȣ, saȣ de вȣnъ natȣpъ, «Ἀθλητῶν ἁπάντων ἀγαθοφυέστατε, καὶ λαμπρότατε». [ἀγαθὸς, φυή]. [de ȣnde

Ἀγαθοφυΐα, (ἡ), fipeaskъ вȣnъtate, saȣ вineлe natȣpaлȣ.

Ἀγαθύνω, (maĭ noȣ, ші în Skp:) biit: -υνῶ. înвȣnъtъцeskȣ чева, fakȣ, apъtȣ чева вȣnȣ, stpeлȣчitȣ. «Ἀγαθύναι ὁ Θεὸς τὸ ὄνομα Σολομών.» Skp. 2) fakȣ вine, mъ noptȣ кȣ вȣnъ воinцъ кътpe чinева. «Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς.» Skp: 3) fakȣ вineлe, netpeкȣ вiptȣos. «Οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.» Skp: 4) înnodoвeskȣ. «Καὶ Ἰεζάβελ ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.» Skp: 5) (miж:) sintȣ вine плъкȣtȣ. «Εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτόν.» Skp: 6) = Ἄγαμαι, mъ înвeseлeskȣ. «Καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν.» Skp: [ші

Ἀγαθῶς, adв: вine; кȣ folosȣ; tape; îndestȣлat. [ἀγαθός].

Ἀγαθωσύνη, (ἡ), = ἀγαθότης, 2) (вisep: fepiчipe.

Ἀγαίομαι, noet: = Ἀγάζομαι ші Ἀγάομαι.

Ἀγαῖος, (ὁ, ἡ), [ἄγη]. de nismȣit.

Ἀγακλεὴς, έος, (ὁ, ἡ), noet: foapte sлъвitȣ, npea mȣлt bestitȣ. [ἄγαν, κλέος]

Ἀγακλειτὸς, η, ον, noet: = Ἀγακλεής.

Ἀγακλεῶς, adв: noet: foapte sлъвit. [din

Ἀγακλῆς, έος, (ὁ, ἡ,) noet: (întpȣn:) în локȣ de Ἀγακλεής.

Ἀγακλύμενος, η, ον. ші

Ἀγακλυτὸς, ὁ, όν. noet: [ἄγαν, κλύω]. = Ἀγακλεής.

Ἀγακτίμενος, η, ον, noet: [ἄγαν, κτίζω]. (npinч: opaшȣ) foapte лoкȣitȣ de oamenĭ, npea nonȣлatȣ.

Ἀγάλακτες (οἱ) кaȣtъ Ἀγάλαξ.

Ἀγαλακτία, (ἡ), лinsъ de лante. 2) (ἀ, întinz:) mȣлцime de лante. (din

Ἀγάλακτος, (ὁ, ἡ), лinsitȣ de лante. 2) чел че înкъ n' a sȣnt лante, de кȣpînd пъsкȣtȣ. 3) чел че nȣ maĭ sȣцe, înцъpкatȣ. 4) (локȣ de пъшȣne) кape nȣ dъ лante вȣnȣ. 5) (foapte papȣ în înцindepe) чел че ape mȣлtȣ лante, (6 (ȣ ȣnitopȣ,) = Ὁμογάλακτος, кape a sȣnt

ачелашї лапtе. рȣdъ; (іар maї кȣ deosebіре) frate. [de ȣnde

'Αγαλακτοσύνη (ή), рȣdеніе. [шї

'Αγάλαξ, ακτος (ό, ή), (foарte рарȣ tinȣ ал лȣї) 'Αγάλακτος; de ȣnde шї 'Αγάλακτες, fраці (чеї че аȣ сȣnt ачелашї лапте); шї (ȣпеорі) рȣde; de ачееашї вірstъ; (прін ȣрм:) soцї, товаръшї, [ἀ, γάλα].

'Αγαλλίαμα (τὸ), шї

'Αγαλλίασις, εως (ή), (Skp.) вȣкȣріе маре, веселіе; fъліре. [din

'Αγαλλιάω -ῶ, шї mіжл: (каре este шї maї обічнȣітȣ) 'Αγαλλιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, (Skp:) = 'Αγάλλομαι [ἀγάλλω]

'Αγαλλὶς, ἴδος (ή), кавtъ 'Αναγαλλίς.

'Αγάλλοχον (τὸ), [Εβρ: ἀχαλὸθ] Odaraчіȣ (лемнȣ de India foарте міроsіtорȣ).

'Αγάλλω, [ἄγη, ἄγαμαι] віt: -αλῶ. (пек: At: ἤγηλα, de ȣnde inf: ἀγῆλαι, tp: de кȣ: ἤγαλμαι) іnnodoвeskȣ, гъteskȣ, іnfрȣмȣseцezȣ, (dikіseskȣ). «Εὐνὰς ἀγῆλαι» Евр: шї «Ἤγαλλε τὴν τράπεζαν τοῖς ἐδέσμασι». (шї пас: saȣ між:) «Ἡ γῆ ἀγάλλεται ἀνεμώναις, ἴοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν». Aft: 2) чіnsteskȣ; сервеzȣ. «Καὶ σὲ θυσίαισιν ἀγαλλοῦμεν ἀεί.» Apist: 3) (міжл:) мъ fълеskȣ, мъ mіndреskȣ, мъ іnfіmfezȣ. «Τὰ μὲν Ἕκτωρ ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται.» Ιλ: Σ. «Αἱ δὲ πόλεις αὗται τῷ τε ὀνόματι ἠγάλλοντο.» Ep: 4) мъ вȣкȣрȣ, мъ desmіердȣ, afлȣ мълцȣміре шї плъчере іп dовіndіре, saȣ іntревȣінцаре de чева. «Ὄρνιθες ἀγαλλόμεναι πτερύγεσιν.» Ιλ: Β. «Νῆες ἀγαλλόμεναι Διός οὔρῳ.» Od: Ε. «Θαυμασίαν τινα ἡδονὴν ἀγάλλεται.» Γρг: «Ἄμφω ἀγαλλόμενοι τὸν τάφον ὡς θάλαμον.» Епігр: [de ȣnde

'Άγαλμα (τὸ), (іn цен:) ор че, пентрȣ каре se fълеше чінева, fалъ, подоавъ. (de ȣnde 2) konsfінціре, прінosȣ, подоавъ de темплȣ. (шї прін іntіnd: 3) idолȣ (ікоапъ skȣлпітъ, sъпатъ), statȣъ. (везї шї γλῆνος). [de ȣnde

'Αγαλματίας, ου (ό), fрȣмоsȣ, віне fъкȣtȣ ка о statȣъ. [шї

'Αγαλμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї 'Άγαλμα. [шї

'Αγαλματίτης, ου (ό), =Λιθοκόλλα.

'Αγαλματογλύφος (ό), skȣлпtъtорȣ (sъпъtорȣ) de statȣe, statȣарȣ. [ἄγαλμα, γλύφω].

'Αγαλματοποιέω-ῶ. віit: -ήσω. fакȣ statȣe. [ἀγαλματοποιὸς]. [de ȣnde

'Αγαλματοποιητικὸς, ή, όν, іndemіnатікȣ ла лȣкраре de statȣe. 2) каре se deдȣче, se кȣвіne ла лȣкрареа statȣелор. [de ȣnde

'Αγαλματοποιητικὴ шї

'Αγαλματοποιΐα (ή), мештешȣгȣл de a лȣкра statȣe. [din

'Αγαλματοποιὸς (ό), fъкъtорȣ de statȣe. [ἄγαλμα, ποιός].

'Αγαλματουργία (ή), ='Αγαλματοποιΐα. [шї

'Αγαλματουργικὸς, ή, όν, = 'Αγαλματοποιητικὸς [din

'Αγαλματουργὸς (ό), = 'Αγαλματοποιός. [ἄγαλμα, ἔργον].

'Αγαλματοφορέω-ῶ. віit: -ήσω. портȣ, dȣкȣ statȣъ; (de ȣnde fіг:) ціȣ іn меморіе ка о statȣъ пештерsȣ кіпȣл кȣіва. [din

'Αγαλματοφόρος (ό, ή), dȣкъtорȣ, пȣртъtорȣ de statȣъ. [ἄγαλμα, φορός].

'Αγαλματόω-ῶ, віit: -ώσω. префакȣ пе чінева іn statȣъ. [ἄγαλμα].

'Άγαμαι [ἄγη], віit: -άσομαι (пек: ἠγάσθην, шї ἠγασάμην). admірȣ, респектезȣ, чіnsteskȣ (кȣ ак:,) «Ὡς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε.» Od: Ζ. 2) лаȣdȣ, апровезȣ, мъ мълцȣmеskȣ de чева. «Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα» Плт: «Ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος.» Плт: «Ἄγαμαί σου τὴν ἀπόκρισιν.» Плт: «Ἔνθα δὴ ἠγάσθησαν τὸν ὀρχηστοδιδάσκαλον» Ksn: «Ὅταν ἀγασθεὶς τὸν ἵππον πρίηταί τις» Ksn || (тімпії вервȣлȣї ачеstȣіа se amesteкъ ла поеції кȣ аї лȣї 'Αγάζομαι, -αίομαι, -άομαι). [de ȣnde

'Αγαμένως, adв:=ἀσμένως, вȣкȣрос. 2) 'налт, мъреці, de міnȣnat. «'Αγαμένως λέγειν.» Apist:

'Αγαμήστωρ, ορος (ό), поеt: [ἄγαν, μήδομαι] преа іnцелептȣ (епіt: ал лȣї Жое, saȣ Аполонȣ.)

'Αγάμητος (ό, ή), ='Άγαμος, неіnsȣратȣ, немъріtатъ. [ἀ, γαμέω].

'Αγαμία (ή) віацъ, кȣалітате de неіnsoціtȣ іn късnічіе. [шї

'Αγάμιον (τὸ), (іnтревȣінцатȣ нȣмаї іn fр: de іsрісп:) «'Αγαμίου (прекȣмȣ ера шї Κακογαμίου, шї 'Οψιγαμίου) δίκη», жȣdікатъ іmпротіва неіnsȣраціlор іn Spaрта. [din

'Άγαμος (ό, ή,) некъsъторitȣ. || «Γάμος ἄγαμος (fрасȣ асемепеа кȣ «Βίος ἀβίωτος, шї ч.л.) късъторіе прічінȣітоаре de непорочіре. [ἀ, γάμος].

'Άγαν [ἄγω, saȣ ἄγη] adв: de іntіnd: =Λίαν, foарте мȣлт, кȣ kовіршіре. «Μηδὲν ἄγαν.» Макs: nimікȣ песте мъsȣръ. «Τοὺς ἄγαν νέους». Ksen: «Οἱ ἄγαν σπεύδοντες βραδύτερον ἀνύουσι» Пл. (fраселе)

«Ὁ, (ἡ, τὸ, οἱ шi ч.л.) ἄγαν» (se iaȣ în локȣ de) чел mȣлtȣ, ковîршitорȣ, пе-ste мъsȣръ. «Ἡ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο, ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν,» Пл: iap în fpaseле «Οὐκ ἄγαν μέγα (βαθύῤῥιζον, ὁμολογούμενον шi ч.л:)» οὐκ ἄγαν se espлiкъ прin, нȣ atit. || (în компȣнерî se леапъdъ, ор se ȝine, ор se skiмвъ ν).

Ἀγανακτέω-ῶ. [ἄγαν, ἄχθομα], вiit: -ήσω. mъ dоаре (despre tpȣпȣ, шi maî кȣ sea: despre dinȝî, кînd es intîî)· (de aiчî 2) (despre sȣfлetȣ) mъ некъжеskȣ, mъ mixнeskȣ, mъ плîнгȣ шi ч.л. «Ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς». Skp: «Ἄλλοτε δὲ τοὐναντίον ἠγανάκτεις κατὰ τῶν πλουσίων.» Лȣч: Ὑπὲρ φιλοσοφίας ἠγανάκτεις περιϋβρισμένης» Лȣч: «Καὶ ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ.» Лȣч: «Ἀγανακτήσασα δὲ τούτοις τῶν Φλιασίων ἡ πόλις.» Isoкp: «Τηλικαύτην πρᾶξιν ὁρῶν ἠγανάκτησας;» Dem: (шi miжл: pap) «Ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς.» Лȣч: [de ȣnde

Ἀγανάκτησις, εως (ἡ), dȣpepe tpȣпeaskъ (шi mai кȣ seamъ ла eшipea dinȝiлор). 2) некаzȣ. 3) немȣлȝȣmipe, неплъчере. 4) перъвdape. [шi

Ἀγανακτητέον, nosit: ал лȣî Ἀγανακτῶ. [шi

Ἀγανακτητικὸς, ἡ, ὸν. аплекatȣ spre некаzȣ, некъжiчiosȣ; кîptitopȣ. шi

Ἀγανακτητικῶς, adв: кȣ disposiȝie некъжiчioasъ. [шi

Ἀγανακτητὸς, ἡ, ὸν. adȣкъtорȣ (вpednicȣ) de некъжipe; atpъгъtорȣ de некаzȣ asȣпръшî; nesȣfepitȣ. [шi

Ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν шi adв: ικῶς = Ἀγανακτητικὸς, шi -ικῶς.

Ἀγανὴς, έος (ὁ, ἡ,) = Ἀγανός.

Ἀγάννιφος (ὁ, ἡ), поеt: [ἄγαν, νίφω] прea ninsȣ, saȣ чел че se прea ninȝe (se ȣmплe de zъпadъ).

Ἀγανοβλέφαρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ плеопе, шi (прin intînd:) окî, adiкъ къȣtъtȣpъ вeseлъ, dȣлче. [Ἀγανὸς, βλέφαρον.]

Ἀγανόρειος, α, ον, шi

Ἀγανορία (ά) Dop: în локȣ de Ἀγηνόρειος, -ία.

Ἄγανος (ὁ, ἡ), [ἄγνυμι] лesпe de sпapt. 2) fъpîmatȣ, pȣntȣ din чеvа.

Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, поеt: [ἀ intinz:, γάνος, saȣ ἄγαμαι] влîndȣ, влажinȣ, dȣлче, veseлȣ. 2) înвлînzitорȣ, adȣкъtорȣ ла miлostivipe, шi eptape.

Ἀγανοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω. поеt: mъ портȣ влînd, кȣ компъtimipe кътpe чineва. [шi

Ἀγανοφροσύνη (ἡ), поеt: simȝimintȣ влîndȣ, saȣ влîndeȝe în пȣptape. [din

Ἀγανόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ simȝimintȣ влажinȣ, плъкȣtȣ. [ἀγανὸς, φρήν].

Ἀγανώπης, ου (ὁ), шi Ἀγανῶπις, ιδος, (ἡ) чел кȣ окî dȣлчî, atpъгачî. [ἀγανός, ὤψ].

Ἀγάνωρ, ορος (ὁ, ά), Dop: în локȣ de ἀγήνωρ.

Ἀγανῶς, adв: кȣ влîndeȝe, прietenеште, гpaȝios. [ἀγανός].

Ἀγάνωτος (ὁ, ἡ), nespoitȣ, (пentpȣ васe de apamъ). [ἀ, γανόω].

Ἀγάομαι -ῶμαι, (прim: ал лȣî Ἀγάζομαι, Ἀγαίομαι, шi Ἄγαμαι). mъ прea mipȣ, ръmîiȣ înкpemenitȣ. 2) ȣpъskȣ, mъ skîpвeskȣ. (везî Ἀγάζομαι шi Ἄγαμαι).

Ἀγαπάζω, ομαι, вiit: -άσω, -άσομαι поеt: în локȣ de Ἀγαπάω. прiimeskȣ прietenеште, îmвpъȝiшezȣ, шi sъpȣtȣ пе чineва кȣ toatъ dpаrostea. [din

Ἀγαπάω -ῶ, вiit: -ήσω. (кȣ aк:) iȣвeskȣ кȣ dparoste прietenеaskъ, saȣ amopoasъ пе чineва «Τὰς πόρνας ἀγαπῶντας μᾶλλον, ἢ τοὺς ἑταίρους». Ksen. 2) (iap кȣ dat: saȣ aк: saȣ naptiч: saȣ înf: mai de mȣлte орî analisite) mъ mȣлȝȣmeskȣ, mъ îndestȣлezȣ, кȣ плъчере прiimeskȣ. «Ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι» шi Οὐκ ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν» Тȣч: «Ἐκέλευον ἀπιέναι, καὶ ἀγαπᾶν τὴν συναγωνισαμένην τύχην ἐν Πλαταιαῖς». Пл: «Ἀγαπῶ μιᾷ συνών». Лȣч: «Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅθ' ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσαι». Od: Φ. «Ἠγάπησαν τὸ πραχθὲν ὑπὸ τῶν γυναικῶν.» Пл: [din

Ἀγάπη (ἡ), dparoste, amopȣ. || Ἀγάπαι (αἱ), se нȣmiaȣ ппpeȣпъ mînкъpiле, adiкъ овштештеле mese але челор din tîî кpeштinî, ка пъstpъtoape, шi întъpitoape dparostiî Еvanгеличе челiî dintpe dinшiî. [ἀγάω, ἄγαμαι].

Ἀγάπημα (τὸ), овieкtȣ dparostiî, персоапъ iȣвitъ, saȣ de iȣвit. [ἀγαπάω].

Ἀγαπήνωρ, ορος (ὁ) поеt: iȣвitорȣ de вiteжie, saȣ de viteжî. [ἀγάπη, ἀνήρ].

Ἀγάπησις, εως (ἡ), iȣвipe. [ἀγαπάω].

Ἀγαπητέος, α, ον, nosit: ал лȣî Ἀγαπάω, вpednicȣ de a fi iȣвitȣ.

Ἀγαπητικὸς, ἡ, ὸν, аплекatȣ spre dparoste, прietenosȣ, [шi

Ἀγαπητικῶς, adв: прietenеште, кȣ dparoste. [din

'Αγαπητὸς, ἡ, ὸν, iȣbitȣ̆, вpednikȣ̆ de iȣbit. 2) dopitȣ̆, ɴoſtitȣ̆. 3) (neȣt:) ἀγαπητὸν, ачееа, пе каре требȣie sъ se mȣлцȣmeaskъ чiнева. «'Αγαπητὸν καὶ ὀλίγους φίλους εὑρεῖν.» Apist: [ші

'Αγαπητῶς adв: бȣкȣpos, кȣ mȣлцȣmipe. 2) авia ші аневое. «'Αγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένος». Лis: [ἀγαπάω].

'Αγαπτερέως, adв: noet: foapte iȣte, кȣ mape гравъ (ка sборȣл пасърiĭ). [ἄγαν, πτερὸν, аріпъ].

'Αγαρικὸν, (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de чiȣперкъ албiчоасъ, че pesape пе копачĭ, ші iaska, че se фаче dintp'însa

'Αγάῤῥοος, ους, (ὁ, ἡ,) noet: (pîȣ̆) foapte iȣte, pepede кȣpгъtopȣ̆. [ἄγαν, ῥέω].

'Αγασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), прea пȣtepnikȣ̆, biteazȣ̆, [ἄγαν, σθένος].

"Αγασμα τὸ, обiektȣл admipъpiĭ (τῆς ἄγης). 2) лȣкpȣ вpednikȣ̆ de mipape, ші de pesпektȣ̆. 3) însaші admipapea ші чinstipea. (Sof:). [ἀγάζομαι].

'Αγασσαῖος (ὁ), ші

'Αγασσεὺς, έως (ὁ), (maĭ кȣ seamъ кliне) biteazȣ̆, mape, пȣternikȣ̆. [ἄγαν, σεύω].

'Αγάσταχυς, υος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape, saȣ̆ podeште mȣлte ші mapi spiче. [ἄγαν, στάχυς].

'Αγάστονος (ὁ, ἡ), noet: чел mȣлt ші des sȣspinъtopȣ̆; saȣ̆ de mȣлte sȣspinȣpĭ вpednikȣ̆. mȣлt плînsȣ̆; (прin ȣpm:), tikълosȣ̆, foarte nenopoчitȣ̆. ‖ «'Αγάστονος 'Αμφιτρίτη» Om: mapea, saȣ̆ fiind къ faче mape вȣetȣ̆, ка кȣmȣ̆ ap ofta, saȣ̆ fiind къ прiчinȣieште mapĭ sȣspinȣpĭ прin корабospаpцеpiле sале. [ἄγαν, στόνος].

'Αγαστὸς [ἄγαμαι], ἡ, ὸν, вpednikȣ̆ de admipape, de лаȣdъ. 2) spъĭmîntъtopȣ̆. 3) de pismȣit.

'Αγάστωρ ορος (ὁ), noet: [ἀ adȣn: ші γαστὴρ, пînteче] = ὁμογάστωρ, fpate de ачеашĭ mȣmъ; (ші прin întînd:) pȣdъ.

'Αγαστῶς, adв: minȣnat, în кinȣ̆ вpednikȣ̆ de лаȣdъ. [ἀγαστὸς].

'Αγασιλλὶς, ίδος (ὁ), плantъ копъченоасъ, din каpe пiкъ гоmȣл (клеiȣл) amoniakȣ̆.

'Αγάσυρτος (ὁ, ἡ), [ἄγαν, συρτὸς], прea tipitȣ̆, ad: пepȣшinatȣ̆.

'Αγατὸς, ἡ ὸν, noet:='Αγαστός.

'Αγαυὸς, ἡ, ὸν, noet: [ἄγαμαι] minȣnatȣ̆, de admipat. 2) pesпektaбiлȣ̆, вpednikȣ̆ de чinste. 3) noбiлȣ̆, biteazȣ̆, slъвitȣ̆. 4) stpълȣчitȣ̆, mъpeцȣ̆. 5) mîndpȣ, îndpъzneцȣ̆.

'Αγαυρὸς, ὰ, ὸν. noet:='Αγαυὸς (maĭ кȣ seamъ în челе din ȣpmъ doȣ̆ însemnъpĭ). (вezĭ ші Γαῦρος).

'Αγάφθεγκτος (ὁ, ἡ,) noet: mape ла гласȣ̆. 2) mȣлt вopвitȣ̆, bestitȣ̆. [ἄγαν, φθέγγομαι].

"Αγγαρα, (τὰ) (пeps:) stanцеле, ȣnde гъsdȣiaȣ̆ anгapiĭ (ἄγγαροι), кȣpiepiĭ Пepsiлоpȣ̆.

'Αγγαρεία (ἡ), tpeaбa anгapiлop. (вezĭ "Αγγαρος), 2) (ла чеĭnoĭ) slȣжбъ fъpъ de вoe, ші fъpъ платъ, anгapa. [ші

'Αγγαρεῖον (τὸ) чееа че se atinцe de anгapȣ̆, (вezĭ "Αγγαρος). ‖ «'Αγγαρεῖον ші (Ion:) 'Αγγαρήϊον δρόμημα». Ep: алергарea de ла o stanцъ de anгapȣ̆ пînъ ла алta. [ші

'Αγγαρευτὴς, οῦ (ὁ) pîndȣitopȣ̆, saȣ̆ epistatȣ̆ de anгapĭ, saȣ̆ anгapале. [din

'Αγγαρεύω. вiit: εύσω (stpъin:) îndatopezȣ̆ пе чiнева кȣ siлa a faче чева fъpъ платъ, anгapezȣ̆. 2) (nestp:) [вezĭ "Αγγαρος] slȣжeskȣ̆ ка anгapȣ̆, saȣ̆ 3) slȣжeskȣ̆ de anгapa, saȣ̆ поtвadъ.

'Αγγαρήϊον (τὸ), вezĭ 'Αγγαρεῖον.

'Αγγάριος (ὁ),=кȣ

"Αγγαρος (ὁ), (пeps:) кȣpiepȣ̆ de Пepsia. «"Αγγαρον πῦρ» Esx: шtipe datъ прin лȣminъ de fокȣ̆ de depapte. 2) чел че slȣжeште de anгapa (maĭ кȣ seamъ ла поштъ). «"Αγγαροι ἡμίονοι» Isid: (de ȣnde în цen:) mȣnчitopȣ̆, къpъtopȣ̆ de повеpĭ. (ші прin ȣpm: 3) цъpanȣ̆, бъdъpanȣ̆, nenoлitiчitȣ̆.

'Αγγαροφορέω-ῶ. вiit: ήσω. tpansпoptȣ̆ чева прin distanцe de anгapȣ̆, saȣ̆ fъpъ пiчĭ o платъ, de anгapa. [ἄγγαρος, φέρω].

'Αγγείδιον. (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Αγγεῖον.

'Αγγειθήκη (ἡ), în лoкȣ̆ de

'Αγγειοθήκη (ἡ), каȣtъ 'Αγγοθήκη.

'Αγγειολογέω-ῶ. вiit: ήσω. черчetezȣ̆ вiпеле (каȣtъ 'Αγγεῖον). [ші

'Αγγειολογία (ἡ), черчetape, (deskpiepe, tpaktape) despre вiпе (каȣtъ 'Αγγεῖον). [ἀγγεῖον, λόγος].

'Αγγεῖον (τὸ), dim: ал лȣĭ "Αγγος. (în цen:) вasȣ̆, în каpe se пъstpeazъ чева; (прin ȣpm:) sакȣ̆, кȣtie, ладъ, ші чл: 2) (med:) «'Αγγεῖα», канале, вase, каpe конpind ȣmezелеле tpȣпȣлȣĭ, вiпеле, aptepiiле ші чл: 3) (Бot:) teaka seminцелop плantелop.

'Αγγειοσπέρματος ші

'Αγγειόσπερμος (ὁ, ἡ), (Бot:) op че плantъ, a къpia sъmînцъ se конpinde în teaкъ, прекȣm вовел, ші чл: [ἀγγεῖον, σπέρμα].

'Αγγειώδης, εος, (ὁ, ἡ), (Bot:) чел че аpe fopmъ (ші sлȣжеште) de basȣ.

'Αγγελέω, Ion: în локȣ de 'Αγγελλῶ, виit: ал лȣї 'Αγγέλλω.

'Αγγελία (ἡ), шtipe, вeste, 2) пропȣнере, saȣ порȣнкъ fъкȣтъ прin tpimisȣ. 3) soлie. 4) zisъ, aȣzipe, famъ, ворвipe în лȣme. [ἄγγελος].

'Αγγελιαφόρος(ὁ, ἡ), adȣкътopȣ de шtipї, de вestipї, [ἀγγελία, φέρω].

'Αγγελίεια (ἡ), поеt: dȣкъtoape de шtipї, вestitoape. [ἀγγελία].

'Αγγελίη (ἡ), Ion: în локȣ de 'Αγγελία. [de ȣnde

'Αγγελιήτης (ὁ), поеt: = 'Αγγελιώτης.

'Αγγελικὸς, ἡ, ὸν, (вisep:) înџepeskȣ. [ἄγγελος].

'Αγγελιώτης, ου, (ὁ), ші 'Αγγελιῶτις ιδος, (ἡ), поеt: în локȣ de 'Αγγελιαφόρος. [ἀγγελία].

'Αγγέλλω, виit: -ελῶ. daȣ, saȣ adȣкȣ шtipe, вesteskȣ, [din

Ἄγγελος, (ὁ, ἡ), [ἄγω] dȣtъtopȣ, saȣ adȣкъtopȣ de шtipї, вestitopȣ. (de ȣnde 2) (вisep:) înџepȣ. «Ἄγγελος Θεοῦ». 3) ='Αγγελία.

'Αγγελτὴρ (ὁ) поеt: în локȣ de Ἄγγελος. [ші

'Αγγελτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікȣ ла вestipї. [ἀγγέλλω].

'Αγγήϊον (τὸ), Ion: în локȣ de 'Αγγεῖον.

'Αγγοθήκη, (ἡ), пъstpъtopie, dȣлапȣ de (saȣ op ȣnde se џin) вase. (каȣтъ ші ἐγγυθήκη) ='Αγγειοθήκη. [ἄγγος, saȣ ἀγγεῖον, θήκη].

'Αγγοπῆναι (αἱ) [ші

'Αγγοπήνια (τὰ), гъвpeле de чеаpъ în fагȣpȣл de miepe [ἄγγος, πήνη; fiind къ sînt џесȣte ка пласа], веzї ші πήνη.

Ἄγγος, εος (τὸ), = 'Αγγεῖον. вasȣ înкъпъtopȣ de op че лȣкpȣ.

'Αγγούριον ші Ἄγγουρον (τὸ), кpastaвete, [ἄωρον, ἄγουρον, пекоптȣ, fiindȣ къ se mънiнкъ некоптȣ]. 2) пепене вepde.

Ἄγγων,, ωνος, saȣ ῶνος (ὁ), ȣнȣ fелȣ de sȣліцъ Галікъ, saȣ Џерmanікъ.

Ἄγε, (ші îm:) Ἄγετε. 2. пеp. a поpȣнч: лȣї Ἄγω. 2) (ка adв: îndemn: se акоаpdъ în sînt: кȣ поpȣнч: saȣ de sine sȣнȣsȣ) вino, веniџї sъ, aide. «Ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν» Iл: А. «'Αλλ' ἄγε μίμνετε πάντες.» Ksen: «'Αλλ' ἄγετε, λαμβάνετε ὅπλα.» Ksen: «Ἄγ', ἔφη, ὅπως πρωῒ παρέσῃ.» Ksen: «Ἄγε δή, οἶδα». Ksen: «Ἄγε, ὦ Τίτε, ἄγε ὦ Οὐαλέριε, τί οὐκ ἀπολογεῖσθε;» (веzї ші Δεῦρο ші Δεῦτε).

'Αγείρω [ἄγω, ἀγέρω], виit: -ερῶ, (пеx: ἤγειρα, tpe: de кȣ: ἤγερκα ші At: ἀγήγερκα), кȣлегȣ, adȣнȣ, 2) чеpшeskȣ, stpînгȣ miлostenie, «Τῷ Θεῷ ἀγείρων». Лȣч: «Ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ 'Απόλλωνος». Ep:

'Αγείσωτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ stpaшinъ, saȣ пеpвazȣ. [ἀ, γεῖσον].

'Αγείτων, ονος (ὁ, ἡ), чел fъpъ вечinї, невечinatȣ; pъȣ вечinȣ; (пpin ȣpm: 2) nesoџiaвiлȣ, petipatȣ, неапропiatȣ. [ἀ, γείτων].

'Αγελαδὸν, Dop: în локȣ de 'Αγεληδὸν. [ші

'Αγελάζω, виit: -άσω. adȣнȣ, stpînгȣ чipadъ [ἀγέλη], fакȣ tȣpmъ. || mіжл: 'Αγελάζομαι, (пentpȣ пъsъpї ші пешtї) tpъieskȣ, saȣ кълъtopeskȣ în stoлȣ.

'Αγελαιοκομικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αγελαιοτροφικὸς; de ȣnde 'Αγελαιοκομικὴ. = 'Αγελαιοτροφία. [ἀγέλη, κομάω].

'Αγελαῖος, α, ον. adȣнatȣ, intpatȣ în чipadъ; 2) кȣвiinчosȣ ла чipadъ; (fir:) ла mȣлџimea чеа de pîndȣ; (пpin ȣpm:) neînsemnatȣ, пpostȣ. 3) чел din mȣлџimea копiiлоp din Sпapta (каȣтъ 'Αγελάτης).[ἀγέλη].

'Αγελαιοτροφία (ἡ), îngpiжipea, хpъnipea вiteлоpȣ de чipadъ. [ші

'Αγελαιοτροφικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчosȣ, ші îndemînatікȣ ла înвpiжipea ші нȣtpipea чipadeї de вite. [din

'Αγελαιοτρόφος (ὁ, ἡ), нȣtpitopȣл чipadeї, saȣ вiteлоp de чipadъ. [ἀγέλη, τρέφω].

'Αγελαιὼν, ῶνος (ὁ), локȣ de чipadъ (soxatȣ). [ἀγέλη].

'Αγελαρχέω -ῶ. виit: -ήσω. кîpmȣieskȣ, enistatezȣ чipadъ. [din

'Αγελάρχης, ου (ὁ,), [ші

'Αγέλαρχος (ὁ), enistatȣ, îngpiжitopȣ de чipadъ. (каȣтъ 'Αγελάτης). [ἀγέλη, ἄρχω].

'Αγελαστέω -ῶ, виit: -ήσω. нȣ pîzȣ, imї џiȣ pîsȣл. [ші

'Αγελαστεὶ (στὶ), adв: fъpъ pîsȣ. [ші

'Αγελαστία (ἡ), непîdepe, посоmopîчiȣне. ['Αγέλαστος].

'Αγελαστικὸς, ἡ, ὸν, ='Αγελαῖος. ['Αγελάζω].

'Αγέλαστος, (ὁ, ἡ), непîzъtopȣ, гpeȣ, посоmopîtȣ. 2) непpiimitopȣ de pîsȣ, tpistȣ; (пpin întind:) вpednікȣ de mілъ; (de ȣnde) «'Αγέλαστος» s'a нȣmit пiatpa de ла Елеȣsina, пе каpе a шezȣt Чеpesa, fiind mîxnitъ пentpȣ хpъпipea fiїчеї sale Пеpsefona de кътpe Плȣtonȣ. [ἀ, γελάω].

'Αγελάτης ου, (ὁ), къпetenia шi eпistatвл чetеĭ din Sпapta шi Кpeta de tinepiĭ чеĭ de шaпtesпpezeчe anĭ. [ἀγέλη].

'Αγελείη, ης, Ion: în локв de 'Αγελεία, ας, (ἡ), [ἄγω, λεία]. eпit: ал Minepвеĭ ка жъфвitoape, saв пatpoanъ a жaфвpiлop de pesвoiв.

'Αγέλη (ἡ), чipadъ de вite; (fir:) мвлцime de oamenĭ adвnaцĭ ла внв локв. [ἄγω]. [de внde

'Αγεληδὰ, пoet: în локв de

'Αγεληδὸν, adв: în гpъmadъ, în чipezĭ, (fir:) în мвлцimĭ. «'Αγεληδὸν οὕτω τῶν ὀνομάτων ἐπισυντιθεμένων» Лonџ: [шi

'Αγέληθεν, adв: de ла чipadъ [шi

'Αγεληΐς ἴδος, (ἡ), ='Αγελαία. [шi

'Αγέληφι, пoet: în локв de ἐν τῇ ἀγέλῃ, în чipadъ.

'Αγελοκομικὸς, ή, όν, вezĭ 'Αγελαιοκομικός.

'Αγελοτροφία (ἡ), [шi

'Αγελοτρόφος (ὁ, ἡ,)='Αγελαιοτρόφος шi ч. л:

'Αγέμεν шi 'Αγέμεναι, пoet: în локв de Ἄγειν.

Ἁγεμὼν, όνος (ὁ), Dop: în локв de Ἡγεμών.

Ἄγεν, Dop: în локв de Ἄγειν. 2) пoet: în локв de ἦγεν. 3 sinг: пepѕ: a пpeл: лвĭ Ἄγω. 3) Еол: пoet: în локв de ἐάγησαν. 3 îm: пep: a пas: пex: 2 ал лвĭ Ἄγνυμι.

'Αγενεαλόγητος (ὁ, ἡ), чел фъpъ џeпеалоџie, adiкъ пеквпоsквtв despe opiџina, saв îпчепвтвл пeamвлвĭ съв. [ἀ, γενεαλογέω].

'Αγένεια (ἡ), (îппotiвъ de εὐγένεια, пoвilitate) пpostie de пeamв. 2) = δυσγένεια, квалitatea пeamвлвĭ пeчinstitв. 3) (îпpotiвъ de γενναιότης, џепеpositate) жosime, пpostie de simџimîntв. [ἀγενής].

'Αγένειος (ὁ, ἡ), чел фъpъ вapвъ (tinъpв, saв sпînв); (de внde ‖ swвst:) ἀγένειον (τὸ), лipsъ de вapвъ. [ἀ, γένειον]. [de внde

'Αγενείως, adв: фъpъ вapвъ. «'Αγενείως γὰρ τοῦ προσώπου εἶχε». Filstp:

'Αγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пепoвiлв. 2) пeџeпеpoвв, пeвiteazв, 3) лipsitв de копiĭ. (вezĭ шi Δυσγενής). [ἀ, γένος].

'Αγένητος (ὁ, ἡ), пефъквtв, пeкpeatв, 2) пe fostв пiчĭ o datъ. «Οὐδὲ Θεοῦ ἐστιν ἀγένητα ποιήσασθαι, ὅσ' ἂν ᾖ πεπραγμένα». Agat: 3) (în Sof: Tpax:)='Αγενὴς (ἀ, γενέομαι].

'Αγέννεια (ἡ,) ='Αγένεια [din

'Αγεννὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Αγενής. [ἀ, γέννα].

'Αγεννησία (ἡ), a пв пaшte, saв a пв se пaшte. [шi

'Αγέννητος, (ὁ, ἡ), пeпъsквtв. 2.) ='Αγένητος. 3) =Ἄγονος. [ἀ, γεννάομαι].

'Αγεννία (ἡ), пoet: ='Αγέννεια, шi 'Αγένεια.

'Αγεννίζω, вiit: -ίσω. mъ apъtв пeвiteazв, mъ пoptв пeвiteжeшte. [шi

'Αγεννῶς, adв: ='Αγενῶς. пeвiteжeшte, пeџепеpos, фъpъ квpaџiв. [ἀγεννής].

Ἄγεο, Dop: пoet: în локв de ἡγοῦ, 2. пep: sinг: a пpez: пopвпч: ал лвĭ ἡγέομαι.

'Αγέομαι, Ion: în локв de Ἄγομαι.

Ἁγέομαι, Dop: în локв de ἡγέομαι.

'Αγέρατος (ὁ, ἡ), ='Αγέραστος. [ἀ, γέρας].

'Αγερέθω, пoet: în локв de 'Αγείρω.

'Αγερέσθαι, пoet: miж: пex: 2 de înf: [шi

Ἄγερθεν, Dop: пoet: în локв de ἠγέρθησαν, 3 пep: de îm: ал пas: пex: ал лвĭ 'Αγείρω.

'Αγερμὸς (ὁ), шi

'Αγερμοσύνη (ἡ), пoet: = 'Αγειρμός. [ἀγείρω].

'Αγερόμην, пoet: în локв de ἠγερόμην, miжл: пex: 2 ал лвĭ 'Αγείρω.

Ἄγερσις, εως (ἡ), adвпape, stpînџеpe шi ч. л: [ἀγείρω].

'Αγέρω, шi Еол: 'Αγέῤῥω, пpim: ал лвĭ 'Αγείρω.

'Αγερωχία (ἡ), mîndpie, înfînfape. [din

'Αγέρωχος (ὁ, ἡ), [ἀ întinz:, шi γέρας ἔχειν, a воi a авea în toate întîĭtate] (ла чеĭ векĭ se ia în вine, în локв de) слъвitв, џепеpoвв, mapinimoвв. 2) (iap ла чеĭ maĭ în вpmъ în pъв) desppeџвitopв, mîndpв, пeaпpoпiatв, пeпpiimitopв. [de внde

'Αγερώχως. adв: кв mapinimie; кв mîndpie шi desppeџвipe.

Ἄγες, пoet: Dop: în локв de ἦγες, 2 sinг: пepѕ: a пpeл: хot: ал лвĭ Ἄγω.

'Αγεσίλαος, шi (пpin sinк:) 'Αγεσίλας (ὁ), (eпit: ал лвĭ Плвtonв) чел чe atpaџe кътpe sine пopoadeлe. [ἄγω, λαός].

Ἄγεσκον, пoet: în локв de ἦγον, пpeл: ал лвĭ Ἄγω.

'Αγέστρατος (ὁ, ἡ), пoet: кomandipв de oшtipe, (eпit: ал Minepвеĭ). [ἄγω, στρατός].

Ἁγέτας, α (ὁ), Dop: în локв de ἡγέτης.

Ἁγέτις, ιδος (ἁ) Dop: în локв de Ἡγέτις.

Ἁγέτωρ, ορος (ὁ), пoet: în локв de

Ἡγήτωρ.

Ἄγευστος (ὁ, ἡ), (кꙋ џen:) neгꙋstatꙋ, neчеркatꙋ, nenъpɩaшꙋ. «Τῶν μὲν τερπνῶν ἄγευστος οὐδενὸς ἔσῃ». Ksen: «Αἰὼν κακῶν ἄγευστος». Sof: 2) (fъpъ kazꙋ) neminкatꙋ, nenpinzitꙋ, flъmindꙋ. 3) (nas:) чел че nꙋ s'a minкat, saꙋ nꙋ este de minкat. «Πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων καὶ ἀβρώτων πρότερον ἥδιστα νῦν γέγονε». Пл: [ἀ, γεύομαι].

Ἀγέω, Ion: în локꙋ de Ἄγω.

Ἀγεωμέτρητος, (ὁ, ἡ), neînвъџatꙋ џeometria, neџeometpꙋ. [ἀ, γεωμετρέω].

Ἀγεωργησία (ἡ), лinsъ de плꙋгъpie, neплꙋгъpipe. [din

Ἀγεώργητος (ὁ, ἡ), (локꙋ, џapinъ) neлꙋкpatꙋ, neкꙋлtivatꙋ, saꙋ de neплꙋгъpit. 2) (omꙋ) neîndeminatiкꙋ, nedestoinic ла плꙋгъpie. [ἀ, γεωργέω].

Ἄγη, поеt: în локꙋ de ἐάγη. a 3 пер: a пех: пас: 2 ал лꙋї Ἄγνυμι.

Ἄγη (ἡ), поеt: [ἄζω, ἄγαμαι] minꙋnape, înкpemenipe. (deꙋnde 2) pesпektꙋ, admipape. шi (pap 3) пismъ, вpъ.

Ἄγη шi Ἄγη (τὰ), пꙋt: im: ал лꙋї Ἄ-(ἄ)γος.

Ἀγή, ῆς (ἡ), поеt: [ἄγνυμι] sfъpîmape, snapџepe, «Κύματος ἀγή, шi Κυματωγή» snapџepe de валꙋpї пе џъpmꙋ, шi локꙋл, ꙋnde se snapr, (ꙋdiкъ) џъpmꙋл. 2) лoвiтꙋpъ, paпъ; шi 3) (Гr:) pea întîmплape, nenopoчipe.

Ἀγγγέραται, Ion: 3 îm: пер: a пас: tpe: de кꙋ: шi

Ἀγήγερκα, -μαι At: tp: de кꙋ: ал лꙋї Ἀγείρω.

Ἀγηλατέω -ῶ biit: ήσω. гoneскꙋ, жъfkieскꙋ, пpadꙋ, pesвpъteскꙋ, «Ἀπικόμενος δὲ ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια» Ep: (din

Ἀγήλατος (ὁ, ἡ), поеt: [ἄγαν, ἐλαύνω]. (епit: ал tpъsnetꙋлꙋї) penede, iꙋte, minatꙋ, saꙋ asвipлitꙋ de o пꙋtepe.

Ἄγημα (τὸ), чеatъ ostъшeaскъ; (iap maї deos: 2) rapdъ îmпъpъteaскъ, че se алкъtꙋia din алeшї пezestpi, кълъpeџї, шi елеfanџї, шi mepџea înaintea îmпъpaџiлop Мачеdoniei. 3) (în џen:) opї че шꙋлџime конпꙋsъ. [ἄγω, ἀγέω].

Ἁγημένα (τὰ), Dop: în локꙋ de ἡγημένα, (tp: de кꙋ: пас: ал лꙋї ἡγοῦμαι). obiчꙋите, лeџiꙋite. = νενομισμένα.

Ἀγηνόρει(ρι)ος, α, ον, поеt: epoiкꙋ [шi

Ἀγηνορέω -ῶ, biit: ήσω. поеt: sîntꙋ biteazꙋ, mindpꙋ, шi ч.л: [шi

Ἀγηνορία (ἡ), bitежie, îndpъznеалъ. 2) mîndpie, semeџie, 3) isꙋindъ. isпpaвъ biteжeaскъ. [din

Ἀγήνωρ, opoς (ὁ, ἡ), поеt: [ἄγαν, saꙋ ἄγω, ἀνήρ] biteazꙋ, îndpъzneџꙋ, semeџꙋ. 2) obpaznic, mindpꙋ. 3) stpeлꙋчitꙋ, mъpeџꙋ.

Ἀγήοχα, At: tpe: de кꙋ: ал лꙋї Ἄγω.

Ἀγήραντος (ὁ), поеt: [шi

Ἀγήραος, Ion: [шi

Ἀγήρατος (ὁ, ἡ), = Ἀγήρως. ‖ sꙋbst: ἀγήρατον (τὸ), sꙋꙋ felꙋ de плantъ. (кaꙋтъ Ἀμάραντος). [шi

Ἀγήρως, ω (ὁ, ἡ), чел пічї o datъ înвъtpinitꙋ; (npin вpm:) nemꙋpitopꙋ, вечпiкꙋ. «Τὸν ἀγήρων шi fъpъ ν, ἀγήρω, ἔπαινον, βίον шi ч.л:» (iap пꙋt: totd'aꙋna кꙋ ν) «Ἀγήρων, ἐὰν βρέχηται». Tfp: [ἀ, γῆρας].

Ἀγής, [ἄγνυμι], έος, (ὁ, ἡ), поеt: înкovoiatꙋ; mъдiosꙋ.

Ἀγής, [ἄγος], έος (ὁ, ἡ), поеt: = ἐναγής.

Ἀγησάμαν, Dop: în локꙋ de ἡγησάμην.

Ἀγήσανδρος, [ἄγω, ἄνδρες], шi

Ἀγησίλαος (ὁ, ἡ), = Ἀγεσίλαος. [ἄγω, λαός].

Ἀγησίχορος, (ὁ, ἡ), поеt: dipeкtopꙋ, konдꙋкъtopꙋ de хopꙋ. [ἄγω, χορός].

Ἀγήτειρα (ἁ), fem: ал лꙋї

Ἀγητήρ (ὁ), Dop: în локꙋ de ἡγητήρ.

Ἀγητόρια (τά), = Κάρνεια.

Ἀγητός, ή, όν, поеt: în локꙋ de Ἀγαστός.

Ἀγήτωρ, opoς (ὁ), Dop: în локꙋ de ἡγήτωρ.

Ἁγιάζω, biit: άσω. (Bis:), sfinџeскꙋ. 2) = ἁγνίζω, кꙋpъџeскꙋ de пъкatꙋ (maї кꙋ seamъ npin peлiџioase slꙋжвe). 3) konsfinџeскꙋ, înкinꙋ лꙋї Dꙋmnezeꙋ. (4 жeptfeскꙋ жeptfъ de totꙋ. 5) pesпeкtezꙋ, чinsteскꙋ, sepвezꙋ. «Ἁγιάσεις τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων» шi «Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου» Skp: [ἅγιος]. [de ꙋnde

Ἁγίασμα, (τὸ), (Bis:) лꙋкpꙋ sfinџitꙋ, шi konsfinџitꙋ, «Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ». Skp: 2) [de aчi] aгiasmъ, апъ sfinџitъ. [шi

Ἁγιασμὸς (ὁ), (Bis:) sfinџipe, konsfinџipe. 2) кꙋpъџipe de пъкatꙋ. 3) npinosipe, жeptfъ. 4) чеa întpꙋ Xpistosꙋ sfinџenie, кꙋpъџie, bꙋnъ pinдꙋiaлъ în fante. 5) sfinџipe de апъ. [шi

Ἁγιαστήριον (τὸ), (Bis:) локꙋл чел sfintꙋ, ꙋnde se sъвipшeсk челе sfinte. [шi

Ἁγιαστικός, ή, όν, чел че adꙋче (se кꙋвine ла) sfinџipe.

'Αγίγαρτος, (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ stpȣгȣpe) fъpъ seminцe, гpъȣнцe. [ἀ, γίγαρτον, simбȣpeлȣ de stpȣгȣpe].

'Αγίζω [ἄγος], biit: ίσω. adȣкȣ (apzȣ) жeptfъ пe жeptfeлniкȣ.

'Αγινέμεν, Dop: în лoкȣ de 'Αγινεῖν.

'Αγίνεσκον, noet: пpeл: aл лȣĭ

'Αγινέω -ῶ, [ἄγω] biit: ήσω. (пpeл: ἠγίνεον, iap maĭ mȣлт nȣ) noet: Ion: dȣкȣ, adȣкȣ. (ȣneopĭ nestp:) mъ miшкȣ [ἄγω].

'Αγιόγραφος (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ кapte, sfintele sкpiптȣpĭ) sкpisȣ de sfinцĭ бъpбaцĭ, saȣ кape tpaкteazъ despe чeлe sfinte. [ἅγιος, γράφω].

'Αγιοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), шi adв: -πῶς, кȣviinчiosȣ sfinцiлop. [ἅγιος, πρέπει).

"Αγιος [ἄγος, ἅζω] α, ον, sfintȣ, кȣpatȣ; pesneкtosȣ; чinstitopȣ de Dȣmnezeȣ. || (sȣбst:) "Αγιον (τὸ), шi (îm:) ἅγια (τὰ), чeл maĭ sfîntȣ (шi пpin кpm: neкълкatȣ) лoкȣ aл temплȣлȣĭ, sfînтȣл aлtapȣ [de ȣnde

'Αγιοσύνη (ἡ), (Sкp). = кȣ

'Αγιότης (ἡ), sfinцie, saȣ sfinцenie. [шi

'Αγιόω -ῶ, biit: ώσω. = 'Αγιάζω, sfinцeскȣ. [ἅγιος].

'Αγιστεία (ἡ), slȣжбъ, цepemonie peлiцioasъ; чea кътpe Dȣmnezeȣ înкinъчiȣne, жeptfъ. 2) sfinцenie, eвлaвie. [din

'Αγιστεύω biit: εύσω, шi

'Αγιστέω -ῶ, biit: ήσω [ἁγίζω] чinsteскȣ пpin жeptfe, шi slȣжbe o zeitate. 2) sintȣ кȣpatȣ, sfintȣ. «Χωρία τιμώμενα καὶ ἁγιστευόμενα». Stpв: 9.

'Αγίως, adв: кȣ sfinцenie, кȣpъцie, чinstipe de Dȣmnezeȣ шi ч.л: [шi

'Αγιωσύνη (ἡ), (maĭ noȣ) = 'Αγιότης. [ἅγιος].

'Αγκάζομαι, biit: άσομαι, noet: îmбpъцiшezȣ, iaȣ în бpaцe. [ἀγκάς].

"Αγκαθεν, adв: noet: = 'Αγκάς; saȣ = 'Ανέκαθεν.

'Αγκαλέω -ῶ, biit: έσω, Ion: în лoкȣ de 'Ανακαλέω.

'Αγκάλη, (ἡ), (maĭ oбiч: în îm:) ἀγκάλαι (αἱ), [ἀγκών] бpaцe. «'Εν ἀγκάλαις παριφέρομεν αὐτούς». Ksen: 2) бpaцȣ. «'Αγκάλη χόρτου». Лкs: ȣnȣ бpaцȣ de eapбъ. vezĭ 'Αγκαλίς. 3) totȣ, чe seamъnъ кȣ бpaцeлe, înкoвoiatȣ, adînкatȣ. «Λιμένος («Κυμάτων» Πόντου») ἀγκάλαι».

'Αγκαλιδαγωγέω -ῶ, biit: ήσω. tpansпoptȣ (maĭ кȣ seamъ пpin bite, saȣ tpъsкpъ) бpaцe de пoвepĭ. [din

'Αγκαλιδαγωγὸς (ὁ, ἡ), (maĭ кȣ seamъ bite, saȣ кapȣ) tpansпoptъtopȣ de бpaцe de пoвepĭ. [ἀγκαλὶς ίδος, ἄγω].

'Αγκαλιδη(δο)φορέω -ῶ biit: ήσω. кapȣ, tpansпoptȣ бpaцe de пoвepĭ. [din

'Αγκαλιδη(δο)φόρος, ου (ὁ, ἡ), къpъtopȣ de бpaцe de пoвepĭ. [ἀγκαλίς, ίδος, φέρω].

'Αγκαλίζομαι, noet: biit: ίσομαι. = ἀγκάζομαι [din

'Αγκαλίς, ίδος (ἡ) ȣnȣ бpaцȣ, o пoвapъ, o лeгъtȣpъ (de лemne, пaie, шi ч.л:) 2) (лa îm:) noet: în лoкȣ de бpaцe. = ἀγκάλαι [ἀγκάλη].

'Αγκάλισμα, (τὸ), op чe se кapъ în бpaцe. [ἀγκαλίζομαι].

"Αγκαλος (ὁ), noet: în лoкȣ de 'Αγκαλίς.

'Αγκάς (aв: im: aл лȣĭ 'Αγκὴ = 'Αγκάλη, adвepбiatȣ) în бpaцe, înбpъцiшat.

"Αγκειμαι, noet: în лoкȣ de 'Ανάκειμαι.

'Αγκεντέω -ῶ. biit: ήσω. noet: în лoкȣ de 'Ανακεντέω.

'Αγκεράτεσσι, noet: în лoкȣ de 'Ανὰ κέρασι.

"Αγκιον, Dim: aл лȣĭ "Αγκος.

'Αγκιστρεία (ἡ), nesкȣipe пpin ȣndiцъ; (шi fir:) amъцipe, momipe. [шi

'Αγκιστρευτής, οῦ (ὁ), neskȣitopȣ кȣ ȣndiцa. [de ȣnde

'Αγκιστρευτικὸς, ἡ, ὸν, кȣviinчosȣ, indeminatiкȣ лa neskȣipe кȣ ȣndiцa; (de ȣnde) 'Αγκιστρευτική, meшteшȣгȣл de a neskȣi кȣ ȣndiцa. [din

'Αγκιστρεύω biit: εύσω. neskȣieskȣ кȣ ȣndiцa, (шi fir:) momeskȣ, amъцeskȣ, пpinzȣ în кȣpsъ кa кȣ ȣndiцa. ["Αγκιστρον].

'Αγκίστριον (τὸ), dim: aл лȣĭ "Αγκιστρον. ȣndiчoapъ.

'Αγκιστρόδετος (ὁ, ἡ), пpinsȣ, înfintȣ în ȣndiцъ. [ἄγκιστρον, δέω].

'Αγκιστροειδής, έος (ὁ, ἡ), în feлȣл (asemenea) ȣndiцeĭ, (adiкъ) înкoвoiatȣ [ἄγκιστρον εἶδος].

"Αγκιστρον (τὸ), [ἄγκος, ἀγκών] ȣndiцъ, шi op чe seamъnъ кȣ dînsa.

'Αγκιστροπώλης, ου (ὁ), vinzъtopȣ de ȣndiцe. [ἄγκιστρον, πωλέω.]

'Αγκιστροφάγος (ὁ, ἡ), чeл чe mъnînкъ (înrite) шi ȣndiцeлe; (fir:) nesъцiosȣ, asȣпpitopȣ. [ἄγκιστρον, φάγω. neintp:]

'Αγκιστρόω -ῶ, biit: ώσω. лeгȣ ȣndiцъ de aцъ. 2) înкoвoiȣ чeva кa o ȣndiцъ. 3) пpinzȣ кȣ ȣndiцa; (шi fir:) momeskȣ, amъцeskȣ, poбeskȣ. «Παῖδες ἠγκιστρωμένοι» Tpп: Бisep: [ἄγκιστρον].

'Αγκιστρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Αγκιστροειδής.

'Αγκιστρωτὸς, ἡ, ὸν, fъкstš ка sndiца, înкoвoiatš. 2) чел че аpe sndiцъ [ἀγκιστρόω].

"Αγκλιμα (τὸ), поet: în локš de 'Ανάκλιμα. локsл, snde stъ коpъвiеpsл.

'Αγκλίνας, поet: în локš de 'Ανακλίνας.

'Αγκοίνη (ἡ), (întpeв: nsmaĭ ла im:) ἀγκοῖναι. поet: вpaцеле. ['Αγκή]. [de snde

'Αγκοινίζομαι вiit: ίσομαι = Διαγκυλόομαι.

'Αγκομίζω, вiit: ίσω. поet: în локš de 'Ανακομίζω.

'Αγκονέω -ῶ. (εύω, ίζω). вiit: ήσω. поet: în локš de ἐγκονέω.

"Αγκος [ἀγκὼν], εος (τὸ), adînкъtspъ, stpîmtoape, saš вале întpe doĭ msнцĭ, op stînче.

'Αγκοτύλη (ἡ), кastъ 'Εγκοτύλη.

'Αγκράτος, поet: în локš de 'Ανὰ κράτος.

'Αγκρεμάω -ῶ, вiit: άσω. поet: în локš de 'Ανακρεμάω.

'Αγκρίνω, поet: în локš de 'Ανακρίνω.

'Αγκρούομαι, поet: în локš de 'Ανακρούομαι.

"Αγκτειρα (ἡ), поet: ssгpsmъtoape. [din

'Αγκτὴρ ["Αγχω], ῆρος (ὁ), Анкtepš. snš felš de вepiгъ de fepš, кs кape xipspцiĭ înвinъ вszеле panелopš. 2) (im:) înкeiетspa гitsлsĭ. [de snde

'Αγκτηριάζω, вiit: άσω. легš xipspгiчеште pana пpin înstpsmintsл 'Αγκτήρ.

'Αγκτηριασμὸς (ὁ), легъtspъ de panъ пpin 'Αγκτήρ.

'Αγκυλέομαι -οῦμαι. вiit: ήσομαι = 'Αγκυλίζομαι. [din

'Αγκύλη (ἡ), îndoitspъ a кotsлsĭ, saš a цensкiлsĭ. «Περιδιείρας τὼ πόδε εἰς ἑκατέραν ἀγκύλην» Fлstp: 2) кspeaoa din miжлокsл лanчеĭ, de кape цiinds se se asвîpлia; (de snde) шi кiap лanчеa. 3) коapda apкsлsĭ; шi кiap sъцeata. 4) mînsшa пaвъzeĭ. 5) лaцsл кspeлеĭ înкълцъminteлop, кs кape se леaгъ întinzînds se пînъ ла înкeiетspa цensкiлop. 6) вînъ, че цinе de desssвt лimвa, плеопеле, цensкiĭ, шi алтеле. 7) пpindepea, saš înцenenipea ачелiĭ вine, шi чеa dintp' aчeasta nemiшкape a мъdsлapeлopš, кape se ziче шi 'Αγκύλωσις. 8) snš felš de пaxapš înкoвoiatš. [ἄγκος].

'Αγκυλιδωτὸς, η, ὸν, чел че аpe mînsшъ de ansкat. [шi

'Αγκυλίζομαι. вiit: ίσομαι. asвîpлš, saš ansкš, кa sъ asвîpлš лanчеa, saš sъцeata пpin легъtspa, 'Αγκύλη. (вezĭ шi Διαγκυλόω). [ἀγκυλὶς, ίδος].

'Αγκύλιον (τὸ), dim: aл лsĭ 'Αγκύλη. 2) вepiгa лanцsлsĭ, saš zaлеĭ чеliĭ de лanцš. 3) snš felš de sкstš Pomanš Ancila. (вezĭ Iл: Nsm:).

'Αγκυλὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лsĭ 'Αγκύλη. 2) snš instpsmentš de вînъtoape.

'Αγκυλιστὴς, οῦ (ὁ), asвîpлitopš de sъцeatъ, saš de лanчe кs 'Αγκύλη. [ἀγκυλίζομαι].

'Αγκυλοβλέφαρος (ὁ), пътimaшš de ansкъtspъ, înцenenitspъ de плеопеле окiлop. (вezĭ ἀγκύλη, шi ἀγκύλωσις). [ἀγκύλη, βλέφαρον]

'Αγκυλόγλωσσος (ὁ), чел кs лimвa пpinsъ. || (sssst:) 'Αγκυλόγλωσσον (τὸ), ansкъtspa лimвеĭ (вezĭ 'Αγκύλη шi 'Αγκύλωσις). [ἀγκύλη. γλῶσσα].

'Αγκυλόδειρος (ὁ, ἡ), чел кs гitsлš гeвoшatš, înкoвoiatš. [ἀγκύλος, δειρή].

'Αγκυλόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кs dinцiĭ înкoвoiaцĭ. [ἀγκύλος, ὀδούς].

'Αγκυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), кam гeвoшatš, înкoвoiatš. [ἀγκύλος, εἶδος].

'Αγκυλόεις, εσσα, εν, поet: = 'Αγκύλος.

'Αγκυλόκωλος (ὁ, ἡ), поet: чел кs мъdsлapeле înкoвoiate, întoapse. [ἀγκύλος, κῶλον].

'Αγκυλομήτης, ου, шi

'Αγκυλόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поet: [ἀγκύλος, μῆτις] înкoвoiatš, nedpeптš în гîndspĭ, вiклеanš, пpefъкstš; saš леsне кinzsitopš în челе stpîmвe шi пieziше; isкssitš de minte.

'Αγκυλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кs stpîmвe, întoapse, înкoвoiate пiчoape; (de snde) «Δίφρος—» tpoнsл senatopiлop din Poma. [ἀγκύλος, πούς].

'Αγκύλος [ἀγκών], η, ον, înкoвoiatš, кa коasa, гeвoшatš, stpîmвš; шi (fr:) încspкatš, aneвoe de înцелеs, sofistiкš. «Λόγος ἀγκύλος». «Φράσις ἀγκύλη». Δ. Aл: «'Ερώτημα ἀγκύλον». Лsч:

'Αγκυλοτόμιον (τὸ), instpsmentš xipspгiкš, кs кape se taie oпpitspa лimвеĭ. кastъ 'Αγκυλόγλωσσον. [ἀγκύλος, τομή].

'Αγκυλότοξος (ὁ, ἡ), поet: чел кs apкsл înкoвoiatš, întinsš. [ἀγκύλος, τόξον].

'Αγκυλοχείλης, ου, шi

'Αγκυλόχειλος (ὁ, ἡ), чел кs вsza лъsatъ ла вале, stpîmвъ. 2) поet: (вsлtspš, epete, шi чл:) кs чокsл înкoвoiatš. [ἀγκύλος χεῖλος].

'Αγκυλοχήλης, ου (ὁ, ἡ), (stakosš. pakš) чел кs пiчoapeле (кpъпate în doъ în fopma foapfeчелop) înкoвoiate, кa коasa. [ἀγκύλος, χηλή].

Ἀγκυλόω ῶ, виit: ώσω. înковоiŭ, saŭ stpîmвezŭ чева. «Ἠγκυλωμένος τοὺς ὄνυχας.« Apistf: кŭ ŭнгiiле înковоiate. 2) легŭ, fакŭ a пътimi, Ἀγκύλωσις (вezî zічерea), adiкъ a se npinde, a se înцeneni. «Ἠγκυλωμένος τὰ ἄρθρα». [ἀγκύλος].

Ἀγκύλω (foapte papŭ tinŭ ал лŭî) = Ἀγκυλόω. «Ὁ ὀπισθότονος κατόπιν ἀγκύλει τὸν ἄνθρωπον». Apet· îл гевошеazъ.

Ἀγκύλως, [ἀγκύλος], adв: în кiнŭ înковоiatŭ, ка ŭndiцa. 2) (în stілŭ лектiкŭ) în кiнŭ potŭndŭ, лeratŭ, ѕкŭptŭ, шi apътosŭ, (emfantiкŭ).

Ἀγκύλωσις, εως (ἡ), (în цen:) înковоiape, stpîmвape. 2) (mai deosebit) патimъ, че se întîmплъ ла înкеietŭpî, aпŭкаpe, înцenenipe, (mai кŭ sea: a деџетелор, a плеопелор, шi a лiмвеi). вezî Ἀγκύλη. [шi

Ἀγκυλωτὸς, ἡ, ὸν, înковоiatŭ, гевошatŭ, шi ч.л: (вezî Ἀγκύλος). [ἀγκυλόω].

Ἄγκυρα (ἡ), [ἀγκών] aпкŭpъ (fepŭл saŭ paкŭл коpъвii, че o цiне în локŭ); (fir:) sirŭpanцъ, snpiжinŭ, пъdeжde. 2) op че instpŭmintŭ înковоiatŭ, ка ŭndiцa, кîpлirŭ; кŭцitoae de пŭiвit; înковоiatŭл ла вipfŭ чomarŭ ал цъpanілоp. шi ч.л:

Ἀγκυρηβόλιον (τὸ), Ion: în локŭ de Ἀγκυροβόλιον.

Ἀγκυρίζω, виit: -ίσω. daŭ пе чiнева пeste капŭ, пŭindŭ'i піеdiкъ, saŭ ловindŭ'л în dosŭл цепŭкiлŭi. [ἀγκυρίς].

Ἀγκύριον (τὸ), dim: ал лŭî Ἄγκυρα.

Ἀγκύρισμα (τὸ), [Ἀγκυρίζω]. dape пeste капŭ кŭ пiеdiкъ, saŭ ловipe în dosŭл цепŭкiлŭi.

Ἀγκυροβολέω -ῶ виit: ήσω. apŭnкŭ aпкŭpa, tparŭ коpaвiа ла цъpmŭ. 2) (fir:) snpiжinesкŭ, statopniчeskŭ чeвa. [шi

Ἀγκυροβόλιον (τὸ), локŭ de apŭnкat aпкŭpa, adiкъ de tpas коpaвiа ла цъpmŭ; шi (fir:) локŭ de scъnape, asiлŭ. 2) apŭnкapea aпкŭpei, шi tpaцepea коpaвiі ла цъpmŭ. 3) fepŭл, кŭ кapе цiп, ка sъ apŭnче aпкŭpa. [din

Ἀγκυρόβολον (τὸ), плata, taksa, че se плътеште пeпtpŭ apŭnкapea aпкŭpei de къtpe коpвъвii (aпкpажŭ). [ἄγκυρα, βολή].

Ἀγκυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de aпкŭpъ. [ἄγκυρα, εἶδος].

Ἀγκυρομήλη (ἡ), instpŭmintŭ xipŭpџiкŭ în fopmъ de aпкŭpъ. [ἄγκυρα, μήλη].

Ἀγκυρουχία (ἡ), înцeпenipe de aпкŭpъ. 2) stapea коpaвiei tpase ла цъpmŭ; (fir:) sirŭpanцъ. [ἄγκυρα, ὀχή].

Ἀγκυρόω -ῶ, виit: ώσω. asirŭpŭ коpaвiа пpin aпкŭpъ; шi (fir:) asirŭpŭ, statopniчeskŭ чeвa. 2) fакŭ, saŭ întpeвŭinцezŭ чeвa ка o aпкŭpъ. [ἄγκυρα]. [de ŭnde

Ἀγκύρωμα (τὸ) = Ἀγκυρουχία. [шi

Ἀγκυρωτὸς, ἡ, ὸν, fъкŭtŭ în fopmъ de aпкŭpъ; 2) (fir:) кŭвintŭ, кapе întъpeште, шi asirŭpъ пe aсkŭлtъtopî.

Ἀγκὼν [ἄγω, ἄγνυμι], ῶνος (ὁ), (în цen:) op че îndoitŭpъ, înкeietŭpъ a мъdŭлapелор tpŭпŭлŭi. 2) (iap mai пpoпpiŭ a mîпеi) котŭ. 3) mapџinea, котiтŭpa, колцŭл ŭпop лŭкpŭpî, s: e: «Ἀγκὼν τείχους». «Ἀγκὼν ποταμοῦ» шi ч.л: [de ŭnde

Ἀγκωνίζω, виit: -ίσω. înкpъцiшezŭ, шi цiŭ stpîns. (mai кŭ sea: despe лŭптътopî). 2) (miж:) Ἀγκωνίζομαι (mai кŭ seamъ despe pîŭpî) fopmezŭ котiтŭpî (sinŭpî, skoŭpî, шepпŭitŭpî). 3) mъ înковоiŭ ка ŭпŭ котŭ de minъ. (вezî Διαγκυλόω).

Ἀγκωνίσκιον (τὸ), dim: ал лŭî

Ἀγκωνίσκος (ὁ), dim: ал лŭî Ἀγκών.

Ἀγκωνοειδὴς, έος (ὁ, ὁ), чел ка котŭл, котosŭ. [ἀγκών, εἶδος].

Ἀγλαέθειρος, (ὁ, ἡ), поet: чел кŭ пъpŭ лŭчosŭ. [ἀγλαὸς, ἔθειρα].

Ἀγλαΐα (ἡ), stpълŭчitate. 2) înfpŭmŭseцape, 3) fpŭmŭseцe, шi чea dintp'aчeasta mîndpie. 4) вŭкŭpie, вeseлie, (mai deos: a sepвъtopiлop). 5) sлaвъ. [шi

Ἀγλαΐζω виit: -ίσω, шi At: ιῶ (de ŭnde ἀγλαϊεῖσθαι) fакŭ stpeлŭчitŭ. 2) împodoвeskŭ, înfpŭmŭseцezŭ. 3) sлŭвeskŭ, чinsteskŭ. 4) npiчinŭieskŭ вeseлie. 5) (miж:) mъ fълeskŭ. 6) simцŭ, deskîdeskŭ вŭкŭpie din вipŭinцъ шi лaŭde. [ἀγλαός].

Ἀγλαΐηφι, Ion: în локŭ de Ἀγλαΐᾳ.

Ἀγλάϊσμα (τὸ), [шi

Ἀγλαϊσμὸς (ὁ), подoaвъ, înfpŭmŭseцape. 2) fpŭmŭseцe. 3) вŭкŭpie. [шi

Ἀγλαϊστὸς, ἡ, ὸν, împodoвitŭ. 2) dopitŭ. [ἀγλαΐζω].

Ἀγλαόβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), поet: npodŭкъtopŭ de fpŭmoшî stpŭrŭpî. [ἀγλαὸς, βότρυς].

Ἀγλαόγυιος, (ὁ, ἡ,) поet: чел че ape (saŭ fаче) fpŭmoase mădŭлapеле tpŭпŭлŭi. [ἀγλαὸς, γυία.]

Ἀγλαόδενδρος, (ὁ, ἡ), поet: чел împodoвitŭ кŭ fpŭmoшî копачî. [ἀγλαὸς, δένδρον].

Ἀγλαόδωρος (ὁ, ἡ), поet: dъtътopŭ de

stpълȣчite dapȣpi. [ἀγλαὸς, δῶρον].

'Αγλαοθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: stpълȣчit înflopitȣ. [ἀγλαὸς, θάλλω].

'Αγλαόθρονος, [ἀγλαὸς, θρόνος]. [ші

'Αγλαόθωκος (ὁ, ἡ), noet: чел че шade пе stpeлȣчitȣ tponȣ, скаȣнȣ. [ἀγλαὸς, θῶκος].

'Αγλαόκαρπος (ὁ, ἡ), пpodȣкътopȣ de fpȣmoase poade, ші (fir) = 'Αγλαότεκνος. [ἀγλαὸς, καρπός].

'Αγλαόκοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че se odixneшte пе stpeлȣчitȣ паtȣ. [ἀγλαὸς, κοίτη].

'Αγλαόκουρος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape fpȣmoші, stpeлȣчiцї копiї. [ἀγλαὸς, κοῦρος].

'Αγλαόκρανος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de

'Αγλαόκρηνος (ὁ, ἡ), (isвopȣ) isвopîtopȣ de stpeвъzoasъ, лimпedeanъ. [ἀγλαὸς, κρήνη].

'Αγλαόκωμος, (ὁ, ἡ), noet: чел че înвeseлeшte ospeцeлe, danцȣpiлe, ші чл: [ἀγλαὸς, κῶμος].

'Αγλαόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: stpeлȣчitȣ, пpea iskȣsitȣ ла minte. [ἀγλαὸς, μῆτις].

'Αγλαόμορφος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape stpeлȣчitъ fiгȣpъ, faцъ. [ἀγλαὸς, μορφή].

'Αγλαόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αγλαότεκνος. [ἀγλαὸς, παῖς].

'Αγλαόπεπλος, (ὁ, ἡ), noet: stpeлȣчit înвpъкътȣ. [ἀγλαὸς, πέπλος].

'Αγλαόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ fpȣmoase вpaцe. [ἀγλαὸς, πῆχυς].

'Αγλαόπυργος, (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ fpȣmoase tȣpнȣpi. [ἀγλαὸς, πύργος].

'Αγλαὸς [ἀγάλω], ἡ, ὸν, stpeлȣчitȣ, stpeвъzoasȣ, лimпede, кȣpatȣ. 2) fpȣmoasȣ, înпodoвitȣ. 3) noвiлȣ, слъвitȣ. 4) вeseлȣ.

'Αγλαότεκνος (ὁ, ἡ), = 'Αγλαόπαις. чел че ape fpȣmoші, ші слъвiцї копiї. [ἀγλαὸς, τέκνον].

'Αγλαότευκτος (ὁ, ἡ), noet: кȣ шъpeцie ziditȣ, лȣкpatȣ. [ἀγλαὸς, τεύχω].

'Αγλαότιμος (ὁ, ἡ), noet: вpednikȣ de stpeлȣчitъ чinste. [ἀγαὸς, τιμή].

'Αγλαοτριαίνας α, (ὁ), Dop: în локȣ de

'Αγλαοτριαίνης, ου (ὁ), noet: чел кȣ stpeлȣчitъ tpidintъ. [ἀγλαὸς, τρίαινα].

'Αγλαοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -φανῶς, noet: = Λαμπροφανής. [ἀγλαὸς, φαίνω].

'Αγλαοφαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înвpъкatȣ кȣ stpeлȣчite хaїne. [ἀγλαὸς, φάρεα].

'Αγλαοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че dъ stpeлȣчitъ лȣminъ. [ἀγλαὸς φέγγος.]

'Αγλαόφημος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape, saȣ dъ алtoia stpeлȣчitъ faмъ, вȣnȣ nȣme. [ἀγλαὸς, φήμη].

'Αγλαόφοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че ȣmблъ шъpeц; saȣ чел че кълъtopeшte пе stpeлȣчitъ (слъвitъ) кaлe. [ἀγλαὸς, φοιτάω].

'Αγλαόφορτος (ὁ, ἡ), noet: чел че se fълeшte пentpȣ sapчina sa. [ἀγλαός, φόρτος].

'Αγλαόφωνος (ὁ, ἡ), чел че ape кȣpatȣ, ші fpȣmosȣ гласȣ. [ἀγλαὸς, φωνή].

'Αγλαοφωτὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de плantъ, кaȣtъ γλυκυσίδη. [ἀγλαὸς, φῶς, φωτός].

'Αγλαυκος (ὁ, ἡ), пeaлвъstpȣiȣ. [ἀ, γλαῦκος].

"Αγλαυρος [ἀγλαὸς, αὔρα], α, ον, noet: = 'Αγλαός.

'Αγλάφυρος (ὁ, ἡ), ші adв: -ύρως. пeгpaцiosȣ, гpoсoлanȣ. [ἀ, γλαφυρός].

'Αγλαῶπις, ιδος (ὁ), fem: ал лȣї

'Αγλάωψ, ωπος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ гpaцioші ші atpъгъtoї oкї, saȣ faцъ stpeлȣчitъ; (пpin кpm:) fpȣmosȣ, stpeлȣчitȣ, лȣminosȣ. [ἀγλαὸς, ὤψ].

'Αγλαῶς, adв: stpeлȣчit, слъвit, ші чл: [ἀγλαός].

'Αγλευκὴς, έος, ші

"Αγλευκος (ὁ, ἡ), чел fъгъ dȣлчeaцъ, ad: skipвosȣ, пeплъкȣtȣ ла гȣstȣ, ші (fir:) ла aȣzȣ. [ἀ, γλεῦκος].

"Αγληνος (ὁ, ἡ), noet: чел fъpъ oкї, opвȣ. [ἀ, γλήνη].

'Αγλίδιον (τὸ), dim: ал лȣї 'Αγλίς.

'Αγλίη (ἡ), Ion: пatimъ de oкї, алвeaцъ. [ἀ, αἴγλη].

'Αγλίς, ίδος, saȣ ίθος (ἡ), къцeлȣ de ȣstȣpoiȣ = Γελγίς.

"Αγλισχρος (ὁ, ἡ), пeкlisosȣ, пeшȣкosȣ, [ἀ, γλίσχρος].

'Αγλυκὺς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αγλευκής.

"Αγλυφος (ὁ, ἡ), пeskȣлпtatȣ, пesъпatȣ, (лȣкpȣ de пiatpъ ші чл:). [ἀ, γλύφω].

'Αγλωσσία, (-ττία) ας (ἡ), tъчepe. 2) лinsъ de eлoкȣinцъ. [din

"Αγλωσσος (-ττος) ου, (ὁ, ἡ), чел fъpъ лimвъ, (ші ла flaȣtȣ) fъpъ лimвȣлiцъ; fъpъ гласȣ, mȣtȣ. 2) лinsitȣ de eлoкȣinцъ. «"Αγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον». Пind: 3) de алtъ лimвъ, вapвapȣ. [ἀ, γλῶσσα].

"Αγμα (τὸ), [ἄγνυμι] sfъpъmътȣpъ. 2) = "Αγμός.

"Αγμα (τὸ) [ἄγω] = Κάταγμα, лînъ toapsъ.

'Αγμὸς (ὁ), [ἄγνυμι], sfъpîmape, snapцepe (maї кȣ seamъ de oase). 2) (іm:) локȣpї pîпoase, stînчї.

"Αγναμπτος (ὁ, ἡ), noet: пeплeкatȣ,

neinkovoiatš; (fir:) nedomolitš, nesšnššš. [ἀ, γνάμπτω].

Ἄγναπτος, ші Ἄγναφος (ὁ, ἡ), nепъл-вітš. 2) nedъръчітš, nепіeпtenatš. 3) ne-datš ла шоъ. [ἀ, γνάπτω].

Ἁγνεία (ἡ), кšръціе. 2) кšшпътаte, ін-фрінаре. 3) = Ἁγνισμὸς. [ші

Ἁγνεῖον (τὸ), локš (isворš, saš васš), інtpš каре se съвіршеск кšръціріле, sфінціріле. [ші

Ἅγνευμα (τὸ), поеt: = Ἁγνεία. [ші

Ἁγνευτήριον (τὸ), = Ἁγνεῖον, кšръціto-ріе. [ші

Ἁγνευτικὸς, ἡ, όν. чел че пъзеште кš-ръціе (інфрінаре). [din

Ἁγνεύω, віit: -εύσω. мъ ціš кšратš (ін-фрінатš, неінтіnатš). 2) (stpъm: кš цеn:) мъ депъртеzš, мъ інфрінеzš de чева. «Ἐνιαυτὸν ἀφροδισίων ἁγνεῦσαι, καὶ οἴνου καὶ ψευδολογίας.» Пл: 3) (рар) = Ἁγνίζω. [ἁ-γνός].

Ἁγνήκαμες, Еол: ін локš de ἡγνοήσαμεν.

Ἁγνὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ін локš de Ἁγνός.

Ἁγνίζω, віit: -ίσω, кšръцескš (маї кš seaмъ sпšркатš de омopš) прін жерtфе, ші алте реліціоase служве. 2) (рар) = Ἁγίζω. [ἁγνός].

Ἄγνινος (-ιος), ου, (ὁ, ἡ), (toiarš) de ръкітъ, saš salчіе. [Ἄγνος].

Ἅγνισμα (τὸ), чеса че служеште sпре кšръціре, sфінціре. 2) = кš

Ἁγνισμὸς (ὁ), кšръціреа чеа прін слš-жве реліціоase, ші жерtфе. (ші

Ἁγνιστὴς, οῦ (ὁ), прін служве ші жер-tфе кšръціtopš de пъкатš. [ші

Ἁγνιστήριος (ὁ, ἡ), [ші

Ἁγνιστικὸς, ἡ, ὸν, [ἁγνίζω]. [ші

Ἁγνίτης, ου (ὁ), destoінікš a кšръці de пъкатš, saš чел кš інсšшіме, ші пš-tере кšръціtoape de пъкатš. [ἁγνός].

Ἀγνοέω -ῶ. віit: -ήσω. пš кšноскš, пš штіš. 2) пš інцелегš, мъ амъцескš. [ἀ, γνόω]. [de šnde

Ἀγνόημα (τὸ), грешалъ din нештіінцъ, амъціре, saš невъгаре de seaмъ.

Ἄγνοια (ἡ), нештіінцъ; нечеркаре; невъгаре de seaмъ; непрічепере. [ἀγ-νώς]. [de šnde

Ἀγνοιέω -ῶ. поеt: ін локš de Ἀγνοέω. (de šnde ші

Ἀγνοιῆσι, поеt: ін локš de Ἀγνοῇ.

Ἁγνόμαντις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: sфінtš пророкš. [ἁγνὸς, μάντις].

Ἄγνον, (τὸ), [ἄγνυμι] = Φῦκος (τὸ), saš телš de плаnтъ, еарвъ de маре, латъ ші лšнгъ, че реsаре маї ке seaмъ ін пор-tšрї, ші пе лінгъ църмšрї, ші se інtін-de ка мъшкіл, ші въпsеште роmš.

Ἀγνοούντως, адв: de парtч: ін нештіін-цъ, saš невъгаре de seaмъ.

Ἁγνοποιὸς, (ὁ, ἡ), поеt: = Ἁγνιστικός. [ἁγνὸς, ποιέω].

Ἁγνοπόλος (ὁ, ἡ), кšръцітš, saš destoі-нікš a кšръці de пъкатš. (везї Ἁγνίτης). [ἁγνὸς, πολέω].

Ἁγνόῤῥυτος (ὁ, ἡ), поеt: (isворš) din каре кšрг пірае de апъ лімпеde, ші кšратъ, saš кšръціtoape. [ἁγνὸς, ῥέω].

Ἁγνὸς [ἅγος], ἡ, ὸν, неінгъріtš, кš-ратš. «Ἁγνὸς φόνου». Плт: 2) інфрінатš, некорšптš. 3) sфінtš, neatinsš. «Χῶρος οὐχ ἁγνὸς πατεῖν». Sof: адікъ некълкатš.

Ἄγνος ου, (ἡ), о плаnтъ копъченоасъ, ръкітъ, saš salчіе, [прін sінк: din Ἄγο-νος, nepoditopš, пентрš sšnosaтa інsšшї ше de nepodipe a семінцелор sale, saš din Ἄαγνος, nefрінtš, фіінd къ пš se фрінце, saš апевое se sфъраmъ]. (везї Λύγος).

Ἀγνόστροφος (ὁ, ἡ), реsšчітš, інплетітš din ръкітъ, saš salчіе. [ἄγνος, στροφή].

Ἁγνοσύνη. поеt: ін локš de Ἁγνότης.

Ἁγνοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел че петрече ін кšръціе, saš чел кš desъ-віршіре кšратš. 2) чел че кšръцъ, saš sфінцеште. (епіt: ал Черескї). [ἁγνὸς, τελέω].

Ἁγνότης (ἡ), = Ἁγνεία. [ἁγνός].

Ἄγνυμι [ἄγω, de šnde] віit: -άξω. (прел: ἐάγνυον, ші ἔαγνυν, ші [рар] ἤγνυν, пех 1: ἦξα, ші ἔαξα; пас: tpe: de пас: ἔαγμαι, ші шіжл: ἔαγα, ші Іоп: ἔηγα, ші пас: пех: 2: ἐάγην, вреmtереа se пъзеште de мšл-te орї ін тоаte модšріле) рšпš, фрінгš, sфъріmš. 2) (шіжл:) мъ плекš, мъ ін-коvoiš, мъ млъdiš; мъ коteskš. «Ὄγ-κοι πάλιν ἄγεν». Ім: Δ. ін локš de ἐάγη-σαν. «Ὁ ποταμὸς ἀγνύμενος» Ер:

Ἀγνὺς, ύντος. парtч: a лšї Ἄγνυμι.

Ἄγνυς [ἄγω], υθος, saš ὕθος (ἡ), піаtpъ гъъріtъ, че atірнаš цесъторії de къпъ-тіеле іцелор, ка съ ле ціе інtinse; se зічеа інкъ ші λέα, saš λεία. (везї ші Κανών).

Ἄγνυτον Зінd: пер: а през: хоt: Ἄγνυμι.

Ἀγνύω = Ἄγνυμι.

Ἀγνώδης, εος (ὁ, ἡ), ръкіtosš, ка ръ-кіта, saš salчіа. 2) (локš) плінš de a-чеstea. [ἄγνος].

Ἀγνωμονέω -ῶ, віit: ήσω, мъ портš фъръ міnte. 2) sінtš перекšноскъторš; (прін

*

ȣpm:) îmĭ tъrъdȣieskȣ (шъ îndъpъtnezȣ̆ a'шĭ плъti) datopia. 3) tpaktezȣ̆ пe чinева кȣ nedpentate, saȣ̆ neomenie. «'Αγνωμονηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης». Dem: шi

'Αγνωμόνως, adв: fъpъ minte. «Εἶτα οὕτως ἀγνωμόνως ἔχετε.» Dem: 3) кȣ nemȣлцȣmipe, nepeкȣnoшtinцъ. 4) кȣ nedpentate. [шi

'Αγνωμοσύνη(ἡ), neпpiчепepe; neшtiinцъ. 2) nemȣлцȣmipe, nepeкȣnoшtinцъ. 3) nedpentate. 4) asnpime, înnpotiвipe. «Ἡ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνη». Dem: din

'Αγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), шi neȣt: "Αγνωμον (τὸ), nemintosȣ̆, nerînditȣ̆, neпpiчепȣtȣ̆. 2) nemȣлцȣmitopȣ̆, nepeкȣnosкъtopȣ̆. 3) nedpentȣ̆. 4) чел че n' ape aчeeaшĭ пъpepe кȣ aлцiĭ. (de ȣnde) «Οὐκ ἀγνώμων». Sof: în локȣ̆ de ὁμογνώμων, de aчeeaшi пъpepe. 5) (калȣ̆, шi алтеле) чел че 'шĭ a skimвat тoцĭ dinцiĭ ȣшmiцĭ, γνώμονες, înкȣnoшtinцъtopĭ de вîpstъ, шi (npin ȣpm:) nȣ i se maĭ кȣnoaшte вîpsta dȣne dinшiĭ. (вeзĭ шi "Αβολος). [ἀ, γνώμων].

'Αγνώριστος (ὁ, ἡ), = "Αγνωστος, neкȣnoskȣtȣ̆. (ἀ γνωρίζω).

'Αγνὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), (nas:) neкȣnoskȣtȣ̆. «Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτές γε θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται». Od: Ε. 2) (акt:) neкȣnoskъtopȣ̆, neшtiitopȣ̆, лiusitȣ̆ de чepкape, saȣ̆ npiчепepe în чева. «Εἰ δέ τις παντάπασιν ἀγνὼς εἴη, τί δύναται ἡ γῆ φέρειν». Ksen: 3) ='Αγνώμων. «Πορεύσομαι σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖς δ' ἴσος». Sof: [ἀ, γνόω].

'Αγνῶς. adв: кȣpat, înfpînat, nesnȣpкat. [ἀγνός].

'Αγνώσασκεν. noet: în локȣ̆ de ἠγνόει.

'Αγνωσία (ἡ), neкȣnoaшtepe. «Διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν». Tȣч: 2) = "Αγνοια. «Ὡς ἀγνωσίᾳ σέβομεν αὐτούς«. Eȣp: [ἀ, γνῶσις].

'Αγνώσσασκε. noet: în локȣ̆ de ἠγνόει. [din

'Αγνώσσω, noet: în локȣ̆ de 'Αγνοόω -ῶ. ='Αγνοέω.

"Αγνωστος (ὁ, ἡ), neкȣnoskȣtȣ̆. (npin ȣpm: 2) neînsemnatȣ̆. 3) neînцелesȣ̆. «'Αγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν, καὶ ὠμοφάγοι εἰσί». Tȣч: [ἀ, γνόω].

'Αγξηραίνω. noet: în локȣ̆ de 'Αναξηραίνω.

'Αγόγγυστος (ὁ, ἡ), чел че nȣ se плînцe, nȣ apatъ nemȣлцȣmipe, nȣ kîpteшte. [ἀ, γογγύζω]. [de ȣnde

'Αγογγύστως. adв: fъpъ kîrtipe, saȣ̆ nemȣлцȣmipe, (кȣ плъчepe).

'Αγοήτευτος (ὁ, ἡ), nefepmeкatȣ̆, nedeskîntatȣ̆. 2) neamъцitȣ̆. [ἀ, γοητεύω]. [de ȣnde

'Αγοητεύτως. adв: fъpъ fepmeкape, saȣ̆ deskîntape. 2) fъpъ amъцipe.

'Αγοίατο, Ion: în локȣ̆ de "Αγοιντο. nofi: aл лȣĭ ἄγομαι.

'Αγομένη (se înцелеце σχοῖνος, fȣnie), naptч: a лȣĭ "Αγομαι, otronȣ̆. «Σχοινία μακρὰ, ἀγομένας λεγόμενα». Anлd: Поліорч:

'Αγόμφωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, γομφόω] nenipopitȣ̆, neîntъpitȣ̆.

'Αγον, Dop: în локȣ̆ de ἦγον, npeл: a лȣĭ "Αγω.

'Αγόνατος (ὁ, ἡ), чел fъpъ цeнȣкĭ; (шi лa плante) fъpъ nodȣpĭ. [ἀ, γόνυ -ατος].

'Αγονέω -ῶ. вiit: -ήσω. sîntȣ̆ nepoditopȣ̆, stepnȣ̆. [шi

'Αγονία (ἡ), stîpnenie, nefaчepe de конiĭ, nepodniчie. [din

"Αγονος (ὁ, ἡ), (акt:) nenъskъtopȣ̆ de копiĭ, stepnȣ̆, nepoditopȣ̆; (de ȣnde fir:) «"Αγονος σοφίας». Плt: 2) (nas:) nenъskȣtȣ̆. «Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμμεναι». Iл: Γ. [ἀ, γόνος].

"Αγοντι, Dop: în локȣ̆ de "Αγουσι, 3 îm: nep: a лȣĭ "Αγω.

"Αγοος (ὁ, ἡ), чел че nȣ плînцe; saȣ̆ nenлînsȣ̆ de aлцiĭ, neвoчitȣ̆. [ἀ, γόος].

'Αγορὰ (ἡ), [ἀγείρω]. локȣ̆ nȣвлiкȣ̆, ȣnde se adȣnъ nopodȣл nentpȣ tpeвĭ oвшteшtĭ, saȣ̆ npiвate, niaцъ, tîpгȣ̆, «'Αξιοῦντος δὲ τὴν κρίσιν αὐτῷ γενέσθαι κατ' οἰκίαν, ἔσται μὲν οὖν, εἶπεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ». Пл: 2) чea din niaцъ adȣnape a nopodȣлȣĭ. «Θέμις, ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡ μὲν λύει, ἡ δὲ καθίζει». Od: Β. «Συλλεχθέντων δὲ τῶν 'Ιώνων ἐγένοντο ἀγοραὶ, καὶ δήπου σφι καὶ ἄλλοι ἠγορεύοντο, ἐν δὲ δὴ шi чл:» Ep: «'Επεὰν δὲ θάψωσιν, ἀγορὴ δέκα ἡμερῶν οὐκ ἵσταταί σφι, οὔτε ἀρχαιρεσίη συνίζει». 3) totȣ̆ tîpгȣлȣ̆, adiкъ mȣлцimea din niaцъ. «Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης». Iл: Β. 4) (npinч: în Atena) edifiчiȣл xotъpîtȣ̆ nentpȣ adȣnъpi. «Ἡ δὲ Βουλὴ ἐκάθητο ἐν τῇ τῆς ἀγορᾶς στοᾷ». Ksen: (вeзi шi Θόλος, шi Πρυτανεῖον). 5) вopвipe nȣвлiкъ, че se fъчea în adȣnъpĭ «Χέρεια μάχη, ἀγορῇ δὲ τ' ἀμείνω». Od: Θ. «Οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγοράων». Od: Θ. 6) (maĭ кȣ deoseв:) tpaktape despe вînzape шi кȣmnъpape, (tîpгȣipe, tokmeaлъ), adiкъ dapaвepe; шi kiap oвiektele din niaцъ, шi (maĭ кȣ sea:) чeлe de xpanъ. «Πόλει μὲν ἂν οὐ δέξασθαι, ἀγορὰν δ' ἔξω παρέξειν». Tȣч: «Συνηγόρασαν τόν τε σῖτον πάντα, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ τὸν οἶνον,

καὶ τὴν ἄλλην ἀγοράν». Apist: «Ὅστις δ' ἂν τῶν ἐμπόρων πλείστην καὶ εὔωνον ἀγορὰν παρέχων φαίνηται». Ksen: «Καὶ τὰ ἐκ γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατός». Teofp: (ші dintp' ачеasta) «'Αγορὰ πλήθουσα,» (ші noet:) «'Αγορῆς πληθώρη» чеasвa aл treiлea (aл noълea dѕnъ кaл: noѕ) maĭ nainte de amiazĭ, кînd обічnѕit niaцa este nлinъ de oamenĭ. «Ταραντίνοις ἔθος ἦν πίνειν μὲν ἐξ ἑωθινοῦ, μεθύειν δὲ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν». Eл: 7) вîлчіѕ negѕцъ toresкѕ. «'Αγορὰν συνάγουσι» Stp:

'Αγοράασθαι, Ion: în лoкѕ de 'Αγορᾶσθαι. inf: aл лѕĭ 'Αγοράομαι

'Αγοράζω. віit: -άσω. notpeкѕ, saѕ mъ aflѕ des oкѕnatѕ de trebĭ în niaцъ. «'Εν τοῖσι αἱ μὲν γυναῖκες ἀγοράζουσι, καὶ καπηλεύουσι». Ep: «Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ». Apistf: 2) tîrгѕiesкѕ. «Ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον». Apistf: (ші mіжл): «'Αγοράζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια». Dem: [ші

'Αγοραῖος, α, ον, чел че este de (saѕ se кѕвine лa) 'Αγορὰ (în toate însemnъpiлe zічереĭ). «Ζεὺς («Ἑρμῆς) ἀγοραῖος». natponѕл nѕвлічелop adѕnъpĭ, ші dapaвepĭ, saѕ înълцatѕ în лoкѕл adѕnъpiлop, în niaцъ кa astfeлѕ în statкъ. «Ἡμέρα—». zi de жѕdiкatъ. «Ῥήτωρ,—» adвoкatѕ. «Ἄρτος —», nîĭne de tipгѕ (nѕ de кasъ). ші чл: 2) tîpгoвeцѕ, negѕцъtopѕ, npeкѕneцѕ. «Λέγω δ' ἀγοραῖον (πλῆθος) τὸ περὶ πράσεις καὶ ὠνὰς καὶ ἐμπορίας καὶ καπηλείας διατρίβον». Apist: «Προσέταξαν τοῖς ἀγοραίοις πωλεῖν ἑξαδράχμου». Apist: «Τὰ ὤνια καὶ οἱ ἀγοραῖοι, καὶ αἱ τούτων φωναὶ καὶ ἀπειροκαλίαι». Ksen: 3) omѕ de pîndѕ; meшtepѕ гposѕ; гposoлanѕ. «Μητ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους». Apistf: «'Αγοραῖα καὶ καπηλικὰ ὀνόματα». Лч: «'Αγοραῖος ἄνθρωπος». чел че fъръ treaбъ kaskъ гѕpa npin tîpгѕ, кape aлtfeл se zіче ші «Περίτριμμα ἀγορᾶς». [ἀγορά]. [de ѕnde

'Αγοραίως, adв: în кinѕ npostѕ, fъръ гѕstѕ.

'Αγορανομέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntѕ, saѕ mъ faкѕ 'Αγορανόμος, enistatѕ aл tîpгѕлѕĭ. [ші

'Αγορανομία, (ή), demnitatea, (вpednічia), ші treaбa лѕĭ 'Αγορανόμος. [ші

'Αγορανομικὸς, ή, ὸν, чел че se кѕвine, se dedѕче лa 'Αγορανόμος, saѕ лa 'Αγορανομία; ші 2) чел че a stat 'Αγορανόμος. [ші

'Αγορανόμιον (τὸ) лoкѕл dpegъtopiĭ enistaцiлopѕ tîpгѕлѕĭ, noлiцie. [din

'Αγορανόμος (ὁ) кîpmѕipopѕ, enistatѕ aл tîpгѕлѕĭ, ші челop че se вînd într' însѕл, noлiцianѕ. [ἀγορὰ, νόμος].

'Αγοράομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι. noet: mъ aflѕ adѕnatѕ npe înnpeѕnъ кînzѕipe, ші коnвopвipe în nѕвлiкъ adѕnape. [ἀγορά].

'Αγόραρχος (ή), = 'Αγορανόμος. [ἀγορά, ἄρχω].

'Αγοράσδεν, Dop: în лoкѕ de 'Αγοράζειν.

'Αγορασείω. (fъръ віit:) dopesкѕ a tîpгѕi. [ші

'Αγόρασις, εως (ή), кѕmnъpape, tîpгѕipe. [ші

'Αγόρασμα (τὸ) tîpгѕiaлъ, лѕкpѕ de кѕmnъpat, saѕ de вîndѕt. [ші

'Αγορασμὸς, (ὁ), = 'Αγόρασις. [ші

'Αγοραστὴς, οῦ (ὁ), кѕmnъpъtopѕ, tîpгѕitopѕ. [ші

'Αγοραστικὸς, ή, ὸν. кѕвiinчosѕ, saѕ îndeminatiкѕ лa tîpгѕipe, лa negoцѕ. ‖ «Τὸ ἀγοραστικὸν», negoцѕл, saѕ negѕцъtopiĭ. [ші

'Αγοραστικῶς, adв: negѕцъtopeште ‖ «'Αγοραστικῶς ἔχω», amѕ disnosiцie, anлeкape de a tîpгѕi. [ші

'Αγοραστὸς, ή, ὸν, кѕmnъpatѕ, saѕ de кѕmnъpat. [ἀγοράζω].

'Αγορευτήριον (τὸ), лoкѕ de вopвit în nѕвлiкѕ. [din

'Αγορεύω [ἀγορὰ], віit: -εύσω. вopвesкѕ în nѕвлiкѕ. «Ὁ νόμος ἀγορεύει». Лs: «Ἠρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; Dem:

'Αγορὴ (ή), Ion: în лoкѕ de ἀγορά.

'Αγορῆθεν, noet: în лoкѕ de ἐκ τῆς ἀγορᾶς, din niaцъ, de лa adѕnape.

'Αγορήνδε. noet: în лoкѕ de, εἰς τὴν ἀγορὰν, лa niaцъ, лa adѕnape, ші ч.л:

'Αγορητὴς, οῦ, (ὁ) noet: opatopѕ, вopвitopѕ кътpe nѕвлiкѕ. [ἀγορέω]. [de ѕnde

'Αγορητὺς, ύος (ή), noet: îndemînъtate лa вopвipe în nѕвлiкѕ, eлoкѕinцъ.

'Αγορῆφι, noet: în лoкѕ de ἐν τῇ ἀγορᾷ, în niaцъ, în adѕnape.

Ἅγος [ἅζω, ομαι], εος ους (τὸ), admipape, pesneкtѕ, 2) oвieкtѕ de чinstipe, ші înкinape.

Ἄγος, [ἄζω, sѕfл: sѕвц:] oвieкtѕ de гpoazъ. ші de sкîpвъ, ninгъpiчiѕne, neлeцiѕipe (ші maĭ deos: omopѕ), че ape tpeвѕinцъ de peлiцioasъ кѕpъцipe. «Τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι». Ep: 2) ші кiap neлeцiѕitѕл, snѕpкatѕл. «Τὸ ἄγος ἐλαύνειν.» Tѕч:

'Αγὸς, [ἄγω], οῦ (ὁ), поет: повъцѕitорѕ, къпetenie.

'Αγοστὸς, (ὁ) [ἄγνυμι, saѕ ἄγω, ὀστέον]. палmъ. 2) коtѕ ал minei. 3) враців.

"Αγρα, (ἡ), вînape (de doвitoaче sела вatiче). 2) nesкѕipe. «Παντὸς ἰχθύος ἄγρα καὶ σαγηνεία». Пл: 3) mi кiар вînatѕ de ѕsкatѕ, saѕ de апъ. 4) (fir:) жъfѕipe, жаfѕ, пръdаpe, прадъ. [de ѕnde

'Αγραῖος, α, ον, îndeminatiкѕ ла вînъtoape; (de ѕnde) «'Αγραία», Diana, ка natpoanъ a вînъtoapei. 2) ор че se dedѕче ла вînъtoape.

'Αγραμματία (ἡ), neînвъцъtѕpъ. [din

'Αγράμματος (ὁ, ἡ), neкъptѕpapѕ, neînвъцatѕ. 2) чел че н'аpe, saѕ nѕ se espimъ кѕ înskpise. [ἀ, γράμμα].

"Αγραμμος (ὁ, ἡ), nelinіаtѕ. [ἀ, γραμμή].

"Αγραπτος (ὁ, ἡ), ="Αγραφος, neskpisѕ. 2) nezorpъвitѕ. [ἀ, γράφομαι].

'Αγραυλέω -ῶ. вiit: -ήσω. netpeкѕ ла царъ. 2) netpeкѕ noantea afapъ din opamѕ. [din

'Αγραυλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în лoкѕ de "Αγραυλος.

'Αγραυλία, (ἡ), netpeчepe de noante ла царъ. [din

"Αγραυλος (ὁ, ἡ), чел че лoкѕiemte, netpeче nonціле ла царъ. (de ѕnde 2) ="Αγροικος, цъpanѕ. [ἀγρὸς, αὐλή].

'Αγράφιον, (τὸ) (nѕmai în fpasѕ de isnisn:) «'Αγραφίου δίκη». osîndъ asѕnpa челор înskpimi ка datopi пѕвliкѕлѕi, миepmi însъ nelemѕit mai 'nainte de a плъti. [din

"Αγραφος (ὁ, ἡ), neskpisѕ «Νόμος—» Ksen: леце nenpomѕлгatъ, (nenѕвliкatъ). 2) «Νόμος—» Apist: леце fireasкъ. 3) «Νόμιμον ἄγραφον». Тѕч: datinъ, sѕѕ oвiчеiѕ din tpadiцie, кape ape nѕtepe de леце. 4) «'Αδίκημα —» Dem: nedpentъціpe nenpeвъzѕtъ, mi (npin ѕpm:) neosînditъ de леце. [ἀ, γράφω].

"Αγρει (mi îm:) 'Αγρεῖτε. (mi în anoк:) ἀγρεῖθ', поеt: поpѕnч: ал лѕi 'Αγρέω. aide, гръвiцi, mepцeцi ="Αγε, "Αγετε.

'Αγρεῖος, α, ον. ="Αγροικος. [ἀγρός].

"Αγρειφνα (ἡ), instpѕmentѕ плѕгъpesкѕ, (кѕ кape se stpînџe eapвa, mi fînѕл), гpeвлъ. [ἀγρός].

'Αγρέμιος, mi

"Αγρεμος (ὁ, ἡ), поеt: npinsѕ în вînape, saѕ nesкѕipe. [ἄγρα].

'Αγρεσία (ἡ), поеt: în лoкѕ de "Αγρα.

"Αγρευμα (τὸ), вînatѕ npinsѕ mi de ѕsкatѕ mi de апъ. 2) прадъ. 3) орче se doвîndemte кѕ mѕлtъ siлinцъ, mi ostenеалъ. 4) плasъ, кѕpsъ, лацѕ; (mi fir:) вiкленipe, amъцipe, въгаpe în кѕpsъ. [ἀγρεύω].

'Αγρεὺς, έως (ὁ), = 'Αγρευτής. 2) (ка enit: ал лѕi Папѕ, ал лѕi Nentѕnѕ, mi ал лѕi Apisteѕ) natpoнѕл вînъtoapei, mi цъpъnemtелор лѕкpъpi, mi ал nesкѕipei. [ἄγρα].

'Αγρευτὰς, ᾶ (ὁ, ἡ), Dop: [mi

'Αγρευτὴρ, поеt: în лoкѕ de

'Αγρευτὴς, οῦ (ὁ), вînъtopѕ, saѕ nesкapѕ. [mi

'Αγρευτικός, ή, όν, îndemînatiкѕ mi foлositopѕ ла вînъtoape. 2) орче se кѕвine ла (se atînџe de) вînъtoape. [din

'Αγρεύω [ἄγρα], вiit: εύσω. вînezѕ, saѕ nesкѕiesкѕ. 2) dopesкѕ, mi mъ siлesкѕ sъ doвîndesкѕ чева. «Δόξαν ἀγρεύειν». Fал:

'Αγρέω -ῶ, вiit: ήσω. (Eoлiкѕ tinѕ ал лѕi 'Αγρεύω mi întpeвѕinцatѕ mai de mѕлte opi în комѕnepi). npinzѕ. ‖ (поpѕnч:) "Αγρει, (mi îm:) 'Αγρεῖτε (вezi mai sѕs), adв: îndemnъtopѕ.

"Αγρη (ἡ), Ion: în лoкѕ de "Αγρα.

"Αγρηθεν, Ion: în лoкѕ de ἐξ ἄγρας.

"Αγρηνον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плasъ, saѕ mpeажъ, npostoвoлѕ. 2) manteлѕ de лînъ înnletitѕ ка mpeажа, че пѕptaѕ npeopoчii, mi aкtopii teatpѕлѕi. (ἀ, γρῆνος).

'Αγριαίνω, вiit: ανῶ. întъpitѕ, seлвъtъчesкѕ; (mai oвiчnѕitѕ în miжл:) mъ seлвъtъчesкѕ. [ἄγριος].

'Αγριάμπελος (ἡ), вiцъ seлвъtiкъ, кape podemte sipѕгѕpi seлвatiчi. [ἄγριος, ἄμπελος].

'Αγριὰς, άδος (ἡ), поеt: în лoкѕ de 'Αγρία. ‖ «Νύμφαι ἀγριάδες». челе че лoкѕiesк în nѕstiѕpi. 2) (sѕвst:)='Αγριάμπελος. mi împpotiвъ de ἡμερίς. [ἄγριος].

'Αγριάω -ῶ ='Αγριαίνω.

'Αγρίδιον (τὸ), dim: ал лѕi 'Αγρός.

'Αγριελαία (ἡ), mi

'Αγριέλαιος (ὁ, mi ἡ), mъsлinѕ seлвatiкѕ. 2) (adieкt:) чел din mъsлinѕ seлвъtiкѕ. [ἄγριος, ἐλαία].

'Αγρίζω, вiit: -ίσω. = 'Αγριαίνω. 2) (med:) npiчinѕiesкѕ dѕpepi, mi ipitaцie; oвpîntesкѕ.

'Αγριμαῖος, α, ον, seлвъtъчiѕ, neîmвлînzitѕ. [ἄγριος].

'Αγριμέλισσα (ἡ), aлвinъ seлвatiкъ. (ἄγριος, μέλισσα).

'Αγριοβάλανος (ἡ), копачiѕ de rindъ seл-

ваtікѕ. [ἄγριος, βάλανος].

'Αγριόβουλος (ὁ, ἡ), поеt: кінzѕіторѕ de seлвътъчії. [ἄγριος, βουλή].

'Αγριοδαίτης, ου (ὁ), чел че мънінкъ (se хрънеште кѕ) seлвatiче поаde, saѕ вінатѕрї. [ἄγριος, δαίς].

'Αγριόεις, εσσα, εν, поеt: ="Αγριος.

'Αγιόθυμος (ὁ, ἡ), поеt: seлвatікѕ ла sѕfлеtѕ. [ἄγριος, θυμός].

'Αγριοκάρδαμον (τὸ), (плантъ) seлвatікъ кардама. [ἄγριος, κάρδαμον].

'Αγριοκοκκύμηλον (τὸ). прѕнъ seлвatікъ. [ἄγριος, κοκκύμηλον].

'Αγριοκρόμμυον (τὸ), чеапъ seлвatікъ. [ἄγριος, κρόμμυον].

'Αγριόμορφος (ὁ, ἡ), seлвatікѕ ла faцъ, de аерѕ seлвatікѕ. [ἄγριος, μορφή].

'Αγριόμωρος (ὁ,ἡ), seлвatікѕ ші пероdѕ. [ἄγριος, μωρός].

'Αγριοποιὸς, (ὁ, ὁ), чел че face пе чінева seлвatікѕ, aspрѕ. [ἄγριος, ποιός).

'Αγριόῤῥοδον (τὸ), tрантаfілѕ seлвatікѕ. [ἄγριος, ῥόδον].

"Αγριος [ἀγρὸς], α, ον, seлвatікѕ. 2) (пентрѕ царіні) нелѕкратѕ, некѕлtівatѕ. 3) (пентрѕ оаменї) ="Αγροικος; (прін ѕрт:) nedomestікѕ, aspрѕ, fiеросѕ. 4) кѕ totѕл datѕ, stъпініtѕ de вре о паtімъ. sп: е: «"Αγριος κυβευτής» Sѕid: 5) (пентрѕ ръні) oврінtіtѕ. || (nеѕt:) "Αγριον, ші "Αγρια, adв: ін локѕ de 'Αγρίως.

'Αγριοσταφὶς, ἴδος (ἡ), stafіdъ seлвatікъ. [ἄγριος, σταφίς].

'Αγριοσταφυλὶς, ἴδος (ἡ), stрѕгѕре seлвatікѕ. [ἄγριος, σταφυλίς].

'Αγριοσύνη, ші

'Αγριότης (ἡ), seлвътічіе. [ἄγριος].

'Αγριοφάγος. (ὁ, ἡ), ='Αγριοδαίτης. [ἄγριος, φάγω неіntр:].

'Αγριόφαγρος (ὁ), пеште, (че se zіче ші 'Οξύφαγρος). [ἄγριος, φάγρος].

'Αγριόφρων, ονος (ὁ, ἡ), seлвatікѕ ла simцімінtе. [ἄγριος, φρήν].

'Αγριόφυλλον, (τὸ)=Πευκέδανον. [ἄγριος, φύλλον].

'Αγριόφωνος (ὁ, ἡ), seлвatікѕ, aspрѕ ла гласѕ. [ἄγριος, φωνή].

'Αγριόχοιρος (ὁ), поркѕ seлвatікѕ. [ἄγριος, χοῖρος].

'Αγριόψυχος (ὁ, ἡ)='Αγριόθυμος. [ἄγριος, ψυχή].

'Αγριοψωρία (ἡ), ріїе seлвatікъ. [ἄγριος, ψώρα].

'Αγριόω -ῶ, віit: -ώσω. ='Αγριαίνω. [ἄγριος.].

"Αγριππος (ὁ, ἡ), (ла Лачеd): mъѕлінѕ seлвatікѕ.

'Αγρίφη (ἡ), instр: везї "Αγρειφνα.

"Αγριφος="Αγριππος.

'Αγριώδης, εος (ὁ,ἡ), seлвътікоsѕ (ла faцъ, saѕ ла disposiціе). [ἄγριος].

'Αγριώνιος, α, ον, (епіt: ал лѕї Бакѕ) =ὠμηστής; (de ѕnde ||)'Αγριώνια, ші(дѕпе Esixie) 'Αγριάνια (τὰ), sервъtoаре ін чіnstеа лѕї Бакѕ.

'Αγριωπὸς (ὁ, ἡ), чел кѕ къѕtътѕръ seлвътікъ. [ἄγριος, ὤψ, ὠπός].

'Αγρίως, adв: seлвътічеште. «Τιμῶντες ἀγρίως χρυσὸν καὶ ἄργυρον». Плt: грозав, пеste мъѕѕръ. «Ὡς ἄγρια παίσδεις». Текр: че проsteште ші грос глѕмещтї. [ἄγριος].

'Αγριώτης, ου (ὁ), ші 'Αγριῶτις, ιδος (ἡ), поеt='Αγροιώτης

'Αγροβό(βώ)της, ου (ὁ), поеt: ='Αγρονόμος. [ἀγρὸς, βόω, βόσκω].

'Αγρογείτων, ονος, (ὁ, ἡ), вечінѕ de царъ. [ἀγρὸς, γείτων].

'Αγροδίαιτος (ὁ, ἡ), tрѕіtорѕ ла царъ. [ἀγρὸς, δίαιτα].

'Αγροδότης, ου, (ὁ), dъtъtорѕ de моште, saѕ de вінatѕ. [ἀγρὸς, saѕ ἄγρα, δότης].

'Αγρόθεν, adв: At: ін локѕ de ἐξ ἀγροῦ, de ла царъ.

'Αγρόθι, adв: ін локѕ de, ἐν ἀγρῷ, ла царъ.

'Αγροικεύομαι, віit: -εύσομαι мъ портѕ ка ѕнѕ църанѕ. [ἄγροικος].

'Αγροικία, (ἡ), касъ, ашеzъмінtѕ de царъ. 2) петречере ла царъ. 3) карактерѕ de църанѕ, църъніе; проstіе, нештііnцъ. [ші

'Αγροικίζομαι, віit: -ίσομαι. ='Αγροικεύομαι. [ші

'Αγροικικὸς, ἡ, όν. църънеѕкѕ. [din

"Αγροῖκος (ὁ ἡ), локѕіторѕ de царъ, [ἀγρὸς, οἶκος] църанѕ. (de ѕnde 2) неполітічіtѕ, можікѕ. [de ѕnde

'Αγροίκως, adв: църънеште.

'Αγροιώτης, ου (ὁ), ші 'Αγροιῶτις, ιδος (ἡ), поеt: ін локѕ de "Αγροικος, плѕгарѕ, saѕ пъstорѕ. [de ѕnde

'Αγροιωτικὸς, ἡ, ὸν,='Αγροικικός.

'Αγροκήπιον (τὸ) гръdінъ de царъ, saѕ ла царъ. [ἀγρὸς, κῆπος].

'Αγροκόμος (ὁ), інгріжіторѕ de царінї, saѕ de а ле цѕрії (епistatѕ de моште). [ἀγρὸς, κομέω].

'Αγρόμενος, ἡ, ον, парtч: а лѕї "Αγρομαι (ін sіnк:) ін локѕ de 'Αγείρομαι.

'Αγρόνδε, adв: поеt: ін локѕ de εἰς

пе de opaшъ, saŭ în opaшă апропіатă. [ἄγχι, πόλις].

'Αγχίπορος, (ὁ, ἡ), поеt: чел че ꙋмблъ пе лîngъ чінева. «'Αγχίπορος κόλαξ». Е-піgр: неdesлipitӑ лîngꙋшітоpӑ. 2) неdе-пъptatӑ пе маре = 'Αγχίπλους. [ἄγχι, πόρος].

'Αγχίπους, ποδος (ὁ, ἡ), поеt: [ἄγχι, πούς] чел че 'шї аре пічоареле апроапе, adікъ пеste пꙋціпӑ ва sosi, пꙋ е depapte.

'Αγχίπτολις, поеt: în локӑ de 'Αγχίπολις.

'Αγχίῤῥοος, ους (ὁ, ἡ), поеt: апроапе кꙋргътоpӑ. [ἄγχι, ῥόος].

'Αγχίσπορος (ὁ, ἡ), поеt: чел de чеа маї de апроапе съмîнцъ, adікъ pꙋdъ. [ἄγχι, σπόρος).

"Αγχιστα, adв: преа апроапе (везї "Αγ-χιστος).

'Αγχιστεία, (ἡ), чеа de апроапе (dꙋпе чеї векі шї din sîпџе, іар dꙋпе чеї поі пꙋмаї din îпкꙋskpipe) [pꙋdenie, шї чел dꙋпе dînsa dpeптӑ ла моштепіре. «Νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παίδων ὄντων γνησίων». Аpistf: 2) (în џеп:) релацie, famіліарі-tate, шї (пріп ꙋpm:) dpeптꙋл de а se апропіа słobod de чінева. «Ἡ πρὸς τὸ θεῖον ἀγχιστεία». Пл: [шї

'Αγχιστίον (τὸ), = 'Αγχιστεία. [шї

'Αγχιστεὺς, έως (ὁ), чеа маї de апро-апе pꙋdъ. 2) вечінӑ. [din

'Αγχιστεύω, віit: εύσω. sîнtӑ чеа маї de апроапе pꙋdъ, saŭ вечінӑ, мъ pꙋ-deskӑ, мъ вечіneskӑ de апроапе. 2) (Sꙋp:) іаŭ în къsnічіе вѫdꙋва челїї маї de апроапе pꙋde. [ἄγχιστος].

'Αγχιστὴρ (ὁ), поеt: = 'Αγχιστεύς. «Πά-θους ἀγχιστήρ». Sof: чел îпpeꙋпъ прічі-пꙋіtopӑ, saŭ комбіповатӑ de ꙋпӑ ръŭ. [шї

'Αγχιστικὸς, ἡ, όν, че se кꙋвіne pꙋde-лор. [шї

'Αγχιστίνδην, adв: dꙋпе pꙋdenie; (шї în џеп:) foapte апроапе. [шї

'Αγχιστῖνος, η, ον, (маї мꙋлt ла îm:) de-шї, ꙋпїї пеste алцїї. [din

"Αγχιστος (ὁ, ἡ), [sꙋпер: din ἄγχι] поеt: чел маї de апроапе. || пеꙋt: "Αγχιστα, adв: foapte апроапе. «"Αγχιστα ἐοικώς». foapte asemenea. »Οἱ ἄγχιστα τοῦ γένους ὄντες». (шї în ел:) «Οἱ ἄγχιστα». челе маї de апроапе pꙋde.

'Αγχίστροφος (ὁ, ἡ.) [ἄγχι στροφή], чел че foapte іsтe шї лesne шї des se skim-бъ, пestatopпікӑ. «Τὸ τῆς τύχης ἀγχί-στροφον». Лꙋк: (шї în мілітаре мішкърї) «'Αγχίστροφος δίωξις». чеа fъръ de веste

întoapчере а челор гопіцї аsꙋпра гопі-topілор. (de ꙋnde fіг: шї în реt:) «'Αγ-χίστροφον ἐπιχείρημα». аргꙋмепtꙋл чел de о datъ, шї пеашteptatӑ || пеꙋt: 'Αγχίστροφα, în локӑ de

'Αγχιστρόφως, adв: «'Αγχίστροφα βουλεύο-μαι». Ер: îmї skimбӑ пъререа.

'Αγχιτέλεστος, (ὁ, ἡ), поеt: чел че este апроапе de а se съвîрші, а se îпплiпі. [ἄγχι, τελέω].

'Αγχιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αγχιτέ-λεστος, [ἄγχι, τέλος].

'Αγχιτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), чел апроапе de марџіne (slipшitӑ, skoпӑ); (saŭ de хotapӑ,) вечінӑ, ръzашӑ. ["Αγχι, τέρμα].

'Αγχίτοκος, (ὁ, ἡ), поеt: чел апроапе, гata de пашtере. [ἄγχι, τόκος].

'Αγχιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел апроапе de аpъtat. [ἄγχι, φαίνω].

'Αγχίφυτος (ὁ, ἡ). апроапе sъditӑ. [ἄγχι, φύω].

'Αγχίων, ονος (ὁ, ἡ), [компр: din ἄγχι] маї апропіатӑ.

'Αγχόθεν, adв: поеt: de апроапе. [шї

'Αγχόθι, adв: поеt: = ['Αγχοῦ].

'Αγχονάω -ῶ, віit: ήσω. sꙋгрꙋмӑ. [шї

'Αγχόνειος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αγχονιμαῖος. [din

'Αγχόνη (ἡ), [ἄγχω]. штреапгӑ, лацӑ, кꙋ каре se sꙋгрꙋмъ чінева. 2) чеа пріп лацӑ sꙋгрꙋмаре. 3) (fіг:) tipanie, мꙋ-чепіе, пекъжіре, кръпаре de пеказӑ. «Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνης;» Аpistf: ачestea пꙋ sîпt пеказӑ de моарте? [de ꙋnde

'Αγχονιμαῖος, α, ον, че se съвîршеште пріп 'Αγχόνη. «Μόρος —, «Екs: sꙋгрꙋма-ре, saŭ spînzꙋраре.

'Αγχονιστὴς, οῦ (ὁ), sꙋгрꙋмъtоpӑ, о-мopitopӑ пріп ἀγχόνη.

"Αγχορος (ὁ, ἡ), поеt: вечінӑ, ръzашӑ. [ἄγχι, ὅρος].

"Αγχος (τὸ), sꙋгрꙋмаре (zічере прімі-tівъ а лꙋї "Αγχι, 'Αγχοῦ, "Αγχω. шї чл: пъstpatъ пꙋмаї în "Εναγχος).

'Αγχόσε, adв: поеt: (totdaꙋпа кꙋ вербї îпsеmпътоpї de мішкаре) апроапе [ἀγχοῦ].

'Αγχότατα, шї

'Αγχοτάτω, sꙋпр: ал лꙋї 'Αγχοῦ. adв: foapte апроапе.

'Αγχότερος, α, ον, поеt: маї апропіатӑ. || (пеꙋt:) ἀγχότερον, adв: = кꙋ

'Αγχοτέρω, adв: маї апроапе, компар: ал лꙋї

'Αγχοῦ [ἄγχι], adв: апроапе.

"Αγχουρος (ὁ, ἡ), Іоп: în локӑ de "Αγχορος.

"Αγχουσα, (ші At:) "Εγχουσα, ης (ή), [ἄγχω] 8нѣ leлѣ de плantъ, a къpia poшie pъdъчinъ se intpeвѣinца de въпsea poшie, ші de pѣmeneaлъ. [de ѣnde

'Αγχουσίζω, віit: ίσω. въпseskѣ чева poшѣ кѣ "Αγχουσα. || (mіж:) «'Αγχουσίζομαι», мъ pѣmeneskѣ.

"Αγχω [ἄγχος], віit: ἄγξω. ѣѣгpѣmѣ, stpìnгѣ de gìtѣ. «"Αγχε δέ μιν ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν». Іл: Г. 2) (fіг:) stpimtopezѣ. silѣieskѣ, skoцѣ sѣfлetѣл, (пentpѣ іnпpѣmѣtъtopі, ші aлцii).

'Αγχώμαλος (ὁ, ἡ), [ἄγχι, ὁμαλός], asemenea, de o potpiвъ лa пѣtepe. «Μάχη ἀγχώμαλος». кѣ deopotpiвъ isвìndъ лa amìndoъ пъpцiлe, de пexotъpìtъ віpѣinцъ. || . пеѣt: 'Αγχώμαλα. = кѣ

'Αγχωμάλως, adв: maĭ de o potpiвъ, anpoane de asemenea.

"Αγω, віit: ἄξω, (tp: de кѣ: ἦχα пeìntp: de ѣnde συνῆχας. Ksen: ші Ep: ші At: 'Αγήοχα; пas: tp: de кѣ: ἦγμαι, пex: 1 ἦξα пeìntp: de ѣnde προσῆξα, Tѣч: ші поpѣпч: ἄξατε, Om: пex: 2: ἤγαγον, ші miжл: ἠγαγόμην; пas: пex: ἤχθην, ші віit: ἀχθήσομαι). adѣкѣ, kondѣкѣ (maĭ mѣлt пentpѣ însѣfleцite) «"Αγειν τὰς κύνας ἐπὶ τὰ ὄρη». Ksen: (пpeкѣm ші φέρω maĭ mѣлt пentpѣ пeìnsѣfleцite). «Ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον». Od: Δ: (de ѣnde) ἄγω καὶ φέρω (ѣпѣл пentpѣ чeлe de sine mimkate, iap чeл aлtѣ пentpѣ чeлe пemimkate, saѣ de aлtѣл mimkate) жъfѣieskѣ, пpadѣ. «Φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά». Ep: «Ἦγον, καὶ ἔκαιον τὴν Βιθυνίδα». Ksen: (ші fіг:) «Καὶ ἄγει σε, καὶ φέρει τῆς ῥινὸς, φασίν, ἕλκων». Лѣч: 2) dѣкѣ, повъцѣieskѣ. «Αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους». Om: «Ἦγεν αὐτοὺς πρὸς τὰ ὕδατα, ὥσπερ τὰ ὑποζύγια». Ksen: (ші în чeлe пeìnsѣfл:) «Τεῖχος ἄγω». Tѣч: apdікѣ zidѣ. (ші пs) «Κόλπος γῆς ἄγεται». Ep: adікъ, se fopmeazъ. (ші miжл: saѣ eліп:) «Ἦγεν ἐπὶ τὰς οἰκίας», Dіп: adікъ, se dѣчea. «'Ακτέον ἐπὶ τοὺς ἄνδρας». Ksen: «"Αγωμεν ἐντεῦθεν». Skp: (вezі ші Εἰσάγω пe лa sfìpшitѣ). 3) ='Απάγω. dѣкѣ кѣ siлa, tpaгѣ, tìpъskѣ лa жѣdікъtopie, лa osìndъ, лa moapte ші ч.л: «Τέκνα δὲ ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας». Іл: І. «'Απάξειν ἐπὶ τὸ βῆμα». Eѣx: «"Ηγαγον αὐτὸν εἰς τὸ Πραιτώριον». Skp: (ші пas:) «"Αγεσθαι φόνου». Пл: «"Αγεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ». Пaѣs: «'Αγόμενος δὲ ὁ ἄνθρωπος». Пл: 4) tpanspoptѣ, kapѣ. «'Αρμάμαξαι ἄγουσι τὰς γυναῖκας». Ksen: 5) пopneskѣ, ковоpѣ, (maĭ кѣ seamъ în med:) «"Αγειν γάλα (οὖρα, ἔμμηνα, χολὴν ші ч.л:)» (ші în e.л:) «Τὸ ἐπίθυμον ἄγει (înцeл: пiniечeлe) χρηστῶς». Іаl: Efes: 6) tpaгѣ, (віѣ лa кìntapѣ). «Καὶ τὸν ἀκινάκην τοῦ Μαρδονίου, ὃς ἦγε 300 δαρεικούς». Dem: (dintp' aчeasta ші dipiвaцia лѣі ἄξιος, вpednікѣ de кѣпѣ пpeцѣ, saѣ гpeѣtate). 7) (fіг:) кìpmѣieskѣ, dipiцezѣ; tpaktezѣ. «Τὰ μὲν ἡμέτερα, ὅπῃ θεῷ φίλον, ἀγέσθω». Гpг: «Τοῦτο ἐλευθέραν ἦγε τὴν 'Ελλάδα» Dem: «Καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις.» Плt: «Τους τεταρταίους κατ' ἀρχὰς μετρίως καὶ πρᾴως ἄγειν χρή». Гал: 8) daѣ кpemtepe, depпinzѣ, «'Υπὸ παιδείαις ἐλευθερίοις ἄγειν καὶ τρέφειν αὐτούς». (ші пas:) «Οἱ ἐκ παίδων καλῶς ἀχθέντες». Ksп: «Κύνες αἱ ἠγμέναι ἀνεπιστημόνως». Ksen: (вezі ші Αὔξω). 9) tpaгѣ în пaptea mea (în faвopѣл, saѣ simцimìntѣл meѣ), îndѣплeкѣ, amъцeskѣ. «Πάντας ἤγαγε, δοὺς ἀμνηστίαν». Epd: «'Ορῶν τὸν δῆμον ὑπερφυῶς ἀγόμενον». Пл: «"Ινα μηδεὶς τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος». Dem: 10) пetpeкѣ (вpemea, віaцa ші ч.л:) «"Αγειν τὸν βίον εὐθύμως». Пл: 11) (în хpoпoл: ші sepвъt:) sokoteskѣ; sepвezѣ. «'Ολύμπια («Διονύσια) ἄγειν». «Τὸ δέκατον ἔτος ἄγει». Гал: «'Εβδόμην ἐκείνην ἡμέραν (νύκτα) ἄγων». Гал: «'Ως ἡμεῖς ἄγομεν, Μαιμακτηριῶνος, ὡς δὲ Βοιωτοὶ, Παναίμου. Dem: 12) amѣ, цiѣ, (în fpaseлe) «Εἰρήνην (пaчe), πόλεμον (pesвoiѣ), σχολὴν (пeлѣкpape), γέλωτα (pisѣ), πένθος (жaлe), ші ч.л: ἄγειν» a цinea пaчe, a aвea pesвoiѣ, a шedea fъpъ лѣкpѣ, a pìde, a жълі, ші ч.л: 13) sìntѣ de пъpepe, gìndeskѣ. «Θήβας ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις; Eѣp: «'Ως θεὸν ἦγόν με». Лѣч: «Τὴν 'Αφροδίτην προσθ' ἄγειν (adікъ, a пpefepi) τοῦ Βακχίου». Eѣp: «Τοῦτο καὶ πρὸ χρημάτων ἄγομεν». Xps: (întp' aчeasta se dedѣк ші fpaseлe) «'Εν τιμῇ, διὰ τιμῆς, αἰδοῦς, μνήμης, φροντίδος, φυλακῆς, ші ч.л:, saѣ περὶ πλείστου, παρ' οὐδὲν ἄγειν τινά». (ші miжл:) 'Αγεσθαί τινα ἐν τιμῇ. Ep: în лoкѣ de a чinsti, a pespekta, a цinea minte, a îngpiжі, a пъzi, a пpeцѣi foapte, a desppeцѣi, saѣ a пesokoti ші ч.л: (вezі ші ποιῶ). 14) dѣкѣ, saѣ iaѣ кѣ mine (în miжл:) «Σύνδειπνον (στράτευμα, φορτία ші ч.л:) ἄγεσθαι». Ksen: «'Αγονται ὑφ' ἑαυτὰς τοὺς νεοττούς». Apist: «'Αγομαι (în eл: maĭ de mѣлte opі de οἴκαδε) γυναῖκα». (saѣ пentpѣ sine). «'Ωραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι». Es: (saѣ пentpѣ fiѣл)

«Τῷ δὲ υἱῷ τὴν Σκηπίωνος ἀδελφὴν ἠγάγετο». Пл: (ѕne opĭ лsasemte γυναῖκα). «Ἐδίδοσαν δὲ καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων». Ep:.

Ἄγω, віit: ἄξω. (пех: ἦξα ші ἔαξα. mіжл: tp: de кѕ: ἦγα ші ἔαγα) = Ἄγνυμι.

Ἀγῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν ші ч.л: пas: пех: 2: de ѕsп: ал лѕі Ἄγνυμι.

Ἀγωγαῖος, α, ον, поet: кѕвіinчosѕ, saѕ îndeminatікѕ ла tpansпoptape (кърѣѕшіе), кърѣѕшeskѕ. 2) ачела, ла каре поatе, saѕ oвічпѕіеште чinева a dѕче чева. [ші

Ἀγωγεῖον (τὸ), = χαμαιτυπεῖον. [ші

Ἀγωγεὺς, έως (ὁ), повъцѕіtopѕ; kondѕкътopѕ (кърѣѕшѕ). 2) tpъгътopѕ în жѕdiкатъ. 3) = ῥυτὴρ, къпъstpѕ, пpiпопѕ, saѕ кѕpea, кѕ каре se tpar лeraцĭ de rîtѕ кіїпії de вînъtoape. [din

Ἀγωγὴ (ἡ), kondѕчере, повъцѕіре; кърѣtѕpъ. 2) крештере, edѕкаціе. 3) кѕлtѕpъ de вре ѕпѕ лѕкрѕ, sп: e: плantъ, калѕ ші ч.л: 4) tpaкtape de вре ѕпѕ лѕкрѕ, sп: e: de воалъ din пaptea doktopѕлѕĭ. 5) пѕptapea, kondѕita oтѕлѕĭ, felѕл віецеĭ. 6) шірѕ de ворвіре, saѕ de вре ѕпѕ skpisѕ ші ч.л: [ἄγω] [de ѕnde

Ἀγώγιμος (ὁ, ἡ), пѕtinчosѕ, лesпiчosѕ de a se tpansпopta. 2) (fiг:) лesпe de îndѕплекat, de amъціt. 3) (osîndiтѕ fѕгарѕ) пе каре поatе чinева пpinde, op ѕnde 'л ва гъsi. 4) (îm:) «Ἀγώγιμα» тъpfѕpĭ sловоде în eksпoptaціе, saѕ îmпoptaціе. [ші

Ἀγώγιον (τὸ), пeгѕцъtopeaskъ поваръ. 2) кіріе, че se плъteште пентpѕ tpansпoptape de поваръ.

Ἀγωγὸς (ὁ, ἡ), kondѕкътopѕ; saѕ îndeminatікѕ, folositopѕ ла kondѕчере ші ч.л: (in toate insemпърiле верѕлѕĭ Ἄγω) «Δύναμις ἀνθρώπων ἀγωγός». Пл: «Τὸ φάρμακον δύναμιν ἔχει ἀγωγόν». Diosk: 2) (sѕвst:) кълѕзъ. «Ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς.» Ep: 3) «Ἀγωγοὺς ὕδατος». Ep: = Ὑδραγωγεῖον, апъdѕкѕ, saѕ олапѕ, пpin каре se adѕче апъ. 4) (neѕt:) «Ἀγωγόν». пѕptape atpъгътoape, îndѕплекътoape, saѕ amъціtoape. [ἄγω].

Ἀγὼν [ἄγω], ῶνος (ὁ), (maĭ пpinч: de ші пpea pap) adѕnape, stpînцере. «Ἀγὼν νεῶν». Iл: Θ. «Θεῖος ἀγών». Iл: Z. (вeзĭ ші Ἀγώνιος). 2) лѕптъ în каріеръ (teatpѕ, ші алteлe), konкѕpinцъ пентpѕ пpemiѕ. «Τέσσαρες ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἱεροὶ καὶ στεφανῖται ἀγῶνες ἐν τῇ Ἑλλάδι». Eпігр: 3) локѕл, ѕnde se съвîpшіaѕ лѕпtелe. «Προελθὼν εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἡνίοχον». Тѕч: 4) (în цen:) sîpгѕinцъ sпpe віpѕinцъ; (пpin ѕpm:) pesвоiѕ; disпѕtъ; emѕлaціе (întpечере); жѕdiкатъ ші ч.л: «Οὐ λόγων ἀγὼν ἐστιν». Eѕp: 5) пpimeжdie, певое, stpîmtopape. «Ὁ τῶν πολιτευομένων βίος ἀγώνων καὶ κακῶν μεστός». Dem: 6) лѕптътopѕ stiлѕ de кѕвîntѕ.

Ἀγωνάρχης ου, (ὁ), eпіstatѕ, пpezidentѕ asѕпpa лѕпtелop. [ἀγὼν, ἄρχω].

Ἀγωνία (ἡ), лѕптъ, konкѕpinцъ. 2) deпpindepe tpѕпeaskъ. 3) stpîmtopape. 4) пpimeжdie. 5) fpiкъ. 6) агопіе, лѕпta mopціі. [de ѕnde

Ἀγωνιάω -ῶ, віit: -άσω. mъ лѕптѕ, mъ sîpгѕieskѕ a съвîpші чева; (пpin ѕpm:) mъ aflѕ în пелiniште; mъ temѕ sъ пѕ пeisвѕteskѕ în чева; mi se вate inima; sintѕ în агопіе.

Ἀγωνίδαται, Ion: поet: (in локѕ de ἠγωνισμένοι εἰσί). 3 îm: пep: a пas: tp: de кѕ: ал лѕĭ Ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιεῦμαι, Dop: în локѕ de Ἀγωνιοῦμαι, віit: At: ал лѕĭ .

Ἀγωνίζομαι, віit: ίσομαι. mъ лѕптѕ пentpѕ пpemiѕ (maĭ пpinч: în лѕпte пѕвліче, saѕ în teatpѕ). 2) mъ лѕптѕ în жѕdiкътopie sпpe a sѕпѕпe пe пpotivnікѕл meѕ. 3) (in цen:) mъ disпѕtѕ, mъ emѕлezѕ, mъ sîpгѕieskѕ a съвîpші чева. (пpin ѕpm: 4) пѕпчeskѕ, sintѕ konpinsѕ de гpiжĭ, ші пелiniште; mъ aflѕ în пpimeжdie. ‖ (tp: de кѕ: ші пех: aѕ ѕпe opĭ ші пasiвъ însemnape). «Ἐπὶ τοῖς κεκριμένοις καὶ ἠγωνισμένοις». Dem: [ἀγών].

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ), че se dedѕче ла лѕптъ; (пpin ѕpm: 2) пpiчinѕitopѕ de агопіе, fpiкъ, stpîmtopape, ші ч.л: = ἐναγώνιος. 3) Ἀγώνιοι se zічеаѕ чеĭ doĭsпpe zeче mapĭ zeĭ, saѕ fiind къ алкътѕiaѕ adѕnapea (sfatѕл) zeiлop (вeзĭ Ἀγὼν), ші de ачеea se ші adopaѕ întp' ѕпѕл ші ачелашĭ алtapѕ, saѕ fiind къ epaѕ (ші maĭ deos: Жое, Nептѕпѕ, Аполопѕ, ші Меркѕpѕ) пatpoпĭ de felѕpite лѕпte. [ἀγών].

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ), чел fъpъ ѕпгiѕpĭ. [ἀ, γωνία].

Ἀγώνισις, εως (ἡ), = Ἀγωνισμός. [ші

Ἀγώνισμα, (τὸ), oвіeктѕл konкѕpinцеĭ. 2) пpemiѕ. 3) disпѕtъ, emѕлaціе (întpечере). 4) skpisѕ (ѕвpaжѕ, кѕвîntѕ) чititѕ în пѕвлікѕ sпpe апpoваре, ші pesплътipe; (de ачеea Тѕч: zіче, къ Istopia лѕĭ пѕ este) «Ἀγώνισμα εἰς τὸ παραχρῆμα». [ші

'Αγωνισμὸς (ὁ), лȣптаре spe depinde-pe, întpeчере ші ч.л: [ші

'Αγωνιστέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ 'Αγωνίζομαι. tpeвȣinчоsȣ a se пȣne în лȣптъ, конкȣpinцъ. [ші

'Αγωνιστήριος. α, ον, = 'Αγωνιστικός. || (sȣвst:) 'Αγωνιστήριον (τὸ), локȣл лȣптеĭ. [ші

'Αγωνιστὴς, οῦ (ὁ), [ἀγωνίζομαι] лȣптъtopȣ (în лȣпtе пȣвлiче, în pesвoiȣ, în teatpȣ, de ȣnde ші τρισαγωνιστὴς, în жȣdiкъtopie ші ч.л:); (npin ȣpm:) = 'Αθλητὴς, πολεμητὴς, ὑποκριτὴς, δικηγόρος ші ч.л: «Ἵπποι ἀγωνισταί». Dem: чеĭ depinшĭ ла лȣпtе. «Γεωμετρίας ἄκρος ἀγωνιστής». Пл: foapte depinsȣ în цеometpie. «'Αληθείας ἀγωνιστής». Пл. апъръtopȣ de adeвъpȣ. [de ȣnde

'Αγωνιστικός, ἡ, ὸν, кȣвiinчоsȣ, potpiвitȣ лȣптелор, saȣ лȣптъtopiлор. 2) чел кȣ аплекаре, dopinцъ spe a se лȣпta, iȣвitopȣ de чinste. «'Αγωνιστική», meшteшȣгȣл лȣптъpiĭ. «'Αγωνιστικὸν ὕδωρ» пав: Eцin: апа, че se dъ spe întъpipe ла воалъ. [de ȣnde

'Αγωνιστικῶς, adв: кȣ кipȣ de лȣптъ, adiкъ, în întpeчере, кȣ iȣвipe de чinste, кȣ îndpъzneaлъ. «Ψυχρῷ χρηστέον ἀγωνιστικῶς». Aet:

'Αγωνοδίκης, ου (ὁ), жȣdiкъtopȣ de лȣпtе. [ἀγὼν, δίκη].

'Αγωνοθεσία (ἡ), întoкmipe de лȣпtе. 2) demnitatea, ші tpeaвa întoкmitopȣлȣĭ, ші жȣdiкъtopȣлȣĭ лȣптелор. [ші

'Αγωνοθετέω -ῶ. вiit: -ήσω. pindȣieskȣ, întoкmeskȣ лȣпtе, saȣ жокȣpĭ de sepвape. «'Αγωνοθετοῦσι τὰ γενέσια». D: Kas: sepвeazъ кȣ лȣпtе zioa naшtepiĭ. 2) sîntȣ 'Αγωνοθέτης (везĭ zічеpea). 3) daȣ npiчinъ, zъdъpъskȣ ла pesвoiȣ, пȣiȣ вpaжвъ întpe.. «Στάσιν ἀγωνοθετοῦντες» Ios: [din

'Αγωνοθέτης, ου (ὁ), ші 'Αγωνοθέτις, ιδος (ἡ), întoкmitopȣ, жȣdiкъtopȣ, ші pesплъtitopȣ de лȣпtе. 2) (în цen:) жȣdiкъtopȣ, pesплъtitopȣ. [ἀγὼν, τίθημι]. [de ȣnde

'Αγωνοθετικὸς, ἡ, όν, чеea че se dedȣче ла întoкmipea, ші întoкmitopȣл лȣптелор. 2) îndemînatiкȣ, destoînicȣ ла întoкmipe de лȣпtе, ші sepвъtopeшtĭ жокȣpĭ.

Ἄγωνος, ου (ὁ) Eол: în локȣ de Ἀγών. (întp: nȣmaĭ dat: îm: 'Αγώνοις în локȣ de 'Αγῶσι).

Ἄγωνος (ὁ, ἡ), = 'Αγώνιος.

'Αδαγμός, (ὁ), Ion: în локȣ de 'Οδαγμός.

Ἄδᾳδος (ὁ, ἡ), (пеntpȣ копачĭ) чел fъpъ zadъ. 2) чел fъpъ fъклiĭ, saȣ topцe. [ἀ, δᾴς, δᾳδός].

'Αδᾳδούχητος (ὁ, ἡ), nepetpeкȣtȣ кȣ fъклiĭ ші лȣminĭ. «Γάμος —» Sхол: = Σκότιος, întȣneкoasъ пȣntъ, adiкъ, askȣnsъ. ші (npin ȣpm:) пeлeцiȣitъ. [ἀ, δᾳδουχέω].

'Αδαημονία, [ші

'Αδαημοσύνη (ἡ), neшtiinцъ, neîndemînape, neчеpкape. [din

'Αδαήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: neшtiitopȣ, neînвъцatȣ; neîndemînatiкȣ, nedepinsȣ. [ші

'Αδαὴς, έος (ὁ, ἡ, noet: ='Αδαήμων. [ші

'Αδάητος (ὁ, ἡ), noet: necȣnoskȣtȣ, neшtiȣtȣ, neînцeлesȣ. [ἀ, δάω, διδάσκω].

'Αδαίδαλτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, δαιδάλω]. neлȣкpatȣ кȣ meшteшȣгȣ, neînfpȣmȣseцatȣ.

'Αδαίετος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, δαίω]. neînпъpцitȣ, întpeгȣ.

'Αδαιὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αδαής.

'Αδάϊκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, δαΐζω], nesfimiatȣ, nestpiкatȣ.

'Αδάϊος (ὁ, ά), Dop: în локȣ de 'Αδήϊος:

Ἄδαιτος, (ὁ, ἡ), noet: [ἀ. δαίς, δαιτὸς]. че nȣ este de mîнкat.

'Αδαίτρευτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, δαιτρεύω].= 'Αδαίετος, ші Ἄδαιτος.

Ἄδαιτρος (ὁ, ἡ), noet: ='Αδαίτρευτος.

Ἄδακρυς, υος, (ὁ, ἡ), = 'Αδάκρυτος. 2) nemiшкъtopȣ de лакpъmĭ. «Ἄδακρυς μάχη». Ksen: [ἀ, δάκρυον]. [de ȣnde

'Αδακρυτὶ, adв: fъpъ лакpъmĭ, fъpъ плînsȣ. [ші

'Αδάκρυτος (ὁ, ἡ), neлъкpъmъtopȣ. 2) (пas:) neплînsȣ.

'Αδαλὴς, έος (ὁ ά), Dop: în локȣ de 'Αδήλητος, neвъtъmatȣ. [ἀ, δηλέω].

'Αδαμάντινος, η, ον, лȣкpatȣ din чел maĭ вîptosȣ, ші tape fepȣ (oцeлȣ), (каȣtъ 'Αδάμας); (npin ȣpm: 2) foapte aspȣ, ші statopnicȣ, (ші fir:) neîndȣплeкatȣ, nemoiatȣ. 3] (ла чеĭ noĭ) de diamantȣ. [ἀδάμας, αντος].

'Αδαμαντόδετος (ὁ, ἡ), noet: лeгatȣ кȣ oцeлȣ; (npin ȣpm: fir: 2) цeanъn, tape nipomitȣ. [ἀδάμας, δέω].

'Αδαμαντοπέδιλος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ înкълцъminte tapĭ, цenene ка de oцeлȣ; (fir:) «Κίων ἀδαμαντοπέδιλος». Pind: ші Stp: stîлпȣ solidȣ, кȣ вasȣ neклintitȣ. [ἀδάμας, πέδιλον].

'Αδάμαντος (ὁ, ἡ), noet: ='Αδάμαστος.

'Αδάμας [ἀ, δαμάω], αντος (ὁ), (maĭ npinч: ла чеĭ векĭ) fepȣ foapte tape, oцeлȣ, saȣ apamъ. 2) (ла чеĭ noĭ) diamantȣ.

'Αδαμαστὶ, адв: in кинš nedomoлitš, neснпššš, neinniлatš. [din

'Αδάμαστος, ші поet: 'Αδάματος. [ἀ, δαμάζω].

"Αδαμνος (μος), ου (ὁ, ἡ), поet: nedomoлitš, neinвлinzitš (калš ші ч.л:)«Πῶλος —» (ші fir:) «Παρθένος —», nemъpitatъ. [ἀ, δάμνω.].

'Αδαξάω (έω) -ῶ, ші

'Αδάξω, вiit: ήσω. Ion: in лoкš de 'Οδαξάω.

'Αδαξησμὸς (ὁ), Ion: in лoкš de 'Οδαξασμός

'Αδαπάνητος (ὁ, ἡ), некелtšitš; (fir:) nezлeitš, nedemeptatš, nepisinitš.

'Αδάπανος (ὁ, ἡ), че nš kostъ келtšieлї. 2) некелtšitopš, saš nšцin келtšitopš. [ἀ, δαπάνη]. [de šnde

'Αδαπάνως, адв: fъpъ келtšiaлъ.

"Αδαπτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δάπτω], nepšntš, nesfiшiatš, saš чел че nš se noate sfiшia.

'Αδάρκη (ἡ), ші 'Αδάρκης (ὁ), ші 'Αδάρκιον (τὸ), šnš felš de чišпepкъ sъpatъ, че pesape пе fpestiї ка лina, saš (греш:) in лoкš de 'Αφάρκη.

"Αδαρτος (ὁ, ἡ,) nежšпšitš. [ἀ, δέρω].

"Αδασμος (ὁ), nesšпššš ла daждie, netpiвštapš. [ἀ, δασμός].

"Αδαστος, (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, δαίω], neinпъpцitš.

'Αδαυῶς, [ἀ, δαύω], адв: поet:=Ἀγρύπνως.

'Αδδεὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: in лoкš de 'Αδεής.

'Αδδηκότες (οἱ), поet: in лoкš de ἡδηκότες,, партч: а лšї 'Αδέω.

"Αδδην, поet: in лoкš de "Αδην.

'Αδδήσειε, поet: in лoкš de 'Αδήσειε, поft: ал лšї 'Αδέω.

"Αδιξ, ιχος (ὁ), mъsšpъ inкъпъtoape de natpš вaцiцe. (везї Δάδιξ).

"Αδε, поet: in лoкš de ἔαδε, 3: sinr: пeps: а nex: 2: ал лšї 'Ανδάνω.

'Αδεὴς [ἀ, δέος], έος (ὁ, ἡ), nefpikosš; nepšшinosš; neinrpiжatš. (npin šрm: 2) indpъzneцš; овpaznikš, semeцš. 3) siršpš, nenpimiжdšitš. ‖ «Δέος ἀδεές.» fpikъ fъpъ кšвintš de fpikъ.

'Αδεὴς, έος, ші

'Αδέητος (ὁ, ἡ), neintpeвšinцatš de nimikš. 2) netpeвšinчosš, de npisosš. [ἀ, δέομαι].

'Αδεῖ, Dop: in лoкš de ἡδεῖ, dat: ал лšї ἡδύς.

"Αδεια (ἡ), nefpikъ, siršpanцъ. «'Εν ἀδείῃ οὐ ποιεῖσθαί τι». Ep: а nš sokoti чева de siršpš, а nš indpъzni. 2) (ла чеї noї) вoe, eptape, inrъdšipe. [ἀ, δέος, ἀδεής].

'Αδειῶν. Dop: in лoкš de ἡδειῶν, цen: im: fem: ал лšї ἡδύς.

'Αδείη, Ion: in лoкš de "Αδεια.

'Αδειὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: in лoкš de 'Αδεής.

"Αδεικτος (ὁ, ἡ), neapъtatš. [ἀ δείκνυμι].

'Αδείμαντος, ші 'Αδείματος (ὁ, ἡ), nesnepiatš, nesпъimintatš. 2) neinfpikoшъtopš, nesпъїшintъtopš. [ἀ, δειμαίνω].

'Αδεῖν, nex: 2: de inf: ал лšї 'Ανδάνω.

"Αδειπνος (ὁ, ἡ), nečinatš, neminкatš, fлъminдš. [ἀ, δεῖπνον].

'Αδεισιδαιμονία, (ἡ), nesšnepstiцie. [ші

'Αδεισιδαιμόνως, ад: fъpъ sšnepstiцie. [din

'Αδεισιδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), nesšnepstiцiosš. [ἀ, δεῖσις, δαίμων].

'Αδέκαστος (ὁ, ἡ), nemitšitš; nenъptinitopš. [de šnde

'Αδεκάστως, адв: fъpъ mitšipe; fъpъ nъptinipe.

'Αδεκάτευτος (ὁ, ἡ), nezečšitš; netpiвštapš, nedaжnikš. [ἀ, δεκατεύω].

"Αδεκτος (ὁ, ἡ], nenpiimitš; (Бісер:) afopisitš, лепъdatš. 2) nenpiimitopš. [ἀ, δέχομαι].

'Αδελφεὰ, ᾶς (ἁ), Dop: ші

'Αδελφεὴ, ῆς (ἡ), ші

'Αδελφειὴ, ῆς (ἡ), Ion: поet: fem: ал лšї

'Αδελφειὸς, οῦ (ὁ), Ion: поet: in лoкš de 'Αδελφὸς, fpate.

'Αδελφεοκτόνος, (ὁ, ἡ), Ion: in лoкš de 'Αδελφοκτόνος.

'Αδελφεὸς, οῦ (ὁ), Ion: in лoкš de Ἀδελφός.

'Αδελφὴ (ἡ), fem: ал лšї 'Αδελφὸς, sopъ.

'Αδελφιδέη, (ἡ), fem: ал лšї

'Αδελφιδέος -οῦς (ὁ), fiš de fpate, saš de sopъ, nenotš; (šne opї) fiš de върš, saš de варъ, ал doiлea nenotš. [ші

'Αδελφίδιον (τὸ), dim: ал лšї 'Αδελφός, -φή; fpъцiopš, sšpiopъ. [ші

'Αδελφιδοῦς, οῦ (ὁ), Sкр: in лoкš de 'Αδελφιδοῦς. [ші

'Αδελφίζω, вiit: -ίσω. nšmeskš, fpaktezš, sokoteskš пе чinева de fpate, saš de sopъ. ‖ (пас:) sintš asemenea, de o nš-tpiвъ; saš amš релацie ші famiлiapitate fpъцeaskъ. «'Ηδελφισμένος ἰητρός». Iпокр: npiimitš in fpъцimea doktopiлop, adeвъpatš doktopš. [ші

'Αδελφικὸς, ἡ, ὸν, fpъцeskš. 2) npiвitš ка fpate, ка sopъ. [ἄδελφός]. [de šnde

'Αδελφικῶς, адв: fpъцeшte.

'Αδέλφιξις, ιος (ἡ), Ion: saŭ Eол: fръцie, fръцeaskъ famiлiapitate.

'Αδελφοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω. omopŭ, ѕ ӵirŭ fpate, saŭ sopъ. [ші

'Αδελφοκτονία (ἡ), kpiша fpatѕӵidѕлŭ, omopîpe de fpate, saŭ de sopъ. [din

'Αδελφοκτόνος, (ὁ, ἡ), fpatѕӵidŭ, omopîtopŭ de fpate, saŭ de sopъ.[ἀδελφὸς, κτείνω].

'Αδελφόμιξ, ιγος (ὁ, ἡ,) binobatŭ de amestekape de sînцe fръцeskŭ. [ἀδελφὸς, μίγνυμι]. [de ѕnde

'Αδελφομιξία (ἡ), ӵea dintpe fpaцĭ amestekape de sînцe.

'Αδελφόπαις, παιδος (ὁ, ἡ), =='Αδελφιδοῦς. [ἀδελφὸς, παῖς].

'Αδελφοποιέω -ῶ, biit: -ήσω. [ἀδελφοποιός]. îmĭ fakŭ пе ӵineba fpate. [de ѕnde

'Αδεφοποίητος (ὁ, ἡ), înfръцitŭ, пpiimitŭ de fpate. [ші

'Αδελφοποιΐα (ἡ), înfръцipe, saŭ faӵepe de fpate (akt: ші пas:). [din

'Αδελφοποιὸς, (ὁ, ἡ), înfръцitopŭ, пpiӵinѕitopŭ de fръцeaskъ famiлiapitate. [ἀδελφὸς, ποιός.]

'Αδελφοπρεπῶς, adв: în kinŭ kѕbiinӵosŭ fpaтeлѕĭ; fръцeште. [ἀδελφὸς, πρέπει].

'Αδελφὸς [ἀ adѕп:, δελφύς], φἡ, пъskѕtŭ dintp' аӵелаші пînteӵe, fpate, sopъ. 2) (adiekt: ші maĭ kѕ sea: neѕt: ім:) asemenea, de o потpibъ. «'Οξέα, δριμέα, καὶ στρυφνὰ, καὶ τὰ τούτων (τούτοις) ἀδελφά». Ksen: «Πρόφασιν ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν». Плt. 3) пepekie, îndoitŭ. «Χεῖρέ τε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμώ, καὶ τ' ἄλλα, ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν ἀνθρώποις». Ksen: [de ѕnde

'Αδελφότης (ἡ), fръцie. 2) asemъnape. 3) (Bis:) fръцime, adѕnape de oamenĭ, ӵe tpъiesk înпpeѕпъ fръцeште. «Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε» Гpг:

'Αδέμεν, poet: în локŭ de ᾄδειν, inf: ал лѕĭ "Αδω.

'Αδέμνιος, (ὁ, ἡ), [ἀ, δέμνιον] poet: ӵел fъpъ patŭ, saŭ kѕлkѕшŭ.

'Αδένδρεος (ὁ, ἡ), poet: == kѕ

"Αδενδρος, (ὁ, ἡ), fъpъ пomĭ, копаӵĭ. [ἀ, δένδρον].

'Αδενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), гîлkosŭ, ka гîлka. [ἀδὴν, εἶδος].

'Αδενώδης, εος (ὁ, ἡ), ӵел din fелѕл гîлӵелоp. 2) ӵел ӵe ape гîлӵĭ. ['Αδήν].

'Αδέξιος (ὁ, ἡ), neîndemînatikŭ. [ἀ, δεξιός].

'Αδεξιώτως, adв: fъpъ bѕпъ пpiimipe. [ἀ, δεξιόομαι].

'Αδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [ші

"Αδερκτος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, δέρκομαι], nebъzѕtŭ. 2) nebъzъtopŭ de ӵeba. [de ѕnde

'Αδέρκτως, adв: пe nebъzѕte, fъpъ a se bedea. 2) în nebedepe, fъpъ a se bita, în fepipe de a bedea.

'Αδέσμιος (ὁ, ἡ), neлeгatŭ, neпѕsŭ în obezĭ. ‖ «Φυλακὴ —» înkidepe, apestape fъpъ лeгъtѕpĭ, ші feapъ. [ἀ, δεσμά].

'Αδέσποτος (ὁ, ἡ), ӵел fъpъ stъпînŭ. «Δοῦλος, οἶκος, ші ӵ.л: —».(fir) «Φήμη, λόγος ші ӵ.л: —». zisъ, aѕzire fъpъ temeiŭ, (пpin ѕpm:) nebpednikъ de kpezѕt. «'Επιστολὴ —» skpisoape fъpъ iskълitѕpъ, anonimъ. [ἀ, δεσπότης].

"Αδετος, (ὁ, ἡ), neлeгatŭ, sлobodŭ. [ἀ,δέω].

'Αδευκὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, δεῦκος] ӵел fъpъ dѕлӵeaцъ, amapŭ.

"Αδευτος (ὁ, ἡ), [ἀ, δεύω == δέψω] neapгъsitŭ, netъbъӵitŭ.

'Αδέω -ῶ, [ἄω, ἄδω, de ѕnde "Αση] biit: -ήσω. (înpeв: nѕmaĭ tp: de kѕ: "Αδηκα, saŭ "Αδδηκα, ші пex: "Αδησα, saŭ "Αδδησα) poet: sîntŭ sъtѕлŭ; (пpin ѕpm:) simцŭ гpeaцъ, пeплъӵepe. «Μὴ ξεῖνος, ἀνιαθεὶς ὀρυμαγδῷ, δείπνῳ ἀδήσειε, «Od: A: 2) 'mĭ e гpeŭ, sîntŭ obositŭ. «Καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ». Od: M.

'Αδέω -ῶ, (пpez: neîntp:) biit: -ήσω. (tp: de kѕ: ἕαδα. пex: 2: ἄδον, ші înf: ἁδεῖν) poet:=='Ανδάνω.

'Αδεῶς, adв: fъpъ fpikъ [ἀ,δέος]. 2) fъpъ лipsъ, înbîлшѕгat. [ἀ, δέομαι].

'Αδήϊος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, δήϊος], nebpъжmъшeskŭ. 2) neштiѕtŭ, nekѕnoskѕtŭ; saŭ nekълѕtatŭ, neӵepѕtŭ. 3) == 'Αδήωτος.

"Αδηκτος (ὁ, ἡ), nemѕшkatŭ. 2) nemînkatŭ, neposŭ de moлĭ, saŭ de bepmĭ. 3) akt:) nemѕшkъtopŭ. «"Ελαιον ἄδηκτον». Diosk: ѕntдeлemnŭ, ӵe nѕ apde пe гîtŭ. [ἀ, δήκω, δάκνω]. [de ѕnde

'Αδήκτως, adв: fъpъ mѕшkape.

'Αδηλέω -ῶ biit: -ήσω. sîntŭ nebъzѕtŭ, neштiѕtŭ, nekѕnoskѕtŭ. 2) (akt:) nѕ штiŭ, nѕ kѕnoskŭ. [ἄδηλος].

'Αδήλητος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, δηλέω] nebътъmatŭ.

'Αδηλία, (ἡ), =='Αδηλότης. [din

"Αδηλος, (ὁ, ἡ), [ἀ, δῆλος] neînbedepatŭ, întѕnekosŭ; askѕпsŭ, nebъzѕtŭ; neadebъpatŭ, îndoiosŭ; nekѕnoskѕtŭ, neînsemnatŭ. [de ѕnde

'Αδηλότης (ἡ), neînkpediнцape; nekѕnoaштepe; nedomipipe; neштiinцъ.

'Αδηλόφλεβος (ὁ, ἡ), ӵел kѕ bine neînbedepate. [ἄδηλος, φλέψ, φλεβός].

Ἀδηλόω -ῶ, виit: ώσω. fакъ чева neînвedepatъ, nекъnoskвtъ; askвnzъ, aкoпepъ. 2) (pap) nв кsnoskъ, nв шtiъ. [шi

Ἀδήλως, adв: neînвedepat; nе askвnsъ; кв îndoiaлъ. [ἄδηλος].

Ἀδημιούργητος (ὁ, ἡ), nелвкpatъ de mешtepъ. || «Ὁ ἐλέφας ἀδημιούργητος πρὸς ἀνάστασιν». Diod: елеfantвл este neopranizatъ de a se skвлa къzînd. [ἀ, δημιουγέω].

Ἀδημονέω -ῶ виit: -ήσω. sîntъ în nекazъ, în mape sвfleteaskъ tвpввpape. [шi

Ἀδημονία (ἡ), sвfleteaskъ tвpввpape, adînкъ mîxnipe, nекazъ. [ἀδήμων].

Ἀδημονιάω -ῶ, виit: άσω. = Ἀδημονέω.

Ἄδημος (ὁ, ἡ), = Ἀπόδημος. [ἀ, δῆμος].

Ἀδημοσίευτος (ὁ, ἡ), nепввлiкatъ. [ἀ, δημοσιεύω].

Ἀδημοσύνη (ἡ), пoet: în лoкъ de Ἀδημονία.

Ἀδήμων ονος (ὁ, ἡ), пoet: [ἀδέω] înгpeцoшatъ de saцiъ; (npin вpm: 2) neкъжitъ, foapte tвpвврatъ.

Ἄδην, шi (At:) ἄδην, adв: [ἄαμαι] кв saцiъ, înвsiвat, de îndestвл; «Τῶν τοιούτων ἄδην ἔχομεν». шi «Ἄδην ἡμῖν ἔχουσιν οἱ λόγοι». Плt: «Ἄδην εἶχον κτείνοντες». Ep: s'aъ sъtвpat omopînd.

Ἀδὴν, ένος (ὁ, шi pap ἡ), rîлкъ, rindвpъ пе лîngъ вввoae, пе лa sввцiopî, шi пе лa rîtъ.

Ἀδηνέως, adв: пoet: în nepъвtate, simплв. [din

Ἀδηνὴς έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ кîпzвpî, nевiклеnitъ, simплъ. 2) neпpeвъzъtopъ, nепpemeditatъ, nепpeгъtitъ. 3) neчеpкatъ, fъpъ idee шi кsnoшtinцъ de чевa. [ἀ,δῆνος].

Ἀδῆος, Ion: (кв întpвn:) în лoк de Ἀδήϊος.

Ἄδηρις, [ἀ, δῆρις] ιος (ὁ, ἡ), пoet: = кв

Ἀδήριτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ чеapтъ, nеdisпвtatъ. 2) nepesвoitъ, nевipвitъ în вътълie. [de вnde

Ἀδηρίτως, adв: fъpъ вътълie; fъpъ чеapтъ, saв кввîntъ de îmпpotiвipe.

Ἅδης, ου (кв întpвn: din пoet:) Ἀΐδης, αο, шi εω, (ὁ), [ἀ, ἰδεῖν, кa întвneкoѕъ, шi nевъzвtъ] (maî npinч:) zевл iadвлвî Плвtonъ, (de aчеea ziче Neпtвnъ). «Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέρεσσιν ἀνάσσων». Iл: O. 2) iadъ, imпepiвл лвî Плвtonъ, лвmea чеa de ѕвбt пъmîntъ, лoквinцa mopцiлop. «Ἐν («Εἰς) ἅδου (se înц: οἴκῳ, saъ οἶκον)». «Πύλας αΐδαο περῆσαι». Iл: Ξ. 3) moapte, mopmîntъ. «Κατά με φόνιος (πόντιος) ἅϊδας ἔλοι.» Sof:

Ἀδηφαγέω -ῶ виit: ήσω. mъnînкъ nesъцios, mъ înввiвezъ. [ἄδην, φάγω neîntp:].

Ἀδηφαγία (ἡ), mвлtъ, nesъцioasъ mînкape. [din

Ἀδηφάγος (ὁ, ἡ), mînкъчоѕъ, лaкomъ лa mînкape [vezî Ἀδηφαγέω]. 2) (fiгp:) кeлtвitopъ, pisipitopъ. «Λύχνος —». Sвid: лamпъ, кape mъnînкъ mвлtъ вntdeлemnъ, oлeiъ. «Ἵππος —» Sвid: кaлъ, че se deпpinde neпtpв înквpape, шi (npin вpm:) se xpъneшte кв înввiвape.

Ἀδήωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, δηόω] nепpъdatъ, nежъfвitъ de вpъжmaшî.

Ἀδιάβατος (ὁ, ἡ), netpeквtъ (pîъ шi ч.л:). 2) nedesпъpцitъ. «Σκέλη ἀδιάβατα». пiчoape, кpaчî лiпiцî, nedesпъpцiцî. [ἀ, διαβαίνω].

Ἀδιάβλητος (ὁ, ἡ), nezaвistвitъ, nехвлitъ; nепpiimitopъ de хвлъ, maî npesвs de defaîmape. [шi

Ἀδιάβολος (ὁ, ἡ), = ἀδιάβλητος. [ἀ, διαβάλλω].

Ἀδιάγνωστος, (ὁ, ἡ,) чел че nîчî deквm, saъ anевoe se deoseвeшte, se кsnoaшte din aлteлe asemenea. [ἀ, διαγιγνώσκω].

Ἀδιάδοχος (ὁ, ἡ), [ἀ npiв:, διάδοχος) neѕвкчеdatъ; (npin вpm:) nепpeквpmatъ, nesfîpшitъ, вечпiкъ.

Ἀδιάδραστος, (ὁ, ἡ), neanъpatъ (de кape nв пoate чinевa sкъпa, saъ fвцî). [ἀ, διαδιδράσκω].

Ἀδιάθετος (ὁ, ἡ), nепвѕъ лa pîndвiaлъ, neîntoкmitъ. 2) (лa чеî noî) чел fъpъ diatъ. [ἀ, διατίθεμαι]. [de вnde

Ἀδιαθέτως, adв: fъpъ pîndвiaлъ. 2) fъpъ testamentъ.

Ἀδιαίρετος, (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ρέτως, nedesпъpцitъ, neîmпъpцitъ. [ἀ, διαιρέομαι].

Ἀδιάκλειστος (ὁ, ἡ), nedesпъpцitъ (neînкisъ deoseвit), комвпiкaвiлъ. [ἀ, διακλείομαι].

Ἀδιακόνιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, διακονίζω] neѕвлвepatъ; (npin вpm:) nesimцitopъ. 2) neisвitъ, neпътpвnsъ, nepъnitъ, saъ (întp'aчеastъ înѕemn: пoate шi din гpeш:) în лoкъ de

Ἀδιακόντιστος (ὁ, ἡ), nепътpвnsъ de лanче, saъ sвлiцъ, nepъnitъ. [ἀ, διακοντίζω].

Ἀδιάκοπος (ὁ, ἡ), neîntpepвntъ, кontinвatъ. [ἀ, διακόπτω]. [de вnde

Ἀδιακόπως, adв: fъpъ npeквpmape, neînчеtat.

Ἀδιακόσμητος (ὁ, ἡ), nепвѕъ лa pîndвiaлъ, nepeгвлatъ. [ἀ, διακοσμέω].

Ἀδιάκριτος (ὁ, ἡ), nedesпъpцitъ, ne-

deosebitȣ, nedeskȣpkatȣ; (прin ȣpm:) înдoiosȣ, пexotъpitȣ. [ἀ, διακρίνω].

Ἀδιάλειπτος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάκοπος. [ἀ, διαλείπω]. [de ȣnde

Ἀδιαλείπτως, adв: = Ἀδιακόπως.

Ἀδιάλεκτος (ὁ, ἡ), чел че пȣ копворвеште кȣ nimineа; (прin ȣpm:) sinrȣpatikȣ, peɩpasȣ. [ἀ, διαλέγομαι].

Ἀδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (ἐχθρὸς) пeînпъкatȣ. [ἀ, διαλλάττομαι].

Ἀδιάλυτος (ὁ, ἡ), nedesfъкȣtȣ, nedesfiinцatȣ, nepisipitȣ. [ἀ, διαλύω].

Ἀδιαλώβητος (ὁ, ἡ), пeвîntȣitȣ, пeвътъmatȣ; nesȣпъpatȣ, nestpikatȣ. [ἀ, διαλωβέω].

Ἀδιαμέριστος (ὁ, ἡ), nedesпъpцitȣ în пъpцĭ, пeînпъpцitȣ. [ἀ, διαμερίζω].

Ἀδιανέμητος, (ὁ, ἡ), = Ἀδιαμέριστος. (ἀ, διανέμω].

Ἀδιανόητος (ὁ, ἡ), пeînцeлesȣ, neesплikatȣ. 2) nedomipitȣ; nerînditȣ, nesokotitȣ. [ἀ, διανοέομαι].

Ἀδίαντος (ὁ, ἡ), neȣdatȣ; (шi прin ȣpm:) nemoiatȣ. вiptosȣ. (de ȣnde ‖ sȣв:) Ἀδίαντον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плantъ, пъpȣл fetei (лat: Capillus Veneris) = Πολύτριχον. [ἀ, διαίνω].

Ἀδιάνυτος (ὁ, ἡ), nesъвîpшitȣ, neisпръвitȣ. [ἀ διανύω].

Ἀδιάπαυστος (ὁ, ἡ), neîнчetatȣ, пeпpeкȣpmatȣ. 2) пeastîmпъpatȣ, пeлiniшtitȣ; aktiвȣ, neîнчetatȣ лȣкpъtopȣ. [ἀ, διαπαύομαι].

Ἀδιάπλαστος (ὁ, ἡ), пeплъsmȣitȣ, nefopmatȣ, nefirȣpatȣ. [ἀ διαπλάττω].

Ἀδιάπνευστος (ὁ, ἡ), nepesȣflatȣ. 2) nesȣflatȣ înпpeжȣp de вîntȣ. 3) чел че пȣ 'шĭ ia pesȣfлapea. [ἀ διαπνέω].

Ἀδιαπόνητος (ὁ, ἡ), пeлȣкpatȣ, пeaлkъtȣitȣ. 2) nemistȣitȣ. [ἀ, διαπονέομαι].

Ἀδιάπταιστος [ἀ, διαπταίω], шi

Ἀδιάπτωτος (ὁ, ἡ), neкъzȣtȣ, nesȣпȣsȣ лa къdepe (пiepdepe, saȣ гpeшeaлъ), neгpeшitȣ; neклintitȣ, statopnikȣ. [ἀ, διαπίπτω].

Ἀδίαρθρος, (ὁ, ἡ), [ἀ, διὰ, ἄρθρον], шi

Ἀδιάρθρωτος (ὁ, ἡ), (despre animaлe) чел fъpъ înkeĭetȣpĭ, (прin ȣpm:) nefopmatȣ, nesъвîpшitȣ. 2) (despre кȣвîntȣ шi пponȣnцie) neaptiкoлatȣ, nedesлȣшitȣ, neînцeлesȣ. [ἀ, διαρθρόω].

Ἀδιάῤῥηκτος (ὁ, ἡ), nepȣntȣ, nesfîшiatȣ. [ἀ, διαῤῥήγνυμι].

Ἀδιαῤῥοίη (ἡ), Ion: nekȣpцepe de ȣmezeлĭ, înкиietȣpъ. [ἀ, διάῤῥοια].

Ἀδιάσκευος, (ὁ, ἡ), neгъtitȣ, nedepetikatȣ. [ἀ, διασκευή].

Ἀδιάσπαστος (ὁ, ἡ), пesmȣлsȣ, nedesлinitȣ, nedesпъpцitȣ de чeвa. [ἀ, διασπάομαι].

Ἀδιάστατος (ὁ, ἡ), чел fъpъ distanцъ; koнцinȣtȣ, пeпpeкȣpmatȣ. [ἀ, διΐσταμαι].

Ἀδιάστολος (ὁ, ἡ), nedeosebitȣ; amestekatȣ; (прin ȣpm:) nedesлȣшitȣ. [ἀ, διαστέλλω].

Ἀδιάστροφος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -στρόφως. nestpîmвatȣ, dpeptȣ, neaвъtȣtȣ. ‖ «Ὀφθαλμὸς — » okiȣ, че пȣ se ȣĭtъ кpȣчiш. «Μισθὸς — » Лкs: плatъ neлiпȣit плъtitъ. [ἀ, διαστρέφω].

Ἀδιάσχιστος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάῤῥηκτος. [ἀ, διασχίζομαι].

Ἀδιάτακτος (ὁ, ἡ), neпȣsȣ лa pîndȣiaлъ, nepeгȣлatȣ, neîntoкmitȣ. [ἀ, διατάττομαι].

Ἀδιάτμητος, шi

Ἀδιάτομος (ὁ, ἡ), netъiatȣ, nedesпъpцitȣ în вȣкъцĭ. [ἀ, διατέμνω].

Ἀδιάτρεπτος (ὁ, ἡ), nestpъmȣtatȣ, neклintitȣ; neskimвatȣ; statopnikȣ. 2) nismъtapeцȣ, stъpȣitopȣ în пъpepea sa. 3) oвpaznikȣ, nepȣшinosȣ. [ἀ, διατρέπομαι]. [de ȣnde

Ἀδιατρέπτως, adв: în kiпȣ neaвъtȣtȣ, neskimвatȣ, stъpȣitopȣ. 3) fъpъ pȣшine, nesfiit.

Ἀδιατρεψία (ἡ), statopniчie. 2) stъpȣipo in пъpepe. 3) oвpъzniчie, nesfiaлъ. [ἀ, διάτρεψις].

Ἀδιατύπωτος (ὁ, ἡ), nefopmatȣ, neînкiпȣitȣ. [ἀ, διατυπόομαι].

Ἀδίαυλος (ὁ, ἡ), = Ἀδιέξοδος. [ἀ, δίαυλος].

Ἀδιαφθαρσία (ἡ), = Ἀδιαφθορία. [шi

Ἀδιάφθαρτος (ὁ, ἡ), = Ἀδιάφθορος. [шi

Ἀδιαφθορία (ἡ), nestpiкъчiȣne, nekopȣпцie. [шi

Ἀδιάφθορος, (ὁ, ἡ), nestpikatȣ, nekopȣптȣ, saȣ nesȣпȣsȣ лa kopȣпцie mopaлъ; (жȣdiкъtopȣ) nemitapnikȣ. [ἀ, διαφθείρω].

Ἀδιαφορέω -ῶ, вiit. -ήσω. sintȣ nedifepentȣ, пȣ 'mĭ пasъ; пpiвeskȣ toate de o potpiвъ, fъpъ a mъ intepesa de чeвa maĭ mȣлt. [ἀδιάφορος].

Ἀδιαφόρητος (ὁ, ἡ), nemistȣitȣ, saȣ nemistȣitopȣ. [ἀ, διαφορέω].

Ἀδιαφορία (ἡ), nedifepinцъ, пeпъsape, neintepeseцъ. [din

Ἀδιάφορος (ὁ, ἡ), nedeosebitȣ; asemenea. 2) nekontpiвȣitopȣ лa nimikȣ, ne-

Іолоsitорȣ. 3) чел че прівеште лȣкрȣріле, фъръ а фаче deoseвіре între dînsеле, чі ле sокотеште toate asemenea. 4) nedifepentȣ, neintepesatȣ, кърȣіа нȣ пасъ de nimікȣ. [ἀ, διαφέρω].

'Αδιάφρακτος (ὁ, ἡ), nedesпърцітȣ прin înгрълdіре; neînгрълdітȣ. [ἀ, διαφράττομαι].

'Αδιάχυτος (ὁ, ἡ), перевърsatȣ, netопітȣ, nepisinitȣ, 2)(fir:) кȣмпътаtȣ, stpînsȣ, регȣлаtȣ. [ἀ, διαχέομαι].

'Αδιχώριστος (ὁ, ἡ), nedesпърцітȣ прin чева. [ἀ, διαχωρίζω].

'Αδιάψευστος (ὁ, ἡ), neminцітȣ, saȣ neînшелаtȣ; (акt:) neînшелъторȣ. [ἀ, διαψεύδομαι.]

'Αδίδακτος (ὁ, ἡ), neînвъцаtȣ de чіnева; neштііторȣ; 2) чел че нȣ se învацъ de ла înвъцъторȣ, чі de ла sine. 3) (вȣкаtъ teatралъ) nepeпpesintatъ în teatpȣ. [ἀ, διδάσκομαι].

'Αδιεκδίκητος (ὁ, ἡ), чел че n'a doвîndit апъраре (îndpentape înaintea жȣdікъторіі), neoкpotіtȣ; nepesвȣnatȣ. [ἀ, διεκδικέομαι].

'Αδιέκδυτος (ὁ, ἡ), neскъпatȣ, nestpeкȣратȣ; nепропȣsitорȣ de прічinȣіре; гата ла воінцъ, (nекоditȣ). [ἀ, διεκδύομαι]. [de ȣnde

'Αδιεκδύτως, adв: фъръ sкъпаре; фъръ прічinȣіре.

'Αδιεξέταστος (ὁ, ἡ), nечерчetaтȣ, saȣ nenpiimitорȣ de черчetaре, neiskoditȣ, neisпititȣ. [ἀ, διεξετάζομαι].

'Αδιεξίτητος (ὁ, ἡ), ='Αδιέξοδος. 2) (fir:) nечерчetaтȣ, neesплікаtȣ în toatъ întіndepea, nedeskpisȣ кȣ пътрȣndере. [ἀ, διὰ, ἐξίτητος].

'Αδιεξόδευτος [ἀ, διεξοδεύω], ші

'Αδιέξοδος (ὁ, ἡ), (локȣ) каре n'are npintpекътоаре еші̂ре афаръ. [ἀ, διέξοδος].

'Αδιέργαστος (ὁ, ἡ), nелȣкратȣ, nекȣлтіватȣ. [ἀ, διεργάζομαι].

'Αδιερεύνητος (ὁ, ἡ), = 'Ανεξερεύνητος. [ἀ, διερευνάομαι].

'Αδιευκρίνητος (ὁ, ἡ), neesплікаtȣ віне; saȣ nenpiimitорȣ de sкȣтвъ черчetaре. [ἀ, διευκρινέομαι].

'Αδιήγητος (ὁ, ἡ), neповеstitȣ; nedeskpisȣ; neesпрimatȣ. [ἀ, διηγέομαι].

'Αδιήθητος (ὁ, ἡ), nestpeкȣратȣ, nenetpeкȣtȣ прin пînзъ, ші ч.л: [ἀ, διηθέω].

'Αδικαιοδότητος (ὁ, ἡ), лipsitȣ de dapea dpeптъціlорȣ; (локȣ) ȣnde нȣ se dъ прin жȣdікъторії indestȣлареа dpeптъцілор. [ἀ, δικαιοδοτέω].

'Αδίκαστος (ὁ, ἡ), neжȣdikatȣ. [ἀ, δικάζομαι].

'Αδίκευσις, εως (ἡ), ='Αδικοπραγία. [ἀδικεύω neintp:].

'Αδικέω -ῶ, віit: -ήσω. nedpeптъцеskȣ, sîntȣ nedpeптȣ. 2) тpaktezȣ пе чіnева кȣ nedpeптate, (adiкъ) îл вътъmȣ, îл nечіnsteskȣ, îл пъгȣвеskȣ. (în цеn:) îї faкȣ ръȣ, «Τοὺς ἰχθῦς ἀδικεῖν οὐκ εἴων». Ksen. «Τὴν ἀγορὰν ἀδικεῖν». Ksen: «Ἢν δὲ ὁ ἵππος ἐπιχειρῇ ἀδικεῖν τὸν ἐπιβάτην». [ἄδικος]. [de ȣnde

'Αδίκημα (τὸ), nedpeптъціре; вътъmape; пъгȣвіре. [ші

'Αδικητικὸς, ἡ, ὸν, аплекаtȣ, disпȣsȣ spe а nedpeптъці.

'Αδικία (ἡ), nedpeптate; faчере de ръȣ. [ші

'Αδίκιον (τὸ), Ion: în локȣ de 'Αδικία. [ἄδικος].

'Αδικοδοξέω -ῶ, віit: -ήσω. каȣtȣ a doвîndi славъ прin nedpeптate. [ші

'Αδικοδοξία (ἡ), пе nedpeптate doвîndітъ pепȣtаціе. 2) nedpeaпtъ пъpepe despre чіnева, saȣ чева. [ἀδικόδοξος].

'Αδικομαχέω -ῶ, віit: -ήσω. mъ pesвoieskȣ nedpeпt, калкȣ леціле, регȣлеле вътъліеї. [ші

'Αδικομαχία (ἡ), вътъліе nedpeaпtъ (кȣ кълкаре de регȣлеле вътъліеї, maї кȣ seamъ în eksepsiціȣ de apme). [din

'Αδικομάχος (ὁ, ἡ), чел че пе nedpeптȣ (фъръ віне кȣвîntатъ прічinъ, saȣ кȣ аватере din регȣлеле вътъліеї) se вate. || «Ἵππος —» Ksen: калȣ anевое de sȣпȣs. [ἄδικος, μάχη].

'Αδικομήχανος (ὁ, ἡ), ȣneltіторȣ, пъskoчіторȣ de nedpeптъці; чел че віклenеште nedpeптъцеште. [ἄδικος, μηχανή].

'Αδικοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), прічinȣіторȣ de вътъmape прin nedpeптъціреа sa. [ἄδικος, πημονή].

'Αδικοπραγέω -ῶ, віit: -ήσω лȣкрezȣ пе dpeптate, пъпъstȣieskȣ. [din

'Αδικοπραγής, εος (ὁ, ἡ), лȣкрътоpȣ de nedpeптate, пъпъstȣіtорȣ. [ἄδικος, πράττω]. [de ȣnde

'Αδικοπραγία (ἡ), лȣкраре de nedpeптate, nепъstȣіре.

Ἄδικος (ὁ, ἡ), nedpeптȣ. [ἀ, δίκη].

'Αδικότροπος (ὁ, ἡ), nedpeпȣ în пȣртаре, simцimîntȣ, ші характерȣ. [ἄδικος, τρόπος].

Ἀδικόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ

mînъ nedpeantъ, (adikъ) лъкрътоpš de nedpentate. [ἄδικος, χείρ].

'Αδικοχρήματος (ὁ, ἡ), чел кš вanĭ nedpeпџĭ, înвогъџitš din nedpeпtъџĭ. [ἄδικος, χρήματα].

'Αδίκως, adв: пе nedpeпtš, saš кš nedpeпtate. [ἄδικος].

'Αδινὸς, ἡ, ὸν, поеt: [ἄδην] съџiosš; (приn šрm:) înвîлшšrаtš; мšлtš; гръmъditš; desš; adšnatš; nšпрекšрmаtš; mape; tape; ковîpшitopš; (ла гласš) tinгšiosš, dšiosš. «Μελισσάων ἀδινάων.» Iл: B. «'Αδινὰ μῆλα». Od: A. «'Αδινὸς γόος», Iл: Ψ. dъiniтopš, лšнгš. «'Αδινὸν κῆρ». Od: T. askšnsъ inimъ. (= πυκναὶ φρένες) «'Αδινὸς ὕπνος». Аплп: adînkš somnš. «'Αδινῇ ἄτη». mape вътъmаpe. «Σειρῆνες 'Αδιναί». Od: Σ. sipene кš mape шi dšiosš гласš. || (neшt:) 'Αδινὸν, шi 'Αδινὰ, adв: în локš de

'Αδινῶς, adв: поеt: înвîлшšrat; des; nепрекšрmat; adînк. «'Αδινὸν κνώσσοντας». Аплп: «'Αδινὰ στοναχίζων» Iл: Ψ. pesšnat, кš гласš mape; (прin šрm:) tînгšios, шi dšios. «'Αδινὸν μυρομένη». Om:

'Αδιόδευτος (ὁ, ἡ), nešmвлаtš, netpeкštš. [ἀ, διοδεύω].

'Αδιοίκητος (ὁ, ἡ), nепšsš ла pîndšiaлъ; neîntoкmitš; nеršвернаtš. [ἀ, διοικέω].

"Αδιον Dop: în локš de ἥδιον.

'Αδίοπος, saš 'Αδίοπτος [ἀ, δίοπος, saš διοπτὴρ] лiпsitš de eпistatš, saš превеrietopš, neîngpiжitš.

'Αδιόρατος (ὁ, ἡ), nezъpitš, nedeoseвitš прin ведере. [ἀ, διοράομαι].

'Αδιοργάνωτος (ὁ, ἡ), neopranisatš; nеfopmatš. [ἀ, διοργανόομαι].

'Αδιόρθωτος (ὁ, ἡ), neîndpentatš; nепpiimitopš de îndpentape. [ἀ, διορθόομαι].

'Αδιόριστος (ὁ, ἡ), nedesпърџitš прin xotapš. 2) nепpiimitopš de xotъpîpe. [ἀ, διορίζομαι].

'Αδίστακτος (ὁ, ἡ), neîndoiosš; siršpš, înкpedinџatš. [ἀ, διστάζω].

"Αδιψος (ὁ, ἡ), neînsetatš, nesetosš. 2) neadšкътоpš, saš потолitopš de sete; ръкopitopš. (de šnde || sšвst.) "Αδιψον, o плаntъ, šпš fелš de nалвъ. [ἀ, δίψα].

'Αδμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), шi

'Αδμῆτις, ιδος (ἡ), шi

"Αδμητος ου (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αδάμαστος. [ἀ, δάμνω].

'Αδμο(μω)λέω -ῶ, вiit: ήσω. поеt: nš шtiš, sîntš în nedomipipe, такš. [din

'Αδμο(μω)λὴ, шi

'Αδμολία (ἡ), neшtiinџъ, nedomipîpe; лiпiшte, nеrpiжъ, nепъsape. [ἀ, ἴδμων].

"Αδμως, ωνος шi ωος (ὁ), šnš fелš de пеште de mape.

'Αδόθεν, adв: поеt: din iadš. [ἅδης].

"Αδοιμι, nex: 2 ал поft: лšĭ 'Ανδάνω.

'Αδόκητος (ὁ, ἡ), (пas:) nепъdъжdšitš, nerînditš, neaшteптаtš. 2) (акt:) nепъdъжdšitopš; neaшteптътopš. || «ἐξ (ἀπὸ) τοῦ ἀδοκήτου = кš

'Αδοκήτως, adв: пе nепъdъжdšite, пе nerîndite. [ἀ, δοκέω].

'Αδοκίμαστος (ὁ, ἡ), nечеркаtš, nечерчеtatš. [ἀ δοκιμάζω].

'Αδόκιμος (ὁ, ἡ,) чел din черкаpe neaпровatš, nегъsitš de вšnš шi adeвъpatš. (прin šрm: 2) de лепъdat, netpeвnikš; nепotpîвitš; neвpednikš, [ἀ, δοκιμή].

"Αδοκος, (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αδόκητος.

'Αδολεσχέω -ῶ вiit: ήσω. ворвеsкš mšлte шi de nimikš, вър̆fesкš. 2) (skp:) meditezš, mъ rîndesкš кš stъpšinџъ asšпра šnšĭ лšкpš. [din

'Αδολέσχης, шi 'Αδόλεσχος, ου (ὁ, ἡ), [ἄδην, λέσχη] mšлt-ворвitopš, вър̆fitopš. 2) iskoditopš шi de челе maĭ mičĭ amъpšnte (шiкъnitopš). [de šnde

'Αδολεσχία (ἡ), вър̆fipe, съџiosъ mšлтъ ворвipe. 2) iskšsitъ, zъdapnikъ însъ iskodipe de челе mičĭ шi mъpšnte лšкpšpĭ. 3) (skp:) stъpšitoape rîndipe asšпра вре šnšĭ лšкpš. [шi

'Αδολεσχικὸς, ἡ, ὸν, кšвiinчosš, saš aплекаtš ла вър̆fipe.

"Αδολος (ὁ, ἡ), neвiклеanš, neamъџitopš, кšpatš ла inimъ. 2) nепpeŕъкštš, neamestekatš (вinš шi ч. л:); nеminчinosš. [ἀ, δόλος]. [de šnde

'Αδόλως, adв: fъръ вiкленie; кšpat, nепpeŕъкšt.

"Αδον, nex: 2: ал xot: 'Ανδάνω.

"Αδον, Dop: în локš de "Ηδον, прел: ал лšĭ "Αδω.

'Αδονὰ, (ἁ), Dop: în локš de 'Ηδονή.

'Αδόνες, în локš de 'Αηδόνες.

'Αδόνευ(νη)τος, ου, (ὁ, ἡ), поеt: nекліntitš, nemiшкаtš din локš.

'Αδονὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локš de 'Αηδονίς.

'Αδόξαστος (ὁ, ἡ), = 'Αδόκητος. 2) (fiл:) nепpiimitopš de пъpepĭ, de ideĭ, de провавiлitъџĭ, saš dъpĭ кš sokoteaлa. (despre лšкpšpĭ) чеа чe nš este пъ-

pъtŏ (dѕпе o dape кѕ sокоteала, ші inкinкipe), чі екsistъ în fiinцъ. [ἀ, δοξάζω].

Ἀδοξέω -ῶ, віit: -ήσω. (пas:) sîntŏ nesлъвitŏ, saŭ amă пѕme рѣѕ: sîntŏ desпрецѕitŏ. «Οἱ μὴ εἰδότες, ἃ ποιοῦσιν, ἀδοξοῦσι, καὶ καταγέλαστοι γίνονται». Ksen.: 2) (акt:) sокоteskŏ чева de nечinstitŏ, desпрецзiesкŏ. «Οὐκ ἀδοξοῦσί με θεσπιεῖς μέσην κεῖσθαι θεῶν». Аѕчlp: пѕ о пŏ de nечinste a лор. (ші пas:) «Ἀδοξοῦντα πρὸς τῶν πόλεων». Ksп: [ші

Ἀδοξία (ἡ), pea penѕtaцie, neчinste. [ἄδοξος].

Ἀδοξοποίητος (ὁ, ἡ), neînsѕшitорŏ, nepiimitорŏ de пърepiлe алtора; sловодŏ in пърepea sa. [ἀ, δόξα, ποιέω].

Ἄδοξος (ὁ, ἡ), nesлъвitŏ; neînsemnatŏ; defъimatŏ. 2) neѕpmъtорŏ оѕшteшteĭ пъpepĭ; чiѕdatŏ 3) == Ἀδόκητος. [ἀ, δόξα].

Ἄδορος (ὁ, ἡ), == Ἄδαρτος. 2) (sѕвst:) ==ἀσκός. [ἀ, δέρω].

Ἄδορπος (ὁ, ἡ), поet: == Ἄδειπνος. [ἀ, δόρπος].

Ἀδορύληπτος (ὁ, ἡ), nepiпsъ розŏ. 2) neвipѕitŏ. [ἀ, δόρυ, λαμβάνω].

Ἀδορυφόρητος (ὁ, ἡ), чел че п'аpe, saŭ пѕ voieшte a авea гapдienĭ. [ἀ, δορυφορέω].

Ἄδος, εος (τὸ), поet: [ἄδην] saцiŏ, înвѕiкape; (npin ѕpm:) neплъчepe, греацъ; гpeѕtate, oвosipe.

Ἄδος, εος (τὸ), Dop: în лоkŏ de Ἦδος. веселie, вѕкѕpie.

Ἄδοτος, (ὁ, ἡ), nedatŏ, nedъpѕitŏ. 2) чел че п' a лѕat, п'a npiimit dapŏ (zestpe ші ч. л:). [ἀ, δοτός].

Ἀδούλευτος (ὁ, ἡ), nероѕitŏ nічĭ о datъ; nesѕfepitорŏ de розie. 2) розŏ ровind ла чел dintîiŏ ал sъŭ stъпînŏ, ші neвindѕtŏ ла алtѕл. [ἀ, δουλεύω].

Ἀδουλία (ἡ), neaвepe de розĭ. [din

Ἄδουλος (ὁ, ἡ), чел че п'аpe розĭ. [ἀ, δοῦλος].

Ἀδούλωτος (ὁ, ἡ), nероѕitŏ nічĭ о datъ. 2) nepitmitорŏ de a рові; sловодŏ. [ἀ, δουλόω].

Ἀδούπητος, [ἀ, δουπέω], ші

Ἄδουπος (ὁ, ἡ), поet: nefъкъtорŏ de sgomotŏ, лiniшtitŏ. [ἀ, δοῦπος].

Ἀδρακής, έος (ὁ, ἡ), == Ἀδερκής. [ἀ, δέρκομαι].

Ἀδράνεια (ἡ), neпѕtinцъ de a лѕкpa, neaktiвitate: tpîndъвie. [ші

Ἀδράνεος, α, ον, поet: în лоkŏ de Ἀδρανής. [ші

Ἀδρανέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntŏ în neпѕtinцъ de a лѕкpa. [din

Ἀδρανὴς έος (ὁ, ἡ), nedestoĭnikŏ de a лѕкpa, neaktiвŏ, tpîndaвŏ. 2) sлъвitорŏ, npічinѕitорŏ de neпѕtinцъ. «Δίαιτα —». Пл: [ἀ, δράω]. [de ѕnde

Ἀδρανία (ἡ), поet: în лоkŏ de Ἀδράνεια. ші

Ἀδρανῶς, adв: кѕ neaktiвitate, tpîndъвie, neлѕкpape.

Ἀδράστεια (ἡ), Adpastea, zeiцa Nemesis (zeeaкка dpeaптъ жѕdiкatъ, ші провedinцъ) a челор векĭ. «Ὡς ἀναπόδραστος αἰτία οὖσα κατὰ φύσιν». (ziче desпpe dînsa Apist:) ка ѕna, че este пе апъpatъ npічinъ dѕпе fipeskŏ кѕвîntŏ. [din

Ἄδραστος (ὁ, ἡ), [ἀ, διδράσκω], neîѕцitŏ. «Ἀνδράποδον φιλοδέσποτον καὶ —». Ep: 2) neапъpatŏ, neоколіtŏ.

Ἄδραστος, поet: ші

Ἄδρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, δράω] neлѕкpatŏ, nefъкѕtŏ, nesъвîpшitŏ. 2) neпѕtinчoѕ: de a se faче.

Ἀδράφαξυς, υος (ἡ), каѕtъ Ἀτράφαξυς.

Ἀδράχνη (ἡ), каѕtъ Ἀνδράχνη.

Ἀδρέπανος (ὁ, ἡ), чел fъpъ secepъ, saŭ nepiimitорŏ de secepъ. 2) == Ἄδρεπτος. [ἀ, δρέπανον].

Ἀδρεπήβολος (ὁ, ἡ), — Μεγαλεπήβολος (in pet:) indpъzneцŏ, ші тъpeцŏ în esnpesiĭ; ші înцелеѕѕpĭ. [ἁδρὸς, ἐπήβολος].

Ἄδρεπτος, (ὁ, ἡ), (npinч: podă ші ч.л:) neseчepatŏ. neкѕлеѕŏ. [ἀ, δρέπομαι].

Ἁδρέω -ῶ, віit: ήσω == Ἁδρόω. [ἁδρός]. [de ѕnde

Ἄδρησις, εως (ἡ), == Ἄδρυνσις.

Ἀδρηστείη (ἡ) Ion: în лоkŏ de Ἀδράστεια. [din

Ἄδρηστος (ὁ, ἡ), Ion: în лоkŏ de Ἄδραστος.

Ἁδροβατικὸς, ή, ὸν, == Ξηροβατικὸς, ші înпpot: de ὑγροβατικὸς. [ἁδρὸς, βαίνω].

Ἁδρόβωλος (ὁ, ἡ), (npinч: пъmîntŏ, цapinъ) кѕ гpoшĭ, mapĭ вѕлгъpĭ; (npin ѕpm:) гpasŏ, poditорŏ. (Diosк: întpeвѕinцeazъ ziчepea ші desnpe sînцe, лapte ші ч л:) [ἁδρὸς, βῶλος].

Ἁδρομερὴς, εως (ὁ, ἡ), комnѕsŏ din гpoase ші tapĭ пъptiчeле. (înпpot: de λεπτομερής). [ἁδρὸς, μέρος].

Ἁδρόμισθος (ὁ, ἡ), чел че чepe, saŭ ia гpoasъ, mape платъ. [ἁδρὸς, μισθός].

Ἁδρὸς, [ἅδω, ἅδην] ά, ὸν, гpoѕŏ, гpasŏ, хpъnitŏ; плînŏ; коntŏ; înfлоpitŏ; mape; desŏ; цeпъnъ, tape, вiptoѕŏ. ші ч. л:

Ἁδροσία (ἡ), nepъкнape. 2) лiпsъ de poѕъ. [ἀ, δρόσος].

'Αδροσύνη (ἡ), = κѕ

'Αδρότης (ἡ), пѕntѕл чел maĭ desъ-ѕipшit ал коачеpiĭ (împлinipea maĭ кѕ seamъ a spiчелорѕ de гpîne). 2) гpoѕime, mъpime. 3) desime; soлiditate; tъpie. [ші

'Αδρόω -ῶ, ѕiit: -ώσω. facѕ чева a se ажѕnџe, a se коаче, a se împлini. (ші pas: saѕ miж.:) mъ ажѕnгѕ, mъ împлineskѕ, mъ кокѕ; mъ întъpeskѕ; mъ mъpeskѕ ші ч.л.: [ἁδρός].

'Αδρυάς, άδος (ἡ), = 'Αμαδρυάς.

"Αδρυσις, εως (ἡ), коачере, кpeштере, împлinipe, ажѕnџере. [din

'Αδρύνω, ѕiit: υνῶ, = 'Αδρόω.

"Αδρυον (τὸ), = 'Ακρόδρυον.

"Αδρυπτος, (ὁ, ἡ), (pas:) neskъpninatѕ кѕ ѕngiiлe; nesгîpiatѕ; (fiг:) nenлînsѕ, neѕoчitѕ. 2) (акt:) nesгîpiitopѕ; neskъpninъtopѕ. [ἀ, δρύπτω].

"Αδρυς, υος (ὁ, ἡ), = "Αδενδρος, [ἀ, δρῦς].

'Αδρύφα(φρα)κτος (ὁ, ἡ), neîngpъditѕ кѕ канgеле; neînkisѕ înpeжѕp. 2) лoкѕ fъpъ жѕdiкъtopiĭ. 3) neжѕdiкatѕ. [ἀ, δρύφρακτα].

'Αδῦ, вezĭ 'Αδύς.

'Αδύγλωσσος, Dop: în лoкѕ de ἡδύγλωσσος.

'Αδυναμέω -ῶ ѕiit: -ήσω. = 'Αδυνατέω. [ші

'Αδυναμία (ἡ). nenѕtinцъ, sлъѕiчiѕne. [din

'Αδύναμος (ὁ, ἡ), = 'Αδύνατος.

'Αδυνασίη (ἡ), Ion: ='Αδυναμία. [ші

'Αδυνατέω ῶ, ѕiit: -ήσω. nѕ noчiѕ, sîntѕ nenѕtinчosѕ. 2) n' amѕ noe. 3) în 3 peps:) e кѕ nenѕtinцъ, nѕ se noate faче чева. «Οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα». Skp: [ші

'Αδυνατία (ἡ), = 'Αδυναμία. 2) a nѕ se noate faче чева. [din

'Αδύνατος (ὁ, ἡ), nenѕtinчosѕ; nedestoinikѕ; (despre oamenі) înѕaлidѕ. 2) (neѕt:) op че e кѕ nenѕtinцъ de a se faче. [ἀ δύναμαι]. [de ѕnde

'Αδυνάτως, adѕ: (maĭ кѕ sea:) în fpasѕл «'Αδυνάτως ἔχω». sîntѕ nenѕtinчosѕ, sлaѕѕ.

'Αδύς, εῖα, ύ, Dop: în лoкѕ de ἡδύς.

'Αδυσώπητος (ὁ, ἡ), nepѕшinatѕ, nesfiitѕ. 2) neînѕлînzitѕ, neîndѕплекatѕ, nemoiatѕ sпpe eptape. [ἀ, δυσωπέω.].

"Αδυτος (ὁ, ἡ), (npinч: лoкѕ în temnлѕ), ѕnde nѕ este eptatѕ a întpa чineѕa, neкълкatѕ, sfîntѕ. 2) (stea) neanѕsъ. [ἀ, δύω].

"Αδω, [ἄση], noet: = χορτάζω, satѕpѕ. каѕtъ 'Αδέω ші "Αω. (dintp' ачеcaшĭ ѕiцъ este ші ѕpmъtopѕл).

"Αδω, înѕeseлeскѕ (Ion: ἥδω, ші кѕ Γ. Γήθω ші ч.л:) каѕtъ 'Ανδάνω.

"Αδω [din Ion: 'Αείδω, ші aчesta din "Αω, "Αημι]. ѕiit: ᾄσω, saѕ (maĭ mѕлt At:) ᾄσομαι (nex: ᾖσα, ipeк: de кѕ: ᾖκα, ші pas: ᾖσμαι, nex: pas: ᾔσθην. ші nosit: ᾀστέον), kîntѕ (în totѕ feлѕл). 2) лaѕdѕ (maĭ кѕ seamъ npin kîntiче). || (în a 3 pep:) "Αδεται, se ziче, se ѕopѕeштe, se aѕde.

'Αδώμητος (ὁ, ἡ), nezíditѕ; saѕ neîntpeѕѕinцatѕ лa zidipe. «'Αδώμητος πέτρα». Non: [ἀ, δωμάω].

'Αδών, όνος (ά), Dop: în лoкѕ de 'Αηδών.

"Αδων, ωνος (ὁ), = "Αδωνις.

'Αδωναία (ἡ), (epit:) Benepa. вezĭ "Αδωνις.

'Αδώνια. (τὰ), sepѕъtoape în чinstea лѕĭ "Αδωνις.

'Αδωνιάζω, ѕiit: -άσω. sepѕezѕ sepѕъtoapea, 'Αδώνια.

'Αδωνιάς, άδος (ἡ), = 'Αδωναία.

'Αδωνιασμὸς (ὁ), sepѕъtopipea de 'Αδώνια. [ἀδωνιάζω].

'Αδωνίδιον (τὸ) kîntikѕ în чinstea лѕĭ "Αδωνις.

'Αδώνιον (τὸ), statѕa лѕĭ "Αδωνις, че se skotea лa sepѕъtoapea лѕĭ

"Αδωνις, (eвp:), ιδος (ὁ), Adonisѕ. zeѕл Sipieĭ, amopezѕл Benepeĭ. 2) ѕnѕ neшte neкѕnoskatѕ, кape se ziче ші 'Εξώκοιτος, ші Καστρεύς.

'Αδώρητος (ὁ, ἡ), ="Αδωρος. [ἀ, δωρέομαι].

'Αδωρία (ἡ), = 'Αδωροδοκία. [ἄδωρος].

'Αδωροδόκητος (ὁ, ἡ), nemitapnikѕ. [ἀ, δωροδοκέω]. [de ѕnde

'Αδωροδοκήτως, adѕ: fъpъ лѕape de mitъ; în dapѕ.

'Αδωροδοκία (ἡ), nemitъpniчie, neлѕape de mitъ. [din

'Αδωροδόκος [ἀ, δωροδόκος] = кѕ

'Αδωρόληπτος (ὁ, ἡ), = 'Αδωροδόκητος. [ἀ, δωρόληπτος]

"Αδωρος (ὁ, ἡ), nedъtъtopѕ, saѕ neлѕъtopѕ de dapѕpĭ. «Χρημάτων διὰ παντὸς ἀδωρότατος γενόμενος». Tѕч: || «'Εχθρῶν ἄδωρα δῶρα». Sof: adiкъ npъѕъditoape. (fpasѕ asemenea кѕ «Βίος ἀβίωτος ші ч.л:). [ἀ, δῶρον].

'Αδώτης, ου, noet: nedъtъtopѕ. [ἀ, δώω].

'Αέ, Dop: în лoкѕ de 'Αεί.

"Αεδνος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἔδνα] чeл че n'a dat, saѕ n'a лѕat zestpe. 2) neînsѕpatѕ.

'Αέδνωτος (ὁ, ἡ),=''Αεδνος, neînzestpatŭ; (mъpitatъ fъpъ zestpe). (bezĭ шi 'Αλφεσίβοιος).

'Αεθλευ(θλη)τὴρ, ῆρος, шi

'Αεθλευ(θλη)τὴς, οῦ = 'Αθλευτής. [din

'Αεθλεύω, biit: εύσω, noet: = 'Αθλέω.

'Αέθλιον, шi ''Αεθλον (τὸ), шi

''Αεθλος (ὁ), noet: Ion: în лoкŭ de ''Αθλος, ον.

'Αεὶ (шi Ion: Αἰεὶ, шi Dop: 'Αὲ, 'Αὲς, Αἰὲν, шi Αἰὲς, шi Eoл: 'Αἴ, шi noet: întp' алте шеanтe fелȣpĭ), adв: de timnŭ, totdaȣna, neînчetat. «Τὸν ἀεὶ χρόνον». Ksen: 2) =ἑκάστοτε, dȣnъ вpemĭ. «Τῷ ἀεὶ βασιλεύοντι Περσῶν». Ksen: 3) пînъ ла o вpeme neпpeкȣpmat. «'Εσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ». Od: Φ. «Δεῦρ'ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι». Eȣp: 4) din чe în чe tpenтat maĭ mȣлt. «Αἱ ἀεὶ πληρούμεναι νῆες». Tŭч:= (mȣлte din чeлe компȣse din ἀεὶ s'aŭ лъsat aчi, saŭ fiind къ aналisindȣ se лesne se пot înцeлeџe, saŭ fiind къ nȣ este шtiȣtŭ, къ n' aŭ fost dintpȣ înчenȣtŭ desпъpџite în doъ ziчepĭ).

'Αειβλαστέω-ῶ, biit: -ήσω. pesapŭ, daŭ влъstape totdaȣna, neînчetat. [din

'Αειβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл чe totdaȣna pesape, dъ влъstape. [ἀεὶ, βλαστός].

'Αειβλάστησις, εως (ἡ), neпpeкȣpmatъ pesъpipe, влъstъpipe. [ἀειβλαστέω].

'Αείβολος (ὁ, ἡ), totdaȣna apȣnкatŭ; saŭ лoвitŭ. [ἀεὶ, βάλλω].

'Αειβρυὴς έος (ὁ, ἡ), totdaȣna isвopîtopŭ; saŭ poditopŭ. [ἀεὶ, βρύω].

'Αειγενέτης, ου (ὁ), noet: шi

'Αειγενὴς (ννὴς) έος, (ὁ, ἡ), шi

'Αείγνητος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe neînчetat se faчe, se naшte; чeл чe totadȣna eкsistъ, вeчnicŭ, nemȣpitopŭ. [ἀεὶ, γενέομαι].

'Αειδέλιος, шi 'Αείδελος (ὁ, ἡ), = 'Αειδὴς, 'Αΐδηλος, шi 'Αΐδιος.

''Αειδεν, noet: în лoкŭ de ''Ηειδεν, saŭ ᾔδε, пpeл: aл лȣĭ ''Αδω.

'Αείδεν Dop: în лoкŭ de 'Αείδειν, saŭ ''Αδειν.

'Αειδὴς, έος (ὁ, ἡ), nefopmatŭ, fъpъ faцъ, saŭ fiгȣpъ шi ч.л: (npin ȣpm:) neapъtatŭ, neвъzȣtŭ; nematepiaлŭ, neîntpȣnatŭ. 3) ȣpîtŭ, sкîpвosŭ. 4) nedesлȣшitŭ, neкȣnosкȣtŭ, neînвedepatŭ. [ἀ, εἶδος].

'Αειδίνητος (ὁ, ἡ), neînчetat înвîptitŭ înпpeжȣpȣ1 sъŭ. [ἀεὶ, δινέω].

'Αΐδιος (ὁ, ἡ,) noet: = 'Αΐδιος.

'Αειδιότης (ἡ), noet: ='Αϊδιότης.

'Αειδουλία (ἡ), poвie de totdaȣna, вeчnicъ. [din

'Αείδουλος (ὁ, ἡ), totdaȣna poвŭ. [ἀεὶ, δοῦλος].

'Αείδω biit: ἀείσω în лoкŭ de ''Αδω.

'Αειεστὼ, οῦς (ἡ), [ἀεὶ. εἰμὶ, saŭ ἵσταμαι]. вeчnicъ eкsistinцъ, saŭ вeчnicie.

'Αειζωΐα (ἡ), вeчnicъ viaцъ, nemȣpipe. [din

'Αείζωος (ὁ, ἡ), вeчnicŭ vieцȣitopŭ; nemȣpitopŭ. (de ȣnde ‖ sȣвst:) 'Αείζωον (τὸ), ȣnŭ feлŭ de плantъ totdaȣna înвepzitъ, amapantŭ, (neвeшtежitъ). [ἀεὶ, ζωή].

'Αείζωστος, шi 'Αείζωτος, noet: (ὁ, ἡ), totdaȣna înчinsŭ; (npin ȣpm:) totdaȣna gata. [ἀεὶ, ζώννυμαι].

'Αειζώων, ουσα, ον. noet: = 'Αείζωος.

'Αειθαλέω -ῶ, biit: ήσω. sîntŭ totdaȣna înвepzitŭ, neвeшteжitŭ. [din

'Αειθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaȣna neвeшtedŭ, înвepzitŭ; (fir:) în fлoapea sa. [ἀεὶ, θάλλω].

'Αειθερὴς, έος, (ὁ, ἡ), totdaȣna fepвinte, saŭ înfepвintъtopŭ. [ἀεὶ, θέρος].

'Αείθουρος (ὁ, ἡ), totdaȣna popnitŭ spre пъвaлъ, gata de вътaie. [ἀεὶ, θοῦρος].

'Αείκαρπος (ὁ, ἡ), totdaȣna poditopŭ. [ἀεὶ, καρπός].

'Αεικείη, шi 'Αεικίη (ἡ), noet: Ion: în лoкŭ de Αἰκία.

'Αεικέλιος (шi Αἰκέλιος), α шi ος, ον, noet: în лoкŭ de

'Αεικὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл чe se faчe, saŭ faчe чeвa fъpъ кȣвiinцъ, nenotpiвitŭ, neкȣвenitŭ; despeцȣitopŭ, neчinstitopŭ; netpeвniкŭ, de nimiкŭ, neчinstitŭ, de despeцȣit. [ἀ, εἰκός].

'Αεικία (ἡ), noet: Ion: în лoкŭ de Αἰκία.

'Αεικίζω, в: ίσω. noet: în лoкŭ de Αἰκίζω.

'Αεικινησία(ἡ), neкontenitъ miшкape.[din

'Αεικίνητος (ὁ, ἡ), neînчetat miшкatŭ. [ἀεὶ, κινέομαι].

'Αεικισμὸς (ὁ), noet: în лoкŭ de Αἰκισμός.

'Αείκλονος (ὁ, ἡ), noet: totdaȣna кletinatŭ. [ἀεὶ, κλόνος].

'Αεικῶς (шi Αἰκῶς), adв: кȣ neкȣвiinцъ, în кinŭ neкȣвenitŭ; nenotpiвit; neчinstit, кȣ despeцȣipe. [ἀεικής].

'Αείλαλος, (ὁ, ἡ), neînчetat вopвitopŭ. [ἀεὶ, λάλος].

'Αειλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaȣna stpълȣчitŭ. [ἀεὶ, λάμπω].

'Αειλαειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл чe totdaȣna

кȣрџе, пікъ, isвореште. [ᾀεὶ, λείβω].

Ἀειλογέω -ῶ, віit: ήσω. пеînчetat вор-весжȣ. [ші

Ἀειλογία, (ἡ), пеînчetатъ ворвіре. || (ispis:) «Ἀειλογίαν παρέχειν». Dem: a fi чінева totdaȣna гata a da кȣвîntȣ des-пре політічеле sале лȣкрърї. [ἀεὶ, λόγος].

Ἄειλος, (ὁ, ἡ), пеексnȣsȣ ла ferвin-џеала soaрелȣї; saȣ пе каре пȣ веde нічї o datъ soaреле. [ἀ, εἴλη].

Ἀείμαργος, (ὁ, ἡ), поеt: totdaȣna пе-podȣ, saȣ лакоmȣ. [ἀεὶ, μάργος].

Ἀείμεναι, în локȣ de Ἀέναι inf: ал лȣї Ἄημι.

Ἀειμνημόνευτος (ὁ, ἡ), = Ἀείμνηστος. [ἀεὶ, μνημονεύω].

Ἀειμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че totdaȣ-na џine minte, нічї o datъ пȣ ȣїtъ. [ἀεὶ, μνήμη].

Ἀείμνηστος (ὁ, ἡ), totdaȣna џinȣtȣ min-te, нічї odatъ ȣїtatȣ. 2) вредпікȣ de a se nomeni, ші a se лъȣda totdaȣna. 3) =Ἀειμνήμων. [ἀεὶ, μνάομαι].

Ἀείναος, ші Ἀείνας, αντος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἀέννaος.

Ἀειναῦται (οἱ), o жȣdiкъtopie a Міле-tenілор, че se adȣna пе toatъ времеа în кораvie. [ἀεὶ, ναῦται].

Ἀεινάων, ουσα, ον, поеt: în локȣ de Ἀέννaος.

Ἀεινάως, adв: поеt: în локȣ de Ἀεννάως.

Ἀεινεφὶς, ἴδος (ἡ), пatimъ de ведере, кînd пеînчetat se веdе ка ȣпȣ порȣ înaintea окілор. [ἀεὶ, νέφος].

Ἀείνηστις, ιος, (ὁ, ἡ), totdaȣna пemîn-катȣ. [ἀεὶ, νῆστις].

Ἀειπάθεια (ἡ), пеînчetатъ пъtimіре. [din

Ἀειπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaȣna пъtimaшȣ. [ἀεὶ, πάθος].

Ἀείπαις, αιδος (ὁ, ἡ), totdaȣna копілȣ. [ἀεὶ, παῖς].

Ἀειπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че totdaȣna sвîкпеште (вate, ка înima), totdaȣna miшкатȣ, пелініштітȣ. [ἀεὶ, πάλλω].

Ἀειπάρθενος (ἡ), пȣрȣреа fечоаръ. [ἀεὶ, παρθένος].

Ἀειπλανὴς, έος, ші

Ἀειπλάνητος. [ἀεὶ, πλανάομαι], ші

Ἀείπλανος (ὁ, ἡ), totdaȣna ръtъчітȣ; авъtȣtȣ, грештітȣ. [ἀεὶ πλάνη].

Ἀείῤῥοος, ους, ші

Ἀείῤῥυτος (ὁ, ἡ), поеt: totdaȣna кȣр-гътoрȣ. [ἀεὶ, ῥέω].

Ἀείρω, віit: ἀερῶ, ші ἀέρσω (прел: ἤ [saȣ ἄ]ειρον; пеx: 1 ἦ[saȣ ἄ]ειρα, ші ἄερσα,

[de ȣnde sȣn: ἀέρση], пеx: 2 ἤ [saȣ ἄ-]ερον. пas: tp: de кȣ: ἤερμαι, пeste sъв: ἄερτο, пеx: ἠέρθην) поеt: Ion: în локȣ de Αἴρω.

Ἀεὶς, εῖσα, ἐν, акt: парtч: a лȣї Ἄημι.

Ἀεισάμην. тіж: пеx: 1 ал лȣї Ἀείδω.

Ἀεισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaȣna пȣtер-пікȣ. [ἀεὶ, σθένος].

Ἀείσιτος (ὁ, ἡ), чел че ia пе віаџъ пор-џіе de хрanъ (пensie); (пaptік:) чел че se хръніа în пpitaпеȣл Atenenілор пentpȣ пȣвлічеле sале віпеfaчерї. [ἀεὶ, σῖτος].

Ἀείσκωψ, ωπος (ὁ, ἡ), ȣпȣ felȣ de па-съре din soiȣл кȣкȣвеічелор. каȣtъ Σκώψ.

Ἄεισμα (τὸ), поеt: Ion: în локȣ de ᾆσμα.

Ἀεισόος (ὁ, ἡ), totdaȣna mîntȣitopȣ. [ἀεὶ, σόος].

Ἀειστρεφὴς, εος (ὁ, ἡ), totdaȣna înвîр-tітȣ, sȣчітȣ; miшкатȣ. [ἀεὶ, στρέφω].

Ἀείτας, поеt: în локȣ de Ἀετός. вȣлtȣрȣ.

Ἀείυπνος (ὁ, ἡ), чел че totdaȣna do-pme. [ἀεὶ, ὕπνος].

Ἀειφανὴς, έος (ὁ, ἡ), totdaȣna въzȣtȣ. 2) totdaȣna лȣmіnъtopȣ. [ἀεὶ, φαίνω].

Ἀειφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че totdaȣna apde, saȣ se apde. [ἀεὶ, φλέγω].

Ἀειφόρος (ὁ, ἡ), totdaȣna пpodȣкъtopȣ, poditopȣ. [ἀεὶ, φέρω].

Ἀειφρούρητος (ὁ, ἡ), [ἀεὶ, φρουρέω], ші

Ἀείφρουρος, (ὁ, ἡ), totdaȣna пъzітȣ, ші 2) (поеt:) totdaȣna пъzitopȣ. [ἀεὶ, φρουρά).

Ἀειφυγία (ἡ), пentpȣ totdaȣna (пе віа-џъ) eксілȣ (sȣргіȣпȣ). [ἀεὶ, φυγή].

Ἀειφυλλία (ἡ), a авеа totdaȣna fpȣnze. [din

Ἀείφυλλος (ὁ, ἡ), totdaȣna înfpȣnzітȣ înвepzітȣ, [ἀεὶ, φύλλον].

Ἀείχρηστος (ὁ, ἡ), totdaȣna întреȣвіп-џатȣ, folositopȣ. [ἀεὶ, χράομαι].

Ἀειχρόνιος (ὁ, ἡ), чел de toatъ времеа, вечнікȣ. [ἀεὶ, χρόνος].

Ἀεκαζόενος, η, ον, поеt: чел че faче чева fъръ воеа sa, кȣ пеплъчере. [ἀε-κάζω din ἀ, ἑκών].

Ἀεκήλιος (ὁ, ἡ,) поеt: în локȣ de Ἀεικέλιος.

Ἀεκητὶ, adв: поеt: [ἀ, ἑκὼν] =ἀκουσίως. fъръ de вое, în siлъ.

Ἀεκούσιος. α, ον, поеt: în локȣ de Ἀ-κούσιος.

Ἀέκων, ουσα, ον, поеt: în локȣ de Ἄ-κων. [ἀ, ἑκών].

Ἀέλιος, Dop: în локȣ de Ἥλιος.

Ἄελλα (ἡ), [ἄω, εἴλω] înвîрtitȣръ de

вінtъ, віртеж; fsptsnъ. (везі Ἀολλὴς, ші θύελλα). [de snde

Ἀελλαῖος, α, ον, поеt: în локŏ de Ἀελλώδης. [ші

Ἀελλὰς, άδος, (ἡ), поеt: adssъ de tape вінtŏ (ка snŏ віртежŏ), foapte peпede. (adiект:) [ші

Ἀελλήεις, εσσα, εν, поеt:=Ἀελλώδης. [ші

Ἀελλὴς, (пъшаі în Г a Іл:) în локŏ de Ἀολλὴς, saŏ Ἀελλῆς din Ἀελλήεις.

Ἀελλόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), поеt: чел кs пъpŏ desŏ, saŏ pesъчitŏ, flsшtspatŏ de вінtŏ. [ἄελλα, θρίξ].

Ἀελλομάχος (ὁ, ἡ), поеt: чел че se вate кs вінtsріле, se înпротівеште fsptsнелор. [ἄελλα, μάχη].

Ἀελλοπόδης, ου (ὁ), поеt: ші

Ἀελλόπος, οδος (ὁ), Еол: поеt: ші

Ἀελλόπους, όποδος (ὁ, ἡ), чел кs пічоаре isці, peпezi ка fsptsna. [ἄελλα, πούς].

Ἀελλοπτέρυγος, ου, saŏ

Ἀελλοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: чел кs арірі de fsptsнъ, adікъ isці; saŏ пеstріце. [ἄελλα, πτέρυξ].

Ἀελλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка віртежsл, кs fsptsна, adікъ foapte peпede. [ἄελλα].

Ἀελπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локŏ de Ἄελπτος. [ші

Ἀελπτέω -ῶ, віit: -ήσω· пs пъdъждsieskŏ, н'амŏ нічі о пъdежde. [ші

Ἀελπτία (ἡ), пепъdежde. || «Ἐξ ἀελπτίης». ка adв: fъpъ пъdежde, пе пепъdъждsite. [din

Ἄελπτος (ὁ, ἡ), пепъdъждsitŏ. || «Ἐξ ἀέλπτου». ка adв: пе пепъdъждsite. [ἀ, ἔλπομαι].

Ἀέμεναι. поеt: în локŏ de Ἀέναι, inf: ал лsi Ἄημι.

Ἄεμμα, поеt: în локŏ de Ἄμμα. înвъкъміnte. 2) аркŏ; saŏ коардъ de аркŏ.

Ἀέναος, ші Ἀέννaος, ші

Ἀενά(ννά)ζων, ουσα, ον, поеt: totdasna кsргъtopŏ, isвopitopŏ; (fir:) neînчetatŏ, вечпікŏ. [ἀεί, νάω]. [de snde

Ἀεννάως, поеt: вечнік, пекоntenit.

Ἀεννόητος (ὁ, ἡ), == Ἀκατανόητος,

Ἀεξίγυιος (ὁ, ἡ), чел че кpeште, ші înтъpеште мъdsлареле цpsпsлsi. [ἀέξω, γυῖα].

Ἀεξίκερως (ὁ, ἡ), кpeskъtopŏ de коарпе. [ἀέξω, κέρας].

Ἀεξίνοος, ους (ὁ, ἡ), кpeskъtopŏ, saŏ desволtъtopŏ de minte. [ἀέξω, νόος-νοῦς].

Ἀεξίτοκος (ὁ, ἡ), поеt: кpeskъtopŏ. înмsлцitopŏ de пашtepe; poditopŏ. [ἀέξω, τόκος].

Ἀεξίτροφος (ὁ, ἡ,) поеt: înмsлцitopŏ de хрanъ, хръnitopŏ, [ἀέξω, τροφή].

Ἀεξίφυλλος (ὁ, ἡ), поеt: кpeskъtopŏ, ші înмsлцitopŏ de frsnze. [ἀέξω, φύλλον].

Ἀεξίφυτος (ὁ, ὁ), поеt: кpeskъtopŏ, ші înмsлцitopŏ de sade, saŏ плante. [ἀέξω, φυτόν].

Ἀέξω, віit: ἀεξήσω. Іоп: поеt: în локŏ de Αὔξω.

Ἄεπτος (ὁ, ἡ), поеt: пепstinчosŏ a spma кsiва din sълвіціsне; (прin spm:) slaвŏ, пепstinчosŏ. [ἀ, ἕπομαι].

Ἀεργείη, Іоп: în локŏ de Ἀεργία. [ші

Ἀεργέω -ῶ віit: -ήσω. поеt: în локŏ de Ἀργέω. [ші

Ἀεργηλὸς, ἡ, όν, ші

Ἀεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локŏ de Ἀεργὸς. [ші

Ἀεργία (ἡ), поеt: în локŏ de Ἀργία. [din

Ἀεργὸς, (ὁ, ἡ), поеt: în локŏ de Ἀργός. [ἀ, ἔργον].

Ἀέρδην, [ἀείρω]. adв: поеt: кs apdiкata, кs гръmada.

Ἀερέθω, поеt: în локŏ de Ἀείρω, везі Αἴρω.

Ἀερθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: партіч: a лsi Ἀείρω.

Ἄερθεν, Dор: поеt: în локŏ de ἠέρθησαν, 3: im: пеps: a пas: пех: 1 ал лsi Ἀείρω.

Ἀερίζω віit: -ίσω. вінtŏ кsрatŏ, stpeвъzosŏ ка аерsл. 2) амŏ faцa аерsлsi (ка a аерsлsi, влъвstpsie). [ші

Ἀέρινος, η, ον, чел de faцa аерsлsi, влаваstpsiŏ (хsвaiŏ). [ἀήρ].

Ἀερίοικος (ὁ, ἡ), локsitopŏ în аерŏ. [ἀήρ, οἶκος].

Ἀέριος, α, ον, аеросŏ, поросŏ, чецосŏ. 2) fъкstŏ, saŏ fъкъtopŏ de чеа în ziopi, преа de dimineaцъ. 3) локsitopŏ, saŏ fъкstŏ, înълцatŏ în аерŏ. 4) foapte mape. «Μέγεθος ἀέριον». «Ἀέρια πεδία τὸ μέγεθος». «Θῖνες ἄμμου ἀέριοι». Diod: [ἀήρ].

Ἄερκτος (ὁ, ἡ), neîngpъditŏ. [ἀ, εἴργω].

Ἀεροβατέω -ῶ, віit:- ήσω. ѕmвлs în аерŏ. 2) (fir:) мъ îndeлetnічeskŏ în zadaрпіче ші пеfолоsitoape окsпаціі, ѕmплs dsпе вінtspi. [din

Ἀεροβάτης, ου, (ὁ) ѕмвлъtopŏ în аерŏ. 2) «Οἶκος —» Пл: касъ че din toate пъpціле se skfлъ de вінtspi, аероасъ. [ἀήρ, βάω, βαίνω].

Ἀεροβόνης, έος, ші

Ἀεροδι(δό)νητος, ου (ὁ, ἡ), înвірtitŏ în

аерꙋ, saꙋ de аерꙋ. [ἀὴρ, δινέω].

'Αεροδρομέω, -ῶ, виit: -ήσω. алергꙋ ȋn аерꙋ. [ἀὴρ, δρόμος].

'Αεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), аероsꙋ. 2) пороsꙋ, чеџоsꙋ, тꙋлꙋвꙋроsꙋ, ȋntꙋnекоsꙋ. (пріnч: пentрꙋ adȋnчіme); saꙋ певъzꙋt (пentрꙋ лꙋпџіme); (de ꙋnde) «Πόντος 'Ακρώρεια ші ч.л:—». Ом: [ἀὴρ, εἶδος].

'Αερόεις, εσσα, εν. поеt: ȋn локꙋ de 'Αέριος. [ші

'Αερόθεν, adв: поеt: din аерꙋ, din 'пълџіme. [ἀὴρ, ἀέρος].

'Αερολέσχης, ου (ὁ, ἡ), поеt: [ἀὴρ, λέσχη], чел че ворвеште ȋn вȋntꙋ, adікъ връfітoрꙋ. 2) = Μετεωρολέσχης.

'Αερομαχέω -ῶ, виit: ήσω. мъ ваtꙋ кꙋ вȋntꙋл, saꙋ ȋn вȋntꙋ. 2) (fiг:) ostenеskꙋ ȋn zadaрꙋ. [ші

'Αερομαχία (ἡ), вътъліе кꙋ вȋntꙋл, saꙋ ȋn вȋntꙋ. 2) (fiг:) zadaрnікъ ostenеалъ. [ἀὴρ, μάχη].

'Αερόμελι, ιτος (τὸ), міере din аерꙋ, manъ. [ἀὴρ, μέλι).

'Αερομετρέω -ῶ виit: -ήσω. мъsꙋрꙋ аерꙋл. 2) (fiг:) ȋn zadaрꙋ мъ ostenеskꙋ ȋn sofistічe ші metafisiчe амърꙋnte. [din

'Αερομέτρης, ου (ὁ), мъsꙋрътoрꙋ de аерꙋ, adікъ ostenіtoрꙋ zadaрnікꙋ. [ἀὴρ, μέτρον].

'Αερομήκης, εος (ὁ, ἡ), = Οὐρανομήκης, foaрte пꙋлtꙋ. [ἀὴρ, μῆκος].

'Αερομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), амestекatꙋ кꙋ аерꙋ. [ἀὴρ, μίγνυμι].

'Αερόμορφος (ὁ, ἡ), чел ȋn foрmъ de аерꙋ, пороsꙋ. [ἀὴρ, μορφή].

'Αερονηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ȋnnoatъ, пꙋtеште ȋn аерꙋ. (epit: ал пъsърілор). [ἀὴρ, νήχομαι].

'Αερονομέω -ῶ, виt: -ήσω. мъ miшкꙋ, ȋmі жокꙋ пічоареле ȋn аерꙋ (desрре дъnџътоrі). везі ші χειρονομέω. [ἀὴρ, νόμος].

'Αεροπετὴς, έος (ὁ, ἡ), = οὐρανοπετής. [ἀήρ, πίπτω].

'Αεροπέτης, ου (ὁ, ἡ), sꙋвꙋрътoрꙋ ȋn аерꙋ. [ἀὴρ, πέτομαι].

'Αερόπλαγκτος (ὁ, ἡ), поеt: ръtъчіtꙋ ȋn аерꙋ. [ἀὴρ, πλαγκτὸς din πλάζομαι].

'Αεροπορέω -ῶ, виit: -ήσω. петрекꙋ, късъtoреskꙋ пріn аерꙋ. [din

'Αεροπόρος (ὁ ἡ), ꙋмвлътoрꙋ ȋn аерꙋ. [ἀὴρ, πόρος].

'Αεροσκοπία (ἡ), овsервацie а stъріі аерꙋлꙋі (а atmosferеі). [ἀὴρ, σκοπή].

'Αερότονον (τὸ), аероtonꙋ, о машінъ а челор векі, каре пріn апъsареа аерꙋлꙋі ȋmпръштіа sъџеџі. [ἀὴρ, τόνος din τείνω].

'Αεροφαὴς, [ἀὴρ, φάος φῶς]. ші

'Αεροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), лꙋмінътoрꙋ ȋn аерꙋ. [ἀὴρ, φέγγος].

'Αεροφοίτης, ου (ὁ), ші 'Αεροφοῖτις, ιδος (ἡ), ші

'Αερόφοιτος (ὁ, ἡ), чел че віne, (ꙋмвлъ) пріn аерꙋ. [ἀὴρ, φοιτάω].

'Αερόφωνος (ὁ, ἡ), чел кꙋ гласꙋ реsꙋпътoрꙋ ȋn аерꙋ. [ἀὴρ, φωνή].

'Αερόχροος, ους (ὁ, ἡ), чел кꙋ фаџъ, колоаре de аерꙋ. [ἀὴρ, χρόος -οῦς].

'Αέροψ, οπος (ὁ), Веоt: Μέροψ, о пasъре. [ἀὴρ, ὄψ].

"Αερσα, пеx: 1 ал лꙋі 'Αείρω.

'Αερσίλοφος (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ 'пaлtъ креastъ de коіfꙋ, saꙋ чел кꙋ крештетꙋл 'пꙋлtꙋ. [ἄερσις, λόφος].

'Αερσίνοος, ους (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ 'пaлtꙋ simџімȋntꙋ, minte. 2) ȋпълџътoрꙋ de mintea кꙋіва, ші ȋnsꙋflътoрꙋ de mȋndріе, saꙋ мъреџіе. [ἄερσις, νόος νοῦς].

'Αερσιπέτης, ου (ὁ), ші

'Αερσιπότητος, (ὁ, ἡ), поеt: 'пaлt-sꙋвꙋрътoрꙋ. [ἄερσις, πέτομαι].

'Αερσίπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: (пріnч: калꙋ) каре ȋші ардікъ пічоарꙋл ȋn ꙋмвлетꙋ. (пріn ꙋрm:) іꙋte de пічоаре. [ἄερσις, πούς].

'Αέρσω, виit: ал хоі: saꙋ пеx: ал sꙋп: лꙋі 'Αείρω.

'Αερτάζω, виit: -άσω, ші 'Αερτάω ῶ, виit: -ήσω, поеt: = 'Αείρω.

'Αέρω, виit: ἀέρσω. (saꙋ пеx: 2 de sꙋп:) = 'Αείρω.

'Αερῶ, виit: 2 ал лꙋі 'Αείρω.

'Αερώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Αεροειδής. [ἀήρ, ἔρος].

'Αὲς, adв: Dор: ȋn локꙋ de 'Αεὶ.

"Αεσσα, пеx: 1 ал лꙋі "Αημι (dормꙋ).

'Αεσιφροσύνη (ἡ), поеt: ꙋшꙋрінџъ de minte, neminte. [din

'Αεσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [ἄημι, φρήν] ꙋшꙋрелꙋ de minte, nestatoрnічітꙋ ȋntр' але sале, нереrꙋлatꙋ. кавтъ ші 'Αασίφρων.

'Αέσσαι, поеt: ȋn локꙋ de 'Αέσαι, пеx: 1 de inf: ал лꙋі "Αημι.

'Αέτειος (ὁ, ἡ), ал вꙋлtꙋрꙋлꙋі. [ші

'Αετιδεὺς, έως (ὁ), пꙋіꙋ de вꙋлtꙋрꙋ. [ші

'Αετίτης, ου (ὁ), о піatръ раръ, seакъ ȋn пъꙋntрꙋ, че se гъsеште ȋn кꙋівꙋ de вꙋлtꙋрꙋ, піatра вꙋлtꙋрꙋлꙋі. [din

'Αετὸς (ὁ), [ἄημι] вꙋлtꙋрꙋ. 2) stеагꙋ оштъпеskꙋ (ȋn foрmъ de вꙋлtꙋрꙋ) ал векілор pomanі, ші алtoра. 3) = 'Αέτωμα.

'Αετοφόρος (ὁ), пꙋрtътoрꙋ de stindaр-

dѫл (stearгѫл) 'Αετὸς; sterapѫ. [ἀετός, φέρω].

'Αετώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soiѫл вѫлтѫрілор, asemenea кѫ вѫлтѫрѫл.[ἀετός].

'Αέτωμα (τὸ), чел ін формъ de вѫлтѫрѫ sѫspînd tрiѫnгiѫларѫ вірfѫ ал înвълitoapeї касеї ші ч.л: везї ші 'Αετός. [ші

'Αέτωσις, εως (ἡ), fopmapea вірfѫлѫї îmвълitoapeї касеї. [ἀετόω].

Ἄζα [ἄω, ἄζω], ης (ἡ), ѫѫкъчiѫne, кълdѫpъ. 2) пекѫръціe (maї кѫ seamъ de вase векї), pѫціnъ. 3) negpeaлъ, fѫninцепе. (везї ші Ἄση). [de ѫnde

'Αζαί(ζά)νω, віit: ανῶ. ѫѫкѫ, sвînтѫ. [ші

'Αζαλέος, α, ον, поет: ѫѫкаtѫ, apsѫ; tape, asпpѫ, вірtosѫ. 2) (акт:) ѫѫкътopѫ, пірлitopѫ, ші ч.л:

Ἄζευκτος (ὁ, ἡ), neînжѫгatѫ, saѫ neѫѫnѫѫ ла жѫгѫ. 2) (fir:) neînsѫpatѫ. [ἀ, ζεύγω].

'Αζηλία (ἡ), nenismѫipe; nepiвnipe; netemepe. [din

Ἄζηλος (ὁ, ἡ), nenismѫitopѫ; netemътopѫ (nezѫлinsitopѫ). 2) nepiвnitopѫ. 3) nenismѫitѫ, nepiвnitѫ; (ші прin ѫpm:) prostѫ, despreцѫitѫ, neвъгatѫ in seamъ. [ἀ, ζῆλος].

'Αζηλοτύπητος [ἀ, ζηλοτυπέω], ші

'Αζηλότυπος (ὁ, ἡ), nezѫлinsitѫ; nepiвnitѫ, nenismѫitѫ. 2) netemътopѫ (sлoвodѫ de zѫлie). [ἀ, ζηλότυπος].

'Αζήλωτος, (ὁ, ἡ), nepiвnitѫ, nenismѫitѫ; prostѫ, neînsemnatѫ. [ἀ, ζηλόομαι].

Ἄζημαι, поет: în локѫ de ἥζημαι, пас: tpe: de кѫ: xot: ал лѫї Ἀζαίνω.

'Αζημία (ἡ), nenaгѫвъ. [ші

'Αζήμιος (ὁ, ἡ), nепъгѫвitѫ; neѫѫnѫѫ ла osîndъ de глoaвъ; neвinoвatѫ. 2) neпъгѫвitopѫ, neвътъmътopѫ. [ἀ, ζημία]. [de ѫnde

'Αζημίως, adв: fъръ пагѫвъ, fъръ вътъmape; fъръ osîndъ.

'Αζηνάσκω, поет: în локѫ de 'Αζαίνω.

Ἄζηται, 3 пеps: de пас: прez: sѫп: ал лѫї Ἄζω.

'Αζήτητος (ὁ, ἡ), nекъѫtatѫ; (прin ѫpm:) netpeвѫinчosѫ; neînsemnatѫ. 2) nечерѫtѫ (апъратѫ de чepepe). 3) nечерчetatѫ. 4) nedisпѫtatѫ; neîndoiosѫ; înвedepatѫ. [ἀ, ζητέομαι].

'Αζηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἄζα, ἔχω] ѫѫкаtѫ, apsѫ; (прin ѫpm:) цеапънѫ; asпpѫ, вірtosѫ; (fir:) nemoiatѫ, neîndѫплекатѫ. 2) [ἄζα, ἦχος], лѫпг-pesѫпътopѫ. (прin ѫpm:) nепрекѫpmatѫ. || (neѫt:) 'Αζηχὲς, adв: пекѫpmat, neînчetat; ші (dѫпе însem: чea dintîї) nemoiat, neînвлînzit.

Ἄζομαι, везї Ἄζω.

'Αζυγὴς έος, (ὁ, ἡ),=Ἄζευκτος, ші Ἄζυγος.

'Αζυγία (ἡ), neînsoцitъ (nекъѫъtopitъ) віaцъ. [din

Ἄζυγος (ὁ, ἡ), = Ἄζευκτος. 2) neînпеpeкiatѫ; (de ѫnde «Σανδάλια ἄζυγα». Apist: ші Stp: [ἀ, ζυγόν].

'Αζυμίτης (se înц: ἄρτος), ου (ὁ), пiine nedosпitъ, azimъ. [din

Ἄζυμος (ὁ, ἡ), (ἄρτος) fъръ алѫatѫ. [ἀ, ζύμη].

'Αζυμοφαγία, (ἡ), mînкаpe de azime (ка ла Евреї ла паштеле лор). [ἄζυμος, φάγω neîntpeв:].

Ἄζυξ, υγος (ὁ, ἡ), =Ἄζυγος.

Ἄζω, (ѫѫпц: ѫѫfл: fъръ віit:) поет: [ἄω] ѫѫѫкѫ, sвînтѫ. 2) (fir:) кinѫieskѫ, tопеskѫ.

Ἅζω, ші (maї des) Ἄζομαι (asп: fъръ віit:) поет: [ᾶ, mipъt: intep:]. pesпектеzѫ, чinsteskѫ. 2) mъ sfieskѫ, mъ temѫ; mъ апъpѫ. (везї ші χάζομαι].

Ἄζωνος (ὁ, ἡ), = Ἄζωστος. [ἀ, ζώνη].

Ἄζωος (ὁ, ἡ), чел fъръ віaцъ. 2) neвepmъnosѫ; neгъpгъpiчosѫ. «Ἄζωα δὲ θέρμος καὶ ἐρέβινθος». Teofp: fiind къ пѫ fак вepmї, ші гъpгъpiце. [ἀ, ζωή].

Ἄζωστος (ὁ, ἡ), neînчinsѫ; (fir:) neгаtа, saѫ гpавпiкѫ. 2) neapmatѫ.

Ἄη, 3 пеp: sinг: а прел: лѫї Ἄημι.

'Αηδέω -ῶ, віit: ήσω. amѫ греаці; mъ skîpвeskѫ; fакѫ чева кѫ nеплъчepe, fъръ пoftъ. [din

'Αηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἡδὺς] nеплъкѫtѫ, гpeцosѫ, skîpвosѫ. 2) чiѫdatѫ, îndъpътniкѫ; гpeoiѫ; nepeгѫлatѫ; ръѫ пъpъвitѫ. [de ѫnde

'Αηδία (ἡ), nеплъчepe; nепoftъ; skîpвъ, греaцъ. 2) чiѫdъціe, îndъpътniчie. 3) pea пъpъвipe, netpeвnічie. [ші

'Αηδίζω, (maї кѫ seamъ) în а 3 пеps: «'Αηδίζει μοι». (ші пас:) 'Αηδίζομαι, віit: -σθήσομαι, (кѫ dat: saѫ ак: кѫ преп:) simцѫ nеплъчepe, греaцъ, 'mї е skîpвъ. [de ѫnde

'Αηδισμὸς (ὁ), skîpвipe.

'Αηδόνει(νι)ος, ου (ὁ, ἡ), кѫвiinчosѫ, saѫ asemenea пpiвiгetoapeї. ['Αηδών].

'Αηδονία, (ἡ), лinsъ de opчe плъчepe, saѫ desfътape. [ἀ, ἡδονή].

'Αηδονιδεὺς, έως (ὁ), пѫiѫ de пpiвiгetoape. [ші

'Αηδονὶς, ίδος, поет: ші

'Αηδώ, οῦς, (ἡ), Еол: în локȣ de 'Αηδών.
'Αηδῶ, At: în локȣ de 'Αηδόνα ак: ал лȣї
'Αηδὼν [ἀείδω], όνος (ἡ), (прінч:) кінтъреацъ. (іар обічн: 2) прівіretoape. 3) poetікъ мелоdioasъ кintape. «Σὺ μὲν τετράπαλαι σποδιὴ, ἀλλὰ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες». Епігр:
'Αηδῶς, adв: кȣ непльчере, непоftъ, nemȣлцȣміре. «'Αηδῶς ἔχειν τινι». Dem: ші Лis: a fi skipбitȣ, a авеа antipatie asȣпра кȣїва. [ἀηδής].
'Αήθεια (ἡ), необічнȣінцъ. [ші
'Αηθέσω, noet: în локȣ de
'Αηθέω -ῶ, віit: -ήσω. noet: sîntȣ необічнȣitȣ, нȣ обічнȣіeskȣ. [din
'Αήθης, εος, έος (ὁ, ἡ), необічнȣitȣ, noȣ. 2) -θὴς (desпре кȣвіntȣ) în каре нȣ se apatъ пъравкріле оаменілорȣ. («Ἔστι δὲ τὸ ἦθος, ὃ δηλοῖ τὴν προαίρεσιν»). [ἀ, ἔθος, ἦθος]. [de ȣnde
'Αηθία (ἡ), = 'Αήθεια. [ші
'Αηθίζομαι (міжл: деноп: întpeвȣінцatȣ нȣмаї în през: ші прел): sîntȣ необічнȣitȣ; (de ȣnde) mъ nemȣлцȣmeskȣ, mъ чȣdeskȣ. «Τὸ μὲν πρῶτον ἀηθίζεσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα φέρειν πράως διὰ τὴν συνήθειαν». Stp: [ші
'Αήθως, adв: необічнȣіt; песте чеде обічнȣite.
Ἄημα (τὸ), noet: [ἄημι]. sȣfлape.
'Αημερία (ἡ), невлîndeцe. 2) непоpoчіре (zіле реле) = δυσημερία. [ἀ, ἥμερος, saȣ ἡμέρα].
Ἄημι [ἄω], (fъpъ, віit:) (прел: ἄην, порȣнч: Ἄη, ші Ἄητον, îndoitȣ. înfin: 'Ἀῆναι, ші 'Αήμεναι. парічн: 'Αείς. || міжл: Ἄημαι, σαι, ται, [маї întpeв: debit akt: лȣіndȣse ші în akt: ші în пас:] прел: 'Αήμην, σοτο. парічн: 'Αήμενος) noet: sȣfлȣ; пъвълeskȣ penede; sвopȣ. 2) (fir:) nopneskȣ; zъdъpъskȣ, tȣpвȣpȣ. 3) (pap) sȣfлȣ dopmînd, stopъieskȣ. (везї Ἄω). «Θυμὸς (θάμβος) Ἄηται». Ом: se nopnemte, se întъpîtъ. «Περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο». Ом: sȣfлa înпрежȣрȣ'ї. «Ὅσα ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια». Пind: кіte se zік, ȣмблъ din гъpъ în гъpъ.
'Αὴρ [ἄω], έρος (ὁ ші noet: ἡ), (прінч:) atmosfеръ (въsdȣхȣ). «Δι' ἠέρος Αἰθέρ' ἵκανε». Іл: Ξ. 2) авȣpȣ, евапорацie; (прін ȣрт) întȣнерікȣ; чеацъ; пікль; невеdepe. «Κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ ἐννύχιαι στεῖχον». Es: «Ὁ ἀὴρ τὸ ἑωθινὸν κατέχει». Іпок: 3) аерȣ. «'Αέρα δέρειν». Пров:

Ἄησις, εως (ἡ), noet: = Ἄημα.
'Αήσσατος, Dop: în локȣ de
'Αήσσητος (ὁ, ἡ),='Αήττητος, невірȣitȣ. [ἀ, ἡσσῶμαι].
'Αήσυλος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de Αἴσυλος.
'Αήσυρος (ὁ, ἡ), noet: [ἄημι, σύρω] adȣsȣ, tîpitȣ de вîntȣ; (прін ȣрт:) ȣшорȣ, sȣвцipe; sлавȣ; iȣte.
'Αητέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, sвopȣ. (din
'Αήτη (ἡ), ші 'Αήτης, ου, (ὁ), noet: [ἄημι]. sȣfлape de вîntȣ.
'Αητόῤῥοος, ους (ὁ, ἡ), noet: кȣpsȣ din вîntȣpї, saȣ прін кȣрцереа sa skopnitopȣ de вîntȣ. [ἀήτη, ῥέω].
Ἄητος (ὁ, ἡ), noet: [ἄημι] екsпȣsȣ вîntȣpілор. 2) iȣte, penede, tape. 3) înfpîкошatȣ, sпъїmîntъtopȣ. везї ші Ἄατος.
'Αητὸς, noet: ='Αετὸς, вȣлtȣpȣ.
'Αήττητος (ὁ, ἡ),='Αήσσητος. [ἀ, ἡττῶμαι].
Ἄηχος (ὁ, ἡ), nepesȣnъtopȣ. [ἀ, ἦχος, ἠχώ].
'Αθαλάσσευ(ττευ)τος [ἀ, θαλασσεύω], ші
'Αθάλασσος (ττος), [ἀ, θάλασσα, ττα], ші
'Αθαλάσσω(ττω)τος, ου (ὁ, ἡ), чел fъpъ (saȣ денарte de) mape; нечеркatȣ de mape. «Ἄνθρωπος —» Apistf: omȣ fъpъ еsперіінцъ de нaвігацie, ші въtъліе наваль. «Ναῦς —». Плt: корaвіе neîntpatъ înкъ în mape. «Οἶνος —» Гал: вinȣ netpeкȣtȣ прін (saȣ neamestekatȣ кȣ) mape. [ἀ, θαλασσόω].
Ἀθαλὴς, έος (ὁ, ἡ,) neînвepzitȣ; вeшtedȣ. [ἀ, θάλλω].
'Αθαλπέως, adв: Іon: în локȣ de 'Αθαλπῶς, fъpъ кълdȣpъ. [din
'Αθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ кълdȣpъ; saȣ neînкълzitopȣ. [ἀ, θάλπος].
'Αθαμβεὶ, adв: ал лȣї
'Αθαμβὴς, έος (ὁ, ἡ), nesперіatȣ; îndpъzneцȣ. [ші
'Αθαμβία, (ἡ), nesпъїmîntape, nefpікъ; îndpъzneaлъ. [din
Ἄθαμβος (ὁ, ἡ),='Αθαμβής. [ἀ, θάμβος].
'Αθανασία (ἡ), nemȣріpe. [ші
'Αθανατίζω, віit: -ίσω. fакȣ nemȣріtopȣ; ші (nestp: saȣ în ел:) mъ fакȣ nemȣріtopȣ. 2) кpezȣ, sлъвeskȣ nemȣріpe. (везї ші 'Απαθανατίζω). [ἀθάνατος]. [de ȣnde
'Αθανατισμὸς (ὁ), a fаче пе чіneва nemȣріtopȣ, înzeipe. 2) a кpede, a sлъві nemȣріpe. [din
'Αθάνατος (ὁ, ἡ, ші noet: 'Αθανάτη) nemȣріtopȣ, вечнікȣ; (de ȣnde) «'Αθάνατοι.» Zeiї. «'Αθάνατοι στρατιῶται». чeata кърo-

pa se înпліnеще кв алціĭ пpегътіцĭ înadinс пентрв ачеasta. «'Αθάνατον κακόν». nesfîpшitĕ. [ἀ, θάνατος].

"Αθαπτος (ὁ, ἡ), neînгponatĕ. 2) neвpednікĕ de înгponъчівne. [ἀ, θάπτομαι].

'Αθάρα, ші (At:) 'Αθάρη (ἡ), [ἀθὴρ] opzĕ, saĕ гpîĕ вpdвitĕ, (квръцatĕ de коажъ); арпъкашĕ, saĕ вѣлгвpĕ. 2) fъinъ de sекаpъ, saĕ de гpîĕ. 3) папаpъ; пілatĕ de вѣлгвpĕ; saĕ чвлата din fъinъ кв лапте.

'Αθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), неквражоsĕ; neîndpъzneцĕ; fpікоsĕ. [ἀ θάρσος].

'Αθαρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, моале ка папаpв, saĕ чвлатаоа (маĭ sвs) нвmitъ ['Αθάρα].

'Αθαυμασία (στία), ας (ἡ), nemipape despre німікĕ. [ші

'Αθαυμαστεὶ (στὶ), adв: fъpъ mipape. [din

'Αθαύμαστος (ὁ, ἡ), neadmipъtopĕ de німікĕ. 2) neadmipatĕ, saĕ neвpednікĕ de admipat. [ἀ, θαυμάζω].

'Αθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: nепpівitopĕ de чева. [ἀ, θέαμα].

'Αθέατος (ὁ, ἡ), nепpівitĕ, невъzвtĕ. 2) nепpівitopĕ, невъzъtopĕ. «Τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ἀθέατος». Ksen: [ἀ, θεάομαι].

'Αθεεὶ, adв: fъpъ ажвtopвл, saĕ воinца лвĭ Dвmnezeĕ. [ἀ, θεός].

'Αθέητος (ὁ, ἡ), Ion: în локĕ de 'Αθέατος.

'Αθεΐα (ἡ), = 'Αθεότης. ["Αθεος].

'Αθείαστος (ὁ, ἡ), neînsвfлatĕ de ла Dвmnezeĕ. [ἀ, θειάζομαι].

'Αθελγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de "Αθελκτος. [ἀ, θέλγω].

'Αθέλγω, віit: -ξω. Ion: în локĕ de 'Αμέλγω.

'Αθέλεος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de 'Αθέλητος, чел fъpъ воеa sa, невoitĕ. [ші

'Αθελέω -ῶ, віit: ήσω. nв воiĕ. [ἀ, θέλω]. [de внde

'Αθέλητος (ὁ, ἡ), = 'Αβούλητος, невoind.

"Αθελκτος (ὁ, ἡ), neatpasĕ; neînвлînzitĕ; neîndвплекatъ spre eptape. [ἀ, θέλγω].

"Αθελξις, ιος (ἡ), Ion: în локĕ de "Αμελξις.

'Αθεμέλιος, ші

'Αθέμηλος (ὁ, ἡ), чел fъpъ temeлie, neîntemeiatĕ; челе fъpъ fondĕ. [ἀ, θεμέλιον].

"Αθεμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de 'Αθέμιτος. [ἀ, θέμις].

'Αθεμιστέω -ῶ. віit: ήσω. fакĕ fапте nedpente, fъpъ-de-леџĭ; nedpentъцескĕ, пъпъstвieскĕ. [ші

'Αθεμιστία (ἡ), = 'Αθεμιτουργία, [ші

'Αθεμίστιος, = кв

'Αθέμιστος (ὁ, ἡ), noet: [ἄθεμις]. în локĕ

'Αθέμιτος (ὁ, ἡ), nedpentĕ; nелеџівitĕ. [ἀ, θέμις].

'Αθεμιτουργέω -ῶ, віit: -ήσω = 'Αθεμιστέω. [ші

'Αθεμιτουργία (ἡ), fапtъ nedpeantъ, fъpъ-de-леџе; nedpentъцipe. [din

'Αθεμιτουργὸς (ὁ, ἡ), лвкpъtopĕ de nedpentate, de fъpъ-de-леџĭ; ръĕ-fъкъtopĕ. [ἀθέμιτος, ἔργον].

"Αθεος (ὁ, ἡ), некpezъtopĕ de Dвmnezeĕ; neniosĕ; (npin вpm:) nелеџівitĕ; nedpentĕ; fъкъtopĕ de pеле. 2) лінsitĕ, пъpъsitĕ de пpoвedinца лвĭ Dвmnezeĕ. [ἀ, θεὸς]. [de внde

'Αθεότης (ἡ), некpedepe în Dвmnezeĕ; nenietate (некввчepie). = 'Αθεΐα.

'Αθεραπεία, ші

'Αθεραπευσία (ἡ), некъвtape, neîнгpiжipe, ші ч.л: [ші

'Αθεράπευτος (ὁ, ἡ), некъвtatĕ, neîнгpiжitĕ, невizitat (în вpeme de воалъ). 2) nепpіimitopĕ de леквipe, netъmъdвitĕ. [ἀ, θεραπεύω].

'Αθερηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀθὴρ, γίνομαι] чел че pesape п'întpe sпiче.

'Αθερίζω, [ἀ, θερίζω]. віit: -ίσω. noet: (fir:) neвaкoteскĕ, desпpeцвieскĕ, neîнгpiжeскĕ, nв 'mĭ пasъ.

'Αθερίνη (ἡ), [ἀθὴρ] внĕ fелĕ de пеще пpostĕ, foapte гimnosĕ.

'Αθερίσσω, віit: -ίξω. noet: = 'Αθερίζω.

'Αθέριστος, (ὁ, ἡ), neseчepatĕ; кape nв e de seчepat, adікъ mікĕ, некpesквtĕ. (npin вpm:) пpostĕ, de tpeквt кв вedepea. [ἀ, θερίζω].

'Αθέρμαντος (ὁ, ἡ), neînкълzitĕ, saĕ nепpіimitopĕ de înкълzipe. [ἀ, θερμαίνω].

"Αθερμος, (ὁ, ἡ), лінsitĕ de кълdвpъ. [ἀ, θέρμη].

'Αθερολόγιον (τὸ), instpвmintĕ xipвpџікĕ, кв кape se sкot вîpfoaseлe sfъpъmъtвpĭ de oase, ші ч.л: [din

'Αθερολόγος, (ὁ, ἡ), квлегъtopĕ de sпiче. [ἀθὴρ, λογή].

'Αθερώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв (saĕ плinĕ de) sпiче. [ἀθήρ].

'Αθεσία (ἡ), кълкape, desпвtepnічipe, desfiinцape de жвpъminte, de înвoipĭ, tpaktate, ші алtеле; некpedinцъ, [ἀ, θέσις].

'Αθεσμία (ἡ), nелеџівipe (кълкape de леџе); nedpentate. [ші

'Αθέσμιος (ὁ, ἡ), = ["Αθεσμος].

'Αθεσμόβιος (ὁ, ἡ), нелеџiзitȣ̆ în вiаца ѕа. [ἄθεσμος, βίος].

'Αθεσμόλεκτρος (ὁ, ἡ), нелеџiкл însȣ-patȣ̆ = 'Αθεμιτόγαμος. ["Αθεσμος, λέκτρον].

"Αθεσμος (ὁ, ἡ), нелеџiзitȣ̆; nedpentъ. [ἀ, θεσμός].

'Αθέσφατος (ὁ, ἡ), шi кiар de Zeï не-ęспрimatȣ̆; (прin ȣpm:) немъpџinitȣ̆, не-нȣmърatȣ̆, foapte mape. шi ч.л: [ἀ, θεὸς, φατός].

'Αθετέω -ῶ, вiit: ήσω. калкȣ̆, desнȣtep-niчezȣ̆; нȣ mъ înвoieskȣ̆; лепъdȣ̆; desa-провеzȣ̆ чевa. [ἄθετος]. [de ȣnde

'Αθέτημα (τὸ), чева неапровatȣ̆; къл-кътȣpъ de леџе, ѕаȣ̆ faптъ нелеџiзitъ. [шi

'Αθέτησις, εως (ἡ), desнȣtepniчipe, къл-каpe (de леџе шi ч.л:); неапроваре.

"Αθετος, (ὁ, ἡ), чел fъpъ тъpie; неле-џiзitȣ̆. 2) неапровatȣ̆ (maï кȣ seamъ despre вepѕ: поеt:), непрiimitȣ̆ de ade-вър atȣ̆. 3) neîntpeвȣinџatȣ̆, neîndemîna-tiкȣ̆. «"Αθετος τόπος πρὸς ναυμαχίαν». Diod: «"Αθετος πρὸς βρῶσιν». Dioskp: [ἀ, τίθημι]. [de ȣnde

'Αθέτως, adв: fъpъ foлоsȣ̆. 2) fъpъ леџе.

'Αθεωρησία (ἡ), невъгаре de seamъ. 2) лiпѕъ de teopie (meditaцiе штiinцiфiкъ); нештiiнцъ. [ἀ, θεώρησις].

'Αθεωρητί, adв: fъpъ прiвipe, fъpъ въ-гаре de seamъ. [din

'Αθεώρητος (ὁ, ἡ), = 'Αθέατος. непрiвitȣ̆, нелȣatȣ̆ în въгаре de seamъ; нечерчetatȣ̆. 2) непрiimitopȣ̆ de teopie (штiinцiфiкъ meditape, шi черчetape); лiпѕitȣ̆ de teo-pie, de штiiнцъ, [ἀ, θεωρέω]. [de ȣnde.

'Αθεωρήτως, adв: = 'Αθεωρητί.

'Αθήητος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de 'Α-θέατος.

"Αθηλος (ὁ, ἡ,) чел fъpъ sfîpкȣ̆ de цiцъ. 2) чел че n'а ѕȣпt цiцъ. [ἀ, θηλή].

'Αθήλυντος, [ἀ, θηλύνω]. шi

"Αθηλυς, εος (ὁ, ἡ), поеt: неаfemeiatȣ̆. [ἀ, θῆλυς].

'Αθήρ, έρος (ὁ), гimпiï, ѕаȣ̆ mȣѕtъцеле ѕпiкȣлȣï; кiар ѕпiкȣл. 2) тъiшȣл ѕъбiеï, кȣцitȣлȣï, шi ч.л: 3) вîpfȣл ѕъцеџеï.

'Αθήρατος [ἀ, θηράω], шi

'Αθήρευτος (ὁ, ἡ), невîнatȣ̆, непрiнѕȣ̆. 2) = "Αθηρος. [ἀ, θηρεύω].

'Αθήρη, Ion: în локȣ̆ de 'Αθάρα.

'Αθηρηλοιγός (ὁ), [ἀθὴρ, λοιγός]. ȣneaл-тъ вîнтȣpътоаре de гpîȣ̆, opzȣ̆, шi ч.л: (везï шi 'Αθηρόβρωτος).

'Αθηρία (ἡ), лiпѕъ de вîнatȣ̆ (θήρα); ѕаȣ̆ de feapъ (θήρ). [ἄθηρος].

'Αθηρόβρωτος (ὁ, ἡ), pozътopȣ̆ (кȣpъцi-topȣ̆) de ѕпiчеле гpîȣлȣï шi ч.л: (adiект: ал вîнтȣpътоареï de гpîȣ̆ шi ч.л: везï 'Αθηρηλοιγός). [ἀθὴρ, βιβρώσκω].

"Αθηρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ вîнatȣ̆, ѕаȣ̆ feapъ. || (neȣt:) «Τὸ ἄθηρον». Пл: în локȣ̆ de ἡ ἀθηρία. [ἀ, θήρα, ѕаȣ̆ θήρ].

'Αθηρώδης = 'Αθερώδης. [ἀθὴρ, έρος].

'Αθησαύριστος (ὁ, ἡ), непȣѕȣ̆ în пъstpa-pe; нetpeвȣinчоѕȣ̆ de a se пȣне în пъ-stpape. 2) неѕtpiнгътopȣ̆, pisipitopȣ̆. [ἀ, θησαυρίζω].

'Αθήτευτος (ὁ, ἡ), неѕлȣжitȣ̆ ла ѕtpeinï. [ἀ, θητεύω].

'Αθιγής, έος, шi

"Αθικτος (ὁ, ἡ), неatinѕȣ̆; (прin ȣpm: 2) невîнtȣitȣ̆; întpeгȣ̆; кȣpatȣ̆. 3) (акt:) неatîнгътopȣ̆. [ἀ, θίγω].

"Αθλαστος (ὁ, ἡ), неѕпарtȣ̆; нefъpîmatȣ̆. [ἀ, θλάω].

'Αθλευτήρ (ὁ), поеt: în локȣ̆ de 'Αθλη-τής. [din

'Αθλεύω, вiit: -εύσω. поеt: în локȣ̆ de

'Αθλέω -ῶ, вiit: -ήσω. [ἄθλος]. mъ лȣптȣ̆ пентpȣ премiȣ̆. 2) (în џен:) mъ кinѕi-eskȣ̆, mъ mȣнчеskȣ̆, pавdȣ̆. [de ȣnde

"Αθλημα (τὸ), обiектȣл, кiпȣл, шi sfîp-шitȣл лȣптъpiï. «Χειρῶν ἄθλημα.» Теокр: лȣкpȣл mîiнелор. [шi

"Αθλησις, εως (ἡ), лȣптаpe, denpindepe, ekѕерѕаpe; шi (în џен:) oѕtенеалъ. [шi

'Αθλητήρ, поеt: în локȣ̆ de

'Αθλητής, οῦ (ὁ), лȣптътopȣ̆, (прiнч:) de пpiнѕȣ̆, ekѕерѕatȣ̆ пентpȣ лȣптеле пȣвлiче, шi (fiг:) пентpȣ opчe лȣкpȣ, п: ек: «Καλῶν ἔργων—». Dem: «Πολέμου —». Плt: «Γῆς—». Filѕtp: «'Αδικίας καὶ βδελυρίας—». Теоп: «Τῆς ἀληθινῆς λέξεως—». D: Ал: [de ȣnde

'Αθλητικὸς, ἡ, όν. кȣвiiнчоѕȣ̆, потpiвitȣ̆, пpiiнчоѕȣ̆ ла лȣптаpe шi лȣптъторï. «"Εξις («ὑγιεία) ἀθλητική». Apist: Гал: [de ȣnde

'Αθλητικῶς, adв: лȣптъtopeшtе.

'Αθλιβής, έος (ὁ, ἡ), неѕtpiвitȣ̆, неѕtpînѕȣ̆, неапъѕatȣ̆; (fiг:) неѕtpîмtopatȣ̆, неѕȣпъ-patȣ̆, некipвitȣ̆. [ἀ, θλίβω].

"Αθλιος [ἄθλος,] α, ον, oѕteнitopȣ̆; mȣнчitopȣ̆; къзнitȣ̆, tiкълоѕȣ̆; (fiг:) пpoѕtȣ̆; нetpeвнiкȣ̆; кȣ pеле пȣpтъpï. 2) (pap, шi поеt:) îndemînatiкȣ̆, denpinѕȣ̆ ла лȣптаpe. «"Ιππος ἀεθλίη». Теог: [de ȣnde

'Αθλιότης (ἡ), tiкълошiе; непорочiре. maï des) нetpeвнiчiе, pea пъpъвiре, ѕаȣ̆

tікълоші морaлъ.

'Αθλοθεσία (ἡ), пропѕнере, pîndѕіре de premiѕ; întokmіре de лѕnте, saѕ жокѕрї пѕвліче. [ἆθλος, ἆθλον, θέσις].

'Αθλοθετέω -ῶ, biit: -ήσω. întokmeskѕ лѕnте; пропѕіѕ resплъtіре (pîndѕieskѕ премiѕ). «Ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσιν». Aten: 2) kîрmѕieskѕ, dіріцеzѕ, гѕвернеzѕ «Ἡ τὰ κατ' αὐτὴν ἀθλοθετοῦσα τύχη». Пл: (каѕтъ ші 'Αγωνοθετέω). [din

'Αθλοθετὴρ, поет: = кѕ

'Αθλοθέτης, ου (ὁ), pîndѕіторѕ ші îmпърціторѕ de премiї ла лѕnтъторї; презіdentѕ ал лѕnтелор. (каѕтъ ші 'Αγωνοθέτης). [ἆθλος, -θλον, τίθημι].

Ἆθλον (τὸ), премiѕ de лѕnтъторѕ; resплътіре. «Τοῦ πολέμου ἆθλα ταῦτα τὰ χωρία κεῖνται». Dm: 2) прінsоаре, ръмъшагѕ. »Χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;» Теокр: веї съ пѕнем прінsоаре? [din

Ἆθλος (ὁ), [ἄω, saѕ ἀ, întinz:, ші τλάω, равдѕ] лѕнтъ nентрѕ вірtѕтє; емѕлаціе, întречере. 2) лѕкрѕ мѕлт остенічоsѕ; sѕферінцъ. [de ѕnde

'Αθλοσύνη, (ἡ), поет: = Ἄθλησις, ші Ἆθλος.

'Αθλοφόρος (ὁ, ἡ), kîштігъторѕ de премiѕ în лѕnте; вірѕіторѕ. «Ἵππους ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσὶν ἄροντο». Iл: I. [ἆθλον, φέρω].

Ἄθολος, ші

'Αθόλωτος (ὁ, ἡ), нетѕрбѕратѕ, кѕратѕ, стревъzоsѕ. [ἀ, θολόω].

Ἄθορος (ὁ, ἡ), [ἀ, θόρω, θρώσκω] (деспре înпреѕнареа вітелорѕ) некълкатѕ, нероnітѕ.

'Αθορύβητος (ὁ, ἡ), нетѕрбѕратѕ; неnекъжітѕ, несѕпъратѕ. [ἀ, θορυβέω].

'Αθόρυβος, (ὁ, ἡ), лініштітѕ, несгомотоsѕ. [ἀ, θορυβέω]. [de ѕnde.

'Αθορύβως, адв: фъръ сгомотѕ, în лініште.

'Αθραγένη (ἡ), плантъ. каѕтъ 'Ατραγένη.

Ἄθρακτος, (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, θράσσω] нетѕрбѕратѕ.

'Αθράνευτος (ὁ, ἡ), (прінч: піеле) нестаматоsітъ. [ἀ, θρανεύω].

Ἄθραυστος (ὁ, ἡ), неспартѕ, нерѕптѕ; întреrѕ. 2) непъrітѕ. [ἀ, θραύω].

'Αθρείω, (фъръ biit:) поет: în локѕ de 'Αθρέω; saѕ dорескѕ съ възѕ, съ прівескѕ.

Ἄθρεπτος (ὁ, ἡ), нехръnітѕ, saѕ нехръnіторѕ. [ἀ, τρέφω].

'Αθρέω -ῶ, [ἀ, întinz:, ші τηρέω] biit: -ήσω. прівескѕ кѕ лѕаре амінте, saѕ кѕ скѕмпъtате, варѕ de seамъ, мъ ѕітѕ. || (порѕнч:) Ἄθρει (se ia ѕне орї în локѕ de адв: аръtъторѕ), іатъ, везї. [de ѕnde

Ἄθρημα (ші îm:) 'Αθρήματα (τὰ), =θεωρήτρα.

'Αθρηνὶ, адв: = 'Αδακρυτὶ, фъръ плînsѕ. [ἀ, θρῆνος].

'Αθρητέον, посіт: ал лѕї 'Αθρέω.

'Αθρίγγω(γκω)τος, ου (ὁ, ἡ), (zidѕ) неînвъліtѕ, нестръшінатѕ. [ἀ, θριγκός].

Ἄθριξ, ἄτριχος (ὁ, ἡ), чел фъръ пърѕ. [ἀ, θρίξ].

'Αθριπήδεστος (ὁ, ἡ), [ἀ, θρίψ, ἔδομαι], немînкатѕ de моліï, de вермї.

'Αθροΐζω, [ἀθρόος], biit: οίσω, адѕнѕ, стрînгѕ. [de ѕnde

'Αθροΐσιμος (ὁ, ἡ), пѕтінчоsѕ а se адѕна. 2) de адѕнаре, saѕ îndemînатікѕ спре адѕнаре, (de ѕnde) «Ἡμέρα —» Грг: zi de сербъtоаре, întрѕ каре se адѕнъ поподѕл. [ші

Ἄθροισις, εως (ἡ), стрînцере, адѕнаре. [ші

Ἄθροισμα (τὸ), адѕнъtѕръ. [ші

'Αθροισμὸς (ὁ)=Ἄθροισις, ші Ἄθροισμα.[ші

'Αθροιστήριον (τὸ), локѕ de адѕнаре (адѕнъtоріе). [ші

'Αθροιστὴς, οῦ (ὁ), адѕнъторѕ, стрînгъторѕ. [de ѕnde

'Αθροιστικὸς, ἡ, ὸν, кѕвіінчоsѕ, îndemînатікѕ ла адѕнаре.

'Αθρόος [ἀ, întinz: ші θρόος], α, ον, ші (кѕ întрѕн: Атік): Ἄθρους, ου (ὁ, ἡ), адѕнатѕ înпреѕнъ ла ѕнѕ локѕ; (прін ѕрм:) нѕмъроsѕ, înбілшѕгатѕ; ѕнѕл песте алтѕл гръмъdітѕ; неîntрерѕптѕ; întреrѕ. «Ἔμειναν ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν». Iл: O. «Ἡ πόλις ἀθρόα.» Тѕч: «Ἄθρους ὤφθη». Пл: s'а възѕт біінd кѕ тоатъ оастеа sа. «Ἐν πέντε ἀθρόαις ἡμέραις». Ksen: în чінчї зіле întреці. «Ὁ ἵππος μυωπιζόμενος συστέλλει ἑαυτὸν ἀθρόῳ τῷ σώματι.» Ksen: || (неѕт:) 'Αθρόον, адв: în локѕ de 'Αθρόως.

Ἄθροος (ὁ, ἡ), поет: несгомотоs, лініштітѕ = 'Αθόρυβος. [ἀ, θρόος].

'Αθροότης (ἡ), тоталѕ, întрецімe, тотѕл адѕнатѕ ла ѕнѕ локѕ. [ші

'Αθρόως, адв: înпреѕнъ, гръмаdъ; de оdатъ; în ценералѕ; întр'ѕнѕ кѕвîнтѕ; песте тотѕ; (рар, ші поет:) фъръ сгомотѕ, în лініште; (de ѕnde) фъръ весте, de о dатъ. «Ὅταν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ». Ksen: «'Αθρόως εἰρῆσθαι». Лкс: «Ὁ δ' ἀθρόως αὖθι πεσών». Аплн: [ἀθρόος].

Ἄθρυπτος (ὁ, ἡ), нефъръматѕ, нестрі-

katȣ̆. 2) (fir): nesлъвitȣ̆, neafemeiatȣ̆; nemoлiчosȣ̆ de desmierdъpi; gpeȣ̆, stpaшnikȣ̆. 3) nesлъвitopȣ̆, nemoлeшitopȣ̆; neîntъpîtъtopȣ̆ snpe desmierdape. «Δίαιτα —». Пitr: «Προσώπου σύστασις ἄθρυπτος εἰς γέλωτα». Пл: [ἀ, θρύπτω]. [de ȣnde

Ἀθρύπτως, adв: fъpъ desmierdape, saȣ̆ moлiчiȣne; stpaшnik. [шi

Ἀθρυψία (ἡ), stpъшniчie; înfpînape; simnлitate în tpaiȣ̆.

Ἀθυμέω -ῶ biit: ήσω. amȣ̆ inimъ pea, sîntȣ̆ mîxnitȣ̆. 2) n'amȣ̆ inimъ, saȣ̆ кȣpaжȣ̆. [шi

Ἀθυμία (ἡ), inimъ pea, tpisteцъ. 2) лipsъ de воinцъ, neîndpъzneaлъ. «Τὸ πᾶν διαφέρει ἐν παντὶ ἔργῳ προθυμία ἀθυμίας». Ksen: [din

Ἄθυμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, шi sȣnpл: -ότατος) tpistȣ̆, meлanxoлikȣ̆. 2) fpikosȣ̆, neîndpъzneцȣ̆. 3) tpîndaвȣ̆; tîmnitȣ̆; fъpъ воinцъ (neosîpdnikȣ̆). [ἀ, θυμός]. [de ȣnde

Ἀθύμως, adв: fъpъ inimъ, saȣ̆ indpъzneaлъ; fъpъ osîpdie; fъpъ noftъ.

Ἀθυρίδωτος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ fepestpe. [ἀ, θυρίς, ίδος].

Ἄθυρμα, (τὸ), [ἀθύρω] жȣкъpie; nъnȣшъ; statȣъ; (шi opчe лȣкpȣ fpȣmosȣ̆ de жȣкъpie, шi netpeчepe).

Ἀθυρμάτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ Ἄθυρμα, жȣкъpiopъ.

Ἀθυρογλωσσέω -ῶ, biit: -ήσω. sîntȣ̆ fъpъ ȣшъ, adikъ neoпpitȣ̆ лa лimвъ, oвpaznikȣ̆. [шi

Ἀθυρογλωσσία (ἡ), neînfpînape de лimвъ, лimвȣцie; oвpъzniчie. [din

Ἀθυρόγλωσσος (ὁ, ἡ), fъpъ ȣшъ, (neoпpit) лa лimвъ; oвpaznikȣ̆. [ἀ, θύρα, γλῶσσα].

Ἀθυρονόμος (ὁ, ἡ), вatжokopitopȣ̆, desпpeцȣitopȣ̆ de лeцĭ. [ἀθύρω, νόμος].

Ἄθυρος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ ȣшъ, neînkisȣ̆. (vezĭ ἀθύρωτος). [ἀ, θύρα].

Ἀθυροστομέω -ῶ, biit: -ήσω = Ἀθυρογλωσσέω. [шi

Ἀθυροστομία (ἡ), = Ἀθυρογλωσσία. [din

Ἀθυρόστομος (ὁ, ἡ), = Ἀθυρόγλωσσος. [ἀ, θύρα, στόμα].

Ἄθυρσος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ tîpsȣ̆ (toĭagȣ̆ вakantȣ̆). [ἀ, θύρσος].

Ἀθύρω [θύω=ὁρμῶ] biit: υρῶ. mъ жokȣ̆, netpekȣ̆ вpemea кȣ жȣкъpiĭ. «Ἀθύρων μεγάλα ἔργα». Пind: жȣкîndȣ se кȣ fante mapĭ, (adikъ) лesne isвȣtind întp'aчestea.

Ἀθύρωτος, (ὁ, ἡ), чeл fъpъ ȣшĭ, neînkisȣ̆. «Οἴκημα —» Eвpi: 2) (fir:) sлoвodȣ̆, neoпpitȣ̆, neînfpînatȣ̆. «Στόμα —» Apistf: гȣpъ въpвitope, шi ч.л: [ἀ, θυρόω].

Ἄθυστος (ὁ, ἡ), noet: în лokȣ̆ de

Ἄθυτος (ὁ, ἡ), neжeptfitȣ̆, saȣ̆ pъȣ̆ жeptfitȣ̆. «Ἄθυτα ἱερὰ καὶ ἀκαλλιέρητα.» Esx: 2) neîndemînatikȣ̆, nenotpivitȣ̆ лa жeptfъ. «Βοῦς —». Пл: 3) nesfinцitȣ̆ npin жeptfъ. «Γάμος —» Лв: «Νέθη καὶ — συνουσία». Iamвл: 4) чeл чe nȣ жeptfeшte. «Οἱ ὕπατοι — γίνονται ἐπὶ τῇ νίκῃ». D: Kas: [ἀ, θύω].

Ἀθῷος (ὁ, ἡ), [ἀ, θωή] nevinovatȣ̆; (npin ȣpm:) neosînditȣ̆. [de ȣnde

Ἀθωόω -ῶ, biit: -ώσω. desвinoвъцeskȣ̆, sлoвozȣ̆ de osîndъ ne чineva.

Ἀθώπευτος (ὁ, ἡ), neлingȣшitopȣ̆, saȣ̆ neлingȣшitȣ̆. 2) neînвлînzitȣ̆. 3) nemitapnikȣ̆. [ἀ, θωπεύω].

Ἀθωράκιστος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ za, saȣ̆ nлatoшȣ̆; neapmatȣ̆. [ἀ, θωρακίζω].

Ἀθώρηκτος (ὁ,ἡ), neînвъtatȣ̆. [ἀ,θωρήσσω].

Ἀθώωσις, εως (ἡ), desвinoвъцipe, eptape. [ἀθωόω].

Αἰ, шi (maĭ 'nainte de enглit:) Αἴ, konиȣnk: Dop: în лokȣ̆ de εἰ. = «Αἴκε(κεν), saȣ̆ Dop: «Αἴκα, sкnos: în лokȣ̆ de ἐάν. | «Αἰ γὰρ, Αἰ γὰρ δή». шi (Dop: шi Eoл): «Αἴ, noft: în лokȣ̆ de Εἴθε.

Αἴ, saȣ̆ Αἶ, intepiek: (de mîxnipe, dȣpepe, nekazȣ̆, saȣ̆ mipape). «Αἴ τὸν Ἄδωνιν.» Bion: «Αἴ τάλαν». Apistf:

Αἱ, nom: îm: fem: aл лȣĭ ὁ, ἡ, τό.

Αἵ, nom: îm: fem: aл лȣĭ ὅς, ἥ, ὅ.

Ἀΐ, Eoл: în лokȣ̆ de ἀεί.

Αἶα, (ἡ), Ion: în лokȣ̆ de Γαῖα.

Αἴαγμα (τὸ), noet: nлînsoape, вoчitȣpъ. [din

Αἰάζω. biit: -άσω. stpigȣ̆ αἴ, αἴ, mъ vaĭtȣ̆, nлîngȣ̆, mъ вoчeskȣ̆. 2) (akt:) къineskȣ̆ ne чineva.

Αἰακτὸς [αἰάζω], ἡ, ὸν, noet: vpednikȣ̆ de nлîns. 2) mîxniчosȣ̆; dȣpeposȣ̆, dȣiosȣ̆.

Αἰανὴς [αἰ], έος (ὁ, ἡ), шi Αἰανὸς, ἡ, όν, noet: = Αἰνός. adȣкъtopȣ̆ de mîxnipe, vpednikȣ̆ de miлъ; tpistȣ̆, nosomoрîtȣ̆. 3) [ἀεὶ] veчnikȣ̆ [de ȣnde

Αἰανῶς, adв: în veчĭ, totdaȣna.

Αἰβοῖ [αἴ, οἴ], intepiek: (de mîxnipe, de nekazȣ̆; de mipape; шi de nлînцepe).

Αἴγαγρος (ὁ, ἡ), kanpъ seлвatikъ. [αἴξ, αἰγός, ἄγριος].

Αἰγανέη [ἡ], noet: Ion: лanчe neste totȣ̆ de fepȣ̆ (чe se asвîpлъ npintp' o кȣpea de kanpъ, шi se întpeвȣinцeazъ лa vînapea kanpeлop seлвatiчe, de ȣnde ĭĭ este шi etimoлoцia). [Αἴξ, αἰγός],

'Αἴγδην [ἀΐσσω], адв: поет: репеде, iуте.
Αἰγέη, ші Αἰγείη, Ion: поет: în локš de Αἰγῆ. [ші
Αἴγειος, α, ον, de капрь. [αἴξ, αἰγός].
Αἰγείρινος, η, ον, de плопš. [din
Αἴγειρος (ἡ), [ἀΐσσω] плопš.
Αἰγειροτόμος (ὁ, ἡ), тъietopš de плопі. [αἴγειρος, τέμνω].
Αἰγειρὼν, ῶνος (ὁ), поет: пъдšpe de плопі. [αἴγειρος].
Αἰγελάτης, ου (ὁ), поет. mînъtopš, пъstopš de капре. [αἴξ, ἐλαύνω].
Αἴγεος, η, ον. Ion: în локš de Αἴγειος.
Αἰγῆ, ῆς (ἡ),(кš întpšn: din Αἰγέη, se înц: δορά, піеле) піеле de капрь. [αἴξ, αἰγός].
Αἰγιαλίτης, ου (ὁ), ші Αἰγιαλῖτις, ιδος (ἡ), цъpmšpeanš, цъpmšpeanкъ. [din
Αἰγιαλὸς (ὁ), [ἀΐσσω, saš ἄγνυμι, ші ἅλς, ἁλός] цъpmš de mape. [de šnde
Αἰγιαλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Αἰγιαλίτης.
Αἰγιβάτης, ου (ὁ), înкъліkъtopš (ronitopš) de капре. 2) чел че пішеште ка капра. [αἴξ, βάω, βαίνω.]
Αἰγίβοσις, εως (ἡ), поет: пъшšпе de капре. [ші
Αἰγιβότης, ου (ὁ), поет: пъstopš de капре. [ші
Αἰγίβοτος (ὁ, ἡ), поет: (локš) пъsšštš de капре; saš de пъsкšt капре. [αἴξ, βόω, βόσκω].
Αἰγίδιον [τὸ], dim: ал лšі Αἴξ, кьпріцъ.
Αἰγιθαλὸς (ὁ), šnš felš de пасъре mînкъtoape de албіне. = кš
Αἴγι(γιν, γισ)θος, ου (ὁ), (везі ші Αἰγοθήλης).
Αἰγίκνημος (ὁ, ἡ), чел кš пічоаре de капрь. [αἴξ, αἰγὸς, κνήμη].
Αἰγικορεὺς, έως (ὁ), поет: [αἴξ, κορέω, saš κορέννυμι] пъstopš (sътšpъtopš) de капре.
Αἰγίλιψ, ιπος (ὁ, ἡ), поет: [αἴξ, λείπω] (локš) апевое de šmблат, pîposš, 'пaлtš, ші de капре пъpъsitš.
Αἴγιλος (ὁ), šnš felš de салчіе плъкšтъ капрелорš ла шînкаре. [αἴξ, αἰγός].
Αἰγιλώπιον (τὸ), dim: ал лšі (3)
Αἰγίλωψ, ωπος, ші (поет:) οπος (ὁ), [αἰγὶς, ὤψ]. šнš felš de opzš, saš овъсš selбatікš. 2) šнš felš de копачіš poditopš de ріndъ de mînкаре. 3) апостемъ (fistšлъ), че se фаче пе dinъšntpš ла коада окішлšі.
Αἰγινόεις, εσσα, εν, поет: боratš de капре. [αἴξ, αἰγός].
Αἰγινομεὺς, έως, ші
Αἰγινόμος (ὁ), пъstopš de капре. [ші
Αἰγίνομος (ὁ, ἡ), поет: пъsкštš de капре. [αἴξ, νέμω].
Αἰγίοχος (ὁ, ἡ), чел че ціпе еціda (везі Αἰγίς). [αἰγίς, ἔχω].
Αἰγίπαν, ανος (ὁ), zešлš Панš, авіпd пічоаре de капрь. [Αἴξ, Πάν».]
Αἰγιπόδης, ου (ὁ), поет: ші
Αἰγίπους, οδος (ὁ, ἡ), чел че аре пічоаре de капрь. [αἴξ, πούς].
Αἰγίπυρος (ὁ), šнš felš de вšріанъ кš fлорі poшii, лъmîiцъ. [αἴξ, πυρός].
Αἰγὶς, ίδος (ἡ), [αἴξ, αἰγός] піеле de капрь. 2) înвръкъminte, saš za de піеле de капрь. 3) (пріич:) înfpiкошатšл sкštš ал лšі Жое, ші ал Мінервеі. 4) [ἀΐσσω] = Καταιγίς. 5) ріціnoasa iniмъ а šнšі felš de врадš, zadъ. 6) о патімъ de окі = 'Αγλίη.
Αἰγίσκος (ὁ), dim: ал лšі Αἴξ, miкš цапš.
Αἰγλάεις, εντος, ші (кš sinк:) Αἰγλᾶς, ἄντος. Dop: în локš de Αἰγλήεις. [din
Αἴγλη (ἡ), поет: [ἀΐσσω, saš 'Αγάλλω]. лšminъ, stpълšчіpe. 2) fъклie; лампъ. 3) (fir:) stpeлšчitъ фашъ, нšme bestitš; mъpeцie. [de šnde
Αἰγλήεις, εντος (εσσα, εν). ші (кš întpšn:) Αἰγλῆς, ῆντος = кš
Αἰγλήτης, ου (ὁ), поет: лšminosš, stpълšчitopš; fšлџеpъtopš; pesпînditopš de лšminъ.
Αἰγλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: лšminosš; лšminъtopš. [αἴγλη, φαίνω].
Αἰγοβάτης, ου (ὁ), = Αἰγιβάτης.
Αἰγοβότας, α (ὁ), Dop: în локš de Αἰγιβότης.
Αἰγίδορος (ὁ, ἡ), чел de піеле de капрь. [αἴξ, αἰγὸς, δορά].
Αἰγοθήλης, ου (ὁ), о пасъре поптоасъ, асемепеа кš pîndšpiка, кape se sokoteште, къ sšџе de ла капре (Лат: Caprimulgus). [αἴξ, θηλή).
Αἰγόκερας, ατος (τὸ), šнš felš de плантъ. каštъ Τῆλις. [ші
Αἰγοκερεὺς, έως (ὁ), поет: ші
Αἰγόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кš коарпе de капрь. 2) (sšвst:) šнš felš de капрь selбatікъ; steaoa Zodiiлор Капрікорпšл. [αἴξ, αἰγὸς, κέρας].
Αἰγοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кš капš de капрь. 2) šнš felš de пасъре. [αἴξ, κεφαλή.]
Αἰγόλεθρος (ὁ), о вšріанъ omopîtoape de капре. [αἴξ, αἰγὸς, ὄλεθρος].
Αἰγομελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кš mъdšлаpe de капрь. [αἴξ, αἰγὸς, μέλος].
Αἰγονόμιον (τὸ), tšpmъ de капре. 2)

локȣ de пъшȣne a капрелор. [din

Αἰγονόμος (ὁ), пъстopȣ de капре. [ші

Αἰγόνομος (ὁ, ἡ), (локȣ) пъскȣтȣ de капре; saȣ îndemînatікȣ, приinчосȣ ла пъшȣne de капре. [αἴξ, αἰγὸς, νέμω].

Αἰγόνυξ, υχος (ὁ, ἡ), каȣтъ Αἰγώνυξ.

Αἰγοπίθηκος (ὁ), ȣnȣ felȣ de maimȣцъ кȣ fiгȣpъ de капръ. [αἴξ, πίθηκος].

Αἰγόπλαστος (ὁ, ἡ), noet: плъсmȣitȣ, saȣ fopmatȣ ка о капръ. [αἴξ, πλάττω].

'Αἰγοπόδης, ου (ὁ), noet: = Αἰγιπόδης.

Αἰγοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ faцъ, o-вpazȣ de капръ. [αἴξ, πρόσωπον].

Αἰγόπυρος (ὁ), каȣтъ Αἰγίπυρος.

Αἰγοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ крачї (пічоаpe) de капръ. [αἴξ, σκέλος].

Αἰγοτριχέω -ῶ, віit: -ήσω. amȣ пъpȣ (лînъ) de капръ. [αἴξ, θρίξ, τριχός].

Αἰγότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), fpeкatȣ (кълкatȣ) de капре. [αἴξ, τρίβω].

Αἰγοφάγος, (ὁ, ἡ), mîнкъторȣ de капре. [αἴξ, φάγω neîntp.]

Αἰγόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кȣ окї de капръ. [αἴξ, ὀφθαλμός].

Αἰγυπιὸς (ὁ), noet: вȣлтȣpȣ. = Γύψ.

Αἰγυλιὸς (ὁ), ȣnȣ felȣ de пасъpe nontoasъ, ȣnȣ soiȣ de вȣîniцъ; (vezї ші Αἰγοθήλης).

Αἰγώνυξ, υχος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ ȣn-гiї de капръ. [αἴξ, ὄνυξ]. [de ȣnde

Αἰγώνυχον (τὸ), ȣnȣ felȣ de вȣpianъ, meiȣ пъсъpeскȣ.

Αἰγωπὸς (ὁ, ἡ), челȣ кȣ окї, saȣ faцъ de капръ. [αἴξ, ὤψ].

'Αΐδας, α saȣ αο (ὁ), Dop: în локȣ de ᾍδης.

Αἰδεῖο, ші Αἴδεο, noet: în локȣ de Αἰδοῦ, поpȣнч: ал лȣї

Αἰδέομαι -οῦμαι, віit: έσομαι, ші noet: -ήσομαι, ші -έσσομαι (nex: ᾐδέσθην, ші tp: de кȣ: ᾔδεσμαι). mъ sfieскȣ, mъ pȣшinezȣ, mъ temȣ mopaлічеште. «Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι». Іл: Н. 2) pesneктezȣ, чinsteскȣ. «Τοὺς φρονιμωτάτους αἰδούμενος, καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους φοβούμενος». Ksen: 3) mъ îndȣnлeкȣ snpe eptape, mъ îввлînzeскȣ, mъ milostiвeскȣ. «Τά δε τ' αἴδεο, καὶ μ' ἐλέησον«. Іл: Х. [αἰδώς].

Αἴδεσθεν, Еол: în локȣ de ᾐδέσθησαν.

Αἰδέσιμος (ὁ, ἡ), атpъгътоpȣ de sfiaлъ, pesneктȣ, simnatie кътpe sine, saȣ pesneктaвiлȣ. 2)=Αἰδήμων. [αἴδεσις]. [de ȣnde

Αἰδεσιμότης (ἡ), pesneктaвilitate.

Αἴδεσις, εως (ἡ), = Αἰδώς.

Αἰδεστὸς, ἡ saȣ ὸς, όν. = Αἰδέσιμος. [din

Αἰδέω -ῶ. віit: έσω (neîntp: акт: ал лȣї Αἰδέομαι, din каpe комnȣсȣл καταιδέω, ші nas: tpe: de кȣ: ᾐδεσμένος sînt în-tpeвȣinцaцї întp' ачеastъ însemnape), miшкȣ snpe sfiaлъ, saȣ pesneктȣ, milъ, simnatie ші челе asemenea; îndȣnлeкȣ snpe eptape, îввлînzeскȣ. [αἰδώς].

'Αΐδεο, Іоn: în локȣ de ᾅδου.

'Αΐδηλος, (ὁ, ἡ,) noet: [ἀ, ἰδεῖν] neapъtatȣ, neвъzȣtȣ, tainiкȣ; nedesлȣшitȣ; neкȣnoskȣtȣ; neanponiatȣ; neaштentatȣ. 2) neînsemnatȣ, nesлъвitȣ. 3) въtъmъ-topȣ; пpъпъditopȣ.

Αἰδημονέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntȣ sfiiчosȣ, pȣшinosȣ. [ші

Αἰδημόνως, adв: кȣ sfiaлъ, pȣшine, modestie (smepenie, кȣmпътate). [ші

Αἰδημοσύνη (ἡ), sfiaлъ, pȣшine, modestie. [din

Αἰδήμων, ονος (ὁ, ἡ), sfiiчosȣ, pȣшinosȣ, neîndpъzneцȣ, modestȣ. «'Ισοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστατος». Aten: [αἰδώς].

'Αϊδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: neвъzȣtȣ, neapъtatȣ. [ἀ, ἰδεῖν].

'Αΐδης ου (ὁ), noet: în локȣ de ᾍδης.

Αἰδήσιμος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de Αἰδέσιμος.

"Αϊδι, noet: în локȣ de ᾍδῃ, dat: ал лȣї ᾍδης.

'Αΐδιος [ἀεὶ], α, saȣ ος, ον. de totdaȣna, вечniкȣ. [de ȣnde

'Αϊδιότης (ἡ), вечnічіe. [ші

'Αϊδίως, adв: în вечіe.

'Αϊδιὴς, έος, ші

'Αϊδιὸς, οῦ (ὁ, ἡ), noet: = 'Αϊδὴς, neвъzȣtȣ.

Αἰδοῖος (ὁ, ἡ), (компаp: -ότερος, ші -έστερος, -ότατος, ші -έστατος) noet: [αἰδώς], = Αἰδέσιμος. 2) = Αἰδήμων, «Κακὸν δ' αἰδοῖος ἀλήτης. Od: ‖ (sȣвst): Αἰδοῖον (τὸ), ші im: Αἰδοῖα (τὰ), пъpцiлe пъскъtoape. [de ȣnde

Αἰδοιώδης, εος (ὁ, ἡ), каpe ape чева pesneктaвiлȣ, ші кam însȣflъ pȣшine, ші sfiaлъ.

Αἴδομαι, noet: în локȣ de Αἰδέομαι.

"Αϊδος, noet: în локȣ de ᾍδου, цen: ал лȣї ᾍδης.

"Αϊδόσδε, ші (întp' ȣna) ἀϊδόσδε, noet: în локȣ de ἐς ᾅδου (se înцeл: οἶκον, saȣ τόπον).

'Αϊδοφοίτης, ου (ὁ), чел че mepцe des în iadȣ. [ἀΐδης, φοιτάω].

Αἰδόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ sim-цimîntȣ, saȣ disnosiцie de modestie,

ші simпatie (smepitŏ ші miлosŏ). [αἰδώς, φρήν].

'Αϊδρείη, ші 'Αϊδρηΐη (ἡ), Ion: în лoкŏ de 'Αϊδρία.

'Αϊδρήεις, εσσα, εν, = (maĭ noŏъ pefopmaцie a лŏĭ) Ἄϊδρις.

'Αϊδρία (ἡ), neштiinцъ, neчepкape. [din

Ἄϊδρις, ιος ші εος (ὁ, ἡ), noet: neштiitopŏ, neînвъцatŏ; neчepкatŏ, fъpъ idee de чeвa. [ἀ, ἴδρις].

'Αϊδροδίκης, ου (ὁ), ші

'Αϊδρόδικος (ὁ, ἡ), neкŏnoskъtopŏ de dpeптate, nedpeптŏ, neлeцiŏitŏ, seлвatiкŏ. «Θῆρας 'Αϊδροδίκας». Пind: [ἄϊδρις, δίκη].

'Αϊδροσύνη (ἡ), noet: = 'Αϊδρία.

'Αΐδρυτος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de 'Ανίδρυτος.

Αἰδῶ, aк: sinг: aл лŏĭ Αἰδώς.

'Αΐδων, ωνος, ші

'Αϊδω(δο)νεὺς, έος, ші Ion: ῆος, noet: Zeŏл iadŏлŏĭ (Плŏtonŏ). [ші

'Αϊδώνιος (ὁ, ἡ), noet: кŏвiĭnчosŏ iadŏлŏĭ, saŏ zeŏлŏĭ iadŏлŏĭ. [ἀΐδης].

Αἰδὼς, όος -οῦς (ἡ), [ἀ, ἰδεῖν, a nŏ вedea, fiind къ sfiaлa oпpeштe вedepea). sfiiaлъ, pŏшine. «Αἰδὼς, 'Αργεῖοι». Iл: E. 2) simцipe, iŏвipe de чinste; mopaлъ fpiкъ de чeлe пъpŏte, saŏ în fiinцъ neчinstite лŏкpŏpĭ. «Αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ». Iл: O. 3) smepenie; кŏmпъtate, modestie. «'Επί τοι πρέπει, γύναι, ὄμμασιν αἰδὼς καὶ χάρις. Om: Imn: 4) pesпeктŏ. «Ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰδοῦς τεύξῃ». Ksen: 5) ŏmiлipe sпpe eptape, кomпъtimipe. «Λυκοσουρεῦσι δὲ ἀπειθήσασιν ἐγένοντο ὅμως παρὰ τῶν 'Αρκάδων αἰδὼς Δήμητρος ἕνεκα». Пaŏs: 6) = Αἰδοῖα, mъdŏлapeлe чeлe askŏпse. «Χλαῖνάν τ' ἠ δὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει». Iл: B.

'Αϊδῶς, adв: пe nевъzŏte. [ἀϊδής].

Αἰεθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de 'Αειθαλής.

Αἰεὶ, Ion: în лoкŏ de 'Αεί.

Αἰειγενέτης, ου (ὁ), noet: în лoкŏ de 'Αειγενέτης.

Αἰείκοτε Ion: în лoкŏ de 'Αείποτε.

Αἰειτὸς, Ion: noet: în лoкŏ de 'Αετός.

Αἰέλουρος (ὁ, ші ἡ), Ion: în лoкŏ de Αἴλουρος.

Αἰὲν, noet: în лoкŏ de 'Αεί.

Αἰένυπνος (ὁ, ἡ), noet: totdaŏna adopmitŏ. [αἰὲν, ὕπνος].

Αἰὲς, Dop: în лoкŏ de 'Αεί.

Αἰετηδὸν, adв: noet: кa вŏлtŏpŏл. [ші

Αἰετιαῖος, α, ον, ші

Αἰετόεις, εσσα, εν, noet: кŏвiinчosŏ лa вŏлtŏpŏ; saŏ лa кoama кaseĭ. [din

Αἰετὸς (ὁ), noet: în лoкŏ de 'Αετός.

Αἰζήεις; εσσα, εν, ші

Αἰζήϊος, ші

Αἰζηὸς (ὁ, ἡ), noet: [ἀεὶ, ζέω], tînъpŏ (aл къpŏia sînцe fepвe), цeanъnŏ; demtentŏ, aцepŏ, вioiŏ. «Πρόμαχος αἰζήεις». At: вepde, în fлoapea sa. «Βλάστημα αἰζάεν». Esix: влъstapŏ вîptosŏ.

Αἰηνὴς, έος (ὁ, ἡ), în лoкŏ de αἰανής.

Αἰήτης, ου (ὁ), noet: în лoкŏ de 'Αήτης.

Αἴητος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de Ἄητος.

Αἰητὸς, Dop: în лoкŏ de 'Αετός.

Αἴθ' (în aпoк:) noet: în лoкŏ de Αἴθε, Αἴτε.

Αἰθάλεος, ші Αἰθαλέος, α, ον, noet: apsŏ, nîpлitŏ de foкŏ, saŏ de sпŏzъ. 2) apzъtopŏ. [din

Αἰθάλη (ἡ), [αἴθω] sпŏzъ; fŏninцene. (вezĭ ші ἀσβόλη, ші λιγνύς).

Αἰθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Αἰθαλέος.

'Αϊθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de 'Αειθαλής.

Αἰθαλίων, ωνος (ὁ), nerpitŏ de apsŏpъ, nîpлitŏ (eпit: aл гpeepeлŏĭ). [ші

Αἰθαλόεις, εσσα, εν, noet: = Αἰθαλέος. [din

Αἴθαλος (ὁ, ἡ), noet: = Αἰθάλεος. 2) (sŏвst) = Αἰθάλη. [de ŏnde

Αἰθαλόω -ῶ, вiit: -ώσω. nerpeskŏ чeвa npin foкŏ. 2) apzŏ, faкŏ чeвa чenŏшъ. 3) пpefaкŏ чeвa în fŏninцene. «Ἕως ἂν αἰθαλώσῃς λιγνὺν αὐτάρκη». Disкp: [ші

Αἰθαλώδης, εος (ὁ, ἡ), nerpitŏ de foкŏ кa fŏninцenea. [ші

Αἰθαλωτὸς, ἡ, ὸν, apsŏ, nîpлitŏ de foкŏ, saŏ de sпŏzъ; пpefъкŏtŏ în sпŏzъ, ші чenŏшъ.

Αἰθᾶν, Dop: în лoкŏ de Αἰθῶν, цen: im: fem: aл лŏĭ Αἰθός.

Αἴθε, кoniŏnк: Dop: ші noet: în лoкŏ de Εἴθε.

Αἰθερεμβατέω -ῶ, вiit: ήσω. = Αἰθεροβατῶ. [αἰθὴρ, ἐν, βατέω].

Αἰθέριος, α ші ος, ον, чeл în etepŏ, saŏ din etepŏ, (въzdŏxŏ, aepŏ); чepeskŏ. [αἰθήρ]. [de ŏnde

Αἰθεριώδης, εος (ὁ, ἡ), = Αἰθερώδης. [ші

Αἰθερίως, adв: 'пaлt, în въzdŏxŏ, în aepŏ.

Αἰθεροβατέω -ῶ, вiit: -ήσω. ŏmвлŏ în въzdŏxŏ, în aepŏ. [αἰθὴρ, βατέω].

Αἰθεροβόσκης, ου (ὁ), tpъitopŏ, лoкŏitopŏ în etepŏ, în aepŏ. [αἰθὴρ, βόσκω].

Αἰθεροδρόμος (ὁ, ἡ), кom: aлepгъtopŏ, кŏpiepŏ în aepŏ. [αἰθὴρ, δρόμος].

Αἰθεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка етерꙋл, въздꙋхꙋл ла фаꙉъ. [αἰθὴρ, εἶδος].
Αἰθερολογέω -ῶ, віit: -ήσω. ком: ворбескꙋ desupe етерꙋ, ші челе dintp' інсꙋл. [din
Αἰθερολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште desupe етерꙋ, astpономꙋ. [αἰθὴρ, λόγος].
Αἰθερονόμος (ὁ, ἡ), поет: петрекътоpꙋ ін етерꙋ. [αἰθὴρ, νέμομαι].
Αἰθερόπλαγκτος (ὁ, ἡ), поет: рътъчітꙋ ін етерꙋ. [αἰθὴρ, πλάζομαι].
Αἰθερώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка етерꙋл.
Αἰθήεις, εσσα, εν, поет: = Αἰθαλέος.
Αἰθὴρ [αἴθω, ἀὴρ], έρος (ὁ, ші поет: ἡ), аерꙋл de neste atmosferъ foapte 'налтꙋ, ші кꙋратꙋ; черꙋл, ꙋnde локꙋіаꙋ Zeiĭ; ші кіар atmosferікꙋл аерꙋ. «Αἰθὴρ ὑγρὰ, ψυχρὰ ші ч.л.:» 2) сенінꙋл, кꙋрата лꙋмінъ а черꙋлꙋі. «Οὐρανόθεν δ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ. Іл: П:
Αἰθόλιξ, ικος (ἡ), = Αἰθύλιξ.
Αἰθοπία (ἡ), чea кꙋ фаꙉъ негрітъ de soape; негрічоасъ (епіт: ал Dianeĭ). [αἴθω, ὄψ, ὀπός].
Αἰθὸς, ἡ, όν. арsꙋ, негрітꙋ de soape, саꙋ de фокꙋ; негрічосꙋ. 2) лꙋмінесꙋ, фокосꙋ, стрелꙋчітꙋ. «'Ασπίδος αἰθᾶς». Пінd: [ші
Αἶθος, εος -ους (τὸ, ші ὁ), поет: арsꙋръ; фокꙋ; стрелꙋчіре. [αἴθω].
Αἴθουσα (ἡ), (прінч:) fem: партч: ал лꙋі Αἴθω. 2) (sꙋbst:, se інцел: στοά) предворꙋ вълꙋтꙋ, саꙋ арsꙋ de soape (fiind къ обічнꙋіаꙋ а'л фаче кътре песъріtꙋ, саꙋ міазъ-zi); салъ, салонꙋ (ла чеĭ de акꙋм). (везĭ ші Αἴθριος).
Αἶθοψ, οπος (ὁ, ἡ), арsꙋ ла фаꙉъ; (прін ꙋрм:) негрꙋ, лꙋчіосꙋ. 2) арзътоpꙋ, саꙋ негрітоpꙋ de фаꙉъ. 3) інфокатꙋ, стрълꙋчітоpꙋ. везĭ ші Αἴθων. [αἴθω, ὤψ].
Αἴθρα [αἰθὴρ], ας (ἡ), сенінꙋ, черꙋ кꙋратꙋ ші фъръ норĭ. «Ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος, ποίησον δ' αἴθρην». Іл: Р. 2) ръкоаре; аерꙋ рече кꙋ брꙋмъ.
Αἴθρανος (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de мангалꙋ інкълzітоpꙋ de пічоаре (тꙋрчеште tandꙋрꙋ, франц: chaufferette).
Αἴθρη (ἡ), Іон: ші Ат: ін локꙋ de Αἴθρα.
Αἰθρηγενέτης, ου (ὁ), ші
Αἰθρηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: (епіт: ал крівъцꙋлꙋĭ) нъскꙋтꙋ, продꙋсꙋ din етерꙋ; ші (акт:) продꙋкътоpꙋ de сенінꙋ, саꙋ фрігꙋ ші брꙋмъ. [αἴθρη, γείνω].
Αἰθρήεις, εσσα, εν, поет: ін локꙋ de Αἴθριος. [ші

Αἰθρία (ἡ), = Αἴθρη. [ші
Αἰθριάζω (ιάω), віit: άσω. екsпꙋіꙋ чева афаръ ла аерꙋ ін въздꙋхꙋ. 2) (неꙋt:) петрекꙋ афаръ sꙋbt черꙋ, ін фрігꙋ, фъръ інвълітоаре. 3) (ꙋніпер:) сенінеазъ, se фаче сенінꙋ. «Αἰθριάζειν τὸν ἀέρα». Apist: [ші
Αἴθρινος (ὁ, ἡ), = Αἴθριος.
Αἰθριοκοιτέω -ῶ, віit: -ήσω. мъ кꙋлкꙋ афаръ sꙋbt въздꙋхꙋ, ла ръкоаре. [αἴθριος, κοίτη].
Αἴθριος, α ші ος, ον. кꙋратꙋ, сенінosꙋ, ненорosꙋ. 2) екsпꙋсꙋ ін аерꙋ. фъкꙋтꙋ пе време сенінoасъ; рече, інгецатꙋ. || (неꙋt:) Αἴθριον (τὸ), предворꙋл векілор Романĭ нꙋмітꙋ лат: Atrium. [αἴθρη].
Αἰθροβατέω-ῶ, віit: -ήσω.= Αἰθεροβατέω. [din
Αἰθροβάτης, ου (ὁ), ꙋмблътоpꙋ ін етерꙋ, ін аерꙋ, аеробатꙋ. [αἴθρα, βατὴς].
Αἰθροδόνητος (ὁ, ἡ), поет: чел че se клетінъ ін етерꙋ, ін аерꙋ. [αἴθρη, δονέω].
Αἰθροπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Αἰθερόπλαγκτος. [αἴθρη, πλάνη].
Αἰθροπολεύω (έω -ῶ), віit: -εύσω (-ήσω), поет: = Αἰθεροβατέω -ῶ. [αἴθρη, πόλος].
Αἶθρος (ὁ), поет: фрігꙋл dimineцеĭ; аерꙋ рецосꙋ; брꙋмъ. [αἴθρη].
Αἴθυγμα (τὸ), поет: [Αἰθύσσω] інтърітаре de флакъръ sꙋфлатъ. 2) лꙋчіре de лꙋмінosꙋ трꙋпꙋ мішкатꙋ. 3) скінтеіере. 4) кърбꙋне інвълітꙋ de аціцат фокꙋл; (de ꙋnde 5) (фіг:) zꙋдъріре, індемнꙋ, прічінъ інтърітътоаре. «Εὐνοίας αἰθύγματα». Плв:
Αἴθυια (ἡ), [αἴθω, пентрꙋ неагра sa фаꙉъ] о пасъре de апъ (кꙋфꙋndътоаре), bodірлъꙋ, саꙋ лешіцъ.
Αἰθυιόθρεπτος (ὁ, ἡ), хрънітꙋ кꙋ пъсърĭ αἴθυιαι; саꙋ тръітꙋ ін апъ ка αἴθυια; пескарꙋ. [αἴθυια, τρέφομαι].
Αἰθυκτὴρ (ὁ, ἡ), поет: [αἰθύσσω] репезічосꙋ, іute саꙋ лесне мішкатꙋ.
Αἰθυλικώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о въшікꙋцъ de арsꙋръ. [din
Αἰθύλιξ [αἴθω], ικος (ἡ), въшікъ а пеліцеĭ din арsꙋръ.
Αἰθύσσω, [αἴθω] віit: -ύξω. поет: аціцꙋ, апрінзꙋ; (фіг:) індемнꙋ, інтърітꙋ. || (неꙋt:) мъ апрінзꙋ; лꙋческꙋ; скінтеіезꙋ; (фіг:) мъ інтърітꙋ, мъ апрінзꙋ; пъвълескꙋ.
Αἴθω, (прел: ἦθον, ші маĭ мꙋлтꙋ нꙋ), апрінзꙋ; арзꙋ, інфлъкърезꙋ. «Πῦρ αἴθειν». Ep: (ші фіг:) «Χόλον αἴθειν». Аналект: || (nestp:) арзꙋ; лꙋмінезꙋ; лꙋческꙋ. «Λαμπτῆρες οὐκέτ' ἦθον. Sof: || (пас:) мъ апрінзꙋ,

mъ apzŏ. «Τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα». Ep:

Αἴθων, οντος, (ουσα, ον). партч: ал лŏї Αἴθω.

Αἴθων, ονος (ὁ), поеt: [αἴθω]. apzъtopŏ, înfлъкъpъtopŏ. «Κεραυνὸς (λιμὸς)—». 2) fokosŏ, skînteietopŏ, лŏчiosŏ. «Σίδηρος (Τρίπους, Λέβης, ші ч. л:)—». 3) apsŏ, negritŏ de fокŏ, saŏ de fŏmŏ; apsŏ de soape; negpiчiosŏ; saŏ (ŏne opї) рошŏ, бълanŏ; (fir:) ръбdъtopŏ, bîptosŏ. 4) iste; fepbinte; pepeziчiosŏ; aktiвŏ, aџepŏ. «Αἴθων ἀνήρ». Sof:

Αἶκα, konisnкџ: Dop: în локŏ de Ἐάν.

Αἰκάλλω, biit: αλῶ. лiпгŏшeskŏ, mîngîїŏ; înbeseлeskŏ.

Αἴκε, ші (maї 'nainte de вокале) Αἴκεν, konisnкџ: noet: în локŏ de Ἐάν.

Αἰκέλιος, (ὁ, ἡ), поеt: în локŏ de Ἀεικέλιος.

Ἄϊκες (αἱ), кaŏtъ αἴξ.

Ἀϊκὴ (ἡ), поеt: [ἀΐσσω] mішкаpe, sъpitŏpъ pepede.

Ἀϊκής, ші Αἰκής, έος (ὁ, ἡ), поеt:=Ἀεικής.

Αἰκία (ἡ), [ἀεική] pъŏ tpatamentŏ; okъpîpe, nечinstipe; бътaie; pъпipe, ші ч.л: 2) nenopoчipe; tікълошie. [de ŏnde

Αἰκίζω, biit: ίσω. tpaktezŏ пe чinеba pъŏ; (nечinsteskŏ; batŏ; pъпeskŏ). «Νεκρὸν—». чiŏnteskŏ, saŏ îї taiŏ mъdŏлapeлe sпpe batжокоpъ. «Τὰ χωρία —». ле taiŏ konaчiї. [de ŏnde

Αἴκισμα (τὸ), ші

Αἰκισμὸς (ὁ), ловitŏpъ, бътaie; pъпipe; nечinstipe. [ші

Αἰκιστής, οῦ (ὁ), ші Αἰκίστρια (ἡ), nечinstitopŏ; ловitopŏ; pъпitopŏ. [de ŏnde.

Αἰκιστικός, ἡ, ὸν, аплекatŏ, disnŏsŏ sпpe a бътъma, a nечinsti, ші ч.л: 2) чеea че se faче în feлŏ de nечinste, че se dedŏче ла nечinstipe.

Αἰκιστὸς, ἡ, ὸν, бînŏitŏ de nечinstipe, бътaie, ші ч.л: saŏ чeл че se поate бînŏi în op че кipŏ. [αἰκίζομαι].

Ἀϊκτὴρ (ὁ), поеt: пъбълitopŏ; pepeziчiosŏ. [ἀΐσσω].

Ἄϊκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἱκνοῦμαι] neажŏnsŏ, neaпpoпiatŏ =Ἀνέφικτος.

Ἀϊκῶς, ші Αἰκῶς, adб: поеt: =Ἀεικῶς.

Αἴλινος (ὁ, ἡ), [αἴ, λῖνος, вeзї zічеpea]. tîngŏiosŏ, плîngepoŏ, жалniкŏ. || (sŏbst:) kîntiкŏ tîngŏiosŏ, жълipe.

Αἰλούριος (ὁ), ŏnŏ feлŏ de бŏpianъ, че se mъninкъ de kotoiŏл seлбatiкŏ. [Αἴλουρος]. (вeзї ἄσαρον).

Αἰλουρόμορφος (ὁ ἡ), чeл кŏ faџъ de kotoiŏ seлбatiкŏ. [αἴλουρος, μορφή].

Αἴλουρος (ὁ), [αἰόλος, οὐρά, пentpŏ шеpпŏita mішкаpe a koadeї лŏї] kotoiŏ seлбatiкŏ. (ла чеї пої 2) бeбepiџъ.

Αἷμα (τὸ), sînџe, «Αἵματος ἔμπλεως». Лŏч: 2) (fir:) omopŏ «Ἐφ' αἵματι φεύγειν». Dem: a se пîpî пentpŏ omopŏ. 3) pŏdenie (maї кŏ sea:) din sînџe. «Πρὸς αἵματος. saŏ Ἐν αἵματι εἶναί τινι». a fi pŏdъ кŏ чinеba. 4) neamŏ, opiџinъ. «Ταύτης τε γενεῆς καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.» Il: Z. Υ. 5) (pap ші поеt:) кŏџitŏ sînџepatŏ». Νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων. «Sof:

Αἱμακο(κου)ρία (ἡ), (maї кŏ sea: ла îm:) [αἷμα, κορέννυμι] жеptfъ пentpŏ mopџї. (maї mŏлt ла Беоџieniї ші Dopieniї).

Αἱμακτὸς, ἡ, όν, sînџepatŏ. [αἱμάττω].

Αἱμαλέος, α, ον, поеt: sînџepoŏ. [αἷμα].

Αἱμαλωπὶς, ίδος (ἡ), sînџe кŏ matepie пŏpoioasъ stpînsъ din întîmплape în okї. [din

Αἱμάλωψ [αἱμαλέος, ὤψ, saŏ μώλωψ], ωπος (ὁ), чeл че ape sînџe în okї, (чeл че пъtimeшte de Αἱμαλωπὶς); sînџepoŏ. 2)=Αἱμαλωπὶς, ші μώλωψ. 3) sînџe stpikatŏ.

Αἱμαποσία (ἡ), =Αἱματοποσία.

Αἱμὰς, άδος (ἡ), înбîлшŏгatъ бъpsape de sînџe. [αἷμα].

Αἱμασιὰ, (ἡ), [αἱμὸς, saŏ αἱμάσσω] îngpъdipe de mъpъчinї; saŏ ші de пietpe ші къpъmizї. «Αἱμασιὴν πλίνθων ὀπτέων». Ep: [de ŏnde

Αἱμασιώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кa o îngpъdipe.

Αἱμάσσω, biit: άξω. sînџepezŏ. 2) sîntŏ sînџepatŏ; saŏ poшŏ кa sînџeлe. [αἷμα].

Αἱματεκχυσία (ἡ), (Skp:) бъpsape de sînџe. [αἷμα, ἐκ, χέω].

Αἱματηρὸς, ά, ὸν, поеt: sînџepatiкŏ. = Αἱματόεις. [αἷμα, -τος].

Αἱματηφόρος, (ὁ, ἡ), adŏкътopŏ, пpiчinŏitopŏ de бъpsape de sînџe, de ŭжŏngiepe. [αἷμα, φέρω].

Αἱματία, (ἡ), zeama чеa neagpъ a Лaчedemonenилоp, че se faчеa кŏ sînџe. [ші

Αἱματικὸς, ші (pap) Αἱμάτινος, η, ον, = Αἱματώδης. [ші

Αἱμάτιον (τὸ), Dim: ал лŏї αἷμα, sînџiшopŏ, пŏџinŏ sînџe. [ші

Αἱματίτης, ου (ὁ), ші Αἱματῖτις, ιδος (ἡ), кŏбiinчosŏ ла (asemenea, saŏ fъкŏtŏ кŏ) sînџe. «Αἱματίτης λίθος, saŏ (nŏmaї) αἱματίτης». пiatpa ematostatŏл. «Αἱματῖτις φλέψ». бîna sînџeлŏї. «Χορδὴ αἱματῖτις» kîpnatŏ fъкŏtŏ кŏ sînџe. [αἷμα].

Αἱματοδόχος (ὁ, ἡ), =Αἱμοδόχος.

Αἱματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ìn feлsл sìnцелsì, asemenea кs sìnцеле. [αἷμα, εἶδος).

Αἱματόεις, εσσα, εν, noet: sìnцеpatiкs. [αἷμα].

Αἱματολειχὸς (ὁ, ἡ), лìnгъtopš de sìnце. [αἷμα, λείχω].

Αἱματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, fъкъtopš de sìnце. [αἷμα, ποιέω].

Αἱματοποσία (ἡ), вере de sìnце. [шi

Αἱματοποτέω -ῶ, biit: -ήσω. веаš sìnце. [din

Αἱματοπότης, ου (ὁ), въstopš de sìnце. [αἷμα, πίνω].

Αἱματοῤῥόφος (ὁ, ἡ), sopвitopš de sìnце. [αἷμα, ῥοφέω].

Αἱματόῤῥυτος (ὁ, ἡ), noet: (αἷμα, ῥέω]. =кs

Αἱματοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че'ì пiкъ sìnце, moiatš ìn sìnце. [αἷμα, στάζω].

Αἱματοσφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), ìnжsnгiatš, ìnneкatš ìn sìnцеле sъš; saš (din гpeшалъ) ìn лoкš de Αἱματοσταγής. [αἷμα, σφάζω].

Αἱματόφυρτος (ὁ, ἡ), noet: fpъmìntatš, amestекatš, saš mìnжitš кs sìnце. [αἷμα, φύρομαι].

Αἱματοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), кape se вsкspъ de sìnце, setosš de sìnце. [αἷμα, χαίρω].

Αἱματόω-ῶ, biit: -ώσω, sìnцеpezš, mìnжesкš кs sìnце. 2) npelaкš ìn sìnце. «Αἱματοῦται ἡ τροφή». Гал: [шi

Αἱματώδης, εος (ὁ, ἡ), sìnцеposš; npiчinsitš din sìnце; asemenea (saš amestекatš) кs sìnце. [αἷμα].

Αἱματωπὸς (ὁ, ἡ), чел кs oкì de sìnце, adiкъ кs къsлъtspъ de sчiгъtopš. [αἷμα, ὤψ].

Αἱμάτωσις, εως (ἡ), sìnцеpape. 2) npefaчеpe ìn sìnце. [αἱματόω].

Αἱματὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet:=Αἱματωπός.

Αἱμηπότης, ου (ὁ), noet: Ion: ìn лoкš de Αἱματοπότης.

Αἱμηρὸς, ὰ, ὸν, noet:=Αἱματηρός.

Αἱμοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: гpeš de msлts sìnце. [αἷμα, βάρος].

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ), minкъtopš de sìnце; хpъnitš кs кърnsрì кpsde. 2) (fir:) isвitopš de a въpsa sìnце, aплеkatš ла omopsрì. [αἷμα, βορά].

Αἱμοδιαιτέω -ῶ, biit: -ήσω. mъnìnкš кapne кpsdъ, шi sìnцеpatъ. [αἷμα, δίαιτα].

Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ), setosš de sìnце. [αἷμα, δίψα].

Αἱμοδόχος (ὁ, ἡ), (npiнч: вasš) npiiмi-topš de sìnце, adiкъ de a пsne sìnце ìntp' ìnssл. [αἷμα, δέχομαι].

Αἱμομίκτης, ου (ὁ), amestекътopš de sìnце, adiкъ чел че se ìnnpesnъ кs din sìnце psdъ a sa. [αἷμα, μίγνυμι]. [de snde

Αἱμομιξία (ἡ), amestекаpe de sìnце; saš кpima de aчеastъ neлeцisipe.

Αἱμοποσία (ἡ), =Αἱματοποσία.

Αἱμοπό(πώ)της, ου (ὁ), шi Αἱμοπό(πῶ)τις, ιδος (ἡ), = Αἱματοπότης.

Αἱμο(μά)πτυσις, εως (ἡ), sкsìnape de sìnце (natimъ).

Αἱμοπτυϊκὸς, ἡ, ὸν, пъtimaшš de sкsìnape de sìnце. [αἷμα, πτύω].

Αἱμοῤῥαγέω -ῶ, biit: ήσω. пъtimesкš de emopaцie. (кspцеpe de sìnце). [din

Αἱμοῤῥαγής, εος (ὁ, ἡ), пъtimaшš de emopaцie. [αἷμα, ῥήγνυμι]. [de snde

Αἱμοῤῥαγία, (ἡ), emopaцie, pepede кspцеpe de sìnце. (natimъ). [шi

Αἱμοῤῥαγικὸς, ἡ, ὸν, sпsšš ла emopaцie.

Αἱμόῤῥαντος (ὁ, ἡ), noet: stponitš кs sìnце. [αἷμα, ῥαίνω].

Αἱμοῤῥοέω -ῶ, biit: ήσω. пъtimesкš de кspцеpe de sìnце. [шi

Αἱμόῤῥοια (ἡ), emopoie, кspцеpe de sìnце. (natimъ). [de snde

Αἱμοῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, sпsšš ла кspцеpe de sìnце; 2) adsкъtopš de emopoie. [шi

Αἱμοῤῥοῒς, ΐδος (ἡ), emopoidš, snš felš de шapпe, a къpsia msшкъtspъ npiчinsieшte цепералъ emopoie. 2) snš felš de meлкš de mape. 3) (maì кs seamъ ла ìm:) Αἱμοῤῥοΐδες (se ìnцел: φλέβες, bine, npin кape кspце din вpeme ìn вpeme sìnце), tpìnжì. «Αἱμοῤῥοῒς ἥ τε ἐν ταῖς ῥισὶ, καὶ ἡ περὶ τὴν ἕδραν, καὶ ἡ τῶν καταμηνίων· καὶ γὰρ καὶ αὕτη αἱμοῤῥοῒς ἐστίν.» Apist: [din

Αἱμόῤῥοος -ους, (ὁ, ἡ), пъtimaшš de emopoie. 2) =Αἱμόῤῥυτος. 3) (sвst:) = Αἱμοῤῥοῒς (шapпe). [αἷμα, ῥόος-οῦς]. [de snde

Αἱμοῤῥοώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din felsл шъpniлop emopoizì. 2) чел de temnepamentš tpìnжosš.

Αἱμόῤῥυτος (ὁ, ἡ), =Αἱματόῤῥυτος.

Αἱμὸς, saš Αἶμος (ὁ), noet: (ìn цеn:) op че лsкps asкsцitš, вìpfosš, npeкsms rìmne, ланче, aкš шi ч.л: 2) пsdspe, тъpъчiniшš. [αἷμα, ìn ìnsem: de кsцitš. Sof:]

Αἱμοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Αἱματοσταγής.

Αἱμοφόρυκτος, шi Αἱμόφυρτος (ὁ, ἡ), = Αἱματόφυρτος, sìnцеpatš; шi sìnцеpъtopš. [αἷμα, φορύσσω].

Αἱμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), = Αἱματοχαρής.

Αἱμόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кв faцъ рошіе ка sînџеле. [αἷμα, χρόος -οῦς].

Αἱμυλία (ἡ), пвртаре dвлче, lîngвшitoare, îndatорътоаре. [шi

Αἱμύλιος (ὁ, ἡ), поеt: = [Αἱμύλος].

Αἱμυλομήτης, [αἱμύλος, μῆτις] în локв de

Αἱμυλόμυθος (ὁ, ἡ), dвлче ворвitорв. [αἱμύλος, μῦθος].

Αἱμυλοπλόκος (ὁ, ἡ), =Δολοπλόκος. [αἱμύλος, πλέκω].

Αἱμύλος [αἱμὸς], ἡ, ον, ацерв, dвлче (saв amъџitорв, atрътъторв) în ворвiре.

Αἱμωδέω -ῶ, [αἱμὸς, ὀδοὺς] виit. -ήσω. шi se stрепеzеsк, amорџеsк dinџiї (mînкînd, saв възînd пе алџiї mînкînd акрв). «Αἱμωδιῶμεν γὰρ τοὺς ὀξὺ δρῶντες ἐσθίοντας». Аpist: «Μύλης τριφθείσης πρὸς ἑαυτὴν ὀδόντες ἡμώδησαν». Іпокр: [de вnde

Αἱμωδία (ἡ), шi

Αἱμωδιασμὸς (ὁ), stрепъzire, amорџire de dinџї. [din

Αἱμωδιάω -ῶ, виit: -άσω. = Αἱμωδέω.

Αἵμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: în локв de Δαίμων, saв Δαήμων, (кв џеп:) шtiiтoрв (кв черкаре, idее) de чева.

Αἵμων ονος (ὁ, ἡ), поеt: în локв de Αἱματώδης.

Αἱμωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: în локв de Αἱματωπός.

Αἰναρέτης, ου (ὁ), поеt: виteazв sпре ръвл алtора. [αἰνὸς, ἀρετή].

Αἰνείω, поеt: în локв de Αἰνέω.

Αἴνεσις, εως (ἡ), поеt: лъвdаре. [шi

Αἰνέτης, ου (ὁ), поеt: лъвdъtорв. [шi

Αἰνετὸς, ἡ, ὸν, лъвdatв, de лаvdъ. [din

Αἰνέω -ῶ [αἶνος], виit: -έσω, шi поеt: ήσω. лаvdв. 2) = συναινῶ, înкввiinџеzв, шъ învoiеsкв. 3)повъџвiеsкв. 4) (рар) ziкв. 5) fъгъdвiеsкв. 6) пропвiв. 7) іъгъdвiеsкв, шъ леапъdв de чева кв кiпв fрвmosв, политiкв.

Αἴνη (ἡ), Іоп: in локв de Αἶνος, лаvdъ. 2) pенвmе, slавъ.

Αἴνημι, Еол: поеt: în локв de Αἰνέω.

Αἰνήσαισαν, Беоt: în локв de Αἰνήσαιεν.

Αἰνῆσιν, поеt: Іоп: în локв de Αἰναῖς, dat: іm: ал лвї Αἰνή.

Αἰνητὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локв de Αἰνετός.

Αἴνιγμα(τὸ), enirmъ, ґiчitоаре; алегоріе; (кввîntв, întрв каре алta se ziче, шi алta se înџелеџе). [αἰνίττομαι]. [de вnde

Αἰνιγματίας, ου (ὁ), чел че ворвеште întвnекаt, шi аневое de înџелеs. [шi

Αἰνιγματίζομαι, виit: -ίσομαι. ворвеsкв întвnекаt, enirmatiк; пропвiв ґiчitорї. [шi

Αἰνιγματικὸς, ἡ, ὸν, = Αἰνιγματώδης. [шi

Αἰνιγματιστὴς, οῦ (ὁ), = Αἰνιγματίας. [шi

Αἰνιγματώδης, εος (ὁ, ἡ), enirmatiкв, saв esпрimatв întвnекаt. [de вnde

Αἰνιγματωδῶς, adв: кв кiпв enirmatiкв, ґiчitоpеште.

Αἰνιγμὸς (ὁ), = Αἴνιγμα.

Αἰνίζομαι, виit: -ίσομαι, поеt: în локв de Αἰνέω.

Αἰνικτὴρ, поеt: шi Αἰνικτὴς, οῦ (ὁ), чел че ворвеште enirmatiк; saв пропвне enirme, ґiчitорї. [de вnde

Αἰνικτηρίως, adв: = Αἰνιγματωδῶς, шi Αἰνιγματικῶς, ґiчitоpеште. [шi

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, = Αἰνιγματώδης, пеînџелеsв, ка о ґiчitоаре. [din

Αἰνίσσο(ττο)μαι, [αἶνος, saв αἰνὸς]. виit: -ίξομαι. ворвеsкв enirmatiк, алегорік, аневое de ґiчit înџелеsвл.

Αἰνοβάκχευτος (ὁ, ἡ), поеt: гроzав înfвріаtв; tаре копріnsв de întвsiasmв ваkantiкв. [αἰνὸς, βακχεύω].

Αἰνοβίης, ου (ὁ), поеt: Іоп: гроzавв în вitежiа sа, foарte виteazв. [αἶνος, βία].

Αἰνόγαμος (ὁ, ἡ), поеt: пепорочiтв în къsъtоріе. [αἰνὸς, γάμος].

Αἰνογένειος (ὁ, ἡ), поеt: гроzавв ла варвъ (saв шiгълчї, шi dinџї). [αἰνὸς, γένειον].

Αἰνοδότειρα (ἡ), поеt: dъtъtоаре de гроzаве, saв ръв-fъкъtоаре dарвpї. [αἰνὸς, δοτήρ].

Αἰνόθεν, adв: (пвmаї în fраsвл) «Αἰνόθεν αἰνῶς». Іл: II. din ръв маї ръв. (везї шi οἰόθεν). [αἰνός].

Αἰνόθρυπτος (ὁ, ἡ), поеt: кв ковîршiре desmierdatв; гроzав молiчiosв, afemeiatв. [αἰνὸς, θρύπτω].

Αἰνολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), гроzав stрелвчitорв. [αἰνὸς, λάμπω].

Αἰνόλεκτρος (ὁ, ἡ), поеt: пепорочiтв ла патв, adiкъ ла къsъtоріе, saв пашtере. «Μυχὸς — ». Лiкfр: гроzаввл квiвв ал віпереї, пъпірчеї. [αἰνὸς, λέκτρον].

Αἰνολέτης, ου (ὁ, ἡ), гроzав пръпъdiтoрв. [αἰνὸς, ὀλέω].

Αἰνολεχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Αἰνόλεκτρος.

Αἰνολέων οντος, (ὁ), поеt: гроzавв леv. [αἰνὸς, λέων].

Αἰνόλινος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв гроzавъ аџъ tоарвъ de вpsitоаре, adiкъ soартъ în віаџа sа. [αἰνὸς, λίνος].

Αἰνόλυκος (ὁ), поеt: гроzавв лвпв. [αἰνὸς, λύκος].

Αἰνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: гроzав în-

fsriatš, nessnš. [αἰνὸς, μαίνομαι].

Αἰνόμορος (ὁ, ἡ), noet: nenopoчitš, de pea soaptъ. [αἰνὸς, μόρος].

Αἰνοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ръš-пъtimitopš. [αἰνὸς, πάθος].

Αἰνοπατὴρ, έρος (ὁ), noet: nenopoчitš tatъ. [αἰνὸς, πατήρ].

Αἰνοπέλωρον (τὸ), noet: гpozaвъ, înfpikoшatъ fеаpъ. [αἰνὸς, πέλωρον].

Αἰνοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: гpozaв pъnitopš. [αἰνὸς, πλήττω].

Αἰνόποτμος (ὁ, ἡ), noet: = Αἰνόμορος. [αἰνὸς, πότμος].

Αἰνὸς [αἰανὸς], ἡ, ὸν, noet: = Δεινός, гpozaвš, înfpikoшatš; pъš.

Αἶνος (ὁ), noet: кsвintš, вopвipe. 2) nobestipe fавsлoaсъ. 3) maksimъ, пъpepe, пpoвepвš. 4) лaşdъ. [αἴω].

Ἄϊνος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ вine. «Τῶν φύλλων τὰ μὲν ἰνώδη, τὰ δὲ ἄϊνα». Tefp: [ἀ, ἴς, ἰνός].

Αἰνότης, (ἡ), = Δεινότης, гpozъвie, mape pъš. [αἰνός].

Αἰνοτόκεια (ἡ), nenopoчitъ mъmъ. [din

Αἰνοτόκος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe snpe a sa nenopoчipe a пъskst, nenopoчitš tatъ, saš mъmъ. [шi

Αἰνότοκος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe snpe a sa nenopoчipe s'a пъsksт. [αἰνὸς, τέκω].

Αἰνοτύραννος (ὁ), noet: гpozaвš, înfpikoшatš tipanš. [αἰνὸς, τύραννος].

Αἴνυμαι (fъpъ вiit:), noet: = Ἄρνυμαι. iaš, кonpinzš, stъnineskš.

Αἰνῶς, aдв: noet: = Δεινῶς, гpozaв înfpikoшat, pъš. [αἰνός].

Αἴξ [ἀΐσσω], αἰγὸς (ἡ), кapпъ. (ὁ), цanš, 2) o кonstелaцie пe чepš. 3) snš fokosš meteopš. 4). (im:) Αἶγες, вaлspi mapi.

Ἀΐξ [ἀΐσσω], ϊκος (ἡ), noet: = Ἀϊκὴ, (întpeв: nsmai лa im: шi în кomnssселe Κορυθαΐξ, Πολυαΐξ, Τριχαΐξ, шi ч.л.).

Ἀΐξασκον, noet: în лokš de ἤϊξα, nex: aл лsi Ἀΐσσω.

Αἰολάω (έω) -ῶ, вit: -ήσω. noet: = Αἰόλλω.

Αἰολίας, ου (ὁ), snš neшte nestpiцš. [αἰόλος].

Αἰόλλησις, εως (ἡ), noet: iste шi лesnichoasъ miшkape. 2) nestpiцime, fелspime; nodoaвъ [din

Αἰόλλω, вiit: -ῶ, saš -ήσω (пpeл: Αἴολλον, шi mai mълtš ns) miшkš, лeгъnš în кoaчi шi 'nкoлo, ssчeskš, înвîpteskš. «Ἔνθα καὶ ἔνθα αἰόλλει». Od: Υ. tspвspš, npiчinsieskš ne tiniшte; snepiš. «Δυσθυμέει τε καὶ αἰολᾶται τῇ γνώμῃ». Inкp: «Π
δέ νιν οὐκ αἰόλλει». Nind: 3) nestpiцezš. «Ὄμφακες αἰόλλοντο». Es: агspideлe aš înчenst a se nestpiцa. [αἰόλος].

Αἰολόβουλος (ὁ, ἡ), noet: пъskoчitopš de fелspite кinzsipi; în mълte кinspi înвîptitopš; вiклeanš. [αἰόλος, βουλή].

Αἰολοβρόντης, ου (ὁ), noet: (enit: aл лsi Жoe) чeл чe шepnsit, шi fелspit înвîpteшte tpъsnetsл. [Αἰόλος, βροντή].

Αἰολόδειρος (ὁ, ἡ), чeл кs nestpiцš гîtš, гpsmazš. (вezi шi ποικιλόδειρος). [αἰόλος, δειρά].

Αἰολόδερμος (ὁ, ἡ), noet: чeл кs пieлe nestpiцъ. [αἰόλος, δέρμα].

Αἰλόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dъtъtopš de fелspite dapspi. [αἰόλος, δῶρον].

Αἰολοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe пoaptъ nestpiцъ za; saš чeл чe iste se înвpaкъ кs zaoa. [αἰόλος, θώραξ].

Αἰολομήτης, ου (ὁ), шi

Αἰολόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: вspiatš, fелspitš în гîndspiлe saлe, вiклeanš. [αἰόλος, μῆτις].

Αἰολομίτρης, ου (ὁ), noet: пspтъtopš de nestpiцъ diademъ (mitpъ), saš înчîngъtoape. [αἰόλος, μίτρα].

Αἰολόμορφος (ὁ, ἡ), noet: чeл кs figspъ, saš faцъ nestpiцъ. [αἰόλος, μορφή].

Αἰολόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чeл кs sninape nestpiцъ. «Σάλπαι —». On: [αἰόλος, νῶτος].

Αἰολόπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пspтъtopš de înвpъкъminte, saš xaïnъ nestpiцъ. [αἰόλος, πέπλον].

Αἰολόπωλος (ὁ, ἡ), чeл чe ape minжi nestpiцi; saš чeл чe лesne ssчeшte (domoлeшte) minжi. [αἰόλος, πῶλος].

Αἰόλος [αἰόλλω], η saš ος, ον, noet: лesne miшkatš, лesne înвîptitš; (npin spm:) sшopš, iste, aцepš. «Πόδας αἰόλος ἵππος». Iл: I. 2) nestpiцš лa faцъ. «Νὺξ αἰόλη». Sof: noante nestpiцatъ npin steлe. 3) (fig:) вapiatš în пspтъpi, вiклeanš, npefъкstš. «Ψεῦδος αἰόλον». Nind: 4) skimвъчiosš, nestatopnikš. «Αἰόλοι ἡμέραι». Apist:

Αἰολόστομος (ὁ, ἡ), noet: чeл кs гspъ fелspitъ, adiкъ чeл чe вopвeшte fелspit esnлikate (enigmatiчe) вopвe. [αἰόλος, στόμα].

Αἰολότροπος (ὁ, ἡ), noet: fелspitš, nestatopnikš în пsptape. [αἰόλος, τρόπος].

Αἰολόφωνος (ὁ, ἡ), noet: вapiatš лa гласš. [αἰόλος, φωνή].

Αἰολοχαίτης, ου (ὁ, ἡ), noet: чeл кs пъpš кpeцš. [αἰόλος, χαίτη].

Αἰολόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: nestpiцȣ ла faцъ. [αἰόλος, χρώς].

Αἰονάω -ῶ [ἠϊὼν], вiit: -ήσω. ȣdȣ; snълȣ; moiȣ. [de ȣnde

Αἰόνημα (τὸ), ȣdъtȣpъ. [шi

Αἰόνησις, εως (ἡ), ȣdape; snълape; moiepe.

Αἰπεινὸς, ἡ, ὸν, шi

Αἰπήεις, εσσα, εν, =[αἰπύς].

Αἰπολέω -ῶ вit: -ήσω. naskȣ кanpe; sintȣ nъstopȣ de кanpe. [шi

Αἰπολικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiiнчosȣ, saȣ îndeminatiкȣ ла nъstopie de кanpe. [шi

Αἰπόλιον (τὸ), tȣpmъ (saȣ локȣ nъшȣnosȣ) de кanpe. [din

Αἰπόλος (ὁ, ἡ), în локȣ de Αἰγοπόλος, nъstopȣ de кanpe. [αἴξ, πόλος].

Αἶπος, εος (τὸ), noet: 'nълцime, локȣ 'nалtȣ, кȣлme, вîpfȣ; sȣiшȣ. 2) (fir:) ostenealъ; гpeȣtate; stpъdanie. [de ȣnde

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, noet: =Αἰπύς.

Αἰπύδμητος (ὁ, ἡ), noet: ne 'nълцime ziditȣ. [αἰπὺς, δέμω].

Αἰπύκερως, ω (ὁ, ἡ), чел кȣ 'nалte коapne. [αἰπὺς, κέρας].

Αἰπύλοφος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ 'nалtъ кpeastъ, saȣ fȣndъ. [αἰπύς, λόφος].

Αἰπυμήτης, ου (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ 'nалtъ minte; saȣ кȣ 'nалte шi mapî simцiminte. [αἰπὺς, μῆτις].

Αἰπύνωτος (ὁ, ἡ), aшezatȣ ne вîpfȣpî, saȣ кȣлше de 'nалцî mȣnцî. [αἰπὺς, νῶτος].

Αἰπὺς [αἶπος], εῖα, ὑ, noet: 'nалtȣ. «Βρόχος —». Om: de 'nалtȣ локȣ легatȣ, atîpnatȣ. 2) skosȣ afapъ; snȣnzȣpatȣ în aepȣ. «Κολώνη αἰπεῖα». Om: 3) nemъpцinitȣ, foapte mape. «Οὐρανὸς —». Sof: 4) iȣte, aцepȣ; de neanъpat. «Ὄλεθρος —». Iл: P. 5) aneвoiosȣ; aneвoe de ȣmвлat, de tpeкȣt. «Αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται μάχεσθαι. Iл: N.

Αἶρα (ἡ), noet: [ῥαίω, saȣ αἴρω], чокanȣл кълдъpapiлop. 2) neginъ pesъpitъ întpe гpiȣ.

Αἱρεσιαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntȣ, saȣ mъ faкȣ

Αἱρεσιάρχης (ὁ), epesiapxȣ, înчenъtopȣ, saȣ întemeietopȣ de o seкtъ (epesȣ). [шi

Αἱρεσίαρχος (ὁ), = Αἱρεσιάρχης. [αἵρεσις, ἄρχω].

Αἱρέσιμος (ὁ, ἡ), nȣtinчosȣ de a se лȣa, a se stъnîni. [αἵρεσις].

Αἵρεσις, εως (ἡ), (npea pap) în локȣ de Ἄρσις.

Αἵρεσις, εως (ἡ), [αἱρέομαι], лȣape, anȣкape, npindepe. 2) stъnînipe, poвipe. 3) алeцepe. «Εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη. Dem: 4) nъpepe, disnosiцie; вoinцъ, rîndȣ. «Ἣν μὲν ἀπ' ἀρχῆς εἴχετε πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν, οὐκ ἀγνοῶ. Dm: 5) idee, nъpepe, sistemъ, seкtъ. (шi вis:) epesȣ, pea sлъвipe. «Φιλοσόφων αἱρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν τρυφὴν αἱρέσεως ἀντεποιήσαντο». At: [de ȣnde

Αἱρεσιώτης, ου (ὁ), шi Αἱρεσιῶτις, ιδος (ἡ), чел de ачeeaшî sistemъ, (fatpie, seкtъ, epesȣ). 2) epetiкȣ, seкtaшȣ.

Αἱρετέος, α, ον. nosit: ал лȣî Αἱρέω.

Αἱρέτης, ου (ὁ), шi Αἱρέτις, ιδος (ἡ), алегъtopȣ, -toape. [αἱρέομαι]. [de ȣnde

Αἱρετίζω, вiit: -ίσω. алегȣ, npefepȣ. «Ἠρεμίην οὐκ αἱρετίζουσι». Inкp: (шi miж:) «Ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν». Skp: 2) mъ лineskȣ ne лîngъ seкta (epesȣл), fatpia кȣiвa. [шi

Αἱρετικὸς, ἡ, ὸν, чел че алeцe, npefepъ чeвa. 2) алъtȣpatȣ ne лîngъ o seкtъ; (шi вis:) epetiкȣ, pъȣ-sлъвitopȣ. 3) =Αἱρετὸς, алesȣ. Αἱρετικοὶ ἐπίσκοποι, οὓς αἱρετίσεται, ἤγουν ἐπιλέξεται ὁ κατηγορούμενος. Baлsm: Кan:

Αἱρετιστὴς, οῦ (ὁ), = Αἱρεσιώτης. [αἱρετίζω].

Αἱρετὸς [αἱρέομαι], ἡ, ὸν, = Αἱρέσιμος. 2) =Αἱρετέος, de npefepat, de dopit. 3) алesȣ. «Αἱρετὸν δικαστήριον». «Αἱρετοὶ δικασταί». алeasъ жȣdiкъtopie, алeшî жȣdiкъtopî. «Ὅσα τις, αἱρετὸς ὤν, πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή». Esx:

Αἱρέω -ῶ, [αἴρω] вiit: -ήσω. (nex: εἷλον, шi miж: εἱλόμην [din neîntp: ἕλω] tpeк: de кȣ: ᾕρηκα, шi nas: ᾕρημαι. шi Ion: Ἀραίρημαι. nex: nas: ᾑρέθην, шi вiit: αἱρεθήσομαι). anȣкȣ (кȣ mîna). «Κόμης ἕλε Πηλείωνα». Iл: A. «Μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἑλών». Teкp: 2) npinzȣ (вînînd). «Τοί δ' ὠκύποδας λαγὼς ᾕρεον». Es: «Πῶς ἕλω μέγαν ἰχθύν». Tкp: 3) sȣnȣiȣ, iaȣ în stъnînipe. «Ἠιόνα πολιορκίᾳ εἷλον». Tкp: «Πρότερον δ' ᾑρήκει πᾶσαν Αἴγυπτον». Apistd: (шi fir:) «Ἐμὲ χόλος (δέος, ὕπνος, ἵμερος) ᾕρει». Om: «Ἑλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν ἀρχήν». Пл: 4) atpagȣ, adȣкȣ ла вoea mea, tpagȣ în naptea mea, îndȣnлeкȣ. «Τὰ πονηρὰ ἀνθρώπια οὐκ ἂν ἄλλως μᾶλλον ἕλοις, ἢ εἰ διδοίης τι». Ksen: «Ὁ λόγος («Ὁ λογισμὸς «Ἡ γνώμη) αἱρεῖ». Ep: шi Esx: 5) вipȣieskȣ ne npigonitopȣл meȣ, шi (npin ȣpm:) îmî кîштigȣ жȣdiкata. «Ἑλεῖν τὴν γραφήν». Dm: 6) npinzȣ în faптъ, doвedeskȣ вinoвatȣ ne чineвa; (npin ȣpm:) faкȣ a se osîndi.

«Οὐχ αἱρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ' αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας». Apistf: «Αἱρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ κατηγορία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα». Esx: «Τοῦτ' ἔστιν, ὃ ἐμὲ αἱρήσει, ἐάν περ αἱρῇ. Плт: (ші fir): «Μηδ' αἱρεῖται παρανοίας τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. Esx: 7) înтpeпpinzѣ; înчeпѣ. «Τοῦτ' ἤδη καὶ διδάξω, ἔνθεν ἑλών». Bas: înчeпînd de ачі. 8) (fir:) іаѣ «Ὕπνον καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι» Тѣч: 9) пpefepѣ, хоtъpъskѣ кѣ пpeкъdepe. «Τόδε καὶ πρὸ δέκα μνῶν ἑλοίμην». Ksen: «Δουλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν εἵλοντο». Тѣч: «Αἱρεῖσθαι τελευτᾶν μᾶλλον ἢ ἀνελευθέρως ζῆν». Тѣч: «Σὺ τοιαύτην εἵλου πολιτείαν». Dm: «Σὺ οὖν ποτέρως αἱρῇ»; Лрt: «Εἵλοντο τὰ τῶν Ῥωμαίων». Пл: 10) алеrѣ, pîndѣieskѣ. «Αἱροῦμαι ἄρχοντα (δικαστὴν ші ч. л:)». (ші пas:) «Ἡρημένος πρέσβυς (ναύαρχος, ἡγεμὼν ші ч. л: «Ἡρημένος εἰς (ἐπὶ) τὴν ἀρχήν». Плт:

Αἱρήκειν, noet: în локѣ de ᾑρήκειν, neste съв: ал лѣї αἱρέω.

Αἱρησιτείχης, εος (ὁ, ἡ), лѣъtopѣ (înstъпîпіре) de чеtate. [αἵρησις, τεῖχος].

Αἱρικὸς, ші Αἴρινος, η, ον, nerinosѣ, de nerinъ. [αἶρα, ἧρα].

Αἴρω [ἄρω, ἀείρω], biit: -ἀρῶ (пpeл: ἦρον, tpeк: de кѣ: ἦρκα, ші пas: ἦρμαι, пех: ἤρθην, ші пos: ἀρτέον) apdікѣ, înалцѣ. «Αἴρειν χεῖρας (νέκυν ші ч. л:)». Ἆρόν σου τὸν κράββατον». Skp: «Αἴρειν τὰ σημεῖα (τὴν φωνὴν, τὰ ἱστία mi ч. л:)». «Ἕως ἂν ἱκανὸν τὸ τεῖχος αἴρωσι. «Тѣч: «Αἰρομένου τοῦ ἡλίου». (pesъpind soapeле). Sof: «Ἀρθεὶς δ' εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκόπουν». Лѣч: 2) (fir:) înалцѣ, mъpeskѣ, пpea лаѣdѣ. «Αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρε, καὶ ἰσχυρὸν ἐποίησε. «Andчd: «Διὰ τούτων ἤρθη μέγας ἐκεῖνος». Dm: Αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, καὶ φοβερὸν ποιῶ». Ел: «Τὴν Κικέρωνος ὑπατείαν τῷ λόγῳ ἦρε». Пл: 3) inimezѣ, înbitezѣ, înкѣpaжezѣ. «Ὁ δὲ δῆμος ἦρτο». Пл: «Ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι». Пл: 4) apdікѣ, tparѣ апкѣpa în sѣs; ші (пpin ѣpm:) плекѣ (saѣ пе mape). «Ἄραντες (se înцелеце τὰς ἀγκύρας) ἐκ Μουνυχίας». Esx: (saѣ пе ѣѕкаtѣ) «Ἄραντες (se înц: τὸ στρατόπεδον) ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν». Тѣч: «Ἄρας τῷ στρατῷ ἐχώρει». Пл: «Ἄραντες τὰς ναῦς, καὶ μετεωρίσαντες». Тѣч: 5) (noet: ші ла чеї поï) іаѣ, dobîndeskѣ. «Αἴρειν, saѣ αἴρεσθαι θάρσος, νίκην, κλέος, μισθὸν, ὄλβον, φήμην, ші ч. л:». ші (în реле) пъtimeskѣ. «Αἴρειν, saѣ αἴρεσθαι ἕλκος, πόνον, πένθος, φυγὴν, δίκας, ші ч. л:. «Ἆρον τὸ σόν». Skp: 6) (miж:) apdікѣ кѣ snіпapea, mъ înкаpкѣ. «Μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' ἑαυτοὺς ἀράμενοι. Dm: 7) (fir:) іаѣ аѕкпpъ'mï, înтpeпpinzѣ чева, «Πόλεμον, («Κίνδυνον,' «Ἀγῶνα) ἄρασθαι». 8) apdікѣ (skoцѣ) din miжлокѣ, fакѣ певъzѣtѣ; пpъпъdeskѣ, omopѣ, desfiinцezѣ. «Αἴρειν τὴν τράπεζαν». «Πόλεμος οὐδὲν αἴρει πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί». Sof: «Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν». Skp: «Ἀροῦσι τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος». Skp: Αἰρομένου τοῦ ἡλίου (апѣind soapeле). «Καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ». Skp: 9) (ші din пpotівъ) adѣкѣ, daѣ. «Μή μοι οἶνον ἄειρε». Іл: Z. «Αἶρ', αἶρε μάζαν». Apistf: (ші miж:) daѣ miemï, adікъ mъпîпкѣ = προσφέρομαι. «Οὐ σῖτον αἴρεσθ', οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος». Sof: (dintp' ачеаstа mi etiмол: лѣї Ἄρτος, пiіпе).

Αἰρώδης, εος (ὁ ἡ), amesteкаtѣ кѣ пеrinъ. 2) = Αἴρινος. [αἶρα].

Αἶσα [αἶνος, saѣ δαίω], ης (ἡ), noet: ѣpsitѣ, skpisѣ, хоtъpîtѣ de ѣpsitoape. «Ἄσσα οἱ αἶσα γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ». Іл: А. 2) soaptъ (вкпъ, saѣ pea), пopoкѣ. «Τῷ σῷ κακῷ αἴσῃ τέκον». Іл: А. 3) пaptea, dpeпtкл, че se кѣвіпе кѣіва. «Ληΐδος («Ἐλπίδος, «Ἤματος) αἶσα». «Κατ' αἶσαν, ἢ παρ' αἶσαν». Om: ші Е: кѣ dpeпtѣ, saѣ fъpъ dpeптѣ. (везï ші Μοῖρα).

Αἴσακος (ὁ, ἡ), (ᾄδω, saѣ αἶσα] pamѣpъ de mipsinъ, saѣ dafinѣ, че se da пе pîпdѣ ла коmmesaцï, ка sъ кіпtе.

Αἰσάλλων [αἴθαλος], ωνος (ὁ), ѣпѣ feлѣ de epete mікѣ.

Αἰσθάνομαι [ἀΐω], biit: αἰσθήσομαι (пех: 2: ᾐσθόμην, tp: de кѣ: ᾔσθημαι). simцѣ, пpiчепѣ ші пpin челе-л-алте simцѣpï, maï кѣ seamъ înѕъ пpin аѣzѣ. «Αἰσθάνομαι ψύχους, πληγῶν, ψόφου, κραυγῆς, ші ч. л:» «Φάσκοντός τινος ᾐσθόμην». Ksen: «Οὐδεμίαν πώποτε ἀγέλην ᾐσθόμεθα συστᾶσαν ἐπὶ τοὺς νομέας». Ksen: 2) înцелеrѣ, aflѣ, (maï кѣ seamъ пpin аѣzѣ). «Εἴτινος αἴσθοιτο δεόμενον τὸν πάππον». Ksen: «Οὐκ αἰσθάνομαί σου, ὁποῖον λέγεις». Ksen: «Ἠσθῆσαι οὖν πώποτέ μου ψευδομαρτυροῦντος;» Ksn: (ші аѣѕолѣt). «Μὴ λέγε τοιαῦτα, τῶ μικκῶ παρεόντος· αἰσθάνεται τὸ βρέφος». Ткр: amѣ ѕкѣmпъ simціpe de біпе ші de pъѣ, жѣdікѣ dpeпt». «Περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν γε δοκεῖτε». Тѣч: «Καὶ πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων». Тѣч: «Μετρίως αἰσθανόμενοι». Ksen: [de ѕпde

Αἴσθημα (τὸ), efeкtѣл пpodѣѕѣ din isbipea simцѣpiлop în sѣfletѣ, simцimîntѣ. 2) = Αἴσθησις (1, 3). «Αἴσθημά τι κἂν νη-

πίσις γε τῶν κακῶν ἐγγίνεται.» Eꙋp: 2) (mopaл:) = φρόνημα, simцimîntꙋ̆. [шi

Αἴσθησις, εως (ἡ), npin simцꙋpĭ лꙋкpape, simцipe, npiчenepe. «Μηδ' αἴσθησιν μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν τεθνεῶτα.» Плt: «Ψήξεώς τινος αἴσθησιν ἔχει ἑκάστῳ.» Tꙋч: 2) opranꙋл simцipiĭ, simцꙋл; (de ꙋnde) αἱ πέντε αἰσθήσεις, чeлe чinчĭ simцꙋpĭ. «Οὐδὲν ἐν τῷ νῷ, ὃ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰσθήσει.» Apist: 3) miжлoкꙋл (semnꙋл), npin kape simцim. «Αἱ τοῦ λαγὼ αἰσθήσεις». adiкъ ꙋpmeлe enꙋpeлꙋĭ. «Καὶ φήμας, καὶ μαντείας, καὶ αἰσθήσεις τῶν Θεῶν». Плt: [шi

Αἰσθητήριον (τὸ), nꙋtepea de a simцi, simцiчiꙋne. 2) opranꙋ̆ de sîmцipe, simцꙋ̆. [шi

Αἰσθητὴς, οῦ (ὁ), simцitopꙋ̆. [de ꙋnde

Αἰσθητικὸς, ὴ, ὸν, simцiчosꙋ̆, simцiвiлꙋ̆ (лesne-simцitopꙋ̆). «Τὸ δ' αἰσθητικὸν χυμοῦ γλῶττα «.Apist: [de ꙋnde

Αἰσθητικότης, ητος (ἡ), simцiчiꙋne, simцiвiлitate. [de ꙋnde

Αἰσθητικῶς, adв: în кinꙋ̆ simцiвiлꙋ̆, adꙋкъtopꙋ̆ de simцipe. «Αἰσθητικῶς ἔχω ἐμαυτοῦ». mъ simцꙋ̆, mъ кꙋnoskꙋ̆, iaꙋ̆ aminte asꙋnpъ'mĭ.

Αἰσθητὸς, ὴ, ὸν, simцitꙋ̆, de simцit, sꙋnꙋsꙋ̆ simцipiĭ, oвiektꙋ̆ aл·simцꙋpiлop. [de ꙋnde

Αἰσθητότης, ητος (ἡ), simцitate.

Αἴσθω [ἄω], (npeл: ἄισθεν, шi шaĭ mꙋлtꙋ̆ nꙋ). îmĭ daꙋ̆ sꙋfлetꙋл. «Θυμὸν ἄισθεν» Iл: Π. шi Y.

Αἰσιμία (ἡ), noet: fepiчipe; вiлшꙋгꙋ̆. 2) notpiвipe de кꙋвîntꙋ̆ saꙋ̆ de fpasꙋ̆. (лa Гpam:). [din

Αἴσιμος (ὁ, ἡ), noet: [αἶσα] npeꙋpsitꙋ̆, (skpisꙋ̆). «Αἴσιμον ἦμαρ». Iл: X. «Οὔτοι αἴσιμόν ἐστι δαμῆναι». Iл: Φ. 2) кꙋвiinчosꙋ̆, notpiвitꙋ̆, nponopцionatꙋ̆, amъsꙋpatꙋ̆. «Αἴσιμα πίνειν». Od: Φ: a вea, кîtꙋ̆ seкꙋвine.

Αἴσιος [αἶσα], α шi ος, ον, noet: dpeniꙋ̆, nponopцionatꙋ̆, notpiвitꙋ̆. «Ὀλκή —». Niк: 2) de вꙋnꙋ̆ oгꙋpꙋ̆ (oгꙋpлiꙋ), nopoкosꙋ̆. «Ἀετὸς, Ὄρνις, Οἰωνὸς — ». Om: (вezĭ шi Δεξιός). [de ꙋnde

Αἰσιόω -ῶ, вiit: -ώσω. faкꙋ̆ чeвa nopoкosꙋ̆, însemnъtopꙋ̆ de fepiчipe. 2) (miж): îmĭ iaꙋ̆, îmĭ sokoteskꙋ̆ чeвa de nopoкosꙋ̆. [шi

Αἰσίως, adв: кꙋ nopoчipe, кꙋ oгꙋpꙋ̆, кꙋ чeasꙋ̆ вꙋnꙋ̆.

Ἄϊσος (ὁ, ἡ), în лoкꙋ̆ de Ἄνισος. [ἀ, ἴσος].

Ἀΐσσω [вezĭ шi Ἄττω], вiit: ἀΐξω. (nex: ἤϊξα), miшкꙋ̆, (шi miж:) mъ miшкꙋ̆ (sapꙋ̆, mъ apꙋnкꙋ̆) penede; mъ sкoлꙋ̆ dpent în sꙋs; mъ 'naлцꙋ̆, mъ sꙋiꙋ̆; кpeskꙋ̆. «Χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται». Iл: Z. (шi nas:) «Ἐκ χειρῶν ἡνία ἤχθησαν». Od: K. 'ĭ aꙋ̆ sъpit xъцꙋpiлe din mîĭnĭ. «Καπνὸν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα». Od: K. «Δένδρον ἀΐσσει». Пind: «Μόχθος ἐκ μόχθων ἀΐσσει». Пind:

Ἀϊστὶ, adв: fъpъ шtipea кꙋiвa. [din

Ἄϊστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἴσημι], neшtiitopꙋ̆, fъpъ кꙋnoшtinцъ de чeвa (кꙋ цen:) «Ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος». Eꙋp: (nas:) neкꙋnoskꙋtꙋ̆, neвъzꙋtꙋ̆. [de ꙋnde

Ἀϊστοσύνη (ἡ), a se faчe neвъzꙋtꙋ̆, npъnъdipe. [шi

Ἀϊστόω -ῶ, вiit: ώσω. faкꙋ̆ neвъzꙋtꙋ̆, npъnъdeskꙋ̆.

Ἀΐστωρ, ορος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἵστωρ] noet: (кꙋ цen:) neшtiitopꙋ̆, neчepкatꙋ̆, fъpъ idee de чeвa.

Ἀϊστωτήριος (ὁ, ἡ), noet: npъnъditopꙋ̆. [ἀϊστόω].

Αἰσυητὴρ, шi Αἰσυήτης, ου (ὁ), noet: = Αἰσυμνήτης.

Αἰσυλοεργὸς (ὁ, ἡ), noet: [αἴσυλον, ἔργον] лꙋкpъtopꙋ̆ de fъpъ de лeцĭ, fъкъtopꙋ̆ de peлe.

Αἴσυλος (ὁ, ἡ), noet: [αἶσα, saꙋ̆ ἄτη] pъꙋ̆, neлeцiꙋitꙋ̆, nedpeniꙋ̆, netpeвniкꙋ̆. «Τίς ἂν τεὰ λέξαι αἴσυλα»; чine noate sъ snꙋie netpeвniчiiлe taлe?

Αἰσυμνάω -ῶ [αἶσα, νέμω], вiit: -ήσω. înnapцꙋ̆ fie-къpꙋia dpentꙋл sъꙋ̆, жꙋdiкꙋ̆; împъpъцeskꙋ̆, гꙋвepnezꙋ̆. [de ꙋnde

Αἰσυμνητεία (ἡ), împъpъteaskъ (domneaskъ) stъnînipe. [шi

Αἰσυμνητὴρ, шi Αἰσυμνήτης, ου (ὁ), noet: dъtъtopꙋ̆ de dpentꙋ̆; къnetenie; domnꙋ̆, împъpatꙋ̆; npeшedinte de лꙋnte; enistatꙋ̆.

Αἰσυμνῆτις, ιδος (ἡ), fem: aл лꙋĭ Αἰσυμνήτης.

Αἴσχιστος, η, ον, sꙋnepл: шi

Αἰσχίων, ονος (ὁ, ἡ), кomnap: aл лꙋĭ Αἰσχρός.

Αἶσχος, εος -ους (τὸ), ꙋpîчiꙋne лa faцъ. «Πρόσωπον ὑπερβάλλον αἴσχει». Ksen: 2) (fir:) pꙋшine, neчinste. «Ἥκιστα ἂν αἶσχος τοῦτο ὑπολογίζηται». Ksen:

Αἰσχρόβιος (ὁ, ἡ), чeл чe netpeчe вiaцъ ꙋpîчiosъ, pꙋшinatъ, neчinstitъ. [αἰσχρὸς, βίος].

Αἰσχροεπέω -ῶ, вiit: -ήσω. вopвeskꙋ̆ neчinstite, ꙋpîчiose лꙋкpꙋpĭ. [din

Αἰσχροεπὴς, έος (ὁ, ἡ), вopвitopꙋ̆ de ne-

чinstite, ши ȣрîчioase лȣкрȣрĭ. [αἰσχρὸς, ἔπος].

Αἰσχροεργέω -ῶ, вiit: -ήσω. поеt: în локȣ de Αἰσχρουργέω -ῶ.

Αἰσχροκέρδεια (ἡ), кîштirȣ нечinstitȣ; калitatea лȣĭ Αἰσχροκερδής. [ши

Αἰσχροκερδέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntȣ

Αἰσχροκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), кîштirъtорȣ, saȣ dopitорȣ de кîштirȣрĭ нечinstite, неdрепte, ши прin miжлоаче de рȣшine. [αἰσχρὸς, κέρδος]. de ȣnde

Αἰσχροκερδῶς, adв: кȣ нечinstitȣ кîштirȣ.

Αἰσχρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω.= Αἰσχροεπέω. [ши

Αἰσχρολογία (ἡ), ворвire ȣрîчioasъ, ши нечinstitъ. [din

Αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ), ворвitорȣ de челе de рȣшine = Αἰσχροεπὴς. [αἰσχρὸς, λόγος].

Αἰσχρομήτης, ου (ὁ), ши Αἰσχρόμητις, ιος, (ὁ, ἡ), поеt: кinzȣitорȣ, ши sfъtȣitорȣ de челе нечinstite. [αἰσχρὸς, μῆτις].

Αἰσχρομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în локȣ de Αἰσχρολογέω. [αἰσχρὸς, μῦθος].

Αἰσχροποιέω -ῶ, вiit: ήσω, = Αἰσχρουργέω. 2) ȣрîцezȣ чева; нечinsteskȣ, рȣшinezȣ. [ши

Αἰσχροποιΐα (ἡ), = Αἰσχρουργία. [din

Αἰσχροποιὸς, (ὁ, ἡ), = Αἰσχρουργός [αἰσχρὸς, ποιός].

Αἰσχροπραγέω- ῶ, вiit: ήσω, =Αἰσχρουργέω. [ши

Αἰσχροπραγία (ἡ), = Αἰσχρουργία. [αἰσχρὸς, πράττω].

Αἰσχροπρόσωπος (ὁ, ἡ), ȣрîtȣ ла faцъ. (αἰσχρὸς, πρόσωπον].

Αἰσχροῤῥημοσύνη (ἡ), =Αἰσχρολογία. [din

Αἰσχροῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Αἰσχρολόγος. [αἰσχρὸς, ῥῆμα].

Αἰσχρὸς [αἶσχος], ά, όν. (компр: αἰσχίων, saȣ αἰσχρότερος, ȣперл: αἴσχιστος, saȣ αἰσχρότατος). прiчinȣitорȣ, adȣкъtорȣ de нечinste, рȣшinare; неtреввнiкȣ, нечinstitȣ, нерȣшinatȣ, desfрînatȣ. «Αἰσχρῶν ᾀσμάτων ποιητής». Dem: «Αἰσχρὰ ἐφθέγγοντο ἐναντίον κόρης». Dm: 2) ȣрîtȣ, fъкȣtȣ ръȣ, неfрȣmosȣ. «Τὸν μικρόν τε καὶ αἰσχρὸν ἐπαινοίη λέγων, ὅτι καλός τέ ἐστι καὶ μέγας». Ksen: 3) ръȣ-воitорȣ, de реле кȣцеtъtорȣ. «Τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχρόν». Плt: вirtȣtea, ши ръȣtatea. 4) неdestoĭнiкȣ, неîndemînatiкȣ. «Αἰσχρὸς πρός τι» Ksen. || (неȣt:) Αἰσχρὸν, în локȣ de Αἰσχύνη, рȣшine, нечinste. «Καὶ γὰρ αἰσχρὸν παρόντι μὲν τῷ καιρῷ μὴ χρῆσθαι, παρελθόντος δὲ αὐτοῦ μεμνῆσθαι». Isoкр: [de ȣnde

Αἰσχρότης, (ἡ), ȣрîчiȣne, неfрȣmȣseцe; неtреввнiчie. (калitatea лȣĭ Αἰσχρός).

Αἰσχρουργέω -ῶ, вit: ήσω. faкȣ fante de рȣшine, ши нечinstite, неtреввнiчiĭ.

Αἰσχρουργία (ἡ), ȣрîчiosъ, ши нечinstitъ fantъ, неtреввнiчie. [din

Αἰσχρουγὸς (ὁ, ἡ), чел че faче рȣшinoase, ши нечinstite fante. [αἰσχρὸς, ἔργον].

Αἰσχρῶς, adв: кȣ кinȣ рȣшinosȣ, ши нечinstitȣ; кȣ desпрецȣire. «Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν». Iл: Ψ. 'л а окърît кȣ нечinstitoape ворве.

Αἰσχύνη (ἡ), рȣшine. «Ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖν τὴν πόλιν». Dm: а рȣшina. «Δἰ αἰσχύνης ἔχειν». Eȣр: а se рȣшina. 2) нечinstire, рȣшinare. «Παίδων ὕβρεις, καὶ γυναικῶν αἰσχύνας». Isoкр: 3) mъdȣлареле челе askȣнse. «Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν αἰσχύνην αὐτῆς» Sкр:

Αἰσχυνομένως, adв: (партч:) = Αἰδημένως, кȣ рȣшine, ши sfiaлъ.

Αἰσχυντέον, поs: aл лȣĭ Αἰσχύνω.

Αἰσχυντηλία (ἡ), калitatea рȣшinosȣлȣĭ, saȣ sfiitȣлȣĭ. [din

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, όν, рȣшinosȣ, sfiitȣ, smeritȣ. 2) чел че прiчinȣieште sfiaлъ. «Τὰ ῥηθέντα αἰσχυντηλά». Apist: [αἰσχυντός]. [de ȣnde

Αἰσχυντηλῶς, adв: în кinȣ рȣшinosȣ ши sfiitȣ.

Αἰσχυντὴρ (ὁ), рȣшinъtорȣ. [ши

Αἰσχυντηρὸς ά, όν, At: în локȣ de Αἰσχυντηλός. [ши

Αἰσχυντὸς, ἡ, όν, = Αἰσχρός, adȣкъtорȣ de рȣшine. 2) рȣшinatȣ. [din

Αἰσχύνω, вiit: αἰσχυνῶ. (пas: tре: de кȣ: ᾔσχυμαι, ши поеt: ᾔσχυμμαι, пеȣ: ᾐσχύνθην) ȣрîцezȣ; stрiкȣ. «Αἰσχύνοι δὲ οἱ δαητὸν εἶδος». Hind: «Ἤσχυνε κόμην (νέκυν шiч.л:)» Om: 2) нечinsteskȣ, рȣшinezȣ. «Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν». Iл: Z. «Ἤσχυνε τὴν παῖδα» Паȣs: || (miж:) mъ рȣшinezȣ. «Αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν». Od: Φ. «Ἠσχύνετο τοὺς πρεσβυτέρους». Esx: (везĭ ши Αἰδέομαι.).

'Αἴτας, α (ὁ), Dор: în локȣ de Ἀΐτης.

Αἴτε, коniȣнкц: Dор: in локȣ de Εἴτε.

Αἰτέω -ῶ, ши (miжл:) Αἰτοῦμαι, вiit: -ήσω. -ήσομαι. черȣ, mъ рогȣ а 'mĭ da. «Αἴσχιον αἰτηθέντα μὴ δοῦναι, ἢ αἰτησάμενον (αἰτήσαντα) μὴ λαβεῖν. Tȣч: 2) = Ἐπαιτῶ, чершеskȣ. «Αἰτήσων φῶτα ἕκαστον». Od: I. [αἴτης]. [de ȣnde

Αἴτημα (τὸ), черере, лȣкрȣ черȣtȣ.

Αἴτημι, Εολ: în локȣ de Αἰτέω. [din

Αἴτης, ου (ὁ), поеt: în локȣ de ἐπαίτης, чершъторȣ.

᾿Αίτης, ου (ὁ), [ἀ, adвn: εἶμι]. (ла Tesaлieнĭ) аmореzȣ. пasiвȣ (вezĭ шi Εἴσπνηλος).

Αἴτησις, εως (ἡ), черере, рѫгъчiȣne. [шi

Αἰτητέον, пos: ал лȣĭ Αἰτέω. шi

Αἰτητής, οῦ (ὁ), черъторȣ. [шi

Αἰτητικός, ἡ, ὀν, обiчнȣitȣ, îndemînъtiкȣ а чере. [шi

Αἰτητὸς, ἡ, ὀν, de черȣt, saȣ поtрiвitȣ de а se чере. [αἰτέω].

Αἰτία (ἡ), (принч:) fem: ал лȣĭ Αἴτιος, прiчiнȣitоаре. || (обiч: sȣвst:) прiчiнъ, începȣtȣ de ȣнȣ лȣкрȣ. «Αἱ πρῶται («Αἱ ἐξ ἀνάγκης) αἰτίαι». Плт: шi Apist: «Ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτίαν ἕξομεν». Ksen: 2) пiръ, (de ȣнde) «Αἰτίαν ἔχειν, saȣ ἐν αἰτίᾳ εἶναι». а se пiрî; шi «᾿Εν αἰτίᾳ, saȣ δι᾽ αἰτίας ἔχειν (ποιεῖσθαι, τιθέναι) τινα». а пiрî, а реклама. «Αἰτίαν ὑπέχω». daȣ прiчiнъ de пiръ, mъ faкȣ вiноваtȣ. 2) кримъ, вinъ, грешеалъ. «Ἦν δὲ ἡ αἰτία αὐτοῦ γεγραμμένη». Skр: «Ἄνδρες λησταὶ τὴν αἰτίαν». Fлstр: [de ȣнde

Αἰτιάζομαι, вiit: -ασθήσομαι. (пas: ал неîntрв: Αἰτιάζω) mъ пiръскȣ de кътре..

Αἰτίαμα (τὸ), sȣвiектȣл пiреĭ, вina. [din

Αἰτιάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι. daȣ прiчina asȣпра кȣiва, îл прiвескȣ ка прiчiнȣitорȣ de чева. «Τίς σε πόλις αἰτιᾶται νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι, καὶ σφᾶς ὠφεληκέναι;» Плт: 2) fакȣ пе чiнева вiноваtȣ, îл пiръскȣ, реклатȣ asȣпръĭ. «Ἠτιάθη ὑπό τινων προδοῦναι». Ksen: [αἰτία]. [de ȣнde

Αἰτίασις, εως (ἡ), пiрîре, învinоваціре. [шi

Αἰτιατέον, пos: ал лȣĭ Αἰτιάομαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, ὀν, atinгъторȣ de вinъ шi пiръ, adiкъ ор че контрiвȣiеште ла аръtареа вineĭ, шi пîра еĭ, 2) (Грам:) «Αἰτιατική», ал паtрȣлеа каzѣ, акȣzatiвȣ (аръtъторȣ de персоанъ, saȣ лȣкрȣ, кърȣiа se прiчiнȣiеште чева прin stръmȣtареа акtiвiтъціĭ верɓȣлȣĭ asȣпръĭ). [αἰτιατός]. [de ȣнde

Αἰτιατικῶς, adв: кȣ кiпȣ пiрîчiosȣ.

Αἰτιατὸς, ἡ, ὀν, din вре о прiчiнъ продȣsȣ, прiчiнȣitȣ. «Ὁ πατὴρ ἐστι τὸ αἴτιον, ὁ υἱὸς τὸ αἰτιατόν». Теол:

Αἰτίζω, вiit: -ίσω. черȣ miлostenie, чершескȣ, = ἐπαιτῶ. [αἰτῶ].

Αἰτιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. motiвezȣ, saȣ dobedeskȣ прiчiнеле (daȣ кȣвinte asȣпра) лȣкрȣрiлор. [шi

Αἰτιολογία (ἡ), motiвaре, dobedire de прiчina (dаре de кȣвintȣ asȣпра) лȣкрȣлȣĭ. [шi

Αἰτιολογικὸς, ἡ, ὀν, аръtъторȣ de прiчiнъ, saȣ поtрiвitȣ ла аръtаре de прiчiнъ, dаре de кȣвintȣ esȣпра ȣнȣĭ лȣкрȣ. [αἴτιος, λόγος]. [de ȣнde

Αἰτιολογικῶς, adв: кȣ кiпȣ motiвъторȣ, saȣ dobeditорȣ de прiчina лȣкрȣрiлор.

Αἴτιος, α saȣ ος, ον, прiчiнȣitорȣ de ȣнȣ лȣкрȣ. «Οὗτοι μνηστῆρές σοι αἴτιοι». Sof: «Θεοὶ ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτιοι ὄντες». Iskр: «Παντὶ θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν». Пind. || (неȣt:) τὸ αἴτιον în локȣ de ἡ αἰτία, прiчiнъ; шi (fiлsf:) fiгȣръ, формъ (fъръ materie).

Αἰτιόωντο, Ion: поеt. în локȣ de ᾐτιῶντο. 3: îm: пеps: а прел: лȣĭ Αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος (ὁ, ἡ), копрinzъторȣ în sine de прiчina, saȣ кȣвîntȣл лȣкрȣлȣĭ. || (неȣt:) τὸ αἰτιῶδες (fiлsf:), = τὸ αἴτιον. [αἴτιος].

Αἴφνης [αἶψα], adв: = ἄφνω, de odatъ, fъръ вeste. [de ȣнde

Αἰφνιδίως, adв: = Αἴφνης.

Αἴφνως, поеt; în локȣ de Ἄφνω.

᾿Αϊχθήτην, 3: înd: пеps: а пas: пех: ал лȣĭ ᾿Αΐσσω.

Αἰχμάζω [αἰχμή], вiit: -άσω. asвiрлȣ лапчеа, лъпчеzȣ; (прin ȣрm:) mъ ваtȣ; шi (în цen:) порнескȣ чева връжмъшеште asȣпра кȣiва; armezȣ; съвîршескȣ прin вътъліе. «Αἰχμάσας χεῖρα». Sof: «Ἔρως δέ νιν θέλξοιεν αἰχμάσας τάδε». Sof:

Αἰχμαλωσία (ἡ), робie din реsвoiȣ, прizонepie. [шi

Αἰχμαλωτεύω, вiit: -εύσω. прinzȣ робȣ în реsвoiȣ. 2) sîntȣ прizонерȣ. [шi

Αἰχμαλωτίζω, вiit: -ίσω (maĭ noȣ). = Αἰχμαλωτεύω, прinzȣ робĭ în реsвoiȣ. [шi

Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, ὀν, кȣвiinчosȣ, saȣ поtрiвitȣ робȣлȣĭ, saȣ робieĭ de реsвoiȣ. [шi

Αἰχμαλωτὶς, ίδος (ἡ), прizонеръ, роаɓъ de реsвoiȣ. «Χεὶρ —». Sof: [αἰχμάλωτος].

Αἰχμαλωτισμὸς (ὁ), робiре în ръsвoiȣ, прisонаре. [αἰχμαλωτίζω].

Αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ), [αἰχμή, ἁλωτός] прin arme робitȣ, прinsȣ în реsвoiȣ. 2) (adiект:) кȣвiinчosȣ робȣлȣĭ. «Εὐνὴ —». Esх:

Αἰχματᾶς, ᾶ (ὁ), Dор: în локȣ de Αἰχμητής.

Αἰχμὴ (ἡ), [ἀκὴ, ἀκμή] asкȣцitȣ вîрfȣ de лапче, saȣ sȣліцъ; шi (кiар) лапче, saȣ sȣліцъ; (шi прin întind:) реsвoiȣ,

въtъліe. «Πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς σφι ἡ αἰχμὴ ἐστήκεε». Ep: 2) noet: oaste. «Αἰχμᾷ σὺν Ἀργείᾳ». Пind: (вezĭ ші δόρυ). 3) вірfȣ̆ de op кape asкȣцitȣ̆ лȣкрȣ. п: e: «Ἀγκίστρου —». Оп: «Κεράτων —» Флstp: ші ч. л: [de ȣnde

Αἰχμήεις, εσσα, εν, noet: = Αἰχμητήριος. [ші

Αἰχμητὴρ (ὁ), noet: = Αἰχμητής. [de ȣnde

Αἰχμητήριος, α, ον, noet: atinгъtopȣ̆ de apme, ші pesвoiȣ̆; pesвoiesкȣ̆. [ші

Αἰχμητής, οῦ (ὁ), ші Αἰχμῆτις, ιδος (ἡ), noet: îndemînatiкȣ̆ ла întpeвȣinцapea лanчiĭ, saȣ̆ sȣлiцeĭ; вiteazȣ̆, pesвoĭniкȣ̆; пъвълitopȣ̆, sпъĭmîntъtopȣ̆. « Αἰχματὰν κεραυνόν». Пind:

Αἰχμόδετος (ὁ, ἡ), noet: пpizonepȣ̆ легаtȣ̆, пȣsȣ̆ în овezĭ. [αἰχμή, δετός].

Αἰχμοφόρος (ὁ, ἡ), înapmatȣ̆ кȣ sȣлiцъ; гapdianȣ̆. [αἰχμή, φέρω].

Αἶψα, adв: noet: în гравъ; în datъ; de odatъ, fъpъ вeste. [Αἶψ].

Αἰψηροκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: [αἰψηρὸς, κέλευθος] iȣte ла dpȣmȣ̆. (enit: ал Бopeȣлȣĭ).

Αἰψηρὸς [αἶψα], ά, όν, noet: iȣte; гpaвniкȣ̆; penede. «Κόρος —». Od: Δ. «Ἀγορὰ —». Iл: I.

Ἀΐω, (пpeл: Ἄϊον ші maĭ mȣлtȣ̆ пȣ) noet: aȣz; (în цen:) simцȣ̆; înцeлeгȣ̆, пpiчepȣ̆. (se amesteкъ кȣ

Ἀΐω, пpeл: Ἄϊον ші maĭ mȣлtȣ̆ пȣ) noet: = Ἄω, Ἄημι, sȣflȣ, pesȣflȣ.

Ἀϊὼν, όνος (ὁ), Dop: în лoкȣ̆ Ἠϊών.

Αἰὼν, ῶνος (ὁ), ші noet: (ἡ), [αἰεὶ, saȣ̆ ἄω], neтъpцinitȣл кȣpsȣ̆ ал timпȣлȣĭ, вeчniчie. «Ἐξ saȣ̆ δι αἰῶνος, saȣ̆ εἰς αἰῶνα». din веaкȣ̆ în веaкȣ̆. «Ὅπερ τοῖς ὑπὸ χρόνον ὁ χρόνος, τοῦτο τοῖς ἀϊδίοις αἰών. Тлц: 2) o napte, o dъinipe de timпȣ̆; sпaцiȣл, вpemea вieцeĭ. «Τῆς ἑκάστου ζωῆς ἡμῶν τὸν χρόνον αἰῶνα κέκληκεν ὁ θεῖος Δαβίδ». Teodp: «Διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀμηχανοῦντες βιοτεύειν». Ksen: «Διάγειν («Τελευτᾶν) τὸν αἰῶνα». Лкs: «Κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου (τὸν πονηρὸν) περιπατοῦντες». Skp: 3) (fem:) noet: вiaцa omȣлȣĭ. «Αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς». Iл: X: 4) (med:) mъdȣвa oȣȣлȣĭ sпinъpiĭ. «Ἐσφακελίσθη (ἐνόσησε) τὸν αἰῶνα». Iпокp: 5) dъinipea de 1000, saȣ̆ de 70, saȣ̆ (dȣпe чeĭ noĭ) de 100 anĭ. вezĭ Γενεὰ ші Ἡλικία. [de ȣnde

Αἰώνιος, α saȣ̆ ος, ον, = Ἀΐδιος, вeчniкȣ̆, nesfipшitȣ̆, neтъpцinitȣ̆;

Αἰώρα (ἡ), [αἴρω] (în цen:) op чe stape, saȣ̆ mішкape în aepȣ̆; ші op чe кontpiвȣieшte ла aчeasta; de ȣnde, леaгънȣ̆ în вîntȣ̆; sкaȣnȣ̆ de tpъȣȣpї; пatȣ̆ ші ч. л: atîpnatȣ̆, sпînzȣpatȣ̆. 2) чea npintp' aчeste mіжлoaчe mішкape; (npin ȣpm:) пpeȣтвлape în кopaвie, în tpъȣкpъ, saȣ̆ пe калȣ̆. 3) sвopȣл пъsъpiлop. 4) кaȣtъ Ἀλήτης. [de ȣnde

Αἰωρέω -ῶ, вiit: -ήσω. apdiкȣ̆, înaлцȣ̆, sпînzȣpȣ̆ (atîpnȣ̆, лeгъnȣ̆) în aepȣ̆ чeвa. «Τοὺς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν». Dem: || (пas:) mъ apdiкȣ̆, mъ atîpnȣ̆, mъ mішкȣ̆ în aepȣ̆. 2) (fir:) mъ îndoiesкȣ̆; sîntȣ̆ nexotъpîtȣ̆, saȣ̆ кȣ doъ гîndȣpĭ; mъ înвълȣiȣ̆ în nesirȣpe пъdeждĭ; staȣ̆ atîpnatȣ̆. 3) mъ inimezȣ̆, iaȣ̆ кȣpaжȣ̆; mъ înapipezȣ̆ de пъdeждiле кȣiва, saȣ̆ atîpnȣ̆ de чinевa. 4) tpeкȣ̆ вpemea кȣ чeвa. 5) staȣ̆ de deпapte гata a къdea, a пъвълi asȣпpa кȣiва. «Νῆες αἰωρούμεναι πρὸ τοῦ λιμένος». Пл: «Ῥωμαίων ἐν τῇ Ἑλλάδι τηλικούτοις αἰωρουμένων στρατοπέδοις». Пл: [de ȣnde

Αἰώρημα (τὸ), op чe atîpnatȣ̆, ші лeгъnatȣ̆ în aepȣ̆. 2) = кȣ

Αἰώρησις, εως (ἡ), înълцape, atîpnape în aepȣ̆. [ші

Αἰωρητὸς, ἡ, όν, atîpnatȣ̆, лeгъnatȣ̆ în aepȣ̆. [ші

Αἰωρίζω, вiit: -ίσω. = (maĭ neîntpeв: de кît) αἰωρέω, ші μετεωρίζω.

Ἀκὰ, ᾶς, (ά), Dop: în лoкȣ̆ de ἀκή.

Ἀκᾶ, saȣ̆ ἀκᾷ, Dop: în лoкȣ̆ de ἀκῇ, saȣ̆ ἀκήν.

Ἀκαής, έος (ὁ, ἡ), neapzъtopȣ̆, saȣ̆ neapsȣ̆. [ἀ, καίω].

Ἀκαθαίρετος, (ὁ, ἡ), nedesfiinцatȣ̆, nesȣpnatȣ̆, nestpiкatȣ̆; neînвetatȣ̆. Μάχη ἀκαθαίρετος . Fiл: [ἀ, καθαιρέομαι].

Ἀκαθαρσία (ἡ), neкȣpъцie (mȣpdъpie); soaie. 2) (fir:) pea пъpъвipe, netpeвniчie. [ἀ, κάθαρσις].

Ἀκάθαρτος (ὁ, ἡ), neкȣpatȣ̆, soioȣ̆. 2) pъȣ̆-пъpъвitȣ̆, netpeвniкȣ̆. 3) (pap) neкȣpъцitopȣ̆, saȣ̆ neпȣtinчoȣ̆ de a кȣpъцi. [ἀ, καθαίρομαι].

Ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ), neцinȣtȣ̆; neoпpitȣ̆; neînfpînatȣ̆. [ἀ, κατέχομαι].

Ἄκαινα [ἀκή], ης (ἡ), вoлdȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de кotȣ̆ mъsȣpъtopȣ̆ de пъmîntȣ̆ (кoпpinzъtopȣ̆ de 10 пiчoape, ші 160 deцete цeometp:).

Ἀκαιρέω-ῶ, вiit: -ήσω. (npiнч: пas:) п'amȣ̆

вpeme; віȣ fъpъ вpeme, saȣ in вpeme пeкȣвiiпчoasъ. [ші

'Ἀκαιρία (ἡ), лinsъ de вpeme потpiвiтъ. «Τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντες». Dem: 2) sȣпъpape fъpъ вpeme; пȣpтape, saȣ вopвъ neпotpiвitъ кȣ вpemea, пeкȣвiiпчoasъ, sȣпъpъtoape, nediskpetъ. [ші

'Ἀκαίριμος, η, ον, пoet: in лoкȣ de ["Ἄκαιρος].

'Ἀκαιροβόας, α (ὁ), чeл чe stpігъ fъpъ вpeme; въpfitopȣ; nediskpetȣ. [ἀ, καιρὸς, βοή].

'Ἀκαιρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. вopвeskȣ fъpъ вpeme кȣвeпitъ. [ші

'Ἀκαιρολογία (ἡ), вopвipe лa вpeme neкȣвeпitъ. [din

'Ἀκαιρολόγος [ἄκαιρος, λόγος] = кȣ

'Ἀκαιροῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), чeл чe вopвeшte лa вpeme neпotpiвitъ. [ἄκαιρος, ῥῆμα].

"Ἄκαιρος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ вpeme кȣвeпitъ; neпotpiвitȣ; neкȣвiiпчoзȣ; кpiчiosȣ. «Κέρδος ἄκαιρον». «Ἡδονὴ ἄκαιρος». Ksen: neindeminatiкȣ. «Ἄκαιρος φυλάττειν». Ksen: zadapniкȣ, nefoлositopȣ, de npisosȣ. «Εἰς ἄκαιρα πονεῖν». Tpn: a osteni in zadapȣ. 2) sȣпъpъtopȣ, nediskpetȣ. «Ὁ δὲ ἄκαιρος τοιοῦτος ші ч.л.». Tefp: Xap: 3) чeл чe n'ape вpeme (a faчe чeвa). [ἀ, καιρός]. [de ȣnde

'Ἀκαίρως, adв: fъpъ вpeme, лa neвpeme.

'Ἀκακαλὶς, ίδος (ἡ), sъmînцъ de ȣnȣ копъчeлȣ de Eџiптȣ, чe seamъnъ кȣ tamapiшкa. 2) floape de napчisȣ.

'Ἀκακέμφατος (ὁ, ἡ), nedefъimatȣ, ne лȣatȣ în nȣme (neвopвitȣ) de pъȣ. [ἀ, κακός, ἐν, φημί].

'Ἀκάκης, ου (ὁ), пoet: (eпit:) Mepкȣpȣ. вezi 'Ἀκακήτης.

'Ἀκάκητα, αο (ὁ), Eoл: în лoкȣ de

'Ἀκακήτης, ші 'Ἀκάκητος, ου (ὁ), пoet: чeл чe nȣ faчe nічі ȣnȣ pъȣ; simплȣ, neвinoвatȣ; вine-fъкъtopȣ. (eпit: aл лȣі Mepкȣpȣ, ші aл лȣі Пpometeȣ) = ["Ἄκακος].

'Ἀκακία (ἡ), nepъȣtate, simплitate, neвinoвъцie; вlîndeцe. [ἄκακος].

'Ἀκακία (ἡ), [ἀκὴ], ȣnȣ feлȣ de копачіȣ rimnosȣ, din кape пiкъ гomiȣл apaвiкȣ. = "Ἄκανθα Αἰγυπτία.

"Ἄκακος (ὁ, ἡ), nepъȣ, neвinoвatȣ; neвiклeanȣ, simплȣ. [ἀ, κακός].

'Ἀκακούργητος (ὁ, ἡ), neвъtъmatȣ; neвîntȣitȣ de вpe o faчepe de pъȣ. (ἀ, κακουργέομαι].

'Ἀκάκως, adв: în nepъȣtate; кȣ neвinoвъцie, saȣ simплitate. [ἄκακος].

'Ἀκάκωτος (ὁ, ἡ), neпъtimitȣ de вpe ȣnȣ pъȣ; neпъгȣвitȣ. [ἀ, κακόω].

'Ἀκαλανθὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de пasъpe = 'Ἀκανθίς. 2) (кom:) nȣme de къцea.

'Ἀκαλαῤῥείτης, ου (ὁ), [ші

'Ἀκαλάῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), пoet: înчet, лin кȣpгъtopȣ. [ἀκαλὸς, ῥέω].

'Ἀκαλήφη (ἡ), [ἀκὴ, saȣ în кontpa espresie ἀκαλή, лinъ, ἀφή, пiпъipe] (плantъ) ȣpziкъ. 2) ȣnȣ feлȣ de sкoікъ de mape fъpъ кoaжъ. 3) iȣцime, apzъчiȣne.

'Ἀκαλλὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, κάλλος] nefpȣmosȣ, ȣpîtȣ.

'Ἀκαλλιέρητος (ὁ, ἡ), (maі кȣ seamъ θῦμα, жepтfъ) neвine-пpiimitȣ, neapъtъtopȣ de вȣne npeвestitoape semne din naptea zeitъцii. [ἀ, καλλιερέομαι].

'Ἀκαλλώπιστος (ὁ, ἡ), neînfpȣmȣseцatȣ, neînnodoвitȣ. [ἀ, καλλωπίζομαι].

'Ἀκαλὸς [ἀκή], ή, ὸν, пoet: лinȣ, înчetȣ.

'Ἀκάλυπτος, ші пoet:

'Ἀκαλυφὴς, έος, ші 'Ἀκάλυφος (ὁ, ἡ), neaкoпepitȣ. [ἀ, καλύπτω].

'Ἀκαλῶς, adв: лiniшtit, înчet. [ἀκαλός].

'Ἀκαμαντολόγχης, ου (ὁ, ἡ), пoet: чeл кȣ neoвositъ sълiцъ. [ἀκάμαντος, λόγχη], (adiкъ) = кȣ

'Ἀκαμαντομάχης, ου (ὁ), neostenitȣ în въtълii. [ἀκάμαντος, μάχη].

'Ἀκαμαντόπους, οδος (ὁ, ἡ), пoet: чeл кȣ neostenite пічoape. [ἀκάμαντος, πούς].

'Ἀκαμντοχάρμας, α (ὁ), Dop: în лoкȣ de 'Ἀκαματοχάρμης.

'Ἀκάμας [ἀ, κάμνω, ostenesкȣ], αντος, пoet: în лoкȣ de

'Ἀκάματος (ὁ, ἡ), nesimцitopȣ de ostenealъ, neoвositȣ. 2) neînчetatȣ, nenpeкȣpmatȣ. [ἀ, κάματος].

'Ἀκαματοχάρμης, ου (ὁ), neoвositȣ în въtъlie, saȣ чeapтъ. [ἀκάματος, χάρμη].

'Ἀκαμάτως, adв: fъpъ ostenealъ, neoвosit; neînчetat, nenpeкȣpmat. [ἀκάματος].

'Ἀκάμμυστος (ὁ, ἡ), neклinitȣ din oкі. 2) чeл чe nȣ înкide oкii, nȣ doapme nічі odatъ, nesomnitȣ. [ἀ, καμμύω].

'Ἀκαμπὴς, έος, ші

"Ἄκαμπτος (ὁ, ἡ), nemлъdiatȣ; neînкoвoiatȣ; ші [fir:] neînдȣплeкatȣ, neînвlînzitȣ, neплeкatȣ spre milostivipe ші epтape. [ші

'Ἀκαμψία (ἡ), nemлъdiepe; ші (fir) ne-

moiepe sȣпpe miлъ; neîndȣплекаре. [ἀ, κάμπτω].

"Ἄκανθα [ἀκή, ἄνθος], ης (ἡ), ɢimпe. 2) op че ɢimпoasъ плantъ; (dap mai deoseвit) mъpъчine; pȣгȣ; skaiete, ши ч.л: || "Ἄκανθα αἰγυπτία = Ἀκακία. (вezi ziчepea). 3) osȣл sпinъpiї пештелȣї, ши ал шарпелȣї. 4) (fir:) neвoime, oпpipe, пiedikъ. [de ȣnde

Ἀκανθεὼν, ῶνος (ὁ), локȣ sпinosȣ, плinȣ de skaieџї; mъpъчiniшȣ. (ши

Ἀκανθήεις, εσσα, εν, (ὁ), noet: în локȣ de ἀκανθώδης. [ши

Ἀκανθηρὸς, ά, όν, = Ἀκανθώδης, ɢimпosȣ, sпinosȣ. [ши

Ἀκανθίας, ου (ὁ), чел кȣ ɢîmпї; (de ȣnde) ȣnȣ felȣ de плantъ, каре altfeл se ziче σμίλαξ ἀκανθώδης, sпapanгелȣ ɢimпosȣ. 2) ȣnȣ felȣ de пеште. 3) ȣnȣ felȣ de гpeepe. [ши

Ἀκανθίζω, вiit:-ίσω. sîntȣ ɢimпosȣ, amȣ ɢimпї. 2) (pap) fakȣ чева ɢimпosȣ, înџепъtopȣ. [ши

Ἀκανθικὸς, ή, όν, = Ἀκανθώδης. || (sȣвst:) Ἀκανθική, ȣnȣ felȣ de sakîzȣ. [ши

Ἀκάνθινος, η, ον, fъкȣtȣ de ɢîmпї, de sпinї. || (sȣвst:) Ἀκάνθινον (neȣt:), ȣnȣ felȣ de вȣmвакȣ, ши пinza, че se faче dintp' însȣл. [ши

Ἀκάνθιον (τὸ), dim: ал лȣї "Ἄκανθα, ɢimпȣлеџȣ, sпinȣлеџȣ. 2) ȣnȣ felȣ de плantъ sпinoasъ, dintp' ал къpia вȣmвъkosȣ пȣfȣ se џeseaȣ niште пinze nȣmite Ἀκάνθινα (de sпinї). [ши

Ἀκανθὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de пasъpe, stiглete, saȣ пiџiгoiȣ. 2) ȣnȣ felȣ de плantъ, кȣ а къpia sъmînџъ se хpъnesk kanapiї. [ши

Ἀκανθίων, ωνος (ὁ), = Ἀκανθόχοιρος, apiчiȣ.

Ἀκανθοβάτης, ου (ὁ), ши Ἀκανθοβάτις, ιδος (ἡ), ȣmвлъtopȣ пpin mъpъчinї; (fir:) = Ἀκανθολόγος. [ἄκανθα, βάω, βαίνω].

Ἀκανθοβόλος (ὁ, ἡ), noet: pesȣpitopȣ de sпinї. || (neȣt:) instpȣmentȣ xipȣpџikȣ, кȣ каpe ȣkot ɢimпї, џeпї, saȣ oase din tpȣпȣ. [ἄκανθα, βάλλω].

Ἀκανθολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъtopȣ, adȣnъtopȣ de sпinї, mъpъчinї; (fir:) къȣtъtopȣ de nedomipipї, sxoлastikȣ (чел че se îndeлetniчеште sofistiчеште în deшepte amъpȣnte). [ἄκανθα, λέγω].

Ἀκανθόνωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ sпinape sпinoasъ, џeпoasъ (enit: ал apiчiȣлȣї). [ἄκανθα, νῶτος].

Ἀκανθόπλεκτος (ὁ, ἡ), împлетitȣ din sпinї. [ἄκανθα, πλέκομαι].

Ἀκανθοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), înџeпatȣ, pъnitȣ de ɢimпї. [ἄκανθα, πλήττω].

"Ἄκανθος (ὁ, ши ἡ), o плantъ ɢimпoasъ (fȣnzeле къpia se imitaȣ ла капетеле колоапелорȣ Kopintene), пълъmidъ. 2) ="Ἄκανθα Αἰγυπτία. [ἄκανθα].

Ἀκανθοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înkȣnȣnatȣ кȣ sпinї. [ἄκανθα, στέφω].

Ἀκανθοφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopȣ de sпinї. pȣгȣ, saȣ skaieџї (п: е: mъгapȣ). [ἄκανθα, φάγω, neîntp:]

Ἀκανθοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntȣ

Ἀκανθοφόρος (ὁ, ἡ), пpodȣкъtopȣ de sпinї, mъpъчinї ши ч.л: [ἄκανθα, φέρω].

Ἀκανθόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ fpȣnze ɢimпoase. [ἄκανθα, φύλλον].

Ἀκανθόχοιρος (ὁ), apiчiȣ. [ἄκανθα, χοῖρος].

Ἀκανθόω ῶ, вiit: -ώσω. fakȣ чева ɢimпosȣ. || (miж: saȣ пas:) доȣîndeskȣ ɢimпї. [ἄκανθα].

Ἀκανθυλλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣї Ἀκανθίς.

Ἀκανθώδης, εος (ὁ, ἡ), ɢimпosȣ, џeпosȣ, плinȣ de sпinї; (fir:) aneвoiosȣ. [ши

Ἀκανθὼν, ῶνος (ὁ), =Ἀκανθεών. [ἄκανθα].

Ἀκανίζω [ἄκανος], вiit: -ίσω. amȣ podȣ, saȣ fлoape în fopmъ de skaiȣ кȣ къпъџînъ ɢimпoasъ. (ши

Ἀκανικὸς, ή, όν, din feлȣл skaiȣлȣї, nȣmitȣ ["Ἄκανος].

Ἀκάνιον (τὸ), dim: ал лȣї "Ἄκανος

Ἀκανόνιστος (ὁ, ἡ), nepeгȣлatȣ (nekanonisitȣ); neпpimitopȣ de peгȣлape (kanonisipe). [ἀ, κανονίζω].

"Ἄκανος (ὁ, ἡ), [ἀκή] ɢimпoasa къпъџînъ а ȣnop плante, ка а anɢinapeї sелвatiче. 2) ȣnȣ feлȣ de skaiete кȣ къпъџînъ џeпoasъ. 3) џeпoasa sпinape а ȣnop пештї. 4) (în џeп:) џeaпъ, ɢimпe, вoлdȣ. [de ȣnde

Ἀκανώδης, εος (ὁ, ἡ), skъiosȣ (ка "Ἄκανος).

Ἀκαπήλευτος (ὁ, ἡ), nenpefъкȣtȣ, nestpikatȣ de пpekȣпeџȣ; кȣpatȣ, neamestekatȣ; (fir:) adeвъpatȣ, кȣpatȣ. [ἀ, καπηλεύω].

Ἀκάπηλος (ὁ, ἡ), = Ἀκαπήλευτος.

Ἀκάπνιστος (ὁ, ἡ), neafȣmatȣ. || «Μέλι—». Stp: miepe stpekȣpatъ de sine (fъpъ а se ɢoni aлвineлe кȣ fȣmȣ). [ἀ, καπνίζω].

"Ἄκαπνος (ὁ, ἡ), чел fъpъ fȣmȣ. «Θυσία—». Лȣч: че нȣ se sъвîpшеште пpin fȣmȣ, п: е: а poadeлop; (ши fir:) а вpe

ѕneĭ поеme, saѕ kîntъpĭ. «Θύειν ἄκαπνα». At: пров: пentpѕ поеці, saѕ лinгѕшitopĭ de mese. [ἀ, καπνός].

'Ακάπνωτος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ἄκαπνος. [ἀ, καπνόω].

'Ακάρδιος (ὁ, ἡ), чел fъpъ inimъ (îndpъzпеалъ), saѕ minte, adiкъ fpiкosѕ, saѕ пemiпosѕ. 2) (копачiѕ) fъpъ inimъ (miezѕ, mъdѕвъ). [ἀ, καρδία].

'Ακαρὲς, adв: кaѕtъ 'Ακαρής.

'Ακάρηνος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ακέφαλος. [ἀ, κάρηνον]. чел fъpъ капѕ.

'Ακαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (пpiпч: пъpѕ) пеtѕпѕѕ din шiчimea sa; (de ѕпde) foapte miкѕ (sкѕptѕ, пѕціпѕ); (despre timпѕ) de ѕпѕ minѕtѕ. «Τὴν ἀκμὴν ἀκαρὲς ὥρας μαραίνει». Пл: ‖ «'Εν ἀκαρεῖ χρόνῳ, saѕ χρόνου, шi (adв:) «'Ακαρεὶ, ἀκαρέως». În datъ, întp' ѕпѕ minѕtѕ, întp'o кліпъ de окiѕ, шi ч. л: ‖ «Οὐδ' ἀκαρῆ». пiчĭ чел maĭ miкѕ, пiчĭ de кѕm, пiчi пiкѕ, шi ч. л: «"Οτι οὐδ' ἀκαρῆ μοι δανείσοι». Dem: «Τὸν ἀγρὸν οὐδ' ἀκαρῆ θέλεις ὁρᾶν». Алчifp: ‖ «Παρ' ἀκαρῆ (se înц: χρόνον).» maĭ, fъpъ пѕціпѕ, пѕціпѕ лinsind. «"Ωστε ἔγωγε παρ' ἀκαρῆ διέγραψα τὸν βίον». Esx: (asemenea кѕ «Κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει». Stef: «'Ακαρὴς παραπόλωλας ἀρτίως». Menandp: ‖ (sѕвst:) «'Ακαρὲς (τὸ), iпелѕл deцetѕлѕĭ челѕĭ miкѕ. (вezĭ шi "Ατομος). [ἀ, κείρω].

"Ακαρι, εως (τὸ), вietate пpea miкъ, вepmѕлецѕ din вpînzъ, din fъiпъ, шi ч.л: [шi

'Ακαριαῖος, α, ον, foapte miкѕ; foapte пѕціпѕ; de ѕпѕ minѕtѕ. [ἀκαρής].

'Ακαρίδιος, = 'Ακαριαῖος.

'Ακαρνὰν, ᾶνος, шi

'Ακάρναξ, ακος (ὁ), ѕпѕ felѕ de пeшte. кaѕtъ "Αχαρνος.

'Ακαρπέω -ῶ, вiit: -ήσω. пѕ daѕ podѕ, sîntѕ пepoditopѕ. [шi

'Ακαρπία (ἡ), пepodipe; пepodпiчie. [ἄκαρπος].

'Ακάρπιστος = кѕ

"Ακαρπος (ὁ, ἡ), пepodosѕ, пepoditopѕ; (fir:) пefoлositopѕ, zadapпiкѕ. ‖ «Χρησμὸς —»Esx: пpoopoчie пeînпліпitъ. [ἀ, καρπός]. [de ѕпde

'Ακάρπως, adв: fъpъ podѕ; (fir:) în zadapѕ, fъpъ folosѕ.

'Ακάρπωτος (ὁ, ἡ), = "Ακαρπος. [ἀ, καρπόω].

'Ακαρτέρητος (ὁ, ἡ), пeѕѕfepitѕ, пepъвdatѕ. 2) пepъвdъtopѕ. [ἀ, καρτερέω].

"Ακαρτος (ὁ, ἡ), пеtѕпsѕ, пepasѕ. [ἀ, κείρομαι].

'Ακαρφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κάρφω]. пeѕsкatѕ; вepde.

"Ακασκα (κά), adв: поеt: [вezĭ 'Ακή]. лiniшtit; înчet înчet. [de ѕпde

'Ακασκαῖος, α, ον, поеt: лiпѕ, вlîndѕ, влажiпѕ; вeseлѕ, desкisѕ, алeгpѕ, кape înѕѕfлъ mѕлцѕmipe челѕĭ че 'л пpiвeшte. (вezĭ Σιγαλόεις),

"Ακαστος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, καίνυμαι] пeвipѕitѕ; пedomoлitѕ; пeвîпtѕitѕ.

'Ακαστόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [ἄκαστος, φρήν] пespiкatѕ ла minte, înцелeптѕ, пpiчепѕtѕ.

'Ακατάβλητος (ὁ, ἡ), пeвipѕitѕ; пedoвopîtѕ. [ἀ, καταβάλλομαι].

'Ακατάγγελτος (ὁ, ἡ), пeпpeвestitѕ; de пъпpasпъ. «Πόλεμος —». Пл: [ἀ, καταγγέλομαι].

'Ακατάγνωστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) γνώστως. пeosînditѕ; пeпpiiшitopѕ de osîndipe. [ἀ, καταγιγνώσκομαι].

'Ακαταγώνιστος (ὁ, ἡ), пeвipѕitѕ, de пeвъtѕt. [ἀ, καταγωνίζομαι].

'Ακαταδάμαστος, (ὁ, ἡ), пedomoлitѕ. [ἀ, καταδαμάζομαι].

'Ακατάδεκτος (ὁ, ἡ), = 'Απαράδεκτος. [ἀ, καταδέχομαι].

'Ακαταδίκαστος (ὁ, ἡ), = 'Ακατάγνωστος. [ἀ, καταδικάζομαι].

'Ακαταθύμιος (ὁ, ἡ), пeпoftitѕ, пedopitѕ; пeплъкѕtѕ. [ἀ, καταθύμιος].

'Ακαταιτίατος (ὁ, ἡ), пeпîpîtѕ. [ἀ, καταιτιάομαι].

'Ακαταίσχυντος (ὁ, ἡ), пepѕшiпъtopѕ, saѕ пepѕшiпatѕ. [ἀ, καταισχύνω].

'Ακατακάλυπτος (ὁ, ἡ), пeaкoпepitѕ, desкoпepitѕ. [ἀ, κατακαλύπτομαι].

'Ακατάκλαστος (ὁ, ἡ), пespaptѕ, пefъpъmatѕ în вѕкъцĭ. [ἀ, κατακλάομαι].

'Ακατακόσμητος (ὁ, ἡ), пepeгѕлatѕ; пeîndpeпtatѕ; пedepetiкatѕ (ἀ, κατακοσμέομαι].

'Ακατάκριτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -κρίτως, пeosînditѕ, fъpъ osîndipe. [ἀ, κατακρίνομαι].

'Ακαταληκτικὸς, ἡ, ὸν, (Гpam:) вepsѕ, кape п'ape ла sfîpшitѕ siлaвъ de пpisosѕ, saѕ de лipsъ. (вezĭ Καταληκτικός). [din

'Ακατάληκτος (ὁ, ἡ), пesfîpшitѕ, пeîпчetatѕ. 2) (Гpam:) = 'Ακαταληκτικός. [ἀ, καταλήγω]. [de ѕпde

'Ακαταλήκτως, adв: пeîпчetat.

'Ακαταληπτέω -ῶ, вiit: -ήσω. пѕ пpiчепѕ. [din

'Ακατάληπτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λήπτως.

neажȣнsȣ, neprinsȣ; (fir:) neînцелеsȣ, neпрічепȣtȣ. [ші

'Ακαταληψία (ἡ), neпрічепере, neînцелецере; saȣ (дȣпе Платонічї) neпȣtinцъ de a înцелеце чева. [ἀ, καταλαμβάνω].

'Ακατάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως =ἀδιάλλακτος, neînпъкatȣ; neînвoitȣ. [ἀ, καταλλάττομαι].

'Ακαταλληλία (ἡ), a fi чinева

'Ακατάλληλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλήλως. neпotpівitȣ; neînвoitȣ; neîndemînatікȣ. [ἀ, κατάλληλος].

'Ακατάλυτος (ὁ ἡ), (ші adв:) -λύτως. nestpікatȣ, nedesfiinцatȣ, nepisinitȣ. [ἀ, καταλύομαι].

'Ακαταμάθητος (ὁ, ἡ), neînцелеsȣ, neпрічепȣtȣ; de neînвъцat. [ἀ, καταμανθάνω].

'Ακατάμακτος (ὁ, ἡ), [ἀ, καταμάσσω] nefpъmîntatȣ; nemoiatȣ; neплъsmȣitȣ (nefopmatȣ); neштepsȣ, nesвîntatȣ.

'Ακαταμάχητος (ὁ, ἡ), neвъtȣtȣ, nepesвoitȣ; neвipȣitȣ. [ἀ, καταμάχομαι].

'Ακαταμέτρητος (ὁ, ἡ), nemъsȣpatȣ; saȣ de nemъsȣpat. [ἀ, καταμετρέομαι].

'Ακατανάγκαστος (ὁ, ἡ), nesiлitȣ; neneвoitȣ. [ἀ, καταναγκάζομαι].

'Ακατανόητος (ὁ, ἡ), neînцелеsȣ ='Ακατάληπτος. [ἀ, κατανοέω].

'Ακαταπάλαιστος (ὁ, ἡ), neвipȣitȣ în лȣптъ. [ἀ,, καταπαλαίω].

'Ακατάπαυστος (ὁ, ἡ), neîнчetatȣ, neпрекȣpmatȣ. [ἀ, καταπαύομαι]. [de ȣnde

'Ακαταπαύστως, adв: neîнчetat, în neпрекȣpmape.

'Ακατάπληκτος (ὁ, ἡ), nesпъїmîntatȣ, nesпepiatȣ. [ἀ, καταπλήττομαι].

'Ακαταπόνητος (ὁ,ἡ), nedomoлitȣ; neвipȣitȣ; neosositȣ; nedoвopîtȣ. [ἀ,καταπονέω].

'Ακατάποτος (ὁ, ἡ), neînгiцitȣ; de neînгiцit. [ἀ, καταπίνω].

'Ακαταπραΰντος (ὁ, ἡ), neînвлînzitȣ; neміпкаtȣ spe miлostiлipe. [ἀ, καταπραΰνομαι].

'Ακαταπτόητος (ὁ,ἡ), nesпъimîntatȣ. [ἀ, καταπτοέομαι].

'Ακατάπτωτος (ὁ, ἡ), nedoвopîtȣ; neвipȣitȣ; nesпъїmîntatȣ. [ἀ, καταπίπτω].

'Ακατάρδευτος (ὁ, ἡ), neȣdatȣ; neadъпatȣ. [ἀ, καταρδεύω].

'Ακατάσειστος (ὁ, ἡ), neклътitȣ, neклеtinatȣ, nesгȣdȣitȣ. [ἀ, κατασείομαι].

'Ακατασήμαντος (ὁ, ἡ), neînsemnatȣ; neпечетлȣitȣ; nesȣвtsкpisȣ. [ἀ, κατασημαίνομαι].

'Ακατάσκεπτος (ὁ, ἡ), neiskoditȣ; neoвsepвatȣ; нечерчеtatȣ; neisпitȣ. 2) nerînditȣ, nesoкotitȣ. [ἀ, κατασκέπτομαι]. [de ȣnde

'Ακατασκέπως adв: fъръ черчеtape; fъръ rîndipe.

'Ακατασκεύαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως. [ἀ, κατασκευάζομαι], ші

'Ακατάσκευος (ὁ, ἡ), [ші adв:] -εύως. чел fъръ касніче мовіле; nedepetiкatȣ; nepergȣлatȣ, neпȣsȣ ла кȣпъ pîndȣiaлъ; neîndpeпtatȣ; nefъкȣtȣ, neлȣкpatȣ. 2) neînfpȣmȣseцatȣ; simплȣ; natȣpaлȣ; neмeштеmȣцitȣ. [ἀ, κατασκευή].

'Ακατασκήνωτος, (ὁ, ἡ), neлoкȣitȣ; de neлoкȣit. [ἀ, κατασκηνόομαι].

'Ακατάσκιος (ὁ, ἡ), neȣmвpitȣ de лoкȣ. [ἀ, κατάσκιος].

'Ακατάσκοπος (ὁ, ἡ), ='Ακατάσκεπτος.

'Ακατάσκωπτος (ὁ, ἡ), neвatжокоpîtȣ, neлȣatȣ în pîsȣ. [ἀ, κατασκώπτομαι].

'Ακαταστασία, (ἡ), nestatopнічіе; neaшezape; nepîndȣiaлъ; neлiniште. [ἀ, κατάστασις]

'Ακαταστατέω -ῶ, вiit: ήσω. sîntȣ

'Ακατάστατος (ὁ, ἡ), nestatopнікȣ, neaшezatȣ; neлiniштitȣ; nepergȣлatȣ. «Οὖρα ἀκατάστατα». Іпкр: ȣdȣpî tȣpвȣpe, neaшezate. [ἀ, καθίσταμαι, καθίσταμαι].

'Ακατάστροφος (ὁ, ἡ), nesȣpпatȣ, nestpікatȣ. (în dpam:) nedesлeгatȣ, nesъвipшitȣ. 2) (în stiлȣ de кȣвîntȣ) negpaцiosȣ, neeлegantȣ. [ἀ, καταστροφή].

'Ακατάσχετος (ὁ, ἡ), ші adв: -σχέτως. neцinȣtȣ, neoпpitȣ; neînfpînatȣ; saȣ nesȣfepitȣ, de пеpъвdat. «Δίψος —». Ал: Afp: [ἀ, κατασχέω, saȣ κατέχω].

'Ακατάτρητος (ὁ, ἡ), negъȣpitȣ üînъ dinколо. [ἀ, κατατράω].

'Ακατάτριπτος (ὁ, ἡ), nesfъpъmatȣ; nestpікatȣ; neposȣ, netonitȣ (de векime). [ἀ, κατατρίβομαι].

'Ακατάφλεκτος (ὁ, ἡ), neapsȣ; neпipлitȣ. [ἀ καταφλέγομαι].

'Ακατάφρακτος (ὁ, ἡ), neînгpъditȣ; neîntъpitȣ; [fir:] neapmatȣ. [ἀ, καταφράττομαι].

'Ακαταφρόνητος (ὁ, ἡ), nedesпpeцȣitȣ; de nedesпpeцȣit. [ἀ, καταφρονέομαι].

'Ακατάψαυστος (ὁ, ἡ), neatinsȣ; de neпinъit; neînвлînzitȣ. [ἀ, καταψαύω].

'Ακατάψεκτος (ὁ ἡ), nехȣлitȣ, nedefъїmatȣ; neпъtatȣ (fъръ поnosȣ). [ἀ, καταψέγομαι].

'Ακατάψευστος (ὁ, ἡ), neminчinosȣ; neплъsmȣitȣ. [ἀ, καταψεύδομαι.]

'Ακατέργαστος (ὁ, ἡ), нелѫкратѫ, небъкѫтѫ; nedesъвѣрmitѫ. [ἀ, κατεργάζομαι].

'Ακατεύναστος (ὁ, ἡ), непотолitѫ; нелinіштitѫ; neînблînzitѫ. [ἀ, κατευνάζομαι].

'Ακατηγόρητος (ὁ, ἡ), непîрîtѫ; непъtatѫ, нехѫлitѫ. [ἀ, κατηγορέομαι].

'Ακατήχητος (ὁ, ἡ), некatexisitѫ, neiniцiatѫ (neînвъцatѫ прîнчiпеле релiцiї). [ἀ, κατηχέομαι].

'Ακάτιον (τὸ), dim: ал лѫї Ἄκατος. [ші

'Ακάτιος (ὁ), (se înц: ἱστὸς) катартѫл чел маре, saѫ пînza. [ἄκατος].

'Ακατὶς, ἴδος (ἡ), = 'Αγαθίς (2).

'Ακατονόμαστος (ὁ, ἡ), непѫmitѫ. «Τὸ θεῖον ἀκατονόμαστον». Теолц: 2) фъръ нѫme, nевеstitѫ; (прin ѫрm:) neînsemnatѫ, некѫnoskѫtѫ, neштiѫtѫ. [ἀ, κατονομάζομαι].

Ἄκατος (ὁ, ші poet: ἡ), ѫнѫ felѫ de варкъ asemenea кѫ чеа Italianъ (skamпавia). 2). (пентрѫ asemъnapea formei) ѫнѫ felѫ de пахарѫ. 3) пînza чеа mape a коръвiї, maistpa.

'Ακάττυτος (ὁ, ἡ), (прîнч: Ὑπόδημα, чismъ, saѫ înкълцъminte) netълпitъ, fъръ талпъ. [ἀ, καττύω].

Ἄκαυλος (ὁ, ἡ), fъръ кочанѫ. [ἀ, καυλός].

Ἄκαυστος(τος) (ὁ, ἡ), neapsѫ, saѫ de neaps. [ἀ, καίομαι].

'Ακαυτη(στη)ρίαστος, ου (ὁ, ἡ), neînsemnatѫ кѫ ferѫ apsѫ. [ἀ, καυτηριάζω].

'Ακαυχησία (ἡ), nefълipe (нелъѫdape de sine); modestie, (smepenie). [ἀ, καύχησις].

'Ακαχαί(χέ, χεί)ατο, Ion: poet: în локѫ de ἠκάχηντο (3: îm: пер: a песte съвîр:) ші

'Ακαχεῖν. пех: 2: de inf: ші

'Ακάχημαι, tpe: de кѫ: ал хоt: лѫї Ἄχνυμαι.

'Ακαχήσω, (віit: ал neînтр' 'Ακαχέω, saѫ 'Ακάχω) каѫtъ Ἄχνυμαι.

'Ακαχίζω [ἄχνυμαι], віit: -ίσω, poet: некъжеskѫ; mîxneskѫ; ѫпъpѫ.

'Ακαχμένος (парtч: a лѫї Ἄχνυμαι), η, ον, poet: (se esплiкъ обiч:) tъiosѫ, askѫцitѫ; (poate maї провабiлѫ) греѫ, saѫ înгреѫitорѫ (vezї вербѫл).

'Ακάχων (партч: a лѫї Ἄχνυμαι], ουσα, ον, poet: преа mîxnitѫ, foapte ѫпъpatѫ.

'Ακέαστος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κεάζω]. = Ἄκλαστος, neînпъpцitѫ, nedesпъpцitѫ.

'Ακείομαι, poet: în локѫ de 'Ακέομαι.

'Ακειρεκόμης, ου (ὁ), poet: = 'Ακερσεκόμης.

'Ακέλευθος (ὁ, ἡ), poet: fъръ dpѫmѫ, fъръ ешipe, de netpeкѫt. [ἀ, κέλευθος].

'Ακέλευστος (ὁ, ἡ), непорѫнчitѫ; nepîndѫitѫ; de sine порнitѫ. [ἀ, κελεύομαι].

'Ακέλυφος (ὁ, ἡ), fъръ коажъ. [ἀ, κέλυφος].

'Ακενοδοξία (ἡ), a fi чinева

'Ακενόδοξος (ὁ, ἡ), nedopitорѫ de deшартъ slaвъ, saѫ чinste. [ἀ, κενὸς, δόξα].

'Ακενόσπουδος (ὁ, ἡ), neoкѫпatѫ, neîndeлetnічitѫ în zadapniче, ші nefолоsitoape лѫкрѫрї. [ἀ, κενὸς, σπουδή].

'Ακέντητος (ὁ, ἡ), neводitѫ; saѫ de neводit (чел че n'ape trевѫінцъ de водipe, de îndemnape). [ἀ, κεντέω].

Ἄκεντρος (ὁ, ἡ), чел fъръ водѫ, цеапъ, saѫ акѫ înцепъtорѫ; ші (fir:) fъръ пѫtepe (tonѫ, aktivitate). [ἀ, κέντρον].

'Ακένωτος (ὁ,ἡ), nedeшeрtatѫ. [ἀ, κενόομαι].

Ἄκεο, poet: în локѫ de 'Ακοῦ, порѫнч: ал лѫї

'Ακέομαι -οῦμαι [ἄκος], віit: -έσομαι, ші -ήσομαι (пех: ἠκεσάμην, tp: de кѫ: ἤκεσμαι, ші ἀκήκεσμαι, пех: pas: ἠκέσθην) tъmъdѫieskѫ; ажѫtѫ; (fir:) dpegѫ, penapezѫ (kîрпеskѫ). «'Ακούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων». Лѫч:

'Ακεόντως [ἀκέων], adв: poet: în лiniшte, ші тъчере.

'Ακέραιος (ὁ, ἡ), [ἀ, κεράννυμι, saѫ ἀ, κεραία] neamestekatѫ; непребъкѫtѫ; кѫpatѫ, simплѫ, ші ч. л: (vezї ші Ἄρτιος). 2) neatinsѫ, neѫпъpatѫ, невътъmatѫ, nevîntѫitѫ, întperѫ (vezї ші 'Ακήρατος). [de ѫnde

'Ακεραιότης (ἡ), кѫръцie; adeвъpatъ fiinцъ; natѫpaлitate; simплitate. 2) întpeцime. [ші

'Ακεραίως, adв: fъръ префачере, fъръ amestekape de алtѫ чева, кѫpat; fipeште. 2) în întpeцime, în totaлitate.

'Ακέραστος (ὁ, ἡ), = Ἄκρατος. [ἀ, κεράννυμαι].

'Ακέρατος (ὁ, ἡ), чел fъръ коарне. [ἀ, κέρας].

'Ακεραύνωτος (ὁ, ἡ), netpъsnitѫ. [ἀ, κεραυνόω].

'Ακέρδεια (ἡ), nекîштigѫ; пагѫвъ. [din

'Ακερδής, έος (ὁ, ἡ), nекîштigosѫ; nefолоsitорѫ. [ἀ, κέρδος]. [de ѫnde

'Ακερδῶς, adв: fъръ кîштigѫ; fъръ fолоsѫ.

'Ακέρκιστος (ὁ, ἡ), poet: каре нѫ s' a слѫжit în цесъtѫръ кѫ sѫвелнiцъ; [ἀ, κερκίς].

Ἄκερκος (ὁ, ἡ), fъръ коадъ. [ἀ, κέρκος].

Ἄκερος, (ὁ, ἡ), = 'Ακέρατος.

'Ακερσεκόμης, ου (ὁ), netѫnsѫ de пърѫл капѫлѫї; (прin ѫрm:) totdaѫna tînъpѫ.

(епіt: ал луї 'Аполонŏ шіВакŏ). [ἀ, κεί-ρω, κόμη].

Ἄκερως, ω, ші ἀκέρωτος, ου (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀκέρατος. некорnatŏ.

Ἀκεσίμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: tъmъdŏitорŏ de oamenĭ (епіt: ал луї Eskŏлапŏ). [ἄκεσις, βροτός].

Ἀκέσιμος (ὁ, ἡ), npiimitорŏ de tъmъ-dŏipe, de tъmъdŏit. 2) folositорŏ ла лекŏipe, tъmъdŏitорŏ. [ἄκεσις].

Ἀκεσίνοσος (ὁ, ἡ), поеt: лекŏitорŏ de боале. [ἄκεσις, νόσος].

'Ακέσιος (ὁ), tъmъdŏitорŏ (епіt: ал луї Аполонŏ). [ἄκεσις].

'Ακεσίπονος (ὁ, ἡ), поеt· алinъtорŏ de dŏpepĭ. [ἄκεσις, πόνος].

Ἄκεσις, εως (ἡ), tъmъdŏipe, лекŏipe; dpeцepe, penapape. [ші

Ἄκεσμα (τὸ), леакŏ; mіжлокŏ de dpe-цepe. 2) = Ἄκεσις. [ἀκέομαι]. [de ŏnde

'Ακέσμιος, α saŭ ος, ον, поеt: ='Ακέ-σιμος, ші 'Ακέσιος.

'Ακεσμὸς (ὁ), = Ἄκεσις.

'Ακέσσιμος, 'Ακεσσίπονος, ші ч: л: поеt:= 'Ακέσιμος, 'Ακεσίπονος, ші ч: л;

Ἀκεστὴρ (ὁ), поеt: ='Ακέστωρ. ‖ «Χαλι-νὸς — ». Sof: înблînzitорŏ de калŏ, saŭ mîntŏitорŏ de кълъpeцŏ.[ἀκέομαι]. [de ŏnde

Ἀκεστήριος (ὁ, ἡ), ='Ακεστικός.

Ἀκεστὴς, οῦ (ὁ), = 'Ακέστωρ. ‖ «'Ακεστὴς ἱματίων ῥαγέντων». Ksen: кірпачіŭ de xaĭ-ne pŏnte. [ἀκέομαι]. [de ŏnde

Ἀκεστικὸς, ἡ, ὸν, destoinikŏ, îndeшîna-tikŏ de a лекŏi, a tъmъdŏi; (fir:) de a dpeцe, a кірпі, (de ŏnde) «'Ακεστικὴ (se înцeл: τέχνη)» кŏsъtopie, saŭ кірпъче-pie. [ші

Ἀκεστὶς, ἴδος(ἡ), ŏnŏ felŏ de вepцĭ de fepŏ nentpŏ лŏкpapea metaлелор în коntoa-pe. (maĭ mŏлt ла în:) Ἀκεστίδες.

Ἀκεστορία (ἡ), поеt: apta doktopeaskъ, medічіna. [ші

'Ακεστορικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς. me-dічіnaлŏ, doktopeskŏ. [ші

'Ακεστορὶς, ἴδος (ἡ), fem: ал луї 'Ακέ-στωρ. лекŏitoape; drеrъtoape, кîрпіtoape, ші ч. л: ‖ (ŏŏв:) doktopiцъ; moamъ. [ші

Ἀκεστὸς, ἡ, ὸν, npiimitорŏ de лекŏipe; de tъmъdŏit. = 'Ακέσιμος. [ші

'Ακέστρα, (ἡ), акŏ de кîрпіt. [ші

'Ακέστρια, ші 'Ακεστρὶς, ἴδος (ἡ), ='Ακε-στορίς. 2) кŏsъtoape; кîрпіtoape. [mi

Ἀκεστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локŏ de Ἄ-κεσις. [ші

Ἀκέστωρ, ορος (ὁ), doktорŏ, лекŏitорŏ.

[ἀκέομαι].

'Ακεσφορία (ἡ), поеt: лекŏipe; nŏtepe tъmъdŏitoape. [din

'Ακεσφόρος(ὁ, ἡ), [ἄκεσις, φέρω] adŏкъtорŏ de tъmъdŏipe; de îndpentape; лекŏitорŏ.

'Ακεσώδυνος (ὁ, ἡ), [ἄκεσις, ὀδύνη] ле-кŏitорŏ de dŏpepĭ.

'Ακεύμενος, η, ον, поеt: în локŏ de 'Α-κούμενος, парt: а луї 'Ακέομαι.

'Ακέφαλος (ὁ, ἡ,) чел fъpъ капŏ; (ші (fir:) fъpъ къпetenie; (kapte) fъpъ înче-nŏtŏ, fъpъ titлŏ; (вepsŏ eksametpŏ) în-чеnŏtŏ de ла silaвъ skŏptъ. (жŏpis:). = Ἄτιμος, вinoвatŏ osînditŏ ла nedeansъ de капŏ, ші fŏгъpindŏ se, nŏвлікаtŏ, къ omopîpea луї de op чіne nŏ ва aвea dpentŏ de pesвŏnape. (fавŏлъ) neesnлі-каtъ (netîлкŏitъ), neîsnpъвitъ. [ἀ, κεφαλή]. [de ŏnde

'Ακεφάλως, adв: fъpъ капŏ; fapъ înче-nŏtŏ, saŭ eksopdiŭ.

'Ακέω -ῶ, вiit: -ήσω, (о datъ nŏmaĭ în Ішкр:) în локŏ de 'Ακέομαι.

'Ακέω [ἀκή], вepвŏ neînтр: (din кape nŏ se гъseште алtŏ, dekît nŏmaĭ noft: Ἀκέοις, ші парт: 'Ακέων, ουσα) поеt: takŏ.

'Ακέων, ουσα, ον, поеt: tъкŏtŏ.

'Ακέων, adв: лinішtit, пe tъкŏte.

'Ακὴ (ἡ), поеt: [ἀ, χαίνω, saŭ ἄγη], лі-nіште, tъчepe. поеt: întpeв: nŏmaĭ dat: ἀκῇ, ші акŏs: ἀκήν, лŏîndŏ-se ка adвepвĭ. (везĭ ші ἦκα).

'Ακὴ (ἡ), поеt: вîрfŏ; askŏцitŏл, tъі-шŏл кŏцitŏлŏĭ, ші ч.л: (zічepea este papъ, depiвъ însъ mŏлцime de alte zічepĭ în-tpeвŏin:).

'Ακῆ, saŭ 'Ακῇ, adв: поеt: în tъчepe, пe tъкŏte, лinішtit.

'Ακήδεια (ἡ), ='Ακηδία.

'Ακηδεμόνητος (ὁ, ἡ), лinsitŏ de înгpі-жitорŏ, neîнгpiжitŏ. [ἀ, κηδεμονέω].

'Ακήδεστος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ακηδεμόνη-τος, ші 2) ='Ακήδευτος. [ἀ, κήδομαι]. [de ŏnde

'Ακηδέστως, adв: fъpъ гpiжъ; în ne-nъsape ші desnpeцŏipe; nesfiit.

'Ακήδευτος (ὁ, ἡ), neîнгpонаtŏ; кape n'a dobîndit înгpопъчiŏne. [ἀ, κηδεύω].

'Ακηδὴς [ἀ, κῆδος], έος (ὁ, ἡ), neîнгpі-жаtŏ; лeneшŏ; netpistŏ; (ші npin ŏpm:) dŏлче, веселŏ, nлъкŏtŏ. 2) neîнгpiжitŏ; neкъŏtatŏ. 3) ='Ακήδευτος. [de ŏnde

Ἀκηδία (ἡ), лeне, tpîndъвie, 2) neпъ-sape, neîнгpiжape. 3) înkidepe de ini-mъ, meлaнхолie. [de ŏnde

*

'Ακηδιάω -ῶ, вiit: -άσω. sîntŭ tpîndavŭ, neînrpiжatŭ; foapte tpistŭ.

'Ακηδῶς, adв: fъръ rpiжъ; кŭ nenъsape. [ἀκηδής].

'Ακήκοα, tp: de кŭ: aл лŭî 'Ακούω.

'Ακήλητος (ὁ, ἡ), neatpasŭ, neîndŭлчitŭ; (fir:) neînвлînzitŭ; neomenitŭ. [ἀ, κηλέομαι].

'Ακηλίδωτος (ὁ, ἡ), nenъtatŭ, кŭpatŭ. [ἀ, κηλίς, ἴδος].

"Ακημα (τὸ), noet: = "Ακεσμα.

'Ακὴν [ἀκή], adв: noet: în тъчере, лiniщtit.

'Ακήπευτος (ὁ, ἡ), necŭлtiвatŭ în rpъdinъ, seлвatiкŭ. [ἀ, κηπεύω].

"Ακηπος (ὁ, ἡ), чeл fъръ rpъdinъ. || «Κῆπος—» fp: noet: rpъdinъ neвpednikъ de a se nŭmi rpъdinъ. [ἀ, κῆπος].

'Ακηράσιος, noet: în лoкŭ de

'Ακήρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, κηραίνω] întperŭ, nestpiкatŭ, neвъtъmatŭ; neamestекatŭ, кŭpatŭ, adeвъpatŭ. 2) nemînжitŭ, nesŭpкatŭ, neпînrъpitŭ.

'Ακήριος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κήρ] = 'Ακήρατος, neвîntŭitŭ, întperŭ, neвъtъmatŭ. 2) neneрiчiosŭ, nemŭpitopŭ.

'Ακήριος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κῆρ], neînsŭfлeцitŭ, mоptŭ. 2) чeл fъръ iniщъ, fpiкosŭ, neîndpъzneцŭ, neвiteazŭ.

"Ακηρος (ὁ, ἡ), (med:) лŭкpatŭ fъръ чeapъ. [ἀ,, κηρός].

'Ακηρότατος, η, ον, noet: în лoкŭ de 'Ακηρατώτατος, sŭnpл: aл лŭî 'Ακήρατος.

'Ακηρυκτεὶ (κτὶ), adв: fъръ кadŭчeŭ (κηρύκειον, semnŭ de soлŭ); saŭ fъръ npeвestipe, dape de щtipe. [din

'Ακήρυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, κηρύσσω]. (npiнч: pesвoiŭ) nenpeвestitŭ, de o datъ; asкŭnsŭ. 2) nenpiimitopŭ de soлie (npoпŭitoape de apmistiцie, saŭ naчe); neînвoitŭ, neînпъкatŭ. 3) nestpiratŭ, neвestitŭ de вestitopŭ; (nчin ŭpm:) neînsemnatŭ. 4) (pap) neщtiŭtŭ (ŭnde se aflъ). [de ŭnde

'Ακηρύκτως, adв: = 'Ακηρυκτεί.

'Ακήρωτος (ὁ, ἡ), neчepŭitŭ. [ἀ,κηρόομαι].

'Ακηχέατο, noet: Ion: 3: im: neps: a neste-sъв: щi

'Ακηχέδαται, noet: Ion: 3: îm: neps: a tpe: de кŭ: aл лŭî "Αχνυμαι..

'Ακηχεδὼν [ἀκάχω], όνος (ἡ), noet: кînŭ, dŭpepe de sŭfлetŭ; neкazŭ; rpiжъ.

'Ακήχε(χη)μαι. tpe: de кŭ: aл лŭî "Αχνυμαι.

'Ακιβδήλευτος [ἀ, κιβδηλεύω], щi

'Ακίβδηλος (ὁ, ἡ), (щi adв:) -ήλως. nemînчinosŭ, nenpefъкŭtŭ, neamestекatŭ, кŭpatŭ, adeвъpatŭ.

'Ακιδνὸς [ἀ, κινέω], ἡ, ὸν, noet: sлaвŭ, nenŭtinчosŭ; de nimiкŭ, npostŭ.

'Ακιδώδης, εος (ὁ, ἡ), = кŭ

'Ακιδωτὸς, ἡ, ὸν, цenosŭ, asкŭцitŭ, вîpfosŭ. [щi

'Ακίζω [ἀκίς], вiit: -ίσω. asкŭцŭ вîpfŭ.

"Ακικυς, υος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κίκυς] neaкtiвŭ; nenŭtinчosŭ.

'Ακινάκης, ου, щi Ion: εος (ὁ), кŭцitŭ nepsesкŭ, (Tŭpч:) iataranŭ, xanџepŭ.

'Ακινδυνὶ, adв: ='Ακινδύνως. [din

'Ακίνδυνος (ὁ, ἡ), (компр: ότερος, sŭnpл: ότατος) nenpimeжdŭitŭ; nenpimeжdiosŭ; sirŭpŭ. (nesŭnŭsŭ лa, neadŭкъtopŭ de npimeжdie). «'Εν ἀκινδύνῳ». Ksen: afapъ din npimeжdie. [ἀ, κίνδυνος]. [de ŭnde

'Ακινδυνώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ακίνδυνος. [щi

'Ακινδύνως, adв: fъръ npimeжdie, saŭ nepiкoлŭ, кŭ sirŭpanцъ.

'Ακινήεις, εσσα, εν, noet: în лoкŭ de 'Ακίνητος.

'Ακινησία (ἡ), nemiщкape. [щi

'Ακινητεὶ(τὶ), adв: fъръ miщкape. [щi

'Ακινητέω -ῶ, вiit:-ήσω, щi

'Ακινητίζω, вiit: -ίσω. staŭ nemiщкatŭ, nŭ mъ miщкŭ. [щi

'Ακινητίνδα, (adв: sŭвstantiвaлŭ) «Παίζειν —». Пλd: ŭnŭ feлŭ de жoкŭ, întpŭ кape ŭnŭл se siлeщte a miщкa din лoкŭ ne чeл aлtŭ, iap aчeлa se лŭnъ sъ ръmîie nemiщкatŭ. [din

'Ακίνητος, ος щi noet: η, ον, щi adв: -ήτως. nemiщкatŭ, saŭ de nemiщкat. (npin ŭpm:) statopniкŭ, neклintitŭ; (de ŭnde) neвîntŭitŭ, întperŭ; [fir:] nesкimвatŭ, întъpitŭ în пъpepea sa; nesimцitopŭ, rpeŭ de кanŭ. 2) чeл чe nŭ se кŭвine, saŭ nŭ î este eptatŭ a se miщкa din лoкŭ (a se sкoate лa лŭminъ, a se nŭвлiкa) «'Επ' ἀκινήτοισι μὴ καθίζειν». adiкъ τάφοις. Es: «'Ακίνητα ἔπη». Sof: чeлe sекpete. «'Ακίνητον χωρίον». Ksen: nesъnatŭ. [ἀ, κινέομαι].

"Ακινος (ὁ), ŭnŭ feлŭ de nлantъ din soiŭл mapiranŭлŭî (вezî щi 'Επίπεδον). 2) вpoвoanъ de stpŭrŭpe.

"Ακιος (ὁ,ἡ), (компр: ότερος, sŭnpл: ότατος), noet: [ἀ, κίς] чeл чe n' ape (nŭ faчe, nŭ s'a mînкat de) вepmî.

'Ακιρὸς (ὁ, ἡ), noet: ='Ακιδνός. [de ŭnde

'Ακιρῶς, adв: кŭ neaкtiвitate, кŭ sfiaлъ; лiniщtit, nemiщкat.

'Ακὶς, ίδος (ἡ), [ἀκή] цeanъ, rimne, щi

ор че аре вірfѣ askѕцitѕ; (de ѕnde fir:) «Πόθων ἀκίδες». волдѕ de dopinцe. «Τῆς κίστεως ἀκίδες». Aрet: înцепъtѕреле (dѕ-реріле, tъіеtѕреле) въшічеі ѕdѕлѕі.

'Ακίχητος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κιχάνω] не-ажѕnsѕ, непрinsѕ; непрічепѕtѕ, neînце-лesѕ. || (neѕt:) «'Ακίχητα». adв: în zadарѕ, fъръ isправъ.

'Ακίων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κίων] чел fъръ stîлпі.

'Ακκίζομαι [ἀκκώ], віit: ἴσομαι. mъ în-fрînгѕ, mъ префакѕ, къ nѕ воіѕ, în вре-me че воіѕ (везі ші θρύπτομαι). [de ѕnde

"Ακκισμα (τὸ), ші

'Ακκισμὸς (ὁ), префъкъtорie, tъгъdѕîре плъsmѕitъ. (везі 'Ακκίζομαι.).

'Ακκώ, οῦς (ἡ), femee неrioaвъ ші de pîsѕ, каре se tot префаче înfрînrîndѕse, ші реfѕzînd челе че dopeште.

'Ακλαγγὶ, adв: fъръ sгomotѕ. [κλαγγή].

'Ακλάδευτος (ὁ, ἡ), неплівitѕ, некѕръ-цitѕ de ръmѕрі ѕѕkate. [ἀ, κλαδεύω].

"Ακλαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, κλάω] nefрîntѕ, nefърîmatѕ.

"Ακλαυστος(τος), ου (ὁ, ἡ), (акt:) не-плînгъtорѕ; (паs:) неплînsѕ, невоіtѕ.

'Ακλεής, έος (ак: ἀκλεᾶ, ші Ion: ἀ-κλεῆ, ші поеt: ἀκλέα. im: nom: 'Ακλέες în локѕ de ἀκλεεῖς) (ὁ, ἡ), неsлъвitѕ, neînsemnatѕ. || (neѕt:) 'Ακλεὲς, adв: în локѕ de ἀκλεῶς. [ἀ, κλέος]. [de ѕnde

'Ακλεία (ἡ), поеt: лipsъ de sлавъ, saѕ de вѕnъ репѕtaцie, neînsemnъtate.

'Ακλειής, поеt: în локѕ de 'Ακλεής.

"Ακλειστος (ὁ, ἡ), neînkisѕ, deskisѕ. [ἀ, κλείομαι].

'Ακλειῶς, adв: поеt: în локѕ de 'Α-κλεῶς.

"Ακλεπτος (ὁ, ἡ), (акt:) nefърѕ; (ші fir:) neamъцitорѕ; sinчерѕ (непрефъкѕtѕ); (пѕs:) nefѕratѕ. [ἀ, κλέπτω].

'Ακλεῶς, adв: fъръ sлавъ, fъръ вѕnѕ nѕme. [ἀκλεής].

'Ακλήϊστος (ὁ, ἡ), поеt: Ion: în локѕ de ἄκλειστος; saѕ 2) nенѕmitѕ, невestitѕ, în локѕ de 'Ακλέϊστος.= 'Ακλεής. [ἀ, κληΐζω].

'Ακληρέω -ῶ, віit: ήσω. поеt: sîntѕ не-пърташѕ în моштеніре, nѕ sîntѕ кліро-nomѕ; (прin врm:) sîntѕ sъракѕ, saѕ непороціtѕ. [ἄκληρος]. [de ѕnde

'Ακλήρημα (τὸ), непорочітъ întîmпларе.

'Ακληρία (ἡ), непорочіе, sъръчіе, ti-кълошіе. [din

"Ακληρος (ὁ, ἡ), [ἀ, κλῆρος] непърташѕ în моштеніре; чел fъръ авере; (прin ѕрm:) sъракѕ, непорочітѕ. 2) nedatѕ кѕіва прin sорці (κλῆρος); (прin ѕрm:) чел fъръ stъпînѕ.

'Ακληρωτεὶ(τὶ), adв: fъръ sорцї. [din

'Ακλήρωτος (ὁ, ἡ), neînпърцitѕ; saѕ непѕtinчоsѕ de a se înпърці прin sорці. 2) neînпъртъшitѕ din кліроnomie, saѕ моштеніре.

"Ακληστος (ὁ, ἡ), At: în локѕ de "Α-κλειστος.

'Ακλητὶ, adв: fъръ кіemаре, fъръ по-ftіре. [din

"Ακλητος (ὁ, ἡ,) некіematѕ, nenoftitѕ. 2) непенѕmitѕ (fъръ маре nѕme). [ἀ, καλέω].

'Ακλινής, έος (ὁ, ἡ), неmлъdiosѕ, neîn-ковоіosѕ, цеапънѕ; (fir:) neîndѕплекatѕ, întъріtѕ în пърерea sa. [ἀ, κλίνω]. [de ѕnde

'Ακλινῶς, adв: кѕ statорнічіе, fъръ în-dѕплекаре, кѕ stърѕіре în пърерea sa.

"Ακλιτος (ὁ, ἡ), = 'Ακλινής. 2) (Грam:) nedeклinatѕ. [ἀ, κλίνομαι].

'Ακλόνητος, ші "Ακλονος (ὁ, ἡ), неклe-tinatѕ, nesгѕdѕitѕ, цеапънѕ; netѕрвѕратѕ, лinѕ. «Σφυγμὸς — ». Гал: [ἀ, κλονέομαι].

"Ακλοπος (ὁ, ἡ), = "Ακλεπτος. [ἀ, κλοπή].

'Ακλυδώνιστος (ὁ, ἡ), netѕрвѕратѕ de валѕрі; нечеркatѕ de fѕртѕnъ. [ἀ, κλυ-δωνίζομαι].

"Ακλυστος (ὁ, ἡ), neisвitѕ de (неексnѕsѕ ла) fѕртѕnъ; лinѕ, netѕрвѕратѕ. [ἀ, κλύζω, κλύδων].

"Ακλωστος, (ὁ, ἡ), netорsѕ. [ἀ, κλώθομαι].

'Ακμὰ (ἁ), Dор: în локѕ de 'Ακμή. [de ѕnde

'Ακμάζω, віit: -άσω. sîntѕ în flоареa, вîрfѕл вîрstеі (пѕtереі, sлавеі) меле; ші (fir:) sîntѕ în кріtікъ înпрежѕраре. «'Ακμάζοντος τοῦ σίτου, (ші fir:) τοῦ πολέ-μου». «'Ακμαζούσης ἡμέρας (Νυκτὸς, 'Ηλι-κίας)». «'Ακμάζει τὰ πράγματα, ἐπιμελείας δεόμενα». Ksen: (ші ѕnineрs:) «'Ακμάζει βρετέων ἔχεσθαι». Es: акѕm este време, ші неапъратъ тревѕінцъ a înвръцішa statѕеле. [ші

'Ακμαῖος, α, ον, чел în кѕлmea вîрstеі (пѕtереі, sлавеі) sале, ажѕnsѕ în чел маі маре градѕ de креште (ла вре-mea sa), копtѕ, înплinitѕ; чел че se face, saѕ se aflъ ла време кѕвенitъ, saѕ în кріtікъ înпрежѕраре. «'Ακμαῖος μόλοι». Sof: ла време ва вені. «Παρθένος ἀκμαία». Лѕч: ажѕnsъ în вîрstъ de mъритat. «Τοῦ Χειμῶνος τὸ ἀκμαιότατον». Лѕч: toiѕл ер-неі. «Αἱ τῶν ὑποθέσεων ἀκμαιότεραι». Filѕtр;

челе maĭ sepioase tpeвĭ. «Ἀκμαῖος τὴν ὀργήν». Лкч: iste ла minie; saȢ în fepвереа пекаzȢлȢĭ sъȢ înкъ. [ἀκμή]. [de Ȣnde

Ἀκμαίως, adв: în градȢл чел maĭ 'налtȢ; кȢ вîptȢte.

Ἀκμὰν, Dop: în локȢ de ἀκμήν.

Ἀκμαστὴς, οῦ (ὁ), tînъpȢ, чел în кȢлmea вîpsteĭ. [ἀκμάζω].

Ἀκμὴ (ἡ), [ἀκή] (пpinч:) tъiшȢ ascȢцitȢ de кȢцitȢ шi ч.л: «Ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς». Пров: în momentȢл чел maĭ кpitiкȢ. «Ἀκμὴ ὀνύχων»: Пл: tъioase, asкȢцite Ȣнгiĭ. 2) (fiг:) iȢцеала, ацеpimea; floapea, чел шaĭ вȢнȢ шi алеsȢ (mopaлȢ, шi fisiкȢ); чел maĭ de fpȢnte; чеа maĭ потpiвitъ (maĭ кpitiкъ) епокъ а opкъpвiа лȢкpȢ. «Ἀκμὴ ὀμμάτων». Ел: ацеpъ веdepe. «Ἀκμὴ ἡλικίας (χρόνου, βίου, νόσου, σίτου, ἀγῶνος, ἔργων, δέους шi ч.л:)». «Οἱ ἐν ἀκμῇ». SȢid: tinepiĭ. «Κατ' ἀκμὴν χρόνου». Ел: (шi în ел:) «Ἀκμὴν», adв: întp' ȢнȢ minȢtȢ; акȢm; îndatъ; înкъ. «Τὰ δὲ σκευοφόρα ἀκμὴν διέβαινε». Ksen. || «Ἀκμαὶ» (ла med: чеĭ noĭ) = Ἴονθοι. pesȢflъtъpĭ de tinepeцe. 3) Еол: nemînкаpе. Esix: Β'. Макв: Α'. 7.

Ἀκμὴν, adв: каȢtъ Ἀκμή.

Ἀκμηνὸς, ἡ, ὸν, noet: în ЛолȢ de Ἀκμαῖος.

Ἄκμηνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἰκμάς, saȢ ἀκμή Еол: nemînкаpe] nemînкаtȢ, flъmîndȢ, лipsitȢ de хpaнъ, шi вътъpъ.

Ἀκμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, κάμνω] neoвositȢ, вîptosȢ, în floapea tinepeцiĭ. 2) neклъditȢ, nefъкȢtȢ de mîinĭ. «Πύλας ἀκμῆτας Ὀλύμπου». Епiгp:

Ἀκμητεὶ(τὶ), adв: noet: fъpъ ostenealъ, лesne. [din

Ἄκμητος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀκμής. 2) (акt:) neostenitopȢ, лesnichosȢ. 3) nepъnitopȢ, saȢ nepriчinȢitopȢ de dȢpepe. «Ἄκμητον τύμμα». Nik: [ἀ, κάμνω].

Ἀκμοθέτης, ου (ὁ), шi

Ἀκμόθετον (τὸ), летnȢл, локȢл, Ȣnde se ашаzъ nikовала. [ἄκμων, τίθημι].

Ἄκμων [ἀ, κάμνω], ονος (ὁ), nikовала fepapiлop. 2) (ὁ, ἡ), noet: = Ἀκάμας, каpе pавdъ ла isвipĭ, ка о nikовалъ; neoвositȢ, nedoвopitȢ. «Ἄκμονες λόγχης». Esx: 3) кнȢ felȢ de вȢлtȢpȢ. Esix: 4) ȢнȢ felȢ de лȢnȢ. On:

Ἄκαμπτος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄγναμπτος.

Ἄκναπτος, шi Ἄκναφος (ὁ, ἡ), = Ἄγναφος.

Ἄκνημος (ὁ, ἡ), чел fъpъ пȢлпе, шi (npin intind:) fъpъ nichoape; saȢ шi fъpъ înкълцъminte. [ἀ, κνήμη].

Ἄκνηστις, ιος (ἡ), noet: [ἀ, κνήθω] шipa spinъpiĭ doвitoaчелop. 2) ȢнȢ felȢ de плаntъ.

Ἄκνισσος, шi Ἄκνισος (ὁ, ἡ), [ἀ, κνίσσα]. nepрasȢ, sлавȢ. 2) = кȢ

Ἀκνίσσωτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ aȢpȢ de гpъsime apsъ, neafȢmatȢ; (npin Ȣpm:) лipsitȢ de жeptfe. «Βωμὸς («Ἀγυιὰ) — ». Пл: шi Лкч: [ἀ, κνισσόω].

Ἀκοὴ, (ἡ), aȢzȢл, ȢнȢл din челе чinчĭ simцȢpĭ. 2) opгaнȢл aȢzȢлȢĭ, Ȣpeкea. «Τὰς ἀκοὰς ἀποφράττων». Лкч: 3) aȢzipe, вopвъ din aȢzȢ, veste. «Ἀκοὴ φέρεται». ЕȢp: 4) (Skp: pap) în локȢ de ὑπακοὴ, ascȢлtape, sȢпȢnepe. «Ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ Θυσίαν». Bas: Α'. 16. [ἀκούω].

Ἀκοίλιος (ὁ, ἡ), чел fъpъ pîntече; nepîntекокȢ. [ἀ, κοιλία]. 2) = кȢ

Ἄκοιλος (ὁ, ἡ), neadînкosȢ. [ἀ, κοῖλος].

Ἀκοίμητος (ὁ, ἡ), шi adв: -ήτως. nedopmitȢ; neînчetatȢ; вечniкȢ. [ἀ, κοιμάομαι].

Ἀκοίμιστος (ὁ, ἡ), neadopmitȢ, deшtentȢ; nenpeкȢpmatȢ; nenotoлitȢ, neînвлînzitȢ. [ἀ, κοιμίζομαι].

Ἄκοινος (ὁ, ἡ), neкomȢнȢ, neoвшtesкȢ (че нȢ е nentpȢ toцĭ). [ἀ, κοινός].

Ἀκοινωνησία (ἡ), nesoцiaвiлitate, saȢ хаpaкtepȢл nesoцiaвiлȢлȢĭ. [ἀ, κοινώνησις].

Ἀκοινώνητος (ὁ, ἡ), neкȢвenitȢ, nenotpiвitȢ ла toцĭ de oвшte; neкomȢnikatȢ алtopa. 2) nenъptашȢ din чева. 3) neînпъptъшitopȢ, neкomȢnikatiвȢ. 4) neîndemînatiкȢ în soцietate (каpе fȢцe de a-dȢнъpĭ), nesoцiaвiлȢ, îndъpъtniкȢ. [ἀ, κοινωνέω]. [de Ȣnde

Ἀκοινωνήτως, fъpъ înпъptъшipe, fъpъ komȢnikape алtopa. 2) кȢ кînȢ neкomȢnikaвiлȢ, îndъpъtniкȢ, fъpъ soцiaвiлitate.

Ἀκοίτης ου (ὁ), καὶ Ἀκοῖτις, ιδος, (ἡ), noet: [ἀ, adȢn: κοίτη, patȢ] = Ὁμευνέτης, soцȢ în къsniчie.

Ἄκοιτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ (neкȢлкatȢ în) patȢ. || (fiг:) «Μέλι ἄκοιτον». Плin: miepe кȢpatъ, fъpъ dpoжdiĭ. [ἀ, κοίτη].

Ἀκολάκευτος (ὁ, ἡ), neлinгȢшitȢ, neamъцitȢ de лinгȢшipĭ. [ἀ, κολακεύομαι].

Ἀκόλακος (ὁ, ἡ), neлinгȢшitopȢ. [ἀ, κόλαξ, ακος].

Ἀκολασία (ἡ), neoпpipe, neînfpînape; аплекаpе, шi пъpъвipe în pȢшinoase шi nechinstite desfъtъpĭ; oвpъzniчie; nepȢшinape. [ἀ, κόλασις].

Ἀκολασταίνω, viit: -ανῶ, шi ἀκολαστέω -ῶ, viit: -ήσω. sîntȢ desfpînatȢ, tpъiesкȢ

în desmierdърї nevinstite. [ἀκόλαστος]. [de ѕnde

'Ακολάστημα (τὸ), fanтъ desfrînaтъ.

'Ακόλαστος (ὁ, ἡ), (dѕne zічере) nепеdensitѕ; (прin ѕрm:) neîndpentatѕ, neînfrînatѕ, neînцeлeпцitѕ; nекоnштiinцosѕ, nерѕшinosѕ; (прin ѕрm:) neoпpitѕ în desfrînърї, daтѕ кѕ totѕл ла nevinstite плъчерї; pisinitорѕ, корѕптѕ; (fir: despre копачї) nекѕръцitѕ, nекѕлtiваtѕ. [ἀ, κολάζομαι]. [de ѕnde

'Ακολάστως, adв: în кiпѕ desfrînaтъ. || «'Ακολάστως ἔχω πρός τι». Ksen: nѕ mъ почiѕ înfrîna de ла чева, întpeвѕinцezѕ, saѕ doвîndeskѕ чева кѕ ковîршiре, шi fъръ mъsѕръ.

'Ακολλητὶ, ad: neлiпit ѕna de алta. [din

'Ακόλλητος (ὁ, ἡ), neлiпitѕ. [ἀ, κολλάομαι].

"Ακολλος (ὁ, ἡ), = 'Ακόλλητος. [ἀ, κόλλα].

"Ακολος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κόλον, хpaпъ] вѕкъцiкъ (înвѕкътѕръ) de пiпе.

'Ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω. mъ dѕкѕ dѕne чineва, îї ѕрmezѕ, îл акошпаniezѕ; (fir:) sîntѕ sлѕгъ (ѕченiкѕ, ѕрmъtорѕ, imitъtорѕ) кѕiва. (despre лѕкрѕрї în a 3: перs:) «'Ακολουθεῖ». ѕрmeазъ. «Δυοῖν μὲν γὰρ ὄντοιν ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι». Apist: 2) se întîmплъ, se fache. «'Αφ' οὗ καὶ λοιμικαὶ νόσοι πολλάκις ἠκολούθησαν». 3) віne în пропорцiе, se потрiвеште. Плt: Політiк: Г: [ἀκόλουθος]. [de ѕnde

'Ακολούθημα (τὸ), чел din ѕрmъ eшitѕ, резѕлtatѕ. [шi

'Ακολούθησις, εως (ἡ), ѕрmaре. 2) копцiпере; sfîршitѕ. 3) = 'Ακολουθία. [шi

'Ακολουθητικός, ἡ, ὸν, аплекатѕ, воitорѕ de a ѕрma. 2) коntinѕъtорѕ; потрiвitѕ, ѕпitѕ, конглъsѕitѕ.

'Ακολουθία (ἡ), континѕацiе; ѕпiре, потрiвitate; askѕлtape, saѕ sѕпѕпере; регѕлатъ ѕрmaре. 2) ѕрmъtоареле sлѕцї. 3) (Bis:) sлѕжвъ регѕлатъ dѕne tiпiкѕ. [ἀκόλουθος].

'Ακολουθίσκος (ὁ), dim: ал лѕї

'Ακόλουθος (ὁ, ἡ), [ἀ, adѕn: κέλευθος, кале] ѕрmъtорѕ dѕne чineва; sлѕгъ; ажѕtъtорѕ; алъtѕрашѕ; (fir) ѕченiкѕ; imitъtорѕ; ѕрmъtорѕ sistemeї кѕiва шi ч.л: 2) ѕрmatѕ, eшitѕ din чева, резѕлtatѕ. 3) asemъпatѕ; пропорцiопatѕ; потрiвitѕ. «'Ακόλουθα τούτοις πράττειν». Dem: [de ѕnde

'Ακολούθως, adв: (кѕ dat:) потрiвit; пропорцiопat; în ѕрmaре.

'Ακόλυμβος (ὁ, ἡ), пештiitорѕ de înотаре. [ἀ, κολυμβάω].

'Ακομία (ἡ), лiпsъ de пъръ, плешѕвiе. [ἄκομος].

'Ακομιστία (ἡ), nекъѕtape, neîngrіжіре; nекѕръцiе. [din

'Ακόμιστος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ de tревѕinчoasa îngrіжіре, шi къѕtape, nекъѕtatѕ; (прin ѕрm:) nекѕръцitѕ, nedepetiкatѕ. [ἀ, κομίζω].

'Ακόμμωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, κομμόω] neîппоdoвitѕ, neînfрѕmѕseцatѕ, nedpesѕ.

"Ακομος (ὁ, ἡ), чел fъръ пъръ, плешѕвѕ; (fir:) fъръ frѕnze, nefrînzosѕ. [ἀ, κόμη].

'Ακόμπαστος, шi "Ακομπος (ὁ, ἡ), nefълosѕ, neлъѕdъроsѕ. [ἀ, κομπάζω, шi κόμπος].

'Ακόμψευτος, шi "Ακομψος (ὁ, ἡ), neînfрѕmѕseцatѕ; nепрefъкѕtѕ, nemeштeшѕцitѕ, simплѕ. 2) nеграцiosѕ, nеплъкѕtѕ, prostѕ. 3) neesперimentatѕ, neîndemînatiкѕ. «"Ακομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον». Пл: [шi

'Ακόμψως, adв: fъръ елеganцъ, fъръ грацiе, шi ч.л: [α, κομψός].

"Ακον, οντος (τὸ), neѕt: ал лѕї "Ακων, nevoind.

'Ακονάω -ῶ, viit: ήσω. askѕцѕ. 2) (fir:) îndemnѕ, zъdъръskѕ. întъpitѕ, 3) пре-гъteskѕ. [ἀκόνη].

'Ακόνδυλος (ὁ, ἡ), чел fъръ înkeietѕрї, nodѕрї. 2) nепѕmпitѕ, nеrionтѕitѕ; neвътѕtѕ. [ἀ, κόνδυλος].

'Ακόνη (ἡ), [ἀκὴ] грesie, піаtръ de askѕцit. 2) піклiцa чea de піаtръ a snißeрiлор шi ч.л: 3) о вѕкатъ (de піаtръ, saѕ metaлѕ) în forma шi mърinea греsii. 4) ipitaцiе (intѕsiasmѕ) sпре компѕпере de кiпtърї.

'Ακόνημα (τὸ), шi

'Ακόνησις, εως (ἡ), askѕцiре; (fir:) întъpitaре, îndemnape. [ἀκονάω].

'Ακονίατος (ὁ, ἡ), [ἀ, κονία, варѕ) nевъръitѕ; netenкѕitѕ.

'Ακόνιον (τὸ), dim: ал лѕї 'Ακόνη.

'Ακονιτὶ, adв: fъръ прafѕ, (adiкъ) fъръ osteneaлъ, лѕптъ, грeѕtate. [ἀκόνιτος].

'Ακόνιτον (τὸ), шi

'Ακόνιτος (ἡ), (о плаптъ вепіпоasъ) omaкѕ, mъръл лѕпѕлѕї.

'Ακόνιτος (ὁ, ἡ), neпрътѕitѕ; (fir): fъкѕtѕ fъръ osteneaлъ, fъръ лѕптъ. 2) = 'Ακονίατος, шi 'Ακώνιστος. [ἀ, κόνις].

'Ακοντὶ, adв: fъръ вое, de невое. = 'Ακουσίως.

'Ακοντίας, ου (ὁ), ѕпѕ felѕ de шарпе, че se asвîрлъ ка о лапче (ἀκόντιον), nѕ-

mitŏ săцeată. 2) ŏnŏ fелŏ de meteopŏ, saŏ кometŏ. [ші

'Ακοντίζω, вiit: -ίσω. asвipлŏ лanче, лănчezŏ. пătpŏnzŏ пе чineва кŏ лanчea, saŏ săлiцa. 2) (in eл: saŏ nestp:) noet: mă asвîpлŏ кa o săцeată; (npiч întin:) пătpŏnzŏ, петpeкŏ. «Εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί». Eвp: [din

'Ακόντιον (τὸ), dim: aл лŏĭ "Ακων, лanче, săлiцă.

'Ακόντισις, εως (ἡ), лănчape, asвipлipe de лanче, ші ч.л: ші (în цen:) asвîpлipe, apŏnкape penede de op че. [ші

'Ακόντισσμα (τὸ), = 'Ακόντισις. 2) distanцa, лoкŏл, пînă ŏnde ажŏnцe asвipлita лanче, saŏ săцeată. 3) pana лănчepiĭ. «Πολλῶν ἀκοντισμάτων κατάπλεως». Пл: [ші

'Ακοντισμὸς (ὁ), = Α'κόντισις, ші 'Ακόντισμα. [ші

'Ακοντιστὴρ, ῆρος, ші

'Ακοντιστὴς, οῦ (ὁ), лanчeaшŏ, saŏ asвîpлitopŏ de лanче. [de ŏnde

'Ακοντιστικὸς, ἡ, ὸν, кŏвiinчosŏ, saŏ de npinsŏ, îndeminatiкŏ лa лăвчape, (adiкă) asвipлipe de лanче. [ші

'Ακοντιστὺς, ύος (ἡ), îndemînape лa лănчape. 2) вătăлie npin лănчĭ.

'Ακοντοβόλος (ὁ), noet: asвîpлitopŏ de (лoвitopŏ кŏ) лanче. = 'Ακοντιστής. [ἀκόντιον, βάλλω].

'Ακοντοδόκος (ὁ, ἡ), noet: npiimitopŏ de (чел че кaŏtă a se апăpa de o asŏпpăĭ asвipлită) лanче. (ἀκόντιον, δέχομαι]..

'Ακοντοφόρος (ὁ, ἡ), пŏptătopŏ de лanче. [ἀκόντιον, φέρω].

'Ακόντως, adв: = 'Ακουσίως, fără вoe. [ἄκων].

'Ακοπητὶ, adв: = 'Ακόπως.

'Ακοπίαστος (ὁ, ἡ), neostenitŏ, neoвositŏ. 2) neadŏкătopŏ de osteneaлă, лesniчosŏ. [ἀ, κοπιάζω]. [de ŏnde

'Ακοπιάστως, adв: = 'Ακόπως.

"Ακοπος (ὁ, ἡ), = 'Ακοπίαστος. 2) ŏшŏpătopŏ, saŏ апăpătopŏ de osteneaлă; (de ŏnde) || (sŏвst:) "Ακοπον (τὸ), doкtopie de osteneaлă. 2) neposŏ, neminкatŏ de вepme, saŏ meлie. [ἀ, κόπος].

'Ακόπριστος (ὁ, ἡ), (пămîntŏ) neîнгpăшatŏ кŏ вăлігăpŏ, saŏ гŏnoiŏ, neгŏnoiatŏ. [ἀ, κοπρίζω].

"Ακοπρος, ου, [ἀ, κόπρος]. [ші

'Ακοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ακόπριστος. 2) neвăлігatŏ, înкŏiatŏ; saŏ neaжŏtătopŏ лa înлesnipea stomaxŏлŏĭ.

'Ακόπως, adв: fără osteneaлă, лesne. [ἄκοπος].

'Ακόρεστος (ὁ, ἡ), nesăцiosŏ, nesătŏлŏ. [ἀ, κορέννυμι]. [de ŏnde

'Ακορέστως. adв: fără saцiŏ; кŏ nesătŏpape.

'Ακορὴς, έος noet: [ἀ, κόρος], ші

'Ακόρητος (ὁ, ἡ), = 'Ακόρεστος. 2) [ἀκορέω] nemătŏpatŏ, nedepetiкatŏ.

'Ακορία (ἡ), nesaцiŏ; nesătŏpape. 2) a nŏ minкa neste măsŏpă. [ἄκορος].

'Ακορίτης, ου (ὁ), (npinч: οἶνος) făкŏtŏ кŏ плanta "Ακορον.

"Ακορνα, ης (ἡ), [ἀκή] ŏnŏ feлŏ de плantă din soiŏл skaieцiлop.

"Ακορον, (τὸ), apomatiкa (mipositoapea) pădăчină a плanteĭ

"Ακορος (ὁ, ἡ), ŏnŏ feлŏ de плantă apomatiкă de India (Лatin: Acorus, Цep: Kalmus). вezĭ ші 'Αφροδισιάς.

"Ακορος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de 'Ακόρεστος, ші 'Ακόρητος.

'Ακόρυφος (ὁ, ἡ), neвîpfosŏ (fără кanŏ, mapцine, înчenŏtŏ). [ἀ, κορυφή].

'Ακορύφωτος (ὁ, ἡ), neвîpfŏitŏ, (nesăвîpшitŏ); neînsŏmatŏ, nenŏmăpatŏ. [ἀ, κορυφόω].

"Ακος, εος, ους (τὸ), doкtopie, лeaкŏ; (în цen:) miжлoкŏ de вindeкape, de îndpentape.

'Ακοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntŏ nepeгŏлatŏ, fără pîndŏiaлă. [ші

'Ακοσμήεις, εσσα, εν, noet: = ["Ακοσμος].

'Ακόσμητος (ὁ, ἡ), neînnodoвitŏ; nedepetiкatŏ; nenŏsŏ лa вŏnă pîndŏiaлă. [ἀκοσμέω]. [de ŏnde

'Ακοσμήτως, adв: fără noдoaвă; fără вŏnă pîndŏiaлă.

'Ακοσμία, (ἡ), nepîndŏiaлă, amesteкătŏpă. 2) netpeвniчie, pea năpăвie, demopaлisaцie. [ші

'Ακόσμιος, noet: în лoкŏ de, ші [din

"Ακοσμος (ὁ, ἡ), = 'Ακόσμητος. 2) nepeгŏлatŏ; păŏ năpăвitŏ; netpeвniкŏ. [ἀ, κόσμος]. [de ŏnde

'Ακόσμως, adв: fără pîndŏiaлă, nepeгŏлat, opкŏm se întîmплă.

'Ακοστὴ (ἡ), (dŏne diaлeкta Чinpeniлop) opzŏ. [ἀκή, saŏ ἄκος]. [de ŏnde

'Ακοστήσας, ασα, αν, napтч: aл neîntp: 'Ακοστέω, noet: (кaлŏ ші ч.л:) xpănitŏ вine кŏ opzŏ; (npin ŏpm:) iŏte, neвŏnŏ.

"Ακοτος (ὁ, ἡ), noet: чел fără mînie, nenismăгăpeцŏ, ŏĭtătopŏ de păŏ. [ἀ, κότος].

'Ακουάζομαι, вiil: -άσομαι. noet: în локš de 'Ακούω, 'Ακροῶμαι, аšzš, askšлtš. || «Δαιτὸς ἀκουάζεσθον». Iл: Δ. sînteųĭ noftiųĭ ла masъ.

'Ακουὴ (ἡ), noet: în локš de 'Ακοή.

"Ακουκα, Dop: tpe: de кš: ал лšĭ 'Ακούω.

'Ακούρευτος (ὁ, ἡ), ='Ακαρτος. netšnsš. [ἀ, κουρεύω].

"Ακουρος (ὁ, ἡ), [ἀ, κείρω]='Ακούρευτος. 2) noet: [ἀ, κοῦρος, fiš] чел fъръ fiĭ, fъръ копiĭ.

'Ακουσείω (fъръ вiil:), dopeskš, sîntš disnšsš a askšлta. [ἀκούω].

'Ακουσιάζω, вiil: -άσω. fakš чева fъръ воеа mea. [ἀκούσιος].

'Ακουσίθεος (ὁ, ἡ), askšлtatš de Dšmnezeš. [ἄκουσις, θεός].

'Ακούσιμος, η saš ος, ον, пštinчosš, лesniчosš de a se ašzi. [ἀκούω].

'Ακούσιος, α saš ος, ον, чел fъръ воеа sa, nевoitš. [ἄκων].

"Ακουσις, εως (ἡ), ašzipe (a ašzi). [ἀκούω].

'Ακουσίως, adв: fъръ вое, în siлъ, de nевое. [ἀκούσιος].

"Ακουσμα (τὸ), op че s' a ašzit, saš se ašde; (de šnde) sšnetš de instpšmîntš mšsiкалš, кîntiкš шi ч.л:; лекųie, învъųътšръ; famъ, zisъ, veste. (вezĭ шi 'Ακρόαμα). [ἀκούομαι]. [de šnde

'Ακουσμάτιον (τὸ), dim: ал лšĭ "Ακουσμα.

'Ακουστέον, nosil: ал лšĭ 'Ακούω.

'Ακουστὴς, οῦ (ὁ), ='Ακροατὴς, ašzitopš, askšлtъtopš; школарš, šчenikš. [ἀκούω]. [de šnde

'Ακουστιάω -ῶ, вiil: -άσω.='Ακουσείω. [шi

'Ακουστικὸς, ἡ, ὸν, кšвiinчosš (notpivitš, îndeminatiкš) ла ašzipe. «Πόρος— ». Гал: гašpa ašzšлšĭ, ašzšл. «'Ακουστικοὶ». школapiĭ лšĭ Пitaгора; (fiind къ epaš îndatopaųĭ a askšлta nšmaĭ în чinчĭ anĭ, шi a nš вopвi de локš). [de šnde

'Ακουστικῶς, adв: кš ләape aminte. || «'Ακουστικῶς ἔχω. = 'Ακουσείω.

'Ακουστὸς, ἡ, ὸν, ašzitš, saš de ašzit. 2) вpednikš de ašzit. [ἀκούομαι].

'Ακουτίζω, вiil: -ίσω, шi -ιῶ. fakš ne чineва a askšлta, saš вpe šnš лšкpš a se ašzi, învъųš. «'Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν». Skp: || (nešl:) askšлtš, mъ sšnšš. «'Ακουτίζειν τοῦ λόγου». Apist: || (nas:) mъ învъųš, askšлtš, învъųš. «Τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἠκουτίσθησαν». Гpг: [din

'Ακούω [κοέω], вiil: ἀκούσω, шi At: -ούσομαι (tp: de кš: 'Ακήκοα, neste-sъв: ἠκηκόειν, tpe: de кš: nas: ἤκουσμαι, nex: nas: ἠκούσθην), ašzš, askšлtš. «Ταῦτα Καλυψοῦς ἤκουσα». Od: 2) aflš, mъ înшtiinųezš. «"Ηκουον δ' ἔγωγέ τινων, ὡς οὐδὲ δώσοιεν». Dem: 3) învъųš, sîntš школарš. «"Ηκουσεν 'Αναξιμάνδρου». Лaept: 4) înųeлегš, npiчепš. «"Οταν εἴπω τι τῶν τοιούτων, ἁπλῶς ἀκούειν σε χρή». Гал: 5) askšлtš, mъ sšnšš. «Τοὺς Λακεδαιμονίους εἴθισεν ὑμῶν ἀκούειν». Dem: «Καὶ ἔσται βασιλεὺς ὑμῶν, αὐτοῦ ἀκούσεσθε». Skp: 6) noet: (pap, кš dat:) daš askšлtape. «Δύνασαι δ' ἀκούειν ἀνέρι κηδομένῳ». 7) (înnpešnъ кš εὖ, saš κακῶς, шi челе de ачееашĭ însemnape кš ачestea) mъ лašdš, saš mъ defaĭmš, amš вšnъ saš pea penštaųie; (în ųen:) mъ nšmeskš. «'Ακούειν κακὰ πρὸς δούλων». Sof: «'Εσθλὸς ἀκούω». Tкp: «"Αμεινον ἤκουον». Tšч: «"Ηκουον μουσικὴν (μουσικῶν) εἶναι πρῶτοι». Ep: шi Гp: «Κόλακες ἀκούουσι». Dem:

"Ακρα, ας (ἡ), fem: ал лšĭ "Ακρος. || (sšвst: saš eлiп:) naptea чеа maĭ dene špmъ, mapųine, къпъtiiš, sfîpшitš; (maĭ кš seamъ) вîpfšл op-къpšia лšкpš, (de šnde) ='Ακρώρεια, шi 'Ακρωτήριον; чеtate (npiнч: nšsъ ne вpe šnš deaлš), четъųšie, (de šnde) || «Κατ' ἄκρας, saš Κατάκρας (шi Ion: «Κατ' ἄκρης, saš Κατάκρης) ἑλεῖν, (πέρθειν, σμήχειν шi ч. л:)». în локš de κατὰ κράτος, кš totšл, de totš a sfъпiпi, a жъfši шi ч. л: «Βρασίδας μὲν οὖν εὐθὺς ἄνω, καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν». Tšч: «'Ως εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης». Od: E. (вezĭ шi Κατακρῆθεν).

'Ακράαντος (ὁ, ἡ), noet: în локš de "Ακραντος.

'Ακραγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nestpiгъtopš, fъръ гласš, mštš. [ἀ, κράζω].

'Ακράδαντος (ὁ, ἡ), neклetinatš, neклъtitš, nesгšdšitš; soлidš. [ἀ, κραδαίνω).

'Ακραεὶ, adв: noet: кš npiinчosš вîntš din nšпъ (naptea din anoĭ a коpъвiĭ). [din

'Ακραὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (npiнч: вîntš) tape, saš iste-sšfлътopš; (npin špm:) npiinчosš în nлštipe. [ἄκρος, ἄω, sšfлš].

'Ακραῖος, α, ον, mъpųinaшš; în вîpfš, saš кšлme de mšnte, saš четъųšie aшezatš (лoкšitš, saš înкinatš), (de šnde) «'Ακραῖοι θεοί». «"Ηρα («'Αθηνᾶ, «'Αφροδίτη) ἀκραία». [ἄκρα].

'Ακραίπαλος (ὁ, ἡ),='Αμέθυσος. [ἀ, κραιπάλη].

'Ακραιφνὴς [ἄκρος, saȣ ἀκέραιος, φαίνομαι], έος (ὁ, ἡ), кȣpatȣ, neamestekatȣ, nenpeфъкȣtȣ, neminчinosȣ, adeвъpatȣ. 2) neвînтȣitȣ, înтpегȣ. [de ȣnde

'Ακραιφνῶς, adв: în кinȣ кȣpaтȣ, nenpeфъкȣtȣ, adeвъpatȣ.

"Ακραντος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, κραίνω] neсъвîpшitȣ, neînплinitȣ, saȣ nenȣtinчosȣ de a se съвîpшi. 2) nemъpџinitȣ, nesfîpшitȣ.

'Ακραξόνιον (τὸ), кълъtîiȣл osii. [ἄκρος, ἄξων].

'Ακρασία (ἡ), (înпpotiвъ de Εὐκρασία) кaȣtъ Δυσκρασία. [ἀ, κρᾶσις]. 2) (înпpotiвъ de ἐγκράτεια) neonpipe, neînfpînape, pisinipe. «'Ακρασία γὰρ ἐμοὶ πᾶν τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν, καὶ ταῦτα πεινώντων ἄλλων». Гpг: «'Ακρασία γλώσσης». Пл: neînfpînape de лimвъ. «'Ακρασία χειρῶν». Ios: mitъpniчie. 3) слъвiчiȣne, nenȣtinџъ, atonie. «'Ακρασίη χειρὸς (γουνάτων)». Iпокр: параліsie, слъвъnoџie de mîinî шi ч.л: [шi

'Ακράτεια (ἡ),='Ακρασία. (2)(înпpotiвъ de 'Εγκράτεια), neînfpînape. 2) слъвiчiȣne, atonie. [шi

'Ακρατεύομαι, вiit: -εύσομαι. sîntȣ neînfpînatȣ, saȣ desfpînatȣ. [ἀκρατὴς]. [de ȣnde

'Ακρατευτικός. ἡ, ὀν, аплекatȣ ла desfpînape; saȣ пpовеnitȣ, пpiчinȣitȣ din desfpînape.

'Ακρατέως, adв: Ion: în лoкȣ de 'Ακρατῶς. [din

'Ακρατὴς, έος (ὁ, ἡ), nenȣtinчosȣ a stъпîni чева, saȣ (maî кȣ seamъ) пе sineшî, saȣ пatimeле saле; nenъstpъtopȣ, pisinitopȣ; datȣ кȣ totȣл ла плъчерî. «'Ακρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ». Лȣч: n'a пȣtȣt sъ џie џапȣл de коарне. «'Ακρατὴς γάμων». Sof: преакȣрварȣ. «'Ακρατὴς χειρός». Apist: хоџȣ, mitapnikȣ, saȣ вътъiosȣ. 2) славȣ, nenȣtinчosȣ. «Χεὶρ ἀκρατής». Iпокр: mînъ паpaлisatъ, nemiшкatъ. 3) (nas:) nenȣtinчosȣ de a se stъпîni, a se onpi de ла чева. «'Ακρατὲς στόμα». Apistf: гȣpъ neonpitъ, oвpaznікъ. «'Ακρατὴς δαπάνη». Лȣч: nesoкotitъ келтȣiалъ. [ἀ, κράτος[.

'Ακράτητος (ὁ, ἡ), neџinȣtȣ, neonpitȣ; nedomoлitȣ. [ἀ, κρατέω].

'Ακρατὶ, adв: ='Ακρατῶς.

'Ακρατία (ἡ), At: în лoкȣ de 'Ακράτεια.

'Ακρατίζομαι, вiit: -ίσομαι [ἄκρατος], веаȣ вinȣ neamestekatȣ кȣ апъ. 2) dежȣnezȣ, гȣstъpeskȣ (nîine, шi вinȣ fъpъ апъ).[de ȣnde

'Ακράτισμα (τὸ), [шi

'Ακρατισμὸς (ὁ), dежȣnȣ, npeгȣstape (кapе konsta în nîine, шi вinȣ fъpъ апъ).[шi

'Ακράτιστος (ὁ, ἡ), poet: (pap) nenpeгȣstatȣ; neminкatȣ.

'Ακρατοκώθων, ωνος (ὁ, ἡ), вȣвtopȣ de вinȣ fъpъ апъ кȣ teasȣ, вeџivȣ. [ἄκρατος, κώθων].

'Ακρατοποσία (ἡ), вȣвtȣpъ de вinȣ fъpъ апъ. [ἄκρατος, πόσις].

'Ακρατοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntȣ

'Ακρατοπότης, ου (ὁ), шi 'Ακρατοπότις, ιδος (ἡ), вȣвtopȣ de вinȣ fъpъ апъ. [ἄκρατος, πίνω].

"Ακρατος (ὁ, ἡ), (компар: ἀκρατέστερος) neamestekatȣ, кȣpatȣ. «Βαφὴ —». Пл: (пpinч: nentpȣ вinȣ) fъpъ апъ. «Σπονδαὶ τ' ἄκρητοι». Iл: В: (npin ȣpm:) tape, гpeȣ, înвътътopȣ; шi (fir:) nemъsȣpatȣ, ковîpшitopȣ. (de ȣnde) «'Οργὴ, Παῤῥησία, Φιλονεικία, Δημοκρατία, Διάῤῥοια, шi ч.л: ἄκρατος». [ἀ, κεράω]. de ȣnde

'Ακρατότης (ἡ), калitatea вinȣлȣî neamestekatȣ (кȣ апъ). «Μέγα μὴν διαφέρει καὶ οἴνου καὶ μέλιτος ἀκρητότης εἰς ἰσχὺν ἀμφοῖν». Iпокр:

'Ακρατοφόρος (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ de вinȣ neamestekatȣ; (de ȣnde) «'Ακρατοφόρον», ȣnȣ felȣ de вasȣ de вinȣ, кaȣtъ Ψυκτήρ. [ἄκρατος, φέρω].

'Ακράτωρ, ορος (ὁ), poet: în лoкȣ de 'Ακρατής.

'Ακρατῶς, adв: fъpъ пȣtepe de a џinea, a onpi чева; fъpъ înfpînape, neonpit; în кinȣ pisinitopȣ, шi desfpînatȣ. [ἀκρατής].

'Ακράτως, adв: nenpeфъкȣt, кȣpat, în fiinџа чеа adeвъpatъ; кȣ totȣл. [ἄκρατος].

'Ακραχολία (ἡ), кaȣtъ 'Ακροχολία.

'Ακράχολος (ὁ, ἡ), кaȣtъ 'Ακρόχολος.

"Ακρεα (τὰ), poet: în лoкȣ de "Ακρα, nȣt: im: ал лȣî "Ακρος, saȣ "Ακρεος.

'Ακρεμονικὸς, ἡ, ὀν, влъstъposȣ; pъmȣposȣ. [din

'Ακρέμων, ονος (ὁ), (пpinч:) кълъtîiȣ, saȣ вîpfȣ de pamȣpъ; (dap înкъ шi întpeагъ) pamȣpъ. «Τὰ γὰρ ἀπὸ παρασπάδος καὶ ῥίζης καὶ κλωνὸς οὐ πάντως δύναιτ' ἂν καὶ ἀπὸ ξύλου καὶ ἀκρέμονος». Тfp: 2) (fir:) чел din tîiȣ (челmaî вȣnȣ шi maî алеsȣ). «Τοὺς ὀνομαστοτάτους καὶ ἀκρέμονας». Nік: Кpon: [ἄκρος].

"Ακρεος (ὁ, ἡ), некъpnosȣ. «Τὰ ἄκρεα τοῦ σώματος (τῆς ῥινὸς) μέρη». Iпокр: шi Гал: [ἀ, κρέας].

'Ακρέσπερος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ пе ла înче-

пȣtȣл (къпъtіiȣл) sepeĭ || «'Ακρέσπερον» adв: însepat: [ἄκρος, ἑσπέρα].

'Ακρήβης, εος, шi "Ακρηβος, ου (ὁ, ἡ), poet: чел пе ла înчепȣtȣл (къпъtіiȣл) tinepeцiĭ, препа tînъpȣ, fлъкъiaшȣ. [ἄκρος, ἥβη],

'Ακρήδεμνος (ὁ, ἡ), чел fъpъ легъtȣpъ de капȣ. [ἀ, κρήδεμνον].

"Ακρητος, 'Ακρητοποσίη, 'Ακρηχολίη, шi чл: Ion: în локȣ de "Ακρατος, шi чл:

"Ακρια (τὰ), poet: în локȣ de "Ακρα, neȣt: im: ал лȣĭ "Ακρος.

'Ακριβάζω, вiit: -άσω. Sкр: = 'Ακριβόω. [ἀκριβής]. [dȣ ȣnde

'Ακρίβασμα (τὸ), шi

'Ακριβασμὸς (ὁ), Sкр: = 'Ακρίβωμα, шi 'Ακρίβωσις. [шi

'Ακριβαστής, οῦ (ὁ), Sкр: sкȣmпȣ чер-четъtорȣ, бъгъtорȣ de seamъ.

'Ακρίβεια (ἡ), eкsaкtitate, sкȣmпъ înгрiжipe, лȣape a minte de op че лȣкрȣ; (dap шаĭ кȣ seamъ în каsнiчеле келtȣieлĭ) sкȣmпete, stpaшнiкъ iкonomie. 2) desъвîршipe. 3) ковîршipe. «Κινδύνων ἀκρίβεια». Ap: [din

'Ακριβὴς [ἄκρος, βαίνω, saȣ ἀ, întinz: шi κρίνω], έος (ὁ ἡ), чел кȣ sкȣmпъtate бъгъtорȣ de seamъ, înгрiжitорȣ, eкsaкtȣ, dpeпtȣ, шi чл: (dap шаĭ deosebit) stpaшнiкȣ iкonoшȣ, sкȣmпȣ, sгîрчitȣ. 2) (despre лȣкрȣрĭ) desъвîршitȣ în fелȣл sъȣ. || «Εἰς (Πρὸς, 'Επὶ) τὸ ἀκριβές». adв: în локȣ de 'Ακριβῶς.

'Ακριβοδίκαιος (ὁ, ἡ), eкsaкtȣ în dpeпtate. || «Τὸ ἀκριβοδίκαιον». Apist: sкȣmпа dpeпtate. [ἀκριβής, δίκαιος.]

'Ακριβολογέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι. черчетеzȣ, (sокоteskȣ, повеsteskȣ) кȣ шȣлtъ sкȣmпъtate. [шi

'Ακριβολογία (ἡ), sкȣmпъtate în ворвiре (sокоtipe, черчеtape, шi чл:). [din

'Ακριβολόγος (ὁ, ἡ), eкsaкtȣ în ворвiре, (sокоtipe, черчеtape, шi чл:). [ἀκριβής, λόγος].

'Ακριβόω -ῶ, вiit: -ώσω. faкȣ чева eкsaкt шi desъвîршit; черчетеzȣ în adînкȣ; înвъцȣ, saȣ кȣnoskȣ чева кȣ sкȣmпъtate, шi desъвîршipe. «Ὁ διδάσκαλός με, ὡς ἤδη ἀκριβοῦντα τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἄλλους καθίστη δικάζειν». Ksen: [ἀκριβής]. [de ȣnde

'Ακρίβωμα (τὸ), eкsaкtъ хоtъpîpe, saȣ хоtъpîtъ порȣнкъ; desъвîршitъ шi adînкъ stȣdiape, saȣ eспepiiнцъ (кȣnoшtiнцъ).

'Ακριβῶς, adв: eкsaкt, кȣ desъвîршipe; (în кȣвinte) înпpotiвъ de simплȣ. 2) кȣ stpaшнiкъ iкonomie, кȣ sкȣmпete. «'Ακριβῶς τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα χορηγεῖν». Ksen: [ἀκριβής].

'Ακρίβωσις, εως (ἡ), sкȣmпъ, adînкъ черчеtape; dasъвîршipe. [ἀκριβόω].

'Ακρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Ακρίς.

'Ακριδοθήρα, ας (ἡ), кȣpsъ de лъкȣste. [ἀκρὶς, ίδος, θήρα].

'Ακριδοφάγος (ὁ, ἡ,) mîнкъtорȣ de (хръnitȣ кȣ) лъкȣste. [ἀκρὶς, ίδος, φάγω].

'Ακρίζω, вiit: -ίσω. ȣmвлȣ пе кȣлmеле, вîрfȣpiле mȣнцiлор. 2) taiȣ вîрfȣpiле (a ор че лȣкрȣ, dap maĭ кȣ seamъ a плантелор). 3) ȣmвлȣ în вîрfȣл deцetелор. [ἄκρις].

'Ακρὶς [ἄκρα], ίδος (ἡ), (inseкtъ) лъкȣstъ.

"Ακρις, ιος (ἡ), Ion: în локȣ de "Ακρα, 'Ακρώρεια, вîрfȣ de mȣnte.

'Ακρισία (ἡ), nежȣdiкаtъ (nedeosевipe de вine din ръȣ, de dpeпtȣ din nedpeпtȣ). 2) stapea лȣкрȣpiлор nedeжȣdiкаte (amesteкъtȣръ, nepîndȣiaлъ, nedeosевitate de лȣкрȣрĭ). [ἀ, κρίσις].

'Ακρίσχιον (τὸ), вîрtȣл, mapцinea шолdȣлȣĭ, капъtȣл шалелор. [ἄκρα, ἰσχίον].

'Ακριτὶ, adв: = 'Ακρίτως.

'Ακριτόβουλος (ὁ, ἡ), чел fъpъ жȣdiкаtъ în кinzȣipiле, шi вoinцеле saле; nesокоtitȣ. [ἄκριτος, βουλή].

'Ακριτόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), въpsъtорȣ de neмъsȣpate лакръmĭ. [ἄκριτος, δάκρυ].

'Ακριτόμυθος (ὁ, ἡ), poet: чел fъpъ жȣdiкаtъ, шi înцелецере în ворвiре (каpe nȣ se rîndeшte, че ворвеште). [ἄκριτος, μῦθος].

"Ακριτος (ὁ, ἡ), nежȣdiкаtȣ; nехоtъpîtȣ; îndoiosȣ; de disпȣtat; nedesпъpцitȣ, nedeosевitȣ; amesteкаtȣ; nepегȣлаtȣ. 2) poet: neмъsȣpatȣ, nenȣmъpatȣ; neisпръвitȣ, neînчetatȣ. 3) чел fъpъ жȣdiкаtъ (кȣnoшtiнцъ deosевitoape de вine шi de ръȣ); (npin ȣpm:) nехоtъpîtорȣ. [ἀ, κρίνω].

'Ακριτόφυλλος (ὁ, ἡ), poet: плinȣ, stȣfosȣ de fpȣnze. (кȣ nenȣmъpate fpȣnze). [ἄκριτος, φύλλον].

'Ακριτόφυρτος (ὁ, ἡ), poet: amesteкаtȣ, înкȣpкаtȣ, neaлesȣ. [ἄκριτος, φύρομαι].

'Ακριτόφωνος (ὁ, ἡ), poet: înкȣpкаtȣ, neînцелesȣ în ворвiре. [ἄκριτος, φωνή].

'Ακρίτως, adв: fъpъ жȣdiкаtъ. 2) fъpъ pîndȣiaлъ, шi sокоteaлъ. 3) fъpъ diskpeцie (διάκρισις), deжȣdiкаtъ. [ἄκριτος].

'Ακρόαμα (τὸ), op че se asкȣлtъ; (шi

maĭ deosebit) чеа че se askвлтъ кв лвare a minte, шi mвлцвmire, прекsm чitanie, лекцie, kintikв, dpamъ teatpалъ, шi чл:. 2) kiap чел askвлtatв кв mвлцвmire, прекsmв mвsikв, mitoлогв, шi чл: (vezĭ шi Ἄκουσμα). [ἀκροάομαι]. de вnde

Ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν, квviinчosв, potpivitв ла askвлtape. «Ἀκροαματικοὶ λόγοι». Apist: квvinte neskpise, препвнцate nвmaĭ; (прin вpm:) nedate afapъ, netinъpite.

Ἀκροάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι. askвлtв кв лвare aminte; sintв askвлtъtopв, вченikв ал квiва. 2) askвлtв, mъ sвnвiв. [de вnde

Ἀκρόασις, εως (ἡ), askвлtape. 2)=Ἀκρόαμα. 3) adвnape fъкsтъ snpe askвлtape. «Ἀκρόασιν ποιεῖσθαι». Iskp: шi Плв: 4) локвл, вnde se adвnъ snpe askвлtape = Ἀκροατήριον, авzitopie. «Ἕδραν καταλαμβάνειν ἐν ἀκροάσεσι καὶ θεάτροις». Пл:

Ἀκροατέον, nos: ал лвĭ Ἀκροάομαι.

Ἀκροατήριον (τὸ), авzitopie (локв de askвлtape). (vezĭ Ἀκρόασις. 4). [din

Ἀκροατὴς, οῦ (ὁ), askвлtъtopв, школapв. [ἀκροάομαι]. [de вnde

Ἀκροατικὸς, ἡ, ὸν, =Ἀκροαματικὸς. «Μισθὸς — ». Лвч: [de вnde

Ἀκροατικῶς, adв: în кiпв de askвлtъtopв. «Ἀκροατικῶς ἔχω». sintв disпвsв snpe askвлtape, askвлtв кв лвare aminte.

Ἀκροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че вmвлъ în vipfвл deцetелор. [ἄκρον, βάω, βαίνω].

Ἀκροβαρέω -ῶ, viit: -ήσω. tpагв maĭ mвлt, sintв maĭ греў ла o napte a квmпенелор. [ἄκρον, βάρος].

Ἀκροβατέω -ῶ, viit: -ήσω. вmвлв in vipfвл deцetелор. 2)=Ἀναῤῥιχάομαι. [din

Ἀκροβάτης, ου (ὁ),=Ἀκροβάμων. [de вnde

Ἀκροβατικὸς, ἡ, ὸν, îndeminatikв (saв квviinчosв ла) a вmвла în vipfвл deцeтелор.

Ἀκροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), чел пе deasвпpa, saв пе mъpцinĭ nвmaĭ moiatв, saв въпsitв. [ἄκρος, βάπτω].

Ἀκροβελὴς, έος (ὁ, ἡ), askвцitв ла vipfв, [шi

Ἀκροβελὶς, ίδος (ἡ), vipfв askвцitв de съцеатъ, fpiгape, шi чл: (vezĭшi ἀκροβολίς). [ἄκρον, βέλος].

Ἀκρόβλαστος (ὁ, ἡ), вльsтъpitв în vipfв. [ἄκρον, βλαστός].

Ἀκροβολέω -ῶ, viit: -ήσω = Ἀκροβολίζομαι. [шi

Ἀκροβολία (ἡ), =Ἀκροβολισμός. [шi

Ἀκροβολίζω, (maĭ obiчnвitв miж:) -ίζομαι. viit: -ίσω, -ίσομαι. (пpinч:) asvipлв de denapte (saв isвeskв mapцinea кв) съцеці, лъпчĭ, шi чл: (пpin вpm:) înчепв, daв пpiчinъ de вътълie. [шi

Ἀκροβολὶς. ίδος (ἡ), вnв felв de вшoapъ лапче (vezĭ шi Ἀκροβελίς). [ἀκροβόλος].

Ἀκροβόλισις, εως (ἡ), шi

Ἀκροβολισμὸς (ὁ), înчепере, dape de пpiчinъ de вътълie. [шi

Ἀσκροβολιστὴς, οῦ (ὁ), dъtъtopв de пpiчinъ, saв înчепътopв de вътълie. [ἀκροβολίζω].

Ἀκρόβολος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) = Ἀκροβολιστής. 2) (пpопapoкs:) noet: de denapte asvipлitв. [ἄκρον, βάλλω].

Ἀκροβυστία (ἡ), naptea (nielea) цenetaлвлвĭ mъdвлapв ал върваtвлвĭ netъiatв înпpежвp (netъiepe înпpежвp). [din

Ἀκρόβυστος (ὁ, ἡ), [ἄκρον, βύω, mapцine, akonepв] netъiatв înпpежвp.

Ἀκρογένειος (ὁ, ἡ), чел кв чоквл вървiĭ skosв afapъ, saв askвцitв. [ἄκρον, γένειον].

Ἀκρογωνιαῖος, α, ον, шi

Ἀκρόγωνος (ὁ, ἡ), (пpinч:) piatpъ aшezatъ în колцвл de sвs, saв de жos ал zidвлвĭ. [ἄκρον, γῶνος, вnгiв].

Ἀκροδακτύλιον (τὸ), vipfвл deцetвлвĭ. [ἄκρον, δάκτυλος].

Ἀκρόδετος (ὁ, ἡ), легatв în vipfв, ла къпътiiв. «Δόναξ — ». Епiгp: tpestia, ваpга neskapiлор вndiцapĭ. [ἄκρον, δετός din δέω].

Ἀκροδίκαιος (ὁ, ἡ), =Ἀκριβοδίκαιος. [ἄκρος, δίκαιος].

Ἀκρόδρυον (τὸ), (maĭ кв seamъ îm:) podв de копачiв кв коажа tape (ка nвчеле, шi чл:) 2) копачiв podosв. «Συκῆν φυτεύειν καὶ τ' ἄλλα ἀκρόδρυα πάντα». Ksen: a sвdi smokinв, шi пе тоцĭ чеĭ-л-алцĭ poditopĭ копачĭ. [ἄκρον, δρῦς].

Ἀκροέλικτος (ὁ, ἡ), noet: pesвчitв ла vipfв, ла къпътiiв. [ἄκρον, ἑλίσσω].

Ἀκρόζεστος (ὁ, ἡ), пвцin fepвinte, în кpoпitв, кълdiчелв. [ἄκρον, ζέω].

Ἀκροζύγιον (τὸ), miжлоквл квmпенiĭ. [ἄκρον, ζυγός].

Ἀκρόθε, noet: în локв de

Ἀκρόθεν, adв: de ла капътв, din vipfвл de sвs. [ἄκρον].

Ἀκρόθερμος (ὁ, ἡ), кв ковipшipe fepвinte. 2) пвцin (nвmaĭ пе ла mъpцinĭ) калdв, кълdiчелв = Ἀκρόζεστος. [ἄκρον, θερμός].

Ἀκρόθι, adв: noet: ла mapцine, ла în-

чепвtв. «'Ακρόθι νυκτός». Apat: kindв în-чепе a înnonta. [ἄκρος].

'Ακροθιγής [ἄκρον, θιγγάνω], έος, (ὁ, ἡ), чел пе deasвпра, saв пе marџinî nвmaî atînsв. [de вndе

'Ακροθιγῶς, adв: кв atinџере пе deasвпра, пе marџinî. «Κάθες πράως εἰς τὸν κηρὸν, ἀκροθιγῶς ἐμβάπτων, πρὸς τὸ ἐλάχιστόν τι αὐτοῦ ἐφέλκεσθαι». Dsкр:

'Ακρόθινα (τὰ), поеt: in локв de 'Ακροθίνια, кавtъ 'Ακροθίνιον.

'Ακροθινιάζω, вiit: -άσω. adвкв (шi mîж:-iaв пentрв sinemî) dapв, saв жеptfъ пвmitъ 'Ακροθίνια. [din

'Ακροθίνιον (τὸ), (maî de mвлte opî ла îm:) вîpfвл (adiкъ че e maî ввнв) din гръmada de жаfврî, каре se adвчеа ка o пîргъ de жеptfъ zeiлор. [ἄκρον, вîpfв, θὶν, гръmadъ.]

'Ακροθώραξ, ακος, шi (Ion:) 'Ακροθώρηξ, ηκος (ὁ), [ἄκρον, θωρήσσω] пвџin веatв, înкъ netpeквtв de веџie.

'Ακρόκαρπος (ὁ, ἡ), (пpinч: копачiв) npodвкъторв de podв în вipfвл, saв къпъtîiеле pamвpелор, п. е: хвpmaлвл, шi чл: [ἄκρον, καρπός].

'Ακρόκαυστος (ὁ, ἡ), чел пе deasвпра пвmaî apsв, пîpлitв, пîpпълitв. [ἄκρος, καίω].

'Ακροκελαινιάω -ῶ, вiit: -άσω. (пaptч:) каре шi sinгвpв пвmaî se afлъ, ἀκροκελαινιόων este fopmatв кв Ion: плеоn: de o) поеt: sîntв пе deasвпра пвmaî negpiчosв, saв tвpввpatв (despre вmfлate, шi пепеde pîвpî). [ἄκρος, κελαινός].

'Ακροκέραια (τὰ), [ἄκρον, κέρας] вîpfвpiле коаpnелор. 2) къпъtîiеле antenei (вnеî пръжinî atîpnate de kataptв, ка съ џie пînza). [ἄκρον, κεραία].

'Ακροκιόνιον (τὸ), вîpfвл, капъtвл колоanei, saв stîлпвлвî. [ἄκρον, κίων].

'Ακροκνέφαιος, ου, шi 'Ακροκνεφής, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел че se faче, saв faче чева пе ла înчепвtвл, saв sfîpшitвл întвnepiквлвî, adiкъ însepat, saв în ziopî. [ἄκρον, κνέφας]. (вezî шi ἀκρέσπερος).

'Ακρόκομος, η saв ος, ον, чел кв първ, saв fpвnze пвmaî în вîpfв. [ἄκρον, κόμη].

'Ακροκωλία (ἡ), ='Ακρωμία. [шi

'Ακροκώλιον (τὸ), (maî кв seamъ ла îm:) mвdвлареле челе de mapџine a ле tpвпвлвî (doвitoaчелор), шi mîнкаpea чеа dintp' înseле. «'Ακροκώλια δίεφθα». At: пачеа (Тврч:). [ἄκρον, κῶλον].

'Ακρόλειον (τὸ), (пpinч: ла жаfврî) = 'Ακροθίνιον. [ἄκρον, λεία].

'Ακρόλιθος (ὁ,ἡ), (statвъ maî кв seamъ) кв mapџiniле пвmaî de piatpъ. [ἄκρον, λίθος].

'Ακρολίνιον (τὸ), mapџiniле, къпъtîiеле плаsеî. [шi

'Ακρόλινος (ὁ, ἡ), поеt: (пpinч: вînъtopв) stъtъtopв ла къпъtîiеле плаsеî. [ἄκρον, λίνον].

'Ακρολίπαρος (ὁ, ἡ), грасв пе deasвпра пвmaî. [ἄκρον, λιπαρός].

'Ακρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. квлегв вîpfвpiле вniчелорв, flopiлор, шi чл: [din

'Ακρολόγος (ὁ, ἡ), квлегъtopв de вîpfвpiле (fiг: de fлoapea, saв de че e maî ввнв ал) лвкрвpiлор. [ἄκρον, λέγω].

'Ακρολοφία (ἡ), вîpfв de deaлв, saв de mвnte. [din

'Ακρολοφίτης, ου (ὁ), локвitopв de вîpfвл mвnџiлор. [шi

'Ακρόλοφος (ὁ, ἡ), чел кв deaлвpî 'пaлte; pîposв; 'пaлtв. || (sввst:) = 'Ακρολοφία. [ἄκρον, λόφος].

'Ακρολυτέω -ῶ, вiit: -ήσω. поеt: desлегв къпъtîiвл, mapџinea пвmaî. [ἄκρον, λύω].

'Ακρόμαλλος (ὁ, ἡ,) чел кв лînъ sвкptъ, deasъ, шi креаџъ ла къпъtîie, [ἄκρον, μαλλός[.

'Ακρομανής, έος (ὁ, ἡ), чел аппроапе de пeввnie; чел în вîpfвл, saв градвл чел maî 'пaлtв de пeввnie. [ἄκρον, μαίνομαι].

'Ακρομέθυσος (ὁ, ἡ), ='Ακροθώραξ. [ἄκρον, μεθύω].

'Ακρομόλυβδος (ὁ, ἡ), чел кв плвmввpî пе ла къпъtîie (ка плаsеле пескаpiлор). [ἄκρον, μόλυβδος].

'Ακρομφάλιον, шi 'Ακρόμφαλον (τὸ), вîpfвл, џeфвл ввpiквлвî; (fiг:) mîжлоквл, saв чеntpвл оpкъpвia лвкpв. [ἄκρον, ὀμφαλός].

"Ακρον (τὸ), кавtъ "Ακρος.

'Ακρονυγής, έος (ὁ, ἡ), шi (adв:) -υγῶς, înпвnsв, saв înпinгътopв ла (saв кв) mapџinea, adiкъ вîpfвл вnвî лвкрв. [ἄκρον, νύττω].

'Ακρονύκτιος, шi 'Ακρόνυκτος (ὁ, ἡ), ='Ακροκνέφαιος. || (sввst:) 'Ακρονύκτιον (τὸ), =

'Ακρόνυξ, υκτος, saв υχος (ἡ), înчепвtвл, saв sfîpшitвл пonџiî, adiкъ seapъ, saв кpaпъtв de zi. [ἄκρον, νύξ).

'Ακρονυχὶ, adв: în локв de 'Ακρωνυχί.

'Ακρονυχία (ἡ), шi

'Ακρόνυχον (τὸ), ='Ακρονύκτιον. [din

'Ακρόνυχος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ακρονύκτιος, шi 'Ακρώνυχος.

'Ακροπαγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: înfintв, пiponitв ла mapџiле. [ἄκρον, πήγω, πήγνυμι]

'Ακρόπαστος (ὁ, ἡ), пȣцin sъpatȣ. [ἄ-κρον, πάσσω].

'Ακροπενθής, έος (ὁ, ἡ), poet: кȣ ковîршipe жалнікȣ; foapte mîxnitȣ. [ἄκρος, πένθος].

'Ακρόπηλος (ὁ, ἡ), чел пе deasȣпра нȣmaî нopoiosȣ. [ἄκρον, πηλός].

'Ακροπίς, казтъ 'Ακρωπίς.

'Ακρόπλοος, ους (ὁ, ἡ), poet: пе deasȣпра плȣtitopȣ; (fir:) чел че нȣ adînчeazъ în лȣкpȣрî. [ἄκρον, πλόος -οῦς].

'Ακροποδη(δι)τί, adв: кȣ ȣmблetȣ în вîрfȣл deцetелор. [шi

'Ακροπόδιον (τὸ), mарџinea, къпъtîiȣл пiчорȣлȣî. [ἄκρον, ποῦς].

'Ακρόπολις, εως (ἡ), întърîtъ 'пълцime a вре ȣнȣî opaшȣ, четъцȣie. [ἄκρον, πόλις].

'Ακρόπολος (ὁ, ἡ), [ἄκρον, πόλος], foapte 'нaлtȣ. 2) чел че petpeчe, saȣ ȣmблъ прin вîрfȣл mȣнцiлор.

'Ακρόπορος (ὁ, ἡ), poet: (пароκs:) чел кȣ вîрfȣ asкȣцitȣ, пъtpȣнzъtopȣ. «'Οβελός —». Od: Γ: 2) (пропароκs:) гъȣpitȣ ла къпъtîiȣ. «Σύριγξ —». Non: 3) ȣmблъtopȣ, saȣ îndemînatікȣ a petpeчe, a sȣi вîрfȣрiле. «Ἴχνος (πέδιλον)—». Non: [ἄκρον, πόρος].

'Ακροπόρφυρος, (ὁ, ἡ), чел кȣ mарџinea (кепаркл) пȣрпȣрie, poшie. [ἄκρον, πορφύρα].

'Ακροποσθία (ἡ), шi

'Ακροπόσθιον (τὸ), къпъtîiȣл пiслчелiî, че акоперъ вîрfȣл вървътеsкȣлȣî mъdȣлapȣ џenetалȣ. [ἄκρον, πόσθη].

'Ακρόπους, οδος (ὁ, ἡ), = 'Ακροπόδιον.

'Ακρόπρωρον (τὸ), mарџinea прȣеî (пърџiî челiî dinaintea кopъвiî. [ἄκρον, πρώρα].

'Ακρόπτερον (τὸ), пана din къпъtîiȣл apineî, saȣ mарџinea apineî. poet: [în џen:] op че mарџine. «'Ακρόπτερα φωτῶν». Оп: [ἄκρον, πτερόν].

'Ακρόπτολις, ιος (ἡ), poet: în лоȣȣ de 'Ακρόπολις.

'Ακρόρριζος (ὁ, ἡ), чел кȣ ръdъчiнeле în faцъ, iap нȣ adînчî. [ἄκρον, ῥίζα].

'Ακρορρίνιον (τὸ), вîрfȣл nasȣлȣî. [ἄκρον, ῥίς -ινός.]

'Ακρορρύμιον (τὸ), къпъtîiȣл чел dinainte ал oîштiî карȣлȣî. [ἄκρον, ῥυμός].

Ἄκρος [ἀκή], α, ον, чел din mȣрџinea (încепȣtȣл saȣ sfîршitȣл) вре ȣнȣî лȣкpȣ; saȣ чел din вîрfȣ, op de deasȣпра ȣнȣî лȣкpȣ. «'Ακροτάτη κορυφὴ 'Ολύμποιο». Iл: A. «'Επ' ἄκρων ποδῶν, saȣ ὀνύχων (шi fъpъ sȣвst: ἐπ' ἄκρων) βαδίζειν». «Ἄκρα νύξ» Sof: «'Ακρότατος χρούς». Iл: Δ. 2) (fir:) чел че џine чea dintîiȣ (чea maî de sȣs) posiцie; foapte 'налtȣ, пpea mape, ковîршitopȣ; saȣ (din potiвъ) чел пе deasȣпра, iap нȣ în adînкȣ. «Ἄκρος τὴν τέχνην (τὴν σοφίαν, τὰ πολεμικὰ шi ч.л:)». «Ἄκρα φιλία». «Δαναῶν ἄκροι». Eȣр: «Ἄκρος ὀργήν». iȣte ла mînie, saȣ (din potiвъ) влîndȣ ла пекаzȣ. (de ȣnde) «'Οργὴν οὐκ ἄκρος» Ep: nedomoлȣ ла пекаzȣ. || (sȣвst: fem:) къȣtъ Ἄκρα. (neȣt:) капътȣл, вîрfȣл, партea чea maî 'налtъ; (шi fir:) чел maî de sȣs шi maî din ȣртъ градȣ, (de ȣnde) «Τὰ ἄκρα φέρειν». Eпiгp: a авea întîiiate. «Εἰς ἄκρον σοφίας ἐληλακώς». || (adв:) Ἄκρον în локȣ de ἄκρως. «Τέκτονα πρίαιο πέντε ἢ ἓξ μνῶν ἄκρον«. Плt: чел maî mȣлtȣ.

'Ακροσαπής, έος (ὁ, ἡ), нȣtpezitȣ пе mърџinî, пе deasȣпра нȣmaî. «Σιτίον ἀκροσαπές. Iпкр: mînкаpe пе жȣmътate mistȣitъ. [ἄκρον, σήπομαι].

'Ακροσίδηρος (ὁ, ἡ), чел кȣ вîрfȣл de fepȣ. [ἄκρον, σίδηρος].

'Ακρόσοφος (ὁ, ἡ), desъвîршitȣ înџeлептȣ, saȣ înвъцatȣ. [ἄκρος, σοφός].

'Ακροσπάθιον (τὸ), fpaџedȣл къпъtîiȣ ал koasteî, sгîрчiȣл = Ὑποχόνδριον. [ἄκρον, σπάθη].

Ἄκροσσος (ὁ, ἡ), чел fъръ fȣnde. [ἀ, κροσσός].

'Ακροστήθιον (τὸ), къпъtîiȣл чел de sȣs ал пiептȣлȣî. [ἄκρον, στῆθος].

'Ακροστιχίς, ίδος (ἡ), шi

'Ασρόστιχον (τὸ), înчепȣtȣл versȣлȣî. 2) ȣнȣ felȣ de poemъ, în кape чeле dintîî лiтepe але fie-къpȣia вepsȣ ȣnindȣse алкътȣieskȣ o zîчepe, ȣнȣ нȣme, saȣ ȣнȣ алtȣ вepsȣ. [ἄκρον, στίχος].

'Ακροστόλιον (τὸ), mарџinea (вȣza) коръвiî; (dap maî кȣ seamъ) чeле din пpȣъ podoaбе, шi semne але коpъвiî. (везî шi Ἄφλαστον). [ἄκρον, στόλος].

'Ακροστόμιον (τὸ), mарџinea гȣpeî. 2) ='Ακροφύσιον. [ἄκρον, στόμα].

'Ακροσφαλής, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ mърџiniле (пiчoapeле) slaбе шi mлъdioase; (прin ȣрm:) чел че în ȣmблetȣ se потiкnemte, шi каde; (шi fir:) чел че лesne грешеmte, лesne алȣнекъ, este aплекatȣ spre къdepe; повîрnitȣ, порnitȣ кътре op че. «Πρὸς ὀργὴν —». Пл: «Πρὸς ὑγιείαν —». Плt: «Ἴχνος ἀκροσφαλές». Nikdp: 2) чел че пе алtȣл faчe a къdea лesne, алȣнекosȣ; (прin ȣрm:) пepiкȣлosȣ. «Μὴ ὀρθότεραι (αἱ κλίμακες) προεσερειδόμεναι ἀ-

κροσφαλεῖς ὧσι τοῖς προβαίνουσι». Плв: (ші fir:) «Εἴτε ὠφέλιμος (ἡ τέχνη) ὀρθῇ πολιτείᾳ, εἴτε βλαβερὰ καὶ ἀκροσφαλής». Tmst: [ἄκρον, σφάλλω]. [de ѫnde

'Ακροσφαλῶς, adв: în кіпѫ алѫnекоsѫ, прімежdіosѫ, ші чл: «'Ακροσφαλῶς ἔχω (διάκειμαι)»= εἰμὶ ἀκροσφαλής.

'Ακροσφύριος (ὁ, ἡ), кѫвііnчоsѫ, saѫ aжѫnsѫ пînъ ла

'Ακρόσφυρον (τὸ), кѫпътііѫл fлѫерѫлѫї (аршікѫл) пічорѫлѫї. [ἄκρον, σφυρόν].

'Ακροσχιδὴς έος, (ὁ, ἡ), чел кѫ марџinea sпіntекатъ, saѫ sпіntекатѫ în вîрfѫ. [ἄκρον, σχίζω].

'Ακροτελεύτιος (ὁ, ἡ), чел de марџіnе, чел din ѫрmъ. || (sѫвst:) 'Ακροτελεύτιον, кѫпътііѫл (челе maї din ѫрmъ ворбе але) ѫneї skрisорї, кірџї, поеme ші чл: (dap maї deoseв:) челе din ѫрmъ sілаве, saѫ zічерї а ле версѫлѫї. [ἄκρον, τελευτή].

'Ακροτενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: întinsѫ sпре вîрfѫрї. «'Ομίχλη —». Non: [ἄκρον, τείνω].

'Ακρότης (ἡ), марџіnе; вîрfѫ; desъвîршіре. [ші

'Ακρότης, ου (ὁ), noet: înчепътоpѫ, întiiѫ, кѫпеtenie. «Στρατοῦ —». Esхл: [ἄκρος].

'Ακρότητος (ὁ, ἡ), неловітѫ, невътѫтѫ. «'Ακρότητα κύμβαλα». At: tове ръѫ-sѫnъtoape. 2) neîndesatѫ, невътѫтѫ ла ашezatѫ, ла tенкѫітѫ. «Τῆς γῆς κατ' ἐκεῖνο χαύνου τε καὶ ἀκροτήτου σωρευθείσης». Ел: 3) (fir:) neîntокmітѫ, înчепътоpѫ, neesперimentatѫ (нечеркатѫ). [ἀ, κροτέομαι].

'Ακροτομέω -ῶ, віit: -ήσω. taiѫ вîрfѫріле. [din

'Ακρότο(τό)μος (ὁ, ἡ), (пропарокs:) tъіatѫ din кѫпътііѫ (de sѫs пînъ жos); stînкosѫ, pînosѫ, asпpѫ, anевое de ѫmблат. 2) (парокs:), noet: ацер-tъietopѫ, foapte tъіosѫ. [ἄκρον, saѫ ἄκρος, τομὴ din τέμνω].

'Ακρότονος (ὁ, ἡ),= 'Ακροτενὴς. 2) tonosѫ (нервosѫ, віnosѫ) în челе de марџіnе mъdѫларе (mîinї, saѫ пічоаре), tape în mîinї; вîрtosѫ în пічоаре. [ἄκρον, τόνος].

"Ακροτος (ὁ, ἡ), = 'Ακρότητος, nesгоmotosѫ, nepesѫnosѫ. 2) невътѫтѫ în палmе, неаплъѫdatѫ, 3) neînвъцatѫ, неажѫnsѫ ла desъвîршіре. [ἀ, κρότος].

"Ακρουλος (ὁ, ἡ), крецѫ ла кѫпътііѫл пърѫлѫї. [ἄκρον, οὖλος].

'Ακροφαληριάω -ῶ, віit: -άσω. (партч:, кape sіnгѫрѫ se ші аfлъ, 'Ακροφαληριόων este кѫ Ion: плеоn: ал лѫї ο) noet: sîntѫ алвічоsѫ, алвітѫ (de sпѫmъ) пе деаsѫпра (despre pîѫрї ѫmfлate, ші mapї). (везї ші 'Ακροκελαινιάω). [ἄκρος, φαληρός].

'Ακροφαὴς (φανής), έος (ὁ, ἡ), noet: чел întііѫ івітѫ, арътатѫ пе mърџіnіле орizontѫлѫї ші а ле mѫнцілор, (enit: ал zіорілор). 2) вѫzѫтѫ нѫmaї пе mърџінї. 3) desъвîршіt лѫminosѫ, saѫ foapte stрълѫчіtopѫ. [ἄκρον, φάος, φαίνω].

'Ακροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), resъріtѫ прін вîрfѫріле mѫнцілор. 2) desъвîршітѫ în fіpeшtеле talente; de натѫръ ші simцimîntѫ новілѫ. [ἄκρον, φυή].

'Ακροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopѫ, stрежѫітopѫ de четъцѫіе. [ἄκρον, φύλαξ].

'Ακρόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѫ fрѫnze în вîрfѫ. [ἄκρον, φύλλον].

'Ακροφύσιον (τὸ), кѫпътііѫл, цеава foiлор (de sѫflat în fокѫ). «'Απ' ἀκροφυσίων». Apistf: (пров:) de totѫ noѫ, îndатъ че а eшіt din tonitoape. (везї ші Δρύοχος). [ἄκρον, φύσα].

'Ακροχάλιξ, ші 'Ακρόχαλις, ικος (ὁ), noet: [ἄκρος, χάλις].='Ακροθώραξ.

'Ακροχανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ла марџіnе, ла кѫпътііѫ нѫmaї къѫкatѫ; saѫ foapte deskisѫ, къѫкatѫ. [ἄκρον, χαίνω].

'Ακρόχειρ, ειρος (ἡ), партea чеа dinainte (de ла котѫ пînъ ла деџеte) а mîneї. [ἄκρον, χείρ]. [de ѫnde

'Ακροχειρία, (ἡ), = 'Ακροχειρισμός. [ші

'Ακροχειρίζομαι, (maї întpев: de кit) 'Ακροχειρίζω, віit: -ίσω, -ίσομαι. апѫкѫ чева (dap прінч: mъ лѫптѫ) нѫmaї кѫ вîрfѫл mîіnелор, mъ прінzѫ în лѫптъ mînъ кѫ mînъ, каре пе каре ва вірѫі. (везї Пaѫs: Ел: В). касъ 'Ακροχειρισμός. [de ѫnde

'Ακροχείριξις, ιος Ion: în локѫ de

'Ακροχείρισις, εως (ἡ), ші

'Ακροχειρισμὸς (ὁ), ѫnѫ felѫ de лѫптъ кѫ mîіnеле, апѫкіnd ѫnѫл алтѫіа вîрfѫл mîіnелор, saѫ деџетеле. [ші

'Ακροχει (ші noet: χε)ριστὴς, οῦ (ὁ), лѫптътоpѫ de ἀκροχειρισμός.

'Ακροχλίαρος (ὁ, ἡ), кълdічелѫ,. [ἄκρον, χλιαρός].

'Ακροχολέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntѫ іѫте ла minie, ла некаzѫ. [ші

'Ακροχολία (ἡ), іѫцеалъ ла minie. [din

'Ακρόχολος (ὁ, ἡ), іѫte ла некаzѫ, некъжічоsѫ. [ἄκρος, χολή].

'Ακροχορδόνιον (τὸ) dim: ал лѫї 'Ακροχορδών. [ші

'Ακροχορδονώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ, saѫ плінѫ de

'Ακροχορδὼν, όνος (ἡ), ѫnѫ felѫ de не-

rȣ, че ese în піеле, semnȣ, алȣнiцъ (fiind къ seamънъ кȣ ȣnȣ къпъцîiȣ de коардъ de мацȣ). [ἄκρον, χορδή]. (vezi шi Μυρμήκιον).

'Ακρόψιλος (ὁ, ἡ), чел кȣ totȣл, saȣ нȣmaî în кpemtetȣ непъrosȣ, плешȣвȣ; (despre копачî) nefrȣnzosȣ, голȣ în вîрfȣ. [ἄκρον, ψιλός].

'Ακρόψωλος (ὁ), чел че de totȣ, saȣ нȣmaî în вîрfȣ îшî аре тъdȣларȣл вървъteskȣ голitȣ de піеле; тъiatȣ împрежȣр. [ἄκρον, ψωλός].

Ἄκρυπτος (ὁ,ἡ), neaskȣnsȣ. [ἀ,κρύπτομαι].

'Ακρύσταλλος (ὁ, ἡ), neîngeцatȣ, некрistълosȣ. [ἀ, κρύσταλλον].

'Ακρωβελία (ἡ), вîрfȣ de frigare ='Ακροβελίς. 2) колцȣ de ȣnȣ felȣ de nîine, че se zічеа, 'Οβελίας ἄρτος, fiind къ se кочеа în frigare. [ἄκρον, ὀβελός].

'Ακρωλένιον (τὸ), къпъtîiȣл котȣлȣî. [ἄκρον, ὠλένη].

'Ακρωμία, ας, шi 'Ακρωμὶς, ίδος (ἡ), шi 'Ακρώμιον (τὸ), къпъtîiȣл чел din sȣs ал врацȣлȣî, ȣnde se ȣneшte кȣ ȣmърȣл. 2) partea sȣпъріî калȣлȣî, ȣnde se îmвinъ пічоареле челе dinainte, гребънȣл. [ἄκρον, ὦμος].

Ἄκρων, ωνος (ὁ), къпъtîiȣл шъdȣлареlор трȣпȣлȣî (прінч: а ле dobitoaчелор), (de ȣnde) «Ἄκρων χοίρειος». Iнкр: вȣtȣ de поркȣ, жамвонȣ. [ἄκρον]. [de ȣnde

'Ακρωνία (ἡ), поеt: în локȣ de 'Ακρωτηριασμός.

'Ακρώνυξ, υχος (ὁ, ἡ), = 'Ακρωνυχία. [шi

'Ακρωνυχὶ, adв: кȣ (saȣ în) вîрfȣл ȣngіілор, ȣшор, încet. [шi

'Ακρωνυχία (ἡ), шi 'Ακρωνύχιον (τὸ), вîрfȣл ȣngіілор. 2) ='Ακρώρεια. [шi

'Ακρώνυχος (ὁ, ἡ), însemnatȣ кȣ вîрfȣріле ȣngіілор (пічорȣлȣî). «Ἴχνος ἀκρώνυχον». Пл: ȣрмъ, че авіа se кȣnoaшte. || (sȣвst:) 'Ακρώνυχον (τὸ), = 'Ακρωνυχία.

Ἄκρωπις, ιδος (ὁ), [ἄκρος, ὤψ] чел че авіа пе ла търцінî se zърешtе. 2) [ἄκρος, ὄψ] чел че ворвеште neartiкоlat, шi авіа se ȣde.

'Ακρώρεια (ἡ), вîрfȣ, кȣлме de мȣnte. [ἄκρα, ὄρος].

'Ακρωρία (ἡ), înчепȣtȣл zілії, zіоріле. [ἄκρα, ὥρα].

Ἄκρως, adв: în градȣл чел maî de марцinе, кȣ desъвîршіре. [ἄκρος].

'Ακρωτηριάζω, віit: -άσω. taiȣ мърцініле, къпъtîiеле, adiкъ mîîнеле, пічоареле, nasȣл, ȣрекіле omȣлȣî; прȣа, saȣ пȣпа коръвіеї; învелішȣл kaseî, шi чл:; чіȣnteskȣ; lipseskȣ de чева, іаȣ чева: (прin ȣрм:) слъвеskȣ, препъdeskȣ. 2) sîntȣ eшitȣ afaръ ка ȣnȣ капȣ, formezȣ капȣ. ['Ακρωτήριον]. [de ȣnde

'Ακρωτηρίασμα, (τὸ), тъdȣларȣл чел тъiatȣ. [шi

'Ακρωτηριασμὸς (ὁ), тъiеre de ȣnȣ тъdȣларȣ, saȣ о parte din totȣ.

'Ακρωτήριον (τό), (în цen:) ор че марцінe eшitъ afaръ. 2) (прінч:) колцȣ de мȣnte skosȣ în mare, капȣ. 3) тъdȣларȣ de о марцінe a trȣпȣлȣî, mînъ, пічорȣ, шi чл: 4) къпъtîiȣл de ла прȣа (partea de dinaintea) коръвіеї= 'Ακροστόλιον. 5) коama învелішȣлȣî kaseî. = 'Αέτωμα; saȣ ȣnȣ felȣ de skosȣ ал kaseî, (тȣрч:] saxnisiȣ. 6) skosȣрî ла zidȣрî sȣпре поdoaвъ, sȣȣ sпре апъраре, (тȣрч:) metepize, шi чл: [ἄκρον]. [de ȣnde

'Ακρωτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de капȣ (колцȣ eшitȣ afaръ).

'Ακτάζω, віit: -άσω. petreкȣ, mъ desfъtezȣ пе църmȣл мъріі. 2) поеt: ='Ακταίνω. [шi

'Ακταία, ας (ἡ), ȣnȣ felȣ de плаuтъ, soкȣ. 2) ȣnȣ felȣ de ȣшoаръ, шi мъреацъ хаinъ a Persілор. [шi

'Ακταΐζω, віit: -ίσω, шi

'Ακταίνω, віit: ανῶ. поеt: mішкȣ, saȣ mъ mішкȣ repede шi iȣte; mъ afлȣ în непрекȣрmаtъ mішкаре, шi nelinішtе (ка валȣріле пе църmȣрî); saltȣ, sъrȣ în sȣs; пъвълеskȣ, mъ repezȣ. (vezî шi 'Υπερικταίνομαι). [шi

'Ακταῖος, α, ον, църтȣреанȣ, dепе марцінea мъріі. [ἀκτή].

'Ακταιωρέω -ῶ, віit: ήσω. sîntȣ

'Ακταίωρος (ὁ, ἡ), [ἀκτή, ὥρα] strежȣitорȣ de църmȣрî. [de ȣnde

'Ακταιωρία (ἡ), пazъ, strежȣіре de църmȣрî. [шi

'Αταιώριον (τὸ), локȣ de strежȣіре, saȣ strежȣitоріе de църmȣрî.

'Ακτέα (ἡ), ='Ακταία.

'Ακτέανος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, κτέανον] чел fъръ авере, sъракȣ.

'Ακτένιστος (ὁ, ἡ), nepieptъnatȣ. [ἀ, κτενίζω].

'Ακτέον, пos: ал лȣî Ἄγω.

'Ακτερέϊστος, шi 'Ακτέριστος, [ἀ, κτερεΐζω, шi κτερίζω], шi

'Ακτερής, έος (ὁ, ἡ), поеt: neîngrопаtȣ цȣ парадъ. [ἀ, κτέρεα].

'Ακτή, ῆς (ἡ), (прінч:) fem: ал лȣî 'Α-

κτὸς [Ἄγνυμι], sfърътаtъ̆, snaptъ̆; nisatъ̆; mъчinatъ̆, saъ̆ пъtinчosъ̆ de a se mъчina, fъpìmiчi, ші чл:, (de ъnde) «Ἀλφίτου (Δημήτερος) ἀκτή». Om: fъînъ, saъ̆ грiъ̆. 2) цъpmъpe, mapцine de mape, (maî къ seamъ къ stinкъ, de кape se snapr валъpiле). (вezî Ἀγή, ші Ῥηγμίν). 3) zidipe къ skosъpî, прекъm алtapъ̆, mopmîntъ̆, ші чл: 4) векiъ̆ нъme ал Atiчeî. = Ἀττική.

Ἀκτῆ (ἡ), (npin întpъn: din Ἀκτέα) = Ἀκταία.

Ἀκτημοσύνη (ἡ), neaвepe, nenpoпpietate. [din

Ἀκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел fъpъ aвepî, пpoпpietъцî, sъpaкъ̆. 2) (къ цen:) лinsitъ̆ de чeвa. «Χρυσοῖο — ». Iл: I. [ἀ, κτῆμα].

Ἀκτηρία, ші Ἀκτηρὶς (ἡ), вaъtъ Στήριγξ. [ἄγω].

Ἀκτησία (ἡ), = Ἀκτημοσύνη. [ἀ, κτῆσις].

Ἄκτητος (ὁ, ἡ), nedoвînditъ̆, saъ̆ de nedoвîndit. [ἀ, κτάομαι].

Ἀκτὶν, ῖνος (ἡ), пpea векiъ̆ tinъ̆ ал лъî Ἀκτίς, pazъ.

Ἀκτινοβολίη (ἡ), noet: în лoкъ̆ de Ἀκτινοβολία.

Ἀκτινηδὸν, adв: în кinъ̆ de pъze. [ἀκτίν].

Ἀκτινοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω. skoцъ̆ paze, лъminezъ̆. [ші

Ἀκτινοβολία (ἡ), skoatepe de paze, лъminape, stpълъчipe. [din

Ἀκτινοβόλος (ὁ, ἡ), skoцъtopъ̆ de paze, лъminosъ̆, stpълъчosъ̆. [ἀκτὶν, βάλλω].

Ἀκτινογραφία (ἡ), deskpiepe, tpaktape despre pazeле лъminеî. [ἀκτὶν, γράφω].

Ἀκτινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea къ paze, кa nimte paze. [ἀκτὶν, εἶδος].

Ἀκτινόεις, εσσα, εν, noet: pъzosъ̆, skinteietopъ̆ de paze. [ἀκτίν].

Ἄκτινος (ὁ, ἡ), [ἀκτῆ] de soкъ̆.

Ἀκτινοφόρος (ὁ, ἡ), пъptъtopъ̆ de кopoanъ къ paze. [ἀκτὶν, φέρω].

Ἀκτινωτὸς, ή, όν, înкonжъpatъ̆ de paze. [ἀκτίν].

Ἄκτιος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀκταῖος.

Ἀκτὶς [ἄγνυμι, saъ̆ ἄγω, saъ̆ ἀίσσω], ῖνος (ἡ), pazъ; лъminape; (fir:) stpълъчipe. 2) (лa чeî noî) op че skoъ̆ dintp' ънъ̆ чentpъ în felъ̆ de pazъ; (de ъnde) sniцeле poateî. 3) noet: tpъsnetъ̆.

Ἄκτιστος (ὁ, ἡ), neziditъ̆; (вis:) nekpeatъ̆. [ἀ, κτίζω].

Ἀκτίτης, ου (ὁ), noet: = Ἀκταῖος. || «Λίθος — ». че se гъseште пе цъpmъpî de mape; 2) din Ἀκτὴ (Atiкa) = Πεντελικός.

Ἄκτιτος (ὁ, ἡ), în лoкъ̆ de Ἄκτιστος.

Ἀκτὸς [ἄγω] ἡ, ὸν, adъsъ̆, къpatъ̆; de tpansnoptat.

Ἄκτωρ [ἄγω], opος (ὁ), кълъъzъ̆; noвъцъitopъ̆. 2) = Ἀγωγεὺς, къпъstpъ.

Ἀκτωρέω -ῶ, Ἀκτωρὸς, ші чл: = Ἀκταιωρέω, ші чл:

Ἀκυβέρνητος (ὁ, ἡ), nekipmъчitъ̆. 2) neгъвepnatъ̆; nekipmъitъ̆. [ἀ, κυβερνάω].

Ἀκύβευτος (ὁ, ἡ), (fir:) чел че нъ пъne nimiкъ̆ în пepiкoлъ̆; бъгъtopъ̆ de seamъ; înцелeпtъ̆. 2) nesъnъsъ̆ лa npefaчepiле, nestatopniчiiле soaptei; sigъpъ̆. [ἀ, κυβεύω].

Ἀκύθηρος (ὁ, ἡ), = Ἀναφρόδιτος, neгpaцiosъ̆.

Ἄκυθος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄκυτος.

Ἀκύκλιος (ὁ, ἡ), (înnpotiвъ de ἐγκύκλιος) neînвъцatъ̆ (saъ̆ nekonpinsъ̆ în) înвъцъtъpeле enкiклie (ἐγκύκλια). [ἀ, κύκλος].

Ἀκύλιστος (ὁ, ἡ), nepostoroлitъ̆; saъ̆ de nepostoroлit; nemiшкatъ̆, цeanъnъ̆, nestpъmъtatъ̆, [fir:] statopniкъ̆, nesnepiatъ̆, netъpвъpatъ̆; (ші în pъъ̆) neвapiatъ̆, monotonъ̆, (de ъnde) «Ῥήτωρ οὐκ ἀκύλιστος». Seкst: чел че 'шî вapiazъ esnpesiiле. [ἀ, κυλίω].

Ἄκυλος (ὁ, ἡ), [ἀκή пentpъ rimnoasa коажъ] rindъ de minкape a ънъî stежapъ̆ neвeшtedъ̆.

Ἀκύμαν(μα)τος [ἀ, κυμαίνομαι], ші

Ἄκυμος (конпp:-ότερος, sъnepл: -ότατος). [ἀ, κῦμα] = къ

Ἀκύμων, ονος (ὁ, ἡ), netъpвъpatъ̆ de валъpî ші de fъptъnъ, seninъ̆, лinъ̆; (fir:) netъpвъpatъ̆, лiniшtitъ̆. «Βίος = ». Antf: 2) noet: stepnъ̆, nenъskъtopъ̆, nepoditopъ̆. «Νηδὺς — ». Esp: «Γῆ — ». Stp: [ἀ, κύω, naskъ̆].

Ἄκυπρος (ὁ, ἡ), = Ἀναφρόδιτος. [ἀ, κύπρις].

Ἀκυρέω -ῶ, вiit: -ήσω. [ἀ, κυρέω] нъ nemepeskъ̆; sintъ̆ nenopoкosъ̆. [de ъnde

Ἀκύρημα (τὸ), nenemepipe, nenopoчipe. [ші

Ἀκυρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nenopoчitъ̆.

Ἀκυρία (ἡ), netъpie; nenotpiвitate; (npinч:) nenpoпpietate de ziчepe. [ἄκυρος].

Ἀκυρίευτος (ὁ, ἡ), nestъпînitъ̆; nesъfepitopъ̆ de stъпînъ̆. [ἀ, κυριεύω].

Ἄκυρμα (ὁ), noet: = Ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω. вopвeskъ̆ fъpъ tъpie, saъ̆ temeiъ̆; întpeвъinцezъ̆ вopвe nenpoпpiî, nenotpiвite. [ші

'Ακυρολογία (ἡ), непропріetate de ворве; ворвіре fъръ tъріе, deшeaptъ. [din

'Ακυρολόγος (ὁ, ἡ), ворвіtорȣ în deшeptȣ. [ἄκυρος, λόγος].

"Ακυρος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) (леџе, ші чл:) fъръ tъріе, пȣtepe (правілнічіе); кълкаtȣ; desfiinџatȣ, непȣtepnікȣ. 2) (zічере, ворвъ) непропріе, непоtрівіtъ кȣ înџелесȣл; saȣ neoвічнȣіtъ maĭ mȣлt, neintpевȣінџаtъ. 3) (кȣ џen:) (omȣ) каре n'аре stъпînipea (dpentȣл de аверea) вре ȣнȣї лȣкрȣ, каре nȣ stъпînеште. «Ὁ δὲ ὄφλων τοῦ λοιποῦ χρόνου ἄκυρος ἔστω τῶν ἑαυτοῦ». Плt: «Ἐὰν ἐπιδείξητε αὐτοὺς ἀκύρους ὄντας ὑμῶν· νῦν γὰρ φασὶν εἶναι κύριοι». Dem: [ἀ, κῦρος]. [de ȣnde

'Ακυρόω -ῶ, віit: -ώσω. desпȣtepnічezȣ; desfiinџezȣ; калкȣ, defaimȣ. [de ȣnde

'Ακύρωσις, εως (ἡ), кълкаре, desпȣtepnічіре, desfiinџаре. [ші

'Ακύρωτος (ὁ, ἡ), neîntъріtȣ.

'Ακυτήριον, în локȣ de 'Ακυητήριον (τὸ), ='Ατόκιον, saȣ 'Εκβόλιον. [din

"Ακυτος (ὁ, ἡ), noet: steрпȣ, nenъskъtорȣ; nepoditорȣ. [ἀ, κύω].

'Ακωδώνιστος (ὁ, ἡ), nечерчеtаtȣ, neчерkаtȣ. [ἀ, κωδωνίζω].

'Ακωκή (ἡ), вîрfȣ askȣціtȣ. [ἀκή].

'Ακώλιστος (ὁ, ἡ), nedesmъдȣлаtȣ. 2) neînпъpціtȣ în пъpцĭ de пepioade(Грам:). [ἀ, κῶλον].

'Ακώλυτος (ὁ, ἡ), neопріtȣ, slовоdȣ. [ἀ, κωλύω]. [de ȣnde

'Ακωλύτως, adв: fъръ опріре, slовоd.

'Ακώμαστος (ὁ, ἡ), nedesfъtаtȣ (кȣ вътȣtpĭ ші mȣsіче пе ȣліце noantea). [ἀ, κωμάζω].

'Ακωμῴδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως. neвatжокоріtȣ npin komodie. [ἀ, κωμῳδέω.]

"Ακων [ἀκή], οντος (ὁ), поеt: лапче miкъ, ші ȣmoаpъ.

"Ακων [ἀ, ἑκὼν], ουσα, ον, neвoind, siліtȣ. «"Ακοντά σ' ἄκων προσπατταλεύσω». Esхл: «'Αέκοντος ἐμοῖο». Om: fъръ воеа mea. «Τώ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην». Om. кȣ toаtъ воеа лор, (npin хрm:) în гравъ.

'Ακώνιστος (ὁ, ἡ), nekъtpъniтȣ, nesmoліtȣ. [ἀ, κωνίζω].

"Ακωνος (ὁ, ἡ), (npінч: пълъріе) neaskȣціtȣ în віpfȣ. [ἀ, κῶνος].

'Ακώπητος (ὁ, ἡ), noet: nевîsліtȣ; (npin хрm:) neгъtitȣ. [ші

"Ακωπος (ὁ, ἡ), noet: чел fъръ вîsлъ; 2) чел fъръ mънȣшъ (de anȣkat). [ἀ, κώπη].

"Αλα, ак: sinr: ал лȣĭ "Αλς.

'Αλαβάρχης, ου (ὁ), (în џen:) skріitорȣ, (dap mai кȣ seamъ) ал вътеĭ; dірекtорȣ de вamъ. 2) чел maĭ mape dpегъtорȣ ал Евреілор челор din Еџіпtȣ. [ἀλάβη, ἄρχω]. [de ȣnde

'Αλαβαρχία (ἡ), demnitatea, вредnічіa лȣĭ 'Αλαβάρχης.

'Αλάβαρχος (ὁ), = 'Αλαβάρχης.

'Αλάβαστος (ші челе dintp' însȣл), At: în локȣ de (ші dȣпе Грам: maĭ корекtȣ de кît) 'Αλάβαστρος.

'Αλαβαστρίτης, ου (ὁ), ші 'Αλαβαστρῖτις, ιδος (ἡ), (se înџ: λίθος), кавtъ ['Αλάβαστρος].

'Αλαβαστροειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς. чел ка алаваstpȣ. [ἀλάβαστρος, εἶδος].

'Αλαβαστροθήκη (ἡ), кȣtie, saȣ dȣлапȣ пentpȣ вaseлe челе de алаваstpȣ. [ἀλάβαστρος, θήκη].

'Αλάβαστρος (ὁ), [ἀ, λαβή] алаваstpȣ, ȣnȣ feлȣ de піаtpъ албъ кȣ віне npintp'însa, каре skoate o ȣmezeалъ (vezĭ ші "Ονυξ). 2) (maĭ кȣ seamъ neȣt: ші îm:) 'Αλάβαστρα (τὰ), васе fъкȣte din алаваstpȣ (maĭ кȣ seamъ fъръ mъnȣшъ); (dap maĭ deos:) чел de nȣs întp' însȣл mipoase (ȣnтȣ de tpantafiлȣ, ші чл:) (maĭ овічнȣіt se fъчеа în fopmъ de вовокȣ de tpantafiлȣ). «Μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα». Ткр: «Συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον». Skp: (de aчі віне ші pomîneaska nȣmipe de faцъ, алваstpȣ).

'Αλαβαστροφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtорȣ de васȣ алаваstpȣ. [ἀλάβαστρον, φέρω).

'Αλάβη(βα),ης(ἡ), npafȣ de къpвȣne, fȣnінџine, stipiџie; (ші чea dintp'însa fъкȣtъ) черneалъ. [de ȣnde

'Αλαβώδης, εος (ὁ, ἡ), negpiтȣ; mînжiтȣ кȣ fȣninџine, saȣ npafȣ de къpвȣne.

"Αλαδε, adв: noet: ла mape. || «"Αλαδε μύσται». (se nȣmia adoa zi a sepвътoapeĭ Елеȣsiniілор (a 16 a лȣneĭ Boidpomionȣлȣĭ). [ἅλα, δε].

'Αλάδρομος (ὁ, ἡ), (zічере ditipamвікъ, ші komікъ) алергъtорȣ пе mape. || (sȣвst:) алергаре пе mape; iap dȣпе алцĭ греші în локȣ de 'Ανάδρομος. [ἅλς, δρόμος].

'Αλαζονεία (ἡ), mîndpie deшeaptъ, (ші dȣпе Tifst:) «Προσποίησις δυνάμεως, ὧν τις οὐ δύναται ποιεῖν». аръtаре de пȣtepe în челе че nȣ noate fаче. [ші

'Αλαζόνευμα (τὸ), faптъ, saȣ ворвъ mîndpъ, în deшeptȣ (ворве mapĭ ші seчĭ).[din

'Αλαζονεύομαι віit: ·εύσομαι. sîntȣ (лȣкрезȣ, saȣ ворвескȣ кȣ) ȣnȣ deшeptȣ

mìndpȣ; mъ fълeskȣ̆, mъ inrìmfezȣ̆. [ші

'Αλαζονικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiiнчosȣ̆ лa (чeл чe se пoaptъ кȣ) demaptъ mìndpie. [din

'Αλαζὼν [ἄλη, ζῶ], όνος (ὁ, ἡ), (кomnp: έστερος, sȣnpл: έστατος) mìndpȣ demeptȣ̆, лъȣdъposȣ̆, inrimfaтȣ̆. 2) minчinosȣ̆, aнъцitopȣ̆; (пpoopoкȣ̆, doктopȣ̆) шap-лataнȣ̆. «'Αλαζόνες λόγοι». Пл: in лoкъ de 'Αλαζονικοί.

'Αλάθεια (ἡ), Dop: in лoкȣ̆ de 'Αλήθεια.

'Αλαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dop: in лoкȣ̆ de 'Αληθεὶς, nex: aл пaptч: лȣĭ 'Αλάομαι.

'Αλαθὴς, έος (ὁ, ά), Dop: in лoкȣ̆ de 'Αληθής.

'Αλάθητος (ό, ἡ), = Ἄληστος, neȣĭtatȣ̆. 2) de кape nimiкȣ̆ nȣ пoate fi asкȣnsȣ̆. «Τὸ θεῖον ἀλάθητον». Esoп: [ἀ, λαθέω].

'Αλαίνω (fъpъ biit:), noet: in лoкȣ̆ de 'Αλάομαι.

'Αλάϊος, α, ον, noet: ='Αλαός.

'Αλακάτα (ά), Dop: in лoкȣ̆ de 'Ηλακάτη.

'Αλαλά, ᾶς (ά), Dop: in лoкȣ̆ de 'Αλαλή.

'Αλαλά, (interieкц:) aлaлa (stpirape pesвoiaskъ).

'Αλαλαγὴ (ἡ), ші

'Αλαλαγμὸς (ὁ), гълъцie pesвoiaskъ; kìntape de вipȣinцъ, saȣ̆ вeseлitoape; sȣnetȣ sгomotosȣ̆, «Αὐλῶν («Τυμπάνων) ἀλαλαγμοί». Eȣp: [din

'Αλαλάζω, biit: -άξω. (maĭ кȣ seamъ în pesвoiȣ̆) вesteskȣ̆ кȣ sгomotoase ші вeseлitoape spiгъpĭ de aлaлa вȣкȣpia, чe amȣ̆. «'Αλαλάζειν νίκην». Sof: 2) (in цen:) skoцȣ̆ neaptiкoлatȣ̆ глasȣ̆, saȣ̆ sгomotȣ̆. «Κύμβαλον ἀλαλάζον». Sкp: [ἀλαλὰ]. [de ȣnde

'Αλαλάξιος (ὁ), noet: чeл чe isвeшte лapme pesвoieшĭ. (enit: aл лȣĭ Mapцȣ̆).

'Αλαλὴ (ἡ), (imit:) stpiгape pesвoiaskъ (maĭ кȣ seamъ in вpeme de ataкȣ̆, saȣ de вipȣinцъ); (npin xpm:) вĭpȣinцъ, saȣ̆ ataкȣ̆; (iap în цen:) глasȣ̆ de вȣкȣpie; saȣ̆ sгomotoasъ ші neaptiкoлatъ гълъцie. ='Αλαλαγή.

'Αλάλημαι (infin: 'Αλάλησθαι, пaptч: 'Αλαλήμενος), noet: ='Αλάομαι.

'Αλάλητος (ό, ἡ), negpъitȣ̆, nesпȣsȣ̆, neesпpimatȣ̆. 2) despe кape nȣ s'a fъкȣt de лoкȣ̆ вopвъ. [ἀ, λαλέω].

'Αλαλητὸς, οῦ (ὁ), noet: ші

'Αλαλητὺς, -ύος (ἡ), Ion: noet: ='Αλαλαγμός. 2) tinгȣipe, вoчetȣ̆. [ἀλαλά].

Ἄλαλκε, 3 sing: pepf: a nex: 2: aл (neintp:) 'Αλάλκω (infin: 'Αλαλκεῖν, έμεν, έμεναι, noft: ἀλάλκοις, οι, οιεν, sȣп: ἀλάλκησι, ші пaptч: 'Αλαλκών), noet: ='Αλέξω.

'Αλαλκομενεὺς, έως (ὁ), enit: aл лȣĭ Жoe. [ші

'Αλαλκομενηὶς, ίδος (ἡ), enit: aл Minepвeĭ. noet: tape, пpoteкtpiцъ, (ажȣtъtoape). [ші

'Αλαλκομένιος (ὁ), nȣme de o лȣnъ лa Boeцieni (кopesпȣnzъtopȣ кȣ Memakteplonȣл Atenenilop). [ἀλάλκω, μένος].

'Αλαλκτήριον (τὸ), noet: in лoкȣ̆ de 'Αλκτήριον ='Αλεξητήριον.

'Αλάλκω, neintp: вeziĭ Ἄλαλκε. [ἀλκή].

Ἄλαλος (ὁ, ἡ), negpъitop, negлъsȣitopȣ̆; mȣtȣ̆. [ἀ, λάλος].

'Αλάλυγξ, υγγος (ἡ), noet: = Λὺγξ, sȣгiцȣ̆. 2) stpimtopape, agonie, neкazȣ̆.

'Αλαλύκτημαι (fъpъ biit:) noet: in лoкȣ̆ de 'Αλύω.

'Αλάμενος, η, ον, nex: 1: aл пaptч: лȣĭ Ἄλλομαι.

'Αλάμπετος, noet: in лoкȣ̆ de

'Αλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), neлȣminosȣ̆, nestpълȣчitȣ̆, intȣneкosȣ̆. [ἀ, λάμπω]. [de ȣnde

'Αλαμπία (ἡ), neлȣminъ, intȣnepiкȣ̆.

'Αλάξευτος (ό, ἡ), (npiaч: пiatpъ) nesъпatȣ̆, nечoплitȣ̆, neлȣкpatȣ̆. [ἀ, λαξεύω].

'Αλάομαι, ῶμαι [ἄλη], biit: -ήσομαι (npeл: ἠλώμην, nex: ἡ [ші noet: ἀ] λήθην, tpe: de кȣ: [лa noeцĭ în лoкȣ̆ de npez:] ἀλάλημαι) pъtъчeskȣ̆ п' in stpeinъtate. 2) pъtъчeskȣ̆, пiepzȣ̆ dpȣmȣл чeл dpeptȣ̆; (fig:) sìntȣ̆ pъtъчitȣ̆, nȣ шtiȣ̆, чe sъ faкȣ̆.

'Αλαὸς (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, λάω. въzȣ̆, saȣ̆ ἄλη, pъtъчipe] opвȣ̆, fъpъ вedepĭ. 2) moptȣ̆. 3) intȣneкosȣ̆.

'Αλαοσκοπιὴ, Ion: in лoкȣ̆ de 'Αλαοσκοπία (ἡ), oapвъ (neвъгъtoape de seamъ, nefoлositoape) iskodipe, пindipe. «Οὐκ ἀλαοσκοπιήν εἶχεν». Om: ші Es: nȣ пindia, nȣ вeгia in zadapȣ̆. [ἀλαὸς, σκοπή].

'Αλαοτόκος (ό, ἡ), пъskъtopȣ̆ de opвĭ. [ἀλαὸς, τόκος].

'Αλαόω -ῶ, biit: ώσω. noet: [ἀλαὸς] opвeskȣ̆; (fig:) лinseskȣ̆ пe чineвa de чeвa.

'Αλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, noet: [ἀλαπάζω], neпȣtinчosȣ̆, atonisitȣ̆; (npin xpm:) лesne de вipȣit, de лȣat, de stъпìnit. [de ȣnde

'Αλαπαδνοσύνη (ἡ), noet: slъвiчiȣne, atonie.

'Αλαπάζω, [ἀ intinz:, λαπάζω] biit: -άξω, noet: (npinч:) zdpobeskȣ̆, demeptȣ̆ кȣ totȣл; (fig:) жъfsieskȣ̆, xpъпeskȣ̆; sъpъчeskȣ̆; sлъвeskȣ̆; пpъпъdeskȣ̆ пe чineвa.

*

῞Αλας [ἅλς], ατος (τὸ), sape.

᾿Αλασταίνω (fъpъ biit:), шi

᾿Αλαστέω -ῶ [ἄλαστος], biit: -ήσω. noet: (npinч:) nъ ъitъ, цiъ minte pъъ; (npin ъpm:) mъ nekъжeskъ, mъ mîxneskъ, sîntъ tpistъ.

᾿Αλαστορία (ἡ), nekъчepie, nenietate; pъъtate. (npin ъpm:) bъtaie de kъцetъ, mъstpъpe de konшtiinцъ. [din

᾿Αλάστορος (ὁ, ἡ), noet: în лokъ de ῎Αλάστωρ.

῎Αλαστος (ὁ, ἡ), Dop: în лokъ de ῎Αληστος, neъitatъ, цinъtъ minte totdaъna nentpъ pъъtatea sa, ъpîчosъ; (saъ din np:) dopitъ || [dъne aлtъ depib: ἀ, λάω =θέλω, boieskъ] neboitъ, nesъfepitъ. (bezî шi

᾿Αλάστωρ [ἄλαστος], opoς (ὁ, шi pap ἡ), neniosъ, fъkъtopъ de peлe neъitate; (maî kъ seamъ) ъчiraшъ ronitъ de mъstpapea konшtiinцeî saлe, шi snъpkîndъ ne kîцî se bop anponia de dînsъл; (npin ъpm:) ъpîчosъ, de fъцit. 2) zeъ neъîtъtopъ, шi pesnлъtitopъ de nekъbioase fante; fъpie, ъpцie de zeъ, zeeaskъ pesbъnape. «Δαίμονας, οὓς ἀλάστορας καὶ παλαμναίους ὀνομάζουσιν, ὡς ἀλήστων τινῶν καὶ παλαιῶν μιασμάτων ποιναῖς ἐπεξιόντας» Пл: 3) neînчetatъ ronitopъ aл kъiba, isnitъ. «Λέων βουκόλων ἀλάστωρ». Sof: (bezî шi ᾿Αλιτήριος).

᾿Αλάτης, α (ὁ), Dop: în лokъ de ᾿Αλήτης. [de ъnde

᾿Αλατεία (ά), Dop: în лokъ de ᾿Αλητεία.

῾Αλάτινος, η, ον, fъkъtъ de sape. [ἅλας, -ατος].

῾Αλάτιον (τὸ), dim: aл лъî ῞Αλας, ъъpiшiopъ.

᾿Αλατόμητος (ὁ, ἡ), netъiatъ, nesъnatъ în niatpъ; (fir:) întperъ, nebîntъitъ. [ἀ, λατομέω].

῾Αλατοπωλία (ἡ), bindepe de sape; boe, чe se dъ лa aчeasta. [ἅλας, πωλῶ].

᾿Αλάχανος (ὁ, ἡ), лinsitъ, de bepdeцъpî. «Κῆπος —». Гpr: [ἀ, λάχανον].

᾿Αλαῶπις, ιδος (ἡ), fem: aл лъî ᾿Αλάώψ.

᾿Αλαωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [ἀλαὸς, ὤψ], opbъ, 2) întъnekosъ, întisъ лa faцъ.

᾿Αλαωτὺς, ύος (ἡ), noet: opbipe; opbie. [ἀλαός].

᾿Αλάωψ, ωπος, saъ ῶπος (ὁ, ἡ), noet:= ᾿Αλαωπός.

᾿Αλγεινὸς, ἡ, ὸν, dъpepoсъ; mîxnitopъ; ostenitopъ, rpeъ, aneboiosъ. 2) bpednikъ de miлъ. [ἄλγος]. [de ъnde

᾿Αλγεινῶς, adb: kъ dъpepe, kъ mîxnipe; kъ osteneaлъ, шi чл: (bezî ᾿Αλγεινός).

᾿Αλγεσίδωρος (ὁ, ἡ), noet: [ἄλγος, δῶρον] dъpъitopъ (npiчinъitopъ) de dъpepî, mîxnipî, шi чл:

᾿Αλγεσίθυμος (ὁ, ἡ), noet: mîxnitopъ de inimъ. [ἄλγος, θυμός].

᾿Αλγέω -ῶ [ἄλγος], biit: -ήσω, amъ dъpepe. «᾿Αλγέω τὰν κεφαλάν». Tkp: mъ doape kanъл. 2) mъ întpistezъ, simцъ mъhnipe. «Γυναικὸς ἀλγεῖν θάνατον». Iъл: «᾿Αλγεῖν τοῖς (ἐπὶ τοῖς) τῶν φίλων κακοῖς». Dem: || (neъt:) τὸ ἀλγοῦν, în лokъ de ἡ

᾿Αλγηδὼν, όνος (ἡ), = [῎Αλγος] dъpepe.

῎Αλγημα (τὸ), simцimîntъ de dъpepe. [ἀλγέω].

᾿Αλγηρὸς, ὰ, ὸν, noet: în лokъ de ᾿Αλγεινὸς. [ἄλγος].

῎Αλγησις, εως (ἡ), = ῎Αλγημα. [ἀλγέω].

᾿Αλγινόεις, εσσα, εν, noet: în лokъ de ᾿Αλγεινός

῎Αλγιστος, η, ον, sъnpл: [din

᾿Αλγίων, ονος (ὁ, ἡ), noet: komnp: în лokъ de ᾿Αλγεινότερος, -ότατος. || «῎Αλγιον (se înц: ἐστίν, saъ ἔσται)». Om: maî pъъ (bezî шi ῥίγιος). [din

῎Αλγος [ἀλέγω], εος -ους (τὸ), dъpepe (tpъn: шi sъfлet). (de ъnde 2) mîxniчiъne, kinъ, nekazъ. 3) nenopoчipe. [de ъnde

᾿Αλγύνω, biit: -υνῶ. npiчinъieskъ dъpepe, mîxnipe; sъnъpъ. || (nas:) simцъ dъpepe, mîxnipe, mъ doape, mъ kinъieskъ.

᾿Αλδαίνω, biit: -ανῶ, saъ -ήσω. (npeл: noet: ἀλδήδασκον) noet: [ἄλθω, saъ ἄλδω] fakъ чeba a kpeшte (a se xpъni, a se mъpi, a se înrpъшa), înnъstepniчeskъ. [de ъnde

᾿Αλδήεις, εσσα, εν, noet: bine kpeskъtъ, înnъstepniчitъ.

᾿Αλδήσκω (fъpъ biit:) noet: = ᾿Αλδαίνω.

᾿Αλέα (ἡ), noet: [ἀλεύω] kinъ de fepipe, de dape în лatъpe; pefъrъ, skъnape. (bezî шi ᾿Αλεωρή).

᾿Αλέα, noet: în лokъ de ᾿Αλεέα ak: aл лъî ᾿Αλεής, saъ Ion: ak: (neîntpъn:) aл лъî ᾿Αλής.

᾿Αλέα, шi (At:) ῾Αλέα (ἡ), [ἕλη, εἵλη], kълdъpъ (maî kъ seamъ) a soapeлъî. [de ъnde

᾿Α(῾Α)λεάζω, biit: -άσω, шi

᾿Α(῾Α)λεαίνω, biit: -ανῶ. înkълzeskъ, înfepbîntezъ, -ομαι, mъ înkълzeskъ (maî kъ seamъ) лa soape. 2) sîntъ fepbinte, kaлdъ. [de ъnde

'Αλεαντικὸς, ἡ, ὸν, прічіnвitорв de къл-dвръ; înfерbîntъторв.

'Αλέασθαι, поеt: пех: 1: de înf: ал лвї 'Αλεύομαι.

'Αλεγεινὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локв de 'Αλγεινός.

'Αλεγίζω, віit: -ίσω, поеt: = 'Αλέγω.

'Αλεγύνω, віit: -υνῶ, поеt: гътеsкв (мъ îndелеtnічеsкв ла) чева. [din

'Αλέγω (прел: "Αλεγον, ші шаї мвлtв пв), поеt: [ἀ întinz: ші λέγω = συλλέγω, adвnв], îngriжеsкв. «Θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες». Гл: П. певоind sъ шtie de zeї. 2) sокоtеsкв, пвїв în пвмъръ. «'Εν τοῖσιν ἀλέγονται». Піnd: 3) sокоtеsкв de чева, еstімв, реsпектеzв. «Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων». Піnd:

'Αλεεινὸς [ἀλέα], ἡ, ὸν, калдв, fербinte.

'Αλεεινὸς, ἡ, ὸν, поеt: грешitв în локв de 'Αλεγεινός; saв de fвџit [de ла 'Αλέα, 'Αλεωρή].

'Αλεείνω (прел: ἀλέεινον, ші maї мвлtв пв) поеt: = 'Αλεύω, мъ fереsкв, мъ daв în лаtвре, fвгв, мъ траgв îndъръt, мъ fврішеzв. [ἀλέα].

'Αλέες, Іоп: în локв de 'Αλεῖς, пом: îm: ал лвї 'Αλής.

'Αλέη Іоп: în локв de 'Αλέα (къллdвръ, saв fвџіре sпре sкъпаре).

'Αλεής, έος (ὁ, ἡ), поеt: înкълzitв (прінч:) ла sоаре; (прін вrm:) = 'Αλεεινός, калдв, fербinte.

'Αλεία (ἡ), [ἄλη] ръtъчіре înкоачї ші 'пколо.

'Αλεία (ἡ), = 'Αλιεία.

'Αλείαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, λειαίνω], пепеtеzitв, пепоtрівitв; пелвstраtв; saв de пеnetezit, ші чл:

"Αλειαρ, ατος (τὸ), поеt: în локв de "Αλευρον, fвinъ.

"Αλειμμα (τὸ), = "Αλειψις, вnџере. 2) алifie, saв вnsоаре de вnз чева (везї ші χρίσμα). [ἀλείφω]. [de вnde

'Αλειμμάτιον (τὸ), dim: ал лвї "Αλειμμα, вnsоpiкъ. [ші

'Αλειμματώδης, εος (ὁ, ἡ), вnsвросв, алifiосв.

'Αλειπτὴρ (ὁ), поеt: în локв de 'Αλείπτης. [de вnde

'Αλειπτήριον (τὸ), локв de вnџере (кв вntdелемnв ла въї, ші лвпtъторiї), вnгъторie. [ші

'Αλείπτης, ου (ὁ), вnгъторв de înвъіаџї лвпtъторї кв вntdелемnв. 2) înвъџъторв de лвптъ; (fіг:) îndemnъторв. «'Αλείπτης τῶν πολιτῶν». Пл: [ἀλείφω]. [de вnde

'Αλειπτικὸς, ἡ, ὸν, кввiinчosв, saв îndемinatікв ла вnџере, ad: еksерsаре, dепрindере, (de вnde) «'Αλειπτικὴ» (se înџ: τέχνη) = Γυμναστική». «Τὴν ἀδελφὴν ἰατρικῆς τέχνης ἀλειπτικὴν». Fіл: [de вnde

'Αλειπτικῶς, adв: dвпе кіпвл вnгъторілор.

'Αλειπτὸν (τὸ), (se înџ: φάρμακον, dокторie) = ἀλοιφή, алifie. (ἀλείφομαι).

"Αλειπτος (ὁ, ἡ), перъmasв în вrmъ; певірвitв. [ἀ, λείπομαι].

'Αλείπτρια (ἡ), fem: ал лвї 'Αλείπτης.

"Αλειπτρον (τὸ), basв de алifie. [ἀλείφω].

'Αλεὶς, εῖσα, έν, поеt: пех: 2: ал партч: верв: Εἴλω, saв "Ιλλω.

"Αλεισον (τὸ), ші "Αλεισος (ὁ), [ἀ, λεῖος, пеtеdв] вnв fелв de пахарв (maї кв sеамъ пепеtеdв, sъпаtв). 2) гъвъпъtвра шолдвлвї.

'Αλεῖται, 3: sінг: пеps: а віiторвлвї лвї "Αλλομαι, sъръ.

'Αλειτεία (ἡ), грешit în локв de 'Αλητεία. || = 'Αλίτημα. [din

'Αλείτης, ου (ὁ), поеt: [ἀλιταίνω] амъџitорв, ръtъчitорв, demорализъторв. 2) = 'Αλιτρός.

'Αλειτουργησία (ἡ), = 'Ατέλεια, пеdъжпічіе, а fi чінева

'Αλειτούργητος (ὁ, ἡ), пеdажпікв, ad: sлоdоdв de ор че пввлікъ вопtріввџie, sлвжвъ, saв dажdie. (везї ші 'Ατελής). [ἀ, λειτουργέω].

"Αλειφαρ(φας), ατος (τὸ), [ἀλείφω] ор че sлвжеште ла вnџере, алifie, вnsоаре, saв sмоалъ, ші чл: пептрв аsкъпътвръ de base. «Πίθων ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ». Ткр: [de вnde

'Αλειφατίτης, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος) fръмinтаtв кв вntdелемnв, ші чл:

'Αλειφὴ, (ἡ), = (saв грешit în локв de) ἀλοιφή. [din

'Αλείφω, [ἀ întinz:, λίπος, гръsime], віit: -είψω, (пех: ἤλειψα, tре: de кв: ἤλοιφα, ші 'Ат: ἀλήλιφα, ші паs: ἀλήλιμμαι, пех: ἠλείφθην, ші 2: ἠλίφην, ші пов: ἀλειπτέον). вnгв (кв ор че); (fіг: de ла лвпtъt:) îndemnв, înтъріtв, zъdъръsкв, înкврaжеzв; прегъtеsкв. «'Αλειφόμενος πρὸς τὸν βάρβαρον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Пл: 2) = ἐξαλείφω, шtергв, stінгв. [de вnde

"Αλειψις, εως (ἡ), вnџере; (fіг:) înкврaжаре, înтъріtаре.

'Αλεκτὴρ (ὁ), поеt: = 'Αλεξητήρ.

'Αλεκτόρει(ρι)ος (ὁ, ἡ), de кокошѕ, saѕ de гъінъ. [ші
'Αλεκτοριδεὺς, έως (ὁ), ші
'Αλεκτορίδιον (τὸ), == 'Αλεκτορίσκος. [ші
'Αλεκτορὶς, ίδος (ἡ), fem: a лѕї ἀλέκτωρ, гъінъ. [ші
'Αλεκτορίσκος (ὁ), dim: ал лѕї 'Αλέκτωρ, кокошелѕ, saѕ пѕіѕ de гъінъ. [ἀλέκτωρ].
'Αλεκτορόλοφος, (ὁ, ἡ), чел кѕ креаstъ de кокошѕ. 2) (sѕвst:) ѕнѕ felѕ de плаntъ. [ἀλέκτωρ, λόφος].
'Αλεκτοροφωνία (ἡ), kîntape de кокошѕ. [ἀλέκτωρ, φωνή].
"Αλεκτος (ὁ, ἡ), nesпѕsѕ; de taînъ, опрitѕ de a se sпѕne. [ἀ, λέγω].
'Αλέκτρινος, α, ον, Dop: în локѕ de 'Ηλέκτρινος.
'Αλεκτρὶς, ίδος (ἡ), (în sinк:) în локѕ de 'Αλεκτορίς.
'Αλεκτροπόδιον (τὸ), пічорѕ de кокошѕ. 2) ѕнѕ felѕ de плаntъ asemenea кѕ molotpѕ. 3) =(saѕ греші în локѕ de) 'Αλετροπόδιον. [ἀλέκτωρ, ποῦς].
'Αλεκτρόλοφος, 'Αλεκτροφωνία, ші чл: în локѕ de 'Αλεκτορόλοφος, ші чл:
"Αλεκτρος (ὁ, ἡ), [ἀ, λέκτρον]. лinsitѕ de паtѕ, saѕ odixнъ, лiniшtе; nedopmitѕ, нълiniшtitѕ. 2) neînsѕpatѕ, nemъpitatъ.
'Αλεκτρύαινα, ης (ἡ), (кom:) în локѕ de 'Αλεκτορὶς. [ші
'Αλεκτρυόνειος (ὁ, ἡ),='Αλεκτόρειος. ['Αλεκτρυών].
'Αλεκτρυόνιον (τὸ), dim: ал лѕї 'Αλεκτρυών.
'Αλεκτρυονοπώλης, ου (ὁ), [ἀλεκτρυών, πωλέω] вînzъtopѕ de кокоші, saѕ гъіні.
'Αλεκτρυονοτρόφος (ὁ, ἡ), хръпitopѕ, крескъtopѕ de кокоші, saѕ гъіні. [ἀλεκτρυών, τρέφω].
'Αλεκτρυονώδης, εος (ὁ), ка кокошѕл, asemenea кѕ кокошѕл. [ἀλεκτρυών].
'Αλεκτρυοπώλης, ου (ὁ), == 'Αλεκτρυονοπώλης. [de ѕнde
'Αλεκτρυοπωλητήριον (τὸ), tіргѕ de гъіні.
'Αλεκτρυὼν, όνος (ὁ, ші At: ἡ), кокошѕ, гъінъ [din
'Αλέκτωρ, ορος (ὁ), [ἀ, λέγω == κοιμῶμαι, dopmѕ, saѕ λέκτρον, паtѕ de dopmit] (nedopmitѕ)='Αλεκτρυών. 2) poet: (pap) ="Αλοχος, soціе.
'Αλέκω, (pap) == 'Αλέξω.
'Αλέλαιον (τὸ), sape кѕ ѕntdelemnѕ, кнѕ felѕ de salцъ, saѕ sapamѕpъ. [ἅλας, ἔλαιον].
'Αλέματος (ὁ, ἁ), ші adв: 'Αλεμάτως, Dop: în локѕ de ἠλέματος, -άτως.
"Αλεν, poet: în локѕ de ἐάλησαν, 3: îm: pers: a pas: пех: 2: ал лѕї Εἴλω, saѕ "Ιλλω.
'Αλὲν, везї 'Αλείς.
'Αλεξαίθριος (ὁ, ἡ), poet: [ἀλέξω, αἰθρία] препъzitopѕ, апъръtopѕ de fipѕ.
'Αλέξανδρος (ὁ, ἡ), poet: == 'Αλεξήνωρ.
'Αλεξάνεμος (ὁ, ἡ), poet: препъzitopѕ, апъръtopѕ de вintѕ. [ἀλέξω, ἄνεμος].
'Αλεξέω -ῶ, віit: -ήσω == 'Αλέξω. [de ѕnde
'Αλέξημα (τὸ), препъzitopѕ, saѕ ажѕтъtopѕ miжлокѕ; апъраpe; doktopie лекѕitoape; скъпаpe.
'Αλεξήνεμος (ὁ, ἡ), ='Αλεξάνεμος.
'Αλεξήνωρ, ορος (ὁ), poet: [ἀλέξω, ἀνήρ] ажѕтъtopѕ, ші препъzitopѕ, saѕ апъръtopѕ de oameni. (epit: ал лѕї Eskѕлапѕ, ші Вѕлканѕ).
'Αλέξησις [ἀλεξέω], εως (ἡ), препъzipe, апъраpe, ажѕtopape, лекѕipe.
'Αλεξήτειρα (ἡ), fem: ал лѕї
'Αλεξητὴρ (ὁ), poet: апъръtopѕ, ажѕтъtopѕ, окpotitopѕ. [de ѕnde
'Αλεξητήριος (ὁ, ἡ), destoinikѕ spre апъраpe, ші ажѕtopape. || (sѕвst:) 'Αλεξητήριον (τὸ), miжлокѕ препъzitopѕ, fepitopѕ, лекѕitopѕ. [ші
'Αλεξητικὸς, ή, όν, == 'Αλεξητήριος. [ші
'Αλεξήτωρ, ορος (ὁ), poet: == 'Αλεξητήρ. [ἀλεξέω].
'Αλεξιάρη (ἡ), fem: ал лѕї
'Αλεξιάρης, ου (ὁ), poet: depъртъtopѕ, isвъвitopѕ de влестеme, (fepmeче, deокiѕpi, ші чл:); (în цen:) protektopѕ, апъръtopѕ de pене. [ἀλέξω, ἀρά].
'Αλεξιβέλεμνος (ὁ, ἡ), poet: препъzitopѕ de sъцeцi. «Θώραξ — ». Epigp: [ἀλέξω, βέλεμνον].
'Αλεξίκακος (ὁ, ἡ), препъzitopѕ, isgonitopѕ de pене. (везї ші 'Αποτρόπαιος). [ἀλέξω, κακόν].
'Αλεξίλογος (ὁ, ἡ), poet: ажѕтъtopѕ în кѕвinte, spre a ворві. [ἀλέξω, λόγος].
'Αλεξίμαχος (ὁ, ἡ), poet: ажѕтъtopѕ în бътъліі; saѕ oпpitopѕ de бътъліі. [ἀλέξω, μάχη].
'Αλεξίμβροτος (ὁ, ἡ), poet: ажѕтъtopѕ de oameni. [ἀλέξω, βροτός].
'Αλεξίμορος (ὁ, ἡ), oпpitopѕ, апъръtopѕ de moapte, saѕ de кpsitъ. [ἀλέξω, μόρος].
'Αλέξιμος, ші 'Αλέξιος (ὁ, ἡ), poet: în локѕ de 'Αλεξητήριος.
'Αλεξιφάρμακος (ὁ, ἡ), препъzitopѕ de otpъві. || (neѕt:) 'Αλεξιφάρμακον (τὸ), do-

ktopie de otpaвъ = Ἀντιφάρμακον. [ἀλέξω, φάρμακον].

Ἀλέξω [ἀλέγω, ἀλκέω, ші чл:] biit: -ήσω, ші (шіж:) -ήσομαι (de ɤnde noft: ἀλεξήσειε, пas: tpe: de кɤ: ἠλέξημαι, шіж: пex: ἠλεξάμην în лoкɤ de ἠλεξησάμην, de ɤnde sɤп: ἀλεξώμεθα, ші пъртч: ἀλεξάμενος, пos: ἀλεξητέον), onpeskɤ, deпъртezɤ (npeпъzeskɤ de) ɤпɤ ръɤ; ажɤtɤ, окрotеskɤ пe чineвa.

Ἀλέομαι, noet: în лoкɤ de Ἀλεύομαι.

Ἀλεὸς, ά, ὸν, Dop: în лoкɤ de Ἠλεός.

Ἀλεόφρων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкɤ de Ἠλεόφρων, zadapnikɤ; smintitɤ; nesimцitopɤ, ɤîmitɤ.

Ἀλέπαδνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, λέπαδνον] neînxъmatɤ.

Ἀλεπίδωτος (ὁ, ἡ), nesoлzosɤ. [ші

Ἀλέπιστος (ὁ, ἡ), пекɤръцitɤ de soлzî, nepasɤ; saɤ пежɤпɤitɤ. [ἀ, λεπίς, ίδος].

Ἄλες, nom: îm: ал лɤî Ἅλς.

Ἁλὲς (τὸ), Ion: neɤt: ал лɤî Ἁλής.

Ἄλεσις, εως (ἡ), mъчinape. [ἀλέω].

Ἁλεσούριον (τὸ), [ἅλς, οὐρά] ɤпɤ feлɤ de zoofitɤ (плantъ вieцɤitoape) de mape = Ὀλεθούριον (vezî ші βάλανος, ші δάκτυλος).

Ἀλεστέον, пos: ал лɤî Ἀλέω.

Ἀλεστὴς, οῦ (ὁ), mъчinъtopɤ, mopapɤ. [ἀλέω].

Ἄλεται, noet: în лoкɤ de Ἄληται, 3: sinr: neps: a пex: sɤп: ал лɤî Ἄλλομαι.

Ἀλέτης, ου (ὁ), mъчinъtopɤ. «Λίθος, saɤ «Ὄνος —». Ksen: пiatpъ de moapъ. [ші

Ἀλετὸς, ου saɤ οῦ (ὁ), вpeme de mъчinat; mъчinape; шъчiniшɤ: 2) (neɤt:)= Ἄλητον, fъinъ. [ші

Ἀλετρεύω, biit: εύσω. maчinɤ; pîшneskɤ. [ші

Ἀλέτρια, кaɤtъ Ἀλετρίς. [ἀλέω].

Ἀ(Ἁ)λετρίβανος, ου (ὁ), пisълoгɤ (maî кɤ seamъ пɤntpɤ sape). [ἀλέω, saɤ ἅλας, τρίβω].

Ἀλετρὶς, ίδος (ἡ), pîшnitoape. || Ἀλέτρίδες, ші Ἀλέτριαι se пɤmiaɤ în Atena feчoapeлe, кape пpeгъtiaɤ fъina жeptfeлop. [ἀλέω].

Ἀλετροπόδιον (τὸ), (лa чeî noî) konsteлaцia Ὠρίων, Opionɤ.

Ἀλετὼν, ῶνος (ὁ), moapъ; saɤ чea de deasɤпpa пiatpъ de moapъ. [ἀλέω].

Ἀλευρίτης, ου (ὁ), fъкɤtɤ de кɤpatъ fъinъ. [ἄλευρον].

Ἀλευρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), rîчitopɤ, пpoopoчitopɤ пpin fъinъ; ші (enit:) Апoлoнɤ, кa eфopɤ ал чeлiî asemenea rîчitopiî, saɤ пpoopoчiî. [ἄλευρον, μάντις].

Ἄλευρον (τὸ), [ἀλέω] (inlp: maî mɤлt лa îm: τὰ ἄλευρα) fъinъ de грîɤ.

Ἀλευροποιέω -ῶ. biit: -ήσω, fакɤ fъînъ de грîɤ. [ἄλευρον, ποιέω].

Ἀλευρότησις [ἄλευρον, σήθω, чepnɤ], εως (ἡ), sitъ de fъinъ. 2) чepnepe. 3) fъinъ чepnɤtъ.

Ἀλεύω [ἄλη], biit: -εύσω. (пex: ἤλευα, ші miжл: ἠλευάμην, ші ἠλεάμην, пopɤп: ἄλευαι, inf: ἀλεύασθαι, ші ἀλέασθαι, ші пapтч: ἀλευάμενος) onpeskɤ, deпъртezɤ, pisineskɤ de лa чineвa ръɤл. || (miж:) mъ апъpɤ de ръɤ.

Ἀλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄλεκτρος. [ἀ, λέχος].

Ἀλέω -ῶ, [dintp'aчeeaшî opiц: кɤ Εἴλω, ші οὐλαί] biit: -έσω. (пpeл: ἤλουν, tp: de кɤ: ἀλήλεκα, ші пas: ἀλήλεσμαι) maчinɤ (лa шoapъ).

Ἁλέω [ἁλής], biit: -ήσω, Ion: adɤпɤ, înпpeɤпɤ.

Ἁλέω ῶ, biit: -ήσω, =Ἁλίζω.

Ἀλεωρὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în лoкɤ de

Ἀλεωρὴ, ῆς (ἡ), Ion: [ἄλη, ὥρα] пpeпъzipe; апъpape; asiгɤpape; ажɤtopɤ; pefɤгъ, skъпape.

Ἁλέως [ἁλής], adв: noet: adɤnat, гръmadit.

Ἀλεώσσω (fъpъ biit:) noet: [ἀλεὸς] sîntɤ nepodɤ, ɤîmitɤ, smintitɤ.

Ἄλη (ἡ), ръtъчipe, пpiвeцipe din лoкɤ în лoкɤ; (бr:) amъцipe, înшeлъчiɤne; stpimtopape, înгpiжape; neastîmпъpɤ de minte, smintipe. (vezî ші Ἄλυς).

Ἁληγὸς (ὁ, ἡ), dɤкъtopɤ, къpъtopɤ de sape. [ἅλας, ἄγω].

Ἀληθάργητος (ὁ, ἡ), пекъzɤtɤ. nesɤпɤsɤ лa лetapцie (nesimцipe). [ἀ, ληθαργέω].

Ἀλήθεια (ἡ), adeвъpɤ; (пpin întind:) кɤpъцie, пeвiклeпie, simплitate. [ἀληθής].

Ἀληθεὶς, εῖσα, ἐν, пapтч: a лɤî Ἀλάομαι. 2) Ion: în лoкɤ de Ἀλεσθεὶς, пapтч: ал лɤî Ἀλέω, -ήθω.

Ἁληθεὶς, εῖσα, ἐν, пapтч: ал лɤî Ἁλέω.

Ἄληθες, vezî Ἀληθής.

Ἀλήθευσις, εως (ἡ), apъtape, вopвipe de adeвъpɤ. [ші

Ἀληθευτικὸς, ἡ, ὸν, apъtъtopɤ, вopвitopɤ, saɤ iɤвitopɤ de adeвъpɤ. [din

Ἀληθεύω, biit: -εύσω. sпɤiɤ adeвъpɤл; sîntɤ adeвъpatɤ; îmî adeвepezɤ пpin fanтъ кɤвînteлe, saɤ fъгъdɤiaлa. «Ἀλήθευσον πάντα». Batpxm: 2) (în a 3 пep:) ese în adeвъpɤ, se înплineшte zisa кɤî-

ва. «Εἰ δ'ἀληθεύσειεν ἡ μαντεία» Ksen: [ші

'Αληθηΐη (ἡ), Ion: în локѕ de 'Αλήθεια. [din

'Αληθὴς [ἀ, λήθω, λανθάνω. ръmîiѕ asкѕnsѕ], έος (ὁ, ἡ), neminчinosѕ, iѕвitopѕ de adeвъpѕ, neвiклеanѕ; 2) adeвъpatѕ, neпpefъкѕtѕ; sirѕpѕ, neîndoiosѕ; dpeптѕ; notpiвitѕ. || (неѕt:) Τὸ ἀληθὲς, în локѕ de ἡ ἀλήθεια. || ἄληθες (пропароѕ: ші întpeвъt:) în локѕ de adв: întp'adeвъpѕ?

'Αληθίζω, ші (miж:) -ίζομαι віit: ίσω, ίσομαι = 'Αληθεύω.

'Αληθινολογία (ἡ), snѕnepe de adeвъpѕ. [ἀληθινὸς, λόγος].

'Αληθινὸς, ὴ, ὸν, adeвъpatѕ, sirѕpѕ, fъpъ îndoiaлъ; кѕpatѕ, neпpefъкѕtѕ. [ἀληθής]. [de ѕnde

'Αληθινῶς, adв: ='Αληθῶς.

'Αληθογνωσία (ἡ), кѕnoштinцъ, înцелецepe de adeвъpѕ. [ἀληθὴς, γνῶσις].

'Αληθοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: snѕitopѕ de adeвъpѕ. [ἀληθὴς, ἔπος].

'Αληθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), noet: пpoopoчitopѕ, riчitopѕ de adeвъpѕ. [ἀληθὴς, μάντις].

'Αληθομυθεύω, віit: εύσω, ші

'Αληθομυθέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: snѕiѕ, вopвeskѕ adeвъpѕл. [din

'Αληθόμυθος (ὁ, ἡ), noet: snѕitopѕ de adeвъpѕ. [ἀληθὴς, μῦθος].

'Αληθοποιέω -ῶ, віit: ήσω. adeвepezѕ кѕ fanta; пѕiѕ în лѕкpape. [ἀληθὴς, ποιέω].

'Αληθορκέω -ῶ, віit: ήσω. noet: жѕpѕ пе adeвъpѕ, fakѕ adeвъpatѕ жѕpъmîntѕ. [ἀληθὴς, ὅρκος].

'Αληθοσύνη (ἡ), noet: în локѕ de 'Αλήθεια.

'Αληθουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лѕкpъtopѕ, saѕ лѕкpatѕ în adeвъpѕ. [ἀληθὴς, ἔργον].

'Αλήθω, віit: -ήσω. (nexot: ἤλησα) = 'Αλέω, maчinѕ.

'Αληθῶς, adв: întp'adeвъpѕ, adeвъpat; кѕpat. [ἀληθής].

'Αλήϊος (ὁ, ἡ), noet: чeл fъpъ цapinъ. [ἀ, λήϊον]; saѕ fъpъ npadъ [ἀ, λεία]; fъpъ aвepi, sъpaкѕ; saѕ nepoditopѕ.

'Αλήϊστος (ὁ, ἡ), neпpъdatѕ, neжъfѕitѕ. [ἀ, ληΐζομαι].

"Αληκτος (ὁ, ἡ), nesfîpшitѕ, neînчetatѕ, neпpeкѕpmatѕ. || (neѕt:) "Αληκτον, adв: în локѕ de

'Αλήκτως, adв: neînчetat. [ἀ, λήγω].

'Αλήλα(λη)μαι, noet: în локѕ de 'Αλάλημαι, вezi 'Αλάομαι.

'Αλήλεκα, ἀλήλεσμαι At: tp: de кѕ: aл лѕi 'Αλέω.

'Αλήλιφα, ἀλήλιμμαι At: tpe: de кѕ: aл лѕi 'Αλείφω.

"Αλημα (τὸ), noet: = "Αλητον, fъinъ npea mъpѕntъ. 2) (fir:) = Παιπάλημα, foapte вiклеanѕ, npefъкѕtѕ. [ἀλήθω].

'Αλήμεναι, noet: în локѕ de 'Αλῆναι.

'Αλημοσύνη (ἡ), noet: = "Αλη.

'Αλήμων [ἀλάομαι], ονος (ὁ), noet: pъtъчitѕ; ronitopѕ de nopoкѕ, înшeлъtopѕ. 2) înшeлatѕ, amъцitѕ; rpeшitѕ, пъкъtosѕ.

'Αλῆναι, noet: nex: 2 de inf: aл лѕi Εἴλω, saѕ "Ιλλω.

"Αληπτος (ὁ, ἡ), neпpinsѕ, neлѕatѕ; neпѕtѕtѕ a se npinde, a se лѕa. 2) (fir:) neanѕкatѕ din чeвa snpe nipъ, de neхѕлit, fъpъ nonosѕ, neпъtatѕ. 3) neînцeлesѕ, neпpiчeпѕtѕ. [ἀ, λήβω, λαμβάνω]. [de ѕnde

'Αλήπτως, adв: fъpъ dape de npiчinъ de хѕлъ; пе neanѕкate; fъpъ a se npinde.

'Α('Α)λὴς, saѕ "Αλης, έος saѕ εος (ὁ, ἡ), Ion:noet: [Εἴλω, saѕ "Ιλλω] în локѕ de 'Αθρόος, adѕnatѕ. «'Αλέες ἐγένοντο». Ep: s'aѕ adѕnat. (вezi ші 'Αολλής).

"Αλησις [ἀλάομαι], εως (ἡ), noet: în локѕ de "Αλη (npinч: пentpѕ плaneцi). 2) = "Αλεσις

'Αλήστευτος (ὁ, ἡ), neкълкatѕ de хoцi, netîлхъpitѕ, neжъfѕitѕ; saѕ neпѕtѕtѕ a se жъfѕi de хoцi, a se кълкa de tîлхapi. [ἀ, ληστεύω].

"Αληστος (ὁ, ἡ), noet: neѕitatѕ, saѕ de neѕitat; (npin ѕpm:) npea mѕхniчosѕ, ші neпpiimitopѕ de mînriepe. (вezi ші 'Ανεπίληστος). [ἀ, λήθω].

"Αληται, 3: sinr: neps: a nex: 1: de ѕп: aл лѕi "Αλλομαι.

'Αλητεία (ἡ), viaцъ de pъtъчitѕ, npiвeцie. [din

'Αλητεύω, віit: -εύσω. npiвeцeskѕ; pъtъчeskѕ ѕmвлînd în кoaчi ші înкoлo; чepшeskѕ. [ἀλήτης].

'Αλητὴρ (ὁ), [ἀλήθω] ѕnѕ feлѕ de danцѕ ла Siчioneni.

'Αλητήριος (ὁ, ἡ), (rpeшit) în локѕ de 'Αλιτήριος. 2) = кѕ

'Αλήτης [ἀλάομαι], ου (ὁ), ші 'Αλῆτις, ιδος (ἡ), npiвeaгѕ; nestatopniчitѕ ѕndeвa; чepшъtopѕ. || «Βίος — ». viaцъ npiвeroasъ. || 'Αλῆτις (ші Αἰώρα) se nѕmia 1: o sepвъtoape ла Atena în чinstea Epironei, ші 2: o кîntape în чinstea Opeлop.

'Αλητοβόρος (ὁ, ἡ), mînкъtopѕ de fъinъ. [ἀλητὸν, βορά].

'Αλητοειδής, έος (ό, ή), fъĭnosš. [ἀλητόν, εἶδος].

"Αλητὸν (τὸ), Ion: noet: [ἀλήθω]="Αλευρον, fъinъ.

'Αλητὺς, ύος (ή), noet. in лoкš de 'Αλη, 'Αλησις.

'Αλθαία (ή), [ἄλθος] (плantъ) nалвъ selвatiкъ.

'Αλθαίνω (-έω, έσκω, ήσκω, ίσκω, έσσω), viit: -ήσω, ші (npea pap) ἔξω, = 'Αλθω. [de šnde

"Αλθεξις, ιος (ή), Ion: вindeкape, tъmъdšipe. [ші

'Αλθε(θη)στήριος, α, ον, noet: вindeкътopš.

"Αλθετο, noet: 3: sinr: neps: a nas: npeл: saš a miж: nex: aл лšĭ "Αλθω.

'Αλθεὺς, έως (ό), Ion: doктopš, medikš. [ші

'Αλθήεις, εσσα, εν, Ion: noet: лeкšitopš. [din

"Αλθος, εος -ους (τὸ), doктopie, лeaкš. [de šnde

"Αλθω, viit: -ήσω. noet: Ion: tъmъdšieskš.

"Αλια (τὰ), nešt: în: ші

'Αλία (ή), fem: sinr: aл лšĭ "Αλιος.

'Αλία (ά), Dop: [ἁλής]='Αγορὰ, ші'Εκκλησία, (de šnde ші чea din Atena 'Ηλιαία, ші чea din Tapantš 'Αλιαία) adšnape de nopodš; (dap maĭ кš seamъ) sfatšл Бizantinилop.

'Αλιὰ, ᾶς (ή), soлniцъ. [ἅλας].

'Αλιάδαι, ῶν (οἱ), noet: mapinĭ; кopъвiepĭ; кълъtopĭ ne шape. [ἅλιος].

'Αλιάετος (ό), (nasъpe) вšлtšpš de mape. [ἅλς, ἀετός].

'Αλιαὴς [ἅλη, ἄημι]. έος (ό, ή), noet: (npinч: vintš) sšfлъtopš, aditopš de лa šsкatš spe mape = 'Απόγαιος. кaštъ Τροπαία.

'Αλιαία (ή), vezĭ 'Αλία.

'Αλιαίετος (ό), noet: in лoкš de 'Αλιάετος.

'Αλιανθὴς, έος (ό, ή), noet: = 'Αλιπόρφυρος. [ἅλιος, ἄνθος].

'Αλίαρος (ό, ή), sъpatš. [ἅλας].

'Αλιὰς, άδος (ή), (adieкt:) mapinъ, tpъitoape кš neskšitšл. || (sšbst:) zinъ de mape, saš a neskšitšлšĭ. 2) (in eл: de ναῦς) вapкъ neskъpeasкъ. [ἅλιος].

'Αλίασμα (τὸ), Dop: xotъpîpe a adšnъpiĭ, saš a sfatšлšĭ. ['Αλία].

'Αλίαστος (ό, ή), noet: [ά, λιάζομαι] neanpatš, de neskъnat; neînчetatš. || 'Αλίαστον, adв: neînчetat.

'Αλιάων, noet: în лoкš de 'Αλίων, fem: цen: îm: aл лšĭ "Αλιος.

'Αλιβάνωτος (ό, ή), netъmîiatš. [ά, λιβανωτόν].

'Αλίβαπτος (ό, ή), noet: кšfšndatš, moiatš in mape. 2) = 'Αλιπόρφυρος. [ἅλς, βάπτω].

'Αλίβας, αντος (ό), noet: nešmedš; šsкatš, veшtedš; (npin špm:) moptš. 2) nefoлositopš лa лiвaцiĭ. «Οἶνος —» Кaлm: vinš oцetitš, 'nъкpitš. [ά, λιβὰς din λείβω].

'Αλίβατος (ό, ά), Dop: în лoкš de 'Ηλίβατος.

'Αλίβατος (ό, ή), noet: [ἅλς, βαίνω] кълъtopš, šшвлъtopš ne mape. saš 2) šdatš (кълкatš) de mape. saš 3) (rpeшit) în лoкš de 'Υληβάτης.

'Αλιβδύω, viit: -ύσω. Eoл: în лoкš de 'Αλιδύω, кšfšndš (npinч: în mape), daš a fšndš; (in цen:) faкš чeвa nevъzštš, ascšnzš. [ἅλς, δύω].

'Αλίβρεκτος (ό, ή), noet: šdatš de mape. [ἅλς, βρέχω].

'Αλίβρομος (ό, ή), noet: išvitopš (saš копpinsš) de všetšл, sgomotšл mъpiĭ; saš sgomotosš кa mapea. [ἅλς, βρόμος]. vezĭ 'Αλίδουπος.

'Αλίβροχος (ό, ή), noet: = 'Αλίβρεκτος. [ἅλς, βροχή).

'Αλιβρὼς, ῶτος (ό, ή), ші

'Αλίβρωτος (ό, ή), noet: [ἅλς, βιβρώσκω] minкatš, saš sopвitš, înгiцitš de mape.

'Αλίγδουπος (ό, ή), noet: în лoкš de 'Αλίδουπος.

'Αλιγείτων, ονος (ό, ή), noet: învečinatš кš (anponiatš de) mape. [ἅλς, γείτων].

'Αλιγενὴς, έος (ό, ή), noet: nъsкštš, pesъpitš în mape. [ἅλς, γένος].

'Αλίγκιος, α saš ος, ον, noet: [ἧλιξ]= ἐναλίγκιος (maĭ întpešinцatš), asemenea.

'Αλιγύγλωσσος (ό, ή), noet: nedšлчe, nedšiosš лa лimвъ, лa вopвipe. [ά, λιγὺς, γλῶσσα].

'Αλιδινὴς, έος (ό, ή), noet: învîptitš, šsčitš de (pъtъчitš în) mape. [ἅλς, δίνη).

'Αλίδονος (ό, ή), noet: [ἅλς, δονέω] învîptitš; лeгъnatš; sgšdšitš de mape.

'Αλίδουπος (ό, ή), noet: pesšnъtopš de všetšл mъpiĭ; sgomotosš кa mapea. (enit: aл лšĭ Neptšnš) (vezĭ ші 'Αλίβρομος). [ἅλς, δοῦπος].

'Αλίδρομος (ό, ή), aлeprъtopš, кълъtopš ne mape. [ἅλς, δρόμος].

'Αλιδύω, кaštъ 'Αλιβδύω.

'Αλιεία (ή), neskъpitš 2) = 'Αλίευσις, neskšipe. [ἁλιεύω].

῾Αλιεργὴς, έος, ши ῾Αλιεργὸς, οῦ (ὁ, ἡ), noet: ʌѫкрътор in mape, adikъ корть-віерŏ, saŏ пескарŏ. 2)=῾Αλουργής. [ἅλς, ἔργον].

῾Αλιερκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ingpъditŏ, inконжѫраtŏ (inтъpitŏ) de mape. [ἅλς, ἕρκος].

῾Αλίευμα (τὸ), =῾Αλιεία, пескъpitѫл. 2) чел че s'a пескѫit, s'a npins. [ἁλιεύω].

῾Αλιεὺς [ἅλς, εἶμι], έως (ὁ), пескарŏ. 2) noet:=῞Αλιος, mapinŏ, mapinapŏ. «Στρατὸς («Ἐρέτης) —»: Om: ши Оп:

῾Αλιευτὴς, οῦ (ὁ),=῾Αλιεύς. [ἁλιεύω]. [de ѫnde

῾Αλιευτικὸς, ἡ, ὸν, пескърескŏ. ‖ «῾Η ἁλιευτική (se inц: τέχνη) = ῾Αλιεία, пескъpitŏ. [de ѫnde

῾Αλιευτικῶς, adв: пескърешtе.

῾Αλιεύω [ἁλιεὺς], biit: εύσω. пескѫieскŏ.

῾Αλίζω [ἁλής], biit: -ίσω. = ῾Αλέω, ши Συναλίζω, adѫnŏ.

῾Αλίζω, [ἅλας] noet: -ίσω, sapŏ. 2) daŏ sape ʌѫ bite (oĭ, boĭ, ши чл:).

῾Αλίζωνος (ὁ, ἡ), noet: inчinsŏ, inконжѫраtŏ de mape. [ἅλς, ζώνη].

῾Αλίζωος (ὁ, ἡ), noet: tpъitopŏ in, saŏ din mape. [ἅλς, ζωή].

῾Αλίη, ης (ἡ), Ion: in лoкŏ de ῾Αλία.

῾Αλιήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: bisлitopŏ in mape. [ἅλς, ἐρέσσω).

῾Αλιήτωρ, ορος (ὁ), noet: in лoкŏ de ῾Αλιεύς.

῾Αλιηχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = ῾Αλίγδουπος. [ἅλς, ἦχος].

᾿Αλίθιος, α, ον, Dop: in лoкŏ de ᾿Ηλίθιος.

῎Αλιθος (ὁ, ἡ), лinsitŏ de nietpe; ne-nietposŏ; че нŏ e de niatpъ. [ἀ, λίθος].

῾Αλιθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: tpъitŏ, хрънitŏ in, saŏ din mape (neшte, пескарŏ, mapinapŏ, ши чл;) [ἅλς, τρέφω].

῾Αλικάκα(κκα)βον, ου (τὸ), ѫнŏ felŏ de плантъ beninoasъ = Δορύκνιον.

῾Αλικία (ἁ), Dop, in лoкŏ de ῾Ηλικία.

῾Αλικίς, грешitŏ in лoкŏ de ῾Αλυκίς.

῾Αλίκλυστος (ὁ, ἡ), noet: ѫdatŏ de mape. «Πέτρα («᾿Ηϊὼν, Πόντος) — ». Enigp: [ἅλς, κλύζω].

῾Αλίκμητος (ὁ, ἡ), noet: [ἅλς, κάμνω, obosesкŏ) obositŏ de mape.

῾Αλίκος, α, ον, Dop: in лoкŏ de ῾Ηλίκος.

῾Αλικὸς, ἡ, ὸν, in лoкŏ de ῾Αλυκὸς, сърatŏ; saŏ mapinŏ = ῞Αλιος.

῾Αλικότης (ἡ), in лoкŏ de ῾Αλυκότης.

῾Αλίκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ), amestекatŏ кŏ mape, saŏ sapamѫpъ. [ἅλς, κεράω].

῾Αλικρείων, οντος (ὁ), noet: [ἅλς, κρείων, imnъpatŏ] stъпinŏ de mape.

῾Αλικρηπὶς, ῖδος (ἡ), noet: чеа кŏ te-meлia in mape; чеа de лiпгъ mape. [ἅλς, κρηπίς].

῾Αλικρόκαλος (ὁ, ἡ), noet: плinŏ de nie-tpiчеле de mape. [ἅλς, κροκάλη].

῾Αλίκτυπος (ὁ, ἡ), isbitŏ de вaлѫpiле mъpiĭ. 2) pesѫнetŏ de вaлѫpiле mъpiĭ. 3) pesѫпъtopŏ, saŏ fъкъtopŏ de a pesѫнa mapea. [ἅλς, κτύπος]..

῾Αλικύμων, ονος (ὁ, ἡ), копрinsŏ, лoвitŏ de вaлѫpĭ = ῾Αλίκλυστος. [ἅλς, κῦμα].

῾Αλικώδης, εος (ὁ, ἡ), in лoкŏ de ῾Αλυκώδης.

῾Αλιμέδων, οντος (ὁ), noet: [ἅλς, μέδων] imnъpatŏ aл mъpiĭ.

᾿Αλιμενία, ши ᾿Αλιμενότης, (ἡ), лinsъ de лimane, saŏ noptѫpi. [din

᾿Αλίμενος (ὁ, ἡ), чел fъpъ noptŏ, лi-manŏ. [ἀ, λιμήν].

῾Αλιμηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ingpiжitopŏ de лѫкpѫpiле mъpiĭ; negѫцъtopŏ ne mape [ἅλς, μήδομαι].

῾Αλίμικτος (ὁ, ἡ), = ῾Αλίκρας. [ἅλς, μίγνυμι].

῎Αλιμος (ὁ, ἡ), nefлъmindŏ, nefome-tosŏ. 2) inчetъtopŏ de foame, сътѫpъ-topŏ. [ἀ, λιμός].

῞Αλιμος (ὁ, ἡ), сърatŏ. 2) mapitimŏ, saŏ de mape. ‖ ῞Αλιμον (τὸ), ѫнŏ felŏ de плantъ de лinгъ mape (din soiѫл sna-накѫлѫĭ), сърatъ. [ἅλς, ἅλας].

῾Αλιμυρήεις, εσσα, εν, ши

῾Αλιμυρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἅλς, μύρομαι, кѫргŏ] (piŏ) кѫpгъtopŏ, въpsatŏ in mape; (stinкъ, цъpmŏ, ши чл:) ѫdatŏ de mape.

᾿Αλινδέω -ῶ [ἀλῆναι, nex: 2: aл лѫĭ Εἴλλω, saŏ ῎Ιλω], biit: -ήσω = κυλίω, po-storoлeскŏ; (npinч:) лasŏ калѫл a se tъ-вълi in цъpinъ, saŏ in anъ. (bezĭ ши ἐξαλίζω, din neѫntp: ᾿Αλίζω). [de ѫnde

᾿Αλινδήθρα (ἡ), = Κυλινδήθρα, posto-roлitoape, adiкъ лoкŏ, ѫnde se postoro-лесk, se tъвълесk лѫnътopiĭ in nisinŏ, iap кaiĭ ши чл: in цъpinъ, saŏ in anъ. ‖ (fir:) «᾿Επῶν »—. Apistf: гръmadъ de вopбе. [ши

᾿Αλίνδησις,εως (ἡ), postoroлitѫpъ (npinч:) a калѫлѫĭ in цъpinъ.

᾿Αλίνδω, noet: in лoкŏ de ᾿Αλινδέω,

῾Αλινήκτειρα (ἡ), fem: aл лѫĭ ῾Αλινήκτης, ου (ὁ), = кѫ

῾Αλινηχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: innotъtopŏ in mape, saŏ in sapamѫpъ. «᾿Ελαία — ».

Епіг: = Κολυμβάς. [ἅλς, νήχομαι].

Ἄλινος (ὁ, ἡ), чел че н'аре, нѕ ѝntpe-бѕinцеазъ пласъ; saѕ непрinsѕ кѕ пласъ. [ἀ, λίνον].

Ἅλινος, η, ον, = Ἁλάτινος, de sape. [ἅλας].

Ἅλιξ, ικος (ὁ, ἁ), Dop: ìn локѕ de Ἧλιξ.

Ἁλίξαντος (ὁ, ἡ), [ἅλς, ξαίνω] mìnкatѕ, posѕ de mape.

Ἁλιόκαυστος (ὁ, ἁ), Dop: ìn локѕ de Ἡλιόκαυστος.

Ἁλίοικος (ὁ, ἡ), поеt: локѕitopѕ de ma-pe, mapinѕ; saѕ de лìнгъ mape. [ἅλς, οἶκος].

Ἅλιος (ὁ), Dop: ìn локѕ de Ἥλιος.

Ἅλιος, α, ον, поеt: de mape. 2) za-dapnicѕ, nefoлositopѕ. || (neѕt:) Ἅλιον, adв: ìn локѕ de Ἁλίως, ìn zadapѕ, fъpъ фолоsѕ. [ἅλς].

Ἁλιστρεφὴς (ìn локѕ de Ἁλιτρεφής), έος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἁλιθρέμμων.

Ἁλιόω-ῶ [ἅλιος], віit: -ώσω, поеt: zъ-дъpnicescѕ, nimicescѕ, пръпъdescѕ.

Ἀλίπαινον (τὸ), = кѕ

Ἀλίπαντον (τὸ), (прinч: ла ìm:) intìiѕл пласtpѕ ал panei (къчі se fаче fъpъ гpъsime). [ἀ, λίπος].

Ἀλιπαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: neѕnsѕ кѕ ѕnsoape (ѕntdeлemnѕ, помадъ ші чл:); (прin ѕpm:) пекѕръцitѕ, negъtitѕ, nedi-кisitѕ. [ἀ, λιπαρός].

Ἁλίπαστος (ὁ, ἡ), пpesъpatѕ кѕ sape. [ἅλς, πάσσω].

Ἁλίπεδον (τὸ), кimnie (maĭ кѕ seamъ nisinoasъ) ìntinsъ пе цъpmѕ, (прin ѕpm:) акопеpitъ ѕne opĭ de mape. [ἅλς, πεδίον].

Ἀλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, λίπος] negpasѕ, (ѕлавѕ). 2) neѕnsѕ.

Ἀλίπιστος (ὁ, ἡ), = Ἀλόπιστος.

Ἁλίπλαγκτος (ὁ, ἡ), поеt: pъtъчitѕ пе mape, saѕ пе цъpmѕpĭ. 2) ìnкопжѕpatѕ ìn плѕtipe de mapinapĭ, saѕ кълъtopĭ пе mape. [ἅλς, πλάζομαι].

Ἁλίπλακτος (ὁ, ἁ), Dop: = Ἁλίπληκτος.

Ἁλιπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел че pъtъчеште, se пpeѕmвлъ пе mape. (ἅλς, πλάνη]. [de ѕnde

Ἁλιπλανία (ἡ), pъtъчipe, пpeѕmвлape пе mape.

Ἁλίπλανος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἁλιπλανής.

Ἁλιπλεύμων, ονος (ὁ), ѕnѕ felѕ de пе-ште de mape. [ἅλς, πλεύμων Ion: ìn локѕ de πνεύμων].

Ἁλίπληκτος, ші

Ἁλιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поеt: isвitѕ, ло-вitѕ, вътътѕ de mape. [ἅλς, πλήττω].

Ἁλίπλοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: плѕtitopѕ пе mape; saѕ tìpitѕ, кѕfѕndatѕ de mape. [ἅλς, πλόος -οῦς].

Ἁλίπνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: sѕflъtopѕ din naptea, saѕ asѕnpa mъpiĭ. 2) чел че mipoase a mape. [ἅλς, πνέω].

Ἀλιπόρος (ὁ, ἡ), поеt: tpeкъtopѕ, къ-лъtopѕ пе mape. [ἅλς, πόρος].

Ἁλιπόρφυρος (ὁ, ἡ), въпsitѕ кѕ mapinъ (adeвъpatъ) пѕpпѕpъ (ѕnѕ neште ѕкoiкosѕ, каpe dъ ачеаstъ пѕpпѕpie, saѕ pouie fаць). [ἅλς, πορφύρα].

Ἄλιππα, ατος (τὸ), Еол: ìn локѕ de Ἄ-λειφαρ.

Ἁλιπτοίητος (ὁ, ἡ), поеt: spъĭmìntatѕ de ѕѕnetѕл, вѕetѕл mъpiĭ. [ἅλς, πτοιέω].

Ἁλιρραγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (прinч: stìnкъ) ìn каpe se snapг валѕpiле mъ-piĭ. [ἅλς, ῥήγνυμι].

Ἁλιρραίστης, ου (ὁ), поеt: [ἅλς, ῥαίω] stpiкъtopѕ, пръпъditopѕ ìn mape; «Δρά-κων —». Nikdp:

Ἁλίρραντος (ὁ, ἡ), поеt: stponitѕ, ѕdatѕ de mape; цъpmѕpeanѕ. [ἅλς, ῥαίνω].

Ἁλίρρηκτος, (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀλιρραγής.

Ἁλιρρόθιος, α, ον, = Ἁλίρροθος. || (sѕвst:) Ἁλιρροθία (ἡ), ші Ἁλιρρόθιον (τὸ), поеt: вѕetѕл, penedea пъвалъ а mъpiĭ. [din

Ἁλίρροθος (ὁ, ἡ), поеt: [ἅλς, ῥόθος] sгo-motosѕ ка mapea. 2) ѕdatѕ de валѕpiле mъpiĭ = Ἁλίκλυστος. 3) кѕpгътopѕ кѕ sгomotѕ ìn mape. «Ποταμὸς — ». Sof: (vezĭ ші Ἁλιμυρής).

Ἁλίρροος -ους, [ἅλς, ῥόος -οῦς], ші

Ἁλίρρυτος (ὁ, ἡ), поеt: ѕdatѕ ìnпpeжѕp de mape; saѕ кѕpгътopѕ (каpe se vapsъ) ìn mape. [ἅλς, ῥέω].

Ἅλις [ἁλής], adв: ла ѕnѕ локѕ, кѕ гpъ-mada. «Μέλισσαι ἅλις πεποτήαται». Іл: В. «Περὶ δὲ Τρωαὶ ἅλις ἦσαν». Іл: І. «Ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι». Іл: Ξ. «Ἅλις ἀναβέ-βρυχεν ὕδωρ». ші «Κὸπρος κέχυτο ἅλις». Om: 2) ìndestѕл. «Ἢ οὐχ ἅλις ὅτι». Іл: Е. «Ἅλις λόγων». Лѕч: «Εἰς ἅλις εἰπεῖν». Ткp: «Ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν». Еѕp: «Ἐ-πεὶ πρεσβεύοντες μὲν ἅλις εἶχον ἀμφότεροι». Пла:

Ἁλὶς, ἴδος (ἡ), sapamѕpъ, sъpъtѕpъ. [ἅλας].

Ἀλισγέω -ῶ, ші Ἀλίσγω віit: -ήσω, (Ѕкp:) snѕpкѕ, nìнгъpescѕ. [de ѕnde

Ἀλίσγημα (τὸ), (Ѕкp:) snѕpкъчiѕne, nìнгъpitѕpъ.

Ἅλισις [ἁλίζω], εως (ἡ), sъpъpe.

'Αλίσκομαι, виіt: ἁλώσομαι (нex: din неînтp: Ἅλωμι, ἧλων, ші At: ἑάλων, ως, ω, tp: de кѕ: ἧλωκα, ші At: ἑάλωκα, inf: ἁλῶναι, пaptч: ἁλοὺς, ѕѕп: ἁλῶ, ші noet: ἁλώω, noft: ἁλοίην, ші noet: ἁλῴην), мъ npinzѕ, мъ іаѕ în stъnînipe de чinева; sîntѕ кѕ totѕл stъnînitѕ de вpe o паtimъ. «Οἱ ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἁλισκόμενοι». Ksn: «Τίς ἂν πόλις οὐχ ἁλοίη;» Ksn: «Ἑάλωσαν εἰς 'Αθήνας γράμματα». Ksn: «Οἱ διὰ πόλεμον ἡλωκότες». Aten: «Ἁλῶναι τριταίῳ (μανίᾳ, ἔρωτι,, ші чл:)» «Οὕτως ἑαλώκειν τοῦ πάθους». Sin: «Ἔρωτι τῆς κόρης ἁλούς». (ші fъpъ ἔρωτι) «Τῆς παιδίσκης ἁλούς». Лѕч: ші Флstp: 2) мъ dobedeskѕ de вinoвatѕ, ші мъ osîndeskѕ; (în џen:) îмї niepzѕ жѕdiкata. «Ἁλοὺς κλοπῆς (μοιχείας, saѕ μοιχὸς, ἀσεβείας, saѕ ἀσεβῶν ші чл:)». «Ἁλῶναι μιᾷ ψήφῳ». Dem: «—πάσαις ταῖς ψήφοις». Пл: «Ἁλῶναι θανάτου», Пл: a se osîndi ла moapte. «'Απορίᾳ λόγων ἑαλωκέναι». Плt: «Ἁλίσκεται χὠ δεινὸς ὅρκος». Sof: (везї ші Αἱρέω). [ἁλόω].

Ἅλισμα, (τὸ), ѕnѕ felѕ de плаntъ, плъtaџinъ de апъ.

'Αλίσμηκτος (ὁ, ἡ), noet: fpeкatѕ, мtepsѕ (spълatѕ), notonitѕ de mape. [ἅλς, σμήχω].

'Αλίσπαρτος (ὁ, ἡ), кom: npesъpatѕ кѕ sape; fir: nisatѕ, въtѕtѕ tape. [ἅλας, σπείρω].

'Αλιστέφανος, ου, ші

'Αλιστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: învinsѕ, înкonжѕpatѕ de mape. [ἅλς, στέφω].

'Αλίστονος (ὁ, ἡ), noet: pesѕnъtopѕ de вѕetѕл, џемъtѕл мъpiї. [ἅλς, στόνος].

'Αλιστὸς, ἡ, ὸν, sъpatѕ. [ἁλίζω din ἅλας].

Ἄλιστος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, λιστὸς din λίσσομαι] nepѕгatѕ. везї ші 'Αλιτάνευτος.

'Αλίστρα (ἡ), =='Αλινδήθρα.

'Αλίστρεπτος ші 'Αλίστροφος, ου == кѕ

'Αλιστρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), pesѕчitѕ, pestѕpnatѕ de вaлѕpiлe мъpiї. «Ναῦς (νῆσος) — ». Mѕs: Enigp: [ἅλς, στρέφω].

'Αλιταίνω [ἄλη], виіt: -ήσω (нex: ἤλιτον, ші між: ἠλιτόμην, ші noet: ἀλιτόμην), мъ pъtъчeskѕ, мъ amъџeskѕ; гpeшeskѕ, пъкътѕieskѕ, калкѕ dѕmnezeeштеле nopѕnчi. «Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς». Iл: Ω. «Θεοὺς («Θεοῖς) ἀλιτέσθαι». Od: Δ. Iл: I: «Μετ' ἀθανάτους ἀλιτεῖν». Es:

'Αλιτάνευτος (ὁ, ἡ), neîndѕплекatѕ npin pѕгъчiѕnї. [ἀ, λιτανεύομαι].

'Αλιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsѕ nînъ de-опоtpiвъ кѕ mapea; 2) жositѕ, nitѕлatѕ, notpiвъ кѕ пъмîntѕл. [ἅλς, τείνω].

'Αλιτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: xotъpîtѕ, алъtѕpatѕ кѕ mapea. [ἅλς, τέρμα].

'Αλιτέσθαι, між: нex: 2: ал inf: лѕї 'Αλιταίνω.

'Αλιτεύω, în локѕ de 'Αλητεύω.

'Αλίτημα (τὸ), noet: [ἀλιταίνω] pъtъчipe; гpeшaлъ; кpimъ.

'Αλιτήμενος, η, ον, noet: nas: tp: de кѕ: (în локѕ de акt: npez:) ал napтч: лѕї 'Αλιταίνω.

'Αλιτήμερος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιταίνω, ἡμέρα] авъtѕtѕ din нѕmъpѕл zileлop, saѕ neſъкѕtѕ în xotъpita zi. «Βρέφος ἀλιτήμερον». Es: нъsкѕtѕ maї 'nainte de вpeme, nedeплinѕ == 'Ηλιτόμηνος.

'Αλιτημοσύνη (ἡ), noet: =='Αλίτημα. [din

'Αλιτήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιταίνω] pъtъчitѕ; пъкътosѕ; nedpeпtѕ; neлeџiѕitѕ, fъкътopѕ de peлe, netemъtopѕ de Dѕmnezeѕ. «Δίκη — ». Апл: «Οὔτε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πόλλ' ἐτέλεσκον». Кал: în локѕ de 'Αλιτήματα.

'Αλιτήριος (ὁ, ἡ), [ἀλιταίνω] neniosѕ, (neкѕчepniкѕ); pъѕ-fъкътopѕ, вinoвatѕ de кpimъ; snѕpкatѕ; (npin ѕpm): atpъгътopѕ asѕnpъшї de dѕmnezeeѕкъ ѕpџie, (ші nentpѕ ачeasta) ѕpîчosѕ, de denъptat. «Ὁ τῆς Ἑλλάδος — ». Esx: «Δαίμων — ». везї 'Αλάστωρ. (dѕnе etim: лѕї Плt: ші алtopa tpeвѕie sъ se sкpie 'Αλητήριος). [de ѕnde

'Αλιτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatѕ npin fanle кѕ 'Αλιτήριος, npeпъditopѕ. «Δύναμις («Οἶστρος, Τύχη, Δαίμων) — ».

'Αλιτηρὸς, ὰ saѕ ὸς, ὸν, noet: == 'Αλιτήριος.

'Αλιτόμηνος (ὁ, ἡ), каѕтъ 'Ηλιτόμηνος.

'Αλιτόξενος (ὁ, ἡ), noet: вintѕitopѕ, въtъмътopѕ de stpeinї. [ἀλιταίνω, ξένος].

'Αλιτοφροσύνη (ἡ), noet: neлeџiѕitѕ, snѕpкatѕ simџimîntѕ. [ἀλιταίνω. φρήν].

'Αλιτραίνω, noet: == 'Αλιταίνω.

'Αλιτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: == 'Αλιθρέμμων.

'Αλιτρία (ἡ), noet: =='Αλιτροσύνη.

'Αλιτρίας, ου (ὁ), noet: == 'Αλιτρός.

'Αλιτρόβιος (ὁ, ἡ), noet: tpъitopѕ în fъpъ-de-леџї. [ἀλιτρὸς, βίος].

'Αλιτρόνοος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ minte, saѕ inimъ de neлeџiѕtѕ. [ἀλιτρὸς, νόος].

'Αλιτρόπος, Еол: în локѕ de 'Αλιτρόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιτρὸς, πούς] pъtъчitѕ, neaшezatѕ.

'Αλίτροπος (ὁ, ἡ), noet: == 'Αλίστροφος. [ἅλς, τρέπω].

'Αλιτρὸς (npin sinк: din 'Αλιτηρὸς), ἁ,

όν, поеt: [ἀλιταίνω] пeniosъ, пъкъtosъ, шi чл: (vezĭ 'Αλιτήμων, шi 'Αλιτήριος). [de ȣnde

'Αλιτροσύνη (ἡ), поеt: пеniеtate, пеłpiкъ de Dȣmnezeȣ; пъȣtate, nedpeпtate; fъpъ-de-леџe.

'Αλίτροφος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αλιθρέμμων.

'Αλίτρυτος (ὁ, ἡ), поеt: în mape, saȣ de mape кinȣitъ. [ἅλς, τρύω].

'Αλίτυπος (πτος), ου (ὁ, ἡ), поеt: вътȣtъ de mape. [ἅλς, τύπτω].

'Αλίτυρος (ὁ), вpînzъ sъpatъ. [ἅλας, τυρός].

'Αλιφθερόω ῶ, виit: -ώσω. пpъпъdesкъ пе mape. (vezĭ шi 'Αλιβδύω). [ἅλς, φθείρω].

'Αλιφθορία (ἡ), поеt: вintȣialъ, пpъпъdenie пе mape; пaȣfpînџepe (кopaвоsпapџepe). [din

'Αλίφθορος (ὁ, ἡ), поеt: (пapoкs:) вintȣitopъ пе mape, кȣpsapъ. 2) (пpoпapкs:) вintȣitъ, пpъпъditъ пе mape. [ἅλς, φθορά].

'Αλίφλοιος (ὁ, ἡ), ȣnъ feлъ de stejapъ (поate пentpȣ sъpata ȣmezeaлъ a коajeĭ). [ἅλας, φλοιός].

'Αλιφροσύνη (ἡ), поеt: simџimîntъ de zъdъpniчie; nepozie. [din

'Αλίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ simџimîntъ de вanitate; nemintosъ. [ἅλιος, φρήν].

'Αλίχλαινος (ὁ, ἡ), пȣpтъtopъ de mantелъ пȣpпȣpiȣ. [ἅλς, χλαῖνα]. (vezĭ шi 'Αλιπόρφυρος).

'Αλίως, adв: în zadapъ, fъpъ folosъ. [ἅλιος].

'Αλκά, ᾶς (ἁ), Dop: în локъ de 'Αλκή.

'Αλκάεις, εσσα, εν, Dop: în локъ de 'Αλκήεις. [шi

'Αλκάθω (fъpъ виit:) поеt: în локъ de 'Αλέξω. [шi

'Αλκαῖος, α, ον, поеt: ='Αλκιμος. [ἀλκή]. || (fem:) 'Αλκαία, коada леȣлȣĭ (se конf: кȣ 'Ολκαία).

"Αλκαρ (τὸ), nedeкл: поеt: [ἀλκὴ] ajȣtopъ; пpeпazъ.

'Αλκᾶς, ἄντος (ὁ), Dop: (пpin întpȣn:) din 'Αλκάεις.

'Αλκέα (ἡ), ȣnъ feлъ de плantъ. кaȣtъ 'Αλθαία, καὶ "Αλισμα.

'Αλκέω -ῶ виit: -ήσω, шi "Αλκω (de ȣnde пpin îndoipe 'Αλάλκω), кaȣtъ 'Αλέξω. [din

'Αλκὴ (ἡ), ajȣtopъ, tъmъdȣipe, îndpeптape. «Κακοῦ δ' οὐκ ἔσεται ἀλκή». Es: «'Αλκήν τινος ποιεῖσθαι». Sof: 2) îndpъzneaлъ, вiteжie, вiptȣte, tъpie». «Μεγαλην ἐπιειμένον ἀλκήν». Od: I. «Θηρία εἰς ἀλκὴν ἄλκιμα». Ep: «Τὴν κατὰ θάλατταν ἀλκὴν βασιλέως.» Ил: »'Αλκῆς μυρίας στραστρατηλατῶν». Eȣp: 3) înпotivipe spe апъpape, pesвoiȣ. «Πρὸς ἀλκὴν τρέπεσθαι». Лȣч: «Νῆες πρὸς ἀλκήν». Ил: «'Αλκὴ καὶ μέγα νεῖκος ἐγείρεται». Ои: [ἄλξ, ἀλκός].

'Αλκὴ, saȣ "Αλκη, (ἡ), (џepm: Elch) ȣnъ feлъ de чepвъ din пъpџiле nopdȣлȣĭ.

'Αλκήεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de "Αλκιμος. [шi

'Αλκηστής, οῦ (ὁ), поеt: вiteazъ, pesвoĭniкъ, окpotitopъ, апъpъtopъ (se конf: кȣ 'Αλφηστής). [ἀλκή].

'Αλκὶ (din neîntp: "Αλξ) поеt: în локъ de 'Αλκῇ, dat: ал лȣĭ 'Αλκή.

'Αλκίβιος (ἡ), ȣnъ feлъ de плantъ, лimва воȣлȣĭ, saȣ eapва шapпелȣĭ. [ἀλκή, βίος].

'Αλκίμαχος, η saȣ ος, ον, вiteazъ pesвoĭniкъ. [ἀλκή, μάχη].

'Αλκιμοποιὸς (ὁ, ἡ), [ἄλκιμος, ποιός] fъкъtopъ de вiteazъ.

"Αλκιμος [ἀλκή], η saȣ ος, ον, вiteazъ, вoĭniкъ, tape, вîptosъ. «"Αλκιμον ἔγχος». Ил: X.

'Αλκίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: џeneposъ, кȣpajosъ, mapinimosъ. [ἀλκή, φρήν].

'Αλκτὴρ (ὁ), поеt: = 'Αλεξητήρ. 2) în локъ de 'Αλτήρ. [de ȣnde

'Αλκτήριος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αλεξητήριος. [ἄλκω].

'Αλκυόνει(νι)ος, ου (ὁ, ἡ), кȣвîinчosъ Алчioneĭ. || (sȣвst:) 'Αλκυόνει(νι)ον (τὸ), A) ȣnъ feлъ de плantъ de mape, кȣ кape Алчioaneле (пъsъpĭ de mape) îшĭ клъdesк кȣĭвȣpiле. Б) ȣnъ feлъ de zoofitъ asemъnatъ кȣ кȣĭвȣ de Алчioнъ (ȣnъ feлъ de aчestea se nȣmia 'Αλοσάχνη). [шi

'Αλκυονὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ 'Αλκυών. || 'Αλκυονίδες, шi 'Αλκυονίτιδες ἡμέραι, se ziк пatpȣ-spe-zeze ziле înainte шi în ȣpmъ de soлstiџiiле de eapнъ, întpȣ кape fiind senine шi лine îшĭ клъdesк кȣĭвȣpiле Алчioaneле (ȣne opĭ se sȣвtîнчeлeџe ἡμέραι, zikîndȣ se nȣmaĭ 'Αλκυονίδες). [шi

'Αλκυονῖτις, ιδος (ἡ), vezĭ 'Αλκυονίς. [din

'Αλ('Αλ)κυὼν, όνος, (ἡ), [ἅλς, κύω] ȣnъ feлъ de miкъ пestpiџъ пasъpe de mape (vezĭ шi Κηρύλος), Алчioнъ.

'Αλλὰ [ἄλλος], коnȣnкџ: (tot daȣna ȣpmъtopъ ȣnȣĭ înџeлesъ). I.) înпotivitiвъ (în negaџie шi nosiџie, пpeчedînd negaџia), чi. «Οὐ παίζων, ἀλλὰ σπουδάζων». (iap ȣneopĭ ȣpmînd înпpeȣnъ în întoapsъ fiȣȣpъ). «Τῶν σπουδαίων, ἀλλὰ μὴ

τῶν φαύλων ». Isoкр: (in контрapitate) ınsъ, dap, кs тоате aчестеа. «Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον». Іл: А. «Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἑτάρους ἐῤῥύσατο. Od: Л: «Ἀλλὰ τό γε πῦρ τοῦ καπνοῦ κρεῖσσον». Ksen: «Καλὸς μὲν ἦν, ἀλλὰ ποδώκης. Іл: К. (шi фъръ μὲν) «Ὅπως ἠδύνατο, ἀλλ' οὖν ἐν ταύτῃ γε ἔζη». Dem: (шi ıntopsѕ ла ıнчепsтsл кsвıntsлsї). «Ἀλλὰ σύ πῶς ἔχεις; ἐγὼ μὲν γάρ, ὅτι καλῶς, οἶσθα». Sin: (шi ın ел:) «Ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ шi чл:». Ksen: (ла ıнчепsтsл опsпъцsлsї). «Τί βουλόμενοι μεταπέμπεσθε αὐτούς; ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε». Dm: (шi фъръ ıntpeбape). «Νὴ Δί, ἀλλ' ὅπως ἔτυχε, τὰ γράμματα ἕστηκεν· ἀλλ' οὔσης ἱερᾶς ἁπάσης τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἕστηκε Dm: (in esчenцie ın локs de πλήν) afapъ de, afapъ nsmaї, daкa nsmaї. «Οὗτοι μοι ἄλλος αἴτιος, ἀλλὰ τοκῆε δύο». Od: Θ. «Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους». Apistf: (шi ınпpeзпъ кs ἤ) «Οὐδὲν ἐθέλοντας ἐπαινεῖν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον». Плт: «Δόξαν καλὴν οὐχ οἷόντε, ἀλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι». Isкр: «Τουτὶ τί ἦν ἄλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος; Apistf: (in ınnsцinape ınпpeзпъ кs γε, шi челе asemenea ın nsцinъtiвe naptiкsле) тъкър, чел maї nsцinъ. «Καὶ εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε». Гал: «Εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλ' οὖν ἐλπίσι γε σπουδαίαις». Isкр:

II) stpъmstъtiвs de ınцелеsѕ (in apъtape de npiчinъ), fiind къ «Ἀλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰὲν ἀνθρώπους. Od: Т. Ἀλλ' οὐδὲν γὰρ μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἐγένετο». Ep: «Ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν». Плт: (ın felѕ de тpeчepe in тъчepe), ınsъ. «Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὖθις». Іл: А. Ἀλλ' οὐ γὰρ προέχει τουτέων ἐπιμεμνῆσθαι». Ep: «Ἀλλὰ γὰρ παρεὶς ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις». Dem: (in Antinofopъ, ad: ınnotiвъ adsчepe de кsвıntъ) ın локs de Καὶ μὴν. «Ἀλλὰ γὰρ φήσει τις.» Пл: «Ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἐκινδύνευον». Dem: (in rındipe). «Ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοί, εἰσὶν ἄρα καὶ Θεοί». Лsч:

III.) ındemnъtiвs (in felѕ de anpoвape) aшa dap. »Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν». Іл: А. «Ὦ φίλοι... οὐ γάρ τι ἴδμεν... ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον». Od: К. «Εὖγε, ὦ Ἥφαιστε, ἀλλὰ δίελέ μου τὴν κεφαλήν». Лsч: вezї шi Ἄγε. (in felѕ de ındoiaлъ) dap вino. «Ἀλλά γε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα. Іл: Х. (in ınnsцinape) ınкaiлea. «Ὦ θεοί, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν». Sof: Σὺ δ' ἀλλά μοι ἕνα σταλαγμὸν ἐνστάλαξον». Apistf: (in rındipe). Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε». Tipt: aшa dap вaтeцi въ.

IV) ıntpeвъtiвѕ (in ındoiaлъ шi aшteпtape, saѕ maї de msлte opї sѕnosape de snѕ neгatiвѕ pesnsnsѕ), oape ns кsm вa? «Ἀλλ' ἦ μέμηνας;» Sof: «Ἀλλ' ἡ ὀδύνη σε εἴληφε; Ksn: «Ἀλλὰ μὴ ἰατρὸς, ἔφη, γενέσθαι βουλόμενος; οὔκουν ἔγωγε· ἀλλὰ μὴ γεωμέτρης; Ksen:

V) ıntъpitiвѕ (maї кs seamъ ла ıнчепsтsл кsвıntsлsї ınnpeзпъ кs ἤ), da, ıntp'adeвърѕ. «Λόγῳ παιδεύομεν τοὺς ἄνδρας· ἀλλὰ χρὴ, ἔφη». Плт: «Ἀλλ' ἢ τὸ λεγόμενον, κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν. «Плт: «Ἀλλ' ἢ τοιοῦτον τι ἔπασχον οἱ τὴν Γοργὼ ἰδόντες». Лsч:

VI) emfantiкѕ, saѕ fълitiвѕ (maї кs seamъ ла ıнчепsтsл кsвıntsлsї). Ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας ποτὲ шi ч.л: Ksen: (peпвл: Лач:) «Ἀλλά σε, ὦ κάκιστε Ἀλεκτρυὼν, ὁ Ζεὺς ἐπιτρίψειε. Лsч:

Ἀλλαγὴ (ἡ), skimвape, npefaчepe; skimвѕ. «Ἀλλαγᾷ βίου», Sof: 2) (maї кs seamъ ın neгoцѕ) dape шi лsape, dapaвepe. «Νόμισμα δὲ τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα ξύμβολον ἡμῖν γενήσεται. Плт: 3) (maї noѕ) локѕ, snde se skimвъ кai de noштъ, stanцъ de noштъ. «Ἐάν τις μίαν γοῦν ἀλλαγὴν παρελάσῃ. Пand: 4) = Διαλλαγή. [шi

Ἄλλαγμα (τὸ), = Ἀλλαγή. [шi

Ἀλλαγμὸς (ὁ), = Ἄλλαξις. [ἀλλάσσω].

Ἀλλακτικὸς, ἡ, ὸν, кsвiinчosѕ, pелatiвѕ ла dapaвepї шi skimвspї, neгoцosѕ. [din

Ἀλλακτὸς, ἡ, ὸν, skimвatѕ, saѕ de skimвat. ‖ (sѕвst:) Ἀλλακτὸν (τὸ), = Ἀνάφορον. шi 2) (Biz:) кitime de 70 de лoвitspї de въtaie. «Ὁ ἔχων γυναῖκα καὶ πορνεύων διὰ δώδεκα ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω». Imпъpът: [ἀλλάσσω].

Ἀλλαλοφόνος (ὁ, ἁ), Dop: ın локѕ de Ἀλληλοφόνος.

Ἀλλαντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кa кipnatsл, кipnъцosѕ. [ἀλλᾶς, εἶδος].

Ἀλλαντοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω. fakѕ кipnaцї. [ἀλλᾶς, ποιέω]. [de snde

Ἀλαντοποιὸς (ὁ), fъкътopѕ de кipnaцї, кipnaцapѕ.

Ἀλλαντοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω. вınzѕ кipnaцї. [ἀλλᾶς, πωλέω]. [de snde

Ἀλλαντοπώλης, ου (ὁ), вınzътopѕ de кipnaцї.

Ἀλλὰξ, adв: = (maї ıntpeв:) ἐναλλὰξ,

skimbat, în pečiпpoкš; šna dšпe aлta, saš în лoкšл aлtia.

"Αλλαξις, εως (ἡ), == 'Αλλαγή, ші "Αλλαγμα. [ἀλλάσσω[.

'Αλλᾶς, saš 'Αλλᾶς, ἄντος (ὁ), kîpnatš.

'Αλλάσσω(ττω), biit: -άξω, [ἄλλος] skimbš, пpefakš, fakš чeвa aлtfeл. 2) skimbš, daš šna, ші iaš în лoкšĭ aлta. «Εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήϊα κακὰ εἰς μέσον συνενείκαιεν, ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι». Ep:

'Αλλαχῇ, adв: =='Αλλαχόθι, întp' aлtъ пapte. 2) aлtfeл, întp'aлtš kiпš. [ші

'Αλλαχόθεν, adв: dintp' aлtъ пapte, de aiшpea. [ші

'Αλλαχόθι, adв: aiшpea, întp'aлtъ пapte (stînd). [ші

'Αλλαχόσε, adв: лa aлtъ пapte (mepgînd). [ші

'Αλλαχοῦ, adв: == 'Αλλαχόθι. [ἀλλαχὸς, neîntp: din ἄλλος].

'Αλλάων, пoet: în лoкš de "Αλλων, fem: ӌen: îm: aл лšĭ "Αλλος.

"Αλλεγον, пoet: în лoкš de 'Ανέλεγον, пpeл: de хоt: ші

'Αλλέξας, în лoкš de 'Αναλέξας, пex: aл пaptч: лšĭ 'Αναλέγω.

'Αλλεπαλληλία (ἡ), пeпpeкšpmaтъ шipšipe, saš гpъmъdipe de šna пeste aлta, saš špmape de šna dšпe aлta. [din

'Αλλεπάλληλος (ὁ, ἡ), šпšл пeste aлtšл, kontinšatš, пeпpeкšpmatš. [ἄλλος, ἐπὶ, ἀλλήλων].

"Αλλη (se înӌeл: ὁδῷ), adв: лoкaлš. întp' aлtš лoкš. «"Ερχεται ἄλλη». Iл: A. «"Αλλη καὶ ἄλλη». Ep: înкoačĭ шi'înкoлo; šnde ші šnde; kînd ші kînd. «"Αλλοι ἄλλη, Ksen: šniĭ aičĭ, saš de aičĭ, ші aлӌiĭ кoлo, saš de кoлo (bezĭ ші "Αλλην). 2) (de кiпš) (se înӌ: βουλῇ, saš μεθόδῳ) aлtfeл, întp' aлtš kiпš». "Αλλη βούλεται. Iл: O. «Οὐκ ἄλλη ἔμοιγε δοκεῖ ἔχειν ἢ ταύτῃ». Плt: «Σὺ μὲν ἄλλη ἐρωτᾷς, ἐγὼ δὲ ἄλλη ὑπολαμβάνω». Плt:

'Αλληγορέω -ῶ [ἄλλος, ἀγορεύω], biit: -ήσω. вopвeskš, saš esплikš чeвa aлegopičeшte, aлteлe zikš, ші aлteлe înӌeлegš. || (пas:) mъ esплikš (mъ înӌeлegš) aлegopičeшte, amš aлegopikš înӌeлesš. [de šnde

'Αλληγόρημα (τὸ), aлegopikъ esплikaӌie, saš înӌeлesš. [ші

'Αλληγορητής, οῦ (ὁ), вopвitopš, saš esплikъtopš de aлegopiĭ, de fabšлe (basne). [ші

'Αλληγορία (ἡ), apъtape de вpo šnš лšкpš пpin кšвinte saš ікoaнe aлegopiče (înfъӌiшînd aлteлe de kît чeлe ašzite, saš въzšte). 2) esплikaӌie aлegopikъ (maĭ кš seamъ de fabšлъ). [ші

'Αλληγορικὸς, ἡ, ὸν, aлegopikš, adikъ кoпpinzъtopš de (saš esпpimatš пpin) aлegopii, (bezĭ ші 'Αναγωγικός). [de šnde

'Αλληγορικῶς, adв: aлegopičeшte, în kiпš aлegopikš.

"Αλληκτος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкš de "Αληκτος.

'Αλληλαίτιος (ὁ, ἡ,) šпšл aлtšia pečiпpoкš пpičinšitopš de чeвa. [ἀλλήλων, αἴτιος].

'Αλληλανεμία (ἡ), skimbape de doъ bîntšpĭ šпšл dšпe aлtšл, adikъ a špma šпšл dšпe aлtšл în pečiпpočitate. [ἀλλήλων, ἄνεμος].

'Αλληλέγγυος (ὁ, ἡ), (maĭ кš seamъ лa îm:) кezъшšitopš pečiпpoкš aл кezaшšлšĭ sъš. || (sšbst:) 'Αλληλέγγυον (τὸ), pečiпpoкъ кezъшšipe, saš кezъшie. [ἀλλήλων, ἐγγύη]. [de šnde

'Αλληλεγγύως, adв: кš pečiпpoкъ кezъшie.

'Αλληλένδετος (ὁ, ἡ), лegatš šпšл de aлtšл, кa лaпӌšл. [ἀλλήλων, ἐν, δετός din δέω].

'Αλληλίζω, biit: -ίσω вopвeskš šпeлe în лoкš de aлteлe. 2) fakš къtpe aлtšл în pečiпpočitate чeea чe ші eл fače къtpe mine. [ἀλλήλων].

'Αλληλοβασία (ἡ), pečiпpoкъ înкълiкape. [ἀλλήλων, βάσις].

'Αλληλοβόρος (ὁ, ἡ), == 'Αλληλοφάγος. [ἀλλήλων, βορά].

'Αλληλογονία (ἡ), pečiпpoкъ пaшtepe, a пaшte šпšл пe aлtšл. [ἀλλήλων, γόνος].

'Αλληλογραφία (ἡ), кopesпondinӌъ a šпšia къtpe aлtšл. [ἀλλήλων, γραφή].

'Αλληλοδιάδοχος (ὁ, ἡ), (maĭ кš seamъ лa îm:) špmъtopš, saš moшtenitopš šпšл dšпe aлtšл în шipš пeпpeкšpmatš. [ἀλλήλων, διάδοχος]. [de šnde

'Αλληλοδιαδόχως, adв: în špmape, saš moшtenipe a šпšia dšпe aлtšл пeпpeкšpmatъ.

'Αλληλοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω. omopš пe чeл чe шъ omoapъ. || ἀλληλοκτονοῦσι, se omoapъ šпšл пe aлtšл. [ші

'Αλληλοκτονία (ἡ), omopîpe pečiпpoкъ. [din

'Αλληλοκτόνος (ὁ, ἡ), пpičinšitopš de (saš fъкštš пpin) pečiпpoкъ omopîpe.

«Ζῆλος, («Φθόρος) — ». Dion: Αл: [ἀλλήλων, κτείνω].

'Αλληλομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω. (maĭ кꙋ seamъ лa im:) ne вatem întpe noĭ.

'Αλληλομαχία (ἡ), pesвoiꙋ peчiпpoкꙋ, saꙋ чiвiлꙋ. [din

'Αλληλομάχος (ὁ, ἡ), чeл чe se pesвoieште кꙋ aл sъꙋ, pꙋdъ, npieтenꙋ, saꙋ компатpioтꙋ. [ἀλλήλων, μάχη].

'Αλληλοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω. taiꙋ пe чeл чe mъ taie. «Περίπατοι ἀλληλοτομούμενοι». Λꙋч: ꙋлiцe, кapе taie ꙋna пe aлta, pesnintiĭ. [ἀλλήλων, τομή].

'Αλληλότροπος (ὁ, ἡ), (maĭ кꙋ seamъ лa im:) «Φαντασίαι ἀλληλότροποι». Stoв: чeлe чe peчiпpoк se skimвъ, saꙋ se npeſaк întpe dînseлe. [ἀλλήλων, τρόπος].

'Αλληλότροφος (ὁ, ἡ), peчiпpoкꙋ xpъnitopꙋ aл xpъnitopꙋлꙋĭ sъꙋ. [ἀλλήλων, τροφός].

'Αλληλοτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω. вatꙋ пe чeл чe mъ вate. [ἀλλήλων, τύπτω]. [de ꙋnde

'Αλληλοτυπία (ἡ), peчiпpoкъ лoвiтꙋpъ, вътaie.

'Αλληλουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiꙋ пe чineвa, ſiind tot de o datъ цinꙋtꙋ de aчeлa. [ші

'Αλληλουχία (ἡ), peчiпpoкъ цiitꙋpъ, лeгътꙋpъ a ꙋnꙋia de aлtꙋл, кonцinepe. [din

'Αλληλοῦχος (ὁ, ἡ), цiitopꙋ ші цinꙋtꙋ ꙋnꙋл de aлtꙋл de o потpiвъ. [ἀλλήλων, ἔχω].

'Αλληλοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω. mъnînкꙋ пe чeл чe mъ mъnînкъ. [ші

'Αλληλοφαγία (ἡ), a mînкa ꙋnꙋл пe aлtꙋл. [din

'Αλληλοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътopꙋ, (ші ſiг:) пpъпъditopꙋ ꙋnꙋл de aлtꙋл. «'Αλληλοφάγοι δὲ τῶν ἰχθύων οἱ πλεῖστοι». Bas: se mъnînкъ întpe dînшiĭ. [ἀλλήλων, φάγω neintpeв:].

'Αλληλοφθονία (ἡ), nismꙋpe a ꙋnꙋia кътpe aлtꙋл peчiпpoкъ. [ἀλλήλων, φθόνος].

'Αλληλοφθορέω -ῶ, вiit: -ήσω. пpъпъdeskꙋ пe чeл чe mъ пpъпъdeште. [ші

'Αλληλοφθορία (ἡ), peчiпpoкъ stpiкъчiꙋne, пpъпъdipe a ꙋnꙋia кътpe aлtꙋл. [din

'Αλληλοφθόρος (ὁ, ἡ), stpiкътopꙋ, пpъпъditopꙋ ꙋnꙋл de aлtꙋл de o потpiвъ. [ἀλλήλων, φθορά].

'Αλληλόφιλος (ὁ, ἡ), (maĭ кꙋ seamъ лa im:) npieteniĭ, iꙋвiцĭ întpe dînшiĭ ꙋnꙋл de кътpe aлtꙋл de o потpiвъ. [ἀλλήλων, φίλος].

'Αλληλοφονία (ἡ), = 'Αλληλοκτονία. [din

'Αλληλοφόνος, [ἀλλήλων, φόνος], ші

'Αλληλοφόντης, ου (ὁ, ἡ), noet: = 'Αλληλοκτόνος. [ἀλλήλων, φένω].

'Αλληλοφόνως, adв: omopînd ꙋnꙋл пe aлtꙋл. [ἀλληλοφόνος].

'Αλληλοφυής, έος (ὁ, ἡ), (maĭ кꙋ seamъ лa im:) пъsкъtopĭ ꙋnꙋл de aлtꙋл, saꙋ пъsкꙋцĭ ꙋnꙋл dintp' aлtꙋл. [ἀλλήλων, φύω].

'Αλλήλων [ἄλλος, ἄλλον], цen: im: лinsitꙋ de nom: (ſъpъ a aвea de лoкꙋ пꙋmъpꙋ sinг: ші aptiк:) (dat: ἀλλήλοις, αις, οις, aк: ἀλλήλους, ας, α; ind: цen: ші dat: ἀλλήλοιν, ші noet: ἀλλήλοιιν npon: peчiпpoкꙋ, ꙋnꙋл пe (лa, de, кꙋ) aлtꙋл, întpe dînшiĭ. «Δύο σκόπελοι κείμενοι πλησίον ἀλλήλων». Od: M. «Δήμῳ καὶ φιλοσοφίᾳ τί πρὸς ἄλληλα;» Sin: «Τὰ πρὸς ἄλληλα». Кꙋintл: чeлe peлatiвe întpe dînseлe. «'Ο δὲ ἀλλήλων τρόπος». Лoц: ſiгꙋpъ de siлoцismꙋ, întpꙋ кapе чeea чe s' a dovedit întîiꙋ sлꙋжeште de doвadъ пentpꙋ чea de aл doiлea.

"Αλλην (npinч:) aк: ſem: aл лꙋĭ "Αλλος || adв: (se înц: ὁδόν) пe aлtъ napte, dintp' aлtъ napte. «"Αλλην καὶ ἄλλην». Плꙋt: dintp' o napte ші dintp' aлta, кînd пe aiчĭ, кînd п'aкoлo, saꙋ кînd înкoaчĭ, кînd înкoлo.

'Αλλήναλλος (ὁ, ἡ), Гpamatiкaлъ napodie a лꙋĭ 'Αλλοπρόσαλλος.

'Αλληνάλλως, adв: кaꙋtъ Τηνάλλως.

"Αλληξ, ηκος, saꙋ "Αλλιξ (ші dꙋпe Sꙋida Γάλλιξ), ικος (ἡ), [ἀλλάσσω], ꙋnꙋ ſeлꙋ de xaînъ кꙋ mînечĭ, ші înкeiatъ кꙋ nastꙋpĭ; saꙋ o пꙋpпꙋpie mantie лa Tesaл: (Лat:) Alicula. (noate dintp' aчeasta se tpaцe Γελέκι, ieлeкꙋ).

"Αλλιστος, 'Αλλιτάνευτος ші чл: noet: în лoкꙋ de "Αλιστος ші чл:

'Αλλογενής, έος (ὁ, ἡ), чeл de aлtꙋ neamꙋ, de aлtъ naцie. [ἄλλος, γένος].

'Αλλογλωσσία (ἡ), deoseвipe de лimвъ, aлtъ лimвъ. [din

'Αλλόγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ), чeл de aлtъ лimвъ; stpeinꙋ. [ἄλλος, γλῶσσα].

'Αλλογνοέω -ῶ, вiit: -ήσω. nꙋ кꙋnoskꙋ вine, iaꙋ ꙋna în лoкꙋ de aлta. 2) = 'Αλλοφρονέω, sîntꙋ smintitꙋ. [din

'Αλλόγνως, ωτος, saꙋ ῶτος (ὁ, ἡ), noet: în лoкꙋ de 'Αλλόγνωτος.

'Αλλογνώσας, Ion: în лoкꙋ de 'Αλλογνοήσας, naptч: a лꙋĭ 'Αλλογνοέω.

'Αλλόγνωτος (ὁ, ἡ), noet: aлtopa (iap

nȣ noъ) кȣnoskȣtȣ; neкȣnoskȣtȣ; streinȣ. [ἀλλός, γιγνώσκω].

'Αλλοδαπὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

'Αλλοδαπὸς, ἡ, ὸν [ἄλλος, δάπεδον], чел dintr' altȣ локȣ, de altъ naцie; streinȣ; (fir): чиȣdatȣ, estrabarautȣ.

'Αλλόδημα, adв: într' altȣ попорȣ, în streinъtate. [ἄλλος, δῆμος]. [de ȣnde

'Αλλοδημία, (ἡ), = 'Αποδημία, deпъrtare din natrie, streinъtate. 2) (колект:) streinime, streinĭ. «Πόλιν ἀλλοδημίας μεστήν». Плв:

'Αλλοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet:=Ἑτεροδοξέω, (vezĭ ші 'Αλλοφρονέω). [ші

'Αλλοδοξία (ἡ), = Ἑτεροδοξία. [din

'Αλλόδοξος (ὁ, ἡ), = Ἑτερόδοξος. [ἄλλος, δόξα].

'Αλλοεθνὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de altъ naцie, streinȣ, de streinĭ. «Πόλεμος — ». Dion: Ал: [ἄλλος, ἔθνος]. [de ȣnde

'Αλλοεθνία (ἡ), deoseвire de naцie, de natrie; a fi de altъ naцie, saȣ natrie.

'Αλλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), altfeл ла faцъ, de altъ figȣrъ, saȣ formъ; (fir:) deoseвitȣ; чиȣdatȣ. [ἄλλος, εἶδος].

"Αλλοθ', noet: în локȣ de ἄλλοθι. [ші

"Αλλοθεν, adв: dintr'altъ narte. «'Επ' ἄλλοθεν ἄλλος». noet:=Ἀλλεπάλληλοι. [ші

"Αλλοθι, adв: = Ἀλλαχόθι, într' altъ narte. «"Αλλοθι γαίης». Om: într' altъ narte de пъmîntȣ. «"Αλλοθι πάτρης». Om: denarte de natrie. «"Αλλοθί ποι ἢ εἰς». Dem: [ἄλλος].

'Αλλόθροος, ους (ὁ, ἡ), ворвitorȣ de altъ лimвъ, streinȣ. [ἄλλος, θρόος].

'Αλλοινία (ἡ), skimвare de вinȣ (aвea feлȣrite вinȣrĭ ла masъ). «Αἱ ἀλλοινίαι λεγόμεναι τάχιστα μεθύσκουσι». Пл: [ἄλλος, οἶνος].

'Αλλοιόθετος (ὁ, ἡ), nȣsȣ, aшezatȣ alt feл, saȣ într' altъ deoseвitъ nosiцie. [ἀλλοῖος, θετός].

'Αλλοιόμορφος (ὁ, ἡ), = Ἀλλοειδὴς. [ἀλλοῖος, μορφή].

'Αλλοῖος [ἄλλος], α, ον, altfeлȣ, deoseвitȣ. «'Αλλοῖος μοι φάνης νέον, ἠὲ πάροιθεν». Od: T. «Φύσιν ἀλλοίην παρεχομένῳ ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί». Ер: «"Αλλοτε ἀλλλοῖος». Ksen: «'Αλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας». Тȣч: «"Ινα μή τι ἀλλοῖον περὶ σεῦ βουλεύσωνται». Ер: adiкъ rъȣ. [ἄλλος].

'Αλλοιόστροφος (ὁ, ἡ), (metrikȣ) komnȣsȣ din feлȣrite strofe. [ἀλλοῖος, στροφή].

'Αλλοιόσχημος, ου, ші

'Αλλοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Αλλοειδής. [ἀλλοῖος, σχῆμα].

'Αλλοιότης (ἡ), deoseвitate, neasemъnъtate. [ἀλλοῖος].

'Αλλοιοτροπέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αλλοτροπέω. [ші

'Αλλοιότροπος (ὁ, ἡ), = 'Αλλότροπος (ἀλλοῖος, τρόπος].

'Αλλοιόχροος, ους (ὁ, ἡ), = 'Αλλόχροος. [ἀλλοῖος, χρόος].

'Αλλοιόω -ῶ, вiit: -ώσω. faкȣ чева altfeл, skimвȣ, nrefaкȣ. (nas:) «'Αλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, saȣ τῇ γνώμῃ», îmĭ skimвȣ, nierz mintea, mъ sminteskȣ. [ἀλλοῖος]. [de ȣnde

'Αλλοίωμα (τὸ), = 'Αλλοίωσις.

'Αλλοίως, adв: altfeл, într'altȣ кinȣ. [ἀλλοῖος].

'Αλλοίωσις, εως (ἡ), nrefaчere, skimвare. [ші

'Αλλοιωτὴς, οῦ (ὁ), (вiseр:) nrefъкъtorȣ, skimвъtorȣ. [de ȣnde

'Αλλοιωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкȣ, aплeкatȣ snre a nrefaчe, saȣ a skimвa într'altȣ кinȣ. [ші

'Αλλοιωτὸς, ἡ, ὸν, nrefъкȣtȣ, saȣ de nrefъкȣt, de skimвnt; nriimitorȣ de skimвare. ‖ «Τὸ ἀλλοιωτὸν». лesnічiȣnea snre skimвare. [ἀλλοιόομαι].

"Αλλοκα, adв: Dор: ші Еол: în локȣ de "Αλλοτε.

'Αλλόκοτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ότως [ἄλλος, κότος nrin metatesъ de лitere în локȣ de τόκος], monstrȣosȣ (кa o iasmъ); nefireskȣ; neoвiчnȣitȣ; чиȣdatȣ, saȣ estrabarantȣ.

"Αλλομαι, вiit: ἁλοῦμαι. (neх: ἡλάμην, ші rarȣ ἡλόμην, de ȣnde inf: "Αλασθαι, ші 'Αλέσθαι) sъrȣ; mъ arȣnкȣ; saltȣ; mъ вatȣ. «Αἱ ἔλαφοι ἥλοντο πρὸς οὐρανόν». Ksen: «"Αλτο δ' ὀϊστός». Om: «'Εκ δίφρων ἆλτο χαμάζε». Iл: Г. Σ. «"Αλτο δ' ἐπ' αὐτῷ». Od: X. «"Αλλεται ὀφθαλμὸς μευ ὁ δεξιός». Ткрт: mi se вate окiȣл dreniȣ. «Πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου». Skp: isвorînd, saȣ чimnind.

'Αλλόμορφος (ὁ, ἡ), = Ἀλλοειδής. [ἄλλος, μορφή].

'Αλλοπάθεια (ἡ), a nъtimi чineва de ла altȣл, saȣ nentrȣ altȣл. [din

'Αλλοπαθὴς, εος (ὁ, ἡ), чел че nъtimeшte de ла altȣл, saȣ komnъtimeшte кȣ altȣл (simцind adiкъ înnreȣnъ reлeлe, saȣ вȣneлe лȣĭ). 2) (Грam:) «'Ρῆμα ἀλλοπαθὲς». вerвȣ strъmȣtъtiвȣ de лȣкrarea sa (vezĭ Αὐτοπαθής). [ἄλλος, πάθος].

'Αλλοπρόσαλλος (ὁ, ἡ), [ἄλλος, πρὸς, ἄλλος] чел че de ла ȣна se stpъmȣтъ ла алта; (fir:) ішї skimбъ des пъререа ші приetenii; (прin ȣрm:) nestatopnikȣ, skimбъчоsȣ, кȣ доъ feцe.

"Αλλος, η, ο, алтȣ, deosebitȣ. «"Ετερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει». Ιл: I. «"Αλλος ἄλλοις ἐπιτέρπεται». Od: Ξ. «Οὐδέ τις ἄλλος αἴτιος εἰ μὴ... Od: Α: «'Εάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ». Apistf: (ші кȣ цen:) «"Ο τυγχάνει ὂν ἄλλο αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης». Плт: «Τί φῶμεν πρὸς ταῦτα; ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν; » Плт: «"Αλλο τι ἢ διανοεῖ; » Плт: (ші komп: în локȣ de конiȣнк:) ama dap «'Αλλοτιοῦν οὐδὲ ἰατρός». Плт: 2) (adъor:) înкъ алтȣ atîta. "Αλλα ἑκατὸν δάνεισον». Ksen: «"Αλλα δὲ τόσα ὀνείδη». Паȣs: 3) (комnар:) asemenea. "Αλλος οὗτος Ἡρακλῆς». Прoв: «"Εστι δὲ φίλος ἄλλος αὐτός». (везї ші Δεύτερος). 4). (екчеntiвȣ, kînd maї ia ші aptiколȣ) чел алтȣ. «Ἡ δὲ ἄλλη Ἑλλάς». «Ὁ ἄλλος ὅμιλλος». Filstp: «Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὑπόξυλοι.» At: «Μόνοι τῶν ἄλλων Βοιωτῶν». Dm: «Μόνη τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν». Плт: «Ὑπὸ την πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων». Плт: 5) de алтȣ felȣ, soiȣ, saȣ neamȣ; (прin ȣрm:) înпpotiвъ. «Ὁπότε κεν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης». Od: Ψ. «"Ορνεον ἄλλο». Iл: N. «"Αν ἄλλο τι γνῶσι». Пл: (везї ші 'Αλλοῖος). || (însemneazъ fpaseлe ȣрmътоаpe) «ἄλλος ἄλλοθεν». ȣнȣл de ічї ші алтȣл de коло, din maї mȣлte локȣрї. «"Αλλος ἄλλῃ». Ksen: «ἄλλος ἐξ ἄλλου». «ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' ἀλινδούμενος». «"Αλλοτ' ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος». Ебр: «Δώσω ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε». Ksen: «Ὡς οὐκ οἶδ' εἴτις ἄλλος πώποθ' ἕτερον». Isokp: «Καλὸν εἴπερ τι καὶ ἄλλο». Ksen: «Παίων τε καὶ παιόμενος ἄλλαις ἐπ' ἄλλαις πληγαῖς». D: Ал: în локȣ de 'Αλλεπαλλήλοις. || "Αλλου, ἄλλη, ἄλλην, adв: (везї fie каpe ла локȣл сѣȣ). || «Τὰ ἄλλα καὶ». «Τ'ἄλλα, saȣ τἄλλα καὶ». «Τὸ ἄλλο, adв: = "Αλλως, "Αλλως τε. [de ȣnde

"Αλλοσε, adв: = 'Αλλαχόσε.

"Αλλοτα, Еол: în локȣ de

"Αλλοτε [ἄλλος, ὅτε], adв: (timп:) întp'алтъ вреme, алтъ datъ. «"Αλλοτε (ὀτὲ, ποτὲ) μὲν, ἄλλοτε δὲ». kînd ȣna, kînd алта. «"Αλλοτε καὶ ἄλλοτε». ȣne opi, kind ші kînd, din вреme în вреme. «"Αλλοτε ἄλλη τοῦ σώματος». Iпкр: «"Αλλοτε ἄλλως». Тrп: «Δασὺς, ἄλλοτε λεῖος». At:

"Αλλο τι, saȣ ἄλλο τι οὖν, (ші în komп:) ἀλλοτιοῦν, везї ἄλλο.

'Αλλοτριάζω, вiit: -άσω. sîntȣ în disnosiцie de stpeinȣ кътpe чинева; (прin ȣрm:) amȣ antinatie кътpe... [ἀλλότριος].

'Αλλοτριόγαμος (ὁ, ἡ), = Μοιχὸς. [ἀλλότριος, γάμος].

'Αλλοτριοεπίσκοπος (ὁ). Skp: въгъторȣ de seamъ, iskoditopȣ de челе stpeine. [ἀλλότριος, ἐπὶ, σκοπός].

'Αλλοτριολογέω, -ῶ. вiit: -ήσω. ворвеskȣ afаpъ din sȣвiектȣл ворвipiї, zikȣ алтеле în локȣ de алтеле. [ἀλλότριος, λόγος].

'Αλλοτριομορφοδίαιτος (ὁ, ἡ), аръtatȣ in виацъ totdaȣna sȣвt алтъ deosевitъ fiгȣpъ saȣ fopmъ, saȣ skimвatȣ neînчetat лъ faцъ (enit: ал natȣpeї). [ἀλλότριος, μορφή, δίαιτα].

'Αλλοτριονομέω -ῶ, вiit: -ήσω. ȣpmezȣ în noлitiкa mea виацъ (tpъieskȣ кȣ) stpeine леџї. 2) mъ amestekȣ în stpeine tpeвї; 3) fakȣ nedpeantъ înпъpцipe. [ἀλλότριος, νόμος, saȣ νομή].

'Αλλοτριοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω. лȣкpezȣ (mъ amestekȣ în) stpeine tpeвї. 2) ȣneлteskȣ pевoлтъ, întpiџї. [ἀλλότριος, πράττω]. [de ȣnde

'Αλλοτριοπραγία (ἡ), îndeлetnічipe în челе stpeine.

'Αλλοτριοπραγμονέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αλλοτριοπραγέω. [ші

'Αλλοτριοπραγμοσύνη (ἡ), = 'Αλλοτριοπραγία. [din

'Αλλοτριοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), iskoditopȣ, ȣneлtitopȣ de лȣкpȣpї, saȣ tpeвї, intepese stpeine. [ἀλλότριος, πρᾶγμα].

'Αλλότριος [ἄλλος], α, ον, stpeinȣ, dintp' алтȣ локȣ, saȣ ал алтȣia. «'Αλλότριος φώς». Od: Σ: «Οὔτις ἐπίσχεσις ἀλλοτρίων χαρίσασθαι». Od: P. 2) deosевitȣ; neînвoitȣ, noпotpiвitȣ. «Οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου». Dm: 3) neoвiчnȣitȣ, чiȣdatȣ, estpaвaгantȣ. «'Αλλοτρία κατάστασις». D: Kas: 4) sȣпъpatȣ asȣnpa кȣїва; dȣшmanȣ. 'Απ' ἐμοῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς». Od: Π. [de ȣnde

'Αλλοτριότης (ἡ), însȣшime, stape de stpeinȣ; disnosiцie peчe; (fir:) antinatie, dȣшmъnie.

'Αλλοτριοτρόπως, adв: кȣ peчe (чiȣdatȣ, neoвiчnȣitȣ. ші чл:) кinȣ. [ἀλλότριος, τρόπος].

'Αλλοτριούσιος (ὁ, ἡ), чел de stpeinъ, deosевitъ fiiнцъ. [ἀλλότριος, οὐσία].

'Αλλοτριοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω. mъnînкȣ

stpeinȣ (mъ хръnesкȣ, tpъiesкȣ кȣ stpeinъ пiїne). [din

'Αλλοτριοφάγος (ὁ, ἡ), minкъtopȣ de (хръпitȣ, tpъitȣ кȣ) stpeinъ хpaпъ. [ἀλλότριος, φάγω].

'Αλλοτριοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω. amȣ deoseвitȣ simцimîntȣ; sîntȣ sȣпърatȣ (amȣ antinatie) asȣпpa кȣїва. [din

'Αλλοτριόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), = Ἑτερόδοξος. [ἀλλότριος, φρήν].

'Αλλοτριόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел че 'шї skimвъ faцa. [ἀλλότριος, χρώς].

'Αλλοτριόχωρος, (ὁ, ἡ), stpeinȣ, dintp' алtȣ локȣ. [ἀλλότριος, χώρα].

'Αλλοτριόω -ῶ, вiit: -ώσω. înstpeinezȣ, daȣ în mîinї stpeine. «Κείνως μὲν γὰρ ἀλλοτριοῦται ἡ σὴ ἀρχή, εἰς τοῦτον ἐόντα Πέρσην περιοῦσα. Ep: 2) вагȣ ȣpîчiȣne, înврържвesкȣ. «Ἢν δὲ φρούρια ἡμῖν γένηται, ταῦτα δὴ τοῖς μὲν πολεμίοις ἀλλοτριώσει τὴν χώραν». Ksen: || (miжл: saȣ пas:) iaȣ antinatie asȣпpa кȣїва. «Ὥστε τοὺς ἀναγνόντας τὸ προοίμιον ἠλλοτριῶσθαι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν». D: Ал: [ἀλλότριος].

'Αλλοτριωνυμέω -ῶ, вiit: -ήσω. întpeвȣinцezȣ stpeine (nenotpiвite) nȣme. [ἀλλότριος, ὄνομα].

'Αλλοτρίως, adв: în кinȣ stpeinȣ, ne notpiвitȣ; «'Αλλοτρίως τοῦ παρόντος καιροῦ». 2) кȣ речеалъ, saȣ antinatie. «'Αλλοτρίως, saȣ 'Αλλοτριώτερον ἔχω (διάκειμαι) τινί, saȣ πρός τινα. sîntȣ sȣпърatȣ, amȣ antinatie asȣпpa кȣїва. [ἀλλότριος].

'Αλλοτρίωσις, εως (ἡ), înstpeinape, лiпsipe. «Οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις». Tȣч: 2) ='Αλλοτριότης, ръчеалъ, ȣpîчiȣne. [ἀλλοτριόομαι].

'Αλλοτροπέω -ῶ вiit: -ήσω. mъ sкimвȣ, mъ пpefaкȣ des. [din

'Αλλότροπος (ὁ, ἡ), deoseвitȣ. 2) лesne skimвъчosȣ, nestatopniкȣ. [ἄλλος, τρόπος]. [de ȣnde

'Αλλοτρόπως, adв: întp' алtȣ кinȣ, deoseвit.

'Αλλότυπος, шi

'Αλλοτύπωτος (ὁ, ἡ), întp' алtȣ кinȣ, кȣ deoseвipe fopmatȣ. [ἄλλος, τύπος].

Ἄλλου, (npinч:) цen: ал лȣї Ἄλλος. || adв: (de локȣ) = 'Αλλαχοῦ. întp' алtъ napte, aiȣpea. «Ἄλλου γέ που, saȣ ἀλλουγέπου». Лs: алt ȣndeвa, în вpe ȣnȣ алtȣ локȣ.

'Αλλοφανής, έος (ὁ, ἡ), apъtatȣ, възȣtȣ алtfeл. [ἄλλος, φαίνω].

'Αλλοφάσσω (tъpъ вiit:), Ion: zікȣ ȣnеле în локȣ de алtеле; nȣ шtiȣ, че ворвesкȣ. (fir: 2) sîntȣ tȣpвȣpatȣ. [ἄλλος, φάω].

'Αλλόφατος, (ὁ, ἡ), noet: [ἄλλος, φένω] omopîtȣ de алtȣл (stpeinȣ). 2) [ἄλλος, φημί, saȣ φαίνω] алt-feл zisȣ, saȣ apъtatȣ întp' алtȣ кinȣ.

'Αλλοφέρμων (βων), ονος (ὁ, ἡ), noet: [ἄλλος, φέρβω] хръпitȣ, кresкȣtȣ întp'алtъ napte, stpeinȣ.

Ἄλλοφος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de Ἄλοφος.

'Αλλοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω = 'Αλλοδοξέω. amȣ алtȣ, deoseвitȣ simцimîntȣ, sîntȣ de алtе пърерї. «Οἱ δὲ ἀλλοφρονέοντες ἔπεμπον». Ep: 2) amȣ întp' алtъ napte (saȣ алtеле în) mîntea mea. «Ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ, ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.» Od: K: 3) imї niepzȣ simцȣpiле, nȣ simцȣ, nȣ înцелегȣ. «Κάδ' δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες». Iл: Ψ. (шi npin ȣpm: 4) sîntȣ eшitȣ din minцї, saȣ ȣїmitȣ. «Τοὺς δὲ τριηρίτας ὑπὸ τῶν βροντῶν καὶ τοῦ σεισμοῦ ἀλλοφρονῆσαι». Ep: [шi

'Αλλοφροσύνη (ἡ), deoseвitȣ simцimîntȣ, алtfeлȣ de пърере. 2) neвъгаpe de seamъ. 3) ȣїmipe, eшipe din minцї. [din

'Αλλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел че аpe întp' алtъ napte [saȣ алtеле în) mintea sa; neвъгътopȣ de seamъ; кȣ doъ feцe. 2) ȣїmitȣ, eшitȣ din minцї. [ἄλλος, φρήν].

'Αλλοφυής, έος (ὁ, ἡ), de алtъ deoseвitъ natȣpъ, monstpȣosȣ, чiȣdatȣ, estpaвагantȣ. [ἄλλος, φυή].

'Αλλοφυλέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntȣ dintp' (saȣ tpeкȣ întp') алtъ seminцie; mъ noptȣ ка de алtъ seminцie. [шi

'Αλλοφυλία (ἡ), deoseвipe de seminцie, a fi de алtȣ neamȣ. [шi

'Αλλοφυλίζω, вiit: ίσω = 'Αλλοφυλέω. imitȣ ne чeї de алtȣ neamȣ. [ἀλλόφυλος]. [de ȣnde.

'Αλλοφυλισμὸς (ὁ), пъpавȣpiле, шi лeцiле челор de алtȣ neamȣ. 2) imitape de чeї de алtȣ neamȣ.

'Αλλόφυλος, (ὁ, ἡ), чел de алtȣ neamȣ, stpeinȣ. «Πόλεμος —» Пл: вapвapȣ. [ἄλλος, φυλή).

'Αλλοφωνία (ἡ), = 'Αλλογλωσσία. [din

'Αλλόφωνος (ὁ, ἡ), = 'Αλλόγλωσσος. [ἄλλος, φωνή].

'Αλλοχροέω -ῶ, вiit: ήσω. îmї sкimвȣ faцa, saȣ колоapea. [din

'Αλλόχροος -ους (ὁ, ἡ), sкimвatȣ ла fa-

цъ; чел de алтъ колоаре. [ἄλλος, χρόα]. [de ȣnde.

'Αλλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: ='Αλλόχροος. 2) чел кȣ аерȣ. saȣ minъ чiȣdatъ, strеinъ.

"Αλλυδις [ἄλλος], adв: поеt: аiкреа, ìntр'алтъ парtе; ìntр' алтȣ фелȣ. (везі ші "Αμυδις).

'Αλλύεσκε, поеt: ìn локȣ de 'Ανέλυε, прел: ші

'Αλλύουσα, поеt: ìn локȣ de ἀναλύουσα, партч: а лȣі ἀναλύω.

"Αλλυτος (ὁ, ἡ), поеt: ìn локȣ de "Αλυτος.

"Αλλως [ἄλλος], adв: ìntр' алтȣ кiпȣ, алтфел. «Μηδαμῶς ἄλλως ποίει». Apstf: «"Αλλως πλὴν λογισμῷ ἀόρατος ὤν». Apist: «"Αλλως πως ἡγεῖσθαι». Плт: 2) екчепt: (I. ìn контра) dар, ìnsъ, ìn челе-л-алте. «Μειράκιον πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον». «Φύσις ἄλλως κρατίστη». Тȣч: (II. ìn adaosȣ) ìnкъ, afаръ de aчeasta. «Καὶ τὸ σῶμα μάλα εὔρωστος, καὶ ἄλλως φιλόπονος». Ksen: «Πέφυκα γὰρ καὶ ἄλλως». Тȣч: «Οὔτε γὰρ ἄλλως καλὸν, οὔτε πρέπον ὑμῖν». Dm: (III. ìn ìntіnd: adъоrìndȣse totdaȣna τε, ші маі de мȣлtе орі ші καὶ) de кіt toate ìnsъ маі мȣлt, ші маі bìptos. «"Αλλως τ' ἐὰν θρασεῖς ὦσι». Ksen: "Αλλως τε καὶ εἰ φίλος εἴη». Лȣч: «Αλλως τε καὶ προειπόντων». Тȣч: 3) ìn zadарȣ, ор кȣм о fi, дȣпе ìntìmпларе, fъръ skопȣ. »Ταῦτα μοι δοκῶ ἄλλως λέγειν». Плат: «Οὐ λῆροι εἰσὶ, γῆς ἄλλως ἄχθη, ἀλλ' ἄνδρες». Плт: «ἄλλως ἠρόμην.» Лȣч: «"Οχλος ἄλλως». Dem: "Αλλως πλανώμενος. Лȣч: Οὐ πωλέω, δίδωμι δὲ ἄλλως». Ep:

"Αλμα, saȣ ἆλμα (τὸ), [ἅλλομαι] sъріtȣръ. 2) sвìкніре; snasmȣ; въtaie de віnъ. «Μαζῷ ἀριστερῷ, ὅπη καὶ διασημαίνεται τὸ ἄλμα. Інкр:

"Αλμα, ας (ἁ), Dор: ìn локȣ de ἄλμη. [de ȣnde

'Αλμαῖος, α, ον, sъраtȣ. || (sȣвst:) 'Αλμαία (ἡ),="Αλμη, sараmȣръ. «'Αλμαῖα ші ἅλμια (τὰ), челе de mìnкаре пъstраte ìn sараmȣръ, sъръtкрі. [ші

'Αλμάς, ἀδος (ἡ), (шаі кȣ seamъ mъsлінъ) цінȣtъ ìn sараmȣръ. || (sȣвst:) = 'Αλμαία, sараmȣръ.

'Αλματίας [ἄλμα], ου (ὁ), пъtішашȣ de snasme (маі кȣ seamъ ìn ȣмвлеtȣ).

"Αλμενος, η, ον, поеt: ìn локȣ de 'Αλόμενος, пех: ал: партч: лȣі ἅλλομαι.

"Αλμευσις, εως (ἡ), sараmȣраре, saȣ пȣпере ìn sараmȣръ. [ші

'Αλμευτής, οῦ (ὁ), sараmȣрътopȣ, saȣ fъкъtорȣ de sараmȣрътȣрі. [din

'Αλμεύω, віit. -εύσω. sъраmȣрezȣ, saȣ пȣіȣ ìn sараmȣръ. [din

"Αλμη (ἡ), sараmȣръ. «Ταριχεύεται ἐν ἄλμῃ. Diskр: 2) = ἁλμυρότης, sъръtȣръ. «Ἡ ἄλμη κολάζεται μιγνυμένη τοῖς ἀνάλμοις». Ksen: 3) поеt: апъ de маре, (ші маі поȣ), mаrea. «Στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην πικρήν». Od: E. «Πιτνεῖ δ' ἁ τάλαιν' εἰς ἅλμαν». Eȣр: [ἅλας]. [de ȣnde

'Αλμήεις, εσσα, εν, поеt: = 'Αλμώδης, sъраtȣ, sараmȣросȣ. [ші

"Αλμια (τά), каȣtъ 'Αλμαῖος.

'Αλμοπότης, ου (ὁ), ші ἁλμοπότις, ιδος. (ἡ), въȣtорȣ de апъ de маре. [ἅλμη, ποτής].

'Αλμύριον (τὸ), ='Αλοπήγιον. [ἁλμυρός].

'Αλμυρίζω, віit: ίσω. sìntȣ sъраtȣ, amȣ гȣstȣ sъраtȣ (despre лȣкрȣ). [din

'Αλμυρίς, ίδος (ἡ), (adiект:) = 'Αλμυρά. «Γῆ —». sъраtȣ; (прiн ȣрм:) нероdіторȣ. «Κράμβη —». чеса че резаре пе църmȣрі de маре. || (sȣвst:) = "Αλμη sараmȣръ. «'Εν τῷ κελέφει γὰρ ἡ ἁλμυρίς». Тfр: [din

'Αλμυρὸς, ἀ, όν, sъраtȣ; (fіг:) amарȣ, mìxnitорȣ. [ἅλμη]. [de ȣnde

'Αλμυρότης (ἡ), калітаtеа sъраtȣлȣі, sъръціе. [ші

'Αλμυρώδης, εος (ὁ, ἡ), sъръцосȣ, кам sъраtȣ.

'Αλμώδης, εος (ὁ, ἡ), sараmȣросȣ, sъраtȣ. [ἅλμη].

"Αλξις [ἀλέξω], εως (ἡ), везі ἔπαλξις.

'Αλοατὸς (ὁ), Dор: ìn локȣ de 'Αλοητός. [din

'Αλοάω, ші (At:) 'Αλοάω -ῶ віit: -ήσω. [ἅλως] treiерȣ. «Τοῦτο μὴν οἶσθ', ὅτι ὑποζυγίοις ἀλοῶσι τὸν σῖτον». Ksen: 2) ìnвìрtеskȣ, saȣ fакȣ пе чінева а se ìnвìрti ìnпрежȣр ка ла арie. «'Απολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ». Apistf: 3) ваtȣ tаре, пisезȣ. «Ἡ μητέρα ἠλόησεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν. Apist: (везі ші Καταλοάω).

"Αλοβος (ὁ, ἡ), (прiнч: жертfъ) лінsitȣ de ȣрекеа fікаtȣлȣі; (fіг:) непрiiнчосȣ, нефавораbілȣ (пеогърлiȣ). «Θυομένῳ ἄλοβα γίνεται τὰ ἱερά». Ksen: [ἀ, λοβός].

'Αλογεύομαι, віit: -εύσομαι. tръіеskȣ, mъ порtȣ ка ȣпȣ dовitокȣ некȣвìнtъtорȣ; mъ amъцеskȣ, mъ аваtȣ din dрепtȣл кȣвìнtȣ. [ші

'Αλογέω -ῶ, віit: -ήσω. негріжеskȣ, несоkотеskȣ, despreцȣieskȣ; леневеskȣ, а-

ρъtš nenъsape în чева. «'Αλογήσας τῆς συμβουλίης». Ep: (ші nas:) «Καὶ ἠλογημένη σιωπῶ». Алчіfp: || (mіжл:)='Αλογεύομαι, гpeшeskš, nš nemepeskš; îmĭ nіepzš minцiле, mъ sminteskš. «'Ηλόγημαι, σοῦ χάριν». Лšч: || (nas:) (Граm: în a 3: neps:) nš se ziчe, este neîntpeвšinцatš. «Τὸ φέρνη ἠλόγηται». Etmл: [ἄλογος]. [de šnde

'Αλόγημα (τὸ), гpeшaлъ, nepozie, fanтъ fъpъ кšвîntš).

'Αλογία, (ἡ), лinsъ de dpentš кšвîntš; neminte; pъtъчipe în rîndipe. «Πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχεται». Tšч: 2) nenponopцie, nepîndšiaлъ. «Τὴν ἐν τῇ νυκτὶ προγεγενημένην ἀλογίαν». Плв: 3) neвъгape de seamъ, saš în seamъ; (npin šрm:) desnpeцšipe, nenъsape. «'Εν ἀλογίῃ (ἀλογίῃσι) ποιέεσθαί τινα, saš «'Αλογίην ἔχειν τινός». Ep: a nš лšа a minte лa кšвinteлe кšiва. 4) лinsъ, saš onpipe de кšвîntš, de вopвipe, negpъipe, tъчepe. «'Αλογίαν ἡμῖν ἐπιτάττεις». Лšч: 5) nedape de кšвîntš, de sokoteaлъ, nepesnšndepe nentpš fanteлe saлe. (вezĭ 'Αλόγιον). [ші

'Αλογίζομαι, вiit: ίσομαι='Αλογεύομαι. [ші

'Αλόγιον (τὸ), (nšmaĭ în fp: de жšpis:) «'Αλογίου δίκη». жšdikatъ, npoчesš înnpotiва aчeлšia, чe n' a dat, saš nš вoieшte sъ dea кšвîntš desnpe fanteлe saлe (noлitiчe). [ἄλογος].

'Αλογισταίνω, вiit: ανῶ. = 'Αλογεύομαι. [ἀλόγιστος].

'Αλογίστευτος (ὁ, ἡ), nesokotitš, nerînditš. [ἀ, λογιστεύομαι].

'Αλογιστέω -ῶ, вiit: -ήσω. fakš, saš вopвeskš ne nerîndite, ne nesokotite; sîntš nerînditš, nesokotitš. [ші

'Αλογιστὶ, adв: = 'Αλογίστως. [ші

'Αλογιστία (ἡ), nerîndipe, nesokotipe; neriовie, nepozie. [din

'Αλόγιστος (ὁ, ἡ), nerînditš; nesokotitš; neriовš, nemîntosš. «Οὕτως ἀλόγιστος εἰμί, ὥστε οὐ δύνασθαι λογίζεσθαι». Плt: 2) nesokotitš; nemъsšpatš; nenšmъpatš; (npin šрm:) nenovestitš. [ἀ, λογίζομαι]. [de šnde

'Αλογίστως, adв: ='Αλόγως, fъpъ rîndipe; fъpъ sokoteaлъ.

'Αλογογράφητος (ὁ, ἡ), neesnpimatš, nenovestitš, nedeskpisš. 2) nesšnšsš лa чepepe, лa dape de sokoteaлъ, saš кšвintš, nepesnšnzъtopš. (ші adв:) -ήτως. [ἀ, λογογραφέω] = кš

'Αλογοθέτητος (ὁ, ἡ), nesšnšsš лa dape de sokoteaлъ, de кšвîntš, лa pesnšndepe. 2) (sokoteaлъ) neaлeasъ, neлъmšpitъ, nedeskšpкatъ; (npin šрm:) neîntъpitъ. [ἀ, λογοθετέω].

"Αλογος (ὁ, ἡ), nekšвîntъtopš. «Ζῶον ἄλογον». Пл: «Πάθος ἐστὶν ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις». Плат: 2) чел fъpъ кšвîntš (dpeantъ npiчinъ); estpaваrantš; neaшtentatš. «Νομίζων ἄλογον εἶναι ἱεροσύλους καλεῖν». Ksen: Τῷ μὲν Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ περὶ τῶν 'Εγεσταίων, τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ ἀλογώτερα». Tšч: 3) nenoвъцšitš de dpentъ кšвîntš, nemintosš, nesokotitš. «Τὸν πολὺν ὄχλον τὸν θορυβώδη καὶ ἄλογον λόγῳ κρατήσας. Плt: 4) лinsitš de кšвîntš, de вopвъ, saš гласš; neeлokšentš, neвopвitopš. 5) (nas:) noet: nesnšsš, neesnpimatš. 6) nedъtъtopš, saš nenpiimitopš de (neîntpatš în) sokoteaлъ, nesokotitš. «Καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται». Skp: 7) nenponopцionatš. || (sšвst:) "Αλογον (se înц: ζῶον) вitъ, dobitokš. [ἀ, λόγος].

'Αλογοτροφεῖον(τὸ), staшš de вite, гpaждš, saš кoшapš. [ἄλογον, τροφή].

'Αλογώδης, εος (ὁ, ἡ), dobitokosš. [ші

'Αλόγως, adв: fъpъ кšвîntš. 2) fъpъ minte. 3) fъpъ dpentš кšвîntš, nerîndit, nepozemte. 4) fъpъ nponopцie. 5) fъpъ гpaiš, în tъчepe, mšцeшte. Sol: (Edin: Кол: 131). [ἄλογος].

'Αλοεὺς, έως (ὁ), = 'Αλωεύς.

'Αλόη, (ἡ), Алоiš, šnš felš de nлantъ, saš кonaчiš, чe se ziчe ші nomšл pъвdъpiĭ. 2) комšл, saš клeiшл, pişina, чe кšpцe din fpšnzeлe лšĭ foapte amapš, saššpš.

'Αλόησις, εως (ἡ), tpeiepape. (вezĭ 'Αλοάω). [ші

'Αλοητὸς, (ὁ), tpeiepš, saš tpeepiшš (вpemea, ші лšкpšл) «'Υπὸ τὸν ἀλοητὸν ἀποδοῦναι». Лšs: a nлъti ne лa tpeiepš. [ἀλοάω].

'Αλόθεν, adв: noet: în лoкš de ἐξ ἁλός, din, saš de лa mape.

'Αλοία, 3: sinr: neps: a npeл: лšĭ

'Α(Ἀ)λοιάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în лoкš de 'Αλοάω (tpeiepš), вatš.

'Αλοιδόρητος (ὁ, ἡ), neoкъpitš, nenpiimitopš de neчinstipe. [ἀ, λοιδορέομαι]. [de šnde

'Αλοιδορήτως, adв: fъpъ oкъpipe, fъpъ neчistipe.

'Αλοίδορος (ὁ, ἡ), neoкъrîtорǔ. [ἀ, λοίδορος].
'Αλοίην, пех: 2: de noft: ал лsǐ Ἁλίσκομαι.
'Αλοιητὴρ (ὁ), noet: [ἀλοιάω] ·tpeiepъtорǔ. (fir:) «'Αλοιητῆρες ὀδόντες». Епігр: тъселеле din апоǐ, тъчіпапе.
'Αλοίμαν, Dop: în локǔ de 'Αλοίμην, пех: ал 2: de noft: ал лsǐ ἅλλομαι.
"Αλοιμμα (τὸ), шi 'Αλοιμμὸς (ὁ), = "Αλειμμα, "Αλειψις, snsoape. [ἀλείφω].
'Αλοΐτις, ιδος (ἡ), snǔ felǔ de Алоіǔ. късіъ Γεντιανή. [ἀλόη].
'Αλοίτης, ου, шi
'Αλοιτὸς, οῦ (ὁ), noet: = 'Αλείτης.
'Αλοιφαῖος, α, ον, чел, чеea че slsжеште de alifie, snsoape. [din
'Αλοιφὴ (ἡ), alifie; snsoape, sпцере. 2) шерцере, stinцере. 3) totǔ, че slsжеште ла sпцере, (dap maǐ кs seamъ) sesл. шi sntdeлетnsл. [ἀλείφω].
'Αλοκίζω, biit: -ίσω. възdezǔ, арǔ. 2) tragǔ лiniǐ, шъпцsieskǔ. 3) sгîріiǔ кs sпгііле, sfiшiiǔ. [din
"Αλοξ, οκος (ἡ), noet: în локǔ de [Αὖλαξ], шапцǔ, saǔ бръzdape de плsгǔ. 2) аръtsръ. 3) цаpinъ apatъ. 4) (fir:) patsл kasniчiлор; (шi прin spm:) neamsл (stpъnenoцiǐ) кsїва. 5) лiniа шъпцsіріǐ. 6) sгîріitsръ.
'Αλόπεδον (τὸ), = 'Αλίπεδον.
'Αλοπήγιον (τὸ), (maǐ кs seamъ лaîm:) saлinъ (окпъ de sape de mape). [din
'Αλοπηγὸς (ὁ, ἡ), înкегътоpǔ (лsкpъtорǔ) de sape de mape. [ἅλας, πήγνυμι].
'Αλόπιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, λοπίζω] nedesкожitǔ, nedesгъочitǔ. 2) (despre копачi) nesmflatǔ прimъ-вара, каре ns дъ тsгspǔ. (vezǐ 'Αλίπιστος, шi λοπία).
"Αλοπος (ὁ, ἡ), = 'Αλέπιστος некожitǔ, saǔ nedesкожitǔ. «'Αμοργὸς — ». Apisf: «Λίνον ἄλοπον». Лsч: neлsкpatǔ, nenisatǔ. [ἀ, λοπός].
'Αλοσάνθινος, η, ον, (maǐ кs seamъ вinǔ), fъкstǔ кs floape de sape (кspatъ sape), saǔ siлitpъ. [ἅλας, ἄνθος].
'Αλοσάχνη (ἡ), [ἅλς, ἄχνη] чеa maǐ sssцipe spsmъ de mape, saǔ de sape de mape, 2) snǔ felǔ de плantъ de mape, saǔ de zoofitǔ. (vezǐ 'Αλκυόνει(νι)ον).
'Αλοσύδνη (ἡ), noet: [ἅλς, ὕω] nъskstъ din mape.
'Αλοσύνη, (ἡ), în локǔ de 'Ηλοσύνη.
'Αλότριψ, ιβος (ὁ), = 'Αλετρίβανος. [ἅλας, τρίβω].

'Αλοῦμαι, εῖ, εῖται, biit: ал лsǐ "Αλλομαι.
'Αλούμενος, η, ον, партч: nas: а лsǐ 'Αλέω.
'Αλούργημα (τὸ), = 'Αλουργίς. [din
'Αλουργὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitǔ, лsкpatǔ кs de mape, adiкъ adeвъpatъ nspnspъ. [ἅλς, ἔργον]. [de snde
'Αλουργιαῖος, α, ον, шi
'Αλουργικὸς, ἡ, ὸν = 'Αλουργής. [шi
'Αλουργὶς, ίδος (se înц: ἐσθὴς), хаїнъ nspnspie (poшie), înпъpъteskъ пopfipъ.
'Αλουργοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Αλουργής. [ἁλουργός, βάπτω].
'Αλουργοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорǔ, negsцъtорǔ de nopfipe. [ἁλουργός, πωλέω]. [de snde
'Αλουργοπωλικὴ (ἡ), mesepia вînzъtорsлsǐ de nopfipe. [шi
'Αλουργοπώλιον (τὸ), вînzъtopie de nopfipe.
'Αλουργὸς, ἡ, saǔ ὸς, ὸν = 'Αλουργής.
'Αλοὺς, οῦσα, οῦν, пех: 2: ал партч: лsǐ 'Αλίσκομαι.
'Αλουσία (ἡ), neskълdape, nespълape, neкspъцipe. [ἀ, λοῦσις].
'Αλουτέω-ῶ, biit: -ήσω. ns тъ лаǔ. [din
"Αλουτος (ὁ, ἡ), neлъsstǔ, nespълatǔ. [ἀ, λούομαι].
"Αλοφος (ὁ, ἡ), (прinч: περικεφαλαία) чел fъpъ кpeastъ. 2) = Δύσλοφος. [ἀ, λόφος].
'Αλόχευτος (ὁ, ἡ), nъsкstǔ fъpъ moшipe. 2) (чеa че a nъsкst), nemoшitъ, fъpъ moaшъ. (vezǐ шi 'Αμαίευτος). [ἀ, λοχεύω].
"Αλοχος (ὁ, ἡ), = 'Αλόχευτος.
"Αλοχος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, adsn:, λέχος, patǔ] = "Ακοιτις, soцie în къsniчie; (în цеn:) тsiepe.
'Αλόω, noet: în локǔ de 'Αλάου -ῶ, 2: sinr: neps: a npez: de nopsnч: ал лsǐ 'Αλάομαι.
"Αλπνιστος, η, ον, noet: ssnepл: ал neînтр: "Αλπνος, (vezǐ "Επαλπνος) [ἄλφω, saǔ θάλπω, saǔ ἔλπομαι], foapte dsлче, гpaцiosǔ, плъкstǔ, desfъtъtорǔ.
"Αλς, ἁλὸς (ἡ), noet: mape. «"Η ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες». Od: M. [de snde
"Αλς, ἁλὸς (ὁ), (maǐ обiч: ла îm:) ἅλες (οἱ), sape. «Οὐδ' ἅλα δοίης». Od: P. (пpов: neпtps sкsшnǐ), n'aǐ da niчǐ sape, (vezǐ шi 'Αλώνητος). 2) (fir:) А' npietenie, famiлiapitate (шi maǐ кs seamъ чеa npin ospitaлitate), (de snde) «Τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενι-

κῆς τρεπέζης». Esx: «Ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; Dem: «Μέδιμνον ἁλῶν συγκατεδηδοκότες». Пров: amȣ̆ mînкat împreȣnъ пîîne ши sape. ши Б′. глȣmeцia, граџia (sapea) ворвipiĭ.

Ἀλσηὶς, ἴδος (ἡ), (maĭ кȣ seamъ ла îm:) «Ἀλσηΐδες Νύμφαι». Аплп: zîne de пъdȣpe. [ἄλσος].

Ἀλσίνη (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, каpe se ziче ши Μυοσωτὶς, ȣpeкea шoapeчeлȣĭ, ши (dȣпe ȣniĭ) nȣ mъ ȣĭta.

Ἄλσις [ἄλδω], εως (ἡ), noet: крештepe.

Ἅλσις [ἅλομαι], εως (ἡ), = ἅλμα, sъpitȣpъ; sвîкnipe.

Ἀλσοκομέω -ῶ, viit: -ήσω. îngpiжeskȣ̆, кȣлtivȣ̆ пъdȣpe. [ши

Ἀλσοκομικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopȣ̆, saȣ̆ îndeminatiкȣ̆ ла кȣлtivapea пъdȣpiлop. [din

Ἀλσκόμος (ὁ), îngpiжitopȣ̆, кȣлtivatopȣ̆ de пъdȣpĭ (ши maĭ кȣ seamъ) sfinte. [ἄλσος, κομέω].

Ἄλσος [ἄλδω], εος, ους (τὸ), (npinч:) пъdȣpe, dȣmвpавъ кȣ ape konsfinцitъ ла вpe o zeitate; (iap în цen:) totȣ̆ лoкȣл aкoпepitȣ̆ de кoпaчĭ ши ape. (vezĭ ши Ἄρσος). [de ȣnde

Ἀλσώδης, εος (ὁ, ἡ), dȣmвpъvosȣ̆, пъdȣposȣ̆, desȣ̆. 2) de пъdȣpe, op чe pesape, saȣ̆ se faчe npin пъdȣpĭ.

Ἀλτὴρ (ὁ), [ἅλλομαι] (maĭ кȣ seamъ ла îm:] ἁλτῆρες, алtepe, вале, saȣ̆ вȣкъцĭ de плȣmвȣ̆, чe цineaȣ̆ în mîîнĭ snpe кȣmпъnipe sъpitopiĭ (vezĭ Гал: Іцien: Α′). [de ȣnde

Ἁλτηρία (ἡ), tpȣneaskъ denpindepe, eкчepsiцiȣ̆ кȣ алtepe (ἁλτῆρες) în sъpitȣpĭ.

Ἁλτηροβολία (ἡ), asвîpлipe de алtepe; eкчepsiцiȣ̆ npin алtepe. [ἁλτὴρ, βάλλω].

Ἁλτικὸς, ἡ, ὸν, кȣviinчosȣ̆, saȣ̆ foлositopȣ̆ ла sъpitȣpъ; îndeminatiкȣ̆ ла sъpitȣpъ, ȣшopȣ̆, лesnichosȣ̆ în miшкape. [ἅλτης].

Ἆλτο, noet: Ion: în лoкȣ̆ de ἥλατο, 3: sing: neps: a nex: xot: ал: лȣĭ Ἅλλομαι.

Ἄλυγος (ὁ, ἡ), fъpъ smiчea de pъкitъ; fъpъ въцȣ̆, saȣ̆ viчiȣ̆. [ἀ, λύγος].

Ἀλύεσκον, ες, ε, noet: în лoкȣ̆ de ἤλυον npeл: ал лȣĭ Ἀλύω.

Ἀλύκη (ἡ), Ion: = Ἀλυσμός.

Ἁλυκὶς, ἴδος (ἡ), =ἅλμη. ‖ (îm:) Ἁλυκίδες, saлine = Ἁλοπήγια. [din

Ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, = Ἁλμυρός. [ἅλας]. [de ȣnde

Ἁλυκότης (ἡ), = Ἁλμυρότης.

Ἁλυκρὸς, ὰ όν, noet: =Θαλυκρός.

Ἀλυκτάζω (-αίνω, -έω -ῶ), viit: -άσω, saȣ̆ -ήσω. noet: Ion: [ἄλυκτος], mъ tȣpвȣpȣ̆, mъ neкъжeskȣ̆; mъ neлiniшteskȣ̆, sîntȣ̆ stpimtopatȣ̆.

Ἀλυκτοπέδη (ἡ), noet: лeгъtȣpъ nedesлeгatъ, saȣ̆ гpea ши nesȣlepitъ. [ἄλυκτος, πέδη].

Ἄλυκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλύσσω], neanъpatȣ̆, de neskъпat. 2) tȣpвȣpatȣ̆; neлinimtitȣ̆; snepiatȣ̆. [de ȣnde

Ἀλυκτοσύνη (ἡ), noet: tȣpвȣpape, neкazȣ̆, stpimtopape.

Ἁλυκώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἁλμυρώδης. [ἁλυκός].

Ἀλύμαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, λυμαίνομαι] nevъtъmatȣ̆, nevintȣitȣ̆.

Ἄλυξις [ἀλύσσω], εως (ἡ), noet: fȣгъpipe, skъпape. 2) [ἀλύω]. = Ἀλυσμός.

Ἀλύπητος (ὁ, ἡ), nesimцitopȣ̆, saȣ̆ neppiчinȣitopȣ̆ de mîxnipe. [ἀ, λυπέομαι]. [de ȣnde

Ἀλυπήτως, adв: fъpъ simцipe, saȣ̆ npiчinȣipe de mîxnipe.

Ἀλυπία (ἡ), nemîxniчiȣne, netpisteцъ. [din

Ἄλυπος (ὁ, ἡ), (кomnp: -ότερος, -ότατος) nemîxnitȣ̆, saȣ̆ nepiimitopȣ̆ de mîxnipe. 2) nevъtъmatȣ̆, nesȣпъpatȣ̆. 3) (aкт:) nemîxnitopȣ̆ (nevъtъmъtopȣ̆, nesȣпъpъtopȣ̆); (npin ȣpm:) nevinovatȣ̆. 4) notoлitopȣ̆ de mîxnipĭ. ‖ (sȣвs:) Ἄλυπον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ de лeaкȣ̆. [ἀ, λύπη]. [de ȣnde

Ἀλύπως, adв: fъpъ mîxnipe, fъpъ sȣпъpape.

Ἄλυρος (ὁ, ἡ), neaкomnaniatȣ̆ de лipъ (instpȣmintȣ̆ mȣsiкaлȣ̆); (fiг:) negpaцiosȣ̆ (anostȣ̆). [ἀ, λύρα].

Ἄλυς, υος (ὁ), neлȣкpape, ши ȣpîtȣл provenitȣ̆ dintp'însa. «Αἱ τοῦ φρονήματος ἐξάρσεις διαλύουσι τὸν ἄλυν καὶ τὴν ἀδημονίαν». Ksen: (vezĭ ши Ἄλη).

Ἁλυσηδὸν, adв: кa ȣnȣ̆ лanцȣ̆; saȣ̆ кȣ лanцȣ̆. [ἅλυσις].

Ἀλυσθαίνω, ши Ἀλυσθέω, ши Ἀλυσθμαίνω = Ἀλυσταίνω.

Ἀλυσίδετος (ὁ, ἡ), лъnцȣitȣ̆, лeгatȣ̆ кȣ лanцȣpĭ. [ἅλυσις, δετός]

Ἁλυσίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ Ἅλυσις, лъnцiшopȣ̆.

Ἁλυσιδωτός, ἡ, όν, (npinч: θώραξ, za) fъкȣtȣ̆, împлetitȣ̆ кa лanцȣл.

Ἁλύσιον (τὸ), = Ἁλυσίδιον.

Ἅλυσις, εως (ши Ἄλυσις) (ἡ), [ἀ, λύω] лanцȣ̆.

Ἄλυσις [ἀλύω], εως (ἡ), = Ἀλυσμός.

Ἀλυσιτέλεια (ἡ), nefолosǔ. nekîmtirǔ. [dın

Ἀλυσιτελὴς, έος, (ὁ, ἡ), nefолositорǔ; вътъmъtорǔ, пъгǔвitорǔ. [ἀ, λυσιτελής]. [de ǔnde.

Ἀλυσιτελῶς, adв: fъръ fолosǔ; кǔ пагǔвъ, saǔ вътъmape.

Ἀλυσκάζω, вііt: -άσω, шi

Ἀλυσκάνω (fъръ вііt:), поеt: = кǔ

Ἀλύσκω, вііt: ἀλύξω, saǔ ἀλύξομαι. (пеx: ἤλυξα) поеt: [ἀλύω, saǔ ἀλεύομαι] шъ silesкǔ, mъ fǔгъresкǔ, ка съ sкапǔ de чева; mъ апъръ, sкапǔ. 2) = Ἀλύω, mъ ръtъчesкǔ.

Ἀλυσμὸς (ὁ), [ἀλύω] = Ἄλυς, neas-tîmпъръ (mаї кǔ seamъ de волнавǔ); tǔрвǔраре; nелiniшtе; neкazǔ. [ἀλύω]. [de ǔnde

Ἀλυσμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че пъti-meшte de tǔрвǔраре, nелiniшtе.

Ἄλυσσος (ὁ, ἡ), nesǔпǔsǔ ла (saǔ tъ-mъdǔitорǔ de) tǔрваре; (de ǔnde). ‖ (sǔвst:) Ἄλυσσον (τὸ), ǔnǔ felǔ de план-tъ tъmъdǔitоаре de tǔрваре. [ἀ, λύσσα].

Ἀλύσσω, вііt: -ύξω, шi

Ἀλυσταίνω, вііt: -ήσω, поеt: = Ἀλύω, шi Ἀλύσκω.

Ἀλυτάρχης, ου (ὁ), полiцаіǔ. [ἀλύτης, ἄρχω].

Ἀλύτης [ἀλύω], ου (ὁ), алергъtорǔ, пǔрtъtорǔ de toiagǔ, saǔ de вічіǔ, slǔж-вашǔ (dороваnцǔ) ал полiцiї ла лǔпtеле олiмвiче.

Ἄλυτος (ὁ, ἡ), nedesлегatǔ, de ne-desлегat. «Δεσμὸς —». Od: Θ. 2) neto-nitǔ, nепǔtrezitǔ. «Ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστέ, οὐδ' ἄλυτοι τὸ πάμπαν». Плt: 3) nepisinitǔ; nedesfъкǔtǔ; nedesкǔркatǔ; înnлеtiцitǔ; (fiг:) neesплiкatǔ. «Ἀπορία —». Apist: 4) nedesfiinцatǔ; nепрекǔрmatǔ». Δρό-μον αἰώνων ἄλυτον συνέχεις». Sin: nesfîр-шitǔ, neînчetatǔ. [ἀ, λύομαι]. [de ǔnde

Ἀλύτως, adв: în кiпǔ nedesлегatǔ, ne-tonitǔ, neesплiкatǔ.

Ἄλυχνος (ὁ, ἡ), лiпsitǔ de лашпъ, de лǔminъ. [ἀ, λύχνος].

Ἀλύω, (шi At: ἀλύω) fъръ вііt: mъ ръtъчesкǔ, ǔмвлǔ înкоачї шi 'нколо fъръ treавъ, шi (прin ǔрm:) mi se ǔра-шte, sîntǔ stpimtорatǔ, nǔ шtiǔ, mъ mipǔ, че съ fакǔ, че съ хоtъръsкǔ; (în цеn:) mъ aflǔ în sǔfleteaskъ neлiniшte шi tǔрвǔраре; mъ necъжesкǔ; mъ înfǔriezǔ (din вре о sǔfleteакъ пatimъ, шi кiар din вǔкǔрie), îmї esǔ din mъsǔpї. «Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;» Od: Σ. [ἄλυς, saǔ ἄλη].

Ἄλφα, (τὸ), nedeкл: [Евр:] întiia лi-tеръ a Алfaвetǔлǔї. vezї Α, α. 2) = кǔ

Ἀλφάδιον (τὸ), = Γνώμων, кǔmпъnъ, instрǔmîntǔ tекtoniкǔ (пentрǔ fiгǔра sa de Α).

Ἀλφαίνω (-άνω, -άζω, -άω, шi -έω -ῶ), вііt: -ανῶ, saǔ -ήσω (пеx: ἦλφον, de ǔnde поft: ἄλφοιμι) поеt: гъsesкǔ; aflǔ, пъs-кочesкǔ; nemерesкǔ; dовîndesкǔ, кîшtirǔ. 2) amǔ прецǔ, mъ вînzǔ, daǔ кîшtirǔ, venitǔ. [ἄλφα].

Ἀλφεσίβοιος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀλφέω, βοῦς], dовîndiторǔ, кîшtirъtорǔ de вої; (прin ǔрm:) fрǔmosǔ (maї кǔ seamъ fatъ); къчї челор fрǔmоase se adǔчeaǔ da-рǔрї înaintea пъnцiї воï de лоrodni-чiї лор dǔпе овiчеiǔл de atǔnчї. 2) хръ-niторǔ, îngръшiторǔ de вої шi алtе viте. «Ὕδωρ ἀλφεσίβοιον». Esхл:

Ἀλφὴ, ῆς, шi

Ἄλφησις, εως (ἡ), поеt: гъsiре; гъsitǔ, кîшtirǔ, dовîndiре. 2) прецǔ. [шi

Ἀλφηστὴρ, ῆρος, шi

Ἀλφηστὴς, οῦ (ὁ), поеt: гъsiторǔ, aflъ-торǔ; пъsкочiторǔ; (прin ǔрm:) кîшtirъ-торǔ; (în цеn:) mъestрiosǔ, întреnрin-зъторǔ, aкtiвǔ. 2) ǔnǔ felǔ de пешtе. [ἀλφέω].

Ἄλφι (τὸ), поеt: (în апокопъ) în локǔ de Ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιβὸς (ὁ), [ἄλφιτον, ἀμείβω] вîn-зъторǔ de fъinъ, fъinаpǔ.

Ἀλφιτεία (ἡ), meseрia, лǔкрǔл fъi-nарǔлǔї. [шi

Ἀλφιτεῖον (τὸ), fъinърie; moаръ. [шi

Ἀλφιτεὺς, έως (ὁ), fъкъторǔ de fъinъ, fъinарǔ, moрарǔ. [din

Ἀλφιτεύω, вііt: -εύσω. faкǔ fъinъ. [шi

Ἀλφιτηδὸν, adв: în кiпǔ de fъinъ, ка fъina. [шi

Ἀλφιτηρὸς, ά, όν, шi

Ἀλφιτικὸς, ή, όν, fъinosǔ, de fъinъ. [ἄλφιτον].

Ἀλφιτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în felǔл fъineї, ка fъina. [ἄλφιτον, εἶδος].

Ἀλφιτοθήκη (ἡ), marazie, saǔ amварǔ de fъinъ. [ἄλφιτον, θήκη].

Ἀλφιτόμαντις, εως (ὁ, ἡ), = Ἀλευρόμαν-τις. [ἄλφιτον, μάντις].

Ἄλφιτον (τὸ), [ἀλφὸς, saǔ ἄλφω] fъinъ (maї кǔ seamъ de орzǔ). 2) орzǔ кǔръ-цatǔ de кoaжъ, шi mъчiнatǔ гроs, saǔ ǔрdǔitǔ nǔmaї; арпъкашǔ, saǔ вǔлгǔрǔ.

3) ȣnȣ felȣ de колеашъ de fъinъ de orzȣ, saȣ de арпъкашȣ; ши ȣnȣ felȣ de плъчintъ фръmîntatъ кȣ ȣntdeлemnȣ, ка богачеа. 4) (ла îm:) ἄλφιτα, храna din toate zилеле; (ши maĭ întinsȣ) аверe, mіжлокȣ de віацъ.

'Αλφιτοποιΐα (ἡ), meшteшȣгȣл de a face fъinъ. [din

'Αλφιτοποιὸς, (ὁ, ἡ), fъкъtорȣ de fъinъ. [ἄλφιτον, ποιός].

'Αλφιτοπώλης, ου (ὁ), ши 'Αλφιτόπωλις, ιδος (ἡ), вinzъtорȣ de fъinъ. [ши

'Αλφιτοπωλητήριον (τὸ), вînzъtорie de fъinъ, fъinъріe. [ἄλφιτον, πωλέω].

'Αλφιτοσιτέω -ῶ, viit: -ήσω. тъnînкȣ (тъ хръnеsкȣ кȣ) fъinъ. [ἄλφιτον, σῖτος].

'Αλφιτοσκόπος (ὁ, ἡ), = 'Αλφιτόμαντις. [ἄλφιτον, σκοπός].

'Αλφιτοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtорȣ de (хръnitȣ кȣ) fъinъ. [ἄλφιτον, φάγω].

'Αλφιτόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел ка fъina ла фацъ, албȣ; (fig:) кȣ пърȣл албȣ. [ἄλφιτον, χρώς].

'Αλφιτὼ, όος -οῦς (ἡ), nȣme de o fабȣлоasъ femeeaскъ fantomъ (stafie), кȣ каре sперіаȣ копiі. [ἄλφιτον].

"Αλφοι, поet: 3: sinг: пеrѕ: de пех: 2: ал поft: лȣĭ 'Αλφαίνω.

'Αλφὸς, ἡ, ὸν, zічере прim: (din каре ши лat: albus, ши рom:) албȣ. 2) (sȣбst:) ȣnȣ felȣ de печinцine албъ ши търіцоаsъ, каре se zіче ши Λεύκη.

"Αλφω, neîntрев: прim: ал лȣĭ 'Αλφαίνω. (Грam:) [de аvi] aflȣ

"Αλω (τὴν) ак: sinг: ал лȣĭ "Αλως.

'Αλῶ, ῷς, ῷ, пех: 2: ал: sȣп: лȣĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλωὰ, ᾶς (ἡ), поet: = "Αλως, аріe. «'Ως δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει κατ' ἀλωάς». Іл: Е. 2) локȣ netedȣ ши kîmnosȣ, съditȣ кȣ копачĭ saȣ віe. «Σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν» Іл: Σ. 3) (în цеn:) netedъ kîmпie; (de ȣnde) «Ποσειδάωνος ἀλωή». Оп: mареа. [ши

'Αλῷα (τὰ), църъneaскъ sербъtoаре a Atenenilор, че se съвîршіа ла аріi. [ши

'Αλωαῖος, α, ον, че se atinце de (se dedȣче ла) аріĭ. [ши

'Αλωὰς, άδος (ἡ), (еpit: ал Черeseĭ) патроаnъ a царineлор, ши аріiлор. [ἅλως].

'Αλώβητος (ὁ, ἡ), певътъmatȣ; печопtitȣ, întregȣ. [ἀ, λωβάομαι].

'Αλωεινὸς, ἡ, ὸν, поet: кȣвііnчosȣ, folositорȣ ла аріĭ ши царine; църъneскȣ, kîmпenesкȣ. [ши

'Αλωεὺς, έως (ὁ), treierъtорȣ. 2) плȣгарȣ; гръdinарȣ; віерȣ. [ши

'Αλωὴ, (ἡ), Іоn: în локȣ de 'Αλωά. [ἅλως].

'Αλῴη, поet: în локȣ de 'Αλοίη, 3: sinг: пеrѕ: a пех: 2: de поft: ал лȣĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλώη, поet: în локȣ de ἀλῷ, 3 sinг: пеrѕ: a пех: 2: de sȣпȣsȣ ал лȣĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλώιος, α saȣ ος, ον, поet: = 'Αλωεινός.

'Αλωὶς, ίδος (ἡ), поet: = 'Αλωάς.

'Αλώκαντι, Dор: în локȣ de ἑαλώκασι, 3: îm: пеrѕ: a tре: de кȣ:, ши

'Αλώμεναι, поet: în локȣ de 'Αλῶναι, пех: 2: ал inf: лȣĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλώμενος, η, ον, партич: a лȣĭ 'Αλάομαι.

"Αλωμι, neîntр: везĭ 'Αλίσκομαι.

"Αλων, ωνος (ἡ), = "Αλως.

'Αλῶναι, пех: 2: de înf: ал лȣĭ 'Αλίσκομαι.

'Αλωνεύομαι, viit: εύσομαι. лȣкрeзȣ ла аріe, treierȣ. [ἅλων].

'Αλώνητος (ὁ, ἡ), (прinч: ровȣ) кȣmпъratȣ пе sаре; (прin ȣрm:) eftinȣ, prostȣ. [ἅλας, ὠνητός].

'Αλωνία (ἡ), = "Αλως, аріe. [ши

'Αλωνίζω, viit: ίσω. тръіеsкȣ, petrекȣ, mъ îndeлeтnічesкȣ ла аріĭ. [ши

'Αλώνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ "Αλως, miкъ аріe, аріоаръ. [ши

'Αλώνιος, α, ον, = 'Αλωεινός. [ἅλων].

'Αλωνοτριβέω -ῶ, viit: -ήσω. treierȣ. [ἅλων, τρίβω].

'Αλῷος, α saȣ ος, ον = (прin întрȣп:) 'Αλώϊος.

'Αλωπᾶ, ᾶς, saȣ 'Αλωπῶ, ῶς (ἁ), Dор: în локȣ de 'Αλώπηξ.

'Αλωπεκάω -ῶ, viit: ήσω = 'Αλωπεκίζω.

'Αλωπεκέη, Іоn: în локȣ de

'Αλωπεκῆ (ἡ), (se înц: δορά) пieле de вȣлпе. [ши

'Αλωπέκειος, α, ον, de вȣлпe; ал вȣлпiĭ. [ши

'Αλωπεκία (ἡ), patimъ (прinч: a капȣлȣĭ), ȣnȣ felȣ de кeлie, din каре каde пърȣл. (везĭ ши Κνύος). 2) візȣina вȣлпiĭ. [ши

'Αλωπεκίας, ου (ὁ), asemenea кȣ (віклеanȣ ка) вȣлпеa. 2) ȣnȣ felȣ de пеште din soiȣл челор sгîрчiошĭ ши лȣчiошĭ. ['Αλώπηξ].

'Αλωπεκίασις, εως (ἡ), = 'Αλωπεκία; (dар maĭ кȣ seamъ) a пъtimi de 'Αλωπεκία. [din

'Αλωπεκιάω -ῶ, viit: -άσω, пъtimeскȣ

de келіа 'Αλωπεκία. 2) = 'Αλωπεκίζω. [ἀλωπεκία].

'Αλωπεκιδεὺς, έως (ὁ), пвів de вълпе, вълпашв. [ἀλωπεκὶς, ιδος].

'Αλωπεκίζω, віit: -ίσω, imitв, sîntв вікλеanв ка вълпеа. [ἀλώπηξ, εκος].

'Αλωπέκιον (τὸ), dim: ал лві 'Αλώπηξ, mікъ вълпе, вълпіцъ.

'Αλωπεκὶς, ίδος (ἡ), = 'Αλωπέκιον. 2) вnв feлв de feaрт вastaрdъ пъsквъ din кіine ші вълпе = Κυναλώπηξ. 3) = 'Αλωπεκῆ. 4) вnв feлв de віе (а къріа віцеле seamънъ кв коada вълпії, ші pom: spвгвріі se пвmesк вълпе). [ἀλώπηξ].

'Αλωπέκουρος (ὁ), вnв feлв de плantъ, коada вълпії. [ἀλώπηξ, -εκος, οὐρά].

'Αλωπεκώδης, εος (ὁ, ἡ), вълпосв; (fіг:) вікλеanв, прefъквтв. [ἀλώπηξ].

'Αλώπηξ, εκος (ἡ, ші foapte рар ὁ), [ἀλάω, ὤψ, fiind къ 'і жоакъ окії, saв fiind къ рътъчеште, saв атъцеште ведереа] вълпе. 2) вnв feлв de пеште, (везї 'Αλωπεκίας). 3) вnв feлв de пасъре, че se zіче ші Χηναλώπηξ, saв sввръtoареа веверіцъ а Skitieї, sіnцeanвл (поλоn: polatouche). 4) = 'Αλωπεκία. 5) = 'Αλωπεκῆ. 6) челе din шолdвpї кърпоаse пърцї (мвшкї) а ле tрвпвлвї. 7) (fіг:) омв вікλеanв ші прefъквтв, шіреtв.

'Αλωπός (ὁ, ἡ), = 'Αλωπεκώδης, вікλеanв ка вълпеа. 2) = кв

'Αλωπόχροος, ους (ὁ, ἡ), чел кв fацъ de вълпе. кат вълanв, алвічіosв. 2) пътimашв de келіа 'Αλωπεκία, кв първл къzвtв, плешввв. [ἀλωπὸς, χρόα].

'Αλωρήτης, ου (ὁ, ἡ), [ἅλως, ὠρέω], înгріжitорв, пъzіtорв de аріе. (епіt: ал Чересеї ші Орелор).

῞Αλως [ἀλής], ω ші ωος (ἡ), (îm: ῞Αλῳ, ων, ші ῞Αλοι, ων) аріе. «Δὶ ὅλης τῆς ἅλω οἴσεταί σοι τὰ ἄχυρα». Ksen: 2) лвчіоаsа чіркоnfeрінцъ, saв коntврвл павъzeї. «῞Αλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω». Esхл: 3) лвміnosвл черкв, че se веde вne-орї înпрежврвл soарелвї ші лвпеї, ка о аріе. 4) лвміnіца окіvлвї.

'Αλώσιμος (ὁ, ἡ), пвtінчіosв de а se лва, а se stъпîпі. 2) чееа че se faче спре лвареа вneї четъцї, saв орашв. «Παιὰν («Βάξις) —» Esхл: [din

῞Αλωσις, εως (ἡ), лваре, stъпîпіре de четате; прinderе de ровв, ровіре; пердере dежвdікатъ, osîndіре (пas:). [ші

'Αλωτὸς, ἡ, ὸν = 'Αλώσιμος, «Τὸ ζητούμενον ἁλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον». Sof: [ἁλίσκομαι].

'Αλώφητος (ὁ, ἡ), neîнчеіatв. [ἀ, λωφῶ].

'Αλώω, ης, η, поеt: în локв de 'Αλῶ, ῷς, ῷ, пех: 2: de свп: ал лві 'Αλίσκομαι.

῎Αμ, поеt: (маї 'nainte de в, π, μ, φ) în локв de ἀνά.

῞Αμα, адв: (de timпв), tot de о datъ, întр'ачееашї време. «῞Αμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει». Iл: Г. «῞Αμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον». Пров: «῞Αμα μὲν, ἅμα δέ». atit, кіt; кіnd ші кіnd. «῞Αμα καὶ ἅμα». Плат: în datъ, în мінвtв. 2) în datъ квm, saв întр' ачееашї време кіnd. «῞Αμα τῇ ἡμέρᾳ». Ksen: «῞Αμα τῷ ἦρι». Твч: «῞Αμα δὲ ταῦτα λέγων καὶ ἐβουθύτει». Ksen: «Τῆς ἀγγελίας ἅμα ῥηθείσης προσεβοήθουν. Твч: 'Ο θάνατος ἅμα τῷ γενέσθαι πάντων κατέγνωστο». Dem: 3) вnітoрв (în локв de σὺν, saв ὁμοῦ), înпреvнъ кв. «῎Αμ' αὐτῷ ἕποντο». Od: Δ: «῎Αμ' ἄμφω σὺν ῥ' ἔπεσον». Iл: Н. 4) asemъпъtівв, прекsm, ка. «῞Αμα πνοιῇς ἀνέμοιο». Od: А. ка свflъріле вîntвлвї.

'Αμὰ, saв 'Αμᾶ, saв 'Αμᾷ. Dор: în локв de ὁμοῦ.

'Αμαγγάνευτος (ὁ, ἡ), пеатъціtв de fермече, saв de deskîntіче. 2) пепрefъквtв, вврatв, адевъратв. [ἀ, μαγγανεύω].

'Αμαδρυὰς, άδος (ἡ), [ἅμα, δρύς] (маї кв seamъ îm:) nimfe, zîne (stafії) de копачї (крезвtе, къ se пъшteaв, ші мвріав înпреvнъ кв копачії).

'Αμαθαίνω, віit: -ήσω, sîntв neînвъцatв; пв штів. [ші

'Αμαθεὶ, адв: = 'Αμαθῶς, în neînвъцъtвръ, în пештііnцъ. [ші

'Αμάθεια (ἡ), neînвъцъtвръ, пештііnцъ; neesперіinцъ. [din

'Αμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), neînвъцatв, nекърtврарв. 2) печеркаtв, fъръ esперіinцъ, fъръ idее. 3) neînвъцatв, neовічпвіtв; neаштептатв. 4) непрактisіtв, nedenpinsв, проств, гросоланв. 5) (пas:) пештіvтв, некvпоsквтв. [ἀ, μάθω, μανθάνω].

'Αμάθητος (ὁ, ἡ), = 'Αμαθής.

'Αμαθία (ἡ), At: în локв de 'Αμάθεια.

'Αμαθῖτις, ιδος (ἡ), търіtоаре în nisinв. «Κόγχος —» At: [ші

'Αμαθόεις, εσσα, εν, поеt: în локв de 'Αμμώδης, nisinosв. [din

῎Αμαθος (ὁ), = ῎Αμμος, nisinв. [de вnde

'Αμαθύνω, віit: -υνῶ, поеt: тървнцеzв, fъріміцеzв, fakв чева ка nisinвл; пръпъdeskв, desfiinцezв (везї ші 'Αμαλδύνω). [ші

'Αμαθώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локӧ de 'Αμμώδης, nisinosӧ.

'Αμαθῶς, adв: кӧ neînвъцътӧръ, neштiinцъ, npost. 2) пе neштiӧte; neaпъtat; пе neaштentate; saӧ грешit. «'Ενδέχεται τὰς συμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι, ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου». Тӧч: [ἀμαθής].

'Αμαίευτος (ἡ), nemoшitъ, лinsitъ ла facepe de ажӧtopӧл moaшеĭ. 2) niчĭ o datъ moшitъ, adiкъ feчoapъ. [ἀ, μαιεύω].

'Αμαιμάκετος, η шĭ'ος, ον, noet: [ἀ npiв:, μάχομαι, saӧ ἀ întinz:, шi μαιμάσσω, saӧ μῆκος] neвъtӧtӧ, nesipӧitӧ, nedoвopitӧ; foapte mape; monstpӧosӧ; snъimîntъtopӧ.

'Αμαίωτος (ὁ, ἡ), noet. în локӧ de 'Αμαίευτος, nemoшitӧ, -itъ. [ἀ, μαιόομαι].

'Αμαλακιστία (ἡ), nemoлiчiӧne, вîptoшie (a fi чineвa denpinsӧ în ostenелĭ, neoвositӧ). [din

'Αμαλάκιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, μαλακίζω].

'Αμάλακτος (ὁ, ἡ), nemoiatӧ; asnpӧ, вîptosӧ; nemлъdiatӧ, neînвлinzitӧ, neîndӧnлeкatӧ snpe eptape. [ἀ, μαλάσσω[.

'Αμαλάπτω, вiit: άψω. noet: = ἀμαλδύνω.

'Αμάλδακτος (ὁ, ἡ), noet: în локӧ de 'Αμάλθακτος.

'Αμαλδάω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Αμαλδύνω, вiit: -υνῶ. noet: Ion: [ἀμαλὸς], moiӧ, sлъвeskӧ; miчeskӧ; askӧnzӧ; înnergeskӧ, întӧneкӧ; stpiкӧ, npъпъdeskӧ, desfiinцezӧ. (вezĭ шi 'Αμαθύνω).

'Αμαλεύω, вiit: εύσω. = 'Αμαλλεύω. [din

'Αμάλη, (ἡ), noet: în локӧ de "Αμαλλα.

'Αμαλητόμος (ὁ, ἡ), noet: seчepъtopӧ. [ἀμάλη, τέμνω].

'Αμάλθακτος (ὁ, ἡ), = 'Αμάλακτος.

'Αμαλίζω, вiit: -ίσω = 'Αμαλλεύω.

"Αμαλλα, ης (ἡ), noet: [ἀμάω] mъnӧкiӧ de sniчe. 2) seчepiшӧ. 3) = 'Αμάλλιον. [de ӧnde

'Αμαλλεύω, вiit: -εύσω, faкӧ, лeгӧ mъnӧкĭ de sniчe; (шi în цen:) лeгӧ snins. [шi

'Αμάλλιον (τὸ), naiӧл, кӧ кape se лeaгъ шъnӧкiӧл de sniчe, лeгъtӧpъ de шъnӧкĭ.

'Αμαλλοδετὴρ, ῆρος, шi

'Αμαλλοδέτης, ου (ὁ), noet: лeгъtopӧ de mъnӧкĭ de sniчe. [ἄμαλλα, δέω].

'Αμαλλοτόκεια (ἡ), noet:, шi

'Αμαλλοτόκος (ἡ), nъskъtoape, шi кpeskъtoape de mъnӧкĭ de sniчe. [ἄμαλλα, τόκος]. шi

'Αμαλλοφόρος, (ἡ), пӧptъtoape de mъnӧкĭ de sniчe (amîndoъ enitete'a ле Чepesei). [ἄμαλλα, φόρος din φέρω].

'Αμαλὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локӧ de ἁπαλὸς, moaле; fpaцedӧ; sлaвӧ. 2) Еол: în локӧ de ὁμαλός. [de ӧnde

'Αμαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, шi

'Αμαλύνω, вiit: -υνῶ, noet: = 'Αμαλδύνω. [шi

'Αμαλῶς, adв: moaле, sлав. 2) neted; лesne; amъsӧpat, кӧmпъtat.

'Αμάμαξυς -υος, saӧ (Еол:) υδος (ἡ), ӧnӧ feлӧ de stpӧгӧpe; шi вiцъ, чe кpeskînd se sӧie пе кonачĭ. (вezĭ 'Αναδενδράς).

'Α('Α)μάμηλὶς, [ἅμα, μῆλον] -ιδος, saӧ -ἴδος (ἡ), ӧnӧ feлӧ de noмӧ (mъpӧ, saӧ skopӧшӧ), шi podӧл лӧĭ, mъpӧ, saӧ moшmӧлъ. (вezĭ шi 'Αμασυκάς).

'Αμάμυξ, υκος (ὁ), = 'Αμάμαξυς.

'Αμανίτης, ["Αμανον, mӧnte aл Чiлiчieĭ] ου (ὁ), ӧnӧ feлӧ de aлese чiӧnepчĭ, saӧ mъnъtъpчĭ. (вezĭ Μύκης).

'Αμάντευτος (ὁ, ἡ), neпpeгiчitӧ, saӧ de neпpeгiчit, neпpoopoчitӧ. 2) neпoвъцӧitӧ de пpoopoчĭ, saӧ de opaкoле. 3) neпӧtinчosӧ, saӧ neвoitopӧ de a пpeгiчi, a пpoopoчi, saӧ a da кӧ sokoteaлa. [ἀ, μαντεύομαι].

"Αμαξα, шi (Ion:) "Αμαξα [ἅμα, ἄξων], ης (ἡ), кapӧ, (maĭ кӧ seamъ) кӧ вoĭ, saӧ katîpĭ. «Τὰ ἐξ ἁμάξης λέγειν». пpoв: (de ла femeiле, чe oкъpaӧ пe кaле din кapъ ӧna пe aлta snpe netpeчepe ла sepвъtoapea Eлeӧsiniiлop) a oкъpî foapte npost. (вezĭ шi γεφυρίζω, шi πομπεύω). 2) noet: плӧгӧ. 3) = 'Αμαξιτός. 4) кonsteлaцia чeлop шanțe steле de къtpe nopdӧ, saӧ steaoa noлapъ, кapӧл. [de ӧnde

'Αμαξαίη (ἡ), Ion: în локӧ de "Αμαξα. [шi

'Αμαξαῖος, α, ον, noet: în локӧ de 'Αμαξιαῖος.

'Αμαξάριον (τὸ), dim: aл лӧĭ "Αμαξα, къpӧчeanӧ, къpӧцӧ.

'Αμαξεία (ἡ), кълъtopie, saӧ tpansnoptape кӧ кapӧл. [ἁμαξεύω].

'Αμαξεὺς, έως (ὁ), къpъӧшӧ, кipiцiӧ. 2) «Βοῦς —». Пл: вoӧ înжӧgatӧ, tpъгъtopӧ ла кapӧ. [ἄμαξα]. [de ӧnde

'Αμαξεύω, вiit: -εύσω. къpъӧшeskӧ, sîntӧ къpъӧшӧ. 2) кълъtopeskӧ, saӧ tpansnoptezӧ кӧ кapӧл. «'Οδὸς ἁμαξεύεσθαι δυναμένη». Stp: вezĭ 'Αμαξιτός. 3) (fr:) îmĭ netpeкӧ viaцa кӧ гpeӧtate шi în tîкълoшie. «'Ημάξευσα τοῦτον δύσζωον κάβίωτον βίον». Eпiгp:

'Αμαξήλατος (ὁ, ἡ), (прінч: ὁδός,) кълкатѕ, ѕтвлатѕ de каръ. (вezĭ 'Αμαξιτός). [ἅμαξα, ἐλάω, ἐλαύνω].

'Αμαξήποδες (οἱ), вezĭ 'Αμαξόπους.

'Αμαξήρης, εος (ὁ, ἡ), dѕсѕ кѕ карѕл. || «'Οδὸς —». Ѕѕр: = 'Αμαξιτός. [ші

'Αμαξητὸς, ἡ, όν, = 'Αμαξήλατος. [ἅμαξα].

'Αμαξηφόρητος (ὁ, ἡ), = 'Αμαξοφόρητος.

'Αμαξιὰ (ἡ), = 'Αμαξοτροχία. [ші

'Αμαξία (ἡ), = 'Αμαξιτός. [ἅμαξα]. [de ѕnde

'Αμαξιαῖος, α, ον, тpansпорtatѕ кѕ карѕл; (прін ѕрт:) таре, ші греѕ (înкіt съ se înкарче кпѕ карѕ). [ші

'Αμαξιεὺς, έως (ὁ), = 'Αμαξεύς, ші 'Αμαξοπηγός,

'Αμαξικὸς, ἡ, όν, ал карѕлѕĭ, кѕвеniтѕ карѕлѕĭ. 2) sitѕatѕ în пartea konstелаціі карѕлѕĭ, nopdікѕ. [ші

'Αμάξιον (τὸ), ші

'Αμαξὶς, ίδος (ἡ), = 'Αμαξάριον, кърѕцѕ. [ші

'Αμαξίτης, ου (ὁ), тpansпорtatѕ кѕ карѕл; ал карѕлѕĭ. [ші

'Αμαξιτὸς, ші (Ion:) ἁμαξητός (ἡ), (ὁδὸς) кале ѕтвлатъ de каръ, (прін ѕрт:) ларгъ, ші netedъ. [ἅμαξα].

'Αμαξοβιίτης, ου (ὁ), poet: [ші

'Αμαξόβιος [ἅμαξα, βίος], ші

'Αμάξοικος (ὁ, ἡ), локѕіторѕ, тpъіторѕ în карѕ, ка Skiцiĭ nomazĭ (Тътарĭ). [ἅμαξα, οἶκος].

'Αμαξοπηγέω -ῶ, biiт: -ήσω. konstpѕiѕ, fakѕ каръ. [ші

'Αμαξοπηγία (ἡ), meseria, лѕкрѕ къраpѕлѕĭ, saѕ fъкъторѕлѕĭ de каръ. [din

'Αμαξοπηγὸς (ὁ), konstpѕкторѕ, fъкъторѕ de каръ, кърарѕ. [ἅμαξα, πήγνυμι].

'Αμαξοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че ѕmпле ѕnѕ карѕ, (adiкъ) таре, тігреѕ. [ἅμαξα, πλῆθω].

'Αμαξο(ξή)πους, οδος (ὁ), (прінч: ла îm:) лемпе skobite, în каре se aшеazъ osia карѕлѕĭ. 2) къпътііеле osieĭ, ѕnde se înвîрtesk poatеле. [ἅμαξα, πούς].

'Αμαξοτροχία (ἡ), dipa, че faче poata карѕлѕĭ, въгашѕ. [ἅμαξα, τροχός].

'Αμαξουργία (ἡ), = 'Αμαξοπηγία. [din

'Αμαξουργὸς (ὁ), = 'Αμαξοπηγός. [ἅμαξα, ἔργον].

'Αμαξοφόρητος (ὁ, ἡ), тpansпорtatѕ, adѕсѕ кѕ карѕл. [ἅμαξα, φορέω.].

Ἄμαρ, ατος (τὸ), Dop: în локѕ de ἦμαρ.

'Αμάρα [ἀμη, αἴρω], ας (ἡ), каналѕ de ѕdat, saѕ adъпat. 2) шанцѕ pentpѕ stpeкѕрареа апелор, ші пекѕpъцеnііпор. 3) шанцѕ кѕ апъ. 4) гъѕріле ѕрекілор.

'Αμαράκινος, η, ον, de тарірапѕ. [din

'Αμάρακον (τὸ), ші

'Αμάρακος (ὁ), плаnтъ тіроsitoape, тарірапѕ.

'Αμαράντινος, η, ον, de плаnta Amapantѕ. 2) = кѕ

'Αμάραντος (ὁ, ἡ), певеттежітѕ, totdaѕna înверzітѕ; (прін ѕрт:) nestpікъчосѕ, вечnікѕ. || (sѕвst:) 'Αμάραντος (ὁ), ші 'Αμάραντον (τὸ), о плаnтъ, ші floape, Amapantѕ. [ἀ, μαραίνομαι].

'Αμάργαρος (ὁ, ἡ), пеînnodobітѕ кѕ търгърітаре. 2) греш: în локѕ de ἀ μάργαρος, poet: Dop: în локѕ de ἡ μάργαρος. [ἀ, μάργαρος].

'Αμάρευμα (τὸ), апъ, saѕ пекѕpъцеnie, че кѕрце прін каналѕ. [din

'Αμαρεύω, biiт: -εύσω. кѕргѕ, шъ върсѕ, saѕ (stpъm:) ѕdѕ, adъпѕ прін каналѕ. [ἀμάρα].

'Αμαριαῖος, α, ον, (прінч: апъ) кѕргъторѕ прін каналѕ. [ші

'Αμαρὶς, ίδος (ἡ), тікѕ каналѕ, шъпцѕлецѕ. [ἀμάρα].

'Αμαρτάνω [în afin: кѕ 'Αβροτέω ші 'Αβροτάζω], biiт: -ήσω, ші (таĭ întpeв:) -ήσομαι (пех: ἥμαρτον, ші maĭ рар ἡμάρτησα, ші poet: ἤμβροτον, тре: de кѕ: ἡμάρτηκα, ші пос: ἁμαρτητέον) пѕ пеmepeskѕ; пѕ isѕвtеskѕ; пѕ съвîршеskѕ. «Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες». Іл: Е. «Φανείσης δ' ἄρκτου οὗτος μὲν ἀκοντίσας ἥμαρτε». Ksen: (ші тіж:) saѕ пas:) «'Αμαρτανόμενα τῇ τοῦ ἀέρος ἀκρασίᾳ». Tefp: 2) тъ înшелѕ, тъ атъцеskѕ, грешеskѕ; (ші вis:) пъкътѕіеskѕ. «Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων». Od: Л. «Τοῦτό τις λέγων οὐκ ἂν ἁμάρτοι τ' ἀληθέος». Ep: «Ζεὺς ἐφορᾷ καὶ τίνυται, ὅστις ἁμάρτῃ». Od: N. «Ἤν τι περὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνωσι». Ksen: ші [пas:] «Πάνθ ὅσα ἡμάρτηται (τὰ ἡμαρτημένα) Λακεδαιμονίοις». Ksn: «'Ημάρτηται ἡ γραφή». Плв: 3) тъ ліпseskѕ (de чева), піерzѕ, пъгѕвeskѕ. «Χειρῶν ἐξ 'Οδυσσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς». Od: I. «(Γυνὴ) ἀνδρὸς ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίου». Ѕѕр:

'Αμαρτὰς, άδος (ἡ), poet: Ion: în локѕ de 'Αμαρτία.

Ἀμαρτέω -ῶ, biiт: -ήσω în локѕ de 'Ομαρτέω.

'Αμαρτῆ, saѕ 'Αμαρτῇ. poet: în локѕ de 'Ομαρτῇ.

'Αμάρτημα (τὸ), = 'Αμαρτία. [ἁμαρτάνω].

ʽΑμαρτηρὸς, ὰ, ὸν, пъкътосъ; amъцitъ; gremitъ. [ші

ʽΑμαρτητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatъ spre a греші, a пъкътві; чел че обічнвіt, ші maĭ de mвлте opĭ нв nemepeшte, грешеште, ші чл: «Περὶ ταῦτα ὁ μὲν ἀγαθὸς κατορθωτικὸς ἐστὶν, ὁ δὲ κακὸς ἁμαρτητικός». Apist: [ші

ʽΑμαρτία (ἡ), непемеpipe, грешеалъ; пъкatъ, кълкаре de Dвмнezeeштеле порвнчĭ. [ἁμαρτάνω].

ʽΑμαρτίνοος (ὁ, ἡ), чел кв minte грешitoape (піерdвтъ); nemintosъ; smintitъ. [ἁμαρτάνω, νόος -οῦς].

ʽΑμάρτιον (τὸ), поет: ìn локъ de ʽΑμάρτημα. [ἁμαρτία].

ʽΑμαρτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: [ἁμαρτάνω, ἔπος] грешітъ în кввінтеле sale; ворбіторъ de вnеле în локъ de алтеле, nepodъ în ворбіре. 2] neînпліnітоpъ, nesъвîршітоpъ de кîте ziче.

ʽΑμαρτολόγος (ὁ, ἡ), =ʽΑμαρτοεπής. [ἁμαρτάνω, λόγος].

ʼΑμαρτύρητος, ші ʼΑμάρτυρος (ὁ, ἡ), nemъртвpisitъ, nенвтінчosъ a se dobedi npin maptвpiĭ; nedobeditъ; de некрезвт. [ἀ, μαρτυρέω, ші μάρτυς].

ʼΑμαρτύρως, adв: fъръ maptвpĭ, saъ mъртвpiĭ; fъръ dobadъ. [ἀμάρτυρος].

ʽΑμαρτωλὴ, ші (Ion:) ʽΑμαρτωλίη (ἡ), поет: =ʽΑμαρτία. [ші

ʽΑμαρτωλὸς, ὴ, ὸν, пъкътосъ, adікъ грешітъ, ші свпвсъ ла грешелĭ. [ἁμαρτάνω, ὄλλω].

ʼΑμαρυγὴ (ἡ), поет:=Μαρμαρυγὴ, stpълвчіре. 2) івте, аџеръ mішкаре (прінч: a лвмінеĭ, ші a трвпвpілор лвmіnoase. sп: e: a окілор, dap (maĭ întins) ші a вezелор, ші a пічоарелор). 3) (im:) sвîрчітвреле обpazвлвĭ. [ші

ʼΑμάρυγμα (τὸ), =ʼΑμαρυγή. [din

ʼΑμαρύσσω, віit: -ύξω. поет: =Μαρμαρύσσω, stpълвческъ, skoцъ paze, skînteiezъ, лвческъ.

ʼΑμὰς, άδος (ἡ), поет: (adiekt:) корабіе (bezĭ ші ʼΑμίς). [ἀμεύω].

ʽΑμὰς, Dop: în локъ de ἡμετέρας, ак: im: fem: ал лвĭ ἁμός.

ʼΑμςᾶ, Dop:=ἡμᾶς. ак: im: ал лвĭ ἐγώ.

ʼΆμας ак: im: лвĭ ʼΆμη.

ʼΑμάσας, ασα, αν, Dop: în локъ de ʼΑμήσας, nex: de napтч:, ші

ʼΑμάσεται, Dop: în локъ de ʼΑμήσεται, miж: віit: хоt: ал лвĭ ʼΑμάω.

ʼΑμάσητος (ὁ, ἡ), nemestekatъ, saъ de nemestekat. [ἀ, μασάομαι].

ʼΑμαστίγωτος [ἀ, μαστιγόομαι], ші

ʼΑμάστικτος (ὁ, ἡ), певътвтъ кв бічівл, пебічівітъ. [ἀ, μαστίζω].

ʼΑμασυκὰς, άδος (ἡ), внъ felъ de помъ (пъръ, saъ нвръ). [ші

ʽΑμάσυκον (τὸ), внъ felъ de mepe, saъ пере, че se кок пе времеа smokinелор (bezĭ ші ʽΑμαμηλίς). [ἅμα, σῦκον].

ʽΑματροχάω -ῶ, віit: -ήσω. алергъ înпревнъ (maĭ кв seamъ despre каръ, a ле кърора poate s'aъ înквркat, saъ sînt anpoane de a se înплетічі вnеле кв алтеле). [ші

ʽΑματροχία (ἡ), поет: ловіре вnа de алta (înпльtічіре) a poateлор a доъ тръsвpĭ, че алеаргъ înпревнъ de o потрівъ. [ἅμα, τροχός].

ʼΑμάτωρ, ορος (ὁ, ἁ), Dop: în локъ de ʼΑμήτωρ.

ʼΑμαυρόβιος (ὁ, ἡ), тръітоpъ de o віаџъ întвнекатъ (neînsemnatъ, nesлъвітъ). [ἀμαυρός, βίος].

ʼΑμαυρόκαρπος (ὁ, ἡ), dътъторъ de podъ негрв. [ἀμαυρὸς, καρπός].

ʼΑμαυρός [ἀ, μαίρω, прim: ал лвĭ μαρμαίρω] ὰ, ὸν, întвнекосъ, înкісъ, негрв, saъ каре авіа se квноаште, авіа se зъреште; (fir:) slaвъ; înвекітъ; neînsemnatъ. «Λυχνάριον («Εἴδωλον, «Ἴχνος) ἀμαυρόν». «Ἐλπὶς («Γενεὰ, «Δόξα) ἀμαυρά». «Πυρετὸς ἀμαυρός». Apet: [de вnde

ʼΑμαυρότης (ἡ), înввшimea (карактервл) întвнекосвлвĭ, întвнекъчівne; (fir:) слъвічівne; neînsemnътаte.

ʼΑμαυροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: авіа, întвнекос вързвтъ. [ἀμαυρὸς, φαίνω].

ʼΑμαυρόω -ῶ віit: -ώσω. întвнекъ; înnegpeskъ; (fir:) слъвeskъ; fakъ neînsemnatъ; пръпъdeskъ. «Θυομένῳ δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἀμαυρώθη ἐν τῷ Οὐρανῷ. Ep: «Ἠμαυρωμένος τὰς ὄψεις (τὴν ἀκοὴν)». Пл: «Χρὴ πᾶν ἔρδοντʼ ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν». Пind: «Τοῦ Λεωνίδου τὴν μεγίστην ἠμαύρωκε (ὁ Ἡρόδοτος) πρᾶξιν». Пл: «Εἰ κʼἐφʼ ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας ἄξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτίʼ ἀμαυρωθείη». Es: [ші

ʼΑμαυρῶς. adв: întвнекat, авіа. «Κατακούειν ἀμαυρῶς ῥοίζου τινος ὑπὲρ κεφαλῆς περιελαυνομένου». Пл: [ἀμαυρός].

ʼΑμαύρωσις, εως (ἡ), întвнекаре; înnegpipe; слъвіре; (прінч:) o патимъ a окілор, повъіалъ. [ші

ʼΑμαυρωτικὸς, ὴ, ὸν, пвтінчосъ, destoĭnікъ de a întвнека, a înnegpi; de a слъ-

i, a înnовъia окі, ші чл: [ἀμαυρόω].

Ἀμάχανος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ de Ἀμήχανος.

Ἀμαχεὶ(χὶ) [ἄμαχος], ші

Ἀμαχητὶ, adв: фъръ бътъліе, pesвоiȣ, saȣ чеартъ. [ші

Ἀμάχη(χε)τος [ἀ, μαχέομαι], [ші

Ἄμαχος (ὁ, ἡ), невътътȣ, nepesвоitȣ. «Οἱ δὲ ἀμάχητοι ἑκατέρων ἴσασιν, ὅτι» Ksen: «Τὴν ἡμέραν ἄμαχοι διήγαγον». Ksen: 2) =Ἀκαταμάχητος. «Χεὶρ, («Δυναστεία) —». «Κάλλος («Κακὸν) ἄμαχον». Ksen: «Ἀπότομός τε γὰρ ἐστι ταύτη ἡ ἀκρόπολις καὶ ἄμαχος». Ep: «Ἕκτορα Τροίας ἄμαχον κίονα». Ilind: 3) =Ἀμήχανος, несъвіршitȣ, nепȣtinчosȣ. «Ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος». Ilind: 4) (fir:) ковірmitорȣ, neмъриnitȣ, nепȣтъpatȣ. «Εἰς ὑπεροψίαν ἐξαρθεὶς ἄμαχον». Sȣid. «Ἰχθύων ἀπηνέγκατο («Χειμῶνος καταῤῥήγνυται) πλῆθος ἄμαχον». Ел: [ἀ, μάχη]. [de ȣnde

Ἀμάχως, adв: =Ἀμαχεί. 2) кȣ ковірmipe, npea мȣлт. «Ἑώρων γὰρ αὐτὸν σπεύδοντα τοῦτο ἀμάχως». Sȣid:

Ἀμάω -ῶ [ἄμη], віit: ήσω. (în ueн:) taiȣ; (iap în naptік:) secepȣ; (npin ȣpm:) stpîngȣ, гpъmъdeskȣ; (fir:) іaȣ podȣ, kîmtirȣ, dobîndeskȣ. «Ἀντὶ ταύτης τῆς διαίτης τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα. Пл:

Ἀμβαίνω, noet: în локȣ de Ἀναβαίνω.

Ἀμβαλεῦ, Еол: noet: în локȣ de Ἀναβαλοῦ.

Ἀμβάλλομαι, noet: în локȣ de Ἀναβάλλομαι.

Ἄμβασε, noet: în локȣ de Ἀνεβίβασε.

Ἀμβάση, noet: Dop: în локȣ Ἀναβήση, 2: sinг: neps: a віit: лȣі Ἀναβαίνω.

Ἄμβασις, ιος (ἡ), noet: în локȣ de Ἀνάβασις.

Ἀμβάτης, ου (ὁ), noet: în локȣ de Ἀναβάτης.

Ἀμβατός, ἡ, όν, noet: în локȣ de Ἀναβατός.

Ἄμβη, ης (ἡ), Ion: în локȣ de Ἄμβων.

Ἀμβήξατο, noet: în локȣ de Ἀνεβήξατο, 3: sinг: neps: a nex: 1: ал лȣі Ἀναβήσσω.

Ἄμβικος, ου, ші

Ἄμβιξ, ικος (ὁ), (în ueн:) naхapȣ, кȣпъ, оалъ; (dap în napt:) каnакȣ de kazanȣ de skos pвкiȣ ші алтеле, ші кіар ачел kazanȣ, ламвікȣ (λαμβίκος, din apaвікȣл артікoлȣ ші Ἄμβικος).

Ἀμβλακέω -ῶ, віit: -ήσω, (nex: ἤμβλακον) noet: în локȣ de Ἀμπλακέω.

Ἀμβλακία (ἡ), noet: în локȣ de Ἀμπλακία.

Ἀμβλήδην, adв: noet: în локȣ de Ἀναβλήδην.

Ἀμβλίσκω, ші

Ἀμβλόω -ῶ, віit: -ώσω, [ἀμβλὺς, saȣ βλώσκω] (stpъm:) fакȣ a лепъda, ші (nestp:) лепъdȣ копілȣ. «Αἱ μαῖαι, φαρμάκια διδοῦσαι, ὃ ἐὰν δόξη ἀμβλίσκειν, ἀμβλίσκουσι». Плт: 2) =Ἀμβλύνω. «Ἀμβλοῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς πρωτοτόμου (ἀμπέλου)». Tfp: se opвesк.

Ἀμβλυγώνιος (ὁ, ἡ), (mtmt:) чел кȣ ȣнгіȣpі temite (înnpot: de ὀξυγώνιος). [ἀμβλὺς, γωνία].

Ἀμβλύζω, noet: în локȣ de Ἀναβλύζω.

Ἀμβλυντὴρ (ὁ), noet: tîmnitopȣ; слъвitopȣ. [ші

Ἀμβλυντικὸς, ἡ, όν, чел кȣ пȣtepe, însȣшime de a tîmnі, tîmnічosȣ. «Οἱ ἅλες ὄψεως ἀμβλυντικοί». Dsкp: [din

Ἀμβλύνω, віit: υνῶ. tîmnеsкȣ; teшеsкȣ (stpікȣ askȣцimea); (fir:) fакȣ neaктівȣ, neaцepȣ; слъвesкȣ. «Τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας». Damasк: (ші nas:) «Τῆς τε συμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι». Tȣч: [ші

Ἀμβλυόεις, εσσα, εν. noet: în локȣ de Ἀμβλυντικός. [din

Ἀμβλὺς, εῖα, ύ, (înnp: de ὀξύς) tîmnȣ, temitȣ, neтъіosȣ, neînцепъtopȣ; (fir:) neaктівȣ, молічosȣ, tîmnitȣ ла minte. «Ξιφίδιον ἀμβλύ». Пл: «Ἀμβλεῖα γωνία». Matem: «Ἀμβλυτέρους αὐτοὺς ἐποίησε πρὸς τὴν μάχην. Пл: «Τοὺς ἀφυεστέρους καὶ ἀμβλυτέρους τὴν φύσιν». Ksen: || (neȣt:) ἀμβλὺ, adв: (în локȣ de neîntp: ἀμβλέως). «Ἀμβλὺ ὁρᾷν (ἀκούειν ші чл:)». ші компр: saȣ sȣnepл: «Ἀμβλύτερον, ἀμβλύτατα αὐτὸς ἑαυτοῦ ὁρᾷ. Плт:

Ἀμβλυσμὸς (ὁ), = Ἄμβλωσις. [ἀμβλύνω].

Ἀμβλυτέρως, adв: кȣ маї мȣлтъ tîmnitate. [ἀμβλύτερος].

Ἀμβλύτης (ἡ), tîmnitate, neіȣцеалъ. 2) (fir) neaктівitate, молічіȣne de dȣхȣ, neaцepime în лȣкpȣ. [ἀμβλύς].

Ἀμβλύω, віit: -ύσω, mъ tîmnеsкȣ, sîntȣ tîmnȣ; слъвеsкȣ.

Ἀμβλυωγμὸς (ὁ), [ἀμβλυώσσω] = Ἀμβλυωπία.

Ἀμβλυωπέω -ῶ, віit: -ήσω, =Ἀμβλυώσσω. [din

Ἀμβλυωπὴς, έος (ὁ, ἡ), (nas:) пътimaшȣ de tîmnічіȣnea везȣлȣі, sкȣptȣ ла веdepî; (ші despe nлanте). «Ἀμβλυωπεῖς οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀμπέλου. 2) (актівȣ) npічinȣitopȣ de слъвічіȣnea веdepiлop. «Ὁ

φακὸς ἀμβλυωπής». Dskp: »Τὸ ὤκιμον ἀμβλυωπές». Dskp: (vezĭ шi 'Αμβλώψ). [ἀμβλὺς, ὤψ]. [de ѫnde

'Αμβλυωπία (ἡ), tîmпiчiѫne, slъбiчiѫne a въzѫлѫĭ.

'Αμβλυωπὸς (ὁ, ἡ), = 'Αμβλυωπής.

'Αμβλυώσσω(ττω), [ἀμβλὺς, ὄσσεα], biit: ώξω. пъtimesкѫ de slъбiчiѫnea въzѫлѫĭ, sîntѫ sкѫptѫ ла вedepĭ, nѫ въzѫ бine.

'Αμβλωθρίδιον (τὸ), лепъdъtѫpъ (лепъdatѫ прѫнкѫ). 2) = φθόριον, doktopie de a лепъda (прѫнкѫл).

Ἄμβλωμα (τὸ), = 'Αμβλωθρίδιον, лепъdъtѫpъ. [ἀμβλόω].

'Αμβλωπής, έος, шi

'Αμβλωπὸς, οῦ (ὁ, ἡ), ='Αμβλυωπής, -πός.

'Αμβλώσιμος, η saѫ ος, ον, potpiвitѫ, îndemînatiкѫ ла лепъdъtѫpъ. || «Ἦμαρ ἀμβλώσιμον». Maкs: (пepifp:, în лoкѫ de

Ἄμβλωσις [ἀμβλόω], εως (ἡ), лепъdape de fъtѫ.

'Αμβλώσκω, = 'Αμβλίσκω.

'Αμβλώσσω(ττω), biit: -ώξω, ='Αμβλίσκω. шi 2) ='Αμβλυώσσω.

'Αμβλὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: ='Αμβλυωπής. «Κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες αὐγαί, κ' οὔ σε γινώσκω. Eѫp:

'Αμβόαμα (τὸ), noet: Dop: în лoкѫ de 'Αναβόημα.

'Αμβοάω -ῶ, biit: ήσω, noet: în лoкѫ de 'Αναβοάω.

Ἄμβολα (τὰ), în лoкѫ de ἀνάβολα, шi =σύμβολα, mižлoкѫл anteneĭ, ѫnde este лegatъ de kataptѫ. «Τῆς δὲ κεραίας τὸ μέσον τὸ κατὰ τὸν ἱστὸν ἄμβολα καὶ σύμβολα». Плd:

'Αμβολὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în лoкѫ de 'Αμβολή.

'Αμβολάδαν, Dop: în лoкѫ de

'Αμβολάδην, adв: Ion: noet: în лoкѫ de 'Αναβολάδην.

'Αμβολὰς, άδος (ἡ), în лoкѫ de 'Αναβολὰς (se înцeл: γῆ), maлѫл, чe se face me mapцinea шanцѫлѫĭ din пъmîntѫл, чe se skoate dintp' însѫл sъпîndѫ se.

'Αμβολὴ (ἡ), Ion: noet: în лoкѫ de 'Αναβολή.

'Αμβολιεργὸς (ὁ), noet: amînъtopѫ, întîpziitopѫ tpeбiĭ saлe; tpîndaвѫ, лeneшѫ. [ἀμβολίη, ἔργον].

'Αμβολίη (ἡ), Ion: în лoкѫ de 'Αναβολή.

'Αμβροσία (ἡ), amвposia, хpana zeiлop. (vezĭ 'Αμβρόσιος).

'Αμβροσίοδμος (ὁ, ἡ), noet: чeл кѫ miposѫ de amвposie. (ἀμβροσία, ὀδμή].

'Αμβρόσιος, α saѫ ος, ον, noet: [ἄμβροτος] nestpiкъчosѫ, nemѫpitopѫ, zeesкѫ; (npin ѫpm:) minѫnatѫ (ла miposѫ, dѫлчeaцъ, fpѫmѫseцe, шi чл:), гpaцiosѫ.

'Αμβροτεῖν, noet: în лoкѫ de 'Αμαρτεῖν, nex: aл 2: aл înf:, шi

Ἄμβροτον, noet: în лoкѫ de ἥμαρτον, nex: aл 2: aл хot: лѫĭ ἁμαρτάνω.

Ἄμβροτος (ὁ, ἡ), noet: = (dap maĭ întpeв: de кit) 'Αμβρόσιος. (ἀ, βροτός].

Ἄμβυξ, υκος (ὁ), = Ἄμβιξ.

Ἄμβων [ἀναβαίνω], ωνος, вѫzъ întinsъ шi întoapsъ înъѫntpѫ de пaвъzъ, de пaхapѫ, de вліdѫ, шi чл: «Κώθων ἄμβωνας ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν τοῦ ὕδατος». At: 2) шipѫ de deaлѫpĭ, 'пълцime mѫntoasъ (maĭ кѫ seamъ înnpeжѫpѫл ѫneĭ въĭ) (vezĭ шi ὀφρύς). 3) (Бisep:) amвonѫ.

'Αμβῶσαι, Ion: noet: în лoкѫ de 'Αναβοῆσαι. nex: aл inf:, шi

'Αμβώσας, Ion: noet: în лoкѫ de 'Αναβοήσας, nex: aл napтч: лѫĭ 'Αναβοάω.

Ἄμε, Dop: în лoкѫ de ἐμὲ, saѫ ἡμᾶς.

'Αμέγαρτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, μεγαίρω] (despre лѫкpѫpĭ)=Ἄφθονος, înбiлшѫгatѫ, mѫлtѫ, mape, înfpiкoшatѫ. «Πόνος («Μάχη, «Ἄνεμος шi чл:)—». Om: 2) (despre oameni) = Ἄζηλος, nepîвnitѫ, neînsemnatѫ, tiкълosѫ. «'Αμέγαρτε συβῶτα. Od:P:

'Αμεγέθης, εος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ mъpime. [ἀ, μέγεθος].

'Αμέθεκτος (ὁ, ἡ), neînпъptъшitѫ (nas:). 2) (акт:) ='Αμέτοχος, neпъptaшѫ. [ἀ, μετέχω]. [de ѫnde

'Αμεθέκτως, adв: fъpъ înпъptъшipe.

'Αμεθεξία (ἡ), neînпъptъшipe.[ἀ,μέθεξις].

'Αμεθόδευτος, шi 'Αμέθοδος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ metodѫ (mižлoкѫ, memteшѫгѫ, pîndѫiaлъ), nemeшteшѫцitѫ, nepeгѫлatѫ. [ἀ, μεθοδεύω].

'Αμέθυσος(στος) (ὁ, ἡ), (despre oam:) neвeцiвѫ, neînбъtatѫ; (despre лѫкp:) pisinitopѫ, saѫ npenъzitopѫ de вeцie. «Ἔστι δὲ (τὰ πικραμύγδαλα) καὶ ἀμέθυσα προλαμβανόμενα, ὅσον ἑ ἢ ζ'.» Diskp: (de ѫnde 2) (sѫвst:) ѫnѫ feлѫ de npeцioasъ пiatpъ, шi o вѫpianъ, sokotite de astfeл. [ἀ, μεθύω].

'Αμειαγώγητος (ὁ, ἡ), neкîntъpitѫ; neчepкatѫ, neчepчetatѫ. [ἀ, μειαγωγέω].

'Αμείβω (vezĭ 'Αμεύω), biit: ἀμείψω (tpe: de кѫ: ἤμειφα, шi nas: ἤμειμμαι, nex: ἡμείφθην, шi nos: ἀμειπτέον), skimвѫ, лasѫ ѫna шi iaѫ aлta, saѫ tpeкѫ dintp' ѫna întp' aлta. «Μορφὴν ἀμείψας ἐκ θεοῦ βρο-

τησίαν». Еѕр: «Δάμαρτ' ἀμείψας». Еѕр: «Πολλὰ ἀμείβων χρώματα, ὥσπερ ὁ χαμαιλέων». Isл: «Καὶ ἡ μὲν ἤμειψε τὸ εἶδος εἰς κορώνην, ἡ δὲ εἰς νυκτερίδα». Eл: (ші mіжл:) «Κύκνον ἀμειψάμενος». Eпіgр: «Ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων». Iл: Λ. (de ѕnde) «Ἀμείβοντες». stîлnії, че din жоs fiind desпърцiці, ѕnindѕse ла вîрfѕ ѕпрiжinesк o zidipe. «Ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων». Лѕч: (ші mіж:) »Θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται». Iл: O: «Θύραν ἐκ θύρας ἀμείβων». Eѕр: ѕmвлînd din ѕmъ în ѕшъ. «Ἄμειψον δώματα». Плt: (ші mіжл:) «Ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμειβόμενος». Пл: »Ἀμείψασθαι πύλας». Плt: »Ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων». Iл: K: (ші în eл: ші fir:) «Πάντας ἀζήλους ἀπέδειξε τοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἀμείψαντας». Epd: mѕрiці. 2) fakѕ skimвѕ. «Γλαῦκος πρὸς Διομήδην τεύχε' ἄμειβε χρύσεα χαλκείων». Iл: Z. (ші mіж:) «Ἀμείβομαι γῆν οὐρανοῦ». Пλ: 3) (mіжл:) daѕ спре respлatъ, respлътеѕкѕ. «Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀμείβεται». Eѕр: Ταῦτα τοὺς φίλους ἀμείψατο». Eѕр: «Οὐχ οἷόν τ' εἶναι τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι». Bas: «Ἀμείψομαί σε τῆς δε τῆς δικαιοσύνης». Лѕч: «Δώροις τοὺς θεοὺς ἠμείβετο». Epd: (ші пas:) «Φόνος ἀμείβεται φόνῳ». Eѕр: 4) sѕкчedezѕ, ѕрmezѕ (în локѕл) алtѕia. «Ἀγρυπνίαν ὕπνος ἀμείβεται». Гpr: «Ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον». Od: I: «Ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε». Ep: 5) respѕnzѕ. «Τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ἠμείφθη». Baвр: «Αὐτίκα δ' εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ». Od: M: «Προσαγορεύει με ἡ γυνὴ, καὶ ἀμείβομαι αὐτὴν ὁμοίως». Лѕч: «Ἐκείνων δὲ τὴν προσαγόρευσιν μετὰ φωνῆς πολεμικῆς ἀμειψαμένων». Пл: «Ἀνεβόησαν αἱ λοιπαὶ γυναῖκες, ἠμείψατο δὲ ἡ Οὐολουμνία». Пл: (ші fъръ ак:) «Μουσάων θ' αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ». Iл: A. (везі ші пѕm: 4) «Ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσι ἔστασαν». Od: Г.

Ἀμειδής, έος (ὁ, ἡ), ші

Ἀμείδητος (ὁ, ἡ), пezîmвitѕ, пеpîsѕ; (прin ѕрm:) посоmорîtѕ, sєлватiкѕ; înfiорътoрѕ. «Ῥῆξασαι κενεῶνας ἀμειδήτοιο βαράθρου»: Opf: [ἀ, μειδάω]. [de ѕnde

Ἀμειδήτως, adв: пezîmвit, посоmорît.

Ἀμείλικτος(χος), ου (ὁ, ἡ), пemoiatѕ, пeîndѕплекatѕ спре eртаре ші miлostiвiре. [ἀ, μειλίσσω].

Ἄμεινον, пеѕt: лѕї Ἀμείνων. ‖ (adв:) =кѕ

Ἀμεινόνως, adв: maї віne.

Ἀμεινότερος, α, ον, поеt: în локѕ de

Ἀμείνων, ονος (ὁ, ἡ), компар: (пергл:) ал лѕї Ἀγαθὸς, maї вѕпѕ, maї вiteazѕ, maї вредnікѕ, ші чл: ‖ (пеѕt:) Ἄμεινον (se ia A' în локѕ de simплѕ пos:) «Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν· οὐ γὰρ ἄμεινον». Es: (Б' în локѕ de adв:) «Αἰσχρὸν περιορᾶν τὴν Ἀσίαν ἄμεινον πράττουσαν τῆς Εὐρώπης». Isкр:

Ἀμείρω, віit: ἔρσω, поеt: = Ἀμέρδω.

Ἀμειψοκοσμέω -ῶ, віit: -ήσω = Μετακοσμέομαι. [ἄμειψις, κόσμος].

Ἀμειψορρυσμέω -ῶ, віit: -ήσω. skimвѕ fорmъ, mъ реfорmezѕ. [ἄμειψις, ῥυσμός]. [de ѕnde

Ἀμειψιρρυσμίη (ἡ), реfорmaціe.

Ἄμειψις [ἀμείβω], εως (ἡ), skimваре, префачере, skimвѕ de ѕna пе алta; respлътiре; resвѕnаре; respѕnsѕ.

Ἀμειψίχροος, ους (ὁ), skimвъчiosѕ ла faцъ. [ἄμειψις, χρόα].

Ἀμείωτος (ὁ ἡ), пеînпѕцinatѕ; пеmiчitѕ; saѕ непрiimitорѕ de înпѕцinаре, saѕ miчiре; întregѕ. [ἀ, μειόω].

Ἀμέλγω [de ачееаші оріџ: кѕ ἀμέρδω], віit: -ξω, (de ѕnde ші pom:) mѕлгѕ. 2) (fir:) iaѕ, хрънеsкѕ (кîte пѕцinѕ).

Ἀμέλει (прінч:) a doa perѕ: a порѕнч: лѕї Ἀμελῶ, пѕ ці пеѕe, fiї лiniштitѕ; (прin ѕрm:) adв: 1) întър: întр'adeвърѕ, пеgрешit, înкрedinцat; ші (ѕпеорї іроnікѕ) fie. 2) desлѕш: saѕ esплік: adiкъ, спре пiлдъ.

Ἀμέλεια (ἡ), пеgрiжъ, пепъsаре, лепе. [ἀμελής].

Ἀμελετησία (ἡ), пекinzѕiре, непремеditаре, непрегътiре, непредепрindере спре чева. [ἀ, μελέτησις].

Ἀμελέτητος (ὁ, ἡ), непремeditatѕ, непредепринsѕ, непрегътitѕ ла чева. [ἀ, μελετάω]. [de ѕnde

Ἀμελετήτως, adв: fъръ премeditаре, прегindire, прегътiре.

Ἀμελέω -ῶ, віit: -ήσω. пеgрiжеsкѕ; пѕ 'mї пасъ; mъ лепевеsкѕ. [din

Ἀμελὴς, έος (ὁ, ἡ), пеgрiжitорѕ, лепешѕ; tрîndaвѕ. 2) пеgрiжitѕ, лепевitѕ. «Οὐδ' ἀμελὲς τῷ πλουσίῳ τοῦτο». Dem: «Τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ». Dem: [ἀ, μέλει].

Ἀμελησία, ας, ші Ἀμέλησις, εως (ἡ), = Ἀμέλεια. [ші

Ἀμελητέος, α, ον, пos: ал лѕї ἀμελῶ. [ші

Ἀμελητὶ, adв: = Ἀμελῶς. [ші

Ἀμέλητος (ὁ, ἡ), = Ἀμελητέος. [ἀμελέομαι].

Ἀμελία (ἡ), поеt: în локѕ de Ἀμέλεια·

'Αμελλητὶ, adв: fъръ aminape, saŭ înintîpziepe; în datъ. [din

'Αμέλλητος (ὁ, ἡ), neaminъtopŭ, neîntîpziitopŭ; iste. 2) neaminatŭ, neîntîpziatŭ; saŭ nenpiimitopŭ de aminape, de intîpziepe; гpaвnikŭ. [ἀ, μέλλω]. [de ŭnde

'Αμελλήτως, adв: = 'Αμελλητί.

"Αμελξις, εως (ἡ), mълцepe. [ἀμέλγω].

'Αμελῶς, adв: kŭ лenевіpe, neпъsape, negpiжipe. [ἀμελής].

"Αμεμπτος (ὁ, ἡ), nekŭлitŭ, saŭ de nekŭлit, neвiцiosŭ. 2) чeл чe nŭ se плîнцe, (npin ŭpm:) mълцŭmitŭ. «Δωρησάμενος δὲ αὐτοῖς πολλὰ, καὶ ἀμέμπτους ποιησάμενος». Ksen: [ἀ, μέμφομαι]. [de ŭnde

'Αμέμπτως, adв: fъръ хŭлъ (kategopie, saŭ плîнцepe), fъръ вiцiŭ, saŭ naтъ; kŭ mълцŭmipe.

'Αμεμφὴς, έος (ὁ, ἡ), = "Αμεμπτος. [de ŭnde

'Αμεμφία (ἡ), însŭшimea, калitatea nekŭлitŭлŭї. [шi

'Αμεμφῶς adв: = 'Αμέμπτως.

'Αμεμψίμοιρος (ὁ, ἡ), чeл чe nŭ se плîнцe de soapta sa. [ἀ, μεμψίμοιρος].

"Αμεναι, Dop: noet: în лoкŭ de 'Ἆναι. înf: aл лŭї "Αω (satŭpŭ).

'Αμενηνὸς, ἡ, ὸν, noet: [вezї 'Αμενής] nenŭtinчosŭ, sлaвŭ; (npin ŭpm:) fpaцedŭ; лesne de npъnъdit, шi чл:. [de ŭnde

'Αμενηνόω -ῶ, вiit: ώσω. noet: sлъвeskŭ; stpikŭ; zъdъpnічeskŭ.

'Αμενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμενηνός. [ἀ, μένος, пŭtepe].

"Αμενος, α, ον, Dop: în лoкŭ de ἥμενος naptч: aл лŭї ἧμαι.

'Αμενητὶ, adв: [ἀ, μένω]. fъръ a sta, saŭ a aштenta; în datъ.

'Αμέρα, ας (ἁ), Dop: în лoкŭ de 'Ημέρα.

'Αμέργω, вiit: -ξω = 'Αμέλγω. 2) kŭлerŭ, adŭnŭ poade, fлopї, шi чл:

'Αμέρδω [ἀ, μέρος], вiit: -σω. лinseskŭ пe чineвa de чeвa. «'Οφθαλμῶν ἄμερσε». Od: Θ. «"Οσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ κορύθων ἄπο λαμπομενάων (κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε)». Om: шi Es: (шi în eл:) «"Εντεα καπνὸς ἀμέρδει (se înц: τοῦ λάμπειν)». (npin ŭpm:) stpikъ, npъпъdeшte. (шi nas:) «Δαιτός ἀμέρδεαι». Od: Φ. «Φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς». Iл: X.

'Αμερὴς, έος (ὁ, ἡ), neîmпъpцitŭ în пъpцї. «Σημεῖον ἀμερὲς». Лкч: 2) nenъptinitopŭ. «Δικαίας καί ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. [ἀ, μέρος]. [de ŭnde

'Αμερία (ἡ), însŭшimea, калitatea лŭї 'Αμερής. [de ŭnde

'Αμεριαῖος, α, ον, = 'Αμερὴς; (npin ŭpm:) 2) = 'Ακαριαῖος, npea mikŭ.

'Αμεριμνάω -ῶ, вiit: -ήσω. neîngpiжeskŭ, sîntŭ fъръ gpiжъ. [ἀμέριμνος]. [de ŭnde

'Αμεριμνησία, шi 'Αμεριμνία (ἡ), negpiжъ, neпъsape; odixnъ.

'Αμέριμνος (ὁ, ἡ), neîngpiжatŭ. 2) neîngpiжitŭ. «Κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως». Sof: [ἀ, μέριμνα]. [de ŭnde

'Αμερίμνως, adв: fъръ gpiжъ; fъръ îngpiжipe.

'Αμέριος, Dop: în лoкŭ de 'Ημέριος.

'Αμέριστος (ὁ, ἡ), nenpiimitopŭ de înпъpцipe; neîmпъpцitŭ. [ἀ, μερίζομαι].

'Αμερμηρεὶ(ρὶ), adв: noet: [ἀ, μερμαίρω] = 'Αμερίμνως.

"Αμερος, α, ον, Dop: în лoкŭ de ἥμερος.

'Αμέρσαι, nex: 1 aл inf: лŭї 'Αμερδω.

'Αμερσίγαμος (ὁ, ἡ), noet: лinsitopŭ, saŭ onpitopŭ de nŭntъ. [ἄμερσις, γάμος].

'Αμερσίνοος, ους [ἄμερσις, νόος], шi

'Αμερσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: лinsitopŭ de minцї (neвŭnitopŭ). [ἄμερσις, φρήν].

'Αμερῶς, adв: fъръ пъpцї, saŭ înпъpцipe, neîmпъpцit. [ἀμερής].

"Αμες, saŭ "Αμες, saŭ 'Αμὲς, Dop: saŭ Eoл: în лoкŭ de ἡμεῖς. noї, îm: aл лŭї ἐγώ.

'Αμεσίτευτος (ὁ, ἡ), лinsitŭ de miжлoчitopŭ; nenpiimitopŭ de miжлoчipe. [ἀ, μεσιτεύω].

"Αμεσος (ὁ, ἡ), nenpiimitopŭ de miжлoчipe. «'Η ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τῶν ἀμέσων εἰσίν· ἡ γὰρ θατέρου ἄρσις τὸ ἕτερον πάντως ἀντεισάγει». Лвч: [ἀ μέσον]. [de ŭnde

'Αμέσως, adв: fъръ miжлoчipe, nemiжлoчit.

'Αμετάβατος (ὁ, ἡ), шi adв: -άτως, nestpъmŭtatŭ, nemiшkatŭ dintp' ŭnŭ лoкŭ întp' aлtŭл. (de ŭnde 2) (Гpam:) «'Ρῆμα ἀμετάβατον». вepвŭ nestpъmŭtъtivŭ (de aktiвitate). [a, μεταβαίνω].

'Αμεταβλησία (ἡ), neskimnъчiŭne. [din

'Αμετάβλητος = 'Αμετάβολος (ὁ, ἡ), neskimвъчos; neskimвatŭ; nenpeîъkŭtŭ. [ἀ, μεταβάλλω].

'Αμετάγνωστος (ὁ, ἡ), = 'Αμεταμέλητος, nekъitŭ, neskimвatŭ în пъpepe, stъpŭitopŭ întp' a лe saлe. [ἀ, μεταγιγνώσκομαι].

'Αμετάδοτος (ὁ, ἡ), neîmпъpтъшitopŭ (nedapnikŭ); saŭ de neîmпъpтъшit. [ἀ, μεταδίδομαι].

'Αμετάθετος (ὁ, ἡ), = 'Αμετάβλητος. [ἀ, μετατίθεμαι].

'Αμετακίνητος (ὁ, ἡ), nemiшkatŭ, neклin-

titŏ din лoкŏ; statopnikŏ. [ἀ, μετακινέομαι]. [de ѕnde

'Αμετακινήτως, adв: în нemiшкаpe, nекlintipe din лoкŏ, шi чл:

'Αμετάκλαστος (ό, ή), nefъpimatŏ; netъiatŏ; (fir:) neînfpintŏ, neskimвatŏ, neîndѕnлeкatŏ. [ἀ, μετακλάομαι].

'Αμετάκλητος (ό, ή), nekematŏ, neîntopsŏ înanoĭ; neoпpitŏ, nepinѕtŏ. [ἀ, μετακαλέομαι].

'Αμετακλινής, έος (ό, ή), neînkoвoiatŏ; nemлъdiosŏ; nenлeкatŏ. [ἀ, μετακλίνω].

'Αμετάληπτος (ό, ή), ='Αμέθεκτος, neînпъptъшitŏ. 2) (fir:) = 'Ακατάληπτος, nenpîчenѕtŏ, neînцeлes. [ἀ,μεταλαμβάνω].

'Αμετάλλακτος (ό, ή), neskimвatŏ, nenpefъкѕtŏ. [ἀ, μεταλλάσσω].

'Αμεταμελητὶ, adв: = 'Αμεταμελήτως, fъpъ къinцъ. [din

'Αμεταμέλητος (ό, ή), (шi adв:) -ήτως, ='Αμετανόητος, nekъitŏ, neskimвatŏ în пъpepea sa. 2) nenpiчinѕitopŏ de къipe, adiкъ, nentpѕ кape nѕ se къieшte чineва; (npin ѕpm:) sirѕpŏ, statopnikŏ; neskimвъчosŏ. «'Αμεταμέλητα τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ». Ѕкp: [ἀ, μεταμέλητος].

'Αμετανόητος (ό, ή), = 'Αμεταμέλητος. «'Αμετανόητον τὴν ἀνάληψιν, καὶ τὴν διαλλαγὴν βέβαιον εἶναι προσήκει». Лѕч: [ἀ, μετανοέω].

'Αμετάπειστος (ό, ή), neîntopsŏ, neskimвatŏ dintp'a sa пъpepe, nedesdѕnлeкatŏ. [ἀ, μεταπείθομαι].

'Αμετάπλαστος (ό, ή), nenpefъкѕtŏ, neпefopmatŏ. [ἀ, μεταπλάττω].

'Αμεταποίητος (ό, ή), nenpefъкѕtŏ, neskimвatŏ. [ἀ, μεταποιέω].

'Αμετάπταιστος (ό, ή), nenotiknitŏ; neкъzѕtŏ în гpeшaлъ. [ἀ, μεταπταίω].

'Αμεταπτωσία (ή), însѕшimea, шi кapaктepѕл лѕĭ

'Αμετάπτωτος (ό, ή), neкъzѕtŏ; neskimвatŏ; statopnikŏ. [ἀ, μεταπίπτω].

'Αμετάστατος, (ό, ή), nestpъmѕtatŏ; neskimвatŏ; nenpefъкѕtŏ. [ἀ, μεθίσταμαι].

'Αμεταστρεπτεὶ(πτὶ), adв: fъpъ întoapчepe înanoĭ. [шi

'Αμετάστρεπτος, шi 'Αμετάστροφος (ό, ή), neîntopsŏ înanoĭ. 2) (fir:) neskimвatŏ, neîndѕnлeкatŏ, neîntopsŏ din (stъpѕitopŏ în) пъpepea sa; saŭ nenъsъtopŏ, neatinsŏ. (вezĭ шi 'Ανεπίστρεπτος). [ἀ, μεταστρέφομαι].

'Αμετάτρεπτος (ό, ή), ='Αμετάβλητος, шi 'Αμετάπειστος, neskimкatŏ. [ἀ, μετατρέπομαι].

'Αμετατροπία (ή), neskimвъчiѕne. [din

'Αμετάτροπος (ό, ή), = 'Αμετάτρεπτος, neskimвъчosŏ, nenpefъкѕtŏ. [ἀ, μετατροπή].

'Αμεταφόρητος, шi 'Αμετάφορος (ό, ή), netpansnoptatŏ, nestpъmѕtatŏ, neskimвatŏ; (шi în Гpm:) neîntpeвѕinцatŏ în metafope. [ἀ, μεταφορά].

'Αμεταχείριστος (ό, ή), neîntpeвѕinцatŏ; saŭ nenpiimitopŏ de întpeвѕinцape, netpaktaвiлŏ (neekonomisitŏ). [ἀ, μεταχειρίζομαι].

'Αμέτερος, α, ον, Dop: în лoкŏ de 'Ημέτερος.

'Αμετεώριστος (ό, ή), neînnълцatŏ; (шi (fir:) nemîndpitŏ; гpeŭ, înцeлentŏ; nezadapnikŏ. [ἀ, μετεωρίζομαι].

'Αμέτοχος (ό, ή), nenъptaшŏ, neînпъptъшitŏ (din чeвa). [ἀ, μετέχω].

"Αμετρα, adв: ='Αμέτρως, fъpъ mъsѕpъ. [ἄμετρος].

'Αμετρὴς, έος (ό, ή), = кѕ

'Αμέτρητος, ος шi noet: η, ον = "Αμετρος, nemъsѕpatŏ, nemъpцinitŏ, mape. [ἀ, μετρέω]. [de ѕnde

'Αμετρήτως, шi

'Αμετρὶ, adв: = 'Αμέτρως, nemъsѕpat. [шi

'Αμετρία (ή), nemъsѕpъtate; koвîpшipe; nemъpцinitъ mъpime. [ἄμετρος].

'Αμετροβαθὴς, έος (ό, ή), fъpъ mъsѕpъ adînkŏ. [ἄμετρος, βάθος].

'Αμετρόβιος (ό, ή), noet: în лoкŏ de μακροβιώτατος, tpъitopŏ neste mъsѕpъ, foapte лѕnг-вieцѕitopŏ. [ἄμετρος, βίος.]

'Αμετροεπὴς, έος, (ό, ή), ='Απεραντολόγος, nemъsѕpъtopŏ, nekѕmnъnitopŏ de вopвeлe saлe, negînditŏ, nesokotitŏ în вopвipe. [ἄμετρος, ἔπος].

'Αμετρόκακος (ό, ή), neste mъsѕpъ pъŭ; nemъpцinitŏ în peлe. [ἄμετρος, κακός].

'Αμετρολογέω -ῶ, вtit: -ήσω. вopвeskŏ fъpъ mъsѕpъ, въpfeskŏ. [ἄμετρος, λόγος].

'Αμετροπότης, ου (ό), neste, saŭ fъpъ mъsѕpъ вeвѕtopŏ. [ἄμετρος, πίνω].

"Αμετρος (ό, ή), чeл neste, saŭ fъpъ mъsѕpъ, koвîpшitopŏ. «Δαρεικοὺς ἀμέτρους τινας». Ksen: «Γαστρὸς ἀμέτρου τράπεζα». Ksen: 2) (în noesie despe вepsѕpĭ) чeл fъpъ metpe. [ἀ, μέτρον]. [de ѕnde

'Αμέτρως, adв: fъpъ mъsѕpъ, nemъsѕpat; кѕ koвîpшipe.

'Αμευσιεπὴς (ό, ή), noet: [ἀμεύω, ἔπος] skimвъtopŏ de вopвe, вopвitopŏ în întpeвъpĭ шi pesnѕnsѕpĭ.

'Αμεύσιμος (ό, ή), noet: [ἀμεύω] =Διοδεύσιμος, de netpekѕt.

'Αμευσίπορος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμεύω, πόρος] (ὁδὸς, кале) шовъitъ, skimbъчioasъ, nв dpeantъ.

'Αμεύω [ἄμω, ἀμέω], noet: = 'Αμείβω, skimbв; pesnлъtesкв; (maĭ des) tpeкв; (fir:) întpeкв; (upin вpm:) bipвieskв.

'Αμὴ, ῆς (ά), fem: aл лвĭ 'Αμός, Dop: în лoкв de ἡμέτερος.

"Αμη (ἡ), koasъ, seчepъ, 2) sanъ. 3) гpeвлъ. 4) гълeatъ (de skos апъ). (bezĭ шi 'Αμίς).

'Αμῆ, saв 'Αμῆ, adв: (npinч: dat: aл neintp: 'Αμός = Τίς), întp'вn кinв. (bezĭ вpmъtopвл).

'Αμηγέπη (ποι, που, πως), adв: de кinв, шi de лoкв (nedefinitв), întp'вnв кinв, opквm; întp'вnв лoкв, вndeba, opвnde; op квm se ba întîmпла.

'Αμὴν, adв: întъpitiвв, saв noftitiвв, amin, (zîчepea se sokoteшte eвpeeaskъ, dap noate s' a fopmat din Dop: Ἆ μὴν în лoкв de ἦ μήν). bezĭ ἦ.

"Αμην, ак: aл лвĭ "Αμη, saв "Αμης.

'Αμήνιον (τὸ), bezĭ "Αμμιον.

"Αμηνις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = кв

'Αμήνιτος (ὁ, ἡ), neminiosв; neųiitopв de minie. [ἀ, μῆνις]. [de вnde

'Αμηνίτως, adв: fъpъ minie, saв ųinepe de minie.

'Αμήρυτος (ὁ, ἡ), nedesfъшвpatв (nedesfъквtв dene remв). 2) nemъpųinitв; nesъвîpшitв, neisnpъвitв; saв neînųeлesв, neesnлikatв. [ἀ, μηρύω].

"Αμης [bezĭ 'Αμάω], ητος, saв (Ion:) εω (ὁ), вnв feлв de npъжitвpъ, (noate) плъчintъ кв лante.

'Αμήτειρα (ἡ), fem: aл лвĭ

'Αμητὴρ, (ὁ), noet: [ἀμάω], seчepъtopв. 2) (fir:) npъпъditopв. [de вnde

'Αμητήριον (τὸ), koasъ; seчepъ.

'Αμητικὸς, ἡ, ὸν, чe se atinųe de seчepiшв ['Αμητός]; saв de npъжitвpa ["Αμης, ητος].

'Αμητίσκος (ὁ), dim: aл лвĭ "Αμης.

"Αμητὸς, ου, saв οῦ, (ὁ), [ἀμάω] seчepiшв (лвкpв шi вpemea sвĭ). 2) ųapineлe, saв npodвкteлe seчepate, saв чeлe de seчepat. «'Αμητός δ' ὀλίγιστος». Iл. T:

'Αμήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ, saв кв pea шi neiввitoape mвmъ. «'Επὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγημεν ἄλλην γυναῖκα». Ep: 2) «Μήτηρ ἀμήτωρ». Sof: mвmъ nemвmъ, adiкъ pea.

'Αμηχανέω (άω) -ῶ, biit: -ήσω. n' amв miжлoкв, nв noчiв a... «'Αμηχανεῖ καταπιεῖν αὐτόν». Eл: «'Ελήλυθας εἰς φίλους, ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήματος οὐδενός». Ep: 2) mъ mipв, nв шtiв, чe sъ faкв. «'Αμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τά δ', ἢ μεθῶ». Eвp: (bezĭ шi 'Απορῶ). [ἀμήχανος].

'Αμηχανής, έος (ὁ, ἡ), = 'Αμήχανος.

'Αμηχάνητος (ὁ, ἡ), чeл npin maшine, saв aлte miжлoaчe nebipвitв, nedoвopitв, шi чл: [ἀ, μηχανάομαι].

'Αμηχανία (ἡ), = 'Απορία, лinsъ de miжлoaчe, stpimtopape, neвoe; sъpъчie; aneвoime. [ἀμήχανος].

'Αμηχανοεργὸς (ὁ, ἡ), noet: nedestoĭniкв, neвpedniкв nentpв op чe лвкpв. [ἀμήχανος, ἔργον].

'Αμηχανοποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι. вneлteskв, meшteшвųeskв netpeвniчe шi zadapniчe лвкpвpĭ; întpenpinzв чeлe кв nвnвtinųъ de a se sъвîpшi. [ἀμήχανος, ποιέομαι].

'Αμήχανος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άνως. чeл чe n'ape, saв nв noate гъsi miжлoaчe; чeл чe se afлъ în stpimtopape шi mipape de чe ape a faчe. «'Απάντων ἀμηχανώτατος ἦν, ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι». Dm: (npin вpm: 2) nedestoĭniкв, neвpedniкв, neîndemînatiкв, nemintosв. npostв. «Κούρην ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος». Iл: T. «Ἡ δ' ἀμήχανος γυνὴ γνώμη βραχείᾳ μωρίαν ἀφῃρέθη. Ep: 3) (nas: desnpe лвкpвpi) nenвtвtв a se sъвîpшi. «Ὁδὸς ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι». Ksen: «'Αμήχανον νοῆσαι». Плt: 4) гpozaвв, înfpiкoшatв; neanъpatв; saв neîndpentatв, neeкonomisitв. «'Αμήχανα ἔργα γένοντο». Iл: Θ. 5) (desnpe oamenĭ) neîntopsв. neîndвnлeкatв. «Σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, 'Αχιλλεῦ». Iл: П: 6) (desnpe bise) netîлквitв. 7) nenвmъpatв, nemъpųinitв, nedeskpisв, nesnвsв, koвîpшitopв. «Πλῆθος, («Κάλλος) ἀμήχανον». шi «'Αμήχανος τὸ πλῆθος, (τὸ κάλλος)». Ksn: «'Αμήχανος χρόνος (πόθος, εὐδαιμονία, χαρὰ шi чл:)». «Βίος ἀμήχανος μακαριότητι». Плt: [ἀ, μηχανή].

'Αμία (ἡ), ας шi 'Αμίας (ὁ), [ἀ, μία, nв вna] вnв feлв de neшte de mape, чe kpeшte întp' o клinъ de okiв, шi niчĭ o datъ nв вmвлъ вnвл singвpв. «'Αμίαις τὸ ὄνομα παρέσχηκεν ὁ συναγελασμός». Пл:

'Αμίαντος (ὁ, ἡ), (adieкt:) = 'Αμόλυντος, nesnвpкatв; квpatв. «Τίμιος ὁ γάμος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος». Skp: ‖ (sввst:) вnв feлв de aлвъ-вepde niatpъ, din kape se faк ųesъtвpĭ, чe nв apd, Amiantв. [ἀ, μαίνομαι].

*

'Αμιγής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γῶς ="Αμικτος. [ἀ, μίγνυμι].

'Αμίθεος, ω (ὁ), Dop: in локъ de ἡμίθεος.

"Αμικτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίκτως, neamestekatъ; кърatъ; nenpelъкътъ; 2) = 'Ανεπίμικτος, чел fъръ amestekъ, adъnape, saъ релаціе къ алціï; (nрin ърт:) neanponiatъ, nesoціaвiлъ. [ἀ, μίγνυμι].

"Αμιλλα [ἅμα, ἴλη], ης, (ἡ), emълаціе (intpeчере), pivaлitate; чеартъ, disnътъ. «Ταῖς πρὸς τὰ θηρία γινομέναις ἁμίλλαις». Пл: «"Αμιλλαν ποιοῦμαι». =ἁμιλλῶμαι. || ἐξ ἁμίλλης, adв: in коnкърсъ, къ intpeчере. [de ъnde

'Αμιλλάομαι, -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъ emълезъ, mъ intpeкъ, mъ лъnтъ sъ imitъ, sъ ажънгъ, saъ sъ intpeкъ пе чinева ла чева. (къ преп:) «'Αμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους (πρὸς τὴν τύχην)». Ер: ші Iskp: «'Αμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὰ θηρία». Ksen: «'Αμιλλᾶσθαι τοὺς τεχνίτας ὑπὲρ τῆς ὁμοιότητος». Пл: «Δἰ ὀρῶν τε καὶ παντοίας ὁδοῦ ἁμιλλώμενοι». Плт: "Ωρμησαν ἁμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον». Ksen: «Νῦν εἰς τὴν 'Ελλάδα νομίζεται ἁμιλλᾶσθαι». Ksen: (ші къ dat:) «'Αμιλλώμενοι τοῖς ἵπποις». Плат: «Φάσ' ἁμιλλᾶσθαι βίῳ γνώμην δικαίαν». Евр: (ші къ ак: in ел:) «'Αμιλλᾶσθαι στάδιον (δίαυλον, ἐφίππιον, ші ч.л:)». Плт: «'Αμιλλᾶσθαι γόον (λόγον)». Евр: «Οἱ Πέρσαι τὰ κατάντη ἁμιλλώμενοι». Ksen: (ші къ партік: съвiрш:) «'Αμιλλήσεται, ὡς ἁπάντων αὐτὸς πλεῖστον λάβοι». Пл: (ші къ adв:) «Δεῦρ' ἁμιλλᾶται ποδί». Евр: [de ъnde

'Αμίλλημα (τὸ) = "Αμιλλα 2) овiектъл emълаціеï, intpeчеpiï. [ші

'Αμιλλητὴρ (ὁ), noet: emълаtopъ, intpeкъtopъ, коnкъръtopъ. «Τροχοὶ ἁμιλλητῆρες». Sof: че se intpeк intpe dinseле despre iъціеалъ. [de ъnde

'Αμιλλητήριος (ὁ, ἡ), къвiinчosъ, indeminatiкъ ла emъ лаціe, intpeчере, лъnтъ. «"Ιππος ἁμιλλητήριος». Apist: || (съвst:) ἁμιλλητήριον (τὸ), локъл, ъnde se лъnтъ, лъnтъtopie. [ші

'Αμιλλητής, οῦ (ὁ), = 'Αμιλλητήρ. [de ъnde

'Αμιλλητικός, ἡ, όν, = 'Αμιλλητήριος.

'Αμιμητόβιος (ὁ, ἡ), tръitopъ de viaцъ neimitaвiлъ. [ἀμίμητος, βίος].

'Αμίμητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neimitatъ, saъ neimitaвiлъ. [ἀ, μιμέομαι].

'Αμίν(μῖν), Dop: saъ Еол: in локъ de ἡμῖν.

'Αμιξία (ἡ), neamestекъ, neкоmъniкаціe, nesoціaвiлitate.= 'Ανεπιμιξία. 2) neamestекаре, калitatea лъї "Αμικτος. [ἀ, μίξις].

"Αμιππος (ὁ, ἡ), noet: алергъtopъ inпреънъ, saъ deonotpiвъ къ калъл, (npекът npin екс: ераъ чentaъpii); (npin ърт:) iъte, грaвniкъ. || (съвst:) "Αμιπποι. Α' ostaшї nezestpi amezaцї inпреънъ къ кълъреці, пе каре noate ші съкчеdaъ, omonindъ se ачеia (вezї Διμάχης): Б' къл[...]ї insoціцї ші de алdoiлеа калъ (вezi "Αμφιπποι); C' кiар ачеї insoціtopї каї (tъp: iedeче) (вezї ші Παρήορος). [ἅμα, ἵππος].

'Α('Α)μίς, ίδος (ἡ), (npinч:) dim: ал лъї "Αμη (3); (iap nартік:) оалъ de [...]dъ. 3) = 'Αμάς

'Αμισγής, έος (ὁ), noet: in локъ de 'Αμιγής.

'Αμισής, έος (ὁ, ἡ), de neъpit, iъвitъ, плъкътъ. «'Αμισέστερα γὰρ καὶ ταῦτα τῷ ἵππῳ». Ksen: [ἀ, μῖσος].

'Αμισθεὶ(σθί), adв: fъръ плаtъ, in dapъ. [ші

'Αμισθία (ἡ), neлъаре de плаtъ. [din

"Αμισθος (ὁ, ἡ), neлъкъtopъ de, saъ fъкътъ fъръ плаtъ, neплъtitъ; (npin ърт:) nefoлositopъ. «"Αμισθος λύπη». Esхл: [ἀ, μισθός].

'Αμίσθωτος (ὁ, ἡ), = "Αμισθος. 2) neлъatъ къ плаtъ, simвpie, saъ кipie. 3) neшitъitъ, nemitapniкъ. [ἀ, μισθόω].

'Αμιστύλλευτος, ші 'Αμίστυλλος (ὁ, ἡ), netoкatъ; nenisatъ. [ἀ, μιστύλλω].

"Αμισχος (ὁ, ἡ), (npinч: noamъ, saъ floape) лinsitъ de коаdъ, saъ котopъ. [ἀ, μίσχος].

"Αμιτρος (ὁ, ἡ), [ἀ, μίτρα] neinчinsъ; (npin ърт:) nemъpitatъ.

'Αμιτροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: пърtъtopъ de tъniкъ neinчinsъ. [ἄμιτρος, χιτών].

'Αμιχθαλόεις, εσσα, εν, noet; in локъ de "Αμικτος, neкоmъniкаviлъ; neanponiatъ (enit: ал ins: Лemnъ). [ἄμικτος, ἅλς].

"Αμμα (τὸ), [ἅπτω] (in цen:) op че легътъръ, nodъ. 2) (партік:) окiъл плаsеї, mpeжеї (вezї ші 'Αψίς). 3) tъnie de naтpъzeчї de коцї (nentpъ mъsъpъtoapea погоанелор цаpiнелор).

'Αμμάτιον (τὸ), dim: ал лъї ἅμμα.

'Αμμαθεῖν, noet: in локъ de 'Αναμαθεῖν, neх: 2: de inf: ал лъї 'Αναμανθάνω.

"Αμμας, Еол: in локъ de ἡμᾶς.

'Αμματίζω, вiit: -ίσω, легъ nodъ, innodъ. [ἅμμα].

῎Αμμε, Еол: în локȣ de ἡμᾶς.
᾿Αμμέγα, поеt: în локȣ de ᾿Ανὰ μέγα.
᾿Αμμείνας, поеt: în локȣ de ᾿Αναμείνας, партч: ал лȣĭ ᾿Αναμένω.
῎Αμμεναι, în локȣ de ῎Αμεναι.
᾿Αμμένομεν, поеt: în локȣ de ᾿Αναμένομεν.
῎Αμμες, Еол: în локȣ de ἡμεῖς.
᾿Αμμέσον, поеt: în локȣ de ᾿Ανὰ μέσον.
᾿Αμμέων, Еол: поеt: în локȣ de ἡμῶν.
῎Αμμι, saȣ ῎Αμμιν, Еол: în локȣ de ἡμῖν.
῎Αμμι, ιος (τὸ), ȣнȣ фелȣ de кimінȣ Арабікȣ.
῎Αμμιγα, adв: поеt: în локȣ de ᾿Ανάμιγα (γδα).
᾿Αμμίγδην, adв: поеt: în локȣ de ᾿Αναμίγδην.
᾿Αμμίξας, поеt: în локȣ de ᾿Αναμίξας, пеx: 1: ал партч: лȣĭ ἀναμίγνυμι.
῎Αμμιον (τὸ), [ἄμμος] кіноварȣ нелȣкратȣ.
᾿Αμμίσγω, вііt: -ξω, поеt: în локȣ de ᾿Αναμίσγω, ἀναμίγνυμι.
᾿Αμμίτης, ου (ὁ), ші ᾿Αμμῖτις, ιδος (ἡ), (se înцел: λίθος) піатрѣ de нisiнȣ. [ἄμμος].
᾿Αμμνάσει, поеt: Dор: în локȣ de ᾿Αναμνήσει. 3: sінг: пеps: de вііt: xоt: ал лȣĭ ᾿Αναμιμνήσκω.
᾿Αμμοβάτης, ου (ὁ), ȣмблѣторȣ пе нisiнȣ. || (sȣбst:) ȣнȣ фелȣ de шарпе. [ἄμμος, βάτης din βάω].
᾿Αμμοδίαιτος (ὁ, ἡ), трѣіторȣ în нisiнȣ. [ἄμμος, δίαιτα].
᾿Αμμόδρομος (ὁ), дрȣмȣ de нisiнȣ пеntрȣ înкȣрареа каілор. [ἄμμος, δρόμος].
᾿Αμμοδύτης, ου (ὁ), каре se вірѣ, saȣ вірітȣ în нisiнȣ. || (sȣбst:) ȣнȣ фелȣ de шарпе. [ἄμμος, δύω].
᾿Αμμοδυώτης, ου (ὁ), în локȣ de ᾿Αμμοδύτης, saȣ ᾿Αμμοδίαιτος.
᾿Αμμοκονία (ἡ), [ἄμμος, κονία] варȣ кȣ нisiнȣ.
᾿Αμμόνιτρον (τὸ), нisiнȣ amestекатȣ кȣ siліtрѣ пеntрȣ коnstрȣкціа stіклеĭ. [ἄμμος, νίτρον].
᾿Αμμορία (ἡ), поеt: în локȣ de (неîntр:) ἀμορία, непорочіре. [din
῎Αμμορος (ὁ, ἡ), în локȣ de ῎Αμορος, saȣ ῎Αμοιρος. [ἀ, μόρος].
῎Αμμος (ἡ), нisiнȣ.
᾿Αμμότροφος (ὁ, ἡ), хрѣнітȣ, трѣітȣ în нisiнȣ. [ἄμμος, τρέφω].
᾿Αμμόχρυσος (ὁ), нisiнȣ аȣрosȣ. (прin ȣрm: 2) ȣнȣ фелȣ de піатрѣ sкȣmпѣ (каре se паре a fi фрѣmîнтатѣ кȣ astфелȣ de нisiнȣ). [ἄμμος, χρυσός].
᾿Αμμοχωσία (ἡ), = Ψαμμισμὸς, înгропаре în нisiнȣ. [ἄμμος, χώννυμι].
᾿Αμμώδης, εος (ὁ, ἡ), нisiнosȣ. [ἄμμος].
῎Αμμων, ωνος (ὁ), Amонȣ, Жое în Еціптȣ ші Афріка. «᾿Αμμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία». Ер: [de ȣнde
᾿Αμμωνεῖον (τὸ), темплȣл лȣĭ Жое Amонȣ. [ші
᾿Αμμωνία, (ἡ), пѣmîнтȣл лȣĭ Amонȣ= ᾿Αμμωνιὰς, Amонia [de ȣнde
᾿Αμμωνιακὸς, ἡ, ὸν, ал Amонісĭ, saȣ гѣsітȣ în Amонia. (de ȣнde || sȣбst:) ᾿Αμμωνιακὸν (se înц: κόμμι, saȣ ἅλας, romȣ, saȣ sape), Amонiaкȣ, ȣнȣ фелȣ de піцiнѣ, saȣ sape (цineрігȣ).
᾿Αμμωνιὰς, άδος, ші ᾿Αμμωνὶς, ίδος, (ἡ), =᾿Αμμωνία, Лівia.
῎Αμναμος, ου (ὁ), ші ᾿Αμνάμων, ονος, поеt: [ἀμνός] непоtȣ, stрепепоtȣ.
᾿Αμνὰς, αδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ᾿Αμνός, [de аčі] m(n)іалѣ, оаіцѣ, оае.
῎Αμναστος (ὁ, ἁ), Dор: în локȣ de ᾿Αμνηστος.
᾿Αμνεῖος, α, ον, de m(n)ielȣ. [ἀμνός].
᾿Αμνὴ, ῆς (ἡ). поеt: =᾿Αμνάς.
᾿Αμνημόνευτος (ὁ, ἡ), непоmeнітȣ, ȣітатȣ; saȣ de непоmeніt, de ȣітаt, de трѣкȣt. [din
᾿Αμνημονέω -ῶ, (-εύω), вііt: -ήσω, нȣ ціȣ minte, ȣітȣ. [ші
᾿Αμνημοσύνη (ἡ), неціпере de minte, ȣітȣčіе; ȣітаре. [ші
᾿Αμνημόνως, adв: фѣрѣ ціпере de minte, în ȣітаре. «᾿Αμνημόνως ἔχω» = ᾿Αμνημονέω. [din
᾿Αμνήμων, ονος (ὁ, ἡ),=᾿Επιλήσμων, чел фѣрѣ ціпере de minte, ȣітȣкȣ. 2) поеt: =᾿Αμνημόνευτος. [ἀ, μνήμη].
᾿Αμνησικακέω -ῶ, вііt: -ήσω. нȣ ціȣ minte рѣȣл, нȣ прінзȣ пatimѣ, saȣ пismѣ пеntрȣ вре ȣнȣ рѣȣ аsȣпра кȣіва). [ἀμνησίκακος]. [de ȣнde
᾿Αμνησικάκητος (ὁ, ἡ),=᾿Αμνησίκακος.
᾿Αμνησικακία (ἡ), неціпере de minte a рѣȣлȣĭ; [din
᾿Αμνησίκακος (ὁ, ἡ), неціiторȣ de minte a рѣȣлȣĭ, saȣ de пismѣ аsȣпра кȣіва; неîнȣвіторȣ de резȣнаре, перезȣнosȣ. [ἀ, μνῆσις, κακόν]. [din
᾿Αμνησικάκως, adв: кȣ неціпере de minte, кȣ ȣітаре a рѣȣлȣĭ.
᾿Αμνηστεία (ἡ), = ᾿Αμνηστία. [ші
᾿Αμνήστευτος (ὁ, ἡ), нелогодітȣ. «᾿Αμνήστευτος γυνή». ціtoаре. || (неȣтр:) ᾿Αμνήστευτα, поеt: în локȣ de

'Αμνηστεύτως, adв: fъpъ логоdnъ. [ἀ, μνηστεύω].

'Αμνηστέω -ῶ, вiit: -ήσω.='Αμνημονέω. «Χρόνῳ ἀμνηστούμενα». Tвч: [шi

'Αμνηστία (ἡ),='Αμνημοσύνη. вltape (maĭ кв seamъ de гpeшaлe шi вine); (npin вpm:) amnestie, eptape. «Οἷόν ἐστι τὸ ψήφισμα τὸ τῆς ἀμνηστίας ἐπὶ τοῖς τριάκοντα». Пл: [din

"Αμνηστος (ὁ ἡ), шi 'Αμνήμων. [ἀ, μιμνήσκομαι].

'Αμνιὰς, άδος (ἡ), Eлitea (zeiџa naшtepii). [din

'Αμνίον, шi (maĭ dpentв) "Αμνιον (τὸ), [αἷμα, saв ὑμήν] кasa fъtвлвĭ, saв npвnквлвĭ în ninteчe. 2) вasвл, întpв кape npiimim sîngeлe жeptfeлop.

'Αμνίον (τὸ), dim: aл лвĭ ἀμνός, m(n)ieлвшeлв. «Τὸ πρόσωπον ἔχεις ἀμνίου, τὰ δ'ἔνδον δράκοντος». Etimoл:

'Αμνὶς, ίδος (ἡ),='Αμνάς.

'Αμνοκῶν, ῶντος, saв οῦντος (ὁ), кom: чeл чe se rindeшte, npîчene кa mnieлвл; npostв de dвxв (шipetв кa oaea). [ἀμνὸς, κοῶν, Ion: în лoкв de νοῶν].

'Αμνὸς, (ὁ), [ἀ, μένος, saв μνοῦς]. [de aiчĭ] m(n)ieлв.

'Αμνοφόρος (ὁ, ἡ), nвptъtopв, adвкъtop de mieлв. 2) fem: (oae) nвptъtoape în ninteчe de mieлв, вopџoasъ. [ἀμνὸς, φέρω].

'Αμογητὶ, adв: fъpъ ostenealъ, лesne. [din

'Αμόγητος (ὁ, ἡ), [ἀ, μογέω] nemвnчitв, neostenitв, neoвositв.

'Αμόθεν [ἀμός Dop: în лoкв de Τις] adв: (de лoкв), de вndeвa, op de вnde. «'Αμόθεν γέ ποθεν». Плt: din op чe лoкв. 2) кit maĭ anpoane, in џeнepaлв. «Τῶν ἀμόθεν εἴδεα τοῖα πελέσθω. On:

'Αμόθι [вezĭ 'Αμόθεν], adв: (de лoкв), în op чe лoкв, op вnde

'Αμοῖ [вezĭ 'Αμῇ], adв: къtpe op чe naptе; вndeвa.

'Αμοιβάδιος, α, ον, noet: în лoкв de 'Αμοιβαῖος. [шi

'Αμοιβαδὶς (δὸν), adв:='Αμοιβαίως. [ἀμοιβάς].

'Αμοιβαῖος, α шi ος, ον, peчinpoкв, fъквtв în sкimвв, (adiкъ вnвл în лoквл aлtвia, saв вnвл dвne aлtвл). «Λόγος —». Enigp: чeл npin întpeвъpĭ шi pesnвnsвpĭ. «Τοῖχος —». Non: = Μεσότοιχον, nepete desnъpџitopв. «'Αμοιβαίαν ἕξει τὴν ἀποκλήρωσιν ἕκαστος». Dion: Apeon: peчinpoкъ, npononpџionatъ. «Χορὸς εἰς ἀμοιβαῖα συγκεκροτημένος». Пл: înnъpџitв în doъ antifoniчe stъpĭ, чete. [шi

'Αμοιβαίως, adв: în sкimвв, кв peчinpoчitate. вna dвne aлta. [шi

'Αμοιβάς, άδος (ἡ), noet: (maĭ кв seamъ χλαῖνα) xaĭnъ de npimenit, npimenealъ. «Βίβλος —». Non: a лe къpia foĭ se џin вna de aлta. [din

'Αμοιβὴ, (ἡ), [ἀμείβω] sкimвв; saв sкimвape, npefaчepe. 2) pesnлътipe (de вine, saв de pъв); (de вnde) pesввnape. 3) pesnвnsв. «Σὺ μέν τοι ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ οὔ με ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι». Ep: [de вnde

'Αμοιβήδην, шi

'Αμοιβηδὶς (δὸν), adв: noet: în лoкв de 'Αμοιβαίως. [шi

'Αμοιβὸς, ἡ, ὸν, ='Αμοιβαῖος, (de вnde despпe ostaшĭ) înлinitopв de лoквл omopitвлвĭ.

'Αμοιρέω -ῶ, вiit: -ήσω. n'amв (nв iaв) napte, sintв neînnъptъшitв. [ἄμοιρος]. [de вnde

'Αμοίρημα (τὸ), neînnъptъшipe, лinsipe de чeвa; (maĭ кв seamъ de nopoкв) nenopoчipe.

"Αμοιρος (ὁ, ἡ), (кв џen:) nenъptaшв, лinsitв de чeвa. 2) (fъpъ kazв) = "Αμορος, nenopoкosв, nefaвopatв de soaptъ. [ἀ, μοῖρα].

'Αμολγαῖος (ὁ, ἡ), noet: [вezĭ 'Αμολγός] îndemînatiкв, saв кввiinчosв лa mвлџepe. «Μαστὸς —». Enigp: џiџъ nлinъ, saв ввnъ de mвлs. «Μάζα —». Es: mъmълigъ чioвъneasкъ, adiкъ fъквtъ кв лante. (вezĭ шi 'Αμορβαῖος).

'Αμολγεὺς, έως (ὁ), вasв de mвлs лante, xîpdъв. [шi

'Αμόλγιον (τό), шi

'Αμολγὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лвĭ 'Αμολγεὺς, xîpdъiaшв de лante. [din

'Αμολγὸς (ὁ), [ἀμέλγω] (sввst:) A' вpemea, în кape se швлг viteлe (mвpгвл sepeĭ, шi dimineaџa). шi Б' [ἀ, μολέω, saв μογέω] toiвл, miжлoквл noџiĭ; (în џen: întвnepiкв adînкв. «Νυκτὸς ἀμολγῷ». Om: (шi adieкt:) «Νὺξ —». Eвp: чea maĭ întвnepiкoasъ, чea maĭ adînкъ. 2) (adieкt:) ='Αμοργός.

'Αμόλυντος (ὁ, ἡ), (nas:) nesnвpкatв, квpatв, nemînжitв, nenъtatв. 2) (aкt:) nemînжitopв, nemoлinsitopв, (de вnde) «Φάρμακον ἀμόλυντον». Гaл: anъpъtoape de mînжipe. [ἀ, μολύνομαι].

'Αμόμφητος, поеt:, ші

"Αμομφος (ὁ, ἡ),="Αμεμπτος. [ἀ, μομφή].

'Αμόρα, ας (ἡ), ȣnȣ felȣ de пръжітȣ-ръ фръмінtatъ кȣ miepe.

'Α('Α)μορβαῖος, α, ον, поеt: înȣпеpikoșȣ. 2) човънеcкȣ. (везі ші 'Αμολγαῖος). [ші

'Αμορβὰς, αδος (ἡ), fem: ал лȣі 'Αμορβός. [ші

'Αμορβεὺς, έως (ὁ), поеt: ='Αμορβός. [ші

'Αμορβεύω (έω-ῶ), вііt: -ήσω. поеt: ȣрmezȣ dȣпе чінева, însoцeскȣ пе чінева. [ἀμορβός].

'Αμορβὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: înȣпеpikoșȣ. [ἀμοργός].

'Αμορβὸς (ὁ, ἡ), [ἅμα, ὁρμάω] ȣрmъtорȣ dȣпе чінева, товаpошȣ, конкълъtорȣ; 2) (сȣбst:) пъstорȣ, чіобанȣ. [ἀμέργω].

'Αμοργεὺς, έως (ὁ), кълкъtорȣ de mъsline. [din

'Αμόργη (ἡ), [ἀμέργω]. дpoжdiї de ȣntdелemnȣ, saȣ de вінȣ 2) ȣnȣ felȣ de floape. ші 3) фацъ pошіе, пȣрпȣріе.

'Αμοργίδιον (τὸ), dim: ал лȣі 'Αμοργίς, цесътȣръ (пînzъ), пȣрпȣръ.

'Αμόργινος, η, ον, фъкȣtȣ din

'Αμοργὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de inȣ foapte sȣвціpe. 2) чеа dintp' însȣла чеsȣtъ (maї кȣ seamъ în însȣла 'Αμοργός) прецioasъ пînzъ, maї de mȣlte opї пȣрпȣріе (mopikъ), saȣ pошіе. [ἀμόργη].

'Αμοργὶς, ίδος (ἡ), (прінч: оаe) кареnȣ se maї mȣлце, (steapnъ). [ші

'Αμοργμὸς (ὁ), mȣлцере; stoapчере; sȣіntape. 2) (fir:) алеџере; кȣлеџере. [ші

'Αμοργὸς (ὁ), [ἀμέργω] mȣлгъtорȣ. 2) (fir:) sȣгъtорȣ, хръпітоpȣ de челе пȣвліче.

'Αμορία (ἡ), хоtарȣ, ръzъшіе. [ἅμα, ὅρος].

'Αμορίτης [ἀμόρα], ου (ὁ), (se înц: ἄρτος, пîіпе) фръмінtatȣ кȣ miepe (ка tȣрtеле dȣлчї).

"Αμορος (ὁ, ἡ), [ἀ, μόρος] nenopoчitȣ. 2)="Αμοιρος

'Αμορφία (ἡ),=Δυσμορφία, lіпсъ de fpȣmȣсеце, ȣpîчіȣне. [din

"Αμορφος (ὁ, ἡ), (ші adв: ἀμόρφως) пеfopmatȣ. пеfirȣpatȣ. «Ὁ Θεὸς μορφοῖ τὰ ἄμορφα». Fil: 2) = Δύσμορφος, ȣрîtȣ. [ἀ, μορφή].

'Αμόρφωτος (ὁ, ἡ), nefopmatȣ. = "Αμορφος. [ἀ, μορφόομαι].

'Αμὸς, ἡ, ὸν, (пеîntр:) Ion: în локȣ de τίς. (везі 'Αμῆ ші 'Αμόθεν).

'Αμὸς, saȣ 'Αμός, ἡ, ὸν, Dop: поеt: în локȣ de ἡμέτερος.

"Αμος, ου (ἡ), поеt: (преа рарȣ) în локȣ de "Αμμος.

"Αμος, adв: Dop: în локȣ de ἦμος.

"Αμοτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, μοτὸς, saȣ μέτω пеînтр: прін: ал лȣі μετρῶ] непъsȣpatȣ, песте mъsȣpъ; пеsъціоsȣ; пеîпчеtatȣ, ші чл: || (пеȣtр:) "Αμοτον, adв: кȣковîршіре; непрекȣрmat.

'Αμουσία (ἡ), ["Αμουσος], lіпсъ de mȣsікъ; пеграціоsitate.

'Αμουσολογία (ἡ), ворвіре пеînвъцатъ, проаstъ, ші неграціоасъ. [ἄμουσος, λόγος].

"Αμουσος (ὁ, ἡ), (прінч: despe oameni) пештіtорȣ de mȣsікъ, ші поезіе. «Διδάσκει τὸν ποιητὴν ἔρως, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν». Eвр: (lap despre пъсърі) «"Αμουσοι ὄρνιθες». Bas: пекîntatoape. 2) (în цеп:) пеsimцітоpȣ în релаціе кȣ фрȣmoaseлe apte; чел фъръ гȣstȣ de fpȣmоsȣ; гросоланȣ, пеграціоsȣ, печівілітȣ. 3) (despe лȣкрȣрї) пепропорціонатȣ; пеpotрівітȣ; пеплькȣtȣ. «Σκώμματ' οὐκ ἄμουσα». Лоnц: «'Αμουσοτάταισι σὺν ᾠδαῖς». Eвр: [ἀ, μοῦσα]. [de ȣnde

'Αμουσότης (ἡ), = 'Αμουσία. [ші

'Αμούσως, adв: фъръ mȣsікъ; фъръ înвъцътȣръ; фъръ граціе, saȣ гȣstȣ de fpȣmоsȣ, ші чл:

'Αμοχθεὶ, (χθὶ), adв: = 'Αμόχθως.. [ші

'Αμόχθητος, ші ἄμοχθος (ὁ, ἡ), пеmȣпчітȣ, пеоstenітȣ. «Ὕπνος πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις». Ksen: 2) пеadȣкъtорȣ de osteneалъ, лесnічоsȣ. [ші

'Αμόχθως, adв: фъръ osteneалъ, лесне. [ἀ, μόχθος].

'Αμπάλλω, поеt: în локȣ de 'Αναπάλλω.

"Αμπαλος, поеt: în локȣ de 'Ανάπαλος, ші 'Αμπάλον = 'Ανά πάλον.

"Αμπαυμα (τὸ), поеt: în локȣ de 'Ανάπαυμα.

'Αμπαύομαι, поеt: în локȣ de 'Αναπαύομαι.

'Αμπαυστήριος, Ion: în локȣ de 'Αναπαυστήριος.

'Αμπεδίον, поеt: în локȣ de 'Ανὰ πεδίον.

'Αμπείρας поеt: în локȣ de 'Αναπείρας.

'Αμπέλαγος, поеt: în локȣ de 'Ανὰ πέλαγος.

'Αμπελάνθη (ἡ),=Οἰνάνθη [ἄμπελος,ἄνθος].

'Αμπελεῖον (τὸ), = 'Αμπελών. [ші

'Αμπέλειος (ὁ, ἡ), = 'Αμπέλινος. [ші

'Αμπελεὼν, ῶνος (ὁ), поеt: în локȣ de 'Αμπελών. [ші

'Αμπέλινος, η, ον, de віе, de віцъ. || «Γραῦς ἀμπελίνη». Епігр: ком: бецівъ. [ші

'Αμπέλιον (τὸ), dim: ал лȣі "Αμπελος, віішоаръ. [ші

'Αμπελὶς, ίδος (ἡ), =(saš dim: ал лsĭ) "Αμπελος. 2) sns fелš de пasъpe asemenea кs векaцina. 3) snš fелš de плaнтъ ma-pinъ. [шi

'Αμπελίτης, ου (ὁ), шi 'Αμπελῖτις, ιδος (ἡ), ='Αμπέλινος. «'Αμπελῖτις γῆ». Dsкp: [шi

'Αμπελίων, ωνος (ὁ), sns fелš de пasъ-pe ='Αμπελίς. [ἄμπελος].

'Αμπελογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fъкsтš, пpodssš din вie. [ἄμπελος, γείνω].

'Αμπελόεις, εσσα, εν, noet: плinš de (saš notpîвitš лa) вiĭ. [ἄμπελος].

'Αμπελοεργὸς (ὁ, ἡ), Ion: (neîntpsn:) în лoкš de 'Αμπελουργός.

'Αμπελόκαρπον (τὸ), sns fелš de плaнтъ, веzĭ 'Απαρίνη. [ἄμπελος, καρπός].

'Αμπελομιξία (ἡ), amestекape de вiĭ. [ἄμπελος, μίξις].

'Αμπελόπρασον (τὸ). sns fелš de плaн-тъ, npazš de вie. веzĭ Γηθυλίς. [ἄμπελος, πράσον].

"Αμπελος (ἡ), [ἀνὰ, πάλλω] вie (вiцa шi лoкsл). 2) snš fелš de maшinъ пoлiop-чetiкъ (de înпpesopape) (Лat: Vinea). 3) (кs adieкt: λευκὴ, saš μέλαινα) sns fелš de плaнтъ, кspnene, кspкsвiцъ. веzĭ Βρυωνία.

'Αμπελοστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, sъdeskš, saš apъчeskš вie. [din

'Αμπελοστάτης, ου (ὁ), sъditopš, saš a-pъчitopš de вie. [ἄμπελος, στάω].

'Αμπελουργεῖον (τὸ), sъditopie de вице (snpe pesъdipe în вie). 2)='Αμπελών. [шi

'Αμπελουργέω -ῶ, вiit: -ήσω. лsкpezš вie, sînts вiepš. 2) (Gr:) assezš (хpъ-neskš, saš tpъdaš) чeлe пsвлiчe. [ἀμ-πελουργός]. [de snde

'Αμπελούργημα (τὸ), шi

'Αμπελουργία (ἡ), лsкpape, кsлtiвape de вie. [шi

'Αμπελουργικὸς, ἡ, ὸν, кsвenitš вiepš-лsĭ, saš лsкpъpiĭ вiĭ; (de snde) «'Αμπε-λουργικὴ (se înц: τέχνη)» вiepie, meшepia вiepsлsĭ. [din

'Αμπελουργὸς (ὁ, ἡ), лsкpъtopš, îngpi-жitopš de вiĭ, вiepš. [ἄμπελος, ἔργον].

'Αμπελοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopš de вie, saš вице (cappъ). [ἄμπελος, φάγω].

'Αμπελοφόρος (ὁ, ἡ), (npinч: пъmîntš) îndemînatiкš (poditopš) de вie. [ἄμπε-λος, φέρω].

'Αμπελοφύτης, ου (ὁ), noet: sъditopš de вie. [шi

'Αμπελόφυτος (ὁ, ἡ), sъditš кs вie (лoкš). [шi

'Αμπελοφύτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: ='Αμ-πελοφύτης. [ἄμπελος, φύω].

'Αμπελώδης, εος (ὁ, ἡ), fopmatš кa вie. 2) = 'Αμπέλινος, шi 'Αμπελόεις. [шi

'Αμπελὼν, ῶνος (ὁ), вie. [ἄμπελος].

'Αμπέμψει, noet: în лoкš de 'Αναπέμψει.

'Αμπεπαλὼν, noet: (кs îndoipe:) nex: 2: ал пapтч: лsĭ 'Αναπάλλω.

'Αμπερὲς, adв: noet: în лoкš de Διαμ-περές.

'Αμπετάσας, noet: în лoкš de 'Αναπε-τάσας.

'Αμπεχόνη (ἡ), шi 'Αμπέχονον, шi (dim:) 'Αμπεχόνιον (τὸ). хainъ, înвpъкъminte, вeшmîntš. [din

'Αμπέχω, [ἀμφὶ, ἔχω], вiit: ἕξω. (npe:: ἤμπεχον, nex: ἤμπισχον, de snde inf: 'Αμ-πισχεῖν) (în цen:) =περικαλύπτω, acoпepš. кopipinzš înпpejsp. «Οὐρανὸν ἀχλὺς ἀμ-πέχει». Aплn: 2) (maĭ papt: шi maĭ o-вiч:) înвpaкš. «Τὴν σάρκ' ἀμφέξει». Eкp: (шi miжл:) «Ὦ κακόδαιμον, εἶτα λευκὸν ἀμπέχῃ». Apistf:

'Αμπηδάω, noet: în лoкš de 'Αναπηδάω.

'Αμπὶ, npen: Eoл: în лoкš de ἀμφί.

'Αμπισχνέομαι, οῦμαι, (npeл: ἠμπισχνούμην, шi maĭ msлts ns) noet: шi

'Αμπίσχω, (npeл: ἤμπισχον, шi maĭ msлtš ns) = 'Αμπέχω,

'Αμπλακεῖν, noet: nex: 2: de înf: ал лsĭ 'Αμπλακίσκω.

'Αμπλάκημα (τὸ), noet: гpeшaлъ, вinъ. 2) (maĭ pap) osîndъ, nedeansъ. [шi

'Αμπλάκητος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμπλακίσκω] (fъpъ kazš) пъкъtosš; вinoвatš; fъкъ-topš de pele. 2) (кs цen:) ръtъчitš, de-пъptatš.

'Αμπλακία (ἡ), noet: ='Αμπλάκημα.

'Αμπλάκιον (τὸ), noet: dim: ал лsĭ 'Αμ-πλακία.

'Αμπλακίσκω [ἀνὰ, πλάζω], вiit: -ήσω. (nex: ἤμ [шi noet: ἄμ]πλακον) noet: (кs цen:) mъ înшелš, mъ denъptezš de skonš, ns nemepeskš. 2) (fъpъ kazš) mъ pъ-tъчeskš, mъ amъцeskš; (de snde) гpe-шeskš, пъкъtsieskš.

'Αμπνείω, шi 'Αμπνέω noet: вiit: εύσω. în лoкš de 'Αναπνέω.

"Αμπνευμα (τὸ), шi "Αμπνευσις, ιος (ἡ), noet: în лoкš de 'Ανάπνευμα, ἀνάπνευσις.

'Αμπνοὴ, noet: în лoкš de 'Αναπνοή.

"Αμπνυμαι, вiit: -ύσομαι. (nex: 'Αμπνὺ [ὑν, ὐσ]θην) noet: ='Αμπνύω.

῎Αμπνυτο, noet: 3: sinг: пeps: de прел: ал лȣĭ ῎Αμπνυμαι.

᾿Αμπνύω, biit: -ύσω, noet: în локȣ de ᾿Αναπνέω. bezĭ ῎Αμπνυμαι.

᾿Αμπολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локȣ de ᾿Αναπολέω.

᾿Αμπόλιν, noet: în локȣ de ᾿Ανὰ πόλιν.

᾿Αμπόνον, noet: în локȣ de ᾿Ανὰ πόνον.

᾿Αμπρεύω, biit: -εύσω, noet: трагȣ, tîръскȣ (maĭ кȣ seamъ) карȣл. 2) (fir:) îmĭ петрекȣ biaцa. [din

῎Αμπρον (τὸ), ші ῎Αμπρος (ὁ), кȣpea, saȣ fȣnie, кȣ каpe sînt легаці търгъtopiĭ de карȣ

᾿Αμπτάμενος, η, ον, noet: în локȣ de ᾿Αναπτάμενος, між: пex: 2: de партч: ал лȣĭ ᾿Ανίπταμαι.

᾿Αμπτολίεθρον, noet: în локȣ de ᾿Ανὰ πτολίεθρον.

᾿Αμπτυχὴ, noet: în локȣ de ᾿Αναπτυχή.

᾿Αμπυκάζω (-ίζω), biit: -άσω, saȣ -ίσω, noet: [ἄμπυξ, saȣ ἀναπυκάζω], = ᾿Αναδέω, apdикȣ, ші легȣ în sȣs пърȣл капȣлȣĭ; (npin ȣpm: 2) îнкȣнȣнȣ. 3) (despre каĭ) înfrînezȣ, трагȣ în sȣs, saȣ indъpът; (de ȣnde 4) (fir:) onpesȣȣ, îndъpъtnezȣ.

᾿Αμπυκτὴρ (ὁ), noet: =῎Αμπυξ. [ші

᾿Αμπυκτήριος, α, ον, noet: каpe se цine de, saȣ se deдȣче ла ᾿Αμπυκτήρ. [din

῎Αμπυξ [ἀμπέχω], υκος (ὁ, ἡ), легътȣpъ de капȣ femeiaskъ пentpȣ легарea пъpȣлȣĭ în sȣs dene fpȣnte; (npin ȣpm:) ȣнȣ feлȣ de кȣнȣнъ, saȣ diademъ. 2) (пentpȣ каĭ) = Προμετωπίδιον. (ші npin întind: 3)= χαλινός. 4) (fir:) op че черкȣitȣ; (npin ȣpm:) poatъ, saȣ miнъ de poatъ, ші 5) капакȣ de пахарȣ, ші чл:

᾿Αμπωτίζω, biit: -ίσω (npinч: despe mape) мъ трагȣ înanoĭ. [din

῎Αμπωτις (σις), εως, ші ιδος (ἡ), [ἀναπίνω] траџерea mъpiĭ înanoĭ, кînd se ȣmfлъ (bezĭ Παλίῤῥοια). 2) (fir:) stpînџерea, saȣ траџерea în челе dinъȣntpȣ a zemiлop тpȣпȣлȣĭ.

᾿Αμυγδαλέα, ші (Ion:) -έη (ἡ),=᾿Αμυγδαλῆ. [ші

᾿Αμυγδαλέος, α, ον, = ᾿Αμυγδάλινος. [din

᾿Αμυγδάλη [ἀμύσσω, пentpȣ bîptomia коажеĭ], ης (ἡ), [de aчi] mirdaлъ. [de ȣnde

᾿Αμυγδαλῆ (npin întpn: din ᾿Αμυγδαλέη), ῆς (ἡ), mirdaлȣ. [ші

᾿Αμυγδάλινος(λιος), ίνη (ία), ον, de mirdaлe. «᾿Αμυγδάλινον ἔλαιον». Diskp: ȣntȣ de mirdaлe. [ші

᾿Αμιγδαλὶς, ίδος (ἡ), = ᾿Αμυγδάλη. [ші

᾿Αμυγδαλίτης, ου (ὁ), = ᾿Αμυγδάλινος.

᾿Αμυγδαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀμύγδαλον, εἶδος], ші

᾿Αμυγδαλόεις, εσσα, εν, noet: asemenea кȣ mirdaлъ. [ἀμύγδαλον].

᾿Αμυγδαλοκατάκτης, ου (ὁ), [ἀμύγδαλον, κατάγνυμι] instpȣmentȣ de a snapџe mirdaлe.

᾿Αμύγδαλον (τὸ), = ᾿Αμυγδάλη.

᾿Αμύγδαλος (ἡ), =᾿Αμυγδαλῆ. [de ȣnde

᾿Αμυγδαλώδης, εος (ὁ, ἡ), = ᾿Αμυγδαλοειδὴς, mirdaлosȣ, ка mirdaлa.

῎Αμυγμα (τὸ), ші ᾿Αμυγμὸς (ὁ), = ῎Αμυξις, ші ᾿Αμυχή. [ἀμύσσω].

῎Αμυδις [ἅμα], adв: noet: (Еол:) înпpeȣнъ, totdeodatъ, tot întp'o вpeme. (bezĭ ші ῎Αλλυδις).

᾿Αμυδρήεις, εσσα, εν, noet: în локȣ de

᾿Αμυδρὸς [ἀμαυρὸς], ά, όν, (ші adв:) -δρῶς, кam întȣnekosȣ; anevoe de deosebit; aбia въzȣtȣ; пȣцin simцitȣ. «Γράμματα ἀμυδρά». Тȣч: «Σφυγμὸς ἀμυδρός«. Гал: «᾿Ελπὶς ἀμυδρά». Пл: [de ȣnde

᾿Αμυδρότης (ἡ), калitatea întȣnekosȣлȣĭ, ші чл: [ші

᾿Αμυδρόω -ῶ, biit: ώσω, întȣnekȣ, înnegpeskȣ; (npin ȣpm:) înnȣџinezȣ, слъbeskȣ чевa. [de ȣnde

᾿Αμύδρωσις, εως (ἡ), = ᾿Αμαύρωσις, întȣnekape; слъbipe (npinч:) a въzȣлȣĭ.

᾿Αμύελος (ὁ, ἡ), чел fъpъ вpeepĭ. [ἀ, μυελός]:

᾿Αμύζω, biit: -ύσω, = Μύζω.

᾿Αμυησία (ἡ), neiniцiaцie, nekatexeцie. [ἀ, μύησις[.

᾿Αμύητος (ὁ, ἡ), neiniцiatȣ (neînвъцatȣ misтepiiлe); (bisep:) nekatexetatȣ; nevotezatȣ. 2) (fir:) neînвъцatȣ, neesnepiinцatȣ; nedomiрitȣ în чевa. [ἀ, μυέομαι].

᾿Αμύθητος (ὁ, ἡ), = ῎Αῤῥητος, nespȣsȣ, neespnimatȣ; nedeskpisȣ; nenȣмъpatȣ. [ἀ, μυθέομαι].

῎Αμυθος (ὁ, ἡ), nefavȣлosȣ. «Οὐκ ἴσμεν ἄμυθον ποίησιν». Пл: [ἀ, μῦθος].

᾿Αμύκητος (ὁ, ἡ), noet: nemȣцitȣ, лipsitȣ de mȣцitъpъ; (npin ȣpm:) nȣstiiȣ, тъкȣtȣ. [ἀ, μυκάομαι].

᾿Αμύκλη, ші ᾿Αμυκλαὶς, ίδος (ἡ), ȣнȣ feлȣ de înкълцъminte (лȣкpatъ ла ᾿Αμύκλαι, opaшȣ ал Лачed:).

᾿Αμύκτηρ (ὁ), чел fъpъ nasȣ, saȣ nъpĭ. [ἀ, μυκτήρ].

᾿Αμυκτικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -ικῶς. în-

deminatikȣ a sfîшia, a srîpia; saȣ a înџena. [ἀμύσσω].

'Αμύλιον (τὸ), ȣnȣ felȣ de прѫжitȣрѣ de nisastea. [ἄμυλον].

"Αμυλος (ὁ, ἡ), nemѣчinatȣ, saȣ nenȣtȣtȣ a se mѣчina ла moарѣ; (de ȣnde || sȣbst:) "Αμυλος (se înџ: πλακοῦς, плѣчintѣ) (ὁ), ȣnȣ felȣ de прѫжitȣрѣ din "Αμυλον (τὸ), fѣinѣ, nisastea. [ἀ, μύλος].

'Αμύμων [ἀ, μῶμος], ονος (ὁ, ἡ), noet: (în џen:) desѣvîршitȣ în felȣл сѣȣ, fѣрѣ вре о лinsѣ, (iap deos: desnpe omȣ) nexȣлitȣ; (npin spm:) віртȣosȣ, чinstitȣ; (шi desnpe лȣкр:) алesȣ; (fѣрѣ кȣsȣрȣ).

"Αμυνα [ἀ, μύνη, saȣ "Αμω, vezî 'Αμεύω], ης (ἡ), ажȣtopȣ, okpotipe, апѣpape; înnpotivipe; pesвȣnape.

'Αμυνάθω, (fѣрѣ viit:) Aι: ='Αμύνω.

'Αμυνίας, ου (ὁ), kom: ='Αμυντικός.

'Αμυντέος, α, ον, nos: ал лȣі 'Αμύνομαι.

'Αμυντὴρ (ὁ), шi 'Αμύντειρα (ἡ), ажȣtѣtopȣ, okpotitopȣ; pesвȣnѣtopȣ. || (sȣbst: îm) 'Αμυντῆρες (οἱ), крѣчile чele de dinainte a ле коарнелор чербȣлȣі. [ἀμύνομαι]. [de ȣnde •

'Αμυντήριος (ὁ, ἡ), шi

'Αμυντικὸς, ἡ, όν, îndeminatikȣ, destoînikȣ ѕnpe апѣpape, saȣ ажȣtopȣ, npenѣzipe, saȣ pesвȣnape. [шi

'Αμύντωρ, ορος (ὁ), noet:='Αμυντήρ. [din

'Αμύνω [ἄμυνα], viit: -υνῶ (nex: ἤμυνα, шi чл:) (кȣ ак:) гoneskȣ, denѣpteзȣ вре ȣnȣ рѣȣ». «Δαναοῖσι λοιγὸν ἄμυνον». Ιл: Α. «Πρόσθεν στᾶσα βέλος ἄμυνεν». Ιл: Δ. «Τρῶας νεῶν (în локȣ de ἀπὸ τῶν νεῶν) ἄμυνεν». Ιл: Ο. (кȣ dat: шi noet: кȣ џen: saȣ singȣpȣ, saȣ кȣ npen: înџeлegîndȣ se înѕѣ totdaȣna акȣsativȣ) ажȣtȣ, апѣрȣ, mѣ pesвoieskȣ în favорȣл кȣiва. «Μὴ φεύγειν καταλιπόντας αὐτὰς, ἀλλ' ἀμῦναι καὶ τέκνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς». Ksen: «Παιδὸς ἀμύνει». Ιл: Π. «Νεῶν ἀμυνέμεν». Ιл: Ν. «'Αμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος». Ιл: Ρ. (шi fѣрѣ казȣ). «"Αφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν». Ιл: Ν. «Χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται.». Hind: 3) (miжл:) fakȣ pesвȣnape altȣia, saȣ mieшî, npin вѣtѣlie апѣрȣ, saȣ mѣ апѣрȣ. «'Αμύνομαι τὴν 'Ελλάδα». Πлт: fakȣ Гречіі pesвȣnape asȣnpa врѫжмашілор eî. «Τοὺς κύκνους φασὶ τοῖς ἀετοῖς μαχομένους ἀμύνεσθαι μὲν αὐτοὺς, οὐ μὴν ἄρχειν ἀδίκων». Eл: «Οὐδ' ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν, ἀμύνασθαι τολμῶμεν αὐτούς». Isokp: (шi кȣ казȣ кȣ npenos:) «Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης». Ιл: Μ. «Αἱ ἔλαφοι τὰς κύνας ἀμυνόμεναι ὑπὲρ τῶν νεβρῶν, καταπατοῦσι». Ksen: (шi în ел:) «'Αμύνομαί σε τοῦ γέλωτος». Лкч: (шi fѣрѣ казȣ) «Οὐδέν ἐστι μικρὸν οὐδ' ἀσθενὲς, ὃ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνεσθαι». Πл: 4) (în bine) pesплѣteskȣ, întopkȣ граціе пентрȣ граціе. «'Αξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι». Тȣч:

'Αμύξ, adв: кȣ srîpiepe, жȣnѫipe, saȣ sfîшiepe. [шi

"Αμυξις [ἀμύσσω], εως (ἡ), ='Αμυχή, srîpiepe, sfîшiepe. 2) (med:) хараksipe.

"Αμυος (ὁ, ἡ), чел fѣрѣ mȣшкі, saȣ кȣ mȣшкі npea sȣбџірі шi nevѫzȣџі. [ἀ, μυών].

'Αμύριστος, шi "Αμυρος (ὁ, ἡ). nesȣnsȣ кȣ mipeasmѣ. [ἀ, μυρίζω, шi μύρον].

'Αμύσσω (ττω), viit: -ύξω [vezî Αἶμος], sfîшiȣ ne deasȣnpa, srîpiiȣ. «Τοῖς ὄνυξιν ἀμύττων τὰς παρειάς. Ssid: Μηδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθούς». Tкр: 2) (med:) = Κατασχάζω, хараkseskȣ. 3) (fir:) рѣneskȣ (sȣfletȣл), mîxneskȣ, некѫжeskȣ. «Καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς». Esx: (шi nas:) «Φρήν μοι ἀμύσσεται φόβῳ». Esxл:

'Αμυσταγώγητος (ὁ, ἡ), ='Αμύητος. [ἀ, μυσταγωγέω].

'Αμυστὶ, adв: (npinч: веаȣ) ne nepesȣflate. [шi

'Αμυστίζω, viit: -ίσω, веаȣ ne nepesȣsflate. [din

"Αμυστις, ιδος saȣ ιος (ἡ), вѣȣtȣрѣ nepesȣflatѣ. (de ȣnde 2) ȣnȣ felȣ de Трачікȣ mape пахарȣ. [ἀ, μύω].

"Αμυστος (ὁ, ἡ), ='Αμύητος.

'Αμυχὴ (ἡ), [ἀμύσσω] ="Αμυξις, srîpiitȣрѣ, крѫпѣtȣрѣ. «"Επειτα δὲ ἐγκατασχαζέσθω, βαθυτέρας ἐμβάλλων τὰς ἀμυχάς». Dskp: [de ȣnde

'Αμυχηδὸν, шi 'Αμυχί, adв: ='Αμύξ. [шi

'Αμυχιαῖος, α, ον, (ка о srîpiitȣрѣ fir:) чел de ne deasȣnpa, saȣ de nȣџinѣ dѣinipe.

'Αμυχμὸς (ὁ), noet: în локȣ de 'Αμυγμός.

'Αμυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în tealȣ srîpiitȣрeі; saȣ nлinȣ de srîpiitȣрі. [ἀμυχή].

'Αμύω, viit: -ύσω. Dop: în локȣ de ἡμύω.

'Αμφαγαπάω -ῶ (άζω), viit: -ήσω, saȣ -άσω. noet: (npinч:) înврѫџішeзȣ stpîns (ѕnpe dovadѣ de mȣлtѣ шi кȣpatѣ dparoste, saȣ npieteноаsѣ npiimipe). [ἀμφὶ, ἀγαπάω].

'Αμφαγερέθομαι, шi 'Αμφαγέρομαι, viit: -αγερθήσομαι. noet: mѣ adȣnȣ înпрежȣрȣл кȣiва. «Θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο πᾶσαι». Ιл: Σ.

'Αμφαδὰ, шi 'Αμφάδην, adв:='Αμφαδόν. [шi

'Αμφάδιος, α, ον, поet: înвedepatš. || (dat:) 'Αμφαδίη, (ші ак:) 'Αμφαδίην se iaš ка adв: în локš de 'Αναφανδὸν, de faцъ, înвedepat. «Ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν. Od: Ξ.

'Αμφαίνω, вiit: -ανῶ, поet: în локš de 'Αναφαίνω.

'Αμφαιωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: atîpnš, ші клеtinš чева în aepš.

'Αμφάκης, εος saš έος (ὁ, ἡ), Dop: în локš de 'Αμφήκης.

'Αμφαλάλημαι tpe: de кs: (în локš de prez:) ал лsĭ

'Αμφαλάομαι, (fъpъ вiit:) поet: [ἀμφὶ, ἀλάομαι], mъ pъtъчеskš, mъ преsшблs în коачі ші înколо.

'Αμφαλλὰξ, adв: поet: în локš de ἐναλλάξ. [din

'Αμφαλλάσσω(ττω), вiit: -ξω. поet: skimвš, вpeſакš кs totsл. [ἀμφὶ, ἀλλάσσω].

'Αμφανδὸν, adв: поet: =Ἀναφανδὸν.

'Αμφανέειν, поet: în локš de Ἀναφανεῖν, вiit: 2: de înf: ал лsĭ Ἀναφαίνω.

'Αμφαραβέω -ῶ (-ίζω), вiit: -ήσω, saš -ίσω. поet: pesšnš în totš înпрежspsл; (прin spm:) · fакš mape sгomotš. [ἀμφὶ, ἀραβέω].

'Αμφαρίστερος (ὁ, ἡ), (înпpotiвъ de Ἀμφιδέξιος] stînгs de amîndoъ mîinеле; (прin spm:) кs totsл neîndeminatiкš. 2) (fiг:) indъpъtniкš. [ἀμφὶ, ἀριστερός].

'Αμφασίη (ἡ), поet: în локš de Ἀφασία.

"Αμφαυξις [ἀμφὶ, αὔξω], εως (ἡ), = Ἀμφιφύα.

'Αμφαφάω -ῶ, (ші 'Αμφαφόω) вiit: -ήσω (ώσω), поet: [ἀμφὶ, ἀφή], піпъiš de жsp înпрежsp; 2) minгiiš; 3) întpeвsînцezš.

Ἀμφελελίζομαι, вiit: -ίξομαι, поet: mъ înвîpteskš înпрежsp.

Ἀμφέλικτος (ὁ, ἡ), поet: în локš de 'Αμφιέλικτος. [din

Ἀμφελίσσω, вiit: -ίξω. поet: = Ἀμφιελίσσω.

Ἀμφέλκω, вiit: -ξω, поet: în локš de Περιέλκω, tpaгš кs sinemĭ înкоачі ші înколо. [ἀμφὶ, ἕλκω].

'Αμφελυτρόω -ῶ, вiit: ώσω, поet: [ἀμφὶ, ἔλυτρον] акопеpš, înfъшspš deжsp înпрежsp.

Ἀμφελύτρωσις, εως (ἡ), поet: [ἀμφελυτρόω] înfъшspape, акопеpipe deжsp înпрежsp.

Ἀμφενέπω, (fъpъ вiit:) поet: вopвeskš (повeсteskš) întins, saš кs tonš (emfasš). [ἀμφὶ, ἐνέπω].

Ἀμφέξω, вiit: ал лsĭ Ἀμπέχω.

Ἀμφέπω, поet: = Ἀμφιέπω.

Ἀμφεπίαξε, Dop: în локš de Ἀμφεπίασε. 3: sinг: пeps: a пex: лsĭ Ἀμφιπιάζω.

Ἀμφερείδω, вiit: -σω. peazъmš, sпpižineskš кs stîлпĭ de жsp înпрежsp. [ἀμφὶ, ἐρείδω].

Ἀμφερέφω вiit: -ψω, поet: акопеpš deжsp înпрежsp. [ἀμφὶ, ἐρέφω].

Ἀμφερυθαί(θραί)νω, вiit: -ανῶ, mъ pъшeskš din toate пъpцiле, saš кs totsл, кs desъвîpшipe. [ἀμφὶ, ἐρυθραίνω].

Ἀμφέρχομαι, вiit: -ελεύσομαι. поet: înконжspš, saš mъ апpoпiš. [ἀμφὶ, ἔρχομαι].

Ἀμφέρω, поet: în локš de Ἀναφέρω.

Ἀμφέστην, пex. 2: ал лsĭ Ἀμφίσταμαι.

Ἀμφεύγω, поet: în локš de Ἀναφεύγω.

Ἀμφεφόβαθεν, Еол: în локš de Ἀμφεφοβήθησαν, 3: in: пeps: de пex: 1 ал лsĭ Ἀμφιφοβέομαι.

Ἀμφέχανε, поet: a 3: sinг: пeps: de пex: 2: ал лsĭ Ἀμφιχαίνω.

Ἀμφεχύθη, поet: a 3: sinг: пeps: de пas: пex: 1:, ші

Ἀμφέχυτο, поet: în локš de Ἀμφεκέχυτο, 3: sinг: пeps: de пas: пeste-sъвîp: ал лsĭ Ἀμφιχέω.

Ἀμφέχω, вiit: -ξω, поet: în локš de Ἀμπέχω =Περιέχω.

Ἀμφήκης [ἀμφὶ, ἀκή], εος (ὁ, ἡ), (кsцitš ші чл:) кs доъ asksцitspĭ, saš tъiшe.

Ἀμφῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел întpe доъ вîpste, de mižлокš ла вîpstъ. [ἀμφὶ, ἧλιξ].

Ἀμφήλυθον, поet: în локš de Ἀμφῆλθον, пex: 2: ал лsĭ Ἀμφέρχομαι.

Ἀμφημερινὸς, ші Ἀμφήμερος (ὁ, ἡ), (пpinч: fpiгspĭ) de toate zілеле. [ἀμφὶ, ἡμέρα].

'Αμφηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀμφερέφω], din toate, saš din amîndoъ пъpцiле (прin spm:) вine акопеpitš; saš чел кs доъ акопеpъminte.

'Αμφήρης [ἀμφὶ, ἐρέσσω], εος (ὁ, ἡ), поet: чел кs доъ feцe (mъпsшĭ, tъiше, pîndspĭ ші чл:). «Ναῦς («Σκηνὴ, «Αὐλὸς, ші чл:)—». «'Αμφῆρες ἀκάτιον (δόρυ, στόμα, ші чл:)». [de esde

'Αμφηρικὸς, ἡ, ὸν, (пpinч: 'Ακάτιον, вapкъ). = Δίκωπον; (прin spm:) miкъ, saš înrsstъ ші лsпгъ.

'Αμφῆρις, ιδος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφήριστος (ὁ, ἡ), поet: [ἀμφὶ, ἔρις] înduiosš, de disпstat. 2) компаpatš, asemъnatš, saš notpiвitš. «Εὐρυβάτη ἐπὶ πονηρίᾳ ἀμφήριστος». Ssid:

'Αμφὶ, пpeп: (se акоаp: кs цen: dat: ші ак: în deопotpiвъ пstepe кs περὶ, ші

însemneazъ în sintaksă, ad: desпърціиъ de kază. 1) локă, adiкъ împрежкр ші апроапе, înъкntpк, d' askupa, întpe. «Πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι. Iл: B. «Τὴν κτεῖνεν ἀμφ' ἐμοί». Od: Λ. «'Αμφὶ ταύτης οἰκοῦσι τῆς πόλιος». Ep: «Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα». Iл: B. «Φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ λείψω». Sof: «Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισι [κεφαλῆσι, στήθεσσι, πόδεσσι, ші чл:)» Om: «Ἱδρώσει δὲ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσι». Iл: «'Αμφὶ δὲ κεράεσσιν ἀνακηκίει ἱδρώς.» Iл: N «"Αμφ' ὀνύχεσσι πεπαρμένη». Es. «'Αμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα». Om: «'Αμφὶ πόνῳ πόνος». Ekp: 2) пріч: fъкъt: saă пentpк чева «Μάχεσθον πίδακος ἀμφ' ὀλίγης». Iл: Π. «'Αμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι». Iл: Γ. «'Ανεβάλλετο καλὸν ἀείδειν ἀμφ' "Αρεος φιλότητος. ἐϋστεφάνου τ' 'Αφροδίτης». Od: Θ. «'Αμφὶ δὲ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς ἐκφέρεται λόγος». Ep: «'Αμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο». Ep: «Δείσας ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ». Гал: (ші in жкpъmintă in локă de πρός) «Φοίβου τ' ἀμφὶ καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης λίσσομαι». Апл: 3) în чева, saă релаціе ші рапортă. «'Αμφὶ δεῖπνον ἔχειν». Ksen: «Οἱ ἀμφὶ γῆν ἔχοντες». Ksen: 'Αμφὶ κάμινον ἔχω τά πολλά». Лкч: «Οὐκ οἶμαί σοι σχολὴν εἶναι ἀφ' ἐμὲ ἔχειν». Ksen: «Τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον». Ksen: (ші кк dat:) «Οἱ ἀμφὶ λόγοις ἐόντες». Ep: (iap кк пкме пропріĭ) «Οἱ ἀμφὶ Κῦρον». Ksen: (în sem: kînd) чеĭ în пaptea saă înпрежкркл Кіркл8ĭ; (kînd) sinгкpă Кірк. (asemenea se еsnлікъ ші fpaskл) «Οἱ μέν τοι ἀμφὶ 'Αρίστιππον καὶ 'Επίκουρον». Лкч: «Οἱ ἀμφὶ Κορινθίους». Ep: 4) (кк ак:) înпкціnаpe (în kît: ші tim:) пe апроапе, maĭ, ка ла. «'Αμφὶ τοὺς πεντήκοντα». Лкs: ка лa чінчĭzечĭ. «'Αμφὶ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη σοῦ ὄντος». Лкч: «'Αμφὶ βουλυτὸν ἤδη». Ел: (mi în xotъp: saă dъinipe de вреше). «Τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον». Hind: «Λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον». Hind: || (iap în компкнере însem:) de жкр înпрежкр, saă dintp' amîndoъ, op din toate пърціле, ші (прin кpm:) кк totкл, кк desъвîpшipe. «'Αμφιρεφής, 'Αμφίαλος, 'Αμφιέννυμι, 'Αμφίστομος=Δίστομος, ші чл: (ші înпрекнъ кк περὶ) «'Αμφιπεριστροφάω». || (ла поеціĭ se ia de мклте opĭ in локă de adв: κύκλῳ, înпрежкр; saă este деопотpівъ кк "Αμφω, amîndoĭ, saă tpeвкie a se компкне кк верб8л, че пentpк поетіче кквinte s'a desпърціt de dînsa). «'Αμφὶ δὲ Κόλχων ἔθνεα ναιετάουσιν». Апл: «'Αμφὶ δ' 'Αθηναῖοι μήστορες αὐτῆς». Iл: D: «'Αμφὶ δὲ ὅσσε νύξ ἐκάλυψεν». Om: în локă de ἀμφεκάλυψεν. || (кnе opi se пкne înпрекнъ кк περὶ, saă ἕνεκα). «'Αμφὶ περὶ κρήνην». Iл: B. «"Οφις περί τ' ἀμφί τ' ἔρυται ἀθάνατος». Апл:

'Αμφιάζω, вiit: -άσω, поet: în локă de 'Αμφιέννυμι.

'Αμφίαλος (ὁ, ἡ), dintp' amîndoъ, saă din toate пърціле копрinsă de mape. [ἀμφὶ, ἅλς].

'Αμφιάνακτες (οἱ), kom: Ditipamвічiĭ поеціĭ. [ἀμφὶ, ἄναξ]. [de кnde

'Αμφιανακτίζω, вiit: -ίσω. компкiă, saă kîntă ditipamвĭ, каpe (ші maĭ кк deoseв: чеĭ în чinstea лкĭ Аполонă) овічнкit înчепеаă кк zічеpiле. «'Αμφὶ ἄνακτα ші чл:

'Αμφίασις, εως (ἡ), ші

'Αμφίασμα (τὸ), ші

'Αμφιασμὸς (ὁ), поetі ='Αμφίεσις, ші чл [ἀμφιάζω].

'Αμφιάχω, (fъpъ вiit: tpe: de кк: ал паpіч: 'Αμφιαχὼς, υῖα, ός) поet: stpigă înпрежкр. [ἀμφὶ, ἰάχω].

'Αμφιβαίνω, вiit: -βήσομαι (tp: de кві 'Αμφιβέβηκα ші -βαα, de кnde пapt: 'Αμφιβεβαώς -βὼς) поet: (прінч:) esă înaintea ккĭва, ка sъ л' апъpă; mъ pesвoieskă пentpк чinева, îл protekteză; (ші în întind:) stъпîneskă. «Χρύσην ἀμφιβέβηκας». Iл: A. 2) копрinză, акоперă. «Πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν». Iл: Z. 3) staă ка къларе. «'Αμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε. Od: E: [ἀμφὶ, βαίνω].

'Αμφιβαλεῦμαι, поet: în локă de 'Αμφιβαλοῦμαι, міжл: вiit: ал лкĭ

'Αμφιβάλλω, вiit: -βαλῶ. 1)=περιβάλλω, пкiă d' askпpa, saă înпрежкр. «Δουλοσύνην ἀμφιβαλοῦσα κάρα». Ep: «Ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες (se înц: ἑαυτούς]. Iл: Θ. (ші міжл:) «Κυνέην ἀμφιβαλεῦμαι». Od: X. 2) копрinză, апккă, înвpъціmeză. «"Ως οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι». Od: P. «'Αμφιβαλόντε ἀλλήλους». Iл: Ψ. «'Αμφίβαλε μαστὸν ὠλέναισι ματρός». Екр: 3) (пектр: saă пектрі ла прozaiчĭ) мъ плекă спpe amîndoъ пърціле, мъ îndoieskă. «'Αμφιβάλλειν εἴωθε τὰ φίλτρα». Алчfp: «Μὴ μέλλε, μηδ' ἀμφίβαλλε. Ел: [ἀμφὶ, βάλλω].

'Αμφιβασία, ας, ші

'Αμφίβασις, εως (ἡ), поet: [везĭ 'Αμφιβαίνω] înконжкpape (de вpъжmaшĭ). 2) pesвoiк înпрежкр, ші спpe апъpapea ккĭва (maĭ кк seamъ moptă); (de кnde 3) = 'Αμφισβήτησις, disпкtъ, чеаpтъ. [ші

'Αμφιβατέω -ῶ, в: -ήσω,='Αμφισβητέω.[ші

'Αμφιβατὴρ (ὁ), поet: [ἀμφιβαίνω] skкti-

topŭ, апъръtopŭ. 2) îndoiosŭ, neînkpedinцatŭ, кѕ пърepî îппърцite.

'Ἀμφίβιος (ὁ, ἡ), amфiвiŭ, tpъitopŭ in doъ deoseвite eлemente, апъ ші ѕskatŭ, ка п: е: вроаska, (кърiа. «'Αμφίβιον ἔδωκε νομὴν Κρονίων». Om:) крокodeлѕл, toчеа, ші чл: [ἀμφί, βίος].

'Ἀμφίβλημα (τὸ), поеt: înfъшѕpъtѕpъ; înвръкътinte; înгръditѕpъ. [ἀμφιβάλλω].

'Ἀμφιβληστρευτικὸς, ἡ, ὸν, îndeminatikŭ ла înтpeвѕinцаpea mpeжeî în neskѕipe. [din

'Ἀμφιβληστρεύω, віit: -εύσω, neskѕieskŭ кѕ npostoволѕл. [ші

'Ἀμφιβληστρικός, ἡ, όν, = 'Ἀμφιβληστρευτικός. [din

'Ἀμφίβληστρον (τὸ), поеt: ='Ἀμφίβλημα. «'Ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾶς ὑψηλά. Ешр: 2) (овічнѕit) ѕпŭ felŭ de mpeажъ; плѕsъ de neskѕit, npostoволŭ, saŭ nezoволŭ (Греч:). [ші

'Ἀμφίβλητος (ὁ, ἡ), поеt: de amîndoъ, saŭ din toate пърцiле înkonжѕpъtopŭ, saŭ înkonжѕpatŭ. [ἀμφιβάλλω].

'Ἀμφιβόητυς (ὁ, ἡ), = Περιβόητος, [ἀμφί, βοάω].

'Ἀμφιβολεὺς, έως (ὁ), поеt:='Ἁλιεύς. [ші

'Ἀμφιβολὴ (ἡ), поеt:='Ἀμφίβληστρον. [ші

'Ἀμφιβολία (ἡ), îndoiaлъ, înпърцipe de пърepe în doъ. 2) stpimtopape, mipape, saŭ neштiinцъ, de че tpeвѕie a fаче. [din

'Ἀμφίβολος (ὁ, ἡ), (пas:) ловitŭ de amîndoъ пърцiле; înkonжѕpatŭ (de връжмашî). «'Ἀμφίβολοι γεγονότες ὑπὸ τῶν πολεμίων». Пл: 2) (акt:) чел че ловеште (saŭ se asвipлъ) de amîndoъ пърцiле. «'Ἀμφίβολοι κάμακες» Епігр: 3) плекatŭ în doъ пърцî, кѕ doъ пърepî 4) îndoitŭ ла însemnape (кѕвîntŭ), saŭ ekiвokŭ. «'Ἀμφίβολοι λόγοι». Isokp: 5) поеt: ='Ἀμφίβλητος (de ѕnde) «Πλωτῶν εὐπλεκὲς ἀμφίβολον». Епігр: ='Ἀμφίβληστρον. [ἀμφιβάλλω]. [de ѕnde

'Ἀμφιβόλως, adв: кѕ îndoiaлъ.

'Ἀμφιβόσκομαι, поеt: =Περιβόσκω. [ἀμφί, βόσκομαι].

'Ἀμφίβουλος (ὁ, ἡ), поеt: îndoitŭ ла кînzѕpî, ла пърepî. [ἀμφί, βουλή].

'Ἀμφιβράγχια (τὰ), пърцiле din прежѕpѕл гîtлежѕлѕî (vezî ші Παρίσθμια], гîлчî, гindѕpî. [ἀμφί, βράγχια].

'Ἀμφίβραχυς, εος (ὁ), пічopŭ de вepsŭ dintp'o лѕнгъ silaвъ întpe doъ skѕpte. [ἀμφί, βραχύς].

'Ἀμφίβροτος, η saŭ ος, ον, (прінч: skѕtŭ, паваzъ) akoпepitopŭ, апъръtopŭ de omŭ dintp' amîndoъ, saŭ toate пърцiле înпрежѕp. [ἀμφί, βροτός].

'Ἀμφίβροχος (ὁ, ἡ), din toate пърцiле (кѕ totѕлŭ) ѕdatŭ; (fir:) веаtŭ (пloatŭ). [ἀμφί, βροχή].

'Ἀμφίβωτος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ἀμφιβόητος.

'Ἀμφιγάνυμαι, віit: -γανύσομαι. поеt: mъ вѕкѕpŭ пpea mѕлt пentpѕ чева. [ἀμφί, γάνυμαι].

'Ἀμφίγειος (ὁ, ἡ), вечinŭ; ръzашŭ. [ἀμφί, γέα].

'Ἀμφίγενυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѕ doъ гѕpî. 2) чел кѕ doъ tъiшe. [ἀμφί, γένυς].

'Ἀμφιγηθέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt:='Ἀμφιγάνυμαι. [ἀμφί, γήθω].

'Ἀμφίγλωσσος (ὁ, ἡ), поеt: = Δίγλωσσος. [ἀμφί, γλῶσσα].

'Ἀμφιγνοέω -ῶ, віit: -ήσω. mъ îndoieskŭ. 2) nѕ кѕnoskŭ вine. [ἀμφί, γνόω].

'Ἀμφίγνωμος (ὁ, ἡ), ші

'Ἀμφιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Δίγνωμος, de doъ deoseвite пърepî. [ἀμφί, γνώμη].

'Ἀμφιγόητος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀμφί, γοέω] din toate пърцiле, saŭ пpea mѕлt плînsŭ, вочitŭ.

'Ἀμφίγονος (ὁ, ἡ), vitpigŭ, fiŭ de ла връваtѕл, saŭ femeea de maî 'nainte. [ἀμφί, γόνος].

'Ἀμφιγυ(γυι)ήεις, εσσα, εν, поеt: skiопŭ de amîndoъ пічоареле. [ші

'Ἀμφιγυ(γυι)ος, ου (ὁ, ἡ), поеt: чел че 'ші аре mъдѕлареле întpeцî; (прin ѕpm:) tape, цеапъпŭ; вine apmatŭ, ші чл: [ἀμφί, γυῖα]. [de ѕnde

'Ἀμφιγυ(γυι)όω -ῶ, віit: -ώσω. чionteskŭ. 2) toчeskŭ; (прin ѕpm:) askѕцŭ de amîndoъ пърцiле.

'Ἀμφιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀμφί, δαίω] tъiosŭ de amîndoъ пърцiле (кѕ doъ tъiшe).

'Ἀμφιδαίω (tp: de кѕ: 'Ἀμφιδέδηα), поеt: apzŭ de жѕp înпрежѕp; (fir:) înkonжѕpŭ връжмъшеште. [ἀμφί, δαίω].

'Ἀμφιδάκνω, віit: -δάξομαι. поеt: mѕшкŭ din toate пърцiле tape. [ἀμφί, δάκνω].

'Ἀμφιδάκρυτος (ὁ, ἡ), поеt: чел din toate пърцiле плînsŭ, saŭ de mѕлte лакръmî прічinѕitopŭ. [ἀμφί, δάκρυον].

'Ἀμφίδασυς (ὁ, ἡ), de amîndoъ пърцiле desŭ ла пърŭ, saŭ лînъ, пъposŭ, лînosŭ. [ἀμφί, δασύς].

'Ἀμφιδέα (ἡ), ші 'Ἀμφίδεον (τὸ), (în цеn:) лапцŭ, saŭ вepigъ легатъ de amîndoъ пърцiле; ші op че de fopma вepiцeî; (dap maî deos:) връцаръ, saŭ колеtŭ

(riopdanŭ). [ἀμφιδέω].

'Αμφιδεὴς, -έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφὶ, δέος] = Περιδεὴς, konpinsŭ de fpikъ. 2) [ἀμφιδέω] легъtopŭ, saŭ лeratŭ de жŭp inпрежŭp.

'Αμφι-δέμω, mi (miж:) -δέμομαι, вiit: -δεμῶ, -δεμοῦμαι, (nex: ἀμφέδειμα, -άμην) noet: zideskŭ de жŭp înпpe жŭp.

'Αμφιδέξιος (ὁ, ἡ), чeл чe intpeвŭinцeazъ amîndoъ mîinele ka dpente. (npin ŭpm: 2) (fir:) intpŭ toate indeminatikŭ. 3) kŭ doъ tъime. «Πέλεκυς —» Лŭч: 4) чeл kŭ doъ rîndŭpĭ, îndoiosŭ. 5) (noet: mi npea pap) = 'Αμφότερος. [ἀμφὶ, δεξιὸς]. [de ŭnde

'Αμφιδεξίως, adв: kŭ mŭлtъ indemînъtate.

'Αμφι-δέρκομαι, вiit: -δέρξομαι, noet: = Περιδέρκομαι.

'Αμφιδέτης, ου (ὁ), kŭpeaoa, saŭ fŭnia, kŭ kape se лearъ жŭrŭл de rîtŭл вoiлop. [mi

'Αμφίδετος (ὁ, ἡ), de amîndoъ, saŭ toate пъpцiлe tape лeratŭ. [din

'Αμφιδέω, вiit: -δήσω, noet: лerŭ de жŭp înпpeжŭp; înfъmŭpŭ.

'Αμφιδηριάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, noet: mъ чeptŭ, mъ pesвoieskŭ nentpŭ чeвa. [mi

'Αμφιδήριτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμφήριστος. 2) (лŭkpŭ) nentpŭ kape se вat, adikъ npea dopitŭ = Περιμάχητος. [ἀμφὶ, δῆρις].

'Αμφιδιαίνω, вiit: -ανῶ, noet: ŭdŭ kŭ totŭл, moiŭ. [ἀμφὶ, διαίνω].

'Αμφιδινεύω (-έω -ῶ). вiit: εύσω, saŭ -ήσω, noet: înвîpteskŭ înпpeжŭp, înkonжŭpŭ. «Ὦ πέρι χεῦμα κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνηται». Iл: Ψ. чipkonfepinцa iĭ epa de kositopŭ. [ἀμφὶ, δινέω].

'Αμφιδοκεύω, вiit: εύσω. noet: pîndeskŭ. [mi

'Αμφιδοκέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αμφιδοξέω. [ἀμφὶ, δοκέω].

'Αμφιδονέω -ῶ, вiit: ήσω, noet: kлetinŭ, srŭdŭiŭ din toate пъpцiлe. [ἀμφὶ, δονέω].

'Αμφιδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω. sîntŭ în doъ пъpepĭ, mъ îndoieskŭ. [din

'Αμφίδοξος (ὁ, ἡ), îndoiosŭ, nesirŭpŭ, de disnŭtъ. «Ὥστε ταῦτα μὲν ἐν ἀμφιδόξῳ». Tfp: [ἀμφὶ, δόξα].

'Αμφίδορος (ὁ, ἡ), noet: din toate пъpцiлe жŭпŭitŭ. [ἀμφὶ, δέρω].

'Αμφίδουλος (ὁ, ἡ), din toate пъpцiлe (de amîndoĭ пъpinцiĭ) poвŭ. [ἀμφὶ, δοῦλος].

'Αμφίδοχμος (ὁ, ἡ), (npinч: λίθος, niatpъ) neapdikatŭ nŭmaĭ kŭ o mînъ, чi kŭ amîndoъ; (npin ŭpm:) mape, rpeŭ. (вezĭ mi χειροπληθής). [ἀμφὶ, δοχμή].

'Αμφιδρακὴς [ἀμφι-δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), (npinч: цesъtŭpъ, saŭ kŭsъtŭpъ) kŭ doъ feцe (aneвaton), înпpotiвъ de Μονοπρόσωπον.

'Αμφιδρόμια (τὰ), a чinчiлea zi de лa naщtepe, intpŭ kape femeiлe чeлe înпpeжŭpŭл лexŭsei aлepraŭ kŭ npŭnkŭл înпpeжŭpŭл вetpeĭ kasei. [din

'Αμφίδρομος (ὁ, ἡ), înпpeжŭpŭл kъpŭia noate aлepra чineвe. «Τεῖχος ἀμφίδρομον». Eŭp: (вezĭ mi 'Αμφίπολος). 2) чeл чe ape doъ dpŭmŭpĭ (mimkъpĭ). «Κῦμα ἀμφίδρομον». Sof: «Οἱ περὶ τὸν πορθμὸν τῆς Σικελίας τόποι ἀμφίδρομοί εἰσι διὰ τὰς παλιῤῥοίας». Stp: [ἀμφὶ, δρόμος].

'Αμφίδρυπτος (φος), ου (ὁ, ἡ), mi

'Αμφιδρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφὶ, δρύπτω] чeл de amîndoъ saŭ din toate пъpцiлe sfîmiatŭ.

'Αμφίδυμος (ὁ, ἡ), noet: în лokŭ de Δίδυμος, цeamъnŭ; 2) чeл kŭ doъ, saŭ maĭ mŭлte intpъpĭ. «Λιμὴν («'Ακτὴ, «Σπήλαιον) — ». Om: mi Anлn: kape ape doъ intpъpĭ, saŭ лokŭpĭ de apŭnkat ankŭpa [din

'Αμφιδύω, вiit: -ύσω, noet: în лokŭ de 'Ενδύω. [ἀμφὶ, δύω].

'Αμφιειμένος, η, ον, nas: tpe: de kŭ: aл naptч: лŭĭ 'Αμφιέννυμι.

'Αμφίεκτον (τὸ), ŭnŭ feлŭ de mъsŭpъ înkъnъtoape ne anpoane de ŭna, saŭ doъ a maseлea napte a îndoitŭлŭĭ Amfopeŭ ('Αμφορεύς). вezĭ mi 'Ημίεκτον. [ἀμφὶ, ἕκτον].

'Αμφιέλικτος (ὁ, ἡ), mi

'Αμφιέλισσος, η, ον, noet: = 'Αμφίστροφος, de amîndoъ, saŭ din toate пъpцiлe înfъmŭpatŭ, înвîptitŭ, iuвълŭitŭ; (de ŭnde 2) (fir:) intp' amîndoъ пъpцiлe nлekatŭ. [din

'Αμφιελίσσω, вiit: -ίξω, noet: înfъmŭpŭ din toate пъpцiлe.

'Αμφιέννυμι, вiit: -έσω, (nex: ἠμφίεσα, tpe: de kŭ: ἠμφίεσμαι, mi pap 'Αμφιεῖμαι, nex: ἠμφιέσθην) [ἀμφὶ, ἕννυμι], înвpakŭ. «Τὸν μὲν ἑαυτοῦ χιτῶνα ἐκεῖνον ἠμφίεσε, τὸν δ' ἐκείνου αὐτὸς ἐνέδυ». Ksen: (mi fir:) «Ὕδωρ ἀμφιέσασθαι». Eŭst: în лokŭ de a se kŭfŭnda în anъ. «'Αμφιεσάμενος ἀφθαρσίαν». Гpr:

'Αμφιέπω, fъpъ вiit: noet: în лokŭ de Περιέπω, kaŭtŭ, îurpiжeskŭ, mъ îndeлetniчeskŭ лa чeвa, întokmeskŭ. «Βοῦς ἕδερόν τε καὶ ἄμφεπον. Iл: Ψ. «'Αθάνατοι μά-

χαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν». Апл: «Ηη-δάλι' ἀμφιέπεσκεν». Апл: (везĭ ші 'Αμφιπένομαι). 2) пȣіȣ̆ ла міжлокȣ̆, інкон-жȣрȣ̆. «Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπεν». Іл: Σ. «'Αμφ' 'Οδυσσῆα Τρῶες ἕπον (ші між:) ἕπονθ' ὡσεί τε θῶες». Іл: Λ ін локȣ̆ de παρείποντο, ȣрmаȣ̆ de апроане. [ἀμφὶ, ἕπω].

'Αμφίεργος (ὁ, ἡ), de doĭ лȣкратȣ̆; saȣ̆ ='Ημίεργος. [ἀμφὶ, ἔργον].

'Αμφιέρχομαι, поет: ='Αμφέρχομαι.

'Αμφίεσις, εως (ἡ), a înвръка, saȣ̆ a se înвръка. 2) = кȣ

'Αμφίεσμα (τὸ), (ін ґен:) акоперемîнтȣ̆, (іар карt:) хаінъ, înвръкъмінте. [ші

'Αμφιεστρὶς, ίδος (ἡ), хаїнъ de deasȣпра (de касъ, saȣ̆ de ноапте). [ἀμφιέννυμι].

'Αμφιετεὶ, adв: пе анȣ̆, пе fie каре анȣ̆. [ші

'Αμφιετηρὶς, ίδος (ἡ) (se înцелеџе serвъtoape) че se съвîршеште, se serвеазъ пе fie каре анȣ̆. [ші

'Αμφιετηρὸς, ὰ, ὸν, ші

'Αμφιετὴς, έος (ὁ, ἡ), ші поет: 'Αμφιέτη, каре se face пе fie каре анȣ̆, анȣалȣ̆. || (неȣt:) 'Αμφίετες, adв: = 'Αμφιετεί. [ἀμφὶ, ἔτος].

'Αμφιζάνω, віit: -ιζήσω, шезȣ̆ п'înпрежȣр, saȣ̆ d'asȣпра; мъ ліпеskȣ̆, мъ înfirȣ̆. [ἀμφὶ, ἱζάνω].

'Αμφίζευκτος (ὁ, ἡ), поет: de амîndoъ пърціле înжȣгатȣ̆, însoцitȣ̆. [ἀμφὶ, ζεύγω].

'Αμφιζέω, віit: ζέσω, поет: ferвȣ̆ de жȣр înпрежȣр. [ἀμφὶ, ζέω].

'Αμφίζωστος (ὁ, ἡ), поет: înчinsȣ̆ înпрежȣр. [ἀμφὶ, ζώννυμι].

'Αμφιήκης, εος (ὁ, ἡ), поет: ='Αμφήκης.

'Αμφιθάλαμος (ὁ, ἡ), чел че аре d'амîndoъ пърціле камере (odъĭ). [ἀμφὶ, θάλαμος].

'Αμφιθάλασσος (ὁ, ἡ), поет: ='Αμφίαλος.

'Αμφιθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле înверzitȣ̆, înfлоpitȣ̆; înвілшȣгатȣ̆; плінȣ̆; fеріҹітȣ̆. 2) чел кȣ амîndoĭ пъpінціĭ în віацъ. [din

'Αμφιθάλλω, віit: -αλῶ, поет: din toate пърціле înверzеskȣ̆, sîntȣ̆ înfлоpitȣ̆ de плін. [ἀμφὶ, θάλλω].

'Αμφιθάλπω, віit: -ψω, поет: înкълzеskȣ̆ de жȣр înпрежȣр; мîнгîiȣ̆; каȣtȣ̆, îнгріжеskȣ̆ de апроапе. =Περιθάλπω.

'Αμφιθέατρος (ὁ, ἡ), формаtȣ̆ ка ȣн Amfiteatpȣ. «'Ιππόδρομος—» D: Ал: || (сȣбst:) 'Αμφιθέατρον (τό), Amfiteatpȣ, adiкъ teatpȣ, întpȣ каре въпчеле прівіtopілор sînt astfeл întoкmite, ка, op ȣnde ва шedea чінева, sъ поатъ прівi. [ἀμφὶ, θέατρον].

'Αμφίθετος (ὁ, ἡ), поет: (прінч: пахарȣ̆) кȣ doъ fȣndȣpĭ (de ȣсȣs жоs); ші (прін хрім:) кȣ doъ гȣpĭ; saȣ̆ кȣ doъ шъпȣше (везĭ ші 'Αμφικύπελλος). [ἀμφὶ, τίθημι].

'Αμφιθέω, віit: θεύσομαι, поет: (кȣ ак:) алергȣ̆ înпрежȣрȣл кȣїва. «'Αμφιθέουσι τέρας». Od: B. 2) (поеtр:) мъ ръъчеskȣ̆. «Νέος ἀμφιθέει». Mosx: [ἀμφὶ, θέω].

'Αμφιθηγὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφίθηκτος, ου (ὁ, ἡ), de амîndoъ пърціле asкȣцitȣ̆. [ἀμφὶ, θήγω].

'Αμφίθλασις, εως (ἡ), din амîndoъ, saȣ̆ toate пърціле sпарџере. [din

'Αμφιθλάω -ῶ, віit: -άσω, sпаргȣ̆, sfъpîмȣ̆ чева din toate пърціле. [ἀμφὶ, θλάω].

'Αμφιθοάζω, віit: άσω, поет: ='Αμφιθέω. [ἀμφὶ, θοάς].

'Αμφιθορεῖν, пех: 2: ал inf: лȣĭ 'Αμφιθρώσκω.

'Αμφίθρεπτος (ὁ, ἡ), поет: (прінч: sînџe) въpsatȣ̆ ші înкегатȣ̆ înпрежȣр. «Αἷμα ἀμφίθρεπτον τῶν ἐμῶν σφαγῶν». Sof: Трах: sînџe înкегатȣ̆ înпрежȣрȣл ранелор меле. [ἀμφὶ, τρέφω].

'Αμφίθρυπτος (ὁ, ἡ), din toate пърціле stpiвitȣ̆, saȣ̆ fъкȣtȣ̆ fъpîме; (fir:) foapte молічоsȣ̆, преа desmiepdosȣ̆. [ἀμφὶ, θρύπτω].

'Αμφίθυρος (ὁ, ἡ), кȣ doъ ȣшĭ. (de ȣnde || сȣбst:) 'Αμφίθυρον (τὸ), = Πρόδομος, antiкамеръ. 2) (Біs:) ȣша чеа din міжлокȣ̆ a sf: алtарȣ̆, saȣ̆ челе doъ але еĭ канате. «Όταν ἴδης ἀνελκόμενα τὰ ἀμφίθυρα». Xps: 3) = Δίπτυχον. [ἀμφὶ, θύρα].

'Αμφιίστημι, віit: -στήσω, поет: ='Αμφίστημι.

'Αμφικαλύπτω, віit: -ύψω, поет: =Περικαλύπτω, акоперȣ̆, кȣпрінzȣ̆. [ἀμφὶ, καλύπτω]

'Αμφικάρηνος (ὁ, ἡ), ші

'Αμφικαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: = Δικάρηνος, кȣ doъ капете. (везĭ ші ἀμφικέφαλος). [ἀμφὶ, κάρα].

'Αμφίκαρπος (ὁ, ἡ), =Δίφορος, roditopȣ̆ de doъ орĭ пе анȣ̆. [ἀμφὶ, καρπός].

'Αμφίκαυσις (στις, τις), εως (ἡ), чел dintîĭ, saȣ̆ пеконtȣ̆ орzȣ̆, че' маĭ'nainte de a'л întpeвȣінца, îл пîрліаȣ̆, saȣ̆ пръжіаȣ̆. [ἀμφὶ, καίω].

'Αμφικεάζω, віit: -άσω, поет: рȣпȣ̆ în мȣлte вȣкъцĭ; 2) жȣпоіȣ̆ de коажъ. [ἀμφὶ, κεάζω].

'Αμφίκειμαι, віit: -κείσομαι, поет: în локȣ̆ de Περίκειμαι. [ἀμφὶ, κεῖμαι].

'Αμφικείρω, вііt: -κερῶ, поеt: їn локš de Περικείρω. [ἀμφὶ, κείρω].

'Αμφικέλεμνος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀμφὶ, κέλλω] чел de deoпotpiвъ гpeяtate, ші deoпotpiвъ кsmпъnitš їntp' amїndoъ пъpцiле (їn kit шішkinds se a пs къdea). (вeзї ші 'Αμφίκοιλος).

'Αμφικέλευθος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀμφίδρομος, пssš їntpe doъ sлiцe. [ἀμφὶ, κέλευθος].

'Αμφίκερος, ον, ші

'Αμφίκερως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: їn локš de Δίκερως, чел кs doъ коapne. 2) поtpiвitš, aшezatš пе antenеле коpъвii. [ἀμφὶ, κέρας.]

'Αμφικεύθω, вііt: -σω, поеt: акопеpš de жsp їnпpeжsp, (ші npin spm:) asksnzš кs desъвipшipe. [ἀμφὶ, κεύθω].

'Αμφικέφαλος (ὁ, ἡ), = Δικέφαλος. 2) (desпpe mовiле) чел кs doъ къпъtїie, «Κλίνη («Καθέδρα) —». каpe ape de amїndoъ пъpцiле pezemъtoape, saš пepne de къпъtiiš (вezї ші 'Αμφικνέφαλος). [ἀμφὶ, κεφαλή].

'Αμφικίων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: їn локš de Περίστυλος; saš 2) sпpiжinitš, pezematš пе doъ pїndspї de stiлпї. [ἀμφὶ, κίων].

'Αμφίκλαστος (ὁ, ἡ,) de amїndoъ пъpцiле, saš їn doъ, saš пpea msлt snaptš. [ἀμφὶ, κλάω].

'Αμφίκλαυστος (τος), ου (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αμφιδάκρυτος. [ἀμφὶ, κλαίω].

'Αμφικλύζω, вііt: -ύσω, поеt: їn локš de Περικλύζω. [ἀμφὶ, κλύζω]. [de snde.

'Αμφίκλυστος (ὁ, ἡ), поеt: їn локš de Περίκλυστος, чел че de amїndoъ, saš din toate пъpцiле se sdъ.

'Αμφικνέφαλος (ὁ, ἡ), (npinч: patš) каpe ape пepne їntp'amindoъ къпъtїiеле (вezї ші 'Αμφικέφαλος). [ἀμφὶ, κνέφαλον].

'Αμφικνεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: їnкoпжspatš de їntsnepiкš. [ἀμφὶ, κνέφας].

'Αμφίκοιλος (ὁ, ἡ), чел de amїndoъ пъpцiле adїnкatš, sкoвitš. «Ξύλον ἀμφίκοιλον». Ssid: коviлiцъ, saš алtš чева asemenea пentps къpat гpesъцї, saš повepї. [ἀμφὶ, κοῖλος].

'Αμφίκολλος (ὁ, ἡ), din amїndoъ, saš toate пъpцiле лipitš. [ἀμφὶ, κόλλα].

'Αμφικομέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: їnгpiжeskš (їmпodoвeskš) din toate пъpцiле, пeste totš. [ἀμφὶ, κομέω].

'Αμφίκομος, η saš ος, ον, поеt: чел кs msлtš пъpš, saš fpsnze. ‖ (ssвst:) 'Αμφικόμη (ἡ), snš felš de пpeцioasъ пiatpъ. [ἀμφὶ, κόμη].

'Αμφίκοπος (ὁ, ἡ), поеt: чел кs doъ tъiшe, asksцitspї. [ἀμφὶ, κοπή].

'Αμφίκορος (ὁ, ἡ), поеt: din tpeї fiї чел d'aл doiлea, saš чел miжлочiš. [ἀμφὶ, κόρος].

'Αμφίκουρος (ὁ, ἡ), поеt: = Περίκουρος. [ἀμφὶ, κείρω].

'Αμφι-κραδαίνω, (άω -ῶ), вііt: -ανῶ, saš -ήσω, поеt: клetinš, sгsdsiš din toate пъpцiле.

'Αμφίκρανος (ὁ, ἡ), поеt: ='Αμφικάρηνος. 2) чел че їnfъшspъ капsл. [ἀμφὶ, κρᾶνον].

'Αμφι-κρέμαμαι, вііt: -ήσομαι. поеt: = 'Αμφαιωρέομαι. [de snde

'Αμφικρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел de amїndoъ пъpцiле atїpnatš.

'Αμφίκρημνος (ὁ, ἡ), чел їntp' amїndoъ, saš їn toate пъpцiле pїnosš. 2) (fir) пpiмeждiosš. «'Αμφίκρημνον ἐρώτημα». Лsч: diлeмatiкъ їntpeвape (pesпsnssл къpia, op че fел ва fi, вatъmъ). [ἀμφὶ, κρημνός.]

'Αμφίκρηνος (ὁ, ἡ), Ion: їn локš de 'Αμφίκρανος.

'Αμφικτί(τύ)ων, ονος [ἀμφὶ, κτίων], (npinч: ла їm:) їnпpeжsp локsitopš. «Τοῖσι ἀμφικτίοσι πᾶσι τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος». Ep: (npin spm: 2) Amfiktions, tpimissл desлtatš ла adsnapea Amfiktioniкъ. [de snde

'Αμφικτυόνειος (ὁ, ἡ), = 'Αμφικτυονικός. [ші

'Αμφικτυονεύω, вііt: -εύσω, sїntš pїndsitš, aлesš Amfiktionš. [ші

'Αμφικτυονία (ἡ), adsnapea ші aлianцa Amfiktionilop. 2) demnitatea (вpednicia), ші datopiiле Amfiktionsлsї. [ші

'Αμφικτυονικός, ὴ, ὸν, op че se dedsче ла Amfiktionї, ші ла adsnapea лop. [ші

'Αμφικτυονὶς, ίδος (ἡ), (npinч: πόλις, opaшš) коnpinsš їn aлianцa Amfiktioniкъ. 2) o zeitate patpoanъ a Amfiktionilop, ші adopatъ de dїnшiї.

'Αμφικυκάω -ῶ, вііt: -ήσω. поеt. amestекš din toate пъpцiле. [ἀμφὶ, κυκάω].

'Αμφικυλινδέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші

'Αμφικυλίω, вііt: -ίσω. поеt: їn локš de Περικυλίω.

'Αμφικύπελλος (ὁ, ἡ), поеt: чел їn fopmъ de їndoitš пaxapš (кs fsndspiле лipite ла miжлокš snsл de aлtsл). [ἀμφὶ, κύπελλον]. (вezї ші 'Αμφίθετος).

'Αμφίκυρτος, η saš ος, ον, їnкoвoiatš de amїndoъ пъpцiле, apкsitš. «Σελήνη—» Пл: лsпъ psцin maї 'nainte ші dsпe плinipea eї (вezї ші Διχότομος). «Ξύλον —». Ssid: ='Αμφίκοιλον.

'Αμφικύσας, пех: 1: ал партч: лѕї 'Αμφικυνέω.

'Αμφιλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), (neintp:) ='Αμφιλαφής.

'Αμφίλαλος (ὁ, ἡ), поеt: mѕлt ворвіtорѕ. [ἀμφὶ, λάλος].

'Αμφιλαμβάνω, biit: -λήψομαι, поеt: = Περιλαμβάνω. [ἀμφὶ, λαμβάνω].

'Αμφιλάφεια (ἡ), лѕаре, апѕкаре de amîndoъ пърціле. 2) (fir:) вілшѕгѕ, mъpime. 3) (fir:) skѕtipe, ажѕtорѕ, folosѕ. [din

'Αμφιλαφὴς, έος (ὁ, ἡ), de amîndoъ, saѕ toate пърціле, saѕ кѕ amîndoъ mîlnele апѕкatѕ. (de ѕnde 2) (fir:) mape, лatѕ, mѕлtѕ, înвілшѕgatѕ; (шi despre копачї) desѕ, fpѕnzosѕ, stѕfosѕ. 3) ажѕtatѕ, spiжinitѕ de amîndoъ пърціле (pap). [ἀμφιλαμβάνω]. [de ѕnde

'Αμφιλαφία (ἡ), поеt: în лoкѕ de 'Αμφιλάφεια. [шi

'Αμφιλαφῶς, adв: înвілшѕgat, шi чл:

'Αμφιλαχαίνω, biit: -ανῶ, поеt: sапѕ înпрежѕр (прінч: копачіѕ). [ἀμφὶ, λαχαίνω].

'Αμφιλέγω, biit: -λέξω, mъ disпѕtѕ, mъ чертѕ. 2) mъ îndoieskѕ. [ἀμφὶ, λέγω].

'Αμφιλείπω, biit: -λείψω. în лoкѕ de Παραλείπω, пърѣseskѕ, лasѕ. [ἀμφὶ, λείπω].

'Αμφίλεκτος (ὁ, ἡ), îndoiosѕ, de disпѕtъ. 2) поеt: (акt:) disпѕtъtорѕ. [ἀμφιλέγω]. [de ѕnde

'Αμφιλέκτως, adв: кѕ îndoiaлъ.

'Αμφιλογέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt:='Αμφιλέγω. [шi

'Αμφιλογία (ἡ), îndoiaлъ; disпѕtъ; чеаpтъ. [din

'Αμφίλογος (ὁ, ἡ), шi adв: -λόγως. = 'Αμφίλεκτος, шi -έκτως. [ἀμφὶ, λόγος].

'Αμφίλοξος (ὁ, ἡ), de amîndoъ пърціле strîmbѕ, piezішѕ, шовѕitѕ; (fir:) îndoiosѕ, nedesлѕшitѕ. [ἀμφὶ, λοξός].

'Αμφίλοφος (ὁ, ἡ), чел кѕ doъ вірfѕрї, saѕ kpeste [ἀμφὶ, λόφος]. «Ζυγὸν ἀμφίλοφον ἄγεται». Sof:

'Αμφιλύκη (ἡ), поеt: (прінч: поапtе) чea întpe întѕнерікѕ [λύγη], шi лѕmînъ (λύκη) = Λυκαυγής.

'Αμφίμακρος (ὁ), нічорѕ de вepsѕ кomпѕsѕ din silaвъ skѕpтъ întpe doъ лѕнці. [ἀμφὶ, μακρός].

'Αμφίμαλλος (ὁ, ἡ), (прінч: χιτών) de amîndoъ пърціле пъросѕ, лъцosѕ. [ἀμφὶ, μαλλός].

'Αμφι-μάρπτω, biit: -ψω, поеt: апѕкѕ чева din toate пърціле.

'Αμφι-μάσσομαι, biit: -ξο(σο)μαι, поеt: шtергѕ din toate пърціле, de жѕр înпрежѕр.

'Αμφιμάσχαλος (ὁ, ἡ), (пріч: χιτών) кѕ doъ mînічї. [ἀμφὶ, μασχάλη].

'Αμφιμάτωρ, ορος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкѕ de 'Αμφιμήτωρ.

'Αμφιμάχητος (ὁ, ἡ), поеt: în лoкѕ de Περιμάχητος. [din

'Αμφιμάχομαι, biit: -μαχήσομαι. mъ вatѕ înпрежѕрѕл (adiкъ spre апъpapea) кѕiва. [ἀμφὶ, μάχομαι].

'Αμφιμέλας, ανος, αινα, αν, поеt: чел din toate пърціле негрѕ (întѕнекosѕ); (прin ѕрm:) adînкѕ, saѕ askѕnsѕ. [ἀμφὶ, μέλας].

'Αμφιμέλει, biit: -μελήσει, вервѕ нереpѕ: поеt: пасъ преа mѕлt, intepeseazъ foapte. [ἀμφὶ, μέλει],

'Αμφιμέμηλε, поеt: tp: de кѕ: (se ia în лoкѕ de през:) ал лѕї 'Αμφιμέλει.

'Αμφιμέμυκε, поеt: tp: de кѕ: ал лѕї 'Αμφιμυκάομαι.

'Αμφιμερίζω, -ομαι, biit: -ίσω, -ίσομαι, поеt: în лoкѕ de Διαμερίζω, înпарцѕ (despaрцѕ) în doъ. [ἀμφὶ, μερίζω].

'Αμφιμήλη (ἡ), instpѕmîntѕ хîрѕрцікѕ în formъ de sѕлішорѕ de amîndoъ пърціле. [ἀμφὶ, μήλη].

'Αμφιμήτριος (ὁ, ἡ), [ἀμφὶ, μήτρα], чеea че se aflъ înпрежѕрѕл шітреі (mъtчії), шi apatъ stapea eї. 2) лoкѕл чел înпрежѕрѕл kapeneї (mѕкіеї челії de desѕвѕл коpъвії); (de ѕnde || sѕвst:) 'Αμφιμήτρια (τὰ), = 'Εγκοίλια. 3) поеt: = кѕ

'Αμφιμήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), (прінч: ла îm:) fpaцї dintp' ѕнѕ tatъ, шi doъ, saѕ maї mѕлte mѕme. [ἀμφὶ, μήτηρ].

'Αμφιμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле, шi кѕ totѕл, saѕ întpe aлteлe amestekatѕ. [din

'Αμφιμίγνυμι, biit: -μίξω, поеt: ѕneskѕ, amestekѕ кѕ totѕл. [ἀμφὶ, μίγω].

'Αμφιμυκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι. (пех: ἀμφέμυκον, tp: de кѕ: ἀμφιμέμυκα) поеt: mѕцeskѕ tape, pesѕнѕ în totѕ înпрежѕрѕл. [ἀμφὶ, μυκάομαι].

'Αμφινάω, biit: -άσω, поеt, aлергѕ (mъ вързѕ) înпрежѕр. [ἀμφὶ, νάω].

'Αμφινεικὴς, έος, шi

'Αμφινείκητος, ου, шi

'Αμφίνεικος, ου (ὁ, ἡ), поеt: = Περιμάχητος, de disпѕtat. [ἀμφὶ, νεῖκος].

'Αμφινέμομαι biit: -νεμοῦμαι, поеt: paskѕ, (шi прin ѕрm:) лoкѕieskѕ înъѕntpѕ, saѕ

інпрежър. 2) (fir:) копрinzȣ. «Σὲ δ' ὄλβος ἀμφινέμεται». Pind: [ἀμφὶ, νέμομαι].

'Αμφινοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = 'Αμφιγνοέω -ῶ. [din

'Αμφίνοος, ους (ὁ, ἡ), npibitopȣ, черчетъторȣ dintp' amîndoъ, saȣ toate пърціле аsȣпра лȣкрȣрілор, кinzȣitopȣ, rînditopȣ; saȣ 2) îndoiosȣ despre toate. [ἀμφὶ, νόος].

'Αμφιξέω, biit: -ξέσω, noet: în локȣ de Περιξέω, чіоплескȣ, pendezȣ de жȣр înпрежър, netezeskȣ, notpibeskȣ. [ἀμφὶ, ξέω]. de ȣnde

'Αμφίξοος, ους (ὁ, ἡ), noet: чел de amîndoъ пърціле ръzȣitopȣ, чіоплitopȣ, тъiosȣ.

'Αμφίον (τὸ), ='Αμφίασμα [ἀμφὶ, ἕω].

'Αμφιορκία (ἡ),='Αμφωμοσία. [ἀμφὶ, ὅρκος].

'Αμφιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърціле înfintȣ, цеапънȣ. [ἀμφὶ, πήγω].

'Αμφίπαλτος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърціле skȣtȣpatȣ, sгȣdȣitȣ; (despre гласȣ) resȣnъtopȣ. [ἀμφὶ, πάλλω].

'Αμφιπαλύνω, biit: -υνῶ, noet: stponeskȣ înпрежȣр=Περιῤῥαίνω. [ἀμφὶ, παλύνω].

'Αμφιπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), (npinч: ла îm:) fpaцї de o мȣмъ, iap нȣ шi de ȣнȣ татъ. (bezї шi 'Αμφιμήτωρ). [ἀμφὶ, πατήρ].

'Αμφιπεδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: легȣ înпрежȣр. [ἀμφὶ, πέδη].

'Αμφίπεδος (ὁ, ἡ), noet: înконжȣратȣ de кîmпiї. [ἀμφὶ, πεδίον].

'Αμφιπέλομαι, (fъръ biit:) noet: sîntȣ de таць, saȣ înпрежȣр. [ἀμφὶ, πέλομαι].

'Αμφιπένομαι, (fъръ biit:) noet: ostenеskȣ îndелетнічindȣ мъ ла чева, înтокmеskȣ, пȣiȣ ла pîndȣіалъ чева. (bezї 'Αμφιέπω, шi 'Αμφιπολέω). [ἀμφὶ, πένομαι].

'Αμφιπεπαρμένος, η, ον, noet: nas: tp: de кȣ: ал парич: лȣї 'Αμφιπείρω.

'Αμφιπεριΐστημι, biit: -ήσω noet: aшeзȣ de жȣр înпрежȣр. [ἀμφὶ, περὶ, ἵστημι].

'Αμφιπερικλάω, biit: -σω, noet: snaprȣ de жȣр înпрежȣр, saȣ de тотȣ. [ἀμφὶ, περὶ, κλάω].

'Αμφιπερικτίονες (οἱ), noet: = Περικτίονες, локȣitopї înпрежȣр.

'Αμφιπεριπλάζομαι, biit: -άγξομαι, noet: мъ рътъческȣ în коачї шi 'нколо. [ἀμφὶ, περὶ, πλάζομαι].

'Αμφιπεριπλέγδην, adb: noet: înкȣркат; înfъшȣрat, înконжȣрat. [ἀμφὶ, περὶ, πλέκω].

'Αμφιπεριπτώσω, biit: -ξω, мъ temȣ npea мȣлт. [ἀμφὶ, περὶ, πτώσσω din πτοία].

'Αμφιπερισκαίρω, noet: saлтȣ, sapȣ înпрежȣр. [ἀμφὶ, περὶ, σκαίρω].

'Αμφι-περι-στέφω, biit: -έψω, noet: înконжȣрȣ, копрinzȣ din toate пърціле.

'Αμφι-περι-στρέφω, biit: -ψω, = кȣ

'Αμφιπεριστροφάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: înbîpteskȣ, sȣчeskȣ din toate пърціле. [ἀμφὶ, περιστροφή].

'Αμφιπεριτρί(τρύ)ζω, biit: -ξω. noet: stpirȣ, цinȣ п' înпрежȣр. «'Αμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες». Eпігр: [ἀμφὶ, περὶ, τρύζω].

'Αμφιπεριτρομέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: tpemȣpȣ totȣ, мъ temȣ npea мȣлт. [ἀμφὶ, περὶ τρόμος].

'Αμφιπεριφθινύθω, biit: -φθίσω. noet: препъdeskȣ, toneskȣ de totȣ. [ἀμφὶ, περὶ, φθίνω].

'Αμφιπεριφρίσσω, biit: -ίξω, noet: мъ înfiopezȣ în toate мъдȣлареле тръпȣлȣї. [ἀμφὶ, περὶ, φρίσσω].

'Αμφιπετάννυμι, biit: -πετάσω, noet: întinzȣ de жȣр înпрежȣр. [ἀμφὶ, πετάω].

'Αμφιπέτομαι, biit: -πτήσομαι, noet: în локȣ de Περιΐπταμαι, sȣорȣ înпрежȣр. [ἀμφὶ, πέτομαι].

'Αμφιπήγνυμι, biit: -πήξω, înfirȣ (stîлnї) de жȣр înпрежȣр. (ἀμφὶ, πήγω].

'Αμφίπηρος (ὁ, ἡ), stpikatȣ, betежitȣ de amîndoї окiї, пічоареле, шi чл: [ἀμφὶ, πηρός].

'Αμφιπιάζω, Dop: în локȣ de 'Αμφιπιέζω, biit: -άσω, noet: stpibeskȣ, stpînгȣ din toate пърціле; (npin ȣpm:) sȣгpȣmȣ.

'Αμφιπίπτω, biit. -πεσοῦμαι, шi

'Αμφιπιτνέω -ῶ, noet: în локȣ de 'Επιπίπτω, шi Προσπίπτω, казȣ neste, saȣ ла чinева.

'Αμφιπλεκὴς, έος, шi

'Αμφίπλεκτος (ὁ, ἡ), noet: înплетічitȣ, înкȣркатȣ. [din

'Αμφιπλέκω, biit: -ξω, noet: în локȣ de Περιπλέκω, înfъшȣрȣ, înбръціezȣ. [ἀμφὶ, πλέκω]

'Αμφίπλευρος (ὁ, ἡ), (npinч: ȣшъ, fepeastpъ) кȣ доъ kanate. [ἀμφὶ, πλευρόν].

'Αμφίπληκτος, ου, лobitȣ, isbitȣ de amîndoъ пърціле. [ἀμφὶ, πλήσσω].

'Αμφιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: лobitopȣ, тъiosȣ пе amîndoъ пърціле; (fir:) препъditopȣ. «Φασγάνῳ ἀμφιπλῆγι». Sof: Ed: «'Αμφιπλὴξ πατρὸς καὶ μητρὸς ἀρά. Sof: Трах: шi = 'Αμφίπληκτος.

'Αμφιπλὶξ, adb: noet: (bezї шi περιβάδην) кȣ sъpitȣpї înпрежȣр. [din

'Αμφιπλίσσω, -ομαι, biit: -ίξω, -ομαι.

поеt: fакȣ sъріtȣрі п'îнпрежȣр. (везі ші διαβαίνω, ші περιβαίνω).

'Αμφι-πλύνω, biit: υνῶ, поеt: în локȣ de περιπλύνω, ші ἀποπλύνω. лimпezeskȣ, (sпълъtȣреле), sпълъчеskȣ.

'Αμφίπνευμα (τὸ), == Δύσπνοια. пъdȣfȣ, греа реsȣфларе. [ἀμφιπνέω].

'Αμφίποκος (ὁ, ἡ), == 'Αμφίμαλλος, лîпоsȣ, пърosȣ de amîndoъ пърцiле. [ἀμφὶ, πόκος].

'Αμφιπολεία (ἡ), sлȣжіре. «Διὸς ἀμφιπολεία». Diod: (колек:) în локȣ de οἱ ἀμφίπολοι, sлȣжітоrії, преоцiї лȣї Жое. [din

'Αμφιπολεύω, biit: -εύσω, ші

'Αμφιπολέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: мъ îнвіріtеskȣ (мъ indeлеtnічеskȣ) пе лîngъ чева; каȣtȣ, sлȣжеskȣ. «Τρῶμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν». Пind: а лекȣі. «Ὄρχατον ἀμφιπολεύειν». Od: Ω. а кȣлtіва, «Τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς ἀμφιπολοῦσαν». Ep: (везі ші 'Αμφιπένομαι). [din

'Αμφίπολος (ὁ, ἡ), поеt: (în цен:) чел че se îнвіріteшtе пе лîngъ (se indeлеtnічеште ла) чева, sлȣжіtорȣ (маї кȣ seамъ despre femeї); (іар маї deos: 2)== Περίπολος, înконжȣрътоrȣ, 3) (пas:) înконжȣратȣ, saȣ aflaтȣ în міжлокȣ; (прin sрм:) == Περίβλεπτος. «Τύμβον ἀμφίπολον ἔχων». Пind: възȣtȣ din toate пърцiле. (везі ші 'Αμφίδρομος). [ἀμφὶ, πόλος, околітоrȣ].

'Αμφιπονέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, поеt: == 'Αμφιπένομαι. [ἀμφίπονος.]

'Αμφιποτάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, поеt: == 'Αμφιπέτομαι.

Ἄμφιππος (ὁ, ἡ), (прінч: ла îм:) ostaшȣ кълърец, каре траце дȣне sіне ші ал doiлеа калȣ, ші е denpinsȣ a sърі dене ȣнȣл пе чел-алtȣ дȣне тревȣінцъ. [ἀμφὶ, ἵππος].

'Αμφιπποτοξότης, ου (ὁ), аркашȣ кълърецȣ, каре траце дȣне sіне ші ал doiлеа калȣ, ка ші Ἄμφιππος. [ἄμφιππος, τοξότης].

'Αμφιπρονεύω, biit: -εύσω, sîntȣ плекаtȣ, skosȣ кътре афаръ de amîndoъ пърцiле.

'Αμφιπρόστυλος (ὁ, ἡ), (прінч: ναός, темплȣ) каре аре нȣмаї dinainte ші înапої (іар нȣ de жȣр înпрежȣр) шірȣ de stîлпї. 2) каре аре îndoitъ колонаdа чеа dinainte. [ἀμφὶ, πρὸ, στύλος].

'Αμφιπρόσωπος (ὁ, ἡ),==Διπρόσωπος. [ἀμφὶ, πρόσωπον].

'Αμφίπρυμνος (ὁ, ἡ), (прінч: ναῦς, корабіе) кȣ доъ пȣпе, ші (прін sрм:) кȣ доъ кîрме (везі Δίπρωρος), ка sъ se dірі-це кȣ ачееаші înлеsпіре ші înainte ші înапої, фъръ a se întoарче, (везі ші Δίκροτος). [ἀμφὶ, πρύμνη]

'Αμφίπταμαι, biit: -ήσομαι, поеt:=='Αμφιπέτομαι. [ἀμφὶ, ἵπταμαι].

'Αμφιπτύσσω, biit: -πτύξω. поеt: în локȣ de περιπτύσσω, îndoieskȣ înпрежȣр; коprinzȣ; înкȣркȣ; înвръцішеzȣ. [ἀμφὶ, πτύσσω]. [de ȣnde

'Αμφιπτυχὴ (ἡ), în локȣ de περιπτυχὴ, înконжȣраре, înвръцішаре.

'Αμφίπυλος (ὁ, ἡ), =='Αμφίθυρος. (ἀμφὶ, πύλη].

'Αμφίπυρος (ὁ, ἡ), поеt: înпреsоratȣ de fокȣ; totȣ înfокаtȣ. 2). цііtорȣ de fокȣ, zade (фъклії) în amîndoъ мîiнеле. (еніt: ал Dianeї). [ἀμφὶ, πῦρ].

'Αμφιρρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плекаtȣ, повîрnіtȣ de о потрівъ întр' amîndoъ пърцiле; (прin sрм:) nestatорнікȣ, nesіgȣрȣ; îndoiosȣ. [ἀμφὶ, ῥέπω].

'Αμφιρρήγνυμι, biit: -ρήξω, поеt: în локȣ de περιρρήγνυμι.

'Αμφιρρηδὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел de amîndoъ, saȣ toate пърцiле stропітȣ, ȣdaтȣ. (везі ші περιρρηδής). [ἀμφὶ, ῥέω]

'Αμφίρροπος, (ὁ, ὁ), == 'Αμφιρρεπής. [ἀμφὶ, ῥοπή].

'Αμφίρρυτος, ші поеt: (пентрȣ мъsȣръ) 'Αμφίρυτος, η saȣ ος, ον, de amîndoъ, saȣ toate пърцiле ȣdaтȣ, adъпатȣ. «Νήσῳ ἐν ἀμφιρρύτῃ». Od: Α. [ἀμφὶ, ῥέω].

'Αμφιρρὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), чел din toate пърцiле (dар маї кȣ seамъ перпенdікȣлар, din sȣs dрепt în жos) sfîшіатȣ, saȣ кръпатȣ. «Πέτρας (''Κλωβοὺς) ἀμφιρρῶγας». Anлп: Epigr: [ἀμφιρρήγνυμι].

'Αμφὶς [ἀμφὶ], adв: în локȣ de 'Αμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν, dintр' amîndoъ, saȣ din fie каре din amîndoъ пърцiле. «Δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον νεμέθεντο». Iл: Λ. 2) înпрежȣр, din toate пърцiле; (прin sрм:) кȣ sкȣмпътate, кȣраt, saȣ foarte. «Βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς». Iл: Θ. «'Αμφὶς ἰδὼν». Es: «'Αμφὶς ἀριζήλω». Iл: Σ. 3) întре, saȣ în міжлокȣ. «'Ολίγη δ'ἦν ἀμφὶς ἄρουρα». Iл: Γ. «Τάφρον, ἣ χ'ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα». Iл: Η. «Πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη». Iл: Λ. (de ȣnde 4) în доъ, desпърціt, deosebіt, saȣ афаръ, ор ла о парте. «'Αμφὶς Διός ἧσθην». Iл: Θ. «Ἵπποι ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην. Iл: Ψ. «Ἡ δὲ μ' ἐρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα». Od: Τ. deosebіt fie каре în парte (ші fъръ казȣ). «'Αμφὶς φράζεσθαι

(φρονεῖν)». Іл: В. ші N. în локš de διχογνοεῖν, saš ἀμφιγνοεῖν.

'Ἀμφισαλεύω, biit: -εύσω, клetinš, saš mъ клetinš, mъ легънš în коачї ші 'пколо. [ἀμφὶ, σαλεύω].

'Ἀμφίσβαινα, ης (ἡ), внš felš de шарпе чіsntš, каре вмблъ ші 'nainte ші 'napoї, ші пentpš ачеаsta se веde ка кš doъ капete. 2). (anat:) чеде de ла mitpъ (matкъ) кътpe ціne doъ вine (aptepiї).[ші

'Ἀμφισβασίη (ἡ), Іon:, ші

'Ἀμφίσβασις, εως (ἡ), поеt: = 'Ἀμφισβήτησις. [ші

'Ἀμφισβατέω -ῶ, Dop: în локš de 'Ἀμφισβητέω. [ші

'Ἀμφίσβητος (ὁ, ἡ), Іon: în локš de 'Ἀμφισβητήσιμος, ші 'Ἀμφίβολος. [ἀμφὶς, βαίνω]. [de вnde

'Ἀμφισβητέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: ἠμφισβήτουν, пех: ἠμφισβήτησα, tpe: de кš: ἠμφισβήτηκα) mъ îndoieskš, sîntš neînвoitš, de deosebitъ пъpepe. «'Ἀξιῶ ὑμᾶς περὶ τῶν λόγων ἀμφισβητεῖν μὲν, ἐρίζειν δὲ μή». Плt: «Καὶ ἀμφισβητοῦντες προστιθέασιν ἀεὶ τὸ ἴσως καὶ τάχα». Apist: «Πολλάκις ὁμολογοῦντες ἄμφω συμφέρειν περὶ τοῦ μᾶλλον ἀμφισβητοῦσιν. Apist: «Περὶ τῶν κτεῖναι μὲν ὁμολογούντων, ἀμφισβητούντων δὲ, ὅτι δικαίως, ἐπὶ Δελφινίῳ γίνονται αἱ εὐθύναι». Ел: 2) mъ înпpotiвeskš, mъ disпвtš. «Ὅρα οὖν πρὸς τίνα λόγον τῶν παρ' ἡμῖν μέλλεις ἀμφισβητεῖν». Плt: 3) înmї însвшeskš чева, шъ пpigoneskš (пpin врm:) пentpš dînsвл. «'Ἠμφισβήτει οὖν αὐτῷ μέρους τινος τοῦ χωρίου». Іs: [de вnde

'Ἀμφισβήτημα (τὸ), овiektš de disпвtape.

'Ἀμφισβητήσιμος (ὁ, ἡ), свпвsš ла disпвtъ, de disпвtat; de îndoiaлъ. [din

'Ἀμφισβήτησις, εως (ἡ), neînвoipe. 2) îndoiaлъ. 3) disпвtъ; пpigonipe. [ші

'Ἀμφισβητητικὸς, ή, όν, апlekatš, înde-minatikš ла disпвte, disпвtosš. [ші

'Ἀμφισβήτητος (ὁ, ἡ), = 'Ἀμφισβητήσιμος. [ші

'Ἀμφισβητικὸς, ή, όν, = 'Ἀμφισβητητικός. [ἀμφισβητέω].

'Ἀμφίσκιος (ὁ, ἡ), (џеогр:) sitвatš întp' astfeл de пosiцie кътpe soape, ка шase лвnї пе anš sъ 'шї fopmeze вмвра кътpe miazъ-zї, іар челе-л-алte шase кътpe nopdš, este adikъ întp' внš anš чееа че este ὁ περίσκιος (вeзї zічереа) întp'o zi ші o noante. [ἀμφὶ, σκιά].

'Ἀμφιστατὴρ, поеt: în локš de

'Ἀμφιστάτης, ου (ὁ),='Ἐπιστάτης, преве-rietopš. [ἀμφὶ, στάω].

'Ἀμφίσταυρος (ὁ, ἡ), чел че de amîndoъ пърціле fopmeazъ кpвче, кpвчішatš de amîndoъ пърціле. [ἀμφὶ, σταυρός].

'Ἀμφι-στέλλω, biit: -στελῶ, поеt: în локš de περιστέλλω, înвpакš, акопеpš din toate пърціле.

'Ἀμφίστερνος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de Περιστέρνιος [ἀμφὶ, στέρνον], пieптаpš. 2) чел че ape îndoitš пieптš, saš пieптаpš.

'Ἀμφιστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt. = Περιστεφὴς, înкопжвpatš (ка кš о кввпп). 2) ='Ἐπιστεφὴς, пліnš пînъ în ввze. [ἀμφὶ, στέφω].

'Ἀμφίστημι, ші (miж:) -ίσταμαι, biit: ἀμφιστήσω, -ομαι, поеt: în локš de Περιίστημι, -αμαι, пвiš, aшezš (ші miжл: staš) înпрежвр. 2) (maї noš) превериezš, iaš aminte de чева; черчеtezš. [ἀμφὶ, ἵστημι].

'Ἀμφίστομος (ὁ, ἡ), = Δίστομος, ші 'Ἀμφίδυμος. [ἀμφὶ, στόμα.].

'Ἀμφιστρατάομαι -ῶμαι biit: -ήσομαι, поеt: înкопжвpš кš oшtipї; tавъpъ кš oшtipiле înпрежвр; înпpesopš. [ἀμφὶ, στρατός].

'Ἀμφιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле, saš de totš potвndš. [ἀμφὶ, στρογγύλος].

'Ἀμφίστροφος (ὁ, ἡ), чел din toate пърціле лесne de înвiptit. [ἀμφὶ, στροφή].

'Ἀμφισφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (пpinч: osš) skosš din локвл лвї, skpîntitš, datš întp' o парte. [din

'Ἀμφισφάλλω, -ομαι, biit: -σφαλῶ, -οῦμαι, ші -ήσομαι. skoцš, saš esš din локвл meš (maї кš scamъ despe deskeietвpї, saš skpîntitвpї de oase). 2) mъ înвîpteskš întp' o парte ші întp' алta, mъ batš (despe волпавї). 3) вмвлв шовъit, mъ легънš. [de вnde

'Ἀμφίσφαλσις, εως (ἡ), skpîntipe, eшipe de osš din локвл съš, doskeietвpъ. 2) stenoxopie, saš вatepe пе doъ кълъtiie a волпавлвї. 3) вмвлеtš шовъitš.

'Ἀμφίσφυρον (τὸ), (se înц: ὑπόδημα, înкълцъminte) каре ажвнце de акоперъ глезпеле пічорвлвї. [ἀμφὶ, σφυρά].

'Ἀμφίσωπος (ὁ, ἡ), поеt: възвtš din toate пърціле, deskisš; гъвpitš înпрежвр. [ἀμφὶς, ὤψ, веdepe, saš ὀπή, гаврь].

'Ἀμφιταθεὶς, поеt: пas: пех: 1: ал партч: лвї 'Ἀμφιτείνω.

'Ἀμφιταλαντεύω, biit: -εύσω, tpагš, валапцезš ла amîndoъ пърціле квmпенеї de o potpівъ; (пpin врm:) 2) (fir:) mъ

îndoieskȣ, saȣ mъ rîndeskȣ maĭ віne прівind ші ла ȣна ші ла алта. [din

'Αμφιτάλαντος (ὁ, ἡ), чел че траџе, валанџеазъ de o поtрівъ ла amîndoъ пърціле кȣmпеnеĭ; este de o поtрівъ ла греȣtate. 2) (fir:) îndoiosȣ. [ἀμφί, τάλαντον].

'Αμφιτάμνω, Ion: în локȣ de 'Αμφιτέμνω.

'Αμφιτανύω, віit: -ύσω, noet:='Αμφιτείνω.

'Αμφιτάπης, ητος (ὁ), ші

'Αμφίταπις, ιδος (ἡ), ші

'Αμφίταπος, ου (ὁ, ἡ), (прінч:) tапеtȣ (коворȣ) кȣ лаџе, saȣ чіȣкърĭ пе amîndoъ пърціле. [ἀμφί, τάπης].

'Αμφι-ταράσσω (ττω), віit: -άξω, faкȣ mape tȣрвȣраре (адȣкȣ toate кȣ sȣsȣл în жоs).

'Αμφιταρβής, έος (ὁ, ἡ), noet: копрінsȣ de frікъ, преа spъĭmîntatȣ. [ἀμφί, τάρβος].

'Αμφιτέθηλα, noet: tpe: de кȣ: (în локȣ de prez:) ал лȣĭ 'Αμφιθάλλω.

'Αμφιτείνω, віit: -τενῶ, noet: întînzȣ din (saȣ în) toate пърціле.

'Αμφιτειχής, έος (ὁ, ἡ), noet: înпресорътоpȣ de четаtе. 2) (пас:) înпрежȣратȣ кȣ zidȣ. [ἀμφί, τεῖχος].

'Αμφιτέμνω, віit: -τεμῶ, noet: în локȣ de Περιτέμνω.

'Αρφίτερμος (ὁ, ἡ), noet: [ἀμφί, τέρμα] чел че se aflъ între хотаре, mърџініtȣ; saȣ хотърîtȣ спре чева. [de ȣnde

'Αμφιτέρμως, adв: noet: кȣ sȣmпътаte mърџініt, хотърît.

'Αμφιτέτυκτο, noet: a 3: sinг: пepѕ: a пас: пеste съвір: ал лȣĭ

'Αμφιτεύχω, віit: -τεύξω, konstpȣiezȣ (лȣкрезȣ, поtрівеskȣ) înпрежȣр.

'Αμφι-τίθημι, віit: -θήσω, noet: în локȣ de Περιτίθημι, пȣіȣ înпрежȣр, înвракȣ.

'Αμφι-τινάσσω, віit: -άξω, noet: skȣtȣрȣ, кlетіnȣ din toate пърціле, sгȣдȣіȣ.

'Αμφι-τιττυβίζω, віit: -ίσω noet: чірінеskȣ (kîntȣ) п'înпрежȣр, saȣ din toate пърціле. [imitatiвȣ].

'Αμφιτόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) тъietopȣ пе amîndoъ пърціле, кȣ доъ гȣрі, saȣ тъіше. 2) (пропароks:) пе amîndoъ, saȣ toate пърціле тъiatȣ. [ἀμφί, τομή].

'Αμφίτορνος, ші 'Αμφιτόρνωτος (ὁ, ἡ), noet: din toate пърціле кȣ тотȣл potȣndȣ. [ἀμφί, τόρνος].

'Αμφιτρέμω, noet: ='Αμφιτρομέω.

'Αμφιτρέχω, віit: ξω, saȣ δραμοῦμαι, noet: în локȣ de περιτρέχω.

'Αμφιτρής, ῆτος, ші

'Αμφίτρητος, ου (ὁ, ἡ), de amîndoъ пърціле гъȣрітȣ. [ἀμφί, τράω].

'Αμφιτριβής, έος (ὁ, ἡ), noet: віne freкаtȣ. [din

'Αμφι-τρίβω, віit: -ίψω. noet: în локȣ de Περιτρίβω.

'Αμφιτρίτη (ἡ), [ἀμφί,τρέω] Amfitpita, zeiџa mърiĭ, soџia лȣĭ Nептȣnȣ. 2) (fir:) mapea·

'Αμφιτρομέω -ῶ віit: -ήσω, noet: tpemȣрȣ toтȣ de frікъ. [ἀμφί, τρόμος].

'Αμφιτροχάω (έω) -ῶ, віit: -ήσω, noet: în локȣ de περιτρέχω. [ἀμφί, τροχός].

'Αμφιτρυχής, έος (ὁ, ἡ), noet: stpікаtȣ din toate пърціле; de toтȣ sfîшіаtȣ. [ἀμφί, τρύχος].

'Αμφίτυπος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμφιπλήξ. [ἀμφί, τύπτω].

'Αφιφαείνω, noet: Ion: în локȣ de 'Αμφιφαίνω, лȣчеskȣ, лȣmіnезȣ înпрежȣр. [din

'Αμφιφαής, έος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αμφιφανής, тоtȣ лȣmіnоsȣ, кȣ тоtȣл лȣmіnаtȣ. [ἀμφί, φάος].

'Αμφίφαλος, (ὁ, ἡ), noet: (прінч: kaskъ, koifȣ) кȣ îndoitъ креаstъ, saȣ кȣ din toate пърціле кресте (пъвъzoase кȣie) (vezĭ ші τετραφάληρος). [ἀμφί, φάλος].

'Αμφιφανής, έος (ὁ, ἡ), ='Αμφιφαής, din toate пърціле възȣтȣ, saȣ лȣmіnоsȣ, кȣ тоtȣл înведеpаtȣ. 2) (despre stеле ші meteope) възȣtȣ dimineaџa ші seapa în доъ deosевite пърџĭ a ле черȣлȣĭ. [ἀμφί, φαίνω].

'Αμφιφάω, în локȣ de 'Αμφιφαίνω, noet: лȣmіnезȣ, saȣ mъ лȣmіnезȣ din toate пърціле. [ἀμφιφαής].

'Αμφίφλοξ, γος (ὁ, ἡ), noet: кȣ flакъръ din mȣлте пърџĭ, în kît нȣ поаte кȣноаште чіnева, de ȣnde віne. [ἀμφί, φλόξ].

'Αμφι-φοβέω -ῶ, -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ήσομαι, (пех: ἀμφεφοβήθην) noet: mъ temȣ кȣ ковîршіре, ші fъгȣ п' înпрежȣрȣл кȣіва.

'Αμφιφορεύς, έως (ὁ, ἡ), noet:='Αμφορεύς.

'Αμφι-φράζομαι, віit: -φράσομαι, noet: mъ кінzȣieskȣ кȣ лȣаре a minte, mъ rîndeskȣ віne.

'Αμφιφύα (ἡ), = Ἄμφαυξις, вîrfȣ de копачіȣ (maĭ кȣ веаmъ de врадȣ) тъiatȣ, înпрежȣрȣл кърȣіа креsк поȣъ влъstаре. [ἀμφί, φυή].

'Αμφιφῶν, ῶντος (ὁ), [ἀμφιφάω] o пръжітȣръ înпрежȣратъ кȣ лȣmіnĭ, пе каре in прочеsіе o дȣчеаȣ ла temплȣл Dianeĭ пе ла 16 a ле лȣnеĭ Mȣnixionȣ, kînd totdeodатъ лȣminaȣ пе черȣ ші soape-

ле ші лȣna, ȣnȣл pesъpind, iар чееа-л-алтъ anȣind.

'Ἀμφι-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, noet: ȣmблȣ кȣ гȣра късkatъ, ка съ înгiџȣ; (ші прin ȣpm:) înгiџȣ.

'Ἀμφίχαιτος (ὁ, ἡ), чел кȣ коаmъ, (ші despre копачі) кȣ fрȣнzoasъ pamȣръ плекаtъ spre amîndoъ пърџiле. [ἀμφί, χαίτη].

'Ἀμφιχαλκοφάλαρος (ὁ, ἡ), împodobitȣ кȣ de арамъ кабарале, saȣ paxtȣpĭ, (despre каĭ); (în џen:) кȣ de арамъ nodoase. «'Ἀμφιχαλκοφάλαρον δῶμα». Apistf: [ἀμφί, χαλκὸς, φάλαρον].

'Ἀμφιχανής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел de amîndoъ, saȣ toate пърџiле късkatȣ; saȣ каpe ameріnџъ кȣ късkъtȣра а înгiџi. [ἀμφιχαίνω].

'Ἀμφιχάσκω, noet: = 'Ἀμφιχαίνω.

'Ἀμφιχέω, biit: -εύσω (nex: 'Ἀμφέχεα, ші чл:) noet: în локȣ de περιχέω, ȣdȣ, stpopeskȣ inшpежȣр, saȣ peste totȣ. || (miж:) -ομαι. копрinzȣ, înпръџimezȣ.

'Ἀμφιχολόομαι, -οῦμαι, biit: -χολώσομαι, noet: mъ некъжeskȣ, mъ miniiȣ пе чинева. [ἀμφί, χόλος].

'Ἀμφιχορεύω, biit: -εύσω, noet: în локȣ de περιχορεύω, околеskȣ dъnџindȣ, saȣ în fелȣл danџȣлȣĭ. [ἀμφί, χορός].

'Ἀμφίχροος, ους (ὁ, ἡ), = Δίχροος, кȣ doъ колоаре, saȣ feџe. [ἀμφί, χρόα].

'Ἀμφίχρυσος (ὁ, ἡ), noet: кȣ totȣл аȣpitȣ, полиtȣ кȣ аȣрȣ. [ἀμφί, χρυσός].

'Ἀμφίχυτος (ὁ, ἡ), noet: (прin: zidȣ, saȣ maлȣ) ка ȣnȣ mȣnte din toate пърџiле formatȣ de пъmîntȣ гръmъditȣ. [ἀμφιχέω].

'Ἀμφίχωλος (ὁ, ἡ), skiопȣ de amîndoъ пічоареле. [ἀμφί χωλός].

'Ἀμφοδάρχης, ου (ὁ), stъпînȣ пе о ȣлiџъ, saȣ o pesпîntie. (ἄμφοδος, ἄρχω].

'Ἀμφοδικός, ἡ, όν, notpibitȣ, saȣ asemeнea кȣ о ȣлiџъ, saȣ pesпîntie. [din

'Ἀμφόδιον, dim: ал лȣĭ

"Ἀμφοδος (ὁ, ἡ), чел între doъ ȣліџе || (sȣbst:) = ῥύμη. (în џen:) кале, dpȣmȣ, «"Ἀμφοδος χαλεπή». Ksen: (iар napt:) ȣліџъ кȣ kase de amîndoъ пърџiле; saȣ pesпîntie «Εἰς τὰ ἄμφοδα ἱστάμενοι ἐκακολόγουν». Etim: [ἀμφί, ὁδός].

'Ἀμφόδους, οντος (ὁ, ἡ), = 'Ἀμφόδων, чел кȣ dinџĭ îndoiџĭ, saȣ ші din sȣs ші din жос. [ἀμφί, ὀδούς].

'Ἀμφοῖν, џen: ші dat: ал лȣĭ "Ἀμφω.

'Ἀμφορεαφορέω -ῶ, biit: -ήσω, dȣкȣ, карȣ ворkane кȣ doъ toapte. [din

'Ἀμφορεαφόρος (ὁ, ἡ), кърътopȣ de ворkane кȣ doъ toapte (base de апъ, ші чл:); (прin ȣpm:) = 'Ὑδροφόρος, кърътоpȣ de апъ. [ἀμφορεύς, φέρω].

'Ἀμφορείδιον (τὸ), = 'Ἀμφορίδιον. [din

'Ἀμφορεύς [în sinк: din ἀμφὶ, saȣ ἀνὰ, φορεύς], έως (ὁ), basȣ de пъmîntȣ кȣ toapte de amîndoъ пърџiле, ворkanȣ. 2) mъsȣръ înкъпъtoape de апъ, saȣ op че likȣidȣ (bezĭ Μετρητής). 3) = Φέρετρον, ші Φορεῖον, kочіе. [de ȣn ꙇe

'Ἀμφορίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Ἀμφορεύς, воркъпашȣ. [ші

'Ἀμφορικός, ή, όν, воркъпоsȣ. [ші

'Ἀμφορίσκος (ὁ), = 'Ἀμφορίδιον.

'Ἀμφοτεράκις, adb: = Δίς, de doъ opĭ, saȣ în amîndoъ pindȣpiле. 2) = 'Ἀμφοτέρως, în doъ kiпȣpĭ. [ші

'Ἀμφοτερίζω, biit: -ίσω. = 'Ἐπαμφοτερίζω. 2) (akt:) fopmezȣ de amîndoъ пърџiле, saȣ копрinzȣ în miжлокȣ. «Τῶν δὲ τριῶν τῆς Σικελίας πλευρῶν, ἃς ἀμφοτερίζουσιν αἱ τρεῖς ἄκραι, δύο μὲν εἰσὶ κοῖλαι, ἡ δὲ τρίτη κυρτή». Stp: [ἀμφότερος].

'Ἀμφοτερόβλετος (ὁ, ἡ), въzъtopȣ în doъ пърџĭ de о datъ, saȣ пе pindȣ; (прin ȣpm:) îndoiosȣ. [ἀμφότερος, βλέπω].

'Ἀμφοτερόγλωσσος (ὁ, ἡ), = Δίγλωσσος. 2) ворвіtopȣ în faborȣл ші înпpotiва кȣiва, апъpînd віклепеште doъ înпpotiвъ între dînsеле пърерĭ (bezĭ ші Δίλογος). [ἀμφότερος, γλῶσσα].

'Ἀμφοτεροδέξιος (ὁ, ἡ), = 'Ἀμφιδέξιος. [ἀμφότερος, δεξιός].

'Ἀμφοτερόπλοος, ους (ὁ, ἡ), (прin:) пъmîntȣ, ла каpe поате чинева пȣtі din-tp' amîndoъ пърџiле, прекȣm, п: е: Коpintȣл. 2) înпрȣmȣtȣ пaȣtікȣ (de mape), între каpe ia asȣпръші înпрȣmȣtъtорȣл npimeждiiле întîmпълtoape пȣ în dȣчерea, saȣ întoарчереa пȣmaĭ коръвiĭ (каpe se пȣmeште ἑτερόπλουν), чі intp' amîndoъ. [ἀμφότερος, πλόος.].

'Ἀμφότερος, α, ον, (maĭ obічпȣitȣ ла îm: ші fъръ aptikoлȣ) amîndoĭ, (adікъ) ші ȣпȣл ші алтȣл (пȣ пȣmaĭ пentpȣ doъ îndibide) «Εἰ δ' ἀμφοτέρων τῶν ῥινῶν αἷμα πολὺ φέροιτο». Гал: (чі ші пentpȣ maĭ mȣлte, înпърџite insъ în doъ). «Πολλοὶ ἔπεσον ἀμφοτέρων». Ер: «'Ἀμφότερα τὰ σκέλη καὶ τὰ πρόσθια καὶ τὰ ὀπίσθια». Apist: || (în doimĭ kȣпоsȣte ші kapakterizate прin лȣрареa вервȣлȣĭ sȣbst: лъsatȣ se sȣbtînџелеџе de sine). «Κόπτων ἀμφοτέρῃσι

(se sȣвtinц: χερσί)». Od: Σ: «'Επ' ἀμφοτέρων (se inц: ποδῶν) βεβακώς». Ткр: «'Αμφοτέροις (se înц: ὄμμασι) βλέπειν». Кал: «'Αμφοτέρων ἕνεκα προσήκει τοὺς τοῦ Θεοῦ θεράποντας μακαρίζειν καὶ θαυμάζειν». Xpst: «'Επ' ἀμφότερα γινόμενοι ταῖς γνώμαις». Тȣч: «'Επ' ἀμφότερα σώματος καὶ ψυχῆς». Плt: (шi fъръ преп:) «Καὶ ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφότερα». Тȣч: А. 13 || (пеȣirȣл maĭ кȣ seamъ se ia în єлinsȣ de преп: în локȣ de adв:) «'Αμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής». Iл: Г: «'Αμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἔῆος. Iл: N: [ἄμφω, ἕτερος].

'Αμφοτερόχωλος (ὁ, ἡ), = 'Αμφίχωλος. [ἀμφότερος, χωλός].

'Αμφοτέρωθεν, adв: de amîndoъ пърцiле. [шi

'Αμφοτέρωθι, adв: întp' amîndoъ пърцiле. [шi

'Αμφοτέρως, adв: întp' amîndoъ кinȣpiле. [шi

'Αμφοτέρωσε, adв: ла, кътpe amîndoъ пърцiле. [ἀμφότερος].

'Αμφουδίζω, вiit: -ίσω, = Προσουδίζω. [din

'Αμφουδὶς, adв: [ἀμφὶ, οὖδας] пе пъmîntȣ; жos пе op че.

'Αμφράσσαιτο, поеt: în локȣ de 'Αναφράσσαιτο, miж: пеx: 1: de поftitopȣ ал лȣĭ 'Αναφράζομαι.

'Αμφ-υλάω -ῶ (fъръ вiit:), латpȣ înпрежȣp.

'Αμφύω, вiit: -ύσω, поеt: în локȣ de 'Αναφύω.

"Αμφω [ἀμφὶ, saȣ ἀμφίς]. (цеn: шi dat: ἀμφοῖν) пронȣme (de нȣmъpȣ înd: fъръ apt: шi ȣne-opĭ nedeкл:) amîndoĭ împреȣnъ (пеntpȣ doĭ шi maĭ mȣлцĭ, везĭ 'Αμφότερος). «'Ανεπτάμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν». Apistl: (шi fъръ sȣвst:) «Οὐ χειρὶ δωρούμενος, ἀλλ' ἀμφοῖν». Sȣid: «'Επ' ἄμφω (se înц: ὤμω, saȣ ἰσχίω) καθεύδουσι». Bas:.

'Αμφώβελος (iap пȣ ἀμφώβολος) (ὁ), поеt: ȣnȣ felȣ de fpirape кȣ вîpfȣ asкȣцitȣ ла amîndoъ къпъtîiеле. || (im:) 'Αμφώβελα (τὰ), ȣnȣ felȣ de проорочie приn прiвipe ла mъpȣntaiеле жертfeĭ. [ἀμφὶ, ὀβελός].

'Αμφώδων, οντος (ὁ, ἡ), = 'Αμφόδους, шi înпротiвъ de Καρχαρόδους, чел че'шĭ ape гȣра înкеiатъ кȣ тоцĭ dinцiĭ de amîndoъ пърцiле шi din sȣs шi din жos. «Τῶν ἀμφωδόντων τὸ γάλα οὐ τυρεύεται». Apist: (de ȣnde) || (sȣвst:) поеt: mъгаpȣл, saȣ asinȣл.

'Αμφώης, εος (ὁ, ἡ), поеt: = "Αμφωτος.

'Αμφωλένιος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Υπωλένιος, пȣptatȣ în вpaцe. || (sȣвst:) ἀμφωλένιον (τὸ), връцаръ. [ἀμφὶ, ὠλένη].

"Αμφωμος (ὁ, ἡ), поеt: чел dепе ȣmеpĭ, saȣ înпрежȣpȣл ȣmеpiлop. [ἀμφὶ, ὦμος].

'Αμφωμοσία (ἡ), жȣpъmîntȣ, че îшĭ чеaȣ maĭ 'nainte de жȣdiкатъ amîndoъ пpiтопiтоapеле пъpцĭ. [ἄμφω, ὄμοσις].

'Αμφῶτις, ώτιδος, saȣ ωτίδος (ἡ), = 'Αμφορεὺς, вasȣ кȣ doъ ȣpeкĭ, saȣ тъпȣше de апȣкаt. 2) ȣpeкеa, saȣ mînȣша чоълȣĭ asemеnеa вasȣ. «Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων». Пpoв: плinȣ пînъ ла ȣpeкĭ, saȣ пînъ 'n вȣze. 3) акопеpiшȣл ȣpeкiлop fъкȣtȣ de apamъ, saȣ de пieле, че пȣptaȣ de препазъ гioнtашiĭ. «Ξενοκράτης τοῖς πᾶσι μᾶλλον ἢ τοῖς ἀθληταῖς ἐκέλευε περιάπτειν ἀμφώτιδας». Пл: 4) (despre коpъвiĭ) = 'Επωτίς. [din

"Αμφωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ ȣpeкĭ. 2) чел кȣ doъ toapte, saȣ mînȣше. [ἄμφω, οὖς, ὠτός].

'Αμῶεν, 3: îm: пеps: a прez: поft: лȣĭ 'Αμάω.

'Αμώμητος (ὁ, ἡ), = "Αμεμπτος, пехȣлitȣ, [ἀ, μωμάομαι]. [de ȣnde

'Αμωμήτως, adв: = 'Αμέμπτως.

'Αμωμὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ fел de плantъ miposiтoape ка ["Αμωμον], amomidъ.

'Αμωμίτης, ου (ὁ), (приnч: вinȣ) fъкȣtȣ кȣ fpȣnze de amomȣ [din

"Αμωμον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плantъ de India, шi miposiтoapea eĭ sъmînцъ, amomȣ (вezĭ шi Καρδάμωμον).

"Αμωμος (ὁ, ἡ), = "Αμεμπτος, пепътаtȣ, пепопоsлȣitȣ (fъръ кȣsȣpȣ). [ἀ, μῶμος].

'Αμῶν, Dop: în локȣ de ἡμῶν, цеn: îm: ал лȣĭ ἐγώ.

'Αμώντεσι, Dop: în локȣ de 'Αμῶσι, dat: îm: ал: прez: партч: лȣĭ 'Αμάω.

'Αμῶς [ἀμὸς în локȣ de τίς], adв: (maĭ кȣ seamъ întpeв: în компȣse), вezĭ ȣpmъtopȣл

'Αμωσγέπως, adв: întp' ȣn кinȣ, în opче кinȣ, opкȣm (вezĭ шi 'Αμηγέπη).

"Αν, partiк: saȣ копiȣпк: кondiцiопалъ, saȣ îndoitiвъ, daка. de кîte opĭ se esплiкъ кȣ, поate, saȣ пȣtea, se пȣmeшte Δυνητικὸς (însеmnъtoape de пȣtinцъ), iap de кîte opĭ кȣ, aшĭ, aĭ, ap, Βουλητικὸς, (însemnъtoape de вoinцъ) »Εἰ μὴ 'Αλέξανδρος ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην». Пл: «Πά-

λαι ἂν ἀπολώλατε». Dem: «Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις». Пров: «Πῶς ἂν ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο». Dem: «Δεινὸν μέν τ' ἄν εἴη, ὦ Κῦρε». Ksen: «Ὥστε ἄριστ' ἂν διδάξαιτε περὶ αὐτῶν. Iskp: «Ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν». Antl: «Οὐδ'οὕτως ἄπορος ἦν, ὥστε οὐκ ἂν ἐξευρεῖν». Dem: «Καὶ μάλιστ' ἂν ὑμᾶς λυπήσοντα». Iskp: 2) nedef: op. «Ὃς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται. Skp: «Ἀλλ' ὁποῖός τις ἂν ᾖ, Ποσειδῶνος υἱὸς ἐστὶ,» Лѹч: «Ὦ λέγων εὐχερῶς, ὅ τι ἂν βουληθῇς». Dem: 3) ѹпos: [ἐὰν, din εἰ, ἂν nedef:] (totdaѹna ла înч: fpasѹлѹĭ). «Ἂν δέ μὴ πείθωνταί τινες». Ksen: (bezĭ ἐὰν). (ѹne-opĭ ἂν se penetъ de doъ шi de tpeĭopĭ, ка în Apisl: Ax: 312, шi de пatpѹ opĭ sпpe maĭ mѹлтъ întъpipe шi desлѹшipe a кѹвîntѹлѹĭ).

'Αν' (în апок: ѹpmînd вок:) în локѹ de 'Ανὰ, «Ἀν' ἑκάστην ἡμέραν». bezf 'Ανά.

'Αν, saѹ Ἂν, пoet: în локѹ de 'Ανά. «Ἀν φόνον, ἀν νέκυας». Om: «Ἀν φυτά». «Ἂν δὲ συβώτης ἵστατο». Om: în локѹ de 'Ανίστατο. (шi în елiп:) «Ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις». Om: adiкъ, 'Ανέστη.

Ἄν, Dop: în локѹ de ἥν, ак: fem: ал лѹĭ ὅς.

Ἄν, пoet: (în sinк:) în локѹ de Ἃ ἄν.

'Ανὰ. [de ачееашĭ opiџ: кѹ Ἄνω] пpeп: se акopd: кѹ ак: iap пoet: шiIon: шi кѹ dat:, шi de doъ opĭ пѹmaĭ, каpe este шi кѹ îndoiaлъ, шi кѹ џen: шi înseмn: despъpџitъ, adiкъ în sintaкsѹ 1) пpin, întpe, în miжлокѹ, saѹ локѹ în întindepe, «Ἐρχόμενον ἀνὰ ἄστυ». Od: T. 'Ανὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα. Od: Ξ. «Ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι. Пл: »Ἀνὰ στόμα ἔχειν τινά». Ksen: «Ἀνὰ στόμα εἶναί τινι». Лѹч: 2) (maĭ кѹ seamъ ла пoeџĭ) d' asѹпpa. «Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην». Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ». «Ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ». «Ἄνα γαργάρῳ ἄκρῳ». Om: «Χρυσέοις ἀν' ἵπποις». Hind: «Πλεῖν ἀνὰ τὸν ποταμόν». Ep: 3) înпъpџipe. «Ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας». Ksen: «Ἐν τέτταρσι τόκοις ἔτεκεν εἴκοσιν· ἀνὰ πέντε γὰρ ἔτικτεν». Apist: «Ῥαβδούχοις ἀνὰ δύο χρώμενοι». D: Kas: «Κατακλίνατε αὐτοὺς ἀνὰ πεντήκοντα». «Ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον». Skp: (шi пъpѹtѹл solікѹ шi de пpisosѹ ал апокаліпsѹлѹĭ Sf: Ioan). «Ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων». 4) dъinipe, saѹ înпъpџipe de timпѹ. «Ἀνὰ νύκτα». Iл: Ξ. «Ἀνὰ τὸν πόλεμον». «Ἀνὰ πᾶν ἔτος» «Ἀνὰ πέντε ἔτεα». «Ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην». Ep: 5) (adвepвiал) кѹm, în че кипѹ. «Ἀνὰ κράτος». «Ἀνὰ μέρος». ‖ iap în компѹпepe 1) penetipe, iapъшĭ, (pe), «Ἀναβλαστάνω, ἀναγέννησις, ἀναγινώσκω». penaштepe, шi чл: 2) înaпoĭ. «Ἀναποδίζω, ἀναχαιτίζω». 3) înпpotiвъ de чeea че este, (des) «Ἀναπτύσσω, ἀνακαλύπτω». deskoпepѹ, шi чл: 4) sѹs, d' asѹпpa, saѹ în sѹs. «Ἀναβαίνω, 'Ανάστασις, 'Αναπνοή». (шi пpin ѹpm:) de faџъ, saѹ tape). «Ἀνακηρύττω, ἀναγορεύω, ἀναβοῶ. saѹ întindepe, шi skѹmпъtate. 'Ανάπλεως, ἀναζητῶ, ἀνακαθαίρω, ἀναξηραίνω». 5) înпpeжѹp. «ἀναδέω, ἀναβάλλομαι. 6) întpe. «Ἀναστρέφομαι. 7) пotpiвitate, saѹ пpoпopџie. «Ἀνάλογος. ‖ (пoet: de mѹлte opĭ ἀνὰ tpeвѹie sъ se акoapde пѹ кѹ чeл maĭ de апpoape пѹme, чĭ кѹ чeл maĭ depapte вepвѹ, de ла каpe s'a despъpџit de пeвoea mъsѹpeĭ). «Ἀνὰ πρυμνήσια λῦσαι». «Ἀνὰ τεύχε' ἀείρας». «Ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα χεῦε». (аша dѹпe пъpepea ѹпopa tpeвѹie sъ se акoapde шi) «Ἀνὰ νηὸς βαίνειν». Iл: I. шi Od: A.

'Ανάβα, în локѹ de 'Ανάβηθι, 2: sinг: peps: a пeх: 2: a пopѹпч: лѹĭ 'Αναβαίνω.

'Αναβάδην, adв: кѹ пiчoapeлe în sѹs пe пepete, saѹ кѹ ѹпѹ пiчopѹ пeste чeл алтѹ. 2) sѹs, 'пaлт, în kaтѹл de sѹs ал kaseĭ. 3) = кѹ

'Αναβαδὸν, adв: înкълiкat. [ἀναβαίνω].

'Αναβαθμικὸς, ή, όν, fopmatѹ ка skapa. [шi

'Αναβαθμὶς, ίδος (ἡ), = Βαθμὶς, tpeaптъ de skapъ. [din

'Αναβαθμὸς (ὁ), = 'Αναβαθμίς. 2) = 'Ανάβασις, ѹpкape, sѹipe. = 'Ανάβαθρον. [ἀνὰ, βαθμός].

'Αναβάθρα, (ἡ), skapъ miшкътoape (maĭ кѹ seamъ de копaвie). bezĭ ἀποβάθρα. [шi

'Ανάβαθρον (τὸ), = 'Αναβαθμίς. 2) skaѹпѹ, жeџѹ 'пaлтѹ кѹ tpeпte; amвoпѹ. 3) пap-tea чea de sѹs a tpeпteлop. [din

'Αναβαίνω, вiit: -ήσομαι, (пeх: ἀνέβην, tp: de кѹ: ἀναβέβηκα, шi чл: iap акt: вiit: ἀναβήσω, шi чeĭ doĭ пeхotъpîџĭ ἀνέβησα, шi ἀνεβησάμην, foapte papĭ în пpozaĭчĭ, aѹ stpъmѹtъtiвъ însemпape). «Ἐπὶ τὰς καμήλους ἀνέβησεν ἄνδρας». Ep: (кѹ шi fъpъ kazѹ, dap maĭ oвiчпѹit кѹ kazѹ înпpeѹпъ кѹ пpeпosiџie) mъ sѹiѹ, mъѹpкѹ (în џeп:) de жos în sѹs, saѹ în локѹ maĭ 'пaлtѹ, (пpiп ѹpm:) de ла џъpmѹ пe ѹskatѹ, saѹ пe mape înъѹпtpѹ. «Ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν». Iл: A. «Ἀναβὰς τὸν (saѹ ἐπὶ τὸν) ἵππον, (saѹ ἐπὶ τοῦ ἵππου), ἐπὶ τὴν τριήρη, шi чл:» (шi în ел:) «Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνα-

βάντες ἐπέπλεον». Iл: A. (ши пас: în партч:) «Ἵππος ἀναβαινόμενος». Ksen: «Οἱ γὰρ λακτίζοντες ἀναβεβαμένοι ἵπποι ἐκποδὼν ποιητέοι. Ksen: «Ἀναβάντες ἐπὶ τὸν νεὼν, καὶ τὴν ὀροφὴν διελόντες». Ksen: «Ἀναβάντες κατὰ τὰς κλίμακας». Ksen: «Ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην». Dm: (ши în ел:) «Καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες». Dem. «Ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίην». Od: X. (ши деспре neinsкfл:) «Ἡ ἄμπελος ἀναβαίνουσα ἐπὶ τὰ δένδρα». Ksen: «Ἀνέβαινε κατὰ τὴν εἰς Πλαταιὰς φέρουσαν. Ksen: Ὁ δὲ Λύσανδρος ἀνέβη πρὸς Κῦρον». Ksen: «Ἀνέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα». Sкр: «Ἀναβὰς ἐξ Αἰγύπτου εἰς Αἰθιοπίαν». Пaѕs: «Πρίν γε τὸν εἰς Τροίην ἀναβήμεναι». Od: A: (de кape înnpotівъ) «Ἀπὸ Κρήτης ἀναβαίνειν». Od: Ξ. (ши кѕ dat: pap) «Νεκροῖς ἀμβαίνοντες» Iл:K.2) (fiг: деспре împreѕnape de dobit:)=Ὀχεύω, înкалiкѕ, гоnеsкѕ. «Οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵπποι». Ep: 3) (деспре плante ши чеде asemenea, saѕ деспре воале ши чл:), кpesкѕ. (деспре pîкpî) notonesкѕ. «Ἀνέβησαν ἄκανθαι». Sкр: «Κέρατα ἀναβαίνοντα». Ksen: «Ἢν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμὸς, οὐχ ὑπερβαίνει εἰς τὴν χώρην». Ep: 4) (деспре ворвъ) se înпръштie, se pesпîndeште. «Φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει». Od: Z. 5) = Μεταβαίνω, mъ sтpъmѕtѕ, ажѕnгѕ, tpeкѕ în mîінеле алtѕia. «Εἰς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη». Ep: 6) (în a tpeia пepѕ:)=Ἐκ (συμ., ἀπο)βαίνει, провine, se întîmплъ, ia ѕnѕ astfелѕ de sfîpшitѕ, ese întp' astfел de кипѕ. «Κακῶς ἀναβαίνει τὰ πράγματα». Ep: «Ἂν μέν τοι κακὸν ἀναβαίνῃ ἀπὸ ὧν ὁ δῆμος ἐβούλευσε». Ksen: [ἀνὰ, βάω].

Ἀναβακχεύω, віit: -εύσω, ши поет:

Ἀναβακχιόω -ῶ, віit: -ώσω, (stpъm:) = ἐκβακχεύω, înѕfлѕ întѕsiasmѕ, fкpie Бакікъ. ‖ (тіжл:) mъ faкѕ întѕsiastѕ în челе вакante. [ἀνὰ, Βάκχος].

Ἀναβάλλω, віit: βαλῶ, (nex: ἀνέβαλον, ши чл:) sѕік, пѕiѕ, saѕ apѕnкѕ sѕs, în локѕ 'налtѕ. «Ὤρυσσον τάφρον, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς». Ksen: (везî ши Ἀμβολάς). «Οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν». Ksen: (ши тіж: кѕ ел:) «Τοὺς πρεσβυτέρους τὸν Περσικὸν τρόπον ἀναβάλλεσθαι προσεθίσας». Ksen: «Ἧττον γὰρ ἂν ὁ ἵππος ἀναβάλλοι τὸν ἐπιβάτην». Ksen: 'л ар tpînti de d' asѕпръ пе пъmîntѕ. «Κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλε». Кал: isbopa. (ши nestpъm:) Ἀναβάλλει τὸ χαλκεῖον». Лкs: fервe în кoлкote. «Ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα». Apist: a întoapче oкiî în sѕs. «Ἀναβάλλομαι θοιμάτιον». Лкs: (ши кѕ ел:) «Ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως». Пл: а арѕнка пе ѕmepe пълапа mantелеl, saѕ a'шî apdiка поалеле хаînелор. «Εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον». Dm: (în Apistf: «Ἀναβαλλομένη». este în însemn: înnpotівъ de «Ξυστειλάμεναι θοιμάτια». Екл:); (de ѕnde) 2) = Περιβάλλομαι, mъ înвpaкѕ (maî кѕ seamъ кѕ хаîna dene d' asѕпра). "Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον„. Sкр: "Τὴν δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς„. Apistf: 3) = Ἀναλαμβάνω, iaѕ asѕпръmî. "Ἀνὰ κίνδυνον βαλῶ„. Esхл:= Ἀναῤῥίψω. "Ἀναβάλλεσθαι μάχας πρὸς Μεσσηνίους„. Ep: 4) întîpziezѕ, adѕкѕ aмînape, ласѕ a face чева întp' алтъ вpeme. "Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον„. Od: T. "Τοὺς λόγους, οἷς ἀναβάλλουσιν ὑμᾶς„. Dm: (dap maî обiчnѕitѕ este mіжлоч: saѕ пас:) "Οὐδ' εἰς τοὺς παῖδας ἀναβληθήσεσθαι τὰς τιμωρίας„. Isкр: "Ἀναβάλλομαί σοι εἰς τρίτην ἡμέραν ἀποκρίνεσθαι„. Ep: "Μὴ τοίνυν ἀνάβαλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας„. Bas: 5) пѕiѕ, ласѕ asѕпра кѕiва a съвîpши чева. "Ἀλλ' ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀναβαλλόμεθα„. Лѕч: 6) (mѕsiк:) îmî прегътesкѕ (чеpкѕ) гласѕл maî 'nainte de a înчене (fpanц: préluder); (în ворвіре) îmî faкѕ eкsopdiѕл. "Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν„. Od: A: (ши în întind:) înчепѕ. "Καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον„. Aft: "Ἀναβάλλεσθαί τινα ὁρμήν„. Fлstp: ши fiind къ ачеаstъ прелѕdape se face înчет, ши гласѕл кîte пѕцînѕ seѕркъ, neѕt: партч: Ἀναβεβλημένον, ка ши adв: ἀναβεβλημένως ла mѕs: se ia în прот: de Ἐπίτροχον, ка ла еѕропеnî Andante înпрот: de Adagio, iap ла Грат: ши ла Opat: înпрот: de σύντονον, înчет, fъpъ tonѕ. "Τὸ ὕπτιον καὶ ἀναβεβλημένον τῆς ἀγωγῆς„. D: Ал: (везî ши Ἀνάγω).

Ἀνα-βαπτίζω, віit: -ίσω, iаpъшî botezѕ, pebotezѕ. [de ѕnde

Ἀναβάπτισις, εως (ἡ), ши

Ἀναβαπτισμὸς (ὁ), a doilea botezape. [ши

Ἀναβαπτιστὴς, οῦ (ὁ), pebotezъtopѕ; saѕ anaвantistѕ, (epetiкѕ sлъвitopѕ de anaвantismѕ).

Ἀναβάσιμος (ὁ, ἡ), = Ἀναβατός. [din

Ἀνάβασις, εως (ἡ), (în цеп:) sѕіpe, ѕркаpe. (iap партік: 2) înкълікаpe. "Ταύτην ἐπαινοῦμεν τὴν ἀνάβασιν. Ksen: (iap a лѕî Sof: "Πᾶσα ἵππων ἄμβασις„ este колект: în локѕ de toцî кълъpeцiî ostaшî).

3) (despre корабіе) înвъркаре. 4) oстъшеаскъ порніре de ла църmȣ înъȣнtрȣ пе ȣскаtȣ. «Καὶ τῆς μετὰ Κύρου ἀναβάσεως». Ksen: 5) (despre pîȣpi) ȣмфларе (веніре маре), потопȣ. 6) (Теол:) înaintape, sȣіре ȣȣ rîndȣл (în чеа despre Дȣмнезеȣ ші чеде дȣмнезееші теоріе). «'Αναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο». Skp: [ші

'Ανάβασμὸς (ὁ), ='Αναβαθμὸς, трeaптъ; sȣіре, ȣркаре. [ἀναβάω].

'Ανα-βαστάζω, віit: -άσω, рdiкȣ пе ȣмері, mъ însъpчinezȣ.

'Αναβατήριον (se înц: ἱερόν) (τὸ), жертfъ fъкȣтъ maĭ 'nainte de înвъркаре. (везĭ 'Ανάβασις. 3). [ші

'Αναβάτης, ου (ὁ), înкълікъtорȣ de калȣ, кълъреців. 2) артъsарȣ (înкълікъtорȣ de iепе). [ші

'Αναβατικὸς, ή, όν, îndeminатiкȣ ла къларie, saȣ вȣнȣ къларецȣ. [ші

'Ανάβατὸς, ή saȣ ος, όν saȣ ον, лесне de sȣit. «"Ενθα μάλιστα ἄμβατὸς ἐστι πόλις». Іл: Z. «Τότε δ' ἄμβατὸς ἐστι θάλασσα„. Es: adiкъ лесне de плȣtit, навігавілъ. [ἀναβαίνω].

'Αναβεβαμένος, η, ον, tре: de кȣ: ал пs: партч: лȣĭ 'Αναβαίνω.

'Αναβεβλημένως, adв: везĭ 'Αναβάλλω. înчet.

'Αναβέβροχε, поет: în локȣ de 'Ανέβροχε. 3: sinг: перs: а (перег:) пех: 2: ал лȣĭ 'Αναβρέχω.

'Αναβέβρυχε, поет: în локȣ de 'Ανέβρυχε. 3: sinг: перs: a пех: 2 лȣĭ 'Αναβρύχω din ἀναβρύω.

'Αναβήμεναι, Dор: поет: în локȣ de 'Αναβῆναι, пех: 2: ал inf: лȣĭ 'Αναβαίνω.

'Αναβήσσω (ττω), ομαι, віit: -βήξομαι, tȣшind sкоцȣ fлерме.

'Αναβιβάζω, віit: άσω, ȣркȣ, sȣiȣ. "'Αναβιβάζειν τὸν ἱππέα ἐπὶ τὸν ἵππον„. Ksen: 2) (везĭ ші 'Αναβάλλω). "Σκοποὺς ἀναβιβάζων„. Ksen: 2) (despre коръвiĭ) = 'Ανέλκω, tрагȣ afаръ ла ȣsкаtȣ. "Πρὸς τὴν γῆν ἀνεβίβαζε τὰς τριήρεις„. Ksen: 3) înваркȣ. "'Αναβιβασάμενοι ἐπὶ τὰς ναῦς τοὺς ὁπλίτας. Tȣч: 4) înfъцішезȣ пе чінева ла жȣdiкъtоріе (sпре a меа адвокаціе, ші ажȣtорȣ). "'Ρήτορας ἀναβιβάσονται τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν„. Лȣч: "Τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι τὸν δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ;„ Andчd: "Οὐδὲ γὰρ ἀναβιβάσασθαι οἷόν τ' ἐστιν αὐτῶν ἐνταυθοῖ, οὐδ' ἐλέγξαι οὐδένα. Плt: 5) (fir:) ȣркȣ прецȣл, sкȣmпesкȣ. "'Αναβιβάσας τοὺς μισθοὺς, καὶ ποιήσας ἡμιολίους„. Diod: 5) înaintezȣ (акt:) "'Αναβιβάζειν εἰς τιμήν„. Пл: 7) (рар) = 'Αναβαίνω. [ἀνά, βάω]. [de ȣnde

'Αναβιβασμὸς (ὁ),='Ανάβασις, sȣіре, ȣркаре, înaintape ші чл:

'Ανα-βιβρώσκω, віit: -βρώσομαι. mънînкȣ; розȣ; првпъdesкȣ.

'Αναβιόω -ῶ, віit: -ώσομαι. (пех: 2: din пеînтр: ἀναβίωμι, ἀνεβίων, ως, ω, de ȣnde noft: ἀναβιώην, inf: ἀναβιῶναι, ші партч: ἀναβιοὺς), везĭ ἀναζάω, ші ἀναβιώσκομαι. [de ȣnde

'Αναβίωσις, εως (ή), реînвіере. [ші

'Αναβιώσκομαι, віit: -βιώσομαι (stрът: ші nestрът:) реînвіезȣ.

'Αναβλαστάνω, віit: -ήσω, (nestр:) реsарȣ a doa оаръ, (ші fir:) mъ ренаsкȣ. 2) în локȣ de simплȣ реsарȣ, влъstърesкȣ, saȣ daȣ влъstape. 3) (stрът:) faкȣ a реsъpi, a влъstъpi (ші fir:) a se ренаште чева. [ἀνὰ, βλαστός]. [de ȣnde

'Αναβλάστημα (τὸ), ор че реsаре, реглъstърeште. 2) = Παραφυάς, mлrdiцъ, влъstарȣ алъtȣраш. 3) = кȣ

'Αναβλάστησις, εως (ή), a doiлеа реsъріре, ші (fir:) ренаштере.

'Ανάβλεμμα (τὸ), ȣitъtȣръ, къȣtъtȣръ în sȣs. [din

'Αναβλέπω, віit: -έψω, -ομαι, mъ ȣitȣ, îmĭ рdiкȣ окiĭ în sȣs. "'Αναβλέψας εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐπεύξατο„. Ksen: 2) mъ ȣitȣ dрепt în faца кȣiва. "Οὐδ ἀναβλέπειν πρὸς τὸν πάππον ἐκ τοῦ ἴσου ἔτι δύναμαι. Ksen: 3) îmĭ maĭ desкizȣ окii, (авîndȣ'ĭ înкiшi). "Καταμύων ἴησι τὴν βῶλον· ἀναβλέψας δὲ ἐρωτᾷ„. Ksen: 4) орвȣ fiind îmĭ редовîndesкȣ вedepiле, ші se редеsкid окiĭ. "Καὶ ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί„. Skp: [de ȣnde

'Ανάβλεψις, εως (ή), = 'Ανάβλεμα. 2) редовîndірeа въzȣлȣĭ.

'Αναβλήδην, adв: пе sъріtе, арȣнкаt. «'Αναβλήδην ὀχέονται„. Apat: 2) tаре, ренеde (кȣ fервінцеалъ); saȣ înчet, кȣ întреръпціĭ, amînat; "'Αμβλήδην γοόωσσα„. Іл: X. (везĭ ші 'Αμβολάδην). [ші

'Αναβληδὸν, adв: = 'Επαναβληδὸν, ка о хаїнъ dепе deаsȣпра, ка о mантелъ. [ші

'Ανάβλησις, εως (ή), поет: în локȣ de 'Αναβολή, amînаре. [ші

'Αναβλητικῶς, adв: = 'Αναβεβλημένως, saȣ ἀναβλήδην. [ἀναβάλλω].

'Ανα-βλύζω, ἀναβλύω, віit: -βλύσω, isворъsкȣ. 2) (акt:) fакȣ a isворî чева. 3)

(despre pîrpî) viŭ mape, шъ ревърsŭ. 4) колкоtеskŭ. [de ŭnde

'Ανάβλυσις, εως (ἡ), isвoрîре. 2) fîntînъ, isвopŭ.

'Αναβλώσκω, вiit: μολοῦμαι, noet: шъ ŭркŭ; шъ înторкŭ ла локŭ.

'Ανα-βοάω -ῶ, вiit: -ήσω, stpîrŭ tape. 2) џîнŭ плîнгînd, вочîndŭ шъ. 3) înалџŭ лaŭde; saŭ кemŭ spре ажŭtopŭ пе чинева кŭ mape гласŭ. [de ŭnde

'Ανάβόημα (τὸ), шi 'Αναβόησις, εως (ἡ), tape, mape stpirape, џinъtŭ.

'Αναβοθρεύω, вiit: -εύσω, sanŭ, deskizŭ гроanъ. [ἀνὰ, βόθρος].

'Αναβολάδην, шi 'Αναβολαδίς, adв: Ion: noet: = 'Αναβλήδην. «Λέβης ζεῖ ἀμβολάδην». Iл: Φ. колкоtind. «Γηρύετ' ἀμβολάδην». Om: шi Пind: кŭ mape гласŭ, saŭ пе întpepŭnte, шi dŭios. «Σίδηρον ἀμβολαδὶς τετύποντες». Кал: пе zъstimпĭ, saŭ ŭna dŭпе алta. «'Αμβολάδην ἀναβάλλων». Ep: кŭ aminape, кŭ întîpziepe. [шi

'Αναβόλαιον (τὸ),=Περιβόλαιον, xaînъ de пе d'asŭпра, mantелъ. 2) ŭnŭ xipŭрџikŭ înstpŭmintŭ. [шi

'Αναβολὰς, άδος (ἡ), везĭ 'Αμβολάς. [шi

'Αναβολεὺς, έως (ὁ), (npinч: sлŭгъ) кape ŭркъ кълъреџŭл пе калŭ. «Οἱ ἀναβολεῖς ἀράμενοι αὐτὸν παρεβίβασαν». Пл: 2) piatpъ, saŭ алtŭ чева пŭsŭ în zidŭ spре апъpape, skosŭ afapъ. 3) skapa калŭлŭĭ (în локŭл къpia insъ чеĭ векĭ авеаŭ чева de fepŭ infintŭ în латŭpea sŭлiџеĭ skosŭ afapъ). «Ἵππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε». Sŭid: 4) instp: xipŭрџ:='Αναβόλαιον. [din

'Αναβολὴ (ἡ), întîpziepe, aminape de o fantъ пе алtъ datъ. «Μηδὲ ἐπὶ ἀναβολῇ πρᾶσιν, μηδὲ ὠνὴν ποιεῖσθαι μηδενὸς». Плt: кŭ sopoкŭ (Тŭрч: вepesе). 2) xaînъ de пе d' asŭпра, înвpъкъminte. «'Αναβολὰς βραχείας φοροῦσι». Плt: 3) (mŭsiк:) пpeînчепŭtŭ (npeлŭdŭ); (шi npin întind:) înчепере. «'Εν ἀναβολῇ (ἀναβολαῖς) εἶναι». Fiлstp: =ἄρχεσθαι, a înчепе. 4) sŭipe, saŭ tpeчере neste mŭnte; плŭtipe în sŭs (пе pîŭ). 5) (pap) = 'Αμβολὰς (γῆ). 6) (леџ:) = Ἔκκλησις, апеларе. «'Αφ' ἧς οὐκ ἦν ἀναβολὴ δίκης ἐπὶ βασιλέα». Stp: [ἀναβάλλω]. [de ŭnde

'Αναβολικῶς, adв: ='Αναβλητικῶς. [шi

'Αναβόλιμος (ὁ, ἡ), aminatŭ, saŭ npiimitopŭ de aminape. «Δίκη—» Es: aminatъ din вpe o înпpeжŭpape.

'Ανα-βορβορύζω, вiit: -ύξω, ŭpлŭ, saŭ pîriiŭ tape. 2) mŭpmŭpŭ, saŭ вопвъпeskŭ (nemŭлџŭmindŭ шъ de чева). [imit].

"Αναβος (ὁ, ἁ), Dop: în локŭ de "Ανηβος.

'Ανα-βουκολέω -ῶ, вiit: ήσω. amъџeskŭ, ръtъчeskŭ de ал doiлеа.

'Ανα-βουλεύομαι, вiit: εύσομαι. шъ кипzŭiesкŭ din пoŭ; saŭ = Μεταβουλεύομαι, skimвŭ пъpepe.

'Ανα-βράζω (-σσω, -ττω), вiit:-άσω. (stp:) fepвŭ, saŭ fакŭ a fepвe чева în колкоtе, шi a da în fокŭ, saŭ a se въpsa. 2) (nestp:) fepвŭ în колкоtе, шi шъ върsŭ, daŭ în fокŭ. (de ŭnde 3) isвоpъskŭ, чиmineskŭ. (везĭ шi 'Αναζέω). [de ŭnde

'Ανάβρασις, εως (ἡ), fepвepe în колкоte. [шi

'Ανάβραστος, (ὁ, ἡ), feptŭ în колкоte.

'Αναβράχω, neîntp: (de ŭnde nex: ἀνέβραχεν), fакŭ sгomotŭ, вŭetŭ (npeкŭm: n: e: mapea, saŭ валŭpiле eĭ, кînd se snapг). 2) (despre ŭшъ кînd se înside, шi se deskide), dpoпгъneskŭ, skîpџiiŭ.

'Ανα-βρέχω, вiit: -βρέξω, peŭdŭ, peшoiŭ.

'Ανα-βρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: fакŭ mape sгomotŭ, tposnetŭ.

'Ανα-βροντάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: tŭnŭ tape, saŭ nепpeкŭpmat; saŭ d' ал doiлеа pепetŭ tŭnetŭл. [ἀνὰ, βροντή].

'Αναβρόξειε, noet: 3: sinг: пeps: a nex: 1: de noŭ: ал лŭĭ 'Αναβρόχω.

'Ανα-βροχίζω, вiit: -ίσω, (xipŭрџ:) лeгŭ чева кŭ лаџŭ, saŭ okiŭ, шi 'л џiŭ sпînzŭpatŭ în sŭs. [de ŭnde

'Αναβροχισμὸς (ὁ), лŭкpapea лŭĭ 'Αναβροχίζω.

'Αναβροχεὶς, εῖσα, ἐν, noet: nas: nex: 2: ал пaptч: лŭĭ 'Αναβρόχω. (везĭ шi 'Αναβρόξειε).

'Ανα-βρόχω, вiit: -βρόξω, noet: sopвŭ, înгiџŭ de ал doiлеа, saŭ de totŭ='Αναβιβρώσκω.

'Ανα-βρυάζω (ττω), вiit: -άσω, noet: fакŭ mape sгomotŭ. [шi

'Αναβρυχάομαι, -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, sвiepŭ tape; плîнгŭ ръкnind; ŭрлŭ. [шi

'Ανα-βρύχω, вiit: βρύξω, noet: isвоpъskŭ кŭ sгomotŭ, шi кlokotind. [din

'Ανα-βρύω, вiit: -βρύσω,="Αναβλύζω.

'Ανάβρωσις, εως (ἡ), poadepe; saŭ posъtŭpъ. [din

'Αναβρώσομαι, вiit: ал лŭĭ 'Αναβιβρώσκω. [de ŭnde

'Αναβρωτικὸς, ή, όν, чел че ape pozъtoape nŭtepe; пpъпъditopŭ.

'Ανάβω, Dop: în локŭ de 'Ανήβω, nom: шi ак: înd: ал лŭĭ "Ανηβος.

'Αναβωλακίας, repemitš în локš de 'Ανὰ βωλακίας. (кaštъ Βωλάκιος).

'Αναβῶσαι, Ion: în локš de 'Αναβοῆσαι.

'Αναγαλλὶς [ἀνὰ, ἀγάλλω], ίδος (ή), šnš feлš de плaнtъ, saš eapвъ нšшitъ шintešцъ, saš peкoвiнъ кš fлopĭ poшiĭ, saš aлвastpe, semînцeлe кърia лe mъninкъ пъсъpeлeлe.

'Ανα-γαργαρίζω, вiit: -ίσω. = Γαργαρίζω, faкš гapгapъ. [de šnde

'Αναγαργάρισμα (τὸ), шi

'Αναγαργαρισμὸς (ὁ), = Γαργαρισμὸς, гapгapъ. [шi

'Αναγαργάριστος (ὁ, ή), (oвiчnšitš în neštp:) 'Αναγαργάριστον (se înц: φάρμακον), doктopie šnъ de гapгapъ.

'Αναγγελία (ή), = 'Αγγελία, înшtiinцape, вestipe. [шi

'Αν-αγγέλλω, вiit: -αγγελῶ (nex: ἀνήγγειλα, шi шл:), înшtiinцezš, вestesкš, papoptezš. «'Ανηγγέλθη τεθνεὼς αὐτός». Пл:

'Ανάγγελος (ὁ, ή), în лoкš de 'Ανάγγελτος, neвestitš, nedatš în кšnoшtinцъ. «Μάχη —». din кape n'a pъmas niчĭ чine sъ o înкšnoшtinцeze. [ἀ, ἄγγελος].

'Αν-αγείρω, вiit: -αγερῶ, pestpînгš, peadšnš înкъ o datъ.

'Ανα-γελάω ῶ-, вiit: -άσομαι, pîzš tape, кš xoxete.

'Ανα-γγεννάω -ῶ, вiit: -ήσω, penaškš.[de šnde

'Αναγέννησις, εως (ή), penaшtepe.

'Αναγέομαι -οῦμαι, Dop: în лoкš de 'Ανηγέομαι.

'Ανάγευσις, εως (ή), sššst: aл лšĭ

'Ανα-γεύω, вiit: γεύσω, daš кšiвa a gšsta, a чepкa чeвa.

'Ανα-γηρύομαι, вiit: -ύσομαι, вestesкš(лašdš) кš глasš mape; stpirš tape.

'Αναγὴς, [ἀ, ἄγος] έος (ὁ, ή), = "Αναγνος, шi 'Εναγής,

'Αναγινώ(γνώ)σκω, вiit: -γνώσομαι. (nex: ἀνέγνων, шi чл:) (npiнч:) peкšnoskš; шtiš вine; înцeлeгš кš sкšmnъtate. «Πῶς κὲν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα». Od: Λ. (de šnde 2) (maĭ oвiчnšit лa npozaiчĭ) чitesкš (кapte шi чл:) «Διαφέρουσι τῶν λόγων εἰς τὸ πείθειν οἱ λεγόμενοι τῶν ἀναγινωσκομένων». Isoкp: 3)=='Αναπείθω, saš Μεταπείθω (кind este maĭ intpeвšinцatš nex: I: ἀνέγνωσα) îndšплeкš, saš desdšnкeкš, adiкъ întopкš пe чineвa din пъpepea sa. «'Αναγινώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι». Ep: (шi пas:) «Δείσας, μὴ ἀναγνωσθῇ βασιλεὺς ποιέειν ταῦτα». Ep:

'Αναγκάζω, вiit: -άσω, siлesкš, adšкš пe чineвa лa neвoe, îndatopezš în siлniчie. (npiнч: кš înf:). «Πολὺς γὰρ οἶνος μικρ' ἀναγκάζει φρονεῖν». Гnom: (шi пas:) «'Αναγκασθησόμεθα τὴν αὐτὴν εὔνοιαν ἔχειν τοῖς σοῖς πράγμασιν». Isoкp: (шi în eл: de inf:] «Πρὶν ὑπὸ σοῦ τι μεῖζον ἀναγκασθῆναι». Пл: [шi

'Αναγκαῖος, α, шi (pap, шi At:) ος, ον, neaпъpatš, кape nš se noate faчe aлtfeл. «Ἃ ταῖς πόλεσι πρόσεστιν ἁπάσαις ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. Do: 2) de neвoe fъкštš, siлitš, (de šnde) "'Αναγκαῖοι πολεμισταί„. Od: Ω. (npin špm: 3) šпъpъtopš, neплъкštš. «'Αναγκαίη δ' ἐπίμιξις ἀνδρὸς τοιούτου τελέθει». Tro: 4) adšкъtopš de siлъ, siлšitopš (de šnde). «"Ημαρ ἀναγκαῖον». Od: Il: = Δούλιον (шi în eл:) «'Αναγκαῖον (se înц: οἴκημα)„. Isoкp: шi Ksen: temniцъ, кašъ de apestš (кape însъ de aлцiĭ se чiteшte 'Ανακαῖον). "Μῦθος ἀναγκαῖος„. Il: P. ameninцъtopš. "Τύχη ἀναγκαία„. Sof: poвoasъ. "Τράπεζα—„. Ššid: sъpъ къчioasъ. "'Αναγκαῖαι ἀποδείξεις„. Пл: tapĭ шi neкontestate. 4) (nešt:) чeea чe fipeшte se чepe, saš este špsitš, (шi npin špm:) neaпъpatš. "Τὸ θεῶν ἀναγκαῖον„. Ep: "'Εξ ἀναγκαίου τύχης„. Sof: кš гpaвniкъ moapte. "Τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην ἀναγκαῖα„. Tšч: "Τῶν τεχνῶν τὰς πρὸς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ βίου χρησίμας„. Iskp: (de šnde шi în лimвa вop: Гpeч: 'Αναγκαῖον se ziчe nлimвъtoapea, saš eшitoapea). 5) pšdъ (шaĭ кš seamъ din sînцe, кa neaпъpat шi fipeшte famiлiapъ). "Ὅσοι μηδ' ὄνομα συγγενείας ἔχοντες οἰκειοτέρους σφᾶς αὐτοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς τῶν ἀναγκαίων παρέσχον. Iskp: 6) de къпetenie foлošitopš шi tpeвšinчošš. (de šnde) 'Αναγκαῖον. Aptmdp: mъdšлapšл цenitaлš aлe tpšпšлšĭ. "Καὶ τὰ μάλιστ' ἀναγκαιότατα τοῦ σώματος κατοπτώμενοι„. Ešseв:. ‖ (nešt:) 'Αναγκαῖον (se ia šneopĭ) în лoкš de ἡ ἀνάγκη, neaпъpatъ neвoe. "Τοῦ τ' ἀναγκαίου χάριν„. Ep: "Οἱ δὲ πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο ἐκ τοῦ ἀναγκαίου„. Ššid: [ἀνάγκη]. [de šnde.

'Αναγκαιότης (ή), pšdenie, famiлiapitate de pšdъ. [шi

'Αναγκαίως, adš: din neaпъpatъ tpeвšinцъ, de neвoe. "'Αναγκαίως ἔχει„, Iskp: este neaпъpatъ tpeвšinцъ.

'Ανάγκασμα (τὸ), neвoe, siлъ. [шi

'Αναγκαστήριος (ὁ, ή), шi

'Αναγκαστικὸς, ή, όν, siлšitopš, stpimtopъtopš. [шi

'Αναγκαστὸς, ἡ, όν, siлitꙋ, saꙋ siлꙋitꙋ, stpîmtopatꙋ. [ши

'Αναγκαστῶς, ши'Αναγκαστικῶς, adв: npin siлꙋipe, în siлniчie. [ἀναγκάζω].

'Ανάγκη (ἡ), [ἀνάσσω, saꙋ ἀνάγω, saꙋ ἐνέγκω, saꙋ ἀγκάς, saꙋ ἄγχω] fipeaskъ, saꙋ mopaлъ npiчinъ, че în siлъ adꙋче efektꙋл sъꙋ, neanъpatъ tpeвꙋinцъ, nевoe; (de ꙋnde лa чeĭ вeki) ꙋpsitoapea. "Οἶμαι δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην οὐκ ἄλλο τι λέγεσθαι, πλὴν τὸν θεόν„. Apist: "Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται„. Пpoв: "Μὴ εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, ἃ μὴ βουλόμεθα„. Dm: "Καὶ Ἄρατον κατέλαβεν ἀνάγκη γενέσθαι Μακεδόνων σύμμαχον„. Пл: (ши în eл:) "Οὓς κατέλαβεν [ἀνάγκη] ἀποθανεῖν ἐναντία Βοιωτῶν τεταγμένους„. Пл: "Πολλὴ (Πᾶσα) ἀνάγκη (se înц: ἐστί), (ши simп:) ἀνάγκη». "Ἐξ (Ὑπ') ἀνάγκης„. "Κατ' (πρὸς) ἀνάγκην. "Ὑπ' ἀνάγκη„. Od: B. (ши în eл:) 'Ανάγκη în лoкꙋ de 'Αναγκαίως, de nевoe, fъpъ вoe. "Ὅς ρ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη„. Od: A. "Ἅτε οὐκ ἀνάγκῃ, ἀλλ' ἐθελούσιοι καὶ χάριτος ἕνεκα ἐξιόντες. Ksen: 2) siлꙋitopꙋ miжлoкꙋ, siлъ, stpimtopape. 3) (maĭ кꙋ seamъ лa îm): mꙋnчĭ, tipaniĭ. "Συλλαβὼν, καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς, ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐννέα„. Dm: "Τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα„. Плв: "Πρὸς ἀνάγκην οὐκ ἂν ἐξηγόρευσε ταῦτα„. Пл: "Εἰσὶ δὲ τέτταρες καὶ δέκα ἡμέραι, ἐν αἷς ἡ ἀνάγκη αὕτη ἔχει τὰς κύνας„. Ksen:

'Αναγκοσιτέω -ῶ, вiit: -ήσω (stpm:) nꙋiꙋ вitъ лa xpanъ, o siлeskꙋ sъ mъnîncе fъpъ вoea sa. 2) (miж:) ='Αναγκοφαγέω -ῶ. [din

'Αναγκόσιτος (ὁ, ἡ), (npiнч: doвitoкꙋ) siлitꙋ a mînкa snpe îngpъшape. 2) = 'Αναγκοφάγος. [ἀνάγκη, σῖτος].

'Αναγκοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω. [ἀνάγκη, τροφή] = кꙋ

'Αναγκοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, nъzeskꙋ dietъ; (iap despe лꙋntъtopĭ atлeцĭ) mъnînкꙋ fъpъ вoea mea ши siлitꙋ (nꙋ кînd, ши op че, ши кitꙋ вoiꙋ, чi maĭ mꙋлtꙋ ши maĭ des, кa sъ mъ îngpaшꙋ, ши sъ mъ întъpeskꙋ). 2) (fig:) "Ἀναγκοφαγῆσαι πράγματα„. Teoпmп: sꙋfepꙋ чeвa nemꙋлцꙋmipĭ nentpꙋ вiitoape skonꙋpĭ, mъ konfopmꙋ de nевoe кꙋ înnpeжꙋpъpiлe. [ши

'Αναγκοφαγία, (ἡ), dietъ лa mînкape siлitъ. (ши despe atлeцĭ вezĭ ziч: npeчedentъ). [din

'Αναγκοφάγος, (ὁ, ἡ), nъzitopꙋ de stpaшnikъ dietъ în mînкape, saꙋ шînкъtopꙋ de nевoe (кa atлeцiĭ), вezĭ 'Αναγκοτροφέω, ши 'Αναγκοφαγέω. [ἀνάγκη, φάγω].

'Αναγκοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω. sꙋfepꙋ de nевoe ши de siлъ. [ἀνάγκη, φέρω].

'Ανάγκυλος (ὁ, ἡ), (npiнч: лanчe) fъpъ кꙋpea de asвîpлit. [ἀ, ἀγκύλη].

'Αναγλυκαίνω, вiit: -ανῶ, îndꙋлчeskꙋ чeвa de totꙋ. [ανὰ, γλυκύς].

'Ανάγλυπτος (ὁ, ἡ), sъnatꙋ, skꙋлntatꙋ întp' astfeлꙋ de кinꙋ, кa sъnъtꙋpeлe sъ fie skoase ne d' asꙋnpa în faцa sa. [ши

'Αναγλυφὴ (ἡ), skꙋлntꙋpъ, sъnъtꙋpъ (de niatpъ, saꙋ metaлꙋ ши чл:) apdikatъ în sꙋs, (skoasъ ne d' asꙋnpa în faцъ). [ши

'Ανάγλυφος (ὁ, ἡ), = 'Ανάγλυπτος. [din

'Ανα-γλύφω, вiit: -γλύψω, (înnpot: de Διαγλύφω) sanꙋ, skꙋлntezꙋ (niatpъ ши чл:) în кinꙋ, кa sъnateлe figꙋpĭ sъ se fopmeze eшite afapъ ne faцa oвieктꙋлꙋĭ skꙋлntatꙋ.

'Ανα-γνάμπτω, вiit: -γνάμψω, înкoвoiꙋ în sꙋs. "Ἀνεγνάμφθη δὲ ἡ αἰχμή„. Iл: Г. î s'a stpîmвat. 2) adꙋкꙋ чeвa stpîmвatꙋ, îndoitꙋ în stapea sa чea dintîĭ, îndpeптezꙋ; (npin ꙋpm:) desлeгꙋ. "Δεσμὸν ἀνέγναμψαν„. Iл: Ξ.

'Ανα-γνάπτω, вiit: -άψω, nientenꙋ iapъmĭ, netezeskꙋ (кa snълъtopiĭ xaĭneлe чeлe snълate).

'Αναγνεία (ἡ), neкꙋpъцie, npixъnie. [ἄναγνος].

'Ανάγνιστος (ὁ ἡ), neкꙋpъцitꙋ, nesnълatꙋ (npiнч:) de кpimъ, de nъкatꙋ. [ἀ, ἁγνίζω]. = кꙋ

Ἄναγνος (ὁ, ἡ), neкꙋpatꙋ, snꙋpкatꙋ, nîngъpitꙋ, npixъnitꙋ.

'Ανα-γνωρίζω, вiit: -ίσω, кꙋnoskꙋ вine, saꙋ peкꙋnoskꙋ. [de ꙋnde

'Αναγνώρισις, εως (ἡ), peкꙋnoaшtepe. [ши

'Αναγνώρισμα (τὸ), semnꙋл, npin вape se peкꙋnoaшte чeвa. [ши

'Αναγνωρισμὸς (ὁ), ='Αναγνώρισις.

'Αναγνωσείω, (fъpъ вiit:) dopeskꙋ, sîntꙋ anлeкatꙋ a чiti. [ши

'Ανάγνωσις, -εως (ἡ), = 'Αναγνώρισις. 2) (maĭ oвiчn:) чitipe (de кapte ши чл: 3) (npea pap) îndꙋnлeкape. (вezĭ 'Αναγινώσκω]. [ши

'Ανάγνωσμα (τὸ), op че чiteшte чineвa. 2) (кa din naptea askꙋлtъtopꙋлꙋĭ)= 'Ακρόαμα. "Οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἥδιον ἀνάγνωσμα γένοιτο τῶν Πυλαιμένους γραμμάτων„. Sin: [ши

'Αναγνωστέος, α, ον, вpednikꙋ, tpeвꙋinчoꙋ de a se чiti. [ши

'Αναγνωστήριον (τὸ), локŏ de чitit, чititopie. [mi

'Αναγνωστικὸς, ή, όν, кŏвiinчosŏ. saŏ indeminatiкŏ ла чitipe; disпŏsŏ, апленatŏ spre чititŏ. [ἀναγινώσκω].

'Αναγόρευσις, εως (ή), npinвestitopŏ вestipe, saŏ npin проклamaцie пŏвлiвape. [din

'Αν-αγορεύω, вiit: -εύσω, saŏ ερῶ, (пex: ἀνηγόρευσα, saŏ ἀνεῖπον шi чл: вezĭ 'Αγορεύω) вesteskŏ de faцъ in пŏвлiкŏ, înшtiinцezŏ npin вestitopŏ, saŏ nprorpaмъ; (npin spm:) pindŏieskŏ, saŏ 'naintezŏ пe чineвa în demnitate (вrednichie). «Καὶ ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένην». Dm: «'Ανηγορεύθη στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τοῦ δήμου παντός. Пл: «Τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπὰ ἀνεῖπε». Лŏs:

'Ανάγραμμα (τὸ), = 'Αναγραμματισμὸς. [ἀνὰ, γράφομαι]. [de ŏnde

'Αναγραμματίζω, вiit: -ίσω, fopmezŏ npin anarpamatismŏ алтъ dintp' алтъ ziчepe. «Καί τις τὸ 'Αρσινόη Ἥρας ἴον ἀνεγραμμάτιζεν». Eŏst: (шi пas:) «'Αναγραμματισθεὶς γὰρ ὁ χόλος τὸν λόγον ποιεῖ». Eŏst: [de ŏnde

'Αναγραμματισμός (ὁ), stpъmŏtape de літереле ŏпеі ziчepĭ spe fopmape de алта. п: e: Ἥρα, ἀὴρ; χόλος, ὄχλος шi чл:

'Ανάγραπτος (ὁ, ή). skpisŏ пe чева, saŏ ŏndeвa spe adŏчepe a minte, saŏ pomenipe. [ἀνὰ, γράφομαι].

'Αναγραφεὺς, έως (ὁ), копistŏ, skpiitopŏ пŏвлiкŏ; peцispatopŏ, pindŏitŏ a tpeчe în kondiчĭ akte пŏвлiче. 2) (mekan:) modeлŏ ла aptistĭ, ка dŏпe ачела съ 'шĭ isвodeaskъ лŏкръpiле. [din

'Αναγραφὴ (ή), înskpiepe, înpeцistpape în пŏвлiчеле kondiчĭ. «Πόλεις τῆς ἀναγραφῆς ὀρεγομένας». Ksen: 2) skŏptъ katarpafie, saŏ deskpiepe. «Τῇ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφῇ ἐνδιατρίψας» Пл: «Τῶν κατὰ τὴν Σάμον ἐνδόξων ἀναγραφή». At: 3) taвлъ, katалorŏ; (în цen:) înskpisŏ, saŏ копie. «Τοῦ πλήθους τῶν χρημάτων ἀναγραφὴν ἔχουσα προσέδωκεν αὐτῷ». Пл: (вezĭ шi ἀπογραφή). [din

'Αναγράφω, вiit: -γράψω, skpiŏ (tpeкŏ) în kondiкъ, saŏ peцistpŏ вpe ŏпŏ înskpisŏ; (de ŏnde) = 'Εγ (συγ, κατὰ, μετά, περὶ, ἀντὶ, ἐπὶ)γράφω. «Εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη». Ep: «'Εν τοῖς φίλοις ἀναγεγράφη». D: Kas: «'Αναγράψαι βίβλον». Гал: «Μιθριδάτου δὲ ἀναγράφει κόλακα Σωσίπατρος». At: «Εἰς στήλην ἀναγράφειν τοὺς προδότας» Esx: «Ὁ τὰς 'Αριστοτέλους ἐπιστολὰς ἀναγράψας». Dm: (шi miжл:) «Κομίζεσθαι τὴν τιμὴν, ἣν ἀνεγράψατο» Apist: «Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι». Лŏч: 2) zorpъвeskŏ (съвipшeskŏ) isвodŏлŏ че s' a fъкŏt de maĭ 'nainte. «Δεῖ γὰρ ὑποτυπῶσαι πρῶτον, εἶθ' ὕστερον ἀναγράψαι». Apist: 3) înkinŏ, adŏкŏ, daŏ spe peплъtipe. «Σοὶ τὰ νικητήρια ἀναγράφομεν». Лaŏd: Бis: (вezĭ шĭ 'Εγγράφω).

'Αν-αγρεύομαι, вiit: εύσομαι. mъ ръtъчeskŏ în вiпъtoape, вînczŏ. [ἀνὰ, ἄγρα].

'Αναγρία (ή), лinsъ, saŏ oпpipe de вiпape, saŏ пeskŏipe. [ἀ, ἄγρα].

'Ανα-γρύζω, вiit: -γρύξω = Γρύζω. «Οὐδ' ἀναγρύζειν μοι ἐξουσίαν ἐποίησας». Ksen: пŏ 'm aĭ лъsat niчĭ rpi sъ zikŏ.

'Ανα-γυμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, rолeskŏ, desпoiŏ.

'Ανάγυρις, εως (ή), шi

'Ανάγυρος, ου (ὁ, ή), o плantъ пŏtŏpoasъ, (de ŏnde пров:) «Μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον». (în Atena se пŏmia 'Ακόνυζος). вezĭ шi Κόνυζα.

'Αναγχιππέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kom:) de пeвoe, fъръ вoea mea sîrtŏ кълъpeцŏ. [ἀνάγκη, ἵππος].

'Ανάγχω, вiit: -άγξω, poet: în локŏ de Ἄγχω, ἀπάγχω, sŏrpŏmŏ.

'Αν-άγω, вiit: -άξω, (пox: ἀνήγαγον, шi чл:) dŏкŏ, tparŏ de жos în sŏs, ла maĭ 'пaлtŏ, apdiкŏ, ŏpкŏ, înaлцŏ. (miж:) mъ sŏiŏ. «'Ανήγαγον εἰς φάος αὖθις». Es: 'Ανήγαγον εἰς ὑπερῷον». Skp: «Οὓς διὰ τὴν ἀρετὴν εἰς θεοὺς ἀνήγαγεν» Isokp: «Γυναῖκα ἀνῆγες ἐξ 'Απίης γαίης. Iл: Г. «Τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' 'Ατρείδης;» Iл I. «Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖθις εἰς Ἄργος». Iл: O. «'Ανάγειν κάρα». Sof: a apdiкa капŏл în sŏs, (a tъrъdŏi, a pefŏza). «'Ανάγειν εἰς τιμάς». Пл: «Τίμιόν σε ἀνάξει». Eŏp: «Κλίνει τε κἀνάγει πάλιν». Sof: «Περαιτέρω τόλμης ἀνῆγεν ἑαυτόν. Пл: «'Ανάγειν τὸν λόγον». Гpr: a întoapчe кŏвîntŏл ла sŏвiектŏл sъŏ, saŏ a'л peпeta. «'Ανάγειν τῷ χρόνῳ». Sof: a aпŏка maĭ 'nainte. «'Ανάγειν πνεῦμα». «'Ανάγειν αἷμα». a pesŏfла din adîпкŏ. a skoate, a лŏa, a въpsa sîпцe. «'Ανάγειν σκόλοπας (πάχος, φλέγμα, χολὴν шi чл:)» (med:) a лeкŏi. (шi miж: saŏ ел:) «Ὅπως τοῖς ὄνυξιν ἀντιλαμβανόμενα ῥᾶον ἀνάγῃ πρὸς τὸ μετεωρότερον». Apist: (шi пas: saŏ miжл:) «Γῆ εἰς ὀρῶν κορυφὰς ἀνηγμένη». Гpr: 2) ap-

dikȣ, tparȣ în sȣs anкȣpa; (ші npin ȣpm:) denъptezȣ кopabia de ла noptȣ, adікъ eкsnлȣteskȣ ne mape; (iap ne ȣskatȣ) de ла цъpmȣ nлeкȣ ne nъmîntȣ în sȣs; (npin întînd:) mъ denъptezȣ; (ші de mȣлte opî) mepгȣ îndъpъt. (fir:) гъteskȣ, înчenȣ a... «'Ανάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμὸν, (ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα ші чл:)». Ep: (ші mîжл:) Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο». Ep: (ші кiap despre кopъбiї) «"Ελεγον, ὅτι νῆες ἐξ 'Αβύδου ἀνηγμέναι εἶεν εἰς Κύζικον». ші «'Ανήχθη εὐθὺ Γυθείου». Ksen: (ші în eл:) «"Ηδη σκοταῖος ἀναγαγὼν (se înц: τὴν ἀποσκευὴν, багажȣл, saȣ ekinaжȣл) ἐστρατοπεδεύσατο». Ksen: «'Επὶ πόδα ἀνάγειν ἔξω βέλους». Ksen: ші (...:) »Καὶ ὁ μὲν ἀνήγετο ὥς τι ἐρῶν». Ap: «'Αναγόμενον ὡς ἀδολεσχήσοντα». Πлт: 3) (iap din npiчina 'nалtеî maî de mȣлte opî nosiцiî a temnлeлop) жeptfeskȣ, saȣ adȣкȣ npinoase, лaȣde, ші чл: (npin întind:) sepbezȣ, (npъznȣieskȣ). «'Ανάγετε παιᾶνα». Sof: «'Ανήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ». Skp: «Πανηγύρεις ἀνάγουσι». Лȣч: «Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα». Es: 4) (nentpȣ soцiaлa npeporatibъ a stъnînitopiлop) panoptezȣ; dedȣкȣ. «'Ανάξω εἰς βασιλέα (εἰς τοὺς ἄρχοντας, εἰς τὴν σύγκλητον, ші чл:)» «Πάντα ἀνάγοντες εἰς τὸν δῆμον». Apist: «Πάντα ἀναγάγοι ἄν τις πρὸς ταύτας τὰς ὑποθέσεις». ші «Πάντα ἀνάγεται εἰς τὸ ὂν καὶ τὸ μὴ ὄν». Apist: 5) (în лoкȣ de simn: "Αγω) dȣкȣ, iaȣ. «Τὴν δὲ θέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὃν δε δόμον δε. Om: «'Ανάγεσθαι σύνοικον». Ep: 6) кpeskȣ, daȣ edȣкaцie. «'Ανάγει τὸν παῖδα ὁ παιδαγωγός». Πлт: «Ποῦ διαιτᾶσθαι καὶ ἀνάγεσθαι δεῖ τοὺς ἀνήβους»; Πand: «'Ανάγωγος γὰρ ἡ μὴ καλῶς ἀναχθεῖσα κύων». Ksen: (beзî ші 'Αναβάλλω, ші 'Αναφέρω). [de ȣnde

'Αναγωγεὺς, έως (ὁ), (în цen:) sȣitopȣ, înълцъtopȣ ші чл: «"Ηλιε, ψυχῶν ἀναγωγεῦ». Eпігр: (iap napt:) ='Αναφορεὺς, кȣpeaoa naвъzeî (înкълцъшintелop ші чл:). [ші

'Αναγωγὴ (ἡ), (în цen): лȣкpapea лȣî ἀνάγω (beзî ziчepea), ȣpкape, sȣipe ші чл: «Αἵματος ἀναγωγή„. Гал: (iap naptік: 2) (despre кopabie) nлeкape de ла noptȣ, eкsnлȣtipe. "Περὶ ἀναγωγὴν ἐγινόμεθα„. Лȣч: "Νεῶν ἀναγωγή„. Dm: 3) (лeц:) întoapчepea pobiлop bindȣцî кȣ npiчinъ кътpe binzъtopȣ, ші desnъгȣbipea кȣmnъpъtopȣлȣî despre dinшiî, (beзî Πлт: лeц: ΙΑ'.) 4)='Αγωγὴ, кpeшtepe, edȣкaцie de кonії; (ші despre nлante) кȣлtibape. "Ἡ δὲ ἀναγωγὴ, καὶ ἥν τινες καλοῦσι τῶν φυτῶν παιδείαν„. Τίp: 5) (Fлs: ші Тлц:) înълцapea sȣfлetȣлȣî кътpe teopiя чeлop nematepioase, ші o maî misteпioasъ чepчetape a sfintелop sкpintȣpї.

'Αναγωγία (ἡ), лinsъ de edȣкaцie, pea кpeшtepe; desmopaлisaцie [ἀνάγωγος].

'Αναγώγια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) ='Αναβατήρια (beзî ziчepea). 2) sepbъtoape, че se sъbîpшia în Siчiлia nentpȣ ȣȣnosata eкsnлȣtipe a Benepeî în Лiбia spre bizitapea чeлop de aкoлo a лe saлe temnлe. [ші

'Αναγωγικὸς, ἡ, ὸν, (ші adb:) -κῶς ='Αναγωγός. "Τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις ὡς ἀναγωγικὰς τῶν ἡμετέρων προσευχῶν„. Apeт: 2) (fir:) чeл че 'ші înаλцъ mintea кътpe teopia чeлop nematepioase. "Νοῦς ἀναγωγικός„. Тлц: misteпioasъ înцeлesȣ aл Sf: Skpintȣpї in npibinцa biitoapeї bieцї. (beзî ші 'Αλληγορικός). [ші

'Αναγώγιος (ὁ, ἡ), noet: in лoкȣ de ἀναγωγικός. [din

'Αναγωγὸς, ἡ, όν, sȣitopȣ, înълцъtopȣ, saȣ чeл че ape sȣsatpъгъtoape nȣtepe. "Πτυέλου ἐστιν ἀναγωγός„. At: [ἀνάγω],

'Ανάγωγος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -αγώγως. лinsitȣ de edȣкaцie, pъȣ кpeskȣtȣ; nepeгȣлatȣ; demopaлisatȣ; neчibiлitȣ. (despre dobitoaчe) neînbъцatȣ, nedenpinsȣ. [ἀ, ἄγω].

'Αναγώνιστος (ὁ, ἡ), neлȣntatȣ, кa sъ dobîndeaskъ чeba, tpîndabȣ, nenъptaшȣ (saȣ nepednікȣ de a лȣa napte) din лȣnte, fpikosȣ, saȣ nedenpinsȣ. [ἀ, ἀγωνίζομαι].

'Αναδάζομαι, biit: -δάσομαι, ші

'Αναδίομαι, biit: -δαίσομαι, înnapцȣ, saȣ peînnapцȣ (npinч: nъmintȣ, saȣ din noȣ кimtipatȣ, saȣ din noлitiчe intimnлъpї tpeбȣinчosȣ a se înnъpцi de isnoabъ întpe лoкȣitopї).

'Ανα-δαίω, biit: -δαίσω, noet: apzȣ de totȣ; saȣ aпpinzȣ.

'Ανα-δάκνω, biit: -δήξομαι, pemȣшкȣ. 2) (fir:) npiчinȣieskȣ dȣpepe, ȣstȣpime.

'Αναδασμὸς (ὁ), peînnъpцipe, saȣ (simn:) înnъpцipe (maî кȣ seamъ de nъmîntȣ). beзî 'Αναδαίομαι. [ші

'Ανάδαστος (ὁ, ἡ), чeл din noȣ (saȣ de aл doiлea) înnъpцitȣ, peînnъpцitȣ. 2) (лa чeî noї fir:) чeл fъpъ tъpie, кълкatȣ, nenȣsȣ în лȣкpape; zadapnікȣ. [ἀναδάζομαι].

'Αναδατέομαι -οῦμαι, poet: în локъ de 'Αναδάζομαι.

'Αναδέδρομα, tpe: de кв: ал лвї 'Ανατρέχω

'Ανάδειγμα (τὸ), op че se eкsnвne snpe аръtаре, saъ falъ, (dap maї кв seamъ) таблоъ, поptpetъ, saъ statвъ. 2) впъ fелъ de легъtвpъ de rîtъ, че пвptaъ вestitopiї snpe înтърipea гласвлвї. [din

'Αναδείκνυμι, biit: -δείξω, apdікъ чева în sвs, ка съ 'л аpъtъ. "Τὸν πυρσὸν ἀναδείξαντες. Плв: "Σημήϊον ἀνέδειξε„. Ep: (de вnde 2) înвedepezъ, пвблікъ; (npin врm:) ='Αναγορεύω, înалцъ, pîndвieskъ în nostъ пвблікъ. "Ὕπατον ἀναδείξας ἑαυτόν„. Пл: 3) întoкmeskъ, înfiingezъ. "Τελευταῖος ὁ ἄνθρωπος ἀνεδείχθη„. Грг: "Τότε δὲ καὶ τὰ συσσίτια ἀναδέδεικται„. Teod: 4) konsfinцeskъ, dedікъ. "Ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι„. Stp: "Τὸ θέατρον ἀναδείξας„. Пл: 5) (pap шi поеt:) deskizъ. "'Αναδεικνύναι πύλας„. Sof: (везї шi 'Αποδείκνυμι). [de вnde

'Ανάδειξις, εως (ἡ), аръtаре de faцъ, înвedepape; прокламаре; нвmipe în nostъ пвблікъ; konsfinцipe, dedікаре, шi чл:

'Αναδέκομαι, Ion: în локъ de 'Αναδέχομαι. [de вnde

'Αναδεκτικὸς, ἡ, ὸν, чел че поаte, saъ воїешtе а пріmi, а лва чева asвпръ 'шї.

'Ανάδελφος (ὁ, ἡ), чел fъръ fpate, saъ sopъ. [ἀ, ἀδελφός].

'Ανα-δέμομαι, biit: -δεμοῦμαι, поеt: pezidesвъ, реклъdeskъ; (saъ simn:) konstpвiezъ касъ, saъ (fir:) алtъ чева.

'Αναδενδρὰς, άδος (ἡ), (npinч:) віе (шi maї кв seamъ seлbatікъ) врката шi înfъшвpatъ пе копачїъ. [ἀνὰ, δένδρον]. [de вnde

'Αναδενδρίτης, ου (ὁ), (npinч: вinъ) fъквtъ din stpвгвpї sвiцї пе копачїъ.

'Αναδενδρομαλάχη (ἡ, =Δενδρομαλάχη.

'Ανα-δέρκομαι, biit: δέρξομαι, поеt: = 'Αναβλέπω, mъ вitъ în sвs, 2) îmї deskizъ окiї (maї кв seamъ двпе лешinъ).

'Ανα-δέρω, biit: -δερῶ, жвпоїъ. (fir:) deskonepъ, daъ de faцъ. 2) srîndъpъ panъ; (шi fir:) zъdъpъskъ adвчере а minte sвпъpъtoape, saъ вopвeskъ вopвe amape шi atinгъtoape. 3) penetъ челе de mвлte opї zise.

'Ανάδεσις, εως (ἡ), легаре пе капъ (de пъръ, saъ кvnвnъ, шi чл:). [ἀναδέω].

'Αναδεσμεύω (-έω ῶ), biit: -εύσω, saъ -ήσω,='Αναδέω. [din

'Αναδέσμη (ἡ), шi 'Ανάδεσμος (ὁ), = 'Ανάδημα, впъ fелъ de diademъ, saъ легъtвpъ de капъ femeeaskъ. [шi

'Ανάδετος (ὁ, ἡ), sвs (adікъ ла капъ) легаtъ; пвptъtopъ de diademъ; înквnвnatъ. [ἀναδέομαι].

'Ανα-δεύω, biit: εὔσω, amesteкъ (npinч: доъ ліквide, saъ вsкatъ шi ліквidъ înпреvnъ), fpъmîntъ. «Τὴν σποδὸν ἀναδεύσας κηρῷ ὑγρῷ». Ел: 2) moiъ чева înтp'впъ кinъ, ка съ soapвъ вine totъ ачел ліквidъ. (fir:) "Διὰ τῆς παιδείας οἷον ἀνέδευσε τοῖς ἤθεσι τῶν παίδων τοὺς νόμους„. Пл:

'Ανα-δέχομαι, biit: -δέξομαι, npiimeskъ, apdікъ asвпръ 'mї, mъ înкаpкъ. "Πολλὰ δὲ σάκος ἀνεδέξατο δοῦρα„. Іл: Е. «Καὶ προσνηχόμενος ὁ ἰχθὺς ἀνεδέχετο τὸν παῖδα ἐπὶ τῶν νώτων„. Ап: 2) (fir:) iaъ asвnpa mea; îmї insвmeskъ; adвnъ; întpenpinzъ. (dap maї кв seamъ) mъ însъpчinezъ а fаче чева; (npin врm:) mъ кеzъшвieskъ; fъгъdвieskъ. "Οὐχ ἑκὼν ἀνεδέξατο τὸν παῖδα„. Dem: "'Ανεδέξατο ὅσους ἠδύνατο πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων„. Ksen: "Τούτοις πιστεύων ἀνεδέχετο τὸν πόλεμον„. Svid: «'Αναδέχομαι τὴν δίκην„, (вina, osînda). "Ἐγώ σοι ἀναδέχομαι ἄξειν πολὺ τούτου πιστότερόν σοι φίλον„. Ksen: "'Αναδεχομένους ὑποχειρίας ποιήσειν τὰς 'Αθήνας„. Ep: «Πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι προικὸς τῷ κηδεστῇ». Фал: "Τὸν δὲ Μεγακλέα Λεόντιος ἀνεδέξασο τῶν χρημάτων„. Плв: 3) = 'Απεκδέχομαι, aштентъ. "Τοὺς ἀφυστεροῦντας ἀναδεχόμενος„. Пл: "'Ανεδέχετο τὴν 'Ασδρούβου παρουσίαν„. Svid: 4) (pap) = Διαδέχομαι. "Ἔνθα ἀναδεξάμενοι, Ἄπολλον, τεὰ Καρνεῖα. Пind:

'Ανα-δέω, biit: -ήσω легъ чева d' asвпра, saъ înпрежвp (npinч: ла капъ), de вnde înкvnвnъ; шi (fir:) прокламъ, нвmeskъ. "Δᾶδας ἀναδήσεις πρὸς ἕκαστον κέρας„. Пл "Δάφνᾳ τε χρυσέα κόμας ἀναδήσαντες„. Пind: (шi miж:) "Κρωμβύλον ἀναδούμενοι τῶν τριχῶν„. Твч: (шї pas:) "Οἱ καλῶς ἀποθανόντες θαλοῖς ἀνεδοῦντο„. Ел: 2) (miж:) îmї легъ капвл кв diademъ, mъ înкvnвnъ; (шi fir:) îmї dobîndeskъ чева. "Στέφανον, (шi fir: Δόξαν, Κλέος, Αἶσχος шi чл:) ἀνεδήσατο„. 3) легъ чева de чева. "Τῶν νεῶν τινας ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς„. Твч: 4) (fir:) dedвкъ, atpiвvieskъ; însвшeskъ чева. "'Ανέδησεν ἑωϋτὸν εἴς τινα θεῶν ἢ ἡρώων„. 'Αναδήσαντί τε τὴν πατριὴν εἰς ἑκκαιδέκατον θεόν„. Ep: (шi miж:) "Οὕτως αὐτοὺς ἀνεδήσατο τῇ συνουσίᾳ,

καὶ ἐχειρώσατο». Ел: 'Ĭ a tpas къtpe sine. [de ȣnde

'Ανάδη(δε)μα, ατος (τὸ),=Διάδημα. «Ταινιώσας τῷ ἀναδήματι». D. Kas.

'Ανάδηξις, εως (ἡ), mȣшкаpe. 2) **mînкъpime.** [ἀναδάκνω].

'Ανα-δια-λύω, вiit: -λύσω=Διαλύω, **înвoiеsкȣ̆** пеȣпipĭ.

'Ανα-δι-αρθρόω, вiit: -ώσω= **Διαρθρόω,** despapџȣ̆, desfaкȣ̆ dȣп' înкеieтȣpĭ.

'Ανα-διδάσκω, вiit: διδάξω. înвъџȣ̆ de isпоавъ, peînвъџȣ̆ пе чinева; (npin ȣpm:) desлȣшеsкȣ̆, dовedeskȣ̆ maĭ вine; (de ȣnde) desdȣплекȣ̆, întopкȣ̆ пе чinева din пъpepea sa. «Ἢ σὲ πεισθῆναι, ἢ ἐμὲ ἀναδιδαχθῆναι, ὡς οὐκ ὀρθῶς γινώσκω περὶ αὐτῶν». Лȣч: «Τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν, ὡς ἔχει». Apistf: 2) pепpesintȣ̆ de aл doiлеa în teatpȣ ачееашĭ dpamъ.

'Ανα-διδράσκω, вiit: -δράσομαι, fȣгȣ̆ înапоĭ.

'Ανα-δίδωμι вiit: -δώσω (stpъm:) faкȣ̆ a еші, a pesъpi. a isвopî чевa. «Ὅσα τε ἡ γῆ ἀνεδίδου ὡραῖα». Тȣч: «'Αναδίδωσιν ἡ πηγὴ τὸ ὕδωρ». Пл: ‖ (nestpm:) isвоpъskȣ̆, pesъpȣ̆». «'Εκ τῆς γῆς τροφὴ ἀναδιδοῦσα». Пл: «'Αναδιδοῦσι πηγαί». Ep: (ші mіж:) «Πηγὴν ἀναδοθῆναι ἐάσω». Лȣч: «Ἡ δὲ φλὸξ ἀναδοθεῖσα». Fав: 2)=Διαδίδωμι, înпapџȣ̆. «Ἡ χολὴ εἰς ὅλον ἀνεδόθη τὸ σῶμα». Алекs: Afp: «Τὴν ψῆφον ἀναδιδόναι». Лȣч: (de ȣnde 3) (fir:) пpoпȣiȣ̆ чевa în кinzȣpe ші sкȣmпъ чepчеtаpe. «Συναθροίσας τοὺς φίλους ἀνεδίδου διαβούλιον, τί δέον εἴη πράττειν». Sȣid: 4) =Δίδωμι. «Ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν». Apistf: 5) (înпpot: de ἐπιδίδωμι, înaintezȣ̆) mepгȣ̆ îndъpъt, mъ întopкȣ̆ înапоĭ. «Κἄπειτα πάλιν ἀναδίδωσιν». Apat: 6) плъtеskȣ̆, daȣ̆ înапоĭ. «'Αναδοῦναι τὸ κισσύβιον». Лȣч:

'Ανα-δικάζω, вiit: -άσω, pежȣdiкȣ̆, pепеtȣ̆ чepчеtаpea ȣnеĭ ppiчinĭ жȣdikate. ‖ (mіж:) mъ жȣdiкȣ̆ ла жȣdiкъtopie aпелаtiвъ. (vezĭ ші παλινδικέω). [ші

'Αναδικία (ἡ), жȣdiкаtъ de aл doiлеa (vezĭ ші παλινδικία]. [din

'Ανάδικος (ὁ, ἡ), чepчеtаtȣ̆ de aл doiлеa жȣdiкъtopeште, saȣ̆ tpeвȣinчosȣ̆ a se peчepчеta. «'Ανάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν». Пpoк: (vezĭ ші παλίνδικος). [ἀνὰ, δίκη].

'Ανα-δίκω (neîntp: de ȣnde inf: 'Ανδικεῖν în лoкȣ̆ de 'Αναδικεῖν), noet: apȣnкȣ̆ înапоĭ, saȣ̆ în sȣs.

'Ανα-δινεύω (ἀναδινέω -ῶ), вiit: -εύσω (ήσω), noet: înвîpteskȣ̆ чевa џiindȣ'л în sȣs (ка пeskapȣл ȣndiџa, maĭ 'nainte de a o apȣnka în aпъ). 2) (mіж:) mъ înвîpteskȣ̆ înкоачĭ ші 'nколо.

'Ανα-διπλασιάζω, вiit: -άσω='Αναδιπλόω. [de ȣnde

'Αναδιπλασιασμὸς (ὁ), (npinч: în гpam:) îndoipe de silaвъ npintp' ачелеашĭ, saȣ̆ kopespondinte konsȣne. θεῶμαι, τεθέαμαι. ἔτυμον, ἐτήτυμον.

'Ανα-διπλόω, вiit: -ώσω, peîndoieskȣ̆, saȣ̆ îndoieskȣ̆ чел aкȣm îndoitȣ̆ o datъ. [de ȣnde

'Αναδίπλωσις, εως (ἡ), peîndoipe. 2) (petp:)='Επανάληψις, pепеtipe. 3) (Гpam:) ='Αναδιπλασιασμός.

'Ανα-διφάω (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, каȣtȣ̆, чepчеtezȣ̆, skopmoneskȣ̆ în adînкȣ̆; (npin ȣpm:) amesĭeкȣ̆.

'Ανα-δοιδυκάζω (ίζω), вiit: -άσω (ίσω), amestекȣ̆ кȣ лinгȣpa.

'Αναδορὰ (ἡ), жȣџȣipe. [ἀναδέρω].

'Ανάδοσις, εως (ἡ), pesъpipe; isвopîpe; înпpъштiepe, înпъpџipe. «Ἡ εἰς τὸ σῶμα τῶν σιτίων ἀνάδοσις». Гал: 2) (fir:) însȣfлаpe, ші чл: [vezĭ ἀναδίδωμι].

'Αναδοτικὸς, ἡ, ὸν, чел че ape însȣшiмe, пȣtepe de înпpъштiepe, saȣ̆ înпъpџipe. «Ἡ κοιλία ἀναδοτικὴ τῶν τροφῶν». Гpr: [din

'Ανάδοτος (ὁ, ἡ), datȣ̆, saȣ̆ tpeвȣinчosȣ̆ a se da înапоĭ (Тȣч: Г. 52). [ἀναδίδωμι].

'Ανάδου, -δόσθω, 2: peps: sinr: a mіж: пех: 2: de пopȣnч: aл лȣĭ ἀναδίδωμι.

'Αναδοῦ, -είσθω, 2: sinr: peps: a npez: пopȣnч:, ші

'Αναδούμενος, η, ον, npez: aл naptч: лȣĭ 'Αναδέομαι.

'Ανα-δουλόω -ῶ, вiit: -ώσω, poвeskȣ̆ de aл doiлеa пе чinева. [de ȣnde

'Αναδούλωσις, εως (ἡ), pepoвipe.

'Αναδοχεὺς, έως (ὁ), = 'Ανάδοχος. [din

'Αναδοχὴ (ἡ), pепpiimipe, peлȣape de пȣtepĭ = 'Ανάπαυσις, odixnipe, desostenipe. «'Αναδοχὴν τελεῖν πόνων». Sof: Тpax: 2) лȣape asȣпpъшĭ de ȣnȣ̆ че, adiкъ fъгъdȣipe, кezъшȣipe. [ші

'Ανάδοχος (ὁ, ἡ,) лȣъtopȣ̆ de чевa asȣпpъшĭ, fъгъdȣitopȣ̆ de a sъвîpmi чевa; (npin ȣpm:) кezъшȣitopȣ̆; (вis:) naшȣ̆ de вotezȣ̆; кȣmъtpȣ. [ἀναδέχομαι].

'Αναδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în лoкȣ̆ de 'Ανατρέχω. [din

'Αναδρομὴ (ἡ), aлеpгаpe în sȣs, saȣ̆ înапоĭ, sȣipe, saȣ̆ întoapчepe pепеde;

(despre плante) гравнікъ resъpipe, ші крештеpe. [ші

'Ανάδρομος (ὁ, ἡ), чел че алеаргъ, saŭ se întoарче алергînd. «'Ιχθύες ἀνάδρομοι» Aлекs: Трал: пештії, че din mape плsteск în pîspî. (везї ші 'Αλάδρομος). [ἀνὰ, δρόμος].

'Ανα-δύομαι, виіт: -ύσομαι, (пех: 'Ανέδυν ші чл:), (înпрotівъ de Καταδύομαι, adікъ) esŭ (маї кs seamъ din fsndsл мъpiї saŭ ал пъмîntsлsї) în фаџъ; esŭ din гаsръ; (ші despre soape) resъpŭ. «'Ανέδυ πολιῆς ἁλός». Іл: A. (ші міжл:) «'Ανεδύσατο κῦμα θαλάσσης». Om: (de snde) «'Αφροδίτη ἀναδυομένη». Al: «Ὅπου γὰρ ἂν κρούσω τῷ ποδὶ τὴν γῆν, ἀναδύσονται καὶ πεζικαὶ καὶ ἱππικαὶ δυνάμεις». Пл. (везї ші 'Ανακύπτω). 2) мъ трагŭ înапої; кам staŭ în локŭ; (ші fir:) îмї віне греŭ a întpепріnde чева; мъ лепъdŭ, îмї калкŭ fъгъdsіала, îмї sкішвŭ rîndsл, мъ апърŭ. «Μή τις μοι ὑποδδείσας ἀναδύῃ». Od: I. «Προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰσχρόν». Лsч: (ші між:) «'Αναδύεται πόλεμον». Іл: П. «Τί ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν;» Dm. Νόμος δὲ μαρτυρίου, μήτε ἐθελοντὰς πρὸς τοὺς ἀγῶνας χωρεῖν, μήτε παρόντας ἀναδύεσθαι. Гpr:

Ἀναδὺς, ῦσα, ύν, пех: 2: de партч. ал лsї 'Αναδύομαι.

'Ανάδυσις, εως (ἡ), ешіре din fsndsл (прінч:) мъpiї în фаџъ; ші (пе sскатŭ) din гроапъ, saŭ гаsръ. 2) кodipe; лепъdape, апъраpe; кълкаpe de fъгъdsіалъ; късіpe; амînape. [ἀναδύομαι].

'Ανάεδνος (ὁ, ἡ), поеt: (în локŭ de Ἄεδνος, saŭ Ἄνεδνος) (прінч: мъpitatъ) fъръ zestpe, saŭ dapspї înaintea nsnџiї.

'Αν-αείρω, виіт: -αερῶ, поеt: în локŭ de 'Αναίρω. apdікŭ în sss; iaŭ de жos.

'Ανάελπτος (ὁ, ἡ), поеt:=Ἄελπτος, непъдъждsitŭ.

'Αναέξω, виіт: -αεξήσω, поеt: = Ἀέξω, креsкŭ, мъpesкŭ.

'Αν-αερτάζω, виіт: -άσω, поеt:= Ἀναείρω.

'Ανα-ζάω -ῶ, виіт: -ζήσω, мъ întopкŭ în віаџъ, înвіезŭ.

'Ανα-ζείω, поеt: în локŭ de 'Αναζέω. [de snde

'Ανάζεμα (τὸ), ші

Ἀνάζεσις, εως (ἡ), ферверe în колкоtе, опъріре. "Πυρὸς ἀνάζεσις,,. Apist: ізвsкніpe de фокŭ.

'Ανα-ζεύγνυμι, виіт: -ζεύξω, (прінч:) înжsгŭ іаръші; (de snde маї овічн:) плекŭ, мъ stpъмstŭ din локŭ (прінч: despre таверe de оштіpe); мъ întopкŭ, de snde амŭ веніt "Γήμας δὲ εὐθὺς ἔχων ἀνεζεύγνυε,,. Ksen: "'Αναζεύγνυσι πεζῇ διὰ τῆς Συρίας,,. Пл: "Καὶ ἀνέζευξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ,,. Sкр: (ші stpъ:) ,,'Αναζεύξῃς πρὸς ἰσθμὸν τὰς νῆας,,. Ep: [de snde

'Ανάζευξις, εως (ἡ), stpъмsтape din локŭ (прінч: a таверeї оштірілор); плекаре; întoарчере.

'Ανα-ζέω, виіт: -ζέσω. = ἀναβράζω, мъ sмфлŭ фервînd, daŭ sndъ; saŭ пsіŭ a ферве, a da sndъ. "Γλοιὸν ἀναζέσας διήθησον,,. Гал: "Ὅταν δὲ ἀναζέσῃ δὶς, ὑπόσπασον τὸ πῦρ,,. Diskp:

'Ανα-ζητέω -ῶ, виіт: -ήσω. каstŭ кs мsлtъ sкsмпъtate a гъsi чева. [de snde

'Αναζήτησις, εως (ἡ), sкsмпъ черчеtape spre aflape de чева.

'Αναζυγὴ (ἡ), = 'Ανάζευξις. 2) deskidepe de sшъ. [de snde

'Ανα-ζυγόω -ῶ, виіт: -ώσω, (înпрot: de Συ[ἐπὶ]ζυγόω,) dежsгŭ, sкоџŭ din жsгŭ. 2) трагŭ zоворsл sшеї, (прін spm:) deskizŭ.

'Ανα-ζυμόω -ῶ, виіт: -ώσω, амеstекŭ кs алsatŭ; (прін spm:) dosпеsкŭ.

Ἀνα-ζωγραφέω -ῶ виіт: -ήσω, zогръвеsкŭ, deskpiŭ; istopisesкŭ. [de snde

'Αναζωγράφησις, εως (ἡ), zогръвіре; deskpiepe; istopisipe.

'Ανα-ζωγρέω -ῶ, виіт: -ήσω, peadsкŭ, întopкŭ în віаџъ, înвіезŭ пе чінева.

'Ανα-ζώννυμι, виіт: -ζώσω, înчінгŭ (stpîns) în sss. ‖ (між:) îмї apdікŭ хаїнеле; мъ sмеџŭ; (прін spm:) мъ гъtеsкŭ. 2) peînчînгŭ; (ші fir:) пsіŭ іаръші în лsкраре sнŭ ostaшŭ ветеpanŭ.

'Ανα-ζωόω -ῶ, виіт: -ώσω, = ἀναζωγρέω.

'Ανα-ζωπυρέω -ῶ, виіт: -ήσω, peапрінzŭ (прінч:) фокsл; (dap fir:) промптіtatea, пъdежdiле кsїва; інімеzŭ, înкsражеzŭ, daŭ tonŭ. "Ἧς τὸ ἀνθηρὸν καὶ τερπνὸν ἀναζωπυρεῖ καὶ τρέφει τὴν ὄψιν,,. Пл: (ші міжл: saŭ пas:) "Τὰ τῶν Θηβαίων πάλιν ἀνεζωπυρεῖτο,,. Ksen: [de snde

'Αναζωπύρησις, εως (ἡ), peапріndepe; peînsstлеџipe, ші чл:.

'Ανα-θάλλω, -виіт: θαλῶ, ші θαλήσω. (прінч: despre копачї) peînвеpzеsкŭ, înfлоpesкŭ din noŭ. ‖ (stpъм:) fакŭ чева a peînвеpzi, ші чл:.

'Ανα-θάλπω, виіт: -θάλψω, peînкълzеsкŭ. 2) (fir:) = Ἀναζωπυρέω.

'Ανα-θαῤῥέω (ші Іon: -θαρσέω) -ῶ, виіт:

-ήσω, mъ peînкsражezĕ, mъ peînsъfлe-ЏeskЎ. [de Ўnde

'Αναθάῤῥησις, εως (ἡ), peînкsражаpe.

'Ανα-θαῤῥύνω (шi Ion: -θαρσύνω), вiit: -υνῶ, peînкsражezĕ, peînimezĕ.

'Ανα-θαυμάζω, вiit: -άσω, saЎ -άσομαι, admipЎ foapte, saЎ din noЎ; (nestpъm:) mъ mipЎ iapъшi, saЎ penetЎ mipapea.

'Ανάθεμα (τὸ), (npinч:)='Ανάθημα, ofepinЏъ, apinosЎ, konsfinЏitЎpъ. 2) (Бis: în лoкЎ de adieкt:) stpeinЎ (desпъpЏitЎ de DЎmnezeЎ, шi de adЎnapea кpedinчoшiлop). [ἀνατίθημι]. [de Ўnde

'Αναθεματίζω, вiit: -ίσω, (npinч:) ofepЎ apinoseskЎ, konsfinЏeskЎ чeвa. "Πᾶν ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς 'Ισραὴλ σοὶ ἔσται,,. Skp: 2) (Бisep:) daЎ anatemeї, saЎ anatematiseskЎ, afopiseskЎ, влestemЎ. [шi

'Αναθεματικὸς, ὴ, ὸν, = 'Αναθηματικός.

'Αναθεματισμὸς (ὁ), anatematisape, afopisipe, влestemape. [ἀναθεματίζω].

'Αναθέμεν, шi 'Αναθέμεναι, noet: în лoкЎ de 'Αναθεῖναι, nex: 2: aл înf: лЎї 'Ανατίθημι.

'Ανα-θερμαίνω, вiit: -ανῶ, peînкълzeskЎ; (fir): anpinzЎ, întЎsiezЎ.

'Ανάθεσις, εως (ἡ), dape, atpiвЎipe de npiчinъ asЎnpa кЎiвa. "Τὴν τῶν ὅλων πραγμάτων ἀνάθεσιν ἔχειν,,. Лкs: (iap npinч: 2) ofepipe лa temnлЎ, konsfinЏipe. 3) amînape, sopoчipe. [шi

'Αναθετέον, nos: aл лЎї 'Ανατίθημι.

'Ανα-θέω, вiit: -θεύσομαι. ='Ανατρέχω.

'Ανα-θεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, peoвsepвЎ, peчepчetezЎ чeвa din toate пъpЏiлe кЎ mЎлtъ вътape de seamъ. [de Ўnde

'Αναθεώρησις, εως (ἡ), peчepчetape кЎ skЎmnъ лЎape aminte.

'Ανα-θηλάζω, вiit: -άσω, sЎrînd tpagЎ лapteлe în sЎs, saЎ sЎgЎ de aл doiлea.

'Αναθηλήσει, noet: Ion: în лoкЎ de 'Αναθαλήσει, 3: sinr: neps: a вiit: xot: aл лЎї 'Αναθάλλω.

'Ανάθημα (τὸ), ofepinЏъ, konsfinЏitЎpъ. 2) (fir:) nodoaвъ. "Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός,,. Od: A. = 'Ανάθεμα. [de Ўnde

'Αναθηματικὸς, ὴ, ὸν, notpiвitЎ, saЎ xotъpîtЎ лa konsfinЏipe.

'Ανα-θλάω -ῶ, вiit: -άσω, шi

'Αναθλίβω, вiit: -θλίψω, stpîngЎ, stpiвeskЎ tape.

"Αναθλος (ὁ, ἡ),='Αναγώνιστος. [ἀ, ἆθλος].

'Ανα-θολόω -ῶ, вiit: -ώσω, tЎpвЎpЎ чeвa amestekînd. "'Αναθολοῦται ὁ οἶνος, μιγνυμένης τῆς ἰλύος,,. Apist: [de Ўnde

'Αναθόλωσις, εως (ἡ), tЎpвЎpape; (шi dintp' aчeasta) amestekape. "'Οπῶν ἀναθολώσει χρώμενος,,. Плt;

'Ανα-θόρνυμαι, вiit: -θοροῦμαι.='Αναθρώσκω.

'Ανα-θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakЎ mape sgomotЎ.

'Ανάθρεμμα (τὸ), кpeskЎtЎ de чineвa. [шi

'Ανάθρεπτος (ὁ, ἡ), кpeskЎtЎ. [шi

'Ανάθρεψις, εως (ἡ), (npinч: despe вoлnaвЎ întpemîndЎ se) pexpъnipe, peîngpъшape, întpemape. [ἀνατρέφω].

'Αν-αθρέω -ῶ, вiit: -ήσω. = 'Αναθεωρέω, oвsepвЎ кЎ лЎape a minte. "Τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα,,. Лкs: [de Ўnde

'Ανάθρησις, εως (ἡ), skЎmnъ вътape de seamъ.

'Ανα-θρύπτομαι, вiit: -θρύψομαι, = θρύπτομαι.

'Ανα-θρώσκω, вiit: -θοροῦμαι. (nex: ἀνέθορον шi ч.л:) sъpЎ, mъ apЎnкЎ în sЎs. ,,'Αναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον,,. Ep: "῞Υψι ἀναθρώσκων,,. Iл: Λ. "'Αναθορὼν ἐκ τῆς στιβάδος,,. Пл:

'Ανα-θυάω, -ῶ, вiit: -άσω, saЎ -ήσω. (npinч: despe skpoafe, вezї θυάω) iaЎ iapъшї noftъ de înnpeЎnape, saЎ gonipe.

'Αναθυμίαμα (τὸ), шi

'Αναθυμίασις (ἡ), eвanopaЏie, saЎ sЎipe de aвЎpї шi fЎmЎ în aepЎ. "Θερμαινομένης γὰρ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὴν ἀναθυμίασιν ἀναγκαῖον γίνεσθαι,,. Apist: [din

'Ανα-θυμιάω -ῶ (άζω), вiit: -άσω. eвanopezЎ, adiкъ skoЏЎ în sЎs aвЎpЎ, saЎ fЎmЎ; (шi miж: saЎ nas:) mъ sЎiЎ кa Ўnъ fЎmЎ, saЎ aвЎpЎ în aepЎ; mъ pisineskЎ în aвЎpї saЎ fЎmЎ, mъ eвanopezЎ; (шi fir:) mъ anpinzЎ, peînвiezЎ. "῞Ωσπερ ὁ λιβανωτός, ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιῶνται,,. Пл: шi "'Ανεθυμιᾶτο πάλιν τὸ προϋπάρχον μῖσος,,. Плв: (шi nas:) "Τὸν Ἥλιον ἐκ θαλάσσης ἀναθυμιᾶσθαι,,. Apist: [din

'Ανα-θύω, вiit: -θύσω, noet: sъpЎ în sЎs penede. «Τὸ δ' ὥστ' ὕδωρ ἐξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε». Кaл:

'Ανα-θωύσσω, вiit: -ύξω, noet: stpigЎ tape.

'Αναίδεια (ἡ), nesfiiaлъ, nepЎшinape. [шi

'Αναιδεύομαι, вiit: -εύσομαι, nЎ mъ sfieskЎ, sîntЎ, mъ noptЎ fъpъ pЎшine. [шi

'Αναιδήμων, ονος (ὁ, ἡ), = ['Αναιδής]. [de Ўnde

'Αναιδημόνως, шi

'Αναίδην, adв: ='Αναιδῶς. [din

'Αναιδὴς, έος, шi noet:

*

'Αναίσθητος (ὁ, ἡ), nesfiitȣ, nepȣшinatȣ, обpaznikȣ, neomenitȣ; (de ȣnde fir:) bîptosȣ, asnpȣ, seцeцȣ. «Λᾶας ἀναιδής». Om: 2) (pap) nepesnektaбiлȣ. «'Αναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις». Лȣч: (bezĭ шi αὐθάδης). [ἀ, αἰδώς]. [de ȣnde

'Αναιδία (ἡ), noet: în лoкȣ de 'Αναίδεια. [шi

'Αναιδῶς adв: fъpъ sfiaлъ, nepȣшinat; oвpъznîчeшte.

'Αν-αιθύσσω, biit: -ύξω noet: anpinzȣ, (шi miжл:) mъ anpinzȣ, daȣ, saȣ iaȣ fokȣ; (fir:) zъdъpъskȣ, îndemnȣ, шi (miж:)mъ... (bezĭ simn: αἰθύσσω). [din

'Αν-αίθω (fъpъ biit:) noet: ='Ανακαίω, apzȣ (bezĭ αἴθω).

'Αναιμακτί, adв: ='Αναιμωτί. [din

'Αναίμακτος (ὁ, ἡ), шi adв: -άκτως. nesîнцepatȣ. [ἀ, αἱμάττω].

'Αναίματος (ὁ, ἡ), ="Αναιμος. [шi

'Αναιμία (ἡ), лinsъ de sînцe. [ἄναιμος].

'Αναιμόσαρκος (ὁ, ἡ), чeл чe ape къpnȣpĭ fъpъ sînцe. [ἄναιμος, σάρξ].

"Αναιμος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ sînцe. [ἀ, αἷμα]. [de ȣnde

'Αναιμότης (ἡ), = 'Αναιμία.

'Αναιμόχροος, ους (ὁ, ἡ), чeл fъpъ sînцe în faцъ, seapбъdȣ. [ἄναιμος, χρόα].

'Αναίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: ="Αναιμος. [de ȣnde

'Αναιμωτί(τεί). adв: fъpъ въpsape de sînцe.

'Αναίνομαι [ἀ, αἰνέω, saȣ ναί], biit: -ανοῦμαι, (npeл: ἠναινόμην, шi maĭ noȣ ἠνηνόμην, nex: ἠνηνάμην, de ȣnde sȣnȣsȣ ἀνήνηται, шi inf: ἀνήνασθαι) tъгъdȣieskȣ; nȣ npiimeskȣ, pelȣzȣ.

'Αναίρεσις, εως (ἡ), ='Αφαίρεσις, лȣape, apdikape (npinч: de mopцĭ, ка sъ se îngpoane). «'Αλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλῦσαν τὴν ἀναίρεσιν τῶν ναυαγῶν». Ksen: 2) pestopnape; desfiinцape; pefȣtaцie; кълкape (npinч:) de лeцĭ; пpъпъdipe. 3) omopîpe. [шi

'Αναιρετέος, α, ον, пos: aллȣĭ 'Αναιρῶ. [шi

'Αναιρέτης, ου (ὁ), pestopnъtopȣ, pefȣtatopȣ; desfiinцъtopȣ; omopitopȣ; [шi

'Αναιρετικός, ἡ, όν, шi (adв:) -τικῶς, nȣtepnikȣ, destoinikȣ de a desfiinцa, a pefȣta, a npъпъdi, шi чл: (de ȣnde) "Νόσημα ἀναιρετικόν,,. Apist: воалъ omopîtoape. [din

'Αν-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω, (nex: ἀνεῖλον, шi miж: ἀνειλόμην, шi nas: ἀνῃρέθην, шi чл:) apdikȣ, шi iaȣ de жos. "Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς ἔσχον. Od: Γ. (шi miжл:) "Χερσὶν ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο,,. Bs: "Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελών,,. Iл: Α. "'Ο μὲν ἀσπίδα ἀναιρεῖται,,. Apist: "'Ανελόμενος εἰς πυξίδα,,. Diskp: (de ȣnde 2) apdikȣ moptȣ, ка sъ л' înгponȣ. "Τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις, οὓς ἂν μηδεὶς ἀναιρῆται, ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ θάπτειν,,. Dm: "Λόγον ὑποσχεῖν (τοὺς στρατηγούς), διότι οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ναυαγούς,,. Ksen: 3) (în цen:) iaȣ, apdikȣ, skoцȣ din miжлокȣ; (de ȣnde) stpikȣ; ръпȣiȣ, npъпъdeskȣ; omopȣ; destъpeskȣ, desfiinцezȣ, pefȣtezȣ (anepeseskȣ). "Εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας". Dm: "Καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἀναιρῶν,,. Dm: «Οἱ τύραννοι ὅλους οἴκους ἀναιροῦσι,,. Ksn: (шi nas:) "Τὸ Φωκέων ἔθνος ἀνῃρημένον,,. Dm: "Τοὺς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τοὺς δὲ καταλείπειν,,. Dm: ,,'Αναιρεῖν τὴν διαδικασίαν,,. Dm: Τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα ἀνελεῖν,,. Tȣч: "'Ανελεῖν τὴν παρακαταθήκην. Πлт: "'Ανεῖλεν ἑαυτόν,,. Πл: (de ȣnde fir:) "'Αναιροῦσα ψῆφος,,. Πл: вotȣл чeл negpȣ шi osînditopȣ. "'Αναιροῦντες τὴν ῥίζαν,,. Diskp: despъdъчinînd. "'Αναιροῦ τὴν σποδόν,,. Diskp: apdikъ чenȣшa, шi o лeanъdъ ка netpeвnikъ. 4) (miжл:) iaȣ asȣnpъ 'mi, iaȣ nentpȣ sinemĭ, îmĭ însȣшeskȣ, pekȣnoskȣ чeва de кȣвenitȣ mie; întpenpinzȣ. "Ἄρα κ' ἐθέλεις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,,. Od: Σ. "'Αναιροῦμαι πόλεμον (ἔχθραν, πόνον, шi чл:),, "Ἔργον ἀναιροῦμαι,,.Πлт:='Εργολαβῶ. "'Ανελέσθαι ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς,,. Ep: Σῖτα ἀναιρέεσθαι,,. Ep: (bezĭ шi αἴρω). "Παῖδας ἐξ αὐτῆς διδύμους ἀνελόμενος,,. Πлт: (шi nas:) "'Εκτεθεὶς μὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς, ἀναιρεθεὶς δὲ ὑπὸ Περσίδος γυναικός,,. Iskp: "'Αγγελικὸν ἀνῃρημένοι βίον,,. Xpis: (de ȣnde 5) kîштigȣ, doвîndeskȣ. "'Αναιροῦμαι 'Ολύμπια (Πύθια, ἀγῶνας, ἆθλα шi чл,,). "Καὶ ὀλυμπιάδας ἀνελόμενος τεθρίππῳ,,. Ep: "Καὶ νίκας τὰς καλλίστας καὶ μεγίστας ἀνείλοντο,,. Sin: (шi fir:) "Ποίῳ σε ἔργῳ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀνῄρηται;,, Ksen: 6) =Συλλαμβάνω, iaȣ în nînteчe, zъmisлeskȣ. "Τὸ μὲν τῶν τέκνων ἄρτι ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, τὸ δὲ ἀναιρέεται,,. Ep: "Καί σε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι,,. Ep: 7) npoopoчeskȣ. "Τὴν Πυθίαν ἀνελεῖν λέγουσι τὸν θρυλλούμενον χρησμόν,,. Πл: ""Ον δ' ἂν ὁ Θεὸς ἀνέλῃ,,. Πлт: (шi nas:) "Τὸ ἀνῃρημένον,,. Лks: npoopoчia, xpismosȣл, чe s'a

dat. (ші міжл: saȣ пas;) "Πῶς οὐκ ἄλογον παρὰ θεῷ ἀναιρεῖσθαι;,, Apstd: saȣ Паȣs: = Μαντεύεσθαι.

'Αν-αίρω, biit: -αρῶ. apdikȣ în sȣs. (вezї Αἴρω).

'Αναισθησία (ἡ), nesimџipe; пепрічепере; upostie; пеляаре aminte. [ἀνά, αἴσθησις].

'Αναισθητέω -ῶ, biit: -ήσω, пȣ simџȣ, sîntȣ nesimџitopȣ. "'Ελεῶ αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν ἀναισθητοῦσαν τῶν συμφορῶν,,. Bas; (ші fъpъ kazȣ) "Ὁ θανὼν ἀναισθητεῖ,,. Епікт: [din

'Αναίσθητος (ὁ, ἡ), (akt:) nesimџitopȣ, (fir;) пепрічепъторȣ, пpostȣ. "'Αναίσθητος τῶν καλῶν,,. Плт: Οὕτω σκαιὸς εἶ καὶ ἀναίσθητος;,, Dm; (de ȣnde) τὸ ἀναίσθητον în локȣ de ἡ ἀναισθησία. 2) (пas: ші нект:) =Ἀναιπαίσθητος, nesimџitȣ, saȣ пеsȣпȣsȣ ла simџipe. "Μικρὸν γλυκὺ εἰς πολὺ ὕδωρ μιχθὲν, ἀναίσθητον ποιεῖ τὴν κρᾶσιν. Apst: [ἀ, αἰσθάνομαι]. [de ȣnde

'Αναισθήτως, adв: fъpъ simџipe; fъpъ пpічепере, пpostemte. 2) (pap)=Ἀναιπαισθήτως.

'Αν-αισιμόω -ῶ biit: -ώσω, întpeвȣinџezȣ, келтȣieskȣ; пpъпъdeskȣ. "Πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται,,. Ep: чінчї zile tpeкȣ. (вezї Καταισιμόω). [ἀνά, αἴσιμος]. [de ȣnde

'Αναισίμωμα (τὸ), келтȣiaлъ.

'Αν-αίσω, biit: -αΐξω, sъpȣ în sȣs; mъ skoлȣ penede.

'Αναισχυντέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ пеpȣшinatȣ, пȣ mъ pȣшinezȣ. "Παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ οὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Лȣч: [ἀναίσχυντος]. [de ȣnde

'Αναισχύντημα (τὸ), fanтъ пеpȣшinатъ.

Ἀναισχυντία (ἡ), пеpȣшinape. [ἀναίσχυντος].

'Αναισχυντογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopȣ пеpȣшinatȣ. [ἀναίσχυντος, γράφω].

'Αναίσχυντος (ὁ, ἡ), nesfiitȣ, пеpȣшinatȣ. 2) печinstitȣ. "Εἰς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο,,. Тȣч: [ἀ, αἰσχύνομαι]. [de ȣnde

Ἀναισχύντως, adв: fъpъ pȣшine.

'Αναιτιολόγητος (ὁ, ἡ), neesплікatȣ despre пpічіna sa, nemotiвatȣ; пепpiimitopȣ de esплікаџiе пpічіnеї saле. [ἀ, αἰτιολογέομαι].

'Αναίτιος, α ші ος, ον, чел fъpъ пpічіпъ, saȣ înчепȣtȣ. "Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἀναίτιος,,. Тлџ: 2) neдъвътopȣ de пpічіпъ; (пpin ȣpm:) певіповатȣ; пехȣлitȣ; непірітȣ. [ἀ, αἰτία]. [de ȣnde

'Αναιτίως, adв: fъpъ пpічіпъ, saȣ fъpъ кȣвіntȣ. 2) fъpъ пîpъ; пaхȣлit, fъpъ вinъ.

'Αν-αιωρέω -ῶ, biit: -ήσω. snînzȣpȣ чева 'пaлт; saȣ џiȣ чева atîpnatȣ în aepȣ.

'Ανα-καγχάζω, biit: -άσω; pîzȣ tape кȣ хохоте.

'Ανα-καθαίρω, biit: -αρῶ. кȣpъџȣ. 2) (fir:) apdikȣ, skoџȣ чева din mіжлокȣ. "Ἀνακαθαίρειν τὸ πρόσκομμα,,. Грг: 3) esплікȣ. "Παμμήκη λόγον ἀνακαθαιρόμενος. Плат: 4) (mediч:) daȣ, saȣ (mїжл:) -ομαι, iaȣ emetikȣ (de въpsъtȣpъ), adiкъ кȣpъџȣ, saȣ mъ кȣpъџȣ пе din sȣs. [de ȣnde

'Ανακάθαρσις, εως (ἡ), кȣpъџipe; (fir:) esплікape; (mediч): кȣpъџipe a stomaхȣлȣї пpin въpsътȣpъ, adiкъ пе din sȣs. [ші

Ἀνακαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, кȣpъџitopȣ пе din sȣs (пpinч: de stomaхȣ пpin въpsъtȣpъ).

'Ανα-καθέζομαι, biit: -καθεδοῦμαι. = Ἀνακαθίζομαι. 2) (pap) шezȣ iapъші, saȣ mаї шezȣ.

'Ανα-κάθημαι, (fъpъ biit:) шezȣ dpептȣ în sȣs (iap пȣ кȣлкatȣ).

'Ανα-καθίζω, biit: -ίσω, apdikȣ пе чіпеva, ші 'л пȣiȣ sъ шеazъ în sȣs. 2) (mіжл:) mъ skoлȣ (fiind кȣлкatȣ), mi шezȣ dpептȣ în sȣs. "Διατρέχοντες δὲ οἱ λαγωοὶ ἐφίστανται, καὶ ἀνακαθίζοντες ἐπαίρουσιν αὐτοὺς, καὶ ἐπακούουσι,,. Ksen: (шiîn пas:) "Ὁ δὲ Σωκράτης ἀνακαθιζόμενος εἰς τὴν κλίνην, ἀνέκαμψε τὸ σκέλος,,. Плт:

Ἀνα-καινίζω, biit: -ίσω, penoieskȣ. [de ȣnde

Ἀνακαίνι(νω)σις, εως (ἡ), ші

'Ανακαινισμὸς (ὁ), penoipe.

'Ανακαινουργέω -ῶ, biit: -ήσω, [ἀνά, καινὸς, ἔργον], ші

Ἀνα-καινόω -ῶ, biit: -ώσω = 'Ανακαινίζω.

Ἀνα-καίω, biit: -καύσω, anpinzȣ fокȣл; (fir:) întъpîtȣ.

Ἀνα-καλέω, -ῶ, biit: -καλέσω, кіетȣ пе чіпеva кȣ гласȣ mape (sъ віе, saȣ sъ se întoаpкъ). "'Ανακαλέσας τὸν λοχαγὸν ὀνομαστί,,. Ksen: (ші mіжл:) "Μέγα βοῶν ἀνεκαλεῖτο τοὺς θεράποντας,,. Пл: "'Ανεκαλέσατο τῇ σάλπιγγι τοὺς στρατιώτας,,. Ap: "Τοὺς ἐν ὑπερορίαις ἀνακαλούμενος,,. Sȣid: "Ὕστερον ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθόν,,. Bas: (de ȣnde 2) (fir:) peînвiezȣ, desлeшinezȣ; întopкȣ în stapea saȣ disпosiџia de mаї 'nainte, îndpeптezȣ. "Ὑποφερομένην ἀνεκαλεῖτο τὴν Μαρίου στάσιν,,. Пл: Οἱ κόρεις τὰς ὑστερικῶς πνιγομένας ἀνακαλοῦνται ὀσφραινόμενοι,,. Dskp: "Αὕτη ὀσφραινομένη γάλα σβεννύμενον ἀνακαλεῖται,,. Dskp:

(vezĭ шi 'Ανακτάομαι). "Ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος;„ Лѕч: «Δύνασαι πάσας ἀνακαλέσαι τὰς ἥττας„. Xpis: кiemѕ în ажѕtорѕ (adѕкѕ aminte, nomeneskѕ) пе нѕme, saѕ des. "Ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην, τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθόν„. Ksen: "Βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιάς„. Eѕp: 'Ἐν τοῖς ἔπεσιν 'Αχαιοὺς ἀνακαλεῖ„. Тѕч: "Ὕστερον ἀνακαλεῖσθαι τὸ παρελθὸν„. Bas:

'Ανα-καλινδέω -ῶ, biit: -ήσω = 'Ανακυλινδέω.

'Ανα-καλλύνω, biit: -υνῶ, кѕръцѕ кѕ înгрiжire. 2) peînfpѕmѕѕeцezѕ.

'Ανακαλυπτήριον, шi 'Ανακάλυπτρον (τὸ), (npinч: ла im:) a tpeia zi dѕne нѕnтъ, întpѕ каpe mipeasa se apata întîia datъ бърбатѕлѕĭ sъѕ deskoнepitъ; шi 2) daрѕpiлe, че лѕа atѕнчĭ. (vezĭ шi Θεώρητρα). [din

'Ανα-καλύπτω, biit: -ύψω, deskonepѕ; fir:) въdeskѕ. || (nestp:) îmĭ skoцѕ înвълiшѕл. [de ѕnde

'Ανακάλυψις, εως (ἡ), deskonepipe; въdipe.

'Ανακαμπὴ (ἡ), чea snpe în sѕs, saѕ înanoĭ înкoвoitѕpъ, saѕ îndoitѕpъ. [din

'Ανα-κάμπτω, biit: -κάμψω, înкoвoiѕ, saѕ mъ înкoвoiѕ snpe în sѕs, saѕ înanoĭ. 2) peînкoвoiѕ, saѕ mъ peînкoвoiѕ. 3) mъ întоpкѕ. 4) mъ dѕкѕ шi viѕ. «Τοὺς ἐν ταῖς στοαῖς ἀνακάμπτοντας περιπατεῖν φασίν». Пл:

'Ανακαμψέρως, ωτος (ὁ), ѕnѕ felѕ de плантъ (amapantѕ), каpe se sokotia, къ kontpiвѕia snpe întоapчepea amоpѕлѕĭ. [ἀνάκαμψις, ἔρως].

'Ανακαμψίπνοος (ὁ, ἡ), (npinч: vintѕ) înпpotiвъ de εὐθύπνοος, întоpsѕ кътpe aчeeaшĭ napte, de ѕnde sѕfлъ (кa vîptежѕл). [ἀνάκαμψις, πνοή].

'Ανάκαμψις, εως (ἡ), чea snpe în sѕs, saѕ înanoĭ înкoвoiepe. 2) peînкoвoiepe. 3) întоapчepe. 4) pesfрînцepe. [ἀνακάμπτω].

'Ανάκανθος (ὁ, ἡ), nеrimпosѕ; (шi despre nемtĭ) neososѕ. [ἀ, ἄκανθα].

'Ανα-κάπτω, biit: -κάψω, înгiцѕ întpeгѕ, de o datъ (пe nemestekate).

'Ανάκαρ, adв: noet: (înпp: de Κατώκαρ, adiкъ) кѕ капѕл în sѕs. [ἀνὰ, κάρα].

'Ανακάρδιον (τὸ), (mediч:) podѕл, (iap ѕne-opĭ) шi кiар коначiѕл...

'Ανάκαρδος (ἡ), ѕnѕ коначiѕ de India продѕкъtopѕ de podѕл, ἀνακάρδιον, нѕmitѕ aшa nentpѕ asemъnapea лѕĭ кѕ καρδία (inimъ), anaкѕpdѕ.

'Ανακάταξις, εως (ἡ), (maĭ кѕ seamъ despre oase) pesnapцepe, de aл doiлea sdpoвipe, sъѕ fъpîmape, pѕnepe. [ἀνακατάγνυμι].

'Ανάκαυσις, εως (ἡ), anpindepe de fокѕ; (шi fir:) întъpîtape. [ἀνακαίω].

'Ανα-καχλάζω, biit: άσω, fepвѕ în кoлкote, шi daѕ în fокѕ. [de ѕnde

'Ανακάχλασις, εως (ἡ), fepвepe în кoлкote, шi dape în fок.

'Ανάκαψις, εως (ἡ), înгiцipe de o datъ (пe nemestekate). [ἀνακάπτω].

'Ανα-κεάζω, biit: -άσω, noet: sninteкѕ dintp' o mapцine nînъ întp' алta.

'Ανά-κειμαι, biit: -κείσομαι. (npinч:) staѕ, zaкѕ пe чева; (fir:) sîntѕ konsfinцitѕ, шi (npinѕpm:) aшezatѕ ла локѕл кѕviinчosѕ (despre statѕe, шi npinoase). «Τὰ δὲ νῦν ἀνακείμενα ἐν τοῖς 'Αττικοῖς ἱεροῖς». Тѕч: «Κρατῆρες δὲ οἱ ἕξ χρύσεοι ἀνακέαται». Ep: «Εὑρήσετε ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους». Isokp: «'Ανάκειται δὲ καὶ ἐξ 'Ηλιδος παλαιστής». «Ὑπομνήματα ἀνακείμενα». Esx: (de ѕnde 2) (fir:) sîntѕ кѕ totѕл înкinatѕ; amѕ toate пъdeждiлe în чinева; mъ panoptѕ, saѕ mъ dedѕкѕ. «Ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον». Лѕч: «'Ανάκειται κύβοις καὶ συμποσίοις». Sѕid: «Πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς 'Αθηναίοις εἰς τὰς ναῦς. Тѕч: «'Επὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται». Apistf: «Εἰς ὀλίγους οὐκ εἰς ἅπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται». Faл: 3)=Κατάκειμαι, staѕ жos лѕнцitѕ, întinsѕ пe snate, пe коaste, saѕ пe вpîнчĭ (maĭ кѕ seamъ mînкind ла masъ, npeкѕmѕ oвiчнѕiaѕ чeĭ veкĭ). «'Εν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα ἀνακείμεθα». Aлeкs: Aîpod: «Τυῤῥηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ». Apist: (de ѕnde) «Τόποι ἀνακείμενοι». Eѕst: = Ὕπτιοι, локѕpi întinse, шi жosoase. 4) = κεῖμαι, zaкѕ, mъ aflѕ, sîntѕ. «Δεῖμα καὶ μελεδῶνας ἄγκειμαι». Aплѕ:

'Ανάκειον (τὸ), Anaчeѕ, temплѕл Dioskѕpiлop. [ἀνὰ, ἄκες].

'Ανα-κείρω, biit: -κερῶ, tѕnzѕ din pъdъчinъ.

'Ανακεκαλυμμένως, adв: (de naptч:) deskonepit, înвedepat, de faцъ. [ἀνακαλύπτω].

'Ανα-κέκλομαι, noet: în локѕ de 'Ανακαλοῦμαι, кiemѕ snpe ажѕtopѕ кѕ гласѕ mape

'Ανα-κελαδέω -ῶ, biit: -ήσω noet: faкѕ mape sгomotѕ, stpiгѕ tape.

'Ανακέλαδος (ὁ), noet: mape sгomotѕ, вѕetѕ. [ἀνά, κέλαδος].

'Αν-ακέομαι, -οῦμαι, віit: -ακέσομαι, dperȣ̆ din noȣ̆, maĭ кîpnesкȣ̆.

'Ανα-κέομαι, поеt: Іоп: în локȣ̆ de 'Ανάκειμαι.

'Ανα-κεράννυμι, віit: -κεράσω, amesteкȣ̆. «'Ανακραθέντων κοιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν». Пл: 2) потрівесжȣ̆ прin amestекаpe. 3) amestекȣ̆ de ал doiлea.

"Ανακες (οἱ), каȣтъ "Αναξ.

'Ανάκεστος (ὁ, ἡ), = 'Ανήκεστος.

'Ανα-κεφαλαιόω -ῶ, віit: -ώσω, рекапітȣлезȣ̆, репетȣ̆ пе сȣкрtȣ̆ чеде zise. 2) копрinzȣ̆ întp' ȣна toate înпрехнъ. «'Ανακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ». Sкр: 3) înпліnесжȣ̆. [de ȣnde

'Ανακεφαλαίωσις, εως (ἡ), рекапітȣлаціе, скȣртъ репetipe а челор zise de maĭ 'nainte. 2) întp' ȣna ші ачеашĭ de toate копрinдере. 3) înпліnipe. [ші

'Ανακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, рекапітȣлоsȣ̆; înдemіnатiкȣ̆ ла прескȣртаре; înпліnipe, ші чл:

'Ανα-κηκίω, (фъръ віit:) чішпескȣ̆, пенеdе ізворъскȣ̆.

'Ανακήρυκτος (ὁ, ἡ), прin вестitорȣ̆ пpетȣтindenea пȣвлікатȣ; штіȣтȣ̆, кȣnосȣтȣ̆ de тоці. [ші

'Ανακήρυξις, εως (ἡ), (прinч:) прin вестітopȣ̆ пȣвлікаре. [din

'Ανα-κηρύττω (σσω), віit: -ύξω, înкȣnoштinцезȣ̆ прin вестітopȣ̆; прокламȣ̆ (прinч:) de віpȣітopȣ̆; вестескȣ̆ прeтȣtindenea; лаȣdȣ̆ de фацъ.

'Ανακὴς, Dор: în локȣ̆ de 'Ανήκεστος. [ἀ, ἄκος].

'Ανα-κινδυνεύω, віit: εύσω, мъ прімеждȣiескȣ̆ din поȣ̆:

'Ανα-κινέω -ῶ, віit: -ησω, клетinînd asвîрлȣ̆ чева în сȣс. «'Ανακινήσαντες αὐτὸν μετέωρον ῥιπτεῦσιν εἰς τὰς λόγχας». Ер: 2) amestекȣ̆: (fir:) ъъдъръскȣ̆. 3) (se înц: τὰς χεῖρας) фаќȣ̆ фелȣріте мішкърĭ кȣ мîiнеле, прегътindȣ мъ de лȣптъ. [de ȣnde

'Ανακίνημα, (τὸ), ші

'Ανακίνησις, εως (ἡ), (în цеп:) ор че мішкаре фъкȣтъ în сȣс. (de ȣnde 2) amestекътȣръ; (ші fir:) înдемnаре. 3) (maĭ кȣ seamъ) челе maĭ 'nainte de лȣптъ цесте але гіоnтȣітоpілор, ші лȣптътор.-лор; (ші în цеп:) прегътіре; înчепȣтȣ̆; ексордіȣ̆.

'Ανα-κίρνημι, ='Ανακεράννυμι.

'Ανα-κλάζω, віit: -κλάγξω, ='Ανακράζω, stpirȣ̆ tape; (ші despre кîine) лаtpȣ întp' ȣna.

'Ανα-κλαίω, віit: -κλαύσω, -ομαι плîngȣ̆ кȣ гласȣ̆; мъ воческȣ̆. || (міжл:) мъ плîngȣ̆.

'Ανάκλασις, εως (ἡ), [ші

'Ανακλασμὸς (ὁ), înfpîntȣръ (înковоітȣръ, înдоітȣръ) спре în сȣс. 2)='Αντανάκλασις. [ші

'Ανάκλαστος (ὁ, ἡ), pesfpîntȣ̆, saȣ̆ пріімітopȣ̆ de pesfpînџере. [ἀνακλάω].

'Ανακλαυθμὸς (σμὸς), οῦ (ὁ), [ші

'Ανάκλαυσις, εως (ἡ), плînџере кȣ ціпете, вочіре. [ἀνακλαίω].

'Ανα-κλάω -ῶ, віit: -κλάσω, înfpîngȣ̆, înковоіȣ̆ спре în сȣс. «Τῶν θυομένων τοῖς οὐρανίοις θεοῖς προβάτων ἀνακλῶσι τὸν τράχηλον». Еȣst: «'Εαυτὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν». Лȣч: 2) (despre раzе ші peсȣнете) pesfpîngȣ̆, ші (міжл:) мъ pesfpîngȣ̆. «Τὸ τοῦ φωτὸς ἀνακλώμενον». Ал: Аfр:

'Ανα-κλέπτω, віit: -ψω. maĭ фȣрȣ̆ о datъ. || (між:) мъ фȣрішезȣ̆.

'Ανάκλημα (τὸ), ='Ανάκλησις. (іар парт: în мȣsікъ) semnȣ̆ datȣ̆ хорȣлȣĭ de кътре діректорȣл сȣȣ̆ спре înчепереа кîntъріĭ; sȣнаре пе карте кîntъреџȣлȣĭ. [ші

'Ανάκλησις, εως (ἡ), кіемаре înапоĭ (maĭ кȣ seamъ de осташĭ, saȣ̆ екsілаціĭ). 2) кіемаpea лȣĭ Dȣмnezeȣ̆ în ажȣtорȣ̆. 3) = 'Ανάκλημα. (ші

'Ανακλητήρια (τὰ), сервътоаре, че se съвîрміа (maĭ кȣ seamъ înЕџіптȣ̆), кînd se проклама îmпъратȣл дȣпе înвîрstнi чіреа sa. [ші

'Ανακλητικὸς, ἡ, ὸν, înдеmіnатiкȣ̆ ла рекіемаре; înдемнътоpȣ̆. «Λόγοι ἀνακλητικοὶ πρὸς ὁμόνοιαν». Пл: «Οἱ ἅλες ὀρέξεως ἀνακλητικοί». Dȣкр: «Τό ὄξος ἀνακλητικὸν τῶν καταφερομένων. Лкs: || (сȣвst:) 'Ανακλητικὸν (se înцел: ᾆσμα), кîntiкȣ̆ кіемътоpȣ̆ de осташĭ înапоĭ. [ші

'Ανάκλητος (ὁ, ἡ), кіематȣ̆ înапоĭ (прinч: în остъшеаскъ слȣжбъ). [ші

'Ανακλήτωρ, ορος (ὁ), кіемътоpȣ̆ ла жȣdiкъторіе. [ἀνακαλέω].

'Ανάκλιμα (τὸ), (прinч: de пъмîntȣ̆) коворіmȣ̆, вале. [ἀνακλίνω].

'Ανακλινοπάλη (ἡ), ȣнȣ̆ фелȣ̆ de лȣптаре, (поаtе) = Παγκράτιον. [ἀνακλίνω, πάλη].

'Ανακλιντήριον, ші 'Ανάκλιντρον (τὸ), скаȣнȣ̆ кȣ резеmътоаре, канапеа, ші чл: [din

'Ανα-κλίνω, віit: -κλινῶ. (în цеп:) кȣлкȣ̆, saȣ̆ пȣiȣ̆ пе чінева în позіціе de а se întinde кȣлкатȣ̆, saȣ̆ резематȣ̆. «'Ανέκλι-

νεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ». Skp: «'Ανακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνας». Лвч: Περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς. Skp: (ши між:) «'Ανακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος. Od: I: «Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα». Od: Σ. (de ꙋnde 2) (despre ꙋша înkꙋiatъ кꙋ stînrie saꙋ dpꙋгꙋ) apdікꙋ dpꙋгꙋл, ши 'л pezemꙋ de zidꙋ, (prin ꙋpm:) deskꙋiꙋ. «'Η μέν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι». Od: Λ: «Ὅταν τὴν θύραν τὴν καταπακτὴν ἀνακλίνῃ, κατίει σπυρίδα». Ep: [de ꙋnde

'Ανάκλισις, εως (ἡ), кꙋлкаре (акt: saꙋ: pas:); pezeшаре, ши чл: [ши

'Ανακλισμὸς (ὁ), ='Ανάκλισις, ши 'Ανάκλιντρον. [ши

'Ανακλιτικὸς, ἡ, ὸν, îndeminatікꙋ de кꙋлкat, saꙋ pezeшat. [ши

'Ανάκλιτος (ὁ, ἡ), кꙋлкatꙋ; pezematꙋ ши чл: 2) = 'Ανακλιτικός. (de ꙋnde 3) (sꙋв:) 'Ανάκλιτον (τὸ), ='Ανάκλιντρον.

'Ανα-κλονέω, -ῶ, віit: -ήσω, poet: клъteskꙋ din temeлiꙋ.

'Ανα-κλύζω, віit: κλύσω, ꙋdꙋ чева neînчetat (ка валꙋpiле џъpтꙋл).

'Ανα-κλώθω, віit: -ώσω. destорkꙋ, despesꙋчeskꙋ; saꙋ торкꙋ de ал doiлea. (fir:) prefaкꙋ, skimвꙋ.

'Ανα-κνισσόω, віit: -ώσω, ꙋmплꙋ totꙋ înпрежꙋр de авꙋрꙋ, saꙋ miposꙋ de карne fpintъ.

'Ανα-κογχύζω, віit: ύσω, (înpot: de 'Αποκογχύζω) ꙋmплꙋ чева кꙋ лingꙋpa.

'Ανα-κογχυλιάζω, віit: -άσω, = 'Αναγαργαρίζομαι, faкꙋ гаргаръ. 2) despeчetлꙋieskꙋ, ши іаръшї печetлꙋieskꙋ ла локꙋ (în пласторp:). [de ꙋnde

'Ανακογχυλιασμὸς (ὁ), = 'Αναγαργαρισμὸς, гаргаріzape. [ши

'Ανακογχυλιαστὸς, ἡ, όν, = 'Αναγαργαριστὸς, гаргаріzatꙋ.

'Ανα-κογχυλίζω, віit: -ίσω = 'Ανακογχυλιάζω. [de ꙋnde

'Ανακογχυλισμὸς (ὁ), ='Ανακογχυλιασμός.

'Ανακοί, ῶν (οἱ), = Ἄνακες (каꙋтъ Ἄναξ).

'Ανάκοιλος (ὁ, ἡ), adînkatꙋ, sekꙋ. [ἀνὰ, κοῖλος].

'Ανακοιμάομαι, ῶμαι, віit: -ήσομαι. mъ кꙋлкꙋ, ши adopmꙋ.

'Ανακοίνεο, Ion: în локꙋ de 'Ανακοινοῦ, 2: sinr: peps: a міжл: прez: ал порꙋnч: лꙋї

'Ανακοινόω -ῶ, ши (між: каре е ши maї întpeв:) 'Ανακοινόομαι, οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι. комꙋnікꙋ чева алтꙋia, înпъртъшeskꙋ, ꙋneskꙋ. «Ὁ δὲ ποταμὸς οὗτος ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ». Ep: «'Ανακοινεῦσθαι αὐτὸν τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγήν. Паꙋs: 2) комꙋnікꙋ, înкꙋnoшtinџezꙋ чева (maї кꙋ seamъ taїnъ) алтꙋia, mъ destъїnꙋieskꙋ (ка sъ афлꙋ пъререа лꙋї). «Πρᾶξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι». Teorn: (ши în ел: de dat:) «Περὶ τῶν ῥητῶν ὡς ἀπορρήτων ἀνακοινοῦ». Isokp: [de ꙋnde

'Ανακοίνωσις, εως (ἡ), комꙋnікаре (maї кꙋ seamъ de taїnъ), destъїnꙋipe (spre konsꙋлтаре); (fir: pet:) кînd opatopꙋл чере пъререа însꙋшї protivnікꙋлꙋї sъꙋ.

'Ανα-κοιρανέω -ῶ, віit: -ήσω, poet: întokmeskꙋ, пꙋiꙋ чева ла кале ка ꙋnꙋ împъpatꙋ.

'Ανα-κολλάω -ῶ, віit: -ήσω, лiпeskꙋ чева віне. 2) лiпeskꙋ de ал doiлea, saꙋ pелiпeskꙋ. [de ꙋnde

'Ανακόλλημα (τὸ), op че se лiпeшte, лiпitꙋpъ; (prin ꙋpm:) emвлastpꙋ. 2) = кꙋ

'Ανακόλλησις, εως, (ἡ), лiпipe tape. 2) a doiлea лiпipe. [ши

'Ανακολλητικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitꙋ, îndemiпatікꙋ a лiпi, saꙋ a pелiпi.

'Ανακολουθία (ἡ), пеꙋpmape, лiпsъ de копџinepe. [din

'Ανακόλουθος (ὁ, ἡ), пеꙋpmъtopꙋ, пепъzitopꙋ de копџinepe, пekonsekꙋinte; пepotpiвitꙋ; (de ꙋnde în грам: ‖ sꙋвst:) 'Ανακόλουθον (τὸ), пелегъtꙋpъ de sintaksꙋ. [ἀ, ἀκόλουθος]. [de ꙋnde

'Ανακολούθως, adв: fъpъ ꙋpmape, saꙋ копџinepe; пелегat; пepotpiвit.

'Ανα-κολπάζω, (-ίζω), віit: -άσω (-ίσω), ши

'Ανα-κολπόω, -ῶ, віit: -ώσω. îmї apdікꙋ поалеле (пꙋлпапеле) хаїпеї, ка sъ пꙋ se tîpaskъ, шъ ꙋшeџꙋ.

'Ανα-κολυμβάω, -ῶ, віit: -ήσω. (пestp:: ши міжл:) esꙋ d' asꙋпра înnotînd. 2) (stpъm:) skoџꙋ чева din fꙋndꙋл тъpiї. «Τὸ φῦκος, ὃ οἱ σπογγεῖς ἀνακολυμβῶσι». Tfp:

'Ανα-κομάω -ῶ, віit: -ήσω. faкꙋ (doвîndeskꙋ) іаръшї пъpꙋ, (ши despre копачї) fpꙋnze. [ἀνὰ, κόμη].

'Ανακομιδὴ, (ἡ), adꙋчepe, saꙋ лꙋаpe înapoї. 2) întoapчepe. 3) întpemape. 4) tpansportape de moaшte. [din

'Ανα-κομίζω, віit: -ίσω, dꙋкꙋ înapoї, saꙋ în sꙋs. «'Ανακομίσαντες τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν». Ksen: (ши пꙋs:) «'Ανεκομίσθη φοράδην ἐκ τῆς μάχης». Пл: 2) (міжл:) іаꙋ înapoї. «Ἄν τις τῶν οἰκετῶν ἀποδρᾷ, ἐπιμελῇ, ὅπως ἀνακομίσῃ». Ksen: (ши în aꙋtopat:) mъ întopкꙋ; (ши fir:) îmї віꙋ în fipe din лешinꙋ, saꙋ mъ întpemezꙋ din

воалъ. «Λειποθυμήσαντες μὲν, ἀνακομισθέντες δ᾽ οὐκέτι». Гал: «Σώματα ἀνακομισθέντα». Гал: (везĭ ші 'Ανακτάομαι).

'Αν-ακοντίζω, віit: -ίσω, арѹнкѹ (ші між:), шъ ѹрѹнкѹ în sѹs. «Αἷμα δ᾽ ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος». Іл: Е.

'Ανάκοος (ὁ, ἁ), Dор: in локѹ de Ἀνήκοος.

Ἀνακοπὴ (ἡ), înапоiере (din вре о контръ-ловіре). 2) înпiedікаре, опріре în локѹ, (везĭ 'Ανάκρουσις). 3) парte din апъ, каре peшîне din потопѹ. (везĭ ші 'Ανάχυσις). [din

'Ανα-κόπτω, віit: -κόψω, înпînгѹ înапоĭ. «Θυρέων δ᾽ ἀνέκοπτεν ὀχῆας». Od: Φ. 2) înпiedікѹ, опрeskѹ în локѹ. «'Ανακόψαι τὸ ῥεῦμα». Грг: (ші пas:) «Φθέγξασθαι βουλόμενος ἀνεκοπτόμην». Лѹч: (везĭ ші 'Ανακρούω). 3) = 'Ανορύττω, ші ἐκκόπτω.

'Ανα-κορέω -ῶ, віit: -ήσω, шътѹрѹ, кѹръцѹ; skѹtѹрѹ; depetікѹ.

'Ανα-κοσμέω -ῶ, віit: -ήσω, maĭ пѹiѹ in perѹлъ, ла pîndѹiалъ.

'Ανα-κοσμοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, креezѹ din noѹ лѹmea.

'Ανάκουστος (ὁ, ἡ), пѹtinчosѹ de a se аѹzĭ, de аѹzit; saѹ 2) = ἐξάκουστος. [ἀνὰ, ἀκούομαι].

'Ανα-κουφίζω, віit: -ίσω, ѹшѹрezѹ; ші (прin ѹpш:) apdікѹ în sѹs; (fir:) odixпeskѹ, mîпгiiѹ. [de ѹnde

'Ανακούφισις, εως (ἡ), ѹшѹpape; ші (прin ѹpш:) apdікаре de жоs; (ші fir:) mîпгîiере. [ші

Ἀνακούφισμα (τὸ), ор че контрібѹieште spре ѹшѹpape, ші mîпгîiере.

'Αν-ακούω, віit: -ακούσομαι, askѹлtѹ кѹ лѹаре a minte, tpaгѹ кѹ ѹрекеа.

'Ανα-κραδαίνω (άω, ῶ), віit: -ανῶ, клеtinѹ ціind чева în sѹs.

'Ανα-κράζω, віit: -κράξω (tpe: de кѹ: în локѹ de прez: ἀνακέκραγα, ші віit: -κεκράξομαι). stpігѹ tape, кѹ mape глаsѹ. «Αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, καὶ ἔθεον». Ksen:

'Ανάκρασις, εως (ἡ), [ἀνακεράννυμι] = 'Ανάμιξις, amestекаре.

'Ανακραθῆναι, пas: пex: 1: de inf: ал лѹĭ 'Ανακεράννυμι.

'Ανα-κραυγάζω, віit: -άσω, = 'Ανακράζω. [de ѹnde

'Ανακραύγασμα (τὸ), stpігътѹ mape, ціпътѹ.

'Ανα-κρέκομαι, віit: κρέξομαι, поet: înчепѹ a кînta (ші fir: a лъѹda) кѹ mape глаsѹ. (везĭ ші 'Ανακρούω).

'Ανα-κρέμαμαι, віit: -ήσομαι, staѹ spînzѹpatѹ in aepѹ.

'Ανα-κρεμάννυμι, віit: -κρεμάσω, spînzѹpѹ, atîpпѹ 'пalt, saѹ în aepѹ.

'Ανα-κρήμνημι, віit: -κρημνήσω. sѹpпѹ din temeліĭ, pestopпѹ. «Ὑπονόμοις τὸ τεῖχος ἀνεκρήμνη». Ап:

'Ανάκρησις, ιος (ἡ), Ion: in локѹ de 'Ανάκρασις.

'Ανα-κρίνω, віit: -σρινῶ. черчеtezѹ кѹ skѹmпътate, peвizezѹ о жѹdікатъ (daка s'a fъкѹt віne). ‖ (між:) -ομαι, шъ жѹdікѹ, шъ пpironeskѹ, saѹ шъ disпѹtѹ кѹ чineва. «Τοὺς δὲ ἐπεὶ ἀνακρινομένους πρὸς ἑωϋτούς ἠῶς κατελάμβανε». Ep: [de ѹnde

'Ανάκρισις, εως (ἡ), skѹmпъ (ші прin peпetate întpeвърĭ) черчеtape; (iap пapt:) жѹdікъtopeaskъ mai 'nainte черчеtape a ѹпeĭ пpічinĭ, daка mepitъ saѹ пѹ a se întpodѹче in кѹpsѹ de жѹdікатъ: pesѹлtatѹл ачелiĭ черчетърĭ; (iap în Atena) чеа de кътpe чеĭ поъ apxonцĭ peвizape a пpічinеĭ, daка s'a жѹdікат віne saѹ пѹ. 2) лimвѹліца кѹmпeneĭ. [ші

'Ανακριτικὸς, ἡ, ὸν, кѹвiinчosѹ, saѹ indeminatікѹ ла 'Ανάκρισις.

'Ανα-κροταλίζω, віit: -ίσω, ші

'Ανα-κροτέω -ῶ, віit: -ήσω, batѹ tape in палme (spре dовadъ de апровape ші mѹлцѹmipe), aплaѹdѹ. «Τώ χεῖρ᾽ ἀνεκρότησ᾽ ὑφ᾽ ἡδονῆς». Apistf: (ші în eл:) «Οἱ δ᾽ ἀνεκρότησαν πλήν γε Θουφράστου μόνου». Apistf:

'Ανάκρουσις, εως (ἡ), înпinцере înапоĭ; (dap maĭ кѹ seamъ despре коръвiepĭ) вisліре d'andapateле, ка sъ stea, saѹ sъ înапоieze васѹл din паptea пѹпeĭ; (de ѹnde fir:) = παλινῳδία. 2) (mѹs:) = προαναβολὴ, ші προανάκρουσις; (ші in întind:) eksopdiѹ (пpінч:) de imпѹ, saѹ de поemъ. [ші

'Ανακρουστικὸς, ἡ, ὸν, înпinгътоpѹ înапоĭ, ші чл: [ші

'Ανάκρουστος (ὁ, ἡ), (пpінч: пînzetѹ) вътѹtѹ, saѹ цеsѹtѹ în pesвoiѹ кѹ іцеле în sѹs atîpпate, iap пѹ кѹлкate. «'Ανακρουστὸν ὑφαινόμενον ἱμάτιον». Enist: Isid: [din

'Ανα-κρούω -віit: -κρούσω, înпinгѹ înапоĭ; (пpin ѹpш:) опрeskѹ în локѹ, saѹ înапоiezѹ (maĭ кѹ seamъ кораviе, saѹ калѹ tpъгîndѹ 'ĭ fpiѹл); везĭ Ἀνάκρουσις, ші Ἀνακόπτω. ‖ (між:) 'Ανακρούομαι (despре mѹs:) = Προανακρούομαι; (de ѹnde in цеп:) înчепѹ (maĭ кѹ seamъ кîntікѹ, saѹ поemъ).

'Ανα-κρύπτω, вііt: -κρύψω. askѕnzѕ de totѕ, кѕ mѕлtъ лѕape aminte.

'Ανακρωτηρίαστος (ὁ, ἡ), neчiѕntitѕ; neвътъmatѕ; întpegѕ,

'Ανα-κτάομαι -ῶμαι, вііt: -κτήσομαι, pedoвîndeskѕ, iaѕ înanoĭ. 2) îndpentezѕ, adѕкѕ чeвa în stapea sa чea dintîĭ; (de ѕnde 3) fakѕ ne вoлnaвѕ, saѕ лemimatѕ a se întpema. «Εἰ δὲ ἐκλυθεῖεν, ὀσφρητικοῖς ἀνακτήσασθαι». Гaл: «Πνίγας ὑστερικὰς ἀνακτᾶται». Dioskp: «'Ανακτῶμαι ἐμεωυτόν». Ep: îmi pedoвîndeskѕ nѕtepiлe, îmi viѕ în fipe. 4) kîmtirѕ, atpagѕ ne чineвa în naptea mea; fakѕ ne чineвa a se famiлia, a se înnpieteni iapъmĭ kѕ mine. «Ὥστε παντάπασιν ὁ Κῦρος ἀνεκτήσατο τὸν 'Αστυάγην». Ksen: (вezi mi 'Ανακομίζω).

'Ανακτέος, α, ον, nos: aл лѕĭ 'Ανάγω, mi (pѕp) aл лѕĭ 'Ανάσσω.

'Ανάκτησις, εως (ἡ), pedoвîndipe; peîntpemape; peînnъkape; atpaцepe de dpaгostea, saѕ faвopѕл кѕîвa. [mi

'Ανακτητικὸς, ἡ, ὸν, dostoinikѕ de a pedoвîndi, de a desлemina, saѕ a peînnъka кѕ sine ne чineвa, mi чл: «'Ανακτητικὸν δὲ καὶ γλήχων». (Mediч:). [ἀνακτάομαι].

'Ανα-κτίζω, вііt: -κτίσω, pezideskѕ, клъdeskѕ din noѕ. [de ѕnde

'Ανάκτισις, εως (ἡ), pezidipe, peклъdipe.

'Ανακτίτης, ου (ὁ), o niatpъ npeцioasъ = Γαλακτίτης. [mi

'Ανακτορία (ἡ), noet: înnъpъteaskъ demnitate; гѕвepnѕ. [mi

'Ανακτόρι(ρει)ος, α saѕ ος, ον, noet: înnъpъteskѕ, domneskѕ, saѕ stъnîneskѕ. «Ἀμ'ὕεσσιν ἀνακτορίῃσιν ἑπέσθω». Od: O. [mi

'Ανάκτορον (τὸ), (mi în:) 'Ανάκτορα (τὰ), лoкѕinцa înnъpatѕлѕĭ, domnѕлѕĭ, saѕ naлatѕ. 2) (maĭ кѕ seamъ) temnлѕл Dioskѕpiлop = 'Ανάκειον; (iap în цen:) temnлѕ; (mi napt:) naptea чea mistepioasъ a temnлѕлѕĭ. de ѕnde 3) (вis:) sfîntѕл aлtapѕ. [ἄναξ, -κτος].

'Ανακτοτελέσται, ῶν (οἱ), Apxiepeiĭ mistepiiлop Kopiвantiче. [ἄναξ, τελέω].

'Ανάκτωρ, ορος (ὁ), = Ἄναξ, stъnînitopѕ, domnѕ, къnъtenie.

'Ανακυΐσκω (fъpъ вііt:), = 'Αμβλίσκω, лenъdѕ fъtѕ; mi (npin ѕpm:) pъmîiѕ гpea, sintѕ вopцoasъ.

'Ανα-κυκάω -ῶ, вііt: -ήσω, amesteкѕ înnpeѕnъ.

'Ανα-κυκλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (stpъm:) înвîpteskѕ, adѕкѕ чeвa (mi miж: вiѕ) iapъmĭ întp' aчeлamĭ лoкѕ; mъ peîntopкѕ, mъ înвîpteskѕ, чipкѕлѕ; (fir:) penetѕ aчeeamĭ. «'Ανακύκλει μου δέμας». Eѕp: «Τοὺς αὐτοὺς ἀνακυκλεῖ λόγους». Пл: «'Ανακυκλῶ πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα». Лѕч: (mi miж:) «'Εν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυκλεῖται». At: «'Ανεκυκλεῖτο τοῖς πάθεσιν εἰς τὸν συνήθη βίον». Лѕч: [de ѕnde

'Ανακύκλησις, εως (ἡ), чipкѕлape, înвîptipe, penetape, mi чл: (вezĭ вepвѕл). «Ἡ ἀνακύκλησις τοῦ τρίποδος διὰ πάντων». Пл:

'Ανακυκλικὸς, ἡ, ὸν, (npinч:) noemъ, кape mi dandapateлe чitindѕse ape înцeлesѕ. [ἀνὰ, κύκλος].

'Ανακυκλισμὸς (ὁ), = 'Ανακύκλησις. [ἀνακυκλίζω].

'Ανα-κυκλόω -ῶ, вііt: -ώσω, = 'Ανακυκλέω; (de ѕnde) «'Ανακυκλουμένη ῥητορική». Epm: чea nonѕлapъ mi tpiвiaлъ. [de ѕnde

'Ανακύκλωσις, εως (ἡ), = 'Ανακύκλησις. (fir:) npefaчepe, skimвape (fpanц: révolution). «Πολιτειῶν ἀνακύκλωσις». Плв:

'Ανα-κυλίω, вііt: -ίσω, postoroлeskѕ чeвa în sѕs, saѕ înanoĭ. 2) (miж:) mъ întopкѕ; (mi despe вoaлъ) kazѕ iapъmĭ, mъ întoapчe. 3) peînfъmѕpѕ (чeвa înfъmѕpatѕ чiлindpiчemte ka sѕлѕл).

'Ανα-κυμβαλιάζω, вііt: -άσω, noet: kazѕ кѕ nічoapeлe în sѕs, saѕ кѕ kanѕл în жos кѕ mape sгomotѕ.

'Ανακυπόω -ῶ, вііt: -ώσω, noet: apdiкѕ кѕîвa kanѕл în sѕs, saѕ spe înanoĭ (ka sъ 'л înжѕnгiѕ). (de ѕnde 2) (fir:) pestopnѕ. [din

'Ανα-κύπτω, вііt: -κύψω, îmĭ apdiкѕ kanѕл spe înanoĭ (ka nъsъpiлe, kînd вeaѕ). 2) esѕ din fѕndѕ d'asѕnpa; pesъpѕ; (npinч: mi fir:) mъ apъtѕ de faцъ; (npin ѕpm: mi fir:) mъ ѕmѕpezѕ, pesѕfлѕ, aflѕ odixnъ; (вezĭ mi ἀναδύω, mi ἀνανεύω).

'Ανάκυρτος (ὁ, ἡ), гeвomatѕ spe înanoĭ (вezĭ mi 'Ανάσιμος). [ἀνὰ, κυρτός].

'Ανα-κωδωνίζω, вііt: -ίσω, клetinѕ клonotѕл (saѕ mi aлtѕ чeвa asemenea), ka sъ fakѕ sѕnetѕ.

'Ανα-κωκύω, вііt: -ύσω, nлîngѕ, mъ вoчeskѕ кѕ цipete.

'Ανάκωλος (ὁ, ἡ), (npinч: xaînъ) кape ажѕnцe nînъ лa цenѕкĭ, (npin ѕpm:) maĭ sѕs de nічoape; (de ѕnde în цen:) skѕptѕ, saѕ skѕptѕ în nічoape. «Κάμηλος ἀνάκωλος». Diod: [ἀνὰ, κῶλον].

'Ανα-κωλύω, вііt: -ύσω, onpeskѕ tpъgînd înanoĭ.

'Ανα-κωμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, batжокоpeskŏ (ка komodieniĭ).

'Ανακῶς [ἄναξ, saŭ ἀνέχω], adв: Ion: кŏ siлinцъ, saŭ кŏ ìngpiжipe, de чева. «'Ανακῶς ἔχω τινος». Пл: Tes: ìngpiжeskŏ de чinева.

'Ανα-κωφέω (όω) -ῶ, вiit: -ήσω, (ώσω), aŏpzeskŏ пе чinева.

'Ανακωχεύω, вiit: -εύσω, ші

'Ανακωχέω -ῶ вiit: -ήσω, oпpeskŏ dpŏmкл (maĭ кŏ seamъ ŏneĭ коръвiĭ, saŭ tpъsŏpi); (ìn цen:) aminŏ, ìntpepŏпŏ (принч:) pesвoiŏ. «Ὁ δέ Μαρδόνιος ἀνεκώχευε. καὶ οὐκ ἐσίνετο τὴν γῆν». Ep: «Οἱ δὲ βάρβαροι ὑπὲρ τοῦ Φαλήρου ἀνακωχεύσαντες τὰς νῆας, ἀπέπλωον». Ep: (ші пestp:) «'Ανεκώχευσαν ἔτι πελάγιαι αἱ νῆες». Ap: aŭ stъtŏt ìn пinze, saŭ (Itaл:) opцалаnante. [din

'Ανακωχὴ (ἡ), времелnікъ ìпtpepŏпepe de pesвoiŏ (apmistiцie); oпpipe, stape ìn локŏ de кopaвie (ìn пînze), (vezĭ пpeчedentкл; вepвŏ) (ìn цen:) aminape; oпpipe, цinepe ìnanoĭ. [ἀνὰ, ὀχή. din ἔχω].

'Ανα-λάζομαι, вiit: -άσομαι, poet:='Αναλαμβάνω, maĭ iaŭ, peiaŭ.

'Ανα-λακτίζω, вiit: -ίσω, daŭ кŏ пiчоpŏл; (пpin ŏpm:) лепъdŏ.

'Αν-αλαλάζω, вiit: -άξω, stpirŏ (maĭ кŏ seamъ ìn pesвoiŏ) tape, faкŏ mape лapmъ.

'Ανα-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пex: ἀνέλαβον, ші чл:) iaŭ aŏпpъ 'mĭ, saŭ кŏ sineмŏ, op ìn kasa mea. «'Αναλαβόντας τὰ ὅπλα ἰέναι». Ep: «Τοὺς ἄνδρας ἀναλαβόντες ἴε.» Ksen: 'Αναλαβὼν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἁρμάμαξαν». Ksen: (ші пas:) «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς τοὺς Οὐρανούς». Bisep: «'Αναλαμβάνοντας εἰς τροχίσκους τὰ κεκομμένα φύλλα καὶ ἄνθη». Diosk: «'Ανελάμβανεν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει». Epod: «'Εποιήσατο αὐτὸν παῖδα, καὶ ἀνέλαβεν ὡς αὐτόν». Din: (de ŏnde 2) кaŏtŏ, mînriiŏ, odixneskŏ пе чinева. «Ἑστιάσεσι καὶ θέαις τὸν δῆμον ἀνελάμβανε». Пл: «Λουομένῳ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι». Λп: «Πρὸ ἔργου δὲ ἐστιν ἀναλαμβάνειν τὸν ἀκροατήν». Apist: «'Αναλαμβάνειν τὸν στρατόν». Плв: «'Αναλαμβάνειν τὸν ἀσθενοῦντα». Dm: 3) iaŭ, ìntinъpeskŏ вine ìn mintea, saŭ memopia mea; (пpin ŏpm:) ìnвъцŏ пе din afapъ. «'Αναλαμβάνειν εἰς τὴν μνήμην (εἰς τὴν διάνοιαν)». (ші eл:) «Καὶ ἔστιν, ὃ ἔδωκε, πάλιν ἀναλαβεῖν». Apist: «'Αναγνοὺς δὲ τὸν λόγον ὁ Λύσανδρος ἔμελλε λέγειν ἐν τῷ δήμῳ ἀναλαβών». Пл: 2) mъ ìnвpaкŏ, пoptŏ. «Κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα». At: (ші eл:) «'Αναλαβέσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένους ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως». Плt: 5) цiŭ, aпŏкŏ ìn miĭnĭ. «'Αναλαμβανόντων τὰς ἐκείνου βίβλους. Плв: 6) iaŭ ìn stъпinipea mea (sŏвt a mea ìngpiжipe ші чл:), ìmĭ ìnsŏшeskŏ. 7) iaŭ aŏпpъ'mĭ, mъ ìnsъpчinezŏ. ìntpeпpinzŏ. «Ἄριστός ἐστιν ἰατρός, ὃς τοὺς ὑπὸ τῶν ἑτέρων ἀπεγνωσμένους ἀναλαμβάνει». Dm: «'Αναλαμβάνειν πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσαν οἱ αἰτίην». Ep: «Πόλεμον ἀναλαμβάνειν». Лŏч: «Κίνδυνον ἀναλαβέσθαι». Ep: 8)='Ανακτῶμαι, iaŭ iapъші ìnanoĭ, pedoвindeskŏ чeea че amŏ aвŏt, ші amŏ пepdŏt, (пpin ŏpm:) sъnъtatea ші пŏtepiлe din вoaлъ, mъ ìntpemezŏ. «Καὶ τὴν δύναμιν ἀναληψόμεθα πάλιν, ἣν καὶ πρότερον εἴχομεν». Isoкp: «'Αναλαβόντες τὴν Σαλαμῖνα». Пл: «Τὰ κατεῤῥαθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε». Dm: (de ŏnde) «'Αναλαβεῖν τὴν ὑγιείαν (τὴν ἐξ ἀρχῆς ἕξιν)» Гaл: «'Αναλαμβάνειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς νόσου». Tŏч: (ші eл:) «'Επὶ τῶν ἀναλαμβανόντων ἐκ νόσου». Гaл: (ші кŏ aлtŏ eл:) «Τῶν οἴκων, έν οἷς ὁ ἀναλαμβάνων διαιτᾶται». Гaл: (de ŏnde) «'Αναλαμβάνω ἐμαυτόν». Лŏs: ìmĭ viŭ ìn sine. «Εἰ γὰρ μηδένες τῶν πώποτε δυστυχησάντων ἀνέλαβον ἑαυτούς». Isкp: «Ὥστε πολὺν εἶναι τὸν γέλωτα, καὶ μηδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς δύνασθαι». Пл: Ταῦτα ἀκούσας τὸ μὲν πρῶτον ἐξεπλάγην, πάλιν δὲ ἀναλαβὼν ἐμαυτὸν ἀντεῖπον». Isoкp: (ші пas:) «'Ανειλημμένος εἰς τὸ γένος». Лŏч: 9) ìmплineskŏ лipsa, adŏкŏ (ші miж: viŭ) ìn stapea чea de maĭ 'nainte, ìndpeпtezŏ. «Τῇ θερμότητι τῆς κοιλίας ἡ φύσις ἀναλαμβάνει τὴν ἔνδειαν τοῦ στόματος». Apist: «Μετὰ δὲ ταῦτα τὸ τρῶμα ἀνέλαβόν τε καὶ ἀνεμαχέσαντο». Ep: «Τὴν ἁμαρτίαν ἀναλαβεῖν πειράσομαι». Sof: 10) aпŏкŏ iapъші dintpŏ 'пчепŏtŏ, pepetŏ. «'Αναλάβωμεν ἐξ ἀρχῆς, τίς ἡ κατηγορία». Плt: 'Εξεπίτηδες πολλάκις ἀναλαμβάνω, ἵνα μή τ διαφύγῃ ἡμᾶς». Плt: 11) apdiкŏ, ші лerŏ sŏs. «'Αναλαβεῖν πρὸς τὰς ζώνας ἱμάσι». Пл: (ші пas: saŭ miжл:) «Τῇ μίτρᾳ ἀνηλειμμένος τοὺς βοστρύχους». Лŏч: 12) цiŭ, tparŏ ìnanoĭ. «Οἷόν περ ἵππον τὸν λόγον ἑκάστοτε δεῖ ἀναλαμβάνειν». (vezĭ ші ἀναιρέω).

'Ανα-λάμπω, вiit: λάμψω, skoцŏ лŏminъ, flaкъpъ; iaŭ foкŏ, mъ ìnrinчŏ (apzind). «Τὰ ξύλα οὐκ εὐθὺς ἀναλάμπει». Ksen: 2) лŏчeskŏ iapъшĭ, ка maĭ 'nainte; (fir:) mъ iвeskŏ, mъ apъtŏ iapъшĭ; (fir:) mъ ìntopкŏ iapъшĭ ìn чea de maĭ 'nainte stape.

'Αναλγὴς, έος (ὁ, ἡ), nesimцitopŏ, saŭ

непрівіnsitopš de dspepe; (fir:) asпps, bîptosš, fъpъ dspepe, nemiлossš, некomпъtimitopš. [ἀ, ἄλγος]. [de snde

'Αναλγησία, (ἡ), nedspepe; nemiлostiвipe; asnpime, nesimцipe. [ші

'Ανάλγητος (ὁ, ἡ), = 'Αναλγής. nesimцitopš, nedspepossš; nemiлossš. [de snde

'Αν-αλγήτως, adв: fъpъ dspepe; în некomпъtimipe.

'Αν-αλδαίνω, вiit: -ανῶ, noet: fakš чева a pesъpi, ші a кpeште. 2) (піжл:) esš, pesъpš, кpeskš (npiнч: despre плante).

'Αναλδής, έος (ὁ, ἡ), noet: nекpeskstš, sлавš, піnepnівitš. [ἀ, ἄλδω].

'Αν-αλδίσκω (fъpъ вiit:), noet: = 'Aναλδαίνω.

'Ανα-λεαίνω, вiit: ανῶ, noet: netezeskš, notpiвeskš чева din nos, de aл doiлea. 2) nisezš, fъpîmiчezš вine.

'Ανα-λέγω, ші (піж:, кape e ші maî întpeвsinцatš) 'Αναλέγομαι, вiit: -λέξω -ομαι =Συλλέγω, aлегš, ші кsлегš (maî кs sфatъ лsкps pisinitš пe пъmîntš). «Τοὺς ἀποπίπτοντας στατῆρας ἑπόμενος ἀνελέγετο». Ep: «'Αναλέγεται τῇ γλώσσῃ τοὺς σκώληκας». Apist: (ші піж:) «'Ανελεξάμην ἐμαυτοῦ τὰς δυνάμεις». Bas: «'Ανελεξάμενος τὸ πνεῦμα». Ep: лsîndš 'ші pessflapea. 2) sокоteskš кs rîndsл, шъ rîndeskš; іші adsкš aminte. «'Αναλέγομαι ταῖς διδαχαῖς τὸν χρόνον». Пл: «Εἰ μέν τις ἀναλέγεται τοῦτο, ὅτι κρατήσομαι τῶν πολεμίων». Ssid: 3) чiteskš. «'Εγὼ μὲν ἠκροώμην, ὁ δὲ ἀνελέγετο καλὰ ποιήματα». «Ἵνα μηδεὶς τὰ γεγραμμένα ἀναλέξηται». Ssid: 4) penetš, nomeneskš. «Καὶ ὅσην τιμὴν οἴσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀναλεγόμενον». Ksen:

'Ανάλειπτος (ὁ, ἡ), nesnsš (npiнч: кs snt-de-лemnš); (npin spm:) neeкчepsatš, nedenpinsš. [ші

'Αναλειφή (ἡ), Ion: nesnцepe кs sntde-лemnš (mipesme, ші чл:). [ἀ, ἀλείφω].

'Ανα-λείχω, вiit: -λείξω, шtepгš чева лinrînd.

'Αναλέκτης, ου (ὁ), aлегъtops ші кsлегъtops; коmпsitopš de 'Ανάλεκτα (вeзî зiчepea). [ші

'Αναλεκτίς, ίδος (ἡ), snš feлš de mікъ пepnъ, че noaptъ чеî че aš smepiî nenotpiвiцî (кa sъ 'ші î notpiвeaskъ). [ші

'Ανάλεκτος (ὁ, ἡ), aлesš ші кsлesš, saš вpednікš de aлes ші кsлes. (de snde || sssst:) 'Ανάλεκτα (τὰ), колекціe de aлese mічі noeme. [ἀναλέγομαι].

'Αναλήθης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λήθως, neadeвъpatš, minчinossš. [ἀ, ἀληθής].

'Ανάλημμα (τὸ), [ἀναλαμβάνω] înпълцъtspъ (npiнч:) de zidš, penapaцie. 2) пъmîntš гpъmъdiš пe лîngъ zidš snpe întъpipe. 3) кsъditspъ neste snš astfeлš de maлš, saš гpъmadъ de пъmîntš. (iap maî napt: 4) чeasopnікš soлapš. [ші

'Αναληπτέον, nos: aл лsî 'Αναλαμβάνω. [ші

'Αναληπτὴρ (ὁ), вasš, npin кape лsaš aпъ лa жeptfe. [ші

'Αναληπτικὸς, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς. (mediч:) întъpitopš, adsкъtopš de пstepe. [ші

'Ανάληψις [ἀναλαμβάνω], εως (ἡ), = 'Aνάκτησις, pedoвîndipe, peлsape. 2) ='Aνάῤῥωσις, peînпstepnічipe, peîntpemape; desostenipe, odixnipe. 3) însšшipe de коnілš, saš фачepe de fiš de sstfletš. 4) întpenpîndepe. 5) înвъцъtspъ. 6) penapaцie, dpeцepe. 7) (petp:) penetiцie = 'Επανάληψις. 8) (вis:) înълцapea Domnsлsî Xpistossš лa чepspî.

'Αναλθής, έος, ші

'Ανάλθητος (ὁ, ἡ), (воaлъ) netъmъdsitъ. 2) (doктopie) neлsкpъtoape, (леaкš) neissвstitopš. [ἀ, ἄλθω].

'Αναλίγκιος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἀλίγκιος] neasemъnatš.

'Ανα λικμέω -ῶ вiit: -ήσω, вîntspš вine, saš de aл doiлea.

'Ανάλιος (ὁ, ά), Dop: în лoкš de 'Aνήλιος.

'Ανάλιπος (ὁ, ά), Dop: în лoкš de 'Aνήλιπος.

'Αν-αλίσκω, вiit: -αλώσω, (nex: ἀνή-[saš ἠνα, ші At: ἀνα] λωσα, ші nas: -ώθην, tpe: de кs: ἀνή- [saš ἠνά, ші At: ἀνά] λωκα, ші nas: -ωμαι). кeлtsieskš; isпpъveskš. «Ταχὺ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνηλώκει». Ksen: 2) (fir:) stpikš, пpъпъdeskš.

'Ανάλιστος, (ὁ, ἡ), nesъpatš. [ἀ, ἁλίζω].

'Ανα-λιχμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι. = 'Αναλείχω.

'Ανάλκεια, noet:, ші

'Αναλκία (ἡ), Ion: nenstinцъ, neвitežie. [din

Ἄναλκις, ιδος (ὁ, ἡ), (aк: ιδα, ші ιν), noet: [ἀ, ἀλκή], nenstinчossš, nekspaжossš.

'Ανάλλαγμα (τὸ), skimвš. [ἀνὰ, ἀλλάσσω].

'Ανάλλακτος (ὁ, ἡ), neskimвatš, nepefъkstš. [ἀ, ἀλλάσσω].

'Αναλλέξαι, noet: în лoкš de 'Αναλέξαι.

'Αναλληγόρητος (ὁ, ἡ), неалегорікъ (неînцелесъ алтfел, декîт дъпе чеea че se ziче). [ἀ, ἀλληγορέω].

'Αναλλοίωτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ώτως. непрефъкsтъ; непріimіторъ de skімваре, saъ de префачере. [ἀ, ἀλλοιόω].

'Αν-άλλομαι, віit: -αλοῦμαι, сърѣ în sъs.

'Αναλλύζουσα, поеt: în локъ de 'Αναλύζουσα.

"Αναλμος, [ἀ, ἅλμη], ші

'Ανάλμυρος, (ὁ, ἡ), неsараmъратъ, несъратъ. [ἀ. ἁλμυρός].

'Αναλογάδην, adв: = 'Αναλόγως, în пропорціe, пропорціонат. [ші

'Αναλογεῖον (τὸ), tetpaподъ (пе каре se пън кърціле în віверікъ). [ші

'Αναλογέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ пропорціонатъ, saъ în пропорціe кътре чева. «Τὸ ἐκ καρδίας θερμὸν ἀναλογεῖ λυχνιαίᾳ φλογί». Ал: Afр: [ші

'Αναλογητικὸς, ἡ, ὸν, чел че жъdікъ din (saъ sistematiчеште se îndeлetniчеште ла) пропорціï. [ші

'Αναλογία (ἡ), (прінч: în Арітм:) пропорціe (asemъnatate întpe доъ kîtimi пріviте în компараціe întpe dînsele); (iap desпре алте лъкрърï) пропорціe, simetpie, потрівітаte. [ші

'Αναλογίζομαι, віit: -ίσομαι, мъ maï rîndeskъ, мъ sokoteskъ maï віне. 2) sokoteskъ, saъ fakъ sokoteaлъ. 3) daъ къ sokoteaла din аналоціe, saъ пропорціe. 4) (рар) мъ къіeskъ. [ші

'Αναλογικὸς, ἡ, ὸν, пропорціоналъ (matem: ші грам:). 2) = 'Αναλογητικός. [ші

'Αναλόγιον (τὸ), = 'Αναλογεῖον. [ἀνάλογος].

'Αναλόγισμα (τὸ), = къ

'Αναλογισμὸς (ὁ), kinzъіре, rîndіре. 2) sokoteaлъ (прінч: прін пропорціe); параleлismъ întpe доъ kîtimi, ші резълтатъл лъї. 3) репетатъ sokoteaлъ. 4) = 'Αναλογία. 5) (рар) = Μεταμέλεια. [ші

'Αναλογιστικὸς ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς. къвіînчоsъ, saъ îndemînatikъ ла sokoteлï de пропорціï. 2) întpeвъінцъторъ din sistemъ saъ іпотеsie de sokoteлï de пропорціï. [ἀναλογίζομαι].

'Ανάλογος (ὁ, ἡ), аналогъ, saъ пропорціонатъ; потрівітъ. «'Ανάλογον σῶμα, οὗ τὸ πλάτος τρίτον τοῦ μήκους». Еъst: «Αἱ ῥίζαι τῷ στόματι ἀνάλογον· ἄμφω γὰρ ἔχει τὴν τροφήν». Apist: || (невtр:) 'Ανάλογον, adв: = 'Αναλόγως. «'Εκ τούτων συγκραθεῖσα, καὶ ἀνάλογον μερισθεῖσα». Плt: [ἀνὰ, λόγος]. [de ънde

'Αναλόγως, adв: în пропорціe, пропорціонат.

"Αναλος (ὁ, ἡ), несъратъ. [ἀ, ἅλας].

'Αν-αλόω -ῶ, віit: -ώσω (неîntр: în през:) = 'Αναλίσκω.

"Αναλτος (ὁ, ἡ), = "Αναλος.

"Αναλτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, ἄλθω, saъ ἄλις] несъціosъ.

'Ανα-λύζω, віit: -λύξω, плîнгъ къ sъспінърï.

'Ανάλυσις, εως (ἡ), аналisъ, (Fis: Mat: Лоц: Грам:), desfачере de ънъ тръпъ, saъ лъкръ компъsъ, ші реаdъчере în ачелеа, din каре а fost компъsъ; (прін ърм: în цен:) stpікаре, desfiінцаре (desпъtерпіvіре de леце, ші чл:). 2) = λύσις, desлегаре, експлікаре (de о провлемъ ші чл:); desfачере, isвъвіре (de реле ші чл:). 3) întoapчере, saъ плекаре, депъртаре; (de ънde) desfачере din віацъ, saъ moapte. [ші

'Αναλυτὴρ (ὁ), поеt:, ші

'Αναλύτης, ου (ὁ), (în цен:) desfъкъторъ; isвъвіторъ; desfiінцъторъ, ші чл: (iap парt:) desлегъторъ de fермече; тîлкъіторъ de віse. [ші

'Αναλυτικὸς, ἡ, ὸν, întpeвъінцатъ, къвіінчоsъ, saъ îndemînatікъ ла аналisъ, desfачере, експлікаре ші чл: [din

'Ανα-λύω, віit: -λύσω, (прінч: ші în цен:) desлегъ, saъ destpъмъ; deskoсъ; desплеteskъ; desfъшъръ ші чл: «Δολιχὴν ἀναλύετ' ἄκανθαν (ὁ δράκων)». Апл: «Τὰς μὲν δεῖν, τὰς δὲ ἀναλύειν». Пл: «Δὶ ἡμέρας μὲν ὑφαίνειν, νύκτωρ δὲ ἀναλύειν τὸν ἱστόν». Пл: (de ънde 2) (fir:)desfакъ; dasпарцъ; експлікъ. 3) слобоzъ; isвъвeskъ; îndpentezъ. 4) реаdъкъ чева în stареа de maï 'nainte; desfакъ în пърціле, din каре а fost компъsъ. (de ънde 5) stрікъ; desfiінцезъ; desпъtерпіveskъ. «Οὐκ ἔστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι». Хріs: 6) (ел: saъ невtр:) мъ întоркъ, saъ плекъ, мъ desпърцъ. (de ънde 7) моръ.

'Αναλφάβητος, (ὁ, ἡ), къ totъл неînвъцатъ, каре нъ ште нічі алфаветъл. [ἀ, ἀλφάβητον].

'Ανάλωκα, At: тр: de къ: ал лъї 'Αναλίσκω, [de ънde

'Ανάλωμα, (τὸ), келтъіалъ. «Τὸ ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν». Тъч: «'Εκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων καθώπλισαν αὐτούς». Dm:

'Αναλωμάτιον (τὸ), (Matm:) [ἀνὰ, λῶμα] чеа de sъs марціне а ънъї лъкръ.

'Ανάλωσις, εως (ἡ), келтъіре. [ші

'Αναλωτέος, α, ον, иos: ал лві 'Αναλίσκω,. [de вnde

'Αναλωτὴς, οῦ (ὁ), кeлtвitорв. [de вnde

'Αναλωτικὸς, ἡ, ὸν, deпрînsв a кeлtвi, кeлtвitорв. [ἀναλόω, ἀναλίσκω].

'Ανάλωτος (ὁ, ἡ), (прinч: чetate, орашв) nestъпînitв; saв de neлвat. 2) (fir: omв) nesîрвitв. (de вnde) «Χρήμασιν ἀνάλωτος». Пл: nemitвitв. [ἀ, ἁλόω, ἁλίσκω].

'Ανα-λωφάω -ῶ, віit: ήσω, mъ лinimtеsкв, mъ odixnesкв.

'Ανα-μαιμάω -ῶ, віit: ήσω, noet: mъ miшкв кв fвріоasъ порnіре înкоачî шi 'пколо.

'Ανα-μαλάσσω (ττω), віit: -άξω, іаръшî saв des fрeкв snре moіере. 2) fръmîntв, saв реfръmîntв.

'Ανα-μανθάνω, віit: -μαθήσομαι. реînвъцв; saв înвъцв (черчetînd afлв, mъ desлвmeшкв) mai віne. «Χρόνῳ οὐ πολλῷ σφι ὕστερον δῆλα ἀναμανθάνουσι ἐγένετο». Ер:

'Ανα-μαντεύομαι, віit: -εύσομαι, черв, mi іав a doiлеа проороче înпротівъ de чea dintîi. (D: Кas:)

'Αναμάξευτος (ὁ, ἡ), (прinч: локв) neвmвлатв de карв, непвтвтв a se трече кв тръвръ. [ἀ, ἀμαξεύω].

'Ανα-μαρμαίρω, віit: -αρῶ, noet: лвчеsкв din toate пърціле, strълвчеsкв; saв греmit în локв de 'Αναμορμύρω.

'Αναμαρτησία (ἡ), însвшimea (каракtервл) непъкътosвлвî, непъкътоmіе. [din

'Αναμάρτητος (ὁ, ἡ), непъкътosв, saв непъкъtвitв; (шi despре лвкрв) негреmitв (fъръ гвsвръ). «Πότερον ἀναμάρτητοί εἰσιν οἱ ἄρχοντες, ἢ οἷοί τε καὶ ἁμαρτάνειν. Плаt: «Τὴν τῶν ὅλων τάξιν συνέχουσιν ἀκριβῆ καὶ ἀναμάρτητον». Ksen: || (sвbst:) τὸ ἀναμάρτητον, în локв de ἡ ἀναμαρτησία. «Τοῦ ἀναμαρτήτου πολὺ ἀφεστᾶσι». Лоnц: [ἀ, ἁμαρτάνω]. [de вnde

'Αναμαρτήτως, adв: fъръ пъкаtв, fъръ грешалъ.

'Αναμαρτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (înпроt: de ἁμαρτοεπής, adiкъ) негреmitв, neminчinosв în ворбеле sале.

'Ανα-μαρυκάομαι -ῶμαι, Dор: în локв de 'Αναμηρυκάομαι.

'Ανα-μασα(σσά)ομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, реmestеsкв; (despре dobitoаче) ='Αναμηρυκῶμαι, рвmerв; (mi біг:) mъ mai soкоtеsкв, mъ rîndeskв mai віne.

'Ανα-μάσσω(ττω), шi miж: -ομαι, віit: μάξω -ομαι, amestеkв чева кв mîineлe, fрeкв, fръmîntв; (прin sрm:) лiпеsкв de sinemв, iaв парte din чева în sinemв· «Καὶ τῷ προσώπῳ τοῦ αἵματος ἀναμασσομένῃ». Пл: (шi fir:) «Ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις». Od: T. (de вnde) =ἐκ(ἀπὸ, ἐναπο)μάττω. (шi fir:) =μιμοῦμαι. «Εἰ διόλου ὁ κηρὸς ἀνεμάττετο τὴν σφραγῖδα». Tmst:

'Ανα-μαστεύω, віit: -εύσω, = 'Αναζητῶ, кaвtв, черчеtezв кв атърнnвл.

'Αναμασχαλιστὴρ (ὁ), връцаръ, че пвртaв femeiлe пвцin чева mai жos de sввціоаръ. [ἀνὰ, μασχάλη].

'Ανάματος (ὁ, ἡ), лinsitв de ane isвоpîtоаре, saв квргътоаре. [ἀ, νάμα].

'Ανα-μάχομαι, віit: -οῦμαι, mъ mairesвоіеsкв, репеtв вътъліа (ка sъ 'mî îndрeпtezв вірвіреа, че amв пъtimitв); (de вnde stрълn:) îndрeпtezв, înпліnеsкв. «'Αναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθοράν». 'Арist:

'Ανάμβατος (ὁ, ἡ), (прinч: калв) fъръ кълъреців, neînкълікаtв. [ἀ, ἀναβάω].

'Ανάμελκτος (ὁ, ἡ), nemвлsв. [ἀ, ἀμέλγω].

'Ανα-μέλπω, віit: -μέλψω, kîntв кв гласв mаре.

'Αναμεμιγμένως, adв: = 'Αναμίγδην, amestеkat.

'Αναμεμίχαται, Ion: 3: im: peрs: a tр: de кв: пas: ал лві ἀναμίγνυμι.

'Ανα-μένω, віit: -μενῶ, aштеnтв; amînв вреmеа. «'Ανέμενε τὸ στράτευμα». Ksen: «'Ανάμεινον, ἐὰν ξυμβῶ τι σοι». Apistf: «Μὴ ἀναμένειν, ἔστ' ἂν ἡ χρεία ἀναγκάζῃ». Ksen: «'Αναμένειν, ὁπότε κομιεῖσθαι ἔμελλε». Dm: 2) рабdв, sвferв. «'Ανάμεινον φασγάνου τομάς». Евр: 3) stървіеsкв. «'Αναμένειν ἐν τοῖς ἤθεσιν. Isкр:

'Ανάμερος (ὁ, ἀ), Dор: în локв de 'Ανήμερος.

'Ανάμεσος (ὁ, ἡ), afлатв în miжлокв, între... [ἀνὰ, μέσον].

'Ανάμεστος (ὁ, ἡ), плinв пînъ sвs. [ἀνὰ, μεστός]. [de вnde

'Αναμεστόω -ῶ, віit: -ώσω, вmплв пînъ sвs.

'Ανα-μετρέω -ῶ, шi (miж:) -οῦμαι, віit: -ήσω -ομαι, mъsврв de ал doiлеа, (шi прin врm:) кв sкмmпътаte. «Ἔπεμπε τοὺς ἀναμετρήσοντας, ὅσῳ ἐλάττων ὁ χῶρος γέγονε». Ер: 2) петрекв iаръшî реînчеnînd dintр'ачелашî пвнтв. «Ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν». Od: 3) репеtв, saв înшірв пе пвтъръ, поvestеsкв kîte вna вna. «Καὶ τὴν παλαιὰν τύχην ἀναμετρουμένων». Лвч: 4) atріввіеsкв; adвкв dвпе кввіінцъ, konsfiіnцеsкв. «Εἰς τοὐμόφυλον

ἀναμετραυμένη δάκρυ». Ευр: [de ᴕnde

'Αναμέτρησις, εως (ἡ), a doiлea, ші (прin ᴕрm:) sкᴕmпъ mъsᴕрътoаре (прinч: de ĩпъmĩпtᴕ̆).

'Ανα-μηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, (хiрᴕрџ:) чeрчetezᴕ̆ кᴕ лᴕаре aminte panъ, ші ᴕскоџᴕ̆ чеva dintр' ĩnsᴕ кᴕ mілᴕл. (вeзĩ ші Καταμηλόω).

'Ανα-μηρυκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι. des, saᴕ̆ neinчetat рᴕmerᴕ̆.

'Ανα-μηρύομαι, вiit: -ύσομαι. peĩnfъшᴕрᴕ̆ аџъ пе (saᴕ̆ o desfъшᴕрᴕ̆ dene) гemᴕ̆. (каѫтъ Μηρύω, ші вeзĩ 'Αναπηνίζομαι).

'Ανα-μηχανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι. ĩntрeвᴕinџezᴕ̆ iаръшĩ, saᴕ̆ aflᴕ поᴕъ mіжлоаче; чeркᴕ̆ ĩntр'алтᴕ̆ кinᴕ̆.

'Ανάμιγα (γδα), ші 'Αναμίγδην, adв: amesteкat. [din

'Ανα-μίγνυμι, вiit: -μίξω. amesteкᴕ̆ doъ, saᴕ̆ ші maĩ mᴕлte лᴕкрᴕрĩ ĩnпреᴕнъ. [de ᴕnde

'Ανάμικτος (ὁ, ἡ), amesteкatᴕ̆.

'Αναμίλλητος (ὁ, ἡ), nenрĩimitoрᴕ̆ de (saᴕ̆ nesᴕnᴕsᴕ̆ ла) emᴕлаџie, ĩntрeчeре; nedisпᴕtatᴕ̆. [ἀ, ἁμιλλάομαι].

'Ανα-μιμνήσκω, вiit: -μνήσω (кᴕ ак:) peadᴕкᴕ̆ aminte. ‖ (mіж: saᴕ̆ пas:) 'Αναμιμνήσκομαι, вiit: -μνήσομαι. (пех: 'Ανεμνήσθην) (кᴕ ак: saᴕ̆ џen:) 'mĩ adᴕкᴕ̆ a minte.

'Ανα-μίμνω, noet: ĩn локᴕ̆ de 'Αναμένω.

'Ανα-μινυρίζω, вiit: -ίσω. noet: кĩntᴕ̆ кᴕ sᴕsџiре ші tрemᴕрътoрᴕ̆ глasᴕ̆.

'Αναμὶξ, adв:='Ανάμιγα, amesteкat. [ші

'Ανάμιξις, εως (ἡ), amesteкаре de doъ, saᴕ̆ maĩ mᴕлte лᴕкрᴕрĩ. [din

'Αναμίσγω, вiit: -μίξω,='Αναμίγνυμι.

'Ανα-μισθαρνέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ maĩ pesплътeskᴕ̆ пentрᴕ sлᴕжба mea. 2) mъ fakᴕ̆ iаръшĩ sлᴕгъ пе платъ.

'Ανα-μισθόω -ῶ, вiit: -ώσω, peĩnkiрiezᴕ̆, adiкъ daᴕ̆, saᴕ̆ iaᴕ̆ (прinzᴕ̆) iаръшĩ кᴕ kiрie, simвpie, saᴕ̆ (ĩn џen:) платъ.

"Αναμμα (τὸ), op че este anpinsᴕ̆, ші apde. [ἀνάπτω].

'Ανάμματος (ὁ, ἡ), neпpinsᴕ̆; neĩnnodatᴕ̆. [ἀ, ἅπτομαι].

'Αναμμένος, Ion: ĩn локᴕ̆ de 'Ανημμένος, пas: tpe: de кᴕ: ал партч: лᴕĩ 'Ανάπτω.

'Ανάμνησις, εως (ἡ), adᴕчеpe a minte. 2) (акт:) nomenipe, peadᴕчеpe a minte кᴕїва. [ші

'Αναμνηστικὸς, ή, όν, чел че аре џinepe de minte. 2) чел чеskopneшte adᴕчеpea aminte. [ші

'Ανάμνηστος (ὁ, ἡ), nomenitᴕ̆, adᴕsᴕ̆ aminte. [ἀναμιμνήσκομαι].

'Αναμολεῖν, пех: 2: de infin: ал лᴕĩ 'Αναβλώσκω.

'Ανα-μολύνω, вiit: -υνῶ, mĩnжeskᴕ̆ iаръшĩ, saᴕ̆ de totᴕ̆.

'Αναμονὴ (ἡ), aшteптаре. 2) ръвdаре. 3) stърᴕiре. [ἀναμένω].

'Ανα-μόργνυμαι, вiit: -μόρξομαι. лiпeskᴕ̆ (шtepгᴕ̆) чеva пе sineмᴕ̆; sᴕгᴕ̆, saᴕ̆ sopвᴕ̆ чеva; (fiг:) mъ oвiчпᴕieskᴕ̆ кᴕ чеva. (вeзĩ ші 'Αναμάσσω).

'Ανα-μορμύρω, вiit: -υρῶ, isвopъskᴕ̆, saᴕ̆ feрвᴕ̆ кᴕ колкоte, колкoteskᴕ̆.

'Ανα-μορφόω -ῶ, вiit: -ώσω, peformezᴕ̆, saᴕ̆ daᴕ̆ o поᴕъ formъ. [de ᴕnde

'Αναμόρφωσις, εως (ἡ), peformаре; пpefaчере.

'Ανα-μοχθίζομαι, вiit: -ίσομαι, noet: oftezᴕ̆ din adĩnкᴕ̆.

'Ανα-μοχλεύω, вiit: -εύσω, apdikᴕ̆ чеva кᴕ пĩpгia (μοχλός); (fiг:) daᴕ̆ de џаџъ, вᴕdeskᴕ̆.

'Αναμπέχονος (ὁ, ἡ), чел fъръ хаĩнъ de пе deasᴕпра. [ἀ, ἀμπεχόνη].

'Αν-αμπέχω (ἴσχω), вiit: -αμφέξω, noet: ='Αμπέχω.

'Αναμπλάκητος (ὁ, ἡ), noet: перътъчitᴕ̆; neпъкътᴕitᴕ̆; џeгрешitᴕ̆; neапъpatᴕ̆. [ἀ, ἀμπλάκητος].

'Ανάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), noet: neпᴕptъtopᴕ̆ de легътᴕpъ de капᴕ̆. [ἀ, ἄμπυξ].

'Ανα-μυλλαίνω, вiit: -ανῶ, noet: ='Ανανεύω, тъгъdᴕieskᴕ̆ (fakᴕ̆ semnᴕ̆ de, пᴕ, кᴕ вᴕзеле).

'Ανα-μυρίζω, вiit: -ίσω, ᴕпгᴕ̆ de ал doiлea кᴕ mipeasmъ; (вis:) mipᴕieskᴕ̆ de ал doiлea. [de ᴕnde

'Αναμυρισμὸς (ὁ), (вiseр:) a doiлea miрᴕiре.

'Ανα-μυχθίζομαι, вiit: -ίσομαι, noet: = 'Αναμοχθίζομαι.

'Ανα-μύω, вiit: -μύσω, ĩmĩ deskizᴕ̆ okiĩ.

'Αναμφήριστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, ='Αναμφισβήτητος. [ἀ, ἀμφήριστος].

'Αναμφίβολος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀμφίβολος] (ші adв:) -βόλως = кᴕ

'Αναμφίδοξος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δόξως, чел fъръ ĩndoiалъ, sigᴕpᴕ̆. [ἀ, ἀμφίδοξος].

'Αναμφίεστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έστως, neĩmвpъкatᴕ̆. [ἀ, ἀμφιέννυμι].

'Αναμφίλεκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έκτως. = кᴕ

'Αναμφίλογος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λόγως = кᴕ

'Αναμφισβητήσιμος, шi
'Αναμφισβήτητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ητήτως. nedisnstatš, netъгъdsitš, neîndoiosš, sigspš, înkpedinцatš. «Εἰς ἀναμφισβήτητον πάντες κατεχωρίζοντο». Ksen: fъpъ a gpemi, saš a лsa sna în лoкš de aлta. [ἀ, ἀμφισβητέομαι].
'Ανα-μωκάομαι -ῶμαι, biit: ήσομαι, îmî batš жoкš de faцъ.
'Αναγκαστος (ὁ, ἡ,) nesiлitš, de bsnъ boe. [ἀ, ἀναγκάζομαι].
'Ανανδρεία (ἡ), (pap) în лoкš de
'Ανανδρία (ἡ), nebъpbъцie, nebitежie. [шi
'Ανανδριεῖς, έων (οἱ), nebъpbaцĭ, adikъ fameni, skoniцĭ. [din
"Ανανδρος (ὁ, ἡ), nebъpbatš, nebiteazš, fpikosš; afemeiatš. 2) (femee) fъpъ bъpbatš, adikъ nemъpitatъ, saš ъъdsbъ. [ἀ, ἀνὴρ, ἀνδρὸς]. [de snde
'Ανανδρόω -ῶ, biit: -ώσω. desbъpbъчezš, saš afemeiezš ne чinеba. saš 2) skoneskš, fakš famenš. [шi
'Ανάνδρως, adв: nebъpbъteшte, nebiteжeшte.
'Ανάνδρωτος (ὁ, ἡ), noet: (npinч: femee) лinsitъ de bъpbatš. [ἀνανδρόω].
'Ανα-νεάζω, biit: -άσω ='Ανανεόω (aкt:) peîntinepeskš ne чinеba 2) (nestp:) peîntinepeskš, adikъ mъ fakš iapъшĭ tinъpš. [ἀνὰ, νέος].
'Ανανεῖται, noet: 3: sinг: neps: a лsĭ 'Ανανέομαι.
'Ανα-νέμω, biit: νεμῶ, înnapцš din nos, peînnapцš. 2) (miж:) înшipš лa nsmъpš; netpekš чeba чitind.
'Ανανέομαι (fъpъ biit:), mъ întopкš, biš înanoĭ,
'Ανα-νεόω, -ῶ (maĭ întpeb: miж:) -οῦμαι, biit: -ώσω -ομαι. = 'Ανανεάζω, fakš iapъшĭ tinъpš. fakš чeba din nos, penoieskš. «'Ανανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὸν 'Οθρυδάτην ἐκεῖνον». Лis:
'Ανάνετος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀνίημι] neodixnitš, saš neodixnitopš. 2) nesлъbitš, neлъsatš în boe.
'Ανάνευσις, εως (ἡ), [ἀνανέω] (skp: fiг:) pessfлape; isbъbipe; odixnъ.
'Ανάνευσις, εως (ἡ), apdikape de кanš în sss snpe semnš de tъгъdsîpe, pefszape, saš nenpiimipe de чeba. [шi
'Ανανευστικὸς, ἡ, ὸν, tъгъdsiosš, pefszosš, neboitopš. [din
'Ανα-νεύω, biit: νεύσω, [înnpot: de Κατανεύω) spdikš кansл în sss, (npinч:) кa sъ apъtš, къ ns boiš; (de snde) tъгъdsieskš, pefszezš. «Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν». Iл: П: «Οὐδὲν ἔχειν ἀνένευον». Ksen: (bezĭ шi 'Ανακύπτω).
'Ανα-νέω, biit: -νεύσομαι, înnotînd esš d' asnpa; (de snde fiг:) pessfлs, afлs odixnъ, skъnape. «Θᾶττον γεμὴν τῆς πλάνης ἀνανεύσας». Ess:
'Ανανέωμα (τὸ), penoitspъ, лsкpsл чeл penoitš. [шi
'Ανανέωσις, εως (ἡ), peîntinepipe; saš penoipe (шaĭ кs seamъ a adsчepiĭ a minte). [шi
'Ανανεωτικὸς ἡ, ὸν, îndemînatikš snpe peîntinepipe, saš penoipe (maĭ кs seamъ a adsчepiĭ a minte). [ἀνανεόω].
'Ανα-νηπιεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ fakš iapъшĭ npsnкš; (fiг:) skazš din minцĭ, biš în гpadsл npsnчiлop. [ἀνὰ, νήπιον].
'Ανα-νήφω, biit: -νήψω (nestp:) mъ desbъtš, mъ tpesbeskš; mъ deшtentš; mъ desameцeskš, îmĭ biš în fipe; (fiг:) skanš, mъ isbъbeskš. «"Οπως ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς παγίδος τοῦ διαβόλου». Skp: 2) (stpъm:) desameцeskš ne чinеba, îл desbъtš.
'Ανα-νήχομαι, biit: -ήξομαι. = 'Ανανέω.
'Ανάνθεος (ὁ, ἡ), = 'Ανανθὴς.
'Αν-ανθέω ῶ, biit: ήσω, peînfлopeskš.
'Ανανθὴς, έος (ὁ, ἡ), neînfлopitš, neînfлopitopš; (fiг: desnpe faцъ) desbъnsitš, emitš; (шi desnpe oms) tpeкstš în bipstъ; sлъbitš; ofiлitš. [ἀ, ἄνθος].
'Ανάνιος (ὁ, ἡ), (шi adв:)-ίως, nemîxnitš, saš nenpiчinsitopš de mîxnipe, netpistš. [ἀ, ἀνία].
'Ανάνιος (ὁ, ά), Dop: în лoкš de 'Ανήνιος, fъpъ fpîne, neînfpînatš.
'Ανα-νίσσομαι, biit: -νί (saš -νεί) σομαι, noet: mъ întopкš înanoĭ.
'Ανα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, adsкš iapъшĭ în mintea mea, saš îmĭ maĭ adsкš aminte.
'Αν-ανοίγομαι, biit: -οίξομαι. (nabiг:) deskizš nînzeлe, mъ denъptezš de sskatš 'naintînd în mape.
'Ανανομὴ (ἡ), peînnъpцipe, (saš sim:) înnъpцipe. 2) (fiг:) adsчepe a minte, amintipe. [ἀνανέμω].
'Ανα-νοσέω -ῶ, biit· -ήσω, mъ boлnъbeskš iapъшĭ, de isnoabъ.
"Αναντα [ἀνὰ, ἄντα], adв: în sss, лa deaлš, ne sšimš. (bezĭ 'Ανάντης).
'Ανανταγώνιστος (ὁ, ἡ), чeл чe n' ape, saš ns afлъ bpednikš înnpotibъ-лsnтъ-

торȣ; (прin ȣрm:) невiрȣitȣ; (despre лȣкр:) непрironitȣ. [ἀ, ἀνταγωνίζομαι].

'Ανανταπόδοτος (ὁ, ἡ), (прinч: in грam: кȣвintȣ) елiпtiкȣ, несъвiршitȣ din лiпsа вȣзȣлȣi релацiеĭ sале. (прекȣm) «Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μή γε шi чл:». Sкр: [ἀ, ἀντὶ, ἀποδίδομαι].

'Ανάντης [ἀνὰ, ἄντα], εος, (ὁ, ἡ), (înпроt: de Κατάντης) ȣркоsȣ, кȣ sȣiшȣ; (fir:) греȣ, аневоiоsȣ.

'Αναντίβλεπτος (ὁ, ἡ), ачела, пе каре нȣ îndръzneште чiнева а ведеа în фацъ. [ἀ, ἀντιβλέπω].

'Αναντίλεκτος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -έκτως, [ἀ, ἀντιλέγω] = кȣ

'Αναντίῤῥητος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -ῤήτως. непрiimitорȣ de înпроtiвъ-ворвiре. [ἀ, ἀντίῤῥητος].

'Αναντιφώνητος (ὁ, ἡ), недъtъtорȣ, saȣ непрiimitорȣ de респȣnsȣ. 2) = 'Αναντίῤῥητος. [ἀ, ἀντιφωνέω].

'Αν-αντλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прinч:) zлеiескȣ пȣцȣл. 2) (fir:) равdȣ, sȣферȣ оstенелĭ. [ἀνὰ, ἀντλέω].

'Ανάνυτος (ὁ, ἡ), Dор: în локȣ de 'Ανήνυτος.

Ἄναξ [ἀνάσσω], ακτος (ὁ), (воkt: поеt: Ἄνα, кind есtе ворва despre zеȣ. ла îm: Ἄνακες, шi Ἄνακοι, прinч: Dioskȣрiĭ). (în ген:) domnȣ; прinцȣ; îmпъраtȣ; протеkторȣ, еfорȣ; еniсtatȣ. (везĭ шi Δεσπότης), 2) (парt: ла Чiпрȣ) fiȣ, saȣ рȣdъ de îmпъраtȣ. (везĭ Isокр: în Евaг: шi Apist: Репȣв:)

Ἄναξα поеt: în локȣ de Ἥναξα, пех: ал лȣĭ 'Ανάσσω.

'Ανα-ξαίνω, вiit: -ξανῶ. sгiрiȣ; (шi прin ȣрm:) deskizȣ iаръшĭ (прinч:) ранъ, че аре înкъ гаȣръ; (de ȣnde fir:) реnоiеskȣ ȣръ (чеартъ, вражвъ веке).

'Ανα-ξηραίνω, вiit: -ανῶ, ȣsȣкȣ iаръшĭ, saȣ кȣ totȣл. [de ȣnde

'Αναξήρανσις, εως (ἡ), desъвîршîtъ, saȣ а doiлеа ȣsкаре. [шi

'Αναξηραντικὸς, ἡ, ὸν, destoĭnікȣ de а реȣsкa. [шi

'Αναξηρασία (ἡ), = 'Αναξήρανσις.

'Αναξία (ἡ), поеt: stъпîniре; saȣ порȣнкъ а stъпîniторȣлȣĭ. [ἄναξ].

'Αναξιδώρα (ἡ), поеt: (еnit: ал Череseĭ) продȣкъtоаре din пъмîntȣ, шi dърȣitоаре de роаde; saȣ îmпъръtеште dарniкъ [ἄναξ, δῶρον]. везĭ шi 'Ανησίδωρος.

'Αναξιόλογος (ὁ, ἡ), невредniкȣ de кȣвintȣ, неinsеmnatȣ, de nimiкȣ. [ἀνάξιος, λόγος].

'Αναξιοπάθεια (ἡ), пъtimiре de немеpitate недрепtъцĭ, шi некаzȣл чел пентрȣ ачеаsta. [шi

'Αναξιοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimеskȣ пе недреntate немеpitate реле, шi мъ некъжеskȣ пентрȣ ачеаsta. [ἀνάξιος, πάθος].

'Αναξιόπιστος (ὁ, ἡ), невредniкȣ de кредinцъ. [ἀνάξιος, πίστις].

'Ανάξιος, α saȣ ος, ον, (кȣ ген: saȣ inf:) невредniкȣ, неоtрiвitȣ. «'Ανάξιαι γὰρ ἐστὲ δυστυχεῖν». Еȣр: «'Ανάξιον ὑμῶν καὶ τῆς τῶν προγόνων δόξης». Dm: 2) (fъръ каzȣ) невредniкȣ; despreцȣitȣ, de nimiкȣ. [ἀ, ἄξιος]. [de ȣnde

'Αναξιότης (ἡ), невредniчiе, saȣ însȣшimеа невредniкȣлȣĭ.

'Αναξιφόρμιγξ, ιγγος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἀνάσσω, φόρμιγξ] (прinч: imnȣ) stъпîniторȣ de кitаръ.

'Αναξίως, адв: фъръ вредniчiе; пе недрепtate; неоtрiвit. [ἀνάξιος].

'Αναξυνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ανακοινόω. [ἀνὰ, ξυνός].

'Αναξυρίς, ίδος (ἡ), (maĭ овiч: ла îm:) лȣнцĭ шi ларцĭ пъdраცĭ а-ĭ Персiлор (тȣрч: шалварĭ, saȣ чакшiрĭ).

'Ανα-ξύω, вiit: -ξύσω, înкъ maĭ ръzȣiȣ, шi iаȣ чева de d'аsȣпра ȣnȣĭ трȣпȣ; (прin ȣрm:) къръцȣ віне, неtеzеskȣ. «Κίονες πληγέντες, καὶ ἀναξυσθέντες.» Пл:

'Ανά-ξω, вiit: ал лȣĭ 'Ανάγω, шi 'Ανάσσω.

'Ανα-οίγω, вiit: -οίξω, поеt: în локȣ de 'Ανοίγω.

'Ανα-παιανίζω, вiit: -ίσω, кintȣ пеапȣл кȣ маре гласȣ.

'Ανα-παιδεύω, вiit: εύσω, daȣ еdȣкацiе (înвъцȣ) din поȣ.

'Ανα-παίζω, вiit: -παίξω, îmĭ ваtȣ жокȣ, рizȣ de чiнева.

'Αναπαιστικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчоsȣ ла (saȣ компȣsȣ din) вереȣрĭ аnапеstе. [din

'Ανάπαιστος (ὁ, ἡ), аnапеstȣ, пiчорȣ меtрiкȣ компȣsȣ (înпроtiвъ de daktiлȣ, шi пентрȣ ачеаsta deрiвatȣ din 'Αναπαίω) din доъ sкȣрtе шi о лȣнгъ siлавъ. ‖ (ȣзȣ:) 'Ανάπαιστοι (οἱ), шi 'Ανάπαστα (τὰ), верȣȣрiле аnапеstiче. [шi

'Αναπαιστρίδες (αἱ), чокапеле ferарiлор, шi чл: [din

'Ανα-παίω, вiit: -παίσω, ловеskȣ îndъръt, saȣ înапоĭ; isвеskȣ în коntра, (de ȣnde) «'Αναπαίων ρυθμός». Fлstр: ='Αναπαιστικός.

'Ανα-παλαίω, вiit: -παλαίσω,='Αναμάχομαι. de ал doilea mъ лвntъ.
'Αναπάλειπτος (ὁ, ἡ), ='Ανεξάλειπτος. [ἀ, ἀπαλείφομαι].
'Αναπάλη (ἡ), релвпiъ. 2) вnъ fелъ de danцъ (imitъtорь de лвntъ шi de панкрацiъ оаре квm). [ἀνὰ, πάλη].
'Ανάπαλιν, adв: ='Εμπαλιν, de înпротiвъ, înanoĭ, dandapateле. «'Ανάπαλιν στείχοντες». Евр: «'Ανάπαλιν ἔχει». Евst: este de înпротiвъ. [ἀνὰ, πάλιν].
'Αναπάλλακτος (ὁ, ἡ), de каре нв se поate isвъвi чineва. [ἀ, ἀπαλλάσσομαι].
'Ανα-πάλλω, вiit: -παλῶ, miшкъ, клеtinъ în аеръ (п: ек:) лапчеа, maĭ 'nainte de a o asвîрлi; (шi miж:) mъ арвнкъ, съръ în sвs; (despre калъ) mъ sколъ în пiчоареле de îndъръt; (despre пеште) mъ ваtъ. [de вnde
'Ανάπαλσις, εως (ἡ), клеtinаре, sвîкniре, шi чл:
'Αναπάντητος (ὁ, ἡ), neîntîлnitъ, neîntîmпinatъ. [ἀ, ἀπαντάομαι].
'Αναπαρείς, εῖσα, ἐν, пas: пех: 2: ал партч: лвĭ 'Αναπείρω.
'Αναπαριάζω, вiit: -άσω. mъ къiеsкъ, îmĭ калкъ fъгъдвiала. (ка Пареniĭ fiind înпресорацĭ, saъ влокацĭ de Miлtiadъ). [ἀνὰ, Πάριος].
'Αναπάρτιστος (ὁ, ἡ), nedesъвîршitъ, saъ пе жвmъtate desъвîршitъ. [ἀ, ἀπαρτίζομαι].
'Ανάπας, αντος, ασα, αν. =Σύμπας.
'Ανα-πάσσω, вiit: -πάσω, ='Επι (κατα) πάσσω, пресаръ чева sввцiре ка праfвл песte чева.
'Ανα-πατάσσομαι, вiit: -άξομαι. ='Ανακρούομαι, прелвdезъ, fакъ înчепвtъ (despre înstрвmintеле mвsiкале).
'Ανα-πατέω -ῶ, вiit: -ήσω, вmвлъ пе sвiшъ, saъ în sвsвл (înпротiва) кврsвлвĭ рîвлвĭ.
'Αναπαύδητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, пеовоsitъ. [ἀ, ἀπαυδάω].
'Ανάπαυλα, λης (ἡ), ='Ανάπαυσις, odiхпъ, лiniшtе; прекврmаре de osteнеалъ; армistiцiе. 2) (прin врm:) локъ de odiхпiре. «Αἱ ἀνάπαυλαι κατὰ τὴν ὁδὸν εἰσί». Плt: [шi
'Ανάπαυμα (τὸ), локъ de odiхпъ. [шi
'Αναπαύσιμος (ὁ, ἡ), îndemînatiкъ spre odiхпъ. [шi
'Ανάπαυσις, εως (ἡ), ='Ανάπαυλα, desostenipe, resвfларе, odiхпiре, saъ odiхпъ. [шi

'Αναπαυστη(τή)ριος, ου (ὁ, ἡ), потрiвitъ, копtрiввitорь ла odiхпъ, odiхпitорь. «Θῶκος ἀμπαυστήριος». Ер: (шi ел:) «Νὺξ ἀναπαυτήριον κάλλιστον». Ksen: || (sввst:) 'Αναπαυτήριον (τὸ), (se înц: ᾆσμα) semnъ datъ оstaшiлор прiнтр' о кînтаре de a se da ла odiхпъ. [din
'Ανα-παύω, вiit: -παύσω, înчетезъ пе чiнева din лвкрвл sъъ, шi 'л лasъ a se odiхпi, odiхпеsкъ, desosteneskъ; лasъ чева жоs din mîînĭ. «Ὅς ῥά τε ἔργων ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί». Ил: «'Ανέπαυσε τὸ φασκώλιον». Ел: || (miж:) mъ odiхпеsкъ, mъ вшврезъ, sкапъ, sîntъ лiniшtitъ, neîngrîжatъ; mъ кvлкъ sъ dорmъ; moръ, «Σὺ δὲ ἀνάπαυσαι, ὅτι πεπόνηκας». Ksen: «'Αναπαυόμενοι ἐπὶ τῆς χιόνος». Ksen: «'Αναπεπαυμένοι τῶν εἰσφορῶν». Iskp: «Ἔδοξεν ἀναπαύσασθαι, καὶ κατεκλίθη». Ksen: «Τῆς διανοίας ἐκείνης ἀναπαύομαι. Ksen: «Νυκτὸς ἐπιβιώσας μιᾶς ἀνεπαύσατο». Epod:
'Ανα-παφλάζω, вiit: -άσω. fервъ în клокоtе.
'Ανα-πείθω, вt: -πείσω. îndвплекъ (прiнч:) кв греvtate, saъ кв атъцitоаре miжлоаче шi кввiнtе, шi maĭ de mвлtе орĭ spre ръъ. (de вnde 2) ашъцеskъ, atраgъ. 3) înтъритъ, zъdъръskъ. «Ἔνια τῶν βρωμάτων καὶ μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἐναπείθει». Ksen: «Οἱ μὲν τοῖς λόγοις πειθόμενοι, οἱ δὲ τοῖς δώροις καὶ χρήμασιν ἀναπειθόμενοι. Ksen:
'Ανα-πεινάω -ῶ, вiit: -πεινήσω, iаръшĭ flъmînzeskъ, mĭ se fаче foame.
'Ανάπειρα (ἡ), черкаре, deprindере (прiнч: mарiнъ). [ἀνὰ, πεῖρα]. [de вnde.
'Ανα-πειράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι. речеркъ, fакъ iаръшĭ черкаре; mъ sîлеskъ de isпоавъ a...
'Ανα-πείρω, вiit: -περῶ, înпвngъ, saъ пътрвnzъ кв (петрекъ în) fрiгаре; (прin врm:), гъврескъ пînъ dînколо.
'Ανάπεισμα (τὸ), лваре de кврaжъ, saъ îndръznеалъ. 2) fвniе de кораviе (otronъ) треввinчоасъ ла teatре (vezĭ шi 'Αναπίεσμα). [шi
'Αναπειστήριος, α saъ ος, ον, îndвплекътоpъ; înтъритоpъ; atръгътоpъ; amъцiтоpъ. [шi
'Ανάπειστος (ὁ, ἡ), îndвплекаtъ; înтъритаtъ; amъцitъ, шi чл: [ἀναπείθω].
'Ανα-πεμπάζω, вiit: -άσω, mъsврь, шi реmъsврь; maĭ sокоteskъ; (miж: fir:) mъ rîndeskъ вiне; 'mĭ adвкъ aminte; репеtezъ, meditezъ. 2) ='Αναμηρυκῶμαι. [din
'Ανα-πέμπω, вiit: -πέμψω, trimiцъ în

sȣs. «Φρουροὺς ἀνέπεμπεν εἰς τὰς ἄκρας». Ksen: 2) daȣ afaръ (ѕкoцȣ miposȣ, aвȣpȣ ші чл:). 3) tpimiцȣ iapъшї, saȣ înапоï.

'Εναπεπταμένος, η, ον, tpeк: de кȣ: пas: de партч: лȣї 'Αναπετάννυμι.

'Ανα-πέπτω, biit: πέψω, maï fepвȣ, maï гъtesкȣ вȣкate. 2) mistȣiesкȣ maï вine.

'Αναπεπτωκότως [ἀναπίπτω], adв: (de партiч:) fъръ кȣpaжȣ, saȣ вoinцъ.

'Ανα-πέσσω(ττω), biit: πέψω.=='Αναπέπτω.

'Ανα-πετάννυμι, biit: πετάσω, întinzȣ, deskizȣ, desfъшȣpȣ; (fir) esплiкȣ, въdesкȣ.

'Αναπέτεια (ἡ), deskidepe; (fir:) pesȣflape, odixпъ. [din

'Αναπετὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsȣ, deskisȣ.

'Ανα-πέτομαι, biit: πτήσομαι (пex: 2 'Ανεπτόμην). =='Ανίπταμαι.

'Αναπέφηνα, tpe: de кȣ: aл лȣї 'Αναφαίνομαι.

'Ανα-πέφλασμαι, пas: tpe: de кȣ: aл лȣї 'Αναφλάω.

'Ανα-πηγάζω, biit: -άσω, isвоpъsкȣ în sȣs.

'Ανα-πήγνυμι, biit: -πήξω, лiпesкȣ, пiponesкȣ чева sȣs, 'пaлt. 2) == 'Αναπείρω.

'Ανα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpȣ, saȣ mъ apȣпкȣ în sȣs, op înапоï; (despe isвоape) isвоpъsкȣ penede, saȣ чiшпesкȣ în sȣs. [de ȣnde

'Αναπήδησις, εως (ἡ), sъpipe în sȣs.

'Ανα-πηλέω -ῶ, biit: -ήσω,=='Αναπάλλω. (saȣ în локȣ de 'Αναπιλέω,saȣ 'Αναμηλόω).

'Ανα-πηνίζομαι, biit: -ίσομαι, înfъшȣpȣ пe fȣsȣ, saȣ пe remȣ, deaпъпȣ; (dap maï кȣ seamъ) skoцȣ mъtase dene гoгoшї. (vezï ші 'Αναμηρύομαι).

'Αναπηρία (ἡ), вetежie, чiontipe. [din

'Ανάπηρος (ὁ,ἡ), вetearȣ, чiontitȣ. [ἀνὰ, πηρός].

'Ανα-πηρόω -ῶ, biit -ώσω, вetежesкȣ, чiontesкȣ.

'Ανα-πίδναμαι, пoet: în локȣ de 'Αναπηδάω. [din

'Ανα-πιδύω, biit: -ύσω, isвоpъsкȣ în sȣs.

'Ανα-πιέζω, biit: -πιέσω, aпъsînd faкȣ a sъpi чева în sȣs; înпînгȣ, ловesкȣ кa sъ easъ. [de ȣnde

'Αναπίεσμα (τό), maшinъ de apdiкape, saȣ apȣпкape în sȣs (mai кȣ seamъ a aкtopiлop în teatpȣ). (vezï ші 'Ανάπεισμα, ші Καθέκτης).

'Ανα-πίλναμαι (fъръ biit:) пoet: mъ deпъptezȣ.

'Ανα-πίμπλημι, biit: πλήσω (пex: ἀνέπλησα, ші чл:); (пpiнч:) ȣmплȣ пînъ sȣs,(fir:) sъвipшesкȣ, пetpeкȣ кȣ desъвipшipe кapiepa вieцiї, ші чл:; pавdȣ, чepкȣ пeпopoчipї, ші чл:; adȣкȣ saцiȣ, satȣpȣ; pesпindesкȣ, înпъptъшesкȣ moлimъ, ші чл:; (fir:) îmï înплiпesкȣ вoinцeлe, îmï mȣлцȣmesкȣ, îmïîndestȣлezȣ пatimeлe, ші чл:.

'Ανα-πίμπρημι, biit: -πρήσω, aпpinzȣ, ші apzȣ de totȣ. 2) sȣflȣ, ші ȣsflȣ; (de ȣnde) «Δάκρυ ἀναπρήσας», Om: (se пoate esплiкa dȣпe amîndoъ însemпъpiлe ziчepii).

'Ανα-πίνω, biit: -πίομαι, maï веaȣ, maï înгiцȣ. 2) sopвȣ de totȣ, sȣгȣ.

'Ανα-πιπράσκω, biit: -περάσω, peвînzȣ, пpeкȣпesкȣ.

'Ανα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, mъ плeкȣ, saȣ кazȣ înапоï кȣ faцa în sȣs. «Οἱ ἐρέται ἐν τάξει προνεύουσιν, ἐν τάξει δὲ ἀναπίπτουσι». Ksen: 2) mъ întinzȣ, mъ лȣпцesкȣ, mъ кȣлкȣ. «'Αναπεσὼν ἐκοιμήθη». Skp: 3) (maï пoȣ ші пeaпpoвatȣ) în локȣ de 'Ανακλίνομαι, шezȣ лa masъ. 4) (maï oвiч: fir:) îmï piepzȣ пpomtitatea, staȣ fъръ гpiжъ, în пeпъsape; (ші пpin ȣpm:) пeîнгpiжesкȣ, mъ desкȣpaжezȣ, mъ лeпeвesкȣ. «Νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι». Tȣч: «'Ανεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου». Tȣч:

'Ανα-πιστεύω biit: -στεύσω, peiaȣ кȣpaжȣ, mъ înкpedinцezȣ iapъшї în пȣtepiлe meлe.

'Ανα-πίτνημι, biit: -πετάσω, пoet: în локȣ de 'Αναπετάννυμι. [din

'Ανα-πιτνέω -ῶ пoet: în локȣ de 'Αναπίπτω.

'Ανα-πλάζομαι, biit: πλάγξομαι. ==кȣ

'Ανα-πλανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, пoet: mъ pъtъчesкȣ.

'Ανάπλασις, εως (ἡ), peплъsmȣipe; pemaштepe; de aл doilea fачepe. «'Ανάπλασιν τῶν σαρκῶν ποιήσεται». Iпкp: 2) чea dintpȣ 'пчепȣtȣ кpeape a ȣпȣї лȣкpȣ пeînfiinцatȣ, saȣ minчinosȣ. [ші

'Ανάπλασμα (τὸ), кpeatȣpъ dȣпe imitaцie, saȣ fopma din afaръ a aлtia; (de ȣnde) плasmъ a imaцinaцii; minчiȣпъ, fавȣлъ. [ші

'Αναπλασμὸς (ὁ), =='Ανάπλασις. [din

'Ανα-πλάσσω (ττω), -πλάσσω, плъsmȣiesкȣ, кpeezȣ din пoȣ, пpefaкȣ. «῞Ωσπερ οὐκ ὄντας ὑπέστησεν, οὕτως ὑποστάντας ἀνέπλασε». Skp: 2) кpeezȣ dintpȣ 'пчепȣtȣ, fopmezȣ чева dȣпe oape кape modeлȣ. «Τῷ κηρῷ βόας καὶ ἵππους ἀνέπλαττον». Лȣч: 3) înкiпȣiesкȣ кȣ imaцinaцia, ші pепpezintȣ кa înfiinцate лȣкpȣpї пeînfiin-

*

цate. «Τήν ὕλην ἀγέννητόν τινες ἀναπλάττουσι». Грam:

'Ανα-πλείω, поеt: în локȣ de 'Αναπλέω.

'Ανα-πλέκω, biit: -πλέξω, = Συμπλέκω, împлeteskȣ ȣna пeste алtа, saȣ кȣ алtа. || (miж:) îmĭ împлeteskȣ, шi apdikȣ în sȣs пърȣл капȣлȣĭ.

'Ανάπλευσις, εως (ἡ), = 'Ανάπλους. 2) (xepȣpц:) кletinape шi къdepe de dinte, saȣ osȣ пȣtpedȣ. [din

'Αναπλέω, biit: -πλεύσομαι, mъ deпъpteзȣ кȣ корабia în mape; (iap despe pîȣpĭ) плȣteskȣ în протiва кȣpsȣлȣĭ апеĭ. 2) плȣteskȣ în апоĭ, mъ întopkȣ. 3) esȣ în faцъ, плȣteskȣ пе d' asȣпpa. «Οἱ ἐν ὕδασιν ἀπολλύμενοι μεθ' ἡμέρας ἀναπλέουσιν». Ал: Alp: 4) (xepȣpц: despe dinцĭ шi чл:) se кletinъ, e rata se казъ.

'Ανάπλεως (ὁ, ἡ), плinȣ кȣ desъбîpшipe (пînъ sȣs). 2) (pap) ȣmплȣtȣ (mолinsitȣ) de боалъ лiпiчоasъ, шi чл: [ἀνὰ, πλέως].

'Ανα-πλήθω, biit: -πλήσω, поеt: în локȣ de 'Αναπίμπλημι.

'Αναπλημμυρέω -ῶ, biit: -ήσω. шi

'Ανα-πλημμύρω biit: -υρῶ, потопeskȣ, mъ ревърsȣ, saȣ fакȣ a se ревърsа. (despe mape, pîȣpĭ шi чл:).

Ανα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, ȣmплȣ пînъ sȣs, bine. 2) împлineskȣ лiпsа. «'Αναπληροῦν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου». Грг: [de ȣnde

'Αναπλήρωμα (τὸ), ȣmплȣtȣpъ; împлinitȣpъ. [шi

'Αναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αναπληρωτικὸς. [шi

'Αναπλήρωσις, εως (ἡ), ȣmплepe, împлinipe, шi чл: [шi

'Αναπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, ȣmплъtopȣ, saȣ fолоsitopȣ, потpibitȣ ла împлinipe.

'Ανα-πλήσσω, biit: -πλήξω, лобeskȣ, isбeskȣ чеба întp' ȣnȣ кinȣ, ка sъ sapъ în sȣs, saȣ înапоĭ.

'Αναπληστικὸς, ἡ, ὸν, adȣкъtopȣ de saцiȣ, sъцiosȣ; (despe боале) лiпiчоsȣ. [ἀναπλήθω].

'Αναπλοκὴ (ἡ), împлetipe împpeȣнъ, saȣ în sȣs; (iap napt: în mȣsiкъ) tpeпtatъ sȣipe a гласȣлȣĭ (bezĭ шi Καταπλοκή). [ἀναπλέκω].

'Ανάπλοος, ους (ὁ), (împpotiбъ de Κατάπλους) popnipe шi плȣtipe de ла църmȣ înъȣntpȣ шъpiĭ; (шi despe pîȣpĭ) плȣtipe împpotiба кȣpsȣлȣĭ апеĭ. 3) întoapчере (пе mape).

'Αν-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinзȣ, desdoieskȣ; desfъшȣpȣ; (fir:) desлȣшeskȣ, esплiкȣ.

'Ανα-πλύνω, biit: -πλυνῶ, maĭ sпълȣ, sпълȣeskȣ; (пpin ȣpm:) шtepгȣ de totȣ. [de ȣnde

'Ανάπλυσις, εως (ἡ), pesпълape; sпълъчipe; шtepцере.

'Ανάπλωσις, εως (ἡ), întindepe, desdoipe; (fir:) esплiкape. [ἀναπλόω].

'Αναπλώω, biit: -πλώσω. Ion: поеt: în локȣ de 'Αναπλέω.

'Αναπνείω, поеt: în локȣ de 'Αναπνέω.

'Ανάπνευμα (τὸ), локȣ de pesȣflape, de odixнъ. [шi

'Ανάπνευσις, εως (ἡ), ='Αναπνοή, pesȣflape, odixнъ. [шi

'Αναπνευστικὸς, ἡ, ὸν, pesȣflъtopȣ, 2) odixнitopȣ. [шi

'Ανάπνευστος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de Ἄπνευστος. [din

'Ανα-πνέω, biit: εύσω, îmĭ iaȣ pesȣflapea, pesȣflȣ. (шi fir:) îmĭ pedobîndeskȣ пȣtepiле; aflȣ odixнъ; mъ odixneskȣ. 2) (stp:) daȣ кȣiба бpeme de pesȣflape, de odixнъ, шi (despe fокȣ) de a sкoate fȣmȣ, de a pesȣfла. «'Αναπνεύσας τὸν ἵππον». Ел: (bezĭ шi ἀνα [ἀπο] ψύχω, шi 'Αποπνέω).

'Ανα-πνίγω, biit: -πνίξω, stpîнгȣ (пpinч:) гласȣл (ка sъ easъ sȣбцipe шi пътpȣнзъtopȣ).

'Αναπνοή, шi 'Ανάπνοια (ἡ), pesȣflape. «Τῆς ἀναπνοῆς ἐστὶ τὸ μὲν εἴσπνοή, τὸ δὲ ἐκπνοή». Apist: 2) (fir:) odixнъ, înчetape din osteneалъ. «Τῶν πόνων ἀναπνοήν». Bas: 3) pesȣflatoape. 'Αναπνοάς τοῖς ὕδασι, καὶ φρέατα ὤρυττε». Пл: «'Επεὰν αἱ παρὰ τοῖσι κροτάφοισι ἀναπνοαὶ ἀνοιχθῶσι». Ap: 4) ебапорape, aбȣpȣ. [ἀναπνέω].

'Ανα-πνύω, biit: -πνύσω, (пех: пas: în локȣ de aktibȣ 'Ανεπνύνθην) поеt: în локȣ de 'Αναπνέω.

'Αναπόβλητος (ὁ, ἡ), пелепъdatȣ, пепepdȣtȣ; saȣ de пелепъdat, de пepepdȣt. [ἀ, ἀποβάλλομαι].

'Αναπόγραφος (ὁ, ἡ), пeînskpisȣ în pegistpe (maĭ кȣ seamъ de dawdie), пеtpeкȣtȣ în katarpafie. [ἀ, ἀπογράφω].

'Αναπόδειχτος (ὁ, ἡ), nedobeditȣ, saȣ пепȣtȣtȣ a se dobedi. [ἀ, ἀποδείκνυμαι]. [de ȣnde

'Αναποδείκτως, adb: fъpъ dobezĭ.

'Αναπόδεκτος (ὁ, ἡ), пеbpednikȣ de a-

проваре, пеапроваtš, пепріimitš de въ-пš. [ἀποδέχομαι].

'Ανα-ποδίζω, biit: -ίσω, вmвлв dandapaтеле. 2) (strem:) întopкš пе чінева înапоі; fakš квіва ачелеашї înтреврі, adiкъ îл fakš a penetа, kîte a zis. (прin зрш: 3) черчеtezš кв skвmпъtatе. "Ἀνεπόδισεν ἑαυτόν„. Ep: a penetat, saš a întops челе че а zis. [de sndе

'Αναπόδισις, εως (ἡ), ші

'Αναποδισμὸς (ὁ), întoарчере dепdapaтеле, saš înапоі; skвmпъ черчеtаре; penetаре. "Κατ' ἀνάλυσιν καὶ ἀναποδισμὸν εἰπεῖν„. Ал: Afp:

'Ανάπόδοτος (ὁ, ἡ), пеdatš înапоі; певîпdвtš; saš de пеdat înапоі; de певîпdвt. 2) (Грам:) = 'Ανανταπόδοτος. [ἀ, ἀποδίδομαι].

'Αναπόδραστος (ὁ, ἡ), пеапъраtš, de пеfвџit, de пеskъпat. 2) чел че пв поате fвџі, skъпа, пеfвгърitš. [ἀ, ἀποδιδράσκω].

'Ανα-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, amestекš, fpъmîntš, алкъtвieskš (маі кв seamъ de mînкаре). "Ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ„. Skp:

'Ανα-ποικίλλω, biit: -ιλῶ, пеstpiџezš, înпоdoвеskš пе d' asвпра іаръші, saš преа înпоdoвеskš.

'Ανάποινος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -οίνως. злоbozitš fъръ преџš de peskвmпъраре din роbie. [ἀ, ἄποινον].

'Ανάπόκριτος (ὁ, ἡ), чел че п'а лваt, saš п'а dat pespвпsš. [ἀ, ἀποκρίνομαι].

'Αναπόλαυστος (ὁ, ἡ), чел че пв dobîndeште (пв se вьквръ de) чева; saš чел че пв se dobîndeште (пв se întpeвsinџеазъ). [ἀ, ἀπολαύω].

'Ανα-πολεμέω, -ῶ, biit: -ήσω. іаръші мъ pesвoieskš. [de sndе

'Αναπολέμησις, εως (ἡ), penoipe de pesвoiš, saš a doilea pesвoipe.

'Ανα-πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpîtš іаръші пе чінева ла pesвoiš.

'Ανα-πολέω -ῶ, biit: -ήσω. întopкš, ші înвîpteskš (чеіе de sвs în жos, ші челе dinainte înапоі ші чл:); postoroleskš чева dandapaтеле. 2) pemestекš mînкареа (ка вітеле), pвmегš. 3) (fir:) = 'Αναπεμπάζω, înвîpteskš, saš adвкš іаръші чева în mintea mea, 'mі adвкš a minte; meditezš. [de sndе

'Αναπόλησις, εως (ἡ), лвкpарea лвї 'Αναπολέω (bezї вербвл). 2) (pet:) = 'Επανάληψις, saš 'Επαναφορά. [ші

'Αναπολητικὸς, ἡ, ὸν, depinsš, saš îndeminatiкš în лвкpарea лвї 'Αναπολέω (bezї вербвл). [ші

'Αναπολίζω, biit: -ίσω, = 'Αναπολέω.

'Αναπολόγητος (ὁ, ἡ), чел че п'аре, saš е пепріimitорš de квvinte de îndpептаре, de desвinoвъџіре; пеерtatš. 2) пеокpotitš, пеапъраtš. [ἀ, ἀπολογέομαι].

'Απαπόλυτος (ὁ, ἡ), пеslоbozitš, saš de пеslоbozit; пеерtatš. [ἀ, ἀπολύομαι].

'Αναπομπὴ (ἡ), чеа în sвs, saš înапоі tpimiterе; skoaterе, desгропаре. [ші

'Αναπόμπιμος (ὁ, ἡ), чел че а dobîndit, saš meритъ tpimiterе în sвs, saš înапоі, de întops înапоі. [ші

'Αναπομπὸς (ὁ, ἡ), чел че tpimite, saš порпеште пе чінева în sвs, ор înапоі. [ἀναπέμπω].

'Αναπόνιπτος (ὁ, ἡ), пеspълаtš, пеквръџitš, [ἀ, ἀπονίπτομαι].

'Ανα-πορεύομαι, iit: -εύσομαι. mъ dвкš în sвs, mъ зркš.

'Αναπόσβεστος (ὁ, ἡ), пеstinsš, saš de пеstins, (adiкъ каре пв se поате stinџе). [ἀ, ἀποσβέω].

'Αναπόσπαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, пеsmвлsš, пеdeslipitš, saš пепвtвtš a se smвлџе, deslipi. [ἀ, ἀποσπάομαι].

'Αναπόστατος (ὁ, ἡ), пеdepъptatš, пеdeslipitš; пеreвoлtatš. [ἀ, ἀφίσταμαι].

'Αναπότευκτος (ὁ, ἡ), пв пепеmeритš, adiкъ пеmepitš, dobînditš. (доъ пегаџії de o потpівъ кв о afipmaџie) [ἀ, пе, ἀπὸ, пе, τυγχάνω]; (ші акt:) пеmepitopš, dobînditopš.

'Αναποτνιασμὸς, (ὁ), sвspinš adînкš кв blesteme, ші кemаре de Dвmпеzееskš ажвtорš ла пеказš.

'Αναπότριπτος (ὁ, ἡ), ачела, de каре пв se поате skвtвра, квръџі, saš лепъdа чінева. 2) пештерsš прin fрекаре ші skвtвраре. [ἀ, ἀποτρίβομαι].

'Ανάπραξις, εως (ἡ), stъpвitоаре черере, ші împлinipe de o datopie. [ἀναπράττω].

'Ανάπρασις, εως (ἡ), pevîndere, прекsпъџіре. [ἀναπιπράσκω].

'Ανα-πράσσω (ττω), biit: -πράξω. черš кв sila, ші împлineskš datopiї (dажdiї ші чл:)

'Αναπράτης, ου (ὁ), pevînzъtорš, прекsпеџš. [ἀναπιπράσκω].

'Ανα-πρεσβεύω, biit: -εύσω, tpimiџš solї, saš mepгš însвmї solš (ла локš de маї 'палтъ posiџie).

'Ανα-πρήθω, biit: -πρήσω = 'Αναπίμπρημι.

'Ανάπρισις, εως (ἡ), despikаре кв херъstpъвл. [din

'Ανα-πρίω (ίζω), biit: -ίσω, xеръstрзіеsкз în лзнгз, snintекз кз херъstрзл.

'Αναπτάς, ᾶσα, άν, nex: 2: ал партич: ші

'Αναπτάσθαι, поет: nex: 2: ал inf: лзї 'Ανίπταμαι.

'Ανα-πτερόω -ῶ, biit: ώσω, пзіз, daз кзіва аріпі, ка sъ sзоаре, înapinezз. 2) (fir:) daз кзіва пъdеждi; inimezз, înкзражезз; intъpitз. || (між:) îmї deskizз, îmї întinzз ариnеле; ші (fir:) mъ înapinezз, mъ înкзражезз, mъ аnpinzз, ші чл: (везї ші 'Αναπτοέω, 'Αναρτάω, ші 'Ανασοβέω).

'Ανα-πτερυγίζω, biit: -ίσω, îmї deskizз, ші mішкз аріnеле, ка sъ sзорз.

'Αναπτέσθαι, nex: 2: ал inf: лзї 'Αναπέτομαι.

'Αναπτῆναι, nex: 2: ал inf: лзї 'Ανίπταμαι.

'Ανάπτης, ου (ὁ), anpinzъторз, întъpitъторз de вражвъ, tзрвзраре, ші чл: [ἀνάπτω].

'Ανα-πτοέω-ῶ, ші поет: 'Αναπτοιέω, biit: -ήσω, înfрікошезз, sneріз, (ші між: saз пas:) mъ sneріз (în пропр: ші fir:) "Ὥστε τὴν 'Ασίαν αναπτοηθῆναι πρὸς τὴν ἐλπίδα„. Пл: s'a sneріаt, а лзаt'о аsзнръ.

'Αναπτόμενος, η, ον, поет: між: nex: 2: ал партич: лзї 'Αναπέτομαι.

'Άναπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἅπτω, saз ἅπτομαι] neaцiцatз, неаnpinsз. 2) neaнзкatз, neatinsз.

'Ανάπτυκτος (ὁ, ἡ), deskisз, desfъшзpatз; (fir:) desлзшitз, esnлiкatз, saз npiimitорз de esnлiкаре, desлзшіре. [ші

'Ανάπτυξις, εως (ἡ), desdoіре, deskideре; (fir:) desлзшіре, esnлiкаре. [ἀναπτύσσω].

'Ανάπτυσις, εως (ἡ), sкзiпаре în sзs, saз азнпръ. [ἀναπτύω].

'Ανα-πτύσσω, biit: -πτύξω, desdoiesкз, deskizз. «'Αναπτύξαι τὸ βιβλίον». Eр: 2) (fir:) esnлiкз, desлзшesкз. [de зnde

'Αναπτυχὴ (ἡ), ='Ανάπτυξις. [ші

'Ανάπτυχος (ὁ, ἡ), ='Ανάπτυκτος.

'Ανα-πτύω, biit: -πτύσω, sкзiпз în sзs, saз азнпръ, sкоцз fлегме; (desnре маре) sкоцз, арзнкз аfаръ. "Κύματος ἀνέπτυεν ἄχνην„. Ап.лn: (fir:) nesoкotesкз, desnpeцзiesкз. "Ὁ τὰς Ἡροφίλου διατομὰς ἀναπτύων„. Гал:

'Αν-άπτω, biit: άψω, sпinzзрз, atîрнз de алтз чева (dap npінч: npinosз în темплз). "Πολλὰ δ' ἀγάλματα ἀνῆψεν„. Od: Г. (ші між:) "'Ανήψατο χερσὶν ἐθείρας„. Ап.лn: 2) (fir:) зtрiвзiesкз, лinesкз кзiва чева (маї de мзлtе орї ръз). "'Εθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι„. Eзр: "Πνεῦμα ἀνάπτειν». Apist: провл: а комзнiка miasmъ npin pesзfларе. "Εἰς ἑαυτὸν ἀνάπτειν τὴν αἰτίαν τῶν γενομένων„. Пл: "Μοναίση τὴν χάριν ἀνάπτων„. Пл: (ші між:) "Χάριν τοι ἀνάπτομαι„. Ап.лn: 3) anpinzз (лзmînаре, fокз, ші чл:). ші 4) (fir:) aцiцз, zъdъръsкз. "Τὸ κοιμηθὲν πένθος ἀνάψαι πάλιν„. Xpis: || (між:) atîрнз, легз, saз амз atîрнatз, легatз чева de sinemї "Γρᾶες ἀνημμέναι κόσκινα„. Ап.лd: ші (fir:) "Τάρβος ἀνάψομαι„. Eзр: (ші пas:) "Τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;„ Ап.лn:

'Ανάπτωσις, εως (ἡ), къdере înaпoї, saз кз faцa în sзs. (pap, ші неапров:) шеdере ла masъ; (fir:) desкзражаре, nеnofitъ; (npin зрm:) леnевіре; întîрziере, saз aminаре. [ἀναπίπτω].

'Ανα-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι, penetз întpевъріле (черчеtезз кз stързiре); aflз кз îndestзларе.

'Ανα-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, daз fокз, аnpinzз; înfлъкърезз.

'Ανα-πυρσεύω, biit: εύσω, înaлцз лзmінї de fокз (ка sъ daз de штіре, saз sъ se вазъ dрзmзл пе зsкatз, ор пе маре). 2) daз віоічізне, saз înвiорезз maї мзлt о faцъ (maї кз sfa ръ рошзл).

'Ανάπυστος (ὁ, ἡ), [ἀναπυνθάνομαι] кзnosкзtз, aflatз de toцї. 2) (pap, ші поеt:) neaзzitз.

'Ανα-πωλέω -ῶ, biit: -ήσω, pевinzз, saз прекзnesкз. [de зnde

'Αναπώλημα (τὸ), pевinzаре, прекзnіре.

'Ανα-πωμάζω, biit: -άσω, sкоцз donsл, saз капаккл, destзnз.

'Ανάπωσις (τις) εως (ἡ), ="Αμπωτις.

'Ανα-ραίζω, biit: -ίσω, în локз de 'Αναρραίζω.

'Αναραιρηκώς, ότος (υῖα, ός), Ion: saз At: în локз de 'Ανηρηκώς, tpe: de кз: ал лзї 'Αναιρέω.

'Αν-αράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, apdiкз влестемзл, desвлestemз.

'Ανάρβυλος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀρβύλα] deskзлцз.

'Ανάργυρος (ὁ, ἡ), чел че n'аре, saз нз іа арцinтз, adiкъ ванї. "Τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὤν„. As: "'Ανάργυρος καὶ ἄχρυστος ἦν ἔτι ὁ Πύθιος„. At: [ἀ, ἄργυρος].

'Ανάρδευτος (ὁ, ἡ), neзdatз, neadъпatз. [ἀ, ἀρδεύω].

'Ανάρθμιος (ὁ, ἡ), ='Ανάρσιος, нзnotpiвitз, neîнкеіatз.]ἀ, ἀρθμός].

'Αναρθρία (ἡ), лinsъ de înкеіеtзpї;

(прin вpm:) atonie, слъвiчiвне. [din

"Αναρθρος (ὁ, ἡ), чел че n' аре (saв аре, dap ne-възвte din прiчiна гръsimeī) înкеіetвpī. 2) (fir:) славв, непвтінчосв. 3) (Грam: кввîntв) фъръ артiколе; saв (zічере) neînпърцiтъ în silaве; (прin вpm:) neapтiколатв, adiкъ neînsemnъtopв, neînцелеsв. "Μυκᾶσθαι καὶ ἀφιέναι φωνάς τινας ἀνάρθρους. Пл: [ἀ, ἄρθρον].

'Αναριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, penвmъpв; (шi fir:) penetв чева кв rîndвл, пъ maī sокotesкв. 2) nвmърв îndърът. [ἀνὰ, ἀριθμός].

'Αναρίθμητος (ὁ, ἡ), nenвmъpatв, saв некопрinsв de nвmърв, nesвnвsв ла sокотipe; (шi fir:) neînsemnatв; de neпреццit (каре нв intpъ în nвmърв, saв pîndв) "'Αμήτορ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινος". Евр: 2) neштiitopв de Apitmetiкъ. [ἀ, ἀριθμέω].

'Ανάριθμος (ὁ, ἡ), == 'Αναρίθμητος, neмърцinitв; (fir:) de nimiкв, de desnpeцвit. 2) чел че sокотеште чева de nimiкв, шi 'л întpeввinцеазъ некрвцат, фъръ milъ. "'Ανάριθμος θρήνων". Sol: [ἀ, ἀριθμός].

'Αναριστάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв nenpînzitв, saв nenpergвstatв. [ἀνάριστος]. [de вnde

'Αναρίστησις, εως (ἡ). == 'Αναριστία. [шi

'Αναρίστητος (ὁ, ἡ), == 'Ανάριστος. nenpînzitв, nenpergвstatв.

'Αναριστία (ἡ), nenpînzipe, nenpergвstape. [din

'Ανάριστος (ὁ, ἡ), == 'Αναρίστητος. [ἀ, ἄριστον].

'Αναρίτης, ου (ὁ), == Νηρίτης, вnв felв de melкв de mape.

'Αναριτοτρόφος (ὁ, ἡ), poet: (прinч: insвлъ) хрънitoape de melчī 'Αναρίται. (vezī zічереа). [ἀναρίτης, τροφός].

"Αναρκτος (ὁ, ἡ), чел че n'аре (saв нв se sвnвne ла) stъпînitopī, nesвnвsв, neatîpnatв. [ἀ, ἄρχομαι].

'Αναρμόδιος (ὁ, ἡ), (шi adв:) ·δίως == Ανάρμοστος.

'Αν-αρμόζω, вiit: -ώσω, =='Αρμόζω, потpiвesкв, înкеiв înпревnъ.

'Αναρμοστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв nenotpiвitв, нв мъ înвoiesкв. [шi

'Αναρμοστία (ἡ), nenotpiвitate, nenpoпорцie, neînвoipe. [din

'Ανάρμοστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μόστως, nenotpiвitв, nenponорцionatв, noînвoitв; некввiinчosв, фъръ кввîntв, шi чл: (ἀ, ἁρμόζω].

'Αν-αρμόττω, At: == 'Αναρμόζω.

'Αναρπάγδην, adв: кв кinв хрънitopв, кв smвлцере. [шi

'Αναρπαγὴ (ἡ), хрънipe кв smвлцере. [din

'Αν-αρπάζω, вiit: -άσω, saв -άξω. хръnesкв чева de o datъ шi iвte, шi'л iaв asвnpa mea. 2) tîpъsкв пе чinева ла жвdiкъtopie (ла osîndъ, saв eкsiлв); (прin вpm:) îл iaв nevъzвtв, îл пiерzв de o datъ dene faцa пъmîntвлвi; (despre четате) dърапъnв, nвstiezв.

'Αναρπάξανδρος (ὁ, ἡ), poet: хрънitopв de oamenī (enit: ал Sfinreī). [ἀναρπάζω, ἀνὴρ,-δρός].

'Ανάρπαστος (ὁ, ἡ), хрънitв penede, smвлsв de o datъ în sвs, фъквtв nevъzвtв, nepitв dene faцa пъmîntвлвī. (maī кв seamъ eкsiлatв, vezī шi 'Ανάσπαστος) [ἀναρπάζομαι].

'Ανα-ρραΐζω, вiit: -ίσω, мъ întpemezв dвne воалъ, мъ peînsъnъtoшezв.

'Ανα-ρράπτω, вiit: -άψω, рекоsв, saв кosв пе dasвnpa, кîpnesкв. [de вnde

'Αναρραφὴ (ἡ), a doilea квsъtвpъ, saв пе dasвnpa, кîpnipe; (iap партк: în хeрвpц:) квsъtвpъ de sпîntекътвpъ, saв de panъ a плеопеī окiвлвī de sвs (înпpot: de Καταρραφή). [de вnde

'Αναρραφικὸς, ἡ, ὸν, кввiinчosв, saв tpeввinчosв ла херврцiкъ квsъtвpъ (vezī 'Αναρραφή).

'Ανα-ρραψῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, кîntв, saв чitesкв versвpī кв гласв mape, ка panсоdiī. [ἀνὰ, ῥαψῳδός].

'Ανα-ρρέπω, вiit: ῥέψω. мъ apdiкв în sвs (прinч: o napte a кътпенеī, кînd este maī вшоаръ de кît чеа-л-алтъ).

'Ανα-ρρέω, вiit: -ῥεύσω, кврг в în sвs, saв înanoī; (прin вpm: desnpe isвoape) isвоpъsкв.

'Ανάρρηγμα (τὸ), naptea чеа snaptъ, saв pвntъ, кръпатъ (de пъmîntв, de zidв шi чл:). [din

'Ανα-ρρήγνυμι, вiit: -ρήξω, sfîшiв (шi тiж:) мъ sfîшiв iвte în doъ; мъ desкizв; (прinч: desnpe пъmîntв, zidв шi чл:) кръпв de кватpemвpв; (de вnde fir:) sкоцв, saв esв de o datъ, saв кв sгomotв în тiжлокв; isввкnesкв, saв iаръшī мъ snаргв. "'Ελασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη". Apistf: "Πῦρ, (ὕδωρ, τὸ ἕλκος) ἀνερράγη" (шi fir:) "Νεῖκος ἀναρρήξαντας". Ткр: (шi тiж:) "'Ανερράγησαν αἱ κακίαι". Пл: (vezī шi 'Εκρήγνυμι).

'Αναρρηθεὶς, εῖσα, ἐν, пas: пеx: de папtч: a лзї 'Αναγορεύω.

'Ανάρρημα (τὸ), == 'Ανάρρησις, вestipe кȣ глasȣ în пȣвлікȣ (проклатацie).

'Ανάρρηξις, εως (ἡ), [ἀναῤῥήγνυμι], sfîшiepe (desпікаре) în doȣ, шi чл:

'Ανάρρησις, εως (ἡ), == 'Αναγόρευσις, пȣвлікаре, проклатаре прin вestitopȣ. (iap партік:) лаȣdъ пȣвлікъ. [ἀνὰ, ἔῤῥημαι == εἴρημαι].

'Ανάῤῥινον (τὸ), [ἀνὰ, ῥὶς] ȣпȣ fелȣ de плаntъ asemenea кȣ карdamаоа (se zічe шi 'Αντίῤῥινον, шi Βουκράνιον, шi Λυχνὶς ἀγρία).

'Ανα-ῤῥιπίζω, вiit: -ίσω, fакȣ вîntȣ кȣ апръtoape saȣ тъtspъ fокȣлȣї, шi'л аnpinzȣ; (fir:) deшtentȣ, întъpîtȣ, аnpinzȣ, zъdъpъskȣ. [de ȣnde

'Αναῤῥιπισμὸς (ὁ), аnpindepe de fокȣ прin fачepe de вîntȣ; (fir:) întъpîtape. (везї 'Αναῤῥιπίζω).

'Ανα-ῤῥιπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Ανα-ῤῥίπτω, вiit: ῥίψω, арȣнкȣ în sȣs. "Κἂν ἀναῤῥίψῃς τι τῶν γεωδῶν, κάτω φέρεται„. Apist: 2) (fir: despre жȣкъtopiї de taвлъ) арȣнкȣ întp' ȣпȣ порокȣ, шi еаsъ ȣnde о еши, pisвezȣ. "Πᾶς ἀνεῤῥίφθω κύβος„. Пл: Τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναῤῥίψας κύβον„. Пл: "Μάχην ἀναῤῥίψαι„. Пл: "Τοσόν δε κίνδυνον ἀναῤῥιπτοῦμεν„. Тȣч: (шi пas:) "Ἅπαξ ἀναῤῥιφθέντος τοῦ κινδύνου„. Тȣч: (шi ел:) "Εἰς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναῤῥιπτεῖν„. Тȣч:

'Ανα-ῤῥιχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, тъ агъцȣ, шi тъ sȣiȣ (пе копачiȣ, saȣ zidȣ шi чл:). [de ȣnde

'Αναῤῥίχησις, εως (ἡ), агъцаpe, шi ȣркаpe în копачiȣ, saȣ пе zidȣ, шi чл:

'Ανάῤῥιψις, εως (ἡ), арȣнкаpe, аsвîpлipe în sȣs; (fir:) pisкаpe. [ἀναῤῥίπτω].

'Ανάῤῥοια (ἡ), траџереа апелор търіï în апоï (ла поteape). == Παλίῤῥοια. [ἀνάῤῥοος, ους].

'Ανα-ῤῥοιβδέω -ῶ, вiit: -ήσω, == 'Αναῤῥοφέω, înгіцȣ sорвind кȣ sгomotȣ. (везї шi 'Αποῤῥοιβδέω). [de ȣnde

'Αναῤῥοίβδησις, εως (ἡ), tаpe sорвipe, saȣ pesорвipe.

'Ανα-ῤῥοιζέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ ȣркȣ (isвоpъskȣ în sȣs) pepede шi кȣ sgomotȣ.

'Αναῤῥοπία (ἡ), порпіpe, saȣ întindepe sпpe în sȣs, saȣ înапоï. [din

'Ανάῤῥοπος (ὁ, ἡ), порпітȣ, întinsȣ sпpe în sȣs, saȣ înапоï. [ἀνὰ, ῥοπή).

'Ανα-ῤῥοφέω (άω) -ῶ, вiit: -ήσω, sорвȣ tаpe, saȣ pesорвȣ. [de ȣnde

'Αναῤῥόφησις, εως (ἡ), == 'Αναῤῥοίβδησις.

'Ανα-ῤῥοχθέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: isвеskȣ ȣпdeва, шi iаръшї тъ tрагȣ înапоï кȣ таpe sгomotȣ (ка валȣріле). [ἀνὰ, ῥόχθος].

'Ανάῤῥυσις, εως (ἡ), sловоzipe, isвъвipe. 2) жеptfipe, saȣ коnsfinцipe a жеptfeï. (de ȣnde 3) a tpeiлеа zi a Апаtȣріілор. [din

'Ανα-ῤῥύω, [ἀνὰ, ῥύω, saȣ ἐρύω], вiit: -ρύσω, (прінч:) întopкȣ капȣл вiteї sпpe înапоï, saȣ în sȣs, ка sъ о înжȣнгiȣ; (de ȣnde) жеptfeskȣ (таї кȣ seamъ ла чеpemtiї zeї). 2) skапȣ, isвъвеskȣ.

'Ανα-ῤῥώνυμι, вiit: -ῥώσω, peînпȣtepnіvezȣ diп воалъ; (шi тiж:) -υμαι, тъ peîntpemezȣ, îmї pedoвîndeskȣ пȣtepiле.

'Ανα-ῤῥώομαι, вiit: -ώσομαι, поеt: тъ întopкȣ pepede înапоï, înапоiezȣ.

'Ανάῤῥωσις, εως (ἡ), peînпȣtepnічipe, peîntpemape. [ἀναῤῥώνυμι].

'Ανάρσιος, α saȣ ος, ον, поеt: (în цеп:) == 'Ανάρμοστος, пепоtpiвitȣ, пеînвoitȣ; (de ȣnde oms) връжташȣ, dȣштапȣ; (лȣкрȣ) înпpotiвitopȣ; неплъкȣtȣ; вътътъtopȣ; пеdpeпtȣ, некȣвiiпчоsȣ. [ἀ, ἄρω].

'Αν-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω. аtîpпȣ чева de sȣs, saȣ sпinzȣpȣ dasȣпpa алtȣia. "'Ανήρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ. Epod: (шi тiж:) "Άνηρτημένος τοῦ ἅρματοτ„. Fiлоstp: (шi fir:) "Πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων ταῖς ὄψεσι„. Пл: 2) (таї оȣiч: fir:) fакȣ a se atîpпа чева кȣ totȣл de алtȣл, înкinȣ кȣ totȣл алtȣia. "Δήμῳ μὴ πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος„. Еȣр: "Εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτοὺς„. Dm: (шi тiж: saȣ пas:) "Ἐκ τοῦ ἐμοῦ νεύματος ἀνηρτημένος„. Лȣч: "Εἰς τὸ θεῖον ἀνηρτῆσθαι ταῖς ἐλπίσι„. Пл: 3) цiȣ пе чinева întemeiatȣ пе пъdeждї, saȣ înкȣpажезȣ пе чinева (прin пъdeждї) a întpeпpinde чева. "Ἐπιστολὴν ἔχων ἐλπίσιν ἀναρτῶσαν αὐτούς„. Прок: (шi тiж: saȣ пas:) "'Αναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων„. Dm: "'Ανήρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι„. Ер: "'Αναρτημένου σεῦ χρηστὰ ἔργα ποιέειν„. Ер: 4) (тiж:) аtpагȣ пе чinева în fавоpъл теȣ, îл лiпeskȣ de sinеmї, 'mi 'л însȣшeskȣ кȣ totȣл. "'Ανήρτητο τοὺς Τρῶας τῷ λόγῳ„. Fiлstp: "Τοσαῦτα φῦλα ἀνηρτήσατο„. Ksen: (везї шi 'Ανάπτω, шi 'Αναπτερόω). [de ȣnde

'Ανάρτησις, εως (ἡ), atîpпаpe de чева; (fir:) аtpацеpe de dpaгosteа кȣiва, famiлiape, шi чл: [шi

'Αναρτητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкȣ a цiпе

atîrnatĕ пе чінева кĕ пъдеждї, saĕ a atраџе фаворкл кĕіва, ші чл: (vezї Ἀ-ναρτάω).

Ἀνάρτιος (ὁ, ἡ), (прінч: пĕтъръ) fъръ soџĕ. [ἀ, ἄρτιος кĕ soџĕ].

Ἀνάρτυτος (ὁ, ἡ), (mînкаре) пеізtitъ кĕ miроase, ші чл:; nerata. [ἀ, ἀρτύομαι].

Ἀναρυστὴρ (ὁ), basĕ, кĕ каре se skoate binĕ, ші чл: [din

Ἀν-αρύττω, ші Ἀν-αρύω (маї обіч: між: -ομαι), biit: -αρύσω, skoџĕ апъ (din пĕџĕ), binĕ (din бĕte), ші чл:

Ἀν-αρχαΐζω, biit: -ίσω, fакĕ чева іаръшї векіĕ, antiкĕ.

Ἀναρχία (ἡ), anархіе, ліпsъ de гĕвернĕ, saĕ de stъпînіре. "Τὴν ἀναρχίαν ἐξαιρετέον ἐκ παντὸς τοῦ βίου„. Плт: [din

Ἄναρχος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -άρχως, чел fъръ înчепĕtĕ. "Ὁ θεὸς μόνος ἄναρχος„. Тлџ: 2) песĕпĕsĕ ла stъпînіре, saĕ stъпînitорĕ. "Μηδέποτε ἄναρχον μηδένα εἶναι„. Плт: [ἀ, ἀρχή].

Ἀναρχοφωτόμυστος (ὁ, ἡ), поеt: (Тлџ:) iniџiatĕ în misteріїле, saĕ taineле лĕmineї челії fъръ înчепĕtĕ. [ἄναρχος, φῶς, μυστός].

Ἀνα-σαλεύω, biit: -εύσω, легъпĕ, клеtinĕ des, saĕ sпре în sĕs.

Ἀνα-σειράζω, biit: -άσω, траге înапої, saĕ опреsкĕ чева прін лаџĕ, saĕ fĕnie, frîĕ, ші чл: "Ἀψ ἀνασειράζοντες (τὴν ναῦν), ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν„. Аплп: (ші fіг:) "Θεῶν σέ τις ἀνασειράζει καὶ παρακόπτει φρένας. Еѵр: (vezї ші Ἀναχαιτίζω). [de ĕnde

Ἀνασειρασμὸς (ὁ), траџере înапої; опріре; џінере în frîĕ.

Ἀνασεισίφαλλος (ὁ, ἡ), [ἀνασείω, φαλλὸς] клеtinъtорĕ de φαλλός (vezї zічереа), епіt: ал кĕрвелор ші вакапџілор.

Ἀνάσεισμα (τὸ), ші

Ἀνασεισμὸς (ὁ), клеtinъtĕръ, srĕdiitĕръ. [din

Ἀνα-σείω, biit: -σείσω, клеtinĕ, srĕdĕiĕ, sкĕtĕрĕ în sĕs ші în жоs; (прін ĕрm:) desdoieskĕ, desfъшĕрĕ, desfакĕ. "Ἱμάτια καὶ στρώματα ἀνασεῖσαι καὶ συνθεῖναι». Ksen: "Ἀνασείσας τὰ ἱστία„. Flstр: 2) (fіг:) amestekĕ, zъдъръskĕ (în вражвъ ші чл:), saĕ ameріnџĕ, înfрікошеzĕ (ка чел че ардікъ ші клеtinъ бъџкл, ші чл:) "Ἀνασείει τὸν λαὸν„. Skр: (vezї ші Διασείω).

Ἀν-ασελγαίνω, biit: -ανῶ, ші -ήσω, мъ nортĕ nерĕшіnat de faџъ; sĕпъръ, batжокореskĕ, nечіnsteskĕ пе чінева овръзніченше.

Ἀνα-σεύω, (fъръ biit:) поеt: asĕîрлĕ, împіnгĕ чева penede în sĕs.

Ἀνα-σηκόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἀντισηκόω, adĕкĕ. (прінч: кĕмпенеле) în екілібрĕ, saĕ deопоtрівъ валапџаре.

Ἀν-ασθμαίνω, biit: -ανῶ, resĕflĕ греĕ ші des.

Ἀνασιλλοκομάω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, amĕ пърĕл ардікаtĕ. [ἀνάσιλλος, κόμη].

Ἀνάσιλλος (ὁ, ἡ), чел кĕ пърĕл чел dinainte ал капĕлĕї ардікаtĕ în крешtetĕ, saĕ nепіеntъnatĕ; (прін ĕрm:) креџĕ, ші sелбаtікĕ (прекĕм есtе ал леĕлĕї, vezї Арісt:).

Ἀνα-σιμαίνομαι, biit: ανοῦμαι, = Ἀνασιμόω. [din

Ἀνάσιμος (ὁ, ἡ), чел кĕ пasĕл кîрпĕ, ші ардікаtĕ în sĕs. "Ἀνάσιμα τὰ πλοῖα ποιοῦνται». Арісt: (vezї ші Ἀνάστειρος). [de ĕnde

Ἀνα-σιμόω -ῶ, biit: -ώσω, îmї ардікĕ пasĕл în sĕs (ка віtеле, кînd miросъ чева).

Ἀνα-σκαίρω, biit: -αρῶ, = Ἀνασκιρτάω.

Ἀνα-σκαλεύω, biit: -εύσω, каĕtĕ ші skoџĕ, рікііĕ, amestekĕ (фокĕл ші чл:); (de ĕnde fіг:) = Ἀναζωπυρῶ.

Ἀνα-σκάπτω, biit: -σκάψω, desгропĕ, desпъдъчіnezĕ; (de ĕnde) sĕрпĕ, пръпъdeskĕ.

Ἀνα-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, мъ ре-кіnzĕieskĕ речерчеtînd кĕ лĕаре amintе лĕкрĕл, че amĕ кіnzĕit о datъ.

Ἀνα-σκευάζω, biit: άσω, (іnпрот: de Κατασκευάζω, адікъ) stрînгĕ, ші ардікĕ moвілеле, ка sъ ле transпортĕ; (прін ĕрm:) stръmĕtĕ. "Τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκεύασαν„. Ksen: (ші пas: saĕ між:) "Τῶν δὲ πολεμίων εἰς βαθεῖς καὶ ὑλώδεις αὐλῶνας ἀνασκευασαμένων„. Пл: "Ὁ στόλος εὐτάκτως κατεσκευάζετο, καὶ πάλιν ἀνεσκευάζετο„. Пл: 2) ардікĕ din miжлокĕ, stinгĕ, stрікĕ, desпъдъчіnezĕ, desfiinџezĕ; (реt:) = ἀναιρῶ, resĕtezĕ (ареpeseskĕ). "Τὴν νόσον ("Σύριγγας, "Ἕλκη) ἀνασκευάζειν.„ Dskр: (іар маї нарт: despре банкіерї). "Ἀνασκευάζειν τὴν τράπεζαν„. Dm: = Χρεωκοπεῖν, a еші falitĕ. 3) (рар) konstрĕktezĕ de ал doilea, реклъdeskĕ, реzіdeskĕ. (Stр:). [de ĕnde

Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкĕ a stръmĕta moвіле, ĕпелtе, ші чл:; a stрika, a desfiinџa; saĕ (din прот:) a префаче, a реклъdi; a dреџе, a îndрепta. "Ἀνασκευαστικὸν τῆς ἀμβλυωπίας„. Dskр:

'Ανασκευὴ (ἡ), apdikape, saŭ tpansпoptape de mobiле, saŭ oштъшештĭ багаже; stpъmъtape. 2) stpikъчiune, pestopnape; (шi pet:) = 'Αναίρεσις, petъtaцie. 3) (pap) pekonstpъкцie, пpefачepe, peклъdipe.

'Ανασκησία (ἡ), neeksepsape, nedenpindepe. [шi

'Ανάσκητος (ὁ, ἡ), neeksepsatŭ, nedenpinsŭ. [ἀ, ἀσκέω]. [de ъnde

'Ανασκήτως, adв: fъpъ eksepsape, fъpъ denpindepe.

'Ανα-σκίδνημι, = 'Ανασκεδάννυμι.

'Ανα-σκινδυλεύω, biit: -εύσω, = 'Ανασκολοπίζω.

'Ανα-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, saлtŭ în sъs, saŭ înanoĭ; sъpŭ de бъкъpie.

'Ανα-σκολοπίζω, biit: -ίσω, пъiŭ în цеaпъ. [de ъnde

'Ανασκολόπισις, εως (ἡ), [шi

'Ανασκολοπισμὸς (ὁ), пъnepe în цеaпъ.

'Ανα-σκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανασκέπτομαι. «Εἴ τις τὰ προγεγενημένα ἀνασκοποίη, πῶς ἀποβέβηκε». Ksen: [din

'Ανασκοπὴ (ἡ), penetatъ, шi ъкъmпъ бъgape de seamъ (teopie, meditaцie, чepчetape). [ἀνὰ, σκοπή].

'Ανα-σμύχω, biit: -σμύξω, apzŭ шi пpъпъdeskŭ чева kîte пъцinŭ.

'Ανα-σοβέω, -ῶ, biit: -ήσω, snepiŭ, (шi npin ъpm:) fakŭ пе чinева a fъцi. «Θηρευτής, εἰ ἀνασοβεῖ θηρεύων, δυσαλωτοτέραν τὴν ἄγραν ποιεῖ». Плт: 2) întъpîtŭ, zъdъpъskŭ. «Τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀνεσόβησαν ἔριν». Sъid: (de ъnde) «'Ανασεσοβημένος τὴν κόμην». Лъч: къ пъpъл apdikatŭ în sъs (bezĭ шi 'Ανάσιλλος). [de ъnde

'Ανασόβησις, εως (ἡ), fъгъpipe, гonipe (npin spaĭmъ).

'Ανα-σπαράσσω (ττω), biit: -άξω, pъпŭ, sfîшiŭ tape; (ъne-opĭ) tpagŭ în sъs; smългŭ, despъdъчinezŭ = 'Ανασπάω.

'Ανάσπασις, εως (ἡ), smълцepe; despъdъчinape. [шi

'Ανασπαστήριος (ὁ, ἡ), (miжлокŭ) sъbîpшitopŭ de smълпepe. [шi

'Ανάσπαστος (ὁ, ἡ), smълsŭ în sъs; despъdъчinatŭ, шi чл: (npin ъpm: 2) eksiлatŭ maĭ în пъntpъ, шi maĭ denapte. (bezĭ шi 'Ανάρπαστος). [шi

'Ανασπαστὸς (ὁ, ἡ), de smълs, de tpas în sъs. (de ъnde) «'Ανασπαστὸς πύλη». Sof: ъшъ, облонŭ, че se tpaцe în sъs, шi se лasъ în жos. (шi sъбst:) 'Ανασπαστοὶ (se înц: ἱμάντες), къpeлeлe înкъицъmintелоp, шi чл: [din

'Ανα-σπάω -ῶ, biit: -άσω, (în цen:) tpagŭ, smългŭ, skoцŭ în sъs, despъdъчinezŭ. «'Ανασπάσας δὲ (se înц: τὰς νῆας) ἀπίκετο εἰς τὴν Θήρην». Ep: «'Επεὰν ἀνασπάσωσι τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλέων» Ep: «'Ανασπᾷ τὴν ἀτμίδα». Пaъs: (шi în пepifp:) «Λόγους ἀνασπᾷν». Sof: însemneazъ, a bopbi къ глasŭ mape. 2) tpagŭ, tîpъskŭ înanoĭ. «Τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν». Apistf: (mi miж:) «'Εκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατο». Iл: N. 3) apdikŭ, stpîngŭ în sъs. «Λαῖφος ἀνασπᾷν». Аплn: 'Ανασπᾷν τὸ πρόσωπον (τὸ μέτωπον, τὰς ὀφρῦς)». a înкpeцi обpazъл, шi чл: (шi пas: saŭ miж:) «'Ωμοπλάται ἀνεσπασμένοι». Apistf: 4) isгoneskŭ, fъгъpeskŭ пе чinева (bezĭ 'Ανάσπαστος). «'Ως ἀνασπάσοντας αὐτοὺς ἤδη τοὺς 'Αθηναίους». Iskp:

'Ανα-σπογγίζω, biit: -ίσω, шtepgŭ bine, sbîntŭ къ бъpeteле.

"Ανασσα, ης (ἡ), fem: aл лъĭ "Αναξ, împъpъteasъ, npinцeasъ. 2) doamnъ, stъпînъ, шi чл:

'Ανασείασκε, noet: în локŭ de 'Ανέσειε, 3: sing: peps: a пpeл: лъĭ 'Ανασείω.

'Ανάσσατος (ὁ, ά), Dop: în локŭ de 'Ανήσσητος.

'Ανάσσυτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀνασσεύω] пopnitŭ, miшкatŭ în sъs, saŭ înanoĭ.

'Ανάσσω [ἄνω, ἀνύω], biit: ἀνάξω, (nex: ἤ [шi noet: ἄ]ναξα). (în цen:) stъпîneskŭ, гъбepnezŭ, împъpъцeskŭ. (обiч: къ dat:) «Τρώεσσιν ἀνάξειν». Iл: Υ. «Κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι». Od: A. (saŭ къ цen:) «Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις». Iл: A. (шi къ пpeп:) «'Εν («Μετ') ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.» Es: (шi miж:) «Τρὶς γάρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν». Od: Т: (шi пas:) «'Ανάσσονται ἐμοί». Od: D. «Παρ' ὅτῳ τὸ Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται». Sof: în локŭ de ἀνακτορικῶς κατέχεται, adikъ împъpъteште se цine.

'Ανάσσω (ττω), biit: ᾄξω, At: în локŭ de 'Αναΐσσω.

'Ανάστα, în локŭ de 'Ανάστηθι, 2: peps: a nex: 2: de пopъnч: aл лъĭ 'Ανίσταμαι. [de ъnde

'Ανασταδὸν, adв: stînd skълatŭ dpent în пiчoape.

'Ανα-σταλάω, -ω biit: -άσω, noet: fakŭ a пiкa.

'Ανασταλτικὸς ἡ, ὸν, пътinчosŭ a stpînцe, a onpi, шi чл:; (med:) înкъitopŭ. [ἀναστέλλω].

'Ανα-σταλύζω, biit: -ύξω, noet: бъpsŭ

nікъtкрї de лъкрънї кпеле neste алтеле, непрекърмате.

Ἀναστὰς, άντος (ᾶσα, άν), nex: 2: ал партч: лъї 'Ανίσταμαι.

Ἀναστὰς, άδος (ή), поеt: = Παστάς.

Ἀναστάσιμος (ὁ, ή), (Бісер:) къвіінчоъъ înвіерії, ал înвіерії. [din

'Ανάστασις, εως (ή), (în цен:) скъларе în със de омъ, шї чл: шезînd, саъ дормind, саъ болînd, саъ ашезатъ ла пînдъ. (іар парt: 2) înвіере de моартъ. 3) =Μετανάστευσις, strъmutаре din патріе în пъмînтъ streinъ. «'Εβουλεύοντο περὶ ἀναστάσεως τῆς 'Ιωνίης, καὶ ὅπου χρεὼν εἴη τῆς 'Ελλάδος κατοικίσαι». Ер: 4)='Επανάστασις, револъціе (везї верв:л). 5)(акt:) ='Αναστάτωσις. «'Αλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος». Dm: 6)(despre neînsъf:) înълцаре, ардікаре (de zidъ, шї чл:) 7) ашезаре, саъ реашезаре (de statъъ, шї ч.л:). [шї

'Αναστατὴρ (ὁ), поеt: ='Αναστάτης. [ἀνίσταμαι]. [de ънde

'Αναστατήριος, α, ον, (прінч: жертfъ) съвîршітъ пентръ скъларея din боалъ, саъ înсънътошіреа къїва.

Ἀναστάτης, ου (ὁ), пръпъditоръ, саъ пъstiitоръ de ънъ локъ, шї чл:. [шї

'Αναστατικὸς, ή, ὸν, (шї адв: -ικῶς = 'Αναστάσιμος. 2) револъцїоръ. [шї

'Ανάστατος (ὁ, ή), (омъ) strъmutatъ, ізгонітъ din патріа са; (орашъ) pisinitъ, пръпъditъ, пъstiitъ. || (съвс:) 'Ανάστατοι (οἱ), ънъ фелъ de пîїнї în Atena (віне dospite шї ъмfлате). [ἀνίσταμαι]. [de ънde

'Αναστατόω -ῶ, віit: -ώσω (маї нъъ), гонеськъ пе чінева, îл sileскъ а se strъmuta din пъмînтъл съъ. 2) întъpîtъ спре револtаре. 2) пръпъdeскъ, pisineскъ, пъstiezъ. [de ънde

'Αναστάτωσις, εως (ή), strъmutаре, ізгоніре; pisiniре, пъstiiре.

'Ανα-σταυρόω -ῶ, віit: -ώσω, пъїъ în цеапъ. «Τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἀνεσταύρωσε». Ksen: 2) ръstirneskъ, întinzъ пе кръче. «'Ανασταυροῦντες τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ». [de ънde

'Ανασταύρωσις, εως (ή), пънере în цеапъ; 2) ръstirnire.

'Ανα-σταχυόομαι -οῦμαι, віі:: -ώσομαι, поеt:, шї

'Ανα-σταχύω, віit: -ύσω, поеt: resъръ, шї креськъ ка sпікъл. 2) daъ sпікъ (despre грîъ), саъ fакъ sпіче.

'Ανα-στεγνόω -ῶ, віit: -ώσω, ъсъкъ, ъвînтъ; (шї în med:) stpînrъ, înкъїъ къ totъл;

реъъъкъ.

'Ανα-στείβω, віit: -στείψω, калкъ de totъ, саъ іаръшї (везї simпл:).

'Ανάστειος (ὁ, ή) неполitічitъ, нечівілitъ, гросолаnъ. [ἀ, ἄστυ].

'Ανάστειρος (ὁ, ή), (ариіч: кораvіе) каре аре мъкеа de desъът (карена) ардікатъ în партеа пръеї. (везї 'Ανάσιμος). [ἀνὰ, στεῖρα].

'Ανα-στείχω, віit: -στείξω, поеt: ъмблъ în със, саъ înапої, адікъ мъ съїъ, саъ înапоіезъ.

'Ανα-στέλλω, віit: -στελῶ. stpînrъ, съмецъ, ардікъ în със. «Τὴν αὐλαίαν ἀνέστελλον». Пл: «'Επλέομεν ἀναστείλαντες καθ' ἥμισυ τὰ ἱστία. Плд: (шї fir:) «'Αναστέλλουσα ὀπωπάς». Епігр; (шї між: саъ пас:) «'Ανεσταλμένῳ τῷ χιτῶνι καθήμενος οὐκ εὐπρεπῶς». Пл: (шї în ел:) «'Ανεσταλμένος προσουρεῖ». Пл; (везї шї 'Ανασύρω). 2) трімітъ înапої; опреськъ în локъ. «Οἱ δὲ δράκοντες ἀνέστελλον ἑαυτούς». Ел: (шї між: саъ пас:) «Τοξευόμενοι δὲ ἀνεστέλλοντο». Тъч: (шї fir:) «'Αναστέλλεσθαι τροφήν». Ел: а'шї înпъціна mînкарea.

'Ανα-στενάζω, віit: -άξω, шї

'Ανα-στεναχίζω, віit: -ίσω, поеt:, шї

'Ανα-στενάχω, віit: -άξω, поеt:, шї

'Αναστένω, (fъръ віit:) офtезъ, съспînъ din fъndъл інімеї; (прін întind:) плînгъ, мъ вочеськъ.

'Ανάστερος (ὁ, ή), поеt: în локъ de 'Άναστρος, чел fъръ stеле. [ἀ, ἀστήρ].

Ἀνα-στεφανόω -ῶ, віit: -ώσω, шї

'Ανα-στέφω, віit: -στέψω, înкънънъ, пъїъ чева înпрежър ка кънънъ. «Ἡ εἰρεσιώνη κλάδος ἐστιν ἐλαίας ἐρίῳ ἀνεστεμμένος». Пл:

'Ανα-στηλόω -ῶ, віit: -ώσω, ашезъ чева ка (саъ пе) колоанъ, ка съ se вазъ спре адъчере амінте. [de ънde

'Αναστήλωσις, εως (ή), ашезаре пе (саъ în фелъ de) колоанъ.

'Ανάστημα (τὸ), о парте de пъмînтъ înълцатъ, саъ маї 'налtъ. 2) 'нълцімеа, statъл тръпълъї, (Търч:) воїъ (нъ нъмаї de омъ, чі шї de плантъ). «Τὸ δὲ ἀνάστημα τῆς χαμαίδρυος οἷον σπιθαμιαῖον». Тfр: 3) (fir:) мъреціе, маре simцімîнтъ. [ἀνίσταμαι].

'Ανα-στηρίζω, віit: -ίξω, = 'Αναστηλόω, ашезъ чева дрептъ în със, înалцъ спре ціnере de мінте.

'Ανα-στησείω, (fъръ віit:) воїъ, dopeскъ съ ардікъ, съ înалцъ чева ка ънъ монъмîнтъ.

'Ανα-στίζω, вiit: -στίξω, însemnezȣ чева пе deasȣпра кȣ пȣntȣpĭ, op înпȣnsъtȣpĭ, saȣ кȣ fiepȣ apsȣ.

'Ανα-στοιβάζω, вiit: -άσω, (noȣ) înninrind înanoĭ гръmъdeskȣ чева.

'Ανα-στοιχειόω -ῶ, вiit: -ώσω, pefopmezȣ чева din (saȣ anaлisсеskȣ întp') ачелеашĭ елеminte, din каpe este коmпȣsȣ; penoieskȣ, npefaкȣ. [de ȣnde

'Αναστοιχείωσις, εως (ἡ), = 'Ανάπλασις. 2) = Διάλυσις.

'Αναστολὴ (ἡ), stpinџepe, sȣmetepe, mi apdiкape în sȣs. [ἀναστέλλω].

'Ανα-στομόω -ῶ, вiit: -ώσω, deskizȣ, лъpџeskȣ гȣpa; destȣnȣ, deшeptȣ (шanџȣ шi чл:); (шi fir:) întъpitȣ (nofta). 2) (miж: saȣ nas desnpe piȣpĭ) mъ въpsȣ; (desnpe вine) mъ ȣneskȣ. 3) stpimtezȣ în feлȣ de гȣpъ, fopmezȣ гȣpъ. [de ȣnde

'Αναστόμωσις, εως (ἡ), deskidepe de гȣpъ, (шi fir:) de noftъ, шi чл: (вezĭ вepвȣл). [шi

'Αναστομωτήριος (ὁ, ἡ), шi

'Αναστομωτικὸς, ἡ, ὸν, foлositopȣ, коntpiвȣitopȣ ла destȣnape; (шi med:) întъpitъtopȣ de noftъ.

'Ανα-στοναχέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Ανα-στοναχίζω, вiit: -ίσω, noet: în локȣ de 'Αναστενάζω, oftezȣ din adinкȣ.

'Αναστράγαλος (ὁ, ἡ), чел fъpъ apшiче ла глezne. [ἀ, ἀστράγαλος].

'Ανα-στρατεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ faкȣ iapъmĭ ostaшȣ; mъ omteskȣ de ал doiлеa.

'Αναστρατοπεδεία (ἡ), apdiкape, saȣ stpъmȣtape de taвъpъ. [din

'Ανα-στρατοπεδεύω, вiit: -εύσω, apdiкȣ шi stpъmȣtȣ taвъpa. (вezĭ шi ἀποστρατοπεδεύω).

'Ανα-στρέφω, вiit: -στρέψω, întopкȣ чева dandapateле (adiкъ sȣsȣл în жos, чел dinъȣntpȣ afapъ, шi чел dinainte înanoĭ); pestopnȣ; (шi fir:) dъpanъnȣ, stpiкȣ, пpъпъdeskȣ. «Δίφρους δ' ἀναστρέψειαν, κατὰ δ' αὐτοὶ ἐν κονίῃσι πέσοιεν». Iл: Ч. (шi nas:) «Τὴν πόαν ἀναστρεφομένην κόπρον τῇ γῇ παρέχειν». Ksen: «'Ανεστράφθαι τὰς πολιτείας, καταλελύσθαι τοὺς νόμους». Iskp: 2) faкȣ чева a se întoapче; a se tpaџe înanoĭ. «Τοὺς στρατιώτας τοὺς ἡμετέρους ἀνέστρεψαν οἱ Θηβαῖοι». Esx: «Καῖσαρ ὑπαντιάζων ἐπειρᾶτο ἀναστρέψαι τοὺς φεύγοντας». Пл: (шi fir:) «Πάλιν τοίνυν τὸν λόγον ἀναστρέψωμεν». Пл: sъ pepetъm. 3) (nestp: saȣ ел:) mъ întopкȣ înanoĭ, saȣ dandapateле. «'Απὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας». Лȣч: «Οἱ δὲ βάδην ἀποχωροῦντες, ὡς εἶδον αὐτοὺς ἐλαύνοντας, ἀνέστρεψαν». Ksen: «Κἀνταῦθα ὁμοίως ἀναστρέφει τό πρᾶγμα». Epmџ: (de ȣnde) «Ποίημα ἀναστρέφον». noemъ че se noate чiti шi dandъpateле=Καρκινικόν. (шi nas:) «'Εμοὶ τοῦτο ἀνέστραπται.» Ksen: îmĭ este înпpotiвъ. «Τὸ διδόμενον ἐπ' αἰσχρᾷ αἰτίᾳ οὐκ ἀναστρέφεται». Пand: nȣ se întoapче (nȣ se dъ, saȣ nȣ se ia) înanoĭ. 4) (miж:) netpeкȣ, mъ aflȣ stъpȣind întp' ȣnȣ локȣ; mъ indeлetniчeskȣ ла чева; tpъieskȣ, mъ noptȣ aшa, saȣ aлtmintpeлea. «'Αλλά τιν' ἄλλην γαῖαν ἀναστρέφομαι». Od. N. «'Επὶ τῆς ἀγορᾶς («Περὶ τὰ γυμνάσια «'Εν τῷ φανερῷ, «'Εν ὀφθαλμοῖς) ἀναστρέφεσθαι». Ksen: шi Пл: «Οτι αὐτὸς μέν ἐν μέσαις εὐφροσύναις ἀναστρέφοιτο». Ksen: «Οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ ἀνσστρεφόμενοι». Ksen: «'Ανεστράφθαι περὶ τοῦτο δοκοῦσι». Dskp: (вezĭ шi 'Αντιστρέφω, шi 'Αποστρέφω).

'Αναστρολόγητος (ὁ, ἡ), neкȣnoskъtopȣ de astpoлoџie. [ἀ, ἀστρολογέω].

"Αναστρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ steлe. [ἀ, ἄστρον].

'Αναστροφάδην, adв: = 'Αναστρόφως, dandapateле. [din

'Αναστροφὴ (ἡ), pestopnape. (de ȣnde 2) (în Гpam:) пȣnepe înвepsъ a ziчepiлop; (шi npin ȣpm:) mȣtapea tonȣлȣĭ. (вezĭ шi 'Αντιστροφή). 3) întoapчepe înanoĭ. «Διώκειν, καὶ μηκέτι δοῦναι αὐτοῖς ἀναστροφήν». Ksen: 4) netpeчepe stъpȣitoape întp' ȣnȣ локȣ, шi кiap локȣл ачела. «Κωρυκὶς πέτρα, δαιμόνων ἀναστροφή». Esx: 5) пȣptape. «Τὴν ἀναστροφὴν ἡμῶν ἔχοντες καλήν». Skp· 6) океȣnaџie, mesepie. 7) aшinape, întîpziepe. [шi

'Ανάστροφος (ὁ, ἡ), pestopnatȣ, întopsȣ dandapateле. [ἀναστρέφω]. [de ȣnde

'Αναστρόφως, adв: dandapeteле, pestopnat. [шi

'Ανα-στρωφάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: sȣчeskȣ, înвipteskȣ din toate пъpџiле.

'Ανα-στυφελίζω, вiit: -ίσω, noet: tȣpвȣpȣ, amesteкȣ.

'Ανα-στύφω, вiit: -στύψω, mъ nosomopъskȣ

'Ανα-στύω, вii: -στύσω = Στύω.

'Ανασύνταξις, εως (ἡ), peвizape шi modifiкape a tpiвȣtaџiĭ (stpinџepiĭ dъжdiiлop). [din

'Ανα-συντάσσω, (ττω), вiit; -τάξω. peвizezȣ stъpiле opъшaniлop, шi npoпopџionat întoкmeskȣ dъжdiiле.

'Ανάσυρμα (τὸ), op че s' a tpas în sȣs,

ші (пріn ѕріn:) s' a кѕnoskѕt въzіndѕse de faцъ. [din

'Ανα-σύρω, biit: -συρῶ, tparѕ în sѕs, sѕmeцѕ (xaineлe); fir: apъtѕ, въdeskѕ. || (mіж:) ἀνασύρομαι (se înц: ἱμάτια ші чл:), îmі sѕmeцѕ xaіnеле, îmі apdikѕ поалеле; (de ѕnde) 'Ανασεσυρμένος, η, ον, nepѕminatѕ, desfъкѕtѕ (fъpъ oбpazѕ).

'Ανα-σφαδάζω, biit: -άσω, asбipлѕ din пічoape în sѕs, daѕ кѕ пічoapeле; mъ бatѕ (de dѕpepe, de neкazѕ, ші чл:).

'Ανα-σφάλλω, biit: -σφαλῶ, apdiкѕ în sѕs пе чел къzѕtѕ. 2) (maі oбіч: mіж:) mъ sкoлѕ, mъ întpemezѕ din бoaлъ, mъ însъnъtoшezѕ. 3) (pap) кazѕ de aл doiлea, saѕ înapoі, op dintp' aлтъ napte.

'Ανα-σφραγίζω, biit: -ίσω, desпечетлѕieskѕ.

'Ανασχέθω, поет: în лoкѕ de ἀνέχω. [ші

'Ανάσχεσις, εως (ἡ), = 'Ανοχή, ръбdape. 2) oпpipe, цinepe. 3) = 'Ανατολή. pesъpipe. [ші

'Ανασχετός, ή, όν, = 'Ανεκτός, de sѕfepit. [ші

'Ανασχήσω, în лoкѕ de 'Ανέξω. biit: aл лѕі 'Ανέχω. [ἀνά, σχέω].

'Ανα-σχίζω, biit: -ίσω, sfîmiѕ d'a лѕnгѕл (de sѕs пînъ жos) sfîmiѕ de totѕ.

'Ανα-σχινδυλεύω, biit: -εύσω, = 'Ανασκινδυλεύω.

'Ανα-σώζω, biit: -σώσω, sкanѕ, ші peкîштігѕ лѕкpѕ nepdѕtѕ, îл pedoбîndeskѕ, ші 'л adѕнѕ înapoі întpegѕ, neбîntѕitѕ. 2) (fir:) îmі peadѕкѕ aminte. 3) = Διασώζω, пъstpezѕ.

'Ανα-τανύω, biit: -ύσω, поет: în лoкѕ de 'Ανατείνω.

'Ανα-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, amestekѕ, пѕiѕ în nepîndѕiaлъ, pestopnѕ кѕ sѕsѕл în жos, тѕpбѕpѕ de totѕ.

'Ανάτασις, εως (ἡ), întindepe a шiiпeлop în sѕs; (de ѕnde fir:) înълцape de minte ші чл:; пѕpтape гpea ші amepinцъtoape, mîndpie. [ἀνατείνω].

'Ανα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, пѕiѕ лa pîndѕiaлъ, înшipѕ, întoкmeskѕ. «'Επειδή περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν». Sкp: 2) (mіж: fir:) pebizezѕ, înбîpteskѕ în minteа mea, pemeditezѕ кîte ѕna ѕna.

'Ανατατικός, ή, όν, (ші adб:) -ικῶς, пotpiбitѕ, disпѕsѕ лa întîndepe a mîiпeлop în sѕs; amepinцътopѕ, stpaшnікѕ; înцeлentѕ (întinsѕ, saѕ 'пaлтѕ лa minte, ші чл:) [ἀνατείνω].

'Ανατεί, adб: поет: [ἀ, ἄτη] fъpъ бътъmape, saѕ пaгѕбъ, nenedensit.

'Ανα-τείνω, biit: -τενῶ, întinzѕ, apdiкѕ чeвa; (ші fir:) anpinzѕ, înaлцѕ mintea кѕiбa. 2) (mіж:) amepinцѕ, (apdiкind mînъ, saѕ apmъ, saѕ înълцînd гласѕ). «Οὐδὲν εἴχον ἡμῖν ἀνατείνασθαι φοβερόν». Dm: 3) (Тлц:) mъ înaлцѕ кѕ mintea лa пpiбipea чeлop zeeшті. 4) mъ mîndpeskѕ, apътѕ o пѕpтape гpea. 5) (nestp:) mъ întinzѕ, ажѕпгѕ пînъ лa.. «Πέδιλα εἰς γόνυ ἀνατείνοντα». Ep:

'Ανα-τειχίζω, biit: -ίσω, penoieskѕ zidѕ. [de ѕnde

'Ανατειχισμός (ὁ), penoipe, peклъdipe de zidѕ.

'Ανα-τέλλω, biit: -τελῶ, (stpъm:) faкѕ a pesъpi (a eші în sѕs) «'Ο θεὸς τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς». Sкp: Τοῖσι δ'ἀμβροσίην σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι». Iл: E: 2) (nestpъm:) pesъpѕ (despre soape); pesъpѕ, mъ naskѕ, esѕ d'asѕпpa, saѕ afapъ (despre пpodѕкte, dinці, ші чл:). «Ὅσοις ἂν μὴ ἀνατείλωσιν οἱ ὀδόντες». Apist: «'Εκ ταύτης ὧν ἀνατέλλων ὁ Ὕπανις ποταμὸς ῥέει. Ep: (ші mіж:) «Φλὸξ ἀνατελλομένα». Пind:

'Ανα-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiѕ, sпintекѕ d' a лѕпгѕл; (med:) faкѕ anatomie, onepaцie ѕпѕі тpѕпѕ.

'Ανατεταμένως, adб: întins, кѕ tonѕ; гpeѕ; stpaшnікѕ; кѕ stъpѕipe. [ἀνατείνω].

'Ανα-τήκω, biit: -τήξω, topeskѕ чeвa кѕ desъвîpшipe; faкѕ a se пpъпъdi кîte пѕцinѕ; (fir:) moлeшeskѕ, atonisezѕ. [de ѕnde

'Ανάτηξις, εως (ἡ), topipe (de metaлѕ ші чл:); (fir:) moлeшipe. atonisipe.

'Ανατί, adб: = 'Ανατεί.

'Ανα-τίθημι, biit: -θήσω, пѕiѕ чeвa 'пaлт, saѕ neste aлтѕ чeвa; (de ѕnde) înкapкѕ; (ші mіж:) mъ înкapкѕ, apdiкѕ asѕпpъmі; (ші fir:) iaѕ asѕпpa mea; sѕfepѕ, pabdѕ. «'Αναθεὶς αὐτὸν ἐπὶ κρημνόν τινα». Apist: «'Αναθήσειν τὴν νύμφην ἐπὶ τὸ ζεῦγος». Sѕid: (ші mіжл:) «'Αναθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας». Апіп: «'Ανατίθενται δ' αὖ ἄλλοι ἐπὶ τὰ ὑποζύγια». Ksen: «Κάμηλος καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία». Пpoб: 2) (fir:) пѕiѕ пъdeждea, лasѕ гpiжа asѕпpa кѕiбa; saѕ daѕ, atpiбѕieskѕ asѕпpa кѕiбa пpiчina бpe ѕпѕі лѕкpѕ (кѕ dat:). «Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει». Iл: X. «Ὧν ἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ, σοὶ τὰς αἰτίας ἀναθήσουσιν».

Iskp: (ші кȣ преп:) «Τὴν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι». Бisep: Ἦδε ἡ πίστις ἐπὶ τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται». Плв: «Ἀναθετέον τὴν ἄμυναν εἰς τὸν χρόνον». Пл: «Ταῦτ' ἂν τις εὐνοίᾳ Θεῶν ἀναθείη. Dm: «Τὰ τοιαῦτα ταῖς χώραις ἀναθετέον». Tfp: 3) (між:) їmї комȣnікȣ, desлъїnȣieskȣ пъререа ші чл: кȣїва; ранортȣ, екsпȣiȣ. «Τὴν πρᾶξιν ἀνέθεντο τῶν ἑταίρων τισί. Пл: «Ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον». Skp: Ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον». Ssp: 4) amїnȣ чева пїнъ їntp'алтъ време. «Ἀναθώμεθα εἰς τὸν οἰκεῖον τοῦ λόγου τόπον ταῦτα». Пл: «Ἀναθετέον τὸ σκέμμα, μέχρις ἄν.» Sin: «Τοῦτο γὰρ ἀνεθέμεθα ἐπισκέψασθαι». Temst: «Προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν». Sof: 5) stpъmȣtȣ, пȣiȣ чева їntp' алтȣ локȣ, saȣ алтfeл; (fir:) mъ къieskȣ, їmї skimбȣ пъререа, їmї калкȣ, saȣ їmї їntopкȣ кȣвїntȣл; (їn џеп:) skimбȣ. «Ἀναθέσθαι τὸν βίον ὥσπερ πεττὸν οὐκ ἔστιν». Antif: Εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ ἀνατίθεσαι αὖθις τὰ εἰρημένα». Лȣч: «Καὶ ἔγωγε ἐθέλω τῶν ὡμολογημένων ἀναθέσθαι, ὅσα ἂν σὺ βούλῃ». Плt: «Οὓς ἐν τοῖς φίλοις ἔθεσαν, πάλιν τούτους ἀνατίθεσθαι». Ksen: «Τὰς ἀντιθέσεις εἰς τοὐναντίον ἀνατιθέναι». Epmџ: 6) ȣtїpnȣ, saȣ aшezȣ чева 'налт ка ȣnȣ npinosȣ, konsfinџeskȣ, адȣкȣ оferinџъ». «Μονόξυλον δὲ, ὅ,τι ἂν ἐθέλῃ τις, ἀνατιθέτω πρὸς τὰ κοινὰ ἱερά». Плt: «Ἀναθέντες τὰ τρόπαια». Dm: «Ἀναθεῖναί μιν εἰς τὸ Ἡραῖον. Ep: «Ὦ καὶ τὴν σύνταξιν ἀνατιθέαμεν». Dskp: (ші пas:) «Ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα». Apistf: (ші між:) «Θεοῖς ἀναθήματα ἀνατίθεσθαι». Плt:

Ἀνα-τίκτω, biit: -τέξομαι. penaskȣ.

Ἀνα-τίλλω, biit: -τιλῶ, smȣлгȣ пърȣл кȣ firȣл.

Ἀνα-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, ȣркȣ, їnалџȣ преџȣл ȣnȣї лȣкрȣ, че se binde, їл преџȣieskȣ neste кȣviinџъ. (vezї ші Ἐπιτιμάω).

Ἀνατιναγμὸς (ὁ), skȣtȣрътȣръ, srȣdȣitȣpъ tape їn sȣs. [din

Ἀνα-τινάσσω, biit: -άξω, skȣtȣpȣ, srȣdȣiȣ tape їn sȣs.

Ἀνα-τιταίνω (fъръ biit:), noet: їn локȣ de Ἀνατείνω.

Ἀνα-τιτραίνω (άω -ῶ), biit: -τρήσω, гъȣреskȣ пїнъ din коло.

Ἀνα-τλάω -ῶ, biit: -τλήσω (neх: ἀνέτλην, tpe: de кȣ: Ἀνατέτληκα), черкȣ, равdȣ, tpaгȣ реле, ші чл: [de ȣnde

Ἀνάτλημα (τὸ), totȣ, че a sȣferit чинева, sȣferinџъ.

Ἀν-ατμίζομαι, biit: -ίσομαι = Ἐξατμίζομαι, pesȣflȣ, skoџȣ авȣpi.

Ἀνα-τοιχέω -ῶ, biit: -ήσω, кавтъ Διατοιχέω,

Ἀνα-τοκίζω, biit: -ίσω, iaȣ dobїnzї ла dobїnzї, fakȣ dobїnziле капете. [de ȣnde

Ἀνατοκισμὸς (ὁ), лȣare dé dobїnzї ла dobїnzї.

Ἀνατολὴ (ἡ), (maї obiч: ла їn:) pesъpipea soapeлȣї, ші pesъpitȣл, adікъ їnfъџішарea soapeлȣї пе opizontȣ, ші локȣл, de ȣnde se ivеште. 2) ешіpe їn sȣs, saȣ afapъ, pesъpipe (n: ек: a dinџілор, ші ч:). 3) (sȣbst:) албіtȣpa чеа de лїпгъ ръдъчіnele ȣnгіілор. [ἀνατέλλω]. [de ȣnde

Ἀνατολικὸς, ή, όν, pesъpiteanȣ.

Ἀνα-τολμάω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀναθαρρέω.

Ἀνατομὴ, (ἡ), tъїepe (snintekape їn лȣnгȣ); (npinч:) anatomie, adікъ операџіе anatomікъ de ȣnȣ tpȣnȣ moptȣ. [ἀνατέμνω]. [de ȣnde

Ἀνατομικὸς, ή, όν, Anatomікȣ, кȣviinчosȣ, saȣ їndeminatікȣ ла anatomie; (de ȣnde) Ἀνατομικὴ (se їnџ: τέχνη, meштeшȣгȣ) Anatomia. «Ἀνατομικοὶ (se їnџ: ἄνθρωποι)». doktopiї, че din mesepie npofeseazъ Anatomia, Anatomiчї, saȣ Anatomї.

Ἀνάτονος (ὁ, ἡ), їntinsȣ їn sȣs, maї mȣлt 'налtȣ dekїt латȣ. [ἀνατείνω].

Ἀνα-τοπόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι. пȣiȣ чева ла локȣл съȣ. «Πολλὰ τῶν ἑαυτῷ εἰρημένων εἰς ἐπιστολὰς ἀνετοπώσατο». Filstp: ле a їntokmit їn felȣ de enistoле. [ἀνά, τόπος].

Ἄνατος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἄτη] (акт: ші пas:) певътъmътopȣ, ші певътъmatȣ, nesȣпъpatȣ, певїntȣitȣ.

Ἀνατρεπτικὸς ή, όν, їndeminatікȣ a pestopna, a пръпъdi. [din

Ἀνα-τρέπω, biit: -τρέψω, pestopnȣ (npinч: ші fir:), дърапънȣ, пръпъdeskȣ, adȣкȣ кȣ sȣsȣл їn жos. «Ἀνατρέπω τὴν τράπεζαν». Лкs: = Ἀνασκευάζω, adікъ, esȣ falitȣ. (ші між:) «Τοὺς μὲν ὀρθοὺς τῇ ῥύμῃ τῇ τῶν ἵππων παίοντες ἀνετρέποντο». Ksen: (ші пas:) «Ἧττον ἀνατρέπεται τὰ πλατέα». Ksen: «Ἐπὶ κυνὶ γὰρ ἀνατρέπεται ἡ θάλασσα». Apist: (ші fir:) «Ῥῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ἀνατρέπει βίον». Гп: Apist: 2) aпepeseskȣ, pefȣtezȣ. «Ἀλλ' ἀνατρέψω ταῦτ' ἀντιλέγων». Apistf:

'Ανα-τρέφω, βiit: -θρέψω, кpeskȣ, înтъpeskȣ прin хpanъ; (fir:) daȣ edȣкaцie.

'Ανα-τρέχω, βiit: -δραμοῦμαι, алергȣ în sȣs, saȣ înanoĭ; mъ petpaгȣ, înanoiezȣ, saȣ mъ întopкȣ înanoĭ. «Τοτὲ μὲν ἔμφρονας γιγνομένους, τοτὲ δ' ἀνατρέχοντας εἰς τοὺς οἰκείους λογισμούς». Stp: «'Ανατρέχειν πρὸς οὐρανόν». Fiл: «Ὕδωρ («Πῦρ) ἀνέδραμε κάτωθεν». Лкs: a isвopît. 2) (fir:) кpeskȣ, mъ înaлцȣ, saȣ mъ ȣmflȣ (în гpaвъ ші de odatъ). «Τὰ γὰρ εὐθὺς ἀνατρέχοντα (φυτὰ) λεπτὰ καὶ ἀσθενῆ γίγνεται». Tfp: 'Ο δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος». Iл: Σ. «Λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη». Od: Σ. «Σμώδιγγες ἀνὰ πλευρὰς ἀνέδραμον». Iл: Ψ.

'Ανάτρησις, εως (ἡ), гъȣpipe пъtpȣnsъ nînъ dinколо. [ші

'Ανάτρητος (ὁ, ἡ), гъȣpitȣ, пetpeкȣtȣ nînъ dinколо. [ἀνατράω].

'Ανα-τριαινόω -ῶ, βiit: -ώσω, тȣpвȣpȣ, amestekȣ (ка Neпtȣnȣ mapea кȣ tpidinta).

'Ανα-τρίβω, βiit: -τρίψω, fpeкȣ mepeȣ (прinч: de жosȣ în sȣs). 2) nisezȣ, saȣ fpeкȣ doъ, saȣ maĭ mȣлte лȣкpȣpĭ înnpeȣnъ, ка sъ se amesteчe вine. 3) fpeкînd шtepгȣ чeвa; (прin ȣpm:) fакȣ neвъzȣtȣ, saȣ a nepi.

'Ανα-τρίζω, βiit: -τρίξω, noet: skoцȣ sȣвцipe ші пъtpȣnzъtopȣ гласȣ.

'Ανάτριπτος (ὁ, ἡ), (прinч: o цesъtȣpъ кȣ пъpȣ, nostaвȣ, ші чл:) fpeкatȣ, posȣ. [ἀνατρίβομαι].

'Ανάτριχος (ὁ, ἡ), чeл кȣ пъpȣл apdiкatȣ în sȣs, sȣвîpлitȣ. (веzĭ ші 'Ανάσιλλος). [ἀνὰ, θρίξ].

'Ανάτριψις, εως (ἡ), fpeкape deasъ, ші în sȣsȣл пъpȣлȣĭ. [ἀνατρίβω].

'Ανατροπεὺς, έως (ὁ), pestopnъtopȣ; пpъпъditopȣ. [din

'Ανατροπὴ (ἡ), pestopnape; пpъпъdipe; pefȣtaцie, (anepesȣ de кȣвinte); sȣpnape (de stomaxȣ, ші чл:). [ἀνατρέπω].

'Ανατροφεὺς, έως (ὁ), кpeskъtopȣ; edȣкъtopȣ. [din

'Ανατροφὴ (ἡ), хpъnipe, кpeштepe; (fir:) edȣкaцie. [ἀνατρέφω].

'Ανατροχάζω (-άω -ῶ), βiit: -άσω, noet: în лoкȣ de 'Ανατρέχω. [de ȣnde.

'Ανατροχασμὸς (ὁ), aлepгape dandapaтeлe (ȣnȣ feлȣ de eкsepsape цimnastiкъ).

'Αναττικὸς, ἡ, ὸν, neatiкȣ (кapə nȣ este dȣпe idioma Atiкъ). [ἀ, 'Αττικός].

'Ανα-τυλίσσω (ττω), βit: -ίξω, peîn (saȣ des)fъшȣpȣ; (ші fir:) înвîpteskȣ чeвa în mintea mea, îmĭ peadȣкȣ a minte.

'Ανα-τυπόω -ῶ, βiit: -ώσω, înкinȣieskȣ чeвa кȣ mintea mea dȣпe алtа, imaцinezȣ. «'Εθεᾶτο τὴν Τροίαν, ἀνατυπούμενος τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις». Пл: (веzĭ ші 'Ανα-πλάττω). [de ȣnde

'Ανατύπωμα (τὸ), înкinȣitȣpъ, imaцinaцie, idee, чe 'mĭ a fъкȣt чineва. [mi

'Ανατύπωσις, εως (ἡ), înкinȣipe кȣ fantasia. [ші

'Ανατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, npiimitopȣ, saȣ îndeminatiкȣ de înкinȣipe.

'Ανα-τυρβάζω, βiit: -άσω, amestekȣ, tȣpвȣpȣ, nȣiȣ în nepîndȣiaлъ.

'Αναυάγητος (ὁ, ἡ), чeл чe n' a пъtimit (saȣ nȣ e sȣпȣsȣ лa) snapцepe de кopaвie (naȣfpînцepe). [ἀ, ναυαγέω].

'Αναύγητος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de ziopĭ, neлȣminatȣ, întȣnekosȣ. [ἀ, αὐγή].

'Αναυδὴς, έος, ші

'Αναύδητος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de гласȣ, fъpъ гpaiȣ, mȣtȣ. 2) nesпȣsȣ, neesnpimatȣ. [ші

'Αναυδία, (ἡ), neглъsȣipe, tъчepe. [din

Ἄναυδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αύδως = 'Αναύδητος. [ἀ, αὐδή].

'Αναυλεὶ, adв: fъpъ naвлȣ (плаtъ de tpansnoptȣ кȣ кopaвie). [ἀ, ναῦλον].

Ἄναυλος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ fъpъ fлȣepȣ. 2) neшtiitopȣ de a кînta кȣ fлȣepȣл. [ἀ, αὐλός].

'Αναυλόχητος (ὁ, ἡ), (прinч: кopaвie) neintpatъ, neasiгȣpatъ în noptȣ; (прin ȣpm:) miкъ. [ἀ, ναυλοχέω].

'Αναυμάχητος (ὁ, ἡ), neвъtȣtȣ пe mape. [ἀ, ναυμαχέω].

'Αναυμάχιον (τὸ), (nȣmaĭ în fpasȣ жȣpidiкȣ). «'Αναυμαχίου δίκη». жȣdiкatъ, ші osîndъ asȣпpa ostaшȣлȣĭ, чe nȣ s' a вътȣt пe mape. [ἀ, ναυμαχία].

'Αναυξὴς, έος (ὁ, ἡ), neкpeskȣtȣ, saȣ nepiimitopȣ de кpeштepe. [ші

'Αναυξησία (ἡ), neкpeштepe. [ші

'Αναύξητος, ші Ἄναυξος (ὁ, ἡ), ='Αναυξής. [ἀ, αὔξω].

'Αναύξω, βiit: -αυξήσω, кpeskȣ npea шȣлt, saȣ npea 'naлt.

Ἄναυρος (ὁ, ἡ), nesȣflatȣ, neadiatȣ de вîntȣ. || (sȣвst:)=Χείμαῤῥος, nîpîȣ seкȣ. [ἀ, αὔρα].

Ἄναυς, αος (ὁ, ἡ), noet: nȣmaĭ în fp: «Νᾶες ἄναες». Esхл: кopъвiĭ, чe nȣmaĭ mepitъ nȣmeлe, adiкъ netpeвniчe.

'Αν-αὐτέω -ῶ, βiit: -ήσω, saȣ -αύσω (din ἀναύω), noet:= 'Αναβοῶ. stpirȣ tape.

'Αναύχην, ενος (ὁ, ἡ), fъръ гръmazъ, fъръ гîtъ. [ἀ, αὐχήν].

'Αν-αύω, biit: -αύσω. aпрinzъ, шi apzъ чева.

'Ανα-φαίνω, biit: -φανῶ, (nestp:) лъmiпezъ. 'Αμοιβηδὶς δ' ἀνάφαινον δμωαί». Od: Σ. (de ъnde 2) (stpъm:) аpътъ, въdeskъ, dobedeskъ. «Οἱ Θεοὶ ἄστρα ἐν τῇ νυκτὶ ἀνέφαινον». Ksen: «"Ην ἔχω δόξαν περὶ ἐμαυτοῦ ἀναφαίνων». Ksen: 3) [in пpot: de ἀποκρύπτω) zъpeskъ de denapte (пpinч: ъskatъл kînd плътeskъ). «'Αναφήναντες δὲ τὴν Κύπρον». Skp: || (mіж:) mъ аpътъ, mъ daъ de faцъ. «Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστήρ». Іл: Λ. (шi nas:) «Ψευδόμενος δ' ἀναφαίνεται». Ksen: (шi neъt:) «Τὸ ἐκ πρύμνης ἀναφαῖνον ἀκάτιον». Eл:

'Αναφαίρετος (ὁ, ἡ), neлъatъ, neapdikatъ, neлinsitъ (de кape nъ se noats лinsi чineвa). [ἀ, ἀφαιρέομαι].

'Αναφαλαντίας, ου (ὁ), плешъвъ пе fpъnte, saъ пе ѕпpînчene. [шi

'Αναφαλαντίασις, εως (ἡ), плешъвia fpъnцiї, saъ a ѕпpînчeneлop. [din

'Αναφάλαντος (ὁ, ἡ), (skp:) ='Αναφαλαντίας. [ἀνά, φάλανθος]. [de ъnde

'Αναφαλάντωμα (τὸ), пaptea плешъвъ a капълъї, saъ a fpъnцiї.

'Αναφανδὰ, шi 'Αναφανδὸν, adв: de faцъ, къ totъл въdit. [шi

'Αναφαντάζω, biit: -άσω, = [ἀναφαίνω] аpътъ de faцъ.

'Ανα-φέρω, biit: οίσω (nex: 'Ανήνεγκα, шi чл:), dъкъ sъs, apdikъ în sъs, ърkъ, skoцъ. «'Επτακισχίλια τάλαντα εἰς τὴν 'Ακρόπολιν ἀνηνέγκαμεν». Esx: «Καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἀναφέρειν ἐν κλυδωνίῳ». Тъч: «'Επταμηνιαῖα τὰ βρέφη τοὺς ὀδόντας ἀναφέρει». Aл: Afp: «Πολιάς, («Αἷμα, «Τὸ πνεῦμα) ἀναφέρειν». aчeлaшi. (шi nas:) 'Η ἁλμυρὶς ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ἀναφέρεται» Tfp: «'Αναθυμιάσεις ἀναφέρονται». Apist: «'Ανεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν». Skp: «Τὰ πηγαῖα τῶν ὑδάτων ἀναφέρεται». Пл: (шi eл:) «Ὁ δὲ ἀνηνέγκατο (se înц: φωνὴν, saъ πνεῦμα) ἄρα στενάξας» Ep: (шi fir:). «Αἱ Κάτωνος προσαγορεύσεις ἀνέφερον τὸν Πομπήϊον». Пл: îл înкъpажaъ, saъ îї adъчeaъ aminte. 2) (пentpъ 'пaлta nosiцie a templeлop шi пaлateлop dpeгътоpeшtї) пpinoseskъ лъї Dъmnezeъ, saъ kontpiвъieskъ пъвлiкълъї. «'Ανενεγκάντων δὲ πάντων ἃ εἶχον». Apist: (шi пas:). «Πρὸς δὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην αἱ πρόσοδοι τῶν κοινῶν ἀναφέρονται». Apist: «Οἱ τὰς παλαιὰς ἀναφέροντες θυσίας». Xpis: «'Εφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας». Skp: 3) atpiвъieskъ, saъ daъ пpiчina aсъпpa къiва, dedъкъ лa... «'Ανέφερον εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχήν». Epod: «Εἰς αὐτὸν ἐκέλευσεν ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν». Пл: Εἰς ἀξιόχρεων τὸν λέγοντα ἀνοίσω». Плt: 4) istopiseskъ, поvesteskъ, snъiъ; daъ desлъшiрї, panoptъ, înштiinцeзъ. «"Ιδιον δέ τινα λόγον ὁ "Ιστρος ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀναφέρει περὶ Αἴθρας». Пк: «'Ανήνεγκε περὶ τούτων εἰς τὴν σύγκλητον. Пл: «'Ανήνεγκε πρὸς τοὺς χιλιάρχους τὸ πρᾶγμα». Пл: 5) цiъ minte, saъ 'mї adъкъ a minte. «Διὰ τὸ μὴ μνημονεύειν μηδ' ἀναφέρειν». Пл: «Καὶ ἀναφέρων ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων τὴν ἔμψυχον συνουσίαν.» Sin: 6) (mіж:) esъ d' aсъпpa (în faцa mъpiї, kînd înnotъ); (шi fir:) mъ peintpemezъ (mъ skoлъ, skaпъ) din воaлъ; îmї viъ în fipe din лeшinъ, din вeцie. «"Οταν δὲ ξηρὸν τελέως ἐν τῷ βυθῷ γένηται, τότε ἀναφέρεται, καὶ ἐπινεῖ». Tfp: «Διὰ τὸ βάρος τῶν ὅπλων οὐδεὶς τῶν καταδυομένων ἀνεφέρετο». Sъid: (шi nas:) «Ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, μόγις δὲ ἀνενεχθεὶς εἶπεν». Epd: «'Ανενεικάμενον δὲ καὶ ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς λειποψυχίας». Ep: (шi akt: eл:) «'Αναφέρων ἐκ τῆς πληγῆς». «'Εκλιπὼν δὲ μόλις ἀνήνεγκεν». Пл: «Κακῶς ὑπὸ μέθης καὶ μόλις ἐκ τῶν ὕπνων ἀναφέροντες». Пл: (шi fir:) «Οὐκ ἂν ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἡττωμένοις ἀναφέρειν, καὶ ἀνατολμᾶν τοσαυτάκις». Пл: (шi stpъm:) "Καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν„. Тъч:

'Ανα-φεύγω, biit: φεύξομαι, fъгъ în sъs, saъ înaпoї; (пpin ъpm:) mъ deпъptezъ, skaпъ. [de ъnde

'Αναφευκτικὸς, ἡ, ὸν, îndeminatiкъ a fъцi, a skъпa. [шi

'Ανάφευξις (ἡ), fъцipe de чeвa, skъпape.

'Αναφὴς, εος (ὁ, ἡ), nesъпъsъ лa пiпъipe, neaпъкatъ; (пpin ъpm:) moaлe, fpaцedъ, saъ nematepiaлъ. (fir:) neпpinsъ, ръsdъtopъ de ръъ. [ἀ, ἁφή].

'Ανα-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, вopвeskъ къ гласъ mape, saъ emfatiкъ, шi къ tonъ пpofetiкъ. "Τὴν Σιβύλλαν φασὶν ἀναφθέγγεσθαι». Пл.

'Ανα-φθείρομαι, biit: φθαρήσομαι, mъ пpъпъdeskъ къ totъл, aлepгъ în пeipe. Κατά τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;» Apistf:

'Αναφλασμὸς (ὁ), sъвst: [din

'Ανα-φλάω -ῶ, biit: -φλάσω. ='Αναστύω.

'Ανα-φλεγμαίνω, biit: ανῶ, kazъ iapъшї în mape, (mъ ъmfлъ din) înfлamaцie, oвpînteskъ iapъшї.

'Ανα-φλέγω, biit: -φλέξω, aпpinzъ, saъ

реаприnzȣ; fакȣ а da tлакръ; (ши fir:) аџiџȣ, iпtъpitȣ. [de ȣnde

'Ανάφλεξις, εως (ἡ), априndере; аџiџаре; iпtъpitare.

'Ανα-φλογίζω, віit: -ίσω, = 'Αναφλέγω.

'Ανα-φλύω (ύζω), віit: -ύσω, поеt: ferвȣ in клокоte; (despre isвоаре) клокоteskȣ isворind.

'Ανα-φοβέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Εκφοβέω, sперiȣ, infricoшezȣ.

'Ανα-φοιβάζω, віit: -άσω, = 'Ανακαθαίρω, ши Αναφθέγγομαι.

'Ανα-φοιτάω -ῶ, віit: -ήσω, mъ ȣвiȣ; saȣ mъ intoркȣ inanoi. [de ȣnde

'Αναφοίτησις, εως (ἡ), = Ἄνοδος; saȣ 'Επάνοδος, ȣвiре; saȣ intoарчере inanoi.

'Αναφορὰ (ἡ), ȣркаре, saȣ eшiре in ȣȣs. "Ἐπιπλεῖ γὰρ ὁ ἰχθὺς τὴν ἀναφορὰν ποιησάμενος κάτωθεν ἐκ τοῦ βυθοῦ„. Apist: "Αἵματος ἀναφορά„. At: 2) = 'Αποφορά, мiрosȣ, еваnорaџiе. 3) венitȣ. "Ἀναφορὰν φέρειν ἀνδρὶ μὲν ἑβδομήκοντα κριθῶν μεδίμνους„. Пл: 4) оferinџъ (ла Dȣmnezeȣ), saȣ жертfъ. "Ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα„. Skp: 5) релаџiе, adresаре кътре чiнева, saȣ чева; dedȣчере, пȣнере de пpiчiнъ, saȣ de лȣкрȣ asȣпра кȣiва. "Ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἡμετέραν αἴσθησιν„. Apist: «Πρὸς τὸ τέλος ἔχει τὴν ἀναφοράν». Ал: Аfр: «Ἡ ἀναφορὰ περὶ πάντων τῶν πραγμάτων εἰς τὸν δῆμον ἐστίν». Apist: 6) skъпаре; (жȣdiк:) алергаре ла чева sпре indрentаре. «Ὑπελείπετο γὰρ ἑαυτῷ, εἴτι γένοιτο, ἀναφοράν». Dm: «Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς συμφορᾶς Φοῖβος». Eȣp: 7) esпȣнере, intinsъ повеstiре despre чева. 8) intреmаре, insъпъtoшiре; (fir:) indрentаре, miniȣiре. «Οὐκ ἤλπιζον ἔξειν ἀναφορὰν τὴν πόλιν, ἐν τοσαύτῃ σφαλεῖσαν ἡλικίᾳ». Пл: 9) (ретр:) = 'Επαναφορά. [ἀναφέρω]. [de ȣnde

'Αναφορεύς, έως (ὁ), (in џен: еnit:) арdiкъtорȣ in ȣȣs, ȣркъtорȣ. (de ȣnde) || (ȣȣвst:) пiргiе, saȣ ковiлiџъ, (ор че коntрiвȣiеште, saȣ slȣжеште sпре арdiкаре, ор џiнере in ȣȣs ши чл:); (iар парt:) кȣреаоа skȣtȣлȣi, saȣ павъzei. 2) = 'Ανάφορον (кiвоtȣл, saȣ sicriȣл леџii авеа asemenea лȣкрȣрi in intреȣȣiнџареа sа). [ши

'Αναφορέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αναφέρω. 2) (навiг:) mъ гъteskȣ а mъ intoарче. [ши

'Αναφορικὸς, ή, όν, (ши адв:) -ικῶς (Грам:) релаtiвȣ; (ши in џен:) ор че slȣжеште sпре релаџiе, saȣ ор че esте in раnорtȣ кȣ чева; (med:) = Αἱμοπτυϊκὸς, skȣiпъtорȣ de sinџе, saȣ ȣȣпȣȣ ла skȣiпаре de sinџе. (astp:) чееа че se ранoарtъ ла teoрiа despre resъритȣл stелелор. [ши

'Ανάφορον (τὸ), (se inџ: ξύλον) лемнȣ, stinгiе, saȣ ковiлiџъ, de каре џin кърътoрii (хамалii) atipnate поверелe лор saȣ singȣрi, saȣ impреȣнъ кȣ алџii. 2) повара кърътoрȣлȣi. «Μεταβαλλόμενος τ' ἀνάφορον». Apistf:

'Ανα-φορτίζομαι, віit: -ίσομαι, mъ impoвърezȣ кȣ чева пе ȣмерi.

'Ανα-φορύσσω, віit: ύξω, = 'Αναφυράω.

'Ανα-φράγνυμι, віit: φράξω, = 'Αναφράσσω.

'Ανα-φράζομαι, віit: -φράσομαι. ваrȣ de seamъ кȣ репetаtъ лȣаре а minte; (прin ȣрm:) рекȣnoskȣ.

'Ανα-φράσσω, віit: φράξω, desгръdeskȣ, destȣпȣ.

'Ανα-φρίσσω, віit: -φρίξω, ши se ȣвiрлеште пърȣл; mъ infiорezȣ.

'Αναφροδισία (ἡ), deпъртаре de плъчерiле венеpiене (трȣпешti). 2) лiпsъ de граџiе, de atръгъtорȣ лiпiчiȣ. [din

'Αναφρόδιτος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ de граџiiле венеpiене; (прin ȣрm:) негрaџiosȣ, fъръ лiпiчiȣ. 2) infрinаtȣ de венеpienеле плъчерi. [ἀ, 'Αφροδίτη, Венера, zeiџа аморȣлȣi].

'Ανα-φρονέω -ῶ, віit: -ήσω, imi редоbindeskȣ minteа, imi viȣ in fiре.

'Ανα-φροντίζω, віit: -ίσω, inвiрteskȣ чева de мȣлte орi in minte, mъ gindeskȣ mai віне.

Ἄναφρος (ὁ, ἡ), nesпȣmosȣ, saȣ nesпȣmerаtȣ. [ἀ, ἀφρός].

'Αναφυγὴ (ἡ), плекаре, fȣџiре in ȣȣs, saȣ inanoi. 2) skъпаре. [ши

'Ανάφυξις, εως (ἡ), = 'Αναφυγή. [ἀναφεύγω].

'Ανα-φυράω -ῶ, віit: -άσω, ши

'Ανα-φύρω, віit: -φυρῶ, amesteкȣ, frъmintȣ impreȣнъ. (ши прin ȣрm: 2) minжеskȣ.

'Ανα-φυσάω -ῶ, віit: -ήσω, sȣflȣ des, ши ȣmflȣ чева; (fir:) insȣflȣ mindрiе; (ши мiж:) mъ mindreskȣ, mъ ingimfezȣ. [de ȣnde

'Αναφύσημα (τὸ), = 'Αναφύσησις. 2) лоkȣл, de ȣnde se fаче...

'Αναφύσησις, εως (ἡ), sȣflаре, isвȣкniре in ȣȣs (а fокȣлȣi, а авȣрiлор, ши ч.л:). [ши

'Αναφυσητικὸς, ή, όν, кȣвiinчosȣ, saȣ disпȣsȣ ла resȣflаре in ȣȣs.

'Ανα-φυσιάω, -ῶ, віit: -άσω, resȣflȣ in ȣȣs, saȣ греȣ ши des. «Δελφῖνες ἀναφυσιόωντες». Es: «Ἄσπετον ἐκ καμάτοιο ἆσθμ' ἀναφυσιόων». Апл:

Ἀνάφυσις, εως (ἡ), resъріре de ал doiлea. [ἀναφύω].

Ἀν-αφύσσω, biit: -αφύξω, (пех: ἀνήφυσα) поеt: skoцš, trarš în sšs апъ din пšцš.

Ἀνα-φυτεύω, biit: -εύσω. resъdeskš.

Ἀνα-φύω, biit: -ύσω, продšкš, skoцš, daš afapъ saš în sšs. «Αὐτὴ γαῖ' ἀνέφυσεν». Апли: 2) (nestpъm: saš mіж:) resъpš de ал doiлea, креskš· iapъші. «Ἀποξυρήσας τὴν κεφαλὴν ἀνέμεινεν ἀναφῦναι τὰς τρίχας». Ep: «Καὶ πόαν ἀναφύεσθαι πολλήν». Tîp: (ші fir:) «Δίκαι ἀναφύονται τοῖς νόθοις ἐκ τοῦ γράμματος ἐκείνου». Пл:

Ἀνα-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, stirš tape, posteskš, пронšнцš кš гласš mape (bezî ші Ἀναφθέγγομαι). [de šnde

Ἀναφώνημα (τό), чeea че se ziче кš mape гласš. 2) = кš

Ἀναφώνησις, εως (ἡ), = Ἐκφώνησις, snšnepe, вopbipe кš mape гласš (maî кš seamъ snpe deципdepe).

Ἀναφωτὶς, ίδος (ἡ), (noš) fepeastpъ în înвълitoape, saš nodšл kaseî. [ἀνὰ, φῶς, -τός].

Ἀνα-χάζω, biit: -χάσω, (pap stp: iap maî oвiч: mіж:) mъ trarš înъпoî, mъ daš în лatšpî. «Ἐπιδιώκοντες, καὶ πάλιν ἀναχάζοντες». Ksen: «Οὐκ ἔτι ἔμιμνεν, ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν». Іл: О.

Ἀνα-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, kaskš гšpa în sšs. «Καὶ εἴτε ἀναχάνοι, τυχὺ συνέμυε». Лšч:.

Ἀνα-χαιτίζω, biit: -ίσω, (npinч: despre калš). îmî apdikš koama în sšs; (npin šрm:) apšnкš пe къльpeцš; (ші în цen:) restopnš, daš neste капš. «Μικρόν τι πταῖσμα ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε». Dm: (fir: ші nestp:) mъ nesšnšiš, fakš nepindšieлî. «Ἀναχαιτίσαντα τόν δῆμον». Пл: «Ἕως ἔσφηλε κἀνεχαίτισεν». Ešp: (ші în ел: de npen:) «Ἀνεχαίτισε τῶν πραγμάτων». Пл: a лепъdat d' ašпpъші гріжеле. 2) (stpъm:) trarš калšл de koamъ înanoî; (de šnde în цen:) oпpeskš. «Τὴν ναῦν τοῦ δρόμου —». Лšч: «Τὰ πάθη τῆς ἀλόγου ὁρμῆς —». Ал: Afp: (bezî ші Ἀνασειράζω). [ἀνὰ, χαίτη]. [de šnde

Ἀναχαίτισμα (τὸ), oпpipe. 2) (pap) înпpotibipe; nesšпšпepe.

Ἀναχαλασμὸς (ὁ), sлъbipe, destindepe. [ші

Ἀναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, sлъbitopš; molешitopš; (med:) moitopš. [din

Ἀνα-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, destinzš, лasš sлaб; moiš.

Ἀναχάραξις, εως (ἡ), шtepцepe npin kripiitšpъ. [din

Ἀνα-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, sripiind skoцš чeвa dene чeвa; (npin šрm:) fakš чeвa nenetedš de sripiitšpî; (fir:) zъdъpъsšš.

Ἀνα-χάσκω, (npeл: ἀνέχασκον) = Ἀναχαίνω.

Ἀνα-χαυνόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ἀνακουφίζω; înššfлš mîndpie ші deшeptъчišne. [ἀνὰ, χαῦνος].

Ἀνα-χειρίζομαι, biit: -ίσομαι. цiš în mînъ (npinч: fpîšл); (npin šрm:) oпpeskš.

Ἀνα-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, aлerš, saš pealerš (npin вotape).

Ἀνα-χελύσσομαι, biit: -ύξομαι. tšшind skoцš fлermъ ші чл: din nientš.

Ἀνα-χέω, biit: χεύσω (пех: ἀνέχεα ші чл:) topnš nînъ a se въpsa, a da пe d'ašsšпpa. 2). (fir:) = Συγχέω, amesteкš, konfšsiezš. 3) молешeskš, sлъbeзнš. ‖ (mіж:) daš пe din afapъ, ші mъ въpsš; (despre pîšpî) mъ pевъpsš, notoneskš. 2) mъ молешeskš, ші чл:

Ἀνα-χλαινόω -ῶ, biit: -ώσω, înbpakš пe чinebа кš kanotš, saš mantелъ.

Ἀνα-χλιαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskš пšцin, fakš кълdiчeлš, înkponeskš.

Ἀνα-χνοαίνομαι, biit: -ανθήσομαι, ші

Ἀνα-χνοάω -ῶ, biit: -άσω, skoцš пъpšл (despre nostašš, ші чл:). 2) skoцš чeî dintîî nepî în вapвъ, ші чл:.

Ἀναχοὴ (ἡ), = Ἀνάχυσις 2) naptea, npin цape кšpцe, ші se вapsъ чeвa. [ἀναχέω].

Ἀνα-χορεύω, biit: -εύσω, dъnцezš кš sъpitšpî. 2) (fir:) чinsteskš пe чinebа кš danцšpî, saš dъnцezš în чinstea лšî.

Ἀνα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι = Διαχράομαι, omopš, npъпъdeskš.

Ἀνα-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, tšшind skoцš fлerme, saš sššiind îmî destšпš nientšл de fлerme. [de šnde

Ἀνάχρεμψις, εως (ἡ), лenъdape, saš skoatepe de fлerme npin pъпîpe saš tšшipe din nientš.

Ἀνα-χρίω, biit: -χρίσω, šпrš, snoieskš пe d'ašsšпpa, saš neste totš.

Ἀνα-χρονίζω, biit: -ίσω, пš пъzeskš xponoлoцika eksaktitate, saš fakš rpeшaлъ în xponoлoцie. [de šnde

Ἀναχρονισμὸς (ὁ), rpeшaлъ în xponoлoцie.

Ἀνα-χρώννυμι, biit: -χρώσω, fъцšieskš, saš въпseшš чeвa пe d' ašsšпpъ. 2) min-

жеskš; (ші fir:) moлinseskš прin лiпiчoasъ воалъ. [de šnde

'Αναχρωσις, εως (ἡ), въпsipe пe d'asšпpa, fъцšipe. 2) minжipe; moлinsipe, smpeлšipe de воaлъ лiпiчoasъ.

'Ανάχυμα (τὸ), паptea акoпepitъ de пoтonipea mъpii, 2) = 'Ανάχυσις. [ἀναχέω].

'Αναχύρωτος (ὁ, ἡ), (пpinч: пъmints) fъpъ паie. [ἀ, ἄχυρον].

'Ανάχυσις [bezi ἀναχέω], εως (ἡ), въpsape пe d'asšпpa, peвъpsape, пoтonipe; (fir:) «Τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν». Sкp: 2) = 'Ανάχυμα (bezi Stpв: ΣΤ., ші 'Ανακοπή).

'Ανάχωμα (τὸ), гpъmadъ de пъmintš (ші чл:), че se skoate dintp' o гpoaпъ, ші maлšл, че dintp' însšл se fopmeazъ пe лiнгъ шanцšpi, pišpi, ші чл: (bezi 'Αμβολὶς, ші "Ανδηρον). [ἀναχώνυμι]. [de šnde

'Αναχωματισμὸς (ὁ), înълцape de пъmintš пpin гpъmъdipe de чeea че se skoate dintp' o sъпътšpъ, fачepe de maлš, saš moвiлъ.

'Ανα-χωνεύω, biit: -εύσω, toneskš de aл doiлea пpin toпitoape.

'Ανα-χώννυμι, biit: -χώσω, înaлцš faцa пъmintšлši, гpъmъdind aлtš пъmintš d' asšпpa (snpe feлšpite întpeвšinцъpi, bezi eksemплeлe) «Καὶ ἡμεῖς ἐθάψαμεν αὐτοὺς, δύο τάφους ἀναχώσαντες πλησίον. Лкч: «Τὴν ὁδὸν ἀνακεχωκότες, καὶ ὑψηλοτέραν ποιοῦντες. Dm; «Τοῦτο δὲ τὸ χῶμα κατασπάσαι Κῦρον ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἀναχωννύντα τῇ πόλει». At; 2) (pap) înгpoпš. «Τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα ἀνορύττων». Sin:

'Ανα-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ tpar̆š înanoĭ, saš mъ petparš. «'Αναχωρεῖν εἰς τοὔπισθεν„. Apistf: 2) mъ întopкš înanoĭ. «Καὶ ὡς οὐκ ἔτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεὺς». Tкч: 3) пleкš, mъ dšкš, mъ mštš. «'Αναχωρεῖν ἐπ' οἴκου». Dm: «Ὑπὸ Βοιωτῶν ἀναχωρέουσι εἰς 'Αθήνας». Ep: 4) mъ petpar̆š лa лoкš dosnікš (лa o пapte). «'Ησυχάζειν ἀναχωρήσαντά ποι». Чiч: (de šnde) «'Ανακεχωρηκὼς τόπος». Epod: лoкš sinгšpaтікš. «'Ανακεχωρηκυῖα χώρα». Tfp: în пъšпtpš пъmintšлšі (depapte de mape). «Βιβλίον ("Ρῆμα) ἀνακεχωρηκός„. D. Aл: papъ (кapte, ші чл:) "Τὸ ἀνακεχωρηκὸς τῆς φύσεως„. Xpis: abatepe afapъ din fipe. 5) mъ stpъmštš. "Προβῆναι εἰς τὴν τιμιωτέραν ἕδραν, καὶ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν ἀτιμοτέραν„. Ksen: "'Αποθανόντος δε τοῦ Δαρείου ἡ βασιλήΐη ἀνεχώρησε εἰς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου Ξέρξεα„. Ep: [de šnde

'Αναχώρημα (τὸ), лoкš лa o пapte, sinгšpъtate. 2) = кš

'Αναχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe înapoĭ; плeкape; întoapчepe. 2) = 'Αναχώρημα, лoкš de skъпape, asiлš. "'Αναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπει„. Dm: (bezi ші 'Αναφορά). [ші

'Αναχωρητὴς, οῦ (ὁ), petpasš (лa o пapte) din лšme, ші bieцšitopš în sinгšpъtъte, пšstnікš, anaxopetš. [de šnde

'Αναχωρητικὸς, ἡ, ὸν, aплeкatš, disпšsš лa petpaцepe în sinгšpъtate, saš пšstnікъ bieцšipe.

'Ανα-χωρίζω, biit: -ίσω, despapцš, пšind пe fie кape лa лoкšл sъš. 2) faкš пe чineвa a плeкa, saš a se întoapчe.

'Ανάχωσμα (τὸ), = 'Ανάχωμα.

'Ανα-ψαθάλλω, biit: -αλῶ, пiпъiš šшop пe d' asšпpa.

'Ανα-ψαλάσσω, biit: -άξω, poet: пiпъind чeвa šшop în deskizš.

'Ανα-ψάω ῶ, biit: -ψήσω, шtepгš, sвintš пe d' asšпpa чeвa кš пinzъ (лinъ, вšpete, ші чл:)

'Αναψηλάφησις, εως (ἡ), deasъ ші peпetatъ пiпъipe; (пpin špm:) skšmпъ чepчetape. [ἀναψηλαφέω].

'Ανα-ψηφίζω, biit: -ίσω, sšпšiš чeвa лa o adoiлea вotaцie; (пpin špm:) desпštepnічezš, desfiinцezš (лeцe, aлeцepe, pîndšipe, ші чл:); (în цen:) skimšš rîndš, ші faкš de isпoaвъ чeвa. [de šnde.

'Αναψήφισις, εως (ἡ), a doiлea вotaцie despe чeвa; (пpin špm:) desпštepnічipe, desfiinцape (de лeцe, ші чл:).

'Ανα-ψήχω, biit: -ψήξω, = 'Αναψάω.

"Αναψις, εως (ἡ), aпpindepe, apdepe. [ἀνάπτω].

'Αναψυκτὴρ (ὁ), ръкopitopš; odixnitopš; adšкъtops de pesšfлape. [ші

'Αναψυκτικὸς, ἡ, ὸν, ръкoposš; odixniчosš. [ші

'Ανάψυξις, εως, ші

'Αναψυχὴ (ἡ), ръкopipe; pesšfлape; odixnipe; (fir:) minгiiepe. [din

'Ανα-ψύχω, biit: ψύξω, ръкopeskš, aepezš; (пpin špm:) desosteneskš, odixneskš; insšfлeцeskš. "Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε„. Sкp: 2) šsšкš, sвintš лa aepš. "Τὰς αὐλαίας διαβρόχους γενομένας ἀνέψυχον„. Пл: 3) (пestp: saš miж:) pesšfлš, mъ desosteneskš, îmi вiš în fipe, aлš odixnъ. "Τότε, νὴ τὴν "Αρτεμιν, ἀναψύχω„. Aлчfp: "'Ανέψυχθεν φίλον ἦτορ„. Iл: K: "'Ανάψυξον πόνων„. Eкp:

*

Ἀν-δαίω, biit: -δαίσω, poet: în локѕ de Ἀναδαίω.

Ἁνδάνω [ἥδομαι], biit: ἁδήσω, (прея: ἥν [ἄν, ἐάν]δανον, пех: ἕαδον, [de ѕnde inf: ἁδεῖν, ші між: ἁδέσθαι] трс: de кѕ: ἕαδα) poet: (saѕ pap în проz:)плакѕ, тѕлџѕmeskѕ. (обич: кѕ dat:) «Καὶ ποιέων ταῦτα Σπαρτιήτησι ἁδήσεις». Ep: (ші кѕ ак: pap) «Οὐδὲ Ζεὺς ὕων πάντας ἁνδάνει.» Тгп:

Ἀνδέκτορος (ὁ), în локѕ de Ἀναδέκτωρ. (vezî Ἐκδέκτωρ).

Ἄνδεμα (τὸ), poet: în локѕ de ἀνάδεμα. [din Ἀνδέω, biit: -δήσω, în локѕ de Ἀναδέω.

Ἄνδηρον (τὸ), [ἀνὰ, δέρη] (mai обич: ла im:) (în џеn:)пътîntѕ, saѕ nisinѕ гръмъditѕ (înъѕntpѕ de ѕnѕ прежтѕitорѕ zidѕ), тѕрч: setѕ, Італ: terapџъ. «Φύεται δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀνδήροις». Тір: «Ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων ἀφαιρεῖται κατασκευῇ. Sѕid: 2:) (пе малѕріле вре ѕnѕî pîѕ, saѕ шаnџѕ, iap ѕne-opî ші пе але тъpiî). «Σαργοὶ θρώσκουσιν ἐπ' αἰδήροισι θαλάσσης». Оп: 3)(în гръdinî sпре sѕdipe de flopî, ші чл:) «Ἀμάρακος πρασιαῖς τε καὶ ἀνδήροισι χλοάζων». Nік: (vezî ші Ἀμβολὰς, ші Ἀνάχωμα).

Ἀνδιδοῖ, poet: în локѕ de Ἀναδιδοῖ.

Ἀνδικεῖν, poet: în локѕ de Ἀναδικεῖν, a asвîpлi în sѕs, saѕ înaпоî. [de ѕnde

Ἀνδίκτης, ου (ὁ), poet: лаџѕл кѕрseлор, (vezî ші ῥόπτρον).

Ἄνδιχα, adв: poet: [ἀνὰ, δίχα], deosebit, denapte, saѕ ла о пapte. 2) în doъ пърџî.

Ἀνδοκεὺς, έως (ὁ), poet: Ion: în локѕ de Ἀναδοχεύς.

Ἀνδραγαθέω -ῶ, biit: -ήσω, аpъtѕ bitežie, fakѕ isвînzî. || (пas: despre isпрѣвî) mъ sъвîршeskѕ. «Τὰ μὲν οὖν ἡμαρτημένα λελύσθω τοῖς ἠνδραγαθημένοις». Пл: [de ѕnde

Ἀνδραγάθημα (τὸ), faпtъ, isпpавъ de biteazѕ, isвîndъ, bitežie. [ші

Ἀνδραγαθία (ἡ), boînivie. 2) = Ἀνδραγάθημα. [ші

Ἀνδραγαθίζομαι, biit: -ίσομαι, = Ἀνδραγαθέω. [ші

Ἀνδραγαθικός, ή, όν, biteжeskѕ, boînivеskѕ. [ἀνὴρ, ἀγαθός].

Ἀνδράγρια (τὰ), poet: пръziле лѕаte da ла biрѕitѕл връжташѕ. [ἀνὴρ, ἄγρα].

Ἄνδραγχος (ὁ, ἡ), poet: sѕгрѕmъtорѕ de oamenî (rîde). [ἀνὴρ, ἄγχω].

Ἀνδράδελφος (ὁ, ἡ), fpateлe, saѕ sopa върбатѕлѕî (ѕnei femeî). [ἀνὴρ, ἀδελφός].

Ἀνδρακὰς, άδος (ἡ), poet: порџіе пе omѕ. [ші

Ἀνδρακὰς, adв: poet: de fie-каре вързbatѕ în пapte, de fie-каре капѕ. [ἀνήρ, ἑκάς].

Ἀνδραπόδεσσι, poet: în локѕ de Ἀνδραπόδοις.

Ἀνδραποδίζω, biit: -ίσω, pobeskѕ. «Παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι». Тѕч: (ші між:) «Καὶ πόλεις Ἑλληνίδας ἀνδραποδίζεσθαι». Dm: (ші пas:) «Πόλις ἠνδραποδισμένη». Dm: 2) (pap) întpeвѕinџezѕ mesepie de pobitорѕ, тъ пегѕџъторeskѕ кѕ pobî. [ἀνδράποδον], [de ѕnde

Ἀνδραπόδισις, εως (ἡ), ші

Ἀνδραποδισμὸς (ὁ), pobipe. 2) a skoate чineва din minte пе ровѕл алтѕіа (ка sъ fѕгъ ла dînsѕл). [ші

Ἀνδραποδιστήριος (ὁ), indeminatiкѕ a pobi. [ші

Ἀνδραποδιστὴς, οῦ (ὁ), хръпітopѕ, ші вînzъторѕ de oamenî ка pobî, (vezî ші Ἀνδραποδοκάπηλος). 2) skoџъторѕ din minte de pobî stpeinî. [de ѕnde

Ἀνδραποδιστικὸς, ή, όν, = Ἀνδραποδιστήριος.

Ἀνδραποδοκάπηλος (ὁ), = Σωματέμπορος, пегѕџъторѕ de pobî, (vezî ші Ἀνδραποδιστής, ші Ἀνδραποδώνης). [ἀνδράποδον, κάπηλος].

Ἀνδράποδον (τὸ), [ἀνὴρ, ποῦς, saѕ ἀποδίδομαι] pobѕ. «Ἀνδράποδα καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα». Тѕч: [de ѕnde

Ἀνδραποδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че аре însѕшimî, ші характерѕ de pobѕ, pobosѕ, postѕ, варварѕ. [de ѕnde

Ἀνδραποδωδία (ἡ), характерѕ de omѕ pobosѕ, пpostie, ші чл: [de ѕnde

Ἀνδραποδωδῶς, adв: кѕ кіпѕ pobosѕ, пpostemte, ші чл:

Ἀνδραποδώνης, ου (ὁ), кѕmпъръторѕ, saѕ пегѕџъторѕ de pobî, (vezî ші Ἀνδροκάπηλος). [ἀνδράποδον, ὠνή].

Ἀνδράριον (τὸ), omѕлеџѕ, omѕ mikѕ, saѕ de nimikѕ. [dim: ἀνὴρ, -δρός].

Ἀνδράφαξις, εως (ἡ), = Ἀτράφαξις.

Ἀνδραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: atît de гpeѕ, inкît faче поваръ ѕnѕî върбатѕ. [ἀνὴρ, ἄχθος].

Ἀνδράχλη (ἡ), [ἄνθραξ] = Αἴθρανος, (mangaлѕ, saѕ tantѕрѕ Тѕрч:).

Ἄνδραχνος (χλος), ου (ὁ), ші

Ἀνδράχνη (χλη), ης (ἡ), (пласtъ eapбъ грasъ. 2) ѕnѕ пomішорѕ de fpaџî, saѕ чіpeme seлбatiче, ші podѕл лѕî.

'Ανδρεία (ἡ), (fem: ал лꙋї 'Ανδρεῖος) biteazъ. 2) ='Ανδρία.

'Ανδρεῖα (τὰ), vezї 'Ανδρεῖος.

'Ανδρείκελλος (ὁ, ἡ), asemenea кꙋ върбatꙋ, saꙋ omꙋ. || (sꙋbst:) 'Ανδρείκελον (τὸ), ='Ανδριάς. 2) вълsea (колоаре) asemenea кꙋ fіpeaska faцъ a omꙋлꙋї; (прin ꙋpm:) sꙋлimanꙋ. [ἀνήρ, εἴκελος].

'Ανδρειόθυμος (ὁ, ἡ), (noꙋ) чел кꙋ simцiminte de върбatꙋ. [ἀνδρεῖος, θυμός].

'Ανδρεῖος, α, ον, бърбътeskꙋ. «Ὑποδήματα, τὰ μὲν ἀνδρεῖα, τὰ δὲ γυναικεῖα„. Ksen: "Καὶ ἔστιν ἄρα τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα„. Плt: || (sꙋbst:) 'Ανδρεῖον (τὸ), A'· mъdꙋлapꙋл бърбътeskꙋ. B'. = 'Ανδρία. C'. (îm:) 'Ανδρεῖα (τὰ), A'. обшtemtї mese de бърбaцї în Кpeta, кa fidiцiiлe челе din Spapta; шi B'. = 'Ανδρεῖον (A'). 2) чел кꙋ simцiminte цenepoase de върбatꙋ, кꙋpaжosꙋ, biteazꙋ, boїnікꙋ. "Μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπὸς, ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ„. Ep: (vezї шi 'Ανδρικός„). [ἀνήρ, -δρὸς]. [de ꙋnde

'Ανδρειότης (ἡ), ='Ανδρία.

'Ανδρειοφρόνως, adв: [noꙋ] кꙋ бърбътeskꙋ, цeneposꙋ simцimîntꙋ. [ἀνδρεῖος, φρήν].

'Ανδρει(δρι)φόντης, ου (ὁ), noet: ꙋчigaшꙋ de бърбaцї (enit: ал лꙋї Mepкꙋpꙋ). (vezї шi 'Ανδροφόνος).

'Ανδρειών, ῶνος (ὁ), noet: în локꙋ de 'Ανδρών.

'Ανδρείως, adв: biteжeшte, boїnічeшte. [ἀνδρεῖος].

'Ανδρεράστρια (ἡ), iꙋбitoape, amopezatъ de бърбaцї. [ἀνήρ, ἐράω].

'Ανδρεσσι, noet: în локꙋ de 'Ανδράσι, dat: îm: ал лꙋї ἀνήρ.

'Ανδρεύμενος, η, ον, Ion noet: în локꙋ de 'Ανδρούμενος, naptч: a лꙋї 'Ανδρόω.

'Ανδρεύομαι, biit: -εύσομαι, = 'Ανδρόομαι, viꙋ în vîpstъ de бърбatꙋ. [шi

'Ανδρεών, ῶνος, Ion: în локꙋ de 'Ανδρών. [ἀνήρ, -δρός].

'Ανδρηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, isгoneskꙋ omꙋ din natpia, saꙋ локꙋл skъпъpiї saлe, eksnatpiezꙋ. [din

'Ανδρηλάτης, ου (ὁ), noet: isгonitopꙋ, eksiлatopꙋ de oamenї dintp'ꙋnꙋ локꙋ. [ἀνήρ, ἐλάω].

'Ανδρία (ἡ), бървъцie, biteжie (vîpstꙋ de nefpikosꙋ кꙋ жꙋdikatъ). "Τὴν γὰρ ἀνδρίαν τοῦ ἐντόμου (τῆς μυίας), καὶ ἀλκὴν οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν„. Лꙋч: 2) (pap) обpъznічie. [ἀνήρ].

'Ανδριαντίσκος (ὁ), dim: ал лꙋї 'Ανδριάς.

'Ανδριαντογλύφος (ὁ), [ἀνδριάς, γλύφω] sъпъtopꙋ, чionлitopꙋ de statꙋe.

'Ανδριαντοπλάστης, ου (ὁ), [ἀνδριάς, πλάττω] fopmъtopꙋ, saꙋ плъsmꙋitopꙋ de statꙋe (din пъmîntꙋ, чeapъ, rinsꙋ, шi чл:). [de ꙋnde

'Ανδριαντοπλαστική (ἡ), (se înц: τέχνη) meшteшꙋгꙋ de a fopma statꙋe din matepiї mлъdioase.

'Ανδριαντοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakꙋ statꙋe; saꙋ (кꙋ kazꙋ) fakꙋ statꙋa кꙋiva. [ἀνδριαντοποιός]. [de ꙋnde

'Ανδριαντοποιητική (ἡ), (τέχνη) meшteшꙋгꙋл de a faче statꙋe.

'Ανδριαντοποιΐα (ἡ), fачepe de statꙋe. 2) ='Ανδριαντοποιητική. [шi

'Ανδριαντοποιική (ἡ), = 'Ανδριαντοποιητική. [din

'Ανδριαντοποιὸς (ὁ), fъкътopꙋ de statꙋe, [ἀνδριάς, ποιός],

'Ανδριαντουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лꙋкpezꙋ statꙋe, = 'Ανδριαντοποιέω. [шi

'Ανδριαντουργία (ἡ), лꙋкpape de statꙋe, ='Ανδριαντοποιΐα. [din

'Ανδριαντουργός (ὁ, ἡ), лꙋкpъtopꙋ de statꙋe, = 'Ανδριαντοποιός. [ἀνδριάς, ἔργον].

'Ανδριὰς άντος (ὁ), statꙋъ, saꙋ asemъпътꙋpъ de omꙋ (din apamъ, aꙋpꙋ, піatpъ, шi чл:). [шi

'Ανδρίζω, biit: -ίσω, înбъpбътezꙋ, întъpeskꙋ, înboїnічeskꙋ. "Η γεωργία τοὺς γεωργοῦντας ἀνδρίζει». Ksn: || (miж: шi nas:) viꙋ în vîpstъ de бърбatꙋ; (прin ꙋpm:) dobîndeskꙋ пꙋtepe (tpꙋneaskъ шi sꙋfл:), simцimîntꙋ de бърбatꙋ. 2) mъ noptꙋ кa бърбatꙋ, pabdꙋ бърбъteшte, dꙋкꙋ ла ostenелї, nenopoчipї, шi чл: "'Ανδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου„. Skp: [шi

'Ανδρικὸς, ή, όν, бърбътeskꙋ. "Χορός, ("Χιτὼν) ἀνδρικός„. Ksen: 2) boinікosꙋ. "Γυνὴ ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική„. Лꙋч: (vezї шi 'Ανδρεῖος). [ἀνήρ]. [de ꙋnde

'Ανδρικῶς, adв: бърбътeшte, boїnічeшte. [шi

'Ανδρίον (τὸ), ='Ανδράριον.

'Ανδρισμα (τὸ), fanтъ de бърбatꙋ, boїnікoasъ. [шi

'Ανδρισμὸς (ὁ), înбъpбътape. [шi

'Ανδριστέον, nos: ал лꙋї 'Ανδρίζομαι. [шi

'Ανδριστής, οῦ (ὁ), înбъpбъtatꙋ, чел че ape, aaꙋ ia simцimîntꙋ de бърбatꙋ. [ἀνδρίζομαι].

'Ανδριστί, adв: = 'Ανδρικῶς.

'Ανδροβαρής, έος (ὁ, ἡ) = 'Ανδραχθής. [ἀνήρ, βάρος].

'Ανδροβάτης [ἀνὴρ, βαίνω], ου (ὁ), =Παιδερχστής.

'Ανδροβόρος (ὁ), поеt: mîнкътоpȣ de oameнĭ, = 'Ανθρωποφάγος. [ἀνὴρ, βορά].

'Ανδρόβουλος (ὁ, ἡ), поеt: (îнпрот: de γυναικόβουλος) чел кȣ кîнzȣіpe, sfatȣ, воінцъ de бърбатȣ, adікъ îнцелентȣ. [ἀνὴρ, βουλή].

'Ανδροβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ανδροβόρος. [ші

'Ανδρόβρωτος (ὁ, ἡ), поеt: mîнкатȣ de oameнĭ. 2)='Ανδροβρώς. [ἀνὴρ, βιβρώσκω].

'Ανδρογένεια (ἡ), пеамȣл бърбатȣлȣĭ; џенеалоџіе tрасъ din партеа бърбътеаскъ. [ἀνὴρ, γένος].

'Ανδρογίγας, αντος (ὁ), поеt: бърбатȣ џігантікȣ; саȣ омȣ ші хріашȣ. [ἀνὴρ, γίγας].

'Ανδρογόνος (ὁ, ἡ), пъскътоpȣ de бърбацĭ. [ἀνὴρ, γόνος].

'Ανδρογύνης, ші

'Ανδρόγυνος, ου (ὁ, ἡ), = 'Ερμαφρόδιτος, ермафродітȣ, бърбатоfемее (чел кȣ натȣръ de бърбатȣ ші femee). 2)=Εὐνοῦχος, скопітȣ. 3) моліцосȣ, аfемеіатȣ. 4) de întpeвȣінцат ші de бърбацĭ, ші de femeĭ. "Λουτρὰ ἀνδρόγυνα,,. Епіг: [ἀνὴρ, γυνή]. [de ȣnde

'Ανδρογύνως, адв: în кіпȣ de ермафродітȣ, саȣ скопітȣ.

'Ανδροδάϊκτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀνὴρ, δαΐζω]. омоpітȣ de бърбацĭ.

'Ανδροδάμας, αντος (ὁ, ἡ), доворітоpȣ, саȣ омоpітоpȣ de бърбацĭ. [ἀνὴρ, δάμνω].

'Ανδροδόκος (ὁ, ἡ), поеt: пріімітоpȣ de oameнĭ кȣ оспіталітате. [ἀνὴρ, δέχομαι].

'Ανδροθέα (ἡ), поеt: (епіт: ал Мінервеĭ) бърбътоасъ, саȣ înбърбътатъ зеіцъ. [ἀνὴρ, θεά].

'Ανδρόθηλυς, εος (ὁ, ἡ), поеt: ='Ανδρόγυνος. [ἀνὴρ, θῆλυς].

'Ανδροθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), поеt: омоpітȣ de бърбацĭ. [ἀνὴρ, θνήσκω].

'Ανδροκάπηλος (ὁ, ἡ), în локȣ дъ 'Ανδραποδοκάπηλος. [ἀνὴρ, κάπηλος].

'Ανδροκμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), поеt: ȣрпъtоpȣ, пръпъдітоpȣ de oameнĭ. [ші

'Ανδρόκμητος (ὁ, ἡ), поеt: fъкȣтȣ, алкътȣітȣ de мîнĭ de омȣ. [ἀνὴρ, κάμνω].

'Ανδροκοιτέω -ῶ, віit: -ήσω, дормȣ кȣ бърбатȣ. [ἀνὴρ, κοίτη].

'Ανδροκόμος (ὁ, ἡ), [ἀνὴρ, κομέω] îнгріжітоpȣ, кътътоpȣ de oameнĭ.

'Ανδροκτασία (ἡ), ='Ανδροκτονία. [ші

'Ανδροκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, омоpȣ омȣ, саȣ oameнĭ. [din

'Ανδροκτόνος (ὁ), омоpітоpȣ de омȣ, саȣ oameнĭ. [ἀνὴρ, κτείνω].

'Ανδρόλαγνος (ὁ, ἡ), desfpінатȣ (невȣнȣ) în бърбацĭ, = 'Ανδρομανής. [ἀνὴρ, λάγνος].

'Ανδρολέτειρα (ἡ), поеt: пръпъдітоape de oameнĭ. [ἀνὴρ, ὀλέω].

'Ανδροληψία (ἡ), ші

'Ανδρολήψιον (τὸ), дрептȣл, че авеаȣ Атененіĭ, кîнд вре ȣнȣ стреінȣ омора пе ȣнȣ четъцеанȣ, ші черîндȣ se нȣ лі se да ачела, де а прінде sпре ресвȣнаре tреĭ компатріоцĭ д' аĭ омоpітоpȣлȣĭ. [ἀνὴρ, λαμβάνω].

'Ανδρολογέω -ῶ (ίζω), віit: -ήσω (-ίσω), stpîнгȣ пе алес бърбацĭ (osташĭ) пентрȣ ресвоĭ, рекрȣтезȣ. [ші

'Ανδρολογία (ἡ), stpîнџере de osташĭ, рекрȣтаціе. 2) stpîнџере de tрівȣtȣ, саȣ даждіе пе капȣ ші ѧнȣ de бърбатȣ. [din

'Ανδρολόγος (ὁ), stpîнгътоpȣ de osташĭ, рекрȣтътоpȣ. [ἀνὴρ, λέγω].

'Ανδρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), невȣнȣ дȣпе бърбацĭ. [ἀνὴρ, μαίνομαι]. [de ȣnde

'Ανδρομανία (ἡ), невȣніе дȣпе бърбацĭ.

'Ανδρομάχος, η саȣ ος, ον, поеt: чел че se бате кȣ бърбацĭ, ресвоінікȣ. [ἀνὴρ, μάχη].

'Ανδρομεγέθης, εος (ὁ, ἡ),='Ανδρομήκης, чел че аре мъріме, саȣ статȣ de бърбатȣ. [ἀνὴρ, μέγεθος],

'Ανδρόμεος [ἀνὴρ], α, ον, поеt: оменескȣ.

'Ανδρομήκης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ лȣнціме, статȣ de бърбатȣ. [ἀνὴρ, μῆκος].

'Ανδρομηρὸν (-τὸν), οῦ (τὸ), [ἀναδρομὴ] ȣнȣ fелȣ de кȣцітȣ, (Іт.л:) stілетȣ, че întpeвȣінцаȣ акторіĭ în театре sпре імітаpe de sінȣчідерĭ, саȣ омоpȣрĭ. (везĭ ші Σύσπαστον).

'Ανδρονομέομαι, -οῦμαι, віit: -ήσομαι, мъ fълескȣ, мъ mîндрескȣ. [ἀνὴρ, νόμος].

'Ανδρόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копілȣл, саȣ tінърȣл, че se апропіе de (саȣ întpъ аксȣм în) вîрsта бърбътеаскъ; ші чел че аре статȣ, саȣ сімціміntȣ de бърбатȣ. [ἀνὴρ, παῖς].

'Ανδροπλαστία (ἡ), плъсмȣіре, формаре de oameнĭ, саȣ статȣе. [ἀνὴρ. πλάστης].

'Ανδροπλήθεια (ἡ), мȣлціме de oameнi. [ἀνὴρ, πλῆθος].

'Ανδροποιὸς (ὁ, ἡ), чел че însȣfлъ бърбъціе (џенеросȣ сімціміntȣ), формътоpȣ de бърбацĭ. [ἀνὴρ, ποιός].

'Ανδρόπορνος (ὁ), бърбатȣ курвітȣ de бърбатȣ. [ἀνὴρ, πόρνος].

'Ανδροπρεπής, έος (ὁ, ἡ), потрівітѕ, къвіінчоѕѕ ѕнъї бърбатѕ. [ἀνήρ, πρέπω].

'Ανδροπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел къ фаць, saѕ образѕ de бърбатѕ, saѕ омѕ. [ἀνήρ, πρόσωπον].

'Ανδρόπρωρος (ὁ, ἡ), поет: = 'Ανδροπρόσωπος. [ἀνήρ, πρώρα].

'Ανδροσάθης, εος, ші

'Ανδροσάθων, ωνος (ὁ, ἡ), = Πόσθων. [ἀνήρ, σάθη].

'Ανδρόσαιμον (τὸ), ѕнѕ фелѕ de ръѕть (планть, че ѕкоате о zeamъ pomie ка sînџеле), = Ὑπέρεικον. [ἀνήρ, αἷμα].

'Ανδρόσακες, εος (τὸ), ѕнѕ фелѕ de плантъ некѕноскѕтъ. (везї Dіѕкр: Γ: 150; ші Плін: ΚΖ'. 4).

'Ανδρόσινις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: [ἀνήρ, σίνομαι] вътъмътороѕ de оаменї.

'Ανδροσύνη (ἡ), поет: = 'Ανδρία.

'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, (ὁ), sfinгъ къ капѕ, ші пієптѕ de бърбатѕ (іар нѕ de фемее, прекѕм se фабѕлеазъ обічнѕіт). [ἀνήρ, σφίγξ].

'Ανδρότης, ητος, saѕ ῆτος (ἡ), поет: вірѕтъ бърбътеаскъ. [ἀνήρ, -δρός].

'Ανδροτομέω -ῶ, вііт: -ήσω, skoпеѕкѕ бърбацї. [ἀνήρ, τέμνω].

'Ανδροτυχής, έος (ἡ), поет: (фемее) каре а dobîndit бърбатѕ; мъритать. [ἀνήρ, τεύχω].

'Ανδροφαγέω -ῶ, вііт: -ήσω, поет: sîntѕ

'Ανδροφάγος (ὁ, ἡ), поет: ='Ανθρωποφάγος, мîнкъторѕ de оаменї. [ἀνήρ, φάγω].

'Ανδρόφθορος (ὁ, ἡ), поет: (пароkѕ:) препъdiторѕ de оаменї. 2) (пропароkѕ:) препъdiтѕ de оаменї, saѕ оморітѕ. [ἀνήρ, φθείρω].

'Ανδροφονεύς, έως (ὁ), поет: în локѕ de 'Ανδροφόνος. [ші

'Ανδροφονέω -ῶ, вііт: -ήσω, оморѕ оаменї. [ші

'Ανδροφονία (ἡ), оморîре de бърбацї, saѕ оаменї. [din

'Ανδροφόνος (ὁ, ἡ), чел че омоаръ, saѕ а оморîт оаменї. 2) (фемее) каре 'шї а оморîт бърбатѕл. [ἀνήρ, φόνος].

'Ανδροφόντης, ου (ὁ), поет: = 'Ανδρειφόντης, ші 'Ανδροφόνος. [ἀνήρ, φένω=φονεύω].

'Ανδρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел къ сімцімîнтѕ de бърбатѕ. [ἀνήρ, φρήν].

'Ανδροφυής, έος (ὁ, ἡ), чел че аре натѕръ (фіреѕкѕ діопранісмѕ) de бърбатѕ, saѕ de омѕ. (ἀνήρ, φυή].

'Ανδρόφωνος (ὁ, ἡ), чел къ гласѕ бърбътеѕкѕ. [ἀνήρ, φωνή].

'Ανδρόω -ῶ, вііт: -ώσω,='Ανδρίζω, întъреѕкѕ. 2) префакѕ în бърбатѕ. 3) (пас:) мъ факѕ бърбатѕ, креѕкѕ, мъ мъреѕкѕ. 4) мъ мърітѕ. 5) (між:) мъ портѕ ка бърбатѕ. 6) îмї înпліnеѕкѕ бърбъteaѕka datopie. [ші

'Ανδρύνω, вііт: -υνῶ, = 'Ανδρόω. [ші

'Ανδρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανδρικός. [de ѕnde

'Ανδρωδῶς, адв: = 'Ανδρικῶς. [ші

'Ανδρών, ῶνος, ші

'Ανδρωνῖτις, ιδος (ἡ), апъртаментѕл бърбацілор (înпрот: de Γυναικωνῖτις). [ἀνήρ, -δρός].

'Ανδρωνυμέω -ῶ, вііт: ήσω, амѕ нѕме de бърбатѕ, saѕ бърбътеѕкѕ. [ші

'Ανδρωνυμικός, ή, όν, (Грам:) нѕме dерібатѕ din нѕме de омѕ, п: е: Διονύσιος din Διόνυσος, ші Δημήτριος din Δήμητηρ. [din

'Ανδρώνυμος (ὁ, ἡ), чел къ нѕме de бърбатѕ, saѕ de омѕ. [ἀνήρ, ὄνομα].

'Ανδρῷος, α, ον, (рар) = 'Ανδρεῖος.

'Ανδύομαι, вііт: -δύσομαι, поет: în локѕ de 'Αναδύομαι.

'Ανδωκα, поет: în локѕ de 'Ανέδωκα.

'Ανεβίων, ως, ω, ωμεν, ші чл: пех: 2 ал лѕї 'Αναβιόω,

'Ανέβραχε, поет: 3: sinг: пеpѕ: а пех: 2: лѕї 'Αναβρέχω.

'Ανέβωσε, поет: în локѕ de 'Ανεβόησε.

'Ανέγγυος (ὁ, ἡ), некеzъшѕітѕ, невредпікѕ de кредінцъ. 2) нелогодітѕ. "Θυγάτηρ ανέγγυος,,. фііка нелогодітъ. 3) бастардѕ, нелеџітімѕ. ,, Υἱὸς —. ,, фіѕ непекѕноскѕтѕ de пъpінцї. [ἀ, ἐγγύη].

'Αν-εγείρω, вііт: -εγερῶ, скоаѕ, дештептѕ; (фіг:) înімеzѕ, îndeмнѕ; (деспре клъdiрї ші чл:) реzіdеѕкѕ. || між: пех: în локѕ de пас: 'Ανεγρόμην (везї зічереа). [de ѕnde

'Ανεγέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: скѕлатѕ din сомнѕ. [ші

'Ανέγερσις, εως (ἡ), скѕларе în sѕs. дештептаре; (деспре клъdiрї) реzіdіре. [ші

'Ανέγερτος (ὁ, ἡ), недештептатѕ. [ἀ, ἐγείρομαι].

'Ανεγκλητί, адв: ='Ανεγκλήτως. [din

'Ανέγκλητος (ὁ, ἡ), непîрîтѕ, невіноватѕ, нехѕлітѕ. 2) =недіспѕтатѕ. " 'Ανεγκλήτους τὰς οὐσίας πρὸς ἀλλήλους κατασκευάζεσθαι,,. Плт: [ἀ, ἐγκαλέομαι]. [de ѕnde

'Ανεγκλήτως, адв: фъръ пîръ, saѕ фъръ вінъ, нехѕліт.

'Ανέγκυος (ἡ), неînсърчінатъ, невордоасъ. [ἀ, ἔγκυος].

'Ανεγκωμίαστος (ὁ, ἡ), пелъвdatš. [ἀ, ἐγκωμιάζομαι].

'Ανέγνων, ως, ω, ωμεν, шi чл: пех: 2: ал лвї 'Αναγιγνώσκω.

'Ανεγρόμην, поеt: mïж:пех: 2: ал лвї 'Ανεγείρομαι. "Πρὶν ἀνέγρεσθαι τὰς ἀδελφάς,,. Лвч:

'Ανεγχώρητος (ὁ, ἡ), ='Ανένδεκτος, nenвtinчовš de a se faче. [ἀ, ἐγχωρέω].

'Ανεδάφιστος (ὁ, ἡ), пекълкatš, nenetezitš, neпotpiвitš. 2) nesвpпatš ла пъmintš. [ἀ, ἐδαφίζω].

'Ανεδέγμην (de вnde 'Ανεδέγμεθα), поеt: пех: 2: saš neste-sъв: ал лвї 'Αναδέχομαι.

'Ανέδην [ἀνίημι], adв:=ἀνέτως, în tiкпъ, sлоBod, пеопpit. 2) пеsfiit. 3) кв înвiлшвгаре, кв saцiš.

'Ανέδρακον, поеt: пех: 2: ал лвї 'Αναδέρκομαι.

'Ανέδραμον, пех: 2: ал лвї 'Ανατρέχω.

'Ανέδραστος (ὁ, ἡ), пeinцепenitš, nestatopпiчitš, saš nestatopпiкš. [ἀ, ἑδράζω].

'Ανέδυν, пех: 2: ал лвї 'Αναδύομαι.

'Ανέδωκα, пех: 1: ал лвї 'Αναδίδωμι.

'Ανέεργον, поеt: în локš de 'Ανεῖργον, прел: ал лвї 'Ανείργω.

'Ανέζοντες, поеt: Ion: партч: ал (neintp:) 'Ανέζω, saš 'Ανίζω, = Καθίζω, пвiš пе чiпева sъ шездъ d' asвпpa.

'Ανέηκα, Ion: în локš de 'Ανῆκα, пех: 1: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανεθελησία (ἡ), певоiнцъ, saš певоiре. [шi

'Ανεθέλητος (ὁ, ἡ), певоitopš, saš fъвъtopš de чева fъръ воеа sa. 2) (пas:) = 'Αθέλητος, певоitš. [ἀ, ἐθέλω]. [de вnde

'Ανεθελήτως, adв: fъръ а воi.

'Ανέθηκα, пех: 1: ал лвї 'Ανατίθημι.

'Ανεθίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ оВiчпвiesкš, saš sintš оВiчпвitš. [ἀνὰ, ἔθος].

'Ανέθιστος (ὁ, ἡ), пеоВiчпвitš. [ἀ, ἐθίζομαι].

'Ανείδεος (ὁ, ἡ), (пеолц: fiлs:) чел fъръ формъ, saš fiгвpъ. [ἀ, εἶδος].

'Ανεῖδον, пех: 2: ал лвї 'Ανοράω.

'Αν-ειδωλοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Εἰδωλοποιέω. [de вnde

'Ανειδωλοποίησις, εως, шi

'Ανειδωλοποιία (ἡ), = Εἰδωλοποίησις.

'Ανεῖκα, tpe: de кв: ал лвї 'Ανίημι.

'Αν-εικάζω, вiit: -άσω, imitš mimкъpiле (faкš taкліtsл) кviва, saš гласвл (înгînš) вnpe ватжокоръ.

'Ανεικαιότης (ἡ), [ἀ, εἰκῆ, saš εἰκαίως], а пв faче чiпева пimiкš op кшm s' ар intimпла; (прiп вpm:) înцелепчiвпе, преrindipe.

'Ανείκαστος (ὁ, ἡ), nedatš кв sокоtеалъ, пегiчitš. [ἀ, εἰκάζω].

νεικής [ἀ, νεῖκος], έος (ὁ, ἡ), nedisпвtatš, de пeчeptat, adiкъ de nimiкš. (astfeл чitiaš впiї пе. "Ἀεικέα μισθόν,,. Iл: M. 435).

'Ανεικόνιστος (ὁ, ἡ), nepenpesintatš прiп iкоапъ. "Τὸ θεῖον ἀνεικόνειστον,,. Тлц: [ἀ, εἰκονίζω].

'Ανεικῶς, ότος. (υῖα, ός), tp: de кв: ал партч: акt: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανειλείθυια (ἡ), (femee) че п'а кiеmat în ажвtopš de локš (saš în zadapš) пе Eлitea (zeiца паштepiї), (adiкъ) пепъскъtоаре, steapпъ, saš греа ла їачерї. [ἀ, Εἰλήθυια].

'Αν-ειλέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfъшвpš, saš desfъшвpš (вezї шi 'Ανελίσσω). [de вnde

'Ανείλημα (τὸ), înfъшвpъtвpъ, saš desfъшвpъtвpъ. (de вnde 2) (med:) = στρόφος, dвpepe, tъietвpї în пiпtече.

'Αν-είλημμαι, пas: tp: de кв: ал лвї 'Αναλαμβάνω.

'Ανείλησις, εως (ἡ), = 'Ανείλημα.

'Ανείληφα, акt: tp: de кв: ал лвї 'Αναλαμβάνω.

'Ανείλιξις, εως (ἡ), defъшвpape, desfoipe; (шi fiг:) întindepe, esплiкаpe, desлeгаpe, desлвшipe. [din

'Ανειλίσσω, вiit: ίξω, поеt: în локš de 'Ανελίσσω.

'Ανείλλω (-ίλλω), = 'Ανειλέω, (вezї "Ιλλω).

'Ανειμάρθαι, (пеапровatš) а пв fi вpsitš. [ἀ, μείρομαι].

'Ανειμένος, η, ον, пas: tp: de кв: ал партiч: лвї 'Ανίημι. [de вnde

'Ανειμένως, adв:='Ανέδην, sлоBod, пеопpit: шi чл: 2) fъръ tonš, лiпiштit, модepat.

"Ανειμι, вiit: -ειμι, (прел: ἀνήειν, шi чл:) mъ вpкš. "Εἰς ἄστυ ἀνιὼν Φαληρόθεν,,. Плt: (de вnde despre soape) = 'Ανατέλλω, pesъpš; (despre isвoape), isвopъskš în sвs; (despre плапtе) = 'Αναφύομαι, pesъpš, daš, шi чл: 2) mъ întopкš. «'Εκ πομπῆς ἀνιοῦσαν,,. Od: Θ. "'Εκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ συν νηὶ μελαίνῃ,,. Od: K. " "Ανειμι ἐκεῖσε τοῦ λόγου,,. Ep:

'Ανείμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: neinвpъкatš, saš ръš-înвpъкatš, голš. [ἀ, εἷμα].

"Ανειν, Ion: inf: ал лвї "Ανω. = 'Ανύω.

'Ανεῖναι, пех: 2: de inf: ал лвї 'Ανίημι.

'Ανειπεῖν, пех: 2: de inf: ал лвї 'Αναγορεύω.

'Αν-είργω, вiit: -είρξω, опpeskš, цiš,

saŭ înпînгŭ înaпoĭ. «'Ανεῖργε τοὺς στρατιώτας ὠθουμένους εἰς τὸ πρόσθεν». Ksen: [de ѕnde

"Ανειρξις, εως (ἡ), oпpipe, џinepe înaпoĭ.

'Αν-είρομαι, biil: -ερούμαι, пoet: în лoкŭ de 'Ανέρομαι.

'Α-ειρύω, biil: -ύσω, пoet: în лoкŭ de 'Ανερύω.

'Αν-είρω, (fъpъ biil:) лerŭ sѕs. 2) = Συνείρω, înпletesкŭ (кѕпѕпъ, шi чл:).

'Ανείς, εἶσα, έν. пex: 2: aл пapтч: лѕĭ 'Ανίημι.

'Αν-είσακτος (ὁ, ἡ), neîntpodѕsŭ, neвъratŭ în чeлe de maĭ пъѕntpѕ; (пpin ѕpm:) ='Αμύητος, neiniџiatŭ, neînвъџatŭ. [ἀ, εἰσάγω].

'Ανεισίδωρος (ὁ, ἡ), bezĭ 'Ανησίδωρος.

'Ανείσοδος (ὁ, ἡ), чeл чe n'ape întpape; (пpin ѕpm:) neѕmвлatŭ, ="Αβατος. [ἀ, εἴσοδος]

'Ανεισφορία (ἡ), = 'Ατέλεια, asidosie, (eptape de daжdie). [din

'Ανείσφορος (ὁ, ἡ), nedaжniкŭ (eptatŭ de dъждiĭ, шi кontpiвѕџiĭ), netpiвѕtapŭ. [ἀ, εἰσφορά.].

'Ανεῖται, 3: sinr: пeps: a пas: tpe: de кѕ: aл лѕĭ 'Ανίημι.

'Ανείω, пoet: în лoкŭ de 'Ανῶ, пex: 2: de sѕп: aл лѕĭ 'Ανίημι.

'Ανέκαθεν, adв: de depapte, de лa înчeпѕtŭ. [din

'Ανεκάς, saŭ At: "Ανεκας [ἀνά, ἑκάς], adв: depapte; пpea 'пaлt.

'Ανέκβατος (ὁ, ἡ), чeл чe n' ape лoкŭ de eшipe. [ἀ, ἐκβαίνω].

'Ανεκβίαστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άστως, neskosŭ кѕ siлъ, nesiлnivitŭ. [ἀ,ἐκβιάζομαι].

'Ανεκδαρτί, adв: fъpъ жѕпipe. [din

'Ανέκδαρτος (ὁ, ἡ), neжѕпitŭ. [ἀ,ἐκδέρω].

'Ανεκδήμητος (ὁ, ἡ), nestpъmѕtatŭ în stpeinъtate. 2) nenotpiвitŭ, saŭ neîndemînatiкŭ лa кълъtopie. (de ѕnde) «Ἡμέρα ἀνεκδήμητος καὶ ἀνέξοδος». Плат: [ἀ, ἐκδημέω].

'Ανεκδιήγητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, nenoвestitŭ, nedeskpisŭ. [ἀ, ἐκδιηγέομαι].

'Ανεκδίκητος (ὁ, ἡ), nepesвѕnatŭ, saŭ de nepesвѕnat. [ἀ, ἐκδικέομαι].

'Ανέκδοτος (ὁ, ἡ), nedatŭ afapъ, neпѕвлiкatŭ. 2) (fatъ) nemъpitatъ. [ἀ,ἐκδίδομαι].

'Ανέκδρομος (ὁ, ἡ), neaпъpatŭ, saŭ de кape nѕ пoate fѕџi чineвa. [ἀ, ἐκ, δρόμος].

'Ανεκθέρμαντος (ὁ, ἡ), neînкълzitŭ, saŭ de neînкълzit. [ἀ, ἐκθερμαίνομαι].

'Ανέκθυτος (ὁ, ἡ), (miasmъ, nîпгъpipe) neкѕpъџitъ пpin жeptfe. [ἀ, ἐκθύω].

'Ανεκκλησίαστος (ὁ, ἡ), nesѕпѕsŭ, saŭ neaflatŭ de faџъ лa adѕпъpiлe popodѕлѕĭ; (Бisep:) afopisitŭ, skosŭ din вiseрiкъ. 2) (лoкŭ) ѕnde nѕ se faчe, saŭ nѕ s' a fъкѕt adѕnape. [ἀ, ἐκκλησιάζομαι].

'Ανέκκλιτος (ὁ, ἡ, neaпъpatŭ, saŭ din кape nѕ se пoate aвate чineвa. [ἀ, ἐκκλίνω].

'Ανέκκριτος (ὁ, ἡ), înкѕiatŭ, saŭ чeл чe nѕ'шĭ ape demeptъpiлe nînteчeлѕĭ лesnichoase. [ἀ, ἐκκρίνω].

'Ανέκλαγον, пoet: пex: 2: лѕĭ 'Ανακλάζω.

'Ανεκλάλητος (ὁ, ἡ),='Ανέκφραστος, neesпpimatŭ, чe nѕ se пoate spѕne, saŭ desкpi. [ἀ, ἐκλαλέω].

'Ανέκλειπτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -είπτως, neisпpъвitŭ, neлipsitŭ, nesлeitŭ, neînчetatŭ, neкontenitŭ. [ἀ, ἐκλείπω].

'Ανέκλεκτος (ὁ, ἡ), neaлesŭ. [ἀ, ἐκλέγομαι].

'Ανεκλιπής, έος (ὁ, ἡ), = 'Ανέκλειπτος, neлipsitŭ.

'Ανεκλόγιστος (ὁ, ἡ), кape n' a dat, saŭ nѕ e datopŭ a da sokoteaлъ. 2) nesokotitŭ, nenѕmъpatŭ. [ἀ, ἐκλογίζομαι]. [de ѕnde

'Ανεκλογίστως, adв: fъpъ sokoteaлъ, пe nesokotite.

'Ανέκνιπτος (ὁ, ἡ), = 'Ανέκπλυτος, nespълatŭ, neшtepsŭ. [ἀ, ἐκνίπτομαι].

'Αν-εκ-πίμπλημι, biil: -πλήσω, pѕmплѕ nînъ sѕs.

'Ανέκπληκτος (ὁ, ἡ), nesпepiitopŭ; шi nesпepiatŭ. [ἀ, ἐκπλήττομαι]. [de ѕnde

'Ανεκπλήκτως, adв: fъpъ sпaĭmъ.

'Ανεκπλήρωτος (ὁ, ἡ), neѕmплѕtŭ; neînплinitŭ; saŭ de neѕmплѕt, шi чл:. [ἀ, ἐκπληρόομαι].

'Ανέκπλυτος (ὁ, ἡ,) nespълatŭ; neшtepsŭ. [ἀ, ἐκπλύνομαι].

'Ανεκποίητος, (ὁ, ἡ), neînstpeinatŭ, saŭ nenѕtѕtŭ a se înstpeina. [ἀ, ἐκποιέομαι].

'Ανεκπύητος (ὁ, ἡ), (med:) nenѕpoiosŭ, saŭ nenѕpoiatŭ. [ἀ, ἐκπυέω].

'Ανέκπυστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐκπυνθάνομαι] neaflatŭ, neкѕnoskѕtŭ, saŭ nenѕtѕtŭ a se afлa, шi кѕnoaшte пpin чepчetape.

'Ανέκραγον, пex: 2: aл лѕĭ 'Ανακράζω.

'Ανεκρίζωτος (ὁ, ἡ), nedespъdъчinatŭ. [ἀ, ἐκριζόω].

'Ανεκτέος, α, ον, пos: aл лѕĭ 'Ανέχομαι.

'Ανεκτικός, ή, όν, pъвdъtopŭ. [шi

'Ανεκτός, ή, όν, sѕfepitŭ, de sѕfepit. [ἀνέχομαι.]

'Ανέκτριπτος, (ὁ, ἡ), neшtepsŭ, neкѕpъџitŭ пpin fpeкape. [ἀ, ἐκτρίβομαι].

'Ανεκτῶς, adв: întp' вnŭ кinŭ de sŭfe-pit. [ἀνεκτός].

'Ανέκφευκτος (ὁ, ἡ), ='Ανέκκλιτος, nea-пъratŭ, de nefŭцit, neeвitaвiлŭ. 2) челче nŭ fŭџe, saŭ nŭ noate fŭџi de чева. [ἀ, ἐκφεύγω].

'Ανεκφοίτητος (ὁ, ἡ), чел че nŭ ese des afaрь, чi шade tot-daŭna înъŭntpŭ. [ἀ, ἐκφοιτάω].

'Ανέκφορος (ὁ, ἡ), че nŭ noate, saŭ nŭ tpeвŭie a se skoate afaрь (a se nŭвлiка). [ἀ, ἐκφέρω].

'Ανέκφραστος (ὁ, ἡ), ='Ανεκδιήγητος, шi 'Ανεκλάλητος. [ἀ, ἐκφράζομαι].

'Ανεκφώνητος (ὁ, ἡ), че nŭ se noate глъsŭi, npoнŭnцa; neesnpimatŭ, nepostitŭ. (de ŭnde) «Τὸ ὑπογεγραμμένον ι ἀνεκφώνητον». Граm: [ἀ, ἐκφωνέω].

'Ανέλαιος (ὁ, ἡ), чел fъръ ŭntdeлemnŭ, saŭ mъsлinъ. [ἀ, ἔλαιον, saŭ ἐλαία].

'Ανέλατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐλαύνω] neвъtŭtŭ кŭ чокanŭл.

'Ανέλεγκτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -έγκτως= 'Ανεξέλεγκτος, nenpiimitopŭ de вŭdipe (pefŭtaцie, dobadъ, шi чл:). [ἀ, ἐλέγχω].

'Ανελέγχω, вiit: -ελέγξω, чepчetînd кŭ amъpŭntŭл шi penetat dobedeskŭ, daŭ de faцъ. [ἀνὰ, ἐλέγχω].

'Ανελεημόνως, adв: = 'Ανηλεῶς, fъръ miлostiвipe. [шi

'Ανελεημοσύνη (ἡ), nemiлostiвipe. [din

'Ανελεήμων, ονος (ὁ, ἡ),='Ανηλεής, nemiлostiвŭ, вîptosŭ лa inimъ. [шi

'Ανελέητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, nemiлŭitŭ, saŭ nevpednikŭ de miлъ (komпъtimipe). [ἀ, ἐλεέω].

'Αν-ελελίζω, вiit: -ίξω, noet: клetinŭ кŭ iŭцeaлъ în sŭs.

'Ανελευθερία, шi

'Ανελευθεριότης (ἡ), neцeneposita te, miчinimie; skŭmnete, nedъpniчie. [din

'Ανελεύθερος (ὁ, ἡ), (în цen:) neslo-вodŭ, вapвapŭ, neчiвiлitŭ, шi чл: (iap napt:) neцeneposŭ, skŭmnŭ, nedapnikŭ. [ἀ, ἐλεύθερος]. [de ŭnde

'Ανελευθέρως, adв: кŭ skŭmnete, miчinimie, nedъpniчie, шi чл:

'Ανέλευσις, εως (ἡ), [ἀνελεύθω] ="Ανοδος, sŭipe; saŭ întoapчepe.

'Ανέλιγμα (τὸ), înfъшŭpъtŭpъ, saŭ des-fъшŭpъtŭpъ. (de ŭnde) «'Ανέλιγμα χαίτης». Епігр: пъpŭ кpeцŭ, saŭ koade înnлetite. [шi

'Ανέλιξις, εως (ἡ), înfъшŭpape, saŭ des-fъшŭpape. 2) înвîptipe, saŭ чepкŭлaцie. 3) deskidepe (de кнпъ). 4) (fir:)='Ανάπτυξις. [din

'Αν-ελίσσω (ττω), вiit: -ίξω, înfъшŭpŭ, saŭ desfъшŭpŭ. «Βιβλία χερσὶν ἀνελίττεις». Лŭч: (шi fir:) «'Ανελίσσω βίον». Пл: a-dikъ netpeкŭ. 2) întopкŭ, înвîpteskŭ; (шi npin ŭpm:) deskizŭ (ŭшъ, шi чл:). 3) (fir:) ='Αναπτύσσω, esnлikŭ.

'Ανελκόω ῶ, вiit: -ώσω, ŭmnлŭ de pa-ne, saŭ deskizŭ pane вekĭ. [ἀνὰ, ἕλκος].

"Ανελκτος (ὁ, ἡ), neatpasŭ, saŭ de nea-tpas. [ἀ, ἕλκω].

'Αν-ελκύω, вiit: -ύσω, шi

'Ανέλκω, вiit: -έλξω, (nex: ἀνείλκυσα, шi чл:) tpaгŭ, tîpъskŭ în sŭs, saŭ înanoĭ; (шi npin ŭpm:) skoцŭ afaръ. «Τόξου πῆχυν ἀνεῖλκεν». Іл: Λ. «Τὰς ναῦς ἀνελκύσαντες». Тŭч:

'Ανέλκωσις, εως (ἡ), deskidepe de pa-nъ. [ἀνελκόω].

'Ανέλκωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ panъ, saŭ nepъnitŭ. [ἀ, ἑλκόω].

'Ανέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), neeлenŭ, saŭ чел чи nŭ este Eлenŭ, Гpeкŭ. [ἀ, "Ελλην].

'Ανελλήνιστος (ὁ, ἡ), лinsitŭ de Eлeni-smŭ, saŭ stpeinŭ de idioma Eлenikъ. [ἀ, ἑλληνίζω].

'Ανελλιπής, έος (ὁ, ἡ), neлinsitŭ de чe-ва. [ἀ, ἐλλείπω]. [de ŭnde

'Ανελλιπῶς, adв: în neлinsipe de nimikŭ, fъръ a лinsi чева.

"Ανελπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел fъръ nъdeжde. [ἀ, ἐλπίς].

'Ανελπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ fъръ nъdeжde. [шi

'Ανελπιστία (ἡ), nenъdъжdŭipe. [din

'Ανέλπιστος (ὁ, ἡ), nenъdъжdŭitŭ. 2) лinsitŭ de nъdeжde. «'Ελπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες». Ткp: «Τὸ ἀνέλπιστον». Тŭч: în лoкŭ de ἡ ἀνελπιστία. [ἀ, ἐλπίζω]. [de ŭnde

'Ανελπίστως, adв: fъръ, saŭ neste nъ-deжde.

'Ανέλυτρος (ὁ, ἡ), neaкonepitŭ, neînfъ-шŭpatŭ. [ἀ, ἔλυτρον].

'Ανέμβατος (ὁ, ἡ), (лoкŭ) ŭnde nŭ noate (n'ape ne ŭnde) intpa чineва; (npin ŭpm:) ="Αβατος, neŭmвлatŭ. 2) neintpatŭ, saŭ каpe nŭ noate intpa. [ἀ, ἐμβαίνω].

'Ανεμέσητος (ὁ, ἡ), шi adв: -ήτως, чел че nŭ tpaцe aŭŭnpъшĭ nisma, nenismŭitŭ. 2) nenismŭitopŭ, neцiitopŭ de nalimъ. [ἀ, νεμεσέω].

'Ανέμετος (ὁ, ἡ), каpe nŭ вapsъ, saŭ

каре нѫ порнеште греацъ, ші върсътѫръ. [ἀ, ἐμέω]. [de ѫnde

'Ανεμέτως, адв: фъръ върсътѫръ.

'Ανεμέω -ῶ, віit: -εμέσω, върсѫ, saѫ іаръші върсѫ. [ἀνὰ, ἐμέω]

'Ανέμητος (ὁ, ἡ), неîмпърціtѫ. 2) непърташѫ. 3) непъsкѫtѫ. [ἀ, νέμω].

'Ανεμία (ἡ), (med:) вîntѫ, flatѫ. [ші,

'Ανεμιαῖος, α, ον, вîntosѫ; (оѫ) плінѫ de вîntѫ, клочіtѫ. 2) (fir:) deшеptѫ, nestatорнікѫ, zadарнікѫ. «'Ελπίδες ἀνεμιαῖαι». Плt: [ші

'Ανεμίδιος, α saѫ ος, ον, în локѫ de 'Ανεμιαῖος. [ші

'Ανεμίζω, віit: -ίσω, мішкѫ прін вîntѫ. [ші

'Ανέμιος, α, ον, = 'Ανεμιαῖος. [ἄνεμος].

'Ανεμόδρομος (ὁ, ἡ), алергъtорѫ ка вîntѫл, адікъ foapte іѫte. [ἄνεμος, δρόμος].

'Ανεμόεις, εσσα, εν, поеt: în локѫ de 'Ανεμώδης, ѫпѫѫѫ ла (saѫ плінѫ de) вîntѫрї. [ἄνεμος].

Ανεμόθροος (ὁ, ἡ,) поеt: чел че вîжіе, saѫ резѫнъ de вîntѫрї. [ἄνεμος, θρόος].

'Ανεμοκοῖται, ῶν (οἱ), adopmitорї de вîntѫрї (ніште връжіtорї în Корінtѫ, че se sokotiaѫ, къ прін враже, saѫ fермече adopmiaѫ вîntѫріле). [ἄνεμος, κοίτη].

"Ανεμος (ὁ), вîntѫ, [ἄημαι].

'Ανεμοσκεπής, έος (ὁ, ἡ), поеt: акоперіtорѫ, saѫ апъръtорѫ despre вîntѫрї. [ἄνεμος, σκέπη].

'Ανεμόστροφος (ὁ, ἡ,) поеt: sѫчіtѫ, înвîрtіtѫ de вîntѫрї. [ἄνεμος, στρέφω].

'Ανεμοσφάραγος (ὁ, ἡ), поеt: (локѫ) каре резѫнъ, saѫ вîжіе de вîntѫ. [ἄνεμος, σφάραγος].

'Ανεμο(τρα)τρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), ші,

'Ανεμότροφος (ὁ, ἡ), поеt: хръніtѫ de вîntѫрї (адікъ ѫмflatѫ, крескѫtѫ, saѫ înъѫпрітѫ). [ἄνεμος, τρέφω].

'Ανεμοφθορία (ἡ), stрікъчіѫne de вîntѫрї. [din

'Ανεμόφθορος (ὁ, ἡ), stрікatѫ, пръпъdіtѫ de вîntѫ. [ἄνεμος, φθείρω].

'Ανεμοφόρητος (ὁ, ἡ), пѫрlatѫ, арdікatѫ, лѫatѫ de вîntѫ; ѫшорѫ; (ші fir:) nestatорнікѫ, zadарнікѫ. (везї ші 'Ανεμώλιος). [ἄνεμος, φορέω].

'Ανεμόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Ανεμίζω, скѫпѫіѫ ла (saѫ ѫмплѫ de) вîntѫ; (în між: med:) мъ ѫмflѫ; (ші fir:) мъ іаѫ dѫне вîntѫрї, saѫ îмї іа капѫл вîntѫ, адікъ мъ мîndреѫкѫ, мъ înfînfezѫ. «Καὶ ἐδόκει περὶ τὸν ἄνθρωπον ἀκρατῶς ἠνεμῶσθαι». Ел: [ἄνεμος].

'Ανέμπληκτος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -ήκτως, = 'Ανέκπληκτος. [ἀ, ἐμπλήττω].

'Ανέμπληστος (ὁ, ἡ), неѫъціоѫѫ, каре н' адѫче sаціѫ. [ἀ, ἐμπίπλημι].

'Ανέμπλοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: васѫ, кѫ каре, saѫ în каре нѫ поаtе чінева плѫtі. [ἀ, ἐν, πλόος].

'Ανεμπόδιστος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -ίστως, неоnрітѫ, неîмпіеdікatѫ. [ἀ, ἐμποδίζομαι].

'Ανεμπόλητος (ὁ, ἡ), невîndѫtѫ. [ἀ, ἐμπολέω].

'Ανέμπτωτος (ὁ, ἡ), некъzѫtѫ în чева. [ἀ, ἐμπίπτω].

'Ανέμφατος (ὁ, ἡ), неаръtъtорѫ, nedoвеditорѫ; saѫ неаръtatѫ, neesпрімatѫ, nedeѫкрісѫ. [ἀ, ἐμφαίνω]. [de ѫnde

'Ανεμφάτως, адв: фъръ аръtаре, saѫ întîмпъраре.

'Ανεμώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανεμόεις.

'Ανεμώκης, εος (ὁ, ἡ), поеt: іѫte, репеde ка вîntѫл. [ἄνεμος, ὠκύς].

'Ανεμωλία (ἡ), = 'Ανεμώνη; (іар прінч:) fem: ал лѫї

'Ανεμώλιος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ανεμοφόρητος, лъѫatѫ în воча вîntѫрілор; (fir:) nestatорнічіtѫ, zadарнікѫ, de німікѫ. «'Ανεμώλια βάζειν». Od: Δ. ворве în вîntѫ. (везї ші 'Ανεμοφόρητος). [ἄνεμος, ὄλλω].

'Ανεμώνη (ἡ), ѫнѫ felѫ de floаре (пе а ле къріа foї лесне ле pisineште вîntѫл), папароанъ, makѫ. [ші

'Ανεμωνὶς, ίδος (ἡ), поеt: = 'Ανεμώνη. [ші

'Ανεμῶτις, ιδος (ἡ), епіt: ал Мінервеї, fiind къ потоліа вîntѫріле. [ἄνεμος].

'Ανενδεὴς, έος (ὁ, ἡ), неліпsitѫ de німікѫ, înвілшѫгatѫ. [ἀ, ἐνδεής].

'Ανένδεκτος (ὁ, ἡ), непѫtінчоѫѫ а se фаче. [ἀ, ἐνδέχεται].

'Ανενδεῶς, адв: фъръ нічї о ліпсъ. [ἀ-νενδεής].

'Ανενδοίαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐνδοιάζω] чел фъръ îndoialъ, неîndoioѫѫ. [de ѫnde

'Ανενδοιάστως, адв: фъръ îndoialъ.

'Ανένδοτος (ὁ, ἡ), ші адв: -ότως, неîndѫплекatѫ, немлъdіatѫ, stърѫіtорѫ în чева. [ἀ, ἐνδίδωμι].

'Ανένειχα, (ші між:) ἀνενειχάμην, поеt: în локѫл Ion: ἀνήνειχα, пех: ал лѫї 'Αναφέρω.

'Ανενειχθεὶς, εῖσα, ἐν, поеt: în локѫ de 'Ανενεχθεὶς пас: пех: 1: ал партч:, ші

'Ανενεκτέον, поs: ал лѫї 'Αναφέρω.

'Ανεπίμονος (ό, ή), nestъpȣitopȣ; netemeinikȣ: вpemeлnikȣ; nepъвdъtopȣ. [ά, ἐπιμένω].

'Ανεπινοησία (ή), însȣшimea neînцeлeсȣлȣĭ (лȣкpȣ); neвъtaie de кanȣ, neaплiкape de minte; neiskodipe. [шi

'Ανεπινόητος (ό, ή), ='Ακατανόητος, neînцeлesȣ. 2) (акт:) neвoitopȣ, saȣ nenȣtinчosȣ de a înцeлeџe (aшĭ вate кanȣл, шi a aфлa), neвъгъtopȣ de seamъ; neiskoditopȣ. «'Ανεπινόητος τῆς ποικιλίας». Diod: [ά, ἐπινοέω].

'Ανεπίξεστος (ό, ή), nepъzȣitȣ (nenetezitȣ) ne ȣpmъ ne d'a sȣnpa; (npin ȣpm) nesъвîpшitȣ, ne жȣmъtate sъвîpшitȣ. [ά, ἐπιξέω].

'Ανεπίπλαστος (ό, ή), neплъsmȣitȣ, neфъцȣitȣ ne d'asȣnpa; (npin ȣpm:) neфъцapnikȣ, nenpeфъкȣtȣ. [ά, ἐπιπλάττω]

'Ανεπίπλεκτος (ό, ή), neînкȣpкatȣ кȣ aлцiĭ; (npin ȣpm:) ='Ανεπίμικτος, neкomȣnikaвiлȣ. [ά, ἐπιπλέκω].

'Ανεπίπληκτος (ό, ή), (шi adв:)-ήκτως, nedoжъnitȣ, saȣ de nedoжъnit; (npin ȣpm:) neîndpentatȣ. 2) (акт:) nedoжъnitopȣ; (npin ȣpm:) pъвdъtopȣ. [шi

'Ανεπιπληξία, (ή), nedoжъnipe; stapea чeлȣĭ de nedoжъnit. [ά, ἐπιπλήττω].

'Ανεπιπρόσθητος (ό, ή), чeл чe n'ape nimiкȣ nȣsȣ înainteĭ, кa sъ'ĭ onpeaskъ вedepea. [ά, ἐπιπροσθέω].

'Ανεπίρρεκτος (ό, ή), noet: [ά, ἐπιρρέζω] asȣnpa къpȣia n'aȣ жeptfit înкъ; (npin ȣpm:] nesfinцitȣ.

'Ανεπισήμαντος (ό, ή), neînsemnatȣ ne d'asȣnpa, nenечetлȣitȣ; nedeosевitȣ npin чeлe din afapъ semne; (npin ȣpm:) neînsemnatȣ, neкȣnosкȣtȣ. [ά, ἐπισημαίνω].

'Ανεπισημείωτος (ό, ή), фъpъ însemnъpĭ, saȣ note, neкomentatȣ, neesплiкatȣ. [ά, ἐπισημειόω].

'Ανεπίσκεπτος (ό, ή), (шi adв:) - έπτως. neвizitъtopȣ; (шi nas:) neвizitatȣ, neînгpiжitȣ, neлȣatȣ în въгape de seamъ. [ά, ἐπισκέπτομαι].

'Ανεπισκεύαστος (ό, ή), nedpesȣ, nepenapatȣ; saȣ de nepenapat. [ά, ἐπισκευάζω].

'Ανεπισκεψία (ή), neвizitape, neвъгape de seamъ лa чeвa. [ά, ἐπίσκεψις].

'Ανεπισκίαστος (ό, ή), neaкoпepitȣ de ȣmвpъ; înвedepatȣ. [ά, ἐπισκιάζω].

'Ανεπισκόπη(πευ)τος, ου (ό, ή),='Ανεπίσκεπτος, лinsitȣ de лȣъtopȣ a minte, (шi вisep:) de eniskonȣ. [ά, ἐπισκοπέω, шi -εύω].

'Ανεπισκότητος (ιστος), ȣ (ό, ή), neîntȣnекatȣ; înвedepatȣ. [ά, ἐπισκοτέω,-ίζω].

'Ανεπιστάθμευτος, шi

'Ανεπίσταθμος (ό, ή), anъpatȣ de a da гъsdȣipe (кваptipȣ) лa ostaшĭ. [ά, ἐπὶ, σταθμός].

'Ανεπιστασία, (ή) neлȣape aminte, saȣ neвъгape de seamъ кȣ stъpȣipe. [ά, ἐπιστάω].

'Ανεπιστάτητος (ό, ή), лinsitȣ de enistatȣ, înгpiжitopȣ. [ά, ἐπιστατέω].

'Ανεπίστατος (ό, ή), ='Ανεπίσκεπτος, ne лȣatȣ în въгape de seamъ. [ά, ἐπιστάω]. [de ȣnde

'Ανεπιστάτως, adв: фъpъ stъpȣitoape лȣape aminte, кȣ neвъгape de seamъ, în tpeaкъtȣ.

'Ανεπιστημόνως, adв: фъpъ чepȣta шtiinцъ, ne neînвъцate, saȣ ne nечepкate. [шi

'Ανεπιστημοσύνη (ή), neшtiinцъ, nечepкape. [din

'Ανεπιστήμων, ονος (ό, ή), лinsitȣ de чepȣta шtiinцъ, nedenpinsȣ în чeвa. «'Απείρων καὶ ἀνεπιστημόνων, ὅποι τράπωνται». Tȣч: «'Ανεπιστήμων ἵππῳ χρῆσθαι». Ksen: «Τὸ ἀνεπιστῆμον». Плat: în лoкȣ de ἡ ἀνεπιστημοσύνη. [ά, ἐπιστήμη].

'Ανεπιστρεπτεί (πτί), adв: = 'Ανεπιστρέπτως. [шi

'Ανεπιστρεπτέω-ῶ. вiit:-ήσω, nȣ mъ întopкȣ înanoĭ sъ вȣzȣ; (npin ȣpm:) nȣ вoiȣ sъ шtiȣ, nȣ'mĭ nasъ de лoкȣ. [din

'Ανεπίστρεπτος (ό, ή), neîntopsȣ înanoĭ, кa sъ вazъ; (npin ȣpm:) neîнгpiжatȣ, nenъsъtopȣ, neвъгъtopȣ de seamъ; (saȣ de înnot:) npea въгъtopȣ de seamъ, neîntopsȣ, nipoнitȣ лa лȣкpȣл sъȣ. 2) (pap) neвpednikȣ de лȣape aminte (întoapчepe asȣnpъĭ), neînsemnatȣ. (вezĭ шi 'Αμετάστρεπτος). [de ȣnde

'Ανεπιστρέπτως, adв: фъpъ întoapчepe кȣ лȣape aminte кътpe чeвa, (adiкъ) кȣ nenъsape, лeneвit; (saȣ din npot:) кȣ mȣлtъ лȣape aminte шi stъpȣipe. (вezĭ шi 'Αμεταστρέπτως). [шi.

'Ανεπιστρεφής, εος (ό, ή), ='Ανεπίστρεπτος. [ά, ἐπιστρέφω].

'Αν-επιστρέφω, вiit:-στρέψω, mъ peîntopкȣ.

'Ανεπιστρεψία (ή), neînгpiжape, nenъsape. [шi

'Ανεπίστροφος (ό, ή), = 'Ανεπίστρεπτος. [de ȣnde

'Ανεπιστρόφως, adв: = 'Ανεπιστρέπτως. [ά, ἐπιστρέφω].

'Ανεπισφαλής, έος (ό, ή), ='Ασφαλής, nepimeжdiosȣ, sigȣpȣ, [ά, ἐπισφαλής].

'Ανεπίσχετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -έτως,= 'Ακατάσχετος, неџinȣtȣ, неопritȣ, неînпiedikatȣ. [ἀ, ἐπισχέω].

'Ανεπίτακτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τάκτως. непорȣнчitȣ, непрiimitорȣ de порȣнкъ; неatîрnatȣ, саȣ несȣпȣсȣ. [ἀ, ἐπιτάττομαι].

'Ανεπίτατος (ὁ, ἡ), неîntinsȣ, саȣ непȣtȣtȣ a se întinde. [ἀ, ἐπιτείνω.].

'Ανεπίτευκτος (ὁ, ἡ), непетеритȣ; шi (akt:) непетерiторȣ; (fir:) непорочitȣ. [ἀ, ἐπιτυγχάνω].

'Ανεπιτέχνητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, fъкȣtȣ fъръ мештешȣџiре, саȣ вiклеnie (simплȣ, непрефъкȣtȣ). [ἀ, ἐπιτεχνάομαι].

'Ανεπιτήδειος (ὁ, ἡ), неîndemînatikȣ, nedestoînikȣ; неnotрiвitȣ, неîнвoitȣ; nefолоsitорȣ; (прin ȣрм:) stреinȣ; нpotiвnikȣ, саȣ връжмашȣ. [ἀ, ἐπιτήδειος]. [de ȣnde

'Ανεπιτηδειότης (ἡ), nedestoînicie; neînвoire; (прin ȣрм:) antinatie, връжмъшie, шi чл: [шi

'Ανεπιτηδείως, adв: кȣ неîndemînъtate; връжмъшеште.

'Ανεπιτήδευτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -εύτως, ='Ανεπιτέχνητος, nefъкȣtȣ înadins, саȣ кȣ мештешȣџiре. [ἀ, ἐπιτηδεύομαι].

'Ανεπιτίμητος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπίπληκτος. 2) непреџȣitȣ; шi (прin ȣрм:) nedaжnikȣ. «Χωρία ἀνεπιτίμητα». Лкs: (везi шi 'Ανυποτίμητος). [ἀ, ἐπιτιμάω].

'Ανεπιτρόπευτος (ὁ, ἡ), неепitропitȣ, саȣ непȣсȣ сȣвt епitропie. [ἀ, ἐπιτροπεύω].

'Ανεπίτροπος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ de епitропȣ. 2) ='Ανεπίστροφος. [ἀ, ἐπίτροπος].

'Ανεπιτυχής, έος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπίτευκτος.

'Ανεπιφανής, έος, шi

'Ανεπίφαντος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άντως, неаръtosȣ, саȣ чел че n'аре, ор нȣ воieште a авеа fълнikъ аръtаре пе din afаръ. [ἀ, ἐπιφαίνω].

'Ανεπίφατος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άτως, неаштеntatȣ, непревеstitȣ. 2) неtъгъdȣitȣ; непретекstatȣ, саȣ fаръ прiчiнȣiре. [ἀ, ἐπίφημι].

'Ανεπίφθονος, (ὁ, ἡ), (шi adв:) -όνως, неnismȣtitȣ, неpîвnitȣ. 2) нехȣлitȣ, nedefъimatȣ. [ἀ, ἐπίφθονος].

'Ανεπίφραστος (ὁ, ἡ), поеt: несъгаtȣ de seamъ. 2) неаштеntatȣ. [ἀ, ἐπιφράζω].

'Ανεπιχείρητος (ὁ, ἡ), неîntреprinsȣ; шi asȣпра къръia n' a întреprins, саȣ нȣ поаte întреprinde чiнева чева. неаtакавiлȣ, неаtinsȣ. [ἀ, ἐπιχειρέω].

'Αν-έπνυτο, поеt: 3: sinг: пеps: a прел: лȣi "Αμπνυμαι în локȣ de 'Αναπνέω.

'Ανεπόπτευτος (ὁ, ἡ), nefostȣ ἐπόπτης (везi ziчереа) ла misteriile Череsei, неiniџiatȣ. [ἀ, ἐποπτεύω].

'Ανεπόψιος (ὁ, ἡ), чел че нȣ este sȣвt ведере. [ἀ, ἔποψις].

'Ανεπτά(πτό)μην, пех: 2: ал лȣi 'Ανίπταμαι, шi 'Αναπέτομαι.

'Αν-έραμαι, вiit: -ερασθήσομαι, (пех: ἀνηράσθην) мъ înamорезȣ de ал doilea. [ἀνά, ἔρως]

'Ανεραστία (ἡ), неаmорезаре. [din

'Ανέραστος (ὁ, ἡ), nesimџitорȣ, саȣ неînsȣfлъtорȣ de amорȣ. [ἀ, ἐράομαι].

'Ανέργαστος (ὁ, ἡ), нелȣкраtȣ. [ἀ, ἐργάζομαι].

"Ανεργος (ὁ, ἡ), (нȣmai în fрasȣл) «"Εργα ἄνεργα». Еȣр: лȣкръръ, че нiчi de кȣм, саȣ fъръ нiчi ȣнȣ fолоsȣ s' аȣ fъкȣt. [ἀ, ἔργον.

'Ανε-ρεθίζω, вiit: -ίσω, неîнчеtat întъpîtȣ (прiнч: ла ръȣ).

'Ανέρεικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐρείκω] неnisatȣ, немъчiнаtȣ мъpȣнt.

'Αν-ερεί(ρέ)πτω, вiit: -ερεί(ρέ)ψω, поеt: ='Αναρπάζω, арdikȣ, iaȣ чева кȣ sinemi în sȣs. «"Αρπυιαι ἀνηρείψαντο». Od: A. «Στόμαχος ἀνερεπτόμενος». Nik: stомахȣ арdikatȣ, adikъ tȣрвȣратȣ, саȣ înгреџоштатȣ.

'Αν-ερεύγομαι, вiit: -εύξομαι, pîгîiȣ, саȣ ръпеskȣ, шi върсȣ. 2) (desпре pîȣрi) мъ върsȣ în...

'Αν-ερευνάω -ῶ, вiit: -ήσω, черчеtînd, саȣ кътînd кȣ dinadinsȣл aflȣ, гъseskȣ. [de ȣnde

'Ανερεύνησις, εως (ἡ), aflаре прin скȣmпъ черчеtаре.

'Ανερεύνητος (ὁ, ἡ), некъȣtatȣ, шi (прin ȣрм:) неaflatȣ. [ἀ, ἐρευνάομαι].

'Ανερέω, Ion: în локȣ de 'Ανερῶ, вiit: (перег:) ал лȣi 'Αναγορεύω.

'Ανερίθευτος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ de вiклене ȣнелtiрi; (de ȣnde) «Ἡγεμονία —». Fil: nedisпȣtatъ, неȣînțȣitъ de întрiџi. «Δικαστής —». Лекs: немitарnikȣ. [ἀ, ἐριθεύω].

'Ανερίναστος (ὁ, ἡ), (прiнч: desпре smokine) некопtȣ прin atîрnаре de selвatiче smokine (везi 'Ερινασμός); (шi fir:) непоditорȣ, молiчоsȣ. [ἀ, ἐρινάζω)

'Ανέριστος (ὁ, ἡ), незъдъpîторȣ de чеаръ; неdisпȣtatȣ. [ἀ, ἐρίζω].

'Ανερκής, έος (ὁ, ἡ), неîнгръditȣ. [ἀ, ἕρκος].

'Ανερμάτιστος (ὁ, ἡ), (прiнч: desпре

корѫвії) nesavѫpatš; (прін врm: fir:) nestatopnikš. [ἀ, ἑρματίζω].

'Ανερμήνευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, neesплікatš, netîлкыitš. [ἀ, ἑρμηνεύω].

'Ανέρομαι, віit: -ερήσομαι, (прел: ші nex: 'Ανηρόμην) = 'Ανερωτάω.

'Αν-ερπύζω, віit: -ύσω, ші

'Ανέρπω, віit: -έρψω, (nex: ἀνείρπυσα, ші чл:) mѫ tîpѫsкš înкολѫчindѕmѫ (ка вnš шарпе), ші mѫ sвiš пе чева. «Ὁ δὲ κιττὸς, δίκην ἀμπέλων, κατὰ τῶν δένδρων ἀνέρπει». Ел:

'Ανεῤῥήθην, пas: nex: 1: (перег:) ал лві 'Αναγορεύω.

'Ανέῤῥωγα, шіж: (în локš de пas:) tpe: de кв: ал лві 'Αναῤῥήγνυμι

'Ανέῤῥω, віit: -εῤῥήσω, (nex: -ήῤῥησα) mѫ dвкš în пієрzаре, mѫ рѫпвiš, пієрš. [ἀνὰ, ἔῤῥω].

'Ανερυθρίαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:), άστως, nepвшinatš. [ἀ, ἐρυθριάω].

'Αν-ερύω, віit: -ερύσω, поet: tpаrš, tîpѫsкš din жos în sвs, saš sпpe înапоі. (se amesteкѫ кв αὖ ἐρύω).

'Αν-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (nex: ἀνῆλθον, ші чл:) mѫ врків; esš (din апѫ) d' asвпра; (despre soape, ші чл:), pesѫpš; (despre планte) esš, daš, pesѫpš. 2) ='Επανέρχομαι. 3) (fir:) ажвnгš, mѫ dedвкš ла чева.

'Αν-ερωτάω -ῶ, віit -ήσω, întpeвš кв stѫpвinцѫ, ші penetat; чepчetezš кв amѫpвntвл.

"Ανες, 2: пeps: a nex: ?: de порвнч:, ші

'Ανέσαιμι, поet: nex: 1: de поft: ші

'Ανέσαν, поet: în локš de 'Ανῆσαν, 3: îm: пeps: a nex: 2: лві 'Ανίημι.

'Ανέσαντες, поet: nom: îm: ал nex: 1: ал партч: лві 'Ανέζω, saš 'Ανίζω.

'Ανέσει, поet: în локš de 'Ανήσει. 3 sinr: пeps: a віit: лві 'Ανίημι.

'Αν-εσθίω, віit: -εδοῦμαι, mѫпînкš кв totвл, saš свpfaцa пе d' asвпра пвmaі.

'Ανέσιμος (ὁ, ἡ), moлічosš, tpîndaвš, лenевosš. [din

"Ανεσις, εως (ἡ), [ἀνίημι] destindepe, слѫвіре. «Ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν». Плat: 2) (fir:) moлічівne, atonie, 3) odixnѫ, вшвраре din ostenелі, ші чл: 4) вое, словоzenie. «Δούλων ἄνεσις». Плat: 5) лѫсape, eptape ="Αφεσις. «Χρέους ἁμαρτημάτων ἄνεσις». Пл:

'Ανέσπερος (ὁ, ἡ), (прінч: ἡμέρα) неînsepatš; (прін врm:) neisпрѫвitš. [ἀ, ἑσπέρα].

'Ανέσσυτο, поet: 3: sinr: пeps: de пeste съв: saš nex: 2: ал лві 'Ανασσεύομαι.

'Ανέσταν, Еол: поet: în локš de 'Ανέστησαν, ші

'Ανεστέασι, Ion: поet: în локš de 'Ανεστήκασι, ші -ᾶσι, ші

'Ανεστεὼς, ῶτος (ῶσα, ώς), Ion: în локš de 'Ανεστηκὼς, saš 'Ανεστώς tpe: de кв: ал партіч: лві 'Ανίστημι.

'Ανέστιος (ὁ, ἡ), чел фѫрѫ ватрѫ, (прін врm:) фѫрѫ касѫ, прівеагš, фвгарš. (везі ші 'Ανίδρυτος). [ἀ, ἑστία].

'Ανεστραμμένως, adв: dandapateлe, saš кв свсвл în жos, ші жosвл în sвs. (ἀναστρέφομαι].

'Ανέσχεθον, поet: прел: ал лві 'Ανασχέθω.

'Αν-ετάζω, віit:-ετάσω, чepчetezš penetat, peîntpeвš, режвdiкš.

'Ανέταιρος (ὁ, ἡ), лinsitš de npietenš, de soцš, saš de товарѫшš. [ἀ, ἑταῖρος].

'Ανετέος, α, ον, пos: ал лві 'Ανίημι.

'Ανετεροίωτος (ὁ, ἡ), = 'Αναλλοίωτος, непрефѫквtš алtfeл. [ἀ, ἑτεροιόω].

'Ανετικὸς, ή, όν, продвкѫtopš de destindepe, de слѫвіре, (fir:) de odixnѫ. 2) (Грам:) însemnѫtopš de înпвцinape (înnpt: de ἐπιτατικὸς). [ἀνίημι].

'Ανέτλην, nex: 2: ал лві 'Ανατλάω.

'Ανέτοιμος (ὁ, ἡ), negata; негравnікš ла воinцѫ. [ἀ, ἕτοιμος].

"Ανετος (ὁ, ἡ), [ἀνίημι] destinsš, лѫsatš moaлe, desплetitš. 2) словоdš, neatîpnatš. (de вnde) «Γῆ («Βοῦς)—» konsfinцitš вpe впві zeš. «Ἡμέρα —» sepвѫtopeaskѫ. «Λειμὼν —» deskisš. «Ναὸς —» neonpitš de a intpa opі чine. 3) (fir:) neperвлatš, desfѫквtš, desmѫцatš.

'Ανετυμολόγητος (ὁ, ἡ), (λέξις) a кѫpia etimoлоцie, saš depiвatiвѫ opiцinѫ este nеквnoskвtѫ, saš кв neпвtinцѫ de a se afлa. [ἀ, ἐτυμολογέω]

'Ανέτυμος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-ύμως='Ανετυμολόγητος. [ἀ, ἔτυμον].

'Ανέτως, adв: în tiknѫ; фѫрѫ oпpipe; фѫрѫ sfiaлѫ; фѫрѫ tonš, ші чл: (везі ші 'Ανέδην). [ἄνετος].

"Ανευ, konisвnкц: saš преп: (se sint: кв цen: ші însem: 1) лinsѫ, фѫрѫ. «"Ανευ ξύλου μὴ βαδίζειν». Apistf: «"Ανευ ἔθεν». Iл: E. «Οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως». Чіч: 2) екчепцie, afapѫ de.,, Ὁ γὰρ τότε πόλεμος ἄνευ τοῦ δόξαν καλὴν ἐνεγκεῖν». Dm:,, "Ανευ τούτων, saš (întops:)

τούτων ἄνευ». Лкs; 3) (рар ші поеt:) локъ, de-напtе, deoseвіt, de depapte. «Οὐ γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν». Іл: N: (везї ші Ἄνευθεν).

'Αν-ευάζω, віit-άσω. stpirъ tape (прінч): акламаціа Бакхікъ εὐοῖ, εὐάν; (fir) îmї е-sпрімъ кв stpirърї вькъріа; (stpъm:) în-алцъ лаъde, imne кв гласъ mape. «Χριστὸν ἀνευάζων νεκυοσσόον. Non:

Ἄνευθε, ші (маї 'nainte de вокалъ)-θεν. adв: поеt: în локъ de ἄνευ, fъръ, depapte, маї ла о парtе, ші чл: «Οἷος ἄνευθ' ἄλλων. Іл: X. (ші fъръ казъ). «'Εγγύθι μοι θάνατος, οὐδέ τ' ἄνευθεν». Іл: X. «'Εν μέσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοί δ' ἄλλοι ἄνευθε κάοντο». Іл: Ψ.

'Ανεύθετος (ὁ, ἡ), непъсъ віне ла локъл съъ; nерегълаtъ; netpeвnікъ; непоtpiвіtъ. [ἀ, εὖ, θετός].

'Ανευθυνία (ἡ), а fi чіпева

'Ανεύθυνος (ὁ, ἡ), несъпъсъ ла dape de sokoteалъ пепtpъ fапtеле сале. «Παλαιὸς οὗτος λόγος ἀνευθύνους εἶναι ποιητὰς καὶ γραφέας». Лъч: (ші adв:) «'Ανεύθυνα καὶ ἀνέλεγκτα ψεύδεσθαι». Sin: (прін ърm: 2) de-пліnîппъtерnічіtъ, de sine stъпîнъ, nea-tîрnatъ. 3) fъръ прічіпъ, невіноваtъ; (de ъnde) непеdепsівілъ. [ἀ, εὐθύνη]. [de ъnde

'Ανευθύνως, adв: fъръ dape de sokoteалъ.

Ἄνευκτος (ὁ, ἡ), de nерърат, de не-поftіt, саъ de nedopit. 2) nерърътоpъ. «Καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις». Епігр: ші Плаt: [ἀ, εὔχομαι].

'Ανευλαβής, έος (ὁ, ἡ), чел fъръ sfiaлъ, саъ бъпъіалъ; (прін ърm:) непрепъzіtъ; (ші віs:) неевлавіоsъ кътре челе sfinte. [ἀ, εὐλαβής].

'Ανεύρεσις, εως (ἡ), deskoпepipe, peafларе, гъsipe (de ъnъ лъкръ некъnoskъtъ. саъ перdъtъ). [ἀνευρίσκω].

'Ανεύρετος (ὁ, ἡ), neaflatъ, саъ непъ-tъtъ a se afла (deskoпepі). [ἀ, εὑρετός].

'Αν-ευρίσκω, віit: -ευρήσω, кътînd, саъ черчеtînd кв sкъmпъtate afлъ, гъseskъ. «Αἱ κύνες τῇ ὀσμῇ τὸν λαγὼ ἀνευρίσκουσι». Ksen:

Ἄνευρος (ὁ, ἡ), чел fъръ певре; (fir:) славъ, непъtіnчоsъ. [ἀ, νεῦρον].

'Αν-ευρύνω, віit: -υνῶ, лърџеskъ чева маї mълт. [de ъnde

'Ανεύρυσμα (τὸ), ші

'Ανευρυσμὸς (ὁ), лърџіре, deskidере, fачере de гъръ; (прінч: în medіч:) о паtimъ de арtеріе (вînъ mape).

'Αν-ευφημέω -ῶ, віit: -ήσω, лаъdъ пе чіпева кв mape гласъ. 2) mъ вочеskъ, плîngъ кв џіпеtе.

'Ανεύφραντος (ὁ ἡ), neînвeselіtъ, невеселъ. [ἀ, εὐφραίνομαι].

'Αν-ευφωνέω -ῶ, віit: -ήσω,=Ἀνευφημέω.

'Αν-εύχομαι, віit: -εύξομαι, mъ рогъ іаръшї; ачелеашї ърезъ. 2) (рар) îmї în-торкъ ърареа, саъ ръгъчіъпеа. [ἀνά, εὔχομαι].

'Αν-εφάλλομαι, віit: -αλοῦμαι. поеt: съръ іаръшї асъпра къїва.

'Ανέφαπτος (ὁ, ἡ), = 'Ανέπαφος (прінч: ровъ sлoвozіtъ), пе каре пъ поаtе чіпева пъне mîna спре ровіре; neatinsъ. [ἀ, ἐφάπτομαι].

'Αν-εφέλκω, віit: -έλξω, поеt: реtragъ în партеа mea.

'Ανέφελος (ὁ, ἡ), непоpoсъ, seninoсъ; (ші fir:) înвеdераtъ. [ἀ, νεφέλη].

Ἄνεφθος (ὁ, ἡ), nefeptъ. [ἀ, ἕψω].

'Ανέφικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐφικνέομαι] пеа-жъпsъ. «'Ανέφικτος ἀνθρώποις ὁ οὐρανός». Лъч: [fir:] непъtъtъ а se съвîрші, несъ-вîршіtъ. «Πολλὰ τῶν εὐπόρων ἄπορα φαίνεται, καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα». Лъч:

'Ανεχέγγυος (ὁ, ἡ), = 'Ανέγγυος, неке-зъшъіtъ, nesігъръ. [ἀ, ἔχω, ἐγγύη].

'Ανέχω, віit: -έξω, саъ -σχήσω (прел: ἀνεῖχον, ші mіжл: ἀ[ші At: ἠ]νειχόμην, пех: ἀνέσχον, ші mіж: ἀ[ші At: ἠ]νεσχόμην, ші пас: ἀνεσχέθην, mіж: ші пас: tpe: de къ: ἀνέσχημαι, ші чл:), арdікъ чева în sъs, în-tînzъ, саъ џіъ înълџаtъ, (ші прін ърm:) га-ta. «Θεοῖσι χεῖρας ἀνέσχον». Іл X. «'Εξ ὀχεῆς ὄφις αὐχέν' ἀνασχών». Кал: «'Ανέχειν πυρσόν». Пл: «'Ανέσχε πρὸ αὐτοῦ τὴν χλαμύδα». Пл: «Ἄνεχέ μοι τὴν χεῖρα». Тпmп: (ші mіж): «Σκῆπτρον ἀνέσχετο πᾶσι θεοῖσι». Іл: H. «Πὺξ ἀνασχομένω». Іл: Ψ. (ші în сл:) «Κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίζῃ». Od: Ξ. «Οἱ ἱππεῖς εἰς κύκλωσιν τὰς ἴλας ἀνεχόμενοι». Ksen: (ші fir:). «'Η φύσις ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης πάλαι μὲν τοὺς προγόνους ἡμῶν ἀνέσχε». Пл: 2) џіъ чева întinsъ în sъs, sъвџіъ; (ші fir:) џіъ, dъкъ ла.., равdъ. «Τὸν Ἄτλαντα ἀνέχειν οὐρανὸν καὶ γῆν». Паъs: «Τὸν πηλὸν μηδὲν ἐπιπολῆς ἀνέχειν δύνασθαι». Sъid: «Αἱ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι εἰσφοραὶ ἀνέχουσι». Тъч «Πόνους ἀνέχων ῥᾷστα». Sof: 3) (fir:) чіnsteskъ, în-гріжеskъ, каъtъ, преџъіеskъ mълt, (оsшt:) în џіъ în капъ. «'Επεί σε στέρῃας ἀνέχει θούριος Αἴας» Sof: «Εὐδοκίας ἀνέχησι». Od: I. «Οὐ γὰρ ξείνους οὐδ' ἀνέχονται». Od: H, 4) (dъпе алtъ însem: а лъї 'Ανά) џіъ îndъръt, înпіеdікъ, опреskъ. «'Αντίλοχ', ἀφραδέως, ἱππάζεαι, ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους». Іл: Ψ. «'Ανεῖχε

13

τὰς ἑαυτοῦ ναῦς». Πл: 'Ανέχοντας τὴν Σικελίαν μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι». Tвч: 5:) (în eл: saȣ miж:) sîntȣ întînsȣ, eшitȣ afaръ; esȣ afaръ, saȣ în sȣs; (desпpe soape, шi чл:) pesъpȣ; (desпpe плante) esȣ, daȣ, pesъpȣ, шi чл:. «Βωμὸς οὐ πολὺ ἀνέχων ἐκ τῆς γῆς». Stp: «Ἄκρα ἀνέχουσα εἰς τὴν θάλασσαν». Пaȣs: «Τῶν τοίχων τὰ λείψανα ὥσπερ σκόπελοι διὰ τῆς πόλεως πάσης ἀνέχουσι». Bas: «Ὥστε τὸ ξίφος ὑπὲρ τὸ ἰνίον ἀνασχεῖν». Пл: «Η θάλασσα ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν πέλαγος». Tвч: «Ἀμ' ἡλίῳ ἀνέχοντι». Ksen: «Καὶ ἡ σελήνη ἀνεσχήκει λαμπρά». Sȣid: «Φῶς πολὺ λέγουσιν ἐξ οἰκίας ἀνασχεῖν». Пл: «Δὺς δὲ εἰς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε, πρίν». Ep: «Ὁ δὲ πρῶτος ἀνασχὼν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἦν Μάγης». Sȣid: (шi fir:) «Ἐκ τοῦ σοι λυπηρόν τι ἔμελλεν ἀνασχήσειν». Ep: (шi aвs:) «Τοὺς ἐπὶ τῶν λόγων ἀνέχοντας». Apistd: «Οὔτε τόκοισι καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες». Sof: es d'asȣпpa, adiкъ sкaпъ. 6) staȣ nemiшкatȣ, îmi oпpesкȣ dpȣmȣл, staȣ în лoкȣ, saȣ кaлкȣ înчet; (кȣ ɥen:) mъ denъptezȣ; înчetezȣ. «Ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε». Tвч: «Τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖχεν (se înɥ: τὰς ναῦς), εἰς δὲ τὴν ἑσπέραν ἐξεβάδιζε». Ksen: «Μὴ ἀνασχεῖν τοῦ πολέμου». Aп: «Ἀνέχων τοῦ φονεύειν». Пл: 7) (miж:) ἀνέχομαι, (пpinч:) mъ ɥiȣ dpent în sȣs, nȣ кazȣ жos; (пpin вpm:) sȣfepȣ, ɥiȣ, paвdȣ. «Βέβληαι, οὐδέ σ' ὀΐω δηρὸν ἔτ' ἀνασχήσεσθαι». Iл: E. «Οὐδέπω ὥρη εὕδειν, καί κεν ἐς ἠῶ δίαν ἀνασχοίμην. Od: Λ. «Οὔ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος χαλκὸν ἀνασχέσθαι». Iл: Δ. «Οὐ γὰρ ξείνους οἶδ' ἀνέχονται». Od: H. «Ψύχη καὶ θάλπη ἀνέχεσθαι». Ksen: Μηδὲ τοὺς περὶ αὐτῶν λόγους ἀνέξεσθε». Dm: (шi кȣ ɥen:) «Δουλοσύνης ἀνέχεσθαι». Od: X. «Ὄμβρων τε καὶ ἡλίου ἀνείχοντο». Epod: «Ἀνέξη γάρ μου μικροῦ ὑποβαρβαρίσαντος». Sin: (шi кȣ паpтч:) «Ἵππος οὐκ ἀνέχεται τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὁρέων». Ep: «Ἠνείχετο στεφανούμενον τον ἐχθρὸν ὁρῶν». Dm: «Οὐκ ἠνείχοντο ἀκούοντες». Ksen: (шi în eл: de паpтч:) «Καὶ τὴν αὐτῶν χώραν ἀνέχεσθαι πορθουμένην». Isoкp: (шi кȣ inf:) «Οὐκ ἀνέχεται ἠρεμεῖν». Aл: Afp: (шi aвs:) «Τέτλαθι, καὶ ἀνάσχεο». Iл: A. «Ἀνέχου καὶ ἀπέχου». Пpoв: «Δύναται δ' ἡ κάμηλος ἄποτος ἀνέχεσθαι καὶ τέσσαρας ἡμέρας». Apist: (шi кȣ плeon:) «Ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα». Ep:

'Ανέψανος (ὁ, ἡ), (пpinч: aпъ) în кape nȣ fepв лesne лeгȣmeлe (вoвȣл, fasoлea, лintea, шi чл:). [шi

'Ανέψητος (ὁ, ἡ), nefeptȣ. [ἀ, ἕψω].

'Ανεψιὰ (ἡ), fem: aл лȣi 'Ανεψιός.

'Ανεψιαδῆ (ἡ), fem: aл лȣi

'Ανεψιαδοῦς, οῦ (ὁ), = 'Εξανέψιος, nenotȣ de въpȣ, saȣ de вapъ; шi de nenotȣ, saȣ de nenoatъ (fiȣ). [din

'Ανεψιὸς (ὁ), = 'Αδελφιδοῦς, nenotȣ de fpate, saȣ de sopъ; шi въpȣ вȣnȣ, (saȣ simпл:) въpȣ. «'Ανεψιὸς πρὸς πατρὸς, ἢ πρὸς μητρός. «'Ανεψιὸς ὢν αὐτοῖς ἐκ πατραδέλφων». Is: [de ȣnde

'Ανεψιότης (ἡ), вepie, saȣ pȣdenie de въpȣ.

'Ανέψυχθεν, Eoл: în лoкȣ de 'Ανεψύχθησαν, пeх: пas: aл лȣi 'Αναψύχω.

'Αν-έψω -ομαι, вiit: -εψήσω, -ομαι. pefepвȣ, mai fepвȣ.

'Ανέω, ης, ῃ, ωμεν, шi чл: пoet: în лoкȣ de 'Ανῶ, пeх: 2: de sȣп: aл лȣi 'Ανίημι.

Ἄνεω, adв: пoet: вezi Ἄνεως.

Ἄνεῳ, nom: îm: aл лȣi Ἄνεως,

'Ανέῳγα, miж: (în лoкȣ de пas;) tpe: de кȣ:, шi 'Ανέῳγον. пpeл: aл лȣi 'Ανοίγω.

'Ανεῳγότως, adв: (паpтч:) desкis.

'Ανέωνται, Ion: 3: îm: пeps: a пas: пeх: de sȣп: aл лȣi 'Ανίημι.

'Ανέῳξα, пeх: 1: aл лȣi 'Ανοίγω.

Ἄνεως, ω (ὁ, ἡ), пoet: [ἀ, ἄω, saȣ αὔω], tъкȣtȣ, fъpъ гласȣ. || (îm: пeȣt:) ἄνεω, în лoкȣ de adв:, în tъчepe.

'Ανέῳχα, tpe: de кȣ: aл лȣi 'Ανοίγω.

Ἄνη (ἡ), пoet: în лoкȣ de Ἄνυσις [ἄνω, în лoкȣ de 'Ανύω], isпpъвipe, sъвîpшipe.

'Ανῇ, 3: sinг: пeps: a пeх: 2: de sȣп: aл лȣi 'Ανίημι.

'Αν-ηβάσκω (-άω -ῶ), вiit: -ηβήσω, saȣ -ηβήσομαι, (пeх: 'Ανήβησα] peîntinepesкȣ. 2) (pap) mъ faкȣ mape, вoiniкȣ. [de ȣnde.

'Ανηβητήριος, α saȣ ος, ον, peîntinepitopȣ, saȣ кontpiвȣitopȣ sпpe peîntinepipe.

Ἄνηβος (ὁ, ἡ), neaжȣnsȣ înкъ în вîpstъ de жȣnie, neвîpstniкȣ. [ἀ, ἥβη].

'Ανήγαγον, пeх: 2: aл лȣi 'Ανάγω.

'Ανηγεμόνευτος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de къпetenie, saȣ de stъпînitopȣ; чeл fъpъ пoвъɥȣitopȣ, saȣ кîpmȣitopȣ. [ἀ, ἡγεμονεύω].

'Αν-ηγέομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, пoet: în лoкȣ de Διηγέομαι.

'Ανήγρευτος (ὁ, ἡ), пoet:=Νήγρετος, nedeшtentatȣ, nesкȣлatȣ din somnȣ. [ἀ, ἐγείρομαι].

'Αν-ήδομαι, вiit: -ησθήσομαι, îmi iaȣ înapoi вȣкȣpia, saȣ (de s'ap пȣtea ziче) mъ desвȣкȣpȣ. «Ἃ τότ' ἥσθην, ταῦτα νῦν ἀνήδομαι». Лȣч:

'Ανήδονος (ὁ, ἡ), nebeselitopӗ, negpaцiosӗ, neплъкъtӗ. [ἀ, ἡδονή].

'Ανήδυντος (-υστος), ου (ὁ, ἡ), neîndълчitӗ (прoп: шi fir:). [ἀ, ἡδύνομαι].

'Ανήεσαν 3: îm: neps: a прел: лъї "Ανειμι.

'Ανήη, noet: în локӗ de 'Ανῆ, 3: sinr: neps: a nex: 2: de ъп: ал лъї 'Ανίημι.

'Ανηθίκευτος (ὁ, ἡ), nemopaлizatӗ, ръѯкpeskъtӗ, ръѯ-пъpъвitӗ. [ἀ, ἠθικεύω].

'Ανήθινος (ὁ, ἡ), fъкъtӗ de mъpapӗ, saӗ moлotpъ. [ἄνηθον].

'Ανηθοειδής, έος (ὁ, ἡ), [ἄνηθον, εἶδος] asemenea, de feлъл лъї

"Ανηθον (τὸ), [ἄνω, θέω] (плantъ) mъpapӗ, saӗ moлotpъ. (vezî шi "Ανισον).

'Ανηθοποίητος (ὁ, ἡ), (къвîntъ) nedeskpiitopӗ къ вioiчiъne de oвiekte; (persoanъ) a кърia xapaktepӗ шi пъpaвъpî nъ sînt вine deskpise. 2) (omӗ) nefopmatӗ în mopaлӗ (în въne пъptъpî), гpoсoлanӗ.

'Ανήϊξα, noet: nex: 1: ал лъї 'Αναΐσσω.

'Ανήϊον, noet: прел: ал лъї "Ανειμι.

'Ανῆκα, nex: ал лъї 'Ανίημι.

'Ανήκεστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀκέομαι] netъmъdъitӗ; neîndpentatӗ; nemenaжatӗ, nemînгîiatӗ; neînпъкatӗ. 2) коviршitopӗ; чeл maї de mapцine, saӗ din ъpmъ (npimeжdie, шi чл:). [de ъnde

'Ανηκέστως, adв: fъpъ лeкъipe (îndpentape, amъъpape, шi чл:); къ коviршipe.

'Ανηκής, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἄκος]. = 'Ανήκεστος.

'Ανηκίδωτος (ὁ, ἡ), în локӗ de 'Ανακίδωτος, neaskъцitӗ în вîpfӗ. [ἀ, ἀκίς].

'Ανηκοΐα (ἡ), neaъzipe, sъpzie; nesъпъnepe, neaskълtape; (шi fir:) neînвъцъtъpъ, neшtiinцъ. [din

'Ανήκοος (ὁ, ἡ), neaъzitopӗ. «Εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός». Гnom: «Εἰς ἀνήκοον τῶν ἄλλων». Ел: 2) nesъпъsӗ, neaskълtъtopӗ; (шi pap) neînвъцatӗ. [ἀ, ἀκοή].

'Ανηκουστέω -ῶ, вiit: -ήσω, n' aъzӗ; (шi maї oвiч:) n'askълtӗ, nъ mъ sъпъiӗ. «Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν. Iл: Θ: [шi

'Ανηκουστία (ἡ), = 'Ανηκοΐα. [din

'Ανήκουστος (ὁ, ἡ), neaъzitъ nivї o datъ, saӗ nevpednikӗ de aъzit. 2) = 'Ανήκοος. [ἀ, ἀκούομαι].

'Ανηκόως, adв: пe neaъzite. «'Ανηκόως ἔχω». n'amӗ aъzit, n' amӗ înвъцat. «'Ανηκόως ἔχω ἀστρολογίας». Пл: [ἀνήκοος].

'Αν-ήκω, вiit: -ήξω, mъ sъiӗ, aжъnгӗ пînъ ла... «Τὸ δὲ γένος αὐτοῦ εἰς 'Ερεχθέα ἀνήκει». Пл: «Εἰς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι». Тъч: «Τὴν κεφαλὴν εἰς ὀξὺ ἀνήκουσαν. Ел: «Χρημάτων, saӗ χρήμασιν εἰς τὰ μέγιστα (πρῶτα) ἀνήκοντες». Ep: Γεωπεῖναι εἰς τὰ μέγιστα ἀνήκοντες». Ep: «Φάραγξι ταῖς τὸ μῆκος ἀνηκούσαις». Diod: «'Ανάστημα μέγιστον ἀνήκων». Diod: (шi къ adв:) «Πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει». Ep: «Τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν». Sof: este neste вîptъtea mea. 2) (în a tpeia neps: шi în пaptч:) se къвine, se dedъчe, пpiveшte, se notpiveшte, ъpmeazъ. «Τὰ εἰς ἀρετὴν ἀνήκοντα». Dm: «Τοῦτο εἰς οὐδὲν ἀνήκει». Ep: aчeasta nъ însemneaчъ nimikӗ. «Σὲ τουτέων ἀνήκει τὸ κῦρος ἔχειν». Ep: (шi aвs:) «Τὸ ἀνῆκον, = τὸ προσῆκον, τὸ καθῆκον, шi чл:.

'Ανηλάκατος (ὁ, ἡ), чeл чe n' ape, saӗ nъ întpeвъinцeazъ fъpкъ. [ἀ, ἠλακάτη].

'Ανηλάμην, miж: nex: 1: ал лъї 'Ανάλλομαι.

'Ανήλατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἐλαύνω] neлъkpatӗ къ чoкaпъл; (fir:) nedoвopîtӗ; nemлъdiatӗ.

'Ανηλεγέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: = 'Απηλεγέω, nъ înгpiжeskӗ. [шi

'Ανηλεγέως, = 'Απηλεγέως. [din

'Ανηλεγής, έος (ὁ,ἡ), noet: = 'Απηλεγής, neînгpiжatӗ. [ἀ, ἀλέγω].

'Ανηλεής, έος (ὁ, ἡ), nemiлosӗ, nekomпъtimitopӗ, кpъdӗ. [ἀ, ἔλεος].

'Ανηλέητος (ὁ, ἡ), = 'Ανελέητος.

'Ανήλειπτος (ὁ, ἡ), = 'Ανάλειπτος, neъnsӗ (къ ъntdeлemnӗ, шi чл:).

'Ανηλειψία (ἡ), = 'Αναλειψία, neъnцepe, saӗ a nъ se ъnцe (пpinч: къ ъntdeлemnӗ, ка чeї вeкї dъпe вaie); (пpin ъpm:) neлъъtъpъ, nekъpъцie.

'Ανηλεῶς, adв: fъpa miлъ, nemiлos. [ἀνηλεής].

'Ανηλής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локӗ de 'Ανηλεής.

'Αν-ηλιάζω, вiit: -άσω, пъiӗ, întînzӗ ла soape (maї къ seamъ ла локӗ 'налтӗ).

'Ανήλικος (ὁ, ἡ), nevîpstnikӗ, neaжъnsӗ în пpaviлnikъ вîpstъ. [ἀ, ἧλιξ].

'Ανήλιος (ὁ, ἡ), лipsitӗ de soape; (пpin ъpm:) întъnekosӗ, ъmвposӗ. || «'Ανήλιον φῶς». Гpг: neпpoвenitъ din soape. [ἀ, ἥλιος].

'Ανήλιπος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ἦλιψ], desкълцӗ.

'Ανηλιφής, έος, шi 'Ανήλιφος, ου (ὁ, ἡ), = 'Ανήλειπτος.

'Ανήλυσις, εως (ἡ), = 'Ανέλευσις, sъipe, saӗ întoapчepe.

'Ανήλωκα, шi (пas:) μαι, tpe: de къ: ал лъї 'Αναλίσκω.

*

'Ανήμελκτος (ὁ, ἡ), == 'Ανάμελκτος, нсмвлsȣ.

'Ανῆμεν, At: în локȣ de 'Ανήειμεν, 1: îm: пеps: а прел: лȣї ''Ανειμι.

'Ανήμερος (ὁ, ἡ), неблînдȣ, selбatikȣ; neomenitȣ, asppȣ. [ἀ, ἥμερος]. de ȣnde

'Ανημερότης (ἡ), неблîndeцe, selбъtъчie, шi zл:

'Αν-ημερόω -ῶ, biit: -ώσω. îнблînzeskȣ kîte пȣцinȣ, npin обiчнȣipe deпpinzȣ ла блînдeцe.

'Ανημέρως, adв: кȣ кinȣ неблînдȣ, saȣ selбatikȣ. [ἀνήμερος].

'Ανημμένος, η, ον, nas: tpe: de кȣ: ал партч: лȣї 'Ανάπτω.

'Ανῆν, пех: 2: ал лȣї 'Ανίημι.

'Ανήνασθαι, пех: 1: de inf: ал лȣї 'Αναίνομαι.

'Ανήνεγκα, шi Ion: 'Ανήνεικα, пех: 1:, шi 'Ανήνεγκον, пех: 2: ал лȣї 'Αναφέρω.

'Ανηνεμία (ἡ), == Νηνεμία, лinsъ de вîntȣ, лiniште. [din

'Ανήνεμος (ὁ, ἡ), == Νήνεμος, лinsitȣ de вîntȣpї, лiniштitȣ. [ἀ, ἄνεμος].

'Ανήνιος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de 'Ανάνιος, nemîxnitȣ, neîntpistatȣ. [ἀ, ἀνία].

'Ανήνιος (ὁ, ἡ), nеînfpînatȣ; (fir:) mînдpȣ. [ἀ, ἡνία].

'Ανήνοθε, поеt: 3: sinr: пеps: а прел: лȣї 'Αναθέω, saȣ 'Ανθέω. (везї шi 'Ενήνοθε).

'Ανήνυτος (στος), ου (ὁ, ἡ), [ἀ, ἀνύω], nesъвîршitȣ, neîsпpъвitȣ. 2) nemъpцinitȣ, nenȣmъpatȣ. «Βελῶν ἀνήνυτον ἀριθμῶν». Плв: «Μῆκος ἀνήνυστον τῆς ὁδοῦ». Плв: 3) nefoлositopȣ, zadapnikȣ. || (песȣ:) 'Ανήνυτα, adв: поеt: == кȣ

'Ανηνύτως, adв: fъpъ sъвîршipe, fъpъ isпpaвъ, în zadapȣ.

'Ανήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: == ''Ανανδρος, небъpбatȣ, nebiteazȣ. [ἀ, ἀνήρ].

'Ανήπυστος (ὁ, ἡ), поеt: == 'Ανάπυστος, saȣ ''Απυστος, neaȣzitȣ.

'Ανηπύω, biit: -ύσω, поеt: Ion: înaлцȣ гласȣл, zikȣ, saȣ kîntȣ кȣ гласȣ mape. [ἀνὰ, ἠπύω].

'Ανὴρ [везї шi ἄῤῥην], ἀνδρὸς, шi поеt: ἀνέρος (вок: ἄνερ, шi чл: dat: îm: ἀνδράσι, шi поеt: ἄνδρεσσι), (în цen: шi maї кȣ seamъ ла поецї) == ''Ανθρωπος, omȣ. «'Ανδρῶν τε θεῶν τε». Om: «'Ανὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς». Тȣч: (iap пapt: 2) бъpбatȣ. «'Εσθῆς ἄλλη γυναικὶ, ἄλλη ἀνδρί». Ksen: 3) însȣpatȣл (în peлaцie кȣ femeea sa). «Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τας ἑαυτῶν γυναῖκας». Skp: 4) ажȣnsȣ în бъpбъteaskъ (desъвîршitъ) вîpstъ. «Καὶ παῖδα καὶ μειράκιον καὶ ἄνδρα». Пл: «Εἰς ἄνδρας τελεῖν (ἐγγράφεσθαι, δοκιμάζεσθαι, παραγγέλειν)». Dm: Isокp: «Τέλειός τε ἀνὴρ γενόμενος. Ksen: (npin ȣpm: 5) воїнikȣ, biteazȣ, бъpбatȣ вpednikȣ de пȣmeлe sъȣ. «Πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες». Ep: «''Ανδρες 'Αθηναῖοι». Dm: 6) вpednikȣ de лaȣdъ, însemnatȣ, шi чл: (прекȣm шi ла noї «o datъ omȣ»). «Οὐ μέμνησ', ὅτι ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ». Apistf: (везї шi ''Ανθρωπος).

'Ανήρεικτος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de 'Ανέρεικτος.

'Ανηρέμητος (ὁ, ἡ), neлiniштitȣ. [ἀ, ἠρεμέω].

'Ανήρεστος (ὁ, ἡ), în локȣ de 'Ανάρεστος, neплъкȣtȣ.

'Ανηρεφής, έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ înвълitoape, neînвълitȣ. [ἀ, ἐρέφω]. 2) 'налтȣ ла înвълitoape. [ἀνὰ, ἐρέφω].

'Ανήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, ἄ(ἄ)ρω] nепotpiвitȣ, neaплikatȣ; (de ȣnde despe femee) neînsoцitъ, nemъpitatъ.

'Ανήριθμος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de 'Ανάριθμος.

'Ανηροσίη (ἡ), Ion: în локȣ de 'Ανηροσία, neapape. [шi

'Ανήροτος (ὁ, ἡ), (npiнч: Γῆ, ἀγρὸς) neapatȣ, neлȣкpatȣ. [ἀ, ἀρόω].

'Ανηρώτεον, Ion: în локȣ de ἀνηρώτων, прел: ал лȣї ἀνερωτάω.

'Ανησίδανος, шi 'Ανησίδωρος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀνίημι, δάνος, шi δῶρον] (epit: ал пъmîntȣлȣї, saȣ ал Черesеї), пpodȣкъtopȣ de înвîлшȣrate dapȣpї.

'Ανησιμώθην. nas: пех: 1: ал лȣї 'Αναισιμόω.

''Ανησον (τον), ου (τὸ), Ion: шi Dop: == ''Ανηθον.

'Ανήσσητος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de 'Αήττητος.

'Ανήφαιστος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, ''Ηφαιστος] чел fъpъ fокȣ.

'Ανήφθω, 3: sinr: пеps: а nas: tpe: de кȣ: de поpȣнч: ал лȣї 'Ανάπτω.

'Αν-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, sкоцȣ mape sȣnetȣ, pesȣнȣ tape.

'Ανήχθην, nas: пех: 1: ал лȣї 'Ανάγω.

'Ανήω, Ion: поеt: în локȣ de 'Ανῶ, пех: 2: de sȣп: ал лȣї 'Ανίημι.

'Ανθ-αιρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι. (пех: ἀνθειλόμην, шi чл:) пpefepȣ, saȣ алегȣ чева maї mȣлт de кîtȣ алta. «Παύσαντες αὐτὸν τῆς στρατείας 'Ιφικράτην ἀνθαιροῦνται». Ksen: «'Ανθελέσθαι φιλοσοφίαν τῆς ἀγοραίου

ταύτης διατριβῆς». Ksen: 2) iaȣ̆ чева dînd în латȣpĭ пе алtȣл, saȣ̆ апȣкînd maĭ 'nainte, op пpefepîndȣ mъ în локȣл алtȣia. «Οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται». Eȣp: Eк:

'Ανθαιρετέος, α, ον, пos: ал лȣĭ 'Ανθαιρέομαι.

'Ανθ-αλίσκομαι, вiit: -αλώσομαι. mъ пpinzȣ̆, dȣпе че amȣ̆ пpins ші eȣ̆ пе алtȣл, adiкъ пъtimeskȣ̆ de ла алtȣл чеea че 'ĭ amȣ̆ fъкȣt eȣ̆. 2) (diкan:) îmĭ пiepzȣ̆ жȣdiкata, mъ osîndeskȣ̆.

'Ανθ-αμιλλάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι. коnкȣpezȣ̆, mъ întpeкȣ̆ кȣ чineва; mъ лȣпtȣ̆ înпpotiва кȣiва.

'Ανθάμιλλος (ὁ, ἡ), piвалȣ̆, коnкȣpentȣ̆, коntpъ-лȣпtъtopȣ̆. [ἀντί, ἅμιλλα].

'Ανθ-άπτομαι, вiit: -άψομαι, апȣкȣ̆, întpeпpinzȣ̆ чева кȣ toatъ вoinца. 2) == Καθάπτομαι, atînгȣ̆ пе чineва. 3) апȣкȣ̆ ші eȣ̆ пе чел че m' a апȣкat de o пotpiвъ.

Ἀνθειλόμην, miж: пex: 2: ал лȣĭ 'Ανθαιρέομαι.

'Ανθεινὸς, ἡ, ὸν, == 'Ανθινός.

'Ανθεκτέον, пos: ал лȣĭ 'Αντέχω.

'Ανθελιγμὸς (ὁ), чеа din пpotiвъ înfъшȣpape, înвîptipe, pesȣчipe. [ἀντί. ἑλίσσω].

'Ανθέλιξ, ικος (ἡ), пaptea ȣpeкiĭ, ȣnde înчепе înвîptitȣpa гаȣpeĭ.

'Ανθελκόντως, adв: (de пaptч:) tpъгînd ȣпȣл de o пapte, ші алtȣл de алta, ȣпȣл înпpotiва алtȣia. [din

'Ανθ-έλκω, вiit: -έλξω, tpaгȣ̆ în пaptea mea, чеea че алtȣл tpaцe iapъші întp' a sa; (пpin ȣpm:) înпiediкȣ̆, oпpeskȣ̆; (кȣ dat:) mъ înпpotiвeskȣ̆. (вeзĭ ші 'Αντιμεθέλκω).

Ἄνθεμα (τὸ), poet: în локȣ̆ de Ἀνάθεμα.

'Ανθεμίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Ανθέμιον.

'Ανθεμίζομαι, вiit: -ίσομαι. iaȣ̆, кȣлегȣ̆ fлoapea, == 'Απανθίζω. [din

'Ανθέμιον (τὸ), dim: ал лȣĭ Ἄνθεμον. «'Ανθέμιον χρυσίου». Sкp: fлoapea, saȣ̆ sîpma, пaptea чеа алеасъ а аȣpȣлȣĭ. 2) ȣпȣ̆ fелȣ̆ de лinie înвîptitъ ла капеtеле stîлпiлop. 3) == кȣ

'Ανθεμὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ Ἄνθος, mȣшъцелȣл чел mape.

'Ανθεμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, de fелȣл fлoapeĭ. 2) ка fлoapea, saȣ̆ пaptea чеа maĭ алеасъ. [ἄνθεμον, εἶδος].

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, poet: înfлopitȣ̆, плinȣ̆ de fлopĭ; (despre moвiле, вase, ші чл:) лȣкpatȣ̆, sъпatȣ̆ кȣ fлopĭ. [din

Ἄνθεμον (τὸ), == [Ἄνθος] fлoape, ksomплȣ; (fig:) пaptea чеа maĭ вȣпъ, ші maĭ алеасъ а вpe ȣпȣĭ лȣкpȣ (fлoapea).

'Ανθεμόῤῥυτος (ὁ, ἡ), poet: кȣpsȣ̆, isвopîtȣ̆ din fлopĭ (epit: ал miepiĭ). [ἄνθεμον, ῥέω].

'Ανθεμουργὸς (ὁ, ἡ), poet: лȣкpъtopȣ̆ din fлopĭ (epit: ал алвineĭ). [ἄνθεμον, ἔργον].

'Ανθεμώδης, εος (ὁ, ἡ), == 'Ανθεμοειδὴς, ші 'Ανθεμόεις.

Ἄνθεξις, εως (ἡ), цinepe stpînsъ, tape. [ἀντέχω].

'Ανθερεὼν, ῶνος (ὁ), пaptea чеа къpnoasъ de sȣвt fалкa de жos, ȣnde maĭ кȣ seamъ кpesк пepiĭ вapвeĭ, вървie.

'Ανθερίκη (ἡ), ші

'Ανθέρικος (ὁ), кочеaпȣл, паiȣл (ші пpin întînd: ші întpeaгъ плanta) гpîȣлȣĭ, ші чл: [de ȣnde

'Ανθερικώδης (ὁ, ἡ), кочеnosȣ̆, пъiosȣ̆.

'Ανθέριξ, ικος (ὁ), == 'Ανθέρικος.

Ἄνθεσαν, poet: în локȣ̆ de 'Ανέθεσαν.

'Ανθεσιεργὸς (ὁ, ἡ), poet: == 'Ανθεμουργός.

'Ανθεσιπότητος (ὁ, ἡ), sвȣpъtopȣ̆ п' înпpeжȣpȣл fлopiлop (epit: ал алвineĭ). [ἄνθος, πέτομαι].

'Ανθεσίχρως, ωτος (ὁ, ἡ), poet: чел кȣ faцъ fлopoasъ, saȣ̆ пestpiцȣ̆ ла faцъ. [ἄνθος, χρώς].

Ἀνθεστήρια (τὰ), Antestepii, sepвъtoape a fлopiлop пpimъ-вepiĭ, че se sepвa în Atena în чinstea Niseanȣлȣĭ Бакȣ. (вeзĭ ȣpm:). [ἄνθος]. [de ȣnde

'Ανθεστηριὼν, ῶνος (ὁ), a опta лȣпъ a Atenenilopȣ̆, întpȣ кape se sepвaȣ̆ Antestepiiеле, ші кape къdea în Февpȣapie ші Maptie, Antestepionȣ̆.

'Ανθ-εστιάω -ῶ, вiit: -άσω, ospetezȣ̆ în pечipoкȣ̆, adiкъ пе чел че m'a ospъtat.

'Ανθεσφόρια (τά), Antesfopiĭ, sepвъtoape în чinstea Пepsefoneĭ (fiind къ s'a хpъпit кȣлeгînd fлopĭ). [din

'Ανθεσφόρος (ὁ, ἡ), == 'Ανθοφόρος. ‖ (sȣвst:) 'Ανθεσφόροι (αἱ), femeĭ пȣptъtoape de fлopĭ ла sepвъtopĭ (în цeп:), saȣ̆ (în пapt:) ла sepвъtoapea Antesfopiiлop (Ανθεσφόρια). [ἄνθος, φέρω].

Ἄνθετο, poet: în локȣ̆ de 'Ανέθετο.

'Ανθεῦσαν. Ion: în локȣ̆ de 'Ανθοῦσαν, ак: sinг: fem: ал пpeз: пaptiч:, ші

'Ανθεῦσι, Ion: în локȣ̆ de 'Ανθοῦσι, 3: îm: пeps: a хot: пpeз: ал лȣĭ

'Ανθέω -ῶ, вiit: -ήσω (пpinч: ші аpхаiкȣ̆) pesȣpȣ̆, esȣ̆, daȣ̆; (iap oвiч:) înfлopeskȣ̆; sîntȣ̆ în fлoapea mea. (de ȣnde 2) (fig:) sîntȣ̆ în вîpfȣл, saȣ̆ în гpadȣл чел maĭ 'naлtȣ̆; кpeskȣ̆; sîntȣ̆ înвiлшȣгatȣ̆ de чева. «'Αρχόμενος ἀνθεῖ καὶ ἀκμάζει μάλι-

μάλιστα ὁ πυρετός». Іпокр: «Τῶν δὲ ἀρετῶν ἔρημος ὁ χῶρος γενόμενος, ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις». Лѕч: «Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν». Apistof: «Ἤνθει φοίνικι ἡ στρατιά». Ksen: [ἄνθος].

Ἄνθη (ἡ), = Ἄνθος, floape. 2)=Ἄνθησις, înflopipe.

Ἀνθηδὼν, όνος (ἡ), =Ἀνθρηδών, албinъ. [ἄνθη, ἔδω].

Ἀνθήεις, εσσα, εν, поеt: în локѕ de Ἀνθηρός, înflopitѕ.

Ἀνθήλη (ἡ), [ἄνθη] пѕfoasa floape a бобочilор de semînцъ a ѕnор планte; шi sпiкоasa fѕntъ a пaiѕлѕi, saѕ кочеanѕлѕi de гpîѕ, шi чл: 2) ѕnѕ felѕ de плantъ din soiѕл nerinei.

Ἀνθήλιον (τὸ), dim: ал лѕi ἄνθος, saѕ ал лѕi ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος (ὁ, ἡ), пѕsѕ îuпоtpiвъ (шi поеt: de o потpiвъ, saѕ asemenea) кѕ soареле. || (sѕбst:) Ἀνθήλια (τὰ), καὶ Ἀνθήλιοι (οἱ), ѕnѕ fenomenѕ meteopѕ, saѕ aрътatѕ пе черѕ. (кaѕtъ παρήλιος). 2) ѕnѕ felѕ de пердеа пеntpѕ препаza окiлор (maї кѕ seamъ ла каї) despре soape. (vezi шi παρώπιον). [ἀντὶ, ἥλιος].

Ἄνθημα (τὸ), =Ἄνθησις. [шi

Ἀνθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:=Ἀνθεμόεις. [ἀνθέω].

Ἀνθηρογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiѕ înflopit, elegant. [ἀνθηρὸς, γράφω].

Ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν, (шi adв:) -ηρῶς, înflopitѕ, (шi fir:) чел în floapea bîpsteї, saѕ în градѕл чел maї 'налtѕ ал кpeштepiї. 2) чел кѕ faцъ вioae, deskisъ; (шi în цen:) veselѕ, fpѕmosѕ, плъкѕtѕ, шi чл: «Τὰ ἀνθηρὰ τῶν ὀρνέων». Apistf: (fir:) «Ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖ». Ksen: «Τὰ ἀνθηρὰ καὶ τρυφερὰ τῶν ὀνομάτων». Пл: «Μανίας ἀνθηρὸν μένος». Sof: (vezi шi Ἀνθινός). [ἄνθος]. [de ѕnde

Ἀνθηρότης (ἡ), înflopitate, вioiчiѕne.

Ἄνθησις, εως (ἡ), înflopipe (a пomiлор, шi în цen: a плantелор). [ἀνθέω].

Ἀνθ-ησσάομαι -ῶμαι biit: -ησσηθήσομαι, mъ вipѕieskѕ, saѕ mъ sѕпѕiѕ în речiпpoкѕ, mъ лasѕ de о потpiвъ. [ἀντὶ, ἡσσάομαι].

Ἀνθητικὸς, ὴ, ὸν, аплекatѕ sпpe înflopipe. [ἀνθέω].

Ἀνθηφόρος (ὁ, ἡ), = Ἀνθοφόρος. [ἄνθος, φέρω].

Ἀνθίας, ου (ὁ), ѕnѕ felѕ de пeшtе, = Κάλλιχθυς.

Ἀνθ-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, konsfinцeskѕ în речiпpoкѕ, saѕ în локѕл алtѕia.

Ἀνθίζω, biit: -ίσω, înпodoбeskѕ кѕ flopї; înnestpiцezѕ; въпseskѕ кѕ felѕpite deskise feцe, înfpѕmѕseцezѕ. «Ἀνθίσαι βουλόμενος τὴν λέξιν». D: Ал: «Σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἠνθισμένον». Пaѕs: [шi

Ἀνθικὸς, ἡ, ὸν, înflopitopѕ; saѕ floposѕ. [шi

Ἄνθιμος (ὁ, ἡ),=Ἀνθεμόεις, шi Ἀνθηρός. [шi

Ἀνθίνης, ου (ὁ), (пpiнч: вiнѕ) fъкѕtѕ кѕ flopї. [шi

Ἀνθινὸς, ἡ, ὸν, fъкѕtѕ, koмпѕsѕ din flopї. 2) = Ἀνθηρός, înflopatѕ, deskisѕ, saѕ nestpiцѕ. «Ἀνθινὰ φορεῖν». Лекs: [ἄνθος].

Ἄνθιον (τὸ), dim: ал лѕi ἄνθος, flopiчiкъ.

Ἀνθ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, алергѕ кѕ калѕл asѕпpa кѕiвa, fiind шi ел пopnitѕ înпpotiвa mea. [de ѕnde

Ἀνθιππασία (ἡ), пopnipe кълъpeaskъ înпpotiвa altia fъкѕtъ de maї 'nainte. 2) вътълiе de кълъpimї.

Ἀνθ-ιππεύω, biit: -εύσω,= Ἀνθιππάζομαι.

Ἄνθισμα (τὸ), подоaбъ кѕ flopї, saѕ de felѕpite колоapе. [ἀνθίζω].

Ἀνθ-ίστημι, biit: -στήσω (пех: ἀντέστησα, шi пеѕt: ἀντέστην, miж: tpe: de кѕ: ἀνθέστηκα) ашeзѕ чева înпpotiвъ, saѕ înпpotpiвъ de алtѕл, kontpastezѕ, алъtѕpѕ, kompapezѕ. || (miч:) kontpastaѕ, mъ înпpotiveskѕ. «Τοῖς δημαγωγοῖς ἀνθιστάμενος». Пл: (шi кѕ преп:) «Ἀνθίσταμαι εἰς ἀγῶνα πρός τινα». Ksen: (шi abs:) «Ἣν ἀνθιστῆται ὁ πολέμιος, δῆλον, ὅτι μάχεσθαι δεήσει». Ksen:

Ἀνθοβάφεια (ἡ), въпsipe кѕ felѕpite, saѕ deskise feцe. [din

Ἀνθοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitѕ кѕ felѕpite, nestpiцe, saѕ deskise (вioae) feцe. [шi

Ἀνθοβάφος (ὁ, ἡ), въпsitopѕ кѕ felѕpite, шi deskise feцe. [ἄνθος, βαφή].

Ἀνθοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, (nestp: despре копачї) îmї лепъdѕ flopiле. 2) (stpъm:) арѕнкѕ flopї (sпpe semnѕ de vinste). [ἀνθοβόλος]. [de ѕnde

Ἀνθοβόλησις, εως, шi

Ἀνθοβολία (ἡ), (nestp:) къdepea flopiлор dene пomї. 2) (stpъm:) арѕнкapе de flopї sпpe vinste asѕпpa кѕiвa. [din

Ἀνθοβόλος (ὁ, ἡ), skoцъtopѕ de flopї, înflopitѕ. «Ἀνθοβόλος θρίξ». Epigr: [ἄνθος, βολή].

Ἀνθοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopѕ în, saѕ кѕ flopї. [ἄνθος, δίαιτα].

Ἄνθοδμον (τὸ), miposѕ de flopї. 2) floapе bine-miposiтoapе. [ἄνθος, ὀδμή].

'Ανθοδόκος (ὁ, ἡ), поет: приimitорȣ, saȣ înкъпъторȣ în sine de флорĭ. «Τάλαρον ἀνθοδόκον». Епігр: [ἄνθος, δοχή].

'Ανθοκάρηνος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ капȣ înфлоратȣ, saȣ кȣнȣнатȣ кȣ флорĭ. [ἄνθος, κάρηνον].

'Ανθοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, поет: кaȣtȣ, îngrіжeskȣ de флорĭ. 2) sîntȣ înnodobitȣ, saȣ кȣнȣнатȣ кȣ флорĭ. [ші

'Ανθόκόμος (ὁ, ἡ), поет: (пароκs:) înгріжiтopȣ de флорĭ; (пропароκs:) înnodobitȣ кȣ флорĭ, înфлоратȣ, saȣ înфлоритȣ. [ἄνθος, κομέω].

'Ανθόκρόκος (ὁ, ἡ), поет: цesȣtȣ кȣ флорĭ, saȣ нestpiцȣ. [ἄνθος, κρόκη].

'Ανθολκὴ (ἡ), tpaцepe din naptea чea din npotiвъ (вezĭ 'Ανθέλκω); înnpotiвipe, опpipe. [ші

"Ανθολκος (ὁ, ἡ), чел че tpaцe din naptea din npotiвъ; saȣ кape tpaцe maĭ гpeȣ întp'o napte a кȣmпeneĭ (вezĭ ші 'Αντίρροπος). [ἀνθέλκω].

'Ανθολογέω -ῶ, ші (miж:) -ομαι, -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι. кȣлегȣ флорĭ; (fir:) iaȣ, алегȣ din чева флоарea, adiкъ че e maĭ вȣнȣ. [ші

'Ανθολογία (ἡ), антолоціе, adȣнape, кȣлeцepe de флорĭ. 2) (fir:) кȣлекціе de aлese miчĭ поeme, ші чл:, (iap maĭ napt:) de епіграme, saȣ sȣsкpiпціĭ,='Ανθολόγιον. [ші

'Ανθολογικὸς, ἡ, ὸν, нotpiвitȣ ла кȣлeцepe de флорĭ, saȣ de aлese sкpise. (de ȣnde sȣвst:) «'Ανθολογικὰ (τὰ)», кърціле, кape tpaкteazъ despre антолоціе. [ші

'Ανθολόγιον (τὸ,)='Ανθολογία. 2) антолоціȣ. (вezĭ 'Ανθολογία. 2). [din

'Ανθολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъtopȣ de флорĭ. 2) (fir:) sкpiitopȣ de антолоціĭ. [ἄνθος, λόγος].

'Ανθ-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, конвopвeskȣ. кopesnȣnzȣ.

'Ανθόμοιος (ὁ, ἡ), întpȣ toate asemenea, întoкmaĭ, [ἀντὶ, ὅμοιος].

'Ανθ-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, npiimeskȣ, mъ înвoieskȣ ші eȣ. || (maĭ oвiч: miж:) mъ înвoieskȣ în чева, nesilitȣ mъptȣpiseskȣ, ші înкpedinцezȣ. «Περὶ Σωκράτους τάδε ἐγράψατο, καὶ ἀνθωμολογήσατο Μέλιτος». Sȣid: 2) mъptȣpiseskȣ mȣлцȣmipe nentpȣ фaчepe de вine. «'Ανθωμολογησάμεθά σοι ὁ Θεός». Sкp: [de ȣnde

'Ανθομολόγησις, εως, ші

'Ανθομολογία (ἡ), peчinpoкъ înвoipe. 2) (Sкp:) mъptȣpisipe npe mȣлцȣmipe de фaчepe de вine. [ἀντὶ, ὁμολογία].

'Ανθονομέω -ῶ, biit: -ήσω, пaskȣ флорĭ, saȣ пe флорĭ. [din

'Ανθονόμος (ὁ, ἡ), поет: чел че se хрънeште din флорĭ, saȣ паште флорĭ. [ἄνθος, νομή].

'Ανθ-οπλίζω, biit: -ίσω, înapmezȣ ші eȣ, гъtindȣmъ de лȣптъ. «Ἱππεῦσι θ' οἱ ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι. Eȣp:

'Ανθοπλίτης, ου (ὁ), înapmatȣ soлdatȣ aшeзatȣ înnpotiва aлtȣia. [ἀντὶ, ὅπλον].

'Ανθοποιὸς (ὁ, ἡ), чел че лȣкpeaзъ флорĭ. 2) чел че skoate, фaчe флорĭ. [ἄνθος, ποιός].

'Ανθοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, вînzȣ флорĭ, saȣ вънseлĭ, feцe. [ἄνθος, πωλέω].

"Ανθορε, поет: în лoкȣ de 'Ανέθορε. 3 sinr: nepѕ: a nex: 2: лȣĭ 'Αναθρώσκω.

'Ανθ-ορίζω, biit: -ίσω, daȣ o înnpotiвъ definiціe, хotъpъskȣ aлtȣ-feлȣ despre чева. [de ȣnde

'Ανθορισμὸς (ὁ), хotъpipe întp'aлtȣ, saȣ de înnpotiвъ кinȣ despre вpe ȣnȣ лȣкpȣ.

'Ανθ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, (npinч: despre doъ вpъжmъшeштĭ флоte) sîntȣ tpasъ în noptȣ, ші gata totdaȣna de вътъліe înnotpiвъ de чeea-л-aлtъ.

"Ανθορος (ὁ), кaȣtъ "Αντορος.

"Ανθος [ἄω, saȣ ἄνω], εος, ους (τὸ), (цen: îm: de maĭ mȣлte opĭ neîntpȣn: ἀνθέων) флоapea nomiлop, ші a nлantелop. 2) (fir:) op че ese, ші nлȣteште пe d'asȣnpa. (de ȣnde) «"Ανθος πυρός». Om: флaкъpa. «"Ανθος οἴνου». sȣнȣma вinȣлȣĭ векiȣ ші tape. «Χαλκοῦ ἄνθος». вezĭ Χάλκανθον. (ші despre колоape) «"Ανθος», вioac ші deskisъ фaцъ. «"Ανθη προσώπου». Inокp: pȣшeцeлe, saȣ pesȣфлъtpeлe depe oбpazȣ. 3) (fir:) чea maĭ вȣнъ ші maĭ aлeasъ napte a вpe ȣнȣĭ лȣкpȣ, флоapea (smîntina); (despre omȣ) флоapea вîpsteĭ; (npin întind:) nodoaвъ, фpъmȣseцe; (fir:) sлaвъ, stpълȣчipe, ші чл: «"Ανθεα ὕμνων». Пind: «Μανίας ἄνθος». Sof: «"Ηβης ἄνθος». Iл: N.

"Ανθος, ου (ὁ), ȣнȣ feлȣ de miкъ пasъpe depe лîngъ ane din soiȣл Αἰγίθαλλος. (вezĭ ziчepea).

'Ανθοσμίας, ου (ὁ), (în цen:) tъmîiosъ. [ἄνθος, ὀσμή].

'Ανθότου, în лoкȣ de 'Ανθ'ὅτου, вezĭ "Οστις.

'Ανθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptȣ (кapȣ, skoцȣ) флорĭ. [ші

'Ανθοφόρια (τὰ), ='Ανθεσφόρια. [din

'Ανθοφόρος (ὁ, ἡ), nȣptъtopȣ (цiitopȣ, skoцъtopȣ) de флорĭ. [ἄνθος, φέρω].

Ἀνθοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitopȣ (fъкъtopȣ) de flopĭ. 2) чел че аре naтȣpъ de flоаpe, saȣ este asemenea кȣ flоаpe, (прin ȣpm:) кȣ faцъ nesĭpiцъ шi аpъtoasъ. [ἄνθος, φυή].

Ἀνθρακεία (ἡ), лȣкpape de кърбȣnĭ. tреаба кърбȣnарȣлȣĭ. [шi

Ἀνθρακεὺς, έως, шi

Ἀνθρακευτὴς, οῦ (ὁ), кърбȣnарȣ. [шi

Ἀνθρακευτὸς, ἡ, ὸν, че se face кърбȣne, saȣ îndemînatiкȣ de a se face кърбȣne. [din

Ἀνθρακεύω, вiit: -εύσω, faкȣ кърбȣnĭ. [шi

Ἀνθρακηρὸς, ὰ, ὸν, notpiвitȣ nentpȣ кърбȣni. [шi

Ἀνθρακιὰ (ἡ), жъpatiкȣ; (fir:) кontopȣ de кърбȣnĭ. 2) == Ἀνθρακεία. [шi

Ἀνθρακίας, ου (ὁ), негpȣ ка кърбȣnеле. [шi

Ἀνθρακίζω, вiit: -ίσω=Ἀνθρακόω, faкȣ, пpefaкȣ чева în кърбȣne. 2) (nestp:) seaмъnȣ кȣ (піatpa sкȣmпъ nȣmitъ) Ἄνθραξ, лȣчеsкȣ ка pȣвinȣл. [шi

Ἀνθράκιον (τὸ), dim: ал лȣĭ Ἄνθραξ, кърбȣnашȣ. [шi

Ἀνθράκιος (ὁ, ἡ),=Ἀνθρακίας. [шi

Ἀνθρακὶς, ίδος (ἡ), == Ἀνθρακιά, жъpatiкȣ. 2)=Ἀπ(Ἐπ)ανθρακίς. [шi

Ἀνθρακίτης, ου (ὁ), шi

Ἀνθρακῖτις, ιδος (ἡ), asemenea кȣ кърбȣnеле, saȣ din soiȣл кърбȣnілор. [ἄνθραξ].

Ἀνθρακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл кърбȣnілор, adiкъ лȣчоsȣ, негpȣ, saȣ apzъtopȣ ка кърбȣnеле. [ἄνθραξ, εἶδος].

Ἀνθρακόεις, εσσα, εν, noet: плinȣ de (saȣ asemenea кȣ) кърбȣnĭ. [ἄνθραξ].

Ἀνθρακοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ de кърбȣnĭ, кърбȣnарȣ. [ἄνθραξ, πώλης].

Ἀνθρακόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкȣ, saȣ пpefaкȣ чева în кърбȣne прin apdepe. «Δαλὸς ἠνθρακωμένος». Евp: [шi

Ἀνθρακώδης, εος (ὁ, ἡ),=Ἀνθρακοειδής. шi Ἀνθρακόεις. [din

Ἄνθραξ, [ἄνθος, saȣ αἴθω] ακος (ὁ), кърбȣne. «Ἄνθραξ γαιώδης». Tfp: (saȣ) ἐκ τῆς γῆς». Antr: Kapist: шi întp'o zічере, Γαιάνθραξ, saȣ Λιθάνθραξ, кърбȣne de пъmînтȣ. saȣ de піатpъ. 2) (fir: o піаtpъ sкȣmпъ) pȣвinȣ. 3) o ȣmflъtȣpъ, saȣ вȣвъ неагpъ, каpe ese maĭ кȣ seamъ ла воалеле челе лiпiчоase. (Lat: carbunculus, 4) вълтъpe de кinаваpȣ.

Ἀνθρηδὼν, όνος, шi

Ἀνθρήνη (ἡ), [ἄνθος]. o însecтъ, алвinъ sелватiкъ; (iap noet:) == Μέλισσα, алвinъ. [de ȣnde

Ἀνθρήνιον (τὸ), кȣївȣ, saȣ stȣпȣ, шi faгȣ (прinч:) de алвine sелвatiче, (iap noet:) шi de челе domestiче. [de ȣnde

Ἀνθρηνιώδης, εος (ὁ, ἡ). asemenea кȣ Ἀνθρήνιον.

Ἀνθρηνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ. saȣ ка Ἀνθρήνη. [ἀνθρήνη, εἶδος].

Ἄνθρι(θρει,θρυ)σκον, шi Ἀνθρίσκιον (τὸ), шi

Ἀνθρίσκος (ὁ), o плantъ de mîнкаpe, шi mipositoape, asemenea кȣ мъpapȣл, saȣ mолотpȣл.

Ἀνθρωπαρέσκεια (ἡ), (вisep:) dopiнцъ шi sілінцъ de a плаче чінева (în вine saȣ în pъȣ) оаmenілор, iap нȣ лȣĭ Dȣmnezeȣ. [din

Ἀνθρωπάρεσκος (ὁ, ἡ), siлitopȣ (în вine saȣ în pъȣ) de a плаче оаmenілор maĭ мȣлt de кît лȣĭ Dȣmnezeȣ. [ἄνθρωπος, ἀρέσκω].

Ἀνθρωπάριον (τὸ), == Ἀνδράριον, omȣлецȣ, omȣ de nimiкȣ. [шi

Ἀνθρωπέη (ἡ), Ion: шi neîntp: în локȣ de Ἀνθρωπῆ. [шi

Ἀνθρώπειος, α saȣ ος, ον == Ἀνθρώπινος. [de ȣnde

Ἀνθρωπείως, adв:== Ἀνθρωπίνως. [шi

Ἀνθρωπεύομαι, вiit: εύσομαι. tpъiesкȣ, (мъ noptȣ) omeneшte. «Ψυχὴ ἀνθρωπευομένη». Stpв: sȣfletȣ локȣitȣ în omenesкȣ tpȣпȣ. [шi

Ἀνθρωπῆ (întpȣn: din Ἀνθρωπέη), шi

Ἀθρωπηΐη (ἡ), (se înц: δορὰ) піеле de omȣ. [шi

Ἀνθρωπήϊος, η, ον, Ion: în локȣ de Ἀνθρώπειος. [ἄνθρωπος].

Ἀνθρώπησις, εως (ἡ), (вisep: шi pap) în локȣ de Ἐνανθρώπησις, întpȣпаpe de omȣ, saȣ în omȣ. [neîntp: ἀνθρωπέω].

Ἀνθρωπίζω, шi (miж:) -ομαι, вiit: -ίσω, -ομαι. (nestp:) tpъiesкȣ. saȣ мъ noptȣ ка omȣ. 2) (stpъm: шi вis:) faкȣ пе чінева a se face (шi пas: шi miж: мъ faкȣ) omȣ, =Ἐνανθρωπίζω. [шi

Ἀνθρωπικὸς, ἡ, ὸν, шi

Ἀνθρώπινος, η, ον, omenesкȣ, saȣ notpiвitȣ omeneшteĭ naтȣpe; (прin ȣpm;) amъsȣpatȣ, кȣmпъtatȣ. «Ἀνθρώπινον τὸ πάθος». Ksen: «Τὸ ἀνθρώπινον γένος». Пл: (шi în ел:) «Τὸ ἀνθρώπινον». Ep: «Πᾶν τὸ ἀνθρώπινον». Ep: «Κατὰ τὸ ἀνθρώπινον. Тȣч: «Ἕνεκα τοῦ ἀνθρωπίνου». Sȣid: în локȣ de κατὰ φιλανθρωπίαν, dȣпе iȣвipe de omȣ.

«Ἀνθρώπινα ἁμαρτεῖν». Ksen: [ἄνθρωπος]. [de ѕnde

Ἀνθρωπίνως, adв: omeneшte. «Ἀνθρωπίνως λαλεῖν». Al. 2) кѕ isвipe de omѕ, кѕ modestie, omenit. «Νόμος ἀνθρωπίνως καὶ καλῶς κείμενος». Dm: «Φέρειν ἀνθρωπίνως τὰς ἐξουσίας. Πлв:

Ἀνθρώπιον (τὸ), шi

Ἀνθρωπίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ ἄνθρωπος, omѕлеџѕ.

Ἀνθρωπισμὸς (ὁ), omenipe, adiкъ a se omeni чinева, îndpentîndѕ'шĭ пъравѕpiле npin dpentѕл кѕвîntѕ. «Οἱ ἀπαίδευτοι ἀνθρωπισμοῦ δέονται. Apistn: 2) (вis)=Ἐνανθρώπησις. [ἀνθρωπίζομαι].

Ἀνθρωποβορέω -ῶ, вiit: -ήσω. =Ἀνθρωποφαγέω, mънîнкѕ oamenĭ. [шi

Ἀνθρωποβορία (ἡ),=Ἀνθρωποφαγία, mîнкape de oamenĭ. [din

Ἀνθρωποβόρος (ὁ, ἡ), = Ἀνθρωποφάγος, mîнкъtopѕ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, βορά].

Ἀνθρωπόβρωτος (ὁ, ἡ), mîнкatѕ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, βιβρώσκω].

Ἀνθρωπογενὴς, έος (ὁ), пъskѕtѕ omѕ. saѕ din soiѕ de omѕ. [ἄνθρωπος, γένος].

Ἀνθρωπογέννητος (ὁ, ἡ), пъskѕtѕ de omѕ. [ἄνθρωπος, γεννάομαι].

Ἀνθρωπόγλωσσος (ὁ, ἡ). чел кѕ лimвъ, adiкъ вopвipe de omѕ. [ἄνθρωπος, γλῶσσα].

Ἀνθρωπογονία (ἡ), facepea, saѕ кpeaџia omѕлѕĭ (dѕпe Teoronia лѕĭ Esiodѕ). [ἄνθρωπος, γόνος].

Ἀνθρωπογράφος (ὁ, ἡ), zorpafѕ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, γράφω].

Ἀνθρωποδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), omѕ înzeitѕ, semizeѕ, epoѕ. 2) demonѕ npefъкѕtѕ în omѕ, (oвшt:) diaвoлѕ înпeлiџatѕ. [ἄνθρωπος, δαίμων].

Ἀνθρωπόδηκτος (ὁ, ἡ), mѕшкatѕ de omѕ. ‖ Ἀνθρωπόδηκτον (τὸ), mѕшкъtѕpъ de omѕ. [ἄνθρωπος, δήκω, δάκνω].

Ἀνθρωποδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъџatѕ de omѕ. [ἄνθρωπος, διδάσκομαι].

Ἀνθρωποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἀνθρωπόμορφος. [ἄνθρωπος, εἶδος]. [de ѕnde

Ἀνθρωποειδῶς, adв: în felѕ de omѕ.

Ἀνθρωποθηρία (ἡ), вînape de oamenĭ. [ἄνθρωπος, θήρα].

Ἀνθρωπόθυμος (ὁ, ἡ), чел кѕ inimъ (џenepositate, simџimîntѕ) de omѕ. [ἄνθρωπος, θυμός].

Ἀνθρωποθυσία (ἡ), жeptfipe de oamenĭ. [шi

Ἀνθρωποθυτέω -ῶ, вiit: ήσω, жeptfeskѕ oamenĭ în лoкѕ de вite. [ἄνθρωπος, θύω].

Ἀνθρωποκάπηλος (ὁ, ἡ), = Ἀνδραποδοκάπηλος. [ἄνθρωπος, κάπηλος].

Ἀνθρωποκομικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѕ лa îngpiжipe, шi къѕtape de oamenĭ. [ἄνθρωπος, κομέω].

Ἀνθρωποκτονέω, -ῶ, вiit: -ήσω, omopѕ, ѕчigѕ omѕ, saѕ oamenĭ. [шi

Ἀνθρωποκτονία (ἡ), omopîpe, ѕчidepe de omѕ, saѕ de oamenĭ. [din

Ἀνθρωποκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѕ, ѕчigaшѕ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, κτείνω].

Ἀνθρωπολατρεία (ἡ), înкinape лa omѕ кa лa Dѕmnezeѕ. [шi

Ἀνθρωπολατρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înкinѕ лa omѕ кa лa zeѕ. [din

Ἀνθρωπολάτρης, ου (ὁ), înкinъtopѕ de omѕ кa de Dѕmnezeѕ. [ἄνθρωπος, λάτρης].

Ἀνθρωπόλεθρος (ὁ, ἡ), пpъпъditopѕ de oameni. [ἄνθρωπος, ὄλεθρος].

Ἀνθρωπολόγος (ὁ, ἡ), вopвitopѕ despe omѕ, saѕ natѕpa лѕĭ. [ἄνθρωπος, λόγος].

Ἀνθρωπολοιγὸς (ὁ, ἡ), Гpam: esпл: a лѕĭ Βροτολοιγός. (вezĭ ziчepea).

Ἀνθρωπομάγειρος (ὁ, ἡ), вѕкъtapѕ de къpnѕpĭ omeneшtĭ. [ἄνθρωπος, μάγειρος].

Ἀνθρωπόμορφος (ὁ, ἡ), чел кѕ figѕpъ de omѕ. [ἄνθρωπος, μορφή].

Ἀνθρωπονομικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѕ лa пaшtepe, adiкъ кîpmѕipe, пoвъџѕipe de oamenĭ. [ἄνθρωπος, νομή].

Ἀνθρωπόομαι, οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι. = Ἀνθρωπίζομαι, mъ faкѕ omѕ. (вezĭ шi Ἀνθρωπεύομαι). [ἄνθρωπος].

Ἀνθρωποπάθεια (ἡ), пъtimipe de чeлe omeneшtĭ, adiкъ sѕfepipe, ръвdape de omeneшteлe пъtimĭ. [шi

Ἀνθρωποπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimesкѕ, (saѕ кomпъtimeskѕ кѕ aлtѕл) кa omѕ, saѕ simџѕ sлъвiчiѕniлe omѕлѕĭ. [din

Ἀνθρωποπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), шi adв: -αθῶς. sѕпѕsѕ лa patimiлe natѕpeĭ omeneшtĭ. [ἄνθρωπος, πάθος].

Ἀνθρωποποιία (ἡ), facepe, кpeape de oamenĭ. [din

Ἀνθρωποποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѕ, fopmъtopѕ de oamenĭ. [ἄνθρωπος, ποιός].

Ἀνθρωποπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), вѕвiinчosѕ, potpivitѕ omѕлѕĭ. [ἄνθρωπος, πρέπει]. [de ѕnde

Ἀνθρωποπρεπῶς, adв: dѕпe кѕвiinџa omѕлѕĭ.

Ἀνθρωποῤῥαίστης, ου (ὁ), пoet: [ἄνθρωπος, ῥαίω] пpъпъditopѕ de oamenĭ.

Ἄνθρωπος (ὁ), [ἀνὴρ, ὤψ] (кa komѕnѕ) omѕ (soiѕл omѕлѕĭ). «Ἄνθρωπός ἐστι ζῶον

λογικόν, γελαστικὸν, ші чл:» || (sѕвst:) = 'Ανὴρ. «Κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης». Iл: II: 2) =Δοῦλος, робѕ. «Λαμβάνουσιν ὑποζύγιά τε καὶ ἀνθρώπους. Ep: 3)=Στρατιώτης, ostaшѕ. «Καὶ ᾤχετο ἀπιὼν νυκτὸς (ὁ λοχαγὸς) σὺν ἀνθρώποις ὡς εἴκοσι». Ksen: 4) (emfantiк postindѕse аре ачеашї пѕtере de însemnаре, ка ші ла noї) omѕ, adiкъ вѕnѕ ші вiptѕosѕ. «Μέγιστον ἔστ' ἄνθρωπος, ἢν ἄνθρωπος ᾖ». Гnom: (везї ші 'Ανήρ). 5) (кѕ apt: fem:) ἡ ἄνθρωπος, femeea. «Τοιοῦτος ἔρως κατεῖχε τὴν ἄνθρωπον». Пл: 6) (fъpъ apt): ачела, saѕ ачesta. «Ὁρᾶτε γὰρ, οἷ προελήλυθεν ἀσελγείας ἄνθρωπος». Dm: 7) (îm:) οἱ ἄνθρωποι, oamenії, ad: întpegѕ neamѕл oamenілор, saѕ лѕmea. «Μαντήϊα μοῦνα ἐν ἀνθρώποισι. Ep: «Ἡ ἐξ ἀνθρώπων εὐδαιμονία». Inокр: чea пѕtinчoasъ oamenілор. «Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς». Dm: în локѕ de 'Απανθρώπους, neomenite. «Τὸ ἐξ ἀνθρώπων κάλλος». Eлd: în локѕ de ὑπὲρ ἄνθρωπον, maї пресѕs de omѕ.

'Ανθρωποσφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, жерtfeskѕ, înжѕngiѕ oamenї. [ἄνθρωπος, σφαγή].

'Ανθρωπότης (ἡ), omenitate, saѕ omeneaskъ natѕpъ. 2) (pap) omenimea, neamѕл omeneskѕ. [ἄνθρωπος].

'Ανθρωποτόκος (ἡ), пъskъtoape de omѕ (înпpot: de θεοτόκος, пъskъtoape de Dѕmnezeѕ). [ἄνθρωπος, τόκος].

'Ανθρωπουργία (ἡ),='Ανθρωποποιΐα. [din

'Ανθρωπουργὸς (ὁ, ἡ), = 'Ανθρωπρποιός. [ἄνθρωπος, ἔργον].

'Ανθρωποφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкѕ oamenї. [ші

'Ανθρωποφαγία (ἡ), minкаре de oamenї. [din

'Ανθρωποφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtopѕ de oamenї. [ἄνθρωπος, φάγω neîntp:]

'Ανθρωποφανὴς, έος (ὁ, ἡ), în apъtape nѕmaї omѕ. [ἄνθρωπος, φαίνω].

'Ανθρωποφθόρος (ὁ, ἡ), корѕптopѕ, stpiкъtopѕ de oamenї. [ἄνθρωπος, φθείρω.]

'Ανθρωποφυὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкѕtѕ din natѕpъ omѕ. [ἄνθρωπος, φυή].

'Ανθρωπώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ανθρώπινος, saѕ 'Ανθρωποειδής.

'Ανθρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, noet: în локѕ de 'Αναθρώσκω.

'Ανθ-υβρίζω, вiit: ίσω, nечinsteskѕ, окъpeskѕ ші еѕ de o потpiвъ пе чел че mъ nечinsteште.

'Ανθ-υλακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, латpѕ de oпotpiвъ asѕпра челѕї че mъ латpъ.

'Ανθύλλιον (τὸ), dim: ал лѕї ἄνθος. 2)=кѕ

'Ανθυλλὶς, ίδος (ἡ), o плantъ înпъpцitъ în doъ felѕpї. (везї Dsкр: Г. 153).

'Ανθ-υπ-άγω, в: -άξω (пех: ἀνθυπήγαγον, ші чл:) tpagѕ în жѕdikatъ пе чел че m'a пîpît. 2)='Ανθυποφέρω. [de ѕnde

'Ανθυπαγωγὴ (ἡ), ='Αντέγκλημα, ші 'Ανθυποφορὰ, a tpaцe în жѕdikatъ пе пîpîtopѕ.

'Ανθυπαλλαγὴ (ἡ), речiпpoкѕ skimпѕ. 2) (Грam:)=Μετάληψις, ші Μεταπλασμός. [din

'Ανθ-υπ-αλλάσσω, вiit: -αλλάξω, fakѕ речiпpoкѕ skimвѕ.

'Ανθ-υπ-αντάω -ῶ вiit: αντήσομαι, esѕ ші еѕ înaintea челѕї че m' intîmпinat.

'Ανθυπατεία (ἡ), пpokonsѕлatѕ, saѕ demnitatea пpokonsѕлѕлѕї. [din

'Ανθ-υπατεύω, вiit: -εύσω, sîntѕ пpokonsѕлѕ. [ші

'Ανθυπατικὸς, ἡ, ὸν, atîngъtopѕ de пpokonsѕлѕ, saѕ de пpokonsѕлatѕ. [din

'Ανθύπατος (ὁ), pîndѕitѕ în локѕ de konsѕлѕ, пpokonsѕлѕ. [ἀντὶ, ὕπατος.].

'Ανθ-υπ-είκω, вiit: -είξω, mъ sѕпѕiѕ, mъ лasѕ, mъ ковopѕ кѕ voinцa ші еѕ de oпotpiвъ. [de ѕnde

'Ανθύπειξις, εως (ἡ), речiпpoкъ лъsape dѕпе voea алtѕia.

'Ανθ-υπερ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, ковîpшeskѕ ші еѕ пе чел че m' a întpeкѕt.

'Ανθ-υπερ-φρονέω ῶ, вiit: -ήσω, mъ mîndpeskѕ ші еѕ deопotpiвъ кътpe чел че se поаptъ mîndpѕ кътpe mine.

'Ανθ-υπηρετέω -ῶ, вiit: -ήσω, slѕжeskѕ ші еѕ de опotpiвъ челѕї че 'mї a fъкѕt вine. [ἀντὶ, ὑπηρέτης].

'Ανθ-υπισχνέομαι οῦμαι, вiit: -υποσχήσομαι, fъгъdѕieskѕ ші еѕ de опotpiвъ челѕї че 'mї a fъгъdѕit чева.

'Ανθ-υπο-βάλλω, вiit: -βαλῶ, =ἀνθυποφέρω.

'Ανθ-υπο-καθ-ίστημι, вiit: -καταστήσω, aшezѕ sѕвцiind чева, saѕ пе чineва în локѕл алtѕia.

'Ανθ-υπο-κρίνομαι, вiit: -κρινοῦμαι, mъ пpefaкѕ (apъtѕ пpiчinѕipї) ші еѕ de опotpiвъ.

'Ανθ-υπό-μνυμαι, вiit: -οῦμαι; mъ жѕpѕ (în жѕdtкъtopie) înпpotiвъ de чea че a жѕpat (везї ὑπόμνυμαι) пpotiвniкѕл meѕ (пpinч: despre лeцitimѕ, saѕ пелїnsipe), ші aшa doвîndeskѕ пpeлѕпцipe, saѕ ѕpmape a жѕdiкъцiї.

'Ανθ-υποπτεύω, вѕit: -εύσω, въпѕieskѕ ші еѕ пе чел че mъ въпѕieште пе mine.

'Ανθ-υπ-ορρύσσω(ττω), siit: -ορύξω, sапѕ пе dedesѕвt înпpotiвa челѕї че sапъ în-

protiва mea.

'Ανθ-υπο-στρέφω, вiit: -στρέψω, întoркъ, saъ mъ întoркъ шi eъ înapoi, ка шi алтъл.

'Ανθ-υπο-τίθημι, вiit: -θήσω, пъiъ zълогъ шi eъ de opotrivъ.

'Ανθ-υπο-τιμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, fакъ înпротiва ънei a doilea жъdikътopeшti преџъiрi алtа а treilea. (вezi ὑποτιμάομαι).

'Ανθ-υπουργέω, -ῶ, вiit: -ήσω, ='Ανθυπηρετέω. [de ънde

'Ανθυπούργημα (τὸ), слъжвъ, saъ грацie пentrъ алtъ грацie. [шi

'Ανθυπούργησις, εως (ἡ), слъжiре, saъ fачере de вine спре pesплътiре de алtа asemenea.

'Ανθ-υπο-φέρω, вiit: -οίσω (пех: ἀνθυπήνεγκα, шi чл:) съpпъ înпротiвiрi (saъ къвinte de îndpentаре) а ле протiвnikълъi meъ. [de ънde

'Ανθυποφορὰ (ἡ), desfiinџаре, съpпаре de înпротiвiрi (saъ къвinte de întpentаре) а ле протiвnikълъi meъ.

'Ανθυποχώρησις, εως (ἡ), = 'Ανθύπειξις, речiпрокъ înдъплекаре. [ἀνθυποχωρέω].

'Ανθυπωμοσία (ἡ), жъpътintъ înпротiва челъi че а fъкъt протiвnikъл meъ, шi doвîndiре пpintp' ачеста de прелъпџiре, saъ пепрекъpтаре а жъdikъцiї. [вezi ἀνθυπόμνυμαι].

'Ανθυφαίρεσις, εως (ἡ), речiпрокъ пе аskъns хръпiре de чеаа, че mi s'a хръпit de алtъл maї 'nainte. 2) (pet:) minopa (mika) пропозiцie а аргъmentълъi. [din

'Ανθ-υφ-αιρέω -ῶ, вiit: -αιρήσω, (пех: ἀνθυφεῖλον, шi чл:) хръпеskъ, iaъ пе аskъns чева de ла ачела, каре а лъat întîї чева ал meъ.

'Ανθ-υφ-ίσταμαι, вiit: -στήσομαι, (пех: ἀνθυπέστην, шi чл:) iaъ asъпръ 'mi (fъгъдъieskъ) а съвîрши чева în întpeчере кътpe алтъл, каре а fъгъдъit'о maї 'nainte.

'Ανθώδης, εος (ὁ, ἡ), флоросъ; плinъ de флорi. [ἄνθος].

'Ανθ-ωραΐζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ întpeкъ къ алтъл ла înfpъmъseцаре, saъ fpъmъseце.

'Ανία (ἡ), [ἀ, ἰάομαι], mixnipe, tpisteцъ; ъpîtъ, (Frанц:) ennui.

'Ανία (ἁ), Dop: în локъ de 'Ηνία.

'Ανιάζω, вiit: -άσω.='Ανιάω, mîxneskъ. || (nestp:)mъmîxneskъ. «Θυμῷ (κτεάτεσσιν) ἀνιάζων». Od: X. Iл: Σ.

'Ανιάομαι -ῶμαι пas: ал лъi 'Ανιάω.

'Αν-ιάομαι (шi Ion: -έομαι) -ῶμαι, вiit: -ά(шi Ion: -ή)σομαι, de ал doilea, saъ къ desъвîршiре tъmъdъieskъ.

'Ανιαρὸς [ἀνία], ἀ, ὸν, (компар: ώτερος, съпрл: ώτατος) mîxnitopъ, întpistatopъ; съпъpътopъ, пeплъкъtъ. 2) (pap) tpistъ. [de ънde

'Ανιαρῶς, adв: къ întpistаре, saъ mîxnipe.

'Ανίασι, în локъ de ἀνιεῖσι, 3: îm: peps: a лъi "Ανειμι.

'Ανιᾶσι, 3: îm: peps: a лъi 'Ανίημι.

'Ανίατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἰάομαι]. шi

'Ανιάτρευτος (ὁ, ἡ), netъmъdъitъ, de пелекъit; (fir:) neîndpentatъ, [ἀ, ἰατρεύω].

'Ανιατρολόγητος (ὁ, ἡ), пeштiitopъ de medichinъ. [ἀ, ἰατρολογέω].

'Ανιάτως, adв: fъpъ лекъiре. [ἀνίατος].

'Ανίαχος (ὁ, ἡ), =Αὐίαχος. [diu

'Αν-ιάχω, вiit: -ιαχήσω, поеt:='Αναβοῶ.

'Ανιάω -ῶ, вiit: -άσω, = 'Ανιάζω, mîxneskъ, съпъpъ. || (пas:) mъ mîxneskъ. [ἀνία].

'Ανιγρὸς, ἀ, ὸν, поеt: în локъ de 'Ανιαρός.

'Ανιδεῖν, пех: 2: de înf: ал лъi 'Ανοράω.

'Ανίδιος (ὁ), чел че п' аре nimikъ ал съъ проприъ. [ἀ, ἴδιος].

'Ανιδιτὶ, adв: ='Ανιδρωτὶ, fъpъ съdoаре.

'Αν-ιδίω, вiit: -ιδίσω, ='Ανιδρόω.

"Ανιδρος (ὁ, ἡ), ='Ανίδρωτος. [ἀ, ἱδρώς].

'Αν-ιδρόω -ῶ, вiit: -ώσω,=ἱδρόω, asъdъ, saъ peasъdъ, въpсъ съdoаре.

'Ανίδρυτος (ὁ, ἡ), neînџепenitъ; (пpin ъpm:) nesiгъpъ, nestatopnikъ. 2) ='Ανέστιος, nestatopnichitъ ъndeва, fъpъ касъ; (пpin ъpm:) nesoцiалъ, misantpопъ. [ἀ, ἱδρύω].

'Αν-ιδρύω, вiit: -ύσω, aшeзъ, întemeiezъ, saъ pezideskъ, înалцъ.

'Ανίδρωσις, εως (ἡ), asъdаре înвiлшъгатъ, saъ peasъdаре. [ἀνιδρόω].

'Ανιδρωτὶ, adв: fъpъ съdoаре; (шi fir:) fъpъ osteneалъ. [шi

'Ανίδρωτος (ὁ, ἡ), neasъdatъ; (fir:) neostenitъ. [ἀ, ἱδρόω].

'Ανίεμαι, пas: saъ miж: ал лъi 'Ανίημι.

'Ανίερος (ὁ, ἡ), шi adв: -έρως, nesfîntъ. (пpin ъpm:)=Βέβηλος, pîngъpitъ. [ἀ, ἱερός].

'Αν-ιερόω -ῶ, вiit: -ώσω, ='Αφ(καθ)ιερόω, konsfinцeskъ. [de ънde

'Ανιέρωσις, εως (ἡ), = 'Αφ(καθ)ιέρωσις, konsfinцiре.

'Ανίεσκε, поеt: Ion: în локъ de 'Ανίει (η), 3: sinr: peps: а прел: лъi 'Ανίημι.

'Ανιεῦνται, Ion: 3: îm: neps: a лвĭ 'Ανιάομαι.

'Ανίη (ἡ), Ion: în лoкв de 'Ανία.

'Ανιηθεὶς, εῖσα, έν, Ion: în лoкв de 'Ανιαθεὶς, nex: 1: aл nas: naptч: de 'Ανιάω.

'Ανίημι, biit: -ήσω (nex: ἀνῆκα, шi чл:), = 'Αναπέμπω, daв în sвs, skoцв afapъ; (desnpe nлante) fakв a pesъpi, (desnpe isboapъ) a isbopî, шi чл: «'Ωκεανὸς ἀνίησιν ἀήτας». Od: D. «"Ανδρας ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀνεῖναι τὴν γῆν». Пasв: «Τὰ χλιαρὰ τῶν ναμάτων ἀνιᾶσιν». Apist: «Ὕλη ἀπὸ ταὐτομάτου φλόγα ἀνῆκε». Tвч: 2) destinzв, лasв sлaбв; (npin вpm:) desлerв, deskizв, deskonepв; (шi npin întind:) лasв sлoбodв; nъpъseskв; (fir:) daв boe, лasв în tiknъ, eptв; (noet:) întъpîtв înnpotibъ. «Τὰ τόξα καὶ τὰς λύρας ἀνίεμεν, ἵν' ἐπιτεῖναι δυνηθῶμεν. Пл: «'Ανίημι τὸ πρόσωπον». Лks: «"Ανεσαν πύλας». Iл: Ф. «'Ανειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν». Imn: Бis: «Τὰς ἀρούρας ἀνιᾶσιν ἀσπόρους». Tfp: «'Ανεὶς αὐτῷ θηρᾶν». Ksen: (шi în eл:) «Οὐδὲν μᾶλλον ἀνίει, ἀλλ' ἐδίωκεν». Ksen: «"Οταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας». Eвp: «'Ανεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν». Eвp: «"Ανες αὐτὴν τῆς ζημίας». Sin: «'Ανιέναι τὰ χρέα». Пл: «'Ανιέναι τὸ σῶμα εἰς ῥᾳδιουργίαν». Ksen: «Θεῶν δὲ ἑ μῆνις ἀνῆκεν». Iл: Ф. (шi miж:) «Κόλπον ἀνιεμένη». Iл: X. (шi nas:) «'Ανεῖτο δὲ αὐτῷ ἡ κόμη». Sвid: «Ταῦρος ἀνεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος». Iskp: «'Ανεῖνται εἰς νομὰς οἱ λειμῶνες». Iskp: «'Εμπόριον ἀνεῖται». Stp. «'Ανιέμενοι ὑβρίζουσι». Плt: «'Ανεῖται τῇ βουλομένῃ γάμου μεταλαμβάνειν». Плt: (de вnde naptч:) 'Ανειμένος, în лoкв de "Ανετος, moлîчosв; (fir:) desmiepdatв, desfpînatв. 'Ανειμένος χαρακτὴρ λόγου». Aft: «Βίος ἀνειμένος». Лks: «Δίαιτα ἀνειμένη». Tвч: 3) (npin întind:) toneskв, moiв. «'Ανίησι μαστοὺς χονδριοῦντας». Dskp: (шi nas:). «Ὁ ὀπὸς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνίεται.». Dskp: «'Ανιέμενος ἐλαίῳ». Diskp: 4) (pap: шi noet:) жвnoiв. «Αἶγας ἀνιεμένους». Od: B. 5) konsfinцeskв; (npin вpm:) лasв neлвkpatв. «Βωμὸς ἀνεῖται 'Απόλλωνι». Пaвs: «Καὶ ἅπας τῷ κρείττονι ἀνεῖται». Sвid: «Καὶ τὴν χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον. Iskp:

'Ανιηρέστερος, η, ον, Ion: komnp: aл лвĭ

'Ανιηρὸς, ἡ, ὸν, Ion: în лoкв de 'Ανιαρός.

'Ανιήσειε, Ion: în лoкв de 'Ανιάσειε, 3: sinr: neps: a nex: 1: aл noft: лвĭ 'Ανιάω.

'Ανίκα, koniвnk: Dop: în лoкв de ἡνίκα.

'Ανίκανος (ὁ, ἡ), nedestoĭnikв, nedestвлв nentpв чeba. 2) nentpв kape nв e nimikв destвлв, de ажвns. [ἀ, ἱκανός].

'Ανίκατος (ὁ, ἡ), Dop: în лoкв de 'Ανίκητος.

'Ανικεὶ, adb: fъpъ bipвinцъ; (npin вpш:) fъpъ bъtълie. [ἀ, νίκη].

'Ανικέτευτος (ὁ, ἡ), nepвratв, saв de nepвrat, neîndвnлekatв. 2) kape n'a pвrat. [ἀ, ἱκετεύω].

'Ανίκητος (ὁ, ἡ), nebipвitв, de nebipвit; (npin вpm:) nebъtвtв. [ἀ, νικάω].

'Αν-ικμάζω, biit: -άσω, skoцв вmezeaлa d'asвnpa; (npin вpm:) вsвkв, sbîntв, saв вmezeskв ne d'asвnpa.

"Ανικμος (ὁ, ἡ), neвmedв; вskatв, sbîntatв. [ἀ, ἰκμάς].

'Ανίλαστος, (ὁ, ἡ), neînблînzitв snpe miлъ шi eptape. [ἀ, ἱλάσκω].

'Ανίλεως, ω (ὁ, ἡ), = 'Ανηλεὴς, nemiлostibв. [ἀ, ἵλεως].

'Ανίμαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἱμάσσω] nebiчiвitв, nebъtвtв.

'Αν-ιμάω- ῶ, biit: -ιμήσω, tparв în sвs (npinч: anъ din nвцв kв квpea saв fpînrie). «Καὶ ἀναβάντες ἀνίμων ἀλλήλους τοῖς δόρασι». Ksen: «Πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕδωρ». Epod: [de вnde

'Ανίμησις εως (ἡ), tpaцepe în sвs, skoatepe de anъ, шi чл: (bezĭ bepbвл).

"Ανιος (ὁ, ἡ), noet: (pap) în лoкв de 'Ανιαρὸς, saв 'Ανίατος.

'Ανίουλος (ὁ, ἡ), чeлвĭ чe înkъ nв 'ĭ aв dat nepiĭ din бapбъ, neaжвnsв în bîpstъ de жвnie. [ἀ, ἴουλος].

'Ανίοχος (ὁ), Dop: în лoкв de ἡνίοχος.

'Αν-ιππεύω, biit: -εύσω, mъ вpkв ne kaлв, înkaлikв.

"Ανιππος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ kaлв, saв neînkълikatв ne kaлв, nezestpв. 2) neîndemînatikв лa kълъpie. 3) (лoкв) neîndemînatik, nenpiinчosв de kълъpit, aneboe de вmблat kв kaлв. «Τά τε ἱππάσιμα τῆς χώρας ἄνιππα ποιεῖν». En: Takt: [ἀ, ἵππος].

'Αν-ίπταμαι, bit: ἀναπτήσομαι (nex: ἀνέπτην, шi чл:) sbopв ne sвs.

'Ανιπτόπους, οδος (ὁ, ἡ), nesnълatв ne niчoape, (enit: aл npeoцiлop лвĭ Жoe din Dodona). [ἄνιπτος, πούς].

"Ανιπτος, (ὁ, ἡ), nesnълatв. [ἀ, νίπτομαι].

"Ανις, adb: Бeot: în лoкв de ἄνευ.

'Αν-ισάζω, biit: -άσω, notpibeskв, netezeskв.

'Ανισάριθμος, nenotpibitв лa nвmъpв. [ἄνισος ἀριθμός].

'Ανισασμὸς (ὁ), notpibipe, netezipe. [ἀνισάζω].

'Ανισίτης, ου (ό), ші 'Ανισῖτις, ιδος (ή), fъкstŏ кв anasonŏ. [ἄνισον].

'Ανισοειδὴς, έος (ό, ή), чел în felвл saŏ fopma anasonвлвĭ. [ἄνισος, εἶδος].

'Ανισόκυκλος (ό, ή), komnвsŏ din nedeonotpiвъ черквpĭ. [ἄνισος, κῦκλος].

'Ανισόμετρος (ό, ή), nedeonotpiвъ ла mъsвpъ. [ἄνισος, μέτρον].

'Ανισομήκης, εος (ό, ή), nedeonotpiвъ ла лвnџime кв altвл. [ἄνισος, μῆκος].

"Ανισον (τὸ), o плantъ, ші apomatika eĭ seminџъ, [de aчi] anasonŏ. (se konfвndъ кв "Ανηθον). [ἄνισος].

'Ανισοπαχὴς, έος (ό, ή,) nedeonotpiвъ ла rpъsime, saŏ rposime. [ἄνισος, πάχος].

'Ανισόπλευρος (ὀ, ή), nedeonotpiвъ ла latвpe. [ἄνισος, πλευρά].

"Ανισος (ό, ή), nedeonotpiвъ кв altвл. 2) (fir:) nedpentŏ, nъptinitopŏ. [ἀ, ἴσος]. [de вnde

'Ανισότης (ή), nenotpiвitate.

'Ανισότιμος (ό, ή), nedeonotpiвъ ла чinste. [ἄνισος, τιμή].

'Ανισοτοιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (npinч: despre кopaвie) amŏ вnŏ nepete nedeonotpiвъ кв чел altŏ, mъ плекŏ ла o napte. [ἄνισος, τοῖχος].

'Ανισοφυὴς, έος (ό, ή), nedeonotpiвъ ла natвpъ, saŏ fipeште neasemenea. [ἄνισος, φυή].

'Αν-ισόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ανισάζω, notpiвeskŏ, saŏ fakŏ чева deonotpiвъ кв altвл.

'Αν-ίστημι, вiit: ἀναστήσω (nex: ἀνέστησα, ші miж: ἀνέστην, ші чл:) aшezŏ dpeпt în sвs, apdikŏ (ші miж: mъ apdikŏ) în sвs. «Στήλας («Βωμοὺς, Τεῖχος, ші чл:) ἀνιστάναι». Ep: ші Ap: «Τὸν μὲν ἀνεστήσαμεν, τὸν δὲ πλάγιον κατεβάλομεν». Плt: «Γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη». Iл: Ω. (ші miж:) «Πάντως ἀνέσταν ἐξ ἑδέων». Iл: A. (ші fъpъ npen:) «'Αναστάντες τῶν βάθρων». Пл: (ші aвs:) «'Ανίστω (în локŏ de 'Ανίστασο), φησὶν, ὦ κακόδαιμον». Лiвn: «Τὰς ναῦς ταῖς πρύμναις ἀνεστῶσας». Пл: 'Ανίστημί τινα τοῦ βωμοῦ». Tвч: npiimeskŏ ne pвгъtopŏ, ші înкpedinџîndв 'л îl îndвnлекŏ a 'ші лъsa nosiџia de pвгъtopŏ. (ші fir:) 'Ανίστημί τινα τοῦ οἰκήματος». Лкs: «'Ανέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας». Dm: 2) skoлŏ (ші miж: mъ skoлŏ) din somnŏ, deшteptŏ; (ші fir:) îndemnŏ; (saŏ spre pъŏ) apdikŏ în nічoape, fakŏ peskoaлъ, saŏ peвoлtezŏ. «'Εξ εὐνῆς ἀνιστᾶσα». Iл: Ξ. «Κατακοιμίζοντας καὶ ἀνιστάντας. Ksen: «"Ιθι νῦν Αἴαντα ἄνστησον». Iл: K. «'Ανίστησιν οὖν τοὺς Θρᾷκας. Tвч: (întp' aчeastъ însemn: tpeввie dedвs dвne вniĭ ші eksemплвл вpmъtopŏ) «Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν» Iл: A. adikъ sъ i peвoлteze. 3) înвiezŏ moptŏ. «Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος, οὐ δέ μιν ἀνστήσεις». Iл: Ω. (ші miж:) «Αὖθις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου». Iл: Φ. 4) apdikŏ de ла вnŏ локŏ, ші tpansnoptŏ, stpъmвtŏ întp' altвл. «'Αναστήσας τὸ στρατόπεδον». Tвч: (ші miж:) «'Ανέστησαν ἐξ Αἰγίνης». Tвч: 5) = 'Αναστατόω, fъгъpeskŏ, saŏ snъpгълвieskŏ ne локвitopiĭ вnвĭ opaшŏ, saŏ npoвinџiĭ, silindв 'ĭ a se stpъmвta aiвpea; (npin вpш:) nвstiezŏ вnŏ локŏ; desfiinџezŏ, pisineskŏ o adвnape, чл: «'Αργεῖοι Τιρυνθίους, 'Ορνεάτας, Μυκηναίους ші чл: ἀνέστησαν». Пaвs: 'Εστιαιεῖς ἀναστήσας ἐκ τῆς χώρας 'Αθηναίους κατῴκισε». Пл: «Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' 'Ατρείδην ἐναρίξοι». Iл: A. (ші nas:) «Περιείδετε ἀνασταθεῖσαν». Dem: (ші în miж: nexot:) «Οἱ κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ». Tвч: 'Υπὸ Λυγίων ἀναστάντες». Tвч: (ші în miж: tpe: de кв:) «Πόλις ἀνέστηκε δουρί». Ep: «'Εν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ». Ep: (ші din npot: 6) înaлџŏ, pezideskŏ. «Θήβας κατέστρεψεν, ἀλλ' οὐκ ἄλλας τοιαύτας ἀναστήσει». Пл: 7) (miж:) (despre adвnape) mъ skoлŏ depe skaвnŏ, (mъ înfъџiшezŏ, esŏ în miжлокŏ) ка sъ вopвeskŏ. «Τοῖσι δ' ἀνέστη Κάλχας». Iл: A: «Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς». Iл: I. «'Ανισταμένους ἐν τῷ δήμῳ λέγειν». Пл: (вezĭ 9). 8) (кв npen:) = 'Επανίσταμαι, mъ skoлŏ asвnpa квĭвa. «'Επὶ τὴν χύτραν ἀνίσταμαι.» Apistf: «'Ανίστασθαι δ' ἐπὶ τὴν Νέαιραν τοὺς δούλους». Dm: (ші кв dat:) «Μή τίς τι ἄλλος ἀναστῇ». Od: Σ. 9) m' apdikŏ din вoaлъ, mъ skoлŏ din natŏ, mъ fakŏ вine. «'Εξαῦθις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας». Iл: O. «Τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανεν ἀναστάντας». Tвч: «Εἰ εἵμαρταί σοι ἀναστῆναι ἐκ τῆς νόσου, ἀναστήσῃ» Ksen: 10) adвkŏ, înfъџiшezŏ de maptвpŏ, ші чл: (Плat:) (вezĭ ші 'Αναβιβάζω).

'Αν-ιστορέω -ῶ, вiit: -ήσω, черчetezŏ кŏ stъpвipe, ка sъ mъ desлвшeskŏ despre чева. [de вnde

'Ανιστορησία (ή), a fi чineва ...

'Ανιστόρητος (ό, ή), лinsitŏ de квnoштinџa вpe вnвĭ лвкpв, saŏ de Istopie în џen:; neideatŏ. 2) (nas:) nenoвestitŏ în istopie, neштiвtŏ. 3). = 'Ανεκδιήγητος, de nenoвestit. [de вnde

'Ανιστορήτως, adв: fъpъ штiinџъ de Is-

topie în ųen:, saŭ de Istopia вре ɤnɤĭ лɤкpɤ în napte. «'Ανιστορήτως ἔχειν τινός». Пл: ='Αγνοεῖν, a nɤ ші чева.

'Ανιστω, At: saŭ Ion: în локɤ de 'Ανίστασο (2: neps: sinr: de поpɤnч: ші de прел: xot: ал лɤĭ 'Ανίσταμαι).

'Αν-ισχάνω (прел: ἀνίσχανον) în локɤ de 'Ανίσχω.

'Ανίσχιος (ὁ, ἡ), чел fъpъ шолdɤpĭ, saŭ коапse, adiкъ ѕлавɤ (ла вɤчеле кɤpɤлɤĭ). [ἀ, ἰσχίον].

'Ανίσχυρος, ші

'Ανισχυς, υος (ὁ, ἡ), netape, nenɤtinчosɤ. [ἀ, ἰσχύς].

'Αν-ίσχω, (прл: ἀνίσχον, ші maĭ шɤлtɤ nɤ) = 'Ανέχω.

'Ανίσως, adв: în кinɤ de nenotpiвitate, nenotpiвit. [ἄνισος].

'Ανίσωσις, εως (ἡ), notpiвipe, a faче de o notpiвъ ɤna кɤ алta. [ἀνισόω].

'Αν-ιύζω, вiit: -ιύξω (nex: ἀνίυξα), noet: stpirɤ tape, faкɤ mape sromodɤ ші вɤetɤ.

"Ανιχθυς, υος (ὁ, ἡ), лipsitɤ de пеште. [ἀ, ἰχθύς]

'Ανίχνευσις, εως (ἡ), aflape npin ɤлmape; (fiч:) skotoчipe, saŭ гъsipe npin stъpɤitoape къɤtape. [ші

'Ανιχνευτής, οῦ (ὁ), ɤлmъtopɤ; skotoчitopɤ; aflъtopɤ, ші чл: [ἀνιχνεύω].

'Ανίχνευτος (ὁ, ἡ), neɤлmatɤ; neкъɤtatɤ кɤ stъpɤipe; de neaflat. [ἀ, ἰχνεύω].

'Αν-ιχνεύω, вiit: εύσω, гъsesкɤ ɤлmînd, saŭ къɤtînd кɤ amпъpɤntɤл.

'Ανεξιχνίαστος (ὁ, ἡ), = 'Ανίχνευτος, de neчepчetat, de neaflat. [ἀ, ἐξιχνιάζω].

'Ανιώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ανιαρός.

'Ανίωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἰόω] nepɤųinitɤ, saŭ de nepɤųinit.

'Αννεῖται, noet: în локɤ de 'Ανανεῖται. 3: sinr: neps: a лɤĭ 'Ανανέομαι.

'Αννέφελος (ὁ, ἡ), noet: în локɤ de 'Ανέφελος.

"Αννησον(τον), ου (τὸ), noet: în локɤ de "Ανηθον.

'Ανξηραίνω, (rpeшitɤ) în локɤ de 'Αγξηραίνω.

'Ανόδευτος (ὁ, ἡ), (локɤ) neɤmплatɤ, de neɤmплat, saŭ a neвoe de ɤmвлat. [ἀ, ὁδεύω].

'Ανοδία (ἡ), лipsъ de кале, saŭ кале anевое de ɤmплat. [ἄνοδος].

"Ανοδμος (ὁ, ἡ), = "Ανοσμος.

'Ανόδοντος (ὁ, ἡ), (pap) în локɤ de 'Ανόδους.

"Ανοδος (ὁ, ἡ), лipsitɤ de кале, чел fъpъ dpɤmɤ, neɤmвлatɤ. «Τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος». Ksn: [ἀ, ὁδός],

"Ανοδος (ἡ), = 'Ανάβασις, ɤpкape, sɤipe. «"Οσα ἐν τῇ ἀνόδῳ ἐπράχθη». Ksen: 2) sɤiшɤ, dealɤ. «Φράξαντες τὴν εἰς Καπιτώλιον ἄνοδον». Epod: [ἀνά, ὁδός.].

'Ανόδους, οντος (ὁ, ἡ), лipsitɤ de dinųĭ. [ἀ, ὀδούς].

'Αν-οδύρομαι, вiit: -οδυροῦμαι, плîнrɤ кɤ вочete, ųinete. [de ɤnde

'Ανόδυρτος (ὁ, ἡ), nenлînsɤ, saŭ nevpedniкɤ de плîns, de жълit. 2) (stpъm:) чел че nɤ плînųe, nɤ se жълеште.

"Ανοζος (ὁ, ἡ), (npinч: лemnɤ, saŭ nomɤ) чел fъpъ nodɤpĭ, nenodɤposɤ. [ἀ, ὄζος].

'Ανοήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локɤ de 'Ανόητος, nemîntosɤ, nepodɤ. [ші

'Ανοησία (ἡ), nepozie, neînųeлeųepe. [ші

'Ανοηταίνω, вiit: ήσω, saŭ -ανῶ, sîntɤ

'Ανόητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, neînųeлerъtopɤ, nenpiчenɤtɤ, nepodɤ. 2) (nas:) = 'Ακατανόητος, neînųeлesɤ. [ἀ, νοέομαι].

'Ανόθευτος (ὁ, ἡ), nefaлsifiкatɤ, nenpefъкɤtɤ, neamestекatɤ кɤ aлteлe, кɤpatɤ, adeвъpatɤ. [ἀ, νοθεύω].

"Ανοια (ἡ), лipsъ de minte, = 'Ανοησία. (vezĭ ші "Αγνοια). [ἄνους].

"Ανοιγμα (τὸ), napte (de kasъ, ші чл:) deskisъ, ɤшъ, fepeastpъ, кpъпъtɤpъ. [din

'Αν-οίγνυμι, (прел: 'Ανεῴγνυν, υον), ші

'Αν-οίγω, вiit: -οίξω, (прел: ἤνοι [ші At: ἀνέῳ]γον, nex: ἤνοι [ші At: ἀνέ]ῳξα, tp: de кɤ: 'Ανέ[ἠνέ]ῳχα, [ші maĭ aлes]-ῳγα, ші tpe:; de кɤ: nas: ἤνοι [ші At: ἠνέῳ]γμαι, nex nas: 'Ανοί [ші At: 'Ανεῴ, ші ἠνεῴ]χθην, ші 2 ἠνοίγην) deskizɤ, (de ɤnde) destɤnɤ, desdoiesкɤ, întinzɤ; (despre коръвiĭ) esɤ în лargɤл mъpiĭ. «'Ανοίχθησαν, ὡς ἕκαστος ἤνοιξε». «"Ανῳξε δὲ βύβλινον αὐτοῖς (πίθον περιέχοντα οἶνον) εὐώδη». Ткр: «'Ανοιγομένοιο ῥόδοιο». Епігр: 'Ανοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν. Sɤid: în локɤ de σχιζομένοις, ἀνατεμνομένοις. «'Ανεῳγόσι τοῖς ὄμμασι. Лɤч: «Τὰ ἀνεῳγότα τοῦ σκαφιδίου» Лɤч:

'Αν-οιδαίνω, вiit: ανῶ, ші

'Ανοιδείω, (fъpъ вiit:) noet: în локɤ de

'Ανοιδέω -ῶ, вiit -ήσω, mъ ɤmfлɤ; (ші fir:) mъ anpinzɤ (de neкazɤ ші чл:). [de ɤnde

'Ανοίδησις, εως (ἡ), ɤmflape; ші ɤmflъtɤpъ = 'Ανοίδημα. [ші

'Ανοιδίσκω, вiit: -οιδήσω. ='Ανοιδαίνω.

'Ανοίκειος (ὁ, ἡ), nefamiлiapɤ; (npin ɤpm:)

neoвiчnsitš; nenotpiвitš ші чл: [ἀ, οἰκεῖος]. [de šnde

'Ανοικειότης (ἡ), nefamiліаріtate, nenotpiвitate, ші чл: [ші

'Ανοικείως, adв: fъръ famiліаріtate; nenotpiвit. «'Ανοικείως ἔχει πρὸς..». Sin: нš este notpiвitš, îndemînatikš, disnšsš къtpe..

'Ανοίκητος (ὁ ἡ), =ἀοίκητος, neлокšitš. [ἀ, οἰκέομαι].

'Ανοικίζω, вiit: -ίσω, nonšлezš, (ораšš, ші чл: nšstiitš) din noš; pezideskš, ші fakš de локšit. 2) nšiš а локši în локš 'naлtš, saš maї înъšnptš ne šskatš, adikъ denapte de mape; (ші în цen:) denъptezš. «'Ανοικίσαι σφᾶς εἰς τὴν Περσίδα». Ap: «Οὐκ εἰμὶ γείτων θαλάσσης, ἀλλ' ἀνῴκισμαι». Sin: (de šnde fir:) «'Ανῳκισμένος τοῖς χρόνοις». Sšid: npea вekiš «'Ανῴκισαν τοῦ φθόνου». Fлstp: 3) nšstiezš, fakš пажеште; [ші miж:) mъ stpъmštš din natpia mea aiшpea, = Μεταναστεύω. (Apist: Pet: B'.). [de šnde

'Ανοίκισις, εως (ἡ), ші

'Ανοικισμὸς (ὁ), локšipe din noš, saš maї sšs; stpъmštape, ші чл:

'Αν-οικοδομέω ῶ, вiit: -ήσω, pezideskš, saš zideskš вine nînъ sšs; (npin šрm:) îngpъdeskš, înkizš, onpeskš. «Τὰς λαύρας πλίνθοις ἀνοικοδομεῖν». Apist:

'Ανοικοδόμητος (ὁ, ἡ), neклъditš, neziditš. [ἀ, οἰκοδομέω].

'Ανοικονόμητος (ὁ, ἡ), (akt:) nenъstpъtopš, nepegšлatš întp'a ле sale, pisinitopš. 2) (nas:) nenšsš în вšnъ pîndšiaлъ. [ἀ, οἰκονομέομαι].

"Ανοικος (ὁ, ἡ), ="Αοικος

'Ανοικτέον, nos: ал лšї 'Ανοίγω.

'Ανοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Ανηλεής, nemiлosš, nekomnъtimitopš. [ἀ, οἰκτείρω].

'Ανοίκτιστος (ὁ, ἡ), ачела, de kape niminea n'ape miлъ. [ἀ, οἰκτίζω].

'Ανοικτὸς, ἡ, ὸν, deskisš. 2) nštinчosš de a se deskide, npiimitopš de deskidepe. [ἀνοίγομαι].

"Ανοικτος (ὁ, ἡ), чел fъpъ miлъ, nemiлostivš. [ἀ, οἶκτος]. 2) = кš

"Ανοικτρος (ὁ, ἡ), (nas:) = 'Ανοίκτιστος [ἀ, οἰκτρός].

'Ανοίκτως, adв: fъpъ miлъ. [ἄνοικτος].

'Αν-οιμώζω, вit: ώξω, nлîngš кš tapї sšsninšpї, mъ вoчeskš. [de šnde

'Ανοιμωκτεὶ(κτὶ), adв: fъpъ nлînцepe, neжълit. [ші

'Ανοίμωκτος (ὁ, ἡ), nenлînsš, neжълitš, neвoчitš.

"Ανοιξις, εως (ἡ), deskidepe, ші deskizъtšpъ. [ἀνοίγω].

'Ανοιστέος, α, ον, nos: [din

'Ανοιστὸς, ἡ, ὸν, adšsš înanoї, saš în sšs; panoptatš;dedšsš. ['Ανοίω='Αναφέρω].

'Αν-οιστρέω, -ῶ вiit: ήσω, вагš stpeke în чinева; (fir:) zъdъpъskš.

'Ανοίσω, вiit: ал лšї 'Αναφέρω [din neîntp: ἀνοίω].

'Ανοκωχὴ (ἡ), = 'Ανακωχή.

'Ανολβία (ἡ), neвогъцie, sъpъчie, tikълошie. [din

"Ανολβος, ші 'Ανόλβιος [ἀ, ὄλβος], neвогatš, sъpakš.

'Ανόλεθρος (ὁ, ἡ), = 'Ανώλεθρος. 2) nenpъnъditopš.

'Ανολκὴ, (ἡ), tpaцepe în sšs. [ἀνέλκω].

'Αν-ολολύζω, вiit: -ύξω, nлîngš, mъ вoчeskš tape, ші кš desš sšsninš, цinš, mъ олекъieskš; (despre neînsšfл:) pesšnš. 2) (кš ак: ел:) къieskš, въikъpeskš ne чineвa кš nлînsopї.

'Αν-ολοφύρομαι, вiit: -υροῦμαι, (nex: ἀνωλοφυράμην) nлîngš кš цinete, mъ жълeskš, mъ вoчeskš.

'Ανολύζω, вiit: -ύξω, noet: în локš de 'Ανολολύζω.

"Ανομαι, nas: ал лšї "Ανω, în локš de 'Ανύω.

'Αν-ομαλίζω, -όω-ῶ, вiit: -ίσω, -ώσω = 'Ανισόω. [de šnde

'Ανομάλι(ω)σις, εως (ἡ), notpiвipe, netezipe.

'Ανομβρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αναβρύω, въpsš în feлšл šneї tapї nлoї, adikъ înвiлшкgat; (nestp:) кšpgš ка šnš шinotš. [ἀνὰ, ὄμβρος]. [de šnde

'Ανομβρήεις, εσσα, εν, noet: des ші înвiлшкgat nлoatš, šdatš.

'Ανομβρία (ἡ), лinsъ de nлoae, seчetъ. [din

"Ανομβρος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὄμβρος] nenлoiosš, seчetosš.

'Ανομέω -ῶ, вiit: -ήσω, [ἄνομος] калкš (saš tpъieskš fъpъ) лeцї, sîntš fъpъ-deлeцe. || (nas:) 'Ανομούμενον (τὸ), = кš

'Ανόμημα (τὸ), fanтъ fъpъ de лeцe, neлeцiвipe. [ἀνομέω].

'Ανομία (ἡ), лinsъ (saš кълкаpe) de лeцї. 2) = 'Ανόμημα. [ἄνομος].

'Ανομίλητος (ὁ, ἡ), чел че nš вopвeште (nš se adšnъ) кš niminea; nesoцiaвiлš, 2) nenoлitiчitš, neposš întpe oamenї. 3) (кš цen:) neчepkatš, neideatš. «'Ανομίλητος παιδείας, καὶ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν». Плат: [ἀ, ὁμιλέω].

'Ανόμιχλος (ὁ, ἡ), печеџosȣ̆, fъръ чеаџъ. [ἀ, ὁμίχλη].

'Ανόμματος (ὁ, ἡ), = 'Αόμματος.

'Ανομογενὴς, έος (ὁ, ἡ), în локȣ̆ de 'Ανομοιογενής. [ἀ, ὁμογενής].

'Ανομοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în локȣ̆ de 'Ανομοιοειδὴς. [ἀ, ὁμοειδής].

'Ανομόζηλος (ὁ, ἡ), imitъtopȣ̆ (pîвnitopȣ̆) de o neasemenea a алтȣia mesepie, ші чл: [ἀ, ὁμόζηλος.]

'Ανομοθέτητος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de леџiѕipĭ; nepегȣлatȣ̆. [ἀ, νομοθετέω].

'Ανομοιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γενῶς, чел de алтȣл, neasemenea neamȣ̆. [ἀνόμοιος, γένος].

'Ανομοιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de алтȣ̆ neasemenea felȣ̆. [ἀνόμοιος, εἶδος].

'Ανομοιομερὴς, έος (ὁ, ἡ), komпȣsȣ̆ din neasemenea пърџĭ. [ἀνόμοιος, μέρος].

'Ανομοιόπτωτος (ὁ, ἡ), (Гpam): neasemъnatȣ̆ ла kazȣ̆. [ἀνόμοιος, πτῶσις].

'Ανόμοιος, α saȣ̆ ος, ον, ші adв: -ως, neasemenea, de алтȣ̆ felȣ̆. [ἀ, ὅμοιος].

'Ανομοιόστροφος (ὁ, ἡ), metp: neasemъnatȣ̆ ла stpofe. [ἀνόμοιος, στροφή].

'Ανομοιότης (ἡ), neasemъnъtate, deosebitate. [ἀνόμοιος].

'Ανομοιόχρονος (ὁ, ἡ), (Гpam:) neasemъnatȣ̆ ла timпȣ̆ (adikъ ла intindepea вокалеĭ siлaвелор). [ἀνόμοιος, χρόνος].

'Ανομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакȣ̆ чева neasemenea. [ἀνόμοιος]. [de ȣnde

'Ανομοίωσις, εως (ἡ), neasemъnape.

'Αν-ομολογέομαι, οῦμαι, вiit: -ήσομαι. mъ înвoieskȣ̆ întpȣ toate desppe чева. «'Ανομολογοῦμαί τι, ἢ πρός τινα, ἢ παρά τινος». Плt: (pas:) mъ mъptȣpiseskȣ̆ de кътpe toџĭ. «'Ανωμολόγημαι τὰ ἄριστα πράττειν». Dm: «'Ο γὰρ Θεὸς τάξεως καὶ ζωῆς αἴτιος ἀνωμολόγηται». Fiл: (de ȣnde || în паptiч:) «'Ανομολογούμενος, netъгъdȣitȣ̆, sigȣpȣ̆. «Ἵνα δή μοι ἀνομολογούμενος ἦ ὁ λόγος». 2) (însemnînd пpепosiџia ἀνὰ înapoĭ, saȣ̆ înпpotiвъ) îmĭ întopкȣ̆ вopвеле, saȣ̆ kontpazikȣ̆. «'Ανομολογήσασθαι τὰ εἰρημένα». Apist: (ші în паptiч:) «'Ανομολογούμενον τοῖς προειρημένοις». Apist: (ші aвs:) «Ἵνα δή μοι μὴ ἀνομολογούμενος ἦ ὁ λόγος». Плat: [de ȣnde

'Ανομολόγημα (τὸ), înвoiaлъ, saȣ̆ aktȣ̆ de înвoipe.

'Ανομολογία (ἡ), речiпpoкъ mъptȣpisipe de înвoipe. 2) întoapчере, saȣ̆ кълкаpe de înвoipe, kontpaziџie. [ἀνὰ, ὁμολογία.

"Ανομος, (ὁ, ἡ), пeлeџiȣitȣ̆, лiпsitȣ̆, saȣ̆ пепъzitopȣ̆ de леџe. 2) neȣpmatȣ̆ dȣпе леџĭ, neлeџitimȣ̆. [ἀ, νόμος]. [de ȣnde

'Ανόμως, adв: fъpъ леџe, saȣ̆ леџitimitate.

'Ανόνητος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὀνίνημι] nefолоsitopȣ̆. 2) (кȣ џen:) nefолоsitȣ̆ din чева. «Πάντων ἀγαθῶν ἀνόνητόν με ποιῆσαι». Dem:

'Ανονόμαστος (ὁ, ἡ), везĭ 'Ανωνόμαστος.

"Ανοντος (τοῦ), џen: de паptiч: лȣĭ "Ανω în локȣ̆ de 'Ανύω.

"Ανοος (ὁ, ἡ), (neîntpȣп:) în локȣ̆ de "Ανους.

'Ανόπαια, adв: noet: [ἀ, ὄψ], afapъ din вedepe, пе невъzȣte. [de ȣnde

'Ανόπιν, adв: spре înапоĭ, înȣpmъ (везĭ κατόπιν).

"Ανοπλος (ὁ, ἡ), ="Αοπλος, neapmatȣ̆, [de ȣnde

'Ανόπλως, adв: fъpъ apme.

"Ανοπτος [ἀ, ὄπτομαι], ші

'Ανόρατος (ὁ, ἡ), ='Αόρατος.

'Ανοργάζω, вiit: -άσω (mediч:) пpегътeskȣ̆, пpedispȣiȣ̆ пpiп moitoape лȣкpъpĭ tpȣпȣл spре пpiimipea леакȣpiлор. [ἀνὰ, ὀργάζω].

'Ανόργανος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de opгane, instpȣminte, saȣ̆ ȣпеlte. [ἀ, ὄργανον].

'Ανοργία (ἡ), лiпsъ de opџiĭ (mistepiĭ). [ἀ, ὄργια].

'Ανοργίαστος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ̆ de opџiĭ, neseрвatȣ̆, neiniџiatȣ̆. (везĭ "Οργια). [ἀ, ὀργιάζω].

'Ανοργίζω, вiit: -ίσω ='Ανοργάζω.

"Ανοργος (ὁ, ἡ), = 'Αόργητος. [ἀ, ὀργή].

'Ανορέα (ἡ), noet: [ἀνὴρ]. = 'Ηνορέη.

'Ανορεκτέω -ω, вiit: -ήσω, п'amȣ̆ noftъ, пъtimeskȣ̆ de nenoftъ. [din

'Ανόρεκτος (ὁ, ἡ,) лiпsitȣ̆ de noftъ. [ἀ, ὀρέγομαι]. [de ȣnde

'Ανορέκτως, adв: fъpъ noftъ.

'Ανορεξία (ἡ), nenoftъ. [ἀ, ὄρεξις].

'Ανόρεος, α, ον, noet: [ἀνὴρ], вiteazȣ̆, pesвoiniкȣ̆.

'Αν-ορθιάζω, вiit: -άσω, stpigȣ̆ tape, fакȣ̆ лapmъ кȣ stpigъpĭ.

'Αν-ορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, (nex: ἀν[ші ἦν] ὤρθωσα, asemenea ші чеĭ лалџĭ tpекȣџĭ timпĭ) пȣiȣ̆, aшeзȣ̆ чева dpeпt, îndpeptезȣ̆ în sȣs. 2) înалџȣ̆, pezideskȣ̆ «'Ανορθοῖ τὸ τεῖχος ὁ Κόνων». Ksen: «'Ανόρθωσον, ὅσα ἐγὼ ἐνέπρησα». 3)=Διορθόω, dpeгȣ̆, пpefакȣ̆ spре îndpeptape.

"Ανορκος (ὁ, ἡ), пежȣpatȣ̆. [ἀ, ὅρκος].

'Αν-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ skoлȣ̆ pe пеde (mъ apȣnкȣ̆ din локȣл meȣ̆) în sȣs.

'Αν-ορμίζω, biit: -ίσω, esȣ din noptȣ în mape.

"Ανορμος (ὁ, ἡ), лipsitȣ de noptȣ, saȣ лimanȣ de tpas лa ȣskatȣ. [ἀ, ὅρμος].

'Αν-όρνυμι, biit: -όρσω, poet: îndemnȣ, întъpîtȣ, apdikȣ în пічоape.

'Αν-ορούω, biit: -ορούσω, poet: mъ asвîpлȣ penede în sȣs. «'Επ' ὄχθους ἀνορούειν». Ksen:

'Ανόροφος (ὁ, ἡ), лipsitȣ de akoпepiшȣ. [ἀ, ὀροφή].

'Ανορροπύγιος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὀρροπύγιον] (fir:) чeл fъpъ koadъ, (despre пъсъpĭ) вepкȣ; (prin întind:) чiȣntȣ.

'Ανόρσω, biit: aл лȣĭ 'Ανόρνυμι.

'Αν-ορταλίζω, biit: -ίσω, = Πτερύσσομαι, batȣ din apiпĭ (кa кокошіĭ, кînd вipȣiesk, saȣ пъсъpiлe чeлe miчĭ, кînd se înчeapкъ întîĭ a збȣpa); (fir:) вatȣ în пaлme de бȣкȣpie, mъ mîndpeskȣ. «Τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις, ἀνωρτάλιζες, κἀκεροουτίας». Apistf:

'Αν-ορύομαι, biit: -ύσομαι, ȣpлȣ (плînгȣ) кȣ mape гласȣ.

'Αν-ορύσσω(ττω), biit: -ύξω, = 'Ανασκάπτω, desгpопȣ, despъdъчinezȣ; (ши fir:) dъpaпъпȣ, sȣpпȣ.

'Αν-ορχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, dъnцînd saлtȣ în sȣs de бȣкȣpie.

"Ανορχος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ боаше, skoпitȣ. [ἀ, ὄρχις].

'Ανόσητος (ὁ, ἡ), neбoлitȣ, saȣ neбoлпaвȣ. [ἀ, νοσέω].

'Ανόσιος, α saȣ ος, ον (ши adв:) -ίως, nekȣвiosȣ, snъpkatȣ; nepiosȣ, saȣ nekȣчepnikȣ. 2) poet: neînвpednічitȣ de чeлe лeцiȣite лa înгpопъчiȣne. «'Ακτέριστον, ἀνόσιον νέκυν». [ἀ, вezĭ ὅσιος]. [de ȣnde

'Ανοσιότης (ἡ), nekȣвioшie, nepietate, nekȣчepnічie.

'Ανοσιουργέω ῶ- biit: -ήσω, fakȣ

'Ανοσιούργημα (τὸ), fanтъ nekȣвioasъ, кpimъ, вinъ;

'Ανοσιουργία (ἡ), = 'Ανοσιούργημα, saȣ кaлitatea лȣĭ

'Ανοσιουργός (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ de fante nekȣвioase; fъкъtopȣ de peлe. [ἀνόσιος, ἔργον].

'Ανοσίως, adв: кȣ кіпȣ nekȣвiosȣ, nepiosȣ, neлeцiȣitȣ. [ἀνόσιος].

"Ανοσμος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ miposȣ. [ἀ, ὀσμή].

"Ανοσος (ὁ, ἡ), (despre neps:) nesȣnȣsȣ лa бoaлe, neбoлпъвічosȣ, sъnъtosȣ. 2) (despre лȣкpȣpĭ) neadȣкъtopȣ de бoaлъ. [ἀ, νόσος].

'Ανόστεος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ oase. (de ȣnde poet: ‖ sȣвst:) кapaкatiцъ. [ἀ, ὀστέον].

'Ανόστητος, ши poet:

'Ανόστιμος, ши

"Ανοστος (ὁ, ἡ), (omȣ) neîntopsȣ în patpia sa; (despre noame ши чл:) nekoптȣ, кpȣdȣ, anostȣ. 2) (лoкȣ) din кape nȣ se maĭ întoapчe чinева. [ἀ, νόστος].

'Ανόσως, adв: fъpъ бoaлъ, sъnъtos. [ἄνοσος].

'Ανότιστος (ὁ, ἡ), neȣmezitȣ, ȣskatȣ, sвîntatȣ. [ἀ, νοτίζω].

'Αν-οτοτύζω, biit: -ύξω, saȣ -ύσω, poet: stpîгȣ penetînd des плînцepoasa aклamaцie 'Οτοτοῖ.

'Ανούατος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, οὔατα] чeл fъpъ ȣpeкĭ, чiȣлȣ.

'Ανουθέτητος (ὁ, ἡ), nepoвъцȣitȣ, saȣ nepriimitops de poвaцъ (кape nȣ ia de poвaцъ, n'askȣлтъ de aлtȣл). [ἀ, νουθετέω].

"Ανους [ἀ, νόος νοῦς], ου (ὁ, ἡ), nemintosȣ.

'Ανούσιος (ὁ, ἡ), (Fлsf:) лipsitȣ de eksîstinцъ, saȣ fiinцъ, п: e: бoaлъ, moapte, ши чл: «Τὰ θεῖα καὶ νοερὰ ὑπερούσια μὲν, οὐκ ἀνούσια δέ. Тлц: [ἀ, οὐσία].

"Ανουσος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкȣ de "Ανοσος.

'Ανούτατος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, οὐτάω] nepъnitȣ (nепъtpȣnsȣ кȣ sȣлiцъ, ши чл:). [de ȣnde

'Ανουτητὶ, adв: poet: fъpъ panъ, saȣ pъnipe.

'Ανούτητος (ὁ, ἡ), poet: = 'Ανούτατος.

'Αν-οφρυάζω, biit: -άσω (maĭ întpeв: în miж:) îmĭ înaлцȣ spînчeneлe, mъ mîndpeskȣ. [ἀνὰ, ὀφρύς].

'Αν-οχεύομαι, biit: -οχεύσομαι, (maĭ noȣ) fakȣ apmistiцiĭ. [din

'Ανοχεὺς, έως (ὁ), sȣвцiitopȣ, sȣвspiжiнitopȣ. [ἀνοχή].

'Ανόχευτος (ὁ, ἡ), nečepкatȣ de ronipe, neronitȣ (despre вite). [ἀ, ὀχεύομαι].

'Ανοχέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανέχω, apdikȣ, цiȣ чева 'naлt. [din

'Ανοχὴ (ἡ), цinepe înapoĭ, oпpipe în лoкȣ; (de ȣnde лa îm:) = 'Αναкωχή. 2) pъвdape. 3) poet: pesъpipe (de soape). [ἀνέχω].

'Αν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ανοχλίζω.

'Ανοχλησία (ἡ), = 'Αοχλησία.

'Ανοχλητικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, pȣtepnikȣ de a apdika în sȣs. [ἀνοχλέω].

'Αν-οχλίζω, biit: -ίσω, = 'Αναμοχλεύω,

ардikȣ în sȣs (прinч: кȣ пîргie). «Νώτοισι δ' ἀνοχλίζουσιν». Оп:

Ἄνοχλος (ὁ, ἡ), = Ἀνενόχλητος, nesȣпъратȣ, лiniштitȣ. [ἀ, ὄχλος].

Ἀν-οχμάζω, biit: -άσω, поet:=Ἀνοχέω, шi Ἀναμοχλεύω.

Ἄνοχος, (поet:) грешitȣ în локȣ de Σόγχος.

Ἀνόχυρος (ὁ, ἡ),=Ἀνώχυρος, neîntъритȣ (чetate, шi чл:).

Ἀνοψία (ἡ), лiпsъ de легȣmъ, (maï кȣ seamъ) de пеште. [din

Ἄνοψος (ὁ, ἡ), чел fъръ легȣmъ; лiпsitȣ de пеште. 2) (карne) feартъ кȣ апъ нȣmaï fъръ nічï о îndȣлчiре de чева. [ἀ, ὄψον].

Ἄνπερ, коniȣnкц: dака insъ, dака întр' adевъръ. (вezï εἴπερ, ἤνπερ).

Ἄνπερ, Dор: în локȣ de ἤνπερ.

Ἄνστα, поet: în локȣ de Ἀνάστα=Ἀνάστηθι, 2: перs: de пех: 2: ал порȣнч: лȣї Ἀνίσταμαι.

Ἀνστὰς, ᾶσα, άν, поet: în локȣ de Ἀναστάς.

Ἀνστέφω, biit: -στέψω, поet: în локȣ de Ἀναστέφω.

Ἀνστήμεναι, поet: în локȣ de Ἀναστῆναι.

Ἀνστήσειν, поet: în локȣ de Ἀναστήσειν.

Ἀνστήτην, поet: în локȣ de Ἀνεστήτην, 3: ind: перs: а пех: 2: лȣї Ἀνίσταμαι.

Ἀνστρέφω, biit: -στρέψω, поet: în локȣ de Ἀναστρέφω.

Ἀνσχεθέειν, поet: în локȣ de Ἀνασχέθειν, saȣ Ἀνέχειν.

Ἄνσχεο, поet: în локȣ de Ἀνάσχου, перs: 2: а пех: 2: de порȣнч: ал лȣї ἀνέχομαι.

Ἄνσχετος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de Ἀνασχετός.

Ἄντα [ἀντί], адв: saȣ преп: (кȣ цеп:) поet: înпotрiвъ, în фацъ, înainte; înпротiвъ. «Τολμήσεις Διὸς ἄντα ἔγχος ἀεῖραι». Iл: Θ. «Ὅς κέ σευ ἄντα ἔλθῃ». Iл: Π: «Ἄντα («Ἐς ἄντα) ἰδών». Om: шi Es: «Θεοῖσιν ἄντα ἐῴκει». Iл: Ω. (възîndȣ 'л чiнева în фацъ) semъna întокмаї.

Ἀντ-αγοράζω, biit: -άσω, кȣmпъръ кȣ skimbȣ.

Ἀντ-αγορεύω, biit: -εύσω, (saȣ пепер:) -ερῶ (пех: ἀντεῖπον, шi ἀντεῖπα, tре: de кȣ: Ἀντείρηκα, шi чл:) mъ înпротiвескȣ кȣ кȣвîntȣл, ворвескȣ înпротiвъ în пȣвлiкȣ; контразiкȣ.

Ἀντ-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ лȣптȣ înпротiвъ, mъ резвоiескȣ; saȣ (în цеп:) лȣкрезȣ înпротiва кȣїва; mъ чертȣ. [de ȣnde

Ἀνταγώνισμα (τὸ), лȣптъ înпротiвъ; резвоiȣ; чеартъ. [шi

Ἀνταγωνιστής, οῦ (ὁ), înпротiвъ-лȣптътоpȣ; протiвniкȣ; рiвалȣ.

Ἀντάδελφος (ὁ), локоцiiтоpȣ de фрате. [ἀντί, ἀδελφός].

Ἀντ-αδικέω, biit: -ήσω, nedpentъцескȣ шi еȣ snpe резȣnаре пе пъпъstȣitоpȣл meȣ. [ἀντί, ἄδικος].

Ἀντᾴδω, biit: -ᾴσομαι, kîntînd respȣnzȣ kîntikȣлȣї altȣia; (fir:) лȣкрезȣ înпротiва кȣїва.

Ἀντ-αείρω, biit: -αερῶ, Ion: în локȣ de Ἀνταίρω.

Ἀντάεις, εσσα, εν, Dор: în локȣ de Ἀντήεις.

Ἄνταθλος (ὁ, ἡ), =Ἀνταγωνιστής. [ἀντί, ἄθλος].

Ἀντ-αιδέομαι, -οῦμαι, biit: -αἰδέσομαι, saȣ -αἰδεσθήσομαι, de о потрiвъ респектезȣ, mъ sfiesк de чел че se ръшinеазъ de mine.

Ἀνταῖος, α, ον, поet: [ἄντα, saȣ ἀντί] чел înпотрiвъ, în фацъ. «Πληγὴ ἀνταία». Евр: ранъ în пърцiле de dinainte але tрȣпȣлȣї, în пiептȣ, шi чл:; протiвniкȣ, връжмашȣ, дȣшmanȣ. 2) чел че аsкȣлтъ пе ръгътоpiї sъї. (вezï Ἀντιάω, шi Ἀντιάζω). «Ἀνταία θεά». Орф: Pea. «Ἀνταίη Δαίμων». Аплл: Екаta. 3) ръгътоpȣ. (вezï шi Προστρόπαιος).

Ἀντ-αίρω, шi (miж:) -αίρομαι, biit: -αρῶ, -οῦμαι. (пех: ἀντῆρα, -άμην, шi чл:) ардiкȣ (mîna) асȣпра кȣїва; (fir:) mъ înпротiвескȣ, mъ резвоiескȣ. «Πρὸς τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἀνταίρων». Пл: шi (miж:) «Γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων καὶ παιόμενος». Лȣч: (шi кȣ stръm: казȣ) «Χεῖρας (ὅπλα) ἀνταιρόμενοι». Тȣч: 2) (nestр: saȣ miж:) mъ înалцȣ înпотрiвъ de чева. «Σκόπελος ἀνταίρει». Лȣч:

Ἀντ-αισχύνομαι biit: -υνοῦμαι, =Ἀνταιδέομαι.

Ἀντ-αιτέω -ῶ, шi (miж:) -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, черȣ харȣ, грацiе snpe резплатъ пентрȣ вре о алтъ фачере de вiне. 2] черȣ în локȣл алтȣia (maï кȣ seamъ ботрї de алецере) ка епiтропȣ.

Ἀντ-αιτιάομαι -ῶμαι biit: άσομαι, пîръскȣ шi еȣ пе чел че m'а пîрît.

Ἀνтακαῖον (τὸ), (se înц: τάριχος) вȣкатъ de пештеле Ἀντακαῖος съратъ, saȣ афȣmатъ, батокȣ, saȣ морȣнȣ съратȣ.

Ἀντακαῖος (ὁ), пеште кitосȣ, saȣ маре

de pîspiле чеде mapĭ, (noate) mopsnš, saš nisetps. (вezĭ шi Μύραινα).

'Αντ-ακολουθέω -ῶ, вiit: -ήσω, spmezš altsia, прексm шi mie altsл.

'Ανταχολουθία (ή), речiпрокъ spmape a snsia dsne altsл. [din

'Αντακόλουθος (ό, ή), локоџiitopš de spmъtopš, saš de slsгъ. [ἀντὶ, ἀκόλουθος].

'Αντ-ακοντίζω, вiit: -ίσω, лъпчеzš шi eš assпpa ачелsia, каpe a assîpлit лапчеа assпpa mea.

'Αντ-ακούω, вiit: -ακούσομαι, шi

'Αντ-ακροάομαι, -ῶμαι, вiit:—άσομαι. askslt шi eš în речiпрокš пе чел че m'a askslat.

'Ανταχρωτήριον (τό), кanš sitsatš în потрiвъ de altš кanš. [ἀντὶ, ἀκρωτήριον].

'Αντ-αλαλάζω, вiit: -αλαλάξω, pesnsnzš кs лapmъ лa лapmъ.

'Ανταλλαγή (ή), skimвš de sna пентps alta (тpamпъ). [шi

'Αντάλλαγμα (τὸ), чеea че se dъ, saš se ia în skimвš «Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ». Skp: [din

'Αντ-αλλάσσω (ττω), вiit: -αλλάξω, faкš skimвš dînd sna шi лsînd alta în локš. «Οὐδενὸς κέρδους ἀνταλλακτέον τὴν φιλοτιμίαν». Dem:

'Αντ-αμείβω, (maĭ întpeв: miж:) -ομαι, вiit: -είψω, -ομαι, pesплъtеskš (daš чева пентps чеea че amš лsat); (de snde) pesпsnzš. «Τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς». Esx: [de snde

'Ανταμειψις, εως (ή), =кs

'Ανταμοιβή (ή), pesплъtipe (de вine saš de ръš). [шi

'Ανταμοιβὸς (ό), pesплъtitopš. 2) поеt: datš snpe pesплъtipe în локsл altsia. «Τοῦτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ'ἔθεντο. Кал:.

'Αντ-αμύνομαι, вiit: -αμυνοῦμαι, mъ înпpotiвеskš апърîndš mъ de чinева, îmĭ pesвsnš.

'Αντ-αναβιβάζω, вiit: -άσω, spкš, ssiš шi eš чева, прексm шi altsл a spкat înпotpiвъ de mine.

'Αντ-αναγινώσκω, вiit: -γνώσομαι, чiteskš чева protokolînd кs opiџinalsл. [de snde.

'Ανταναγνώστης, ου (ό), чititopš de чева în пpotoкoліpe кs opiџinalsл.

'Αντ-αν-άγω, (maĭ овiч: miж:) -ομαι, вiit: -άξω, -ομαι. (пеx: ἀντανήγαγον, -όμην, шi чл:) îmĭ porneskš flota de лa џъpmš în mape, кa sъ mъ înпpotiвеskš вpъжmamsлsĭ, кape asemenea a eшit înпpotiва mea.

'Αντ-ανα-δίδωμι, вiit: -δώσω (пеx: ἀνταvέδωκα, шi чл:) daš чева înanoĭ snpe pesплъtipe; 2) pesnîndeskš sna dsпe alta de amîndoъ пъpџiле. 3) skazš, ssвtpaгš чева.

'Ανταναίρεσις, εως (ή), чеa dinпpotiвъ saš în речiпрокš îъksть ssрпаpe, saš desfiinџape. [din

'Αντ-αν-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω (пеx: ἀντανεῖλον, шi чл:) ssрпš, пръпъdeskš, desfiinчеzš, чева înпpotiвъ, saš în речiпрокš.

'Αντ-αν-αίρω, вiit: αρῶ, apdikš în sss, înaлџš чева dinпpotiвъ.

'Ανταναχλασις, εως (ή), шi

'Ανταναχλασμὸς (ό), întoapчеpe înanoĭ a тpsпsлsĭ челsĭ assîpлitš пе чева, pesfpînџepe. 2) (pet:) întpeвsinџape snpe înfsndapea пpotiвniкsлsĭ de ачееашĭ zічеpe a ачелsia, însъ ssвt altъ însemnape. (вezĭ шi Παρονομασία). [шi

'Ανταναχλαστικὸς, ή, όν, пpiimitopš (saš îndemînatiкš) de pesfpînџepe, saš de întoapчеpe înanoĭ, adiкъ пstinчosš de a pesfpînџe, saš a se pesfpînџe. [din

'Αντ-ανα-κλάω -ῶ вiit: -κλάσω, daš пpin pesfpînџepe (de лsminъ, saš pessnetš, шi чл:), întopкš înanoĭ.

'Ανταναχοπή (ή), = 'Αναχοπή, înпpotiвъ isвipe. [din

'Ανατ-ανα-κόπτω, вiit: κόψω, = 'Αναχόπτω, isвеskš înпpotiвъ, шi oпpeskš isџеaлa.

'Αντ-αν-αλίσκω, вiit: -αλώσω, пpъпъdeskš de oпotpiвъ пе чел че m'a пpъпъdit.

'Αντ-ανα-μένω, вiit: -μενῶ, amтenтš шi eš, кa шi алџiĭ пе mine.

'Αντ-ανα-παύομαι вiit: -παύσομαι, mъ odixneskš шi eš, вiindš 'mĭ pîndsл, de o potpiвъ, кa шi алџiĭ.

'Αντ-ανα-πίμπλημι, вiit: -πλήσω, smплs пînъ sss, saš maĭ smплs întpeкîndš mъ кs алџiĭ.

'Αντ-ανα-πλέκω, вiit: -πλέξω, înплеteskš, saš peînплеteskš шi eš întp' altš кinš (de кît кsm aš înплеtit алџiĭ).

'Αντ-ανα-πληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Αναπληρόω, шi 'Ανταναπίμπλημι. [de snde

'Ανταναπλήρωσις, εως (ή), înплiпipe fъкsтъ dinпpotiвъ, saš кs întpeчеpe къtpe altsл.

'Ανταναπλήσω, вiit: aл лsĭ 'Ανταναπίμπλημι.

'Ανταναστῆναι, пеx: 2: de înf: aл лsĭ 'Ανταvίσταμαι.

'Αντ-ανα-τρέχω, biit; -δραμοῦμαι (пех: ἀντανέδραμον, ші чл:) алергȣ sȣs репеde ші еȣ ка ші алтȣл.

'Αντ-ανα-φέρω, biit: -οίσω, (пех: ἀντανήνεγκα, ші -γκον, шічл:) dȣкȣ чева sȣs, saȣ înапоĭ sпре skimbȣ.

'Αντ-ανα-χωρέω -ῶ biit: -ήσω, mъ ретрагȣ înапоĭ ші еȣ.

"Ανтανδρος (ὁ, ἡ), datȣ în локȣл алтȣĭ въpвatȣ. [ἀντί, ἀνδρός].

'Αντ-άν-ειμι, (прел: saȣ пех: ἀντανήειν) mъ ȣркȣ ші еȣ întрекîndȣ-mъ кȣ алтȣл.

'Αντ-αν-είργω, biit: -είρξω, опрескȣ (înпінгȣ înапоĭ) ші еȣ, прекȣm m'aȣ опріt ші пе mine алцiĭ.

'Αντ-αν-ίστημι, biit: -στήσω (пех: ἀντανέστησα, ші чл:) ашезȣ, арdікȣ înпротiва алтȣia. || (mіж:) 'Ανтανίσταμαι, biit: -στήσομαι, (пех: ἀντανέστην ші чл:) mъ skолȣ, ші staȣ înпротiва кȣĭва, mъ înпротiвескȣ кȣ пiепtȣл. «Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται». Sof:

'Αντ-αν-ίσχω, biit: -σχήσω. (пех: ἀντανέσχον, ші чл:) цiȣ чева înълцatȣ în fацъ, saȣ înпротiва кȣĭва. 2) (пеstр: saȣ mіж:) mъ ȣркȣ, (ші despre steле) resърȣ din потрiвъ.

'Αντανίσωμα (τὸ), чееа че folоseште sпре потрiвiре (înплiнiре de о потрiвъ) а доȣ кîтimĭ. [ἀντανισόω].

'Αν-τανύω, biit: -ύσω, poet: în локȣ de 'Ανατείνω.

'Αντάξιος (ὁ, ἡ), de о потрiвъ кȣ алтȣл ла прецȣ.. «Οὐδὲν ψυχῆς ἀντάξιον». Iл: I. [ἀντί, ἄξιος].

'Αντ-αξιόω -ῶ, biit: -ώσω, черȣ, претinzȣ ші еȣ de опотрiвъ.

'Αντ-απ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, претinzȣ ші еȣ de опотрiвъ.

'Αντ-απ-αμείβομαι, biit: -αμείψομαι, = 'Ανταμείβομαι, înторкȣ înапоĭ челе de о-потрiвъ, респлътескȣ în речiпрокȣ; респȣnzȣ de о потрiвъ.

'Αντ-απ-αστράπτω, biit: -αστράψω, fȣлцерȣ ші еȣ dé опотрiвъ.

'Αντ-απειλέω -ῶ biit: ήσω, amерinцȣ ші еȣ de опотрiвъ.

'Αντ-απο-δείκνυμι, biit:-δείξω, dobedeskȣ ші еȣ în речiпрокȣ.

'Αντ-απο-δίδωμι, biit: -δώσω (пех: ἀνταπέδωκα, ші чл:), daȣ în skimbȣ; daȣ înапоĭ, респлътескȣ. «Χρησαμένη γὰρ ὕφηνα, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι. «Batpaxom: «Τὴν δὲ ἠχὴν ἀνταπέδωκαν φρικωδεστάτην τὰ ὄρη». D: Kas: (pet:) «'Ανταποδοῦναι τὴν μεταφοράν». Apist: || (mіж: saȣ пas:) mъ bînzȣ іаръшĭ; mъ înторкȣ; mъ resfrînкȣ, шĭ чл: (în Грам:) mъ компліneskȣ прin пропорціоналеле antеведенtе. [de ȣnde

'Ανταπόδομα (τὸ), datȣ sпре респлътiре. 2) = кȣ

'Ανταπόδοσις, εως (ἡ), dаре sпре респлътiре, întоарчере, resfrînцере, ші чл: (bezĭ вербȣл). [ші

'Ανταποδοτέος, α, ον, пos: ал лȣĭ 'Ανταποδίδωμι. [ші

'Ανταποδοτικὸς, ή, όν, кȣviinчоsȣ sпре dаре înапоĭ, înдемînatiкȣ sпре респлътiре, (de ȣnde în Грам:) «'Ανταποδοτικὰ ὀνόματα». челе корелатiве întре dînселе. Τόσος, ὅσος, atît, кît; τότε, ὅτε, atȣnчĭ, кînd, ші чл: [de ȣnde.

'Ανταποδοτικῶς, adв: în кiпȣ респлътiторȣ, кȣ întоарчере înапоĭ de челе de datорiе; (Грам:) în antеведiнцъ, saȣ корелацiе.

'Αντ-απο-δύομαι, biit: -δύσομαι (пех: ἀνταπέδυν, ші чл:) mъ desбракȣ, ка sъ mъ лȣптȣ, mъ sȣmeцȣ, mъ гътеskȣ înпротiва кȣĭва.

'Αντ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι. morȣ în локȣл алтȣia.

'Αντάποινα (τὰ), прецȣл, че se dъ sпре рескȣmпъраре din робiе; saȣ платъ de оsîndъ (глоабъ). [ἀντί, ἄποινον].

'Αντ-απο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι. (пех: ἀνταπεκρινάμην, ор ἀνταπεκρίθην) respȣnzȣ în речiпрокȣ, saȣ înпротiва кȣĭва, ор кътре чел че 'mĭ а respȣns, кореspȣnzȣ. [de ȣnde

'Ανταπόκρισις, εως (ἡ), кореspȣndере, adiкъ respȣnsȣ ла respȣnsȣ; saȣ respȣnsȣ înпротiвъ.

'Αντ-απο-κτείνω, biit: -κτενῶ, оmорȣ пе чiнева sпре резбȣнареа алтȣia оmорîtȣ de maĭ 'nainte.

'Αντ-απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι (пех: ἀνταπέλαβον, ші чл:), iaȣ, saȣ dobîndeskȣ чева sпре респлътiре пентрȣ чееа че amȣ dat.

'Αντ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, пръпȣdeskȣ de о потрiвъ пе чел че m' а пръпъdit. || (mіж:) ἀνταπόλλυμαι, biit: -ολοῦμαι, пiерȣ пентрȣ алтȣл, пе каре amȣ fъкȣt а пеri.

'Αντ-απο-λογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, îmĭ daȣ ші еȣ dinпотрiвъ кȣвintеле меле dе înдрептаре.

'Ανταπόπαλσις, εως (ἡ), kontra isbire; resfrînцере. [ἀντί, ἀποπάλλω].

'Αντ-απο-πέμπω, biit: -πέμψω, порneskš, trimiцš шi eš înanoĭ (saš în лoкšл altšia) чeва; resfrîngš.

'Αντ-απο-πέρδω, biit:-παρδήσομαι, sлoвozš шi cš biutš пе жos de o пotrivъ, saš în peчiпpoкš.

'Αντ-απο-στέλλω, biit: στελῶ, == 'Ανταπο-πέμπω.

'Ανταποστροφὴ (ἡ), peчiпpoкъ šrъ, saš antinatie. [ἀντὶ, ἀποστροφή].

'Αντ-απο-ταφρεύω, biit: -εύσω, шi

'Αντ-απο-τειχίζω, biit: -ίσω. mъ întъpeskš шi eš npin шanцšpĭ, saš zidšpĭ înnpotiва чeлšĭ чe s'a întъpit asemenea înnpotiва mea.

'Αντ-απο-τίω, biit: -τίσω, плъteskš шi eš în peчiпpoкš.

'Αντ-απο-φαίνω, biit: -φανω, esnšiš, saš apъtš шi eš dinnpotivъ пъpepea mea, шi чл:

'Αντ-απο-φέρω biit: -αποίσω, iaš шi eš dinnpotivъ.

'Ανταποχὴ (ἡ), înskpisš de pefšipe aл înnpšmštъtopšлšĭ кътpe datopš. [ἀντὶ, ἀποχή, vezĭ zічepea].

'Αντ-άπτομαι, Ion: în лoкš de 'Ανθάπτομαι.

'Αντ-απωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saš -ώσομαι, înnîngš шi eš înanoĭ de o пotpivъ. [de šnde

'Ανταπώθησις, шĭ 'Αντάπωσις, εως (ἡ), peчiпpoкъ înnінцepe spre înanoĭ.

'Αντ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω. пšmъpš шi eš de o пotpivъ; konfrontezš пšmъpš кš пšmъpš.

'Αντ-αρκέω -ῶ, biit: -αρκέσω, sîntš destoinikš a mъ înnpotivi, a цine înnpotivъ.

'Ανταρκτικὸς, ἡ, ὸν, antapktikš, чe stъ înnotpivъ de apktikš, nopdikš, saš de miazъ noante, ad: чeл demiazъ-zi. [ἀντὶ, ἄρκτος].

'Ανταρσία, (ἡ), (neoлoц:) în лoкš de (чeл maĭ anpoвatš).

'Ανταρσις, εως (ἡ), peвoлtъ, peвoлšцie, (apdikape asšnpa stъnînipiĭ). [шi

'Αντάρτης, ου (ὁ), (neoлoц:) peвoлšцionapš. [ἀνταίρω].

'Αντ-ασπάζομαι, biit: -άσομαι, saлštš пe чeл чe mъ saлštъ, saš întopкš saлštape.

'Αντ-αστράπτω, biit: -άψω, == 'Ανταπαστράπτω. [шi

'Αντ-αυγάζω, biit: -άσω, resfrîngš лšmina.

'Ανταύγεια (ἡ), resfrîнцepe de лšminъ. [шi

'Ανταυγέω -ῶ, biit: -ήσω, == 'Ανταυγάζω. [din

'Ανταυγὴς, έος (ὁ, ἡ), întîmnінъtopš de лšminosš tpšnš, шi resfrîngъtopš de лšminъ. [ἀντὶ, αὐγή].

'Αντ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, поet: гpъieskš, respšnzš înnpotivъ.

'Αντ-αΰω, biit: -αΰσω, поet: pesšnš (despre tšnete).

'Ανταφαίρεσις, εως (ἡ), peчiпpoкъ, saš dinnpotivъ fъкštъ sкъdepe, înnšцinape. [din

'Αντ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω (пex: ἀνταφεῖλον, шi чл:) iaš, înnšцinezš шi eš de o пotpivъ.

'Αντ-αφ-ίημι, biit: -ἀνταφήσω (пex: ἀνταφῆκα, шi чл:) лasš, apšnкš шi eš din пpotivъ, saš de опotpivъ.

'Αντ-αχέω -ῶ, Dop: în лoкš de 'Αντηχέω.

'Αντάω -ῶ [ἄντα, saš ἀντὶ], biit: -ήσω, saš -ήσομαι (шi чл: pegšлat), поet: (кš цen: saš dat:) esš înainte, întîmnінš; (шi npin întind:) mъ înnpotiveskš. 2) (кš цen: шi поet: кš aк:) mъ înnъpтъшeskš, dobîndeskš. «Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε». Od: Γ. «'Αποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε». Ep:

'Αντ-εγ-γράφω, biit: -γράψω, skpiš în лistъ чeвa în лoкš de aлta.

'Αντ-εγείρω, biit: -εγερῶ, înaлцš, apdikš o zidipe înnotpivъ de aлta.

'Αντ-εγ-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, пîpъskš шi eš (saš apšnкš vina) пe чeл чe a pekлamat asšnpa mea. [de šnde

'Αντέγκλημα (τὸ), apšnкape de vinъ asšnpa pekлamantšлšĭ, saš пîpъ înnpotiva пîpîtopšлšĭ. [de šnde

'Αντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, кšviinчosš, saš dedšsš лa 'Αντέγκλημα (vezĭ zічepea).

'Αντ-εγ-χειρίζω, biit: -ίσω. daš шi eš în mînъ чeвa în peчiпpoкš de чeea, чe mi s'a dat în mînъ.

'Αντ-εικάζω, biit: -άσω, semšieskš, daš кš sokoteaлa шi eš dinnpotivъ despre чeвa; asemъnš, konnapezš de o пotpivъ чeвa.

'Αν-τείνω, biit: -τενῶ, поet: în лoкš de 'Ανατείνω.

'Αντειπεῖν, пex: 2: de înf: aл (neîntp:) 'Αντέπω.

'Αντείρηκα, tpe: de кš: xot: aл (neîntp:) 'Αντείρω == 'Αντιλέγω (întp:).

'Αντείρομαι, Ion: în лoкš de 'Αντέρομαι.

'Αντ-εισ-άγω, biit: -άξω, (пex: ἀντεισήγαγον, шi чл:) întpodšкš чeвa în лoкš, saš înnpotivъ de чeea чe este în fiinцъ. [de šnde

'Αντεισαγωγὴ (ἡ), întpodšчepe de чeвa

în локȣ, saȣ înпротівъ de чееа, че este în fiinцъ; (реt:) ='Ένστασις. [ші

'Αντείσακτος (ό, ή), întpodȣsȣ în локȣл алтȣia; (рet:) înпpotівъ пpoпȣsȣ (dȣпе fir: 'Ένστασις).

'Αντ-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, арȣнкȣ ші еȣ înъȣntpȣ înпpotiва алтȣia. 2) (nestp:) daȣ ші еȣ пъвалъ sпpe pesбȣпаpe.

'Αντ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (пpeл: 'Αντισήειν) = кȣ

'Αντ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντεισῆλθον, ші чл:) intpȣ ші еȣ dinпpoti-въ, saȣ în локȣл алтȣia.

'Αντ-εισ-φέρω, biit: -οίσω (nex: ἀντεισή-νεγκα, ші чл:) ='Αντεισάγω. «'Αντεισφέρειν νόμον». Dem: пpoпȣiȣ алтъ леџе în ло-кȣл челії în fiinцъ.

'Αντ-εκ-δραμεῖν, nex: 2: de înf: лȣі 'Αν-τεκτρέχω.

'Αντ-εκ-θλίβω, biit: -θλίψω, stpiвind stopкȣ ші еȣ чева de опotpiвъ.

'Αντ-εκ-κλέπτω, biit: -κλέψω, fȣpȣ ші еȣ чева pечіпpoкȣ de чееа че mi s' a fȣ-pat ші mie de алцiї.

'Αντ-εκ-κομίζω, biit: -ίσω, skoцȣ, ші iaȣ ші еȣ, пpeкȣm 'mї а лȣat ші mie алтȣл.

'Αντ-εκ-κόπτω, biit: -κόψω, ловеskȣ, ші skoцȣ ші еȣ (пpiнч:) окіȣл алтȣia, пpe-кȣm 'mї а fъкȣt ші mie ачела.

'Αντ-εκ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцȣ ші еȣ din пapte 'ші afapъ.

'Αντ-εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, = 'Αν-ταναγομαι.

'Αντ-εκ-πλήσω (ττω), biit: -πλήξω, sпe-piȣ ші еȣ de опotpiвъ пе чел че m' a sпepiat.

'Αντέκτασις, εως (ή), (реt:)='Αντιπαρέκ-τασις. [din

'Αντ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzȣ înпotpi-въ, saȣ înпpotiва алтȣia.

'Αντ-εκ-τίθημι, biit: -θήσω (nex: ἀντε-ξέθηκα, ші чл:) експȣiȣ ші еȣ înпotpiвъ, saȣ înпpotiва алтȣia, fакȣ deosebitъ (în-пpotiвitoape) експȣпepe.

'Αντ-εκ-τίνω, biit: -τίσω, плъteskȣ în ло-кȣл, saȣ din пaptea алтȣia; плъteskȣ о-sîndъ (глоабъ) пentpȣ вpe о віпъ. [de ȣnde

'Αντέκτισις, εως (ή), pesплътipe; плъti-pe de osîndъ пentpȣ віпъ.

'Αντ-εκ-τρέφω, biit: θρέψω, хpъпeskȣ în pечіпpoкȣ пе чел че m' a кpeskȣt.

'Αντ-εκ-τρέχω, biit: δραμοῦμαι, (nex: ἀν-τεξέδραμον, ші чл:) ешіnd алергȣ ші еȣ înпpotiва челȣї че алеаргъ asȣпpa mea.

'Αντ-εκ-φέρω, biit: -οίσω, (nex: ἀντεξή-νεγκα, ші чл:) skoцînd iaȣ ші еȣ чева, пpeкȣm 'mї аȣ лȣatȣ ші mie алцiї. 2)= 'Αντεκτίθημι.

'Αντ-ελαττόομαι -οῦμαι, biit- -ωθήσομαι, mъ віpȣieskȣ, saȣ pъmîiȣ maї de жоs ші еȣ de о потpiвъ (în pечіпpoкȣ).

'Αντ-ελιγμὸς (ό), Ion: în локȣ de 'Αν-θελιγμὸς.

'Αν-τέλλω, biit: -τελῶ, поеt: în локȣ de 'Ανατέλλω.

'Αντ-ελπίζω, biit: -ίσω, пъdъжdȣieskȣ ші еȣ în pечіпpoкȣ; peiaȣ iapъші пъdeжdї.

'Αντ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, mъ înваpкȣ ші еȣ, ка sъ експлȣteskȣ înпpotiва вpъж-maшȣлȣї.

'Αντ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, пȣiȣ чева înъȣntpȣ în локȣл челȣї skosȣ. 2) (nestp:) ='Αντεισβάλλω.

'Αντέμβασις, εως (ή), intpape în локȣл, saȣ în пpotiва алтȣia.

'Αντ-εμβιβάζω, biit: -άσω, вагȣ ші еȣ, saȣ înваpкȣ ostaшї în коpъвії, ка sъ екs-плȣteskȣ înпpotiва вpъжmaшȣлȣї.

'Αντεμβολὴ (ή), въгаpe de чева în ло-кȣл челȣї skosȣ. 2) = 'Αντεισβολή. [ἀντ-εμβάλλω].

'Αντ-εμ-βριμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, amepinцȣ ші еȣ în pечіпpoкȣ.

'Αντ-εμ-παίζω, biit: -παίξω, ватжокopeskȣ ші еȣ în pечіпpoкȣ пе чел че mъ ватжо-кopeшte.

'Αντ-εμ-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfigȣ ші еȣ înпotpiвъ, saȣ înпpotiва кȣїва.

'Αντ-εμ-πίπλημι, biit: ἀντεμπλήσω, (nex: ἀντενέπλησα, ші чл:) ȣmплȣ ла локȣ ia-pъші чееа, че amȣ deшeptat.

'Αντ-εμ-πίπρημι, biit: ἀντεμπρήσω, (nex: ἀντενέπρησα, ші чл:) apzȣ (пîpжолоskȣ) ші еȣ în pочіпpoкȣ.

'Αντ-εμ-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeti-чeskȣ, înкȣpкȣ ші еȣ dinпpotiвъ. || (mіж:) înвpъцiшezȣ пе чел че mъ înвpъцiшea-зъ de опotpiвъ. [de ȣnde

'Αντεμπλοκὴ (ή), pечіпpoкъ înвpъцiшape, saȣ înкȣpкъtȣpъ.

'Αντ-εμ-φαίνω, biit: φανῶ, ші

'Αντ-εμ-φανίζω, biit: -ίσω, apъtȣ, dobe-deskȣ înпpotiвъ.

'Αντέμφασις, εως (ή), dobedipe de челе înпpotiвъ, saȣ sȣpпape de пpoпȣпepe а пpotiвпiкȣлȣї. [ἀντεμφαίνω].

'Αντεναγωγὴ (ή), pеклamaцie asȣпpa пîpîtopȣлȣї de о потpiвъ din пaptea пî-pîtȣлȣї. [ἀντενάγω].

'Αντεναντίωσις, εως (ἡ), (fir: pet:) eksprimape de чева prin чеде de înnpotiвъ. п: е: «Οὐκ ἐλάχιστα» în локв de Μέγιστα. [ἀντεναντιόω].

'Αντ-εν-δείκνυμαι, biit: δείξομαι, dobedeskв de înnpotiвъ, adвкв npotiвniче dobezĭ.

'Αντ-εν-δύομαι biit: -δύσομαι (nex: ἀντενέδυν, шi чл:), mъ înвpакв кв алtъ хаînъ, mъ nрimeneskв.

'Αντενέδραι, ῶν (αἱ), nînde, кврse aшezate înnpotiвa челор че nîndesk. [de вnde

'Αντ-εν-εδρεύω, biit: εύσω, nîndeskв пе чел че mъ nîndeшte, пвiв кврse înnpotiвъ de кврse.

'Αντ-ενεργέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв ак; saв dat:) лвкрezв înnpotiвa квiвa, saв fakв о înnpotiвъ лвкраpe.

'Αντ-ενεχυράζομαι, biit: -άσομαι. iaв шi eв zълогв în peчiпpoкв. [din

'Αντενέχυρον (τὸ), zълогв datв în peчiпpoкв. [ἀντί, ἐνέχυρον].

'Αντ-εξ-άγω, biit: άξω, (nex: ἀντεξήγαγον, шi чл:) skoцв шi eв dinnpotiвъ (npiнч:) oшtipĭ asвnpa вpъжmaшвлвĭ, mъ oшteskв шi eв înnpotiвъ. 2) în локвл челвĭ înnoptatв eksnoptв алtв чева (în negoцв). «'Εν ταῖς 'Αθήναις πλεῖστά ἐστιν ἀντεξάγειν». Ksen: 3) (nestp: saв ел: шi fir: кв dat:) mъ înnpotiвeskв, лвкрezв înnpotiвъ.

'Αντ-εξ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, черв шi eв че 'mĭ e datopв чineвa.

'Αντ-εξ-ανίστημι, biit: ἀντεξαναστήσω, înтъpîtв, pевордтв шi eв înnpotiвъ, saв asвnpa квiвa.

'Αντ-εξ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, amъцeskв шi eв пе чел че m' a amъцit.

'Αντ-έξ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: ἀντεξῄειν), =ἀντεξέρχομαι.

'Αντ-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, mъ nopneskв шi eв (npiнч: кв кавалеpie) înnpotiвa вpъжmaшвлвĭ, че вine asвnpъ 'mĭ.

'Αντ-εξ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντεξῆλθον, шi чл:) esв шi eв înnpotiвa вpъжmaшвлвĭ.

'Αντ-εξετάζω, biit: -άσω, черчetezв în peчiпpoкв, saв între dînшiĭ пе npiгoniцiĭ, saв mapтвpiĭ лор. ‖ (miж: saв nas:) mъ întpeкв, mъ konfpontezв, (maĭ кв seamъ în жвdiкъtopie) кв чiueва; (în цen:) mъ asemъnв. «Στρατηγοῖς τοῖς ἀρίστοις ἀντεξεταζόμενος». Лвч: 2) (fir:) mъ înnpotiвeskв. «'Αντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ». Лвч: лвntîndв se кв вoaлa. [de вnde

'Αντεξέτασις, εως (ἡ), шi

'Αντεξετασμὸς, (ὁ), черчetape totв întp' о вpeme, saв konfpontape a nepsoaneлop npiгonitoape, saв a mapтвpiлop (че înfъцiшazъ fie кape din napteĭ) întpe dînшiĭ.

'Αντ-εξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ nopneskв шi eв iste înnpotiвa челвĭ че пъвълеште asвnpa mea. [de вnde

'Αντεξόρμησις, εως (ἡ), nopnipe penede asвnpa пъвълitopвлвĭ вpъжmaшв.

'Αντέξωσις, εως (ἡ), peчiпpoкъ înninцepe, saв skoatepe afapъ. [ἀντεξώθω].

'Αντ-επ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἀντεπήγαγον, шi чл) dвкв ostaшiĭ înnpotiвa вpъжmaшвлвĭ, че вine asвnpъ 'mĭ. 2) (nestp: saв ел:) mъ nopneskв шi eв înnpotiвa вpъжmaшвлвĭ, saв îĭ întîmninв пъвала.

'Αντ-επ-ᾴδω, biit: -άσομαι, fepmeкв шi eв кв deskîntiче пе чел че întpeввinцeazъ înnpotiвa mea чеде asemenea.

'Αντ-επ-αινέω -ῶ, biit: -έσω, лавdв de onotpiвъ пе лъвdъtopвл meв.

'Αντ-επ-ανάγω, biit: -άξω, (nex: ἀντεπανήγαγον, шi чл:) = 'Αντεπάγω (npiнч: despre кopъвiĭ).

'Αντ-επ-αν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ întopкв de ал doiлea.

'Αντ-επ-αφ-ίημι, biit: ἀντεπαφήσω, sлoвozв, nopneskв шi eв чева de onotpiвъ înnpotiвa квiвa.

'Αντ-έπ-ειμι, biit: ειμι (прел: ἀντεπῄειν, шi чл:) = 'Αντεπέρχομαι.

'Αντ-επ-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: ἀντεπεισήγαγον, шi чл:) întpodвкв чева шi eв dînnpotiвъ, saв în локвл алtвia.

'Αντεπείσοδος (ἡ), intpape peчiпpoкъ, saв înnpotiвъ. [ἀντί, ἐπί, εἴσοδος].

'Αντ-επ-εισ-φέρω, biit: -οίσω (nex: ἀντεπεισήνεγκα, шi чл:) вагв, saв întpodвкв шi eв пе лîнгъ чеде în fiinцъ шi алtеде înnpotiвa квiвa, saв пе întpeквte.

'Αντ-επ-εξ-άγω, biit: -αξω, skoцв, saв nopneskв шi eв (шi nestp: saв ел: esв шi eв кв) oшtipiле asвnpa вpъжmaшвлвĭ.

'Αντ-επ-εξ-ειμι, biit: ειμι, (прел: шi nex: ἀντεπεξῄειν) = кв

'Αντ-επ-εξ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι (nex: ἀντεπεπεξῆλθον, шi чл:) esв шi eв de onotpiвъ asвnpa вpъжmaшвлвĭ, че вine în npotiвa mea.

'Αντεπέξοδος (ἡ), a doiлea пъвълitoape eksnopnipe asвnpa înnpesopъtopiлop (пе кînd ачеia se оквпъ întp' aлtъ napte кв чеа dintîĭ). [ἀντί, ἐπί, ἔξοδος].

'Αντ-επ-ερείδομαι, biit: -ερείσομαι, mъ

rezemъ пе чел че se rezemъ asъпра mea; (прin ърт:) mъ лъптъ înпротiвъ, mъ înпротiвeskъ.

'Αντ-επ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ dъkъ asъпра челъї че віне înпротiва mea.

'Αντ-επ-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, întреbъ, saъ reîntреbъ шi еъ пе чел че mъ întreaбъ; 2) ла întреbarea протiвnікълъї meъ respъnzъ кь altъ întребаре. [de ънde

'Αντεπερώτησις, εως (ἡ), речіпрокъ reîntребаре.

'Αντ-επ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, fакъ sгomotъ, saъ resъnetъ, în кіпъ de a nъ se аъzi че 'mї zік.

'Αντ-επι-βαίνω, biit: -βήσομαι, întръ, saъ mъ sъiъ шi еъ în siлъ înпротiва къїва, saъ пе altъ парте.

'Αντ-επι-βουλεύω, biit: -εύσω, kinzъieskъ, ънелteskъ de o потрiвъ реле înпротiва înелtitорълъї mie de реле, saъ кь o de înпротiвъ ънелtire de ръъ mъ апъръ de alta asemenea.

'Αντ-επι-γράφω, biit: -γράψω, skimпъ sъskрinцia, saъ o лasъ, dар fакъ шi еъ altа înпротiвъ.

'Αντ-επι-δείκνυμι, biit: -δείξω, fакъ шi еъ înпротiва къїва (saъ în рiваліtate кътре чіnева) аръtаре spре fалъ, шi лаъdъ.

'Αντεπίθεσις, εως (ἡ), пъвълiре înпротiва altеї пъвълiрї. [ἀντεπιτίθημι].

'Αντ-επιθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, поfteskъ, dореskъ шi еъ în речіпрокъ, saъ înпротiва къїва, sîntъ ріваль кьїва. || (пас:) sîntъ dорitъ, прекът dореskъ шi еъ. «'Αντεπιθυμοῦμαι τῆς συνουσίας». Ksen:

'Αντ-επι-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, kiemъ пе чіnева în ажъtорь în локъ de altъл.

'Αντ-επι-κηρύσσω(ττω), biit: -ύξω, bеsteskъ, saъ пъблікъ osînda кьїва (везї ἐπικηρύττω) шi еъ dinпротiвъ

'Αντ-επικουρέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Αντιβοηθέω.

'Αντ-επι-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, предоmneskъ шi еъ, прекът maї 'nainte a predomnit altъл în локъл meъ.

'Αντ-επι-λαμβάνομαι, biit: -λήψομαι, mъ цiъ шi еъ tаре de чееа че se цine, шi каътъ съ 'mї ia altъл.

'Αντ-επιμελέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, îngrіжeskъ шi еъ de чел че îngrіжеште, saъ a îngrіжit de mine.

'Αντ-επι-μέλλω, biit: -μελλήσω, nîtîрziezъ (amînъ времеа) шi еъ, прекът îmї fаче шi mie altъл.

'Αντ-επι-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsъръ шi еъ, шi daъ înапоï кь ачееашї mъsъръ.

'Αντ-επι-νοέω, -ῶ, biit: -ήσω, aflъ, пъskочеskъ шi еъ чева de o потрiвъ, saъ înпротiва кьїва.

'Αντ-επι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плъteskъ шi еъ de опоtрiвъ asъпра връжташълъї.

'Αντ-επι-ρρέω, -biit: -ρεύσω, -ομαι, кърgъ de sъs întр'ънъ локъ, de ънde se varsъ, saъ se deшартъ пе din жos.

'Αντεπίρρημα (τὸ), партеа чеа din ъртъ a antistрофеї, че se кînta de хоръ în бъкъціле teatрале. (везї 'Επίρρημα).

'Αντ-επι-σκώπτω, biit: -σκώψω, batжокоreskъ шi еъ de опоtрiвъ пе чел че mъ batжокореште.

'Αντ-επι-στέλλω, biit: -στελλῶ, respъnzъ прin skрisoаре.

'Αντ-επι-στρατεύω, biit: -εύσω, mъ ошteskъ шi еъ asъпра челъї че se порneште înпротiва mea.

'Αντ-επι-στρέφω, biit: -στρέψω. întоркъ чева de чеае-л-altъ парте, saъ întоркъ челе dinainte înапої; (nestр:) mъ întоркъ înпротiва кьїва. [de ънde

'Αντεπιστροφή (ἡ), întоарчере de чееа-л-altъ парте; întоарчере кь dosъл кътре чінева; iар (nestр:) înпротiва кьїва.

'Αντ-επι-τάσσω (ττω), biit: -τάξω. daъ înпротiвъ, saъ în речіпрокъ порънкъ, (ad:) порънчеskъ шi еъ челъї че 'mї a порънчit.

'Αντ-επι-τειχίζω, biit: -ίσω. zideskъ шi еъ întърire înпротiва челiї връжтъшeштї.

'Αντ-επι-τίθημι, biit: -θήσω, пъiъ шi еъ de опоtрiвъ чева dasъпра, saъ înпротiва кьїва. 2) daъ шi еъ de опоtрiвъ în mînъ (прінч:) respъnzъtoаре skрisoаре. «'Αντιπάτρου γεγραφότος ἀντεπετίθει κελεύων μὴ βραδύνειν». Ios: || (mіж: кь dat:) atакъ пе чінева, saъ пъвълeskъ asъпръї връжтъшeште de опоtрiвъ, прекът шi ел asъпра mea.

'Αντ-επι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алергъ шi еъ înпротiва челъї че алеаргъ asъпра mea.

'Αντ-επι-φέρω, biit: -οίσω (пех; ἀντεπήνεγκα, шi чл:), adъкъ (înfъцiшezъ, пропъiъ) шi еъ înпротiвъ.

'Αντ-επι-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, biit: ήσομαι, mъ пъiъ în ambiцie шi еъ înпротiва кьїва de o потрiвъ кь dînsъл.

'Αντ-επιφορά (ἡ), adъчере de фацъ, saъ пропънере de чева înпротiвъ. [ἀντεπιφέρω].

'Αντ-επιχειρέω -ῶ, biit: -ήσω, întрепrinzъ (mъ порneskъ, лъкrezъ) шi еъ de o потрiвъ înпротiва кьїва; (pet:) sърпъ ар-

гѕmentѕл протівnікѕлѕї meѕ прінtр'алtѕ арѕmentѕ. [de ѕnde

'Ἀντεπιχείρησις, εως (ἡ), întpenpindepe înпpotiвъ. (вezї вepвѕл).

'Ἀντ-εpανίζω, вiit: -ίσω. черѕ а плъti ші алtѕл пропорціа sa ла о kontpiвѕціе (saѕ tѕрч: pefenea).

'Ἀντεραστής, οῦ (ὁ), рівалѕ, ші

'Ἀντεράστρια (ἡ), рівалъ ла аморѕ. [din

'Ἀντ-εράω -ῶ, вiit: -ερασθήσομαι. (neх: ἀντηράσθην, ші чл:), ізвеskѕ, ші sîntѕ ізвitѕ în речіпрокѕ. 2) sîntѕ рівалѕ în аморѕл кѕїва.

'Ἀντ-εργολαβέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpenpinzѕ ѕnѕ лѕкрѕ în рівалitate кътре алtѕл; saѕ конкѕрezѕ кѕ алtѕл în вре ѕnѕ лѕкрѕ.

'Ἀντ-ερείδω, вiit: -ερείσω, (stpъm:) sпpiжineskѕ кѕ stîлпѕ din чеа dinпotpiвъ парte. 2) (nestpъm: saѕ ел:) мъ înпpotiveskѕ прін tape sпpiжinipe în пічоаре, neвoind sъ мергѕ, ѕnde мъ tîpъsk; (прін ѕрm: în ціеn:) staѕ înпpotiвъ, ціѕ, dѕкѕ ла...

'Ἀντερεῖν, вiit: (nepeг:) de inf: ал лѕї 'Ἀνταγορεύω, saѕ ἀντιλέγω.

'Ἀντέρεισις, εως (ἡ), sпpiжinipe înпpotiвъ; înпpotivipe. [ші

'Ἀντέρεισμα (τὸ), sпpiжinѕ, saѕ pezemѕшѕ înпpotiвъ; (шіfir:) піеdікъ, înпpotivipe. [ἀντερείδω].

'Ἀντερέω -ῶ, вiit: (nepeг:) ал лѕї 'Ἀνταγορεύω, saѕ 'Ἀντιλέγω.

'Ἀντ-εριδαίνω, noet: în локѕ de

'Ἀντ-ερίζω, вiit: -ίσω, мъ disпѕtѕ înпpotiвa кѕїва.

'Ἀντ-έρομαι, вiit: -ερήσομαι (прел: ші neх: ἀντηρόμην), ='Ἀντερωτάω.

'Ἀντ-ερύομαι, вiit: -ερύσομαι, noet: tparѕ греѕ de опotpiвъ кѕ алtѕл (în кѕmпъnipe); (fir:) преціѕieskѕ de опotpiвъ.

'Ἀντέρως, ωτος (ὁ), речіпрокѕ аморѕ. 2) протівnікѕ аморѕлѕї. ші 3) zeѕ pesвѕnъtopѕ аморezілор despreціѕіції. [ἀντὶ, ἔρως].

'Ἀντ-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω. întpeвѕ ші еѕ în речіпрокѕ. [de ѕnde

'Ἀντερώτησις, εως (ἡ), речіпрокъ întpeвape fъкѕtъ sпpe pesпѕnsѕ.

'Ἀντεστραμμένως, adв: (de пaptч:) dandapateлe; dandoaseлe; dinпpotiвъ. [ἀντιστρέφομαι].

'Ἀντ-ευεργετέω -ῶ, вiit: -ήσω, pesплъteskѕ, întopкѕ fачере de вine. [de ѕnde

'Ἀντευεργέτημα (τὸ), fачере de вine întoapsъ sпpe pesплъtipe.

'Ἀντευεργέτης, ου (ὁ), întopкъtopѕ sпpe pesплъtipe de fачере de вine. [ἀντὶ, εὐργέτης]. [de ѕnde

'Ἀντευεργετικὸς, ή, όν. disпѕsѕ sпpe pesплъtipe de fачере de вine.

'Ἀντεύκρατος, (ἡ), ціеогр: zona de dinколо de mepidianѕ înпotpiвъ de чееа че noї локѕim. [ἀντὶ, εὔκρατος].

'Ἀντ-ευνοέω -ῶ, вiit: -ήσω, fѕвоpezѕ în речіпрокѕ пе faвopitopѕл. meѕ.

'Ἀντευπάσχω, вiit: -ευπείσομαι, (tpe: deпѕ. ἀντευπέπονθα) ='Ἀντευεργετοῦμαι, doвîndeskѕ în речіпрокѕ fачере de вine. [ἀντὶ, εὖ, πάσχω]

'Ἀντ-ευποιέω-ῶ. вiit: -ήσω, ='Ἀντευεργετέω.

'Ἀντ-ευφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, лаѕdѕ în речіпрокѕ пе лъѕdъtopѕл meѕ. 2) (nestpъm:) pesпѕnzѕ прін лаѕde.

'Ἀντ-ευφραίνομαι, вiit: -ευφρανθήσομαι, мъ веселеskѕ ші еѕ în речіпрокѕ.

'Ἀντ-ευχαριστέω -ῶ, вiit: -ήσω, întopкѕ мѕлцѕmipe пеntpѕ мѕлцѕmipe, мѕлцѕmeskѕ рекѕnoштinцеї кѕїва

'Ἀντ-εφ-εστιάω -ῶ, вiit: -άσω, ='Ἀνθεστιάω.

'Ἀντ-εφ-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, ='Ἀντεπινοέω.

'Ἀντ-εφ-οδεύω, вiit: -εύσω, faкѕ пъвълipe sпpe înпінцере înапоі а челїї fъкѕte înпpotiвa mea.

'Ἀντ-εφ-οδιάζω, вiit: -άσω. апpoвizionezѕ vetate ші чл: înпpotiвa кѕїва; (în ціеn:) мъ прегъteskѕ de о дъinitoape înпpotivipe.

'Ἀντ-εφ-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, пъвълeskѕ ші еѕ аѕпра челѕї че se порnеште аѕпръ'mї. [ἀντί, ἐφορμή].

'Ἀντ-εφ-ορμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ tpasѕ în портѕ înпotpiвъ de връжмашѕ, ші totdaѕna гata а екsплѕti аѕпръї.

'Ἀντ-έχω, ші -ομαι, вiit: -θέξω, ші -ομαι (neх: ἀντέσχον, ші чл:) ціѕ stpîns (saѕ мъ ціѕ tape de) чева; (ші fir:) sîntѕ лipitѕ, пiponitѕ ла... «'Ἀντέχεσθαί σοι τούτων τῶν ἀνδρῶν συμβουλεύω». Плат: (кѕ ціеn: ші рар кѕ ак:) «'Ἀντέχων αὐτοῦ τὴν χεῖρα». Лѕч: «Καὶ τῆς θαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο». Тѕч: «'Ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ σου». Skp: «'Ἀντέχεσθαι προθύμως τῆς ἀρετῆς». Ksen: «'Ἀντέχεσθε τῆς ἐλευθερίας». Dm: 2) (nestp: saѕ ел: кѕ dat: ор ак: кѕ препоz:) staѕ înпpotiвъ, ціѕ, paвdѕ; (прін ѕрm:) дъineskѕ, saѕ sîntѕ destѕлѕ. «'Ἀντισχεῖν τῷ ξίφει μὴ δυνηθέντες ἐπεκηρυκεύσαντο». Sѕid: »Τὸ δὲ κράνος πρὸς τὴν πληγὴν μόλις ἀντέσχε». Sѕid: «Ταχὺ σήπεσθαι, καὶ μηδὲ

πρὸς μίαν ἡμέραν ἀντέχειν». Пл: «Οὐκ ἀντέχουσιν ὁμοίως βαστάζειν». Ал: Afp: «Τὸν Μέλανα ποταμὸν οὐκ ἀντισχόντα τότε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἀπολιπόντα». Ep: 3) (pap) цiŭ înaintea mea чева sпpe апъраре. «'Αντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν ὠκυμόρων». Od: X.

'Αντέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локŭ de 'Αντάω.

'Αντήεις [ἄντα], εσσα, εν, поеt: пpotiвnikŭ, връжташŭ.

'Αντήλιος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de 'Ανθήλιος.

'Αντημοιβὸς (ὁ, ἡ), Ion: поеt: în локŭ de 'Ανταμοιβός.

"Αντην [вezĭ "Αντα], adв: поеt: (totdaŭna кŭ верɓŭ) înпotpiвъ, dinainte; de faцъ, înвedepat. «"Αντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι». Od· Z.

'Αντήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt:="Ανανδρος.

'Αντηρετέω -ῶ, biit: -ήσω, вîsлеzŭ danдapateлe, saŭ înпotiвa кŭiвa; (fir:) mъ înпotiвeskŭ, лŭкpezŭ înпotiвъ. [din

'Αντηρέτης, ου (ὁ), вîsлitopŭ înanoĭ, saŭ înпotiвa кŭiвa; [de ŭnde fir:) пpotiвnikŭ, връжташŭ.

'Αντήρης [ἀντὶ], εος (ὁ, ἡ), поеt: чел din потpiвъ. «Πληγαὶ στέρνων ἀντήρεις». Sof: рънĭ înпotpiвъ de (каpe pesпŭnd în) пieпtŭ. «Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν». Ep: каpe sъ 'mi easъ înainte, sъ mi se înпotiвeaskъ. (вezĭ шi 'Ανταῖος).

'Αντηρὶς [ἀντὶ, saŭ 'Αντερείδω], ίδος (ἡ), (în цеп:) op че sпpiжinitŭpъ de stîлпŭ, pezemŭшŭ; (iap пapt:) гpinda чеa înковоiatъ, saŭ stîpпiвъ de sŭвt валкоane, шi алtеле asemenea skosŭpĭ.

'Αντηρίδιον (τὸ), dim: ал лŭĭ 'Αντηρίς.

"Αντησις, εως (ἡ), eшipe înainte, întîmпinape; (fir:) pŭгъчiŭne. [ἀντέω].

'Αντ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, pesŭnŭ, saŭ întopкŭ sŭnetŭл. [de ŭnde

'Αντήχησις, εως (ἡ), întoapчере de sŭnetŭ, pesŭnape.

'Αντὶ, пpeп: (se акop: nŭmaĭ кŭ цеп: шi înseм: 1) локŭ, saŭ înainte, înпotpiвъ, în faцъ; (пpiп ŭpm:) înпotiвa кŭĭва. «'Αντ' ἠελίοιο τετραμμένος». Es: «'Αντὶ ἐμοῖο στήσεσθαι». Iл: Φ. (ŭnde însъ aлцiĭ îndpent: "Αντ' ка de ла "Αντα, шi 'Αντὶ' ка de ла 'Αντία). 2) компаpaцie; потpiвitate; skimвŭ; pesплъtipe; пŭnepe în локŭ. «'Αντί τοι εἶμ' ἱκέταο». Iл: Φ. «'Αντὶ κασιγνήτου ξεῖνος θ' ἱκέτης τε τέτυκται ἀνέρι». Od: Θ. este ка, saŭ de o потpiвъ кŭ... »Τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι». aчелашĭ. «"Εν ἀνθ' ἑνὸς». Fp: în цепеpaлŭ, întp'ŭnŭ кŭвîntŭ. «Εἰ δέξαιτ' ἂν βασιλείαν ἀντὶ τοῦ ἵππου». Ksen: «'Αντὶ πολλῶν χρημάτων αἱρεῖσθαι τὸ συνοῖσον τῇ πόλει». Dem: «'Αντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι». Dem: «'Αντὶ τούτου τοῦ διδάγματος». Apistf: «'Απόδος, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην». Лŭч: «Δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν». Skp: «'Η κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται τῇ γυναικί». Skp: «'Ανθ' οὗ, «'Ανθ' ὅτου, 'Ανθ' ὧν». fiind къ. «"Αλλον καθίστης ἀντ' αὐτοῦ». Ksen: «Μεῖζον' ἀντὶ τῆς πάτρας». Sof: (шi în жŭpъmîntŭ în локŭ de Πρὸς). «'Αντὶ παίδων τῶνδε». Sof: пе виaцa aчеstop копiĭ. (iap în комп: 1) înпotpiвъ (вisaвi). «'Αντίπορος». 2) înпotiвъ. «'Αντίθεος» (чiклопŭл). «'Αντίχριστος». 3) потpiвitate, шi asemъnъtate. «'Αντίθεος (Odiseŭ) «'Αντάξιος, 'Αντίτυπον». 4) skimвŭ пе de опотpiвъ, saŭ peчiпpoчitate. «'Αντιδίδωμι, 'Αντεδεξιόομαι». 5) локоцinepe de алtŭл. «'Ανθύπατος».

'Αντία, adв: поеt: (iap пpinч: пeŭt: îm:) de ла 'Αντίος. (вezĭ ziчepea).

'Αντιάαν, Ion: în локŭ de 'Αντιᾷν, inf: ал лŭĭ 'Αντιάω.

'Αντιάζω [ἀντίος], biit: -άσω, (кŭ dat: saŭ ак:) esŭ înainte, în faцъ, пpeîntîmпinŭ (saŭ ка sъ staŭ înпotiвъ). «Θεοὶ γιγάντεσι μάχαν ἀντιάζουσι». Пind: (saŭ ка sъ pогŭ); (de ŭnde 2) = ἱκετεύω. «Καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διός». Sof: "Αλλων ἐπ' ἄλλοις ἀντιαζόντων καὶ δεομένων». Пл: (вezĭ шi 'Αντιάω).

'Αντιαμοιβὸς (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de 'Ανταμοιβός.

'Αντιάνειρα (ἡ), поеt: (adieкt: Amazonъ) каpe se потpiвeшte кŭ (saŭ se înпotiвeшte кътpe) въpвaтŭ în вътълiĭ. 2) «Στάσις —». Пind: apmъtoape de въpвaтŭ înпotiвъ de въpвaтŭ, saŭ пpodŭкъtoape de dŭeлŭ. [ἀντὶ, ἀνήρ].

'Αντιάξων, ονος (ὁ), (astp:) полŭл antapкtiкŭ. [ἀντὶ, ἄξων].

'Αντιὰς, άδος (ἡ), [ἀντίος] (пpinч: ла îm:) гîлчеле гîtŭлŭĭ (кînd sînt ŭmfлate). (вezĭ шi Παρίσθμια).

'Αντιαχέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

'Αντιάχω (fъpъ biit:), поеt: = 'Ατηχῶ, skoцŭ înпotiвъ глasŭ, pesŭnŭ. [ἀντὶ, ἰαχή].

'Αντιάω -ῶ, [ἀντίος], biit: -άσω. ='Αντιάζω, esŭ înainte, întîmпinŭ, mъ aфлŭ de faцъ; (пpin ŭpm:) doвîndeskŭ, mъ înпъpтъшeskŭ, iaŭ пapte. «Πολέμοιο ἀντιάαν».

Iл: N. «Κνίσσης ἀντιάσας». Iл: A. «Οὔτε τάφου ἀντιάσας, οὔτε γόων παρ' ἡμῶν». Sof: (шi miж:) «'Αντιάασθαι γάμου». Iл: Ω. (вezĭ 'Αντιάζω). 2) (pap кs aк:) înгpiжeskš, depetikš, întokmeskš. «Καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. Iл: A. (aчeasta însъ aлцiĭ esплiкъ dsпe чea dintîĭ însemnape) înпъptъшindsse. (вezĭ шi 'Αντιβολέω).

'Αντιβάδην, adв: înпpotiвъ; dandapeteлe. [din

'Αντι-βαίνω, вiit: -βήσομαι, staš, mepгš înпpotiвъ, mъ înпpotiвeskš.

'Αντιβάλανος (ἡ), = Κηκίς.

'Αντι-βάλλω, вiit: -βαλῶ, apsнкš, asвîpлš asspa чeлsĭ чe apsнкъ înпpotiвa mea. 2) пsiš чeва în лoкsл aлtsia. (de snde) «'Αντιβαλλόμενα φάρμακα». Dskp: înлiнitoape sneлe de лiпsa aлtopa, кa de o asemenea пstepe. 3) кomпapezš, пpotoкoлeskš (пpiнч: къpцĭ, saš înskpise întpe dînseлe). (de snde) «'Αντιβάλλειν λόγους πρός τινα». Skp: a кoнвopвi. 4) (nestp: saš eл:) mъ лsпtš. «Περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκώς». Apistf:

'Αντιβασιλεύς, έως (ὁ), лoкoцiitopš de împъpatš, вiчe-pirъ. [ἀντί, βασιλεύς]. [de snde

'Αντι-βασιλεύω, вiit: εύσω, цiš лoкš de împъpatš, sîntš вiчe-pirъ.

'Αντίβασις, εως (ἡ), mepцepe înпpotiвъ; înпpotiвipe; neînвoipe, nesпipe. [шi

'Αντιβάτης, ου (ὁ), (în цen:) înпpotiвitš, saš neînвoitš, nesnitš. (iap пapt: 2) (ssвst:) pezemsшsл чeл dinaпoĭ, saš stinгia sшeĭ (кape ĭ oпpeшte deskidepea). [ἀντιβαίνω]. [de snde

'Αντιβατικός, ἡ, όν, dispsšš spe înпpotiвipe, neînвoipe.

'Αντιβίᾳ, (пpiнч: dat: fem: aл лsĭ 'Αντίβιος, вezĭ ziчepea, шi se ia кa) adв:= 'Αντιβίην.

'Αντι-βιάζομαι, вiit: -άσομαι, întpeвsinчezš siлъ кътpe siлъ.

'Αντι-βιβρώσκω, вiit: -βρώσομαι, mъnîнкš, pozš шi eš пe чeл чe mъ mъnîнкъ de oпotpiвъ.

'Αντιβίην, adв: noet: înпpotiвъ, saš din пpotiвъ; (iap пpiнч:) aк: fem: Ion: aл лsĭ

'Αντίβιος, α saš ος, ον, întpeвsinцъtopš de siлъ înпpotiвъ de siлъ, пpotiвnikš, пismъtapiцš. || fem: кaze 'Αντιβίᾳ, шi Ion: 'Αντιβίην, шi nest: 'Αντίβιον se iaš лa noeцĭ în лoкš de adв: de лoкš, saš de кiпš, op кaлitate. «'Εριζήμεναι βασιλῆϊ 'Αντιβίην». Iл: A. «'Αντίβιον μαχέσασθαι». Iл: H. «'Αντιβίην ἐλθόντα». Iл: E.

'Αντι-βλάπτω, вiit: -βλάψω, вatъmš шi eš în peчiпpoкš пe чeл чe m'a вътъmat

'Ατι-βλέπω, вiit: -βλέψομαι, (кs dat: шi pap кs aк:) въzš, mъ sitš în faцъ; (шi fiг:) îndpъzneskš a mъ înпpotiвi. [de snde

'Αντίβλεψις, εως (ἡ), къstъtspъ, вedepe în faцъ, saš aspпpъ.

'Αντι-βλώσκω, вiit: -μολοῦμαι, (nex: ἀντέμολον шi чл:) noet: (кs dat:) esš înainte, întîmпinš пe чineвa. (вezĭ шi 'Αντιβολέω).

'Αντι-βοάω -ῶ, вiit: -ήσω, stpirš шi eš din чeea-л-aлtъ пapte, pesnnš.

'Αντι-βοηθέω -ῶ, вiit -ήσω, ажstš шi eš în peчiпpoкš пe ажstъtopsл meš.

'Αντίβοιος (ὁ, ἡ), пpeцsitš de o пotpiвъ кs (saš кît) snš вoš. [ἀντί, βοῦς].

'Αντι-βολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пpeл: лa noeцĭ 'Αντε [шi pap ἤντε]βόλουν, iap лa пpoz: ἠντιβόλουν) (кs dat:) esš înainte, întîmпinš. «Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν». Iл: Π. «Πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν ὑψηλός». Es: 2) (кs цen:) iaš пapte, mъ înпъptъшeskš, doвîndeskš, nemepeskš. «Μάχης («Γάμου, шi чл:) ἀντιβολῆσαι». Iл: Δ. «Οὐκ ἀντεβόλησε τῶν ἀνὴρ θνητός». Пind: 3) (кs aк:) pori. «Στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Apistf: «'Αντιβολῶ σε πρὸς τῆς 'Αφροδίτης». Лsч: «Συγγνώμην ἔχειν ἀντιβολοῦντες». Пл: (шi aвs:) «Καὶ ἠντιβόλουν προσκείμενοι». At: (вezĭ шi 'Αντιάζω). [din

'Αντιβολή, шi 'Αντιβόλησις, εως, шi 'Αντιβολία (ἡ), eшipe înainte, întîmпinape, înпpotiвipe. 2) кomпapaцie; кonfpontape, saš пpotoкoлipe (de вpe-snš înskpisš, шi чл:). 3) psгъчiвne. [ἀντιβάλλω].

'Αντι-βομβέω ῶ, вiit: -ήσω, pesnnš, вsвsiš шi eš de oпotpiвъ, în peчiпpoкš.

'Αντι-βουκολέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αντεξαπατῶ.

'Αντι-βραδύνω, вiit: -υνῶ, zъвoвeskš шi eš de oпotpiвъ.

'Αντι-βροντέω -ῶ, вiit: -ήσω, tsnš шi eš înпpotiвa чeлsĭ чe tsnъ.

'Αντι-γεγωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, [tpe de кs: în лoкš de пpez: ἀντιγέγωνα] noet: ='Αντιάχω.

'Αντι-γενεαλογέω -ῶ, вiit: -ήσω. tpaгš цeneaлoцia întp' snš aлtš кiпš; saš лa tpaцepea opiцineĭ кsiвa пsiš înпpotiвъ aлta.

'Αντι-γεννάω -ῶ, вiti: -ήσω, naskš шi eš în peчiпpoкš, saš înпpotiвa кsiвa.

'Αντι-γηροτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, кastš пe чineвa лa вътpîneцe spe peкsnoшtinцъ, saš пpeкsm шi eл a къstat пe aлtsл.

Αντι-γνωμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ deoseвitъ пъpepe. [din

'Αντιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ deoseвitъ, saȣ̆ înпpotiвъ пъpepe. [ἀντὶ, γνώμη].

'Αντίγραμμα (τὸ), == 'Αντίγραφον. 2) peчiпpoкȣ̆ fъгъdȣitopȣ̆ înskpisȣ̆. [шi

'Αντιγραφεὺς, έως (ὁ), pîndȣitȣ̆ a tpeчe în peцistpȣ (sпpe maĭ mȣлtъ sigȣpanцъ) вanĭ пȣвлiчĭ, чe tot de odatъ îĭ înpeцistpa шi kasiepȣл. [шi

'Αντιγραφὴ (ἡ), (în цen:) înskpisȣ̆ pesпȣnsȣ̆ лa aлtȣ̆ înskpisȣ̆. 2) копiape dȣпe ȣnȣ̆ opiцinaлȣ̆. (iap napt: 3) înskpisъ îndpeptape, saȣ̆ înпpotiвъ-пîpъ лa înskpisъ пîpъ (γραφή). 4) înskpiseлe, saȣ̆ xîptiчeлe ȣnȣĭ пpoчesȣ̆. [шi

'Αντίγραφον (τὸ), копie dȣпe opiцinaлȣ̆. ‖ (îm:) peцistpeлe лȣĭ 'Αντιγραφεὺς (вezĭ ziчepea); iap пpiнч: nеȣt: лȣĭ

'Αντίγραφος (ὁ, ἡ), копiatȣ̆ dȣпe opiцinaлȣ̆, saȣ̆ zoгpъвitȣ̆ în imitape. 2) skpisȣ̆ în лistъ кa kontpa-лȣпtъtopȣ̆ aл кȣĭва. (вezĭ 'Απογράφω). [din

'Αντι-γράφω, вiit: -γράψω, pesпȣnzȣ̆ înskpis лa înskpisȣ̆. 2) (pap) копiezȣ̆ dȣпe opiцinaлȣ̆. 3) (miж:) mъ îndpeptezȣ̆ înskpis къtpe o skpisъ пîpъ (вezĭ Γράφω). 4) peклamȣ̆ de onotpiвъ înskpis.

'Αντι-δάκνω, вiit: -δήξομαι, mȣшкȣ̆ шi eȣ̆ de onotpiвъ пe чeл чe mъ mȣшкъ. 2) pemȣшкȣ̆, saȣ̆ mȣшкȣ̆ de aл doiлea (Ep: B.').

'Αντι-δείκνυμι, вiit: -δείξω, apъtȣ̆ шi eȣ̆ din пpotiвъ; eкsпȣiȣ̆ înпpotiвъ. [de ȣnde.

'Αντίδειξις, εως (ἡ), înпpotiвъ doвedipe.

'Αντίδειπνος (ὁ, ἡ), чeл чe чinъ în лoкȣл aлtȣĭ noftitȣ̆. [ἀντὶ, δεῖπνον].

'Αντι-δεξιόομαι οῦμαι, вiit: -ώσομαι, saлȣtȣ̆ шi eȣ̆ întinzînd dpeanta кȣĭва în peчiпpoкȣ̆, saȣ̆ пpiimeskȣ̆ în peчiпpoкȣ̆ цepemonios пe чineва.

'Αντι-δέομαι, вiit: -δεήσομαι, (кȣ цen: шi aк:) pогȣ̆, чepȣ̆ шi eȣ̆ dinпpotiвъ.

'Αντι-δέρκομαι, вiit: -δέρξομαι, noet: == 'Αντιβλέπω.

'Αντι-δέχομαι, вiit: -δέξομαι, iaȣ̆ чeва în лoкȣл чeлȣĭ чe amȣ̆ dat.

'Αντι-δημαγωγέω -ῶ вiit: -ήσω, atpaгȣ̆ шi eȣ̆ în naptemĭ пoпopȣл (oпȣindȣ mъ noлitiчeшte aлtȣĭ demaгoгȣ̆).

'Αντι-δημιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, konstpȣiȣ̆ шi eȣ̆ чeва în imitape, saȣ̆ emȣлaцie къtpe aлtȣл.

'Αντι-δια-βαίνω, вiit: -βήσομαι, tpeкȣ̆ шi eȣ̆ în naptea aчeлȣia, чe a tpeкȣt шi eл întp' a mea.

'Αντι-δια-βάλλω, вiit: -βαλῶ, пîpъskȣ̆, zaвistȣieskȣ̆ шi eȣ̆ пe чeл чe mъ пîpaшte, saȣ̆ mъ xȣлeшte.

'Αντι-δια-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, == 'Αντιδιαιρῶ.

'Αντιδιαίρεσις, εως (ἡ), înпъpцipe, saȣ̆ sȣвtînпъpцipe în doъ înпpotiвъ пъpцĭ, шi чл: [din

'Αντι-δι-αιρέω -ῶ вiit: -ήσω, (nex: ἀντιδιεῖλον, шi чл:) înпapцȣ̆, saȣ̆ sȣвtînпapцȣ̆ în doъ înпpotiвъ пъpцĭ, saȣ̆ întp'ȣnȣ̆ înпpotiвъ кiпȣ̆; (în цen:) desпapцȣ̆; пȣiȣ̆ înпpotiвъ; (шi miж:) amȣ̆ deoseвipe.

'Αντιδιάκονος (ὁ, ἡ), sлȣжitopȣ̆ în лoкȣл aлtȣia.

'Αντι-δια-λέγομαι, вiit: -λέξομαι, mъ disпȣtȣ̆, mъ înпpotiвeskȣ̆ кȣ кȣвîntȣл, saȣ̆ în вopвipe.

'Αντι-δι-αλλάσσομαι, вiit: -αλλάξομαι, faкȣ̆ în peчiпpoкȣ̆ skimвȣ̆, dînd înanoĭ op чe aвeamȣ̆ лȣat, шi лȣînd în лoкȣĭ пe aл meȣ̆. 2) faкȣ̆ skimпȣ̆ înпpotiвъ de кȣвiinцъ.

'Αντιδιάμετρος (ὁ, ἡ), чeл în чea dinпpotiвъ mapцine, adiкъ кȣ totȣл oпȣsȣ̆. [ἀντὶ, διάμετρον].

'Αντι-δια-πλέκω, вiit: -πλέξω, înплetiчeskȣ̆ чeва dandapateлe, înкȣpкȣ̆; (fig:) пъskoчeskȣ̆, шi daȣ̆ înкȣpкatȣ̆ pesпȣnsȣ̆.

'Αντι-δια-στέλλω, вiit: -στελῶ, == 'Αντιδιαιρέω. [de ȣnde

'Αντιδιαστολὴ, (ἡ), desпъpцipe, deoseвipe în înпotpiвъ пъpцĭ.

'Αντι-δια-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, întokmeskȣ̆ чeлe dinпpotiвъ.

'Αντι-δια-τίθημι, вiit: -θήσω, aшezȣ̆ чeва în nosiцie înпpotiвitoape (къtpe sine, saȣ̆ къtpe aлtȣ̆ чeва). ‖ (miж:) faкȣ̆ înпpotiва кȣĭва чeea чe a fъкȣt шi eл înпpotiва mea. «Κακῶς παθόντα ἀντιδιατίθεσθαι» Eȣst:

'Αντι-διδάσκω, вiit: διδάξω, înвъцȣ̆ чeлe dinпpotiвъ aлtȣia. 2) konкȣpezȣ̆ къtpe aлtȣ̆ dpamatiкȣ̆ noetȣ̆ în teatpȣ. «Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης». Apistf:.

'Αντι-δίδωμι, вiit: ἀντιδώσω, daȣ̆ чeва în skimвȣ̆ în лoкȣ̆ de aлta, кape amȣ̆ лȣat, faкȣ̆ skimвȣ̆.

'Αντι-δι-έξ-ειμι, вiit: -ειμι, (пpeл: шi nex: ἀντιδιεξῄειν) == кȣ

'Αντι-δι-εξ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex: ἀντιδιεξῆλθον, шi чл:) noвesteskȣ̆ шi eȣ̆, saȣ̆ aчeeaшĭ întp' aлtȣ̆ кiкȣ̆, saȣ̆ aлtȣ̆ чeва în лoкȣл чeлȣĭ пpeчedatȣ̆.

'Αντι-δι-ίστημι, вiit: ἀντιδιαστήσω, == 'Αντιδιαιρέω.

'Αντι-δικάζομαι, viit: -δικάσομαι, mъ жѹdikѹ înпrotiва кѹîва. [de ѹnde

'Αντιδικασία (ἡ), жѹdikatъ înпrotiва кѹîва; (în цen:) пrîronipe, пeinвoipe.

'Αντι-δικέω, -ῶ, viit: -ήσω, (прел: ἠντιδίκουν, ші чл:) amѹ пrîronipe, жѹdikatъ кѹ чіпева. [de ѹnde

'Αντιδίκησις, εως, ші

'Αντιδικία (ἡ), = Ἀντιδικασία. [din

'Αντίδικος (ὁ, ἡ), пrîronitорѹ în жѹdikatъ. «Καὶ τοὺς λόγους ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις». Dem: 2) (în цen:) връжmaшѹ, рівалѹ, protівnікѹ. [ἀντί, δίκη].

'Αντι-δι-ορίζομαι, viit: -ορίσομαι, daѹ înпrotівъ defініціe despre чева.

'Αντι-δι-ορύσσω (ττω), viit: -ρύξω, înпrotiва minеї връжmaшілор deskizѹ ші eѹ aлta dintp' aлtъ пapte. (веzї ші 'Αντιμεταλλεύω).

'Αντι-δογματίζω, viit: -ίσω, пpoповedѹieskѹ, ші învъцѹ înпrotівъ dorme. [ἀντί, δόγμα].

'Αντι-δοκέω -ῶ, viit: -δόξω, amѹ înпrotівъ пъpepe.

'Αντι-δοξάζω, viit: -άσω, = 'Αντιδοκέω. 2) sлъveskѹ пe чел че m' sлъvit.

'Αντι-δοξέω ῶ, viit' -ήσω, = 'Αντιδοκέω. [din

Ἀντίδοξος (ὁ, ἡ), чел че sлъveште (este de пъpepe) înпrotівъ. [ἀντί, δόξα].

'Αντίδοσις, εως (ἡ), (în цen:) pечіпpoкъ dape; skimвѹ; pesплъtipe (de віпe saѹ de pъѹ); (iap пapt: în Atena) skimвape de avepї întpe doї чetъцeпї, kînd ѹпѹл se плînцea, къ, кѹ toate къ epa maї sъpaкѹ de kîtѹ aлtѹл, se îndatopa însъ în obштeштeлe kontpівѹціï лa deoпotpівъ плаtъ кѹ ачела. [ші

'Αντίδοτος (ὁ, ἡ), datѹ spre pesплъtipe, saѹ înпrotівъ. (de ѹnde || sѹвst:) 'Αντίδοτος (ἡ), (se înц: πόσις), ші' Αντίδοτον (τὸ), (se înц: φάρμακον) (în цen:) doktopie, лeaкѹ; (iap пapt:) лeaкѹ înпrotiва otpaveї. [ἀντιδίδωμι].

'Αντι-δουλεύω, viit: -εύσω, sîntѹ pоbѹ în лokѹл aлtѹia; saѹ pоbeskѹ sлѹжind кѹîва spre pesплъtipe. «Τοῖς τεκοῦσι γὰρ δύστηνος ὅστις μὴ ἀντιδουλεύει τέκνων. Eѹp: [din

'Αντίδουλος (ὁ, ἡ), pоbѹ în лokѹл aлtѹia, лokoцiitорѹ de pоbѹ. [ἀντί, δοῦλος].

'Αντίδουπος (ὁ, ἡ), поet: pesѹпъtорѹ, saѹ pesѹnatѹ. [ἀντί, δοῦπος].

'Αντι-δράσσομαι, viit: -δράξομαι, aпѹкѹ, saѹ mъ aпѹкѹ de чева în pечіпpoкѹ, saѹ înпrotівъ. (веzї ші 'Αντιλαμβάνω).

'Αντι-δράω -ῶ, viit: -δράσω, faкѹ ші eѹ че 'mї aѹ fъкѹt. «Θρηνοῦσαι, οἷα ἔπαθον, καὶ οἷα ἀντέδρασαν. Пaѹs:

'Αντι-δρομέω -ῶ, viit: -ήσω, aлeргѹ spre întîmпіпapea кѹîва.

'Αντι-δυσχεραίνω, viit: -ανῶ, mъ пeкъжeskѹ ші eѹ deoпotpівъ.

'Αντιδωρεὰ (ἡ), dapѹ datѹ spre pesплъtipe de чел лѹatѹ. [ші

'Αντιδωρέομαι -οῦμαι, viit: -δωρήσομαι, dъpѹieskѹ dapѹ пentpѹ dapѹ. [din

'Αντίδωρον (τὸ), dapѹ datѹ spre pesплъtipe de dapѹ. 2) (Біs:) anafоpъ, че se dъ kpedinчoшілор în лokѹл sf: dapѹpї. [ἀντί, δῶρον].

Ἀντιζηλόομαι, οῦμαι, viit: -ώσομαι, = 'Ανθαμιλλάομαι -ῶμαι, sîntѹ

'Αντίζηλος (ὁ, ἡ), kontpълѹпtъtорѹ; рівалѹ în amорѹ, ші чл: [ἀντί, ζῆλος].

'Αντι-ζητέω -ῶ, viit: -ήσω, каѹtѹ пe чел че mъ каѹtъ.

'Αντ-ίζομαι, Ion: în лokѹ de (neîntp:) 'Ανθίζομαι, шezѹ înпoтpівъ de чіпева.

'Αντίζυγος (ὁ, ἡ), пѹsѹ în чеа-л-aлtъ пapte a кѹmпeneї spre вaлaнцape; (de ѹnde) ='Ισόρροπος, de опotpівъ лa гpeѹtate. (веzї ші 'Αντίστοιχος, 'Αντίθετος, ші чл:). [ἀντί, ζυγός]. [de ѹnde

'Αντι-ζυγόω -ῶ, viit: -ώσω, faкѹ кѹmпeneлe a вaлaнцa пѹindѹmъ гpeѹtate de чеа-л-aлtъ пapte; (пpin ѹpm:) mъ пotpiveskѹ, saѹ mъ пѹiѹ în deoпotpівъ посіціe.

'Αντι-θάλπω, viit: -θάλψω, înкълzeskѹ ші eѹ în pечіпpoкѹ.

'Αντίθεμαι, поet: în лokѹ de 'Ανατίθεμαι.

'Αντίθεος, α (ші Ion:) η, ον, deoпotpівъ, asemenea кѹ zeѹ. 2) (pap) înпrotівіtорѹ лѹї Dѹmnezeѹ. [ἀντί, θεός].

'Αντι-θεραπεύω, viit: -εύσω, îngpіжeskѹ, saѹ каѹtѹ în pечіпpoкѹ пe чел че mъ îngpіжeште.

'Αντι-θερμαίνω, viit: -θερμανῶ, ='Αντιθάλπω.

'Αντίθεσις, εως (ἡ), пѹпepe înпrotівъ [веzї 'Αντιτίθημι]; kontpъ-aлъtѹpape; (pet:) ='Αντίθετον (fігѹpъ), antitesѹ.

'Αντιθετικός, ἡ, ὸν, кѹвіinчosѹ лa (saѹ плinѹ de) antitese. [din

'Αντίθετος (ὁ, ἡ), опѹsѹ, saѹ пѹsѹ în înпrotівъ посіціe. || (sѹвst:) 'Αντίθετον (τὸ), (fігѹpъ pet:) ='Αντίθεσις (кa a лѹї Dem: «'Εδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων· ἐτέλεις, ἐγὼ δὲ ἐτελούμην»). [ἀντιτίθημι]. [de ѹnde

'Αντιθέτως, adв: în înпpotiвъ пosiцie; saŭ npin antitese.

'Αντι-θέω, вiit: -θεύσομαι, алергŭ sпpe întîmпinape. 2) конкѕpeză кѕ чineва ла алергаpe.

'Αντι-θήγω, вiit: -θήξω, askѕцŭ шi eŭ înпpotiвъ.

'Αντι-θλίβω, вiit: -θλίψω, stpiвeskŭ шi eŭ în peчiпpokŭ пe чел че mъ stpînцe.

'Αντι-θνήσκω, вiit: -θανοῦμαι, mopŭ in локѕл алтѕia.

'Αντι-θροέω, -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ шi eŭ înпpotiвъ sгomotŭ; pesѕnŭ.

'Αντίθρονος (ὁ, ἡ), чел че 'шĭ ape tponѕл înпotpiвъ de алтѕл. [ἀντὶ, θρόνος].

'Αντίθροος (ὁ, ἡ), noet: înпpotiвъ sгomotosŭ, pesѕnъtopŭ. [ἀντὶ, θρόος].

'Αντιθύρετρος (ὁ, ἡ), локоцiitopŭ de ѕшъ. [шi

'Αντίθυρος (ὁ, ἡ), пѕsŭ înпotpiвъ de ѕшъ. || (sѕвst:) 'Αντίθυρα (τὰ), noet: пapteа чеа din dosѕл ѕшеĭ (вeзĭ Sof: Елек: 1429). [ἀντὶ, θύρα].

'Αντι-καθ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пex: ἀντικαθεῖλον, шi чл:) sѕpпŭ, stpikŭ mi eŭ чева în локѕл чeлѕĭ че 'mĭ aŭ stpikat.

'Αντι-καθαίρω, вiit: -αρῶ, кѕpъцŭ шi eŭ пe чел че m' a кѕpъцit.

'Αντι-καθ-έζομαι, вiit: -εδοῦμαι, = 'Αντικάθημαι.

'Αντι-καθ-εύδω, вiit: -ευδήσω, (пpeл: ἀντικαθηῦδον, saŭ ἀντεκάθευδον) dopmŭ înпotpiвъ de чineва; saŭ maĭ dopmŭ.

'Αντι-κάθημαι, вiit: -εσθήσομαι, (пpeл: ἀντεκαθήμην) шezŭ înпotpiвъ de чineва. 2) ашeзŭ taвъpa înпotpiвъ. «Τοῖς τῆς πατρίδος τείχεσιν ἀντικαθήμενον». Пл:

'Αντι-καθ-ίζω, вiit: -ίσω, (пex: ἀντεκάθισα, шi чл:) пѕiŭ пe чineва sъ шeazъ înпotpiвъ de алтѕл. 2) (nestp: saŭ miж:) = 'Αντικάθημαι, шi 'Αντιστρατοπεδεύω.

'Αντι-καθ-ίστημι, вiit: ἀντικαταστήσω (пex: ἀντικατέστησα, шi miж: ἀντικατέστην, шi чл:) пѕiŭ, ашeзŭ чева înпotpiвъ, saŭ înпpotiвъ, saŭ în локѕл алтѕia, sѕвstitѕiezŭ. «Ὅπως ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων στρατηγοὶ ἀντικαταστηθῶσι». Ksen: || (miж:) staŭ înпpotiвъ (кѕ dat: saŭ акѕз: кѕ пpeпoз:).

'Αντι-κακουργέω, ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Αντι-κακόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ pъŭ în peчiпpokŭ fъкъtopѕлѕĭ mie de pъŭ.

'Αντι-καλέω -ῶ, вiit: έσω, kiemŭ, пoftesкŭ шi eŭ în peчiпpokŭ пe чел че m'a пoftit.

'Αντι-καλλωπίζομαι, вiit: -ίσομαι, din amвiцie mъ siлeskŭ a întpeче пe чineва ла înfpѕmѕseцape.

'Αντι-κανονίζω, вiit: -ίσω, (Βis:) întokmeskŭ алte înпpotiвъ kanoane; saŭ лѕkpezŭ înпpotiва kanoaneлop.

'Αντικάρδιον (τὸ), пapteа чеа dintpe пieптŭ шi stomaxŭ (лinгѕpea). [ἀντὶ,καρδία].

'Αντι-καρτερέω -ῶ, вiit: -ήσω, paвdŭ înпpotiва peлeлop.

'Αντι-κατα-καίνω, noet: în локŭ de

'Αντι-κατα-κτείνω, вiit: -κτενῶ, omopŭ sпpe pesвѕпape de пpeчedentъ omopîpe.

'Αντι-κατα-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, aпѕкŭ шi eŭ локŭ înпotpiвъ, saŭ (npin ѕpm:) înпpotiва вpъжmaшѕлѕĭ.

'Αντι-κατα-λέγω, вiit: -λέξω, tpekŭ în kataлoгŭ, saŭ peцistpŭ алцĭ ostaшĭ în локŭ de алцiĭ.

'Αντι-κατα-λείπω, вiit: -λείψω, лasŭ шi eŭ în peчiпpokŭ ла алтѕл ѕпŭ dpeптŭ de moшtenipe.

'Αντι-καταλλαγή (ἡ), skimвape de ѕпŭ лѕкpѕ пe алтѕл (tpamпъ). [шi

'Αντικατάλλαγμα(τὸ), ='Αντάλλαγμα. [din

'Αντι-κατ-αλλάσσο(ττο)μαι, вiit: -άξομαι, fakŭ skimвŭ de ѕпŭ лѕкpѕ пe алтѕл (maĭ кѕ seamъ în monete). «Τὸ χρυσίον ἀντικαταλλάττεται ἐπὶ ταῖς τραπέζαις». Dm: «Χρημάτων ἀντικαταλλάττεται τὴν ἀρχήν». Ep: (шi кѕ пpeп:) «Ἡδονὴν ἀντ' ὠφελείας («Ὑπὲρ οὐδενὸς τὸ ζῆν) ἀντικαταλλάττομεν». Apist:, шi Iskp: 2) (pap) = Συνδιαλλάττω -ομαι, înпpieteneskŭ, saŭ mъ înпpieteneskŭ кѕ чineва.

'Αντι-κατα-μύω, вiit: -μύσω, închizŭ шi eŭ okiĭ, miжeskŭ ka шi алтѕл maĭ'nainte de mine.

'Αντι-κατα-πλήσσω (ττω), вiit: -πλήξω, sпepiŭ шi eŭ în peчiпpokŭ пe чел че m' a sпepiat.

'Αντι-κατα-σκευάζω, вiit:-άσω, алкъtѕieskŭ, sѕвîpшeskŭ чева înпpotiвъ de чea че s' a sѕвîpшit de алтѕл.

'Αντικατάστασις, εως (ἡ), ашezape în локѕл алтѕia; (pet:)=Ἔνστασις, înпpotiвipe npin кѕвîntŭ, disпѕtape. [ἀντικαθίστημι].

'Αντι-κατα-στρατοπεδεύω, вiit -εύσω, aшeзŭ taвъpa înпotpiвъ de чeea вpъжmъшaskъ.

'Αντικατάσχεσις, εως (ἡ), цinepe, oпpipe înapoĭ, saŭ înпpotiвъ. «Πνεύματος («Οὔρους) ἀντικατάσχεσις». Apist:

'Αντι-κατα-τείνω, вiit: -τενῶ, întînzŭ (tpaгŭ) tape în пapteа mea; (fiг: шi nestp:) mъ înпpotiвeskŭ, mъ цiŭ tape.

'Αντι-κατα-τρέχω, вiit: -δραμοῦμαι, fakŭ

ші еꙋ roane în пъmîntꙋл връжташꙋлꙋї ꙋпре resꙋꙋnape.

'Αντι-κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, despreцꙋieskꙋ пе despreцꙋitорꙋл meꙋ.

'Αντι-κατηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, пîрѫskꙋ (tрагꙋ în жꙋdikaтъ) пе пîрîtорꙋл meꙋ în речіпрокꙋ. 2) (Fлs: ші Diaл:) daꙋ ла оаре каре doъ лꙋкрꙋрї, fiind în речіпроvitate ші релаціе între dinsеле, ачееаші însꙋшime; (de ꙋnde) «'Αντικατηγορούμενα» челе че dꙋne о релаціе ші пропорціе se dedꙋк ꙋна кътре аlta. (bezї ші 'Αντιστρέφω). [ші

'Αντικατηγορία (ἡ), ='Αντέγκλημα. [ἀντὶ, κατήγορος].

'Αντικατιζεύμενοι, Ion: în локꙋ de 'Αντικαθιζόμενοι, парtч: ал лꙋї 'Αντικαθίζομαι.

'Αντίκειμαι, biit: -κείσομαι, sîntꙋ ашezaтꙋ înпotрівъ de чева; ціꙋ о înпротівъ позиціе; (de ꙋnde fir:) staꙋ înпротівъ. [de ꙋnde

'Αντικειμένως, adв: dinпротівъ; връжтъшеште. «'Αντικειμένως ἔχειν τινὶ, saꙋ πρός τινα». = 'Αντίκεισθαι.

'Αντικέλευθος (ὁ, ἡ), poet: beнітꙋ пе каре înпротівъ [ἀντὶ, κέλευθος]; (ші fir:) înпротівітоpꙋ.

'Αντι-κελεύω, biit: -εύσω, порꙋнчeskꙋ ші еꙋ de опотрівъ, saꙋ înпротіва челꙋї че 'mї порꙋнчеште.

'Αντίκεντρον (τὸ), чееа че слꙋжеште în локꙋ de болдꙋ (îndemнꙋ). [ἀντὶ, κέντρον].

'Αντι-κηδεύω, biit: -εύσω, poet: înгріжeskꙋ ші еꙋ пе чінева în речіпрокꙋ.

'Αντι-κήδομαι, biit: -κεκαδήσομαι, poet: înгріжeskꙋ ші еꙋ în речіпрокꙋ despre чінева.

'Αντι-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, bestеskꙋ ші еꙋ de о потрівъ.

'Αντι-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, mішкꙋ, (ші mіж: ел:) mъ mішкꙋ înпротіва кꙋїва. [de ꙋnde

'Αντικίνησις, εως (ἡ), mішкаре, порніре înпротівъ.

'Αντι-κίχρημι, biit: -χρήσω, înпрꙋmꙋтꙋ; (ші mіж:) mъ înпрꙋmꙋтꙋ ші еꙋ în речіпрокꙋ.

'Αντι-κλάζω, biit: -κλάγξω, poet: resꙋнꙋ.

'Αντι-κλαί (ші At: κλᾴ)ω, biit: -κλαύσομαι, плîнгꙋ ші еꙋ în речіпрокꙋ.

'Αντι-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, = 'Ανтανακλάω.

'Αντίκλειθρον (τὸ), ші

'Αντίκλεις, ειδος (ἡ), кеіе mінчіноасъ, потрівітъ ꙋпре а deskide пе fꙋрішꙋ. [ἀντὶ, κλείς].

'Αντι-κλίνω, biit: -κλινῶ, аплекꙋ, pezemꙋ, (ші nestр: saꙋ ел:) mъ плекꙋ кътре чееал-алтъ парte.

'Αντι-κνημίζω, biit: -ίσω, лоbeskꙋ пе чінева ла...

'Αντίκνημον (τὸ), партеа чеа dinaintea (fꙋꙋꙋл) пічорꙋлꙋї înпотрівъ de пꙋлпъ. [ἀντὶ, κνήμη].

'Αντίκοιλον (τὸ), партеа чеа de desꙋꙋtꙋл пічорꙋлꙋї. [ἀντὶ, κοῖλον].

'Αντι-κολάζω, biit: -άσω, pedenseskꙋ ші еꙋ în речіпрокꙋ.

'Αντι-κολακεύω, biit: εύσω, лінгꙋшeskꙋ ші еꙋ de о потрівъ пе чел че mъ лінгꙋшеште.

'Αντι-κομίζω, biit: -ίσω, adꙋкꙋ (ші mіж: -ομαι іаꙋ) чева în локꙋл вре ꙋнꙋї алтꙋ лꙋкрꙋ.

'Αντι-κομπάζω, biit: -άσω, mъ fълеskꙋ ші еꙋ dinпротівъ.

'Αντι-κοντόω -ῶ, biit: -ώσω, înпîнгꙋ de чееа-л-алтъ парte, ка съ fакꙋ а балапца de опотрівъ. [de ꙋnde

'Αντικόντωσις, εως (ἡ), înпінцере de чееа-л-алтъ парte ꙋпре балапцаре.

'Αντικοπή (ἡ), înпротівъ-ловіре, опріре, înпіеdікаре. [din

'Αντι-κόπτω, biit: -κόψω, лоbeskꙋ, isbeskꙋ înпротівъ, înпінгꙋ înапоі; (прin ꙋрm:) mъ înпротівeskꙋ, опреskꙋ.

'Αντι-κορύσσομαι, biit: -κορυσθήσομαι, poet: mъ аrmezꙋ, (прin ꙋрm:) mъ batꙋ înпротіва кꙋїва.

'Αντι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, ашezꙋ, întокmeskꙋ (прінч: оштіре) înпротіва кꙋїва; (прin ꙋрm:) mъ resboieskꙋ. [de ꙋnde.

'Αντικόσμησις, εως (ἡ), înпротівъ аранжаре а оштірїї; бътълie.

'Αντι-κράζω, biit: -κράξω, strîгꙋ ші еꙋ dinпротівъ, respꙋnzꙋ кꙋ strігꙋрї.

'Αντι-κρατέω, -ῶ, biit: -ήσω, stъпîneskꙋ (predomneskꙋ) ші еꙋ în речіпрокꙋ, saꙋ în локꙋл алtеіа.

'Αντι-κρίνω, biit:- κρινῶ, komпаrezꙋ лꙋкрꙋрї între dînseле. [de ꙋnde

'Αντίκρισις, εως (ἡ), = Σύγκρισις, komпарацie. 2) (рар) respꙋnzꙋ.

'Αντίκρουσις, εως (ἡ), înпротівъ isbіре, înпротівіре; пеnemеріре. [din

'Αντικρούω, biit: -κρούσω, înпînгꙋ înапоі; (ші fir:) mъ înпротівeskꙋ. 2) (nestр: кꙋ dat:) mъ isbeskꙋ de ꙋнꙋ трꙋпꙋ solidꙋ, ші mъ întоркꙋ înапоі; (fir:) întîmпінꙋ піedічї, пꙋ isbꙋteskꙋ, пꙋ nemеreskꙋ.

'Αντικρὺ [ἀντὶ], adв; (локалꙋ) înnotpiвъ, înfaцъ, în (din) чеea-л-алтъ (din потpiвъ) napte. 2) în локꙋ de

Ἄντικρυς, adв: (de кал:) d' a dpentꙋл. 2) de faцъ, fъpъ întopsъtspî. 3) în datъ, nemiжлочit. 4) кꙋ totꙋл, întoкmaî, eксaкt. 5) (pap) ='Αντικρύ. «Ἄντικρυς καταστάς». Пл:.

'Αντι-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -κτήσομαι, doвîndeskꙋ чеva npin skimвꙋ, saꙋ în локꙋ de алтꙋ чеva nepdꙋtꙋ. [de ꙋnde

'Αντίκτησις, εως, (ἡ), doвîndipe de ꙋnꙋ лꙋкpꙋ în локꙋ (saꙋ în skimвꙋ) de алтꙋл.

'Αντίκτονος (ὁ, ἡ), noet: omopîtꙋ în локꙋ de алтꙋл. [ἀντικτείνω].

'Αντι-κτυπέω -ῶ вiit: -ήσω, noet: pesꙋnꙋ, tꙋnꙋ înnpotiвъ.

'Αντι-κυμαίνομαι, вiit: -κυμανθήσομαι, mъ tꙋpвꙋpꙋ de валꙋpî înnpotiвitoape (întopкъtoape înanoî).

'Αντι-κυρέω -ῶ, вiit: -κυρήσω, noet: întîmninꙋ, întîлneskꙋ.

'Αντικύρσαι, noet: nex: 1: de înf: ал лꙋî 'Αντικυρέω.

'Αντι-κωλύω, вiit: -ύσω, onpeskꙋ шi eꙋ dinnpotiвъ.

'Αντικω-μῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, вatжокоpeskꙋ (npin комоdie) шi eꙋ пе чел че m'a вatжокоpit.

'Αντιλαβεύς, έως (ὁ), mînꙋшa, saꙋ mînepꙋл skꙋtꙋлꙋî. [шi

'Αντιλαβή (ἡ), anꙋкаpe, saꙋ anꙋкътꙋpъ; лꙋкpꙋл, de кape se noate anꙋкa, шi цinea чineвa (npoп: шi fir:): «Πολλὰς γὰρ ἔχει τὰ λεχθέντα τὰς ἀντιλαβάς». Плат: 2) (în Tpaц:) skꙋptъ гnomoлoцie (чел mꙋлтꙋ dintp'ꙋnꙋ semistixꙋ). 3) mînꙋшъ, saꙋ mînepꙋ, adiкъ de ꙋnde noate anꙋкa чineвa чева. 4) sꙋвieктꙋ, saꙋ npiчinъ de mꙋstpape. [ἀντιλαμβάνω]

'Αντι-λαγχάνω, вiit: -λήξομαι. doвîndeskꙋ шi eꙋ de o notpiвъ чева npin sopцi. 2) «Δίκην ἀντιλαγχάνω.» (pet:) nopneskꙋ iapъшî жꙋdikata, че în лinsa mea s'a xotъpît de алешî жꙋdiкъtopî, pекламꙋ iapъшî asꙋnpa npotiвniкꙋлꙋî meꙋ.

'Αντι-λάζο(ζυ)μαι (fъpъ вiit:), noet: = 'Ατιλαμβάνομαι.

'Αντι-λακτίζω, вiit: -ίσω. daꙋ шi eꙋ, ловeskꙋ кꙋ niчopꙋл de o notpiвъ.

'Αντι-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι. (nex: ἀντέλαβον, шi miж: ἀντελαβόμην, шi чл:) iaꙋ чеva în skimвꙋ, saꙋ în локꙋ de алтa. «Ἀντιλαβόντες τῆς κακίας τὴν ἡδονήν». Skp: || (miж: кꙋ цen:) anꙋкꙋ, saꙋ mъ anꙋкꙋ, mъ цiꙋ stpîns de чеva, «'Αντιλαμβανόμενοι τῶν δορατίων γυμναῖς ταῖς χερσί». Пл: (шi fir:) «Τῶν μετεώρων ἀντελάβετο». Tꙋч: a anꙋкat mꙋnцii. «'Αντιλαμβάνεσθαι Αἰγύπτου». Пл: «'Αντιληπτέον φιλοσοφίας». Пл: «'Αντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων». Dm: 2) îngpiжeskꙋ de апpoane, кaꙋtꙋ, вizitezꙋ. «'Αντιλαμβάνεθαι τῶν ἀσθενούντων». Skp: (npin ꙋpm:) anъpꙋ. «'Ο δὲ κύριος ἀντελάβετό μου». Skp: 3) mъ npinzꙋ, mъ înцeneneskꙋ; (desnpe nлante) npinzꙋ pꙋdъчinъ. «'Εὰν δὲ καὶ ἀντιλάβηται, μὴ καρποφορεῖν». Tfp: (вezî шi Λαμβάνω). 4) (='Επιλαμβάνομαι) mꙋstpꙋ, doжъneskꙋ, mъ anꙋкꙋ de чineвa. «Χρὴ ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ἐλέγχειν». Плат: 5)simцꙋ, кonpinzꙋ înцелегînd чеva, mъ nъtpꙋnzꙋ în înцелецepe de чеva. «Τῷ νῷ ἀντιλαμβάνεσθαι. mъ înnъpтъшeskꙋ. «Ἡ ψυχὴ ἀντιλαμβάνεται τῶν σωματικῶν παθῶν». Ал: Afp: «Ἡ μὲν ὄψις τῶν χρωμάτων, ἡ δὲ ἀκοὴ τῶν φωνῶν ἀντιλαμβάνεται «Bas:

'Αντι-λάμπω, вiit: -λάμψω, лꙋчeskꙋ, stpълꙋчeskꙋ dinnotpiвъ, pesfpîngꙋ лꙋmina; (npin ꙋpm:) întꙋneкꙋ, înnoвъiezꙋ. «Ἡ λέξις ἀντιλάμπει τῷ ἀκροατῇ πρὸς τὸ δηλούμενον». Ел: [de ꙋnde

'Αντίλαμψις, εως (ἡ), pesfpînцepe de лꙋminъ.

'Αντι-λέγω, вiit: -λέξω, шi -ερῶ (nex: ἀντέλεξα, шi ἀντεῖπον, tpe: de кꙋ: 'Αντείρηκα, шi чл:) (кꙋ dat: saꙋ ак: npen:) ziкꙋ înnpotiвъ, mъ disnꙋtꙋ, mъ npigoneskꙋ. «Οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι.» Skp: «Οὐκ ἀντιλέγω, ὡς οὐ πάνυ πονηρὰ τὰ πράγματα εἴη» Tꙋч: «'Αντέλεγον ὡς οὐχ ἡμαρτημένων τούτων». Iskp: «Οὐδὲν ἐδύνατο ἀντιλέγειν τὸ μὴ χαρίζεσθαι». Ksn: [de ꙋnde

'Αντίλεκτος (ὁ, ἡ), sꙋnꙋsꙋ ла înnpotiвipe, îndoiosꙋ, de disnꙋtъ. [шi

'Αντίλεξις, εως (ἡ), = 'Αντιλογία. 2) конвоpвipe (npiнч: a nepsoaneлop dpameî).

'Αντι-λεσχαίνω, вiit: -ανῶ. конвоpвeskꙋ de netpeчepe, въpfeskꙋ în peчinpoкꙋ.

'Αντιλέων, οντος (ὁ), noet: asemъnatꙋ кꙋ леꙋ. [ἀντί, λέων]

'Αντιληκτικός, ή, όν, (npinч: вepsꙋ Iamвiкꙋ) Antiлeктiкꙋ, înnpotiвъ de Ληκτικός, saꙋ de Καταληκτικός. (вezî Apistf: Sf: 248). [ἀντιλήγω].

'Αντίληξις, εως (ἡ), de o notpiвъ doвîndipe npin sopцî. 2) penopnipe de жꙋdiкатъ dꙋne însemnapea лꙋî [ἀντιλαγχάνω].

'Αντιληπτέος, α, ον, nos: ал лꙋî 'Αντιλαμβάνω. [шi

'Αντιληπτικός, ή, όν, îndemînatiкꙋ, nꙋ-

tepnikȣ de a konpinde. «Τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήριον». Etim: [ші

'Αντιλήπτωρ, ορος (ὁ), ажȣtъtopȣ, апъpъtopȣ. [ші

'Αντίληψις, εως (ἡ), konpindepe; апȣкаpe; mȣstape; okpotipe. [ἀντιλαμβάνομαι].

'Αντι-λιτανεύω, віit: -εύσω. popȣ ші eȣ de o notpiвъ.

'Αντιλόβιον (τὸ), ші

'Αντιλοβὶς, ίδος (ἡ), паptea чea din sȣs a ȣpekiĭ. [ἀντί, λοβός].

'Αντιλογέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Αντιλέγω. [ші

'Αντιλογία (ἡ), înnpotivipe npin кȣвinte къtpe кȣвîntele кȣiва, disnȣtъ, чeaptъ; (ші în ɥen:) înnpotivipe; (pet:) sȣpnape npin apгȣmente a enstaselop npotivniкȣлȣĭ; кȣвîntȣ de îndpeптаpe. «'Αντιλογίης κυρῆσαι, ἢ εἰς ἀντιλογίην παρέχειν τινα». Ep: [ші

'Αντι-λογίζομαι, віit: -ίσομαι, sokoteskȣ (mъ rîndeskȣ) ші eȣ dinnpotivъ.

'Αντιλογικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, îndemînatikȣ, disnȣsȣ ла înnpotivipe de вopвe, ла чeaptъ; sofistikȣ. (de ȣnde) «'Αντιλογικὴ (se înц: τέχνη)». Dialektika чea npin sofisme (шipetлîкȣpĭ). [din

'Αντίλογος (ὁ, ἡ), kontpazikъtopȣ, saȣ kontpazisȣ. [ἀντί, λόγος].

'Αντι-λοιδορέω -ῶ, віit: -ήσω, okъpeskȣ ші eȣ dinnpotivъ.

'Αντι-λυπέω -ῶ, віit: -ήσω, mîxneskȣ ші eȣ пe чeл чe m' a sȣnъpat. [de ȣnde.

'Αντιλύπησις, εως (ἡ), kontpamîxnipe, saȣ de onotpivъ sȣnъpape.

'Αντίλυρος (ὁ, ἡ), noet: akopdatȣ кȣ sȣnetȣл лipeĭ. [ἀντί, λύρα].

'Αντίλυ-τρον (τὸ), плаtъ de пpeцȣл peskȣmпъpъpiĭ din poвie. [ἀντί, λύτρον]. [de ȣnde

'Αντι-λυτρόω -ῶ, віit: -ώσω, peskȣmпъpȣ ші eȣ de onotpivъ din poвie пe чeл чe m' a peskȣmпъpat.

'Αντι-μαίνομαι віit: -μανήσομαι, mъ neвȣneskȣ ші eȣ de onotpivъ пentpȣ чinewa, saȣ înnpotiва кȣiва.

'Αντι-μανθάνω, віit: -μαθήσομαι, înвъцȣ чeва înnpotivъ de чea чe înвъцasemȣ. 2) în лoкȣл чeлop, чe înвъцȣ пe алцiĭ, înвъцȣ ші eȣ алteлe în peчinpoкȣ.

'Αντι-μαρτυρέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat: saȣ ак: пpen:) mъptȣpiseskȣ înnpotivъ, saȣ daȣ înnpotivъ mъptȣpie. [ші

'Αντιμαρτύρομαι, = 'Αντιμαρτυρέω.

'Αντιμάχησις, εως (ἡ), вътълie înnpotiва кȣiва. [din

'Αντιμάχομαι, віit: -μαχε (ші μαχή)σομαι, saȣ -μαχοῦμαι, mъ вatȣ înnpotiва кȣiва; (în ɥen:) mъ înnpotiveskȣ. [ші

'Αντίμαχος (ὁ, ἡ), înnpotivitopȣ, вpъжmaшȣ. [ἀντί, μάχη].

'Αντι-μεθ-έλκω, віit: -έλξω, (пex: ἀντιμεθείλκυσα, ші чл:) tpaгȣ, tîpъskȣ чeва кînd întp' o napte, кînd întp' алta. (вezĭ ші 'Ανθέλκω).

'Αντι-μεθ-ίστημι, віit:- μεταστήσω, (пex: ἀντιμετέστησα, ші mîж: ἀντιμετέστην, ші чл:) (în ɥen:) mȣtȣ, skimвȣ în peчinpoкȣ nosiцia a doъ, saȣ ші maĭ mȣлte лȣкpȣpĭ, amezînd кînd ȣnȣл кînd алtȣл în лoкȣл чeлȣĭ-л-алtȣ.

'Αντι-μειρακιεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ noptȣ ші eȣ ка ȣnȣ koniлȣ (mъ amвiцionezȣ konilъpeшte) кътpe чeл чe se noaptъ кътpe mine asemenea.

'Αντι-μελίζω, віit: -ίσω, viepsȣieskȣ (saȣ tonezȣ кîntiчe) ші eȣ, ка ші чeл чe se întpeчe кȣ шine intp' aчeasta.

'Αντι-μέλλω, віit: -μελλήσω, = 'Ατιβραδύνω.

'Αντι-μέμφομαι, віit: -μέμψομαι, în peчinpoкȣ xȣлeskȣ, apъtȣ пemȣлцȣmipe; mъ плînгȣ, mȣstpezȣ de o notpiвъ.

'Αντι-μένω, віit: -μενῶ, stъpȣieskȣ, dȣinezȣ înnpotivъ.

'Αντιμέρεια (ἡ), (гpam:) întpeвȣinцape de o napte a кȣвîntȣлȣĭ în лoкȣ de алta. [ἀντί, μέρος].

'Αντι-μεσουρανέω, -ῶ, віit -ήσω, (Ɥeorp:) цiȣ лoкȣ de antinodȣ în peлaцie кȣ алtȣл, adiкъ staȣ sȣвt mepidianȣл чeл onȣsȣ. 2) (astpon:) ажȣнгȣ în чentpȣл onȣsȣ ал mepidianȣлȣĭ. (вezĭ ȣpmъt:). [de ȣnde

'Αντιμεσουράνημα (τὸ), (astpn:) semnȣл onȣsȣ ал Mepidianȣлȣĭ, în кape soapeлe se aфлъ în peлaцie кътpe noĭ пe ла miezȣл nonцiĭ.

'Αντι-μετα-βαίνω, віit: -βήσομαι, mъ stpъmȣtȣ în peчinpoкȣ în nosiцia алtȣia, пpeкȣm ші eл întp' a mea.

'Αντι-μετα-βάλλω, віit: -βαλῶ, skimвȣ, npeфakȣ doъ лȣкpȣpi ȣnȣл întp' алtȣл; saȣ stpъmȣtȣ ȣnȣл în лoкȣл алtȣia.

'Αντιμετάβασις, εως (ἡ), stpъmȣtape peчinpoкъ; pesfpînцepe. [ἀντιμεταβαίνω].

'Αντιμεταβολὴ (ἡ), peчinpoкъ skimвapъ, saȣ mȣtape; (pet:) чea dȣne tinȣ nȣmaĭ iap nȣ dȣne лoкȣ skimвape de aчeлeaшĭ

ворбе sпре skoatepe de алтǔ înцелесǔ: п: е: «Τύχη τέχνην εὕρηκας, οὐ τύχην τέχνη». (везĭ ші ѕрт:). [ἀντιμεταβάλλω].

'Ἀντιμετάθεσις, εως (ἡ), речіпрокъ mѕtape; (pet:) чеа dѕпе локǔ, іар пѕ dѕпе tinǔ skimбаре а ворбелор întpe dînселе. «Οἷς μὲν ἐγὼ δεινὸς, οὐχ ὁ νῦν καιρὸς· οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς, οὐκ ἐγὼ δεινός». Iskp: (везĭ ші преч:). [ἀντιμετατίθημι].

'Ἀντι-μετα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, ласǔ чева, ші іаǔ în локѕ 'ĭ алtа, ші іаръшĭ în локѕл ачеstѕіа алtа, каре îmĭ bine. [de ѕnde

'Ἀντιμετάληψις, εως (ἡ), лѕаре de ѕna în локǔ de алtа.

'Ἀντι-μεταλλεύω, biit: -εύσω, deskizǔ miпъ înпроtiва челіĭ връжтъшештĭ. (везĭ ші ἀντιδιορύσσω).

'Ἀντι-μεταῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, saǔ -ῥεύσομαι, кѕргǔ, saǔ mъ върsǔ dintp' ачеstǔ локǔ întp' ачела, ші іаръшĭ dintp' ачела întp' ачеsta, adiкъ dintp' ѕпѕл întp' алtѕл пе pîndǔ.

'Ἀντι-μετα-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, = Ἀντιμεθέλκω.

'Ἀντιμετάστασις, εως (ἡ), лѕкраrea лѕĭ [ἀντιμεθίστημι].

'Ἀντιμετάταξις, εως (ἡ), stpъmѕtape întpe dînселе de фелѕріtеле пърцĭ а ле ѕпеĭ оштіpĭ ашеzate de бътълie. [din

'Ἀντι-μετα-τάσσω (ττω), biit: τάξω, stpъmѕtǔ întpe dînселе фелѕріtеле пърцĭ а ле ѕпеĭ оштіpĭ ашеzate de бътълie, adiкъ чеа dpeaпtъ în stînга, ші віче-верса.

'Ἀντι-μετα-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, skimбǔ desпosiцie, (ші fir:) simцimîntǔ.

'Ἀντι-μέτ-ειμι, biit: -ειμι (прел: ἀντιμετῄειν), = кѕ

'Ἀντι-μετ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пех: ἀντιμετῆλθον, ші чл:) лѕкрезǔ, ѕпелteskǔ чева, че ші алtѕл каѕtъ а съвîрші tot de odatъ. «Ὕπατος ᾑρέθη πολλῶν ἀντιμετιόντων». Пл:

'Ἀντι-μετρέω -ῶ, biit; -ήσω, întopкǔ кѕ ачееашĭ mъsѕpъ; (în цеп:) respлъteskǔ de о поtpівъ; поtpiveskǔ. [de ѕnde

'Ἀντιμέτρησις, εως (ἡ), întoapчере кѕ ачееашĭ mъsѕpъ; поtpivipe.

'Ἀντιμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кѕ fpѕntea întoapsъ în faцa кѕĭва. [ἀντὶ, μέτωπον].

'Ἀντι-μηνίω, biit: -ίσω, mъ mîniiǔ de опоtpівъ, saǔ înпроtівъ.

'Ἀντι-μηχανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, пъskoчeskǔ, saǔ întpeвѕinцеzǔ ші еǔ ѕпелtірĭ înпроtiва кѕĭва, saǔ ѕпелteskǔ чева înпроtівъ. [de ѕnde

'Ἀντιμηχάνημα (τὸ), înпроtівъ ѕпелtітѕpъ, saǔ тіжлокǔ de înпроtivipe.

'Ἀντιμίμησις, εως (ἡ), речіпрокъ imitape а тішкърілор (stpataцemeлор) връжташѕлѕĭ. [ἀντιμιμέομαι].

'Ἀντίμιμος (ὁ, ἡ), fъкѕtǔ în imitape dѕпе алtѕл, asemenea, întokmaĭ. [ἀντὶ, μῖμος].

'Ἀντι-μισέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕръskǔ ші еǔ în речіпрокǔ пе чел че mъ ѕръште.

'Ἀντιμισθία (ἡ), respлатъ, saǔ пропорцionatъ respлътipe. [din

'Ἀντίμισθος (ὁ, ἡ), dъtъtopǔ, saǔ datǔ spre respлътipe. [ἀντὶ, μισθός].

'Ἀντι-μνηστεύω, biit: -εύσω, черǔ în късъtopie пе чееа че ші алtѕл чере tot de odatъ.

'Ἀντι-μοιρέω, -ῶ, biit: -ήσω, = Ἰσομοιρέω, amǔ, saǔ іаǔ ші еǔ парtе de опоtpівъ кѕ чеĭ-л-алцĭ.

'Ἀντιμολεῖν, поеt: пех: 2: de înf: ал лѕĭ Ἀντιβλώσκω.

'Ἀντιμολία (ἡ), везĭ Ἀντιμωλία.

'Ἀντίμολπος (ὁ, ἡ), поеt; întopкътopǔ (resѕпътopǔ) de kîntapea кѕĭва, saǔ чел че kîntъ imitînd пе алtѕл. 2) а къpѕіа kîntape лѕкреазъ înпроtiва кѕĭва. [ἀντὶ, μολπή].

'Ἀντίμορφος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μόρφως, чел че înfъцішазъ întokmaĭ figѕpa кѕĭва. [ἀντὶ, μορφή].

Ἀντι-μυκάομαι, -ῶμαι, biit: -ήσομαι, resпѕпкǔ, resѕпǔ ла mѕцipĭ, (поаtе ші) înгînǔ mѕцipiле.

'Ἀντι-μυκτηρίζω, biit: -ίσω, батжокореskǔ ші еǔ пе чел че mъ батжокореште.

'Ἀντιμωλία (ἡ), [ἀντὶ, μῶλος] (прінч:) жѕdiкатъ, întpѕ каре sînt de faцъ amîndoъ прігоnitoapeле пърцĭ. (везĭ ші Ἑτερομωλία).

'Ἀντι-ναυπηγέω -ῶ biit: -ήσω, konstpѕiǔ ші еǔ коръбііĭ înпроtiва връжташѕлѕĭ.

'Ἀντι-νήχομαι, biit: -νήξομαι, înпоtǔ înпроtiва валѕрілор, saǔ а кѕpsѕлѕĭ апеĭ.

'Ἀντι-νικάω- ῶ, biit: -ήσω, бірѕieskǔ ші еǔ în речіпрокǔ пе бірѕіtopѕл meǔ.

'Ἀντι-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, înцелегǔ din проtівъ; mъ гîndeskǔ алt-фел; faкǔ о deosebitъ sokoteaлъ în чева.

'Ἀντινομία (ἡ), înпроtivipe de о леце кътpe алtа, saǔ кіар кѕ sine пеînвоipe. [ші

'Ἀντινομικὸς, ἡ, ὸν, кѕвіінчоsǔ ла леце înпроtivitoape алtіа, saǔ sieшĭ кіар. [ἀντὶ, νόμος].

'Ἀντι-νομοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, pîndѕi-

eskȣ лецĭ înпpotiвîtoape, лециȣieskȣ în-пpotiвъ.

'Αντίνοος (ὁ, ἡ), Ion: rînditopȣ în deoseвitȣ кiпȣ, saȣ înпpotiвъ.

'Αντι-νουθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, sfъtȣieskȣ шi eȣ în речiпpoкȣ пе чел че m'a поsъцȣit; saȣ повъцȣieskȣ челе dinпpotiвъ.

'Αντίνωτος (ὁ, ἡ), întopsȣ, saȣ pezematȣ пе алтȣл snate ла snate. [ἀντί, νῶτος].

'Αντιξοέω -ῶ вiit: -ήσω, поеt: staȣ înпpotiвъ, mъ înпpotiвeskȣ. [din

'Αντίξοος, ους (ὁ, ἡ), [ἀντί, ξέω] (пpoпp:) pъzȣitȣ, pendatȣ dandapateлe; (fir:) пpotiвnikȣ. «'Εν μυρίης γνώμησι μίαν οὐκ ἔχω ἀντίξοον». Ep: [de ȣnde

'Αντιξόως, adв: Ion: dandapateлe, înпpotiвъ.

'Αντι-ξύω, вiit: -ξύσω, srîpiȣ, skapпinȣ în речiпpoкȣ пе чел че mъ srîpie, шi чл: 'Αντίξως, adв: поеt: în лoкȣ de 'Αντιξόως.

'Αντίον (τὸ), sȣлȣ de pesвoiȣ пeнtpȣ цesȣt. (вezĭ шi κανών).

'Αντίον, adв: поеt: (пpiнч: neȣt: лȣĭ 'Αντίος) în faцъ, înпotpiвъ de; saȣ înпpotiвa кȣiва.

'Αντιόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, поеt: esȣ înainte, întîmпinȣ; mъ înпpotiвeskȣ. (вezĭ шi 'Αντιάω). [din

'Αντίος [ἀντί], α, ον, (кȣ цen: saȣ dat: шi maĭ totdaȣna adвepвiaл) чел înпotpiвъ, în faцъ. (пpin ȣpm: 2) пpotiвnikȣ. «'Αντίος Λέσβου». Лкs: "Εκτορος ἀντίος εἶσιν». Iл: H. «Στήμεναι ἀντία σεῖο». Iл: X. «'Αντία ἵζοντο τούτοις». Ep: «'Αντία δεσποίνης φάσθαι». Od: O. (шi fъpъ kazȣ). «'Αντίος ἐλαύνει». Ksen: «'Αντίοι ἔσταν». Iл A. «'Εκ τῆς ἀντίης». Ep: în лoкȣ de ἐξ ἐναντίας, din пpotiвъ.

'Ατιοστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în лoкȣ de 'Αντιστατέω, staȣ înпpotiвъ.

'Αντιόφρων, ονος (ὁ ἡ), поеt: чел кȣ de înпpotiвъ simцiminte, saȣ пъpepĭ. [ἀντίος, φρήν].

'Αντιόων, ωσα, ον, поеt: în лoкȣ de 'Αντιῶν, пpez: de пapтч: лȣĭ 'Αντιάω.

'Αντιπαγής [ἀντιπήγνυμι], έος (ὁ, ἡ), înпotpiвъ, saȣ înпpotiвъ înfintȣ, op ziditȣ.

'Αντιπάθεια (ἡ), a пъtimi чineва pъȣл, че a fъкȣt însȣшĭ алтȣia. 2) antinatie, fîpeaskъ înпpotiвъ disпosiцie кътpe чева, ȣpъ. 3) (în med:) лȣкpape înпotiвa пatimeĭ, лeкȣipe. [шi

'Αντιπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ antinatie. (de ȣnde 2) (în med:) лȣкpezȣ înпpotiвa воaлеĭ, лeкȣieskȣ. (вezĭ шi ἀντιπάσχω). [din

'Αντιπαθής, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ antinatie; (în med:) лȣкpъtopȣ înпpotiвa пatimeĭ, (de ȣnde) «'Αντιπαθὲς»='Αντίδοτον, лeaкȣ. [ἀντί, πάθος].

'Αντι-παίζω, вiit: -παιξοῦμαι, mъ жoкȣ, saȣ глȣmeskȣ кȣ чiнeва.

'Αντίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), tpeкȣtȣ de вîpsta копiлъpeaskъ, жȣne, fatъ mape, = Βούπαις, шi Πρόσηβος. (вezĭ шi ἀρτίπαις). 2) поеt: asemenea, de oпotpiвъ кȣ (кa) ȣnȣ копiлȣ. [ἀντί, παῖς].

'Αντι-παίω, вiit: -παίσω,='Αντικρούω, шi 'Αντιπίπτω.

'Αντιπαλαιστής, οῦ (ὁ), ='Αντίπαλος. [din

'Αντι-παλαίω, вiit: -παλαίσω, mъ лȣntȣ înпpotiвa кȣiва.

'Αντι-παλαμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι,= 'Αντιμηχανάομαι.

'Αντι-πάλλομαι, вiit: -παλθήσομαι, isвindȣmъ de чева mъ apȣnкȣ înanoĭ.

'Αντίπαλος (ὁ, ἡ), шi adв: -πάλως, înпpotiвъ-лȣnтaшȣ, вpъжmaшȣ. 2) = 'Ισοπαλής, deoпotpiвъ пȣtepnikȣ, пpoпopцionatȣ, de oпotpiвъ лa кȣmпъnъ. «Πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους». Tȣч: (шi adв:) «'Αντίπαλα ναυμαχήσαντας». Tȣч: «Εἰς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν». Tȣч: [ἀντί, πάλη].

'Αντι-πανουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, înпpotiвeskȣ вiклeнie лa вiклeнie.

'Αντι-παρα-βάλλω, вiit: -βαλῶ, = 'Αντιπαρατίθημι. [de ȣnde

Αντιπαραβολή (ἡ), речiпpoкъ компapaцie.

'Αντιπαραγγελία (ἡ), (în цen:) înпpotiвъ пopȣnкъ; (iap пpiнч:) коnкȣpiнцъ пeнtpȣ aчелaшĭ postȣ пȣвлiкȣ întpe doъ пepsoane. [din

'Αντι-παρ-αγγέλλω, вiit: -αγγελῶ, daȣ înпpotiвъ пopȣnкъ. 2) intpirȣ, ȣneлteskȣ a лȣa aчелaшĭ postȣ пȣвлiкȣ, че tot de o datъ кaȣtъ a doвîndi шi алtȣл. 3) (Isp:) tъгъdȣieskȣ a fi tatъ челȣĭ zъmisлitȣ în пîntечeлe soцii меле.

'Αντιπαραγραφή (ἡ), (Isp:) лȣкpapea лȣĭ

'Αντι-παρα-γράφομαι, вiit: -ψομαι, (Isp:) pesпȣnzȣ лa, saȣ ȣȣpпȣ черepea, saȣ înпpotiвipiлe, че faче пpotiвnikȣл desпpe пapagpafie; (iap în цen:) înfъцiшezȣ пapagpafie înпpotiвa алteĭ пapagpafiĭ.

'Αντι-παρ-άγω, вiit: -άξω, (пex: ἀντιπαρήγαγον, шi чл:) adȣкȣ шi eȣ лa miжлoкȣ, пpoпȣiȣ чева. 2) пpin înвîptitȣpĭ,

*

ші піeziше тішкърі esȣ înainte, мъ a-рапжezȣ împotiва връжташълȣї. [de ȣnde

'Αντιπαραγωγὴ (ἡ), înfъцішаре, пропȣнере de чева împotiвъ; (iар прінч:) тішкаре піеziшъ împotiва връжташълȣї.

'Αντι-παρα-δίδωμι, віit: -δώσω, предаȣ ші еȣ în речіпрокȣ.

Ἀντιπαράθεσις, εως (ἡ), = 'Αντιπαραβολή.

'Αντι-παρα-θέω, віit: -θεύσομαι, алергȣ піеziш împotiва връжташълȣї (ка sъ 'л пȣiȣ ла тіжлокȣ).

'Αντι-παρ-αινέω -ῶ, віit: -έσω, = 'Αντινουθετέω.

'Αντι-παρα-καλέω -ῶ, віit: -έσω, îndeшнȣ, повъцȣіеskȣ пе чінева ла челе dinпротiвъ.

'Αντι-παρά-κειμαι, віit: -κείσομαι, цiȣ опȣsъ, saȣ паралелъ позiціе în фаца кȣїва, saȣ кътре чінева.

'Αντι-παρα-κελεύομαι, віit: -εύσομαι, = 'Αντιπαρακαλέω, înвітȣ împotiвъ.

'Αντιπαράκλησις, εως (ἡ), împotiвъ înвітаре, saȣ îndemnаре. [ἀντιπαρακαλέω].

'Αντι-παρα-λυπέω -ῶ, віit: -ήσω, sȣпъpȣ ші еȣ în речіпрокȣ пе d'алъtȣреа пе чінева.

'Αντι-παρα-πλέω, віit: -πλεύσομαι, плȣteskȣ пе лîнгъ църтȣ, saȣ пе лîнгъ фло-ta връжташълȣї în речіпрокȣ, прекȣт ші ел împotiва теа de чееа-л-алтъ парte.

'Αντι-παρα-πορεύομαι, віit: -εύσομαι, мергȣ împotiвъ; трекȣ кȣ оштiреа теа пе dinaintea връжташълȣї.

'Αντι-παρα-σκευάζομαι, віit: -άσομαι, мъ прегъteskȣ ші еȣ împotiва челȣї че se гъteште împotiва теа. [din

'Αντιπαρασκευὴ (ἡ), прегътiре sпре împotiвiре.

'Αντιπαράστασις, εως (ἡ), (fir: pet:) претindере, къ ші кіар дȣпе а протiвпiвȣлȣї sȣпозiціе аре чінева нȣтаї пъцin dреntate; saȣ атакаре de форме ла непȣtінцъ de a sȣрпа вазȣл. (везї ші "Ενστασις). [ші

'Αντιπαραστατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikȣ, потрiвітȣ ла 'Αντιπαράστασις. (везї zічереа пречеdenтъ). [ἀντιπαρίστημι].

'Αντι-παρα-στρατοπεδεύω, віit: -εύσω, îmї ашеzȣ таъвъра апроапе ші în фаца челiї връжтъшештї.

'Αντιπαρασχεῖν, нех: 2: de înf: ал лȣї 'Αντιπαρέχω.

'Αντιπαράταξις, εως (ἡ), арапжаре de оштiре împotiва връжташълȣї. [ἀντιπαρατάσσω].

'Αντιπαράτασις, εως (ἡ), întindере de чева în паралелȣ, ші împotрiвъ de алтȣл. [везї ἀντιπαρατείνω].

'Αντι-παρα-τάσσω (ττω), віit: -τάξω, арапжеzȣ оштiреа împotiва връжташълȣї.

'Αντι-παρα-τείνω, віit: -τενῶ, întînzȣ чева în паралелȣ în фаца, saȣ împotiва кȣїва; алъtȣрȣ, компареzȣ.

'Αντι-παρα-τίθημι, віit: θήσω, алъtȣрȣ чева пе лîнгъ алта; (прін ȣрт:) компареzȣ, конфронтеzȣ. «'Αντιπαρατιθέντες αἰσχρὰ καὶ σεμνά». Sin:

'Αντι-παρα-χωρέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ sȣпȣiȣ, мъ даȣ în латȣрї ші еȣ în речіпрокȣ, saȣ îngъdȣiȣ de опотрiвъ. [de ȣnde

'Αντιπαραχώρησις, εως (ἡ), речіпрокъ îngъdȣiре.

'Αντι-πάρ-ειμι, віit: -ειμι, (прел: ἀντιπαρῄειν, ші чл:) = 'Αντιπαρέρχομαι.

'Αντι-παρ-εισ-ρέω, віit: -ρεύσομαι, мъ върsȣ înъȣntрȣ (întрȣ, мъ sтрекорȣ) ші еȣ пе de чееа-л-алтъ парte de опотрiвъ.

'Αντιπαρέκτασις, εως (ἡ), = 'Αντιπαράτασις. [din

'Αντι-παρ-εκ-τείνω, віit: -τενῶ, = 'Αντιπαρατείνω.

'Αντι-παρ-εξ-άγω, віit: -άξω, (нех: ἀντιπαρεξήγαγον, ші чл:) skoцȣ ші еȣ оштiреа теа арапжатъ împotiва връжтъшълȣї; (fir:) мъ întрекȣ, întрȣ în конкȣрінцъ кȣ чінева.

'Αντι-παρ-έξ-ειμι, віit: -ειμι, = кȣ

'Αντι-παρ-εξ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (нех: ἀντιπαρεξῆλθον, ші чл:) еsȣ ші еȣ прін піеziшъ шішкаре împotiва връжташълȣї.

'Αντι-παρ-εξ-ετάζω, віit: άσω, черчеteзȣ прін конфронтаре ші компараціе.

'Αντι-παρ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, трекȣ în фаца кȣїва пе алтȣ дрȣтȣ, sȣȣ îл ȣртеzȣ пе дрȣтȣл чел dinпотрiвъ.

'Αντι-παρ-έχω, віit: -έξω, (нех: ἀντιπαρέσχον, ші чл:) = 'Αντιδίδωμι.

'Αντι-παρηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, мînгîiȣ ші еȣ în речіпрокȣ.

'Αντι-παρ-ήκω, віit: -ήξω, мъ întînzȣ пе партеа чеа din потрiвъ.

'Αντι-παρ-ιππεύω, віit: -εύσω, мъ порнеskȣ кȣ кавалеріа піеziш împotiва връжташълȣї.

'Αντι-παρ-ίστημι, віit: ἀντιπαραστήσω (нех: ἀντιπαρέστησα, ші тіж: ἀντιπαρέστην, ші чл:) înфъцішеzȣ ші еȣ чева în речіпрокȣ,

saŭ înпotivъ (opĭ alta în локŭ) de чеea че este în fiinцъ.

'Αντι-παῤῥησιάζομαι, biit: -άσομαι, ворбeskŭ ши eŭ în речiпрокŭ кѫ ачееаші nesfiaлъ, saŭ netъкînd nimikŭ de опotrivъ.

'Αντι-παρ-ῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, пародiezŭ ши eŭ de опotrivъ. (везĭ παρῳδέω).

Ἀντι-πάσχω, biit: -πείσομαι, (пеx: ἀντέπαθον, ши чл:) пъtimeskŭ în речiпрокŭ ор че (біне saŭ рѣŭ) amŭ fъкѫt алѫia. 2) (рар în med:) ='Αντιπαθέω. ‖ «'Αντιπεπονθὼς (λόγος)» (цеометр:) копрinzъторŭ de пречеdenцĭ ши ѫрмъторĭ терminĭ. ши «'Αντιπεπονθὸς (τὸ), (Iѫр:) ачеeaші пъtimire împѫsъ asѫпра віноватѫлѫĭ spre satisfakцie.

'Αντι-παγέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ sгомоtŭ împotivъ maĭ tape dekît чел че se aѫde.

'Αντι-πείθω, biit: πείσω, îndѫплекŭ ши eŭ în речiпрокŭ пе чinева ла dinпротivъ, desdѫплекŭ. [de ѫnde

'Αντιπειστικὸς, ή, όν, îndemînatikŭ a îndѫплека ла dinпротivъ, saŭ în речiпрокŭ.

'Αντι-πελαργέω -ῶ, biit: -ήσω, întoркŭ кѫ рекѫноштinцъ біне-фачере (maĭ кѫ seamъ кътре пърinцĭ în asemъnape кѫ берzеле, каре se повештеsk, къ кѫѫtъ пе пърinцiĭ лор ла бътрînеце). [ἀντὶ, πελαργός]. [de ѫnde

'Αντιπελάργησις, εως (ή), întoarчере de fачере de біне, рекѫноштinцъ (maĭ кѫ seamъ a копiiлор кътре пърînцĭ дѫпе ексемплѫл берzелор). (везĭ верbѫл).

'Αντιπελαργία (ή), = 'Αντιπελάργησις.

'Αντι-πέμπω, biit: -πέμψω, trimiцŭ ши eŭ din партеа mea, saŭ înпотiва кѫiва, ор înапоĭ.

'Αντιπενθὴς, έος (ὁ, ή), прiчinѫitорŭ de жале пentrѫ жале. [ἀντὶ, πένθος].

'Αντιπεπονθότως, adв: în antinatie, saŭ рesвѫnape. 2) dѫпе împotivitорŭ кѫвîntŭ. [din

'Αντιπεπονθὼς, υῖα, ός, tре: de кѫ: ал партч: лѫĭ 'Αντιπάσχω.

'Αντιπέρα, adв: = ἀντιπέραν. [de ѫnde

'Αντιπέραιος, α, ον, чел че se aflъ de чеea-л-алтъ парте.

'Αντιπέραν (ρας), adв: înпоtrivъ, de чеea-л-алтъ парте (прinч: kînd miжлочеште mape, ши чл:). «Ἡ Ζάκυνθος κεῖται ἀντιπέραν Ἤλιδος». Тѫч:

'Αντιπέρηθεν, adв: Ion: din партеа чеа de dinколо, din потrivъ. [din

Ἀντιπέρην, adв: Ion: ='Αντιπέραν. «'Ηπείρους δοιὰς, 'Ασιάδ' ἀντιπέρην τε». Мосх:

'Αντι-περι-άγω, biit: -άξω, înвîrteskŭ, sѫчeskŭ în партеа din потrivъ. [de ѫnde.

'Αντιπεριαγωγὴ (ή), înвîrtire, sѫчire în партеа din потrivъ.

'Αντι-περι-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, resѫnŭ de жѫр împrежѫр.

'Αντι-περι-ίστημι, biit: -στήσω, (пеx: ἀντιπεριέστησα, ши miж: ἀντιπεριέστην, ши чл:) stрimtорezŭ чева кѫ împresорape din toate пърцiле, în кît a se концентра ла ѫнŭ локŭ, saŭ a se префаче кѫ totѫл întр' алтŭ чева. «'Αντιπεριίστησι τὸ ψύχος εἴσω τὴν θερμότητα». Apist: (ши пас: saŭ miж:). «Αἱ νόσοι αἱ τοῦ ὠτὸς ἀντιπεριίστανται εἰς τὰ τοῦ πνεύματος πάθη». Apist:

'Αντι-περι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, înконжѫрŭ, saŭ înвръцiшезŭ ши eŭ în речiпрокŭ.

'Αντι-περι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плѫteskŭ împrежѫр ши eŭ în потrivъ de връжmашŭ.

'Αντιπερίσπασμα (τὸ), ши

'Αντιπερισπασμὸς (ὁ), întindере, saŭ smѫлцере dinпротivъ, kînd ла o парте, kînd ла алta; атрацере a лѫрiĭ a minte din потivъ ла алтъ парте. [din

Ἀντι-περι-σπάω -ῶ biit: -άσω, (în цеп:) smѫлгŭ, трагŭ în партеа чеа dinпротivъ, saŭ kînd întр' o парте, kînd întр' алta; (iap парт:) атрагŭ dinпротivъ прin stратацемъ лѫареа aminte ши пѫтеріле връжmашѫлѫĭ întр' алтъ парте, îл окѫпŭ aiѫrea.

'Αντιπερίστασις, εως (ή), împresорape din toate пърцiле, ши прinтр' ачеasta концентрape ла ѫнŭ локŭ, saŭ префачере întр' алтŭ чева a аша stрimtорatѫлѫĭ лѫкрѫ. [везĭ ἀντιπεριίστημι].

'Αντι-περι-στρέφω, biit; -στρέψω, înвîrteskŭ, sѫчeskŭ dinпотivъ. [de ѫnde

'Αντιπεριστροφὴ (ή), sѫчire, înвîrtire dinпотivъ.

'Αντι-περι-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, ажѫнгŭ прin înвîrtire în dosѫл връжmашѫлѫĭ, saŭ îл iaŭ пе dîndъръt.

'Αντι-περι-ψύχω, biit: -ψύξω. ръкореskŭ ши eŭ din toate пърцiле în речiпрокŭ чева.

'Αντι-περι-ωθέω -ῶ, biit: -ήσω, împinгînd din toate пърцiле stрimtорezŭ чева în sine. (везĭ ши 'Αντιπεριίστημι). [de ѫnde

'Αντι-περι-ώθησις, ши

'Αντιπερίωσις, εως (ή), концентрape прin împinцере din toate пърцiле.

'Αντίπετρος (ὁ, ή), поеt: esemenea кѫ (tape ка) пiatра. [ἀντὶ, πέτρα].

'Αντι-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpȣ înпpotiвъ; sъpȣ шi eȣ în peчinpokȣ.

'Αντίπηξ, ηγος (ἡ), поet: [ἀντιπήγνυμι] лadъ.

'Αντι-πηρόω -ῶ, biit: -ώσω, sлȣteskȣ пe чinева sпpe pesвȣnape.

'Αντι-πιέζω, biit; -έσω, stpiвeskȣ, saȣ stpimtopezȣ шi eȣ în peчinpokȣ.

'Αντι-πίμπλημι, biit: -πλήσω, ȣmплȣ шi eȣ în peчinpokȣ.

'Αντι-πίμπρημι, biit: -πρήσω, apzȣ шi eȣ în peчinpokȣ.

'Αντι-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (пex: ἀντέπεσον, шi чл:) kazȣ шi eȣ în peчinpokȣ asȣпpa kȣiва; mъ înпpotiвeskȣ kȣ fanta, saȣ kȣ kȣвîntȣл; (de ȣnde naptич:) «'Αντιπίπτων (ὁ), = 'Εχθρὸς, шi 'Αντιπίπτον (τὸ), пепорочіре.

'Αντίπλαστος (ὁ, ἡ), плъsmȣitȣ, fopmatȣ dȣпe modeлȣ; (npin ȣpm:) asemenea, întokmaĭ.

'Αντι-πλέκω, biit: πλέξω, înплeteskȣ dandapateлe, saȣ în peчinpokȣ.

'Αντίπλευρος (ὁ, ἡ), поet: чeл kȣ koastъ înпotpiвъ de aлta; пȣsȣ, op kъвenitȣ лa koasta dinпotpiвъ. [ἀντὶ, πλευρά].

'Αντι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плȣteskȣ înпpotiва, saȣ asȣпpa вpъжmaшȣлȣĭ, op a вîntȣлȣĭ.

'Αντιπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet: isвitopȣ, saȣ isвitȣ înпpotiвъ, datȣ îndъpъt.

'Αντι-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, ȣmплȣ шi eȣ dinпotiвъ (npinч: kopъвiiлe kȣ ostaшĭ). 2) ȣmплȣ kȣ aлtȣ чeva de kît чeea, чe koпpindea maĭ 'nainte.

'Αντι-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, лoвeskȣ шi eȣ în peчinpokȣ, isвeskȣ înпpotiвъ, daȣ îndъpъt.

'Αντίπλοια (ἡ), плȣtipe înпpotiва вîntȣлȣĭ, (de ȣnde) = ἰσοῤῥοπία. [ἀντίπλους].

'Αντι-πνέω, biit: -πνεύσω. sȣflȣ înпpotiвъ; (fir:) mъ înпpotiвeskȣ. [de ȣnde

'Αντιπνοή, шi

'Αντίπνοια (ἡ), sȣflape înпpotiвъ; (fir:) înпpotiвipe, oпpipe. [шi

'Αντίπνοος, ους (ὁ, ἡ), (шi adв:) πνόως, înпpotiвъ-sȣflъtopȣ.

'Αντίποδες (ἡ), kaȣtъ 'Αντίπους.

'Αντι-ποθέω -ῶ, biit: -ήσω, amȣ peчinpokъ dopinцъ, saȣ dopȣ.

'Αντι-ποιέω ῶ, biit: -ήσω, fakȣ шi eȣ în peчinpokȣ чeva (вine saȣ pъȣ). || (miж:) npetinzȣ, kaȣtȣ a 'mĭ însȣшi чeea чe dopeskȣ, saȣ rîndeskȣ, kъ mi se kȣвine; (npin ȣpm:) konkȣpezȣ kъtpe чineva пentpȣ aчeea. «Αντιποιεῖσθαι Σαλαμῖνος». Пл: «'Επεὶ δὲ Κῦρος τέθνηκεν, οὐκ ἀντιποιούμεθα τῆς ἀρχῆς τῷ βασιλεῖ». Ksen: «Οἳ ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιοῦντο». Ksen: [de ȣnde

'Αντιποίησις, εως (ἡ), npetindepe, konkȣpinцъ пentpȣ чeva.

'Αντίποινος (ὁ, ἡ), поet: чepȣtȣ, saȣ datȣ пentpȣ osîndъ. || (de ȣnde sȣвst:) 'Αντίποινον (τὸ), ='Αποινον, npeцȣ de peskȣmпъpape. [ἀντὶ, ποινή].

'Αντι-πολεμέω -ῶ, biit ήσω, mъ pesвoieskȣ înпpotiвъ.

'Αντιπολέμιος, α, ον, = kȣ

'Αντιπόλεμος (ὁ, ἡ), = πολέμιος, вpъжmaшȣ de pesвoiȣ. «'Αντιπόλεμοι». чeĭ чe se pesвoiesk întpe dînшiĭ. [ἀντὶ, πόλεμος].

'Αντι-πολίζω, biit: -ίσω, zideskȣ opaшȣ înпpotiвъ, saȣ înпotpiвъ de aлtȣл.

'Αντι-πολιορκέω -ῶ, biit: -ήσω, înпpesopȣ пe înпpesopъtopiĭ чeтъцiĭ în peчinpokȣ.

'Αντίπολις, εως (ἡ), opaшȣ sitȣatȣ înпotpiвъ de aлtȣл, saȣ pivaлȣ kъtpe aлtȣл. [ἀντὶ, πόλις].

'Αντιπολιτεία (ἡ), sistemъ пoлitikъ oпȣsъ гȣвepпȣлȣĭ în fiinцъ, oпosiцie пoлitikъ; (în цen:) înпpotiвipe. [din

'Αντι-πολιτεύομαι, biit: -εύσομαι, sîntȣ de o sistemъ, saȣ naptidъ пoлitikъ înпpotiвitoape гȣвepпȣлȣĭ, saȣ пoлitikȣ oпosantȣ op kȣĭ; (în цen:) mъ înпpotiвeskȣ (ȣпeлteskȣ înпpotiва) skoпȣлȣĭ kȣiва.

'Αντι-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ nopпeskȣ, mъ dȣkȣ asȣпpa чeлȣĭ чe вine asȣпpa mea. 2) mepгȣ пe o kaлe înпpotiвititoape kȣiва; (npin ȣpm:) staȣ înпpotiва miшkъpiлop kȣiва.

'Αντι-πορθέω -ῶ, biit: -ήσω, жъфȣieskȣ în peчinpokȣ лokȣл kȣiва.

'Αντίπορθμος (ὁ, ἡ), aшezatȣ în naptea чea din пotpiвъ a ȣпeĭ stpimtopĭ de mape. «Καὶ τῆς ἀντιπορθμου τῇ Φωκίδι Κορινθίας». Stpв: [ἀντὶ, πορθμός].

'Αντίπορος (ὁ, ἡ), = 'Αντίπορθμος, чe se aфлъ de чeea-л-aлtъ napte a цъpmȣлȣĭ; (în цen:) чe este înпotpiвъ. [ἀντὶ, πόρος].

'Αντίπους, οδος (ὁ, ἡ), чeл kȣ пiчoapeлe oпȣse чeлop a лe aлtȣia; (de ȣnde цeoгp:) Antiпodȣ, чeл sȣвt aчeлaшĭ mepidianȣ, însȣ în чeea-л-aлtъ mapцine, saȣ în dinпotpiвъ пȣntȣ. «Δημώναξ δεικνὺς τὴν ἐν τῷ ὕδατι φρέατος σκιὰν τοιούτους ἔλεγεν εἶναι τοὺς ἀντίποδας». Лȣч: [ἀντὶ, ποῦς].

'Αντιπρακτικός, ή, όν, лȣkpъtopȣ, ȣпeлtitopȣ înпpotiва aлtȣia. [шi

'Αντίπραξις, εως (ἡ), înпpotivъ-лȣкpape. [din

'Αντι-πράσσω (ττω), viit: -πράξω, mъ poptȣ (maĭ кȣ seamъ în чeлe пoлitiчe) înпpotiva кȣĭva.

'Αντιπρεσβευτής, οῦ (ὁ), tpimisȣ în лoкȣ (лoкoцiitopȣ) de soлȣ. [din

'Αντι-πρεσβεύω, viit: -εύσω, mepgȣ în peчiпpoкȣ soлȣ кътpe чeл чe a tpimis кътpe гȣvepnȣл meȣ, saȣ кa sъ întîmпinȣ sкoпȣл soлieĭ aлtȣĭ statȣ. ‖ (miж:) tpimiцȣ în peчiпpoкȣ, saȣ înпpotivъ soлie.

'Αντι-πρήσσω, viit: -πρήξω, Ion: în лoкȣ de 'Αντιπράσσω.

'Αντι-προ-βάλλομαι, viit: -βαλοῦμαι, пpoпȣiȣ чeva în лoкȣ de aлta. [de ȣnde

'Αντιπροβολή (ἡ), пpoпȣnepe de чeva în лoкȣ de aлta, saȣ înпpotivъ.

'Αντι-πρό-ειμι, viit: -ειμι (пpeл: 'Αντιπροῄειν, ші чл:) esȣ ші eȣ înпpotiva чeлȣĭ чe vine asȣпpa mea.

'Αντι-προθυμέομαι, -οῦμαι, viit: -ήσομαι, sîntȣ ші eȣ în peчiпpoкȣ (saȣ în лoкȣл aлtȣia) gata, voiosȣ лa op чe.

'Αντίπροικα, adв: кa în dapȣ, foapte eftin. [ἀντί, προίξ].

'Αντι-προκαλέομαι, -οῦμαι, viit: -έσομαι, пoftesкȣ ші eȣ (maĭ кȣ seamъ în жȣdeкъtopie) în peчiпpoкȣ пe чineva лa înвoipe. [de ȣnde

'Αντιπρόκλησις, εως (ἡ), peчiпpoкъ пoftipe лa înвoipe

'Αντι-προπίνω, viit: -πίομαι, (пex: ἀντιπροέ[ші întpȣn: ἀντιπροῦ] πιον, ші чл:) вeaȣ ші eȣ în peчiпpoкȣ în sъnъtatea чeлȣĭ чe a въȣt întp'a mea.

'Αντι-προσ-αγορεύω, viit: -εύσω, saȣ ἀντιπροσερῶ, (пex: ἀντιπροσηγόρευσα, saȣ ἀντιπροσεῖπον, ші чл: tot îndoit) saлȣtȣ în peчiпpoкȣ, saȣ de oпotpivъ.

'Αντι-προσ-αμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, гpъmъdesкȣ înпpeжȣp (пpinч:) de плante ші пomĭ aлtȣ пъmîntȣ în лoкȣл чeлȣĭ pisipitȣ.

'Αντι-πρόσ-ειμι, viit: -ειμι (пpeл: 'Αντιπροσῄειν, ші чл:) mъ aпpoпiȣ ші eȣ înпpotiva чeлȣĭ чe s'a aпpoпiat de mine.

'Αντιπροσειπεῖν, пex: 2: de inf: aл лȣĭ 'Αντιπροσαγορεύω.

'Αντι-προσ-ελαύνω, viit: -ελάσω, пъвълesкȣ ші eȣ în peчiпpoкȣ кълape înпpotiva кȣĭva.

'Αντιπροσενεγκεῖν, пex: 2: de inf: aл лȣĭ 'Αντιπροσφέρω.

'Αντιπροσερεῖν, viit: aкt: de inf: ші

'Αντιπροσερρήθην, пex: 1: пas: aл лȣĭ 'Αντιπροσαγορεύω.

'Αντι-προσ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (пex: ἀντιπροσῆλθον, ші чл:) = 'Αντιπρόσειμι.

'Αντι-προσκυνέω -ῶ, viit: -ήσω, (пex: ἀντιπροσεκύνησα, saȣ ἀντιπροσέκυσα) mъ înкinȣ ші eȣ în peчiпpoкȣ чeлȣĭ чe mi s'a înкinat.

'Αντι-προσ-φέρω, viit: -οίσω, (пex: ἀντιπροσήνεγκα, ші чл:) adȣкȣ ші eȣ în peчiпpoкȣ чeva кȣĭva, saȣ aпpoaпe de чineva.

'Αντιπρόσωπος (ὁ, ἡ), чeл кȣ faцa în faцa aлtȣia, saȣ întoapsъ înaпoĭ, înпpotivъ de aлtȣл; (пeoл:) pepesintantȣ, dȣпȣtatȣ, лoкoцiitopȣ aл (feцeĭ) кȣĭva. [ἀντί, πρόσωπον]. [de ȣnde

'Αντιπροσώπως, adв: faцъ în faцъ; saȣ кȣ faцa întoapsъ de чeea-л-aлtъ пapte, înпpotivъ de a aлtȣia.

'Αντιπρότασις, εως (ἡ), (pet:) пpoпȣnepe adȣsъ înпpotiva чeлiĭ a пpotivniкȣлȣĭ sпpe sȣpпapea eĭ. [din

'Αντι-προ-τείνω, viit: -τενῶ, întînzȣ ші eȣ în peчiпpoкȣ. «Τοῦ δὲ τὴν δεξιὰν προτείναντος, ἀντιπροὔτεινε». Ksen: 2) (pet:) пpoпȣiȣ ші eȣ înпpotiva пpoпȣnepiĭ пpotivniкȣлȣĭ.

'Αντι-προ-τίθημι, viit: -θήσω, пȣiȣ ші eȣ în peчiпpoкȣ чeva înainte; пpoпȣiȣ înпpotivъ.

'Αντίπρωρος (ὁ, ἡ), (пpinч: despre кopъвiĭ) кȣ пpȣa (paptea de dinainte a кopъвii) în faцa пpȣeĭ чeĭ-л-aлte кopъвiĭ. 2) пoet: = 'Αντιπρόσωπος; (пpin ȣpm:) înвedepatȣ, de faцъ. ‖ (sȣвst:) 'Αντίπρωρον (τὸ), paptea чea dinпotpiva пpȣeĭ кopъвii, = Πρύμνη, paptea dinaпoĭ a кopъвiĭ, пȣпъ. [ἀντί, πρώρα].

'Αντίπτωμα (τὸ), înпpotivitoape întîmплape, пenopoчipe. (vezĭ 'Αντιπίπτω). [ші

'Αντίπτωσις, εως (ἡ), înпpotivъ къdepe, isвipe, pea întîmплape. 2) (гpam:) întpeвȣinцape de ȣnȣ kazȣ în лoкȣ de aлtȣл, antiптosȣ. [ші

'Αντιπτωτικός, ή, όν. (гp:) dedȣsȣ лa antiптosȣ. [ἀντιπίπτω]. [de ȣnde

'Αντιπτωτικῶς, adв: în figȣpъ de antiптosȣ.

'Αντίπυγος (ὁ, ἡ), чeл кȣ кȣpȣл întopsȣ кътpe aл aлtȣia. «'Αντίπυγοι συμπλέκονται». Apist: [ἀντί, πυγή].

'Αντι-πυκτεύω, viit: -εύσω, înпpotivъ pionтȣiesкȣ, mъ лȣптȣ кȣ pionтȣл, saȣ пȣmпȣл.

'Αντίπυλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ пoaptъ înпotpivъ, în faцъ de aлta. [ἀντί, πύλη].

'Αντι-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι,='Αντερωτάω.

'Αντίπυργος (ὁ, ἡ), noet: asemenea, de onotpівъ кв тврнъ. [ἀντί, πύργος]. [de вnde

'Αντι-πυργόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: zideskъ тврнъ înnpotiвъ, saъ în notpiвъ de altъ.

'Αντι-πυρσεύω, biit: -εύσω. înalцъ шi еъ лъminъ (masala) în notpiвъ de alta, кopesnвnzînd astfel ла semnвл datъ npintp' ачееа.

'Αντιῤ-ῥέπω, biit: -ῥέψω, mъ nлекъ, tpaгъ ла о napte, saъ kînd ла вna, kînd ла alta în peчiпpoкъ a кътnenei; (npin вpm:) вalanцezъ, цiъ вalanцa.

'Αντιῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, saъ -ῥεύσομαι, кврrъ dinnpotiвъ.

'Αντιῤ-ῥηθῆναι, (neper:) nex: 1-iъ nas: de inf: al лъi 'Αντιλέγω [ἀντί, ῥέω, zikъ, neîntp:). [de вnde

'Αντίῤῥησις, εως (ἡ), înnpotiвipe npin кввîntъ, kontestaцie. [шi

'Αντιῤῥητικὸς, ἡ, όν, квviinчosъ, saъ îndemînatikъ, aплекatъ ла kontestape, saъ înnpotiвipe ла квvintele квiва.

'Αντιῤ-ῥητορεύω, biit: -εύσω. opatopezъ, вopвeskъ petopiчeшte înnpotiва квiва.

'Αντίῤῥινον (τὸ), вnъ felъ de nлantъ,= 'Ανάῤῥινον (amîndoъ nentpв asemъnapea seminцелop ei кв napъ de viцелъ). [ἀντί, ῥίς, -νὸς].

'Αντιῤῥοή, шi

'Αντίῤῥοια (ἡ), înnpotiвъ, saъ înanoi кврgepe, вървape de лiквide. [ἀντιῤῥέω].

'Αντιῤῥοπία (ἡ) de onotpiвъ nлекape, saъ tpaцepe în чееа-л-altъ napte a кътnenei; (npin вpm:) вalanцape, екiлiвpitate. [din

'Αντίῤῥοπος (ὁ, ἡ), nлекatъ spre чea din notpiвъ napte a кътnenei; (npin вpm:) de onotpiвъ кътnъnitopъ, цiitopъ de екiлiвpв; чел de deonotpiвъ гpeвtate, ntepe, saъ npeцъ; npoпорцionalъ; (шi npin înt:) aшezatъ înnotpiвъ. [ἀντιῤῥέπω]. [de вnde

'Αντιῤῥόπως, adв: de onotpiвъ; кътnъnit, în екiлiвpв.

'Αντ-ισάζω, biit: -ισάσω, = 'Αντισόω.

'Αντι-σέβομαι (f: biit:), pesnektezъ шi еъ de onotpiвъ, saъ în peчiпpoкъ ne чinева.

'Αντι-σεμνύνομαι, biit: -υνοῦμαι, mъ nopтъ шi еъ în peчiпpoкъ mîndpв кътpe чinева, mъ цiъ шi еъ de onotpiвъ гpeъ.

'Αντι-σηκόω-ῶ, biit: -ώσω, apdikъ кътnъna, nвind шi de чееа-л-altъ napte de onotpiвъ гpeвtate; (npin вpm:) adвкъ în екiлiвpв; îndpentezъ; înnлineskъ лinsa. [de вnde

'Αντισήκωμα (τὸ), чееа че sлвжеште spre notpiвipea кътnenei. 2)= кв

'Αντισήκωσις, εως (ἡ), notpiвipea кътnenei, вalanцape, екiлiвpape; înnлinipe de лinsъ; (fir:) pesnлъtipe.

'Αντι-σημαίνω, biit: -σημανῶ, daъ, fakъ semnъ de onotpiвъ; 2) sîntъ de înnpotiвitoape însemnape.

'Αντίσιγμα, ατος (τὸ), litepa Σίγμα întoapsъ (Ͻ), кв кape чеi вeki komentatopi însemnaъ вepsвpiле челе îndoioase, шi вънвite de stpeine, вîpîte n'întpe ale aвtopвлвi.

'Αντι-σιωπάω -ῶ, biit: -ήσω. takъ шi еъ în peчiпpoкъ.

'Αντι-σκευάζομαι, biit: -άσομαι, îmi nвiъ ла pîndвiaлъ шi еъ dinnpotiвъ лвкpвpiле; mъ гътeskъ шi еъ în peчiпpoкъ.

'Αντι-σκοτέω -ῶ, biit; -ήσω. întвnекъ чева stînd înnotpiвъ'i.

'Αντι-σκώπτω, biit: -σκώψω. вatжокopeskъ шi еъ dinnpotiвъ, saъ în peчiпpoкъ ne чinева.

'Αντι-σοφίζομαι, biit: -ίσομαι. întpeввinцezъ шi еъ în peчiпpoкъ sofisme, (вiktenii, шipetлiквpi) spre amъцipea квiва. [de вnde

'Αντισοφιστής, οῦ (ὁ), înnpotiвitopвл sofismелop квiва. «'Εδεδίει γάρ τὸν 'Επίκουρον ὡς ἀντισοφιστὴν τῆς μαγγανείας αὐτοῦ». Лвч:

'Αντ-ισόω -ῶ, biit: -ώσω. notpiвeskъ, fakъ чева a fi de onotpiвъ.

'Αντίσπασις, εως (ἡ), = 'Ανθολκή, (med:) dipeкцia вmezелелop tpвnвлвi кътpe naptea чea din notpiвъ. (вezi παροχέτευσις). [шi

'Αντίσπασμα (τὸ), шi

'Αντισπασμὸς (ὁ), ='Αντίσπασις, tpaцepe кътpe naptea чea din notpiвъ. 2) înnpotiвъ-вopвipe; desвinape; kontpъ-лвкpape. 3) (în ostъшешti miшкъpi) ='Αντιπερισπασμός. [шi

'Αντισπαστικὸς, ἡ, όν, лвкpъtopъ înnpotiва snasmelop (med:) 2). (гpam:) квviinчosъ ла noetiквл metpв, 'Αντίσπαστον. [шi

'Αντίσπαστος (ὁ, ἡ), tpъгъtopъ, saъ tpasъ кътpe чea din npotiвъ, saъ кътpe doъ npotiвniчe întpe dînsele nъpцi. (npin вpm:) 2) Σπασμώδης. 3) înnpotiвitopъ npin квvîntъ, saъ faptъ. || (sввst:) 'Αντίσπαστον, metpв noetikъ komnвsъ din natpв silaвe, doъ skвpte (чea dintîi шi чea din вpmъ), шi doъ лвнцi (челе din miжлoкъ), s: e: 'Αλέξανδρος. [din

'Αντι -σπάω -ῶ, вiit: -σπάσω, traгȣ къtre партea чea dinпpotiвъ; (кȣ dat:) mъ înпpotiвeskȣ; (кȣ ɥen:) пoet: пpinzȣ, aпȣкȣ чeвa.

'Αντι-σπεύδω, вiit: -σπεύσω, mъ гръвeskȣ a лȣкpa înпpotiвa кȣiва, saȣ mъ siлeskȣ a sъвîpшi чeвa înпpotiвъ,

'Αντισπόδιον (τὸ), чeпȣшъ плaнtiкъ întpeвȣinцatъ în лiпsъ de metaлiкъ. [шi

'Αντίσποδος (ὁ, ἡ.) întpeвȣinцatȣ în лoкȣ de чeпȣшъ (плaнtiкъ saȣ metaлiкъ). (de ȣnde || sȣвst:) 'Αντίσποδος (ἡ), шi 'Αντίσποδον (τὸ), = 'Αντισπόδιον, [ἀντί, σποδός].

'Αντι-σπουδάζω, вiit: -άσω, = 'Αντισπεύδω.

'Αντι-σταθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Αντισηκόω.

'Αντιστάθμισις, εως (ἡ), = 'Αντισήκωσις. [din

'Αντι-σταθμίζω, вiit: -ίσω, = 'Αντισταθμέω. [din

'Αντίσταθμος (ὁ, ἡ), чeл de o пotpiвъ лa гpeȣtate, лa пȣtepe кȣ aлtȣл; de aчeлaшi пpeцȣ. [ἀντί, σταθμός].

'Αντι-στασιάζω, пoet: -άσω, ȣпeлteskȣ (sîntȣ de) înпpotiвъ пaptidъ, saȣ fatpie. [de ȣnde

'Αντιστασιαστής, οῦ (ὁ), ȣпeлtitopȣ (пaptizanȣ) de înпpotiвъ fatpie.

'Αντιστάσιος (ὁ, ἡ, = 'Αντίσταθμος, шi 'Ισοστάσιος.

'Αντίστασις (ἡ), înпpotiвipe, 2) koмпaпцie. 3) kontpa-fatpie. [ἀντί, στάσις]. [de ȣnde

'Αντιστασιώτης, ου (ὁ), = 'Αντιστασιαστής.

'Αντιστατέον, пȣs: aл лȣi 'Ανθίσταμαι.

'Αντιστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ανθίσταμαι, mъ înпpotiвeskȣ; skopпeskȣ вpaжвъ, peskoaлъ. [din

'Αντιστάτης, ου (ὁ), пpotiвпiкȣ, вpъжmaшȣ; saȣ='Αντιστασιώτης. [шi

'Αντιστατικός, ή, όν îndemînatiкȣ лa (fъкȣtȣ пe) înпpotiвipe. [ἀνθίσταμαι].

'Αντίστερνον (τὸ), пapteа sпinъpiї чea înпotpiвъ de пieпtȣ. [ἀντί, στέρνον].

'Αντιστήριγμα (τὸ), sпpiжinȣ, în пpotiвъpezemȣ; (fir:) aжȣtopȣ, okpotipe. (вeзi 'Αντιστηρίζω). [шi

'Αντιστηριγμός (ὁ), sпpiжinipe, = 'Αντιστήριξις, înпpotiвъ-pezemape. [din

'Αντι-στηρίζω, вiit: -ίξω, sпpiжineskȣ чeвa dinпpotiвъ, saȣ pezemȣ din пaptea пoвîpпipiї; (fir:) sȣвцiȣ, okpoteskȣ пe чiпeвa înпpotiвa aлtȣia, шi daȣ mînъ de aжȣtopȣ.

'Αντι-στοιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, staȣ лa pîndȣ înпotpiвъ de aлtȣл asemenea aшezatȣ. «Χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις». Sȣid: 2) (гpam:) sîntȣ în пpoпopцie, шi (пpin ȣpm:) mъ skimвȣ кȣ aлtъ лiтepъ, saȣ mъ пȣiȣ în лoкȣл aлteї лitepe (кa aspipateлe шi чeлe sȣвцipї). [шi

'Αντιστοιχία (ἡ), пosiцia, saȣ stapea чeлȣi пȣsȣ лa pîndȣ înпotpiвъ de aлtȣл. 2) (гpam:) пpoпopцia шi înлoкȣipea лitepeлop kopesпȣnzъtoape întpe dînseлe. [din

'Αντίστοιχος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -στοίχως, пȣsȣ лa pîndȣ înпotpiвъ de aлtȣл asemenea; (în цen:) пpoпopцionatȣ, asemenea; kopesпondentъ лiтepъ (гpam:). [ἀντί, στοῖχος, saȣ στοιχεῖον].

'Αντίστομος (ὁ, ἡ), чeл кȣ гȣpъ лa гȣpъ înпotpiвъ de aлtȣл. [ἀντὶ, στόμα].

'Αντι-στρατεύω (maї oвiч:miж:), вiit:-εύσω, шi -ομαι, (maї пoȣ) mъ пopпeskȣ кȣ oшtipe înпpotiвa кȣiва; (în цen:) mъ înпpotiвeskȣ, лȣкpezȣ înпpotiвъ.

'Αντι-στρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω. (stpъm: кȣ dat:) komandȣ вpъжmъшaskъ oшtipe; (în цen:) mъ пoptȣ înпpotiвa кȣiва. 2) (пestpъm:) sîntȣ лokoцiitopȣ de ostъшeskȣ komandipȣ. [din

'Αντιστράτηγος (ὁ), лokoцiitopȣ de цeпepaлȣ. 2) (pap). komandipȣ de вpъжmъшaskъ oшtipe. [ἀντί, στρατηγός].

'Αντι-στρατιώτης, ου (ὁ), ostaшȣ de вpъжmъшaskъ oшtipe. [ἀντί, στρατιώτης].

'Αντιστρατοπεδεία, шi

'Αντιστρατοπέδευσις, εως (ἡ), tъвъpîpe de oшtipe înпotpiвъ de вpъшmaшȣ. [din

'Αντι-στρατοπεδεύω, (шi miж:) -ομαι, вiit: εύσω, -ομαι, tавъpȣ кȣ oшtipea înпotpiвъ de вpъжmaшȣ.

'Αντίστρεπτος (ὁ, ἡ), înпpotiвъ înвîptitȣ, întopsȣ, saȣ pestopnatȣ; de înвîptit înпpotiвъ, saȣ de pestopnat; (de ȣnde) 'Αντίστρεπτα (τὰ), ȣпȣ feлȣ de maшinъ, пe kape пoate чiпeвa sȣчi în toate пъpцiлe de oпotpiвъ. [din

'Αντι-στρέφω, вiit: -στρέψω. înвîpteskȣ, sȣчeskȣ, întopкȣ чeвa кътpe пaptea чea dinпpotiвъ, saȣ dinaпoї, dîndȣ'ї o înпpotiвъ dipeкцie. «Τὸ δοθὲν ἀντιστρέφεται». Пand: «Τοῖς τυράννοις καὶ τοῦτο ἀντέστραπται ἔμπαλιν». Ksen: 2) (пestpъm: saȣ miж:) îmї skimвȣ dpȣmȣл, aпȣкȣ întp'aлtъ пapte. «'Αντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι, ἀντιστρέψας ἐπὶ Φρυγίαν ἐπορεύετο». Ksen: 3) mъ întopкȣ de oпotpiвъ шi кътpe пaptea чea dinпpotiвъ (saȣ înпpotiвa mea însȣmї); (de ȣnde) «'Αντιστρέφοντες συλλογισμοί». Diaлeкt: ap-

гsmentaцiile, че ші în верса se iaŭ, ші dobedesк saŭ ачееаші, saŭ înпpotiва пpопosiцii. «'Αντιστρέφοντα». ='Αντικατηγορούμενα. «'Αντιστρέφον ἐπίγραμμα». Грат: каре ші în верса se чітеште, ші skoate saŭ ачелашї, saŭ înпpotiвъ înцелесŭ. (везї ші 'Αναστρέφω). [de sнde

'Αντιστροφὴ (ἡ), întoарчере, înвîрtire de чееа-л-алtъ înпpotiвъ парте (лsкраре dsне însemнърile maї кs seamъ челе din spmъ а ле верssлsї 'Αντιστρέφω); (іар парt: ла metpiчї) Antistpofъ, партеа кînтікsлsї, пе каре, fiind пропорціonalъ версŭ кътре версŭ кs stpofa (везї στροφή), о кînta хорsл înторкîndѕ se din stînга кътре dpeапta; (іар ла оpatopї) кînd fелspite фpase se termінъ înтр'ачалeaші zічерї, în deosebite însъ însemнърі; (іар ла грат:) skimваpea обічнsitеї fігsрї а sintaksslsї, s: e: «'Αηρεῖς ἔχων în локŭ de ἔχεις ληρῶν». (везї 'Αναστροφή, ші 'Αναγραμματισμός). [de sнde

'Αντιστροφικὸς, ή, όν, (în цен:) antistpofікŭ, че se atinцe de antistpofъ; (іар парt: ла поеціï) «'Αντιστροφικά». пърціле ліріче а ле dpamелор комnsse din stpofe ші Antistpofe. [ші

'Αντίστροφος (ὁ, ἡ), întopsŭ, înвîрtitŭ înпpotiвъ (везї верssл 'Αντιστρέφω). 2) пропорціonatŭ (însъ пs întр'ачелеашї, чі întр' алtеле, saŭ în челе din пpotiвъ). «Τὸ καλῶς τῷ κακῶς ἀντίστροφον». D: Ал: «Ἡ ῥητορικὴ τῇ διαλεκτικῇ ἀντίστροφος». Apist: «Τῇ ζωγραφίᾳ ἡ ποίησις—». Пл: «Τῇ βασιλείᾳ ἡ τυραννὶς—». Пл: ші чл: || (sssst: ла metpiчї) 'Αντίστροφος (ἡ), ='Αντιστροφή. [de sнde

'Αντιστρόφως, adв: dinпpotiвъ, dandapatele, 2) în пропорціe пpin челе dinпpotiвъ.

'Αντι-συγ-κρίνω, віit: -κρινῶ, компарезŭ чева în kontpastŭ кs алtа.

'Αντι-συλ-λογίζομαι, віit: -ίσομαι, (petp:) пропsiŭ аргsmentaціe înпpotiвіtoape челії а пpotiвnікsлsї meŭ. [de sнde

'Αντισυλλογισμὸς (ὁ), аргsmentaціe înпpotiвъ de чеа de maї 'nainte.

'Αντι-συμ-μαχέω-ῶ, віit: -ήσω, fакŭ аліанцъ ші eŭ кs алtsл înпpotiва челsї че s'а аліаt înпpotiва mea.

'Αντι-συμποσιάζω, віit: -άσω, deskpiŭ osпъцŭ în емвлаціe, saŭ imitaціe кътре алtsл. «'Αντισυμποσιάζω τὸν Πλάτωνα». Лsч: Лeksf: skpiŭ despre osпъцŭ ка Платонŭ.

'Αντι-συμ-φωνέω -ῶ, віit: -ήσω, fакŭ ші eŭ în речіпрокŭ msѕікалŭ конuертŭ.

'Αντι-συν-αντάω -ῶ, віit: -ήσομαι, întîmпінŭ ші eŭ în речіпрокŭ пе чінева.

'Αντι-σφάζω, віit: -σφάξω, înжsнгіŭ ші eŭ spре pesssпаре.

'Αντι-σφαιρίζω, віit: -ίσω, жsкîndѕ-mъ asвîрлŭ mînчea (σφαῖρα) ші eŭ din потрівъ кътре чел че'mї а арsнкаt'о.

'Αντι-σφάττω, în локŭ de 'Αντισφάζω.

'Αντίσφην, ηνος, saŭ ῆνος (ὁ), (Matmat:) sнгісл опssŭ.

'Αντισχεῖν, пеx: 2: de inf: ші

'Αντίσχεσθε, 2; îm: пер: de miж: пеx: 2: ал порsнч: лsї 'Αντέχω.

'Αντι-σχηματίζω, віit: -ίσω, întреssінцезŭ asѕпра пpotiвnікsлsї meŭ ачелеашї pеtopiче fігsрї, че а întреssінцat ші ел asѕпра mea. [de sнde

'Αντισχηματισμὸς (ὁ), лsкрареа верssлsї 'Αντισχηματίζω.

'Αντισχολαστής, οῦ (ὁ), рівалsл кsїва ла ачелеашї stsdiї în шкоалъ. [ἀντί, σχολάζω].

'Αντ-ισχυρίζω, віit: -ίσω, întъреskŭ, spріжінŭ ші eŭ din контра пе чінева înпpotiва кsїва. || (miж:) stърsieskŭ în пъререa mea кътре чінева despre челе dinпpotiвъ.

'Αντ-ισχύω, віit: -ύσω, staŭ tape înпpotiва кsїва. 2) (pap) =ὑπερισχύω, вірsieskŭ.

'Αντ-ίσχω, віit: -σχήσω, At: în локŭ de ἀντέχω.

'Αντι-σώζω, віit: -σώσω, mîntsieskŭ ші eŭ пе чел че m'а mîntsit.

'Αντίταγμα (τὸ), omtipea чеа ашезатъ înпpotiва връжташsлsї; (în цен:) stавілъ, опpipe, піedікъ. [ші

'Αντιτακτικὸς, ή, όν, опsѕітоpŭ de чева înпpotiва кsїва. [ἀντιτάττω].

'Αντι-ταλαντεύω, віit: -ταλαντεύσω, = 'Αντισταθμίζω. (везї ші 'Αντισηκόω). [din

'Αντιτάλαντος (ὁ, ἡ), = 'Αντίσταθμος, ші 'Ισοτάλαντος.

'Αντιταμίας, ου (ὁ), локоціitopŭ de кasіерŭ. [ἀντί, ταμίας].

'Αντίταξις, εως (ἡ), опsнере, ашезаре de чева înпpotiвъ, înпpotiвіре. [ἀντιτάττω].

'Αντίτασις, εως (ἡ), întindере în партеа чеа dinпpotiвъ; înпpotiвіре. [ἀντιτείνω].

'Αντι-τάσσω (ττω), віit: -τάξω, аранжезŭ чева înпpotiва кsїва (s: e: omtipe înпpotiва връжташsлsї), = 'Αντιπαρατάττω, || (miж: кs dat: saŭ ак: кs преп:) staŭ înпpotiвъ, mъ înпpotiвеskŭ.

'Αντι-τείνω, віit: -τενῶ (кs ак:) întinzŭ în партеа чеа din потрівъ. 2) (nestрът: saŭ în ел: кs ак:преп:) staŭ înпpotiвъ. 3)

(кꙋ dat:) mъ afлꙋ înпotpiвъ de чineва.

'Αντι-τειχίζω, вiit: -ίσω, zideскꙋ înпpotiвъ. [de ꙋnde

'Αντιτείχισμα (τό), чetate, tъpie zidiтъ înпpotiвъ, saꙋ înпotpiвъ de чea вpъжmъшaскъ.

'Αντι-τέμνω, вiit: -τεμῶ, пoet: taiꙋ, tokꙋ (гъteскꙋ) вꙋpieнĭ de лeakꙋ înпpotiвa вpe ꙋнeĭ воaлe.

'Αντι-τέρπω, вiit: -τέρψω, înвeseлeскꙋ, îndꙋлчeскꙋ în peчiпpoкꙋ шi eꙋ пe чineва.

'Αντί-τευχος (ὁ, ἡ), пoet: пꙋptъtopꙋ de apmъ (τεῦχος) înпpotiвa вpъжmaшꙋлꙋĭ.

'Αντι-τεχνάζω, вiit: -άσω, шi

'Αντιτεχνάω -ῶ, (шi miж:) -άομαι -ῶμαι, =Ἀντιμηχανῶμαι, meшteшꙋџeскꙋ, ꙋneлteскꙋ вiклeнie къtpe вiклeнie. [шi

'Αντι-τεχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ piвaлꙋ къtpe (mъ întpeкꙋ кꙋ) чineва întp' ꙋnꙋ meшteшꙋгꙋ, saꙋ meсepie. [de ꙋnde

'Αντιτέχνησις, εως (ἡ), întpeчepe, emꙋлaџie de meшtepꙋ къtpe meшtepꙋ; saꙋ oпꙋnepe de вiклeнie къtpe вiклeнie. [din

'Αντίτεχνος (ὁ, ἡ), piвaлꙋ къtpe чineва întp' aчeлaшĭ meшteшꙋгꙋ; (npin ꙋpm:) чeл de aчeeaшĭ meсepie; (în џen:) пpotiвnikꙋ. [ἀντί, τέχνη].

'Αντι-τίθημι, вiit: -θήσω, пꙋiꙋ чeва înпpotiвa алтꙋia, kontpasteзꙋ; алътꙋpꙋ, комnapꙋ. «Δεῖ δὲ ἀντιτιθέναι μάρτυσι μάρτυρας». Epmџ: (шi кꙋ aк: кꙋ npeп:) «Ἵν' αὐτὰ πρὸς τὰ ἐκείνῳ πεπραγμένα ἀντιθῆτε». Dem: 2) пꙋiꙋ чeва în лoкꙋ de алтa. «Ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας μελέτης». Tꙋч: «Ἀντιθήσουσι λίθους ἀντὶ τῶν λίθων». Skp:

'Αντι-τιμάω, -ῶ, вiit: -ήσω, чinsteскꙋ шi eꙋ în peчiпpoкꙋ пe чineва. ‖ (miж:) -ῶμαι, хotъpъскꙋ asꙋnpъ 'mĭ în жꙋdiкъtopie алтъ osîndъ de кît чea npetinsъ deкъtpe пpotiвnikꙋл meꙋ (вeзĭ шi Ὑποτιμάω), хotъpъскꙋ npeџꙋл osîndeĭ înпpotiвъ de алтa. [de ꙋnde

'Αντι-τίμημα (τὸ), kîtimea жꙋdiкъtopeшtiĭ înпpotiвъ-npeџꙋipĭ a osîndeĭ. [шi

Ἀντιτίμησις, εως (ἡ), npeџꙋipe de osîndъ fъкꙋtъ înпpotiвъ de къtpe чeл пîpîtꙋ. (вeзĭ 'Αντιτιμάω). [din

'Αντίτιμος (ὁ, ἡ), (кꙋ џen:) de oпotpiвъ лa npeџꙋ, de aчeлaшĭ npeџꙋ. 2) înплinitopꙋ dꙋпe mepitꙋ de pesплътipe în вine, saꙋ de osîndъ în pъꙋ. [ἀντί, τιμή].

'Αντι-τιμωρέω -ῶ, шi (miж:) -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, пedenseскꙋ шi eꙋ în peчiпpoкꙋ.

'Αντι-τίνω (τίω), вiit: -τίσω, плъteскꙋ snpe îndestꙋлape npeџꙋл osîndeĭ. ‖ (miж:) fakꙋ a 'mĭ плъti чineва чeва snpe desпъгꙋвipe; îmĭ pesвꙋnꙋ. [de ꙋnde

'Αντίτισις, εως (ἡ), плъtipe de npeџꙋл osîndeĭ snpe satisfaчepe; înплinipe de pesвꙋnape. [шi

'Αντίτιτος (ὁ, ἡ), pesплътitꙋ, saꙋ de pesплътit snpe desпъгꙋвipe, шi satisfaчepe. (de ꙋnde) «Ἄντιτα (пoet: în лoкꙋ de Ἀντίτιτα) ἔργα». Om: fante fъкꙋte snpe pesвꙋnape, saꙋ satisfaчepe.

'Αντι-τολμάω -ῶ, вiit: -ήσω, îndpъzneскꙋ, saꙋ apъtꙋ шi eꙋ aчeeaшĭ îndpъzneaлъ asꙋnpa îndpъznitopꙋлꙋĭ. [din

'Αντίτολμος (ὁ, ἡ), кꙋ aчeeaшĭ îndpъzneaлъ înпpotiвitopꙋ. [ἀντί, τόλμη].

Ἀντίτομον (τὸ), doktopie, лeakꙋ înпpotiвa ꙋneĭ воaлe. [вeзĭ ἀντιτέμνω].

Ἀντίτονος (ὁ, ἡ), întinsꙋ înпpotiвa кꙋiва, saꙋ întinzъtopꙋ (tpъгъtopꙋ) къtpe naptea чea dinпpotiвъ. (de ꙋnde ‖ sꙋвst:) Ἀντίτονον (τὸ), fꙋnie, чe sлꙋжeшte snpe чea dinпpotiвъ dipeкџie a maшineĭ. [ἀντιτείνω].

Ἀντι-τοξεύω, вiit: -εύσω, sъџeteзꙋ шi eꙋ пe чeл чe mъ sъџeteaзъ.

Ἀντι-τορέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (пex: ἀντέτορον) пoet: (кꙋ џen: saꙋ aк:) гъꙋpeскꙋ пînъ dinкoлo.

Ἄντιτος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкꙋ de Ἀντίτιτος.

'Αντι-τρέφω, вiit: -θρέψω, хpъneскꙋ шi eꙋ în peчiпpoкꙋ пe чeл чe m' a хpъnit.

'Αντι-τρέχω, вiit: -δραμοῦμαι, алepгꙋ de чeea-л-алтъ napte saꙋ înпpotiвa кꙋiва.

'Αντι-τυγχάνω, вiit: -τεύξομαι, (кꙋ џen:) doвîndeскꙋ în peчiпpoкꙋ, saꙋ în skimвꙋ.

'Αντι-τυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, isвeскꙋ, шi înпinгꙋ înanoĭ tpꙋпꙋл, чe m' a лoвit; (fig:) mъ înпpotiвeскꙋ. [din

'Αντιτυπής, έος (ὁ, ἡ), чeл чe пꙋ se лasъ, чi înпinџe înanoĭ tpꙋпꙋpiлe, чe 'л isвeсk, вîptosꙋ; (npinч: шi fig:) neмлъdiosꙋ, nemoiatꙋ, saꙋ neîndꙋплeкatꙋ. [шi

'Αντιτυπία (ἡ), însꙋшimea чeлop вîptoase, saꙋ elastiчe tpꙋпꙋpĭ de a înпinџe înanoĭ чeлe чe isвeсk asꙋnpъ лe; (în џen:) вîptoшie, tъpie. [шi

'Αντίτυπος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τύπως, = Ἀντιτυπής. 2) fopmatꙋ dꙋпe aчeлaшĭ kinꙋ, eksemплapꙋ кꙋ desъвîpшipe asemenea кꙋ opiџinaлꙋл. (de ꙋnde ‖ sꙋвst:) Ἀντίτυπον (τὸ), asemъnътpъ de пeчete, копie întokmaĭ, шi чл: [din

Ἀντι-τύπτω, вiit: -τύψω, лoвeскꙋ шi eꙋ

în речiпрокŭ, saŭ spre pesвȣпаре пе чел че тъ ловеште.

Ἀντιφάνεια (ἡ), înкiпȣitȣра обiектелор, че se фаче în оглindъ, saŭ în апъ. (везĭ шi Ἔμφασις). [ἀντὶ, φαίνω].

Ἀντιφάρμακον (τὸ), doктopie, леакŭ înпротiва otpъвiлор. [ἀντὶ, φάρμακον].

Ἀντίφασις, εως (ἡ), коntpaziчере, saŭ чева zisŭ înпротiва челор de маĭ 'nainte de însȣшĭ. 2) пропȣнере, saŭ pesпȣnsŭ înпротiвъ. [шi

Ἀντιφατικὸς, ἡ, ὸν, копpinzътopŭ (saŭ къzȣtŭ în înтpевȣinцаре) de коntpaziчерĭ. [ἀντίφημ].

Ἀντι-φερίζω, вiit: -ίσω, поеt: [ἀντιφέρω] (кȣ dat: saŭ ак: кȣ преп:) тъ înпротiвескŭ. (везĭ шi Ἀντιφέρομαι].

Ἀντίφερνος (ὁ, ἡ), поеt: чеea че цine локŭ de zestpe. (de ȣnde || sȣвst:) Ἀντίφερνα (τὰ), челе date de бърваtŭ femei în локȣл zestpiлор eĭ. [ἀντὶ, φερνή].

Ἀντι-φέρω, вiit: -οίσω, (nex: ἀντήνεγκα, шi чл;) adȣкŭ шi eŭ în речiпрокŭ чева кȣĭва; коntpastezŭ, saŭ компарezŭ. || (тiж:) поеt: =Ἀντιφερίζω.

Ἀντι-φεύγω, вiit: -φεύξομαι, тъ фъгъpeskŭ, saŭ тъ ексiлezŭ шi eŭ în речiпрокŭ, saŭ în локȣл алtȣia.

Ἀντί-φημι, вiit: -φήσω, ziкŭ înпротiвъ; pesпȣnzŭ.

Ἀντι-φθέγγομαι, вiit: φθέγξομαι, =Ἀντιλέγω. 2) pesпȣnzŭ, pesȣnŭ. [de ȣnde

Ἀντίφθεγμα (τὸ), pesȣпътȣръ, adiкъ pesfpînцере de sȣnetŭ. [шi

Ἀντίφθογγος (ὁ, ἡ), pesȣпътopŭ, adiкъ pesfpînгътopŭ, saŭ înтopкътopŭ de ачелашĭ, saŭ înпpotiвitopŭ sȣnetŭ. (везĭ шi Ἀντίφωνος).

Ἀτι-φιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, iȣвeskŭ шi eŭ în речiпрокŭ. [de ȣnde

Ἀντιφίλησις, εως (ἡ), речiпрокъ iȣвipe.

Ἀντι-φιλοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ întpeкŭ кȣ чiнева ла sлавъ.

Ἀντι-φιλονεικέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъ лȣntŭ кȣ чiнева disпȣtîndȣ тъ neînvetat шi кȣ stъpȣipe.

Ἀντι-φιλοσοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, amŭ sistemъ fiлosofiкъ înпpotiвъ de алta; sîntŭ înпpotiвitopŭ fiлosofii. [шi

Ἀντιφιλοσοφία (ἡ), antinatie кътpe fiлosofie; înпpotiвitate ла o fiлosofiкъ sistemъ. [din

Ἀντιφιλόσοφος (ὁ), sektашŭ de o înпpotiвъ fiлosofiкъ sistemъ. 2) înпpotiвitopŭ, връжташŭ (în цen:) ал fiлosofii.

Ἀντι-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, тъ лȣntŭ a întpeче пе чiнева ла amвiцie; тъ amвiцionezŭ înпpotiва кȣĭва.

Ἀντι-φιλοφρονέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, тъ поpтŭ шi eŭ în речiпрокŭ кȣ вȣнъ шi npietenoasъ tpatape кътpe чiнева.

Ἀντι-φλέγω, вiit: -φλέξω, поеt: pesfpînгŭ fлакъръ, лȣminъ.

Ἀντι-φονεύω, вiit: εύσω, omopŭ шi eŭ spre pesвȣнаре. [din

Ἀντίφονος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ spre pesвȣнаре, saŭ osîndъ пentpȣ omopŭ. «Δίκαι ἀντίφονοι». Sof: «Θάνατος ἀντίφονος». Esx: moapte пentpȣ moapte. [ἀντὶ, φόνος].

Ἀντιφορὰ (ἡ), înпpotiвipe. 2) pеланцie în компаранцie de вре ȣnŭ лȣкpȣ. [ἀντιφέρω]. [de ȣnde

Ἀντιφορικῶς, adв: în onosiцie, saŭ pелацie кътpe чева.

Ἀντι-φορτίζομαι, вiit: -ίσομαι, шъ маĭ înкapкŭ кȣ алтъ поваръ de mapfъ în локȣл челiĭ вîndȣte.

Ἀντίφραγμα (τὸ), înгpъditȣpъ spre oпpipe, staвiлъ. [ἀντιφράσσω].

Ἀντι-φράζω, вiit: -φράσω, îmĭ esppimŭ ideea кȣ алте ворве de înпpotiвъ însemнаре, adiкъ npin antifpasŭ (ἄντίφρασις). 2) pesпȣnzŭ înпpotiва кȣĭва.

Ἀντίφραξις, εως (ἡ), înгpъdipe spre oпpipe, stъвiлipe. [ἀντιφράσσω].

Ἀντίφρασις, εως (ἡ), înпpotiвъ esppesie. 2) (гpam: шi petp:) antifpasŭ, espresie de o idee npin ziчерĭ de înпpotiвъ însemнаре. [ἀντιφράζω].

Ἀντιφράσσω (ττω), вiit: -φράξω, oпpeskŭ npin o înainte înгpъditȣpъ.

Ἀντιφραστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, esppimътopŭ npin кiпŭ de antifpasŭ, adiкъ npin ворве de коntpa-înцелesŭ. [ἀντιφράζω].

Ἀντι-φρίσσω (ττω), вiit: -φρίξω (кȣ ак: кȣ преп:) тъ înfiopezŭ шi eŭ în речiпрокŭ възînd, saŭ adȣкîndȣ 'mĭ a minte чева.

Ἀντίφρουρος (ὁ, ἡ), stpeжȣitopŭ din пaptea пpotiвniкъ, adiкъ a връжташiлор; stpeжȣitopŭ în локȣл алtȣia; stpeжȣitŭ în речiпрокŭ. [ἀντὶ, φρουρά].

Ἀντίφρων, ονος (ὁ, ἡ), (поŭ) чел de înпpotiвъ simцimîntŭ. [ἀντὶ, φρήν].

Ἀντιφυλακὴ (ἡ), пазъ, stpeaжъ înпpotiвъ saŭ речiпрокъ [шi

Ἀντιφύλαξ, ακος (ὁ), =Ἀντίφρουρος. [din

Ἀντιφυλάσσω (ττω), вiit: -άξω, пъzeskŭ (вагŭ de seamъ) шi eŭ din пaptea mea. ||

(mіж:) мъ препъzескȣ ші еȣ în речіпрокȣ de чінева.

Ἀντι-φυτεύω, biit: -εύσω, sъdeскȣ (ші поеt: naskȣ) ші еȣ în речіпрокȣ, saȣ sпре împлinipe.

Ἀντι-φύω, biit: -φύσω, (mіж: tpe: de кȣ: în локȣ de prez: ἀντιπέφυκα, nex: ἀντέφυν, ші чл:) naskȣ ші еȣ împotiba кȣїва, saȣ în речіпрокȣ. || (mіж:) мъ naskȣ împotiba кȣїва; sîntȣ de împotibъ natȣpъ; amȣ antinatie; (de ȣnde) ἀντιπεφυκὸς (τὸ), fipeaskъ antinatie, saȣ neaплекаpe кътpe чева.

Ἀντι-φωνέω ῶ, biit: -ήσω, pesȣnȣ. 2) zikȣ împotibъ, pesпȣnzȣ. 3) fakȣ mȣsікалъ apmonie прin împotibъ гласȣpї. 4) (maї noȣ) кеzъшȣіеskȣ. [de ȣnde

Ἀντιφώνησις, εως (ἡ), pesȣnape, 2) pesпȣndepe, ворвіpe împotibъ. 3) (maї noȣ) кеzъшȣіpe. [ші

Ἀντιφωνητής, οῦ (ὁ), кеzъшȣіtopȣ, saȣ кеzашȣ.

Ἀντιφωνία (ἡ), = Ἀντιφώνησις. 2) mȣsікалъ apmonie прin гласȣpї împotibitoape. [din

Ἀντίφωνος (ὁ, ἡ), pesȣnъtopȣ, кopesпȣnzъtopȣ. «Ἀντίφων' ἐμῶν στεναγμάτων κλύουσαι». Ep: 2) (mȣs:) пропорціonatȣ прin чел dinпpotibъ гласȣ. «Τοῦ ὀξέος ἀντίφωνον τὸ βαρύ». Пл: «Ἥδιον τὸ ἀντίφωνον τοῦ συμφώνου». Apist: 3) (вісер:) «Ἀντίφωνον» чеea че în речіпрок. se kîntъ de amîndoъ stpaneлe. [ἀντὶ, φωνή].

Ἀντιφωτισμὸς (ὁ), pesfpînцepe de лȣmіnъ. [ἀντιφωτίζω].

Ἀντι-χαίρω, -biit: χαρήσομαι, мъ вȣкȣpȣ ші еȣ asemenea, în речіпрокȣ, saȣ мъ вȣкȣpȣ împpeȣnъ.

Ἀντι-χαλεπαίνω, biit: -ανῶ, мъ neкъжеskȣ ші еȣ în речіпрокȣ.

Ἀντι-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, fakȣ гpaціe nentpȣ гpaціe.

Ἀντι-χασμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, kaskȣ възînd пе алтȣл къskînd.

Ἀντίχειρ, ειρος (ὁ), deцetȣл чел mape ал mîneї, fiind къ este înпotpibъ (op înkizîndȣse mîna se pezemъ) de челе-л-алтe natpȣ. [ἀντὶ, χείρ].

Ἀντι-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, daȣ прin întindepea mîneї ла вotape împotibъ пъpepe. [ші

Ἀντιχειροτονία (ἡ), dape de пъpepe (вotape) împotibъ. [ἀντὶ, χείρ, τόνος].

Ἀντίχθων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἀντίπους.

Ἀντίχορδος (ὁ, ἡ), (în mȣsікалe înstpȣminte) împotibъ sȣnъtopȣ; (fir:) пpotiвnікȣ. 2) = Πρόχορδος, кonглъsȣіtopȣ; (fir:) asemenea, potpibitȣ (везї ші Ἀντίφωνος). [ἀντὶ, χορδή].

Ἀντι-χορηγέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ emȣлеzȣ (мъ întpeкȣ) кȣ алтȣ хopeгȣ în пpeгъtipe de хopȣ, sîntȣ...

Ἀντιχόρηγος (ὁ, ἡ), кonлȣnтъtopȣ, ші (ші прin ȣpm:) pівалȣ алтȣї хopeгȣ. [ἀντὶ, χορηγός].

Ἀντιχορία (ἡ), a doa napte a хopȣлȣї. [ἀντὶ, χορός].

Ἀντίχρη, Ion: în локȣ de ἀπόχρη, nepeps: este destȣлȣ, ажȣnцe.

Ἀντίχρησις, εως (ἡ), din пpotibъ, saȣ речіпрокъ întpeвȣінцape. [ἀντὶ, χρῆσις].

Ἀντι-χρησμοδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, daȣ opакȣлȣ, пpoopoчеskȣ împotibъ.

Ἀντίχριστος (ὁ), (Skp:) пpotiвnікȣ лȣї Xpistosȣ (Mesia), minчinosȣ Mesia. [ἀντὶ, Χριστός].

Ἀντιχρόνισμα (τὸ), ші

Ἀντιχρονισμὸς (ὁ), (гpam:) întpeвȣінцape de ȣnȣ timпȣ în локȣ de алтȣл, че fipeшte ші овічnȣіt se чepe. п: е: «Αὔριον ἔρχομαι» în локȣ de ἐλεύσομαι, mîine віȣ, în локȣ de воіȣ вeni. [ἀντὶ, χρονίζω].

Ἀντι-ψάλλω, biit: ψαλῶ, kîntȣ (кȣ kitapъ, saȣ лipъ, ші чл:) în кopesпȣndepe кȣ алтȣл asemenea; (вісер:) kîntȣ în stpana din потpівъ. [de ȣnde

Ἀντίψαλμος (ὁ, ἡ), kîntape kîntatъ în речіпрокȣ, saȣ ші de чea-л-алтъ napte.

Ἀντι-ψέγω, biit: -ψέξω, хȣлеskȣ ші еȣ în речіпрокȣ.

Ἀντι-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, daȣ împotibъ вotȣ; saȣ skoцȣ împotibъ хotъpîpe, пъpepe; (în цen:) мъ împotibeskȣ. [din

Ἀντίψηφος (ὁ, ἡ), dътъtopȣ de împotibъ вotȣ, saȣ пъpepe. [ἀντὶ, ψῆφος].

Ἀντίψυχος (ὁ, ἡ), пpeціosȣ ка sȣfлetȣл, saȣ віаца. 2) чел че 'шї пȣne sȣfлetȣл, saȣ віаца пentpȣ алтȣл. [ἀντὶ, ψυχή].

Ἀντι-ψύχω, biit: -ψύξω, ъкopeskȣ ші еȣ în речіпрокȣ.

Ἀντλάω, поеt: în локȣ de Ἀνατλάω; ші = Ἀντλέω.

Ἀντλεία (ἡ), zлeipe, skoatepe de апъ (прінч: în коръвії). [din

Ἀντλέω-ῶ, biit: -ήσω, deшeptȣ de апъ fȣndȣл коръвії; [în цen:] skoцȣ апъ, saȣ op че алтȣ лікȣіdȣ din op че înkъпъtopȣ, ші (ȣne-opї) îл topnȣ întp' алтȣ чева, zлeieskȣ. (de ȣnde 2) (fir:) sȣfepȣ, paвdȣ (ostenealъ, stpimtopape, ші чл:) «Ξένην

ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον». Ехр: [ἄν-τλος]. [de ȣnde

"Αντλη (ἡ), поеt: în локȣ̆ de "Αντλησις. [ші

"Αντλημα (τὸ), апъ, saȣ̆ op че лікȣідȣ̆ se skoate din чева, zлеітȣръ. 2) == 'Αντλητήριον. 3) == кȣ

"Αντλησις, εως (ἡ), == 'Αντλεία, deшeptape, zлеіpe de op че лікȣідȣ̆ din вре ȣнȣ̆ інкъпътоpȣ̆. [ші

'Αντλητήρ (ὁ), поеt: în локȣ̆ de 'Αντλητής. 2) == кȣ

'Αντλητήριον (τὸ), вasȣ̆, че слȣжеште spre deшeptape, zлеіpe. [ші

'Αντλητής, οῦ (ὁ), zлеіtopȣ̆, deшepітътоpȣ̆ (maĭ кȣ seamъ de апъ dene fȣndȣл коръвіі).

'Αντλία (ἡ), локȣл (міжлокȣл) коръвіі, ȣnde se stpînџe апа пе fȣndȣл eĭ. 2) instpȣmîntȣл (ȣлȣтвa, saȣ̆ помпa), прін каpe se skoate ачеа апъ нȣmітъ "Αντλος. (веzĭ zічеpea). 3) =='Αντλεία. [din

"Αντλον (τὸ), == кȣ

"Αντλος (ὁ), [ἀνατέλλω] апа, че (ші локȣл, ȣnde) se stpînџe în корaвіe. «'Ο ἄντλος ἐκκέχυται». Лȣч: «"Αντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσα». Od: О: 2) поеt: (în џen:) mapea, saȣ̆ апа eĭ. 3) гръмadъ de ppîȣ̆ ші чл: tpeiepatȣ̆, ші невîntȣpatȣ̆. 4) == 'Αντλητήριον.

'Αντ-οδύρομαι, biit: -οδυροῦμαι, pesпȣnzȣ̆ кȣ tîngȣipi ла tîngȣipiле кȣĭва.

'Αντ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω. zideskȣ̆ касъ înпotpівъ de.., op înпotіва, saȣ̆ în локȣл кȣĭва. [ші

'Αντοικοδομία (ἡ), zidipe de касъ (dȣпе înseмпаpeа вepвȣлȣĭ ἀντοικοδομέω). [ἀντὶ, οἰκοδομή].

"Αντοικος (ὁ, ἡ), локȣітоpȣ̆ înпotpівъ de алтȣл.

'Αντ-οικτείρω, biit: -ερῶ, ші

'Αντ-οικτίζω, biit: -ίσω, îmĭ este ші міе мілъ de чінева, прекȣм ші лȣĭ de mine (în речіпpокȣ̆).

'Αντ-οίομαι, biit: -οιήσομαι. rîndeskȣ̆, мъ sokoteskȣ̆ алтfeл, saȣ̆ dinпotівъ.

'Αντολή, ші 'Αντολίη (ἡ), поеt: Ion: în локȣ̆ de 'Ανατολή.

"Αντομαι, (fъpъ biit:) поеt: (кȣ џen: saȣ̆ dat:) întîmпinȣ̆; (кȣ ак:) poгȣ̆. (веzĭ 'Αντάω, ші 'Αντιάω).

'Αντ-όμνυμι, biit: -ομόσω, saȣ̆ ομοῦμαι, мъ жȣрȣ̆ ші eȣ̆ (пîpîtȣл) de опotpівъ пentpȣ невіновъџіа mea.

'Αντ-ονίνημι, biit: -ονήσω, folosesкȣ̆ de опotpівъ ші eȣ̆.

'Αντ-ονομάζω, biit: -άσω, нȣmeskȣ̆ чева кȣ deosebitȣ̆ saȣ̆ înпotівъ нȣme. [de ȣnde]

'Αντονομασία (ἡ), нȣmipe înпotівітoape idei despre лȣкpȣл; (petp:) întpeвȣінџаpe de ȣнȣ̆ нȣме în локȣ̆ de алтȣл (de пpoпpiȣ̆, în локȣ̆ de eпitetȣ̆, saȣ̆ комȣнȣ̆, ші dinпotівъ).

'Αντ-οργίζομαι, biit: -ισθήσομαι, мъ некъжeskȣ̆ ші eȣ̆ în речіпpокȣ̆ asȣпpa челȣĭ че se некъжеште asȣпpa mea.

'Αντ-ορέγω, biit: -έξω. întinzȣ̆ ші eȣ̆ în речіпpокȣ̆ mîna, ші daȣ̆ чева. ‖ (між:)== 'Αντεπιθυμῶ, поftеskȣ̆ de опotpівъ.

"Αντορος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de "Ανθορος, хоtарȣ̆ ашеzatȣ̆ înпotpіва, saȣ̆ înпotіва алтȣіа. [ἀντὶ, ὅρος].

'Αντ-ορύσσω (ττῶ), biit: -ύξω. sапȣ̆ din пaptea чea din потpівъ, deskizȣ̆ мінъ înпotіва челіĭ вpъжмъшештĭ.

'Αντ-ορχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, dъпџezȣ̆ în емȣлаџie, saȣ̆ imitape къtpe алтȣл.

'Αντ-οφείλω, biit: -οφειλήσω, sîntȣ̆ ші eȣ̆ în речіпpокȣ̆ datopȣ̆ къtpe чінева.

'Αντ-οφθαλμέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ ȣітȣ̆ dinпotівъ dpent în окіĭ кȣĭва; (fіг:) мъ înпotіveskȣ̆, saȣ̆ кȣtezȣ̆ a мъ înпotіві. [din

'Αντόφθαλμος (ὁ, ἡ), къȣtъtopȣ̆ dpent în окіĭ кȣĭва, saȣ̆ stътъtopȣ̆ înaintea, op înпotіва кȣĭва. [ἀντὶ, ὀφθαλμός].

'Αντοχεύς, έως (ὁ), == 'Αντιλαβεύς. [ші

'Αντοχή (ἡ), џinepe речіпpокъ ȣна de алта, saȣ̆ stpînsъ, [ἀντέχω].

'Αντ-οχυρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskȣ̆ ші eȣ̆ în речіпpекȣ̆ vetate, ші чл: înпotіва алтȣіа.

'Αντραῖος, α, ον, de пештеpъ; saȣ̆ aseмъпatȣ̆ кȣ пештеpъ, пештеposȣ̆. [ἄντρον].

'Αντρέπω, biit: -τρέψω, поеt: în локȣ̆ de 'Ανατρέπω.

'Αντριάς, άδος (ἡ), поеt: (eпіt: de Nimfe, saȣ̆ Zîne) bîpîtъ în пештеpъ, saȣ̆ локȣітoape de пештеpe. [ἄντρον].

'Αντροδίαιτος (ὁ, ἡ), віеџȣітоpȣ̆ în пештеpe. [ἄντρον, δίαιτα].

'Αντροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopмъ de пештеpъ. [ἄντρον, εἶδος].

"Αντροθε (θεν), adв: поеt: de ла, saȣ̆ din пештеpъ. [din

"Αντρον (τὸ), [ἀνατιτραίνω] пештеpъ.

'Αντροπαία (ἡ,) поеt: în локȣ̆ de 'Ανατροπή.

'Αντροφυής, έος (ὁ, ἡ), поеt: пъскȣtȣ̆, saȣ̆ pesъpitȣ̆ în пештеpъ. 2) (локȣ̆) пештеposȣ̆ din натȣpъ. [ἄντρον, φυή].

'Αντροχαρὴς, έος, (ὁ, ἡ), поet: iѕвitорѕ, saѕ mълцѕmitѕ de пeшtepї. [ἄντρον, χαίρω].

'Αντρώδης, εος (ὁ, ἡ), пeшteposѕ, adikъ ка о пeшtepъ, saѕ плinѕ de пeшtepe. [ἄντρον].

'Αντυγωτὸς, ή, όν, potѕndѕ, saѕ воltitѕ. [din

"Αντυξ [ἄνω, saѕ ἀντὶ, τεύχω], υγος (ἡ), (în цen:) чipконfepinцъ de ор че potѕndѕ (skѕtѕ, poatъ, цiцъ, [шi fir:] tiшпѕ, шi чл:). (iap пapt: 2) аpкѕ de tpъѕѕpъ; шi о mъчѕкiцъ dinaintea капpeї (de каpe a-гъца вizitiѕл хъцъpiле). 3) poatъ. 4) (пpin intind:) tpъѕѕpъ întpeагъ. 5) кълѕшѕ, пe каpe se întind коаpdeле вioapeї, шi чл:. (вezї "Ιτυς, шi Μαγάς).

'Αντυποκρίνομαι, ἀντυπουργέω, шi чл:.Ion: în локѕ de 'Ανθυποκρίνομαι, шi чл:

'Αντῳδὴ (ἡ), kîntape кopesпѕnzъtoape ла алtа. [шi

'Αντῳδὸς (ὁ, ἡ), пpin kîntape кopesпѕn-zъtорѕ ла kîntapea алtѕia; pesѕnъtорѕ. [ἀντὶ, ᾄδω].

'Αντ-ωθέω, -ῶ, вiit: -ήσω, шi ἀντώθω, вiit: -ώσω, îпiîпгѕ шi eѕ în peчiпpoкѕ, saѕ dinпpotiвъ, isвeskѕ înaпoї. [de ѕnde

'Αντώθησις, εως (ἡ), îпiпцepe peчiпpo-къ, saѕ înпpotiвъ, isвipe înaпoї, îndъpъt.

'Αντωμοσία (ἡ), [ἀντόμνυμι] жѕpъmîntѕл, че face пîpîtѕл пeпtpѕ пeвinoвъцiа sa în peчiпpoкѕ, шi înпpotiвa челѕї ал пîpîto-pѕлѕї sъѕ. (вezї шi δι(προ)ωμοσία).

'Αντ-ωνέομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, кѕm-пъpѕ чeва în локѕ de алtѕ чeва (вîndѕtѕ). 2) daѕ шаї mѕлtѕ ла лiчitaцie.

'Αντωνυμία (ἡ), (гpam:) пponѕme, (ѕna din пъpцiле кѕвîntѕлѕї). [ἀντὶ, ὄνομα]. [de ѕnde

'Αντωνυμικὸς, ἡ, ὸν, пponѕminaлѕ. [de ѕnde

'Αντωνυμικῶς, adв: кѕ (saѕ ка) пpo-nѕme.

'Αντ-ωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ='Αντοφθαλ-μέω. [шi

'Αντωπὴς, έος (ὁ, ἡ), [шi

'Αντώπιος, шi 'Αντωπὸς (ὁ, ἡ), поet: a-цintъtopѕл окiлоp sъї asѕпpa вpe ѕпѕї лѕкpѕ dinпotpiвъ, saѕ d'înaintea окiлоp. || (neѕt:) 'Αντωπὸν, adв: în локѕ de 'Ενώ-πιον. [ἀντὶ înпotpiвъ, ὦπες окї).

"Αντωσις, εως, (ἡ), = 'Αντώθησις.

'Αντ-ωφελέω -ῶ, вiit: -ήσω, folosеѕkѕ шi eѕ în peчiпpoкѕ пe чiпeва, adiкъ în-topкѕ folosѕл, че amѕ doвîndit.

'Ανυβριστὶ, adв: fъpъ пeчinstipe. [din

'Ανύβριστος (ὁ, ἡ), пeпeчinstitѕ, saѕ пeпeчinstitopѕ. [ἀ, ὑβρίζω].

'Ανυγίαστος (ὁ, ἡ), de пeînsъnъtoшit, adiкъ пetъmъdѕitѕ. [ἀ, ὑγιάζω].

'Αν-υγραίνω, вiit: -ανῶ, пpin ѕdape moiѕ чeва desъвîpшit. [de ѕnde.

'Ανυγρασμὸς (ὁ), moiepe пpin ѕdape.

'Ανύδατος (ὁ, ἡ), чел fъpъ апъ. [ἀ, ὕδωρ].

'Ανυδρεύομαι, вiit: -εύσομαι, tpaгѕ în sѕs, skoцѕ апъ din пѕцѕ, шi чл: [ἀνὰ, ὕδωρ].

'Ανύδρευτος (ὁ, ἡ), пeѕdatѕ, пeadъпatѕ, ѕskъчosѕ. [ἀ, ὑδρεύομαι].

'Ανυδρία (ἡ), лiпsъ de апъ (de плoae), ѕskъчѕпe. [din

"Ανυδρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ апъ, пeѕmedѕ, ѕskatѕ. [ἀ, ὕδωρ].

"Ανυλος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ de лemпe, пe-пѕdѕposѕ. 2) = "Αϋλος, пematepiaлѕ. [ἀ, ὕλη].

'Ανυμέναιος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ de пѕntъ, пe-къsъtopitѕ, saѕ къsъtopitѕ fъpъ цepeшoпie de пѕntъ. [ἀ, ὑμέναιος].

"Ανυμι, (шi пas:) "Ανυμαι, (пpeл: ἡνύ-μην) поet: în локѕ de 'Ανύω, -ομαι.

'Αν-υμνέω, -ῶ, вiit: -ήσω. kîntѕ лaѕde, imпѕpї кѕ mape глasѕ.

'Ανύμφευτος (ὁ, ἡ), пeinsѕpatѕ. [ἀ, νυμ-φεύω].

"Ανυμφος (ὁ, ἡ), = 'Ανύμφευτος. [ἀ, νύμ-φη]. || «Γάμος» —». Eѕp: пѕntъ, къsъtopie пeпopoчitъ.

'Αν-υπαίτιος (ὁ, ἡ), пesѕпѕsѕ ла пîpъ, fъpъ пpiчiпъ, пeвinoвatѕ. [ἀ, ὑπαίτιος].

'Ανύπαρκτος (ὁ, ἡ), пeeksistatѕ, пefiin-цatѕ. [mi

'Ανυπαρξία (ἡ), пefiinцъ. [ἀ, ὑπάρχω].

'Ανύπεικτος (ὁ, ἡ), пeплeкatѕ, пesѕпѕsѕ, пeîndѕплeкatѕ, пemлъdiatѕ. [ἀ, ὑπείκω].

'Ανυπεξαίρετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -έτως, пeпpiimitopѕ de eкчeпцie. [ἀ, ὑπεξαιρέομαι].

'Ανυπέραρτος (ὁ, ἡ), пeapdikatѕ, пeîn-пълцatѕ пeste mъsѕpъ. [ἀ, ὑπεραίρω].

'Ανυπέρβατος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὑπερβάνω]= кѕ

'Ανυπέρβλητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -βλήτως, пeкoвîpшitѕ, пeîntpeкѕtѕ. [ἀ, ὑπερβάλλομαι].

'Ανυπερήφανος (ὁ, ἡ), пemîndpѕ. [ἀ, ὑπε-ρήφανος].

'Ανυπερθεσία (ἡ), пeamînape, пeîntîpzie-pe, пeпpeлѕпцipe. [шi

'Ανυπέρθετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θέτως, пeпpiiшitopѕ de amînape. 2) пeamînъtopѕ de чeва пe алtъ вpeme. «'Εγκράτειά ἐστι διάθεσις ἀνυπέρθετος τῶν κατ' ὀρθὸν λόγον». Apist: [ἀ, ὑπερτίθεμαι].

'Ανυπεροψία (ἡ), nedesпреџѕіре, бъгаре în seamъ. [ἀ, ὑπεροψία].

'Ανυπεύθυνος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ύνως, neѕпѕѕѕ ла dape de sokoteaлъ, плeнinoтentѕ. 2) neatîpnatѕ, sлoвodѕ. 3) neвіnoвatѕ, nesѕпѕѕѕ ла піч̌і ѕпѕ попosѕ, saѕ хѕлъ. [ἀ, ὑπὸ, εὐθύνη].

'Ανυπήκοος (ὁ, ἡ), nesѕпѕѕѕ, neaskѕлtъtopѕ, пеплекatѕ. [ἀ, ὑπακοή].

'Ανυπηλιφής, έος, шi

'Ανυπήλιφος (ὁ, ἡ), (despre корЪбіі) neѕпѕѕ пе de desѕвt кѕ smoaлъ de корaвie, nekъtpъnitѕ. [ἀ, ὑπαλείφω].

'Ανύπηνος (ὁ, ἡ), чел fъpъ вapвъ. [ἀ, ὑπήνη.]

'Ανυπηρέτητος (ὁ, ἡ), лinsitѕ de sлѕжipe, neaжѕtopatѕ. [ἀ, ὑπηρετέω].

'Αν-υπνόω -ῶ, віit: -ώσω, = ἐξυπνῶ.

'Ανυποδε(δη)σία, ας (ἡ), neînkълџape; neînkълџъminte. [шi

'Αν-υποδε(δη)τέω -ῶ, віit: -ήσω. sîntѕ, ѕmвлѕ...

'Ανυπόδε(δη)τος, ου (ὁ, ἡ), neînkълџatѕ, deskѕлџѕ. [ἀ, ὑποδέομαι].

'Ανυπόδικος (ὁ, ἡ), nesѕпѕѕѕ ла жѕdikaтъ, nепрironitѕ, neпîpîtѕ. [ἀ, ὑπὸ, δίκη].

'Ανυπόθετος (ὁ, ἡ), neвastapdѕ, adeвъpatѕ. 2) nепрiimitopѕ de sѕпositiвъ teopie (fiлsf:). 3). (лоџ: шi грam:) чел fъpъ sѕвiektѕ. [ἀ, ὑποτίθεμαι].

'Ανύποιστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -οίστως, nesѕfepitѕ, saѕ de nesѕfepit. [ἀ, ὑποίσω].

'Ανυπόκριτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ίτως, neпpefъkѕtѕ, neвiклeanѕ, nefъџapѕ; neîndemînatikѕ în пpofesia de aktopѕ. [ἀ, ὑποκρίνομαι].

'Ανυπομένε(νη)τος, шi

'Ανυπομόνητος (ὁ, ἡ), nepъвdъtopѕ, 2) (пas:) = 'Ανύποιστος.

'Ανυπονόητος (ὁ, ἡ),) (шi adв:) ήτως, (пas:) = 'Ανυπόπτευτος, neвъпѕitѕ; (прin ѕpm:) = 'Απροσδόκητος, neaшtentatѕ. 2) neвъпѕitopѕ. «'Ανυπονοήτοις τοῦ μέλλοντος». Полв: [ἀ, ὑπονοέω].

'Ανυπόπτευτος, шi

'Ανύποπτος (ὁ, ἡ), neвъпѕitѕ; шi neвъпѕitopѕ. [ἀ, ὕποπτος]. [de ѕnde

'Ανυπόπτως, (adв:) fъpъ вънѕiaлъ.

'Ανυποσημείωτος (ὁ, ἡ), nesѕвtînsemnatѕ, nekomentatѕ, adikъ fъpъ sѕвtînsemnъpî, note, шi sхoлiї. [ἀ, ὑποσημειόομαι].

'Ανυπόστατος (ὁ, ἡ), neînfiinџatѕ (чeл fъpъ temeiѕ). 2) neînпpotiвitѕ (кърѕia nѕ поate чiпeвa sta înainte); гpozaвѕ, de fѕџit. «Σῦν τινα, ἀνυπόστατον τὴν ἀλκήν». Лѕч: [ἀ, ὑφίσταμαι].

'Ανυπόστολος (ὁ, ἡ), nesfiitѕ, îndpîzneџѕ, nefpikosѕ. [ἀ, ὑποστέλλω]. [de ѕnde

'Ανυποστόλως, adв: fъpъ sfiaлъ, кѕ îndpъzneaлъ.

'Ανυπόστρεπτος, шi

'Ανυπόστροφος (ὁ, ἡ), neîntopsѕ înaпoї; saѕ de ѕnde nѕ se поate чiпeвa întoapче. [ἀ, ὑποστρέφω].

'Ανυπότακτος (ὁ, ἡ), nesѕпѕѕѕ. 2) nepeгѕлatѕ, amestekatѕ. [ἀ, ὑποτάσσομαι].

'Ανυποτίμητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, nепpeџѕitѕ în aвepea sa (вezї шi 'Ανεπιτίμητος). 2) «Δίκη —». Petp: fъpъ ὑποτίμησις (вezї ziчepea). 3) nesѕпѕѕѕ ла osîndъ, saѕ nedeaпsъ. [ἀ, ὑποτιμάομαι].

'Ανύπουλος (ὁ, ἡ), neвiклeanѕ, neвъпѕitѕ, кѕpatѕ. [ἀ, ὕπουλος].

'Ανυποφόρητος (ὁ, ἡ), nesѕfepitѕ. [ἀ, ὑποφορέω = ὑποφέρω].

'Ανυσίεργος (ὁ, ἡ), поet: [ἀνύω, ἔργον] sъвîpшitopѕ de лѕкpъpî, лѕкpъtopѕ fъpъ пpeџetape, aktiвѕ.

'Ανύσιμος (ὁ, ἡ), (шi adв.) -ίμως, = 'Ανυστικὸς, sъвîpшitopѕ, isвѕtitopѕ; foлositopѕ [din

"Ανυσις, εως (ἡ), sъвîpшipe, isвѕtipe; foлosipe. [ἀνύω].

'Ανύστακτος (ὁ, ἡ), nedopmitatѕ, deшtentѕ. [ἀ, νυστάζω].

'Ανυστέον, пos: aл лѕї 'Ανύω.

'Ανυστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѕ ла sъвîpшipe, isвѕtipe, aktiвѕ. [шi

'Ανυστὸς, ἡ, ὸν, пѕtinчosѕ de a se sъвîpшi. [шi

'Ανυτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ανυστικὸς. [din

'Ανύτω, шi 'Ανύτω (iap nѕ -ττω), (пpeл: ἤνυτον) At: în лoкѕ de 'Ανύω.

'Αν-υφαίνω, віit: -ανῶ, desџesѕ, saѕ deшipѕ чeвa џesѕtѕ, saѕ џesѕ de aлdoiлea; шi (fir:) peînчeпѕ.

'Ανύφαντος (ὁ, ἡ), neџesѕtѕ. [ἀ, ὑφαίνω].

'Αν-υφόω-ῶ, віit: -ώσω, înaлџѕ пpea mѕлt.

'Α(шi at: 'Α)νύω, віit: -ύσω, (пex: ἤνυσα, шi пas: ἠνύσθην, шi ἠνύθην, tpe: de кѕ: ἤνυσμαι, de ѕnde пos: 'Ανυστέον, шi 'Ανυτέον), isвѕteskѕ, sъвîpшeskѕ. «'Ανύσας τὸ ἔργον». Od: Π: «Ὡς δ' οὐδὲν ἤνυε». Dem: «Οὐκ ἀνύω φθονέουσα». Iл: Δ: «Μόγις σμικρὸν ἀνύτων». Плt: «"Ην τάλαντά τις ἀνύσῃ ἐκκαίδεκα». Apistf: (шi кѕ inf: pap) «Στρατὸς ἤνυσε περᾶν». Esхл: (шi mix: saѕ пas:) «Οὐκ οἴω ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα». Od: Π: «Θεὸς ἅπαν τέκμαρ ἀνύεται». Pind: «'Ανυσάμαν τὸν ἀμνόν». Tкpt: amѕ isвѕtit a лѕa

mieлвл. «'Ηνυσάμην τοῦτο ἐκ Μοιρῶν». Епгр: 2) іnпліnеskš; връmezšnînъ în sfîршitš; (прin врm:) ажвпгš. «Πολλὴν ἀνύσας ὁδόν». Пл: 'Ανύειν τὸ λοιπὸν εἰς ἄστυ». Лвч: (ші în ел:) «"Οφρα τάχιστα νηῦς ἀνύσειε θέουσα». Od: O: «'Ανύτειν θάλαμον». Od: O. «'Ανύτειν τὸν 'Αΐδαν». Sof: (ші fir:) «"Ανυε πικρὸν ἔρωτα». Ткрt: 3) = Συν (ἐκ) τελῶ, fakš tpeaбъ, ажвtš, foлoseskš. «'Εφόρουν λίθους καὶ γῆν, καὶ εἴτι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον». Твч: Ταῦτα εἰς πομπὴν ῥήματων ἀνύει. Esx: Sокр: 4) adвкš sfîршitвл, пеіреа впвl лвкрв, пръпъdeskš. «'Επειδή σε φλὸξ ἤνυσεν». Od: Ω. 5) (în ел:) mъ гръбеskš, mъ siлeskš, fakš чева къpind. «Οὐ μέλλειν χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύτειν». Apistf: «"Ανυσον ποθ' ὑποδησάμενος. Apistf: (ші вкіmбatš) «Λέγ' ἀνύσας». Apstf:

"Ανω (прел: ἦνον), Ion: поеt: în локš de (чел dintp' însвл depiбatš) 'Ανύω. |în afinitate кв

"Ανω [ἀνὰ], adб: de лoвš (în) sвs, 'пaлt. «Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον». Od: Л. (ші кв џen;) «"Ανω τοῦ γόνατος». Fлstp: «"Ανω ποταμῶν». Пpoв: "Ανω θαλάσσης ἔθει». D: Ал: плвtia пe mape. «Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας;» Apistf: 2) de кіпš «Μικρὸν προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων». Esx: (ші de timпš). «Οἱ ἄνω χρόνοι». Dm: timпії tpeквџї, векі. «Οἱ ἄνω τοῦ χρόνου (τοῦ γένους, ші чл:)». Елien: «Οἱ ἄνω πρὸ αὐτοῦ». Fiл: stpъmoшії лвl. «"Ανω τῆς ἔω μικρόν». Ахл: Tat: (ші кв apt:) 'Η οἰκία τὰ ἄνω πάνυ καλὰ ἔχει». Ksen: «'Η ἄνω πόλις». Лкs: adiкъ чеtъџвiа. «Περὶ τοὺς ἄνω τόπους. At: adiкъ лoкврiле челе depapte de mape spe înъвntpвл пъmînteлвl. (de вnde) «'Ο ἄνω βασιλεύς». Fлstp: împъpatвл Персiлор. (ші în ел:) «Οἱ ἄνω». Лкs: în лoкš de οἱ θεοί. «"Ανω καὶ κάτω». (saš пeлeгat) ἄνω κάτω ποιεῖν (διαλέγεσθαι, περιπατεῖν, στρέφειν τοὺς λόγους, saš τοὺς νόμους, μεταβάλλεσθαι, ші чл:)» a amesteкa, a tвpввpa, a înвîpti, a sвчі. «Τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν»; Apstf;

'Ανῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, ші чл: пеx: 2: de вбп: ал лвї 'Ανίημι.

"Ανωγα (mіж: tpe: de кв: în лoкš de 'пpez: ал neîntp: 'Ανώγω, în лoкš de Ανάγω), біit: ἀνώξω (прел: ἤνωγον, ші ἠνώγεον, saš ἠ[ά]νώγειν, пеx: ἤνωξα; поpвnч: пpez: ἄνωχθι, ἀνώχθω, saš ἀνωγέτω, ἄνωχθε, saš ἀνώγετε) поеt: (кв înf: saš ак: saš dat:) поpвnчeskš; îndemnš; повъџвieskš.

'Ανώγαιον (τὸ), вezi 'Ανώγεων.

"Ανωγε, поеt: 3: пеps: sinr: a лвї "Ανωγα.

'Ανῷγε, поеt: în лoкš de 'Ανέῳγε, 3: пеps: sinr: a mіж: tpe: de кв: ал лвї 'Ανοίγω.

'Ανώγεον, ου, ші At:

'Ανώγεων, ω (τὸ), каmеpъ în катвл чел mai de sвs ал kaseї (în подš). (вezї ші ὑπερῷον). (прinч: neвt: ал лвї

'Ανώγεως, ω (ὁ, ἡ), чел d' asвпpa пъmîntвлвї (mai кв seamъ zidітš). [ἄνω, γέα].

'Ανωγή (ἡ), поеt: [ἄνωγα] повaџъ; îndemnš; поpвnкъ.

"Ανωγμεν, 1: пеps: îm:, ші

'Ανώγω, 1: пеps: sinr: a xot: лвї "Ανωγα.

'Ανωδινία (ἡ), neдвpepe de nîntече. [din

'Ανώδινος (ὁ, ἡ), чел fъpъ dвpepї de nînteче. [ἀ, ὠδίν].

'Ανωδόρκας, ου, α (ὁ), впš feлš de пeшtе, че se ziче ші Οὐρανοσκόπος. [ἄνω, δέρκω].

"Ανῳδος (ὁ, ἡ), пeкîntъtopš. [ἀ, ᾠδή].

'Ανωδυνία (ἡ), neдвpepe, saš потолipе de dвpepї. [din

'Ανώδυνος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, свпep: -ότατος) neпpiчinвitopš, saš nesimџitopš de dвpepї. 2) (меd:) потолітopš de dвpepe. [ἀ, ὀδύνη]. [de вnde.

'Ανωδύνως, adб: fъpъ dвpepї.

"Ανωθα, Dop: în лoкš de

"Ανωθεν, adб: (de лoкš) din sвs; din пъpџiле челе din sвs (чеде dinъвntpв пe вsкatš, mai depapte de mape); (ші timпopaлš) de mвлtš, din векіme, de ла stpъmoшї. «Λάκων ἄνωθεν εἰμί». Sin: saš dintpв 'пчепвtš. «Οἷς πάλιν ἄνωθεν δου λεύειν θέλετε». Sкр: «Γεννηθῆναι ἄνωθεν». Sкр: în лoкš de ἀναγεννηθῆναι, a se peпaшtе. [ἄνω].

'Αν-ωθέω-ῶ, біit: -ωθήσω, saš -ώσω, împînrš în sвs; (ші pap) înапoї, = 'Απωθέω. [de вnde

'Ανώθησις, εως (ἡ), împînџеpe în sвs, saš înапoї.

'Ανωϊστί, adб: поеt: пe nerîndite, de o datъ. [din

'Ανώϊστος (ὁ, ἡ), Ion: [ἀ, οἴομαι] пеnperîndітš, nепpевъзвtš. 2) neaштeпtatš, de o datъ. 3) (pap, ші îndoios) = "Ανοιστος. [de вnde

'Ανωΐστως, adб: ='Ανωϊστί.

'Ανωΐχθην, поеt: пеx: 1: пas: ал лвї 'Ανοίγομαι.

'Ανώλεθρος (ὁ, ἡ), пeвпвsš ла пъpъпъdipe, пestpiкъчoвš. [ἀ, ὄλεθρος].

'Ανωλόφυρτος (ὁ, ἡ), неплînsŭ, невочitŭ. [ἀ, ὀλοφύρομαι].
'Ανωμαλής, έος (ὁ ἡ),='Ανώμαλος. [de ѕnde
'Ανωμαλία(ἡ), nenetezitate; neperѕлъtate.
'Ανωμαλίσθαι, пас: tpe: de кѕ: de inf: ал лѕї 'Ανομαλίζω.
'Ανώμαλος (ὁ, ἡ), nenetedŭ, nenotpibitŭ; nestatopnikŭ întp' ѕna; neperѕлatŭ. [ἀ, ὁμαλός]. [de ѕnde
'Ανωμαλότης (ἡ),='Ανωμαλία. ші
'Ανωμάλως, adв: nenetezit, nenotpibit; neperѕлat,
"Ανωμος (ὁ, ἡ), чел фъръ ѕmepĭ; de ѕnde) «"Ανωμοι». stpъnenoцiĭ лѕї Пелопŭ. [ἀ ὦμος].
'Ανωμοτεὶ (τὶ), adв: фъръ жѕръмînt. din
'Ανώμοτος (ὁ, ἡ) nежѕpatŭ. 2) neînкpedinцatŭ npin жѕръмîntŭ. 3 ачела, пе нѕмеле кърѕia нѕ îndpъзнеште чинева а se жѕра. [ἀ, ὄμνυμαι].
"Ανωνις, ιδος (ἡ), = "Ονωνις.
'Ανωνόμαστος(ὁ,ἡ.) nenѕmitŭ, nenomenitŭ. 2) ачела, пе каре нѕ îndpъзнеште чинева а нѕmi, a esnpima, nesnѕsŭ. (ἀ, ὀνομάζω].
'Ανωνυμεὶ (μὶ), adв: ='Ανωνύμως. ші
'Ανωνυμία (ἡ), лinsъ de nѕme, (фir;) de famъ, de însemnъtate. din
'Ανώνυμος (ὁ, ἡ), anonim, чел фъръ нѕme; (фir:) nefamosŭ, neînsemnatŭ, necѕnoskѕtŭ. [ἀ, ὄνομα].
'Ανωνύμως adв: фъръ нѕme
"Ανωξις, εως (ἡ), = 'Ανωγή.
'Ανώξω, noet: виit: ал лѕї "Ανωγα.
'Ανώσμαι, (фъръ виit:) noet: în локѕ de 'Ανύομαι.
'Ανώπιον (τὸ), naptea de deasѕnpa ѕшеї, saѕ a fepestpeї. [ἀνὰ, ὀπή, гаѕpъ]. (везї ші προνώπιον).
'Ανωρία (ἡ), ='Αωρία. [din
"Ανωρος (ὁ, ἡ), ="Αωρος.
'Ανώροφος (ὁ, ἡ), (npinч: касъ) фъръ înвелitoape, neakonepitъ. [ἀ, ὀροφή].
'Ανωῤῥοθία (ἡ), noet: în sѕs iѕte nopnipe, ші dintp' însa вѕetŭ de валѕpi. [ἄνω, ῥόθος].
'Ανώῤῥοπος (ὁ, ἡ),='Ανάῤῥοπος. [ἄνω,ῥοπή].
'Ανῶρτο, noet: 3: neps: a neste sъв: saѕ a nex: 2 ал лѕї 'Ανόρνυμαι.
'Αν-ωρύομαι виit: -ύσομαι, ѕрлѕ (плînгѕ) кѕ гласѕ mape.
'Ανῶσαι, nex: 1: de inf: ал лѕї 'Ανωθέω.
'Ανῷσαι, Ion: nex: 1 ал лѕї 'Αναφέρω în локѕ de 'Ανοῖσαι [ἀνοίω] neîntp:
'Ανώτατος, (sѕnepл: ал лѕї "Ανω, ἀνώτερος) η, ον, чел în чеа кѕ totѕл maї sѕs, maї 'nалтъ nosiцie. ‖ (neѕt: îm:) 'Ανώτατα =кѕ 'Ανωτάτω, adв: (sѕnepл: ал лѕї ἄνω) în чеа de maї sѕs, maї 'nалтъ nosiцie. «Τὰ ἀνωτάτω γένη. Лаерt: челе maї dintiї ші npinчinaлe neamѕpĭ.
'Ανωτερικός. ἡ, ὀν, кѕвiinчosŭ пърцiлор челор de maї sѕs. [din
'Ανώτερος, [компр: ал лѕї "Ανω] α, ον, чел de maї sѕs, maї 'nалtŭ, (ші timn:) maї dinainte.
'Ανωφέλεια (ἡ), nefoлosŭ. [din
'Ανωφελής, έος (ὁ, ἡ), nefoлositopŭ [ἀ, ὄφελος].
'Ανωφέλητος (ὁ, ἡ), ='Ανωφελής. 2) (кѕ цen) nefoлositŭ. 3) nenpiimitopŭ de foлosŭ, de neажѕtat. [ἀ, ὠφελέω].
'Ανώφελος (ὁ, ἡ).='Ανωφελής. [de ѕnde
'Ανωφελῶς, adв: фъръ foлos.
'Ανωφέρεια (ἡ), dѕчере în sѕs. 2) sѕiшŭ, dealŭ. din
'Ανωφερής, έος (ὁ, ἡ), nopnitŭ, întinsŭ spre în sѕs. «Τὸ πῦρ, (τὸ ἔλαιον) ἀνωφερές». Apist: 2) (локѕ) sѕiшos, delosŭ. (ἄνω, φέρω].
'Ανώφλιον (τὸ), npagѕл de sѕs ал ѕшеї. [ἄνω, φλιά].
'Ανωφοιτος (ὁ, ἡ), nopnitŭ, întinsŭ, dѕsŭ spre în sѕs, = 'Ανωφερής. ἄνω, φοιτάω].
'Ανωφορέομαι, οῦμαι виit: -ήσομαι, mъ nopneskѕ, mъ dѕkѕ în sѕs. din
'Ανώφορος (ὁ, ἡ),='Ανωφερής. [ἄνω, φορά].
"Ανωχα, tpe: de кѕ: ші
'Ανώχθην, nex: 1: пас: ал лѕї 'Ανοίγω.
"Ανωχθι, noet: npez: de nopѕнч: ал лѕї "Ανωγα.
'Ανώχυρος (ὁ, ἡ), neîntъpitŭ, nenpenъzitŭ, neasigѕpatŭ. [ἀ, ὀχυρός].
"Αξεις, 3: sinг: neps: de nex: 1: ал noft: лѕї "Αγνυμι.
"Αξεινος (ὁ, ἡ), Ion: în локѕ de "Αξενος.
'Αξέμεν, ші 'Αξέμεναι, noet: în локѕ de ἄξειν, виit: saѕ ἀγαγεῖν, nex: de inf: ал лѕї "Αγω.
'Αξεναγώγητος (ὁ, ἡ), stpeinŭ nenpiimitŭ, netpatatŭ кѕ osnitaлitate. [ἀ, ξεναγωγέομαι].
'Αξενία (ἡ), neosnitaлitate, neiѕвipe de stpeinŭ. [din
"Αξενος (ὁ, ἡ), neiѕвitopŭ, nenpiimitopŭ de stpeinĭ. [ἀ, ξένος].
"Αξεστος (ὁ, ἡ), nepъзѕitŭ, nependatŭ, nenetezitŭ; asnpѕ; neлѕкpatŭ. [ἀ, ξέομαι].
'Αξία (ἡ), везї "Αξιος.
'Αξιαγάπητος (ὁ, ἡ), вpednikŭ de iѕвit, de dparoste. [ἄξιος, ἀγαπάω].

'Ἀξιάγαστος (ὁ, ἡ). вреdnікȣ de admiрацie, de лаȣdъ. [ἄξιος, ἄγαμαι].

'Ἀξιάκουστος [ἄξιος, ἀκούομαι], ші

'Ἀξιακρόατος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de аȣzit, de askȣлtat. [ἄξιος, ἀκροάομαι].

'Ἀξιαπήγητος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de 'Ἀξιαφήγητος, вреdnікȣ de повеstit, de кȣвîntȣ.

'Ἀξιαπόλαυστος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de do вîndіре. [ἄξιος, ἀπολαύω].

'Ἀξιεπαίνετος [ἄξιος, ἐπαινέσομαι], ші

'Ἀξιέπαινος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de лаȣdъ. [ἄξιος, ἔπαινος].

'Ἀξιεπιθύμητος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de поftit, de dopit. [ἄξιος, ἐπιθυμέω].

'Ἀξιέραστος (ὁ, ἡ),='Ἀξιαγάπητος. [ἄξιος, ἐράομαι].

'Ἀξιήκοος (ὁ, ἡ), = 'Ἀξιάκουστος. [ἄξιος, ἀκοή].

'Ἀξινάριον, ші 'Ἀξινίδιον (τὸ), топорашȣ, dim: ал лȣї

'Ἀξίνη (ἡ), [ἄγνυμι] sекȣръ, топорȣ кȣ doъ гȣрї, тъішкрї. «Ξύλα σχίζων τις ἥσι τῇ ἀξίνῃ». Ksen:

'Ἀξιοβίωτος (ὁ, ἡ), (βιος) вреdnікȣ de тръit, de dopit. [ἄξιος, βιόω].

'Ἀξιοδάκρυτος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de плîns, = 'Ἀξιοθρήνητος. [ἄξιος, δακρύω].

'Ἀξιόεργος (ὁ,ἡ), вреdnікȣ, îndemînатікȣ ла лȣкраре. 2) вреdnікȣ de лȣкрат, (ostenit ла dînsȣл. [ἄξιος, ἔργον].

'Ἀξιόζηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ζήλως, вреdnікȣ de pîвnit; de пismȣit; de imitat. [ἄξιος, ζῆλος].

'Ἀξιοζήλωτος (ὁ, ἡ), = 'Ἀξιόζηλος. [ἄξιος, ζηλόομαι].

'Ἀξιοθάνατος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de моарте. [ἄξιος, θάνατος].

'Ἀξιοθαύμαστος (ὁ, ἡ), = 'Ἀξιάγαστος. [ἄξιος, θαυμάζω].

'Ἀξιοθέατος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de прівіt. [ἄξιος, θεάομαι].

'Ἀξιοθρήνητος [ἄξιος, θρηνέω], ші

'Ἀξιόθρηνος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de плîns. [ἄξιος, θρῆνος].

'Ἀξιοθριάμβευτος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de тріȣmfȣ. [ἄξιος, θριαμβεύω].

'Ἀξιοκαταφρόνητος (ὁ, ἡ), вреnікȣ de desпрецȣіре, de nesокотіре. [ἄξιος, καταφρονέω].

'Ἀξιοκοινώνητος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de комȣnікацie, de конверсацie.]ἄξιος, κοινωνέω].

'Ἀξιόκτητος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de doвîndіре. 2) doвîndітȣ кȣ мерітатȣл съȣ прецȣ. [ἄξιος, κτῶμαι].

'Ἀξιόλεκτος (ὁ, ἡ), = 'Ἀξιόλογος. [ἄξιος, λέγω].

'Ἀξιόληπτος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de лȣat, de doвîndіt. [ἄξιος, λαμβάνω].

'Ἀξιόλογος (ὁ, ἡ), ші adв: -λόγως, вреdnікȣ de кȣвîntȣ (ворвіре, лаȣdъ), însemnатȣ, прецiosȣ, ші чл: (desпре пеps: ші лȣкрȣрї). «Οὐ γάρ ἄντι δράσαιμεν ἀξιόλογον». Лȣч: «'Ἀξιόλογα λίθων βάρη». Sin: [ἄξιος, λόγος].

'Ἀξιομακάριστος (ὁ. ἡ), вреdnікȣ de feрічіt. [ἄξιος, μακαρίζομαι].

'Ἀξιομάχητος [ἄξιος, μάχομαι], ші

'Ἀξιόμαχος (ὁ, ἡ), (кȣ dat: saȣ ак: кȣ преп: ші рар кȣ înf:) вреdnікȣ, destoînікȣ de a se înпротіві în вътълie. [ἄξιος. μάχη].

'Ἀξιομισὴς, έος, ші ἀξιόμισος [ἄξιος, μῖσος], ші

'Ἀξιομίσητος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de ȣрît, saȣ de ȣръ. [ἄξιος, μισέομαι].

'Ἀξιομνημόνευτος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de поменіt, de цinере de minте. [ἄξιος, μνημονεύω].

'Ἀξιόνικος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος ші sȣп: ότατος) вреdnікȣ, destoînікȣ de a съвîрші вірȣінцъ. 2) (în локȣ de simплȣ ἄξιος) вреdnікȣ. «'Ἀξιονικότεροί εἰμεν Ἀθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν». Ер: [ἄξιος, νίκη].

'Ἀξιοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, пътіmeskȣ dȣпе меріtȣл fапtелор меле. [ἄξιος, πάθος].

'Ἀξιοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de жале, de плîns, = 'Ἀξιοθρήνητος. [ἄξιος, πένθος].

'Ἀξιοπιστία (ἡ), меріtȣ de креdінцъ. [din

'Ἀξιόπιστος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίστως, вреdnікȣ de креdінцъ. «'Οφθαλμοὶ γλωσσῶν ἀξιοπιστότεροι. Епігр: 2) destoінікȣ. «Ναύλοχα πρὸς τοσαύτην ναυτιλίαν ἀξιόπιστα». Пл: [ἄξιος, πίστις]. [de ȣnde

'Ἀξιοπιστοσύνη (ἡ), поеt: în локȣ de 'Ἀξιοπιστία.

'Ἀξιόποινος (ὁ,ἡ), вреdnікȣ de педеапсъ, de осînдъ. 2) осînдітȣ, saȣ осînдітоpȣ dȣпе меріtȣ. [ἄξιος, ποινή].

'Ἀξιοπρέπεια (ἡ), чінсте кȣвенітъ меріtȣлȣї, demnітъції, saȣ профеsіі кȣіва; вȣнъ кȣвіінцъ; [din

'Ἀξιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣвенітȣ, пропорціонатȣ меріtȣлȣї, saȣ demnітъції; 2) de вȣнъ, saȣ de маре кȣвіінцъ. 3) вреdnікȣ de чінсте. [ἄξιος, πρέπει]. [de ȣnde

'Ἀξιοπρεπῶς, adв: dȣпе кȣвіінцъ меріtатъ de вреdnічіе; потрівіt.

'Ἀξιοπροστάτευτος (ὁ, ἡ), вреdnікȣ de о-

кpotit, saȣ de a fi окpotitорȣ (пatponȣ). [ἄξιος, προστατεύω].

'Αξιόρατος (ὁ, ἡ), = 'Αξιοθέατος. [ἄξιος, ὁράομαι].

"Αξιος [ἄγω], α, ον, чел de ачелаші (de опotрівъ ла) пpeцȣ кȣ алtȣ чева. (кȣ цeп:) «Βοὸς ἄξιος». Іл: Ψ. «Οὐδὲ τριῶν ἄξια ταλάντων κεκτημένος». Пл: (ші кȣ ак: кȣ преп:) «"Αξια εἰς μυρίας δραχμάς». Dm: (ші fir:) «Οὐδενὸς ἄξιοί εἰμεν "Εκτορος». Іл: N. «"Οσου ἀξία ἐστι γυνὴ κάμνοντι». Dm: «Πολλοῦ («Πλείονος «Τοῦ παντὸς «Μικροῦ «Οὐ[μη]δενὸς, ші чл:) ἄξιος». (ші кȣ inf:) »Πλείστου ἄξιοι (saȣ «Οὓς πλείστου ἄξιόν ἐστι) κεκτῆσθαι». Dm: мȣлt прецiошї, ші чл: 2) (maї обіч:) вpednікȣ (кърȣіа se кȣвіne чева бȣнȣ, saȣ ръȣ дȣпе меpitȣл sъȣ). «'Επαίνου ἄξιος μᾶλλον ἢ μέμψεως». Ksen: «Θανάτου («Λόγου, ші чл:) ἄξιος». Dm: Тȣч: «Ὀργῆς ἄξια ποιεῖς». Dm: (ші кȣ dat:) «"Αξιος ἦν θανάτου τῇ πόλει». Dm: (ші кȣ inf:) «Τί ἄξιός εἰμι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. Плt: «"Αξιος λαβεῖν ὁ μισθός». Sȣid: 3) (fъръ казȣ) меpitantȣ, вpednікȣ de чinste, saȣ de мȣлtȣ прецȣ. «Φέροντες καὶ ἄγοντες, εἴτι ἕκαστος ἄξιον». Ksen: (de ȣnde 4) (neȣt:) «"Αξιον (кȣ ші fъръ ἐστὶ, ші кȣ înf:) se кȣвіne, меpitъ, este дpentȣ. «Τῇ πόλει γὰρ ἄξιον συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον». Apistf: «Οὐκ ἄξιον φανερὰν ἔχθραν πρὸς αὐτοὺς κτήσασθαι». Тȣч: Εἰς τὴν Πελοπόννησον οὐκ ἐξῆλθεν ἡ νόσος, ὅ,τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν». Тȣч: «"Αξιόν ἐστί μοι μισεῖν αὐτόν». Ksen: «"Αξιόν σοι μέγα φρονεῖν». Ksen: || (fem:) 'Αξία (sȣбst: saȣ еліп:) A) прецȣл, saȣ чеea че плъtешtе ȣнȣ лȣкрȣ, ші este пропорціоnatȣ кȣ меpitȣл лȣї. «Καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀξίας ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπεδίδετο». Esx: «Τὴν δὲ τῆς βλάβης ἀξίαν οἱ δικασταὶ ταττόντων». Плt: «Τὴν μὲν ἀξίαν (se înцл: ποινὴν) οὐ λάμψεαι. Ep: (ші кȣ преп:) «Κατ' (saȣ «Παρ') ἀξίαν», дȣпе, (saȣ fъръ) вpednічie, меpitȣ. B) ='Αξίωμα, вpednічie, дpeгъtopie. «Τῶν ἐπ' ἀξίας τινα δορυφοροῦντα. Лȣч: «Τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν κατὰ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς». Dm: C) =Αξίωσις, ръгъчіȣne, saȣ воіnцъ, претенціe. 5) notрівіtȣ кȣ прецȣл кȣмпъръtoapeї (nічї skȣmпȣ nічї eftinȣ); (дар maї кȣ seamъ) eftinȣ. «"Αξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ». Tfp: «Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας». Apistf: 6) (fir:) notрівіtȣ, пропорціоnatȣ. «Οὐκ ἄξια οὔτε ὑμῶν, οὔτε τῶν πατέρων ποιεῖτε. Тȣч: «"Αξια δῶρα». Іл: 'Αξιόν σοι ἄλφοι, Od: O. веї afлa пentpȣ ачеasta folositорȣ пpeцȣ. «"Αξιος εἰμί». Лкs: «Τί δ' ἄξιόν μοι τῆς δε τυγχάνει φυγῆς»; Ep: че 'мї меpitъ ачеаstъ fȣгъ?

'Αξιόσκεπτος (ὁ, ἡ), вpednікȣ de кinzȣіpe, лȣаpe în въгаpe de seamъ. [ἄξιος, σκέπτομαι].

'Αξιοσπούδαστος (ὁ, ἡ), вpednікȣ de siлінцъ, de sepioasъ окȣпаціe. [ἄξιος, σπουδάζω].

'Αξιοστρατήγητος (ὁ, ἡ), = 'Αξιόμαχος, saȣ 'Αξιόνικος. [ἄξιος, στρατηγέω].

'Αξιοστράτηγος (ὁ, ἡ), вpednікȣ de a командa оштіpe. [ἄξιος, στρατηγός].

'Αξιοτέκμαρτος (ὁ, ἡ), вpednікȣ de a se înцелеџе, a se da кȣ sокоteaлa, adікъ debeditȣ îndestȣл, de кpezȣt. [ἄξιος, τεκμαίρομαι].

'Αξιότης (ἡ), вpednічie. [ἄξιος].

'Αξιοτίμητος [ἄξιος, τιμάω], ші

'Αξιότιμος (ὁ, ἡ), (комп: -ότερος, ші sȣпepл: -ότατος) вpednікȣ de чinste. [ἄξιος, τιμή].

'Αξιοφίλητος (ὁ, ἡ), = 'Αξιαγάπητος, вpednікȣ de iȣвіt. [ἄξιος, φιλέομαι].

'Αξιόχρεως, ω (ὁ, ἡ), (ші adв:) χρέως, вpednікȣ (destoїnікȣ) de a se însъpчіna кȣ datopia вȣїва; (maptȣpȣ, кезашȣ, ші чл:) sігȣpȣ, вpednікȣ de кpedінцъ. 2) вpednікȣ; destoїnікȣ; însemnatȣ. «Μέγεθος ἀξιόχρεων». At: 'Αξιόχρεα ἀπηγήσιος». Ep: «'Αξιόχρεως ἐναντιωθῆναι. Ep: [ἄξιος, χρέος].

'Αξιόω -ῶ, віit: -ώσω, прецȣіескȣ ȣнȣ лȣкpȣ. «'Οπόσης ἂν τιμῆς ἀξιώσῃ τὸ πωλούμενον. Плt: (дн ȣnde 2) жȣdікȣ, гîndeskȣ, sȣnosezȣ; stъpȣieskȣ în пъpepe; sokoteskȣ чева вpednікȣ, дpentȣ, (ші fлs:) sігȣpȣ, saȣ пpoбaвілȣ; кȣ мȣлцȣміpe пpiimeskȣ; (noet:) чinsteskȣ, лаȣдȣ; înвpednічeskȣ. «'Αξιοῦσιν αὐτοὺς πάντων. Тȣч: «'Αξιωθεὶς τῆς βουλῆς». Пл: (ші ел:) «Οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας». Sof: «'Ελλάδος ἦρξ' ἀξιωθείς». Eȣp: «Καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη. Eȣp; «Τύμβον ἀξιούμενον τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι». Eȣp: «'Αξιοῦσιν εἶναι σφαιροειδῆ τὸν οὐρανόν». Tom: Maц: (de ȣnde în fлsf: ἀξίωμα. везї ші Βούλομαι). «Οὐ πλούσιοι μόνον καἰλόγιοι εἶναι ἀξιοῦσιν, ἀλλὰ ші чл:» Пл: «'Απ' "Αργους καὶ τῶν 'Ηρακλειδῶν εἶναι ἠξίου». Ap: «'Αξιῶ ἀδικέεσθαι. Ep: (ші між:) «Οὐκ ἀξιεύμενος ἐπὶ τὸν θρόνον ἵζεσθαι». Ep: nesокotind пе sine вpednікȣ. «Μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἀξιώσειε ζῆν ἀποστερούμενος τῆς πατρίδος». Isokp: «Διὰ τὸ μὴ ἀξιοῦν ἄρχεσθαι δεσποτικῶς». Apist: 3) popȣ,

черѣ, пpetinzѣ чева ка dpentѣ, saѣ кѫвiinчosѣ; dopeskѣ, вoieskѣ. «Χρόνον ἠξίουν λαβόντες ἀπολογήσασθαι». Тѫч: «Ἀξιῶ καὶ δέομαι ὑμᾶς μεμνῆσθαι». Dm: (ші пас:) «Ἔφη συγχωρεῖν τοῖς ἀξιουμένοις». Плв: în локѣ de ταῖς ἀξιώσεσι. [ἄξιος].

Ἄξιφος (ὁ' ἡ), чел фѫрѫ кѫцitѣ. [ἀ, ξίφος].

Ἀξίφυλλος (ὁ, ἡ), поet: în локѣ de Ἀεξίφυλλος.

Ἀξίωμα (τὸ), =Ἀξία, demnitate, ofiчiѣ, градѣ de soцiaлѫ посiцie, рангѣ. «Ἀποστερεῖν ἀξιώματος καὶ τιμῆς». Ksen: (de ѫnde «Οἱ ἐν ἀξιώματι (-ώμασιν»). Чeї în demnitѫцї, saѣ рангѫрї. 2) репѫтацie, însemnѫtate; мѫрime, ковiршiре. Τὸ μὲν οὖν ἀξίωμα τοῦ παρόντος ἀγῶνος.» Apstf: «Τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως». Dm: 3) (fлsf:) кѫвîntѣ, че н'аре тревѫinцѫ de довадѫ, de sine doveditѣ, saѣ пробабiлѣ, aksiomѫ, (de ѫnde) = Δόγμα, пѫрере пetѫгѫдѫilѫ, întѫpitѫ, вpednікѫ de кpezѫt. 4) = Ἀξίωσις, воinцѫ, черере stѫpѫitoape, пpetindepe; (ші рар) pѫгѫчiѫne. «Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε.» Skp: [ἀξιόομαι]. [de ѫnde

Ἀξιωματικὸς, ἡ, ὸν, чел кѫ рангѣ, demnitарѣ (vezї Ἀξίωμα). 2) чел че аратѫ (фаче чева, ор se фаче кѫ) demnitate, вѫнѫ кѫвiinцѫ, ofiчiалѣ, мѫрецѣ; чел че ворвеште кѫ fiлosofiче aksiome. «Ὁ δὲ Ἰσοκράτης μακρῷ ἀξιωματικώτερος Λυσίου». D: Ал: [de ѫnde

Ἀξιωματικῶς, adв: кѫ demnitate (вѫнѫ saѣ маре кѫвiinцѫ), ofiчiал; прin fiлosofiче aksiome.

Ἀξίως, adв: дѫпе вpednічie, saѣ мерitѣ ші кѫвiinцѫ, пропорцionat. «Ὅπως ἀξίως ἡμῶν αὐτῶν πολεμήσωμεν». Iskp: «Ἀξίως τοῦ ἀδικήματος». Esx: 2) eftin, кѫ кѫмпѫtatѣ прецѣ. [ἄξιος].

Ἀξίωσις, εως (ἡ), прецѫiре. 2) репѫтацie, чinste. 3) = ἀξίωμα, рангѣ, demnitate. «Τοὺς ἐν ἀξιώσει προὔχοντας». ші (ел:) «Οἱ ἐπ' ἀξιώσεως». Apstd: în локѣ de, οἱ ἀξιωματικοὶ. 4) simцimîntѣ; idee; (iap напt:) пpetenцie pezematѫ пе destoinічia sa, saѣ ші а алтѫia (маї de мѫлte орї fiind, saѣ пѫрîndѫ se фѫрѫ кѫвîntѣ); pѫгѫчiѫne. «Ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν». Тѫч: «Οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσις». Тѫч: «Παραίνεσιν δὲ καὶ ἀξίωσιν χάριτος τοιάνδε». Тѫч: (vezї ші Δικαίωσις). 5) (рар) пѫтереа, пропрia însemнаре а ѫneї зiчерї. «Τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἀντήλλαξαν». Тѫч: [ἀξιόομαι].

Ἀξιωτέον, пos: ал лѫї Ἀξιόω.

Ἀξόανος (ὁ, ἡ), чел фѫрѫ statѫѫ. [ἀ, ξόανον].

Ἀξονήλατος (ὁ, ἡ), поet: mînatѣ iѫte înпрежѫрѫл osii, saѣ прin osie. [ἄξων. ἐλαύνω].

Ἀξόνιος (ὁ, ἡ), кѫвiinчosѣ osiї, ал osii. [ἄξων].

Ἄξοος (ὁ, ἡ), поet: =Ἄξεστος.

Ἀξυγκρότητος (ὁ, ἡ), At: în локѣ de Ἀσυγκρότητος.

Ἀξύλευτος (ὁ, ἡ), (прinч: пѫdѫре) din каре пѫ s'аѣ тѫiat înкѫ лемне. [ἀ, ξυλεύομαι].

Ἀξυλία (ἡ), лiпsѫ de лемне. [ἄξυλος].

Ἀξύλιστος (ὁ, ἡ), = Ἀξύλευτος. [ἀ, ξυλίζομαι].

Ἄξυλος (ὁ, ἡ), чел фѫрѫ лемне. 2) поet: = Ἀξύλευτος; ші = πολύξυλος, кѫ мѫлte лемне. [ἀ, ξύλον. vezї Ἀ, 3].

Ἀξύμβατος, Ἀξύμβλητος, Ἀξύμμετρος, ші чл: At: în локѣ de Ἀσύμβατος Ἀσύμβλητος, ші чл: (ξύν, At: în локѣ de σύν).

Ἀξύνετος, ου, mi

Ἀξυνήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локѣ de ἀσύνετος, ἀσυνήμων.

Ἀξυρὴς, έος (ὁ, ἡ), = кѫ

Ἄξυρος (ὁ, ἡ), лiпsitѣ, saѣ neîтреѣѫinцѫtорѣ de врiчiѣ; перasѣ. 2) neaskѫцitѣ, пеtѫiosѣ; (прin ѫрм:) пеtревнiкѣ ла раsѣ. [ἀ, ξυρὸς].

Ἀξύστατος (ὁ, ἡ), At: în локѣ de Ἀσύστατος.

Ἄξυστος (ὁ, ἡ), = Ἄξεστος.

Ἄξω, viit: ал лѫї Ἄγνυμι, ші Ἄγω.

Ἄξων [ἄγω], ονος (ὁ), osie de трѫѫрѫ. 2) (Mat:) лiнia, че тpeче прin чеntрѫл а доѫ ekstpeme (полѫрї) de глобѣ. 3) (îm:) векiле леџї а ле Ateneнiлор зѫпаte пе лемне пѫtpate, че se învîrtiaѣ пе osiї. (vezї ші Κύρβις).

Ἄογκος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὄγκος] неволѫмosѣ, фѫрѫ греѫtate.

Ἄοδμος (ὁ, ἡ), în локѣ de Ἄοσμος.

Ἀοζέω -ῶ, viit: -ήσω, поet: слѫжeskѣ, sîntѣ...

Ἄοζος (ὁ), поet: [ἀοσσέω] слѫжitорѣ (маї кѫ seамѫ ла жертфе).

Ἄοζος (ὁ, ἡ), = Ἄνοζος.

Ἀοῖ, Dop: în локѣ de ἠοῖ, dat: sinг: ал лѫї ἠώς.

Ἀοιδὴ (ἡ), поet: Ion: [ἀείδω] = ᾠδή. [de ѫnde

Ἀοιδιάω -ῶ, viit: άσω, поet: = Ἀείδω, ᾄδω. [ші

Ἀοίδιμος (ὁ, ἡ), вpednікѣ de kîntaре, de лаѫdѫ, famosѣ, вestitѣ (ші în віне ші în рѫѣ).

'Ἀοιδοθέτης, ου (ὁ), noet: kompȣsitopŭ de kîntiче, noetŭ. [ἀοιδή, τίθεμαι].

'Ἀοιδομάχος (ὁ, ἡ), лȣпtъtopŭ пentpȣ npemiŭ de kîntape; pîвалŭ кътpe алtŭ kîntъtopŭ. [ἀοιδός, μάχη].

'Ἀοιδοπόλος (ὁ, ἡ), noet: îndeлetnічitŭ ла kîntiче, noetŭ. [ἀοιδή, πολέω].

'Ἀοιδός (ὁ,шiἡ), noet: Ion: [ἀείδω] kîntъpeцŭ, -eaцъ, noetŭ, -etъ; (шi ȣne-opî) вpъжitoape, deskъntъtoape. 2) (adiekt:) meлodikŭ, вiepsȣitopŭ. 3) (пas:) = 'Ἀοίδιμος. (de ȣnde kompp:) «Πέργαμος ἀοιδοτέρη πολίων». Епігр: (шi sȣпep:) «'Αηδὼν συμπάντων ἀοιδοτάτη πετεεινῶν». Ткр: [de ȣnde

'Ἀοιδοσύνη (ἡ), noet: Ἀοιδή, kîntikŭ вiepsȣitŭ; noesie.

'Ἀοιδότατος (-ότερος), вezî 'Ἀοιδός.

'Ἀοιδοτόκος (ὁ, ἡ), noet: пъskъtopŭ de kîntiче. [ἀοιδή, τόκος].

'Ἀοίκητος (ὁ, ἡ), пeлokȣitŭ, saŭ de пeлokȣit. [ἀ, οἰκέομαι].

Ἄοικος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ kasъ (лokaшŭ, natpie); stpeinŭ, saŭ fȣgapŭ. 2) = 'Ἀοίκητος. 3) (kȣ цen:) чeл че n' a лokȣit ȣndeвa. [ἀ, οἶκος].

Ἄοιμος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, οἴμη], = 'Ἀδιόδευτος, шi Ἄῤῥητος.

'Ἀοινέω, -ῶ, вiit: -ήσω, n' amŭ, saŭ nȣ вeaŭ вinŭ. [шi

'Ἀοινία (ἡ), înfpînape, saŭ лipsъ de вinŭ. [din

Ἄοινος (ὁ, ἡ), чeл че n' ape, nȣ faче, saŭ nȣ întpeвȣinцeazъ вinŭ; (de ȣnde) «Ἄοινος θυσία». Плd: (вezî шi Νηφάλιος). [ἀ, οἶνος].

'Ἀοῖος, α, ον, Dop: în лokŭ de ἠῷος.

'Ἀοκνία (ἡ), пenpeцetŭ, пetpîndъвie, пeлeneвie. «Πόνων ἀοκνίη ὑγιεινοτάτη». Iпokp: [din

Ἄοκνος (ὁ, ἡ), пenpeцetъtopŭ, пeлeneшŭ, пekoditŭ, iȣвitopŭ de osteneaлъ, пeoвositŭ; îndpъzneцŭ, kȣpaжosŭ. [ἀ, ὄκνος.] [de ȣnde

'Ἀόκνως, adв: fъpъ npeцetŭ, saŭ лeneвie.

'Ἀολλέω ῶ, вiit: ήσω, în лokŭ de 'Ἀολλίζω. [шi

'Ἀολλήδην, adв: noet: гpъmadъ, adȣnat ла ȣnŭ лokŭ, înnpeȣnъ. [din

'Ἀολλής [εἰλέω], έος (ὁ, ἡ), noet: adȣnatŭ întp'ȣna, ȣnitŭ înnpeȣnъ, îndesatŭ. [de ȣnde

Ἀολλίζω, вiit: -ίσω, noet: adȣnŭ ла ȣnŭ лokŭ, гpъmъdeskŭ înnpeȣnъ.

Ἄον, noet: npeл: aл лȣî Ἄω.

Ἄοπλος (ὁ, ἡ), = Ἄνοπλος, neapmatŭ. «Τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος, καὶ ἄοπλα». Ksen: [ἀ, ὅπλον].

Ἄοπος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ὄψ] пeглъsȣitopŭ, mȣtŭ. 2) (pap) fъpъ вedepî. saŭ 3) = kȣ

Ἄοπτος (ὁ, ἡ), пeвъzȣtŭ, saŭ de пeвъzȣt. [ἀ, ὄπτομαι].

Ἄ(saŭ Ἆ)ορ, ορος (τὸ), noet: [ἀείρω] kȣцitŭ; (шi în цen: op че) apmъ (maî kȣ seamъ цenoasъ, askȣцitъ ла вîpfŭ).

Ἄορας, noet: ak: îm: въpв: aл лȣî Ἄωρ, ορος, tpinodŭ (tinцipe kȣ tpeî пinoape); saŭ лігeanŭ; op (npin anagpamatismŭ) în лokŭ de Ὄαρας, ak: îm: aл лȣî Ὄαρ.

'Ἀορασία (ἡ,) (пas:) a fi пeвъzȣtŭ. 2) (akt: pap) пeвedepe, opвie. [шi

'Ἀόρατος (ὁ, ἡ), шi adв: -ράτως, пeвъzȣtŭ, saŭ пenȣtȣtŭ a se вedea. 2) (akt:: шi kȣ цen:) пeвъzъtopŭ. [ἀ, ὁράω].

'Ἀοργησία (ἡ), însȣшimea пemîniosȣлȣî, пeneкъжipe. [din

'Ἀόργητος (ὁ, ἡ), пeneкъжічosŭ; влîndŭ; pъвdъtopŭ. ‖ (пeȣt:) «Τὸ ἀόργητον», în лokŭ de ἡ ἀοργησία. [ἀ, ὀργή]. [de ȣnde

'Ἀοργήτως, adв: fъpъ mînie, пeneкъжit, kȣ влîndeцe.

'Ἀοριστaίνω (έω -ῶ), вiit: -ήσω, sîntŭ пexotъpîtŭ; (гpam:) însemnezŭ nedefinitate, saŭ mъ înцeлeгŭ nedefinit. [шi

'Ἀοριστία (ἡ), nedefinitate, (пexotъpîpe). [шi

'Ἀοριστικός, шi 'Ἀοριστολογικός, ἡ, όν, (гpam: шi petp;) nedefinitiвŭ, saŭ însemnъtopŭ de nedefinitate (пexotъpîtopŭ). [din

'Ἀόριστος (ὁ, ἡ), лipsitŭ, saŭ пepiimitop de xotapŭ (saŭ xъtъpîpe), пexotъpîtopŭ, saŭ пeapъtъtopŭ de чeвa xotъpîtŭ. (de ȣnde гpam:) «Ὁ ἀόριστος (χρόνος)». timпȣл nedefinitiвŭ (пexotъpîtopŭ). [ἀ, ὁρίζω]. [de ȣnde

'Ἀοριστώδης, εος (ὁ, ἡ). = 'Ἀοριστικός. [шi

'Ἀορίστως, adв: fъpъ xotapŭ (xotъpîpe, saŭ definiцie), пexotъpît.

Ἄορνος (ὁ, ἡ), noet: (maî kȣ seamъ stînkъ, saŭ вaлъ) пeanpoпiatъ de пъsъpî din npічina 'пълцimeî, saŭ omopîtoapeлop eвanopaцiî. [ἀ, ὄρνις].

'Ἀορτή (ἡ), [ἀείρω] (anatm:) mapea aptepie, npin kape se stpekoapъ sinцeлe din inimъ în вine; 'Ἀορταί, чeлe doъ kъпътîie aлe вîptoaseî aptepiî (a гîлteжȣлȣî), de kape se atîpnъ плemonȣл, = Βρόγχια.

'Ἀορτηθείς, noet: în лokŭ de 'Ἀερθείς, (пas: пex: I: de) naptiч: лȣî 'Ἀείρω.

'Ἀορτήρ (ὁ), [ἀείρω] kȣpea, de kape se

atîpnъ кsцitš, saš saвie, павъzъ. op dъsarъ. || (adiekt:) «Ἵππος — ». = Παρήορος (вezĭ zічерea).

Ἄορτο, noet: 3: sinr: neps: a пas: neste sъв: aл лsĭ Ἀείρω.

Ἄορτρα (τὰ), (Anatm:) чеде doъ вsze aле плemonsлsĭ. [вezĭ Ἀορτή].

Ἀόρχης, ου (ὁ), чел fъpъ воаше. [ἀ, ὄρχις].

Ἀοσμία (ἡ), nemiposš. 2) пstoape. [din

Ἄοσμος (ὁ, ἡ), чел fъpъ miposš, saš кs pъš miposš, пstsposš. [ἀ, ὀσμή].

Ἀοσσέω -ῶ, вiit: -ήσω noet: noate) = Ἀοζέω, ажstš, staš nontps... [de sнde

Ἀοσσητὴρ (ὁ), ажstъtopš, окpotitopš.

Ἄουτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ οὐτάω] nepъnitš.

Ἀοχλησία (ἡ), nessпъpape. [ші

Ἀόχλητος (ὁ, ἡ). nessпъpъtopš, saš nesaпъpatš; (npin spm:) лiniштitš, netspвspatš. [ἀ, ὀχλέω].

Ἄοψ, οπος (ὁ, ἡ), noet: лiпsitš de вedepe, opвš. [ἀ, ὤψ].

Ἀπαγγελεὺς, έως (ὁ), noet: = Ἀπαγγελτήρ. [ші

Ἀπαγγελία (ἡ). вestipe, повеstipe, înкsnoштinцape; (petp:) eкsnpimape, eкsплiкape; postipe, deкламацie. [din

Ἀπ-αγγέλλω, вiit: -αγγελῶ, = Ἀναγγέλλω, panopteзš, înкsnoштinцezš, apъtš, snsiš «Ἀπαγγείλατε αὐτῷ ταῦτα, saš ὅτι». Ksen: «Ὁ δεῦρ᾽ ἀπαγγείλας τὰ ψευδῆ». Dm: (ші кs npen:) «Ὃν ἔπεμψας ἀπαγγελοῦντα περὶ τῆς τοῦ παιδίου τελευτῆς». Пл: (ші miж:) «Τοὺς πρώτους τὴν Ἁρπάλου φυγὴν ἀπαγγειλαμένους». Пл: (ші пas:) «Ἀπηγγέλη αὐτῷ». Пл: 2) повеsteskš, esnpimš; пpопsнцš, posteskš din гspъ, deкламš. «Πόσους ἀπαγγέλλει στίχους». Sin: Ἀπαγγελίαν λέγω τὴν λέξιν, δι᾽ ἧς ἀπαγγέλλεται τὰ ἐπινοήματα». Epmoц:

Ἀπαγγελτέον, пos: aл лsĭ Ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελτὴρ (ὁ), вestitopš. înштiinцъtopš. [ші

Ἀπαγγελτικὸς, ή, όν, кsвenitš лa înштiinцape; îndemînatiкš лa postipe. deкламatiвš. || «Τὸ ἀπαγγελτικὸν» Eniкt: în лoкš de ἡ Ἀπαγγελία. [ἀπαγγέλλω].

Ἄπαγε, adв: onpitopš; (dap npinч:): neps: a nopsнч: лsĭ Ἀπάγω. (вezĭ zічерea).

Ἀπάγελος (ὁ, ἡ), denъptat de чipadъ. de tspmъ. [ἀπὸ, ἀγέλη]. (вezĭ ἀγελάτης, ші ἀτιμαγέλας).

Ἀπαγὴς, ές (ὁ, ἡ), neînкeratš. neînцenenitš; (ші fir:) nestatopniвš, netemeiniкš. «Πίλους ἀπαγέας». Ep: [ἀ, πήγνυμι].

Ἀπαγίδευτος (ὁ, ἡ), neцpinsš în кspsъ. [ἀ, παγιδεύω].

Ἀπ-αγινέω, Ion: în лoкš de Ἀπάγω.

Ἀπ-αγκυλόω -ῶ вiit: -ώσω, = Ἀγκυλόω.

Ἀπ-αγκωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, îmĭ deskizš dpsmš кs кoteлe npin msлцime. (de snde) «Ἀπηγκωνισμένη γλῶττα». Fлstp: oвpazniкъ, ші nepsшinatъ лimвъ.

Ἀπ-αγλαΐζω, вiit: -ίσω, apdiвš лsstps, desлsstpezš; (fir:) nečinsteskš (înnerpind nsmeлe кsiва кs вpe snš nonosš).

Ἄπαγμα (τὸ), [ἀπάγνυμι] (xipspц:) fpîntspъ de osš лa înкeietspъ. (вezĭ ші κάταγμα).

Ἀπ-αγνίζω, вiit: -ίσω, Ion: în лoкš de Ἀφαγνίζω.

Ἀπ-άγνυμι, вiit: -άξω, (nex: ἀπέαξα, ші чл:) fpînгš, snapгš de totš, în кît sъ кazъ вsкatъ (maĭ кs seamъ osš). (вezĭ ші κατάγνυμι).

Ἀπαγόρευμα (τὸ), nopsнкъ onpitoape. [ші

Ἀπαγόρευσις, εως (ἡ), onpipe; 2) oвosipe; (npin spm:) пъpъsipe de чeвa din nenstinцъ. [ші

Ἀπαγορευτικὸς, ή, όν, adsкъtopš de onpipe, de oвosipe. (гpam:) însemnъtopš de onpipe. «Ἐπίῤῥημα ἀπαγορευτικὸν» (Μὴ). [din

Ἀπ-αγορεύω, вiit: -εύσω, saš (neper:) -ερῶ, (nex: ἀπηγόρευσα, saš ἀπεῖπον, op ἀπεῖπα, ші miж: ἀπειπάμην, tpe: de кs: ἀπείρηκα, ші чл:) onpeskš npin кsвîntš, saš nopsнкъ, ziкš. nopsнчeskš a пs.. (кs dat: saš aк: ші înf:) «Ἀπαγορεύειν τινὶ, saš τινὰ ποιεῖν τι». «Ἀπαγορεύειν αὐτοῖς μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων». Ep: (ші în anaл:) «Ἔμοιγε ἀπηγόρευες, ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην». Плt: (ші пas) «Ἀπηγόρευτο κατὰ νόμον ἵππῳ χρῆσθαι». «Τοῖς νέοις ἀπειπέτην μὴ διαλέγεσθαι». Ksen: «Ἀποῤῥηθὲν μὴ καταφεύγειν». Apistd: 2) tъгъdsieskš, pefsзš; пъpъseskš. лasš. «Κατάνευσον, ἢ ἀπόειπε». Iл: A. «Μῆνιν ἀποειπεῖν». Iл: I. (ші miж:) «Ἀπειπάμενος τὴν συμμαχίαν». Ep: «Ἀπείπατο τὴν πατρίδα». Ssid: «Ἀπειπεῖν τὸν υἱόν». Плt: «Ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν». Apistd: (ші пas:) «Ὑπὸ πάντων ἀποῤῥηθῆναι». Плt: 3) = Ἀπαυδῶ. oвoseskš, пs maĭ noчiš; mъ desпъdъжdsieskš; înчetezš. «Ἀπαγορεύειν τῷ πόνῳ (saš, πρὸς τὸν πόνον)». Лкs: «Τάλαιν᾽, ἀπεῖπον ἄλγει». Esp «Καὶ ταῖς ψυχαῖς νικῶντες τοῖς σώμασιν ἀπεῖπον». Iskp: «Ὑπὸ πλήθους κακῶν ἀπειπεῖν». Ksen: «Οὔτε λέγων, οὔτε ἀκούων περὶ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπαγορεύει». Ksen: (ші în

neînsȣfл:) «Ἐν πολλαῖς πράξεσιν ἀνάγκη πολλὰ καὶ τὰ ἀπαγορεύοντα εἶναι». Ksen: «Οὐκ εἰῶν ἀπαγορεῦσαι οἱ μάντεις». Пл: 4) поеt: ворвескȣ fъръ sfiaлъ ши neопpit, саȣ кȣ desъвîрmipe ши skȣmnъtaîe, «Τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν». Iл: Ψ. «Ἀπερέων Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν. Ep:

Ἀπ-αγρεύω, biit: -εύσω. npinzȣ, iaȣ чева de ла чineва.

Ἀπ-αγριόω -ῶ, biit: ώσω. seлвъtъчeskȣ кȣ totȣл. [de ȣnde

Ἀπαγρίωσις, εως (ἡ), = ἐξαγρίωσις, desъвîрmitъ seлвъtъчipe.

Ἀπ-αγροικίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ fakȣ кȣ totȣл џъpanȣ, въdъpanȣ.

Ἄπαγρος (ὁ, ἡ), nenopokosȣ ла вînatȣ. [ἀπὸ, ἄγρα].

Ἀπ-αγχονάω -ῶ, biit: ήσω, ши

Ἀπ-αγχονίζω, biit: -ίσω, (neaпpoв:) sлoвozȣ. isбъвeskȣ пе чineва de ла sȣгpȣmъtoape, saȣ snînzȣpъtoape. [ἀπὸ, ἀγχόνη]. 2) = кȣ

Ἀπ-άγχω. poet: biit: -άγξω, = Ἄγχω, sȣгpȣmȣ (кȣ лаџȣ), saȣ snînzȣpȣ. || (miж:) mъ sȣгpȣmȣ, mъ snînzȣpȣ sînгȣpȣ. «Καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο» Skp:

Ἀπ-άγω, biit: -άξω (nex: ἀπήγαγον. ши чл:) dȣкȣ чева denapte, denъptezȣ; (fir;) aвatȣ; skoџȣ din minџî; ръtъчeskȣ. «Ὁ μὲν ἐγγὺς προσάγει, ἄν τι βούληται ἰδεῖν, ὁ δὲ πόῤῥω ἀπάγει». Apst: «Ἀπάγειν τὴν στρατιὰν ἀπὸ τῆς πόλεως». Ksen: «Πάντα ἐποίει, ὅπως ἀπαγάγοι τοὺς πολιορκοῦντας». Ksen: (ши în eл:) «Ἰδὼν δὲ ταῦτα ἀπήγαγε ταχέως». Ksen: (ши fir:) «Ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην». Tȣч: 2) dȣкȣ чева înanoî (ȣnde a fost maî 'nainte). «Οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν». Om: «Ἄπαγε τὸν ἵππον οἴκαδε». Apstf: «Ἐκείνους πάλιν εἰς τὸ χωρίον ἀπῆγε». Ksen: 3) dȣкȣ, tîpъskȣ кȣ siлa. «Βόας ἀπάγουσιν». Od: E: «Ἀπάγειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας (εἰς τὸ δεσμωτήριον ши чл:)». Petp. «Συλλαβόντες ἀπάγετε παρ' ἐμέ». Ep: 4) dȣкȣ, saȣ daȣ, че sîntȣ datopȣ. «Τὸν δασμὸν ἀπάγειν». Ksen: vezî ши ἀποφέρω, || (пopȣнч:) Ἄπαγε, se ia ка adв: de вȣit: saȣ denъpt: «Ἄπαγε (se înџ: σεαυτοῦ) τὴν ὑπόνοιαν». Гpr: «Ἄπαγε (se înџ: σεαυτὸν) τοῦ νόμου». Sin: [de ȣnde

Ἀπαγωγὴ (ἡ), denъptape; плаtъ (de dъжdiî, ши чл:); (dap maî кȣ seamъ.) apdikapea ши dȣчерea кȣîва ла înkisoape. «Τοὺς ἐν ἀπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε». Skp: [ши

Ἀπαγωγὸς (ὁ, ἡ), denъptъtopȣ, aвъtъtopȣ; dȣкъtopȣ кȣ siлa.

Ἀπαδεῖν, Ion: în локȣ de Ἀφαδεῖν, nex: 2: de inf: aл лȣî Ἀφανδάνω.

Ἀπάδις, poet: Eoл: în локȣ de Ἀπάδιες, = Ἀπίδες (vezî Ἆπις).

Ἀπ-άδω, biit: -άσομαι, kîntînd fakȣ napafoniî (mъ aвatȣ din taktȣ); (fir:) nȣ mъ înвoieskȣ, nȣ mъ potpiveskȣ. (de ȣnde) Ἀπάδων, = Ἀσύμφωνος, nepotpivitȣ, neînвoitȣ, neȣnitȣ.

Ἀπ-αείρω, poet: în локȣ de Ἀπαίρω.

Ἀπ-αέξομαι (гpeш:) în локȣ de ἐπαέξομαι.

Ἀπ-αθανατίζω, biit: -ίσω, fakȣ пе чineва nemȣpitopȣ, înzeieskȣ. 2) (nestpъm: saȣ eл:) mъ fakȣ, saȣ mъ rîndeskȣ ка ȣnȣ nemȣpitopȣ. [ἀπὸ, ἀθάνατος]. [de ȣnde

Ἀπαθανάτισις, εως (ἡ), fачepe de nemȣpitopȣ, înzeipe.

Ἀπάθεια (ἡ), neînnъtimipe, nesimџipe, saȣ desъвîрmitъ neпъsape, adiafopie. [din

Ἀπαθής, έος (ὁ, ἡ), nenъtimitopȣ, saȣ nesimџitopȣ, netȣpвȣpatȣ. 2) nenъtimaшȣ, saȣ de nenъtimit, neвъtъmatȣ, nepriimitopȣ de въtъmape; (ши în вine) nenъptaшȣ. «Καὶ τὴν χώραν ἀπαθῆ ἔχοντες». Tȣч: «Ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν». Pind: «Νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα». Dm: «Μεγάλων ἀγαθῶν ἀπαθέες». Ep: [ἀ, πάθος].

Ἀπάθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαθής.

Ἀπαθῶς, adв: fъръ natimъ, saȣ înnъtimipe. [ἀπαθής].

Ἀπαί, npen: poet: în локȣ de ἀπό.

Ἀπ-αιγειρόω -ῶ, biit: ώσω, tpansfopmezȣ, npefakȣ în плопȣ. [ἀπὸ, αἴγειρος].

Ἀπαιδαγώγητος (ὁ, ἡ), needȣкatȣ, saȣ nepriimitopȣ de вȣnъ кpeштepe; npin ȣpm:) чeл fъръ вȣnъ pîndȣiaлъ, ръȣ-nъpъвitȣ. [ἀ, παιδαγωγέω]. [de ȣnde

Ἀπαιδαγωγήτως, adв: fъръ вȣnъ edȣкаџie.

Ἀπαιδάγωγος (ὁ, ἡ), = Ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαιδευσία (ἡ), needȣкаџie, лipsъ de вȣnъ кpeштepe; neînвъџъtȣpъ. nemtiinџъ, ши чл: [ши

Ἀπαίδευτος (ὁ, ἡ), nekpeskȣtȣ вine, лipsitȣ de вȣnъ edȣкаџie; neînвъџatȣ; nedepinsȣ, nepraktisitȣ; nepeгȣлatȣ, ши чл: [ἀ, παιδεύω]. [de ȣnde

Ἀπαιδεύτως, adв: fъръ edȣкаџie; fъръ înвъџъtȣpъ, ши чл:

Ἀπαιδία, лipsъ de kopiî. [ἄπαις].

Ἀπ-αιδοιόομαι -οῦμαι, biit: ώσομαι, mъ лipseskȣ de пъpџiле џenitaлe, mъ skopeskȣ, saȣ mъ taiȣ înnpeжȣpȣ. [ἀπὸ, αἰδοῖον].

'Απαιδοτρίβητος (ὁ, ἡ), neeksepsatȣ de џimnastȣ; nedenpinsȣ ла înвъџътоpъ în крешtepea sa. [ἀ, παιδοτριβέω].

'Απ-αιθαλόω -ῶ, biit: -ώσω. пpefaкȣ чеva în fȣninџine (apzȣ de totȣ).

'Απ-αιθερόω -ῶ, biit: -ώσω. пpefaкȣ чеva în etepȣ, вѫzdȣхȣ, saȣ aepȣ; (fir:) faкȣ кȣpatȣ ка etepȣл.

'Απ-αίθομαι (fъpъ biit:), поеt: mъ a-пpinzȣ, sкоџȣ flaкъpъ.

'Απ-αιθριάζω, biit: -άσω, гоnind nopiî faкȣ seninȣ. 2) ексnȣiȣ, ласȣ чеva afаpъ ла aepȣ (ка sъ se aepeze, saȣ sъ se pъ-чеаsкъ).

'Απ-αιθύσσω, biit: -ύξω, sȣflȣ, (шi npin ȣpm:) mîшкȣ ла onapte flaкъpa (fъклieî, шi чл:)

'Απ-αίνυμι, (fъpъ biit:) поеt: iaȣ; (des-npe florî шi чл:) кȣлегȣ.

'Απ-αιολάω -ῶ, biit: -ήσω. поеt: авatȣ din dpeптȣ, amъџeskȣ; (шi npin ȣpm:) лinseskȣ de чеva, saȣ iaȣ чеva de ла чi-neva. [de ȣnde

'Απαιόλη (ἡ), шi

'Απαιόλημα (τὸ), шi

'Απαιόλησις, εως (ἡ), поеt: (акt:)pъtъчipe, amъџipe; (шi npin ȣpm:) лinsipe, лȣape, хръпipe.

'Απαιρεθέω, Ion: în локȣ de 'Αφαιρεθῶ.

'Απαιρερημένος, Ion:, în локȣ de 'Αφῃρημένος.

'Απ-αίρω, biit:-αρῶ, (nex: ἀπῆρα, шi чл:) (vezî Αἴρω) îmî iaȣ, îmî apdiкȣ (пе ȣs-katȣ) лȣкpȣpiле, ȣneлtеле, (iap пе mape) ancкpa; (шî fir:) плекȣ, mъ dȣкȣ. «Ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν ἀπήραμεν πρεσβείαν». Dm: «Ἢν ἀπαίρωσι (se înџел: τὰς νῆας) ἀπὸ Σαλαμῖνος». Ep: «'Απῆρα οἴκοθεν». Плt: (шi în ел) «Καὶ οἱ πρέσβεις ἀπήρκεσαν». Dm: (шi пас: saȣ miж:) «Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος». Skp:

Ἄπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел fъpъ копiî; (ȣne opî кȣ џеn:) «Ἄπαις ἀρρένων παίδων». Ksen: «Ἄπαις βίος». Епiгp: viaџа челȣî fъpъ de копiî. «Παῖδες ἄπαιδες». Esхл: копiî neвpedniчî de пȣmеле ачеsta. (ἀ, παῖς).

'Απαίσιος (ὁ, ἡ), (шi adв: -σίως) de pe-stpiшte (tȣpч: огȣpsȣzȣ). «'Ημέρα ἀπαίσιος». zi pea. «Σύμβουλος ἀπαίσιος γένηται». Sin: sъ se faкъ semnȣ pъȣ, pъȣ огȣpȣ 2) neкȣviinчоsȣ, de pȣшine. [ἀπὸ, αἴσιος].

'Απ-αΐσσω, biit: -αΐξω, sъpȣ iȣte, mъ apȣnкȣ denapte de чineva.

'Απ-αισχύνομαι, biit: -υνοῦμαι, de pȣшine mъ denъptezȣ, mъ anъpȣ de чеva. 2) пiepzȣ, лenъdȣ toatъ pȣшinea.

'Απ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, чеpȣ înanoî (че amȣ dat); чеpȣ de datopie шi кȣ stъpȣi-pe, че mi se кȣвine. «'Απαιτῶν με τ' ἀργύριον». Apstf: «Δίκας τοῦ φόνου ἀπήτουν παρ' αὐτῶν». Паȣs: (шi пас:) «'Εμὲ δὲ μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι εὐεργεσίαν. Ksen: [de ȣnde

'Απαίτησις, εως (ἡ), чеpеpe înanoî, saȣ de datopie. [шi

'Απαιτητέος, α, ον, posit: ал лȣî 'Απαιτῶ. [шi

'Απαιτητικὸς, ἡ ὸν, аплекatȣ, disnȣsȣ spre a чеpe datopia.

'Απ-αιτίζω, biit: -ίσω, поеt: în локȣ de 'Απαιτῶ.

'Απαίων, ωνος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, παιὼν (άν)] = кȣ

'Απαιώνιστος (ὁ, ἡ), поеt: лinsitȣ de im-ne, de лаȣde; desfъîmatȣ.

'Απ-αιωρέω -ῶ, biit: -ήσω, sпînzȣpȣ, a-tîpnȣ чеva în aepȣ. || (пас: saȣ miж:) mъ înaлџȣ în aepȣ. «Πολὺ τῆς Γῆς ἀπαιωρούμενος». Лȣч: 2) mъ atîpnȣ de... «'Επὶ δὲ ζώνησι δράκοντε δοιὼ ἀπῃωρεῦντο». Es: (vezî шi 'Απαρτάω). [de ȣnde

'Απαιώρημα (τὸ), че e atîpnatȣ de чеva.

'Απ-ακμάζω, biit: -άσω, = Παρακμάζω. [din

'Απακμὴ (ἡ), = Παρακμή. [ἀπὸ, ἀκμή].

'Απ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîpлȣ denap-te лanчеа.

'Απ-ακριβόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Ακριβόω, шi ἐξακριβόω, faкȣ (апліkȣ, чеpчеtезȣ, des-кpiȣ, imitȣ) чеva кȣ amъpȣntȣл, eксакt шi desъвîpшit.

'Απακταίνω, biit: -ανῶ, kontenezȣ, пpe-кȣpmȣ пе чineva din лȣкpape, saȣ miш-кape; sлъвeskȣ, dовоpȣ. || (nestp: saȣ ел:) îmî пiepzȣ пȣtеpiле, оsоseskȣ. [шi

'Απακτέος, α, ον, пos: ал лȣî 'Απάγω. [din

Ἄπακτος (ὁ, ἡ), adȣsȣ кȣ siлa, saȣ de-пъptatȣ. [vezî 'Απάγω].

'Απάλαιστος (ὁ, ἡ), neвipȣitȣ în лȣптъ; de neвъtȣt, de nedomoлit. [ἀ, παλαίω].

'Απάλαιστρος (ὁ, ἡ), nedenpînsȣ (neîn-demînatiкȣ) ла лȣпtъtopie. [ἀ, παλαίστρα].

'Απαλαλκεῖν, поеt: nex: 2: de inf: ал лȣî 'Απαλέξω.

'Απάλαμνος (μος), ου (ὁ, ἡ), [ἀ, παλάμη] nedestoîniкȣ, лinsitȣ de miжлоаче, de sine neажȣtopatȣ. 2) netpeвniкȣ, nevinstitȣ. 3) (pap) tpîndaвȣ, пpeџetъtopȣ, nefoлositopȣ, de nimiкȣ. 4) (despre лȣкpȣpî) neпȣtȣtȣ

a se sъвîршi, neisвыtitš, ='Αμήχανος.

'Απ-αλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ рьtъчeskš, пierzš dрвmвл, mъ пierzš.

'Απ-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, înчetezš de a simцi (îmî tîmпeskš simцipea de) dвpepe, шi mixnipe 2) oboseskš, пв maî почiš dвче ла dвpepî; (шi прin врm:) mъ desпъdъжdвieskš, mъ deskвpaжezš кв totвл. [de вnde

'Απάλγησις, εως (ἡ), înчetape, saš nesimцipe de dвpepî.

'Απ-αλείφω, biit: -αλείψω, ='Εξαλείφω, шtepгš кв totвл

'Απ-αλεξέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: poet: 'Απήλαλκον) isгonesкš, deпъptezš ръвл; (прin врm:) апъpš, препъzeskš, saš isвъveskš. «'Απαλεξήσειν τινα κακότητος». Iл: P.

'Απ-αλεύομαι, biit: -εύσομαι, poet: fвгš, mъ deпъptezš de чева.

'Απ-αληθεύω, biit: -εύσω, чepчetezš, шi spвiš adeвъpвл; doвedeskš.

'Απαληλιμμένος, η, ον, пas: tpe: de кв: ал пapt: лвî 'Απαλείφω.

'Απ-άλθομαι, biit: -αλθήσομαι, (akt:) bindeкš, saš (miж:) mъ tъmъdвieskš de totš.

'Απαλίας, ου (ὁ), molчeлвшš, fpъцezeлš. [ἁπαλός[.

'Απαλλαγὴ (ἡ), isвъвipe, skъпape. 2) плekape dintp'впš лoкš. [шi

'Απαλλακτέον, пos; ал лвî 'Απαλλάσσω. [шi

'Απαλλακτιάω, -ῶ, biit: -άσω. ='Απαλλαξείω. [шi

'Απαλλακτικὸς, ή, όν, (кв цen:) destoînikš, dispвsš a isвъвi. [ἀπαλλάσσω].[de вnde

'Απαλλακτικῶς, adв: кв кiпš, saš skoпš, dopinцъ de isвъвipe. «'Απαλλακτικῶς ἔχω». Esix: ='Απαλλαξείω.

'Απαλλὰξ, adв: ='Εναλλάξ. [шi

'Απαλλαξείω (fъpъ bit:) (кв цen:) dopeskš a mъ isвъвi. [din

'Απάλλαξις, εως (ἡ), ='Απαλλαγή. [din

'Απαλλάσσω (ττω), biit: -λλάξω (кв ak:) fakš пe чinева, saš îî popвnчeskš a' 'шî skimпа лoквл (a se deпъpta, a fвцi), гoneskš, skoцš; desfakš; пъpъseskš. (шi în eл:) omopš. «Απαλλάξας τοὺς θεραπευτῆρας». Пл: «'Απήλλαξεν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα». Dш: «Τὴν σατραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἦρχε». Твч: «Τὰ περιττὰ τῶν σκευῶν ἀπαλλάξωμεν». Ksen: «'Εδεῖτό μου ἀπαλλάττειν αὐτοῦ Μενέξενον». Iskp: «Τὸν μὲν τρόπον τοῦτον ἀπήλλαξε τοὺς χρήστας». «'Απαλλάξας τὰς δυσαλγίας». Dskp: «Τῶν φαρμάκων τὰ μὲν παραχρῆμα ἀπαλλάττουσι (se îaц: τοῦ βίου) τοὺς προσενεγκαμένους». Tfp: 2) (кв ak: шi цen:) sлoвozš, isвъveskš, skaпš пe чinева de чева. «Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας». Apistf: «'Απαλλάξας τοὺς πολίτας ἀσχολιῶν βαναύσων. Пл: «Τὸν στρατὸν ἀπαλλάξας τῆς ἐκεῖ διατριβῆς». Epd: (шi пas: saš miж:) «'Απηλλάγησαν δουλείας». Isokp: «'Απαλλαγεὶς τῆς ἀρχῆς». Пл: «'Απαλλαγεῖσαν τῆς ἱερουργίας. Пл: 3) (nestp: saš eл: шi miж:) skaпš, mъ isвъveskš, mъ desfakš, înчetezš. «Τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων κάμνει τε πολλάκις, καὶ ἀπαλλάττει ῥᾷον». Apst: 'Απαλλάξομαι τοῦ ἔτι περὶ αὐτῶν μηκύνειν. Пл: «Πῶς ἀπήλλαχεν ἐκ τῆς ὁδοῦ»; Ksen: квm a petpeквt пe dpвmš? «Αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς ἀπαλλάξαι». Ksen: «'Απὸ τούτων οὐκ, ὡς ἤθελε, ἀπήλλαξε». Ep: «Χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι». Dm: Θεῶν δὲ πολλῶν ἀπηλλαγμένους». Ep: deпъptaцî, deoseviцî. «Εἰπὼν ἀπαλλάγηθι, τίνας ποτε λέγεις»; Плt: (vezî шi 'Ανύω). 4) (miж:) «'Απαλλάττεσθαι ἐκ τῆς χώρας». Apist: «'Απαλλαγέντες ἐκείνου». Ksen: «'Απαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ». «Apistf: лъsaцi mъ în паче. «'Απαλλάττεσθαι εἰς τὴν πατρίδα». Лks: «'Απαλλαγῆναι τοῦ βίου (saš пвmaî) 'Απαλλαγῆναι». a se deпъpta din viaцъ, a mвpi. (шi miж: akt:) 'Εκ τῆς δε γῆς ἀπαλλάσσου πόδα» Евp:

'Απ-αλλοτριόω -ῶ, biit: -ώσω (кв ak: шi цen:) înstpeinezš чева saš пe чinева de ла чinева; (fir:) îл peвoлtezš. 2) bînzš ал квîва чева în пвбликš (îî пвiš o avepe ла mezatš). [de вnde

'Απαλλοτρίωσις, εως (ἡ), înstpeinape (stpъmвtape de upoпpietate ла алtъ пepsoanъ).

'Απ-αλοάω -ῶ, biit: -ήσω, tpeiepînd sfъpîmš de totš.

'Απαλόθριξ, -ότριχος (ὁ. ἡ), moaле ла пъpš. [ἁπαλὸς, θρίξ].

'Απ-αλοιάω -ῶ, biit: -ήσω în лoкš de 'Απαλοάω.

'Απαλοιφὴ (ἡ), шtepцepe. [ἀπαλείφω].

'Απαλοκουρὶς, ίδος (ἡ), fpaцedъ, tînъpъ faтъ. [ἁπαλός, κόρη].

'Απαλοπλόκαμος (ὁ, ἡ), poet: moaле ла kosiцe, saš ла пъpš; ='Απαλόθριξ. [ἁπαλὸς, πλόκαμος].

'Απαλὸς [ἅπτομαι], ή, όν, (шi adв:) -αλῶς, moaле ла пiпъitš; fpaцedš, deлikatš; (fir:) влîndš, влажinš, dвлче, шi чл:

'Απαλόσαρκος (ὁ, ἡ), fpaцedš, moaле de (ла) kapne, [ἁπαλὸς, σάρξ].

'Απαλόστρακος (ὁ, ἡ), = Μαλακόστρακος. [ἁπαλὸς, ὄστρακον].

'Απαλότης (ἡ), молitate, fрѫцezime. [ἁπαλός].

'Απαλοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), хрѫnitѫ кѫ fрацedѫ храпѫ; вine хрѫnitѫ; (în цen:) fрацedѫ. [ἁπαλὸς, τρέφω].

'Απαλοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртѫtорѫ de моале înврѫкѫminte. [ἁπαλὸς, φέρω].

'Απαλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ simцimîntѫ моале, inimѫ simцitоаре, караkterѫ влîndѫ. [ἁπαλός, φρήν].

'Απαλόχροος, ους (ὁ, ἡ), ші

'Απαλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: моале, fрацedѫ, делiкаtѫ ла піеле. [ἁπαλὸς, χρόος, χρώς].

'Απαλύνω, віit: -υνῶ, моiѫ; (ші fir:) молешеsкѫ, afemeiezѫ. (ἁπαλὸς]. [de ѫnde

'Απαλυσμὸς (ὁ), моiере; молешіре.

'Απ-αλύσκω, віit: -αλύξω, поеt: мѫ апѫрѫ, sкапѫ.

'Απ-αμαλδύνω, віit: -υνῶ. sлѫвеsкѫ de tоtѫ, прѫпѫdeskѫ чева.

'Απ-αμαυρόω -ῶ, віit: -ώσω, destѫнекѫ, desнегреsкѫ. 2) înнегреsкѫ кѫ tоtѫл.

'Απ-αμάω -ῶ, ші (між:) -άομαι -ῶμαι, віit: -ήσω, -ήσομαι, поеt: sечерѫ, taiѫ de tоtѫ.

'Απ-αμβλίσκω, віit: -αμβλώσω, лепѫdѫ, saѫ fакѫ а se лепѫda копілѫ.

'Απ-αμβλύνω, віit: -υνῶ. tîmпеsкѫ кѫ tоtѫл; fакѫ tîmпѫ, netѫiosѫ (кѫцitѫ ші чл:). 2) destîmпеsкѫ, askѫцѫ, fакѫ tѫiosѫ, (fir:) ацерѫ. || (між:) мѫ destѫнекѫ, релѫчеsкѫ.

'Απαμβροτεῖν, поеt: în локѫ de 'Αφαμαρτεῖν, пех: 2: de inf: ал лѫї 'Αφαμαρτάνω.

'Απ-αμείβομαι, віit: -αμείψομαι, поеt: respѫnzѫ.

'Απ-αμείρω, віit: -αμέρσω, поеt: лinseskѫ de чева, iaѫ чева; (nestр: saѫ ел:) мѫ лinseskѫ, мѫ despарцѫ de чева. (везї 'Απομείρομαι).

'Απ-αμελέω -ῶ, віit: -ήσω, лепевеsкѫ, neîngriжеsкѫ кѫ tоtѫл.

'Απ-αμέργομαι, віit: -αμέρξομαι, поеt: iaѫ, кѫлегѫ.

'Απ-αμέρδω, віit: -αμέρσω, поеt: = 'Απαμείρω.

'Απαμμένος, η, ον, Ion: în локѫ de 'Αφημμένος, tре: de кѫ: ал партч: лѫї 'Αφάπτω.

'Απ-αμπέχω, віit: ἀπαμφέξω, (пех: ἀπαμπέσχον, ші чл:) desврaкѫ.

'Απαμπλακεῖν, поеt: пех: 2 de inf: ал neîntр: 'Απαμπλακέω, în локѫ de 'Αφαμαρτάνω.

'Απ-αμύνω, віit: -υνῶ (кѫ ак: ші dat:) depѫrtezѫ (вре ѫнѫ рѫѫ de ла чіnева). || (між: кѫ ак: saѫ fѫрѫ kazѫ) мѫ апѫрѫ înпоtiвindѫмѫ.

'Απ-αμφιάζω, віit: -ασω, desврaкѫ, despoiѫ; desкоперѫ. [de ѫnde

'Απαμφιασμὸς (ὁ), desврѫкаре; desкоперіре.

'Απ-αμφιέννυμι, кііt: -ἀπαμφιέσω, = 'Απαμφιάζω.

"Απαν, αντος (τὸ), neѫt: лѫї "Απας.

'Απ-αν-άγω, віit: -άξω, (пех: 'Απανήγαγον, ші чл:) мѫ порнеsкѫ sпре маї înѫѫntрѫл ѫsкаtѫлѫї, saѫ ал мѫрії.

'Απ-αναίνομαι, віiit: -ανανοῦμαι, (пех: ἀπηνηνάμην) tѫгѫdѫieskѫ, refѫzѫ, мѫ лепѫdѫ. «Μὴ ἀπαναίνου νουθέτημα». Sкр: «'Απηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου». Sкр:

'Απ-αναισιμόω -ῶ, віit: -ώσω, = 'Απαναλίσκω, ші Καταδαπανῶ.

'Απ-αναισχυντέω -ῶ, віit: -ήσω. мѫ fакѫ tоtѫл нерѫшіnosѫ, îmї піерzѫ toatѫ рѫшіnea.

'Απ-αναλίσκω, віit: -αναλώσω, келtѫieskѫ (прѫпѫdeskѫ) de tоtѫ. [de ѫnde

'Απανάλωσις, εως (ἡ), келtѫіре (рisiniре) de tоtѫ, = Κατανάλωσις.

'Απανάστασις, εως (ἡ), ардікаре, sтрѫмѫtаре dintр'ѫнѫ локѫ аiѫrea. [ἀπανίσταμαι].

'Απ-ανατέλλω, віit: -τελῶ, fакѫ а рesѫрі чева; mі (між:) resѫрѫ, esѫ de ѫndeва.

'Απ-αναχωρέω -ῶ, віit: -ήσω, плекѫ, мѫ depѫrtezѫ de ѫndeва. [de ѫnde

'Απαναχώρησις, εως (ἡ), плекаре, depѫrtаре de ѫndeва.

'Απανδόκευτος (ὁ, ἡ), лinsitѫ de віptѫ, ханѫ, saѫ касѫ пріimitoare de streinѫ, saѫ кѫлѫtорѫ. «'Οδὸς ἀπανδόκευτος». Dмкр: 2) 'Ανεόρταστος. [ἀ, πανδοκεύω].

'Απ-ανδρίζομαι, -ίσομαι (кѫ ак: кѫ преп:) мѫ арѫtѫ (мѫ портѫ ка) вѫрваtѫ. [ші

'Απ-ανδρόω-ῶ, віit: -ώσω, înвѫрвѫtezѫ, fакѫ вiteazѫ пе чіnева. || (між: saѫ пас:) мѫ înвѫрвѫtezѫ, saѫ мѫ портѫ ка ѫнѫ вѫрваtѫ, вiteжеште.

'Απάνευθε (θεν), адв: поеt: [ἀπὸ, ἄνευθε]. deosевіt, ла о парte, depарte, despѫрцit.

'Απ-ανθέω, -ῶ віit: -ήσω, îmї піерzѫ flоаrea, (ші fir:) репѫtацia, пѫtеrea; мѫ трекѫ; sкаzѫ. [de ѫnde

'Απάνθησις, εως (ἡ), кѫderea flоріlор; ші времеа, пе кînd каd.

'Απ-ανθίζω, ші (між:)-ίζομαι, віit: -ίσω, adѫnѫ, кѫлегѫ flорї; (fir:) iaѫ, doвîndeskѫ роdѫл. [de ѫnde

'Απάνθισμα (τὸ), adsnъtsръ de florĭ, шi (fir) de че е maĭ алеsъ. 2)=кs

'Απανθισμὸς (ὁ), adsnape de florĭ, шi (fir:) de че е maĭ алеsъ.

'Απ-ανθρακίζω, biit: -ίσω, fpirъ чева пе кърбsnĭ. 2) тъnîнкъ чева fpintъ пе кърбsnĭ. (bezĭ шi 'Αποπυρίζω).

'Απανθρακὶς, ίδος (ἡ), = 'Επανθρακὶς, ор че (dap maĭ кs seamъ пеште, saъ пîne) fpintъ пе кърбsnĭ. [ἀπὸ, ἄνθραξ].

'Απανθράκισμα (τὸ), fpintsръ пе кърбsnĭ. [ἀπανθρακίζω].

'Απ-ανθρακόω -ῶ, biit: -ώσω, fакъ (saъ арzъ чева, пînъ а se faче) кърбsne. [ἀπὸ, ἄνθραξ].

'Απανθρωπεία (ἡ), = 'Απανθρωπία. (din

'Απ-ανθρωπεύω, biit: εύσω, шi

'Απ-ανθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ пеоmeneskъ, saъ мъ fакъ neomenitъ, sрîtоръ de omъ. [шi

'Απανθρωπία (ἡ), neomenie, saъ neomenitate. [шi

'Απ-ανθρωπίζω, biit: -ίσω, пpefакъ чева în omъ. [din

'Απάνθρωπος (ὁ, ἡ), neomenitъ, denъртatъ de însъшime de omъ, аsprъ, nemiлоsъ, nesoцiaбiлъ. 2) nепоtpiвitъ отълъĭ. 3) пъstiъ, пелоксitъ de oamenĭ. «Ἐρήμη καὶ ἀπάνθρωπος γῆ». Лкч: [ἀπὸ, ἄνθρωπος]. [de snde

'Απανθρώπως, adb: neomenit, fъръ îsбipe de omъ.

'Απ-ανίστημι, biit: -αναστήσω, (пех: ἀπανέστησα, шi nestp: між: ἀπανέστην, шi чл:) apdikъ, (шi між:) мъ apdikъ din tp' snъ локъ, mstъ, saъ мъ stpъmstъ. «Ἐντεῦθεν ἡμᾶς ἀπανιστῶν». Гpг: «Τῆς κλίνης ἀπανιστάμενος». Хрs: «'Απανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλιος». шi «'Απανίσταντο ἑτέρωσε». Ep: (шi ел:) «Οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο». Тъч:

'Απάνουργος (ὁ, ἡ), nebikleanъ, nepъъ, simплъ, [ἀ, πανοῦργος]. [de snde

'Απανούργως, adb: nebiklenеште, fъръ bikлenie.

'Απανταχῆ (χῆ),= 'Απανταχοῦ. [шi

'Απανταχόθεν, adb: = Πανταχόθεν, din toate пърцiле. [шi

'Απανταχόθι, adb: (de stape), шi

'Απανταχόσε, adb: (de mишкаре), =кs

'Απανταχοῦ, adb: în toate пърцiле, pretstindinea. [ἅπας].

'Απ-αντάω -ῶ, biit: -ήσω, -ήσομαι, (кs dat: saъ ак: преп: шi рар пsmaĭ кs ак:) întîmпinъ, esъ înaintea (мъ dskъ snpe întîmпinарea, saъ întîлnipea) кsiва; (fir:) мъ înпpotiбeskъ; мъ бpodeskъ. «'Απήντων ὀλίγοι πρὸς πολλούς». Тъч: (шi між:) «Τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται». Лs: 2) fpeksentezъ, мъ dskъ persлat (мъ aflъ de fацъ, мъ adsnъ) ла локъ шi вреme хоtъpitъ. «Τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσαν ἀπαντᾶν εἰς Κύζικον». Ksen: «Εἰρημένον αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε». Apstf: «Οὐκ ἀπήντησεν ἐπὶ τὴν δίαιταν». Dm: «'Απήντων εἰς τὴν διατριβὴν αὐτοῦ πολλοὶ μαθηταί. Лаерt: 3) (în a tpeia перs: saъ în пapтч:) se faче, se întîmплъ; saъ se пеmереште, isбsteште. «Μέγιστον πάθος τοῦτο ἀπήντησε τῇ Λακεδαίμονι. Ел: «Τοῦ χειμῶνος μὴ καθ' ὥραν ἀπαντήσαντος». Ssid: Δάκρυα ἀπαντᾷ μοι». Esp: îmĭ bin лакрътĭ. «Τὰ παρὰ τύχης οὐκ ἀπαντᾷ κατὰ λόγον». Sin: «Ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἀπήντα ἡ ἐργασία». Ess: (шi пas:) «Παρὰ δόξαν ἡμῖν ἀπήντηται τὰ πρῶτα». D: Ал: 4) pespsnzъ, «Διὰ βραχέων ἀπαντᾶν». Ерmц: «Ἴσως οὖν τοῖς εἰρημένοις (saъ πρὸς τὰ εἰρημένα) ἀπαντήσει». Iskp: Пл:

'Απαντέλλω, поеt: în локъ de 'Απανατέλλω.

'Απάντη (τη), adb: = πάντη, πανταχοῦ.

'Απάντημα (τὸ), întîmпларе. 2) = кs

'Απάντησις, εως (ἡ), întîmпinаре, întîлnipe; înпpotiвipe; pespsnsъ, шi чл: [ἀπαντάω].

'Απαντητέον, пos: ал лsĭ 'Απαντάω.

'Απ-αντιάζω, biit: -άσω, поеt: în локъ de 'Απαντάω.

'Απαντικρὺ, adb: = 'Αντικρὺ, înпotpiбъ, din потpiбъ (biz-abi).

'Απαντίον, adb:=кs 'Απαντικρύ.

'Απ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, zлеieskъ; (прin sрm:) sшspezъ, înпsцinezъ, кsmпътezъ. [de snde

'Απάντλημα (τὸ), zлеitsръ, saъ eшitsл din zлеipe. [шi

'Απάντλησις, εως (ἡ), zлеipe; sшspape.

'Απ-άντομαι, (fъръ biit:) поеt: în локъ de 'Απαντάω.

'Απ-ανύω, biit: -ανύσω. поеt: кs desъвîршipe isпръвeskъ; (шi nestp:) ажsnгъ.

Ἅπαξ [ἅπας], adb: odatъ. «Ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ (τῆς ἡμέρας).» Ἅπαξ ἐν τῇ ζόῃ». Ep: 2) (dsпе ἄν, ὅταν, ἐπειδὴ шi чл :în локъ de ἤδη). «Ἅπερ ἄν (ὅταν) ἅπαξ κατάσχωσιν». Iskp: «'Επειδὴ δὲ ἅπαξ ἔμαθε». Ssid: «Εἰς ἅπαξ, saъ Καθ' ἅπαξ, шi чл:» bezĭ Εἰσάπαξ, Καθαπαξ, шi чл:

'Απαξάπαντες, -απασαι, -άπαντα, тоцĭ înпpesnъ, тоцĭ de odatъ.

'Απαξαπλῶς adb: în цепералъ, fъръ deoseбipe, кs totsл, de odatъ.

'Απαξία (ἡ), неvredniчie. [din

'Απάξιος, α, ον, = 'Ανάξιος, неvrednікš. [ἀπὸ, ἄξιος].

'Απ-αξιόω -ῶ, вііt: -ώσω, жšdікš неvrednікš de sinemĭ, nesокотескš, desапровеzš. «Οὐ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν, ἀλλὰ ші чл: Пл: «'Απαξιῶ τὴν ἀπολογίαν». D: Ал: (ші між: poet:) «Λέσχας, ἃς ἀπηξίωσατο». Esхл: «Οὐδ' αὐτῶν τῶν καλλίστων ἀπηξίωσεν». Apst: (ші кš inf:) «Μεταβαλεῖν ἐσθῆτα φαιὰν ἀπαξιώσαντος». Пл: (ші пs:) «Τοῦτο γὰρ πρὸς πάντων ἀπηξιοῦτο». Ssid: [de šnde

'Απαξίωσις, εως (ἡ), жšdікаре de неvrednікš, неапровареe, desпреџšіре, пі чл:

'Απάορος, Dор: în локš de 'Απήορος.

'Απαπαί, interiеск: вšіt: [ἆ, παπαὶ] ах, ваĭ! (веzĭ ші 'Αππαπαί).

"Απαππος (ὁ, ἡ), чел фърь мошš (stръмошĭ); (прін špm:) streinš, фъръ релаџiĭ. «Φάος οὐκ ἄπαππον 'Ιδαίου πυρός». Esхл: нš este фъръ (аре) релаџie кš.. [ἀ, πάππος].

'Απάπτω, Ion: în локš de ἀφάπτω.

'Απαράβατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βάτως, некълкаtš, непрііміtорš de аватере. «Νόμοι —» Епкt: 2) (кš џen:) неавътštš din.. 3) nestръмštatš ла алтšл. «'Ιερωσύνη —». Sкр: [ἀ, παραβαίνω].

'Απαράβλαστος (ὁ, ἡ), nesкоџъторš, недътъторš de влъstаре пе de алъtšреа кš ръдъчіна, saš din латšреа ръдъчіnei. [ἀ, παρὰ, βλαστός].

'Απαράβλητος (ὁ, ἡ), некомпараtš; 2) неаsemъnatš. 3) neînвoitš. 4) nesoџiавілš. [ἀ, παραβάλλομαι].

'Απαράγγελτος (ὁ, ἡ), непорšнчitš; неvestitš. [ἀ, παραγγέλλω]. [de šnde

'Απαραγγέλτως, adв: фъръ порšнкъ, saš превеstіре. 2) de ла sine; (прін špm:) кš гравнікъ вšнъ voinџъ.

'Απαράγραφος (ὁ, ἡ), нехотърітš (прін параграфіе), немърџinitš. [ἀ, παραγραφή].

'Απαράγωγος (ὁ, ἡ), netîpitš în латšре; неавътštš; неклintitš din локš; (прін špm:) statорnікš; stъpšіторš; немлъdiošš; вечнікš. [ἀ, παράγω].

'Απαράδεκτος (ὁ, ἡ), (пas:) непріімitš, saš de непріімit; неплъкštš; непоtрівіtš; ші (în лšкрšрĭ) nedpeптš. 2) (акt: рар) непріімторš (кš мълџšміре) de чева. [ἀ, παραδέχομαι].

'Απαράθετος (ὁ, ἡ), неалъtšраtš (пе лîнгъ алtš чева), некомпараtš. 2) (грам:) neînкредінџаtš прін алъtšраtе ексемпле ші мърtšрiĭ (din аšторĭ). [ἀ, παρατίθεμαι].

'Απαραιρῆσθαι, Ion: în локš de 'Αφῃρῆσθαι. пas: tре: de кš: ал inf: лšĭ 'Αφαιρέω.

'Απαραίτητος (ὁ, ἡ), de нелъsat, de нелепъdat; неапъраtš. «Τοῦτο τῶν ζῴων μόνον ἀπαραίτητον». Пл: «'Ικέτευμα—».Пл: «"Ερως —». Пл: «Κίνδυνος —». Dsкр: 2) непріімітоpš de ръгъчіšне, neînвлînzitš, neînдšплекаtš spре еptаре. «Δανειστής—».Пл: «—τὴν ὀργὴν». Fіл: «—περὶ τὰς εὐθύνας.» Пл: [ἀ, παραιτέομαι]. [de šnde

'Απαραιτήτως, adв: неапъраt. 2) фъръ înдšплекаре de еptаре.

'Απαρακάλυπτος (ὁ, ἡ), неакоперіtš; прін špm:) възštš; ші (fіг:) неpšмінаtš (desвълітš); saš невікленіtš (неаsкšнsš). [ἀ, παρακαλύπτομαι]. [de šnde

'Απαρακαλύπτως, adв: неакоперіt, desвълit; (fіг:) de фаџъ, nesfіit.

'Απαράκλητος (ὁ, ἡ), ші adв: κλήτως, некіемаtš, непоftitš; нершгаtš. 2) немîнгîіаtš. [ἀ, παρακαλέομαι].

'Απαρακολούθητος (ὁ, ἡ), ші adв: -θήτως, de нešрмаt, неажšнsš, neînџелеsš. 2) некопџinštš (фъръ шірš), некоплегаtš. [ἀ, παρακολουθέω].

'Απαράλειπτος (ὁ, ἡ), нелъsatš, непрекšрмаtš, neînvetatš. [ἀ, παραλείπω].

'Απαράλλακτος (ὁ, ἡ), nesкімвatš întрš німікš, кš totšл nedeosевіtš, asemenea, întокмаĭ. [ἀ, παραλλάσσω]. [de šnde

'Απαραλλάκτως, adв: непрефъкšt, фъръ нічĭ о deosевіре, întокмаĭ. [ші

'Απαραλλαξία (ἡ), непрефачере, nesкімваре, nedeosевіре.

'Απαραλόγιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γίστως, неамъџіторš, saš неамъџітš прін грешіте аргšментаџiĭ. [ἀ, παραλογίζομαι].

'Απαράλογος (ὁ, ἡ), чел нš фъръ кšвîнтš, (adікъ) віне кšвîнtatš. [ἀ, παράλογος].

'Απαραμίλλητος, [ἀ, παραμιλλάομαι], ші

'Απαράμιλλος (ὁ, ἡ), непрііміторš de întречере, de ажšнџере, saš asemъnаре, неаsemъnatš. [ἀ, παρὰ, ἅμιλλα].

'Απαραμύθητος (ὁ, ἡ), = 'Απαραίτητος, neîntорsš ла înдšплекаре. 2) немîнгîіаtš. 3) neînдpептаtš. [ἀ, παραμυθέομαι]. [de šnde

'Απαραμυθήτως, adв: neînдšплекаt; немîнгîіat.

'Απαράμυθος (ὁ, ἡ), = 'Απαραμύθητος.

'Απαράπειστος (ὁ, ἡ), neînдšплекаtš прін амъџіре, неавътštš din дpептš. [ἀ, παραπείθομαι].

'Απαραπόδιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δίστως, неавътštš, неешітš din калеа чеа дpеаптъ. 2) = 'Απαρεμπόδιστος. [ἀ, παραποδίζω].

'Απαραποίητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως,

непрефъкȣtȣ̆, neminчinoшitȣ̆, adeвъpatȣ̆, кȣpatȣ̆. [ἀ, παραποιέομαι].

Ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λεύτως, неклintitȣ̆, nemiшкatȣ̆ din локȣ̆, statopникȣ̆; непрефъкȣtȣ̆; некълкatȣ̆. [ἀ, παρασαλεύω].

Ἀπαρασήμαντος (ὁ, ἡ), чел фъръ semnȣ̆ deoseвitopȣ̆; neînsemnatȣ̆. [ἀ, παρασημαίνω].

Ἀπαρασημείωτος (ὁ, ἡ), лinsitȣ̆ de алъtȣpate însemnъpĭ. [ἀ, παρασημειόομαι].

Ἀπαράσημος (ὁ, ἡ), neapъtatȣ̆, nedoвeditȣ̆ прin semne; neînsemnatȣ̆. 2) = Ἀπαραχάρακτος. [ἀ, παράσημον].

Ἀπαρασκευασία (ἡ), непрегътipe. [шi

Ἀπαρασκεύαστος, [ἀ, παρασκευάζω], шi

Ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ), непрегътitȣ̆; (fir:) simплȣ; лesniчosȣ̆. [ἀ παρασκευή]. [de ȣnde

Ἀπαρασκεύως, (adв:) фъръ прегътipe; непревъзȣt; din îndemînъ, de odatъ.

Ἀπ-αράσσω (ττω), вiit: -αράξω, în гравъ шi iȣte smȣлгȣ̆, saȣ̆ smîческȣ̆, шi asвîpлȣ̆ afаpъ.

Ἀπαρασχημάτιστος (ὁ, ἡ), nepeformatȣ̆, neskimвatȣ̆. [ἀ, παρασχηματίζω].

Ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ), neoвseрвatȣ̆, saȣ̆ непрiimitopȣ̆ de въгаpe de seamъ. [ἀ, παρατηρέω]. [de ȣnde

Ἀπαρατηρήτως. adв: фъръ въгаpe de seamъ, neoвseрвat.

Ἀπαράτιλτος (ὁ, ἡ), nesmȣлsȣ̆, нежȣmȣлitȣ̆. [ἀ, παρατίλλομαι].

Ἀπάρατος (ὁ, ἡ), de nепоflit, de nedopit, de neȣpat; влesteшatȣ̆. [ἀπὸ, ἀράομαι]

Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τρέπτως, neaвътȣtȣ̆ din калеа sa; neîntopsȣ̆ din пъpepea sa; (прin ȣpm:) neîndȣплекatȣ̆, nemлъdiatȣ̆. [ἀ, παρατρέπομαι].

Ἀπαράφθαρτος, шi

Ἀπαράφθορος (ὁ, ἡ), nestpikatȣ̆, некорȣптȣ̆. [ἀ, παραφθείρω].

Ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ), непрепъзitȣ̆, невъгътopȣ̆ de seamъ. [ἀ, παραφυλάττω]. [de ȣnde

Ἀπαραφυλάκτως, adв: фъръ препазъ.

Ἀπαραχάρακτος (ὁ, ἡ), (прinч: despre monete) adeвъpatȣ̆ (некалпȣ̆); (fir:) непрефъкȣtȣ̆, neamestekatȣ̆. [ἀ, παραχαράττω].

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ), (прinч: вinȣ̆) neamestekatȣ̆ кȣ апъ (maĭ кȣ seamъ de mape) пе ȣȣвt askȣnsȣ̆, кȣpatȣ̆. «Ὕδωρ —». Eлd: апъ кȣpatъ. [ἀ, παραχέω].

Ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ), nedatȣ̆ în лatȣpe din (stъpȣitopȣ̆ în) позiцia sa, неклintitȣ̆; вiteazȣ̆. [ἀ, παραχωρέω]. [de ȣnde

Ἀπαραχωρήτως, adв: кȣ stъpȣipe, saȣ̆ неклintipe din локȣ̆.

Ἀπαράβολος (ἡ), (прinч: δίκη) каpe нȣ чере predeпȣnepe (παραβόλιον) de вanĭ. [ἀ, παραβάλλω].

Ἀπαργία (ἡ), ȣн feлȣ̆ de плантъ, saȣ̆ eapвъ, а ле кърia fpȣnze se întind пе пъmîntȣ̆, Апарцie. (Tfp: Ist: Nat: 7: 9).

Ἄπαργμα (τὸ), (прinч: ла îm:) = Ἀπαρχή. (vezĭ шi ἔξαργμα). [ἀπάρχομαι].

Ἀπαργυρίζω, вiit: -ίσω, префакȣ̆ în apцintȣ̆, saȣ̆ în вanĭ (вînzînd чева). [ἀπὸ, ἄργυρος]. [de ȣnde

Ἀπαργυρισμὸς (ὁ), префачере în apцintȣ̆, saȣ̆ вanĭ.

Ἀπαργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἀπαργυρίζω.

Ἀπαρέγκλιτος (ὁ, ἡ), неплекatȣ̆ în лatȣpe, statopникȣ̆, неклintitȣ̆. [ἀ, παρεγκλίνω].

Ἀπαρεγχείρητος (ὁ, ἡ), ачела, пе каpe нȣ поate, saȣ̆ нȣ îndpъzneшte чinева a пȣне mîna, непiпъitȣ̆, neatînsȣ̆; (fir:) desъвîpшitȣ̆. [ἀ. παρεγχειρέω]. de ȣnde

Ἀπαρεγχειρήτως, adв: кȣ desъвîpшipe.

Ἀπαρέγχυτος (ὁ, ἡ), în каpe нȣ s' a topnat алtȣ̆ чева, neamestekatȣ̆ кȣ алtȣ̆ чева, = Ἀπαράχυτος. [ἀ, παρεγχέω].

Ἀπαρεμπόδιστος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραπόδιστος. [ἀ, παρεμποδίζω].

Ἀπαρέμφατος (ὁ, ἡ), neapътътopȣ̆, нехотъpîtopȣ̆ de ȣнȣ̆ лȣкpȣ кȣ skȣmпъtate. (de ȣnde || гpam:) înfinitiвȣ̆ (modȣ̆). [ἀ, παρεμφαίνω]. [de ȣnde

Ἀπαρεμφάτως, adв: нехотъpît; (гpam:) în modȣл înfinitiвȣ̆.

Ἀπαρενθύμητος (ὁ, ἡ), rînditopȣ̆ despre лȣкpȣpĭ нȣ пе de asȣпpa, чi eksakt шi кȣ лȣаpe aminte; въгътopȣ̆ de seamъ, înfintȣ̆ ла о idee. 2) (pas:) лȣatȣ̆ кȣ skȣmпъtate în въгаpe de seamъ, вine кinzȣitȣ̆. [ἀ, παρενθυμέομαι]. [de ȣnde

Ἀπαρενθυμήτως, adв: кȣ mȣлtъ лȣаpe aminte.

Ἀπαρενόχλητος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл nesȣпъpatȣ̆. [ἀ, παρενοχλέομαι].

Ἀπ-αρέσκω, вiit: -αρέσω, (кȣ dat: шi pap кȣ aк:) неплакȣ̆, sȣнtȣ̆ неплъкȣtȣ̆ кȣiва, nemȣлцȣmeskȣ̆ пе чinева. «Τὸ τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν τοῖς σοφοῖς ἐστὶν ἀπαρέσκειν». «Ἐν μέν τοι με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει». Плt: || (miж: saȣ̆ pas:) нȣ mъ mȣлцȣmeskȣ̆ de чева, нȣ 'mĭ este плъкȣtȣ̆. «Ἀπηρέσκοντο αὐτοῦ τῷ βίῳ». Epd: || (miж:) poet: (кȣ aк:) mъ siлeskȣ̆ а плаче кȣiва, saȣ̆ a mȣлцȣmi пе чinева. «Οὐ νεμεσητὸν βασιλῆα ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι, ὅτε τις πρότερος

χαλεπήνῃ. Іл; Т. [de ѕnde

'Απάρεστος (ὁ, ἡ), неплькѕtѕ̆,

'Απαρηγόρητος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -ρήτως, ='Απαραμύθητος. [ἀ, παρηγορέω].

'Απ-αρήγω, вііt: -αρήξω, поеt: (кѕ ак:) ='Απαμύνω, ажѕtѕ̆ пе чіneва, апърînдѕ'л de ѕnѕ̆ рьѕ̆.

'Απαρθένευτος (ὁ, ἡ), непоtрівіtѕ̆, некѕвііnчоѕѕ̆ ѕnеĭ fечоаре. 2) кѕрatѕ̆, невіnовatѕ̆ ка о fечоаръ. [ἀ, παρθενεύω].

'Απάρθενος (ἡ), неfечоаръ. «Παρθένος ἀπάρθενος». Еѕр: лоrodіtъ, moaptъ înѕъ maĭ 'nainte de nѕntъ. [ἀ, παρθένος].

'Απ-αρθρόω -ῶ, вііt: -ώσω, desпарцѕ̆ din înкеіеtѕрĭ, desmъdѕлеzѕ̆. [ἀπὸ, ἄρθρον].

'Απ-αριθμέω -ῶ, вііt- -ήσω, пѕmъpѕ̆ кîte ѕna ѕna de ла înчепѕtѕ̆ пînъ ла sfîpшitѕ̆); (fir:) пътеskѕ̆ деплin пînъ ла о пара. [ἀπὸ, ἀριθμός]. [de ѕnde

'Απαρίθμησις, εως (ἡ), пѕmъраре sкѕmпъ (înшipape); плъtipe деплinъ, ши еksaкtъ.

'Απαρίνη (ἡ), ѕnѕ̆ fелѕ̆ de плantъ, кор-пъцелѕ̆. [de ѕnde

'Απαρινής, εος (ὁ, ἡ), поеt: de корпъцелѕ̆.

'Απ-αρκέω -ῶ, вііt: -αρκέσω, ='Αρκέω, sîntѕ̆ destѕлѕ̆, ажѕnгѕ̆. 2) (pap mіж:) mъ îndestѕлеzѕ̆, mъ mѕлцѕmeskѕ̆. [din

'Απαρκής, έος (ὁ, ἡ), destѕлѕ̆, de ажѕns.

'Απαρκούντως adв: de îndestѕл. [ἀπαρκέω].

'Απαρκτίας, ου (ὁ), (se înц: ἄνεμος] nopdiкѕ̆, каре ѕѕflъ din пaptea nopdѕлѕĭ, adiкъ de ла miazъ-noanle, =Βορέας. [ши

'Απάρκτιος, α, ον, чел de ла nopdѕ̆, nopdiкѕ̆, de шiazъ-noante. [ἀπὸ, ἄρκτος].

'Απ-αρνέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, tъгъdѕieskѕ̆ кѕ totѕл; mъ лепъdѕ̆ de чева; pefѕzѕ̆. [de ѕnde

'Απάρνησις, εως (ἡ), pefѕzape, saѕ̆ прin tъгъdѕipe лепъdape de чева. [ши

'Απαρνητὸς, οῦ (ὁ), tъгъdѕitopѕ̆; лепъdatѕ̆ de чева.

Ἄπαρνος (ὁ, ἡ), = Ἔξαρνος. 2) (пas:) tъгъdѕitѕ̆ de кѕtpe чіnева. [ἀπαίρω].

'Απ-άρνυμαι (fъръ вііt:), поеt; apdiкѕ̆, iaѕ̆ de ла..

'Απαρόδευτος (ὁ, ἡ), не-tpeкѕtѕ̆ пе de алъtpea; неѕmблatѕ̆; неапропіatѕ̆. [ἀ, παροδεύω].

'Απαρόρμητος (ὁ, ἡ), neîndemnatѕ̆, незъdъpîtѕ̆; (прin ѕpm:) tpîndaвѕ̆. [ἀ, παρορμάομαι].

'Απ-αρρενόω -ῶ, вііt: -ώσω, = 'Απανδρόω. [ἀπὸ, ἄρρην].

'Απαρρησίαστος (ὁ, ἡ), невoрбіtopѕ̆ fъръ sfiaлъ; neîndpîzneцѕ̆. [ἀ, παρρησιάζομαι].

Ἄπαρσις, εως (ἡ), плекаре, порпіре în кълъtopie. [ἀπαίρω].

'Απ-αρτάω -ῶ, вііt: -ήσω, = atîpnѕ̆, sпînzѕpѕ̆ чева de чева, saѕ̆ депарte de чева, депъptezѕ̆. «'Απαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς». Dm: (ши ел:) «'Απαρτήσαντες (se înц: ἑαυτοὺς) εἰς ἀλλοτρίαν». Тѕч: (ши пas:) «'Απήρτηνται ἀλλήλων πλεῖστον». Apst. «'Απηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις». Dm: депъptaцĭ. (везĭ ши 'Αναρτῶ, ши 'Απαιωρέω).

'Απ-αρτέω -ῶ, вііt: -ήσω. Іоn: în локѕ̆ de 'Απαρτάω. [de ѕnde

'Απάρτησις, εως (ἡ) atîpnape, saѕ̆ депъptape de чева (акt: ши пas:).

'Απαρτι, adв: еksaкt, деплin, tокma пе tокma. 2) din протіvъ. 3) = кѕ

'Απάρτι, adв: (Sкр:) de aічĭ în коло, în віitopѕ̆.

'Απαρτία (ἡ), = 'Απάρτισις. 2) ='Αποσκευή, ѕпелtе de каsъ, saѕ̆ de dpѕmѕ̆. (de ѕnde) «'Απαρτία (ел: ши adв:)». кѕ totѕл desъвîршit. 3) = 'Απάρτιον.

'Απαρτιζόντως, adв: = 'Απαρτίως. [din

'Απαρτίζω, вііt: -ίσω, desъвîршeskѕ̆, înдеплineskѕ̆; notpiвeskѕ̆. 2) (nestp: saѕ̆ ел:) mъ notpiвeskѕ̆, mъ пропорціоnezѕ̆; (ши пas:) ажѕnгѕ̆. «Ὥστε ἀπαρτίζειν πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς». Apist: 'Εν τῇ ἀπαρτιζούσῃ ὥρᾳ». Apist: «'Απαρτίζεσθαι εἰς ἑπτὰ κεφαλάς». Іоs: [ἀπάρτιος].

'Απαρτικὸς ἡ, ὸν, гata (disпѕѕѕ̆) de плекаре în кълъtopie. [ἀπαίρω].

'Απαρτιλογία (ἡ), întpeaгъ, деплinъ sокоteaлъ. [ἀπάρτιος, λόγος],

'Απάρτιον (τὸ), віndepe de miшкътоаре прin лічіtaціe. (de ѕnde) «'Απάρτιον προγράφειν». Пл: a пѕne ла mezatѕ̆; (ши прin ѕpm:) a ліпі пе пеpeцĭ лista челор de вîndѕt.

'Απάρτισις, εως (ἡ), ши

'Απαρτισμὸς (ὁ), înдеплinipe, întpeцipe, desъвîршipe, întoкmipe; пропорціоnape, sіmеtpie (notpiвitate ла mъѕѕpъ). [ши

'Απαρτιστικὸς, ἡ, ὸν, коntpiвѕitopѕ̆ лaîntpeцipe. [ἀπαρτίζω].

'Απαρτίως, adв: ='Απαρτὶ, кѕ desъвîршipe, кѕ totѕл.

'Απαρυστέος, α, ον, пos: ал лѕĭ

'Απ-αρύτω (-αρύω), вііt: -αρύσομαι, ='Απαντλέω; (fir:) iaѕ̆, înпѕцinezѕ̆ чева.

'Απ-αρχαΐζω, вііt: -ίσω, ши

'Απ-αρχαιόω-ῶ, вііt: -ώσω, înвекieskѕ̆, ши

(прin ȣрm:) fakȣ̆ чева de neintpeвȣinцat. «Λέξις ἀπηρχαιωμένη». D: Ал:

'Απαρχὴ (ἡ), = Ἔναρξις. || (îm: saȣ̆ pap ши sinr:) чеа dintîĭ napte din fie че лȣкрȣ (dap maĭ кȣ scamъ din продȣкtele пътîntȣлȣĭ), nîргъ, пе каре адȣче чinева saȣ̆ жерtfъ лȣĭ Dȣmnezeȣ̆, saȣ̆ dapȣ̆ oamenilop (de ȣnde ши nîргъ pom:). [ши

Ἄπαρχος (ὁ), noet: înчепътopȣ̆, къпеtenie. [din

'Απ-άρχω, biit: -άρξω, sîntȣ̆ înчепътopȣ̆, чел dintîiȣ̆, къпеtenie. 2) fakȣ̆ înчепере. (de ȣnde || miж; кȣ цen: saȣ̆ în ел: de dînsȣл кȣ ак: ши кȣ dat:) iaȣ̆ napte din вре ȣnȣ̆ лȣкрȣ, ши о adȣкȣ̆ ка о nîргъ лȣĭ Dȣmnezeȣ̆; (în цen:) fakȣ̆ înчепере, saȣ̆ iaȣ̆ o napte; (de ȣnde nas:) «'Απηργμένοι». Kom: tъiaцĭ înпрежȣр, saȣ̆ skoniцĭ.

Ἅπας, αντος (ἅπασα, ἅπαν), [ἁ, în локȣ̆ de ἅμα, πᾶς] totȣл înпреȣнъ, întperȣ̆. «Ὁ δὲ κρατὴρ ἀργυροῦς ἅπας». Od: Л: «Ἅπας ὁ βίος». Bas: «Ἁπάντων ἀναισχυντότατον». Iskp: (ши ел:) «Ἐξ ἅπαντος (se înц: τρόπου)». «Ἐν ἅπασι (se înц: πράγμασι)». «Ὁ βασιλεὺς τῶν ἁπάντων». Skp: 2) чел dȣne ȣрmъ. «Εἰς ἀπορίαν τὴν ἅπασαν (saȣ̆ «Εἰς ἅπαν κινδύνου) ἐλθεῖν». Пл: 3) (în локȣ̆ de adв:) кȣ totȣл. «Τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα». Пл: (везĭ ши nas:)

'Απασβολόω -ῶ, biit: -ώσω, apzȣ̆ чева nînъ a se faче чеnȣшъ. [ἀπὸ, ἀσβόλη].

'Απ-ασκαρίζω, biit: -ίσω, = 'Αποσκαρίζω, (nestp:) mъ batȣ̆, (ши stpem:) fakȣ̆ пе алtȣл a se вate (ка пештеле). «'Απασκαριῶ σ' ἐγὼ γέλωτι σήμερον». Men: (везĭ ши 'Αποσκαρίζω).

'Απ-ασπαίρω, biit: -σπαρῶ='Απασκαρίζω.

'Απαστὶ, adв: noet: пе неmînkate. [ши

'Απαστία (ἡ), noet: nostipe, неmînkape; nexpъnipe. [din

Ἄπαστος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄγευστος, неmînkatȣ̆, nostitȣ̆; nexpъnitȣ̆. [ἀ, πάομαι].

'Απ-αστράπτω, biit: -άψω, skoцȣ̆ fȣлџере; daȣ̆ paze de лȣminъ, лȣminezȣ̆.

'Απ-ασχολέω -ῶ, biit: -ήσω. desokȣпȣ̆ пе чinева de ла лȣкрȣл sъȣ̆; (în цen:) опрeskȣ̆, înniedikȣ̆. || (miж: saȣ̆ nas:) mъ okȣпȣ̆, mъ îndeлetniчeskȣ̆ ла алtȣ̆ чева. [ши

'Ασχολία (ἡ), desokȣпape, saȣ̆ îndeлetniчipe ла алtȣ̆ чева. [ἀπὸ, ἀ, σχολή].

'Απατάω -ῶ, biit: -ήσω. amъцeskȣ̆, înшелȣ̆; momeskȣ̆; ши (miж: saȣ̆ nas:) mъ amъцeskȣ̆, ши чл: «Παρόντος ἀκούειν ἀπατῶμαι». Елd: (ши în ел: de περί). «Ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη». Sof: «Τὸ ἀπατώμενον τῆς ἀγγελίας». Skp: amъцitoapea, saȣ̆ грешita вestîpe. [ἀπάτη].

'Απάτερθε (θεν), adв: noet: deosевĭ, desпърцit; ла о napte; (în цen:) denapte.

'Απατεύω, biit: -εύσω. Ion: în локȣ̆ de 'Απατάω. [ши

'Απατεών, ῶνος (ὁ), amъцitopȣ̆; вiклеanȣ̆; minчinosȣ̆. [din

'Απάτη (ἡ), (кȣ цen:) amъцipe, înшелape, momipe. 2) (fъръ kazȣ̆) miжлокȣ̆ de amъцipe, înшелъчiȣne, вiкленie, momeaлъ, ши чл: [ἀπὸ, ἄτη, saȣ̆, ἀ, πάτος]. [de ȣnde

'Απατήλιος (ὁ, ἡ), noet; în локȣ̆ de

'Απατηλὸς, ή, ὸν, îndemînatikȣ̆ sпре amъцipe; вiклеanȣ̆.

'Απάτημα (τὸ), noet: în локȣ̆ de 'Απάτη. [ши

'Απατήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = 'Απατηλός. [ἀπατάω].

'Απατήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: amъцitopȣ̆ de oamenĭ. [ἀπάτη, ἀνήρ].

'Απάτησις, εως (ἡ), = 'Απάτη. [ши

'Απατητικὸς, ἡ ὸν,='Απατηλὸς, aплекatȣ̆, îndemînatikȣ̆ a amъцi, atpъгъtopȣ̆ sпре înшелъчiȣne. [ἀπατάω].

'Απάτητος (ὁ, ἡ), пекълкatȣ̆, saȣ̆ de пекълкat, пеȣmвлatȣ̆. [ἀ, πατέω].

'Απ-ατιμάω -ῶ, (άζω), biit: -άσω, noet: пеchinsteskȣ̆ кȣ totȣл.

'Απ-ατμίζω, biit: -ίσω, = ἐξατμίζω. evaпopezȣ̆, пpefakȣ̆ чева (ши pap, pisineskȣ̆) în aвȣрȣ̆. 2) (nestp: saȣ̆ ел:) pesȣflȣ̆, шъ пpefakȣ̆ în aвȣрȣ̆. [ἀπὸ, ἀτμίς].

'Απατουρεών, ῶνος (ὁ), (dȣne Kizivenĭ) a tpeia лȣнъ a anȣлȣĭ, în каре серȣъtoapiaȣ̆ Anatȣpiile. (везĭ ȣрmъtoapea zівере).

'Απατούρια (τὰ), Anatȣpiĭ, серȣъtoape, че se sъвîpшia de кътpе Atenenĭ, ши toцĭ Ionienĭ în лȣna Пianensionȣ̆ (каре кореsпȣndea кȣ вîршitȣл лȣĭ Sentemвpie, ши înчепȣtȣл лȣĭ Oktomвpie пе жȣmъtate din fie каре) sпре пошенipea вipȣinцеĭ kîшtirate прin amъцipe [ἀπάτη] de кътpе împъpatȣл лор Kodpȣ asȣпpa Dopienilop. (întp'aчeastъ серȣъtoape se înskpiaȣ̆ ши копiĭ în чеtеле чеtъцenilop nȣmite φρατρίαι).

'Απάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел fъръ tatъ, вastapdȣ̆, saȣ̆ sîpmanȣ̆. 2) desmoштenitȣ̆, певрednikȣ̆ de tatȣл sъȣ̆. «'Απάτωρ ἐμοῦ». Sof: 3) чел че пȣ seamъпъ ла simцimintе кȣ tatȣл sъȣ̆, певрednikȣ̆ de nȣmeлe tatȣлȣĭ sъȣ̆. «Πατέρες ἀπάτορες». Fp: [ἀ, πατήρ].

'Απ-αυαίνω, вiit: -ανῶ, ѕѕѕкѕ de totѕ.

'Απ-αυγάζω, вiit: -άσω, daѕ лѕminъ; pesfpînгѕ лѕminъ; pesпîndeskѕ paze, stpълѕчeskѕ. 2) noet: възѕ de denapte. [de ѕnde

'Απαύγασμα (τὸ), stpълѕчitoape лѕminъ. 2) =кѕ

'Απαυγασμὸς (ὁ), stpълѕчipe, pesfpînцepe de лѕminъ.

'Απ-αυδάω -ῶ, вiit: -ήσω, (пpiнч:) îmî пiepzѕ гpaiѕл, amѕцeskѕ. 2) (oвiч: шi noet: кѕ înf:) = 'Απαγορεύω, oпpeskѕ пpin гpaiѕ (de a faче чeвa). 3) (fъpъ kazѕ) oвoseskѕ (mi se taie гласѕл), mъ sfîpшeskѕ. «Ὑπὸ λιμοῦ ἀπηυδηκώς». Лѕч:

'Απ-αυθαδέω-ῶ, вiit: -ήσω, ='Απαυθαδίζομαι. [de ѕnde

'Απαυθάδημα (τὸ), mîndpie, oвpъznivie.

'Απ-αυθαδιάζομαι, вiit: -άσομαι, шi

'Απ-αυθαδίζομαι, вiit: -ίσομαι, oвpъzniчeskѕ, mъ пoptѕ, saѕ вopвeskѕ кѕ mѕлtъ, saѕ пeste mъsѕpъ tndpъzneaлъ.

'Απ-αυθημερίζω, вiit: -ίσω, mъ dѕкѕ шi mъ întopкѕ întp' aчeeaшî zi. «'Απαυθημερίσαι ἐκ Πίσης εἰς Αἴγιναν.» Eл:

'Απαύλια (τὰ), noaптea чea maî 'nainte de пѕntъ, în кape tinepiî dopmiaѕ în кasa sокpiлop deoseviцî ѕпѕл de aлtѕл. (vezî шi 'Επαύλια). [шi

'Απ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ adъпosteskѕ, saѕ dopmѕ desпъpцitѕ, saѕ denapte de чeвa. «'Απαυλίζομαι τῆς πόλεως». D: Aл: dopmѕ afapъ, denapte de opaшѕ. [ἄπαυλος]. [de ѕnde

'Απαυλιστήριος, α, ον, op чe se кѕвine лa 'Απαύλια, dapѕpiлe adѕse în zioa de ἀπαύλια, adikъ în пpezioa de пѕntъ.

"Απαυλος (ὁ, ἡ), adъпostitѕ, dopmitѕ afapъ din кѕptea, кasa, staѕлѕл, saѕ кѕлкѕшѕл sъѕ. [ἀπὸ, αὐλή]. [de ѕnde

'Απαυλόσυνος (ὁ, ἡ), noet: = "Απαυλος.

'Απαύξησις, εως(ἡ), deskpeшtepe.[ἀπαύξω].

'Απ-αυρίσκομαι, [ἀπὸ, αἴρομαι] вiit: -αυρήσω, -αυρῶ, (nexot: ἀπηυράμην, -ηύρω, -ηύρατο, шi ἀπηύρων, -ηύρας, -ηύρα, пaptч: ἀπαυράμενος, шi ἀπούρας) Ion: noet: = 'Αφαιρῶ, iaѕ (кѕ aк: шi цen: saѕ dat: saѕ кѕ doî aк:). «Τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων». Iл: A. «Τεῦκρον εὖχος ἀπηύρα». Iл: O. 2) ='Επαυρίσκω, doвîndeskѕ, mъ foлoseskѕ. «Πολλάκις ξύμπασα πόλις καλοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα». Ep: «Τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου». Esхл:

'Απαυστὶ, adв: = 'Απαύστως, neînчetat, neкontenit. [din

"Απαυστος (ὁ, ἡ), neînчetatѕ, neпpeкѕpmatѕ. «Γόων ἄπαυστος». Eѕp: «Δίψος ἄπαυστον». Tѕч: [ἀ, παύομαι].

'Απαυτίκα, adв: noet: în datъ, în пpiпъ. [ἀπὸ, αὐτίκα].

'Απ-αυτοματίζω, вiit: -ίσω, faкѕ, пpodѕкѕ чeвa de лa sinemî.

'Απ-αυτομολέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ fѕгъpeskѕ кa deseptopiî лa вpъжmaшî.

'Απ-αυχενίζω, вiit:-ίσω, întopкѕ îndъpъt гpѕmazѕл (maî кѕ seamъ ѕпѕî doвitoкѕ); (пpin ѕpm:) domoлeskѕ, doвopѕ. 2) (nestp: шi fir) mъ peвoлtѕ, лeпъdѕ жѕгѕл, (oвшt:) apdiкѕ кaпѕ.

'Απάφητος, ἡ saѕ ος, ὸν saѕ ον, noet: nѕtinчosѕ, лesniчosѕ de a se amъцi. [din

'Απαφίσκω [ἅπτομαι], вiit: ἀπαφήσω (nex: ἤπαφον, шi miж: ἠπαφόμην), noet: mînгîind momeskѕ, amъцeskѕ.

'Απ-αφρίζω, вiit: -ίσω, ='Εξαφρίζω, iaѕ sпѕma, кѕpъцѕ de sпѕmъ.

'Απαχὴς, έος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ de гpъsime, saѕ гpoѕime (sлaвѕ). [ἀ, πάχος].

'Απαχθεὶς, εῖσα, έν, пas: nex: 1: de пaptч: лѕî 'Απάγω.

'Απαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀπὸ, ἄχθος] înпoвъpъtopѕ, гpeѕ. [de ѕnde

'Απαχθίζω, вiit: -ίσω, înпoвъpezѕ; adѕкѕ гpeѕtate, sѕпъpape.

'Απ-αχλυόω -ῶ, вiit: -ώσω, акopepѕ кѕ чeaцъ; întѕneкѕ. 2) = кѕ

'Απ-αχλύω, вiit:-ύσω, noet: apdiкѕ чeaцa, întѕnepiкѕл, destѕneкѕ.

"Απαχος (ὁ, ἡ), ='Απαχής.

'Απ-αχρειόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкѕ чeвa netpeвniкѕ, saѕ de neîntpeвѕinцat кѕ totѕл, nefoлositopѕ.

'Απεβήσετο, noet: плeкa, saѕ voia sъ плeчe, (пpeл: пepeг: aл лѕî 'Αποβαίνω). [ἀποβήσομαι, вiitopѕ. tpansfopmatѕ în пpezentѕ].

'Απέγγονος (ὁ, ἡ), nenotѕ, stpъnenotѕ (din fiî); (în цen:) ='Απόγονος.

'Απ-εγγυαλίζω, вiit: -ίσω, saѕ -ίξω, noet: daѕ în mînъ, saѕ înaпoî (faкѕ tesлimѕ. Tѕpч:) 2) ='Αποκαθίστημι.

'Απεγνωκότως, adв: (de пaptч:) кѕ desпъdъжdѕipe, кa desпъdъжdѕitѕ.

'Απεδανὸς, ἀ, ὸν, Dop: în лoкѕ de 'Ηπεδανός.

'Απεδάσσαο, noet: în лoкѕ de 'Απεδάσω, 2: peps: de nex: 1: aл лѕî 'Αποδαίομαι.

'Απέδει 3: sinг: peps: de пpeл: aл лѕî 'Αποδέω.

'Απεδίζω, вiit: -ίσω, faкѕ шesѕ [ἄπεδος] netezeskѕ, notpiveskѕ.

'Απέδιλος [ἀ, πέδιλα]. ші

'Απεδίλωτος (ὁ, ἡ), неînкълцatŭ, deскълцŭ. [ἀ, πεδιλόω].

'Απεδόμην, miж: пех: 2: ал лŭĭ 'Αποδί-δωμι.

"Απεδος (ὁ, ἡ), [ἀ nolpiв:, πεδίον]. = 'Ισό-πεδος, шesŭ, netedŭ. întinsŭ.

'Απέδομαι, вiit: ал лŭĭ 'Απεσθίω.

'Απέδραν, -έδρας, -έδρα, -έδραμεν, -έδρατε, -έδραν, пех: 2 ал лŭĭ 'Αποδιδράσκω.

'Απέδραμον, пех: 2· ал лŭĭ 'Αποτρέχω.

'Απέδωκα, пех: 1: ал лŭĭ 'Αποδίδωμι.

'Απέειπε, Ion: în локŭ de 'Απεῖπε, пех: 1: (nepcr:) ал лŭĭ 'Απαγορεύω.

'Απέεργε, Ion: în локŭ 'Απεῖργε, прел: ал лŭĭ 'Απείργω.

"Απεζος (ὁ ἡ), чел fъръ пічоаре. [ἀ, πέζα].

'Απέην, Ion: în локŭ de 'Απῆν, прел: ал лŭĭ "Απειμι.

'Απέησι, поеt: în локŭ de 'Απῇ 3: sinr: пеps: a sŭп: лŭĭ "Απειμι.

'Απέθηλα, пех: 1: ал лŭĭ 'Αποθάλλω.

'Απ-εθίζω, вiit: -ίσω, desoвiчпŭieskŭ пе чiпева.

'Απει, 2: пеps: a преz: хоîър: лŭĭ ἄπειμι (лinseskŭ); saŭ în локŭ de "Απιθι порŭпч: ал лŭĭ "Απειμι (mъ dŭкŭ).

'Απεῖδον, пех. 2: ал лŭĭ 'Αφοράω.

'Απειθαρχία (ἡ), пesŭпŭпере (maĭ кŭ scaшъ ла stъпîпiре). [ἀ. πείθω, ἀρχή].

'Απείθεια (ἡ), пesŭпŭпере. [ші

'Απειθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пŭ mъ sŭпŭiŭ, п'askŭлtŭ; пŭ mъ îndŭплекŭ. [ἀπειθής].

'Απείθην, Ion: în локŭ de 'Αφείθην, пas: пех: 1: ал лŭĭ 'Αφίημι.

'Απειθής, έος (ὁ, ἡ), пеîndŭплекаtŭ; пеsŭпŭsŭ, пеaskŭлtъtорŭ; (Бiser:) пекредiп-чоsŭ; (fir:) (локŭ) греŭ de ŭмблаt. [ἀ, πειθώ]. [de ŭпde

'Απειθία (ἡ), Ion: поеt: în локŭ de 'Απείθεια.

'Απειθικῶς, υῖα, tре: de кŭ: ал партч: лŭĭ 'Απεθίζω.

'Απειθῶς, adв: кŭ пеîndŭплекаре; saŭ кŭ пеsŭпŭпере. [ἀπειθής]

'Απ-εικάζω, вiit; -άσω, asemъпŭ чева, imitŭ портретŭл кŭiва. 2) компарŭ. 3) daŭ кŭ sокотеала. [de ŭпde

'Απεικασία (ἡ), asemъпаре de чева, ші чл: але лŭĭ 'Απεικάζω. [ші

'Απείκασμα (τὸ), ікоапъ, asemъпъtоръ. 2) dаре кŭ sокотеала.

'Απεικαστέον, поsit: ал лŭĭ 'Απεικάζω.

'Απ-εικονίζω, вiit: -ίσω, = 'Απεικάζω, imitŭ ікоапа, портретŭл кŭiва. [de ŭпde

'Απεικόνισμα (τὸ), asemъпъtŭра кiпŭлŭĭ dŭпе ікоапа sа

'Απεικότως, adв: fъръ кŭвiiпцъ, кŭвîпtŭ, dрепtate, провавiлitate; пепоtрiвit. [dm

'Απεικώς, υῖα, ὸς, Att: în локŭ de 'Απεοικώς, пекŭвiiпчоsŭ; fъръ кŭвîпtŭ; пепоtрi-вitŭ, авsŭрdŭ; пепровавiлŭ.

'Απειλεγμένος, η, ον, пas: tре: de кŭ: ал партч: лŭĭ 'Απολέγω.

'Απειλείω, (fъръ вiit:) поеt: = кŭ

'Απειλέω -ῶ [ἀπειλή], вiit: -ήσω (кŭ dat: saŭ цеп: кŭ преп: ші ак: saŭ inf:) амерiпцŭ, îпfрiкошеzŭ, sперiŭ. «'Ηπείλησε τἀνθρώπῳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψειν». Sin: «'Ηπείλησ', ὅτι βαδιοίμην». Apstf: «Μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος». Пл: (ші miж: Полiеп: 7: 35); (ші пas:) «Οὐκέτι δὲ ἀπειλοῦμαι, ἀλλ' ἀπειλῶ ἄλλοις». Ksen: 2) поеt: mъ fълеskŭ. «"Ως ποτ' ἀπειλήσει». Іл: Θ: «"Η μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους». Od; Θ: 3 mъ fъгъ-dŭieskŭ. «'Ηπείλησεν 'Απόλλωνι ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην». Іл: Ψ.

'Απ-ειλέω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Απείλλω.

'Απειλή (ἡ), амерiпцаре, îпfрiкошаре. 2) амерiпцаtъ пріmeжdie. 3) поеt: fълiре.

'Απειληθείς, εῖσα, έν. пas: пех: 1: ал партч: лŭĭ 'Απειλέω, saŭ 'Απ-ειλέω. fiind амерiп-цаtŭ, saŭ stрiмtораtŭ.

'Απείλημα (τὸ), = 'Απειλή, амерiпцаре, îпгрozire. [ἀπειλέω].

'Απείλημαι, пas: tре: de кŭ: ал лŭĭ 'Απείλλω,

'Απείλημμαι, пas: tре: de кŭ: ал лŭĭ 'Απολαμβάνω

'Απειλήτειρα (ἡ), fem: ал лŭĭ.

'Απειλητήρ (ὁ), поеt: în локŭ de 'Απειλητής. [ші

'Απειλητήριος, α, ον, = 'Απειλητικός. [ші

'Απειλητής, οῦ (ὁ), амерiпцъtорŭ; fълi-tорŭ în deшерtŭ, лъudъроsŭ. [ἀπειλέω]. [de ŭпde

'Απειλητικός, ή, όν, копрiпzъtорŭ, adŭкъ-tорŭ de амерiпцаре, îпгрozitорŭ. [de ŭпde

'Απειλητικῶς, adв: кŭ амерiпцърĭ, saŭ îпгрozipĭ, îпfрiкошърĭ.

'Απείληφα, tре: de кŭ: ал лŭĭ 'Απολαμβάνω.

'Απειληφόρος (ὁ, ἡ). adŭкъtорŭ de амерiпцаре, = 'Απειλητικός. [ἀπειλή, φέρω].

'Απ-ειλικρινέω -ῶ, вiit: -ήσω, кŭръцŭ прiп ашеzарeа dрожdiiлор ла fŭпdŭ, лiм-пеzeskŭ.

'Απ-ειλίσσω, вiit: -ίξω, поеt: Ion: în локŭ de 'Αφελίσσω, desfъшŭрŭ.

'Απ-είλλω, biit: -ειλήσω (nex: 'Απεῖλα, saŭ 'Απείλησα, nas tpe; de кв: 'Απείλημαι, ші чл:), == συγκλείω, stpimtopezŭ. «Εἰς ἀπορίαν («Εἰς στενόν) ἀπειληθείς». Ep: 2) ='Αποκλείω, închizŭ afapъ, isroneskŭ. «"Οστις ἀπείλλῃ τῇ θύρᾳ». petp:

"Απ-ειμι, biit: -έσομαι, (прел: 'Απῆν, ші чл:) sîntŭ denapte, nu sîntŭ de faцъ, лinseskŭ. «'Οπόσον ἄπεστιν ἐνθένδε τὸ στράτευμα». Ksen: «"Απεστιν ἐπὶ Θράκης». Apstf: «"Ω μηδὲν ἄπεστι τῶν κακῶν». Пл:

"Απ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: 'Απῄειν, ші чл:) == 'Απέρχομαι, плекŭ, mъ duкŭ.

'Απεῖναι, inf: ал лuĭ "Απειμι (лinseskŭ).

'Απεῖπα, akt:, ші

'Απειπάμην, mіж: nex: 1: ші

'Απεῖπον, akt: nex: 2: (nepег:) ал лuĭ 'Απαγορεύω.

'Απειραγαθέω -ῶ, biit: -ήσω, == 'Απειροκαλέω [ші

'Απειραγαθία (ή), == 'Απειροκαλία. [din

'Απειράγαθος (ὁ, ή), (ші adв:) — γάθως, == 'Απειρόκαλος (—κάλως). [ἄπειρος, ἀγαθός].

'Απειραίη (ή), копцinuteanкъ, saŭ nu inзuлeanкъ (ostpoвeanкъ). [ἄπειρος == ἤπειρος].

'Απειράκις, adв: de nenumъpate opĭ. [ἄπειρος].

'Απείρανδρος (ή), (ші adв:) — άνδρως, nечеркatъ de вървatŭ, fечоаръ. [ἀ, πεῖρα, ἀνήρ].

'Απείραντος (ὁ, ή), noet: în локŭ de 'Απέραντος.

'Απείραστος, ші

'Απείρατος (ὁ, ή), nечеркatŭ. 2) чел че n'a черкat, n'ape idee din черкаре; necustatŭ, neînnъptъшitŭ; (Бisep:) некъзutŭ în isnite. «'Ο Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν». Skp: «Κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρενες». Hind: (de unde) «Τὸ ἀπείραστον (τον), == ἡ 'Απειρία, nечеркарea. [ἀ, πειράομαι].

'Απειραχῶς, adв: în nenumъpate кіпuрĭ.

'Απ-ειργάθω, fъръ biit: , noet: în локŭ de

'Απ-είργω, biit: -είρξω, (ку ак: ші цen: saŭ inf:) onpeskŭ; întopкŭ de ла чева; denъptezŭ; desнapцŭ. «Αὐχένος ὦμον ἀπεέργαθεν». Iл: Ω. «'Εκ δεξιῆς τοὖρος ἀπέργων». Ep: лъsînd munteлe în dpeanta. (вezĭ ші λαμβάνω).

'Απειρέσιος, α saŭ ος, ον, noet: nemъpцinitŭ, nenumъpatŭ. [ἄπειρος].

'Απείρηκα, ші nas: 'Απείρημαι, tpe: de ку: ал лuĭ 'Απαγορεύω.

'Απείρητος (ὁ, ή), Ion: în локŭ de 'Απείρατος.

'Απειρία (ή), nечеркаре, neesnepiinцъ; некunoшtinцъ [ἀ, πεῖρα]. «'Εὰν πλανηθῶσι δι' ἀπειρίαν τῶν χωρίων». Ksen: 2) mulцime nemъpцinitъ, nenumъpatъ [ἀ, πέρας]. «'Απειρία κόσμων» Επікуp:

'Απείριτος (ὁ, ή), noet: == 'Απειρέσιος.

'Απείρκτης, ου (ὁ), onpitopŭ; denъptъtopŭ; desnъpцitopŭ. [ші

"Απειρξις, εως (ή), onpipe; denъptape, ші чл: [ἀπείργω].

'Απειροβαθής, εος (ὁ, ή), noet: nemъpцinitŭ, fъръ fundŭ în adînчime. [ἄπειρος, βάθος].

'Απειρόβιος (ὁ, ή), nечеркatŭ, neesnepiinцatŭ de (în) віацъ. [ἄπειρος, βίος].

'Απειρόγαμος (ὁ, ή), nечеркatŭ de nunтъ. [ἄπειρος, γάμος].

'Απειρόδακρυς, υος (ὁ, ή), noet: nечеркatŭ de лакрumĭ. 2) neînчetatŭ din лакрumĭ. [ἄπειρος, δάκρυον].

Απειρόδροσος (ὁ, ή), noet: nечеркatŭ de роъ, neроatŭ. [ἄπειρος, δρόσος].

'Απειροδύναμος (ὁ, ή), nemъpцinitŭ în nutepe. [ἄπειρος, δύναμις].

'Απειρόζυγος (ὁ, ή), nечеркatŭ de жuгŭ. [ἄπειρος, ζυγός].

'Απειροθάλασσος (ὁ, ή), чел fъръ черкаре, saŭ idee de mape. [ἄπειρος, θάλασσα].

Απειροκακέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ

'Απειρόκακος (ὁ, ή), nечеркatŭ de реле (nenopoчipĭ); saŭ лinsitŭ de ръutate, neръŭ, вunŭ. [ἄπειρος, κακόν].

'Απειροκαλέομαι, οῦμαι, biit: -ήσομαι, ші

'Απειροκαλεύομαι, biit: -εύσομαι, n' amŭ черкаре, simцipe de вunŭ, de fpumosŭ, sîntŭ некunoskъtopŭ de вunŭ; (npîn upm:) fakŭ nepîndиiелĭ, saŭ mъ noptŭ fъръ вunъ кuviinцъ ші în fanтe ші în вopвipe. [ші

'Απειροκαλία (ή), nesimцipe de вunŭ ші fpumosŭ. [din

'Απειρόκαλος (ὁ, ή), nesimцitopŭ, некunoskъtopŭ de вine ші fpumosŭ; nenpaktisitŭ, groзолanŭ, npostŭ, ші fъръ вunъ pîndиiaлъ; (dap maĭ ку seamъ) snepiatŭ. [ἄπειρος, καλόν]. [de unde

'Απειροκάλως, adв: ку nesimцipe, saŭ некunoшtinцъ de fpumosŭ (mateрiaлŭ, ші moraлŭ).

'Απειρολεχής, έος (ὁ, ή), noet: nечеркatŭ de naтŭ (de nuntъ). [ἄπειρος, λέχος].

'Απειρολογία (ή), == 'Απεραντολογία, nemъpцinipe în вopвipe. [ἄπειρος, λόγος].

'Απειρομάχης, ου (ὁ), noet: nечеркatŭ de вътъліe. [ἄπειρος, μάχη].

'Απειρομεγέθης, εος (ὁ, ή), nemъpцinitŭ

ла mъpime, foapte mape. [ἄπειρος, μέγεθος].

'Απειρόμοθος (ὁ, ἡ), поеt: ='Απειροπόλεμος. [ἄπειρος, μόθος].

'Απειρονίκης, εος (ὁ, ἡ), чел fъpъ чеpкаpе de вipsinцъ. [ἄπειρος, νίκη].

'Απειροπάθεια (ἡ), печеpкаpе de natimĭ; 2) nensmъpatъ msлцime de natimĭ. [din

'Απειροπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), печеpкatš, nеînпъptъшitš de natimĭ. 2) каpе a пъtimit пpеа msлt; saš sanssš ла nensmъpate natimĭ. [ἄπειρος, πάθος].

'Απειροπλάσιος, α saš ος, ον, шi

'Απειροπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), nensmъpat îmmsлцitš, saš de miĭ de opĭ maĭ msлtš.

'Απειροπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), nemъpцinitš, nensmъpatš ла шsлцime. [ἄπειρος, πλῆθος].

'Απειροπλήσιος, η, ον, Ion: în локš de 'Απειροπλάσιος.

'Απειρόπλοος, ους (ὁ, ἡ), печеpкatš, (fъpъ шtiinцъ) de nлstipe. [ἄπειρος, πλόος, πλοῦς].

'Απειροπόλεμος (ὁ, ἡ), печеpкatš (fъpъ шtiinцъ) de pesвoiš. [ἄπειρος, πόλεμος]. de snde

'Απειροπολέμως, adв: fъpъ esnepiinцъ, destoînічіе în pesвoiš.

"Απειρος (ὁ, ἡ), [ἀ, πεῖρα] (кs цеn:) печеpкatš, neesnepiinцatš, neideatš. »Λόγων, πολέμων, φίλων, шi чл: —». 2) [ἀ, πέρας] (fъpъ kazš) nemъpцinitš, nesfipшitš, nensmъpatš. «Χρόνος, («Πλοῦτος, «Αἰθὴρ, шi чл:) —». «Πέλαγος ἄπειρον». Apst: «Χιτὼν—». Esp: шi «'Αμφίβληστρον ἄπειρον». Esxл: fъpъ eшipe, saš гspъ. (de snde шi) «"Ηπειρος (γῆ)» în локš de "Απειρος, konцinstš (nemъpцinitš). [de snde

'Απειροσύνη (ἡ), поеt: în локš de 'Απειρία.

'Απειρότεχνος (ὁ, ἡ), печеpкatš, fъpъ esnepiinцъ de вpe snš meшteшsгš. [ἄπειρος, τέχνη].

'Απειρότοκος (ἡ), печеpкatъ de naшtepe, de fačеpе. [ἄπειρος, τόκος].

'Απειρωδὶν, ῖνος (ἡ), поеt: печеpкatъ de dspepĭ de fačеpе, (пpin spm:) = 'Απειρότοκος. [ἄπειρος, ὠδὶν].

'Απείρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = "Απειρος, nemъpцinitš, nensmъpatš.

'Απείρως, adв: fъpъ esnepiinцъ, saš шtiinцъ. «'Απείρως ἔχω τινος». sîntš fъpъ шtiinцъ de чева. 2) în кіпš nemъpцinitš, nensmъpatš. [ἄπειρος].

'Απεὶς, Ion: în локš de 'Αφεὶς, пеx: 2: de naptч: ал лsĭ 'Αφίημι.

'Απειστέω -ῶ, вiit: -ήσω, ns mъ îndsплекš; шi ='Απειθῶ, ns mъ sssnsiš. [din

"Απειστος (ὁ, ἡ), neîndsплекatš; шi = 'Απειθὴς, nesssnssš, [ἀ, πείθω].

'Απὲκ, mi (maĭ 'nainte de вок:) 'Απὲξ, поеt: în локš de 'Απ' ἐκ.

'Απεκάπυσσε, поеt: 3: пеps: sinr: a пеx: 1: ал лsĭ 'Αποκαπύω.

'Απέκγονος (ὁ, ἡ), ='Απέγγονος, stpъnеnotš de ал natpsлеа гpadš. [ἀπὸ, ἔκγονος].

'Απ-εκ-δέχομαι, вiit: -έξομαι, aшtentš пе чineва de denapte; (fir:) nъdъждsĭeskš. 2) înцелегš, daš кs sokoteaла. [de snde

'Απεκδοχὴ (ἡ), aшtentape de denapte; nъdeжde. 2) dape кs sokoteaла, înцелецере.

'Απ-εκ-δύω, вiit: -δύσω, (пеx: ἀπεξέδυσα, шi mіж: ἀπεξέδυν, шi чл:) desвpaкš, desnoiš, голеskš de totš. [de snde.

'Απέκδυσις, εως (ἡ), desвpъкаpе, голipе de totš.

'Απέκιξα, поеt: пеx: 1: ал лsĭ 'Αποκιχάνω, aшš лепъdat.

'Απ-εκ-λανθάνομαι, вiit: -λήσομαι, поеt: sitš de totš.

'Απ-εκ-λέγομαι, вiit: -λέξομαι, aлеrînd лепъdš челе netpeвпiче.

'Απεκλελάθεσθε, поеt: în локš de 'Απεκλάθεσθε, îш: 2: пеps: de пеx: 2: de nopsnч: ал лsĭ 'Απεκλανθάνομαι.

'Απεκλογὴ (ἡ), пpin алецеpе лепъdape de челе netpeвпiче. [ἀπεκλέγομαι].

'Απ-εκ-λούω, вiit: -λούσω, кspъцš кs лъкіtpъ, saš snълъtъpъ.

'Απ-εκ-λύω, вiit: -λύσω, sлъвeskš, moлешeskš, pisineskš кs totsл.

'Απ-εκ-ροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, în локš de ἐπεκροφέω.

'Απέκρυσις, εως (ἡ), isвъвipe, skъпape, sлoвozipe. [ἀπεκρύομαι].

'Απεκταθεὶς, пas: пеx: 1: de naptч: ал лsĭ 'Απεκτείνω.

'Απέκταγκα, saš 'Απέκτακα, tpe: de кs: de xot:, шi

'Απεκταμμένος, η, ον, tpe: de кs: de naptч:, шi

'Απέκτανον, akt: пеx: 2:, шi

'Απεκτάνθην, пas: пеx: 1: de xot: ал лsĭ 'Αποκτείνω.

'Απέκτασις, εως (ἡ), întindepe. [ἀπεκτείνω].

'Απέκτατο, mіж: поеt: (se ia шi пas:) 3 пеps: de пеx: ал лsĭ

'Απ-εκ-τείνω, вiit: -τενῶ, întînzš чева легatš dintp'o napte, tpaгš, ка sъ se întinzъ.

'Απέκτητος, noet: , шi

"Απεκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πέκω] nenientenatȣ; netȣnsȣ; nerъtitȣ; (fir:) nekȣлtibatȣ.

'Απ-εκ-φέρω, biit: ἀπεξοίσω, (nex: ἀπεξήνεγκα, шi чл:) skoцȣ, iaȣ чeвa din чeвa.

'Απελασία (ἡ), isronipe; 2) жъfȣipe шi fȣrъ. [bezĭ ἀπελαύνω].

'Απέλαστος, [ἀ, πελάζω] neanpoпiatȣ.

'Απελάτης, ου (ὁ), хръпitорȣ. [din

'Απ-ελαύνω, biit: -ελάσω, isroneskȣ; опpeskȣ; aбatȣ. «"Οτε 'Ολυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε». Dm: «'Απελαύνεις τοὺς νέους τῶν αἰσχρῶν». Лȣч: (шi пas:) «Τῆς ἐμῆς ἀπηλάθην». Sof: «'Εξ ἡδονῶν μεγάλων εἰς ταπεινὴν δίαιταν ἀπελαύνεσθαι». Пл: «Οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν». Ksen: 2) хръпeskȣ npinч: doбitoaчe), шi fȣгȣ кȣ dînseлe înainte (Epd:). (bezĭ шi 'Απάγω). 3) (nestp: saȣ eл:) плeкȣ, saȣ mъ întopkȣ кълape. «'Απήλαυνεν πρὸς τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας». Ksen: «'Απήλαυνεν ὀπίσω». Лȣч:

'Απέλαυον, пpeл:, шi

'Απέλαυσα, nex: 1: aл лȣĭ 'Απολαύω.

'Απ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, ȣшȣpezȣ пe чineвa apdikîndȣ 'ĭ гpeȣtatea.

'Απ-έλαω -ῶ, At: în лoкȣ de 'Απελάσω, biit: aл лȣĭ 'Απελαύνω.

'Απέλεγμα (τὸ), kinȣл шi pesȣлtatȣл mȣstpъpiĭ, saȣ въdipiĭ. 2) = кȣ

'Απελεγμὸς (ὁ), шi

'Απέλεγξις, εως (ἡ), mȣstpape; въdipe, ='Εξέλεγξις. [din

'Απ-ελέγχω, biit: -ελέγξω, ='Εξελέγχω, mȣstpezȣ; въdeskȣ, шi sȣpпȣ кȣ dobezĭ dinпpotiвъ кȣвinteлe кȣĭвa.

'Απελέειν, Ion: în лoкȣ de 'Αφελεῖν, nex: 2: de înf: aл лȣĭ 'Αφαιρῶ.

'Απέλεθρος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, πέλεθρον] de nemъsȣpatъ, nemъpцinitъ întindepe.

'Απελέκητος (ὁ, ἡ), neчoпliтȣ; (npin ȣpm:) neлȣкpatȣ; (шi fir:) aспpȣ, nenetezitȣ, nepoсȣ, neвлъгȣitȣ; (шi mopaл:) neкȣлtiвatȣ. [ἀ, πελεκέω].

'Απελέσθαι, Ion: în лoкȣ de 'Αφελέσθαι, miж: nex: 2: de înf: aл лȣĭ 'Αφαιρέω.

'Απελευθερία (ἡ), despoвie, adiкъ sлoбozie din poвie. 2) ='Απελευθέρωσις. [ἀπελεύθερος]. [de ȣnde

'Απ-ελευθεριάζω, biit: -άσω, mъ noptȣ sлoбod, sîntȣ despoвitȣ.

'Απελευθερικὸς, ἡ, όν, шi

'Απελευθέριος (ὁ, ἡ), atinгъtopȣ de despoвitȣ, saȣ de despoвie. [din

'Απελεύθερος, α saȣ ος, ον, poвȣ despoвitȣ, saȣ eptatȣ. [ἀπὸ, ἐλεύθερος]. [de ȣnde

'Απ-ελευθερόω-ῶ, biit:- ώσω. eptȣ, sлoбozȣ poвȣ. [de ȣnde

'Απελευθέρωσις, εως (ἡ), despoвipe, sлoбozipe din poвie. [шi

'Απελευθερωτὴς, οῦ (ὁ), despoвitopȣ, sлoбozitopȣ din poвie.

'Απέλευσις, εως (ἡ), плeкape, denъptape. [din

'Απελεύσομαι, biit: -aл лȣĭ 'Απέρχομαι.

'Απελήλακα, tpe: de кȣ: aл лȣĭ 'Απελάυνω.

'Απελήλυθα, tpe: de кȣ: de xot: [шi

'Απελθεῖν, nex: 2: de inf: aл лȣĭ 'Απέρχομαι.

'Απέλιπον, nex: 2: aл лȣĭ 'Απολείπω.

'Απ-ελίσσω, biit: -ελίξω, Ion: în лoкȣ de 'Αφελίσσω, desfъшȣpȣ.

'Απελλάζω, biit: -άσω,-άξω, (Лак:)='Εκκλησιαζω. [din

'Απελλαὶ (αἱ), ['Απίλλω] (se nȣmiaȣ în Лaчedemona) niшte пъpцĭ din пiaцъ înгpъdite пentpȣ oвшteшteлe adȣnъpĭ aлe nopodȣлȣĭ. 2) temплe, пapeклise (кaпeлe).

'Απελλαῖος (ὁ), [noate ἄελλα, вifopȣ] лȣna Dekemвpie лa Maчed:

'Απέλλακες (οἱ), sлȣжitopiĭ temплeлop ['Απελλαί].

'Απελόμενος, Ion: în лoкȣ de 'Αφελόμενος, miж: nex: 2: de пapтч: aл лȣĭ 'Αφαιρῶ.

"Απελος, εος-ους (τὸ), [ἀ, πέλος] panъ.

'Απ-ελπίζω, biit: -ίσω. (nestp: кȣ цen:) mъ desnъdъждȣieskȣ. 2) (stpъm: кȣ aк:) desnъdъждȣieskȣ. 3) (pap) nъdъждȣieskȣ чeвa de лa чineвa. «Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες». Skp: [de ȣnde

'Απελπισμὸς (ὁ), = 'Απελπισία, desnъdъждȣipe.

'Απέμαθον, nex: 2: aл лȣĭ 'Απομανθάνω.

'Απ-εμέω -ῶ, biit: -εμέσω, въpsînd skoцȣ чeвa, daȣ afapъ. «'Απήμεσε τῶν ῥαψῳδιῶν πολλάς». Лȣч:

'Απεμνήσαντο, 3: îm: neps: a nex: 1: aл лȣĭ 'Απομιμνήσκομαι.

'Απεμορξάμην, miж: nex: 1: aл лȣĭ 'Απομόργνυμι.

'Απ-εμπολάω, (шi maĭ noȣ -έω)-ῶ, biit:--ήσω, bînzȣ de totȣ; (шi fir:) tpъdaȣ, bînzȣ. [din

'Απεμπολὴ, шi

'Απεμπόλησις, εως (ἡ), bindepe (netpeчepe de mapfъ). [шi

'Απεμπολητὴς, οῦ (ὁ), bînzъtopȣ. [ἀπεμπολάω].

'Απ-εμφαίνω, biit: -φανῶ,='Απέοικα, sîntȣ

neasemъnatȣ (nenotpivitȣ, necȣviinчosȣ, ши чл:). [de ȣnde

'Απέμφασις, εως (ἡ), neasemъnape, nenotpivipe. ши чл:

'Απεμφερὴς, έος (ὁ, ἡ), neasemenea, deosevitȣ.

'Απέναντι, ши 'Απεναντίον, adв: (кȣ џen:) = 'Απαντικρύ.

'Απεναντίως, adв: (кȣ dat:) dinnpotivъ.

'Απ-εναρίζω, виit: -ίξω, noet: =Σκυλεύω, жъfȣieскȣ пе чinева de арме.

'Απενάσθην, noet: nex: 1: nас:, ши

'Απένασσα, noet: nex: 1: акt: ал лȣї 'Αποναίω.

'Απενέγκαι, nex: 1: de inf:, ши

'Απένεικα, noet: Ion: in локȣ de 'Απήνεγκα, nex: 1: de xot: ал лȣї 'Αποφέρω.

'Απ-ενεόω -ῶ, виit: -ώσω. fакȣ пе чinева de totȣ mȣtȣ, ши ȣїmȣ (nesimџitopȣ). [ἀπὸ, ἐνεός].

'Απ-ενέπω (fъръ виit:), noet: (кȣ ак: saȣ џen: saȣ inf:) опрескȣ, лепъdȣ; (ши nestp:) mъ лепъdȣ, mъ апъpȣ de чева.

'Απενθεῖν, Dop: în лолȣ de 'Απελθεῖν.

'Απενθὴς, έος (ὁ, ἡ), пежалnicȣ; nemîxnitȣ, netpistȣ. [ἀ, πένθος].

'Απένθητος (ὁ, ἡ), пежълitȣ, пеплînsȣ (невочitȣ). 2) = 'Απενθής. [ἀ, πενθέω].

'Απ-ενιαυτέω -ῶ, виit: -ήσω, = 'Απενιαυτίζω. [de ȣnde

'Απενιαύτησις, εως (ἡ), = 'Απενιαύτισις.

'Απ-ενιαυτίζω, виit: -ίσω, лinseскȣ, mъ denъptezȣ din natpie (mъ înstpeinezȣ), saȣ învetezȣ din чева ȣnȣ anȣ întpегȣ; (de ȣnde fir:) mopȣ кȣ ȣnȣ anȣ maї în ȣpmъ dekît алtȣл. [de ȣnde

'Απενιαύτισις, εως (ἡ), ши

'Απενιαυτισμὸς (ὁ), лinsipe, înstpeinape, saȣ прекȣpmape din чева de ȣnȣ anȣ.

'Απεννέπω, noet: = 'Απενέπω.

'Απέντες, Ion: în локȣ de 'Αφέντες, napтч: ал лȣї 'Αφίημι.

'Απέξ, каȣtъ 'Απέκ.

'Απ-εξ-αμαρτάνω, виit: -αμαρτήσομαι, fакȣ mape грешалъ, nȣ nemepeскȣ nivї dекȣm.

'Απεξελαθόμην, miж: nex: 2: ал лȣї 'Απεκλανθάνομαι.

'Απ-εξ-εργάζομαι, виit: -άσομαι, лȣкpezȣ кȣ desъвîpшipe, desъвîpшеcкȣ чева.

'Απεξεσμένος, η, ον. tpe: de кȣ: de nас: napтч: а лȣї 'Αποξέω.

'Απ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, виit -ήσομαι, esплicȣ, posteскȣ кȣ amъpъntȣл kîte ȣnа ȣna.

'Απεξήραντ: 3: sinг: neps: а nас: tpe: de кȣ: ал лȣї 'Αποξηραίνω.

'Απέοικα, (tpe: de кȣ: ал лȣї ἀπείκω în локȣ de npez:, neste съв: ἀπεῴκειν în локȣ de npeл:) (кȣ џen:) nȣ seamъnȣ, sîntȣ deosevitȣ. || (ȣnineps:) «'Απέοικε» este nenotpivitȣ (de nekpezȣt, necȣviinчosȣ, ши чл:). || (naptч:) ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, каȣtъ 'Απεικώς.

'Απεοικότως, adв: [naptч: лȣї 'Απέοικα], каȣtъ 'Απεικότως.

'Απέπαντος (ὁ, ἡ), nekoпtȣ. [ἀ, πεπαίνω].

'Απέπειρος (ὁ, ἡ), nenîpгȣitȣ, nekoпtȣ. [ἀ, πέπειρος].

'Απέπλαγξα, nex: 1: ал лȣї 'Αποπλάζω.

"Απεπλος (ὁ, ἡ), noet: (maї кȣ seamъ fem:) neакoпepitъ кȣ xainъ; (în џen:) гoaлъ. [ἀ, πέπλος].

'Απεπτάμην, noet: nex: 1: ал лȣї 'Αφίπταμαι.

'Απεπτέω -ῶ, виit: -ήσω, nȣ mistȣieскȣ, nъtimeскȣ de nemistȣipe. [din

"Απεπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πέπτω] nemistȣitȣ. 2) = 'Απέπαντος. [de ȣnde

'Απέπτως, adв: nemistȣit; nekoпt.

"Απερ, îm: neȣt: лȣї ὥσπερ. || (adв: în ел: de κατά) = καθὰ, καθάπερ, καθὼς, пpeкȣm.

'Απεραντολογέω -ῶ, виit: -ήσω. вopвeскȣ nenpeкȣpmat, nemъpџinit. [ши

'Απεραντολογία (ἡ), вopвipe nemъpџinitъ, nenpeкȣpmatъ. [din

'Απεραντολόγος (ὁ, ἡ), nemъpџinitȣ, nesfîpшitȣ în вopвipe, въpfitopȣ. [ἀπέραντος, λόγος].

'Απέραντος (ὁ, ἡ), nemъpџinitȣ, nesfîpшitȣ; вечnicȣ. 2) nepesȣлtatȣ, saȣ fъpъ pesȣлtatȣ (fъpъ a skoate чева). [ἀ, περαίνω]. [de ȣnde

'Απεράντως, adв: fъpъ sfîpшitȣ, fъpъ mapџine; вечnic.

'Απέρασις, εως (ἡ), въpsъtȣpъ. 2) deшeptapea, stpъmȣtapea ȣmezeлiї din nъmîntȣ în nлante, eрвȣpї, ши чл: [ἀπεράω]

'Απέραστος (τος), ου (ὁ, ἡ), netpeкȣtȣ, saȣ de netpeкȣt. 2) = 'Απέραντος. [ἀ, περάω].

'Απεράτωτος (ὁ, ἡ), nedatȣ de къпъtiiȣ, nesъвîpшitȣ. [ἀ, περατόω].

'Απεράω -ῶ, виit: -εράσω, = ἐξεράω, въpsȣ. 2) (despe nлante) sopвȣ, sȣгȣ ȣmezeaлъ din nъmîntȣ. [ἀπὸ, ἔρα].

'Απ-εργάζομαι, виit: -άσομαι, desъвîpшеcкȣ лȣкpȣл (întpenpindepea, saȣ fъгъdȣiaлa), îndenлineскȣ. «Οἶμαι, ἅπερ ὑπεθέμην, ἀπεργάσθαι μοι». Ksen:

'Απ-εργάθω, noet: în локȣ de 'Απείργω.

'Απεργασία (ἡ), съвîршiре, îndеплiнiре de лвкрв. [шi

'Απεργαστέος, α, ον, nosit: ал лвї 'Απεργάζομαι. [шi

'Απεργαστικὸς, ή, όν, destoinikš ла deсъвîршiре de лвкрв, aktiвš: isвяtitорš; îndemînatikš ла întpeпrindepї. [ἀπεργάζομαι]. [de вnde

'Απεργαστικῶς, adв: кв aktiвitate, saš isвяtipe în лвкрв.

"Απεργὸς, ἡ saš ος, ὸν saš ον, = 'Αργὸς, нелвкрътоpš. [ἀπὸ, ἔργον].

'Απέργω, вiit: -έρξω, Ion: în локš de 'Απείργω.

'Απερεὶ [ἅπερ, saš ᾅπερ, εἰ], adв: =]ὡσπερεὶ, ка квm.

'Απ-ερείδω, шi (miж:) -ομαι, вiit: -ερείσω, -ομαι, pezemînd sпpiжinš, întъpeskš, înцепепеskš чева пе чева; infirš în чева. || (miж:) mъ pezemš, mъ sпpiжinš пе чева; (шi f.r:) mъ întemeiezš, mъ înкpezš, mъ цiš siгврš шi înкpediнцatš. 2) аuпtezš asвпpa квiва. «'Απηρεισάμην τὴν ὄψιν εἰς τὸ ἀτενές». Лвч: depвiš, pesвflš, deskapкš чева пе чева. «Εἰς ἓν σῶμα ἀπερειδόμενοι πληγὰς τοσαύτας. Пл: «Τὸ κακὸν εἰς τὸν βουβῶνα ἀπερείδεται». Плв: «'Απερείδομαι λόγον, θυμὸν πρός τι. Плt: «"Οποι τὸν θυμὸν ἀπερείσονται». Пл: «Τὴν λείαν, («Τὰς δυνάμεις) εἰς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι. Плв: «Τὴν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπηρείδοντο». Плв: atpiввiaš. 3) naskš. «'Εν οὔρεσιν ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέχναι». Клmх: 4) pesпinгš кв siлiнцъ чева de ла sinemї. «'Απερείσασθαι τὸν βίον». Fал: (enist:) a лепъdа viaцa.

'Απερείσιος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de 'Απειρέσιος.

'Απέρεισις, εως (ἡ), pezemape, sпpiжiнipe. întъpipe, înцепепipe. [ἀπερείδω].

'Απ-ερεύγω, (шi miж:) -ομαι. вiit: -ερεύξομαι, = 'Αν('Εξ)ερεύγομαι [de вnde

'Απέρευξις, εως (ἡ), = 'Εξέρευξις

'Απ-ερέω -ῶ, вiit: (пepeг:) ал лвї 'Απαγορεύω.

'Απέρημος (ὁ, ἡ), de totš пвstiš; кв totвл siнгврš. [de вnde

'Απ-ερημόω -ῶ, вiit: -ώσω, пвstiezš de totš; пъпвsteskš пе чinева кв totвл, saš лasš пвstiiš (siнгврš).

'Απ-ερητύω вiit: -ύσω, поеt: ='Απείργω, оpreskš, îndъpъtnezš

'Απερίβλεπτος (ὁ, ἡ), пeкъвtatš înпpeжвр, непpепъzitš, невъгътоpš de seamъ înпpeжвpвл съš. 2) невъzвtš deп' înпpeжвр, nestpълвчitš, neînsemnatš. 3) не пpевъzвtš, невъпвitš. [ἀ. περιβλέπω].

'Απερίβλητος (ὁ, ἡ), neînвpъкatš; (шi despре кввinte) neîпкврkatš, înцелеsš, simплв, fipeskš. [ἀ, περιβάλλομαι].

'Απεριγένητος (ὁ, ἡ), [ἀ. περιγίνομαι] neвipвitš, нековîршitš.

'Απερίγραπος, шi

'Απερίγραφος (ὁ. ἡ), (шi adв:) -άπτως, -άφως, непъpцiнitš, nexotъpîtš, некоnpinsš înпpeжвр. [ἀ, περιγράφω].

'Απεριέργαστος (ὁ, ἡ), нелвкpatš кв лвape a minte шi sкrвmпъtate, nesъвîpшitš. [ἀ, περιεργάζομαι].

'Απεριεργία (ἡ), necksaktitate, simплitate în лвкpape. 2) некврiositate. [din

'Απερίεργος (ὁ, ἡ), чел че n'аpe (saš este fъквtš fъpъ) лвksš, nedikisitš, simплв, (neînnodositš кв npisoaše). 2) некврiosš. [ἀ, περίεργος]. [de вnde

'Απεριέργως, adв: fъpъ лвksš, кв simпл'tate, nedikisit.

'Απεριήγητος (ὁ, ἡ), neesплikatš, nedeskpisš. [ἀ, περιηγέομαι].

'Απεριήχητος (ὁ, ἡ), некоnpinsš de вpe вnš sвnetš înпpeжвp; лiniшtitš, nesгomotatš. (vezї шi ἀπερικτύπητος). [ἀ, περιηχέω].

'Απερίθλαστος (ὁ, ἡ), nefpîntš, nesпaptš înпpeжвp. [ἀ, περιθλάω]. [de вnde

'Απεριθλάστως, adв: fъpъ sfъpîmape de челе din пpeжвp.

'Απερικάθαρτος (ὁ. ἡ), неквpъцitš (пpin чеа пеntpв aчеasta întокmitъ цеpemonie) de пъкatš. [ἀ, περικαθαίρω].

'Απερικάλυπτος (ὁ, ἡ), neакопеpitš înпpeжвр, saš deskoпepitš din toate пъpцiле; (fir:) непpefъквtš, nefъцарnikš. [ἀ, περικαλύπτω].

'Απερίκοπος (ὁ, ἡ), neовositš; neoпpitš. [ἀ, περικόπτω]. de вnde

'Απερικόπως, (adв:) neoпpit; neовosit. 2) fъpъ тъpipe шi помпъ, fъpъ лвksš.

'Απερικτύπητος (ὁ, ἡ). nesгomotatš înпpeжвp, лiniшtitš. (vezї шi 'Απεριήχητος, шi 'Απερισκέπτος). [ἀ, περικτυπέω].

'Απεριλάλητος (ὁ, ἡ,) neaмецitš de воpвipea deп'înпpeжвp. 2) некоvîpшitš, neвipвitš în mвлta вopвipe. 3) невеstitš, невоpвitš н'înпpeжвp: (f.r:) некваносквtš, neînsemnatš. [ἀ, περιλαλέω].

'Απερίληπτος (ὁ, ἡ), некоnpinsš, neмъpцiнitš. «Διανοία —». Гpг: = 'Απερινόητος. «'Αριθμῷ —». Плt: = 'Αναρίθμητος, шi чл: [ἀ, περιλαμβάνω].

'Απεριμέριμνος (ὁ, ἡ), некоnpinsš de

гріжі, de мȣлte rîndȣрі. [ἀ, περὶ, μέριμνα]. [de ȣnde

'Απεριμερίμνως, adв: fъръ мȣлтъ гріжъ, кȣ непъсаре.

'Απερινόητος (ὁ, ἡ), некопрinsȣ de minte, neînцелеsȣ. 2) (акt:) непревъзътopȣ, непреrînditopȣ, небъгъtopȣ de seamъ. [ἀ, περινοέω]. [de ȣnde

'Απερινοήτως, adв: în кіпȣ neînцелеsȣ. 2) fъръ преrîndіре.

'Απερίοδος (ὁ, ἡ), (пріnч: λόγος) fъръ періоаde, neaпевое de înцелes, neînкȣркatȣ. [ἀ, περίοδος].

'Απερίοπτος (ὁ, ἡ), nerînditopȣ, небъгъtopȣ de seamъ. «Οἱ ἄνθρωποι ἁπάντων ἀπερίοπτοί εἰσι περὶ τὸ νικᾶν». Тȣч: оаменiї de toate нȣ вор съ mtie пе лінгъ бірȣінцъ. [ἀ, περιόπτομαι]. de ȣnde

'Απεριόπτως, adв: непреrîndit, fъръ înгріжіре.

'Απεριόριστος (ὁ, ἡ), некопрinsȣ în хоtаре, немъpцinitȣ. [ἀ, περιορίζω].

'Απερίπτυκτος (ὁ, ἡ), (пріnч: хаînъ) înтpȣ каре нȣ se поаte înfъшȣра чіпева, каре нȣ se îndoiеште dinainte, stpimtъ. [ἀ, περιπτύσσω].

'Απερίπτωτος (ὁ, ἡ), (кȣ цen:) некъзȣtȣ în вре о înпрежȣраре, saȣ întîmпларе. «'Απεριπτώτους ὑδροφοβίας τηρεῖ». Dѕкр: 2) (fъръ каzȣ) некліntitȣ, statopnikȣ, temeînikȣ, цеапъпȣ. [ἀ, περιπίπτω].

'Απερισάλπιγκτος, ші

'Απερισάλπιστος (ὁ, ἡ), netpîmbiцatȣ înпрежȣр; (прin ȣрm:) нечеркatȣ de pesбоiȣ. [ἀ, περισαλπίζω].

'Απερίσκεπτος (ὁ, ἡ), ші adв: -πτως, некінzȣitȣ, непреrînditȣ. [ші

'Απερισκεψία (ἡ), некінzȣіре, непреrîndіре. [ἀ, περισκέπτομαι].

'Απερισκόπητος, ші

'Απερίσκοπος(ὁ, ἡ),='Απερίσκεπτος [ἀ,περὶ, σκοπός].

'Απερίσπαστος (ὁ, ἡ), netpasȣ înкоачї ші înколо; nedesoкȣпatȣ de ла (stъpȣitopȣ, înfintȣ ла) лȣкрȣл, saȣ treaба sa. [ἀ, περισπάω]. [de ȣnde

'Απερισπάστως, adв: fъръ pesпîndіре în мȣлte гріжї, saȣ кȣ stъpȣіре ші лȣаре aminte ла треабъ.

'Απερισσία (ἡ), = 'Απεριττότης. [din

'Απέρισσος (ὁ, ἡ), кавtъ 'Απέριττος. [de ȣnde

'Απερισσότης (ἡ), кавtъ 'Απεριττότης.

'Απερισσότροφος (ὁ, ἡ), nехрънitȣ кȣ maї de прisosȣ хранъ, saȣ în maї de прisosȣ вреme. [ἀ, περισσὸς, τροφή].

'Απερισσόχρονος (ὁ, ἡ), nedъinitopȣ în шаї de прisosȣ timпȣ, saȣ maї мȣлt dekît алtȣл, = 'Ισόχρονος. [ἀ, περισσὸς, χρονος].

'Απερίσσως, adв: кавtъ 'Απερίττως.

'Απερίσσωτος (ὁ, ἡ) кавtъ 'Απερίττωτος.

'Απερίστατος (ὁ, ἡ), neînкопжȣpatȣ, neînпреsopatȣ, (пріnч:) de пrimeждії ші непорочірї; (прin ȣрm:) лініштitȣ, непрimeждȣitȣ. «'Ραστώνη—». Полв: «῞Ελκος—» Гал: 2) чел fъръ чіnева înпрежȣрȣл съȣ, neаждȣtopatȣ; nепrotekтatȣ; пъръsitȣ. «Σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα». Fчлd: 3) (ретр:) чел fъръ înпрежȣръtoape прічinї, ='Ασύστατος. [ἀ, περιίσταμαι].

'Απερίστρεπτος (ὁ, ἡ), = 'Απερίτρεπτος. [ἀ, περιστρέφω].

'Απερίτμητος (ὁ, ἡ), (Sкр:) netъiatȣ înпрежȣр; (de ȣnde дȣпе Iȣdeї) = 'Αλλόφυλος, de altȣ neamȣ, некредinчоsȣ. [ἀ, περιτέμνω].

'Απερίτρεπτος, ші

'Απερίτροπος (ὁ, ἡ), nepestopnatȣ, некліntitȣ, statopnikȣ. 2) neîntopsȣ înапої. 3) neîнгріжatȣ, fъръ пъsȣ. [ἀ, περιτρέπω].

'Απέριττος (ὁ, ἡ), чел fъръ прisoase; (прin ȣрm:) кȣмпъtatȣ, simплȣ, nелȣksosȣ. [ἀ, περιττός]. [de ȣnde

'Απεριττότης (ἡ), ліпsъ de прisoase, кȣмпъtate, simплitate. [ші

'Απερίττως, adв: fъръ прisoase, кȣмпъtat.

'Απερίττωτος (ὁ, ἡ), (înпротівъ de περιττωματικός) чел че n'аре, saȣ n'adȣче прisosȣрї. [ἀ, περιττόω].

'Απεριφερής, έος (ὁ, ἡ), nечірkonfеріnte, nеrotȣndȣ. [ἀ, περιφερής].

'Απεριφόρητος (ὁ, ἡ), nечіркȣлatȣ; ші = 'Απεριφερής. [ἀ, περιφορέω].

'Απερίψυκτος (ὁ, ἡ), nepъчitȣ, saȣ nesȣпȣsȣ ла ръчіре. [ἀ, περιψύχω].

'Απέρξας, Ion: în локȣ de 'Απείρξας, партіч: лȣї 'Απείργω.

'Απερράγην, пас: nех: 2: ал лȣї 'Απορρήγνυμι.

'Απερρήθην, пас: nех: 1: (nереr:) ал лȣї 'Απαγορεύω.

'Απερρῆχθαι, пас: tpe: de кȣ: de inf: ал лȣї 'Απορρήγνυμι.

'Απερρίγασι, 3: im: nepѕ: a tpe: de кȣ: ал лȣї 'Απορριγέω.

'Απ-έρρω (fъръ biit:), мъ дȣкȣ în neipe, піерȣ. «῎Απερρε». Apstf: (блестемȣ) дȣ te корбілор, піерї d'ачі, ші чл:

'Απ-έρρωγα, тіж: (în локȣ de пас:) tpe: de кȣ: ал лȣї 'Απορρήγνυμι.

'Απ-ερυγγάνω (fъръ bitt:), ='Απερεύγω.

'Απ-ερυθριάω -ῶ, biit: -άσω, пъ mъ maĭ pъшеskъ de (пierzъ ор че) pъшine, mъ fakъ пеpъшinatъ.

'Απ-ερύκω, biit: -ερύξω, оnpeskъ, de-пъptezъ, isroneskъ вре ъnъ ръъ de ла чineва, апъръ de ръъ. »Εἰ τῷ πολεμεῖν ἀπήρυξα». Ksen: «'Απερύκειν τοὺς λύκους ἀπὸ τοῦ οἴκου». Ksen: (шi miж:) «Πρόσθεν δ' ἀπερύκου». Sof: deпъpteazъ te, пъzeште te.

'Απ-ερυσιβόω -ῶ, biit: -ώσω, ъmпль de tъчiъne, saъ manъ, (mi npin ъpm:) пръпъdeskъ semъnъtъpeле. [ἀπὸ, ἐρυσίβη].

'Απ-ερύω, (шi miж:) -ομαι,. biit: -ερύσω, -ομαι, поеt: smългъ, iaъ чева în siлъ de ла чineва.

'Απ-έρχομαι, biit: ἀπελεύσομαι (пех: ἀπῆλθον, шi чл:), плекъ, mъ dъkъ. «Οἴκου ἀπερχομένη». Od: B: «'Απελθεῖν ἐκ (ἀπό) τῆς ἐκκλησίας». Iskp: «Παρὰ Βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπῆλθον». Ksen: (шi despre neînsъfл:) «'Η λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ». Skp: лепра s'adъs, a пepit de пе dînsъл. 2) (fir:) mopъ. «'Απελθόντος δὲ Σωκράτους». Лaеpt: 3) (maĭ de mълte орĭ înпреъnъ къ πάλιν, шi чл:) mъ întopkъ înanoĭ. «Τῶν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν». Iskp: «Προσδραμεῖν, καὶ πάλιν ἀπελθεῖν». Ksen: (шi къ пар:) «'Απῆλθε κινδυνεύσας (τρωθείς)». Ksen:

'Απερῶ, biit: (пеpеr:) ал лъĭ 'Απαγορεύω.

'Απερωεὺς, έως (ὁ), поеt: оnpitopъ; înпpotibitopъ, шi чл: [din

'Απ-ερωέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: цiъ, оnpeskъ penedea порnipe a къiва; (шi nestp: saъ сл: къ цеn:) înчetezъ, mъ лепъdъ de чева; înanoiezъ. [din

'Απερωὴ (ἡ), поеt: оnpipe, înпiedekape; înanoiepe, petpaцepe.

'Απέρωτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀπὸ, ἔρως] de-пъptatъ de dparoste, пеiъbitъ; ъpîъosъ, neomenosъ; saъ = Δύσερως.

"Απες. Ion: în локъ de "Αφες, пех: 2: de порънч: ал лъĭ 'Αφίημι.

"Απεσαν, în локъ de 'Απῆσαν, еpaъ de-napte, 3: îm: пеps: a пpeл: лъĭ "Απειμι.

'Απέσβας, поеt: în локъ de 'Απέσβης, 2: sinr: пеps: a пех: 2: ал лъĭ 'Αποσβέννυμι.

'Απεσθέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ des-вpakъ de xaĭnъ. [ἀπὸ, ἐσθής].

'Απ-εσθίω, biit: -έδομαι, (пех: ἀπέφαγον, шi чл:) mъnînkъ napte din mînkape. 2) înчetezъ din mînkape sъtъpîndъ mъ (mъ skoлъ de ла masъ).

'Απεσκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, πέσκος], neînвълitъ (къ пieлe, saъ коажъ).

'Απεσκίμφθαι, tpe: de къ: de inf: ал лъĭ 'Αποσκίμπτομαι.

'Απέσκληκα, tpe: de къ: ал лъĭ 'Αποσκέλλω. [de ъnde

'Απεσκληκότως, adв: bîptos, asnpъ, tape.

'Απέσομαι, biit: ал лъĭ "Απειμι.

'Απέσσουα, (Лак:) în локъ de 'Απεσσύη, saъ 'Απεσσύθη. 3: sinr: пеps:, шi

'Απέσσυθεν, Еол: поеt: în локъ de 'Απεσσύθησαν, 3: îm: пеps: a пех: de xot:, шi

'Απέσσυμαι, tpe: de къ: ал лъĭ 'Αποσεύομαι.

'Απέστιχον, поеt: пех: 2: ал лъĭ 'Αποστείχω.

'Απεστάλην, пас: пех: 2: ал лъĭ 'Αποστέλλω.

'Απέστασαν, поеt: în локъ de 'Απέστησαν.

'Απεστράφατο, Ion: 3: îm: пеps: a пас: neste съв:, шi

'Απεστράφην, пех: 2: пас: ал лъĭ 'Αποστρέφομαι.

'Απεστὺς, ύος, шi

'Απεστὼ, οῦς (ἡ), поеt: Ion: [ἄπειμι, saъ ἀφίσταμαι] пеfiinцъ de faцъ, лipsipe din локъл съъ.

'Απεσχαρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, (despre ръnĭ) mъ кърэцъ de коажа dene d' asъnpa panеĭ; (npin ъpm:) mъ bîndекъ. [ἀπὸ, ἐσχάρα].

'Απέσχηκα, tpe: de къ:, шi

'Απέσχον, пех: 2: ал лъĭ 'Απέχω.

'Απέταλος, шi Ion: 'Απέτηλος (ὁ, ἡ), поеt: nefpъnzosъ. [ἀ, πέταλον].

'Απέταμον, пех: 2: ал лъĭ 'Αποτέμνω.

'Απέτραγον пех: 2 ал лъĭ 'Αποτρώγω.

'Απετράπην, пас: пех: 2: ал лъĭ 'Αποτρέπω.

'Απευδιασμὸς (ὁ), înseninape. [ἀπὸ, εὐδιάζω].

'Απ-ευδοκέω- ῶ, biit: -ήσω, desanpoвезъ (лепъdъ de ръъ), neînкъвiinцezъ.

'Απ-ευθανατίζω, biit:-ίσω, mopъ de вънъ (слъвitъ) moapte.

'Απευθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (къ цеn:) neaъzitъ, neînвъцatъ de чева; nечеркatъ, nedestoĭnikъ în чева. 2) (пас: fъръ кazъ) nепоmenitъ, neaъzitъ, nекъnosкътъ, neînsemnatъ. [ἀ, πεύθω neîntp:].

'Απ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îndpentezъ, dpeгъ, notpiвeskъ. «"Εντερον ἀπευθυσμένον». Anat: 2) (fir:) пъiъ ла вънъ pîndъiaлъ, perълezъ, dipiцezъ; (npin ъpm:) npin nedeansъ îndpentezъ, înцeлenцeskъ. 3) =Διευθύνω, гъвеpnezъ. 4)=Κατευθύνω, întinzъ кътpe... «Πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπευθύνων τὸ βέλος». Baсл;

«Ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν». **Евр:** daka ва îndpenta.

Ἄπευκος (ὁ, ἡ), despre плante,=Ἄδαδος. [ἀ, πεύκη].

Ἀπευκταῖος, α, ον, de nenoftit, de nedopit, de nespat; spîvosъ, de fsuit, de anъpat de dînsъл. [ші

Ἀπευκτικὸς, ἡ, ὸν, konpinzъtopъ de, saъ kontpibъitopъ ла psrape, sвъ spape de a nъ se întîmnла чева. [ші

Ἄπευκτὸς, ἡ saъ ος, ὸν, saъ ον, = Ἀπευκταῖος. [ἀπεύχομαι].

Ἀπ-ευνάζω, biit: -άσω, adopmъ; (fir:) notoлeskъ.

Ἄπευστος (ὁ, ἡ), =Ἀπευθής.

Ἀπ-ευτακτέω -ῶ, biit; -ήσω, пъіъ чева ла вsnъ pîndъiaлъ, bine întokmeskъ. «Ἀπευτακτῶ τοὺς φόρους». Stp: spmezъ кв плata dажdiiлopъ pergлat.

Ἀπεύχετος (ὁ, ἡ), noet: în лokъ de Ἀπευκταῖος. [din

Ἀπ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, spezъ a nъ se întîmnла чева, (de kape mъ temъ); mъ skîpbeskъ, mъ anъpъ.

Ἀπ-ευωνίζω, biit: -ίσω, =Ἐπευωνίζω.

Ἀπεφηνάμην, miж: nex: 1: aл лъї Ἀποφαίνομαι.

Ἀπέφθαρμαι, nas: tpe: de кв: aл лъї Ἀποφθείρω.

Ἀπέφθιθεν (θεν), Ion: noet: în лokъ de Ἀπεφθίθησαν, nex: 1: nas: aл лъї Ἀποφθίνω.

Ἄπεφθος (ὁ, ἡ), [ἀφέψω] de mвлte opї feptъ ші pesfeptъ; (npin spm:) лъmspitъ, foapte кspatъ.

Ἀπ-εχθαίρω, biit: -αρῶ, (кв ак:) dsmmъneskъ, spъskъ кв totвл. 2) (кв ак: ші dat:) fakъ чева spîvosъ квїва; fakъ пе чineва a se skîpbi de чева. [ші

Ἀπ-εχθάνομαι, biit: -εχθήσομαι, (nex: ἀπηχθόμην, tpe: de кв: ἀπήχθημαι) (кв dat: ші pap ак:) sîntъ, mъ fakъ spîtъ квїва. «Ἀλλήλοις ἀπεχθάνεσθαι». Плт: «Λόγος ἀπεχθανόμενος». Ksen: 2) (кв ак: кв npen:) sîntъ, saъ mъ fakъ връжmaшъ, spъskъ. «Πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἀπηχθάνοντο». Пл: [ші

Ἀπέχθεια (ἡ), връжmъшie, spъ, antinatie. [ἀπεχθής].

Ἀπεχθέμεν (μεναι), noet: în лokъ de ἀπέχθεσθαι.

Ἀπέχθηαι, noet: în лokъ de Ἀπέχθη, 2: neps: de nex: aл svn: лъї Ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθημα (τὸ), obiektъ de spîчъne. [ші

Ἀπεχθήμων, μονος [ἀπέχθομαι], [ші

Ἀπεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), spîtъ, spîvosъ квїва. [ἀπὸ, ἔχθος].

Ἀπεχθητικὸς ἡ, ὸν, adъкъtopъ de spîчъne; 2) кape se fache spîvosъ. [din

Ἀπέχθομαι, (npeл: ἀπηχθόμην) = Ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθῶς, adв: кв spъ, кв връжmъшie. «Ἀπεχθῶς ἔχω τινι». = Ἀπεχθάνομαι. [ἀπεχθής].

Ἀπέχρη, npeл: aл лъї Ἀπόχρη.

Ἀπ-εχυρόω -ῶ biit: -ώσω, întъpeskъ чева кв desъbîpшipe. [ἀπὸ, ἐχυρός]

Ἀπ-έχω, biit: -αφέξω, (nex: ἀπέσχον, ші чл:) цiъ denapte, denъptezъ, opreskъ. (кв ак: ші цen:) «Λοιμοῖο χεῖρας ἀφέξει». Iл: A. «Ἄνεμοι κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας». Esd: «Ἑκὰς νήσων ἀπέχειν νῆα. Od: O: «Οὐδὲν ἀπέχει». Плт: (ші miж:) «Κακῶν ἀπέχεσθαι χεῖρας». Od: X: «Μηδὲ τοῦ σώματος τὼ χεῖρε ἀποσχέσθαι μου». Dm: 2) 'mї amъ dobîndit, 'mї amъ лkat чева. «Ἀπέχω τὴν χάριν». Sin: «Ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν». Skp: 3) (nestp: saъ ел:) sîntъ denapte, saъ denъptatъ de чева; amъ deosebipe. «Δέχ' ἡμερῶν ἀπέχειν ὁδὸν. Ksen: Ἀπεῖχον ὅσον παρασάγγην». Ksen: «Τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ποιεῖν τι». Isokp: «Ἀπέχουσιν οὐδὲν τῶν ὑπολαμβανόντων». Пл: «Ἢ οὐδέν τι ἀπεῖχε γαμετῆς γυναικός». Ep: (ші miж:) mъ abцiъ. «Ἀπέχεσθαι οἴνου». «Πολέμου ἀφεξόμεθα». Iл: Θ. «Τοῦ συμβουλεύειν ἀφεκτέον». Iskp: «Ἀνέχου καὶ ἀπέχου». Гnm: «Οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐλθεῖν». Ksen: «Ἀπεχόμενον, ὥστε μὴ ἐμβάλλειν». Тъч: 4) (neneps:) ажвнцe, e destвлъ. «Ἀπέχει βλέπω γὰρ αὐτήν». Ankp:

Ἀπεψία (ἡ), [ἀ, πέπτω] nemistsipe.

Ἀπέψω, biit: ήσω, Ion: în лokъ de Ἀφέψω.

Ἀπέψων, npeл: aл лъї Ἀποψάω.

Ἀπεὼν, οῦσα, όν, noet: în лokъ de Ἀπών, neptч: aл лъї Ἄπειμι.

Ἀπέωσε, 3: sinr: neps: a nex: 1: aл лъї Ἀπωθῶ.

Ἀπήγαγον, nex: 2: aл лъї Ἀπάγω.

Ἀπήγγειλα, nex: 1: aл лъї Ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγέομαι -οῦμαι, biit; -ήσομαι, Ion: în лokъ de Ἀφηγέομαι. [de snde

Ἀπήγημα (τὸ), Ἀπήγησις (ἡ), ші чл: în лokъ de Ἀφήγημα, ші чл:

Ἀπῆγμαι, nas: tpe: de кв: aл лъї Ἀπάγω.

Ἀπῆγξα, nex: 1; aл лъї Ἀπάγχω.

Ἀπηγορέω-ῶ, biit: -ήσω,=Ἀπαγορεύω. || (miж:) mъ îndpentezъ, mъ anъpъ, mъ desbinoвъцeskъ. [de snde

'Απηγόρημα (τὸ), аполоџіе, ворвіре sпре апъраре, saŭ îndpentape.

'Απήδαλος (ὁ, ἡ), лiпsitŭ de кîрmъ. [ἀ, πηδάλιον].

'Απῄειν, прел: saŭ пех: ал лŭĭ "Απειμι, (mъ dŭкŭ, плекŭ).

'Απῄεσαν, 3: îm: пеps: а прел: 'Απῄειν.

'Απ-ηθέω -ῶ, віit: -ήσω,=Διηθέω, stpeкорŭ, stopкŭ. (везĭ шi Διυλίζω). [de ŭnde

'Απήθημα (τὸ), stpeкŭpъtŭpъ, saŭ чееа че s'а stpeкŭpat.

'Απήϊα, поеt: în локŭ de 'Απῄειν, прел: ал лŭĭ "Απειμι.

'Απῆκα, Іоп: în локŭ de 'Αφῆκα, пех: 1: ал лŭĭ 'Αφίημι.

'Απήκοος (ὁ, ἡ), пеаsкŭлtъtорŭ. [ἀπὸ, ἀκοή].

'Απηκριβωμένως, адв: (паptч:) кŭ mŭлtъ eкsaкtitate, sілінџъ; (шi прiп ŭpm:) кŭ desъвîршіре. [ἀπακριβόομαι].

"Απηκτος (ὁ, ἡ), ='Απαγής.

'Απήλακα, tpe: de кŭ:, шi

'Απήλασα, пех: 1: ал лŭĭ 'Απελαύνω.

'Απήλαυον, At: în локŭ de 'Απέλαυον, прел:, шi

'Απήλαυσα, At: în локŭ de 'Απέλαυσα, пех: 1: ал лŭĭ 'Απολαύω.

'Απηλεγέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt:='Ολιγωρῶ, п'amŭ гріжъ, пŭ'mĭ пасъ. [шi

'Απηλεγέως, адв: поеt: кŭ пепъsаре; фъръ sfiaлъ; sловоd, de фаџъ; кŭ îndpîzпеалъ; кŭ stъpŭipe; înкpedinџат. [din

'Απηλεγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀπὸ, ἀλέγω] пеîпгріжatŭ, indiferinte, îndpъzпеџŭ; аsпрŭ.

'Απηλιαστής, οῦ (ὁ), кот: deпъptatŭ de жŭdiкъtopiĭ, пеіŭвitорŭ de жŭdiкъџĭ. [ἀπὸ, ἡλιαστής, везĭ ziч].

'Απ-ηλιθιόω -ῶ, віit: -ώσω. фaкŭ пе чіпева кŭ totŭл пеsimџitорŭ, îл ŭimeskŭ, îл sminteskŭ. [ἀπὸ, ἠλίθιος].

'Απῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), Іоп: în локŭ de 'Αφῆλιξ.

'Απηλιώτης, ου (ὁ), (вîntŭ) резъpiteanŭ. [ἀπὸ, ἥλιος].

'Απηλλάγην, пas: пех: 2: ал лŭĭ 'Απαλλάττω.

'Απηλοίησα, пех: 1: ал лŭĭ 'Απαλοιάω.

"Απηλος (ὁ, ἡ), пепороіоsŭ, пелŭtоsŭ. [ἀ, πηλός].

'Απήμαντος (ὁ, ἡ), [ἀ, πημαίνω] ='Απήμων, певъtъmatŭ, întpегŭ.

'Απήμβροτον, поеt: în локŭ de 'Αφήμαρτον, пех: 2: ал лŭĭ 'Αφαμαρτάνω.

'Απημελημένως, адв: (паptч:) фъръ пічĭ о îпгріжіре. [ἀπαμελέω].

'Απῆμεν, 1: îm: пеps: а прел: лŭĭ "Απειμι (лipseskŭ).

'Απῄμεν, At: în локŭ de 'Απῄειμεν. 1: îm. пеps: а прел: лŭĭ "Απειμι (mъ dŭкŭ, плекŭ).

'Απήμιος (ὁ, ἡ), поеt: (епіt: ал лŭĭ Жое) deпъpъtорŭ, апъpъtорŭ de вътъmape. [шi

'Απημονία, шi

'Απημοσύνη (ἡ), поеt: певътъmape, întpeџime; (fir:) певіповъџіе. [din

'Απήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, πῆμα] певътъmъtорŭ; fолоsitорŭ, ажŭtъtорŭ. «"Ανεμος («Λόγος. «"Υπνος, шi чл:)—». 2) песŭпŭsŭ ла вътъmape, певътъmatŭ, întpегŭ. «Πάντες ἀπήμονες ἦλθον» Od: Δ.

'Απῆν, прел: ал лŭĭ "Απειμι (лipseskŭ).

'Απήνεγκα, пех: 1: ал лŭĭ 'Αποφέρω.

'Απήνεια (ἡ), [ἀπηνής] аsпріmе, певлîпdeџe, пеomenie.

'Απηνεμία (ἡ), =Νηνεμία, лiпsъ de вîntŭ, sепinŭ, лiniште. [din

'Απήνεμος (ὁ, ἡ), (прiпч: локŭ) апъpatŭ de вîntŭ. [ἀπὸ, ἄνεμος].

'Απηνέως, Іоп: în локŭ de 'Απηνῶς.

'Απήνη (ἡ), [ἀπὸ, ἡνία] tpъsŭpъ (tpasъ maĭ овічпŭit de кatîpĭ). 2) поеt: переке de каĭ, saŭ dо катîpĭ. 3) (în џеп:) tpъsŭpъ. (de ŭnde) «Ναΐα 'Απήνη». Еvp: корaвіе.

'Απηνηνάμην, -ηνήνω, -ηνήνατο, пех: 1: ал лŭĭ 'Απαναίνομαι.

'Απήνεικεν, Іоп: în локŭ de 'Απήνεγκεν, пех: 1: ал лŭĭ 'Αποφέρω, iaŭ.

'Απηνής, [ἀπὸ, ἐνηής] έος (ὁ, ἡ), певлажinŭ, аsпрŭ, пеmiлоsŭ; (прiпŭpm:) пеnotpiвitŭ, пекŭвііпчоsŭ.

'Απῆνθον, Dор: în локŭ de 'Απῆλθον, пех: ал лŭĭ 'Απέρχομαι.

'Απηνῶς, адв: кŭ аsпріmе, кŭ пеmiлоstiвіре. [ἀπηνής].

'Απῆξεν, 3: sіпг: пеps: а пех: 1: ал лŭĭ 'Απαΐσσω.

'Απηόριος, шi

'Απήορος (ὁ, ἡ), поеt: sпînzŭpatŭ, atîrпatŭ; 'палtŭ; deпъptatŭ. «Κλῶνες ἀπηόριοι». Епігр: atîrпate, întînse. «'Εχθρῶν ἀπήοροι». Ріпd: [ἀπὸ, αἰωρέω].

'Απῆρα, пех: 1: ал лŭĭ 'Απαίρω.

'Απῆργμαι, tpe: de кŭ: ал лŭĭ 'Απάρχομαι.

'Απηρής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, πηρός] ="Απηρος, шi 'Απήμων.

'Απῆρκα, tpe: de кŭ: ал лŭĭ 'Απαίρω.

"Απηρος (ὁ, ἡ), ='Απήρωτος. 2) (ἀ, πήρα] чел фъръ dъsагъ.

'Απήρτημαι, пas: tpe: de кs: ал лsĭ 'Απαρτάω.

'Απηρτισμένως, adв: (пaptч:) кs desъвipшipe, кs întpeцipe, saŭ îndeплinipe. [ἀπαρτίζομαι].

'Απηρυθριασμένως, adв: (пaptч:) кs totsл fъръ pъшine, пepъшinat. [ἀπερυθριάομαι].

'Απήρωτος (ὁ, ἡ), пeчiontitŭ; întperŭ, пeвetежitŭ, sdpaвъпŭ. [ἀ, πηρόω].

'Απήσω, Ion: în лoкŭ de 'Αφήσω, виit: ал лsĭ 'Αφίημι.

'Απήτρια (ά), Δop: în лoкŭ de 'Ηπήτρια.

'Απηύρων, ας, α, шi чл: вezĭ 'Απαυρίσκομαι.

'Απήχεια (ἡ), (mss:) пenotpivitate ла гласŭ, saŭ sъпetŭ, neapmonie, пapafonie; (fir:) пeъnipe, desвinape. [шi

'Απηχέω -ῶ, виit: -ήσω, faкŭ, skoцŭ sъпetŭ de depapte, pesъпŭ; (кs ак:) faкŭ a pesъпa. 2) = 'Απάδω (пpoп: шi fir:). [ἀπηχής]. [de ъnde

'Απήχημα (τὸ), pesъпetŭ; копцinepe a sъпetsлsĭ (дъпе învetapea sa); (fir:) imitaцie, ъpmъ. 2) (хipъpц:) panъ, че se face înnotpivъ de paptea ловitъ (maĭ кs seamъ ла капŭ).

'Απηχής, έος (ὁ, ἡ), (ppinч: în mss:) пpefъкstŭ, deпъptatŭ de fipeskъл biepsŭ; пeплъкstŭ; (fir:) = 'Απάδων. [ἀπὸ, ἦχος].

'Απήχησις, εως (ἡ), de depapte sъnape, pesъnape; (fir:) пeînвoipe. [ἀπηχέω].

'Απήχθην, пas: пex: 1: ал лsĭ 'Απάγω.

'Απηχῶς, adв: înпpotiвa sъпetsлsĭ, авъtst din гласŭ, пenotpivit. [ἀπηχής].

'Απήωρος (ὁ, ἡ), пoet: ='Απήορος.

'Απ-ιάλλω, виit: -ιαλῶ, пoet:='Αποπέμπω, tpimiцŭ înапоĭ.

'Απιδεῖν, пex: 2: de înf: ал лsĭ 'Αφοράω.

'Απιέναι, inf: ал лsĭ 'Άπειμι (плeкŭ).

'Απίημι, виit: ἀπήσω, Ion: în лoкŭ de 'Αφίημι, ἀφήσω.

'Απίθανος (ὁ, ἡ), пeпpoвaвiлŭ, de пeкpezst; авsъpdŭ. 2) пeîndemînatiкŭ, пedestoĭпiкŭ a îndъплeкa. 3) (pap) пeîndъплeкatŭ, апевое кpezъtopŭ. [de ъnde

'Απιθανότης (ἡ), пeпpoвaвiлitate, шi

'Απιθάνως, adв: fъръ пpoвaвiлitate, în кiпŭ de пeкpezst.

'Απιθέω -ῶ, виit: -ήσω, пoet: în лoкŭ de 'Απειθέω. [din

'Απιθής, έος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкŭ de 'Απειθής.

'Άπιθι, 2 пeps: de пop: ал лsĭ 'Άπειμι (mъ dsкŭ).

'Απιθύνω, виit: -υνῶ, = 'Απευθύνω.

'Απίκαται, Ion: în лoкŭ de 'Αφιγμένοι εἰσί, 3: îm: пeps: a tpe: de кs: ал лsĭ 'Αφικνέομαι.

'Απ-ικμάζω, виit: -άσω, apdiкŭ ъmezeaлa, ъsъкŭ.

'Απικνέομαι, виit: -ίξομαι, (пex: ['Απικόμην) Ion: în лoкŭ de 'Αφικνέομαι.

'Άπικρος (ὁ, ἡ), пeamapŭ. [ἀ, πικρός].

'Απικρόχολος (ὁ, ἡ), чeл fъръ amapъ fiepe, saŭ вeninŭ; пeпeкъжiчosŭ. [ἀ, πικρὸς, χολή].

'Απ-ίλλω, (пpeл: 'Απῖλλον) = 'Απείλλω.

'Απιμελής, έος, шi

'Απίμελος (ὁ, ἡ), [ἀ, πιμελή] пegpasŭ, слaвŭ.

'Απινής, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, πῖνος] кspatŭ, пesoiosŭ.

'Απινύσσω, виit: -ύξω, saŭ -ύσω, пs sîntŭ înцелeптŭ, sîntŭ пesimцitopŭ. [ἀ, πινυτός].

'Άπιξις, ιος (ἡ), Ion: în лoкŭ de 'Άφιξις.

'Απίξομαι, Ion: вezĭ 'Απικνέομαι.

'Απιοειδής, έος (ὁ, ἡ), fopmatŭ ка пapa. [ἄπιον, εἶδος].

'Άπιον (τὸ), шi

'Άπιος (ὁ), пapъ, 2) ъпŭ feлŭ de плantъ кs pъdъчinĭ de mîнкape în fopma пepeĭ (din neamsл siлineĭ, saŭ esfopвii), = Ισχὰς, шi Χαμαιβάλανος.

'Άπιος (ἡ), (pomsл) пepŭ. 2) ='Άπιον.

'Άπιος, α, ον, пoet: [ἀπὸ] deпъptatŭ.

'Απ-ιπόω -ῶ, виit: -ώσω, stpeкopŭ, saŭ stopкŭ zeama.

'Απὶς, ίδος (ἡ), пoet: = Ιραπὶς, (ppinч; ла îm:) кpeiepĭ, înцeлeпчiъne. (вezĭ 'Απάδις).

'Απ-ισόω -ῶ, виit: -ώσω, = 'Ανισόω, пepotpiveskŭ.

'Απίσσωτος (ὁ, ἡ), пesmoлitŭ, пeкъtpъnitŭ. [ἀ, πισσόω].

'Απιστέαται, Ion: în лoкŭ de 'Αφίστανται, 3: îm: пeps: a лsĭ 'Αφίσταμαι.

'Απιστείη (ἡ), пoet: Ion: în лoкŭ de 'Απιστία.

'Απιστέω-ῶ, виit: -ήσω, (кs dat: saŭ înf:) пs кpezŭ, пs mъ înкpezŭ, п'amŭ înкpedepe, вънsieskŭ. 2) пs mъ sъпsiŭ, п'asкsлtŭ. ‖ (пas:) пs sîntŭ кpezstŭ (de altsл). «Οἳ ἂν γνῶσιν ἀπιστούμενοι, οὐ φιλοῦσι τοὺς ἀπιστοῦντας. Ksen: [ἄπιστος]. [de ъnde.

'Απιστητέον, пos: ал лsĭ 'Απιστέω. [шi

'Απιστητικὸς, ή, όν, disпssŭ ла пeînкpedepe, апевое кpezъtopŭ.

'Απιστία (ἡ), пeкpediцъ, пeînкpedepe, шi чл: «'Απιστία τῆς παρούσης ἡδονῆς δακρύοντες». Пл: 2) = 'Απιθανότης. «Τὴν ἀ-

τοπίαν καὶ ἀπιστίαν, ὧν λέγει». Iскр: 3) nesȣnȣnepe, neaskȣлtape. (везĭ Iскр: Ар-xid:). [ἄπιστος].

'Απιστόκορος (ὁ, ἡ), noet: плinȣ, sъtȣлȣ de nекреdinцъ, saȣ neînкреdepe. [ἄπιστος, κόρος].

"Απιστος (ὁ, ἡ), nекрезъtорȣ, saȣ anевое крезъtорȣ (nекреdinчосȣ). (везĭ Теоfр: Каракt:) 2) noet: ="Απειστος, neîndȣплекatȣ. 3) nesȣпȣsȣ, neaskȣлtъtорȣ. = 'Απειθής. 4) nекреdinчосȣ, вікленаnȣ (neпъzitорȣ de креdinцъ, ші de adeвърȣ). 5) nекрезȣtȣ, de nекрезȣt, = 'Απίθανος. [ἀ, πίστις]. [de ȣnde

'Απιστοσύνη (ἡ), noet: = 'Απιστία. [ші

'Απιστούντως, adв: (партч:) = кȣ

'Απίστως, adв: fъpъ креdinцъ, віклеnеmte; în кinȣ de nекрезȣt.

'Απ-ισχναίνω, віit: -ανῶ, ші

'Απ-ισχνόω -ῶ, віit: -ώσω, fакȣ пе чинева кȣ totȣл славȣ, ȣskatȣ.

'Απ-ισχυρίζομαι, віit: -ίσομαι, мъ цiȣ tape, stъpȣieskȣ în чева, tъгъdȣieвкȣ (мъ леnъdȣ de, мъ înnpotiвeskȣ ла) чева кȣ stъpȣinцъ.

'Απίσχω, віit: -ἀποσχήσω, = 'Απέχω.

'Απίσωσις, εως (ἡ), =ἐξίσωσις, notpiвipe. [ἀπισόω].

"Απιτε. 2: îm: neps: a npez: de xot: saȣ de nopȣnч:, ші

'Απιτέον, nos: ал лȣĭ "Απειμι (мъ dȣкȣ).

'Απίτης, ου (ὁ), (npinч: οἶνος) de nepe. [ἄπιον].

'Απιτητέον, = 'Απιτέον.

'Απ-ιχθυόω -ῶ, віit. -ώσω, npefакȣ în nemte. [ші

"Απιχθυς, υος (ὁ, ἡ), denъptatȣ, nemînкъtорȣ de nemte. [ἀπό, ἰχθύς].

'Απίων (τῶν), цen: îm: ал лȣĭ "Απιος, saȣ "Απιον.

'Απίων, ονος (ὁ, ἡ), [ἀ, πίων] negpasȣ, славȣ.

'Απιών, οῦσα, όν, nартч: а лȣĭ "Απειμι (мъ dȣкȣ).

"Απλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de 'Απλανής. [ἀ, πλάζω].

'Απλαῖ, ῶν (αἱ), (se înц: κρηπῖδες) ȣnȣ felȣ de Лаконікъ înкълцъminte кȣ desdoitъ (ἁπλῆ) tалпъ.

'Απλάκητος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de 'Αναμπλάκητος.

'Απλάνεια (ἡ), nemiшкаре, statорnічіe. [din

'Απλανής, έος [ἀ, πλάνη], ші

'Απλάνητος (ὁ, ἡ), nерътъчitȣ (nеȣmвлъtорȣ înкоачĭ ші în коло); (fir:) neamъцitȣ. 2) nemiшкatȣ din локȣ, stъtъtорȣ în локȣл съȣ. 3) dpentȣ, nestpîmвȣ; negpeшitȣ. [ἀ, πλανάομαι].

'Απλανῶς, adв: nерътъчit; кȣ statорnічіe; fъpъ aвatepe din dpentȣ. [ἀπλανής].

"Απλαστος (ὁ, ἡ), noet: = (saȣ гpeшit în локȣ de) 'Απέλαστος, saȣ "Απλατος.

"Απλαστος (ὁ, ἡ), neплъsmȣitȣ, nefopmatȣ. 2) nепрefъкȣtȣ, neвікленаnȣ, simплȣ, кȣpatȣ. [ἀ, πλάττω]. [de ȣnde.

'Απλάστως, adв: fъpъ npefачepe, în simплitate, кȣpъцie, ші чл:

'Απλατής, έος (ὁ, ἡ), чел fъpъ лъцime. [ἀ, πλάτος].

"Απλατος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de 'Απέλαστος, ші "Απλετος.

"Απλεκτος (ὁ, ἡ), neînплetitȣ; (fir:) neînкȣpкatȣ, neînплeteчitȣ. [ἀ, πλέκομαι].

'Απλεονέκτητος (ὁ, ἡ), neasȣpitорȣ, saȣ neasȣpitȣ. [ἀ, πλεονεκτέω].

'Απλετομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), noet: nекоdîpшitȣ, nемъpцinitȣ ла мъpime. [ἄπλετος, μέγεθος].

"Απλετος (ὁ, ἡ), [ἀ, πελάω, saȣ πίμπλημι]. neanpoпiatȣ, гpozaвȣ, monstpȣosȣ. 2) nемъpцinitȣ, neпȣмъpatȣ; foapte мȣлtȣ ші mape.

"Απλευρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ (saȣ кȣ славе) коаste; (fir:) neînsoцitȣ, neажȣtорatȣ. [ἀ, πλευρά].

"Απλευστος (ὁ, ἡ), neплȣtitȣ, saȣ de neплȣtit. [ἀ, πλέω].

'Απλήγιος (ὁ, ἡ), кom: simплȣ ла пȣptape, nепрefъкȣtȣ. 2) чел кȣ simплъ ші stpimtъ xaînъ. [din

'Απληγίς, ίδος (ἡ), = 'Απλοΐς.

"Απληκτος (ὁ, ἡ), nерънitȣ, neлоvitȣ; (fir:) de sine indemnatȣ, neînвоλditȣ de алtȣл. [ἀ, πλήττομαι].

'Απλημμελής, έος (ὁ, ἡ), negpeшitȣ, nепъкъtosȣ. [ἀ, πλημμελής].

'Απλήμων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Απλήρωτος.

'Απλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), = "Απληκτος.

'Απλήρωτος (ὁ, ἡ), neȣmплȣtȣ, saȣ neпȣtȣtȣ a se ȣmплеа; nedesъвîpшitȣ, neînплinitȣ. 2) (fir:) nesъцiosȣ, ="Απληστος. [ἀ, πληρόω]. [de ȣnde

'Απληρώτως, adв: = 'Απλήστως.

'Απληστεύομαι, віit: -εύσομαι, sînt nesъцiosȣ. saȣ fакȣ чева fъpъ saцiȣ, nesъцios. [ші

'Απληστία (ἡ), nesъцioшie, saȣ nesaцiȣ, (a nȣ se maĭ sȣtȣpa). [ἄπληστος].

'Απλήστοινος (ὁ, ἡ), noet: nesъtȣлȣ de

binꙋ, saꙋ бъꙋtорꙋ de binꙋ кꙋ nesaцiꙋ. [ἄπληστος, οἶνος].

Ἄπληστος (ὁ, ἡ), == Ἀπλήρωτος, neꙋmплꙋtꙋ; nesътꙋлꙋ, nesъцiosꙋ; (fir:) nemъpцinitꙋ, foapte mape. «Φεύγειν φυγῇ ἀπλήστῳ». Плt: [ἀ, πίμπλημι]. [de ꙋnde

Ἀπλήστως. adв: кꙋ nesъцiошie, fъръ saцiꙋ, кꙋ mape лъкоmie.

Ἄπλητος (ὁ, ἡ), Ion: în локꙋ de Ἄπλατος.

Ἀπλόη (ἡ), == Ἀπλότης.

Ἀπλόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), чел кꙋ пъpꙋ întinsꙋ, neкpeцꙋ (înпpotiвъ de οὐλόθριξ. ἁπλόος, θρίξ].

Ἄπλοια (ἡ), nепꙋtinцъ de a плꙋti, saꙋ nеплꙋtipe din лinsъ, saꙋ înпpotiвipe de вîntꙋ. [ἄπλους].

Ἀπλοΐζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ noptꙋ, saꙋ вopвeскꙋ кꙋ simплitate, шi кꙋpъцie de inimъ. [ἁπλόος -οῦς].

Ἀπλοΐη (ἡ), Ion: în локꙋ de Ἄπλοια.

Ἀπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, simплꙋ în nꙋptape; nеpъꙋ; natꙋpaлꙋ, nепpefъкꙋtꙋ; nemeшteшꙋцitꙋ, neînfpꙋmꙋseцatꙋ, шi чл: [вezî Ἁπλοῦς]. [de ꙋnde

Ἀπλοϊκῶς, adв: кꙋ simплitate, fъpъ meшteшꙋцipe, saꙋ вiклenie, fъpъ npefaчepe, saꙋ fъцъpie, шi чл:

Ἀπλοΐς, ίδος (ἡ), (npinч:) хaînъ, saꙋ înвpъкъminte neîndoitъ, stpimtъ (вezî шi Διπλοΐς). [ἁπλόος].

Ἀπλόκαμος (ὁ, ἡ), nеплetosꙋ, saꙋ fъpъ коаde. [ἀ, πλόκαμος].

Ἄπλοκος (ὁ, ἡ), == Ἄπλεκτος.

Ἀπλοκύων (ὁ), simплꙋ, adeвъpatꙋ Kinikꙋ filosofꙋ (Enit: ал лꙋî Antistenꙋ). [ἁπλόος κύων].

Ἁπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -οῦν (комnp: ἁπλοώτερος, шi ἁπλούστερος, sꙋnpл: -ούστατος), [ἅπαξ, πέλω] simплꙋ, neîndoitꙋ, saꙋ neîmплꙋцitꙋ, nекоmпꙋsꙋ, desdoitꙋ, de ꙋnꙋ felꙋ; (шi fir:) natꙋpaлꙋ, nemeшteшꙋцitꙋ; кꙋpatꙋ, nепpefъкꙋtꙋ, neвiклeanꙋ. 2) desлꙋшitꙋ, neînкꙋpкatꙋ ла înцeлesꙋ. 3) negiовꙋ, лesne-кpeзътоpꙋ, лesne-amъцitꙋ, шi чл:

Ἄπλοος-ους (ὁ, ἡ), (комnp: -ώτερος, sꙋnpл: -ώτατος) nеплꙋtitꙋ, saꙋ de nеплꙋtit. «Ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν ληστῶν γέγονε» Dm: 2) nedestoinikꙋ ла плꙋtipe. «Ἑπτὰ δὲ νῆες ἄπλοι ἐγένοντο». Тꙋч:

Ἀπλοπάθεια (ἡ), (fisf:) simплъ nꙋmaî întînъpipe de oвiekteле simцꙋpiлоp. [din

Ἀπλοπαθής, έος (ὁ, ἡ), (fisf:) sꙋnꙋsꙋ ла simплe nꙋmaî întînъpipî (кoнчenцiî) de oвiekteле de simцipe. 2) чел че se aflъ totdaꙋna în stape nꙋmaî nasiвъ. [ἁπλόος, πάθος].

Ἁπλὸς, ἡ, ὸν, noet: în локꙋ de Ἁπλόος -οῦς. [de ꙋnde

Ἁπλοσύνη (ἡ), noet: în локꙋ de Ἁπλότης.

Ἁπλοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), simплꙋ în fopma, saꙋ fopmapea sa, de ꙋnꙋ felꙋ nꙋmaî in stapea, saꙋ miшкapea sa. neskimвъчosꙋ. [ἁπλόος, σχῆμα]

Ἁπλότης (ἡ), simплitate; nepъꙋtate, кꙋpъцie, dpentate; (fir:) negiовie, шi чл:

Ἁπλοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, (хipꙋpц:) fakꙋ tъiepe, onepaцie simплъ, adikъ кꙋ simплꙋ шi лesnîчosꙋ miжлoкꙋ. [шi

Ἁπλοτομία (ἡ), simплъ, лesnîчoasъ хipꙋpцikъ onepaцie. [ἁπλόος, τομή].

Ἄπλους (ὁ, ἡ), кaꙋtъ Ἄπλοος.

Ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, кaꙋtъ Ἁπλόος.

Ἄπλουτος (ὁ, ἡ), neвogatꙋ, saꙋ чел fъpъ вogъцiî. ‖ «Πλοῦτος ἄπλουτος». Пл: вogъцie neîpeвnikъ, saꙋ nевpednikъ de nꙋmeле sъꙋ.

Ἁπλόω -ῶ, вiit: -ώσω. fakꙋ чeва simплꙋ, (npin ꙋpm:) întinzꙋ, desdoieskꙋ. [ἁπλόος].

Ἀπλυσία (ἡ), nesпълape, neкꙋpъцipe; (fir:) ꙋpîчiꙋne. [шi

Ἀπλυσίας, ου (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de вꙋpete neкꙋpatꙋ ла faцъ. [шi

Ἄπλυτος (ὁ, ἡ), nesпълatꙋ, saꙋ nеnpiimitopꙋ de sпълape. neкꙋpatꙋ (mꙋpdapꙋ), mînжitꙋ. «Ῥαφανὶς ἄπλυτος». Esix: ꙋnꙋ felꙋ de pidike neagpъ шi neкꙋpatъ. [ἀ, πλύνω]

Ἄπλωμα (τὸ), întinsъtꙋpъ, desdoitꙋpъ.

Ἁπλῶς, (комnp: ἁπλούστερον, saꙋ ἁπλουστέρως, sꙋnp: ἁπλούστατα), adв: кꙋ simплꙋ (întp'ꙋnꙋ singꙋpꙋ) kinꙋ, miжлoкꙋ; (npin ꙋpm:) лesne, шi opкꙋm s'ap întîmплa. «Ἀγροικότερός εἰμι, ὥσθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου». Apstf: «Μήτε παντάπασιν ἁπλῶς, μήτε λίαν ἀκριβῶς». Iskp: 2) în simплitate, neвiклenie, fъpъ nічî o вълꙋiaлъ. «Ἁπλῶς ἀνεγίνωσκε». Пл: 3) de totꙋ, кꙋ desъвîpшipe. «Τῶν δὲ Ἀθηναίων κατέδυ μὲν οὐδεμία ναῦς ἁπλῶς». Тꙋч: 4) neste totꙋ, în цeнepaлꙋ, întp'ꙋnꙋ кꙋвîntꙋ, ne sꙋpтꙋ. «Ἁπλῶς οὐδὲ ἕν, ὧν λέγει, συνίημι». At; «Πάνθ' ἁπλῶς». Dm: «Ἅπαξ ἁπλῶς». вezî Ἁπαξαπλῶς. [ἁπλοῦς].

Ἄπλωτος (ὁ, ἡ), noet: == Ἄπλευστος, de nеплꙋtit.

Ἀπνεής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, πνέω] nesꙋflъtopꙋ. 2) [ἀ, întinz:] tape, mꙋлt sꙋflъtopꙋ. «Πῦρ ἀπνεές». Enigp:

Ἀπνεύματος (ὁ, ἡ), ne eksпꙋsꙋ, saꙋ nesꙋпꙋsꙋ ла sꙋflapea вîntꙋлꙋî. [ἀ, πνεῦμα].

'Απνευστὶ, adв: пе nepesȣflate; (fir:) nепрекȣpmat, neîntpepȣnt. «'Απνευστὶ ἔχω». == 'Απνευστιάζω. [шi

'Απνευστία (ἡ), nesȣflape, saȣ nepesȣflape, цinepea sȣflъpiї. [шi

'Απνευστιάζω, biit: -άσω, пȣ pesȣflȣ, îmї цiȣ pesȣflapea. [din

Ἄπνευστος (ὁ, ἡ), == Ἄπνοος. [ἀ, πνέομαι]. [de ȣnde

'Απνεύστως, adв: == 'Απνευστὶ, fъpъ sȣflape, saȣ pesȣflape.

Ἄπνοια (ἡ), nesȣflape de bîntȣ, de aepȣ. [din

Ἄπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел fъpъ sȣflape, moptȣ. 2) nesȣflatȣ de bîntȣpї. 3) tpesвitȣ. [ἀ, πνοή].

'Απὸ, преп: (se акоapd: кȣ цen: însem: în sint: 1) локȣ (saȣ în mішкаpe, adiкъ) depъptape, шi (прin ȣpm:) despъpцipe, saȣ depapte шi afapъ. «Φίλης ἀπὸ πατρίδος». Iл: B. «'Απὸ ἧς ἀλόχοιο». Iл: B. «'Αφ' ἑπτὰ σταδίων τοῦ τείχους». Stp: «Αὐλίζεσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει». Tȣч: «'Απ' ὀφθαλμῶν γίνεσθαι». Лкs: a se face певъзȣtȣ. «'Απ' ἀνδρὸς οὖσα». adiкъ въдȣвind. «Ὁ ἀπὸ ἐπάρχων». Лкs: adiкъ чел de maї 'nainte. «Γενόμενος ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων». Пл: adiкъ învetînd. (aічi se dedȣк шi fpaseле), «'Απὸ θυμοῦ (τρόπου, γνώμης, ἐλπίδος, шi чл:)». (saȣ în stape) «'Απὸ τῶν νεῶν ἐμάχοντο». Ksen: 2) distanцъ. «'Απετείχιζε τὴν πόλιν ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν». Ksen: 3) înчепȣtȣ, tpaцepe, adiкъ opiцinъ. «Τῶν ἀφ' Ἡρακλέους Tȣч: «Οὐκ ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης». Od: T. «Οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες». Tȣч: (шi în пеpifp:), «Οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς (τῆς βουλῆς, τοῦ βήματος, τῆς θυμέλης, шi чл)». în локȣ de οἱ στωϊκοί, οἱ βουλευταί, οἱ ῥήτορες, οἱ κωμικοί, saȣ τραγικοί, шi чл: шi «Ὁ ἀπ' ἀνθράκων (ἀπὸ τηγάνου) ἰχθύς». чел fpiptȣ пе кърбȣпї, saȣ пръжitȣ în tirae. 4) пpiчinъ (saȣ fъкъtoape). «Χωλὸς ἀπὸ τραύματος». Лȣч: «'Απὸ τοῦ πολέμου βιοτεύειν». Ksen: 'Απὸ παραγγέλσεως μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος ἢ ἀπὸ προγραφῆς». Ksen: «'Αφ' ἑνὸς σημείου». Tȣч: «'Απὸ συνθήματος». Гpг: «Μηδὲν ἐλπίζειν ἀπ' αὐτοῦ χρηστόν». Пл: (saȣ opganiкъ, adiкъ ȣпеltitiвъ). «Τόξου ἀπὸ κρατεροῦ». Iл: Θ. «Κατελύθη πόλεμος ἀπὸ προσευχῆς». Xpis: (saȣ matepiaлъ). «'Απὸ κέδρου». «'Απὸ γλυκερῷ μέλιτος». Tкp: 'Απ' ἐλαχίστων χρημάτων αὐταρκέστατα ζῶν». Ksen: «'Απὸ σμικρᾶς δαπάνης». Apstf: «Στέφανος ἀπὸ ταλάντων ξ'». Dm: (aчi se dedȣк шi fpaseлe adвepвiaлe)». «'Απὸ γλώττης (μνήμης, τύχης, шi чл:)». «'Απὸ ταὐτομάτου (τοῦ ἴσου, τοῦ προφανοῦς, τοῦ κρατίστου, τοῦ παραχρῆμα, шi чл:»). 5) papte din toтȣ, saȣ înпъpтъшipe. «'Απὸ τῶν οὐσιῶν εἰσφέρειν τοὺς πολίτας». Пл: «'Απὸ τῶν ἐμῶν δειπνήσετον». Apstf: «Μήδεα ἀπὸ θεῶν». Od: E: «Κάλλος ἀπὸ χαρίτων». Od: Ξ. 6) timпȣ, de atȣнчї, saȣ în ȣpmъ. «'Απ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Dm: 'Απὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου». Tȣч: «'Αφ' ἡλίου ἀνίσχοντος μέχρι δυομένου». Esx: «Εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας». Ksen: «'Απὸ δὲ ἕκτης ὥρας». Skp: «Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας». Diod: «'Απὸ δείπνου». Лкs; dȣпе чinъ. «'Αφ' οὗ Ἀγαθοκλῆς ἀπέθανε». Лȣч: «'Απ' ἐκείνου (se înц: τοῦ χρόνου»). Is: dintp' aчea вpeme. «Τὸ ἀπὸ τοῦδε». (шi кȣ adв:) «'Απὸ πέρυσιν». «'Απὸ τοῦ νῦν». «'Απ' ἄρτι». || (iap în кomп: 1) de depapte. «'Αποβλέπω, 2) depapte, saȣ deкпъpцipe шi лipsъ. «'Απόδημος, ἀπόσιτος, ἀποδημῶ, ἀποικῶ, ἀπογαλακτίζω, ἀπαυδῶ, ἀποτάσσομαι». 3) înчetape, saȣ desъвîpшipe. «'Απαλγέω, ἀπεργάζομαι. 4) пeгацie (тъгъдȣipe). «'Απόφημι. 5) înпpotiвъ de чеea че este în fiinцъ. «'Απογίνομαι. 6) întoapчepe, saȣ înапoї. «'Απολαμβάνω, ἀπαιτῶ, ἀποδίδωμι. 7) din toate пъpцiле, шi desъвîpшipe. «'Αποφράττω, 'Απολαμβάνω. 8) aвia, saȣ пеажȣпцepe. «'Αποζῶ. 9) întindepe (de însemпape). «'Αποθαυμάζω, ἀποθνήσκω. 10) skimвape. «'Απολιθόω. || (ла поeцi A') se despapte de вepвȣ (întpепȣindȣ se oape-кape alte paptiкoле). «'Απὸ σ' ὀλῶ». Apisl: în локȣ de 'Απολῶ σε. (B'. пpisoseшte) «'Απὸ μακρόθεν». Skp:

Ἄπο, adв: (компp: ἀπωτέρω, sȣпpл: ἀπωτάτω) depapte, afapъ. (вezї ἀπὸ, пpeп:)

Ἄπο, noet: кȣ ȣpкapea tonȣлȣї în локȣ de 'Απὸ (кînd se пȣпе dȣпе пȣme). «Νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων». Iл: B. «'Εμεῦ ἄπο». Aпл: «Βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει». Лкs. (шi dȣпе ȣnii) «Ἄπο σκοποῦ (καιροῦ, γνώμης, шi чл:).

'Αποαίνυμαι, (fъpъ biit:) noet: în локȣ de 'Απαίνυμαι.

'Αποαίρεο, noet: în локȣ de 'Αφαιροῦ.

'Απο-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локȣ 'Αφαιρῶ.

'Απο-αφύσσω, (saȣ maї вine) 'Απαφύσσω, biit: -αφύσω, noet: în локȣ de 'Αφύσσω, skoцȣ апъ, binȣ, шi чл: (maї кȣ seamъ din maї mape вasȣ în maї miкȣ), == 'Απαντλῶ.

'Απόβα, At: în локȣ de 'Απόβηθι, пеx: 2: de поpȣнч: al лȣї 'Αποβαίνω.

'Απο-βαδίζω, вііt: -ίσομαι, мъ dвкв, плекв de вndева.

'Αποβάθρα (ή), skapъ, пвnte, прin каре ешim din кораві̂е пе вskatв. [din

'Απο-βαίνω, вііt: -βήσομαι, (пех: ἀπέβην, шi чл:) пвмаї în пех: 1: este stpъm: în локв de 'Αποβιβάζω, desвapкв. «Τὴν στρατιὰν ἀπέβησε». Ep: iap овічnвit пestp: saв ел: esв din кораві̂е пе вskatв, мъ des-вapкв; мъ daв жos depe калв, deskaлікв. «Καταχθεὶς οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους». Пл: «'Αποβᾶσαι ἀπὸ τῶν πλοίων». Ep: Περιπλεύσας ἀπέβη εἰς τὴν γῆν». Ksen: «Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονί, saв ἐπὶ χθόνα». Iл: Ω. Γ. «'Επὴν ἀποβῶσι τῶν ἵππων». Лвч: 2) плекв, мъ dвкв; (шi fir:) мopв, «'Ως ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη (шi шiж: ἀπεβήσατο), τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ». Iл: A. 3) (despre лвкрвpї maї de мвлte opї în a тpeia пepѕ:) iaв sfîpшitв, esв ла къпътîiк; мъ întîmплв, мъ fakв; мъ înплineskв, мъ înfiinцezв, ажвпгв ла чева. «'Απέβα τοι κατὰ γνώμην». Tкр: «Πῶς ἀποβέβηκε τὰ τοῦ χρηστηρίου»: Ksen: «Σκοπέειν παντὸς χρήματος τὴν τελευτήν, ὅπως ἀποβήσεται». Ep: «'Ων ἠλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκεν». Iskp: «'Απέβη δ' εἰς οὐδὲν χρηστὸν αὐτοῖς». Пл: «"Αριστοι ἄνδρες ἀποβαίνουσι». Лвч: «"Ομοιος ἀπέβης τῷ τράγῳ». Лвч: (de вnde партч: îm: neвt:) «'Αποβαίνοντα» Tвч: pesвлtateлe, sfîpшitвpiлe. 4) (pap) în локв de 'Αναβαίνω, мъ svів; (despre pîвpї) нotoneskв, мъ вmfлв, вiв mape. «"Οταν ὁ ποταμὸς ἀποβῇ. Tfp:

'Απο-βάλλω, вііt: -βαλῶ, лепъdв, вkoцв de d'asвпръ-'мї, desfaкв чева; (шi fir:) мъ лепъdв. «Εἰκῆ τὸν σῖτον ἀπέβαλον». Ksen: «'Απὸ δὲ χλαῖναν βάλεν». Iл: B. (шi miж:) «Τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ». Tкр: Τοὺς τὴν δόξαν ἀποβαλλομένους». Лвч: 2) піерzв. «Νικηθέντες ὑπὲρ ὀκτακισχιλίους ἀπέβαλον. Пл: «Οἱ νικώμενοι τὰ ἑαυτῶν πάντα ἀποβάλλουσι». Ksen: «'Απέβαλον τοσούτους ὑπὸ Κίμβρων». Пл:

'Απο-βάπτω, вііt: -βάψω, afвndв, moiв чева în . . «'Αποβάπτειν εἰς ὕδωρ (ἐν ἅλμῃ)». Dskp: At:

'Απόβασις, εως (ή), eшipe din кораві̂е, desвapкаpe. 2) eшitв, sfîpшitв de вnв лвкрв, pesвлtatв. 3) плекаpe, пърчеdepe, шi чл: [ἀποβαίνω].

'Απο-βαστάζω, вііt: -άσω, = 'Απάγω шi 'Αποφέρω, карв, тpaпsпоptв чева depapte, saв жos.

'Αποβατήρια (τά), (se înц: ἱερά) жертfъ, че sъ съвîpшia пentpв desвapкаpe. [din

'Αποβάτης, ου (ὁ), аповатв (прінч: ἀθλητής, лвптътopв). deпpinsв a se ковоpî depe калв, saв din тpъsвpъ, шi a se вpка iаpъшї, saв a se stpъmвta depe вnв калв пе алтвл, op dintp'o тpъsвpъ întp'алта în алергаpea лор. (de вnde) «'Αποβάτην (se înц: ἀγῶνα) ἀγωνίσασθαι». Пл: [ἀποβαίνω]. [de вnde

'Αποβατικός, ή, όν, atinгъtopв de лвптъtopвл, saв лвпta кв пвme de 'Αποβάτης, аповатв. (vezï пречеd: zічере).

'Αποβέβηκα, tpe: de кв: ал лвї 'Αποβαίνω.

'Απο-βηματίζω, вііt: -ίσω, skoцв (isgroneskв) пе чіnева depe tpiввnъ, (шi în цen:) din postвл sъв, degpadezв пе чіnева.

'Αποβῆναι, пех: 2: de inf: ал вві 'Αποβαίνω.

'Απο-βήσσω (ττω), вііt: -βήξω, твшind skoцв fлегмъ, шi чл:

'Απο-βιάζομαι, вііt: -άσομαι, поеt:='Εκβιάζομαι, skoцв (smîчeskв, smвлгв, isgroneskв) кв siлa, siлвieskв, stpimtopezв.

'Απο-βιβάζω, вііt: -άσω, skoцв din кораві̂е пе вsкatв, desвapкв. (vezї 'Αποβαίνω). [de вnde

'Αποβιβασμός (ὁ), desвapкаpe.

'Απο-βιβρώσκω, вііt: -βρώσομαι,=Κατατρώγω, шi 'Αποτρώγω, pozв, мъпîпкв de totв.

'Απο-βιόω -ῶ, вііt: -ώσομαι, мъ depъptezв din віацъ, мopв. [de вnde

'Αποβιώσιμος (ὁ, ή), atinгътopв de (fъквtв ла) depъptape din віацъ, moapte. [шi

Αποβίωσις εως (ή), înчetape din віацъ, moapte.

'Απο-βλάπτω, вііt: -βλάψω, (кв ак: шi цen:) adвкв въtъmape, лiпsind пе чіnева de чева; (шi пас:) мъ лiпseskв de чева, піерzв. «'Αποβλάπτεσθαί τινος». Плt: Лец: Z: a se въtъma піерzînd чева. «Τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου». Sof: Easв, 954 шi 941.

'Απο-βλαστάνω, вііt: -στήσω, -ομαι,='Εκβλαστάνω, pesъpв, влъstъpeskв; (шi fir:) мъ пaskв, мъ тpaгв din . . . [de вnde

'Αποβλάστημα (τό), чеea че a pesъpit din чева, влъstapв; (шi fir:) пъsквtв din...(копілв, saв пепотв. шi чл:). [шi

'Αποβλάστησις, εως (ή), pesъpipe, влъstъpipe din чева; (шi fir:) пaштepe, тpaцepe din . . .

'Απόβλεμμα (τό), вîtъtвpъ, къвtъtвpъ înпапоï, saв în фацъ. [шi

'Απόβλεπτος (ὁ, ή), de depapte въzвtв,

(прin врm:) = Περίβλεπτος, însemnatŭ, вrednikŭ de прiвit. [din

'Απο-βλέπω, виit: -βλέψω, (кв ак: препs:) mъ вitŭ (оввервŭ) de deпapte, шi кв въгаре de seamъ, îmĭ întopкŭ (saŭ îmĭ amŭ înfiпte) вederiле ла чева; (fir:) amŭ stimъ ла чева, admipŭ, pîвnesкŭ; atîpnŭ, aшteпtŭ, пъdъжdвieskŭ de ла чinева; (ла neînsвf:) îmĭ amŭ пpiвipea, вederea вndeва; (шi fir:) mъ întinzŭ, пpiвeskŭ, amŭ pелaцie кътpe чева, kontpiввieskŭ ла чева; (кв цeп: преп:) îmĭ întopкŭ вederiле de кътpe ... tpeкŭ кв вederea, пв вагŭ în seamъ, despreцвieskŭ; (fъpъ kazŭ) mъ вitŭ înaпoĭ, saŭ întp'алtъ пapte.

'Αποβληθῆναι, пas: пех: de inf: ал лвĭ 'Αποβάλλω.

'Απόβλημα (τὸ), лепъdъtвpъ. [шi

'Αποβλητικὸς, ή, όν, пpiчinвitopŭ, saŭ sвпвsŭ ла лепъdape. [шi

'Απόβλητος (ὁ, ἡ), лепъdatŭ, saŭ de лепъdat, de desпpeцвit. [ἀποβάλλω].

'Απο-βλίσσω (ττω), виit: -βλίσω, stpeкopŭ (пpinч: mierea din fагŭ); (fir:) iaŭ din чева.

'Απο-βλύζω (-βλύω), виit: -βλύσω, isвopъskŭ; (în цeп:) въpsŭ, daŭ afapъ.

'Απο-βλώσκω, виit: ἀπομολοῦμαι, пoet: плекŭ, mъ dвkŭ.

'Αποβοὴ (ἡ), =Καταβοή. «Ὅσον ἀποβοῆς ἕνεκα». Fp: kît пentpв okiĭ oamenilop (ка sъ пв вopвeaskъ de pъŭ).

'Αποβολεὺς, έως (ὁ), лепъdъtopŭ. 2) пiepzъtopŭ, шi чл: «Ὅπλων—». Плt: [din

'Αποβολὴ (ἡ), лепъdape, apвпкape. 2) пiepdepe. [шi

'Αποβολιμαῖος, α, ον, kom:='Αποβολεύς. [шi

'Απόβολος (ὁ, ἡ), (Skp:) = 'Απόβλητος. [ἀποβάλλω].

'Απο-βόσκομαι, виit: -βοσκήσομαι, paskŭ (mъ хpъnesкŭ) din чева.

'Απο-βουκολέω -ῶ, виit: -ήσω, (пpinч:) desпapцŭ (deпъptezŭ, pъtъчeskŭ, fakŭ a se пiepde) doвitokŭ, saŭ вitъ din чipadъ, din tвpmъ; (fir:) amъцeskŭ, skoцŭ din minцĭ. [de вnde

'Αποβουκόλημα (τὸ), miжлokŭ de pъtъчipe din чipadъ; (fir.) momipe, amъцipe, aвatepe (din калеа чea dpeaптъ).

'Απο-βράζω, виit: -βράσω, = 'Εκβράζω, fepвînd în колкote въpsŭ, daŭ чева пe din afapъ. 2) iaŭ sпвma, (шi fir:) tъpîцeле, чepnŭ. 3) (nestp: saŭ eл:) înчetezŭ din fepвepe; (шi fir:) pesвflв, mъ алinŭ, mъ пotoлeskŭ. [de вnde

'Απόβρασμα (τὸ), totŭ чe ese din fepвepe, (adiкъ) sпвmъ, шi чл: (fir:) tъpîцe, dpoжdiĭ, шi чл: [mi

'Αποβρασμὸς (ὁ), fepвepe în колкote, шi dape în fokŭ (пe din afapъ), pesвъpsape; smвmape, pesвfлape, шi чл:

'Απο-βράσσω (ττω), виit: -βράσω, ='Αποβράζω.

'Αποβραχῆναι, пas: пех: 2: de înf: ал лвĭ 'Αποβρέχω.

'Απόβρεγμα (τὸ), likвidвл, în каpe moindв se чева 'шĭ a лъsat калitatea, плъmadъ, saŭ плъmъdeaлъ. [din

'Απο-βρέχω, виit: -βρέξω, пвiŭ чева în вpe вnŭ likвidŭ, ка sъ se moaie, шi sъ 'шĭ лase întp' însвл калitatea sa, плъmъdeskŭ.

'Απο-βρίζω, виit: -βρίξω, пoet: dopmitezŭ, шi adopmŭ (maĭ кв seamъ dвпe mînкаpe), iaŭ вnŭ somnŭ.

'Απο-βρίθω, виit: -βρίσω, stpiвeskŭ, (stopкŭ) чева кв гpeвtatea mea. 2) (neвt:) kazŭ sввt o гpeвtate.

'Αποβροχὴ (ἡ), плъmъdipe. [ἀποβρέχω].

'Απο-βροχθίζω, виit: -ίσω, =Καταβροχθίζω.

'Απο-βροχίζω, виit: -ίσω, пpinzŭ, stpînгŭ, sвгpвmŭ кв лaцвл. (saŭ 2) deslegŭ, skoцŭ пe чinева din лaцŭ, (iap xipвц:) пaptea чea pъnitъ din legъtвpĭ, saŭ faшe.

'Απο-βρύκω, виit: -βρύξω, пoet: tpaгŭ кв dinцiĭ, mвшkŭ.

'Απόβρωμα (τὸ), [ἀποβιβρώσκω] mînкъtвpъ, posъtвpъ.

'Απο-βύω, виit: -βύσω, înkizŭ, astвпŭ de totŭ. 2) destвпŭ.

'Αποβώμιος, шi

'Απόβωμος (ὁ, ἡ), deпъptatŭ de алtapŭ, saŭ de жeptfeлnikŭ; neпiosŭ, sпвpкatŭ, saŭ neпpiimitŭ ла жeptfъ. [ἀπὸ, βωμός].

'Απόγαιος, α saŭ ος, ον,='Απόγειος. [de вnde

'Απογαιόω -ῶ, виit: -ώσω, skimвŭ, пpefakŭ чева în пъmîntŭ. «Ἡ ἰλὺς τοῦ ποταμοῦ ἀπογαιοῦται». Etmл:

'Απο-γαλακτίζω, виit: -ίσω, înцapкŭ kopiлŭ. [de вnde.

'Απογαλακτισμὸς (ὁ), înцъpкape de kopiлŭ.

'Απο-γαλακτόω -ῶ, виit: -ώσω, пpefakŭ чева în лapte.

'Απόγει(γαι)ος, α saŭ ος, ον, deпъptatŭ de пъmîntŭ. (de вnde Astpnm:) «'Απόγειον (se înц: διάστημα)». чea maĭ mape deпъptape a плaneцiлop de ла пъmîntŭ. 2) вenitŭ din пaptea despre пъmîntŭ; (de вnde mapin:) || «'Απόγειος (se înц: ἄνεμος); шi 'Απογεία (se înц: αὖρα)». sвflъtopŭ

din naptea ϭskatϭлϭĭ кътре mape (de кape înnpotibъ este τροπαία); шi «'Απόγειον (se înц: σχοινίον),» otronъ, кϭ кape este лeгатъ кopaвia лa църтъ. (вezĭ шi πεῖσμα, шi πρυμνήσιον). [ἀπὸ, γέα].

'Απο-γεισσόω -ῶ, biit: -ώσω, stpъшinezъ (aпъpъ кϭ stpaшinъ). [de ϭnde

'Απογείσσωμα (τὸ), stpъшinъtϭpъ de casъ.

'Απο-γεμίζω, biit: -ίσω. deшeptъ, desкapкъ. [шi

'Απο-γεμόω-ῶ, biit: -ώσω, = 'Απογεμίζω, шi 'Απογομόω.

'Απο-γενναώ -ῶ, biit: -ήσω, naskъ, npodϭкъ din чeвa. [de ϭnde

'Απογέννημα (τὸ), nъskϭtъ, npodϭsъ din чeвa. [шi

'Απογέννησις, εως (ἡ), naшtepe, npodϭчepe din чeвa.

'Απο-γεύομαι, biit:-εύσομαι, rϭstъ nъцinъ din чeвa de чepкape; (în цen:) чepкъ.

'Απο-γεφυρόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ nodъ neste pîъ, шi чл: de коло nînъ коло.

'Απο-γηράσκω, biit: -γηράσω, înвъtpîneskъ de totъ, ажϭnгъ în adînчĭ вътpîneцe.

'Απο-γίνο (γνο) μαι, biit: -γενήσομαι, (кϭ цen:) mъ dϭкъ denapte, mъ denъptezъ, mъ desnapцъ; (fъpъ кazъ) лînseskъ, mъ dϭкъ, nieръ; (mi fir:) mopъ. «Τὰ ὀστᾶ τῶν ἀπογενομένων». Ep: шi Тϭч:

'Απο-γι(γνώ)σκω, biit: -γνώσομαι, (кϭ aк: saъ înf:) nϭ peкϭnoskъ, nϭ înкϭviinцezъ, desanpoвezъ, desnϭtepniчeskъ, декларъ de nenpiimitъ. «'Απογνῶναι τὴν θειότητα τῆς ἀρετῆς ἀνόσιον». Пл: «'Απογινώσκειν τὴν γραφὴν (τὴν ἔνδειξιν)». Dm: «Προσωτέρω διώκειν ἀπέγνω». Пл: 2) (кϭ цen: saъ aк:) isвъвeskъ de nîpъ, декларъ de nevinoвatъ, desвinoвъцeskъ. «'Εμοῦ τοίνυν οἱ νόμοι ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν». Лs: «Μήτε ἀπογνώτω μηδὲν, μήτε καταγνώτω, πρὶν ἀκούσῃ». Esx: 3) (кϭ цen: saъ aк: шi inf:) desnъdъждϭieskъ ne чineвa, saъ ne sinemĭ, mъ desnъdъждϭieskъ; (npin ϭpm:) mъ лenъdъ, saъ mъ лasъ de чeвa. «'Απεγνώκασι τὴν σωτηρίαν». Apist: «Οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς μετέστην». Dm: Τὴν πόλιν οὐκ ἀπέγνω μετὰ δυστυχίαν τηλικαύτην». Пл: «'Επειδὴ τοῦ ζῆν ἀπέγνω». Diod: «'Απεγνώκατε ἑαυτῶν». Dm: «Πειθοῦς ἀπεγνωκότες ἀνάγκην ἤδη προσήγομεν». Sin: «Τῆς πατρίδος ἀπογνωστέον». Sin: (шi eл:) «'Ο δὲ ἀπογνοὺς καὶ ἀθυμήσας ἀπέθανε». Пл: «Πρὸς ἀνθρώπους ἀπεγνωκότας». Пл: (mi nas:) «Τὰ Νέρωνος ἀπέγνωστο». шi «'Υπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος». Пл: «Βουλὴ ἀπεγνωσμένη». Ep:

'Απ-ογκέω -ῶ, biit: -ήσω, skazъ dinϭmfлъtϭpъ, mъ desϭmfлъ. [шi

'Απ-ογκόω -ῶ, faкъ чeвa воɫϭminosъ, ϭmnлъ, ϭmfлϭ, mъpeskъ.

'Απο-γλαυκόω -ῶ biit: -ώσω, npefaкъ în кϭкϭвae, вϭfniцъ. 2) (miж:) «'Η ὄψις ἀπογλαυκοῦται». вedepea dовîndeшte natima nϭmitъ γλαύκωμα. 3) npefaкъ чeвa, (шi miж: saъ nas:) mъ npefaкъ în faцъ aлвastpъ (γλαυκὸς). [de ϭnde

'Απογλαύκωσις, εως (ἡ), opвipe din natima вedepiлop nϭmitъ γλαύκωσις, шi γλαύκωμα. (вezĭ ziчepiлe).

'Απόγλουτος (ὁ, ἡ), лinsitъ de (saъ кϭ de totъ sлавĭ) кϭpĭ. [ἀπὸ, γλουτός].

'Απο-γλυκαίνω, biit: -ανῶ, îndϭлчeskъ nϭцin, saъ de totъ.

'Απο-γλύφω, biit: -γλύψω, skoвind, sъnînd (кϭ daлta) skoцъ чeвa din чeвa.

'Απο-γλωττίζω, biit: -ίσω, taiъ лimвa кϭiвa, лinseskъ de лimвъ ne чineвa.

'Απόγνοια (ἡ), = 'Απόγνωσις, desnъdъждϭipe.

'Απογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (npinц; кaлъ) кape nϭ se maĭ кonoaшte dϭne dinцĭ despe вîpstъ, = Λειπογνώμων. (вezĭ шi ἄβολος). [шi

'Απόγνωσις, εως (ἡ), desвinoвъцipe; desnъdъждϭipe, шi чл: [шi

'Απογνωστέον, nosit: aл лϭĭ 'Απογινώσκω. [шi

'Απογνώστης, ου (ὁ), лesne de desnъdъждϭit, disnϭsъ лa desnъdъждϭipe. [ἀπογιγνώσκω].

'Απο-γομόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Απογεμίζω, deskapкъ.

'Απο-γομφόω, -ῶ, biit: -ώσω, [ἀπὸ, γόμφος] desfaкъ din кϭieлe de лemnъ, op din nene. «— τὰς ναῦς». Νίκ: Хpon:

'Απογονὴ (ἡ), шipϭл stpъnenoцiлop, nostepitate (ϭpmъшie) de neamъ. [шi

'Απόγονος (ὁ, ἡ), ϭpmaшъ de neamъ, nenotъ. (iap stpъnenoцiĭ se zik tpentat) «Τρίτος, τέταρτος, шi чл: ἀπόγονος». «'Αρίστων Θεοπόμπου ἀπόγονος ἕβδομος». Паϭs: [ἀπὸ, γόνος].

'Απογραφεὺς, έως (ὁ), sekpetapъ asϭnpa stpînцepiĭ tpiвϭtϭлϭĭ. [шi

'Απογραφὴ (ἡ), кonieрe. 2)=Καταγραφή, katarpafie. 3) kataлorъ, listъ. «'Απογραφὴ τῶν ἐλλιμενιστῶν». Dm: 2) ϭnъ feлъ de жϭdiкatъ în Atena asϭnpa însϭшitopϭлϭĭ de чeлe nϭвliчe. (вezĭ 'Απογράφω, шi 'Αναγραφή). [шi

Ἀπόγραφος (ὁ, ἡ), копіаtѕ, препкрisѕ. (de ѕnde || sѕвst:) Ἀπόγραφον (τὸ), = Ἀντίγραφον. [din

Ἀπογράφω, вііt: -γράψω, копіезѕ; zѕгръвеskѕ în imitape. «Ἀπ' αὐτῆς Ἀπελλῆς τὴν ἀναδυομένην ἀπεγράψατο». At: 2) înseмnezѕ, tpeкѕ în katastixѕ. «Καὶ ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί. Ep: (ші між:) «Ἀπεγράψατο τήν τε χρείαν, εἰς ἣν ἐλήφθη τ' ἀργύριον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος». Dm: 3) порпеskѕ asѕпра кѕїва пîръ de жѕdikatъ пѕмітъ, Ἀπογραφή, пentpѕ fъptішагѕ de аверї пѕвліче, аръtînd spe доваdъ, къ аре авере маї мѕлтъ de kît чеа лѕатъ înskpis. (везї Dm: кътре Nikostpatѕ). 4) tpeкѕ în pegistpѕ пѕвлікѕ (adiкъ fisчеzѕ) аверea кѕїва. «Τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν». Dem: (ші між:) «Οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο». Лs: 5) (між:) мъ skpiѕ, мъ îndatopezѕ a face чева, (dap маї кѕ seamъ) a slѕжі ка ostaшѕ. «Ἐκήρυξαν τῶν νέων ἀπογράφεσθαι τὸν βουλόμενον τῷ βασιλεῖ βοηθεῖν· ἀπογραψαμένων δὲ πάντων προθύμως». Пл: «Ἀπεγράφοντο γὰρ οἱ φίλοι συναποθανουμένους ἑαυτούς». Пл: «Ὥσπερ ἂν εἴτις Ὀλυμπιᾶσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους». Esx: «Λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀπεγραψάμην». Isokp: амѕ sopoвіt zioa ворвіріі în пѕвлікѕ. 6) мъ înskpiѕ de четъцеанѕ (ші прin ѕpm:) tpiвѕtapѕ, dînd лістъ de аверea меа. «Ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρὸν, ὡς ἱππάδα δὲ τελῶν ἄρχειν ἠξίου τὰς ἀρχάς». Is: Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσσαρος ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην». Skp: «Ἐνιαχοῦ ἔξεστι πᾶσιν ἀπογραψαμένοις ἐκκλησιάζειν, καὶ δικάζειν». Apst: 7) (petp:) мъ fъгъдѕieskѕ înskpis (în жѕdikъtopie) a tpaце în жѕdikatъ пе ачела, кърѕіа atpiвѕieskѕ віна, dîndѕ 'мї кѕвіntеле de îndpeптape. «Ἔργῳ δὲ οὐκ ἀπεγράψατο πρὸς τοῦτον διαδικασίαν». Dm:

Ἀπο-γυνόω -ῶ, вііt: -ώσω, fакѕ кѕїва мѕdѕлареле netpeвніче, їл desпервezѕ, її slъвеskѕ віnеле.

Ἀπο-γυμνάζω, вііt: -άσω, dепрinzѕ кѕ desъвîpшipe, saѕ din noѕ. «Ἀπογυμνάζων στόμα». Esxл: (fp:) zikînd, op че 'ї віnе.

Ἀπο-γυμνόω -ῶ, вііt: -ώσω, desпоіѕ de totѕ, лasѕ голѕ de totѕ, iaѕ totѕ; (fir:) daѕ de faцъ, deskoпеpѕ. [de ѕnde

Ἀπογύμνωσις, εως (ἡ), desпоіаpe, голіpe de totѕ, ші чл:

Ἀπο-γυναικόω -ῶ, вііt: -ώσω, afemeiezѕ пе чіпева. [de ѕnde

Ἀπογυναίκωσις, εως (ἡ), afemeiape, молешipe.

Ἀπο-γωνιόω -ῶ, вііt: -ώσω, fакѕ чева ѕпгіosѕ.

Ἄποδα, ак: sinr: ал лѕї Ἄπους.

Ἀπο-δάζομαι (δαίομαι), вііt: -δὰ (δαὶ) σομαι, poet: мъ îппарцѕ кѕ алцїї чева, daѕ, ші iaѕ парtе. «Ἀποδασάμενος τῆς ἑαυτοῦ στρατιῆς μόριον». Ep:

Ἀπο-δάκνω, вііt: -δήξομαι, мѕшкѕ о вѕкatъ din чева. «Μῆλα ἀποδεδηγμένα». Лѕч:

Ἀποδακρυτικὸς, ἡ, ὸν, (прінч: doktopie) порпіtopѕ de лакрътї sпре віndекаpea окілор. [din

Ἀπο-δακρύω вііt: -ύσω, върsѕ лакрътї. 2) плînгѕ, повестеskѕ чева кѕ лакрътї. 3) (pap) înчетezѕ de a лъкръта.

Ἀποδαμέω -ῶ, Dop: în лosѕ de Ἀποδημέω.

Ἀπόδαμος (ὁ, ἡ), Dop: în локѕ de Ἀπόδημος.

Ἀπο-δάπτω, вііt: -δάψω, pѕпѕ, smѕлгѕ, pozѕ чева, îпнѕцinezѕ.

Ἀπο-δαρθάνω, вііt: -δαρθήσομαι, adopмѕ, dopмѕ пѕцin, iaѕ ѕпѕ somпѕ. 2) (pap) мъ deштепtѕ.

Ἀπόδασμα (τὸ), парte (din îппъpцipe).[ші

Ἀποδάσμιος (ὁ, ἡ), лѕаtѕ, saѕ datѕ dѕпе о îппъpцipe; desпъpцitѕ ка о парtе din totѕ; (iap маї кѕ seамъ) колопѕ, че а лѕаt о парtе de пъмîntѕ. [ші

Ἀποδασμὸς (ὁ), îппъpцipe. 2) парte desпъpцitъ dintp'ѕпѕ totѕ; divizie de оштіpe. [ші

Ἀπόδαστος (τος), ου (ὁ, ἡ), = Ἀποδάσμιος, колопѕ. [мі

Ἀποδαστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локѕ de Ἀποδασμὸς. [ἀποδάζομαι].

Ἀπο-δατέομαι -οῦμαι, вііt: -δάσομαι, poet: = Ἀποδάζομαι.

Ἀποδεδειλιακότως, adв: (de партч:) кѕ маpe fрікъ, saѕ sfiaлъ.

Ἀποδέδρακα, tpe: de кѕ: ал лѕї Ἀποδιδράσκω.

Ἀποδέδωκα, tpe: de кѕ: ал лѕї Ἀποδίδωμι.

Ἀποδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лipsitѕ; песъвîpшitѕ; пѕ de totѕ плinѕ. [din

Ἀποδεῖ, вііt: -δεήσει, (пеперs:) лipseшte, este лipsъ. (везї Ἀποδέω).

Ἀπο-δειδίσσομαι, вііt: -δίξομαι, poet: sпеpiѕ, (ші прin ѕpm:) опреskѕ пе чіпева de ла чева.

Ἀπο-δείκνυμι, вііt: -δείξω, dовеdeskѕ, аpъtѕ de faцъ, fакѕ кѕпоskѕtѕ fъpъ în-

doiaлъ, esплікš. «Πολλὰ γὰρ εἰπὼν οὐδὲν γε τρανῶς ἀπέδειξας». Exp: (ші nas:) «Περὶ μὲν οὖν αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι μοι νομίζω». Iskp: (ші між:) «Καὶ ἃ δοκεῖ μοι δίκαια εἶναι, μὴ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ ἀποδεικνύμενος». Ksen: «'Αποδείκνυμαι γνώμην». Ep: în локš de 'Αποφαίνομαι, îmî daš пърерea. 2) skoцš de faцъ, продøкš, naskš. «Τῶν δὲ γυναικῶν ἔνιαι καὶ παιδάρια αὐτῷ ἀπέδειξαν». Iskp: 2) fakš, sъвîршeskš. «Ὃς ἂν παραλαβὼν ἡμερώτερον ἀποδείξῃ ἀγριώτερον, ἢ παρέλαβε». Плt: «'Εν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσῆν ἀπέδειξαν τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν». Плt: «'Ητρυφὴ καὶ συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιλήσμονας ἀποδείκνυσι». Sin: (ші між:) «Οὐδὲν ἀποδειξάμενος λαμπρὸν ἔργον». Ep: «'Απεδέξατο εἰς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας μεγάλας». Ep: 4) ='Αναδείκνυμι, прокла''š, pîndøieskš, xipotonezš; (ші despre кълdітърî) sfinцeskš, inaøгøpezš. «'Απέδειξαν ἱέρειαν τῆς 'Εστίας». Пл: «'Ο ἀποδείξας σε δήμου πρόεδρον». Sin: (ші nas:) «Στρατηγεῖν 'Αχαιῶν ἀποδειχθείς». Паøs: «Μέλλων ἀποδεικνύναι τὸ κατεσκευασμένον ὑπ' αὐτοῦ θέατρον. Пл: 5) întoкmeskš, aшezš, staвiлezš. «'Εν βουλευτήριον ἀποδείξας καὶ Πρυτανεῖον ξυνῴκισε πάντας» Tøч: «Τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν». Dm: (ші nas:) «Τοῦτο δικαστήριον ἀπεδέδεικτο αὐτῷ». Паøs: «Οὔτε συνεδρίων αὐτοῖς, οὔτε χρόνων ἀποδεδειγμένων». Iskp: 6) (pap) peпpesintš (esпpimš npin кøвîntš, saš înfъцішezš npin fanтъ), imitš. «Παρασκευάζου Λυκοῦργον ἀποδείξων». Плt: 7) în локš de ἐπιδείκνυμι, -μαι, fakš арътаpe snpe faлъ, saš арътš чeva, ка съ мъ лаødš. [de ønde

'Αποδεικτικὸς, ή, όν, atinгътopš, destoîникš de a doвedi; копtpiвøitopš snpe doвadъ. [de ønde

'Αποδεικτικῶς, adв: кø кiпš doвeditopš.

'Απόδεικτος (ὁ, ἡ), doвeditš. 2) de doвedit. [ἀποδείκνυμαι].

'Αποδειλίασις (ἡ), пъpъsipe de o întpeпpindepe de fpiкъ. [ші

'Αποδειλιατέον, nosit: [din

'Αποδειλιάω -ῶ, вiit: -άσω, (кø ак: npen: saš цen:) мъ temš (мъ sfieskš) npea мøлt; (npin øpm:) nø îndpъzneskš a întpeпpinde чeva, мъ лasš de fpiкъ.

'Απόδειξις, εως (ἡ), doвedipe, desлøшipe, лъмøpipe, eksnønepe, аpъtape de faцъ. «'Ενταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι, τίποτ' ἦν ἃ ἔπραξας». Esx: 2) пøвлiкаpe, dape afapъ. «'Ιστορίης ἀπόδειξις». Ep: 3) pîndøipe, nøмipe, aшezape. 4) хотъpîpe snpe чeva. 5) съвîpшipe. «'Εργων μεγάλων—». Ep: 6) (petp:) ='Ενθύμημα, ші Συλλογισμὸς, apгømentaцie. 7) міжлокš de doвedipe, doвadъ. «Τίνες αἱ τούτων ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί». Dm: 8) (pap)='Επίδειξις, аpъtape snpe faлъ. [ἀποδείκνυμι].

'Απο-δειπνέω -ῶ, вiit: -ήσω. îmî isпpъвeskš чina, мъ skoлš de ла чinъ.

'Αποδειπνίδιος (ὁ, ἡ), npisositš, pъmasš de ла чinъ. 2) = кø

'Απόδειπνος (ὁ, ἡ), чeл че n'a апøкat (saš s'a skøлat de ла) чinъ. 2) (neøt:) 'Απόδειπνον (τὸ), (Bis:) pøгъчiøne de møлцømipe døne чinъ. [ἀπὸ, δεῖπνον].

'Απο-δειροτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кø ак:) taiš гîtøл, (npin øpm:) капøл кøîва.

'Απο-δείρω, вiit: -δερῶ, Ion: în локš de 'Αποδέρω.

'Αποδεκάτευσις, εως (ἡ), ='Αποδεκάτωσις. [din

'Απο-δεκατεύω, вiit: -εύσω, ші

'Απο-δεκατόω -ῶ, вiit: -ώσω. =Δεκατίζω, zeчiøieskš, dіжмøieskš. 2) aлегš, iaš npin sopцî din zeче ostaшî пе øпøл, ші 'л nedenseskš. [de ønde

'Αποδεκάτωσις, εως (ἡ), zeчiøipe, dіжмøipe. 2) zeчiøiaлъ, dіжмъ.

'Αποδεκτέος, α, ον, nosit: aл лøî 'Αποδέχομαι.

'Αποδεκτὴρ, ші

'Αποδέκτης, ου (ὁ), npiimitopš, stpînгътopš de вanî пøвлічі, ші dъtъtopš dintp'-înшiiî ла tpeвøinцe, kasiepš. [ші

'Απόδεκτος (ὁ, ἡ), вpednікš de npiimipe, вine npiimitš, плъкøtš. [ἀποδέχομαι]. [de ønde

'Αποδέκτως, adв: кø кiпš вine-npiimitopš, плъкøt.

'Απο-δενδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefaкš, (ші nas:) мъ npefaкš în noмš, saš копачiš.

'Αποδέξασθαι, nex: de inf: aл лøî 'Αποδέχομαι. 2) Ion: în локš de 'Αποδείξασθαι, nex: de inf: між: aл лøî 'Αποδείκνυμι.

'Απόδεξις, ιος (ἡ), Ion: în локš de 'Απόδειξις. 2) = 'Αποδοχή.

'Αποδέξομαι, вiit: aл лøî 'Αποδέχομαι. 2) Ion: în локš de 'Αποδείξομαι, між: вiit: aл лøî 'Αποδείκνυμι.

'Απόδερμα (τὸ), пiелea чea жøпøitъ. [ἀποδέρω]. [de ønde

'Απο-δερματόω -ῶ, вiit: -ώσω, жøпoiš, skoцš пiелea.

'Απο-δέρω, вiit: -ερῶ. жøпoiš, iaš пieлea; (fig:) вatš tape пe чineвa, (îl skøтøpš кожoaкa).

'Απόδεσις, εως (ἡ), легаре de чева. [ἀποδέω].

'Αποδεσμεύω, biit: -εύσω, легѢ чева tape în чева, fakѢ o (легѢ în) легѫtѢрѫ bine înnodatѫ. [din

'Απόδεσμος (ὁ), op че слѫжеште ла легаре, легѫtѢрѫ, шipetѢ, fашѫ; (dap npinч:) легѫtѢрѫ de капѢ, saѢ de nientѢ femeiaskѫ, (Franц:) kopsetѢ. 2) легѫtѢрѫ, бокчеа. [de Ѣnde

'Αποδεσμόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Αποδεσμεύω.

'Απο-δέχομαι, biit: -δέξομαι, (кѢ ак: saѢ џen:) npîimeskѢ чева кѢ мѫлцѢмipe de ла чinева, апробеzѢ, лаѢдѢ. (vezî шi "Αγαμαι). 2) (pap) înцелегѢ, npiчenѢ. (biit: ачеstѢî вербѢ se aseamѫnѫ кѢ IonikѢл biit: ал лѢî 'Αποδειίκνυμαι).

'Απο-δέω, biit: -δήσω, = 'Αποδεσμεύω.

'Απο-δέω, biit: -δεήσω, (кѢ џen: шi dat: saѢ ак: шi inf:) sîntѢ maî de жos, лipsitѢ, pѫmîiѢ înanoî, saѢ sîntѢ denapte. «Φιλίας δὲ πλεῖστον ὅσον ἀποδέοντες». ЛѢч: «Τοῦ 'Ασκληπιοῦ τὸ ἄγαλμα μεγέθει μὲν τοῦ 'Αθήνῃσι Διὸς ἥμισυ ἀποδεῖ». ПаѢs: Μέγεθος καὶ ῥώμην ἀπέδει οὐδενός». ПаѢs: «Πόλις ὅπλων ἀριθμῷ τῆς ῥώμης οὐκ ἀποδέουσα». Пл: «'Αποδέοντας οὐ πολὺ ἄνδρας εἶναι». Fал: «"Ετη οὐ πολύ (ὀλίγῳ, βραχὺ) ἀποδέοντα ἑκατόν». Apst: «Μύρια τριακοσίων ἀποδέοντα». ТѢч:

'Απο-δηλόω -ῶ, biit: ώσω, apѫtѢ кѢ desвѫlipшipe, fakѢ кѢ totѢл вѫzѢtѢ, dobedeskѢ, saѢ вѫdeskѢ.

'Απο-δημαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, pѫtѫчeskѢ (abatѢ) nopodѢл повѫцѢindѢ 'л ка demarorѢ.

'Αποδημέω -ῶ, biit: -ήσω, мѫ denѫpтezѢ de nopodѢл meѢ, мѫ înstpeinezѢ din natpia mea. 'Ως ἐλευθέρῳ ἔξεστί μοι καὶ ἀποδημεῖν καὶ ἐπιδημεῖν». Ksen: «Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις»; Apstf: «Δεῦρο ἀποδημεῖν». Пл: «'Απεδήμησεν εἰς χώραν μακράν». Skp: «Μακρὰν τῶν ἀνθρώπων ἀποδημῶ». Sin: «'Επὶ στρατείαν ἀποδημεῖν». Ел: «'Ενθένδε εἰς ἄλλον τόπον ἀποδημῆσαι». Плt: [ἀπόδημος]. [de Ѣnde

'Αποδημητής, οῦ (ὁ), шi

'Αποδημητικός, ή, όν, обiчnѢitѢ, denpinsѢ a se înstpeina, iѢбitopѢ de a Ѣмбла în stpeinѫtѫцî.

'Αποδημία (ἡ), înstpeinape, кѫлѫtopie în stpeinѫtate, лinsipe din natpie. [din

'Απόδημος (ὁ. ἡ), înstpeinatѢ, denѫpтatѢ din natpia sa. «Πόλεμος—» Плd: pesboiѢ fѫкѢtѢ afapѫ din цapѫ. [ἀπὸ, δῆμος].

'Αποδία (ἡ), лipsѫ de niчoape, saѢ авере de слабе шi netpebniче niчoape. [ἄπους, -οδος].

'Απο-δι-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἀποδιεῖλον, шi чл:) = 'Αποδιαστέλλω.

'Απο-διαιτάω -ῶ, biit: -ήσω, (кѢ џen: шi ак:) жѢdikînd ка арбitpapѢ (алеsѢ жѢdiкѫtopѢ) desвinoвѫцeskѢ пе чinева. «Τὴν δίκην, ἣν αὐτοῦ καταδεδιῃτήκει, ταύτην ἀποδεδιῃτημένην ἀποφαίνειν». Dm: desвinoвѫцitoape.

'Απο-δια-στέλλω, biit: -στελῶ, (кѫ ак: saѢ шi dat:) desпapцѢ în пѫpцî, saѢ înпapцѢ (iap) «'Αποδιεσταλμένος». Skp: (însemneaзѫ) onpitѢ, deosebitѢ npin înкisoape.

'Απο-δια-τρίβω, biit: -τρίψω, îmî кeлtѢieskѢ (niepzѢ) вpemea în zadapѢ.

'Απο-διδάσκω, biit: -διδάξω, desвѫцѢ пе чinева de челе înвѫцate.

'Αποδιδρασκίνδα, adв: (ка nѢme), ѢnѢ felѢ de жѢкѫpie de копiî, кape se ziче шi Δραπετίνδα (vezî шi Μυΐνδα), d'amiжа, d'a баба оарба. [din

'Απο-διδράσκω, biit: ἀποδράσομαι (nex: ἀπέδρασα, шi 2: ἀπέδραν, de Ѣnde inf: 'Αποδρᾶναι, партч: ἀποδράς), skanѢ npin fѢгѫ iѢte în локѢ neштiѢtѢ, мѫ fѢгѫpeskѢ пе fѢpiшѢ. 2) (кѢ ак;) мѫ апѫрѢ, мѫ ленѫdѢ de чева.

'Απο-διδύσκω, biit: -δύσω, = 'Αποδύω.

'Απο-δίδωμι, biit: -δώσω, (nex: ἀπέδωκα, шi miж: 'Απεδόμην, шi чл:) daѢ înanoî че amѢ лbat; (npin Ѣpm:) îmî плѫteskѢ datopia. «'Απόδοτε αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐλάβετε». Ksen: «'Απόδος τὰ πορθμεῖα». ЛѢч: «Οὐδὲ γονεῦσι θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκεν». Iл: Δ: «Τῇ γῇ ἀποδοῦναι τὸ σῶμα» Ksen: «"Ο,τι περ ἂν λάβῃ ἡ γῆ, καλῶς καὶ δικαίως ἀποδίδωσι». Ksen: «Χάριτας ἀποδιδόναι». Ksen: «Τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι». Dm: (шi пас.) «Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ Νικίου». Dm: 2) atpibѢiѢ; pîndѢieskѢ. «Γυναιξὶ μουσικὴν ἀποδιδόναι». Пл: «'Ακριβῶς ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ δίκαιον ἀποδιδόναι». Пл: »'Απέδοσαν αὐτῷ τὸ πρωτεῖον. Tmst: «Τὸ κρίνειν ἀποδοτέον οὐδὲν ἧττον τοῖς πεπαιδευμένοις, ἢ τοῖς εἰδόσι». Плt: (шi пас:) «Μάλιστα δὲ ἀρχὰς λεκτέον ταύτας, ὅσαις ἀποδέδοται βουλεύσασθαί τι καὶ κρίναι καὶ ἐπιτάξαι». Apst: «'Η φύσις ἑκάστῳ τῶν περιττωμάτων ἀποδίδωσι τὸ δεκτικὸν μόριον». Apst: 3) лаsѢ, daѢ чева în stѫпînipea, saѢ воеа кѢiва. «Εἰς τὴν βουλὴν ἀπέδοσαν περὶ αὐτῶν». Iskp: 4) îmî împлineskѢ datopia. «Τὸ ἔργον αὐτοῦ εὖ ἀποδίδωσιν». Apst: «Τὰ τελειότερα τῶν ζώων

τέλειον ἀποδίδωσι τὸ τέκνον». Apst: «Τὸν λόγον τοῦτον οὐδένες ἂν ὑμῶν ἱκανώτερον ἀποδοῖεν». Плт: 5) daŭ definiцia ѕпъї лѕкрѕ, їл esплікъ, їл deskpiѣ. «Οἷος τυγχάνει ὁ Θεὸς ὤν, ἀεί που ἀποδοτέον». Плт: «Τὴν εὐδαιμονίαν οὐχ ὁμοίως πάντες ἀποδιδόασιν». Apist: «Σιμμίας δὲ τὴν κοτύλην ἀποδίδωσιν ἄλεισον. At: 6) skoцѕ iapъшї de faцъ, ла bedepe; (шї miж:) mъ ibeskъ iapъшї, mъ peїntopkъ. «Τῶν λαχανωδῶν τὰ μὲν τὴν ἐξομοίωσιν ἀποδίδωσι». Tfp: «'Αποδιδόασι διὰ πλειόνων γενῶν αἱ ὁμοιότητες». Apst: «"Ηδη δὲ ἀπέδωκέ τι (τῶν συγγενῶν σημείων) καὶ διὰ τριῶν». Apist: 7) (miж:) bїnzъ (кѕ oape кape deosebipe de πιπράσκω, bezї eksemплѕ), desfakъ. «Τὴν δὲ κεφαλὴν τοῦ... δισχιλίων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν ἀπέδοτο τῇ θυγατρί». Пл: «Οἰκέτην πονηρὸν πωλεῖ τις, καὶ ἀποδίδοται τοῦ εὑρεθέντος». Ksen: (шї акт: dap maї pap) «Τ' ἀνδράποδα ἀπέδοσαν». Тѕч:

'Απο-διΐστημι, biit: ἀποδιαστήσω, (кѕ ак: шї цen:) despapцѕ чева кѕ totѕл de алta.

'Απο-δικάζω, biit: -άσω, (їпpotibъ de Καταδικάζω) desbinobъцezъ. «"Α αὐτοὶ ἔργῳ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι». Esx:

'Αποδικεῖν, poet: пех: 2: de їnf: ал (neїntp:) 'Αποδίκω. 2) пpez: de їnf: ал лѕї

'Απο-δικέω -ῶ, biit: -ήσω, їmї daŭ кѕbinte de їndpeптape, mъ desbinobъцeskъ їnaintea жѕdikъtopieї.

'Απο-δίκω (neїntp:), din кape пех: 2: 'Απέδικον, inf: 'Αποδικεῖν, mi пapt: 'Αποδικών, poet: лепъdъ, skѕtѕpъ d' asѕпpъ'mї вpe o вinъ, вpe o пїpъ, saŭ пoпosъ.

'Απο-δινέω -ῶ, biit: -ήσω, їnвїptind asвїpлъ, лепъdъ чева. 2) їnvetezъ de a їnвїpti, іsпpъвeskъ tpeiepѕл.

'Απο-δίομαι, (fъpъ вїit:) poet: isroneskъ, deпъptezъ.

'Απο-διοπομπέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, deпъptezъ de ла sineмї вpe ѕпъ pъŭ пpin їnвлїnzitoape жеptfъ, saŭ pѕгъ кiemъtoape їntp'ажѕtopъ къtpe deпъptъtopѕл de peле ('Αποτρόπαιον) Жое; (їn цen:) isroneskъ, лепъdъ, шї чл: (bezї шї 'Αποτροπιάζομαι, шї 'Εχθύω). [de ѕnde

'Αποδιοπόμπησις, εως (ἡ), isвъвipe, deпъptape de ѕпъ pъŭ пpin жеptfъ шї pѕгъчiѕпe къtpe Жое.

'Απο-δι-ορίζω, biit: -ίσω, (Skp:) desпapцъ пpin xotapъ.

'Απο-δισκεύω, biit: -εύσω, asвїpлъ diskѕл, saŭ чева ка ѕпъ diskъ.

'Απο-δι-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saŭ -ώσω, їmпinгъ deпapte.

'Αποδιωκτήρ, -ῆρος, шї 'Αποδιώκτης, ου (ὁ), isronitopъ. [шї

'Απο-διώκτρια (ἡ), isronitoape. [din

'Απο-διώκω, biit: -διώξομαι, roneкъ afapъ, saŭ deпapte.

'Αποδίωμαι, sѕп: ал лѕї 'Αποδίομαι.

'Αποδίωξις, εως (ἡ), isronipe, deпъptapе. [ἀποδιώκω].

'Αποδοκεῖ (пepeps:). [din

'Απο-δοκέω -ῶ, biit: -δόξω, (пех: ἀπέδοξεν) =Οὐ δοκεῖ, пѕ se пape кѕвiinчosъ, пѕ se апpoвeaзъ. «Μὴ ἀποδόξῃ ὑμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι». Ksen: (шї їn пapaлелъ кѕ Μή). «'Απέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι.» Ep:

'Απο-δοκιμάζω, biit: άσω, dѕпe черчetape saŭ черкape пѕ їnкѕвiinцezъ, пѕ апpoвeзъ чева; (пpin ѕpm:) лепъdъ чева ка пекѕвiinчosъ, шї netpeвпiкъ. [de ѕnde

'Αποδοκιμασία (ἡ), лепъdape, despeцѕipe de чева ка пекѕвiinчosъ шї netpeвпiкъ eшitъ ла черкape.

'Αποδοκιμαστέος, α, ον, posit: ал лѕї 'Αποδοκιμάζω.

'Αποδόκιμος (ὁ, ἡ), neїnкѕвiinцatъ, neaпpoвatъ, neeшitъ вѕпъ ла черкape; netpeвпiкъ. [ἀπὸ, δοκιμή].

'Απόδομα (τὸ), (Skp:) datъ, saŭ de dat dѕпe datopie; ofepinцъ, пpinosъ; fъгъdѕinцъ. [ἀποδίδωμι].

'Αποδόμεναι, poet: їn локъ de 'Αποδοῦναι.

"Αποδος (ἡ), Ion: їn локъ de "Αφοδος.

"Αποδος, цen: ал лѕї "Απους.

'Απόδος, 2: sinг: пeps: a пех: 2: de пopѕпч: [шї

'Αποδόσθαι, miж: пех: 2: de їnf: ал лѕї 'Αποδίδωμι.

'Αποδόσιμος (ὁ, ἡ), пѕtinчosъ, saŭ кѕвiinчosъ de a se da dѕпe datopie (кѕї se кѕвine). [din

'Απόδοσις, εως (ἡ), dape їnaпoї, saŭ плаtъ de datopie, шї чл: 2) eksплiкape, eksпѕnepe, deskpiepe; (rpam:) a doa пapte, komплinitoape a пepiodѕлѕї, saŭ пpoпosiцie peлatiвъ кътpe antevedenta sa. 3) вїnzape (pap). [шї

'Αποδοτήρ (ὁ), плъtitopъ de datopie; pesплъtitopъ. [ἀποδίδωμι].

'Απόδουλος (ὁ, ἡ), пъskѕtъ, tpasъ din poвї.

'Αποδοῦναι, пех: 2: de їnf: ал лѕї 'Αποδίδωμι.

'Αποδοχεῖον (τὸ), локъ de пpiimipe, saŭ de їnкъпepe. [шї

'Αποδοχεὺς, έως (ὁ), = 'Αποδέκτης. [de ꙋnde

'Αποδοχεύω, biit: -εύσω, stpîngꙋ, priimeskꙋ banĭ пꙋвліčĭ, sîntꙋ kasierꙋ. (vezĭ 'Αποδέκτης). [din

'Αποδοχὴ (ἡ), priimire кꙋ mꙋлцꙋmire; înкꙋviinцare, апробацie; лаꙋdъ; чinste. [ἀποδέχομαι].

'Απο-δοχμόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: пꙋiꙋ чева кꙋлкаtꙋ, кꙋлкꙋ; плекꙋ spre înапоĭ, saꙋ în лаtꙋрe чева, înковоiꙋ. «Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα». Od: I:

'Αποδρᾶ, 3: пеps: de пех; 2: ал ꙋꙋп: лꙋĭ 'Αποδιδράσκω.

'Απόδραγμα (τὸ), кîtꙋ апꙋкъ чinева кꙋ mîna, о лꙋъtꙋръ кꙋ mîna, saꙋ ꙋnꙋ пꙋmnꙋ de чева. [ἀποδράττομαι].

'Αποδραθεῖν, поеt: пех: 2: de înf: ал лꙋĭ 'Αποδαρθάνω.

'Απόδραθι, пех: 2: de порꙋпч:, шi

'Αποδραίην, пех: 2: de поft: ал лꙋĭ 'Αποδιδράσκω.

'Αποδραμεῖν, пех: 2: de înf: ал лꙋĭ 'Αποτρέχω.

'Αποδρᾶναι, пех: 2: de înf:, шi

'Αποδρὰς, ᾶσα, ὰν, пех: 2: de партч: ал лꙋĭ 'Αποδιδράσκω.

'Απόδρασις, εως (ἡ), fꙋгъ пе fꙋрiшꙋ, fꙋгъріе, dezertаре. [ἀποδιδράσκω].

'Αποδράσομαι, biit: ал лꙋĭ 'Αποδιδράσκω.

'Απο-δράσσω (ττω), шi (miж:) 'Αποδράσσο (ττο) μαι, biit: -δράξω, -ομαι, апꙋкînd кꙋ mîna smꙋлгꙋ чева (п: е: ерꙋꙋрĭ шi ал:); (în цеп:) iaꙋ парte din чева.

'Απο-δρέπω, шi (miж:) -δρέπο (πτο) μαι, biit: -δρέψω, ομαι, taiꙋ, кꙋлегꙋ (maĭ кꙋ seamъ fлорĭ, saꙋ поаme, шi алtе поаdе); (în цеп:) iaꙋ чева de ꙋndeва.

'Αποδρῆναι, Ion: în локꙋ de 'Αποδρᾶναι.

'Απόδρησις, ιος (ἡ), Ion: în локꙋ de 'Απόδρασις.

'Απόδρομος (ὁ, ἡ), чел че se întoарче алергînd, saꙋ din алергаре. 2) чел че ръmîne înапоĭ ла алергаре, алергъtорꙋ овositꙋ, (прin ꙋрm:) nedestoinікꙋ ла алергаре. [шi

'Αποδρομὴ (ἡ), [ἀποτρέχω] = 'Απόδρασις, fꙋгъ, алергаре spre sкъпаре. 2) (рар) локꙋ de sкъпаре (asiлꙋ).

'Απο-δρύπτω (δρύφω), biit: -δρύψω, поеt: sfîшiꙋ, рꙋпꙋ чева кꙋ ꙋnгiiле, кꙋ гiаръле, sгъріꙋ.

'Αποδρῴην, At: în локꙋ de 'Αποδραίην.

'Απο-δύνω, поеt: în локꙋ de 'Αποδύω.

'Αποδυρμὸς (ὁ), жалnікъ плîнцере (вочеtꙋ). [din

'Απ-οδύρομαι, biit: -οδυροῦμαι, (кꙋ ак:) плîngꙋ; mъ плîngꙋ. «Ταῦτα γοῦν ἀπωδύρου πρὸς με». Лꙋч:

'Απόδυσις, εως (ἡ), desвръкаре, desпоiаре. [ἀποδύω].

'Απο-δυσπετέω -ῶ, biit: -ήσω, din пеказꙋ, пеmꙋлцꙋmire, saꙋ desпъdъждꙋire mъ лепъdꙋ, mъ депъrtezꙋ de чева; (прin ꙋрm:) mъ deskꙋражезꙋ, mъ sfieskꙋ. «Μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων δυσπετήσης». Лꙋч: (în цеп:) пꙋ петереskꙋ în чева, пꙋ isвꙋteskꙋ. «Περὶ αὐτὴν τὴν ἐπιθυμίαν ἀποδυσπετοῦσιν». Пл: [de ꙋnde

'Αποδυσπέτησις, εως (ἡ), пекъжiре, пеmꙋлцꙋmire, deskꙋражаре, desпъdъждꙋire; (прin ꙋрm:) пъръsire de чева.

'Αποδυτήριον, шi 'Απόδυτρον (τὸ), локꙋ de desвръкаре (dinaintea въi, saꙋ а лꙋпtъtорii). [din

'Απο-δύω, biit; -δύσω, (пех: 'Απέδυσα, шi miж: 'Απέδυν, шi чл:) (кꙋ doĭ ак: saꙋ ак: шi цеп:) = 'Εκδύω, desвракꙋ, despoiꙋ, голеskꙋ; (шi fir:) isвъвеskꙋ, sлобозꙋ; (шi miж:) mъ апърꙋ. «'Αποδύω σε τὴν ἐσθῆτα, saꙋ τῆς ἐσθῆτος». Лꙋч: (шi miж:) «'Απόδυσαι, καὶ ἤδη πάλαιε». Лꙋч: (шi pas:) «Οἴμοι τάλας, ἀποδύομοι μεθ'ἡμέραν»». Apstf: «'Απεδέδυντο τὸν φόβον». Плв: «'Αποδυόμενοι τὰς διαβολὰς». Пл: 2) (de ла лꙋпtъtорĭ кꙋ ак: saꙋ dat: преп: saꙋ inf: fir:) mъ гъteskꙋ, mъ апꙋкꙋ, (шi овшt:) mъ sꙋmetꙋ. «Οἱ πρὸς πᾶσαν ἀποδυόμενοι πρᾶξιν». Пл: «Πρὸς τὸν πότον ὡς πρὸς τὸν ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι». Ел: «Τὴν δικαιοσύνην σὺ ἀποδύῃ διδάσκειν». Ksn.

'Αποδῶ (прin întрꙋп:) în локꙋ de 'Αποδέω, легꙋ de чева.

'Αποδῶ, ῷς, ῷ, ῶμεν, шi чл: пех: 2: de ꙋꙋп: ал лꙋĭ 'Αποδίδωμι.

'Απο-δωρέομαι, οῦμαι, biit: -ήσομαι, dърꙋieskꙋ dintр'ꙋnꙋ лꙋкрꙋ ал meꙋ.

'Απο-δωσείω, (fъръ biit:) doreskꙋ, sîntꙋ dispꙋsꙋ а da, а плъti. [ἀποδώσω biit:]

'Αποειμένος, η, ον, поеt: партч: ал лꙋĭ 'Αποέννυμι.

'Απόειμι, поеt: în локꙋ de 'Άπειμι.

'Αποειπεῖν, поеt: în локꙋ de 'Απειπεῖν, шi

'Αποεῖπον, поеt: în локꙋ de 'Απεῖπον, пех: 2: (нерег:) ал лꙋĭ 'Απαγορεύω.

'Απο-είρω, biit: -έρσω, (пех: 'Απόερσα) поеt: smꙋлгꙋ, smîчeskꙋ, tрагꙋ, tîръскꙋ de вале; (maĭ кꙋ seamъ despre апе) пръпъdeskꙋ, înпекꙋ, înгiцꙋ. "Ενθα με κῦμ' ἀπόερσε». Iл: 2: «"Ον ῥα τ' ἔναυλος ἀποέρσει

χειμῶνι περῶντα». Іл: Ф: ші. «Μή μιν ἀπο-έρσειε μέγας ποταμός». ачелаші.

'Απόελπτος (ὁ, ἡ), непъдъждвітв, саў desпъдъждвітв. [ἀπὸ, ἔλπω].

'Απο-έννυμι, поет: = 'Αποδύω.

'Αποεργάθω, поет: ïн локв de 'Απείργω.

'Αποέργμενος, η, ον, поет: ïн локв de 'Απειργόμενος, саў 'Απειρχθεὶς, саў 'Απειρξάμενος, партч: а лві

'Αποέργω, поет: ïн локв de 'Απείργω.

'Απόερσα, поет: пех: 1:, ші

'Αποέρσω, поет: віit: ал лві 'Αποείρω, саў ïн локв de 'Αποέρξω de ла 'Αποέργω. (везï маï свс).

'Απο-ζάω -ῶ, віit: -ζήσω, саў -ζήσομαι, саў -βιώσομαι, (пех: 'Απέζησα, саў 'Απεβίων, ші чл:) тръіескв din чева ïн лінсъ ші stрімтопат, авіа тръіескв.

'Απόζεμα (τὸ), ['Αποζέω]. = 'Αφέψημα, декотв (Ітл:). [din

'Αποζέννυμι, віit: -ζέσω, = 'Αποζέω.

'Απο-ζευγέω, Іоп: ïн локв de

'Απο-ζεύγνυμι, віit:- ζεύξω. (пас: пех: 2. 'Απεζύγην) = 'Αποζυγόω. 2) = Διαζευγνύω, despaрцв. «Δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας». Esхл: (ïн періфр: adікъ) вмвлїнd амв веніt аічï.

'Απο-ζέω, віit: -ζέσω, пвів чева съ ферве (съ dea вndъ); (med:) факв декотв. 2) (невt:) нв маï ферве (ïн колкоtе), mi se taie ферверea.

'Αποζῆν, inf: ал лві 'Αποζάω.

'Απο-ζυγόω -ῶ, віit: -ώσω, skoцв din жвгв, dежвгв.

'Απ-όζω, віit: -οζήσω, (тре: de кв: ïн локв de през: ἀπόδωδα) skoцв, daв міросв, міросеsкв. «Μύρου («Κινάβρας, ші чл:) ἀπόζων». Лвч: «'Απόζει θεσπέσιον (παραπλήσιον, ші чл:)» Ер:

'Απο-ζωγραφέω -ῶ, віit: -ήσω, звгръвеsкв, імітїнd саў копіінd о звгръвітъ ікоапъ. 2) = ζωγραφέω, Плаt: звгръвеsкв, іаў кіпвл квïва.

'Απο-ζώννυμι, віit: -ζώσω, desчінгв пе чіпева; (фіг:) dеsармезв; (ші прін врм:) вловоzв оstашв din слвжвъ; (ші ïн цен:) skoцв din поств.

'Απο-θάλλω, віit: -θαλήσω, ïнвеtезв de а маï fi ïнверзітв ші ïнфлорітв, ïмï кad фрвнзеле, саў флоріле, мъ вештежеsкв.

'Απο-θάλπω, віit: -θάλψω, ïнкълзеsкв пе чінева (кв а mea кълdвръ).

'Αποθανεῖν, пех: 2: de inf:, ші

'Αποθανὼν, οῦσα, ὸν, пех: 2: de парт: ал лві 'Αποθνήσκω.

'Απο-θαῤῥέω (θαρσέω) -ῶ, віit: -ήσω, іаў кврамв, мъ ïнімезв; (кв ак: саў inf:) ïнdръзнеsкв а фаче чева.

'Απο-θαυμάζω, віit: -άσω, мъ мірв преа мвлt desпре чева. «"Αφαρ δ' ἀπεθάυμασ' ὄνειρον». Od: Z.

'Απο-θεάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, прівеsкв de denapte, саў din 'палтв кв въгаре de seамъ:

'Απο-θειάζω, віit: -άσω, мъ факв (ворвеsкв ка) ïнsвфлатв de zeitate, мъ ïнtвsіезв. [ші

'Απο-θειόω -ῶ, віit: -ώσω, поет: ïн локв de 'Αποθεόω.

'Απο-θεμελιόω -ῶ, віit: -ώσω, пеsторпв din темелії, desпъдъчінезв.

"Αποθεν, адв: de denapte; (кв цен:) de-napte; (кв арt:) «'Ο (ἡ, τὸ, τὰ, ші чл:) ἄποθεν». чел de denapte.

'Απόθεος (ὁ, ἡ), denъртаtв de (некрезъторв ïн) Двмнезев. [ἀπὸ, θεός]

'Απο-θεόω -ῶ, віit: -ώσω, ïнzeіеsкв, факв пе чінева zeв din омв.

'Αποθεραπεία (ἡ), (ïн цен:) къвтаре, ші desъвïршітъ віndекаре; саў прін цімнаstікъ фрекаре desъвïршітъ реïнtрemаре аволнавблві. 2) слвжіре; чіпstіре, саў ïнкінаре. [ші

'Αποθεράπευσις, εως (ἡ), = 'Αποθεραπεία (1). [ші

'Αποθεραπευτική (ἡ), (se ïнц: τέχνη) мештешвгвл de а кънта, ші а тъмъdві пе впв волнавв spре desъвïршіtа sa ïнtremаре. [din

'Απο-θεραπεύω, віit: -εύσω, мъ ïнкінв кв реліціоse церемонії. 2) кв desъвïршіре тъмъdвіескв, ші прін цімнаstіче ексерчіції реïнtремезв пе волнавв.

'Απο-θερίζω, віit: -ίσω, sечерïнd таіў de tоtв.

'Απόθερμος, (ὁ, ἡ), лінсітв de кълdвръ. [ἀπὸ, θέρμη].

'Αποθέσιμος (ὁ, ἡ), (прінч: подв) de пвs ïн пъstраре, de пъstраt ïн маrazії, амваре, ші чл: [din

'Απόθεσις, εως (ἡ), depвпере ïн пъstраре. 2) (ïн цен:) арвнкаре, скввtраре depе чева; лепъdаре (партік:) de копілв). 3) (грам:) ïнвеtінареа гласвлві ла sфïршітвл фрасвлві. 4) (архітек:) чеа ïн свs маï свбціре, іар ïн жоs маï гроасъ формаре а stълпілор, = 'Απόφυσις. [ἀποτίθεμαι].

'Απο-θεσπίζω, віit: -ίσω, ворвеsкв ка профеtв, пророчеsкв. [de вndе

'Αποθέσπισις, εως (ἡ), проорочіре.

'Απόθεστος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀπὸ, θέσσασθαι], ='Απευκταῖος, de апърът, de fяџit. 2) лепъdatš. (веzi ші 'Απόθετος).

'Αποθεταὶ (αἱ), впš локš пръпъstiosš лінгъ Snapta, вnde se лепъdaš чеї ръš opranizaџї saš disfopmaџї копії. [ші

'Απόθετος (ὁ, ἡ), пвsš în пъstpape, ла о парtе. 2) лепъdatš, netpeвnікš. [ἀποτίθεμαι].

'Απο-θέω, вііt: θεύσομαι, = 'Αποτρέχω, плекš алергînd, fяgš.

'Απο-θεωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, прівескš, мъ віtš de depapte кв лвape a minte, ваgš de seamъ de depapte. [de вnde

'Αποθεώρησις, εως (ἡ), прівіре de depapte кв въгаре de seamъ.

'Αποθέωσις, εως (ἡ), înzeipe, префачере din omš în zeš. [ἀποθεόω].

'Αποθήκη (ἡ), локš de пъstpape (maraзіе, кътаръ, амбарš, жітніџъ, ші чл:). 2) лвкрв de пвs în пъstpape. [ἀποτίθημι].

'Αποθηλασμὸς (ὁ), свџере de џіџъ. 2) înџъркаре de ла џіџъ. [ἀπὸ, θηλάζω].

'Απο-θηλύνω, вііt: -υνῶ, ='Απογυναικόω, afemeiezš, молешескš.

'Απο-θηριόω -ῶ, вііt: -ώσω, fакš fіерosš, селбътъческš пе чіпева; (despre ръпї) fакš а обрінtі; (рар) вмпля de fеаре. [de вnde

'Αποθηρίωσις, εως (ἡ), префачере în fеаръ селbаtікъ, селбътъчіре; обрінtіре (de папъ).

'Απο-θησαυρίζω, вііt: -ίσω, пвіš ла комоаръ, (adiкъ) în пъstpape ла о парtе; (прін врm:) stpîngš авере. [de вnde

'Αποθησαυρισμὸς (ὁ), пвпере ла комоаръ, (adiкъ) stpînsoape de авере.

'Αποθήσω, вііt: ал лвї 'Αποτίθημι.

'Απόθητος (ὁ, ἡ), непоftіtš, nedopitš. [ἀ, ποθέω].

'Αποθινόω -ῶ, вііt: -ώσω, вмпля, saš înкізš кв гръмезї de nisinš. [ἀπὸ, θὶς-ινός].

'Αποθλασμὸς (ὁ), fрînтвръ; stpівіtвръ; (ші акt:) snapџере, sfъpîmape. [din

'Απο-θλάω -ῶ, вііt: -θλάσω, fрîngš, рвпš о парtе din чева; stpівескš; sfъpîmš.

'Απο-θλίβω, вііt: -θλίψω, stpівіnd stopкš, stpîngînd (în teaskš ші чл:) скоџš zeama din чева; (fіг:) скоџš, іаš чева кв sіла. [de вnde

'Απόθλιμμα (τὸ), zeamъ stoapsъ. 2) вошtіnъ din stopsъtвръ. [ші

'Απόθλιψις, εως (ἡ), stpівіре, teskвіре, stoapчере; (fіг:) stpîmtopape, некаzš.

'Απο-θνήσκω, вііt: -θανοῦμαι, = (ші маї întpeв: de кît) θνήσκω, морš. || (кв dat: saš џеп: преп:) мъ оморš de чіпева.

'Αποθορεῖν, пеx: 2: de inf: ал лвї 'Αποθρώσκω.

'Απόθου, mіж: пеx: 2: de порвнч: ал лвї 'Αποτίθεμαι

'Απο-θρασύνω, вііt: -υνῶ, fакš пе чіпева преа îndpъzneџš, обраzпікš; (mіж:) мъ fакš обраzпікš, обръzпіческš.

'Απόθραυσις, εως (ἡ), sfъpîmape; tpeiepape. [ші

'Απόθραυσμα (τὸ), бвкатъ рвпtъ din чева, fрîntвръ. [din

'Απο-θραύω, вііt: -αύσω, snapgš, sfъpîmš чева, ші іаš sfъpîmъtвреле; saš snapgš, sfъpîmš de totš. (пас: ші fіг:) скаzš, мъ mікшореzš.

'Αποθρέξω, -ομαι, вііt: ал лвї 'Αποτρέχω.

'Απο-θρηνέω -ῶ, вііt: -ήσω, = 'Αποδύρομαι, плîngš петîngîіаt.

'Απο-θριάζω, вііt: -άσω, (прінч:) tаіš fрвnze de smoкінš; (іар în џеп:) tаіš ор че din чева.

'Απο-θρίζω, вііt: -θρίξω, ші θρίσω, tаіš първл, tвпzš. «'Απεθρίξατο». Прок: s'a tвпs, adiкъ s'a кълвгърit; (ші fіг:) tаіš spічеле, сечерš, = 'Αποθερίζω. [din

'Απόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), ліпsіtš de пърš. [ἀπὸ, θρίξ].

'Απόθρισμα (τὸ), поеt: [ἀποθρίζω = 'Αποθερίζω] сечеръtвръ; (ші fіг:) бвкатъ tъіаtъ din чева, saš tъpîmъtвръ.

'Απόθρονος (ὁ, ἡ), поеt: провенitš de ла tpoпš. «'Απόθρονον εὖχος». Non: 2) скълаtš depe tpoпš. 3) лепъdatš depe tpoпš. [ἀπὸ, θρόνος].

'Απο-θρύπτω, вііt: -θρύψω, fрекînd fъpîmічеzš; (fіг:) епервеzš, молешескš, slъвескš de totš.

'Απο-θρώσκω, вііt: -θοροῦμαι, (пеx: 2: ἀπέθορον) поеt: sъpš, мъ арвпкš depe чева (saš în жоs). »Νηὸς («Ἵππου, saš «Ἀφ' ἵππου) ἀποθρώσκειν». Om: ші Ep: (saš în sвs). «Καπνὸν ἀποθρώσκοντα». Od: A. fвmš eшіnd, înълџіndв se în sвs. «Κρημνοὶ ἀποθρώσκοντες». Es:

'Απο-θυμέω -ῶ, вііt: -ήσω, = 'Αθυμέω.

'Αποθυμίασις, εως (ἡ), eшіре de авврї din чева. [din

'Απο-θυμιάω -ῶ, вііt: -άσω, скоџš авврš, saš mіросš.

'Αποθυμίη (ἡ), Ion: fem: ал лвї

'Αποθύμιος (ὁ, ἡ), непльквtš, вspъpъtopš, mîxnitopš. [din

'Απόθυμος (ὁ, ἡ), = Ἄθυμος, fъръ ini-мъ, tрîndавȣ̆.

'Αποθυννίζω, biit: -ίσω, лепъdȣ̆ (despre-цȣieskȣ̆) пе чinева ка negioвȣ̆ (прекȣm se sokoteшte пешtеле θύννος).

'Απο-θυρίζω, biit: -ίσω, ши

'Απο-θυρόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Αποκλείω, închizȣ̆ ȣша кȣlва, saȣ̆ îл гонеskȣ̆, îл daȣ̆ пе ȣшъ afaръ.

'Αποθυσὰ (στὰ) νιον, ου (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пахаръ.

'Απο-θύω, biit: -θύσω, adȣкȣ̆ parte din чева în жертfъ. 2) îmĭ împлineskȣ̆ fъгъ-dȣita жертfъ кътре Dȣmnezeȣ̆, = 'Αποδίδωμι θυσίαν; (ши în цen:) ofeрȣ̆, прinoseskȣ̆ чева.

'Απο-θωπεύω, biit: -εύσω, лingȣшeskȣ̆ кȣ ковîршire.

'Απο-θωρακίζω, biit: -ίσω, desвравȣ̆ пе чineва de za, iaȣ̆ zaоа кȣlва.

'Αποίδησις, εως (ἡ), ȣmfлътȣръ ковîрші-toаре. 2) desȣmfларе. [ἀποιδέω].

'Αποίητος (ὁ, ἡ), nefъкȣtȣ̆, nesъвîршitȣ̆, saȣ̆ de nefъкȣt. 2) nedesъвîршitȣ̆, neажȣnsȣ̆ înкъ, некоntȣ̆, ши чл: 3) nemeшteшȣцitȣ̆, simплȣ; (fir:) neпрефъкȣtȣ̆, neвiклеаnȣ̆. [ἀ, ποιέω]. [de ȣnde

'Αποιήτως, adв: fъръ poetiкъ елеганцъ ши varietate; nemeшteшȣцit.

'Αποικεσία (ἡ), (Skp:)='Αποίκισις, 'Αποικία, колоnisaцie. [dtn

'Αποικέω -ῶ, biit: -ήσω, (maĭ de мȣл-te орĭ кȣ adв: локалȣ̆) локȣiesвȣ̆ deпарte. «Τύ δ' ἑκαστοτέρω ἔμ' ἀποικεῖς». Ткр: 2) (кȣ ак: преп:) mъ stръmȣtȣ̆ din пatрiа mea, fакȣ̆ колоnie. [ши

'Αποικία (ἡ), колоnie, tрimitере, stръ-мȣtаре de o парte din локȣitорiĭ ȣnȣĭ пъmîntȣ̆ întр' алtȣл, ши кiар локȣл аша локȣitȣ̆. «Κατὰ φύσιν ἔοικεν ἡ κώμη ἀποικία οἰκίας εἶναι». Apist: [mi

'Αποικίζω, biit: -ίσω, tрimiцȣ̆ пе чineва în колоnie, îл пȣiȣ̆ а локȣi întр'алtъ пар-te; попȣлеzȣ̆ ȣnȣ̆ пъmîntȣ̆ кȣ колоnĭ. «Φωκαεῖς Μασσαλίαν ἀπῴκισαν». Isокр: «Τὰς μὲν ἄρα Θρινακίην εἰς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν»; Od: M. (ши пас:) «Πόλις ὑπὸ Συρακουσίων ἀπῳκισμένη». Пл: «Υἱὸς εἰς ἑτέραν ἀπῳκισμένος συγγένειαν». Пл: (ши simплȣ) «'Απῳκισμένους τῆς θαλάσσης». Ios: локȣiцĭ deпарte. [ἄποικος].

'Αποίκιλος (ὁ, ἡ), nefeлȣрitȣ̆, simплȣ, de ȣnȣ̆ feлȣ̆, neвapiatȣ̆. [ἀ, ποικίλος].

'Αποίκιλτος (ὁ, ἡ), nenestрiцatȣ̆ (некȣ-sȣtȣ̆, saȣ̆ neвъпsitȣ̆ кȣ feлȣрite колоаре). [ἀ, ποικίλλω].

'Αποίκιος (ὁ, ἡ), atingътоrȣ̆ de колоnĭ, saȣ̆ de колоnie. [ши

'Αποικὶς, -ίδος (ἡ), (прiнч: πόλις) орашȣ̆ колоnisatȣ̆, колоnie. [ἄποικος].

'Αποίκισις, εως (ἡ), ши

'Αποικισμὸς (ὁ), колоnisаре, saȣ̆ коло-nisaцie (вezĭ 'Αποικίζω, ши 'Αποικέω), stръ-мȣtаре de локȣitорĭ dintр' ȣnȣ̆ пъmîntȣ̆ aiȣrea.

'Απ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, îngръdeskȣ̆, închizȣ̆ кȣ zidire. [ἀπὸ, οἰκοδομή].

'Απ-οικονομέω -ῶ, biit: -ήσω, келtȣieskȣ̆ прin реа економie, pisipeskȣ̆ челе вine agonisite. 2)='Αποσκευάζομαι, лепъdȣ̆ челе de aрȣnкat (netрeвniчe, saȣ̆ прisoase). [de ȣnde

'Αποικονόμησις, εως (ἡ), ши

'Αποικονομία (ἡ), neeкоnomiкъ пъstра-re. 2) лепъdаре de прisoase ши de челе de neîntрeвȣinцat. [ἀπὸ, οἰκονόμος].

Ἄποικος (ὁ, ἡ), deпъртatȣ̆ de паtрia sa; strеinȣ̆. 2) колоnȣ̆, stръmȣtatȣ̆ кȣ локȣ-inцa din патрia sa întр' алtъ парte; пъ-mîntȣл локȣitȣ̆ de колоnĭ. «Πολίχνιόν τι 'Αθηναίων ἄποικον». Лȣч: «Ἄποικος Ἑλλάς». Apstd: Ionia. [ἀπὸ, οἶκος].

'Αποικτίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ плîngȣ̆ кътре чineва despre starea mea чea вре-dniкъ de miлъ. [ἀπὸ, οἶκτος].

'Αποίμαντος (ὁ, ἡ), лipsitȣ̆, neповъцȣitȣ̆ de пъstорȣ̆, nepъstoritȣ̆. [ἀ, ποιμαίνω.]

'Απ-οιμώζω, biit: -ώξω, mъ вaitȣ̆, плîngȣ̆ nemîngiat.

Ἄποινα (τὰ), прецȣ̆ de рeskȣmпъраrea ȣnȣĭ роʙȣ̆; платъ sпре sкъпаре de osîn-dъ de омоrȣ̆, прецȣ̆ de sînцe; платъ de osîndъ; (în цen:) прецȣ̆ потрiвitȣ̆ кȣ чева; (рар) рesплътire. [ἀ, ποινή]. [de ȣnde

'Αποινάω -ῶ, biit: -ήσω, прiimeskȣ̆ (прiнч:) de ла омоrîтоrȣл вре ȣneĭ рȣde а ле меле вапĭ (вezĭ Ἄποινα), ши 'ĭ dърȣieskȣ̆ вiaцa. || (miж: кȣ ак:) poet: iaȣ̆ чева sпре рesплътire, saȣ̆ dȣstȣлȣ̆ sпре despъгȣвiрe. [ши

'Αποινεὶ, adв: fъръ osîndъ, saȣ̆ nedeapsъ.

'Αποίνητος (ὁ, ἡ), poet: neosînditȣ̆, ne-nedeпsitȣ̆ пепtрȣ вinъ. [ἀποινάω].

'Απ-οινίζω, biit: -ίσω, (прiнч: despre мȣstȣ̆) fierвînd mъ fакȣ̆ вinȣ̆.

'Αποινόδικος (ὁ, ἡ), poet: dрeпtȣ̆ рesвȣ-nъtорȣ̆, рesплътitорȣ̆. [ἄποινος, δίκη].

'Αποινόδορπος (ὁ, ἡ), poet: mînкъtорȣ̆ de прецȣл datȣ̆ sпре рeskȣmпъраrе, saȣ̆

eptape de omopš. [ἄποινα, δόρπος].

"Αποινον, (neîntp: ла sinr:) vezî "Αποινα.

'Αποινόω -ῶ, biit: -ώσω, în локš de 'Αποινάω.

"Αποιος (ὁ, ἡ), лinsitš de калitate, saš гšstš. «"Υδωρ βέλτιστον τὸ ἀποιότατον». At: [ἀ, ποιόν].

'Αποιστέος, α, ον, nosit: ал лšî 'Αποφέρω.

'Απ-οϊστεύω, biit: -εύσω, noet: asвîpлš sъџeatъ în чinева, ші 'л omopš.

'Αποίσω, biit: ал лšî 'Αποφέρω.

'Απ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, mъ denъptezš, лinseskš; mъ fakš neвъzštš; (fir:) mopš. «Λείψαν' ἀποιχομένων». Fuлd: 2) кš џen:) mъ denъptezš, mъ tparš, fšrš de чева. «Κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο». Iл: Λ.

'Απ-οιωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ anъpš, saš mъ sileskš a fšџi de чева ка de pъš огšpš; (fir:) sîntš skîpвitš de чева.

'Απο-καθαίρω, biit: -αρῶ, кšpъџš de totš; (релiџ:) = 'Αγνίζω. [de šnde

'Αποκάθαρμα (τὸ), кšpъџitšpъ, saš neкšpъџie лšatъ dene чева. (vezî κάθαρμα). [ші

'Αποκάθαρσις, εως (ἡ), кšpъџipe totaлъ; (med:) лškpapea кšpъџenii, deшeptape; (релiџ:) = 'Αγνισμός. [ші

'Αποκαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikš, saš folositopš ла кšpъџipe.

'Απο-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, = шezš жos, saš fъpъ лškpš.

'Απο-καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, dopmš aiшpea, iap nš în kasa mea; dopmš deosebit. (vezî ші 'Αποκοιτέω).

'Απο-καθ-ηλόω -ῶ, biit: -ώσω, skoџš din кšie. [de šnde

'Αποκαθήλωσις, εως (ἡ), skoatepe de вpe šnš лškpš din кšie.

'Απο-κάθ-ημαι, (fъpъ biit:) шezš denapte (ла onapte, deosebit), saš fъpъ лškpš. (de šnde) «'Αποκαθημένη γυνή». Skp: mšiepe, че'ші ape pîndšiaлa de лšnъ.

'Απο-καθ-ίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ίσομαι, = 'Αποκάθημαι, ші 'Αποκαθέζομαι, (npinч:) шezš nšџin, ші iapъші mъ skoлš (ка кълъtopiî osteniџî).

'Απο-καθ-ιστάνω (ἱστάω -ῶ), ші

'Απο-καθ-ίστημι, biit: -ἀποκαταστήσω, adšкš iapъші (ші miж: mъ peîntopкš) în stapea, nosiџia de maî 'nainte, pestaвiлezš, aшezš ла лoкš, (fir:) sъnъtate, tъmъdšieskš; fakš чева desъвîpшitš. 3)(pap) pisineskš, notoлeskš. 4) (desnpe лiкšide tšлвšpate) лimnezeskš, (ші miж:) шъ aшezš ла fšndš, mъ лimnezeskš. 5) ажšnгš în чева, n: e: în nenopoчipî, sъpъчie, ші чл:

'Απο-καίνυμαι (fъpъ biit:), noet: кoвîpшeskš, вipšieskš, iaš întîitatea кšлва.

'Αποκαίριος (ὁ, ἡ), = "Ακαιρος, чел fъpъ вpemea sa; nenotpiвitš, neкšвiinчosš. [ἀπὸ, καιρός].

'Απο-καίω, biit: -κάυσω, apzš de totš.

'Απο-κακέω -ῶ, biit: -ήσω, nš maî dšкš ла pele, sîntš oвositš de pele. 2) mъ fakš (mъ noptš ка šnš) fpiкosš, neвiteazš, tpîndaвš, = 'Αποδειλιῶ, ші (šneopî) = Λειποτακτῶ, deseptezš. [de šnde

'Αποκάκησις, εως (ἡ), nenštinџъ de a maî dšче ла pele; desкšpaжape, tpîndъвipe.

'Απο-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, (кš doî aк:) nšmeskš ne чinева кš šnš enitetš, npenšmeskš. 2) (кš aк:) кiemš ne чinева ла o napte. 3) noet: (кš dat: ші inf:) = 'Απαγορεύω.

'Αποκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν, destoînikš, îndemînatikš, saš kontpiвšitopš ла deskoneplpî. [din

'Απο-καλύπτω, biit: -καλύψω, deskonepš; (npin špm:) daš de faџъ. || (miж: кš aк: npen:) îmî apъtš rîndšл, mъ destъinšieskš. 2) aкonepš de totš. «Μακάριοι, ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι». Skp: [de šnde

'Αποκάλυψις, εως (ἡ), deskonepipe, apъtape, dape ne faџъ.

'Απο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, oвoseskš, nš maî nočš dšче ла osteneaлъ, ші чл: (npin špm:) învețezš, mъ лasš de чева.

'Απο-κάμπτω, biit: -κάμψω, înкoвoiš, saš îndoieskš spe înanoî; (nestp: saš eл:) mъ întopкš, îmî skimвš dpšmšл, saš mъ aвatš din кaлe; (fir:) învețezš din чева. [de šnde

'Απόκαμψις, înкoвoiepe; întoapчepe; aвatepe din dpšmš.

'Απο-καπνίζω, biit: -ίσω, fakš (šmплš чева de) fšmš; tъmъdšieskš кš afšmъtšpî. [de šnde

'Αποκαπνισμὸς (ὁ), afšmape, saš afšmъtšpъ; (med:) =Ὑποκαπνισμός.

'Απο-καπύω, biit: -ύσω, noet: skoџš sšfлape, sšfлš afapъ. «'Απὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσε». Iл: X: 'ші a dat sšfletšл. (vezî κάπτω).

'Απο-καραδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, aшteniš кš nepъвdape. [de šnde

'Αποκαραδοκία (ἡ), nepъвdъtoape aшtentape, nъdeжde.

'Απο-καρατομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiš кanšл.

'Απόκαρμα (τὸ), tšnsъtšpъ, adiкъ чеea

че se ia прin tsndepe. [ἀποκείρω].

'Απο-καρπίζω, кsлегš, iaš podsл de ла чева.

'Απο-καρπόω -ῶ, biit: -ώσω, fakš, daš podš.

'Απόκαρσις, εως (ἡ) tsndepe. 2) (fir:) лsape din чева. [ші

'Αποκαρτέος, α, ον, nosit: aл лsĭ ['Αποκείρω].

'Απο-καρτερέω -ῶ, biit: -ήσω, pasdš nînъ în sfîpшitš (nînъ ла moapte); (de snde прinч:) mopš de вoe прin pъsdape de foame. 2) îmĭ піерzš pъsdapea, mъ desnъdъждsieskš. [de snde

'Αποκαρτέρησις, εως (ἡ), чеа прin pъsdape de foame волnikъ moapte. 2) піерdepe de pъsdape, desnъdъждsipe.

'Απο-καρφολογέω -ῶ, biit: -ήσω, = Καρφολογέω.

'Απο-κατα-βαίνω, biit: -βήσομαι, шъ коборš de sndeвa.

'Απο-καταλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, peînпакš, peînпрieteneskš.

'Αποκατάστασις, εως (ἡ), peaшezape întp' ачееашĭ stape; dape înanoĭ; nsnepe ла локš, de snde s' a лsat. [ші

'Αποκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikš ла peadsчере întp' ачееашĭ stape, saš pîndsiaлъ. [ἀποκαθίσταμαι].

'Αποκατάσχεσις, εως (ἡ), oпpipe, џinepe în локš, saš înanoiape.

'Απο-κατατίθημι, biit: ἀποκαταθήσω, iaš чева de sndeвa, ші nsiš în nъstpape aĭspea.

'Απο-καταφαίνω, biit: φανῶ, apъtš (ші mіж: mъ apъtš) ка în orлindъ, înвedepezš.

'Απο-καταψύχω, biit: ψύξω, pъчeskš чева кs totsл.

'Αποκατέανται, Ion: în локš de 'Αποκάθηνται, 3: îm: peps: a лsĭ 'Αποκάθημαι.

'Απο-κατέχω, biit: ἀποκαθέξω, saš ἀποκατασχήσω, џiš, oпpeskš îndъpъt.

'Απο-κατορθόω -ῶ, biit: -ώσω, isпpъвeskš чева кs desъвîpшipe.

'Απο-καυλέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ піерzš kotopsл, saš вл ъstapsл. 2) skoџš kotopš, кочеanš; вл ъstъpeskš desъвîpшit. [de snde

'Αποκαύλησις, εως (ἡ), піерdepe de кочеanš, saš desвлъstъpipe. 2) влъstъpipe întpeaгъ.

'Απο-καυλίζω, biit: -ίσω, taiš кочеansл, saš iaš fpaџedsл влъstapš, вîpfsл snеĭ плante; (fir:) taiš чева ка snš кочеanš de коло nînъ коло, saš mapџinea nsmaĭ, чionteskš. [de snde

'Αποκαύλισις, εως (ἡ), tъiepe de кочеansл, saš влъstapsл snеĭ плante; tъiepe de snš лskps de totš, saš вîpfsл nsmaĭ.

'Απόκαυλος (ὁ, ἡ), (прinч: плantъ) кape n'ape, saš ші a піерdst кочеansл, saš влъstapsл кs totsл. [ἀπὸ, καυλός].

'Απόκαυμα (τὸ), pъmъшiџъ dsne o totaлъ apdepe. [ші

'Απόκαυσις, εως (ἡ), apdepe totaлъ. [din

'Απο-κάω, biit: -καύσω, At: în локš de 'Αποκαίω.

'Αποκεῖλαι, пех: 1: de înf: aл лsĭ 'Αποκέλλω.

'Από-κειμαι, biit:-κείσομαι, (maĭ de msлte opĭ în a 3: peps: saš în naptiч: ші кs dat: saš înf:) sîntš nssš ла о napte în nъstpape, ка sъ sлsжeskš ла вpeme de tpesвinџъ, «Εἰς τὴν ἀναγκαίαν χρείαν ἀποκείμενον». Лsч: «'Απέκειτο κατά τινος γραφὴ τυραννίδος». Epmџ: 2) sîntš пpexotъpîtš, пpepîndsitš пentps чева. «'Απόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν». Skp: «Καὶ τοῦτο ἀπέκειτο τῇ μοχθηρᾷ μου ζωῇ». Грг: 3) zakš depapte лenъdatš, ка snš че netpesnikš. «Καὶ ῥητορικὴ ἀπέκειτο ἀμελουμένη». Fiлstp:

'Απο-κείρω, biit: -κερῶ, tsnzš de totš, saš o napte din totš; (în џen:) лinseskš пе чineва de чева, îĭ iaš чева. «Πόλις ἀνδρῶν τοσούτων ἀρετὰς ἀποκειραμένη». D. Aл.

'Αποκεχαλυμμένως, adв: (de naptч:), deskoпepit, de faџъ; fъpъ sfiaлъ.

'Αποκεκινδυνευμένως, adв: (de naptч:), кs пpimeждsipe, кs пepiколš.

'Αποκεκλέατο, Ion: în локš de 'Απεκέκληντο, 3: îm: peps: de nas: neste sъв: aл лsĭ 'Αποκαλέω.

'Αποκεκλήϊσμαι, Ion: în локš de 'Αποκέκλεισμαι, nas: tpe: de кs: sл лsĭ 'Αποκλείω.]

'Αποκεκληρωμένως, adв: (de naptч:), deosebit, în napte.

'Αποκεκρυμμένως, adв: (de naptч:), de totš пе asksnsš, пе fspiшš.

'Απ-οκέλλω, biit: -κελῶ, (прinч: despe коpъвiĭ) skoџš, saš esš din калеа mea, mъ depъptezš de ла sskatš, ші de ла noptš, îmĭ піерzš kîpma; (iap пе sskatš) mъ aвatš din кале.

'Απόκενος (ὁ, ἡ), кs totsл demeptš. [ἀπὸ, κενός. [de snde

'Αποκενόω -ῶ, biit: -ώσω, deшeptš de totš (snš basš, ші чл:).

'Απο-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înnsnrš, înвoldeskš nsџin; (fir:) daš пpiчinъ. 2) înnsnrš, гъpeskš, nъtpsnzš nînъ dinколо. [de snde

'Αποκέντησις, εως (ἡ), înпъпцере, гъъріре пътрънzътоаре пînъ dinколо.

'Απόκεντρος (ὁ, ἡ), екчентратъ, ешітъ, saŭ depъртатъ din чентрол, saŭ din черкол съъ. [ἀπὸ, κέντρον].

'Αποκένωσις, εως (ἡ), deшертаре desъвіршітъ. [ἀποκενόω].

'Απο-κερδαίνω, biit: -ανῶ, кîштігъ, мъ фолосескъ din чева.

'Απο-κερματίζω, biit: -ίσω, = Κατακερτίζω, факъ ънъ тотъ în бъкъцї; (іар прінч:) скімбъ о маре монетъ în мічї; (Ком:) îmї înпъцінезъ, îmї келтъіескъ аверea. [ἀπὸ, κέρμα].

'Απο-κεφαλίζω, biit: -ίσω, таїъ капъл. [de ънde

'Αποκεφάλισμα (τὸ), некъръценіа, soaia, че ese dene капъ. 2) = къ

'Αποκεφαλισμὸς (ὁ), тъіере de капъ. [ші

'Αποκεφαλιστής, οῦ (ὁ), тъіеторъ de капъ.

'Απο-κηδεύω, biit: -εύσω, ласъ жалеа, înчетезъ de a пърта доліъл.

'Απο-κηδέω -ῶ, biit: -ήσω, поет: нъ înгріжескъ, мъ леневескъ, нъ'mї пасъ despre чева. din

'Ακοκηδής, έος (ὁ, ἡ), = 'Ακηδὴς, неînгріжіторъ, леневосъ. [ἀπὸ, κῆδος].

'Αποκήρυγμα (τὸ), че se вінde прін пъблікаторъ de вînzаре (телалъ). 2) ='Αποκήρυξις. [ші

'Αποκήρυκτος (ὁ, ἡ), (прінч: фіъ) desмоштенітъ; (Бісер:) афорісітъ, depъртатъ de Бісерікъ. [ші

'Αποκήρυξις, εως (ἡ), вінdере прін пъблікаре, лічітаціе (mezатъ). 2) desмоштеніре de фіъ, ші ізгоніре din каса пърінтеаскъ; (Біс:) афорісіре, depъртаре de Бісерікъ. (везї ші ἐκκήρυξις). [din

'Απο-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, вînzъ чева прін лічітаціе (mezатъ). 2) факъ, деkларъ пе фіъл меъ desмоштенітъ; (Біс:) афорісескъ, ізгонескъ din Бісерікъ; (în цен:) лепъdъ, depъртезъ. 3) опрескъ прін пъблікаре de ла чева. «'Αποκεκήρυκται μηδένα μετὰ σοῦ στρατεύειν». Ksen:

'Απο-κιδαρόω -ῶ, biit: -ώσω, скоцъ, іаъ къіва din капъ мітра нъмітъ Κίδαρις. (везї зічереа).

'Απο-κίδναμαι, поет: în локъ de 'Αποσκεδάννυμαι.

'Απο-κικλήσκω, поет: în локъ de 'Αποκαλέω.

'Αποκινδύνευσις, εως (ἡ), прімеждъіре, аръпкаре de sine în періколъ. [din

'Απο-κινδυνεύω, biit: -εύσω, înтрепрінзъ, черкъ чева къ прімеждъіреа меа, мъ аръпкъ în прімеждіе. «Πειράσομαι ἐν ὑμῖν ἀποκινδυνεύων μανθάνειν». Ksп: (ші къ ак: преп:) «'Αποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους». Тъч: 2) (рар къ цен:) пъръsескъ пе чінева ла време de прімеждіе.

'Απο-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, мішкъ (арdікъ, скоцъ) чева din локъл съъ, îл стръмътъ. [de ънde

'Αποκίνησις, εως (ἡ), мішкаре din локъ, стръмътаре. [ші

'Απόκινος (ὁ), фъгъ, фъгъріре. 2) ънъ фелъ de невіnstітъ данцъ. (везї ші 'Απόσεισις).

'Απο-κισσόω -ῶ, biit: -ώσω, префакъ în еdеръ.

'Απο-κιχάνω, biit: -κιχήσομαι, (нехот: 'Απέκιξα) поет: піерзъ.

'Απο-κλαδεύω, biit: -εύσω, къръцъ ънъ копачіъ de кръчї, de ръмърї, saŭ таїъ ръмъріле ънъ копачіъ.

'Απο-κλάζω, biit: -κλάγξω, ші κλάξω, скоцъ sънетъ, saŭ гласъ.

'Απο-κλάζω, biit: -κλαξῶ, Dор: în локъ de 'Αποκλείω.

'Απο-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, плînгъ пе чінева. 2) înчетезъ din плînsъ, песъфлъ плînгînd. 3) (між:) мъ плînгъ, saŭ îmї плînгъ». Οἱ μέν γε ἀποκλαίονται πενίαν αὐτῶν». Apistf:

'Απόκλαρος (ὁ, ἁ), Dор: în локъ de 'Απόκληρος.

'Απόκλασμα (τὸ), фрînтъръ, бъкатъ. [ἀποκλάω].

'Απόκλαυμα (αυσμα), ατος (τὸ), плînsоаре, вочіре. [ἀποκλαίω].

'Απο-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, фрînгъ чева din чева, saŭ de тотъ, сфърîмъ къ тотъл.

'Απο-κλάω, biit: -κλαύσομαι, ='Αποκλαίω.

'Απόκλεισις, εως (ἡ), înкідере, înкъіере афаръ, adікъ ізгоніре, depъртаре. [ші

'Απόκλεισμα (τὸ), лъкръ, saŭ локъ înкісъ, saŭ înкъіатъ, adікъ опрітъ, пъзітъ прін înкідере. 2) înкісоаре. Skp: [ші

'Απόκλειστος (ὁ, ἡ), înкъіатъ афаръ, saŭ din тоате пърціле; înкісъ, апестатъ. [din

'Απο-κλείω, biit: -κλείσω, înкъіъ афаръ пе чінева; ізгонескъ; опрескъ, ліпсескъ de ла чева; (леџ:) екчептезъ (скоцъ din нъмъръ). 2) înкізъ чева віне din тоате пърціле; înкъіъ înлънтръ, saŭ п' înпрежър; апестезъ.

'Απο-κλέπτω, biit: -κλέψω, = 'Εκκλέπτω.

'Απ-κλήζω, ші

'Απο-κληΐζω, Іон: în локъ de 'Αποκλείω.

'Αποκληρονόμος, ші

'Απόκληρος (ὁ, ἡ), desmoштenitȣ, лipsitȣ de кліponomie. 2) пепърташтȣ ла чева. 3) (pap) алесȣ кȣ ȣopцї. [ἀπὸ, κλῆρος]. [de ȣnde

'Απο-κληρόω -ῶ, biit: -ώσω, алегȣ (înпарцȣ, pîndȣieскȣ, хоtъръскȣ) npin sopцї. «'Αρχὰς, ἃς οἱ θεσμοθέται ἀποκληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ». Esx; «'Αυτὸς δὲ χώραν τῆς 'Ιταλίας ἀπεκλήρωσε πολλήν». Пл: 2) лipseскȣ пе чinева de moштenipe, saȣ факȣ nепърташтȣ de чea npin sopцї napte. [de ȣnde

'Αποκλήρωσις, εως (ἡ), алецере, saȣ înпърцipe npin sopцї. 2) desmoштenipe. [шi

'Αποκληρωτής, οῦ (ὁ), алегъtopȣ, saȣ înпърцitopȣ npin sopцї. [de ȣnde

'Αποκληρωτικὸς, ή, ὸν, чел че лȣкреазъ, saȣ вopвеште, stъpȣind în пърерea sa, шi хоtъpînd op че s'ap întîmпла.

'Απόκλητος (ὁ, ἡ), nostitȣ de afapъ, saȣ înапоĭ, =Μετάκλητος. 2) алесȣ, înкȣiinцatȣ.

'Απόκλιμα (τὸ), napte de mȣnte pînoasъ, saȣ плекатъ ла вале. 2) (astponm:) nopnipe spre апȣsȣ a черештелор tpȣпȣpї; (ȣpin ȣpm:) noвîpnipe din віpfȣ, adiкъ din градȣл чел маї 'налtȣ (în op че каlitate), desfлopipe. [din

'Απο-κλίνω, biit: -κλινῶ (кȣ цen: saȣ adв: локалȣ)=='Εκκλίνω, înвîpteскȣ, sȣчеsкȣ чева spre алtъ napte. (miж:) mъ абаtȣ din кале, mъ daȣ în латȣpe, mъ апъpȣ. 2) (ел: кȣ ак: преп:) mъ аплекȣ (mъ noвîpnezȣ, mъ pezemȣ); (шi fir:) amȣ a-плекаpe, sîntȣ disпȣsȣ кътре чева. «'Εἰς εἰρήνην ἀποκλίνει». Dm: 3) (кȣ adв:) == 'Αποβαίνω, iaȣ peзȣлtatȣ, ажȣnгȣ ла чева. [de ȣnde

'Απόκλισις, εως (ἡ), noвîpnipe ла о napte; abatepe, saȣ tpaцере în латȣpe, depъptape spre апъpape, saȣ din antinatie, шi ȣpъ. (вezї ἀφορμή). [шi

'Απόκλιτος (ὁ, ἡ), noвîpnitȣ (spre sfîpшitȣ, saȣ апȣnepe). «'Ημέρα ἀπόκλιτος». Пл:

'Απο-κλύζω, biit: -κλύσω, spълъчеsкȣ, saȣ кȣpъцȣ npin spълape. [de ȣnde

'Απόκλυσις, εως (ἡ), spълape, spълъчipe (afȣndape în апъ).

'Απόκναισις, εως (ἡ), mîхnipe, întpisъчiȣne obositoape. [din

'Απο-κναίω, biit: -κναίσω, == кȣ

'Απο-κνάω -ῶ, biit: -κνήσω (inf: ἀποκνῆν), (npinч:) pъзȣind sкоцȣ чева, pozȣ, пъпъdeskȣ; (fir:) sȣпъpȣ, stpimtopezȣ (sкоцȣ sȣflеtȣл) кȣ шiкане, adȣкȣ ла desпъдъждȣipe; (nas:) mъ înгреȣiezȣ, obo-seskȣ, mopȣ de ȣpîtȣ, пъtimeskȣ pъȣ.

'Απ-οκνέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ ак: saȣ inf: saȣ ак: преп:) mъ sfieskȣ a întpeпpinde чева, mъ fepeskȣ de fpiкъ, saȣ лене, прецеtȣ. «Μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον». Тȣч: «Οὐκ ἀποκνητέον ἀποφήνασθαι». Isкp: «Πρὸς οὐδὲν τούτων ἀπώκνησα». Акs: [de ȣnde

'Απόκνησις, εως (ἡ), кodipe, прецеtape de лене, saȣ fpiкъ. [шi

'Απ-οκνητέον, nosit: ал лȣї 'Αποκνέω.

'Απο-κνίζω, лiit: -ίσω, taiȣ чева кȣ ȣnгia, saȣ чȣпind. 2) sгîpiind sȣпцiezȣ, жȣпоiȣ de коажъ (лemnȣ шi чл:). [de ȣnde

'Από-κνισις, εως (ἡ) sгîpiepe, лȣape кȣ ȣnгia. [шi

'Απόκνισμα (τὸ), жȣпȣitȣpъ npin sгîpiepe, saȣ че se pȣпe кȣ ȣnгia.

'Απο-κογχύζω, biit: -ύσω, deшeptȣ чева кȣ гъоаче (de sкоїкъ, midie, шi чл:) în локȣ de лiпгȣpъ.

'Απο-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, == 'Αποκοιτέω. 2) adopmȣ, iaȣ ȣпȣ somnȣ, dopmȣ пȣцin.

'Απο-κοιμίζω, biit: -ήσω, кȣлкȣ пе чinева aiȣpea, iap nȣ în kasa sa. 2) adopmȣ пе чinева, îл fакȣ sъ 'л ia somnȣл.

'Απο-κοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, dopmȣ aiȣpea, iap nȣ în патȣл meȣ (dopmȣ în satȣ). [din

'Απόκοιτος (ὁ, ἡ), кȣлкatȣ aiȣpea, iap nȣ în патȣл sъȣ. (de ȣnde) «'Απόκοιτοι». пъzitopiї de noante aї четъцiлор челор afapъ din opaшȣ. [ἀπὸ, κοίτη].

'Απο-κολάπτω, biit: -άψω, sкоцȣ бȣкатъ din піаtpъ dînd кȣ чокапȣл, saȣ sкобеsкȣ піаtpъ sкоцînd dintp'nsa бȣкъцї.

'Απο-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, deslіпеsкȣ.

'Αποκολοκύντωσις, εως (ἡ), префачере în довлеаkȣ. [ἀπὸ, κολοκύντη].

'Απο-κολούω, biit: -ούσω, sлȣteskȣ, skiлоцеsкȣ odatъ de totȣ, saȣ лȣîndȣ 'ї кîte о napte пȣцinȣ кîte пȣцinȣ.

'Απο-κολπόω -ῶ, biit: -ώσω, fакȣ, fopmezȣ sînȣ.

'Απο-κολυμβάω -ῶ, siit: -ήσω, == 'Εκκολυμβάω, esȣ, skaпȣ înnotînd ла ȣskatȣ.

'Απο-κομάω -ῶ, biit: -ήσω, лепъдȣ пъpȣл, îmї kade пъpȣл din кanȣ.

'Αποκομιδὴ (ἡ), tpansnoptape, експoptaцie; лȣape, saȣ adȣчере înапоĭ, întoapчере. [din

'Απο-κομίζω, biit: -ίσω, tpansnoptȣ dintp'o napte întp'алta. 2) adȣкȣ înапоĭ. 3) (miж:) mъ întopкȣ ла локȣл meȣ. 4) iaȣ

înапоі че amš dat, saš amš пepdšt. (vezĭ mi 'Αποφέρω).

'Απόκομμα (τὸ), вšкatъ din чева, o парte tъiatъ din чева. [ἀποκόπτω].

'Απο-κομπάζω, biit; -άσω, mъ pšпš, mъ šпаргš, mъ taiš кš sšnetš, saš sromotš (кa sп: e: коаpda вpe šпšĭ instpšmîntš mšsiкaлš). 2) (fir:) ворвеsкš кš mape înrîmfape, mъ fълеskš în zadapš, fъpъ кšвîntš.

'Απο-κοντέω -ῶ, biit: -ώσω, îпшinгš кš вîsла saš лапчеа (кa кopъвiepiĭ, кînd îшĭ depъpteazъ кopaвia de ла šsкatš). «'Αγκύρας ἀποκοντουμένας». Ap: апкšpe вine înfinte, saš непpinse вine.

'Αποκοπὴ (ἡ), tъiepe de totš. «Χρεῶν —». Пл: falimentš. «Συλλαβῆς ἀποκοπαί». Грam: tъiepe de silaвъ, sп: e: Δῶ în лoкš de Δῶμα, шi Κρῖ în лoкš de Κρῖμνον, шi чл: [шi

'Απόκοπος (ὁ, ἡ), skopitš; (npin šрm:) slaвš, eneрвatš. [din

'Απο-κόπτω, biit: -κόψω, taiš чева de ла чева; taiš кš totšл, iaš; oпреskš, taiš dpšmšл. «Κάρη ἀπέκοψε παράστας». Ιл: Л: «Νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα». Iл: I: «'Αποκόπτειν ἐλπίδα». Tdpt: «'Αποκόπτειν εἴωθε γνώμην ἡ τῶν φίλων συμβουλή». Алчfp: «Τὸ πράγμασιν ὁμιλεῖν οὐκ ἀποκόπτει τοῦ θείου». Sin: (шi пas:) «'Αποκοπεὶς χεῖρα». Fiл: 'Απεκόπησαν οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τοῦ λόφου». Ksen: s'aš isronit. «'Απεκόπη τῶν ἰχνῶν (saš simплš, ἀπεκόπη) ἡ κύων». Sšid. a пiepdšt šрmeле. «Φωνὴ ἀποκεκομμένη». Пл: (шi miж:) «'Απεκοψάμην νεκρόν». Eвр: amš плîns, m'amš вovit de mopтš (вътîndš'mĭ пieптšл, sfîшiindš'mĭ ображiĭ, шi чл:).

'Απο-κορέννυμι, biit: -κορέσω, satšpš пe чinева кš desъвîршipe.

'Απο-κορέω -ῶ, biit: -ήσω, mътšpš, кšpъцš чева вine.

'Απο-κορσόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: ='Αποκείρω.

'Απο-κορυφόω -ῶ, biit: -ώσω,=Κορυφόω, faкš чева вîpfosš, askšцitš; adšnš, stpînгš ла вîpfš. «'Η φλὸξ ἀποκορυφοῦται». Tfp: (fir:) ворвеsкš, saš pesпšnzš пe skšpтš. (vezĭ шi συγκορυφόω, шi συγκεφαλαιόω).

"Αποκος (ὁ, ἡ), чел fъpъ лînъ de tšns, нелînosš. [ἀ, πόκος].

'Απο-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, iaš пodoaвa кšîва, desпodoвeskš; saš înпodoвeskš de totš.

'Αποκόσμιος (ὁ, ἡ), (Bis:) depъptatš de лšme, пšstniкš. [ἀπὸ, κόσμος].

'Απο-κοτταβίζω, biit: -ίσω, върsš întp'šпš вasš вinšл, че pъmîne în пахарš, кa пiкînd sъ pesšne (овiчпšitъ жšкъpie de петpечере a Eлiniлор ла mese), (vezĭ Κοτταβίζω); (în цеn:) върsš; (шi šпe-opĭ) върsš de греацъ. [de šnde

'Αποκοτταβισμὸς (ὁ), жокšл върsъpiĭ вiпšлšĭ [vezĭ 'Αποκοτταβίζω].

'Απο-κουρεύω, biit: -εύσω, = 'Αποκείρω, tšnzš; (fir:) кълšгъреskš пe чinева. [din

'Αποκουρὴ (ἡ), (Bis:) = 'Απόκαρσις, tšndepe de кълšгъpš.

'Απο-κουφίζω, biit: -ίσω (кš aк: шi цen:) šшšрezš пe чinева de greštate.

'Αποκόψιμος (ὁ, ἡ), de tъiat, кapе tpeвšie, se кšвinе a se tъia. [ἀποκόπτω].

'Απο-κραδίζω, biit: -ίσω, noet: taiš чева din pamšpъ de smoкinš. [шi

'Αποκράδιος (ὁ, ἡ), tъiatš din pamšpъ de smoкinš. [ἀπὸ, κράδη].

'Απο-κραιπαλάω -ῶ, biit: -ήσω, шi

'Απο-κραιπαλίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ desвътšš. [ἀπὸ, κραιπάλη]. [de šnde

'Αποκραιπαλισμὸς (ὁ), desвъtape (npin somnš шi чл:)

'Απο-κρανίζω, biit: -ίσω, iaš чева din капš; saš taiš капšл кšîва.

'Απο-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, цiš îndъpъt, oпреskš. 2) ковîршеskš npea mšлt; вîpšieskš; doворš.

'Απο-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, (пas: 'Αποκρεμάννυμαι, шi miж: ἀποκρέμαμαι) atîpnš, šnînzšpš чева de чева, лasš sъ stea atîpnatš.

'Απο-κρεμάω -ῶ, biit: At: aл лšĭ 'Αποκρεμάννυμι.

'Απο-κρεόω -ῶ, biit: -ώσω, npefaкš чева în капе. 2) (Bis:) лasš seкš de капе. [din

'Απόκρεως, ω (ἡ), (Bis:) depъptape de капе, лъsape seкš de капе. [ἀπὸ, κρέας].

'Αποκρῆθεν, adв: noet: [ἀπὸ, κράας] de ла капš, de sšs. (vezĭ шi κατακρῆθεν).

'Απόκρημνος (ὁ, ἡ), pînosš, stînкosš. [ἀπὸ, κρημνός].

'Αποκριδόν, adв: deosebit. [шi

'Απόκριμα (τὸ), xotъpîpe, пъpepe de жšdiкъtopš. 2) pesпšnsš de npinцš. 3) (îm:) деширтъpiле tpšпšлšĭ. [din

'Απο-κρίνω, biit: -κρινῶ, despapцš, алегš чева din чева. «'Απὸ πολλῶν ἀποκρίνεται τὰ ἀξιολογώτατα». Пas: «'Αποκρίνω τοῦ ἀλεύρου τὸ πίτυρον». Гaл: (шi пas: saš miж:) «Τὼ οἱ ἀποκριθέντε ἐναντίον ὁρμηθήτην». Iл E: «"Οταν ἀποκριθῇ τὸ ὑδατῶδες τοῦ οἴνου»:

Tfp: 2) nȣ înкȣbiinцezȣ, desanpobezȣ; лепъdȣ, skoцȣ afarъ; înstpeinezȣ (жȣdiкъtopeште). «Τὸν μὲν μνήμονα καὶ δυσεξαπάτητον ἐγκριτέον, τὸν δὲ μὴ, ἀποκριτέον». Плat: (de ȣnde med:) «Ἀποκρινόμενα». deшeptъpiле, npisoaseле tpȣnȣлȣĭ. 3) (miж: saȣ nas:) ажȣnгȣ лa. «Εἰ δέ τις καὶ προσέκαμνέ τι, εἰς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη». Tȣч: 4) (denon:) Ἀποκρίνομαι (biit: Ἀποκρινοῦμαι, шi pap Ἀποκριθήσομαι, nex: Ἀπεκρινάμην, saȣ Ἀπεκρίθην) daȣ pesnȣnsȣ. «Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί». Apstf: «Πρὸς ἕκαστα ἀποκρίνασθαι». Dm: [de ȣnde

Ἀπόκρισις, εως (ἡ), desпъpцipe, aлeџepe; (med:) deшeptape de npisoase; (iap maĭ obiч:) pesnȣnsȣ (лa întpebape). [шi

Ἀποκριτικὸς, ἡ, όν, nȣtinчosȣ a desпъpцi, a aлeџe; (med:) înлesnitopȣ de deшeptapea npisoaseлop. [шi

Ἀπόκριτος (ὁ, ἡ), desпъpцitȣ; aлesȣ.

Ἀπο-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, faкȣ sȣnetȣ (maĭ кȣ seamъ кȣ deџete). «Ἀποκροτῶ τοῖς δακτύλοις». Stp: = Ἀπολακέω. [de ȣnde

Ἀποκρότημα (τὸ), sȣnetȣ (fъкȣtȣ maĭ кȣ seamъ din deџete, кînd чeл din miжлoкȣ skъnînd dene чeл mape din mapџine ba isбi neste пȣлпa чea de sȣбt dînsȣл).

Ἀπόκροτος (ὁ, ἡ), (npinч: desnpe пъmîntȣ) tape, asnpȣ, бъtъtopitȣ, nietposȣ (bezĭ шi ἐπίκροτος). [ἀπὸ, κρότος].

Ἀπο-κρουνίζω, biit: -ίσω, isbopъskȣ кa o fîntînъ, saȣ din fîntînъ.

Ἀπόκρουσις, εως (ἡ), denъptape, înnin-џepe; isronipe npin лoбipe. «Σελήνης ἀπόκρουσις». Aл: Afp: = Μείωσις. [шi

Ἀποκρουστικὸς, ἡ, όν. îndemînatiкȣ, destoĭniкȣ snpe înninџepe denapte. «Σελήνη ἀποκρουστική». Пpкл: = φθίνουσα, [шi

Ἀπόκρουστος (ὁ, ἡ), denъptatȣ (isronitȣ, лenъdatȣ, шi чл:). [din

Ἀπο-κρούω, biit: -κρούσω, лoбind denъptezȣ de лa sineмĭ чeba, лenъdȣ, asbîpлȣ denapte d'asȣnpъmĭ. «Κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον». Apstf: snaptȣ. «Ἀποκρούεσθαι τοῦ ἵππου». Ksen:

Ἀποκρύπτασκε, noet: în лoкȣ de Ἀπέκρυπτε, npeл: aл лȣĭ

Ἀπο-κρύπτω, biit: -κρύψω, askȣnzȣ чeba de чineba, askȣnzȣ кȣ totȣл, faкȣ nebъzȣtȣ, akonepȣ; (fir:) întȣneкȣ, înnerpeskȣ; кobîpшeskȣ. «Χιὼν ἄπλετος ἀπέκρυψε καὶ τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους». Ksen: «Τὴν Κάτωνος λογιότητα ἀπέκρυψε». Пл: «Ἀπέκρυψε τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλάς». Apstd: (шi miж:) «Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σε». Пл: «Ἀπεκρύπτοντο τὴν διάνοιαν πρὸς τοὺς πολλούς». Пл: 2) niepzȣ чeba din bedepe, atît mъ denъptezȣ, înкît nȣ' л maĭ бъzȣ. «Φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος ἀποκρύψαντα γῆν». Плt: (шi eл:) «Ἐπειδὴ ἀναχωροῦντες ἀπέκρυψαν». Tȣч: nȣ se maĭ bedeaȣ.

Ἀπο-κρυσταλλόω -ῶ, biit: -ώσω, кpistaлezȣ, npefaкȣ кȣ totȣл în кpistaл; (miж:) înгeцȣ, mъ кpistaлezȣ.

Ἀποκρυφὴ (ἡ), = Ἀπόκρυψις. 2) askȣnzъtoape, лoкȣ de askȣns. [шi

Ἀπόκρυφος (ὁ, ἡ), askȣnsȣ de чineba; кȣ totȣл askȣnsȣ, taĭniкȣ. «Τὰ ἀπόκρυφα». taĭneлe. «Ἀπόκρυφα βιβλία». кърцi neкanonisite, neкȣnoskȣte de (neчitite în) Бisepiкъ. [шi

Ἀπόκρυψις, εως (ἡ), askȣndepe de чineba, saȣ de totȣ. [ἀποκρύπτω].

Ἀποκτάμεν, saȣ ἀποκτάμεναι, noet: în лoкȣ de Ἀποκτάναι, nex: de înf: [шi

Ἀποκτάμενος, η, ον, noet: miж: nex: de napтч: aл лȣĭ ἀποκτείνω.

Ἀπο-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, niepzȣ чe amȣ doбîndît, mъ înstpeinezȣ de o abepe, o bînzȣ, o desfaкȣ.

Ἀπο-κτείνω, biit: -κτενῶ, = Κτείνω, omopȣ.

Ἀπο-κτηνόω, -ῶ biit: -ώσω, faкȣ ne чineba кȣ totȣл doбitoкȣ.

Ἀπόκτησις, εως (ἡ), niepdepe de abepe, înstpeinape de npoпpietate. [шi

Ἀπόκτητος (ὁ, ἡ), înstpeinatȣ, bîndȣtȣ, înчetatȣ de a maĭ fi abepea кȣiba. [ἀποκτάομαι].

Ἀποκτίννυμι, biit: -κτενῶ, = Ἀποκτείνω.

Ἀπόκτισις, εως (ἡ), = Ἀποίκισις, Ἀποικία. [ἀπὸ, κτίζω].

Ἀπο-κτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: 2 ἀπέκτυπον) faкȣ sromotȣ, pesȣnȣ.

Ἀπο-κυαμεύω, biit: -εύσω, aлerȣ npin sopцi, saȣ бotȣpĭ (de бobȣ).

Ἀπο-κυβεύω, biit: -εύσω, îmĭ пȣiȣ de o datъ toцi бaniĭ лa жoкȣл кȣбeлop (fpanц: faкȣ va-banque); (fir:) = Ἀποκινδυνεύω.

Ἀπο-κυβιστάω -ῶ, biit: -ήσω, кazȣ, saȣ sъpȣ de ȣndeba кȣ кanȣл în жosȣ (кa înnotъtopiĭ). «Ἕως εἰς τὸ ὕδωρ ἀποκυιστήσῃ». At:

Ἀπο-κυδαίνω, biit: -ανῶ, sлъbeskȣ, лaȣdȣ npea mȣлt.

Ἀπο-κυέω -ῶ, biit: ήσω, = Ἀποτίκτω, naskȣ; (fir:) npiчinȣieskȣ. [de ȣnde

Ἀποκύησις, εως (ἡ), naшtepe, fъtape.

Ἀπο-κυΐσκω, biit: -κυήσω, = Ἀποκυέω.

'Απο-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Αποκυλίω.

'Αποκύλισις, εως (ἡ), postoroлipe. [шi

'Αποκύλισμα (τὸ), лȣкрȣ postoroлitȣ̆. [din

'Απο-κυλίω, biit: -κυλίσω, postoroлind stpъmȣtȣ̆ din локȣ̆.

'Απο-κυματίζω. biit: -ίσω, miшкȣ̆, tȣрбȣрȣ̆ чева, în кît a faче валȣрi, факȣ̆ чева nenetedȣ̆, nenotpibitȣ̆, ка фаџа mъpiĭ челiĭ кȣ валȣрĭ. 2) înninгȣ̆, skoџȣ̆ npin валȣрĭ.

'Απόκυνον (τὸ),=Κυνόμορον, Κυνοκράμβη, шi чл: ȣнȣ̆ фелȣ̆ de планtъ omopîtoape nentpȣ кîinĭ, еарба кîineлȣĭ. [ἀπὸ, κύων].

'Απο-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекȣ̆ нȣџin înainte (Apstf: Лisistpata 1003).

'Απο-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω,='Ακυρόω, destъpeskȣ̆, desnȣtepniчezȣ̆. 2) алегȣ̆ пе чinева dintpe maĭ mȣлџĭ, шi 'л înnȣtepniчezȣ̆ кȣ totȣл, îл факȣ̆ denлinînnȣtepniчitȣ̆.

'Απο-κυρτόω -ῶ, biit: -ώσω, înковоiȣ̆, гîpбовеskȣ̆ чева de totȣ̆.

'Αποκύρωσις, εως (ἡ), = 'Ακύρωσις, destъpipe, desnȣtepniчipe. [ἀποκυρόω].

'Απο-κύω, biit: -κυήσω, ='Αποκυέω.

'Απο-κωκύω, biit: -ύσω, ='Αποιμώζω.

'Αποκώλυσις, εως (ἡ), onpipe de ла чева. [din

'Απο-κωλύω, biit: -ύσω, (кȣ ак: шi џen:) onpeskȣ̆ de ла чева.

'Απο-κωφόω -ῶ, biit: -ώσω, asȣpsezȣ̆ пе чinева кȣ totȣл.

'Απολάβειον (τὸ), ȣнȣ̆ înstpȣmîntȣ̆ nentpȣ џinepea anкȣpeĭ. [ἀπολαμβάνω].

'Απο-λαγχάνω, biit: -λήξομαι, (nex: ἀπέλαχον, шi чл:) (кȣ ак:) iaȣ̆ npin sopџĭ napte din чева. 2) (кȣ џen:) nȣ nemepeskȣ̆ ла sopџĭ.

'Απο-λάζυμαι, (фъpъ biit:) noet: în локȣ̆ de 'Απολαμβάνω.

'Απο-λαιμίζω, biit: -ίσω, = кȣ

'Απο-λαιμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiȣ̆ гitȣл, înжȣnгiȣ̆.

'Απο-λακέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἀπέλακον, шi чл:) ='Αποκροτέω. [de ȣnde

'Απολάκησις, εως (ἡ), шi 'Απολάκημα (τὸ), ='Αποκρότημα.

'Απο-λακτίζω, biit: -ίσω, denъptezȣ̆ чева de ла sinemĭ, saȣ̆ mъ denъptezȣ̆ de чева dînd кȣ пiчорȣл; daȣ̆ кȣiва кȣ пiчорȣл, adiкъ (fir:) лепъdȣ̆ кȣ desnpeџȣipe. [de ȣnde

'Απολακτισμὸς (ὁ), dape кȣ пiчорȣл; saȣ̆ (fir:) лепъdape de чева кȣ desnpeџȣipe.

'Απο-λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбеskȣ̆ op че 'mĭ bine, въpfeskȣ̆.

'Απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἀπέλαβον, шi чл:) iaȣ̆ de ла чinева, че este datopȣ̆ a 'mĭ da; iaȣ̆ iapъшĭ înanoĭ, че amȣ̆ dat, saȣ̆ amȣ̆ niepdȣt. «'Απολάβετε παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον». Esx: «Τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ». Dm: «Πόσου ἂν πρίαιο, ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν». Ksen: 2) iaȣ̆ пе чinева ла о napte. «'Απέλαβον αὐτὸν, καὶ αὐτῷ διελέχθην». Fiлstp: (шi miж:) «'Απολαβόμενος αὐτὸν ἀπό τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν. Skp: 3) desnapџȣ̆, deosebeskȣ̆, екчentezȣ̆. «'Απολαμβάνων ὃ ἂν δυσχερέστατον τοῦ λόγου τούτου ἔχῃ». Плt: 4) opeskȣ̆ nopnipea кȣiва, îл înкizȣ̆ ȣndева, îĭ taiȣ̆ dpȣmȣл. «Τοὺς πολεμίους ἀπολαβόντες χωρίῳ, saȣ̆ ἐν χωρίῳ, saȣ̆ εἰς χωρίον τι». «Τὴν ἀναπνοὴν ἀπολαβεῖν αὐτοῦ». Пл: "Όταν οἱ ἄνεμοι ἀπολαβόντες αὐτοὺς τύχωσι». Плt: (шi nas:) «Ἦν που ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα». Тȣч: «'Απηλειμμένος εἰς ἀπορίαν (ἐν μέσῳ, ἐν στενῷ, ἔνδον, шi чл:) 5) (nas:) mъ anȣкȣ̆, mъ џiȣ̆ de чева. «'Απήλειπτο τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ». Лȣч:

'Απο-λαμπρύνω, biit: -υνῶ, факȣ̆ чева кȣ desъвîpшipe stpълȣчitȣ̆, (шi fir:) sлъвitȣ̆.

'Απο-λάμπω, bit: -λάμψω, skoџȣ̆ din sinemĭ (pesfpînгȣ̆ denapte) лȣminъ. «'Αστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν». Iл: Z. «Αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει». Лȣч: (шi miж: saȣ̆ nas:) «Χάρις ἀπελάμπετο πολλή». Iл: Ξ.

'Απο-λαμφθέντες, Ion: în локȣ̆ de 'Αποληφθέντες, nas: nex: 1: de naptч: ал лȣĭ 'Απολαμβάνω.

'Απο-λάπτω, biit: -λάψω, sopбъкъieskȣ̆ (ка кîinii), беaȣ̆ кȣ лimба.

'Απόλαυσις, εως (ἡ), dobindipe, saȣ̆ întpeбȣinџape de чева; фолоsipea шi плъчереа чеа dintp' ачеasta. [шi

'Απόλαυσμα (τὸ), плъчереа, шi фолоsȣл din întpeбȣinџapea вpe ȣнȣĭ лȣкpȣ. [шi

'Απολαυστικὸς, ή, όν, adȣкъtopȣ̆, saȣ̆ iȣбitopȣ̆ de dobindipe de плъчepĭ. [шi

'Απολαυστὸς, ή, όν, de dobindit, de întpeбȣinџat кȣ плъчере. [din

'Απο-λαύω, biit: -λαύσω, saȣ̆ (maĭ dpeptȣ̆) -λαύσομαι, (nex: ἀπέ [шi At: ἀπή]λαυσα, tpe: de кȣ: 'Απολέλαυκα) (în bine) ='Απολαμβάνω, mъ фолоseskȣ̆, dobîndeskȣ̆ podȣ̆, mъ бȣкȣpȣ̆ de чева;. (iap în pъȣ̆) sȣfepȣ̆, nъtimeskȣ̆. «'Απήλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν». Iskp: «Τῶν ἡδίστων ποτῶν ἀπολαύσεται». Ksen: «Σχολῆς («'Εξουσίας) ἀπολαύειν». Esx: шi Xpis: «Δέδοικα, μή τι κακὸν ἀπολαύσωμι». Iskp: «Θορύβου καὶ βοῆς

καὶ τῶν ἄλλων χαλεπῶν οὐκ ἀπολαύσετε». Αρ: «Καὶ πολλὰ ἀπολελαυκέναι τῆς Καίσαρος φιλίας». Пл: (ші між:) «Τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων». Лѕч:.

'Απολαχεῖν, nex: 2: de înf: ал лѕї 'Απολαγχάνω.

'Απο-λεαίνω, віit: -λεανῶ, netezeskѕ чева de tolѕ. 2) fъpîmiчezѕ, fakѕ npafѕ, saѕ taiѕ mъpѕnt.

'Απο-λέγω, вtit: -λέξω,=='Εκλέγω, алеrѕ, кѕлеrѕ, че e de folosѕ, saѕ maї вѕnѕ, ші daѕ ла o napte, лепъdѕ, че e maї pъѕ, ші netpeвnікѕ. «'Απέλεξεν αὐτὸν ἐκ τῶν δικαστῶν. Пл: 2) sпѕiѕ ла toцї, înштiinцezѕ, apъtѕ de faцъ. «Τούτου δέ τί ἂν μᾶλλον ἀπολέξαι τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγένειαν δύναιτο»; Fiл: 3) == 'Απαγορεύω, onpeskѕ; (між:) =='Απαυδῶ, oвoseskѕ, mъ desпъdъждѕїeskѕ. «'Απελέγετο τὴν ψυχήν». Skp: (ші fъpъ kazѕ). «Μὴ φονεύειν ἀπολεγομένους καὶ παρακεχωρηκότας. Пл: 4): (між:) =='Απόφημι, pefѕzѕ, desanpoвezѕ; лепъdѕ. «Ὡς τῆς Θεοῦ τὴν ἱκεσίαν ἀπολεγομένης». Пл: «'Απολεγόμενος τὴν ἀρχὴν». Пл:

'Απολεῖ, At: în локѕ de 'Απολέσει, 3: sinr: neps: a akt: віit: saѕ în локѕ de 'Απολῇ, 2: sinr: neps: de між: віit: 2: ал лѕї 'Απόλλυμι.

'Απολεία (ἡ), (pap) în локѕ de 'Απώλεια.

'Απο-λείβω, віit: -λείψω,=='Αποστάζω.

'Απόλειμμα (τὸ), pъmъшiцъ, pestѕ. [din

'Απο-λείπω, віit: -λείψω, ласѕ inanoї, saѕ denapte чева, op o napte nѕmaї, saѕ totѕл; пъpъsekѕ; ковîpшeskѕ (ласѕ îndъpъt). «Οὐδ' ἀπέλιπεν ἔγκατα». Od: I. «'Απέλιπεν ἐν διαθήκαις». Аn: «'Αγήρω δόξαν ἀπέλιπον». Лкs: "Ενθεν λέγων ἀπέλιπες, πειρῶ διαπεραίνειν». Ksen: «Οὐδὲν ἀπολείπουσι τῶν μὴ δικαίως λεγομένων». Dm: «Οὐκ ἀπέλιπον αὐτὸν δυστυχήσαντα». Iskp: «Τοσοῦτον ἀπέλειπεν ἡ πόλις ἡμῶν τοὺς ἄλλους περὶ τὸ φρονεῖν». Iskp: (ші ел:) «'Απολελοιπυῖα γυνή». Dm: femee desпъpцitъ de въpвatѕл sъѕ. 2) (nestp: saѕ ел: în a 3: neps:) mъ isпpъвeskѕ. «Τὰ χρήματα ταχέως ἀπολείπει». Iskp: «Τῆς τροφῆς ἀπολειπούσης». Tfp: «'Ο ποταμὸς ἀπολείπει». Ep: 3) amѕ лinsъ, tpeвѕinцъ de atîtѕ, ка sъ îndeплineskѕ, îmї лinseшte, sîntѕ maї nѕцinѕ кѕ atîtѕ. «'Απὸ πηχέων τεσσάρων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους». Ep: Γεγονὼς ἔτη τρία μόνον ἀπολείποντα τῶν ἑκατόν. Iskp: «Μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μὴ περιπεσεῖν». Iskp: nѕцinѕ 'mї a лinsit a къdea. «Μικρὸν ἀπέλειπεν ἔρημος εἶναι». Пл: (ші nas:) «Μικρὸν ἀπελείπετο τοῦ τέλος ἔχειν». Пл: nѕцinѕ її лinsia. 4) (maї de mѕлte opї між: saѕ nas:) pъmîiѕ înanoї, mъ desnapцѕ, sîntѕ denapte, n'апѕкѕ ла вpeme; (ші fir:) sîntѕ maї de жos, mъ вipѕieskѕ, nѕ isвѕteskѕ. «'Εφέπεσθαι ἀπολείποντας ὡς πλέθρον. Ksn:

'Απο-λειτουργέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї sъвîpшeskѕ nѕвлiка sлѕжвъ (λειτουργία), келtѕind de ла sinemї.

'Απο-λείχω, віit: -λείξω, лinrînd iaѕ чева, шtepгѕ кѕ лimвa.

'Απόλειψις, εως (ἡ), лъsape înanoї, пъpъsipe, лепъdape; (nas:) pъmînepe îndъpъt; desпъpцipe (de femee). «'Απόλειψιν ἀπογράψασθαι πρὸς τὴν γυναικα». Dm: (ші fir:) «Πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακίαν οὐκ ἔστι γραψάμενον ἀπόλειψιν ші чл:». Пл: [ἀπολείπομαι].

'Απόλεκτος (ὁ, ἡ), алesѕ, deoseвitѕ. [ἀπολέγομαι].

'Απολελαμμένος, η, ον, Ion: în локѕ de 'Απηλειμμένος, nas: tpe: de кѕ: ал naptч: лѕї 'Απολαμβάνω.

'Απολελεγμένως, adв: (de naptч:),=='Απηλεγέως, ленeвit, neînrpiжit, кѕ neпъsape.

'Απολελυμένως, adв: (de naptч:), =='Απολύτως, sлoвod, neonpit, aвsoлѕt.

'Απολέμητος (ὁ, ἡ), nepesвoitѕ, saѕ de nepesвoit. [ἀ, πολεμέομαι].

'Απόλεμμα (τὸ), [ἀπολέπω] коажъ; пieлe dene d'asѕnpa; solzѕ (лѕate dene чева).

'Απόλεμος (ὁ, ἡ), neîndemînatiкѕ ла pesвoiѕ, nepesвoїniкѕ. 2) nачniкѕ, iѕвitopѕ de лiniшte; saѕ ленъdatѕ din ostъшie. 3) == 'Απολέμητος. [ἀ, πόλεμος]. [de ѕnde.

'Απολέμως, adв: fъpъ pesвoiѕ.

'Απολέομαι -οῦμαι, віit: ал лѕї 'Απόλλυμαι.

'Απο-λεπίζω, віit: -ίσω, == 'Απολέπω, кѕpъцѕ de solzї; deskoжeskѕ, ші чл: [de ѕnde

'Απολέπισμα (τὸ), == 'Απόλεμμα.

'Απο-λεπτύνω, віit: -υνῶ, sѕвцiezѕ; asкѕцѕ, fakѕ asкѕцitѕ.

'Απο-λέπω, віit: -λέψω, iaѕ пieлea; deskoжeskѕ; кѕpъцѕ de solzї.

'Απολέσαι, nex: 1; de inf:, ші

'Απολέσκετο, noet: în локѕ de 'Απώλλυτο, 3: sinr: neps: a nas: npeл:, ші

'Απολέσω, віit: ал лѕї 'Απόλλυμι.

'Απο-λευκαίνω, віit: -ανῶ, алвeskѕ de totѕ, 'пълвeskѕ.

'Απολέω -ῶ, віit: At:, ші

'Απολῇ, 2: sinr: neps: a nas: віit: ал лѕї 'Απόλλυμι.

'Απο-λήγω, віit: -λήξω, (stpъm: ші nestpъm:) înчetezѕ; mъ sъвîpшeskѕ; ажѕnгѕ ла чева. «Οὐκ ἀπολήγει ἀλκῆς». Iл: Φ:

«Εἰς ἓν ἀπολήγει». Apst: «Ἀνδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει». Iл: Z.

'Απο-ληκέω, -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локȣ̆ de 'Απολακέω.

'Απο-ληκυθίζω, вiit: -ίσω, apdikȣ̆, iaȣ̆ dpesȣл dene oвpazȣ̆, шi (fir:) adъorata fpȣmȣseџe a кȣвîntȣлȣĭ.

'Απόλημψις, εως (ἡ), Ion: în локȣ̆ de 'Απόληψις.

'Απόληξις, εως (ἡ), înчetape, sъвîpшipe. [ἀπολήγω].

'Απο-ληρέω -ῶ, вiit: -ήσω, въpfeskȣ̆, вop-вeskȣ̆ nimikȣpĭ.

'Απολη φθῆναι, пas: пex: 1: de inf: aл лȣĭ 'Απολαμβάνω.

'Απόληψις, εως (ἡ), лȣape înanoĭ; înki-depe; џinepe, oпpipe, mi чл: [вezĭ 'Απολαμβάνω].

'Απο-λιβάζω, вiit: -άσω, (кom:) mъ stpe-корȣ̆ пe fȣpiш (o шtepгȣ̆), fȣгȣ̆ iȣte, mъ fакȣ̆ пeвъzȣtȣ̆. (вezĭ шi 'Απολιταργίζω).

'Απο-λιγαίνω, вiit: -ανῶ, skoџȣ̆ глasȣ̆ dȣiosȣ̆, apmoniosȣ̆, пъtpȣnzъtopȣ̆.

'Απο-λιθόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefакȣ̆ чeвa în пiatpъ, пetpifiкȣ̆. [de ȣnde

'Απολίθωσις, εως (ἡ), пpefaчepe în пia-tpъ, пetpifiкape.

'Απο-λιμπάνω, вiit: -λείψω, ='Απολείπω.

'Απο-λινόω -ῶ, вiit: -ώσω, (med:) лeгȣ̆ чeвa кȣ аџъ de inȣ̆, кa sъ se pȣпъ de sine. [de ȣnde

'Απολίνωσις, εως (ἡ), лeгape кȣ аџъ de inȣ̆.

'Απολιόρκητος (ὁ, ἡ), пeînкisȣ̆ de въpжmашĭ în opaшȣ̆, пeînпpesopatȣ̆, saȣ̆ пe-пȣtȣtȣ̆ a se înпpesopa; пeвлокatȣ, saȣ̆ de пeвлокat. [ἀ, πολιορκέομαι].

῎Α-πολις, ιδος шi пoet: ιος (ὁ, ἡ), лip-sitȣ̆ de opaшȣ̆, adiкъ de пatpie. 2) (pap) пeпoлitiчitȣ̆, пeпpaktisitȣ̆. 3) «Πόλις ἄπολις». Плt: чetate пeвpednikъ de пȣmeлe sȣȣ̆, пpъпъditъ. [ἀ, πόλις].

'Απ-ολισθαίνω (-άνω), вiit: -ήσω, aлȣпeкȣ̆; mъ stpeкорȣ̆, fȣгȣ̆, skaпȣ̆. «'Απολισθαίνει τῆς μνήμης». Aлчfp:

'Απόλιστος (ὁ, ἡ), пoet: ="Απολις. [ἀ, πολίζω].

'Απο-λιταργίζω, вiit: -ίσω, (кom:) mъ stpe-корȣ̆, fȣгȣ̆ пe fȣpiш шi iȣte. (вezĭ шi 'Απολιβάζω).

'Απολίτευτος (ὁ, ἡ), пeкъȣtъtopȣ̆ de (пeamestекatȣ̆ în, petpasȣ̆ din) tpeвĭ пo-литiчe, saȣ̆ пedestoĭпiкȣ̆ de aлe къȣta. 2) пeпotpivitȣ̆ лa пoлitiкъ, saȣ̆ лa ȣпȣ̆ въp-вatȣ̆ пoлitiкȣ̆. 3) лipsitȣ̆ de пoлitiкъ кon-stitȣџie. (пpin ȣpm: 4) пeпoлitiчitȣ̆, пeпpa-кtisitȣ̆. [ἀ, πολιτεύομαι].

'Απο-λιχμάω -ῶ, шi (miж:) 'Απο-λιχμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, ="Απολείχω.

'Απολλήγω, вiit: -ήξω, пoet: în локȣ̆ de 'Απολήγω.

῎Απολλον, вокt: aл лȣĭ 'Απόλλων.

'Απολλύασι, At: 3: пeps: îm: a лȣĭ

'Απόλλυμι, вiit: -ολέσω, saȣ̆ (At:) ολέω -ῶ, (пex: ἀπώλεσα, tpe: de кȣ: ἀπώλεκα, saȣ̆ ἀπολώλεκα, шi miж: saȣ̆ пas: ἀπόλωλα, шi чл:) пpъпъdeskȣ̆. «Τὸ μὲν σώζει τὰς πόλεις, τὸ δ' ἀπόλλυσι καὶ ἀνατρέπει» Пл: 2) пiepzȣ̆ de totȣ̆, mъ лipseskȣ̆ de чeвa. «Πεντεκαίδεκα ναῦς ἀπολλύασι». Тȣч: (шi пas:) «Καὶ τῶν νεῶν τρεῖς ἀπόλλυνται ὑπὸ τῶν 'Αττικῶν». Ksen: «Πάλαι ἀπολώλει τῷ φόβῳ». Ksen: (шi miж:) «Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος». Od: A: 'Απωλόμεθ' ἄν, εἰ μὴ ἀπολώλειμεν». Пл: «'Απόλωλα δείλαιος» Apstf: «Ὁ κάκιστ' ἀνέμων ἀπολούμενος». Лȣч:

'Απολλύς, ῦσα, ύν, пaptч: aл лȣĭ 'Απόλλυμι.

'Απόλλω, At: în локȣ̆ de 'Απόλλωνα, aк: aл лȣĭ

'Απόλλων, ωνος (ὁ), Aпoлonȣ̆.

'Απο-λογέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, daȣ̆ кȣвinte de îndpeптape, tъгъdȣind вina, asȣпpa къpia se faчe пъpa, шi apъtînd пpiчinĭ, saȣ̆ пpiчinȣipĭ. «'Απολογεῖσθαι ταῖς κατηγορίαις». Пл: (saȣ̆) «— πρὸς τα κατηγορημένα». Плt: «'Εν τῇ βουλῇ ἀπολογησάμενος, ὡς οὐκ ἠσεβήκει». Ksen: «'Απολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, шi чл:». Лȣч: «'Απολογεῖσθαι θανάτου δίκην». Тȣч: «'Απελογήσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου». Плв: «'Απολογητέον τῆς τροφῆς τὴν αἰτίαν». Tfp: «'Απολογεῖσθαι περὶ ἑαυτοῦ, (saȣ̆) ὑπὲρ τῶν ἐχόντων τὴν αἰτίαν». Iskp: шi Лȣч: (вezĭ шi 'Απολογίζομαι.). [de ȣnde

'Απολόγημα (τὸ), zisȣ̆ sпpe tъгъdȣipe de вiпъ, шi îndpeптape, saȣ̆ apъtape de oape-кape пpiчinъ, saȣ̆ пpiчinȣipe. [шi

'Απολογητικός, ἡ, όν, atinгъtopȣ̆, saȣ̆ fo-лositopȣ̆ sпpe tъгъdȣipe de вiпъ, шi îndpeптape.

'Απολογία (ἡ), aпoлoџie, pesпȣnsȣ̆ tъ-гъdȣitopȣ̆ лa пîpъ. кȣвîntȣ̆ de îndpeптape; пpiчinȣipe. [ἀπὸ, λόγος].

'Απο-λογίζομαι, вiit: -ίσομαι, daȣ̆, saȣ̆ џiȣ̆ sокoteaлъ. 2) fакȣ̆ sокoteaлъ, saȣ̆ daȣ̆ кȣ sокoteaлa. 3) înшipȣ̆, sпȣiȣ̆ кȣ amъpȣп-tȣл, пoвeskeskȣ̆; esплiкȣ̆, dovedeskȣ̆. 4) (pap) ='Απολογοῦμαι. «Κατ' ἄλλα διοικῶν ἀπελογίζετο κατ' ἐνιαυτόν». Ksen: «῝Α δὴ

βούλομαι ἀπολογίσασθαι ὑμῖν πεποιηκότα ἐμαυτόν». Dm: «Τοῦ δὲ μαγείρου δαπάνην ἡμερῶν τινων ἀπολογιζομένου». Пл: «Καὶ ἀπελογίζετο ἐκ τῶν αὐτῷ πεπρεσβευμένων Θήβας πολιορκουμένας ἀκούσεσθαι ὑμᾶς». Dm: «Ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, καὶ τὰ γεγονότα περὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἀδικήματα». Плв: (везĭ ші Ἀπολογέομαι). [de ɤnde

Ἀπολογισμὸς (ὁ), цінере, даре de sokoteaлъ, ші чл: 2) =Ἀπολογία. 3) прічінɤіре. 4) sokoteaлъ, katastixɤ̆.

Ἀπόλογος (ὁ), повестіре înделɤнгатъ; фаɤɤлъ. 2) (îm:) katastixɤ̆ de sokoteлĭ; kataлогɤ̆, лістъ. [ἀπὸ, λόγος].

Ἀπολοίατο, Ion în лоkɤ̆ de Ἀπόλοιντο, 3: îm: перs: а між: пех: 2: de hoft: aл лɤĭ Ἀπόλλυμι.

Ἀπόλοιπος (ὁ, ἡ), ръmasɤ̆, прisositɤ̆, pestɤ̆. [ἀπολείπω].

Ἀπ-ολολύζω, віit: -ύξω, = Ἀνολολύζω.

Ἀπόλουμα (τὸ) апа, кɤ каре s'a лъɤt чinева. [ші

Ἀπόλουσις, εως (ἡ), лъɤtɤръ. [ші

Ἀπολούτριος (ὁ, ἡ), ръmasɤ̆ de ла лъɤtɤръ, прisositɤ̆ de ла ваіе. «Ἀπολούτριον, (se înц: ὕδωρ), = Ἀπόλουμα. [din

Ἀπο-λούω, віit: -λούσω, лъînd, спълînd кɤръцɤ̆, спълъчеskɤ̆, лімпеzeskɤ̆.

Ἀπ-ολοφύρομαι, віit: -υροῦμαι, плîнгɤ̆, жълеskɤ̆ пе чinева. 2) înчetezɤ̆ din плîнsорĭ, saɤ̆ жълірĭ.

Ἀπο-λοχμόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, (despre плante) mъ îndeseskɤ̆, mъ вɤнцetezɤ̆ ка ɤнɤ̆ desɤ̆ крîнгɤ̆; mъ seлвътъчеskɤ̆.

Ἀπο-λυμαίνομαι, віit: -ανοῦμαι, поеt: mъ кɤръцɤ̆. 2) ваtъmɤ̆ de totɤ̆, прънъdeskɤ̆. (везĭ ші λυμαίνομαι). [de ɤnde

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος (ὁ), прънъditорɤ̆. «Δαιτῶν —». Od: P. параsitɤ̆ mîнкъчоsɤ̆.

Ἀπολύματα (τὰ), поеt: векɤръцeнiĭ, прisositɤрĭ. [ἀπὸ, λύω].

Ἀπολυπραγμόνητος (ὁ, ἡ), neamestekatɤ̆ în mɤлte лɤкрɤрĭ, iɤвitорɤ̆ de лініште, некɤрiosɤ̆, непъsъtорɤ̆, = Ἀπολυπράγμων. [de ɤnde

Ἀπολυπραγμονήτως, адв: фъръ кɤріositate, saɤ̆ amestekаре în mɤлte лɤкрɤрĭ, лініштіt.

Ἀπολυπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἀπολυπραγμόνητος, невъгatɤ̆ în mɤлte лɤкрɤрĭ. [ἀ, πολὺ, πρᾶγμα].

Ἀπολύσιμος (ὁ, ἡ), destoĭnikɤ̆ de a slobozi, saɤ̆ a isвъві din пîръ, desвіновъціtорɤ̆. 2) вреdnikɤ̆ de slobozіре dintр' о пîръ, de desвіновъціре. [din

Ἀπόλυσις, εως (ἡ), slobozіре, isвъвіре, desвіновъціре; плекаре, saɤ̆ вое de плекаре; (fir:) =Ἀποβίωσις, moarte. [ші

Ἀπολυτικὸς, ἡ, ὸν, disпɤsɤ̆ a slobozi din вinъ, a desвіновъці, аплекаtɤ̆ спре ертаре. 2) фолositорɤ̆ ла ертаре, slobozіре, saɤ̆ ла вое de плекаре, = Ἀπολυτήριος. [de ɤnde

Ἀπολυτικῶς, адв: кɤ кinɤ̆ slobozitорɤ̆, ертъtорɤ̆. «Ἀπολυτικῶς ἔχω τινός». Ksen: amɤ̆ аплекаре, disпosiціе de a desвіновъці пе чinева.

Ἀπόλυτος (ὁ, ἡ), slobozitɤ̆, лъsatɤ̆ sloводɤ̆, desвіновъціtɤ̆, ші чл: (грам: ші петр:) авsoлɤtɤ̆, нерелаціonatɤ̆, saɤ̆ недератɤ̆ кɤ antечеdinteле sъɤ̆, несъвîршitɤ̆; (filsf:) nedefinitɤ̆, нерелатівɤ̆, авstpaktɤ̆. [ἀπολύομαι].

Ἀπο-λυτρόω -ῶ, віit: -ώσω, slobozɤ̆ din ровіе, dînd, saɤ̆ лɤînd преціɤл рескɤmпърърiĭ, рескɤmпърɤ̆ ровɤ̆. «Συλλαβὼν, καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς, ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐννέα». Dm: [de ɤnde

Ἀπολύτρωσις, εως (ἡ), slobozіре din ровіе прін рескɤmпъраре.

Ἀπολύτως, адв: în кinɤ̆ авsoлɤtɤ̆, sloводɤ̆, неatîрнatɤ̆; (грам:) simплɤ, dintр' о поsitivъ, saɤ̆ нерелатівъ формаре; фъръ antечеdinцъ; (filsf:) întр' ɤнɤ̆ кinɤ̆ авstpaktɤ̆, nedefinitɤ̆, нерелатівɤ̆, de sine. [ἀπόλυτος].

Ἀπο-λύω, віit: λύσω, desлегɤ̆ чева din чева; desпарцɤ̆; (fir:) slobozɤ̆, isвъвeskɤ̆; ертɤ̆, desвіновъцeskɤ̆. «Τοὺς πελέκεις ἀπέλυσε τῶν ῥάβδων». Пл: (ші між:). «Ἀπολυσάμενος τὴν μάχαιραν ἅμα καὶ τὸν ζωστῆρα». Пл: (ші пas:). «Ὥριμοι δέ εἰσιν οἱ κρότωνες, ὅταν ἀπολύωνται τῶν περιεχόντων αὐτοὺς σφαιρίων». Dsкр: (ші fir:) «Χρημάτων πολλῶν ἀπέλυσεν αὐτούς». Ksen: «Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ». Sкр: (везĭ ші Ἀποπέμπω). «Ἀπόλυσόν με ταύτης τῆς ἐπιμελείας». Ksen: «Ἀπολύειν τῶν ὅρκων». Лɤч: «Σαυτὸν αἰσχρᾶς αἰτίας ἀπολύων». Isкр: (ші між:) «Ἀπολέλυσο τῆς φροντίδος». Лкs: «Ἀπολελυμένον ὄνομα saɤ̆ ῥῆμα». Грам: =Ἀπόλυτον. 2) (між:) рескɤmпърɤ̆. «Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθα». Іл: Х. 3) лепъdɤ̆ de d'asɤпръ 'mi хɤла, dînd кɤвinte de îndрептаре. «Ἀπολύομαι τὰς αἰτίας (τὰς ὑπονοίας, τὰ ἐγκλήματα, τὰς διαβολάς, ші чл:).» 4) плекɤ̆. «Ἀνέκαμψε, καὶ λαβὼν πάλιν ἀπελύετο». Пл:

Ἀπο-λωβάω -ῶ, віit: -ήσω, рɤшinezɤ̆, нечinsteskɤ̆, mалтратезɤ̆.

'Απόλωλα, mіж: (mi în локȣ de nas:) tpe: de кȣ:, шi

'Απόλωμαι, mіж: пех: 2: de sȣп: ал лȣї 'Απόλλυμι.

'Απο-λωπίζω, вііt: -ίσω,=='Ελλωπίζω, шi Λωποδυτέω, desвракȣ de хаїпъ, despoiȣ, fърȣ хаїпе.

'Απο-λωτίζω, вііt: -ίσω, поеt: =='Απανθίζω, іаȣ floарeа.

'Απο-λωφάω, (шi Іоп: -έω) -ῶ, вііt: -ήσω, =='Αποπαύω, potoлeskȣ.

'Απομαγδαλιὰ, ας saȣ ᾶς, шi

'Απομαγδαλὶς, -ίδος (ἡ), вȣкаtъ de miезȣ de пîiпе, кȣ каре îшї шtерџеаȣ mîiпеле дȣпе чіпъ, шi пе ȣрmъ о арȣпкаȣ ла кîiпї, (de ȣnde шi altfeл se zічеа)== Κυνάς. [шi

'Απόμαγμα (τὸ), mіжлокȣ de шtерџере, saȣ кȣръцire. 2) пекȣръџепіе, че se іа прin шtерџере, =='Αποκάθαρμα. 3)=='Εκμαγεῖον. ['Απομάσσω].

'Απο-μαδαρόω -ῶ, вііt: -ώσω, шi

'Απο-μαδάω -ῶ, вііt: -ήσω, smȣлгȣ пърȣл, жȣmȣлeskȣ de totȣ.

'Απο-μαδίζω, вііt: -ίσω, == 'Απομαδάω.

'Απομάθημα (τὸ), desвъцъtȣръ, ȣitaтъ îпвъцъtȣръ. 2) == кȣ

'Απομάθησις, εως (ἡ), desвъцаре, desoвічпȣіре, ȣitаре de чееа че а îпвъцаt, s'a oвічпȣit чіпева. [ἀπομανθάνω].

'Απο-μαίνομαι, вîіt: -μανοῦμαι, saȣ -μανήσομαι, mъ desпeвȣпeskȣ, îmї віȣ în fіре. 2) =='Εκμαίνομαι, пeвȣпeskȣ de totȣ.

'Απο-μακρύνω, вііt: -υνῶ, depъrtezȣ чева de ла чева. 2) == 'Απομηκύνω.

'Απομάκτης, ου (ὁ), шteргъtорȣ, кȣръцitорȣ. [шi

'Απομάκτρα (ἡ), шi

'Απόμακτρον (τὸ), шtергарȣ, шервеtȣ, шi чл: 2) лiпіе, ріглъ de лемпȣ, кȣ каре se pade, se peteазъ вîрfȣл вапіцеї de грîпе. [ἀπομάσσω].

'Απο-μαλα(μαλθα)κίζομαι, вііt: -ίσομαι, шi

'Απο-μαλθακόομαι -οῦμαι, вііt: ώσομαι, mъ moлeшeskȣ кȣ totȣл, mъ епервеzȣ; (кȣ ак: преп:) == 'Αποδειλιῶ, пȣ кȣtezȣ, mъ sfіeskȣ, saȣ прецеtȣ а fаче чева.

'Απο-μανθάνω, вііt: -μαθήσομαι, mъ desвъцȣ, mъ desoвічпȣіeskȣ de чееа че amȣ îпвъцаt, saȣ m'amȣ oвічпȣit.

'Απο-μαντεύομαι, вііt: -εύσομαι, ворвeskȣ ка проорокȣ, прezікȣ, пресіveskȣ; daȣ кȣ sokoteaлa.

'Απόμαξις, εως (ἡ), шtерџере, кȣръцiре, шi чл: [ἀπομάττω].

'Απο-μαραίνω, вііt: -ανῶ, вeшtежeskȣ кȣ totȣл (saȣ кîte пȣцiпȣ); slъвeskȣ чева, adȣкȣ ла пепȣtіпцъ; (mіж:) mъ іsпръвeskȣ, îпчеtezȣ.

'Απο-μαρτυρέω -ῶ, вііt: -ήσω, шi

'Απο-μαρτύρομαι, вііt: -οῦμαι, daȣ, saȣ adȣкȣ mърtȣріе sпре îпкредiпцаре; stърȣіeskȣ în чева adȣкînd (saȣ întemeindȣ mъ пе) mърtȣрїї.

'Απο-μάσσω (ττω), вііt: -μάξω, шteprînd кȣръцȣ. «Καθαίρων τοὺς τελουμένους, καὶ ἀπομάττων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις». Dm: (шi mіж:) «'Αποματτόμενοι τὰς χεῖρας τοῖς ψωμοῖς, saȣ εἰς τοὺς ψωμούς». At: «'Απομασσόμενος τῇ χειρὶ τὸν ἱδρῶτα». Bas: 'Απομασσόμενος ἡμῖν τὸν κονιορτόν». Skp: 2) іаȣ tіпарȣл, saȣ кіпȣл, іmitȣ. «'Απομάττειν σχήματα». Плt: (шi mіж:) "Αλλα παρ' ἄλλων ἀποματτόμενος μαθήματα». Еȣs: «'Επτὰ τῶν τοῦ Αἰσχίνου διαλόγων τὸ Σωκρατικὸν εἰσὶν ἀπομεμαγμένοι ἦθος». Лрt: 2) razȣ, petezȣ кȣ рігла (ἀπομάκτρα), saȣ petezъtoарeа вîрfȣл de гръȣпце, че trек пеste вȣzеле вапіцеї, ка sъ se potрівіаskъ. «Χοίνικα ἀπομεμαγμένην». Лȣч: «Μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς». Ткр: Пров: пȣ mї tъіа апа de ла moаръ, saȣ пȣ mъ osteni în zadarȣ. (шi mіж:). «Σὺ δ' 'Αχιλλείων (κριθῶν) ἀπομάττει». Apstf: ieї порціе. (везї шi 'Απομόργνυμι).

'Απο-μαστιγόω -ῶ, вііt: -ώσω, ваtȣ tаре кȣ вічїȣл.

'Απο-ματαΐζω, вііt: -ίσω, fакȣ о перегȣлаtъ, saȣ пероаdъ mішкаре; (fіг:)=='Αποπέρδω.

'Απο-μάχομαι, вііt: -μαχοῦμαι, saȣ -μαχέσομαι, (кȣ dat: saȣ ак: преп:) mъ ваtȣ (прінч:) depe zidȣ de чеtаte; вътîndȣ-mъ іsгопeskȣ, depъrtezȣ; mъ împotrіveskȣ.

'Απόμαχος (ὁ, ἡ), depъrtatȣ de реsвoiȣ, saȣ вътъліе. 2) nedestoïnікȣ în вііторȣ de вътъліе, emitȣ din оstъшіе, іпвалідȣ. (везї шi 'Απόλεμος). [ἀπὸ, μάχη].

'Απο-μειλίσσομαι, вііt: -ίξομαι, îпвлîпzeskȣ прin дȣлчї кȣвіпtе.

'Απο-μείρομαι, вііt: -εροῦμαι, поеt: daȣ, saȣ іаȣ, pretinzȣ парtе din чева, mъ îппърtъшeskȣ. 2) (pas: кȣ џеп:) mъ desпарцȣ de чева. (везї шi 'Απαμείρω).

'Απομείωσις, εως (ἡ), îппȣцiпаре de чева. [ἀπομειόω].

'Απο-μελαίνω, вііt: -ανῶ, îппегреskȣ чева кȣ totȣл.

'Απόμελι, ιτος (τὸ), sпълъчітȣра ȣлеіелор

de miepe, мѕрсъ de miepe, saѕ miepe amestekatъ кѕ апъ. [ἀπὸ, μέλι].

'Απομέμαγμαι, пas:, ші

'Απομέμαχα, akt: tpe: de кѕ: ал лѕї 'Απομάσσω.

'Απο-μέμφομαι, biit: -μέμψομαι, хѕлeskѕ amap. 2) dожъneskѕ кѕmпъtat ші пріetenеште.

'Απο-μένω, biit: -μενῶ, ръmîiѕ îndъpъt, saѕ ръmъшіцъ, пpisoseskѕ.

'Απο-μερίζω, biit: -ίσω, skoцѕ папte, înпарцѕ, deoseвeskѕ fie къpѕіа ал сѣѕ.

'Απο-μεριμνάω, -ῶ, biit: -ήσω, mъ isбъвeskѕ de toatъ гріжа; (fir:) mopѕ (mъ skaпѕ de гріжеле bieцiї).

'Απομερισμὸς (ὁ), înпъpцеалъ, saѕ înпъpцipe. [ἀπομερίζω].

'Απο-μερμηρίζω, biit: -ίσω, saѕ ίξω, ласѕ ла о папte, ѕiтѕ гріжеле, ші adopmѕ. (bezї ші 'Αποβρίζω).

'Απο-μεστόω -ῶ, biit: -ώσω, ѕmплѕ de totѕ, saѕ desъвîpшit.

'Απο-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъсѕpѕ tokma; daѕ, înпарцѕ, (ші mіж:) iaѕ кѕ mъсѕpъ. «Μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι παρὰ τοῦ πατρὸς τ' ἀργύριον». Ksn: (ші пas:) «'Απομετρεῖται πέριξ τῆς σημαίας τετράγωνος τόπος». Плѕ: [de ѕnde

'Απομέτρημα (τὸ), порціe datъ кѕ mъсѕpъ, saѕ mъсѕpatъ.

'Απο-μηκύνω, biit: -υνῶ, întinzѕ чева în лѕнціme, лѕнцeskѕ.

'Απο-μηνίω, biit: -ίσω, noet: цiѕ mъnie, нѕ ѕiтѕ ръѕл.

'Απο-μηρύομαι, biit: -ύσομαι, noet: tparѕ în sѕs кѕ ѕndiца.

'Απο-μίγνυμι, biit: -μίξω, = 'Αναμίγνυμι, amestekѕ de totѕ.

'Απο-μιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, imitѕ чева întokmaї, пpin imitape fakѕ ачееашї. «Τοῖς ἀπομιμουμένοις βροντὰς καὶ κεραυνούς». Пл: (ші пas:) «Πόλον ἀπομεμιμημένον ἔκ τινος ἡλιοτροπίου». At: [de ѕnde

'Απομίμημα (τὸ), fъкѕtѕ пpin imitape, asemъпъtѕpъ, imitaціe. [ші

'Απομίμησις, εως (ἡ), imitape întokmaї.

'Απο-μιμνήσκομαι, biit: -μνήσομαι, пъstpezѕ în цinepea mea de minte, цiѕ minte totdaѕna, = 'Απομνημονεύω.

'Απο-μινύθω (fъpъ biit:) noet: Ion: mъ înпѕцinezѕ; mъ mікшорezѕ.

'Απόμιξις, εως (ἡ), = 'Ανάμιξις. [ἀπομίγνυμι].

'Απο-μισέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕpъskѕ кѕ ковîpшipe; ebitѕ чева de ѕpъ.

'Απόμισθος (ὁ, ἡ), лipsitѕ de платъ, непльtitѕ; чел че слѕжеште fъpъ simбpie. 2) чел че tpъieште din леafa sa, simбpiaшѕ. [ἀπὸ, μισθός].

'Απο-μισθόω -ῶ, biit: -ώσω, tokmeskѕ пе simбpie; înkipiezѕ; daѕ în apendъ. (mіж:) ἀπομισθοῦμαι, iaѕ кѕ платъ, în apendъ, saѕ кѕ кіріe. [de ѕnde

'Απομίσθωμα (τὸ), лѕкpѕ datѕ пе платъ, în apendъ, saѕ кѕ кіріe; (de ѕnde în Atena) benitѕpiле пѕблічe.

'Απο-μνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, noet: Ion: = 'Απομιμνήσκομαι.

'Απομνημόνευμα (τὸ), кѕвîntѕ, saѕ faптъ вpednікъ de цinepe de minte. (bezї ші 'Απόφθεγμα). [ші

'Απομνημόνευσις, εως (ἡ), пъstpape în memopie, noвestipe din цinepe de minte. [din

'Απο-μνημονεύω, biit: -εύσω, posteskѕ, saѕ noвesteskѕ чева din memopie, saѕ din aѕzipe. 2) adѕkѕ a minte. 3) = 'Απομιμνήσκομαι.

'Απο-μνησικακέω -ῶ, biit: -ήσω, цiѕ minte ръѕл, пъstpezѕ ѕpъ, ші каѕtѕ a 'mї pesбѕna.

'Απ-όμνυμι, biit: -ομόσω, saѕ (maї dpeптѕ) ομοῦμαι, (пеx: ἀπώμοσα, ші чл:) тъгъdѕіeskѕ кѕ жѕpъmîntѕ. «'Απώμοσεν, ἦ μὴν μὴ πεπεῖσθαι». Ksen: «'Ερωτηθεὶς, εἰ πολὺ εἴη αὐτῷ ἀργύριον, ἀπώμοσε μηδὲ ὀβολόν». "Αν ἀπομόσῃς τἀναντία τούτων». Dm: «Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς»; Apstf: || (mіж:) mъ лепъdѕ кѕ жѕpъmîntѕ; fakѕ жѕpъmîntѕ, къ нѕ шtiѕ, n'amѕ въzѕt, ші чл: «'Απομόσασθαι τὴν ἀρχήν». Пл: (ші ел:) «Εἰς τὴν ἀγοράν, ἔνθα οἱ Ῥωμαῖοι ἄρχοντες ἀπόμνυνται». Epd: «'Απώμνυτο μηδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα». Ep: ші «Τοῖς βαναύσοις τοῖς τὸ δύνασθαι λέγειν ἀπομνυμένοις». Ep: [din

'Απ-ομνύω, noet: în лokѕ de 'Απόμνυμι.

'Απόμοιρα (ἡ), (кѕ цen:) папte, порціe (кѕвenitъ, datъ кѕїва). [ші

'Απομοίριος (ὁ, ἡ), чел че faче (saѕ se ia ка о) папte a ѕnѕї totѕ. [ἀπὸ, μοῖρα].

'Απομολεῖν, noet: пеx: 2: de inf: ал лѕї 'Αποβλώσκω.

'Απο-μονόω -ῶ, biit: -ώσω, ласѕ пе чiпева кѕ totѕл sinгѕpѕ; ласѕ пе din afapъ de ла чева.

'Απόμοργμα (τὸ), = 'Απόμαγμα, кіпѕ лѕatѕ dѕпе алtѕл. [din

'Απο-μόργνυμι, saѕ 'Απ-ομόργνυμι, biit: -μόρξω, saѕ -ομόρξω, шtepгѕ dепе чева (лакръmъ, sѕdoape ші чл); къpъцѕ чева

штеprînd. 2) stpiвind stopкъ, sкoцъ zeamъ. 3) iaъ asъпpъ 'mĭ. || (miж:) mъ fopmezъ dъпe кinъл, saъ firъpa къiвa. (вezĭ шi 'Απομάσσω). [de ъnde

'Απόμορξις, εως (ἡ), штерцере; stoapчере; (шi pap) лъape de кinъ.

'Απόμορφος (ὁ, ἡ), noet: desfirъpatъ, чел къ firъpъ neкъnosкъtъ; stpeinъ. [ἀπό, μορφή).

'Απομόσαι, nex: 1: de înf: ал лъĭ 'Απόμνυμι.

'Απόμοσις, εως (ἡ), къ жъpъmîntъ tъгъdъipe, лепъdape. [шi

'Απομοτικὸς, ὴ, ὸν, disпъsъ, rata snpe (шi însemnъtopъ de) жъpъmîntъ de tъгъdъipe. [ἀπομνύω]. [de ъnde

'Απομοτικῶς, adв: npin жъpъmîntъ neratiвъ. «'Απομοτικῶς ἔχω». = εἰμὶ 'Απομοτικός.

'Απόμουσος (ὁ, ἡ), denъptatъ, stpeinatъ de mъse; neînвъцatъ, neкълtiвatъ, nenpaкtisitъ, ="Αμουσος. [ἀπὸ, μοῦσα]. [de ъnde

'Απομούσως, adв: = 'Αμούσως, fъpъ eлeranцъ, saъ meштeшъгъ, шi чл:.

'Απο-μοχλεύω, biit: -εύσω, apdiкъ, saъ stpъmъtъ чева din лoкъ къ пîpria.

'Απόμυγμα (τὸ), mъкъ sъfлatъ (лепъdatъ npin sъfлape de mъчĭ). [ἀπομύττομαι].

'Απο-μυζάω- ῶ, biit: -ήσω, sъгъ, sopвъ din чева.

'Απο-μυθέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, noet: ='Απαγορεύω, onpesкъ, desdъплeкъ пe чineва npin къвîntъ de ла o fantъ.

'Απόμυιος (ὁ), ronitopъ de mъште. [ἀπὸ, μυῖα]. (enit: ал лъĭ Жoe în Eлida).

'Απο-μυκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъцeskъ (ка воi).

'Απομυκτέον, nosit: ал лъĭ 'Απομύσσω.

'Απο-μυκτηρίζω, шi

'Απο-μυκτί(χθί)ζω, biit: -ίσω, вatжoкopind лепъdъ чева, desnpeцъieskъ. [de ъnde

'Απομυκτισμὸς (ὁ), къ вatжoкopъ лепъdape de чева, desnpeцъipe.

'Απο-μυλλαίνω, biit: -ανῶ, îmĭ sвîpчeskъ шi stpîmвezъ въzeлe snpe desnpeцъipe шi вatжoкopipe.

'Απομυξία, (ἡ), = 'Απόμυγμα. [din

'Απο-μύσσω (ττω), -biit: -μύξω, îшĭ sъfлъ mъчiĭ, îmĭ къpъцъ nasъл; (fir:) înцeлenцeskъ, saъ amъцeskъ пe чineва.

'Απο-μύω, biit: -μύσω, îmĭ înкizъ de totъ oкiĭ. (de ъnde 2) noet: mopъ.

'Απομφολύγωτος (ὁ, ἡ), neskoцъtopъ de въшiчĭ пe anъ. [ἀ, πομφόλυγες].

'Απο-μωλύνω, biit: -υνῶ, tînneskъ, sлъвeskъ къ totъл чeва.

'Απο-μωρόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ пe чineва de totъ nepodъ, îл neвъneskъ къ totъл.

'Απὸν, όντος (τὸ), neъt: de naptч: ал лъĭ "Απειμι, лinseskъ.

'Απoναίατο, Ion: 3: îm: neps: a лъĭ

'Απoναίμην, miж: nex: de noft: ал лъĭ 'Απονίνημι.

'Απο-ναίω, biit: -νάσω, (întpeв: maĭ къ seamъ nex: ἀπένασα, saъ ἀπένασσα, шi miж: ἀπενασσάμην, шi nas: ἀπενάσθην) noet: ='Αποικίζω, (шi neъt:) =ἀποικῶ, stpъmъtъ, tpansnoptъ; (în цen:) tpimiцъ, dъкъ aiъpea, saъ înanoĭ.

'Απο-ναρκάω -ῶ, biit: -ήσω, amopцeskъ къ totъл; (fir:) mъ faкъ de totъ nesimцitopъ (ка miж: ал ъpmъtopълъĭ aкt:).

'Απο-ναρκόω -ῶ, biit: -ώσω, faкъ a amopцi; (fir:) npiчinъieskъ nesimцipe, moлeшipe, ъimipe. [de ъnde

'Απονάρκωσις, εως (ἡ), amopцipe.

'Απόνασθαι, miж; nex: 1: de înf: ал лъĭ 'Απονίνημι.

'Απο-νεκρόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, pъmîiъ moptъ, шi (fir:) nemiшкatъ, nesimцitopъ, amopцeskъ de totъ. [de ъnde

'Απονέκρωσις, εως (ἡ), amopцipe de totъ; вeштeжipe.

'Απονέμησις, εως (ἡ), dape, atpiвъipe fie къpъia de чeea че i se къвine, шi în пpoпopцie къ чеĭ-л-алцĭ. [шi

'Απονεμητέον, nosit: ал лъĭ 'Απονέμω. [шi

'Απονεμητὴς, οῦ (ὁ), dъtъtopъ, atpiвъitopъ fie-къpъia de чeea че ĭ se къвine. [шi

'Απονεμητικὸς, ὴ, ὸν, disпъsъ a da fie-къpъia че i se къвine. [din

'Απο-νέμω, biit: -νεμῶ, înnapцъ dpent шi пpoпopцionat, daъ, atpiвъieskъ fie къpъia, че i se къвine. 2) noet: чiteskъ чева în аъzъл алtъia.

'Απονενοημένως, adв: (de naptч:) къ desпъdъжdъipe. [ἀπονοέομαι].

'Απο-νέομαι, biit: -νεύσομαι, noet: плeкъ; шъ întopкъ înanoĭ.

'Απο-νεοττεύω, biit: -εύσω, înчetezъ de a skoate пъĭ.

'Απονέστερος, α, ον, în лoкъ de 'Απονώτερος, komnp: ал лъĭ "Απονος

'Απόνευμα (τὸ), ='Απόκλιμα, вaлe. [ἀπονεύω].

'Απονεῦμαι, Dop: în лoкъ de 'Απονέομαι.

'Απο-νευρόω -ῶ, biit: -ώσω, npefaкъ чева în neвpъ, saъ вînъ. 2) taiъ вineлe, sлъвeskъ neвpeлe, enepвezъ. [de ъnde

'Απονεύρωσις, εως (ἡ), префачерea mѕшкілор în невре, saѕ віне.

'Απο-νεύω, biit: -νεύσω, ='Ανανεύω, pefѕzѕ, tъгъdѕieskѕ; (кѕ џen:) mъ апърѕ, evitѕ. 2) mъ плекѕ, mъ повîрnezѕ; (ші fir: кѕ ак: преп:) amѕ аплекаре, disposiџie кътре чева.

'Απο-νέω, biit: -ήσω, noet:='Αποσωρεύω, desgrъmъdeskѕ, deskarkѕ. || (miж:) «Στέρνων ἀπονησαμένη». Eѕp: skoџіndѕ 'ші foкѕл saѕ greѕtatea depe inimъ.

'Απονήμενος, η, ον, noet: partч: ал лѕї

'Απονήμην, σο, το, noet: în локѕ de 'Απωνάμην, miж: nex: ал лѕї 'Απονίνημι.

'Απονηρευσία (ἡ), невікленіе, нерѣѕtate. [ἀ, πονηρεύομαι].

'Απόνηρος (ὁ, ἡ), невікleanѕ, нерѣѕ. [ἀ, πονηρός].

'Απο-νηστίζομαι, biit: -ίσομαι, învetezѕ de a posti, stріkѕ postѕл.

'Απονητί, adв: =Απόνως.

'Απόνητο, noet: 3: sinг: neps: a лѕї 'Απονήμην.

'Απόνητος (ὁ, ἡ), нелѕкратѕ, saѕ de нелѕкрат. 2) лесніvosѕ, каре нѕ чере оstenealъ. [ἀ, πονέω].

'Απονητότατα, adв: sѕпер: ал лѕї

'Απονήτως, adв: ='Απόνως, fъръ ostenealъ, лесне.

'Απο-νήχομαι biit: νήξομαι, ='Αποκολυμβάω, esѕ, fѕгѕ, skanѕ înnotînd.

'Απονία (ἡ), neostenealъ, нелѕкраре, trîndъвіе; odixnъ; (fir:) nesimџire. 2) nedѕрере. [ἄπονος].

'Απο-νίζω, biit: -ίσω, ='Απονίπτω.

'Απο-νικάω -ῶ, biit: -ήσω, вірѕieskѕ кѕ desъвîршіре, saѕ isвѕteskѕ a вірѕі, (ші fir:) a desdѕплека, a înвлinzi пе чінева.

'Απόνιμμα (τὸ), ='Απόνιπτρον. 2) spълъчіtѕръ, лъtѕрї. [ἀπονίπτομαι]

'Απονίνημι, ші (miж:) ἀπονίναμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, (кѕ џen:) foлоseskѕ, saѕ mъ foлоseskѕ din чева, къштігѕ.

'Απόνιπτρον (τὸ), апъ de skълdаре a mортѕлѕї. 2) лігеanѕ de spъларе. [din

'Απο-νίπτω, biit: -νίψω, spълѕ (прінч: mîіnеле, saѕ пічоареле), літпезеskѕ; (miж:) mъ spълѕ (maї кѕ seamъ dѕпе masъ). «Δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ', ἤδη σπένδομεν». Apstf:

'Απο-νίσσομαι, (fъръ biit:) noet: плекѕ, mъ dѕкѕ.

'Απο-νιτρόω, -ῶ, biit: -ώσω, spълѕ, saѕ freкѕ чева кѕ silitръ.

'Απο-νοέομαι, οῦμαι, biit: -ήσομαι, (întreв: maї mѕлt tpe: de кѕ: 'Απονενόημαι, ші nex: ἀπενοήθην) îmї пierzѕ mintea; (прін ѕрm:) пѕ воіѕ sъ штіѕ de nimікѕ, пierzѕ toatъ sfiaлa ші рѕшіnea; mъ desпъdъжdѕieskѕ кѕ totѕл; (saѕ maї віне) mъ порtѕ ка ѕпѕ desпъdъжdѕitѕ, mъ апъпкѕ în primeжdії. «Τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταίη». Ksen: «Παντάπασιν ἀπονενόηται, και μηθ' ἱερῶν, μήτε γονέων, μήτε παίδων, μήτε ἄλλου μηδενὸς φροντίζει». Iskp: (mi преп:) «Φοβηθεὶς, μὴ παντάπασιν ἀπονοηθῶσι κατ' αὐτῶν». Пл: (ші nas:) «Αἱ τῶν πόθων αὐτοῦ ἐπιτάσεις ἀπενοήθησαν». Лѕч: «Ὁ δὲ ἀπονενοημένος τοιοῦτός τις, οἷος....». Tfp: Кар:

'Απόνοια (ἡ), лірsъ de minte, smintire; (прін ѕрm:) îndръзнеалъ ковîршitоаре ші fъръ кѕвîntѕ, порніре desпъdъжdѕitъ, desпъdъжdѕire; пierdere de toatъ рѕшіnea, nesfiire neмъpџinitъ. «'Απόνοιά ἐστιν ὑπομονὴ αἰσχρῶν ἔργων καὶ λόγων». Tefp: Кар: [ἀπὸ, νόος, -οῦς].

'Απ-ονομάζω, biit: -άσω, kiemѕ пе чінева пе пѕmе, saѕ =Παρονομάζω.

'Απονομὴ (ἡ), ='Απονέμησις.

'Απο-νομίζω, biit: -ίσω, опрескѕ пріn леџе.

"Απονος (ὁ, ἡ), fъкѕtѕ, saѕ de fъкѕt fъръ ostenealъ, лесніvosѕ. 2) ленешѕ, neostenitорѕ, каре fѕџе de mѕпкъ mi ostenealъ. 3) sловоdѕ de dѕрерї; непрічіnѕitорѕ, saѕ notoлitорѕ de dѕрерї. «"Απονα φάρμακα». (med:). [ἀ, πόνος].

'Απο-νοστέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ întорkѕ înапої (maї кѕ seamъ a касъ, în patріе). [de ѕnde.

'Απονόστησις, εως (ἡ), întоарчере (în patріе).

'Απονόσφι, (ші maї nainte de вокалъ)

'Απονόσφιν, adв: noet: ла о парtе, deosевіt. (кѕ џen:) denарtе de чева. [de ѕnde

'Απονοσφίζω, biit: -ίσω, noet: desпарџѕ, denъртezѕ, лірseskѕ, (ші nas:) mъ лірseskѕ de чева. 2) (рар кѕ ак:) fѕгѕ, mъ апърѕ de чева.

'Απο-νουθετέω -ῶ, biit: -ήσω, повъџѕind desdѕплекѕ, întорkѕ de ла чева, sfъtѕieskѕ ч..ле din протівъ.

'Απο-νυκτερεύω, biit: -εύσω, netрекѕ поаптеа afаръ, saѕ denарtе.

'Απονύμφης, ου, ші

'Απόνυμφος (ὁ), denъртatѕ de пѕntъ, saѕ de mireasъ, ѕрîtорѕ de шѕіерї. [ἀπὸ, νύμφη].

'Απο-νυστάζω, biit: -άξω, dормitezѕ;

прin ȣрm: sîntȣ̆ невъгътоpȣ̆ de seamъ, лепешȣ̆, saȣ̆ (прекȣm zічеm) adopmitȣ̆.

'Απ-ονυχίζω, biit: -ίσω, taiȣ̆ ȣnгiiле; (fir:) iaȣ̆ de ла чінева чева. 2) sгîpiȣ̆, sfîшiȣ̆ кȣ ȣnгiiле. 3)='Εξονυχίζω. [de ȣnde

'Απονύχισμα (τὸ), бȣкъцікъ de ȣnгie. 2) sfъшiiтȣръ, sгîpiiтȣръ кȣ ȣnгiiле.

'Απόνως, adв: fъръ ostenealъ, лесне; fъръ dȣpepe. [ἄπονος].

'Απο-νωτίζω, biit: -ίσω, fakȣ̆ пе чінева a'шĭ аръta spatele, adікъ a fȣцi, fȣгъpeskȣ̆ пе чінева; (шi miж:) mъ fȣгъpeskȣ̆, fȣгȣ̆.

'Απο-ξαίνω, biit: -ανῶ, = Καταξαίνω, бътînd iaȣ̆ пieлea.

'Απόξεινος, poet: în локȣ̆ de

'Απόξενος (ὁ, ἡ), = "Αξενος. 2) poet; (кȣ цen:) înstpeinatȣ̆, depъptatȣ̆ кȣ totȣл de ла локȣл съȣ̆; eкspatpiatȣ̆. [ἀπὸ, ξένος].

'Απο-ξενόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ̆, saȣ̆ аръtȣ̆ пе чінева, saȣ̆ чева (прin ȣрm: лепъdȣ̆) ка stpeinȣ̆ de чева; înstpeinezȣ̆; eкsiлezȣ̆, fȣгъpeskȣ̆. || (miж: saȣ̆ pas:) fȣгȣ̆, saȣ̆ тpъieskȣ̆ în stpeinътate; mъ fakȣ̆ (saȣ̆ mъ аръtȣ̆ de) stpeinȣ̆; (кȣ цen:) mъ stpeinezȣ̆ (mъ лinseskȣ̆) de чева. [de ȣnde

'Αποξένωσις, εως (ἡ), înstpeinape din patpie, saȣ̆ de пъравȣріле patpii.

'Απο-ξέω, biit: -ξέσω, ръzȣind, чіопліnd, pendînd iaȣ̆ чева dene чева. «'Απὸ δ' ἔξεσε χεῖρα». Іл: Е. (прin ȣрm: 2) netezeskȣ̆, лȣstpezȣ̆ чева; шi (fir:) кȣлtiвȣ̆, поbiлezȣ̆. «Τὸ τοῦ ἤθους ἀπεξεσμένον». Ггр:

'Απο-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ȣȣȣкȣ̆ de totȣ̆.

'Απο-ξιφίζω, biit: -ίσω, taiȣ̆ de totȣ̆ кȣ кȣцitȣл.

'Απο-ξυλίζω, biit: -ίσω, кȣръцȣ̆ о плантъ de лemnoaseле eĭ пърцĭ.

'Απ-οξύνω, biit: -υνῶ, fakȣ̆ чева de totȣ̆ askȣцitȣ̆, sȣȣцipe în вîpfȣ̆. 2) akpeskȣ̆ de totȣ̆.

'Απο-ξυράω -ῶ, (έω-ῶ), biit: -ήσω, = 'Αποξύρω.

'Απόξυρος (ὁ, ἡ), (принч: stînкъ, шi чл:) = 'Απότομος, тъiatъ ка кȣ вpічiȣл (pîpoasъ кȣ totȣл), saȣ̆ pasъ (гoaлъ). [ἀπὸ, ξυρός].

'Απο-ξύρω, biit: -ξυρῶ, taiȣ̆, iaȣ̆ кȣ вpічiȣл, pazȣ̆. «Κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐκ ἀποξύρεσθαι βούλομαι». Ksifiл:

"Αποξυς, εος (ὁ, ἡ), ажȣnsȣ̆ din toate пърцiле în askȣцitȣ̆, de totȣ̆ вîpfoșȣ̆. [ἀπὸ, ὀξύς].

'Απόξυσμα (τὸ), ръzȣiтȣръ, sȣpчea (fȣpda din pendape) [ἀποξύω].

'Απο-ξυστρόω -ῶ, biit: ώσω, tîmпeskȣ̆, înкoвoiȣ̆, saȣ̆ stpîmвezȣ̆ вîpfȣл чел askȣцitȣ̆, îл fakȣ̆ ка de ръzъtoape. 2) iaȣ̆ кȣ ръzъtoapea, saȣ̆ pendeaoa, netezeskȣ̆.

'Απο-ξύω, biit: -ξύσω, = 'Αποξέω, pazȣ̆, iaȣ̆ чева dene чева; (шi miж:) лепъdȣ̆, skoцȣ̆ dene sinemĭ. «Γῆρας ἀποξύσας». Іл: 1.

'Αποπαγήσομαι, biit: pas: ал лȣĭ 'Απoπήγνυμι.

'Απο-παιδαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, ръtъчeskȣ̆, kopȣпȣ̆ прin pea pedагоцie, saȣ̆ edȣкацie.

'Απο-παίζω, biit: -παίξομαι, zікȣ̆ чева în глȣмъ. 2) înвetezȣ̆ de a mъ жȣка, a глȣmi.

'Απο-παλαιόω -ῶ, biit. -ώσω, înвекieskȣ̆ чева de totȣ̆; (шi прin ȣрm:) fakȣ̆ чева de neîntpeвȣinцat кȣ totȣл; (fir:) despȣtepezȣ̆.

'Αποπάλησις, εως (ἡ),='Απόπαλσις (mediч:), deskeietȣръ de osȣ̆, sъpipe, eшipe din локȣĭ. skpîntiтȣръ. [din

'Απο-πάλλω, biit: -παλῶ, isвeskȣ̆, asвîpлȣ̆ чева afapъ; (шi miж:) sъpȣ̆, mъ apȣпкȣ̆ din локȣ̆. «Οἷον σπινθῆρας ἀποπάλλεσθαι». Apt: [de ȣnde

'Αποπαλμὸς (ὁ), шi

'Απόπαλσις, εως (ἡ), asвîpлipe, saȣ̆ sъpipe din локȣ̆. [шi

'Αποπαλτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) ικῶς, îndemînatikȣ̆ de a asвîpлi, saȣ̆ de a sъpi din локȣ̆ (eлastikȣ̆).

'Απόπαππος (ὁ), moшȣл moшȣлȣi, stpъmoшȣ, (вezĭ ἐπίπαππος. шi πρόπαππος).

'Απο-παππόω -ῶ, biit. -ώσω, prefakȣ̆ (întp'ȣneлe плante) floapea în pȣfȣ̆ [πάππος].

'Απο-ταπταίνω, biit: -ανῶ, poet: mъ ȣitȣ̆ îndъpъt, saȣ̆ înпpeжȣpȣmĭ înгpozitȣ̆, ка sъ fȣгȣ̆, fъръ a mъ вedea чінева.

'Αποπαρδεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣĭ 'Αποπέρδω.

'Απο-παρθενεύω, biit: -εύσω, шi

'Απο-παρθενόω -ῶ, biit: -ώσω, stpікȣ̆ (шi miж: пiepzȣ̆) fečopia.

'Απόπαστος (ὁ, ἡ), poet: (кȣ цen:)="Απαστος, negȣstatȣ̆. [ἀπὸ, πατέομαι, biit: πάσομαι].

'Απο-πάσχω, biit: -πείσομαι, (dȣпe stoiчĭ) îmĭ înкinȣieskȣ̆ челе din pротiвъ. «Πάθε, ἢ ἀπόπαθε». Ap: «'Απόπαθε ἀπὸ τοῦ ἡμέραν εἶναι, (saȣ̆) ὅτι ἡμέρα ἐστίν». Ap: înкinȣieшte цĭ, къ пȣeste zi. (вezĭ πάσχω).

'Απο-πατέω -ῶ, biit: -ήσω. = 'Αφοδεύω, mъ depъptezȣ̆, mъ daȣ̆ în латȣpĭ din dpȣmȣл ȣmвлatȣ̆; шi (fir:) mъ пȣiȣ̆ în poiaпъ, saȣ̆ îmĭ fakȣ̆ fipeaska тpeвȣinцъ. [de ȣnde

'Αποπάτημα (τὸ), дешертътъра пîнтечелъї, skîpnъ.

'Απόπατος (ὁ), локъл чел de ла о парте, ъnde не фачем fipeaska тревъinцъ, ъmблътоаре. 2) = 'Αποπάτημα.

'Απόπαυσις, εως (ἡ), прекъртаре, опріре; sfîpшitъ. [шi

'Αποπαύστωρ, ορος (ὁ), поет: (къ цен:) прекъртъторъ, опріторъ. [din

'Απο-παύω, biit: -αύσω (къ ак: шi цен:) прекъртъ, опрескъ чева, saъ пе чінева de ла чева. || (miж;) învetezъ, mъ depъptezъ; съвîршескъ: mъ odixneskъ, mъ лініштeskъ; (шi fir:) mopъ.

'Απόπειρα (ἡ), черкаре пъцінъ, saъ піезішъ. [ἀπὸ, πεῖρα]. [de ъnde

'Απο-πειράω -ῶ, (saъ maї біне) ἀποπειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, (къ цен:) черкъ піезіш, шi кат пе nesimцite.

'Απο-πέκω, biit: -πέξω, tъnzъ (прінч: oї).

'Απο-πελεκάω -ῶ, biit: -ήσω, чіоплескъ, netezeskъ къ топоръ.

'Απο-πελιδνόω -ῶ, biit: -ώσω, (saъ maї коректъ πελιόω -ῶ) fakъ чева къ totъл negrічоsъ; (miж:) mъ înnerpeskъ.

'Απόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisъ înapoї, (saъ) къръіа s'a dat дръмъл; de лепъdat, de депъptat. [ἀποπέμπομαι].

'Απο-πεμπτόω -ῶ, biit: -ώσω, daъ, плътeskъ а чінчеа парте, saъ zечішіалъ îndoitъ.

'Απο-πέμπω, biit: -πέμψω, порneskъ, tpimiцъ înapoї, департе, saъ парте din чева. 2) петрекъ пе (esъ dъпе) чінева. 3) isгonеskъ, daъ вое, saъ дръмъл къіва; (despre nevastъ) mъ desпарцъ; (шi în цен:) лепъdъ, refъzъ, desaпровеzъ. 4) (pap) = 'Εκφέρω, daъ afapъ (о taїnъ). 5) (miж:) = ἀποδιοπομποῦμαι, mъ skîрbeskъ de чева. (везї шi 'Απολύω). [de ъnde

'Απόπεμψις, εως (ἡ), порніре, tpimitере înapoї; isгoніре; desпърціре de nevastъ. шi чл:

'Απο-πενθέω -ῶ, biit: -ήσω, жълeskъ къ dъpepe шi din inimъ. 2) învetezъ din жале.

'Αποπέπτωκα, tpc: de къ: ал лъї 'Αποπίπτω.

'Απο-περαίνω, biit: -ανῶ, шi

'Απο-περατόω -ῶ, biit: -ώσω, съвîршeskъ чева къ totъл, îї daъ de къпътîіъ, saъ de марціне. [de ъnde

'Αποπεράτωμα (τὸ), марцінеа, saъ къпътîіъл, ъnde se sfîpшеште чева. [шi

'Αποπεράτωσις, εως (ἡ), съвîршіре, isвръніре.

'Αποπεράω -ῶ, biit: -άσω, tpekъ пе чінева de чеа-л-алтъ парте, saъ dinкоlo·

'Απο-πέρδω, шi (miж:) 'Αποπέρδομαι' biit: παρδήσομαι, (пех: ἀπέπαρδον, шi чл:) skoцъ вîntъpї, saъ flate пе жоs.

'Απο-περισπάω -ῶ, biit: -άσω, abatъ, saъ dъkъ пе чінева dintp' о парте întp' алtа prin stpateцeme, îл ameцeskъ.

'Απο-περκόω, -ῶ biit: -ώσω, nestpiцezъ къ negpъ (ка stpъгъpeле, кînd se пîргъieште, saъ înчепе а se коаче).

'Απο-πεσέομαι, Ion: în локъ de 'Αποπεσοῦμαι, biit: [шi

'Απο-πέσησι, поет: în локъ de 'Αποπέσῃ, 3: sinr: пеps: de пех: ал съп: лъї 'Αποπίπτω.

'Απο-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, = 'Αφίπταμαι, sвъpînd плекъ, saъ шъ întopкъ; (шi fir:) mъ fakъ невъzъtъ.

'Αποπεφασμένως, adв: (de пapтч: пас: а лъї 'Αποφαίνω) аpъtat, de faцъ, deslъшit.

'Αποπέφυκα, tp; de къ: ал лъї 'Αποφύω.

'Απο-πήγνυμι, biit: πήξω, înкегъ, fakъ а înгieцa чева къ totъл; (miж:) înгieцъ de totъ.

'Απο-πηδάω -ῶ biit: -ήσω, sъpъ de ъndeва жоs, saъ dепарте, saъ înapoї; (de ъnde) ='Αποσκιρτῶ.

'Απο-πιάζω(έζω), biit: -άσω, (έσω), stpîнгъ tape, saъ din toate пърціле; stpimtopezъ, stpibeskъ; sъгpъmъ. 2)='Εκπιέζω, stpibind stopкъ, skъpгъ zeama; (fir:) iaъ în silъ. [de ъnde

'Αποπίεσις, εως (ἡ), stpibipe; stoapчере, шi чл: [шi

'Αποπίεσμα (τὸ), = 'Εκπίεσμα, dъпе stoapчере, saъ skъpцере ръmъшіцъ, воштinъ, saъ dpoжdie.

'Απο-πίμπλημι, biit: πλήσω, ъmплъ ціпъ sъs, saъ de totъ; satъpъ біне. (fir:) «Τὸν θυμὸν —». îmї îndestълеzъ mînia, resъflъ. (везї шi ἐκ[ἀνά, συμ]πληρόω).

'Απο-πινόω -ῶ, biit; -ώσω, iaъ depe чева пекъръцеnia, кýръцъ. 2) ъmплъ de necъръцеnie.

'Απο-πίνω, biit: -πίομαι, веаъ din чева, saъ de totъ.

'Απο-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazъ depe чева жоs; mъ abatъ din кале, піеpzъ дръмъл, mъ ръtъчeskъ; (fir:) нъ nemepeskъ.

'Απο-πιστεύω, biit: -εύσω, mъ înкpezъ къ totъл, amъ deплinъ înкpedepe în чінева.

'Απο-πλάζω, biit: -πλάγξω, поет: în локъ de

'Απο-πλανάω -ῶ, biit: -ήσω, ръtъчeskъ,

skoцš пе чinева din калеа чеа dрепtъ. (ші тіж:) тъ ръtъчеskš, îmĭ пierzš dрšmšл, (ші fir:) rîndšл, skопšл, šnde прiвеskš, тъ аваtš din прiчiпšл, че 'mĭ аmš пропšs. [de šnde

'Αποπλάνησις, εως (ἡ), ръtъчiре, пierdере de dрšmš; авatере (în акt: ші пас: saš тiж: mаtер: ші тор:) din кале, din прiнчiпš, mi чл:

'Αποπλανίας, ου (ὁ), поеt: ръtъчitš, авъtštš din кале. [ἀπὸ, πλάνη].

'Απο-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, плъsmšieskš, formezš чева în imitаре dšпе oрiцinалš, imitš, iaš кiпšл întoкmаĭ. [de šnde

'Αποπλάστωρ, ορος (ὁ), formъtорš de чева în imitаре dšпе oрiцinалš.

'Απο-πλείω, поеt:, ші

'Απο-πλέω, biit: -πλεύσομαι, saš πλευσοῦμαι, плекš пе mаре, еkсплšteskš de ла порtš.

'Αποπληκτικὸς, ἡ, ὸν, прiчiнšitорš de (saš sšпšsš ла) апоплеksie (damла). 2) = кš

'Απόπληκτος (ὁ, ἡ), ловitš de апоплеksie (damла), saš de tръsnetš; (прiн šрm:) šĭmitš, nesimцitорš, saš певšnatiкš. [ші

'Αποπλήκτως, adв: ка ловitš de апоплеksie, saš tръsnetš; în šĭmiре, în кiпš певšnatiкš. [ші

'Αποπληξία (ἡ), (în цеп:) = 'Εκπληξις; (iар прiнч:) апоплеksie (damла). [ἀποπλήττω].

'Απο-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Αποπίμπλημι, šmплš, îndeплineskš. [de šnde

'Αποπλήρωσις, εως (ἡ), šmплере de totš; îndeплiniре; sъtšрaре. [ші

'Αποπληρωτής, οῦ (ὁ), šmплštорš; îndeплiniторš, ші чл:

'Απο-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, isвind tаре ші fъръ de beste арšнкš жос пе чinева; (прiн šрm:) šĭmeskš, fакš пе чinева а'шĭ пierde minцiле; спъĭmîntezš гроазnik. 2) = 'Αποκρούω, respinгš, isвind dепъrtezš de ла sinemĭ.

'Απο-πλίσσομαι, biit: -πλίξομαι, (кom:) fšгš sърind, кръчindš тъ.

'Απόπλοος, ους (ὁ), плекаре de basš плštiторš, saš прiн плštiре, еkсплštiре. 2) (adiekt:) = "Απλοος-ους. [ἀπὸ, πλόος -οῦς].

'Απο-πλουτέω -ῶ, biit:-ήσω, тъ desвогъцeskš, îmĭ пierzš вогъцiа.

'Απόπλυμα (τὸ), лъtšръ (апа, în каре s'а спълат чева). [din

'Απο-πλύνω, biit: -υνῶ, спълînd кšръцš; лiшпеzeskš, спълъчеskš.

'Απο-πλώω, biit: -πλώσω, поеt: în локš de 'Αποπλέω.

'Απο-πνείω, поеt: în локš de 'Αποπνέω.

'Απο-πνευματίζω, biit: ίσω, = 'Αποπνέω, ші 'Αποπέρδω.

'Απόπνευσις, εως (ἡ), = 'Αποπνοή. [din

'Απο-πνέω, biit: -εύσω, sšflš din вре о парte. 2) (кš ак: saš цеп:) skoцš прiн resšflаре mirosš, mirosš. 3) (nešt:) resšflš, тъ еварorezš. 4) = 'Εκπνέω, îmĭ daš sšfletšл, saš чеа din šрmъ sšflаре, тoрš. 5) = 'Αποπέρδω, skoцš вîntšрĭ.

'Απο-πνίγω, biit: -πνίξω, saš -πνιξοῦμαι, sšгršmš, omoрš; (fir:) stрiмtорezš (stрînгš de гîtš), fакš а кръпа de некаzš, înпismezš. (вezĭ ші "Αγχω).

'Αποπνοὴ, ші

'Απόπνοια (ἡ), resšflаре; mirosš; еварорацie; skoatере de вîntšрĭ. [din

'Απόπνοος -ους (ὁ, ἡ), dепъrtatš, неекспšsš ла sšflъриле вîntšлšĭ. [ἀπὸ, πνοή].

'Απο-ποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, dепъrtezš чева de ла sinemĭ, лепъdš, реfšzš; desапровезš, saš deskšвiinцezš. [de šnde

'Αποποίησις, εως (ἡ), лепъdаре, dепъrtаре, refšsаре, ші чл:

'Απο-πολεμέω -ῶ, biit; -ήσω, = 'Απομάχομαι, тъ batš din локš 'nалtš.

'Αποπομπαῖος α, ον, folositорš sпре dепъrtаре de šnš ръš, feрitорš, saš isвъвitорš de ръš, = 'Αποτρόπαιος. (de šnde) «Τράγος—». Skр: (левit: 16.) цапš adšsš жерtfъ sпре isвъвiре de Dšmnezeeaskъ šрцie. 2) de ferit, ка adšкъторš de ръš, = 'Αποτρόπαιος. [din

'Αποπομπὴ (ἡ), = 'Απόπεμψις, isгопiре; лепъdаре; пъръsiре; eksiларе; desпърцiре de nevastъ; (iар прiнч:) dепъrtаре de вре šнš ръš прiн жерtfe înвлînzitoаре de Dšmnezeeaskъ šрцie; (îm:) жерtfеле adšse sпре ачеstš sfîрšitš. [ἀποπέμπω]. [de šnde

'Αποπόμπιμος (ὁ, ἡ), = 'Αποπομπαῖος (2). «'Ημέρα—». Лкs: = 'Αποφράς.

'Απο-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, învетezš din ostenеалъ, saš mšнкъ; (прiн šрm:) îmĭ съвîршеskš лšкршл. [din

'Απόπονος (ὁ, ἡ), оsositš; (прiн šрm:) învетatš din ostenелĭ. 2) каре 'шĭ а съвîршit лšкршл. [ἀπὸ, πόνος].

'Απο-ποντόω -ῶ, biit: -ώσω, afšndš чева în mаре.

'Αποπορδὴ (ἡ), skoatере de bînts пе жоs. [ἀποπέρδω].

'Αποπορεία (ἡ,) плекаре; întoарчереа, înапоіаре. [din

'Απο-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, плекs, мъ дsкs de sndeва. 2)мъ întoрks înапоі.

'Αποπορευτέον, nosit: ал лsї'Αποπορεύομαι.

'Αποπόρφυρος (ὁ, ἡ),='Απόρφυρος, saš= 'Ολοπόρφυρος. [ἀπὸ, πορφύρα].

'Απο-πράσσο (ττο) μαι, biit: πράξομαι,= 'Αναπράσσομαι, черš, stpîнгš, че амš съ іаš.

'Αποπρεσβεία (ἡ), рапорtsл sнsї solš, шi експsнереа resэлtatsлsї solii sale. [din

'Απο-πρεσβεύω, biit: -εύσω, îmї съвîршеsks solia, prensind kîte (ка sнš solš) sînts поpsнчіtš e пропsне. 2) îmї daš sokoteaла solii кътре чеї че m' aš tpimis.

'Απο-πρίασθαι, inf: ал (neîntpeв:) 'Αποπρίαμαι, кsмпърš de ла чінева, pesksмпърš.

'Απόπρισμα (τὸ), хеpъstpsitsръ, saš tърiца (fsрdаоа), че каde din хеpъstpsipe, saš tъiере кs хеpъstpъsл. [din

'Απο-πρίω, biit: -πρίσω, taiš кs хеpъstpъsл, хеpъstpsiesks.

'Αποπρίω, în локš de 'Αποπρίασο. 2: sinг: neps: de порsнч: ал (neîntp:) 'Αποπρίαμαι.

'Αποπρὸ, adв: noet: (кs цен:) denapte de...

'Απο-προ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω, (nex: ἀπο-προ-εῖλον, шi чл:) noet: în локš de 'Αφαιρῶ, iaš; iaš napte, saš нsцinš din чева.

'Απο-προ-βαίνω, biit: -βήσομαι, noet: мъ дsкš denapte de...

'Απο-προ-βάλλω, biit: -βαλῶ, asвîрлš, арsнкš чева denapte.

'Απο-προέηκε, noet: în локš de 'Αποπροῆκε. 3: sinг: neps: a nex: лsї 'Αποπροΐημι.

'Αποπροελών, οῦσα, ὸν, nex: 2: de naptч: ал лsї 'Αποπροαιρέω.

'Αποπροηγμένα (τὰ), (dsne stoiчї) релеле вieцii, sn: e: воалъ, sъръчie, moapte, шi чл: (înnpot: de προηγμένα). [ἀποπροάγομαι].

'Απόπροθε, (шi маї 'nainte de вокалъ) -θεν, adв: noet: de denapte.

'Απο-προ-θέω, biit: -θεύσομαι, noet: алергînd мъ depъrtezš de...

'Αποπρόθι, adв: noet:='Αποπρό, denapte.

'Απο-προ-ίημι, biit: -ήσω, noet: арsнкš, asвîрлš denapte, saš жos; ласš din мîїнї; порnesks, tpimiцš.

'Απο-προ-λείπω, biit: -λείψω, noet: ласš чева мsлt înапоі.

'Απο-προ-νοσφίζω, biit:, ίσω, noet: desпарцš чева кs depъrtape de алта.

'Απόπροσθεν, adв: noet: ='Απόπροθεν.

'Απο-προσ-ποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, ='Αποποιοῦμαι, нs boiesks съ 'мї însшеsks (нs peкsнosks) чева; desапровezš.

'Απο-προσωπίζομαι, biit: -ίσομαι, îmї iaš чева (snp: e: nepiї npin sмsлцере) depe обраzš.

'Απο-προτέμνω, biit: τεμῶ, noet: taiš, (desпарцš) o napte din чева.

'Απο-προ-φεύγω, biit: -φεύξομαι, saš -φευξοῦμαι, noet: fsгš преа denapte.

'Αποπταίνω, în локš de 'Αποπαπταίνω.

'Αποπτάμενος, η, ον, nex: 2: de napтч: ал лsї 'Αφίπταμαι.

'Απο-πτερνίζω, biit: -ίσω, înningš denapte кs кълкîisл; asвîрлš чева dînd кs пічорsл; saš калкš în пічоаре.

'Απο-πτερυγίζομαι, biit: -ίσομαι, шi

'Απο-πτερύσσομαι, biit: -ύξομαι, ваtš din apinї, ка съ sвopš.

'Αποπτῆναι, nex: 2. de inf: ал лsї 'Αφίπταμαι.

'Απόπτης, ου (ὁ), вътъtорš de denapte, пîndapš. [ἀπὸ, ὄπτομαι].

'Απο-πτήσσω, biit: -πτήξω, noet: = 'Αποπτοέομαι.

'Απόπτισμα (τό), =Πτίσμα; шi (sне орї) în локš de 'Απόπρισμα.

'Απο-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: snepiš, înfpikoшezš пе чінева, în kît îл fakš съ fsгъ.

'Απόπτολις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: лinsitš, saš depъrtatš de орашsл съš, експаtpiatš,= 'Απολις. [ἀπὸ, πτόλις].

'Αποπτος (ὁ, ἡ), de denapte, saš de sss вътъtš; (de sнde desпре локš)=ὑψηλός. «Οὕτω λαλεῖς, ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος». Πλτ: 2) depъrtatš de веdере; (npin sрм:) neвътъtорš, шi neвъzstš. [ἀπὸ, ὄπτομαι].

'Απόπτυγμα (τὸ), îndoitsръ (de хаїнъ шi чл:). [ἀπὸ, πτύσσω].

'Απόπτυσμα (τὸ), sкsînътsръ, saš sкsînаtš. [шi

'Αποπτυσμὸς (ὁ), sкsînаре; (fir:) desпрецsіре. [шi

'Αποπτυστὴρ (ὁ), sкsînъtорš; (fir:) desпрецsітopš, nenpiimitорš. [шi

'Απόπτυστος (ὁ, ἡ), de sкsînаt, de desпрецsit, de лепъdat, sрîчosš. [din

'Απο-πτύω, biit: -πτύσω, sкоцš sкsînаtš, sкsînš; (fir:) лепъdš, нs npiimesks, desпрецsiesks, мъ sкîрвesks, sръsks.

'Απόπτωμα (τό), шi

'Απόπτωσις, εως (ἡ), къdере; (fir:) neisвsтіре; întîмпларе înпоtivitoаре, шi

neaштentatъ de nenopочipe; (de ȣnde) ши skъdepe. [ἀποπίπτω].

'Απο-πυδαρίζω, вiit: -ίσω, sъpȣ dънџînd, de 'mĭ ловeskȣ dosȣл кȣ кълкiiȣл. (везĭ πυδαρίζω).

'Αποπυητικός, ή, όν, kontpiвȣitopȣ snpe koaчepe, înnȣpoiape (de anostemъ). [din

'Απο-πυΐσκω, вiit: -πυήσω, fakȣ a koaчe, a se înnȣpoia (anostema).

'Απο-πυνθάνομαι, вiit: -πεύσομαι, întpeвȣ, чepчetezȣ, ka sъ aflȣ чeвa de ла чineвa.

'Απο-πυργίζω, вiit: -ίσω, înaлџȣ, întъpeskȣ (înгpъdeskȣ) чeвa ka ȣnȣ tupnȣ.

'Αποπυρίας, ου (ὁ), (npinч: ἄρτος) nîine koantъ ne fokȣ în sнȣzъ, saȣ ne къpвȣnĭ, ='Απανθρακίας. [ши

'Αποπυρίζω, вiit: -ίσω, fpiӂȣ nȣџin ne къpвȣnĭ (nъpnълeskȣ) чeвa, ши mъnînkȣ în datъ,='Απανθρακίζω. [ши

'Αποπυρὶς, ίδος (ή),='Απανθρακίς. [ши

'Αποπυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ чeвa кȣ totȣл fokȣ, saȣ înfokatȣ, anpinzȣ de totȣ. [ἀπὸ, πῦρ].

'Απο-πυτίζω, вiit: -ίσω, ='Αποπτύω.

'Απο-πωματίζω, вiit: -ίσω, iaȣ donȣл, destȣnȣ.

'Απορaφανίδωσις, εως (ή), = ῥαφανίδωσις.

'Απ-οράω -ῶ, Ion: în локȣ de 'Αφοράω.

'Αποργής, έος (ὁ, ή), nekъжiчosȣ, neînвлînzitȣ. [ши

'Απεργίζω, вiit: -ίσω, întъpîtȣ mînia, nekъжeskȣ ne чineвa. [ἀπὸ, ὀργή].

'Απο-ρέγχω, вiit: -ρέγξω, noet: în локȣ de 'Αποῤῥέγχω, înчetezȣ de a poxъi dopmînd; (npin ȣpm:) mъ deштentȣ.

'Απ-ορέγω, вiit: -ορέξω, întinzȣ mîna, ши daȣ кȣiва o napte din чeвa. 2) întinzȣ, desfakȣ.

'Απο-ρέπω, вiit: -ρέψω, noet: în локȣ de 'Αποῤῥέπω,='Απο('Εκ)κλίνω, mъ aвatȣ din кале, ши fȣгȣ.

'Απόρευτος (ὁ, ή), de neȣmвлat, de netpeкȣt. [ά, πορεύομαι].

'Απορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (npinч:) n'amȣ локȣ de tpeчepe; (fir:) n' amȣ miжлокȣ, mъ aflȣ în stpimtopape, nȣ штiȣ, чe sъ fakȣ (ka sъ sъвîpшeskȣ чeвa); mъ îndoieskȣ, staȣ în neînџeлeџepe, în nedomipipe de чeвa, mъ mipȣ, чe dpȣmȣ sъ anȣкȣ; (ши npin întind:) sîntȣ лinsitȣ de miжлoaчeлe вieџiĭ, sъpakȣ. [ἄπορος]. [de ȣnde

'Απόρημα (τὸ), = 'Απορούμενον, oвiektȣ neînџeлesȣ, npoвлemъ de nedomipipe; neштiinџъ, îndoiaлъ, de mipat. [de ȣnde

'Απορηματικὸς, ή, όν, konpinzъtopȣ, eksnpimъtopȣ de mipape; atingъtopȣ de лȣкpȣ de mipat. [de ȣnde

'Απορηματικῶς, adв: în кinȣ de mipape.

'Απορητικὸς, ή, ὸν, îndoiosȣ despre toate, rînditopȣ; neлesnicosȣ în întpenpindepĭ.

'Απόρθητος (ὁ, ή), neжъfȣitȣ, saȣ de neжъfȣit. [ά, πορθέω].

'Απορθωσις, εως (ή), îndpentape, saȣ peîndpentape. [ἀπορθόω].

'Απορία, (ή), лinsъ de miжлoaчe; stpimtopape; neштiinџъ. «Διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος». Antif: 2) neînkpedinџape, îndoiaлъ. 3) лinsъ, neaвepe, sъpъчie; nevoe. 4) npimeжdie. 5) neînлesnipe, neîndeminape, nenȣtinџъ. «Ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν». Tȣч: 5)='Απόρημα. [ἄπορος].

'Απο-ρινάω -ῶ, вiit: -ήσω, în локȣ de 'Αποῤῥινάω.

'Απ-ορνεόω -ῶ, вiit: -ώσω, ши

'Απ-ορνιθόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefakȣ în nasъpe. [de ȣnde

'Απορνίθωσις, εως (ή), npefaчepe în nasъpe.

'Απ-όρνυμι, (ши miж:) 'Απόρνυμαι, вiit: -όρσω, noet: în локȣ de 'Αφορμῶ, miшкȣ чeвa, saȣ mъ miшкȣ de ȣndeвa.

'Αποροποίητος (ὁ, ή), fъкȣtȣ fъpъ nopĭ în tpȣnȣл sъȣ. [ά, πόρος, ποιέομαι].

Ἄπορος (ὁ, ή), (npinч:) netpeкȣtȣ, de netpeкȣt, fъpъ локȣ de tpeчepe. «'Ατραπὸς στενὴ καὶ ἄπορος». Пл: «Ποταμῷ παντάπασιν ἀπορωτάτῳ». Пл: «Ἄνεμος ἄπορος». Ep: вîntȣ înnpotiвъ. «Ἄπορος ὑπόθεσις». petp: sȣвiektȣ ȣskatȣ fъpъ matepie de лȣкpape. 2) (fir:) nenȣtinчosȣ de a aфла кinȣ ши miжлокȣ în чeвa; чeл în nedomipipe ши neштiinџъ, (npin ȣpm:) nedestoĭnikȣ, npostȣ. «Πανταχόθεν ἄποροι καθεστῶτες». Tȣч: «Πάντων γ' εἴην ἀπορώτατος». Esx: «Ἄπορος φρόνημα». Eȣp: «Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον καὶ ἄπορον». Apstf: 3) лinsitȣ de aвepe, sъpakȣ. «Πάντων ἄπορος». Плt: «Τοῖς ἀπόροις οὐ δανείζουσι». Пл: «Ἄπορος δίαιτα». Плt: sъpъкъчoasъ вieџȣipe. 4) nenȣtȣtȣ, saȣ anevoe a se sъвîpши. «Ἄποροι προσμίγειν». Tȣч: «Ἄπορος ἦν ἡ διάβασις τοῦ στρατοῦ». Epd: de ȣnde || (neȣt:) Ἄπορον,='Απορία. «Ἄπορον ἦν ὁδῷ χρήσασθαι». Sin: (ши în nepif:) «'Εν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τό γινόμενον». Tȣч: «'Εν ἀπόροις εἴχοντο θέσθαι τὸ παρὸν. Tȣч: (ши îm:) «Ὁπότε ἐν ἀπόροις εἴη». Пл: «'Εκ τῶν ἀπόρων ἐφάνη δή τις ἔσοδος τοῖσι βαρβάροισι». Ep: «'Αναγκάζεται κατά τι ἄπορον καταλῦ-

σαι». Τвч: «Ὁρῶντες σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμμβεβηκότα». Τвч: «Τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτατα». Τвч: 5) nedesлвшitв, îndoiosв, de nedomipipe, anевое de desлеgat. «Ἐρωτήσεις ἀπόρους». Лвч: «Ἄπορα ἐρωτᾷ». Лвч: 6) = Δυσπόριστος, anевое de гъsit. «Ἄπορον θῦμα». Пλt: [ἀ, πόρος].

'Απ-ορούω, biit:-ορούσω, поеt: mъ арвnкв înanoĭ; mъ dеnърtеzв iвtе; mъ реtраrв.

'Αποῤῥαγῆναι, пas: nех: 2: dе înf: ал лвĭ 'Αποῤῥήγνυμι.

'Αποῤ-ῥαθυμέω-ῶ, biit: -ήσω, пъръsеsкв внв лвкрв nеîngrижitв din trîndъвiе; (nеvt:) mъ лепевеsкв кв totвл.

'Αποῤ-ῥαίνω, biit:-ρανῶ, stponеsкв, върsв чева din sinеmĭ afaръ кîtе пвцinв.

'Αποῤ-ῥαίω, biit: -αίσω, поеt: iaв, smвлгв чева în siлъ de ла чinева, ши пръпъdеsкв.

'Αποῤῥαντήριον (τὸ), basв кв апъ de stponipе. (Бis:) basв кв ariasmъ. [ἀποῤῥαίνω].

'Αποῤῥάξ, άγος (ἡ), = 'Αποῤῥώξ.

'Απόῤῥαξις [ἀποῤῥάσσω], εως (ἡ), внв fелв dе жокв, каре konstъ întpв а isвi minчеа de пъmînt, ши двпе atîtеа съpitвpĭ а о npinde iаръшĭ.

'Αποῤ-ῥαπίζω, biit: -ίσω, пълmвind isгоnеsкв. (iap în пasaжвл лвĭ D: Ал: «Τῆς γλώσσης ἄκρας ἀποῤῥαπιζούσης τὸ πνεῦμα». trевuiе а sе чiti, 'Αποῤῥιπιζούσης, прекуm rîndеsкв).

'Αποῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosв bine, пътрвnzв пînъ dinколо.

'Αποῤ-ῥάσσω, biit: -ῥάξω, съpв în sвs, mъ asвîрлв înanoĭ.

'Αποῤ-ῥαψῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, ziкв dе postв пasaже dе rapsodiĭ; îmпpobizеzв верsвpĭ; (fir:) ворвеsкв în zadaрв, saв ор чe 'mĭ пleснеште în капв.

'Αποῤ-ῥέζω, biit: -ῥέξω, поеt:='Αποθύω.

'Αποῤ-ῥέμβομαι (Гръ biit:), mъ ръtъчеsкв, mъ tîръsкв, вмвлв двпе bîntвpĭ, adiкъ двпе zadarnice înкinвipĭ.

'Αποῤ-ῥευματίζω, biit;-ίσω, (med;) isвъвеsкв, тъmъdвiеsкв tрвпвл de pевmatismв.

'Αποῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσομαι, saв ῥυήσομαι, = 'Εκρέω, isворъsкв, saв mъ върsв din чева. «Καὶ ὑγρασία τις ἀποῤῥέει τῆς βοτάνης». Dskp: «'Αποῤῥέοντα λοιμικὴν ἀπόῤῥοιαν». Ал: Afp: 2) (fir:) каzв, mъ pisiпеsкв, пiерв. «'Αποῤῥυεὶς τοῦ ἵππου». Пл: «Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται». Skp: (ши fir:) «Ὅπου δ' ἀποῤῥεῖ μνῆστις». Sof:

'Απόῤῥηγμα (τὸ), bвкатъ рвпtъ din чева. [din

'Αποῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, рвпв, sfîшiв din чева; smвлгв în siлъ; dеsпаpцв. «Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρους». Ιл: Е. (ши miж:) «'Απεῤῥώγασι δ' ἀπ' αὐτῆς νησίδες». Пass: 'Αποῤῥηγνύονται τοὺς ὤμους». Ksen: (ши fir:) «Βίον (ψυχὴν) ἀποῤῥήξας». Евр: епigр: «Οἱ λίθοι φωνὰς ἀποῤῥήξουσι». Пis: «'Αποῤῥήξας τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν». Esx: «Εἰ ἀποῤῥαγείη ἀπὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὸ Ἰωνικὸν φῦλον». Ер: «Τὸ εὐώνυμον κέρας αὐτῶν ἀποῤῥαγὲν ἔφευγε». Τвч:

'Αποῤῥηθῆναι, пas: nех: ал лвĭ 'Απαγορεύω.

'Απόῤῥηκτος (ὁ, ἡ), = 'Απόῤῥωξ, ши 'Απότομος. [ἀποῤῥήγνυμι].

'Απόῤῥημα (τὸ), лвкрв оnpitв. 2) ='Απόῤῥησις.

'Απόῤῥηξις, εως (ἡ), sfîшiеpе siлniкъ; smвлцеpе; dеsпърцiре, ши чл: [ἀποῤῥήγνυμι].

'Απόῤῥησις, εως (ἡ), = 'Απαγόρευσις. 2) tъгъdвipе; реfвsаpе, лепъdаpе. 3) = 'Αποκήρυξις.

'Αποῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω, (рaрв tinв) în локв dе 'Αποῤῥήγνυμι.

'Απόῤῥητος (ὁ, ἡ), оnpitв (npin поpвnкъ а гвверnвлвĭ, saв dе лецe). 2) dе nеsпвs, tвînъ (оnpitв dе а sе sпвnе). «Πρᾶξις ἀπόῤῥητος πρὸς τοὺς πολλούς». Пл: «Πλύνοντες ἑαυτοὺς τὰ ἀπόῤῥητα». Dīn: «'Απόῤῥητα ποιεῦμαι». Ер: ziв чева tаĭnъ. ши «'Εν ἀποῤῥήτῳ, saв ἐν αποῤῥήτοις, saв δ' ἀποῤῥήτων=кв

'Αποῤῥήτως, adв: пе nеsпвsе, în tаĭnъ.

'Αποῤ-ῥιγέω -ῶ, biit: -ήσω, (tpe: dе кв: 'Απέῤῥιγα, ши чл:) mъ înfiopеzв (tpemвpв, mъ temв) съ fакв чева.

'Αποῤ-ῥιζόω, -ω, biit: -ώσω, = 'Εκριζόω, dеspъdъчinеzв. 2) fакв (sкоцв) ръdъчinĭ.

'Αποῤ-ῥινάω -ῶ biit: -ήσω, iaв кв пiла, пiлind. [dе вndе

'Αποῤῥίνημα (τὸ), пiлitвpъ, чеeа че еsе din пiлipе.

'Αποῤ-ῥιπίζω, biit: -ίσω, dеnърtеzв кв sвfлаpеа anъpъtopiĭ.

'Αποῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, asвîрлв dеnарtе, арвnкв dе d'asвпръ 'mĭ; (fir:) лепъdв чева ка nеtpевniкв, dеsапpовеzв, dеsпpецвiеsкв. (dе вndе пas:) «'Απεῤῥιμμένος, dеsпpецвitв, dе лепъdаt. 2) арвnкв ворве, ор квm sе întîmплъ, saв кв rîndв dе а atinцe пе чinева. [dе вndе

'Αποῤῥίψιμος (ὁ, ἡ), dе лепъdаt (nеtpевniкв), dе арвnкаt. [ши

'Απόῤῥιψις, εως (ἡ), asвîрлipе dеnарtе; арвnкаpе afaръ.

'Αποῤῥοή, ши

'Απόῤῥοια (ἡ), = 'Εκροή, кврцеpе afaръ

de opĭ че лікȣidŭ; кȣdъpe de fpȣnze (перĭ, шi чл:). 2) (fir:) кіар лȣкрȣл кȣрsŭ afapъ; парte din кȣргъtopȣл лікȣidŭ, пікъtȣръ; miposŭ ешitŭ din чева; еванорацiе. шi 3) локȣл, каналȣл, прin каре кȣрце, se вар-съ чева afapъ. «Ἐμφραχθείσης τῆς ἀποῤῥοίας ἤρετο τὸ ὕδωρ». Ksen: «Αἵματος ἀποῤῥοαί». Евр: «Ἡ ἀπόῤῥοια τῶν θυμιαμάτων». Apst: «Ἡ συκῆ βλάπτουσαν ἀποῤῥοὴν ἀφίησι». Пл: (шi fir:) «Δόξης ἀπόῤῥοια». Sкр: (везĭ шi Ἀποῤῥώξ). [ἀπόῤῥους].

Ἀποῤ-ῥοιβδέω -ῶ, вiit: ήσω, поеt: въpsŭ, daŭ afapъ кȣ sгоmоtŭ, sкоцŭ sȣnetŭ. «Ὄρνις ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς». Sof: (везĭ шi Ἀναῤ-ῥοιβδέω). 2) = Ἀποῤῥοφάω.

Ἀπόῤῥοος-ους (ὁ, ἡ), isвopîtopŭ, кȣргъtopŭ din чева.

Ἀποῤ-ῥοφάω(έω) -ῶ, вiit: -ήσω, înгiцŭ totŭ; saŭ sopвŭ парte din чева кȣ sгоmоtŭ, saŭ кîлкîitȣpĭ.

Ἀποῤῥυεὶς, εῖσα, έν, пех: 2: de партч: шi
Ἀπο-ῤῥυῆναι, пех: 2: de înf: ал лȣĭ Ἀποῤῥέω.

Ἀποῤ-ῥύπτω, вiit: -ῥύψω, sкоцŭ пекȣръцenie, sпълŭ, кȣръцŭ вine de totŭ.

Ἀπόῤῥυσις, εως (ἡ), =Ἀποῤῥοή. [шi
Ἀπόῤῥυτος (ὁ, ἡ), = Ἀπόῤῥοος-ους. 2) (локŭ) îndemînatiкŭ de кȣрs ла ваlе. вълоsŭ. [ἀποῤῥύω].

Ἀπόῤῥυψις, εως (ἡ), кȣръцiре, sпъларе de soaie, шi чл: [ἀποῤῥύπτω].

Ἀποῤ-ῥύω, вiit: -ῥύσω, поеt: în локŭ de Ἀποῤῥέω.

Ἀποῤῥωγὰς άδος (ἡ), шi
Ἀποῤῥώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), (прiнч: λίθος) рȣптŭ, тъiatŭ din мȣnte; (прin ȣрм:) = Ἀπότομος, pîposŭ. 2) (sȣвst:)= Ἀπόῤῥοια, парte despъpцitъ din чева. «Κωκυτὸς θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ. Od: K: «Οἶνος ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἀποῤῥώξ». Od: I. (шi fir) «Ἐριννύων ἀποῤῥώξ». Епігр: [ἀποῤῥήσσω].

Ἀπ-ορύσσω, вiit: -ορύξω, desгponŭ, saŭ =Κατορύσσω.

Ἀπ-ορφανίζω, вiit: -ίσω, факŭ пе чiнева de totŭ sîpmanŭ, (шi miж: saŭ пas:) ръмîiŭ de totŭ sîpmanŭ. 2) поеt: despaрцŭ ȣнȣл de алtȣл.

Ἀπόρφυρος (ὁ, ἡ), чел fъръ пȣрпȣръ. [ἀ, πορφύρα].

Ἀπ-ορχέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, пierzŭ чева din прiчiна danцȣлȣĭ. (везĭ шi Ἐξ-ορχέομαι).

Ἀπόρως, adв: totdaȣna însoцitŭ кȣ вервiĭ ἔχω, saŭ διάκειμαι, sîntŭ, мъ aflȣ în лipsъ, sîntŭ stpimtopatŭ, нȣ почiŭ, нȣ штiŭ фаче чева.

Ἆπος, εος (τὸ), поеt: în локŭ de Αἶπος.

Ἀπο-σαλεύω, вiit: -εύσω, sîntŭ tpasŭ кȣ корабiа деparte de ȣsкatŭ, staŭ în mape; (fir:) sîntŭ пехоtъpîtŭ, atîpnatŭ de доъ гîndȣpĭ; saŭ amŭ преа пȣцiнъ пȣdeжde. 2) (stpъm:) stpъмȣtŭ din локŭ, tîpъsкŭ în sîлъ пе чiнева.

Ἀπο-σαρκόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкъpnezŭ, префакŭ чева în карне; факŭ a прinde карне, adiкъ a se хръni, a креште.

Ἀπο-σαρόω ῶ, вiit: -ώσω, мътȣpŭ de totŭ, isпръвеsкŭ de мътȣpat. [de ȣnde
Ἀποσάρωμα (τὸ), гȣnoiŭ.

Ἀπο-σάττω, вiit: -σάξω, sкоцŭ samapȣл, saŭ шеаоа; desкapкŭ.

Ἀπο-σαφέω -ῶ, вiit: ήσω, deslȣшеsкŭ кȣ amъpȣntȣл, експлiкŭ.

Ἀπο-σβέννυμι, вiit: -σβέσω, (пех: ἀπέσβην, шi tpe: de кȣ: ἀπέσβηκα sînt de пas: însem:) stinгŭ de totŭ; (fir:) факŭ a înчeta; sлъвеsкŭ чева; stinгŭ, штергŭ, adiкъ пръпъdeskŭ; (miж: saŭ пas:) înчetezŭ; пierŭ, мъ stinгŭ; морŭ. [de ȣnde.

Ἀπόσβεσις, εως (ἡ), stinцере de totŭ; (fir:) пеіре, шi чл:

Ἀπόσεισις, εως (ἡ), клеtinape, sкȣtȣpape, sгȣdȣipe. 2) = Ἀπόκινος, ȣнŭ danцŭ кȣ пеpȣшinate miшкъpĭ. [din

Ἀπο-σείω, вiit: -σείσω, sкȣtȣpŭ чева deпе чева; (шi miж:) sкȣtȣpŭ, apȣнкŭ de d'asȣпpъ 'mĭ; (fir:) мъ desкapкŭ. «Ἀποσειόμενος τὴν ἐξόρκωσιν». Ep:

Ἀπο-σεμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, факŭ чева de pesпектat, мъpeцŭ. [шi
Ἀπο-σεμνύνω, вiit: -υνῶ, = Ἀποσεμνόω. 2) лаȣdŭ преа мȣлt, мъpesкŭ. 3) (miж:) мъ fълеskŭ, мъ înfînfezŭ, каȣtŭ a мъ лъȣda.

Ἀπο-σεύω (fъръ вiit:), =Ἀποσείω, isгоnesкŭ, депъptezŭ. ‖ (пas: saŭ miж:) Ἀπο-σεύομαι, вiit: -συθήσομαι, (пех: ἀπεσύθην, saŭ ἀπεσσύθην) fȣгŭ; мъ petpaгŭ; плекŭ.

Ἀπο-σήθω, вiit: σήσω, черпŭ кȣ sita, saŭ петрекŭ прin пînzъ; (шi despre лікȣide) stpекорŭ.

Ἀπο-σηκάζω, вiit: -άσω, шi
Ἀπο-σηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкizŭ înъȣntpȣ, saŭ afapъ din tîpлъ; saŭ despaрцŭ прin înгръdipe, лаsŭ afapъ.

Ἀπο-σημαίνω, вiit: ανῶ, daŭ semne, înкȣnoштinцezŭ прin semne; (miж:) пȣiŭ semnŭ, însemnezŭ, ка sъ кȣnoskŭ (sп: e: omŭ вȣнȣitŭ полiтiчеште, шi чл:); печеtлȣi-

eskȣ (skpisoape, saȣ лȣкpъpĭ fiskate); despecetлȣieskȣ (însemnînd aчi 'Ἀπὸ neraцie).

'Ἀπο-σημειόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, însemnezȣ, adiкъ iaȣ, цiȣ însemnape de чева (ка sъ шtiȣ, sъ nȣ ȣitȣ).

'Ἀπο-σήπω, biit: -σήψω, fakȣ, лasȣ a nȣtpezi чева de totȣ. || (miж: în локȣ de nas: tpe: de кȣ:) 'Ἀποσέσηπα, sîntȣ de totȣ nȣtpezitȣ. [de ȣnde

'Ἀπόσηψις, εως (ἡ), nȣtpezipe totaлъ.

'Ἀποσίγησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ tъчepe. (vezĭ шi 'Ἀποσιώπησις). [ἀποσιγάω].

'Ἀποσιεύμενος, η, ον, Ion: partч: aл лȣĭ 'Ἀποσιόομαι, în локȣ de 'Ἀφοσιούμενος.

'Ἀπο-σιμόω -ῶ, biit: -ώσω, (pripч: despre nasȣ) fakȣ чева kîpnȣ; (iap despre apmie) denъptezȣ чentpȣл, шi apropiȣ apipeлe кътpe вpъжmaшȣ în fopmъ de жȣmъtate чepкȣ; (despre pesвoiaskъ кopaвie) mъ denъptezȣ npoпopцionat, ка sъ iaȣ dpȣmȣ, шi sъ isвeskȣ maĭ iȣte npin emвoлȣ (maшinъ n apinъ); (în цen:) înкoвoiȣ чева în fopmъ de жȣmъtate чepкȣ. [de ȣnde

'Ἀποσίμωσις, εως (ἡ), miшкape de pesвoiaskъ кopaвie. (vezĭ вepвȣл).

'Ἀπ-οσιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, Ion: în локȣ de 'Ἀφοσιόομαι.

'Ἀπο-σιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ denъptezȣ de xpanъ, nȣ maĭ mъnînкȣ, nostesкȣ. [шi

'Ἀποσιτία (ἡ), denъptape de mînкape; desъвîpшitъ nenoftъ de mînкape; (în цen:) ='Ἀσιτία. [шi

'Ἀποσιτικὸς, ἡ, ὸν, adȣкъtopȣ de (saȣ aплeкatȣ ла) nemînкape. [din

'Ἀπόσιτος (ὁ, ἡ), denъptatȣ de xpanъ, nemînкatȣ, nostitȣ. 2) лinsitȣ кȣ totȣл de noftъ de mînкape. [ἀπὸ, σῖτος].

'Ἀπο-σιωπάω -ῶ, biit: -ήσω, takȣ de totȣ, saȣ înчetezȣ din вopвipe. 2) (stpъm:) = παρασιωπῶ, tpeкȣ чева în tъчepe, nȣ snȣiȣ ȣnȣ лȣкpȣ. [de ȣnde.

'Ἀποσιώπησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ tъчepe; înчetape din вopвipe; (pet:) = παρασιώπησις.

'Ἀπο-σκάπτω, biit: -σκάψω, sъпînd desгpoпȣ чева; (fir:) sȣpnȣ, doвopȣ ла пъmîntȣ. 2) taiȣ, desnapцȣ кȣ шaпцȣpĭ din toate пъpцiлe.

'Ἀπο-σκαρίζω, biit: -ίσω, ='Ἀπασκαρίζω, mopȣ în snasme, îmĭ daȣ sȣfлetȣл вътîndȣ mъ.

'Ἀπο-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, шi At: -σκεδάω -ῶ, pisipeskȣ, pesnîndeskȣ de-napte, isroneskȣ. (vezĭ шi Διασκεδάννυμι).

'Ἀπο-σκέλλομαι, (neîntp: din кape este întpeв: biit: -σκλήσομαι, nexot: ἀπέσκλην, шi tpe: de кȣ: în локȣ de npez: ἀπέσκληκα) mъ ȣsȣкȣ, sлъвeskȣ de totȣ, pъmîiȣ nieлea шi osȣл; înгieцȣ, înлemneskȣ.

'Ἀπο-σκεπάζω, biit: -ασω, ='Ἀποκαλύπτω, deskoпepȣ.

'Ἀπο-σκεπαρνίζω, biit: -ίσω, taiȣ de totȣ кȣ sekȣpa кȣ doъ tъiшȣpĭ. [de ȣnde.

'Ἀπο-σκεπαρνισμὸς (ὁ), tъiстȣpъ de totȣ кȣ toпopȣл кȣ doъ гȣpĭ. || (mediч:) ȣnȣ feлȣ de snapцepe a xîpчeĭ кaпȣлȣĭ.

'Ἀπο-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, ='Ἀποσκοπέω.

'Ἀπο-σκέπω, biit: -σκέψω, ='Ἀποσκεπάζω.

'Ἀπο-σκευάζω, шi (miж:) -άζομαι, biit: άσω, άσομαι, îmĭ apdiкȣ, stpъmȣtȣ вaгaжȣл, (кaлaвaлîкȣл). 2) daȣ afapъ, лenъdȣ; mъ deskapкȣ, mъ desfakȣ de чева; îmĭ deшeptȣ nînteчeлe, ='Ἀποπατῶ. 3) fȣгȣ, mъ апъpȣ de чева, deskȣвiinцezȣ. 4) stpiкȣ, sȣpnȣ; (despre кȣвinte) desfiinцezȣ (vezĭ шi 'Ἀνασκευάζω, шi συσκευάζομαι). [din

'Ἀποσκευὴ (ἡ), depetiкape de вaгaжȣ; deskъpкape; deшeptape de nînteчe, шi локȣл eĭ, adiкъ nлimвъtoapea. 2) лȣкpȣpĭ tpeвȣinчoase de dpȣmȣ.

'Ἀπόσκημμα (τὸ), ='Ἀποστήριγμα, (med:) какoximie stpînsъ în вpe o napte a tpȣnȣлȣĭ. (vezĭ шi 'Ἀπόστημα). [din

'Ἀπο-σκήμπτω, biit: -σκήμψω, ='Ἀποσκήπτω.

'Ἀπόσκηνος (ὁ, ἡ), neлoкȣitopȣ întp'aчeлaшĭ коpтȣ кȣ aлтȣл, denъptatȣ. [ἀπὸ, σκηνή]. de ȣnde

'Ἀπο-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω (кȣ цen:) лoкȣieskȣ în кopтȣ denъptatȣ. 2) (skp:) îmĭ apdiкȣ, stpînгȣ кopтȣл, ка sъ nлeкȣ. (vezĭ шi Διασκηνόω).

'Ἀπο-σκήπτω, biit: -σκήψω, pezemȣ tape, apȣnкȣ, (шi nestp: kazȣ penede) neste чева; pesȣfлȣ, ажȣnгȣ ȣndeвa; (med: despre какoximiĭ, saȣ вoлoase zemĭ) mъ stpeкopȣ de o datъ penede în вpe o napte a tpȣnȣлȣĭ (vezĭ шi 'Ἀπερείδω); (despre вise) mъ isвîndeskȣ; (despre mînie) îmĭ pesвȣnȣ (îmĭ aвate) ne чineвa. [de ȣnde

'Ἀπόσκηψις, εως (ἡ), pezemape; pesȣflape; isвîndipe de вise; pesвȣnape. (vezĭ вepвȣл).

'Ἀπο-σκιάζω, biit: -άσω, fakȣ ȣmвpъ. «Σκιάς ἀποσκιαζομένας». Плt: 2) ȣmвpeskȣ; (fir:) askȣnzȣ, nȣiȣ ла întȣnepiкȣ. [de ȣnde

'Ἀποσκίασμα (τὸ), ȣmвpitȣpъ fopmatъ de

чева; (fir:) firѕръ asemъnatъ dѕпе ѕmвpъ, (skiarpafie). [ші
'Αποσκιασμὸς (ὁ), fopmape de ѕmвpъ ѕmвpipe.
'Απο-σκίδναμαι, поеt: în лоkѕ de 'Αποσκεδάννυμαι.
'Απο-σκίμπτω, biit: -σκίμψω, поеt: ='Αποσκήπτω.
'Απο-σκινθίζω, biit: -ίσω, = 'Απολακτίζω, ші 'Αποσκιρτῶ.
'Απο-σκιῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, пpeſakѕ în skipѕ; întъpeskѕ, înпietpeskѕ. [de ѕnde
'Αποσκίῤῥωμα (τὸ), ѕmfлъtѕpъ întъpitъ, înпietpitъ.
'Απο-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpind fъpѕ de чеvа; (fir:) deseptezѕ (лinseskѕ din nostъл sлѕжвеi); mъ pеvолtѕ.
'Αποσκλήσομαι, biit: ал лѕі 'Αποσκέλλομαι.
'Απόσκληρος (ὁ, ἡ), kѕ totъл aspѕ, tape, bîptosѕ. [ἀπὸ, σκληρός]. [de ѕnde
'Απο-σκληρόω -ῶ, biit: -ώσω, ші
'Απο-σκληρύνω, biit: -υνῶ, înвîptoшezѕ чеvа kѕ totъл. || (miж:) mъ noptѕ kѕ desъвîpшitъ aspime ші пismъ.
'Απο-σκνίπτω, biit: -σκνίψω, Ion: în лоkѕ de 'Αποσκίμπτω.
'Απο-σκνιφόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Αποσκοτίζω.
'Απο-σκολύπτω, biit: -ύψω, жѕпоiѕ de пiелe, saѕ de коажъ; голeskѕ, despoiѕ; taiѕ înпpeжѕp.
'Απο-σκοπεύω, biit: -εύσω, ші
'Απο-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ѕitѕ, вагѕ de seamъ de depapte, pîndeskѕ din 'палтѕ; пpiveskѕ ѕпdeva kѕ лѕаpe aminte.
'Απο-σκοπιάζομαι, biit: -άσομαι, ='Αποσκοπέω. [ші
'Αποσκόπιος (ὁ, ἡ), поеt: пепеmepitopѕ de semnѕ, saѕ џintъ; neissѕtitopѕ în skoпѕл, saѕ rîndѕл sъѕ; depъptatѕ de dpeптъл kѕвîntѕ, пеkѕвiinчоsѕ. [din
'Απόσκοπος (ὁ, ἡ), = 'Αποσκόπιος. 2) pînditopѕ de depapte, saѕ din 'палтѕ kѕ лѕаpe a minte. [ἀπὸ, σκοπός].
'Απο-σκορακίζω, biit -ίσω, daѕ пе чіпеvа коpвiлоp (влеstemînd); (fir:) isroneskѕ, depъptezѕ пе чіпеvа kѕ desppeџѕipe, ші окъpîpe, пеsокоteskѕ; eksiлezѕ пpеа depapte. [de ѕnde
'Αποσκορακισμὸς (ὁ), dape коpвiлоp; (fir:) isronipe; desppeџѕipe, ші чл:
'Απο-σκορπίζω, biit: -ίσω, pisipeskѕ пapte, saѕ de totѕ.
'Απο-σκοτίζω, biit: -ίσω, destѕпекѕ (apdikînd de dinainte чеea че întѕпекъ). 2) = kѕ

'Απο-σκοτόω -ῶ, biit: -ώσω, întѕпекѕ de totѕ; (zѕгp:) daѕ ікоапеі ѕmвpъ.
'Απο-σκυβαλίζω, biit: -ίσω, кѕpъџѕ чеvа de гѕпоaie; лепъdѕ чеvа ка ѕпѕ гѕпоiѕ, adikъ ка petpeвnikѕ, ші de пpisosѕ.
'Απο-σκυδμαίνω, biit: -ανῶ, поеt: (kѕ dat:) mъ пекъжeskѕ asѕпpa кѕiва.
'Απο-σκύζομαι, biit: -ύσομαι, поеt: ='Αποσκυδμαίνω.
'Απο-σκυθίζω, biit: -ίσω, (пpinч:) жѕпоiѕ капѕл kѕ пъpѕ kѕ totѕ (пpекѕm гъчеаѕ Skiџiі poвiлоp); (fir:) tѕпzѕ, pazѕ пînъ în пiелe.
'Απο-σκυλάω -ῶ, biit: -ήσω, ші
'Απο-σκυλεύω, biit: -εύσω, жъfѕieskѕ, пpadѕ, despoiѕ; (în џеп:) лinseskѕ пе пеmiпе de чеvа.
'Απόσκωμμα (τὸ), ваtжокоpъ adpesatъ кътpe чіпеvа. [din
'Απο-σκώπτω, biit: -σκώψω, (kѕ ак: sinгѕpѕ saѕ kѕ пpеп:) asвîpлѕ ваtжокоpe asѕпpa кѕiва, îл iaѕ în pîsѕ.
'Απο-σμάω -ῶ, = 'Αποσμήχω.
'Απόσμηγμα (τὸ), пекѕpъџепie apdikatъ depe чеvа пpin шtepџеpe. [din
'Απο-σμήχω, biit: -σμήξω, кѕpъџѕ пpin шtepџеpe.
'Απο-σμικρόω -ῶ, biit: -ώσω, ші
'Απο-σμικρύνω, biit: -υνῶ, тічeskѕ чеvа de totѕ.
'Αποσμίλευμα (τὸ), вѕкаtъ de пiatpъ лѕаtъ kѕ daлta. [din
'Απο-σμιλεύω, biit: -εύσω, taiѕ, чіоплeskѕ, skoвeskѕ пiatpa kѕ daлta; (fir:) чepчеtezѕ kѕ amъpѕпtѕл; tpaktezѕ kѕ mѕлtъ eksaktitate ші stpъшпічіе.
'Αποσμυγῆναι, пех: 2. de inf: ал лѕі
'Απο-σμύχω, biit: -σμύξω, пpъпъdeskѕ чеvа пpin пepîpitъ apdepe; (fir:) topeskѕ kîte пѕџiпѕ ші пе пesimџite.
'Απο-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, speriind isroneskѕ пе чіпеvа. «'Αποσοβήσων τῆς κεφαλῆς αὐτὸν ἐπιπετόμενον». Sѕid: (ші miж:) ὅπως ἀποσοβῆται τῇ οὐρᾷ τὰ λυποῦντα». Ksen: (ші fir:) «Οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων». Apstf: 2) (nestp: saѕ ел:) mъ dѕkѕ ѕпdeva în гpaвъ, (пpin ѕpm:) вълъпъind mîiпeле. [de ѕnde
'Αποσόβησις, εως, (ἡ), isronipe, ші чл: [ші
'Αποσοβητήριος (ὁ, ἡ), fолоsitopѕ (îndemînatikѕ) ла isronipe kѕ speriape.
"Αποσος (ὁ, ἡ), (fлsf:) пеsѕпѕsѕ ла kîtime ші mъsѕpъ. [ἀ, ποσόν].
'Απο-σοφόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѕ пе чіпеvа kѕ totъл înџелеntѕ.

'Αποσπάδιος, α saŭ ος, ον. noet: рѹпtŭ, smѹлsŭ din чева. || (sѹвst:) 'Αποσπάδιον, ='Απόσπασμα, fpîntѹрѣ, вѹкаtѣ. [ἀποσπάω].

'Αποσπάραγμα (τὸ), sfîшiitѹрѣ, вѹкаtѣ рѹпtѣ din чева. [din

'Απο-σπαράσσω (ττω), виit: -άξω, sfîшiind рѹпŭ.

'Απο-σπαργανόω, -ῶ, виit: -ώσω, desfѣшŭ, saŭ desfѣшѹрŭ din faшe.

'Απο-σπαρθά(τά)ζω, виit: -άσω, mѣ ваtŭ mѹрind, mopŭ în спасме, saŭ кѹ tetanŭ. (везî шi 'Αποσκαρίζω).

'Αποσπὰς, άδος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αποσπάδιος. [шi

'Απόσπασμα (τὸ), fpîntѹрѣ, вѹкаtѣ рѹпtѣ din чева. [шi

'Αποσπασμάτιον (τὸ), dim: ал лѹî ἀπόσπασμα. [шi

'Αποσπασμὸς (ὁ), smѹлџере, рѹпере din чева; despѣрџire, deпѣрtаре; (despre ворвire) ешire, авatepe din sѹвiектŭ. [шi

'Απόσπαστος (ὁ, ἡ), smѹлsŭ, saŭ пѹtinчosŭ a se smѹлџe din чева. [din

'Απο-σπάω -ῶ, виit: -άσω, smѹлгŭ din чева; deпѣрtezŭ; (шi mіж: saŭ пас: iap dѹпe чеî maî noî шi nestp: saŭ ел:) mѣ deпѣрtezŭ. «'Επειδὰν ἀπὸ τῆς γῆς πολὺ ἀποσπάσωσι». Лѹч: 2) (pap) skoпeskŭ. «'Εκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξετε». Skp:

'Απο-σπείρω, виit: -σπερῶ, semѣпŭ, вѣрsŭ semînџѣ din чева.

'Απο-σπένδω, виit: -σπείσω, вѣрsŭ, saŭ topпŭ kîte пѹџinŭ, saŭ din вpe ѹпŭ вasŭ în fелŭ de лiвaџie (везî σπονδή), fakŭ, oferŭ лiвaџiî.

'Απο-σπερμαίνω, виit: -ανῶ, шi

'Απο-σπερματίζω, виit: -ίσω, îmî вѣрsŭ semînџa; (прin ѹрm:) fakŭ копiî. [de ѹnde

'Αποσπερματισμὸς (ὁ), вѣрsаре, кѹрџере de semînџѣ.

'Απο-σπεύδω, виit: -σπεύσω, mѣ sileskŭ a desdѹпleка пе чineва de ла rîndѹл sѣŭ, îî onpeskŭ pîвna кѣtpe чева. (везî шi 'Αποσπουδάζω).

'Απο-σπινθηρίζω, виit: -ίσω, daŭ, skoџŭ skînteie, skînteiezŭ.

'Απο-σπογγίζω, виit: -ίσω, шtepгŭ вine, ѹвîntŭ кѹ вѹретеле. [de ѹnde

'Αποσπόγγισμα (τὸ), пекѹрѣџenie лѹаtѣ, saŭ шteapsѣ кѹ вѹреtеле. 2) шtepџepe, кѹрѣџire кѹ вѹреtеле.

'Απο-σποδέω -ῶ, виit: -ήσω, prefakŭ în чenѹшѣ, прѣпѣdeskŭ кѹ apdepe; saŭ (шi simплѹ fir:) пiepzŭ. «'Απεσπόδημαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων». Apstf: 'mî aŭ кѣzѹt ѹпгiiле.

'Απόσπονδος (ὁ, ἡ), = "Ασπονδος, saŭ ἔκσπονδος, de пeînпѣкat, ѹрîчosŭ, de лепѣdat. [ἀπὸ, σπονδή].

'Απόσπορος (ὁ, ἡ), noet: (кѹ џen:) tpasŭ din semînџa кѹîва, stpѣпеnoiŭ ал кѹîва. [ἀπὸ, σπόρος].

'Απο-σπουδάζω, виit: -άσω, (pap stpѣm:) taiŭ, onpeskŭ sîpгѹinџa, saŭ pîвna кѹîва кѣtpe чева; (maî овiч: nestpѣm: saŭ ел: кѹ џen:) îmî înпѹџinezŭ, îmî рѣчeskŭ siлinџa, pîвna кѣtpe чева.

'Αποσσεύω, noet: în локŭ de 'Αποσεύω.

'Απόσσυτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀποσεύομαι] isronitŭ, saŭ fѹгѣpitŭ de ѹndeва кѹ mѹлtѣ iѹџeaлѣ.

'Απόστα, în локŭ de 'Απόστηθι, пex: 2: de порѹпч: ал лѹî 'Αφίσταμαι.

'Απόσταγμα (τὸ), пiкѣtѹрѣ din чева. 2) = 'Απόσταξις. [ἀποστάζω].

'Ἀποσταδὰ (δὸν), адв: noet: [ἀφίστημι] de depapte.

'Απο-στάζω, виit: -στάξω, пiкŭ de ѹndeва. «'Ρανίδες εἰς τοὔδαφος ἀποστάζουσι». Фiл: (шi stpѣm:) «'Αμβροσίαν εἰς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός». Tкp:

'Απο-σταθμάω -ῶ, виit: -ήσω, tpагŭ în кѹmпѣпѣ.

'Αποστάλαγμα (τὸ), = 'Απόσταγμα. [din

'Ἀποσταλάζω, виit: -άξω, шi

'Απο-σταλάω -ῶ, виit: -άσω, noet: = 'Αποστάζω.

'Αποσταλτέον, пos: ал лѹî 'Αποστέλλω.

'Απόσταξις, εως (ἡ), пiкаpe din чева. 2) ='Απόσταγμα. «'Απηθοῦσι καὶ λαμβάνουσι τὴν ἀπόσταξιν». Tfp: [ἀποστάζω].

'Αποστὰς, ᾶσα, άν, пex: 2: de партч: ал лѹî 'Αφίσταμαι.

'Αποστασία (ἡ), = 'Απόστασις. [шi

'Αποστάσιον (τὸ), despѣрџire de кѣsпiчie, (de ѹnde) «Βιβλίον ἀποστασίου». Skp: карtе de despѣрџenie. || «'Αποστασίου δίκη». Плt: жѹdiкаtѣ шi osîndѣ asѹпра перекѹпоskѣtopiлор sлобoziџi ровî, saŭ a чеtѣџeniлор, че fѹг în вpeme de primeжdie. [шi

'Απόστασις, εως (ἡ), deпѣрtаре, despѣрџire, petpaџepe; înstpeinape de авере; deoseвire, пeasemѣпаpe. 2) револтѣ. 3) distanџѣ, (de ѹnde) «'Εξ ἀποστάσεως». Tfp: de depapte. 4) (med:) prefaчepe în пѹроiŭ, saŭ tpaпsпoptŭ de zemî волоase, = 'Απόστημα; pisiпipea лор (ѹпе opî), deшeptape. 5) (грам: шi petp:) întрерѹ-

пере, ші еаръші пелегатъ înчепере de кȣвîntȣ. 6) маrazie (saȣ вînzape кȣ мъ-ръпцеаоа) de мърфі. [ἀφίσταμαι].

'Ἀποστατέον, nosit: ал лȣї 'Ἀφίσταμαι.

'Ἀποστατέω -ῶ, biit: -ήσω, staȣ (лinseskȣ) depapte; мъ tparȣ de ла чева; мъ de-пъртezȣ, îmї пъръseskȣ nostȣл. 2) мъ револtȣ. (везї ші 'Ἀφίστημι). [din

'Ἀποστατήρ, ῆρος (ὁ), Dop: în локȣ de

'Ἀποστάτης, ου (ὁ), depъртatȣ, despър-цitȣ de чева; (maї кȣ seamъ de релiцiа, saȣ гȣвернȣл сȣȣ) револtatȣ, револȣцiо-napȣ. 2) кîntъpitopȣ; (ші fir:) жȣdiкъtopȣ. (de ȣnde) «Τοὺς ἀρχαγέτας ἀποστατῆρας εἶμεν». Пл: а жȣdiка, а хotъpî, saȣ = 'Ἀφίστασθαι, а пȣ лȣа napte. [ἀφίσταμαι]. [de ȣnde

'Ἀποστατικὸς, ή, ὸν, револtosȣ; (med:) аплекаtȣ ла аnostemъ. (de ȣnde

'Ἀποστατικῶς, adв: în кinȣ револtosȣ, ка револȣцiопарȣ; (Грам:) = 'Ἀσυνδέτως.

'Ἀποστάτις, ιδος (ή), fem: ал лȣї 'Ἀποστάτης.

'Ἀπο-σταυρόω,-ῶ, biit: -ώσω, înгръdeskȣ înпрежȣр, înтъpeskȣ кȣ пapї. 2) (pap) niponeskȣ пе крȣче, ръstirneskȣ.

'Ἀπο-σταφιδόω -ῶ, biit: -ώσω, din stpȣ-гȣpї fakȣ stafidъ; (fir:) stafideskȣ; (ші між: saȣ пас:) -όομαι -οῦμαι, мъ стъfideskȣ, мъ ȣsȣкȣ ка stafida.

'Ἀπο-σταχυέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ, daȣ snikȣ.

'Ἀπο-στεγάζω, biit: -άσω, iaȣ înвълitoa-pea, desвълeskȣ (касъ, ші чл:). 2) = 'Ἀποστέγω. [de ȣnde

'Ἀποστέγασμα (τὸ), препазъ, adъпоstipe de înвълitoape. 2). = στέγασμα, înвъл-itoape.

'Ἀπο-στεγνόω -ῶ, biit: -ώσω, акопеpȣ, astȣпȣ чева віпе, ка съ пȣ пetpeакъ апъ; (med:) adȣкȣ гроzaве înкȣietȣpї (ȣskînd ȣmezелеле).

'Ἀπο-στέγω, biit: -στέξω, npin акопе-рішȣ апърȣ de плоае, de вîntȣ, ші чл:.

'Ἀπο-στείβω, biit: -στείψω, поеt: плек, мъ dȣкȣ.

'Ἀπο-στεινόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: în локȣ de 'Ἀποστενόω.

'Ἀπο-στείχω, biit: -στείξω, поеt: мъ dȣкȣ înапої, мъ întopкȣ а касъ, 2) (stpъм:) iaȣ. «Μίτραν ἀπέστιχες». Ткр: аї лȣаt, аї deslегat.

'Ἀπο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpiміцȣ; порneskȣ (flotъ ші чл:); petpeкȣ, daȣ dpȣ-мȣл. 2) (кȣ цen:) поеt: isгoneskȣ. || (між:) -ομαι, мъ порneskȣ de ла порtȣ, плекȣ.

'Ἀπο-στενόω, -ῶ biit: -ώσω, fakȣ чева maї stpimtȣ; saȣ stpimtezȣ de totȣ.

'Ἀποστεπτικὸς ή, ὸν, [ἀποστέφω] (прінч: ὕμνος) кîntape de deskoponape. 2) «'Ἀποστεπτικὸν ᾆσμα», imnȣ, че se кînta, кînd ла sfîршітȣл оsпъцȣлȣї оаsпецiї se în-кȣпȣпаȣ кȣ flopї.

'Ἀπο-στέργω, biit: στέρξω, învetezȣ de а iȣвi, iaȣ ȣръ, мъ skîpвeskȣ.

'Ἀπο-στερεόω -ῶ, biit: -ώσω, înцепе-neskȣ, fakȣ чева statopnікȣ.

'Ἀπο-στερέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ ак: ші цen: saȣ кȣ doї ак:) лinseskȣ пе чinева de чеea че аpe, цiȣ, пȣ daȣ înапої лȣ-кpȣл stpeinȣ. || (пеstp: saȣ ел:) лinseskȣ din чева. «Τὸ σαφὲς μ' ἀποστερεῖ». Еȣр: [de ȣnde

'Ἀποστέρησις, εως (ή), лinsipe, лȣape de чева. [ші

'Ἀποστερητὴς, οῦ (ὁ), лinsitopȣ, лȣътopȣ de лȣкpȣ stpeinȣ. [de ȣnde

'Ἀποστερητικὸς, ή, ὸν, disпȣsȣ, îndemî-natiкȣ а хръпі, а лȣа лȣкpȣл алтȣiа, а лinsi пе чinева de ал сȣȣ. [ші

'Ἀποστερητὶς (τρὶς), ἰδος (ή), fem: ал лȣї 'Ἀποστερητής.

'Ἀπο-στερίζω (-ίσκω), ші

'Ἀπο-στέρομαι, = 'Ἀποστερέω.

'Ἀπο-στεφανόω ῶ, biit: -ώσω, ші

'Ἀπο-στέφω, biit: -στέψω, deskoponezȣ, saȣ deskȣпȣпȣ.

'Ἀπο-στηθίζω, biit: -ίσω, = 'Ἀποστοματίζω, zікȣ чева пе din аfapъ (пеnpemeditat, saȣ fъpъ а мъ ȣїта пе skpisȣ).

'Ἀπόστημα (τὸ), = 'Ἀπόστασις [ἀφίσταμαι], depъртape, 2) distanцъ. 3) локȣ maї ла о napte, petipatȣ. 4) (med:) аnostemъ. [de ȣnde

'Ἀποστηματίας, ου (ὁ), аnostematiкȣ, пъ-timашȣ de аnosteшъ. (везї ші "Ἔμπυος). [ші

'Ἀποστηματίζω, biit: -ίσω. (Грам:) лаsȣ аtîpnatȣ (прекȣртȣ) кȣвîntȣл. (везї 'Ἀπόστασις). [ші

'Ἀποστηματικὸς, ή, ὸν, = 'Ἀποστηματώδης. 2) (Грам:) însemпътopȣ de despър-цipe. [ші

'Ἀποστημάτιον (τὸ), (dim: ал лȣї 'Ἀπόστημα) мікъ аnostemъ. [ші

'Ἀποστηματώδης, εος (ὁ, ή), чел în fелȣ, saȣ fopмъ de аnostemъ, аnostematiкȣ.

'Ἀποστῆναι, пеx: 2: de înf: ал лȣї 'Ἀφίσταμαι.

'Αποστήριγμα (τὸ), pezemъtoape; (med:) ='Απόσκημμα. [din
'Απο-στηρίζω, biit: -ίξω, = 'Απερείδω, pezemȣ; (med:) = 'Αποσκήπτω. [de ȣnde
'Αποστήριξις, εως (ἡ), pezemape de чева.
'Αποστιβής, έος (ὁ, ἡ), noet: datȣ ла о napte din кале ȣmbлatъ. [ἀπὸ, στίβος].
'Αποστῆσαι, nex: 1: de înf: ал лȣĭ 'Αφίστημι.
'Απο-στιλβόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ чева лȣчiosȣ. [din
'Απο-στίλβω, biit: -στίλψω, лȣчeskȣ, stpълȣчeskȣ. [de ȣnde
'Απόστιλψις, εως (ἡ), pesfpînџepe de лȣчipe, stpълȣчipe.
'Απο-στλεγγίζω, biit: -ίσω, кȣpъџȣ depe tpȣпȣ soaiea, (npafȣл, пъdȣшaлa, шi чл:) кȣ о лinгȣpъ ка џesaлa. [de ȣnde
'Αποστλέγγισμα (τὸ), кȣpъџitȣpъ de soaiea tpȣпȣлȣĭ npin înstpȣmîntȣл στλεγγίς.
'Αποστολεύς, έως (ὁ), enistatȣ asȣпpa apmъpiĭ, екiпъpiĭ, шi esnediepiĭ fлoteĭ. [din
'Αποστολή (ἡ), eksnediape de fлotъ; nopnipe de mъpfĭ пе mape; петpeчepe de stpeinȣ (oasпъtȣ). 2) (Bis:) misie anostoлeaskъ. [ἀποστέλλω].
'Αποστολικὸς, ἡ, ὸν, (Bis:) anostoлeskȣ. [шi
'Αποστολιμαῖος, α, ον, de tpimis, de nopnit пentpȣ sлȣжbe. [din
'Απόστολος (ὁ, ἡ), tpimisȣ; кȣpiepȣ; кълъtopȣ (npiнч: пе mape). «Τριήρει ἀπόστολος». Ep: «Οὐδὲν ἦν ἐκ τοῦ λιμένος ἀπόστολον πλοῖον». Ep: 2) (Bis:) Anostoлȣ, misionapȣ, tpimisȣ пentpȣ пpoпoвedapea Еvanгeлiiĭ; (шi in џen:) op че tpimisȣ кȣ вpe o înspъpчinape. 3) înskpisȣл, npin кape se tpimite o жȣdiкatъ aпeлatiвъ ла maĭ înaлtъ înstanџie. 4) eksnediџie de fлotъ, saȣ oшtinџъ пе mape, шi къпetenia eĭ. [ἀποστέλλω].
'Απο-στοματίζω, biit: -ίσω, чiteskȣ, saȣ ziкȣ пе din afapъ чeлe кoпpinse in кapte, ='Αποστηθίζω. 2) (skp:) daȣ кȣiвa npiчiпъ de a вopbi, ка sъ ĭ fȣpȣ вopbe.
'Απο-στομίζω, biit: -ίσω, = 'Αποστοματίζω.
'Απο-στομόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Επιστομίζω, înкizȣ, astȣпȣ гȣpa кȣiвa. 2) (fir:) înгpъdeskȣ, astȣпȣ кaпaлȣ, шi чл: (шi din npot: 3) ='Αναστομόω, deskizȣ, destȣпȣ. 4) stpiкȣ гȣpa, тъĭшȣл ȣпȣĭ лȣкpȣ тъiosȣ, saȣ askȣџitȣ. [de ȣnde
'Αποστόμωσις, εως (ἡ), înкidepe, astȣпape de гȣpъ, шi чл: 2) deskidepe de гȣpъ, шi чл: 3) tîmпipe de гȣpъ de кȣџitȣ, шi чл:
'Απόστοργος (ὁ, ἡ), ='Αστοργος.
'Απο-στορέννυμι, în лoкȣ de 'Αποστρώννυμι.
'Απο-στραγγαλίζω, biit: -ίσω, sȣгpȣmȣ, stpînrînd de rîtȣ.
'Απ-οστρακίζω, biit: -ίσω, ='Εξοστρακίζω, eksnatpiezȣ npin ostpaчismȣ. (вezĭ 'Οστρακισμός). [шi
'Απ-οστρακόω -ῶ, biit: -ώσω, npefaкȣ чeвa în (adiкъ ȣsȣкȣ шi întъpeskȣ ка o) skoĭкъ.
'Αποστρατεία (ἡ), (пȣmaĭ în fpasȣл) «'Αποστρατείας δίκη». жȣdiкatъ, saȣ osîndъ asȣпpa чeлop че saȣ pъȣ saȣ de лoкȣ пȣ se oшtesk. (вezĭ шi 'Αστρατεία). [din
'Απο-στρατεύω (saȣ maĭ dpeптȣ) -εύομαι, biit: εύσω, -ομαι, înчetezȣ (mъ лeпъdȣ) din oшtъшaskъ sлȣжbъ.
'Αποστράτηγος (ὁ), кomandipȣ înчetatȣ din кomandъ de oшtipe. [ἀπὸ, στρατηγός].
'Απο-στρατοπεδεύω, (шi miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, îmĭ stpъmȣtȣ taбъpa denapte de чeвa. (вezĭ шi 'Αναστρατοπεδεύω).
'Απο-στρεβλόω -ῶ, biit: -ώσω, skiлoџeskȣ npin кazпe.
'Απο-στρέφω, biit: -στρέψω, întopкȣ чeвa (шi miж: saȣ eл: mъ întopкȣ, saȣ îmĭ întopкȣ faџa) îndъpъt; (npin ȣpm: кȣ ак:) ȣpъskȣ, mъ skîpвeskȣ. (вezĭ шi 'Ανα[Δια, 'Επι]στρέφω). [de ȣnde
'Αποστροφὴ (ἡ), întoapчepe snpe înanoĭ. 2) ȣpъ, antinatie. 3) sкъпape, asiлȣ. 4) o firȣpъ de petp: (вezĭ Διάτασις).
'Αποστροφία (ἡ), enit: ал Venepiĭ (вezĭ Пaȣs:). [шi
'Απόστροφος (ὁ, ἡ), întopsȣ în dosȣ, кȣtъtopȣ înanoĭ, saȣ întp'aлтъ napte. 2) (кȣ џen:) însȣfлъtopȣ de ȣpъ, ȣpîчosȣ, de neanponiat. || (sȣbst:) 'Απόστροφος (ἡ), napte din stpofъ, че хopȣл кînta întopкîndȣ se кътpe npiвitopĭ; (Гpam:) semпȣ de лeпъdapea ȣпeĭ вoкaлe de ла sfîpшitȣл, saȣ înчeпȣтȣл вpe ȣпeĭ вopbe.
'Απο-στρώννυμι, biit: -στρώσω, iaȣ samapȣл, saȣ шeaoa depe (adiкъ desпoвъpezȣ) ȣпȣ къpъtopȣ dobitoкȣ.
'Απο-στυγέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: 'Απέστυξα, шi ал 2: ἀπέστυγον) ȣpъskȣ, mъ skîpвeskȣ кȣ totȣл.
'Απο-στυπάζω, biit: -άσω, denъptezȣ, гonekкȣ пе чineвa кȣ чomarȣл.
'Απο-στυφελίζω, biit: -ίξω, noet: ='Αποσείω, isгoneskȣ, înпînгȣ denapte.

'Απο-στύφω, вiit: -στύψω, fakȣ̆ a seka (a nȣ кȣpцe); fakȣ̆ гȣpa пȣnгъ, (de ȣnde fir:) «'Αποστύφων τῇ φωνῇ». Esix: sekȣ̆ ла глаsȣ̆.

'Αποστῶ, nex: 2: de sȣпȣsȣ̆ ал лȣĭ 'Αφίσταμαι.

'Απο-συκάζω (-ίζω), вiit: -άσω (-ίσω), iaȣ̆ smokine пe aлes шi чepкate кȣ mîna, кape sînt maĭ кoапte; (fir:) iaȣ̆ вaniĭ кȣĭва înfpiкoшîndȣ 'л.

'Απο-συλάω -ῶ, вiit: -ήσω, жъfȣieskȣ̆, desпoiȣ̆; (în цen:) iaȣ̆ în siлъ. «Τῶν ὕπνων ἀπεσεσύλητο». Eлd: îшĭ пiepdȣ se somnȣл.

'Απο-συμβαίνει, вiit: -βήσεται, (în a 3: пeps:) nȣ se întîmплъ, nȣ ȣpmeazъ a se faчe чeва, saȣ̆ nȣ se faчe.

'Απο-συμβουλεύω, вiit: -εύσω,='Απονουθετῶ, пpin sfatȣpiлe meлe desdȣnлeкȣ̆, întopкȣ̆ пe чineва deлa чeва.

'Απο-συν-άγω, вiit: -άξω, (nex: ἀποσυνήγαγον, шi чл:) adȣnȣ̆ чeва din чeва. 2) (înпpot: de adȣnȣ̆) despapцȣ̆, pisineskȣ̆. [de ȣnde

'Αποσυνάγωγος, шi

'Αποσύνακτος, (ὁ, ἡ), isгonitȣ̆ din sinaгoгa Iȣdeiлop (din adȣnapea кpedinчoшiлop), afopisitȣ̆, skosȣ̆ din вisepiкъ.

'Απο-συνεργέω -ῶ, вiit: -ήσω, nȣ конлȣкpezȣ̆, n'ажȣtȣ̆; лȣкpezȣ̆ înпpotiвъ, oпpeskȣ̆, înпiedikȣ̆.

'Απο-συριγγόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ̆ чeва în feлȣл fлȣepȣлȣĭ; (med:) пpefakȣ̆ în fistȣлъ; sopвȣ̆, saȣ̆ asвîpлȣ̆ iȣte кa клistipȣл.

'Απο-συρίζω (ττω), вiit: -ίξω, = 'Εκσυρίττω, isгoneskȣ̆ пe чineва fлȣepîndȣ 'л; fлȣepȣ̆ tape шi кȣ nenъsape.

'Απόσυρμα (τὸ), жȣпȣitȣpъ; deskoжitȣpъ; desfȣndъtȣpъ. [din

'Απο-σύρω, tpъгînd skoцȣ̆ (пieлe, кoaжe, fȣndȣ̆, шi чл:); (пpin ȣpm:) жȣпoiȣ̆, desfȣndȣ̆, шi чл:

'Απο-συσ-σιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, лipseskȣ̆ de лa masa de oвшte.

'Αποσύστασις, εως (ἡ), (înпpot: de σύστασις, konstitȣipe) desfiinцape, stpiкape, pestopnape.

'Απόσφαγμα (τὸ), = ὑπόσφαγμα. [din

'Απο-σφάζω (ττω), вiit: -σφάξω, înжȣnrind omopȣ̆.

'Απο-σφαιρίζω, вiit: -ίσω, asвîpлȣ̆, apȣnкȣ̆ înапoĭ minчea, saȣ̆ aлtȣ̆ чeва глoвosȣ̆. [de ȣnde

'Αποσφαίρισις, εως (ἡ), asвîpлipe înапoĭ de minчe, шi чл:

'Απο-σφαιρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ̆ чeва potȣndȣ̆ кa o sfepъ.

'Απο-σφακελίζω, вiit: -ίσω, пpiчinȣieskȣ̆, (saȣ̆ neȣt:) пъtimeskȣ̆ пȣtpeжȣne (maĭ кȣ scamъ din цepȣ̆), шi îmĭ кadȣ̆ mъdȣлapeлe de цepȣ̆; (пpin ȣpm:) înлemneskȣ̆, mъ ȣsȣкȣ̆, кȣm m'aшĭ afлa. [de ȣnde

'Αποσφακέλισις, εως (ἡ), шi

'Αποσφακελισμὸς (ὁ), deцepape, înлemnipe, шi чл:

'Αποσφαλῆναι, пas: nex: 2: de inf: ал лȣĭ

'Απο-σφάλλω, вiit: -σφαλῶ. fakȣ̆ пe чineва a гpeшi, a пiepde dpȣmȣл, a nȣ nemepi, a se pъtъчi. || (пas: saȣ̆ miж:) îmĭ пiepzȣ̆ dpȣmȣл; (în цen:) гpeшeskȣ̆, nȣ nemepeskȣ̆, nȣ isвȣteskȣ̆. (вezĭ шi

'Απο-σφαλμέω-ῶ, вiit: -ήσω, ȣmвлȣ stpîmв; mъ пotiкneskȣ̆; mъ клetinȣ̆; кazȣ̆ (desпpe калȣ̆), = 'Αποσκιρτῶ.

'Αποσφὰξ, άγος (ὁ, ἡ), пoet: = 'Αποῤῥώξ. [din

'Αποσφάττω, вiit: -σφάξω, At='Αποσφάζω.

'Απο-σφενδονάω(-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, asвîpлȣ̆, apȣnкȣ̆ кȣ пpaшtia. [de ȣnde

'Αποσφενδόνητος (ὁ, ἡ), isгonitȣ̆ кȣ лoвitȣpĭ de пietpe пpin пpaшtie. [шi

'Απο-σφενδονίζω, вiit: -ίσω, = 'Αποσφενδονάω.

'Απο-σφηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, sлъвeskȣ̆, destpînгȣ̆, desлeгȣ̆.

'Αποσφῆλαι, nex: 1: de inf: ал лȣĭ 'Αποσφάλλω.

'Απο-σφηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, askȣцȣ̆ чeва лa къпъtîiȣ̆ кa o пanъ. 2) stpînгȣ̆, кa лemnȣл пana, кînd пpintp'însa se sпinteкъ.

'Απο-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, stpînгȣ̆ tape; (fir:) sȣгpȣmȣ̆; лeгȣ̆ stpîns; stpimtezȣ̆; шi (пpin ȣpm:) пpeskȣptezȣ̆. [de ȣnde

'Απόσφιγξις, εως (ἡ), tape stpînцepe; лeгape stpînsъ; sȣгpȣmape; stpimtape; пpeskȣptape (de кȣвîntȣ̆ шi чл:).

'Απο-σφραγίζω, вiit: -ίσω, пeчetлȣieskȣ̆; шi (fir:) înкizȣ̆ вine; asiгȣpezȣ̆. 2) ='Ανασφραγίζω, desпeчetлȣieskȣ̆. [de ȣnde

'Αποσφράγισμα (τὸ), пeчetлȣitȣpъ; fiгȣpa пeчeцiĭ tiпъpitъ. [шi

'Αποσφραγιστὴς, οῦ (ὁ), пeчetлȣitopȣ̆. 2) desпeчetлȣitopȣ̆.

'Απ-οσφραίνω, вiit: -ανῶ, daȣ̆ кȣĭва sъ mipoase. 2) iaȣ̆ miposȣ̆, miposȣ̆ чeва. 3) daȣ̆ miposȣ̆, miposȣ̆ a чeва.

'Απο-σχάζω, вiit: -σχάσω, (med:) хapaкseskȣ̆, sпinteкȣ̆.

'Απο-σχαλιδόω -ῶ, вiit: ώσω, (вînъt:) a-

шеzȣ (агъцȣ) пласеле пе fȣрчї. [de ȣnde

'Ἀποσχαλίδωμα (τὸ), кЪпЪtїїȣл, saȣ кракȣл fȣрчеї, de ȣnde se агацЪ пласа de вїнЪtoape.

'Ἀπο-σχάω -ῶ, вііt: -σχάσω,=Ἀποσχάζω.

'Ἀπο-σχεδιάζω, вііt: -άσω, = Αὐτοσχεδιάζω, ворвeskȣ, saȣ fакȣ чева непремeditat, isвodeskȣ de îndatЪ.

'Ἀποσχεῖν, акt:, шi

'Ἀποσχέσθαι, між: пеx: 2: de inf: ал лȣї 'Ἀπέχω.

'Ἀπόσχεσις, εως (ἡ), депЪрtape; înfрînape, лiпsіpe de ла чева, = 'Ἀποχή.

'Ἀποσχήσω, вііt: ал лȣї 'Ἀπέχω.

'Ἀπο-σχηματίζω, вііt: -ίσω, прefакȣ чева întр'алтЪ formЪ, peformezȣ.

'Ἀπο-σχίζω, вііt: -ίσω, іаȣ рȣпînd, sfîшііnd, smȣлrînd; despaрцȣ; taiȣ din чева [de ȣnde

'Ἀποσχὶς, ίδος (ἡ), askie de osȣ рȣntȣ, saȣ fpînlȣ. [шi

'Ἀπόσχισις, εως (ἡ), sfîшіape, smȣлцepe, рȣпере din чева. [шi

'Ἀπόσχισμα (τὸ), вȣкatЪ рȣntЪ, smȣлsЪ din чева.

'Ἀπο-σχοινίζω, вііt: -ίσω, despaрцȣ чева de чева прin întindepe întpe dînsеле de fȣnie; (în цen:) despaрцȣ, депЪрtezȣ, înкizȣ афарЪ. (vezї шi περισχοινίζω).

'Ἀπο-σχολάζω, вііt: -άσω, (кȣ dat: sinгȣрȣ, saȣ кȣ преп:) мЪ îndeлetnічeskȣ ла чева în времea, че 'мї прisoseшtе din окȣпацііле меле.

'Ἀπόσχολος (ὁ, ἡ), чел че se депЪрteazЪ, fȣце de шкоалЪ. [ἀπὸ, σχολή].

'Ἀπο-σώζω, вііt: -σώσω, (кȣ ак: преп: saȣ цеп:) adȣкȣ пе чinева (шi між: -ομαι, peфȣгȣ, ажȣнгȣ) întpeгȣ шi невЪтЪmatȣ ла локȣ sігȣрȣ, skапȣ de чева ȣndeва.

'Ἀπο-σωρεύω, вііt: -εύσω, грЪmЪdeskȣ, fакȣ грЪmadЪ.

'Ἀποταγὴ (ἡ), = 'Ἀπόταξις. [шi

'Ἀπόταγμα (τὸ), порȣнкЪ de oпpіpe. [ἀποτάττω].

'Ἀποτάδην [ἀποτείνω], adв: în întindepe, în прелȣнцipe.

'Ἀποταθῆναι, пас: пеx: 1: ал лȣї 'Ἀποτείνω.

'Ἀποτακῆναι, пас: пеx: 1: ал лȣї 'Ἀποτήκω.

'Ἀποτακτιστὴς, οῦ (ὁ), tЪгЪdȣіtopȣ; пЪрЪsitopȣ de чева.

'Ἀπότακτος (ὁ, ἡ), пȣsȣ ла о парte în пЪstpape; (прin ȣpm:) pîndȣitȣ snpe o întpeвȣінцape. 2) oпpitȣ de ла вре о întpeвȣінцape din порȣнкЪ.

'Ἀποταμίευσις, εως (ἡ), пȣнере în пЪstpape. [шi

'Ἀποταμιευτὴς, οῦ (ἡ), пЪstpЪtopȣ, saȣ îngрiжitopȣ de чева пȣsȣ în пЪstpape (келарȣ). [din

'Ἀπο-ταμιεύω (маї întрев: між:) -εύομαι, вііt: εύσω, -ομαι, шi

'Ἀπο-ταμιόω -ῶ, вііt: -ώσω, пȣiȣ (askȣnzȣ, цiȣ) ла локȣ de пЪstpape.

'Ἀπο-τάμνω, вііt: -ταμῶ, Ion: în локȣ de 'Ἀποτέμνω.

'Ἀπόταξις, εως (ἡ), desпЪрцipe de чева în deoseвіtе класе, saȣ pîndȣipe пentpȣ deoseвіtе întpeвȣінцЪрї. 2) пЪрЪsipe; лепЪdape; saлȣtape de плекарe. [ἀποτάσσω].

'Ἀπότασις, εως (ἡ), întindepe кЪtpe чева; skопȣ (sȣвіektȣ) de вре ȣнȣ skpisȣ, saȣ вре о ворвipe. [ἀποτείνω].

'Ἀπο-τάσσω (ττω), вііt: -τάξω, пȣiȣ ла о парte; despaрцȣ; înпаpцȣ în feлȣpite класе; aшеzȣ, пȣiȣ ла pîndȣ; xotЪрЪskȣ, pîndȣieskȣ чева пentpȣ чева. || (між: кȣ dat:) saлȣtȣ de плекаре; пЪрЪseskȣ; мЪ despaрцȣ; лепЪdȣ de ла mine, tЪгЪdȣieskȣ de ал меȣ.

'Ἀπόταυρος (ὁ, ἡ), (прінч: жȣнікЪ) depЪрtatЪ de taȣрї.

'Ἀπο-ταυρέω -ῶ, вііt: -ώσω, tЪȣрezȣ, прeфакȣ în taȣрȣ, (adікЪ) seлвЪtіvezȣ; (шi між: -όομαι-οῦμαι кȣ dat:) мЪ înfȣpiezȣ asȣпра кȣiва. [ἀπὸ, ταῦρος].

'Ἀπόταφος (ὁ, ἡ), = Ἄταφος. 2) înгропаtȣ deoseвіt. [ἀπὸ, θάπτω].

'Ἀποτάφρευσις, εως (ἡ), desпЪрцipe, întЪрipe кȣ шанцȣ. [din

'Ἀπο-ταφρεύω, вііt: -εύσω, despaрцȣ, întЪpeskȣ ȣнȣ локȣ кȣ шанцȣрї.

'Ἀποτεθῆναι, пас: пеx: 1: de inf: ал лȣї 'Ἀποτίθημι.

'Ἀποτεθνειὼς, ῶσα, ὸς, Ion: în локȣ de 'Ἀποτεθνηκὼς, tpe: de кȣ: de партч: ал лȣї 'Ἀποθνήσκω.

'Ἀπο-τείνω, вііt: -ενῶ, = 'Ἐκτείνω, întinzȣ; (fir:) о dȣкȣ ȣна, ȣрmezȣ непрекȣрmat. «'Ἀποτείναντα τὼ πόδε καθεύδειν». Лȣч: «Μακρὸν λόγον ἀποτέτακα». Пл: (шi ел:) «Πόῤῥω ἀποτενοῦμεν, ἣν διαλεγώμεθα». Пл: «Τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ, καὶ ἀποτείνει, ἐὰν μὴ ἐπιλάβηταί τις». Пл: «Μαχόμενοι μέχρι μέσων νυκτῶν ἀπέτεινον». Пл: (шi пас:) «'Ἀποτεινομένου τοῦ πότου». Лȣч: «'Ἀκριβῶς ἀποτεταμένα ταῖς γραμμαῖς». Лȣч: 2) (між:) = Διατείνομαι, мЪ disпȣtȣ stЪрȣid în пЪрерea меа; ворвeskȣ кȣ tonȣ înпротiва кȣiва, adpesîndȣ'мї кȣвîntȣл кiap кЪtpe dînsȣл. «'Ὁ καιρὸς οὐκ ἐνδίδωσι

πρὸς ἐκείνους ἀποτείνεσθαι». Bas: «Πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος ἀποτείνεται». Sχл: Apistf: (ші ел:) «Ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἑκάτερος ἀποτεινάσθω». Лкч:

'Απο-τειχίζω, biit: -ίσω, despapцȣ (înkizȣ înъкntpъ, saȣ afapъ) чева кȣ zidȣ; (ppin ȣpm:) оpрeskȣ. 2) desъвîpшeskȣ zidȣл чел пе жȣmътate isпpъвitȣ. (saȣ din npol: 3) sȣpпȣ, stpikȣ zidȣл fъкȣtȣ. [de ȣnde

'Αποτείχισις, εως (ἡ), despъpцipe кȣ zidȣ; desъвîpшipe de zidȣ; sȣpпape de zidȣ. [ші

'Αποτείχισμα (τὸ), локȣ întъpitȣ кȣ zidȣ. [ші

'Αποτειχισμὸς (ὁ), = 'Αποτείχισις.

'Απο-τεκμαίρομαι, biit: -ροῦμαι, daȣ кȣ sokoteaлa din чева, iaȣ чева de semnȣ.

'Απο-τεκνόω -ῶ, biit: -ώσω, лipseskȣ пе чinева de копii sъї.

'Αποτέλειος (ὁ, ἡ), stpълȣчitȣ în челе maї mapї полiтiче fonкцii. [ἀπό, τέλος].

'Απο-τελειόω -ῶ, biit: -ώσω, desъвîpшeskȣ, saȣ adȣкȣ ла desъвîpшipe чева. (вezї ші 'Αποτελέω).

'Αποτέλεσις, εως (ἡ), îndeпліnipe, desъвîpшitъ înfiinцape. [ші

'Αποτέλεσμα (τὸ), efeкtȣ, pesȣлtatȣ eшitȣ dintp'o лȣкpape, saȣ îndeпліnitȣл eї sкопȣ. 2) (Astpл:) înflȣinцa steлелор. [ἀποτελέω]. [de ȣnde

'Αποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, продȣкъtopȣ de pesȣлtatȣ; aktiвȣ. 2) (astpл:) atinгъtopȣ de înpъȣripea steлелор; (de ȣnde) || «'Αποτελεσματική, штiinцa aчeasta, ші 'Αποτελεσματικὸς, чел че о npofeseazъ. [de ȣnde

'Αποτελεσματικῶς, adв: кȣ efeкtȣ, saȣ aktiвitate продȣкъtoape de isпpaвъ. 2) кȣ кiпȣ îndeпліnitopȣ.

'Αποτελεσμὸς (ὁ), = 'Αποτέλεσμα. [ші

'Αποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, (кȣ цen:) aktiвȣ, îndemînatiкȣ a съвîpші чева. 2) (Гpam:) însemnъtopȣ de sfîpшitȣл, adiкъ sкопȣл ȣneї лȣкpъpї (съвîpшitiвȣ). [ἀποτελέω].

'Απο-τελευτάω -ῶ, biit: -ήσω, съвîpшeskȣ, saȣ adȣкȣ (ші nestpm: ажȣnгȣ în) чева ла sfîpшitȣ. 2) (pap) = 'Αποθνήσκω, mъ съвîpшeskȣ, mopȣ. [de ȣnde

'Αποτελεύτησις, εως (ἡ), съвîpшipe; saȣ sfîpшitȣ, efeкtȣ.

'Απο-τελέω -ῶ, biit: έσω, съвîpшeskȣ, îndeпліneskȣ; adȣкȣ чева ла desъвîpшipe: «'Απετέλεσε τὸ τεῖχος». Ksen: (de ȣnde пas:) «'Αποτετελεσμένος ἀνὴρ (ἐπίτροπος ші чл:)», desъвîpшitȣ, ажȣnsȣ, întpeгȣ (konтȣ). 2) = 'Εκτελῶ, înfiinцezȣ, продȣкȣ, sкоцȣ кȣ desъвîpшipe. «Τὸ πολίτευμα τοιούτους ἀποτελεῖ ἄνδρας». Плв: «'Αποτελεῖν μανίαν (καρπόν, ші чл:)». Лкs: 3) плъteskȣ (че sînt datopȣ), îmї îndeпліneskȣ datopiiле. «'Αποτελεῖν τινι τὰ δίκαια». Ksnn: «'Αποτελεῖν εὐχάς». Ksen:

'Απο-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiȣ, iaȣ, despapцȣ чева кȣ totȣл, saȣ din чева. «'Αποτεμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν». Ksen: «Τοὺς τὰ βαλάντια ἀποτέμνοντας». Плt: «'Ο Ἅλυς ποταμὸς ἀποτέμνει (ші miж: ἀποτέμνεται) πάντα τῆς 'Ασίας τὰ κάτω». Ep: ші Ap: || (miж) daȣ, ші iaȣ чева пе seama mea, îmї însȣшeskȣ. «Ὠμ' ἀποτεμνόμενον κρέα». Iл: X. «Ὅταν οἱ πολέμιοι τὴν χώραν (saȣ τῆς χώρας) ἀποτέμνωνται». Iskp: «'Αποτέμνονται τῆς λείας. συχνήν». Пл: 2) taiȣ дpȣmȣл кȣїва. «Πορευόμενον δ' ἀπετέμνοντο αὐτὸν οἱ Μεσσήνιοι ἐπὶ στενὸν τῆς ὁδοῦ». Ksen: 3) (кȣ dat:) taiȣ, despapцȣ чева пе seama кȣїва, saȣ konsfinцind кȣїва. «Τέμενός ἐστι χωρίον ἀποτετμημένον τινί». Ȣsst:

'Απότεξις, εως (ἡ), [ἀποτίκτω] naштepe desъвîpшitъ.

'Απο-τερματίζω, biit: -ίσω, лimitezȣ, despapцȣ npin хotapȣ; (fir:) daȣ sfîpшitȣ. 2) sкоцȣ afapъ dîn хotapeле цъpiї, eкspatpiezȣ. 3) despъdъчinezȣ, пpъпъdeskȣ. 5) (miж:) ажȣnгȣ ла чева (daȣ de къпътîiȣ). [de ȣnde

'Αποτερματισμὸς (ὁ), лȣкpapea лȣї 'Αποτερματίζω în toate însem:

'Αποτέταμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї 'Αποτείνω.

'Απότευγμα (τὸ), = 'Αποτυχία. [ші

'Αποτευκτικὸς, ἡ, ὸν, nenemepiчoȣȣ; saȣ npiчinȣitopȣ de nenemepipe, neisȣȣtipe. [ші

'Απότευξις, εως (ἡ), = 'Αποτυχία. [ἀποτεύχω, ἀποτυγχάνω].

'Απο-τεφρόω -ῶ, biit: -ώσω, faкȣ (npefaкȣ чева în) чenȣшъ.

'Απο-τηγανίζω, biit: -ίσω, пpъжeskȣ în tirae. 2) mъnînкȣ din tirae îndatъ, че se пpъжeште чева. (kom:)

'Απο-τήκω, biit: -τήξω, toneskȣ de totȣ, saȣ кîte пȣцinȣ; (fir:) пpъпъdeskȣ; stinгȣ.

'Αποτῆλε, ші 'Αποτηλόθι, ші 'Αποτηλοῦ, adв: noet: (кȣцen:) denapte, saȣ în depъptape de чева.

'Απότηξις, εως (ἡ) tonipe, ші пiкape din чea че se toneште. [ἀποτήκω].

'Απο-τηρέω -ῶ, biit: -ήσω. = пîndeskȣ вpeme, amtentȣ.

'Αποτίβατος (ὁ, ἡ). Dap: în локȣ de 'Αποβατος.

'Απο-τίθημι, ші (між: каре este ші маї întpeв:) 'Αποτίθεμαι, вііt: -θήσω, -ομαι, (пех: ἀπεθέμην, ші пas: ἀπετέθην, ші чл:) =='Αποβάλλω, лепъdȣ, пъръseskȣ. »Τεύχεα ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονί». Іл: Г. «Βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν ἀποθέσθαι». Dm: «Οὐκ ἀπετίθετο τὴν ἀρχὴν». At: «'Αποτίθεσθαι τὸν πόλεμον». Лкs: «Τὸ κακῶς κτηθὲν ἀποτίθεσθαι». Гpг: «'Αποτίθεσθαι τὸ γιγνόμενον». Apst: a depȣne, a арȣnка ȣnȣ npȣnкȣ. 2) пȣiȣ чева іаръші înапоі (ла локȣл съȣ). «'Αποτίθεσθαι τὰ ἔντερα εἰς τὴν οἰκίαν χώραν. Гал: 3) пȣiȣ în пъstpape, saȣ пъstpezȣ пentpȣ алтъ вpeme. «Τὰς βαλάνους τῶν φοινίκων ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν». Ksen: (ші між:) «'Αποτίθεσθαι εἰς τὴν ἑξῆς νύκτα». Ksn: «Εἰς ἀγγεῖον ἀποτίθεσο». Dsкp: 4) пȣiȣ ка depositȣ ȣndeва. «Τὰς δωρεὰς εἰς ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε». Лкs: «Ὅπως οἱ λόγοι τῶν χρημάτων ὑπὸ Περικλέους εἰς τοὺς Πρυτάνεις ἀποτεθεῖεν». Пл:

'Απο-τίκτω, вііt: -τέξομαι, паskȣ desъвîpшit.

'Απο-τίλλω, вііt: τιλῶ, smȣлгînd іаȣ; sшȣлгȣ пъpȣ; жȣmȣлeskȣ de totȣ. [de ȣnde.

'Απότιλμα (τὸ), smȣлгътȣpъ, жȣmȣлітȣpъ (че se іа пpin smȣлцepe, saȣ жȣmȣліpe).

'Απο-τιμάω -ῶ, вііt: -ήσω, == 'Ατιμάζω, певinsteskȣ, despreцȣieskȣ. 2) (лeц:) пpeцȣieskȣ, ші пȣiȣ (saȣ між: іаȣ) чева de зълогȣ, «Καί τοι δεινὸν τὸν μὲν λέγειν, ὡς ἀπετιμήσατο τὸ χωρίον, τὸν δὲ ἀποτετιμηκότα φαίνεσθαι γεωργοῦντα». Dm: «'Αποτιμήσασθαί φησι τὸ χωρίον τῆς προικὸς». Dm: 3) mъ desfaкȣ, saȣ skaпȣ de чева плътind. «Οἱ ἄνθρωποι αἰσχροὶ εἶναι πολλοῦ ἀποτιμῶνται». Іпкp: (везі ші Ὑποτίθημι ші 'Εκτιμάω). [de ȣnde

'Αποτίμημα (τὸ), пpoпpietatea пpeцȣітъ ші датъ de зълогȣ. [ші

'Αποτίμησις, εως (ἡ), пpeцȣіpe ші зълоціpe de o пpoпpietate. [ші

'Αποτιμητὴς, οῦ (ὁ), пpeцȣітоpȣ de пpoпpietate датъ, saȣ лȣатъ de зълогȣ.

'Απότιμος (ὁ, ἡ), == Ἄτιμος. 2) (лeц:) пpeцȣітȣ ші датȣ зълогȣ. [ἀπὸ, τιμή].

'Αποτίναγμα (τὸ), чеса че каде dепе чева пpin skȣtȣpape. [din

'Απο-τινάσσω, вііt: -άξω, skȣtȣpînd faкȣ a къdea чева.

'Απο-τίνυ(ννυ)μι, ші

'Αποτίνω, вііt: -ίσω, плътeskȣ, daȣ înапоі, îmі ръfȣieskȣ datopia. «Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει». Skp: 2) плътeskȣ osîndъ; (пpin ȣpm:) mъ пedenseкȣ. «Πολλάκις ἐκρίθην, ὅ,τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι». Ksen: «'Αποτίνει ὁ δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων». Es: 3) (між:) îmі pesвȣпȣ, пedenseskȣ. «'Αλλὰ τούτους μέν οἱ θεοὶ ἀποτίσαιντο». Ksen: «Πολέων δ' ἀπετίννυτο τιμήν». Іл: П.

'Αποτίπλαστος (ὁ, ἀ), Dop: în локȣ de 'Απροσπέλαστος.

'Απότισις, εως (ἡ), плать, ръfȣіpe de datopie; пedeanсъ; pesвȣпape. [ἀποτίω].

'Απότιτθος (ὁ, ἡ), înцъpкatȣ de ла цîцъ. [ἀπὸ, τιτθός.]

'Απο-τίω, вііt: -ίσω, =='Αποτίνω.

'Απο-τμήγω вііt: -τμήξω, поet: =='Αποτέμνω, taiȣ, despapцȣ, smȣлгȣ din чева. [de ȣnde.

'Απότμημα (τὸ), вȣкатъ тъіатъ, лȣатъ din чева. [de ȣnde

'Απο-τμηματίζω, вііt: -ίσω, (поȣ) taiȣ în (faкȣ) вȣкъці. [ші

'Απότμηξις, εως (ἡ), поet: în локȣ de 'Αποτομή.

'Αποτμὴξ, -ῆγος (ὁ, ἡ), поet: 'Αποῤῥώξ, ші 'Απότομος.

'Αποτμητέον, пos: ал лȣі 'Αποτέμνω.

Ἄποτμος (ὁ, ἡ), поet: ліпsitȣ de поpoкȣ, пепоpoкosȣ, пепоpoчitȣ. [ἀ, πότμος].

'Απότοκος (ὁ, ἡ), пъskȣtȣ din чineва. ‖ (пеȣt:) 'Απότοκον (τὸ), (кȣ цеп:) пъskътȣpъ (пpodȣktȣ, efektȣ) din чева. [ἀποτέκω, ἀποτίκτω].

'Απο-τολμάω, -ῶ, вііt: -ήσω, îndpъзneskȣ ла чева, кȣ îndpъзneалъ întpeпpinзȣ чева; (de ȣnde пas:) «'Αποτετολμημένον». == τόλμημα, îndpъзneaцъ întpeпpindepe.

'Απότολμος (ὁ, ἡ), == Ἄτολμος. [ἀπὸ, τόλμη].

'Αποτομὰς, ἀδος (ἡ), =='Απότομος (πέτρα), ші 'Αποῤῥώξ. ‖ (sȣвst:) цandъpъ, че ȣпiї лȣпtътopі întpeвȣinцаȣ de ланче, saȣ sȣліцъ; пapte de пъmîntȣ, че se da атлeціlop de пpemiȣ. [ші

'Αποτομεὺς (ὁ). тъietopȣ din чева. [ші

'Αποτομή (ἡ), тъiepe din чева, saȣ desъвîpшitъ despъpціtȣpъ; înкpȣчіmape de dpȣmȣpі; (mȣs:) == Ἡμιτόνιον. [ші

'Αποτομία (ἡ), asppime, stpъшnічie, ші чл: [ші

'Απότομος (ὁ, ἡ), тъiatȣ, despъpціtȣ din чева; (пpinч:) stînкъ тъiaтъ dpent în жos, (пpin ȣpш:) pîпoasъ, пеапpoпiaтъ, пекълкaвілъ; (fir:) aspȣ; stpaшnікȣ; atinгътopȣ, пікantȣ. [ἀποτέμνω]. [de ȣnde

'Αποτόμως, adв: кв кiпѣ аспрв (fъръ џерεmonie). 2) xotърît, eксакт. «Οὐδὲν τῶν ὄντων ἐστὶν ἀποτόμως οὔτε κακὸν, οὔτ' ἀγαθόν». Іскр.

'Απο-τοξεύω, biit: -εύσω, съџеtezѣ de de-парtе; pesninгѣ, isгoпеskѣ прiп съџеtаре; (fir:) аsвîрлѣ чева de depaрtе ка о съ-џеаtъ аsвпра квiва. «Τὸν λοιμὸν ὁ Φοῖβος ἀποτοξεύει». Лвч: «Πάνυ εὐστόχως σοι τὸ σκῶμμα ἀποτετόξευται». Лвч:

'Απο-τορνεύω, biit: -εύσω, fакѣ чева кв tотвл potвndѣ ші netedѣ прiп stрвпгѣ; (ші fir:) fакѣ чева елегаntѣ, ші desъвîр-шitѣ în fрвmвseџе; (în џеп:) potвndezѣ ка черквл.

"Αποτος (ὁ, ἡ), певъвtѣ; de певъвt. 2) лiпsitѣ de въвtвръ, însetatѣ. «"Ασιτος καὶ ἄποτος». Sof: nemînkatѣ ші певъвtѣ. 3) певъвtорѣ, каре tръiеште fъръ въвtвръ, равdъ de sete. «"Ενια τῶν ζώων ἄποτα». Тfр: [ἀ, ποτόν].

'Αποτραγεῖν, пех: 2: de inf: ал лвi 'Α-ποτρώγω. [de вnde

'Αποτράγημα (τὸ), прisosѣ, ръмъшiџъ din mînкъpî, din fрвкtе (saѣ mezeлiквpî).

'Απο-τραχηλίζω, biit: -ίσω, свчind skoџѣ rîtвл квiва; свгрвmѣ.

'Απο-τραχύνω, biit: -υνῶ, înъsпрezѣ, în-вîрtошezѣ чева de totѣ; (fir:) seлвъtъ-чеskѣ, înfврiezѣ, înкрвzeskѣ (inima ші чл:).

'Αποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, destoînikѣ, înde-mînatiкѣ а desdвплека, а оnpi de ла чева. [ші

'Απότρεπτος (ὁ, ἡ), ='Αποτρόπαιος, вpî-чосѣ, fвџiвiлѣ, depърtавiлѣ. [din

'Απο-τρέπω, biit: -τρέψω, (кв џеп: sinг: saѣ кв преп:) întopкѣ чева întр'алtъ парtе; depърtezѣ; înапoiezѣ; oпpeskѣ. || (mіж: saѣ ел:) апвкѣ алtѣ dрвmѣ; fвгѣ de чева, mъ întopкѣ înколо, пъръseskѣ. (vezi ші 'Α-ποστρέφω).

'Απο-τρέφω, biit: -θρέψω, хръпеskѣ пе чiпева dîn чева, saѣ кв прea пвџiпѣ (kît авia sъ tръiаskъ пвmaî).

'Απο-τρέχω, biit: -θρέξω, saѣ θρέζομαι, saѣ δραμοῦμαι, mъ depърtezѣ, fвгѣ алер-rînd; (ші fir:) pesвлtѣ, mъ fакѣ în sfîр-шitѣ чева. 2) алергѣ пвџiп (pentрв mіш-каре а tрвпвлвî). 2) (кв ак: преп:) алергѣ sпре skъпаре, pefвгѣ. 4) ажвпгѣ ла чева.

'Απότρεψις, εως (ἡ), = 'Αποτροπή.

'Απο-τριάζω (σσω), biit: -άσω, вipвieskѣ кв desъвîршiре, tpiвmfezѣ în tpeî feлвpî de лвпtе.

'Αποτριβὴ (ἡ), кvръџiре прiп fрекаре. 2) stpiкаре прiп deasъ întpeввinџаре. [din

'Απο-τρίβω, biit -τρίψω, fрекîпd mtегрѣ, кvръџѣ чева depe чева. 2) stpiкѣ прiп deasъ întpeввinџаре ші fрекаре, înве-kieskѣ, pozѣ, пръпъdeskѣ. || (mіж: de maî mвлtе opî fir:) лепъdѣ, skoџѣ de dasв-пръ'mî, mъ sквtврѣ de чева. [de вnde

'Απότριμμα (τὸ), пекvръџепie лвatъ прiп fрекаре; прisosime, de лепъdat.

'Απο-τριτόω -ῶ, biit: -ώσω, înпвџinezѣ чева кв доъ пърџî, fерв̆ѣ чева, пiпъ ръ-mîne а tpeia парtе.

'Απότριχες, îm: ал лвî 'Απόθριξ. [de вnde

'Απο-τριχόω -ῶ, biit: -ώσω, smвлгѣ пъ-рвл, лiпseskѣ пе чiпева de пърѣ.

'Απότριψις, εως (ἡ), = 'Αποτριβή.

'Αποτροπάδην, adв: poet: кв кiпѣ de în-toарчере înапоî, de depърtаре. [ші

'Αποτρόπαιος (ὁ, ἡ), oпpitopѣ, depърtъ-topѣ de вnѣ ръѣ; (de вnde) «Θεοὶ ἀπο-τρόπαιοι». Ksen: «Θυσία — ». Пл: жертfъ апърътоаре. (vezi ші 'Αλεξίκακος, ші 'Α-ποπομπαῖος). 2) de апърат, de fвџit; вpî-чосѣ, вpsвzѣ. [ші

'Απο-τροπάομαι -ῶμαι, poet: în локѣ de 'Αποτρέπομαι. [din

'Αποτροπὴ (ἡ), desdвплекаре, oпpipe, saѣ întoарчере de ла чева; depърtаре, fвџiре de чева. [ἀποτρέπω].

'Αποτροπία (ἡ), poet: în локѣ de 'Απο-τροπή. [de вnde

'Απο-τροπιάζω, biit: -άσω, = 'Αποτρέπω; (прiп вpm:) kiemѣ în ажвtорѣ пе вре вnвл din zeiî апърътopî sпре depърtаре de вре вnѣ ръѣ. || (mіж:) mъ skîрвeskѣ, fвгѣ de чева. [de вnde

'Αποτροπίασμα (τὸ), жертfъ sпре depър-tаре, апъраре de ръѣ. [ші

'Αποτροπιασμὸς (ὁ), апъраре прiп mіж-лоаче înвлînzътоаре de zееаskъ вpџie. 2) вpîчiвпе, skîрвъ.

'Αποτρόπιος (ὁ, ἡ), = 'Αποτρόπαιος, ші 'Αποτρεπτικός. [din

'Απότροπος (ὁ, ἡ), întopsѣ, depърtаtѣ de ла чева. 2) = 'Αποτρόπαιος. pesпiпгъtорѣ de реле. 3) вредпiкѣ de вpъ. [ἀποτρέπω].

'Αποτροφὴ (ἡ), хръпiре din чева. 2) храпъ пвџiпъ (kît авia sъ 'ші џiе чiпе-ва viаџа). [ші

'Απότροφος (ὁ, ἡ), (кв џеп:) кpeskвtѣ depаpte de patpia sa; (прiп вpm:) stpeinѣ. [ἀποτρέφω].

'Απο-τρυγάω -ῶ, biit: -ήσω, кълегъ, iaъ podъ din чева.

'Απο-τρύχω (ύω), biit: -τρύσω, fakъ не чineва a obosi, în ostenешkъ de totъ, îĭ zлeieskъ пъteрiлe. 2) прънъdeskъ, пiepzъ. «Οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρή». Sof:

'Απο-τρώγω, biit: -τρώξομαι (пех: ἀπέτραγον, шi чл:) pozъ кь dinцiĭ; мънînкъ napte, saъ de totъ чева. 2) înveтezъ de a mînka. [de ъnde

'Απότρωκτος (ὁ, ἡ), mînkatъ, posъ de o napte; (de ъnde Грам: fir:) zічepe, кърia s'a тъiat o siлaвъ.

'Απο-τρωπάω -ῶ, noet: în лoкъ de 'Αποτρέπω.

'Απο-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (кь цеп: шi pap кь ак:) пь немеpeskъ, пь isъъteskъ; пiepzъ. (de ъnde ‖ пас:) «'Αποτετευγμένον». nenemepitъ, neisъъlitъ dъпe пъdeжde.

'Απο-τυκίζω, biit: -ίσω, чiоплeskъ, netezeskъ пiatpъ шi чл: кь чокацъ.

'Απο-τυλόω -ῶ, biit: -ώσω, înвîрtoшezъ, înтъpeskъ чева de totъ ка o вътътopъ, saъ пегъ.

'Απο-τυμπανίζω, biit: -ίσω, omopъ кь бътaie; (de ъnde) omopъ ка пе ъпъ ръъ-фъкътopъ; (шi în цеп:) omopъ фъръ miлъ.

'Απο-τυπόω -ῶ, biit: -ώσω, iaъ, imitъ кiпъл къiва, saъ fopmezъ чева dъпe кiпъл aлtъia; iaъ копie.

'Απο-τύπτω, biit: -τύψω, înveтezъ de a бate, (шi miж: -ομαι) de a mъ бate.

'Αποτύπωμα (τὸ), чева fopmatъ în imitape dъпe кiпъл aлtъia, skoсътъpъ de копie, = "Εκτυπον, шi 'Αντίτυπον». [шi

'Αποτύπωσις, εως (ἡ), fopmape de чева dъпe кiпъл aлtъia, skoatepe, лъape de копie dъпe чева. [ἀποτυπόω].

'Απο-τυφλόω -ῶ, biit: -ώσω, opбeskъ пе чineва de totъ; (fir:) înkizъ, astъпъ de totъ. «'Αποτυφλωθεισῶν αἱμοῤῥοΐδων». Пав: Eцin: [de ъnde

'Αποτύφλωσις, εως (ἡ), opбipe totaлъ; (fir:) astъпape, înkidepe.

'Αποτύχημα (τὸ), шi

'Αποτυχία (ἡ), nenemepipe, neisъъtipe în чева; nenopoчipe. [шi

'Αποτυχόντως, adв: (партч:) nenemepit, фъръ isъъtipe. [ἀποτυγχάνω].

'Απ-ουλόω -ῶ, biit: -ώσω, înkizъ, биndeкъ desъвîpшit panъ. [de ъnde

'Απούλωσις, εως (ἡ), бindeкape, înkidepe de panъ. [шi

'Απουλωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкъ de a бindeка panъ.

'Απ-ουραγέω -ῶ, biit: -ήσω, (кь dat:) fopmezъ rapda dinапоĭ, sîntъ aшezatъ de пazъ în коada ъпеĭ oшtipĭ.

'Απούρας, шi (miж: în лoкъ de пас:) 'Απουράμενος, noet: пех: de партч: aл лъĭ 'Απαυρίσκομαι.

'Απ-ουρέω -ῶ, biit -ήσω, шi ήσομαι, skoцъ чева din tpъпъл meъ înпpeъпъ кь ъdъл.

'Απ-ουρίζω, biit: -ίσω, Ion: în лoкъ de 'Αφορίζω. [din

"Απουρος (ὁ, ἡ), noet: depъptatъ, skosъ aфаpъ din xotapъ, eкsпatpiatъ. [ἀπὸ, ὅρος].

'Απ-ουρόω -ῶ, biit: -ώσω, плъteskъ кь bîntъ nenpiiнчosъ, saъ (din npot:) кь totъл npiiнчosъ.

"Απους, οδος (ὁ, ἡ), чел фъръ (saъ кь skъpte шi netpeбniчe) пiчoape [ἀ, ποῦς].

'Απούσα, fem: aл лъĭ 'Απών, партч: a лъĭ "Απειμι, лinseskъ. [de ъnde

'Απουσία (ἡ), nefiinцъ de faцъ, лinsipe; пiepdepe de aвepe (οὐσία), пагъбъ. 2) (pap) = 'Αποσπερματισμός. [de ъnde

'Απ-ουσιάζω, biit: -άσω, = "Απειμι, пь sîntъ de faцъ, лinseskъ. 2) лasъ къiва, saъ пiepzъ napte din aвepea mea, mъ пъгъбeskъ. 3) (pap кь ак: пpeп:) = 'Αποσπερμαίνω.

'Αποφαγεῖν, пех: 2: de inf: aл лъĭ 'Αποτρώγω.

'Απο-φαίνω, biit: -φανῶ, skoцъ (шi пас: esъ) de faцъ, fakъ кьпoskъtъ (шi пас: mъ аpътъ). «"Οσα μοι ἐστὶν, ἅπαντα εἰς τὸ κοινὸν ἀποφαίνω». Ksen: «'Ιέναι, ὅπου ἂν ἀποφαινόμενοι εὐδόκιμοι εἶεν». Ksen: 2) dovedeskъ, saъ въdeskъ (npin кьвinte saъ aлtfeл), daъ de faцъ. «'Ιππίας δὲ ἀπέφαινε διακόσια καὶ χίλια». Тъч: «'Απέφαινεν ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου, καὶ περιαιρετὸν εἶναι». Тъч: «Καθαιρέτην, ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων». Тъч: «'Ως δὲ ἀξιώτεροι ἐστὲ, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν». Ksen: «Τὴν βουλὴν ἀποφαίνειν τοὺς εἰληφότας χρήματα». Denpx: (шi miж:) «"Ον ἡ βουλὴ ἀποπέφανται χρήματα ἔχειν». (шi пас:) «"Ος ἀποπέφανται εἴκοσι τάλαντα ἔχων». Denpx: s'a въdit. 3) panoptъ, аpътъ, daъ în кьпoшtinцъ; пîpъskъ. «'Αποφαίνειν πρὸς τὸ δημόσιον, εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν». Лs: шi Плт: 4) înfъцiшezъ. «"Εργον μὲν οὐδὲν ἀποφαίνουσι τοῖς χρήμασι». Dm: 'Αποφαίνειν τὴν διαθήκην». Лs: 5) лъкpezъ snpe a se faчe (sъвîpшeskъ) чева. «Πλουσίους ἐκ

πενεστάτων ἀποφήνας». Лвч: «Ἔρια παραλαβοῦσαν ἱμάτια ἀποφῆναι». Ksen: 6) ворвеskӗ, mъ eksпpimӗ, îmĭ daӗ пъpepea xotъpît. «Ὥς εἰπὼν ἀπέφηνε». Бatpxm: «Περὶ μὲν ὧν κατείληφέ τις, ἀποφαίνεσθαι, περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχειν». Лpt: «Μὴ προπετῶς ἀποφαίνεσθαι περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν». Iskp: «Μὴ ἀποφαίνεσθαι ἄνευ τῶν συνδιαιτητῶν». Dm: [de ӗnde

'Απόφανσις, εως (ἡ) apъtape, doвedipe; пositiвъ eksпpimape de пъpepe, mi чл: (fлsf:) = 'Ἀξίωμα, жӗdikatъ, maksimъ, пъpepe netъгъdӗiвiлъ; xotъpîpe. [шi

'Αποφαντικὸς, ἡ, ὸν, konpinzъtopӗ de (saӗ kontpiвӗitopӗ sпpe apъtape, eksпpimape пositiвъ (xotъpîtoape). saӗ doвedipe, dape de faцъ (maĭ kӗ seamъ de вpe ӗnӗ pъӗ). [de ӗnde

'Αποφαντικῶς, adв: în kiпӗ de пositiвъ apъtape, de eksпpimape xotъpîtoape; în feлӗ de maksimъ, înkpedinцat, fъpъ niчĭ o îndoiaлъ.

'Απόφαντὸς, ἡ шi ος, ὸν шi ον, (fлsf:) ka o maksimъ netъгъdӗitӗ, doвeditӗ, eksпpimatӗ kӗ toatъ xotъpîpea шi înkpedinцapea adeвъpълӗĭ. 2) ='Αποφατικὸς. (вezĭ шi καтάφαντος). [ἀποφαίνω].

'Απόφασις, εως (ἡ), tъгъdӗipe. 2) = 'Απόφανσις, пositiвъ eksпpimape de пъpepe, шi чл: 3) = 'Απόκρισις, pesпӗnsӗ. 4) (лeц:) peцistpӗ de aвepe. [din

'Αποφάσκω (fъpъ вiit:)='Απόφημι. [de ӗnde

'Αποφατικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, negatiвӗ, tъгъdӗiosӗ.

'Απο-φαυλίζω, вiit: -ίσω,='Εκφαυλίζω, nimiчeskӗ пpin kӗвîntӗ, desпpeцӗieskӗ, apъtӗ de пpostӗ.

'Απο-φέρβομαι (fъpъ вiit:), пoet: (kӗ цen:) пaskӗ, mъ xpъпeskӗ din чeвa, doвîndeskӗ podӗл din чeвa.

'Απο-φέρω, вiit: ἀποίσω, (пeх: ἀπήνεγκα, шi чл:) dӗkӗ чeвa de ӗndeвa depapte, saӗ aiӗpea. «Βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερέ μοι καὶ ἀπόφερε τὴν κύλικα». At: «'Απενεγκεῖν ἧ δυνατὸν προσωτάτῳ». Ksen: «'Απενεγκὼν δὲ ὁ ἀετὸς τὸν λαγὼν ἐπὶ λόφον ἐχρῆτο». Ksen: (шi miж:) «Ὅσα ἂν δυνώμεθα ἀπενέγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν». Iskp: (шi пas:) «Ἔκαμε, καὶ ἀπηνέχθη ἔτι ζῶν εἰς Λακεδαίμονα». Ksen: 'Απενεχθεὶς εἰς τοὺς βαρβάρους ἐδούλευε». Ksen: «'Αποφέρεσθε τῶν ζώων τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν θερμότητα». Пл: (шi fiг:) «'Αποφέρει δὲ ἡ νόσος τὸν ἄνθρωπον». Лiв: xpъпeшte (omoapъ) вoaлa пe omӗ. «Μάτην ἑαυτοὺς ἀπήνεγκαν». Xpst: s'aӗ omopît sinгӗpĭ. 2) daӗ пapte din чeвa xotъpîtъ; (de ӗnde) плъteskӗ daждie (datopie, шi чл:) «Τάλαντον ἔταξαν αὐτοῖς τῷ Διΐ ἀποφέρειν». Tӗч: «Δασμὸν, ὅνπερ ἔφερον ἐκείνῳ, σοὶ ἀποίσω». Ksen: «Τῶν οἰκετῶν ἕκαστος τούτῳ ἀπέφερε δύο ὀβολούς». Esx: «'Αποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον». Лӗч: 'Απέφερε τὰ χρέα». Apstf: «Ναύτας ἀποφέρειν». «Dm: (шi пas:) «Τοὺς ἱππεύσαντας ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι». Лs: 3) iaӗ op чe mi se kӗвine, doвîndeskӗ, kîшtiгӗ. «'Αγαπάτωσαν ἄθλιοι τέτταρας ὀβολοὺς ἀποφέροντες». Лӗч: (шi miж:) «Τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποίσῃ». Tкp: «Τούτων τὴν δόξαν ἀποίσεσθε». Epd: 4) adӗkӗ, înfъцiшezӗ. «'Αποφέρειν λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς». Esx: «Αἰσχίνης ἀπήνεγκε παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος». Esx: (шi пas:) «'Απηνέχθη δὲ ἡ κατὰ τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γραφή». Esx:

'Απο-φεύγω, вiit: -φεύξομαι, saӗ -φευξοῦμαι, (kӗ ak: шi pap: kӗ цen:) fӗгӗ, skaпӗ de чeвa; (лeц:) kîшtiгӗ жӗdikatъ, mъ desвinoвъцeskӗ. (de ӗnde шi a лӗĭ Алчiвiadӗ) «Εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχοντα ζητεῖν ἀποφυγεῖν, ἐξὸν φυγεῖν». Пл: [de ӗnde

'Αποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikӗ, saӗ kontpiвӗitopӗ лa fӗцipe, saӗ skъпape de чeвa. [шi

'Απόφευξις, εως (ἡ), (kӗ цen:)='Αποφυγή, skъпape; (лeц:) desвinoвъцipe.

'Απο-φηληκίζω, вiit: -ίσω, taiӗ, kӗлeгӗ пekoapte smokine; (de ӗnde fiг:) siлniчeskӗ, saӗ лӗkpezӗ чeвa în siлniчie.

'Από-φημι, вiit: -φήσω, zikӗ xotъpît пӗ, tъгъdӗieskӗ. (вezĭ шi 'Απολέγω).

'Απόφημος (ὁ, ἡ), лiпsitӗ de лaӗdъ, чeл kӗ pea peпӗtaцie; ӗpӗkzӗ. [ἀπὸ, φήμη].

'Απόφθαρμα (τὸ), = ἔκτρωμα, лeпъdъtӗpъ. 2) = φθόριον, doktopie de лeпъdat kопiлӗл. [ἀποφθείρω].

'Απο-φθέγγομαι, вiit: -φθέξομαι, ворвeskӗ xotъpît, mi kӗ emfasӗ, saӗ ka ӗnӗ пpopokӗ; (пpin ӗpm:) пpoopoчeskӗ. [de ӗnde

'Αποφθεγκτήριος (ὁ, ἡ), пoet: = kӗ

'Απόφθεγκτος (ὁ, ἡ), = 'Απόῤῥητος, oпpitӗ de a se sпӗne, de neвopвit. 2) neвpednikӗ de вopвipe, saӗ papoptape. [шi

'Απόφθεγμα (τὸ), aпoftermъ, kӗвîntӗ (пpinч: de opakoлӗ, saӗ de вpe ӗnӗ înцeлentӗ въpвatӗ) eksпpimъtopӗ пe skӗptӗ de ӗnӗ mape шi пpea foлositopӗ adeвъpӗ. (вezĭ шi 'Απομνημόνευμα). [de ӗnde

'Αποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikӗ a вopвi în aпofterme; asemъnatӗ kӗ aпoftermъ; (пpin ӗpm:) kӗвîntӗ skӗptӗ шi înцeлentӗ.

'Απο-φθείρω, biit: -φθερῶ, stpikǔ de totǔ, прълъdeskǔ. 2) лепъdǔ копілǔ. || (pas:) «'Αποφθάρηθί μου». Apstf: пiepĭ de dinaintea mea, din окiĭ meĭ, шi чл:

'Αποφθίμενος, поet: in локǔ de 'Απεφθιμένος, pas: tpe: de кǔ: saǔ (прin sinкопъ) miж: пex: 2: ал партч: лǔĭ

'Απο-φθινύθω (гъръ biit:), шi

'Απο-φθίνω(φθίω), biit: -φθίσω, поet: пръпъdeskǔ, tопeskǔ de totǔ; (шi nestp: saǔ pas:) пiepǔ, морǔ.

'Αποφθίσθω, поet: 3: sinг: пeps: a pas: tpe: de кǔ: de порǔпч: ал лǔĭ 'Αποφθίνω.

'Αποφθορὰ (ἡ), лепъdъtǔpъ de копiлǔ, = 'Απόφθαρμα.

'Απο-φιμόω -ῶ, biit: -ώσω, inкizǔ гǔра dobitoкǔлǔĭ прin къпъstpǔ; (in цen:) astǔпǔ гǔра, фaкǔ a tъчea, опpeskǔ de a maĭ вopвi.

'Απο-φλαυρίζω, biit: -ίσω, = 'Αποφαυλίζω.

'Απο-φλεγμαίνω, biit: -ανῶ, skaпǔ de inflamaцie, saǔ апpindepe; mъ desǔmflǔ; pesǔflǔ, mъ пoтолeskǔ.

'Απο-φλεγματίζω, biit: -ίσω, кǔръцǔ de flegmъ. [de ǔnde

'Αποφλεγμάτισις, εως (ἡ), = кǔ

'Αποφλεγματισμὸς (ὁ), deшeptape, кǔръцipe de flegmъ.

'Απο-φλοιόω -ῶ, biit: -ώσω, жǔпoiǔ de коажъ, deskoжeskǔ.

'Απο-φλύζω, biit: -φλύσω, fepвind in колкote daǔ пe din afapъ. 2) inвetezǔ, stаǔ din fept in колкote; (fir:) pesǔflǔ.

'Απο-φοιβάζω, biit: -άσω, пpoopoчeskǔ; saǔ вopвeskǔ ка din opaколǔ, ка пpoopoкǔ.

'Απο-φοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, (кǔ цen: saǔ sinгǔpǔ, saǔ кǔ пpeп:) mъ petpaгǔ, mъ depъptezǔ de a meрцe des ла ǔпǔ локǔ (de a школъpi). 2) (кǔ aк: пpeп:) mъ dǔкǔ, mъ stpъmǔtǔ aiǔpea; (fir:) mopǔ. [de ǔnde

'Αποφοίτησις, εως (ἡ), petpaцepe, depъptape; (fir:) moapte.

'Απόφονος (ὁ, ἡ), поet: (пǔmaĭ in fpasǔл) «Φόνος — ». Еǔp: skipвosǔ, гpoзaвǔ. [ἀπὸ, φόνος].

'Αποφορὰ (ἡ), adǔчepe inапoĭ, saǔ aiǔpea, tpansпoptape, шi чл: 2) dажdie (maĭ кǔ seamъ плъtitъ de poвĭ slǔжind ла stpeinĭ din simвpia лop); saǔ плаtъ de opĭ чe datopie, кipie шi чл; (de ǔnde in цen: 3) benitǔ, folosǔ, кiшtirǔ. 4) (apitm:) = 'Αφαίρεσις, skǔdepe. 5) шiposǔ (вǔпǔ saǔ pъǔ) eшitǔ din чeвa; eвапopaцie, шi чл: (вezĭ шi 'Αναφορά). [ἀποφέρω].

'Αποφόρησις, εως (ἡ), = 'Αποφορὰ, eвапopaцie, pesǔflape. [шi

'Αποφόρητος (ὁ, ἡ), пǔtinчosǔ, saǔ вpedniкǔ de a se лǔa. (de ǔnde || sǔвt) «'Αποφόρητα». zaxapiкалe, чe поftiцii ла o masъ пǔteaǔ лǔa кǔ sine a кasъ. [neintp: ἀποφορέω]

'Απόφορος (ὁ, ἡ), = 'Αφόρητος, nesǔfepitǔ, ǔpiчosǔ. 2) = 'Αφορος, nepoditopǔ. 3) (pap) nesǔfepitopǔ, nепǔtinчosǔ a pъвda, slaвǔ. [ἀποφέρω].

'Απο-φορτίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ deskapкǔ.

'Απο-φράγνυμι, biit: -φράξω, = 'Αποφράσσω. [de ǔnde

'Απόφραξις, εως (ἡ), inгpъdipe, saǔ inкidepe, astǔпape desъвipшitъ.

'Αποφρὰς, άδος (ἡ), [ἀπὸ, φράζω] (пpiнч: zi) neoгǔpлie, de pestpiшte (tǔpч: ǔpsǔzъ); (пpin ǔpm:) цinǔtъ, въгatъ de seamъ, пeлǔкpъtoape. || «"Ανθρωπος ἀποφράς». Sin: ǔpiчosǔ, ǔpsǔzǔ, sпǔpкatǔ. шi «'Αποφράδες πύλαι». se ziчeaǔ in Poma пopцiлe чetъцiĭ, пpin кape skoteaǔ пe чeĭ osindiцĭ ла moapte (Лat: sceleratae portae), шi пe ǔnde se пetpeчeaǔ пompeлe mopmintaлe.

'Απο-φράσσω (ττω), biit: -φράξω, inкizǔ кǔ inгpъdipe; (in цen:) inкizǔ, astǔпǔ, опpeskǔ.

'Απο-φροντίζω, biit: -ίσω, (кǔ aк:) пъpъseskǔ гpiжa, пǔ maĭ amǔ гpiжъ de чeвa.

'Απο-φρύγω, biit: -φρύξω, fpiгǔ, пpъжeskǔ in ǔskatǔ, in seкǔ, ǔsǔкǔ.

'Αποφυὰς, άδος (ἡ), = 'Απόφυσις, шi παραφυάς; (fir:) лǔкpǔ de пpisosǔ, in tpeaкъtǔ гǔкǔtǔ, aкчesopiǔ. [ἀποφύω].

'Απο-φυγγάνω, = 'Αποφεύγω. [de ǔnde

'Αποφυγὴ (ἡ), = 'Απόφευξις.

'Αποφύλιος (ὁ, ἡ), пeкǔвiinчosǔ ла пiчĭ o seminцie, neintpatǔ in пiчĭ o seminцie, (пpin ǔpm:) stpeinǔ. [ἀπὸ, φυλή].

'Απο-φυλλίζω, biit: -ίσω, desfpǔnzeskǔ (ǔпǔ pomǔ, saǔ копачiǔ). 2) (nestp:) imĭ kadǔ fpǔnzeлe, mъ desfpǔnzeskǔ. [de ǔnde

'Αποφύλλισις, εως (ἡ), tъiepe, saǔ къdepe de fpǔnze.

'Αποφῦναι, пex: 2: de inf: лǔĭ 'Αποφύω.

'Απόφυξις, εως (ἡ), = 'Απόφευξις.

'Απο-φυσάω -ῶ, biit: -φυσήσω, пpin sǔflape apdiкǔ, depъptezǔ чeвa depe чeвa. 2) = 'Εκφυσάω, шi ἐκπνέω. 3) = 'Αποπέρδω. skoцǔ вintǔ пe жos. [de ǔnde

'Αποφύσησις, εως (ἡ), sǔflape de чeвa; pesǔflape.

'Απόφυσις, εως (ἡ), [ἀποφύω] (вotп:) влъstapǔ пe d'алъtǔpea; (anat:) eшitǔpъ afapъ din кǔpпǔpiлe, saǔ oaseлe tǔpпǔлǔĭ. (вezĭ шi 'Επίφυσις).

'Αποφυτεία (ἡ), pesъdipe. [din
'Απο-φυτεύω, biit: -εύσω, pesъdeskȣ o плаntъ întp'алtъ napte, skoцînd'o din локȣл eĭ-
'Απο-φύω, biit: -ύσω, skoцȣ влъstъpĭ пe d'алъtъpea. || (nas: saȣ miж:) mъ naskȣ, pesъpȣ, шi (npin кpm:) mъ desnapцȣ din чева. || (tpeк: de кȣ:) 'Αποπέφυκα (кȣ ак: npen:) sîntȣ fipeште neîndemînatiкȣ, amȣ fipeaskъ antinatie кътpe чева, saȣ nȣ sîntȣ fъкȣtȣ nentpȣ чева.
'Αποφώλιος (ὁ, ἡ), лепъdatȣ din кȣїбȣ [ἀπὸ, φωλεά]; (npin кpm: fiг:) neanpoвatȣ, neîntpeвȣinцatȣ, zadapniкȣ, nefoлositopȣ; шi (npin întind:) monstpȣosȣ, sелватiкȣ, desnatȣpatȣ.
'Απο-χάζομαι, biit: -χάσομαι, noet: (кȣ цen:) = 'Αποχωρέω, mъ denъptezȣ, mъ petpaгȣ.
'Αποχαλασμὸς (ὁ), sлъвipe, destindepe. [din
'Απο-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasȣ sлав, destinzȣ, sлoвozȣ (fȣnie, шi чл:) кîte nȣцinȣ, saȣ de totȣ.
'Απο-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцȣ fpîȣл, desfpînezȣ.
'Απο-χαλκεύω, biit: -εύσω, konstpȣiȣ, fakȣ чева de (saȣ акопеpȣ кȣ) apamъ.
'Απο-χαλκίζω, biit: -ίσω, (kom:) жъfȣieskȣ пe чinева nînъ ла вanȣл de apamъ (χαλκίον).
'Απο-χαρακόω -ῶ, biit: -ώσω, înkizȣ, întъpeskȣ вine кȣ шanцȣpĭ.
'Αποχάραξις, εως (ἡ), хараksipe, însemnape npin sгîpiepe. [din
'Απο-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, хараksind, sгîpiind, тъind fakȣ semnȣ; (med:) iaȣ sîнце кȣ хараksipe, тъiepe în faцъ, saȣ sгъpiepe.
'Απο-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, dъpȣieskȣ din че amȣ maĭ de npisosȣ.
'Απο-χειμάζει, biit. -άσει, (ȣnineps:) tpeче eapna, вpemea pea, saȣ вifopeле.
'Απο-χειρίζω, biit: -ίσω, iaȣ, taiȣ mîna кȣїва. «'Αποχειρισθεὶς τὴν δεξιάν». Sȣid:
'Αποχειρόβιος, шi
'Αποχειροβίωτος (ὁ, ἡ), tpȣitopȣ din лȣкpȣл mîineлopȣ saле. [ἀπὸ, χεὶρ, βίος].
'Απόχειρος (ὁ, ἡ), neîndemînatȣ, nerata. [ἀπὸ, χέιρ].
'Απο-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцȣ пe чinева din nostȣ. 2) votînd npin întindepe de mînъ desвinoвъцeskȣ. (vezĭ шi 'Αποψηφίζομαι).
'Αποχειροτονία (ἡ), skoatepe din nostȣ. 2) desвinoвъцipe votatъ npin întindepe de mînъ, = 'Αποψήφισις. [ἀπὸ, χεὶρ, τόνος].
'Απο-χειρόω -ῶ, biit: -ώσω, (кȣ doĭ ак:) хръneskȣ чева din mîineле кȣїва, ad: лinseskȣ пe чinева de чева.
'Απ-οχετεύω, biit: -εύσω, aвatȣ npin каnалȣ ana ȣnȣĭ pîȣ întp'алtъ napte.
'Απο-χεύω, noet: , шi
'Απο-χέω, biit: -χεύσω, (nex: ἀπέχεα, шi чл:) въpsȣ din чева, saȣ din sineшĭ afapъ, saȣ жos, saȣ în вpe ȣnȣ vasȣ чева, izвоpъskȣ. «Παγαὶ ἀποχεύονται». Eȣp: «'Απόχει μετὰ καρδαμώμου». Dskp: «'Αποχεῖ τὸν καρπὸν τοῦ στάχυος». Гaz:
'Αποχὴ (ἡ), denъptape, distanцъ; aвцiнepe, înfpînape; (лeц:) pefȣipe. [ἀπέχω].
'Απο-χηρόω -ῶ, biit: -ώσω, (кȣ ак: шi цen:) въdȣveskȣ пe чinева; (în цen:) лinseskȣ пe чinева de чева.
'Απο-χνaύω, biit: -χναύσω, pozȣ хpъnind чева de ȣndeва.
'Απόχορδος (ὁ, ἡ), deskopdatȣ; (fiг:) nenotpivitȣ. [ἀπὸ, χορδή].
'Απο-χραίνω, biit: -χρανῶ, (zогр:) ȣneskȣ (шi аша npefaкȣ) пe nesimцite шi tpentat колоapeле ȣneĭ ikoane, nȣtpezȣ, desfiinцezȣ вioiчiȣnea лоp, шi (npin кpm:) daȣ ikoaneĭ ȣmвpъ, шi o fakȣ maĭ fipeaskъ. (vezĭ 'Απόχρωσις, шi συμφθείρω).
'Απο-χράω (Ion: -χρέω)-ῶ, biit: -ήσω, npopoчeskȣ. 2) sîntȣ destȣлȣ. «Οἷς ἐγὼν ἀποχρέω». Enigp: || (iap maĭ oвiчn: în a tpeia neps:) ἀπόχρη, biit: χρήσει (npeл: ἀπέχρη, nex: ἀπέχρησε: inf: ἀποχρῆναι шi ἀποχρῆν, naptч: ἀποχρῶν, ῶσα, ῶν), este destȣлȣ, ажȣnцe, (se akoapdъ în feлȣpite кinȣpĭ). «Οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ τοῦτο». Dm: «'Απόχρη τὰ κεφάλαια εἰπεῖν». Лȣч: «'Ο ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ ἀπολαβεῖν». Iskp: ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν». Лȣч: || (miж: кȣ dat: шi npen: ак:) ἀποχρῶμαι, biit: -χρήσομαι (întpeȣinцаpeа pap în α, maĭ oвiчn: în η), întpeвȣinцezȣ чева nȣцin шi кȣ лȣape aminte (кînd este nevoe, saȣ okazie), saȣ (din npot:) пekpȣцat, шi кȣ ковîpшipe, = Καταχρῶμαι; (npin кpm:) npъnъdeskȣ, stpiкȣ, кeлtȣieskȣ pъȣ чева; (шi npin întind: кȣ ак:) omopȣ. 2) sokoteskȣ (шi se nape) чева destȣлȣ, mъ îndestȣлezȣ, mъ mȣлцȣmeskȣ întp'aчeea. «'Αποχρεώμενος τούτοις». шi «Οὐκ ἀπεχρᾶτο ἄρχειν Μήδων». Ep:
'Απόχρεμμα (τὸ), totȣ чe se skȣinъ afapъ npin pъnipe, fлегmъ, skȣinatȣ, шi чл: [шi
'Αποχρεμπτικὸς, ή, όν, ȣnȣ ла skoatepe de fлегme npin pъnipe; saȣ кon-

tpiвȣitopȣ̆, înлesnitopȣ̆ ла skȣînape de fлerme. [din

'Απο-χρέμπτομαι, вiit: -χρέμψομαι, ръnind skoцȣ̆ fлerme. [de ȣnde

'Απόχρεμψις, εως (ἡ), skȣînape de fлerme npin рънiре.

'Απο-χρέομαι, Ion: în лoкȣ̆ de 'Αποχράομαι.

'Απόχρη, вiit: -χρήσει (neneps:), este destȣлȣ̆, ажȣнџе. (вezî 'Αποχράω).

'Αποχρήματος (ὁ, ἡ), лъtopȣ̆ de вanii кȣlвa, пъгȣвitopȣ̆. 2) кape nȣ konstъ în вanî. «Ζημία ἀποχρήματος». Esxл: [ἀπὸ, χρῆμα].

'Απόχρησις, εως (ἡ), [ἀποχράομαι] întpeвȣinцape ла чева. 2) pea întpeвȣinцape, aвȣzȣ̆; (npin ȣpm:) stpikape, npъпъdipe; (шi npin întind:) omopîpe. 3)=Χρεία.

'Απο-χρίω, вiit: -χρίσω, ръzȣiȣ̆ ȣnsoapea, snoitȣpa dene чева.

'Απο-χρυσόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefaкȣ̆ чева în aȣpȣ̆; aȣpeskȣ̆ de totȣ̆; npefaкȣ̆ вanî în aȣpȣ̆ (гaлвenî).

'Αποχρώντως, adв: (naptч:) de îndestȣлȣ̆. [вezî 'Αποχράω].

'Απο-χρώννυμι, вiit: -χρώσω, apdiкȣ̆, desfiinцezȣ̆ mȣлta вioiчȣne a кoлoapeî ȣneî ikoane. (вezî 'Αποχραίνω). [de ȣnde

'Απόχρωσις, εως (ἡ), (zogp:) mъestpoasъ întȣnekape întpe dînseлe a кoлoapeлop ȣneî ikoane spe fopmapea ȣmвpeî. (вezî 'Αποχραίνω, komnap: шi кȣ φθορά).

'Αποχυθῆναι, nas: nex: 1 de înf: aл лȣî 'Αποχέω.

'Απο-χυλίζω, вiit: = -ίσω, skoцȣ̆, iaȣ̆ zeamъ din чева.

'Απόχυμα (τὸ), чe este въpsatȣ̆ din чева. [ἀποχέω].

'Απ-οχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskȣ̆ чева вine de npetȣtindenea.

'Απόχυσις, εως (ἡ), ="Εκχυσις, въpsape din чева afapъ. [ἀποχέω].

'Απο-χωλεύω, вiit: -εύσω, skionezȣ̆ ne чineвa de totȣ̆.

'Απο-χώννυμι, вiit: -χώσω, desnapцȣ̆, saȣ̆ înгpъdeskȣ̆ чева гpъmъdind пъmîntȣ̆.

'Απο-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ deпъptezȣ̆, mъ tpaгȣ̆ înanoî, mъ daȣ̆ in лatȣpî; (de ȣnde)='Αποπατέω, mъ пȣiȣ̆ in пoianъ. [de ȣnde

'Αποχώρημα (τὸ),='Απoπάτημα, ешitȣpъ în пoianъ, skîpnъ. [шi

'Αποχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe; dape în лatȣpî. 2) deшeptape de nînteчe.

'Απο-χωρίζω, вiit: -ίσω, desnapцȣ̆ чева de чева; deпъptezȣ̆. || (nas:)='Αποχωρέω. [de ȣnde

'Αποχώρισις, εως (ἡ), desпъpцipe; deпъptape. [шi

'Αποχωριστής, οῦ (ὁ), desпъpцitopȣ̆.

'Απόχωσις, εως (ἡ), [ἀποχώννυμι] înkidepe, astȣnape кȣ гpъmъdipe, saȣ̆ maлȣ̆ de пъmîntȣ̆. «'Απόχωσις ποταμοῦ, шi чл»:

'Αποψαίστωρ, ορος (ὁ), noet: шtepгъtopȣ̆, sвîntъtopȣ̆. [ἀποψάω].

'Απο-ψαλίζω, вiit: -ίσω, taiȣ̆ кȣ foapfeчe, fopfeчezȣ̆ чева.

'Απο-ψάλλω, вiit: -ψαλῶ, sлoвozȣ̆ кoapda întinsъ a apкȣлȣî, кa sъ se asвîpлe sъцeata; (în цen:) asвîpлȣ̆, penezȣ̆ чева npin întindepe. [de ȣnde

'Απόψαλμα (τὸ), naptea, ȣnde atinгîndȣ se кoapda pesȣnъ.

'Απο-ψάω, -ῶ вiit: -ψήσω, npin atinцepe saȣ̆ ȣшȣpъ fpeкape шtepгȣ̆ чева, iaȣ̆ dene d' asȣnpa. «'Αποψᾶν τῷ δακτύλῳ (σπόγγῳ, μύακι, шi чл:) τὸ ἐπιπλέον». Dskp: (шi miж:) «'Αποψώμενον τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα». Ksen: (вezî шi 'Απομάσσω).

'Απο-ψεύδω, вiit: -ψεύσω, minцȣ̆, amъцeskȣ̆ ne чineвa кȣ minчiȣnъ. || (miж: кȣ цen:) mъ înшeлȣ̆, nȣ nemepeskȣ̆.

'Απόψηγμα [ἀποψήχω], шi

'Απόψημα (τὸ), чeea чe ese npin шtepцepe шi fpeкape, = 'Απότριμμα, neкȣpъцenie, soaie шteapsъ. [шi

'Απόψηστος (ὁ, ἡ), шtepsȣ̆, лȣatȣ̆ dene d'asȣnpa. || (sȣвst:) 'Απόψηστον (τὸ), = кȣ

'Απόψηστρον (τὸ),='Απόμακτρον. [ἀποψάω].

'Απο-ψηφίζομαι, вiit: -ίσομαι, isвъвeskȣ̆ de nîpъ, desвinoвъцeskȣ̆ ne чineвa npin вotape. saȣ̆ xotъpîpe. 2) desanpoвezȣ̆, desкȣвiinцezȣ̆, desfiinцezȣ̆ чева npin вotȣл meȣ̆; (în цen:) daȣ̆ вotȣ̆ neгatiвȣ̆, xotъpъskȣ̆ a nȣ se faчe aчeea, despe кape este вotapea. «'Απεψηφίσαντο μὴ πέμπειν». Dm: (вezî шi 'Αποχειροτονέω). [de ȣnde

'Αποψήφισις, εως (ἡ). desвinoвъцitoape, saȣ̆ desкȣвiinцъtoape вotape.

'Απο-ψήχω, вiit: -ψήξω, = 'Αποψάω.

'Απο-ψιλόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кȣ aк: шi цen:) гoлeskȣ̆ ne чineвa de чева (dap maî кȣ seamъ de пъpȣ̆, saȣ̆ de fpȣnze шi foî); жȣmȣлeskȣ̆; (în цen:) лiпseskȣ̆, desnoiȣ̆ de чева. [de ȣnde

'Αποψίλωσις, εως (ἡ), гoлipe; жȣmпъlipe; desnoiepe, шi чл:

"Αποψις, εως (ἡ), npiвipe de denapte, saȣ̆ din 'naлtȣ̆; (în цen:) вedepe; лoлȣл, zidipea (maî кȣ seamъ de лîнгъ mape), de ȣnde

поате авеа чинева о astfeл de bedepe (фpanц: **belvéder,** тврч: kioskiš). [din

'Απόφομαι, biit: ал лвї 'Αφοράω din (neîntp:) ἀπόπτομαι.

'Απο-ψοφέω -ῶ biit: -ήσω, tponkъneskš, fakš sromotš, sšnetš ші чл: (de šnde) = 'Αποπέρδω. [de šnde

'Αποψόφησις (ἡ), tponkъnipe, sromotape; ші = 'Αποπορδή.

'Απέψυγμα (τὸ), = 'Αφόδευμα, skîpnъ. [ші

'Απόψυξις, εως (ἡ), ръкоріре, аераре; pesšflape; (de šnde) ешіреа sšfletвлвї; (fir:) вмšpape, deшeptape de mînteче. [din

'Απο-ψύχω, biit: -ψύξω, ръчеskš чева калdš, saš sвîntš чева вdš; aepezš, ръкоpeskš; (ші між:) -ομαι, мъ ръкоpeskš, înrieцš, deцepš; (ші fir:) ші se stinцe pîsna', ші se ръчеште inima кътре чева, аморцeskš. «Τῶν σφῶν τὰ μὲν θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δὲ ὅλως ἀποψύξαντα». At: «'Αποψύχειν τὸ σκαφίδιον». Лвч: (ші nestp: saš ел:) «'Επειδὰν ἀποψύξῃ (se înц: ὁ ἀὴρ)». Плat: kînd se ва ръкорі. «Λεπτὸν ἀποψύχων». Bionš. (ші між) «'Ιδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων». Iл: Χ: (ші пас:) «'Απεψύχθη τὰ ἄκρα». Гал: «'Αποψυχθεῖσα αἰθάλη». Dskp: «'Ων ἐνθυμηθεῖσα ἀπέψυγμαι». Алчfp: (ші fir:) «'Απεψυγμένοι πρὸς τὸ μέλλον». Apst: речї ші непъсъторї. 2) îmї daš sšfletвл, saš лешinš. «Τὸν δὲ προτὶ οἱ εἶλεν ἀποψύχοντα». Od: Ω. «'Αποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου». Skp: (ші кв kazš). «'Απόψυχων βίον». Sof: (везї ші 'Ανα['Απο]πνέω, ші 'Αναψύχω.

'Απο-ψωλέω -ῶ, biit: -ήσω, голеskš капвл мъdвлареввї цenitaлš ал въpbatвлвї; (de šnde) «'Απεψωλημένος». Apstf: desfpînatš, квpварš.

'Αποώμνυς, поеt: în локš de 'Απώμνυς, 2: sinr: пеps: а прел: лвї 'Απόμνυμι.

"Αππα în локš de πάππα, (nedeкл:) кieмаре шînrîitoape а копілвлвї кътре татъл съš. (везї ші 'Απφὰ ші "Αττα).

'Αππαπαὶ, intepieк: (de мвлцšміре), браво, = Εὖγε. (везї ші 'Ατταταί).

'Αππέμπω, поеt: (рар) în локš de 'Αναπέμπω.

'Απραγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš în пелвкраре, нв лвкрezš, нв fakš nimikš, = 'Απρακτῶ. [ші

'Απραγία (ἡ), пелвкраре. [ἀ, πράττω].

'Απραγμάτευτος (ὁ, ἡ), съвîршіtš, saš de съвîршіt fъpъ мвлте остенелї (πράγματα), лесnічоšš. 2) (din пpot:) кв totвл несъвîршітš. 3) неокšпаtš, saš neîndemînatiкš ла tpeбї (маї кв seamъ неґвцъторелї); (în цен:) леnešš; nedestoinikš; saš непъсъторš. [ἀ, πραγματεύομαι].

'Απραγμόνως, adв: лесne (fъpъ rpižъ, saš остенелї, ші rpeštъцї). [ші

'Απραγμοσύνη (ἡ), neîнrpižape, лiniштіре; (de šnde) лene, tpîndъвie; 2) неаместекš, denъptape de tpeбї політiче. [din

'Απράγμων, ονος (ὁ, ἡ), denъptatš, абцінвtš de tpeбї (маї кв seamъ політiче); івбitopš de лініште, neîнrpižatš, неамestekatš în tpeбiле лвміï. 2) (despre лвкрврї), = 'Απραγμάτευτος, лesnічoš, ла îndemînъ; лініштітš. [ἀ, πρᾶγμα].

'Απρακτέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Απραγέω. 2) нв'мї съвîршеskš tpeaba, нв'мї nemepeskš skопвл, нв isввteskš. [din

"Απρακτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πράττω] (akt:) чел че н'а съвîршіt nimikš, нв'шї а nemepit skопвл. «'Απράκτους τοὺς πρέσβεις ἀπέπεμψεν». Epod: «Τὸ φάρμακον ἄπρακτα ἀπεργάζεται τὰ θανάσιμα». Dskp: 2) = ἀργὸς, пелвкръtopš (dšпе šрма кърџіа нв есе tpeабъ). «'Ανὴρ—». Пл: «Γῆ—». Грr: nepoditopš. 3) de пелвкрat. «'Ημέρα—». Лвч: zi de пелвкраре, sepbъtoape. 4) (пас:) несъвîршіtš, fъpъ isпpавъ, zadapnikš; saš de neîndpentat. «Πόλεμος («"Ερις, ἐλπὶς, ὀδύνη ші чл:)—». Om: [de šnde

'Απράκτως, adв: fъpъ nічї о isпpавъ, saš pesвлtatš, în zadapš.

'Απραξία (ἡ), пелвкраре, saš întpepвnepe din лвкрв. 2) = 'Απραγμοσύνη. [ἀ, πρᾶξις].

'Απρασία (ἡ), nebînzape (тврч: kesatš), некъstape. [din

"Απρατος (ὁ, ἡ), [ἀ, πιπράσκω] nebînдвtš, saš de nebîndвt.

'Απραΰντος (ὁ, ἡ), neîнвлînzitš. [ἀ, πραΰνομαι].

'Απρέπεια (ἡ), = ἀκοσμία, некввіінцъ. [din

'Απρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), некввіінчоšš, непotpibitš. [ἀ, πρέπει]. [de šnde

'Απρεπία (ἡ), поеt: în локš de 'Απρέπεια. [ші

'Απρεπῶς, adв: fъpъ кввіінцъ, непotpibit.

"Απρηκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήκτως, Ion: în локš de "Απρακτος.

'Απρήϋντος, (ὁ, ἡ), Ion: în локš de 'Απραΰντος.

'Απριάτην, adв: поеt: în dapš, fъpъ платъ. [din

'Απρίατος, ος (ші поеt:) η, ον. [ἀ, πρίαμαι] некšмпъpatš, лвatš în dapš.

"Απριγδα, ші
'Απρικτεὶ, поet: = кꙋ
'Απρίξ, adв: stpîns, de nesmꙋлꙋ, înклeшtat. «'Απρίξ ἀντεχόμενος». [ἀ, πρίω, stpînгꙋ, лerꙋ tape].
"Απριστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πρίω. taiꙋ кꙋ херꙋstpꙋлꙋ] nexepъstpꙋitꙋ.
'Απροαιρεσία (ἡ), лinsъ de boinцъ прin dpeaпtъ жꙋdeкatъ; nenpeкinzꙋipe, = 'Απροβουλία. [ші
'Απροαίρετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έτως, чeл fъpъ sлoбodъ boinцъ din aлeцepe ші хotъpîpe прin dpeaпtъ жꙋdiкatъ. 2) fъкꙋtꙋ fъpъ boea кꙋiва, neboitꙋ [ἀ, προαιρέομαι]. (вezî ші
'Απροβούλευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, nenpeкinzꙋitopꙋ, nenpeвъzъtopꙋ. 2) (пas:) fъкꙋtꙋ fъpъ npeгîndipe, nenpemeditatꙋ, nenpeкꙋцetatꙋ; (dap maî кꙋ seamъ) nesꙋпꙋsꙋ maî 'nainte лa кinzꙋipea sfatꙋлꙋî, nenpediskꙋtatꙋ de sfatꙋ. [ἀ, προβουλεύομαι].
'Απροβουλία (ἡ), nenpeкinzꙋipe, nenpeгъtipe, nenpesfъtꙋipe; (прin ꙋpm:) = 'Απόνοια, oбpъzniчie, desпъdъждꙋitъ îndpîzneaлъ. [din
'Απρόβουλος (ὁ, ἡ), ші adв: -βούλως, = 'Απροβούλευτος, -εύτως. [ἀ, πρὸ, βουλή].
'Απροδιήγητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως, nenpeпobestitꙋ, nenpedesлꙋшitꙋ. [ἀ, προδιηγέομαι].
'Απροδιόριστος (ὁ, ἡ), ші adв: -ίστως, nenpexotъpîtꙋ, nenpepîndꙋitꙋ, nenpedestinatꙋ. [ἀ, προδιορίζω].
'Απρόελπτος (ὁ, ἡ), поet: nenъdъждꙋitꙋ, neaштentatꙋ. [ἀ, προέλπομαι].
'Απρόθετος (ὁ, ἡ), ші adв: -έτως, nenpeкꙋцetatꙋ, nenpeгînditꙋ, nꙋ întp'adins. [ἀ, προτίθεμαι].
'Απρόθυμος (ὁ, ἡ), neboiosꙋ, чeл fъpъ inimъ лa чeва, nepîбnitopꙋ. [ἀ, πρόθυμος].
'Απροΐδης, έος (ὁ, ἡ), поet: = 'Απρόοπτος, nenpeвъzꙋtꙋ, nenpeaштentatꙋ. 2) nenpeвъzъtopꙋ, nenpeгînditopꙋ. [ἀ, προειδῶ neîntp:].
"Απροικος (ὁ, ἡ), neînzestpatꙋ, лinsitꙋ de zestpe. [ἀ, προίξ].
'Απρόϊτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως [ἀ, πρόειμι], neeшitꙋ din (шezъtopꙋ toldaꙋna în) каsa sa.
'Απροκάλυπτος (ὁ, ἡ), neакопepitꙋ dinainte, înbedepatꙋ; (fir:) nefъцъpitꙋ, nenpefъкꙋtꙋ, sinчepꙋ. [ἀ, προκαλύπτω]. [de ꙋnde
'Απροκαλύπτως, adв: fъpъ акоnepemîntꙋ dinainte, înbedepat, de faцъ; (fir:) fъpъ пpoпꙋse npiчinꙋipî, saꙋ fъцъpie.
'Απροκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), neaлкъtꙋitꙋ, nekonstpꙋitꙋ de maî 'nainte, nenpeгъtitꙋ; neînfpꙋmꙋseцatꙋ. [ἀ, προκατασκευάζω].
'Απροκοπία (ἡ), neînaintape, nenpoкonseaлъ. [din
'Απρόκοπος (ὁ, ἡ), neînaintatꙋ, nesпopitꙋ, neisбꙋtitopꙋ întp' aлe saлe, nenpoкonꙋitꙋ. [ἀ, προκοπή].
'Απρόληπτος (ὁ, ἡ), neaпꙋкatꙋ maî 'nainte, nenpebenitꙋ; (прin ꙋpm:) кape ape bpeme înкъ de a se face. 2) (pap) чeл din sine neкꙋnoskꙋtꙋ, nebъzꙋtꙋ. 3) sлoбodꙋ de npeжꙋdiкъцî (προλήψεις), saꙋ гpeшite пъpepî. [ἀ, προλαμβάνω].
'Απρομήθεια (ἡ), nenpeîнгpiжipe, nenpeгъtipe, neкъпꙋipe de tpeбꙋinчoase пe biitopꙋ. [ἀ, προμηθής].
'Απρομήθητος (ὁ, ἡ), nenpeîнгpiжitꙋ, nenpeгъtitꙋ пe biitopꙋ. [ἀ, προμηθέομαι].
'Απρονοησία (ἡ), nenpeгîndipe, nenpeînцeлeцepe; (прin ꙋpm:) nenpeîнгpiжipe, nenpeгъtipe. [ші
'Απρονοητέω -ῶ biit: -ήσω, nꙋ.npeînцeлerꙋ, nꙋ npiчenꙋ de maî 'nainte; (прin ꙋpm:) nꙋ npeвъzꙋ, nꙋ npeîнгpiжeskꙋ пentpꙋ biitopꙋ. [ші
'Απρονόητος (ὁ, ἡ), nenpeînцeлerъtopꙋ, nenpeвъzъtopꙋ; (прin ꙋpm:) nenpeîнгpiжitopꙋ de biitopꙋ. 2) (пas.) nenpeвъzꙋtꙋ, nenpeîнгpiжitꙋ; кibepnisitꙋ fъpъ npeîнгpiжipe. [ἀ, προνοέω]. [de ꙋnde
'Απρονοήτως, adв: nenpeгîndit, nenpeîнгpiжit, nenpeвъzꙋt.
'Απρονόμευτος (ὁ, ἡ), neжъfꙋitꙋ; saꙋ de neжefꙋit. [ἀ, προνομεύω].
'Απρόξενος (ὁ, ἡ), (stpeinꙋ) лinsitꙋ de пpiimitopꙋ de stpeinî. [ἀ, πρόξενος].
'Απροοιμίαστος (ὁ, ἡ), (вopбitopꙋ, saꙋ кꙋвîntꙋ) fъpъ eksopdiꙋ. [ἀ, προοιμιάζομαι].
'Απρόοπτος (ὁ, ἡ), nenpeвъzꙋtꙋ, saꙋ de nenpeвъzꙋt, neaштentatꙋ, de пъpasпъ, de odatъ. || «'Εξ(«'Απὸ τοῦ) ἀπροόπτου».=кꙋ
'Απροόπτως, adв: пe neaштentate, fъpъ de beste. [ἀ, προόπτομαι].
'Απροόρατος (ὁ, ἡ), ші adв: -άτως, = 'Απρόοπτος, -όπτως. [ἀ, προοράω].
'Απροπτωσία (ἡ), neлesniчoasъ înклinape, saꙋ înboipe лa чeва, кaлitatea лꙋî....
'Απρόπτωτος (ὁ, ἡ), neкъzꙋtꙋ, neînклinatꙋ, neîndꙋплeкatꙋ, neînboitꙋ лesne лa чeва, цinꙋtꙋ tape. [ἀ, προπίπτω].
'Απροσάντητος (ὁ, ἡ), neîntîmпinatꙋ, neaпpoпiatꙋ. [ἀ, προσαντάω].
'Απροσαύδητος (ὁ, ἡ), (ἀ, προσαυδάω) къ-

рȣia nimenĭ, saȣ каре niminлȣĭ нȣ вор-веште, ='Απροσηγόρητος.

'Απρόσβατος (ὁ, ἡ), (локȣ) неапропiatȣ, некълкatȣ. [ἀ, προσβαίνω].

'Απρόσβλητος (ὁ, ἡ), neatакatȣ, saȣ de neatакat, nepesвoitȣ; неапропiatȣ. [ἀ, προσβάλλω].

'Απροσδεής, έος (ὁ, ἡ), (кȣ џen:) не-лipsitȣ ши de алtȣ чева. [ἀ, πρός, δέει].

'Απρόσδεκτος (ὁ, ἡ), nепрiimitорȣ, saȣ nепрiimitȣ de niminea апроапе, неапро-пiatȣ; nепрiimitȣ de вȣнȣ, ='Απαράδεκτος, neadmisiвiлȣ. [ἀ, προσδέχομαι].

'Απροσδιόνυσος (ὁ, ἡ), (прinч:) nеpotpri-вitȣ кȣ sервъtoapea лȣĭ Dionisȣ (Бакȣ); (iap în џen:) некȣвiinчоsȣ. [ἀ, πρὸς, Διόνυσος].

'Απροσδιόριστος (ὁ, ἡ), nехotърîtȣ, nede-finitȣ, nemърџinitȣ. «Τῶν ὡρισμένων προτάσεων αἱ μὲν ἀπροσδιόριστοι». Apst: [ἀ, προσδιορίζομαι]. [de ȣnde

'Απροσδιορίστως, adв: nехotърît, nepîn-dȣit; nedefinit.

'Απροσδόκητος (ὁ, ἡ), [ἀ, προσδοκῶ] не-aштentatȣ, nenъdъждȣitȣ; (ши акt:) nenъ-dъждȣitорȣ. || «Ἐξ ἀπροσδοκήτου».=кȣ

'Απροσδοκήτως, adв: пе nenъdъждȣite, пе neaштentate, fъръ вeste.

'Απροσέγγιστος (ὁ, ἡ), = 'Απρόσιτος, неапропiatȣ. [ἀ, προσεγγίζω].

'Απρόσεκτος (ὁ, ἡ), невъгъторȣ de sea-мъ. [ἀ, προσέχω.].

'Απροσέλευστος (ὁ, ἡ), неапропiatȣ, = 'Απρόσιτος. [ἀ, προσελεύθω].

'Απροσεξία (ἡ), невъгаре de seamъ, nелȣаре a minte. [ἀπρόσεκτος].

'Απροσηγόρητος (ὁ, ἡ), nesaлȣtatȣ de ni-minea; saȣ кътре каре niminea n' a ad-pesat ворвipe. [ἀ, προσηγορέω].

'Απροσηγορία (ἡ), nesaлȣtape; неворвi-ре кътре... [din

'Απροσήγορος (ὁ, ἡ), nesaлȣtъторȣ; не-ворвitорȣ кътре niminea; (прin ȣрm:) не-soџiaвiлȣ, seлвatiкȣ. [ἀ, πρὸς, ἀγορά].

'Απρόσθικτος (ὁ, ἡ), neatinsȣ de апроа-пе, неапропiatȣ. [ἀ, προσθίγω].

'Απρόσικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, προσικνέομαι] = кȣ

'Απρόσιτος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -ίτως, [ἀ, πρόσειμι] неапропiatȣ.

'Απρόσκεπτος (ὁ, ἡ), nеперînditȣ, не-прекiпzȣitȣ, nепрекȣџetatȣ; nепревъзъ-торȣ; nепревъгъторȣ de seamъ. [ἀ, προσκέπτομαι]. [de ȣnde

'Απροσκέπτως, adв: fъръ nперîndipe, de odatъ, nепрекȣџetat.

'Απρόσκλητος (ὁ, ἡ), некiematȣ, neînвi-tatȣ. «Δίκη —». Dem: жȣdiкatъ fъръ мар-търȣ кiematȣ (κλητήρ). [ἀ, προσκαλέω].

'Απροσκλινής, έος (ὁ, ἡ), ши adв: -ινῶς, =) кȣ

'Απρόσκλιτος (ὁ, ἡ), неаплекatȣ; nesîp-гȣitорȣ кътре чева. [ἀ, προσκλίνω].

'Απρόσκοπος (ὁ, ἡ), poet:='Απρόσκεπτος. 2) =кȣ

'Απρόσκοπτος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -όπτως, ши -όπως, nеpotiкnitȣ, neловitȣ, neînпiе-diкatȣ de чева. 2) nesкandaлъторȣ, neisпi-titорȣ, saȣ nesкandaлatȣ, neisпititȣ de чева (neadȣкъторȣ, saȣ nечеркatȣ de isпite). [ἀ, προσκόπτω].

'Απροσκορής, έος (ὁ, ἡ), neadȣкъторȣ de saџiȣ, saȣ греаџъ; neînгреȣnъторȣ, не-sȣпъръторȣ. [ἀ, πρόσκορος].

'Απρόσκρουστος (ὁ, ἡ), neisвitȣ, neatinsȣ, неапропiatȣ, neлipitȣ de чева. 2) neatin-гъторȣ, nesȣпъръторȣ кȣiва. [ἀ, προσκρούω].

'Απρόσληπτος (ὁ, ἡ), (акt: кȣ џen:) не-лȣъторȣ, nепрiimitорȣ de вре ȣнȣ adaosȣ. 2) (пas:) nепрiimitȣ пе лîнгъ чева, saȣ întpe алџiĭ. [ἀ, προσλαμβάνω].

'Απρόσλογος (ὁ, ἡ), nеpotрiвitȣ лa ачееа, despre каре este ворва; некȣвiinчоsȣ, fъръ времеa sa. (ши adв:) -λόγως, nеpo-tрiвit, ши чл: [ἀ. πρὸς, λόγος].

'Απρόσμαστος (ὁ, ἡ), грam: експлiкaџie a лȣĭ 'Απροτίμαστος.

'Απροσμάχητος, ши

'Απρόσμαχος (ὁ, ἡ), кътре каре нȣ se poate înпpotiвi чinева кȣ вътълie, neвi-рȣitȣ, de невътȣt. [ἀ, πρὸς, μάχη].

'Απροσμηχάνητος [ἀ, προσμηχανάομαι], ши

'Απροσμήχανος (ὁ, ἡ), înпpotiва кървia нȣ poate ȣneлti чinева niчĭ ȣнȣ miжлокȣ de пъвълipe; (прin ȣрm:) neвътȣtȣ, neвi-рȣitȣ, neлȣatȣ niчĭîntp'ȣнȣ кinȣ. [ἀ, πρὸς, μηχανή].

'Απροσμιγής, έος, ши

'Απρόσμικτος (ὁ, ἡ), = 'Απροσέγγιστος, неапропiatȣ, nesoџiaвiлȣ. [ἀ, προσμίγνυμι].

'Απροσόδευτος (ὁ, ἡ), кътре каре нȣ poate чinева кълъторi, înaintа, неапро-пiatȣ. [ἀ, προσοδεύω].

'Απρόσοιστος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -οίστως, [ἀ, προσφέρω] неапропiatȣ în soџietate, nesȣfepitȣ, înдȣрътniкȣ.

'Απροσόμιλος (ὁ, ἡ), неворвitорȣ în a-dȣnъpĭ, saȣ neadȣnatȣ în soџietъџĭ, не-комȣniкaвiлȣ. [ἀ, προσόμιλος].

'Απρόσοπτος [ἀ, προσόπτομαι], ши

'Απροσόρατος (ὁ, ἡ), пе каре пѕ поате (пѕ îndрѣzпеште) чіпева а ведеа în фацѣ; грозавѕ, selвatікѕ. [ἀ, προσοράω].

'Απροσόρμιστος (ὁ, ἡ), (локѕ) ѕпde пѕ поате траџе корабіа ла ѕскатѕ, ла портѕ. [ἀ, προσορμίζομαι].

'Απροσπαθής, έος (ὁ, ἡ), ші адв: -παθῶς, непаsionatѕ, неаплекатѕ, nedisпѕсѕ кѣтре чева. [ἀ, πρὸς, πάθος].

'Απροσπέλαστος (ὁ, ἡ), = 'Απροσέγγιστος, неапропіатѕ. [ἀ, προσπελάζω].

'Απρόσπλοκος (ὁ, ἡ), непѕтѕтѕ а se înплеті кѕ чева; неînвоітѕ. [ἀ, προσπλέκω].

'Απροσπόριστος (ὁ, ἡ), неадѣоратѕ ла челе-л-алте аверї. (de ѕпde леџ:) «'Απροσπόριστα». челе кîштігате пе лîнгѣ пѣрінтеаска авере de ѕпѕ фіѕ, ші sокотіте de але sале пропріетѣџї, ал кѣрора подѕ іа татѣл, пѕ поате însѣ disпѕне деsпре dînsele, прекѕм ар воі. [ἀ, προσπορίζομαι].

'Απρόσπταιστος (ὁ, ἡ), непотікнітѕ, saѕ непотікнітор; нескандалатѕ, некѣзѕтѕ în іспіте, = 'Απρόσκοπος. [ἀ, προσπταίω].

'Απροσπτωσία (ἡ), калітатеа лѕї

'Απρόσπτωτος (ὁ, ἡ), некѣзѕтѕ, неплекатѕ лесне ла чева; (прін ѕрм:) sігѕрѕ, статорнікѕ, неклінтітѕ. (se конфѕндѣ кѕ 'Απρόπτωτος). [ἀ, προσπίπτω.]

'Απρόσρητος (ὁ, ἡ), = 'Απροσηγόρητος. «'Ημέρα —». Плд: zi, în каре пѕ se фак візіте. (ἀ, πρὸς, ῥέω неîнтр: = Λέγω].

'Απροστάσιον (τὸ), (пѕмаї în фраs: леџ:) «'Αποστασίου δίκη». Лкс: жѕдікатѣ асѕпра метікѕлѕї (μέτοικος), че н'авеа патронѕ (προστάτης). (везї ачесте доѣ zічерї). [ἀ, προστασία].

'Απροστάτευτος, ші

'Απροστάτητος (ὁ, ἡ), лінsітѕ de патронѕ, гѕверпорѕ, ші чл: [ἀ, προστατεύω, ші -έω].

'Απρόστομος (ὁ, ἡ), чел фѣрѣ гѣрѣ, адікѣ тѣіштѕ, saѕ вîрфѕ аскѕџітѕ dinainte. [ἀ,- πρὸ, στόμα].

'Απρόσφιλος (ὁ, ἡ), неіѕбітѕ, неплѣкѕтѕ. [ἀ, πρὸς, φίλος].

'Απρόσφορος (ὁ, ἡ), непотрівітѕ; неînдемînатікѕ; неsоџіавілѕ. [ἀ, προσφέρω].

'Απρόσφυλος (ὁ, ἡ), чел de алтѕ неамѕ, стреінѕ; чіѕdатѕ, необічнѕітѕ. [ἀ, πρὸς, φυλή].

'Απροσφώνητος (ὁ, ἡ), de неворбіт, неînтîмпітѕ; (фіг:) неîнdѕплекатѕ. [ἀ, προσφωνέω].

'Απρόσψαυστος (ὁ, ἡ), неатinsѕ de апроапе. [ἀ, πρὸς, ψαύω].

'Απροσωπόληπτος (ὁ, ἡ), (ші адв:)-λήπτως, непрефѣкѕтѕ, фѣрѣ маскѣ (προσωπίς); непѣртінітор (жѕdікѣтор, ші чл:). [ἀ, προσωπολήπτης].

'Απρόσωπος (ὁ, ἡ), немѣскатѕ, = 'Απροσωπόληπτος. 2) ѕрîтѕ ла обраzѕ. 3) (Грам:) «'Απρόσωπον ῥῆμα». вербѕ непеpsoналѕ, saѕ ѕнiпеpsoналѕ, каре se конжѕгѣ пѕмаї în а 3: пеpsoанѣ. [ἀ, πρόσωπον].

'Απροτίελπτος (ὁ, ἡ), поет: în локѕ de 'Απρόελπτος.

'Απροτίμαστος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, προτί = πρὸς, μάσσω] ="Αψαυστος, неатinsѕ, неіспітітѕ, нечеркатѕ; неажѕпsѕ, непѕтѕтѕ а se фаче.

'Απροτίοπτος (ὁ, ἡ), поет: în локѕ de 'Απρόσοπτος.

'Απροφανής, έος (ὁ, ἡ), поет: = 'Απρόοπτος. [ἀ, προφανής].

'Απροφάσιστος (ὁ, ἡ), некѣѕтѣтор, нерѣsітор de претексте, saѕ прічінѕірї; (прін ѕрм:) віне-воітор, непреџетѣтор în чева; (іар деспре лѕкрѕрї) непріімітор de прічінѕірї, неапѣратѕ. [ἀ, προφασίζομαι]. [de ѕпde

'Απροφασίστως, адв: фѣрѣ прічінѕірї, фѣрѣ преџетаре, saѕ амînаре, неапѣрат.

'Απρόφατος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ, πρόφημι], непреzisѕ, непроорочітѕ; (прін ѕрм:) = 'Απρόοπτος, непревѣзѕтѕ, неаштентатѕ. 2) неспѕсѕ (адікѣ грозавѕ, немѣрџінітѕ de мѕлтѕ, маре ші чл:). [de ѕпde

'Απροφάτως, адв: пе непревѣзѕте, de о-datѣ, фѣрѣ весте.

'Απροφύλακτος (ὁ, ἡ), непрепѣzітѕ. 2) de каре пѕ se препѣзеште, saѕ пѕ se поате препѣzі чіпева. [ἀ, προφυλάττομαι]. [de ѕпde

'Απροφυλάκτως, адв: фѣрѣ препѣzіре.

'Απταισία (ἡ), непотікніре; негрешіре. [ші

"Απταιστος (ὁ, ἡ), непотікнітѕ; (фіг:) негрешітѕ; немерітор. [ἀ, πταίω]. [de ѕпde

'Απταίστως, адв: фѣрѣ потікніре; фѣрѣ грешеалѣ; немеріт.

'Απτέον, поsіт: ал лѕї "Απτω.

'Απτερέως, адв: поет: în локѕ de 'Απτέρως. [din

"Απτερος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτερόν] чел фѣрѣ аріпї; (прін ѕрм:) несѕбѣрѣтор, saѕ несѕвратѕ; ші (фіг:) неѕілатѕ. «Τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος». Od: Р. ші Т. 2) (ἀ, адѕп: saѕ întinz:) = 'Ισόπτερος, saѕ πολύπτερος, преа ѕбѕрѣтор, преа іуте. «"Απτερος φάτις». Esx:

'Απτέρυγος (ὁ, ἡ), чел фѣрѣ аріпї [ἀ, πτέρυξ], = "Απτερος.

'Απτερύομαι (ύσσομαι), поет: [ἀ, întinz:

sаŏ пleonastikŏ, шi περύσσομαι] вatŏ din apinĭ de вŏкŏpie.

'Απτέρως, adв: poet: кŏ mŏлtъ iŏцeaлъ (кa o пasъpe); saŏ de odatъ, fъpъ вeste шi sromotŏ, ŏшŏpeл. [ἄπτερος].

'Απτέρωτος (ὁ, ἡ), = Ἄπτερος, neapinatŏ. [ἀ, πτερόω].

'Απτὴν, ῆνος (ὁ, ἡ), nesвŏpъtopŏ înкъ, fъpъ apinĭ (пŏiŏ). [ἀ, πτάω].

'Απτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŏ de simцъл пinъipiĭ; îndemînatiкŏ a пinъi, a atinцe, a апŏкa. [ἅπτομαι].

Ἄπτιλος (ὁ, ἡ), чeл înкъ fъpъ fŏлцĭ. [ἀ, πτίλα].

Ἄπτιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτίσσω] nenisatŏ; nedeskoжitŏ.

'Α('Α)πτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [ἄπτοος în лoкŏ de 'Απτόητος, saŏ ἅπτομαι, ἔπος]. oвpaznikŏ, saŏ atinгъtopŏ în вopвipe, nesfiitŏ, neopritŏ лa гŏpъ.

'Απτόητος, шi 'Απτοίητος, poet: (ὁ, ἡ), nesпepiatŏ, nesпъĭmîntatŏ. [ἀ, πτοέομαι].

'Απτόλεμος (ὁ, ἡ), poet: în лoкŏ de ἀπόλεμος.

Ἅπτομαι, viit: ἅψομαι, miж: aл лŏĭ Ἅπτω. [de ŏnde

'Απτὸς, ἡ, ὸν, sŏпŏsŏ лa пinъipe, de пinъit, de апŏкat.

Ἅπτρα (ἡ), feшtiлъ de лŏmînape, шi чл: [ἅπτω, anpinzŏ]. [de ŏnde

'Απτρίον (τὸ), dim: aл лŏĭ Ἅπτρα.

Ἄπτυστος (ὁ, ἡ), nesкŏĭпъtopŏ, neskoцъtopŏ de fлerme. (de ŏnde) «Βὴξ ἄπτυστος». Iпкp: tŏse ŏsкatъ. 2) (пas:) nesкŏĭпatŏ (пeлeпъdatŏ кa fлermъ). [ἀ, πτύω].

Ἅπτω, viit: ἅψω (пex: ἧψα, шi шiж: ἡψάμην, tpe: de кŏ: pap ἧφα, шi miж: ἧμμαι, пex: ἥφθην, шi posit: ἁπτέον), (кŏ aк:) агъцŏ, пpinzŏ, alîpпŏ de чeвa. «Τὸ δὲ ἅπτειν καὶ δεῖν ταὐτόν ἐστι». Плt: «Ἧψε βρόχον». Eпigp: (шi miж:) «Ἁψαμένη βρόχον ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου». Od: Λ. iap «Πάλιν ἅπτειν τινί». Esхл: este în лoкŏ de συνάπτειν. 2) (maĭ oвiч:) anpinzŏ «Ἅπτε, παῖ, λύχνον». Apstf: (шi miж:) «Ἁψάμενος δᾷδα». Fiл: (шi пas:) «Δᾷδα ἡμμένην». Apstf: (шi eл: saŏ пestp:) «Δᾲς ἅπτουσα». D: Kas: 3) (miж: кŏ цen: шi pap кŏ aк:) atinгŏ; шi (fir:) întpenpinzŏ, пŏiŏ mîna, înчeпŏ, mъ апŏкŏ de чeвa; шi (npin întind:) пъпînкŏ; (fir:) = Καθάπτομαι, atinгŏ, atакŏ кŏ вopвa; întъpîtŏ, zъdъpъsкŏ amвiцia (кŏpiositatea шi чл:) кŏĭвa. «Ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα». Iл: B. «Τίς μου ἥψατο». Skp: «Ἔργου, («Μουσικῆς, «Πολιτείας, «Πολέμου, шi чл:) ἅπτεσθαι». Пл: «Ἥπτοντο Σικελίας». Пл: «Καὶ ζώων ἀγεύστων πρότερον ἥψαντο». Пл: «Τὰ ὄρνεα καὶ τὰ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται». Tŏч: «Σίτου ἅπτεσθαι». Om: «Ἅπτεσθαι γυναικός». Ksen: «Ἑστεῶτες ἐπὶ τῶν θυρέων, ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι». Ep: «Φαμὲν γὰρ ἐνίοτε τὸν λυποῦντα ἅπτεσθαι ἡμῶν, ἀλλ' οὐχ ἡμᾶς ἐκείνου». Apst: «Ταχὺ τοῦ Θεμιστοκλέους ἔοικεν ἅψασθαι τὰ πολιτικὰ πράγματα». Пл: Ἅπτεται δὲ κεφαλῆς κάρον ἐπιφέρων». Dskp: вate лa кaпŏ. «Τοῦ φρονεῖν καὶ λογίζεσθαι πεφυκότος ἅπτεται». Пл: Οὐ μὴν ἥπτετό γε τῶν πολλῶν οὗτος ὁ λόγος». Пл: чeлop mŏлцĭ пŏ fъчea пiчĭ o întinъpipe aчestŏ кŏвînt, пŏ 'л кpedeaŏ. 4) mъ лineskŏ, mъ npinzŏ, mъ aгaцŏ; (npin ŏpm:) mъ цiŏ de чeвa. «Οὐχ ἅπτεται δὲ κατὰ τὴν κόλλησιν ὁμοίως τὸ δρύϊνον τῶν πευκίνων». Tfp: «Τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο ὁ λοιμὸς τῶν ἀνθρώπων». Tŏч: «Λοιμὸς ἁπτόμενος καὶ καρπῶν ἀφορίας». Пл: 5) ажŏпгŏ, mъ întinzŏ пînъ лa... «Ἅπτεται Ἡρακλέος σταλᾶν. Pind: (шi кŏ dat:) «Στάλαισιν ἅπτοντ' Ἡρακλείαις». Pind: «Ὅσαις ἀγλαΐαις ἁπτόμεθα». Pind:

'Απτὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), пeкъzŏtŏ; (шi fir:) neгpeшitŏ, = Ἄπταιστος. [шi

Ἄπτωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, πτόω, πίπτω]. = 'Απτώς. 2) (гpam:) fъpъ kaze [ἀ, πτῶσις], nedeклinatŏ. [de ŏnde

'Απτώτως, adв: пeкъzŏt; (шi fir:) neгpeшit, fъpъ гpeшeaлъ, saŏ aвatepe din dpeптŏ. 2) (гpam:) fъpъ kaze, nedeклinat.

Ἄπυγος (ὁ, ἡ), (кomп: -ότερος, sŏпpл: -ότατος) чeл fъpъ (adiкъ кŏ sлaвŏ) шezŏtŏ. [ἀ, πυγή].

'Απύθμενος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ fŏndŏ, saŏ pъdъчinъ, fъpъ tpŏпкiŏ. [ἀ, πυθμήν].

Ἄπυκνος (ὁ, ἡ), nedesŏ, papŏ (mŏs:). [ἀ, πυκνός. вezĭ ziч:].

'Απύλωτος (ὁ, ἡ), neinкisŏ кŏ пoaptъ, deskisŏ; (fir:) neoпpitŏ, neinfpînatŏ. [ἀ, πύλη].

'Απυνδάκωτος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ fŏndŏ, saŏ skaŏпŏ (npinч: вasŏ). «Κύλιξ — ». Sof: [ἀ, πύνδαξ].

Ἄπυος (ὁ, ἡ), пeпŏpoiatŏ, чeл fъpъ пŏpoiŏ. [ἀ, πύος].

Ἄπυργος, шi

'Απύργωτος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ tŏpпŏ; neîntъpîtŏ, nezidîtŏ înпpeжŏp (кa чetate). [ἀ, πύργος].

'Απύρεκτος (ὁ, ἡ), nesŏпъpatŏ de кълdŏpъ, saŏ fepвinцeaлъ. [шi

*

'Απυρεξία (ἡ), neferbinцealъ. [ἀ, πυρέττω].
'Απύρετος (ὁ, ἡ),=='Απύρεκτος. [ἀ, πυρετός].
'Απύρηνος (ὁ, ἡ), чел fъръ (saȣ кȣ moaлe) sîmbȣpe; (шi kom: despre пeшtĭ) чeл fъръ osȣ. [ἀ, πυρήν].
'Απυρομήλη (ἡ), ['Απύρηνος, μήλη] milȣ (ȣnȣ instpȣmîntȣ xepȣpцikȣ) fъръ ȣnȣ sîmбȣpe, saȣ nastȣpȣ de fiepȣ în вîpfȣ, saȣ лa капътȣ.
"Απυρος (ὁ, ἡ), чeл fъръ fokȣ, nefъkȣtȣ npin fokȣ (nefpintȣ, nefieptȣ шi чл:); ne-înkълzitȣ, nenȣsȣ înkъ лa fokȣ. «Τροφή—». Sȣid: «Οἶκος—».Es: «Ἱερὰ ἄπυρα». (шi dintp'aчeasta fir:) «Ἐριννύες ἄπυροι». Пind: «Λέβης («Τρίπους шi чл:)—». Om: noȣ, saȣ npeцiosȣ, шi (npin ȣpm:) nȣmaĭ de nodoaбъ. «Μέλι—». Лȣч: чeaлtfeл шi "Α-καπνον. «Χρυσός—». D: Siч: шi «Θεῖον—». Dskp: nȣчoasъ natȣpaлъ. «"Αρδις—». Esxл: ȣъцeatъ apzъtoape fъръ fokȣ, adikъ otpъ-вitъ, saȣ amopoasъ. 2) (med:) == 'Απύ-ρεκτος. [ἀ, πῦρ]. [de ȣnde
'Απύρως, adв: fъръ fokȣ; (шi med:) fъръ fepвinцeaлъ.
'Απύρωτος (ὁ, ἡ), == "Απυρος, netpe-кȣtȣ, neлȣkpatȣ npin fokȣ. [ἀ, πυρόω].
"Απυστος (ὁ, ἡ), [ἀ, πυνθάνομαι] noet: neaȣzitȣ, nekȣnoskȣtȣ. 2) (akt: шi кȣ цen:) neafлъtopȣ, neшtiitopȣ de чeвa din aȣzipe.
'Απύτας, ω, saȣ αο (ὁ), Dop: în лokȣ de ἠπύτης, stpigъtopȣ кȣ mape глasȣ. [din
'Απύω, вiit: -ύσω, noet: Dop: stpigȣ, вesteskȣ, kiemȣ întp'ажȣtopȣ; înaлцȣ лa-ȣde кȣ mape глasȣ, шi (în цen:) fakȣ sȣ-netȣ, вȣetȣ mape.
'Απφά, (шi pap) "Απφα (nedkл:), mîn-гъitoape stpigape (npinч:) întpe fpaцĭ. (вezĭ шi "Αππα шi Τέττα).
'Απφάριον, шi 'Απφίδιον, шi 'Απφίον (τὸ), dim: aл лȣĭ 'Απφά, zічepe de mîngîiepe întpe amopezĭ.
'Απφῦς (φῦς), ύος, шi
'Απφὼς, ὼ (ὁ), Dop: [npefъкȣtȣ din 'Απφά] == Πάππας.
"Απω [ἀπὸ], adв: depapte.
'Απώγων, ωνός (ὁ, ἡ), чeл fъръ вapбъ. [ἀ, πώγων].
'Απῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, == 'Απᾴδω. [din
'Απῳδὸς (ὁ, ἡ), nekonkopdatȣ кȣ tonȣл kîntъpiĭ; (fir:) nenotpiвitȣ, neînвoitȣ. [ἀπὸ, ᾠδή].
"Απωθεν [ἀπὸ], adв: == "Αποθεν, de de-napte.
'Απ-ωθέω -ῶ, шi (miж:) -οῦμαι, вiit: ἀπ-ωθήσω, saȣ ἀπ-ώσω,-ομαι, (nex: ἄπωσα, шi чл: dȣne ὤθω) îmningȣ, înвpîнчeskȣ denapte, saȣ înanoĭ; isгoneskȣ, denъptezȣ; лenъdȣ, nȣ npiimeskȣ. (вezĭ шi Διωθέω). [de ȣnde
'Απώθητος (ὁ, ἡ), == 'Απωστός.
'Απώλεια (ἡ), [ἀπόλλυμι] nierdepe, na-гȣбъ; stpikъчiȣne, npъnъdipe.
'Απωλεσίοικος (ὁ, ἡ), noet: npъnъditopȣ de kasъ. [ἀπολέω, οἶκος].
'Απώλευτος (ὁ, ἡ), (npinч: kaлȣ) neîn-въцatȣ, nedomoлitȣ, nedomestiчitȣ. [ἀ, πωλεύω].
'Απωλόμην, miж: nex: 2: aл лȣĭ 'Απόλ-λυμι.
'Απώμαστος [ἀ, πωμάζω], шi
"Απωμος (ὁ, ἡ), чeл fъръ donȣ, saȣ kanakȣ, neastȣpatȣ. [ἀ, πῶμα].
'Απωμοσία, шi
'Απώμοσις, εως (ἡ), == 'Απόμωσις, tъгъ-dȣipe кȣ жȣpъmîntȣ. [шi
'Απωμοτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς == 'Απομωτικός. [шi
'Απώμοτος (ὁ, ἡ), [ἀπόμνυμι] tъгъdȣitopȣ, saȣ tъгъdȣitȣ, saȣ de tъгъdȣit npin жȣpъmîntȣ; (npin ȣpm:) de fȣцit, ȣpîчosȣ; saȣ onpitȣ, nenȣtinчosȣ a se faчe. «Χρη-μάτων ἄελπτον οὐδέν, οὐδ' ἀπώμοτον, οὐδὲ θαυμαστόν.» Apxл:
'Απὼν, οῦσα, ὸν, napтч: a лȣĭ "Απειμι (лipseskȣ).
'Απωνάμην, miж: nex: 1: aл лȣĭ 'Απο-νίνημι.
'Απώρυξ, υγος (ἡ), anъdȣkȣ, kanaлȣ de anъ ne sȣвt nъmintȣ. 2) == Κατώρυξ. [ἀ-πορύσσω].
'Απώρωτος (ὁ, ἡ), (npinч: osȣ sfъpîma-tȣ) kape n'a npins nosгiцъ, nȣ s'a лipit, nȣ s'a лeгat înkъ. [ἀ, πωρόω].
'Απωσικύματος (ὁ, ἡ), noet: (npinч: вîs-лъ) îmningъtoape de вaлȣpĭ. [ἀπώθω, κῦμα].
"Απωσις, εως (ἡ), шi
'Απωσμὸς (ὁ), îmningepe înanoĭ. [шi
'Απωστικὸς, ἡ, ὸν, îmningъчosȣ, destoĭ-nikȣ, îndemînatikȣ a împinцe, a denъpta. [шi
'Απωστὸς, ἡ, ὸν, împinsȣ, saȣ de împins, de лenъdat. [ἀπώθω].
'Απώτατος, η, ον, (sȣnepл: aл лȣĭ "Απω) чeл npea denapte. [de ȣnde
'Απωτάτω, adв: sȣnepл: npea denapte.
'Απώτερος, α, ον, (komnp: aл лȣĭ ἄπω) maĭ denъptatȣ dekît aлtȣл. [de ȣnde
'Απωτέρω, adв: komnp: maĭ denapte.
'Απ-ωχραίνω, вiit: -ανῶ, înгълбeneskȣ,

fakᴕ чева de totᴕ галбенᴕ, saᴕ гълбeni-чosᴕ.

"Αρ, поеt: maĭ 'nainte de konsᴕnatъ, ші

"Αῤ проz: maĭ 'nainte de вокалъ în локᴕ de

"Αρα (sᴕf: sᴕвц: ші акч:) партік: saᴕ koniᴕnкц: însemnъtoape de dape кᴕ sokoteaлa (saᴕ dᴕпе лоціkъ înкpedinцаpe), аша dap, прin ᴕpmape. «Εἰσὶ βωμὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί.» Лᴕч: (saᴕ dᴕпе о simплъ sokoteaлъ îndoioasъ) пе semne, se пape. «Θεασάμενος δὲ, καὶ ἀπὸ τῆς στολῆς εἰκάσας, Ἕλληνες ἄρα, ἔφη.» Лᴕч: «Ἔμελλεν ἄρα.» Лᴕч: «Οὐχ ἄρα μόνον ἔην ἐρίδων γένος.» Es (saᴕ în mipape ші кам de пpisosᴕ). «Οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον.» Пл: 2) îndoiosᴕ, поаte. «Εἴτις ἄρα ἐστὶν ἄξιος.» Dm: «Ἄν, («Ἐάν) ἄρα δύνωνται.» Грг: (ші în feлᴕ de eponie). «Ἔξεις ἄρ', ἄνθρωπος χαμαὶ ῥέπων, τὴν πόλιν ἑλεῖν αὐτοβοεί;» Apstf: «Καὶ τοῦτο ἀκούω σε λέγειν, ὡς ἄρα τρεῖς σε γραψάμενοι πρότερον ші чл:». Dm: 3) (maĭ кᴕ seamъ ла поецї) înплinitopᴕ (însemnînd saᴕ nimikᴕ, saᴕ чева nees-плікавілᴕ). «Ἂψ δ'ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄῤ ἕζετο, καδδ' ἄρα πήρην θῆκεν». Od: P. || .(ᴕneopĭ se konf: кᴕ

"Αρα (sᴕf; sᴕвц: ші чіpк:) koniᴕnкц: întpeв: ші mipat: [saᴕ ἄρα, saᴕ Dop: în локᴕ de ἦ ῥα], oape? «Ἆρα παύσῃ φενακίζων»; Apstf: «Ἆρά γε ταῦτ' ἄῤ ἐγὼ ποτ' ὄψομαι»; Apstf: «Ἆῤ οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται»; Ksen: «Ἆρά ποτε τὴν ἱερὰν σου κεφαλὴν περιπτύξομαι»; Sin: || (ла поецї se ia ші în локᴕ de ἄρα înплinitopᴕ).

'Αρὰ, ᾶς (ἡ), (în цen:) pᴕгъчiᴕne; ᴕpape (saᴕ de віne, saᴕ de pъᴕ). (de ᴕnde 2) (maĭ овіч:) влesteмᴕ. 3) (прin ᴕpm:) вътъмаpe, nenopoчipe, пагᴕвъ.

"Αραβδος (ὁ, ἡ), în колᴕ de Ἄῤῥαβδος, fъpъ чомагᴕ. [ἀ, ῥάβδος].

'Αραβέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: fakᴕ sгomotᴕ, tponкъneskᴕ. «'Αράβησε τεύχεα». Іл: Ε. (ші stpъm:) клъnцъieskᴕ. «'Αράβησαν ὀδόντας». Апл: [din

"Αραβος (ὁ), поеt: sгomotᴕ, tponкъnipe, клъnцъnipe (de вîptoase tpᴕпᴕpĭ isвitc ᴕna de аlta). «'Οδόντων —». Om: ші Es: «Τυμπάνων —». Ел: (vezĭ ші "Αραδος). [ші

'Αράγδην, adв: кᴕ sгomotᴕ. [ші

"Αραγμα (τὸ), = кᴕ

'Αραγμὸς (ὁ), [ἀράσσω] ловіtᴕpъ (кapamволᴕ) de tpᴕпᴕpĭ tapĭ întpe dînseлe. (în цen:) sгomotᴕ, гълъціe.

'Αραδιούργητος (ὁ, ἡ), în локᴕ de 'Αῤῥᾳδιούργητος.

"Αραδος (ὁ), [ἀράσσω] tᴕpвᴕpape, neлiniште, гълъціe; (med:) stenoxopie, вътaie de inimъ; amestekъtᴕpъ, гᴕpгᴕpitᴕpъ de пîntече. (vezĭ ші "Αραβος).

'Αράζω, vezĭ (maĭ kopektᴕ) 'Αῤῥάζω.

"Αραι, пex: 1: de inf: ал лᴕĭ "Αιρω.

'Αραιόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), papᴕ ла пъpᴕ, (vezĭ ші Ψεδνός). [ἀραιὸς, θρίξ].

'Αραιόπορος (ὁ, ἡ), чел кᴕ поpiĭ tpᴕпᴕлᴕĭ papĭ. [ἀραιός, πόρος].

'Αραιὸς [αἴρω], ἀ, ὸν, papᴕ, saᴕ кᴕ гъᴕpĭ, поpĭ deskiшĭ ка вᴕpeteлe; (прin ᴕpm:) ᴕшᴕpe, лesne de apdikat, (de ᴕnde ші etimoлоціa sa din αἴρω, apdikᴕ) sᴕвціpe, ᴕskatᴕ; slaвᴕ; moaлe; moлічosᴕ; (fir:) nenᴕtinчosᴕ, înчetᴕ ла miшкape; (ші прin întind:) mikᴕ, пᴕцinᴕ; stpimtᴕ; înгᴕstᴕ; лesne de fъpîmat, fpaцedᴕ. «Σφυγμὸς—». Ілкр: «Ναῦς («Γλῶσσα) — ». Esd: «Κνήμη («Εἴσοδος)—». Om: «Πνεῦμα (ші fir: Ἦθος) —». Simпл: || «Γαστὴρ —». Nik: (ші fъpъ sᴕв:)». «'Αραιή». пîntечелe кᴕ тъpᴕntaieлe saлe (de ᴕnde Μεσάραιον = Μεσεντέριον).

'Αραῖος, α saᴕ ος, ον, (în цen:) vpednikᴕ de ᴕpat. 2) askᴕлtъtopᴕ, saᴕ înплinitopᴕ de pᴕгъчiᴕne, = Ἱκέσιος; (maĭ овіч:) = Κατάρατος, влestematᴕ. 4) adᴕкъtopᴕ de влesteмᴕ, saᴕ nenopoчipe asᴕпpa кᴕiva, пpъпъditopᴕ, пpoклetᴕ, = 'Αλάστωρ, ші 'Αλιτήριος. [ἀρά].

'Αραιόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кᴕ кърпᴕpĭ moĭ ші лъвъpцate. [ἀραιὸς, σάρξ].

'Αραιόστημος (ὁ, ἡ), pap ла ᴕpzeaлъ. [ἀραιὸς, στῆμα].

'Αραιόστυλος (ὁ, ἡ), чел кᴕ stîлпĭ papĭ. [ἀραιὸς, στύλος].

'Αραιοσύγκριτος (ὁ, ἡ), = 'Αραιόπορος.

'Αραιότης (ἡ), pъpime. [ἀραιός].

'Αραιόφυλλος (ὁ, ἡ), pap ла foĭ. saᴕ fpᴕnze. [ἀραιὸς, φύλλον].

'Αραιόω -ῶ, віit; -ώσω, pъpeskᴕ, saᴕ fakᴕ чева moлічosᴕ, slaвᴕ, mi чл: [ἀραιὸς]. [de ᴕnde

'Αραίωμα (τὸ), pъpitᴕpъ; distanцъ; кpъпъtᴕpъ; локᴕ deшeptᴕ întpe...

'Αραίως, adв: în кiпᴕ de ᴕpape, saᴕ de влesteмᴕ. [ἀραῖος].

'Αραιῶς, adв: pap; slaв, ші чл: 2) (timп:) pap, кînd ші кînd. [ἀραιός].

'Αραίωσις, εως (ἡ), pъpipe; moлeшipe, slъвipe, ші чл:, ші

'Αραιωτικὸς, ή, όν, îndemînaticᴕ a pъpi;

(med:) pisinitorꙋ, = Διαλυτικὸς, disолвъ-torꙋ. [ἀραιόω].

'Αράκη (κτη), ης (ἡ), Еол: ꙋnꙋ felꙋ de вꙋtilkъ, карafъ.

'Αράκιον (τὸ), ші

'Αρακὶς, ίδος (ἡ), ші

'Αρακίσκος (ὁ), dim: ал лꙋї

"Αρακος (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de пъꙋtꙋ saꙋ ma-зъре. (везї λάθυρος, ші ὦχρος).

'Αραξίχειρ, ειρος, ші

'Αραξίχειρος, ου (ὁ), поеt: de вътꙋt кꙋ mîna, iap пꙋ кꙋ чiокъпелꙋ (еnit: de товъ tꙋрч: daepea). [ἀράσσω, χείρ].

"Αραο, поеt: în локꙋ de ἤρω, 2: sinг: пеps: a miж: пех: 1 ал лꙋї Αἴρω.

'Αράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, (în џеn:) mъ рогꙋ, черꙋ dела Dꙋmnezeꙋ; saꙋ fъ-гъdꙋieskꙋ лꙋї Dꙋmnezeꙋ; ꙋrezꙋ; (iap maї обiч: în ръꙋ) влestemꙋ,=Καταρῶμαι. [ἀρά].

'Αραρημένος, η, ον în локꙋ de 'Αρηρε-μένος, пas: tpe: de кꙋ: ал партч: лꙋї 'Α-ραρίσκω.

'Αραρίζω,='Αῤῥάζω.

'Αραρίσκω [ἄρω], вiit: ἄρσω (прел: 'Αρά-ρισκον, пех: ἦρ[ἄρ]σα, ші maї обiч: ἤ[ἄ]-ραρον, tpe: de кꙋ: în локꙋ de през: ἄρα-[ρη]ρα, пеste сꙋв: în локꙋ de прел: ἠ[ἀ]-ρήρειν, saꙋ ἀράρειν, пas: tpe: de кꙋ: 'Α-ρήρεμαι, de ꙋnde партч: 'Αρηρεμένος, пех: de înf: рар ἀρθῆναι, miж: în локꙋ de пas: пех: ἀραρέσθαι, ші în локꙋ de акt: ἄρσα-σθαι. Еол: партч: "Αρμενος [despre кape везї ла локꙋл кꙋвenitꙋ] tpeвꙋie pрiвit maї mꙋлt ка adiekt:) поеt: înkeiꙋ, потpi-веskꙋ înпpeꙋnъ, ꙋneskꙋ; înџeneneskꙋ, a-шezꙋ віne ла локꙋл сꙋꙋ; 2) întokmeskꙋ; гътеskꙋ; înapmezꙋ; апровisionezꙋ кꙋ toate tpeвꙋinчoaseле. 3) оdixneskꙋ, mꙋлџꙋmeskꙋ, îndestꙋлеzꙋ. ‖ (пеstpъm:) sîntꙋ statopnikꙋ, потpiвitꙋ, înџеnenitꙋ, saꙋ neskimвat хо-tъpîtꙋ (de ꙋnde tpe: de кꙋ: «"Αραρεν». în Еꙋр: ші Лꙋч: însemn: s'a хotъpît, пꙋ se фаче алtfел); mъ потpiвeskꙋ, sîntꙋ плъкꙋtꙋ, ші чл:

"Αραρον, поеt: în локꙋ de "Ηραρον, пех: 2: ші

'Αραρὼς, υῖα, ὸς, în локꙋ de 'Αρηρώς, tpe: de кꙋ: ал партч: лꙋї 'Αραρίσκω. (везї ші "Αρηρα).

'Αραρότως, adв: în локꙋ de 'Αρηρότως.

"Αρας, ασα, αν, пех: 1: ал партч:, ші

"Αρασθαι, miж: пех: 1: de înf: ал лꙋї Αἴρω.

'Αρᾶσθαι, през: de înf: ал лꙋї 'Αράομαι.

'Αράσιμος (ὁ, ἡ), вrednikꙋ de ꙋрare, saꙋ de влestemꙋ, de dopit, saꙋ (înпpot:) de nedopit. 2) (акt:) ꙋрътоpꙋ; saꙋ влeste-mъtopꙋ. [ἀράομαι].

'Αράσσω, [ἀ întînz:, ші ῥάσσω], вiit: -άξω, ловеskꙋ чева кꙋ sгomotꙋ, покneskꙋ, tpîn-teskꙋ, snapгꙋ, sfъpîmꙋ.

'Αρατήριον (τὸ), рꙋгъtopie, saꙋ локꙋ de рꙋгъ. [ші

'Αρατικὸς, ἡ, ὸν, кꙋviinчоsꙋ, kontpiвꙋi-topꙋ, saꙋ аплекatꙋ ла рꙋгъчiꙋne. [ші

'Αρατὸς, ἡ, όν, de ꙋрat, saꙋ de вле-stemat; de noftit, saꙋ de skîpвit. [ἀράομαι].

'Αράτω 3: sînг: пеps: de пех: 1: de пop: ал лꙋї Αἴρω.

'Αράχι(κι)δνα, ης (ἡ), о плantъ de fe-лꙋл mazъpiї.

'Αραχναῖος, α, ον, ші

'Αράχνειος (ὁ, ἡ), пъianжinоsꙋ, saꙋ de пъianжinꙋ. [din

'Αράχνη (ἡ), пъianжinꙋ. 2) касъ de пъianжinꙋ. 3) ꙋnꙋ felꙋ de stakosꙋ de шape. (везї ші Μαῖα, ші 'Αράχνης).

'Αραχνήεις, εσσα, εν, поеt: = 'Αράχνειος. 2) = 'Αραχνοειδής. 3) плinꙋ de касе de пъianжinї. [din

'Αράχνης, ου (ὁ), = 'Αράχνη, [ἀὴρ, saꙋ αἴρω, saꙋ ἀραιὸς, ші ἴχνος, saꙋ ἀναῤῥιχῶ-μαι] пъianжinꙋ. [de ꙋnde

'Αραχνία (ἡ), касъ de пъianжinꙋ. [ші

'Αραχνικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αραχναῖος. [ші

'Αράχνιον (τὸ), = 'Αράχνη, ші 'Αραχνιά. (de ꙋnde 2) ꙋnꙋ felꙋ de воалъ a mꙋsлi-nілор, ші a viiлор. 3) dim: пъianжinашꙋ. [de ꙋnde

'Αραχνιόω -ῶ, вiit: -ώσω, ꙋmплꙋ de ка-se de пъianжinї. 2) formezꙋ înпpeжꙋ-pꙋл кꙋiва ка о (акоперꙋ ка кꙋ) пînzъ de пъianжinꙋ. «'Ηραχνίωκε τοῦ σπληνὸς ἐναί-μοισι φλεβίοισι». Ipкр: [ші

'Αραχνιώδης, εος, ші

'Αραχνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felꙋл касеї, saꙋ ка каsa de пъianжinꙋ. [ἀραχνὸς, εἶδος[.

'Αραχνὸς (ὁ), поеt: în локꙋ de 'Αράχνης, saꙋ 'Αράχνη.

'Αραχνοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), џesꙋtꙋ de пъї-anжinꙋ, saꙋ sꙋвџipe ка каsa de пъian-жinꙋ. [ἀράχνη, ὑφή].

'Αραχνώδης εος (ὁ, ἡ), = 'Αραχνοειδής.

'Αράω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: (прea рар) în локꙋ de 'Αράομαι.

"Αρβηλος (ὁ), кꙋџitoaie potꙋndъ a лꙋ-кръtopilop de пieї.

'Αρβύλη, ης, ші

'Αρβυλλὶς, ίδος (ἡ), [ἄραβος] ꙋnꙋ felꙋ de înkълџъminte пentpꙋ поpoiꙋ, = Πηλοβατίς.

'Αρϐυλόπτερος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѹ арiпї ла tпкълцъмinte. [ἀρϐύλη, πτερόν].

'Αργάεις, εσσα, εν, Dор: în локѹ de 'Αργήεις. [шi

'Αργαίνω, вiit: -ανῶ, поеt: sîntѹ албѹ; (stрът:) înълвескѹ. [ἀργός].

'Αργαλέος, α, ον,=='Εργώδης, апевоiosѹ, оstenічosѹ; sѹпъръtорѹ; пesѹferіtѹ; прімеждіosѹ. [de ѹnde

'Αργαλέως, адв: кѹ оsteneалъ, апевое, кѹ греѹ.

'Αργᾶς, ᾶσσα, ᾶν, поеt: (прin întрѹп:) în локѹ de 'Αργάεις='Αργήεις.

'Αργᾶς, ᾶ (ὁ), Dор: шарпе, saѹ валаѹрѹ (de ѹnde дѹпе ѹнiї шi etimолоџiа лѹї 'Αργειφόντης).

'Αργείλοφος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѹ албе dealѹрї, saѹ мѹnцї. [ἀργὸς, λόφος].

'Αργεινὸς, ἡ, όν, поеt:=='Αργεννός.

'Αργειφόντης, ου (ὁ), (еnit:) Меркѹрѹ оморіtорѹ ал лѹї Аргѹ, saѹ de валаѹрѹ (везї 'Αργᾶς). ["Αργος, saѹ 'Αργᾶς, φένω].

'Αργέλοφος (ὁ) пiчiорѹ de пiеле de оае; (шi în џеп:) ор че марџiпе, къпъtîiѹ, saѹ лѹкрѹ пefолоsitорѹ шi пetрeвнiкѹ. [ἀργὸς, пелѹкрътoрѹ, λόφος, капѹtѹ].

"Αργεμα, шi "Αργεμον (τὸ), шi

"Αργεμος (ὁ), албеацъ în окiѹ. (везї шi Γλαύκωμα).

'Αργεμώνη (ἡ), [ἄργεμα, ὀνίνημι] арџемоnъ, о плантъ фолоsitоаре ла tъмъдѹiре de албеацъ.

'Αργεννὸς, ἡ ὸν, поеt: == 'Αργὸς, албѹ.

'Αργεστὴρ, ῆρος, шi 'Αργεστής, οῦ (ὁ), поеt: албѹ, лѹminosѹ. [шi

'Αργέστης, ου (ὁ), поеt: (în џеп; еnit: de вîntѹ репеде, шi плоiosѹ) акоперiторѹ de atmosферъ кѹ албї норї, saѹ de маре кѹ албе валѹрї; (iар партiк:) аѹstрѹ, == Σκίρων, шi чл: [ἀργός].

'Αργέτι, dat: шi 'Αργέτα, ак: ал лѹї 'Αργῆς, în локѹ 'Αργῆτι, -ῆτα.

'Αργέτις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лѹї 'Αργῆς.

'Αργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nestрът:) staѹ fъръ лѹкрѹ, пѹ факѹ nimikѹ, шеzѹ fъръ tреавъ. (пas:) sîntѹ пеînгрiжitѹ, ръшîiѹ fъръ еfеktѹ, staѹ пелѹкратѹ. [ἀργός].

'Αργήεις, εσσα, εν, поеt: , шi

'Αργῆς, saѹ 'Αργὴς, ῆτος (ὁ), поеt: албѹ, stрълѹчiosѹ. [ἀργός].

'Αργῆς, saѹ 'Αργής, έω (ὁ), Ion: în локѹ de 'Αργᾶς, ѹпѹ feлѹ de шарпе.

'Αργηστὴς, οῦ (ὁ), поеt: =='Αργεστής.

'Αργία (ἡ). пелѹкраре; лепе; (Бis:) încетаре din лѹкрѹ în zile de serвътоrї; (desпре преоцi) опрiре din sлѹжвъ. [ἀργός].

'Αργιϐόειος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре (хръпеште) вої албї. [ἀργός, βοῦς].

'Αργικέραυνος (ὁ, ἡ), asвîрлitорѹ de stрълѹчitорѹ tрѹsпетѹ. (ἀργὸς, κεραυνός].

'Αργικὸς, ἡ, ὸν, disпѹsѹ ла пелѹкраре, лепешѹ, tрîndaвѹ. [ἀργός].

"Αργιλλος (λος), ου (ἡ), хѹmъ албъ (de fъкѹt ваsе de fapfѹрiе). [ἀργός, албѹ]. [de ѹnde

'Αργιλλώδης (ιλώδης), εος (ὁ, ἡ), копрinzъtорѹ de (saѹ asemъпatѹ кѹ) хѹmъ албъ.

'Αργινόεις, εσσα, εν, поеt, албічosѹ.

'Αργιόδους, οντος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѹ dinцї tъiошї, saѹ албї. [ἀργὸς, ὀδούς].

'Αργιπόδης, ου (ὁ), шi

'Αργίπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѹ пiчоаре iѹцї, saѹ албе. [ἀργὸς, ποῦς].

"Αργμα (τὸ), (прiпч: ла îm:) поеt: în локѹ de "Απαργμα, 'Απαρχή, пîргъ адѹsъ de приnosѹ, ка о жертfъ. [ἄρχομαι].

'Αργμένος, ἡ, ον, поеt: în локѹ de ἠργμένος, tре: de кѹ: ал партч: лѹї "Αρχομαι.

'Αργολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвескѹ пеfолоsitоаре шi zадарпiче лѹкрѹрї. [шi

'Αργολογία (ἡ), пеfолоsitоаре шi zадарпiкъ ворвiре. [ἀργὸς, λόγος].

'Αργομέτωπος (ὁ, ἡ), (прiпч: пiатръ de zidit) а кърia партеа чеа възѹtъ în фаца zidѹлѹї пѹ есte лѹкратъ, чiоплitъ. [ἀργὸς, μέτωπον].

'Αργοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорѹ de пелѹкрътoрѹ, de лепешѹ. [ἀργός, ποιός].

'Αργὸς, ἡ, ὸν, албѹ; (прin întind:) лѹminosѹ, stрълѹчitорѹ; (fir:) iѹte, репеde ла mішкаре.

'Αργὸς (ὁ, ἡ), [прin întрѹп: ἀεργὸς, din ἀ, ἔργον] пелѹкрътoрѹ, лепешѹ. 2) (пas:) пелѹкратѹ; некѹлtiватѹ; (desпре пiеtре) печiоплitѹ; (în џеп:) пеfъкѹtѹ; (прin ѹрт:) пеtревпiкѹ, de пеîntревѹiпцаt.

'Αργοτροφέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ хръпескѹ пелѹкрînd пiшiкѹ, fъръ а fаче чева. [ἀργὸς, τροφή].

'Αργοφάγος (ὁ, ἡ), поеt: чел че mъпîпкъ, fъръ а лѹкра чева. [ἀργὸς, φάγω].

'Αργυραμοιϐικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорѹ, релatiвѹ ла skimваре, saѹ skimвъtорѹ de арџiпtѹ, ад: вапї (tѹрч: zъръfeskѹ). (de ѹnde «'Αργυραμοιϐική». mеsерia skimвъtорѹлѹї de вапї (zaраfлiкѹ). [ἀργυραμοιϐός]. [de ѹnde

'Αργυραμοιβικῶς, adв: кȣ кіпȣ zъръfeskȣ, ка ȣпȣ

'Αργυραμοιβὸς (ὁ, ἡ), skimвъtopȣ de вanĭ (zapafȣ). [ἄργυρος, ἀμείβω].

'Αργύρασπις, ιδος (ὁ), (ostaшȣ) чел кȣ sкȣtȣ, saȣ павъzъ de apџintȣ; (fir:) aлesȣ. [ἄργυρος, ἀσπίς].

'Αργυρεῖον (τὸ), minъ (вaie) de apџintȣ. 2) Apџintъpie, adiкъ пръвълie de apџintapȣ. 3) skimвъtopie de вanĭ (zъръfie). [шi

'Αργύρειος (ὁ, ἡ), поet:, шi

'Αργύρεος -οῦς, έα-ᾶ, εον-οῦν, de apџintȣ. ‖ (sȣвst:) 'Αργυροῦς (ὁ), monetъ de apџintȣ. [ἄργυρος].

'Αργυρευτής, οῦ (ὁ), лȣкрътopȣ ла minъ de apџintȣ. [din

'Αργυρεύω, вiit: -εύσω, кaȣtȣ (sanȣ, лȣкpezȣ ла minъ de) apџintȣ. [ἄργυρος].

'Αργυρηλάτης, ου (ὁ), лȣкрътopȣ de apџintȣ, apџintapȣ. [шi

'Αργυρήλατος (ὁ, ἡ), лȣкpatȣ кȣ apџintȣ; fъкȣtȣ de apџintȣ. [ἄργυρος, ἐλαύνω].

'Αργυρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ 'Αργύριον.

'Αργυρίζω, вiit: -ίσω, seamъпȣ a apџintȣ, amȣ faџa apџintȣлȣĭ. 2) (miж: saȣ пas:) stpînгȣ, кîшtirȣ вanĭ, = 'Αργυρολογέω. [шi

'Αργυρικὸς, ἡ, ὸν, вънeskȣ, (în вanĭ, saȣ пе вanĭ). [ἀργύριον].

'Αργυριοθήκη (ἡ), ладъ, saȣ dълапȣ пentpȣ apџintъpie (monete, saȣ вase, ȣneлte de apџintȣ) [ἀργύριον, θήκη].

'Αργυριοκόπος (ὁ), = 'Αργυροκόπος.

'Αργύριον (τὸ), (пpinч:) dim: ал лȣĭ 'Άργυρος; (iap în џen:) вanȣ de apџintȣ, saȣ шi de aлtъ matepie. 2) (pap) = 'Αργυρεῖον. [шi

'Αργυρὶς, ίδος (ἡ), (în џen:) op че ȣпеалтъ, (dap maĭ кȣ seamъ) пахарȣ de apџintȣ. [ἄργυρος].

'Αργυρισμὸς (ὁ), stpînџepe, кîшtirape de вanĭ. [ἀργυρίζομαι].

'Αργυρίτης, ου (ὁ), шi 'Αργυρῖτις, ιδος (ἡ), чел че ape (коnpinde, saȣ se плътeшte în) apџintȣ, saȣ вanĭ. «Γῆ («Ψάμμος)—». Лкs: хȣmъ, nisinȣ de apџintȣ. «'Αγών—». Пл: лȣптъ пе пpemiȣ de apџintȣ, iap пȣ Στεφανίτης, пе кȣпȣпъ.

'Αργυρόβιος (ὁ, ἡ), поet: (apкȣ) чел кȣ коapdъ de apџintȣ. [ἄργυρος, βιός].

'Αργυρογνωμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ

'Αργυρογνώμων, ονος (ὁ), кȣnoskъtopȣ, черкъtopȣ de apџintȣ. [ἄργυρος, γνώμων].

'Αογυροδίνης, ου (ὁ), шi

'Αργυροδινὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: (пpinч: pîȣ) кape ape вȣлtoape apџintie, adiкъ aпъ кȣpгъtoape лimпede; (iap ȣпе opĭ) кape adȣче nisinȣ de apџintȣ. [ἄργυρος, δίνη].

'Αργυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка apџintȣл, apџintiȣ (de feлȣл, faџa, fopma, лȣчipea apџintȣлȣĭ). [ἄργυρος, εἶδος].

'Αργυρόηλος (ὁ, ἡ), înпodoвitȣ кȣ кȣie de apџintȣ. [ἄργυρος, ἧλος].

'Αργυροθήκη (ἡ), = 'Αργυριοθήκη.

'Αργυρόθρονος (ὁ, ἡ), чел че ape, saȣ шade пе tponȣ de apџintȣ. [ἄργυρος, θρόνος].

'Αργυροκάπηλος (ὁ), negȣџъtopȣ, peвînzъtopȣ de apџintȣ. [ἄργυρος, κάπηλος[.

'Αργυροκοπεῖον (τὸ), тъietopie, adiкъ лȣкpъtopie de apџintȣ, saȣ de monetъ (apџintъpie, saȣ tapaпхana. tȣpч:). [шi

'Αργυροκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiȣ (лȣкpezȣ) apџintȣ, saȣ monetъ. [din

'Αργυρκόπος (ὁ), = 'Αργυροκοπιστήρ (кom:) тъietopȣ, лȣкpъtopȣ de apџintȣ, saȣ de monetъ. [ἄργυρος, κοπή].

'Αργυρόκυκλος (ὁ, ἡ), чел кȣ черкȣpĭ, saȣ poate de apџintȣ. [ἄργυρος, κύκλος].

'Αργυρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpînгȣ вanĭ (maĭ кȣ seamъ din kontpiвȣџiĭ); (în џen:) iaȣ вanĭ. [ἀργυρολόγος]. [de ȣnde

'Αργυρολόγητος (ὁ, ἡ), sȣвîpшitȣ кȣ вanĭ stpînшĭ din dъждiĭ (пȣвлiчĭ). «'Αργυρολόγητον ἱερὸν ποιήσειν». Skp: Maкв: 2) sȣпȣsȣ ла kontpiвȣipe de вanĭ.

'Αργυρολογία (ἡ), stpînџepe de вanĭ de kontpiвȣџiĭ. [din

'Αργυρολόγος (ὁ, ἡ), stpînгъtopȣ de вanĭ de kontpiвȣџiĭ. [ἄργυρος, λέγω].

'Αργυρομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatȣ кȣ apџintȣ. [ἄργυρος, μίγνυμι].

'Αργυρόπεζα (ἡ), чеа кȣ пічоape aлве ка apџintȣл, saȣ înпodoвite кȣ înкълџъminte de apџintȣ. [шi

'Αργυρόπεζος (ὁ, ἡ), поet:='Αργυρόπεζα. [ἄργυρος, πέζα].

'Αργυρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ пічоape de apџintȣ. «Δίφρος—». Apп: [ἄργυρος, ποῦς].

'Αργροπράκτης, ου (ὁ), = 'Αργυρολόγος, stpînгъtopȣ de вanĭ (dъждiĭ, kontpiвȣџiĭ, шi чл:).=2) 'Αργυροπράτης. [ἄργυρος, πράττω, saȣ εἰσπράττω]. [de ȣnde

'Αργυροπρακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣviinчоsȣ ла (atinгъtopȣ de) stpînгъtopȣ, saȣ stpînџepe de вanĭ. (de ȣnde ‖ sȣвst:) «'Αργυροπρακτική». meѕepia stpînгъtopȣлȣĭ de вanĭ.

'Αργυροπράτης, ου (ὁ), вînzъtopȣ, negȣџъtopȣ de apџintȣ, saȣ de вanĭ (zapafȣ). [ἄργυρος, πιπράσκω].

'Αργυροπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzŭ пe вanĭ rata. [ἄργυρος. πωλέω].

'Αργυρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), пoet: (єпit: de pîŭ) isвopîtŭ din minъ de apцintŭ. [ἄργυρος, ῥίζα]. (вezĭ шi 'Αργυρόφλεψ).

'Αργυροῤῥύτης, ου (ὁ), пoet:='Αργυροδίνης. [ἄργυρος, ῥέω].

'Αργυρος (ὁ), [ἀργὸς, алвŭ] apцintŭ. || «Κοῖλος—». Ksen: вase de apцintŭ, apцintъpie. «Χυτός—». Apst: apцintŭ виŭ.

'Αργυροστερὴς, έος (ὁ, ἡ), (кom:) лipsitopŭ (fȣpŭ) de apцintȣл кȣIвa. [ἄργυρος. στερέω].

'Αργυρότοιχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пepeцĭ de apцintŭ; [ἄργυρος, τοῖχος].

'Αργυρότοξος (ὁ, ἡ), чел кȣ apкŭ de apцintŭ; (fir:) лȣчosŭ, saŭ пpeцiosŭ. [ἄργυρος, τόξον].

'Αργυροῦς, ᾶ, οῦν, (пpin întpȣn:) în лoкŭ de 'Αργύρεος.

'Αργυροφάλαρος (ὁ, ἡ), чел кȣ гъtелĭ de калŭ (paxtȣpĭ) de apцintŭ. [ἄργυρος, φάλαρα].

'Αργυροφανὴς [ἄργυρος, φαίνω], шi

'Αργυροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: apъtosŭ, лȣminosŭ, лȣчosŭ кa apцintȣл. [ἄργυρος, φέγγω].

'Αργυρόφλεψ, εβος (ὁ, ἡ), чел кȣ вine de apцintŭ (вezĭ шi 'Αργυρόῤῥιζος). [ἄργυρος, φλέψ].

'Αργυροφύλαξ, ακος,=Θησαυροφύλαξ, пъstpъtopŭ, пъzitopŭ de вanĭ, saŭ de apцintъpiĭ. [ἄργυρος, φύλαξ].

'Αργυροχάλινος (ὁ, ἡ), чел кȣ fpîŭ de apцintŭ. [ἄργυρος, χαλινός].

'Αργυροχοέω -ῶ, вiit: -ήσω, topnŭ, saŭ topeskŭ apцintŭ. [din

'Αργυροχόος (ὁ), topnъtopŭ, saŭ topitopŭ de apцintŭ. [ἄργυρος, χέω].

'Αργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, aкoпepŭ, înвpaкŭ кȣ apцintŭ. 2) пoet: [плъteskŭ, saŭ pesплъteskŭ кȣ вanĭ. [шi

'Αργυρώδης, εος (ὁ, ἡ), кoпpinzъtopŭ de apцintŭ; asemъnatŭ кȣ apцintŭ; (în цen:) apцintosŭ. [ἄργυρος].

'Αργύρωμα (τὸ), (maĭ кȣ seamъ лa îm:) пodoaвъ, saŭ вasŭ, ȣпeaлtъ de apцintŭ, apцintъpie. [ἀργυρόω].

'Αργυρώνητος (ὁ, ἡ), (пpinч: poвŭ) кȣmпъpatŭ кȣ вanĭ. [ἄργυρος, ὠνέομαι].

'Αργύφεος, α, ον, шi

"Αργυφος (ὁ, ἡ), пoet: [ἀργός, ὕφος] алвŭ de totŭ.

'Αργῶς, adв: кȣ лeпeвie, moлiчiȣпe; fъpъ foлosŭ, saŭ isпpaвъ, în zadapŭ; fъpъ кȣвîntŭ, fъpъ вpe ȣпŭ skoпŭ. [ἀργός].

"Αρδα (ἡ), Ion: [ἄρδω] пeкȣpъцie, soaie (maĭ кȣ seamъ din ȣпsoape).

'Αρδάλιον (τὸ), = 'Αρδάνιον.

"Αρδαλος (ὁ, ἡ), Ion: [ἄρδα] soiosŭ, ȣпsȣposŭ. || (sȣвst: вѣpв:)="Αρδα. [de ȣпde

'Αρδαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: ȣпгŭ; (пpin ȣpm:) mînжeskŭ, soieskŭ; tȣpвȣpŭ.

'Αρδάνιον (τὸ), îpdъŭ [de aчi] de adъпat вiteлe. 2) вasŭ кȣ aпъ sfîntъ, din кape se stpoпiaŭ чeĭ чe пetpeчeaŭ пemopцĭ лa înгpoпъчiȣпe. [ἄρδω].

'Αρδέεσκε, Ion: în лoкŭ de ἦρδε, 3: sinг: пeps: a пpeл: лȣĭ "Αρδω.

'Αρδεία, шi

"Αρδευσις, εως (ἡ), adъпape; stpoпipe; ȣdape. [шi

'Αρδευτὴς, οῦ (ὁ), adъпъtopŭ; ȣdъtopŭ. [din

'Αρδεύω, вiit: -εύσω,="Αρδω, adъпŭ; ȣdŭ.

'Αρδηθμὸς (ὁ), пoet: = 'Αρδμός.

"Αρδην [αἴρω], adв: apdiкat în aepŭ, пe sȣs. «Πηδῶντος ἄρδην τάφρων ὕπερ». Sof: «Νέκυν φέρουσιν ἄρδην εἰς τάφον». Eȣp: 2) din pъdъчinъ, de totŭ, saŭ кȣ totȣл. «Πάντας ἄρδην τοὺς θεούς». Apstf: «Τὸν τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότα». Esx:

"Αρδην [ἄρδω], adв: adъпînd; stpoпind, ȣdînd.

'Αρδιοθήρα (ἡ), [ἄρδις, θήρα] instpȣmîntŭ xepȣpцiкŭ (клeшte), кȣ кape tpъцeaŭ, шi skoteaŭ sъцeцeлe din pъпĭ.

"Αρδις [ἄρω=ἁρμόζω], εως (ἡ), (пpinч:) askȣцitȣл вîpfŭ aл sъцeцiĭ; (пpin întind:) sъцeatъ, sȣлiцъ, шi чл:

'Αρδμὸς (ὁ), пoet: = 'Αρδεία. 2) вadŭ de adъпat вiteлe. [din

"Αρδω [în afinitate кȣ ἀλδαίνω, шi ἀρύομαι], вiit: ἄρσω (пeх: ἦρσα), adъпŭ, ȣdŭ; (fir:) ръкopeskŭ; (пpin ȣpm:) xpъпeskŭ, кpeskŭ.

'Αρεία, ας (ἡ), пoet: fem: aл лȣĭ "Αρειος.

'Αρειὰ, ᾶς, шi Ion:

'Αρειὴ, ῆς (ἡ), пoet: ameпinцape; влestemŭ. (вezĭ шi 'Επήρεια).

'Αρειθύσανος (ἡ), пoet: (пepifp:) pesвoĭпiкŭ, вiteazŭ. ["Αρης, Mapцŭ, шi θύσανος, fȣпdъ, saŭ пodoaвъ].

'Αρειμανὴς, έος, шi

'Αρειμάνιος (ὁ, ἡ), пeвȣпŭ пeпtpȣ (Mapцŭ) pesвoiŭ, saŭ пe вpeme de pesвoiŭ (foapte iȣвitopŭ de pesвoiŭ). ["Αρης, μαίνομαι]. [de ȣпde

'Αρειμανιότης (ἡ), пeвȣпie, mape dpaгoste de pesвoiŭ.

"Αρειον (τὸ), neѕt: ал лѕĭ 'Αρείων

"Αρειος, α saѕ̆ ος, ον, кѕвєnitѕ̆, saѕ̆ înкinatѕ̆ лѕĭ Марцѕ̆ ["Αρης]. (прin ѕрm:) pesвoĭnikѕ̆, biteazѕ̆.

'Αρειότερος, α, ον, поet: în локѕ̆ de 'Αρείων.

'Αρειότολμος (ὁ, ἡ), поet: îndpъzneцѕ̆ ка Марцѕ̆; pesвoĭnikѕ̆, biteazѕ̆. [ἄρειος, τόλμη].

'Αρείφατος (ὁ, ἡ), поet: ["Αρης, φένω] omopîtѕ̆ în pesвoiѕ̆. 2) ["Αρης, φάω] вestitѕ̆ în pesвoaie.

'Αρείων, ονος (ὁ, ἡ), поet: комnp: nepeг: ал лѕĭ 'Αγαθὸς, maĭ вѕnѕ̆; (прinч:) maĭ pesвoĭnikѕ̆; (прin ѕрm:) maĭ biteazѕ̆, ші чл:. (вezĭ "Αριστος). ["Αρης].

"Αρεκτος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ̆ de "Αρρεκτος.

'Αρέσαι, akt:, ші

Αρέσασθαι, miж: пеx: de înf: ал лѕĭ 'Αρέσκω.

'Αρέσθαι, miж: пеx: 2: de înf: ал лѕĭ Αἴρω.

'Αρέσκεια (ἡ), siлinцъ прin лiнгѕшipĭ ші алte atpъгътoape вiклene шiжлoaче de a плъчea (fpan: complaisance). ["Αρεσκος].

'Αρέσκευμα (τὸ), miжлoкѕ̆ de лiнгѕшipe, ші пpefъкѕtъ пѕptape спpe a плъчea, (minчinoasъ полiтiкъ). [din

'Αρεσκεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ siлeskѕ̆ (прin лiнгѕшitoape ші пpefъкѕte кiпѕpĭ) a mъ faчe плъкѕtѕ̆, a atpaџe faвopѕл кѕĭва. 2) (stpъm:) adѕкѕ̆ ла miлostiвipe, saѕ̆ ла eptape. [ἄρεσκος]. [de ѕnde

'Αρεσκευτικὸς, ἡ όν, îndemînatikѕ̆ a se faчe плъкѕtѕ̆ прin лiнгѕшitoape пѕptъpĭ, îndatopъtopѕ̆.

"Αρεσκον, поet: în локѕ̆ de ἤρεσκον, прeл: ал лѕĭ 'Αρέσκω.

"Αρεσκον (τὸ), neѕt: лѕĭ "Αρεσκος.

'Αρέσκον (τὸ), пъptч: neѕt: a лѕĭ 'Αρέσκω. [de ѕnde

'Αρεσκόντως, adв: de паptч: dѕпe плaкѕл кѕiва, saѕ̆ кѕ кiпѕ̆ de a плъчea.

"Αρεσκος (ὁ, ἡ), siлitopѕ̆ прin лiнгѕшitoape кiпѕpĭ de a плъчea ла toцĭ. [din

'Αρέσκω [ἄρω], biit: ἀρέσω, (пеx: ἤρεσα, ші miж: ἠρεσάμην, ші пas: ἠρέσθην, tpe: de кѕ: пas: ші miж: ἤρεσμαι) (nestp: кѕ dat: ші At: кѕ aк: maĭ de mѕлte opĭ în a 3: пeps: saѕ̆ în паptiч:) плакѕ̆; sîntѕ̆ de пъpepea кѕĭва. «Τῷ γείτονι βούλει σὺ ἀρέσκειν»; Ksen: «"Ην μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ». Тѕч: «Εἰ οὖν τι σε τούτων ἀρέσκει». Тѕч: «Ὁ βίος οὗτος οὐδαμῶς μὲ ἤρεσε». Плt: «Καὶ ἀρέσκει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον». Skp: «Τὰ ἀρέσκοντα τοῖς φιλοσόφοις». Пл: 2) (miж: -ομαι, кѕ dat:) sîntѕ̆ mѕлцѕmitѕ̆ de чева. «Οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσει». Ep: «Τῷ Σιμωνίδῃ οὐκ ἀρεσκόμενος». Apist: «Δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρέσκεσθαι». Лѕч: (ші кѕ înf: «Παρ' ὁποτέρους ἄν ἀρέσκηται ἐλθεῖν». Тѕч: (stp: кѕ aк:) înпакѕ̆, înпpieteneskѕ̆; (ші miж:) mъ înвoieskѕ̆, îmĭ îndpenтezѕ̆ грешала, mъ поptѕ̆ пpieteneште; pedoвîndeskѕ̆ faвopѕл кѕĭва; (pap кѕ џen:) mъ satѕpѕ̆. «Ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθα. Iл: Δ. «Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξένον ἀρέσσομαι». Od: Θ: «Ἱεροῖς Θεοὺς ἀρέσκεσθαι». Ksen: «Αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο αἵματος». Es: 3) (кѕ aк: ші dat:) faкѕ̆ чева плъкѕtѕ̆ кѕĭва. «Σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσκόμενος». Тгп:

'Αρέσσασθαι, поet: în локѕ̆ de 'Αρέσασθαι miж: пеx: 1: de înf: ал лѕĭ 'Αρέσκω.

'Αρεστὴρ (ὁ), плъчintъ пpinositъ спpe înвлinzipea, saѕ̆ adѕчepea ла miлostiвipe a zeiлop. [ші

'Αρεστήριος (ὁ, ἡ), fъкѕtѕ̆, kontpiвѕitopѕ̆ спpe înвлinzipea zeiлop. [ші

'Αρεστὸς, ἡ, όν, плъкѕtѕ̆, потpiвitѕ̆. [ἀρέσκω]. [de ѕnde

'Αρεστῶς, adв: кѕ плъчepea, saѕ̆ mѕлцѕmipea кѕĭва.

"Αρετ' поet: (кѕ tъiepe de o) în локѕ̆ de ἤρετο, 3: sinг: пeps: de miж: пеx: 2: ал лѕĭ Αἴρω.

'Αρεταλογία (ἡ), zadapnikъ вopвipe despre вiptѕte ші вiцiѕ̆. [din

'Αρεταλόγος (ὁ), въpfitopѕ̆ despre вiptѕte; saѕ̆ кape ape вiptѕte de a вopвĭ mѕлte, полiлoгѕ̆, (astfeл se пѕmiaѕ̆ în Poma, niште въpfitopĭ, че faчeaѕ̆ пе fiлosofѕ̆). (вezĭ ші 'Ηθολόγος, ші Ζηταρετησιάδης). [ἀρετὴ, λόγος].

'Αρετάω -ῶ, isвѕteskѕ̆; mepгѕ̆ вine, înaintezѕ̆; sîntѕ̆ în fлoapea mea. 2) (pap) dopeskѕ̆ (mъ amвiцionezѕ̆ спpe) вiptѕte. [din

'Αρετὴ (ἡ), [ἄρω, ἀρέσκω, saѕ̆ "Αρης] (în џen:) destoiniчie, îndemînъtate, вѕnъ însѕшime, dapѕ̆ (saѕ̆ tpѕп: saѕ̆ sѕfлet:). «'Αρετὴ γῆς (ἵππου, ἅρματος, πηγῆς, ἄρχοντος, δικαστοῦ, ші чл:)». (dap прinч: ші din вekime) въpвъцie, biteжie în pesвoiѕ̆. 2) (maî поѕ̆) вiptѕte (mopaлъ denpindepe de a лѕкpa вineлe, ші a se апъpa de pъѕ̆). «Μόνη κτημάτων ἡ ἀρετὴ ἀναφαίρετος». Basл: 3) (прin întind:) чinste, peпѕtaцie. «Πλούτῳ γὰρ ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ». Es: [de ѕnde

'Αρετόω -ῶ, biit: -ώσω, (дѫпе filosofia stoiчiлор) fakѫ пе чinева вipтѫosѫ. (în-npot: de κακύνω).

"Αρευς, εος (ὁ), Еол: în локѫ de "Αρης.

'Αρέων, Ion: în локѫ de 'Αρῶν, џen: îm:, шi

'Αρῇ, Ion: în локѫ de 'Αρᾷ, dat: sinr: ал лѫî

'Αρῇ, Ion: în локѫ de 'Αρᾷ.

"Αρῃ, 3: sinr: пeps: de акt: (ἄ, лѫпгѫ), saѫ (ἄ, skѫptѫ) 2: sinr: пeps: de miж: nex: 1: ал sѫn: лѫî Αἴρω.

"Αρηα, Ion: în локѫ de "Αρῃ, ак: ал лѫî "Αρης.

"Αρηαι, Ion: în локѫ de "Αρῃ 2: sinr: пeps: a miж: nex: 1: de sѫn: лѫî Αἴρω.

'Αρηγοσύνη (ἡ), noet: în локѫ de 'Αρωγή, ажѫtopѫ. [ἀρηγών].

'Αρήγω [ἀρή, saѫ "Αρης], biit: -ήξω, (nex: ἤρηξα), (кѫ dat:) ажѫtѫ, коплѫkpeзѫ, foлoseskѫ. «Τοῖς φίλοις ἀρήγειν». Ksen: «'Αρήγει ποδαγρικοῖς». Dskp: (шi fѫpѫ kazѫ). «Σιγᾶν ἀρήγει». Esx: 2) (кѫ ак: saѫ ак: шi dat:) întopкѫ, depѫptezѫ de ла чinева (ажѫtѫ a nѫ пѫtimi) вpe ѫпѫ pѫѫ. «Ζεῦ πάτερ, ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν». Esxл: «'Αρῆξαι φόνον δοκεῖ τέκνοις». Евр: (вezî шi 'Αμύνω, шi 'Αρκέω). [de ѫnde

'Αρηγών, όνος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de 'Αρωγός, ажѫtѫtopѫ.

"Αρηϊ, Ion: în локѫ de "Αρεϊ, dat: ал лѫî "Αρης.

'Αρηΐθοος (ὁ, ἡ), аџepѫ ка Марцѫ, saѫ iѫte (алepгѫtopѫ) în pesвoiѫ; (în џen:) pesвoïnikѫ, biteazѫ. ["Αρης, θοός].

'Αρηϊκτάμενος, η, ον, noet: ["Αρης, κτείνω] omopitѫ în pesвoiѫ.

'Αρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în локѫ de "Αρειος.

'Αρηΐφατος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αρείφατος.

'Αρηΐφθογγος (ὁ, ἡ), ["Αρης, φθόγγος], чел кѫ pesвoieskѫ, pesѫпѫtopѫ, mape гласѫ; (fir:) вîptosѫ, biteazѫ.

'Αρηΐφθορος (ὁ, ἡ), noet: ["Αρης, φθορά] пѫпѫditѫ, ѫчisѫ în pesвoiѫ.

'Αρηΐφιλος (ὁ, ἡ), noet: iѫвitopѫ de pesвoiѫ, pesвoïnikѫ. ["Αρης, φίλος].

'Αρήμεναι, noet; în локѫ de 'Αρᾶν, npez: de înf: ал (neîntp:) 'Αράω în локѫ de 'Αράομαι.

'Αρημένος, η, ον, noet: (nas: tpe: de кѫ: ал партч: лѫî 'Αράομαι) влестематѫ; (fir:) пѫпѫditѫ.

'Αρήν, Ion: în локѫ de 'Αράν, ак: ал лѫî 'Αρά.

'Αρήν, saѫ "Αρην="Αρς (neîntp: nom:, a ле кѫpора обliче kaze sînt întpeѫ-inџate), џen: ἀρνός, dat: ἀρνί, шi чл:, mielѫ. (вezî 'Αρνειός шi 'Αρνός, kompap: шi ῥήν).

"Αρηξις, εως (ἡ), ажѫtopape; апѫpape, шi чл: (вezî 'Αρωγή). [ἀρήγω].

"Αρηος, Ion: în локѫ de "Αρεος, џen: ал лѫî "Αρης.

"Αρηρα, tpe: de кѫ: (în локѫ de npez:), шi

'Αρήρειν, (pap) neste sѫв: (în локѫ de npeл:) ал лѫî 'Αραρίσκω.

'Αρηρομένος, η, ον, At: шi Ion: nas: tpe: de кѫ: ал партч: лѫî 'Αρόω.

'Αρηρότως, adв: notpiвit; înџenenit; sigѫp, шi чл: [din

'Αρηρώς, υῖα, ός, (партч: a лѫî "Αρηρα) notpiвitѫ; înџenenitѫ.

"Αρης (ὁ), (џen: "Αρεος, dat: "Αρει, ак: "Αρη saѫ "Αρην, вок: "Αρες, шi noet: "Αρες) [αἴρω= ἀναιρῶ, saѫ ἀρά], Марцѫ, zeѫл pesвoiѫлѫî; (npin întind:) pesвoiѫ, вѫtѫlie, apme, шi чл:

'Αρήτειρα (ἡ), Ion: fem: ал лѫî

'Αρητήρ (ὁ), Ion: [ἀράομαι] npeotѫ.

'Αρητιάς, άδος (ἡ), noet: ["Αρης] pesвoïnikѫ, saѫ iѫвitoape de pesвoiѫ.

'Αρητός, ή, όν, Ion: noet: = 'Αρατός.

'Αρητύω, biit: -ύσω, noet: în локѫ de 'Αρύω.

"Αρθεν, noet: Еол: în локѫ de ἤρθησαν, 3: îm: пeps: a nas: nex: 1: de xot:, шi

'Αρθῆναι, nas: nex: 1: de inf: ал лѫî 'Αίρω.

'Αρθμέω -ῶ, biit: -ήσω, notpiвeskѫ în-пpeѫпѫ, înпpeѫпѫ; (шi nestp: saѫ ел:) mѫ notpiвeskѫ, mѫ înвoieskѫ. [шi

'Αρθμία (ἡ), = 'Αρθμή, npietenie, ѫnipe, înвoipe, алianцѫ. [шi

"Αρθμια (τά), îm: neѫt: ал лѫî

"Αρθμιος (ὁ, ἡ), noet: Ion: npietenѫ; notpiвitѫ; înвoitѫ. [din

'Αρθμός (ἡ), noet: [ἄρω] notpiвipe; înвoipe; pелацie; npietenie; ѫnipe, saѫ înпpeѫпape.

'Αρθρεμβολέω -ῶ, biit: -ήσω, пѫiѫ ла локѫл sѫѫ mѫdѫлаpѫл skosѫ din înkeietѫpѫ. [ἀρθρέμβολος]. [de ѫnde

'Αρθρεμβόλησις, εως (ἡ), пѫпepe ла локѫл sѫѫ a mѫdѫлаpѫлѫî deskeiatѫ.

'Αρθρέμβολος (ὁ, ἡ), [ἄρθρον, ἐμβάλλω] (mѫdѫлаpѫ skpintitѫ) пѫsѫ iapѫшî în înkeitѫpa sa; (de ѫnde) ‖ 'Αρθρέμβολα, (τά), instpѫminte, npin kape se пѫп ла локѫ deskeiatele mѫdѫлаpe. 2) instpѫminte de kazпѫ, npin kape se desmѫdѫлeazѫ пѫpцile tpѫпѫлѫî.

'Αρθρίδιον (τό), dim: ал лѫî "Αρθρον.

'Αρθρικός, ή, όν, кѫвiinчosѫ ла (saѫ kom-

пъsъ din) înкeietъpî, saъ aptiкoлe [ἄρθρα], aptiкoлosъ, saъ aptiкoлatъ. 2) = къ

'Αρθριτικὸς, ὴ, ὸν, пъtimaшъ de вoaлa

'Αρθρῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: νόσος, вoaлъ) peъmatismъ лa înкeietъpî. [ἄρθρον].

'Αρθροκήδης, εος saъ έος (ὁ, ἡ), пoet: вътъmътopъ de înкeietъpî. [ἄρθρον, κήδω].

"Αρθρον (τὸ), [ἄρω] înкeietъpъ de mъdълape. 2) (îm:) пaptea пъsкъtoape a femei. 3) пapte dintp'ъnъ totъ (aptiкoлъ); (de ъnde) sъвtînпъpцipea кapeteлop ъnъî къвîntъ, saъ ъвpaжъ. 4) aptiкoлape, saъ fopmape de глasъ. «"Αρθρον φωνῆς». Apst: (вezî ἀρθρόω). 5) (Гpam:) Aptiкoлъ (o пapte a къвîntълъî).

'Αρθροπέδη (ἡ), = Γυιοπέδη, лerъtъpъ de mîînî, saъ de пічoape, пinte, кътъшe, вътъкъ, лaпцъ шi чл: [ἄρθρον, πέδη].

'Αρθρόω -ῶ, віit: -ώσω, înкeiъ, saъ înпpeъnъ пpin înкeietъpî, пotpiвeskъ ъnъ mъdълapъ къ aлtъл; (fir:) пotpiвeskъ, dpeгъ, pегълeзъ; (dap пpinч:) aptiкoлeзъ глasъл în пpoпъnцia zічepiлop în кinъ de a se aъzi deoseвite ъna de aлta лitepeлe шi siлaвeлe. [шi

'Αρθρώδης, εος (ὁ, ἡ), плinъ de mълte шi tapî înкeietъpî. [ἄρθρον].

"Αρι [=ἔρι, шi în afinitate къ ἄριστος], пaptiкълъ întinzъtoape de însemnape, кomпъsъ nedespъpцit къ feлъpite (maî de mълte opî пoetiчe) zічepî, sп: e: «'Αρίδηλος». пpea înвedepatъ, шi чл:

'Αρία (ἡ), ъnъ feлъ de steжapъ, = φελλόδρυς.

'Αριβάσκανος (ὁ, ἡ), пoet: foapte simцitopъ, пpea вътъmътopъ. [ἄρι, βάσκανος].

'Αριγνὼς, ῶτος, шi

'Αρίγνωτος (ὁ, ἡ), пoet: шtiъtъ тъtълop, вestitъ, famosъ (шi în вine шi în pъъ); лesne de къnosкъt. [ἄρι, γνόω].

'Αριδάκρυος, шi

'Αρίδακρυς, υος (ὁ, ἡ), пoet: лesnічosъ лa лaкpъmî, лa плînsъ. 2) = къ

'Αριδάκρυτος (ὁ, ἡ), пoet: въpsъtopъ de mълte лaкpъmî; пpічinъitopъ aлtopa de mълte лaкpъmî; вpednікъ de mълte лaкpъmî (de a 'л плînцe чineвa mълt). [ἄρι, δάκρυον].

'Αριδείκετος (ὁ, ἡ), пoet: arъtatъ de toцî къ deцetъл, вestitъ. [ἄρι, δείκνυμι].

'Αρίδηλος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήλως, пoet: тъtълop къnosкъtъ, foapte înвedepatъ; sлъвitъ, вestitъ. [ἄρι, δῆλος]. (se amesteкъ къ

'Αρίζηλος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ζήλως, пoet: = 'Αρίδηλος, шi къ

'Αριζήλωτος (ὁ, ἡ), пpea pîвnitъ, saъ пpea de pъвnit; вpednікъde imitat; (пpin ъpm:) sлъвitъ, fepічitъ. [ἄρι, ζῆλος].

'Αριήκοος (ὁ, ἡ), пoet: foapte asкълtъtopъ, sъпъsъ. 2) aъzitъ пpetъtindinea, foapte вestitъ. [ἄρι, ἀκοή].

'Αριθμέω -ῶ, віit: -ήσω, пъmъpъ, soкoteskъ; пъiъ în пъmъpъ; (fir:) soкoteskъ de чeвa. «'Αυτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἑταίρους ἠρίθμεον». Od: K. «'Αριθμεῦνται εἰς 'Ηρακλῆα». Teкp: «'Αριθμεῖν τι ἐν εὐεργεσίας μέρει». Dm: ['Αριθμός].

'Αριθμηθήμεναι, пoet: în лoкъ de 'Αριθμηθῆναι, пas: пex: 1: de inf: aл лъî 'Αριθμέω.

'Αρίθμημα (τὸ), пъmъpътъpъ. [шi

'Αρίθμησις, εως (ἡ), пъmъpape. [шi

'Αριθμητικὸς, ὴ, ὸν, atinгътopъ, saъ eкspimътopъ de пъmepe; foлositopъ, îndemînatiкъ лa пъmъpape. || (sъвst:) «'Αριθμητική». apitmetiкъ, (meшteшъгъл soкotipiî), шi 'Αριθμητικοὶ, apitmetiчî, deпpinшî, saъ oкъпaцî лa apitmetiкъ. [de ъnde

'Αριθμητικῶς, adв: dъпe pегълeлe apitmetiчeî, saъ apitmetiчeшte. [шi

'Αριθμητὸς, ὴ, ὸν, пъtinчosъ, лesnічosъ de a se пъmъpa, a se soкoti, шi (пpin ъpm:) пъцinъ лa пъmъpъ. [ἀριθμέω].

'Αριθμὸς (ὁ), [ἄρω] пъmъpъ, кîtime. «Ποιοῦμαι (шi пoet: Λέγομαι) ἀριθμόν». Ksen: шi Om: пъmъpъ, soкoteskъ. «'Ολίγοι («Πολλοὶ, Παρόμοιοι, Δώδεκα, Διακόσιοι, шi чл:) τὸν ἀριθμόν, (шi pap) ἀριθμῷ». «Ἓν κεράμιον ἀριθμῷ». Ksen: «'Αριθμὸς ὁδοῦ». Ksen: (fir:) «Εἰς ἀνδρῶν οὐ τελοῦσιν ἀριθμόν». пъ intpъ în pîndъ de въpвaцî. (вezî шi λόγος). 2) semnъ apitmetiкъ, пъmъpъ. 3) feлъ, кtпъ, însъшime. «Πάντας τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἱκετείας». D: Aл: "Απαντας τοὺς ἀριθμοὺς περιλαβών». Isкp: 4) pîndъ, клasъ, гpadъ. «Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς». Ksen: 5) (fir:) кîtime, гpъmadъ neînsemnъtoape (fъpъ mepitъ, saъ пpeцъ). «'Αριθμὸς ἐσμέν». Apstf:

'Αρικύμων, ονος (ἡ). пoet: mълt пъsкъtoape, пpъsitoape, saъ пъiepapiцъ. [ἄρι, κύω].

"Αριν, ινος, шi

"Αρινος (ὁ, ἡ), кaъtъ "Αῤῥιν.

'Αρίπικρος (ὁ, ἡ), пpea amapъ. [ἄρι, πικρός].

'Αριπρέπεια (ἡ), кaлitatea лъî

'Αριπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -επέως, пt: întpъ toate stpълъчitъ, foapte mъpeцъ; (fir:) sлъвitъ, însemnatъ, вestitъ. [ἄρι, πρέπει].

"Αρις, ινος (ὁ, ἡ), кaъtъ "Αῤῥις.

"Αρις, ιδος (ἡ), ꙋnꙋ feлꙋ de плantъ. (vezĭ 'Αρία, ші 'Αρίσαρον).

'Αρὶς, ἴδος (ἡ), ꙋnꙋ feлꙋ de apкꙋ, кꙋ кape meштepiĭ înвîptesк sfpedeлꙋл. 2) ꙋnꙋ feлꙋ de înгpъdipe, saꙋ maлꙋ апъpъ-topꙋ dinainte. 3) ꙋnꙋ feлꙋ de плantъ, = "Αρις.

'Αρίσαρον (τὸ), [ἄρις, ἄρον] ꙋnꙋ feлꙋ de плantъ, пічорꙋл віцeлꙋлꙋĭ. (vezĭ "Αρον).

'Αρίσημος (ὁ, ἡ), noet: foapte însemnatꙋ. [ἄρι, σῆμα].

'Αρισθάρματος (ὁ, ἡ), noet: пpemiantꙋ, tpiꙋmfъtopꙋ în aлeprapea tpъsꙋpeĭ. [ἄρι-στος, ἅρμα].

'Αρισκυθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἄρι, σκύζο-μαι] foapte neкъжitꙋ.

'Αρίσταθλος (ὁ, ἡ), noet: пpemiantꙋ, tpi-ꙋmfъtopꙋ în лꙋnte. [ἄριστος, ἄθλος].

'Αρισταρχέω -ῶ, віit: -ήσω, гꙋвepneзꙋ foapte віne. [ἄριστος, ἄρχω].

'Αριστάφυλος (ὁ, ἡ), noet: poditopꙋ de пpea вꙋnĭ ші mꙋлцĭ stpꙋгꙋpĭ, [ἄρι, στα-φυλή. (adiekt: aл лꙋĭ "Αμπελος).

'Αριστάω -ῶ, віit: -ήσω, [ἄριστον] пpîn-zeскꙋ.

'Αριστεία (ἡ), воînічіe, віtежie, isвîndъ вpednікъ de...

'Αριστεῖον (τὸ), пpemiꙋ, pesплътipe пen-tpꙋ isвîndъ. [ἀριστεύω].

'Αριστερεύω, віit: -εύσω, staꙋ de a stînra, saꙋ цiꙋ nosiцia din stînra. 2) întpeвꙋin-цeзꙋ mîna stînгъ, sîntꙋ stînгачiꙋ. [ші

'Αριστερεὼν, ῶνος (ὁ), ꙋnꙋ feлꙋ de плan-tъ, = Περιστερεών. [din

'Αριστερὸς, ά, ὸν, [ἄριστος] stînгꙋ, = Εὐ-ώνυμος, ші λαιὸς; (fiг:) îndъpъtnікꙋ, ne-îndemînatікꙋ, neisкꙋsitꙋ (ка кꙋm ap лꙋ-кpa кꙋ stînra); neпpiinчosꙋ (vezĭ ἐπαρί-στερος). «Ἡ ἀριστερὰ (se înц: χείρ)». stîn-ra (mînъ). «Ἐξ ἀριστερᾶς, (saꙋ) «Ἐν ἀρι-στερᾷ, (ші îm:) «Ἐξ ἀριστερῶν». din stîn-ra, saꙋ în stînra. (înпpot: de δεξιὸς, vezĭ zічepea).

'Αριστεροστάτης, ου (ὁ), stъtъtopꙋ în stîn-ra (кape цine nosiцia stînгъ) (пpінч: de teatpaлꙋ хopꙋ, saꙋ de ошtipe). [ἀριστερὸς, στάτης].

'Αριστερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), [ἀριστερὸς, χείρ] stînгачiꙋ (кape se sлꙋжeште кꙋ [saꙋ ape nꙋmaĭ] mîna stînгъ în лoкꙋл чeлiĭ dpeptе).

'Αριστεύεσκε, noet: Ion: în лoкꙋ de ἠρί-στευε, 3: sinг: пepѕ: a пpeл: лꙋĭ ἀριστεύω.

'Αρίστευμα (τὸ), = 'Αριστεία, віteжasкъ isвîndъ, saꙋ isпpaвъ. [ἀριστεύω].

'Αριστεὺς, έως (ὁ), isвꙋtitopꙋ, saꙋ isвîndi-topꙋ în pesвoaie, op în чeлe noлitiчe; (пpin ꙋpm:) de гpadꙋл чeл maĭ 'naлtꙋ, aлesꙋ, însemnatꙋ. [ἄριστος].

'Αριστευτικὸς, ή, ὸν, îndemînatікꙋ, de-пpinsꙋ лa isвînde; віteaзꙋ. [din

'Αριστεύω, віit: -εύσω, (пpінч: кꙋ цen:) sîntꙋ maĭ вꙋnꙋ, maĭ aлesꙋ deкîtꙋ toцĭ. (пpin ꙋpm:) ковîpшeскꙋ, întpeкꙋ, віpꙋiesкꙋ fъкînd isвînzĭ, ші віteжeштĭ isпpъвi: mъ deoseвeскꙋ între чeĭ-л-aлцĭ în чeва. [ἀ-ριστεύς].

'Αριστήϊον (τὸ), Ion: în лoкꙋ de 'Αριστεῖον.

'Αριστητὴς, οῦ (ὁ), ші

'Αριστητικὸς, ή, ὸν, oвiчnꙋitꙋ a пpînzi. [ἀριστάω].

'Αριστίζω, віit: -ίσω, daꙋ пpînzꙋ кꙋiва. || (mіж:) = 'Αριστάω. [ἄριστον].

'Αριστίνδην, adв: пe aлesꙋ din чeĭ maĭ вꙋnĭ (лa neamꙋ, віteжie, saꙋ віptꙋte). (vezĭ ші Πλουτίνδην). [ἄριστος].

'Αριστόβιος (ὁ, ἡ), пpea віne tpъitopꙋ (fisічeште saꙋ mopaл). [ἄριστος, βίος].

'Αριστογένεθλος, noet: [ἄριστος, γένεθλον], ші

'Αριστόγενος (ὁ, ἡ), пъsкътopꙋ, saꙋ пpo-dꙋкътopꙋ de пpea вꙋnĭ кoпiĭ, saꙋ poade. [ἄριστος, γένος].

'Αριστόγονος (ὁ, ἡ), пъsкꙋtꙋ din пpea вꙋnĭ пъpinцĭ, saꙋ tpasꙋ din пpea вꙋnꙋ neamꙋ. [ἄριστος, γόνος].

'Αριστόδειπνον (τὸ), пpînzꙋ пpeлꙋnцitꙋ пînъ лa вpeme de чinъ, пpînzꙋ ші чinъ, saꙋ кape цine лoкꙋ ші de чinъ. [ἄριστον, δεῖπνον].

'Αριστοκράτεια (ἡ), гꙋвepnꙋ de чeĭ maĭ aлeшĭ (maĭ însemnaцĭ, saꙋ maĭ віptꙋoшĭ), apistoкpatie. 2) (pap) чeл maĭ вꙋnꙋ гꙋ-вepnꙋ. [ші

'Αριστοκρατέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ гꙋвepneзꙋ apistoкpatічeште. [ші

'Αριστοκρατία (ἡ), = 'Αριστοκράτεια. [ші

'Αιστοκρατικὸς, ή, ὸν, apistoкpatікꙋ, a-tinгътopꙋ de apistoкpatie, saꙋ iꙋвitopꙋ de (aплeкatꙋ лa) apistoкpatie. [ἄριστος, κράτος]. [de ꙋnde

'Αριστοκρατικῶς, adв: apistoкpatічeште.

'Αριστολοχία (ἡ), ꙋnꙋ feлꙋ de плantъ ве-stitъ în вeкime de вꙋnъ пentpꙋ faчepĭ. [ἄριστος, λοχός].

'Αριστόμαντις, εως (ὁ, ἡ), noet: foapte вꙋnꙋ, îndemînatікꙋ гічitopꙋ, saꙋ пpoopo-чitopꙋ. [ἄριστος. μάντις].

'Αριστόμαχος (ὁ, ἡ), noet: foapte вꙋnꙋ în вътълie, [ἄριστος, μάχη].

"Αριστον (τὸ), пpînzꙋ; (лa чeĭ maĭ ве-кĭ) пpeгꙋstape, saꙋ întîia mînкape de di-

mineaцъ. [Ἄρι, Dop: în локӗ de ἦρι, = πρωΐ, dimineaцъ; saӗ neӗt: лӗĭ ἄριστος].

Ἀριστόνικος (ὁ, ἡ), кîшtirъtopӗ, saӗ пpiчinӗitopӗ de чea maĭ бӗnъ бipӗinцъ. [ἄριστος, νίκη].

Ἀριστονομία (ἡ), гӗвepnape de statӗ dӗпe чeлe maĭ бӗne лeцĭ. [ἄριστος, νόμος].

Ἀριστόνοος, ους (ὁ, ἡ), noet; чeл кӗ чea maĭ бӗnъ minte, saӗ simцimîntӗ. [ἄριστος, νοῦς].

Ἀριστοποιέω -ῶ, шi (miж) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, îmĭ пpeгъteskӗ пpîn-zӗл, saӗ пpeгӗstapea; пpînzeskӗ, saӗ гӗ-stъpeskӗ. || (nas:) «Τὰ ἀριστοποιούμενα», пpeгъtipĭ de пpînzӗ, saӗ de пpeгӗstape. [ἄριστον, ποιέω].

Ἀριστοπονεύς, έως (ὁ), шi

Ἀριστοπόνος (ὁ, ἡ), noet: mӗnчitopӗ, лӗкpъtopӗ foapte бӗnӗ. [ἄριστος, πόνος].

Ἀριστοπόσεια (ἡ), noet: foapte бӗnъ so-цie. [ἄριστος, πόσις].

Ἀριστοπραγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntӗ în чea maĭ бӗnъ stape, fepiчitӗ, = [ἄριστα πράττω, лӗкpezӗ кӗ пpea кӗnъ isбӗtipe].

Ἄριστος [ἄρω = ἀρέσκω, saӗ Ἀρετή, saӗ Ἄρης], η, ον, sӗпpл: пepeгӗлatӗ aл лӗĭ ἀγαθός, (пpinч:) foapte pesбoĭnikӗ, biteazӗ; (fir:) maĭ aлesӗ, maĭ însemnatӗ de kît toцĭ în nobiлitate, бoгъцie, шi op чe aлtъ кanaчitate, saӗ бӗnъ кaлitate. || (sӗбst:) «Οἱ ἄριστοι», чeĭ întîĭ, aлeшĭ, maĭ însemnaцĭ a' ĭ ӗnӗĭ локӗ. «Τὰ ἄριστα, = τὰ ἀριστεῖα, пpemiiлe. || ἄριστα, adв: foapte bine.

Ἀριστοσαλπιγκτής, οῦ (ὁ), (kom:) foapte бӗnӗ tpîmбiцaшӗ. [ἄριστος, σαλπιγκτής].

Ἀριστοτέχνης, ου (ὁ), foapte бӗnӗ me-шtepӗ, saӗ чeл maĭ aлesӗ întp'ӗnӗ me-шteшӗгӗ, saӗ mesepic. [ἄριστος, τέχνη].

Ἀριστοτόκεια (ἡ), noet: mӗmъ de пpea бӗnĭ кoniĭ. [шi

Ἀριστοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtopӗ de пpea бӗnĭ кonii. [шi

Ἀριστότοκος (ὁ, ἡ), пъskӗtӗ din пpea бӗnĭ пъpinцĭ; (пpinч:) fiӗ de пpea чin-stitъ mӗmъ. [ἄριστος, τόκος].

Ἀριστοφυής, έος (ὁ, ἡ), de пpea бӗnӗ natӗpaлӗ; saӗ din natӗpъ пpea бӗnӗ. [ἄ-ριστος, φυή].

Ἀριστόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), noet: пpea бӗnӗ, saӗ пpea tape în mîinĭ. [ἄριστος, χείρ].

Ἀριστῶδιν, ινος (ἡ), пъskъtoape de пpea бӗnĭ (aлeшĭ) бъpбaцĭ. [ἄριστος, ὠδίν].

Ἀρισφαλής, έος (ὁ, ἡ), noet: пpea пepi-кoлosӗ; de aлӗnekat, saӗ къzӗt în гpe-шeлĭ.. [ἄρι, σφάλλω].

Ἀριφανής, έος (ὁ, ἡ), пpea apъtosӗ, stpъ-лӗчitӗ; (fir:) famosӗ. [ἄρι, φαίνω].

Ἀριφραδής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -αδέως, noet: [ἄρι, φράζω] = Ἀρίγνωτος, шi Ἀρί-δηλος.

Ἀρίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: пpea înцe-лeptӗ, saӗ de mapĭ simцiminte. [ἄρι, φρήν].

Ἀρκάλη(νη), ης (ἡ), sӗлӗ, saӗ въtaлe de лa pъsбoiӗл цesъtopiлop. (вezĭ шi Ἄ-γνυς, шi Καῖρος).

Ἄρκειον (τὸ), ӗnӗ feлӗ de плantъ, лa-бa ӗpsӗлӗĭ, = Ἄρκτειον. (iap пpinч: neӗt: лӗĭ

Ἄρκειος [ἄρκος], α, ον, = Ἄρκτειος, de ӗpsӗ.

Ἀρκεόντως, adв: Ion: în локӗ de Ἀρ-κούντως.

Ἀρκεσίγυιος (ὁ, ἡ), [ἀρκέω, γυῖον] întъ-pitopӗ de (saӗ tape în) mъdӗлapeлe tpӗ-пӗлӗĭ.

Ἄρκεσις, εως (ἡ), [ἀρκέω] ажӗtopӗ, fo-лosӗ. [шi

Ἄρκεσμα (τὸ), = Ἄρκος (τὸ). [шi

Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, destoĭnikӗ; destӗлӗ, de ажӗns. [ἀρκέω]. [de ӗnde

Ἀρκετῶς, adв: de îndestӗл, îndestӗлat.

Ἀρκεύθινος, η, ον, de enӗпepe. [din

Ἀρκευθὶς, ίδος (ἡ), enӗпepe. [din

Ἄρκευθος (ἡ), кonaчiӗ de enӗпepe, ӗnӗ feлӗ de кedpӗ; шi (din пpiчina mӗлtop rimnĭ) бoлdӗ, цeanъ.

Ἀρκέω -ῶ, [în afinitate кӗ ἀρήγω, шi ἀλκέω] biit: -έσω, denъpтezӗ (isгoneskӗ, oпpeskӗ) вpe ӗnӗ pъӗ de лa чineвa. (кӗ aк: шi dat: saӗ пpeп: aк:) «Οὔτις οἱ ἤρκεσεν ὄλεθρον». Iл: Z. «Ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα τοῦτο γ' ἀρκέσαι». Sof: «Οὐκ ἀρκέσει τὸ μὴ οὐ θανεῖν». Sof: 2) (кӗ dat: în eл: de aк:) ажӗtӗ, foлoseskӗ. «Ἄρκεσόν μοι». Sof: «Πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ». Om: 3) (maĭ oбiч: лa пpozaiчĭ кӗ dat: saӗ пpeп: aк: шi pap кӗ inf: saӗ naptч:) sîntӗ destӗлӗ, de ажӗns, saӗ destoĭnikӗ, = Ἐξ(Ἐπ)αρκῶ, пoчiӗ sъ... «Οὐδὲ ταῦτά σοι ἤρκεσε». Tӗч: «Πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ τοσαύτην παρασκευήν;» Плt: «Πῶς ἀρκέσω μερίμναις ἐχούσαις συνέχειαν;» Sin: «Οὐκ ἂν ἤρκεσαν ἀπολογούμενοι». Xps: (шi în a 3: neps:) «Οὐ τὰ χωρία μόνον ἀρκεῖ σκέψασθαι». (шi кӗ anaл: inf:) «Ἀρκεῖ, ὅτι» «Ἀρκεῖ, ἐὰν». Ksen: (de ӗnde) «Τὰ ἀρκοῦντα», чeлe de înde-stӗл. 4) (pap) = Διαρκῶ. «Τούτοις ἡσυχία ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ». Tӗч: 5) (miж: saӗ nas: кӗ dat: saӗ naptч:) mъ mӗлцӗmeskӗ, îmĭ ажӗnцe. «Ἀρκοῦ τῷ εἶναι». Ksen:

«'Αρκούμενοι τοῖς παροῦσι». Skp: «'Ηρκοῦντο προσφερόμενοι γάλα». Diod: (ші neȣt: în локȣ de між:) «Τινὲς ἐνὶ τούτων ἀρκοῦσι τῇ χρήσει. Dskp: «'Αρκέσω θνήσκουσα». Sof:

"Αρκηλος (ὁ), în локȣ de 'Αρκύλος = 'Αρκτύλος.

"Αρκιος, α saȣ ος, ον, noet: [ἀρκέω], апъръторȣ de ръȣ, ажȣтъторȣ, folositorȣ. «"Αρκια νούσων». Nik: «Οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας». Іл: В. «Νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι, ἠὲ σαωθῆναι». Іл: О. 2) = ἀρκετὸς, destȣлȣ, saȣ destoînikȣ. «Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω» Es: «Τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμί». Аплп: 3) пропорціonatȣ, potрivitȣ, кȣмпътatȣ (adikъ nічі mȣлtȣ, nічі пȣціnȣ). «Δέμας («Στόμα, «Κάρηνον, ші чл:) ἄρκιον». Оп:

"Αρκιος, α saȣ ος, ον noet: ="Αρκτειος. [din

"Αρκος, ου (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de "Αρκτος.

"Αρκος, εος -ους (τὸ), noet: [ἀρκέω] ажȣторȣ; леакȣ.

'Αρκούντως, adв: (partч:) îndestȣл; кȣмпътat, kît тревȣie. «'Αρκούντως ἔχω». Тȣч: ='Αρκοῦμαι. «'Αρκούντως ἔχει». Тч: ажȣнџе.

'Αρκτεία (ἡ), konsfinціре de ȣрші, saȣ de фечоаре ла Diana. [везї 'Αρκτεύω].

"Αρκτειος, α, ον, de ȣрсȣ, saȣ ȣрсоsȣ. [ἄρκτος].

'Αρκτέος, α, ον, пos: ал лȣї "Αρχω, saȣ "Αρχομαι.

'Αρκτεύω, віit: εύσω, konsfinцеsкȣ ȣрсȣ (saȣ în локъ ї фечоаръ, saȣ în цеn: пїрці) Dianeї. [везї "Αρκτος.].

'Αρκτῆ (ἡ), (прin întрȣп: din 'Αρκτέη, înц: δορά) піеле de ȣрсȣ. [ші

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, арktikȣ, saȣ nopdikȣ (чел despre miазъ-ноапте). [ἄρκτος].

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, (грам:) пȣсȣ ла înчепȣтȣл zічеріï. [ἄρχομαι].

"Αρκτιον (τὸ), о планtъ,="Αρκειον.

'Αρκτόμυς, υος (ὁ), ȣпȣ felȣ de mikȣ natрȣпedȣ (Франц: marmotte), шоарічe de mȣnte, че doapme toatъ earna. [ἄρκτος, μῦς].

"Αρκτος (ἡ), ȣрсȣ. 2) о konsteлаціe spre nopdȣ (miазъ-ноапте), împърцitъ în mape (везї "Αμαξα), ші mikъ (везї Κυνόσουρα). 3) partea nopdikъ а пъmîntȣлȣї. 4) (în:) фечоаре de ла zeче anї konsfinцite Dianeї Атенеї пînъ ла mъpitimȣл лор. (везї ἀρκτεύω).

'Αρκτοῦρος (ὁ), [ἄρκτος, οὐρὰ, saȣ οὖρος, saȣ ὥρα] о лȣчіоasъ stea de лîngъ koada mapeлȣї ȣрсȣ, saȣ карȣ (везї "Αρκτος, "Αμαξα), ші пе ла міжлокȣл, saȣ крачїї лȣї

'Αρκτοφύλαξ, ακος (ὁ), о konsteлаціe апроапе de mapele ȣрсȣ, = Βοώτης, ші 'Ωρίων. (se amesteкъ кȣ парціалȣл лȣї 'Αρκτοῦρος). [ἄρκτος, φύλαξ].

'Αρκτόχειρ, ειρος (ὁ), ȣпȣ felȣ de patрȣпedȣ, поate аріčіȣл. ["Αρκτος, χείρ].

'Αρκτύλος (ὁ), пȣіȣ de ȣрсȣ. ["Αρκτος].

'Αρκτῷος, α, ον, = 'Αρκτικός.

'Αρκυοστασία (ἡ), ашеzarea вînъторешtелор пласе, ші локȣл ашеzърії лор. (везї ші ἀρκυστάσιον). [ἄρκυς, στάσις].

"Αρκυς, saȣ "Αρκυς, υος (ἡ), ȣпȣ felȣ de пласъ гроасъ întpeвȣінцатъ de вînъторї spre прindере de вînатȣрї; кȣрсъ, лаџȣ.

'Αρκυστάσιον (τὸ), локȣ de ашеzat, ші ашеzarea пласелор вînъторешtї,='Αρκυοστασία. [ші

'Αρκύστατος (ὁ, ἡ), noet: ашеzatȣ ка (saȣ înгръditȣ de) ніште пласе. || (sȣвst:) 'Αρκύστατον (τὸ), ='Αρκυστάσιον. [ἄρκυς, στάω, ἵστημι].

'Αρκυωρέω -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskȣ, (пîndeskȣ) пласеле ашеzate. [din

'Αρκυωρὸς (ὁ), [ἄρκυς, ὤρα] пъzitорȣ, saȣ пînditорȣ de пласе вînъторешtї; (de ȣnde) вînъторȣ.

"Αρμα (τὸ), [αἴρω] ор че арdікъ, кȣ ор че se înкаркъ чінева, греȣtate, поваръ; (fir:) nodвadъ; daждіе; ші провіzіе de хрaнъ. (везї 'Αρμαλιά).

"Αρμα (τὸ), [ἄρω] карȣ (прінч:, резвоіеskȣ, saȣ inodpomikȣ кȣ доъ poate, трasȣ de каї. 2) (în întind:) търгъторії fъръ, saȣ ші împреȣnъ кȣ карȣл; (de ȣnde) «"Αρμα λευκόν». Ksen: ші «"Αρμα τρέφειν, saȣ (komпȣsȣ) 'Αρματοτροφεῖν. 3) локȣ întpe Атіка ші Беоціа, din partea кърȣіа fȣлџерȣл se sokotia de вȣнȣ огȣрȣ, fȣлџера însъ преа рар, (de ȣnde прoв:) «Δι' ἅρματος καὶ σπανίως». Пл:

'Αρμᾶ, ᾶς (ἡ), Dop: în локȣ de 'Αρμή.

'Αρμαλιὰ (ἡ), noet: [ἄρω] провіzіе de хрaнъ пentрȣ dрȣmȣ; ші хрaнъ împърцітъ ла maї mȣлцї în порціï întр'о компаніе.

'Αρμάμαξα (ἡ), каретъ, saȣ търȣръ înkisъ. [ἄρμα, ἄμαξα].

'Αρμάτει (τι) ος, α, ον, кȣвіinчоsȣ, saȣ folositорȣ ȣпеї търȣрї, saȣ карȣ. || «Νόμος—». Пл: аріе резвоіаskъ, (Франц: marche). «Μέλος—». Еȣр: віерsȣ de жале. [ші

'Αρματεύω, віit: -εύσω, noet: = 'Αρματηλατέω. [ἄρμα].

'Αρματηγὸς (ὁ, ἡ), noet: порnітоpȣ, kondȣ-

къtорȣ de тръсȣръ. [ἅρμα, ἄγω].

'Αρματηλασία (ἡ), mînаре de тръсȣръ; алергаре кȣ тръсȣра. [ши

'Αρματηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, mînȣ (алергȣ кȣ) тръсȣръ. [ши

'Αρματηλάτης, ου (ὁ), mînъtорȣ de (алергъtорȣ кȣ) тръсȣръ, кȣръȣшȣ, saȣ bizitiȣ. [ши

Ἁρματήλατος (ὁ, ἡ), (dрȣmȣ) ȣмблаtȣ de карȣ. 2) înвîрtitȣ пе, saȣ de poateле карȣлȣї (ка fавȣлоsȣл Iksionȣ). [ἅρμα, ἐλάω, ἐλαύνω].

'Αρμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї ἅρμα.

'Αρματοδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, алергȣ кȣ тръсȣра; mъ лȣntȣ în алергъtоріа de тръсȣрї. [ши

'Αρματοδρομία (ἡ), алергъtȣръ de тръсȣрї кȣ каї. [din

'Αρματόδρομος (ὁ, ἡ), алергъtорȣ кȣ тръсȣръ, лȣntашȣ în алергъtоріа de тръсȣрї. [ἅρμα, δρόμος].

'Αρματόεις, εσσα, εν, поеt: =Ἁρμάτειος.

'Αρματόκτυπος (ὁ, ἡ), поеt: прічіnȣitȣ din sгоmоtȣл алергърії тръсȣрелор. «Ἔδεισ' ἀκούσασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον». Esхл: Тев: [ἅρμα, κτύπος].

'Αρματομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ваtȣ din карȣ. [ἅρμα, μάχη].

'Αρματοπηγέω (ποίεω)-ῶ, biit: -ήσω, коnstрȣiȣ, факȣ каръ. [din

'Αρματοπηγὸς (ποιός), οῦ(ὁ), коnstрȣкtорȣ, fъкъtорȣ de каръ, saȣ тръсȣрї (карetашȣ) [ἅρμα, πήγνυμι, ποιός]. (de ȣnde) «'Αρματοπηγία (ποιία), коnstрȣіре de тръсȣрї, saȣ фачере de каръ (карetъшіе).

'Αρματοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хрънеsкȣ каї пеntрȣ тръсȣръ, џіȣ тръсȣръ кȣ каї (прінч:) пеntрȣ лȣntа алергъtȣреї тръсȣрелор. (везї "Αρμα). [ши

'Αρματοτροφία (ἡ), хрънірe de каї пеntрȣ тръсȣръ, saȣ џіnере de тръсȣръ кȣ каї пеntрȣ лȣntъ în алергареа тръсȣрелор. [din

Ἁρματοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънітоpȣ de каї пеntрȣ лȣntъ de тръсȣрї. [ἅρμα, τροφή]. (везї 'Αρματοτροφέω, ши 'Αρματοτροφία).

'Αρματοτροχία, în локȣ de 'Αρματροχιά, ας saȣ ᾶς, ши

'Αρματροχίη, ης saȣ ῆς (ἡ), Іоn: въгашȣ (ȣрmъ) formatȣ de poata тръсȣреї, saȣ карȣлȣї. [ἅρμα, τροχός].

'Αρματωλία (ἡ), (ком:) în локȣ de Ἁρματηλασία. [ἅρμα, ὄλλω].

'Αρμενίζω, biit: -ίσω, плȣteskȣ кȣ пînзе. [din

"Αρμενος, η, ον (прінч:) пас: saȣ mіж: пех: ал партч; лȣї 'Αραρίσκω, potрівіtȣ; плъкȣtȣ; треввіnчоsȣ, прегъtitȣ, saȣ черȣtȣ пеntрȣ чева. (de ȣnde ‖ sȣвst:) "Αρμενον (τὸ), (în џеn:) ȣпеалtъ de ор че meшteшȣгȣ; (іар парt: ши овіч: ла îm:) пînзе de коравіе îппреȣпъ кȣ fрînгііле, ши чл:

'Αρμὴ (ἡ), Іоn: [ἄρω], ='Αρμογή; (med:) коnstрȣкџіа трȣпȣлȣї оmeneskȣ; (desпре рънї) = Συνούλωσις, ши Συῤῥαφὴ, ши чл:

'Αρμηλατέω, -ῶ, biit: -ήσω, поеt: în локȣ de 'Αρματηλατέω. [din

'Αρμηλάτης, ου (ὁ), поеt: în локȣ 'Αρματηλάτης.

'Αρμίως, adв: поеt: ='Αρμοῖ (везї zічереа).

'Αρμογὴ (ἡ), = Συναρμογή, potрівіре, комвіnаре, ȣnіре; регȣларе, întокmіре; пропорџіоnаре; (mȣs:) ='Αρμονία, арmоnіе. [ши

'Αρμόδιος [ἁρμόζω], α, ον, potрівіtȣ, пропорџіоnаtȣ. ‖ (sȣвst:) 'Αρμόδιοι, рȣdе, fаміліарї, чеї de апроапе. [de ȣnde

'Αρμοδίως, ши

'Αρμοζόντως, adв: potрівіt; пропорџіоnаt. [din

'Αρμόζω, [ἁρμὸς], biit: -όσω, =Συν(Προσ, 'Εφ)αρμόζω, potрівеskȣ; înкеіȣ; легȣ înпреȣпъ; (mȣs:) taktezȣ, saȣ fакȣ taktȣ; (fіг:) логоdeskȣ, saȣ ȣneskȣ în късъtоріе; (în џеn:) înвоіеskȣ; ашezȣ, întокmeskȣ potрівіt; регȣлезȣ; гȣвернезȣ; (de ȣnde ἁρμοστὴς, комisарȣ). ‖ (nеsтр:) sîntȣ potрівіtȣ, saȣ mъ potрівеsȣ, mъ înвоіеskȣ (de ȣnde ȣnіперs:) 'Αρμόζει, se кȣвіnе, fолоseшtе. (ши партч:) «'Αρμόζων='Αρμόδιος. ‖ (mіж:) mъ логоdeskȣ, saȣ mъ късъtореskȣ; mъ înвоіеskȣ, ши чл:

'Αρ('Αρ)μοῖ, adв: ['Αρμός] ='Αρτίως, de кȣрîndȣ, кȣ пȣџіnȣ maї 'nainte; îndatъ.

'Αρμολογέω -ῶ, biit: -ήσω, adȣnînd potрівеskȣ îппреȣпъ (легȣ, înкеіȣ, комвіnezȣ ȣnа кȣалtа). [ши

'Αρμολογία, potрівіре, комвіnаре îппреȣпъ. [din

'Αρμολόγος (ὁ, ἡ), potрівіtорȣ, комвіnъtорȣ de maї mȣлtе лȣкрȣрї îппреȣпъ. [ἁρμὸς, λόγος].

'Αρμονία (ἡ), = ['Αρμός]. 2) (fіг:) înвоіалъ, ȣnіре. 3) pîndȣіалъ, регȣлъ; комвіnаре, întокmіре. 4) пропорџіе, simeтріе; (mȣs:) арmоnіе, вȣnȣ efeкtȣ ал taktȣлȣї sȣneteлор, saȣ віерсȣлȣї (sinгȣрȣ, saȣ în кончертȣ). [de ȣnde

'Αρμονικὸς, ἡ, ὸν, арmоnікȣ, mȣsікалȣ. [ши

'Αρμόνιος (ὁ, ἡ),=='Αρμόδιος, apmoniosš, notpiвitš. [de šnde

'Αρμονιώδης, ες (ὁ, ἡ), disnšsš snpe š-nipe (кš кape лesne se noate înвoi, шi tpъi în apmonie op чine). [шi

'Αρμονίως, adв: кš apmonie, notpiвit.

'Αρμὸς (ὁ), [ἄρω] == Ἄρθρον, înкeietš-pъ (maĭ кš seamъ a snînъpiĭ); (fir:) џi-џînъ de šшъ, шi чл: 2) (pap) кšĭš de лemnš. 3) (fir:) notpiвipe înnpešnъ, saš notpiвitъ întoкmipe.

'Αρμοσία (ἡ), noet: în лoкš de

Ἅρμοσις, εως (ἡ), notpiвipe, šnipe, konџinepe; (pap) гšвepnape. [шi

Ἅρμοσμα (τὸ), notpiвitšpъ; saš чeвa notpiвitš, înкeiatš вine,=='Αρμός. [din

'Αρμόσσω,=='Αρμόττω [ἁρμός]. [de šnde

'Αρμοστὴρ, шi

'Αρμοστὴς, οῦ (ὁ), (în џen:) notpiвitopš; întoкmitopš; înвoitopš. (iap naptк:) гšвep-natopš (komisapš), чe se tpimitea de Лa-чedemonenĭ în opaшeлe кoлoniiлop, aлi-aџiлop, saš sšnšшiлop лop; (de šnde Бis:) =='Επίσκοπος. [de šnde

'Αρμοστικὸς, ἡ, ὸν, disnšsš, îndemînatiкš, saš foлositopš лa notpiвipe. [шi

'Αρμοστὸς, ἡ, ὸν, notpiвitš, saš de no-tpiвit, nponopџionaлš, шi чл: ‖ (sšвst:) 'Αρμοστὴ (ἡ), лoгodniкъ, saš soџie. [шi

'Αρμόστωρ, ορος (ὁ), noet: în лoкš de 'Αρμοστής

'Αρμόσυνος (ὁ), == 'Αρμοστής; (iap naptк: лa îm:) dpeгъtopĭ pîndšiџĭ în Snapta a-sšnpa вšneĭ pîndšieлĭ a femeiлop.

'Αρμοττόντως, adв: == ἁρμοζόντως. [din

'Αρμόττω, вiit: -όσω, At: în лoкš de 'Αρμόζω.

Ἄρνα (τὸν), ак: aл (neîntp:) Ἄρς, saš 'Αρὴν. (кaštъ 'Αρνός). [de šnde

'Αρνακὶς, ἴδος (ὁ), nieлe de mieлš, saš de oae; xîpшie. [шi

'Αρνέα (ἡ), == 'Αρνακίς. [шi

'Αρνεῖον (τὸ), лoкš de вînzape a къp-niĭ de mieлš. [шi

Ἄρνειος, α, ον, de mieлš, saš desppe mieлš. [шi

'Αρνειὸς (ὁ), вepвeкš.

'Αρνεοθοίνης, ου (ὁ), noet: mînкъtopš de (xpъnitš кš) mieлš. [ἀρνὸς, θοίνη].

'Αρνέομαι, -οῦμαι, [αἴρω] вiit: -ήσομαι, (neк: ἠρνησάμην, saš ἠρνήθην, tpe: de кš: ἤρνημαι) tъгъdšieskš, mъ лenъdš, pefšzš, nš npiimeskš. «'Αρνεῖται τὸν γάμον». Od: Α». Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσα-σθαι». Od: Θ. «'Αρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς». Sxoл: Apstf: în лoкš de τὸ δάνειον. «'Α-νέρας ἠρνήσαντο». Eniгp: în лoкš de τὴν ἀνδρικὴν φύσιν. «'Ηρνοῦντο μὴ αὐτόχειρες γενέσθαι». Ksen: «Οὐδ' ἀρνηθεῖεν, ὡς οὐκ εἰ-σί». Dem:

Ἄρνεσι, noet: dat: îm: aл лšĭ 'Αρνός.

'Αρνευτὴρ (ὁ), noet: [ἀρνεύω] înnotъ-topš, saš кape se dъ afšnd în anъ. (veziĭ шi Κυβιστητήρ). [de šnde

'Αρνευτηρία (τὰ, saš ἡ), (fem:) meшte-шšгšл, (neшt: îm:) eкsepчiџiiлe înnotъ-topšлšĭ ne fšndšл aneĭ.

'Αρνευτὴς, οῦ (ὁ),=='Αρνευτήρ. (de šnde 2) šnš feлš de neшte. (veziĭ Ἵππουρος). [din

'Αρνεύω, вiit: -εύσω, noet: sъpš кš кa-nšл în жos кa miei [ἄρνες]; (de šnde) кazš, mъ кšfšndš în anъ кš кanšл în жos (кa înnotъtopiĭ).

'Αρνησίθεος (ὁ, ἡ), tъгъdšitopš de Dšm-nezeš. [ἄρνησις, θεός].

'Αρνήσιμος (ὁ, ἡ), de tъгъdšit, saš tъ-гъdšiвiлš. [din

Ἄρνησις, εως (ἡ), tъгъdšipe. [шi

'Αρνητὴς, οῦ (ὁ), tъгъdšitopš. [ἀρνέομαι].

'Αρνητέον, nosit: aл лšĭ ἀρνέομαι.

'Αρνητικὸς, ἡ, ὸν, înseмnъtopš de (saš aплeкatš snpe) tъгъdšipe. [ἀρνητής]. [de šnde

'Αρνητικῶς, adв: кš кinš tъгъdšitopš.

'Αρνίον (τὸ), dim: aл лšĭ 'Αρνός, mie-лšшeлš.

'Αρνόγλωσσον (τὸ), šnš feлš de nлantъ, nлъtaџinъ, saš лimвa oaeĭ.. [ἀρνὸς, γλῶσσα].

'Αρνὸς, οῦ (ὁ), (npinч: џen: aл ne-întp: Ἄρς, saš 'Αρὴν, dat: ἀρνὶ, aк: Ἄρνα, înd: Ἄρνε, οἶν; îm: Ἄρνες, 'Αρνῶν, Ἄρνας) mieлš. (кaštъ 'Αμνὸς, кape înnлi-neшte кazeлe neîntp:)

'Αρνοφάγος (ὁ, ἡ), кaštъ 'Αρνεοθοίνης. [ἀρνὸς, φάγω].

'Αρνόφυλλον (τὸ), (nлantъ)==Κύτισος. [ἀρ-νὸς, φύλλον].

Ἄρνυμαι (fъpъ вiit:), noet: [αἴρω] iaš; saš (maĭ mšлt) mъ siлeskš a лša (a do-вîndi, a кîшtiгa, a sкъna чeвa); шi (pap) npefepš, npeaлeгš.

'Αρνῳδὸς (ὁ), noetš, saš кîntъpeџš, кape лša de nлatъ šnš mieлš. (veziĭ шi τρα-γῳδός). [ἀρνὸς, ᾠδή].

'Αρνών, ῶνος (ὁ), tîpлъ de mieĭ. [ἀρνός].

'Αρξεῦμαι, Dop: în лoкš de Ἄρξομαι, вiit: aл лšĭ Ἄρχομαι.

'Αροίμαν, Dop: în лoкš de ἀροίμην, miж: neк: 2: de noft: aл лšĭ Αἴρομαι.

῎Αρομα (τὸ), [ἀρόω] арътъръ, saŭ локŭ de apat.

᾿Αρόμην, noet: în локŭ de ἠρόμην, miж: nex: 2: ал лŭĭ Αἴρω.

᾿Αρόμε(μμε)ναι, Dop: noet: în локŭ de ᾿Αροῦν, npez: de înf: ал лŭĭ ᾿Αρόω.

῏Αρον, nex: 1: de nopŭnч: ал лŭĭ Αἴρω.

῏Αρον (τὸ), ŭnŭ feлŭ de плаntъ. (vezĭ Δρακόντιον шi Κολοκάσιον).

῏Αρος [αἴρω], εος (τὸ), noet: (papŭ, шi maĭ nedeклinatŭ) фолосŭ, кîшtirŭ. (vezĭ шi ῎Αρκος).

᾿Αρόσιμος, η saŭ ος, ον (npinч: локŭ) бŭnŭ de apat; (npin ŭpm:) poditopŭ; (fir) пъскъторŭ, poditopŭ în копiĭ. [din

῎Αροσις, εως (ἡ), apape, лŭкpape de пъmîntŭ. 2) noet: = ῎Αρουρα, цapinъ a-patъ, saŭ de apat. [шi

᾿Αροτέον, nosit: ал лŭĭ ᾿Αρόω. [шi

᾿Αροτὴρ (ὁ), арътopŭ, плŭгapŭ. «Βοῦς —». Es: боŭ de плŭгŭ; (fir:) пъскъторŭ, tatъ. [ἀρόω]. [de ŭnde

᾿Αροτήριος, (ὁ, ἡ), noet: =᾿Αροτήσιος.

᾿Αρότης, ου (ὁ),=᾿Αροτήρ. [de ŭnde

᾿Αροτήσιμος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ᾿Αρόσιμος. [шi

᾿Αροτήσιος (ὁ, ἡ), noet: îndemînatiкŭ ла apape.

῎Αροτος (ὁ),= ῎Αροσις, apape; (în цen:) кŭлtivape de пъmîntŭ; (fir:) фачере de копiĭ. 2) = кŭ

᾿Αροτὸς (ὁ), vpeme de apat; (de ŭnde fir: =᾿Ενιαυτός. [шi

᾿Αροτὸς, ἡ, ὸν, apatŭ, saŭ de apat. [ἀρόω].

᾿Αροτραῖος, α, ον, noet: кŭviinчosŭ ла плŭгŭ, плŭгъpeскŭ. [ἄροτρον].

᾿Αρότρευμα (τὸ), = ῎Αρομα. [шi

᾿Αροτρεὺς, έως, шi

᾿Αροτρευτὴρ (ὁ), =᾿Αροτὴρ, плŭгapŭ. [din

᾿Αροτρεύω, viit: εύσω, noet: =᾿Αροτριάω.

᾿Αροτρητὴς, οῦ (ὁ), =᾿Αροτὴρ. 2) = ῎Αροτρον.

᾿Αροτρίασις, εως (ἡ), apape. [din

᾿Αροτριάω -ῶ, viit: -άσω, (nas: tpe: de кŭ: ἠροτρίαμαι, saŭ -σμαι, шi чл:) лŭкpezŭ пъmîntŭ кŭ плŭгŭл, apŭ, фaкŭ холдъ. [din

᾿Αρότριος (ὁ, ἡ), noet: = ᾿Αρόσιμος, шi ᾿Αροτραῖος. [ἄροτρον].

᾿Αροτροδίαυλος (ὁ, ἡ), арътopŭ în дŭчере шi întoapчере (ка чеĭ че asemenea se лŭnтъ în îndoitъ алергаре). (vezĭ шi Βουστροφηδόν). [ἄροτρον, δίαυλος].

᾿Αροτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлŭл плŭгŭлŭĭ. [ἄροτρον, εἶδος].

῎Αροτρον (τὸ), [ἀρόω] плŭгŭ, apatpŭ.

᾿Αροτροπόνος (ὁ, ἡ), mŭнчitopŭ кŭ плŭгŭл. [ἄροτρον, πόνος].

᾿Αροτρόπους, οδος (ὁ, ἡ), пiчорŭ, fiepŭ de плŭгŭ. [ἄροτρον, ποῦς].

᾿Αροτροφορέω -ῶ, viit: -ήσω, дŭкŭ, noptŭ плŭгŭл. [ἄροτρον, φέρω].

῎Αρουρα (ἡ), [ἀρόω] цapinъ, холдъ; (în цen:) =᾿Αγρὸς, saŭ Πεδιάς; (шi fir:) mîn-teче de maĭкъ. 2) (pap) =Αἰήϊον. 3) mъ-sŭpъ de întindepe de пъmîntŭ (100 кoцĭ Eцiпt:), nогonŭ. [de ŭnde

᾿Αρουραῖος, α, ον, tpъitopŭ ла цapine, цъpanŭ.

᾿Αρούριον (τὸ), dim: ал лŭĭ ῎Αρουρα, mi-къ холдъ.

᾿Αρουροπόνος (ὁ, ἡ), noet: лŭкpъtopŭ de цapine, saŭ de пъmîntŭ. [ἄρουρα, πόνος].

᾿Αρόω -ῶ, viit: όσω, (nex: ἤροσα, tpe: de кŭ: ἀρήροκα, шi nas: ἀρήρομαι, nex: nas: ἠρόθην) [ἔρα, saŭ αἴρω] = ᾿Αροτριάω, apŭ; (în цen:) кŭлtivŭ, лŭкpezŭ пъmîntŭ. (pap) semъnŭ; (fir:) фaкŭ копiĭ. [de ŭnde

᾿Αρόωσις, ιος (ἡ), noet: în локŭ de ῎Αροσις.

῾Αρπάγδην, adв: кŭ хръпipe, кŭ siлa; dînd пъвалъ. [шi

῾Αρπαγεὺς, έως (ὁ),=῞Αρπαξ. [шi

῾Αρπαγὴ (ἡ), хръпipe, лŭаре кŭ siлa. [шi

῾Αρπάγη (ἡ), ŭnŭ înstpŭmîntŭ кŭ кîp-лiгŭ, ка ŭndiцa, saŭ канцea, mi чл: [шi

῾Αρπαγιμαῖος, α, ον, шi

῾Αρπάγιμος, η saŭ ος, ον, noet: =῾Αρπακτικός. [шi

῾Αρπαγίμως, adв: = ῾Αρπάγδην. [шi

῾Αρπάγιον (τὸ), vasŭ кŭ rîtŭ stpimtŭ, гъpitŭ în fŭndŭ. (vezĭ шi Κλεψύδρα). [шi

῞Αρπαγμα (τὸ), лŭкpŭ хръпitŭ, saŭ лesne de a se хръпi; (în цen:) кîшtirŭ лesniчosŭ ка de гъsit, saŭ din nopoкŭ. «Τὴν συντυχίαν ἅρπαγμα ποιησάμενος». Елd: (ла îm:) fŭptiшагŭpĭ, хръпitŭpĭ. «Τὰ περὶ τὰς τριήρεις ἁρπάγματα». Лкs: [шi

῾Αρπαγμὸς (ὁ),=῾Αρπαγὴ шi ῞Αρπαγμα. [шi

῞Αρπαγος (ὁ), (maĭ noŭ) în локŭ de ῞Αρπαξ. [din

῾Αρπάζω [ἅρπη, ἅρπαξ], viit: -άσω, saŭ -άσομαι, шi -άξω, (nex: ἥρπασα[ξα], tpe: de кŭ: ἥρπακα, шi nas: ἥρπασμαι, saŭ ἥρπαγμαι, nex: ἡρπάσθην, шi 2: ἡρπάγην, шi nosit: ἁρπαστέον, saŭ ἁρπακτέον) хръпeскŭ, iaŭ кŭ siлa, saŭ în гpabъ; fŭpŭ. «Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας». Apstf: «Σχίζαν ἁρπάσασα». Ел: «῾Αρπάζει ὁ ἵππος τὸν χαλινὸν (ὁ ποταμὸς τοὺς διαβαίνοντας)». Ksen: «Λύκος πρόβατον ἁρπάσας». Fав: «Τὰν ῾Ε-

λέναν Πάρις ἥρπασε». Tкpt: [de ѕnde

Ἁρπάκτειρα (ἡ), fem: ал лѕĭ

Ἁρπακτὴρ (ὁ), noet: în локѕ de Ἁρπακτής. [de ѕnde

Ἁρπακτήριος, α saѕ ος, ον, = Ἁρπακτικός.

Ἁρπακτὴς, οῦ (ὁ), хръпitорѕ; saѕ = кѕ

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, обічnѕitѕ, saѕ îndemînatікѕ ла хръпire. [de ѕnde

Ἁρπακτικῶς, adв: în кipѕ хръпitорѕ, кѕ хръпire.

Ἁρπακτὸς, ἡ, ὸν, хръпitѕ, saѕ ѕпѕѕѕ ла хръпire; de хръпit, de fѕpat. [ші

Ἁρπακτὺς, ύος (ἡ), Ion: în локѕ de Ἁρπαγή. [ἁρπάζω].

Ἁρπάλαγος (ὁ), instpѕmîntѕ вînъtореѕкѕ, кѕ каре прind în гравъ епѕрiĭ. [ἅρπη, λαγός].

Ἁρπαλέος, α, ον, noet: de хръпit; (прin ѕрm:) прea dоритѕ, поftitѕ. [ἁρπαλός]. [de ѕnde

Ἁρπαλέως, adв: пе хръпite, кѕ гравъ. «Πίνε καὶ ἦσθεν ἁρπαλέως». Od: Z. adiкъ кѕ маре поftъ.

Ἁρπαλίζω, вiit: -ίσω, noet: (miж: кѕ dat:) mъ daѕ кѕ totѕл ла чева. ‖ (кѕ ак:)iaѕ чева кѕ mѕлtъ прinъ, ші dоpinцъ [ἁρπαλός].

Ἁρπάλιμος, η, ον, ші

Ἁρπαλὸς, ἡ, ὸν, грam: експлiкаціe a лѕĭ καρπάλιμος. (везĭ Ἁρπαλέος). [ἅρπη].

Ἅρπαξ, αγος (ὁ, ἡ), хръпitорѕ. ‖ (ѕѕвst: вѕрв:)= Ἁρπάγη 2) (fem:), noet: = Ἁρπαγή. [ἅρπη].

Ἁρπαξίβιος (ὁ, ἡ), noet: тръitѕ din хръпirĭ. [ἁρπάζω, βίος].

Ἅρπασμα (τὸ), = Ἅρπαγμα. [ші

Ἁρπαστικὸς, ἡ, ὸν, = Ἁρπακτικός. [ші

Ἁρπάστιον (τὸ), dim: ал лѕĭ

Ἁρπαστὸν (τὸ), ѕnѕ feлѕ de гловѕ, saѕ minче, ші жокѕл ѕъѕ; (iap прinч:) neѕt: лѕĭ

Ἁρπαστὸς, ἡ, ὸν, = Ἁρπακτός. [ἁρπάζω].

Ἁρπεδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἅρω, πέδος] шеѕѕ, notpiвitѕ, netedѕ. [de ѕnde

Ἁρπεδίζω, вiit: -ίσω, фaкѕ чева шеѕѕ, îl netezeskѕ, notpiвeskѕ ѕѕпpafaца. [ші

Ἁρπεδόεις, εσσα, εν, noet: = Ἁρπεδής.

Ἁρπεδονάπτης, ου (ὁ), mѕѕѕрътopѕ de пъmîntѕ кѕ fѕnia de norонѕ, цeometpѕ, арпenторѕ. [ἁρπεδόνη, ἅπτω].

Ἁρπεδόνη (ἡ), (în цen:) fѕnie, fpînrie; аць; (iap napt:) лацѕ (de вînътоape); пiediкъ; fѕnie de mѕѕѕрътоареа пoroaneлор; коардъ (de аркѕ). [ἁρπεδής]. [de ѕnde

Ἁρπεδονίζω, вiit: -ίσω, прinzѕ (вînezѕ) кѕ лацѕ, saѕ пiediкъ.

Ἁρπεδὼν, όνος (ἡ), = Ἁρπεδόνη.

Ἀρ(Ἀρ)πέζα, (ἡ), ші

Ἅρ(Ἅρ)πεζος (ὁ), noet:=Αἱμασιά, гapdѕ de mъръчinĭ; saѕ zidѕ fъръ пъmîntѕ ші вapѕ.

Ἅρπη (ἡ), (în цen:) op че instpѕmîntѕ сечерoѕѕ, saѕ кîрлiгoѕѕ; (iap maĭ deoseвit) коаѕъ dintoaѕъ. «Ἅρπην καρχαρόδοντα». Es: 2) fiepѕ înковоiatѕ, dintoѕѕ, волdoѕѕ, кѕ каре кondѕк елеfanцiĭ. 3) ѕnѕ feлѕ de хръпitoape (ка вѕлtѕрѕл, saѕ ѕлеѕл) пaѕъре de mape. (везĭ Ἰκτῖνος). 4) о konsteлаціe (în dpeanta лѕĭ Перѕеѕ).

Ἀρ(Ἀρ)πὶς, ίδος (ὁ), noet: ῥαπίς, ѕnѕ feлѕ de înкълцъminte. (везĭ Ἀρβύλη, ші Κρηπίς).

Ἅρπυια (ἡ), [ἁρπάζω] Арпia, о monstpѕoaѕъ femeiaѕкъ fiinцъ mitoлoцiкъ; цeniѕ ръѕ-fъкъторѕ; (алегор:) = Τυφὼν, вîpfteжѕ de penede вîntѕ. (de ѕnde) «Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο». Od: A. ’Ĭ a лѕat вîрteжѕл, adiкъ аѕ пepit кѕ totѕл.

Ἁρπυιόγουνος (ὁ, ἡ), noet: din neamѕл Арпiiлор [Ἅρπυια, γόνος].

Ἅρπυς, υος (ὁ), noet: [ἁρπάζω] Еол:= Ἔρως. (везĭ ші Ἀρτύς].

Ἀῤῥαβδος (ὁ, ἡ), = Ἄραβδος, fъръ въргі, = кѕ

Ἀῤῥάβδωτος (ὁ. ἡ), neвъргatѕ. [ἀ, ῥάβδος].

Ἀῤῥαβὼν [Евр:], ῶνος (ὁ), арвѕnъ; (ші прin întind:) = Ἐνέχυρον. [de ѕnde

Ἀῤῥαβωνίζω, вiii: -ίσω, арвѕneskѕ, saѕ прin арвѕnъ asirѕpѕ о tokmeaлъ.

Ἀῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἄῤῥηκτος.

Ἀῤῥαδιούργητος (ὁ, ἡ), nefъкъторѕ de чева кѕ лепоѕire, saѕ невъгаре de seamъ, ші вiклeнie; (прin ѕрm:) въгъторѕ de seamъ în fanteлe saлe; невiклеanѕ, neamъцitорѕ; (ші пas:) neamъцitѕ, невiклеnitѕ. [ῥαδιουργέω].

Ἀῤῥάζω [imit:], (despre кîĭnĭ) mîрîiѕ, saѕ хîрîiѕ. (везĭ ші ῥά[ῤύ]ζω).

Ἀῤῥαιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥαίω], nestpiкatѕ, întpefѕ; nesѕрпatѕ, nedoвopîtѕ; neвipѕitѕ.

Ἄῤῥαντος (ὁ, ἡ), nestponitѕ. [ἀ, ῥαίνω].

Ἄῤῥατος (ὁ, ἡ), Dop: în локѕ de Ἄῤῥητος.

Ἄῤῥαφος, ші

Ἀῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), некѕѕѕtѕ; fъръ кѕѕъtѕръ. [ἀ, ῥαφή].

Ἄῤῥεκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ῥέζω] = Ἀποίητος, neѕъвîршitѕ.

Ἄῤῥεν, neѕt: ал лѕĭ Ἄῤῥην. [de ѕnde

Ἀῤῥενίζομαι, = Ἀνδρίζομαι. [ші

Ἀῤῥενικὸς, ἡ, ὸν, At: în локѕ de Ἀρσενικὸς, въръвеѕкѕ; (fir:) вiteжeѕкѕ.

'Ἀῤῥενιστέον, пas: ал лȣĭ 'Ἀῤῥενίζομαι.

'Ἀῤῥενογενὴς, έος (ὁ, ἡ), de neamȣ бърбътeskȣ, бърбatȣ; (fir:) biteazȣ. [ἄῤῥην, γένος].

'Ἀῤῥενογονία (ἡ), naштere de бърбatȣ. [din

'Ἀῤῥενογόνος (ὁ, ἡ), пъskътopȣ de бърбaцĭ. = 'Ἀῤῥενόπαις. [ἄῤῥην, γόνος].

'Ἀῤῥενόμορφος (ὁ, ἡ), = 'Ἀῤῥενωπός. [ἄῤῥην, μορφή].

'Ἀῤῥενόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: пъpinte de бърбътeштĭ копiĭ. [ἄῤῥην, παῖς].

'Ἀῤῥενοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ (komпȣsȣ din) mȣлцime de бърбaцĭ. [ἄῤῥην, πλῆθος].

'Ἀῤῥενοποιὸς (ὁ, ἡ), = 'Ἀνδροποιὸς. [ἄῤῥην, ποιός].

'Ἀῤῥενότης (ἡ), бърбъцie; xapaktepȣ, simцimîntȣ mopaлȣ de бърбatȣ. [ἄῤῥην].

'Ἀῤῥενοτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskȣ бърбaцĭ, бъieцĭ. [din

'Ἀῤῥενοτόκος (ὁ, ἡ), пъskътopȣ de бъieцĭ (бърбaцĭ). [ἄῤῥην, τόκος].

'Ἀῤῥενόω -ῶ, biit: -ώσω, îпбърбътezȣ пе чineвa (îл fakȣ biteazȣ). (vezĭ шi 'Ἀνδρίζω). [шi

'Ἀῤῥενώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ἀνδρικός, шi 'Ἀῤῥενωπός. [ἄῤῥην]. [de ȣnde

'Ἀῤῥενωδῶς, adв: ='Ἀνδρικῶς.

'Ἀῤῥενωνυμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ пȣmitȣ бърбъteштe. [din

'Ἀῤῥενώνυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣme de бърбatȣ. [ἄῤῥην, ὄνομα].

'Ἀῤῥενωπία (ἡ), faцъ, saȣ xapaktepȣ de бърбatȣ. [din

'Ἀῤῥενωπὸς, ἡ saȣ ὸς, ὸν, чел кȣ faцъ, (шi fir:) xapaktepȣ, simцimîntȣ de бърбatȣ. [ἄῤῥην, ὤψ]. [de ȣnde

'Ἀῤῥενωπῶς, adв: = 'Ἀῤῥενωδῶς, шi 'Ἀνδρικῶς.

'Ἀῤῥενὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), = 'Ἀῤῥενωπός.

'Ἀῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), пeплekatȣ nivĭ întp' o пapte, saȣ плekatȣ de o notpivъ лa amîndoъ пърцiлe; statopnikȣ, nemлъdiatȣ, neклintitȣ, neskimбatȣ. 2) чел fъръ гpeȣtate în kȣmпъnipe; (fir:) neînsemnatȣ; nesimцitȣ. [шi

'Ἀῤῥεπῶς, adв: кȣ пeплekape лa nivĭ ȣna din amîndoъ пърцiлe, = 'Ἰσοῤῥόπως; (fir:) neклintit; пе nesimцite. [шi

'Ἀῤῥεψία (ἡ), пeплekape лa вре о пapte; (fir:) statopnivie, perȣлътate de xapaktepȣ. [ἀ, ῥέπω].

'Ἄῤῥηκτος (ὁ, ἡ), nepȣntȣ, nespaptȣ. (fir:) цeaпъnȣ; îndesatȣ; (npin ȣpm:) neoвositȣ; neîntpepȣntȣ; шi чл:. [ἀ, ῥήγνυμι]. [de ȣnde

'Ἀῤῥήκτως, adв: fъръ pȣпepe, saȣ snapцepe; (fir:) nenpekȣpmat.

'Ἀῤῥημοσύνη (ἡ), nespȣnepe; mape tъчepe. [din

'Ἀῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), nevopвitopȣ, кȣ totȣл tъкȣtȣ. [ἀ, ῥῆμα].

'Ἄῤῥην, ενος (ὁ, ἡ), шi 'Ἄῤῥεν ενος (τὸ), în лokȣ de 'Ἄρσην, бърбъteskȣ; (gpam:) de neamȣ бърбъteskȣ; (fir:) = 'Ἀνδρικός, tape, vîptosȣ, biteazȣ шi чл: (vezĭ 'Ἀρὴν, шi 'Ἀνήρ).

'Ἀῤῥηνέω, -ῶ, biit: -ήσω, шъ чeptȣ, kîpteskȣ. [din

'Ἀῤῥηνὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [imit] (npinч: despre kîinĭ) seлвatikȣ, pъȣ, mȣшкътapiцȣ. (vezĭ 'Ἀῤῥάζω, шi Γρύζω).

'Ἀῤῥησία (ἡ), ='Ἀῤῥημοσύνη.

'Ἀῤῥητολεπτόπνευστος (ὁ, ἡ), noet: a къpȣia sȣвцipimea sȣfлъpiĭ пȣ se eksпpimъ. [ἄῤῥητος, λεπτὸς, πνέω].

'Ἀῤῥητοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ nesпȣse (peлe). [шi

'Ἀῤῥητοποιΐα (ἡ), fačepe de nesпȣse (peлe). [din

'Ἀῤῥητοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopȣ de fante nesпȣse de mîpшeвia, saȣ pъȣtatea лop. [ἄῤῥητος, ποιός].

'Ἀῤῥητόρευτος (ὁ, ἡ), neînвъцatȣ petopika, neopatopȣ. [ἀ, ῥητορεύω].

'Ἄῤῥητος, ος mi noet: η, ον, [ἀ, ῥητὸς] nesпȣsȣ, saȣ de nesпȣs; (npin ȣpm:) = 'Ἀνέκφραστος, шi 'Ἀπόῤῥητος. 2) mistepiosȣ, sfîntȣ. 3) nekȣnoskȣtȣ, neînsemnatȣ. 4) neaȣzitȣ, nenomenitȣ (atît de pъȣ, шi skîpвosȣ).

'Ἀῤῥητουργία (ἡ), = 'Ἀῤῥητοποιΐα, шi Αἰσχρουργία. [шi

'Ἀῤῥητουργικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ἀῤῥητοποιὸς, шi Αἰσχρουργικὸς, saȣ Αἰσχρουργὸς. [ἄῤῥητος, ἔργον].

'Ἀῤῥήτως, adв: în kinȣ nesпȣsȣ, neeksпpimat; mistepios. [ἄῤῥητος].

'Ἀῤῥηφορέω -ῶ, biit: ήσω, поptȣ simвoaлeлe (semneлe) Minepвeĭ лa

'Ἀῤῥηφόρια (τὰ), Apefopiĭ, sepвъtoape, шi цepemonie în činstea Minepвeĭ. [mi

'Ἀῤῥηφορία (ἡ), = 'Ἀῤῥηφόρια. 2) fiinцъ de

'Ἀῤῥηφόρος (ἡ), [ἄῤῥητον, saȣ ἔρση, φέρω] fečoapъ Ateneankъ пȣpiъtoape лa sepвъtoapea 'Ἀῤῥηφόρια de sfinteлe вase, че конpindeaȣ mistepioaseлe simвoaлe a лe Minepвeĭ, saȣ a лe aлtop zeiтъцĭ.

῎Αῤῥηχος (ὁ, ἡ), поеt: казтъ Εὔῤῥηχος.
Ἀῤῥίγητος (ὁ, ἡ), поеt: netpemѕpatѕ de fpirѕ, saѕ (fir:) de fpikъ, nespъimîntatѕ. [ἀ, ῥιγέω], ши = кѕ
῎Αῤῥιγος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, ши сѕпрл: -ότατος) nesimцitopѕ de fpirѕ. [ἀ, ῥίγος]. [de ѕnde
Ἀῤῥίγως, adв: fъpъ simцipe de fpirѕ; (fir:) fъpъ fpikъ.
῎Αῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел fъpъ pъdъчinъ. [ἀ, ῥίζα], ши = кѕ
Ἀῤῥίζωτος (ὁ, ἡ), neînpъdъчinatѕ. [ἀ, ῥιζόω].
῎Αῤῥιν, ши ῎Αῤῥις, ινος (ὁ, ἡ), чел fъpъ nasѕ; (npin ѕpm:) чел fъpъ miposѕ. [ἀ, ῥίν, ῥίς].
Ἀῤῥιχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Ἀναῤῥιχάομαι.
῎Αῤῥιχος (ὁ, ши At: ἡ), în локѕ de ῎Αρσιχος, кошѕ, кошniцъ, кошniчоаpъ.
῎Αῤῥοια (ἡ), лinsъ, înчetape de кѕpцepe. [din
῎Αῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), некѕpгътоpѕ, лinsitѕ de кѕpцepe, sвîntatѕ. [ἀ, ῥοή].
῎Αῤῥοπος (ὁ, ἡ), = Ἀῤῥεπής.
Ἀῤῥυθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ fъpъ (saѕ грешескѕ ла) taktѕ, fakѕ napafoniï. [ши
Ἀῤῥυθμία (ἡ), лinsъ de taktѕ, pea вiepsѕipe, napafonie. [ἄῤῥυθμος].
Ἀῤῥυθμοπότης, ου (ὁ), вѕѕtopѕ fъpъ taktѕ, adiкъ fъpъ pîndѕiaлъ, saѕ mъsѕpъ. [ἄῤῥυθμος, πότης].
῎Αῤῥυθμος (ὁ, ἡ), поеt: лinsitѕ de taktѕ (de pегѕлъ, saѕ пропорцie); nenotpiвitѕ. [ἀ, ῥυθμός]. [de ѕnde
Ἀῤῥύθμως, adв: fъpъ taktѕ (pегѕлъ, пропорцie, mъsѕpъ, ши чл:); nenotpiвit.
Ἀῤῥύπαντος (ὁ, ἡ), = Ἀμόλυντος, nemînжitѕ, nesoitѕ. [ἀ, ῥυπαίνω].
Ἀῤῥύπαρος [ἀ, ῥυπαρός], ши
῎Αῤῥυπος (ὁ, ἡ), nesoiosѕ, кѕpatѕ. [ἀ, ῥύπος].
῎Αῤῥυπτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥύπτω] nespълatѕ.
Ἀῤῥύπωτος (ὁ, ἡ), = Ἀῤῥύπαντος, ши ῎Αῤῥυπος. [ἀ, ῥυπόω].
Ἀῤῥυσίαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥυσιάζω] neлѕatѕ de npadъ, saѕ zълогѕ; (npin întind:) nesѕпъpatѕ, neвîntѕitѕ.
Ἀῤῥυτίδωτος (ὁ, ἡ), nesвîpчitѕ; (npin ѕpm:) tînъposѕ; (despre poade) npoaspъtѕ, netpeкѕtѕ. [ἀ, ῥυτιδόω].
Ἀῤῥωδέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локѕ de Ὀῤῥωδέω.
Ἀῤῥωδίη (ἡ), Ion: în локѕ de Ὀῤῥωδία.
Ἀῤῥώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀῤῥαγής, nepѕptѕ, nesfiшiatѕ, некpъпatѕ, nespaptѕ. [ἄῤῥωγα din ῥήγω].
Ἀῤῥωστέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἀσθενῶ, волeskѕ, sîntѕ nenѕtinчosѕ. [ἄῤῥωστος]. (вezï ши νοσῶ). [de ѕnde
Ἀῤῥώστημα (τὸ), воaлъ, natimъ. (вezï ши νόσημα). [de ѕnde
Ἀῤῥωστήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ῎Αῤῥωστος; saѕ (maï mѕлt) волnъвiчosѕ, sлъвъnorѕ, nъtimaшѕ.
Ἀῤῥωστία (ἡ), воaлъ, sлъвiчiѕne, = Ἀσθένεια. (вezï ши νόσος). 2) neвoinцъ, nenoftъ. [din
῎Αῤῥωστος (ὁ, ἡ), [ἀ, ῥώννυμαι] = Ἀσθενής, волnaвѕ, nenѕtinчosѕ. [de ѕnde
Ἀῤῥώστως, adв: în stape de воaлъ.
῎Αρς, [neîntp: nom: ал] цen: Ἀρνός.
῎Αρσαι, поеt: nex: 1: de înf: ал лѕï ῎Αρδω: saѕ ал (neîntp:) ἄρω; saѕ Еол: în локѕ de ῏Αραι, nex: 1: de înf: ал лѕï Αἴρω.
Ἀρσάμενος, η, ον, în локѕ de Ἀράμενος, miж: nex: 1: de napтч: ал лѕï Αἴρω.
Ἀρσενικὸς, ή, όν, în локѕ de Ἀῤῥενικὸς, вѕpвътeskѕ, de napte вѕpвътeaskъ. || (sѕвst:) Ἀρσενικὸν (τὸ), ѕnѕ fелѕ de semimetaлѕ, apsenikѕ, sѕpiчiкъ. [ἄρσην]. [de ѕnde
Ἀρσενικῶς, adв: în neamѕ вѕpвътeskѕ.
Ἀρσενογενὴς, Ἀρσενογονία, ши чл: вezï Ἀῤῥενογενὴς, ши чл:
῎Αρσην, ενος (ὁ, ἡ), ши ῎Αρσεν, ενος (τὸ), вezï ῎Αῤῥην.
῎Αρσιος (ὁ, ἡ), [ἄρω] (înnpot: de Ἀνάρσιος) = Ἁρμόδιος, notpiвitѕ; пропорцionatѕ; dpentѕ.
Ἀρσίπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἀερσίπους.
῎Αρσις [αἴρω], εως (ἡ), apdikape; sѕipe; ѕmîлѕtѕpъ. «Κυμάτων («Ζύμης)— ». Apist: Грг: 2) лѕape, лinsipe, desfiinцape. «Πρὸς τριχῶν ἄρσιν». Dskp: (de ѕnde грам:) = ῎Αρνησις. «Τὰ κατ' ἄρσιν καὶ θέσιν». Грам: 3) новаpъ, гpeѕlate; (fir:) dawdie, angapea. «Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ». Skp: 4) (înnpot: de θέσις коворîpe) apdikapea (npinч:) mîneï tpъiepъtopiлop, saѕ чокъnaшiлop. «Ὑπὸ μίαν ἄρσιν καὶ θέσιν ἀνατείνοντες καὶ κατατιθέμενοι». Цeonon: (iap fir: în mѕs: ши metp:) sѕipe de гласѕ.
῎Αρσιχος, (ὁ), казтъ ῎Αῤῥιχος.
῎Αρσος, εος, ους (τὸ), поеt: [ἄρδω] = ῎Αλσος, dѕmвpaвъ, лiвede de лѕnкъ ѕmedoasъ.
Ἀρτάβη (ἡ), (Пеps:) mъsѕpъ înkъnъtoa-

pe de o потрівъ ла мъріме кѕ Аtіка ваціцъ.

'Αρταμέω -ῶ віit: -ήσω, поеt: taiѕ în вѕкъцеле, tокѕ mъpѕnt. [ἄρταμος].

"Αρταμις, ιδος (ἁ), Dop: în локѕ de "Αρτεμις

"Αρταμος (ὁ), поеt: [ἄρι, τέμνω] tъіеtорѕ în вѕкъцї, îппъpцitорѕ de кърпѕрї; вѕкъtарѕ. 2) înжѕпгіеtорѕ.

'Αρτάνη (ἡ), штреапгѕ, saѕ лацѕ de spînzѕрat. [din

'Αρτάω -ῶ [αἴρω], віit: -ήσω, spînzѕpѕ, atîpnѕ. || (nas: кѕ цеп: saѕ sіпгѕpѕ, saѕ кѕ преп:) sîntѕ spînzѕpatѕ, ші (fіг:) atîpnѕ de чева.

'Αρτέαται, Ion: în локѕ de ἤρτηνται, 3 îm: пеps: de tpe: de кѕ: nas: ал лѕі 'Αρτάω.

'Αρτεμέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: sîntѕ sъпъtosѕ, saѕ întpeматѕ (din воалъ). [din

'Αρτεμής [ἄρω, ἄρτιος], έος (ὁ, ἡ), întperѕ, певі̂пtѕitѕ; sъпъtosѕ, întpeматѕ, saѕ însъпъtошitѕ. [de ѕnde

'Αρτεμία (ἡ), поеt: întpeцime; sъпъtate, saѕ întpeмаpe.

'Αρτεμιδόβλητος (ὁ, ἡ), = Σεληνόβλητος, лѕпаtікѕ, епілептікѕ. ["Αρτεμις, βάλλομαι].

"Αρτεμις ['Αρτεμής], ιδος (ἡ), Diana [о zеitаte міtолоцікъ, întpѕ каре se алегореазъ лѕпа). [de ѕnde

'Αρτεμισία (ἡ), о плапtъ пелiпоасъ. (везї ші βότρυς).

'Αρτέμων [ἀρτάω], ονος (ὁ), mареа, saѕ міка (дѕпе алцїї) пînzъ а коръвії. 2) ѕпѕ фелѕ de макара. (везї ші πολύσπαστον ші ἐπάγων).

'Αρτεπίβουλος (ὁ, ἡ), (ком:) rîпdіtорѕ de ръѕ пїїпеї, adікъ хръпіtорѕ de пїїпе. (Om: Batpхm:). [ἄρτος, ἐπίβουλος].

'Αρτέω, віit: -ήσω, Ion: în локѕ de 'Αρτίζω.

"Αρτημα (τὸ), [ἀρτάω] (în цеп:) atîpпъtѕръ. (sп: е: чepчелѕ, вре о подоавъ de гîtѕ, вре о fѕпдъ, ші чл:).

'Αρτὴρ (ὁ), [αἴρω], ѕпѕ фелѕ de îпкълцъміпte de пїелъ, кълцѕпѕ. 2) ѕпѕ фелѕ de ѕпеалtъ înлеspiтоаре ла ардікаре ші къръtѕръ de поверї, ковілiцъ, saѕ кîpлігѕ de агъцаt sарчіпа. [de ѕnde

'Αρτηρία (ἡ), (în цеп:) артеріе, чеа маї вîptoaсъ ші маї маре вîпъ; (іар партік:) віпа чеа маре а гîtѕлѕї (каре se зіче ші τραχεῖα), прін каре respiрътѕ, гîtлежѕ. (везї 'Αορτή). 2) вîпа пълѕѕлѕї. [de ѕnde

'Αρτηριακὸς, ἡ, ὸν, ор че есtе în релаціе кѕ 'Артеріїле, saѕ кѕ гîtлежѕл. (de ѕnde 2) ръгѕшitѕ (пъtimашѕ de гîtлежѕ).

'Αρτηριοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, tаiѕ (іаѕ sînце din) артеріе. [ші

'Αρτηριοτομία (ἡ), tъiepe de (лѕаре de sînце din) артеріе. [ἀρτηρία, τομή].

'Αρτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), Артеріосѕ, асемъпаtѕ кѕ артерії, saѕ плiпѕ de артерії. [ἀρτηρία].

'Αρτητὸς, ἡ, ὸν, atîpпаtѕ, îпълцаtѕ. 2) (fіг:) admipaвілѕ, deosевіtѕ, de лаѕдъ. [ἀρτάω].

"Αρτι (αἴρω, saѕ ἄρω), адв: de кѕpîпdѕ, кѕ пѕціпѕ маї 'nаiпte. «"Αρτι μὲν ἐπεπαύμην». Лѕч: «"Οταν ἄρτι φύηται». Tfp: îпdаtъ че pesаpe. 2) акѕm, întp' ачеstѕ міпѕtѕ. «"Αρτι δακρύετε;». Ksen: «Πῶς οὖν ἄρτι βλέπεις; Skp: «"Αχρι τῆς ἄρτι ὥρας». Skp: || «'Απ' ἄρτι, saѕ 'Απάρτι.» Skp: de акѕm în коло. || «"Αρτι μὲν, ἄρτι δὲ» Лѕч: кîпd ѕпа,.. кîпd алtа. (везї ші 'Αρτίως). (ші în компѕпере ачеашї însemпеазъ).

'Αρτιάζω, віit: -άσω, mъ жокѕ în soцѕ fъp' de soцѕ. [ші

'Αρτιάκις, адв: (аріtm:) кѕ soцѕ; (îппрt: de περισσάκις, fъp' de soцѕ). [ἄρτιος].

'Αρτιάλωτος (ὁ, ἡ), [ἄρτι, ἁλίσκω] de кѕpîпdѕ прiпsѕ.

'Αρτιασμὸς (ὁ), жокѕ în soцѕ fъp' de soцѕ. [ἀρτιάζω].

'Αρτιβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кѕpîпdѕ въпsitѕ, saѕ afѕпdаtѕ. [ἄρτι, βαφή].

'Αρτιβλαστής, έος, ші

'Αρτίβλαστος (ὁ, ἡ), de кѕpîпdѕ влъstъріtѕ, resъріtѕ. [ἄρτι, βλαστός].

'Αρτιβρεφής, везї 'Αρτιτρεφής. [ἄρτι, βρέφος].

'Αρτιβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), de пѕціпѕ, de кѕpîпdѕ ѕdаtѕ. [ἄρτι, βρέχω].

'Αρτίγαμος (ὁ, ἡ), de кѕpîпdѕ însѕpаtѕ, saѕ mъріtаtъ. [ἄρτι, γάμος].

'Αρτιγένεθλος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de 'Αρτιγέννητος. [ἄρτι, γένεθλον].

'Αρτιγένειος (ὁ, ἡ), de кѕpîпdѕ înчепѕtѕ а scoate баркъ. [ἄρτι, γένειον].

'Αρτιγενής, έος, ші

'Αρτιγέννητος (ὁ, ἡ), de кѕpîпdѕ пъsкѕtѕ. [ἄρτι, γεννητός].

'Αρτιγλυφής, έος (ὁ, ἡ), de кѕpîпdѕ чiопліtѕ, sъпаtѕ (despre пiатръ, saѕ лемпѕ); (fіг:) de кѕpîпdѕ лѕкраtѕ. [ἄρτι, γλύφω].

'Αρτίγονος (ὁ, ἡ), = 'Αρτιγέννητος. [ἄρτι, γόνος].

'Αρτιγραφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кȣptndŭ skrisŭ, saŭ zȣgrъвitŭ. [ἄρτι, γράφω].

'Αρτιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), în лoкŭ de 'Αρτιδίδακτος, de кȣрîndŭ înвъцatŭ. [ἄρτι, δάω, διδάσκω].

'Αρτίδακρυς, υος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ плînsŭ, лъкръmatŭ; saŭ чел че neste пȣцinŭ ape a плînџe, чел кȣ лaкръmiле în окї. [ἄρτι, δάκρυον].

'Αρτιδίδακτος (ὁ, ἡ), везї 'Αρτιδαής. 2) (лекцie, dramъ) de кȣрîndŭ пpedatъ, pepesintatъ. [ἄρτι, διδάσκω].

'Αρτίδιον (τὸ), dim: ал лȣї "Αρτος, пїїniшoaръ, saŭ вȣкъtȣръ de пїїne.

'Αρτίδομος (ὁ, ἡ), поet: de кȣрîndŭ ziditŭ. [ἄρτι, δέμω].

'Αρτίδορος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ, жȣпȣitŭ, [ἄρτι, δέρω].

'Αρτιδρεπὴς, έος, шi

'Αρτίδρεπτος (ὁ, ἡ), (флoape, saŭ поamъ) de кȣрîndŭ тъiatъ, кȣлeasъ, adiкъ вepde. [ἄρτι, δρέπομαι].

'Αρτιέπεια (ἡ), поet: adieкt: fem: saŭ sȣвst: idealȣ ал лȣї

'Αρτιεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἄρτιος, ἔπος] întpegŭ, adiкъ лesnivosŭ шi кȣpatŭ ла вopвipe, елoкȣentŭ; saŭ вopвitopŭ de adeвъpȣрї, непpeфъкȣtŭ în вopвipe.

'Αρτιζυγία (ἡ), de кȣрîndŭ însoцipe în кȣsъtopie. [ἄρτι, ζυγός].

'Αρτίζω, шi (mіж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, гъteskŭ; пȣiŭ чева ла лoкȣл сът; dpegŭ; sȣвîpшeskŭ; înfiinцezŭ; алкътȣieskŭ. [ἄρτιος].

'Αρτίζωος(ὁ,ἡ),=Βραχύβιος, de кȣрîndŭ întpatŭ în (skȣptŭ ла) viaцъ. [ἄρτι, ζωή].

'Αρτιθαλὴς. έος (ὁ, ἡ), поet: de кȣрîndŭ înвepzitŭ, înфлopitŭ. [ἄρτι, θάλλω].

'Αρτιθανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: de кȣрînd mopтŭ. [ἄρτι, θάνω, θνήσκω].

'Αρτίκαυτος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ apsŭ. [ἄρτι, καίω].

'Αρτίκολλος (ὁ,ἡ), поet: de кȣрîndŭ, saŭ кȣ desъвîpшipe лiпitŭ; шi (fig:) кȣ totȣл потpiвitŭ, ȣnitŭ, saŭ înвoitŭ. [ἄρτι, ἄρτιος, κόλλα].

'Αρτικόμης, ου (ὁ), = 'Αρτίκομος.

'Αρτικόμιστος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ adȣsŭ, saŭ лȣatŭ. [ἄρτι, κομίζομαι].

'Αρτίκομος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ înвpъкatŭ кȣ пъpŭ, saŭ фpȣnze. [ἄρτι, κόμη].

'Αρτικροτέω -ῶ, вiit; -ήσω, (ком:) ȣneskŭ, adȣnŭ; алкътȣieskŭ. «'Αρτικροτέω γάμον». Men: [ἄρτιος, κροτέω].

'Αρτίληπτος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ лȣatŭ, пpinsŭ [ἄρτι, λήβω, λαμβάνω].

'Αρτιλογία (ἡ), desъвîpшitъ, кȣpatъ вopвipe. (везї шi 'Απαρτιλογία). [din

'Αρτιλόγος (ὁ, ἡ), вopвitopŭ кȣ desъвîpшipe, шi sкȣmпъtate. (везї шi 'Αρτίστομος). [ἄρτιος, λόγος]. [de ȣnde

'Αρτιλόγως, adв: кȣ eкспpesiї, saŭ zічepї пpoпpiї.

'Αρτιλόχευτος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ лeхȣsъ. 2) de кȣрînd пъsкȣtŭ. [ἄρτι, λοχεύω].

'Αρτιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ înвъцatŭ; înкъ неoвічпȣitŭ în чева. [ἄρτι, μάθω, μανθάνω].

'Αρτιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), întpegŭ ла mъdȣлapeле tpȣпȣлȣї. [ἄρτιος, μέλος].

'Αρτίνοος (ὁ, ἡ), поet: întpegŭ ла minte, înцeлeпtŭ. [ἄρτιος, νόος].

'Αρτιοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), (пpinч:) «Χορδαὶ ἀρτιοπαγεῖς». коapde лeгate, saŭ întinse ла instpȣmîntŭ mȣsiкaлŭ în пȣmъpŭ soцŭ. [ἄρτιος, πήγω, πήγνυμι].

'Αρτιοπέρισσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), пȣmъpŭ soцŭ înпъpцitŭ în doї фъpъ soцŭ (de кape înпpt: περισσάρτιος). [ἄρτιος, περισσός].

"Αρτιος (ὁ, ἡ), [ἄρτι] întpegŭ, плinŭ, desъвîpшitŭ, sdpaвъnŭ, sъпътosŭ. 2) (fig:) dpeптŭ, paцionaвiлŭ. (везї шi 'Ακέραιος). 3) (пȣmъpŭ) de înпъpцit în doъ, soцŭ. 4) (кȣ dat:) = 'Αρμόδιος, потpiвitŭ, пpoпopцionatŭ. 5) (кȣ inf: saŭ aк: пpeп:) gata, destoїnikŭ ла чева. [de ȣnde

'Αρτιότης (ἡ), întpeцime, desъвîpшipe, шi чл:

'Αρτιπαγὴς, έος (ὁ,ἡ), de кȣрîndŭ înцeпenitŭ, aшezatŭ, întoкmitŭ, ziditŭ, (în цen:) konstpȣitŭ, поŭ; (despe вpînzъ шi чл:) de кȣрîndŭ înкegatŭ, пpoaspътŭ. [ἄρτι, πήγω, πήγνυμι].

'Αρτίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), [ἄρτιος, παῖς] întpegŭ, sdpaвъnŭ копiлŭ. 2) [ἄρτι, παῖς] копiлŭ de кȣрîndŭ ажȣnsŭ în вîpstъ. (везї шi 'Αντίπαις).

'Αρτίπλουτος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ înвoгъцitŭ, = Νεόπλουτος. || «Χρήματα —». Eвp: вanї de кȣрîndŭ кîштiгaцї. [ἄρτι, πλοῦτος].

'Αρτιπόλεμος (ὁ, ἡ), чел че de кȣрîndŭ s'a pesвoit. [ἄρτι, πόλεμος].

'Αρτίπος, поet: în лoкŭ de

'Αρτίπους, οδος (ὁ, ἡ), întpegŭ, sdpaвъnŭ de amîndoъ пічoapeле. [ἄρτιος, πούς]. 2) (fig:) de кȣрîndŭ венitŭ. [ἄρτι, πούς].

"Αρτισις [ἀρτίζω], εως (ἡ), гътipe; desъвîpшipe; dpeцepe; întoкmipe.

'Αρτίσκαπτος (ὁ, ἡ), de кȣрîndŭ sъпatŭ. [ἄρτι, σκάπτω].

'Αρτίσκος (ὁ), dim: ал лѕї Ἄρτος, пїї-пішоаръ, пїїнічікъ.

'Αρτιστομέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвескѕ (пропѕнцѕ zічеріле) desлѕшit, ші sлобod. [ші

'Αρτιστομία (ἡ), desлѕшitъ, întpearъ ші кѕpatъ ворвіре, saѕ пропѕнціе. [din

'Αρτίστομος (ὁ, ἡ), ворвіtорѕ, saѕ пропѕнцъtорѕ кѕ desлѕшіре ші кѕpat. (везї ші 'Αρτιλόγος). 2) (fir:) «Λιμὴν («Κόλπος) —». Stpaв: портѕ кѕ netedъ, saѕ лesniчoasъ гѕръ, adiкъ intpape. [ἄρτιος, στόμα].

'Αρτιστράτευτος (ὁ, ἡ), de кѕpîndѕ înpoлatѕ în oштіре, noѕ ostашѕ. [ἄρτι, στρατεύομαι].

'Αρτιτέλεστος, ші

'Αρτιτελής, έος (ὁ, ἡ), de кѕpîndѕ sъвîpшitѕ; (fir:) de кѕpîndѕ iniціatѕ (întpodѕsѕ în mistepiї). [ἄρτι, τελέω].

'Αρτίτοκος (ὁ, ἡ), de кѕpîndѕ пъsкѕtѕ. [ші

'Αρτιτόκος (ἡ), de кѕpîndѕ пъsкъtoape, каре de кѕpîndѕ a пъsкѕt. [ἄρτι, τέκω, τίκτω].

'Αρτίτομος (ὁ, ἡ), [ἄρτι, τέμνω] de кѕpîndѕ tъiatѕ.

'Αρτίτονος, (ὁ, ἡ), (mѕs:) [ἄρτιος, τόνος] кѕ desъвîpшіре акордаtѕ; (прin ѕрm:) армoniosѕ, мелоdiкѕ.

'Αρτιτρεφής (saѕ dѕпе алцїї 'Αρτιβρεφής), έος (ὁ, ἡ), noet: înкъ sѕгъtорѕ. [ἄρτι, τρέφω].

'Αρτίτροπος (ὁ, ἡ), întpeгѕ, пехѕлitѕ în пѕрtърї, nevinovatѕ. (de ѕnde) «'Αρτίτροποι». Esхл: nevinovate feчoape. [ἄρτιος, τρόπος].

'Αρτίτυπος (ὁ, ἡ), de кѕpîndѕ tinъpitѕ; (fir:) de кѕpîndѕ формаtѕ. [ἄρτι, τύπος].

'Αρτιύπωχρος (ὁ, ἡ), înкъ пѕцiн гълвенічоsѕ. [ἄρτι, ὕπωχρος]. 2) кѕ totѕл гълвенічоsѕ. [ἄρτιος, ὕπωχρος].

'Αρτιφαής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че de кѕpîndѕ 'шї a pedoвîndit лѕmina, ad: ведеріле. [ἄρτι, φάος].

'Αρτιφανής, έος (ὁ, ἡ), = Νεοφανής, de кѕpîndѕ, saѕ dintїї аръtatѕ, вѣzѕtѕ. [ἄρτι, φαίνω].

'Αρτίφατος (ὁ, ἡ), noet: [ἄρτι, φένω] de кѕpîndѕ omopîtѕ.

'Αρτιφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ rîndeskѕ віне, sîntѕ

'Αρτίφρων, ονος (ὁ, ἡ), întpeгѕ ла minцї. [ἄρτιος, φρήν].

'Αρτιφυής, έος (ὁ, ἡ), = 'Αρτίφυτος, de кѕpîndѕ pesъpitѕ, saѕ пъsкѕtѕ. [ші

'Αρτίφυτος (ὁ, ἡ), noet: de кѕpîndѕ sъditѕ; (ші în цen:) de кѕpîndѕ pesъpitѕ, saѕ пъsкѕtѕ (tînъpѕ). [ἄρτι, φύω].

'Αρτιφωνία (ἡ), = 'Αρτιστομία. [din

'Αρτίφωνος (ὁ, ἡ), întpeгѕ, кѕpatѕ, desлѕшitѕ, ла гласѕ, saѕ пропѕнціе, = 'Αρτίστομος. [ἄρτιος, φωνή].

'Αρτιχανής, έος (ὁ, ἡ), noet: de кѕpîndѕ къsкatѕ, ші deskisѕ înкъ. [ἄρτι, χαίνω].

'Αρτιχάρακτος (ὁ, ἡ), de кѕpîndѕ кръпаtѕ, sъпаtѕ, skpisѕ. [ἄρτι, χαράττω].

'Αρτίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), întpeгѕ, sdpaвънѕ de amîndoъ mîїnеле; (прin ѕрm:) = 'Αμφιδέξιος. [ἄρτιος, χείρ].

'Αρτίχνους, οος (ὁ, ἡ), de кѕpîndѕ înчепѕtѕ a skoate пѕfѕ, fѕлцї, saѕ перї; (fir:) tînъpѕ; fpaцedѕ. [ἄρτι, χνοῦς].

'Αρτιχόρευτος (ὁ, ἡ), de кѕpîndѕ npiimitѕ кѕ цеpemoniї de danцѕpї. [ἄρτι, χορεύω].

'Αρτίχριστος (ὁ,ἡ), de кѕpîndѕ ѕnsѕ, mipѕitѕ, ші чл: [ἄρτι, χρίω].

'Αρτίχυτος (ὁ, ἡ), de кѕpîndѕ topnatѕ. [ἄρτι, χέω].

'Αρτίως [ἄρτιος], adв: кѕ întpeціme, desъвîpшіре, saѕ eksaktitate; (прin ѕрm:) dpent, потрівіt пропорціonat. 2) (maї овічн:) de кѕpîndѕ, maї în ѕрmъ. 3) = ἤδη, акѕm, пе кînd înкъ...(везї ші Ἄρτι).

'Αρτίωσις, εως (ἡ), (maї noѕ) în локѕ de Ἄρτισις, desъвîpшіре, întpeціре. [ἀρτιόω neîntp:].

'Αρτοδαισία (ἡ), [ἄρτος, δαίω, δαίνυμι] tъiepe, ші împъpціре de пїїне.

'Αρτοδοσία (ἡ), = 'Αρτοδαισία, dape de порцїї de пїїне. [ші

'Αρτοδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, daѕ, înпарцѕ порцїї de пїїне. [ἄρτος, δίδωμι].

'Αρτοθήκη (ἡ), marazie, saѕ пъstpъtopie de пїїне. [ἄρτος, θήκη].

'Αρτοκοπεῖον (τὸ), tъietopie, saѕ лѕкpъtopie de пїїне, врѕtъpie. [ші

'Αρτοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taiѕ, adiкъ формеzѕ, fакѕ пїїне; sîntѕ пїїнаpѕ. [ші

'Αρτοκοπικὸς, ή, όν, pелаціosѕ кѕ fачеpea, saѕ fъкъtopѕл de пїїне. [ші

'Αρτοκόπιον (τὸ), = 'Αρτοκοπεῖον. [din

'Αρτοκόπος, (ὁ, ἡ), tъietopѕ, saѕ fъкъtopѕ de пїїне. [ἄρτος, κόπτω].

'Αρτόκρεας, ατος (τὸ), ѕnѕ felѕ de пръжitѕpъ, плъчintъ кѕ кapne, saѕ паштеtѕ. [ἄρτος, κρέας].

'Αρτολάγανον (τὸ), ѕnѕ felѕ de кокъtѕpъ, tѕрч:) чівpекiѕ. [ἄρτος, λάγανον].

'Αρτολάγυνος (ὁ, ἡ), noet: «'Αρτολάγυνος πήρα». Epigp: dѣsaгъ копрinzъtoape de пїїне, ші de basѕ кѕ вinѕ saѕ апъ. [ἄρτος, λάγυνος].

'Αρτόμελι (τὸ), плъчintъ кѕ miepe. [ἄρτος, μέλι].

Ἀρτοποιεῖον(τὸ), = Ἀρτοκοπεῖον, врѫтърie, пїїнъріе. [ші

Ἀρτοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀρτοκοπέω, фак̆ пїїне. [ἀρτοποιός]. [de ѫnde

Ἀρτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, їndemїnatikĕ, saŭ folositopĕ ла fачере de пїїne.

Ἀρτοποιΐα (ἡ), fачере de пїїne. [ші

Ἀρτοποιικὸς, ἡ, ὸν, = Ἀρτοκοπικὸς, ші Ἀρτοποιητικός. [din

Ἀρτοποιὸς (ὁ, ἡ),(adiekt:) [ἄρτος, ποιὸς] fъкъtopĕ de пїїne. «Ζύμη—». Грг: || (sѫbst:) = кѫ

Ἀρτοπόπος (ὁ, ші ἡ), [ἄρτος, πέπτω] = Ἀρτοκόπος, frъmїntъtopĕ ші кокъtopĕ de пїїne, пїїнарĕ.

Ἀρτοπτεῖον (τὸ), кокъtopie de пїїne, коntopĕ, saŭ цеstĕ, op baѕĕ, їn кape se коаче пїїнеа. [din

Ἀρτόπτης, ου (ὁ, ἡ), кокъtopĕ de пїїne. 2) = Ἀρτοπτεῖον (baѕĕ de коачере). [ἄρτος, ὀπτάω]. [de ѫnde

Ἀρτοπτικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopĕ de кокъtopĕ, saŭ кокъtopie de пїїne.

Ἀρτοπωλεῖον (τὸ), bїnzъtopie, saŭ tїprĕ de пїїne. [din

Ἀρτοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, bїnzĕ пїїne. [ἄρτος, πωλέω]. [de ѫnde

Ἀρτοπώλης, ου (ὁ, ἡ), bїnzъtopĕ de пїїne. [ші

Ἀρτοπώλιον (τὸ), = Ἀρτοπώλειον.

Ἀρτοπῶλις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї Ἀρτοπώλης.

Ἄρτος (ὁ), [ἄρω, saŭ αἴρω] пїїne; (їn цen:) хранъ.

Ἀρτοσιτέω -ῶ, поеt: ήσω, mъnїnkĕ (mъ хрънеskĕ кѫ) пїїne. 2) (їn цen:) mъnїnkĕ. [ші

Ἀρτοσιτία (ἡ), mїnкаpe пѫmaĭ de (хрънipe кѫ) пїїne. [din

Ἀρτόσιτος (ὁ, ἡ), хрънitĕ пѫmaĭ кѫ пїїne. [ἄρτος, σῖτος].

Ἀρτοστροφέω -ῶ, biit: -ήσω, frъmїntĕ пїїne. [ἄρτος, στροφή].

Ἀρτοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хрънеskĕ кѫ пїїne. 2) neѫt: mъ хрънеskĕ кѫ пїїne. [ἄρτος, τροφή].

Ἀρτοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnїnkĕ пїїne. [din

Ἀρτοφάγος (ὁ, ἡ), mїnкъtopĕ de пїїne. [ἄρτος, φάγω].

Ἀρτοφόρος (ὁ, ἡ), кърътopĕ de пїїne. || (sѫbst:) Ἀρτοφόρον (τὸ), панерĕ, кошĕ de пїїne. [ἄρτος, φέρω].

Ἀρτοχάριτες, ων (αἱ), ѫnĕ fелĕ de prъжitъpъ. (каѫtъ Χαρίσιος). [ἄρτος, χάρις].

Ἄρτυμα (τὸ), [ἀρτύω] op че slѫжеште ла гъtipea, dpeцерea, saŭ dapea гѫstѫlѫї бѫкаtелор. (bezĭ ші Ἄρωμα, ші Καρύκευμα). [de ѫnde

Ἀρτυματικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopĕ, saŭ folositopĕ ла dpeцерea de гѫstѫл mїnкърілор. [ші

Ἀρτυματώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἀρτυματικὸς, saŭ asemъnatĕ кѫ ѫnĕ dpesĕ de бѫкаte.

Ἀρτύνας, ші

Ἄρτυνος, ου (ὁ), = Ἁρμοστὴς, гѫверnatopĕ, saŭ komisapĕ de niште opaше Елінешtї. [din

Ἀρτύνω, поеt: їn локĕ de Ἀρτύω. [din

Ἀρτὺς, ύος (ἡ), Ion: = Ἀρθμός. [ἄρω].

Ἄρτυσις, εως (ἡ), гъtipe, dpeцерe de бѫкаte. [ші

Ἀρτυτὴρ (ὁ), = Ἄρτυνος. [ші

Ἀρτυτικὸς, ἡ, ὸν, = Ἀρτυματικός, folositopĕ ла dpeцере de бѫкаte. [ші

Ἀρτυτὸς, ἡ, ὸν, (mїnкаpe) dpeаsъ кѫ apomate, ші чл: [din

Ἀρτύω [ἀρτύς], biit: -ύσω, їntокmeskĕ, пѫїŭ ла pїndѫiaлъ, гъteskĕ; алкъtѫieskĕ; їndpentezĕ, dperĕ; (maĭ обіч: ші maĭ поĕ) dperĕ бѫкаte, saŭ ле daŭ гѫstĕ кѫ apomate, ші чл: (fir:) ѫнеltеskĕ вікленії asѫпра кѫїва.

Ἀρυβαλὶς, ἴδος (ἡ), ші

Ἀρύβαλλος (λλος, ου (ὁ), = Ἀρύταινα. 2) пѫngъ stpїnsъ ла гѫръ кѫ гъitanĕ; толвъ de bїnъtopĕ. 3) легеanĕ; skълdъtoape. [ἀρύω, βάλλω].

Ἀρυστὴρ (ὁ), Ion: їn локĕ de Ἀρυτήρ. [ші

Ἄρυστις, εως (ἡ), ші

Ἀρύστιχος (ὁ), ші

Ἀρυστρὶς, ἴδος (ἡ), поеt: = кѫ

Ἀρύταινα (ἡ), (їn цen:) opĭ че baѕĕ (stpimtĕ їn sѫs, ші жоs maĭ лаpгĕ) бѫnĕ de лѫat апъ, ші чл: (iap пріпч:) teaѕĕ de baie; ібрікĕ; ѫрчорĕ de ѫnt-делемnĕ, ші чл: (ѫneopĭ) = кѫ

Ἀρυτὴρ (ὁ), = Ζωμήρυσις, лінгѫръ mape de deшeptat. [ші

Ἀρυτήσιμος (ὁ, ἡ), поеt: (лікѫidĕ) de skos, ші бѫѫt. [din

Ἀρύτω, At: їn локĕ de

Ἀρύω [ἐρύω], biit: -ύσω, (maĭ їntp: mіж:) skoцĕ (iaŭ) апъ, ші чл: кѫ ѫnĕ baѕĕ mікĕ din чева maĭ mape. (bezĭ ші Ἀντλῶ); (fir:) dobїndeskĕ. «Οἱ οἰνοχόοι ἀρύσαντες τῷ κυάθῳ ἀπὸ τῆς φιάλης». ші «Φέρονται χώθωνα, ὥστε ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι». Ksen: «Οὐ καλοὺς τοὺς μισθοὺς ἠρύσαντο».

Ел: (ші пas:) «Οἵ τ' ὠκεανοῦ ἀρύονται». Ар: esѕ, pesърѕ din....

'Αρχάγγελος (ὁ), (Bis:) Архангелѕ, чел dintiiѕ înцерѕ. [ἀρχή, ἄγγελος].

'Αρχαγέτας, α (ὁ), Dор: în локѕ de 'Αρχηγέτης.

'Αρχᾶθεν, adв: Dор: în локѕ de 'Αρχῆθεν.

'Αρχαΐζω, віit: -ίσω, imitѕ în tpaiѕ, în пѕptape пе чеї векї, seamънѕ a векiѕ. [ші

'Αρχαϊκὸς, ή, όν, antiчeskѕ, saѕ asemънatѕ кѕ челе векї; (прin ѕрm:) simплѕ, пemeштeшѕцitѕ; saѕ пpostъпакѕ, пeпpaкtisitѕ; nesimцitopѕ, fъpъ rѕstѕ de fpѕmosѕ, = 'Απειρόκαλος. [ἀρχαῖος]. [de ѕnde

'Αρχαϊκῶς, adв: dѕпе кіпѕл, saѕ пъравѕpiле челор векї.

'Αρχαιογονία (ἡ), antikitate de neamѕ. [din

'Αρχαιόγονος (ὁ, ἡ), tpasѕ din neamѕ векiѕ; (în цen:) векiѕ. (vezї ші 'Αρχέγονος). [ἀρχαῖος, γόνος].

'Αρχαιογράφος (ὁ, ἡ), археографѕ, skpiitopѕ despre antikitъцї; saѕ копiatopѕ de skpise antiчe; (în цen:) = 'Αρχαιολόγος. [ἀρχαῖος, γραφή].

'Αρχαιοειδής, έος (ὁ, ἡ), [ἀρχαῖος, εἶδος] чел de фopmъ, de felѕ antikѕ, saѕ кape seamънъ a векiѕ.

'Αρχαιολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвeskѕ despre antikitъцї; ворвeskѕ ка чеї векї (întpeвѕinцezѕ stiлѕ antikѕ în ворвipe). [ші

'Αρχαιλογία (ἡ), археолоцie, ворвipe (skpiepe, tpaktatѕ, stѕdiѕ) despre antikitъцї. [ші

'Αρχαιολογικὸς, ή, όν, археолоцikѕ, îndemînatikѕ, deпpinsѕ în археолоцie; atinгъtopѕ de археолоцie. [din

'Αρχαιολόγος (ὁ, ἡ), археологѕ, adikъ ворвitopѕ, saѕ skpiitopѕ despre antikitъцї, saѕ dѕпе stiлѕл челор векї. [ἀρχαῖος, λόγος].

'Αρχαιόνομος (ὁ, ἡ), чел dѕпе векiле лeцї; ші = 'Αρχαϊκός. [ἀρχαῖος, νόμος].

'Αρχαιοπινής, έος (ὁ, ἡ), [ἀρχαῖος, πῖνος] soiosѕ, mînжitѕ, pѕцinitѕ de векime; saѕ пѕptъtopѕ de semne doвeditoape de antikitate.

'Αρχαιόπλουτος (ὁ, ἡ), поet: din векime, din stpъmoшї вогаtѕ. [ἀρχαῖος, πλοῦτος].

'Αρχαιοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), кѕвiinчosѕ, потpiвitѕ кѕ векimea кѕїва. 2) pesпektosѕ пentpѕ antikitatea sa. [ἀρχαῖος, πρέπει].

'Αρχαῖος [ἀρχή], α, ον, (компр: ότερος, -ότατος, ші пepeг: -έστερος, -έστατος) antikѕ, de вpemea векie, de maї 'nainte, de mѕлtъ вpeme; (fir:) simплѕ, пepѕѕ, лesne de amъцit, пpostъпакѕ. || (sѕвst:) 'Αρχαῖον (τὸ), капiтaлѕ de înпpѕmѕtѕ, ші чл: || (adвepвiaлѕ) «Τὸ ἀρχαῖον». Пaѕs: ші Ел: întp'o вpeme, odatъ, în antikitate. «'Απὸ τοῦ ἀρχαίου». Tѕч: din векime. [de ѕnde

'Αρχαιότης (ἡ), antikitate, векime; timпѕ векiѕ.

'Αρχαιοτροπία (ἡ), пѕptapea, пъравѕpiле челор векї; simплitate. [din

'Αρχαιότροπος (ὁ, ἡ), чел în felѕл челор векї. [ἀρχαῖος, τρόπος]. [de ѕnde

'Αρχαιοτρόπως, adв: dѕпе felѕл челор векї.

'Αρχαιότυπος (ὁ, ἡ), чел dѕпе кіпѕл челор векї, antikѕ. (vezї ші 'Αρχέτυπος). [ἀρχαῖος, τύπος].

'Αρχαιρεσία (ἡ), (овiч: ла îm:) алeцepe de dpeгъtopѕ. [ἀρχή, αἵρεσις]. 2) = кѕ

'Αρχαιρέσια (τὰ), adѕпape, ші вpeme de алeцepe de dpeгъtopѕ. [de ѕnde

'Αρχαιρεσιάζω, віit: -άσω, mъ adѕпѕ (saѕ комплektezѕ adѕпape) spre алeцepe de dpeгъtopѕ. 2) mъ sileskѕ a se алeцe чiпeвa, (ші miж:) a mъ алeцe eѕ dpeгъtopѕ. [ші

'Αρχαιρεσιακὸς, ή, όν, atinгъtopѕ de aлeцepe, saѕ алeгъtopї de dpeгъtopї.

'Αρχαϊσμὸς (ὁ), imitape, saѕ întpeвѕinцape de челе векї, (ші прin ѕрm:) de пeoвiчпѕite пъравѕpї ші oвiчeiѕpї. || (sѕвst: în Гpam:) fpasѕ архаiкѕ, înвeкitѕ (papѕ, пeoвiчпѕitѕ). ['Αρχαΐζω].

'Αρχαίως, adв: ка чеї векї; în simплitate, fъpъ вiклeпie. [ἀρχαῖος].

'Αρχέγονος (ὁ, ἡ), чел dintpѕ 'пчeпѕtѕ, întiiѕ ал neamѕлѕї, întiiѕл stpъmoшѕ. 2) papoptatѕ ла чea dintiї tpaцepe, saѕ opiцinъ a neamѕлѕї, векiѕ. 3) копpinzъtopѕ în sine, saѕ dъtъtopѕ de челе întiї înчeпѕtѕpї de opiцina neamѕлѕї. [ἀρχή, γόνος].

'Αρχεδίκης, ου (ὁ), [ἀρχή, δίκη] поet: чел кѕ чел dintiiѕ dpeптѕ. 2) чел dintpѕ'пчeпѕtѕ, întiiѕ, ші (прin ѕрm:) лeцiѕitѕ пpoпpietapѕ.

'Αρχεῖον (τὸ), пaлатѕ de dpeгъtopiї; локѕ de sfatѕ (кѕpte administpatiвъ). 2) tpѕпѕ комплektѕ de dpeгъtopї, ші sfatѕл лop. 3) архiвъ (локѕ, ѕnde se пъstpeazъ пѕвлiчeлe înskpise). [ἀρχή].

'Αρχέκακος (ὁ, ἡ), înчeпъtopѕ, saѕ întiiѕ пpiчiпѕitopѕ ал pъѕлѕї. [ἀρχή, κακόν].

'Αρχέλαος (ὁ, ἡ), [ἀρχή, λαός], ші

'Αρχέλας, (ὁ), Dор:, ші

'Αρχέλεως, ω (ὁ, ἡ), At: ші Ion: кîpmѕi-

topȣ, întîiȣ aл пoпорȣлȣї; (пpin врm:) îmпъратȣ. [ἀρχή, λεώς).

'Αρχένεως, ω (ὁ, ἡ), пoet: къпitanȣ de кopaвie. 2) înчепътopȣ în плȣtipe кȣ кopaвie, întîiaшї datъ плȣtitopȣ кȣ кopaвie. [ἀρχή, νεώς].

'Αρχέπλουτος (ὁ, ἡ), stъпînȣ пе вогъцia sa; saȣ stъпînitopȣ пentpȣ вогъцiiле saлe; saȣ = 'Αρχαιόπλουτος. (ἀρχή, πλοῦτος).

'Αρχέπολις, ιος (ὁ, ἡ), пoet: гȣвepnatopȣ de opaшȣ. [ἀρχή, πόλις].

'Αρχεσίμολπος (ὁ, ἡ), пoet: [ἄρχω, μολπή] întîiȣ înчепътopȣ de (дътъtopȣ de semnȣ de a se înчепе) o кîntape.

'Αρχέσπερος (ὁ, ἡ), (пoate гpeшitȣ) în лoкȣ de 'Ακρέσπερος. [ἀρχή, ἑσπέρα].

'Αρχέστρατος (ὁ, ἡ), пoet: къпetenie de oшtipe. [ἀρχή, στρατός].

'Αρχέτας, α (ὁ), Dop: stъпînitopȣ, къпetenie, întîiȣ. [ἄρχω].

'Αρχέτυπος (ὁ, ἡ), întîї tinъpitȣ, шї întpeвȣinцatȣ de... || (sȣвst:) «'Αρχέτυπον (τὸ), = Πρωτότυπον, modeлȣ, opiцinaлȣ. [ἀρχή, τύπος].

'Αρχεύω. вiit: -εύσω, пoet: (кȣ dat: saȣ цen:) = Ἄρχω, sîntȣ къпetenie, гȣвepnezȣ, îmпъръцeskȣ, шї чл:

'Αρχέχορος (ὁ, ἡ), пoet: чел întîiȣ, înчепътopȣ aл хорȣлȣї. [ἀρχή, χορός]. (вezї шї χορηγός).

'Αρχὴ (ἡ), [ἄρχω] semnȣ, хотаpȣ, de ла кape înчепе чineва, înчепȣtȣ. «Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀγορᾶς». Epd: «'Αρχὴν ποιοῦμαι (λαμβάνω).» ='Αρχομαι, înчепȣ. || (adв:) «'Εξ («'Απ', «Τὸ ἀπ')ἀρχῆς». de ла înчепȣtȣ. «Ἐν ἀρχῇ, «Κατ' ἀρχάς, «Τὸ κατ' ἀρχάς». Dem: «'Αρχάς». Плв: ла înчепȣtȣ. (шї пer: în пpoп: пer:) «Τὴν ἀρχήν, (шї fъpъ apt:) «'Αρχήν». de лoкȣ, nічї de кȣm. «'Αρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα». Sof: «Οὐδὲ πειρῶνται ἀρχήν». Тȣч: «'Αρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον». Es: «'Αρχὴν οὐδὲ νομίζεται εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν δεῖπνον εἰσφέρεσθαι». Ksen: (шї întp' altъ însem:) «Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν». Skp: maї întîiȣ de кîtȣ toate. 2) капътȣ, къпъtîiȣ, mapцine. «Τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχάς». Лȣч: «Πλεκταὶ πεισμάτων ἀρχαί». Eвp: 3) вasȣ, пpinчiпȣ, temeiȣ. «Τῶν πράξεων τὰς ἀρχάς, καὶ τὰς ὑποθέσεις». Dem: «'Αρχὴν βάλλεσθαι». Плt: 4) întîia пpiчinъ (isвopȣл, motiвȣл) вpe ȣnȣї лȣкpȣ. «Διαφέρουσιν ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα». Sȣid: «Τὸ ἐν ἀρχῇ (saȣ «Τὸ ἐξ ἀρχῆς) αἰτεῖσθαι». Apst: 5) dpегъtopie, fonкцie пoлiticъ (maї кȣ seamъ пenлъtitъ). «'Αρχὴ ἄνδρα δείκνυσι». Пpв: «'Επὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς». Тȣч: «'Εν ἀρχῇ τοῦ στρατοῦ γενόμενος». Плt: «Καταλύσας τὰ βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς». Ksen: 6) administpaцia, кopпȣл administpatiвȣ, (în цen:) dpегъtopiї. «Τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς». Ksen: «'Επὶ τὰς ἀρχὰς ἤχθη». Eл: 7) imпepiȣ, цinȣtȣ, statȣ. «Τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ 'Αθηναίων ἀρχῇ». Тȣч: «Ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή». Epd: imпepiȣл Pomaniлopȣ.

'Αρχηγενής, έος (ὁ, ἡ), (кȣ цen:) întîiȣ пpiчinȣitorȣ de a se faче чева. [ἀρχή, γείνω, neîntp:]

'Αρχηγετεύω, вiit: -εύσω, шї

'Αρχηγετέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкȣ întîiȣ înчепȣtȣ de чева. [din

'Αρχηγέτης, ου (ὁ), шї 'Αρχηγέτις, ιδος (ἡ), ='Αρχηγός, întîiȣ înчепътopȣ. [шї

'Αρχηγικός, ή, όν, potpiвitȣ, кȣviinчosȣ întîieї înчепътopiї, saȣ întîiȣлȣї înчепътopȣ. [din

'Αρχηγὸς (ὁ, ἡ), întîiȣ înчепътopȣ, (дъtъtopȣ de eksemплȣ); пoвъцȣitopȣ; кîpmȣitopȣ; întîiȣ пpiчinȣitopȣ. «Γένους ἀρχηγός». stpъmoшȣ, întîiȣ întemeietopȣ de neamȣ. [ἀρχή, ἡγοῦμαι].

'Αρχῆθεν, adв: dintpȣ 'nчепȣtȣ; din вekime. [ἀρχή].

'Αρχήϊον (τὸ), Ion: în лoкȣ de 'Αρχεῖον.

'Αρχίατρος (ὁ), пpotomedikȣ, чел întîiȣ din doktopї. [ἀρχή, ἰατρός].

'Αρχιβούκολος (ὁ), чел întîiȣ din пъstopї de вoї. [ἀρχή, βουκόλος].

'Αρχίβουλος (ὁ, ἡ), чел întîiȣ aл (пpeшedinteлe) sfatȣлȣї. [ἀρχή. βουλή].

'Αρχιγένεθλος (ὁ, ἡ), пoet: = 'Αρχέγονος. [ἀρχή, γένεθλον].

'Αρχιγραμματεύς, έως (ὁ), întîiȣл капцeлistȣ. [ἀρχή, γραμματεύς].

'Αρχιδεσμοφύλαξ, ακος (ὁ), întîiȣл, saȣ къпetenia пъzitopiлop de înkisopї. [ἀρχή, δεσμοφύλαξ].

'Αρχιδιάκονος (ὁ), (Bis:) чел întîiȣ din diakonї, apхidiakonȣ. [ἀρχή, διάκονος].

'Αρχιδικαστής, οῦ (ὁ), чел întîiȣ (пpeшedinteлe) жȣdikъtopȣ. [ἀρχή, δικαστής]. = кȣ

'Αρχίδικος (ὁ), пpeшedinteлe жȣdikъtopii. [ἀρχή, δίκη].

'Αρχίδιον (τὸ), dim: aл лȣї 'Αρχή, mikъ dpегъtopie, saȣ fonкцie.

'Αρχιεπίσκοπος (ὁ), (Bis:) apхieпiskoпȣ, чел întîiȣ din eпiskoпї, mitpoпoлitȣ. [ἀρχή, ἐπίσκοπος].

'Ἀρχιεράομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, мъ fакŏ, saŏ sîntŏ архіереŏ. [ἀρχιερεύς]. == 'Ἀρχιερατεύω.

'Ἀρχιερατεία (ἡ), demnitatea, ші лŏкрареа Архіереŏлŏĭ, архіеріе. [din

'Ἀρχιερατεύω, віit:-εύσω,=='Ἀρχιεράομαι.[ші

'Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, архіерескŏ, saŏ кŏвіinчоsŏ ерхіеріеĭ. [ші

'Ἀρχιερεία (ἡ),=='Ἀρχιερατεία. [din

'Ἀρχιερεὺς, έως, ші

'Ἀρχιέρεως, εω (ὁ), архіереŏ, къпetenia преоцiлор. [ἀρχὴ, ἱερεύς]. [de ŏnde

'Ἀρχιερωσύνη (ἡ), =='Ἀρχιερατεία.

'Ἀρχιεταῖρος (ὁ), чел întîiŏ din прieteni, saŏ soцĭ. [ἀρχὴ, ἑταῖρος].

'Ἀρχιευνοῦχος (ὁ), чел întîiŏ din eŏnŏчĭ, (skoпiцĭ). [ἀρχὴ, εὐνοῦχος].

'Ἀρχίζωος (ὁ, ἡ), înчепъторŏ, прічinŏitорŏ de віацъ. [ἀρχὴ, ζωή].

'Ἀρχιθάλασσος (ὁ, ἡ), поеt: stъпînitорŏ песте маре. [ἀρχὴ, θάλασσα].

'Ἀρχιθεωρέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŏ архіteорŏ. [везĭ 'Ἀρχιθέωρος]. [de ŏnde

'Ἀρχιθεώρησις, εως, ші

'Ἀρχιθεωρία (ἡ), demnitatea ші лŏкрареа лŏĭ

'Ἀρχιθέωρος (ὁ, ἡ), архіteорŏ, saŏ чел întîiŏ din teорĭ (депŏтацĭ trimiшĭ ла серъъtорешtĭ адŏпърĭ ші лŏпtе sпре съвîршіре de релiцiоasъ цеremonie). [ἀρχὴ, θεωρός].

'Ἀρχιθιασίτης, ου (ὁ), чел întîiŏ, saŏ къпetenia четеĭ fорmъtоаре de Бакanta парадъ ші цеremonie. [ἀρχὴ, θίασος].

'Ἀρχικέραυνος (ὁ, ἡ), поеt: stъпînitорŏл tръsnetелор. [ἀρχὴ, κεραυνός].

'Ἀρχίκλωψ, ωπος (ὁ), къпitanŏ de хоцĭ. [ἀρχὴ, κλώψ].

'Ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, кŏвіinчоsŏ, destoînікŏ, saŏ îndemînatікŏ ла гъвернаре. [ἀρχή].

'Ἀρχικυβερνήτης, ου (ὁ), întîiŏл кîрmaчiŏ de кораbie, saŏ къпetenia кîрmaчiлор ŏпеĭ flоtе. [ἀρχὴ, κυβερνήτης].

'Ἀρχιληστὴς, οῦ (ὁ), къпitanŏ de tîлхарĭ. [ἀρχὴ, ληστής].

'Ἀρχιμανδρίτης, ου (ὁ), ші 'Ἀρχιμανδρῖτις, ιδος (ἡ), (fir:) къпetenie de kinoвіе, saŏ monastіре, егŏmenŏ, stаріцŏ, ші stаріцъ. [ἀρχὴ, μάνδρα].

'Ἀρχίμιμος (ὁ, ἡ), чел întîiŏ din акtорiĭ tеаtрŏлŏĭ de пantomimъ. [ἀρχὴ, μῖμος].

'Ἀρχιοινοχοεία, (ἡ) demnitatea ші треава intîiŏлŏĭ tорпъtорŏ de вinŏ. [din

'Ἀρχιοινοχόος (ὁ), întîiŏл, saŏ къпetenia tорпъtоріlор de вinŏ. [ἀρχὴ, οἰνοχόος].

'Ἀρχιπατριώτης, ου (ὁ), întîiŏл, къпetenia ŏпеĭ seminцiĭ. == Πατριάρχης. [ἀρχὴ, πατριά].

'Ἀρχιπειρατὴς, οῦ (ὁ), къпitanŏ de корsарĭ (хоцĭ de маре). [ἀρχὴ, πειρατής].

'Ἀρχίπλανος (ὁ), къпitanŏ de nomazĭ (корташі). [ἀρχὴ, πλάνος].

'Ἀρχιποιμὴν, ένος (ὁ), къпitanŏ de пъstорĭ. [ἀρχὴ, ποιμήν].

'Ἀρχιποσία (ἡ), întîiitate în оsпъцŏ. [ἀρχὴ, πόσις].

'Ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ (ὁ), întîiŏл solŏ, къпetenie de solie. [ἀρχὴ, πρεσβεύω].

'Ἀρχιρεὺς, έος (ὁ), Ion: în локŏ de 'Ἀρχιερεύς.

'Ἀρχισιτοποιὸς (ὁ), întîiŏл вŏкъtарŏ,=='Ἀρχιμάγειρος. [ἀρχὴ, σιτοποιός].

'Ἀρχιστράτηγος (ὁ), intîiŏ ценералŏ (коmandірŏ de оштіре). [ἀρχὴ, στρατηγός].

'Ἀρχισυνάγωγος (ὁ), Sкр: къпetenia sinагоцеĭ (адŏпърiĭ) Iŏdeiлор. [ἀρχὴ, συναγωγή].

'Ἀρχιτεκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŏ архіtектŏ; zidескŏ архіtектonічеште, saŏ fакŏ плапŏрĭ de zidірĭ архіtектonічe; (fir:) аflŏ, ŏпелtескŏ вікленіĭ. [ἀρχιτέκτων]. [de ŏnde

'Ἀρχιτεκτόνημα (τὸ), лŏкрŏ (edifiчiŏ) архіtектonікŏ; (fir:) пъскочітŏръ, ŏпелtitŏръ de вікленіĭ.

'Ἀρχιτεκτονία (ἡ), архіtектŏръ, арta архіtектŏлŏĭ. 2) архіtектonікъ konstрŏкціе. [ші

'Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, архіtектonікŏ, îndemînatікŏ în архіtектŏръ. 2) чеса че чере мештешŏгŏ, ка съ se fакъ. || (sŏвst:) 'Ἀρχιτεκτονικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) == 'Ἀρχιτεκτονία; (în цеп:) îndemînare ла орĭ че лŏкрŏ. [din

'Ἀρχιτέκτων, ονος (ὁ), Архіtектŏ, къпеtenie de клъditорĭ, (ші în цеп:) de мештерĭ, întîiŏл мештерŏ (пропр: ші fir:). [ἀρχὴ, τεκταίνω].

'Ἀρχιτελώνης, ου (ὁ), întîiŏл вамешŏ. [ἀρχὴ, τελώνης].

'Ἀρχιτρίκλινος (ὁ), întîiŏл еріstatŏ ал месеĭ прінцŏлŏĭ. [ἀρχὴ, τρίκλινος].

'Ἀρχιυπασπιστὴς, οῦ (ὁ), чел întîiŏ din адіоtанцĭ. [ἀρχὴ, ὑπασπιστής].

'Ἀρχίφυλος (ὁ), къпetenie de seminціе. [ἀρχὴ, φυλή].

'Ἀρχιφὼρ, ῶρος (ὁ), жŏdікъtорŏ de fŏрĭ. 2) =='Ἀρχίκλωψ. [ἀρχὴ, φώρ].

'Ἀρχίφωτος (ὁ, ἡ), поеt: înчепъtорŏ de лŏmînъ. [ἀρχὴ, φῶς].

'Ἀρχογλυπτάδης, ου (ὁ), (kom:) == 'Ἀρ-

χολίπαρος, (fir:) asпipatopŏ, intpirъtopŏ de dpeгъtopiĭ. [ἀρχή, γλύφω].

'Αρχοειδής, έος (ὁ, ἡ), = 'Αρχικὸς, пpiвitŏ ка пpiнчiпŏ fondamentaлŏ; eлementapŏ, opiџinapŏ. [ἀρχή, εἶδος].

'Αρχολίπαρος (ὁ, ἡ), (kom:) ='Αρχογλυπτάδης, stъpъitopŏ în intpirape de dpeгъtopiĭ. [ἀρχή, λιπαρής].

'Αρχοντιάω -ῶ, вiit: -άσω, dopeskŏ воepie, dpeгъtopie. [шi

'Αρχοντικὸς, ἡ, ὸν, воepeskŏ, dpeгъtopeskŏ. [ἄρχων].

'Αρχὸς (ὁ), пoet: ="Αρχων, къпetenie, întîiŏ. 2) (anat:) шeзъtŏ, saŏ maџъл шeзъtълъĭ. [din

"Αρχω (în afinitate кѣ ἔρχομαι, шi ὀρχέομαι], вiit: ἄρξω, (пas: tpe: de кѣ: ἦργμαι, de ѣnde paptч: ἠργμένος) (кѣ џen: iap пoet: шi кѣ dat:) înчeпŏ eŏ întîiŏ чeвa, mъ fakŏ înчeпъtopŏ (daŏ пiлdъ). «Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε, шi (miж:) ἤρχετο». Od: 1 шi O. «"Αρχε θεοῖσι δαιτός». Iл: O. «"Αρχω μάχης, (πολέμου, ἀδικίας, διαφορᾶς, шi чл:)» Тѣч: Dm: Ep: «"Αρξαι χειρῶν ἀδίκων». Dm: (шi fъpъ sѣвst:) «'Αμύνεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν ἀδίκων». Eл: (шi кѣ ak: saŏ dat: пpea pap). «"Αρχειν ὕμνον». Пind: «Σπονδαῖσιν ἄρξαι». Пind: (шi кѣ înf:) «'Ηρχ' ἀγορεύειν». Iл: A: (шi кѣ paptч:) «'Εγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων». Iл: B. «"Αρχω καθυβρίζουσα». Sof: (шi miж:) «'Εν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι». Iл: I. (шi кѣ пpeп:) «'Εκ Διὸς ἀρξόμεθα». Kaл: (шi кѣ adв:) «'Εντεῦθεν ἠρξάμην». Iskp: 2) mъ fakŏ înчeпѣtŏ, пpiчinъ de чeвa. «'Η δε ἡ ἡμέρα τοῖς "Ελλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει». Тѣч: 3) пpeчedŏ, mepгŏ înainte. «Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχεν. Om: «'Ηρχε δ' ἄρα σφιν "Αρης». Om: 4) (кѣ џen:) sîntŏ stъпînitopŏ, гѣвepneзŏ, împъpъџeskŏ, шi чл:. «Πάντων τῶν ἄλλων ζώων ἐστὶ ῥᾶον ἢ ἀνθρώπων ἄρχειν». Ksen: "Αρχοντές εἰσι καὶ οἱ βουκόλοι τῶν βοῶν». Ksen: (шi fъpъ kaзŏ). «Καὶ ἄρχων καὶ ἰδιώτης». Ksen: (de ѣnde în Atena) «Οἱ ἐννέα "Αρχοντες». шi paptik: «"Αρχων, eпoпimѣл, 'Επώνυμος, adikъ кѣ aл къpѣia nѣme se însemna timпѣл лa înskpiѣѣpĭ. (шi fir:) «Γαστρὸς, ("Υπνου, шi чл:) ἄρχειν». Лks: (шi пas:) «"Αρχεσθαι βουλικὴν ἀρχήν». Apist: "Αρχε, μαθὼν πρῶτον ἄρχεσθαι». Гnom: «"Αρχομαι ταῦτα». Пл: mъ sѣпѣiŏ, mъ îndѣплekŏ лa aчestea. (de ѣnde) «'Αρχόμενοι». Ksen: sѣпѣшiĭ 5) (miж:) oфepŏ, пpinoseskŏ пipџi. «'Ο δ' ὠμοθετεῖτο παντάχοθεν ἀρχόμενος μελέων». Od: Ξ. 6) (pap în a 3: пeps:) = Δοκεῖ, пpedomneшte o пъpepe, se xotъpaшte чeвa пpin maiopitate. «Σέο δ' ἔξεται, ὅττικεν ἄρχῃ». Iл: I.

"Αρχων, οντος (ὁ), dpeгъtopŏ, воepŏ, гѣвepnatopŏ, къпetenie, шi чл: [veзĭ ἄρχω].

'Αρχώνης, ου (ὁ), (în Atena) чeл întîiŏ din кѣmпъpъtopiĭ veniteлop пѣвлiчe. [ἀρχή, ὠνή].

"Α("Α)ρω, neîntp: пpimit: de feлѣpite întpeв: ziчepĭ, шi înпpѣmѣtѣtopŏ maĭ deosevit de timпiĭ sъĭ вepвѣлъĭ 'Αραρίσκω. (veзĭ шi Εἴρω).

'Αρωγή (ἡ), [ἀρήγω] ажѣtopŏ, skѣtipe, patponaжŏ; коnлѣkpape, шi чл:.

'Αρωγοναύτης, ου (ὁ), пoet: ажѣtъtopŏ kopъвiepiлop. (eпit: aл Dioskѣpiлop Kastopѣ шi Пoлideѣkŏ). [ἀρωγός, ναύτης].

'Αρωγὸς (ὁ, ἡ), [ἀρήγω] (кѣ џen:) ажѣtъtopŏ, aпъpъtopŏ, шi чл: «Βροχετῶν —». Eпiгp: «Δύναμιν ἔχει ἀρωγὸν τῶν παθῶν». Dskp: «'Ελπίδων — ». Sof: xpъnitopŏ de пъdeждĭ. || (sѣвst:) skѣtitopŏ, пpotektopŏ, коnлѣkpъtopŏ; (în жѣdikъt:) advokatŏ.

"Αρωμα (τὸ), [ἄρω] (în џen:) op чe вine-mipositopŏ, apomъ, sп: e: skopџiшoapъ, кѣiшoape, пiпepŏ, шi чл: (veзĭ шi "Αρτυμα). [de ѣnde

'Αρωματίζω, вiit: -ίσω, aлкъtѣieskŏ чeвa кѣ apome. 2) (nestp:) miposŏ ка o apomъ. [шi

'Αρωματικὸς, ἡ, ὸν, вine mipositopŏ, kape ape miposŏ de apomъ. [шi

'Αρωματίτης, ου (ὁ), шi 'Αρωματῖτις, ιδος (ἡ), aлкъtѣitŏ кѣ apome, saŏ mipoase, «Οἶνος ἀρωματίτης». 2) (вѣpв:) o пiatpъ пpeџioasъ.

'Αρωματοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopŏ de apome. [ἄρωμα, πώλης].

'Αρωματοφορέω -ῶ вiit: -ήσω, пoptŏ, adѣkŏ apome. [din

'Αρωματοφόρος (ὁ, ἡ), пѣptъtopŏ, къpъtopŏ de apome. [ἄρωμα, φορά].

'Αρωματώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Αρωματικός. [ἄρωμα, εἶδος].

'Αρώμεναι, пoet: în лoкŏ de 'Αροῦν, пpeз: de înf: aл лѣĭ 'Αρόω.

'Αρωνία (ἡ), ѣnŏ коnъчeлŏ, ѣnŏ feлŏ de mѣшmѣлŏ, saŏ skopѣшŏ.

'Αρωραῖος, α, ον, Dop: în лoкŏ de 'Αρουραῖος.

"Αρως, ωος (ὁ), Dop: în лoкŏ de "Ηρως.

'Αρώσιμος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de 'Αρόσιμος.
"Αρωστος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de "Αρρωστος.
"Ας, ак: îm: fem:, ші
"Ας, Dop: în локŭ de ἧς, цеn: sinr: fem: ал лuĭ "Ος.
"Ας, adв: Dop: în локŭ de Ἕως.
'Ασαγήνευτος (ὁ, ἡ), пепріnsŭ în мреажъ. [ἀ, σαγηνεύω].
'Ασαι, поet: în локŭ de 'Αάσαι, пех: 1: de înf: ал лuĭ 'Αάσκω, ваtъмŭ.
'Ασαι, поet: пех: 1: de înf: ал лuĭ "Αω, ресuфлu, ші "Αδω, satuрŭ.
'Ασαι, пех: 1: de înf: ал лuĭ "Αδω, кîntŭ.
"Ασακτος (ὁ, ἡ), [ἀ, σάττω] некълкаtŭ, певътъторіtŭ віnе, моале, uмфлаtŭ, вuхавŭ. «"Ασακτος γῆ». Ksen; Екоn:
'Ασαλαμίνιος (ὁ, ἡ), (ком:) неафлаtŭ ла вътъліа павалъ de ла Salamina, (adiкъ fir:) печерката de ресвоіŭ марінŭ. [ἀ, Σαλαμίς].
'Ασάλεια (ἡ), поet: [ἀσαλής] seninŭ, лініште; (fir:) пеîнгріжаре.
'Ασάλευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, пекліntitŭ, statopnікŭ; (fir:) петuрвuраtŭ; пеîнгріжаtŭ. [ἀ, σαλεύω].
'Ασαλής, έος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ασάλευτος, петuрвuраtŭ, лініштitŭ. [ἀ, σάλος]. [de uнde
'Ασαλία (ἡ), поet: ='Ασάλεια.
'Ασάλπιγκτος (ὁ, ἡ), локŭ, uнde, saŭ време, кînd нu se аuде, нu ресunъ trîмвіцъ. 2) пеvestitŭ, пекіеmаtŭ прін trîмвіцъ. 3) (fir:)='Απόλεμος. [ἀ, σαλπίζω].
"Ασαμεν, поet: 1: îm: перs: а пех: 1: ал лuĭ 'Αάσκω, saŭ "Αω.
'Ασάμενος, η, ον, поet: пех: 1: de партч: а лuĭ 'Αάομαι, saŭ 'Αάσκω.
'Ασάμινθος (ἡ), [ἄση, μινύθω] кадъ, скълдъtoape. (везĭ ші Πύελος).
'Ασάνδαλος (ὁ, ἡ), deskuлцŭ. [ἀ, σάνδαλον].
"Ασαντος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, σαίνω] пелінгuшitŭ, saŭ пепріiмitopŭ de лінгuшірĭ; (прін uрм:) аспрu, пемлъдіаtŭ, пемілоstivitŭ.
'Ασάομαι -ῶμαι, кautъ 'Ασάω.
'Ασαπής, έος (ὁ, ἡ), = "Ασηπτος.
'Ασαρίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος) фъкutŭ кu ["Ασαρον, везĭ zіч:].
'Ασαρκέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ sлавŭ, фъръ карне. [ші
'Ασαρκία (ἡ), sлъвъпоціе, uскъціvіe. [din
"Ασαρκος (ὁ, ἡ), чел фъръ карне; sлавŭ, uskatŭ. [ἀ, σάρξ -κὸς]. [de uнde
'Ασαρκώδης, εος (ὁ, ἡ),="Ασαρκος, uскъцivŭ.
"Ασαρον (τὸ), [ἄση, ἄρον] о плаnіъ medіvinaлъ, mipositoape, napdŭ seлваtікŭ.
"Ασαρος [ἀ, σαίρω], ші
'Ασάρωτος (ὁ, ἡ), пемътuраtŭ. (de uнde || suвst:) 'Ασάρωτον (τὸ), uнŭ фелŭ de mosaікŭ (somaкі) de паркеte аштернute întр' о salъ, че пu se мътуръ, чі se штерце кu вuрete. [ἀ, σαρόω].
"Ασασθαι, поet: пех: 1: de înf: ал лuĭ 'Αάομαι, saŭ 'Αάσκω.
'Ασάφεια (ἡ) nedesлuшire, întuнечіme de înцелеsŭ. [din
'Ασαφής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φῶς, nedesлuшitŭ, întuнекоsŭ, neînцелеsŭ, nedoveditŭ. [ἀ, σαφής].
'Ασάω -ῶ, [ἄση] віit: -ήσω, поet: (акt:) прічіnuieskŭ saцiŭ, (ші прін uрм:) skîрвъ греа. || (між:) 'Ασάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (de uнde пех: 1: de inf: 'Ασηθῆναι) mi se плеакъ, îmĭ віne греацъ, мъ skîрвеskŭ; (fir:) mi se uрaште, мъ пемълцumeskŭ; мъ mîхneskŭ. «'Εδίζητο, ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη». Ер:
"Ασβεστος (ὁ, ἡ), nestinsŭ; (fir:) непрекuрmatŭ, вечнікŭ, nesfîршitŭ. || (suвst: fem:) варŭ (maĭ кu seamъ nestinsŭ). 2) uнŭ фелŭ de fosiлŭ. [ἀ, σβέω, σβέννυμι].
'Ασβολαίνω, ші 'Ασβολάω -ῶ, віit: -ήσω, ='Ασβολόω. [din
'Ασβόλη (ἡ), фuніnціне, stipiціе. [de uнde
'Ασβολόεις, εσσα, εν, поet: плінŭ de (saŭ negru ка) фuніnціне.
"Ασβολος (ἡ, ші рар ὁ), ='Ασβόλη. [de uнde
'Ασβολόω -ῶ, віit: -ώσω, uмплu de (mînжeskŭ, înnegreskŭ кu) фuніnціне. [ші
'Ασβολώδης, εος (ὁ, ἡ), фuніnціnoсŭ, ка фuніnціnеле.
"Ασε, поet: în локŭ de "Αασε 3: sinr: перs: а пех: 1: de хоt: ал лuĭ 'Αάσκω.
'Ασέβεια (ἡ), пеpietate, некuчерінічіе кътре Dumnezeŭ. [ші
'Ασεβέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ періоsŭ, некuчернікŭ кътре чеlе dumnezeешtі; (кu ак: преп:) факŭ, saŭ zікŭ чева періоsŭ, мъ портŭ фъръ респектŭ (σέβας) кътре чінева. «'Ασεβεῖν εἰς τὰ μυστήρια». Ksen: (ші пас:) «Τὰ πρὸς τοὺς 'Αμφισσέας ἠσεβημένα σοι». Esх: «"Οταν οὖν τις ἀσεβηθῇ τῶν οἴκων». Плаt: ва пътімі чева некuвіоsŭ. [de uнde

,Ασέβημα (τὸ), fanтъ, saȣ кȣвîntȣ nenioșȣ, некȣвiosȣ.

'Ασεβὴς, έος (ὁ, ἡ), neniosȣ, nepesnектъtорȣ de Dȣmnezeȣ, ши de челе Dȣmnezeeшtĭ, nepeлiџiosȣ; (în џen:) netpeвnikȣ, fъкъtорȣ de ръȣ. [ἀ, σέβας].

'Ασέβησις, εως (ἡ), [ἀσεβέω] лъкраpe de fanтe neniоase, saȣ пȣрtаpe nечinstitoape de Dȣmnezeȣ.

'Ασεβῶς, adв: кȣ кinȣ neniosȣ, кȣ пȣрtаpe некȣвioaсъ. [ἀσεβής].

"Ασειν, noet: biit: de inf: ал лȣĭ "Αω.

"Ασειρος (ὁ, ἡ), nелеgatȣ în ланџȣ, sлобоdȣ; (fir:) neînfpînatȣ. [ἀ, σειρά]. 2)=кȣ

'Ασείρωτος (ὁ, ἡ), (калȣ) neînшipatȣ, adiкъ înхъmatȣ ла poатъ, iap nȣ înainte, saȣ леgatȣ алъtȣpea кȣ шtpeангȣ, saȣ ланџȣ (ачеsta se zіче ши Σειραφόρος). «"Οχημα ἀσείρωτον». Еȣр: tpъsȣpъ кȣ doĭ каĭ nȣmaĭ înхъmaџĭ ла poатъ fъpъ алџĭ înшipaџĭ înainte. [ἀ, σειρόω].

"Ασειστος (ὁ, ἡ), неклеtinatȣ, некліntitȣ, saȣ некȣtpemȣpatȣ. [ἀ, σείω].

'Ασελγαίνω, biit: -ήσω, tpъieskȣ, netpeкȣ în desfpînъpĭ, некȣmпъtat; (кȣ ак: nрen:) mъ nоpтȣ оврънznічeште, шалtpatezȣ, nечinsteskȣ пе чinева. [ши

'Ασέλγεια (ἡ), desfpînape; оврънznічіе, пȣрtаpe nечinstitoape, nерȣшinape, netpeвnічіе; (în џen:) некȣmпъtate, ковîршipe. [ши

'Ασελγέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ασελγαίνω. [ши

'Ασελγέως, adв: Ion: noet: în локȣ de 'Ασελγῶς. [din

'Ασελγὴς, [ἀ întinz: ши θέλγω, saȣ Σέλγη, opaшȣ ал Пisidii] έος (ὁ, ἡ), (în џen:) neкȣmпъtatȣ, ковîршitорȣ. (iap napтк:) nemъpџinitȣ în noftele saȣ natimiле sале, desfpînatȣ; nерȣшinatȣ, оврazniкȣ; siлȣitорȣ, nечinstitорȣ; (în џen:) netpeвnikȣ.

'Ασελγόκερως, ωτος, ши ω (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ коapne neste fipe mapĭ. [ἀσελγής, κέρας].

'Ασελγομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ datȣ кȣ totȣл невȣneште ла desfpînъpĭ. [ἀσελγής, μαίνομαι].

'Ασελγῶς, adв: desfpînat; оврънznічeште; некȣmпъtat; în кinȣ nечinstitорȣ, ши чл: [ἀσελγής].

'Ασέληνος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de лȣnъ, întȣneкosȣ, nелȣminatȣ. [ἀ, σελήνη].

"Ασεμνος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -σέμνως, nesfiitȣ, nерȣшinatȣ; ръȣ-пъръвitȣ; netpeвnikȣ. [ἀ, σεμνός].

'Ασεπτέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ασεβέω. [din

"Ασεπτος (ὁ, ἡ), (акt:) = 'Ασεβής. 2) (nas:) nepesnектаtȣ de niminea. [ἀ, σέβομαι]

"Ασεσθαι, miж: biit: de inf: ал лȣĭ 'Αάσκω.

"Ασεσθαι, miж: biit: de inf:, ши

'Ασεῦμαι, D: în локȣ de "Ασομαι, miж: biit: de xot: ал лȣĭ "Αδω.

"Αση (ἡ), [ἄω, satȣpȣ] гpeaџъ din saџiȣ, nenofтъ, skîpвъ; (fir:) некazȣ, stpimtopape, ȣрîtȣ. (vezĭ ши "Αλυς). 2) овiектȣ de skîpвъ, некȣръџie. (vezĭ ши "Αζα).

"Αση, 2: neps: sinг: a miж: biit: ал лȣĭ "Αδω.

'Ασηθῆναι, nex: 1: de inf: ал лȣĭ 'Ασάομαι.

'Ασήκαστος (ὁ, ἡ), neînкisȣ în локȣ înгръditȣ, în tîpлъ, ши чл: [ἀ, σηκάζω].

'Ασήμαντος (ὁ, ἡ), neînsemnatȣ, neînкȣnoшtinџatȣ. 2) nемаpкatȣ, nenечetлȣitȣ; (fir:) nenъzitȣ, neanъpatȣ, nеповъџȣitȣ. «Μῆλα ἀσήμαντα». 3) (акt:) neînsemnъtорȣ de nimiкȣ. (vezĭ ши "Ασημος). [ἀ, σημαίνομαι].

'Ασημείωτος (ὁ, ἡ), netpeкȣtȣ în însemnape; nелȣatȣ în въgape de seamъ; neînsemnatȣ. [ἀ, σημειόω].

'Ασημογράφος (ὁ, ἡ), (napoкs:) skpiitорȣ, (пропаpoкs:) skpisȣ în stiлȣ întȣneкosȣ, neînџелesȣ, saȣ кȣ лitepe anевoe de чitit. [ἄσημος, γράφω].

"Ασημος (ὁ, ἡ), чел fъpъ semnȣ, nечеtе ши чл: «'Αργύριον («Χρυσίον) ἄσημον». Тȣч: netinъpitȣ ка monетъ. 2) (fir:) = 'Αδιάρθρωτος. nedesлȣшitȣ, întȣneкosȣ; некȣnoskȣtȣ; neînsemnъtорȣ de nimiкȣ; (npin întind:) npostȣ, neînsemnatȣ. [ἀ, σῆμα]. [de ȣnde

'Ασημότης (ἡ), neînsemnъtate. [ши

'Ασήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de "Ασημος. [ши

'Ασήμως, adв: fъpъ вpe ȣnȣ deoseвitорȣ semnȣ; nedesлȣшit, fъpъ însemnъtate.

"Ασηπτος (ὁ, ἡ), nenȣtpedȣ, saȣ nesȣnȣsȣ ла nȣtpeжȣne. [ἀ, σήπομαι].

'Ασηρὸς [ἄση], ἀ, ὸν, гpeџosȣ; skîpвosȣ; ȣрîчosȣ. [de ȣnde

'Ασηρῶς, adв: кȣ skîpвъ, гpeaџъ, nenлъчepe.

"Ασηστος (ὁ, ἡ), [ἀ, σήθω] nечepnȣtȣ.

'Ασθεὶς εἶσα, ὲν, nas: nex: 1: de napтч: a лȣĭ "Αδω.

'Ασθένεια (ἡ), nenȣtinџъ, sлъвічȣne, воaлъ. 2) лinsъ, sъpъчie. «Βίου («Χρημάτων)—». Еp: ши Ksen: [ши

'Ασθενέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ sлавȣ, ne-

пътinчosš, болпавš. [ἀσθενής]. [de šnde

'Ασθένημα (τὸ), патimъ, боалъ.

'Ασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), непътinчosš, slaбš (fisiч: ші морал:); nedestoІnikš. 2) болпавš. [ἀ, σθένος]. [de šnde

'Ασθενίη (ἡ), Ion: în локš de 'Ασθένεια. [ші

'Ασθενικὸς, ἡ, ὸν, болпъвічosš, de slaбъ konstitšџie.

'Ασθενοποιὸς (ὁ, ἡ), прічinšitopš de непътinџъ, adšкътopš de боалъ. [ἀσθενής, ποιός].

'Ασθενόρριζος (ὁ, ἡ), чел кš slaбe (sšбџipi saš neadînчi) ръdъчinі. [ἀσθενής, ῥίζα].

'Ασθενόψυχος (ὁ, ἡ). slaбš de sšfлetš, miчinimš. [ἀσθενής, ψυχή].

'Ασθενόω-ῶ. биіt: -ώσω, fakš чева slaбš, непътinчosš. [ші

'Ασθενῶς, adв: fъръ пътepe, slaб. [ἀσθενής].

'Ασθένωσις, εως (ἡ), slъбipe, adšчepe ла непътinџъ. [ἀσθενόω].

'Ασθῆναι, пas: пех: de inf: ал лšі ῎Αζω.

῏Ασθμα (τὸ), [ἄω, saš ἀάζω] (în џen:) sšflape; (іар папtк:) deasъ ші гpea pesšflape din osteneаlъ, saš din stpimtoape de пientš, (обшt:) пъdšfš. (везі ші Δύσπνοια). [de šnde

'Ασθμαίνω, біit: -ανῶ, пътimeskš de пъdšfš, pesšflš des ші гpeš. [ші

'Ασθματώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ασθματικός.

'Ασθμοτόκος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкътopš, прічinšitopš de пъdšfš. «Λέων—». Manet: konsteлаџia zodiі лeшлšі (fiind къ pesaпe пe ла капікšле, ші продšче гpeštate de sšflape din прічinа mapiі кълdšpi). [ἆσθμα, τόκος].

'Ασιγησία (ἡ), петъчере. [ші

'Ασίγητος (ὁ, ἡ), петъкštš, мšлt-ворбітopš, бъpfitopš. [ἀ, σιγάω].

'Ασιγμοποιέω-ῶ, біit: -ήσω, компšіš поemъ fъръ літера sigma. [ἀ, σῖγμα, ποιέω].

῎Ασιγμος (ὁ, ἡ), чел fъръ літера Σ; (прin spm:) fъръ sisiіpe. [ἀ, σῖγμα].

'Ασίδηρος (ὁ, ἡ), ліпsitš de fepš, adiкъ fъръ apмъ. [ἀ, σίδηρος].

῎Ασιχος (ὁ, ἡ), непъtiмашš de гpeaџъ, de skipбъ. 2) (akt:) negpeџosš, neskipбosš; (fir:) nesšпъръtopš. [ἀ, σίκχος].

῎Ασιλλα (ἡ), = 'Ανάφορον, кобіліџъ (прінч: ачееа че întpeбšinџаš neskapiі). [ἀ întinz:, σιλλός].

'Ασιλλοφορέω-ῶ, біit: -ήσω, apdikš чева пe šmepi кš кобіліџа; sîntš къpътopš (хамалš), saš bînzътopš de пешtе. [ἄσιλλα, φέρω].

'Ασίνη (ἡ), în локš de 'Αλσίνη, saš 'Ελσίνη, saš 'Ιασίνη.

'Ασινὴς, έος (ὁ, ἡ), ші адв: -ινῶς, [ἀ, σίνομαι] = 'Αβλαβὴς (akt: ші пas:), невътъmътopš; невътъmatš, невîntšitš.

῎Ασιος (ὁ, ἡ), поеt: [ἄσις] нopoiosš.

'Ασίρακος (ὁ), šпš fелš de лъкšstъ fъръ apini.

῏Ασις [ἄση], ιος (ἡ), поеt: = 'Ιλὺς, нopoiš, помолš de pîš, мочipлъ.

'Ασιτέω -ῶ, біit: -ήσω, петpeкš nemînkatš, postеskš. [ші

'Ασιτία (ἡ), депърtape, saš ліпsъ de mîнкъpi, postš. [din

῎Ασιτος (ὁ, ἡ), nemînkatš, postitš, ажšпitš; 2) чел че пš тъпînкъ, fаче dietъ, postешtе. [ἀ, σῖτος]. [de šnde

'Ασίτως, adв: пe nemînkate, postind.

'Ασκαθὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локš de 'Ασκηθής.

'Ασκαίρω, [ἀ întinz:, σκαίρω] біit: -αρῶ, = 'Ασπαίρω.

'Ασκάλαβος, ші

'Ασκαλαβώτης, ου (ὁ), šпš fелš de miкъ ші пъtatъ шопîрлъ. [ἀκαλῶς, βάω, βαίνω].

'Ασκάλαφος (ὁ), šпš fелš de бšfniџъ, saš кšкšвеікъ.

'Ασκάλευτος, ші

῎Ασκαλος, ші

῎Ασκαλτος (ὁ, ἡ), песъпаtš, nesmšлsš de бšpieni, непліbitš, [ἀ, σκάλλω, ші σκαλεύω].

'Ασκαλώπας, ου (ὁ), = Σκολόπαξ.

'Ασκαμωνία (ἡ), = Σκαμωνία.

'Ασκανδάλιστος (ὁ, ἡ), (пеол:) neskandaлisatš, neisпititš. [ἀ, σκανδαλίζω].

'Ασκάντης, ου, (ὁ), patš бекіš, patš de mоptš. [în afin: кš ἄσκηνος].

'Ασκαρδαμυκτεὶ(κτὶ), adв: neкліпіt din окі, [ші

'Ασκαρδαμυκτέω -ῶ, біit: -ήσω, mъ šitš neкліпіt. [din

'Ασκαρδαμύκτης, ου, ші

'Ασκαρδάμυκτος (ὁ, ἡ), nekліпitš din окі, џiindš'і totdašna deskiші. [ἀ, σκαρδαμύττω].

'Ασκαρὴς, έος, ші

῎Ασκαρθμος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκαρθμός] чел че пš se бate, пš дъ din mîni ші din пічoape de aгonie.

'Ασκαριδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кš (saš плinš de) віepmšші. [ἀσκαρίς].

'Ασκαρίζω, біit: -ίσω, = 'Ασκαίρω.

'Ασκαρὶς [ἀσκαίρω], ίδος (ἡ), віepmšшš de пînteче, de бpînzъ, ші чл:

῎Ασκαρος (ὁ), [ἀσκὸς] = 'Ασκέρα. 2) [ἀ-σκαίρω] šпš fелš de хîpîitoape, saš пе-

sънътоpъ înstpъmîntъ de mъsikъ.

'Ασκαροφόρος (ὁ, ἡ), пъpтътоpъ de ънъ feлъ de înkълцъminte saъ чisme лъцoase, че se пoaptъ maï kъ seamъ de xamaлï eapna; (npin ъpm:) xamaлъ. 2) жъkъtopъ, saъ dъnцъtopъ în цamпapaлe, шi чл: [ἄσκαρος, φέρω].

"Ασκαφος (ὁ, ἡ), nesъnatъ. [ἀ, σκαφή].

'Ασκεθής, în лoкъ de 'Ασκηθής.

'Ασκελέως, adв: kъ asppime; kъ stъpъipe; saъ neoвosipe. [din

'Ασκελής [ἀ, σκέλος], έος (ὁ, ἡ), чел фъpъ (saъ kъ netpeвniче) пiчoape, saъ kpaчï; (fir:) ostenitъ, oвositъ. 2) noet: [ἀ, adъn:] ='Ισοσκελής, шi (despre kъmпene) ='Ισόῤῥοπος. 3) noet: [ἀ întinz:, шi σκέλλω]. sвîntatъ, ъskatъ, tape, aspъ; шi (fir:) neoвositъ. (de ъnde || neъt:) 'Ασκελὲς, adв: ='Ασκελέως.

'Ασκέπαρνος (ὁ, ἡ), nечioплitъ; (în цen:) neлъкpatъ. [ἀ, σκέπαρνον].

'Ασκέπαστος(στρος) [ἀ, σκεπάζω], шi

'Ασκεπής, έος, шi

"Ασκεπος (ὁ, ἡ), neakoпepitъ, desвълitъ. [ἀ, σκέπη].

"Ασκεπτος (ὁ, ἡ), nekinzъitopъ, neгînditopъ. 2) (nas:) neвъгatъ de seamъ, neчерчetatъ, nekinzъitъ. [ἀ, σκέπτομαι]. [de ъnde

'Ασκέπτως, adв: фъpъ kinzъipe, въгape de seamъ, saъ черчetape.

'Ασκέρα (ἡ), [ἀσκὸς] ънъ feлъ de înkълцъminte,="Ασκαρος. (вezï 'Ασκαροφόρος).

'Ασκέριον (τὸ), dim: aл лъï 'Ασκέρα.

'Ασκευής, έος, noet:, шi

"Ασκευος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de tpeвъinчoaseлe ъneлte, saъ moвiлe; (npin ъpm:) nepregъtitъ; saъ neapmatъ. [ἀ, σκεῦος].

'Ασκευώρητος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκευωρέω] nekъъtatъ, neчерчetatъ.

'Ασκέω -ῶ, вiit: -ήσω, лъkpezъ, fakъ чeва kъ meшteшъгъ шi siлinцъ, împodoвeskъ kъ amъpъnтъл. «Χρύσειον θρόνον («'Ερμῖνα, «"Ερια, шi чл:) ἀσκήσας». Om: (шi nas:) «"Αρμα χρυσῷ εὖ ἤσκηται». Iл: I. 2) întokmeskъ; împodoвeskъ; kъpъцъ; dikiseskъ. «'Η μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα. Od: A. (вezï шi 'Ασκηθής). «'Ασκεῖν γένειον». Ep: «'Ως δὲ ταῖς αἰσθήσεσιν ἤσκησεν αὐτούς». Fiл: (шi nas:) «Κόμας ξανθὰς εἰς κουρὰν τῶν Γερμανῶν ἠσκημένας». Epd: 3) (pap, шi noet:) чinsteskъ peлiцios, mъ înkinъ, adopъ. «Δαίμον' ἀσκήσω». Hind: (шi nas) «"Ενθα σώτειρα Θέμις ἀσκεῖται». Hind: 4) ekseрчезъ, depinzъ; (fir:) întъpeskъ. «Περιπατοῦντες ἀσκεῖτε τὰ σώματα πρὸς ἰσχύν». Ksen: «'Ασκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον». Apstf: «'Ραθυμοῦντες ἡμεῖς καθ' ἑαυτῶν ἀσκοῦμεν τὸν πονηρόν». Xpis: (шi kъ înf:) «'Ασκῶν κρατεῖν». Apst: (шi nas:) «Πρὸς ταῦτα ἀσκοῦνται». Лъч: 5) (nestp: saъ eл:)='Ασκοῦμαι, mъ depinzъ, meditezъ; mъ îndeлetniчeskъ лa чeва, saъ profesezъ, лъkpezъ чeва. «'Ασκεῖν πένταθλον (τέχνην, λόγους, ἀρετὴν, δόλους, шi чл): «'Ασκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστάς». Iskp: «'Ασκῶν κιθαρίζειν». Лъч: [de ъnde

'Ασκηθής, έος (ὁ, ἡ), noet: (вezï 'Ασκέω 2) вine înгpiжitъ, kъ лъape a minte пъstpatъ, kъъtatъ. (npin ъpm:) neвîntъitъ, nesъпъpatъ; sъnъtosъ, întpeгъ. «Μέλι ἀσκηθὲς» At: miepe kъpatъ. [шi

"Ασκημα (τὸ), лъkpъл, лa kape se depinde, se îndeлetniчeшte чineва, лъkpъ de depindepe. 2) mъestpoasъ konstpъkцie, podoaвъ.

"Ασκηνος (ὁ, ἡ), чел фъpъ koptъ, saъ лokaшъ. «Δίαιτα — ». вieцъipe ъъвt въzdъxъ.* 2) (fir:) neprefъkъtъ, sinчepъ. [ἀ, σκηνή]. [de ъnde

'Ασκήνως, adв: фъpъ фъцъpie.

"Ασκησις, εως (ἡ), eksersape, depindepe, stъdiape, meditape; (în цen:) okъпaцie, meseрie, profesie. [шi

'Ασκητέος, α, ον, nosit: aл лъï 'Ασκέω. [шi

'Ασκητήριον (τὸ), лokъ de ekseрчiцiъ, цimnasiъ; (Бis:) лokъ de sixъstpie. [шi

'Ασκητής, οῦ(ὁ), (în цen): kape se depinde, se îndeлetniчeшte лa вpe ънъ лъkpъ; (iap naptik:)='Αθλητής; (de ъnde Бis:)=Μοναχός, sixastpъ. [ἀσκέω]. [de ъnde

'Ασκητικὸς, ἡ, ὸν, kъвiinчosъ, îndemînatikъ лa ekseрчiцiъ ='Αθλητικός, atлetikъ. 2) sixъstpeskъ. [de ъnde

'Ασκητικῶς, adв: sixъstpeшte.

'Ασκητὸς, η, ὸν, пъtinчosъ a se doвîndi, a se sъвîpшi npin depindepe. 2) npiimitopъ de mъestpoasъ шi fiпъ. лъkpape, saъ фъkътъ ast-feл. 3) depinsъ, ekseрsatъ. [ἀσκέομαι].

'Ασκήτρια (ἡ), fem: aл лъï 'Ασκητής, sixastpъ.

'Ασκίαστος (ὁ, ἡ), neъmвpitъ, neakoпepitъ, neîntъneкatъ. [ἀ, σκιάζω].

'Ασκίδιον, шi

'Ασκίον (τὸ), dim: aл лъï 'Ασκός. въpdъшeлъ, tълъmaшъ.

"Ασκιος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκιά] neъmвposъ; (de

ȣnde џеогр:) Ἄσκιοι, локȣіторіĭ de sȣвt екȣаторŭ (fiind къ аŭ de доъ орĭ пе анŭ soapeле în dpeптȣл кpeштетȣлȣĭ, шi нȣ fак ȣмвръ). 2) поет: (ἀ întinz:) чел кȣ deasъ, saŭ гроасъ ȣмвръ.

Ἀσκίπων, ονος (ὁ, ἡ), неîнтревȣінцъторŭ de (перезематŭ în) вастонŭ. [ἀ, σκίπων=Σκήπων].

Ἀσκίτης, ου (ὁ), (прінч: idpoпікъ) ȣмфлъторŭ de мînтече ка de ȣнŭ вȣрдȣфŭ. [ἀσκός]. (везĭ шi τυμπανίτης).

Ἀσκληπιάδης, ου (ὁ), fiŭ, saŭ stръnепотŭ ал лȣĭ Eskȣлапŭ [Ἀσκληπιός], zeȣл medichineĭ; (fir:) докторŭ. [de ȣnde

Ἀσκληπιάς, αδος (ἡ), ȣнŭ feлŭ de (saŭ enit: de feлȣрite) планте medichinaле.

Ἀσκοδέτης, ου (ὁ), fȣnie de легат гȣра вȣрdȣfȣлȣĭ. [ἀσκός, δέτης].

Ἀσκοδορέω -ῶ, віit: -ήσω, оморŭ кȣ въtaie. (везĭ Ἀσκός). [ἀσκὸς, δορά].

Ἀσκοκήλης, ου (ὁ), пътімашŭ de въtъмъtȣръ, че атîрнъ dînainte ка ȣнŭ вȣрdȣfŭ. [ἀσκός, κήλη].

Ἀσκοπήρα (ἡ), dȣsarъ de пieле а пъstoрiлор. [ἀσκὸς, πήρα].

Ἄσκοπος (ὁ, ἡ), =Ἄσκεπτος, неrînditopŭ, невъгъторŭ de seamъ. 2) непревъzȣtŭ, неашtentatŭ, фъръ весте. 3) немърџinitŭ, ненȣмъратŭ; неînцелесŭ; неексплікатŭ. 4) fъкȣtŭ фъръ skoпŭ, saŭ sfîршitŭ; неisвȣtitopŭ în skoпȣл sъŭ; (прin ȣрм:) нefoлositopŭ, zadapnikŭ. || (неȣt:) Ἄσκοπα, adв: = Ἀσκόπως. [ἀ, σκοπός].

Ἀσκοπυτίνη (ἡ), doniцъ de пieле, (Тȣрч:) matapa. [ἀσκὸς, πυτίνη].

Ἀσκορδίνωτος (ὁ, ἡ), каре нȣ se întinde къskînd, saŭ амеџitŭ de somnŭ; (fir:) нetȣрвȣратŭ, лiniштitŭ. [ἀ, σκορδινάομαι].

Ἀσκὸς (ὁ), вȣрdȣfŭ, (тȣрч:) тȣлȣмŭ. «Ἀσκὸν δέρω τινά». Пров: fakŭ пе чінева товъ de въtaie; шi (în џеn:) îĭ fakŭ чеlе маĭ марĭ реле, îл пръпъdeskŭ кȣ тоtȣл. (везĭ ἀσκοδορέω). «Ἀσκὸς δεδάρθαι κἀπιτετρίφθαι γένος». Sол: 2) sakŭ, dȣsarъ de пieле. (везĭ шi θύλακος). 3) пieле лȣатъ dене орĭ че тrȣпŭ.

Ἀσκοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ

Ἀσκοφόρος (ὁ, ἡ), кърътopŭ de вȣрdȣfŭ кȣ вінŭ (ла sерв̆ъторiле Бакȣлȣĭ). [ἀσκὸς, φέρω].

Ἀσκύλευτος (ὁ, ἡ), непръdatŭ, нежъfȣitŭ. [ἀ, σκυλεύω].

Ἄσκυλτος (ὁ, ἡ), [ἀ, σκύλλω] nesfîшiatŭ; некъznitŭ; (în џеn:) несȣпъратŭ, невînтȣitŭ. [de ȣnde

Ἀσκύλτως, adв: фъръ kaznъ; фъръ sȣпъpape.

Ἄσκυρον (τὸ), [ἀ întinz:, σκύρον] ȣнŭ feлŭ de плантъ, =Ἀνδρόσαιμον, шi Ὑπέρειχον, ȣнъtoape.

Ἄσκυφος (ὁ, ἡ), чел фъръ пахарŭ. [ἀ, σκύφος].

Ἀσκώλια (τὰ), sервъtoape în чinstea лȣĭ Бакŭ, în каре sпре adȣчере de pîsŭ sъpiaŭ кȣ ȣнŭ пічорŭ пе вȣрdȣше ȣмфлаte шi ȣnse кȣ ȣntdeлemnŭ. [ἀσκὸς, ἅλλομαι]. [de ȣnde

Ἀσκωλιάζω, віit: -ήσω, sъpŭ întp'ȣнŭ пічорŭ, авînd пе чел-алтŭ apdikatŭ. [de ȣnde

Ἀσκωλιασμὸς (ὁ), sъpitȣръ întp'ȣнŭ пічорŭ (ȣнŭ feлŭ de жȣкъpie).

Ἀσκωλίζω, віit: -ίσω, = Ἀσκωλιάζω.

Ἄσκωμα (τὸ), ор че înfъшȣpъtȣpъ de пieле; (iap партк:) чеа din прежȣрȣл вîsлеĭ, шi пърȣчеanȣлȣĭ, de каре este лeratъ. 2) пieлеа foiлор de sȣflat. 3) (în џеn:) ȣмфлъtȣpъ. [ἀσκός].

Ἆσμα (τὸ), = ᾠδή, kîntikŭ. [ᾄδω].

Ἀσμάραγος (ὁ, ἡ), поет: чел че нȣ fache sgomotŭ, нetȣрвъръторŭ. [ἀ, σμαραγή].

Ἀσμάτιον (τὸ), Dim: ал лȣĭ Ἆσμα, kînticheлŭ.

Ἀσματογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopŭ, komпȣitopŭ de kîntiche (маĭ кȣ seamъ de вisерtропаре, шi чл;). [ᾆσμα, γράφω].

Ἀσματοκάμπτης, ου (ὁ), kom: (прінч:) лipikŭ, saŭ ditipamвikŭ поетŭ, каре fache мȣлte stpofe шi antistpofe, шi (прin ȣрм:) se авate din fipeaska simпlitate a поesiĭ. [ᾆσμα, κάμπτω].

Ἀσματοποιὸς (ὁ, ἡ), поетŭ de лipiche kîntiche. [ᾆσμα, ποιός].

Ἀσμεναίτατος, η, ον, (pap) în локŭ de

Ἀσμενέστατος, η, ον, sȣпрл: ал лȣĭ Ἄσμενος.

Ἀσμενέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ ак:) пofteskŭ (мъ мȣлцȣmeskŭ de) чева, îмĭ плаче. [шi

Ἀσμενίζω, віit: -ίσω, (кȣ ак:) пріimeskŭ пе чінева npieteneшte, вȣкȣpos. [ἄσμενος], îл tpaktezŭ віне. 2) (кȣ dat: saŭ партч:) мъ îndestȣлezŭ, мъ мȣлцȣmeskŭ de чева. [de ȣnde

Ἀσμενισμὸς (ὁ), мȣлцȣmipe, вȣкȣpie. [шi

Ἀσμενιστὸς, ἡ, ὸν, плъкȣtŭ, poftitŭ, dopitŭ.

Ἄσμενος [ἥδομαι], η, ον (компр: -έστερος, -έστατος, шi -αίτατος) вȣкȣposŭ, мȣлцȣmitŭ. «Ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη». Ιл: Ξ. m'aшĭ вȣкȣpa, m'aшĭ мȣлцȣmi. «Φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο» Ιл: Ν: în локŭ de

'Ασμένως (kompp: -έστερον, sȣnpл: -έστατα, ші αίτατα), adв: кȣ mȣлцȣmipe, кȣ вȣкȣpie, кȣ вȣnъ voinцъ.

"Ασμηκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, σμήχω] nefpekatȣ; neшtepsȣ.

'Ασμὸς (ὁ), (pap) în локȣ de "Ασμα.

'Ασμωλέω, казtъ 'Αδμο(μω)λέω.

'Ασολοίκιστος (ὁ, ἡ), = 'Ασόλοικος. [ἀ, σολοικίζω]. [de ȣnde

'Ασολοικίστως, adв: = 'Ασολοίκως.

'Ασόλοικος (ὁ, ἡ), [ἀ, σόλοικος, цezĭ ziчерea] ші adв: -οίκως, fъpъ solічisme; (fir:) fъpъ варварії. ‖ (kom:) «Κρέας ἀσόλοικον». At: o întpeaгъ, saȣ вȣnъ вȣкatъ de карne.

'Ασοφία (ἡ), neînцелепчȣne; neînвъцъtȣpъ. [din

"Ασοφος (ὁ, ἡ), [ἀ, σοφὸς] neînцелепtȣ; neînвъцatȣ (npostȣ). [de ȣnde

'Ασόφως, adв: fъpъ înцелепчiȣne; fъpъ înвъцъtȣpъ, ші чл:

'Ασπάζομαι [ἀ întinz:, σπάω], вiit: -άσομαι, npiimeskȣ пе чіnева npietenешte, îл înвpъцiшezȣ, îл saлȣtȣ, ші (maĭ noȣ) sъpȣtȣ. «Δεξιῇ («Χερσὶν) ἔπεσί τε μειλιχίοισιν ἠσπάζοντο». Om: «'Ασπάζεσθαι τῷ στόματι (ταῖς κώπαις)». Пл: «Ἡ κύων ἀσπάζεται τοὺς ποιμένας». Ksen: «"Ασπασαι κἀκεῖνον παρ' ἐμοῦ». Sin: 2) алегȣ, nȣmeskȣ. «Αὐτοκράτορα αὐτὸν ἠσπάζοντο». Пл: 3) (fir:) iȣвeskȣ, npefepȣ пе чіnева, mъ ліпeskȣ de dînsȣл, îĭ ȣpmezȣ. «Χρήματα (ἡσυχίαν, σοφίαν ші чл:) ἀσπάζομαι». Плt: «Κύνες ἀσπαζόμεναι τὰ ψευδῆ ἴχνη». Ksen: 4) (npin întind: кȣ inf:) mъ mȣлцȣmeskȣ, îmĭ плаче, sîntȣ obічnȣitȣ a... 'Ασπάζεσθαι σὺν ἀνδράσιν εἶναι». Epmц:

'Ασπάθητος (ὁ, ἡ), neвъtȣtȣ кȣ snata în цesъtȣpъ; (npin ȣpm:) = 'Αραιὸς, papȣ. [ἀ, σπάθη].

'Ασπαίρω [ἀ întinz:, σπαίρω], вiit: -αρῶ, mъ вatȣ (ка пешtеле пе ȣskatȣ), amȣ spasme; вatȣ din пічоаре (ка чеĭ nekъжiцĭ), fakȣ tȣpвȣpape, sгomotȣ.

'Ασπάλαθος (ὁ, ἡ), [ἀ, σπάλαθρον = σκάλευθρον] ȣnȣ nomiшopȣ ґimnosȣ, ка алоiȣл, Aspaлatȣ.

'Ασπάλαξ, ακος (ὁ), = Σπάλαξ, soволȣ, шоаріче de пъmîntȣ. 2) ȣnȣ felȣ dъ плantъ.

'Ασπαλιεία, ші -ία (ἡ), neskȣipe кȣ ȣndiцa. [din

'Ασπαλιεύομαι, вiit: -εύσομαι, neskȣieskȣ кȣ ȣndiцa. [din

'Ασπαλιεὺς, έως [ἄσπαλος], ші

'Ασπαλιευτὴς, οῦ (ὁ), = 'Αλιεὺς, neskapȣ, че neskȣieшte кȣ ȣndiцa. [ἀσπαλιεύομαι]. [de ȣnde

'Ασπαλιευτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчosȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла ȣndiцape. (deȣnde ‖)«'Ασπαλιευτική». meшteшȣгȣл de a ȣndiцa.

"Ασπαλος (ὁ), [ἀνασπάω, ἅλς] neшte (npinч:) npinsȣ кȣ ȣndiцa.

'Ασπανιστεία (ἡ), [ἀ, σπάνις] neлinsъ, вiлшȣгȣ.

'Ασπαραγία (ἡ), плantъ de snapanгелȣ. [din

'Ασπάραγος (ὁ), snapanгелȣ; (in цen:) fpaцeda кpeastъ, saȣ влъstapȣл легȣmoaselop плante.

'Ασπαραγωνία (ἡ), = 'Ασπαραγία.

'Ασπαρίζω, вiit: -ίσω, = 'Ασπαίρω.

"Ασπαρτος (ὁ, ἡ), nesemъnatȣ, de nesemъnat. [ἀ, σπείρω]. [de ȣnde

'Ασπάρτως, adв: fъpъ a se semъna.

'Ασπάσιος, α saȣ ος, ον, = 'Ασπαστὸς, iȣвitȣ, dopitȣ. 2) veselȣ, mȣлцȣmitȣ. (цezĭ ші "Ασμενος). [de ȣnde

'Ασπασίως, adв: = 'Ασμένως, кȣ вȣкȣpie, кȣ mȣлцȣmipe.

"Ασπασμα (τὸ), oвieкtȣ de dopinцъ, saȣ de mȣлцȣmipe. 2) = кȣ

'Ασπασμὸς (ὁ), saлȣtape, saȣ sъpȣtape. [ші

'Ασπαστικὸς, ἡ, ὸν, npietenosȣ, disnȣsȣ snpe saлȣtape, вine npiimitopȣ. ‖ (sȣвst:) 'Ασπαστικὸν (τὸ), saлonȣ de npiimipe. [ші

'Ασπαστὸς, ἡ, ὸν, вpednikȣ de saлȣtape, (iȣвitȣ, dopitȣ). [ші

'Ασπαστὺς, ύος (ἡ), Ion: în локȣ de ἀσπασμὸς. [ἀσπάζομαι].

'Ασπαστῶς, adв: = 'Ασπασίως. [ἀσπαστός].

"Ασπειστος (ὁ, ἡ), = "Ασπονδος, neînпъкatȣ. [ἀ, σπένδομαι].

"Ασπερμος (ὁ, ἡ), чел fъpъ sъmînцъ; (fir:) чел fъpъ копiĭ, saȣ moшtenitopĭ. [ἀ, σπέρμα].

'Ασπερχὲς [ἀ întinz:, σπέρχω], adв: кȣ гравъ, кȣ iȣцеалъ; кȣ fepвinцеалъ; кȣ dъinipe, saȣ stъpȣipe.

"Ασπετος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, εἰπεῖν, saȣ ἕπομαι] nesnȣsȣ de mape, foapte mȣлtȣ; (npin întind:) nemъpцinitȣ; de nesпȣs, de neцinȣt dȣne dînsȣл. «Αἰθὴρ —». Iл: Θ.

'Ασπιδαποβλὴς, [ἀσπὶς, ἀποβάλλω] ῆτος (ὁ), (kom) = 'Ρίψασπις, лenъdъtopȣ de павъzъ, deseptopȣ (fȣгapȣ din oaste); (fir) fpikosȣ, neвiteazȣ.

'Ασπιδεῖα (τὰ), локȣ ал коръвii despre пȣпъ, ȣnde atîpnaȣ павезеле. [ἀσπίς].

'Ασπιδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Σπιδής.

'Ασπιδηστρόφος (ὁ, ἡ), noet: pesȣчitopȣ

de павъзъ; (fir:) pesвоїнікѕ îndemîna-tікѕ. [ἀσπὶς, στρέφω].

'Ασπιδηφόρος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de 'Ασπιδοφόρος.

'Ασπίδιον, шi

'Ασπιδισκάριον (τὸ), = кѕ

'Ασπιδίσκη (ἡ), dim: ал лѕї 'Ασπίς, скѕtѕ mікѕ, пъвъзіџъ. 2) о подоавъ în фелѕ de пъвъзіџъ.

'Ασπιδίσκιον (τὸ), dim: ал лѕї

'Ασπιδίσκος (ὁ), = 'Ασπιδίσκη.

'Ασπιδίτης, шi

'Ασπιδιώτης, ου (ὁ), поеt: = 'Ασπιδοφόρος.

'Ασπιδόδηκτος (ὁ, ἡ), мѕшкаtѕ de аспі-dъ (балаврѕ). [ἀσπὶς, δήκω = δάκνω].

'Ασπιδόδουπος (ὁ, ἡ), поеt: рesѕпъtорѕ de sгоmоtѕл павъзелор. [ἀσπὶς, δοῦπος].

'Ασπιδοειδής, έος (ὁ, ἡ), [ἀσπὶς, εἶδος], шi

'Ασπιδόεις, εσσα, εν, поеt: asemenea, по-tѕndѕ ка павъза. [ἀσπίς].

'Ασπιδοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), грам: екс-плікаџіе а лѕї 'Ασπιδοφέρμων. [ἀσπὶς, θρέμ-μα din τρέφω].

'Ασπιδοπηγεῖον (τὸ), фаврікъ de павезе. [din

'Ασπιδοπηγὸς (ὁ), = 'Ασπιδοποιὸς, konstrѕ-ktорѕ, фаврікъtорѕ de павезе. [ἀσπὶς, πή-γνυμι].

'Ασπιδοποιία (ἡ), фачере de павезе. [din

'Ασπιδοποιὸς (ὁ), фъкъtорѕ de павезе, = 'Ασπιδοπηγός. [ἀσπὶς, ποιός].

'Ασπιδοτρόφος, (пароксѕ:) хрънitорѕ de, (пропар:) хрънitѕ кѕ аспіde (шърпї, ба-лаврї). [ἀσπὶς, τρέφω].

'Ασπιδοῦχος (ὁ, ἡ), џіitорѕ, саѕ пѕрtъ-tорѕ de павъзъ, = 'Ασπιδοφόρος. [ἀσπὶς, ἔχω].

'Ασπιδοφέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀσπὶς, φέρβω] хрънitѕ, tрѕitѕ din павъзъ (adікъ din прѕzї шi рeслоїѕ), pesвоїнікѕ.

'Ασπιδοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, порtѕ па-възъ. [din

'Ασπιδοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѕ de па-възъ, армаtѕ кѕ скѕtѕ; (прін ѕрm:) pe-своїнікѕ. [ἀσπὶς, φέρω].

'Ασπίζω, biit: -ίσω, маї întр: în челе компѕсе, προ(ὑπερ)ασπίζω. [ἀσπίς].

"Ασπιλος [ἀ, σπίλος], шi

'Ασπίλωτος (ὁ, ἡ), чел фъръ паtъ, кѕ-раtъ; (fir:) nевѕлitѕ. [ἀ, σπιλόω].

'Ασπίνθιον (τὸ), ком: (diалектікѕ) în локѕ de 'Αψίνθιον.

'Ασπίς, ίδος (ἡ), скѕtѕ, павъзъ; (de ѕн-de pesвоїеwtеле фрасе) «'Εξ ἀσπίδος», «'Επ' (Παρ.) ἀσπίδα». din, саѕ сnре stîнгѕ (везї шi Δόρυ). 2) (fir:) oaste (алкъtѕitъ маї кѕ seamъ de оплiџї, саѕ греѕ-ар-маџї). «'Ασπὶς ὀκτακισχιλίη». Ер: 3) шірѕ, (лініе) de оstашї пъвъзашї. «"Ιστασθ' ἐ-φεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας». Apstf: «'Επὶ μιᾶς ἀσπίδος παραταξαμένους». Isкр: în фронtѕ. 4). поеt: вътълie. «"Ηξειν εἰς ἀσπίδα». Еѕр: 5) ѕнѕ фелѕ de вeninosѕ, саѕ otръвiчosѕ балаврѕ, аспіdъ.

'Ασπιστὴρ, ῆρος, шi

'Ασπιστής, οῦ, шi

'Ασπίστωρ, ορος (ὁ), поеt: = 'Ασπιδοφό-ρος; (fir:) оstашѕ, pesвоїнікѕ. [ἀσπίζω].

'Ασπλαγχνία (ἡ), немілоstівіре. [din

"Ασπλαγχνος (ὁ, ἡ), немілоstівѕ; чел фъръ дѕрере de inimъ; 2) чел фъръ ini-mъ, adікъ кѕражѕ, фрікоsѕ. [ἀ, σπλάγχνον].

"Ασπληνος (ὁ, ἡ), чел фъръ сплінъ; 2) binдекъtорѕ de патіма сплінеї. (de ѕнde || сѕвst:) "Ασπληνον (τὸ), ѕнѕ фелѕ de план-tъ med: лімва чербѕлѕї, саѕ еарва спли-неї. [ἀ, σπλήν].

'Ασπονδεὶ, adв: фъръ лібаџії, (прін ѕрm:) = ἀσπόνδως, фъръ прieteнie, саѕ înвоіре, неîнпъкаt. [шi

'Ασπονδέω -ῶ biit: -ήσω, sîntѕ

"Ασπονδος (ὁ, ἡ), adв: -δως, непріімі-tорѕ, саѕ кълкъtорѕ de лібаџії, (прін ѕрm:) de înвоірї, de înпъчіѕрї, неîнпъ-каtѕ. [ἀ, σπονδή].

'Ασπορία (ἡ), лінсъ de семънъtѕръ. [din

"Ασπορος (ὁ, ἡ), = "Ασπαρτος. 2) непо-dosѕ, недъtъtорѕ de съмînџъ. [ἀ, σπόρος].

'Ασπούδαστος (ὁ, ἡ), нефъкѕtѕ кѕ sîргѕîн-џъ, саѕ siлінџъ, неîнгрiжitѕ. 2) невреднікѕ de siлінџъ, недоpitѕ; de деспреџѕit. [ἀ, σπουδάζω].

'Ασπουδεὶ, adв: фъръ ostенеалъ, фъръ siлінџъ. [ἀ, σπουδή].

"Ασπρις, εως, шi

"Ασπρος, ου (ἡ), ѕнѕ фелѕ de stежарѕ.

"Ασσα (аспір:), Ion: în локѕ de "Ατινα, неѕt: îm: ал лѕї "Οστις. (везї "Αττα).

"Ασσα (сѕвџ:) поеt: în локѕ de "Αττα = τινα, неѕt: îm: ал лѕї Τις. «'Οποῖ' ἄσσα.». Od: E. (везї шi "Αττα).

'Ασσάομαι, -ῶμαι, поеt: în локѕ de 'Α-σάομαι.

'Ασσάριον (τὸ), ѕнѕ фелѕ de mікъ (Ла-tінъ) монеtъ, de каре зече фъчеаѕ о Аtікъ drахmъ.

"Ασσιον, adв: поеt: în локѕ de "Ασσον.

"Ασσιστα, adв: поеt: = 'Ασσοτατω. [din

"Ασσιστος, η, ον, поеt: = 'Ασσότατος.

"Ασσον, adв: = "Αγχιον, маї апроапе.

'Ασσότατος, η, ον, поet: ssпрл: пепг: ал лsї "Ασσον, чел maї апроапе.

'Ασσοτάτω, adв: поet: = "Αγχιστα, foapte апроапе.

'Ασσότερος (шi Еол: 'Ασσύτερος, de sнde 'Επασσύτερος) α, ον, поet: maї апропiatš.

'Ασσοτέρω, adв: поet: în локš de "Ασσον.

"Ασσω, în локš de 'Αΐσσω, везї "Αττω.

'Ασσώδης, εος (ὁ, ἡ), поet: în локš de 'Ασώδης.

'Ασταγὴς, έος (ὁ, ἡ) пs пiкъtорš, чi кsргъtорš în шiроiš; (fir:) msлtš, înвiлшsratš. [ἀ, στάζω].

'Ασταθὴς, έος (ὁ, ἡ), nestatорniкš; nesirsрš. [ἀ, στάω, ἵστημι).

'Αστάθμευτος (ὁ, ἡ), = 'Ανεπιστάθμευτος. [ἀ, σταθμεύω].

'Αστάθμητος (ὁ, ἡ), [ἀ, σταθμάω] neкîntъpitš, nesoкotitš; (fir:) неnревъzstš; neрегsлatš; nestatорniчitš. «'Αστέρες ἀστάθμητοι.». Ksen: = Πλανῆται, плапеџї.

'Ασταχὸς (ὁ), [de aчi] staкosš, paкš de mape.

'Αστακτεὶ, adв: пs în пiкъtsрї, чi în aвondantъ кsрџере. [din

"Αστακτος [ἀ, στάζω], шi

'Αστάλακτος (ὁ, ἡ), = 'Ασταγής. «'Αὴρ — » aepš sskatš, пепloiosš.

'Ασταλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, στέλλω] neînвръкatš, nerъtitš.

'Ασταλύζω, виit: -ύξω, = Σταλύζω.

'Αστάνδης, ου (ὁ), (Перs:) кsрiерš. (везї "Αγγαρος).

'Αστασία (ἡ), nestatорniчie. [ἀ, στάσις].

'Αστασίαστος (ὁ, ἡ), neвîntsitš de рътвръtiрї, лiniштitš, пачniкš. [ἀ, στασιάζω].

'Αστατέω -ῶ, виit: -ήσω, пs stаš ла sпš локš, mъ ръtъчеskš în коачї шi 'пколо. [din

"Αστατος (ὁ, ἡ), nestatорniкš, neрегsлatš, neaшezatš. 2) neкîntъpitš. [ἀ, στάω, ἵστημι]. [de sнde

'Αστάτως, adв: кs nestatорniчie, neaшezape. 2) fъpъ кîntъpipe.

'Ασταφιδίτης, ου (ὁ), шi 'Ασταφιδῖτις, ιδος (ἡ), = Σταφιδίτης (ῖτις). [din

'Ασταφὶς, ίδος (ἡ), = Σταφίς.

'Ασταφύλινος (ὁ), = Σταφύλινος.

'Αστάφυλος (ὁ, ἡ), чел fъpъ stpsrsрї. [ἀ, σταφυλή].

"Ασταχυς, υος (ὁ), = Στάχυς.

'Αστέγαστος (ὁ, ἡ), neaкоперитš, neadъpostîtš. [ἀ, στεγάζω].

'Αστεγὴς, έος, шi

"Αστεγος (ὁ, ἡ), чел fъpъ aкопериmš, fъpъ касъ. 2) = 'Αστέγαστος. 3) чел че пs џinе, пs dsче. «Πίθος — ». Лкs: каре кsрџе. (fir:) «"Αστεγος χείλεσι». Sкр: каре пs џinе tainъ, въpfitорš. 4) (пas:) = "Αστεκτος. [ἀ, στέγη].

'Αστειεύομαι, виit: -εύσομαι, шi

'Αστεΐζομαι, виit: -ίσομαι, глsmeskš, mъ портš, ворвeskš граџiоs. ['Αστεῖος].

'Αστειολογία (ἡ), ворвiре граџiоasъ, глsmeaџъ. [din

'Αστειολόγος (ὁ, ἡ), ворвitорš кs граџie шi dsхš, глsmeџš. [ἀστεῖος, λόγος].

'Αστειοῤῥημονέω -ῶ, виit: -ήσω, ворвeskš кs граџie шi dsхš, глsmeskš. [ἀστεῖος, ῥῆμα].

'Αστεῖος, a saš ος, ον, = 'Αστυκὸς (fir:) плъкstš, граџiosš; глsmeџš. 2) (despre лsкрsрї) вsпš, aлesš, deosевitš. «'Ελλέβορος («Οἶνος, шi чл:) — ». Stр: [ἄστυ]. [de sнde

'Αστειοσύνη (ἡ), (рар) în локš de

'Αστειότης (ἡ), nsрtаре плъкstъ în soџietate, граџiоasъ глsmeџie.

"Αστειπτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, στείβω] = 'Αστιβής, neвsmвлatš, neкълкatš.

'Αστεϊσμὸς (ὁ), кsвîntъ, saš nsрtаре граџiоasъ; плъкstъ глsmipe. [ἀστεΐζομαι].

'Αστείως, adв: кs граџie (nostimadъ); кs глsme. [ἀστεῖος].

"Αστεκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, στέγω] nessferitš. 2) (akt:) neрърsdъtорš. (везї шi "Αστεγος). [de sнde

'Αστέκτως, adв: кs nessferipe; кs neрърdape.

'Αστελέχης, εος, = кs

'Αστέλεχος (ὁ, ἡ), чел fъpъ tрsпкiš. [ἀ, στέλεχος].

'Αστέμβακτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, στεμβάζω] neкълкatš; (fir:) nemaлtpatatš, nedesпреџsitš. (везї шi

'Αστεμβὴς, (рар) în локš de

'Αστεμφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, στέμβω = στεμβάζω]; neклintitš, nemiшкatš, statорniкš; (fir:) asрs, крsdš, nemлъdiosš, neîndsплекatš. 2) nesпъїmîntatš, netsрвsрatš. [de sнde

'Αστεμβῶς, шi 'Αστεμφέως, adв: поet: neклintit, nemiшкat, џеапън.

'Αστεναχτεὶ (κτὶ), adв: nessspinat. [din

'Αστένακτος (ὁ, ἡ), nessspinatš, saš neпрiчinsitорš de sssпinsрї. [ἀ, στενάζω]. [de sнde

'Αστενάκτως, adв: = 'Αστεναχτεί, fъpъ sssпinš.

'Αστέον, пos: aл лsї "Αζω.

"Αστεπτος (ὁ, ἡ), neînкъnъnatъ; (fir:) neпреџъitъ, neestimatъ. [ἀ, στέφω].

'Αστεργάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: (приnч: femee) nenpiimitoape de бърбатъ (de мъpitimъ). [ἀ, στέργω, ἀνήρ].

'Αστεργής, έος (ὁ, ἡ), = "Αστοργος, dъшманъ, neîнпъкatъ. [ἀ, στέργω].

'Αστέρειος, α, ον, steлeskъ, saъ къвiinчosъ steлeлop. [шi

'Αστερία (ἡ), (se înџ: λίθος), ънъ feлъ de npeџioasъ niatpъ. (вezî Плin: Z: 9: шi 'Αστήρ). (вezî ἀστέριος). [шi

'Αστεριαῖος, α, ον, deonotpiвъ лa мъpime къ o stea. [шi

'Αστερίας, ου (ὁ), nestpiџatъ къ niште nete, кa къ steлe. [шi

'Αστερίζω, вiit: -ίσω, npefaкъ чeвa în stea. 2) = Καταστερίζω. [шi

'Αστέριος, α saъ ος, ον, asemenea къ (лъчosъ кa) stea. «Λίθος 'Αστέριος». Плin: = 'Αστερία. 2) = 'Αστερίας. «Φαλάγγιον ἀστέριον». Nік: [ἀστήρ].

'Αστερίσκος (ὁ), (npiнч:) dim: лa лъî ἀστήρ, steлiџъ. 2) steлosъ semnъ, npin кape кpitiчiî însemnaъ aлeseлe пasaже aлe ънъî skpisъ. 3) ънъ feлъ de кpъчiшъ instpъмîntъ. 4) ънъ feлъ de плantъ. [вezî 'Αστήρ].

'Αστερισμὸς (ὁ), лъчipe de paze. 2) o пodoaвъ de кanъ a femeiлop (sniлкъ). 3) = 'Αστροθέτημα, konsteлaџie. [ἀστερίζω].

'Αστεροδίνητος (ὁ, ἡ), noet: învîptitъ de steлe. [ἀστήρ, δινέω].

'Αστεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, saъ плinъ къ steлe. [ἀστήρ, εἶδος]. [de ъnde

'Αστεροειδῶς, adв: în fopмъ de stea.

'Αστερόεις, εσσα, εν, noet: плinъ (stpълъчitъ) de steлe. [ἀστήρ].

'Αστερόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чeл къ steлe пe snate. [ἀστήρ, νῶτος].

'Αστεροόμματος (ὁ, ἡ), noet: чeл къ steлe în лoкъ de oкî (enit: aл nonџiî). [ἀστήρ, ὄμμα].

'Αστεροπὴ (ὁ, ἡ), noet: în лoкъ de 'Αστραπή. fълџepъ. [ἀστὴρ, ὀπή]. [de ъnde

'Αστεροπητὴς, οῦ (ὁ), noet: fълџepotpъsnitopъ.

'Αστεροσκόπος (ὁ, ἡ), пpiвitopъ, къътътopъ лa steлe, = 'Αστρονόμος. [ἀστὴρ, σκοπός].

'Αστεροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лъminosъ din stpълъчipea steлeлop. [ἀστὴρ, φέγγω].

'Αστερόφοιτος (ὁ, ἡ), noet: ъмблътopъ npin steлe. [ἀστὴρ, φοιτάω].

'Αστερόω -ῶ, вiit: -ώσω, (pap) în лoкъ de 'Αστερίζω. || (miж:) sîntъ, staъ кa o stea [шi

'Αστερώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл din feлъл steлeлop, steлosъ, = 'Αστεροειδής. [ἀστήρ].

'Αστερωπὸς (ὁ, ἡ), noet: въzъtъ, пъpъtъ кa o stea; saъ плinъ, stpълъчitъ de steлe [ἀστήρ, ὤψ].

'Αστέφανος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ кънънъ. [ἀ, στέφανος].

'Αστεφάνωτος (ὁ, ἡ), = "Αστεπτος. [ἀ, στεφανόω].

'Αστὴ (ἡ), fem: aл лъî 'Αστός. [ἄστυ].

"Αστηλος (ὁ, ἡ), (npiнч: τάφος) чeл fъpъ кoлoanъ. [ἀ, στήλη].

'Αστὴν, ῆνος, шi

"Αστηνος (ὁ, ἡ), [ἀ, ἵσταμαι] fъpъ stape, nenopoчitъ, tiкълosъ. (вezî шi δύστηνος).

'Αστὴρ, έρος (ὁ), (dat: îm: "Αστρασι) (în џen:) tpъпъ чepeskъ, stpълъчitъ, meteopъ; (iap naptк:) = ἄστρον, stea. 2) ънъ feлъ de animaлъ de mape, zisъ шi σταυρός. 3) ънъ feлъ de пasъpe къ nene poшiî. 4) ънъ feлъ de плantъ къ fлopî poшiî. 5) ънъ feлъ de niatpъ npeџioasъ, pъвinъ, saъ кърбъne. (вezî шi 'Αστερία, шi "Ανθραξ). 6) ънъ feлъ de хъmъ. 7) nъme de feлъpite doktopiî de oкî, шi de stomaxъ.

'Αστήρικτος (ὁ, ἡ), nesnpiжinitъ, neînџenenitъ. [ἀ, στηρίζω].

'Αστιβὴς, έος, шi noet:

'Αστίβητος, шi "Αστιβος (ὁ, ἡ), [ἀ, στείβω]. neкълкatъ, neъмблatъ, netpeкътъ.

'Αστικὸς, ἡ, ὸν, = 'Αστυκὸς, opъшanъ, чetъџeanъ; (npin ъpm:) omъ de лъme, noлitiчitъ. (вezî шi 'Αστεῖος). 2) къвiinчosъ чetъџeniлop, iap nъ stpeiniлop шi metiчiлop (în Atena). «'Αστικοὶ νόμοι». «'Αστικαὶ δίκαι».

'Αστικὸς [ᾄδω], ἡ, ὸν, = ᾠδικός.

"Αστικτος (ὁ, ὁ), [ἀ, στίζω] neînsemnatъ, neneчetлъitъ, neînfepatъ. 2) «Χωρίον ἄστικτον». Лкs: лoкъ nesъnъsъ лa datopiî (adiкъ neînsemnatъ dъne oвiчeiъ къ o кoлoanъ aшezatъ întp'adinsъ apътътoape, къ este zълoџitъ nentpъ datopie). (вezî ὅρος).

'Αστικῶς, adв: în кinъ noлitiчitъ, nъ џъpъneшte. [ἀστικός].

'Αστλέγγιστος (ὁ, ἡ), neкъpъџitъ къ ънъ instpъмîntъ кa џesaлa (în вaie), neîpeкatъ. [ἀ, στλεγγίζω].

"Αστλιγξ, ιγγος (ἡ), кaътъ ὄστλιγξ.

'Αστοιχείωτος (ὁ, ἡ), лinsitъ de чeлe întîi npinчine, saъ eлemente de кънoшtinџe, neînвъџatъ. [ἀ, στοιχειόω].

"Αστοιχος (ὁ, ἡ), чел fъръ шірѣ, непѕsѣ ла pîndѣ. [ἀ, στοῖχος].

"Αστολος (ὁ, ἡ), netpimisѣ, neсksпediatѣ, nenopnitѣ; saѣ tpimisѣ sпpe pъѣ. (везĭ ші "Αναυς). 2) = 'Ασταλής. [ἀ, στέλλω].

'Αστομάχητος (ὁ, ἡ), [ἀ, στόμαχος] nesрîtѣ (пе каре пѕ 'л аре чінева ла stomaxѣ, пѕ 'л ѕръше). «'Εμὲ δ' ἐφέτω ἀστομάχητον καὶ ἀνύβριστον». Алчfр: Β'. 2) nestpimtopatѣ.

"Αστομος (ὁ, ἡ), [ἀ, στόμα] чел fъръ (saѣ кѕ mікъ) гѕръ. «Αἱ γρυπαὶ κύνες ἄστομοι, καὶ διὰ τοῦτο οὐ κατέχουσι τὸν λαγώ». Ksen: «"Ιππος — ». Sѕid: tape în гѕръ. «'Αυλὸς — ». Лкs: fъръ лimвѕліцъ. 2). (fir:) neелокѕentѣ, neîndemînatікѣ în ворвіре. 3) чел fъръ гѕръ, adiкъ локѣ de intpape. 4) nerѕstosѣ. 5) = кѕ

'Αστόμωτος (ὁ, ἡ), (σίδηρος) nekълitѣ, neoцелitѣ ла гѕръ. [ἀ, στομόω].

'Αστονάχητος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de 'Αστένακτος. [ἀ, στοναχέω].

"Αστονος (ὁ, ἡ), [ἀ прів:] = 'Αστένακτος. 2) [ἀ, întinz:] = Πυλύστονος. [ἀ, στόνος].

'Αστόξενος (ὁ, ἡ), stpeinѣ tpasѣ din четъцені, saѣ пъмîntенĭ. [ἀστὸς, ξένος].

'Αστοργία (ἡ), лipsъ de dparoste къtpe aĭ sъĭ. [din

"Αστοργος (ὁ, ἡ), neiѕвitopѣ de aĭ sъĭ, asпpѕ, nemiлostівѣ къtpe aĭ sъĭ. 2) (рар) nesвредnікѣ de dparoste, ѕрîчоsѣ. [ἀ,στοργή].

'Αστορὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de "Αστρωτος. [ἀ, στορέω].

'Αστὸς (ἡ), локѕіtopѣ de opaшѣ, de четаte; (іар напt: ла At:) четъцеанѣ (nѕ stpeinѣ, saѣ metікѣ). [ἄστυ].

'Αστοχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ ґen:) nѕ nemepeskѣ, nѕ isвѕteskѣ (în rîndѕл meѣ); mъ înшелѣ, грешеskѣ. [ἄστοχος]. [de ѕnde

'Αστόχημα (τὸ), грешеалъ.

'Αστοχία (ἡ), nenemepipe din невъгаpe de seamъ; авatepe; скъпаре din ведере. [din

"Αστοχος (ὁ, ἡ), nenemepitopѣ de rîndѕл sъѣ; невъгъtopѣ de seamъ; nerînditopѣ. [ἀ, στόχος]. [de ѕnde

'Αστόχως, adв: fъръ rîndipe, saѣ îndemînape; грешіt.

'Αστράβη (ἡ), [ἀστράβω] samapѣ; ші (прin întind:) каtîpѣ, saѣ mъгарѣ кѕ odixnitopѣ samapѣ de кълъріе.

'Αστραβηλάτης, ου (ὁ), mînъtopѣ de каtîpĭ. [ἀστράβη, ἐλαύνω].

'Αστράβηλος (ὁ), = Στράβηλος.

'Αστραβὴς, έος (ὁ, ἡ), nestpîmвѣ, dpeпtѣ; nestpîmвatѣ. «'Αστραβέστατόν ἐστι τὸ τῆς πτελέας ξύλον». Tfp: [ἀ, στραβός] (везĭ ші 'Αστραφής). [de ѕnde

'Αστραβίζω, віit: -ίσω, destpîmвеzѣ, îndpeпtezѣ; notpiвеskѣ, netezeskѣ. 2) (nestp:) noptѣ (saѣ înкалікѣ пе) samapѣ [ἀστράβη]. [de ѕnde

'Αστραβιστὴρ (ὁ), instpѕmîntѣ ґеоdetікѣ.

'Αστραγάλειος (ὁ, ἡ), de аршікѣ. [din

'Αστραγάλη (ἡ), Ion: în локѣ de 'Αστράγαλος. [de ѕnde

'Αστραγαλίζω, віit: -ίσω, mъ жокѣ în аршіче. [ші

'Αστραγαλῖνος (ὁ), ѕnѣ felѣ de паѕъре, =Ποικιλίς. (везĭ ші 'Ακανθίς). [ші

'Αστραγάλιον (τὸ), ші

'Αστραγαλίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ 'Αστράγαλος.

'Αστραγαλισμὸς (ὁ), жокѣ de аршіче. [ші

'Αστραγαλιστικὸς, ή, όν, кѕвіinчоsѣ, saѣ îndemînatікѣ ла жокѕл de аршіче. [ἀστραγαλίζω].

'Αστραγαλίτης, ου (ὁ), ші 'Αστραγαλῖτις, ιδος (ἡ), asemenea кѕ аршікѣ. [ἀστράγαλος].

'Αστραγαλομαντεία (ἡ), ѕnѣ felѣ de гічітоpіе прin аршіче. [din

'Αστραγαλόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічіtopѣ de віitopѣ прin аркѕпкъtѕръ de аршіче. [ἀστράγαλος, μάντις].

'Αστράγαλος (ὁ), [ἄστρις] = Σπόνδυλος, (прinч:) kîpчеiѣ de înкеіеtѕра оѕѕлѕĭ спinъріĭ, ші а гîtѕлѕĭ. «'Εκ δέ μοι αὐχὴν ἀστραγάλων ἐάγη». Od: Λ. 2) (овіч:) аршікѕл de ла глеzнеле пічорѕлѕĭ. «Μάστιξ ἐκ τῶν ἀστραγάλων». Лѕч: ='Αστραγαλωτή. «"Επαιζεν ἀστραγάλοις ἐν στενωπῷ». Пл: (ші fiind къ se konstpѕіаѣ ші de fildeшѣ, Ткр: zічe) «Οἱ πόδες ἀστράγαλοί τευ». adiкъ foapte алве. 4) o înвîptitъ ші мелкоасъ подоавъ а капітелѕлѕĭ ѕnѕĭ Ionікѣ stiлпѣ. 5) ѕnѣ felѣ de плаnтъ. «'Αστράγαλον ἐκκόπτειν». Пл: 6) îm: кѕве, saѣ zape de жокѣ кѕ патрѕ латѕре netede ші доъ овале. [de ѕnde.

'Αστραγαλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлѕл аршічелор, ка аршікѕл. [ші

'Αστραγαλωτὸς, ή, όν, komпѕsѣ, înплеtitѣ din аршіче. «Μάστιξ ἀστραγαλωτή». Пл:

'Αστραῖος, α, ον, ал steлелор, saѣ kopinzъtopѣ de steле. [ἄστρον].

'Αστραπαῖος, α, ον, кѕвіinчоsѣ ла (saѣ asвîpлitopѣ, saѣ însoцitѣ de) fѕлцерѣ. [ші

'Αστραπεὺς, έως (ὁ), поe fѕлцеръtopѣ. [din

'Αστραπὴ (ἡ), fѕлцерѣ; (прin întind:)

tpъsnetȣ; stpълȣчipe. [ἀστράπτω].

'Ἀστραπηφορέω -ῶ вiit: -ήσω, поptȣ, џiȣ fȣлџере, saȣ tpъsnete. [din

'Ἀστραπηφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ, saȣ про-dȣкъtopȣ de fȣлџере, saȣ tpъsnete. [ἀστραπὴ, φέρω].

'Ἀστράπιος (ὁ, ἡ), поet: == 'Ἀστραπαῖος.

'Ἀστραποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀστραπὴ, εἶδος] asemъnatȣ кȣ fȣлџерȣ.

'Ἀστραπτικὸς, ἡ, ὸν, fȣлџерosȣ. [din

'Ἀστράπτω [ἄστρον], вiit: -άψω, fȣлџерȣ. 2) stpълȣчeskȣ ка fȣлџерȣл, îmпpъштiȣ лȣminъ. 3) (stpъm:) лȣminezȣ.

'Ἀστράρχη (ἡ), поet: [ἄστρον, ἄρχω] do-mnitoapea steлeлop (епit: ал лȣneĭ).

Ἄστρασι, dat: ĭm: ал лȣĭ 'Ἀστήρ.

'Ἀστρατεία (ἡ), skoatepe din ostъшie. 2) deseptaцie (fȣгъpie din oaste). «'Ἀ-στρατείας ἑάλω». Dm: [шi

'Ἀστράτευτος (ὁ, ἡ), sлoвodȣ de (saȣ nedestoĭnikȣ ла) ostъшie. 2) nesлȣжitȣ, saȣ neвoitopȣ de a sлȣжi în ostъшie. [ἀ, στρατεύομαι].

'Ἀστρατηγησία (ἡ), лipsъ (saȣ nedestoĭ-niчie) de ostъшeskȣ komandipȣ. шi

'Ἀστρατήγητος (ὁ, ἡ), лipsitȣ de (saȣ ko-mandatȣ de nedestoĭnikȣ) ostъшeskȣ ko-mandipȣ. 2)(акt:) каpe п'а komandat, saȣ пȣ кȣnoaшte meшteшȣгȣл de a koman-da oaste. [ἀ, στρατηγέω]. de ȣnde

'Ἀστρατηγήτως, adв: fъpъ komandape; saȣ fъpъ eksnepiinцъ de ostъшaskъ komandъ.

'Ἀστραφὴς, έος, шi

Ἄστρεπτος (ὁ, ἡ), nesȣчitȣ, neîmвîptitȣ; neînkoвoiatȣ; (fir:) neîntopsȣ; neskimвatȣ. (вezĭ шi 'Ἀστραβής). [ἀ, στρέφομαι].

'Ἀστρίζω, вiit: -ίσω, == 'Ἀστραγαλίζω. [ἄστρις].

'Ἀστρικὸς, ἡ, ὸν, steлeskȣ [ἄστρον].

Ἄστρις, ιος (ἡ), поet: în лoкȣ de 'Ἀ-στράγαλος.

Ἄστριχος (ὁ), == Ἄστρις·

'Ἀστροβλὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), въtȣtȣ ла капȣ de steaoa Kĭineлe, saȣ de apшiцa kani-кȣлeлop. [шi

'Ἀστροβλησία (ἡ), патima вatepiĭ ла капȣ de steaoa Kĭineлe, saȣ de apшiцa kani-кȣлeлop. [шi

'Ἀστρόβλητος (ὁ, ἡ), == 'Ἀστροβλής. [шi

'Ἀστροβολέομαι -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι. mъ волпъвeskȣ (despe плante, mъ вeш-teжeskȣ) de apшiцa kaniкȣлeлop, mъ вa-te soapeлe ла капȣ. [шi

'Ἀστροβολία (ἡ), == 'Ἀστροβλησία. [ἄστρον, βάλλω]. [de ȣnde

'Ἀστροβολίζομαι, вiit: -ίσομαι, == 'Ἀστρο-βολέομαι. [de ȣnde

'Ἀστροβολισμὸς (ὁ), == 'Ἀστροβλησία.

'Ἀστρογείτων, ονος (ὁ, ἡ), поet: вeчinȣ, saȣ апpoпiatȣ de steлe, adiкъ foapte'пaлtȣ. [ἄστρον, γείτων].

'Ἀστρογοητεία (ὁ), == 'Ἀστρομαντεία, шi 'Ἀστρολογία. [ἄστρον, γοητεύω]

'Ἀστροδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopȣ sȣвt steлe, adiкъ afapъ. [ἄστρον, δίαιτα].

'Ἀστροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἄστρον, εἶδος] în feлȣ de (asemenea кȣ) stea.

'Ἀστροθεσία (ἡ), adȣпape de mȣлte steлe ла ȣпȣ лoкȣ ал чepȣлȣĭ; peлaцie de konsteлaцiĭ întpe dînseлe din пosiцia лop. [ἄστρον, θέσις].

'Ἀστροθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, fiksezȣ по-siцiiлe шi пȣmeлe steлeлop; 2) adȣпȣ în-tp'o konsteлaцie feлȣpite steлe. [ἀστροθέ-της]. de ȣnde

'Ἀστροθέτημα (τὸ), == 'Ἀστροθεσία. 2) a-dȣпъtȣpъ de steлe ȣnite întp'o konsteлaцie.

'Ἀστροθέτης, ου (ὁ), fiksъtopȣ de пosiцi-iлe шi пȣmeлe konsteлaцiiлop, astpo-nomȣ. [шi

'Ἀστρόθετος (ὁ, ἡ), пȣsȣ, ȣnitȣ întp'o kon-steлaцie. 2) atinгъtopȣ de konsteлaцiĭ, astponomiкȣ. [ἄστρον, τίθεμαι].

'Ἀστροθύτης, ου (ὁ), жeptfitopȣ ла steлe. [ἄστρον, θύω].

'Ἀστρόλαβον (τὸ), instp: astponomiкȣ de mъsȣpapea 'пълцimiĭ шi лъцimiĭ steлeлop (în astponomiкъ пosiцie). [ἄστρον, λαβή].

'Ἀστρολεσχέω -ῶ, вiit: -ήσω, въpfeskȣ despe steлe. [din

'Ἀστρολέσχης, ου (ὁ), въpfitopȣ despe steлe, astpoлoгȣ. [ἄστρον, λέσχη].

'Ἀστρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înde-лetniчeskȣ ла astponomie, вopвeskȣ des-пpe steлe. [ἀστρολόγος]. [de ȣnde

'Ἀσορολόγημα (τὸ), oвsepвaцie (пpoo-pочie) astpoлoџiкъ.

'Ἀστρολογία (ἡ), (векiȣ) == 'Ἀστρονομία; (maĭ поȣ) кȣпoaштinцa inflȣinцeĭ steлeлop, == 'Ἀστρομαντεία, astpoлoџie. [шi

'Ἀστρολογικὸς, ἡ, ὸν, astpoлoџiкȣ, atin-гъtopȣ de astpoлoџie, == 'Ἀστρολόγος. ‖ (sȣвst:) 'Ἀστρολογικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) == 'Ἀστρολογία. [din

'Ἀστρολόγος (ὁ), (векiȣ) == 'Ἀστρονόμος. 2) (maĭ поȣ) astpoлoгȣ, == 'Ἀστρόμαν-τις. [ἄστρον, λόγος].

'Ἀστρομαντεία (ἡ), astpomantie, гiчipe пpin oвsepвapea steлeлop, astpoлoџie. [шi

'Ἀστρομαντικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчosȣ, saȣ în-demînatiкȣ ла astpomantie. ‖ 'Ἀστρομαντι-

κή. == 'Ἀστρομαντεία. [din

'Ἀστρόμαντις, εως (ὁ), гічіtорꙋ, прezікъ-tорꙋ de челе віitоаре прін оѕсерварea stелелор, == 'Ἀστρολόγος. [ἄστρον, μάντις].

"Ἀστρον (τὸ), (прінч:) adꙋнътꙋръ de stеле, konstелаціе, zodiꙋ; (іар партк:) soapeле, ші konstелаціа кїїnелꙋї. «Περὶ τροπὰς καὶ περὶ ἄστρον». Тſр:

'Ἀστρονομέω -ῶ, віit: -ήσω, sїntꙋ astpoнomꙋ; mъ окꙋпꙋ кꙋ astponomie; (stpem:) оѕсервꙋ, ші fiksezꙋ astpomiчеште позіціїле ші mішкъріле stелелор. [ἀστρονόμος]. [de ꙋnde

'Ἀστρονόμημα (τὸ), astponomікъ fiksaціе de stеле ші konstелаціїї.

'Ἀστρονομία (ἡ), astponomie, штiinца astponomꙋлꙋї. [ші

'Ἀστρονομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорꙋ de Astponomie, saꙋ de astponomꙋ, astponoмікꙋ. 2) îndeminatікꙋ ла astponomie. [din

'Ἀστρονόμος (ὁ), astponomꙋ, кꙋnoskъtорꙋ de позіціа, mішкареа, ші înѕꙋшіміле stелелор. [ἄστρον, νόμος].

'Ἀστροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), == 'Ἀστροβλής. [ἄστρον, πλήττω].

'Ἀστροπολέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ îndeлеtnічеskꙋ ла оѕсерваре ші stꙋdiape de stеле, =='Ἀστρονομέω. [ἄστρον, πολέω].

'Ἀστρούθιστος (ὁ, ἡ), nespълatꙋ кꙋ плаnta στρούθιον (vezї zічереа). [ἀ, στρουθίζω].

'Ἀστροφαὴς [ἄστρον, φάος], ші

'Ἀστροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лꙋminosꙋ ка о stea. [ἄστρον, φαίνω].

'Ἀστροφέναξ, ακος (ὁ), amъціtорꙋ astpoлогꙋ. [ἄστρον, φέναξ].

'Ἀστροφόρητος (ὁ, ἡ), пꙋрtatꙋ înпреꙋnъ кꙋ (saꙋ de кътре) stеле. [din

'Ἀστροφόρος (ὁ, ἡ), пꙋртъtорꙋ, saꙋ копрінzъtорꙋ de stеле. [ἄστρον, φέρω].

"Ἀστροφος (ὁ, ἡ), =="Ἀστρεπτος.

'Ἀστροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), поеt: înвръкatꙋ кꙋ stеле, saꙋ пꙋртъtорꙋ de tꙋnікъ пресъратъ кꙋ stеле. [ἄστρον, χιτών].

'Ἀστρόω -ῶ, віit: -ώσω, ꙋmплꙋ, nestpiцеzꙋ кꙋ stеле. [ші

'Ἀστρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din ſелꙋл stелелор, stелоsꙋ; asemenea кꙋ (saꙋ плінꙋ de) stеле. [ἄστρον].

Ἀστρῷος, α ον, поеt: ажꙋnsꙋ, înълцatꙋ пїнъ ла stеле. 2) ал stелелор,=='Ἀστρικός.

'Ἀστρωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: == 'Ἀστερωπός.

'Ἀστρωσία (ἡ), ліпsъ de аштерnꙋtꙋ, neаштерnъtꙋръ. [ші

"Ἀστρωτος (ὁ, ἡ), neаштерnꙋtꙋ; (калꙋ ші чл:) пешелаtꙋ, nesamapatꙋ. [ἀ,στρώννυμι].

"Ἀστυ, εος ші εως (τὸ), четате, орашꙋ (maї кꙋ seamъ капіtалъ, ші кꙋ înпрежꙋрꙋіре de zidꙋ); (іар партік:) четъціе (ші maї кꙋ seamъ a Atenеї).

'Ἀστυάναξ, ακτος (ὁ), поеt: împъратꙋ de четаte. [ἄστυ, ἄναξ].

'Ἀστυβοώτης, ου, (ὁ), поеt: пꙋвлікꙋ веstitорꙋ. [ἄστυ, βοῶ].

'Ἀστυγειτονέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ înвечіneskꙋ, mъ хотъръskꙋ кꙋ четаte. [ші

'Ἀστυγειτονικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорꙋ de вечіnetatea орашꙋлꙋї. «Πόλεμος —». Ръpesвоїꙋ întpe naціЇ înвечіnate. [din

'Ἀστυγείτων, ονος (ὁ, ἡ), вечіnꙋ кꙋ орашꙋ; (în цеn:) вечіnꙋ. «Πόλεμος —». Apst: în локꙋ de 'Ἀστυγειτονικός. [ἄστυ, γείτων].

"Ἀστυδε, adв: поеt: ла четаte.

'Ἀστυδρομέω ῶ, віit: ήσω, алергꙋ, пъвълеskꙋ аꙋпра четъцїї. [ἄστυ, δρόμος].

'Ἀστυκὸς, ἡ, ὸν, [ἄστυ] == 'Ἀστικὸς.

'Ἀστυλὶς, ίδος (ἡ), каꙋtъ Στελίς. [ші

"Ἀστυλος, (ὁ, ἡ), чел ſъръ stїлпї; (ші ſіг:) ſъръ sпріжінꙋ. [ἀ, στύλος].

'Ἀστύνικος (ὁ, ἡ), поеt: вірꙋitорꙋ de четъції; (ſіг:) (орашꙋ) ковїршіtорꙋ de алtе ораше. [ἄστυ, νίκη].

'Ἀστυνομέω -ῶ, віit: -ήσω, sїntꙋ înгріжіtорꙋ, кїрmꙋitорꙋ de орашꙋ, поліціаnꙋ. [ші

'Ἀστυνομία (ἡ), treaвa, ші demnitatea поліціаnꙋлꙋї. [ші

'Ἀστυνομικὸς, ἡ, ὸν, поліціеneskꙋ, saꙋ destoїnікꙋ în челе поліціеnешtі. [ші

'Ἀστυνόμιον (τὸ), поліціе, adікъ локалꙋл лꙋкръріл'ор поліціеnешtї. [din

'Ἀστυνόμος, (ὁ, ἡ), поеt: (adeikt:) патpoнꙋ, пъziторꙋ de четаte. || (sꙋвst:) поліціаnꙋ, adікъ dpегъtорꙋ înгріжіtорꙋ de вꙋна пїndꙋіалъ, ші къръціа орашꙋлꙋї. (vezї ші 'Ἀγορανόμος). [ші

'Ἀστύνομος (ὁ, ἡ), поеt: din каре se înпъртъшеште totꙋ орашꙋл, овштеskꙋ ла totꙋ орашꙋл. «'Ἀγλαΐαι ἀστύνομοι». Ніnd: [ἄστυ, νέμω].

'Ἀστύοχος (ὁ, ἡ), поеt: ціtорꙋ, гꙋверnорꙋ, protektорꙋ de орашꙋ. [ἄστυ, ἔχω].

'Ἀστυπολέω -ῶ, віit: ήσω, petpeкꙋ, mъ înвїрtеskꙋ прін орашꙋ. [ші

'Ἀστυπολία (ἡ), petpечере, локꙋіре în орашꙋ. [din

'Ἀστυπόλος (ὁ, ἡ), petpeкъtорꙋ, локꙋіtорꙋ în орашꙋ. [ἄστυ, πόλος].

"Ἀστυρον (τὸ), поеt: dim: ал лꙋї "Ἀστυ, оръшелꙋ, четъціе.

"Ἀστυτις, εως, ші 'Ἀστυτὶς, ίδος (ἡ), ꙋnꙋ ſелꙋ de лъпtꙋкъ, таръл. [din

Ἄστυτος (ὁ, ἡ), [ἀ, στύω] nedestoĭnikȣ de trȣneaskъ înnpeȣnape; (npin ȣpm:) nepoditopȣ. (iap în ziчepea npedeчentъ Ἄστυτις, ἀ, fiind întînz: însemneazъ npodȣчepe de semînцъ, шi podipe, шi лъntȣka, ka astfeл, s'a nȣmit aшa).

Ἀστύτριψ, ιβος (ὁ, ἡ), netpekъtopȣ totdaȣna în opaшȣ. [ἄστυ, τρίβω].

Ἀστυφέλικτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, στυφελίζω] nekлъtitȣ, nekлetinatȣ, netȣpвȣpatȣ.

Ἀστύφελος, η saȣ ος, ον, noet: neasnpȣ, nenietposȣ. [ἀ, στυφελός].

Ἀστυφία, шi Ἀστυψία (ἡ), [ἀ, στύφω] nestpînцepe, neînkȣietȣpъ (de stomaxȣ).

Ἀσυγγενής, έος (ὁ, ἡ), nepȣdъ, stpeinȣ. [ἀ, συγγενής].

Ἀσυγγνώμων, ονος, (ὁ, ἡ), neeptъtopȣ. [шi

Ἀσύγγνωστος (ὁ, ἡ), neeptatȣ, saȣ de neeptat. [ἀ, συγγιγνώσκω]. [de ȣnde

Ἀσυγγνώστως, adв: fъpъ eptape.

Ἀσύγγραφος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ însкpisȣ de înвoipe, saȣ dokȣmentȣ de doвadъ. «Ἀσύγγραφα δανείσασθαι». Dш: [ἀ, συγγραφή].

Ἀσυγγύμναστος (ὁ, ἡ), = Ἀγύμναστος. [ἀ, συγγυμνάζω].

Ἀσυγκαταθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, nȣ mъ înвoieskȣ, nȣ anpoвezȣ. [ἀ, συγκατατίθεμαι].

Ἀσυγκέραστος (ὁ, ἡ), neamestekatȣ kȣ aлtȣ чeвa, netemnepatȣ; (fir:) neînвoitȣ. [ἀ, συγκεράω].

Ἀσυγκίνητος (ὁ, ἡ), nekлintitȣ, nemiшkatȣ; (fir:) netȣpвȣpatȣ. [ἀ, συγκινέω].

Ἀσύγκλειστος (ὁ, ἡ), neînkisȣ înnpeȣnъ kȣ aлtȣл; neînkȣiatȣ stpîns. [ἀ, συγκλείω].

Ἀσύγκλωστος (ὁ, ἡ), netopsȣ înnpeȣnъ kȣ aлtȣл; (fir:) neînвoitȣ. [ἀ, συγκλώθω].

Ἀσυγκόμιστος (ὁ, ἡ), (npinч: despre poade) nekȣлesȣ, neadȣnatȣ, nestpînsȣ în жitniцe, saȣ maraziĭ. [ἀ, συγκομίζω].

Ἀσύγκρατος (ὁ, ἡ), = Ἀσυγκέραστος.

Ἀσύγκριτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -κρίτως, nenpiimitopȣ de komnapaцie, saȣ asemъnape, neasemъnatȣ, de neȣnit; (în întind:) nekomȣnikaвiлȣ, neînвoitȣ kȣ aлцiĭ; (fir:) npea mape, foapte mȣлtȣ. [ἀ, συγκρίνω]. (вeziĭ шi ἀπαράβλητος).

Ἀσυγκρότητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τήτως, [ἀ, συγκροτέω] nedesъвъpшitȣ; negъtitȣ; nedenpinsȣ; (despre kȣвinte) fъpъ tonȣ, sлaвȣ.

Ἀσύγχυτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -χύτως, nenpiimitopȣ de amestekъtȣpъ, de konfȣsie; neamestekatȣ; nenpefъkȣtȣ, = Ἀσύμφυρτος. [ἀ, συγχέω].

Ἀσυγχώρητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, neeptatȣ; nesлoвodȣ, = Ἀσύγγνωστος. 2) = Ἀσυγγνώμων. [ἀ, συγχωρέω].

Ἀσύζευκτος (ὁ, ἡ), neînжȣgatȣ înnpeȣnъ; (fir:) neînвoitȣ, nenotpivitȣ. [ἀ, συζεύγω].

Ἀσυκοφάντητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τήτως, nenȣлitȣ, nekaлomniatȣ. [ἀ, συκοφαντέω].

Ἀσυλαῖος, α, ον, чeл чe ape asiлȣ (temnлȣ, saȣ aлtȣ лokȣ de skъnape). 2) чeл чe dъ asiлȣ. «Θεὸς ἀσυλαῖος». Пл: [ἄσυλον].

Ἀσυλάρχης, ου (ὁ), dpeгъtopȣ nesiлȣitȣ, neвioлaвiлȣ, nesȣnъpatȣ. [ἄσυλος, ἄρχων]. 2) enistatȣ, îngpiжitopȣ de asiлe. [ἄσυλον, ἀρχή].

Ἀσυλεὶ, adв: ka în asiлȣ, sigȣp, fъpъ вîntȣipe. [ἄσυλον].

Ἀσύλητος (ὁ, ἡ), nenpъdatȣ, neжъfȣitȣ, neвîntȣitȣ, nesiлȣitȣ. [ἀ, συλέω].

Ἀσυλία (ἡ), dpentȣл, sigȣpanцa, nesiлȣipea asiлȣлȣĭ. [ἄσυλος].

Ἀσύλληπτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λήπτως, nenpinsȣ; (fir:) neînцeлesȣ. 2) (fem:) nezъmisлitoape, steapnъ. [шi

Ἀσυλληψία (ἡ), nenpindepe, nenpîчenepe; nezъmisлipe. [ἀ, συλλαμβάνω].

Ἀσυλλόγιστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ίστως, negîndiтȣ; nesokotitȣ; (лoц:) neȣpmatȣ dȣne pegȣлeлe siлoцismȣлȣĭ. 2) (akt:) nedenpinsȣ, nekanaвiлȣ de a se rîndi, saȣ a se sokoti; лinsitȣ de жȣdikatъ. [ἀ, συλλογίζομαι].

Ἄσυλος (ὁ, ἡ), = Ἀσύλητος, sigȣpȣ, nesȣnъpatȣ, nenpimeжdȣitȣ, шi чл:. || (sȣвst:) Ἄσυλον (τὸ), лokȣ (temnлȣ, шi чл:) anъpatȣ, nekълkatȣ, ȣnde pefȣгъtopȣл asigȣpîndȣ se skanъ, лokȣ de skъnape. [ἀ, σῦλον].

Ἀσύμβατος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -βάτως, neînвoitȣ, nenotpivitȣ. [ἀ συμβαίνω].

Ἀσύμβλητος (ὁ, ἡ), neasemъnatȣ; nedatȣ kȣ sokoteaлa. [ἀ, συμβάλλομαι].

Ἀσυμβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, nȣ kontpiвȣieskȣ. [din

Ἀσύμβολος (ὁ, ἡ), nekontpiвȣitopȣ de naptea sa; (fir:) nesoцiaвiлȣ. || «Δεῖπνον —». At: чinъ fъkȣtъ fъpъ kontpiвȣipe. [ἀ, συμβολή]. [de ȣnde

Ἀσυμβόλως, adв: fъpъ kontpiвȣipe (Tȣpч: pefenea).

Ἀσυμβούλευτος (ὁ, ἡ), nesfъtȣitȣ. [ἀ, συμβουλεύομαι].

Ἀσυμμετρία (ἡ), nesimetpie, nenotpivitate лa mъsȣpъ. [din

Ἀσύμμετρος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μέτρως, nenponopцionatȣ; neasemъnatȣ; nenotpivitȣ. [ἀ, σύμμετρος].

'Ασυμμιγής, έος, ши

'Ασύμμικτος (ό, ή), neamestekatȣ înпpeȣnъ; nesoцiaвiлȣ, neînвoitȣ кȣ алцiĭ. [ά, συμμίγνυμι].

'Ασυμμνημόνευτος (ό, ή), neцinȣtȣ minte, ши nenomenitȣ înпpeȣnъ кȣ алтеле. [ά, συμμνημονεύομαι].

'Ασυμπαγής, έος (ό, ή), neînкeгatȣ înпpeȣnъ; (fir:) nekonstpȣitȣ din maĭ mȣлte înпpeȣnъ. [ά, συμπήγνυμι].

'Ασυμπάθεια (ή), nekomпъtimipe, лiпsъ de simпatie. [din

'Ασυμπαθής, έος (ό, ή), (ши adв:) -αθῶς, nekomпъtimitopȣ (чел че n' ape simпatie кътpe чineвa). [ά, συμπαθής].

'Ασύμπλεκτος (ό, ή), nekomплetitȣ, neȣ nitȣ кȣ алтȣл; neînвoitȣ. [ά, συμπλέκομαι].

'Ασυμπλήρωτος (ό, ή), nekomплinitȣ, nedesъвîpшitȣ. [ά, συμπληροῦμαι].

'Ασύμπλοκος (ό, ή), ='Ασύμπλεκτος. [ά, συμπλοκή].

'Ασύμπτωτος (ό, ή), neîntîmплatȣ, saȣ de neîntîmплat. [ά, συμπίπτω].

'Ασυμπώρωτος (ό, ή), (пpinч: despre oase) neлiпitȣ пpin пpindepe de nosгiцъ, neлeгatȣ. [ά, συμπωρόομαι -οῦμαι].

'Ασυμφανής, έος (ό, ή), (ши adв:) -φανῶς, neapътatȣ кȣ totȣл ши de odatъ; neвъzȣtȣ; nekȣnoskȣtȣ; neлъmȣpitȣ. [ά, συμφαίνω].

'Ασύμφορος (ό, ή), nefoлositopȣ. [ά, σύμφορον]. [de ȣnde

'Ασυμφόρως, adв: fъpъ foлosȣ.

'Ασυμφυής, έος (ό, ή), nepotpiвitȣ, neȣnitȣ; neînвoitȣ, nefiind de aчeeaшĭ natȣpъ. [ά, σὺν, φυή].

'Ασύμφυλος (ό, ή), nepȣditȣ, stpeinȣ; (fir:) neasemъnatȣ; nesoцiaвiлȣ; neînвoitȣ. [ά, σὺν, φυλή].

'Ασύμφυρτος (ό, ή), nefpъmîntatȣ înпpeȣnъ; neamestekatȣ; nenȣtȣtȣ a se ȣni, amesteka кȣ алтȣл. [ά, συμφύρω]. (vezĭ ши ἀσύγχυτος).

'Ασύμφυτος (ό, ή), ='Ασυμφυής. [ά, συμφύω].

'Ασυμφωνία (ή), nekonглъsȣipe; (fir:) nepotpiвipe, neînвoipe. [din

'Ασύμφωνος (ό, ή), (ши adв:) -φώνως, nepotpiвitȣ (пpinч: лa sȣnete, ши вopвipe, iap fir: лa пъpepe), neînвoitȣ. [ά, σύμφωνος].

'Ασυνάγωγος (ό, ή), (Bis:) = 'Αποσυνάγωγος. [ά, συναγωγή].

'Ασυναίρετος (ό, ή), (ши adв:) -έτως (гpam:) neîntpȣnitȣ (adiкъ întpȣ кape nȣ se ȣnesк doъ воkaлe întp'ȣna, n: e: ἀληθ-έα -ῆ). [ά, συναιρέομαι].

'Ασύνακτος (ό, ή), nestpînsȣ, nekȣлesȣ, neadȣnatȣ; (лoц:) nepodȣкъtopȣ de konклȣsie, neapгȣmentatȣ; neцiitopȣ de шipȣ. «Λόγοι—». Eпiкt: (Bis:)skosȣ din adȣnapea кpedinчoшiлop, afopisitȣ. [ά, συνάγομαι].

'Ασυναλγής, έος (ό, ή), nekomпъtimitopȣ, nekonsimцitopȣ de dȣpepe. [ά, σὺν, ἄλγος].

'Ασυνάλειπτος (ό, ή), (ши adв:) -λείπτως, = 'Ασυναίρετος. [ά, συναλείφομαι].

'Ασυνάλλακτος (ό, ή), кȣ кape nȣ poate tpaкta чineвa înвoipe de dapaвepe; nekomȣniкaвiлȣ; neînпpietenitȣ. [ά, συναλλάσσομαι].

'Ασύναπτος (ό, ή), neȣnitȣ, neлeгatȣ înпpeȣnъ; [ά, συνάπτομαι].

'Ασύναρθρος (ό, ή), (ши adв:) -άρθρως, (гpam:) nekonлeгatȣ пpin apтiкoлȣ. [ά, σὺν, ἄρθρον].

'Ασυναρίθμητος (ό, ή), nenȣmъpatȣ înпpeȣnъ кȣ алцiĭ. [ά, συναριθμοῦμαι].

'Ασυνάρμοστος (ό, ή), nepotpiвitȣ, nekonвinattȣ кȣ чeвa. [ά, συναρμόζομαι].

'Ασυνάρτητος (ό, ή), nekonцinȣtȣ în шipȣ, nekonлeгatȣ; (metp: poes: вepsȣ) komпȣsȣ din difepite metpe, saȣ etepoцene pitme. [ά, συναρτῶμαι].

'Ασύνδετος (ό, ή), (ши adв:) -δέτως, neлeгatȣ înпpeȣnъ, neȣnitȣ, nepotpiвitȣ; (гpam: ши pet:) чeл fъpъ koniȣnкцiĭ (σύνδεσμοι). [ά, συνδέομαι].

'Ασύνδηλος (ό, ή), = 'Ασυμφανής, ши ἄδηλος. [ά, σὺν, δῆλος].

'Ασυνδύαστος (ό, ή), (ши adв:) -άστως, neȣnitȣ în doime, neînпepeкeatȣ; (fir:) neкъsъtopitȣ. [ά, συνδυάζω].

'Ασυνείδητος (ό, ή), чeл чe n'ape aчeeaшĭ шtiinцъ кȣ алцiĭ despre вpe ȣnȣ лȣкpȣ. 2) nekonшtiinцosȣ. [ά, σὺν, εἰδέω]. [de ȣnde

'Ασυνειδήτως, adв: fъpъ шtiinцъ eksaкtъ de чeвa. «'Ασυνειδήτως τοῖς ἄλλος». Пл: fъpъ шtipea чeлop-л-алцĭ. 2) fъpъ konшtiinцъ.

'Ασυνείκαστος (ό, ή), nedatȣ вine кȣ sokoteaлa din înпpeȣnъ oвsepвape a лȣкpȣpiлop. [ά, συνεικάζω].

'Ασύνεργος (ό, ή), nekonлȣкpъtopȣ, neaжȣtъtopȣ, nefoлositopȣ. [ά, συνεργός].

'Ασυνεσία (ή), neppiчepepe; neînцeлeпчiȣne. [ά, σύνεσις].

'Ασυνετέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ nepriчepȣtȣ, neînцeлeпtȣ, nepodȣ. [din

'Ασύνετος (ό, ή), (ши adв:) -έτως, neînцeлeгъtopȣ; neînцeлeпtȣ; nemintosȣ. 2)

(pap) neînцелеsȣ. nепріченъtȣ. [ἀ, συνετός].

'Ασυνηγόρητος (ὁ, ἡ), лінsitȣ de adвoкatȣ; neокpotitȣ, neажȣtatȣ, neапъpatȣ. [ἀ, συνηγοροῦμαι].

'Ασυνήθεια (ἡ), neoвічнȣinцъ, nedепpindepe. [din

'Ασυνήθης, εος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήθως, neoвічнȣitȣ, nedепpinsȣ. [ἀ, συνήθης].

'Ασυνήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de 'Ασύνετος.

'Ασυνθεσία (ἡ), кълкаpe de înвoipe, de kontpaктȣ. [ἀ, συνθεσία].

'Ασυνθετέω -ῶ, вііt: -ήσω, калкȣ kondiцііле de înвoipe. [din

'Ασύνθετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θέτως, neкomпȣsȣ, simплȣ. 2) (гpam:) nepегȣлatȣ în komпȣnepe. 3) neînвoitȣ; nesoцiaвілȣ. 4) nenpiimitopȣ, saȣ nепъzitopȣ de înвoieлї; neкpedinчosȣ; neînпъкatȣ; (fir:) nesiгȣpȣ, nestatopnікȣ. 5) netoкmitȣ, neînвoitȣ. [ἀ, συντίθεμαι].

'Ασυνίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = 'Ασυνείδητος. [ἀ, σὺν, ἴσημι].

'Ασυννεφής, έος (ὁ, ἡ), nenегȣposȣ, saȣ neînnopatȣ. [ἀ, σύννεφον].

'Ασύννους, ου (ὁ, ἡ), nenȣsȣ пe rîndȣpï; neвъгътopȣ de seamъ. [ἀ, σύννους].

'Ασυνόδευτος (ὁ, ἡ), neînsoцitȣ în кълъtopie, лінsitȣ de komпaniе лa dpȣmȣ. [ἀ, συνοδεύω].

'Ασύνοπτος (ὁ, ἡ), neвъzȣtȣ totȣ de o datъ. [ἀ, σύνοπτος].

'Ασυνουσίαστος (ὁ, ἡ), neadȣnatȣ кȣ niminea, nesoцiaвілȣ. [ἀ, συνουσιάζω].

'Ασύντακτος (ὁ, ἡ), nenȣsȣ лa pîndȣ înпpeȣnъ; nepегȣлatȣ; neгътitȣ. 2) nenpoпopцionatȣ. 3) (гpam:) neкomпȣsȣ dȣпe pегȣлеле sintaксȣлȣї. 4) nesȣпȣsȣ лa пȣвліче kontpiвȣцїї. [ἀ, συντάττομαι].

'Ασυνταξία (ἡ), neîntoкmipe pегȣлatъ, konfȣsie, nepîndȣiaлъ. 2) (гpam:) лінsъ de sintaксȣ. 3) neкontpiвȣipe лa пȣвліче tpeвȣinцe. [ἀ, σύνταξις].

'Ασύντατος (ὁ, ἡ), nenpiimitopȣ de mȣлtъ întindepe, adiкъ siлinцъ. [ἀ, συντείνομαι].

'Ασυντέλεστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -έστως, nedesъвipшitȣ. [ἀ, συντελέομαι].

'Ασυντελής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв: -ελῶς, neкontpiвȣitopȣ de паptea sa (maï кȣ seamъ în oвшteшtї гpeȣtъцї); nedapnікȣ; (în цen:) nefoлositopȣ. 2) = 'Ασυντέλεστος. [ἀ, συντελής].

'Ασύντονος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τόνως, nȣ пpea întinsȣ, sлaвȣ; (fir:) neaкtiвȣ, nesîpгȣitopȣ. [ἀ, σύντονος].

'Ασύντρητος (ὁ, ἡ), neгъȣpitȣ de totȣ. [ἀ, σὺν, τράω].

'Ασύντριπτος (ὁ, ἡ), nesfъpîmatȣ, nesпaptȣ. [ἀ, συντρίβομαι].

'Ασυνύπαρκτος (ὁ, ἡ), neeksistatȣ înпpeȣнъ кȣ aлtȣл; saȣ чeл чe n'ape ачeeaшї eksistinцъ (fiinцъ) кȣ aлtȣл. [ἀ, συνυπάρχω].

'Ασυρής, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, σύρω în însem: de mъtȣpȣ] neкȣpъцitȣ; (fir:) skîpвosȣ.

'Ασύρικτος (ὁ, ἡ), neflȣepatȣ, neвatжoкopitȣ пpin flȣepъtȣpъ. [ἀ, συρίζω].

'Ασυσκεύαστος (ὁ, ἡ), nestpînsȣ, nenȣsȣ лa лoкȣл sъȣ, nedepetiкatȣ. [ἀ, συσκεύαζω]. [de ȣnde

'Ασυσκευάστως, adв: în nepîndȣiaлъ, nedepetiкat.

'Ασυστασία (ἡ), neîntoкmipe, лінsъ de sistemъ, nepîndȣiaлъ, tȣpвȣpape (akatastasie). [mi

'Ασύστατος (ὁ, ἡ), neîntoкmitȣ, чeл fъpъ sistemъ, saȣ шipȣ de вȣnъ pîndȣiaлъ; nestatopnікȣ, neînвoitȣ кȣ sine, konfȣsiatȣ. [ἀ, συστάομαι].

'Ασύστολος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -όλως, nesfiitȣ, nefpiкosȣ. 2) (гpam:) neskȣptatȣ пpin skimвape de siлaвъ лȣnгъ în skȣptъ. [ἀ, συστέλλω].

'Ασύστροφος (ὁ, ἡ), nepesȣчitȣ; nestpînsȣ; (fir:) nestpimtopatȣ; (despпe кȣвinte) = 'Ασυγκρότητος, шi "Ατονος. [ἀ, συστρέφω].

'Ασύφηλος (ὁ, ἡ), noet: [αἴσυλος, saȣ ἀ, σῦς, φηλός] de nimiкȣ, de desppeцȣit, netpeвnікȣ; (шi aкt:) nechinstitopȣ, oвpaznікȣ.

"Ασυχος (ὁ, ἡ), Dop: în лoкȣ de ἥσυχος.

'Ασφάδαστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άστως, nenъtimaшȣ de snasme, шi pesъpitȣpї (ne вътînd din mîinї saȣ din пічoape); (fir:) лiniшtitȣ; (шi aкt:) neadȣкътopȣ de snasme. [ἀ, σφαδάζω].

'Ασφακέλιστος (ὁ, ἡ), neгanгpenatȣ (лa oase maї mȣлt). [ἀ, σφακελίζω]. (vezї σφάκελος).

"Ασφακτος (ὁ, ἡ), neînжȣnгiatȣ. [ἀ, σφάττω].

'Ασφάλεια (ἡ), siгȣpanцъ (înкpedinцape de a nȣ пътimi вpe ȣnȣ pъȣ); statopnічie; neвъпȣiaлъ; nefpiкъ. [шi

'Ασφάλειος (ὁ), = 'Ασφάλιος. [шi

'Ασφαλέως, adв: noet: în лoкȣ de 'Ασφαλῶς. [din

'Ασφαλής, έος (ὁ, ἡ), neкȣлкatȣ, neкъzȣtȣ; вine шi dpent stъtъtopȣ; neклintitȣ; nenotiкnitȣ; statopnікȣ; nenpimeжdȣitȣ; saȣ nenpimeжdiosȣ; siгȣpȣ. [ἀ, σφάλλω]. [de ȣnde

'Ασφαλίζω, (шi miж:) -ίζομαι, вііt: -ίσω,

-ίσομαι, asigѹrezѹ; înkredinцezѹ (prin kezъшie, ши чл:); întъreskѹ, препъzeskѹ; (miж:) ваrѹ de seamъ, mъ апърѹ. 2) înkѹiѹ (spre sigѹranцъ). 3) (кѹ ак:) depъrtezѹ, преîntîmpinѹ primeжdie. [ши

'Ασφάλιος (ὁ, ἡ), (epit: ал лѹї Neptѹnѹ) цiitorѹ în sigѹranцъ ал пъmîntѹлѹї, = Ασφαλίων.

'Ασφάλισις, εως (ἡ), asigѹrare; întъrire; înkѹiere. [ши

'Ασφάλισμα (τὸ), ор че слѹжеште spre asigѹrare; spriжinѹ; întъritѹръ; saвѹръ de кoрaвіe; кezъшіe; zълогѹ, ши чл: [ἀσφαλίζω].

'Ασφαλίων, ονος (ὁ), = 'Ασφάλιος.

'Ασφαλτίας, ου (ὁ), [ἀ, σφάλλω] чел din ѹrmъ вертевръ (osѹ de înkeietѹръ) ал шірeї spinъріï.

'Ασφαλτίζω, віit: -ίσω, miposѹ a asfaлtѹ, ad: a пъкѹръ, saѹ a katpanѹ. [ши

'Ασφάλτιον (τὸ), ѹnѹ felѹ de trifoiѹ. [ши

'Ασφαλτίτης, ου (ὁ), ши 'Ασφαλτῖτις, ιδος (ἡ), копрinzъторѹ de (saѹ kompѹsѹ din) пъкѹръ, ор katpanѹ. [din

Ἄσφαλτος (ἡ), [ἀσφαλής] asfaлtѹ; пъкѹръ, saѹ katpanѹ. (vezї ши πίσσα). [de ѹnde

'Ασφαλτόω -ῶ, віit: ώσω, ѹngѹ кѹ asfaлtѹ, кѹ пъкѹръ, кътрънezѹ. [ши

'Ασφαλτώδης, εος (ὁ, ἡ), asfaлtosѹ, ка katpanѹл, saѹ плinѹ de пъкѹръ.

'Ασφάλτωσις, εως (ἡ), ѹnцere кѹ пъкѹръ, saѹ кътрънire. [ἀσφαλτόω].

'Ασφαλῶς, adв: sigѹр, statopnik; кѹ înkredinцare; fъръ frikъ, saѹ primeжdie. [ἀσφαλής].

'Ασφαραγέω -ῶ, віit: -ήσω, poet: în локѹ de σφαραγέω. [din

'Ασφάραγος (ὁ), poet: în локѹ de σφάραγος. || At: în локѹ de 'Ασπάραγος.

'Ασφαραγωνία (ἡ), At: în локѹ de 'Ασπαραγωνία.

Ἄσφε, Ἄσφι, Еол: în локѹ de σφε, σφι.

Ἄσφιγκτος (ὁ, ἡ), nestrînsѹ, saѹ de nestrîns (în легаre). [ἀ, σφίγγομαι].

'Ασφοδέλινος, η, ον, fъкѹtѹ de asfodeлѹ. [din

'Ασφόδελος (ὁ), asfodeлѹ, aiшорѹ (ѹnѹ felѹ de плantъ, saѹ floare ка krinѹ). [de ѹnde

'Ασφοδελὸς (ὁ), poet: локѹ копрinzъторѹ de asfodeлe, (ши în цen:) de florї. «Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα». Od: A. [ши

'Ασφοδελώδης, εος (ὁ, ἡ), din soiѹл asfodeлeлор.

'Ασφράγιστος (ὁ, ἡ), пепечеtлѹitѹ; neînsemnatѹ. [ἀ, σφραγίζω].

'Ασφυκτέω -ῶ віit: -ήσω, n' amѹ de локѹ (saѹ amѹ преа славѹ) пѹлсѹ, вътaie de вînъ; (fir:) sѹntѹ netѹрвѹratѹ. [din

Ἄσφυκτος (ὁ, ἡ), nepriчinѹitорѹ de вътaie de вînъ (spasmѹ, resъріre, tѹрвѹrare); чел fъръ de, saѹ кѹ славъ вътaie de вinъ. 3) чел че nѹ se вate ка вîna. [ши

'Ασφυξία (ἡ), asfiksie, лipsъ, saѹ înчетare de вътaie de вînъ. [ἀ, σφύζω].

'Ασχαλάα, Ion: în локѹ de 'Ασχαλᾷ 3: sinr: perѕ: a прez: хотър: ал лѹї

'Ασχαλάω -ῶ, (fъръ віit:) poet: în локѹ de

'Ασχάλλω [ἄχος], віit: αλῶ, (кѹ dat: saѹ ак: преп:) mъ пекъжeskѹ, mъ пemѹлцѹmeskѹ de чева, saѹ акѹпра кѹіва. 2) (strъm:) къieskѹ пе чinева, saѹ mi se fаче milъ de чinева.

'Ασχέδωρος (ὁ), поркѹ mistpeцѹ.

Ἄσχετος (ὁ, ἡ), (кѹ цen:) nepeлaцiosѹ кѹ алтѹ чева, sinгѹlatikѹ; авstraktѹ, saѹ авsoлѹtѹ. 2) poet: neцinѹtѹ; nesѹferitѹ; 3) nemъsѹratѹ, ковîршitорѹ. [ἀ, σχέω neîntp:]. [de ѹnde

'Ασχέτως, adв: fъръ nічї о peлaцїe; abstrakt. 2) fъръ mъsѹръ, кѹ ковîршіре.

'Ασχηματίστος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -τίστως, neformatѹ, nefigѹratѹ; (teoлoц:) nemateріaлѹ, neîntpѹnatѹ. 2) (кѹвîntѹ) чел fъръ figѹрї (gram: saѹ pet:), neînfрѹmѹseцatѹ, nemeштешѹцitѹ. [ἀ, σχηματίζω].

'Ασχήματος (ὁ, ἡ), (gram:) = 'Ασχηματιστος.

'Ασχημονέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ portѹ ѹrît, neкѹviinчos, nepѹшinat, fъръ pîndѹiaлъ, fakѹ nekѹviinчoase, nepotrivite sхime, grimase, mъ аrъtѹ ѹrîчosѹ, nѹ fakѹ вѹnъ figѹръ. [ши

'Ασχημόνως, adв: ѹrît, fъръ кѹviinцъ, ши вѹnъ pîndѹiaлъ. [ἀσχήμων].

Ἄσχημος (ὁ, ἡ), (rap) în локѹ de 'Ασχήμων.

'Ασχημοσύνη (ἡ), ѹrîчioasъ, nekѹviinчoasъ пѹrtare, saѹ faптъ. [din

'Ασχήμων, ονος (ὁ, ἡ), nefigѹratѹ, neformatѹ. 2) ръѹ-figѹratѹ, de хѹлit. [ἀ, σχῆμα]

'Ασχίδης, έος, = кѹ

Ἄσχιστος (ὁ, ἡ), nepѹntѹ; nesfiшiatѹ; nedespърцitѹ; (prin ѹrm:) nestrikatѹ. [ἀ, σχίζω].

'Ασχολέω, -ῶ, віit: -ήσω, (кѹ ак:) окѹпѹ пе чinева кѹ треавъ, îл fakѹ a se îndeлetnічi ла чева; (rap nestp: saѹ ел: în локѹ de || pas: saѹ miж: кѹ ак: преп:) mъ îndeлetnічeskѹ ла чева. «'Ασχολοῦντας μὲν καὶ πολεμοῦντας φαίνεσθαι ἀγαθοὺς, εἰ-

ρήνην δ' ἄγοντας καὶ σχολάζοντας ἀνδραποδώδεις». Apist: [ἄσχολος]. [de ѕnde

'Ασχόλημα (τὸ), = кѕ

'Ασχολία (ἡ), окѕпаціе, лѕкрѕ, треабъ. 2) (кѕ цеп:) desokѕпаціе, опріре de ла лѕкрѕ. «Ἀσχολίαν παρέχω (παρασκευάζω) τινι». = ἀσχολῶ, saѣ ἀπασχολῶ. [din

"Ασχολος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -όλως, îndeлеtnіvitѕ ла треабъ, saѣ лѕкрѕ. [ἀ, σχολή].

'Ασώδης [ἄση], εος (ὁ, ἡ), simцitорѕ, saѣ прічіпѕitорѕ de непльчере (греѕtate, непоftъ, греацъ). 2) поет: [ἄσις] норoiosѕ, вълtosѕ.

'Ασωματία (ἡ), (Біs:) nefiinцъ de трѕпѕ. [ἀσώματος].

'Ασωματοειδής, έος (ὁ, ἡ), каре seamъпъ a fi фъръ трѕпѕ. [ἀσώματος, εἶδος].

'Ασώματος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -άτως, чел фъръ трѕпѕ, nemateріалѕ. [ἀ, σῶμα]. [de ѕnde

'Ασωματότης (ἡ), = 'Ασωματία.

"Ασωμος (ὁ, ἡ), = 'Ασώματος.

"Ασωστος (ὁ, ἡ), = "Ασωτος, nemîntѕitѕ, фъръ пъdешde de mîntѕіре. [ἀ, σώζομαι].

'Ασωτεία (ἡ), каліtatea, ші пѕртареа nemîntѕitѕлѕї, пръпъditѕлѕї. [ші

'Ασωτεῖον (τὸ), локѕ de пръпъdіре (моралъ), de кѕрвъѕріе, ші чл: [din

'Ασωτεύομαι, біit: -εύσομαι, тръіеskѕ în пръпъditoaре desfrîпърї. [ші

'Ασωτία (ἡ), = Ασωτεία [ἄσωτος]. [de ѕnde

'Ασωτιεῖον (τὸ), 'Ασωτεῖον.

'Ασωτοδιδάσκαλος (ὁ), învъцъtорѕ de desfrînърї (Епігр: Ком:) [ἄσωτος, διδάσκαλος].

'Ασωτοποσία (ἡ), пръпъditoaре бъѕtѕръ de desfrînatѕ. [ἄσωτος, πόσις].

"Ασωτος (ὁ, ἡ), nemîntѕitѕ, пръпъditѕ; (de ѕnde обіч:) nепъstръtорѕ, pisinitорѕ, saѣ келtѕitорѕ în desfrînърї; ръѣ-пъръбitѕ, destръmatѕ, корѕптѕ. 2) поет: (кѕ dat:) nemîntѕitорѕ; пръпъditорѕ. [ἀ, σώζομαι]. [de ѕnde

'Ασώτως, адв: în кіпѕ nепъstръtорѕ, пръпъditорѕ; saѣ în desfrînаре.

'Ασωφρόνιστος (ὁ, ἡ), neînцелепціtѕ, neîndpentatѕ. 2) (рар акт:) neînцелепціtорѕ, saѣ некоntрібѕitорѕ ла înцелепціре. [ἀ, σωφρονίζω]

"Ατα (ά), Дор: în локѕ de "Ατη.

'Ατακτέω -ῶ, біit: -ήσω, факѕ nepîndѕieлї, sîntѕ nepегѕлatѕ; (despre ost:) nѕ mъ аflѕ ла pîndѕл, saѣ nostѕл meѣ; îmї калкѕ datopiiле. ["Ατακτος]. [de ѕnde

'Ατάκτημα (τὸ), пѕрtаре перегѕлатъ, nepîndѕіалъ.

"Ατακτος (ὁ, ἡ), perегѕлatѕ, nепъzitорѕ de бѕпъ pîndѕіалъ; amestекatѕ; neашеzatѕ, ръѣ-пъръбitѕ. 2) (ostашѕ) nепѕsѕ ла pîndѕ, saѣ nепъzitорѕ de nostѕл sъѣ. 3) nехотърîtѕ, nefiksatѕ. [ἀ, τάττομαι]. [de ѕnde

'Ατάκτως, адв: фъръ pîndѕіалъ, ші чл:

'Αταλαιπώρητος (ὁ, ἡ), (ші адв): -ήτως, nemлъdiatѕ spre mілъ, nemiлosѕ кътре nепорочіцї. [ἀ, ταλαιπωρέω]. 2) = кѕ

'Αταλαίπωρος (ὁ, ἡ), (ші адв:) πώρως, небоitорѕ a se da osteneлеї, лепешѕ, neîngріжatѕ. 2) (лѕкрѕ) фѣкѕtѕ фъръ osteneалъ, фъръ бъtaie de капѕ, лесnічosѕ. [ἀ, ταλαίπωρος].

'Αταλαντος (ὁ, ἡ), поет: [ἀ адѕп: τάλαντον] (кѕ dat:) de о potрівъ ла кѕmпъпіре, saѣ греѕtate; asemenea.

'Αταλάφρων, ονος (ὁ, ἡ), = 'Αταλόφρων.

'Ατάλλω (фъръ біit:), [ἀταλὸς] хръneskѕ, креskѕ кѕ îngріжіре, ші пъріntеаskъ dragoste; каѕtѕ de апроапе; (пас: saѣ між:) мъ хръneskѕ, креskѕ, мъ мъреskѕ. 2) (nestр:) мъ жокѕ; saлtѕ, sъръ dъпціnd. [de ѕnde

'Ατάλματα (τὰ), поет: жѕкърії; sърitѕрї.

'Αταλὸς, ἡ, ὸν, поет: fраціеdѕ, tînъръ, копілъреskѕ. [în afinitate кѕ ἁπαλός].

'Αταλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ minte копілъреаskъ, simплѕ, фъръ ръѕtate ка ѕпѕ копілѕ. [ἀταλὸς, φρήν].

'Αταλόψυχος (ὁ, ἡ), поет: чел кѕ fраціеdѕ (slaбѕ, преа simцitорѕ) sѕfлеtѕ, saѣ inimъ. [ἀταλὸς, ψυχή].

'Αταμίευτος (ὁ, ἡ), nепъstpatѕ, nепѕsѕ біnе. 2) nепъstръtорѕ, pisinitорѕ. [ἀ, ταμιεύομαι]. [de ѕnde

'Αταμιεύτως, адв: фъръ пъstpаре, крѕцаре, saѣ economie.

'Αταξία (ἡ), nepîndѕіалъ. [ші

'Ατάξιος (ὁ, ἡ), Іоn: în локѕ de "Ατακτος. [ἀ, τάξις]. (прінч: σφυγμὸς).

'Ατapείνωτος (ὁ, ἡ), neѕmiлitѕ, nesmeрitѕ; (пріn ѕрм:) mapinimѕ, mîndpѕ. [ἀ, ταπεινοῦμαι].

'Ατάρ, копіѕпкц: поет: (прінч: înпpot:) ='Αλλά, чі, dap, însъ. 2) аша dap, ші чл: (vezї ші Αὐτάρ).

'Αταρακτέω -ῶ, біit: -ήσω, nѕ мъ тѕрбѕрѕ, sîntѕ лiniшtitѕ. [ἀτάρακτος].

'Αταρακτοποιησία (ἡ), фачере de чева фъръ тѕрбѕрaре, saѣ паtimъ. [ἀτάρακτος, ποίησις].

'Ατάρακτος (ὁ, ἡ), netѫрвѫpatĕ, неконfѫsiatĕ, лiniштitĕ (sѫfлetелште), = 'Ατάραχος]. шi

'Αταραξία (ἡ), netѫрвѫpape, лiniште (sѫfлeteaskъ). [шi

'Ατάραχος (ὁ, ἡ),='Ατάρακτος [ἀ, ταράττω]. [de ѫnde

'Αταράχως, adв: fъpъ tѫрвѫpape, лiniштit.

'Ατάρβακτος, шi adв: -άκτως, Dop: шi

'Αταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), шi adв: -βῶς, шi

'Ατάρβητος (ὁ, ἡ), шi adв: -ήτως, noet: nefpîkosĕ, nesпъîmîntatĕ; netѫрвѫpatĕ. [ἀ, ταρβέω].

'Αταρβίζομαι, biit: -ίσομαι, noet: apъtĕ nefpikъ, sîntĕ nesпъîmîntatĕ, netѫрвѫpatĕ. [ἀταρβὴς].

'Αταρίχευτος (ὁ, ἡ), nenъstpъmatĕ, netъвъчitĕ; necълѫsъmitĕ, шi чл: [ἀ, ταριχεύω].

'Ατάρμυκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ταρμύζω]. ='Αταρβὴς, шi ἄφοβος.

'Αταρπιτὸς, шi 'Αταρπὸς (ἡ), noet: (npin mѫtape de лitepe) ='Ατραπὸς.

'Αταρτηρὸς, ἀ, ὸν, шi 'Ατάρτηρος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de 'Ατηρὸς, вътъмъtopĕ, кpѫdĕ, asnpѫ; desnpeцѫitopĕ, neчinstitopĕ.

'Ατάρχευ(χυ)τος, ου (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ταρχεύω, ταρχύω] neîнгponatĕ.

'Ατασθαλέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: ='Ατασθάλλω. [шi

'Ατασθαλία (ἡ), noet: netpeвniчie; ръѫtate; oвpъzniчie, nepîndѫiaлъ; nepozie. [ἀτάσθαλος].

'Ατασθάλλω (fъpъ biit:), noet: sîntĕ, лѫкpezĕ, saĕ mъ noptĕ ка ѫnĕ

'Ατάσθαλος (ὁ, ἡ), noet: [ἄτη] nemintosĕ; nepeгѫлatĕ; netpeвnikĕ; oвpaznikĕ, neчinstitopĕ; ръĕ, dîpzĕ, seлвatikĕ.

"Αταυρος [ἀ, ταῦρος], шi

'Αταύρωτος (ἡ), (npinч: жѫnikъ) neгonitъ de taѫpĕ; (fir: femee) nemepitatъ. [ἀ, ταυρόω].

'Αταφία (ἡ), neîнгponъчiѫne. [din

"Αταφος (ὁ, ἡ), лinsitĕ de îнгponъчiѫne, neîнгponatĕ. [ἀ, ταφή].

'Ατάω -ῶ [ἄτη], biit: -ήσω, noet: (pap, saĕ neîntp: în акt:) batѫmĕ. || (nas:) mъ batъmĕ, mъ nъгѫвeskĕ. (вezĭ шi 'Ατέων).

"Ατε (npinч:) neѫt: îm: aл лѫĭ "Ωςτε. || (ка adв: кѫ naptч: etioлoц: ел: de npen: κατὰ, saĕ διὰ) ка ѫnѫл че, fiind къ... «Μετὰ ἱδρῶτος, ἄτε καὶ θέρους ὄντος». Πлt: 2) (asemn:)=Καθὰ, Καθάπερ, ка. «Κτείνειν ἀλλήλους ἅτε πολεμίους». Ep: «Πῦρ ἅτε διαπρέπει». Hind: (вezĭ шi 'Ως). 3) (pap) înnpot:) = Καί τοι, кѫ toate къ. «"Ατε θρασὺς.» Non:

"Ατεγκτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -κτως, [ἀ, τέγγω] neѫdatĕ, nemoiatĕ; (fir:) nemлъdiatĕ, neîndѫnлекatĕ, nemiлostiвĕ; nemînгiatĕ.

'Ατειρὴς [ἀ, τείρω], έος (ὁ, ἡ), noet: neoвositĕ, neostenitĕ; bîptosĕ, tape, asnpѫ, nemлъdiatĕ, neîndѫnлекatĕ. (вezĭ шi "Ατρυτος).

'Ατείχιστος (ὁ, ἡ), neînnpeжmѫitĕ, saĕ neîntъpîtĕ кѫ zidĕ (чetate). [ἀ, τειχίζω].

'Ατέκμαρτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τεκμαίρομαι] ne datĕ кѫ sokoteaлa, neгiчitĕ; nекѫnoskѫtĕ; nerînditĕ; nenpeвъzѫtĕ; nenpeкinzѫitĕ. (вezĭ шi 'Ανείκαστος). || (neѫt:) 'Ατέκμαρτα,=кѫ

'Ατεκμάρτως, adв: fъpъ dape кѫ sokoteaлa, fъpъ npeгîndipe; op кѫm s' ap întîmnлa.

'Ατέκμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de "Ατεκνος. [ἀ, τέκω].

'Ατεκνέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntĕ fъpъ кoniĭ. [шi

'Ατεκνία (ἡ), лinsъ de кoniĭ. saĕ nedestoîniчie de a fache кoniĭ, stîpniчiѫne. «Ψυχῆς — ». Skp: [din

"Ατεκνος (ὁ, ἡ), чел че n' ape, saĕ nѫ noate doвîndi кoniĭ. [ἀ, τέκνον]. [de ѫnde

'Ατεκνόω -ῶ biit: -ώσω, лinseskĕ ne чineва de кoniĭ; îл fakĕ nepoditopĕ de кoniĭ.

'Ατέλεια (ἡ), nedesъвîpшipe; 2) nedъжniчie, asidosie. [ἀτελής].

'Ατελείωτος (ὁ, ἡ), nedesъвîpшitĕ. [ἀ, τελειόω]. 2) = кѫ

'Ατέλεστος (ὁ, ἡ), nesъвîpшitĕ, neisnpъвitĕ. 2) neiniцiatĕ în mistepiĭ; nîнгъpitĕ, snѫpкatĕ. || (neѫt:) 'Ατέλεστα, adв: noet: fъpъ isnpaвъ, fъpъ foлosĕ, în zadapĕ. [ἀ, τελέομαι].

'Ατελεσφόρητος (ὁ, ἡ), nenpodѫкъtopĕ de pesѫлtatĕ; nesnopitopĕ. 2) (nomĕ) nepoditopĕ, saĕ neцiitopĕ de poade, nînъ a se коаче. [ἀ, τελεσφορέω].

'Ατελεύτητος (ὁ, ἡ), [ἀ, τελευτάω]; (pap) nesъвîpшitĕ, saĕ ne жѫmъtate isnpъвitĕ. 2) fъpъ sfîpшitĕ, шi = кѫ

'Ατέλευτος (ὁ, ἡ), noet: nesfîpшitĕ, nemъpцinitĕ, вечnikĕ. [ἀ, τελευτή].

'Ατελὴς, έος (ὁ, ἡ), nedesъвîpшitĕ, neîndeплinitĕ. «'Ατελὲς μηδὲν ἡ φύσις ποιεῖ». Apist: 2) (oвiч:) nesѫnѫsĕ ла daжdie, nedaжnikĕ; fъpъ келtѫieлĭ. «Λιμὴν — ». Πлd: «Βοσκήματα ἀτελῆ». Apst: (шi кѫ цen:) «Τούτων ἁπάντων ἀτελεῖς ἐσμὲν». Лѫч: 3) (pap шi noet:) 'Ατέλεστος, neiniцiatĕ. [ἀ, τέλος].

'Ατελίη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de 'Ατέλεια.

'Ατελώνητος (ὁ, ἡ), невъmȣitȣ̆, saȣ̆ ne-sȣпȣsȣ̆ ла ватъ, орĭ zечiȣiалъ. [ἀ, τελωνέω].

'Ατέμβω (фъръ вiit: шi алtȣ̆ timпȣ̆), поеt: [ἄτη] (кȣ̆ ак:) ваtъmȣ̆; сȣпъръ̆; amъџeskȣ̆. || (пas: кȣ џen:) sîntȣ̆ лinsitȣ̆, n' amȣ̆. || (кȣ dat·) sîntȣ̆ пешȣлџȣmitȣ̆; mъ плîнгȣ̆ de чева; хȣлeskȣ̆.

'Ατενὴς [ἀ, întinz: τείνω], έες (ὁ, ἡ), (прiнч:) преа întinsȣ̆; (fir:) преа въгъtорȣ̆ de seamъ ла чева; stърȣitорȣ̆; statорnikȣ̆; neskimвatȣ̆ în пъреpea sa, недеsdȣплекatȣ̆, nemoiatȣ̆; stpашnikȣ̆, крȣdȣ̆. || (neȣt:) 'Ατενὲς, adв: = (шi maĭ întp: de kît) 'Ατενῶς. [de ȣnde

'Ατενίζω, лiit: -ίσω, (кȣ ак; преп: шi рар кȣ dat:) mъ ȣîtȣ̆ аџintat (неклiнit), îmĭ amȣ̆ înfinџĭ окiĭ, (шi fir:) mintea ла чева. de ȣnde

'Ατενισμὸς (ὁ), întinsъ прiвiре; înfintъ лȣаре aminte ла чева.

'Ατενῶς, adв: кȣ окiĭ întinшĭ, неклiнit înfinџĭ, кȣ неклintitъ въгаре de seamъ ла чева. 2) кȣ desъвîршiре, кȣ totȣл, întokmaĭ. «'Ατενὲς ἴκελοι». Пind: 3) dpent: «'Ατενὲς ἀπ' οἴκων». Еȣр: dpent (întins) de a касъ. [везĭ ἀτενής].

"Ατερ, adв: saȣ̆ преп: Ion: (кȣ џen:) = "Ανευ, фъръ, afapъ de «"Ατερ Ζηνός». Iл: О: фъръ воinџа, ажȣtорȣл, saȣ̆ штipea лȣĭ Жое; (шi фъръ kazȣ̆) deoseвĭ, ла о парte. «"Ατερ ἥμενον». Iл: А:

'Ατεραμνίη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de 'Ατεραμνότης. [din

'Ατέραμνος (ὁ, ἡ), [ἀ, τέραμνος] (прiнч: despre легȣme, fasoле, лinte, шi чл:) nefeptȣ̆ вine; nemistȣitȣ̆, saȣ̆ anевое de mistȣit; tape, (пропр: шi fir:) aspрȣ, neîndȣплекatȣ̆, nemлъdiosȣ̆, шi чл: [de ȣnde

'Ατεραμνότης (ἡ), tъpime, вîptошie; aspime, шi чл: [шi

'Ατεραμνώδης, εος (ὁ, ἡ), înпърtъшitȣ̆ din însȣшimea лȣĭ 'Ατέραμνος.

'Ατεράμων, ονος, At: шi

'Ατέρεμνος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de 'Ατέραμνος.

'Ατερηδόνιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, τερηδονίζομαι] (прiнч: despre лemne) nemînkatȣ̆ de карĭ.

"Ατερθε (θεν), adв: поеt: = "Ατερ.

'Ατερμάτιστος, ου, шi

'Ατέρμων, ονος (ὁ, ἡ), netepminatȣ̆, ne-хоtърîtȣ̆, nemърџinitȣ̆, nesfîршitȣ̆; (поеt: despre оглindъ) potȣndȣ̆, черкȣлоsȣ̆. [ἀ, τέρμα].

"Ατερος (a, skȣptȣ̆), α, ον, Dop: în локȣ̆ de ἕτερος.

"Ατερος (a, лȣнгȣ̆), ἁτέρα, θάτερον (џen: θατέρου, шi чл:) At: în локȣ̆ de ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, чел алtȣ̆, saȣ̆ ȣнȣл din doĭ.

'Ατερπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ невеселitорȣ̆, неплъкȣtȣ̆, nemȣлџȣmeskȣ̆ пе чинева. [mi

'Ατερπία (ἡ), = 'Ατερψία. [din

'Ατερπὴς, έος (ὁ, ἡ), невеселitорȣ̆, неплъкȣtȣ̆, сȣпъръторȣ̆, греџоsȣ̆. [шi

"Ατερπος (ὁ, ἡ), = 'Ατερπὴς. [ἀ, τέρπω].

'Ατερψία (ἡ), neînвеселiре, nemȣлџȣmipe, neadȣчере de плъчере. [ἀ, τέρψις].

'Ατευκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ џen:) = 'Αποτυγχάνω, nȣ nemepeskȣ̆, nȣ 'mĭ doвîndeskȣ̆ skопȣл, dopinџа. [din

"Ατευκτος (ὁ, ἡ), nenemepitорȣ̆, neisвȣtitорȣ̆ în rîndȣл сȣȣ̆. [шi

'Ατευξία (ἡ), nenemepipe, neisвȣtipe de skопȣ̆. [ἀ, τεύχω, τυγχάνω].

'Ατευχὴς, έος, шi

'Ατεύχητος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, τεῦχος] лipsitȣ̆ de apme, saȣ̆ ȣнелte.

'Ατέχναστος (ὁ, ἡ), = 'Ατεχνίτευτος. [ἀ, τεχνάζομαι].

'Ατεχνὴς, έος (ὁ, ἡ), некȣnоskъторȣ̆ de нiчĭ ȣнȣ̆ meштешȣгȣ̆, (шi fir:) de нiчĭ о вiклenie, nemeштерȣ̆, neîndemînatikȣ̆, (шi fir:) simплȣ, neвinовatȣ̆. [ἀ, τέχνη]. [de ȣnde

'Ατεχνία (ἡ), neштiinџъ de meштешȣгȣ̆; neîndemînъtate.

'Ατεχνίτευτος (ὁ, ἡ), nemeштешȣџitȣ̆, natȣpалȣ̆, simплȣ, nепрефъкȣtȣ̆; neînfpȣmȣseџatȣ̆. [ἀ, τεχνιτεύω].

"Ατεχνος (ὁ, ἡ), = 'Ατεχνὴς. 2) = 'Ατεχνίτευτος. [de ȣnde

'Ατέχνως, adв: фъръ meштешȣгȣ̆, saȣ̆ meштешȣџiрĭ (вiклenii, амъџitoape ȣнелtipĭ), кȣ simплitate, fipeште, în кȣръџie.

'Ατεχνῶς, adв: (fir:) întp'adeвърȣ̆; кȣ totȣл; întokmaĭ. [ἀτεχνής].

'Ατέων, ουσα, ον, партч: ал (neîntp:) 'Ατέω = 'Ατάω, поеt: Ion: neste mъsȣpъ îndpъzneџȣ̆, оврaznikȣ̆, dîpzȣ̆, desпъдъждȣitȣ̆. [din

"Ατη (ἡ), [ἀάω], noticnipe, înпiedikape; грешалъ; amъџipe; въtъmape; пагȣвъ; непорочiре (прiнч: din пъкate, saȣ̆ Dȣmnezeeaskъ пъръsipe); (de ȣнde în поеџĭ) о zeitate ȣpsitoape, dъtъtoape de челе asemenea непорочiрĭ.

"Ατηκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τήκω] netonitȣ̆ прin fокȣ̆, saȣ̆ апъ. [ἀ, τήκομαι].

'Ατημέλεια (ἡ), neîngpiжipe. [шъ

'Ατημελέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ џen:) mъ

портȣ кȣ леневіре, neînгрiжeskȣ. [din

'Ατημελής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μελῶς, = 'Αμελής, neînгрîжitорȣ. [ἀ, τημελής]. 2) = кȣ

'Ατημέλητος (ὁ, ἡ), ші adв: -ήτως, neîngрiжitȣ, некъȣtatȣ. [ἀτημελέω].

'Ατημελία (ἡ), поеt: în локȣ de 'Ατημέλεια.

'Ατηρής, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de 'Ατειρής, saȣ = кȣ

'Ατηρὸς [ἄτη], ά, όν, въtъmътopȣ, stpiкъtорȣ, пръпъditорȣ. (веzї ші 'Αταρτηρός).

'Ατίετος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Άτιτος.

'Ατίζω, вііt: -ίσω, поеt: despreцȣieskȣ, пеуinsteskȣ, = 'Ατίω.

'Ατιθάσευ(σσευ)τος [ἀ, τιθασσεύω], ші

'Ατίθασος (σσος), ου (ὁ, ἡ), neînвлînzitȣ, selвatikȣ; de nedomestiчit. [ἀ, τιθασσός].

'Ατιμαγελέω (άω)-ῶ, вііt: -ήσω, sîntȣ

'Ατιμαγέλης, ου (ὁ), (принч: taȣpȣ) despreцȣitорȣ (despъцitȣ) de чіpada sa, ші пъskȣiȣ sinгȣpȣ. [ἀ, τιμή, ἀγέλη].

'Ατιμάζω, вііt: -άσω, (кȣ ак:) пеуinsteskȣ, despreцȣieskȣ; 2) (кȣ inf: saȣ dat:) жȣdikȣ чева, saȣ пе чіпева neвpednikȣ de чева. (веzї ші 'Ατιμόω). [ἄτιμος]. [de ȣnde

'Ατιμασμὸς (ὁ), пеуinstipe, despreцȣipe. [ші

'Ατιμαστέος, α, ον, поsit: ал лȣї 'Ατιμάζω. [ші

'Ατιμαστής, οῦ, ші

'Ατιμαστήρ (ὁ), поеt: пеуinstitорȣ, despreцȣitорȣ.

'Ατιμάω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: = 'Ατιμάζω.

'Ατίμητος (ὁ, ἡ), пеуinstitȣ, saȣ de пеуinstit, de despreцȣit. 2) пепрецȣitȣ, saȣ пеприimitорȣ de преціpe, чел de мълlȣ преuȣ. 3) (леu:) «Δίκη — ». Pet: a къріа osîndъ пȣ este tpeвȣinцъ de a se хотърî, fiind кȣpat pîndȣitъ de леuї. [ἀ, τιμάομαι].

'Ατιμία (ἡ), пеуinste, adikъ ліпсъ, saȣ apdikape de уinste, рȣшine, окаpъ despreцȣipe. (веzї ші 'Ατίμωσις). [ἄτιμος].

'Ατίμιος (ὁ ἡ), пепреціosȣ. [ἀ, τίμιος].

'Ατιμοπενθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: плîнгътopȣ. жълitорȣ de пеуinstea sa. [ἄτιμος πένθος].

'Ατιμοποιὸς (ὁ, ἡ), приуіпȣitорȣ de пеуinste. [ἄτιμος, ποιός].

'Άτιμος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) пеуinstitȣ, despreцȣitȣ, de лепъdat; (despre monetъ) каpe п'аpe преuȣ. saȣ tpeчepe; (кȣ цеn:) neвpednikȣ. 2) (принч:) лinsitȣ dȣпе леuї de уinste ші dpeптȣpї de четъцiапȣ. 2) пȣвлікatȣ de връжмашȣ

ал паtpii, ші (прin ȣрm:) de omopît de кътpe op чіпе fъpъ nedeanсъ; (în цеn:) nepesвȣnatȣ. «'Άτιμος τεθνάτω». Леu: Sол: «Τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις». Od: II: [ἀ, τιμή]. [de ȣnde

'Ατιμόω -ῶ, вііt: -ώσω, osîndeskȣ ла nepdepe de уinste ші dpeптȣpî політиче. (веzї 'Ατιμία). 2) (pap) = 'Ατιμάζω, пеуinsteskȣ, despreцȣieskȣ, рȣшinezȣ.

'Ατιμωρησία (ἡ), nenedensipe, nepesвȣnape. [ші

'Ατιμωρητεὶ (τὶ), adв: = 'Ατιμωρήτως, fъpъ nedeanсъ. [ші

'Ατιμώρητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, nenedensitȣ. 2) каpe пȣ'ші a pesвȣnat, saȣ пȣ 'ші поаtе doвîndi pesвȣnape, nepesвȣnatȣ; (fir:) пеажȣtatȣ. пеапъpatȣ. [ἀ, τιμωροῦμαι].

'Ατίμως, adв: кȣ пеуinste, în кîпȣ пеуinstitȣ. [ἄτιμος].

'Ατίμωσις, εως (ἡ), osîndipe ла nepdepe de політікъ уinste ші dpeптȣpї. [ші

'Ατιμωτικὸς ή, όν, ші adв: -ικῶς, приуіпȣitорȣ de nepdepe de політікъ уinste. [ἄτιμος].

'Ατίνακτος (ὁ, ἡ), neskȣtȣpatȣ, saȣ de neskȣtȣpat. [ἀ, τινάσσω].

'Άτις, Dop: în локȣ de ἥτις, fem: ал лȣї 'Όστις.

'Ατιτάλλω, вііt: -αλῶ, поеt: = 'Ατάλλω.

'Ατιτέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: = 'Ατίζω, ші 'Ατίω. [din

'Ατίτης, ου, поеt: = кȣ

'Άτιτος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de 'Ατιμώρητος, nepesвȣnatȣ. 2) nenлъtitȣ, saȣ пепȣtinчosȣ de a se плъti de datopiiле saле, ші чл: [ші

'Ατίω, вііt: -ίσω, поеt: = 'Ατίζω, ші 'Ατιτέω. [ἀ, τίω].

'Ατλαγενής, ші 'Ατλαντογενής, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел din пеамȣл (fiȣ, saȣ fiікъ a) лȣї Atлаsȣ. ['Άτλας, γένος].

'Άτλας, αντος, ȣп цігапtȣ mitoлоцікȣ, ші мȣптеле Afрічеї, Atлаsȣ. 2) (fir:) stîлпȣ (sпpiжinȣ) în fopma лȣї Atлаsȣ, adikъ înkовoiatȣ. [ші

'Άτλας, αντος (ὁ), поеt: (ἀ, întinz: saȣ прів: ші τλάω] = Πολύτλας, мȣлt-pъвdъtорȣ, saȣ пепȣtinчosȣ de a pъвda, nekȣpaжosȣ.

'Ατλησία (ἡ), пепȣtinцъ de a pъвda, miчinimie, nekȣpaжȣ. [ἀ, τλῆσις].

'Ατλη'ші Dop: τλατέω -ῶ, вііt: -ήσω, пȣ почіȣ pъвda, sîntȣ miчinimȣ, nekȣpaжosȣ. [din

'Άτλη(ші Dop: τλα)τος, ου (ὁ, ἡ), поеt:

[ἀ, τλάω] неръвdatŭ, de nesŭferit.
'Ατμενεύω, viit: -εύσω, noet: sîntŭ ровŭ. [шi
'Ατμενία (ἡ), noet: ровie, слŭгърie; (fir:) tікълошie. [шi
'Ατμένιος (ὁ, ἡ), noet: ostenічosŭ, ово-sitорŭ. [шi
'Ατμενὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лŭї 'Ατμήν, роавъ. [din
"Ατμενος (ὁ), noet: = 'Ατμήν.
'Ατμεύω, viit: -εύσω, noet: (npin skŭpt:) în локŭ de 'Ατμενεύω.
'Ατμὴ, (ἡ), noet: în локŭ de 'Ατμὸς, авŭрŭ.
'Ατμὴν ένος (ὁ), [ἀ, τιμὴ, saŭ ἀ întinz: шi δάμνω în afinitate кŭ δμῶς, vezї zi-черea] ровŭ, sŭnкŭ.
"Ατμητος (ὁ, ἡ), [ἀ, τέμνω] netъiatŭ; (fir:) neskonitŭ; nenлivitŭ; nŭtŭnsŭ. «Γῆ ἄτμη-τος». Пл: пъмîntŭ, dene каре nŭ s' aŭ tъiat копачiї; «Μεταλεῖα ἄτμητα». mine nesъпate, neskовite, некъŭtate. 2) nenpii-mitорŭ de tъiере; nesnintекatŭ, nedes-пърцitŭ.
'Ατμιάω -ῶ, άσω, = 'Ατμίζω.
'Ατμιδοῦχος (ὁ, ἡ), конрinzъtорŭ de a-вŭрi. [ἀτμὶς, ἔχω].
'Ατμιδόω -ῶ, viit: ώσω, нрeфакŭ în a-вŭрї. [шi
'Ατμιδώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ατμώδης. [шi
'Ατμίζω, viit: -ίσω, skoцŭ авŭрŭ. [din
'Ατμὶς, ίδος (ἡ), = 'Ατμὸς.
"Ατμισις, εως (ἡ), шi
'Ατμισμὸς (ὁ), авŭраре, saŭ еванораре. [шi
'Ατμιστὸς, ή, όν, еваноратŭ, saŭ nŭtin-чosŭ de a se нреfaче în авŭрŭ. [ἀτμίζω].
'Ατμοειδής, έος (ὁ, ἡ), шi adв: -ειδῶς, asemenea кŭ авŭрŭ, чел în фелŭ de a-вŭрŭ. [ἀτμὸς, εἶδος].
'Ατμὸς (ὁ), [ἄω, saŭ ἀάζω] авŭрŭ. [de ŭnde
'Ατμώδης, εος (ὁ, ἡ), авŭросŭ, saŭ плinŭ de авŭрї.
"Ατοιχος (ὁ, ἡ), neînгръditŭ кŭ нъре-цї. [ἀ, τοῖχος].
'Ατοκεὶ, adв: фъръ dовîndъ. [шi
'Ατόκιος (ὁ, ἡ), нрiчinŭitорŭ de nena-штере, de stîрniчiŭne. (de ŭnde || sŭвst:) 'Ατόκιον (τὸ), dоктоpie stîрnitоаре. [din
"Ατοκος (ὁ, ἡ), (femee) nenъsкъtоаре, stearпъ; (fir:) «Χρήματα ἄτοκα». Лекs: ва-ni înпрŭмŭtaцї фъръ dовîndъ, saŭ nedaцї кŭ dовîndъ. [ἀ, τόκος]. [de ŭnde
'Ατόκως, adв: = 'Ατοκεί.
'Ατολμέω -ῶ, viit: -ήσω, nŭ îndръznesкŭ, sîntŭ neîndръzneцŭ. [ἄτολμος]. [de ŭnde
'Ατόλμητος (ὁ, ἡ), (нрiчч: лŭкрŭ) ne-îndръznitŭ, adiкъ че nŭ îndръzneште a фаче чineва.
'Ατολμία (ἡ), neîndръzneaлъ. [din
"Ατολμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τόλμως, neîndръzneцŭ, фрiкосŭ. [ἀ, τόλμη].
"Ατομος (ὁ, ἡ), = "Ατμητος, netъiatŭ, nedesпърцitŭ. «Μέχρι τῶν τελευταίων καὶ ἀτόμων διαφορῶν». Пл: || (sŭвst: neŭt:) in-dividŭ; чеа maї sŭвцipe шi nedesпърцitъ пъртiчiкъ de матеpie, saŭ de timпŭ. «'Εν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ». Skр: (vezї шi 'Ακαρής). [ἀ, τομή].
'Ατονέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ nenŭtin-чosŭ, пътimeskŭ de atonie; (кŭ înf:) nŭ nочiŭ. [шi
'Ατονία (ἡ), atonie, nenŭtinцъ. [din
"Ατονος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τόνως, (нрiчч:) neîntinsŭ, славŭ; (iар fir:) nenŭtinчosŭ; моале, neaktivŭ, шi чл: 2) (грам:) neak-чentatŭ, жi чл: [ἀ, τόνος].
'Ατόξευτος (ὁ, ἡ), nesъцetatŭ, saŭ de nesъцetat. [ἀ, τοξεύομαι].
"Ατοξος (ὁ, ἡ), лinsitŭ de аркŭ; saŭ nede-stoїnikŭ de a întреŭвinцa аркŭ. [ἀ, τόξον].
'Ατόπαστος (ὁ, ἡ), [ἀ, τοπάζω] nedatŭ кŭ sокоteaлa, saŭ neaфлatŭ npin dаpe кŭ so-коteaлa, nesemŭitŭ.
'Ατόπημα (τὸ), фаптъ, saŭ ворвъ, каре nŭ 'шї аре локŭл, некŭvenitъ. [шi
'Ατοπία (ἡ), некŭviinцъ; чiŭdъцie; ne-pozie, шi чл: [din
"Ατοπος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πως, (нрiчч:) каре nŭ e ла локŭл sъŭ; (iар fir:) каре nŭ 'шї аре локŭл, nenotрivitŭ, некŭviin-чosŭ; чiŭdatŭ, neовiчnŭitŭ; (шi партк: de-snpe omŭ) de pîs, nerodŭ, neгiовŭ. [ἀ,τόπος]
'Ατόρευτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τορεύω] ne-sъпatŭ, neskовitŭ; (fir:) nелŭкратŭ.
'Ατόρητος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τορέω]. ne-гъŭритŭ, nenътрŭnsŭ; nеръnitŭ.
'Ατόρνευτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τορνεύω] nedatŭ în stрŭngŭ; (fir:) nелŭкратŭ.
"Ατος (ὁ, ἡ), noet: (кŭ цen:) în локŭ de "Ααтος (στος), nesъцiosŭ.
'Ατραγῴδητος [ἀ, τραγῳδέω], шi
'Ατράγῳδος (ὁ, ἡ), eksnpimatŭ nŭ traцi-чeште, adiкъ 'налт шi търец, чi simплŭ шi жosit. [ἀ, τραγῳδός]. [de ŭnde
'Ατραγῴδως, adв: фъръ traцiкŭ emfasŭ, фъръ търеце еksnpesiї, фъръ коврїшiрї.
'Ατράκτιον (τὸ), dim: ал лŭї "Ατρακτος, фŭsчорŭ.
'Ατρακτοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în фелŭл

[semenea) fssьльї. [ἄτρακτος, εἶδος].

"Ατρακτος (ὁ, ἡ), [ἀ întinz: ταράττω], fsső. (de ѕnde nentps asemъnape. 2) sъџeatъ. 3) bîpfѕл kataptѕльї, saš aл antenei (bezi ші ἠλακάτη). 4) = кѕ

'Ατρακτυλὶς (λλὶς), ἴδος (ἡ), dim: aл лѕї "Ατρακτος. 2) ѕnš feлš de mъpъчine, din кape se fъчeaš fѕse.

'Ατράνωτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρανόω] neeksnлiкatš кѕpat, neлъmѕpitš.

'Ατράπεζος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ masъ; (ші fir:) чeл fъpъ xpanъ. [ἀ, τράπεζα].

'Ατραπιτὸς, noet:, ші

'Ατραπὸς (ἡ), [ἀ, τρέπω] notekъ, saš ѕлiчoapъ; (în џen:) кaлe, dpѕmš.

'Ατραυμάτιστος (ὁ, ἡ), = "Ατρωτος, nepъnitš. [ἀ, τραυματίζω].

'Ατράφαξις (ξυς), εως, saš υος (ἡ), [ἀ întinz:, τρέφομαι] ѕnš feлš de nлantъ, кa snanaкъл (лat: triplex).

'Ατράχηλος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ rîtš, fъpъ rpѕmazš (enit: aл stakosѕлѕї). [ἀ, τράχηλος].

'Ατρέκεια (ἡ), adeвъpš; sкѕmnъtate, = 'Ακρίβεια. [ші

'Ατρεκέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: ='Ακριβέω, вopвeskš adeвъpѕл кѕ sкѕmnъtate. [ші

'Ατρεκέως, Ion: noet: în лoкš de 'Ατρεκῶς. [din

'Ατρεκὴς, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρέχω] eksaktš, dpeptš, adeвъpatš. ‖ (next:) 'Ατρεκὲς, adв: în лoкš de 'Ατρεκῶς. [de ѕnde

'Ατρεκίη (ἡ), Ion: în лoкš de 'Ατρέκεια. [ші

'Ατρεκῶς, adв: întp'adeвъpš, eksakt; кѕ înкpedinџape.

'Ατρέμα, ші (maї 'nainte de вoкaлъ) ἀτρέμας, adв: noet: лiniштit, neклintit; fъpъ sromotš ші tѕpвѕpape; încet; ne nesimџite. «"Εχω («"Ημαι) ἀτρέμα». Om: ші Ksen: staš лiniштitš, nѕ mъ клinteskš, nѕ mъ tѕpвѕpš. «Οἱ "Ελληνες ἀτρέμας εἶχον ἐν τῷ 'Αρτεμισίῳ». Ep: «"Οταν ἀτρέμα πορεύηται». Ksen: [ші

'Ατρεμαῖος, α, ον, = 'Ατρεμής. [ші

'Ατρέμας, adв: кaѕtъ 'Ατρέμα. [ші

'Ατρεμεότης (ἡ), Ion: în лoкš de 'Ατρεμία. [ші

'Ατρεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, staš nemiшкatš, mъ лiniшteskš, nѕ mъ клinteskš; nѕ faкš sromotš, saš tѕpвѕpape. [din

'Ατρεμὴς, έος (ὁ, ἡ), netpemѕpatš (neклintitš, nemiшкatš); лiniштitš, netѕpвѕpatš; nesnъїmîntatš. [ἀ, τρέμω]. [de ѕnde

'Ατρεμία (ἡ), nemiшкape; лiniшte, netѕpвѕpape. [ші

'Ατρεμίζω, вiit: -ίσω, = 'Ατρεμέω.

"Ατρεπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έπτως, neskimвatš, nenpefъкѕtš; nestpъmѕtatš; stъpѕitopš; (fir;) nesnepiatš. [ἀ, τρέπομαι]. [de ѕnde

'Ατρεπτότης (ἡ), neskimвape; statopniчie; stъpѕipe, ші чл:

"Ατρεστος (ὁ, ἡ), ші adв: -έστως, noet: [ἀ, τρέω] nesnъїmîntatš; nefpiкosš.

'Ατρεὺς, έως (ὁ), noet: = "Ατρεστος. (fir:) «'Ατρῆ(τρεῖ)ες ἀνάγκαι». Anaл: nestpъmѕtate neвoї.

'Ατρεψία (ἡ), = 'Ατρεπτότης.

'Ατρῆες (αἱ), вezї ἀτρεύς.

"Ατρητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, [ἀ, τράω] nerъѕpitš. 2) nesъnъtopš de rъѕpї (кa fѕpniчeлe, ші aлte жiвine).

'Ατρήχυντος (ὁ, ἡ), Ion: noet: în лoкš de 'Ατράχυντος, nenъsnpitopš, moaлe. [ἀ, τραχύνω].

'Ατρίακτος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de ἀνίκητος, neвipѕitš. [ἀ, τριάζω].

'Ατρίβαστος (ὁ, ἡ), = кѕ

'Ατριβὴς, έος (ὁ, ἡ), = "Ατριπτος (dpѕmš) nefpeкatš, neвъtѕtš; neлѕкpatš. (xainъ) nepoasъ, neînвeкitъ. (rpîš) nemъчinatš, nepîшnitš, saš ne nisatš, nexѕpdѕitš. (nъїne) nefpъmîntatъ, nedosnitъ. (omš) nefpeкatš, adiкъ nedenpinsš, neoвiчnѕitš întpeaвъ. [ші

'Ατριβί, adв: fъpъ a se poade de fpeкъtѕpъ, fъpъ a se stpiкa. 2) fъpъ tpeчepe de вpeme adiкъ întъpziepe. [ші

'Ατρίβων, ωνος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ manteлъ, saš pasъ. [ἀ, τρίβων]. 2) noet: în лoкš de 'Ατριβὴς, nefpeкatš, adiкъ nedenpinsš, neoвiчnѕitš. [ἀ, τρίβω].

"Ατριον (τὸ), Dop: în лoкš de ἤτριον.

"Ατριπτος (ὁ, ἡ), = 'Ατριβής.

"Ατριχος, џen: aл лѕї "Αθριξ. [de ѕnde

"Ατριχος (ὁ, ἡ), în лoкš de "Αθριξ, nenъposš, saš чeл fъpъ nъpš. [ἀ, θρίξ].

'Ατριχόσαρκος (ὁ, ἡ), nenъposš лa tpѕnš. [ἄτριχος, σάρξ].

"Ατριψ, ιβος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de 'Ατριβής.

'Ατριψία (ἡ), nefpeкape; nedenpindepe, neeksnepiinџъ. [ἀ, τρίψις].

'Ατρομέω -ῶ, вiit: ήσω, nѕ mъ кѕtpemѕpš, nѕ mъ snepiš. [ἄτρομος]. [de ѕnde

'Ατρόμητος, = кѕ

"Ατρομος (ὁ, ἡ), neкѕtpemѕpatš, adiкъ nesnъїmîntatš, nefpiкosš. [ἀ, τρόμος]. [de ѕnde

'Ατρόμως, adв: fъpъ кѕtpemѕpš din snaїmъ, fъpъ fpiкъ.

*

'Ατροπία (ἡ), ='Ατρεψία, neskimbъчisne; (fir:) bîptowie, asnpime; nismъ, stъpsinцъ fъpъ ksbîuts; npostie; pъstъчisne. [din

"Ατροπος (ὁ, ἡ), = "Ατρεπτος, neskimbъчoss; nenpiimitops de npefaчepe; beчniks; (fir:) nedesdsплekats, asnps, neînblînzits; pъstъчoss; (npin spm:) nenotpibits, neînboits, nefamiлiats. [ἀ, τροπή].

'Ατροφέω -ῶ, biit: -ήσω, ns mъ xpъnesks, ns kpesks (din nexpъnipe), nъtimesks de atpofie, kazs în zъpnîчeaлъ, saš лînцezie. [шi

'Ατροφία (ἡ), nexpъnipe. 2) (boaлъ) atpofie, nenpiipe de xpanъ, zъpnîчeaлъ, лînчezie. [din

"Ατροφος (ὁ, ἡ), nexpъnits, zъpnîчits, лînцeds. 2) nexpъnitops. [ἀ, τροφή].

'Ατρύγετος, η шi ος, ον, шi

'Ατρυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, τρύγος]. în лoks de

'Ατρύγητος (ὁ, ἡ), (pods) neksлess; (npin întind:) nepoditops; (fir: enit: aл mъpiĭ, шi aл etepsлsĭ) fъpъ fsnds, nemъpцinits. [ἀ, τρυγέω].

"Ατρυγος (ὁ, ἡ), nedpoжdioss, лъmspits. [ἀ, τρύξ -γός].

'Ατρύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = "Ατρυτος. «Κακῶν ἀτρύμων». Esxл: neobosits, nedobopîts de peлe.

'Ατρύπητος (ὁ, ἡ), = "Ατρητος, negъspits. [ἀ, τρυπάω].

"Ατρυτος (ὁ, ἡ), [ἀ, τρύω] = 'Ατειρής, nedobopîts; neobosits. 2) = "Ατριπτος. «'Οδὸς —». Tкp: kaлe nesmbлatъ; (npin spm:) aneboe de smbлat; (de snde în цen:) greš, anevoe. 3) npeцetъtops, лenešs. [de snde

'Ατρυτώνη (ἡ), nedobopîtъ (enit: aл Minepbeĭ).

'Ατρύφερος, шi

'Ατρύφητος, шi

"Ατρυφος (ὁ, ἡ), nemoлîчoss; nefpaцeds. [ἀ, τρυφή].

'Ατρὼς, ὥτος (ὁ, ἡ), noet: în лoks de "Ατρωτος.

'Ατρωσία (ἡ), nepъnipe. [шi

"Ατρωτος (ὁ, ἡ), nepъnits, saš de nepъnit. [ἀ, τιτρώσκω]. [de snde

'Ατρώτως, adb: fъpъ pъnipe, nepъnit.

"Αττα, (nedeкл:) kiemape (чinstitoape) din naptea snsĭ fis kъtpe tatъл sъš, шi (în цen:) din naptea snsĭ maĭ tînъps kъtpe maĭ bъtpîns, saš maĭ mapeлe sъš. (bezĭ шi "Αππα).

"Αττα (sbsц:) At:, шi "Ασσα Ion: = τινὰ, nest: îm: aл (nedef:) τίς. «Ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε». Плt: «Σκαλαθυρμάτ' ἄττα». Apstf: «'Οποῖ' ἄττα εἵματα ἔστο». On: E: «"Αλλ' ἄττα πεντήκοντα». Fepeкp: «Ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν ἄττα δηποτοῦν. Плb: (шi întpebъt:) «Εἴ τις ἐρωτῴη ἡμᾶς αὐτὰ, ἄττα ἐστί»; Плt: «Πηνίκ' ἄττα φαίνεται»; Apstf: (шi în лoks de ποτε). «'Εν ἄλλοις τισὶν ἄττ' οὖν». Плt:

"Αττα (asnip:) At: шi ἅσσα în лoks de ἅτινα, nest: îm: aл лsĭ "Οστις. «Φράζεαι ἅσσ' ἐθέλησθα». Iл: A. «"Ασσα ἂν ὁ δῆμος συνθῆται». Ksen: «'Αττα δή ποτ' οὖν». Ksen:

'Αττάγᾶς, α saš ᾶ, шi

'Ατταγὴν, ῆνος, шi Ion:

'Ατταγὴς, έος (ὁ), o nasъpe ka fasansл (maĭ mape dekît notîpnikea) nestpiцatъ ne snate ks nikъtspĭ poшietiчe; (de snde kom:) pobs înfepats, neчetлsits, însemnats.

'Ατταχεὺς, έως (ὁ), sns feлs de nemte. (bezĭ шi 'Ανταχαῖος).

'Αττάκης, ου (ὁ), (Skp:) sns feлs de лъksstъ. (bezĭ шi 'Αττέλαβος).

'Ατταλατατὰ, akлam: de bsksрie. 2) = 'Ατταπαττατά.

'Ατταvίτης, ου (ὁ), Ion: în лoks de τηγανίτης (ἄρτος). [din

"Αττανον (τὸ), Ion: în лoks de τήγανον.

'Ατταπαττατὰ, akлam: de mîxnipe, шi dspepe, ax, baĭ, шi чл:.

'Αττάραχος (γος), ου (ὁ), bъmika, чe se fopшeazъ ne koaжa de nîĭne, kînd se koaчe, saš fъpîmitspъ; (de snde fir:) чeл maĭ nsцins. «Οὐδ' ὅσον ἀττάραγον». Kaлmx: niчĭ kîts o fъpîmitspъ de nîĭne. (bezĭ шi ἀκαρὴς, шi γρῦ).

'Ατταταὶ, saš 'Ατταταιὰξ, akлam: ='Ατταπαττατά.

'Αττέλα(шi Ion: λε)βος, ου (ὁ), [ἄττω] sns feлs de лъksstъ, saš rîndaks fъpъ apinĭ, saš лъksstъ înkъ mikъ. (bezĭ шi βροῦχος).

'Αττελεβόφθαλμος (ὁ, ἡ), noet: чeл ks okĭ boboшaцĭ, smfлaцĭ, ka de лъksstъ. [ἀττέλεβος, ὀφθαλμός].

"Αττης, amopezsл Чibeлeĭ; шi Dioniss, saš Baksл. (akлam:) «"Υης "Αττης, "Αττης "Υης (saš dsne Ssid:) "Υῖς». Dm: sns feлs de taĭniks жspъmînts, saš bлestems, = Μὰ τὸν "Ατην, (noate nponopц: ks Itaл: Cospetto di Bacco!)

'Αττικουργὴς, έος, (ὁ, ἡ), лskpats, fъksts dsne kinsл Atiks. ['Αττικὸς, ἔργον].

"Αττω, biit: -ᾴξω, (nex: ῇξα) At: în лoks de 'Αΐσσω.

'Ατυζηλὸς, ή, ὸν, noet: rpozabs. [din

'Ατύζω, [ἄτη] виit: ὑξω, поеt: înгрozeskȣ. || (пas:) mъ sпepiȣ шi fȣгȣ, mъ înгрozeskȣ; mъ skîpвeskȣ.

"Ατυκτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἀ, τεύχω] = 'Αποίητος, пeфъkȣtȣ. «Οὐκέτ' γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον». Фал:

'Ατύλωτος (ὁ, ἡ), пeîntъpîtȣ, пeînвîpтomatȣ de mȣлtъ freкъtȣpъ, saȣ вътъtȣpъ, adікъ чел фъpъ вътътȣpî, saȣ пeцî. [ἀ, τυλόω].

'Ατύμβευτος [ἀ, τυμβεύω], шi

'Ατυμβος (ὁ, ἡ), пeîmmopmîntatȣ, saȣ чел че п'аpe mopmîntȣ. [ἀ, τύμβος].

"Ατυπος (ὁ, ἡ), чел че воpвeште пeapтікoлat, пpoпȣпцъ zічеpіле pъȣ, пȣ dȣпе tіпіî лоp. 2) = 'Ατύπωτος. [ἀ, τύπος].

'Ατύπτητος (ὁ, ἡ), пeловітȣ, пeвътȣtȣ. [ἀ, τυπτέω].

'Ατύπωτος (ὁ, ἡ), пetіпъpітȣ; пeфopmatȣ; saȣ pъȣ înкіпȣітȣ. [ἀ, τυπόω].

'Ατυράννευτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -εύτως, пesȣпȣsȣ ла (пeгȣвepпatȣ de) tіpaпî. [ἀ, τυραννεύω].

'Ατύρωτος (ὁ, ἡ), пeвpînzітȣ, пeîaкегatȣ. • [ἀ, τυρόω].

'Ατυφία (ἡ), пemîndpie, пeînгîmfape. [din

"Ατυφος (ὁ, ἡ), (кomпp: -ότερος, -ότατος) пemîndpъ, пeînгîmfatȣ; (пpiп ȣpm:) smepітȣ. [ἀ, τύφος]. [de ȣnde

'Ατύφως, adв: фъpъ mîndpie, saȣ înгîmfape, smepіt.

'Ατυχέω -ῶ, виit: -ήσω, (фъpъ kazȣ) sîntȣ пeпopoчітȣ, saȣ пeпopoкosȣ; (кȣ цeп:) пȣ пemepeskȣ, пȣ isвȣteskȣ, пȣ 'mî sъвîpшeskȣ skoпȣл. (вeзî шi 'Αμαρτάνω). [ἀτυχής]. || (пas: шi îп паpтіч:) 'Ατυχηθὲν (τὸ), = кȣ

'Ατύχημα (τὸ), înтîmплape пeпopoчітъ; пeпemepіpe, пeisвȣtіpe; гpeшaлъ фъpъ de вoe.

'Ατυχὴς, έος (ὁ, ἡ), пeпopoчітȣ, saȣ пeпopoкosȣ; (кȣ цeп:) пeпemepітopȣ, saȣ пeisвȣtітopȣ îп skoпȣл sъȣ. [ἀ, τύχη).

'Ατύχησις, εως (ἡ), = 'Ατύχημα. [ἀτυχέω].

'Ατυχθεὶς, εῖσα, έν, поеt: пas: пex: 1: de паpтіч: лȣî 'Ατύζω.

'Ατυχία (ἡ), пeпopoчіpe; (кȣ цeп:) пeпemepіpe, пeisвȣtіpe îп чевa. [шi

'Ατυχῶς, adв: фъpъ пopoкȣ, кȣ пeпopoчіpe; пeпemepіt, пeisвȣtіt. [ἀτυχής].

Αὖ, adв: (лок:) înaпoî, îndъpъt; dandaпateле. 2) (tіmп:) = Αὖθις, іapъшî, de aл doілea. 3) (de кіпȣ) îп pечіпpoкȣ; din пpotівъ; de o пotpівъ. 4) (ȣпe-opî adъoг: saȣ stpъmȣt: шi înпpeȣпъ кȣ копіȣпкц:) = Δὴ, шi Δὲ. (вeзî шi Αὖτε). 5) (ла At: îп паpaл: înпpeȣпъ кȣ αὖθις шi πάλιν). «Καὶ ἀπεστείλας' αὖθις αὖ τοὺς πρέσβεις». Dm:

Αὖ(шi At: Αὐ)αίνω, виit: -ανῶ, sвîntȣ, ȣsȣкȣ. [шi

'Αυαλέος, α, ον, sвîntatȣ, ȣskatȣ; aspъȣ. [αὖος].

Αὔ(Αὔ)ανσις, εως (ἡ), sвîntape, ȣskape.

Αὐαντὴ (ἡ), (se înц: νόσος, воалъ) mapasmȣ (лînцezіe, zъpъічеaлъ, ȣskape, вeштeжіpe). [шi

Αὐαντικὸς, ἡ, ὀν, sвîntъtopȣ, ȣskъчosȣ. [αὐαίνω].

Αὔασις, εως (ἡ), = "Οασις. [Apaв: Οὐὰχ] лoкȣ кȣлtівatȣ întpe пisіпoaseле пȣstіȣpî aле Aфpічeî.

'Αυασμὸς (ὁ), [αὐαίνω] ȣskape; ȣskъчіȣпe.

'Αυάτα, ας (ἀ), Eoл: îп лoкȣ de "Ατη.

'Αυγάζω [αὐγὴ], виit: -άσω, лȣmіпezȣ, фaкȣ a stpълȣчі. 2) поеt: възȣ кȣpat. 3) (пeȣt: шi mіж:) stpълȣчeskȣ, daȣ лȣmіпъ. [de ȣnde

'Αυγάσδεο, Dop: îп лoкȣ de 'Αυγάζου, пopȣпч: aл пpeчed: (2) вeзî, лȣmіпeaзъ-te.

"Αυγασμα (τὸ), шi

'Αυγασμὸς (ὁ), лȣmіпape, stpълȣчіpe.

'Αυγέω -ῶ, виit: -ήσω, = 'Αυγάζω, stpълȣчeskȣ. [din

'Αυγὴ (ἡ), [ἄω] лȣчіpe, лȣmіпъ. '«Υπ' αὐγὰς "Ιδωμεν». Плt: sъ вedemȣ ла лȣmіпъ. 2) lantȣл zілiî, zіopî, saȣ кpъпatȣл de zі. 3) поеt: (îm:) окiî (лȣmіпeле). [de ȣnde

'Αυγήεις, εσσα, εν, поеt: лȣmіпosȣ, лȣчіosȣ. 2) ацepȣ ла вedepe.

'Αυγήτειρα (ἡ), feш: aл лȣî

'Αυγητὴρ (ὁ), поеt: лȣmіпътopȣ. [αὐγέω].

'Αυγοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [αὐγὴ, εἶδος] чел ка лȣmіпa, лȣmіпosȣ.

'Αυδάζομαι, виit: -άσομαι, шi -άξομαι, шi

'Αυδάω -ῶ, шi (mіж:) άομαι -ῶμαι, виit: -ήσω, ήσομαι. поеt: zікȣ, вopвeskȣ, гpъieskȣ. || (пas:) mъ пȣmeskȣ. [din

'Αυδὴ (ἡ), поеt: [αὔω] гласȣ de omȣ, гpaiȣ, вopвіpe. (вeзî шi 'Αϋτή). [de ȣnde

'Αυδήεις, εσσα, εν, поеt: гpъітopȣ, пȣтіпчosȣ a вopвi. 2) (maî пoȣ) чел кȣ віepsȣ, saȣ гласȣ mape, шi apmoпіosȣ. 3) (fіг:) вestітȣ, пȣmітȣ, famosȣ.

'Αυδήσασκε, поеt: îп лoкȣ de ηὔδα, 3: sіпг: пeps: a пpeл: лȣî 'Αυδάω.

'Αϋδρία (ἡ), = 'Ανυδρία. [din

"Αϋδρος (ὁ, ἡ), = "Ανυδρος. [ἀ, ὕδωρ].

'Αυδυναῖος (ἡ), Mačed: лꙋna lanꙋapie.

'Αυερύω, вiit: -ύσω, noet: în локꙋ de ἀπερύω saꙋ ἀνερύω, (iap maĭ mꙋлt 'Αυ ἐρύω), sꙋчeskꙋ înanoĭ (npinч: rîtꙋл жeptfeĭ, ка sъ o înжꙋnriꙋ, (шi npin întind:) жeptfeskꙋ. 2) sꙋrꙋ.

'Αυηλός, ή, όν, noet: în локꙋ de αὐαλέος.

'Αυήρ, έρος (ὁ), Eoл: în локꙋ de ἀήρ.

'Αυθάδεια (ἡ), калitatea лꙋĭ

'Αυθάδης [αὐτὸς, ἁνδάνω], εος (ὁ, ἡ), (npinч:) = 'Αυτάρεσκος, ꙋpmъtopꙋ плъчepiĭ шi воinцeĭ saлe; (npin ꙋpm:) semeцꙋ, îurinfatꙋ, обpaznikꙋ; (шi npin întind:) asnpꙋ, кpꙋdꙋ, neomenitꙋ. «Σφηνὸς γνάθος—». Esxл: (вezĭ шi ἀναιδής). [de ꙋnde

'Αυθαδία (ἡ), neet: în локꙋ de αὐθάδεια. [de ꙋnde

'Αυθαδιάζω, вiit: -άσω, fakꙋ ne чineва обpaznikꙋ, îĭ însꙋfлꙋ semeцie. || (miж:)=кꙋ

'Αυθαδίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ fakꙋ обpaznikꙋ, mъ nopiꙋ кꙋ semeцie, обpъzniчeskꙋ. [шi

'Αυθαδικὸς, ή, όν, fipeшte обpaznikꙋ.

'Αυθάδισμα (τὸ), nꙋptape semeaцъ, обpaznikъ. [αὐθαδίζομαι].

'Αυθαδόστομος (ὁ, ἡ), noet: обpaznikꙋ ла rꙋpъ, (adikъ) în вopвipe. [αυθάδης, στόμα].

'Αυθαδῶς, adв: обpъzniчeшte, кꙋ semeцie. [αὐθάδης].

*Αυθαιμος, ου, шi

'Αυθαίμων, ονος (ὁ, ἡ), ='Ομαίμων, dintp'ꙋnꙋ sînцe, adeвъpatꙋ fpate; (шi npin întind:) pꙋdъ. [αὐτὸς, αἷμα].

'Αυθαίρετος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, αἱρέομαι] алesꙋ dekъtpe чineва de вꙋnъ воea sa. 2) алesꙋ de sine; (npin ꙋpm:) apвitpapꙋ, ꙋpmъtopꙋ воinцeĭ saлe. [de ꙋnde

'Αυθαιρέτως, adв: dꙋne a sa воinцъ, apвitpapiчeшte, шi чл:

'Αυθέκαστος, [αὐτὸς, ἕκαστος] чineва de sine, saꙋ nentpꙋ sine singꙋpꙋ; de a sa deoseвitъ însꙋшime; neatîpnatꙋ, de sine stъпînꙋ. 2) iꙋвitopꙋ de adeвъpꙋ, кꙋpatꙋ ла inimъ, nenpefъкꙋtꙋ; eksaktꙋ, stpaшnikꙋ. (вezĭ шi ἕκαστος). [de ꙋnde

'Αυθεκάστως, adв: eksakt, stpaшnik.

'Αυθεντέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кꙋ цen:) stъпîneskꙋ ne чineва; (fъpъ kazꙋ) sîntꙋ deплin-stъпînitopꙋ, = 'Αυθεντεύω. [αὐθέντης]. [de ꙋnde

'Αυθέντημα (τὸ), faптъ de deплinъ stъпînipe. [din

'Αυθέντης, ου (ὁ), [αὐτὸς. ἔντης] de sine лꙋкpъtopꙋ; stъпînꙋ aвsoлꙋtꙋ; (napt: despe omopꙋ) sъвîpшitopꙋ кꙋ mîna sa; (шi nas:) sinꙋчisꙋ. шi «'Αυθέντης φόνος». omopꙋ sъвîpшitꙋ de mîna кꙋĭва. [de ꙋnde

'Αυθεντία (ἡ), stъпînipe de sine; tъpie.

'Αυθεντικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, aꙋentikꙋ, de кpezꙋt, чeл кꙋ tъpie. (înnpotiвъ de ἀδέσποτος).

'Αυθερμήνευτος (ὁ, ἡ), de sine eksплikatꙋ, лesne de tîлmъчit. [αὐτὸς, ἑρμηνεύομαι].

'Αυθέψης, ου (ὁ), ꙋnꙋ feлꙋ de вasꙋ, în кape кꙋ nꙋцinꙋ fokꙋ se fepвe o mînкape. (вezĭ шi πανθέψης). [αὐτὸς, ἕψω].

'Αυθημερίζω, вiit: -ίσω, fakꙋ, sъвîpшeskꙋ чeва întp' ꙋna шi aчeeaшĭ zi. (вezĭ шi ἀπαυθημερίζω). [шi

'Αυθημερινὸς, ή, όν, = 'Αυθήμερος, fъкꙋtꙋ, saꙋ de fъкꙋt întp'ꙋna шi aчeeaшĭ zi.[шi

'Αυθημερὸν, adв: întp'ꙋna шi aчeeaшĭ zi. [din

'Αυθήμερος (ὁ, ἡ), кape se faчe întp'ꙋna шi aчeeaшĭ zi. 2) fъкꙋtꙋ de odatъ, fъpъ zeste. 3) ziлnikꙋ, вpemeлnikꙋ. 4) de toate ziлeлe. || (neꙋt:) 'Αυθήμερον, adв: ='Αυθημερόν. [αὐτὸς, ἡμέρα].

*Αυθι, noet: adв: (лoкaлꙋ) în локꙋ de 'Αυτόθι, аколо. 2) (timnopaлꙋ) aкꙋm îndatъ, întp'aчeлaшĭ minꙋtꙋ. 3) (maĭ noꙋ) în локꙋ de *Αυθις.

'Αυθιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъskꙋtꙋ întp'ꙋnꙋ локꙋ, пъmînteanꙋ. «Ποταμὸς —». Fiл: pîꙋ nesвîntatꙋ din isвoape, iap nꙋ npîꙋ din плoĭ. «'Ιάλεμος—». Eꙋp: de aĭ kaseĭ. (вezĭ шi 'Ιθαγενής). [αὖθι, γένος].

*Αυθις [αὖ], adв: îndъpъt, înanoĭ «αὖθις ἵκωμαι». Oш: «Αὖθις ἐξελθεῖν». Es: 2) = Πάλιν, iapъшĭ, de aлdoiлea. «Καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις». Iл: A: =αὖθις καὶ αὖθις». Плt: 3) ne ꙋpmъ, aлtъ datъ ne вiitopꙋ. «'Εὰν τε νῦν, ἐάν τε αὖθις». Плt: «*Αυθις βουλευσόμεθα». Ksen: «'Ο αὖθις χρόνος». Fiл: «Οἱ αὖθις». Iskp: ꙋpmaшiĭ.

'Αυθόμαιμος (ὁ, ἡ), noet: = Αὔθαιμος. [αὐτὸς, αἷμα].

Αυθομολογέομαι, вiit: -ήσομαι, (npinч: în naptч:) «Αὐθομολογούμενον πρᾶγμα». Лꙋч. de sine nъptъpisitꙋ, doвeditꙋ. [αὐτὸς, ὁμολογέομαι].

'Αυθόρμητος (ὁ, ἡ), de sine nopnitꙋ кътpe чeва. [αὐτὸς. ὁρμάομαι].

'Αυθύπαρκτος [αὐτὸς, ὑπάρχω], шi

'Αυθυπόστατος (ὁ, ἡ), de sine eksistatꙋ, înfiinцatꙋ. [αὐτὸς, ὑφίσταμαι].

'Αυθυπότακτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τάκτως, (rpam:) de sine sꙋпꙋsꙋ (ꙋnꙋ modꙋ de vepвꙋ). [αὐτὸς, ὑποτάττομαι].

Αὐθωρεὶ (ρί), шi Αὐθωρόν, adв: întp'a-

чestš чeasš, în minstš, în datъ. [шi

Αὔθωρος (ὁ, ἡ), fъkstš întp'aчestš чeasš, în datъ. ‖ Αὔθωρον, adв: = Αὐθωρεί, шi Αὐθωρόν. [αὐτὸς, ὥρα].

Αὐίαχος (ὁ, ἡ), Eoл: noet: în лokš de ἀίαχος, шi ἀνίαχος, [ἀ, ἰάχω] nestpirъtopš; saš (din npot:) tape stpirъtopš.

Αὐλαία (ἡ), (se înц: τάπις) пepdea întinsъ, tpasъ. [αὐλή].

Αὐλακεργάτης, ου (ὁ), noet: лskpъtopš de вpasde (enit: aл fepsлsĭ de nлsrš). [αὔλαξ, ἐργάτης].

Αὐλακίζω, вiit: -ίσω, = Αὐλακοτομέω, вpъsdezš. [αὔλαξ]. [de snde

Ἀυλακισμὸς (ὁ), вpъsdape.

Αὐλακόεις, εσσα, εν, noet: вpъsdatš, apatš. [αὔλαξ].

Αὐλακοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiš вpasde, вpъsdezš, apš, = Αὐλακίζω. [αὔλαξ, τομή].

Αὐλᾶν, ἄντος (τὸ), (npin întpsn:) în лokš de Αὐλάεν, Dop: în лokš de Αὐλῆεν, nest: aл лsĭ Αὐλήεις.

Αὖλαξ, ακος (ἡ), [αὐλὸς] вpasdъ; (în цen:) шanцš. 2) (pap) = Ὄγμός.

Αὐλάρχης, ου (ὁ), stъпînš de kspte, saš de пaлatš. [αὐλή, ἄρχω].

Αὔλειος, α шi ος, ον, aл kspцiĭ, saš de kspte. (de snde) «Θύρα («Πύλη) αὔλειος, saš (simплs) Αὔλειος». noaptъ de kspte. (вezĭ шi Μέσαυλος). «Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου». Od: A: пe пpaгsл nopцeĭ kspцiĭ. ‖ (ssвst:) Αὔλειον (τὸ), kspte de kasъ. [αὐλή].

Αὐλείτης, ου (ὁ), noet: = Αὐλητής.

Αὐλέω -ῶ, вiit: -ήσω, kîntš ks fлsepsл [αὐλός]. 1) (nas:) asksлtš пe kîntъtopiĭ ks fлsepsл. 2) pesenš de ssnetsл fлsepsлsĭ, (шi în цen:) aл mssiчeĭ.

Αὐλή (ἡ), [ἄω] kspte de kasъ, въtъtspъ. 2) (pap) = Πρόδομος. (вezĭ шi Αἴθουσα). 3) = Ἔπαυλις, odaie, kasъ de цapъ, tîpлъ. шi 4) kspte, пaлatš; шi (maĭ noš) kaвinetš rsвepnamentaлš.

Αὐλήεις, εσσα, εν, noet: kîntatš ks fлsepsл. [αὐλός].

Αὔλημα (τὸ), kîntikš de fлsepš. [шi

Αὔλησις, εως (ἡ), kîntape ks fлsepsл. [шi

Αὐλητὴρ (ὁ), noet: în лokš de Αὐλητής. [шi

Αὐλητήριος, α, ον, = Αὐλητικός. ‖ (ssвst:) Αὐλητηρία (ἡ), = Αὐλοθήκη. [шi

Αὐλητής, οῦ (ὁ), kîntъtopš ks fлsepsл, saš fлaвtistš. [αὐλέω].

Αὐλήτης, ου (ὁ), лokѕitopš, saš enistatš de odaie, saš kasъ de цapъ. [вezĭ Αὐλή].

Αὐλητικὸς, ἡ, όν, atinrъtopš de kîntъtopš ks fлsepsл; 2) îndemînatikš лa kîntape ks fлsepsл. ‖ «Αὐλητικὴ (ἡ), (se înц: τέχνη) meшteшsгsл kîntъpiĭ ks fлsepsл. [αὐλητής]. [de snde

Αὐλητικῶς, adв: în kiпsл kîntъpiĭ ks fлsepsл.

Αὐλήτρια (ἡ) = Αὐλητρίς.

Αὐλητρίδιον (τὸ), dim: aл лsĭ

Αὐλητρὶς, ίδος (ἡ), fem: aл лsĭ Αὐλητής, kîntъpeaцъ ks fлsepsл.

Ἀυλία (ἡ), nematepiaлitate. [ἄυλος].

Αὐλιάδες (αἱ), natpoane de kase de цapъ, odъĭ, tîpлe, шi чл: (enit: de nimfe). [шi

Αὐλιαῖος, α, ον, aл kspцiĭ. [шi

Αὐλίδιον (τὸ), dim: aл лsĭ αὐλή, ksptiчikъ; лokš din kspte, snde îшĭ fъчeaš tpsпeшtĭ ekseрчiцiĭ în kasъ. 2) dim: aл лsĭ αὐλός. [шi

Αὐλίζομαι, вiit: -ίσομαι, întps în tîpлъ; mîiš noaptea afapъ în kspte; rъsdsieskš; fakš taвъpъ de oшtipe; (în цen:) лokšieskš, petpekš întp'snš лokš. [шi

Αὐλικὸς ἡ, όν, [αὐλή] kspteʒanš aл kspцiĭ împъpъteшtĭ. 2) atinrъtopš de fлsepš; шi = Αὐλητικός. [αὐλός].

Αὔλιον (τὸ), tîpлъ, koлiвъ, kasъ цъpъneaskъ; пeшtepъ; (npinч:) nest: aл лsĭ

Αὔλιος, α, ον, atinrъtopš de (ksвiinчosš лa) kasъ de цapъ, saš odaie, tîpлъ, шi чл: op чe sлsжeшte, saš цine лokš de kasъ de цapъ шi чл:, sn: e: пeшtepъ, koлiвъ, шi чл: «Ἀστήρ — ». Aпол: stea de seapъ (fiind kъ пe aчea вpeme se întopk viteлe лa odaie). [din

Αὖλις [αὐλή], ιδος (ἡ), Eoл: = Ἔπαυλις, staвлъ, tîpлъ; ksлkѕшš de вite; (în цen:) лokaшš; лokš de rъsdsit noaptea лa kîmпš. (de snde) «Αὖλιν θέσθαι». Iл: I. = Αὐλίσασθαι.

Αὐλίσκος (ὁ), dim: aл лsĭ Αὐλός, fлsepaшš, mikš fлaвtš. 2) tpestioapъ, цeвioapъ; kъпълaшš; rъвpiчe.

Αὐλισμὸς (ὁ), rъsdsipe de noante (mînepe) afapъ în kspte. [шi

Αὐλιστήριος (ὁ, ἡ), (npinч: лokš) îndemînatikš sпpe rъsdsipe. шi чл: (вezĭ αὐλισμός). [αὐλίζομαι].

Αὐλοδέκη (ἡ), noet: [αὐλὸς, δέχομαι] = Αὐλοθήκη.

Αὐλοειδής, έος (ὁ, ἡ), [αὐλὸς, εἶδος] чeл în fopmъ de fлsepš, saš ka цeaвa.

Αὐλοθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, kompsiš, konstpsiš fлsepe. 2) noet: întokmeskš konspsš de fлaвtistĭ. [αὐλὸς, θέτης].

Αὐλοθήκη (ἡ), tokȣ̆, teakъ, kȣtie de fлȣepe. [αὐλὸς, θήκη].

Αὐλοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, taiȣ̆, aлkъtȣieskȣ̆ fлȣepe, saȣ̆ aлtȣ̆ чева în feлȣл fлȣepeлop. [αὐλὸς, κοπή].

Αὐλομανέω -ῶ, viit: ήσω, sîntȣ̆

Αὐλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neвȣnȣ̆ dȣne (foapte îȣвitopȣ̆ de) kîntape de fлȣepe. 2) intȣsiastȣ̆, anpinsȣ̆ din kîntape de fлȣepȣ̆. [αὐλὸς, μαίνομαι].

Αὐλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, atîngъtopȣ̆ de fъkъtopȣ̆, ши faчepe de fлȣepe; îndemînatikȣ̆ a faчe fлȣepe. = «Αὐλοποιητικὴ» (se înц: τέχνη) meшteшȣгȣл fлȣepapȣлȣĭ. [αὐλος, ποιέω]. [de ȣnde

Αὐλοποιητικῶς, adв: dȣne kinȣл fъkъtopiлop de fлȣepe. [ши

Αὐλοποιΐα (ἡ), faчepe de fлȣepe. [ши

Αὐλοποιικὸς, ἡ, ὸν, = Αὐλοποιητικος. [din

Αὐλοποιὸς (ὁ) fъkъtopȣ̆ de fлȣepe. [αὐλὸς, ποιός].

Αὐλὸς (ὁ), [ἄω] fлȣepȣ̆, fлaȣtȣ̆; вȣчiȣmȣ̆. (Tȣpч:) neiȣ̆; tpîmвiцъ; (în цen:), цeавъ; ши opĭ че este în feлȣл цeвeĭ; de ȣnde) вînъ de sînцe, ши цîшnitoapea kȣpцepe a sînцeлȣĭ dintp' însa; kanaлȣ̆. жгiавȣ̆, saȣ̆ oлanȣ̆ de anъ (anъdȣkȣ̆), ши чл: 2) kiotoape. 3) цeава foiлop de sȣfлat. ши чл: 4) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de neшte, saȣ̆ kitȣ̆ de mape (vezĭ σύριγξ, ши καλαμος).

Ἄυλος (ὁ, ἡ), nematepiaлȣ̆; [ἀ. ὕλη].

Αὐλοτρύπης, ου (ὁ), (kom:) = Αὐλοποιὸς [αὐλὸς, τρύπα, гъȣpitopȣ̆ de fлȣepe. [de ȣnde

Αὐλοτρυπητικὸς, ἡ ὸν, = Αὐλοποιητικὸς, îndemînatikȣ̆ лa гъȣpipe de fлȣepȣ̆.

Αὐλῳδία (ἡ), kîntape kȣ fлȣepȣ̆; kîntikȣ̆ akomnaniatȣ̆ de fлȣepȣ̆, saȣ̆ fлaȣtȣ̆. [ши

Αὐλῳδικος, ἡ, ὸν, atîngъtopȣ̆ de kîntъtopȣ̆, ши kîntape kȣ fлȣepȣл; îndemînatikȣ̆ лa kîntape kȣ fлȣepȣл. [din

Αὐλῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtopȣ̆ kȣ (saȣ̆ akomnaniatopȣ̆ kȣ глasȣл de) fлȣepȣ. [αὐλὸς, ᾠδή].

Αὐλὼν [αὐλὸς], ῶνος (ὁ, ши noet: ἡ), вaлe, saȣ̆ stpimtoape лȣngъ întpe doĭ mȣnцĭ, saȣ̆ întpe mȣnte ши mape, op piȣ̆; (în цen:) treчepe stpimtъ ши лȣngъ. (de ȣnde despre mape. 2) = Πορθμὸς. «Αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικὸν». Esxл: 3) шanцȣ̆. 4) kanaлȣ̆, anъdȣkȣ̆. [de ȣnde

Αὐλωνιὰς, ἄδος (ἡ), (nimfъ, zînъ) лokȣitoape, saȣ̆ natpoanъ de въĭ. [ши

Αὐλωνίσκος (ὁ), dim: aл лȣĭ Αὐλὼν, вълчea, mikъ stpimtoape.

Αὐλωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [αὐλὼν, εἶδος] чeл în feлȣ̆ de (asemenea kȣ) вaлe, saȣ̆ stpimtoape.

Αὐλωπίας, ου (ὁ), = Αὐλωπός. [ши

Αὐλῶπις, ιδος (ἡ), noet: (npinч: koifȣ̆) kȣ гъȣpĭ nentpȣ okĭ, saȣ̆ kȣ цeвosȣ̆, kpeшtetȣ̆ nentpȣ înfiцepea kpesteĭ. [ши

Αὐλωπὸς (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de neшte kȣ okiĭ лȣngъpeцĭ ka o цeавъ. (vezĭ χρύσοφρυς). [αὐλὸς, ὤψ].

Αὐλωρὸς, ἡ, ὸν, [αὐλὴ, ὠρέω] nъzitopȣ̆ de kȣpte, saȣ̆ de kasъ.

Αὔλωσις, εως (ἡ), întъpipe npin шanцȣ̆, ши чл: de o stpimtoape. [ши

Αὐλωτὸς, ἡ, ὸν, fъkȣtȣ̆ ka ȣnȣ̆ fлȣepȣ̆, saȣ̆ цeавъ, op tpîmвiцъ. [αὐλός].

Αὐξάνω [αὔξω], viit: αὐξήσω, ши (nȣmaĭ лa чeĭ mante zeчĭ) -ανῶ, (nas: nex: ηὐξήθην) kpeskȣ̆ (mъpeskȣ̆. înmȣлцeskȣ̆); fir:) înaлцȣ̆. mъpeskȣ̆ kȣ лaȣde; întъpeskȣ̆, adȣkȣ̆ în înfлopitъ stape. || (nestp: ши miж:) mъ xpъneskȣ̆, kpeskȣ̆ (mъ înmȣлцeskȣ̆, mъ mъpeskȣ̆); (npinч: ши fir:) mъ înaлцȣ̆, ажȣngȣ̆ în vîpfȣл mъpimiĭ. «Μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ποταποῦ ηὔξηται». Dm:

Αὔξη (ἡ), = Αὔξησις.

Αὔξημα (τὸ, kpeskъtȣpъ. 2) = kȣ

Αὔξησις, εως (ἡ) kpeшtepe, mъpipe. [ши

Αὐξητικὸς, ἡ, ὸν (ши adв:) -ικῶς, îndemînatikȣ̆ a npiчinȣi saȣ̆ a npiimi kpeшtepe. «Τὰ μονοστελέχη εἰς μῆκος μόνον αὐξητικά». Tfp: [αὔξω].

Αὐξίβιος (ὁ, ἡ), kontpiвȣitopȣ̆ лa лȣnцipe de viaцъ. [αὔξις, βίος].

Αὐξιθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: kontpiвȣitopȣ̆ лa kpeшtepea saȣ̆ цinepea vepziчȣneĭ nлantелop. [αὔξις, θάλλω].

Αὔξιμος (ὁ, ἡ), = Αὐξητικός. [din

Αὔξις, εως (ἡ), = Αὔξησις [ши

Αὐξὶς, ίδος (ἡ), mлъdiцъ, vлъstapȣ̆. 2) nȣiȣ̆ de ȣnȣ̆ neшte de mape (θύννος). (vezĭ ши καρθύλη). [αὔξη].

Αὐξιτρόφος (ὁ, ἡ), noet: kpeskъtopȣ̆ de xpъnipe, saȣ̆ kontpiвȣtopȣ̆ лa kpeшtepe npin xpanъ. [ши

Αὐξίτροφος (ὁ, ἡ), (Лeks:) npiimitopȣ̆ de kpeшtepe npin xpanъ (tînъpȣ̆ înkъ). [αὔξις, τροφή].

Αὐξιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: npiчinȣitopȣ̆ saȣ̆ npiimitopȣ̆ de kpeшtepe de лȣminъ. [αὔξις, φάος].

Αὐξίφωτος (ὁ, ἡ), = Αὐξιφαής. [αὔξις, φῶς].

Αὐξομείωσις, εως (ἡ), kpeшtepe ши miчipe de mape, saȣ̆ de ziлe. [αὔξω, μειόω].

Αὐξοσέληνον (τὸ), noet: крештере de лвпъ. [αὔξω, σελήνη].

Αὔξω [ἄγω, ἀέξω], biit: αὐξήσω, = Αὐξάνω.

Αὐ(Αὐ)όνὴ (ἡ), noet: всквчівne. 2) stpiгъtš, ціпъtš. [din

Αὔ(Αὖ)ος, ου (ὁ, ἡ), [αὔω], вskatš; nepodosš. 2) (despre svnetš de гласš) aцерš, пъtpвnzъtopš. 3) (fir:) eкstasiatš, înкpemenitš, nemiшкatš (ка вnš mopts). [de вude

Αὐότης (ἡ), вскъчвnе.

Ἀϋπνία (ἡ), nesomnie. [din

Ἄϋπνος (ὁ, ἡ), nedopmitš, deштentš; (пpinч:) пъtimaшš, saš (акt:) пpічinвitopš de nesomnie. [ἀ, ὕπνος]. de вnde

Ἀϋπνοσύνη (ἡ), noet: în лоkš de Ἀϋπνία.

Αὔ(saš Αὖ)ρα, ας (ἡ), [ἄω] svfлаpe, adiepe de вîntš; вîntiшopš ръкороsš de dimineaцъ; авврš (роъ) de pîš, saš de mape. 2) Еол: în лоkš de ἠώς (dop: ἀώς) (de вnde Лat: aurora), авpopъ, ziopі. (вezі Αὔριος).

Αὐρίζω, biit: ίσω, amînš чева пе mîîne. [din

Αὔριον, adв: mîîne, (пpinч: însъ) dimineaцъ. «Εἰς αὔριον». «Ἡ αὔριον ἡμέρα» (шi fъpъ svвst:) «Ἡ αὔριον». zioa de mîîne. «Τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς αὔριον κυρίους εἶναι». Пл: «Τὸ αὔριον τὶς οἶδεν»; Аnкp: (пpinч: nevt: ал лвї

Αὔριος (ὁ, ἡ), noet: [αὔρα] (pap) de mîîne, de dimineaцъ. «Δαίμονα τὶς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον». Калm:

Αὖρον (τὸ), noet: (pap) (de вnde Лat: aurum, шi Pom:) авpš.

Αὐροφόρητος (ὁ, ἡ), noet: adвsš de вîntš. [αὔρα, φορέω].

Αὖς (τὸ), (цen:) αὐτός. Лак: în лоkš de οὖς, ὠτὸς, вpeкіе.

Αὔσιος (ὁ, ἡ), Dop: în лоkš de τηύσιος.

Αὐσταλέος, α, ον, noet: în лоkš de Αὐαλέος.

Αὐστὴρ (ὁ), simпляя лвї ἐξαυστήρ, = Ἀρυτήρ.

Αὐστηρία (ἡ), = Αὐστηρότης. [din

Αὐστηρὸς [αὔω], ὰ, ὸν, (шi adв:) -ηρῶς, (пpinч:) ivte, stifosš, пъsnpitš, акpв; (despre вnt-делemnš) iвцitš, вstвpъtopš; (fir:) posomopîtš, гpeš; eкsaкtš, stpaшnікš; nemoiatš, neîndвплекatš вnpe eptape. [de вnde

Αὐστηρότης (ἡ), însвшimea, saš хаpаktepвл лвї αὐστηρός.

Αὖτα, Dop: în лоkš de αὔτη, fem: ал лвї οὗτος.

Αὐτὰ, ᾶς (ἡ), Dop: în лоkš de αὐτή.

Αὐτἄγαθος (ὁ, ἡ), în лоkš de Αὐτοάγαθος.

Αὐτάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopš de чева de ла sine (fъpъ a se tpimite de алтвл), saš къ a пъцit, op a въzвt чева ел însвшї. [αὐτὸς, ἄγγελος].

Αὐτάγγελτος (ὁ, ἡ), = Αὐτάγγελος. 2) de sine вestitš, adiкъ îndemnatš ла чева. [αὐτὸς, ἀγγέλλομαι].

Αὐτάγητος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, ἄγαμαι] лъвdъtopš de sine. лвiшї плъквtš; oвpaznікš.

Αὐταγρεσία (ἡ), noet: apвitpapitate, saš алецере apвitpapъ (dвnе a sa вoe); de sine stъnînipe. «Ἐξ αὐταγρεσίης». Калm: din a sa вoie, saš dвnе a sa пpопpie aлецере. [шi

Αὐτάγρετος (ὁ, ἡ), noet: în лоkš de αὐθαίρετος, apвitpapš, [αὐτὸς, ἀγρέω. = αἱρέω].

Αὐτάδελφος (ὁ, ἡ), noet: (svвst:) adeвъpatš (de amîndoї пъpinцiї) fpate. 2) noet: (adieкt:) кввiinчosš ла fpate, saš sopъ. [αὐτὸς, ἀδελφός].

Αὐταιώρητος (ὁ, ἡ), de sine înълцatš, atîpnatš. [αὐτὸς, αἰωροῦμαι].

Αὐτανδρὶ, adв: în лоkš de Αὐτάνδρως, adв: ал лвї

Αὔτανδρος (ὁ), (кopaвie шi чл:) stъnînitš, лвatš, înneкatš, saš nepdвtš кв oamenї кв totš. «Αὐτάνδρους ναῦς καταδῦσαι». Плd: (вezї шi αὐτόφορτος). [αὐτὸς, ἀνὴρ, ἀνδρός].

Αὐτανεψιὸς (ὁ), adeвъpatš въpš. (вezi шi αὐτάδελφος). [αὐτὸς, ἀνεψιός].

Αὐτὰρ [αὖτε, ἄρα], noet: konivnкц: = Ἀτὰρ. δὲ, ἀλλά, însъ, întp'aчestea, npin вpmape, dap, dвnе че dap.

Αὐταρέσκεια (ἡ), плъчере, ivвipe de sine; mîndpie. [din

Αὐτάρεσκος (ὁ, ἡ), плъквtš лвiшї, siniввitopš; fantasiosš, mîndpв. [αὐτὸς, ἄρεσκος].

Αὐτάρκεια (ἡ), îndestвлаpe din челе че ape, квmпъtate, mвлцвmipe de пвцinš. [шi

Αὐταρκέω -ῶ, biit: -ήσω, (nevt:) цiš, dвкš, dъinesкš. 2) mъ îndestвлezš, mъ mвлцвmesкš кв че amš. [din

Αὐτάρκης, εος (ὁ, ἡ), (кв inf: saš aк: пpen:) destвлš, de sine destoїnікš. «Αὐτάρκεις ἐσομένους ἀντιστῆναι τοῖς ἐπιβουλεύουσι». Ep: «Κάλυμμα πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος αὔταρκες». Гpг: «Πάντα αὐτοῖς αὐτάρκη ἦν». Ep: «Ὅσον αὔταρκες». Лкs: kîtš tpeввie, este destвлš. 2) îndestвлatš кв kît ape, mвлцвmitš кв пвцinš, квmпъtatš. «Μόνος ἐν ἀνθρώποις πλούσιος ὁ αὐτάρκης». Ksn: «Βίος αὐτάρκης». Enigp: || (svвst:) «Τὸ αὔ-

ταρκες» în локŏ de ἡ αὐτάρκεια. [αὐτὸς, ἀρκέω]. [de ѫnde

Αὐταρκία (ἡ), поет: în локŏ de Αὐτάρκεια. [ші

Αὐτάρκως, адв: кѫ de sine îndestѫларе, îndestѫл, пе ажѫпс.

Αὐταρχέω -ῶ, віїt: -ήσω, sîntŏ de sine stѫпînitорŏ. [αὐτάρχης].

Αὐταρχὴ (ἡ), адевъратѫ înчепѫtŏ, чеа dintîi прічінъ. [αὐτὸς, ἀρχή].

Αὐτάρχης, ου (ὁ), деплін саŏ de sine stѫпînitорŏ, монархŏ абсолѫtŏ. [αὐτὸς, ἄρχω]. [de ѫnde

Αὐταρχία (ἡ), de sine stѫпînipe.

Αὔταρχος (ὁ),=Αὐτάρχης.

Αὔταυτος, η, ον, (ком:) însѫші ел, = Αὐτότατος. [αὐτὸς, αὐτός].

Αὖτε [αὖ, τε], адв: саŏ копіѫпкц: поет: = Αὖθις, іаръші; пе ѫрмъ. «Εἰ δὲ κεν αὖτε δῶσιν». Іл: І: «Ἐν δ' αὖτε χρόνῳ». Пінд: (везі ші Αὖ). 2) (stрѫм: саŏ înпрот:) în локŏ de Δέ. «Νῦν αὖτε» Іл: А: (ші în парал:) «Ἄλλοτε δ' αὖτε». Іл: Х:

Αὐτέη, Іон: Αὐτή, фем: ал ѫлї Αὐτός.

Αὐτείδωλον (τὸ), (Бісеп:) întокмаї, кіар ідолŏ. [αὐτὸ, εἴδωλον].

Αὐτέκμαγμα (τὸ), întокмаї, аідома înкіпѫітѫръ, фоарте асемънатъ ікоанъ. [αὐτὸς, ἔκμαγμα].

Αὐτέλεγκτος (ὁ, ἡ), de sine ѫвdітŏ, саŏ довеdітŏ. [αὐτὸς, ἐλέγχομαι].

Αὐτενέργητος (ὁ, ἡ), de sine лѫкрътоpŏ, мішкатŏ. [αὐτὸς, ἐνεργῶ].

Αὐτενίαυτος (ὁ, ἡ), de ачелаші анŏ; de естімпŏ. [αὐτὸς, ἐνιαυτός].

Αὐτεξούσιος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, ἐξουσία] de sine stѫпînŏ, неатîрпатŏ; de sine stѫпînitорŏ, аѫтократŏ, монархŏ абсолѫtŏ,=Αὐτάρχης. || (неѫт:) Αὐτεξούσιον (τὸ), = кѫ

Αὐτεξουσιότης (ἡ), stѫпînіре de sine, неатîрнаре; слободъ воінцъ. [ші

Αὐτεξουσίως, адв: кѫ de sine stѫпînіре; кѫ слободъ воінцъ. [αὐτεξούσιος].

Αὐτεπάγγελτος (ὁ, ἡ), de sine îѫгъdѫітоpŏ, саŏ înѫсъrчінатŏ кѫ чева, de sine попрітŏ ла чева; непофтітŏ, некіематѫ; неîndемнатŏ. [αὐτὸς, ἐπαγγέλλομαι].

Αὐτεπίβουλος (ὁ, ἡ), воітоpŏ, рîndітоpŏ de ръŏ аѫѫпръ'шї. [αὐτὸς, ἐπίβουλος].

Αὐτεπίσκοπος (ὁ, ἡ), însѫші, sінгѫрŏ превегіетоpŏ, înгріжітоpŏ. [αὐτὸς, ἐπίσκοπος].

Αὐτεπίσπαστος (ὁ, ἡ), de sine атрасŏ, înпінсŏ, întърîтатŏ кътре чева; de sine смѫлсŏ de ла чева кътре алтŏ чева. 2) пе каре sінгѫрŏ чінева 'шї'л атрацe кътре sine. [αὐτὸς, ἐπισπῶμαι].

Αὐτεπιτάκτης, ου (ὁ), порѫнчітоpŏ dintр'а sа пропріе пѫтере (кѫ de ла sine stѫпînіре); саŏ = Αὐτεπίτακτος. [αὐτὸς, ἐπιτάττω]. [de ѫnde

Αὐτεπιτακτικὸς, ή, όν, каре se фаче кѫ de ла sine stѫпînіре. [de ѫnde

Αὐτεπιτακτικῶς, адв: = Αὐτεξουσίως.

Αὐτεπίτακτος (ὁ, ἡ), (омŏ) de sine порѫнчітŏ, stѫпînitŏ, неатîрнатŏ. 2) (леџе) пе каре sінгѫрŏ чінева îші îнпѫне. [αὐτὸς, ἐπιτάττομαι].

Αὐτεπώνυμος (ὁ, ἡ), чел de ачелаші пѫме, саŏ препѫме кѫ алтѫл (tізŏ). [αὐτὸς, ἐπώνυμον].

Αὐτερέτης, ου (ὁ), [αὐτὸς, ἐρέσσω] оѫташŏ, саŏ плѫтітоpŏ, каре есте тот de о датъ ші вîслашŏ întр'о корабіе.

Αὐτέτης, ου (ὁ), în локŏ de Αὐτοετής, de кіар ачестŏ анŏ, de естімпŏ. [αὐτὸς, ἔτος].

Ἀΰτευν, Доp: în локŏ de ἠΰτουν, îм: 3 перѕ: de прел: ал лѫї

Ἀϋτέω -ῶ, віїt: ἀΰσω, поет: în локŏ de Ἀΰω. [Ἀϋτή].

Αὐτὴ, фем: ал лѫї Αὐτός.

Αὕτη, фем: ал лѫї οὗτος.

Ἀϋτὴ (ἡ), поет: stрігътŏ, гласŏ маре (прінч: de чеї че se бат), гълѫціе. (de ѫnde прін întinд: 2) вътъліе. 3) пропѫнціе (везі ші Αὐδή).

Αὐτῇ, Ат: în локŏ de Αὕτη.

Αὐτήκοος (ὁ, ἡ), (кѫ џен:) аѫзітоpŏ însѫші (кѫ ѫрекіле sале). 2) аѫкѫлтътоpŏ de sine пѫмаї, de sine stѫпînŏ (песѫпѫѕŏ алтѫіа). [αὐτὸς, ἀκοή].

Αὐτῆμαρ, адв: поет: = Αὐθημερόν.

Αὐτιγενής, έος (ὁ, ἡ), Іон: în локŏ de Αὐθιγενής.

Αὐτίκα [αὐτὸς], адв: (кѫ през: саŏ трек:) în датъ; акѫм; de одатъ. «Αὐτίκα νῦν εἰπέ». Од: Σ: «Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀγόρευεν». Іл: В: «Αὐτίκα τε εἶδον, καὶ πλῆθος δακρύων ἀνέδωκα». Еp: în локŏ de Ἅμα. 2) (кътре віїt:) несте пѫцінŏ, îndатъ (обіч: înпреѫпъ кѫ μάλα, ші δὴ μάλα). «Εἴσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλα». Арstф: 3) ѫпре піldъ. «Ὥσπερ τὸν Οἰδίπουν αὐτίκα φασὶν εὔξασθαι». Плат: || (кѫ арт:) ὁ, ἡ, τὸ αὐτίκα, чел de акѫм пѫмаї, временелнікŏ. «Μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν». Тѫч: (ші адвербіал) «Ὃς ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει». Тѫч: (везі ші εὐθύς).

Αὖτις, адв: Іон: ші Доp: în локŏ de αὖθις.

Αὐτίτης [αὐτὸς], ου (ὁ), (вінѣ) непрефъкътѣ, neamestekatѣ, (прin ѕрm:) de кasъ, saѣ de ла локѕл лѕі. 2) (pap) sinгѕрапкѣ; nesoџiaвiлѣ.

'Αϋτμή (ἡ), noet: [ἄω] sѕфларе, pesѕфлаpe. 2) авѕрѣ (прinч: флъкъросѣ), fѕmѣ; (прin întind:) doгoape; паръ, saѣ флакърѣ; miposѣ; (de ѕnde) ѕлmape, лѕape de ѕрma dobitoкѕлѕі, че se віneazъ.

'Αϋτμήν, ένος (ὁ), noet: (pap) în локѣ de 'Αϋτμή.

Αὐτοάγαθος (ὁ, ἡ), de sine, fіpeште вѕнѣ. [αὐτὸς, ἀγαθός]. [de ѕnde

Αὐτοαγαθότης (ἡ), adeвърatъ, fіpeaskъ вѕнътate.

Αὐτοαδάμας, αντος (ὁ), adeвъpatѣ diamantѣ. [αὐτὸς, ἀδάμας].

Αὐτοαλήθεια (ἡ), însѕші, кѕpatѣ adeвърѣ. [din

Αὐτοαληθής, έος (ὁ, ἡ), de totѣ adeвъpatѣ. [αὐτὸς, ἀληθής]. [de ѕnde

Αὐτοαληθῶς, de totѣ adeвъpat.

Αὐτοάνθρωπος (ὁ, ἡ), (fлsf:) adeвъpatѣ, întpѕ toate desъвîpшitѣ omѣ; saѣ omѕл în џen:, idea de omѣ. 2) întoкmaї, aidoma omѣ. [αὐτὸς, ἄνθρωπος].

Αὐτοαπλότης (ἡ), adeвъpatъ simплitate. [αὐτὸς, ἁπλότης].

Αὐτοαρετή (ἡ), însaші, adeвъpatъ віptѕte. [αὐτὸς, ἀρετή].

Αὐτοβοάω -ῶ, віit: -ήσω, stpirѣ (mъptѕpiseskѣ) însѕmї пentpѕ sineмї, adѕкѣ пe sineмї de мaptѕpѣ. [αὐτὸς, βοάω].

Αὐτοβοεί, adв: кѕ чел întîiѣ (pesвoieskѣ) stpiгътѣ, кѕ чеа întîi лapтъ, saѣ гълъџie, (adiкъ) кѕ întîia пъвaлъ, ловіpe; (fir:) în datъ, de odatъ. [αὐτὸς, βοή].

Αὐτοβόητος (ὁ, ἡ), de sine кiematѣ, saѣ nепoftitѣ. 2) mъptѕpisitopѣ, saѣ вestitopѣ кѕ mape гласѣ în фaвopѕл sъѣ. 2) skoџътopѣ de ѕsнetѣ de ла sine. [αὐτοβοάω].

Αὐτοβορέας, ου (ὁ), adeвъpatѣ, saѣ însѕші кpівъџѣ. [αὐτὸς, βορέας].

Αὐτοβούλησις, εως (ἡ), sлoбodъ, neatîpnatъ, de sine boinџъ. [ші

Αὐτοβούλητος (ші adв:) -ήτως, [αὐτὸς, βούλομαι] de sine воitopѣ, saѣ ѕpmътopѣ boinџeї saлe.

Αὐτόβουλος (ὁ, ἡ), лѕкpътopѣ dintp'a sa кinzѕipe, saѣ dѕпe a sa пpoпpie пъpepe (fъpъ повaџa алtѕia). [αὐτὸς, βουλή].

Αὐτογένεθλος, ου [αὐτὸς, γένεθλον], ші

Αὐτογενής, έος [αὐτὸς, γείνω], ші

Αὐτογέννητος (ὁ, ἡ), de sine (пѕ de алtѕл) пъskѕtѣ. 2) de ачелаші neamѣ. 3) = Αὐθιγενής, ачі пъskѕtѣ, пъmînteanѣ. [αὐτὸς, γεννῶμαι].

Αὐτογλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кѕ вîpfѕл din sine, d'întpeгѣ, (maї кѕ seamъ sъџeatъ) fъpъ deosebitѣ вîpfѣ, saѣ къпъtîiѣ. [αὐτὸς, γλωχίν]. (vezї ші αὐτόγυος).

Αὐτογνωμονέω -ῶ, віit: ήσω, ѕpmezѣ, лѕкpezѣ dѕпe a mea пpoпpie пъpepe ші boinџъ. [ші

Αὐτογνωμόνως, adв: dѕпe a sa пpoпpie пъpepe. [din

Αὐτογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), ѕpmътopѣ пpoпpiї saлe пъpepї (apвitpapѣ); «Οὐκ αὐτογνώμονας βέλτιον κρίνειν, ἀλλὰ κατὰ τὰ γράμματα καὶ τοὺς νόμους». Apst: [αὐτὸς, γνώμη].

Αὐτόγνωτος(στος), ου (ὁ, ἡ), noet: dѕпe a sa пъpepe хotъpîtopѣ, = Αὐτογνώμων, ші Αὐθαίρετος. 2) de sine кѕпoskѕtѣ. [αὐτὸς, γιγνώσκω].

Αὐτόγονος (ὁ, ἡ) noet: de sine пъskѕtѣ, [αὐτὸς, γόνος] = Αὐτογέννητος.

Αὐτογραμμή (ἡ), (Matm:) adeвъpatъ, iдeaлъ лinie. [αὐτὸς, γραμμή].

Αὐτογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiѣ кѕ a mea пpoпpie mînъ. [din

Αὐτόγραφος (ὁ, ἡ), кѕ mîna saskpisѣ. ‖ (sѕвst:) Αὐτόγραφον, aѕtoгpaфѣ, skpisѣ de însaшї mîna sa; opiџinaлѣ. [αὐτὸς, γραφή].

Αὐτόγυος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, γύης] (пpinч: плѕгѣ) dintp'o вѕкatъ, dintp'ѕнѣ лemнѣ, d'întpeгѣ; (пpin ѕpm:) џeaпънѣ, soлidѣ. (ші întp'ачeasta înпpot: de πηκτόν).

Αὐτοδαής, έος (ὁ, ἡ), noet: de sine învъџatѣ, =Αὐτομαθής. [αὐτὸς, δάω, διδάσκω].

Αὐτοδάϊκτος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, δαΐζω] de sine sfîшiatѣ, omopîtѣ, = Αὐτόχειρ.

Αὐτόδαιτος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐτόδειπνος. [αὐτὸς, δαίς].

Αὐτοδάξ [αὐτὸς, ὀδάξ], adв: кѕ mъшкаpe tape, fѕpioasъ de алtѕл, saѣ de sine (пpeкѕm fak de mѕлte opї пeкъжiџiї). «Ὁ αὐτοδὰξ τρόπος». Apstf: mъшкътoape, aspъ пѕptape. «Γυναῖκες αὐτοδὰξ ὠργισμέναι». Apstf: пeвѕпeште.

Αὐτόδειπνος (ὁ, ἡ), чел че чinъ singѕpѣ, saѣ кѕ a sa кeлtѕiaлъ, saѣ пoaptъ, adѕче кѕ sine чina sa. [αὐτὸς, δεῖπνον].

'Αυτόδεκα [nedeкл:], tokmaї (în капѣ) zeчe. [αὐτὸς, δέκα].

Αὐτοδέσποτος (ὁ, ἡ), de sine stъпînѣ, nemъpџinitѣ. [αὐτὸς, δεσπότης].

Αὐτόδετος (ὁ, ἡ), de sine лeгatѣ, de вънъ boiea sa пѕsѣ în oвeзї, saѣ feape. [αὐτὸς, δέομαι].

Αὐτόδηλος (ὁ, ἡ), de sine înbedepatŏ, кѫnoskѫtŏ. [αὐτὸς. δῆλος].

Αὐτοδημιούργητος (ὁ, ἡ), de sine кpeatŏ. [αὐτὸς, δημιουργέομαι].

Αὐτοδιακονία (ἡ), de sine sлѫжipe. [din

Αὐτοδιάκονος (ὁ, ἡ), sлѫжitŏ sinгѫpŏ, de sine; (npin ѫpm:) чeл чe п'ape tpeвѫinцъ de sлѫгъ. [αὐτὸς, διάκονος].

Αὐτοδίδακτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -δάκτως, învъцatŏ de лa sine, din natѫpъ (fъpъ aлtŏ învъцъtopŏ). ‖ «Αὐτοδίδακτον». цenіŏ; saŏ instiktŏ, fipeaskъ nopnipe. [αὐτὸς, διδάσκω].

Αὐτοδιήγητος (ὁ, ἡ), nobestitŏ de чineва insѫшi. «Ἑρμηνεία—». Лaept: eksплiкaцie fъpъ întpeвape, din naptea insѫшi aѫtopѫлѫi (vezi шi αὐτοπρόσωπος),= кѫ

Αὐτοδιηγούμενος, η, ον, nobestind insѫшi, iap nѫ întpeвopвind aлte nepsoane; saŏ nobestitopŏ de aлe saлe întîmплъpi. [αὐτὸς, διηγέομαι].

Αὐτοδίκαιος (ὁ, ἡ), adeвъpatŏ (fipeшte) dpentŏ. [αὐτὸς, δίκαιος]. [de ѫnde

Ἀὐτοδικαιοσύνη (ἡ), adeвъpatъ (fipeaskъ) dpentate.

Αὐτοδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ

Αὐτόδικος (ὁ, ἡ), жѫdikatŏ dѫne aлe saлe (a лe natpii saлe) лeцi, шi de жѫdikъtopi kompatpioцi; (npin ѫpm:) de sine лeцiѫitŏ. 2) чeл чe 'шi каѫtъ жѫdikata sinгѫpŏ. 3) чeл чe 'шi ia dpentѫл de sine (iap nѫ npin жѫdikъtopii). [αὐτὸς, δίκη].

Αὐτόδιον, [αὐτὸς, ὁδὸς] adв: noet: Ion: în datъ, nemiжлoчit, (dѫne ziч:) кѫm a вenit, кѫm s'a aflat dѫne dpѫmŏ, saŏ în miжлoкѫл dpѫmѫлѫi.

Αὐτοδόξα (ἡ), пъpepe npiвitъ în sine, saŏ adeвъpatъ. 2) penѫtaцie, sлaвъ, чinste adeвъpatъ. [αὐτὸς, δόξα].

Αὐτοδόξαστον (τὸ), пъpepe datъ despe ѫnŏ лѫкpѫ dѫne aлe saлe npoпpii кaлitъцi. [αὐτὸς, δοξάζω].

Αὐτόδορος (ὁ, ἡ), кѫ nieлe кѫ totŏ. «Αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσι». Пл: [αὐτὸς, δορά].

Αὐτόδρομος (ὁ, ἡ), de sine aлepгъtopŏ, de sine miшкatŏ. [αὐτὸς, δρόμος].

Αὐτοδύναμος (ὁ, ἡ), de sine nѫtepnікŏ. [αὐτὸς, δύναμις].

Αὐτοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл de npoпpiѫл sѫŏ feлŏ, saŏ fopmъ. [αὐτὸς, εἶδος].

Αὐτοεῖναι (τὸ), adeвъpatъ fiinцъ; saŏ de sine eksistinцъ. [αὐτὸς, εἶναι].

Αὐτοέκαστος (ὁ, ἡ), fie кape de sine. (vezi Αὐθέκαστος). ‖ (Fлsf:) «Αὐτοέκαστον». idea fie къpѫia лѫкpѫ aвsoлѫtŏ, saŏ în sine npiвitŏ. [αὐτὸς, ἕκαστος].

Αὐτοέλικτος (ὁ, ἡ), de sine înfъшѫpatŏ, înвîp[illegible]; fipeшte кpeцŏ. «Βόστρυχος αὐτοέλικτος». Епiгp: [αὐτὸς, ἑλίσσω].

Αὐτοενεργητικὸς, ἡ, ὸν, (гpam: вepвŏ) dѫne însemnape (din sine) aktiвŏ, de шi ape fopmъ nasiвъ. [αὐτὸς, ἐνεργητικός].

Αὐτοεντεὶ, adв: кѫ a sa npoпpie mînъ. [din

Αὐτοέντης, ου (ὁ), noet: în лoкŏ de αὐθέντης, = Αὐτόχειρ.

Αὐτοεξία, (ἡ), цinepe, stъpînipe de sine, înfpînape. [αὐτὸς, ἔχω].

Αὐτεξουσία (ἡ), = Αὐτεξουσιότης.

Αὐτοετεὶ, шi Αὐτόετες, adв: [din

Αὐτοετής, έος (ὁ, ἡ), de (fъкѫtŏ întp' ѫnѫл шi) aчeлaшi anŏ. [αὐτὸς, ἔτος].

Αὐτοζήμιος (ὁ, ἡ), пъгѫвitopŏ, nedensitopŏ de sine. [αὐτὸς, ζημία.].

Αὐτοζήτητος (ὁ, ἡ), къѫtatŏ, saŏ aflatŏ de sine. [αὐτὸς, ζητέομαι].

Αὐτοζωή (ἡ), adeвъpatъ вiaцъ. [шi

Αὐτόζωος (ὁ, ἡ), de лa sine вieцѫitopŏ. [αὐτὸς, ζωή].

Αὐτοθαΐς, ΐδος (ἡ), întoкmai Taida [αὐτὸς, Θαΐς, nѫme npoпpiŏ].

Αὐτοθάνατος (ὁ, ἡ), de sine omopîtŏ, sinѫчisŏ. [αὐτὸς, θάνατος].

Αὐτόθε, adв: în лoкŏ de Αὐτόθεν.

Αὐτοθελεὶ, adв: de a sa вѫnъ вoie. [din

Αὐτοθελής, έος (ὁ, ἡ), лѫкpъtopŏ, saŏ fъкѫtŏ de a sa вѫnъ вoie. [αὐτὸς, θέλω].

Αὐτοθέμεθλος (ὁ. ἡ), noet: de sine întemeiatŏ. [αὐτὸς, θέμεθλος].

Αὐτόθεν [αὐτὸς], adв: [лoк:] de aiчi, de aкoлo. 2) (timп:) îndatъ; de aкѫm, de atѫnчi, dintp'aчestŏ, saŏ aчeлŏ minѫtŏ; de odatъ, fъpъ чea mai mікъ întîpziepe. 3) (de кaл:) de îndemînъ; de лa sine.

Αὐτόθεος (ὁ, ἡ), întoкmai, aidoma zeŏ. ‖ (sѫвst:) sinгѫpѫл шi adeвъpatѫл zeŏ. [αὐτὸς, θεός].

Αὐτόθηκτος (ὁ, ἡ), noet: (fepŏ) de sine askѫцitŏ, tъiosŏ (fъpъ a se кълi npin foкŏ). [αὐτὸς, θήγομαι].

Αὐτοθήριον (τὸ), întoкmai, aidoma feapъ. [αὐτὸς, θηρίον].

Αὐτόθι, adв: aчi, saŏ aкoлea. [αὐτός].

Αὐτόθροος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, θρόος] npoпѫnцatŏ de însaшi гѫpa кѫiва.

Αὐτοῖο, noet: în лoкŏ de αὐτοῦ, цen:, шi

Αὐτοῖσι(σιν), noet: în лoкŏ de αὐτοῖς, dat: îm: aл лѫi αὐτός.

Αὐτοκάβδαλος (ὁ, ἡ), [шi adв:] -δάλως, [αὐτὸς, κάβος] (npiнч:) fpъmîntatŏ, (шi fiг:)

fъкъtъ, алкътъitъ de îndemînъ, în прinъ, къm s'a întîmплat, = Αὐτοσχέδιος. «Αὐτοκάβδαλος ναῦς» (прin ърm:) прostъ, de nimikъ. «Περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως λέγειν». Apst: (вezĭ шi Αὐτολήκυθος).

Αὐτοκάθαρσις, εως (ἡ), (Bis:) adeвърatъ къръціре, isворъ de toatъ sъfleteaska къръціре. [αὐτὸς, κάθαρσις].

Αὐτόκαλος (ὁ, ἡ), adeвърat, saъ fipeшte fpъmosъ, op вънъ. [αὐτὸς, καλός].

Αὐτοκασιγνήτη, шi

Αὐτοκασίγνητος (ὁ), noet: în локъ de Αὐτάδελφος. [αὐτὸς, κασίγνητος].

Αὐτοκατάκριτος (ὁ, ἡ), de sine osînditъ. [αὐτὸς, κατακρίνομαι].

Αὐτοκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), de sine, fipeшte konstpъitъ, nefъкътъ de mînъ. [αὐτὸς, κατασκευάζομαι].

Αὐτοκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, κέλευθος] de sine dъsъ, кълътоpitъ, de sine nopnitъ.

Αὐτοκέλευστος (ὁ, ὁ), de sine порънчitъ, îndemnatъ, nopnitъ спре чева; fъkъrtъtоръ, saъ fъкътъ fъръ порънка шi îndemnъл алtъia. [αὐτὸς, κελεύομαι].

Αὐτοκελής, έος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локъ de Αὐτοκέλευστος. [αὐτὸς, κέλομαι].

Αὐτοκέρας, în локъ de αὐτόκρας.

Αὐτοκέραστος (ὁ, ἡ), = Αὐτόκρατος.

Αὐτοκέφαλος (ὁ, ἡ), (maĭ noъ шi вis:) de капъл sъъ, de sine stъпînъ. ‖ (neъt:) Αὐτοκέφαλον (τὸ), кiар însъшĭ adeвъратъл капъ. [αὐτὸς, κεφαλή].

Αὐτοκινησία, шi

Αὐτοκίνησις, εως (ἡ), de sine nopnitъ miшкаре. [шi

Αὐτοκίνητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, de sine miшкatъ. [αὐτὸς, κινέομαι].

Αὐτόκλαδος (ὁ, ἡ), къ pъmъpĭ къ totъ. [αὐτὸς, κλάδος].

Αὐτόκλητος (ὁ, ἡ). (шi adв:) -ήτως, de sine кiematъ, saъ nenoftitъ. [αὐτὸς, καλέομαι].

Αὐτοκμής, ῆτος, шi

Αὐτόκμητος (ὁ, ἡ), noet: de sine, din natъpa sa (saъ de îndatъ) fъкътъ, nefъкътъ de mînъ. [αὐτὸς, κάμνω] =Αὐτοπόνητος.

Αὐτόκομος (ὁ, ἡ), noet: de sine, din natъpъ пъpoъsъ. 2) (adвepвiaл) къ пъръ, saъ къ fpъnze къ totъ. [αὐτὸς, κόμη].

Αὐτοκραής, έος (ὁ, ἡ), шi

Αὐτόκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ),= Αὐτόκρατος.

Αὐτοκράτειρα (ἡ), noet: fem: ал лъĭ Αὐτοκράτωρ, aъtokpatъ. [шi

Αὐτοκρατής, έος (ὁ, ἡ),=Αὐτοκράτωρ, de sine stъпînitopъ. «Τὸ αὐτοκρατές». de sine, aвsолътъ stъпînipe. [αὐτὸς, κράτος].

Αὐτοκρατορεύω, вiit: -εύσω, sîntъ, mъ fakъ (гъвepnezъ ка) aъtokpatъ. [шi

Αὐτοκρατορία (ἡ), пътepe (demnitate, imnepiъ) de aъtokpatъ, aвsолътъ monapxie. [шi

Αὐτοκρατορικός, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, aъtokpatikъ, atinгъторъ, saъ fъкътъ de aъtokpatъ. 2) disпъsъ, aплекatъ ла aъtokpaціe. [шi

Αὐτοκρατορίς, ίδος (ἡ), (прinч: opaшъ) капitaлъ, peшedinцъ de aъtokpatъ. [αὐτοκράτωρ].

Αὐτόκρατος (ὁ, ἡ), de sine (din natъpa sa) temnepatъ; (прinч: вinъ) слaвъ, ъшъpe (кape n'ape tpeвъinцъ de a se ameшteka къ апъ). (în цen: 2) = Εὔκρατος, modepatъ; къmпъtatъ. [αὐτὸς. κεράομαι].

Αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), de sine, saъ прin sine stъпînitъ, neatîpnatъ. (solъ, komandipъ) deплinîmпъtepnivitъ, nesъпъsъ ла dape de sokoteaлъ; 2) aъtokpatъ, monapxъ aвsолътъ (nemъpцinitъ). [αὐτὸς, κράτος].

Αὐτοκρηής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de Αὐτοκραής.

Αὐτόκριτος (ὁ, ἡ), de sine жъdikatъ, xotъpîtъ; (despre вise) isвînditъ. [αὐτὸς, κρίνομαι].

Αὐτόκτητος (ὁ, ἡ), de însъшĭ чinева doвînditъ, kîшtiratъ. [αὐτὸς, κτῶμαι].

Αὐτόκτιστος, (шi noet:) -κτιτος (ὁ, ἡ), de sine (adiкъ din natъpъ) ziditъ (nefъкътъ de mînъ). [αὐτὸς, κτίζομαι].

Αὐτοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omopъ пe sinemĭ. [din

Αὐτοκτόνος (ὁ,ἡ), (шi adв:) -όνως, omopîtopъ de sine, sinъvidъ, saъ de алтъл къ mîna sa (нъ прin алтъл), = Αὐτόχειρ. 2) (îm:) = Ἀλληλοκτόνος. [αὐτὸς, κτείνω].

Αὐτοκυβερνητεὶ(τὶ), adв: kîpmъind însъшĭ (кopaвie); (fir:) mînînd însъшĭ (tpasъpъ), adiкъ fъръ kîpmaчiъ, saъ вizitiъ. [αὐτὸς, κυβερνάω].

Αὐτόκυκλος (ὁ), matematikъ (idealъ) чepкъ. [αὐτὸς, κύκλος].

Αὐτοκύλιστος (ὁ, ἡ), de sine postoroлitъ, saъ stpъmъtatъ. [αὐτὸς, κυλίομαι].

Αὐτοκύριος (ὁ, ἡ),= Αὐτεξούσιος, шi Αὐτοδέσποτος. 2) (teoлц:) adeвъpatъ domnъ (enit: ал лъĭ Dъmnezeъ). [αὐτὸς, κύριος].

Αὐτόκωλος (ὁ, ἡ), noet: чeл къ mъdъ-лapeлe tpъпълъĭ sinгъpe (adiкъ гoaлe

de кapne), sлaвȣ, ȣskatȣ, (obшt:) пieлea шi osȣл. [αὐτὸς, κῶλον].

Αὐτόκωπος (ὁ, ἡ), noet: (npinч: saвie) кȣ mînepȣл d' întperȣ, iap nȣ înnъditȣ; saȣ (adвepвiaл) кȣ mînepȣ кȣ totȣ. [αὐτὸς, κώπη].

Αὐτολάλητος (ὁ, ἡ), noet: вopвitopȣ sinrȣpȣ кȣ sine. [αὐτὸς, λαλέω].

Αὐτολεξεὶ, adв: кȣ aчeлeaшî вopвe, din ziчepe în ziчepe. [αὐτὸς, λέξις].

Αὐτολετὴρ, (ὁ), noet: [αὐτὸς, ὄλλυμι] = Αὐτόχειρ, шi Αὐτοκτόνος.

Αὐτολήκυθος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ însȣшî de ȣpчopȣшкл кȣ ȣnt-de-лemnȣ лa лȣntъtopie, adiкъ sъpaкȣ, saȣ кȣmплitȣ de sкȣmпȣ; (npin ȣpm:) napasitȣ; (fir:) rata de op чe, лa îndemînъ. «Αὐτοληκύθους δέ τινας Δημοσθένης ὀνομάζει». Плd: [αὐτὸς, λήκυθος]. (вezî шi Αὐτοκάβδαλος).

Αὐτολίθινος, шi

Αὐτόλιθος (ὁ, ἡ), кiap niatpъ; (fir) foapte tape. [αὐτὸς, λίθος].

Αὐτολόγος (ὁ), (teoл:) însȣшî fiȣл шi кȣвintȣл лȣî Dȣmnezeȣ. [αὐτὸς, λόγος].

Αὐτολόχευτος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐτογέννητος, de sine nъsкȣtȣ. [αὐτὸς, λοχεύω].

Αὐτόλυκος (ὁ), кiap (întoкmaî, aidoma) лȣnȣ. [αὐτὸς, λύκος].

Αὐτολυρίζων, οντος (ὁ), чeл чe кîntъ însȣшî кȣ лipa. (nȣmaî în npoв:) «Ὄνος αὐτολυρίζων». Лчч: [αὐτὸς, λυρίζω].

Αὐτομάθεια (ἡ), de sine înвъцъtȣpъ. [din

Αὐτομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μαθῶς, de sine înвъцatȣ (fъpъ înвъцъtopȣ), = Αὐτοδίδακτος. [αὐτὸς, μάθω, μανθάνω].

Αὐτομαρτυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, însȣmî mъptȣpiseskȣ despe sinemî. [din

Αὐτομάρτυς, υρος (ὁ, ἡ), însȣшî maptȣpȣ despe sineшî. [αὐτὸς, μάρτυς].

Αὐτοματεὶ(τὶ), шi

Αὐτομάτην, adв: = Αὐτομάτως. [шi

Αὐτοματία (ἡ), = Αὐτοματισμὸς. 2) (enit:) zeiцa aȣtomatȣлȣî, nopoкȣл. [шi

Αὐτοματίζω, вiit: -ίσω, faкȣ чeвa de sine nopnitȣ. [αὐτόματος]. [de ȣnde

Αὐτοματισμὸς (ὁ), лȣкpape de sine nopnitъ.

Αὐτόματος [αὐτὸς, μαίομαι], ος шi noet: η, ον, fъкȣtȣ (întîmnлatȣ, saȣ лȣкpъtopȣ) de sine nopnitȣ; de sine кiematȣ; de sine pesъpitȣ; de sine isвoditȣ, шi чл: «Τὸ αὐτόματον, шi Ταὐτόματον». nopoкȣ, saȣ întîmnлape, înпpeжȣpape de sine вenitъ. ‖ «Αὐτόματον (τὸ),» aȣtomatȣ (maшinaцie, statȣъ, шi чл: de sine miшкatъ). «Αὐτόματος θάνατος». fipeaskъ moapte; (шi adв:) «Ἐκ («Ἀπὸ) τοῦ αὐτομάτου, = Αὐτομάτως.

Αὐτοματουργὸς (ὁ), лȣкpъtopȣ de aȣtomate (maшinaцiî de sine miшкate). [αὐτόματον, ἔργον].

Αὐτομάτως, adв: кȣ din sine nopnipe; de лa sine; din întîmnлape; din natȣpъ. [αὐτόματος].

Αὐτομαχέω-ῶ, вiit: -ήσω, însȣmî mъ лȣntȣ, mъ вatȣ; (fir:) în nepsoanъ, însȣmî îmî nлedezȣ npiчina de жȣdiкatъ. [αὐτὸς, μάχη].

Αὐτομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: de aчeeaшî mȣmъ. ‖ (sȣвst:) fem: кiap mȣmъ, întoкmaî (adeвъpatъ) mȣmъ. [αὐτὸς, μήτηρ].

Αὐτόμοιρος (ὁ, ἡ), noet: (кȣ цen:) лȣъtopȣ de napte eл sinrȣpȣ (iap nȣ шi aлtȣл). [αὐτὸς, μοῖρα].

Αὐτομολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ aк: npen:) mъ fȣrъpeskȣ лa вpъжmaшȣ; (în цen:) mъ dȣкȣ ȣndeвa (mъ daȣ кȣ totȣл лa чeвa) de sine nopnitȣ. [αὐτόμολος]. [de ȣnde

Αὐτομόλησις, εως, шi

Αὐτομολία (ἡ), fȣrъpipe лa вpъжmaшî. ‖ (sȣвst:) Αὐτομολίαι (αἱ), mлъdiцe, влъstape din tȣлnina вiцeî, шi чл:, [din

Αὐτόμολος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μόλως, [αὐτὸς, μολεῖν] (în цen:) dȣsȣ ȣndeвa de вȣnъ вoiea sa; (iap npinч:) deseptopȣ, шi fȣrapȣ лa вpъжmaшî.

Αὐτόμορφος (ὁ, ἡ), noet: (npinч:) (statȣъ, шi чл:) de sine fopmatȣ, saȣ чioплitȣ (sъпatȣ кiap în stînкъ). [αὐτὸς, μορφή].

Αὐτόνεκρος (ὁ, ἡ), întoкmaî, aidoma mopttȣ. [αὐτὸς, νεκρός].

Αὐτονομέομαι -οῦμαι, ήσομαι, mъ rȣвepnezȣ dȣne npoпpiiлe meлe лeцî. [шi

Αὐτονομία (ἡ), aȣtonomie, rȣвepnape кȣ aлe saлe лeцî. [din

Αὐτόνομος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -νόμως, aȣtonomȣ, rȣвepnatȣ кȣ npoпpiiлe saлe лeцî, sлoвodȣ, neatîpnatȣ. [αὐτὸς, νόμος]. 2) (despe doвitoaчe) sлoвodȣ лa пъшȣne (fъpъ пъstopȣ). [αὐτὸς, νομή].

Αὐτονυκτὶ, adв: întp'aчeeaшî noante. [αὐτὸς, νύξ].

Αὐτονυχεὶ(χὶ), noet: = Αὐτονυκτί. 2) кȣ înseшî ȣnriiлe saлe· [αὐτὸς. ὄνυξ].

Αὐτόξυλος (ὁ, ἡ), konstpȣitȣ simплȣ de лemnȣ, npostȣ. 2) fъкȣtȣ dintp'ȣnȣ лemnȣ. 3) кȣ лemnȣ кȣ totȣ. [αὐτὸς, ξύλον].

Αὐτουδέτερον (τὸ), (rpam:) adeвъpatȣ (aвsoлȣtȣ) neȣtpȣ. [αὐτὸς, οὐδέτερον].

Αὐτοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: de sine (adiкъ din natȣpъ) aлкъtȣitȣ, iap nȣ de mînъ. [αὐτὸς, πήγνυμι]. 2) de sine isвopîtȣ.

[αὐτὸς, παγή, ȋn лoкȣ de πηγή].

Αὐτοπάθεια (ἡ), aȣtonatie, saȣ кaлitatea лȣȋ

Αὐτοπαθής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -παθῶς, пъtimitopȣ, saȣ simцitopȣ de чeвa nemiжлoчit de лa sine; (opin ȣpm:) ȋnкpedinцatȣ din eкsпepiinцъ, de sine чepкatȣ; (rpam:) stpъmȣtъtopȣ de aкtiвitate asȣпpъшi, = Ἀμετάβατος, nestpъmȣtъtopȣ. [αὐτὸς, πάθος].

Αὐτοπαθητικὸς, ἡ, ὸν, (rpam:) ȋnsemnъtopȣ ȋn sine de nasiвitate (de шi ape fopmъ de aкtiвȣ). [αὐτὸς, παθητικός].

Αὐτόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), adeвъpatȣ кoniлȣ, fiȣ. [αὐτὸς, παῖς].

Αὐτοπάμων, ονος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, πέπαμαι], = Ἐπίκληρος, sinrȣpȣ moштenitopȣ.

Αὐτοπαράκλητος (ὁ, ἡ), de sine ȋndemnatȣ a faчe чeвa. [αὐτὸς, παρακαλέομαι].

Αὐτοπάρακτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ράκτως, din sine npodȣsȣ, saȣ depiвatȣ. [шi

Αὐτοπαραξία (ἡ), пȣtepe de a se npodȣчe, saȣ npodȣчepe de sine. [αὐτὸς, παράγομαι].

Αὐτοπάτωρ, ορος (ἡ), de sine, adiкъ aл лȣiшi tatъ, din sine пъsкȣtȣ. [αὐτὸς, πατήρ].

Αὐτόπειρος (ὁ, ἡ), къnosкъtopȣ de чeвa din npoпpia sa чepкape. (вezȋ шi Αὐτοπαθής). ‖ «Τὸ αὐτόπειρον». ȋn лoкȣ de ἡ αὐτοπειρία. [αὐτὸς, πεῖρα].

Αὐτοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, πῆμα] вътъmъtopȣ de sine.

Αὐτόπιστος (ὁ, ἡ), de sine вpednicȣ de кpedinцъ. [αὐτὸς, πίστις].

Αὐτέπλεκτος (ὁ, ἡ), de sine, fipeшte ȋnплetitȣ. [αὐτὸς, πλέκομαι].

Αὐτοποδητὶ, шi αὐτοποδὶ, adв: кiap кȣ aлe saлe niчioape, (adiкъ) пe жos. [шi

Αὐτοποδία (ἡ), ȣmблetȣ кȣ a лe saлe niчioape, пe жos. ‖ (dat:) Αὐτοποδίᾳ, adв: = Αὐτοποδί. [αὐτόπους].

Αὐτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, aлкътȣitopȣ, npodȣкъtopȣ de ȋnsȣшi лȣкpȣ (iap nȣ de кoпia лȣȋ). [din

Αὐτοποίητος (ὁ, ἡ), de sine fъкȣtȣ, saȣ de ȋndemȋnъ ȣpzitȣ; (npin ȣpm:) npostȣ. [αὐτὸς, ποιέομαι].

Αὐτοποιὸς (ὁ, ἡ), de sine fъкъtopȣ de чeвa. [αὐτὸς, ποιός]. 2) (nas:) de sine fъкȣtȣ, pesȣpitȣ, = αὐτοποίητος.

Αὐτοπόκιστος, шi

Αὐτόποκος (ὁ) ἡ), (npinч: χιτών) fъкȣtȣ de лȋnъ neлȣкpatъ; saȣ кȣ пъpȣ, кȣ лaцȋ кȣ totȣ, (adiкъ) netȣnsȣ; (ȋn цen:) npostȣ. «Ταύτην αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοὶ κεκλήκασι». Плd: [αὐτὸς, πόκος].

Αὐτόπολις, εως (ἡ), opaшȣ de sine rȣвepnatȣ, neatȋpnatȣ; saȣ кape de sine fopmeazъ ȣnȣ statȣ. [αὐτὸς, πόλις]. [de ȣnde

Αὐτοπολίτης, ου (ὁ), opъшanȣ de opaшȣ neatȋpnatȣ.

Αὐτοπόνητος [αὐτὸς, πονέω], шi,

Αὐτόπονος (ὁ, ἡ), = αὐτόκμητος. [αὐτὸς, πόνος].

Αὐτοπόρφυρος (ὁ, ἡ), = Ὁλοπόρφυρος. [αὐτὸς, πορφύρα].

Αὐτόπους, οδος (ὁ, ἡ), ȣmблъtopȣ, saȣ пȣtinчosȣ de a ȣmблa кȣ aлe saлe niчoape, пe жos. [αὐτὸς, πούς].

Αὐτοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἰδιοπραγέω, ȋmȋ кaȣtȣ tpeaвa. 2) tpъiesкȣ, netpeкȣ dȣпe a mea плъчepe, sȋntȣ neatȋpnatȣ, stъпȋnȣ. [шi

Αὐτοπραγία (ἡ), tpaiȣ, netpeчepe dȣпe a sa вoinцъ, neatȋpnape. (вezȋ шi ἰδιοπραγία). [αὐτὸς, πράττω].

Αὐτοπραγματεύτως, adв: кȣ de лa ȋndemȋnъ isвodipe, nemeштeшȣцit, fъpъ ȋnfpȣmȣseцape. [αὐτὸς, πραγματεύομαι].

Αὐτόπρεμνος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, πρέμνον] кȣ pъdъчinȋ кȣ totȣ.

Αὐτοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: кȣȣtъtopȣ de aлe saлe npoпpiȋ кȣвiinцe. [αὐτὸς, πρέπον].

Αὐτοπροαίρετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ρέτως, лȣкpъtopȣ (aлerъtopȣ, xotъpȋtopȣ) de чeвa dȣпe a sa npoпpie вoinцъ; (шi nas:) fъкȣtȣ (xotъpȋtȣ) de вȣnъ вoie, sлoвod; (ȋn цen:) de a sa вȣnъ вoie, nesiлitȣ de niminea. [αὐτὸς, προαιροῦμαι].

Αὐτοπρόνοια (ἡ), (Бise p:) ȋnsaшȋ Dȣmzeeasкa npoвedinцъ (npoпie). [αὐτὸς, πρόνοια].

Αὐτοπρόσωπος (ὁ, ἡ), (шi adв:) σώπως, pepesintъtopȣ ȋn teatpȣ fъpъ masкъ, saȣ кȣ masкъ asemenea чeлȣȋ кomodiatȣ. 2) чeл чe вopвeшte, saȣ se ȋnfъцiшazъ ȋnsȣшȋ ȋn nepsoanъ (nȣ npin tpimisȣ, saȣ sкpisoape). ‖ (sȣвst:) Αὐτοπρόσωπον (τὸ), (se ȋnц: σύγγραμα) sкpisȣ, ȋn кape aȣtopȣл nȣ ȋntpodȣчe aлte nepsoane, чi вopвeшte ȋnsȣшȋ. (вezȋ шi αὐτοδιήγητος). [αὐτὸς, πρόσωπον].

Αὐτοπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ faкȣ...

Αὐτόπτης, ου (ὁ), ȋnsȣшi въzъtopȣ кȣ oкiȋ sъȋ. [шi

Αὐτοπτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiinчosȣ лa (saȣ npoвenitȣ de лa) ȋnsȣшȋ въzъtopȣ. [шi

Αὐτοπτος (ὁ, ἡ), въzȣtȣ кȣ кiap oкiȋ лȣȋ-

ва. (de ѕnde || «'Επ' αὐτόπτῳ, = 'Επ' αὐτοφόρῳ. [αὐτὸς, ὄπτομαι].

Αὐτοπυρίας, ου (ὁ), (ἄρτος) пîїne коаnтъ în гравъ пе кърбѕnї, = 'Αποπυρίας.

Αὐτοπυρίτης, ου, шi

Αὐτόπυρος (ὁ, ἡ), (ἄρτος) пîїne fъкѕtъ din fъinъ nечернѕtъ (пîїne проаstъ). [αὐτός, πυρός].

Αὐτοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорѕ însѕшї кѕ търъnцеаoa de продѕктеле, saѕ manѕfъnтѕреле sале. (везї шi μεταβολεύς). [αὐτὸς, πώλης]. [de ѕnde

Αὐτοπωλική (ἡ), (se înц: τέχνη) mesеріа, треаба вînzъторѕлѕї însѕшї de а ле sале.

Αὐτορέγμων, ονος, însѕшї лѕкръторѕ. 2) =Αὐτόχειρ. «Αὐτορέγμονος πότμου». Esхл: moartе лѕiшї съвîршitъ de însѕшї. [шi

Αὐτόρεκτος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, ῥέζω] de sine fъкѕtѕ, пъѕкѕtѕ. 2) sinѕчidѕ, = Αὐτόχειρ.

Αὐτόροφος (ὁ, ἡ), акоперitѕ кѕ de sine fъкѕtѕ (nѕtѕралѕ) акоперiшѕ. [αὐτὸς, ὀροφή].

Αὐτόῤῥιζος (ὁ, ἡ), = Αὐτόπρεμνος, кѕ ръdъчinъ кѕ totѕ; saѕ din ръdъчinъ = Πρόῤῥιζος. 2) noet: цinѕtѕ ѕna кѕ ръdъчina, saѕ temeлia sa. [αὐτὸς, ῥίζα].

Αὐτοῤῥιφής, έος (ὁ, ἡ), asвîрлitѕ, къзѕtѕ de sine. [αὐτὸς, ῥίπτω].

Αὐτόῤῥυ(шi noet: ῥυ)τος, ου (ὁ, ἡ), de sine (din naтѕръ) кѕргъторѕ. [αὐτὸς, ῥέω].

Αὐτὸς [αὖ, τὸς, saѕ αὖτε, ὅς], ἡ, ὁ, прон: (înцiinînd în прозаїчї maї кѕ seamъ 3: iар ѕne орї шi 1: шi 2: перs: а персоналѕлѕї). «Σημανθέντων δὲ τούτων τῷ 'Αστυάγει, ἐκβοηθεῖ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ». Ksn: «Τί με, σπεύδοντα καὶ αὐτὸν, ὀτρύνεις»; Om: Οὔ τοι γε νόου καὶ αὐτὴ δεύεαι». Od: Η. 2) ка adiект: ел însѕшї (nѕ алтѕл) «Αὐτὸς ἔφα». Пров: «Οὐδ' αὐτῆς 'Εκάβης». Iл: Ζ. (шi кѕ прон: перs:) «Αὐτὸς ἐγὼ (ἐκεῖνος, шi чл:)» Лкs: «Οὐδ' αὐτὸς ἐγὼ ἦλυθον». Od: Φ. (шi кѕ noses:) «'Εμὸν αὐτοῦ πρᾶγμα». Eѕр: «Τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους οὐκ ἐῶ θάπτειν». Sof: (шi кѕ ordinaле) «"Ων ἦρχε Δωριεὺς τρίτος (πέμπτος, δέκατος, шi чл:) αὐτός». Тѕч. adiкъ ел (se înц: întiѕ) кѕ алцї doї (naтръ, поъ, шi чл). 3) ел sinгѕрѕ (nѕ кѕ алцїї, saѕ прinтр' алтѕл, ел nemiжлочit, în персоанъ, saѕ de sine порnitѕ. «"Οφρ' ὅρκια τάμη αὐτός». Iл: Γ. «Αὐτὸς περ ἐὼν». Iл: Θ. «'Αλλά τις αὐτὸς ἴτω». Iл: Ρ. «Καί τοι 'Ιησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζε». Skp: «Αὐτοὶ γάρ ἐσμέν». Плt: «'Ως ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρῆσθαι». Плаt: (шi în парал:) «Αὐτὸς κτήσατο οἶος». Od Ξ. 4) (кѕ арtік: iар ла поецї рар шi fъръ арt:) ὁ αὐτὸς (ἡ αὐτή, τὸ αὐτὸ, шi ταὐτὸ), ел însѕшї (еа însашї, шi чл·) întокmaї, asemenea, aidoma. «Τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί». At: «'Ο αὐτὸς εἰμὶ τῇ γνώμῃ». Тѕч: «"Οτε ἔγραφον τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ταύτην». Iskp: «'Ανὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτὸς». Sof: «'Ελευσόμεθα αὐτὰ κέλευθα». Iл: Μ. «"Ηρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδόν, ἥν περ οἱ ἄλλοι». Od: Θ. (шi кѕ dat:) «Τὸν αὐτὸν φίλον τε καὶ ἐχθρὸν νομιζέτω πᾶς τῇ πόλει». Плt· (шi adвербiалѕ) «'Εν ταὐτῷ (se înц: χρόνῳ). || «Εἰς («'Επὶ, «Κατὰ) τὸ αὐτὸ (se înц: μέρος) γενόμενοι». Лкs: «'Επὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον». Тѕч: «Αὐτὸ δὴ τοῦτο». Sin: tokmaї aчеasta. «Οἱ συρφετώδεις, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο ἰδιῶται». Лѕч: кiар, tокmaї. || (шi кѕ dat: ел: de σὺν) «Αὐτῇ κεν γαίῃ αὐτῇ τε θαλάσσῃ». Iл: Θ. «Αὐτῇσι ῥίζῃσι». Iл: I. кѕ ръdъчinі кѕ totѕ. «Αὐταῖς λέξεσι». Пл: кiар кѕ ачелеашї ворве; (ѕne орї se адаогъ шi преп:) «'Ανόρουσεν αὐτῇ σὺν φόρμιγγι». Iл: I. || komiчiї întреѕвinцеазъ ѕne орї шi компр: αὐτότερος, -ότατος sпре maї mѕлtъ întindере а însemnъріі. || (цеn:) αὐτοῦ (în ел: de ἐπὶ) se ia ка adв: лок: ачi, аколеа. || asпір: în каз: овліче цine локѕ de ἑαυτοῦ, -τῷ, -τὸν, шi чл: «Αὐτὸς καθ' αὐτὸν». Лкs: (везї шi ἑαυτοῦ).

Αὐτόσαρκες, ων (οἱ, αἱ), (Bis:) кiар nѕmaї кърnѕрї, кѕ totѕл корпоралї, adiкъ înгрiжіtорї nѕmaї de трѕпѕл лор. [αὐτὸς, σάρκες].

Αὐτόσε, adв: (лок: de шішк:) аколеа, întр' ачеа парtе. [αὐτὸς].

Αὐτοσίδηρος (ὁ, ἡ), пеste totѕ de fерѕ. [αὐτὸς, σίδηρος].

Αὐτόσιτος (ὁ, ἡ), хръnitѕ dintр' ал съѕ. (везї αὐτόδειπνος, шi οἰκόσιτος). [αὐτὸς, σῖτος].

Αὐτοσκαπανεύς, έως (ὁ), adeвъраtѕ съпъторѕ (плѕгарѕ). [αὐτὸς, σκαπανεύς.

Αὐτοσκεύαστος, [αὐτὸς, σκευάζομαι, шi

Αὐτόσκευος (ὁ, ἡ), de sine (de în гравъ, nemeшteшѕцit) алкъtѕitѕ. [αὐτὸς, σκευή].

Αὐτόσκηνος (ὁ, ἡ), = 'Απόσκηνος. [αὐτὸς, σκηνή].

Αὐτόσκωμμα (τὸ), adeвъраtъ (грацioasъ, шi кѕ dѕхѕ) глѕmъ. [αὐτὸς, σκῶμμα].

Αὐτοσοφία (ἡ), însашї (adeвърата) înцелепцiѕnе. [αὐτὸς, σοφία].

Αὐτόσπορος (ὁ, ἡ), de sine, saѕ din naтѕръ semъnatѕ. [αὐτὸς, σπόρος].

Αὐτόσσυτος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, σεύω]

de sine benitš, saš fъкstš, de sine порnitš.

Αὐτοσταδία (ἡ), (прinч: μάχη, вътълie) чea de anpoape, pieптš кs pieптš; вътълie. [αὐτὸς, στάω, ἵστημι].

Αὐτόστεγος (ὁ,ἡ), кs de sine, fipeaskъ (saš de din гравъ fъкstъ) інвълitoape. 2) кs інвълitoape кs totš. [αὐτὸς, στέγη].

Αὐτόστοιχος (ὁ, ἡ), spmъtopš лsiшї, înboitš nsmaї кs sine, (adiкъ) îndъpъtnікš, nesoцiaвілš, nepeлацiosš, sinгspatiкš. [αὐτὸς, στείχω].

Αὐτόστολος (ὁ, ἡ), de sine, sinгspš eкsплstitopš (neкъпътstitš de niчї sneлe din чeлe tpeвsinчoase ла плstipe). «Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς». Mss: [αὐτὸς στέλλω]. (вeziї шi αὐτερέτης, шi ἰδιόστολος).

Αὐτόστονος (ὁ, ἡ), noet: sssninatš de sine, saš în sine. [αὐτὸς, στένω].

Αὐτοστράτηγος (ὁ), adeвъpatš, deплinînпstepnічitš komandipš. [αὐτὸς, στρατηγός].

Αὐτόστυλος (ὁ, ἡ), sпpiжinitš пe fipeшtї aї sъї stîлпї. [αὐτὸς, στύλος].

Αὐτοσφαγής, έος (ὁ, ἡ), înжsnгiatš de sine (кs însaшї a sa mînъ), saš de aї sъї. [αὐτὸς, σφάττω].

Αὐτοσχεδὰ, adв: noet: = Αὐτοσχεδόν.

Αὐτοσχεδία (ἡ), (прinч:) fem: ал лsї αὐτοσχέδιος || (sssst: saš eл: de μάχη) =Αὐτοσταδία. || (adв:) «Ἐξ αὐτοσχεδίας». de îndemînъ, de în гравъ, fъpъ пpeгътipe. [de snde

Αὐτοσχεδιάζω, biit: -άσω, вopвeskš, saš fakš чeвa de în гравъ, op кsm вa fi, nepremeditat, îmпpoвizezš. [de snde

Αὐτοσχεδίασμα (τὸ), isвoditspъ de în гравъ, nenpeкinzsitъ. [шi

Αὐτοσχεδιασμὸς (ὁ), isвodipe de îndemînъ, de în гравъ, neпpeлsкpatъ. [шi

Αὐτοσχεδιαστής, οῦ (ὁ), de sine, de în гравъ isвoditopš de лsкps, saš îmпpoвizъtopš în вopвipe. [шi

Αὐτοσχεδιαστί, adв: = Αὐτοσχεδίως. [шi

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ἡ ὀν, depinsš, îndemînatiкš a isвodi de îndatъ, a îmпpoвiza вopвipe, saš лsкpape. 2) = кs

Αὐτοσχεδίαστος (ὁ ἡ), isвoditš de îndatъ, fъpъ пpeгîndipe, îmпpoвizatš.

Αὐτοσχεδίην, adв: Ion: în лoкš de (κατ') Αὐτοσχεδίαν, = Αὐτοσχεδόν.

Αὐτοσχέδιος [αὐτὸς, σχεδὸν, saš σχέδη], ος saš α, ον, fъкstš, saš zisš....

Αὐτοσχεδίως, adв; = Αὐτομάτως, кs de sine, de îndatъ, de în гравъ isвodipe, кs îmпpoвizape, fъpъ пpeгîndipe, saš пpemeditape; (пpin spm: maї de msлte opї) пepeгsлat, fъpъ жsdiкatъ; nemeшteшsцit, шi чл:

Αὐτοσχεδὸν, adв: noet: (totdasna desпpe вътълie) de a пpoape, pieптš кs pieптš. 2) (кs цen:) =σχεδὸν, maї, anpoape. 3 (pap fъpъ kazš) =Αὐτοσχεδίως, îndatъ, de îndatъ. [αὐτὸς, σχέω].

Αὐτότατος (kom:) η, ον, sѕпepл: ал лsї αὐτός.

Αὐτότεγος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐτόστεγος.

Αὐτοτέλεια (ἡ), de sine sъвîpшitate, saš desъвîpшitate, întpeцime. [αὐτοτελής].

Αὐτοτέλεστος (ὁ, ἡ), de sine sъвîpшitš. [αὐτὸς τελέομαι].

Αὐτοτελής, έος (ὁ, ἡ), de sine desъвîpшitš, deплinš. «Δίκη—». Лкs: жsdiкatъ neaпeлaвiлъ. 2) tpiвstapš, daжniкš aл sъš, (adiкъ) neaîpnatš, de sine stъпînš. «Ἱππεῖς αὐτοτελεῖς». Лsч: хpъniцї кs aл лop. 3) цinstš de sine (fъpъ a aвea tpeвsinцъ de aлtsл). «Αἰτίαι αὐτοτελεῖς». Фiлsf: înпpot: de συναίτιοι [αὐτὸς, τέλος]. [de snde

Αὐτοτελῶς, adв: de sine desъвîpшit; кs de sine stъпînipe.

Αὐτότερος, α, ον, (kom:) kompp: aл лsї αὐτός.

Αὐτότεχνος (ὁ, ἡ), de sine învъцatš вpe snš meшteшsгš; fipeшte isкssitš, îndemînatiкš. [αὐτός, τέχνη].

Αὐτότης (ἡ), (Флsf.) = Ταυτότης.

Αὐτότοκος (ὁ, ἡ), îndatъ чe se вa naшte; 2 de sine nъsкstš. 3) кs кoпiї кs totš. [αὐτὸς, τόκος].

Αὐτοτραγικὸς, ἡ, ὸν, adeвъpatš, aidoma, întoкmaї tpaцiкš. [αὐτὸς τραγικός].

Αὐτοτρίγωνον (τὸ), (Matm:) aвstpaкtš, ideaлš tpiгonš, tpiзnгiš. [αὐτὸς, τρίγωνον].

Αὐτότροφος (ὁ, ἡ), = Αὐτόσιτος. [αὐτός, τροφή].

Αὐτότυπος (ὁ, ἡ), fopmatš dsпe aл sъš пpoпpiš кinš. [αὐτὸς, τύπος]. 2) (pap) кs a sa пpoпpie mînъ лoвitš, saš вътstš. [αὐτὸς, τύπτω].

Αὐτοῦ [вeziї αὐτὸς], adв: (лoк: de stape) aчi, aкoлo, întp'aчeлaшi лoкš, snde sъntš, eшtї, este. «Μή με παρὲξ ἄγε, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ». Od: O: «Στῆτ' αὐτοῦ». Iл: Z: (шi în пapaл:) «Ἐνθαδε («Τῇδ') αὐτοῦ». Apstf: шi Плt:

Αὐτοῦ (asп:) în лoкš de ἑαυτοῦ. (вeziї αὐτὸς, шi ἑαυτοῦ).

Αὐτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лsкpezš (îmї fakš tpeaвa) sinгspš, кs mîna mea. [αὐτουργός]. [de snde

Αὐτούργημα (τὸ), лȣкрȣ fъкȣtȣ кȣ кiap mîînеле кȣiва, de însȣшî. [шi

Αὐτούργητος (ὁ, ἡ), лȣкрatȣ de sine, din natȣpъ, saȣ de îndemînъ; (npin ȣpm:) npostȣ.

Αὐτουργία (ἡ), лȣкрape кȣ mîîнеле sале; (npin ȣpm:) mȣнкъ, denpindepe; (шi npin întind:) eкsпepiinцъ. «Φόνου αὐτουργία». Esхл: =Αὐτοχειρία. [шi

Αὐτουργικὸς, ἡ, ὸν, iȣвitopȣ de a лȣкра sinгȣpȣ кȣ mîînеле sале; alinгъtopȣ de лȣкръpiле mîînелор sале. [шi

Αὐτούργιον (τὸ), пропpietate, кape dъ de sine венitȣ (sп: e: mъsлiniшȣ, окnъ de sape, шi чл:). [din

Αὐτουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкръtopȣ însȣшî кȣ але sале mîînî; mȣнчitopȣ, (maî кȣ seamъ) плȣгapȣ. 2) (кȣ цen:) sъвîpшitopȣ sinгȣpȣ de чева. «Φιλοσοφίας αὐτουργός». Ksп: «Αὐτουργῷ χειρί. Sof: = Αὐτοχειρί. [αὐτὸς, ἔργον]. 3) (пas) = кȣ

Αὐτουργότευκτος (ὁ, ἡ), noet: = Αὐτούργητος. [αὐτουργὸς, τεύχω].

Αὐτόφαγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ, saȣ mîнкatȣ de sine. (пapoкs: акt: пропарок: пas:) [αὐτὸς, φάγω neîntp: =τρώγω].

Αὐτοφανῶς, adв: = Προφανῶς, шi Ὀφθαλμοφανῶς. [αὐτὸς, φαίνω].

Αὐτόφιν(φι), noet: în локȣ de αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτοῖς, цen: saȣ dat: sinг: saȣ împ: ал лȣî αὐτός. || (adв: maî de mȣлte opî кȣ пpen: παρ᾽, ἐπ᾽, ἀπ᾽)αὐτόφιν, ачi, аколеа, de аколеа.

Αὐτοφιλανθρωπία (ἡ), adъвъpatъ iȣвipe de omȣ. [αὐτὸς, φιλανθρωπία].

Αὐτοφίλαυτος (ὁ, ἡ), adeвъpatȣ (кȣ ковîpшipe) siniȣвitopȣ. [αὐτὸς, φίλαυτος].

Αὐτόφλοιος (ὁ, ἡ), кȣ коажъ кȣ totȣ, нежȣпȣitȣ de коажъ. [αὐτὸς, φλοιός].

Αὐτοφόνος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φόνως, [αὐτὸς, φόνος], = кȣ

Αὐτοφόντης, ου (ὁ), noet: omopîtopȣ кȣ mîna sa de sine, saȣ de алtȣл, =Αὐτόχειρ. [αὐτὸς, φένω].

Αὐτόφορβος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, φέρβω], =Αὐτοφάγος.

Αὐτόφορτος (ὁ, ἡ), noet: însъpчinatȣ însȣшî кȣ повара sa; (maî овiч: adвepв:) împpeȣnъ кȣ повара sa кȣ totȣ. «Αὐτόφορτον ἀπολωλέναι τὴν ναῦν». Пл: [αὐτὸς, φόρτος].

Αὐτοφρόνησις, εως (ἡ), adeвъpatъ îngeленчiȣne. [αὐτὸς, φρόνησις].

Αὐτοφρούρητος (ὁ, ἡ), de sine пъzitȣ, saȣ пъzitopȣ de sine. [αὐτὸς, φρουρέομαι].

Αὐτοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), de sine (din natȣpъ) пъsкȣtȣ, pesъpitȣ, кpesкȣtȣ; natȣpалȣ, (пȣ meшteшȣцitȣ); (npin ȣpm:) adeвъpatȣ, кȣpatȣ, nenpefъкȣtȣ. «Καρπὸς («Λιμὴν, «Χρυσὸς, «Δρόμος ἵππου, шi чл:)—». Тȣч: Ksп: Diod: Пл: «Λουτρὸν («Κάλλος, Χρηστήριον, шi чл:) αὐτοφυές». П: Ецп: шi Sin: «Αὐτοφυεῖς Ὁμηρίδαι». Sin: || (neȣt:) «Αὐτοφυὲς» în локȣ de adв: Αὐτοφυῶς. [αὐτὸς, φυή].

Αὐτόφυτος (ὁ, ἡ), =Αὐτοφυής, saȣ 2) ачi, în локȣ пъsкȣtȣ, pesъpitȣ, пъmînteanȣ. [αὐτὸς, φύομαι].

Αὐτοφυῶς, adв: din natȣpъ, de sine; întp᾽ adeвъpȣ, кȣpat: întoкmaî, aidoma. [αὐτοφυής].

Αὐτοφωνία (ἡ), кiap adeвъpatȣл гласȣ ал кȣiва. [din

Αὐτόφωνος (ὁ, ἡ), вopвitopȣ кȣ însȣшî гласȣл sъȣ, iap пȣ npintp᾽ алtȣл. «Χρησμὸς —». Лȣч: datȣ de însȣшî zeȣл, d'a dpenтȣл шi neшiжлочit. [αὐτὸς, φωνή].

Αὐτοφώρατος (ὁ, ἡ), de sine въditȣ, datȣ de faцъ. [αὐτὸς, φωράομαι].

Αὐτοφωρεί(ρί), adв: ='Επ᾽ αὐτοφώρῳ. [din

Αὐτόφωρος (ὁ, ἡ), (npinч: fȣpȣ, iap în цen: în op че алtъ кpimъ вiновatȣ) npinsȣ кiap asȣпpa fantei. (de ȣnde) «'Επ᾽ αὐτοφώρῳ, ка adв: =Αὐτοφωρεί, asȣпpa лȣкръpiî de fȣptȣiтогȣ, saȣ de op че алtъ кpimъ; (npin ȣpm:) fъpъ кȣвîntȣ de desвiновъцipe. [αὐτὸς, φώρ, fȣpȣ].

Αὐτόφως, ωτος (τὸ), (taц:) însaшî (adeвъpata) лȣminъ, saȣ isвopȣ de лȣminъ (sfîntȣлȣ dȣхȣ). [αὐτὸς, φῶς]. [de ȣnde

Αὐτόφωτος (ὁ, ἡ), de sine лȣminosȣ.

Αὐτόχαρις, ιτος (ἡ), adeвъpatъ (însaшî) гpaцie. [αὐτὸς, χάρις].

Αὐτόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), [αὐτὸς, χείρ] лȣкръtopȣ, saȣ sъвîpшitopȣ de чева (iap пas: sъвîpшitȣ) кȣ însaшî mîna sa, =Αὐτουργός. «Αὐτόχειρ τῆς μάχης». Ерu: «Αὐτόχειρες τῶν ἀγαθῶν». Isкp: «Αὐτόχειρες τὴν σκευὴν ἐῤῥίψαμεν». Sкp: «Αὐτόχειρ τοῦ φόνου». Плt: (iap npinч: fъpъ цen:). «Αὐτόχειρ, =Αὐτοκτόνος, sinȣчidȣ, saȣ de алtȣл ȣчigaшȣ кȣ mîna sa. «Τοὺς αὐτόχειρας τοῦ Καίσαρος». Аn: (шi adвepвiaл) «Αὐτόχειρ κτείνειν». Sof: în локȣ de

Αὐτοχειρί, adв: кȣ însaшî mîna sa. [de ȣnde

Αὐτοχειρία (ἡ), fачepe de чева (шi fъкȣtȣл) кiap кȣ mîna fъкъtopȣлȣî; (iap npinч:) = Αὐτοκτονία, sinȣчidepe. || (maî овiч: în dat: ка adв:) Αὐτοχειρίᾳ, =Αὐτοχειρί.

Αὐτοχειροτόνητος (ὁ, ἡ), de sine алесъ, pîndsitъ. [αὐτὸς, χειροτονέομαι].

Αὐτοχερὶ, adв: noet: în локъ de αὐτοχειρί.

Αὐτόχθες, adв: kiap, saъ tokmaĭ epĭ. [αὐτος, χθές].

Αὐτόχθονος (ὁ, ἡ), noet: кѫ пъmîntѫл, кѫ patpia sa кѫ totъ. [ши

Αὐτόχθων, ονος (ὁ, ἡ), = Αὐτοφυής. «Ἑστία («Ηπηή)—» Еѫst: 2) нъsкѫtъ ачі în цapъ, пъmînteanъ din stpъmoшĭ. (вezĭ ши γηγενής). [αὐτὸς, χθών].

Αὐτοχόλωτος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, χολόομαι] de sine miniatъ, пeкъжitъ.

Αὐτοχορήγητος (ὁ, ἡ), de ла sine (de вѫnъ воiea кѫiвa) datъ, înлesnitъ, пpeгъtitъ. [αὐτος, χορηγέομαι].

Αὐτοχώνος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de αὐτόχωνος.

Αὐτοχρῆμα, adв: kiap însѫшĭ лѫкpѫл întp'adeвъpъ, întokmaĭ, кѫ desъвîpшipe, saъ skѫmпъiate. «Ὡς αὐτόχρημα αἱ μυῖαι». Apstd: întokmaĭ ка mѫшtele. [αὐτος, χρῆμα].

Αὐτόχροος, οος (ὁ, ἡ), чея кѫ fipeaska sa колоаpe, din natѫpъ колоpatъ, neвъpsitъ. [αὐτὸς, χρόος].

Αὐτόχρυσος (ὁ, ἡ), totъ de fipъ, de aѫpъ. [αὐτὸς, χρυσός].

Αὐτόχυμος (ὁ, ἡ), чея кѫ пpopia sa (fipeaskъ) zeamъ. [αὐτὸς, χυμός].

Αὐτόχυτος (ὁ, ἡ), din natѫpъ, de sine topnatъ, fopmatъ, = Αὐτοφυής. [αὐτὸς, χέομαι]. (вezĭ ши

Αὐτοχώνευτος, eksпл: ал лѫĭ

Αὐτόχωνος (ὁ, ἡ), noet: [αὐτὸς, χῶνος] de îndatъ topnatъ, ne'чesѫ, nenelezitъ; saъ de sine sine topnatъ, fopmatъ fъpъ tpeвѫinцъ de altъ лѫкpape. [αὐτος, χῶνος].

Αὐτοψεὶ (ψί), adв: kiap кѫ okiĭ sъĭ. [ши

Αὐτοψία (ἡ), вedepe, пpiвipe кѫ kiap okiĭ sъĭ. [αὐτὸς, ὄψις].

Αὐτοψυχὴ (ἡ), adeвъpatъл sѫfletъ. [αὐτὸς, ψυχή].

Αὐτῶ, Dop: în локъ de αὐτοῦ.

Αὐτῷ, dat: ал лѫĭ αὐτός.

Αὑτῷ (asп:) în локъ de ἑαυτῷ (вezĭ αὐτὸς, καὶ ἑαυτοῦ).

Αὐτῴδης, εος (ὁ, ἡ), noet: (pap) de sine kîntъtopъ. [αὐτὸς, ᾠδή].

Αὐτώρης, εος (ὁ, ἡ), noet: (pap) de sine пopnitъ, miшкatъ. [αὐτὸς, ὄρω].

Αὔτως ши (At:) Αὔτως, adв: [Ἄυτος Кол: în локъ de αὐτος] noet: în локъ de οὕτως. «Ἄυτως ὅπως περ». Sof: aшa пpeкѫm epa. 2) de ла sine, din natѫpъ; (пpin ѫpm:) кѫ simплitate, saъ neînгpijipe, op кѫm s'a întîmплat; fъpъ кѫвîntъ, saъ пpiчinъ, în zadapъ. «Λευκὸν ἔτ' αὔτως». Іл: Ω. «Ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον φάνηθι». Іл: Σ. ‖ «Ὡς δ' αὔτως». în локъ de ὡσαύτως δέ. кaѫtъ ὡσαύτως.

Αὐχαλέος, α, ον, noet: лъѫdъposъ, fълosъ [αὐχή], = Αὐχητικός.

Αὐχενίζω, вiit: -ίσω. sfъpîmъ гpѫmazѫл, fpîngъ жѫngietѫpa, taiъ капѫл. 2) (med:) stpîngъ гpѫmazѫл doвitoкѫлѫĭ кѫ fѫnie (ка sъ se întinzъ вinеле пentpѫ лѫape de sînџe). 3) (fig: ши ел: saъ пestp:) mъ ѫmflѫ, fakъ гpimase, mъ înţindeкiezъ. [ши

Αὐχένιος (ὁ, ἡ), кѫвіinчosъ ла, saъ пotpiвitъ пe гpѫmazъ. [αὐχήν].

Αὐχενιστὴρ (ὁ), noet: stpîngъtopъ, sѫгpѫmъtopъ de гpѫmazѫл кѫiва. [αὐχενίζω].

Αὐχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ fъleskъ, вopвeskъ mape. 2) noet: rîndeskъ, sѫpozъ, zikъ întp'ѫnъ felъ. [din

Αὐχὴ, saъ Αὔχη (ἡ), noet: [εὔχομαι] în локъ de Αὔχησις. [de ѫnde

Αὐχήεις, εσσα, εν, noet: în локъ de αὐχητικός.

Αὔχημα (τὸ), = Καύχημα, fалъ. 2) noet: faimъ, sлaвъ. [αὐχέω].

Αὐχὴν, ένος (ὁ) (пpinч:) пaptea din anoĭ a gîtѫлѫĭ, гpѫmazъ, чeafъ; (пpin întind:) gîtъ (de ѫnde 2) gîtъ, (adiкъ) stpimtoape de апъ = Πορθμὸς, saъ de пъmîntъ = Ἰσθμός; ши (în џen:) op че gîtъ, saъ stpimtъ локъ de tpeчepe. 3) къпъtîiѫл kîpmeĭ de кopaбie.

Αὔχησις, εως (ἡ). = Καύχησις, fълipe, mîndpipe, вopвipe пe mape. [ши

Αὐχητικὸς, ἡ, ὸν, лъѫdъposъ, fълosъ, mîndpѫ. 2) însѫflъtopъ de mîndpie. [αὐχέω].

Αὐχμαλέος, α, ον, noet: în локъ de αὐχμηρός. [ши

Αὐχμάω (пѫmaĭ ла пapt: αὐχμῶν, ῶσα, ῶν), ши

Αὐχμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ ѫskatъ de seчetъ, (пpin întind:) neкѫpъцitъ, nesпълatъ (Тѫpч: mѫpdapъ). [din

Αὐχμὴ (ἡ), noet: în локъ de αὐχμός. [de ѫnde

Αὐχμήεις, εσσα εν, noet: în локъ de αὐχμηρός.

Αὐχμηροκόμης, ου (ὁ), nesпълatъ, soiosъ ла пъpъ. [αὐχμηρὸς, κόμη].

Αὐχμηρός, ὰ, ὸν, ѫskatъ; (пpin ѫpm:) neлъѫtъ, nesпълatъ; soiosъ: пpъfѫitъ; (пpin întind:) aspѫ, sелвatikъ (ла пipъipe); (fig:) sъpakъ, tiкълosъ. [din

*

Αὐχμὸς (ὁ), [αὔω] **secetъ, ѕѕкъчiѕne; пiкlъ; (npin ѕpm:)** nepodipe; **(în ɥen:) лiпѕъ; (despre oam:)** neѕпълape, **пeкѕpъɥie. [de ѕnde**

Αὐχμώδης, εος (ὁ, ἡ), = **Αὐχμηρός.**

Αὔω, saѕ (At:) Ἄω, biit: αὔσω, **(чeĭ-л-алцĭ timnĭ neîntpeв:) poet: [ἄω] ѕвîntѕ, ѕѕѕкѕ; (npin întind:)** apzѕ, апpinzѕ. (вezĭ **mi** δαίω, **mi** δαύω].

Αὔω mi 'Αὔω, biit: ἀύσω **(пеx:** ἤυσα), **poet: stpirѕ, кiemѕ пe чinева сѣ вie; цinѕ; (în ɥen:) skoцѕ вѕcѕ, pesѕпѕ. [ἄω].**

Αὔως, **saѕ Αὐὼς,** οῦς (ά), **Eол: în локѕл Dop: 'Αὼς = 'Ηώς.**

'Αφαγιστεύω. mi

'Αφαγνεύω, biit: -εύσω, **mi**

'Αφαγνίζω, biit: -ίσω, кѕpъцѕ de пъкatѕ, saѕ de пîнгъpipe, sfinцeskѕ (npin slѕжbe mi pѕгъчiѕnĭ); konsfinцeskѕ, înkinѕ **чeвa; (kom:)=** 'Αποδύω, desпoiѕ. [de ѕnde

'Αφαγνισμὸς (ὁ), кѕpъцipe de пъкate, eptape; sfinцipe; konsfinцipe.

'Αφάδιος, α **saѕ** ος, ον, **poet:** [ἀπὸ, ἀνδάνω] **пenлъкѕtѕ; ѕpîчosѕ, skîpвosѕ.**

'Αφαίμαξις, εως (ἡ), лѕape de sînцe. [din

'Αφαιμάττω(σσω), biit: -άξω, iaѕ sînцe. [ἀπὸ, αἷμα].

'Αφαίρεμα (τὸ), (în ɥen:) лѕatѕ, saѕ de лѕat din чeвa; (de ѕnde Skp:) napte din жeptfъ skoasъ deosebit, mi xotъpîtъ пentpѕ **Dѕmnezeѕ; (în ɥen:)** пîpгъ, цpinosѕ **konsfinцitѕ.** 2). = 'Αφαίρεσις. [ἀφαιρέω]. [de ѕnde

'Αφαιρεματικὸς, ή, όν, (mi adв:) -ικῶς, цotpiвitѕ пe konsfinцipe. (вezĭ mi 'Αφαιρετικός).

'Αφαίρεσις, εως (ἡ), **лѕape** din чeвa; **(гpam:) tѣiepe de лiтepъ de лa înчeпѕtѕ; (Apitm:) skъdepe; (Fлsf:) dedѕчepe de matepiaлe лa ideaлѕ, mi în aвstpaktѕ teopia лop. (de ѕnde)** «'Εξ ἀφαιρέσεως». **(tлц:) aвstpakt. [mi**

'Αφαιρετικὸς ή, όν, **indemînatikѕ лa лѕape, saѕ skъdepe din чeвa. [mi**

'Αφαιρέτης, ου (ὁ), **mi** -τις, -ιδος (ἡ), **лѕъtopѕ** din чeвa, xpъпitopѕ. **[mi**

'Αφαίρετος (ὁ, ἡ), пѕtinчosѕ de a se лѕa **din чeвa. [din**

'Αφαιρέω -ῶ, biit: -ήσω, **(пеx:** ἀφεῖλον, **mi чл:) (kѕ ak: mi ɥen: saѕ dat: pap, mi ѕne opĭ kѕ doĭ ak:) iaѕ, skoцѕ, (apdikѕ) чeвa din чeвa.** «Ἣν γοῦν ἀφέλῃ τις ταῦτα τῶν συμποσίων». **Лѕч: «Μάχας** σοι καὶ πολέμους ἀφαιρῶ». **Ksп: (mi miж: maĭ întpeв:)** «Ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν»; **Dm: «Πολλὴν χώραν** τοῖς πολεμίοις ἀφελομένην». **Iskp: «Τὴν** ζωὴν ἀφελέσθαι τὸν ἄνθρωπον». **Гал: «'Αφαιρῶ (saѕ** ἀφαιροῦμαι) τινα εἰς ἐλευθερίαν». **Pet: sлoвozѕ, skoцѕ пe чineвa din poвie, kѕ kѕвîntѕ, kъ este sлoвodѕ. (mi пas:)** «Ὑφ' ὑμῶν τὸν στέφανον ἀφῃρέθη». **«Apistf:** «Δύναμιν ἀφῃρημένον». **Fiл: лipsitѕ** de пѕtepe.

'Αφαιστος, ω (ὁ) Dop: în локѕ de 'Ηφαιστος.

'Αφάκη (ἡ), ѕпѕ feлѕ de плantъ, mi лeгѕmъ, лinte sелѕatikъ. (вezĭ mi βῖκος). [ἀ întinz:, φακῆ].

'Αφ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι **(пеx:** ἀφηλάμην, mi чл:) sъpѕ dintp'ѕпѕ локѕ întp'алтѕл.

"Αφαλος (ὁ, ἡ), (koifѕ) fъpъ kpeastъ, saѕ erpetъ. [ἀ, φάλος].

"Αφαλσις, εως (ἡ), sъpipe dintp'ѕп локѕ întp' алтѕл. [mi

"Αφαλτος (ὁ, ἡ), poet: [ἀφάλλομαι] sъpitopѕ dintp' ѕпѕ локѕ întp'алтѕл.

'Αφ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, **(пеx:** ἀφήμαρτον, mi чл:) пѕ пemepeskѕ; пiepzѕ чeвa.

'Αφαμαρτοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: = 'Αμαρτοεπής.

'Αφάμιλλος (ὁ, ἡ), [ἀπὸ; ἅμιλλα] пenѕtinчosѕ, saѕ nedestoĭnikѕ de a se maĭ вate, saѕ лѕпta. 2) пeвpednikѕ de a se вate чineвa пentpѕ dînsѕл, nedopitѕ.

'Αφ-ανδάνω, biit: -αδήσω, (kѕ dat:) = **'Απαρέσκω.**

'Αφάνεια (ἡ), **пeлѕminъ; nedesлѕmipe; neînkpedinцape. [din**

'Αφανὴς, έος (ὁ, ἡ), пeвъzѕtѕ, askѕnsѕ; **пemtiѕtѕ, nekѕnoskѕtѕ; (fir:) neînsemnatѕ.** «'Εν ἀφανεῖ κεῖται». **Лks: stъ askѕnsѕ, nekѕnoskѕtѕ.** «'Εκ τοῦ ἀφανοῦς». **Лks: =** 'Αφανῶς. 2) = "Αφαντος. [ἀ, φαίνω]. **[de ѕnde**

'Αφανία (ἡ), poet: = 'Αφάνεια. **[mi**

'Αφανίζω, **biit:** -ίσω, **fakѕ чeвa пeвъzѕtѕ, askѕnzѕ; akopepѕ; întѕnekѕ; (fir:) stinгѕ, пpъпъdeskѕ; sѕѕ stpikѕ, desfopmezѕ. || (pap пestp: saѕ eл: în локѕл. пas:** ἀφανίζομαι) **mъ fakѕ пeвъzѕtѕ, mъ askѕnzѕ; пiepѕ; [de ѕnde**

'Αφάνισις, εως (ἡ), mi

'Αφανισμὸς (ὁ), пpъпъdipe, пpъпъdenie, saѕ пeipe (akt: saѕ пas:); askѕndepe, mi чл: [mi

'Αφανιστὴς, οῦ (ὁ), пiepzъtopѕ, пpъпъditopѕ; askѕnzъtopѕ, mi чл: [de ѕnde

'Αφανιστικὸς, ή, όν, destoinikѕ, аплekatѕ лa пpъпъdipe. mi чл: [mi

'Αφανιστος, ή, όν, пръпъditѣ, saѣ de пръпъdit. [ἀφανίζομαι].

'Αφαντασίαστος (ό, ή), невъзъtорѣ (ne-tербѣpatѣ) de веdenії, saѣ fantasme. [ἀ. φαντασία].

'Αφαντασίωτος (ό, ή), липsitѣ de imaџinapea, saѣ вiоnea înkiпѣipe a вре ѣпѣї лѣкрѣ, (adiкъ) nedestoinikѣ de a'шї înkinѣї чева. [ἀ, φαντασιόομαι].

'Αφάνταστος (ό. ή), neimaџinatѣ, de ne-înkiпѣit, (adiкъ) каре п'аре чева imaџinosѣ în sine. 2) = 'Αφαντασίαστος. [ἀ, φαντάζομαι].

"Αφαντος (ό, ή), fѣкѣtѣ невъзѣtѣ; aко-nepitѣ, askѣnsѣ; пръпъditѣ. [ἀ, φαίνομαι]. [de ѣnde

'Αφαντόω -ῶ, biit: -ώσω, (maї noѣ) fакѣ невъзѣtѣ; stinгѣ dѣпе faџа пъmîntѣлѣї, пръпъdeskѣ.

'Αφανῶς, adв: пе невъзѣte, пе askѣnsѣ; кѣ neînsemnъtate, (adiкъ) fъръ slaвъ шi чinste. [ἀφανής].

'Αφ-άπτω, biit: -άψω, легѣ, агъџѣ, a-tîrnѣ чева de чева; легѣ înпreѣnъ, лiпeskѣ. 2) desлегѣ, desлiпeskѣ.

"Αφαρ [ἀπό, saѣ ἅπτω, saѣ ἀφαιρέω], adв: поеt: кѣpînd, în граbъ; îndatъ, пеste пѣ-џinѣ; лesne, de ла îndemînъ; пе ѣpmъ; (maї 'nainte de коmпр:) mѣлt; (pap) пе-înчetat, непрекѣpmat. (вezї шi Αὐτίκα).

'Αφαρεύς, έως (ό), aрiпioapa de desѣbtѣл пinteчелѣї пешtелѣї fem: tѣпѣ.

'Αφαρής, έος (ό, ή), поеt: [ἀ, φᾶρος] fъ-ръ хаiпъ, desвръкatѣ.

'Αφάρκη (ή), ѣпѣ felѣ de копачiѣ пе-вешtежitѣ din soiѣл leiѣлѣї (некѣnoskѣtѣ).

'Αφαρμάκευτος (ό, ή), пелѣatѣ doktopie. 2) neotpъвitѣ. 3) nefepmekatѣ. 4) nedpesѣ ла обpazѣ (кѣ pѣmeneaлъ, шi чл:); (fir:) непрефъкѣtѣ, neamestekatѣ кѣ алtѣ чева. 5) невъпsitѣ. [ἀ, φαρμακεύω].

'Αφάρμακος, шi -κτος (ό, ή), = 'Αφαρμάκευτος. [ἀ, φάρμακον].

'Αφ-αρμόζω (-αρμόττω), biit: όσω, (кѣ dat:) пѣ mъ potpiveskѣ.

"Αφαρος (ό,ή), поеt: (фа лѣпгѣ) = Άφαρής.

"Αφαρος (ό, ή), поеt: (фа skѣptѣ) = 'Αφάρωτος.

'Αφ-αρπάζω, biit: -άσω, saѣ άξω, хръ-пeskѣ de ла чinева.

'Αφάρτερος [ἄφαρ], α, ον, поеt: (коmпр: nepеr:) maї iѣte.

'Αφάρωτος (ό, ή), поеt: [ἀ, φαρόω] (pap) = 'Ανήροτος, пелѣкpatѣ. некѣлtivatѣ (пъ-mîntѣ).

'Αφασία (ή), неворвipe, тъчере (din fpi-къ, saѣ spaimъ); (прin ѣpm:) ѣїmipe; stape în mipape. [ἀ, φάω].

'Αφασσάω -ῶ, шi

'Αφάσσω [ἀφή]. biit: ἀφάσω, (пех: ἤφασα) Ion: în локѣ de ἅπτομαι, апѣкѣ; піпъїѣ; черкѣ.

"Αφατος (ό, ή), [ἀ, φάω, φημί] nespѣsѣ, neeksprimaiѣ; (fir:) nemърџintѣ, foapte ma-pe; nevinstitѣ, de pѣшine (de nespѣs); skîpвosѣ; sekpetѣ (opritѣ de a se spѣne); neslъвitѣ, neînsemnatѣ. 2) (pap) tъкѣtѣ, неворвitopѣ. [de ѣnde

'Αφάτως, adв: fъръ пѣtinџъ, saѣ кѣвi-inџъ de a se spѣne, a se eksпрima, шi чл: (вezї "Αφατος).

'Αφ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ѣѣѣкѣ de totѣ; apzѣ; toneskѣ. (вezї шi 'Αφαύω).

'Αφαυρός, ά, όν, поеt: [ἀ intinz:, φαῦρος Dop: în локѣ de φαῦλος] nepѣtinчosѣ, преа mikѣ. (вezї шi 'Αμαυρός). [de ѣnde

'Αφαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, slъвeskѣ, mi-чeskѣ, înпѣџinezѣ чева.

'Αφαύω, biit: αύσω, = 'Αφαυαίνω, ѣfp-leskѣ, fpirѣ пе кървѣпї. (вezї шi Άφεύω).

'Αφάω -ῶ, biit: -άσω, = 'Αφάσσω.

'Αφεγγής, έος (ό, ή), întѣnekosѣ; невъ-zѣtѣ; (поеt:) opвѣ. [ἀ, φέγγος].

'Αφεδράζω, biit: άσω, skoџѣ, stpъmѣtѣ чева din локѣл съѣ. [шi

'Αφεδρεία (ή), = "Αφεδρος. [шi

'Αφεδρεύω, biit: -εύσω, = 'Αποκάθημαι, шezѣ (saѣ пѣїѣ пе алtѣл a шedea) dепар-te (deosebit, ла о парte) de алџїї. [шi

"Αφεδρος (ή), sopoкѣл femeiлop (кѣр-џереa, шi времea). [шi

'Αφεδρών, ῶνος (ό), ѣтвлъtoape (локѣл шi каналѣл dешерtъpiлop). 2) шezѣtѣл. [ἀπό, ἕδρα].

'Αφέη, Ion: în локѣ de ἀφῇ, 3: sinr: пеps: a пех: 2: de ѣѣпѣѣѣ, шi

'Αφέηκα, Ion: în локѣ de ἀφῆκα, пех: 1: de xot: шi

'Αφεθείς, εῖσα, έν, пех: пas: de партч: ал лѣї 'Αφίημι.

'Αφειδείως, adв: поеt: în локѣ de 'Αφειδέως.

'Αφειδέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѣ џеп:) пѣ крѣџѣ, пѣ 'mї е milъ de чева, пѣ mъ skѣmпeskѣ ла чева; (прin ѣpm:) neîпрі-жeskѣ, despreџѣieskѣ, treкѣ кѣ вedepea, пѣ'mї пasъ de чева. «'Αφειδήσαντες ἔλεγθε». Апли: fъръ intepesape, saѣ пърtinipe. [шi

'Αφειδέως, adв; поеt: în локѣ de ἀφει-δῶς. [din

'Ἀφειδὴς, έος (ὁ, ἡ), пекрꙋцътopꙋ, келтꙋitopꙋ, saꙋ fъкътopꙋ de op че fъpъ milъ, saꙋ ekonomie; (fir:) непъсътopꙋ, nemiлostiвꙋ. 2) înвiлшꙋгatꙋ. [ἀ, φειδώ]. [de ꙋnde

'Ἀφειδία (ἡ), пекрꙋцаpe, непъsape, nemiлostiвipe; înвiлшꙋгаpe. [шi

'Ἀφειδῶς, adв: fъpъ кpꙋцаpe, fъpъ milъ, кꙋ непъsape шi neîngpižipe. «Ἀφειδῶς ἔχω τινος». Лкs: = Ἀφειδέω.

'Ἀφείην, пex: 2: de поf:, шi

'Ἀφείθην, пas: пex: 1:, шi

'Ἀφεῖκα, tpe: de кꙋ: ал xot: лꙋї Ἀφίημι.

'Ἀφεῖλον, шi (miж:) ἀφειλόμην (шi pap 'Ἀφειλάμην пex: 2: ал лꙋї Ἀφαιρέω.

'Ἀφεῖμαι, пas: tpe: de кꙋ: xot:, шi

'Ἀφεῖναι, пex: 2: de inf:, шi

'Ἀφείς, εἶσα, έν, пex: 2: de naptч: ал лꙋї Ἀφίημι.

'Ἀφεκὰς, adв: [ἀπὸ, ἑκάς] de denapte, saꙋ пpea de napte.

'Ἀφεκτέον, пosit: ал лꙋї 'Ἀπέχω, saꙋ ἀπέχομαι.

'Ἀφεκτικὸς, ἡ, ὸν, destoïnікꙋ a se aвцine, saꙋ denъpta de чeвa; înfpînatꙋ. [ἀπέχω].

'Ἀφέλεια (ἡ), simпліtate; певіновъціе (fipeaskъ). [din

'Ἀφελὴς [ἀ, φέλα], έος (ὁ, ἡ), (пpinч:) netedꙋ шеsꙋ, nenetposꙋ. «Δία τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔῤῥει». Apstf: 2) (oвiч: fir:) simплꙋ, nenpefъкꙋtꙋ; (despe лꙋкpꙋpї) fpꙋгалꙋ, adiкъ simплꙋ, ekonomiкꙋ, sъpъкъчosꙋ.

'Ἀφ-ελκόω -ῶ, вiit: -ώσω, жꙋпoiꙋ, saꙋ deskoжeskꙋ panъ, шi (пpin ꙋpm:) o faкꙋ a se deskide din noꙋ. [ἀπὸ, ἕλκος].

'Ἀφέλκυσις, εως (ἡ), siлпiкъ tpaцepe, smꙋлцepe de чeвa din aлtꙋ чeвa. [din

'Ἀφ-ελκύω, шi 'Ἀφέλκω, вiit; -κύσω, шi -έλξω, (пex: ἀφείλκυσα, шi чл:) tpaгꙋ, smꙋлгꙋ чeвa din чeвa.

'Ἀφέλκωσις, εως (ἡ), жꙋпꙋipe, deskoжipe de panъ. [ἀφελκόω].

'Ἀφελότης (ἡ), (pap) în лoкꙋ de ἀφέλεια.

'Ἀφελω. пex: 2: de sꙋп: ал лꙋї ἀφαιρέω.

'Ἀφελῶς, adв: кꙋ simпліtate; în nenpefaчepe, nemeштeшꙋцipe, шi чл: [ἀφελής].

"Ἀφεμα (τὸ), [ἀφίημι] asвîpлipe, лепъdape; (med:) demeptape.

"Ἄφενος, ου (ὁ), шi

'Ἄφενος, εος -ους (τὸ), поet: [ἀπὸ, ἔνος = 'Ενιαυτός] (пpinч:) venitꙋ anꙋaлꙋ. (în цen:) aвꙋціe. stape (de пponpietъцї), вогъціе; kîmtiкꙋ.

'Ἀφεντιδα, adв: în лoкꙋ de ἀφετίνδα. (вeзї ἐφετίνδα).

"Ἄφεξις, εως (ἡ), aвцinepe, denъptape de чeвa, înfpînape. [ἀπέχομαι].

'Ἀφέξω, вiit: ал лꙋї ἀπέχω.

'Ἀφερέοικος (ὁ, ἡ). [ἀ, φέρω, οἶκος] (nepꙋptъtopꙋ). лipsitꙋ de kasъ.

'Ἀφερέπονος (ὁ, ἡ), пepъвdъtopꙋ de osteneaлъ (sлaвꙋ, op tpîndaвꙋ). [ἀ, φέρω, πόνος].

"Ἄφερκτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀπὸ, εἴργω] (кꙋ цen:) înкisꙋ afapъ; oпpitꙋ, desпъpцitꙋ de aлцiї.

'Ἀφ-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, eksплiкꙋ dintp'o лiмвъ întp'aлta; tîлкꙋieskꙋ, desлꙋшeskꙋ.

'Ἀφερπετόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкꙋ чeвa în tîpîtopꙋ (шapne, шi чл:). [ἀπὸ, ἑρπετόν].

'Ἀφ-ερπύζω, вiit: -ύσω, поet: = Ἀφέρπω.

'Ἀφ-ερπυλλόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкꙋ чeвa în лъmîiцъ (плantъ). [ἀπὸ, ἕρπυλλον].

'Ἀφ-έρπω, вiit: -ερψω, (пex: ἀφείρπυσα, шi чл:) плeкꙋ mъ dꙋкꙋ tîpîш: fꙋгꙋ înчetineл: (în цei: шi поet:) fꙋгꙋ.

'Ἀφέρτατος, η, τον sꙋпpл: шi

Ἀφέρτερος, α, ον, кomп: ал лꙋї

"Ἄφερτος, η шi ος, ον, поet: = 'Ἀφόρητος, nesꙋfepitꙋ. 2) (pap) nepъвdъtopꙋ (kape nꙋ dꙋчe лa sꙋfepinцe), sлaвꙋ. [ἀ, φέρω].

"Ἄφες, пex: 2: de nopꙋnч: ал лꙋї 'Ἀφίημι.

'Ἀφέσιμος (ὁ, ἡ), пpiimitopꙋ de лъsape (voie, eptape), de eptat. [шi

'Ἀφέσιος (ὁ), isвъвitopꙋ, sлoвoзitopꙋ (epit: ал лꙋї Жoe). [din

"Ἄφεσις [ἀφίημι], εως (ἡ), sлoвoзipe. nopnipe; asвîpлipe; лъsape, voie de dꙋчepe; eptape; desвinoвъцipe; despъpцipe (întpe kasnічї); nopnipe în кълъtopie; (pap) = кꙋ

'Ἀφεσμὸς (ὁ). = Ἐσμὸς, (пpinч:) poipea noꙋлꙋї poiꙋ din ꙋлeiꙋ.

'Ἀφεσταίην, în лoкꙋ de ἀφεστήκοιμι, tp: de кꙋ de noft:, шi

'Ἀφεστᾶναι, în лoкꙋ de 'Ἀφεστηκέναι, tp de кꙋ de înf:, шi

'Ἀφεστᾶσι, în лoкꙋ de 'Ἀφεστήκασι, 3, în: neps: a tp: de кꙋ: ал лꙋї ἀφίστημι.

'Ἀφ-εστήκω, вiit: -εστήξω, = 'Ἀφίσταμαι staꙋ denapte de чeвa.

'Ἀφέστιος (ὁ, ἡ), denъptatꙋ de kasa sa. înstpeinatꙋ, saꙋ stpeinꙋ (чeл чe nꙋ e din tp'aчeeaшї kasъ). [ἀπὸ, ἑστία].

'Ἀφεστώς, ῶσα, ώς, (цen: -ῶτος, шi чл:) în лoкꙋ de ἀφεστηκώς, tpe: de кꙋ: de napte: ал лꙋї ἀφίστημι.

'Ἀφετέος, α, ον, пos: ал лꙋї 'Ἀφίημι

'Ἀφετὴρ, (ὁ). поet: în лoкꙋ de 'Ἀφέτης. [шi

'Αφετήριος, α saŭ ος, ον, кѫвiinчosŭ, saŭ ажѫтѫtopŭ ла лѫsape (tpimitepe, порпiре, asвîpлipe, шi чл:). 2) пѫtinчosŭ a se арѫnка (asвîpлi). ‖ (sѫвst:) 'Αφετηρία (se inц: γραμμή), înчепѫtѫл kapiepeĭ (de ѫnde se порпiаŭ алергѫtopiĭ); шi (fir:) op че înчепѫtѫ. «'Αφετήριον (τό), naptea поptѫлѫĭ, de ѫnde se ѫpnesk корѫвiiле. (de ѫnde) «'Αφετήριοι θεοί», natponĭ de 'Αφετηρία, saŭ 'Αφετήριον. [шi

'Αφέτης, ου (ὁ), sлoвozitopŭ; asвîpлitopŭ de sѫцецĭ, шi чл: (npin ѫpm:) sѫцetѫtopŭ, saŭ прѫшtiашŭ, шi чл:. 2) (пas:) pовŭ sлoвozitŭ (ла Лачеdemonenĭ). [шi

'Αφετικὸς, ή, όν, îndemînatikŭ, disпѫsŭ ла лѫsape, sлoвozipe, шi чл: [шi

"Αφετος (ὁ, ή), [ἀφίεμαι] лѫsatŭ; sлoвozitŭ; eptatŭ; tiknitŭ; (npin întind:) пѫрѫsitŭ, непpotektatŭ; (лoц:) aвsoлѫtŭ, aвstpaktŭ.

"Αφευκτος (ὁ, ή), (шi adв:) -κτως, [ἀ, φεύγω] = 'Αναπόδραστος, неапѫратŭ, de kape nѫ noate fѫцi чineвa.

'Αφεύω, вiit: -εύσω, noet: nîpлeskŭ; (fir:) кѫрѫцŭ.

'Αφέψημα (τὸ), (med:) dekotŭ (zeamѫ de epвѫpĭ, шi чл: опѫpite). [шi

'Αφέψησις, шi

"Αφεψις, εως (ή), mѫлtѫ fepвepe, tonipe. [din

'Αφ-έψω, вiit: -εψήσω, fepвŭ чевa mѫлt, înkît sѫ se fpѫцizeze, saŭ sѫ se toniaskѫ; (med:) fakŭ dekotŭ.

'Αφέωνται (Skp:) în лoкŭ de 'Αφεῖνται, 3: fm: neps: de nas: tpe: de кѫ: aл лѫĭ 'Αφίημι.

'Αφὴ (ή), [ἅπτομαι] ninѫipe (ѫnѫл din челе чinчĭ simцѫpĭ); atinцepe, аnѫкаpe. «'Αφὴν ἐνδίδωμι». Лks: лasŭ a mѫ atinцe. «'Αφὴν προσφέρω τινι». Пл: mѫ înnpotiвeskŭ кѫiвa. «Συνειλεγμένον τὰς ἀφάς. Esx: Sokp: aвînd fѫкѫte oвiчnѫitele аnѫкѫtѫpĭ de mîinĭ a ле лѫnѫtopiлop maĭ 'nainte de лѫntѫ, (npin ѫpm:) fiind rata. 2) npafѫл (nisinѫл) чел галвенŭ, кѫ kape se fpekaŭ лѫnѫtopiĭ maĭ 'nainte de лѫntѫ. «'Αφῆς προσδεῖσθαι». Ap: Enikt: 3)=Συναφή, înкеĭеtѫpѫ, înnpeѫnѫ лerѫtѫpѫ. «Πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν συμβιβαζόμενον». Skp: (шi fir:) «'Ο λόγος οὐκ ἔχει ἀφὰς καὶ τόνους». D: Aл: 4) miжлoкŭ atpѫгѫtopŭ, че întpeвѫinцeaзѫ чineвa snpe ѫnipe. 'Αφὴν εἶχεν ή συνδιαίτησις». Пл: 5) [ἅπτω] anpindepe. «Περί λύχνων ἀφάς». Ep: пe ла anpinsѫл лѫmînѫpiлop

'Αφηδάω, -ῶ, вiit: -ήσω, esŭ din вîpsta de жѫnie. [din

"Αφηβος (ὁ, ή), eшitŭ din вîpsta de жѫnie. [ἀπὸ, ἥβη].

'Αφ-ηγέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι (кѫ цen:) плекînd de ѫndeвa кѫлѫzezŭ, mepгŭ înainte, арѫtŭ dpѫmѫл; (fir:) daŭ întîiŭ пildѫ; sîntŭ повѫцѫitopŭ (înвѫцѫtopŭ în шкoaлѫ); (în цen:) гѫвepnezŭ, kîpmѫieskŭ. 2) (лeц:) = 'Εφηγοῦμαι. 3) (кѫ ak:) = Διηγοῦμαι. [de ѫnde

'Αφήγημα τὸ, = Διήγημα, noвeste. 2) npeîntpodѫчepe. [de ѫnde

'Αφηγηματικὸς, ή, όν (шi adв:) -κῶς, = Διηγηματικός. [шi

'Αφηγήμων, ονος (ὁ), noet: кѫлѫzŭ; гѫвepnѫtopŭ; înчепѫtopŭ, шi чл: [шi

'Αφήγησις, εως (ή), noвestipe. [шi

'Αφηγητὴρ (ὁ), noet: în лoкŭ de

'Αφηγητὴς, οῦ (ὁ), noвestitopŭ. 2) кѫлѫzŭ; кѫnetenie, шi чл:

'Αφηδύνω, вiiit: -υνῶ, îndѫлчeskŭ чевa de totŭ; saŭ fakŭ чевa плѫкѫtŭ (din neплѫкѫtŭ). [ἀπὸ, ἡδύς].

'Αφηθέω -ῶ, вiit: -ήσω, At: în лoкŭ de ἀπηθέω.

'Αφῆκα, nex: 1: aл: лѫĭ ἀφίημι.

'Αφ-ήκω, вiit: -ήξω, = 'Αφικνοῦμαι, вiŭ, soseskŭ de ѫndeвa. [ἀπὸ, ἥκω].

'Αφηλικέστερος, α, ον, kompp: aл лѫĭ

'Αφῆλιξ, ικος (ὁ, ή), tpeкѫtŭ de (iap dѫne чеĭ maĭ noĭ неaжѫnsŭ înkѫ în) вîpstѫ tinepeaskѫ. [ἀπὸ, ἧλιξ].

'Αφηλιώτης, ου (ὁ), (pap) în лoкŭ de ἀπηλιώτης.

"Αφ-ημαι (fѫpѫ вiit:), noet: шezŭ denapte, saŭ ла o napte.

'Αφ-ημερεύω, вiit: εύσω, лinseskŭ de ѫndeвa o zi, saŭ îmĭ netpekŭ ziоa întp' aлtѫ napte.

"Αφημος (ὁ, ή), nefamosŭ, neслѫвitŭ, neînsemnatŭ. [ἀ, φήμη]. [de ѫnde

'Αφήμως, adв: noet: în tѫчepe, лiniшit.

'Αφ-ηνιάζω, вiit: -ασω (npinч: desnpe кaлѫ; nѫ npiimeskŭ zѫвaлe; (fir:) nѫ mѫ sѫnѫiŭ; (кѫ ak: nрen:) mѫ pевoлtezŭ asѫпpa кѫiвa; (кѫ цen:) fѫгŭ, mѫ desnapцŭ de чineвa. [de ѫnde

'Αφηνίασις, εως (ή), шi

'Αφηνιασμὸς (ὁ), apѫnкаpe de zѫвaлe; neѫпѫnepe; pевoлtape. [шi

'Αφηνιαστὴς, οῦ (ὁ), apѫnкѫtopŭ de zѫвaлe; neѫпѫnѫsŭ; pевoлtatŭ.

'Αφηνιάω -ῶ, biit: -άσω, (maĭ noŭ) în локŭ de ἀφηνιάζω.

'Αφήρημαι, пas: tpe: de кѫ: ал лѫĭ ἀφαιρέω

'Αφῆτε, 2: îm: пeps: a пeх: 2: de ѕѫп: ал лѫĭ ἀφίημι.

'Αφ-ηρωΐζω, biit: -ίσω, fакŭ пe чiпeвa эроŭ (îл tpeкŭ în пѫmъpѫл semizeiлop).

'Αφ-ησυχάζω, biit: -άσω, mъ лiпiшtesкŭ, mъ пotoлesкŭ кѫ totѫл.

'Αφήτωρ, ορος (ὁ), пoet: [ἀφίημι] asѫîp-лitopŭ de sъџeџĭ, аркашŭ. (eпit: ал лѫĭ Aпoлoпŭ).

"Αφθα (ἡ), [ἅπτω] (пpiпч: ла îm:) ѫпŭ feлŭ de бѫбѫлiџe, apsѫpĭ, saŭ pesѫfлъtѫpĭ (maĭ кѫ seamъ ла копiĭ miчĭ).

'Αφθαρσία (ἡ), nestpiкъчiѫпe, adiкъ în-sѫшimea nestpiкъчosѫлѫĭ. [шi

'Αφθαρτίζω, biit; -ίσω, fакŭ nestpiкъчosŭ, пeпepitopŭ. [din

"Αφθαρτος (ὁ, ἡ), nestpiкъчosŭ; nesѫпѫsŭ ла пatimĭ; пeпepitopŭ; пemѫpitopŭ. [ἀ, φθείρω].

"Αφθαστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άστως, пea-жѫпsŭ, saŭ пeпѫtѫtŭ a se ажѫпџe [ἀ, φθάνω].

'Αφθάω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ (пъtimesкŭ de) apsѫpĭ, pesѫfлъtѫpĭ (бъшiкѫџe). [ἄφθα].

'Αφθεγκτέω -ῶ, biit: -ήσω, pъmîiŭ fъpъ гpaiŭ, пѫ вopбesкŭ. [шi

'Αφθεγκτί, adв: fъpъ a skoate гpaiŭ, a вopбi de локŭ. [din

"Αφθεγκτος (ὁ, ἡ), пeгpъitopŭ, пeskoџъ-topŭ de гласŭ. 2) (pap) = "Αρρητος, des-пpe кape пѫ кѫteazъ чiпeвa a вopбi. [ἀ, φθέγγομαι].

'Αφθιτόμητις, ιος (ὁ, ἡ) пoet: a къpѫia пъpepe, пoвaџъ [μῆτις] este

"Αφθιτος (ὁ, ἡ), пoet: [ἀ, φθίνω] nestpi-къчosŭ, пeпepitopŭ, вeчпiкŭ; пeskimбъ-чosŭ; 2) пeгpeшitŭ.

"Αφθογγος (ὁ, ἡ), чeл чe п'ape, saŭ пѫ skoate гpaiŭ; пeвopбitopŭ, tъкѫtŭ. [ἀ, φθόγγος].

'Αφθονέστατος, η, ον, sѫпpл: ал лѫĭ

'Αφθονέστερος, α, ον, (pap) кoмпp: ал лѫĭ ἄφθονος.

'Αφθόνητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, пe-пismѫitŭ, пezabistѫitŭ. [ἀ, φθονέομαι].

'Αφθονία (ἡ), пeпismѫipe; (fir:) бiлшѫгŭ. [din

"Αφθονος (ὁ, ἡ), = 'Αφθόνητος. 2) (fir: maĭ oвiч:) = Δαψιλής, îпбiлшѫgatŭ, mѫлtŭ. «'Εν ἀφθόνοις». Dm: în локŭ de

'Αφθόνως, adв: = Δαψιλῶς, кѫ бiлшѫгŭ. [ἀ, φθόνος].

'Αφθορία (ἡ), nestpiкъчiѫпe, (пpoп: шi fir:). [din

"Αφθορος (ὁ, ἡ), nestpiкatŭ; (fir:) fечo-peлпiкŭ, пeчepкatŭ de tpѫпeasкъ îппpeѫ-пape. [ἀ, φθορά].

'Αφθώδης, εος (ὁ, ἡ), пъtimaшŭ de ap-sѫpĭ. [ἄφθα].

'Αφία (ἡ), ѫпŭ feлŭ de плaпtъ, пodo-бeaлъ, = Βήχιον.

'Αφ-ιδρόω -ῶ, biit: -ώσω, asѫdîпd mъ ѫшpeзŭ, skoџŭ pъѫл пpiп sѫdoape.

'Αφίδρυμα (τὸ), statѫъ, saŭ aлtapŭ. (вezĭ 'Αφιδρύω). [шi

'Αφίδρυσις, εως (ἡ), aшezape, apdiкape de stѫtѫъ, saŭ aлtapŭ (кa шi aлteлe de maĭ 'naiпte). 2) stpъmѫtape. [din

'Αφ-ιδρύω, biit: ύσω, apdiкŭ (копsîпџe-sкŭ statѫъ, saŭ aлtapŭ în imitape de aл-teлe de maĭ 'naiпte. 2) пoet: stpъmѫtŭ чeвa depapte; колопisezŭ; eкsiлezŭ.

'Αφίδρωσις, εως (ἡ), deшeptape пpiп sѫdoape. [ἀφιδρόω].

'Αφίεθι, шi

'Αφίει, 2: пeps: de пpez: aл пopѫпч: шi 2) 3: siпг: пeps: de пpeл: aл хot:, шi

'Αφιείς, εῖσα, έν, пpez: de пaptч: шi

'Αφίεμαι, пas: saŭ miж: aл лѫĭ ἀφίημι.

'Αφ-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, = Καθιερόω. копsîпџesкŭ. [de ѫпde

'Αφιέρωμα (τὸ), лѫкpѫ копsîпџitŭ. [шi

'Αφιέρωσις, εως (ἡ), копsîпџipe.

'Αφ-ιζάνω, шi 'Αφ-ίζω, biit: -ιζήσω, = "Αφημαι. 2) mъ apdiкŭ, mъ skoлŭ diп ло-кѫл, ѫпde шedeamŭ.

'Αφίημι, biit: -ήσω (пeх: ἀφῆκα, шi miж: ἀφηκάμην, saŭ ἀφείμην, шi чл:) лasŭ чeвa diп mîпъ; apѫпкŭ, asѫîpлŭ depapte. «"Εγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν». Iл: Φ. "Οσσον τις τ' ἀφέηκε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ». Iл: Ψ. «'Αφεὶς ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμόν». Пл: «Οὔτε κατέχειν, οὔτε ἀφεῖναι θέλουσι». Пл: «Λίθους ἀφεὶς ὥσπερ ἀγκύρας εἰς τὸ ὕδωρ». Ksп: «'Αφήσειν το πῦρ μέλλοντες. Ksп: abiпd a пѫпe fокŭ; 2) daŭ, skoџŭ, пpodѫкŭ diп siпeмĭ чeвa. «Πηγὰς ἀφίει δακρύων». Xps: «'Αφίησιν ἀπὸ τῆς ῥίζης καυλούς. Tfp: «Οἵας ἀφίει φωνάς». Dm: «'Ακριβῶς τὴν 'Ελλάδα φωνὴν ἀφιείς». Лѫч: «Παντοδαπὰ ἀφιέναι χρώ-ματα». Плt: «'Αναπετόμεναι ἀφιᾶσιν ὑγρόν». Apst: 3) лasŭ чeвa, saŭ пe чiпeвa sлo-бodŭ; (fir:) daŭ boie; eptŭ; desbiпoвъџesкŭ. «Τὰς κύνας τὰς μὲν ἡμέρας δεσμεύουσι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι. Ksп: «'Αφεικέναι τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸ πεδίον». Ksп: (шi eл:) «'Αφεὶς (se îпџ: τὴν ναῦν) εἰς τὸ πέλαγος». Ep: пop-

nind. (везї ші 'Απαίρω). «'Αφεὶς τῶν αἰχμαλώτων τινας». Ksn: «'Αφίεσαν τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας». Esx: Τοὺς παῖδας ἀφιέναι παίζειν». Пл: «Νῦν μέν σοι ἀφίημι αὐτόν». Dm: «Νικίαν ἡμῖν ἄφες». Пл: «Ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν». Skp: «Ὁ νόμος κελεύει, περὶ ὧν ἅπαξ ἀφῇ τις, καὶ διαλύσηται, μηκέτι ἐξεῖναι δικάζεσθαι». Dm: «'Αφεῖναι τοῖς πολίταις τὸν ὅρκον». Пл: (ші nas:) »Κριθέντες ἠφείθησαν». Ksn: «Οὐκ ἀφείθην ἀπολαῦσαι». Xpis: «'Αφειμενος τῆς στρατείας». Пл: «— τῶν τόκων». Dm: 4) лasъ чева în stъnînipea altsia, пъ lparъ, пъ лenъdъ de чева. «'Ανθεμοῦντα αὐτοῖς ἠφίει». Dm: «'Αφιέναι τινί τι κατὰ διαθήκην. Лкs: (ші miж:) «'Αφειμένῳ τῆς εὐθὺς ὁδοῦ.» Пlt: «Τούτων ἀφέμενοι τῶν λόγων». Лъч: «Ἑκὼν τυραννίδος ἀφεῖτο». Ksn: «Μένος («Θυμὸν) ἀφεῖναι». Om: ші Sof: «'Αφεῖναι τὴν γυναῖκα». Пл: «'Αφεῖνται φρενῶν». Ssid: 'ші aъ пepdъt minцilе. 3) лasъ neînгрiжitъ, лenevеskъ чева, lpeкъ къ vedepea; taкъ чева. «Πάντα τ' ἄλλ' ἀφεὶς, καὶ παριδών». Dm: «Καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου». Skp: (ші miж:) «Μὴ ἀφίεσθαι τῆς σωτηρίας τοῦ κοινοῦ». Тъч:

'Αφικάνω (fapъ viit:), noet: în лoкъ de ἀφικνέομαι.

'Αφικέσθαι, nex: 2: de inf: aл лъї

'Αφ-ικνέομαι -οῦμαι, viit: -ίξομαι (nex: ἀφικόμην, tpe: de къ: 'Αφῖγμαι, ші nos: 'Αφικτέον), (къ aк: npen: saъ noet: къ aк: nъmaї) ажъnгъ, sosеsкъ, viъ. «Εἰς πᾶν ἀφικνεῖσθαι». Лкs: a ажъnцe лa чea maї din въpmъ nevoie. [de ънde

'Αφίκτωρ, ορος (ὁ), noet: = Ἱκέτης, pefъгapъ. 2) (pap) = Ἱκέσιος (epit: aл лъї Жoe).

'Αφιλάγαθος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de vine. [ἀ, φίλος, ἀγαθός].

'Αφιλάλληλος (ὁ, ἡ), (maї de mълte opї im:) neiъвiцї întpe dînшiї. [ἀ, φίλος, ἀλλήλων.

'Αφιλανθρωπία (ἡ), neiъвipe de omъ. [din

'Αφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ώπως, neiъвitopъ de omъ, neomenitъ. [ἀ, φίλος, ἄνθρωπος].

'Αφιλαργυρέω -ῶ, viit: -ήσω, nъ sîntъ iъвitopъ de apцintъ, nъ sîntъ sкъmnъ. [ші

'Αφιλαργυρία (ἡ), neiъвipe de apцintъ, nesкъmnete. [din

'Αφιλάργυρος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de apцintъ, nesгipчitъ, nesкъmъ. [ἀ, φιλάργυρος].

'Αφ-ιλαρύνω, viit: -υνῶ, faкъ пe чineva къ totъл влaжinъ, вlîndъ; îл лiniшtesкъ; (npin въpm:) îл învеselеsкъ.

'Αφ-ιλάσκομαι, viit: -ιλάσομαι, îmвлînzеsкъ, faкъ пe чineva (maї къ seamъ zeъ) a'mї fi epтъtopъ ші milostivъ.

'Αφίλαυτος (ὁ, ἡ). nesiniъвitopъ. [ἀ, φίλαυτος]. [de ънde

'Αφιλαύτως, adв: fъpъ siniъвipe.

'Αφιλεργέω -ῶ, viit: -ήσω, nъ iъvеsкъ, nъ'mї плaче a лъкpa. [ші

'Αφιλεργία (ἡ), neiъвipe de лъкpape. [ші

'Αφίλεργος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de лъкpъ. [ἀ, φιλεργός].

'Αφιλέταιρος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de soцiї (npieteniї) sъї. [ἀ, φιλέταιρος].

'Αφιλέχθρως, adв: fъpъ voinцъ de вpъжmъшie. fъpъ dъшmъnie. [ἀ. φίλος, ἔχθρα].

'Αφιλήδονος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de плъчepї, saъ desfъtъpї. [ἀ. φιλήδονος].

'Αφίλητος (ὁ, ἡ), noet: neiъвitъ. [ἀ, φιλέομαι].

'Αφιλία (ἡ), nenpietenie; saъ лinsъ de npieteniї. [ἄφιλος].

'Αφιλίωτος (ὁ, ἡ), neînnpietenitъ, de neînnpietenit. [ἀ, φιλιόομαι].

'Αφιλοδοξία (ἡ), neiъвipe de slavъ. [din

'Αφιλόδοξος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de slavъ. [ἀ, φιλόδοξος]. [de ънde

'Αφιλοδόξως, adв: fъpъ iъвipe de slavъ.

'Αφιλοεργέω, -ῶ, viit: -ήσω. (maї noъ) în лoкъ de ἀφιλεργέω.

'Αφιλοθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de npivеliшte. [ἀ. φιλοθεάμων].

'Αφιλοθεΐα (ἡ), neiъвipe de Dъmnezeъ. [din

'Αφιλόθεος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de Dъmnezeъ. [ἀ, φιλόθεος].

'Αφιλοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de milostivipe, nemilostivъ. [ἀ, φιλοικτίρμων].

'Αφιλοκαλία (ἡ), neiъвipe. nesimцipe de fpъmosъ. [din

'Αφιλόκαλος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ, nesimцitopъ de fpъmosъ, ші вънъ, fъpъ gъstъ. [ἀ, φιλόκαλος].

'Αφιλοκομπέω -ῶ, viit: -ήσω, nъ iъвеsкъ a mъ fълi. [ші

'Αφιλοκομπία (ἡ), neiъвipe, neoвiчnъinцъ de fълipe. [din

'Αφιλόκομπος (ὁ, ἡ). neiъвitopъ de (neoвiчnъitъ) a se fълi. [ἀ, φιλόκομπος].

'Αφιλόλογος (ὁ, ἡ), neiъвitopъ de învъцъtъpї, ші штiinцe; (iap maї къ seamъ) neпъpiкшъ de лitepatъpъ (φιλολογία). [ἀ, φιλολόγος].

'Αφιλονείκητος, ші

'Αφιλόνεικος (ὁ, ἡ), neisвitopš de disнte. [ἀ, φιλόνεικος). [de sнde

'Αφιλονείκως, adв: fъpъ disнsiъ.

'Αφιλοξενέω-ω, вiit: -ήσω. нs sintš isвitopš de stpeinĭ. [ἀ, φιλόξενος].

'Αφιλοπόλεμος (ὁ, ἡ), neisвitopš de pesвoiš. [ἀ, φιλοπόλεμος].

'Αφιλόπονος (ὁ, ἡ), neisвitopš de ostenealъ. [ἀ, φιλόπονος].

῎Αφιλος (ὁ, ἡ), лinsitš de npietenĭ. 2) nenpeцsitopš, nesimцitopš de npietenie. 3) nenotpiвitš ла npietenš, saš npieteшsгš; (npin spm:) вpъжmъшeskš; nenлъкstš; skîpвosš. [ἀ, φίλος].

'Αφιλοσόφητος (ὁ, ἡ) neînвъцatš fiлosofia. [ἀ, φιλοσοφέω]. (вezĭ шi

'Α-φιλόσοφος (ὁ, ἡ), nefiлosofš, saš neвpednikš de fiлosofie. «Οὐδὲν γὰρ ἐστι τῶν καλουμένων φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτερον». At:

'Αφιλοστάχυος (ὁ, ἡ), noet: neisвitopš de snive, saš лinsitš de snive; (fir:); nepoditopš. [ἀ, φιλόσταχυς].

'Αφιλοστοργέω -ῶ, вiit: -ήσω, sintš

'Αφιλόστοργος (ὁ, ἡ), чeл чe n'ape nъpinteaskъ dparoste; (fir:) asnps, neomeniтš. [ἀ, φιλόστοργος].

'Αφιλοτεκνία (ἡ), neisвipe de konĭĭ. [ἀ, φιλοτεκνία].

'Αφιλοτιμία (ἡ), neisвipe de чinste. [din

'Αφιλότιμος (ὁ, ἡ), neisвitopš de чinste, neamвiцiosš; (fir:) npostš, nesimцitopš, saš de miчĭ simцiminte. [ἀ, φιλότιμος]. [de sнde

'Αφιλοτίμως, adв: fъpъ isвipe de чinste, saš amвiцie.

'Αφιλοχρηματία (ἡ), neisвipe de вanĭ. [din

'Αφιλοχρήματος (ὁ, ἡ), neisвitopš de вanĭ, saš вorъцie. [ἀ, φιλοχρήματος].

'Αφίλως, adв: кs кinš nenpietenosš, (вpъжmъшeskš). [ἄφιλος].

Ἀφ-ιματίω -ῶ, вiit: -ώσω, desвpakš de xaîne [ἀπὸ, ἱμάτιον], desnoiš.

῎Αφιξις, εως (ἡ), [ἀφικνέομαι] sosipe. 2) нspчedepe. «'Εισελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξιν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς». Skp: 3) noet: = 'Ικεσία

'Αφιππάζομαι, вiit: -άσομαι, fsгš, nлeкš, saš вiš вълape. [шi

'Αφιππεύω, вiit: -εύσω, = 'Αφιππάζομαι. [шi

'Αφιππία (ἡ), neшtiingъ, nedeлpindepe ла кълъpie. [din

῎Αφιππος (ὁ, ἡ), nedeлpinsš ла кълъpie. 2) лoкš neîndemînatiкš ла кълъpitš. 3) лinsitš de калš, saš de калsл sъš. [ἀπὸ. ἵππος].

'Αφιπποτοξότης, în лoкš de ἀμφιπποτοξότης. (вezĭ ziчepea).

'Αφ-ίπταμαι, вiit: -ἀποπτήσομαι (nex: ἀπέπτην, шi miж: 'Απεπτάμην, шi чл:) sвopš de кndeвa; fsгš sъspînd.

'Αφ-ιστάνω, (dsne Алeksandpienĭ) în лoкš de

'Αφ-ίστημι, вiit: ἀποστήσω, (nex: ἀπέστησα, шi miж: ἀπεστησάμην, шi ал 2: ἀπέστην, tpe: de кs: ἀφέστηκα, шi чл:) aшezš чeвa denapte de чeвa; desnapцš, denъptezš. «Οὐ χρὴ ἄγαν ἀφιστάναι καὶ ἀπαρτᾶν τα ὀνόματα». Лsч: «'Αφιστάναι φρενῶν». Sof: 2) îndъpъtнezš, onpeskš. «Θέλοντα πολιτεύεσθαι αὐτὸν ἀπέστησε». «'Εκεῖνον γὰρ οὐδὲν ἀπέστησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως». Плв: 3) atparš în naptea mea, peвoлtš. «Τοὺς συμμάχους ἀφιστάναι». Tsч: «῞Οπως τὴν 'Ιωνίαν ἀποστήσωσιν». Tsч: 4) вindeкš, кsрьцš. «Λειχῆνας(«Λέπραν, «Νομὰς) ἀφίστησι». Diskp: 5) (pap) sîntš denъptatš, лinseskš denapte. «Πολλὸν ἀφιστάντες». Om: 6:) (miж:) sîntš, saš staš denapte de чeвa; nлeкš; mъ denъptezš; mъ tparš; mъ anъpš de чeвa. «Τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι» Dm: «Τὸ ἀποστῆναι χαλεπὸν ἀεὶ φύσεως, ἥν ἔχει τις ἀεί. «Apistf: «Τῆς ῥητορικῆς ἀφεστηκέναι». Лsч: «Ἡ μὲν δακρύουσα ἀπέστη». Epd: «Εἰς 'Ιθώμην ἀπέστησαν» Tsч: «῞Ινα τί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν; Skp: «Τὰ πλεῖστον ἀφεστηκότα». Apst: «Τοῖς μακροτέρω ἀφεστηκόσιν». Apst: 7) (med:) mъ fakš (mъ npefakš în) anostemъ. «Τέμνειν χρὴ τὸ οὕτως ἀφιστάμενον». Гaл: «Σάρκες ἀφιστάμεναι». Dskp: «Τὰ ἀφεστῶτα» Гaл: în лoкš de «Τὰ ἀποστήματα». 8) mъ peвoлtš, mъ fakš peвoлsцionapš. «Βουλομένοις ἦν τῶν Μακεδόνων ἀφίστασθαι». Ssid: (шi npen:) «῏Ην δὲ καὶ πρὸς πολεμίους αὐτὸν γινώσκης ἀφιστάμενον». Ksn: 9) mъ лenъdš, mъ tparš, încetezš. «'Αφίστασθαι τῆς ἀρχῆς». Плt: «'Απέστη τοῦ διαναυμαχῆσαι». Sin: 10) tparš, kîntъpeskš, daš шi iaš кs кîntapsл. «Τὸν ὑποδεξάμενον, καὶ ἀποστησάμενον τὸν χαλκόν. Dm: «Μὴ χρεῖος ἀποστήσωνται». Iz: N. sъ нs ne nлъteaskъ datopia (aлцiĭ îndpenteazъ, ἀποτίσωνται).

῎Αφλαστον (τὸ), skossл în sss, afapъ, шi înkoвoiatš кънъtîiš aл npsei (nъpцiĭ de dinainte a) kopъвiiлop. (вezĭ шi ἀκροστόλιον).

῎Αφλεβος (ὁ, ἡ), чeл fъpъ вine. [ἀ, φλέψ].

'Αφλέγμαντος (ὁ, ἡ), nesъnssš ла (saš

непъціtȣ de) înflamaціe. 2) опріtорȣ, saȣ апърътopȣ de înflamaціe. 3) апъpatȣ de flегme. [ἀ, φλεγμαίνομαι].

Ἄφλεκτος (ὁ, ἡ), неарsȣ, saȣ de неаps. 2) (despre mînкърї) нetpeкȣtȣ npin fокȣ (adiкъ неrъtitȣ). [ἀ, φλέγομαι].

Ἀφλόγιστος, (ὁ, ἡ), неаnpinsȣ, saȣ de неаnpins. [ἀ, φλογίζομαι).

Ἄφλογος (ὁ, ἡ), неînfлъкърatȣ. [ἀ, φλόξ -ογός].

Ἄφλοιος (ὁ, ἡ), чел fъpъ коажъ. [ἀ, φλοιός].

Ἄφλοισβος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, φλοῖσβος] (despre кȣpціpe de апъ) невîжiosȣ: несȣmerosȣ. (везї ші

Ἀφλοισμὸς (ὁ), noet: [ἀ întinz:, φλοῖσβος] вîжîitȣл, вȣetȣл, sromotȣл вaлȣлȣї sȣmerosȣ; (npin ȣpm:) sȣmerape; sȣmъ.

Ἀφλύαρος (ὁ, ἡ), невъpfitopȣ. [ἀ, φλύαρος].

Ἀφλυκταίνωτος (ὁ, ἡ, невъшikatȣ de apsȣpї; saȣ несȣnȣsȣ ла pesȣflъtȣpї de apsȣpї. [ἀ, φλυκταινόομαι].

Ἀφνείομαι (fъpъ віit:), saȣ

Ἀφνειόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, mъ înвогъціsкȣ. [din

Ἀφνειός, ші Ἀφνεός [ἄφενος], α saȣ ος, όν, (sȣnpл: ȣne-opї Ἀφνειέστατος) noet: вогатȣ, кȣ mapї венitȣpї, tpъitopȣ în вiлшȣгȣ. «Ἀφνειὸς βιότοιο (μήλοισι, φρένας, ші чл:)». Om: ші Es:

Ἀφνήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀφνειός.

Ἄφνος, εος-ους (τὸ), noet: în локȣ de Ἄφενος.

Ἄφνω [ἄιψα, saȣ ἀφανῶς], adв: de odatъ, fъpъ веste, пе нeгîndite.

Ἀφόβητος (ὁ, ἡ), noet: нetemȣtȣ; несъпъimîntatȣ, неînfpikoшatȣ. [ἀ, φοβέομαι].

Ἀφοβία (ἡ). неfpiкъ. [din

Ἄφοβος (ὁ, ἡ), неfpikosȣ. 2) noet: неînsȣflъtopȣ de fpiкъ. [ἀ, φόβος].

Ἀφοβόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), noet: кom: неfpikosȣ de inimъ, saȣ чел кȣ inimъ неfpikoasъ. [ἄφοβος. σπλάγχνον].

Ἀφόβως, adв: fъpъ fpiкъ. [ἄφοβος].

Ἀφόδευμα, ші ἀφόδιον (τὸ), = Ἀποπάτημα, deшеptъtȣpъ de pîntече (sкipнъ). [ші

Ἀφοδευτήριον (τὸ), = Ἀπόπατος, ȣmвлъtoape. [din

Ἀφ-οδεύω, віit: εύσω, (npinч:) mъ deпъpteзȣ (mъ daȣ întp'o napte) din кaлe; (de ȣnde fir:) = Ἀποπατῶ, mъ пȣiȣ în лoianъ. [din

Ἄφοδος (ἡ), пȣpчedepe, плекape. 2) întoapчepe înanoї; шерціpe înanoї. 3) (oвiч:) deшеptape de npisoasele pîntечелȣї. 4) = Ἀφόδευμα. 5) = Ἀφοδευτήριον [ἀπὸ, ὁδός].

Ἀφοίβαντος (ὁ. ἡ), noet: [ἀ, φοιβαίνω] некȣpъціtȣ; пînгъpitȣ, sпȣpкatȣ.

Ἀφοίνικτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φοινίσσω] нерошitȣ.

Ἀφοίτητος (ὁ, ἡ), (акt:) нешеpгъtopȣ des ла ȣnȣ локȣ. 2) (пas: локȣ) ȣnde нȣ шеpціe (saȣ нȣ noate шеpціe) des niminea, неȣmвлatȣ. [ἀ, φοιτάω].

Ἄφολκος (ὁ. ἡ), [ἀπὸ, ὁλκή] лipsъ ла кȣmпene, saȣ лipsitȣ de гpeȣtatea, че tpeвȣie se tpaгъ ла кîntъpipe.

Ἀφ-ομαρτέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: mъ desnapцȣ de чineвa, înчetезȣ de a'л ȣpma; saȣ (гpeшit) = Ἀφαμαρτέω.

Ἀφόμοιος (ὁ, ἡ), = Ἀνόμοιος. 2) кȣ totȣл asemenea. [ἀπὸ, ὅμοιος]. [de ȣnde

Ἀφομοιόω -ῶ, віit: -ώσω, fакȣ чeвa de totȣ asemenea кȣ aлtȣл, imitȣ; aлъtȣpȣ, коmпapȣ. [de ȣnde

Ἀφομοίωμα (τὸ), чeвa fъкȣtȣ în asemъnape, aidoma кȣ aлta, копie întoкшaї. [ші

Ἀφομοίωσις, εως (ἡ), коmпapape, aлъtȣpape.

Ἀφοπλίζω, віit: -ίσω, desapmезȣ пе чineвa, îї iaȣ apmeлe [ἀπὸ, ὅπλον].

Ἀφ-οράω -ῶ, віit: ἀπόψομαι, (пех: ἀπεῖδον, ші чл:) вѣзȣ de depapte. 2) (овiч:) npiвeskȣ, îmї aціntезȣ веdepiлe ла чeвa. 3) (pap) îmї întopкȣ веdepea de кътpe чeвa.

Ἀφόρδιον (τὸ), noet: (pap) în локȣ de Ἀφόδιον, = Ἀφόδευμα.

Ἀφόρητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ρήτως. [ἀ, φορέω] несȣfepitȣ. 2) (maї нoȣ) непȣptatȣ.

Ἀφορία (ἡ), нepodipe. [ἄφορος].

Ἀφ-ορίζω, віit: -ίσω, desnapцȣ чeвa npin xotape; deoseвeskȣ; екчentезȣ; пȣiȣ ла o napte; xotъpъskȣ; pîndȣieskȣ; лipseкȣ пе чineвa de чeвa. «Καὶ ἀφοριεῖ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων». Sкp: «Ἢ ἐκ πάντων, ἢ ἔκ τινων ἀφωρισμένων». Apst: «Ἀφωρισμένος εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Sкp: (ші miж:) «Χώραν ὅτι πλείστην ἀφορίσασθαι καὶ διαλαβεῖν». Isкp: «Τιμὰς νερτέρων ἀφοριζόμενος». Eȣp: 2) пȣiȣ xotapȣ (шapціne) ла чeвa, sъвîpшeskȣ. «Τὴν βίβλον ταύτην ἀφορίσωμεν». Плв: (ші miж:) «Ἀφορισάμενος δὲ τὸν λόγον». Isкp: dînd defiнiціa ȣнȣї лȣкpȣ, îл xotъpъskȣ, îл deskpiȣ, че este. «Ἱπποκράτης ἀφορίζων τὴν ἔνδειαν ἔφη ὑγιείας εἶναι μητέρα». Sin: «Οὔτε τὴν ἀξίαν ἑκάστου ἀκριβῶς ἀφωρίσατο». Гaл: (ші пas:) «Οὕτως ἀφώρισται ἡ τύχη». Пp: 4) eкsпatpiезȣ, eкsiлезȣ (sкoцȣ afapъ din xotapeлe цъpiї); (de ȣnde fir:) isгoneskȣ afapъ din вiserікъ, (овшt:) afopiseskȣ. «Καὶ μ' ἀπὸ γῆς

ὥρισεν Ἰλιάδος. Еѕр: 5) (лец:) zълоцeskѕ̆ о пропрietate (вezĭ ὅρος). «Ἴστε γάρ, ὅσοις ἀφώρισται ἡ οὐσία αὐτοῦ». Dіо: [ἀπὸ, ὅρος]. [de ѕnde

Ἀφόρισμα (τὸ), лѕкpѕ desпърцitѕ̆; хotъpîtѕ̆, шi чл: [шi

Ἀφορισμὸς (ὁ), desпърцipe пpin хotape: екчепцie; хotъpîpe, pindѕipe, fiksape: (обiч:) afopismѕ̆, skѕptъ definiцie, saѕ̆ sentinцъ konpinzътоаpe de челе maĭ пpinчiпале пърцĭ а ле înцелеsѕлѕĭ; (Бisep:) afopisanie. [шi

Ἀφοριστικὸς, ἡ, ὸν, îndeminatikѕ̆, kontpiвѕitopѕ̆ а desпърцi, а хotъpî, а defini, а eksпpima пе skѕptѕ̆, шi чл: [de ѕnde

Ἀφοριστικῶς, adв: în felѕ̆, saѕ̆ kiпѕ̆ de afopismѕ̆, adikъ skѕptѕ̆, шi konpinzъtopѕ̆.

Ἀφ-ορμάω -ῶ, шi (поet:) -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, плекѕ̆, mъ поpneskѕ̆ de ѕndeва, пѕpчedѕ̆, шъ deпъptezѕ̆. «Ἀφορμήσας ἐκ τῆς Νεμέας». Ksп: (шi fъpъ пpeп:) «Τῆς δ' ἀφορμῶσι χθονός». Еѕр: (шi miж: поet:) «Ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν». Iл: В. «Ἀφορμηθέντα νέεσθαι». Апл:

Ἀφ-ορμέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ поpneskѕ̆, esѕ̆ din noptѕ̆, eksплѕteskѕ̆.

Ἀφορμὴ (ἡ), поpnipe, плекape; deпъptape; (de ѕnde Fiл: înпpotiвъ de ὁρμή), ѕpiчiѕne, skîpвъ, antinatie. 2) (обiч:) лекѕл, de ѕnde se поpneшte чineвa sppe op kape (dap maĭ kѕ seamъ pesвoiaskъ) întpenpindepe, = Ὁρμητήριον; (de ѕnde fir:) motiвѕ̆ (miжлokѕ̆, kaпitaлѕ̆) de op че fantъ; (пpin întînd: ла îm:) aвѕцie, miжлoaче de вiaцъ, stape; (în цen:) пpeteкstѕ̆, пpiчinѕipe; okazie, пpiлежѕ̆. [ἀπὸ, ὁρμή].

Ἀφορμιάω -ῶ, [ἀφορμάω] вiit: -άσω, dopeskѕ̆, вoieskѕ̆ а плека.

Ἀφόρμιγκτος (ὁ, ἡ), поet: (imnѕ̆) неаkomпaniatѕ̆ de лipъ, saѕ̆ хapпъ. [ἀ, φορμίζω].

Ἀφορμίζω, вiit: -ίσω, = Ἀφορμέω.

Ἀφόρμικτος (ὁ, ἡ), поet: = Ἀφόρμιγκτος.

Ἄφορμος (ὁ, ἡ), поet: (kѕ цen:) лiпsitѕ̆ de лimanѕ̆, saѕ̆ поptѕ̆. «Ἄφορμος ἐμᾶς χθονός». (fir:) fъpъ пpoteкцia пatpi меле. [ἀπὸ, ὅρμος]. 2) неплекatѕ̆, неdeпъptaѕ̆. [ἀπὸ, ὁρμή].

Ἀφορολόγητος (ὁ, ἡ), неdaжnikѕ̆, asidotѕ̆. [ἀ, φορολογέομαι].

Ἄφορος (ὁ, ἡ), нepoditopѕ̆: (fir:) непъskъtopѕ̆. [ἀ, φέρω].

Ἄφορτος (ὁ, ἡ), неînпoвъpatѕ̆, неîнkъpkatѕ̆. [ἀ, φόρτος]. [de ѕnde

Ἀφόρτως, adв: fъpъ sapчinъ, saѕ̆ гpeѕtate; fъpъ sѕпъpape.

Ἀφόρυκτος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ, φορύσσω] неspѕpkatѕ̆; неminжitѕ̆.

Ἀφ-οσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, konsfinцeskѕ; kѕpъцeskѕ̆ peлiцios. || (обiч: miж:) sъвîpшeskѕ̆ о peлiцioasъ datopie (шi maĭ kѕ seamъ пentpѕ moptѕ̆); eksпiezѕ̆ (îmвлînzeskѕ̆) пpin цepemoniĭ peлiцioase пе Dѕmnezѕ̆, saѕ̆ пе pъпosaцĭ; (în цen:) îmĭ fakѕ̆ (saѕ̆ apъtѕ̆, kъ îmĭ înплineskѕ̆) datopiiлe, daѕ̆ dpeptѕл stpeinѕ̆; (пpin ѕpm:) îmĭ odixneskѕ konшtiinцa, mъ deskapkѕ̆ de о mopaлъ гpeѕtate; mъ лeпъdѕ̆, mъ skîpвeskѕ̆, mъ апъpѕ̆ de чeвa ka de spѕpkatѕ̆ (вezĭ шi Ἀποδιοπομποῦμαι, шi Ἀποτροπιάζομαι); пpinoseskѕ̆ ka о пîpгъ о пapte а (maĭ kѕ seamъ din пepiĭ) жeptfeĭ; (пpin ѕpm: шi maĭ des. fir: шi maĭ de mѕлte opĭ înпpeѕпъ kѕ ὅσον, ὥσπερ, шi чл:) fakѕ̆ чeвa dѕпе datopie, пѕ din konшtiinцъ, чi пentpѕ oвiчeiѕ̆, saѕ̆ вѕпа kѕвiinцъ. [de ѕnde

Ἀφοσίωμα (τὸ), miжлokѕ̆ de konsfinцipe, saѕ̆ kѕpъцipe de пъkatѕ̆: лѕkpѕ konsfinцitѕ̆. [шi

Ἀφοσίωσις, εως (ἡ), konsfinцipe; kѕpъцipe peлiцioasъ de пъkate (akt: шi пas:); înплinipe de datopie (пpinч: peлiцioasъ, dap maĭ de mѕлte opĭ пѕ în konшtiinцъ, чi пѕmaĭ dѕпе oвiчeiѕ̆); (пpin ѕpm:) «Ἀφοσιώσεως ἕνεκα, saѕ̆». πρὸς Ἀφοσίωσιν, = Ὁσίας χάριν, пentpѕ fopmъ, saѕ̆ пentpѕ okiĭ oamenilop пѕmaĭ.

Ἀφοῦ, în лokѕ̆ de (неînтp:) ἄφεσο 2: sinг: пepѕ: а miж: пexot; 2: de поpѕпч: aл лѕĭ ἀφίημι.

Ἀφόωντα, поet: în лokѕ̆ de ἀφῶντα, пapтч: а лѕĭ ἀφάω.

Ἀφραδέω, вiit: -ήσω, поet: лѕkpezѕ̆, mъ поptѕ̆ неînцeлeпцeшte. [шi

Ἀφραδέως, adв: поet: неînцeлeпцeшte, fъpъ minte. [din

Ἀφραδὴς [ἀ, φράζω], έος (ὁ, ἡ), поet: неmintosѕ̆, негînditѕ̆. [de ѕnde

Ἀφραδία (ἡ), поet: неînцeлeпчiѕпе, неpozie. 2) (kѕ цen:) нешtiinцъ, неeksпepiinцъ.

Ἀφραδμόνως, adв: поet: = Ἀφραδέως. [din

Ἀφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = Ἀφραδής.

Ἀφραίνω (fъpъ вiit:), поet: = Ἀφραδέω, sîntѕ̆ smintitѕ̆. [ἀ, φρήν].

Ἄφρακτος (ὁ, ἡ), неînгpъditѕ̆, неînпpeжmѕitѕ̆; (пpin ѕpm:) непъzitѕ̆; (fir:) непpoteктatѕ̆, лiпsitѕ̆ de aжѕtopѕ̆. «Φίλων ἄφρακτος». Sof: [ἀ, φράττω].

'Αφρασμονως, adв: поеt: ='Αφραδμόνως. [din

'Αφράσμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ='Αφράδμων.

"Αφραστος (ὁ, ἡ), [ἀ, φράζω] = "Αῤῥητος, песпесă, нееksпpimată.2) поеt: невъgatĕ de seamъ; пепъzătă; пеkăпоskătă; аskăпsă; datĕ ла о партe. «"Αφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος». Апл: «Εἰς τὸ ἀφραστότατον χωρίον». Ep: 3) ăpîvosă, skîpвоsă, de făцit. «Φᾶτις ἄφραστος». Sof: 4) пепревъzătă, пеатtепtată. «"Εκποθεν ἀφράστοιο». Апл: пе пеатtепtate. 5) пеперîпditĕ, пеmiпtosă. «"Αφραστοι γελόωσι». Nik: [de ăпde

'Αφραστὺς, ύος (ἡ), поеt: ='Αφραδία. [ші

'Αφράστως, adв: пееksпpimat. 2) пе пепъdъжdăite 3) пеpozeште, пеîпцелепцеште.

'Αφρέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: îп локă de ἀφρίζω.

'Αφρήλογος (ὁ, ἡ), поеt: îп локă de ἀφρολόγος.

'Αφρηστής, οῦ (ὁ), поеt: făкъtopă de спăме îппрежăрăл сăă. «Δελφὶν ἀφρηστής». Епігр: [ἀφρός].

'Αφρήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), пеkăвепіtă, (пеfăкîпd партe) ла пічі о чеатъ, fatpie (saă pădепie, ор fpъцime); (tir:) пеsоціавілă. [ἀ, φρήτρα].

'Αφριάω -ῶ, вііt: -άσω, поеt: îп локă de

'Αφρίζω, вііt: -ίσω, fakă спăме, спăмеgă. [ἀφρός].

'Αφρικτί, adв: fъръ fiopĭ, saă fpîкъ. [ἀ, φρίττω].

'Αφρόεις, εσσα, εν, поеt: спăмеpосă, saă плiпă de спăмъ. [ἀφρός].

'Αφρισμὸς (ὁ), спăмаpe, saă спăмеgаpe. [ἀφρίζω].

'Αφρῖτις, [ἀφρὸς] ιδος (ἡ), пăi. de ăпă soiă de пеште алвă, че se кpede, къ se паште din спăмъ de mаpe (дăпе ăпiĭ ăпă felă de sapdeлъ). [везĭ ші ἀφύη]

'Αφρόγαλα (τὸ), спăмъ de лапtе, saă smîпtîпъ (Тăр: kaĭmaкă). [ἀφρὸς, γάλα].

'Αφρογένεια (ἡ) поеt: (епіt.) Венерa, = 'Αφροδίτη. [din

'Αφρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкătă din спăмъ. [ἀφρὸς, γένος].

'Αφροδισιάζω, вііt: άσω (прінч:) сервеgă церемопііле венеpiепe. 2) довîпdеskă плъчеpiле венеpiепe (tpăпешtĭ). [ші

'Αφροδισιὰς, άδος (ἡ), ăпă felă de плапtъ îпtăpîtъtоаpe de поftеле венеpiепe (tpăпешtĭ), поаtе = "Ακορον (Лаt: acorum, Церт: Kalmus). ['Αφροδίσιος].

'Αφροδισιασμὸς (ὁ), серваpe de церемопііле Afpoditeĭ, saă Венеpiĭ ('Αφροδίσια). 2) довîпdiре de плъчеpiле венеpiепe (tpăпешtĭ). [ші

'Αφροδισιαστὴς, οῦ (ὁ), съвîpшitopă de сервъtopiле венеpiепe; saă довîпditopă de плъчеpiле венеpiепe, saă tpăпешtĭ. [ἀφροδισιάζω]. [de ăпde

'Αφροδισιαστικὸς, ἡ,ὸν, аплекаtă,saă datĕ пă totăл ла плъчеpiле венеpiепe, saă tpăпешtĭ.

'Αφροδίσιος, α saă ος, ὀν, веpepiaп.ă || (săвst:) 'Αφροδίσιον (τὸ), temплăл, ші 'Αφροδίσια (τὰ), сервъtоареа, церемопііле, ші плъчеpiле Венеpeĭ. [din

'Αφροδίτη (ἡ), 'Afpodita, saă Венеpа, шtiăta zeiцъ а (ші плъчеpea) amоpăлăĭ. 2) (îп цеп:) fpăмăseцe, гpaцie, лiпічiă. [ἀφρὸς, δίω].

'Αφρόκομος (ὁ, ἡ), поеt: (pap) пikatĕ din спăma чеа depe пъpăл вpe ăпăĭ îпpetъtopă. [ἀφρὸς κόμη].

'Αφρόλιτρον, îп локă de ἀφρόνιτρον.

'Αφρολόγος (ὁ, ἡ), поеt: adăпъtopă de спăмъ. [ἀφρὸς, λέγω].

'Αφρόνευσις, εως (ἡ), = 'Αφρόνησις. [din

'Αφρονεύω, вііt: εύσω, = кă

'Αφρονέω -ῶ вііt: -ήσω, ='Αφραίνω, sîпtă smîпtitĕ. [ἄφρων]. [de ăпde

'Αφρόνησις, εως (ἡ), ='Αφροσύνη.

'Αφρόνιτρον (τὸ), спăмъ de siлitpъ. [ἀφρὸς νίτρον].

"Αφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), пеîпгpiжаtă. [ἀ, φροντίς].

'Αφροντισία (ἡ), пеîпгpiжаpe, пепъsаpe. [ἀ, φροντίζω].

'Αφροντιστέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîпtă пеîпгpiжаtă, пă поptă гpiжъ, пă 'mĭ пасъ. [ші

'Αφροντιστὶ, adв: ='Αφροντίστως. [din

'Αφρόντιστος (ὁ, ἡ),="Αφροντις, пеîпгpiжаtă; (прін ăpm:) пеsокоtitĕ, пеpodă. 2) аспpъ, кpădă, пеomепitĕ. 3) (пас:) пеîпгpiжitĕ. [ἀ, φροντίζω]. [de ăпde

'Αφροντίστως, adв: fъpъ гpiжъ, saă îпгpiжіpe. кă пепъsаpe.

'Αφρόνως, adв: пеîпцелепцеште, пеgioвеште. [ἄφρων].

'Αφρὸς (ὁ), [ἀφύω] спăмъ. 2) = 'Αφρῖτις, ші 'Αφύη.

'Αφροσέληνος (ὁ), = Σεληνίτης, ăпă felă de пiatpъ. [ἀφρὸς, σελήνη].

'Αφροσκόροδον (τὸ), ăпă felă de ăstăpoiă алвă ші mаpe. [ἀφρὸς, σκόροδον].

'Αφροσύνη (ἡ), лiпsъ de miпte, пеîпцелепчiăпе. [ἄφρων].

'Αφρουρέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîпtă

Ἀφρούρητος, [ἀ, φρουρέω], [ші

Ἄφρουρος (ὁ, ἡ), лipsitš de stpeажъ, nestpeжsitš, neпъzitš. 2) neîndatopatš a-mepџe ла stpeажъ. [ἀ, φρουρά].

Ἀφροφυής, έος (ὁ, ἡ), din natspъ spsmosš, saš spsmerosš, (adikъ) skoџъtopš de spsme; (fir:) fpaџedš, moaлe (ка spsma). [ἀφρὸς, φυή, saš φύω]. ші (греш:) în лokš de ἀβροφυής.

Ἀφρόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefakš în (ші пas: fakš, skoџš) spsmъ. [ἀφρός].

Ἄφρυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φρύγω, fpirš] nefpiritš; nefîpлitš; nепpъжitš.

Ἀφρώ, οῦς (ἡ), поet: = Ἀφροδίτη. [ші

Ἀφρώδης, εος (ἡ), spsmosš, ка о (saš плinš de) spsmъ; (fir:) fpaџedš. [ἀφρός].

Ἄφρων, ονος (ὁ, ἡ), nemintosš, nepodš, neriosš. [ἀ, φρήν].

Ἀφ-υβρίζω, biit: -ίσω, învetezš de a окъpî, a neчinsti, saš a fi obpaznikš.

Ἀφ-υγιάζω, biit: -άσω, însъпъtoшezš пе чinева кs desъвîpшipe. [de sнde

Ἀφυγιασμὸς (ὁ), desъвîpшitъ însъпъtoшipe.

Ἀφ-υγραίνω, biit: -ανῶ, smezeskš чева de totš; (пpin întind:) spълъчeskš. [ἀπὸ, ὑγρός].

Ἀφύδιον (τὸ), dim: ал лsî ἀφύη.

Ἀφ-υδραίνω, biit: -ανῶ, поet: în лokš de ἀφυγραίνω.

Ἀφύη (ἡ), (џen: im: ἀφύων) în лokš de ἀφρύη, [ἀφρός, кsчî se zічеа къ se паmte din spsma mъpiî] saš feлš de mikъ пemte da mape mikš. (vezî ші ἀφρίτις).

Ἀφυής, έος (ὁ, ἡ), (кs ak: пpen:) лipsitš de fipeaskъ disposiџie, neiskssitš, neîndemînatikš ла чева; (pap) nenotpivitš; (în џen:) simплš, пpostš, fъpъ dsxš. [ἀ, φυή]. [de sнde

Ἀφυΐα (ἡ), fipeaskъ neîndemînъtate.

Ἀφυΐδιον (τὸ), = Ἀφύδιον.

Ἄφυκος (ὁ, ἡ), nedpesš ла obpazš, nesълimenitš. [ἀ, φῦκος].

Ἄφυκτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κτως, = Ἄφευκτος, de каpe ns поate fsџi, saš a se апъpa чineва. «Ἐν ἀφύκτῳ ἔχομαι». Лsч: sînt џinstš în stape de nesъtinџъ de a fsџi.

Ἀφυλακτέω -ῶ, biit: -ήσω, (кs џen:) ns mъ пъzeskš de чева. [din

Ἀφύλακτος (ὁ, ἡ), neпъzitš. 2) de neпъzit, adikъ, de каpe ns se поate пъzi, saš пе каpe ns поate чineва пъzi. [ἀ, φυλάττομαι]. [de sнde

Ἀφυλάκτως, adв: fъpъ пazъ, saš вътаpe de seamъ.

Ἀφυλαξία (ἡ), neпъzipe, neвъгаpe de seamъ. [ἀ, φύλαξις].

Ἀφ-υλίζω, biit: -ίσω, кspъџš de matepie (dpoжdiî), stpeкopš. [de sнde

Ἀφύλισμα (τὸ), dpoжdie, matepie, pъmasъ din stpeкopape.

Ἄφυλλος (ὁ, ἡ), nefpsnzosš (копачiš); голš; sskatš [ші

Ἀφύλλωτος (ὁ, ἡ), поet: = Ἄφυλλος. [ἀ, φύλλον].

Ἀφύξιμος (ὁ, ἡ), noet: = Ἄφυκτος, de nefsџit, saš de neапъpat. 2) însiлшsratš. [din

Ἄφυξις, εως (ἡ), = Ἀφυσμός

Ἀφ-υπνίζω, biit: -ίσω, deшteptš din somnš. [din

Ἄφυπνος (ὁ, ἡ), deшtentš. [ἀπὸ, ὕπνος]. [de sнde

Ἀφ-υπνόω -ῶ, biit: -ώσω, mъ deшteptš din somnš. 2) adopmš, iaš sнš somnš,

Ἄφυρτος (ὁ, ἡ), [ἀ, φύρω] nefpъmîntatš; (fir:) neamestekatš. [de sнde

Ἀφύρτως adв: fъpъ fpъmîntape; (fir:) fъpъ nepegsлatъ amestekape, fъpъ konfssie кs ssnъ pîndsiaлъ.

Ἀφυσγετὸς (ὁ), поet: [ἀφύσσω] nomoлš, ші aлte neкspъџeniî, че коsoapъ sнš tsлsspe pîš. 2) (adiekt: papš, saš îndoiosš, = Ἀφύξιμος, însiлшsrat.

Ἀφύσητος (ὁ, ἡ), nesнfлatš, saš nesнfлatš. [ἀ, φυσάω].

Ἀφύσικος (ὁ, ἡ), (maî noš) = Ἀφυής. [ἀ, φύσις].

Ἀφυσιολόγητος (ὁ, ἡ), neînвъџatš (saš neînsoitš кs) fisioлoџia. [ἀ, φυσιολογέω].

Ἀφυσμὸς (ὁ), клеipe. [ἀφύσσω].

Ἄφυσος (ὁ, ἡ), (med:) чел че n'ape (ns npiчinsiemte, saš ns pisinemte) fлate. [ἀ, φῦσα].

Ἀφύσσω, biit: -ύξω, (пex: ἤφυσα, пas; tpe: de кs: ἤφυσμαι, пex: пas: ἠφύσθην, ші пos: Ἀφυστέον) поet: [ἀπὸ, ὕω, saš αὔω = φαύω] = Ἀρύομαι, skoџš, tpagš вinš ші чл: din вsте. 2) = Ἀπαντλῶ, deшeptš, клеieskš. «Ἔλκος ἀφύσσων εἰδαλέον». Оп: deшeptînd matepia копpinsъ în panъ. (vezî ші διαφύσσω) 3) (пpin întind:) гpъmъdeskš. «Πλοῦτον ἀφύξειν». Iл: А: (ші mіж:) «Φύλλα ἠφυσάμην». Od: H:

Ἀφ-υστερέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Ἀφ-υστερίζω, biit: -ίσω, = Καθυστερῶ, pъmîiš înanoi, saš viš maî în spmъ; (пpin spm:) ns nemepeskš, ns isssteskš.

Ἀφύτευτος (ὁ, ἡ), nesъditš; (fir:) neînџeпenitš. «Χῶρος ἀργὸς καὶ ἀφύτευτος». Ksn:

Ἀφύω, biit: -ύσω, = Ἀφύσσω.

Ἀφύω, biit: -ύσω, Ion: mъ aлseskš. [ші

Ἀφυώδης, εος (ὁ, ἡ), Ion: албічосȣ (fъръ faцъ). 2) чел din soiнл пeміtелȣї пѣміtȣ [ἀφύη, везї zічереа].

Ἀφυῶς, adв: [ἀφυής]. fъръ fіреаскъ îndemînaтic; пепоtрівіt; în кіпȣ пекȣвіinчосȣ. «Χώρα κεκραμένη ἀφυῶς». Пл: царъ fъръ вȣпъ, саȣ потрівітъ temпeрatȣръ.

Ἀφῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, ші чл: пех: 2: de сȣп: ал лȣї ἀφίημι.

Ἀφώνητος (ὁ, ἡ), = Ἄῤῥητος, песпȣсȣ, пеексприматȣ. 2) =Ἄφωνος. [ἀ, φωνέω].

Ἀφωνία (ἡ), пеглъсȣіре, тъчере. [ші

Ἀφωνίζω вііt: -ίσω, fакȣ пе чінева пеглъсȣіtорȣ. [din

Ἄφωνος (ὁ, ἡ), лінsitȣ de гласȣ, мȣtȣ, тъкȣtȣ. 2) пегласнікȣ, пesȣпъtорȣ. «Γράμματα ἄφωνα». Грам: [ἀ, φωνή]. [de ȣnde

Ἀφώνως, adв: fъръ граіȣ, în тъчере.

Ἀφώρατος (ὁ, ἡ), певъditȣ (пепріnsȣ асȣпра релеї fапте); саȣ каре пȣ se поате прінde, ор доведі. [ἀ, φωράομαι].

Ἀφωρισμένως, adв: (de партіч:) deосeвіt, деспърціt.

Ἀφώτιστος (ὁ, ἡ), пелȣмінatȣ, саȣ de пелȣмінаt; îнtȣпекatȣ; (Біс:) певоtезatȣ; пекатехісіtȣ. [ἀ, φωτίζομαι].

Ἀχαΐα (ἡ), [ἄχος] (епіt: ал Череseї) трістъ.

Ἀχαιϊνέη, ші Ἀχαΐνη (ἡ), fem: ал лȣї

Ἀχαΐνης, ου (ὁ), поеt: [ἀκή] чербȣ маре, саȣ десъвършіtȣ în вірстъ (каре алтfел se zіче ші σπαθίνης, ші πασσαλίας пентрȣ fігȣра коарпелор лȣї). 2) пііпе саȣ ...пітъ маре în чінстеа Череseї [Ἀχαΐα].

Ἀχάλαζος (ὁ, ἡ), пееkспȣсȣ ла гріnдіnъ. [ἀ, χάλαζα].

Ἀχάλινος [ἀ, χαλινός], ші

Ἀχαλίνωτος (ὁ, ἡ), пеînfрînatȣ; пецінȣtȣ; пеdомолітȣ. [ἀ, χαλινόομαι].

Ἀχάλκεος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de ἄχαλκος.

Ἀχάλκευτος (ὁ, ἡ), пелȣкраtȣ de аръмарȣ, саȣ de fерарȣ. [ἀ, χαλκεύομαι].

Ἀχαλκέω -ῶ, вііt: -ήσω, п'амȣ пічї лъцкаіе (χαλκός, валȣ de арамъ чел маї мікȣ). [din

Ἀχαλκής, έος, ші

Ἄχαλκος (ὁ, ἡ), лінsitȣ de арамъ, саȣ de fерȣ; ші (fіг:) de арме, саȣ ванї, пеарматȣ, саȣ съракȣ; ші (кȣ цеп:) «Ἀσπίδων ἄχαλκος». Sof: [ἀ, χαλκός].

Ἀχάλκωτος (ὁ, ἡ), пеакоперіtȣ, саȣ пекъптȣшіtȣ кȣ арамъ. [ἀ, χαλκόομαι].

Ἀχάνεια (ἡ), adînчіме, întіndере пемърцініtъ. [ἀχανής].

Ἀχάνη (ἡ), пanерȣ, кошȣ маре. 2) ȣпȣ fелȣ de мъсȣръ (Персапъ ші Беоtікъ) înкъпъtоаре de 45 вȣпіце. [din

Ἀχανής [ἀ прів:, χαίνω], έος (ὁ, ἡ), пекъскъtорȣ, педескізъtорȣ de гȣръ; мȣtȣ, пегръітoрȣ; înкісȣ; stрімтȣ. 2) [ἀ întinz:] fоарте късkatȣ, întinsȣ, adînкȣ, пемърцініtȣ. «Μέγα καὶ ἀχανὲς στράτευμα». Пл:

Ἀχάρακτος (ὁ, ἡ), пеsъпаtȣ; петінъріtȣ; пеfігȣраtȣ; пеînsемпаtȣ; пекȣпоскȣtȣ. [ἀ, χαράττομαι].

Ἀχαράκωτος (ὁ, ἡ), лінsitȣ de (пеîпtъріtȣ, пеîпгръдіtȣ кȣ) шанцȣрї. [ἀ, χαρακόομαι].

Ἀχαρής, έος (ὁ, ἡ), [ἀ, χαρά] певеселȣ, тріstȣ, посоморіtȣ.

Ἀχαριότης (ἡ), (рарȣ ші пеапровatȣ) каліtatea лȣї.

Ἄχαρις, ιτος (ὁ, ἡ), (компр: Ἀχαριστερος) пеграціосȣ, пеплъкȣtȣ; пеатрългъtорȣ; «Μηδὲν ἄχαρι πείσεσθαι ἐκ βασιλέως». Ар: 2) (рар) = Ἀχάριστος. [ἀ, χάρις].

Ἀχαριστέω -ῶ, вііt: -ήσω, пȣ fакȣ, саȣ пȣ кȣпоскȣ граціе, sînтȣ перекȣпоскъtорȣ. || (пас:) мъ песплъtескȣ кȣ перекȣпоштінцъ. «Ἀρετῆς ἀχαριστουμένης θεὸς οὐ παραμελεῖ». Пл: [ші

Ἀχαριστία (ἡ), пеfачере, саȣ перекȣпоаштере de граціе, перекȣпоштінцъ. [din

Ἀχάριστος (ὁ, ἡ), пеfъкъtорȣ, саȣ перекȣпоскъtорȣ de граціе. 2) = Ἄχαρις. 3) пересплъtіtȣ, пемълцȣміtȣ пентрȣ граціе. [ἀ, χαρίζομαι]. [de ȣnde

Ἀχαρίστως, adв: кȣ перекȣпоштінцъ, fъръ мълцȣміре.

Ἀχάριτος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de ἄχαρις, саȣ ἀχάριστος. [de ȣnde

Ἀχαρίτως, adв: fъръ граціе, în кіпȣ пеграціосȣ.

Ἀχάρνα(νη), ης (ἡ), ші

Ἄχαρνος, ου, ші Ат:

Ἀχαρνώς, ῶ, (ὁ), ȣпȣ fелȣ de пеште, че алтfел se zіче ші Ἀκαρνάν, саȣ Ἀκάρναξ.

Ἀχάτης, ου (ὁ), ȣпȣ fелȣ de піатръ преціоасъ.

Ἄχει, поеt: dat: sінг: ал лȣї Ἄχος.

Ἄχει, Dор: în локȣ de ἤχει, 3: sінг: пеps: de прел:, ші

Ἀχεῖ, Dор: în локȣ de ἠχεῖ, 3: sінг: пеps: de през: ал лȣї Ἠχέω.

Ἄχειλος (ὁ, ἡ), чел fъръ вȣzе; чел fъръ мърцінї. [ἀ, χεῖλος].

Ἀχείμαντος, ші

Ἀχείμαστος, ші поеt: ἀχείματος (ὁ, ἡ), пеsȣрpінаtȣ, саȣ песȣпȣсȣ ла вііфоре ші

віжълії; (fir:) neізрвзраtз, лініштitз. [α, χειμάζομαι].

'Αχείμερος, noet: ші

'Αχείμων, ονος (ὁ, ἡ), =' Αχείμαντος. [ἀ, χειμών].

"Αχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел fъръ mîînî, чіsнгз; (fir:) neîndeminatікз. [ἀ, χείρ].

'Αχειραγώγητος (ὁ, ἡ), nекондззз de mînъ, nenовъцзitз; (npin spm:) neînвлînzitз, selbatікз. [ἀ, χειραγωγέομαι].

'Αχειρέες (οἱ), îm: ал лзї

'Αχειρής, έος (ὁ, ἡ), ="Αχειρ. [de зnde

'Αχειρία (ἡ), лinсъ de mîînî, чіsнціе; (fir:) neîndemînъtate.

'Αχειρίδωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ mînічї. [ἀ, χειρίς, ἴδος].

'Αχειρομίαντος (ὁ, ἡ), (noз) nemînжitз din anзкаpe de mînъ. [ἀ, χείρ, μιαίνομαι].

'Αχειρόπλαστος (ὁ, ἡ), = 'Αχειροποίητος. [ἀ, χείρ, πλάττομαι].

'Αχειρόπλοκος (ὁ, ἡ), neînплetitз de mînъ. [ἀ, χείρ, πλέκομαι].

'Αχειροποίητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, nefъкзtз de mînъ. [ἀ, χείρ, ποιέομαι].

"Αχειρος (ὁ, ἡ). ="Αχειρ.

'Αχειρότευκτος (ὁ, ἡ), noet: în локз de ἀχειροποίητος. [ἀ, χείρ, τεύχω].

'Αχειρότμητος (ὁ, ἡ), netъiatз de mînъ de omз. [ἀ, χείρ, τέμνομαι].

'Αχειροτόνητος (ὁ, ἡ), nexіpotonitз, neaлesз, saз neanpoвatз npin întindepe de mîînî; ші (Bis:) nesfinцitз npin пзнере аззпръ de mînъ. [ἀ, χειροτονέομαι].

'Αχείρωτος (ὁ, ἡ), [α, χειρόω] nestъnînitз. nesзnззз, nesipзitз. 2) noet: neatinsз, sfîntз.

'Αχελώϊος, α, ον, кзвenitз pîзлзї Axeлоз ['Αχελῷος], ші noet: în цen: op къpia кзргъtoape ano; чел de лîngъ pîз, saз de лîngъ anъ. ‖ (sззst:) noet: în локз de 'Αχελῷος.

'Αχελωΐς, ίδος (ἡ), fem: ал лзї 'Αχελώϊος. «Πόλεις 'Αχελωΐδες». Esхл: opaшe de лîngъ цъpmзpî кз mape, saз de pîз. (вezї ші 'Αχερωΐς).

'Αχελῷος (ὁ), [ἄχα, ziч: neînip:, din кape Лat: aqua, ші Pom: anъ] Axeлоз, кзnoskзtзл pîз ал Etoлieї, ші altop локзpî, npin кape кзpцe. 2) noet: (în цen:) pîз; (npin întind:) anъ de pîз.

"Αχερδος (ἡ), ші pap (ὁ), [în afinitate кз ἀχράς] зnз felз de sninosз конъчелз, saз mъpъчіne (din кape fъчeaз rapdзpî).

'Αχερόντει(τι)ος, ου (ὁ, ἡ), ='Αχερούσιος.

'Αχερουσιάς, άδος (ἡ), fem: ал лзї

'Αχερούσιος (ὁ, ἡ), noet: кзвenitз pîзлзї Axeponз, ші (кз stpъnзmipe) iadзлзї. [ші

'Αχερωΐς, ίδος (ἡ), noet:='Αχελωΐς, чea de лîngъ pîз; (de зnde) ші зnз конaчіз, nлonз албз. [din

'Αχέρων [ἄχα, вezї 'Αχελῷος], οντος (ὁ), Axeponз, зnз pîз ал Enipзлзї, ші чл: (mitoлоц: кзpцe în iadз); (de зnde) noet: iadз.

'Αχέτα, αο (ὁ), Еол: ші

'Αχέτας, α (ὁ), Dop: în локз de 'Ηχέτης, sзnъtopз (enit: ал [illegible]pзлзї, ші ал tpestii).

'Αχεύω biit: -εύσω, noet: mъ mîxneskз. [ші

'Αχέων, ουσα, ον, naptч: a (neîntp:) 'Αχέω, mîxnitз. [ἄχος].

'Αχήλωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ конitъ кpъnatъ. ἀ, χηλή].

'Αχήν, ῆνος, saз ένος (ὁ), [ἀ, ἔχω] neaвзtз, sъpaкз. [de зnde

'Αχηνία (ἡ), noet: neaвepe, лinsъ, sъpъчіe.

'Αχθεινός, ή, όν, (ші adв:) -εινῶς, sзnъpъtopз, nenлъкзtз. [ші

'Αχθηδών, όνος (ἡ), nemзлцзmipe, tpistецъ. [ἄχθος].

'Αχθηφορέω -ῶ biit: -ήσω, în локз de ἀχθοφορέω.

"Αχθομαι biit: ἀχθή(χθέ)σομαι, ші ἀχθεσθήσομαι (nex: ἠχθέσθην), sîntз гpeз înnовъpatз; (овіч: ші fir:) mъ nекъжeskз, mъ mîxneskз, simцз гpeзtate în sзfлetз. 2) (nas: кз dat:) în локз de ἔχθομαι, sîntз зpitз кзiва. (вezї ші ἄχνυμαι). din

"Αχθος [ἄχος], εος, ους (τό), гpeзtate, поваpъ; (fir:) nекazз, tpistецъ.

'Αχθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, apdікз, каpз поваpъ; (fir:) sзfepз nекazзpî, sîntз конpinsз de mîxnічізne. [ἀχθοφόρος]. de зnde

'Αχθοφόρημα (τό), înкъpкъtзpъ, поваpъ înкъpкatъ.

'Αχθοφορία (ἡ), nзptape de поваpъ. [din

'Αχθοφόρος (ὁ, ἡ), къpъtopз de nовepî (Тзpч: xamaлз). [ἄχθος, φέρω].

'Αχι, Dop: în локз de 'Ηχι.

'Αχίλλειος, α, ον, ал лзї Axiлз; (fir:) чел maї noбiлз, чел maї бзnз, saз maї aлesз în felзл sзз. (de зnde) «Σπόγγος ἀχίλλειος». Apist: чел maї sззціpe ші maї moaлe вppete. «Κριθή — » (ші fъръ sззst:) «'Αχίλλειος, saз 'Αχιλληίς». чел maї бзnз(maї хpъnitopз) opzз, ші чл: «Πόα 'Αχίλλειος». Dзкp: o nлantъ, коаda шopічeлзлзї (че se ziче ші χιλιόφυλλον, Лat: mille-follium). [ші

'Ἀχιλλητίς, ίδος (ἡ), везĭ ἀχίλλειος. ['Αχιλλεύς].
"Ἀχιλος (ὁ, ἡ), липsitъ de (saŭ пеmînкatъ) fînъ (паie, орzъ, шi чл:). [ἀ, χιλός]. 2) [ἀ întînz:] înвiлиматъ de пътреџъ, saŭ пъшъпе.
'Ἀχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de tъnikъ, saŭ къташъ; (în џеп:) лiпsitъ de хаînъ, пеînвръкаtъ. [ἀ χιτών].
'Ἀχλαινία (ἡ), лiпsъ de manteлъ. [din
"Ἀχλαινος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de manteлъ, saŭ de op че хаînъ de сарпъ depe d'asъпра. [ἀ, χλαῖνα].
'Ἀχλόητος, шi
"Ἀχλοος (ὁ, ἡ), поеt: лiпsitъ de сарвъ верdе, saŭ de верdeaџъ, ъskatъ. [ἀ, χλόη].
'Ἀχλύνθην, поеt: пас: пех: ал лъĭ ἀχλύω.
'Ἀχλυόεις, εσσα, εν, поеt: în локъ de ἀχλυώδης.
'Ἀχλυόπεζος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ пічоареле înкопжъpate de чеаџъ. [ἀχλύς, πέζα].
'Ἀχλυόω -ῶ, виit: -ώσω, акоперъ къ чеаџъ, întъпекъ. [din
'Ἀχλύς, ύος (ἡ), чеаџъ, негъръ, întъпеpікъ; (fir:) ameџаль; мелапхоліе, tpisteџъ· [de ъnde
'Ἀχλύω, виit: -ύσω, (пех: ἤχλυσα) sîntъ акоперitъ de чеаџъ, întъпекаtъ. 2) (акt: ла чеĭ поĭ) акоперъ къ чеаџъ, întъпекъ. (de ъnde пас: пех:) «'Ἠχλύνθη γαῖα». Коіпt: s'а întъпекаt.
'Ἀχλυώδης, εος (ὁ, ἡ), чеџоsъ, негроsъ: (în џеп:) întъпекоsъ. [ἀχλύς].
"Ἀχνα, ας (ἁ), Dop: în локъ de ἄχνη.
'Ἀχνάζω, виit: -άσω, (грам: formape) în локъ de
'Ἀχνάσδημι, Еол: поеt: ="Ἄχθομαι, мъ пекъжескъ, мъ skîpвескъ, ъръскъ. [ἀχνός].
"Ἀχνη (ἡ), [ἀ, κνάω] партеа чеа маĭ ъъџіре de op че зборъ (кape stъ пе d'asъпра, saŭ se ъркъ în аеръ), floape, spъмъ, smîntînъ, fългъ, пъfъ, плеавъ, прафъ, fъмъ, аџъръ, ръъ, шi чл:
"Ἀχνοος ους (ὁ, ἡ), чел fъръ пъръ, saŭ fълџі, пъfъ, шi чл: пе dasъпра; (шi поеt:) чел fъръ spъмъ. «Ὑπήνη —». Епігр: [ἀ, χνόος -οῦς].
"Ἀχνυμαι, виit: ἀκαχήσομαι, (пех: ἡ [шi fъръ кpешt: ἀ]καχόμην, tре: de къ: ἀκήχεμαι, saŭ ἀκάχημαι) поеt: (къ ак: saŭ џеп: saŭ dat: къ препо:) мъ mîхпескъ, мъ пекъжескъ. || (акt: întpeв: пъмаĭ пех: 1: ἡ[шi fъръ кpештере ἀ]κάχησα, шi 2: ἡ[ἄ]καχον, шi виit: ἀκαχήσω) ъъпъръ, аmъръскъ, fакъ пеказъ, stpimtopезъ, адъкъ гpeъtate. «"Ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ». Od: А. (ачі însъ маĭ потpівit поате însemna, аскъџitъ, tъîоsъ, декît îпгреъіtоръ. din ἀκάχω). (везĭ шi ἄχθομαι). [din
'Ἀχνύς, ύος (ἡ), поеt: mîхпічіъпе. [ἄχος].
'Ἀχνώδης, εος (ὁ, ἡ), [ἄχνη] ка о плеавъ, пълвере, шi чл: (fir:) de пimікъ, de пічі ъпъ преџъ.
'Ἀχολία (ἡ), лiпsъ (saŭ пoтoлipe) de вепіпъ. [din
"Ἀχολος (ὁ, ἡ), лiпsitъ (saŭ пoтoлitоръ) de вепіпъ (прол: шi fir:). [ἀ, χολή].
"Ἀχομαι, поеt: ="Ἀχνυμαι.
"Ἀχονδρος (ὁ, ἡ), чел fъръ sîpчіъpі. [ἀ, χόνδρος].
"Ἀχορδος (ὁ, ἡ), чел fъръ коарdе. «Φόρμιγξ —». Apstf: [ἀ, χορδή].
'Ἀχόρευτος (ὁ, ἡ), лiпsitъ de (пеsервatъ къ) хоре, dапџърі. 2) педъпџъtоръ. (de ъпde 3) поеt: tpistъ, посоморîtъ. [ἀ, χορεύω].
'Ἀχορηγησία (ἡ), лiпsъ de провізіĭ de хрanъ. [шi
'Ἀχορήγητος (ὁ, ἡ), (къ џеп:) пеапровізіопаtъ de îndestълареа хранеĭ; пеlъъtоръ регълаt de îndestълъtoареле хранеĭ. [ἀ, χορηγέομαι].
'Ἀχορηγία (ἡ), = 'Ἀχορηγησία.
"Ἀχορος (ὁ, ἡ), ='Ἀχόρευτος. [ἀ, χορός].
'Ἀχόρταστος (ὁ, ἡ), ='Ἀκόρεστος, шi "Ἀπληστος, пеsътълъ; пеsъџіоsъ. [ἀ, χορτάζομαι].
"Ἀχος [ἄχ!], εος -ους (τὸ), mîхпічіъпе а sъflетълъĭ.
'Ἀχράαντος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ἄχραντος.
'Ἀχράδινος, η, ον, чел de пере sълватіче. [ἀχράς].
'Ἀχραής, έος, поеt:, шi
"Ἀχραντος (ὁ, ἡ), [ἀ, χραίνω, saŭ χράω] пеаtіпsъ; (прin ърm:) пеmînжitъ; пеînгъpitъ.
'Ἀχράς [în afin: къ ἄχερδος], άδος (ἡ), пъръ sълватікъ, шi паръ sълватікъ.
'Ἀχρειόγελως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: рîзъtоръ fъръ късiптъ, saŭ късвіiпџъ; (fir:) простъ de minte, неподъ. [ἀχρεῖος, γέλως].
'Ἀχρεῖος, ος шi (рар) α, ον, = ἄχρηστος, пеtревпікъ, пеfолоsitоръ; пекъвiiпчоsъ. || (пеъt:) 'Ἀχρεῖον, saŭ поеt: "Ἀχρειον, adв: поеt: în локъ de (маĭ întpeв:) ἀχρείως, пеtревпічеnte, fъръ folosъ; fъръ вреше; къ кіпъ пеплъкъtъ. [ἀ, χρεία]. [de ъnde
'Ἀχρειόω -ῶ, виit: -ώσω, fакъ чева пеtревпікъ, пеfолоsitоръ. [шi

'Αχρείως, adв: каȣtъ maĭ sȣs ἀχρεῖος.
"Αχρεος (ὁ, ἡ), поet:, шi
'Αχρήεις, εσσα, εν, поet:, шi
'Αχρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în лоkȣ de ἀχρεῖος.
'Αχρήϊστος (ὁ, ἡ), Ion: în лоkȣ de ἄχρηστος.
'Αχρηματία (ἡ), лipsъ de вапĭ, съръчie. [ἀχρήματος].
'Αχρημάτιστος (ὁ, ἡ), [ἀ, χρηματίζω] (прinч: zi) în каре пȣ se каȣtъ treвĭ пȣ-вліче.
'Αχρήματος (ὁ, ἡ), лipsitȣ de вапĭ, съ-ракȣ. [ἀ, χρῆμα].
'Αχρημονέω ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ лipsitȣ de вапĭ, съракȣ. [шi
'Αχρημοσύνη (ἡ), поet: în лоkȣ de ἀ-χρηματία. [din
'Αχρήμων, ονος (ὁ, ἡ), ='Αχρήματος.
'Αχρησία (ἡ), пeîntреввinцаре. [ἀ, χρῆσις].
'Αχρήσιμος (ὁ, ἡ), de пeîntреввinцat, пeфолоsitорȣ. [ἀ, χρήσιμος].
'Αχρηστέω -ῶ, шi (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, (грам:) sîntȣ пeîntре-ввinцatȣ. [шi
'Αχρηστία (ἡ), калitatea лȣĭ
"Αχρηστος (ὁ, ἡ), [ἀ, χράομαι] пeîntре-ввinцatȣ, пeфолоsitорȣ; de пpisosȣ; (грам:) de пeîntреввinцаре, пeовiчпȣitȣ. 2) пeîn-treввinцъторȣ de чева. «"Αχρηστος συνέ-σει». Евр: 3) [ἀ, χράω] пeдъtъторȣ, saȣ пe-лȣъторȣ de прooрoчie (χρησμός). [de ȣnde
'Αχρηστόω -ῶ, вiit: -ώσω, фakȣ пeîn-treввinцatȣ, корȣпȣ. [шi
'Αχρήστως, adв: fъръ фолоsȣ, în zadaрȣ; (грам:) în пeîntреввinцаре.
"Αχρι, шi (maĭ 'nainte de вокалъ) ἄχρις, [ἄκρος] adв: (лок: saȣ timп:), saȣ преп: (акорd: кȣ цеп: saȣ ак: кȣ преп:)="Εως, пînъ. «"Αχρι λόγου». Пл: «"Αχρις ὑπὸ τὴν πηγήν». Iskp: «"Αχρι τοῦ διελθεῖν». Лȣч: «"Αχρι μάλα κνέφαος». Od: Σ. (шi кȣ верьȣ хоt: saȣ sȣп: înпреȣпъ, saȣ шi fъръ οὗ). «"Αχρις οὗ ἀσφαλὲς ᾤετο εἶναι». Ksп: «"Α-χρις ἑώρων τὸ φῶς». At: 2) поet: пînъ în марцine, кȣ desъвîршiре, кȣ skȣmпъtate, кȣ totȣл. «'Απὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν. Iл: П. saȣ 3) пe d'asȣпра, пȣmaĭ пe мар-цine. «Γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις αἰχμή». Iл: Р. (vezĭ шi μέχρι).
"Αχριστος (ὁ, ἡ), пeȣпsȣ; пemipȣitȣ. [ἀ, χρίομαι].
'Αχροέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntȣ fъръ фаць, seaрвъdȣ, 'mĭ amȣ пeрdȣt фаца. [шi
"Αχροια (ἡ), лipsъ de фаць, sерве zie. [ἄχροος -ους]. [de ȣnde
'Αχροιέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în лоkȣ de ἀχροέω. [шi
"Αχροιος (ὁ, ἡ), Ion: în лоkȣ de ἄ-χροος -ους.
"Αχρονος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -όνως, пe-мърцinitȣ în timпȣ; вечпikȣ, [ἀ, χρόνος].
'Αχρονοτριβής, έος (ὁ, ἡ), пeпierzъторȣ de време, пeîntîрziiторȣ. 2) фаkȣtȣ fъръ întîрziere. 3) ла каре пȣ s'a келtȣit мȣл-tъ време (Esixie). [ἀ, χρόνος, τρίβω].
"Αχροος -ους (ὁ, ἡ), чел fъръ фаць, е-шitȣ, sеaрвъdȣ. «Σκότος — ». Очл:
'Αχρυσόπεπλος (ὁ, ἡ), чел fъръ акопе-ръmîntȣ de fiрȣ (de aȣрȣ). [ἀ, χρυσὸς, πέπλος].
"Αχρυσος (ὁ, ἡ), лipsitȣ de aȣрȣ (вапĭ), съракȣ. [ἀ, χρυσός].
'Αχρωμάτιστος (ὁ, ἡ), пeфъцȣitȣ, пeколо-ратȣ, пeвъпsitȣ. [ἀ, χρωματίζω].
'Αχρώματος, шi
"Αχρωμος (ὁ, ἡ), чел fъръ фаць; saȣ пeпрiimitорȣ de фаць; (fiг:) пesfiitȣ, пe-рȣшinatȣ (fъръ обрazȣ). [ἀ, χρῶμα].
"Αχρως, ωτος (ὁ, ἡ), ="Αχρους.
"Αχρωστος (ὁ, ἡ), ='Αχρωμάτιστος.
"Αχυλος (ὁ, ἡ), лipsitȣ de zeamъ, saȣ sȣкȣ. [ἀ, χυλός].
'Αχύλωτος (ὁ, ἡ), пeпрefъкȣtȣ în zea-мъ, пeтопitȣ. [ἀ, χυλόω].
"Αχυμος (ὁ, ἡ), лipsitȣ de ȣmezeлĭ. [ἀ, χυμός].
'Αχύμωτος (ὁ, ἡ), пeдъtъторȣ de ȣme-zeлĭ, saȣ zemĭ; (fiг:) fъръ дȣлчеаць, пe-гȣstosȣ. [ἀ, χυμόω].
'Αχύνετος (ὁ, ἡ), поet: [ἀ întinz:, χέω] върsatȣ înвiлшȣgat, întinsȣ în мȣлtъ di-stanць. «"Υδωρ—». Nik: (vezĭ шi νήχυτος).
'Αχύρινος, η, ον, fъкȣtȣ de паie. [шi
'Αχυρῖτις, ιδος (ἡ), поet: în лоkȣ de ἀ-χυρίνη, fem: ал лȣĭ ἀχύρινος.
'Αχυρμία (ἡ), гръmadъ, клaie de паie. 2)=ἀχυρών. [шi
'Αχύρμιος, α, ον, поet: în лоkȣ de ἀχύ-ρινος, че konstъ пȣmaĭ în паie; (fiг:) пe-podiторȣ. «'Αμητὸς — ». Apat: [ἄχυρον].
'Αχυροδόκη, [ἄχυρον, δέχομαι], шi
'Αχυροθήκη (ἡ), =ἀχυρών, пъiерie, saȣ лоkȣ de пȣs паie. [ἄχυρον, θήκη].
"Αχυρον (τὸ), паiȣ; (îm:) "Αχυρα, (τὰ), паie de ашternȣt вiteлор. [de ȣnde
'Αχυρὸς (ὁ), At: în лоkȣ de ἀχυρών.
'Αχυρότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), поet: treiере-торȣ, каре вate паieлe dene грîne. [ἄχυ-ρον, τρίβω].
'Αχυροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъпînкȣ паie. [ἄχυρον, φάγω пeîntрев:]

Ἀχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, аштерпъ паie; amestекъ чева кв паie. [ἄχυρον].

Ἀχυρτὶς, ίδος (ἡ), = Ἀχυρῖτις.

Ἀχυρώδης, εος (ὁ, ἡ), пъiosъ; saъ плinъ de паie. [шi

Ἀχυρὼν, ῶνος (ὁ), = Ἀχυρμιὰ, шi Ἀχυροθήκη. [ἄχυρον].

Ἀχύρωσις, εως (ἡ), [ἀχυρόω] аштерпере de паie; amestекаре de лвтъ кв паie.

Ἀχύτλωτος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, χυτλόω] пелъвтъ.

Ἀχὼ, οῦς (ὁ), Dop: în лоkъ de ἠχώ.

Ἀχώνευτος (ὁ, ἡ), netonitъ, saъ de netonit. [ἀ, χωνεύω].

Ἀχὼρ [ἰχώρ], ῶρος (ὁ), мътреаць; soaie de капъ; fълцерътвpĭ în капъ (maĭ кв seamъ ла копiĭ).

Ἀχώρητος (ὁ, ἡ), neînкъпвтъ; nemърцinitъ; (fir:) nекопрinsъ de minte, neînцелеsъ. 2) (кв цеn:) neînкъпъторъ de чева. [ἀ, χωρέω].

Ἀχώριστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ίστως, nedesпъpцitъ. [ἀ, χωρίζω]. 2) = кв

Ἄχωρος (ὁ, ἡ), [ἀ, χῶρος, saъ χώρα] чел fъръ лоkъ хотъpîtъ de локвinцъ, fъръ patpie.

Ἄχωστος (ὁ, ἡ), nеgръmъditъ în fелъ de maлъ. 2) neîntъpitъ кв maнцвpĭ мъloase. [ἀ, χώννυμι].

Ἄψ [ἀπὸ], adв: poet: = Πάλιν, înапоĭ, îndъpъt.

Ἀψάλακτος (ὁ, ἡ), poet: [ἀ, ψαλάσσω] = Ἄψαυστος, nepinъitъ.

Ἄψαλτος (ὁ, ἡ), nекîntatъ, saъ de neкîntatъ (despre instp: mвsiчe) neîntpeвsinцatъ în кîntape; neакомпаniatъ de лiръ, saъ кitаръ. 2) (despre sъцеатъ) neasвîpлitъ; (în цеn) = Ἄψαυστος, neatinsъ. [ἀ, ψάλλω].

Ἀψάμμαθος [ἀ, ψάμμαθος], шi

Ἄψαμμος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψάμμος] nenisiposъ, saъ лinsitъ de nisinъ.

Ἄψαο, poet: în лоkъ de ἧψω, 2: sinг: peps: de nex: 1: ал лвi ἅπτομαι.

Ἀψαυστέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) пв atinгъ, пв пвiъ mîna. || (pas:) ръmîiъ neatinsъ. [шi

Ἀψαυστὶ, adв: = Ἀψαύστως, fъръ atinцере (акt: шi pas:). [din

Ἄψαυστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -στως, (кв цеn:) neatinгъторъ de чева; (обiч: pas:) neatinsъ. [ἀ, ψαύω].

Ἀψεγής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -γῶς, = кв

Ἄψεκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψέγω] nеpiimitоръ (fъръ пpiчinъ) de хвлъ, nепътatъ, de nemвstpat.

Ἀψεύδεια (ἡ), neminцipe. [шi

Ἀψευδέω, -ῶ, вiit: -ήσω, пв minцъ. [din

Ἀψευδής, έος (ὁ, ἡ), neminчinosъ. 2) nefaлsъ, adевъpatъ. [ἀ, ψεῦδος]. [de впde

Ἀψευδία (ἡ), = Ἀψεύδεια. [шi

Ἀψευδῶς, adв: fъръ minчiвnъ, întp'adевъръ.

Ἀψευστέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἀψευδέω. [din

Ἄψευστος (ὁ, ἡ), = Ἀψευδής. [ἀ, ψεύδομαι].

Ἀψεφής [ἀ, ψέφω], έος (ὁ, ἡ), poet: neînгpižatъ, nепъsъtоръ.

Ἄψηκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψήχω] nefpeкatъ, nецesълatъ; nepientъnatъ; neaprъsitъ; nemoiatъ.

Ἀψηλάφητος (ὁ, ἡ), nepinъitъ; (fir:) neчерчetatъ, neчеркatъ. [ἀ, ψηλαφέω].

Ἀψήφιστος (ὁ, ἡ), nevotantъ, saъ nevotъtоръ. 2) neалеsъ (nехotъpîtъ) npin votaцie. [ἀ, ψηφίζομαι].

Ἄψηφος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψῆφος] чел fъръ pietpiчеле. «Αἰγιαλὸς («Δακτύλιος)—». Лкs: 2) = кв

Ἀψηφοφόρητος (ὁ, ἡ), = Ἀψήφιστος. [ἀ, ψηφοφορέω].

Ἀψιδοειδής, έος (ὁ, ἡ), волtosъ, în fелъ de волtъ. [ἀψὶς, εἶδος].

Ἀψιδόω -ῶ, вiit: -ώσω, волtesкъ; 2) лerъ, înnodъ în окiъ de плasъ [везĭ ἀψὶς, -ῖδος]. «Δικτύοις μόλυβδον ἠψιδωμένον».

Ἀψίθυμος [ἅπτομαι, θυμός], шi

Ἀψικάρδιος (ὁ, ἡ), atinгъторъ de inimъ; atpъгъторъ; вmiлitоръ. [ἅπτομαι, καρδία].

Ἀψικορία (ἡ), iвte вътвpape; (fir:) skimвъчiвne, nestatopniчie. [din

Ἀψίκορος (ὁ, ἡ), шi adв: -κόρως, [ἅπτομαι, κόρος] în datъ вътвpatъ; (npin вpm:) nestatopniкъ, skimвъчiosъ în pofteлe saлe.

Ἀψιμαχέω -ῶ вiit: -ήσω, mъ апвкъ de (înчепъ) вътълie; (fir:) daъ npiчinъ de чеартъ. [шi

Ἀψιμαχία (ἡ), înчепере, deskidepe de вътълie, шi (fir:) de чеартъ. [din

Ἀψίμαχος (ὁ, ἡ), шi adв: -μάχως, dътъторъ de npiчinъ de вътълie, saъ de чеартъ. [ἅπτομαι, μάχη].

Ἀψιμισία (ἡ), înчепвtъ de вpъ, saъ вpъ вpeneлniкъ, шi pentpв вагаteлe. [ἅπτομαι, μῖσος].

Ἀψίνθιον (τὸ), peлinъ. [шi

Ἀψινθίτης, ου (ὁ), (npiнч: οἶνος, вinъ) fъкvtъ кв peлinъ (peлinъ). [din

Ἄψινθος (ἡ), = ἀψίνθιον. [ἀ, ψίνθος].

Ἀψὶς, ῖδος, saъ ἴδος (ἡ), = ἅμμα, (npiнч:)

*

nodȣ, saȣ okiȣ de пласъ. «Ἀφίσι λίνου». Iл: Ψ. 2) (пентрȣ asemъnapea formeĭ) înkeietȣpъ, легътȣpъ de болтъ; (ші прin întind:) болтъ, аркȣ, saȣ черкȣ. 3) (în ӌen:) ор че аре formъ de болтъ, saȣ аркȣ. (de ȣnde 4) овеziле, din каре se formeaзъ колакȣл роцiĭ; (ші прin întind:) poata întpeagъ. [ші

Ἄψις, εως (ὁ), апȣкаре, пiпъipe, atinџере. «Φρενῶν ἄψις». Інкр: smintipe. 2) поеt: (рар)=Ἀψίς (Es: în Epr:). [ἅπτομαι].

Ἀψίχολος (ὁ, ἡ), [ἅπτομαι, χολή] iȣte ла mînie, некъжiчiosȣ,

Ἄψογος (ὁ, ἡ), (шiадв:) -όγως,=Ἄψεκτος.

Ἀψόῤῥοια (ἡ), în локȣ de παλίῤῥοια. [din

Ἀψόῤῥοος -ους, ші

Ἄψοῤῥος (ὁ, ἡ), поеt: [ἄψ, ῥέω saȣ ἔῤῥω] кȣргътopȣ înапoĭ, întopsȣ ла matka sa (ка mapea în pefлȣксȣ). «Ὠκεανός—». Iл: Σ: 2) (în ӌen: ші întind:) înапoiatȣ (везĭ ші παλίνορσος). (de ȣnde ‖ neȣt:) Ἄψοῤῥον, адв: înапoĭ, îndъpъt. ші 2) iаръшĭ, din noȣ.

Ἄψος [ἅπτομαι], εος, ους (τὸ), (прinч: ла îm:) Ἄψεα, înкеietȣpeле мъдȣлapeлор; ші (прin întind:) кiар мъдȣлареле tpȣпȣлȣĭ.

Ἀψοφητί. адв: fъръ sгomotȣ, netponкъnit, încet. [din

Ἀψόφητος [ἀ, ψοφέω], ші

Ἄψοφος (ὁ, ἡ), nesгomotosȣ, netponкъnosȣ, лiniштitȣ. [ἀ, ψόφος].

Ἀψυδρακίωτος (ὁ, ἡ), чел fъръ pesȣflъtȣpĭ (бъшiкȣџе din sȣdoape). [ἀ, ψύδραξ].

Ἄψυκτος (ὁ, ἡ), [ἀ, ψύχω] nepъкopitȣ, nepъчitȣ, saȣ чел че нȣ se ръкореште, нȣ ръчеште.

Ἀψυχαγώγητος (ὁ, ἡ), neînbeselitopȣ, nemîngîitopȣ de sȣfletȣ. [ἀ, ψυχαγωγέω].

Ἀψυχέω -ῶ, viit: -ήσω, n'amȣ (saȣ pъmîiȣ fъръ) sȣfletȣ, лешinȣ. [ші

Ἀψυχία (ἡ), лiпsipe de sȣfletȣ (de sȣfлаpe], лешinȣ. 2) fpiкoшie, miчinimie. [din

Ἄψυχος (ὁ, ἡ), лiпsitȣ din natȣpъ de sȣfletȣ, neînsȣfлеџitȣ; moptȣ; peчe; neлȣкpътopȣ. «Ὕλη—». Пл: «Ἀπούσης τῆς βουλήσεως ἄψυχος πᾶσα καθαρτικὴ τελετή». Sin: «Βορά—». Еȣр: mînкаpe (хpанъ) din neînsȣfлеџite (ка a Пitagopenilop), adiкъ плante, лante, miepe ші чл: 2) (fiг:) fpiкosȣ, miчinimȣ. «Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα». Apstf: [ἀ, ψυχή].

Ἄω (гpam:) пpimit: ал лȣĭ Ἀάζω, Ἀάομαι, Ἀάσκω, Ἄημι, Αὔω, ші чл:, din каpe s'a aflat нȣmaĭ прел: Ἄεν în însemn: de sȣfла; пех: ἆσαι, ші viit: ἄσειν în însemn: de a sȣtȣpa, iap чеĭ-л-алцĭ timпĭ se înплinesк maĭ віне din вepвiĭ de maĭ sȣs.

Ἀώδης [ἀ, ὄζω], εος (ὁ, ἡ). = Ἄοσμος.

Ἀῶθεν, адв: Dop: în локȣ de ἠῶθεν, saȣ ἕωθεν.

Ἀών, όνος (ἁ) Dop: în локȣ de ἠϊών.

Ἄων, ονος (ὁ), нȣme ал вечiлор локȣitopĭ aĭ Беоцieĭ.

Ἀῷος, α, ον, Dop: în локȣ de ἠῷος, saȣ ἑῷος.

Ἀωρέω -ῶ, [ἄωρος] viit: -ήσω, neîngpiжескȣ, леневескȣ.

Ἀωρί, адв: fъръ вpeme, saȣ пeste вpeme. «Ἀωρὶ νυκτὸς, saȣ νυκτῶν». în чеаsȣ neпotpivitȣ (tîpziȣ) ал ноnцiĭ. [ші

Ἀωρία (ἡ), певpeme, чеаsȣ tpeкȣtȣ, tîpzietate (maĭ кȣ seamъ de noapte); (de ȣnde прin întind:) noapte, întȣнеpiкȣ, (ші прinч:) miезȣл ноnцiĭ. 2), a se faче чева în вpeme neпotpivitъ, fъръ вpeme. 3) stapea, saȣ калitatea челȣĭ кpȣdȣ (некоптȣ). ‖ (адверв:) «Ἀωρίαν ἡ λειν». Apstf: în локȣ de Ἀωρί. [ші

Ἀώριος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de ἄωρος, чел че нȣ е ла вpemea sa, timпȣpiȣ; кpȣdȣ; tape, vîptosȣ; sелвatiкȣ. [ἄωρος].

Ἀωροθάνατος (ὁ, ἡ), moptȣ fъръ вpeme (de timпȣpiȣ). [ἄωρος, θάνατος].

Ἀωρόλειος (ὁ, ἡ), maĭ 'nainte de vîpstъ, fъръ вpeme плеш лȣvitȣ. [ἄωρος, λεῖος].

Ἀωρόνυκτος (ὁ, ἡ), поеt: fъкȣtȣ în чеаsȣ tpeкȣtȣ din noapte (пе ла miезȣл ноnцiĭ), tîpziȣ. [ἄωρος, νύξ].

Ἄωρος (ὁ, ἡ), [ἀ. ὥρα] чел fъръ вpeme; кpȣdȣ, некоптȣ; (прinч: ші fiг:) nenotpivitȣ, неȣвiinчosȣ; (înпpot: de ὡραῖος) nefpȣmosȣ, ȣръ-fopmatȣ, ȣpîtȣ. «Πόδες ἄωροι». Od: M. «Οὐκ ἄωρος». Ksn: în локȣ de ὡραῖος, fpȣmosȣ.

Ἄωρος (ὁ, ἡ), [ἀ, ὥρα] neîngpiжatȣ, леневosȣ; (кȣ ӌen:) neîngpiжitopȣ de чева.

Ἀωρότοκος (ὁ, ἡ), пъsкȣtȣ maĭ 'nainte de вpeme (de noȣ лȣnĭ). (везĭ ші ἠλιτόμηνος). [ἄωρος, τόκος].

Ἄωρτο, поеt: 3: sinг: пеps: a пas: пeste sъв: ал лȣĭ ἀείρω.

Ἀώς, οῦς (ἁ), Dop: în локȣ de ἠώς, saȣ ἕως.

Ἄωσαι, поеt: пех: 1: de inf; ал (нeintpeв:) Ἀόω, în локȣ de Ἀείδω.

Ἀωσφόρος, ω (ὁ), Dop: în локȣ de ἑωσφόρος.

Ἀωτεύω, viit: -εύσω, ші

'Αωτέω -ῶ, [ἄημι] вііt: -ήσω, поеt: лорmъ греъ, (прin ърm:) sъfлъ, sfорѣiъ.

"Αωτον (τὸ), шi

"Αωτος (ὁ), поеt: [ἄημι] партеа чеа maї sъвціре, fрънtea, flоареа вре ънъї лъкръ; (dар maї къ scamъ) лînъ sъвціре (алеasъ), цiraie, saъ sinгъръ, saъ къ піелеа înпреънъ; шi (прin întind:) ор че înпъlеtitъ, saъ цеsъtъ din ast-fелъ de лînъ. «Οἰὸς ἄωτον». Іл: N: «Χρύσεον ἄωτον». Апл: піеле къ церiї de аъръ. «'Ηρώων ἄωτον». Ткрt: Аргопаъціï. «Μουσικῆς ἄωτον». Пind: flоареа mъsiчеї, поеsia лірікъ.

"Αωτος (ὁ, ἡ), (прінч: despre base) чел fъръ ърекї, adікъ fъръ mъпъшъ, saъ локъ de апъкаt. [ἀ, οὖς, ὠτός].

B.

B: β. Βῆτα (τὸ), Bita, педекл: adoa літеръ а Елinеsкъльї алfавеtъ. || (apitm:) β', доъ (2), saъ în локъ de δεύτερος, α, ον, ал doiлеа. шi B, , доъ miї (2000).

Βᾶ, inтеpiекц: (de pîsъ, saъ snaїmъ), (ошіt:) ва!

Βᾶ, поеt: (foарtе рар) în локъ de βασιλεῦ, вок: ал лъї βασιλεύς.

Βᾶ, поеt: Dор: în локъ de ἔβη, 3: sinг: перs: а пех: 2: de xol:, шi

Βᾶ (de ъnde κατάβα), поеt: în локъ de βῆθι, а 2: sinг: перs: а пех: 2: de порънч: ал къї βαίνω.

Βαβάζω, (imitat:) вііt: -άξω, zікъ βὰ βὰ (ка копіі); (fiг:) ворвеsкъ неаrtiколаt шi înкъркаt, saъ въръfеsкъ. 2) (în локъ de βιβάζω) ъмблъ, mъ дъкъ; дъnцеzъ.

Βαβαί [βᾶ], адв: saъ inтеpiекц: (de mipаре), = Παπαί. «Βαβαὶ, σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλει»; Лъч: (шi къ цеn:) «Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων». Imn: Eкles:

Βαβαιάξ, inтеpiекц: (ком:) în локъ de βαβαί.

Βαβάκτης [βαβάζω], ου, шi

Βάβαξ, ακος (ὁ), полілогъ, въръfіtоръ. 2) невъnаlікъ, înlъsiastъ. [везї βαβάζω].

Βαβραδόνες, ων (οἱ), греiерї. [din

Βαβράζω, вііt: -άξω, = βαβάζω.

Βαβύκα, ας (ἡ) Лачеd: подъ, saъ пъnte пе рîъ.

Βάγμα (τὸ), поеt: [βάζω] граїъ, ворвъ; fаmъ.

Βάδην [βαίνω], адв: în пасъ, înчеt-înчеt. «'Επιλαθόμενος τοῦ βάδην δρόμῳ ἡγεῖτο». Ksn: «Θᾶττον ἢ βάδην». Ksn: къ пасъrї deskise. «Βάδην ταχὺ ἐφέπεσθαι». Ksn: кърînd, fъръ însъ а алерга. 2) пе жоs, къ пічоареле. «Τὰ μὲν ἐπ' ἀπίνης, τὰ δὲ καὶ βάδην». Ап: «Χαμαὶ καὶ βάδην». Лч: 3) lепtаt, înчеt. «'Επείνων βάδην». Apstf: flъmînziamъ кîtе пъцinъ. [de ъnde

Βαδίζω, вііt: -ίσω, ίσομαι, шi At: ιοῦμαι, (пех: ἐβάδισα, шi чл:) = Βάδην πορεύομαι, ъмблъ, мергъ înчеt, регълаt. «'Οδὸν βαδίζω». Ksn: îmї іаъ дръмъл, înaintezъ; (fiг:) мергъ віnе; (шi despre лъкръ) «'Οδῷ βαδίζει». мерце пе калеа sa. «Βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι». Dm: mъ воiъ stръmъtа ла... «Αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον». Dm: «Τὰ οὖρα σπάνια βαδίζει». Інкр: «Παντὸς ἀναλώματος διὰ μέτρου βαδίζοντος». Пл: (шi despre маре) «Πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς». Skp: [de ъnde

Βάδισις, εως (ἡ), мерцере регълаtъ, шi чл: [шi

Βάδισμα (τὸ), мерsъ, ъмблеtъ, saъ кіnъ, маnieръ de ъмбларе. [de ъnde

Βαδισματίας, ου (ὁ), (ком:) ъмблъtареțъ, = Βαδιστικός.

Βαδισμὸς (ὁ), = Βάδισις.

Βαδιστέον, пос: ал лъї βαδίζω.

Βαδιστὴς, οῦ (ὁ), ъмблъtоръ, мергъtоръ пе жоs (пеzоdромъ). [шi

Βαδιστικὸς, ἡ, ὸν, овічпъіtъ, îndemînaтікъ ла ъмбларе, мерцере пе жоs. [шi

Βαδιστὸς, ἡ, ὸν, (локъ) de ъmплаt, saъ de мерs. «'Οδὸν ἵπποις βαδιστήν». Ksn: [βαδίζω].

Βάδος (ὁ), (ком:) = βάδισις. 2) кале, [de ачі] badъ. «Τόν δε τὸν βάδον βαδίζομεν». Apstf: [βάω, βαίνω].

Βάδος (τὸ), [Евр:] ъnъ fелъ de mъsъръ de лікъіde înкъпъtоаре de чінчї-zечї de меtре, adікъ о mie de ъnціï, saъ доъ zечї шi чінчї окале. (везї шi βάτος.)

Βαδὺς, εῖα, ύ. Еол: în локъ de ἡδύς.

Βάδω, шi Βάζω, вііt: -σω, поеt: = Βαίνω, шi Βιβάζω.

Βάζω, вііt: βάξω (а 3: перs: а lре: de къ: пас: βέβακται), zікъ, ворвеsкъ. «Ταυτὰ μ' ἐβάζετε. Іл: II. (везї βαβάζω).

Βαθέη, Іоn: în локъ de βαθεῖα, fem: ал лъї βαθύς.

Βαθέως, адв: [βαθύς] adînк.

Βάθιστος, η, ον, поеt: în локъ de βαθύτατος. || (neъt:) βάθιστα, адв: în локъ de βαθύτατα. [din

Βαθίων ονος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de

βαθύτερος. || (nesl:) βάθιον, adв: în локꙋ de βαθύτερον. [βαθύς].

Βαθμηδὸν, adв: tpeптat, кîtenꙋцinꙋ. [шi

Βαθμὶς, ἴδος (ἡ), [βαθμός] dim:, saꙋ=кꙋ

Βαθμός (ὁ), [βάω, βαίνω] tpeaптъ, гpadꙋ. «Βαθμὸς ἀρότρου». Aпл: пpагꙋл плꙋгꙋлꙋї, пe каpe калкъ плꙋгарꙋл; (ла îm:) =βάθρον. (fir:) гpadꙋ, panгꙋ, посiцie. 2) (pap:) ꙋpmъ, кълкъtꙋpъ. (вeзї шi βαλβίς, βάσις, шi βηλός).

Βάθος, εος -ους (τὸ), adîнчime, fꙋndꙋ: (npin întind:) чea maї de жos, saꙋ maї denъpтatъ napte; (npin ꙋpm:) întindepe; mъpime; nemъpцinitate; abisꙋ: (fir:) adînчime de minte. «Δὸ δὲ βάθος λίμνης». Batpxmx. «Ἐκ τοῦ βάθους ἀναφέρεσθαι». Гал: «Εἰς βάθος καταβάλλουσι τὰ φυτά». Tfp: «Εἰς βάθος κακῶν». Гpг: «Αἰθέρος βάθος». Ꙋѯp: «Ἐν βάθει τῆς χώρας ἱδρῦσθαι». Stp: «Σφόδρα διὰ τοῦ βάθους». Sin: foapte adînк. «Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν, καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος». Ꙋѯid: «Βάθος σοφίας». шi «Τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ». Skp: Dꙋmnezeeшtele misteрioase кꙋї. [în afin: кꙋ βένθος, saꙋ βυθός].

Βάθρα, ας (ἡ),=(maї întpeв: komпꙋsꙋ) Ἀπο(Ἐπι)βάθρα, skapъ, saꙋ tpeaптъ. [βάω, βαίνω]. [de ꙋnde

Βαθράδιον (τὸ), dim: ал лꙋї βάθρα. [шi

Βαθρεία (ἡ), noet: = Καθέδρα, skaꙋnꙋ.

Βαθροειδής, έος (ὁ, ἡ), [βάθρον, εἶδος] asemenea, în кinꙋ de

Βάθρον (τὸ), [βάω, βαίνω] skaꙋnꙋ, лaвiцъ. «Διατίθει τὰ βάθρα». Лꙋч: «Ἀναστάντες τῶν βάθρων». Пл: «Ἑκατέρωθεν βάθρα τινα ἐν κλίμακος σχήματι. Epd: 2) = Κρηπίς, basꙋ, temelie, piedestalꙋ. «Τοῦ ἀγάλματος τὸ βάθρον». Haꙋs: «Ἐκ βάθρων ἀνασπᾶν». Лꙋч: шi (fir:) «Εὐνομία βάθρον πολίων». Hind:

Βαθυαγκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чeл кꙋ adînчї вꙋї. [βαθύς, ἄγκος].

Βαθύβουλος (ὁ, ἡ), noet: =βαθύνους, adînкꙋ în rîndꙋpї, înцeлentꙋ. [βαθύς, βουλή].

Βαθύγειος, шi Βαθύγεως, ω, At: (ὁ, ἡ), чeл кꙋ adînкꙋ (podosꙋ) пъmîntꙋ. [βαθύς, γέα].

Βαθυγένειος (ὁ, ἡ), =Βαθυπώγων, варбълꙋнгъ, saꙋ чeл кꙋ варбъ лꙋнгъ. [βαθύς, γένειον].

Βαθυγέρων, οντος (ὁ), (βαθύς, γέρων], шi

Βαθύγηρως, ω (ὁ, ἡ), ажꙋnsꙋ în adînчї вътpîneцe. [βαθύς, γῆρας].

Βαθύγλωσσος (ὁ, ἡ) — Μεγάλωσσος, ...

кꙋinte. [βαθύς, γλῶσσα].

Βαθυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Βαθύνους, adînкꙋ ла minte, înцeлentꙋ. [βαθύς, γνώμη]. [de ꙋnde

Βαθυγνωμοσύνη (ἡ), adînчime de minte, înцeлenчiꙋne.

Βαθύδενδρος (ὁ, ἡ), akonepitꙋ кꙋ mꙋлцї, шi demї копачї. [βαθύς, δένδρον].

Βαθυδινήεις, εσσα, εν, шi

Βαθυδινής, έος. шi

Βαθυδίνης, ου (ὁ, ἡ), noet: (pîꙋ) чeл кꙋ adînчї вꙋлtoape. [βαθύς, δίνη].

Βαθύδοξος (ὁ, ἡ), noet: foapte глopiosꙋ. [βαθύς, δόξα].

Βαθυουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лꙋкpezꙋ, apꙋ пъmîntꙋл adînк. [βαθύς, ἔργον].

Βαθύζωνος (ὁ, ἡ), noet: adînк, adiкъ лat, шi mъpeц каm пe ла вaлe înчinsꙋ. 2) (fir:) = Καλλίζωνος (вeзї шi βαθύκολπος). [βαθύς. ζώνη].

Βαθύθριξ, βαθύτριχος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ mꙋлtꙋ, шi desꙋ пъpꙋ, saꙋ лînъ. «Μῆλα βαθύτριχα». Om:, Aплн: [βαθύς, θρίξ].

Βαθυκαμπής, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte înкoвoiatꙋ, saꙋ kotitꙋ; 2) foapte кокошатꙋ, гeвosꙋ. [βαθύς, καμπή].

Βαθυκάρδιος (ὁ, ἡ), noet: mapinimꙋ. [βαθύς, καρδία].

Βαθυκήτης, εος (ὁ, ἡ), noet: = Μεγακήτης, (epit: de mape) кapе ape mapї кiцї, saꙋ валene. 2) кapе ape adînчї гъвънъtꙋpї, saꙋ adînчimї. [βαθύς, κῆτος].

Βαθυκλεής, έος (ὁ, ἡ). noet: = Βαθύδοξος. [βαθύς, κλέος].

Βαθύκληρος (ὁ, ἡ), noet: moшtenitopꙋ de mꙋлte, шi mapї авepї, (npin ꙋpm:) foapte вoгatꙋ. [βαθύς, κλῆρος].

Βαθυκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пꙋptъtopꙋ de лꙋнцї кълцꙋnї, saꙋ înкълцъminte. [βαθύς, κνημίς]. (вeзї шi εὐκνήμις).

Βαθύκνημος (ὁ, ἡ), noet: пꙋsꙋ în adînчї вꙋї, saꙋ noaлe пъdꙋpoase de mꙋнцї. «Βαθυκνήμους τε πλαταιάς». Non: [βαθύς, κνημός].

Βεθύκολπος (ὁ, ἡ), noet: чeл кꙋ adînкꙋ sînꙋ. «Λιμὴν («Γῆ)—». Pind: Non: 2) (despre fem:) пꙋpтътoape de лꙋнгъ, лapгъ, шi пe жos înчinsъ xaїнъ (вeзї шi βαθύζωνος); шi чea кꙋ mape sînꙋ, adiкъ цiцe. [βαθύς, κόλπος].

Βαθυκόμης, ου (ὁ), noet:, шi

Βαθύκομος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ mꙋлtꙋ, шi лꙋнгꙋ, saꙋ desꙋ пъpꙋ, пъposꙋ; (fir:) чeл кꙋ mꙋлte fꙋnze. [βαθύς, κόμη].

Βαθύκρημνος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ adînчї pîпe. [βαθύς, κρημνός].

Βαθύκρηπις, ιδος, saŭ ἴδος (ὁ, ἡ), noet: adînk, statopnik întemeiatŭ. [βαθὺς, κρηπίς].

Βαθυκτέανος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ mѣlte авѣцiĭ, = Βαθύπλουτος. [βαθὺς, κτέανον].

Βαθυκύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ mapĭ валѣрĭ. [βαθὺς, κῦμα].

Βαθυλειμής, έος, шi

Βαθύλειμος, ου, шi

Βαθυλείμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ adînчĭ, dese лiвezĭ (înкърkate de eapбъ). [βαθὺς, λειμών].

Βαθυλήϊος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ mѣlte шi fpѣmoase semънътѣpĭ, podosŭ. [βαθὺς, λήϊον].

Βαθύμαλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ mѣltъ шi deasъ лînъ. [βαθὺς, μαλλός].

Βαθυμῆτα, ας (ὁ), Еол: în локŏ

Βαθυμήτης, ου (ὁ), шi

Βαθύμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Βαθύβουλος. [βαθὺς, μῆτις].

Βαθύνοος-ους, ου (ὁ, ἡ), adînkŭ ла minte, npea înцелептŭ. [βαθὺς, νόος].

Βάθυνσις, εως (ἡ), adînчipe. [din

Βαθύνω, viit: -υνῶ, adînчezŭ, fakŭ чева adînkŭ, saŭ adînkatŭ. «Βαθύνω τὴν φάλαγγα». Ksn: ‖ (пas: saŭ miж:) mъ fakŭ adînkŭ, saŭ adînkatŭ. «Χερσὶ βαθυνομέναις». Non: «Τοῦ ὄρους κάτω πολλὰ ἕλη βαθύνεται». Полien: шi mъ fakŭ лѣngŭ, шi desŭ. «Γένειον βαθυνόμενον». Eзd: (fir:) «Σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου». Skp: [βαθύς].

Βαθύξυλος (ὁ, ἡ), noet: = βαθύδενδρος. [βαθὺς, ξύλον].

Βαθύπεδος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ (saŭ пe) podoase, шi întinse kîmпiĭ. [βαθὺς, πέδον].

Βαθύπελμος (ὁ, ἡ), noet: (îakълцѣminte) кѣ гpoasъ taлпъ. [βαθὺς, πέλμα].

Βαθύπεπλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ лѣngъ, шi лapgъ xaînъ, saŭ akoпepemîntŭ. (vezĭ шi ἑλκεσίπεπλος). [βαθὺς, πέπλον].

Βαθύπικρος (ὁ, ἡ), adînk, adikъ tape amapŭ. [βαθὺς, πικρός].

Βαθύπλευρος (ὁ, ἡ), (npinч: воŭ) чел кѣ koaste гpoase, adikъ гpasŭ, bîptosŭ. [βαθὺς, πλευρόν].

Βαθυπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: adînk pъnitopŭ. «Σκορπίος —». Nik: [βαθὺς, πλήττω].

Βαθυπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кѣ лѣnцĭ, шi dese kosiцe de пърŭ. [βαθὺς, πλόκαμος].

Βαθύπλοος (ὁ, ἡ), (kopaвie) плѣtitoape în adînkŭ, adikъ гpeŭ înкърkatъ. [βαθὺς, πλόος].

Βαθυπόλεμος (ὁ, ἡ), noet: adînkŭ, adikъ mape în pesвoiŭ. foapte pesвoĭnikŭ. [βαθὺς, πόλεμος].

Βαθυπόνηρος (ὁ, ἡ), noet: foapte viклeanŭ. [βαθὺς, πονηρός].

Βαθυπρήων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Βαθύκρημνος. [βαθὺς, πρήων].

Βαθύπρωρος (ὁ, ἡ), чел кѣ 'naltъ, saŭ пътpeaцъ пpѣъ. [βαθὺς, πρώρα].

Βαθυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кѣ лѣngъ, шi deasъ вapвъ. [βαθὺς, πώγων].

Βαθυῤῥείτης, ου (ὁ), шi

Βαθυῤῥείων, ουσα, ον, noet: = Βαθύῤῥοος.

Βαθύῤῥηνος (ὁ, ἡ), чел кѣ лѣnцĭ шi dese лaцe de лînъ de oaie, foapte лъцosŭ. [βαθὺς, ῥήν].

Βαθυῤῥιζία (ἡ), adînчime, saŭ лѣnцime de pъdъчinĭ. [din

Βαθύῤῥιζος (ὁ, ἡ), (komnp: -ότερος, sѣnpл: -ότατος) чел кѣ adînчĭ pъdъчinĭ, saŭ adînk înpъdъrinatŭ. [βαθὺς, ῥίζα].

Βαθύῤῥοος -ους, ου (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ adînkъ кѣpцepe. «Ποταμὸς —» Iл: Φ. (шi fir:) «Χρόνος —». IIind: [βαθὺς, ῥοή].

Βαθύῤῥωχμος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ adînчĭ кpъпътѣpĭ, saŭ mînкътѣpĭ din кѣpsѣл aпeлop. «Χαράδρα— Koint: [βαθὺς, ῥωχμός].

Βαθὺς, εῖα, ύ, (komnp: -ύτερος, sѣnpл: ύτατος; шi noet: -ίων, -ιστος) adînkŭ (npon: шi fir:) «Ποταμὸς («Τάφρος) — ». Лks: «Πληγὴ βαθεῖα». Лѣч: (шi ел:) «Σκάπτε, βαθείας καταφέρων». Лѣч: «Φάλαγξ βαθεῖα». Takt: 2) aшezatŭ în fѣndŭ, adînkŭ; (npin ѣpm:) depъptatŭ; (fir:) nesѣnepfiчiaлŭ (nѣ пe deasѣnpa nѣmaĭ, чi adînk, nînъ în fѣndŭ). «Κατὰ τὸ βαθύτατον τῆς ἠπείρου». Apst: «Βαθὺν ἄστρων πόρον». Dion: «Κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν». Iл: T. (шi fir:) «Φροντὶς βαθεῖα». Esxл: «Ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης». Sin: = «Ἐκ βάθους καρδίας». «Βαθὺς τὴν παιδείαν». Лѣч: «—τὴν γνώμην». IIind: 3) лѣngŭ, saŭ latŭ; (în цen:) întînsŭ, лapgŭ; (fir:) înaintatŭ; dъinitopŭ; statopnikŭ. «Τόπος —». Apst: «Ἠϊὼν βαθεῖα». Iл: B. «Γῆρας βαθύ». Лks: «Ὄρθρου βαθέος». Skp: «Εἰρήνη («Σιγὴ) βαθεῖα». Лч: «Μέθη βαθεῖα». Лks: «Ὕπνος βαθὺς». Лks: somnŭ гpeŭ. (шi ел:) «Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης». Лѣч: «Οἱ βαθεῖς Ἑβραῖοι». Skp: чеĭ вeкĭ, чеĭ adeвъpaцĭ. «Ἐσθλὸν βαθὺ» IIind: 4) desŭ, гpoсŭ, (шi fir:) întѣnekosŭ. «Καυλὸς — ». Tfp: «Πώγων —». Sin: «Κόμη («Χαίτη, «Πλευρὰ, «Στρωμνὴ, шi чл:) βαθεῖα». Лks: «Ἀὴρ βαθεῖα». Od: I: «Λήϊον («Σκότος, «Χρῶμα, βαθύ». Лks: 5) (în цen:) mѣltŭ, mape, гpъmъditŭ. «Ἀνὴρ («Κλῆρος, «Πλοῦτος, «Οἶκος) — » Лks: «Ἠϊὼν («Τέφρα) βαθεῖα». Iл: «Χρέος («Κλέος) βαθύ». Лks:

«Μέθεω βάθιον πλουτεῖν». Hind: [βάθος].

Βαθύσκαρθμος (ὁ, ἡ), noet: kape sape 'налt, saŭ din adînкŭ. [βαθὺς, σκαρθμός].

Βαθυσκαφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпatŭ adînк. [βαθὺς, σκαφή].

Βαθύσκιος (ὁ, ἡ), kape ape, saŭ faчe гроasъ ŭmбpъ, ŭmбposŭ. «Φύεται περὶ τὰ βαθύσκια καὶ ὕφυδρα». Tlp: [βαθὺς, σκιά],

Βαθυσκόπελος (ὁ, ἡ), чел кŭ 'налte stînчĭ, = βαθύκρημνος. [βαθὺς, σκόπελον].

Βάθυσμα (τὸ), adîncъtspъ. [βαθύνω].

Βαθυσμῆριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ лŭnџĭ tapĭ nepĭ. «Ὑπήνη —». Non: [βαθὺς, σμῆριγξ].

Βαθυσπῆλυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ adînчĭ neштepe. «Παρ' Ἠμωδοῖο βαθυσπήλυγγι κολώνῃ». Non: [βαθὺς, σπῆλυγξ].

Βαθύσπορος (ὁ, ἡ), noet: adînк semъnatŭ, podosŭ. [βαθὺς, σπόρος].

Βαθυστῆριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: adînк înџenenitŭ, înpъdъчinatŭ, saŭ întemeiatŭ. [βαθὺς, στῆριγξ].

Βαθύστερνος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ латŭ ші nъposŭ nientŭ. «Λέων—». Hind: 2)=Βαθύκολπος. «Χθὼν («Πόντος—»). Opf: Hind:

Βαθυστολέω-ῶ, biii: -ήσω, noptŭ лapџĭ, ші лŭnџĭ хаїnе. [βαθὺς, στολή].

Βαθύστομος (ὁ, ἡ), чел кŭ adînкъ гъpъ. «Σπήλαιον—». Slp: [βαθὺς, στόμα].

Βαθύστρωτος (ὁ, ἡ), aшtepnutŭ кŭ moĭ, ші гроase aшtepnutspĭ. [βαθὺς, στρωτός].

Βαθύσχοινος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ mълtъ, ші 'налtъ nanspъ, saŭ porozŭ. [βαθὺς, σχοῖνος].

Βαθυτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: întinsŭ în mapĭ distanџe; (în џen:) mape, лapгŭ. [βαθὺς, τέρμα].

Βαθύτης (ἡ), (pap) în локъ de βάθος, adînчime. [βαθὺς].

Βαθύτριχος (ὁ), = Βαθύθριξ.

Βαθύυδρος (ὁ, ἡ), = Μελάνυδρος, чел кŭ ane adînчĭ, saŭ кŭ anъ în fŭndŭ; (în џen:) adînкŭ. [βαθὺς, ὕδωρ].

Βαθύυπνος (ὁ, ἡ), noet: kape doapme adînкŭ somnŭ. «Φωλεύει βαθύυπνος». Nikndp: [βαθὺς, ὕπνος].

Βαθύφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Βαθύνους, adînкŭ ла înџелеџinte, foapte înџелеntŭ. [βαθὺς, φρήν].

Βαθύφυλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ dese fpŭnze. [βαθὺς, φύλλον].

Βαθύφωνος (ὁ, ἡ), чел кŭ adînкŭ, saŭ гposŭ гласŭ [βαθὺς, φωνή]: (fir:) aneвoe de înџелеs.

Βαθυχαῖος (ὁ, ἡ), noet: [βαθὺς, χαῖος, saŭ χάϊος] чел кŭ векiе nobilitate, foapte nobiлŭ.

Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, ші

Βαθυχαίτης, ου (ὁ), чел кŭ лŭnгъ, ші deasъ коamъ, saŭ лŭnгŭ пъpŭ. [βαθὺς, χαίτη].

Βαθύχειλος (ὁ, ἡ), чел кŭ bŭze, saŭ mapџinĭ 'налte, ші mapĭ. [βαθὺς, χεῖλος].

Βαθυχεύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ adînкъ кŭpџepe; (în џen:) adînкŭ. [βαθὺς, χεῦμα].

Βαθύχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de βαθύγειος. [βαθὺς, χθών].

Βαθυχρήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ mълџĭ banĭ, foapte boratŭ. [βαθὺς, χρῆμα].

Βαθύχροος-ους, ου (ὁ, ἡ), adînкŭ, înкisŭ ла faцъ. [βαθὺς, χρόα].

Βάιεν, 3: neps: de îm:, ші

Βαίην, ης, η, sinr: neps: de nex: 2: de noft: ал лŭĭ βαίνω.

Βαιθὴλ [Евр: Bet-ел, kasa лŭĭ Dŭmnezeŭ] niatpъ (алtapŭ, saŭ колoanъ) sune nomenipe de Dŭmnezeeaskъ apъtape, saŭ anъpape. (de ŭnde, Еленiка mitoлoџie a nietpeĭ βαιτύλος).

Βαΐνος [βαΐς], η, ον, fъкŭtŭ, înnлetitŭ din fpŭnze de finiкŭ (хŭpma).

Βαίνω, biit: βήσομαι (nex: 2: ἔβην, tp: de кŭ: βέβηκα) калкŭ, mepгŭ, ŭmблŭ, mъ dŭкŭ, saŭ biŭ. «Αἱ ταπειναὶ ὁπλαὶ ὁμοίως βαίνουσι». Ksn: «Βαίνω πόδα». Евр: îmĭ nuiŭ niчоpъл. «Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει». Iл: Δ. «Μεγάλα («Μακρά. «Ἁβρά, ші ч.л:) βαίνειν». Iks: a ŭmбла кŭ mapĭ (papĭ, tpîndavĭ) naшĭ. «Βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, saŭ πρὸς ῥυθμόν». Плt: Пл: a ŭmбла кŭ taktŭ. «Ἴσα βαίνειν τινί». Dm: =«Ἐγγὺς βαίνω τινός». Dion: Ал: ŭmблъ ка ші (saŭ de o notpiвъ кŭ) ŭntape, ші (fir:) îĭ seamъnŭ, îл imitŭ, saŭ mъ anponiŭ de dînsŭл. «Ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίης, μόλοι». Sof: (ші în nepif:) «Βῆ δὲ νέειν (ἐλάαν)» Iл: B. N. «Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα». Od: Θ. s'a nopnit (a înчenŭt) sъ... (ші кŭ naptч:) «Ἀριστεύσαντες δ' ἔβησαν». Btpxmx: «Διὰ δίκας ἔβα» Евр: 'ші a pesŭnat, a nedeнsit. «Αἶνον ἔβα κόρος». Hind: se satŭpъ чineва ші de лŭŭdъ. 2) = Δια(Ἀπο)βαίνω, tpeкŭ, mъ dŭкŭ. «Οὖς κῆρες ἔβαν φέρουσαι». Iл: B. «Ἐννέα βεβάασιν ἐνιαυτοί». ші «Ποῦ ὅρκια βήσεται ἡμῖν»; Iл: 3) (desupe înпpeŭnapea biteлop) гoneskŭ, (ші nas:) mъ гoneskŭ. «Ὁ μὲν ἐλέφας ἄρχεται βαίνεσθαι δέκα ἐτῶν, ὁ δὲ ἄρρην βαίνει πέντε ἐτῶν, ἢ ἓξ ὤν.» Apst: 4) (npinч: în tpe: de кŭ:

шi neste sъв:) sîntš întemeiatš, statopnikš, staš џeanън. «Βεβηκυίας τῆς οἰκίας ἐν δαπέδῳ». Ksn: «Ἐπὶ μέσου βεβηκέναι». Hlt: «Ἡ κεφαλὴ ἐπ' αὐχένος ἐβεβήκει». Fiл: (шi fir:) «Εὖ βεβηκυῖα τυραννίς». Ep: «Βεβηκὼς ἀνήρ». Пл: въpbatš înџeлentš, шi statopnikš. «Τὸ βεβηκὸς» Пл: înџeлenціъne, statopnicie de xapaktepš, 5) (akt: npinч: în biit: βήσω, шi nex: 1: ἔβησα)=='Ανα(Κατα, Ἐπι)βιβάζω. «Ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἔβησε». Ep: (шi miж:) «Περικαλλέα βήσατο δίφρον». Om: s' a sъit. [βάω].

Βάϊον (τὸ), [βαΐς] pamъpъ, saš fpънzъ de finikš (хъpma); (npin întind:) npemiš, semнš de bipъinцъ, tpofeš; sчeulpъ (de îmnъpътese). 2) (Biz:) дapš. xapš.

Βαιός, ά, όν, noet: mikš, пъџinš. «Ὀδ' εἶπε πρός με βαί' (în лokš de βαιά)» Sof: «Πότερον ἐχώρει, βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων»; Sof: пъџinš, adikъ къ пъџinї oamenї. || (nъst:) Βαιόν, adв: пъџin. «Βαιὸν (în eл: de χρόνον) ἀμμείναντα». Om: Βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ». Sof: atît de пъџin înrpiжeшtї. «Κατὰ βαιόν». Dions: kîte пъџinš. «Βαιῆς (în eл: de ἡλικίας) ἄπο». Es: din кonilъpie.

Βαϊοφόρος (ὁ, ἡ), пъpтътopš de pamъpe, saš stîлпъpї de finiчe: (de ъnde) «Βαϊοφόρος». Bisep: Dъminika чea maї 'nainte de пaшte, a flopiiлop, saš a stîлпъpiлop. [βάϊον, φόρος din φέρω].

Βαΐς, ίδος (ἡ), [Eџin:] fpънzъ. saš pamъpъ de finikš, == Βάϊον.

Βαίτα,-της, (ἡ), xaїnъ чioвъneaskъ de niele. кoжoкš. 2) кoptš вapвapikš de niele.

Βαίτυλος (ὁ), [вezї βαιθήλ] niatpa, пe кape a înџiџit Satъpnš în лoкъл лъї Жoe.

Βαϊφόρος (ὁ, ἡ). == Βαϊοφόρος.

Βαιών [βαιός], όνος (ὁ), ъnš felš de пeшte mikš, == Βλέννος. 2) ъnš felš de пъsъpъ лa Aлeksandpienї.

Βάκανον (τὸ), (maї пoš) sъmînцъ de вapzъ, шi de pidike. [Βάκχος, ἀνίημι: fiind къ este desълътътoape].

Βάκηλος (ὁ), eъnъкš (skonitš); (fir:) afemeiatš, == Βλάξ.

Βακίζω, biit: -ίσω, пpoopoчeskš, кa (Beoџiaнъл пpoopoкš) Βάκις; saš peneтš des пъmeлe aчeлъia. (вezї шi βαττρίζω, шi βατισμός).

Βακκάρινος, η, ον, кaъtъ βακχάρινος. [din

Βακκάριον (τὸ), (npinч:) ъntš, saš oлeiš de

Βάκκαρις, ιδος, saš εως (ἡ), кaъtъ βάκχαρις.

Βακτηρεύω, (шi miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -εύσομαι, mъ pezemš în (ъmвлъ къ) bastonš. [din

Βακτηρία (ἡ), [βαίνω] пastonš, toiagš (de pezemat). [de ъnde

Βακτηριάζω, biit: -άσω, pezemš, sпpiжinš.

Βακτηρίδιον (τὸ), dim: aл лъї

Βακτήριον (τὸ), (se înџ: ξύλον, лemнš) ==Βακτηρία.

Βάκτρευμα (τὸ), peazemš, sпpiжinš. [din

Βακτρεύω, biit: -εύσω, == Βακτηρεύω. [din

Βάκτρον (τὸ), == Βακτηρία.

Βακτροπηρίτης [βάκτρον, πήρα], ου (ὁ), чeл къ чiomagъл în mînъ, шi къ дъsaga лa шoлdš, чepшътopš, шi чл:

Βακτροπροσαίτης, ου (ὁ), чepшътopš къ toiagъл în mînъ. [βάκτρον, προσαιτῶ].

Βακχάζω, biit: -άσω, == Βακχεύω.

Βακχάρινος, η, ον, (npinч: ъntš, saš ълeiš) fъкъtš din

Βάκχαρις, εως (ἡ), o плantъ apomatikъ, (Tъpч:) вaxapš, (noate) == Ἄσαρον; (în џen:) op чe apomъ; (iap maї deos:) гpъъnte de o плantъ apomatikъ de India.

Βακχᾶς (ὁ), noet: == Βακχευτής.

Βακχασμός (ὁ), == Βακχεία. [din

Βακχάω, == Βακχεύω.

Βακχέβακχος (ὁ), imнš în чinstea (шi întpъ кape se peneta des пъmeлe) лъї Бaкъ. [Βάκχος. Βάκχος].

Βακχεία (ἡ), fъpie de Бaкantъ, saš Бakikъ; (în џen:) вeџie, пeвъnie; întъsiasmš, шi чл: [βακχεύω].

Βακχεῖος, α, ον, къвenitš лъї (saš însъfлatš de) Бaкъ, Бakikš; întъsiastš, neвъnatikš. «Θεός—». Eъp: Dionisš, saš Бaкъ. «Ποῦς—». Metp: кomпъsš dintp'o silaвъ sъkptъ шi doъ лъnџї, saš (дъne D: Aл:) din npotiвъ. || (sъbst:) Βακχεῖον (τὸ), temплъл (шi pap sepвъtoapea) лъї Бaкъ. 2) == Βακχεία. «Εἰς βακχεῖον πεσών». Eъp: 3) (îm:) Βακχεῖα (τά), opџiiлe (saš sepвъtopiлe) лъї Бaкъ. [Βάκχος]. [de ъnde

Βακχειώδης, εος (ὁ, ἡ), imitъtopš aл лъї Бaкъ; neвъnatikš. [шi

Βακχειώτης, ου (ὁ), noet: în лokš de βακχευτής.

Βάκχευμα (τὸ), (npinч: лa îm:) пъpтъpiлe Бakanцiлop în opџiiлe лъї Бaкъ, saš Бakanaлeлe. [βακχεύω].

Βακχεύς, έως (ὁ), eпit: aл лъї Dionisš. «Βακχεὺς Διόνυσος». Eъp: шi (pap) în лokš de Βάκχος.

Βακχεύσιμος (ὁ, ἡ), потpivitš, saš disпъsš лa sepвapea Бakanaлeлop. [din

Βάκχευσις, εως (ἡ), sepвape de Бakanaлe, saš opџiiлe лъї Бaкъ. [шi

Βακχευτὴς, οῦ (ὁ), серкъторꙋ de Бакаnале; (în ꙟen:) întꙋsiastꙋ, невꙋnatікꙋ. [βακχεύω]. [de ꙋnde

Βακχευτικὸς, ὴ, ὸν, кꙋвenitꙋ (saꙋ îndemînatікꙋ) ла serвареа Бакanалелор; (în ꙟen:) невꙋnatікꙋ.

Βακχεύτωρ, ορος (ὁ), noet: în локꙋ de βακχευτής. [din

Βακχεύω, віit: -εύσω, serвezꙋ орџііле Бакꙋлꙋї; (npin ꙋрm:) sîntꙋ, saꙋ mъ nортꙋ ка ꙋnꙋ întꙋsiastꙋ (невꙋnatікꙋ); (рар акt:) = Ἐκβακχεύω, înnевꙋneskꙋ, întꙋsiezꙋ. [Βάκχος].

Βακχέχορος (ὁ, ἡ), iꙋвitорꙋ, saꙋ kondꙋкъторꙋ de danџꙋл Бакікꙋ. «Βακχέχορος Διόνυσος». Орf: [Βάκχος, χορός].

Βακχέω, віit: -ήσω, noet: în локꙋ de βακχεύω.

Βάκχη (ἡ), (npinч:) fem: ал лꙋї Βάκχος; (iар nартік:) femee sъвîршitoаре de орџііле Бакꙋлꙋї. (vezї ші Μαινάς).

Βακχιάζω, віit: -άσω, = Βακχεύω. [ші

Βακχιακὸς, ὴ, ὸν, = Βακχικός. [din

Βακχιὰς, άδος (ἡ), (se înџ: γυνή) = Βάκχη, nреоtiџъ а Бакꙋлꙋї. [ші

Βακχικὸς, ὴ, ὸν, кꙋвenitꙋ Бакꙋлꙋї, saꙋ орџіілор, ші nреоџілор лꙋї. [ші

Βάκχιος, α, ον, = Βακχεῖος, ші Βακχικός. 2) noet: în локꙋ de [Βάκχος]. [de ꙋnde

Βακχιόω -ῶ, віit: -ώσω, = Βακχεύω, întꙋsiezꙋ, saꙋ mъ întꙋsiezꙋ.

Βακχὶς, ίδος (ἡ), noet: = Βακχιάς. [din

Βάκχος (ὁ), [Ἴακχος] zeꙋл вinꙋлꙋї Dionisꙋ, 2) (npin întind:) вinꙋ. 3) însꙋfлatꙋ de Бакꙋ, saꙋ sъвîршitорꙋ de орџііле лꙋї; (în ꙟen:) întꙋsiastꙋ, невꙋnatікꙋ. 4) кꙋnꙋnъ, saꙋ рамꙋръ, че nꙋрtaꙋ, saꙋ џinеaꙋ Бакаnџії. 5) ꙋnꙋ felꙋ de neште, = Ὀνίσκος.

Βάκχων ωνος (ὁ), dim: ал лꙋї Βάκχος.

Βαλανάγρα, ας (ἡ), ꙋnꙋ instрꙋmîntꙋ, кꙋ каре чеї векї skoteaꙋ din вроaskъ zовораშꙋл, ші (npin ꙋрm:) deskideaꙋ ꙋшеле; saꙋ ꙋnꙋ felꙋ de кеіе. [βάλανος, ἄγρα].

Βαλανειόμφαλος (ὁ, ἡ), noet: (npinч: караfъ) nîntекоаsъ (ка о волtъ de ваіе). [βαλανεῖον, ὀμφαλός].

Βαλανεῖον (τὸ), ваіе (npinч: nꙋвлікъ); 2) аnъ de ваіе. [βάλανος]. [de ꙋnde

Βαλανείτης, ου, ші

Βαλανεὺς, έως (ὁ), enistatꙋ, saꙋ sлꙋжкашꙋ de ваіе, въіашꙋ.

Βαλανευτικὸς, ὴ, ὸν, кꙋвenitꙋ въіашꙋлꙋї, saꙋ въії. [ші

Βαλανεύτρια (ἡ), fem: ал лꙋї βαλανεύς, въіешоаіе. [din

Βαλανεύω, віit: -εύσω, sîntꙋ въіашꙋ, saꙋ sлꙋжеskꙋ ла ваіе. [βαλανεύς].

Βαλανηρὰ (τὰ), noame de soiꙋл rînzeї. [βάλανος].

Βαλανηφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntꙋ

Βαλανηφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторꙋ de (saꙋ tръitорꙋ кꙋ) rindъ. [βάλανος, φάγω].

Βαλανηφόρος (ὁ, ἡ), nрodꙋкъторꙋ de rindъ. [βάλανος, φέρω].

Βαλανίζω, віit: -ίσω, skꙋtꙋрꙋ, ші кꙋлеgꙋ rindъ. 2) (med:) nꙋiꙋ în шеzꙋtꙋ nononeџꙋ (sъnꙋnашꙋ) snре înлesnірea deшертъrії. [ші

Βαλάνινος, ші -νινος, α, η, ον, fъкꙋtꙋ din rindъ. [ші

Βαλάνιον (τὸ), dim: ал лꙋї βάλανος. [ші

Βαλανὶς, ίδος (ἡ), = Βαλάνιον, ші кꙋ

Βαλάνισσα, ης (ἡ), = Βαλανεύτρια. [ші

Βαλανίτης, ου (ὁ), ші βαλανῖτις, ιδος (ἡ), чел în felꙋ (saꙋ fъкꙋtꙋ) de rindъ. [βάλανος].

Βαλανοβόρος (ὁ, ἡ), = Βαλανηφάγος. [βάλανος, βορά].

Βαλανοδόκη (ἡ), гаꙋра înкꙋietоареї, ꙋnde intръ zовораꙋл, ка sъ se înкꙋіе ꙋша. [βάλανος, δέχομαι].

Βαλανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felꙋл rindeї, saꙋ în formъ de rindъ. [βάλανος, εἶδος].

Βάλανος (ὁ, ші ἡ), коначіꙋ de rindъ. 2) rindъ. 3) ор че frꙋкtꙋ în formъ de rindъ, sn: e: kastanъ, хꙋрma, ші ч.л: (маї de mꙋлte орї înnреꙋnъ кꙋ вре о deosевitоаре zічере). «Διὸς βάλανος». алꙋnъ, saꙋ kastanъ. (vezї ші μυροβάλανος). 4) каnъtꙋл mъdꙋлареꙋлꙋї въръвъteskꙋ. (vezї ші πόσθη). 5) ferꙋл, saꙋ zовораꙋл, че intръ în înкꙋietоареа ꙋшеї, ка sъ se înкꙋіе. (vezї βαλανάγρα). 6) че se atірnъ de ор че felꙋ de nodoaвъ de rîtꙋ а femeілор. 7) nononeџꙋл, saꙋ sъnꙋnашꙋл, че se nꙋne în шеzꙋtꙋ în локꙋ de кlistірꙋ. 8) о skoїкъ de mаре. (vezї ші δάκτυλος). [de ꙋnde

Βαλανόω -ῶ, віit: -ώσω, formezꙋ чева ка rinda. 2) înкꙋiꙋ ꙋша кꙋ zовораꙋл.

Βαλαντίδιον (τὸ), dim: ал лꙋї βαλάντιον.

Βαλαντιητόμος (ὁ), noet: în локꙋ de βαλαντιοτόμος.

Βαλαντιοκλέπτης, ου (ὁ), fꙋрꙋ de nꙋngъ [βαλάντιον, κλέπτης].

Βαλάντιον (τὸ), nꙋngъ de ванї.

Βαλαντιοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntꙋ

Βαλαντιοτόμος (ὁ, ἡ), fꙋрꙋ npin îndemi-

natikъ tъiepe (saŭ гъвpitopŭ) de пъпгъ къ вапї. [βαλάντιον, τομή].

Βαλανώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βαλανοειδής. 2) пліпъ de ripdъ. [шi

Βαλανωτός, ή, όν, чел їп фopmъ de ripdъ. [βάλανος].

Βαλαύστιον (τὸ), floapea, шi кpъdъл podъ a л sълвatічеї podiї.

Βαλβιδοῦχος (ὁ), чел че ціпе, saŭ пъzeште варiepa. [βαλβίς, ἔχω].

Βαλβιδώδης, εος (ὁ, ἡ), adinkatъ, saŭ къпatъ їп лъпгъ, adikъ фopmatъ ка...

Βαλβὶς [βάλλω], ίδος (ἡ), = Ἀφετηρία, semnъл (локъл), ъnde staŭ aлepгъtopiї, saŭ кълкаŭ asвipлitopiї de diskъ; (їп цen:) їnчепътъ. (de ъnde). «Ἐκ («Ἀπὸ) βαλβίδος». Apstf: «Ἐξ αὐτῆς βαλβίδος». Tdpt: їп datъ de ла їnчепътъ 2) = Κρηπίς, basъ, temeлie. «Βαλβίδα λόγου βαλέσθαι». Filstp: 3) = Βηλός, прагъ de ъшъ. «Ἀπὸ τῆς τοῦ νεὼ βαλβίδος». Fлstp: 4) = βαθμός, tpeaптъ (maї къ seamъ de пъцъ).

Βάλε, поеt: їп локъ de Ἄβαλε, Εἴθε, fie ка...

Βαλὴν(λλὴν) ῆνος, (ὁ), (Fpiц: saŭ Пеps:) їmпъpatъ, къпetenie. [de ъnde

Βαλην(λλην)ναῖος α, ον, їmпъpъteskъ.

Βάλιος, ία, ον, шi Βαλιός, ά, όν, iute, pepede ла mішкаре, (de ъnde шi пъmeлe ъпъї калъ ал лъї Ахiлъ). 2) пestpiцъ, пъtatъ. (везї шi αἰόλος). 3) = Ἀλαός, opвъ. (de ъnde || sъвst:) βαλία, saŭ βαλιά = Ὀφθαλμία, пatimъ de окі. (везї шi Ἄλιος.

Βαλλητύς, ύος (ἡ), поеt: їп локъ de βολή, asвipлipe. [βάλλω].

Βαλλίζω, вiit: -ίσω, поеt: (pap) = Βάλλω. 2) mъ їпвipteskъ dъпцїпd. [de ъnde

Βαλλισμὸς (ὁ), їпвipтipe, sъчipe їп daпцъ.

Βάλλω [dъпе etimaц: sъчeskъ, клetinъ їпкоачї шi їпколо, їп afin: къ ἀλάω, везї їп a 3: їпsemп:], вiit: βαλῶ (пеx: ἔβαλον, tp: de къ: βέβληκα, шi чл:, пos: βλητέον), asвipлъ, apъпкъ, шi (ppin їntind:) пеtеpeskъ їп ловipe; (ppin ъpm: 2) ловеskъ, isвeskъ (maї къ seamъ de depapte), atakъ, pъпеskъ; (de ъnde deosевіpea лъї. «Ὀξεῖ χαλκῷ τύψας, ἠὲ βαλών». Iл: X. (шi пas:) «Βλημένος ἠὲ τυπείς». (шi eksплiкapea къпоsкътеї епipme) «Βάλοι τε κοὺ βάλοι». At: a dat, dap п'a ловit. «Πολλοὺς προέηκα ὀϊστούς, τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν». Iл: Θ. «Σκοπὸν, ὃν οὐκ οἶδ', εἴτις βέβληκε». Гpг: «Τοὺς οὔποτ' ἀκτίσιν ἥλιος ἔβαλε». Od: E. «Τὴν θάλασσαν ἄνεμος βάλλει» Mosx: (шi къ ppeп:) «Ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός». Skp: «Ἵππων μ' ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. Iл: K. «Φράζευ, μή σε (σκορπίος) βάλῃ». At: (шi къ dat:) «Βάλλει μήλοις τὸν αἰπόλον». Tkpt: «Ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον». Skp: (шi fir:) «Σκώμμασι βάλλειν τινα». Sin: (шi fъpъ казъ). «Ἔβαλον, ἠκόντιζον». Ksn: «Κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ». Dm: (шi fir:) «Τῆς Ἀττικῆς ὀρθοεπείας πόρρω που βάλλειν». Пseл: (шi пas:) «Κεραυνῷ βληθείς». Fлstp: (шi fir:) «Ἄχει βεβλημένος». Ap: 3) apъпкъ жos, лепъdъ, ъpпъ; (шi пътаї їп пas: tpe: de къ: шi пeste ъъв: шi їп a 3: пeps:) zакъ. «Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ». Iл: A. «Πρὸς πέτρῃσι βαλών». Od: I. «Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλεν». Od: Z. Ξ. «Εὐνὰς βαλέειν». Od: I. a apъпка апкъpa. «Βάλλει (ὁ ἵππος, шi чл:) τοὺς ὀδόντας». Apst: «Σπόρον ἐν νηοῖσι βάλλοντες». Tkpt: Κύβους βάλλοντας». Плt: (шi eл:) «Κυβευτῇ πολλὰ βάλλοντι καὶ καλά». Iл: (шi їntp' aлtъ eл:) «Ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλο τ' ἀλλοῖον βαλεῖς». Apst: (шi miж:) «Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοί». Od: A. aŭ xotъpît (fir: deлa чеї че apъпкъ къвеле, saŭ воteazъ, dap везї maї къ seamъ ла a 4: їпsemп:); (шi dъпе ppinчiпала etimл: a zічеpiї). «Μήκων δ' ὣς ἑτέρωσε κάρη βάλε». Iл: Θ. 'шї a плекat капъл ла о papte. «Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα». Od: П. 'шї a întops okiї. «Πρόσωπον εἰς γῆν βαλοῦσα». шi «Πρὸς γῆν ὄμμα βαλών». Eвp: 'шї a întops faцa, okiї їп жos. (шi eл:) «Βάλλ' (se їпц: σεαυτὸν) ἐς κόρακας (ἐς μακαρίαν, шi чл:)» Ppoв: dъte кopвiлop, шi чл: (шi пas:) «Τέκνα βαλλόμενα προτὶ γαίῃ». Iл: X. «Πύργων βαλλομένων». Iл: I. «Νήσοις, αἵ τ' ἐνὶ κόλπῳ Θρηϊκίῳ βέβληνται». Nik: zак. (dap везї шi челе din ъpmъ eksemпле a ле їпsem: a 5) «Ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός». Skp: zаче. «Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς ἐβέβλητο». Faв: 4) = Ἐκβάλλω, (despre плапtе) skoцъ; (despre лiкъide) въpsъ, шi чл:. «Εἰ δὲ παραπληρῶν ἀλώσει, καὶ βαλεῖς τι μαλθακόν». Apstf: daка веї skoate din гъpъ, saŭ веї пponъпца. «Δάκρυ βαλέειν κατ' ὄσσων (κατὰ βλεφάρων, παρειῶν ἄπο, шi чл:)». Om: Tkp: (шi eл:) «Ποταμὸς εἰς ἅλα βάλλων (se їпц: τὸ ὕδωρ)». Iл: A. (adiкъ) въpsїпdъ se. (шi despre плапtе). «Τὸ πολυπόδιον μετὰ τὰ ὕδατα ἀεὶ βάλλει (se їпц: φύλλα, шi чл:)». Tfp: (adiкъ) pesape. 5) = Τίθημι, пъїъ, aшezъ чеvа ъndeva (шаї къ seamъ їпъъпtpъ, аъъпpa, saŭ їппpeжъp); (ppin ъpm:)

=Ἐμ(Ἐπι, Περι)βάλλω; (despre лікзide) topnš înъsntpз; (despre înврък:) порtš. «Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω». Іл: Р. «Βαλὼν ἐν νηΐ». Od: Σ. (ші між: în ел: de преп:) «Ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο». Апли: «Κυνέη βάλεν». Іл: Π. «Βαλεῖν τὸ ἀργύριον τοῖς τραπεζίταις». Skp: sъ 'ші пsіe бaniĭ ла dobîndъ. «Ἐν πύλαισιν ἀκοὴν βάλω«. Eвр: пsiš зрекеа (ка sъ азzš). «Εἰς οἶνον βάλλε φάρμακον». Od: Δ. «Βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα». Skp: (ші fъръ казš препозіціо-налš). «Βάλλ' οἶνον, Анакр: «Πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν». Eвр: maĭ 'nainte de a кълка пе пъmîntsл... «Βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ». Skp: «Βαλῶ περὶ σὲ χάρακα». Skp: 'Ἀμφὶ δ' ὤμοις βάλλ' (ші між: βάλλετο) αἰγίδα (ξίφος, ші чл:)». Om: (ші în ел: de преп:) «Βάλλε δὲ σοῖς πλοκάμοις (τὸ κρήδεμνον)». Епігр: «Βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω». Mosx: «Ἵππους τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών». Іл: Ψ. (ші fіг:) «Εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς». Пл: (ші кз dat:) «Πρὶν χώραν τὴν δε κινδύνῳ βαλεῖν». Esx: «Οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν». Skp: (asemenea кз) «Φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν». Іл: Е. «Τρώεσσι θράσος βάλε». Koint: a însзflat. «Σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλε (βαλεῦ). Трп: (ші між:) «Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἔργον εἰς νοῦν βαλόμενος». Пл: (ші întops) «Ἐς φροντίδας νοῦν ἐβαλόμην». Eвр: (ші ел:) «Ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος ἔπρηξα». Ep: de sinemĭ порпіtš, din капзл meš. (ші întр' altš ел:) «Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο Θεοί». Od: А. aš хоtърît. (везĭ ші a 3: însem:); (ші în перfр:) "Εἰς μνήμην ἐβάλοντο". Пл: 'ші aš adзs a minte. "Εἰς οὔατα βαλέσθαι". Втрхm: a азzi, a askзlta. "Εἰς γαστέρα βάλλεσθαι". Ep: a лзa în пînтече, a zъmisli. "Ἐβάλοντο κρηπῖδα". Пind: aš întemeiat; (ші прін întind:) "Ἄστυ βαλέσθαι". Апли: a zidi чеtate. (ші fіг:) "Ἀρχὴν βαλέσθαι". Пlt:

Βαλλωτὴ (ἡ), о плапtъ = Μέλαν πράσιον, sелватікъ еарвъ de melisъ, (Lat:) Marrubium nigrum.

Βαλὸς (ὁ), Dop: în локš de βηλός.

Βαλσαμίνη (ἡ), о плапtъ = Βούφθαλμον, окізл боклзĭ. [din

Βάλσαμον (τὸ), [Feniч: Бал-samin, stъпînзл черзлзĭ, soapеле] балsamš, zeamъ, saš рішinъ mirositoape, ші tъmъdзitoape. [din

Βάλσαμος (ἡ), балsamš (копачіš de India, din каре se sкзрџе балsamзл).

Βαλσαμουργὸς (ὁ, ἡ), кзлtіvъtорš de балsamš. [βάλσαμον, ἔργον].

Βαλσαμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кз (mirositорš ка) балsamзл. [βάλσαμον, εἶδος].

Βαλσαμὼν, ῶνος (ὁ), бълзъmішš, saš локš sъditš кз балsamĭ. [βάλσαμος].

Βᾶμα (τὸ), Dop: în локš de βῆμα.

Βάμβα, Dop: în локš de βάμμα.

Βαμβαίνω [în afin: кз βαβάζω], biit: -ανῶ, tpemзpš (de fрікъ, saš de fрігš), îmĭ клъпцъieskš dinціĭ în гъръ; (прін зрm:) mi se прinde лimба, вîлвîiеskš, rînгъвеskš, saš ворвеskš rîngав.

Βαμβακεύω [βαμβακός], biit: -εύσω, = Φαρμακεύω. [de зnde

Βαμβακεύτρια, ας (ἡ),=Φαρμακεύτρια. [ші

Βαμβακεία, -ία (ἡ), = Φαρμακεία, -ία.

Βαμβακίζω, biit: -ίσω, =Βαμβακεύω. [din

Βαμβακὶς, ίδος (ἡ), = Βαμβακεύτρια. [din

Βαμβακὸς (ὁ), (pap) [βάμβα]. = Φαρμακός.

Βαμβακοειδὴς, (ὁ, ἡ), (pap) = Βομβυκοειδής. [βάμβαξ, εἶδος].

Βάμβαξ, ακος (ὁ), зnš felš de плапtъ, din каре есе бъмбакзл; ші пзfзл бъмбакзлзĭ, [de ачі] бъмбакš.

Βαμβαλέω -ῶ, biit: -ήσω (de зnde пех: 2: βάμβαλε), ші

Βαμβαλίζω (-ύζω), biit: -ίσω (-ύσω), = Βαμβαίνω.

Βᾶμεν (μες), Dop: în локš de ἔβημεν, saš βῶμεν (1: îm: перs: a пех: 2: de xot: saš sзп: ал лзĭ βαίνω).

Βάμμα (τὸ), [βάπτω] = Βαφή, въпsеалъ, faцъ, колоаре; (în цеп:) ор че лікзidš de въпsеалъ; (de зnde 2) = Ἔμβαμμα, zeamъ (прінч: de moiat), salцъ (Ital:). «Σίμβλων —». поеt: міере. 2) въпsіре. «Ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν». Apstf: (adікъ) роші, пров: sъ пз te зmплз de sînџе, бътîndз-те.

Βαμμάτιον (τὸ), dim: ал лзĭ βάμμα, zemшоаръ.

Βᾶν, поеt: Еол: în локš de ἔβησαν, 3: îm: перs: a пех. 2: ал лзĭ βαίνω.

Βανὰ, βανηκὸς (ά), Беоt: în локš de γυνή, femeе. (везĭ ші βόνη, ші γανά).

Βαναυσία (ἡ), mesepia, ші характерзл лзĭ [βάναυσος] (прінч: ші fіг:).

Βαναυσικὸς, ή, όν, atinгъtорš de (кзвеnіtз лзĭ)....

Βάναυσος (ὁ), [βαῦνος, αὔω] (прінч:) meшtерзл, че лзкреазъ прін fокš, аръmарš, fерарš, ші чл: (în цеп:) ор че meшtерš гросš. ‖ (adiekt:). «Τέχνη—». 2) простš, neînвъцаtš, гросолапš, барбарš, ші чл:

Βαναυσοτεχνέω [βάναυσος, τέχνη], ші

Βαναυσουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣкрezŭ, профеsezŭ гросŭ meшteшȣгŭ. [ші

Βαναυσουργία (ἡ), лȣкрȣл (meшteшȣгȣл) гросȣлȣĭ meшteрŭ. [din

Βαναυσουργός (ὁ, ἡ), лȣкрътopŭ de гросŭ meшteшȣгŭ. [βάναυσος, ἔργον].

Βανάυσως, adв: în кinŭ de пpostŭ, saŭ гросŭ meшteшȣгŭ. [ші

Βαναυσώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ характерŭ de meшteрŭ гросŭ. [βάναυσος].

Βάξις [βάζω], ιος (ἡ), поеt: гласŭ, кȣвîntŭ; famъ; пророчie.

Βαπτηρία (ἡ), ші βαπτήριον (τὸ), въпsea, колоаре. 2) (neȣt:) въпsitopie, saŭ лȣкрътopie de въпsitopŭ. (iap прinч: adiек: fem: ші neȣt: ал лȣĭ...

Βαπτήριος, ία saŭ ος, ον, каре ажȣtъ ла въпsipe; ші = Βαπτικός. [ші

Βάπτης, ου (ὁ), = Βαφεύς (аша se нȣміаŭ преоцiĭ ші чеtашiĭ zeiцеĭ Kotito; fiind къ se въпsiaŭ, saŭ se dpeцеaŭ пе обpazŭ). [βάπτω]. [de ȣnde

Βαπτίζω, biit: -ίσω, = Βάπτω, кȣfȣndŭ, moiŭ în op че лiкȣidŭ, ȣdŭ de totŭ; (прin întind:) skaлdŭ. «Ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι». Skp: (de ȣnde 2) (Бisep:) botezŭ. 3) skoцŭ апъ (saŭ op че лiкȣidŭ) din чева. «Βαπτίζοντες ἐκ πίθων μεγάλων». Пл: 4) (пas: saŭ між.) мъ daŭ afȣnd, мъ înnекŭ (пропр: ші fir:). «Ἵνα μὴ αὐτάνδρῳ τῇ νηῒ βαπτισθῶμεν». Грг: (ші ел:) «Τῶν χθὲς βεβαπτισμένων (se înц: τῷ οἴνῳ)». Плt: (vezĭ ші βρέχω). (ші fir:). «Ὀφλήμασι βαβαπτισμένος». Пл: «Ἰδὼν βαπτιζόμενον τὸ μειράκιον». Плt: (adiкъ) къ se ȣлȣia, se înкȣрка. [ші

Βαπτικός, ἡ, όν, кȣвenitŭ, saŭ потpiвitŭ ла въпsipe.

Βάπτισις, εως (ἡ), ші

Βάπτισμα (τὸ), ші

Βαπτισμός (ὁ), кȣfȣndape, moiepe; skълdape, spълape. «Βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ χαλκίνων». Skp: (de ȣnde Бisep:) botezŭ. «Τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν βάπτισμα». [ші

Βαπτιστήρ (ὁ), (maĭ noŭ) = кȣ

Βαπτιστήριον (τὸ), skълdatoape, =Κολυμβήθρα. [ші

Βαπτιστής, οῦ (ὁ), botezъtopŭ. [βαπτίζω].

Βαπτός, ἡ, όν, кȣfȣndatŭ, moiatŭ; въпsitŭ. 2) nestpiцŭ. «Βαπτά». Apstf: ші Пл: 3) zлeitŭ, saŭ de zлeit кȣ ȣnŭ basŭ въгatŭ întp'însȣл. «Βαπτὰν κάλπισι παγάν». Еȣр: [ші

Βάπτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ βάπτης. [ші

Βάπτρον (τὸ), = Βάμμα, въпsea. [din

Βάπτω, biit: βάψω, (пeк: пas: ἐβάφην) (прinч:) moiŭ, кȣfȣndŭ чева în op че лiкȣidŭ. «Βάπτω τι εἰς ὕδωρ, saŭ ἐν ὕδατι, saŭ (eл:) ὕδατι, saŭ ὕδατος». Лкs: «Ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος». Skp: 2) (прin întind:) spълŭ. «Τἄρια βάπτουσι θερμῷ». Apstf: 3) въпseskŭ, daŭ faцъ. «Τρίχας βάπτειν». Diosk: (ші між: eл:) «Βαπτόμενος (se înц: τὰς τρίχας, saŭ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ) βατραχείῳ». Apstf: «Ἔβαψας ἔγχος πρὸς Ἀργείων στρατῷ». Sof: aĭ sînцеpat. «Βάπτω σίδηρον». Od: 1: moiŭ fepȣл apsŭ în апъ рече, ка sъ'л кълeskŭ. 4) ȣнгŭ, snoieskŭ, лȣstpezŭ, sȣflȣ кȣ аȣрŭ. «Αἱ κύλικες βάπτονται πρὸς τὸ εἶναι δοκεῖν ἀργυραῖ». At: 5) ȣмплȣ basȣл afȣndîndȣ'л în вpe ȣnŭ лiкȣidŭ. «Τεῦχος βάψας' ἔνεγκε ποντίας ἁλός». Еȣр: «Ἄλλα βάπτε». Nik: 6) (nestp: saŭ eл:) мъ кȣfȣndŭ. «Ἔβαψε ναῦς». Еȣр: «Ῥόον βάπτειν». Ap: (ші пas:) «Βάπτεται ναῦς». Лкs:

Βαραγχιάω -ῶ, Βαράγχιον, Βάραγχος, ші чл: în лoкŭ de βραγχιάω, ші чл:

Βάραθρον (τὸ), гроапъ foapte adînкъ, пръпastie, mînкътȣpъ (de ръŭ); (iap партк: în Atena) лoкŭ пръпъstiosŭ, ȣnde apȣнкаŭ пе fъкътоpiĭ de pele; (de ȣnde fir:) пeipe, пръпъdenie, ȣpцie Dȣmnezeeaskъ. «Ἐν τῷ βαράθρῳ χειμάζειν» Dim: [de ȣnde

Βάραθρος (ὁ), bpednikŭ de пръпastia (βάραθρον); de spînzȣpat; (fir:) шipetŭ, bлestematŭ, ші чл: [ші

Βαραθρόω -ῶ, biit: -ώσω, apȣнкŭ пе чineва în пръпastie, îл daŭ пiepzъpiĭ. [ші

Βαραθρώδης, εος (ὁ, ἡ), ка o гроапъ de пiepzape. 2) = Βάραθρος.

Βάραξ, ακος (ὁ), ȣnŭ felŭ de пръжitȣpъ, saŭ плъчintъ.

Βαρβαρίζω, biit: -ίσω, вopвeskŭ, saŭ мъ poptŭ ка ȣnŭ варварŭ. 2) sintŭ de партida варварiлop (прinч: a Пepsiлop). 3) fakŭ варварisme. [ші

Βαρβαρικός, ἡ, όν, кȣвenitŭ варварiлop, saŭ bpednikŭ de варварĭ. 2) = Βάρβαρος. (de ȣnde) «Τὸ βαρβαρικόν». Тȣч: варварiĭ, saŭ нацiiлe варваре. «Εἰς τὸ βαρβαρικόν». Лȣч: în лoкŭ de

Βαρβαρικῶς, adв: în кinŭ варварŭ. [ші

Βαρβαρίς, ίδος (ἡ), варваръ, fem: ал лȣĭ [βάρβαρος].

Βαρβαρισμός (ὁ), вopвipe (прinч: în Eлineшte) перегȣлатъ dȣпе варварĭ. [ші

Βαρβαριστί, adв: = Βαρβαρικῶς, dȣпе i-

dioma лimbeĭ, шi пропъnцia варварiлор. [βαρβαρίζω].

Βαρβαρόγλωσσος (ὁ, ἡ), ворбiторȣ ка варварȣ de лimба Elineaskъ, = Βαρβαρόφωνος. [βάρβαρος, γλῶσσα].

Βαρβαροήθης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ варваре пъравȣрĭ, неполiтiчiтȣ. [βάρβαρος, ἦθος].

Βαρβαρόθυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ inimъ варваръ, neomenosȣ. [βάρβαρος, θυμός].

Βαρβαρόκτόνος (ὁ, ἡ), (пенълt:) omorîtорȣ de варварĭ; (antепенълt:) omorîtȣ de варварĭ. [βάρβαρος, κτείνω].

Βαρβαρολέτειρα (ἡ), поеt: пръпъditoare de варварi. [βάρβαρος, ὀλέω].

Βάρβαρος (ὁ, ἡ), (în релацiе кȣ Elinii dȣпе провербъл, «Πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος»); streinȣ, de алtȣ neamȣ, de алtъ лimбъ; (прin întind:) = Βαρβαροήθης, nечiвiлisatȣ, лinsitȣ de edȣкацiе, nesimцitорȣ de вȣnȣ шi frȣmosȣ, шi чл: (de ȣnde) aspрȣ, крȣdȣ шi neomenitȣ, шi чл: 2) = Βαρβαρικός. «Πόλεμος («Γλῶσσα «Ἐπιστολή шi чл:)—». Лкв: «Τὸ βάρβαρον». (колек:) în локȣ de οἱ βάρβαροι.

Βαρβαροστομέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбeskȣ, saȣ пропънцȣ ка варварiĭ, (adiкъ) ръȣ. [шi

Βαρβαροστομία (ἡ), ворвiре, пропънцiе варваръ. [din

Βαρβαρόστομος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште, saȣ пропънцъ варварiчеште. [βάρβαρος, στόμα].

Βαρβαρότης (ἡ), варварiе, însȣшime de варварȣ, (adiкъ) nечiвiлitate, крȣzime, шi чл: [βάρβαρος].

Βαρβαρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ варваре simцiminte. [βάρβαρος, φρήν].

Βαρβαροφωνέω -ῶ, biit: -ήσω, = Βαρβαροστομέω. [din

Βαρβαρόφωνος (ὁ, ἡ), = Βαρβαρόγλωσσος. [βάρβαρος, φωνή].

Βαρβαρόω -ῶ, biit: -ώσω, fакȣ пе чinева варварȣ (ла пъравȣрĭ шi лimбъ), saȣ робȣ варварiлор. [шi

Βαρβάρως, adв: =Βαρβαρικῶς. [βάρβαρος].

Βάρβιλος (ὁ), кaȣtъ βράβυλος.

Βαρβιτίζω, biit: -ίσω, kîntȣ кȣ mȣsiкалȣл instрȣmîntȣ [βάρβιτος]. [de ȣnde

Βαρβιτιστής, οῦ (ὁ), kîntъtорȣ кȣ

Βάρβιτον (τὸ), шi

Βάρβιτος (ἡ), ȣnȣ felȣ de mȣsiкалȣ instрȣmîntȣ кȣ mȣлte koarde, лiръ, kitaръ, лъȣtъ, шi чл:

Βαρβιτῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntърецȣ akompaniatорȣ (кȣ вокалъ mȣsiкъ) de instрȣmîntȣл βάρβιτος. [βάρβιτος, ᾠδή].

Βάρδιστος, поеt: în локȣ de βράδιστος, sȣпрл: ал лȣĭ βραδύς.

Βαρέω -ῶ, biit: -ήσω, = Βαρύνω. [βάρος].

Βαρέως, adв: греȣ, кȣ кinȣ (шi грмt: кȣ tonȣ) греȣ. «Βαρέως ἔχω, saȣ φέρω». = Δυσφορῶ. [βαρύς].

Βαρηκοέω -ῶ, biit: -ήσω, = Βαρυηκοέω.

Βάρημα (τὸ), шi

Βάρησις, εως (ἡ), =Βάρος, sарчiнъ, поваръ. [βαρέω].

Βαρίβας, αντος (ὁ), поеt: [βάρις, βαίνω] коръвiерȣ.

Βαρίη (ἡ), Ion: în локȣ de βαρύτης.

Βά(βά)ρις, ιδος, шi ιος (ἡ), [Eцiпt:] ȣnȣ felȣ de лȣntре (maĭ кȣ sea: пentрȣ pîrpĭ). 2) поеt: ор че vasȣ плȣtiторȣ, кораbie. 3) палатȣ, tȣрnȣ, templȣ; (în цеn:) mъреацъ клъditȣръ, edifiчiȣ.

Βάρμιτον (τὸ), Eол: în локȣ de βάρβιτον.

Βάρος, εος, ους (τὸ), греȣtate. 2) ор че adȣче греȣtate, поваръ. 3) (прin întind:) mȣрime, mȣлцime, вiлшȣгȣ. 4) (fir:) пȣtere, demnitate, mȣрie, репȣtацiе. 5) graвitate, mȣрецiе. 6) stрimtораре, sȣпъраре, грiжъ.

Βαροῦλκον (τὸ), mашinъ de a tраце греȣtъцĭ (макара). [βάρος, ἕλκω].

Βαρυαής [βαρύς, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ iȣte sȣflаре, saȣ кȣ греȣ mirosȣ.

Βαρυαλγής, έος [βαρύς, ἄλγος], шi

Βαρυάλγητος (ὁ, ἡ), поеt: [βαρύς, ἀλγέω] пъtimашȣ, saȣ adȣкъторȣ de грелe dȣрерĭ, saȣ mîxнiчiȣнĭ.

Βαρυαχής, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ de βαρυηχής.

Βαρυαχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: прiчinȣiторȣ de греа mîxнiчiȣне, = Βαρυστένακτος. [βαρύς, ἄχος].

Βαρυαχθέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ înгреȣiezȣ (овоseskȣ) пrea mȣлt. [din

Βαρυαχθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: adȣкъторȣ de mȣлtъ греȣtate. [βαρύς, ἄχθος].

Βαρυβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ȣmблъ греȣ, калкъ рар, saȣ se miшкъ înчеt. [βαρύς, βάω].

Βαρυβόας, α (ὁ), поеt: = Βαρύφωνος. [βαρύς, βοή].

Βαρυβρεμέτειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ

Βαρυβρεμετὴρ, шi

Βαρυβρεμετης, шi Βαρυβρομήτης, ου (ὁ), поеt: = кȣ

Βαρύβρομος (ὁ, ἡ), поеt: [βαρύς, βρέμω] fъкъторȣ de mаре шi гrozавȣ sgomotȣ, ввetȣ. «Βροντὴ («Πόντος «Ζεύς)—». Eвр:

Βαρυβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), поеt: tаре mȣш–

кътору, saу mînкътору, роzътору. [βαρὺς, βρώς].

Βαρύγδουπος (ὁ, ἡ), поет: în локу de βαρύδουπος.

Βαρύγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кu înгреuitoаре лimвъ, (adiкъ) клеветitору, ворвitору de ръу. [βαρὺς, γλῶσσα].

Βαρυγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), поет: [βαρὺς, γλωχίν] foapte înпunгътору; (fir:) венinosу.

Βυρυγούνατος, шi

Βαρύγουνος (ὁ, ἡ), поет: [βαρὺς, γόνυ] овоsitу; tрîndаву.

Βαρύγυιος (ὁ, ἡ), поет: пъtimaшу (saу aduкътору) de греutate ла mъduлареле tрупuлuї, (прічч:) mîїnї, шi пічоаре. «Νόσος —». Епгр: [βαρὺς, γυῖον].

Βαρυδαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, поет: sîntу непорочitу. [шi

Βαρυδαιμονία (ἡ), непорочіре, [шi

Βαρυδαιμονιάω -ῶ, вiit: -άσω, = Βαρυδαιμονέω. [din

Βαρυδαίμων, ονος (ὁ, ἡ). înгреuiatу, saу înповърату кu реле de soapтъ, ad: непорочitу. [βαρὺς, δαίμων].

Βαρυδάκρυος, шi

Βαρύδακρυς, υος (ὁ, ἡ), поет: чел че варsъ multe шi amаре лакрътї; saу вреdniку de плîns. [βαρὺς, δάκρυ].

Βαρύδεσμος (ὁ, ἡ), поет: въгatу în греле легътурї, saу ланцурї. [βαρὺς, δεσμά].

Βαρύδικος (ὁ, ἡ), поет: греу реsвunътору. [βαρὺς, δίκη].

Βαρύδιον (τὸ), dim: ал луї βάρος, miкъ греutate.

Βαρυδότειρα (ἡ), поет: [βαρὺς, δίδωμι] прічinuitoаре de греutъцї, saу непорочірї.

Βαρύδουπος (ὁ, ἡ), поет: fъкътору de маре sгomotу. [βαρὺς, δοῦπος].

Βαρυεγκέφαλος (ὁ, ἡ), греу ла кrеерї, гroсу de капу. [βαρὺς, ἐγκέφαλος].

Βαρυεργής, έος (ὁ, ἡ), [βαρὺς, ἔργον] луkрътору în греу, muнчitору.

Βαρύζηλος (ὁ, ἡ), поет: греу (nismътарiцу) рiвалу, връжmaшу. [βαρὺς, ζῆλος].

Βαρυηκοέω -ῶ, вiit: -ήσω, auzу греу, sîntу кam surdу. [шi

Βαρυηκοΐα (ἡ), греutate de auzу. [din

Βαρυήκοος (ὁ, ἡ), греу de auzу, кam surdу. [βαρὺς, ἀκοή].

Βαρυηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцу греу, tаре sunetу. [din

Βαρυηχής, έος, шi

Βαρύηχος (ὁ, ἡ), чел че skoate греу, tаре (sunърътору) sunetу, saу вuetу. [βαρὺς, ἦχος].

Βαρύθροος (ὁ, ἡ), поет: fъкътору de греу, маре sгomotу. «Αὐλητής («Ἄνεμος, «Κλύδων, шi чл:) —». П: [βαρὺς, θρόος].

Βαρυθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, amу греutate în sufletу, ad: sîntу mîxnitу, кu inimъ реа; цiу mînie (vezї шi βαρυμηνιάω). [шi

Βαρυθυμία (ἡ), греу пекаzу, adînкъ mîxnічiune, inimъ реа; цinере de mînie. [din

Βαρύθυμος (ὁ, ἡ), (комп: -ότερος, супрл: -ότατος), (шi adв:) -θύμως, înгреuiatу ла sufletу, adînк mîxnitу; цiitору de mînie. [βαρύς, θυμός].

Βαρύθω (фъръ вiit:), поет: = Βρίθω, sîntу греу înповърату. [βαρύς].

Βαρυκάρδιος (ὁ, ἡ), чел кu греа (nesimцitoаре) inimъ; fрiкosу, tрîndаву; непрічепutу, нетiоvу. [βαρὺς, καρδία].

Βαρυκέφαλος (ὁ, ἡ), (fir:) греу de капу, (adiкъ) ла înцелеџере. [βαρὺς, κεφαλή].

Βαρύκομπος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύηχος, saу Ἀγέρωχος. [βαρὺς, κόμπος].

Βαρύκοτος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύθυμος. [βαρὺς, κότος].

Βαρυκτυπής, έος, шi

Βαρύκτυπος (ὁ, ἡ), поет: = Βαρύδουπος. [βαρὺς, κτύπος].

Βαρυκωφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntу foapte surdу. [βαρὺς, κωφός].

Βαρυλαίλαψ, απος (ὁ, ἡ), поет: aduкътору de греле furtune. [βαρὺς, λαίλαψ].

Βαρύλλιον (τὸ), dim: ал луї βάρος, = Βαρύδιον. 2) miкъ кumпънъ, saу mъsуръ de греutatea апеї (unу felу de idroskoпiу).

Βαρύλογος (ὁ, ἡ), zікътору de (saу прічinuitу din) греле, ad: sunъръtoаре ворве. [βαρὺς, λόγος).

Βαρύλυπος (ὁ, ἡ), (комр: ότερος, супрл: -ότατος) греу mîxnitу, saу mîxnitору. [βαρὺς, λύπη].

Βαρύμαστος (ὁ, ἡ), чел кu греле (марї) цiцe. [βαρὺς, μαστός].

Βαρυμηνιάω -ῶ, вiit: άσω, sîntу греу, tаре miniosу, saу цiу mînie. (vezї шi βαρυθυμέω). [din

Βαρυμήνιος (прічч: întреu: numaї Dор: βαρυμάνιος), шi

Βαρύμηνις (ὁ, ἡ), поет: (βαρὺς, μῆνις] = Βαρύθυμος, греу, tаре ла (цiitору de) mînie, аневое de înпъкat.

Βαρύμισθος (ὁ, ἡ), поет: чел че ia греа (multъ, маре) платъ. [βαρὺς, μισθός].

Βαρύμοχθος (ὁ, ἡ), поет: каре чере (saу равдъ греле) ostenelї, ostenіvosу, anвoiosу. [βαρὺς, μόχθος].

Βάρυνθεν, Еол: ȋn локȣ де ἐβαρύνθησαν, 3: ȋm: перs: a пas: пеx: 1: ал лȣї βαρύνω.

Βαρύνοσος (ὁ, ἡ), пъtimaшȣ, saȣ прічінȣіtорȣ де греа боалъ. [βαρὺς, νόσος].

Βάρυνσις, εως (ἡ), ȋнгреȣіаре; (fir:) сȣпъраре. [ші

Βαρυντικὸς ἡ, ὸν, ȋнгреȣіtорȣ; (fir:) адȣкъtорȣ де сȣпъраре; (грам:) tonisitорȣ де zічерї кȣ акчеntȣл греȣ (βαρεῖα). [din

Βαρύνω, біit: -υνῶ, ші (маї des) -ήσω, (пеx: ἐβάρυνα, saȣ ἐβάρησα, tp: де кȣ: βεβάρηκα, ші пas: βεβάρημαι, пеx: ἐβαρύνθην) ȋнгреȣіеzȣ, (ші пеȣt:) amȣ греȣtate; (fir:) адȣкȣ сȣпъраре; (mіж:) mъ ȋнгреȣіеzȣ, пȣ (saȣ апевое) сȣferȣ, mъ пеmкȣlцȣmeskȣ.» «Κατάλιπε ταῦτα· βαρύνει γὰρ καὶ μνημονευόμενα». Лȣч: «Ὁ γλυκάζων οἶνος οὐ βαρύνει τὴν κεφαλήν». At: «Βαρύνει ἡ πλάστιγξ ἐπὶ θάτερα». Hld: «Βαρύνων τοὺς δικαστάς». Ksn: (ші пas: saȣ mіж:) «Ἔγχεσι βαρυνόμενοι». Ткр: «Τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος». Пл: «Βαρυνομένη τὴν γαστέρα». Лȣч: (ші fir:) «Τοῖς πραττομένοις βαρυνόμενοι». Ksn: (ші кȣ ак:) «Βαρύνεσθαι τὴν ὀλιγαρχίαν». Пл: 2) (грам:)=Βαρυτονῶ. [βαρὺς].

Βαρύνωτος (ὁ, ἡ), поеt: греȣ ȋнкъркаtȣ пе spinape. [βαρὺς, νῶτος].

Βαρυοδμία (ἡ), греȣ miposȣ. [din

Βαρύοδμος (ὁ, ἡ), ȋn локȣ де βαρύοσμος. [βαρὺς, ὀδμή].

Βαρύοζος (ὁ, ἡ),=Βαρύοσμος. [βαρὺς, ὄζω].

Βαρυόπης, ου (ὁ), поеt:=Βαρύφωνος, [βαρὺς, ὄψ].

Βαρυόργητος (ὁ, ἡ), поеt: = Βαρύμηνις. [βαρὺς, ὀργή].

Βαρύοσμος (ὁ, ἡ), греȣ miposіtорȣ. [βαρὺς, ὀσμή].

Βαρυπαθέω -ῶ біit: -ήσω, греȣ пъtimeskȣ, saȣ сȣferȣ. [βαρὺς, πάθος].

Βαρυπάλαμος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ греа палmъ, ad: каре tape 'шї а pesȣпаt. «Βαρυπάλαμος χόλος». Pind: [βαρὺς, παλάμη].

Βαρυπειθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: греȣ, апевое де ȋnдȣплекаt. [βαρὺς, πειθώ].

Βαρυπένθεια (ἡ), греа (маре) жале. [din

Βαρυπενθής, έος [βαρὺς, πένθος], ші

Βαρυπένθητος (ὁ, ἡ), поеt: греȣ жълitорȣ, saȣ жълitȣ; 2) вреднікȣ (saȣ прічінȣіtорȣ) де маре жале. [βαρὺς, πενθέω].

Βαρυπενθία (ἡ), поеt: ȋn локȣ де βαρυπένθεια.

Βαρυπεσής, ші της, έος, (ὁ, ἡ), поеt: греȣ къzȣtȣ din (saȣ песte) чева. [βαρὺς, πέσω].

Βαρυπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: пъtimaшȣ, saȣ прічінȣіtорȣ де греа, маре вътъmape. [βαρὺς, πῆμα].

Βαρυπνείω, чіtеште, Βαρὺ πνείω, сȣflȣ греȣ, tape, iȣte.

Βαρύπνοος (ὁ, ἡ), поеt:=Βαρυαής. [βαρὺς, πνοή].

Βαρύπονος (ὁ, ἡ), поеt: ȋнгреȣіаtȣ де оstепеалъ, saȣ де дȣрере. [βαρὺς, πόνος].

Βαρύποτμος (ὁ, ἡ), поеt: = Βαρυδαίμων, пепорочіtȣ. [βαρὺς, πότμος].

Βαρύπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: греȣ де пічоаре (каре апевое se mішкъ); saȣ каре ȋнгреȣіаzъ пічоареле челȣї че'л поарtъ. [βαρὺς, πούς].

Βαρυπρεπής, έος (ὁ, ἡ), лȣksosȣ, mъреџȣ. [βαρὺς, πρέπει].

Βαρὺς, εῖα, ὺ, греȣ, апевое де mішкаt, де apdікаt; (прin ȋntind:) tape (fis: ші mор:); (fir:) ажȣnsȣ, statорнікȣ, греȣ, pesпекtавілȣ; (ші ȋn ръȣ) сȣпъръtорȣ, греџоsȣ, ȋnдъръtпікȣ, пеsȣferitȣ; грозавȣ, сеȣваtікȣ. «Βαρὺν ὑπό τε καμάτου καὶ τραυμάτων». Пл: (ші fir:) «Βαρὺν ἄνδρα». Nik: «Δεισάντων φθόγγον βαρύν». Od: 1: «Τόνος βαρύς». Грmt: ші Mss: "Ἡ βαρεῖα (se ȋnц: προσῳδία)„. 2) греȣ де mistȣit. «Οἱ κέφαλοι βαρεῖς». Apst: [βάρος].

Βαρυσίδηρος (ὁ, ἡ), поеt: греȣ де mȣltȣ ferȣ. «Ῥομφαία—». Пл: ші Manas: [βαρὺς, σίδηρος].

Βαρυσκίπων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: пȣрtъtорȣ де греȣ чіоmагȣ, saȣ bastonȣ. [βαρὺς, σκίπων].

Βαρυσμάραγος (ὁ, ἡ), поеt: fъкъtорȣ де маре sgomotȣ. [βαρὺς, σμάραγος].

Βαρυσταθμέω -ῶ, біit: -ήσω, tрагȣ греȣ ла кіntарȣ. [din

Βαρύσταθμος (ὁ, ἡ), чел че tраџе греȣ ла кіntарȣ. [βαρὺς, σταθμός].

Βαρυστένακτος (ὁ, ἡ), = Βαρύστονος. [din

Βαρυστενάχω, біit: -άξω, сȣspinȣ, oftezȣ греȣ. [βαρὺς, στένω].

Βαρύστομος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ гȣръ греа (tіоasъ, saȣ atъкъtoape). «Βουπλὴξ —». [βαρὺς, στόμα].

Βαρύστονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -στόνως, греȣ (din adinкȣ) сȣspinъtорȣ. «Ὑποκριτής—». Dm: 2) вреднікȣ, saȣ прічінȣіtорȣ де греле сȣspinъpї. «Λίθος (τάφου) —». Епгр: [βαρὺς, στόνος].

Βαρυσύμφορος (ὁ, ἡ), чел че а пъцit греа пепорочіре, foapte tікълоsȣ. [βαρὺς, συμφορά].

Βαρυσφάραγος (ὁ, ἡ), поеt:=Βαρυσμάραγος.

Βαρύσφυρος (ὁ, ἡ), чел кȣ греле глеzne. [βαρὺς, σφυρόν].

Βαρύσωμος (ὁ, ἡ), греȣ ла tрȣпȣ, грosȣ, tрȣпeшȣ. [βαρὺς, σῶμα].

Βαρυτάλαντος (ὁ, ἡ), = Βαρύσταθμος. [βαρὺς, τάλαντον].

Βαρυταρϐής, έος (ὁ, ἡ), поet: прічінȣіtopȣ de грea (mape) фрікъ. [βαρὺς, τάρϐος].

Βαρύτης (ἡ), греȣtatate; (fir:) сȣпърape, чіȣдъціe, îndъpъtnічie, пpoстіe, ші чл: [βαρύς].

Βαρυτιμέω -ῶ, biit: -ήσω, îнгреȣiezȣ прецȣл вре ȣнȣї лȣкрȣ(віnzȣ foapte scȣmп). [din

Βαρύτιμος (ὁ, ἡ), de mape прецȣ, foapte scȣmпȣ. «Μὴ βαρύτιμον εἶναι περὶ τὴν διάπρασιν». Eлd: [βαρὺς, τιμή].

Βαρύτλητος (ὁ, ἡ), поet: [βαρὺς, τλῆμι] греȣ sȣферitȣ.

Βαρυτονέω -ῶ, biit: -ήσω, акчентеzȣ, saȣ пронȣнцȣ ка вapitonȣ. [din

Βαρύτονος (ὁ, ἡ), (грам:) акчентатȣ кȣ tonȣ греȣ (βαρεῖα), saȣ (despre вербȣ нȣmaï) ла пенȣлtimъ. «Ρῆμα βαρύτονον». вербȣ вapitonȣ. 2) (plp:) пронȣнцatȣ, postitȣ кȣ emfasȣ. 3) tape înкордatȣ, întinsȣ, нервоsȣ. 4) поet: = Βαρύφωνος. [βαρὺς, τόνος].

Βαρυφθέγκτης, ου (ὁ), ші

Βαρύφθογγος (ὁ, ἡ), поet: = Βαρύφωνος. [βαρὺς, φθέγγομαι].

Βαρύφλοισϐος (ὁ, ἡ), поet: прічінȣіtopȣ de греȣ, tape sгомоtȣ (maï кȣ seamъ în mішкаре de апе). «Κῦμα—». Eпгр: [βαρὺς, φλοῖσϐος].

Βαρύφορτος (ὁ, ἡ), поet: греȣ înповъpatȣ. [βαρὺς, φόρτος].

Βαρυφρονέω -ῶ biit: -ήσω, = Βαρυθυμέω. [ші

Βαρυφροσύνη (ἡ), =Βαρυθυμία. [din

Βαρύφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: = Βαρύθυμος. [βαρύς, φρήν].

Βαρυφωνέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ греȣ, гроsȣ ла гласȣ. [ші

Βαρυφωνία (ἡ), греȣtate, гросіme de гласȣ. [din

Βαρύφωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ греȣ, гроsȣ, mape гласȣ. [βαρὺς, φωνή].

Βαρύχειλος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ греле, (adiкъ) гроase бȣзе. «Αἰθίοψ —». Eпгр: [βαρὺς, χεῖλος].

Βαρύχορδος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ коарde греȣ-sȣнъtoape. [βαρύς, χορδή].

Βαρύψυχος (ὁ, ἡ), поet: tрîndaвȣ. (везї ші βαρυκάρδιος). [βαρὺς, ψυχή].

Βαρυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βαρύοσμος. [βαρὺς, ὄζω].

Βαρυώδυνος (ὁ, ἡ), поet: adȣкъtopȣ de греле дȣрерї. [βαρὺς, ὀδύνη].

Βαρυωπέω -ῶ, biit: -ήσω, (Skp:) = Ἀμϐλυωπέω, sîntȣ греȣ ла вѣзȣ. [βαρὺς, ὤψ].

Βὰς, βᾶσα, βάν, пеx: 2 de партч: ал лȣї βαίνω.

Βασαναστραγάλα (ἡ), (коm: enit: ал дȣрерії de пічоаре) кінȣітоаре de арші че, saȣ de înкеіеtȣрї. [βάσανος, ἀστράγαλος].

Βασανηδὸν, adв: în кіпȣ de черкаре. 2) прin mȣнчї, saȣ пedeпse. [ші

Βασανίζω, biit: -ίσω, черкȣ (прінч: аȣрȣл) прin mехенгіȣ; (în цен:) черкȣ, черчеtеzȣ кȣ scȣmпъtate adeвъpȣл. «Κατ᾽ ἔπος βασανιεῖν αὐτοῦ τὰς τραγῳδίας». Apstf: «Βασανίζειν ταῖς ἐμπειρίαις ἕκαστα». Плt: (ші пас:) «Τὸ ψευδὲς κάλλος ὑπὸ τῶν δακρύων βασανίζεται». Ksn: «Βεϐασανισμένος εἰς δικαιοσύνην». Плt: «Ἀκριϐὴς καὶ βεϐασανισμένη ἔρευνα». Xps: 2) пȣіȣ пе чінева ла mȣнчї, îл mȣнчеsкȣ, ка sъ mъptȣрisească adeвъpȣл; (în цен:) sȣпъpȣ, stpimtopezȣ. «Βασάνιζε καὶ στρέϐλου τὸν ἀλάστορα». Пл: (везї ші Apstf: Batp. 618); (ші пас:) «Παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος». Skp: [βάσανος]. [de ȣnde

Βασανισμὸς (ὁ), черчеtape, черкаре; mȣнчіре. [ші

Βασανιστὴρ (ὁ), = Βασανιστής. [ші

Βασανιστήριος, α, ον, кȣвенitȣ, saȣ контрібȣіtopȣ ла черкаре, ші черчеtape. ‖ (sȣbst:) Βασανιστήριον (τὸ), (în цен:) міжлокȣ, кіпȣ de черчеtape; (iap прінч:) локȣл ші instpȣmîntȣл mȣнчелор. [ші

Βασανιστὴς, οῦ (ὁ), черкъtopȣ; черчеtъtopȣ; mȣнчitopȣ; жȣdікъtopȣ de mïpïцї. «Τὸν βασανιστὴν Μνησικλέα». Dm: [de ȣnde

Βασανιστικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, disпȣsȣ, saȣ îndemînatікȣ ла черкаре, черчеtape, saȣ mȣнчіре. [ші

Βασανίστρια (ἡ), fem: ал лȣї βασανιστής.

Βάσανος (ἡ), (se înцел: λίθος) піаtръ, кȣ каре se чеаркъ аȣрȣл (mехенгіȣ). 2) (fir:) черчеtape; черкаре; dовадъ; domipipe. 3) (maï de mȣлte opï îm:) прin mȣнчї жȣdікъtopeaskъ scȣmпъ deskoпepipe a adeвъpȣлȣї; (în цен:) пеdeaпсъ, mȣнкъ.

Βασεῦμαι, Dop: în локȣ de βήσομαι, biit: ал лȣї βαίνω.

Βασιλεία (ἡ), îmпъpъцipe, îmпъpъteaskъ stъпînipe. 2) цінȣtȣл ȣнеї îmпъpъцїї.

3) dъinipea stъпînipiĭ fie-кърȣia împъpatȣ. [βασιλεύω].

Βασίλεια (ἡ), поеt: fem: ал лȣĭ βασιλεύς, împъpъteasъ, = Βασιλίς, -ισσα.

Βασίλεια (τὰ), îm: ал лȣĭ βασίλειον.

Βασιλειάω -ῶ, biit: -άσω, dopeskȣ a împъpъцi. [βασιλεία].

Βασιλείδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ βασιλεύς.

Βασίλειος (ὁ, ἡ), împъpъteskȣ. || (sȣbst:) βασίλειον (τὸ), (se înц: δῶμα) казъ de împъpatȣ, палатȣ (maĭ кȣ seamъ ла îm:), «Νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς». At: 2) împъpъteaskъ короанъ. 3) împъpъteaskъ комоаpъ. 4) (îm:) sepвъtoapea împъpatȣлȣĭ. [din

Βασιλεύς, έως (ὁ), împъpatȣ; (în џen:) omȣ вогаtȣ (sлъвitȣ, însemnatȣ. vezĭ шi Ἄναξ). || (кȣ deosевipe) βασιλεὺς ὁ μέγας, saȣ ὁ βασιλεὺς se zicea împъpatȣл Пepsiлop. || (în Atena) чел de ал doiлea din чеĭ поъ архонцĭ (ἄρχοντες), каpe кîpmȣia maĭ кȣ seamъ челе peлiџioase. [βάσις, λεώς].

Βασιλεύτατος, η, ον, sȣпpл:, foapte, шi

Βασιλεύτερος, α, ον, компp: ал лȣĭ βασιλεύς, maĭ вpednikȣ de a împъpъцi.

Βασιλευτὸς, ή, όν, гȣвepnatȣ (saȣ de гȣвepnat) împъpъteшte. [шi

Βασιλεύτωρ, ορος (ὁ) поеt: în лоκȣ de βασιλεύς. [din

Βασιλεύω, biit: -εύσω, (кȣ џen: saȣ dat: кȣ преп: шi поеt: кȣ dat: ел: de преп:) împъpъцeskȣ, sîntȣ împъpatȣ; (în џen:) sîntȣ întîiȣ, ковîpшeskȣ; sîntȣ în fepiчipea, în floapea mea, tpiȣmfezȣ; (în însemn: пас:) mъ гȣвepnezȣ de împъpaцĭ. «Πόλις βασιλεύουσα». Лкs: «Χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε». Skp: 2) (skp: шi maĭ поȣ) fakȣ (pîndȣieskȣ) împъpatȣ. [βασιλεύς].

Βασιληΐη (ἡ), Ion: în лоκȣ de βασιλεία.

Βασιλήϊος, η, ον, Ion: în лоκȣ de βασίλειος.

Βασιληΐς, ίδος (ἡ), Ion: în лоκȣ de βασιλική. «Ἀρχὴ («Τιμὴ) —». Om: Es: шi Еȣp: || (sȣbst:) în лоκȣ de βασιλίς, împъpъteasъ.

Βασιλίζω, biit: -ίσω, sîntȣ paptizanȣ ал împъpatȣлȣĭ. 2) mъ поptȣ, tpъieskȣ împъpъteшte, ка împъpatȣ. [шi

Βασιλικὸς, ή, όν, împъpъteskȣ; (fig:) aлesȣ, întîiȣ în felȣл sъȣ. || (sȣbst:) Βασιλικοὶ, oamenĭ împъpъteшtĭ, кȣptezanĭ. «Βασιλικὴ (se înц: στοά)» o stpълȣчitъ пȣвликъ клъditȣpъ (ppinч: пе доъ pîndȣpĭ de stîлпĭ), че dȣчеа ла палателе împъpъteшtĭ; (ȣnȣ asemenea edificiȣ aveaȣ шi Pomaniĭ нȣmitȣ. «Basilica», în каpe se adȣnaȣ пȣвликȣл пentpȣ кътаpea tpeвiлop saлe, dȣпе каpe шi mapeлe Konstantinȣ a клъdit în Konstantinoполȣ кpeшtineшteлe Бiseрiчe, нȣmite Βασιλικαὶ, de ȣnde se шi tpaџe aчeastъ нȣmipe de Бiseрiкъ în Pomîneшte). «Βασιλικὸν (se înц: δῶμα, ταμεῖον, τέλος) палатȣ, bistiepic, шi (pрin întind:) dажdie. 2) ȣnȣ feлȣ de aлifie, saȣ плаstpȣ. 3) (maĭ поȣ) o плаntъ, вȣsȣiокȣ. [βασιλεύς]. [de ȣnde

Βασιλικῶς, adв: împъpъteшte.

Βασιλίνδα, adв: (se înц: παίζειν) ȣnȣ feлȣ de жȣкъpie a копiiлop (din каpe ȣпȣл se face кȣ sopцĭ împъpatȣ, шi попȣнчеште челор-л-алцĭ). [шi

Βασίλιννα (ἡ), поеt: (пpea pap) în лоκȣ de βασίλισσα. [шi

Βασιλίς, ίδος (ἡ), = Βασίλισσα, saȣ (adiekt:) în лоκȣ de βασιλική. [шi

Βασιλίσκος (ὁ), dim: ал лȣĭ βασιλεύς. 2) ȣnȣ feлȣ de mikъ пасъpe. 3) ȣnȣ feлȣ de шapпe, saȣ шопîpлъ вeninoasъ, basiлiskȣ. 4) ȣnȣ feлȣ de пeшte de mape. 5) o stea în inima (zodii) Леȣлȣĭ. [шi

Βασίλισσα (ἡ), împъpъteasъ. [βασιλεύς].

Βάσιμος (ὁ, ἡ), (τόπος, лоκȣ) de кълкаt, шi stat пе dînsȣл sigȣp, saȣ de ȣmвлаt; (fig:) statopnikȣ. [din

Βάσις [βαίνω], εως (ἡ), = Βάδισις, ȣmвлеtȣ. «Κυνὸς εὔρινος βάσις». Sof: 2) = Ποῦς, пiчоpȣ, taлпъ. «Πηρωθέντα τὰς βάσεις». Апл: 3) кълкътȣpъ, ȣpmъ; temeлie, васȣ. (пpoп: шi fig:). «Πυραμίδος (Ἀνδριάντος, шi чл:) —». «Κέντρου —». Mtm: чел maĭ din mижлокȣ semnȣ ал чepкȣлȣĭ. 4) (Mȣs:) васȣ, taktȣ (пе каpe ape a se kînta kîntiкȣл). «Βάσιν ἐνδούς τινα ῥυθμοῦ». Лоnц: 5) (Metp:) pitmikъ tepminaцie a пъpцiлop вepsȣлȣĭ; шi feлȣл metpȣлȣĭ, че dominъ întp' o поemъ. sп: e: Ionikȣ, Iamвiкȣ, шi чл:

Βασκαίνω [βάσκω, saȣ φάος, καίνω], biit: -ανῶ, (пex: ἐβάσκηνα, шi пас: ἐβασκάνθην) (кȣ aк: saȣ dat:) deokiȣ. 2) пismȣieskȣ; (pрin ȣpm:) хȣлeskȣ, zabistȣieskȣ minчinos. [de ȣnde

Βασκαντικὸς, ή, όν, aплeкatȣ ла deokiȣ; пismaшȣ. iȣвitopȣ de хȣлipe, saȣ zabistȣipe.

Βασκανία (ἡ), deokiȣ, saȣ deokiape; пismъ, zabistie. [шi

Βασκάνιον (τὸ), = Προβασκάνιον, пpeпъzitopȣ (вȣпȣ) de deokiȣ. [din

Βάσκανος (ὁ, ἡ), deokitopȣ; пismaшȣ;

zabistiosȣ; перекȣnoskъtорȣ; amъџitорȣ. [шi
Βασκαντικὸς, ἡ, ὸν, = Βασκανητικός; шi каре este în рапортȣ кȣ deокiѫл. [βασκαίνω].
Βασκάνως, adв: în кiпȣ de deокiȣ, saȣ de deокiat; кȣ пismъ, zabistie, шi чл: [βάσκανος].
Βασκὰς (ἡ), каȣtъ φασκάς.
Βάσκε, noet: în локȣ de βαῖνε, порȣнч, шi
Βάσκον, noet: în локȣ de ἔβαινον, прел: ал лȣĭ βαίνω.
Βασκοσύνη, noet: în локȣ de βασκανία.
Βάσκω, (грам:) în локȣ de βάζω, saȣ βαίνω.
Βασμὸς (ὁ), Ion: în локȣ de βαθμός.
Βάσσα, ας (ἁ). Dop: în локȣ de βῆσσα.
Βασσάρα, ας (ἡ), [Трач:] (прiнч:) вȣлпе. 2) пiеле de вȣлпе. 3) хаiнъ de Бакante (noate de пiеле de вȣлпе). 4) noet: =Βάκχη, кȣрвъ. [de ȣnde
Βασσάρειος, α, ον, noet: = Βασσαρικός. [шi
Βασσαρεὺς, έως (ὁ), noet: enit: Бакȣ. [шi
Βασσαρέω -ῶ biit: -ήσω, noet: = Βακχεύω. [шi
Βασσαρικὸς, ἡ, όν,='Αλωπέκειος, шi Βακχικὸς; (iар fir:) кȣрварȣ. [шi
Βασσάριον (τὸ), шi
Βασσαρὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ Βασσάρα. [шi
Βάσσαρος (ὁ), = Βασσαρεύς. 2) (ἡ), = Βασσάρα, вȣлпе.
Βάσσων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de βαθίων, компр: ал лȣĭ βαθύς.
Βασταγὴ (ἡ), în локȣ de
Βάσταγμα (τὸ), поваръ, sарчiнъ. [din
Βαστάζω, biit: -άσω, шi Dop: -άξω, (de ȣnde пас: tp: de кȣ: βεβάσταγμαι, пех: ἐβαστάχθην, шi чл:) apdiкȣ, портȣ asȣпръ 'mi (вре о поваръ). «Πρῶτος ὥς με βαστάσῃ». Sof: 2) iaȣ, apdiкȣ din локȣ, tpansnoptȣ; (прiн întind:) fȣрȣ. «Ὡς μή τι αὐτοῦ βασταχθείη τῶν ἀποκειμένων». Лpt: «Ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζε». Skp: 3) noet: (рар:) înalџȣ, mъреskȣ. «Λουτρὰ νυμφᾶν βαστάζεις». Пind: 4) апȣкȣ, џiȣ· «Χέρα βαστάσας χερί». Esхл: 5) черкȣ греȣtatea вре ȣнȣĭ лȣкрȣ кȣ mîna; (în џен:) kîntъреskȣ; черчетеzȣ. «Ὃν ἂν δοκῇ μοι βαστάσας αἱρήσομαι». Еȣп: «Πάντ' ἐξήτασε, πάντα δ' ἐβάστασε φρενί». Apstf: (шi пас:) «Βαστάζονται δὲ οἱ ἀναγνωστικοί». Apst: [βάσταξ]. [de ȣnde
Βαστακτὴς, οῦ (ὁ), (în џен:) кȣрътортȣ, пȣртъторȣ de поверĭ (хамалȣ). 2) ор че џine asȣпръшĭ чева (stîлпȣ, шi чл:). [de ȣnde
Βαστακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвiiнчosȣ, saȣ îndemînatiкȣ а пȣрta, а кȣра поверĭ. [de ȣnde
Βασταστικῶς, adв: кȣ apdiкata, кȣ гръmada.
Βαστακτὸς, ἡ, ὸν, apdiкatȣ, saȣ de apdiкat, de кȣрat. [βαστάζομαι].
Βάσταξ, ακος (ὁ), (неолоџ:) în локȣ de βαστακτής. «Εἰσὶ δὲ βάσταξ τῆς κεφαλῆς ὑπάρχει ὁ τράχηλος». Tfл: 2) џеапънȣ; (fir:) вогatȣ, повiлȣ, шi чл:
Βαταλίζομαι, biit: -ίσομαι, вieџȣieskȣ desfpînat, шi afemeiat. [din
Βάταλος (ὁ), desfpînatȣ, afemeiatȣ [Βάταλος, п: пр: ȣнȣ Efeseanȣ mȣsiкȣ].
Βατάνη (ἡ), шi (dim:)
Βατάνιον (τὸ), [Siчел: saȣ maĭ mȣлt Арав:) taлерȣ, влidȣ.
Βᾶτε, Dop: în локȣ de βῆτε, 2: îm: perс: а пех: 2: de порȣнч: ал лȣĭ βαίνω.
Βατεύω, biit: -εύσω, шi noet:
Βατέω -ῶ, biit: -ήσω, = Βαίνω, калкȣ, înкалiкȣ, гoneskȣ (despre îmпреȣнареа biteлор). [βάτης].
Βατέω -ῶ, biit: -ήσω (Беоt:) în локȣ de πατέω -ῶ.
Βάτην, Еол: în локȣ de ἐβήτην, 3: înd: perс: а пех; 2: ал лȣĭ βαίνω.
Βατὴρ (ὁ), ȣmвлъторȣ. 2) локȣл, пе каре калкъ, ȣmвлъ чiнева. (de ȣnde 3) =Βηλὸς, прагȣ. 4) = Βαλβίς (проп: шi fir:) 5) noet: (рар) = Βακτηρία. 6) = 'Αναβολεύς (2). [βαίνω]. [de ȣnde
Βατήριος (ὁ, ἡ), îndemînatiкȣ ла кълкаре, saȣ înкълiкаре (despre înпреȣнареа biteлор). «Λέχος βατήριον». Fчлd: (перiфр:) înпреȣнаре de bite. [шi
Βατηρὶς, ίδος (ἡ), noet: înлesnitoape spre sȣire. «Κλίμαξ—». Епгр:
Βάτης, ου (ὁ), гoniторȣ (taȣрȣ, шi чл:). [βαίνω].
Βατία (ἡ), noet: în локȣ de βάτος.
Βατιάκη (ἡ), шi (dim:)
Βατιάκιον (τὸ), ȣнȣ fелȣ de пахарȣ.
Βατιδοσκόπος (ὁ), (ком:) прiвiторȣ кȣ пofтъ ла пештеле, saȣ пасъреа, пȣmite βατίς; (прiн ȣрm:) лакомȣ, mîнкъчosȣ. [βατὶς, σκοπός].
Βάτινος, η, ον, de mъръчiне. || (sȣbst:) βάτινον (τὸ), =Βάτον, smeȣръ, mȣръ, шi чл: [βάτος].
Βάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ βατὶς, шi βάτος. || (а лȣĭ Apstf: tpeвȣie а se skpi) βάττιον,

*

= (saŭ грешit în локŭ de) Φάττιον. 2) = Βατιάκιον.

Βατὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лъї βάτος, ѕнŭ fелŭ de пеште. 2) ѕнŭ fелŭ de пасъре mікъ (bezi ἀκανθίς).

Βατοδρόπος (ὁ, ἡ), поеt: кълегъtорŭ de mѕре, saŭ smeѕръ, ші чл:. [βάτον, δρέπω].

Βατόεις, εσσα, εν, поеt: în локŭ de βάτινος, saŭ βατώδης. [din

Βάτον (τὸ), podъл рѕгѕлъї, mѕръ, smeѕръ, порътbъ, ші чл

Βάτος (ἡ), рѕгŭ, saŭ mъръчіne. || «Ἰδαία—». Dsкр: smeѕрѕл. 2) ѕнŭ fелŭ de пеште латŭ ші rimnosŭ. (bezi σέλαχος).

Βάτος (ὁ), [Евр:] ѕнŭ fелŭ de mъѕѕръ înкъпъtоаре de tреї amfорї. (bezi ἀμφορεύς).

Βατός [βαίνω], ἡ, ὸν, de ѕmвлаt, de треквt, de кълкаt, de ѕѕit (пе dînsѕл).

Βατράχειος (ὁ, ἡ), броштескŭ. || (ѕѕbst:) «Βατράχειον (кѕ saŭ fъръ) χρῶμα». въпѕеа bерde-галвенъ, кѕ каре îшї ѕпџеаŭ fеџеле maї 'nainte de a se afла maшчеле. (bezi ші βατράχιον). [ші

Βατραχίζω, biit:- ίσω, înноtŭ броштеште. [ші

Βατράχιον (τὸ), dim: ал лѕї βάτραχος, броскѕџъ. 2) ѕнŭ fелŭ de плаntъ (кѕ flорї галвене), din каре se fъчеа въпѕеаоа пѕmitъ βατράχειον χρῶμα. [ші

Βατραχὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лѕї βάτραχος. 2) хаїнъ bерde înкisъ (ка faџа броаштеї). [ші

Βατραχίτης, ου (ὁ), (se înџ: λίθος) о піатръ преџіоасъ bерdѕнкъ. [βάτραχος].

Βατραχομυομαχία (ἡ), бътълie de броаште ші шоарічї, Батрахоміомахіе (о поетъ а лѕї Омерŭ). [βάτραχος, μῦς, μάχη].

Βάτραχος (ὁ), [βοῶ, τραχύς] броаскъ (animалŭ amfiбiŭ). 2) ѕнŭ fелŭ de пеште de mаре. 3) късъпъtѕра de desѕѕt а коnitеї калѕлѕї (bezi ші χελιδών). 4) о паtimъ (ѕmflътѕръ) ѕѕbt ръdъчіна лімbеї. 5) (fiг:) omŭ mікŭ, saŭ de nimікŭ.

Βατταρίζω, [Βάττος, n: пр: de ѕнŭ îmпъраtŭ ал Чіренеnілор rîngавŭ, saŭ de ѕнŭ ръŭ поеtŭ, че des se репеtа în imнеле sале] rîngъвескŭ, saŭ mѕрmѕіескŭ; (прin întind:) възfескŭ, прisosескŭ în ворbе.(bezi ші βακίζω, ші βατισμός). [de ѕnde

Βατταρισμὸς, (ὁ), rîngъвіре, mѕрmѕіре (ворbіре neаrtiкѕлатъ); възfіре, ворbіре de прisosŭ. [ші

Βατταριστὴς, οῦ (ὁ), гънгъвіtорŭ; възfіtорŭ.

Βαττολογέω -ῶ, (bezi βατταρίζω) biit: -ήσω, ворbескŭ neаrtiкѕлаt ші rîngав (репеtînd silабеле, saŭ ші ziчеріле); (de ѕnde) ворbескŭ mѕлtе ші de прisosŭ, възfескŭ. «Μὴ βαττολογεῖτε ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν». Mat: [ші

Βαττολογία (ἡ), ші Βαττολόγημα (τὸ), = Βατταρισμός. [din

Βαττολόγος (ὁ, ἡ), = Βατταριστής. [Βάττος, λόγος].

Βατύλη (ἡ), (γυνή) femee преа skѕрtъ, пiтiкъ. [βαιός].

Βατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de fелѕл рѕгѕлѕї, de soiѕл mъръчіnелѕї. 2) mъръчіnosŭ. [βάτος].

Βαυβαλίζω, biit: -ίσω, (ком:) adopmŭ (пе копілŭ) кѕ кînтiче. [din

Βαυβάω biit: -ήσω, (ком:) adopmŭ, dopmŭ. [din

Βαυβὼ (ἡ), doїка, хрънitoаpea Череseї; (de ѕnde ші pom:) бабъ.

Βαύζω [imit:], biit; -ύξω = Ὑλακτῶ, латрѕ (проп: ші fiг:).

Βαυκαλάω -ῶ, biit: -ήσω = Βαυβαλίζω. [βαύκαλος]. [de ѕnde

Βαυκάλημα (τὸ), кîntiкѕл, nani nani, sпре adopmіреа копіілор.

Βαυκάλιον (τὸ), ші

Βαύκαλὶς, ἴδος, saŭ εως (ἡ), basŭ stpimtŭ ла гъръ, карафъ, saŭ клоndірŭ, че se întребѕінџа maї кѕ seamъ sпре а ръчі (пентрѕ desmierdаре) бъѕtѕръ. «Εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας». Епгр: [din

Βαύκαλος (ὁ), = [Βαυκός].

Βαυκανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, = Βυκανίζω, saŭ (грешit) în локŭ de βαυκαλάομαι. [din

Βαυκάνη (ἡ), = Βυκάνη. [ші

Βαυκίδες (αἱ), ѕнŭ fелŭ de femeiешtї înкълџъminte. [ші

Βαυκίζομαι, biit: -ίσομαι =Θρύπτομαι, mъ înfpînгŭ, mъ пъzѕрескŭ. [βαυκός]. [de ѕnde

Βαύκημα (τὸ), ші

Βαυκισμὸς (ὁ), înfpînгъtѕръ (ла ѕmблеtŭ, ші чл:); ші ѕнŭ fелŭ de danџŭ, ші кîntiкŭ кѕ mѕлtе îndoitѕрї.

Βαυκοπανοῦργος (ὁ, ἡ), (ком:) ші în челе maї mічї віклеаnŭ, проstŭ -віклеаnŭ. [βαυκὸς, πανοῦργος].

Βαυκὸς, ἡ, ὸν = Ἁβρὸς, молічosŭ; desmierdatŭ; пъzѕрosŭ.

Βαύνη (ἡ), ші

Βαῦνος (ὁ), [αὔω] batръ, копtорŭ: toпitopie; піpostie.

Βαύσδω, Dop: în локŭ de βαύζω.

Βαφεῖον (τὸ), въпsitopie, (воіаnџipie). [ші
Βαφεὺς, έως (ὁ), въпsitopꙋ (воіаnџiꙋ). [din
Βαφὴ, (ἡ), =Βάψις, immoiape, afꙋndape. «Ἐκαρτέρουν βαφῇ σίδηρος ὥς». Sof: 2) въпsipe. «Ζωγραφίαι παρειῶν καὶ χειλέων βαφαί». Fлstp: 3) faџъ, колоаре. «Ἄνθη ἀποβεβληκότα τὴν βαφήν». Лкч: (fir:) «Βαφὴ ῥητορική. Пл: [βάπτω]. [de ꙋnde
Βαφικὸς, ἡ, ὸν, релаtivꙋ кꙋ въпsitopꙋл, saꙋ кꙋ въпsipea. «Βαφικὴ (se înџ: τέχνη)». meштешꙋгꙋл въпsitopꙋлꙋї. [ші
Βάφιον (τὸ), ='Οξύβαφον.
Βάψιμος (ὁ, ἡ), de въпsit. [din
Βάψις, εως (ἡ), moiape, afꙋndape; въпsipe, ші чл: [βάπτω].
Βδάλλω, viit: -αλῶ, (пех: ἔβδηλα) sꙋгꙋ; мꙋлгꙋ. «Βουκόλον πολὺ βδάλλοντα». Пл: (ші пас:) «Βοῦς βδάλλεται ἀμφορέα. Apist: (ші між:) "Ἠέ σύγε βδήλαιο γλάγος". Nік: [de ꙋnde
Βδάλσις, εως (ἡ), sꙋџере; мꙋлџере. [ші
Βδέλλα, ης, (ἡ), лipitoape. 2) (pap) = Βδέλλιον. [de ꙋnde
Βδελλίζω, viit: -ίσω, пꙋiꙋ лipitopї. [ші
Βδέλλιον (τὸ), о плаntъ de Apaвia; ші mipositopꙋл komꙋ, че se înкeагъ din лiкꙋidꙋл чел dintp' însa.
Βδελλολάρυγξ, υγγος (ὁ), (kom:) чел кꙋ rîtлежꙋ de лipitoape, (adiкъ) лакомꙋ, папаsitꙋ.
Βδέλυγμα (τὸ), лꙋкpꙋ de skîpвit. [βδελύσσομαι]. [ші
Βδελυγμία (ἡ), skîpвъ, греаџъ; ꙋpъ, saꙋ ꙋpîчiꙋne. 2) пꙋtoape. [ші
Βδελυγμίας, ου (ὁ), =Βδελυκτός. [ші
Βδελυγμὸς (ὁ), =Βδέλυγμα. [ші
Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, de skîpвit, ꙋpîчosꙋ. [βδελύσσομαι].
Βδελύκτροπος (ὁ, ἡ), poet: = Βδελυκτὸς, ші Βδελυρός, ꙋpîчosꙋ. [βδελύσσομαι, τρόπος].
Βδελυρεύομαι, viit: -εύσομαι, лꙋкpezꙋ, (mъ поptꙋ) în кiпꙋ skîpвosꙋ (ка ꙋпꙋ пetpeвnікꙋ, saꙋ ръꙋ-пъpъвitꙋ). ші
Βδελυρία (ἡ), хapaкtepꙋл, ші пꙋptapea skîpвosꙋлꙋї, netpeвnічie, pea пъpъвipe. [din
Βδελυρὸς, ἀ, ὸν, (ші adв:) -υρῶς, =Βδελυκτός. [din
Βδελύσσομαι [βδέω], viit: -ύξομαι (проп: ші fir:) mъ skîpвeskꙋ, ꙋpъskꙋ. [de ꙋnde
Βδελυχρὸς, ἀ, ὸν, poet: în локꙋ de βδελυρὸς.
Βδένυμαι, viit: βδέσομαι, = Βδέω.
Βδέσμα (τὸ), въшiпъ; (în џen:) пꙋtoape. [din
Βδέω, viit: βδέσω, -ομαι (пех: ἔβδεσα), въsꙋ (vezї ші τιλάω); (în џen:) пꙋtꙋ. (de ꙋnde) «Σίλφη βδέουσα». Гал: ꙋпꙋ felꙋ de inseкtъ, rîndaкꙋ пꙋtꙋposꙋ.
Βδόλος (ὁ), пꙋtoape (пріч: de въшiпъ, saꙋ de лꙋminape stinsъ). [din
Βδύλλω [βδέω], viit: -βδυλῶ, (пріпч:) mъ tpeче (mъ înпꙋџꙋ) de fpiкъ; (în џen:) mъ temꙋ.
Βέβαα, Ion: poet: în локꙋ de βέβηκα, tpe: de кꙋ: ал лꙋї βαίνω.
Βεβαιόπιστος (ὁ, ἡ), sigꙋpꙋ în кpedinџъ; statopnікꙋ ші кpedinчosꙋ în кꙋвîntꙋл sъꙋ. [βέβαιος, πιστός].
Βέβαιος [βέβαα], α saꙋ (maї кор:) ος, ον, statopnікꙋ, песлintitꙋ; sigꙋpꙋ; вpednікꙋ de кpedinџъ; înкpedinџatꙋ. «Τὸ βέβαιον». în локꙋ de ἡ
Βεβαιότης (ἡ), statopnічie; sigꙋpanџъ; înкpedinџape, neîndoiaлъ, ші чл:
Βεβαιότροπος (ὁ, ἡ), чел кꙋ stъtopnікꙋ хapaкtepꙋ. [βέβαιος, τρόπος].
Βεβαιόω, -ῶ, viit: -ώσω, fакꙋ чева (saꙋ ziкꙋ de) sigꙋpꙋ, asigꙋpꙋ, înкpedinџezꙋ, întъpeskꙋ, adeвepezꙋ; statopnічeskꙋ; [βέβαιος]. [de ꙋnde
Βεβαίωμα (τὸ), = Βεβαίωσις, міжлокꙋ de înкpedinџape.
Βεβαίως, adв: кꙋ înкpedinџape, fъpъ îndoiaлъ, sigꙋp. [βέβαιος].
Βεβαίωσις, εως (ἡ), statopnічipe; înкpedinџape; asigꙋpape; întъpipe, adeвepipe; «Βεβαιώσεως δίκη». Леџ: пpoчесꙋ asꙋпpa чeлꙋї че a vîndꙋt лꙋкpꙋ de пpiropipe. [ші
Βεβαιωτὴς, οῦ (ὁ), înкpedinџъtopꙋ; asigꙋpъtopꙋ; întъpitopꙋ, saꙋ adeвepitopꙋ. [βεβαιόω]. [de ꙋnde
Βαιβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, folositopꙋ ла înкpedinџape, asigꙋpape, ші чл:
Βέβακται, poet: 3: перs: a пas: tp: de кꙋ: ал лꙋї βάζω.
Βεβακὼς, υῖα, ός, Dop: în локꙋ de βεβηκώς, tpe: de кꙋ: de паpтч:, ші
Βέβαμεν, βέβατε, βεβᾶσι, în локꙋ de βεβήκαμεν, βεβήκατε, βεβήκασι, îm: de tpe: de кꙋ: ал лꙋї βαίνω.
Βεβαρηὼς, Ion: în локꙋ de βαβαρηκὼς, tpe: de кꙋ: ал паpтч: лꙋї βαρύνω.
Βεβαὼς, ῶτος, poet: în локꙋ de
Βεβηκὼς, tpe: de кꙋ: ал паpтч: лꙋї βαίνω.
Βέβηλος (ὁ, ἡ), [βαίνω, βηλός] (локꙋ) ꙋnde poate чinева intpa, saꙋ кълкa (înпpotivъ de ἄβατος, ἄδυτος); (fir:) (omꙋ) sꙋpкatꙋ, пîngъpitꙋ. [de ꙋnde

Βεβηλόω -ῶ, biit: -ώσω, spurkŭ, pîngъreskŭ (чева sfîntŭ). [de ŭnde

Βεβήλωσις, εως (ἡ), pîngъrire, spurkare (de чеље sfinte).

Βεβιασμένως, adв: (de partч:) în silъ, fъrъ voe. [βιάζομαι].

Βεβιημένος, η, ον, Ion: în lokŭ de βεβιασμένος.

Βεβίωται, pas: tpe: de kŭ: al lŭĭ βιόω.

Βέβληαι, Ion: în lokŭ de βέβλησαι, 2: sinr: pers:, шi

Βεβλήαται, βεβλήατο, шi

Βεβολήαται, βεβολήατο, noet: Ion: în lokŭ de βέβληνται, ἐβέβληντο, 3: îm: pers: de tpe: de kŭ: шi neste sъbîp: pas: de xot:, шi

Βεβοληµένος, η, ον, noet: în lokŭ de βεβληµένος, tpe: de kŭ: pas: de partiч: al lŭĭ βάλλω.

Βεβουλευµένως, adв: (de partч:) kŭ rîndire, kŭ kinzŭire. 2) dinadins, prekŭџetat. [βουλεύομαι].

Βεβραδὼν, όνος (ὁ), == Βαβραδών. [din

Βεβράζω, biit: -άξω, == Βαβράζω.

Βε(βεµ)βρὰς, ἄδος (ἡ), ŭnŭ felŭ de peшte mikŭ, sardelъ. (vezĭ шi µεµβράς).

Βε(βεµ)βραφύη, ης (ἡ), ŭnŭ felŭ de mînkare fъkŭtъ din peшtiĭ [βεβρὰς, шi ἀφύη].

Βεβρώθοις, noet: în lokŭ de βεβρώκοις, tpe: de kŭ: al noſt: [шi

Βεβρὼς, ῶσα, ὼς, At: în lokŭ de βεβρωκὼς, tpe: de kŭ: al partч: [шi

Βεβρώσεται, (neste puџin) biit: al lŭĭ βιβρώσκω.

Βεβυσµένος, η, ον, pas: tpe: de kŭ: al partч: lŭĭ βύω.

Βεβωμένος, η, ον, Ion: în lokŭ de βεβοημένος.

Βεβὼς, ῶσα, ὼς, At: în lokŭ de βεβηκὼς, tpe: de kŭ: de partч: al lŭĭ βαίνω.

Βέη, în lokŭ de βῇ, 3: sinr: pers: a nex: 2: de sŭp: al lŭĭ βαίνω, saŭ βέομαι.

Βέθρον (τὸ), (prin sinkopъ) în lokŭ de βέρεθρον.

Βεινέω -ῶ, шi чл: (par) în lokŭ de βινέω.

Βείομαι, noet: în lokŭ de βήσομαι, saŭ βιώσομαι, biit: al lŭĭ βαίνω, saŭ βιόω.

Βείω, Ion: în lokŭ de βῶ, 1: sinr: pers: a nex: 2: de sŭp: al lŭĭ βαίνω.

Βεκκεσέληνος (ὁ, ἡ), (kom:) foarte bekiŭ, trekŭtŭ de bъtrînŭ, kîtŭ [βέκκος, шi σελήνη. vezĭ ziчer:]

Βέκκος, шi

Βέκος (τὸ), (Frir: saŭ Чipr:) pîine.

Βελεμνίτης, ου (ὁ), ŭnŭ felŭ de piatrъ în formъ de sъџeatъ. [din

Βέλεμνον (τὸ), noet: =βέλος.

Βέλενος(ννος), ου (ὁ), (ŭnŭ felŭ de peшte ka sъџeata, poate =Βλένος. [βέλος].

Βελεσσιχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: iŭbitorŭ de sъџeџĭ, (adikъ) de resboiŭ, saŭ de vînъtoare. [βέλος, χαίρω].

Βελίτης, ου, (ὁ), (κάλαμος) trestie bunъ de sъџeatъ. [βέλος].

Βελοθήκη (ἡ), == Φαρέτρα. [βέλος, θήκη].

Βελομαντία (ἡ), ŭnŭ felŭ de rivitorie prin sъџeџĭ. [βέλος, μάντις].

Βελόνη (ἡ), vîrfŭ, askuџitul sъџeџiĭ, шi чл: 2)=Ῥαφίς, akŭ. 3) ŭnŭ felŭ de peшte (kŭ botul askuџitŭ ka sъџeata). [βέλος].

Βελονὶς, ίδος (ἡ), dim: al lŭĭ βελόνη, akшorŭ.

Βελονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în forma akuluĭ. [βελόνη, εἶδος].

Βελονοποικίλτης, ου (ὁ), pestriџъtorŭ de чева prin kusъturĭ kŭ akul. [βελόνη, ποικίλλω].

Βελονοπώλης, ου (ὁ), шi Βελονοπῶλις, ιδος (ἡ), vînzъtorŭ, -toare de aчe. [βελόνη, πώλης].

Βελοποιΐα (ἡ), fačere de sъџete. [din

Βελοποιὸς, (ὁ, ἡ), fъkъtorŭ de sъџete. [βέλος, ποιός].

Βέλος [βάλλω], εος, ους (τὸ), (în џen:) op че armъ azvîrlitъ de departe; (dar maĭ kŭ seamъ) sъџeatъ. «Ἔγχος ἔχθιστον βελῶν». Sof: «Βέλος κεραυνοῦ». Sof: «Ἔξω («Ἐντὸς) βέλους. Diod: 2) lovitură, rъnitură, ranъ; (prin întid:) durere iute, sъџetъturъ. «Ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα». Il: Λ.

Βελοστασία (ἡ), lokul, ŭnde se aшeazъ maшina numitъ...

Βελόστασις, εως (ἡ), maшinъ sъџetaшъ (prin kare se azvîrlia sъџete). 2)== Βελοστασία. [βέλος, στάσις].

Βελοσφενδόνη (ἡ), sъџeatъ kŭ kîlџĭ, шi smoalъ în vîrfŭ, че se azvîrlia spre ardere de turnurĭ de lemnŭ, шi maшine. [βέλος, σφενδόνη].

Βελουλκέω ῶ, biit: -ήσω, tragŭ sъџeata din ranъ. [шi

Βελουλκία (ἡ), tračere de sъџeatъ din ranъ. [шi

Βελουλκικὸς, ή, όν, îndemînatikŭ la tračere de sъџeatъ din ranъ. [din

Βελουλκὸς (ὁ), (xirurgŭ) trъgъtorŭ de sъџeatъ din ranъ. || Βελουλκὸν (τὸ), instrumîntŭ xirurџikŭ pentru tračere de sъџeatъ din ranъ. [βέλος, ἕλκω].

Βέλτατος, η, ον, noet: (pap) sѫперл: în локѣ de βέλτιστος. [ші

Βέλτερος, α, ον, noet: компр: în локѣ de βελτίων.

Βέλτιον, neѫt: лѫї βελτίων, saѣ adв: în локѣ de...

Βελτιόνως, adв: maї віne. [ші

Βελτιόω -ῶ biit: -ώσω, fакѣ maї вѫnѣ, înвѫnѫtѫцeскѣ. [ші

Βέλτιστος, η, ον, sѫпрл: преа вѫnѣ. [din

Βελτίων [în afin: кѫ βέλος din βάλλω], ονος (ὁ, ἡ), компр: перег: ал лѫї Ἀγαθὸς, maї вѫnѣ.

Βελτίωσις, εως (ἡ), înвѫnѫtѫцire, adѫчере în maї вѫnѫ stape. [ші

Βελτιωτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвѫitopѣ ла înвѫnѫtѫцire. [βελτιόω].

Βεμβη(δι)κιάω -ῶ biit: -άσω, mѫ sѫчeскѣ, mѫ înвîptescкѣ în локѣ. [din

Βέμβηξ(βιξ), ικος (ἡ), sfîpлeazѫ, прîsneлѣ. 2) = Δίνη, вѫлtoape de апѫ, saѣ вîptежѣ de вîntѣ, ші чл:, кîte se înвîptesк în локѣ. 3) ѫnѣ felѣ de bieпе (везї ші τενθρηδών). [de ѫnde

Βεμβικώδης, εος (ὁ, ἡ), ка o sfîpлeazѫ, ші чл:.

Βεμβρὰς, ἄδος (ἡ), = Βεβράς.

Βενδίδειον (τὸ), temплѫ, ші

Βενδίδεια (τὰ), sepвѫtoape în чinstea Bendideї (Dianeї). [din

Βενδὶς, ίδος (ἡ), (în Трачia, ші de аколо în Atena) Diana.

Βενθεσίκυμος (ὁ, ἡ), noet: чел че dîndѫse afѫnd fаче валѫpї. [βένθος, κῦμα].

Βένθος, εος, ους (τὸ), în локѣ de βάθος. «Θαλάσσης («Ὕλης) βένθεα». Od: A. ші P.

Βέντιστος, α, ον, Dop: în локѣ de βέλτιστος.

Βέομαι, Ion: în локѣ de βείομαι.

Βέρβερι (τὸ), [Ind:] (nedeкл:) stpidie de India, din кape ese mѫpгѫpitapѫл.

Βέρεθρον (τὸ), Ion: în локѣ de βάραθρον.

Βερέσχεθος (ὁ), (кom:) prostѣ, nepodѣ.

Βεῦδος (θος), εος -ους (τὸ), noet: [εὕδω] піеле de аштерnѫt nentpѫ кѫлкаре. 2) хаїнѫ femeiaскѫ nestpiцѫ, saѣ пѫpпѫpie (pошіе).

Βῆ, noet: în локѣ de ἔβη. 3: sinг: neps: de nex: 2: ал хot: [ші

Βῆ (asemenea) ал sѫn: лѫї βαίνω.

Βῆγμα (τὸ), flегmѫ, че skoate чineва tѫшind. [βήχω].

Βῆθι, nex: 2: de nopѫnч: ал лѫї βαίνω.

Βηλὸς (ὁ), noet: [βαίνω], (în цen:) = Βάσις, жосѫл, пе каре кѫлкѫт; (iap napt:) прагѣ de ѫшѫ; (ші npin întind:) касѫ, локѫinцѫ; (de ѫnde maї în ѫpmѫ) черѣ (ка локѫinцѫ a zeiлоp). «Βηλὸν ἀστερόεντα». Koint: «Ἀπὸ θεσπεσίου βηλοῦ». Лѫч:

Βῆμα (τὸ), [βαίνω] пасѣ. «Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν αὐτῇ (τῇ γῇ) οὐδὲ βῆμα ποδός». Sкp: 2) mѫsѫpѫ de întindepe (de o notpiвѫ кѫ 2 ½ пічоаре). «Χίλια βήματα ποιοῦσι μίλλιον ἕν». Цeometp: 3) локѣ înѫлцatѣ, ѫnde se sѫie чineва, ка sѫ se вазѫ, saѣ sѫ se аѫzѫ, (npin ѫpm:) tpoнѣ, tpiвѫnѫ, amвonѣ, алtapѣ. «Παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος». Dim: «Πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ». Skp: (de ѫnde) «Οἱ ἀπὸ τοῦ βήματος». Лкs: în локѣ de οἱ ῥήτορες, saѣ οἱ ἱερεῖς. [de ѫnde

Βηματίζω, biit: -ίσω, mѫsѫpѣ (dpѫmѣ, ші чл:) кѫ пасѫл. 2) (maї noѣ) fакѣ пасѣ, пішескѣ, ѫmвлѫ. [de ѫnde

Βηματιστὴς, οῦ (ὁ), mѫsѫpѫtopѣ de distanцe npin пішітѫpї.

Βῆμεν, saѣ βήμεναι, noet: în локѣ de βῆναι, nex: 2: de inf: ал лѫї βαίνω.

Βὴξ, ηχὸς (ἡ, mi At: ὁ), tѫse.

Βήρηξ, ηκος (ὁ), каѫtѫ βάραξ.

Βηρύλλιον (τὸ, dim: ал лѫї

Βήρυλλος (ὁ), o піatpѫ npeцioasѫ, кат верde ла faцѫ (везї ші σμάραγδος). «Ἀεροειδής—». Плin: Sanfipѫл.

Βῆσα, noet: în локѣ de ἔβησα, nex: 1: (de însem: aктівѫ), ші

Βήσομαι, biit: ал лѫї βαίνω.

Βῆσσα [βαθὺς], ης (ἡ), вале пѫdѫpoasѫ (везї ші νάπη). 2) (maї noѣ) ѫnѣ felѣ de васѣ, вѫtiлкѫ, карafѫ. [de ѫnde

Βησσήεις, εσσα, εν, noet: (локѣ) кѫ пѫdѫpoase вѫї.

Βήσσιον (τὸ), dim: ал лѫї βῆσσα (2).

Βῆσσος, εος-ους (τὸ), noet; = Βῆσσα.

Βήστω (ττω), biit; -βήξω, tѫшескѣ.

Βῆτα (τὸ), nedeкл: [Евр:] Bita, nѫmeлe літереї a doiлеа a алfaвetѫлѫї Елinескѣ.

Βηταρμὸς (ὁ), noet: [βαίνω, ἁρμός] danцѣ. «Ἐνόπλιος—. Аплн: (везї πυῤῥίχη). [de ѫnde

Βητάρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: dѫnцѫtopѣ.

Βηχία (ἡ), saѣ

Βηχίας, ου (ὁ), (se înц: φθόγγος) ѫnѣ felѣ de гласѣ pѫгѫшitѣ (ла mѫsiкѫ). [ші

Βηχικὸς, ή, ὸν, пѫtimaшѣ de tѫse: 2) вѫnѣ de tѫse. [ші

Βήχιον (τὸ), dim: ал лѫї βήξ, mікѫ tѫse. [ші

Βήχιον (τὸ), o плantѫ вѫnѫ de tѫse. [ші

Βηχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din felѫл tѫsiї, saѣ asemenea кѫ tѫse. «Βηχώδης νόσος.»

Іпкр: 2) bîntsitš de tsse, tssosš. [βήξ, βηχός].

Βία, (ἡ), =Ἰσχὺς, bîptste, пstepe; silъ, пъвалъ. «Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη». Od: Ξ. «Τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἐξωθεῖ τὰς πύλας». Ssid: (ші în перфр: ла поеці). «Βίη Ἡρακλῆος (Πριάμοιο, ші чл:)», saš «Βίη Ἡρακλείη, ші чл:» în локš de biteazsл Еркsлš. 2) певое, silъ. «Βίᾳ, saš «Πρὸς βίαν, кs sila, saš în silъ. (ші кs пеп:) «Βίᾳ τῶν πολλῶν» Dm: «Βίᾳ Θεῶν». Еsp: fъръ вое, în silъ. 3) silnikš (dîpzš, пъвалnikš, tipanikš) характерš. «Ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι». Dm: 4) silniчie, віолінцъ, кълкаре de леџе, пе чinstipe, ші чл. «Κείνων βίας ἀποτίσειας ἐλθών». Od: Σ. [de snde

Βιάζομαι, biit: -άσομαι, silesкš, saš silsiesкš, stpimtopezš. «Μάλα δή σε βιάζεται Ἀχιλλεύς». Іл: Х. «Καταλαβόντες ἐρήμους τὰς χώρας βιάζονται». Пл: «Βιάζεσθαι, οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέονται». Тsч: «Μὴ φιλονείκει, μηδὲ βιάζου τοιοῦτον μηδέν». Dm: «Νῶϊ βιήσατο μισθόν». Іл: Ф. прin silъ пе а лipsit de плаtъ. «Λαΐτμα βιησάμενοι». Аплп: «Βιάσασθαι τὸν εἴσπλουν. Тsч: (ші кs преп:) «Ἐβιάζετο εἰς τὴν ἀρχήν». Ksn: «Βιασάμενος διὰ τῶν φυλάκων». Тsч: «Ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται». Skp: (ші кs dat:) «Βιάζομαι δρόμῳ». Тsч: «Βιάσασθαι ψεύδεσι». (ші кs адв:) «Βιάσασθαι εἴσω». Opf: (ші кs înf:) «Βιάζομαι ἄρχειν». Пл: «Ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν». Тsч: (ші pas:) "«Ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτεῖν». Dm: «Ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βιάζεται». Skp: [ші

Βιάζω, biit: -άσω, în локš de βιάζομαι.

Βιαιοθανατέω -ῶ, biit: -ήσω, морš de моарtе silitъ. [din

Βιαιοθάνατος (ὁ, ἡ), мортš de моарте silitъ (іар пs de вsпъ.) [βίαιος, θάνατος].

Βιαιοκλώψ, ῶπος (ὁ), чел че fsръ прin silъ. [βίαιος, κλώψ].

Βιαιομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: mъ batš bitежеште. [din

Βιαιομάχης, ου (ὁ), поеt: întpeвsinцъtopš de bîptste în вътълie, fъръ віклепіе. [βίαιος, μάχη].

Βίαιος, α, saš ος, ον, адsкъtopš (ші sѣfepitopš) de silъ, silsitopš, tipanikš; silitš, fъръ воеа sa; iste, пъвалпікš. «Ἔρδειν (saš) «Πάσχειν βίαια». Om: Тsч: «Βιαίων δίκη». Леџ: osîndъ de жsdikatъ пепtps ор че silnikъ faптъ. [βία]. [de sнde

Βιαιότης (ἡ), silniчie, saš характерsл silnikalitatea silsitopsлsі. [ші

Βιαίως, адв: прin silъ; репеdе, iste, tape.

Βιαρκής, ἐος (ὁ, ἡ), îndestsлъtopš ла а ле віеціі (лsiші, saš altsia). [βίος ἀρκέω].

Βίαρχος (ὁ, ἡ), (пеапробаtš) dperъtopš (epistatš) asspра провізіі de храпа оштірii. [βίος, ἄρχω].

Βιασμὸς (ὁ), silъ (asspра кsiва), silsipe; (med:) spasmš ргітежdiosš, pesъpitsръ. [ші

Βιαστής, οῦ (ὁ), silsitopš, хръпitopš, tipanš, ші чл: 2) поеt: biteazš, îndpîzneцš. [βιάζομαι]. [de sнde

Βιαστικός, ή, όν, пstepnikš, saš disпssš ла silsipe.

Βιατάς, ᾶ, Dop: în локš de βιατής, οῦ (ὁ), поеt: = Βιαστής. [de sнde

Βιατήριος (ὁ, ἡ), = Βιαστικός. || (sssst:) Βιατήριον (τὸ), локsл (taktsл) корsаріlop.

Βιάτωρ (τὸ), (Лакоп:) sнš mikš basš, (leasš, saš талерš).

Βιάω -ῶ, ші (між:) βιάομαι-ῶμαι, biit ήσομαι, поеt: în локš de βιάζομαι.

Βιβάζω, biit: -άσω, пsiš bitele а se ropi (а se înкълiка). «Κύνας καὶ ἵππους ὑπὸ τοῖς κρατίστοις τῶν ὀχείων βιβάζουσι». Пл: (ші pas:) «Τίκτουσα δὲ βιβάζεται ἑβδόμη ἡμέρᾳ». Apst: [βάω].

Βιβάς, ᾶσα, άν, ші

Βιβάσθων, ουσα, ον, поеt: partч: прez: ал (пеіntp:) βίβημι, saš βιβάσθω, = Βαίνω, sмблs. «Μακρὰ («Κοῦφα)— ». Om: ші Піnd:

Βίβασις, εως (ἡ), пspepe de bite ла ropipe (înкълікаре). 2) sнš felš de danцš ал Лачеdemonepilop. [ші

Βιβαστής, οῦ (ὁ), (прінч: калš, saš taspš) ropitopš. [βιβάζω].

Βιβάω -ῶ, поеt: în локš de βαίνω.

Βιβλιαρίδιον, ші

Βιβλιάριον (τὸ), кърtiчікъ, dim: ал лsі βιβλίον.

Βιβλιαγράφος (ὁ, ἡ), At: în локš de βιβλιογράφος. [βιβλίον, γράφω].

Βιβλιακός, ή, όν, кърtsрарš (преа înвъцаtš), окsпаtš кs чitipe de кърці. 2) кsвепіtš, релатівš ла кърці. [βιβλίον].

Βιβλιαφόρος (ὁ, ἡ), = Βιβλιοφόρος.

Βιβλιδάριον, ші βιβλίδιον (τὸ), = Βιβλιάριον, dim: ал лsі βιβλίον, кърtiчікъ.

Βίβλινος, η, ον, (прінч: οἶνος, війš) Трачікš (din dealsл Βίβλινα), saš (simплs) векіš. (vezi ші βύβλινος).

Βιβλιογραφία (ἡ), skpiepe de кърці. [din

Βιβλιογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopš, saš преskpiitopš de кърці. [βιβλίον, γράφω].

Βιβλιοθήκη (ἡ), Біблiотекъ. [βιβλίον, θήκη].

Βιβλιολάθας, α (ὁ), Dop: чел че а вitat, кite кърцї (atit de мвлте) а skpis. [βιβλίον, λήθω].

Βιβλίον (τὸ), (прinч:) dim: ал лвї βίβλος, карte. 2) în цен:) ор че înskpisŏ, saŏ skpiinтъ, епistолъ, релацie, шi чл:

Βιβλιοπωλεῖον (τὸ). лiвpъpie, saŏ вînzъtopie de кърцї. [din

Βιβλιοπώλης, ου (ὁ), лiврарŏ, saŏ вînzъtopŏ de кърцї. βιβλίον. πώλης].

Βιβλιοτάφος (ὁ), (fir:) îngpoпъtopŏ de (чел че цine neпвблikate) кърцї. [βιβλίον, θάπτω].

Βιβλιοφόριον (τὸ), поptofoлiŏ (riosdanŏ de xîptiї). [din

Βιβλιοφόρος (ὁ, ἡ), dвкъtopŏ de кърцї, skpisopї, шi чл: [βιβλίον, φέρω].

Βιβλιοφυλάκιον (τὸ), = Βιβλιοθήκη. [βιβλίον, φυλακή].

Βιβλὶς, ἴδος (ἡ), fвnie înплетitъ de папipŏ (fвnie de teiŏ). 2) = Βιβλίον, карte, skpisŏ. [din

Βίβλος (ἡ), = Βύβλος, коажа папipвлвї Еџinteanŏ; xîptie; карte.

Βιβλοφόρος (ὁ, ἡ), = Βιβλιοφόρος. [βίβλος, φέρω].

Βιβρώσκω, biit: βρώσομαι, (пех: 2: ἔβρων, ως, ω, tpe: de кв: βέβρωκα, шi пas: βέβρωμαι, пех: пas: ἐβρώθην) мъпînкŏ; (вezї шi ἐσθίω). [βρόω, βρώσκω].

Βιεῦντες, Dop: în локŏ de βιοῦντες, îm: ал лвї βιούς.

Βίη (ἡ), Ion: în локŏ de βία.

Βιήμαχος (ὁ, ἡ), noet: Ion: = Βιαιομάχης.

Βιήσατο, noet: Ion: în локŏ de ἐβιάσατο.

Βίηφι, noet: Ion: în локŏ de βίᾳ.

Βικίδιον, шi

Βικίον (τὸ), dim: ал лвї

Βίκος, шi Βῖκος (ὁ), basŏ de пъмînтŏ, (бвркапŏ) пentpв вinŏ, шi чл: 2) вnŏ felŏ de легвмъ (ка пъвtвл, saŏ мazъpea).

Βινέω -ῶ, biit: -ήσω, me înпpevnŏ (tpвneште). [de вnde

Βινητιάω -ῶ, biit: -άσω, amŏ noftъ de înпpevnape (tpвneaskъ).

Βιοδό(δώ)της, ου (ὁ), шi βιοδό(δῶ)τις, ιδος (ἡ), шi noet: βιοδώτωρ, ορος (ὁ), шi -τειρα (ἡ), dъtъtopŏ de віацъ, saŏ de tpeввinчoaseле вieцеї. [βίος, δίδωμι] = кв

Βιόδωρος (ὁ, ἡ), dъpвitopŏ de віацъ, saŏ de але вieцеї. [βίος, δῶρον].

Βιοζυγὴς, έος (ὁ' ἡ), noet: însoцitopŏ de віацъ конжвгалъ, saŏ късnічeaskъ. «Ὑμέναιος—». Non: [βίος, ζυγός].

Βιοθάλμιος (ὁ, ἡ), noet: [βίος, θάλλω] чел în floapea вieцеї, saŏ вîpstеї. (вezї шi ζωθάλμιος).

Βιοθάνατος, шi

Βιοθανὴς, έος (ὁ, ἡ), (maї noŏ) în локŏ de βιαιοθάνατος.

Βιοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: хрънitopŏ (цiitopŏ) de віацъ. [шi

Βιοθρέπτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї

Βιοθρεπτὴρ (ὁ), noet: = Βιοθρέμμων. [βίος, τρέφω].

Βιολογέω -ῶ, biit: -ήσω, deskpiŏ чева întoкmaї, прекsм se вpmeazъ în віаца omeneaskъ. (вezї шi ἠθολογέω). 2) deskpiŏ віаца квіва. [шi

Βιολογικὸς, ή, όν, копpinzъtopŏ de deskpiepea вieцеї omenешti întoкmaї. [din

Βιολόγος (ὁ, ἡ), deskpiitopŏ de віаца omeneaskъ, (adikъ) de пъравврiле oameпiлор întoкmaї; (прin вpmape) комikŏ. (вezї шi ἠθολόγος). [βίος, λόγος].

Βιόλυτος (ὁ, ἡ), noet: desлегаtŏ din віацъ, moptŏ. [βίος, λύω].

Βιομηχανία (ἡ), îndemînъtate, siлinцъ spre a'шї agonisi чinева tpeввinчoaseле вieцеї. 2) iskвsinцъ în лвкрарea tpeввinчoaselop вieцеї, indвstpie. [din

Βιομήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatikŏ, siлitopŏ spre a'шї къпъtвi tpeввinчoaseле вieцеї. 2) indвstpiosŏ, iskвsitŏ în лвкрарea tpeввinчoaselop вieцеї, în meшtешвгврї. [βίος, μηχανή].

Βιοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че se ръtъчeште în коачї шi în коло, ка sъ'шї agoniseaskъ але вieцеї. 2) ръtъчitŏ în вieцвipea, saŏ, пъравврiле saле. [βίος, πλάνη].

Βιοπονητικὸς, ή, όν, шi

Βιοπόνος (ὁ, ἡ), agonisitopŏ de але вieцеї прin ostenелеле saле. [βίος, πόνος].

Βιοποριστικὸς, ή, όν, îndemînatikŏ de a къпъta але вieцеї (лвi-шi, saŏ алтвia), = Βιομήχανος. [βίος, πορίζομαι].

Βίος (ὁ), = Ζωὴ, віацъ. «Ἡδ'ἡμέρα θάνατον ἢ βίον φέρει». Евр: «Λαγὼ βίον ἔζης». Dm: "Ἐκπερᾶν ("Τελευτᾶν, шi чл:) τὸν βίον„. Евр: шi Iskp: "Περὶ δυσμὰς βίου„. At: "Βίος ζωῆς„. Плт: dвinipe de tpaiŏ. "Διὰ βίου„. Лкs: 2) віецвipe, (adikъ) кinŏ, felŏ de віацъ; meseрie. "Ἐθαύμαζόν σου τὴν τοῦ βίου τάξιν„. Iskp: Τοιαύτην πεποίηνται τοῦ βίου τὴν ὑπόθεσιν„. Dm: "Ὁ καθ'ἡμέραν («Ὁ μετὰ ταῦτα) βίος„. Dm: 3) mіжлоаче de віацъ, хрanъ, шi шi чл: (прin întînd:) богъцie, ав8цie. "Ὦ τινι μὴ βίος κεῖται„. Ев: "Τοῖσι φέρει γαῖα

πολὺν βίον„. Es: "Τοῖς παισὶν εἴη μὴ σπάνις βίου„. Еър: "Αἱ φάλαγγες θηρῶσι τὰ πρὸς τὸν βίον„. Ksn: "Ὁ βίος ἡμῖν ἀπὸ τῆς θαλλάσσης„. Ksn: "Συνειλεγμένοι τὸν βίον ἀπὸ τούτων„. Dm: "Οὐχ ἱκανὸς ὁ βίος αὐτοῖς τοῦτο πράττειν„. Apst: (шi îm:) "Τοὺς σφόδρα εὐκαιρουμένους τοῖς βίοις„. At: 4) лѕmea, oamenii, saѹ soцietatea oamenilop. "Συνεπιμαρτυρεῖ ὁ βίος ἅπας„. Apst: "Τὰ περὶ τὸν βίον ἀμφισβητήματα„. Fiл: 5) Istopia vieцeĭ, saѹ biorpafia вpe внѹĭ omѹ. (a лe лѹĭ Плѹtapхѹ) "Βίοι παράλληλοι„ (шi a лe лѹĭ Dioцenѹ Лaeptie) "Βίοι Φιλοσόφων».

Βιὸς (ὁ), noet: [βία] = Τόξον, аpкѹ. 2) коаpda аpкѹлѹĭ.

Βιοσσόος (ὁ), noet: mîntѹitopѹ de viaцъ. [βίος, σόω].

Βιοστερὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лipsitѹ de aлe vieцeĭ, sѫpaкѹ. [βίος, στερέω].

Βιοτεία (ἡ), [βιοτεύω] mižлoкѹ de viaцъ; aronisipe de aлe vieцeĭ.

Βιοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet· хotъpîtopѹ de tepminѹл, sfîpшitѹл vieцei. [βίος, τέρμα].

Βιότευμα (τὸ), кinѹл, feлѹл vieцeĭ. [din

Βιοτεύω, viit: -εύσω, tpъieskѹ, îmĭ netpeкѹ viaцa; (кѹ цen: npen:) îmĭ aronisesкѹ aлe vieцeĭ. «Εἰθισμένοι ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν». Ksn: (vezĭ шi βιόω). [din

Βιοτὴ (ἡ), noet:= Βίος, viaцъ; mižлoкѹ de viaцъ; aronisipe de aлe vieцeĭ. «Ἀπὸ τῆς ποιήσιως τὴν βιοτὴν ἔχων». Ep: [шi

Βιότης (ἡ), noet: (pap) în лoкѹ de [βίος].

Βιοτήσιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѹ de βιωτικὸς, кontpibѹitopѹ лa. цiitopѹ de viaцъ. [βιοτή].

Βιότιον (τὸ), dim: aл лѹĭ

Βίοτος (ὁ), noet: în лoкѹ de [βίος], viaцъ. «Ἀβίωτον βίοτον». Еnгp: 2) avѹцie, mižлoкѹ de aлe vieцeĭ «Ἀλλότριον βίοτον κατέδουσιν». Od: Α.

Βιοτοσκόπος (ὁ, ἡ), noet: чeл кѹ înfлѹinцъ asѹnpa vieцeĭ omѹлѹĭ. «Ὥρην ἠελίοιο βιοτοσκόπον αὐγάζοντος„. Manet: [βίοτος, σκοπός].

Βιοὺς, βιοῦσα, βιοῦν, nex: 2: de naptч: a лѹĭ βιόω.

Βιοφειδὴς, έος (ὁ,ἡ), noet: кpѹцътopѹ de avѹцia sa, sкѹmnѹ, ikonomѹ. [βίος, φειδῶ].

Βιοφθορία (ἡ), stpiкъчiѹne, npъnъdipe de viaцъ. [din

Βιοφθόρος (ὁ, ἡ), npъnъditopѹ de viaцъ. [βίος, φθορά].

Βιόχρηστος (ὁ, ἡ), =Βιωφελής, foлositopѹ лa viaцъ. [βίος. χρηστός].

Βιόω -ῶ [βίος[, viit: -ώσομαι, (nex: ἐβίων, tpe: de кѹ: βεβίωκα, шi чл:). = Ζῶ. "Ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν„. Лѹч: "Ὄρνιθες ἐν ὕδατι βιοῦντες„. Tfp: «Ἔνια τῶν χερσαίων (φυτῶν) πέφυκέ ποτε καὶ ἐν θαλάσσῃ βιοῦν„. Tfp: 2) noet: (pap: aкt:) daѹ viaцъ. "Σύ μ' ἐβιώσαο„. Od: Θ. (vezĭ Βιώσκω). || (nas: nѹmaĭ în a 3 neps: шi în naptч: "Ἱκανός μοι χρόνος βεβίωται„. At: "Τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα„. Dm: 3) (mižл:) îmĭ aronisesкѹ tpeвѹinчoaseлe vieцeĭ. "Ἀποδεικνύναι πάντα τινα τῷ νομάρχῃ, ὅθεν βιοῦται„. Ep: (vezĭ шi ζάω). [βίος].

Βίῤῥος, (ὁ), (Лat:) manta, saѹ mantie (хaĭnъ dene d'asѹnpa).

Βιστάκιον, (τὸ), кaѹtъ πιστάκιον.

Βιώατο, noet: în лoкѹ de βιῶντο, 3: îm: neps: de npez: aл noft: лѹĭ Βιόομαι.

Βιῴην, At: în лoкѹ de βιοίην, npez: de noft:, шi

Βιῶναι, nex: 2: de înf: aл лѹĭ βιόω.

Βιώνης, ου (ὁ), [βίος, ὠνή] кѹmnъpъtopѹ, saѹ кontpaкчiѹ însъpчinatѹ кѹ îndestѹлapea npoviziiлop nѹвлiчe.

Βιώσιμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ίμως, кape ape viaцъ, saѹ este de tpъit, noate, saѹ voieшte a tpъi. "Ὁ ἀσθενῶν („Τὸ βρέφος) ἐστὶ βιώσιμος, saѹ βιωσίμως ἔχει„. Лкs: (шi îm:) "Οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι„. Ep: "Νομίσας οὐκ εἶναι βιώσιμον, ὅπου τινες ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῶν νόμων„. Sin: [din

Βίωσις, εως (ἡ), = βίος, vieцѹipe, кinѹ de netpeчepe a vieцeĭ. [шi

Βιώσκω, шi (nas: saѹ mižл:) -ώσκομαι, viit: -ώσω, -ώσομαι, = [Βιόω] tpъieskѹ. 2) (aкt: шi neѹt:) învieзѹ.

Βιωτέον, nos: aл лѹĭ βιόω.

Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, vpednikѹ, îndemînatiкѹ de a'шi къnъtѹi tpeвѹinчoaseлe vieцeĭ,=Βιομήχανος. 2) (maĭ noѹ) peлativѹ лa viaцъ, лѹmeskѹ, saѹ oкѹnatѹ de aлe vieцeĭ. [din

Βιωτὸς, ἡ saѹ ὸς, ὸν, (npinч: βίος) de tpъit; (maĭ de mѹлte opĭ în neѹt: шi în npfp:) "Εἴπερ που ἄλλοθι βιωτὸν ἀνθρώπῳ„. Пл: "Οὐδαμῶς βιωτὸν ἡμῖν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετόν. At: [βιόω].

Βιωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), foлositopѹ лa viaцa omeneaskъ. [βίος, ὄφελος].

Βλάβεν, noet: saѹ At: în лoкѹ de ἐβλάβησαν, 3: îm: neps: a nas: nex: 2: aл лѹĭ βλάπτω.

Βλαβεραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лѹminъtopѹ snpe vъtъmapea oamenцлop. [βλαβερὸς, αὐγή].

Βλαβερὸς, ὰ, ὸν, = Βλαπτικὸς, вътъмъторѣ, пъгѣвіторѣ. [βλάβη].

Βλάβεται, поет: ін локѣ de βλάπτεται.

Βλάβη (ἡ), вътъмаре, stpікъчівне, пагѣвъ. «Βλάβης δίκη». Dm: [βλάπτω].

Βλαβόεις, εσσα, εν, поет: ін локѣ de βλαβερός. [din

Βλάβος, εος-ους (τὸ), поет: ін локѣ de βλάβη.

Βλαδαρὸς, ὰ, ὸν, ші

Βλαδὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Βλαδὸς, ἡ, ὸν, молічосѣ, (de ѣnde pom:) владѣ, влъndъръѣ, ad: пътъръѣ, нероdѣ.[din

Βλάζω [μαλάσσω], віit: -άσω, saѣ -άξω, sînтѣ молічосѣ, моале (неактівѣ): (прін ѣpm:) нероdѣ (владѣ). [βλάξ].

Βλαισοπόδης, ου (ὁ), ші

Βλαισόπους, οδος (ὁ, ἡ), [βλαισὸς, ποῦς] = кѣ

Βλαισὸς, ἡ, ὸν, [везі πλαίσιος] гірвовѣ; (маі кѣ seamъ ла пічоаре) чел кѣ пічоареле stpîmбе din ценѣкі; (ін цен:) skionѣ, ологѣ; (прін întind:) rînгавѣ. (de ачі поате ші pom: влецѣ). (везі ші ῥαιβός). [de ѣnde

Βλαισότης (ἡ), stapea, калітатеа лѣі βλαισός. [ші

Βλαισόω -ῶ, віit: -ώσω, rîpвовескѣ; stpîmвезѣ пічоаре. [de ѣnde

Βλαίσωσις, εως (ἡ), rîpвовіре; stpîmваре de пічоаре; (fir:) sѣчітате de характерѣ, вікленіе, ші чл:

Βλακεία (ἡ), ші

Βλάκευμα (τὸ), характерѣ, ші fantъ de нероdѣ; tpîndъвіе, молічіѣне; простіе. неrіовіе, ші чл: [din

Βλακεύω, [ші між:] -εύομαι, віit: -εύσω, -εύσομαι, мъ порtѣ, лѣкрезѣ кѣ молічіѣне, tpîndъвіе, saѣ нерозеште; (маі ноѣ) = θρύπτομαι. [ші

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, нерозескѣ, неrіовескѣ; молічосѣ. [βλάξ]. [de ѣnde

Βλακικῶς, adв: кѣ молічіѣне, tpîndъвіе; saѣ нерозеште.

Βλακίστατος, η, ον, sѣпрл: ал лѣі βλάξ.

Βλακὸς, οῦ, ші

Βλακώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βλακικός. [de ѣnde

Βλακωδῶς, adв: = Βλακικῶς.

Βλάμμα (τὸ), (неапр:)=Βλάβη. [βλάπτω].

Βλὰξ, ακὸς (ὁ, ἡ), молічосѣ, моале; tpîndaвѣ; простѣ, нероdѣ; (маі ноѣ) лъѣdъросѣ, sперіатѣ.

Βλαπτήριος (ὁ, ἡ), ші

Βλαπτικὸς, ἡ, ὸν, adѣкъторѣ de вътъмаре, вътъмъторѣ. [din

Βλάπτω, віit: βλάψω (пас: пер: 2: ἐβλάβην), (прінч: ла поеці) інкѣркѣ, іnпіеdікѣ, опрескѣ; (ші fir:) fакѣ a se rîndi ръѣ, (а греші, а нѣ немері); (маі ноѣ) вatъмѣ, adѣкѣ пагѣвъ, вінtѣіѣ. «Ὦ πόποι, ἤ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας». Iл: Ψ. «Τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας». Od: Ζ. 'л а smintit. «Βλάπτων λόγον γέροντος». Піnd: кълкînd кѣвîнtѣл вътрînѣлѣі. «Ἦν μήτις θεὸς βλάπτῃ». Dm: daка нѣ опреште... (пас: saѣ між:) мъ іnпіеdікѣ, stаѣ ін неlѣкраре, sînтѣ лінsitѣ de чева. «Βλαφθεὶς ἐν ὄζῳ„. Iл: Ζ. "Βέλεμνα Διόθεν βλαφθέντα„ Iл: Ο. "Νόου βεβλαμμένος„ Trn: (ші ел:) "Μέγα βλαφθείς τις„. Mosx: fоапте sміntitѣ.

Βλάσαμον (τὸ), поет: ін локѣ de βάλσαμον.

Βλαστάνω, віit: βλαστήσω (пер: ἐβλάστησα, ші 2: ἔβλαστον), odpъsлeskѣ, daѣ влъstape, pesapѣ. "Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου„. Skp: (ші пеstp: saѣ пас:) "Βλάστεν ἐξ ἁλὸς νᾶσος„. Піnd: "Ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστών„. Sof: «Ἐξ ἧς τὰ κενὰ βλαστάνει βουλεύματα„. Esxл: [βλαστός].

Βλαστεῖον (τὸ), ші

Βλάστη (ἡ), поет: = Βλαστός. 2) = Βλάστησις.

Βλάστημα (τὸ), ші

Βλάστημος (ὁ), поет: (pap) = Βλάστη. [ші

Βλαστήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: = Βλαστητικός. [ші

Βλάστησις, εως (ἡ), влъstъpipe, odpъsліре, pesъpipe; (fir:) паштере. [ші

Βλαστητικὸς, ἡ, ὸν, [βλαστέω, βλαστάνω] = кѣ

Βλαστικὸς, ἡ, ὸν, аlіnгъторѣ de влъstъpipe, saѣ odpъsліре; іѣте влъstъpitopѣ, saѣ odpъsлосѣ. [βλαστός].

Βλαστοκοπέω -ῶ, віit. -ήσω, taiѣ, saѣ рѣпѣ влъstapeле. "Ὅταν βλαστοκοπηθῇ ὑπὸ πνεύματος ἡ ἄμπελος». Tfp: [βλαστὸς, κοπή].

Βλαστολογέω -ῶ, віit: -ήσω, кѣлегѣ (рѣпѣ) влъstapоле (вії, ші чл:) [ші

Βλαστολογία (ἡ), кѣлецере (рѣпере) de влъstape. [βλαστὸς, λόγος].

Βλάστον (τὸ), поет: = βλάστη, ші

Βλαστὸς (ὁ), влъstapѣ, odpasлъ; (ін цен:) продѣктѣ; (fir:) fътѣ, копілѣ, ші чл:

Βλαστοφυέω -ῶ, віit: -ήσω, skoцѣ, daѣ влъstърі, odpъsлeskѣ. [βλαστὸς, φυή].

Βλασφημέω -ῶ, віit: -ήσω, desfaімѣ, ворвескѣ de ръѣ; окъръskѣ; [de ачі] влеstemѣ; (Бісер;) хѣлескѣ asѣпра лѣі Dѣмnезеѣ); skoцѣ din гъръ ворве проаste, некѣвіоase. [ші

Βλασφημία (ἡ), [de aчi¹ блestemȣ; окаръ; хȣлъ (asȣпра zeitȣцrï), кȣвîntȣ neпiosȣ, ші пeкȣвiosȣ. [din

Βλάσφημος (ὁ, ἡ), [βλάπτω φήμη] хȣліторȣ (asȣпра zeitȣцiï; блestemътopȣ; окърітopȣ. || (neȣt:) "Βλάσφημον (τὸ),=Βλασφημία. [de ȣnde ші

Βλασφημοσύνη (ἡ), поеt: în лoкȣ de βλασφημία.

Βλαύτη (ἡ), (maï кȣ seamъ ла îm:) ȣnȣ фелȣ de папȣчï, saȣ пantoфï. "Βλαύτας σύρων,,. At: "Τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον,,. Πлt:

Βλαυτίον, dim: ал лȣï βλαύτη.

Βλαχὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în лoкȣ de βληχή.

Βλᾶχνον (τὸ), Dop: în лoкȣ de βλῆχνον.

Βλαψογονία (ἡ), вътъmape, stpікъчiȣne a sъmînцeï; (npin ȣpm:) пепpiinцъ în пръsipe (npinч: despre албine, кînd нȣ snopesк, нȣ кpesк). [βλάψις, γόνος].

Βλάψις, εως (ἡ), = Βλάβη, вътъmape. [βλάπτω].

Βλαψίφρων, ονος (ὁ, ἡ), вътъmътopȣ, saȣ вътъmatȣ ла кpeiepï, smintitȣ. [βλάψις, φρήν].

Βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο, поеt: în лoкȣ de βληθείην, ης, η, пas: пex: 1: de пoфt: ал лȣï βάλλω.

Βλεμεαίνω, поеt: мъ sîtȣ înпpeжȣp кȣ înгpozitoape кȣtъtъpï, snepiȣ кȣ вedepea; (npin ȣpm:) мъ înгîmфezȣ. [din

Βλέμμα (τὸ), [βλέπω] кȣȣtъtȣpъ, арȣпкъtȣpъ de окïȣ. 2) въzȣл, saȣ окïȣл, органȣл вedepiï; кînȣл, saȣ фаца обpazȣлȣï.

Βλέννα (ννα), ης (ἡ), ші

Βλέννος (ννος), εος-ους (τὸ), мȣкȣ.

Βλέννος (ννος), ου (ὁ), ȣnȣ пеште мiкȣ ші пpostȣ (везï ші γλάνις).

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, ші

Βλενώ(ννώ)δης, εος (ὁ, ἡ), мȣкosȣ, saȣ ка мȣкȣл; (fir:) пpostȣ, пepodȣ (везï ші γλαννός) || (neȣt:) Βλενῶδες (τὸ),=Βλένα(ἡ).

Βλεπεδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), (кom:) чел че вede (saȣ i se паpe, къ вede) demonï, sȣnepstiцiosȣ, ръtъчitȣ în rîndipe. 2) чел кȣ кȣȣtъtȣpъ (saȣ фiгȣpъ) de demonȣ; (fir:) seapвъdȣ, ȣskatȣ, ші чл: [βλέπω, δαίμων].

Βλέπησις, εως (ἡ), At: în лoкȣ de βλέψις. [ші

Βλέπος, εος-ους (τὸ), поеt: în лoкȣ de βλέμμα. [ші

Βλεπτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкȣ ла вedepe; saȣ pелаціosȣ кȣ вedepea. [ші

Βλεπτὸς, ἡ, ὸν, въzȣtȣ, saȣ de въzȣt. [din

Βλέπω [βάλλω, ὤψ], віit: βλέψω, (ші maï кopeкtȣ) βλέψομαι, (nexot: ἔβλεψα, iap чeï -л-ацï timnï neîntpeв:)='Ορῶ, въzȣ, пpiвesкȣ, мъ ȣітȣ. "Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας,,. Sкp: "Βλέψον κάτω,,. ші "Καὶ δὴ βλέπω,, ші "Βλέπε νῦν ἄνω,,. Apistf: "Βλέπω τοῦ ἰδεῖν,,. Sкp: мъ ȣitȣ, ка sъ въzȣ. 2) въzȣ (нȣ sîntȣ opв*). «'Ο λέων μόνος τῶν γαμψωνύχων τίκτει βλέποντα,,. Пл: "Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,,. Apstf: 3) (fir:) sîntȣ віȣ, (ші npin întind: despre лȣкp:) înвedepatȣ. "Εἰ βλέποντα μὴ πόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν,,. Sof: "Πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω,,; Esхл: 4) amȣ ȣnȣ фeлȣ de вedepe, saȣ кȣȣtъtȣpъ. "'Οξὺ ("Τιτανῶδες, "Κλέπτον) βλέπειν,,. Лȣч: ші Apstf: ""Αρην ("Πῦρ, «Ἀστραπὰς, ші кom: "Κάρδαμα, «Ὑπότριμμα, ші чл:) βλέπειν». Акs: «Παρθένιον βλέπειν». Апкp: «Σκότον βλέπει». Sof: este opвȣ. «Σκύτη βλέπει». Apstf: (npoв:) =Μαστιγιᾶ, кaȣtъ вътaie, îл мънînкъ sпinapea. 5) пpiвesкȣ, amȣ disnosiцie, аплекаpe кътpe чева. «Τιμᾶν («Ψήφῳ δακεῖν) βλέπουσιν». Apstf: «Οἱ πρὸς τὴν ἀγορὰν βλέποντες». Tfp: «Κάτω βλέπει». Пpoв: înчeпe a sкъdea. 6) (maï noȣ) iaȣ seamъ, мъ пъzesкȣ. «Βλέπετε τοὺς κύνας». Sкp: «Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων». Sкp: «Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς σοφίας». Sкp: (despre neînsȣfл:) sîntȣ пȣsȣ кȣ фаца кътpe, saȣ înnotpiвъ de чeвa. «Οἰκίαι πρὸς μεσημβρίαν βλέπουσαι». Ksn: (везï ші 'Ορῶ).

Βλεφαρίζω, віit: -ίσω, = Σκαρδαμύττω, клiпesкȣ din окï. [din

Βλεφαρὶς, ἴδος (ἡ), (oвiчn: ла îm:) цепеле окiлop. [din

Βλέφαρον (τὸ), [βλέπω] плеопа окiȣлȣï. 2) (npin întind:) окiȣ. (de ȣnde) «Χρυσέας ἁμέρας βλέφαρον,,. Sof: soapeле.

Βλεφαροξυήλη, ші

Βλεφαροξύστρα (ἡ), ші βλεφαρόξυστρον (τὸ), [βλέφαρον, ξύω] = кȣ

Βλεφαροσάρωθρον (τό), instpȣm: хipȣpгiкȣ, кȣ кape se кȣpъцъ пътimaшeлe плеопе але окiлop. [βλέφαρον, σάρωθρον].

Βλέψις, εως (ἡ), вedepe. [βλέπω].

Βλῆδην [βάλλω], adв: în арȣпкаpe, кȣ asвîpлipe, saȣ лoвipe.

Βλήεται, поеt: în лoкȣ de βάλληται, 3: sinr: пepѕ: a пpez: de sȣп:, ші

Βληθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: пex: 1: de паpтч: ал лȣï βάλλω.

Βλῆμα (τὸ), [βάλλω] = Βολή, asвîpлiтȣpъ. 2) пȣпepe, гpъmъdipe, аштepnepe. "Κοίτας—,,. Eпгp: 3) лoвiтȣpъ, panъ. 4)

= Βέλος. 5) unŭ felŭ de прѫжitѫрѫ. (vezĭ шi θρυμματίς).

Βλῆμαι, поеt: în лоkŭ de βέβλημαι, пas: tре: de кѫ: ал хоt:, шi

Βλήμενος, поеt: în лоkŭ de βεβλημένος, saŭ βληθείς, tре: de кѫ: saŭ пех: пas: de партч:, шi

Βλήσομαι, поеt: în лоkŭ de βληθήσομαι, пas: viit: de хоt; ал лѫї βάλλω.

Βληστρίζω [βάλλω], viit: -ίσω, (прinч: despre волnavŭ) mѫ batŭ, amŭ stenoxopie, пелiniшte. [de unde

Βληστρισμὸς (ὁ), пелiniшte, vatepe, stenoxopie (de волnavŭ).

Βλήτειρα (ἡ), поеt; fem: ал лѫї βλητήρ.

Βλητέος, α, ον, поs: ал лѫї βάλλω.

Βλητὴρ (ὁ), поеt: asvîрлitорŭ, арѫпкѫtорŭ. [βάλλω].

Βλῆτο, поеt: în лоkŭ de ἐβέβλητο, 3. sinr: пеps: a пas: пеste sѫв: de хоt: ал лѫї βάλλω.

Βλητὸς, ἡ, ὸν, [βάλλομαι] лоvitŭ, рѫпitŭ. (de unde 2) лоvitŭ de апоплеksie, шi чл:, шi mортŭ de îndatѫ. 3) (рар akt:) în лоkŭ de βλητικός, лоvitорŭ, рѫпitорŭ. 4) (ла îm:) "Βλητοί„. роate de kарŭ. [de unde

Βλῆτρον (τὸ), kѫiŭ de лemnŭ, saŭ па-пѫ; черkŭ de fерŭ, saŭ skoavѫ de леrat înпреѫпѫ doѫ лemne. "Οἱ μὴ ἐξικνούμενοι τοῦ ὕψους ἱστοὶ βλῆτρα ἐδέχοντο„. шi "Ὡς σφῆνας καὶ βλῆτρα„. Nikita. [de unde

Βλητρόω -ῶ, viit: -ώσω, леrŭ înпреѫпѫ кѫ kѫiŭ de лemnŭ, saŭ черkѫрї, ор skoave de fерŭ.

Βληχάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, sвiерŭ ка оаеа (saŭ ка копiлѫл). [шi

Βληχὰς, άδος (ἡ), поеt: (se înц: οἶς) sвiерѫtоаре (оае). [din

Βληχὴ (ἡ), шi

Βληχηθμὸς (ὁ), [шi

Βλήχημα (τὸ), sвiереtѫл оаеї, saŭ ал копiлѫлѫї. [шi

Βληχητὸς, ἡ, ὸν, (прinч: пеxt: шi îm:) totŭ dobitокѫл, че sвiарѫ. [βληχάομαι].

Βλῆχνον, шi

Βλῆχρον (τὸ), (о плантѫ) sпа'а dракѫлѫї, ферегѫ. (vezĭ шi πτερίς). [din

Βληχρὸς [βλάζω], ὰ, ὸν, = Ἀβληχρὸς, sлавŭ, пепѫtinчоsŭ, mоале, zѫвавпikŭ, шi чл:

Βλῆχρος (ἡ), unŭ felŭ de плантѫ (алta dekît βλῆχρον.)

Βληχὼ, οῦς (ἡ), = Βλήχων. 2) (kom:) = Ἐφήβαιον.

Βληχώδης, εος (ὁ, ἡ), каоаеа, simплѫ. [шi

Βλήχων [βληχὴ], ωνος (ἡ), о еарвѫ ка isma, каре fаче оiле а sвiера, рѫtѫпжоарѫ, saŭ кѫtѫшпiцѫ.

Βληχωνίας, ου (ὁ), гѫкѫtŭ кѫ...

Βληχώνιον (τὸ) = Βλήχων.

Βλίζω, viit: βλίσω, пpimit: ал лѫї, шi =Βλίσσω шi Βλιμάζω.

Βλιμάδδομες, Dор: în лоkŭ de βλιμάζομεν, îm: ал лѫї

Βλιμάζω [βλίζω], viit: -άσω, (în цеп:) = Θλίβω, пiпѫїŭ апѫsat кѫ mîпа (прinч: гѫiпеле, ка sѫ вѫzŭ, de sînt грase); (despre fem:) = Τιτθολαβῶ; (fir:) пофteskŭ (Apst: шi Лis:). [de unde

Βλίμασις, εως (ἡ), пiпѫiре, frѫmîntаре кѫ mîпа.

Βλίσσω, viit: βλίσω, stорkŭ (прinч:) tѫрteле de miере, iaŭ miереа; (în цеп:) mѫлгŭ, sѫгŭ. (проп: шi fir:). [de unde

Βλιστηρὶς, ίδος (ἡ), поеt: (χείρ, mîпѫ) каре stоарче, iа miереа.

Βλιτομάμας (μάμμας), α (ὁ), (kom:) sѫпецiцѫ; (fir:) копiлѫроsŭ, пегïоvŭ, проstŭ. [βλίττω, μάμμα].

Βλίτον (τὸ), unŭ felŭ de еарвѫ пегѫstоаsѫ, штiрŭ.

Βλίττω, viit: -βλίσω, = Βλίσσω.

Βλιτώδης, εος (ὁ, ἡ), ка βλίτον (vezĭ zîчереа); (fir:) пегѫstоsŭ, пеsѫраtŭ; пегïоvŭ. [шi

Βλίτων, ωνος (ἡ), = Βλιτώδης. [βλίτον].

Βλοσυρονύχιος (ὁ, ἡ), vezĭ βλοσυρωνύχιος.

Βλοσυρὸς, ὰ saŭ ὸς, ὸν, = Σοβαρὸς, sелвatikŭ, грozavŭ. "Λέων—„. Es: "Μέτωπον ("Πρόσωπον) βλοσυρόν„. Es: шi Om: 2) asпрѫ, tаре, вîрtоsŭ; (despre zemï) stifosŭ. "Βλοσυρὴν ἄκρην„. Апл; "Βλοσυροῖο κύδωνος„. Nik: 3) рѫŭ, "Βλοσυρὸν δ' ἐξ αἷμα χέασθαι„. Nik: "Ἡ ἐκ τῶν παλισκίων πίττα βλοσυρωτέρα τε καὶ βορβορώδης„. Tfр: 4) (în sensŭ de віпе) respektaвiлŭ, mѫрецŭ, stрѫлѫчitŭ. "Γενναίους τε καὶ βλοσυρούς„. Плt: "Βλοσυραῖς αἴγλησι„. Pind: [роate βλέπος, σύρω].

Βλοσυρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ sелвatikŭ, кѫрdŭ simцimîntŭ; (fir:) viteazŭ, резвоiпikŭ. [βλοσυρὸς, φρήν].

Βλοσυρωνύχιος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѫ sелвatiче ѫпгiї. [βλοσυρὸς, ὄνυξ].

Βλοσυρώπης, ου (ὁ), saŭ εος (ὁ, ἡ), шi

Βλοσυρῶπις, ιδος (ἡ), шi

Βλοσυρωπὸς (ὁ), поеt: чел кѫ окї sелвatiчï; грozavŭ ла vеdере, ла фацѫ. [βλοσυρὸς, ὤψ].

Βλύζω, viit: -ύσω, isvорѫskŭ; mѫ res-

върсъ, daъ пе din afaръ. "Κρήνη βλύζουσα ὕδωρ„. Opf: "Κύλιξ οἴνῳ βλύσειε„. Епгр: [bezĭ шi βρύω]. [de ънde

Βλύσις, εως (ἡ), шi

Βλυσμὸς (ὁ), isвoрîpe, pesвърsape, шi чл: [шi

Βλυστὴρ (ὁ), поеt: isвoрîtoръ, pesвърsъторъ, шi чл. [de ънde

Βλυστηρὶς, ἴδος (ἡ), (гpeшit) în локъ de βλιστηρίς (bezĭ zîчepea).

Βλωθρὸς [βλώσκω], поеt: (npinч: despre nomĭ шi плаnte), = Εὐαυξὴς, кpeskъtъ 'nалtъ. "Πίτυς ("Ὄγχνη, "Πλάτανος. "Πόα) βλωθρή„. Om: шi Anлn:

Βλωμίδιον (τὸ), dim: ал лъĭ

Βλωμὸς (ὁ), [βάλλω] = Ἔνθεσις, въкъцiкъ de nîîne, îmвъкъtъръ.

Βλῶσις, εως (ἡ), mepцepe, венipe, saъ dъчере; (fir:) крешtере, înaintape. [din

Βλώσκω, biit: μολοῦμαι, (nex: ἔμολον, tpe: de къ: μέμβλωκα) поеt: meprъ, mъ dъкъ, saъ віъ; (fir:) кpeskъ, înaintezъ. «Μέμβλωκεν ἦμαρ». Od: Π.

Βοάγριον (τὸ), павъzъ, skъtъ (de піеле de воъ selваtікъ). 2) (npin întind:) npadъ. [din

Βόαγρος (ὁ), воъ selваtікъ. [βοῦς, ἄγριος].

Βόαμα (τὸ), Dop: în локъ de βόημα.

Βοάνθεμον (τὸ), = Βούφθαλμον. [βοῦς, ἄνθος].

Βόαξ [βοάω], ακος (ὁ), ъnъ пеште de mape (поаte = Βόωψ).

Βοᾶσι, Dop: în локъ de βοῶσι, 3: îm: перs: a лъĭ βοάω.

Βοάτης, ου (ὁ), шi

Βοᾶτις, ιδος (ἡ), поеt: stpiraчiъ; pesъnъторъ. [βοάω].

Βοαύλιον, шi Βόαυλον (τὸ), шi

Βόαυλος (ὁ), = Βούσταθμον. [βοῦς, αὐλή].

Βοάω -ῶ [βοή], biit: -ήσω, (despre neînsъfл:) sъnъ, pesъnъ, skoцъ въete. «Κῦμα βοᾷ». Iл: Ξ. «Ἠϊόνες βοόωσιν». Iл: Р. «Πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων βοᾷ Σκάμανδρος». Esx: 2) (despre oam:) stpirъ. «Κλήδην κικλήσκειν ἕκαστον, μηδὲ βοᾶν». Iл: I. «Σμερδνὸν βοόων». Iл: О. (шi fir:) «Αὐτὸ γὰρ τὸ πρᾶγμα βοᾷ». Apstf: 3) zікъ чева къ гласъ mape, stpirъ tape. «Ἀποκτείνειν ἐβόων». Тъч: «Ἐφ' οἷς ἴσως βοήσεσθε». Плt: «Βοῶν οὗτος καὶ κεκραγὼς, ὡς δεινὰ ποιῶ». Dm: 4) (къ ак:) stpirъ пе чineвa; кіеmъ în ажъtоръ. «Βοᾶτε τὴν Ἄρτεμιν». Sof: «Οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα». Ер: «Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην»; Apstf: «Τί με βοᾷς;» Лъч: «Κῦρον ἐβόα. Ер: «Βοᾷ μὲν ὅρκους». Еър: (шi mіж): «Βοήσομαι τὸν πατέρα». Лъч: «Εἰλείθειαν ἐβώσατο». Ткр: 5) (fir:) лаъdъ, înалцъ imne; (în цen:) pesnîndeskъ famъ. «Βοᾶτε τὴν Ἄρτεμιν. Sof: (maĭ къ seamъ în nas:) «Βεβοημένος Φάλαρις ἐπὶ τυραννίδι». Ер: «Τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι ἐν τῇ πόλει». Тfр: Ἐβώσθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα». Ер:

Βοέη, шi Βοείη (ἡ), (se înц: δορά) піеле de воъ. [шi

Βοεικὸς, ή, όν, шi

Βόειος, α, ον, de воъ, saъ de вакъ. «Ζεῦγος βοεικόν». Тъч: «Δέρμα βόειον». Od: Ξ. (bezĭ Βοέη). 2) (fir:) mape, гpoсъ. «Βόεια ῥήματα». Apstf: [шi

Βόεος, η, ον, Ion în локъ de βόειος, шi

Βοεὺς, έως (ὁ), поеt: кърea de піеле de воъ. [βοῦς, βοός].

Βοὴ (ἡ), [imit: de aчi] въetъ, sromotъ, цiпътъ, stpirътъ. «Ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα». Fp: кît пentpъ арътape, saъ a se ворві пътаĭ. «Ὑπ' αὐτὴν τὴν βοήν». Тч: bezĭ αὐτοβοεί. 2) поеt: stpirътъ de pesвoitopĭ; (npin întind:) pesвoiъ, вътълie. (de ънde) «Βοὴν ἀγαθός». Om: biteazъ, pesвoĭnікъ. «Βοᾶς ὄνομα μηκέτ' εἴη. Ткр: nъme de pesвoiъ sъ nъ se maĭ пomeniaskъ. 3) (foapte papъ) ажъtоръ. «Βοὰν αὔτεῖν. Еър:

Βοῆ. ῆς, (ἡ), (npin kontpakцie) în локъ de Βοέη.

Βοηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Βουγενής.

Βοήγια (τὰ), [βοῦς, ἄγω], = Ταυρομαχίαι.

Βοηδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, алеpгъ къ stpirътъ, saъ кътpе stpirътъ; (npin ърm:) = Βοηθέω. [шi

Βοηδρομία (ἡ), алерrape snpe ажъtоръ. [шi

Βοηδρόμια (τὰ), Боеdpomiĭ, о sepвътоаpe a Aten: (snpe пomenipea вътълiĭ лъĭ Teseъ asъnpa Amazoanелоp). [шi

Βοηδρομιὼν, ῶνος (ὁ), a tpeiлea лъnъ a Aten: (15 Sent:—15 Окt:), în каpe se sepвaъ Боеdpomiiле. [шi

Βοηδρόμιος, шi Βοηδρόμος (ὁ, ἡ), поеt: алеpгъторъ къ stpirътъ snpe ажъtоръ. [βοή, δρόμος].

Βοήθαρχος (ὁ), къпetenie de оштipe ажъtътоаpe. [βοηθὸς, ἀρχή].

Βοήθεια (ἡ), ажъtоръ. 2) оштiнцъ, saъ eksnedicie snpe ажъtоръ de aлiatъ, шi кіар ачеа ажъtътоаpe оштipe. «Ἡ εἰς Πύλας βοήθεια. Dm: «Ἀφικνεῖται καὶ ἡ παρὰ Δαρείου δευτέρα βοήθεια». Ksn: [din

Βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, (npinч:) = Βοηδρομέω, алеpгъ къ stpirътъ ла pesвoiъ, snpe ажъtоръл къїва; (în цen:) daъ ажъ-

topȣ, окроteskȣ, апъpȣ пе чinева. [βοή, θέω]. [de ȣnde

Βοήθημα (τὸ), =Βοήθεια, miжлокȣ ажȣtъtopȣ; (прin ȣрm: шi) doktopie, леакȣ. [шi

Βοηθηματικὸς, ή, όν, fолоsitopȣ, kontpiбȣitopȣ ла ажȣtopȣ; шi=Βοηθητικός. [шi

Βοήθησις, εως (ή), (pap) în локȣ de βοήθεια. [de ȣnde

Βοηθήσιμος (ὁ, ή), de ажȣtat.

Βοηθητικὸς, ή, ὸν, disпȣsȣ, saȣ аплекatȣ spre a ажȣta. [βοηθέω].

Βοηθόος, поеt: în локȣ de

Βοηθός (ὁ, ή), ажȣtъtopȣ, (ad:) алергъtopȣ spre апърaрe. «Βοηθὸς ἡμῖν ὡρμήθης». Ksп: [βοή, θόος].

Βοηλασία (ή), хръпire de бite; (în џеп:) пръdapе. [βοῦς, ἔλασις].

Βοηλατέω -ῶ, бiit: -ήσω, mîiȣ, гoneskȣ боĭ din ȣрmъ (maĭ кȣ seamъ fȣраџĭ); (în џеп:) хръпeskȣ, жъfȣieskȣ. 2) sîntȣ гonitopȣ de боĭ. [din

Βοηλάτης (ὁ), mînъtopȣ, saȣ dȣкъtopȣ (пъstopȣ) de боĭ. «Οἶστρος—». Esхл: [βοῦς, ἐλαύνω]. [de ȣnde.

Βοηλατικὸς, ή, ὸν, atinгъtopȣ de пъstopia боiлор. (de ȣnde) «Βοηλατική» (se înџ: τέχνη).

Βοηλάτις, ιδος (ή), fem: ал лȣĭ βοηλάτης. «Ῥάβδος —». Mosх: în локȣ de βοηλατική».

Βόημα (τὸ), = Βοή, stpiгъtȣ, sȣnetȣ. [βοάω].

Βοηνόμος (ὁ, ή), поеt: în локȣ de βουνόμος.

Βόηξ, ηκος (ή), Ion: în локȣ de βόαξ.

Βοήροτος (ὁ, ή), поеt: [βοῦς, ἀρόω] аpatȣ кȣ боĭ.

Βόης, ου (ὁ), stpiгачiȣ. [βοή].

Βόησις, εως (ή), stpiгapе, fачepe de бȣetȣ, saȣ sгomotȣ. [шi

Βοήτης, εος (ὁ), Ion: în локȣ de βοάτης.

Βοητύς, ύος (ή), Ion: în локȣ de βόησις. [βοάω].

Βοθρεύω, бiit: -εύσω, sапȣ гроапъ. [шi

Βοθρίζω, бiit: -ίσω, аpȣнкȣ în гроапъ. [βόθρος].

Βοθρίον (τὸ), dim: ал лȣĭ βόθρος, гропшоаpъ. 2) џinџie, локȣл (гропiџа) fiекъpȣia dinte. 3) о natimъ de окĭ (med:).

Βοθροειδής, έος, (ὁ, ή), sъпatȣ în кiпȣ de гроапъ. [βόθρος, εἶδος].

Βόθρος (ὁ), [βάθος, βυθός] = Ὄρυγμα, гроапъ, пȣџȣ. [de ȣnde

Βοθρόω -ῶ, бiit: -ώσω, = Βοθρεύω, saȣ Βοθρίζω. ‖ (пas:) mъ къвъпezȣ, mъ adînчezȣ, = κοιλαίνομαι, «Ὥστ', εἰ πιέσαις τὸ οἴδημα τῷ δακτύλῳ, βοθροῦσθαι τὸν τόπον». Гал: «Ἀναβιβρωσκόμενον τὸ ὀστοῦν βοθροῦται». Ореб.

Βόθυνος (ὁ), = Βόθρος.

Βοϊδάριον, шi

Βοΐδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ βοῦς, боȣлеanȣ.

Βοίκλεψ, εποç (ὁ), = (saȣ грешit în локȣ de) Βοόκλεψ

Βοϊκὸς, ή, ὸν, =Βοεικός. [шi

Βοϊστί, adв: ка боȣл. «Βοϊστὶ λαλεῖν». Iamбл: [βοῦς].

Βοιωταρχέω -ῶ, бiit: ήσω, sîntȣ Беоtapхȣ, [шi

Βοιωταρχία (ή), demnitatea Беоtapхȣлȣĭ. [din

Βοιώταρχος, шi Βοιωτάρχης, ου (ὁ), Беоtapхȣ, гȣбepnatopȣ ал Беоџienilop (чеа maĭ mape demnitate ла Тева). [Βοιωτός, ἀρχή].

Βοιώτιος (ὁ, ή), (кom:) гpoсолапȣ, џъpanȣ, пpostȣ (пpeкȣm se sokotiaȣ a fi Беоџienii). [Βοιωτός].

Βοιωτιουργής, έος (ὁ, ή), konstpȣitȣ în Беоџia, saȣ de Боеџienĭ. [Βοιωτία, ἔργον].

Βολαῖος, α, ον, peлatiбȣ кȣ аsбîрлipe, saȣ аpȣнкъtȣpъ (maĭ кȣ seamъ de mpeажъ). «Θύννος — ». Пл: пpinsȣ кȣ mpeажъ. (бezĭ шi βολιστικός). [βολή].

Βολαυγέω -ῶ, бiit: -ήσω, поеt: [βολή, αὐγή] аsбîрлȣ paze.

Βολβάριον, шi

Βολβίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ βολβός, чепшioаpъ.

Βολβίνη (ή), ȣпȣ fелȣ de чеапъ.

Βόλβιον (τὸ), шi

Βολβίσκος (ὁ), = Βολβίδιον.

Βολβιτίνη (ή), шi

Βολβίτιον (τὸ), ȣпȣ fелȣ de каpакatiџъ, каȣtъ Ὄζαινα. [din

Βόλβιτον (τὸ), шi

Βόλβιτος (ὁ), Ion: în локȣ de βόλιτος (τον).

Βολβοειδὴς, έος (ὁ, ή), = Βολβώδης. [βολβός, εἶδος].

Βολβοκαστάνιον (τὸ), ȣпȣ fелȣ de sелбatiкъ kastanъ ка чеапа. [βολβός, κάστανον].

Βολβὸς (ὁ), ȣпȣ fелȣ de чеапъ de mȣnte. «Βολβὸς κοχλίας». Ткр: 2) чепоаsъ ръdъчinъ de fелȣpite плante. «Βολβὸς καλάμου». Dskp: 3) totȣ че seamъпъ кȣ чеапъ. «Ὁ βολβὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ». П: Еџ:

Βολβοφάκη (ή), linte гъtitъ кȣ чеапъ. [βολβός, φακή].

Βολβώδης, εος (ὁ, ἡ), чепоsѣ (în formъ de чеапъ). [βολβός].

Βολβορυχέω -ῶ, biit: -ήσω, зъпînd skoцѣ чепе. [βολβὸς, ὀρύττω].

Βολεὼν [βάλλω], ῶνος (ὁ), локѣ, ѕnde se арънкъ гѕноiѕл, гръmadъ de бълiгарѣ. [din

Βολὴ (ἡ), asвîрлiре, аръnкаре, ші чл. «Λίθων βολή». Ep: «Ὀφθαλμῶν βολαί». Od: D. аръnкътѕрî de окi. 2) =Ἀποβολή. «Ἀνθῶν ποιεῖ βολήν». Tfp: 3) ловitѕръ, ранъ; (pap) дѕреpe de пînтече. «Ἡλίου βολαί». Аплн: разеле. «Οὐ γὰρ πληγάων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων». Od: P. 4) =Βέλος. «Βολὴ σιδηρείη». Оп; [βάλλω].

Βολίζω, biit: -ίσω, mъѕѕрѣ adînчimea mърiî кѕ sonda. [βολίς].

Βόλινθος (ὁ), = Βόνασος.

Βολὶς, ίδος (ἡ), (naѕt:) sondъ (пльmпѣ, кѕ каре se mъѕоаръ adîнкѕл mърiî). 2) =[Βολή], saѣ Βέλος. «Βολίδες ἀστραπῶν». Sof: (перfр:) тръsnete. «Βολίδας μολυβδίνας». Дѕк: глоанцe.

Βολιστικὸς, ή, όν, (прinч: ἰχθὺς, пеште) =Ἀγελαῖος, ші Χυτός, каре ѕmблъ în кîрдѣ; (прin ѕрm:) каре se прinde кѕ пласа. (везî βόλος, ші βολαῖος). [βολίζω, fir:].

Βολίτινος, η, ον, fъкѕтѣ, комnѕsѣ din

Βόλιτον (τὸ), ші

Βόλιτος (ὁ), At: балiгъ de боѣ ші de алте dobitoaче; гѕноiѣ.

Βόλλα, ας, (ἁ), Еол: în локѣ de Βουλή.

Βόλλομαι, ші Βόλομαι, Еол: în локѣ de Βούλομαι.

Βολοκτυπία (ἡ), поеt: ѕнеtѕл din аръnкътѕра кѕбелор; (прin întind:) аръnкътѕра, жокѕл кѕбелор. [βόλος, κτύπος].

Βόλος (ὁ), [βάλλω] =Βολή, аръnкътѕръ (прinч; de кѕбе, ші de пласъ). «Βόλον πρίασθαι». Пл: 2) (прin întind:) пласъ, треажъ. «Γυναῖκες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται». Еѕр: 3) skimбареа dinцiлор tinерелор bite. «Ἀκμάζει δὲ ἵππος καὶ ἡμίονος μετὰ τοὺς βόλους». Apstf:

Βομβαίνω, biit: -ανῶ, = Βομβέω.

Βομβαλοβομβὰξ, (прin комiкъ întindере saѣ îndoiре)=кѕ

Βομβὰξ [βόμβος], (kom:) інтерiек: de miраре, saѣ вълtаре în eponie, = Βαβαί. (везî ші πύππαξ).

Βομβαύλιος (ὁ), (kom:) sбîрнiторѣ кѕ fлѕерѕл, неîndeminатiкѣ fлаѕtistѣ, (întр' ѕнѣ кiпѣ) = Βομβύλιος. [βόμβος, αὐλός].

Βομβέω ῶ, biit: -ήσω, вîжiѣ, sбîрнiiѣ ка албiна». «Βόμβησε πεσοῦσα». Iл: N. ші П. «Βομβεῦσι δ' ἀκουαί μοι». Sanf: îmî вîжiѣ ѕрекiле. [ші

Βομβηδὸν, adв: sбîрнiit, вîжiit. [ші

Βομβήεις, εσσα, εν, поеt: sбîрнiiторѣ, вîжiiторѣ (ка албinа). «Μέλλισσα—». Епгр: [βόμβος].

Βόμβησις εως (ἡ), вîжiiре. [ші

Βομβητὴς οῦ (ὁ), поеt:, ші

Βομβητικὸς, ή, όν, = Βομβήεις. [βομβέω].

Βόμβος (ὁ), [imit:] (прinч:) sбîрнiiре de албinъ, ші чл: (în цen:) ор че вîжiiре.

Βομβυκίας, ου, (ὁ), (прinч: κάλαμος, trestie) ѕнѣ de fъкѕt fлѕерѕл пѕmitѣ [βόμβυξ].

Βομβύκιον (τὸ), dim: ал лѕî βόμβυξ, insекtъ, rîнranic.

Βομβύλη (ἡ) ѕнѣ felѣ de însекtъ, ші de basѣ. (каѕtъ βομβύλιος). [βόμβος].

Βομβυλιάζω, biit: -άσω, = Βομβέω, ші Βορβορύζω. [din

Βομβύλιος (ὁ), албinъ sелбаtiкъ; (fir:) омѣ nетребнiкѣ (везî ші κηφήν). 2) плоsкъ. [ші

Βομβυλὶς, ίδος (ἡ) =Πομφόλυξ. [βομβύλη].

Βόμβυλος (ὁ), = Βομβύλιος (2).

Βόμβυξ [βομβέω], υκος (ὁ), rîndaкѣ de mъtase (saѣ ші алтѕл ѕsemenea); (прin întind:) mъtase. «Βόμβυξ ἦν τὸ χιτώνιον». Алчfр: 2) (în цen:) ор че insекtъ sбîрнiтоаре. 3) ѕнѣ felѣ de fлѕерѣ. (de ѕnde «Βομβυκίας κάλαμος». Tfр:)

Βόμβυρ (Лак:), în локѣ de βόμβυξ. (везî ші βομβύλιος).

Βόνασος (σσος), ου (ὁ), боѣ sелбаtiкѣ.

Βονθυλεύω, biit: -εύσω, (Tesaл:) în локѣ de Ὀνθυλεύω.

Βοοβοσκός (ὁ), =Βουνόμος. [βοῦς, βόσκω].

Βοόγληνος (ὁ, ἡ), поеt: [βοῦς, γλήνη]. =Βοώπης.

Βοοδμητὴρ, ῆρος, ші

Βοοδμήτης, ου (ὁ), поеt: domoлiторѣ de боî. [βοῦς, δάμνω].

Βοοζύγιον (τὸ), пepeкe de боî de жѕгѣ. (везî ші βουζύγιος). [βοῦς, ζυγός].

Βοοθύτης, ου (ὁ), =Βουθύτης. [βοῦς, θύω].

Βοόκλεψ, επος, ші

Βοοκλόπος (ὁ, ἡ), fѕрѣ de боî. [βοῦς, κλέπτω].

Βοόκραιρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ капѣ, коарне de боѣ. [βοῦς, κραῖρα].

Βοόκρανος (ὁ, ἡ), = Βούκρανος.

Βοοκτασία (ἡ), поеt: [βοῦς, κτείνω] оmорîре, înжѕнгiаре de боî, = Βοοσφαγία.

Βοόκτιστος (ὁ, ἡ), поеt: (еniт: ал Tебеî) zidiтѣ дѕпе копdѕчере de боѣ. [βοῦς, κτίζω].

Βοονόμος (ὁ, ἡ), = Βουνόμος.
Βοοῤῥαίστης, ου (ὁ), [βοῦς, ῥαίω] (kinѫitopѫ de moapte, прѣпѣditopѫ de boĭ. (eпit: de тѣѫпѫ, saѫ de stpeкe).
Βοοσκόπος (ὁ, ἡ), noet: пîпditopѫ de boĭ (ка sѣ'ĭ fѫpe). [βοῦς, σκοπός].
Βοοσσόος (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, σεύω] îпtѣpîtѣtopѫ de boѫ.
Βοόστικτος (ὁ, ἡ), noet: (локѫ) îп кape se ѫвid boĭ; saѫ (грешit) îп локѫ de βοόκτιτος. [βοῦς, στίζομαι].
Βοόστολος (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, στέλλω]. tpansnoptatѫ (пе mape) de boѫ.
Βοοσφαγία (ἡ), = Βοοκτασία. [βοῦς, σφαγή].
Βοοτρόφος (ὁ, ἡ), noet: = Βουτρόφος.
Βοότροχος (ὁ, ἡ), noet: (локѫ) aлеpratѫ, петpeкѫtѫ de boĭ. [βοῦς, τρέχω].
Βοόων, noet: (npin îпtpeпѫп: de o) îп локѫ de βοῶν.
Βορὰ (ἡ), mîпкape, хpaпѣ (de doвitoaче кapпiвoape). [βόω].
Βόραθεν, adв: (лок:) din paptea кpiвѣцѫлѫĭ. [βορέας, βορᾶς].
Βόρασσος, ші Βούρασσος, ου (ὁ), poada fiпiкѫлѫĭ, кîпd se aflѣ îпкѣ îп коажа sa. (кaѫтѣ ἐλάτη).
Βορβόρεος, α, ον, noet: = Βορβορώδης. [ші
Βορβορίζω, вiit: -ίσω, seaтѣпѫ, miposѫ a пopoiѫ. 2) (акт:) mîпжeskѫ, пѣtezѫ кѫ пopoiѫ. [βόρβορος].
Βορβορόθυμος (ὁ, ἡ), (кom:) [βόρβορος, θυμὸς] чел кѫ пѫtѫposѫ (ка пopoiѫл) sѫfletѫ, saѫ пeкazѫ.
Βορβοροκοίτης, ου (ὁ), [βόρβορος, κοίτη] зѣкѣtopѫ îп пopoiѫ. (eпit: ал вpoaштеĭ).
Βόρβορος (ὁ), пopoiѫ пѫtѫposѫ, mочipлѣ, пomoлѫ.
Βορβοροταράξις, εως (ὁ), (кom: fir:) amesteкѣtopѫ, тѫpвѫpѣtopѫ, iпtpiraпtѫ. [βόρβορος, ταράττω].
Βορβορόω -ῶ, вiit: -ώσω, пopoieskѫ; saѫ пpefaкѫ îп пopoiѫ. «Δὶ ἔνδειαν ὑγροῦ τοῦ τόπου βορβορωθέντος». Apst: [βόρβορος].
Βορβορυγὴ (ἡ), ші
Βορβορυγμὸς (ὁ), вopвoposipe de maцe. [din
Βορβορύζω, (fѣpѣ вiit:) [imit:] вopвoposeskѫ (despre maцe).
Βορβορώδης, εος (ὁ, ἡ), пopoiosѫ, mочipлosѫ, пomoлosѫ; (fir:) пѫtѫposѫ; skîpвosѫ. [βόρβορος].
Βορεάζω, вiit: -άσω, sepвezѫ îп чiпstea кpiвѣцѫлѫĭ. [din
Βορέας, ου (ὁ), (цеп: îm: βορεῶν) вîпtѫ пopdiкѫ (de miaзѣ-пoapte), кpiвѣцѫ. (вezĭ ші ἀπαρκτίας).
Βορεασμὸς (ὁ), sepвѣtoape, ші
Βορεαστὴς, οῦ (ὁ), sepвѣtopѫ îп чiпstea кpiвѣцѫлѫĭ. [вezĭ βορεάζω].
Βορέηθεν, adв: Ion: din paptea кpiвѣцѫлѫĭ. [ші
Βορεῆτις, ιδος (ἡ), noet: Ion: = Βορεία, ші Βορεινή. [ші
Βορεινὸς, ἡ, όν, = Βόρειος. [βορέας].
Βορεῖον (τὸ), [βορὰ] ѫпѫ felѫ de кîpпatѫ.
Βόρειος, α, ον, пopdiкѫ, de miaзѣ-пoapte. «Τὰ βόρεια». (se îпц: μέρη) пѣpцiлe пopdiчe. [ші
Βορεὺς, ῆος (ὁ), Dop: îп локѫ de [βορέας].
Βορήϊος, ίη, ιον, Ion: îп локѫ de βόρειος.
Βορῆς, έω (ὁ), Ion: îп локѫ de βορέας.
Βόρμαξ, ακος (ὁ), (Лак:) = Μήρμυξ.
Βορὸς, ὰ, ὸν, mîпкѣчosѫ, лакomѫ. [βορά].
Βόῤῥαθεν, adв: = Βορέηθεν. [ші
Βοῤῥαῖ(εῖ)ος, α, ον = Βόρειος. «Ὅταν ἧ βοῤῥαῖον (алт: βοῤῥεῖον).» Ksn: кîпd sѫflѣ кpiвѣцѫл. [din
Βοῤῥᾶς, ᾶ (ὁ), At: îп локѫ de βορέας.
Βόσις, εως (ἡ), noet: = Βορὰ, [βόω] mîпкape, хpaпѣ, пѣшѫпe.
Βοσκάδιος, α, ον, noet: хpѣпitѫ, îпгpѣшatѫ. [din
Βοσκὰς, αδος (ἡ), пѣskѫтѣ, хpѣпitѣ de îпгpѣшat. «Ὄρνις —». Nik: гѣiпѣ de кaѫѣ. || (ѫвst:) ѫпѫ felѫ de paцѣ. (вezĭ φασκάς). 2) ѫпѫ felѫ de smoaлѣ. [ші
Βόσκη, noet: îп локѫ de
Βοσκὴ (ἡ), пѣшѫпe, хpaпѣ de вite. [βόω].
Βόσκημα (τὸ), (îп цеп:) dobitoкѫ domestiкѫ, (iap пapтк:) хpѣпitѫ, îпгpѣшatѫ. «Παντοδαπὰ βοσκήματα». Ksn: 2) = Βοσκή, локѫ de пѣшѫпe (Тѫpч: чaipѫ), soхatѫ. «Αἰθὴρ ἐμὸν. βόσκημα». Apstf: [βόσκω, βοσκέω]. [de ѫпde
Βοσκηματώδης, εος (ὁ, ἡ), dobitoкosѫ, saѫ pелatiвѫ кѫ dobitoкѫ.
Βόσκησις, εως (ἡ), пaштepe, пѣшѫпapе. [βοσκέω].
Βοσκὶς, ίδος (ἡ), noet: îп локѫ de βοσκάς. [ші
Βοσκὸς (ὁ), пѣstopѫ. [ші
Βόσκω [βόω], вiit: βοσκήσω, (чеĭ-л-алцĭ тimпĭ пѫ пpea sîпt îпtpeвѫiпцaцĭ) paskѫ вite. (npin îпtiпd:) хpѣпeskѫ, satѫpѫ. «Πολλοὺς βόσκει γαῖα». Od: A. «Βόσκειν ἦν γαστέρα». Od: P. (ші fir:) «Βόσκουσι φυγάδας ἐλπίδες». Пpoв: || (miж:) paskѫ, mѣ хpѣпeskѫ. «Τὰ ἐν ἀέρι καὶ ἐν ὕδατι

βοσκόμενα ζῶα». Apst: (ші акт: fir:) «Βόσκεται τὴν πόλιν τὸ πῦρ». Лкs: (везĭ ші νέμω).

Βοσπόρι(ρει)ος, α, ον, Bosnopeanȣ. [din

Βόσπορος (ὁ), [βοῦς, πόρος] stpîmtoape de mape. «Θρᾳκικὸς — ». (ші sinгȣрȣ) Βόσπορος, Bosnopȣ, stpîmtoapea Konstantinononoлȣлȣĭ (Κατάστενον în лimба греч: поъ). «Κιμμέριος, saȣ Σκυθικὸς —». stpimtoapea Meotideĭ. (везĭ ші πορθμός).

Βόστρυξ,υχος (ὁ), = Βόστρυχος. [de ȣnde

Βοστρυχηδὸν, adв: în вȣкле; saȣ în fopmъ de вȣкле; кȣ fpisȣpъ; (fir:) sȣчіt, pesȣчіt. [ші

Βοστρυχίζω, biit: -ίσω. înnлetеskȣ пъpȣ, fakȣ вȣкле, saȣ fpisezȣ, (adikъ) fakȣ пъpȣл кpeцȣ; (în цen: ші fir:) înfpъmȣseцezȣ, înnodoвeskȣ. «Τὸν Πλάτωνα κτενίζειν καὶ βοστρυχίζειν, καὶ πάντα τρόπον ἀναπλέκειν τοὺς διαλόγους αὐτοῦ». Dion: Ал:

Βοστρύχιον (τὸ), dim: ал лȣĭ

Βόστρυχος (ὁ), пъpȣл капȣлȣĭ fъкȣtȣ плеte, saȣ кpeцȣ în вȣкле. 2) koapda pesȣчіtъ a віцеĭ; (în цen:) op че sȣчіt, saȣ înвîptitȣ, sn: e: «Πυρὸς—». lpъsnetȣ. 3) ȣnȣ feлȣ de însektъ înapinatъ. 4) ȣnȣ feлȣ de плантъ mapinъ. (везĭ ші βότρυς). || (поеціĭ zik pap ші ла îm:) «Τὰ βόστρυ (στρι')χα. βότρυχος. [de ȣnde

Βοστρυχόω -ῶ, biit: -ώσω, =Βοστρυχίζω. [ші

Βοστρυχώδης, εος (ὁ, ἡ), îmnлetitȣ, pesȣчіtȣ în fopmъ de вȣклъ. 2) плінȣ de вȣкле. [de ȣnde

Βοστρυχωδῶς, adв: =Βοστρυχηδόν.

Βοστρύχωμα (τὸ), = Βόστρυχος, fpisȣpъ. [βοστρυχόω].

Βοτάνη (ἡ), [βόω, βόσκω] eapвъ (пpinч:) nentpȣ пъшȣne; (npin întind:) пъшȣne; (în цen:) op че вȣpіanъ (maĭ кȣ seamъ de леакȣ), плантъ, вotanъ. [de ȣnde

Βοτάνηθεν, adв: (лок:) de ла пъшȣne.

Βοτανηφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtopȣ de (хpъnitȣ кȣ) вȣpіenĭ, iap nȣ de kapne. [βοτάνη, φάγω].

Βοτανηφόρος (ὁ, ἡ), noet: prodȣкъtopȣ de вȣpіenĭ, saȣ eapвъ. «Ὄρος —». Non: [βοτάνη, φέρω].

Βοτανίζω, biit: -ίσω, плівеskȣ smȣлгînd вȣpіeneлe seлвatiче. [ші

Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, вotanikȣ, saȣ op че se dedȣче ла вȣpіenĭ. (de ȣnde «Βοτανική». штiinцa de a кȣnoaште вȣpіeneлe. [βοτάνη].

Βοτάνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ βοτάνη.

Βοτανισμὸς (ὁ), плівіpe de вȣpіenĭ. [βοτανίζω].

Βοτανολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣлегȣ, adȣnȣ вȣpіenĭ. [βοτάνη, λέγω].

Βοτανώδης, εος (ὁ, ἡ), ка вȣpіeneлe; saȣ плінȣ de вȣpіenĭ. [βοτάνη].

Βότειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ βοτήρ.

Βοτέω -ῶ, biit: ήσω, noet: în локȣ de βόσκω. [βότης].

Βοτὴρ (ὁ), noet: пъstopȣ. [de ȣnde

Βοτηρικὸς, ἡ, ὸν, пъstopeskȣ, saȣ de пъstopie.

Βότης, ου (ὁ), noet: =Βοτήρ. [ші

Βοτὸς, ἡ, ὸν, noet: че se naште, saȣ se nъtpeште; (пpinч: în nеȣt:) «Βοτὰ (τὰ), = Βοσκήματα, doвitoaче. [βόω.

Βοτρύδιον (τὸ), dim· ал лȣĭ βότρυς, stpȣгȣpaшȣ; (fir:) черчелȣшȣ.

Βοτρυδὸν, adв: ка stpȣгȣpiĭ, saȣ ка o чіopкinъ de stpȣгȣpe. [ші

Βοτρυηρὸς, ἁ, ὸν, (пpinч: плантъ) каpe faче чіopкine ка stpȣгȣpeлe. [βότρυς].

Βοτρυηφόρος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de Βοτρυφόρος, npodȣкъtopȣ de stpȣгȣpĭ. [βότρυς, φέρω].

Βοτρύϊνος, η, ον, ші

Βοτρύϊος (ὁ, ἡ), noet: de stpȣгȣpĭ. [ші

Βοτρυΐτης, ου (ὁ), ші Βοτρυΐτις, ιδος (ἡ), =Βοτρύϊος, saȣ Βοτρυώδης || (sȣвst:) ȣnȣ feлȣ de mъpгъpitapȣ. 2) (fem:) = Καδμεία, o піatpъ mineparъ (Fpanц calamine). [βότρυς].

Βοτρυόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dъpȣitopȣ de stpȣгȣpĭ, saȣ npodȣкъtopȣ de вinȣ. [βότρυς, δῶρον].

Βοτρυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ειδῶς, чел în fopmъ de stpȣгȣpe. [βότρυς, εἶδος]. (везĭ ші

Βοτρυόεις, εσσα, εν, noet: плінȣ de stpȣгȣpĭ. 2) înвîptitȣ, pesȣчіtȣ ка koapda de віцъ. «Βοτρυόεντες». Anлn: = Βοστρυχώδης. [βότρυς].

Βοτρυόκοσμος (ὁ, ἡ), noet: înnodoвitȣ кȣ stpȣгȣpĭ. [βότρυς, κόσμος].

Βότρυον (τὸ), = βότρυς. [de ȣnde

Βοτρυόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, fakȣ, npodȣкȣ stpȣгȣpĭ. «Ἡ ἄμπελος βοτρυοῦται». Tfp:

Βοτρυόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: (ἄμπελος, вie) пъskъtoape (npodȣкъtoape) de stpȣгȣpĭ; (οἶνος, вinȣ) fiiл stpȣгȣpeлȣĭ. [βότρυς, παῖς].

Βοτρυοσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (вinȣ) пikatȣ din stpȣгȣpĭ. «Ἔρνος βοτρυοσταγές». Apхstp: віцa. [βότρυς, στάζω].

Βοτρυοστέφανος, ші

Βοτρυοστεφής, έος (ὁ, ἡ), înкѕnѕnatѕ кѕ stpѕгѕpĭ. [βότρυς, στέφω].

Βοτρυοχαίτης, ου (ὁ), чел кѕ stpѕгѕpĭ înплетіці пріп пърѕ. «Βάκχος — ». Sanf: [βότρυς, χαίτη]

Βότρυς, υος (ὁ), чоркіпъ de stpѕгѕpe; stpѕгѕpe. 2) ѕnѕ felѕ de плапtъ apomatікъ, = Ἀρτεμισία. 3) (рар) = Βόστρυχος. [de ѕnde

Βότρυχος (ὁ), коаda чоркіnеĭ stpѕгѕpeлѕĭ; se zіче (de Tefp:) шi βοστρύχιον, dim: ал лѕĭ βόστρυχος.

Βοτρυφόρος (ὁ, ὁ), = Βοτρυηφόρος.

Βοτρυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βοτρυοειδής. [βότρυς].

Βου, (грам:) партікѕлъ înтpeвѕinцatъ пѕmaĭ компѕсъ кѕ felѕpite zічepĭ, шi însemnъtoape de mape, шi mѕлt (ка шi ἵππος). [βοῦς].

Βουαγὸρ (Лак:) în локѕ de Βουαγός, = Ἀγελάτης.

Βουβάλιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de каstpabete selbatікѕ. 2) (ла în:) бръцаре.

Βούβαλις, ιδος (ἡ), шi

Βούβαλος (ὁ), ѕnѕ felѕ de чербѕ, saѕ капръ selbatікъ de Afpіка. 2) (maĭ поѕ) бівоlѕ, біволіцъ.

Βουβάρας, saѕ Βούβαρος, ου (ὁ), mape, гposѕ; npostѕ; mîndpѕ. [βου, βάρος] = Βουγάιος.

Βουβόσιον (τὸ), = Βουκόλιον.

Βούβοσις, ιος (ἡ), noet: = Βούβρωστις, mѕлtъ mînкape. [шi

Βούβοτος (ὁ, ἡ), noet: (локѕ) бѕnѕ de пъшѕnat боĭ. [βοῦς, βόω, βόσκω].

Βούβρωστις (σις), εως (ἡ), [βου, βιβρώσκω] = Βουλιμία, лъкоміе ла mînкape. 2) (fіг:) tpisteцъ, dѕpepoasъ mîхnічіѕne (кape poade пе omѕ.).

Βουβὼν [în afin: кѕ βομβὼν], ῶνος (ὁ), bintpe, stinгіе (naptea dintpe кpaкѕл нічорѕлѕĭ шi пъpціле пъskъtoape). 2) гіndѕpeле din bintpe шi алте пъpцĭ але tpѕпѕлѕĭ (maĭ кѕ seamъ кînd sînt ѕmflate). 3) (în цеп:) ѕmflѕtѕpъ, бѕбопѕ, saѕ бѕboiѕ. (bezĭ шi φύγεθλον). [de ѕnde

Βουβωνιάω -ῶ, biit: -άσω, amѕ бѕboane în bintpe, saѕ бѕboaie întp'алте пъpцĭ але tpѕпѕлѕĭ. [шi

Βουβώνιον (τὸ), плапtъ бѕпъ de бѕboaie (fpanц: espargoutte).

Βουβωνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de бѕбопѕ. [βουβών, εἶδος].

Βουβονοκήλη (ἡ), въtъmъtѕpъ în bintpe, бошороціе. [βουβών, κήλη]. [de ѕnde

Βουβωνοκηλικὸς, ἡ, ὸν, бошорогѕ, sѕpnatѕ. 2) op че ape pелацie кѕ бошороціа.

Βουβωνόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ fopmezѕ în бѕбопѕ, mъ ѕmflѕ. [βουβών].

Βουγάιος (ὁ, ἡ), noet: [βου, γαίω] înгîmfatѕ, mîndpѕ; saѕ npostѕ. гposѕ de капѕ; зъбавнікѕ. (bezĭ шi βουκαῖος, шi βουβάρας, saѕ, -ος).

Βουγενής, έος (ὁ, ἡ), пъskѕtѕ din боѕ (епіt: ал албінелор din mitoлоціка opiцinъ а лор, bezĭ цеопоп: ΙΕ 2). [βοῦς, γείνω]. 2) [βοή, γείνω] (епіt:) Бакѕ. (bezĭ βρόμιος, шi βροντογενής).

Βούγλωσσον (τὸ), шi

Βούγλωσσος (ἡ), о плапtъ, лimba боѕлѕĭ (пепtpѕ asemъnata sa fopmъ). 2) ѕпѕ felѕ de пеште mapinѕ лъtъpeцѕ. [βοῦς, γλῶσσα].

Βούδιον (τὸ), = Βοΐδιον, боѕлеапѕ.

Βουδόκος (ὁ), noet: [βοῦς, δέχομαι] = Βουχανδής.

Βουδόρος (ὁ, ἡ), noet: жѕпѕitopѕ (къzпіtopѕ) de боĭ. [βοῦς, δέρω].

Βουδύτης, ου (ὁ), ѕnѕ felѕ de пасъpe mікъ (poate гeonoaea). [βοῦς, δύω].

Βουζύγης, ου (ὁ), (епіt:) Epкѕлѕ, шi ѕnѕ epoѕ Ateneanѕ (кape întîĭ aѕ înжѕгat боĭ ла плѕгѕ). 2) sъвîpшitopѕл челор din Eлеѕsina sfinte apъtѕpĭ, шi хръпіtopѕл боілор pîndѕіцĭ пепtpѕ ачеasta. [βοῦς, ζυγός]. [de ѕnde

Βουζύγιος, α, ον, atinгъtopѕ de βουζύγης, saѕ

Βουζύγιον, шi Βούζυγον (τὸ), перекe de боĭ.

Βουθερὴς έος (ὁ, ἡ), noet: (τόπος, локѕ) în кape пask боіі пе bpemea seчepeĭ, (adiкъ) poditopѕ. [βοῦς, θέρος].

Βουθοίνης, ου (ὁ), noet: челче mъnînкъ, saѕ а mînкat ѕпѕ боѕ întpeгѕ (ка Epкѕлѕ); (пріп ѕpm:) mѕлt-mînкъtopѕ. [βοῦς, θοίνη].

Βουθόρος (ὁ), noet: [βοῦς, θόρνυμι] (taѕpѕ) гonitopѕ de вачĭ.

Βουθυσία (ἡ), шi

Βουθύσιον (τὸ), жеptfъ de боĭ (în цеп:) mape шi însemnatъ. (bezĭ шi ἑκατόμβη). [шi

Βουθύσιος (ὁ, ἡ), noet: кѕвепіtѕ ла (saѕ sъвîpшitѕ кѕ) mape жеptfъ. (bezĭ шi βούθυτος). [βοῦς, θυσία).

Βουθυτέω -ῶ, biit: -ήσω, жеpteskѕ боѕ, saѕ боĭ; (în цеп:) жеptfeskѕ. [din

Βουθύτης, ου (ὁ), înжѕпгіetopѕ de боĭ de жеptfit. [шi

Βούθυτος (ὁ, ἡ), noet: = βουθύσιος. «Ἡμέρα — ». Esхл: zi, în кape se face mape

жертфъ. «Ἡδονή — ». Еѕр: desfъtape în βουθυσία. [βοῦς, θύω].

Βούκαινα (ἡ), [βοῦς, ἄκαινα], = Βούκεντρον.

Βουκαῖος (ὁ), noet: = Βουκόλος, saȣ Γεωργός; (fir:) цъpanȣ,можікȣ. (vezĭ шi βουγάϊος).

Βουκανάω -ῶ (-ίζω), biit: -ήσω (-ίσω), = Βυκανάω.

Βουκάπη (ἡ), iesлe de вoĭ. [βοῦς, κάπη].

Βουκάρδιος (ὁ), o пiatpъ пpeциoasъ în фopmъ de (saȣ чe se aflъ în) inimъ de вoȣ, пepozea. [βοῦς, καρδία].

Βουκέντης, ου (ὁ), пъstopȣ de вoĭ, saȣ плȣгapȣ. [шi

Βούκεντρον (τὸ), вoлдȣ de înпȣns вoĭ. [βοῦς, κέντρον].

Βουκέραος (ὁ, ἡ), = Βούκερως.

Βούκερας, ατος, шi αος -ως (τὸ), (пpinч:) кopnȣ de вoȣ; (de ȣnde пentpȣ asemъnapea foiлop) o плantъ, чe se ziчe шi αἰγόκερας, кaȣtъ τῆλις. [шi

Βούκερως, ω (ὁ, ἡ), чeл кȣ кoapne de вoȣ. «Βούκερων ἄγαλμα». Ep: ‖ (sȣвst:) o плantъ, = Βούκερας. [βοῦς, κέρας].

Βουκεφάλας, α, (ὁ), Dop: (Maчed:) în лoкȣ de βουκέφαλος. [шi

Βουκεφάλιον (τὸ), кanȣ de вoȣ. [din

Βουκέφαλος (ὁ), чeл кȣ кanȣ de вoȣ, (saȣ mape). ‖ (sȣвst:) кaлȣл лȣĭ Aлeksandpȣ чeл mape (fiind къ aвea mapкъ de кanȣ de вoȣ. [βοῦς, κεφαλή.]

Βούκλεψ, επος (ὁ), = Βόκλεψ.

Βουκολέω -ῶ, biit: -ήσω, пaskȣ вoĭ; sîntȣ пъstopȣ de вoĭ, saȣ въкapȣ; (în цen:) хpъneskȣ (пpoп: шi fir:) «Ἐλπίδι ματαίᾳ βουκολούμενοι». Лȣч: 2) (fir:) atpaгȣ, mîngîiȣ, amъцeskȣ, skoцȣ din minцĭ. «Κάτω ῥίψας με βουκολήσεται». Apstf: în лoкȣ de βουκοληθήσεται. [βουκόλος]. [de ȣnde

Βουκόλημα (τὸ), oвieктȣ de amъцipe; шi = кȣ

Βουκόλησις, εως (ἡ), (пpinч: în fir: însemnape) atpaцepe, mîngîiepe, desmiepdape; amъцipe, skoatepe din minцĭ. [шi

Βουκολητής, οῦ (ὁ), amъцitopȣ.

Βουκολία (ἡ), tpeaвa, mesepia въкapȣpȣĭ. 2) = Βουκόλιον. [βουκόλος]. [de ȣnde

Βουκολιάζω, (шi miж:) -άζομαι, biit: -άσω, -άσομαι, kîntȣ чoвъneшte. [de ȣnde

Βουκολιασμὸς (ὁ), kîntape de kîntiчe чoвъneшtĭ. [шi

Βουκολιαστής, οῦ (ὁ), poetȣ, saȣ kîntъtopȣ de kîntiчe пъstopeшtĭ.

Βουκολικός, ἡ, ὸν, пъstopeskȣ, чoвъneskȣ. [шi

Βουκόλιον (τὸ), чipadъ de вoĭ. 2) soхatȣ de пъskȣt вoĭ. 3) = Βουκόλημα. «Πενίης — ». Eпгp: [шi

Βουκολὶς, ίδος (ἡ), вȣnъ, îndemînatiкъ лa пъшȣne de вoĭ. «Βουκολὶς γῆ, πόα». Dion: Aл: [din

Βουκόλος (ὁ), [βοῦς, κολέω = πολέω, saȣ κόλον] пъstopȣ de вoĭ, saȣ въкapȣ. [fir:] «Πτερόεις — ». Esхл: stpeкe.

Βουκόρυζος (ὁ, ἡ), пpea mȣкosȣ; (fir:) пpea пpostȣ. [βου, κόρυζα].

Βοῦκος (ὁ), noet: (пpin sinк:) în лoкȣ de βουκαῖος.

Βουκράνιον (τὸ), (пpinч:) = Βούκρανον. 2) o плantъ, чe se ziчe шi ἀντίῤῥινον, гȣpa вачeĭ. 3) instpȣm: хipȣpц: asemъnatȣ кȣ...

Βούκρανον (τὸ), хîpкъ, saȣ кanȣ de вoȣ. 2) кoîfȣ de (saȣ кa) кanȣ de вoȣ. [шi

Βούκρανος (ὁ, ἡ), poet: чeл кȣ кanȣ de вoȣ. [βοῦς, κράνος].

Βουλαῖος, α, ον, (пpinч: θεὸς, zeȣ) natponȣ, efopȣ de sfatȣpĭ. [βουλή].

Βουλαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ

Βούλαρχος (ὁ), пpeшedinte de sfatȣ. 2) întîiȣ пpoпȣitopȣ de sfatȣ (пъpepe). 3) (întp'ȣneлe înskpinцiĭ) = Φύλαρχος. [βουλή, ἀρχή].

Βουλεία (ἡ), demnitatea, шi tpeaвa mъдȣлapȣлȣĭ de sfatȣ. [шi

Βουλεῖον (τὸ), лoкaлȣ de sfatȣ. [шi

Βούλευμα (τὸ), pesȣлtatȣ, saȣ oвieктȣ de sfъtȣipe (кinzȣipe), хotъpîpe, жȣpnaлȣ înкeiatȣ. 2) = Βουλή, sfatȣ; пъpepe; пpoieктȣ; skonȣ. [шi

Βουλευμάτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ βούλευμα. [шi

Βούλευσις, εως (ἡ), sfъtȣipe, кinzȣipe. [шi

Βουλευτέον, пos: aл лȣĭ βουλεύομαι. [шi

Βουλευτήριον (τὸ), лoкaлȣ, шi adȣnape de sfatȣ; (iap пpinч: neȣt: лȣĭ

Βουλευτήριος (ὁ, ἡ), (кȣ цen:) îndemînatiкȣ a sfъtȣi чeвa. [шi

Βουλευτής, οῦ (ὁ), mъдȣлapȣ aл sfatȣлȣĭ. 2) sfъtȣitopȣ, saȣ пpoieктъtopȣ de чeвa. [шi

Βουλευτικός, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ pîndȣitȣ лa sfatȣ. 2) îndemînatiкȣ a sfъtȣi. ‖ (sȣвst:) Βουλευτικὸν (τὸ), лoкȣл konsiлiapiлop în teatpȣ; saȣ (кoлeкt:) кopпȣл konsiлiapiлop. [шi

Βουλευτὸς, ἡ, ὸν, oвieктȣл, despe кape se faчe кinzȣipe, лȣкpȣ de кinzȣit. [din

Βουλεύω, biit: -εύσω, mъ gîndeskȣ, mъ кinzȣieskȣ; кȣцetȣ, хotъpъskȣ. «Ἡ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη». Es: «Στρατῷ

φόνον βουλεύσας». Sof: «Βούλευσα οὐτάμεναι». Od: I. «Βουλὰς βουλεύει». Iл: K: ши мiж:) «Μετὰ σοῦ βουλευόμενος». Tвч: «Βουλεύονται ἀπόστασιν». Ep: «Βουλεύου βραδέως». Iskp: (ши пas:) «Πεπράχθαι μὲν ταῦτα, βεβουλεῦσθαι δ' ἐκεῖνα». Пл: «Τὰ βεβουλευμένα». Dm: 2) (fъpъ kazĕ) sîntĕ memвpв de sfatĕ. «Γράφω ψήφισμα βουλεύων». Dm: [din

Βουλὴ (ἡ), =Βούλησις, воinцъ, хotъpîpe. «Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή». 2) sfatĕ, кinzвipe; пъpepe. «Ἡ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη». Est: 3) sfъtвipe, пoвaцъ. «Διδόναι («Προτιθέναι, «Ἐμβάλλειν, ши чл:) βουλήν τινι». Ksn: «Νυκτὶ βουλὴν δίδου». Пл: 4). adвnape de sfetnivĭ, konsiлiĕ, ши чл: (колект:) кopпвл konsiлiapĕ. «Βουλὴν ἷζε γερόντων». Iл: B. «Οὔτ' ἐν πολέμῳ εὐαρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ». Om: «Βουλῆς μετέχω». Пл: sîntĕ пъptaшĕ, мъdвлapĕ de sfatĕ. «Τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον». Dm: «Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ». Dm: «Ἀγνοεῖτε τὸ πρᾶγμα, ὦ βουλή». Dm: (naptik: în Atena). «Ἡ ἄνω βουλή». Apeoпaгвл (sпpe deosebipe de sfatвл челop чinчĭ sвte). «Ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων». Пл:

Βούληαι. noet: în лoкĕ de βούλῃ. 2: sinг: neps: a sвn: лвĭ βούλομαι.

Βουληγορέω -ῶ, biit: -ήσω, вopвeskĕ, îмĭ daĕ пъpepea în sfatĕ. [ши

Βουληγορία (ἡ), вopвipe, dape de пъpepe în sfatĕ. [din

Βουληγόρος (ὁ), чeл чe вopвeшte, îшĭ dъ пъpepea în sfatĕ. [βουλή, ἀγορά].

Βουλήεις, εσσα, εν, noet: = Βουλευτικός (2), înцeлentĕ. [βουλή].

Βούλημα (τὸ), воinцъ; rîndĕ; înцeлesĕ. [ши

Βούλησις (ἡ), воipe. [ши

Βουλητέος, α, ον, nosit: aл лвĭ [βούλομαι].

Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, atîrпъtopĕ, saĕ пpiimitopĕ de воinцъ. «Τὸ βουλητικόν». Лoц: пвtepea воitoape. [din

Βουλητὸς, ἡ, ὸν, (пpinч: лa neвt:) воitĕ, saĕ de воit. «Οἷς δὲ βουλητὸν τοῦτο». Σχoл: Esd: [βούλομαι].

Βουληφόρος (ὁ, ἡ), пpoпвitopĕ de пъpepe în sfatĕ =Βουλευτής; (în цen:) întîiĕ, пpeшedinte de sfatĕ. «Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα». Iл: B. «Ἀγορὰ —». Пind: konsiлiĕ. [βουλή, φέρω].

Βουλίη (ἡ), Ion: în лoкĕ de βουλεία.

Βουλιμία [βούλιμος], ши

Βουλιμίασις, εως (ἡ), foame кoвîpшitoape (natimъ întimплъtoape maĭ кв seamъ кълъtopiлop пe вpeme de mape fpigĕ). [din

Βουλιμιάω -ῶ, biit: -άσω, [βουλιμία] sîntĕ..

Βούλιμος (ὁ), пъtimaшĕ de mape foame. 2) = Βουλιμία, ши Βουλιμίασις. [βου, λιμός]. [de вnde

Βουλιμώττω (fъpъ biit:), =Βουλιμιάω.

Βούλιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкĕ de βουλευτικός (2), înцeлentĕ. [βουλή].

Βούλομαι βόλω, de вnde Eoл: Βόλομαι, ши Лat: Volo ши Pom: воiĕ, biit: βουλήσομαι (a 2: sinг: neps: a npez: хot: βούλει, пpeл: ἐ ши At: ἡ βουλόμην, nex: ἐ ши At: ἠβουλήθην, tpe: de кв: βεβούλημαι), воieskĕ, пofteskĕ, dopeskĕ a... «Βούλομαι σίτου ἅπτεσθαι». Ksn: «Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην». Iл: II: «Βούλει πρίωμαί σε;» Плd: «Βούλει σκοπῶμεν;» Плt: «Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖς φράσω;» Apstf: «Ὁ δὲ τρίβων οὗτος ἧς βούλει πορφυρίδος ἀμείνων». Лвч: «Τῷ πλήθει οὐ βουλομένῳ ἦν ἀφίστασθαι». Tвч: «Εἰ ὑμῖν βουλομένοις ἐστὶν ἀκούειν». Dm: «Ἐξαγωγὴν ἔδωκε τῷ βουλομένῳ». Apstf: «Τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἐστίν». Eвp: «Τὸ βουλόμενον ἐκείνου». Eвp: în лoкĕ de ἡ βούλησις. 2) пpefepĕ. «Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι». Iл: A. «Ἐβούλετο γῆν φέρειν μᾶλλον, ἢ τρυφῆς συμμετέχειν ἐκείνῳ». Пл: «Βούλεσθαι τὰ Συρακουσίων». Tвч: 3) sîntĕ de пъpepe, rîndeskĕ. «Βούλονται εἶναι διάστημα, ἐν ᾧ μηδὲν ἐστι σῶμα». Tmst: (вeзĭ ши θέλω). 4) (în a 3: neps:) însemneaзъ, вa sъ зiкъ. «Ἣν καλοῦσι πολιτείαν, βούλεται εἶναι μήτε δημοκρατία, μήτε ὀλιγαρχία, μέση δὲ τούτων». Apst: «Βούλεται ὁ βασιλεὺς εἶναι φύλαξ, ὅπως μηδεὶς μηδὲν ἄδικον πάσχῃ». Apst: «Τί αὐτῷ βούλεται ἡ λύρα;» Лвч: «Τὸ συνέδριον ἑλληνιστὶ ἑρμηνευόμενον γερουσίαν βούλεται δηλοῦν». Dion: Aл:

Βουλόμαχος (ὁ, ἡ), (кom:) воitopĕ, iвbitopĕ de бъtълiĭ, вpaжбe, чepte, ши чл: [βούλομαι, μάχη].

Βουλύσιος (ὁ, ἡ), noet: кввiinчoвĕ, пotpiвitĕ лa timпвл despre seapa. «Ὥρη —» Ap: [ши

Βουλυτὸς (ὁ). вpemea, în кape se sлoвod воi de лa плвгĕ, îndeseapъ. «Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόν δε». Iл: П. кînd soapeлe se noвîpnia sпpe aпвsĕ. [βοῦς, λύω].

Βούμασθος (στος), ου (ὁ, ἡ), (пpinч:) вnĕ feлĕ de stpвгвpe кв mapĭ вpoвoane,

цîца вачеĭ. [βοῦς, μαστός]; (iap партік: fem:) чеа кȣ марĭ цîце. [βου, μαστός].

Βουμελία, ші Βουμέλιος (ἡ), маре fрасінȣ. [βου, μελία].

Βουμολγὸς (ὁ), мȣлгъторȣ de вачĭ, вѫкарȣ. [βοῦς, ἀμέλγω].

Βούμυκοι (οἱ), ȣрлете ка мȣџетеле de боĭ, че se пар a se аȣzі ȣне-орĭ пе лîнгъ рîȣрĭ. [βοῦς, μυκή].

Βούνεβρος (ὁ), маре пȣiȣ de чербȣ. [βου, νεβρός].

Βούνευρον (τὸ), вîнъ de боȣ (вîчiȣ de вîнъ de боȣ). 2) мъдȣларȣл пъскъторȣ ал боȣлȣĭ. [βοῦς, νεῦρον].

Βουνιάς, άδος (ἡ), (adiек:) == Βουνῖτις, мȣнтоасъ. || (сȣбst:) ȣнȣ felȣ de напȣ, saȣ pidiке кȣ коада лȣнгъ. [ші

Βουνίζω, viit: -ίσω, (Skp:) fакȣ гръмадъ, клаiе. [ші

Βούνιον (τὸ), ȣнȣ felȣ de плантъ (кȣ foĭ de selinъ ші сѫмînцъ apomatiкъ). [ші

Βουνὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лȣĭ βουνός, мȣнтішорȣ. 2) == Βουνιάς. 3) мȣнтоасъ [ші

Βουνίτης, ου (ὁ), ші Βουνῖτις ιδος, (ἡ), de мȣнте, мȣнтосȣ. [βουνός].

Βουνοβατέω -ῶ, viit: -ήσω, ȣмблȣ, мъ прекȣмблȣ прin мȣнцĭ. [βουνός, βάτης].

Βουνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de мȣнте. [βουνός, εἶδος].

Βουνόμος (ὁ, ἡ), пъсторȣ de боĭ, вѫкарȣ. [ші

Βούνομος (ὁ, ἡ), поеt: (τόπος, локȣ) пъскȣtȣ de боĭ. [βοῦς, νέμω].

Βουνὸς (ὁ), мъгȣръ, dealȣ. 2) гръмадъ, клаiе. 3) поеt: жертfелнікȣ. 4) маĭ поȣ) цîцъ. [de ȣnde

Βουνώδης, εος (ὁ, ἡ), == Βουνοειδής, în felȣ de мȣнте. 2) мȣнтосȣ, saȣ плiнȣ de мȣнцĭ, ші dealȣрĭ.

Βούπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копiлȣ маре (flъкъiандрȣ). (везĭ ші Ἀντίπαις). 2) поеt: == Βουγενής. [βου, παῖς).

Βουπάλειος (ὁ, ἡ), nepozeскȣ, atingъторȣ de [βούπαλος].

Βούπαλις, εως (ὁ, ἡ), поеt. (рар) == Εὔπαλος. лȣптъторȣ de марĭ ші însemnate лȣпте. [βου, πάλη].

Βουπαλίων, ωνος (ὁ), dim: ал лȣĭ

Βούπαλος (ὁ), (ȣнȣ Хiоанȣ скȣлпторȣ ші архiтектȣ, ал кърȣiа нȣме a fъкȣtȣ Iпонаксȣ прin комодiiле sале, пародiindȣ'л прin βούβαλος, a însemna), простȣ, nepodȣ, saȣ netpebnікȣ. (везĭ ші βουταλίων).

Βουπάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [βοῦς, saȣ βου, πάομαι] чел кȣ авере de мȣлцĭ боĭ; saȣ чел кȣ мȣлte, ші марĭ авȣцiĭ, ad: богатȣ.

Βούπεινα (ἡ), поеt: în локȣ de βουλιμία. [βου, πεῖνα].

Βουπελάτης, ου (ὁ), поеt: [βοῦς, πελάζω] == Βουκόλος.

Βουπλανόκτιστος (ὁ, ἡ), поеt: (епіt:) Троаda zidiтъ dȣпе оракол de кътре Iлȣ, ȣnde a къzȣt ръtъчiта лȣĭ жȣнiче. [βοῦς, πλάνη, κτίζω].

Βουπλάστης, ου (ὁ), плъsmȣiторȣ (topшъторȣ din лȣtȣ) de боĭ (епіt: ал famoсȣлȣĭ statȣарȣ Мiронȣ). [βοῦς, πλάττω].

Βούπλευρον (τὸ), ші

Βούπλευρος (ἡ), ȣнȣ felȣ de плантъ rimноасъ, хрекеа епрелȣĭ. [βου, πλευρόν].

Βουπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ мȣлціме de боĭ. [βοῦς, πλῆθος].

Βούπληκτρον (τὸ), == Βούκεντρον; (прінч: поеt: ал лȣĭ

Βούπληκτρος, ου, ші

Βουπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поеt: ловіторȣ (înжȣнгъторȣ, ръnіторȣ) de боĭ. || (сȣбst:) == Βούκεντρον, болдȣ, saȣ вîчiȣ de боĭ. «Οἱ δ' ἑκατὸν... βουπλῆγες αὐχένα ταύρων ἤμαξαν». Епігр: [βοῦς, πλήττω].

Βουποίητος (ὁ, ἡ), поеt: == Βουγενής. [βοῦς, ποιέω].

Βουποίμην, ενος (ὁ), поеt: [βοῦς, ποιμήν]. [ші

Βουπόλος (ὁ), == Βουκόλος. [βοῦς, πόλος].

Βουπόρος (ὁ, ἡ), [βοῦς, πείρω] (прінч: fpigape) пътрȣнzътоаре de боȣ întpeгȣ, (adiкъ) преа маре.

Βούπρηστις, εως (ἡ), ȣнȣ felȣ de rîndaкȣ (de каре кînd мънîнкъ боiĭ, se ȣmflъ); ші ȣнȣ felȣ de плантъ веніноасъ (лаt: Buprestis). [βοῦς, πρήθω].

Βούπρωρος (ὁ, ἡ), чел кȣ пръ, saȣ faцȣ de боȣ. «Ἑκατόμβη — ». Пл: компȣсъ de о sȣtъ oĭ ші ȣнȣ боȣ înainte. [βοῦς, πρῷρα].

Βούρασσος, ου (ὁ), == (saȣ грешіt în локȣ de) Βόρασσος.

Βούρρινον (τὸ), ȣнȣ felȣ de плантъ, (поате) == Ἀντίρρινον. [βοῦς, ῥίν].

Βοῦς [іміt:]. βοὸς, βοΐ, βοῦν, βοῦ, (ім:) βόες, βοῶν, βουσί, βοῦς (ὁ, ἡ). боȣ; (fem:) вакъ. 2) (прін întind:) пiеле de боȣ; (ші чеа dintp' însa fъкȣtъ) кȣрea; вîчiȣ; (dap маĭ кȣ seamъ) павъзъ. «Βῶν αἰζαλέην». Іл: II. 3) ȣнȣ felȣ de монетъ (кȣ кînȣ saȣ în прецȣ de ȣнȣ боȣ) a векілор Атенені. (de ȣnde) «Βοῦς ἐπὶ γλώσσης βέβηκε». Пров: таче, fiind ка къ s' a mitȣit. 4) ȣнȣ felȣ de плъчінтъ în formъ

de капȣ de боȣ, saȣ de semiлȣпъ. 5) ȣпȣ feлȣ de пеште din soiȣл шаліілор. 6) (fir:) боȣ, adiкъ) пrostȣ, гrosȣ de капȣ.

Βουσκαφέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: sȣрпȣ, dъріmȣ, пръпъdeskȣ. [βου, σκαφή].

Βουσσόος (ὁ, ἡ), noet: =Βοοσσόος.

Βούσταθμον (τὸ), ші Βούσταθμος (ἡ), ші

Βουστασία, ші

Βούστασις, εως (ἡ), ші

Βουστάσιον (τὸ), [βοῦς, ἵσταμαι] staȣлȣ, saȣ кошарȣ de боі.

Βουστροφηδὸν, adв: (пріпч: a skpi) din dpeanta sпре stînra, ші înапоі din stînra sпре dpeanta (ка боіі, кîndȣ ар). ші аша înколо. (astfeл ераȣ skpise леџіле лȣі Solonȣ, ші алтеле). [ші

Βουστρόφος (ὁ, ἡ), noet: кîрmitорȣ (saȣ кîрmȣitорȣ) de боі (eпit: ал лȣі βούκεντρον, болдȣ de боі). [ші

Βούστροφος (ὁ, ἡ), noet: întorsȣ (връsdatȣ, apatȣ) de боі. [βοῦς, στρέφω].

Βούσυκον (τὸ), mape smokinъ. [βου, σῦκον].

Βουσφαγέω -ῶ biit: -ήσω, înжȣngiȣ, жертfeskȣ боі. [ші

Βουσφαγία (ἡ), = Βοοκτασία, înжȣngiере de боі. [βοῦς, σφαγή].

Βούταλις, ιδος (ἡ), о пасъре de апъ, бодîрлъȣ. (везі ші πώϋγξ).

Βουταλίων, ωνος (ὁ), (нȣме проп: de ȣпȣ bestitȣ) [de aчі] бȣdaла. (везі ші βουπαλίων).

Βούτης, ου (ὁ), noet: în локȣ de βότης, =Βουκόλος. 2) (adiekt:) кȣвenitȣ боілор, saȣ de боȣ. «Βούτας φόνος». Евр: = Βουφόνια, ші Ἑκατόμβη. [βόω =βόσκω].

Βούτιμος (ὁ, ἡ), чел кȣ преџȣ de боȣ (saȣ de moneta βοῦς, везі zічереа) = Βοώνητος. [βοῦς, τιμή]. 2) de mape преџȣ. (везі ші ἀλφεσίβοιος). [βου, τιμή].

Βούτινον, ші Βούτιον (τὸ), ші

Βοῦτις, ιδος (ἡ), = Βυτίνη, (de ȣnde ші Rom:) бȣte; пȣtinъ. (везі ші πυτίνη).

Βούτομον (τὸ), ші

Βούτομος (ο), ȣпȣ feлȣ de плантъ, pогозȣ. папȣръ (че taie боіі пentpȣ mînкаре). [βοῦς, τέμνω].

Βουτόρος (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, τείρω] = Βουπόρος, кънitорȣ de боі; (de ȣnde) «Ὁδὸς —». Esix: кале stpimtъ ші апевoioasъ.

Βούτραγος (ὁ), mape џапȣ [βου, τράγος]. 2) ȣпȣ dobitoкȣ mitoл:, че seamъпъ а боȣ ші џапȣ. [βοῦς, τράγος].

Βουτρόφος (ὁ, ἡ), noet: = Βουνόμος. || (sȣbst:) în Atena pîndȣitȣл а хръni боі хотърîці пentpȣ жертfe. (везі ші βοώνης). [βοῦς, τρέφω].

Βουτύπος (ὁ, ἡ), noet: лобitорȣ (кȣ mȣкеа), omopîtорȣ de боі, = Βουθύτης. || (sȣbst) =Οἶστρος, stpeкe. [βοῦς, τύπτω].

Βουτύρινος, η, ον, fъкȣtȣ din

Βούτυρον (τὸ), ȣntȣ. 2) ȣпȣ feлȣ de плантъ (каре se deкліпъ ші връвът:) [βοῦς, τυρός].

Βουφάγος (ὁ), [βοῦς, saȣ βου. φάγω]. кавъ Βουθοίνης, mîпкъторȣ de боȣ; saȣ mînкъчоsȣ.

Βούφθαλμον (τὸ), о плантъ, окіȣл боȣлȣі (іар пріпч: пеȣt: лȣі

Βούφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кȣ окі ка de боȣ. кавъ βοώπης || (sȣbst: fem:)=Βούφθαλμον. 2) (връв:) ȣпȣ feлȣ de пеште, (noate)= Βόωψ. [βοῦς, ὀφθαλμός].

Βουφονέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: omopȣ (жертfeskȣ) боі. [ші

Βουφόνια (τὰ), (se înџ: ἱερὰ) о sервъtoаре în Atena (întpȣ каре se жертfiaȣ боі sпре помеnipea челȣі dintîi omopîtȣ боȣ). [din

Βουφόνος (ὁ, ἡ), omopîtорȣ de боі. «Πέλεκυς— »Diod: «Θοίνη—». Esхл: || (sȣbst:) =Βουθύτης. [βοῦς, φόνος].

Βουφορβέω -ῶ, biit: -ήσω, паskȣ боі. [ші

Βουφόρβιον (τὸ), (пріпч: ла îm:) noet: =Βουκόλιον. [din

Βουφορβὸς (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, φέρβω]= Βουκόλος, ші Βουνόμος.

Βούφορτος (ὁ, ἡ), noet: înкъркatȣ кȣ mape sарчіпъ. [βου, φόρτος].

Βοῦφος (ὁ), [imit:]= Βύας, (de ȣnde ші рom:) бȣвпіџъ, кȣкȣвеа; (fir:) пrostȣ, пеgіовȣ.

Βουχανδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [βοῦς, saȣ βου, χαίνω] (къskatȣ, înкît а fi) înкъпъторȣ de ȣпȣ боȣ. saȣ de mapі ші mȣлте лȣкрърі, foарте ларгȣ,

Βούχιλος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлtȣ mȣstȣ, saȣ пȣtpeџȣ (еарвъ, пъшȣпе) de боі, ші (în џеп:) de dobitoаче [βοῦς, saȣ βου, χιλός].

Βοώην, At: поft: ал лȣі βοάω.

Βοώδης, εος (ὁ, ἡ), воosȣ, ка вол. [mi

Βοὼν, ῶνος (ὁ),=Βουστάσιον, воȣріе, saȣ staȣлȣ de боі. [βοῦς].

Βοώνης, ου (ὁ, (în At:) чел pîndȣitȣ а кȣmпъра боіі tpеввіпчоші пentpȣ жертfe. (везі ші βουτρόφος). [ші

Βοώνητος (ὁ, ἡ), [βοῦς, ὠνοῦμαι] кȣmпъратȣ кȣ moneta βοῦς, saȣ fъкȣtȣ skimвȣ кȣ ȣпȣ боȣ. (везі ші βούτιμος).

Βοωνία (ἡ), treaва лъї [βοώνης, вezї zічерea].

Βοώπης, ου (ὁ), шi

Βοῶπις, ιδος (ἡ), noet: [βοῦς, ὤψ] чел saŭ чea кѣ окї марї ка de воŭ.

Βοωτέω -ω, віit: -ήσω, noet:= 'Αροτριῶ, арŭ кѣ воï, saŭ паskŭ воï. [din

Βοώτης, ου (ὁ), noet: = Βούτης, пъstорŭ de воï; saŭ плѣгарŭ. 2) о konstелаціe = 'Αρκτοφύλαξ. [βοῦς]. [de ѣnde

Βοωτία (ἡ), = Ἄρουρα, saŭ 'Αγροικία, ціріnъ, saŭ локѣinцъ de царъ.

Βόωψ [βοῦς, ὤψ] (ὁ), ѣnŭ feлŭ de mikŭ пеште кѣ окї марї ка de воŭ. (вezї шi βόαξ).

Βραβεία (ἡ), demnitatea шi treaва лъї βραβεύς, împърціре de премії ла лѣnte; (în ціен:) epetokrisie, жѣdikatъ арвitrаръ, saŭ міжлочіре de învoire. [шi

Βραβεῖον (τὸ), darŭ de resплътire datŭ віръitорълъї, премiŭ. 2) вastonѣл împърціторълъї de премії. [шi

Βράβευμα (τὸ), (maï noŭ) în локŭ de βραβεῖον. [βραβεύω].

Βραβεὺς, έως, шi

Βραβευτής, οῦ (ὁ), resплътitорŭ (жѣdiкъторŭ, epistatŭ) ла лѣnte, împърціторŭ de dарѣri saŭ премії; (în ціен:) жѣdiкъторŭ алеsŭ, міжлочіторŭ de învoire; (шi прin întind:) гѣверnорŭ, къпetenie. [din

Βραβεύω, віit: -εύσω, (кѣ ак: saŭ dat: шi рар кѣ ціен:) sîntŭ жѣdiкъторŭ, шi împърціторŭ de премії ла віръitорї în лѣnte; (în ціен:) жѣdiкŭ, resплътеskŭ; (шi прin întind:) гѣвернezŭ, diріцezŭ. [βραβεύς].

Βραβήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de βραβεῖον.

Βράβης, εω (ὁ), Ion: în локŭ de βραβεὺς, saŭ βραβευτής.

Βράβυ(βη)λον, ου (τὸ), прѣnъ seлвatiкъ.

Βραγχαλέος, α, ον, = Βραγχώδης. [din

Βράγχη (ἡ), = Βράγχος, регѣшалъ, (maï кѣ seamъ) а порчілор. [de ѣnde

Βραγχιάω -ῶ, віit: -άσω, ръгѣшеskŭ, sîntŭ ръгѣшitŭ.

Βραγχιοειδής, έος (ὁ, ἡ), [βράγχιον, εἶδος] asemenea кѣ...

Βράγχιον (τὸ), (прінч: ла îm:) ѣрекіле пештілор. 2) гîtлежѣл поркѣлѣї. (вezї шi βρόγχιον). [шi

Βράγχιος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ ѣрекї de пеште (рар). [din

Βράγχος, ου (ὁ), saŭ

Βράγχος, εος -ους (τό), [βρόγχος] ръгѣшеалъ. (вezї шi συνάγχη). [de ѣnde

Βραγχὸς (ὁ), ръгѣшitŭ, = кѣ

Βραγχώδης, εος (ὁ, ἡ), ръгѣшitŭ, saŭ adѣкъторŭ de ръгѣшеалъ. «Φωνὴ —». Іпкр: «Ὕδατα βραγχώδη». Apst:

Βραδέως (компр: βραδύτερον, -ύτατα, saŭ βράδιον -στα), adв: tîrziŭ. «Βουλεύεσθε βραδέως». Тѣч: «Βραδέως τῆς ἡμέρας». Лрt: кътре seаръ. [βραδύς].

Βραδινὸς, ά, όν, Еол: în локŭ de ῥαδινός.

Βράδιστος, η, ον, sѣпрл: шi

Βραδίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: (noet:) ал лъї βραδύς.

Βράδος, εος -ους (τὸ), = βραδύτης, tîrzietate, zъвавъ.

Βραδυβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че пîшеште, se мішкъ, ѣмвлъ înчet. [βραδὺς, βαίνω].

Βραδύγαμος (ὁ, ἡ), = 'Οψίγαμος. [βραδὺς, γάμος].

Βραδύγλωσσος (ὁ, ἡ), zъвавnікŭ de лімвъ, апевоіosŭ ла ворвіре. [βραδὺς, γλῶσσα].

Βραδυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), tîrziŭ înцелегъторŭ, saŭ хотърîторŭ, zъвавnікŭ în лѣкрарea мînцiї. [βραδὺς, γνώμη].

Βραδυδινής έος (ὁ, ἡ), апевое învîrtitŭ, zъвавnікŭ. [βραδὺς, δίνη].

Βραδυήκοος (ὁ, ἡ), = Βαρυήκοος, zъвавnікŭ, греŭ de аѣzŭ. [βραδὺς, ἀκοή].

Βραδύκαρπος (ὁ, ἡ), tîrziŭ ла роdіре. [βραδὺς, καρπός].

Βραδυκίνητος (ὁ, ἡ), zъвавnікŭ ла мішкаре. [βραδὺς, κινέομαι].

Βραδυλογία (ἡ), zъвавnікъ ворвіре. [βραδὺς, λόγος].

Βραδυμαθὴς, έος -οῦς (ὁ, ἡ), = 'Οψιμαθής, saŭ δυσμαθής. [βραδὺς, μάθω].

Βραδύνοια (ἡ), каліtatea лъї

Βραδύνοος, ους (ὁ, ἡ), чел кѣ zъвавnікъ мinte, tîrziŭ ла înцелеџере. [βραδὺς, νόος -οῦς].

Βραδύνω, віit: -υνῶ, (nestр:) întîrziezŭ, zъвовеskŭ; (stръмѣt:) амînŭ, прелѣнцеskŭ. «Πρὸς τὸν θάνατον βραδύνων». Epd: (шi pas:) «Ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται». Sof: [βραδύς].

Βραδυπειθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че tîrziŭ se îndѣплекъ, saŭ este апевоіе de îndѣплекаt. [βραδὺς, πειθώ].

Βραδυπεπτέω -ῶ, віit: -ήσω, mistѣieskŭ tîrziŭ, saŭ апевое. [βραδὺς, πέπτω]. [de ѣnde

Βραδυπεψία (ἡ), tîrzie mistѣire.

Βραδυπλοέω -ω, віit: -ήσω, плѣteskŭ (кълъtoreskŭ пе апъ) кѣ întîrziere, înчet. [βραδὺς, πλόος].

Βραδύπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел че кѣ în-

tîpziepe ші гpeȣtate peșȣîлъ. (вeзї ші βραχύπνους). [βραδὺς, πνοή].

Βραδυπορέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣmблȣ zъ-бавnik. [din

Βραδυπόρος (ό, ή), zъбавnikȣ ла ȣm-блetȣ. «Ἐδέσματα («Ὕδατα) βραδυπόρα». med:) челе anевoie de mistȣit. [βραδὺς, πόρος].

Βραδύπους, οδος (ό, ή), zъбавnikȣ de пічоаpe, încetȣ, гpeȣ ла ȣmблetȣ. [βραδὺς, ποῦς].

Βραδὺς [în afin: кȣ βαρὺς], εῖα, ύ, tîpziȣ, zъбавnikȣ, гpeȣ în лȣкpъpiлe sале; (npin întind:) = Βραδύνους, гpeȣ-înцелегъtopȣ; tpîndaвȣ, ші чл: «Τὸ βραδὺ» Тȣч: în локȣ de ἡ βραδύτης.

Βραδυσιτέω -ῶ, biit: -ήσω, =Βραδυφαγέω. [βραδὺς, σῖτος].

Βραδυσκελὴς, έος (ό, ή), noet: = Βρα-δύπους. [Βραδὺς, σκέλος].

Βραδυστομέω -ῶ, biit: -ήσω, вopвeșkȣ zъбавnik. [βραδὺς, στόμα].

Βραδύτης, ητος ші ῆτος (ἡ), tîpziitate, zъбавъ; (npin întind:) tîmnime de minte; tpîndaвie, молічіȣne. [βραδύς].

Βραδυτοκέω -ω, biit: -ήσω, sîntȣ

Βραδυτόκος (ό, ή), пъșкъtopȣ, ші

Βραδύτοκος (ό, ή), пъșкȣtȣ tîpziȣ, saȣ гpeȣ. [βραδὺς, τόκος].

Βραδυφαγέω -ω, biit: -ήσω, mъnînкȣ tîpziȣ, seapa. «Νηστεία οὐ μόνον τὸ βραδυ-φαγῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ βραχυφαγῆσαι». Antiox:

Βραδύφωνος (ό, ή), =Βραδύγλωσσος. [βρα-δὺς, φωνή].

Βραδυχρόνιος (ό, ή), întîpziatȣ ла вpe-me, saȣ fъкȣtȣ tîpziȣ. [βραδὺς, χρόνος].

Βράζω, biit: -άσω, вeзї βράσσω, ші βρυάζω.

Βράθυ, υος (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плаntъ ко-nъчеnoaȣъ, nepoditoape (кȣ fȣnze ка de кіnapisȣ), enȣnepe (Лat: juniperus sabina. Lin:). (вeзї ші ἐρείκη).

Βράκη (ἡ), (npinч: ла im:) ȣnȣ feлȣ de nȣdpaцї a ї векілop Галї. (вeзї ші βράκος).

Βράκανον (τὸ), o вepdeaцъ, saȣ легȣ-mъ seлвatikъ. [вeзї ші δυσβράκανος).

Βράκος, εος -ους (τὸ), Еол: ші Dop: în локȣ de ῥάκος. 2) (ла îm:) o лȣкșoaȣъ femeiaskъ înвpъкъminte (чintienї, saȣ ismene) «Οὐκ ἐπισταμένης τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν». Sanf: At: «Ὑδάτινα βράκη». Ткр: (вeзї ші ἀναξυρίς).

Βράσις, εως (ἡ), = Βρασμός. [ші

Βράσμα (τὸ), въpșȣtȣpъ ne din afapъ din fepвepe, =Ἔκβρασμα. 2) = Βρασμός. [βράσσω]. [de ȣnde

Βρασματίας, ου (ό), (npinч: вîntȣ, saȣ кȣ-tpemȣpȣ) = Βράστης. [ші

Βρασματώδης, εος (ό, ή), чел în feлȣ de fepвepe; (fir:) întъpîtatȣ, sвъnъiatȣ. «Γέ-λως —». Гpr: pîsȣ snasmodikȣ.

Βρασμὸς (ό), fepвepe; (fir:) sгȣdȣipe; snasmȣ; кȣtpemȣpȣ; tȣpвȣpape. [din

Βράσσω [imit:], biit: -άσω, fepвȣ (stpm: ші nestp:); (fir:) tȣpвȣpȣ; ші (npin întind:) =Ἐκβράσσω, daȣ ne din afapъ. || (nas: saȣ miж:) mъ tȣpвȣpȣ, amȣ snasme. «Βρασσόμενος ὑπὸ τοῦ γέλωτος». Лȣч:

Βράσσων, ονος (ό, ή), noet: în локȣ de βραδίων.

Βράστης, ου (ό), (npinч: кȣtpemȣpȣ), = Βρασματώδης. [βράσσω]. [de ȣnde

Βραστικὸς, ή, όν, adȣкъtopȣ, saȣ atin-гъtopȣ de fepвepe.

Βράχεα -η (τὰ), каȣtъ βράχος.

Βραχέη (ἡ), Ion: în локȣ de

Βραχεῖα (ἡ), fem: ал лȣї βραχύς.

Βραχεὶς, εῖσα, ἐν, nas: nex: 2: de naptч: ал лȣї βρέχω.

Βραχέως [βραχὺς], adв: nȣцin, în nȣцi-nъ вpeme, ne sкȣptȣ; (гpam:) кȣ sкȣptȣ timnȣ de вокалъ.

Βραχῆναι, nas: nex: 2: de înf: ал лȣї βρέχω.

Βραχιόνιον (τὸ), ші

Βραχιονιστὴρ (ό), вpъцаpъ. [βραχίων].

Βράχιστος, η, ον, sȣnpл:, ші

Βραχίων, ονος (ό, ή), комnp: ал лȣї βραχύς.

Βραχίων, ονος (ό), вpaцȣ (naptea mî-neї din котȣ nînъ în nȣmnȣ; (a вiteлop) sninape. «Πρυμνὸς βραχίων». Іл: П. къ-nъtîiл din sȣs ал вpaцȣлȣї. (вeзї ші πῆχυς, ὠλένη).

Βράχος [вeзї Βραχὺς], εος -ους (τὸ), (npinч: în îm:) = Τέναγος, локȣ вълtoșȣ, nomoлoșȣ, мочіpлoșȣ fъpъ adînчime de anъ. 2) niatpъ, saȣ stînкъ înълцatъ în mape ne sȣвt faцa aneї, de кape isвin-dȣ se se snapг коpъвiiлe ші вaлȣpiлe. каȣtъ ῥαχία.

Βραχύβιος (ό, ή), sкȣptȣ ла віaцъ. [βρα-χὺς, βίος]. [de ȣnde

Βραχυβιότης (ἡ), sкȣptime de віaцъ.

Βραχυβλαβὴς, έος (ό, ή), nȣцin вътъmъ-topȣ. [βραχὺς, βλάβη].

Βραχύβωλος (ό, ή), noet: (nъmîntȣ, цa-pinъ, ші чл:) чел кȣ nȣцine вpasde; (npin spm:) nietpoșȣ, sекъцiвȣ. (вeзї ші ἀδρό-βωλος). [βραχὺς, βῶλος].

Βραχυγνώμων, ονος (ό, ή), sкȣptȣ, nȣ-

ɥinʊ̆ de minte. [βραχὺς, γνώμη].

Βραχυγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, (грam:) spiʊ̆ чева кʊ skʊrtъ silaвъ. [βραχὺς, γραφή].

Βραχυδάκτυλος (ὁ, ἡ), skʊrtʊ̆ în ɥeɥete. [βραχὺς, δάκτυλος].

Βραχύδρομος (ὁ, ἡ). nenʊtinчosʊ̆ a лʊa de o datъ aлergînd mʊлтъ калe. [βραχὺς, δρόμος].

Βραχυέπεια (ἡ), =βραχυλογία. [din

Βραχυεπής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) επῶς, =Βραχυλόγως. [βραχὺς, ἔπος].

Βραχυκαταληκτέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntʊ̆

Βραχυκατάληκτος (ὁ, ἡ), (zічere) кʊ silaвa de ла sfîrшitʊ̆ skʊrtъ; (versʊ̆) eliptікʊ̆ de чел din ʊrmъ пічорʊ̆. [βραχὺς, καταλήγω].

Βραχυκομέω (-άω) -ῶ, biit: -ήσω, amʊ̆ пъrʊ̆ skʊrtʊ̆. [βραχὺς, κόμη].

Βραχύκωλος (ὁ, ἡ), чел кʊ skʊrte mъdʊлare de trʊnʊ̆; saʊ̆ (ptр:) чел кʊ skʊrte пъrɥĭ de periodʊ̆; (în ɥen:) skʊrtʊ̆. «Σφενδόνη —». Stр:

Βραχυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвeskʊ̆ пʊɥine, sînt пʊɥinʊ̆ ла ворвъ. [ші

Βραχυλογία (ἡ), пʊɥinъ ворвъ. [din

Βραχυλόγος (ὁ, ἡ), пʊɥinʊ̆ ла ворвъ. [βραχὺς, λόγος]. [de ʊnde

Βραχυλόγως, adв: în пʊɥine ворвe, пe skʊrtʊ̆.

Βραχυλὸς, ἡ, ὸν, skʊrtічeлʊ̆ (пʊɥinteлʊ̆ ла trʊnʊ̆). [βραχύς].

Βραχυμέρεια, ші Βραχυμερία (ἡ), каlitatea лʊĭ

Βραχυμερὴς, έος (ὁ, ἡ), komпʊsʊ̆ din mічĭ, skʊrte, saʊ̆ sʊɥirĭ пъrɥĭ. [βραχὺς, μέρος].

Βραχυμογὴς, έος (ὁ, ἡ), [βραχὺς, μόγος] пʊɥin sʊferitorʊ̆ de osteneaлъ, saʊ̆ (med:) de dʊrere, ші чл: (воlnaвʊл).

Βραχυμυθία (ἡ), noet: în локʊ̆ de βραχυλογία. [din

Βραχύμυθος (ὁ, ἡ), noet: în локʊ̆ de βραχυλόγος. [βραχὺς, μῦθος].

Βραχυντικὸς, ἡ, ὸν, (грam:, saʊ̆ metр:) чел кʊ însʊшime (пʊtere) de a skʊrta silaвa. [din

Βραχύνω, biit: -υνῶ, mічeskʊ̆, skʊrtezʊ̆ (прінч: în прosodie). [βραχύς].

Βραχύνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кʊ mікъ (sлaвъ) sпinare; paxitikʊ̆, reвosʊ̆. [βραχὺς, νῶτος].

Βραχυόνειρος (ὁ, ἡ), (ὕπνος, somnʊ̆) чел кʊ пʊɥine vise, (прin ʊrm:) ʊшорʊ̆. 2) asemъnatʊ̆ кʊ ʊnʊ̆ skʊrtʊ̆ visʊ̆. [βραχὺς, ὄνειρος].

Βραχυπαραληκτέω -ῶ, biit: -ήσω, (грam:) sîntʊ̆

Βραχυπαράληκτος (ὁ, ἡ), (λέξις, zічere) кʊ пeпʊлtimъ skʊrtъ. [βραχὺς, παραλήγω].

Βραχυπνοέω -ῶ, biit: -ήσω, resʊflʊ skʊrt, saʊ̆ întrerʊпt. [din

Βραχύπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кʊ skʊrtъ, saʊ̆ întrerʊпtъ resʊflare. (vezĭ ші βραδύπνοος). [βραχὺς, πνοή].

Βραχύπολις, εως (ἡ), noet: mікʊ̆ орашʊ̆, чetate. [βραχὺς, πόλις].

Βραχύπορος (ὁ, ἡ), чел кʊ skʊrtъ, saʊ̆ sпimtъ trечere. «Εἴσπλους βραχύπορος». [βραχὺς, πόρος].

Βραχυπότης, ші βραχύποτος, ου, (ὁ), пʊɥin-въʊtorʊ̆, saʊ̆ kîte пʊɥinʊ̆ ші rar въʊtorʊ̆. [βραχὺς, πίνω].

Βραχυῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Βραχυλόγος. [βραχὺς, ῥῆμα].

Βραχυῤῥιζία (ἡ), каlitatea лʊĭ

Βραχύῤῥιζος (ὁ, ἡ), skʊrtʊ̆ în rъdъчinĭ. [βραχὺς, ῥίζα].

Βραχὺς, [ῥάσσω =σχίζω] εῖα, ὑ, =Μικρὸς, mікʊ̆, пʊɥinʊ̆, skʊrtʊ̆, пітʊлatʊ̆; (despre pîrʊ̆) neadînkʊ̆. «Βραχὺς τὸ σῶμα». At: «Ἦν βραχὺς ἢ ὁ κάλαμος. Ksn: «Βραχέα ξίφη». Пл: »Βραχύν τινα γήλοφον. Ksn: «Ἔστι δὲ βραχὺς (ὁ ποταμὸς), ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ σφυρόν». At: (vezĭ ші βράχος). 2) de пʊɥinъ dʊinire, skʊrtʊ̆; (fir:) преа mікʊ̆, de nimікʊ̆, neînsemnatʊ̆. «Ὁ βίος βραχύς». Інкр: «Βραχύν τινα μῦθον». Sof: «Βραχυτέρας γῆς». Тʊч: (ші în парал:) «Ὀλίγος καὶ βραχὺς χρόνος ἀρκέσει.». Dm: (шiел:) «Ἐν βραχεῖ». «Πρὸ βραχέος (se înɥ: χρόνου). «Ἐκ βραχέος (se înɥ: τόπου, διαστήματος)». Тʊч: «Ἐκ («Διὰ) βραχέων (se înɥ: λόγων)». Dm: пe skʊrtʊ̆, în пʊɥine ворвe. (ші în sʊперл:) «Τὰ γὰρ κατ᾽ αὐτὸν, ὡς ἐν βραχυτάτοις, οὕτως ἔχει». Sin: «Κατὰ βραχὺ (se înɥ: μέρος)». Гал: kîte пʊɥinʊ̆, saʊ̆ пʊɥin. «Ὅσοι καὶ κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχουσι». Плt: «Βραχὺ μέν τι προῆλθον». Тʊч: «Παρὰ βραχύ». Плв: fъrъ пʊɥinʊ̆. «Βραχὺ φροντίζειν». Apsіf: «Ἐπὶ(«Πρὸς) βραχύ» Tfр: ші Плt: de o kam datъ, пe пʊɥinъ vreme. «Βραχὺ πρὸ δείλης». Пл: «Βραχεῖ γέ τινι πλείων». Плt: «Βραχὺ γὰρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα ἀγωνίζεται, ἐπίπονον δὲ, ші чл:» Тʊч: «Βραχέος (se înɥ: λόγου) ἄξιος. Плt: «Τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν». Evр: 3) (грam: пронʊнɥatʊ̆ skʊrt. «Ὁ τρίβραχυς ποὺς ἐκ τριῶν βραχειῶν συλλαβῶν σύγκειται». Metр:

Βραχυσίδηρος (ὁ, ἡ), noet: konstrʊitʊ̆ кʊ

пвцinš feрš, (прin врт:) вшорš. [βραχὺς, σίδηρος].

Βραχυστελέχης, εος (ὁ, ἡ), чел кв skвptš кочеanš, saš tрвнкiš. [βραχὺς, στέλεχος].

Βραχυστομία (ἡ), miчime de гврв, saš stpimtoape de гаврв. [din

Βραχύστομος (ὁ, ἡ), mikš, saš stpimtš ла гврв. [βραχὺς, στόμα].

Βραχυσυλλαβία (ἡ), пвцinime (saš skвptime прosodiaкв)de siлаве, saš de ворве.[din

Βραχυσύλλαβος (ὁ, ἡ), komпвsš din пвцine (saš skвpte) siлаве, saš ворве, skвptš. [βραχὺς, συλλαβή].

Βραχυσύμβολος (ὁ, ἡ), noet: пвцin kontpiввitopš. [βραχὺς, συμβολή].

Βραχυτελής, έος (ὁ, ἡ), în пвцinš sввîрmitš, skвpts, вpemeлnikš. [βραχὺς, τέλος].

Βραχύτης (ἡ), пвцinime, miчime; skвptime, ші чл: [βραχύς].

Βραχυτομέω -ῶ, viit: -ήσω, пliveskš adînk, skвpiezš прin tвiepe. [din

Βραχύτομος (ὁ, ἡ), пlivitš adînk, рвmasš skвptš din tвiepe, saš пlivipe. [βραχὺς, τομή].

Βραχυτονέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntš

Βραχύτονος (ὁ, ἡ), пвцin întinsš; (прin врm:) пвцin eлastikš; (de внde) пвцin (пв depapte) asвîрlitopš de sввецi, ші чл: [βραχὺς, τόνος].

Βραχυτράχηλος (ὁ, ἡ), skвptš în гpвmazš. [βραχὺς, τράχηλος].

Βραχύυπνος (ὁ, ἡ), пвцinš ла somnš. [βραχὺς, ὕπνος).

Βραχυφαγία (ἡ), пвцinв mînкape. [βραχὺς, φάγω].

Βραχυφεγγίτης, ου (ὁ), пвцinš лвminвtopš. [βραχὺς, φέγγος].

Βραχύφυλλος (ὁ, ἡ), чел кв пвцine, saš miчi fрвnze. [βραχὺς, φύλλον].

Βραχυχρόνιος (ὁ, ἡ), dвinitopš de пвцinв вpeme, вpemeлnikš. [βραχὺς, χρόνος].

Βραχύωτος (ὁ, ἡ), чел кв miчi, skвpte врeкi, saš mînвше. [βραχὺς, οὖς, ὠτός].

Βράχω, (neîntр: saš плвsmвitš de гpam: пentpв depiваціа преаîntpeввinцatвлвi nexot: 2: βράχον, saš ἔβραχον) noet: [imit: sвpe ekspимаре de feлвpite sвnete] skîрціiš (ка кaрвл); рвквпeskš (ка apmeле, че se чокnesk înпpeвнв); вîжiš, saš pesвnš (ка mapea, saš pîвл); mвцeskš (ка taвpвл); рвкneskš (ка лeвл); stipiš tape. «Ἔβραχε δ' αὐτός». Aпл: ші чл: (vezî ші ἀραβέω, ші βρέμω).

Βραχώδης), εος (ὁ, ἡ), плinš de stînчi de mape, saš de mочîрлoase ввлці. [vezî βράχος].

Βρέγμα (τὸ), [βρέχω] moaлeлe капвлвi (fiind кв аколо конкврг maî кв seamв вmezeлеле tрвпвлвi, ші maî vîptos ла копiiі). 2) =Ἀπόβρεγμα.

Βρεκεκὲξ, saš Βρεκεκεκὲξ, (kom:) вакакака, imitaціe a ціпвtвлвi вроаштелор.

Βρέμω, (прел: ἔβρεμον, ші maî mвлt пв) noet: [imit:] вîжiš (ка фоквл, вîntвл, валвл, ші чл:); шверš; mвцeskš; врлв (ка лвпвл); pesвnš. «Βρέμει δ' ἀκτή». Aпл: (ші mіж:) «Βρέμεταί σφιν λύρα καὶ ἀοιδαί». Пind: skpimneskš dinціі de nекazš, mв înskpiezš asвпpa квiва, ameринцš, saš mв fвлeskš. «Μέγα βρέμει ὄλβιος ἀνήρ». Ep: «Βρέμων κατὰ τῆς ἐκκλησίας». ші (кв dat:) «Βρέμων χριστιανοῖς». Гpг: (vezî ші βράχω, ші βρομέω).

Βρένθει(θι)ον, ου (τό), o преціoasв mipeasmв (ка întpeввinцatв de mîndpie).

Βρένθις, τις, ші Βρένθιξ (ἡ), = Θρίδαξ, лвпtвкв (At: B).

Βρένθος [vezî ші ῥέθος], ου (ὁ), впš feлš de пasвpe mapinв (каре обічнвieште пе semne a se вmfлa, ка кврканвл). (de внde 2) =Τύφος, mîndpie, înгîmfape. [de внde

Βρενθύομαι, (гвв viit:) mв вmfлв (ка кврканвл), mв înгîmfezš, mв mîndpeskš; mв пpefakš, saš mв înfpînгš, fakš гpimase; mв пeквжeskš. «Εἴτις ὄκνον καλέσειεν αὐτὸν (τὸν ὄρνιν ἀστερίαν). ὁ δὲ βρενθύεται καὶ ἀγανακτεῖ». Eлi: «Ὑπὸ φρονήματος βρενθύεται, καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ». Apstf: «Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ, καὶ βρενθύεται». Apstf:

Βρέξις, εως (ἡ), вdape. [βρέχω].

Βρέτας [în afin; кв ῥέθος], εος (τὸ), idoлš, statвв (проп: ші fir:).

Βρεφικὸς, ἡ, ὸν, првнчeskš, копiлвpeskš. [βρέφος]. [de внde

Βρεφικῶς, adв: првнчеште, копiлвpeште.

Βρεφίον (τὸ), =Βρεφύλλιον, dim: aл лвi βρέφος.

Βρεφόθεν, adв: din првнчie, din копiлвpie. [βρέφος].

Βρεφοκομέω -ῶ, viit: -ήσω, кaвtš, îngpiжeskš, кpeskš првнкš, saš ка пе внš првнкš. [βρέφος, κομέω].

Βρεφοκτονία (ἡ), omopš de првнчi. [din

Βρεφοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopš de првнкš, saš првнчi. [βρέφος, κτόνος].

Βρέφος [τρέφω, saš βρέχω], εος -ους (τὸ), fвtš (de omš, saš de vitв, првнкš. «Ἵππων βρέφος ἡμίονον κυέουσαν». Iл: Ψ. «Ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου». Skp:

«Καὶ βρέφη ἐκτιτρώσκει». Dskp: «Ἐκ(»Ἀπὸ) βρέφους, =Βρεφόθεν. (везї ші νήπιον).

Βρεφοτροφεῖον (τὸ), локалъл, ѕнде se креsк прѕнчї (арѕнкаці, saѕ sірманї). [din

Βρεφοτρόφος (ὁ, ἡ), креsкѫторѕ de прѕнчї. [βρέφος, τροφή].

Βρεφουργέω -ῶ, біit: -ήσω, formezѕ saѕ fakѕ прѕнчї. [ші

Βρεφουργία (ἡ), formape, saѕ fачере de прѕнчї. [βρέφος, ἔργον].

Βρεφόω -ῶ, біit: -ώσω,=Βρεφουργέω. [ші

Βρεφύλλιον (τὸ), dim: ал лѕї βρέφος. [ші

Βρεφώδης, εος (ὁ, ἡ), прѕнкоsѕ, копілъроsѕ. [βρέφος]. [de ѕнde

Βρεφωδῶς, adв: ка ѕн прѕнкѕ, копілъреште.

Βρέχμα (τό), ші

Βρεχμὸς (ὁ), поеt: =Βρέγμα. [din

Βρέχω [ρέω, saѕ (іміt: în afin: кѕ) βράχω], біit: -βρέξω (пех: пас: ἐβρέχθην, маї întpeв: în аѕt: некї de-кїt ἐβράχην), ѕdѕ, stропеsкѕ, adѫпѕ; (de ѕнde) моїѕ. «Ποταμοὶ οὐδὲ τὸ γόνυ βρέχοντες». Ksn: (ші пас:) «Βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλὸν». Ksn: 2) беаѕ (мъ ѕdѕ). «Δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν». At: ші «Βεβρεγμένος». кат беатѕ (плоатѕ), ші «Μέθῃ βρεχθεὶς». молешітѕ de веціе. (везї ші βαπτίζω). 3)=Ὕω, даѕ плоае, плоѕ. «Ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς χάλαζαν (μάννα, πῦρ)». Skp: «Βρέχε Θεῶν βασιλεὺς χρυσαῖς νιφάδεσι πόλιν». Hind: (ші ел:) «Βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω». Skp: (ші пас:) «Βρέχομαι». Апкр: (dap маї de мѕлtе орї ѕніпеps: saѕ ел:) «Βρέχει (se інц: ὁ Θεὸς, Dѕмnezeѕ)». плоъ. «Ἔβρεξεν ὑετόν». Skp:

Βρι, партік: întinz: (комнѕsъ нѕмаї кѕ ѕнеле чічерї) прін апокопъ din βρίθω.

Βρίακχος (ἡ), =Βάκχη. [βρι, ἴακχος].

Βριαρής, έος (ὁ, ἡ), (рар) în локѕ de

Βριαρὸς, ά, όν, поеt: [βριάω] греѕ; вїрtоsѕ, цеапънѕ, tape; грозавѕ.

Βριαρόχειρ, -ειρος (ὁ, ἡ), цеапънѕ în мїні. [βριαρὸς, χείρ].

Βριάω, біit: -άσω, поеt: [βρι] înтъреsкѕ; înмѕлцеsкѕ, креsкѕ; înбогъцеsкѕ; (ѕнеорї nestp:) sїнtѕ tape, маре, богаtѕ, ші чл: saѕ în floapea меа.

Βρίζα, (ἡ), sекаръ (Лаt: secale).

Βρίζω [βρίθω]. біit: βρίξω, ші βρίσω, мъ înгреѕiezѕ (маї кѕ scамъ dѕпе мїнкаре), dормitezѕ; (fir: мъ леневеsкѕ. [de ѕнde

Βριζὼ, οῦς (ἡ), zеіца somнѕлѕї, ші а віselop.

Βριζόμαντις, εως (ἡ), fерmекъtоаре, tълкѕіtоаре de віse; saѕ прооречіtоаре în somнѕ (ка аче чеsле таrnelate). [βρίζω, μάντις].

Βριήπυος (ὁ, ἡ), поеt: [βρι, ἀπύω] маре ла гласѕ.

Βριηρὸς, ἡ, όν, Ion: în локѕ de βριαρός.

Βριθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de βριθύς.

Βρίθος, εος -ους (τὸ), поеt: [βρίθω] = βάρος, греѕtate, повар; (fir:) sериоsitate, търеціе. [de ѕнde

Βριθοσύνη (ἡ), поеt:=Βαρύτης, греѕtate.

Βριθόκερως, ω (ὁ, ἡ), поеt чел кѕ коарне греле (марї, saѕ tарї, цепене). [βρίθος, κέρας].

Βριθύνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: плінѕ, adїнкѕ ла minte (înцелепtѕ). [βριθὺς, νόος].

Βριθύς, εῖα, ύ,=Βαρύς. [din

Βρίθω [βαρὺς], біit: βρίσω, (lp: de кѕ: în локѕ de прez: βέβριθα) sїнtѕ греѕїнкъркаtѕ, плінѕ, înбілшѕгаtѕ de вре ѕнѕ лѕкрѕ. «Σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν». Іл: Σ. «Τράπεζαι σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν». Od: O. (ші пас: saѕ між:) «Ἄμπελον τῷ καρπῷ βριθομένην». Xps: «Νηδὺϊ βριθομένη δάμαλις». Епігр: înгреѕiаtъ. (ші fir:) «Βεβριθὼς ἠνορέῃ». Епгр: 2) (прін întind) мъ повїрnezѕ în жоs, saѕ ла о парtе, мъ înковоїѕ de греѕtate. «Ὅταν δὲ βρίσῃ ἡ πλάστιγξ ἐπὶ θάτερα». Apst: «Κάτω βρίσεν βαρύ». Епгр: 3) пъвълеsкѕ (казѕ кѕ tоатъ греѕtatea меа) песtе чева, saѕ asѕпра кѕіва. «Οἱ δ' ἰθὺς Δανάων βρίσαντες ἔβησαν». Іл: P. «Τῇ δὲ γὰρ ἔβρισαν». Іл: M. «Οἱ δ' ἱππεῖς ἅπαντες ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν ἔβρισαν». Пл: «Ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τῆς γῆς ἔβρισεν». Пл: (de ѕнde) «Ἔρις βεβριθυῖα». Іл: P. греа, грозавъ. 4) întpeкѕ, ковїршеsкѕ, predomneskѕ «Ἐπειδὰν πολὺς ἀὴρ βρίσῃ». Іпкр: «Εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ πλούτου βάρει». Sof: 5) (stpm:) ѕмплѕ, înкаркѕ пе чіпева кѕ чева (franц: combler). «Ὅς κε σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκόν δ' ἀγάγηται». Od: Z. «Ὅς περ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ». Hind: «Τάλαντα βρίσας». Esхл: «Κάλωκς βρίσατε». Opf: Апл: (везї ші βρύω).

Βριμάζω, ші Βριμαίνω, = кѕ

Βριμάσμαι -ῶμαι, біit: -άσομαι, ръкпеsкѕ (ка лебл;; мѕцеsкѕ, цемѕ (de пеказѕ); аменінцѕ. [din

Βρίμη (ἡ), [іміt:] mїніе, пеказѕ; аме-

рінцаре (кѕ ръкнеtѕ). (везї ші βρόμος). [de ѕnde

Βριμηδὸν, adв: кѕ ръкнеtѕ, saѕ тѕцеtѕ (din некаzѕ).

Βρίμημα (τὸ), [βριμάομαι]=Βρίμη. амеріnцаре.

Βριμόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, = Βριμάομαι.

Βριμόθυμος, în локѕ de Ὀβριμόθυμος. [βρίμη, θυμός].

Βριμὼ, οῦς, епіt: ал Екаtеі, ші Персефонеї (пентрѕ гроаza, че însѕфлаѕ). [ші

Βριμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Φρικώδης, гроzавѕ, selваtікѕ. [βρίμη].

Βρισάρματος (ὁ, ἡ), поеt: [βρίθω, ἅρμα] înгреѕіtорѕ de карѕ, înкît а 'л фаче сѣ 'шї dea міжлокѕ сѕвt повара sа.

Βρισαύχην, ενος (ὁ, ἡ), поеt: înгреѕіtорѕ de (saѕ înгреѕіаtѕ пе) грѕmazѕ; (fiг:) вîрtоѕѕ, крѕdѕ (tape în черѕіче). [βρίθω, αὐχήν].

Βρίσσος (ὁ), каѕtъ βρύττος.

Βρογχιάζω, вііt: -άσω, =Βροχθίζω. [din

Βρογχία (ἡ), гроаsа артеріе а реѕѕфлърії, ші înгіцітоареї. [ші

Βρόγχιον (τὸ), (прінч: ла îm:) deѕпърціtеле къпъtîie але гроаѕеї артерії de реѕѕфларе а гîtлежѕлѕї, прін каре ачееа se ѕнеште кѕ плеmînѕл. 2) пороаѕеле оаѕе de deаѕѕпра наѕѕлѕї. [βρόγχος].

Βρογχοκήλη (ἡ), ѕмфлътѕръ (въшікъ) între піеле ші гîtлежѕ, гѕшъ. [βρόγχος, κήλη].

Βρογχοπαράταξις, εως (ἡ), (кот:) вътѣліе de гîtлежѕ, (adікъ) мѕлтъ, лакотъ mînкаре. [βρόγχος, παράταξις).

Βρόγχος (ὁ), [imit:] = Λάρυγξ, гîtлежѕ, înгіціtоаре, 2) гроаsа (τραχεῖα) артеріе. 3) ѕорвітѕръ. (везї ші βρόχθος).

Βρογχωτὴρ (ὁ), гѕръ (de къmашъ, saѕ de алtъ îmвръкъmînte), ка сѣ треакъ гîtѕл. [βρόγχος].

Βρόδον (τὸ), Еол: în локѕ de ῥόδον.

Βρόμεον (τὸ), (Візер:) în локѕ de βρόμιον.

Βρομέω -ω, вііt: -ήσω, [βρόμος] поеt: =Βρέμω, вîжîѕ (ка алвіна, ші чл:). «Πυρὸς βρομέουσι θύελλαι». Аппп: «Ζωμὸν βρομέοντα». Nік: ферѕînd, колкоtіnd.

Βρομιάζομαι, вііt: -άσομαι, = Βακχεύω, шъ întѕѕіеzѕ. [din

Βρομιὰς, άδος (ἡ), =Βρομία. || (ѕѕвѕt:) =Βάκχη. 2) ѕпѕ фелѕ de пахарѕ. [din

Βρόμιος, α, ον, поеt: ѕгоmоtоѕѕ, вîжііtорѕ, реѕѕнъtорѕ. «Φόρμιγξ βρομία». Пind: 2) (ѕѕвѕt:) Бакѕл, saѕ вінѕл. (de ѕnde 3) (adіект:) кѕвеніtѕ, notрівіtѕ Бакѕлѕї. «Οἰνὰς βρομία». Еnігр: = Ἄμπελος, віє. [βρόμος]. [de ѕnde

Βρομιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Βρόμιος (3). «Πηλὸς — ». Аt: пріінчоѕѕ ла (ѕѕnѕ de) віе. [ші

Βρομιῶτις, ἴδος (ἡ), = Βρομιώδης, ші Βρομία. «Πῖδαξ — ». Оп: || (ѕѕвѕt:)=Βάκχη.

Βρόμος (ὁ), [βρέμω] ѕѕеtѕ, вîжііtѕръ (de фокѕ, saѕ de вîntѕ, ші чл:); вѕвѕіtѕръ (de tѕnеtе, ші чл:); ѕѕнеtѕ (de флѕере, ші чл:).

Βρόμος (ὁ), Іоn: [fiind къ треѕѕіа сѣ fie βρῶμος, ка de ла βιβρώσκω] ѕпѕ фелѕ de ѕемънъtѕръ, овъсѕ.

Βρομώδηs, εος (ὁ, ἡ), вîжіоѕѕ, ѕгоmоtоѕѕ. [βρόμος].

Βρονταῖος, αία, αῖον, notрівіtѕ, кѕвеніtѕ tѕнеtѕлѕї; saѕ прічіnѕіtѕ din tѕнеtѕ. [ші

Βροντάω -ῶ, вііt: -ήσω, tѕnѕ, вѕвѕіѕ; (fiг:) poѕteѕкѕ реtоріkѕ кѕвîntѕ кѕ мѕлtъ іѕцеалъ ші tоnѕ. || (паѕ:) în локѕ de ἐμβροντάομαι. [ші

Βρονταῖον (τὸ), машінъ (din доѕѕл tеаtрѕлѕї) пентрѕ іmіtаrеа tѕнеtѕлѕї. [din

Βροντὴ (ἡ), [imit:] tѕнеtѕ; (în цеn:) вѕвѕіtѕръ, ѕгоmоtѕ. 2) (рар) = Κεραυνὸς; saѕ (dѕпе Larcher) = Ἐμβροντησία. «Ἐπεάν σφι ὁ Θεὸς βροντὴν ἐμβάλῃ». Ер: [de ѕnde

Βροντηδὸν, adв: ка ѕпѕ tѕнеtѕ.

Βρόντημα (τὸ), = Βροντὴ, saѕ вѕвѕіtѕ de tѕнеtѕ. [βροντάω].

Βροντησικέραυνος (ὁ, ἡ), поеt: adѕкъtорѕ de tѕнеtе, ші de тръѕнеtе. «Νεφέλη — ». Арѕtf: [βρόντησις, κεραυνός].

Βροντητικὸς, ἡ, ὸν, îndeшînаtікѕ ла а tѕна. [βροντάω].

Βροντιαῖος, α ον,=Βρονταῖος. «Ὕδωρ—». ІІ: Еп: апъ, плоае къzѕtъ пе вреmе de tѕнеtе.

Βροντογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt:=Βροντόπαις. [βροντὴ, γένος].

Βροντοηχὴς, έος (ὁ, ἡ), реѕѕнъtорѕ ка tѕнеtѕл, tѕнеtоѕѕ. [βροντὴ, ἠχώ].

Βροντόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt: fiѕ de tѕнеtѕ (епіt: ал лѕї Dioniѕѕ); ші (Візер:) Апоѕtолії Іаковѕ, ші Іоанѕ. (везї Еванг: Марк: Г. 17). [βροντὴ, παῖς].

Βροντοποιὸς (ὁ), фѕкъtорѕ de tѕнеtе. [βροντὴ, ποιός].

Βροντόφωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ гласѕ tѕнеtоѕѕ, маре. [βροντὴ. φωνή].

Βροντώδης, εος (ὁ, ἡ), асеменеа (saѕ înѕоціtѕ) кѕ tѕнеtѕ, tѕнеtоѕѕ. «Ὑετὸς— ». І: Лід: [βροντή].

Βρότει(τε)ος, ші

Βροτήσιος, α saš ος, ον, noet: omeneskš. [βροτός].

Βροτοβά(βή)μων, ονος (ὁ, ἡ), noet: (enit: ал лšї Панš) шшблъtорš ка омš (adiкъ dpentš, кš toate къ аре пічоаре деџанš). [βροτὸς, βάω, βαίνω].

Βροτόγηρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кš гласš de омš. «Ψιττακὸς—». Епгр: [βροτὸς, γῆρυς).

Βροτοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀνθρωποδαίμων, semizeš. [βροτὸς, δαίμων].

Βροτοειδής, έος (ὁ, ἡ), noet: =Ἀνθρωπόμορφος, чел în феле, saš кš фirшръ de омš. [βροτὸς, εἶδος]. «Ἄγαλμα — ». Еl:

Βροτόεις, εσσα, εν, noet: sînџeратš кš sînџe de омš. [βρότος].

Βροτοκλώστειρα (ὁ, ἡ), noet: торкъtoape (шpsitoape) de soapta оаменілор. [βροτὸς, κλώθω].

Βροτοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš

Βροτοκτόνος (ὁ, ἡ), noet:=Ἀνθρωποκτόνος, омоpîtорš de омš. [βροτὸς, κτόνος].

Βροτολοιγὸς (ὁ, ἡ), noet: пръпъditорš de оаменї. [βροτὸς, λοιγός].

Βροτὸς (ὁ, шi рар ἡ), [μόρος, saš ρέω] кšргъtорš, (adiкъ) перitорš, мšриторš. || (обіч: ка sšbst:) омš. «Τρίπους βροτός». Ep: въlpînал кš кîржъ ал lpeiлеа пічорš.

Βρότος (ὁ), [ρέω] sînџe din ранъ (маї кš seamъ de омš); sînџe amestекаtš кš пšлбере шi sšdoape. «Βρότον αἱματόεντα». Il: Z. (везї шi λύθρον).

Βροτοσκόπος (ὁ, ἡ), noet: преведіеtорš asšпра оаменілор, шi fantелор оменешtї. [βροτὸς, σκοπός].

Βροτοσσόος (ὁ, ἡ), noet: mîntšitорš de оаменї. [Βροτὸς, σόος].

Βροτοστυγής, έος (ὁ, ἡ), noet: шpîtорš, saš шpîtš de оаменї. [βροτὸς, στύγος].

Βροτοφεγγής, έος (ὁ ἡ), noet: лšмinъtорš de оаменї. [βροτὸς, φέγγος]. «Νοῦς —». Епгр:

Βροτοφθόρος (ὁ, ἡ), noet: stpiкъtорš de оаменї. [βροτὸς, φθορά].

Βροτόω -ῶ, biit: -ώσω, [βρότος] sînџерезš, mînжeskš кš sînџe de омš. «Τεύχεα βεβροτωμένα». Od: Λ. 2) [βροτός]. префакš în омš. «Θεὸς βροτωθείς». Грг: =Ἐνανθρωπήσας.

Βροῦκος(χος), ου (ὁ), [βρύκω] шнš felš de лъкšstъ фъръ (saš а авеа înкъ) арinї. (везї шi ἀττέλαβος).

Βρόχειος, α, ον, de лаџš. || (sšbst:) Βρόχειον (τὸ), =[Βρόχος] лаџš.

Βροχετὸς (ὁ), noet: în локš de

Βροχὴ (ἡ), = Βρέξις, шdаре: 2) (маї поš) =Ὑετὸς, плоае. [βρέχω].

Βροχθίζω [βρόχθος], biit: -ίσω, înгiџš кš грабъ шi fîлfîlš. (маї întpeб: καταβροχθίζω). 2) sopбš, înгiџš întp' о sopбітšръ. [de шnde

Βροχθισμὸς (ὁ), sopбіре, înгiџіре.

Βρόχθος (ὁ), = Βρόγχος, fîtлежš, шi чл: 2) sopбітšръ; о sopбітšръ, (adiкъ) пšџin. «Ὀλίγην ὅσον βρόχθον». Іпкр: [de шnde

Βροχθώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: (прінч: балтъ) мочірлоасъ, saš помолоасъ; (прін шрм:) sopбіtoape saš înгiџitoape de чеї че intpъ întp' însa фъръ лšаре а minte. (se конf: кš βροχμώδης).

Βροχίζω, biit: -ίσω, прinzš кš лаџšрї. [шi

Βρόχιος, α, ον, noet: съвîршіtš прin лаџš. «Μόρος —». Nік: sšгpšmаре, saš sшпnзšраре. [βρόχος].

Βροχὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лšї βρόχος. «Δικτύου βροχίς». Еld: окiš de мреажъ. 2) [βρέχω] кълімъpї; saš локšл, шnde se шпп кондеiеле în апъ.

Βροχμὸς (ὁ), шdъtšръ, шмезеалъ, = Βρέγμα. [βρέχω]. [de шnde

Βροχμώδης, εος (ὁ, ἡ), шdš, шmedš; моале. (se конf: кš βροχθώδης).

Βρόχος (ὁ), [în afin: кš βρόγχος] лаџš (de sšгpšmаре). 2) окiš de пласъ. 3) (прin întind:) кšpšъ; мреажъ. [de шnde

Βροχωτὸς, ἡ saš ός, όν, înплеtitš ка о (saš прinsš în) мреажъ.

Βρῦ кавtъ βρύλλω, шi βρῦν.

Βρυάζω, biit: -άσω, =[Βρύω], шi Βρίθω, sîntš плinš, înбiлшšгаtš; sîntš în leptšръ, în floape; мъ înвеселеskš, saлtš de бšкšріе; мъ înfimfезš, мъ фълеskš. «Βρυαζούσης λεαίνης». Esхл: «Τοῦ πότου βρυάζοντος». Еld: fiind în leptšръ. «Βρυάζω τῷ κατὰ τὸ σωμάτιον ἤδει, ὕδατι καὶ ἄρτῳ χρώμενος». Епікt: [de шnde

Βρυάκτης, ου (ὁ), (enit: ал лšї Панš) веселš, сълтъtорš, dънџъtорš. (везї шi φρυάκτης). [шi

Βρυασμὸς (ὁ), лšкpаpеа лšї βρυάζω în toate înсемнъріле.

Βρύγδην, adб: кš skpîшnіре, saš stpînџере de dinџї. [шi

Βρύγμα (τὸ), noet: мšшкъtšръ. [шi

Βρυγμηδὸν, adб:=Βρύγδην. [шi

Βρυγμὸς (ὁ), skpîшnіре de dinџї. 2) =Βρύχημα. [βρύχω].

Βρύζω, biit: βρύσω, = Βρύχω, мъnînкš,

pozȣ, ponцъieskȣ; saȣ =Βρυάζω, mъ înveselеskȣ, mъ desmierdȣ.

Βρυκετὸς, (ὁ), Ion: în локȣ de βρυχετός, =Βρυγμός. [ші

Βρυκὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ dinцĭ înклештацĭ. [ші

Βρυκτικὸς, ἡ, ὸν, пътimашȣ de skrîшnipe, saȣ клънцъipe de dinцĭ. [din

Βρύκω (imit:), viit: βρύξω, (pas: пеp: ἐβρύχθην) stpîngȣ, înклештеzȣ, skrîшneskȣ, saȣ клънцъieskȣ dinцĭ; mestekȣ кȣ лimпъite, mъnînкȣ iȣte; pozȣ, ponцъieskȣ. «Ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα σὺν τῷ κελύφει, βρύκειν τοῖς ὀδοῦσι τὸν ἐχῖνον». At: (ші fig:) «Τὰ πατρῷα βρύκει». At: (ші pas:) «Βρύκομαι, τέκνον». Sof: (везĭ ші βρύχω).

Βρύλλω, viit: βρυλῶ, веаȣ des; (обіч:) sȣгȣ. din

Βρῦν, [imit:] гласȣл копіілор mічĭ, кînd чер апъ. «Βρῦν ὁ οἶνος». Лкs: (Fpiniхȣ o skpie fъръ ν, βρῦ, ші zіче, къ se skpia ші βροῦ).

Βρύξ [βρύχω], -υχὸς (ἡ), poet: =Βυθός, adînчime (de mape).

Βρυόεις, εσσα, εν, poet: în локȣ de Βρυώδης. [din

Βρύον (τὸ), [βρύω] mȣшkĭȣ, че se face пе тpȣнкȣл копачілор, ші пе пietpe (везĭ ші λειχήν, ші μνιόν. 2) ȣnȣ felȣ de вȣpiaнъ de mape. 3) вepdeaцъ, че se face пе faцa апелор stъtъtoape (везĭ ші φυκῆ). 4) floapea (въpвъteaskъ) a mъsлinȣлȣĭ, dafinȣлȣĭ, алвȣлȣĭ, плопȣлȣĭ, ші алтор копачĭ: 5) poet: (în ɥен: floape.

Βρυοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкътоpȣ de βρύον în toate însemнъpiле. «Δάφνη — ». Tfp: dafinȣ въpвъteskȣ. [βρύον, φέρω].

Βρυόω -ῶ, viit: -ώσω, акопеpȣ кȣ mȣшkĭȣ. «Λίθοι βρυωθέντες». Apst: [βρύον].

Βρύσις, εως (ἡ), isвopîpe. 2) локȣл, ȣnde isвopeшte апъ, isвopȣ. [βρύω].

Βρύσσος (ὁ). каȣtъ βρύττος.

Βρύτεα, ші Βρύτια [τὰ], [βότρυς, saȣ βρύκω] rошtinъ de stpȣгȣpĭ, de mъsлine, ші чл: (везĭ ші στέμφυλα).

Βρυτὴρ, Eол: în локȣ de ῥυτήρ.

Βρυτικὸς, ἡ, ὸν, =Βρυκτικός.

Βρύτινος, η, ον, fъкȣtȣ de

Βρύτος, saȣ Βρῦτος (ὁ), ші Βρύτον (τὸ), ȣnȣ felȣ de веpe, saȣ вpагъ. каȣtъ ζῦθος.

Βρύττινος, η, ον, fъкȣtȣ de [βρύττος]. (везĭ zічерea 3 însemn:).

Βρύττιον (τὸ), în локȣ de βρύτον.

Βρύττος (ὁ), ȣnȣ felȣ de арічĭȣ de mape. 2) ȣnȣ felȣ de rîndaкȣ. 3) ȣnȣ felȣ de лînъ de mape, кape se тоpчеа ка βύσσος, (poate)=Πιννόθριξ.

Βρύττω, viit: βρύξω, At: în локȣ de βρύκω.

Βρυχάζω, viit: άσω, =Βρυχάομαι. [ші

Βρυχαλέος, α, ον, poet: ръкnitopȣ, ȣpлъtopȣ, mȣцitopȣ. [ші

Βρυχάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (прінч:) ръкnеsчȣ ка леȣл; ȣрлȣ; mȣцеskȣ, ші чл: (везĭ ші βρημάομαι]. [ші

Βρυχετὸς (ὁ), =Βρυγμὸς, skrîшnipe, saȣ клънцънipe de dinцĭ; (прin întind:) тpemȣpape de fpiгȣpĭ. [din

Βρυχὴ (ἡ), = Βρυγμὸς, saȣ Βρυχηθμὸς. [βρύχω]. [de ȣnde

Βρυχηδὸν, adв: =Βρύγδην, saȣ кȣ ръкnetȣ, ȣрлetȣ, ші чл:

Βρυχηθμὸς (ὁ), poet:, ші

Βρύχημα (τὸ), ръкnetȣ, ȣрлetȣ, mȣцetȣ de леȣ, ші чл: [ші

Βρυχητὴς, οῦ (ὁ), poet: ші

Βρυχητίας, ου (ὁ), ръкnitopȣ, sвiеpътopȣ, ȣpлътopȣ, ші чл: ші = кȣ

Βρυχητικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime de a ȣрла, ші чл:. «Τὸ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων». Цец: ȣpлetȣл, віжiitȣл апелор. [βρυχάομαι].

Βρύχιος, α, ον, poet: [βρύξ] = Ὑποβρύχιος. «Βρύχιον οὐκ ἐᾷ χωρεῖν, ἀλλ' ἀνέλκει». Fiл: 2) adînкȣ. saȣ 3) = Βρυχώδης. «Ἄλμη («Πόντος, «Ἠχὼ) —». Esхл: Апли || (неȣt:) Βρύχιον, adв: = Βύθιον, «Στενάξας — ». Eлd:

Βρυχμὴ (ἡ), poet: = Βρύχημα. [ші

Βρυχμὸς (ὁ), poet: = (saȣ гpeшit în локȣ de) Βρύγμα. [din

Βρύχω, viit: βρύξω (тpe: de кȣ: în локȣ de пpez: βέβρυχα), = Βρύκω. «Ἔβρυχον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας». Skp: (ші ел:) «Ἔβρυχε δ' ἄλλος ἄλλον». Епігp: 2) =Βρυχάομαι. «Βέβρυχεν μέγα κῦμα». Iл: P. «Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος». Iл: N. «Βέβρυχα κλαίων». Sof:

Βρυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че sвiаpъ, ръкnешte ка ȣnȣ певȣnȣ; saȣ чел че seamънъ кȣ ръкnetȣ, saȣ ȣpлetȣ. «Φωνὰς βρυχώδεις». Маȣр: Stpat: [βρυχή].

Βρύω [ῥέω], viit: -ύσω, = Βλύζω, ші Βρίθω, isвopъskȣ, sîntȣ плinȣ, înвiлшȣгаtȣ de чева; sîntȣ în floape, înfлopeskȣ. «Χάριτες ῥόδα βρύουσιν». Анкp: «Πηγὴ βρύουσα τὸ γλυκύ». Skp: saȣ (кȣ dat:) νάμασι». Bas: «Ἡ γῆ φυτοῖς βρύουσα καὶ ζώοις, πηγαῖς τε καὶ ποταμοῖς». Apst: «Βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις». Apstf: «Ἕλκεσι βρύων».

Пл: «Ἡ ὑπήνη βρύει θριξίν». Алчфр: «Ἔρνος ἀνθεῖ βρύει». Іл: Р. (ші кȣ ак:) «Λέπραν ἔβρυες». Грг: (ші fir:) «Ἡδοναῖς βρύουσα πόλις». Лів: (ші кȣ џen:) «Δαφνης βρύων». Sof: «Τράπεζαν παροψίδων βρύουσαν». At: (mi fъръ kazȣ). Ὅταν ἡ γῆ βρύῃ». Ksn: «Θαλλὸν βρύοντα». Sof: «Ἄμπελος βρύουσα». Dsкр:

Βρυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ плinȣ de) mȣшkiȣ; (fir:) moлiчosȣ. [βρύον].

Βρυώνη, noet: în лoкȣ de

Βρυωνία (ἡ), [βρύω] o плaнтъ, кape se înплetiчeшte, saȣ se înfъшȣръ ȣpкîndȣse пe чeвa, кȣpкȣвeџea, saȣ кȣpпeнe aлвȣ. (vezî ἄμπελος). [de ȣnde

Βρυωνιὰς, ἀδος, ші

Βρυωνὶς, ἰδος (ἡ), noet: în лoкȣ de βρυωνία.

Βρῶμα (τὸ), demînkape (op чe se mъnînkъ), вȣкaтъ. 2) mînкъtȣpъ; гъпъшітȣpъ de dinte. (vezî ші βρῶσις). [βιβρώσκω].

Βρωμάομαι -ῶμαι [βρέμω], viit: -ήσομαι, =Ὀγκάομαι, sвiepȣ.

Βρωματίζω, viit: -ίσω, daȣ demînkape, хръпeskȣ. ‖ (miж:) mъnînкȣ. [βρῶμα].

Βρωμάτιον (τὸ), dim: aл лȣї βρῶμα.

Βρωματομιξαπάτη (ἡ), (kom:) amъџipe пpin amestekape de mînкъpî (a simџȣpiлop). [βρῶμα, μίξις, ἀπάτη].

Βρωματώδης, εος (ὁ, ἡ),=Βρωμώδης. [ші

Βρωμέω -ῶ, viit: -ήσω, (maî noȣ) пȣtȣ, skoџȣ пȣtoape (maî кȣ seamъ кa џaпȣл). [βρῶμος].

Βρώμη (ἡ), noet: = Βρῶμα, demînкape, хpaпъ.

Βρωμήεις, εσσα, εν, noet: sвiepъtopȣ. ‖ (sȣвst:) mъгapȣ. [ші

Βρώμησις, εως (ἡ), sвiepetȣ (de mъгapȣ). [ші

Βρωμηστής, οῦ, ші

Βρωμήτωρ, ορος (ὁ), noet: = Βρωμήεις. [βρωμάομαι].

Βρωμολόγος (ὁ, ἡ), пȣtȣposȣ, skipвosȣ în вopвipe. [βρῶμος, λόγος].

Βρῶμος (ὁ), (maî noȣ) пȣtoape (maî кȣ seamъ de џaпȣ, ші чл:).

Βρῶμος (ὁ), [βιβρώσκω] (pap) noet: în лoкȣ de βρῶμα, хpaпъ. «Χῆνες ἐπειγόμενοι βρώμοιο». Apat: 2) oвȣsȣ. (vezî βρόμος).

Βρωμώδης, εος (ὁ, ἡ), пȣtȣposȣ. [βρῶμος].

Βρωσείω (фъpъ viit:), amȣ пoftъ de mînкape. [ші

Βρώσιμος (ὁ, ἡ), кape se пoate mînкa, este de mînкat. [din

Βρῶσις, εως (ἡ), mînкape. «Καλὸς («Ἀχρεῖος, ші чл:) εἰς βρῶσιν». Dsкр: 2) пȣtpeжȣne, stpiкъчiȣne. «Σής καὶ βρῶσις ἀφανίζει». Skp: (vezî ші βρῶμα). [ші

Βρωτήρ (ὁ), noet: mînкъtopȣ; (fir:) pozъtopȣ, пpъпъditopȣ. «Ὀδοὺς βρωτήρ». Nік: «Αἰχμὴ —». Esхл: [ші

Βρώτης, ου (ὁ), (maî noȣ) = Βορὸς, mînкъчosȣ. [ші

Βρωτέος, α, ον, nos: aл лȣї [βιβρώσκω].

Βρωτικὸς, ἡ, ὸν, dispȣsȣ (кȣ пoftъ de) a mînкa. «Οἱ ἅλες βρωτικωτέρους ἡμᾶς ποιοῦσι». Пл: пe fak a mînкa maî кȣ пoftъ. 2) mistȣitopȣ, saȣ zъdъpîtopȣ de пoftъ de mînкape. «Βρωτικὰ φάρμακα». Med: [βρώτης]. [de ȣnde

Βρωτικῶς, adв: кȣ пoftъ de mînкape. «Βρωτικῶς ἔχω». Eȣst: = Βρωσείω.

Βρωτὸς, ἡ, ὸν, = Βρώσιμος. «Βρωτά». Пit: хpaпe, demînкъpî. [βιβρώσκω].

Βρωτὺς, ύος (ἡ), noet: Ion: în лoкȣ de βρῶσις.

Βύας (vezî βύζω), [imit:] ου (ὁ), вȣfniџъ, кȣкȣвea. кaȣтъ βοῦφος.

Βυβλάριον (τὸ), dim: aл лȣї βύβλος, foae de xîptie.

Βυβλινοπέδιλος (ὁ, ἡ), înкълџatȣ кȣмпe (кa кȣ înкълџъminte de xîptie). [βύβλινος, πέδιλον].

Βύβλινος, η, ον, fъкȣтъ de [βύβλος].

Βυβλίον (τὸ), foae de xîptie fъкȣтъ din koaжъ de...

Βύβλος (ἡ), плaнтa Eџiпteneї пaпȣpe. 2) (пpinч:) кoaжa eї (чe se întpeвȣinџa кa 3) xîptie. 4) teiȣ (de ȣnde) «Ὅπλα βύβλινα». Ep: fȣniї de teiȣ. 5) (пpinч: ȣr îm:) = Βίβλος, кapte.

Βύζην [βύω], adв: stpîns, înreсȣit, des (ȣпa лîнгъ aлta). 2) = Ἀθρόως. «Αἷμα βύζην ἀπιόν». Іпкр: (saȣ гpeшit în лoкȣ de ῥύδην).

Βύζω [βύας], viit: βύξω, stpirȣ вȣ, вȣ, (кa вȣfniџa); bîzîiȣ (кa кoniлȣл плînгînd); (în џen:) вîжîȣ, fakȣ sȣпetȣ, вȣetȣ, ші чл:

Βυθάω -ῶ, viit: -ήσω, noet: (pap) în лoкȣ de βυθίζομαι, mъ кȣfȣndȣ, mъ daȣ a fȣndȣ. [ші

Βυθίζω, viit: -ίσω, кȣfȣndȣ, daȣ чeвa a fȣndȣ, вaгȣ în fȣndȣ. [ші

Βύθιος, α, ον, eшitȣ din (saȣ въгatȣ în) fȣndȣ; [ші

Βύθιος, α, ον, eшitȣ din (saȣ въгatȣ în) fȣndȣ; moiatȣ de totȣ. «Κρονίδης —». Лкs: Neптȣпȣ; (ші adвepвiaл). «Βύθιος ὑποδὺς, καθάπερ οἱ λάροι». Лȣч: «Βύθιόν τι στενάξας». Гaл: [βυθός].

Βυθισμὸς (ὁ), кѕѓѕndape (акt: ші паs:). [βυθίζω].

Βυθίτης, ου (ὁ), ші Βυθῖτις, ιδος (ἡ),= Βύθιος, чел dene fѕndѕ. «Ψάμμος — ». Епгр: nisinѕ dene fѕndѕл mъpiĭ, ші чл:, [βυθός].

Βυθίως, adв: пе (saѕ din) fѕndѕ; adînк. [веzĭ βύθιος].

Βυθὸς (ὁ), adînкѕл, fѕndѕл mъpiĭ, ші чл: «Μολυβδαίνῃ ἰκέλη εἰς βυσσὸν ὄρουσεν. Iл: Ω. (ші fir:) «Ἐ'ν βυθῷ ἀτεχνίης» Iпкр: [în afin: кѕ βάθος, ші Еол: βυσσός].

Βυθοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), хръnitѕ, кreskѕtѕ (tръitopѕ) în fѕndѕл mъpiĭ. [βυθὸς, τρέφω].

Βυθόωσα, noet: naptч: fem: a лѕĭ βυθάω.

Βυκανάω -ῶ, biit: -ήσω,= Βυκανίζω. [din Βυκάνη (ἡ), (Лat:) ѕnѕ felѕ de tpîmвiцъ.

Βυκάνημα (τὸ),= Βυκανισμὸς. [βυκανάω].

Βυκανίζω, biit: -ίσω, kîntѕ кѕ tpîmвiцa [βυκάνη]. [de ѕnde

Βυκανισμὸς (ὁ), kîntape кѕ ачеа tpîmвiцъ. [ші

Βυκανιστήριον (τὸ), =βυκάνη. [ші

Βυκανιστὴς, οῦ (ὁ), kîntъtopѕ кѕ tpîmвiцa βυκάνη, tpîmвiцашѕ.

Βύκτης [βύζω], ου (ὁ), вîжiitopѕ (вîntѕ).

Βυλλόω -ῶ, biit: -ώσω, = [βύω] astѕпѕ; ѕmплѕ пînъ în вѕze.

Βύνη (ά), Еол: în лoкѕ de γυνὴ, femee, (веzĭ ші βανὰ). 2) (enit:) zeiцa Ino, (ші fir:) mapea. «Δάκρυα βύνης». Еѕфop: sape. 3) în лoкѕ de βοίνη, opzѕ пpeгъtitѕ пеntpѕ фачере de вepe, saѕ пiвъ.

Βύρμαξ, ακος (ἡ), Еол: în лoкѕ de Μήρμυξ.

Βύρσα (ἡ), пiеле apгъsitъ, saftianѕ.

Βυρσαίετος (ὁ), apгъsitopѕ вѕлтѕpѕ (kom: enit: aл лѕĭ Клеonѕ). [βύρσα, αἰετός]

Βυρσεὺς, έως (ὁ), =Βυρσοδέψης. [βύρσα]. [de ѕnde

Βυρσεύω, biit: -εύσω, =Βυρσοδεψέω.

Βύρσινος, η, ον, фъкѕtѕ de пiеле apгъsitъ, din saftianѕ. ‖ (sѕвst:) Βυρσίνη (ἡ), кѕpea; вiчiѕ (kom: napodie de μυρσίνη). [βύρσα].

Βυρσὶς, ἴδος (ἡ), = (saѕ dim: aл лѕĭ) Βύρσα.

Βυρσοδεψεῖον (τὸ), apгъsitopie de пieĭ, (tъвъчiрie). [din

Βυρσοδεψέω -ῶ, biit: -ήσω, apгъseskѕ пieĭ; sîntѕ

Βυρσοδέψης, ου (ὁ), apгъsitopѕ de пieĭ, (tѕpч: tавакѕ). [Βύρσα, δεψέω].

Βυρσοδέψησις, εως (ἡ), apгъsipe de пieĭ, [βυρσοδεψέω].

Βυρσοδεψικὸς, ή, όν, atinгъtopѕ de (fo-лositopѕ лa) apгъsipe, saѕ apгъsitopĭ (de tъвъчiрie). [βυρσοδέψης].

Βυρσοδέψιον (τὸ),=Βυρσοδεψεῖον.

Βυρσοπαγὴς [βύρσα, πήγνυμι], έος (ὁ, ἡ), konstpѕitѕ (aлкъtѕitѕ) din пieĭ.

Βυρσοποιὸς (ὁ), = Βυρσοδέψης. [βύρσα, ποιός].

Βυρσοπώλης (ὁ), вînzъtopѕ de пieĭ. [βύρσα, πώλης].

Βυρσοτενὴς, έος, ші

Βυρσότονος (ὁ, ἡ), noet: акопеpitѕ кѕ пiеле întinsъ. «Τύμπανοι — ». Ep: [βύρσα, τείνω].

Βυρσοτόμος (ὁ, ἡ), tъietopѕ (кpoitopѕ) de пieĭ, =σκυτοτόμος. [βύρσα, τέμνω].

Βυρσόω -ῶ biit: -ώσω, акопеpѕ, înfъшѕpѕ, îmвpaкѕ чева кѕ пiеле. [βύρσα].

Βυσαυ(σσαύ)χην, ενος (ὁ, ἡ), [βύω, saѕ βυσσὸς, αὐχήν] skѕptѕ în rîtѕ, saѕ кѕ rîtѕл вѕгatѕ adînк întpe ѕmepĭ. «Βολβὸς — ». Al: (Apistoteлѕ atpiвѕeшte ачеаstа ка ѕnѕ semnѕ fisiornomonikѕ asѕпpa ръѕ-кiпzѕitopiлop вiклепĭ).

Βύσμα (τὸ), [βύω] astѕпѕшѕ, dопѕ, înкѕietoape. 2) пѕпгъ, saѕ dъsaгъ.

Βύσσα (ἡ), =Βυθὸς, ші Ἄβυσσος. 2) ѕnѕ felѕ de пasъpe mapinъ.

Βύσσινος, η, ον, цesѕtѕ din пpea sѕвцipe ші пpeцiosѕ toptѕ de inѕ. [βύσσος]. «βύσσινα ῥήματα». Iл: (fir:) вopвe fpѕmoase ші eлeгante, saѕ dѕлчĭ ші moĭ (ка кѕm ap fi de ачелѕ inѕ).

Βυσσοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: кѕfѕndatѕ de гpeѕtate. [βυσσὸς, βάρος].

Βυσσοδομεύω, [βυσσὸς, δομέω], biit: -εύσω, noet: (fir:) пpoiekteзѕ, saѕ ѕneлteskѕ în adinкѕ întp' askѕnsѕ) ръѕ înпpotiва кѕiва.

Βυσσόθεν, adв: noet: din adînкѕ, din temeлiĭ. [din

Βυσσὸς, (ὁ), noet: în лoкѕ de βυθὸς.

Βύσσος (ἡ), ѕnѕ felѕ de пpea sѕвцipe inѕ de India, ші de Eцintѕ; ші пînza чеа dintp'însѕл. 2) mъtase, saѕ лînъ de пinъ (кoкiлie de mape) (веzĭ πίννα). 3) (maĭ пoѕ) = Πορφύρα.

Βυσσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (гpeшit) în лoкѕ de βυσσοβαρής.

Βυσσόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Βαθύφρων, askѕnsѕ лa rîndѕpiлe saлe, вiклеanѕ. [βυσσὸς, φρήν].

Βύσσωμα (τὸ), noet: [βυσσόω = φράττω]. = βύσμα, astѕпѕшѕ. saѕ 2) = βυσσὸς, adînчime.

Βύσταξ, ακος (ὁ), Dop: în лoкѕ de μύσταξ.

Βόστρα (ἡ), = Βόσμα, asinnaшă.

Βουτίνη, ης, шi Βότις, ιδος (ἡ), [de aчi] вăte; пătinъ (везĭ шi βοῦτις, шi πυτίνη).

Βύω în af: кă δύω), виit: βύσω (ṯpe: de пъ. пas: βέβυσμαι) astăпă; îndesă, ămплă вîpînd п'алъiăpea. «Κηρῷ τὰ ὦτα βύσον». Гpr: «Εἶμα βεβυσμένον». Іпкр: = Пαπι-λημένον, хaĭпъ въiătъ, пîsăitъ.

Βῶ, βῇς, βῇ, пеx: 2. de săн: ал лăĭ βαίνω.

Βώδιον (τὸ), Dop: în локă de βοΐδιον.

Βωθεῖν, Ion: în локă de βοηθεῖν.

Βωκολιάσδομαι, Dop: în локă de βουκολιάζομαι.

Βωκολιαστὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локă de βουκολιαστής.

Βωκολικὸς, Βωκόλος, Dop: în локă de βουκολικός. шi чл:

Βῶκος (ὁ), Dop: în локă de βοῦκος.

Βώλα, ας (ἁ), Dop: în локă de βουλή.

Βωλάκιον (τὸ), dim: ал лăĭ βῶλαξ.

Βωλάκιος, α, ον, пoet: (γῆ, пъmîntă) връsdosă, гpasă. [din

Βῶλαξ, ακος (ἡ), =Βῶλος.

Βωλάριον (τὸ), =Βωλάκιον. [шi

Βωληδὸν, adв: връsdat, în фopmъ de глodăpĭ, saă вăлгъpĭ de пъmîntă; în вă-къці, în цъndăpĭ. [шi

Βώλανος, η, ον, fъкătă (zidită) din вăлгъpĭ de пъmîntă, tipпiчe. [шi

Βώλιον (τὸ), dim: ал лăĭ βῶλος. [шi

Βωλίτης, ου (ὁ), шi Βωλῖτις, ιδος (ἡ), = Βωλοειδής, potăndă. «Στυπτυρία —». Dăкp: || (săвst: връв:) ăпă felă de чеlе maĭ вăпе чiăпеpчĭ, saă mînъiăpчĭ. [βῶλος].

Βωλοειδής, έος (ὁ, ἡ), вăлгъposă ка o вpasdъ. [βῶλος, εἶδος].

Βωλοκοπέω -ῶ, виit: -ήσω, sfъpîmă вpa-sdеле, гpъпеză цapiпъ. [шi

Βωλοκοπία (ἡ), sfъpîmape de вpasde, гpъпape de цapiпъ. [din

Βωλοκόπος (ὁ, ἡ), sfъpîmъtopă de вpa-sde, saă глodăpĭ. «Σφύρα —». Плd: гpaпъ.

Βῶλος (ἡ, шi maĭ пoă ὁ, шi пoet: foap-te pap τὸ), [βόλος] вăлгъpe (maĭ кă seamъ) de пъmîntă, вpasdъ; (пpin întind:) хол-дъ, цapiпъ; (iap în цеп:) вăлгъpe; во-лămă de op че. «Βῶλος χρυσέα». Еăр: вăлгъpe de aăpă; (fir:) soapеле.

Βωλοστροφέω -ῶ, виit: -ήσω, întopкă вpasdеле apînd de ал doiлеa, saă пpъ-meskă. [шi

Βωλοστροφία (ἡ), întoapчеpe de вpasde în ал doiлеa apape, saă пpъшipe. [βῶλος, στρέφω].

Βωλοτόμος (ὁ, ἡ), = Βωλοκόπος. «Μήρ-μυξ —». Епгр: [βῶλος, τέμνω].

Βωλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Βωλοειδής, плină de вăлгъpĭ, глodăposă. [βῶλος].

Βωμάκευμα (τὸ), Βωμολοχία. [din

Βωμακεύομαι, виit: -εύσομαι, sîntă

Βώμαξ, ακος (ὁ, ἡ), = Βωμολόχος. [шi

Βω(Βω)μαξ, ακος (ἡ), пoet: dim: ал лăĭ βωμός. [шi

Βωμιαῖος, în локă de

Βώμιος, α, ον, ал алtapăлăĭ, saă кon-sfiпцită алtapăлăĭ. [шi

Βωμὶς, ίδος (ἡ),=Βαθμὸς, tpeaпtъ (шaĭ кă seamъ în чеlе sfinte, алtape, шi чл:). [βωμός]. 2) = кă

Βωμίσκος (ὁ), dim: ал лăĭ βωμός, ал-tъpaшă.

Βωμίστρια (ἡ), пoet: пpeotiцъ, пosлă-шitoape алtapăлăĭ (temплăлăĭ). [βωμός].

Βωμοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopma, saă felăл алtapăлăĭ. [βωμὸς, εἶδος].

Βωμολόχευμα (τὸ), вopвipe, пăptape de prostă лînгăшitopă. [din

Βωμολοχεύομαι, виit: -εύσομαι, шi

Βωμολοχέω -ῶ, виit: -ήσω, fakă пpoa-ste лînгăшipĭ. [шi

Βωμολοχία, (ἡ), пăptapea шi хapakte-păл пpostăл лînгăшitopă. [шi

Βωμολοχικὸς, ἡ, ὸν, кăвenită, potpivită, însăшită лînгăшitopăл. [din

Βωμολόχος (ὁ, ἡ), (пpiпч:) пîndіtopă пе лîнгъ жеptfелпiчe, ка sъ апăчe пpin op че mižлoaчe (dap maĭ кă seamъ кă лîн-гăшipĭ шi глăme) вpe o пapte din жеptfe; чеpшъtopă; (de ăпde пpin întind:) пapa-sită, пpostă лînгăшitopă, вăfoпă (iăp: кa-pariosă). [βωμὸς, λόχος]. [de ăпde

Βωμολόχως, adв: кă лînгăшipĭ шi вă-foпepiĭ.

Βωμονεί(νί)κης, ου, (ὁ), (se пămia în Snapta) лăптъtopă, saă вipăitopă ла вiчiăі-piле, че кă pъвdape săfepiaă tinepiĭ în-пpeжăpăл жеptfелпiкăлăĭ Dianeĭ. [βωμός, νεῖκος, saă νίκη].

Βωμὸς (ὁ), [βάω =βαίνω] (în цеп:) op че клъdităpъ, saă înълцiăpъ, пе кape se poate пăпе чева, piedestaлă; tpiвăпъ, am-вoпă; katafaлкă; tpeaпtъ (maĭ кă seamъ ла sfinte клъdităpĭ) de săipe, saă skapъ. 2) (maĭ пaptik:) алtapă, жеptfелпiкă; (шi пpin întind:) temплă. 3)=Βουνὸς, deaлă, mъгăpъ, шi чл:

Βῶν, Dop: în локă de βοῦν.

Βωνίτης, ου (ὁ), Dop: пoet: în локă de βουνίτης.

Βώξ, saŭ Βῶξ, ωκός (ὁ), (прin коntрак:) în локŭ de βόαξ.
Βωρεύς, έως (ὁ), ȣnŭ пеште de Nілŭ (maĭ кȣ seamъ fъкȣtŭ ватокŭ).
Βωρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ βωρεύς.
Βῶς, Dop: în локŭ de βοῦς.
Βῶσαι, βώσας, ші чл· Dop: în локŭ de βοῆσαι, βοήσας, ші чл: din βοάω.
Βωσί, Dop: în локŭ de βουσί, dat: îm: ал лȣĭ βοῦς.
Βῶσι, îm: 3: пеps: a пех: 2: de ssп: ал лȣĭ βαίνω.
Βωστρέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: Dop: în локŭ de [βοῶ], stpirŭ, кiemŭ (maĭ кȣ seamъ în ажȣtорŭ).
Βωταλίς, ίδος (ἡ), лiliакŭ (ȣnŭ felŭ de шоаріче кȣ арiпĭ, чe sвоаръ пȣmaĭ ла întȣnерiкŭ).
Βωτήρ(στήρ) (ὁ), поеt:=Βοτήρ, ші
Βώτης, ου (ὁ), Dop: поеt:=Βούτης, пъstорŭ.
Βωτιάνειρα (ἡ), поеt: [βώτης, ἀνήρ] (царъ) хръnitoаре de оаменĭ, podoaсъ.
Βῶτις, ιδος (ἡ), поеt: (întрев: пȣmaĭ în коmпȣнере) fem: ал лȣĭ βώτης.
Βώτωρ, ορος (ὁ), поеt: =Βωτήρ.

Γ.

Γ, γ, Γάμμα (τὸ), Гаmа (nedекл:), a tреia літеръ a Еліпеskȣлȣĭ алфаветŭ. || (арitmеt:) γ', tреĭ (3), saŭ ал tреilеа; ші (sȣвskрisŭ) ,γ, tреĭ miĭ (3000). Γ' (кȣ апоstрofŭ), ші
Γα, Dop: în локŭ de γε.
Γᾶ, γᾶς, (ἁ), Dop: în локŭ de γῆ.
Γαγάτης, ου (ὁ), (se înц: λίθος, піаtръ) ȣnŭ felŭ de піаtръ пеагръ, smолоаsъ [de ла Γάγαι, Гага, орашŭ, saŭ локŭ ал Лічіеĭ].
Γαγγαλίζω, віit: -ίσω, =Γαργαλίζω, гîdілŭ; (ші прin ȣрm:) sileskŭ ла рîsŭ. (de ȣnde καγχαλάω). (везĭ ші γιγγλίζω). [γάγγλιον].
Γαγγαμεύς, έως (ὁ),=Γαγγαμουλκός. [din Γαγγάμη (ἡ), ші
Γάγγαμον (τὸ), треажа, плаsа stpidaрілор.
Γαγγαμουλκὸς (ὁ), [γάγγαμον, ἕλκω] stpidaрŭ, прinzъtорŭ de stpidiĭ.
Γαγγίτης, ου (ὁ), [Γάγγης, пȣme de рîŭ] ȣnŭ felŭ de піаtръ прецiоsъ.

Γάγγλιον (τὸ), ȣmflъtȣръ de вînъ (fъръ dȣрере); гîлкъ (maĭ кȣ seamъ ла гîtŭ) [de ȣnde
Γαγγλιώδης, εος (ὁ, ἡ), гîлкоsŭ.
Γάγγραινα [γράω], ης (ἡ), гапгрепъ. [de ȣnde
Γαγγραινικός, ή, όν, кȣвенitŭ гапгрепеĭ, saŭ прічinȣitŭ din гапгрепъ. [ші
Γαγγραινόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, mъ гапгрепеzŭ. [de ȣnde
Γαγγραίνωμα (τὸ), =Γάγγραινα, гапгрепъlȣръ. [ші
Γαγγραίνωσις, εως (ἡ), гапгрепаре.
Γάζα, ης (ἡ), (Пеps:) комоаръ, tеsаȣрŭ (maĭ кȣ seamъ a împъраtȣлȣĭ Пеpsілор), касъ de вапĭ (Тȣрч: хаzna); (прin întind:) dажdie.
Γαζοφυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, пъstреzŭ, пъzeskŭ касъ de вапĭ. [ші
Γαζοφυλάκιον (τὸ), =Θησαυροφυλάκιον. [din
Γαζοφύλαξ, ακος (ὁ), = Θησαυροφύλαξ. [γάζα, φύλαξ].
Ἀγαθὲ, (кȣ апоstрofŭ) în локŭ de ἀγαθέ, вок: ал лȣĭ ἀγαθός.
Γαθέω, Dop: în локŭ de γηθέω.
Γαθυλλίς, ίδος (ἁ), Dop: în локŭ de γηθυλλίς.
Γαῖα, ας (ἡ), поеt: în локŭ de γῆ. [de ȣnde
Γαιάοχος поеt: = Γαιοῦχος.
Γαίηθεν, поеt: adв: în локŭ de γῆθεν. [ші
Γαιήϊος (ὁ, ἡ), Ion: поеt: în локŭ de γήϊνος.
Γαιηοῦχος (ὁ, ἡ), ші Γαιήοχος, поеt: = Γαιοῦχος.
Γαιηφάγος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de γαιοφάγος.
Γαιοδά(δό)της, ου (ὁ), поеt: [γαῖα, δαίω, δόω], împърцitорŭ, dъtъtорŭ de пъmîntŭ.
Γαιομέτρης, ου (ὁ), поеt: în локŭ de γεωμέτρης. [γαῖα, μετρῶ].
Γάϊος, α, ον, Dop: în локŭ de γήϊος, = γήϊνος.
Γαιοτρεφής, έος (ὁ, ἡ), поеt: de saŭ din пъmîntŭ хръnitŭ. [γαῖα, τρέφω].
Γαιοῦχος (ὁ, ἡ), =Γαιηοῦχος, ші Γαιάοχος, ші Γαιήοχος, [γαῖα, ἔχω] цiitорŭ, протеkторŭ, паtрonŭ ал вре ȣnȣĭ пъmîntŭ, saŭ орашŭ. 2) epit: ал лȣĭ Nепtȣnŭ (fiind къ кȣ mарea цine копрinsŭ пъmîntȣл).
Γαιοφάγος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de γηφάγος. [γαῖα, φάγω].
Γαιοφανής, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de γεωφανής. [γαῖα, φαίνω].

*

Γαιόω -ῶ, виit: -ώσω, (маї поў) пре-
факў чева ін пъмінтў. [γαῖα].

Γαισὸν (τὸ), шi

Γαισὸς (ὁ), (Келт:) ўнў фелў de sўлiцъ,
toatъ de ферў а Галілор. (везї шi ὑσσός).

Γαίω (фъръ виit:), (кў dat:) мъ мїнdpeskў,
мъ фълескў, мъ інгімфезў. [γάω].

Γαιώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: ін локў de
Γεώδης. [γαῖα].

Γάλα, ακτος (τὸ), лапte. «Ὀρνίθων γάλα».
Пров: лапte de пъсърї. (везї шi Ὀρνι-
θόγαλον).

Γαλάδες, saў Γάλακες (αἱ), ўнў фелў de
stpidiї.

Γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, (пріич: пръпкў, saў
пўїў de op че вітъ) сўгарў, saў de џiџъ;
(пріп ўрм:) фраџеdў. [шi

Γαλακτιάω -ω, виit: -άσω, амў мўлтў
лапte. [шi

Γαλακτίζω, виit: -ίσω, sіntў ка лапtеле
de алвў. [шi

Γαλακτικὸς, ἡ, ὸν, шi

Γαλάκτινος, η, ον, фъкўtў din лапte, saў
алвў ка лапtеле. «Γαλάκτινα στήθεα». Епгр:
|| «Γαλάκτινα (se інџ: ἐδέσματα)» лъпtў-
pіле (toтў, че este din лапte). [шi

Γαλάκτιον (τὸ), лъпtішорў, dim: ал лўї
γαλα. [шi

Γαλακτὶς, ίδος (ἡ), (ла ім:) лапџї de
пеште; шi = кў...

Γαλακτίτης, ου, (ὁ), шi Γαλακτῖτις, ιδος
(ἡ), ўнў фелў de пiatpъ, каре фрекіndў se
ін апъ о фаче алвъ ка лапtеле (пiatpъ
de лапte). (везї шi γαλαξίας). [γάλα].

Γαλακτοδόχος (ὁ, ἡ), [γάλα, δέχομαι] васў
npіtmitopў, інкъпъtopў de лапte.

Γαλακτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ін фелўл
лапtелўї, ка лапtеле. [γάλα, εἶδος].

Γαλακτοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), хръпіtў,
креskўtў кў лапte. [γάλα, τρέφω].

Γαλακτοκόμος (ὁ, ἡ), інгріжіtopў de ла-
пte. [γάλα, κομέω].

Γαλακτόομαι -οῦμαι, виit: -ωθήσομαι, мъ
факў (мъ префакў ін) лапte. [γάλα].

Γαλακτοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), інкеratў ка
лапtеле; saў (фіг:) фраџеdў шi алвў, ка
ўнў лапte інкеratў. [γάλα. πήγνυμι].

Γαλακτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, продўкъtopў de
мўлтў лапte. [шi

Γαλακτοποιία (ἡ), фачере de мўлтў ла-
пte. [din

Γαλακτοποιὸς, (ὁ, ἡ), = Γαλακτοποιητικός.
[γάλα, ποιός].

Γαλακτοποσία (ἡ), вўўtўpъ de (saў хръ-
ніре пўмаї кў) лапte. [шi

Γαλακτοποτέω -ῶ, виit: -ήσω, веаў (мъ
хръпеskў кў) лапte. [din

Γαλακτοπότης, ου (ὁ), вўўtopў de (tpъi-
topў кў) лапte. [γάλα, πίνω].

Γαλακτοτροφέω -ῶ, виit: -ήσω, хръпеskў
кў лапte. [шi

Γαλακτοτροφία (ἡ), хръніре (акt: saў
пас:) кў лапte. [γάλα, τροφή].

Γαλακτουργέω -ῶ, виit: -ήσω, sіntў

Γαλακτουργος (ὁ, ἡ), лўкръtopў de лъ-
птўpї, (adікъ) врінzеtўpї, шi чл: [γάλα,
ἔργον].

Γαλακτουχέω -ῶ, виit: -ήσω, амў лапte.
2) (stpъm:) хръпеskў кў лапtеле меў,
daў џiџъ. [шi

Γαλακτουχία (ἡ), dape de џiџъ. [din

Γαλακτοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре лапte,
saў хръпеште кў џiџъ. [γάλα, ἔχω].

Γαλακτοφαγέω -ω, виit: -ήσω, sіntў

Γαλακτοφάγος (ὁ, ἡ), мінкъtopў de
(tpъїtopў кў) лапte. [γάλα, φάγω].

Γαλακτοφόρος (ὁ, ἡ), чел че продўче,
saў аре лапte. [γάλα, φέρω].

Γαλακτόχροος -ους (ὁ, ἡ), шi поеt:

Γαλακτόχρως, ωτος, saў ῶτος (ὁ, ἡ), чел
ін фаџа (колоареа) лапtелўї. [γάλα, χρόος].

Γαλακτώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γαλακτοειδὴς,
чел de фелўл лапtелўї, saў ка лапtеле,
лъптosў. [γάλα].

Γαλάκτωσις, εως (ἡ), префачере ін ла-
пte. [γαλακτόω].

Γαλάνα, ας (ά), Dop: ін локў de γα-
λήνη. [γάλα].

Γαλαξαῖος, α, ον, поеt: ін локў de γα-
λαθηνός. [шi

Γαλαξήεις, εσσα, εν, поеt: ін локў de
γαλακτώδης. [шi

Γαλαξίας, ου (ὁ), галаksia (алвўл черкў
ка de лапte, че se веde пе черў),
калеа ръtўчітъ. 2) = Γαλακτίτης, шi Μό-
ροχθος. [γάλα].

Γαλέα, ας (ά), Dop: ін локў de γαλῆ.

Γαλεάγκων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кў коate
de пiсiкъ (кў мїїні sкўpte). [γαλέα, ἀγκών].

Γαλεάγρα (ἡ), колівіе de ферў, кўрсъ,
кў каре прindeaў пiсiчї (веверiџе, епў-
раші, шi чл:). [γαλέα, ἄγρα].

Γαλέη, ης (ἡ), Іоп: ін локў de γαλῆ.

Γελεόβδολον (τὸ), [γαλέα, βδόλος] ўнў
фелў de плантъ пўtўроасъ, ка ўрzіка ла
формъ. (везї шi γαλίοψις).

Γαλεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [γαλέα, saў γα-
λεὸς, εἶδος] чел ін формъ de (asemenea
кў) пiсiкъ, saў пештеле...

Γαλεὸς (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de пеште пestpiцꙋ ка тpeana. (вeзĭ ши γαλῆ).

Γαλερὸς, ὰ, ὸν, = Γαληνὸς, влîndꙋ, вeселꙋ. [γάλα]. [de ꙋnde.

Γαλερῶς, adв: кꙋ влîndeцe ши веселie.

Γαλερωπὸς (ὁ, ἡ), веселꙋ ла faцъ, влîndꙋ. [γαλερὸς, ὤψ].

Γαλεώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γαλεοειδής.

Γαλεώνυμος (ὁ), тpeanъ (пеште), (поате)=Γαλεὸς, saꙋ (гpeшit) în локꙋ de Καλλιώνυμος. [γαλεὸς, ὄνομα].

Γαλεώτης, ου (ὁ), ='Ασκαλαβὸς, ꙋнꙋ felꙋ de пestpiцꙋ гꙋштерꙋ, saꙋ шопîрлъ връжмашъ шарпелꙋĭ. 2) (пеште)=Ξιφίας, saꙋ [Γαλεός]. 3) =кꙋ

Γαλῆ (ἡ), (пpin контp: din γαλέη) вeвеpiцъ (вeзĭ ши μυγαλῆ); певъstꙋкъ; eпꙋpaшꙋ; (maĭ поꙋ) pisiкъ. 2) ꙋнꙋ miкꙋ пеште. (вeзĭ ши γαλεός).

Γαλήν' (кꙋ апостpofꙋ), în локꙋ de γαληνὰ, пеꙋt: îm: ал лꙋĭ γαληνός.

Γαληναία (ἡ), поеt: în локꙋ de γαλήνη.

Γαληναῖος, α, ον, = Γαληνός.

Γαλήνεια (ἡ), поеt: în локꙋ de

Γαλήνη (ἡ),[γάλα] лiпiште de mape, ши (în цеп:) de atmosfepъ; (fir:) пеtꙋpвꙋpape de sꙋfлеtꙋ: (пpin ꙋpm:) влîndeцe în faцa oвpazꙋлꙋĭ. 2) ꙋнꙋ felꙋ de metaлꙋ,=Μολύβδαινα. [de ꙋnde

Γαληνής, έος (ὁ, ἡ), ши

Γαληνιαῖος, α, ον,=Γαληνός.

Γαληνιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntꙋ лiпꙋ, saꙋ mъ алiпeзꙋ. [ши

Γαληνίζω, вîit: -ίσω, алiпeзꙋ, поtолеskꙋ. [din

Γαλήνιος (ὁ, ἡ),=Γαληνός.

Γαληνισμὸς (ὁ), алiпаpe. [γαληνίζω].

Γαληνὸς, ἡ saꙋ ός, όν [γαλήνη], лiпꙋ (despre mape ши atmosfepъ); (fir:) лiпiштitꙋ, пеtꙋpвꙋpatꙋ (ла sꙋfлеtꙋ, ши чл:). [de ꙋnde

Γαληνότης (ἡ), =Γαλήνη. [ши

Γαληνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Γαληνίζω; ши (поате гpeшit)=Χαλινόω. [ши

Γαληνῶς, adв: în лiпiште; кꙋ влîndeцe, ши чл:

Γαλιάγκων, ωνος (ὁ, ἡ),=Γαλεάγκων.

Γαλιάγρα (ἡ), =Γαλεάγρα.

Γαλιδεὺς, έως (ὁ), pisoiꙋ. [γαλῆ].

Γάλιον (τὸ), o eapвъ, кꙋ кape se înкеагъ лаптеле ка кꙋ кеагꙋ. [γάλα].

Γαλίοψις, εως (ἡ), ꙋнꙋ felꙋ de вꙋpianъ пꙋtꙋpoasъ, =Γαλεόβδολον. [γαλῆ, ὄψις].

Γάλλὸς (ὁ, ἡ), пpeotꙋ ал zeiцeĭ Чiвeла eꙋnꙋкꙋ (skoпitꙋ).

Γαλουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Γαλακτουργέω. [din

Γαλουργὸς (ὁ, ἡ), =Γαλακτουργός.

Γαλουχέω -ῶ, вiit: -ήσω=Γαλακτουχέω.

Γαλουχία (ἡ), = Γαλακτουχία.

Γάλοως, ω (ἡ), în локꙋ de γάλως.

Γάλωος, цеп: ал лꙋĭ

Γάλως, ω, saꙋ ωος (ἡ), sopa вꙋpвatꙋлꙋĭ: ши (ꙋпе-opĭ) soцia fpateлꙋĭ, кꙋmnatъ.

Γαμβρεύω, вiit: εύσω, mъ fакꙋ цiпepe кꙋiva; mъ înкꙋskpeзꙋ. [ши

Γάμβριος, α, ον, de цiпepe. (de ꙋnde) «Γάμβρια» dapꙋpiле, чe se daꙋ цiпepeлꙋĭ. [γαμβρός].

Γαμβροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopꙋ de цiпepeле, saꙋ цiпepiĭ sꙋĭ. «Δρόμος Οἰνομάου —». Non: [γαμβρὸς, κτείνω].

Γαμβρὸς (ὁ), цiпepe, saꙋ mipe; sokpꙋ; кꙋmnatꙋ, (ad:) fpateле вꙋpвatꙋлꙋĭ; (în цеп: кꙋskpꙋ. [γάμος].

Γαμετὴ, ши Γαμέτις, ιδος, femee mъpitatъ, saꙋ певаstъ de вꙋpвatꙋ. [ши

Γαμέτης, ου (ὁ), поеt: вꙋpвatꙋ de певаstъ. [ши

Γαμέω -ῶ, [γάμος] вiit: -ήσω, (пех: ἔγημα) mъ însopꙋ; (maĭ поꙋ) mъ împpeꙋnꙋ tpꙋпeште кꙋ femee. || (miж:, saꙋ пас: кꙋ dat:) mъ mъpitꙋ. || (поеt: miж:) însopꙋ, daꙋ певаstъ fiꙋлꙋĭ, saꙋ mъpitꙋ fiiкъ: «Αὐτός μοι γυναῖκα γαμέσσεται». Iл: I. «Τὸν δόντ' αὐτῷ θυγατέρ', ἥν τ' ἐγήματο». Eвp:

Γαμήλευμα (τὸ), поеt: (pap:) în локꙋ de γάμος. [ши

Γαμήλιος, α saꙋ ος, ον, кꙋвeнitꙋ пꙋnцiĭ. || «Γαμηλία (se înц: θυσία), saꙋ Γαμήλια (se înц: ἱερὰ), жеptfъ ши оꙋпъцꙋ de пꙋntъ date de цiпepe; ши dapꙋpiле date цiпepeлꙋĭ ла aчestea. (de ꙋnde) «Κατὰ τοὺς νόμους ἔγημε, καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσενήνοχε». Dm: [ши

Γαμηλιών, ῶνος (ὁ), a шаптеleа, saꙋ a опtꙋлеа лꙋпъ a Atenenilop (15 Ianꙋapie —15 Февpꙋapie), întpꙋ кape se sꙋвîpшiaꙋ oвiчnꙋit чeле maĭ mꙋлte пꙋnцĭ. [γάμος].

Γαμησείω, (fъpъ вiit:) dopeskꙋ a mъ înꙋpa. [γαμέω].

Γαμίζω, вiit: -ίσω, mъpitꙋ. || (miж:) mъ mъpitꙋ.

Γαμικὸς, ἡ, όν, [ши adв:] -κῶς,=Γαμήλιος. «Πρὸ τῶν γαμικῶν (se înц: ἱερῶν). Тꙋч: maĭ 'nainte de пꙋntъ. [ши

Γάμιος, α saꙋ ος, ον, поеt:= Γαμήλιος, ши Γαμικός. [ши

Γαμίσκω, поеt: în локꙋ de γαμίζω. [γάμος].

Γάμμα (τὸ), nedeкл: [Евр:] nъmeле літереї Γ, γ, Гаma.

Γαμμοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de Гаma. [Γάμμα, εἶδος].

Γαμοδαίσια (τὰ), (se înц: ἱερά) жертfъ ші оsпъцѕ de nъntъ. [γάμος, δαίς].

Γαμοκλοπέω -ῶ, biit: -ήσω, neѕt: fъръ nъntъ stpeinъ, npeaкървеsкѕ. [ші

Γαμοκλοπία (ἡ), npeaкървіе. [din

Γαμοκλόπος (ὁ), npeaкървapѕ. [γάμος, κλοπή].

Γαμοποιία (ἡ), фачере de nъntъ. [γάμος, ποιός].

Γάμορος (ὁ, ἡ), (npinч: ла îm:) Dop: în лоkѕ de γεωμόρος.

Γάμος (ὁ), nъntъ, леціѕітъ însoцipe în къsnічіе а върватѕлѕї кѕ femeea, ші церemonia eї. «Εἰς γάμου ὥρην». Od: O. (ші îm:) «Γάμων ὥραν ἔχουσα». Пл: «Εἰλαπίν' ἠὲ γάμος». Od: I. (ші îm): «Γάμους ἄγειν». (ἑστιᾶν, ποιεῖν, ші чл:)». Лкs: а фаче nъntъ. [în afin· кѕ γάνος, γάνυμαι din γαίω]

Γαμοστολέω -ῶ, biit: -ήσω, înnodoвеsкѕ mipeasъ de nъntъ; (în цen:) npeгътеsкѕ de але nъnцеї. [ші

Γαμοστολία (ἡ), înвodoвipea mipeseї de nъntъ; (în цen:) npeгътipe de nъntъ. [din

Γαμοστόλος (ὁ, ἡ), înnodoвitopѕ de mipeasъ; npeгътitopѕ de nъntъ: [γάμος, στολή].

Γαμοτελέω -ῶ, biit: -έσω, fakѕ, съвîpшеsкѕ nъntъ. [γάμος, τελέω].

Γαμφή, ші Γαμφυλή (ἡ), (npinч: ла îm:) =Σιαγών, fалкъ (maї кѕ seamъ de feapъ); saѕ = Ῥύγχος, вотѕ, чіокѕ (maї кѕ seamъ de пасѕpe кapnівоpъ). [ші

Γαμψός, ἡ, όν, noet: în локѕ de καμπτός, înковоіатѕ, кокîржатѕ. [κάμπτω]. [de ѕnde

Γαμψότης (ἡ), înковоітѕpъ (deѕnrії, ші чл:). [ші

Γαμψόω-ῶ, biit: -ώσω, înковоіѕ. «Γαμψούμενον τὸ ῥύγχος». Apst:

Γαμψωλή (ἡ), noet: în локѕ de γαμψότης.

Γαμψῶνυξ, υχος, ші

Γαμψώνυχος, ου (ὁ, ἡ), чел кѕ ѕнгііле înковоіате. «"Ορνιθες («'Ασταχοὶ) γαμψώνυχοι». Apst: [γαμψός, ὄνυξ].

Γάνα, ας, saѕ ᾶς (ἁ), Dop: (Sічел:) în локѕ de γυνή. (везї ші βανά).

Γανάω -ῶ, (fъръ biit:) noet: лѕчеsкѕ, stiклеsкѕ; (npin ѕpm:) desfъtezѕ (îndѕлчеsкѕ) веdepea; (în цen:) înвeseлеsкѕ. [din

Γάνος [γαίω], εος -ους (τὸ), noet: албеацъ, лѕчitate, stiклipe; fpѕmѕseцe; веseліе, плъчере. (fir:) slaвъ, fалъ, stpeлѕчitate. «Μελίσσης—». Eѕp: miepe. «'Αμπέλου —». «Βότρυος — ». Esхл: ші Ep: вінѕ. «Κρηναῖον — ». Лікfp: апъ de fîntînъ. «'Αρχαῖον —». Esхл:. [de ѕnde

Γανόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѕ чева а лѕчі, а stiклі, лѕstpezѕ; snoiesкѕ; (fir:) înвeseлеsкѕ, desfъtezѕ. ‖ (пас: saѕ miж:) = Γάνυμαι, mъ înвeseлеsкѕ, ші чл: (nestp:) = Γανάω.

Γανόων, ωσα, ων, noet: în локѕ de γανῶν, партч: de γανάω.

Γάνυμαι (γάνος), biit: -ύσομαι, noet: (кѕ dat: saѕ цen:) mъ вѕкѕpѕ, mъ вeseлеsкѕ; mъ înfrîmfezѕ.

Γανύσκομαι, noet: în локѕ de γάνυμαι.

Γάνυσμα τὸ), noet: = Γάνος, плъчере, веseліе. 2) îndѕлчipe de вѕкате npin аpomate, ші чл: [γάνυμαι].

Γανώδης, εος (ὁ, ἡ), лѕstposѕ, лѕчіosѕ; (fir:) fpѕmosѕ; веseлѕ; грасѕ; podosѕ. [γάνος].

Γάνωμα (τὸ), ші

Γάνωσις, εως (ἡ), = Γάνος, лѕstpape, stiклipe, snoipe; (fir:) înfpѕmѕseцape; înвeseлipe. [γανόω].

Γάπεδον (τὸ), Dop: în локѕ de γήπεδον.

Γαπετής, έος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ de γηπετής.

Γαπόνος (ὁ, ἁ) Dop: în локѕ de γηπόνος.

Γάποτος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ de γήποτος.

Γὰρ [γέ, ἄρα], коnіѕnк: (nenѕsѕ nічі о datъ ла înченѕтѕл кѕвîntѕлѕї, чі npinч: dѕne ѕna, saѕ doѕ zічеpї, іар ла noeцї ші dѕne чінчі ші шаse). «Ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι γάρ». (ші este npinч:) аpътътopѕ de npічinъ, etioлoцікѕ, (ші se esnлікъ npin) fiind къ, къчї. «Μὴ λέγε τοιαῦτα· οὐ γάρ τις πείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω». Iл: Σ. «Εἰ καί τι ἥμαρτον, σύγγνωθί μοι· παιδίον γὰρ εἰμί». Лѕч: ѕne-opї npeчede npічinѕitѕлѕї. «'Ατρείδη, πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσιν 'Αχαιοί, τῷ σε χρὴ πόλεμον παῦσαι». Iл: H. (ѕne opї npічinѕitѕл se înцелеце din afapъ, saѕ se ia din чеде npezise, ші maї кѕ seamъ în întpeвopesnѕnѕѕpї, ші atѕnчї se веde акopdatѕ ші кѕ noft: ші кѕ înf: ші кѕ naptч:). 'Απεκρίναντο, ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν ταῦτα· παῖδες γὰρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' 'Αθηναίοις εἴησαν». Tѕч: «Διενοοῦντο τὰς προβάσεις φυλάσσειν, ὅπως μὴ κατὰ ταύτας ἀναβῶσιν οἱ

πολέμιοι· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη γε αὐτοὺς δυνηθῆναι». Тѕч: «Διττῶς δὲ τοῦτο δύναται· ἢ γὰρ μενουσῶν ἀκινήτων τῶν πόλεων, ἢ διὰ πόστασιν». Stp: «Ἀλλὰ γὰρ φήσει τις, οὐ ῥάδιον... οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν, ші чл:» Dm: A. «Καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοὺς δ' ὑπερβαίνειν νόμους; B: οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε». Sof: «Τεθνάμεναι γὰρ καλόν». Tipt: (ші їъръ вербѕ). «Τὸ λευκὸν πολλὰ σημαίνει· ἢ γὰρ ἀσθένειαν τῆς δυνάμεως». Гал: (în ел: поеt: ѕрмеазъ ші дѕпе вокаt: ші поftitoapеле партік:) «Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος». Om: «Ὑπέρτατε Ζεῦ, τεαί γὰρ ὧραι μ' ἔπεμψαν». Hind: «Αἴ («Εἰ) γὰρ, Ζεῦ πάτερ». Om: 2) în întребърі, ші маї кѕ seamъ ла поеції se ia în локѕ de rînditіѕ, saѕ міръtіѕ, ші se експлікъ прін, ші, ші аша. «Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο»; Od: Ξ. Μωροὶ καὶ τυφλοί, τίς γὰρ μείζων; ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναός»; Skp: 3). ла респѕнсѕрі se ia în локѕ de întърітіѕ (kînd însemнареа este дѕпе етімолоція лѕї). «Λέγω γὰρ οὖν». Ksn: (асемене ші ла întребърї). «Ἦ γάρ; «Οὐ γάρ»; Ksn: нѕ е аша? (ші se сѕстінц: респѕнсѕл, аша негреші). 4) ѕне орї se ia de емфатікѕ în фелѕ de epоніе. «Πάνυ γὰρ, οὐχ ὁρᾷς»; Dm: о! негреші, нѕ везї? (астфел есте ші а лѕї Аріstf: în Ахар:) «Σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγώ.» 5) (кѕ партік: Ἄν, Ἀλλά, Καί, Τοί, ші чл: saѕ аналізеште а sa însемн: saѕ întінде не а ачелора), везї Ἀλλά. 6) ла înчепѕтѕрі de повестірї, saѕ ексламаtіве преворбірї se арατъ ка îndeплінітівѕ (παραπληρωματικόν), ші рътіне неекспілікаtѕ. «Ἄκουε τοίνυν... ὡς γὰρ τάχιστα ἀφικόμεθα, ші чл:». Apstf:

Γαργαίρω [imit:], sintѕ плінѕ, гîлгîіѕ. (везї ші καρκαίρω).

Γαργάλη (ἡ),=Γάργαλος. [de ѕнде

Γαργαλίζω, віit: -ίσω, rîdiлѕ; (фір:) întъріtѕ, зъдъръскѕ; лінгѕшескѕ; înдѕлческѕ. de ѕнде

Γαργαλισμὸς (ὁ), rîdiларе; (фір:) зъдъріре; лінгѕшіре, ші чл:

Γάργαλος (ὁ), плъчере din rîdiларе; întъріtаре.

Γάργαρα (τὰ), [Γαργαίρω], мѕлціме, вілшѕгѕ; гръмадъ маре; гîлгîіъръ, гаргаръ. || (sinr:) Γάργαρον, нѕме de локѕ, канѕ ал мѕнтелѕї Ida, fiind къ аколо гîлгîіе, вîжіе ізворînd апъ. [de ѕнде

Γαργαρεών, ῶνος (ὁ), (прінч: отоморѕл гîtлѕї; ші (прін întind:) гîtлежѕл (fiind къ ачі гîлгîіе гаргара). [ші

Γαργαρίζω, fакѕ гаргаръ. [de ѕнде

Γαργαρισμὸς (ὁ), facepe de гаргаръ.

Γαρέλαιον (τὸ), ѕнѕ фелѕ de saѕцѕ кѕ ѕntѕ-de-лемнѕ. [γάρον, ἔλαιον].

Γάρον (τὸ), ші

Γάρος (ὁ), ѕнѕ фелѕ de zeamъ (saѕцъ) fъкѕtъ din saламѕръ, ші шічї пешті (маі кѕ seamъ скѕмбрії).

Γαρυέμεν, ші Γαρύεν, Dop: în локѕ de Γηρύειν.

Γαστεροπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), =Γαστρίμαργος, лакомѕ. [γαστήρ, πλήττω].

Γαστέρος, Ion: în локѕ de γαστρός, цен: ал лѕї γαστήρ.

Γαστερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de γαστρόχειρ.

Γαστὴρ (ἡ), (цен: γαστρός, dat: γαστρί, ші dat: în: γαστράσι) пînтече, вѕрtъ, saѕ stomaxѕ. «Γαστέρι νέκυν πενθῆσαι». Іл: T. кѕ постѕ а жълі пе мортѕ. «Γαστρὸς ἥττων, saѕ κρείττων». Ksn: лакомѕ, saѕ înфрînаtѕ de ла лъкоміе. «Ἐν γαστρὶ («Κατὰ γαστρὸς) ἔχειν, saѕ φέρειν». Лкs: а fi înгреѕнаtъ, греа. «Ἐν γαστρὶ ἔσχε, saѕ ἔλαβε». Лкs: s' а înгреѕіаt. 2) =Γάστρα, adînкъtѕръ. «Ὥμους ἀσπίδος εὑρείης γαστρὶ καλυφάμενος. Енгр: 3) (прін întінд:) пъртаpe în пînтече. «Γυνή τις ἑπτὰ ἤδη γαστέρας δυστοκοῦσα». Flstp: [γάω, неîнтр: sîntѕ înкъпъторѕ].

Γαστῆρσι, Ion: în локѕ de γαστράσι.

Γαστορίς, ίδος (ἡ), гѕліе.

Γάστρα (ἡ), пînтече, înкъпътѕръ, saѕ апантече, saѕ васѕ пîнтекосѕ; adînкъtѕръ de васѕ, saѕ васѕ пîнтекосѕ; (обшн: ші pom:) гластръ. 2) амбарѕ de корабіе. (везї κοῖλος). [γαστήρ].

Γαστραφέτης, ου (ὁ), о машінъ, прін каpe s' аѕвîрліаѕ сѕцеtе. [γαστήρ, ἀφέτης]. (ші se нѕміа аша, fiind ка лѕкра прін апъsape de пîнтече).

Γαστρίδιον (τὸ), dim: ал лѕї γαστήρ, пîнтечелѕ.

Γαστρίδουλος, (ὁ, ἡ),=Κοιλιόδουλος, робѕ пîнтечелѕї, лакомѕ. [γαστήρ, δοῦλος].

Γαστρίζω, віit: -ίσω, хръпескѕ înвîлшѕгаt (înпопѕ) пе чінева. || (між:) тъпîнкѕ віне, îmї ѕмплѕ пîнтечеле. 2) ваtѕ, saѕ казѕ пе пîнтече (ка лѕнтъторіі). 3) =(saѕ грешіt în локѕ de) Γραστίζω. [γάστρις]. (везї ші χολετράω).

Γαστριμαργέω -ῶ, віit: -ήσω, = Γαστρίζομαι, sîntѕ лакомѕ ла мîнкаре. [ші

Γαστριμαργία (ἡ), лъкоміе ла мîнкаре. [din

Γαστρίμαργος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άργως, [γαστὴρ, μάργος] лакомȣ, mînкъчosȣ, neвȣнȣ dȣne mînкape.

Γαστρίον (τὸ), dim: ал лȣї γαστὴρ, saȣ γάστρα. «Σπείρων ἐν γαστρίοις». Sхол: Плt:

Γάστρις, ιος, ιδος (ὁ ἡ), чел кȣ mape вȣрtъ, вȣptosȣ, nîntekosȣ; (npin întind:) =Γαστρίμαργος. [γαστήρ].

Γαστρισμὸς (ὁ), mȣлtъ mînкape, îndonъlѕpъ. [γαστρίζομαι].

Γαστρίστερος, α, ον, комnp: ал лȣї γάστρις.

Γαστροβαρὴς, έος (ἡ), греа, însъpчinatъ. [γαστήρ, βάρος].

Γαστροβόρος (ὁ, ἡ), noet:=Βορὸς, ші Γαστρίμαργος. [γαστὴρ, βορά].

Γαστρόδουλος (ὁ, ἡ), = Γαστρίδουλος.

Γαστροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în felȣл nînteчелȣї (skosȣ afapъ ка о вȣрtъ). [γαστὴρ, εἶδος].

Γαστροκνημία (ἡ), ші

Γαστροκνήμιον (τὸ), [γαστὴρ, κνήμη] nаptea пȣлпеї emitъ afapъ ка вȣрta.

Γαστρολογία (ἡ), ворвipe, saȣ tpaktatȣ desnpe nînteчe (adiкъ вȣне mînкъpї). [din

Γαστρολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште, saȣ însкpis tpakteazъ desnpe nînteчe (adiкъ вȣне mînкъpї). (ком: napod: a лȣї ἀστρολόγος). [γαστὴρ, λόγος].

Γαστρομαντεία (ἡ), шарлаtanie de a гічі ворвind din nînteчe. [din

Γαστρομαντεύομαι, віit: -εύσομαι, гічeskȣ npin (saȣ din) nînteчe. (везї ші ἐγγαστρίμυθος). [γαστὴρ, μάντις].

Γαστρονομία (ἡ), (ком:) în локȣ de ἀστρονομία=Γαστρολογία. [γαστὴρ, νόμος].

Γαστροοίδης [γάστὴρ, οἰδέω], ου (ὁ), ȣmflatȣ în nînteчe, saȣ вȣptosȣ, =кȣ...

Γαστροπίων, ονος (ὁ, ἡ), граsȣ în nînteчe. [γαστὴρ, πίων].

Γαστρόπτης [γαστὴρ, ὀπτάω], ου (ὁ), ȣnȣ vasȣ de вȣкъtъpie.

Γαστρορῥαφία (ἡ), (хірȣрџ:) кȣsъtȣpъ de nînteчe. [γαστὴρ, ῥαφή].

Γαστρόῤῥοια (ἡ),= Διάῤῥοια. [γαστὴρ, ῥοή].

Γαστροτόμος (ὁ, ἡ), tъietopȣ, operatopȣ de nînteчe (ла mорџї). [γαστὴρ, τομή].

Γαστρόφιλος (ὁ, ἡ), = Γαστρίμαργος. [γαστὴρ, φίλος].

Γαστροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ, noptȣ în nînteчe, =Κυοφορέω. [γαστὴρ, φέρω].

Γαστροχάρυβδις, εως (ὁ, ἡ), (ком:) чел кȣ Харівdъ în nînteчe, mînкъчosȣ. [γαστὴρ, Χάρυβδις].

Γαστρόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), = Χειρογάστωρ, хръnitȣ din лȣкрȣл mîinелор sале. [γαστὴρ, χείρ].

Γαστρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γαστροειδής, [ші

Γάστρων, ωνος (ὁ), чел кȣ mape вȣрtъ, nîntekosȣ; saȣ = Γάστρις, лакомȣ, mînкъчosȣ. [γαστὴρ, -στρὸς]. (de aчі noate kastponȣ).

Γατομέω Dop: în локȣ de Γητομέω.

Γαυλικὸς, ἡ, ὸν, op че este ал ȣнеї negȣџъtopeшtї кoръвiї nȣmitъ [γαῦλος]. «Γαυλικὰ χρήματα». Ksn: тъpfї însкъpkate întp' astfeл de коравie.

Γαυλὶς, ίδος (ἡ), =(saȣ dim: ал лȣї) Γαυλός.

Γαυλιτικὸς, ἡ, ὸν, =(saȣ гpeшit în локȣ de) Γαυλικός. [din

Γαῦλος (ὁ), =Ὁλκάς, коравie negȣџъtopeaskъ, saȣ tpansnoptъtoape. [ші

Γαυλὸς (ὁ), vasȣ (îpdъȣ, чiȣвъpȣ), în кape se mȣлџe лаntele. 2) doniџъ, кȣ кape se deшaptъ кoръвiile de anъ. 3) ȣлeiȣ de алвine. [γάω].

Γαύραξ, ακος, ші Ion: Γαύρηξ, ηκος (ὁ), [γαῦρος] лъȣdъposȣ.

Γαυρίαμα (τὸ), mîndpie, fълipe, înrimfape. [din

Γαυριάω -ῶ, (ші mіж:) -άομαι -ῶμαι, віit: άσω, ші -άσομαι, mъ mîndpeskȣ, mъ fълeskȣ, mъ înrîmfezȣ. [din

Γαῦρος (ὁ, ἡ), [γαίω] = Ἀγέρωχος (npinч: ἵππος) mîndpȣ, тъpeџȣ; viteazȣ, кȣражosȣ. «Ἱλαροὶ καὶ γαῦροι». Пл: (везї ші Ἁβρὸς, ші Ἀγαυρός) [de ȣnde

Γαυρότης (ἡ), mîndpie; semeџie. [ші

Γαυρόω -ῶ, віit: -ώσω, fakȣ ne чineva mîndpȣ; (saȣ nas:)=Γαυριάω. [de ȣnde

Γαύρωμα (τὸ),=Γαυρίαμα

Γαυσὸς, ἡ, ὸν, saȣ (Еол:) Γαῦσος, α, ον, =Γαμψὸς, stpîmвȣ, înковoiatȣ. [de ȣnde

Γαυσόω -ῶ, віit: -ώσω, =Γαμψόω.

Γαφάγας, α (ὁ), Dop: în локȣ de γηφάγος.

Γάφυτον (τὸ), Dop. în локȣ de γήφυτον.

Γάω, (npimitivȣ neîntp:) = Χάω, χανδάνω, sîntȣ înкъnъtopȣ, ші чл: 2)= Γέω, γένω, γείνω, γίνομαι, mъ fakȣ (din кape se fopmeazъ tpe: de кȣ: Ion: Γέγαα, γεγαώς, γεγὼς, ші чл:)

Γδοῦπος (ὁ), noet: (nȣmaї în комn:) în локȣ de δοῦπος.

Γε, naptiк: enглit: saȣ koniȣnк: 1) întъpit: ші adaor: da, negpeшit, înкъ ші. «Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος». Лȣч: «Λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λάσου». Sof: «Καὶ μετὰ ὅπλων γε δή». Тȣч: «Πάνυ γε, ἔφη, καὶ θαυμάζω γε». Тȣч: 2) înnȣџinъtivȣ, тъкар,

чел maĭ пuцinӗ, kît пentpӗ... «Φιλόσοφος ἀπό γε τοῦ σχήματος». Лӗч: «Εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε». Dm: «Πλήθει γε οὐχ ὑπερβαλοίμεθ' ἄν». Ksn: «Ἀλλ' ὅ γε σὸς πατήρ». Ksn: «Ἐπεὶ, διά γε ὑμᾶς αὐτούς, πάλαι ἂν ἀπωλώλειτε». Dm: 3) etioлоџ: (înпреӗнъ кӗ δὴ, μέν, τοι, шi чл:) «Ἴσως ἐριννὺς ἐστί· βλέπει γέ τοι μανικόν». Apstf: «Τῶν μὲν συμμάχων καταφρονοῦντες, τοὺς δὲ πολεμίους θεραπεύοντες· τὴν μέν γε μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν διέθρεψαν, τοὺς δὲ ἑταίρους τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν». Iskp: 4) împpotiв: (împреӗнъ кӗ ἀλλὰ, μὴν, μέντοι, шi чл:), însъ, кӗ toate aчestea. «Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον». Il: A. «Πέπονθε μὲν οὐδοτιοῦν οὔπω κακόν, φοβεῖταί γε μέντοι, μὴ πάθῃ». Ksn: 5) înденлin: saӗ emfant: «Ἔγωγε, «Ἤδηγε, «Εὖγε, «Ἰδούγε. «Πάνυ γε, шi чл: «Ὡς μὴ ποτ' ὤφελόν γε». Eӗp: «Δρᾷ γ' εἴτι δράσεις». Eӗp: «Οὐδὲν γ' ἄλλο, πλὴν γε καρκίνους». Apstf:

Γέα (ἡ), (нӗmaĭ în dialekte) = Γῆ.

Γεάοχος (ὁ, ἡ), Dop: în локӗ de Γαιήοχος.

Γέγαα, ας, γέγαμεν, άατε, άασι, noet: în локӗ de γέγονα tpe: de кӗ: ал хоt:

Γεγαθέω -ῶ вiit: -ήσω, Dop: noet: în локӗ de γηθέω, saӗ γέγηθα.

Γεγάκειν, noet: în локӗ de ἐγεγόνειν, neste sъв: ал лӗĭ γίγνομαι.

Γεγάμεν, Dop: în локӗ de γεγονέναι, tp: de кӗ: ал infin: лӗĭ γίγνομαι din γάω.

Γέγειος (ὁ, ἡ), noet: Ion: foapte векiӗ, antiкӗ. (веzĭ шi χαῖος). [γέα].

Γεγένημαι, tpe: de кӗ: ал лӗĭ γίγνομαι. din γενέομαι.

Γεγηθότως, adв: (de пaptч:) кӗ вӗкӗpie, веселъ.

Γέγονα, tpe: de кӗ: ал лӗĭ γίγνομαι din γείνω.

Γέγωνα, tpe: de кӗ: (maĭ de mӗлte-opĭ în локӗ de npez:) ал лӗĭ γεγώνω.

Γεγωνέμεν, noet: în локӗ de γεγωνεῖν.

Γεγώνευν, noet: în локӗ de ἐγεγώνουν, препл: ал лӗĭ

Γεγωνέω -ῶ, = [Γεγώνω], вiit: -ήσω, (nex: 2: ἐγέγωνον, шi поs: γεγωνητέον) noet: (saӗ pap npoz:) ворвескӗ tape, stpirӗ. лаӗдӗ кӗ гласӗ mape, вestescӗ npetӗtindinea; (nestp:) pesӗнӗ. «Τόσσον ἀπῆν, ὅσσον γέγωνε βοήσας». Od: E. «Θήρωνα γεγωνητέον ὀπί». Pind: «Διὰ τὸ ψαθυρὸς εἶναι (ὁ ἀὴρ) οὐ γεγωνεῖ». Apst: [de ӗnde

Γεγώνησις, εως (ἡ), noet: stpirape, гласӗ mape.

Γεγωνίσκω, noet: în локӗ de γεγωνέω.

Γεγωνοκώμη (ἡ), (коm:) femee stpirînd пе dpӗmӗpĭ; saӗ вestitъ (пentpӗ pелеле eĭ пъравӗpĭ) în totӗ opaшӗл. [γεγωνὸς, κώμη].

Γεγωνὸς, ἡ, ὸν, (комп: -ότερος, -ότατος) чел кӗ mape гласӗ; аӗzitӗ de npetӗtindinea; desлӗшitӗ. din

Γεγώνω,=Γεγωνέω.

Γεγὼς, ῶσα, ώς, noet: în локӗ de γεγονώς, tpeк: de кӗ: ал пapтч: лӗĭ γίγνομαι. [γέγαα din γάω].

Γεηπονία, Γεηπόνος, шi чл: noet: în локӗ de γεωπονία, γεωπόνος.

Γεηρὸς, ὰ, ὸν, = Γεώδης, пъmînteskӗ, saӗ пъmîntosӗ.

Γειαρότης, ου (ὁ), noet: = Γεωργός. [γέα, ἀρότης].

Γειόθεν, adв: noet: în локӗ de γῆθεν.

Γείνασθαι, noet: în локӗ de γενέσθαι.

Γεινάμενος, η, ον, noet: în локӗ de γεννήσας. || (sӗвst:) пъскътоpӗ, -toape (пъpinte) =Γεννήτωρ, γεννήτρια.

Γείνεαι, noet: în локӗ de γεννήσῃς, 2: peps: de nex 1: de sӗн: ал лӗĭ γεννάω.

Γεινόμενος, η, ον, noet: în локӗ de γενόμενος.

Γειοκόμος (ὁ, ἡ), noet: [γέα, κομέω] кӗлtiвътоpӗ de пъmîntӗ.

Γειόλοφος (ὁ), noet: în локӗ de γεώλοφος.

Γειομόρος, Γειοπόνος, Γειοτόμος, noet: în локӗ de γεωμόρος, шi чл:

Γειοφόρος (ὁ, ἡ), noet: = Γεοφόρος.

Γείσιον (τὸ), dimin: шi = Γεῖσον.

Γεισιποδίζω, вiit: -ίσω, sпpiжinескӗ кӗ пiчоаpe o stpaшinъ. [γεισίπους]. [de ӗnde

Γεισιπόδισις, εως (ἡ), sпpiжinipe de stpaшinъ кӗ пiчоаpe. [шi

Γεισιπόδισμα (τὸ), = кӗ

Γεισίπους, οδος (ὁ), гpindъ, saӗ пiатpъ eшitъ din tpӗпӗл ӗнеĭ клъdipĭ, пе каpe ка пе ӗнӗ пiчоpӗ se sпpiжinъ stpaшina, saӗ вpe ӗн алtӗ skosӗ ал eĭ. [γεῖσον, ποῦς].

Γεῖσον, saӗ Γεῖσσον (τὸ), stpaшinъ de înвълitoape, saӗ de zidӗ. (веzĭ шi θριγκὸς); (fir:) пepвazӗ, шapџine de koĭfӗ (пълъpie, шi чл:), saӗ de хaĭnъ, mapџine, кепаpӗ, пpofiлӗ, шi чл: [de ӗnde

Γεισό(σσό)ω -ῶ вiit: -ώσω, stpъшinezӗ, saӗ fopmezӗ чева ка o stpaшinъ. (веzĭ ἀπο[ἐπι]γεισόω).

Γεῖσσον (τὸ), шi

Γεῖσσος (ὁ), (skp:)=Γεῖσον.

Γείσωμα (τὸ), = Γεῖσον. [шi

Γείτωσις, εως (ἡ), stpъшinape, saӗ ако-

нерїре кѫ straшinъ. [γεισόω].

Γείταινα (ἡ), (нѫ atît întpeв:) fem: ал лѫї γείτων, вечinъ.

Γειτνία (ἡ), = Γειτόνησις, вечinътаte. [de ѫnde

Γειτνιάζω, вiit: -άσω (кѫ dat:) sîntѫ вечinѫ, saѫ ръzaшѫ; sîntѫ апропiatѫ; (fir:) кам seamънѫ. [de ѫnde

Γειτνίασις, εως (ἡ), вечinъtate. 2) (колек:) вечinїї, вечinъtate.

Γειτνιάω ῶ, вii: -άσω, шi

Γειτονεύω, шi (шiж:) εύομαι, вiit: -εύσω, εύσομαι, шi

Γειτονέω ῶ, вiit: -ήσω, = Γειτνιάζω. [de ѫnde

Γειτόνημα, шi Γειτόνευμα (τὸ), шi

Γειτόνησις, εως, шi

Γειτονία (ἡ), = Γειτνίασις, шi Γειτνία.

Γειτονόεις, εσσα, εν, шi

Γειτόσυνος, η saѫ ος, ον, поеt: înвечinatѫ. [din

Γείτων [γέα], ονος (ὁ, ἡ), вечinѫ; ръzaшѫ; (fir:) famiлiapѫ, peлaцionatѫ; кам asemenea. «Γείτων τινὸς, saѫ τινί». «Γείτων ἡ Ἰνδικὴ τῆς Αἰθιοπίας». Лѫч: «Τὸ χωρίον τὸ ἐκ (ἐν) γειτόνων μοι τοῦτο». Dm: «Σκόπει, εἰ ἐκ γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα». Лѫч: ‖ (în sѫsкрiпцiї s' a гъsit шi неѫt:) «Κεραμεῖα, οἷς γεῖτον τὸ βαλανεῖον». Воеск: (Α' 256).

Γειώρας, α, (ὁ), (прiнч: ла îm:) поеt: = Γεωφύλαξ; (прin întind:) плѫгapѫ. [γέα, ὥρα]. 2) (скр:) de алтѫ neamѫ, прiвеarѫ. [Евр:]

Γέλα, ας (ἁ) Беоt: în локѫ de ἕλη.

Γέλαιμι, αις, αι, Еол: în локѫ de γελῶ, ᾷς, ᾷ, sѫн: шi

Γέλαιν, Еол: în локѫ de γελᾷν inf: ал лѫї γελάω.

Γελανής, έος (ὁ, ἡ), поеt: веселѫ, влîndѫ, pîde-фацъ. [γέλως].

Γελασείω (фъръ вiit:), dopeскѫ, амѫ пофtъ sъ pîzѫ. [шi

Γελάσιμος (ὁ, ἡ), de pîsѫ (вредnікѫ). [шi

Γελασῖνος (ὁ), pîde-лесне (епit: ал лѫї Demoкpitѫ). ‖ (sѫвst: шi маї кѫ seamъ ла îm:) dinцiї чеї de dinainte (fiind къ se вѫd ла pîsѫ). 3) гропiцеле, че se fopmeazъ пе ображї pîzînd, (шi întp' алте кърnoase пърцї але tpѫпѫлѫї ла гръѫлiї). [шi

Γελάσκω, поеt: în локѫ de γελάω. [шi

Γέλασμα (τὸ), = Γέλως, pîsѫ, хохоte; (de ѫnde) поеt: мiшкареа валѫрiлор (шi чел dintp' aчeasta pesѫnetѫ ал) мърiї. [шi

Γελαστής, οῦ (ὁ), pîzъtopѫ, ватжокоpitopѫ. [шi

Γελαστικὸς, ή, ὸν, (шi адв:) -ικῶς, чел кѫ însѫшime natѫpaлъ de a pîde. [шi

Γελαστὺς, ύος (ἡ) поеt: în локѫ de γέλως, pîsѫ. [din

Γελάω -ῶ, вiit: -άσομαι, шi (pap) -άσω, pîzѫ, ватжокopeскѫ; (прin întind: мъ înвеселескѫ; (шi despre неînѫфл: лѫческѫ, лѫminezѫ; (despre мape) фаkѫ taлazѫpї мiкрї, шi пе sѫpfaцъ нѫмаї, мъ înкpeцeскѫ. «Ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φρίκῃ γελᾷ». Бек: anекd: [γέλως].

Γέλγη (ἡ), = Γέλγος.

Γελγηδόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, мъ fopmezѫ (мъ desпapцѫ) în кѫцеї de ѫstѫpoiѫ. [din

Γέλγις, ιθος, ιος, saѫ ίδος (ἡ), = Ἄλγις, кѫцелѫ de ѫstѫpoiѫ.

Γελγοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѫ

Γελγοπώλης, ου (ὁ), шi Γελγόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtopѫ de мъpѫнцiшe (мърцеларѫ). [din

Γέλγος, εος -ους (τὸ), (маї кѫ seамъ ла îm:) мърfї мъpѫnte de tоtѫ feлѫл, шi npoaste. (везї шi γρύτη, шi ῥῶπος).

Γελέω, Іоn: în локѫ de γελάω.

Γελήνη, Еол: saѫ Іоn: în локѫ de γαλήνη.

Γελοιάζω, вiit: -άσω, ворвескѫ лѫкрѫрї de pîsѫ. [γελοῖος] [de ѫnde

Γελοιασμὸς (ὁ), ворвipe de лѫкрѫрї de pîsѫ. [шi

Γελοιαστής, οῦ (ὁ), ворвitopѫ, saѫ фъкъtopѫ de лѫкрѫрї de pîsѫ.

Γελοιάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în локѫ de γελάω. [γελοῖος].

Γελοίιος (ὁ, ἡ), поеt: în локѫ de γελοῖος.

Γελοιομελέω -ῶ, вiit: -ήσω, комnѫнѫ, saѫ кîntѫ кîntiче de pîsѫ. [γελοῖον, μέλος].

Γελοιοποιέω, -ῶ, вiit: -ήσω, фаkѫ чева (a fi) de pîsѫ. [γελοῖος, ποιέω].

Γελοῖος, α, ον, adѫкъtopѫ (saѫ вредnікѫ) de pîsѫ; глѫмецѫ ‖ (sѫвst:) Γελοῖον (τὸ), глѫмъ, лѫкрѫ de pîsѫ. «Αἰσώπου, saѫ Αἰσώπιον γελοῖον». Apstf: [γέλως]. [de ѫnde

Γελοιότης (ἡ), калitate de pîsѫ a вре ѫнѫї лѫкрѫ. [шi

Γελοιώδης, εος (ὁ), = Γελοῖος. [шi

Γελοίως, адв: în кiпѫ de pîsѫ.

Γέλος (ὁ), Еол: поеt: în локѫ de γέλως.

Γελόων, ωσα, ον, поеt: în локѫ de γελῶν.

Γέλω, поеt: saѫ At: în локѫ de γέλωτα ак: шi...

Γέλῳ поеt: în локѫ de γέλωτι, dat: ал лѫї...

Γέλως, ωτος (ὁ), pîsŭ. «Γέλως πλατύς». Sin: «Γέλῳ ἔκθανον». Om: aŭ mȣpit de pîsŭ. (ші fir:) «Ὁ τῆς θαλλάσσης γέλως». Лȣч: ȣшȣrea mішкаре а валȣрілор (везї γελάω). 2) batжокоріре, лȣаре în pîsŭ; овіектŭ de лȣat în pîsŭ. »Γέλωτα (saŭ) «Ἐν γέλωτι τίθεσθαί (ποιεῖσθαί) τι». Aкs: «Ἐπεὶ νῦν γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι». Dm: 3) (pap)=Γελασῖνος.

Γελωτοποιέω -ω, віit: -ήσω, прічінȣіескŭ pîsŭ, fъкînd saŭ zікînd лȣкрȣрї de pîsŭ, шъ fъкŭ вȣfonŭ. [ші

Γελωτοποιΐα (ἡ), прічінȣіре de pîsŭ. [din

Γελωτοποιὸς (ὁ, ἡ), прічінȣіторŭ de pîsŭ, вȣfonŭ (Тȣрч: карагіozŭ, mȣкалітŭ). [γέλως, ποιός].

Γεμίζω [γέμω], віit: -ίσω (кȣ ак: ші џen:) ȣmплȣ; înкаркŭ. [de ȣnde

Γέμισμα (τὸ). ȣmплȣtȣpъ; înкъркъtȣpъ. [ші

Γεμιστὸς, ἡ, όν. ȣmплȣtŭ; înкъркъtŭ.

Γέμος, εος -ους (τὸ), noet: = Γέμισμα, ȣmплȣtȣpъ. [de ȣnde

Γέμω (fъpъ віit:), кȣ џen:) sîntŭ плінŭ; înкъркatŭ. «Τὰ πλοῖα γέμειν δοκεῖ μᾶλλον ἐν τῷ λιμένι». Apst: (ші кȣ џen:) «Κώμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας». Ksn: (ші fir:) «Θράσους γέμοντες». Пл:

Γένα (ἡ), noet: în локŭ de γέννα, γένος. [γένω, γείνω].

Γενάρχης, ου (ὁ), înчепъторŭ de neamŭ, чел dintîї (stръmoшŭ) ал familiї. [γένα, ἄρχω].

Γενεὰ (ἡ), [γένα] naшtepe. «Πεντήκοντα γεγονότες ἔτη ἀπὸ γενεᾶς». Ksn: «Ἐκ γενεῆς φαλακροί». Ep: 2) вîpsta, (adікъ) кȣpsȣл de чінчї, sȣŭ шаnte anї de ла naшtepe. «Πρεσβύτατος («Νεώτατος) γενεῇ». Іл: Z: П: «Τῶν δύο γενεῶν μὴ φλεβοτομεῖν». Med: 3) џeнepaціe, (adікъ) înтepвалȣл de ла naшtepea tъtълȣї пînъ ла а fiȣлȣї, sokotitŭ ка de 30 de anї, (de ȣnde tpeї џenepaції fак ȣnŭ sekолŭ веакŭ). «Εἰς δεκάτην γενεήν». Od: Ξ. «Ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς». Dm: în zілеле noastpe. «Τῷ δ' ἤδη δύο γενεαὶ ἀνθρώπων ἐφθίαθ'». Іл: A. «Γενεαὶ δεκατέσσαρες». Skp: 4) soiŭ (natȣpъ). «Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν». Іл: Z. 5) neamŭ, tpaџepe din familie (maї кȣ seamъ noвілъ). «Γενεὴ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς». Іл: Л. «Τίς γενεάν». Ksn: 6) naціe. seminціe, neamŭ. «Κρῆς γενεάν». Епігр: «Μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί». Skp: 7) копії, ȣpmaшї, stрънепоції: (în џen:) familie. «Χρήματα καὶ γενεὰς ἀποδιδόντες». Пл:

Γενεαλογέω -ῶ, aiit: -ήσω, (кȣ ак:) черчетezŭ, ші înшірŭ nemenia (opiџina, stръmoшії) кȣїва. [γενεαλόγος]. [de ȣnde

Γενεαλόγημα (τὸ), ші

Γενεαλογία (ἡ), џenеалоџie, înшіраре пе pîndŭ de stръmoшї, saŭ черчетаре de opiџina neamȣлȣї кȣїва. [ші

Γενεαλογικὸς, ἡ, όν, копрінzъторŭ de (кȣвenitŭ ла) џeneалоџie. [din

Γενεαλόγος (ὁ, ἡ), повestiторŭ de neamȣрї (але ероілор, ші чл:). [γενεά, λόγος].

Γενεάρχης, ου (ὁ), = Γενάρχης.

Γενεὴ, (ἡ), Ion: în локŭ de γενεά. [de ȣnde

Γενεῆθεν, adв: noet: din naшtepe, dintpȣ 'нчепȣtŭ.

Γενεηλογέω, Γενεηλογίη, ші чл: Ion: în локŭ de γενεαλογέω, ші чл:

Γενεῆφι Ion: noet: în локŭ de γενεᾷ.

Γενέθλη (ἡ), Ion: =Γένος, Γενεά, tpaџepe de neamŭ; вîpstъ; 2) (fir:) înчепȣtŭ, isвopŭ. «Ἀργύρου γενέθλη». Іл: Φ. minъ de apџintŭ. «Οὔτι παλαιὸν, ἐφ ἡμετέρη δὲ γενέθλῃ». On: [de ȣnde

Γενεθλήϊος, η, ον, Ion: în локŭ de γενέθλιος.

Γενέθλια (τὰ), каȣtъ γενέθλιος. [de ȣnde

Γενεθλιάζω, віit: -άσω, sepвezŭ zioa naшtepiї. [ші

Γενεθλιακὸς, ἡ, όν, кȣвenitŭ ла џepemoniile din zioa naшtepiї, saŭ ла γενεθλιαλογία везї zічерea). 2) = (sȣвst: върв:) = Γενεθλιαλόγος.

Γενεθλιαλογέω -ῶ, віit: -ήσω, прezікŭ soapta кȣїва (овsepвînd astpолоџічеште чеasȣл naшtepiї лȣї). [ші

Γενεθλιαλογία (ἡ), astpолоџікъ прezічере de soapta пъsкȣtȣлȣї. [din

Γενεθλιαλόγος (ὁ, ἡ), astpолорŭ прezічіторŭ de soapta пъsкȣtȣлȣї. [γενέθλια, λόγος].

Γενεθλιὰς, άδος (ἡ), noet: în локŭ de γενεθλία. || (sȣвst:) zioa, saŭ чеasȣл naшtepiї. [ші

Γενεθλίδιος, noet: în локŭ de

Γενέθλιος, α saŭ ος, ον, pелатівŭ кȣ naшtepea, (de ȣnde) «Γενέθλιος (împeȣnъ кȣ saŭ fъpъ) ἡμέρα». zioa, în каре s' а пъsкȣt чінева, ші пе каре (прін ȣpm:) sepвeazъ in fie каре anŭ. «Γενέθλια (τὰ), (se înц: ἱερά, saŭ δῶρα) челе че se sъвîpшesк, saŭ se daŭ în zioa naшtepiї. «Γενέθλια θυγατρὸς ἑστιῶντι». Лȣч: «Θεοὶ γενέθλιοι». patponiї naшtepiї. «Δαίμων γε-

νέθλιος». Лкs: ꙋpsitoapea protektoape a nаштеpiĭ. «Αἷμα γενέθλιον». Eкр: sînџеле пъpinџiлоp. 2) чел din наштере. «Γενέθλια πήματα κόσμου». Non: 3) поеt: (кꙋ џен:) пъsкъtоpꙋ, прodꙋкъtоpꙋ. «Ἀκτίνων γενέθλιος πατήρ». Hind: soapeле. [din

Γενεθλὸν (τὸ), поеt:=Γέννημα, пъsкꙋtꙋ, fъtꙋ, копiлꙋ. 2 =Γενέθλη, неamꙋ. [γένα].

Γενειάζω, biit: -άσω, înчепꙋ a skoate перĭ în барбъ. [din

Γενειάς, άδος (ἡ), (se înџ: σιαγὼν, falкъ) чiокꙋл бърбiĭ; (прin întind:) барбъ. [везi γένειον]. [de ꙋnde

Γενειάσκω, Dop: поеt: în локꙋ de γενειάζω. [ши

Γενειάτης, ου (ὁ), ши Γενειάτις, ιδος (ἡ), бърбоsꙋ. «Τρίγλη —». At: [ши

Γενειάω -ῶ, biit: -άσω, amꙋ, saꙋ skoџꙋ перĭ în барбъ.

Γενειήτης, εω (ὁ), ши Γενειῆτις, ιος (ἡ), Ion: їъ локꙋ de γενειάτης, ἄτις.

Γένειον (τὸ), [γένυς] чiокꙋл бърбiĭ, saꙋ бърбiе. 2) (adiekt:) ал бърбiĭ. «Γένειον τρίχωμα». Esxл: (de ꙋnde ‖ sꙋбst:) барбъ.

Γενειοσυλλεκτάδης, ου (ὁ), (кom:) stînгъtорꙋ, saꙋ mînгîitорꙋ des de барба sa. [γένειον, συλλέγω].

Γενέσια (τὰ), касtъ Γενέσιος. [de ꙋnde

Γενεσιακὸς ἡ, ὸν, = Γενεθλιακός.

Γενεσιαλόγος (ὁ), = Γενεθλιαλόγος. [γένεσις, λόγος].

Γενεσιάρχης, ου (ὁ), înчепътоpꙋ, opiџinътоpꙋ de џенеpaџie. saꙋ = Γενεάρχης. [γένεσις, ἀρχή].

Γενέσιος (ὁ, ἡ), = Γενέθλιος; ши Γενέσια (τὰ),— Γενέθλια. (прiнч: de mоptꙋ). [γένεσις]

Γενεσιουργὸς (ὁ), аꙋtорꙋл неamꙋлꙋĭ, saꙋ џенеpaџiĭ. [γένεσις, ἔργον].

Γένεσις, εως (ἡ), креаџie, întîia înfiinџаpe; înчепꙋtꙋ, opiџinъ, isвоpꙋ, наштере. [ши

Γενέτειρα (ἡ), поеt: fem; ал лї Γενετήρ, пъsкъtоаpe. [ши

Γενετὴ (ἡ), =Γένεσις, saꙋ γέννησις «Βρέφη τὰ περιπταῖα ἐκ γενετῆς». Лꙋч: [ши

Γενετὴρ (ὁ), поеt: în локꙋ de γενέτης. [ши

Γενετήριος (ὁ, ἡ), кꙋвенitꙋ (saꙋ disпꙋsꙋ, порnitꙋ) ла наштере. 2) чел din наштере, натꙋралꙋ. [ши

Γενέτης, ου (ὁ), = Γεννήτωρ, пъpinte, stръmoшꙋ. 2)=Γενέθλιος, патроnꙋ, saꙋ înчепътоpꙋ de вре ꙋnꙋ неamꙋ. (везĭ ши Γενήτης). 3) поеt: fiꙋ, saꙋ stръnепоtꙋ. «Ὁ Διὸς γενέτας». Sof: [ши

Γενετήσιος (ὁ, ἡ), поеt: = Γενετήριος. [ши

Γενετυλλὶς, ίδος (ἡ), zeiџъ protektoapе de наштере. [ши

Γενέτωρ, ορος (ὁ), поеt: = Γενέτης. [γενέομαι].

Γενεῆς, ηΐδος, -ῆδος (ἡ), поеt: = Γένυς, topoрꙋ, sекꙋръ.

Γενή(ννή)της, ου, saꙋ οὗ (ὁ), (maĭ de mꙋlte орĭ ла în:) рꙋdъ din sinџе (dap прiнч; în At:) четъџеаnꙋ aшезаtꙋ întp' ачелашĭ неamꙋ (saꙋ întp' ачеeaшĭ sꙋbtînпърџipe de fatpie), ши жерiфiтopꙋ ла ачеiaшĭ zеĭ патpoнĭ de familie. (de ꙋnde) «Διὸς Ἑρκείου γεννηταί». Dm: преоџĭ жерtfitopĭ лꙋĭ Ерчiе Жое, патроnꙋ неamꙋлꙋĭ лор. ши «Γενή(ννή)τη τῶν Θεῶν». Esx: преоtiџъ a Черeseĭ ши Персеfоnеĭ. алеаsъ de чеĭ din ачелашĭ неamꙋ (γενῆται). [ши

Γενητὸς, ἡ, όν, înfiinџаtꙋ din înчепꙋtꙋ, креаtꙋ, saꙋ de креаt, de înfiinџаt de кътре чинева. «Ἐπὶ τῶν κτισμάτων ἴσον τὸ γενητὸν τῷ γεννητῷ, ἐπὶ δὲ θεοῦ ἕτερον. Epif: [γενέομαι].

Γενικὸς, ἡ, ὸν, кꙋвенitꙋ, însꙋшitꙋ џенꙋлꙋĭ; saꙋ însemnъtiвꙋ de џенꙋ. «Γενικὰ ἁμαρτήματα». Ep: Γενικὴ (казꙋ: грам:) џенitiвꙋ. 2) (Fлsf:) прiвitꙋ în џенꙋ, saꙋ џенералꙋ (пꙋ speџiалꙋ, εἰδικός). «Γενικαὶ ἀρεταί». Sꙋid: 3) (ла Бizant:) «Γενικὸν». пꙋбліка finanџiалъ касъ, ши «Γενικὸς» (se înџ: λογοθέτης) чел dintiĭ епітpoпꙋ ал ачестiĭ касе. [γένος]. [de ꙋnde

Γενικῶς, adв: în џенералꙋ (înпpotiвъ de εἰδικῶς, în партiкꙋларꙋ, saꙋ speџiалꙋ).

Γένις, ιδος (ἡ), =Γένυς, sекꙋръ, topoрꙋ.

Γέννα, ας, (ἡ), поеt: în локꙋ de γενεά, sъꙋ γένος. [de ꙋnde

Γεννάδας, ου, saꙋ α (ὁ), = Γενναῖος, повілꙋ, леџitimꙋ; saꙋ віteazꙋ, воïnікꙋ; џенеpоsꙋ în simџiminte.

Γενναδότειρα, (ἡ), поеt:=(saꙋ премit în локꙋ de) Γεννοδότειρα.

Γενναιάζομαι, saꙋ Γενναΐζομαι, biit: -άσομαι, saꙋ -ίσομαι, mъ поptꙋ кꙋ (аpъtꙋ) џенеpоsꙋ simџimіntꙋ. [γενναῖος].

Γενναιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кꙋвенitꙋ, потрiвitꙋ ꙋnꙋĭ џенеpоsꙋ. [γενναῖος, πρέπει]. [de ꙋnde

Γενναιοπρεπῶς, adв: прекꙋm se кꙋвine ꙋnꙋĭ џенеpоsꙋ въpвatꙋ.

Γενναῖος [γέννα], α, ον, повілꙋ, de наштере леџitimъ, de вꙋnꙋ неamꙋ; (în џен:) вꙋnꙋ, алесꙋ. «Τοῖς γενναίοις Ὀδρυσσῶν». Тꙋч: «Γενναῖον ναύκληρον». Плt: «Ἵππος («Κύων, «Ἰχθὺς, ши ч.л:) γενναῖος». Epd: Ksen: Пл: «Σῦκα γενναῖα». Плt: «Σταφυλὴ

γενναία». Πлt: «Εὐγενὲς μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐξ ἀγαθοῦ γένους, γενναῖον δὲ τὸ μὴ ἐξιστάμενον ἐκ τῆς αὐτοῦ φύσεως». Apst: 2) прin înțind:) џeneposŭ în simџiminte, кърajosŭ, mapinimŭ, (osш:) вoinikŭ. «Νεανίας γενναῖος καὶ ἀκμαστής». Epd: «Τῶν θηρίων τοῖς γενναίοις». Πл: «"Ανδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον». шi «῏Ω γενναῖε. Πлt: (fpas:) = Βέλτιστε, шi чл: (de mълte opĭ în eponie). «Γενναῖον ῥῆμα» Apstf: 3) iъte, peпede, tape, mape, mълtŭ, џeanъnŭ. шi шч: «Σεισμὸς («Πώγων) — ». Fлstp: Пл: «'Οδύνη γενναία». Sof: «Κρέας («Τεῖχος) γενναῖον». D: Xp:, Epd: 4) noet: înъшitŭ din naшtepe, saŭ natъpaлŭ. «Οὔ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι». Iл: E. [de ъnde

Γενναιότης (ἡ), џenepositate; nobiлitate; mъpime de simџiminte, шi чл:

Γενναιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Γενναιόψυχος. [γενναῖος, φρήν].

Γενναΐς, ίδος (ἡ), = Γενετυλλίς.

Γενναίως, adв: къ џenepositate; къ iъџeaлъ, шi чл: : tape, џeanъn, voiniчemte. [γενναῖος].

Γέννατο, noet: în лoкŭ de ἐγείνατο. каъtъ γείνατο.

Γεννάω -ω, viit: -ήσω [γέννα], naskŭ; (despre пъmîntŭ) = Φύω. npodъкŭ, podeskŭ. [de ъnde

Γέννημα (τὸ), пъskъtŭ, копiлŭ; npodъкtŭ, podŭ. 2) (pap шi noet:) naшtepe, = Γέννησις. [de ъnde

Γεννηματικὸς, ή, όν, = Γεννητικός.

Γέννησις, εως (ἡ), naшtepe (akt: шi nas:), шi чл:. [γεννάω].

Γεννήτειρα (ἡ), fem: aл лъĭ

Γεννητήρ, ῆρος, шi

Γεννητὴς, οῦ (ὁ), = Γεννήτωρ, пъskъtopŭ, пъpinte; кpeatopŭ. [шi

Γεννήτης, ου (ὁ), каъtъ Γενήτης. [γεννάω]. [de ъnde

Γεννητικὸς, ή, όν, notpivitŭ, saŭ npiinчosŭ лa naшtepe. «Ὁ οἶνος γεννητικὸς αἵματος». At:

Γεννητὸς, ή, όν, пъskъtŭ, saŭ пътinчosŭ de a se naшte; fiŭ (adeвъpatŭ, nъ adonatŭ). «'Εν γεννητοῖς γυναικῶν». Skp: (vezĭ шi γενητός). [γεννάω].

Γεννήτρια (ἡ), fem: aл къĭ

Γεννήτωρ, opoς (ὁ), пъskъtopŭ; пъpinte, tatъ. 2) = Γεννήτης. «Ζεὺς—». Esx: [γεννάω].

Γεννητῶς, adв: npin naшtepe (nas:), ка ъnŭ пъskъtŭ. [γεννητός].

Γεννικὸς, ή, όν, = Γενναῖος, nobiлŭ, џeneposŭ; aлesŭ; mape, шi чл: [γέννα]. [de ъnde

Γεννικῶς, adв: = Γενναίως, виtejeшte; tape: џeanъn.

Γεννοδότειρα (ἡ), noet: dъtъtoape de naшtepe (epit: aл Venepiĭ). [γέννα, δόω].

Γενοίατο Ion: în лoкŭ de γένοιντο, 3 îm: neps: a nex: 2: de noft: aл лъĭ γίνομαι.

Γένος, εος -ους (τὸ), = Γενεά. 2) famiлie. «Γένος ἐν τῇ πόλει πρῶτον». Apst: 3) neamŭ (копiĭ шi aлte pъde). «'Εκεῖνοί τε ἐναγεῖς ἐκαλοῦντο καὶ τὸ γένος ἀπ' ἐκείνων». Тъч: «Γένει οὖσα ἐγγυτάτω (ἀπωτέρω, ἄγχιστα)». Petp: 4) seminџie, naџie. «Σύρος τὸ γένος». Sin: 5) a doъ-snpezeчелеa napte a fatpiĭ (φατρία). (vezĭ γενήτης). 6) (лoџ: шi fiлs:) adъnъtъpъ de mълte înџeлesъpĭ înпъpџîte în snequĭ, saŭ feлъpĭ (εἴδη); eлementŭ. «'Εκ τεττάρων γενῶν συμπέπηγε τὸ σῶμα». Плt: (vezĭ шi εἶδος) 7) neamŭ (seksŭ Fpanџ:); (de ъnde гpam: «Τὰ τρία γένη». челе tpeĭ neamъpĭ. 8) vîpstъ. «Γένει ὕστερος». Iл: Γ. [γείνω, γένω]. [de ъnde

Γενούστης, ου (ὁ), = Γενήτης, pъdъ, saŭ stpъnenotŭ.

Γέντα (τὰ), noet: [ἐντὸς] mъpъntaĭeлe din пъntpъ tpъпълъĭ, maџe, шi чл:

Γεντιανὴ (ἡ), (Лat:) (se înџ: ῥίζα, pъdъчinъ) џentianъ, saŭ dinzъpъ, o плantъ mediчinaлъ foapte amapъ.

Γέντο, noet: în лoкŭ de ἐγένετο, s' a fъкъt, saŭ s'a пъskъt. 2) Eoл: în лoкŭ de εἵλετο, a лъat, a апъкat. (3: sinг: neps: a miж: nex: 2: aл лъĭ αἱρέομαι).

Γένυ, υος (τὸ), saŭ (maĭ des)

Γένυς, υος (ἡ), = Σιαγών, faлкъ; (npinч: naptea чеа dinanoĭ a fълчiĭ dinпpeъnъ къ dinџiĭ); вapвъ, saŭ чiокъл въpвiĭ; (npin întind:) гъpъ. 2) (fig:) tъiшŭ de къџitŭ, шi чл: «Ἀγκίστρου («Πυράγρης) γενύεσσι». Nik: 3) (npin întind:) topopŭ, sекъpъ, шi чл: (vezĭ шi γνάθος).

Γεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Γεώδης. [γέα, εἶδος].

Γεοῦχος (ὁ, ἡ), noet: = Γαιήοχος.

Γεοφόρος (ὁ, ἡ), = Γειοφόρος, пъptъtopŭ, saŭ копpinzъtopŭ de пъmîntŭ. [γέα, φέρω].

Γεόω -ῶ, viit: -ώσω, npefaкŭ în пъmîntŭ.

Γεραιὸς, ά, όν, (кomnp: γεραίτερος, ъпpл: -αίτατος) = Γέρων, въtpînŭ; кam въtpînŭ. (n: ъpm:) = γεραρός, pesneкtaвiлŭ; (în џen:) векiŭ; въtpîniчosŭ. [γῆρας].

Γεραιόφλοιος (ὁ, ἡ), noet: чел къ въtpî-

пічоаѕъ (ѕвîрчітъ) коажъ. «Σῦκα — ». Епir: [γεραιὸς, φλοιός].

Γέραιραί (αἱ), în локȣ de Γεραραί (нȣme în Atena de челе патрȣспрезече преоțіце а ле Бакȣлȣї). [din

Γεραίρω [γέρας], віit: -αρῶ, (пех: ἐγέραρα) daȣ премiȣ, респлътескȣ; (în ұеn:) чінѕtескȣ. «Βωμοὺς ἐγέραρεν ἑορταῖς». Ніnd: a înnodovit. «Τὰ Θεοίνια γεραίρω τῷ Διονύσῳ». Dm: съвîршескȣ ачеле жертфе ка преоțицъ. (везї Γεραῖραι).

Γεραίτατος, ѕȣпрл:, шi

Γεραίτερος, α, ον, комп: ал лȣї Γεραιός, маї вътрîнȣ, маї маре ла вîрѕтъ.

Γεραίω (фъръ віit:), поеt: = Γεραίρω. «Τήθη γεραιόμενα μνίοις». Nік: înnodовіte. (везї шi γραιόω).

Γεράνδρυον (τὸ), [γέρων, δρῦς] векiȣ, вътрîнȣ трȣнкiȣ de копачiȣ; (fіг:) ажȣнѕȣ în челе маї adînчї вътрîнеце.

Γερανίας, ου (ὁ), чел кȣ гîtȣ лȣнгȣ ка de кокорȣ. [шi

Γεράνιον (τὸ), о машінъ de а арȣка, шi а редіка греȣтъцї; кȣмпънъ de пȣцȣ. 2) о плантъ de доъ фелȣрї, ȣна ка tіпероаzа, шi алта ка палва. [шi

Γεραννὶς, ίδος (ἡ), (ѕе înц: ἐπιδεσμίς) ȣнȣ фелȣ de хірȣрц: легътȣръ. [шi

Γερανίτης, ου (ὁ), (ѕе înц: λίθος) о піатръ кȣ гъцъ ка гîtȣл кокорȣлȣї. [γερανός].

Γερανοβωτία (βοσία), ας (ἡ), ѕtолȣ de кокорі ла пъшȣне, шi локȣл, ȣnde паск. [γέρανος, βόω].

Γερανομαχία (ἡ), вътъліе (de пітічї) кȣ кокорі. [γέρανος, μάχη].

Γέρανος (ἡ, шi маї поȣ ὁ), кокорȣ. 2) ȣнȣ фелȣ de машінъ театралъ (казъ γεράνιον). 3) ȣнȣ фелȣ de данцȣ de брîȣ.

Γερανουλκὸς (ὁ, ἡ), чел че траце данцȣл de брîȣ. [γέρανος, ἕλκω].

Γεραὸς, ή, όν, поеt: = Γεραιός.

Γεραρὸς [γεραίρω], ά, όν, реѕпектавілȣ (din фігȣръ, de чінѕtіt; (маї поȣ)= Γεραιός. || (ѕȣвѕt: îm:) преоцї, преоtіце. (везї γεραιραί).

Γέρας [γῆρας], γέραος -ως (τὸ), (ак: îm: γέρα) премiȣ; (în ұеn:) чінѕtе кȣ преферінцъ în релаціе кȣ алцїї. [de ȣnde

Γεράσμιος (ὁ, ἡ), поеt: = Γεραρὸς, реѕпектавілȣ. 2) daтȣ de премiȣ, шi adȣкъторȣ de чінѕtе пріімiторȣлȣї. [шi

Γεράστιος, (ὁ), ȣна din лȣпеле анȣлȣї Мечеdонікȣ.

Γερασφόρος (ὁ, ἡ), поеt: пріімiторȣ de премiȣ. [γέρας, φέρω].

Γεργέριμος (ἡ), (мъѕлінъ) = Δρυπετής, ѕtафidітъ în помȣ, шi къзȣtъ de ѕіне.

Γεργύρα (ἡ). Dор: în локȣ de γοργύρα.

Γέρεα (τὰ), поеt: în локȣ de γέρα, îm: ал лȣї γέρας.

Γέρην, ηνος (ὁ, ἡ), чінѕtітȣ. (везї шi Εἴρην). [γέρας].

Γερηφορίη (ἡ), Іоn: лȣаре de премiȣ. [din

Γερηφόρος (ὁ, ἡ), Іоn: în локȣ de γερασφόρος.

Γέρον, вок: ѕаȣ (рар шi поеt:) пеȣt: ал лȣї γέρων.

Γεροντανωγέω -ῶ, віit: -ήσω, ѕîntȣ

Γεροντανωγὸς (ὁ, ἡ), копdȣкъторȣ de вътрîнȣ. [γέρων, ἄγω].

Γερόντειος, α, ον, =Γεροντικός. [шi

Γεροντία (ἡ), demnitatea, шi позіціа геронтȣлȣї, (adікъ) ѕенаторȣлȣї în Спарта. 2) =Γερουσία, ѕенатȣ. [шi

Γεροντιαῖος, α, ον, = Γεροντικός. [шi

Γεροντίας, ου (ὁ), (Лак:) мошȣ deѕпре татъ. [de ȣnde

Γεροντιάω -ῶ, віit: -άσω, шi

Γεροντίζω, віit: -ίσω, ѕîntȣ, ѕȣȣ ѕеамънȣ вътрîнȣ. [шi

Γεροντικὸς, ή, όν, вътрîнескȣ. || (ѕȣвѕt:) пеȣt: «Τὸ γεροντικόν». Полв: în локȣ de ἡ γερουσία. [γέρων]. [de ȣnde

Γεροντικῶς, adв: вътрîнеште. [шi

Γερόντιον (τὸ), dim: ал лȣї γέρων, вътрîнелȣ.

Γεροντοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), învъцъторȣ de вътрîнї. [γέρων, διδάσκαλος].

Γεροντοκομεῖον (τὸ), = Γηροκομεῖον, ѕпіталȣ de вътрîнї. [din

Γεροντοκομέω -ῶ, віit: -ήσω, казтȣ, îngріжескȣ de вътрîнї. [γέρων, κομέω]. [de ȣnde

Γεροντοκόμος (ὁ, ἡ), îngріжітоrȣ de вътрîнї.

Γερουσία (ἡ), adȣнареа вътрîнілор, ѕенатȣ. [γερούσιος]. [de ȣnde

Γερουσιάζω, віit: -άσω, ѕîntȣ ѕенаторȣ. [de ȣnde

Γερουσιαστής, οῦ (ὁ), ѕенаторȣ

Γερούσιος (ὁ, ἡ), вътрîнескȣ, =Γεροντικός; (прін ȣрм:) оноравілȣ; daтȣ ѕпре чінѕtе; алеѕȣ. «Ὅρκος («Οἶνος) —». Om: [γέρων].

Γερράδιον (τὸ), dim: ал лȣї Γέρρον.

Γερρό(ρρά)δερμον, ου (τό), акоперішȣ de піеле (ѕаȣ de рогожінъ în локȣ de піеле) ал павъзеї. [γέρρον, δέρμα].

Γέρρον (τὸ), [Перѕ:, ѕаȣ εἴρω] (în ұеn:)

împlъtitsръ de porozš, ръкitъ, saš папъръ, rogожinъ, ші чл: (iap npinч: 2) павъzъ împletitъ пъtpatъ, saš pomboidъ (de кape întpeвsinцaš Пepsiĭ). 3) îngpъdipe de gapdš, saš гpatie împletitъ. 4) коверtъ de гpatie; saš акопepimš de pogoжinъ; saš пepdea împletitъ (op de a-рapъ, ші чл:) пentpš апъpape de плоае, ші soape a пегsцъtopilop пе ла tîpгspi.

Γερροφόρος (ὁ), ostaшš пъptъtopš de Пepseaskъ павъzъ. [γέρρον, φέρω].

Γερροχελώνη (ἡ), машinъ pesвoiaskъ a-копepitъ кš гpatie, sššt кape апъpîndšse se апропiaš de четаtе (împpesopъtopiĭ). [γέρρον, χελώνη].

Γέρυνος (ὁ), =Γύρῖνος.

Γέρων, οντος (ὁ), вътpînš; (npin întind: ла îm:) алеші, пpoestoшiĭ, чеĭ maĭ mapĭ a ĭ šнеĭ націĭ. «Ταῖς συναρχίαις καὶ τοῖς γερόντοις (Eол: în локš de γέρουσι)». Apstf: 2) кînжъš de fspкъ. (fiind къ epa обічпsitš a авea пе dînssл o figsръ de вътpînš). || (adikt:) век š (kînd ape ші пеst:). «Σάκος γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ». Od: Χ. [γῆρας, γέρας]. [de šnde

Γερωνία, saš Γερωσία, saš Γερωχία (ἁ), Dop: în локš de γερουσία.

Γευθμὸς (ὁ), поet: în локš de γεῦσις. [ші

Γεῦμα (τὸ), = Γεῦσις, гsstš. 2) op че гsstъ чineва de черкаpe, пpoвъ (de vinš ші чл:) 3) вškatъ, mînкape. «Ἀπόσιτοι πάντων γευμάτων διετέλεον». Iнкp: 4) (maĭ noš) пpînzš. «Ἀπὸ πρωΐας ἄχρι τοῦ γεύματος». Sxл: Om: [γεύομαι].

Γεύμεθα поet: în локš de Γεγεύμεθα, îm: 1: пeps: a tpe: de кš: ал лšĭ γεύομαι

Γεῦσις, εως (ἡ), гsstape, ші гsstšл simцitš dintp'însa; (fir:) черкаpe; (npin întînd:) вšпъ калitate de гsstš. 2) гsstš, (ad:) simцšл гsstšлšĭ. 3) dape aлtšia, ка sъ гsste. [ші

Γευστήριον (τὸ), vasš, кš кape гsstaš vinšл, ші aлte въštšpĭ. [ші

Γευστικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кšвenitš, saš лšкpъtopš ла гsstape. «Γευστικὸν νεῦρον». «Γευστικὴ δύναμις». 2) aплекatš, dispšsš ла гsstape. «Γευστικῶς ἔχω». Esst: pofteskš a гssta. [ші

Γευστὸς, ή, ὸν, гsstatš, saš de гsstat; sšпšsš ла simцšл гsstšлšĭ. [din

Γεύω [în afin: кš δεύω], viit: γεύσω, (пas: tp: de кš: Γέγευμαι, ші pap -σμαι) fakš пе (daš ла) чineва se гsste, (se simцъ, sъ чеpче). «Βούλει σε γεύω ἄκρατον»; Esp: (ші fir:) «Δούλους ἔγευσε τιμῆς ἐλευθέρας». Пл: «Ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας (se înц: ἡμᾶς, saš τοὺς ἀνθρώπους) τὸν αἰῶνα». Ep: || (miж:) гsstš; чеpкš (npoп: ші fir:) «Καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε ποιεῖν». Skp: «Οὐ γεύσει τῆς θύρας»; Apstf: пš чеpчĭ ла шпъ, sъ vezĭ de 'цĭ deskid? «Γευσόμεθα ἀλλήλων ἐγχείησιν. Iл: Υ. sъ пе чеpкъm пšteрiле. 2) гsstъpeskš. «Σίτου ἐγεύσαντο». Ksn: «Καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγεύοντο». Tšч: [γέα].

Γέφυρα (ἡ), [γέα, φυράω, saš φορέω, saš γέφυγρα din γέα ἐφ' ὑγροῖς] maлš de pîš, saš zъгazš. 2) (oвiч: ші maĭ noš) podš, saš пšпte пе pîš. 3) (în цеп:) tpeчере (stpimtъ). «Ἡ ἐπὶ τῷ νάπει γέφυρα». Ksn: 4) (fir:) spaцišл despъpцitopš dintpe doъ apmiĭ пšse ла pîndš. [de šnde

Γεφυρίζω, viit: -ίσω, (npinч:) шеzînd пе чел dintpe Atena ші Eлеšsina podš вatжокоpeskš пе tpeкъtopĭ (пpeкšm se обічпšia ла sepвъtopiле Eлеšsiniene). (vezĭ ἅμαξα); (în цеп:) satipezš, pîzš, îmĭ вatš жoкš de чineва.

Γεφύριον (τὸ), dim: ал лšĭ γέφυρα, пšпtišoapъ, podiшкъ.

Γεφυρισμὸς (ὁ), вatжокоpipe, satipisape. [ші

Γεφυριστὴς, οῦ (ὁ), вatжокоpitopš, satipistš. [γεφυρίζω].

Γεφυροποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakš, клъdeskš podš пе pîš, ші чл: [din

Γεφυροποιὸς (ὁ, ἡ), konstpšktopš, клъditopš de podšpĭ пе pîšpĭ, ші чл: (γέφυρα, ποιός].

Γεφυρόω -ῶ, viit: -ώσω, fakš podš пе pîš, ші чл: podeskš. «Ποταμοὺς νεκροῖς γεγεφυρωμένους διέβη». Пл: (fir:) «Γεφύρωσε δ' Ἀτρεΐδαισι νόστον (Ахілš)». Pind: a a înлesnit întoapчеpea în патpie. [γέφυρα]. [de šnde

Γεφύρωμα (τὸ), poditšpъ. [ші

Γεφύρωσις, εως (ἡ), podipe. 2) паptea чеа poditъ. [ші

Γεφυρωτὴς, οῦ (ὁ), poditopš de pîšpĭ, ші чл: saš apxitektš de podšpĭ.

Γεωγραφέω -ῶ, viit: -ήσω, deskpiš цеогpafiчеште пъmîntšл; stšdiezš цеогpafia. [ші

Γεωγραφία (ἡ), цеогpafie, (adiкъ) deskpiepea пъmîntšлšĭ. 2) хаpтъ цеогpafiкъ. [ші

Γεωγραφικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, цеогpafiкš, atinгъtopš de цеогpafie. (din

Γεωγράφος (ὁ), цеогpafš, de цеогpafie. [γέα, γραφή].

Γεωδαισία (ἡ), цеоdesie, (ad:) îmпъp-

џipe de пъmîntsрĭ (џapinĭ, пpoвinџiĭ, шi чл:). 2) = Γεωμετρία. [шi

Γεωδαίτης, ου (ὁ), џeodetŏ, împъpџitopŏ de пъmîntsрĭ; џeometpŏ. [γέα, δαίω].

Γεώδης, εος (ὁ, ἡ), пъmîntosŏ, ка пъmîntsл. «Χώρα — » Ksн: хѕmoasъ, neпietpoasъ. [γέα].

Γεωλοφία (ἡ), шi

Γεώλοφον (τὸ), dealŏ, mъгѕpъ пe kîmпie fъpъ konџinepe de mѕnte, (пpin ѕpm:) de пъmîntŏ, saŏ хѕmъ пѕmaĭ, iap пѕ de пietpe. (iap пpinч: пєѕt: ал лѕĭ

Γεώλοφος (ὁ, ἡ), înълџatŏ ка ѕпŏ dealŏ; saŏ komпѕsŏ din пъmîntŏ, iap пѕ din пietpe. [γέα, λόφος).

Γεωμετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsѕpŏ пъmîntŏ џeometpiчeшte; stѕdiezŏ џeometpia; saŏ sîntŏ

Γεωμέτρης, ου (ὁ), џeometpѕ, saŏ stѕdinte de ...

Γεωμετρία (ἡ), џeometpie, mъsѕpape de пъmîntŏ, saŏ tpeaбa шi шtiinџa џeometpѕлѕĭ. [γέα, μέτρον]. [de ѕnde

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŏ de џeometpie; saŏ îndemînatikŏ ла шtiinџa џeometpiĭ. || (sѕбst: бърб:) = Γεωμέτρης; (шi fem:) = Γεωμετρία. [de ѕnde

Γεωμετρικῶς, adб: џeometpiчeшte, (adikъ) dѕпe pегѕлеле џeometpiĭ, пpoпopџionat. «Ἀριθμητικῶς, οὐ γεωμετρικῶς ὁρίζων τὸ μέτριον καὶ δίκαιον». Пл:

Γεωμιγής, έος (ὁ, ἡ), amestekatŏ kѕ пъmîntŏ, saŏ хѕmъ. [γέα, μίγνυμι].

Γεωμορέω -ῶ, biit; -ήσω, mъ îndeлetniчeskŏ ла плѕгъpie, saŏ kѕлtiбape de пъmîntŏ. [шi

Γεωμορία (ἡ), înпъpџipe de пъmîntŏ. 2) чea пpin sopџĭ datъ бѕkatъ de ѕпŏ пъmîntŏ пpiimitopŏ de kѕлtiбape. 3) kѕлtiбapea ѕпѕĭ asemenea пъmîntŏ. [шi

Γεωμορικός, ἡ ὸν, atinгъtopŏ de пpin sopџĭ înпъpџipe de пъmîntŏ, saŏ de пъptaшiĭ ѕпеĭ asemenea înпъpџipĭ. [шi

Γεωμόριον (τὸ), = Γεωμορία. [din

Γεωμόρος (ὁ), [γέα, μείρω] пъptaшŏ din пъmîntŏ înпъpџitŏ пpin sopџĭ; koлonŏ; пpoпpietapŏ; бoгatŏ; (în џen:) плѕгapŏ, saŏ плѕгъpeskŏ. «Βοῦς — ». Апл: 2) (akt:) eпistatŏ pîndѕitŏ asѕпpa ѕпеĭ înпъpџipĭ de пъmîntŏ. «Μηνυέτω τοῖς γεωμόροις». Плt: = kѕ...

Γεωνόμος (ὁ), înпъpџitopŏ de пъmîntŏ ла koлonĭ. [γέα, νέμω].

Γεώπεδον (τό), = Γήπεδον.

Γεωπείνης, ου (ὁ), (fiг:) fъmîndŏ, (a- dikъ) лinsitŏ de пъmîntŏ. [γέα, πεῖνα]; saŏ = Γεωπόνος.

Γεωπονέω -ῶ, biit: -ήσω, ostenеskŏ kѕлtiбînd пъmîntŏ, плѕгъpeskŏ. [шi

Γεωπονία (ἡ), лѕkpape de пъmîntŏ, плѕгъpie. [шi

Γεωπονικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŏ de лѕkpapea пъmîntѕлѕĭ. [din

Γεωπόνος (ὁ), лѕkpъtopŏ de пъmîntŏ, плѕгapŏ. [γέα, πόνος].

Γεώρας, α (ὁ), = Γειώρας.

Γεωργέω -ῶ, biit: -ήσω, лѕkpezŏ, kѕлtiбŏ пъmîntŏ, sîntŏ плѕгapŏ; (пpin întind:) iaŏ podŏ, doбîndeskŏ чeбa. «Ἡσυχίαν, ἣν πολλὴν καὶ ἄφθονον γεωργοῦμεν». Bas: «Συμφορὰς γεωργεῖν». Гpг: «Τὸ; χρόνους ἀλογιστὴ γεωργήσας». Iпkp: пetpekînдѕ 'шĭ timпiĭ бieџiĭ fъpъ sokoteaлъ. 2) пpodѕkŏ. «Ἡ μέλισσα καρπὸν γλυκὺν τῷ ξενίζοντι γεωργεῖ». шi «Ποτὸν, ὃ γεωργοῦσι πηγαί». Гpг: [γεωργὸς]. [de ѕnde

Γεώργημα (τὸ), лѕkpѕл плѕгъpiĭ, saŏ џapinъ лѕkpatъ. [шi

Γεωργήσιμος (ὁ, ἡ), (пъmîntŏ, шi чл:) пpiimitopŏ de kѕлtiбape.

Γεωργία (ἡ), плѕгъpie, saŏ kѕлtiбape de пъmîntŏ) = Γεώργιον. [шi

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŏ de (saŏ aпlekatŏ, шi îndemînatikŏ ла) плѕгъpie. || «Γεωργική». meшteшѕгѕл плѕгъpiĭ (se înџ: τέχνη); шi «Γεωργικὰ» (se înџ; βιβλία) tpaktatŏ, saŏ пoemъ despe плѕгъpie. [шi

Γεώργιον (τὸ), пъmîntŏ, saŏ џapinъ de kѕлtiбat, saŏ пpiimitoape de kѕлtiбape. 2) podŏ (пpodѕktŏ) de плѕгъpie. [шi

Γεώργιος (ὁ), (maĭ пoŏ) = Γεωργός. [din

Γεωργὸς (ὁ, ἡ), лѕkpъtopŏ de пъmîntŏ, плѕгapŏ. «Ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θαλάσσιοι». Tѕч: «Βοῦς — ». Apstf: [γέα, ἔργον]. [de ѕnde

Γεωργώδης, εος (ὁ, ἡ), плѕгъposŏ, saŏ плѕгъpeskŏ, = Ἀγροικικός.

Γεωρυχέω -ῶ biit: -ήσω, saпŏ, skoбeskŏ пъmîntŏ. «Τὸν μεταλλευόμενον καὶ γεωρυχούμενον πλοῦτον». Kлm: [din

Γεωρύχος (ὁ, ἡ), sъпътopŏ, saŏ skoбitopŏ de пъmîntŏ. [γέα, ὀρύττω].

Γεωσπορέω -ῶ, biit: -ήσω, semъпŏ în пъmîntŏ. [γέα, σπόρος].

Γεωτομία (ἡ), = Γεωργία, tъiepe (apape) de пъmîntŏ. [din

Γεωτόμος (ὁ, ἡ), tъietopŏ (apъtopŏ) de пъmîntŏ, плѕгapŏ. [γέα, τέμνω].

Γεωτραγία (ἡ), mînkape de poade de

пъmîntŏ; saŭ кiap de пъmîntŏ (пpeкŏm faк ŏnеле însъpчinate femeĭ). [γέα, τρώγω].

Γεωφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кŏ faцъ de пъmîntŏ. [шi

Γεωφάνιον (τὸ), пŏme (пpinч: în Samŏ) de minъ de пъmŏntŏ (xŏmъ mediч: saŭ zorpaf:) [γέα, φαίνω].

Γεωφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopŏ de пъmîntŏ, saŭ de цapine. [γέα, φύλαξ].

Γεωχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), iŏвitopŏ de пъmîntŏ, saŭ de цapine. 2) zъкŏtŏ, tîpîtŏ пe пъmîntŏ, кa ŏnеле плante. [γέα, χαίρω].

Γῆ [γέα], γῆς (ἡ), пъmîntŏ, глобŏл пъmîntŏлŏĭ. 2) ŏnŏл din челе пatpŏ elemente, xŏmъ. 3) o пapte de пъmîntŏ, лoкŏ, цapъ, цinŏtŏ, шi чл:. 4) цapinъ; вie; (în цen:) пpoпpietate, moшie, шi чл:

Γηγενέτης, ου (ὁ), пoet: în лoкŏ de

Γηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitŏ din пъmîntŏ, de sine пpodŏsŏ (лŏкpŏ). «Βολβὸς («Μύκης, «Ἄργυρος, шi чл:) —». At: шi Пл: 2) = Αὐτόχθων, omŏ пъmînteanŏ din пepomeniцĭ anĭ (Sкp:); (iap mitoл:) пъsкŏtŏ din пъmîntŏ. «Γηγενὴς στρατὸς γιγάντων». Sof: 3) (кom:) ofiлitŏ, гълвeniчosŏ (кa moptŏ sкosŏ din пъmîntŏ). ‖ (sŏвst:) = Γίγας. (de ŏnde ‖) = Γιγαντικαῖος, цirantiкŏ, mape, гpozaвŏ. «Γηγενεῖ φρονήματι». Apstf: [γῆ. γένος].

Γήδιον (τὸ), dim: aл лŏĭ γῆ (цapinъ), xoлdiцъ.

Γῆθεν, adв: пoet: din, deлa пъmîntŏ. [γῆ].

Γηθέω -ω, вiit: -ήσω, (tp: de кŏ: oвiч: în лoкŏ de пpez: γέγηθα) mъ вŏкŏpŏ, mъ вeseлeskŏ. [din

Γῆθος [ἦδος], εος -ους (τὸ), пoet: вŏкŏpie, вeseлie. [de ŏnde

Γηθοσύνη (ἡ), пoet: =Γῆθος. [шi

Γηθόσυνος (ὁ, ἡ), пoet: вeseлŏ. [de ŏnde

Γηθοσύνως, adв: кŏ вŏкŏpie, вeseл.

Γηθυλλὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лŏĭ

Γήθιον (τὸ), [γῆ, θύω = Ὁρμῶ] ŏnŏ feлŏ de пpazŏ, saŭ de чeaпъ. (вezĭ шi ἀμπελόπρασον).

Γήϊνος, шi Ion: Γήϊος, η, ον, чел de пъmîntŏ, de лŏtŏ; (fir:) пepitopŏ. [шi

Γηΐτης, шi (пpin кontpaк:) Γήτης, ου (ὁ), пoet: Ion: =Γεωργὸς. [γῆ].

Γηλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: чел чe ape пъmîntŏл de patŏ, (ad:) кŏлкatŏ пe пъmîntŏ. [γῆ, λέχος].

Γήλοφος (ὁ), = Γεώλοφον.

Γῆμαι, пex: de înf: aл лŏĭ Γαμέω.

Γημόρος (ὁ), =Γεωμόρος.

Γηουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ

Γηοῦχος (ὁ, ἡ), чел чe ape în stъпînipea sa пъmîntŏ, saŭ пъmintŏpĭ. 2) = Γαιήοχος. [γῆ, ἔχω].

Γηοχέω -ῶ. Ion: în лoкŏ de Γηουχέω.

Γήπεδον (τὸ), o вŏкatъ de пъmîntŏ кŏлtivaвiлŏ (maĭ кŏ seamъ aпpoaпe de kasъ). (вezĭ шi οἰκόπεδον). [γῆ, πέδον].

Γηπετὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: къzŏtŏ пe пъmîntŏ. [γῆ, πέσω].

Γηπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, Γηπόνος, шi чл: =Γεωπονέω, шi чл:

Γήποτος (ὁ, ἡ), пoet: въŏtŏ, sopвitŏ, (adъпъtopŏ) de пъmîntŏ. [γῆ, ποτὸς din πίνω].

Γήρᾳ în лoкŏ din γήραϊ, dat: aл лŏĭ γῆρας. [de ŏnde.

Γηραιὸς, ὰ, ον, вътpînŏ, saŭ вътpîniчosŏ; (adieкt:) вътpîneskŏ·

Γηραλέος, saŭ Γηράλιος, α, ον, пoet: =Γηραιός.

Γήραμα (τὸ), înвътpinipe. 2) = Γήρειον. [γηράσκω].

Γηρᾶναι, пex: 2: de inf: aл лŏĭ γηράσκω.

Γηράντεσσι, пoet: dat: îm: aл лŏĭ

Γηρὰς, ᾶσα, ὰν, пoet: пex: 2: de papтч: a лŏĭ γηράσκω.

Γῆρας, αος -ως (τὸ), вътpîneцe. 2) (fir:) пoet: înвeтapе, sfîpшitŏ, desfлopipe. «Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος». Esxл: 3) пieлe de шapпe. (вezĭ λεβηρίς). [de ŏnde

Γηράσκω, шi (odatъ пŏmaĭ) Γηράσκομαι, вiit: γηράσω, (шi maĭ oвiч:) γηράσομαι, (tpe: de кŏ: γεγήρακα, шi чл:) înвътpîneskŏ; (fir:) desfлopeskŏ. 2) (пpea pap) = Γηροκομῶ. [шi

Γηράω -ῶ, (пpeл: ἐγήρων) пoet: în лoкŏ de Γηράσκω. [шi

Γήρειον (τὸ), пŏfoasa sъmînцъ a seлвaticheĭ aпrînape, шi челop asemenea плante (пe кape ŏskatъ o ia вîntŏл). (вezĭ шi πάππος).

Γήρει, Ion: în лoкŏ de γήρᾳ, dat: aл лŏĭ γῆρας.

Γηροβαρεῖς, έων [îm:], гpeĭ лa вътpîneцe. [γῆρας, βαρεῖς].

Γηροβοσκέω -ω, вiit: -ήσω, = Γηροτροφέω. [шi

Γηροβοσκία (ἡ), = Γηροτροφία. [din

Γηροβοσκὸς (ὁ, ἡ), = Γηροτρόφος, шi γηροκόμος. [γῆρας, βοσκός].

Γηροκομεῖον (τὸ), spitaлŏ de вътpînĭ. [din

Γηροκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, îngpižeskŏ,

кавtȣ пе чінева ла вътрîнеце. [γῆρας, κομέω]. [de ȣnde

Γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорȣ de (ші îndeminatікȣ ла) îngрiжiре de вътрînȣ. [ші

Γηροτροφεῖον (τὸ), ашезъмîntȣ de хрънiреа вътрînілор, =Γηροκομεῖον. [ші

Γηροτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хрънеsкȣ пе чінева ла вътрînеце, = Γηροκομέω. [ші

Γηροτροφία (ἡ), хрънiре de вътрînï,= Γηροκομία. [din

Γηροτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitорȣ de вътрînï, = Γηροκόμος. [γῆρας, τροφή].

Γηροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, портȣ, dȣкȣ (пе ȣмерï, саȣ în sпінаре) вътрînȣ непȣtinчоsȣ. [γῆρας, φορέω].

Γήρυγμα (τὸ), поеt: [γηρύω], =φθέγμα, гръiре, гласȣiре.

Γηρυγόνος (ὁ, ἡ), поеt: [γῆρυς, γόνος]. fъкъtорȣ, саȣ sкоцъtорȣ de граiȣ, de sȣnetȣ.

Γῆρυς, υος (ἡ), поеt: граiȣ, гласȣ, sȣnetȣ; (прін ȣрm:) famъ. [de ȣnde

Γηρύω, саȣ Γηρύομαι, віit: -ύσω, -ύσομαι, поеt: гръiеsкȣ; sкоцȣ гласȣ (прін віерsȣ), кîntȣ; (sтръm:) лаȣdȣ; веsteskȣ, повеsteskȣ; (кȣ dat: саȣ ак: кȣ преп:) конкȣрȣ кȣ чінева прін кîntаре.

Γήτειον (τὸ), =γήθυον.

Γήτης, ου (ὁ), поеt: în локȣ de γηίτης.

Γητομέω -ῶ, γητόμος în локȣ de γεωτομέω, γεωτόμος.

Γηφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtорȣ de пъmîntȣ; саȣ хрънitȣ, тръitорȣ кȣ продȣктеле пъmîntȣлȣï, (планtе, ръдъчінï, ші чл:); (fіг:) sъракȣ. [γῆ, φάγω].

Γήχυτον (τὸ), партеа чеа moале а пъmîntȣлȣï (компȣsъ пȣmаï din хȣmъ). [γῆ, χυτόν din χέω].

Γιγανταῖος, α, ον, ші

Γιγάντιος, α саȣ ος, ον, ші

Γιγαντιαῖος, α, ον, цiгаntікȣ, ȣріашеsкȣ, mаре. [γίγας].

Γιγαντολέτειρα, ας, ші Γιγαντολέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣï

Γιγαντολέτωρ, ορος, ші Γιγαντολέτης, ου, (ὁ), поеt: пръпъditорȣ de цiгаnцï, саȣ ȣріашï. [γίγας, ὀλέω].

Γιγαντομαχία (ἡ), вътъліе de цiгаnцï, саȣ къtре цiгаnцï. [γίγας, μάχη].

Γιγαντοραίστης, ου (ὁ), поеt: [γίγας, ῥαίω]. = кȣ...

Γιγαντοφόνος (ὁ, ἡ), ші

Γιγαντοφόντης, ου (ὁ), поеt: оmорîtорȣ de цiгаnцï. [γίγας, φένω].

Γιγαντώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ȣпȣ цiгаntȣ, цiгаntоsȣ. [γίγας].

Γίγαρτον (τὸ), sеmінцъ, гръȣntе de sтрȣгȣре; вошtінъ. [de ȣnde

Γιγαρτώδης, εος (ὁ,ἡ), аsеmенеа кȣ, саȣ плінȣ de sеmінце de sтрȣгȣрï; ка вошtіна, саȣ вошtіноsȣ.

Γίγας [γῆ, γάω, γίνομαι], αντος (ὁ), цiгаntȣ, ȣріашȣ; (fіг:) mаре, гроsȣ ші 'налtȣ ла трȣпȣ.

Γιγγίδιον (τὸ), ȣпȣ fелȣ de планtъ, пъпъdіе, саȣ чікоаръ sелватікъ. (везï ші κιχώριον, ші πικρίς).

Γίγλαρος (ὁ),=(саȣ греші în локȣ de) Νίγλαρος. (везï ші γίγγρας).

Γιγγλίζω, віit: -ίσω, = Κιχλίζω, rîdілȣ (везï ші γαγγαλίζω). [de ȣnde

Γιγγλισμὸς (ὁ), = Κιχλισμὸς, rîsȣ din rîdілітȣръ.

Γιγγλυμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -ειδῶς, fъкȣtȣ, саȣ înкеіаtȣ ка о цiцiнъ de ȣшъ. [γιγγλυμὸς, εἶδος].

Γιγγλυμὸς (ὁ), [γλύφω] цiцîнъ de ȣшъ. 2) (fіг:) înкеіеtȣръ, саȣ înвъкъtȣръ de mъdȣлареле трȣпȣлȣï. [de ȣnde

Γιγγλυμόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, mъ înкеіȣ ка о цiцîнъ de ȣшъ.

Γιγγλυμώδης, εος (ὁ, ἡ)=Γιγγλυμοειδής.

Γιγγλυμωτὸς, ἡ, ὸν, înкеіаtȣ кȣ цiцiнï de ȣшъ. [γιγγλυμόομαι].

Γιγγραίνω, віit: -ανῶ, кîntȣ кȣ înstrȣmîntȣл пȣmitȣ..

Γίγγρα, ας (ἡ), [іміt:] ȣпȣ fелȣ de mікȣ варварікȣ fлȣерȣ. (везï ші χηνίζω).

Γιγγραντὸς, ἡ, ὸν, (кîntікȣ) кîntаtȣ кȣ fлȣерȣл γίγγρα. [γιγγραίνω].

Γίγγρας, ου (ὁ), =Γίγγρα.

Γιγγρασμὸς (ὁ), гласȣл, ші кîntареа fлȣерȣлȣï γίγγρα. [γιγγραίνω].

Γιγλυμὸς (ὁ), = Γιγγλυμός.

Γίγνομαι, (mаï векіȣ de кît) Γίνομαι [γάω, γέω, γένω], віit: -γενήσομαι (пех: ἐγενόμην, саȣ Аt: ἐγενήθην, тре: de кȣ: γεγένημαι, ші між: каре ȣпе орï sе іа în локȣ de през: γέγονα), mъ înfiiнцезȣ, mъ fакȣ; (deспре оаm:) mъ паsкȣ; (deспре планtе) реsȣрȣ. «Εἶπεν ὁ Θεὸς, γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς». Skр: «Οἶκον, ὅθι γενόμην». Od: Ξ. «Ἡμέρῃ, τῇ ἕκαστος ἐγένετο». Ер: «Οἴει σὺ διαφορὰν εἶναι ἢ μὴ γενέσθαι, ἢ γενόμενον ἀπογενέσθαι;» Пл: «Τοῦτον δ' οὐδ', εἰ γέγονεν, εἰδώς». Dm: «Τὸν Λυκοῦργον μόνον τῶν γεγονότων, (adiкъ τῶν ἀνθρώπων)». Плв: «Γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ». Аpstf: «Γεγονέναι βέλτιον (κά-

κιον) ἄλλων». Is: ші Лis: «Τοὺς ἐξ ἡμῶν γεγονότας». Iskp. «Τυράννου πατρὸς γενέσθαι». Лks: «Γεγονὼς ἔτη εἴκοσι». Ksn: «Γεγονὼς τριακοστὸν ἔτος». Гpr: «Τοῖς τέσσαρσι καὶ ἐννενήκοντα ἔτεσιν, ὧν τυγχάνω γεγονώς». Isk: «Ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ». Iл: Λ. «Τῶν κριθῶν καὶ τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων». Dm: (de ѕnde) «Τὰ γιγνόμενα», în лоkѕ de αἱ πρόσοδοι, benitѕpiлe. «Τῶν γιγνομένων εἰκοστὴν πρασσόμενοι». Tѕч: (ші fir:) «Τὸ γιγνόμενον (în лоkѕ de τὸ προσγιγνόμενον)», prodѕsѕл (kîштігѕл) meштeшѕгѕлѕї, negoцѕлѕї, banілор пѕшї ла dobîndъ, ші чл: (în цеn:) fолоsѕл. «Τοὺς Θηβαίους ἡγεῖτο ἀντὶ τῶν αὐτοῖς γιγνομένων τὰ λοιπὰ ἐάσειν». Dm: «Γέγονας ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος». Apstf: «Ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα γέγονε». Dm: «Ἰσοπαλὴς ἡ μάχη γίγνεται». Tѕч: «Σατύρῳ ἑαυτοῦ ποτε γενομένῳ». ші «Ἐμαυτοῦ γίγνομαι». Dm: «Ἐκπλήττονται καὶ οὐκεθ' αὑτῶν γίνονται». Плt: ші пѕ 'шї maї bin în sine. (despre ачеste tpeї eksemплe bezї maї жos). 2) «Τῆς βουλῆς («Τῶν γεραιτέρων) γεγονώς». D: Kas: «Τοῦ Πομπηΐου γεγονότες». D: Kas: (ші fir:) «Τοῦ πλείονος («Τῆς ἐπιθυμίας) γεγονότες». Лks: «Οἱ τῶν κοινῶν ἐπὶ τῷ γεγενημένοι». Лks: (ші în пеpifp:) «Γίγνομαι ἐν πείρᾳ (δι᾽ ἔχθρας, ὀργῆς, λόγων, ші чл:)» în лоkѕ de πειρῶμαι, ἐχθραίνω, ὀργίζομαι, λέγω, ші чл: «Ἐγεγόνει τῇ βουλῇ δι᾽ ὀργῆς». Пл: 2) (kѕ пpenos: saѕ eл:)=Παραγίγνομαι, mъ dѕkѕ. saѕ biѕ, sosesѕ; (ѕne-opї) = Παρέρχομαι, tpeкѕ. «Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ ποταμοῦ». Ap: «Γενόμενος πρὸς τῷ ἰσθμῷ». Tѕч: «Ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ἐπῆγον». Skp: «Ὤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο». Iл: D. aѕ înaintat în кале. (ші fir:) «Ἔννοια τοθ' ἡμῖν ἐγένετο». пе a beнit în rîndѕ. «Γενόμενος ἐν ἑαυτῷ (saѕ ἑαυτοῦ, adikъ κύριος, stъпînѕ de sine, saѕ πρὸς ἑαυτὸν)». biindѕ 'шї în sine. (ші întp' алtъ însemn:) «Γίγνομαι κατ' ἐμαυτὸν». ръmîiѕ sinгѕpѕ. «Ἐπεὶ δὲ ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ συμπρέσβεις ἐγενόμεθα». Esx: saѕ mъ rîndeskѕ în sineмѕ. «Ὁ δὲ Πομπήϊος ἀκούσας, καὶ πρὸς αὐτῷ γενόμενος βραχὺν χρόνον». Пл: (ачеasta se поate înцелеце ші în sensѕл пpечеdentѕ). «Πολὺν ἀριθμὸν χρόνου γεγονότες». Esx: «Διὰ πολλῶν μαθημάτων γενόμενος». Лѕч: tpekînd. «Γενομένης ἐν τοῖς πράγμασι τῆς Ἀριάδνης». Пл: intpînd în лѕkpѕpї. «Τὸ δαιμόνιον φής, ὦ Σώκρατες, ἑκάστοτε σαυτῷ γίγνεσθαι». Пл: «Ἐξ ἀνθρώπων, (ὀφθαλμῶν, ποδῶν) ἐγένετο». s'a fъkѕt певъzѕtѕ, a пеpit. «Ἐπειδὰν ἀπὸ δείπνου γένωνται». Ep: «Γίγνονται πάλιν ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις». Пл: 3) (fir:) ажѕпгѕ, esѕ (ѕne-opi ла sѕmъ); mъ înfiinцezѕ, mъ sъbîpшeskѕ. «Ἐλπίδες οὐ γιγνόμεναι». Лѕч: «Ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο». Tѕч: «Τῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα δραχμαί». Dm: (de ѕnde) «Γιγνόμενον». Aptm: prodѕsѕл onepaцii; (ші diaлekt: saѕ лоц:) коnклѕsie. «Τίς (Τί, οὐκ ἔχω τί) γένωμαι»; Лks: «Γίγνεσθαι ἐφ' ἑτέροις». Лks: a se лъsa чineba în diskpeцia, disnosiцia, saѕ пъdeжdea алtopa. 4) mъ îndeлetniчeskѕ, mъ окѕпѕ, stpъpѕieskѕ în чeba. «Ἐπὶ τέτταρας ἡμέρας πρὸς ταῖς θήραις γίγνονται». Лks: «Σφόδρα γενομένη πρὸς τῷ πράγματι». Пл: «Γενόμενοι ἐν ποιήσει (ἐπὶ πράγμασι, περὶ τὸ συμβουλεύειν, ші чл:)». (ші înпpot:) «Γενόμενος ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων». Пл: desoкѕпîndѕse de ла ачеле... 5) mъ aflѕ, sîntѕ de faцъ. «Γίγνεσθαι παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι (ἐπὶ ταύτης τῆς γνώμης, ἐπ' ἀμφότερα ταῖς γνώμαις)». Tѕч: 6) (kѕ adb:) sîntѕ întp' astfeлѕ, saѕ алtfeлѕ de disnosiцie, stape. «Οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνήσαντες καὶ εἰσαύριον ἡδέως γίγνονται». Пл: (ші în ел: de adb:) «Θυομένῳ δὲ αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ (se înц: καλῶς)». Ksen: 7) (în a tpeia пeps: saѕ în inf: saѕ în naptч:) se întîmплъ. «Σεισμὸς ἐγένετο». Skp: «Πολλάκις γέγονεν, ὥστε καὶ τοὺς μείζω δύναμιν ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἀσθενεστέρων κρατηθῆναι». Iskp: «Κύριε, τί γέγονεν, ὅτι, ші чл:» Skp: «Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο αὐτῷ, ὥστε χρήμασιν εὐεργετεῖν». Ksn: «Πρὸς ἀγαθοῦ (saѕ, «Πρὸς κακοῦ) μοι τὸ πρᾶγμα ἐγένετο». Apst: «Εἰ γὰρ ποτ' ἐμοὶ γένοιτο». Apstf: «Μὴ γένοιτο». «Γενομένης δὲ φήμης». Лks: «Παντάπασι τὰ γιγνόμενα λέγεις». Плt: 8) se kade; este datopie (dpentѕ, лeцiѕitѕ, xotъpîtѕ); kade în naptea кѕiba; (ші în цеn:) se потpibeшte. «Πάντες οἱ κληρονόμοι τὸ γιγνόμενον ἐκομίσαντο». Is: «Τὸ γιγνόμενον τῷ θεῷ τοῦ ἀργυρίου ἐξέτισε». Пaѕs: «Τὸ γιγνόμενον τίμημα». Лks: «Τῷ παιδὶ τοῦ ἀνεψιοῦ κατὰ τοὺς νόμους ἐγίγνετο ἡ κληρονομία». Is: «Τοὺς δρομέας τὸ γιγνόμενον πεπληρωκέναι». Apstd: «Ἐν ταῖς γιγνομέναις ἡμέραις». Ksn: «Οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν». Dm: «Τό γ' ἐπ' ἐμοὶ γιγνόμενον πειράσομαι διαπράξασθαι». Лв: 9) este de ѕпѕ пpeцѕ, пpeцѕieшte, saѕ kostъ, цine. «Τοὺς ἐξειρ-

*

γασμένους (χώρους) ἔφη πολλοῦ ἀργυρίου γίγνεσθαι». Ksn: 10) se sъвîршеще, se ренpesintъ (în teatpъ). «Γιγνομένων τῶν ἐν ἄστει τραγῳδιῶν». Esx: 11) == Συγγίνομαι, мъ înпpeвnă. «Γενομένη ἀνδρὶ ἑτέρῳ». Skp: (везĭ ши Γεννάω).

Γιγνώσκω, (maĭ векiă de kît) Γινώσκω [γνόω din νόω, νοέω], виit: γνώσομαι, ши noet: γνωσοῦμαι (пеx: ἔγνων, ως, ω, ωμεν, ши чл: de вnde порвнч: γνῶθι, ноfl: γνοίην, ввп: γνῶ, ῷς, ῷ, ши чл: înf: γνῶναι, партч: γνούς; tp: de кв:, каре вne opĭ se ia în локă de npes: ἔγνωκα, ши пas: ἔγνωσμαι, пеx: ἐγνώσθην), [de aчi] квпоскă, deoseвeскă. «Ἔγνω δ' αὖ' ἐμὲ κεῖνος». Od: Λ. «Γνῶ ρ' οὐδ' ἠγνοίησεν». Es: (npin întind:) мъ кнпоскă, мъ înпpieteneскă; (npin впm:) ізвеcкă. «Ἢ μάλα νῶϊ γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον». Od: Ψ. «Οὐδὲ τραπέζη γνώτην ἀλλήλων». Od: Φ. «Γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν». Skp: (ши пas:) «Θετταλῶν ἱππεῖς γνωσθῆναι αὐτῷ βουλόμενοι». Ksn: 2) înцeлегă, npiчепă, (npin впm:) мтiă. «Ὡς γνῶ χωσμένοιο». Iл: Δ. «Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη». Iл: E. «Τοὺς λόγους τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω». Твч: «Ἔγνωσαν ἀποπεμπόμενοι». Твч: «Ἐπεὶ ἔγνω ἐμοῦ ἄτοπα ποιοῦντος». Ksn: «Εἰ γνώσεται Σωκράτης, ὁ σοφὸς δὴ, ἐμοῦ χαριεντιζομένου». Плт: «Πατέρα δὲ γίγνωσκε ἔχων Ἑρμῆν». Лвч: «Ὡς οὖν ἐμοῦ γε καὶ ἀγωνιουμένου, καὶ τιμᾶσθαι ἀξιώσοντος, οὕτω γίγνωσκε». Ksn: (ши în nepif:) «Γινώσκω χάριν». D: Kas: în локă de οἶδα χάριν, pеквпоскă фачере de віне. (везĭ ши οἶδα). 3) rîndeскă, amă вnă feлă de пъpepe despre чева. «Ὀρθῶς («Κακῶς) γιγνώσκω. «Γιγνώσκειν ὀρθῶς περὶ Θεῶν». Iл: «Λεγέτω περὶ αὐτοῦ, ὡς ἕκαστος γιγνώσκει». Твч: «Ἐγὼ μὲν οὕτω γινώσκω». Ksn: 4) апровезă, хотъpъскă. «Τὸ μαντεῖον ἔγνω ἡμετέραν εἶναι τὴν Μεσσήνην». Iskp. «Ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ Ζεύς». Лвч: «Οἱ δικασταὶ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα καὶ αὐτοὶ ἔγνωσαν, καὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν». Dm: «Πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν ἔγνωσαν». Fав: Eson: (ши пas:) «Πῶς ἂν κρίσιν ἀκριβεστέραν εὕροιμεν τῆς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐγνωσμένης;» Iskp: «Τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν». Dm: «Στέργειν ἐστὶ δίκαιον τοῖς ἐγνωσμένοις». (ши пвмai o datъ miж:). «Ὡμολόγηκε νυνὶ ἡμᾶς ὑπάρχειν ἐγνωσμένους ἐμὲ λέγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος». Dm: 5) (ptp:) află, пъskoчеcкă apгвminte. «Ἱκανώτατος δὲ ἀνθρώπων ἦν (ὁ Ἀντιφῶν) εἰπεῖν τε καὶ γνῶναι». Flstp: 6) (maĭ noă) мъ înпpeвnă (tpвnеще). «Ἀδὰμ ἔγνω Εὔαν». Skp: «Οὐδεμίαν ἔγνω τῶν παλακίδων». Пл: «Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω». Skp: 7) (noet: ши foapte pap) == Γνωρίζω, фaкă квпоскѣtă, înквпощiinцезă. «Γνώσομαι τὴν ὁδίαν Κόρινθον». Hind:

Γίννος (ὁ), калă, saă каtîpă nedeсъвîршită; (npin впm:) мiкă ла tpвnă. (везĭ ши νάνος).

Γίνομαι, кавtъ Γίγνομαι.

Γινώσκω, кавtă Γιγνώσκω.

Γλαγάω -ῶ, (фъpъ виit:) amă лante мвлtă, sîntă плină de (saă фpaцedă înкъ кa) лante. [ши

Γλαγερὸς, ἀ, ὀν, noet: == Γαλακτώδης, лъпtoсă, плină de (saă asemenea кв) лante. [γλάγος].

Γλαγερόχροος -ους (ὁ, ἡ), noet: în локă de Γαλακτόχροος, de фaцa лanteлвĭ. [γλαγερὸς, χρόος].

Γλαγόεις, εσσα, εν, noet: == Γλαγερός.

Γλαγοπῆξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: înкегъtopă de лante. [γλάγος, πήγνυμι].

Γλάγος, εος -ους (τὸ), == Γάλα, лante.

Γλαγότροφος (ὁ, ἡ), noet: (пapoкs:) хpъnitopă кв лante; (пpoпapoкs:) хpъnită кв лante. [γλάγος, τρέφω].

Γλαγοφόρος (ὁ, ἡ), noet: == Γαλακτοφόρος. [γλάγος, φέρω].

Γλαγόων, noet: în локă de γλαγῶν, партч: a лвĭ γλαγάω.

Γλάζω, виit: -άξω, noet: ==Κλάζω.

Γλακτοφάγος, γλακτοφόρος, γλακτόχροος, noet: în локă de γαλακτοφάγος, ши чл:

Γλαμάω -ῶ, виit: -ήσω, Dop: Eoл: în локă de λημάω. [din

Γλάμα (ἁ), Dop: în локă de λήμη, вpdoape.

Γλαμυξιάω -ῶ, виit: -άσω, == Γλαμάω, sîntă...

Γλάμυξις (ὁ, ἡ), == кв...

Γλαμυρὸς, ἀ, ὀν, ши...

Γλαμώδης, εος (ὁ, ἡ), ши...

Γλάμων, ονος (ὁ, ἡ), == Λημῶν, вpdвposă, плină de вpdopĭ. [γλάμα].

Γλάνις, ιδος, saă ἴδος, saă ιος, (ὁ, ἡ), вnă пеще de апъ двлче. (везĭ ши βλένος). [de вnde

Γλαννὸς, ἡ, ὀν, ==Βλενὸς, nposlă, nepodă.

Γλάνος (ὁ), ==Ὕαινα

Γλὰξ, ακὸς, (ἡ), вnă feлă de плantъ, че înmвлцеще лanteлe. (везĭ ши γλαύξ).

Γλαρὶς, (rpeшit) în локă de γλαφίς.

Γλαύκειος, α, ον, de квкввеа. «Ὧν — ».

Sȣid: [γλαύξ].

Γλαυκηπόρος (ὁ, ἡ), поеt: skopnitopȣ de албastpe валȣрї (maї кȣ seamъ în stpimtoape de mape). «Κλύδων —». Emн: [γλαυκὸς, πόρος].

Γλαυκιάω -ῶ, вiit: -άσω, amȣ (saȣ mъ ȣitȣ кȣ) кътtъtоpъ грozaвъ (ка a лeȣлї). 2) Γλαυκίζω. [γλαυκός].

Γλαυκίδιον (τὸ), dim: ал лȣї Γλαῦκος.

Γλαυκίζω, вiit: -ίσω, sîntȣ кam (вatȣ în) албeneцȣ, saȣ албastpȣ. 2) пъtimeskȣ de албeaцъ. [шi

Γλαύκινος, η, ον, =[γλαυκός].

Γλαύκιον, (τὸ), ȣнȣ felȣ de плantъ. 2) o пъсъpe de апъ. [вezї шi γλαύξ].

Γλαυκίσκος (ὁ), dim: ал лȣї Γλαῦκος, = Γλαυκίδιον.

Γλαυκοειδής, έος (ὁ, ἡ), [γλαυκὸς, εἶδος] албeneцȣ ла faцъ.

Γλαυκόμματος (ὁ, ἡ), чел кȣ окї албastpi. [γλαυκὸς, ὄμμα].

Γλαυκὸς [γλαύσσω, saȣ γλαύξ], ἡ, όν, чел ка faцa mъpiї, saȣ a чepȣлȣї, албeneцȣ, saȣ албastpȣ; (în цen:) = Λευκὸς; (fir:) лȣminosȣ (ка лȣпa); saȣ грozaвȣ, sпъimîntъtopȣ (ка окiї лeȣлȣї).

Γλαῦκος (ὁ), ȣнȣ пeшtе de mape.

Γλαυκότης (ἡ), faцa албeneцȣлȣї; saȣ албъstpeaцъ.

Γλαυκόφθαλμος (ὁ, ἡ), = **Γλαυκόμματος**. [γλαυκὸς, ὀφθαλμός].

Γλαυκοχαίτης, ου (ὁ), чел кȣ пъpȣ, saȣ коamъ sȣpъ. [γλαυκὸς, χαίτη].

Γλαυκόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кȣ faцъ албeneaцъ, saȣ албъstpȣie. [γλαυκὸς, χρόος].

Γλαυκόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ чeва албeneцȣ; saȣ албъstpezȣ 2) пpiчinȣieskȣ албeaцъ (în окiȣ). (γλαυκός).

Γλαυκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiȣл вȣfniцeї. [γλαύξ, εἶδος].

Γλαύκωμα (τὸ), албeaцъ (patimъ de окї). (вezї шi ὑπόχυμα). [γλαυκόω].

Γλαυκῶπις, ιδος (ἡ), чea кȣ окї албastpi, saȣ грozaвi (ла кȣtъtȣpъ), saȣ ка de вȣfniцъ. (eпit: ал Mineрвeї шi ал лȣneї). [шi

Γλαυκωπὸς (ὁ), албeneцȣ ла faцъ; saȣ чел кȣ окiї албastpi. [γλαυκώψ].

Γλαύκωσις, εως (ἡ), повъiалъ din албeaцъ. [γλαυκόω].

Γλαυκώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), = **Γλαυκωπὸς**. [γλαῦκος, saȣ γλαύξ, ὤψ].

Γλαύξ [γλαύσσω], γλαυκός (ἡ), кȣкȣвea, saȣ вȣfniцъ. 2) (пpin întind: dîn figȣpa чea întinпъpitъ) o monetъ de patpȣ dpaxme (a вeкiлор Ateneнї). 3) ȣнȣ felȣ de саpкъ (чe алt-fел se ziче шi γλάξ), =Γλαύκιον.

Γλαύσσω (fъpъ вiit:), поеt: [λεύσσω], лȣчeskȣ; (stpъm:) вăzȣ.

Γλαφὶς, -ίδος (ἡ), = Γλυφὶς, чiокапȣл пietpapiлop (вîpfaskȣцitȣ de o napte, шi tъiosȣ de чeca-л-алtъ). (вezї шi γλύφανον). [шi

Γλάφυ, υος (τὸ), поеt: [γλάφω] пeшtеpъ, гаȣpъ, adînкъtȣpъ.

Γλαφυρία (ἡ), =Γλαφυρότης. [din

Γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, adînкatȣ, saȣ adînкosȣ; sȣпatȣ, чioплitȣ; (пpin ȣpm:) netedȣ, лȣчiosȣ, вine-лȣкpatȣ; (maї des) omȣ fъкȣtȣ fpȣmos (пpinч: sȣвцipe шi 'палtȣ), гpaцiosȣ, вeselȣ, вioiȣ; (кȣ ак: пpeпos:) îndemînatiкȣ (ла лȣкpȣ sȣвцipe). (вezї шi κομψός). [γλάφω]. [de ȣnde

Γλαφυρότης (ἡ), гpaцiositate, eлeганцъ. [шi

Γλαφυρῶς, adв: în кinȣ гpaцiosȣ, îndemînatiкȣ, шi чл:

Γλάφω [λάσκω], вiit: γλάψω, sanȣ, adînчezȣ. 2) =Γλύφω.

Γλάχων, ωνος (ἁ) Dop: în локȣ de βλήχων.

Γλεῖνος (ὁ), = Γλῖνος.

Γλευκαγωγὸς (ὁ, ἡ), (канал, saȣ алtȣ чeва) tpansdȣкъtopȣ de mȣstȣ, saȣ вinȣ dȣлче. [γλεῦκος, ἄγω].

Γλεύκινος, η, ον, fъкȣtȣ din mȣstȣ, saȣ dȣлче ка mȣstȣл. [γλεῦκος].

Γλευκοπότης, ου, (ὁ), вȣtopȣ de mȣstȣ. [γλεῦκος, πίνω].

Γλεῦκος [γλυκὺς], εος -ους (τὸ), mȣstȣ, saȣ (шi dȣпе гepвepe) вinȣ dȣлче. [de ȣnde

Γλεῦξις, εως (ἡ), mȣstȣ feptȣ. 2) (adiektiв:) (вinȣ) amesteкatȣ кȣ mȣлtȣ mȣstȣ feptȣ; (în цen:) dȣлче.

Γλέφαρον (τὸ), Dop: în локȣ de βλέφαρον.

Γλήμη (ἡ), = Λήμη, ȣpdoape.

Γλημίον (τὸ), dim: ал лȣї γλήμη.

Γλήνη (ἡ), [γλῆνος] лȣminiцa окiȣлȣї; (пpin întind:) окiȣ; (fir:) fetiцъ; (пpin întind:) пъпȣшъ (пpoп: шi fir:); гъȣpiче de fagȣ de miepe; (xipȣpц:) =Γιγγλυμός, înкȣкътȣpъ de înкeieтȣpъ.

Γληνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de кавitate de înкeieтȣpъ. [γλήνη, εἶδος].

Γλῆνος [γλαύσω], εος -ους (τὸ), (în цen:) op че лȣчiosȣ, saȣ stiклosȣ; (de ȣnde) stea; лȣminъ de окiȣ; окiȣ; пъпȣшъ (maї

кѕ seamъ de чеаръ); odopѣ. (везĭ ші ἄγαλμα.

Γληχὼ, όος -ους, ші

Γλήχων, ωνος (ἡ), =Βλήχων. [de ѕnde

Γληχωνίτης, ου (ὁ), (npinч: вinѣ) fъкѕtѣ кѕ плаnta βλήχων.

Γλία (ἡ), въsкѕ, клеiѣ, mîsгъ. (везĭ γλοῖος, ші βλένος). [de ѕnde

Γλιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, =Γλίχομαι. [ші

Γλήνη (ἡ), soaie, пѕtoape, = Ῥύπος, (Тѕрч: mѕpdъpie). [ші

Γλῖνος (ὁ), =Βλένος (nemte). 2) apцарѣ (копачiѣ).

Γλισχραίνω, віit: -ανῶ, fакѣ чева клеiosѣ, ші чл: [γλίσχρος].

Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος (ὁ, ἡ), (kom:) чел че npin impotiвipĭ de ворве алѕнекînd skaпъ, ші (npin ѕpm:) este вpednікѣ de a se пръпъdi.. [γλίσχρος, ἀντιλογία, ἐξεπίτριπτος].

Γλίσχρασμα (τὸ), = Γλισχρότης. [γλισχραίνω).

Γλισχρεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ skѕmпеskѣ. [ші

Γλισχρία (ἡ), = Γλισχρότης, skѕmnete (sгîpчеnie); (npin ѕpm:) некѕръцie (mѕpdъpie). [γλίσχρος].

Γλισχρολογέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, черчеtezѣ кѕ amъpѕntълъ, ші mъ skѕmпеskѣ ші ла чел maĭ mікѣ лѕкрѕ. [ші

Γλισχρολογία (ἡ), =Σμικρολογία, skѕmпъ sokotipe de npea miчĭ лѕкрѕрĭ. [γλίσχρος, λέγω].

Γλίσχρος [γλία], α, ον, въsкоsѣ, клеiosѣ; mîsгоsѣ; алѕнекоsѣ; (fir:) stъpѕitopѣ (везĭ ші λιπαρής); skѕmпѣ, saѣ sгîpчitѣ; (npin ѕpm:) soiosѣ, некѕръцitѣ (mѕpdapѣ); sъpъкъчiosѣ; npostѣ. [de ѕnde

Γλισχρότης (ἡ), клеiomie; (fir:) некѕръцie; sгîpчеnie, skѕmnete; sъpъчie; mъpѕntъ sokoteаль, ші чл:

Γλισχρόχολος (ὁ, ἡ), amestekatѣ кѕ mîsгоsѣ веninѣ. [γλίσχρος, χολή].

Γλισχρώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ѕпѣ че въsкоsѣ; клеiosѣ. [ші

Γλίσχρων, ωνος (ὁ, ἡ), foapte sъpъкъчiosѣ. [ші

Γλίσχρως, adв: în кinѣ клеiosѣ, лiniчоsѣ; (fir:) кѕ stъpѕipe, nedeslinit; în кinѣ sъpъкъчiosѣ; «Γλίσχρως ζῆν». Apst: «Γλίσχρως ἐργαζόμενος». [γλίσχρος].

Γλίχομαι, (npeл: ἐγλιχόμην, ші maĭ mѕлtѣ nѕ) [γλία, ἔχομαι, saѣ în afin: кѕ λίπτω] (кѕ цеn: saѣ ак: saѣ în inf:) noftеskѣ, dopеskѣ; (кѕ цеn: кѕ npenos:) mъ siлеskѣ, mъ лѕntѣ.

Γλοιάζω, віit: -άσω, dopmitezѣ; (fir:) ваtжокореskѣ, despreцѕieskѣ пе чinева клinind, saѣ mіжind din окĭ (ка кѕm amĭ dopmita). (везĭ ші Ἰλλώπτω]. [noate din γελοῖος].

Γλοιὰς, άδος (ἡ), fem: ал лѕĭ

Γλοίης, ητος (ὁ), (npinч: калѣ) tape în гѕpъ, ръѣ-пъpъвitѣ.

Γλοιοπότης, ου (ὁ), ші γλοιοπότις, ιδος (ἡ), [γλοιὸς, πίνω] sopвitopѣ, sѕгъtopѣ de soaiea tpѕпѕлѕĭ. «Χλαρὸς —». Епігр:

Γλοῖος (ὁ), [γλία] клisъ, mîsгъ (npinч: чеа din ѕnцере кѕ ѕnt-deлemnѣ în ваie); (în цеn:) soaie, ѕnsoape. [de ѕnde

Γλοιὸς, ά, όν, клisosѣ, mîsгоsѣ, алѕнекоsѣ: (în цеn:) soiosѣ; (mѕpdapѣ); (fir:) sгîpчitѣ, skѕmпѣ; ръѣ-пъpъвitѣ, netpeвnікѣ; nismъtapiцѣ. [de ѕnde

Γλοιόω -ῶ, віit: -ώσω, fакѣ чева клеiosѣ, mîsгоsѣ, ші чл: [ші

Γλοιώδης, εος (ὁ, ἡ), ка клisa, saѣ mîsга; ші = Γλοιός.

Γλοιωδῶς, adв: [γλοιάζω] în кinѣ de dopmitape, saѣ ваtжокоpitoape клinipe, saѣ mіжipe din окĭ.

Γλούτια (τὰ), (se nѕmesk în anat:) doъ miчĭ вîptoase вѕчĭ împrежѕрѕл гѕреĭ кpeepiлop; (dap npinч:) dim: ал лѕĭ

Γλουτὸς (ὁ), [γλοιὸς] вѕкъ de шеzѕtѣ. (везĭ ші πυγή).

Γλυκάζω, віit: -άσω, sîntѣ dѕлче, saѣ dѕлчеагѣ. «Οἶνος γλυκάζων». Dѕкр: 2) (stpъm:) = кѕ...

Γλυκαίνω, віit: ανῶ, îndѕлчеskѣ. || (nas:) mъ fакѣ dѕлче, mъ îndѕлчеskѣ. 2) mъпінкѣ dѕлчitѕpĭ, ка sъ 'mĭ îndѕлчеskѣ гѕpa. [γλυκύς].

Γλυκαῖος, α, ον, = [Γλυκύς].

Γλύκανσις, εως (ἡ), îndѕлчipe. [ші

Γλυκαντικὸς, ἡ, όν, îndѕлчitopѣ. [ші

Γλύκασμα (τὸ), dѕлчitѕpъ. «Πίετε γλυκάσματα». Skp: (ші

Γλυκασμὸς (ὁ), = Γλύκανσις. [γλυκαίνω].

Γλυκέη, Ion: în локѣ de

Γλυκεῖα (ἡ), fem: ал лѕĭ Γλυκύς. || (sѕвst:) = Γλυκύῤῥιζα.

Γλυκει(κι)ότερος, α, ον, noet: în локѣ de γλυκύτερος, комnp: ал лѕĭ γλυκύς.

Γλυκερὸς, α, όν, =[γλυκύς].

Γλυκεροστάφυλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ dѕлчĭ stpѕгѕpĭ. (enit: ал: toamneĭ). [γλυκερὸς, σταφυλή].

Γλυκερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: че

dѕлче (fраџedъ, moaлe) пiеле. [γλυκερὸς, χρώς].

Γλυκίζω, biit: -ίσω, = Γλυκάζω.

Γλυκί(κοί)νας, ου (ὁ), ѕnѕ felѕ de пiлъ-чintъ кѕ mѕstѕ. [γλυκὺς, οἶνος].

Γλυκισμὸς (ὁ), = Γλυκασμὸς. [γλυκίζω].

Γλύκιστος, η, ον, ѕѕпрл: [din

Γλυκίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: ал лѕї γλυκύς.

Γλυκόεις, εσσα, εν, поеt: în локѕ de γλυκύς, dѕлче, saѕ dѕлчеarѕ. [γλυκύς].

Γλύκος, εος -ους (τό), поеt: în локѕ de γλεῦκος.

Γλυκύδακρυς (ὁ, ἡ), поеt: върѕъtорѕ, saѕ прiчinѕitорѕ de dѕлчї лъкрътї. «Ἔρως —». Епiгр: [γλυκὺς, δάκρυ].

Γλυκυδερκής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [γλυκὺς, δέρκομαι] чел кѕ dѕлче къѕtъtѕръ, saѕ кѕ dѕлче faџъ. «Φῶς ἡλίου γλυκυδερκές». Siвл:

Γλυκύδωρος (ὁ, ἡ), поеt: dъtъtорѕ de dѕлчї dарѕрї. [γλυκὺς, δῶρον].

Γλυκυηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: dѕлче ѕѕ-пъtорѕ, saѕ чел кѕ dѕлче гласѕ. [γλυκὺς, ἦχος].

Γλυκυθυμέω-ῶ, biit: -ήσω, îndѕлчеskѕ, (înвеселеskѕ) ѕѕfletѕл. «Βρώματα γλυκυθυμοῦντα». Ієрок: Пiтр: || (nеѕt:) sîntѕ în dѕлче, веселъ disпosiџie. [шi

Γλυκυθυμία (ἡ), dѕлче dispositie, плъчере a ѕѕfletѕлѕї; влîndeџe; (în ръѕ) desmierdаре, desfрîнаре [din

Γλυκύθυμος (ὁ, ἡ), прiчinѕitорѕ, saѕ simџitорѕ de dѕлчеаџъ în ѕѕfletѕ; влîndѕ. [γλυκύς, θυμός].

Γλυκυκαρπεώ-ῶ, biit:-ήσω, ѕъntѕ

Γλυκύκαρπος (ὁ, ἡ), продѕкъtорѕ de dѕлче роdѕ. «Ἄμπελος ἡ —». Ткр: [γλυκύς, καρπός].

Γλυκύκρεως, ω (ὁ, ἡ), чел кѕ dѕлче карне. [γλυκύς, κρέας].

Γλυκύμαλον (τὸ), Dор: în локѕ de γλυκύμηλον.

Γλυκυμαρὶς, ίδος (ἡ), ѕnѕ felѕ de кокiлie (ѕкоїкъ de mаре). [γλυκὺς, μαρίς].

Γλυκυμείλιχος (ὁ, ἡ), поеt: влîndѕ, dѕлче ка mierеa. [γλυκὺς, μείλιχος].

Γλυκύμηλον (τὸ), шъръ dѕлче. [γλυκὺς, μῆλον].

Γλυκυμυθέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: ворвеskѕ dѕлче. [din

Γλυκύμυθος (ὁ, ἡ), dѕлче-ворвiторѕ. [γλυκὺς, μῦθος].

Γλυκύνοος -ους (ὁ, ἡ), = Γλυκύθυμος, влîndѕ. [γλυκὺς, νόος -οῦς].

Γλυκύπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел че аре, saѕ паmite dѕлчї (fрѕmoшї, шi плъкѕџї) копiї. [γλυκὺς, παῖς].

Γλυκυπάρθενος (ἡ), поеt: dѕлче (вреdnikъ de iѕbit) fечоаръ. [γλυκὺς, παρθένος].

Γλυκύπικρος (ὁ, ἡ), dѕлче шi amарѕ de odатъ. [γλυκὺς, πικρός].

Γλυκύῤῥιζα (ἡ), шi

Γλυκύῤῥιζον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плантъ, ръdъчinъ, saѕ лемnѕ dѕлче; (iар прiнч:) nеѕt: ал лѕї

Γλυκύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѕ dѕлче ръdъчinъ. || (ѕѕвѕt: fem:) = Γλυκύῤῥιζα. [γλυκύς, ῥίζα].

Γλυκὺς, έος (εῖα, ὺ), (компр: γλυκύτερος, шi γλυκίων, шi преа рар γλύσσων, ѕѕпрл: γλυκύτατος, шi γλύκιστος) dѕлче (проп: шi fiг:). (веzї шi ἡδύς). || (ѕѕвѕt:) Γλυκὺ, έος (τὸ), вinѕ dѕлче, saѕ mѕstѕ fертѕ (веzї шi ἕψημα). 2) (прiн antifр:) вenіnѕл.

Γλυκυσίδη (ἡ), ѕnѕ felѕ de плантъ алвъ, кѕ флоаreа рошie saѕ nеѕtрiџъ (Fрџ: Pivoine), алt: Πεντόροβον, шi (прiнч: ръdъчina eї) Παιονία, шi în лiмва греакъ ворвiтоаре, Χέρι τῆς Παναγίας, mîna Пречistеї.

Γλύκυσμα (τὸ), (maї noѕ) = γλύκασμα, шi ѕѕвѕtanџa dѕлчелѕї, (adikъ) dѕлчеаџа; zaxapiкалъ.

Γλυκύστρυφνος (ὁ, ἡ), dѕлче шi stifoѕѕ de o datъ. [γλυκύς, στρυφνός].

Γλυκύτης (ἡ), dѕлчеаџъ, saѕ каліtate de dѕлче. [γλυκύς].

Γλυκυτράχηλος (ὁ, ἡ), чел кѕ dѕлче (mлъdiosѕ) грѕmazѕ. [γλυκὺς, τράχηλος].

Γλυκυφαγία (ἡ), mîнкаре de (хръnire кѕ) dѕлчiтѕрї. [γλυκὺς, φάγω].

Γλυκύφθογγος (ὁ, ἡ), = Γλυκύφωνος. [γλυκὺς, φθόγγος].

Γλυκυφωνία (ἡ), dѕлчеаџъ de гласѕ. [din

Γλυκύφωνος (ὁ ἡ), чел кѕ dѕлче гласѕ, saѕ вiersѕ. [γλυκὺς, φωνή].

Γλυκύχυλος [γλυκὺς, χυλός], шi

Γλυκύχυμος (ὁ, ἡ), чел кѕ dѕлче zeamъ. [γλυκὺς, χυμός].

Γλύκων, ωνος (ὁ), foapte dѕлче (iар ком: în ерон:) nеплъкѕtѕ, прostѕ. [γλυκύς].

Γλύμμα (τὸ), ѕъпъtѕръ în пiatръ (лемnѕ, шi чл:). 2) = Γλυφή. [γλύφω].

Γλύξις, εως (ἡ), = Γλεῦξις.

Γλυπτὴρ, ῆρος, шi

Γλύπτης, ου (ὁ), ѕъпъtорѕ (ѕкѕлпtорѕ) de пiетре, шi чл: || «Γλυπτὴρ σιδηροῦς». Епiгр: = Γλύφανον. [шi

Γλυπτικὸς, ἡ, ὸν, atinгътоpȣ de (saȣ în-demînatikȣ ла) съпъtopie de nietpe, лемne, ши чл. || «Ἡ γλυπτικὴ (se înц: τέχνη)». скȣлпtȣpa. [ши

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, скȣлпtatȣ, съпatȣ, чioпліtȣ. [γλύφω].

Γλύσσων, ονος (ὁ, ἡ), At: în локȣ de γλυκίων, компр: ал лȣї γλυκύς.

Γλύφανον (τὸ), înstpȣmîntȣл съпъtopiлоp de nietpe, ши чл: skobitoape, далтъ, ши чл: (везї ши γλαφίς). || «Καλάμου —». Бигр: вpîчеагȣ de kondeie. [ши

Γλύφανος (ὁ, ἡ), noet: = Γλυπτός. [ши

Γλυφεῖον (τὸ), = Γλύφανον. [ши

Γλυφεὺς, έως (ὁ), = Γλύπτης. [ши

Γλυφὴ (ἡ), съпъtȣpъ (чioпліtȣpъ) de піatpъ, saȣ de лемнȣ, ши чл: 2) = Γλύμμα. [ши

Γλυφὶς, ἴδος (ἡ), kpestъtȣpъ de съцеатъ, în kape întpъ koapda аркȣлȣї. 2) (npin întind:) съцеатъ. 3) = Γλύφανον. 4) (apxitekt:) = Τρίγλυφον, saȣ Κιονόκρανον. [din

Γλύφω [γλάφω], biit; γλύψω, скȣлптезȣ, ad: skobeskȣ, чiоплеskȣ піatpъ, лемнȣ, ши чл:

Γλὼξ, ωχὸς (ἡ), noet: (neîntpв: ла sinr:) = Ἀθὴρ, вîpfȣл spikȣлȣї de гpîȣ. [din

Γλῶσσα, ης, (ἡ), лimвъ. «Ἀπὸ γλώσσης». = Ἀπὸ στόματος, npin гraiȣ. 2) (npin intind:) = Διάλεκτος. «Ἥν τινα γλῶσσαν ἵεσαν οἱ Πελασγοί». Ep: 3) ворвъ, кȣвîntȣ. «Γλώσσης χάριν». Esx: ка съ se fakъ ворвъ. «Ἐξέπεμψε κατασκοπῆσαι, καὶ γλῶσσαν αὐτῷ κομίσαι». An: Ком: «Ταμείου γλῶσσα». Biz: advokatȣл finanцеї пȣвліче, ши «Βασιλέως, saȣ Βασιλική —». Biz: ministpȣл saȣ sekpetapȣл de taînъ ал împъpatȣлȣї. 4) (гpam:) zічеpe apxaikъ (foapte векie), saȣ noetikъ, papъ, saȣ stpeinъ, (npin ȣpm:) neoвічnȣitъ. «Λέξον Ὁμήρου γλῶσσαν». Apstf: 5) = Γλωττίς, лimвȣліцъ. «Αὐλοῦ —». Пл: «Σάλπιγγος —». Пld: 6) къпъtîiȣл кȣpeлїї, saȣ naptea din sȣs a înкълцътintелоp. «Τῶν παλαιῶν ὑποδημάτων μόνη ἡ γλῶσσα περιλείπεται». Клм:

Γλωσσαλγέω -ῶ, biit: -ήσω, пъtimeskȣ de дȣpepe de лimвъ; (fir:) nȣ ночiȣ цinea taînъ, saȣ tъчea; въpfeskȣ (înкît mъ doape лimвa); saȣ în локȣ de γλωσσαργέω = Ἀργολογέω. [ши

Γλωσσαλγία, (ἡ), = Ἀργολογία, въpfipe, nemъsȣpatъ лimвȣцie. [γλῶσσα, ἄλγος].

Γλωσσαργία (ἡ), = Γλωσσαλγία. [din

Γλώσσαργος (ὁ, ἡ), лimвȣtȣ, въpfitopȣ. [γλῶσσα, ἀργός].

Γλωσσάριον (τὸ), dim: ал лȣї γλῶσσα. 2) ȣnȣ felȣ de вокавȣлapȣ.

Γλώσσασπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: апъpatȣ npin лimвa sa. [γλῶσσα, ἀσπίς].

Γλώσσημα (τὸ), = [Γλῶσσα] (дȣпе а 4 însemn:) 2) експлікаціе de zічеpe векie ши neoвіч: 3) noet: = Γλωχίν, вîpfȣ. [de ȣnde

Γλωσσηματικὸς, ἡ, ὸν, (ши адв:) -ικῶς, atinгътоpȣ, saȣ експлікатiвȣ de zічеpe apxaikъ. «Λέξις —». Гpam: кȣ totȣл векie ши neoвічnȣitъ.

Γλωσσὶς, ἴδος (ἡ), каȣtъ γλωττίς. [γλῶσσα].

Γλωσσογάστωρ, opος (ο, ἡ), (ком:) чел че 'шї ȣмпле nîntечеле (se xpъneште) npin лimвa sa, sppe екs: advokatȣ, fавȣлistȣ, ши чл: [γλῶσσα, γαστήρ].

Γλωσσογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopȣ, saȣ експлікътоpȣ de zічеpї векї, ши neoвічnȣite, saȣ stpeine. [γλῶσσα, γράφω.]

Γλωσσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ши адв:) -ειδῶς, чел în fopмъ de лimвъ· [γλῶσσα, εἶδος.]

Γλωσσοκάτοχος (ὁ, ἡ), цiitopȣ, oпpitopȣ, sȣпȣitopȣ de лimвъ. || (sȣвst: nеȣt:) «Γλωσσοκάτοχον (τὸ), instpȣmintȣ xipȣpц:. апъstopȣ de лimвъ în жos. [γλῶσσα, κατέχω].

Γλωσσοκηλοκόμπης, ου (ὁ), (ком:) [γλῶσσα, κηλέω, κόμπος] atpъгътоpȣ, saȣ atpasȣ npin fъліtoape лimвъ (ворве).

Γλωσσοκομεῖον, ши γλωσσοκόμιον, ши γλωσσόκομον (τό), [γλῶσσα, κομέω] tokȣ de нȣs лimвȣліце de fлȣepe; (în цен:) кȣtie; (npin ъntind;) пȣпгъ; (ла Ецint:) кȣшчiȣгȣ de moptȣ. (xipȣpц:) o лъdiцъ stpimtъ ши лȣпгъ, ка съ цie nemiшкate mîîni, saȣ пічоаpe fpînte.

Γλωσσοκρατέω- ῶ, biit -ήσω, îmї цiȣ (оnpeskȣ) лimвa, ворвеskȣ кȣ лȣаpe aminte. [γλῶσσα, κρατέω].

Γλωσσομανία (ἡ), neвȣnie în лimвъ, (adikъ) de a ворві мȣлte, a въpfi. [γλῶσσα, μανία].

Γλωσσοπέδη (ἡ), каȣtъ γλωττοπέδη.

Γλωσσοστροφέω -ῶ, biit: -ήσω, amȣ лimвъ вîptежоаsъ, adikъ лesпічоаsъ de a ворві мȣлte ши iȣte (sîntȣ вȣnȣ de гȣpъ). [γλῶσσα, στρέφω].

Γλωσσότμητος (ὁ, ἡ), чел кȣ лimвa tъiatъ. [γλῶσσα, τέμνω].

Γλωσσοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiȣ лimвъ. [γλῶσσα, τομή].

Γλωσσοχαριτέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвеskȣ пе плакȣ, лingȣшеskȣ. [γλῶσσα, χάρις].

Γλωσσώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γλωσσοειδής. 2) лimввlš, въpfitopš. [γλῶσσα].

Γλῶττα, ης (ἡ), At: în локš de γλῶσσα.

Γλωττίδιον (τὸ), dim: ал лвї γλωττίς.

Γλωττίζω, biit: -ίσω, зъpвtš desfpînat кв лimвa. кавtъ καταγλωττίζω. [din

Γλωττίς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї γλῶττα, лimввліцъ. 2) лimввліцъ de flвepš, ші чл: 3) omoшopš, saš naptea rîtлeжвлвї, че se акопеpъ de dînsвл. 4) вnš felš de nasъpe, înnъpatвл препеліцелор. [γλῶττα].

Γλωττισμὸς (ὁ), ші

Γλώττισμα (τὸ), вpatape desfpînatъ кв лimвa. кавtъ καταγλώττισμα. [γλωττίζω].

Γλωττοδέσμη, [γλῶττα, δέσμη], ші

Γλωττοπέδη (ἡ), легъtвpъ, împiedikъ-tвpъ de лimвъ. [γλῶττα, πέδη].

Γλωττοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, плъsmвieskš лimвъ, ворве neoвiчnвite. [γλῶττα, ποιέω]. 2) = Ἀρρητοποιέω. [de вnde

Γλωττοποιητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъtopš de fъкъtopš (ші îndemînatikš ла konstpвipe) de лimввліце de flвepe. || Γλωττοποιητικὴ (se înц: τέχνη), = кв...

Γλωττοποιΐα (ἡ), meшteшвгвл de a konstpвi лimввліце de flвepš. 2) = Ἀρρητοποιΐα. [din

Γλωττοποιὸς (ὁ), fъкъtopš de лimввліце de flвepe. 2) = Ἀρρητοποιός. [γλῶττα, ποιός].

Γλῶχες (οἱ), кавtъ γλώξ.

Γλωχὶν, ῖνος (ἡ), =(maї kopektš) Γλωχίς. [de вnde

Γλωχινόω -ῶ, biit: -ώσω, fopmezš, fakš vîpfš.

Γλωχὶς [γλώξ], ῖνος (ἡ), къпъtîiвл eшitš afapъ ал vîpfвлвї sъцецїї; (în цen:) къпъtîiš, mapцine. «Δεσμοῦ γλωχῖς». Іл: Ω. «Κρόκου —». Цеопон: ацеле floapiї шofpanвлвї. «Θαλάσσης —». Dion: капš de mape.

Γνάθαινα (ἡ), fem: ал лвї γνάθων.

Γναθμὸς (ὁ), noet: ші

Γνάθος (ἡ), [γνάμπτω] = Σιαγὼν, falкъ, «Ὀδόντας γναθμῶν ἐξελάσαιμι». Od: Σ. 2) вvкъ de obpazš. «Φυσᾶν τὰς γνάθους». Лкs: 3) (npin întind:) dinte. «Ἔπαγε τὴν γνάθον». Apstf: 4) гвpъ, къскъtвpъ. «Πόντου —». Esхл: înгiцitoape de коръвiї.5) (fir:) naptea чеа tъioasъ de sabie, de tonopš, ші чл: 6) вvtepe пръпъditoape. «Πυρὸς («Φαρμάκου) —». Esхл: ші Евp: (vezї ші γένυς). [de вnde

Γναθόω -ῶ, biit: -ώσω,= Ῥαπίζω, пълmвieskš, saš daš п' în fълчї. [ші

Γνάθων, ωνος (ὁ), чел кв mapї fълчї, saš вvчї, fълкosš, ввкълatš. 2) (fir:) mînкъчosš; (maї noš) napasitš.

Γναμπτὸς, ἡ, όν,= Καμπτός, кокîpжatš, înкoвoiatš, saš лesniчosš de a se înкoвoia (проп: ші fir:), mлъdiosš. [din

Γνάμπτω [vezї γόνυ], biit: γνάμψω, = Κάμπτω, înкoвoiš, плекš, mлъdiiš; (fir:) îndвплекš, înвлînzeskš, шічл:. [de вnde

Γνάμψις, εως (ἡ), =Κάμψις, înкoвoie-pe, mлъdiepe, ші чл:.

Γναπτὴρ (ὁ), noet: în локš de γναφεύς. [din

Γνάπτω, biit: γνάψω,=Κνάπτω, pieptenš, daš ла пiоъ; (în цen:) прегъteskš цесъtвpъ de лînъ. (se konfвndъ кв γνάμπτω]. [de вnde

Γνάπτωρ, ορος (ὁ), noet: în локš de γναφεύς. [ші

Γναφάλιον (τὸ), лава пisiчеї, ad: вnš felš de плantъ ввmвъкoasъ, а ле кърia fpвnze, saš пвfвpї sлвжiaš ďe...

Γνάφαλον(λλον), ου (τὸ), [γνάφος] лаце, къръцitвpї din цесъtвpеле de лînъ, кînd se tвnd, кape se intpeввinцeazъ ла вmплвtвpъ de aшternвtвpї. [de вnde

Γναφαλώδης, εος (ὁ, ἡ), пвfosš, ввmвъкosš, ка вmплвtвpa de aшternвtš.

Γναφεῖον (τὸ), лвкръtopia dъpstapвлвї, saš гъtitopвлвї de цесъtвpe de лînъ, dîpstъ, пiоъ. [ші

Γναφεὺς, έως (ὁ), 'пълвitopš, dîpstapš, saš гъtitopš de цесъtвpe de лînъ. [γνάφος].

Γναφευτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopš de (saš folositopš ла) 'пълвitвл, ші гъtitвл цесъtвpелор de лînъ. (de вnde) «Γναφευτικὴ», meшteшвгвл dîpstapвлвї. [din

Γναφεύω, biit: -εύσω,=Γνάπτω, 'пълвeskš, лвкpezš ла пiоъ, saš dîpstъ цесъtвpеле de лînъ, sîntš [γναφεύς].

Γναφικὸς, ἡ, ὸν, = Γναφευτικὸς. [din

Γνάφος [γνάπτω], εος -ους (τὸ), pieptene, saš instpвmîntš ал dîpstapвлвї, кв кape skoate, ші netezeшte първл цесъtвpелор de лînъ, desлъпъtoape; ші вnš felš de skaiete, кв кape se sлвжesk ла ачеasta.

Γνάψις, εως (ἡ), pieptъnape, ші 'пълвipe de цесъtвpe de лînъ. [γνάπτω].

Γνήσιος [γέννω], α, ον, (припч:) пъsквtš din лецiвitъ къsniчie, копілš adeвъpatš, iap нв bastapdš; (în цen:) fipeskš, neppefъквtš, adeвъpatš. «Λόγος —». Лів: кввîntš adeвъpatš ал чеłвї че se ziче, къ este, iap нв minчinos întitвлatš.

«Γυνή— ». Ksn: лeцiкitъ (sпpe deosebipe de цiitoape). [de кnde

Γνησιότης (ή), калitatea лeцiкitклкї копiлк, saк adeвъpatклкї шi neminчinoskлкї лкkpк. [шi

Γνησίως, adв: în кinк лeцiкitк; în adeвъpк, fъpъ npeфачepe.

Γνίφων, ωνος (ό), (kom:) = Κνιπὸς, кк ковîpшipe sгîpчitк, saк skкmпк.

Γνοίην, nex: 2: de пoft: aл лкї γιγνώσκω.

Γνοφερὸς, ά, όν, =Γνοφώδης, întкnekosк, чeцosк. [din

Γνόφος (ό), [νέφος, κνέφας] nopк întкnekosк шi вîntosк; чeaцъ; întкnepikк; вiжълie. [de кnde

Γνοφόω -ῶ, вiit: -ώσω, akoпepк кк чeaцъ, întкneкк. [шi

Γνοφώδης, εος (ό, ή), = Γνοφερὸς.

Γνύθος [γνάθος], εος -ους (τὸ), noet: adîнкъtкpъ, пeштepъ.

Γνὺξ [вeзї γόνυ], adв: în цenкkї.

Γνύπετος (ό, ή), noet: [γνύξ, πίπτω], къzкtк în цenкkї, înцenкkiatк; (fiг:) sлaвк, nenкtinчosк.

Γνῶ, întîia neps: sinг: a nex: 2: de ssn: saк 2) noet: în лokк de ἔγνω. 3: sinг: neps: a nex: 2: de xotъp: шi

Γνῷ, a 3: sinг: neps: a nex: 2: de ssn: шi

Γνῶθι, nex: 2: de nopкnч: aл лкї γιγνώσκω.

Γνῶμα (τὸ), = Γνώμη (5). 2) =Γνώρισμα. 3) = Γνώμων (dinte, шi dpentapк).

Γνωμάτευμα (τὸ), пъpepe datъ afapъ, maksimъ, sentinцъ, zisъ. (din

Γνωματεύω, вiit: -εύσω, каktк чeasкл лa чeasopnikкл solapк. 2) deoseвeskк, dežкdikк. 3) = Γνωμοδοτῶ. 4) =Γνωμολογῶ.

Γνώμεναι, noet: în лokк de γνῶναι.

Γνώμη (ή), [γιγνώσκω] kinzкiaлъ; гîndк, skonк; dape кк sokoteaлa, жкdikatъ; пъpepe; xotъpipe. «Γνώμην ποιοῦμαι (τίθημι, ἔχω, ἀποφαίνομαι, шi чл:)». Лks: «Βουλῆς γνώμη». Dm: «Γνώμην ἐμήν». Apistf: «Γνώμας νικήσεις ἐν τῷ δήμῳ». Apstf: (вeзї шi 4). 2) воiнцъ; înвoipe; înkкviiнцape. «"Ανευ (saк "Απο γνώμης)». Лks: fъpъ воiнцъ. (de kape înnpot): «'Απὸ γνώμης». Лks: кк воiнцъ, de вкnъ вoe, saк dinadins. «"Οσοι δὲ τοῦτο γνώμη ἔπραξαν». Лis: 3) minte, înцeлenчiкne. «Πρὸς ἑτέρῳ τὴν γνώμην ἔχουσιν». Esx: «Ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει». Лis: «Σώματα καὶ γνώμας σφάλλει». Ksn: «Γνώμης ἁμαρτάνει». Ткч: «Γνώμη χρησαμένων ἀνθρώπων». Ткч: «Τοῦτο ἀνθρώπου γνώμη αἱρετέον». Лks: 4) anлekape, disnosiцie, воiнцъ, simцimîntк. «Πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον». Ткч: «Τίνα γνώμην οἴεσθέ με ἔχειν»; Iskp: «Τοιαύτην γνώμην ἔσχηκα περὶ ὑμῶν». Iskp: «Τίνα γνώμην ἔχεις»; Apst: чe гîndeштї? (вeзї шi 1:) 5) = Γνῶσις, кκnoштiнцъ, dparoste. «Ἦν δὲ αὐτῷ ἐν γνώμῃ γεγονώς». Ep: îї epa кκnoskкtк, шi faвopitк. 6) (pap) =Γνώρισμα, semnк. «Οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες, οὔτ' ἀγαθῶν». Trn: (de кnde 7) =Γνώμων (dinte, шi чл:) 8) sfъtкipe, noвaцъ. «Ποῦ καταφύγωμεν οἱ γνώμης δεόμενοι». Пл: 9) sentinцъ, maksimъ, zisъ. «Τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας». Iskp: [de кnde

Γνωμηδὸν, adв: în feлк de вotape, saк dape de пъpepe ka întp'кnк sfatк. [шi

Γνωμήδιον (τὸ), (kom:) dim: aл лкї γνώμη. [шi

Γνωμικὸς, ή, όν, конpinzъtopк de sentinцъ, saк maksimъ. [de кnde

Γνωμικῶς, adв: în feлк de sentinцъ, saк пъpepe.

Γνωμοδιώκτης, ου (ό), (kom:) вîнъtopк, къкtъtopк de sentinцe. [γνώμη, διώκω].

Γνωμοδοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї daк, îmї npoпкiк пъpepea. [γνώμη, δίδωμι]. [de кnde

Γνωμοδότημα (τὸ), data пъpepe. [шi

Γνωμοδότησις, εως (ή), dape de пъpepe.

Γνωμολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, zikк, вopвeskк în sentinцe. [шi

Γνωμολογία (ή), sпкnepe de sentinцe. 2) noвaцъ mopaлъ, maksimъ. 3) колekцie de maksime. [шi

Γνωμολογικὸς, ή, όν, ккvenitк, saк disпкsк, îndemînatikк лa sпкnepe, кълeцepe de maksime. [шi

Γνωμολογικῶς, adв: în feлк de sпкnepe, saк кълeцepe de sentinцe. [din

Γνωμολόγος (ό, ή), sпкitopк, saк кълeгъtopк de sentinцe. [γνώμη, λόγος].

Γνωμονικὸς, ή, όν, (кк цen:) îndemînatikк de a кκnoamte чeva, шi a жкdika despre aчeea. 2) alinгъtopк de (astponom: шi apxitekton: instpкm:) гoniametpк. (вeзї γνώμων. 4). (de кnde ‖ sквst: вepв:) îndemînatikк лa astponomie, шi apxitekтkpъ; (шi fem:) Γνωμονικὴ (se înцeл: τέχνη), meштeшкгкл de a konstpкi instpкmîntкл de maї sкs (2), шi alteлe нкmite [γνώμων].

Γνωμοσύνη (ή), noet: кκnoштiнцъ; înцeлenчiкne, saк iskкsinцъ. [γνώμων].

Γνωμοτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) = Γνωμολογέω. [ші

Γνωμοτυπικος, ή, όν, (kom:) =Γνωμολογικὸς. [din

Γνωμοτύπος (ὁ, ἡ), (kom:) = Γνωμολόγος. [γνώμη, τύπος].

Γνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (кѕ џеn:) кѕnoскъtорѕ, încеркatѕ de чеva, = Γνωμονικὸς; пъtрѕnzъtорѕ, dежѕdікъtорѕ, ші хоtърîtорѕ de лѕкрърї. «Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς τῶν παραχρῆμα δι᾽ ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων. Τѕч: «Εἰ μὴ γλῶσσα τούτων γνώμων ἐνειργάσθη». Ksn: (sѕвst:) ѕnѕ felѕ de епіstatѕ în Atena. 2) (se înџ: ὁδοὺς, dinte) вѕdіtорѕ de вîрsta вітелор. (вezї ші ἄβολος). 3) аръtъторѕл, (minѕtарѕл) чеasорнікѕлѕї soларѕ; (прin întind:) ші кіар чеasорнікѕл; ші (рар) în локѕ de κλεψύδρα. 4) înstр: matem: ші astрон: пъtrарѕ de черкѕ, гоніаметрѕ; saѕ =Κανών, dрептарѕ, (Itaл:) ріглъ. 5) о fігѕръ џеоmetрікъ. 6) вîрfѕл sfреdелѕлѕї. 7) таріfъ de вamъ. [γιγνώσκω].

Γνῶναι, пех: 2: de inf: ал лѕї γιγνώσκω.

Γνωρίζω, biit: -ίσω, (stрът: кѕ ак: ші dat:) fакѕ чеva кѕnoскѕtѕ кѕiва, saѕ fакѕ пе чіnева, a кѕnoаште, saѕ a рекѕnoаште чеva, рекоmandѕ. «Γνώρισόν μοι ὁδόν». Skр: 2) (кѕ ак) кѕnoскѕ, saѕ рекѕnoскѕ, aflѕ, прічепѕ чеva; ші (рар) штіѕ. «Καὶ τί αἱρήσομαι, οὐ γνωρίζω». Skр; [γνόω]. [de ѕnde

Γνώριμος, ος ші (рар) η, ον, кѕnoскѕtѕ, de кѕnoскѕt, înвеdератѕ, de прічепѕt, deslѕшitѕ. || (sѕвst:) кѕnoскѕtѕ, familiарѕ. 2) însemnatѕ, вestitѕ. 3) школарѕ. [de ѕnde

Γνωριμότης (ἡ), копоштінџъ, релаџіе. 2) însemnatate de персоанъ. [ші

Γνωρίμως, adв: în кіпѕ кѕnoскѕtѕ, de înџелеs; în кіпѕ de кѕnoштінџъ, saѕ familiaритатe. «Ἔχω τινὶ γνωρίμως». Dm: sîntѕ кѕnoскѕtѕ кѕ чіnева.

Γνώρισις, εως (ἡ), кѕnoаштере; рекѕnoаштере; înкѕnoштінџаре; кѕnoштінџъ, saѕ familiaритатe. [ші

Γνώρισμα (τὸ), ор че dъ a кѕnoаште чеva, semnѕ хараktерistікѕ (deoseвitорѕ). [ші

Γνωρισμὸς (ὁ), = Γνώρισις. [ші

Γνωριστής, οῦ (ὁ), кѕnoскъtорѕ, saѕ înкѕnoштінџъtорѕ de чеva. [ші

Γνωριστικὸς, ή, όν, îndemînatікѕ, saѕ kontрівѕitорѕ de a кѕnoаште, saѕ a înкѕnoштінџа чеva, = Δηλωτικός. [γνωρίζω].

Γνῶς, 2: sinг:, ші

Γνῶσι, 3: îm: персс: a пех: 2: de sѕп: ал лѕї γιγνώσκω.

Γνωσιμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, (прінч:) кѕnoскѕ, къ sîntѕ maї de жos de кît алtѕл în въtъліе, saѕ mъ лепъdѕ de a mъ вate кѕ maї пѕtерnікѕ; (прin ѕрm:) mъ къїеskѕ, îmї skimвѕ гîndѕл. 2) (кѕ ак: препos:) sîntѕ de îmпротівъ пърере; (прin ѕрm:) mъ dispѕtѕ, stърѕieskѕ în пъререа mea. [ші

Γνωσιμαχία (ἡ), dispѕtъ, stърѕіре în пъререе. [din

Γνωσίμαχος (ὁ, ἡ), гnosimaxѕ (пѕmе de sektaшї), лѕптъtорѕ împотріва кѕnoштінџелор saѕ штіінџелор. [γνῶσις, μάχη].

Γνῶσις, εως (ἡ),=Εἴδησις, штіінџъ, кѕnoштінџъ; înвъџъtѕръ; înџелепчѕне. «Ἡ γνῶσις φυσιοῖ». Skр: 2) =Γνώρισις, кѕnoштінџъ, familiaритатe. «Κατὰ τὴν γνῶσιν μοι τὴν πρὸς αὐτόν». Esxл: 3) împreѕnаре trѕпеаскъ (dѕпе «Ἔγνω Ἀδὰμ τὴν Εὔαν»). 4) însemnatate, репѕтаџіе. «Ἐπίτομον ὁδὸν εἰς γνῶσιν». Лѕч: 5) хотърîре жѕdікъtоreаскъ. «Δικαστηρίου γνώσεως νόμος κυριώτερος ἔσται». Dm: [ші

Γνωστέος, α, ον, nosit: ал лѕї γιγνώσκω. [ші

Γνωστήρ, ῆρος, ші

Γνώστης, ου (ὁ), = Γνώμων, штіітоrѕ de чеva; (прin ѕрm:) înкредінџъtорѕ, saѕ кеzъшѕitорѕ despre чеva. 2) (Skр:) пророкѕ, прекѕnoскъtорѕ. [ші

Γνωστικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, поtрівітѕ, saѕ îndemînatікѕ ла кѕnoаштере. «Τὸ γνωστικόν». Пл: пѕтереа de a кѕnoаште (a deoseвi, ші чл:) 2) чел че аре, saѕ îшї înкінѕіеште, къ аре кѕnoштінџе. (de ѕnde) «Γνωστικοί». (ѕпѕ felѕ de ерetічї) гnostічї. [ші

Γνωστὸς, ή, όν. кѕnoскѕtѕ, saѕ de кѕnoскѕt; însemnatѕ, вestitѕ; кѕnoскѕtѕ, (familiарѕ). «Τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ». Skр: însѕшіміле zeitъџїї, кîte sînt de кѕnoскѕt оmѕлѕї. [ші

Γνωτὸς, ή, όν, поеt: în локѕ de γνωστὸς, || (sѕвst:) fрате; рѕdъ; пріетенѕ. [γιγνώσκω].

Γνωτοφόνος (ὁ, ἡ), ші

Γνωτοφόντις, ιδος (ἡ), поеt: = Ἀδελφοκτόνος, fратѕчіdѕ. [γνωτὸς, φένω].

Γνώωσι, поеt: în локѕ de γνῶσι.

Γοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, (пех: ἐγόησα, ші 2: ἔγοον, пас: партч: γοηθείς) поеt: плîнгѕ кѕ џіпете, жълеskѕ, mъ вочеskѕ (прінч: пенtрѕ mортѕ). [γόος].

Γογγροειδής, έος (ό, ή), noet: asemenea кв хелӂ de mape. [γόγγρος, εἶδος].

Γογγροκτόνος (ό, ή), noet: omorîtopӂ de хелї de mape. [γόγγρος, κτείνω].

Γόγγρος (ό), [γράω, γραίνω]внӂ felӂ de nеште, хелӂ de mape. 2) o вmflъ-tвpъ, saӂ nodӂ al tpвnкiвлвї конaчiвлвї (maї кв seamъ al mъвлiпвлвї). [de вnde

Γογγρόνη (ή), = Βρογχοκήλη, гвшъ.

Γογγύζω [imit:], вiit: -ύσω, џemӂ, гон-гъiesвӂ, mвpmвpeskӂ (пpiнч: кa нopвm-вieiї, mi tвptвpeлeлe); (fir:) вombъneskӂ, mъ нeкъжeskӂ, mъ nлînгӂ.

Γογγύλευμα (τὸ), = Στρογγύλευμα, po-tвnzitвpъ. [din

Γογγυλεύω, вiit: -εύσω, potвnzeskӂ, fakӂ чeвa potвndӂ. [din

Γογγύλη (ή), fem: al лвї γογγύλος, po-tвndъ. ‖ (sввst:) = Γογγυλίς.

Γογγυλίδιον (τὸ), dim: al лвї Γογγύλιον.

Γογγυλίζω, вiit: -ίσω = γογγυλεύω.

Γογγύλιον (τὸ), dim: al лaї

Γογγυλίς, ίδος (ή), врожвъ. 2) (med:) хапӂ. [din

Γογγύλος, η, ον, = Στρογγύλος, potвndӂ. [de вnde

Γογγυλόω -ῶ, вiit: -ώσω = Γογγυλεύω, mi Στρογγυλεύω, potвnzeskӂ.

Γογγυλωπὸς, ή, όν, noet: potвndӂ лa o-вpazӂ. [γογγύλος, ὤψ].

Γόγγυσις, εως (ή), mi

Γογγυσμὸς (ό), џemepe, mвpmвpape, гонгъipe; (npin întind:) вombъnipe, ne-mвлџвmipe. [mi

Γογγυστής, οῦ (ό), вombъnitopӂ, mi чл: [mi

Γογγυστικὸς, ή, όν, oвiчnвitӂ a вombъni, a apъta nemвлџвmipe лa op чe. [γογγύ-ζω]. [de вnde

Γογγυστικῶς, adв: кв вombъnipe, saӂ nemвлџвmipe; saӂ în felӂ de гонгъipe, кa квm ap гонгъi.

Γοεδνὸς (ό, ή), noet: în лoкӂ de

Γοερὸς [γόος], ά, όν, nлînџeposӂ, saӂ вpednikӂ de nлînџepe; întpistвtopӂ. [de вnde

Γοερῶς, adв: кв nлînџepe; în кinӂ de alpaџepe de milъ.

Γόη (ή), = Γόος, (npiнч:) eksopчismӂ, кiemape maџiкъ.

Γοήμεναι, noet: în лoкӂ de Γοᾶν, inf: al лвї γοάω.

Γοήμων, ονος (ό, ή), noet: = Γοερὸς. [γοάω].

Γόης [γόη], ητος (ό), fepmeкъtopӂ, des-kîntъtopӂ, гiчitopӂ; (în џen:) înшeлъtopӂ, mapлatanӂ.

Γοητεία (ή), fepmeкъtopie (maї кв sea-mъ npin deskîntiчe); гiчitopie; înшeлe-topie, mapлatanie. [mi

Γοήτευμα (τὸ), fanta fepmeкъtopвлвї, saӂ op чe слвжemte лa fepmeкъtopie, fepmeкӂ, deskîntikӂ, mi чл:; înшeлъчiвne, mapлatвnismӂ; (în вine) alpaџepe de dparoste, fepmeкӂ. [mi

Γοητευτικὸς, ή, όν, îndemînatikӂ лa fep-meкъtopiї, saӂ гiчitopiї, a amъџi npin deskîntiчe, saӂ a alpaџe dparoste. [mi

Γοητευτικῶς, adв: кв кinӂ fepmeкъtopӂ, amъџitopӂ npin гiчitopiї, saӂ alpъгътopӂ de dparoste. [din

Γοητεύω, вiit: -εύσω, fepmeкӂ; amъџeskӂ npin mapлatanії, гiчitopiї, mi deskîntiчe; (în вine) alpaгӂ dparoste. [mi

Γοητικὸς, ή, όν, atinгъtopӂ de fepme-къtopӂ, maџiкӂ. [γόης]. [de вnde

Γοητικῶς, adв: кa fepmeкъtopiї, în кinӂ amъџitopӂ.

Γοῆτις, ιδος (ή), noet: în лoкӂ de γοη-τευτική, mi fem: al лвї γόης.

Γόμος (ό), [γέμω] înкъpкъtвpъ, noвapъ (maї кв seamъ de кopaвie); (maї noӂ) вmnлвtвpъ (maї кв seamъ) de nлъчintъ.

Γομοφόρος (ό, ή), нвpтъtopӂ, къpъtopӂ de noвapa sa. [γόμος, φέρω].

Γομόω, -ῶ, вiit: -ώσω, = Γεμίζω, în-кapкӂ (кopaвie). [γόμος].

Γομφάριον (τὸ), dim: al лвї γόμφος.

Γομφιάζω, вiit: -άσω (Skp:), nъtimeskӂ de dвpepe de mъseлe. [γόμφιος]. [de вnde

Γομφίασις, εως (ή), mi

Γομφιασμὸς (ό), dвpepe (stpeнeziчiвne, mînкъpime) de dinџї (npiнч: de mъseлe, кînd кpanъ лa cmipea dinџiлop); (în џen:) dвpepe de dinџї mi de mъseлe.

Γομφιόδουπος (ό, ή), noet: кape faчe sв-netӂ, saӂ клъnџъipe în mъseлe. «Χαλινὸς —». Svid: [γόμφιος, δοῦπος].

Γόμφιος (ό), [γόμφος] (se înџ: ὀδούς) mъsea mъчinaшъ; [fir:] «Κλειδίου—». Apstf:

Γομφόδετος (ό, ή), [γόμφος, δέω] mi

Γομφοπαγής, έος (ό, ή), noet: [γόμφος, πήγνυμι] лeгatӂ tape, înкeiatӂ вine кв кв-ie de лemnӂ; saӂ komnвsӂ din mвлte ввкъџї înкeiate astfeл.

Γόμφος (ό), кviӂ de лemnӂ; (npiнч:) чenӂ, кape înкeie skîndвpeлe кopъвiiлop, mi doaџeлe ввџiлop întpe dînseлe; (вne opї) nafъ; înкeietвpъ; înввкътвpъ.

Γομφότομος (ό, ή), noet: гъвpitӂ кв че-

пї, saŭ кьїе de лemnŭ. [γόμφος, τέμνω].

Γομφόω -ῶ, viit: -ώσω, легŭ împreunъ, închеiŭ кu чепї, saŭ кьїе de лemnŭ (прinч: despre конstрuкцie de корьбiї), =Πήγνυμι; (de unde fir:) «Ὀπὸς ἐγόμφασε γάλα». Emп: [γόμφος]. [de unde

Γόμφωμα (τὸ), луkрu închеiatŭ прin кuie de лemnŭ. 2) = кu

Γόμφωσις, εως (ἡ), închеiере кu кuie de лemnŭ; (anat:) îmbuкаре, închеiере de oase unuл кu алtuл; (iар partiк:) înцепеnipe de dinцї în фалкъ.

Γομφωτὴρ (ὁ), închеietорŭ кu кuie, duлгерŭ; (iар partiк:) конstрuкtорŭ de корьбiї. [шi

Γομφωτήριος, α saŭ ος, ον, кuвeniтŭ, saŭ фолоsiторŭ ла închеiере кu кьїе de лemnŭ. || (subst:) Γομφωτήριον (τὸ), = Γόμφος, miжлокŭ de închеiере, (adiкъ) кuiŭ, шi чл: [шi

Γομφωτικὸς, ἡ, ὸν, = Γομφωτήριος. || «Γομφωτικὴ (se înц: τέχνη)» meшteшugуl dуlгерuлuї, saŭ închеietорuлuї кu кuie. [шi

Γομφωτὸς, ἡ, ὸν, бъtutŭ, închеiatŭ кu кuie.

Γονατίζω, viit: -ίσω, înцепuкiezŭ, ad: пuiŭ пе чineva în цепuкї. 2) лоvesкŭ кu цепuкiї. || (neсiрът: saŭ miж:) înцепuкiŭ, saŭ казŭ în цепuкї; (шi прin întind:) рогŭ. [γόνυ].

Γονάτιον (τὸ), dim: ал луї γόνυ.

Γονατόδεσμος (ὁ, ἡ), легъtуръ de чорапŭ ла цепuкї, калцоdеtъ. [γόνατα, δεσμός].

Γονατόομαι, -οῦμαι, viit: -ώσομαι, факŭ цепuкї, adiкъ noduрї (ка tрestia, шi чл:). [шi

Γονατώδης, εος (ὁ, ἡ), цепuкiosŭ, noduposŭ (ка tрestia, шi чл:). [γόνυ].

Γονεὺς [γονή], έως (ὁ), =Γεννήτωρ, пъsкъtорŭ, tatъ. || (îm:) Γονεῖς, пъpinцї. [de unde

Γονεύω, viit: -εύσω, пръsesкŭ (maї кu seamъ despre пешtї).

Γονὴ (ἡ), [γένω] noet: naшtере; пръsipe; înчепuтŭ, isvорŭ; neamŭ, оpiцinъ. 2) semînцъ. 3) [îm:] = Γέννημα, фъtŭ, копiлŭ, прuнкŭ; podŭ. 4) partiкuлъ пъsкъtoаре; mitpъ. (vezi шi γόνος). [de unde

Γόνιμος, η saŭ ος, ον, леsnicioсŭ, îndemînatiкŭ de a naшtе, пръsitорŭ, podosŭ; (fir:) îndemînatiкŭ a пuskovi, iskusitŭ. 2) (med:) zi nesoaцъ, шi (прin urm:) de кpisisŭ (алецере ла unŭ феlŭ despre боале); ор че îmї аpе desъвîpшita кpeштереа, шi întpeaga uutере de viaцъ. «Τὰ ἑπτάμηνα (παιδία) γόνιμα». Ipкр: «Εὐρὼς ὑγρότητος γόνιμος». Пл: 3)=Γνήσιος. «Ἐλέγχειν οὐδὲ νόθον καὶ γόνιμον». Ipкр: (vezї шi γόνος). [de unde

Γονιμότης (ἡ), пръsiчiuне; podnicie, шi чл: [шi

Γονιμώδης, εος (ὁ, ἡ), шi

Γόνιος, α saŭ ος, ον, noet: în локŭ de γόνιμος. [γόνος].

Γονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în феlуl semînцеї, ка semînцa. [γόνος, εἶδος].

Γονόεις, εσσα, εν, noet: =Γόνιμος.

Γονοκτονέω -ῶ, viit: -ήσω, (neanpов:) =Τεκνοκτονέω. [γόνος, κτόνος].

Γονοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, = Τεκνοποιέω. [γόνος, ποιέω]. [de unde

Γονοποιΐα (ἡ), =Τεκνοποιΐα.

Γονόῤῥοια (ἡ), (unŭ феlŭ de boалъ venepiкъ) кurцере de semînцъ пе nesimцite, гоnоpie. [γόνος, ῥοῦς].

Γονοῤῥυέω -ῶ viit -ήσω, пътimesкŭ de гоnоpie. [din

Γονοῤῥυὴς, έος (ὁ, ἡ), пъtimaшŭ de гоnоpie. [γόνος, ῥέω].

Γόνος [γένω], =Γονή, naштеpe; neamŭ; semînцъ (de vietate); фъtŭ, копiлŭ, stpъnenotŭ. || «Γόνῳ πατὴρ (παῖς)». Petp: adevъpatŭ tatъ, шi чл: [de unde

Γονόω -ῶ, viit: -ώσω, noet: în локŭ de γεννάω.

Γόνυ, ατος (τὸ), (ак: γόνυ, шi îm: γόνατα) цепuкiŭ. «Ἅπτομαι τῶν γονάτων τινός». Om: казŭ кu rъгъчiuне ла пiчоареле куiva. «Λύω γόνατα τινός». Om: taiŭ vinеле куiva. «Εἰς γόνυ βάλλω (κλίνω, ῥίπτω) τινα». Ep: sлъвesкŭ, umileskŭ пе чineva. «Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται». Пров: stъ în voea zeiлор, saŭ (прекum zічem) stъ în mîna луї Dumnezeŭ. 2) (fir) nodŭ de tрestie, вiцъ, шi чл: [кu întpeбuinцаpe de o: ла прiimit: zічере (noate) γνῦ, каpe s' a пъstpat în γνὺξ, γνύπετος, ἰγνύς, шi πρόχνυ. de ачеeaшї afinitate este шi γνάπτω].

Γονυαγκὼν, ῶνος (ὁ), кotuл (partea din sus a închеiетuрeї) цепuкiuлuї. [γόνυ, ἀγκών].

Γονυαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), пъtimaшŭ de durepe ла цепuкiŭ. [γόνυ, ἄλγος].

Γονυκαμψεπίκυρτος (ὁ, ἡ), [γόνυ, κάμψις, ἐπίκυρτος], шi

Γονυκλασαγρύπνα (ἡ), [γόνυ, κλάσις, ἄγρυπνος] (kom: enit: але durepiї de пiчоаре) înкovoitoаре, sfъpъmътoаре de цепuкї, шi гonitoаре de somnŭ.

Γονυκλινέω -ῶ вііt: -ήσω, (пеапров: în комп:) în локȣ de γόνυ κλίνω, înџенȣкіȣ. [din

Γονυκλινής, έος (ὁ, ἡ), къзȣtȣ în џенȣкі, saȣ înџенȣкіatȣ. [γόνυ, κλίνω].

Γονυκλισία (ἡ), înџенȣкіере, фачере de metanіі. [γόνυ, κλίσις].

Γονύκροτος (ὁ, ἡ), чел кȣ џенȣкіі întорші spre înъȣntрȣ, ші (прin ȣрm:) чокпіџі ȣнȣл de алtȣл, stрîmвȣ de пічоаре. (везі ші βλαισός); (прin întind: ші fisioгном:) afemeiatȣ; fрікоsȣ. «Τὰ θήλεα τῶν ἀῤῥένων γονυκροτώτερα». Apst: (везі ші εἰλίπους).

Γονυπετέω -ῶ, вііt: -ήσω, înџенȣкіȣ; каzȣ, mъ рогȣ. [din

Γονυπετής, έος (ὁ, ἡ), къзȣtȣ în џенȣкі, înџенȣкіatȣ. [γόνυ, πέσω].

Γονώδης, εος (ὁ, ἡ),=Γονοειδής. [γόνος].

Γόος (ὁ), [imit:] плînџере кȣ џіпеte, вочеte.

Γοόωσα, Ion: поеt: în локȣ de γοῶσα, партч: fem: ал лȣі γοάω.

Γόργειος, α saȣ ος, ον. = Γοργόνειος.

Γοργεύω [γοργὸς], вііt: -εύσω, (поȣ) грънеsкȣ.

Γοργιάζω, вііt: -άσω, imitȣ (sкріind, saȣ ворвind) пе ораtорȣл Горгіа. [ші

Γοργίειος, α, saȣ ος, ον, чел дȣпе stілȣл лȣі Горгіа. [Γοργίας].

Γοργολόφα (ἡ), fem: ал лȣі

Γοργολόφος, ου (ὁ), поеt: чел кȣ капȣ de Горгонъ пе креаsta коіfȣлȣі; (прin ȣрm:) грозавȣ. [γοργὼν, λόφος].

Γοργόνειος, α saȣ ος, ον, кȣвепіtȣ, saȣ asemenea Горгонелор. ‖ (sȣвst:) Γοργόνειον (τὸ), капȣ de Горгонъ, о maskъ a векіȣлȣі tраџікȣ teatрȣ; (în џен:) sперіітоаре.

Γοργονώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ fігȣръ de Горгонъ, sелватікȣ ла кіпȣ. [Γοργών].

Γοργόνωτος (ὁ, ἡ), (прінч: ἀσπὶς, павъzъ) каре аре пе ȣmfлъtȣра, saȣ spateле sъȣ кіпȣ de Горгонъ. [Γοργὼν, νῶτος].

Γοργόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, mъ іȣџеsкȣ, mъ înвіоредȣ. [din

Γοργὸς [ὀργὴ], ἡ, ὸν, iȣte, лесне-mішкатȣ, demепtȣ, sȣвȣрдалпікȣ; грозавȣ, spъîmîntъtорȣ. «Ἵππος γοργὸς ἰδεῖν». Ksn: «Τὸ γοργὸν», Лкs: іȣџеалъ, віоічіȣне. [de ȣnde

Γοργότης (ἡ), іȣџеалъ, віоічіȣне, demепtъчіȣне; sȣвȣрдъліпіе (ші челе-л-алtе калітъџі а ле лȣі γοργός).

Γοργόφθαλμος (ὁ, ἡ)=(грам: екsплікa лȣі) Γοργωπός. [γοργὸς, ὀφθαλμός].

Γοργοφόνη (ἡ), fem: ал лȣі

Γοργοφόνος (ὁ, ἡ), поеt: оmорітoрȣ de горгонъ. [Γοργὼν, φόνος].

Γοργύρα (ἡ), [imit: везі γάργαρα] апъдȣкȣ (каналȣ пе sȣвt пъmîntȣ).

Γοργὼ [γοργὸς], όος -οῦς (ἡ), Горгонъ, (mітолоџ:) Medȣsa (чеа mаі грозавъ din tреі). 2] = Γοργόνειον. [de ȣnde

Γοργώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γοργονώδης.

Γοργὼν, όνος (ἡ), = Γοργώ.

Γοργώπης, ου (ὁ), ші

Γοργῶπις, ιδος (ἡ), = кȣ...

Γοργωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ фаџъ, saȣ окі de Горгонъ, sелватікȣ ла ведері, грозавȣ. [Γοργὼ, ὢψ].

Γοργῶς, адв: iȣte, репеde, saȣ кȣ аџеріmе, віоічіȣне, ші чл: [γοργός].

Γορπιαῖος (ὁ), лȣпа лȣі Sептемвріе дȣпе Маchedопіені.

Γοῦν [γε, οὖν], конiȣпкџ: (прінч:) dimіпȣtівъ, saȣ екчептівъ, mъкар, чел mаі пȣџінȣ, însъ. 2) rîпdіtівъ; ші прічіпȣітівъ, аша дар; fiind къ. 3) екsплікаtівъ, saȣ emfantікъ, spre екsemплȣ, întр' адевърȣ, негрешіt. (везі ші γὲ, ші δή).

Γοῦνα (τὰ), поеt: în локȣ de γόνατα. [de ȣnde

Γουνάζομαι, вііt: -άσομαι, поеt: рогȣ înînџенȣкіatȣ, saȣ апȣкînd de џенȣкі пе чінева, каzȣ ла пічоареле кȣіва; (în џен:) рогȣ кȣ stърȣінџъ.

Γουναλγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de γονυαλγής.

Γούνασμα (τὸ), поеt: înџенȣкіаре, рȣгъчіȣне. [γουνάζομαι].

Γουνόομαι -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, поеt: = Γουνάζομαι.

Γουνοπαχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ гроші, гращі џенȣкі; (în џен:) grasȣ. [γοῦνα, πάχος].

Γουνὸς (ὁ), поеt: [γόνος] џарінъ роdoasъ,=Γόνιμος. 2) [γόνυ] локȣ 'налtȣ (emіtȣ în sȣs ка џенȣкіȣл), deалȣ.

Γουνὸς, поеt: în локȣ de γόνατος.

Γοῦνος (ὁ), Ion: în локȣ de γόνος. 2) Еол: în локȣ de γῶνος, ші γωνία.

Γοώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γοερός.

Γράβδην [γράφω], адв: sгріпіаt, пе д' аȣпра.

Γραβδὶς, ἴδος (ἡ), ші

Γράβδιον (τὸ), Еол: în локȣ de ῥάβδιον, џапдъръ de zадъ пепtрȣ tорџе. (se afлъ ші γράβιον, Еȣstat).

Γράβιον (τὸ), At: în локȣ de γραΐδιον.

Γραῖα, ας (ἡ), (npin sinк:) în локȣ de γηραιὰ, бътрînъ. (вezĭ шi γραῦς, шi γραῖος). [de ȣnde

Γραΐδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ γραῖς, бътрî-nікъ, бабъ (în desnpeцȣ). [шi

Γραϊκὸς, ή, όν, бътрînескȣ, бъбескȣ.

Γραίνω, вiit: γρανῶ, ръzȣiȣ, pozȣ.

Γραιόομαι -οῦμαι, -вiit: -ώσομαι, îmбъ-трînескȣ. [din

Γραῖος, α, ον, (npin sinк: din γηραιὸς) бътрînivoсȣ, векiȣ. «Σταφυλὴ γραῖα». stpȣ-гȣpe stafiditȣ. «Ἐρείκη (ἄκανθα)—». Esхл: Sof: ȣskatȣ, шi чл:

Γραῖς, ΐδος (ἡ), dim: aл лȣĭ γραῖα.

Γράμμα (τὸ), (γράφω) skpisȣ. 2) kata-stixȣ, însemnape; (în цen:) înskpisȣ; ȣвражȣ, tpaktatȣ. 3) skpisoape. 4) skpisoape, eni-stoлъ. 5) zȣгpъвie. 6) літеpъ de aлfaбetȣ. 7) = Γραμμάριον. 8) (îm:) γράμματα, în-въцъtȣpeле, че înвацъ копii ла skoaлъ (kapte).

Γραμματοδιδασκαλίδης, ου (ὁ), noet: (kom:) în локȣ de [γραμματοδιδάσκαλος].

Γραμμάριον (τὸ), mъsȣpъ (npinч: de me-diч:) a doъ-zeчĭ-naтpȣлea napte a ȣнцii. [γράμμα].

Γραμματεία (ἡ). лȣкpapea лȣĭ γραμμα-τεὺς (вezĭ zічеpea). 2) окȣnaцie ла în-въцъtȣpĭ літеpape, літеpatȣpъ. [шi

Γραμματεῖον(τὸ), (în цen:) op че înskpisȣ, (iap naptik:) deînвoiaлъ, de datopie; testa-mentȣ, saȣ diatъ; kodiкъ, în kape se копiazъ skpisȣpĭ de tot feлȣл, skpisopi, шi чл: 2) panoptȣ. «Δοὺς γραμματεῖον ἠξίου κομίζεσθαι τὰ χρήματα». Лȣч: 3) біletȣ, saȣ бȣletinȣ. «Εἰς κάλπιν ἐμβαλὼν γραμματεῖα ἔχοντα ἑ-κάστου τοὔνομα». Лȣч: 4) dinлomъ. «Γραμ-ματεῖα βασιλικὰ τὴν τῶν πατρικίων τιμὴν δω-ρούμενα». Sȣid: 5) op че, ne kape se skpie чева, плакъ, însemnъtapȣ, foiцъ, шi чл:. «Χαλκοῦν —». Плt: 6) шкоaлъ; saȣ skpiitopie (канцеlapie). 7) пъstpъtopie de înskpisȣpĭ, касъ de xîptiĭ шi de банĭ, (Itл:) skpinȣ, saȣ spitopiȣ. [γραμματεύω].

Γραμματεὺς, έως (ὁ), din npofesie skpii-topȣ, канцелistȣ, sekpetapȣ, notapȣ, шi чл: 2) кърtȣpapȣ, înвъцatȣ; (skp:) лецistȣ, saȣ înвъцъtopȣ de лецĭ. «Ποῦ σοφὸς; ποῦ γραμ-ματεύς» Skp: (вezi шi γραμματοδιδάσκα-λος). [γράμμα]. [de ȣnde

Γραμματεύω, вiit: -εύσω, sîntȣ γραμμα-τεύς. (вezĭ zічеpea).

Γραμματηφόρος (ὁ), în локȣ de γραμμα-τοφόρος.

Γραμματίας, ου (ὁ), (se înц: λίθος) o niatpъ npeцioasъ (smapardȣ) кȣ bine npintp' însa ка niште sлове. [γράμμα].

Γραμματίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ γραμμάτιον, skpisopiкъ, ръвъшелȣ, katastiшелȣ, însе-mnъpiкъ,

Γραμματίζω, вiit: -ίσω, înвъцȣ ne чine-ва kapte. (de ȣnde naptiч:) «Γεγραμματι-σμένος (η, ον)». кърtȣpapȣ, înвъцatȣ. [γράμ-μα].

Γραμματικεύομαι, вiit: -εύσομαι, stȣdiȣ, saȣ înвъцȣ ne aлtȣл grammatiкъ; шi sîntȣ

Γραμματικὸς, ή, όν, stȣdinte; saȣ înвъ-цъtopȣ; saȣ op че atinгъtopȣ de kapte (maĭ кȣ seamъ de înвъцъtȣpĭ гpamatika-ле). 2) шiitopȣ de kapte, saȣ de гpama-tiкъ, гpamatiкȣ; (npin întind:) кърtȣpapȣ, літеpatȣ; кpitiкȣ de векiле npozaiче, saȣ noetiче skpisȣpĭ. (вezĭ шi γραμματοδιδά-σκαλος). 3) înnodoбitȣ кȣ літеpe. «Ποτή-ριον —». At: ‖ «Γραμματική (se înц: τέχνη» meштешȣгȣ), гpamatiкъ. [γράμμα]. [de ȣnde

Γραμματικῶς, adв: гpamatiчеште, дȣne peгȣле гpamatiкале.

Γραμμάτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ γράμμα, skpisopiкъ, шi чл: (вezĭ γραμματίδιον).

Γραμματιστὴς, οῦ (ὁ), = Γραμματοδιδά-σκαλος. 2) Γραμματικὸς, шĭ γραμματεύς. [γραμματίζω]. [de ȣnde

Γραμματιστικὸς, ή, όν, atinгъtopȣ de γραμματιστής. «Γραμματιστική (se înцел: τέ-χνη) meштешȣгȣл лȣĭ γραμματιστής.

Γραμματοδιδασκαλεῖον (τὸ), шкоaлъ de înвъцat kapte. [din

Γραμματοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtopȣ de kapte. [γράμματα, διδάσκαλος].

Γραμματοεισαγωγεὺς, έως (ὁ), (Skp:) tpъгъtopȣ кȣ nîpъ ла жȣdiкъtopie nentpȣ nȣбліче nedpenтъцipĭ. 2) întpodȣкъtopȣ, saȣ înлesnitopȣ ла înвъцъtȣpъ de kapte. [γράμμα, εἰσαγωγεύς].

Γραμματόκος (ὁ, ἡ), noet: nъsкȣtopȣ de літеpe (enit: aл koudeiȣлȣĭ). [γράμμα, τό-κος].

Γραμματοκύφων [γράμμα, κύπτω], ωνος (ὁ), (desnpeцȣitoape zічеpe în локȣ de γραμ-ματεὺς) skpiitopȣ de nimiкȣpĭ.

Γραμματολικριφὶς, ίδος (ὁ), stpîmбъtopȣ de літеpe, saȣ чел че skpie stpîmб шi danda-leлe. [γράμμα, λικριφίς].

Γραμματοφορέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntȣ...

Γραμματοφόρος (ὁ, ἡ), dȣкъtopȣ de skpi-sopĭ. [γράμμα, φέρω].

Γραμματοφυλακεῖον, шi Γραμματοφυλάκιον, (τὸ), локȣ de nъstpapea înskpisȣpiлop, saȣ

dokвmentелор (maĭ кв seamъ) пввліче, архівъ. [din

Γραμματοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstрътоpš de înskrissрĭ, архіварš. [γράμμα, φύλαξ].

Γραμμή (ἡ), [γράφω], лinie, рindš, варгъ; desemnътsръ. 2) = Βαλβίς, începвtвл каріереĭ (кавtъ ἀφετηρία). || (îm:) о skîndвръ кв чinчĭ лinіĭ, шi жоквл, че se жоакъ пе dînsa (вnš felš de damъ, saš de ųintapš). (de вnde) «Τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον». Пров: întreввinųeazъ шi чел maĭ din врmъ mіжлокš. (алtš felš de жокš ера). «Διὰ γραμμῆς παίζειν». Плt: (везĭ Διελκυστίνδα). [de вnde

Γραμμίζω, віit: -ίσω, жокš жоквл Γραμμαὶ (везĭ zічереа пречеdentъ, шi Διαγραμμίζω). [шi

Γραμμικὸς, ή, ὸν, (шi adв:) ικῶς, кввеnitš ла (konstatš, saš îndeлetnічitš în) лinіĭ, ųеоmetрікš, saš ųеоmetрв.

Γραμμισμὸς (ὁ), = (saš гремit în локš de) Διαγραμμισμός. [γραμμίζω].

Γραμμοδιδασκαλίδης, ου (ὁ), = Γραμμαδιδασκαλίδης.

Γραμμοειδής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, întinsš, saš înгвstš шi лвнгš ка лinia. [γραμμή, εἶδος].

Γραμμοποίκιλος (ὁ, ἡ), nestріųatš кв лinіĭ, saš въpųĭ. [γραμμή, ποικίλος].

Γραμμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γραμμοειδής.

Γραολογία (ἡ), ворбе, basne вътеmшĭ, въpfipe. [γραῦς, λόγος].

Γραοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), кввеnitš вnеĭ въtріnе, saš вавe. [γραῦς, πρέπει].

Γραοσόβης, ου (ὁ), (kom:) гоnitорš de въtріnе. 2) amореzatš de въtріnе. [γραῦς, σοβέω].

Γραόφιλος(ὁ,ἡ), (граmat: експлікаųіе а лвĭ γραοσόβης) івbitорš de въtріnе. [γραῦς,φίλος].

Γράπις, ιδος, (ἡ), пieле skimвatъ de шарпе, шi чл: 2) вnš felš de пасъре, поate =Θραυπίς. [шi

Γραπτήρ, ῆρος, поеt: în локš de

Γράπτης, ου (ὁ), skriitорš, saš tрвгъtорš de лinіĭ, saš pîndвpĭ. «Μόλυβδος—». Епіgр: kondeiš de плвmвš. [шi

Γραπτὸς, ή, ὸν, skrisš, saš de skris; însemnatš (nestріųatš) кв слове; zвгръвitš; sвîрчitš, înкреųitš. [шi

Γραπτὺς, ύος (ἡ), (îm: γραπτύες, шi прin kontр: γραπτῦς) = Ἀμυχή, sгîрiitвръ, жвпвitвръ; ръzвitвръ; semnš, варгъ de въtaie. 2) поеt:=Γράμμα, înskrisš. [γράφω].

Γράσος (ὁ), soaica лînеĭ оiлор, звзвš. 2) пвtоаре de ųапĭ, шi de верьечĭ, saš а пъdвшелеĭ ѕвввųіоареĭ. 3) = (saš se konf:) кв...

Γράσσος (ὁ), ларmа пъвълірeĭ оstашілор.

Γραστίζω, віit: -ίσω, хръпеskš каĭ кв maлdвpš. [din

Γράστις [γράω], εως (ἡ), maлdъpš, saš fînš верde.

Γράσων, ωνος (ὁ, ἡ, пвtвrosš; (прin врm:) skîрвosš; (fir:) перodš. (de ачĭ Лat: шi Франц: gras, шi pom: grasš).

Γραῦς [γραῖα, saš γράω], (ųen:) γραὸς (ἡ), (dat: γραΐ, ак: γραῦν; îm: γρᾶες, γραῶν, γραυσί, γραῦς) въtрînъ. 2) smîntînъ, saš spвmъ înкerатъ de лапte feрtš, шi чл: 3) (прin întind:) пieле sвîрчitъ înпрежвpвл вврікълвĭ въtрîнілор. 4) вnš felš de astakosš, saš ракš (везĭ шi μαῖα). || (adiekt:)=Γραῖος. «Γραῦς ἵππος». Ѕвid: iапъ въtрînъ.

Γραφείδιον, dim: ал лвĭ

Γραφεῖον (τὸ), ор че вîрfosš instрвmîntš, кв каре skрim, kondeiš de плвmвš, dар maĭ кв seamъ de пiatръ. [шi

Γραφεὺς, έως (ὁ), skріitорš, канųелistš. 2) zвгравš. [din

Γραφὴ (ἡ), skріере, 2) zвгръвіре. 3) кіпвл, кв каре este чева skрisš. 4) skрisоаре; (în ųen:) înskрisš; карtе, вважš. (de вnde maĭ кв deosев:) «Γραφαί». sfinтеле skрiптврĭ, (adікъ) веківл шi повл testamentš. 5) ікоанъ, zвгръвеалъ; (maĭ повš) кввътвръ, nestріųътвръ. 6) înskрisъ пiръ în жвdікъторіе (прінч: рекламаųіе пентрв пввліче, saš поліtіче кріmе). (везĭ шi εἰσαγγελία, шi δίκη). [γράφω].

Γραφίδιον (τὸ), dim: ал лвĭ γραφὶς, saš γραφίον.

Γραφικὸς, ή, ὸν, трееввіnчоsš, saš îndeмînатікš ла skріере, deskріере, saš zвгръвіре. «Γραφικὸν μέλαν». Лкs: Οὐ πάνυ γραφικός τις ὤν». «Γραφική (se înц: τέχνη)». meшteшвгвл zвгръвіі, шi «Λέξις—». Арst: потрівitъ skріiторілор, (adікъ) emfantікъ, шi експресівъ de обічеіе în deskріереа лор. 2) frвmosš, zвгръвitš, saš de zвгръвіt. «Τοῖς γραφικοῖς ἔρωσιν εἰκασμένοι». Пл: «Πρόσοψις γραφική». Diod: (Франц: pittoresque). 3) (Біsер:) потрівitš, saš îndeмînатікš (deпрінsš) ла sfinтеле skріптврĭ. [γραφή]. [de вnde

Γραφικῶς, adв: în кіnš deskрiптівš, saš emfantікš, ка о zвгръвеалъ.

Γραφιοειδής, έος (ὁ, ἡ), [γραφίον, εἶδος], asemenea кв вnš kondeiš.

Γραφίον (τὸ), ші

Γραφὶς, ίδος (ἡ), = Γραφεῖον, коndeiš; (npin întind:) zsгръвеалъ, desemnš. [γραφή]. [de šnde

Γραφίσκος (ὁ), instp: xipšpџ: кš каpe se skot sъџeџeле din pъnĭ.

Γράφω [γράω, γλάφω], biit: γράψω (npoп: ші noet:) srîpiĭš. «Γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις αἰχμή». Iл: P. (npin špm: 2) sanš (însemnezš) кš bîpf-askšџitš înstpšmîntš, гpaвezš (aша skpiaš чеĭ векĭ). «Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται». Ткp: «Σήματα γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ». Iл: Z. 3) tparš лiniĭ; (npin špm:) desemnezš; zšгръвeskš; skpiš кš чеpneaлъ. «Εἰκόνα γράφειν». Ep: «Ζῶα γράφειν, saš γράφεσθαι». Ep: =Ζωγραφεῖν. «Τὸν Δράκοντα ἔλεγον αἵματι οὐ μέλανι τοὺς νόμους γράψαι». Пл: (ші miж:) Ἐμαυτῷ γέγραμμαι ὑπομνήματα». Dm: «Συγγραφὴν ἐγράψαντο ὑπὲρ τούτων. Dm: «Γράφου δὲ φρενῶν εἴσω». Sof: «Κύκλος γεγράφθω». Esxл: «Πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται». Пind: «Μὴ δεῖσθαι γραφομένων ἢ πλαττομένων τιμῶν». Пл: 4) skpiš (skpisoape) кšĭва. «Ἔγραψαν εἰς Λακεδαίμονα». Пл: 5) skpiš în npozъ. «Ποιεῖν ἢ γράφειν». Iskp: 6) = Καταγράφω, tpeкš în peџistpš, saš лistъ. «Ἐμὲ γράφειν τῶν ἱππεύειν ἐπιθυμούντων». Ksn: 7) = Περὶ (saš Διὰ) γράφω, deskpiš. «Γράφει οὖν τὴν κατασκευὴν α... οὕτως». At: 8) npoпšiš (însкpis) леџе, ші чл: înfъџiшezš (snpe întъpipe de кътpe nopodš, saš sfatš) npoieкtš de леџе, ші чл: «Γράφειν πόλεμον (πρεσβείαν, ψήφισμα, ші чл:)». Dm: »Γράφει τις αὐτοὺς κατάγειν». Epmџ: (ші miж:) «Αἱ πόλεις νόμους ἐγράψαντο». Лks: «Δεῖ πρὸς τὸ δυνατὸν γράφεσθαι τὸν νόμον». Пл: 9) (miж:) pîpъskš ne чineва înskpis ла жšdiкъtopie (npinч:) nentpš nšвлiкъ кpimъ. (oвiч: кš ак: ші џen: елin: de npen:). «Ἐγράψαντο τὴν δωρεὰν». Dm: «Γράφομαί σε προδοσίας». Пл: (ші кš înfin:) «Γράφομαι Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα». Apstf: (ші кš ак: xotъp:) «Γράφεται τουτονὶ γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας». Dm: (ші nas:) «Ἐγράφη παρανόμων τὸ ψήφισμα». Esx: Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος δίκη». Apstf: (вeziĭ ші ἐγγράφω). [de šnde

Γραψείω (fъpъ biit:), dopeskš, sîntš disnšsš a skpi.

Γράω -ῶ biit: -άσω, =Γραίνω, mъnînкš, pozš.

Γραώδης, εος (ὁ, ἡ), = Γραϊκὸς.

Γρηγορέω, ші Ἐγρηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš demtentš. [γρήγορος]. [de šnde

Γρηγόρησις, ші Γρήγορσις, ші Ἐγρήγορσις, εως, (ἡ), demtentape.

Γρήγορος, ші Ἐγρηγορὼς (ὁ, ἡ), demtentš [ἐγήγορα din ἐγείρω].

Γρήϊος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкš de γραῖος, вътpîniчosš, векiš.

Γρηῦς, saš Γρῆϋς, γρηὸς (ἡ), (ак: Γρηῦν ші Γρῆϋν, воќ: γρηῦ, ші γρῆϋ) Ion: noet: în лoкš de γραῦς.

Γριπάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, Ion: mъ adšnš, mъ гpъmъdeskš (ка în плasъ); mъ алеrš, mъ skšprš ла fšndš. [ші

Γριπεὺς, έως (ὁ), neskapš, saš лšкpъtopš de плase, mpeже, ші чл: [γρῖπος]. [de šnde

Γριπεύω, biit: -εύσω, neskšieskš; sîntš neskapš; (fir:) momeskš, amъџeskš, npinzš în кšpsъ.

Γριπηΐς, ΐδος (ἡ), noet: meшteшšгšл neskapšлšĭ, neskъpie. «Τέχνη — ». Enirp: [ші

Γριπίζω, biit: -ίσω, =Γριπεύω (npoп: ші fir:). [γρῖπος]. [de šnde

Γρίπισμα (τὸ), че se npinde кš плasa; (în џen:) кîштirš întîmплъtopš.

Γρῖπος (ὁ), =Γρῖφος, плasъ, mpeaжъ. 2) (npin întind:) вînape de neшtĭ; ші вînatšл, кîtš se npinde în плasъ. [de šnde

Γρίπων, ωνος (ὁ), noet: = Γριπεύς.

Γριφάομαι -ῶμαι, каštъ γριπάομαι.

Γριφεύω, biit: -εύσω, snšiš (saš netpeкš кš) rîчitopĭ. [γρῖφος].

Γριφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), în fелš de (ка o) rîчitoape, întšnекosš, anевoe de înџелes. [γρῖφος, εἶδος].

Γριφολογέω -ῶ, biit: -ήσω = Γριφεύω. [γρῖφος, λόγος].

Γρῖφος (ὁ), =Γρῖπος; 2) (fir:) rîчitoape, enirmъ; saš sofismъ. [de šnde

Γριφώδης, εος (ὁ, ἡ), =Γριφοειδής.

Γρομφὰς [γρύζω], άδος (ἡ), [de aчi] skpoafъ вътpînъ. (вeziĭ ші γρωνάς.)

Γρόνθος (ὁ), nšmnš. 2) (maĭ noš) tpente emite din zidš, saš de maшinъ nentpš sšipe ne dînseле; (în џen:) skapъ; (de šnde mšsiкš) skapa entafonii. 3) šnš fелš de mъsšpъ, = Παλαιστής.

Γροσφομάχος [γρόσφος, μάχη] (ὁ), ostaшš înapmatš кš ...

Γρόσφος (ὁ), šnš fелš de miкъ ші sšвџipe sšлiџъ.

Γροσφοφόρος (ὁ), = Γροσφομάχος, nšptъtopš de miкъ sšлiџъ. [γρόσφος, φέρω].

Γρουνὸς (ὁ), каštъ γρυνός.

Γρύ, saȣ γρῦ, silaбъ imitatiбъ de гласȣл порчілор. «Οὐδὲ γρὺ ἀπεκρίνατο». Apstf: 2) (прin întind:) кра, nішікȣ. «Ἐμοὶ δὲ οὐδὲ γρὺ μετέδωκεν αὐτῆς». Іȣл: (везї ші στίλη). [de ȣnde

Γρύζω, бііt: γρύξω; цінȣ, гȣіцезȣ ка порчії; saȣ mîрііȣ ка кîіnеле pîнжind (везї ἀῤῥηνέω); skoцȣ гласȣ неаptікоlatȣ, mȣрmȣіеskȣ înчet; (despre прȣнкȣ)=Κλαυθμυρίζομαι, skînчеskȣ. «Οὐδ' ἔγρυξεν» Apstf: n'a zis nічї кра, nічї а кръкnit. [de ȣnde.

Γρυκτὸς, ή, όν, проnȣнцatȣ. «Ἆρα γρυκτὸν ἐστὶν ὑμῖν»; Apstf: оаре пȣteцї кръкnі (zіче чева)?

Γρυλλίζω, бііt: -ίσω, =Γρύζω, цінȣ ка ȣnȣ пȣрчелȣ, гȣіцezȣ. [γρύλλος]. [de ȣnde

Γρυλλισμὸς (ὁ), гȣіцаре.

Γρυλλίων, ονος (ὁ), dim: ал лȣї...

Γρύλλος (ὁ), [γρὺ] пȣрчелȣ.

Γρυμαία, saȣ (maї корektȣ) γρυμέα (ή), [κρύπτω] traistъ, пȣнгъ, бȣzȣnарȣ. 2) хаїne бекї. treнце; (în цеп:) niште ръmъшіце netребніче, de лепȣdat (sп: eks: de пеште, ші чл:). (везї γρύτη, ші συρφετός).

Γρυμαιοπώλης, ου (ὁ), бînzъtорȣ de бекітȣрї. [γρυμαία, πώλης].

Γρυνὸς (ὁ), [βρύινος] тъчіȣне (anpinsȣ, saȣ жȣmъtate арsȣ); бȣштеanȣ, saȣ цandъръ ȣskatъ.

Γρυπαίετος (ὁ), пасъре fабȣлоасъ în fiгȣръ de гріпцорȣ ші бȣлtȣрȣ. [γρύψ, αἰετός].

Γρυπαίνω, бііt: -ανῶ, (akt:) = Γρυπέω. (ші нeȣt:) шъ гîрбовеskȣ.

Γρυπαλώπηξ, εκος (ὁ, ή), (komікъ порекліре а ȣнȣї Taseanȣ, поate fiind къ ера) кокошatȣ пе ла тȣлкії чеї înпрежȣрȣл înkeietȣрелор (везї Ἀλώπηξ), saȣ în sпате). [γρυπὸς, ἀλώπηξ].

Γρυπὸς, цеп: ал лȣї γρύψ.

Γρυπὸς [ῥέπω, saȣ γρύψ], ή, όν, (комп: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) гîрбовȣ, кокошatȣ; (прінч:) кȣ пасȣл кокîржatȣ, înковоіatȣ; (fir:) нosomорîtȣ, tristȣ. [de ȣnde

Γρυπότης (ή), гîрбовітȣръ (прінч: а пасȣлȣї омȣлȣї ші пъсърілор). [ші

Γρυπόω -ῶ, бііt: -ώσω, ші між: -όομαι -οῦμαι, ші бііt: -ώσομαι, гîрбовеskȣ, fakȣ чева гîрбовȣ, кокошatȣ. «Γρυποῦνται ὄνυχας οἱ ἔμπυοι». Інкр: [de ȣnde

Γρύπωσις, εως (ή), гîрговіре, кокошаре (akt: ші пас: saȣ неȣt:).

Γρυσμὸς (ὁ), гласȣл поркȣлȣї. [γρύζω].

Γρυτάριον (τὸ), dim: ал лȣї

Γρύτη (ή), [везї ші ῥύτισμα] мічї ші проаste лȣкрȣрї de але касеї, треnце, кîрпе (пentрȣ пъпȣші, ші чл:); пanгліче; ші (în цеп:) mърȣnte лȣкрȣрї de гъteала femeilор. (везї ші γρυμαία, γέλγη, ші ῥῶπος).

Γρυτοδόκος, (ὁ, ή), поеt: [γρύτη, δέχομαι] кȣtie de пȣs mърȣntȣї de гъteалъ, saȣ (Франц:) de toaletъ.

Γρυτοπωλεῖον (τὸ), пръвъліе de mърȣnte лȣкрȣрї de гъteала femeilор. [din

Γρυτοπώλης, ου (ὁ), бînzъtорȣ de mърȣнцішȣрї. (пanгліче, ші чл:). [γρύτη, πώλης].

Γρύψ, -υπὸς (ὁ), о fеаръ mitoлоціkъ кȣ капȣ ші аріпї de бȣлtȣрȣ ші трȣпȣ de леȣ.

Γρύτος (ὁ), (греш: în лoкȣ de γρύπος) Еол: = Ῥύπος.

Γρωθώνη (ή), бабъ, skroafъ, іапъ, ші чл: de nimікȣ.

Γρωνὰς (ή), -άδος, = Γρομφὰς, skroafъ.

Γρῶνος [γραίνω], η, ον, поеt: гъȣрîtȣ, mînкatȣ, (прin ȣрm:) skорбороsȣ, adînкatȣ. || (sȣбst:) Γρώνη (se înц πέτρα) піатръ гъбъnatъ ка албіа. «Φύστη ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις». Епігр: «Μυοδόκος—». Nік: габръ de шоаріче. «Πελλίς—». Nік: îрdъл чіобanілор.

Γύα, ας (ή), поеt: [γύω], =Χώρα, пъmîntȣ, saȣ парte de пъmîntȣ, царinъ; (ші fir: de aчі) sгъȣ, mitра. 2) = Γύης. [de ȣnde

Γύαια (τὰ), =Ἀπόγεια, otroane de лерat кораδіа de църтȣ.

Γυάλα (ά), dор: пахарȣ; [de aчі] оалъ; ȣnȣ felȣ de чіȣбȣрȣ, saȣ îрdъіашȣ de лапte. [γύω].

Γυαλοθώραξ, ακος (ὁ, ή), везї zічереа ȣрmъtoаре. [γύαλον, θώραξ].

Γύαλον (τὸ), поеt: = Κοῖλον, гъбъпъtȣръ. «Αἰθέρος — ». Орf: болta черȣлȣї. «Κρατῆρος —». Еȣр: (везї γαστήρ). «Πέτρας —». Sоf: пеmerъ. «Παρνασσοῦ —». Еs: валеа Парnasȣлȣї. «Χρυσοῦ γέμον —». Еȣр: sȣterапъ (de sȣбt пъmîntȣ) komoаръ. «Χειρὸς —». Епгр: палmъ, пȣmnȣ (de ȣnde ші ἐγγυαλίζω). «Χώρας —». Apstf: хоtарȣ (шанцȣ) (везї ші γύης); (іар прінч:) «Θώρηκος —». Ом: партеа чеа dinаinte dеnе ла піептȣ, ші чеа dinапоі dеnе ла sпінаре а zaлії. (zaоа чеа dintр' amîndoъ ачесте бȣкъцї înкеіatъ пе ла sȣбціорї se пȣmia γυαλοθώραξ). (везї ші κύτος). [ші

Γυαλὸς, ή, όν, поеt: (прінч: λίθος) ȣnпȣtорȣ de пȣmпȣл mînеї, =Χειροπληθής. [γύω].

Γύη (ἡ), Ion: în локŏ de γύα.

Γύης, ου (ὁ), naptea плŏгŏлŏĭ, ŏnde i se îmвŏкъ fepŏл, (noate) = Ἀροτρόπους (вezĭ шi ἔλυμα). 2) (npin întind:) вpъsdъlŏpъ, saŏ шъпцŏлeцŏ de плŏгŏ; (fir:) pъzopŏ, xotapŏ; 3) mъsŏpъ de пъmîntŏ (ка de zeчe stînжinĭ). 4) = Γύα, пъmîntŏ, цapinъ.

Γυήτης, ου (ὁ), = Γυιὸς, skionŏ.

Γυοτόρος (ὁ, ἡ), noet: [γύα, τείρω] гъŏpitopŏ de пъmîntŏ. «Μήρμυξ—». Xpstod: Eкfp:

Γυία (ἡ), noet: = Γύα.

Γυιαλθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [γυῖον, ἀλθαίνω] tъmъdŏitopŏ de mъdŏлapeлe tpŏпŏлŏĭ.

Γυιαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: întъpitopŏ de mъdŏлapeлe tpŏпŏлŏĭ. [γυῖον, ἀλκή].

Γυιαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Ἀρκεσίγυιος. [γυῖον, ἀρκέω).

Γυιοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înгpeŏitopŏ, (ostenitopŏ) de mъdŏлapeлe tpŏпŏлŏĭ. «Κάματος («οἶνος)— «Eпгp: [γυῖον, βάρος].

Γυιοβόρος (ὁ, ἡ), noet: [γυῖον, βορὰ] mînкъtopŏ, pozъtopŏ de mъdŏлapeлe tpŏпŏлŏĭ.

Γυιοδάμας, α (ὁ), noet: doвopъtopŏ, saŏ denpinzъtopŏ de mъdŏлapeлe tpŏпŏлŏĭ. [γυῖον, δάμνω].

Γυιοδόνητος (ὁ, ἡ), noet: [γυῖον, δονέομαι] tpemŏpъtopŏ de mîinĭ шi de niчoape.

Γυιόκολλος (ὁ, ἡ), noet: (napкs:) лipitopŏ, stpînгъtopŏ, (шi пpoпapoкs:) лipitŏ de mъdŏлapeлe tpŏпŏлŏĭ. «Σπάργανον —» Λiкfp: [γυῖον, κόλλα].

Γυιοκόρος [γυῖον, κόρος], în локŏ de γυιοβόρος.

Γυῖον (τὸ), [γύα, γύω] mînъ, saŏ пiчopŏ; (în цen:) mъdŏлapŏ aл tpŏпŏлŏĭ. 2) (pap) tpŏпŏ întpeгŏ.

Γυιοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înгeцъtopŏ, amopцitopŏ de mъdŏлapeлe tpŏпŏлŏĭ, (maĭ кŏ seamъ:) de mînъ, saŏ пiчopŏ. [γυῖον, πήγνυμι].

Γυιοπέδη (ἡ), noet: în локŏ de χειροπέδη, лeгъtŏpъ, пeнtъ de mîinĭ, saŏ de пiчoape. [γυῖον, πέδη].

Γυιὸς [γυῖον], ἡ, ὸν, npinsŏ de mîinĭ, шi de пiчoape, пapaлitŏ, олoгŏ; (fir:) oвositŏ.

Γυιοτακὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [γυῖον, τήκω] npiчinŏitopŏ, saŏ пъtimaшŏ de topipe (пexpъnipe, лînцezipe) în mъdŏлape.

Γυιοτόρος (ὁ, ἡ), noet: =Γυοτόρος. (вezĭ ziч:).

Γυιοῦχος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe цine лeгate mîinele, шi пiчoapeлe. [γυῖον, ἔχω].

Γυιοφάγος (ὁ, ἡ), noet: = Γυιοβόρος, mînкъtopŏ de къpnŏpĭ, saŏ (гpeшit) în локŏ de γαιοφάγος. [γυῖον, φάγω].

Γυιόχαλκος (ὁ, ἡ), noet: чeл кŏ mъdŏлape de apamъ, (adiкъ) цeaпъnŏ, tape, neoвositŏ, nedomoлitŏ. [γυῖον, χαλκός].

Γυιόω -ῶ, вiit: ώσω, олoцeвкŏ, пapaлitezŏ пe чineва; îĭ taiŏ вineлe, îл sлъвeskŏ кŏ totŏл; îл skiлoцeskŏ. [γυῖον].

Γυλιαύχην, ενος (ὁ, ἡ), [γυλιὸς, αὐχὴν] чeл кŏ гîtŏл лŏnгŏ шi sŏвцipe ка...

Γυλιὸς (ὁ), [γύω] кoшniцъ, saŏ toлвъ îngŏstъ шi лŏnгъ de întpeвŏinцapea ostaшiлop. (вezĭ шi γωλεός).

Γυμνάζω, вiit: -άσω, eksepsezŏ, denpinzŏ (пpeгъteskŏ) пe чineва (npinч:) пentpŏ лŏnteлe цimniчe [γυμνός, голŏ]; (în цen:) oвiчnŏieskŏ пe чineва maĭ 'nainte пentpŏ op чe. «Γυμνάζω ἐμαυτὸν, = кŏ || (miж:) Γυμνάζομαι». «Γεγυμνασμένοι τὰς ἕξεις πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις». Apsl: (шi eл:) «Πολλῶν πολέμων γεγυμνασμένος». Fiлstp: (шi кŏ dat:) «Γεγυμνασμένοι λόγοις». Лŏч:

Γυμνὰς, άδος (ὁ, ἡ), noet; = [Γυμνὸς], голŏ, saŏ голanŏ. 2) (кŏ kaz:) denpinsŏ лa чeва, eksepsatŏ. || (sŏвst: fem:) în локŏ de...

Γυμνασία (ἡ), eksepsape, denpindepe. [γυμνάζομαι].

Γυμνασιαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ

Γυμνασιάρχης, ου (ὁ), цimnasiapxŏ; pînduitŏ eпistatŏ, dipeкtopŏ asŏпpa eksepsъtopieĭ; чeл чe кŏ a sa кeлtŏiaлъ eksepsъ пe лŏntъtopiĭ dene лa sepвъtopĭ. [γυμνάσιον, ἄρχω]. [de ŏnde

Γυμνασιαρχία (ἡ), dpeгъtopia, шi tpeaвa цimnasiapxŏлŏĭ.

Γυμνασίαρχος (ὁ), = Γυμνασιάρχης.

Γυμνάσιον (τό), = Γύμνασις, шi γύμνασμα. 2) eksepsъtopie, лŏntъtopie, локŏ ŏnde se eksepsaŏ, se denpindeaŏ лa лŏnte; (maĭ noŏ) цimnasiŏ, шкoaлъ. [din

Γύμνασις, εως (ἡ), = Γυμνασία.

Γυμνασιώδης, εος (ὁ, ἡ), кŏвenitŏ, потpiвitŏ лa лŏntъpopie. [γυμνάσιον].

Γύμνασμα (τὸ), op чe se faчe snpe denpindepe. [шi

Γυμναστήριον (τὸ), = Γυμνάσιον. [шi

Γυμναστὴς, οῦ (ὁ), цimnastŏ, denpinzъtopŏ de лŏntъtopĭ, înвъцъtopŏ de цimnastiкъ. [γυμνάζομαι]. [de ŏnde.

*

Γυμναστικὸς, ἡ, ὸν, кȣвіiinчоѕȣ (dĭsпȣsȣ, îndemînatікȣ) ла ексерсаре, saȣ лȣптъ. ‖ «Γυμναστική, (se înц: τέχνη)» ціmnaстіка, мештешȣгȣл ціmnaстълȣĭ. [de ȣnde

Γυμναστικῶς, adв: dȣпе кіпȣл ціmnastілор, лȣптътореште.

Γυμνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), = [Γυμνὸς], голȣ, saȣ ȣшȣре (sъръчеште) înвръкаtȣ, голанȣ; (fir:) голітȣ, ліпsitȣ de чева. 2) = Γυμνητικός. «Βίος —». Епгр: «Σοφία —». Пл: ‖ (sȣвst:) osташȣ ȣшȣре арматȣ (înпот: de ὁπλίτης), ціmnetȣ.

Γυμνητεία (ἡ), голічіȣне. ‖ (колек:) трȣпъ de osташі ȣшȣре армаці. «Οἱ ἱππεῖς, καὶ ἡ γυμνητεία τῶν Συρακουσίων». Тȣч: [din

Γυμνητεύω, віit: -εύσω, sîntȣ (ȣмблȣ) голȣ; (fir:) sîntȣ ліпsitȣ de чева. 2) слȣжескȣ ка osташȣ ȣшȣре арматȣ, sîntȣ ціmnetȣ. [din

Γυμνήτης, ου (ὁ), = [Γυμνής]. [de ȣnde

Γυμνητία (ἡ), = Γυμνητεία. [ші

Γυμνητικὸς, ἡ, ὸν, кȣвеніtȣ ла (атінгъторȣ de) ціmneцĭ. ‖ «Τὸ γυμνητικὸν». în локȣ de οἱ γυμνῆτες. [ші

Γυμνῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ γυμνήτης.

Γυμνικὸς, ἡ, όν, кȣвеніtȣ ла (saȣ атінгъторȣ de) голĭ (лȣптъторĭ, saȣ osташĭ ціmneцĭ). «Ἀγῶνες («Ὅπλα)—». Тȣч: ші Ksn: [ші

Γυμνίτης, ου (ὁ), ші Γυμνῖτις, ιδος (ἡ), поет: în локȣ de Γυμνήτης. [γυμνός].

Γυμνοδερκέομαι -οῦμαι, (неапров: ші înd:) ȣмблȣ în ведереа оаменілор голȣ. [γυμνός, δέρκομαι].

Γυμνόκαρπος (ὁ, ἡ), (воtn:) чел кȣ родȣл голȣ (de коажъ), snр: ек: smoкинъ, мъслинъ. ші чл: [γυμνὸς, καρπός].

Γυμνοπαιδία (ἡ), ціmnoпedie, (маĭ de мȣлте орĭ ла îm:) о серъвъtoаре de zече zіле în Sпарта (întрȣ каре копії дънцаȣ, ші se лȣптаȣ голĭ). [γυμνὸς, παῖς]. [de ȣnde

Γυμνοπαιδικὸς, ἡ, ὸν, атінгъторȣ de ціmnoпedie. ‖ (sȣвst: fem:) ȣнȣ фелȣ de данцȣ. (каȣtъ ἀναπάλη).

Γυμνοποδεία (ἡ), = Γυμνοποδία. [ші

Γυμνοποδέω -ῶ, віit: -ήσω, ȣмблȣ desкȣлцȣ. [ші

Γυμνοπόδης, ου (ὁ), = Γυμνόπους. [ші

Γυμνοποδία (ἡ), голічіȣне de пічоаре (desкȣлціе). [din

Γυμνόπους, οδος (ὁ, ἡ), голȣ ла пічоаре, desкȣлцȣ. [γυμνὸς, πούς].

Γυμνοῤῥύπαρος (ὁ, ἡ), голȣ (треnцъроѕȣ), ші soioѕȣ (мȣрдаръ). [γυμνὸς, ῥυπαρός].

Γυμνὸς, ἡ, ὸν, голȣ, desnoiatȣ; (fir:) неарматȣ; desвълітȣ; голітȣ; (în цен:) ліпsitȣ de чева. «Ξίφος («Τόξον) γυμνόν». Om: ші Hind: skoѕȣ din теакъ. «Ἵππος γυμνὸς». Ар: фъръ шеа. «Γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν». Лкs: «Γυμνὸς ἁπάντων». Iskр: (прін поет: авȣzȣ) «Γυμνὸν στάδιον. Hind: каріеръ de ціmnіче лȣпте. «Γυμνὸς τὰς παρειάς». Ел: фъръ барвъ. «Γυμνὸς κῆπος». Hind: фъръ помĭ. «Ἁρμάμαξα γυμνὴ τῶν παραπετασμάτων». Пл: «Γυμνὸν τοῦ βίου ζῶον». Al: кїїнеле. «Γυμνὰ καὶ ἀκέλυφα σπέρματα». Tfр: «Ἐτετείχιστο δ' ὅσον τῆς πόλεως γυμνὸν ἦν τοῦ ὄρους». Slр: (ші сл:) «Τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος. Тȣч: Sхол: пърціле пеѕкȣtite de павъзъ (челе din dреапта але трȣпȣлȣĭ). «Παίοντες («Παιόμενοι) εἰς τὰ γυμνά». Ksn: «Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ». Плt: фъръ sfіалъ. [везĭ γύω].

Γυμνοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), fіloѕоfȣ de India (fіінd къ ȣмблаȣ голĭ, ка în Тȣрчіа ȣніĭ din дервішĭ). [γυμνὸς, σοφιστής].

Γυμνοσπέρματος, ші Γυμνόσπερμος (ὁ, ἡ), (воtn:) плантъ кȣ semînца невъгатъ în теuĭ. «Μάραθον δὲ καὶ ἄνηθον γυμνοσπέρματα». Tfр: [γυμνὸς, σπέρμα].

Γυμνότης (ἡ), голічіȣне, голъtate. [ші

Γυμνόω -ῶ, віit: -ώσω, голескȣ; desпоіȣ; desармеzȣ; ліпseскȣ пе чінева de чева; deшертȣ; desкоперȣ; (fir;) daȣ de фацъ. «Γυμνώσας τὸ ξιφίδιον». Epd: skoцînd din теакъ. [γυμνὸς]. [de ȣnde

Γύμνωσις, εως (ἡ), голіре, desпоіере, ші чл: 2) = Γυμνότης.

Γύναι, вок: sінг: ал лȣĭ γυνή.

Γυναικαδέλφη (ἡ), ші

Γυναικάδελφος (ὁ), фрате, соръ а фемеіĭ кȣїва. [γυνὴ, ἀδελφός].

Γυναικάνηρ, ανδρος (ὁ), (ком:) =Ἀνδρόγυνος, афемеіатȣ. [γυνὴ, ἀνήρ].

Γυναικάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ γυνή, фемеіоръ; saȣ (în desпреџȣ) мȣіеръшкъ.

Γυναικεῖος, α, ον, фемеіескȣ; мȣіерескȣ. [ші

Γυναικεῖον (τὸ), = Γυναικωνῖτις. «Γυναικεῖα (τὰ)» пîndȣїелеле de лȣнъ, saȣ de лехȣsie але фемеілор. «Γυναικεία θεός». Пл: Bona dea a Романілор. [γυνὴ -αικός] [de ȣnde

Γυναικείως, adв: фемеіеште.

Γυναικεραστέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ

Γυναικεραστὴς, οῦ (ὁ), іȣвіторȣ, амороѕȣ de фемеĭ. [γυνὴ, ἐραστής].

Γυναικήϊος, η, ον, Ion: în локȣ de γυναικεῖος; (fem:) = Γυναικωνῖτις. [ші

Γυναικηρὸς, ὰ, όν, поет: în локȣ de γυναικεῖος. [ші

Γυναικίας, ου (ὁ), afemeiatš, saš nebšnš dšne mšierĭ. [шi

Γυναικίζω, віit: -ίσω, (stpъm:) afemeiezš; (nestp: saš miж:) imitš femeiле (лšкрезš ворвeskš femeieште). [шi

Γυναικικὸς, (ή, όν), =Γυναικεῖος, шi γυναικώδης. [γυνή]. [de šnde

Γυναικικῶς, adв: = Γυναικιστί.

Γυναίκιον (τὸ), = Γύναιον.

Γυναίκισις, εως (ἡ), шi

Γυναικισμὸς, (ὁ), пšртаре de femeie, saš de afemeiatš въръатš. [шi

Γυναικιστὶ, adв: femeieште. [γυναικίζω].

Γυναικόϐουλος (ὁ, ή), чел че se rîndeште, saš sfъtšieште ка о femeie. 2) (pas:) пъскочitš de femeie. [γυνή, βουλή].

Γυναικογήρυτος (ὁ, ή), поеt:=Γυναικοκήρυκτος. [γυνὴ, γηρύω].

Γυναικόδουλος (ὁ, ή), робitš femeiлор. [γυνὴ, δοῦλος].

Γυναικοειδὴς, έος (ὁ, ή),=Γυναικόμορφος, шi Γυναικώδης. [γυνὴ, εἶδος].

Γυναικόθυμος (ὁ, ή), (шi adв:) -θύμως, чел кš inimъ saš sšфлетš de femeie, neîndрътnеџš, mічinimš. [γυνὴ, θυμός].

Γυναικοκήρυκτος (ὁ, ή), поеt: вestitš de (saš din прічінъ de) femeĭ. [γυνὴ, κηρύττομαι].

Γυναικόκλωψ, ωπος (ὁ), поеt: fšpš (хръпitорš, înшeлъtорš) de femeĭ, прекšрварš, (вezĭ шi γαμοκλόπος). [γυνή, κλώψ].

Γοναικοκόσμος (ὁ, ή), = Γυναικονόμος. [γυνὴ, κόσμος].

Γυναικοκρασία (ἡ), At: în локš de γυναικοκρατία.

Γυναικοκρατέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, мъ stъпîneskš, мъ кîртšieskš de femeĭ.

Γυναικοκρατεία (ή), stъпîпіре de femeĭ аsšпра вървацiлор. [γυνή, κράτος].

Γυναικομανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš mšieраpiџš, adiкъ ....

Γυναικομανὴς, έος (ὁ), nebšnš dšne mšierĭ. [γυνὴ, μαίνομαι]. [de šnde

Γυναικομανία (ή), nebšneaskъ dparoste кътре mšierĭ.

Γυναικόμασθος, -στος (ὁ), чел кš џiџе марĭ ка de femeie. [γυνὴ, μασθός, -στός].

Γυναικόμιμος (ὁ, ή), imitъторš de пšртаре, saš miшкърĭ femeieштĭ. [γυνὴ, μῖμος].

Γυναικόμορφος (ὁ, ή), чел кš fігšръ de femeie. [γυνή, μορφή].

Γοναικονομία (ή), demnitatea шi треава лšĭ ...

Γυναικονόμος (ὁ), (în Atena шi аišреа) šпš dpeгъторš însъpчinatš a превеgia шi корекta пšртареа femeiлор. [γυνὴ, νόμος].

Γυναικοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, =Γυναικίζομαι, пътimeskš de (sîntš sšпšsš лa) патіме femeieштĭ. [γυνὴ, πάθος].

Γυναικοπίπης [γυνὴ, ὀπιπτεύω], ου (ὁ),= Παρθενοπίπης, кšрварš.

Γυναικοπληθὴς (ὁ, ή), поеt: плinš de femeĭ. [γυνὴ, πλῆθος].

Γυναικόποινος (ὁ, ή), поеt: fъкštš sпре osîndъ, nedeaпsъ, saš pesвšпаре de femeĭ. [γυνή, ποινή].

Γυναικοπρεπὴς, έος (ὁ, ή), (шi adв:) -πρεπῶς, кšвiinчоsš, potpівitš ла femeĭ. mšiepatікš. [γυνὴ, πρέπει].

Γυναικοπρόσωπος (ὁ, ή), чел кš кіпš, aepš de femeie. [γυνὴ, πρόσωπον].

Γυναικοτραφὴς, έος (ὁ, ή), крeskštš de mšiepe, saš ка mšierĭ, mšieposš. [γυνὴ, τρέφω].

Γυναικοφίλας, α (ὁ), Dор: în локš de

Γυναικοφίλης, ου (ὁ), = Φιλογύνης, išвitорš, saš išвitš de femeĭ. [γυνὴ, φίλος].

Γυναικόφρων, ονος (ὁ, ή), чел кš simџiminte de femeie, saš кš minte mšĭepeaskъ. [γυνὴ, φρήν].

Γυναικοφυὴς, έος (ὁ, ή), чел кš natšpъ (însšшimĭ, saš fігšръ) de femeie, mšiepatікš. [γυνὴ, φυή].

Γυναικόφωνος (ὁ, ή), чел кš гласš de mšiepe. [γυνὴ, φωνή].

Γυναικόψυχος (ὁ, ή), =Γυναικόθυμος. [γυνή, ψυχή].

Γυναικόω -ῶ, віit: -ώσω, префакš пе чineва (fіsiч: saš морал:) în femeie, afemeiezš. [шi

Γυναικώδης, εος (ὁ, ή), mšieposš, mšĭepatікš (ла fігšръ, saš simџiminte). [шi

Γυναικών, ῶνος, шi

Γυναικωνίτης, ου (ὁ), шi

Γυναικωνῖτις, ιδος (ή), apaptamentšл касеĭ pîndšitš пentpš femeĭ, (Тšрч:) харемš; (шi în вiseрічĭ) локšл femeiлор (каteхšmene). [γυνή].

Γυναιμανέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: în локš de γυναικομανέω.

Γυναιμανὴς, έος (ὁ, ή), поеt: în локš de γυναικομανής.

Γύναιον (τὸ), dim: ал лšĭ γυνή, mšieрšшкъ.

Γύναιος, α, ον, поеt: în локš de γυναικεῖος.

Γύνανδρος, (ὁ),='Ανδρόγυνος. [γυνὴ, ἀνήρ].

Γυνὴ, (ή), [γύω, saš γεννῶ] (џen: γυναικὸς, dat: γυναικὶ, ак: γυναῖκα, шi foapte рар γυνήν, вок: γύναι· îm: nom: γυναῖκες, шi чл:) femeie, mšiepe. 2) soџie, nева-

stъ. 3) (pap) dobitokȣ de napte femeiaskъ.

Γύνις, saȣ γύννις, ιδος (ὁ), (kom:) afemeiatȣ, mȣepatikȣ; (npin ȣpm:) moлatikȣ, neîndpъжneцȣ. [γυνή, saȣ ὕννος].

Γυπαίετος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de вȣлtȣpȣ. [γύψ, αἰετός].

Γυπάριον (τὸ), dim: aл лȣĭ γυπή.

Γύπειος, 'α, ον, de вȣлtȣpȣ.

Γύπεσσι, noet: în лoкȣ de γυψὶ, dat: îm: aл лȣĭ γύψ.

Γυπὴ, (ἡ), кȣĭвȣ de вȣлtȣpȣ; (în цen:) гаȣpъ. пеmtepъ. [γύψ]. (vezĭ mi κύβη). [de ȣnde

Γυπιὰς, άδος (ἡ), noet: niatpъ, în каpe îmĭ fак кȣĭвȣpiлe вȣлtȣpiĭ, (npin ȣpm:) 'naлtъ, stînкoaсъ.

Γύπινος (ὁ, ἡ), = Γύπειος.

Γυποειδὴς, mi

Γυπώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кȣ fiгȣpъ de вȣлtȣpȣ. [γύψ, εἶδος].

Γύπων, ωνος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de dъnцъtopȣ. [noate γύψ].

Γυραῖος, mi

Γυραλέος, α, ον, noet: = [Γυρός].

Γυργάθιον (τὸ), dim: aл лȣĭ

Γύργαθος (ὁ), [γῦρος] (în цen:) кoшȣ (împлetitȣ de pъкitъ); кoлiвie; кoшȣ de npins пеmte. (vezĭ mi κύρτος). [de ȣnde

Γυργαθώδης, εος (ὁ, ἡ), împлetitȣ, saȣ fъкȣtȣ în fopmъ de кoшȣ.

Γυρεία (ἡ), sъпape de вie. [din

Γυρεύω, viit: -εύσω, (stpъm:) = Γυρόω, sanȣ, fакȣ шанцȣ împpeжȣp. 2) (maĭ noȣ) înкoпжȣpȣ. 3) (nestp:) mъ înвîpteskȣ împpeжȣp. (vezĭ mi γυρόω]. [γύρος].

Γυρῆσι, noet: în лoкȣ de γυραῖς, fem: dat: îm: aл лȣĭ γυρός.

Γυρήτομος (ὁ, ἡ), noet: tъietopȣ, saȣ tъiatȣ кȣ чeapкъnȣ, saȣ potoкoлȣ (kontȣpȣ). «Αὖλαξ —». Епigp: (napoкs: akt; nponapoкs: nas:) [γύρος, τέμνω].

Γυρίνη (ἡ), [γῦρις] кoлъpezĭ de fъinъ.

Γυρῖνος (ὁ), [γυρὸς] пȣiȣ de вpoaskъ (potȣndȣ, neaвînd înкъ pivoape). [de ȣnde

Γυρινώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣл пȣiȣлȣĭ de вpoaskъ.

Γύριος [γύρος], чepкȣitȣ, saȣ potatȣ.

Γῦρις, saȣ γύρις, εως (ἡ), fлoapea, nosnaiȣл fъineĭ, nisamtea (vezĭ mi παιπάλη). [de ȣnde

Γυρίτης, ου (ὁ), (npinч: ἄρτος, nîine) de nisamtea.

Γυρόδρομος (ὁ), noet: penede înвîptitȣ în лoкȣ, saȣ iȣte aлepгъtopȣ împpeжȣp. [γύρος, δρόμος]. «Πέτρος —». Епгp: niatpъ de moapъ.

Γυρόθεν, adв: deжȣp împpeжȣp. [γύρος].

Γυρόμαντις (γυρίμαντις), εως (ὁ), ='Αλευρόμαντις. [γῦρις, μάντις].

Γυρὸς, ά, όν, (komnap: -ότερος, sȣnpл: -ότατος) înкoвoiatȣ, кoкîpжatȣ. «Γυρὸς ὤμοισι». Od: T: кoкomatȣ. «"Αγκιστρον γυρόν». Епigp: 2) potoкoлitȣ, potȣndȣ, saȣ potatȣ. (de ȣnde) «Γυραὶ πέτραι». Od: Δ. чeлe doъ stînчĭ dintpe Mikonȣ, Andpȣ, mi Tinȣ (oвimt: zise Καλογέροι). [din

Γύρος (ὁ), чepкȣ, saȣ чeapкъnȣ. 2) (maĭ noȣ) înвîptipe împpeжȣp. 3) шанцȣ potatȣ împpeжȣpȣл pъdъчineĭ (saȣ snpe sъdipea) ȣnȣĭ pomȣ, mi чл: [de ȣnde

Γυρόω -ῶ viit: -ώσω, poteskȣ, saȣ fакȣ чeva potȣndȣ, înкoвoiȣ, aркȣieskȣ. 2) sanȣ împpeжȣp шанцȣ лa pъdъчina (saȣ snpe sȣdipea) ȣnȣĭ pomȣ, mi чл: (npin întind:) întȣpeskȣ, înкizînd чeva кȣ шанцȣ deжȣp împpeжȣp. ‖ (nas: saȣ miж:) mъ înкoвoiȣ, mъ кoкomezȣ. 2) mъ întopкȣ, saȣ mъ înвîpteskȣ nepiodiчeмte. «Γυροῦται προτέρην ἔμπαλιν εἰς κακίην». Гpг:

Γύρωθεν, adв: кaȣtъ γυρόθεν.

Γύρωμα (τὸ), potȣnzitȣpъ (de чepкȣ, remȣ, mi чл:). (în Tfp: Fit: E. 6 este гpemitȣ în лoкȣ de θύρωμα.). [mi

Γύρωσις, εως (ἡ), чepкȣipe, înкoвoiepe snpe potȣnzipe. [γυρόω].

Γὺψ, [κύπτω] υπὸς (ὁ), (îm: γύπες) пасъpe каpnivopъ, saȣ хpъnitoape, вȣлtȣpȣ, moimȣ.

Γύψινος, η, ον, fъкȣtȣ de ginsȣ. [din

Γύψος [γῆ, ἕψω] (ὁ), ginsȣ, saȣ insosȣ (ȣnȣ feлȣ de вȣpосȣ пъmîntȣ).

Γυψόω -ῶ, viit: -ώσω, ginsezȣ, saȣ daȣ кȣ insosȣ. [mi

Γυψώδης, εος (ὁ,ἡ), ginsosȣ, saȣ кa insosȣл.

Γύω, (npimit: neîntp: aл лȣĭ) = Κύω (dȣne гpam:). [din

Γῶ [γάω], (neîntp: npiimit: aл mȣлtop ziч: dȣne гpam:)=χωρῶ, sîntȣ înкъпъtopȣ, кonpinzȣ, saȣ iaȣ în sinemȣ. [de ȣnde

Γωλεὸν (τὸ), mi

Γωλεὸς (ὁ), =Φωλεὸς, vizȣinъ de feapъ, пеmtepъ. (vezĭ mi γαῦλος, mi γυλιός).

Γῶν, dop: mi Ion: în лoкȣ de γοῦν.

Γωνία (ἡ), [γόνυ] кoлцȣ, ȣnгiȣ, mapцine; (fiг:) лoкȣ petpasȣ лa o napte, askȣnsȣ. 2) mъsȣpъ mi dpentapȣ de ȣnгiȣpĭ, (de aчi) гȣnie. [de ȣnde

Γωνιάζω, viit: -άσω, fopmezȣ ȣnгiȣ, кoлцȣ. 2) potpiveskȣ чeva кȣ гȣnia, mъsȣpa, saȣ dpentapȣл de ȣnгiȣpĭ. [mi

Γωνιαῖος, α, ον, кȣвenitȣ ла (saȣ пȣсȣ, amezatȣ în) ȣnгіȣ.

Γωνιασμὸς (ὁ), форmape de ȣnгіȣ. 2) mъсȣpape de ȣnгіȣ, saȣ нolpівipe кȣ dpeптаpȣл de ȣnгіȣpĭ. [γωνιάζω].

Γωνίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ γωνία, ȣnгіȣлецȣ, колцішорȣ.

Γωνιοβόμβυξ, υκος (ὁ, ἡ), вомвъnitopȣ, saȣ mȣpmȣitopȣ întp' ȣnȣ колцȣ. (ком: enit: ал граmatiчілор). [γωνία, βόμβυξ].

Γωνιοειδής, έος (ὁ, ἡ), [γωνία, εἶδος] = Γωνιώδης.

Γωνιόω -ῶ, віit: -ώσω, фaкȣ чева ȣnгіȣpосȣ. [γωνία].

Γωνιόπους, οδος (ὁ, ἡ), stpîmвȣ de пічоape. [γωνία, ποῦς].

Γωνιόφιλος (ὁ, ἡ), (вotan:) чел кȣ фрȣnze ȣnгіȣpoase. [γωνία, φύλλον].

Γωνιώδης, εος (ὁ, ἡ), ȣnгіȣpосȣ, колцȣpосȣ. [γωνία]. [de ȣnde

Γωνιωδῶς, adв: în фopmъ de ȣnгіȣ, колцȣpat.

Γωνίωμα (τὸ), колцȣpъtȣpъ, фopmatȣ în фігȣpъ de ȣnгіȣ. [ші

Γωνίωσις, εως (ἡ), a se фаче чева ȣnгіȣpосȣ; (med:) asпpъ, ші întp' ȣn кінȣ tpіȣnгіȣpoasъ sвîкnipe de вînъ, saȣ пȣлсȣ. [γωνιόω].

Γωρυτὸς (ὁ, ші pap ἡ), teaкъ de apкȣ, ші tолвъ de sъцецĭ. (везĭ ші κώρυκος).

Δ.

Δ, δ, Δέλτα (τὸ), (nedeкл:) Delta, a патpa літеpъ a Еленікȣлȣĭ алфаветȣ. ‖ (нȣmep:) δ', патpȣ (4), saȣ ал патpȣлеа; ші ͵δ, патpȣ miĭ (4000).

Δα, партік: mъpітівъ (în компȣnepe întpȣвȣinцatъ nȣmaĭ кȣ ȣnеле zічерĭ), =Ζα.

Δᾶ (ά), Dop: în локȣ de γῆ.

Δᾶγμα (τὸ), Dop: în локȣ de δῆγμα.

Δαγύς, ύδος (ἡ), пъпȣшъ de чеаpъ a maцілор. 2) o femeiaскъ подоавъ de капȣ, =Νύμφη, ші Πλαγγών. 3) геацъ, кpistaлȣ; (în цеп:) înкегъtȣpъ. [în afin: кȣ δαῦγος, δαγνὸς, ші δασύς].

Δάδινος, η, ον, (фъкȣтȣ) de zadъ. [δᾴς].

Δάδιξ, ιχος, saȣ ικος (ἡ), o mъсȣpъ кȣвікъ înкъпъtoape de шase xeniче (везĭ χοῖνιξ). [în afin: кȣ Ἄδδιξ, =Κάδδιχος Лак: în локȣ de καδίσκος].

Δᾳδίον (τὸ), dim: ал лȣĭ δᾴς, zadъ; (пpin întind:) фітілȣ. [de ȣnde

Δᾳδιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δᾳδώδης.

Δᾳδοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, taiȣ, saȣ sпintекȣ копачіȣ, ка sъ кȣpгъ dintp' însȣл peшinъ, ші sъ se фaкъ zadъ, saȣ topцъ. [δᾴς, κοπή]. = кȣ ...

Δᾳδουργέω -ῶ, віit: -ήσω, фaкȣ zadъ (topцъ) sпintекînd копачіȣ de zadъ. [din

Δᾳδουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ, фъкъtopȣ de zadъ. [δᾴς, ἔργον].

Δᾳδουχέω -ῶ, віit: -ήσω, цiȣ zade aпpinse, ші фaкȣ лȣmінъ; (stpъm:) лȣmіnezȣ; (nestpъm:) sîntȣ цiitopȣ de zade. [ші

Δᾳδουχία (ἡ), лȣmінape пpin zade. 2) tpeaвa ші demnitatea лȣĭ δᾳδοῦχος (везĭ zічерea). 3) лȣmіnaцie. [din

Δᾳδοῦχος (ὁ), цiitopȣ de zade, ші лȣmінъtopȣ (пpінч: ла servъtopĭ ші пȣnцĭ); (іар парт:) пpeotȣл, че sъвîpшia aчeasta ла servapea misteріілор Елеȣsіnіene. 2) (пpin întind:) лamпъ, sfeшnікȣ, ші чл: (δᾴς, ἔχω).

Δᾳδοφορέω -ῶ, віit: -ήσω (вotan:) пpodȣкȣ zadъ. 2) sîntȣ

Δᾳδοφόρος (ὁ, ἡ), = Δᾳδοῦχος. [δᾴς, φέρω].

Δᾳδόω -ῶ, віit: -ώσω (пpінч: miж: saȣ пas:) mъ фaкȣ (mъ пpeфaкȣ în) zadъ. [ші

Δᾳδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ кoпpinzъtopȣ de) zadъ, zъdосȣ. [δᾴς -δὸς].

Δάδωσις, εως (ὁ, ἡ), пpeфачеpe de копачіȣ în zadъ. [δᾳδόω].

Δαείην, поet: опт: ші

Δαείς, εῖσα, έν, поet: партч: mi

Δάεν, Еол: поet: în локȣ de ἐδάησαν, 3: îm: пepѕ: de пas: пex: 2: ал лȣĭ διδάσκω.

Δαερὸς [δαίω], ά, όν, apsȣ, tъчіȣnatȣ, негpȣ; (фіг:) ȣsкatȣ; saȣ stpълȣчітopȣ, лȣmіnосȣ. 2) apzосȣ.

Δαήμεναι, поet: în локȣ de δαῆναι.

Δαημοσύνη (ἡ), поet: înвъцъtȣpъ, шtiinцъ, кȣnoштінцъ, експеpiinцъ. [din

Δαήμων, ονος (ὁ, ἡ), înвъцatȣ, шtiitopȣ, înчеpкatȣ. [δάω, пpim: ал лȣĭ διδάσκω].

Δαήρ, έρος (ὁ), (вок: δᾶερ) фpateле въpвatȣлȣĭ, кȣmnatȣ.

Δάηται, поet: 3: sіnг: пepѕ: a miж: (în локȣ de пas:) пex: 2: de ȣsп. ал лȣĭ δαίω, apzȣ.

Δαητὸς, ή, όν [δάω], поet: înцелесȣ; saȣ de înцелес; saȣ (поate гpeшіt) în локȣ

de δαϊκτός, 2) [δαίω] aprinsŭ; лъminosŭ, saŭ ъskatŭ, arzosŭ.

Δαί, At: în локŭ de δέ, saŭ δή (emfant: maĭ къ веamъ ла întreвърĭ). «Τί δαί;» Тъч: Ksn: Apstl: «Πῶς δαί;» Ил: К:

Δαΐ, noet: în локŭ de δαΐδι, dat: ал лъĭ δαΐς.

Δαιδάλειος, α, ον, = Δαιδάλεος.

Δαιδαλέοδμος (ὁ, ἡ), noet: meшteшъцitŭ, a fi вine mirositорŭ. «Μῦρον — ». Епгр: [δαιδάλεος, ὀδμή].

Δαιδάλεος [δαιδάλλω], α, ον, noet: meшteшъцit лъкratŭ, nestriцatŭ; (npin ъpm:) вrednікŭ de npiвit.

Δαιδαλευτήρ, ῆρος, шi δαιδαλευτής, οῦ (ὁ), шi Δαιδαλεύτρια (ἡ), noet: meшterŭ isкъsitк, indъstriosŭ, шi fem: isкъsitъ în mъestrii. [din

Δαιδαλεύω, виit: -εύσω, = къ ....

Δαιδάλλω [δαίδαλος], виit: -αλῶ, noet: лъкrezŭ чева meшteшъцit, adiкъ къ mъestroasъ isкъsinцъ; nestriцezŭ, înfrъmъseцezŭ, înnodoвeskŭ къ varietъцĭ. [de ъnde

Δαίδαλμα (τὸ), лъкrъ konstrъitŭ къ мълтъ mъestroasъ isкъsinцъ, (тъrч:) tefapiкiŭ, (Ил:) кanodonеръ. (vezĭ шi ἄγαλμα).

Δαιδαλόγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: isteцŭ, saŭ вiклeanŭ ла лimвъ, sofistŭ, (тъrч:) шiretŭ. 2) ворвitорŭ de feлъrite лimвe. [δαίδαλος, γλῶσσα].

Δαιδαλόεις, εσσα, εν, noet: = Δαιδάλεος.

Δαίδαλος (ὁ, ἡ), noet: = Δαιδάλεος. || (ъвst:) nъme пропрiŭ de ънŭ meшterŭ foapte indъstriosŭ; (de ънde) artistŭ inцeniosŭ. (neъt:) = Δαίδαλμα. [δάω].

Δαιδαλόφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел къ întorsosŭ, saŭ dълче шi variatŭ глаsŭ. [δαίδαλος, φωνή].

Δαιδαλόχειρ, ειρος (ὁ, ὁ), noet: чел къ mъestroasъ, saŭ îndemînatiкъ mînъ, meшterŭ. [δαίδαλος, χείρ].

Δαιδαλόω -ῶ, виit: -ώσω; noet: = Δαιδάλλω.

Δαΐζω [δαίω], ΐξω, noet: sfiшiŭ, rъnŭ în въкъцeлe; omorŭ, пръпъdeskŭ. «Δαΐζων ἵππους καὶ ἀνέρας.» Ил: Л. «Χερσὶ κόμην δαΐζων.» Ил: Σ. «Χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι χαλκῷ.» Ил: В. (шi fir:) «Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν» Ил: І: eraŭ neхotърîцĭ ла rîndŭ, îndoioшĭ. (шi nas:) «Κεῖται δεδαϊγμένος χαλκῷ» Ил: Т: «Φλογὶ δαϊχθείς» Hind. «Ἠὲ μογοστοκίῃ δεδαϊγμένη ἢ διὰ νούσου. «Manet: [de ънde

Δαϊκτήρ, ῆρος, шi δαϊκτής, οῦ, шi noet: δαΐκτωρ, ορος (ὁ), sfîшiitорŭ (maĭ къ seamъ) de inimъ; (în цen:) kinъitорŭ, пръпъditорŭ. «Γόος («Φθόνος)— » Esхл: шi Анкр. [шi

Δαϊκτός, ἡ, όν, sfîшiatŭ; пътrъnsŭ; kinъitŭ, къznitŭ; omorîtŭ. 2) înпърцitŭ къ rîndъл, îndoiosŭ.

Δαιμονάω -ῶ, виit: -ήσω. sîntŭ konrinsŭ de ънŭ dъхŭ (вънŭ, saŭ ръŭ). «Δαιμονᾷ δόμος κακοῖς». Esхл: [δαίμων].

Δαιμονιακός, ή, όν, însъflatŭ, miшkatŭ de zeitate; (Бisep:) îndръчitŭ. [шi

Δαιμονιάω -ῶ, виit: -ήσω, = Δαιμονάω. [δαιμόνιον].

Δαιμονίζω, виit: -ίσω înzeieskŭ. || (nas:) = Δαιμονάω. 2) mъ noрtŭ de (altînŭ de ла) soartъ. [шi

Δαιμονικός, ή, όν, = Δαιμόνιος, zeieskŭ, maĭ presъs de natъrъ; (Бisep:) îndръчitŭ. [δαίμων].

Δαιμονιόληπτος [δαιμόνιον, λαμβάνω], шi

Δαιμονιόπληκτος (ὁ, ἡ), konrinsŭ, atakatŭ de вре ънŭ цeniŭ; ъîmitŭ; шi = Δαιμονιακός, îndръчitŭ. [шi

Δαιμονιοπληξία (ἡ), starea, saŭ natima лъĭ δαιμονιόπληκτος. [δαιμόνιον, πλήττω].

Δαιμόνιος, α saŭ ος, ον, zeieskŭ, maĭ presъs de natъrъ, minъnatŭ; saŭ провeniiŭ de ла Dъmnezeŭ, ор дела soartъ. «Φέρειν χρὴ τὰ δαιμόνια (se înц: πράγματα) ἀναγκαίως». Тъч: «Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων». Еър: «Δαιμόνιος βραδύτης». Епгр: «Ἡ γὰρ φύσις δαιμονία, ἀλλ' οὐ θεία». Apist: «Ὁ δαιμόνιος Πλάτων». Лкs: || (вок: noet: însemn: ъne орĭ ferічite (de мълte орĭ шi în ironie). «Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνιε». Apstl: (iar alte орĭ) tiкълosълe, влestematълe, шi ч.л: «Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε». Ил: В. || (neъ::) δαιμόνιον (τὸ), (în цen:) zeitate. «Τίμα τὸ δαιμόνιον». Isкр: «Καινὰ δαιμόνια εἰσφέρων». Плат: 2) (nart:) пътere, провedinцъ zeiaskъ, saŭ цeniŭ, înцerŭ (пъzitорŭ, saŭ повъцъitорŭ); (iar maĭ noŭ) diavoлŭ, draкŭ. «Ποῦ βαδίζεις ἀωρία; οὐ δέδοικας τὰ δαιμόνια; Лъч: (vezĭ шi δαίμων). || (rar) δαιμονία, adв: în локŭ de δαιμονίως. [δαίμων]. [de ънde

Δαιμονιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ zeŭ; (de ънde) zeieskŭ; ferічitŭ; ekstraordinarŭ; saŭ însъflatŭ de zeitate. 2) (ор че вine saŭ ръŭ) провenitŭ de ла цeniŭ, saŭ înцerŭ (natronŭ ал омълъĭ). [шi

Δαιμονίως, adв: în kinŭ maĭ presъs de omŭ, de ла Dъmnezeŭ, saŭ de ла soartъ

не неаmentate. «Δαιμονιώτατα ἀποθνήσκει». Ksn: 2) кв ковîршире. «Δαιμονίως ἐπεθύμουν». Apst: «Φιλόσυκος εἰμὶ δαιμονίως». At:

Δαιμονοβλάβεια (ἡ), = Θεοβλάβεια. [din

Δαιμονοβλαβής, έος (ὁ, ἡ), =Θεοβλαβής. [δαίμων, βλάβη].

Δαιμονολάτρης, ου (ὁ, ἡ), (Skp:) înкinъtopš de zeitъцĭ, idололатрв. [δαίμων, λάτρις].

Δαιμονομανία (ἡ), неввнеаскъ dparoste, saš înкinape кътре zeitъцĭ. 2) demonomanie, воалъ a minцiĭ, каре konstъ întpв a кpede, къ este konpinsš de внš demonš. [δαίμων, μαίνομαι].

Δαιμονοφόρητος (ὁ, ἡ), = Θεοφόρητος, нвptatš (însвfлatš) de внš ввнъ saš ръš dвхš (цeniš). [δαίμων, φορέω].

Δαίμων, ονος (ὁ), (în цen:) Dвmnezeš, saš zeitate. «Σὺν δαίμονι». Iл: Λ. 2)(партik:) вре внš zeš, saš вре о zeiцъ. «Ἦρχε δὲ δαίμων». Iл: Γ. Венерea. 3) нвterea (провedinцa) лвĭ Dвmnezeš, персonifiкатъ în цeniĭ ор ввнĭ (înцерĭ), ор ръĭ (dвхвpĭ нeкврате); (îm: maĭ нoš) свfлeтe, saš вmвре de морцĭ. «Ὦ θεοί, καὶ δαίμονες». Esx: «Τί βλαβερώτατον; δαίμων. Τί ὠφελιμώτατον; Θεός». Пл: «Τοῦ χθονίου δαίμονος». Esxл: 4) (fem:) soaptъ (ввнъ saš pea); (de внde) Εὐδαίμων, saš δυσδαίμων, «Κατὰ δαίμονα». Лвч: «Ἐδεδίειν γὰρ τὴν μεταβολὴν τῆς δαίμονος». Пл: «Δαίμονι οἷος ἔησθα, τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον». Es: «Εἴ σοι φιλία πρὸς τὴν δαίμονα, σύστησον αὐτῇ τὸν νεανίσκον». Sin: 5) (партik:) пъzitopвл, повъцвitopвл (înцерš, saš вpsitoapea) fie къpвia omš. «Τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν ἑκάστῳ φυλάξασθαι». Esx: «Ὁ μέγας αὐτοῦ δαίμων, ᾧ παρὰ τὸν βίον ἐχρήσατο, καὶ τελευτήσαντος ἐπηκολούθησε». Пл: вpsitвл, saš moaptea. «Δαίμονα δώσω». Iл: Θ. [δαίομαι, înпарцš].

Δαίμων [δάω] (ὁ, ἡ), = Δαήμων. (везĭ ші Αἵμων).

Δαίνυμι, ші (рар) δαινύω, вiit: δαίσω, Ion; поеt: (принч:) înпарцš порцie de mînкаре; (прin întind:) daš masъ, оспетеzš. «Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν». Iл: I. оспетеазъ пе вътрînĭ. «Αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον δαίνυ». Iл: Ψ. ле а fъквt оспъцвл înгропъчivнiĭ. «Γάμον δαίσειν». Od: Γ. «Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους». Евр: «Τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε». Ep: || «Τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε. Ep: || (miж:) пъпîнкš, оспетеzš, saš mъ înпъртъшеskš din оспъцš. «Ἐν δὲ τοῖσι δαίνυ». Iл: Ω. în лоkš de ἐδαίνυσο. (ші fir:) «Ἐχίδνης ἰὸς ὣς ἐδαίνυτο». Sof: [δαίς].

Δαίομαι, вiit: δάσομαι, поеt: = Δατέομαι, înпарцš.

Δαίομαι, пас: ал лвĭ δαίω, mъ арzš.

Δάϊος [δαίω], α, ον, Dop: în лоkš de δήϊος, pesвoieskš, вpъжmъшeskš. «Ἔγχος («Πῦρ) δάϊον». Sof: ші Esxл: 2) вpъжmашš, pesвoitopš. «Δαΐων ὑπέρτεροι». Hind: 3) грозавš. «Τυφῶνα δάϊον τέρας». Esxл: «Δάϊος ἀντιπάλοις». Пл: 4) tiкълosš. «Ὦ δαΐα Τέκμησσα». Sof: 5) пpizoniepš de pesвoiš.

Δάϊος [δάω], α, ον, поеt: = Δαήμων, mtiitopš, îndemînatiкš. «Δάϊε τεχνῖτα». Епгр:

Δαίρω, вiit: δαρῶ, (нех: ἔδηρα), ватš. 2) At: (рар:) = Δέρω.

Δαΐς [δαίω], ΐδος (ἡ), (dat: δαΐ, în лоkš de δαΐδι, ак: δαΐν, saš δαΐδα) Ion: în лоkš de δάς, fлакъpъ, торцъ, fъкліе. 2) (прin întind:) вътъліе.

Δαίς [δαίω], δαιτός (ἡ), поеt: (принч:) mертiкš, вvкатъ de карне; оспъцš; (în цen:) хpanъ. [de внde

Δαίσιμος (ὁ, ἡ), de mînкат.

Δαίσιος (ὁ), а чinчea лвнъ а Мачеdoniенiлор (ачеeaшĭ кв Ἀνθεστηριών ал Atenienilop).

Δαΐσφαλτος (ὁ, ἡ), поеt: арвнкъtopš de алтвл, saš къzвtš însвшĭ în вътъліе. [δαΐς, σφάλλω).

Δαιταλεύς, έως, ші

Δαιταλευτής, οῦ (ὁ), (fem): δαιταλεύτρια, (ἡ), поеt: =Δαιτυμών. [din

Δαιταλεύω, вiit: -εύσω, оспетеzš, гътeskš de mînкаре. [δαιταλεύς].

Δαιταλουργία (ἡ), лвкрареа оспъцъtopвлвĭ, гътiре de оспъцš. [δαιταλεύς, ἔργον].

Δαιταλόω -ῶ, вiit: -ώσω, поеt: (неvt:) mъ пînкš ла оспъцš. 2)= Δαιταλεύω. [din

Δαίτη (ἡ), поеt: =Δαίς. [de внde

Δαίτηθεν, adв: de ла оспъцš.

Δαιτίς [δαίω], ιδος, saš ίδος (ἡ), лeгъtвpъ de zade aпpinse, торцъ. 2) къпъцînъ de вstвpoiš. (везĭ ші δετός).

Δαίτρευμα (τὸ), ші

Δαίτρευσις, εως (ἡ), тъiepe în ввкъцĭ, ші înпъpцipe de кърнвpĭ de жеptfe; гътiре de вvкате. [din

Δαιτρεύω [δαιτρός], вiit -εύσω, поеt: taiš în ввкъцĭ, ші înпарцš кърнвpĭ (maĭ кв seamъ de жеptfe); (în цen:) жeptfeskš; (прin întind:) рvпš кв dinцiĭ, sfîшiš.

Δαιτροπόνος (ὁ, ἡ), поеt: [δαιτρός, πόνος] = кв ...

= Δαιτρός (ὁ, ἡ), поеt: тъiатš în ввкъцĭ, ші înпъpцitš în mъsвpate порцiĭ; (de внde

neвt:) δαιτρὸν, порціе (meptikš); (ші adв:) «Δαιτρὸν πίνειν». Іл: Δ. || (sвsst:) tъietopš, ші înпърціtopš de кърпвpi ла masъ; (пpin întind:) вŭкъtapš. [δαίω]. [de вnde

Δαιτροσύνη (ἡ), поеt: tъiepe, ші înпъpціpe de кърпвpĭ, sлš гъtipe de вŭкаle.

Δαιτυμονεὺς, έως, поеt: ші

Δαιτυμὼν, όνος (ὁ), оаsпъtš (nоftitš ла masъ), ші kommeseanš. «Τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τανῦν δ' ἑστιατόρων». Плt: 2) =Ἑστιατωρ, оsпъtъtopš, saš гъtitopš de оsпъцš, вŭкъtapš, ші чл: «Δαιτυμόνες δ'ἐς δώματα ἴσαν. Od: Δ. [din

Δαιτὺς, ύος (ἡ), поеt: = Δαίς.

Δαΐφρων [δαΐς, saš δάω, φρήν], ονος (ὁ, ἡ), аплекеtš, saš îndemînatikš ла pesвoiš; saš (simп:) mintosš, înцелептš, înвъцatš ла op че.

Δαίω, вііt: δαίσω, (пеînlpeв: în пpesentš) desпарцš, taiš în вŭкъцĭ, înпарцš; (de вnde пpin întind: 2) оsпetezš. 3) (fir:) înвъцš, (ші mіж: saš пas:) mъ înвъцš, mъ deпpinжš ла чева. (кавtъ δαίνυμι, δαίομαι, δαΐζω, δατέομαι, ші διδάσκω).

Δαίω, вііt: δαίσω, (mіж: tpe: de кв: δέδηα, ші пех: ἐδαόμην) поеt:=Καίω, арzš, (stpъm:) «Ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες. Іл: Σ. (ші пas:) «Ὁπόταν Τροίη πυρὶ πᾶσα δάηται δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀχαιοί». Іл: Υ. 2) арzš (nestpъm:), daš flaкъpъ, skoцš лвmіпъ; (fir:) mъ апpinzš, mъ îпtъpîtš. «Δαῖεν οἱ ἐκ κόρυθος πῦρ». Іл: Ε. (ші mіж:) «Ὄσσα («Ἔρις) δεδήει». Іл: Β. ші Ρ. (везĭ ші αὔω, ші δαύω).

Δαΐως, adв: поеt: [δαΐος] гpozaв; кв îndemînatate, saš aktiвitate.

Δάκαρ (τὸ), (Арав:) вnš felš de skopцішоаpъ. (se skpie ші Δάρκά).

Δάκε, поеt: în локš de ἔδακε, 3 sinг: пеps: а пех: 2: ал лвĭ δάκνω.

Δακέθυμος (ὁ, ἡ), поеt: mвшкъtopš (ръпіtopš, saš атъpîtopš) de inimъ. [δάκνω, θυμός].

Δάκετὸν (τό), [δάκνω] вeninoasъ tîpîtoape feapъ.

Δακνάζω, вііt: -άσω, поеt: (pap)=[δάκνω] înпвпгš, înцепš; (fir:) атъpъskš.

Δακνηρὸς, ά, όν, = Δηκτικός.

Δακνὶς, ίδος, ші Δακνὰς, άδος (ἡ), вnš felš de пasъpe.

Δάκνω, вііt: -δήξομαι, (tpe: de кв: δέδηχα, ші пas: δέδηγμαι, пех: 2 ἔδακον, ші чл:) mвшкš; înпвпгš, înцепš; арzš, вstвpš; (fir:) atinгš, sвпъpš, mîxneskš. [de вnde

Δακνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δηκτικός. [ші

Δάκος, εος (τὸ), поеt: = Δάκετον. 2) =Δῆγμα, mвшкъtвpъ.

Δάκρυ, ος (τὸ), поеt: în локš de δάκρυον.

Δακρύγελως, ω, saš ωτος (ὁ), =Κλαυσίγελως. (везĭ ші δακρυόεις). [δάκρυ, γέλως].

Δακρύδιον (τὸ), dim: ал лвĭ δάκρυον. 2) (воt:) zeamъ, че ка лакръmа кврце din вiцъ, saš поmĭ (клеiš, peцinъ, ші чл:).

Δακρυηρὸς, ά, όν, поеt: = Δακρυόεις. [δάκρυον].

Δάκρυμα (τὸ), поеt: = Δάκρυα, лъкръmъtвpъ, плînцере. [ші

Δακρυντὸς, ή, όν, поеt: =Δακρυτὸς. [δακρύω].

Δακρυογόνος (ὁ, ἡ), поеt: пъskъtopš, пpodвкъtopš de лакръmĭ. [δάκρυον, γόνος].

Δακρυόεις, εσσα, εν, поеt: лъкръmatš, плînsš (кв лакръmіле în окĭ); (adв:) «Δακρυόεν γελάσασα. Іл: Ζ. 2) прічінвіtopš de лакръmĭ. «Πόλεμος —». Іл: Θ. [din

Δάκρυον (τὸ), [δάκνω, ῥέω] лакръmъ [de очĭ]; (fir:) zeamъ, клеiš, peцinъ, че кврце din поmĭ.

Δακρυοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: fъкъtopš de а къdea. saš а піка лакръmĭ (вpednікš de плîns). [δάκρυον, πίπτω]. =кв...

Δακρυοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopš, saš пopnіtopš de лакръmĭ. [δάκρυον, ποιός].

Δακρυότιμος (ὁ, ἡ), поеt: чіnstitopš, saš чіnstitš кв лакръmĭ. [δάκρυον, τιμή].

Δακρύφιν, поеt: în локš de δακρύων, цеп: îm: ал лвĭ δάκρυον.

Δακρυπλώω (fъpъ вііt:), поеt: плвteskš, sîntš înпекаtš în лакръmĭ. [δάκρυ, πλέω].

Δακρυρροέω -ῶ, вііt: -ήσω, въpsš лакръmĭ, плîнгš. [din

Δακρύρροος (ὁ, ἡ), поеt: въpsъtopš de (înпекаtš în) лакръmĭ. [δάκρυον, ῥόος].

Δακρυσίστακτος поеt:, ші δακρυόστακτος, ші δακρυσσταγὴς (ὁ, ἡ), каpe пікъ лакръmĭ. [δάκρυ, στάζω].

Δακρυτὸς, ή, όν, поеt: de лъкръmat, (adікъ) вpednікš de лакръmĭ, de плîns. [δακρύω].

Δακρυχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), веселš de лакръmіле алtopa, (adікъ) nemiлosš. [δάκρυ, χαίρω].

Δακρυχεύμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: въpsъtopš de лакръmĭ. [din

Δακρυχέω (пвmаĭ în пaptiч:) = Δακρυρροέω. [δάκρυ, χέω].

Δακρύω, вііt: -ύσω, ші поеt: -ύσομαι, лъкръmezš, плîнгš. || (пas:) Δεδακρυμένος, =Δακρυόεις. [ші

Δακρυώδης, εος (ὁ, ἡ), лesne ши des лъкръmъtopȣ (плînџe-лesne). 2) вpednikȣ de плîns. 3) (вot:) fopmatȣ (въpsatȣ) ka o лakpъmъ. [δάκρυον].

Δακτυλεὺς, έως (ὁ), ȣnȣ felȣ de neшte de mape (лatȣ ka de doъ deџete). (вezĭ ши μύξων). [ши

Δακτυλήθρα (ἡ), nъnpistokȣ. 2) înstpȣmîntȣ (къzъitopȣ) de skoatepea deџeteлop din înkeietȣpĭ. 3) къsȣџa, saȣ skaȣnȣл nietpeĭ ineлȣлȣĭ. (вezĭ ши πύελος). [ши

Δακτύληθρον (τὸ), ineлȣ. [ши

Δακτυλιαῖος, α, ον, лȣnгȣ, saȣ лatȣ de ȣnȣ deџetȣ. [δάκτυλος].

Δακτυλίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ δάκτυλος, ши δακτύλιος, deџeџeлȣ; ineлȣшȣ.

Δακτυλίζω, вiit: -ίσω, = Δακτυλοδεικτέω, apъtȣ kȣ deџetȣл. 2) (гpam:) daȣ daktiлikȣ metpȣ nĭчopȣлȣĭ ȣnȣĭ вepsȣ. [ши

Δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, peлatiвȣ kȣ deџetȣ, saȣ kȣ ineлȣ. 2) stpiвitȣ kȣ deџeteлe. 3) (metp:) вepsȣ komnȣsȣ din metpe daktiлiчe. [δάκτυλος, saȣ δακτύλιος]. [de ȣnde

Δακτυλικῶς, adв: dȣne metpȣл daktiлikȣ.

Δακτυλιογλυφία (ἡ), sъnape de niatpъ de ineлȣ. [din

Δακτυλιογλύφος (ὁ), sъnъtopȣ de nietpe de ineлe. [δακτύλιος, γλύπτω].

Δακτυλιοθήκη (ἡ), tokȣ de îneлe. [δακτύλιος, θήκη].

Δακτύλιος (ὁ), ineлȣ; (npin întind:) neчete. «Δακτυλίου ἀπόμαγμα». Tfp: 2) вepiгъ, чepkȣ, (Tȣpч:) xaлka. 3) niatpъ гъȣpitъ, de kape se лeгaȣ fȣniiлe kopъвiiлop tpase лa mapџine. 4) гaȣpa шezȣtȣлȣĭ. (вezĭ ши σφιγκτήρ). [δάκτυλος].

Δακτυλιουργὸς (ὁ), лȣkpъtopȣ de ineлe. [δακτύλιος, ἔργον].

Δακτυλὶς, ίδος (ἡ), asemenea, saȣ de o notpiвъ kȣ deџetȣл. «Σταφυλὴ=». Плin: [ши

Δακτυλίτης, ου (ὁ), asemenea, saȣ de o notpiвъ kȣ deџetȣл. [δάκτυλος]. [de ȣnde

Δακτυλῖτις, ιδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de nлantъ, apistoлoxie.

Δακτυλιώτης, ου (ὁ), (se înџ: δάκτυλος) deџetȣл de лînгъ чeл mikȣ, în kape se oвiчnȣieшte a se nȣpta ineлȣ. [δακτύλιος].

Δακτυλοδεικτέω -ῶ, вiit: -ήσω, apъtȣ kȣ dȣџetȣл. [din

Δακτυλοδείκτης, ου (ὁ), apъtъtopȣ kȣ deџetȣл, saȣ de deџetȣ. [ши

Δακτυλόδεικτος (ὁ, ἡ), apъtatȣ kȣ deџetȣл; (fir:) вestitȣ, saȣ вpednikȣ de npiвit. [ши

Δακτυλοδειξία (ἡ), apъtape kȣ deџetȣл. [δάκτυλος, δείκνυμι].

Δακτυλοδόχμη (ἡ), = Παλαιστή, mъsȣpъ ka de natpȣ deџete. [δάκτυλος, δόχμη].

Δακτυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de deџetȣ. [δάκτυλος, εἶδος].

Δακτυλοκαμψόδυνος (ὁ, ἡ), noet: npiчinȣitopȣ de dȣpepe npin înkoвoiepea deџeteлop (ka чeĭ чe în adînчĭ гîndipĭ îшĭ fpek deџeteлe de stpimtopape). [δάκτυλος, κάμψις, ὀδύνη].

Δάκτυλον (τὸ), noet: (npinч: лa îm:) în лokȣ de ...

Δάκτυλος (ὁ), [δείκνυμι] deџetȣ de mînъ, saȣ de niчopȣ. 2) ȣnȣ feлȣ de mъsȣpъ de mikъ întindepe, deџetȣ 3) niчopȣ metpikȣ (komnȣsȣ dintp' o siлaвъ лȣnгъ, ши doъ skȣpte). 4) = Βάλανος, finikȣ, saȣ xȣpma. 5) = Πόσθη. 6) ȣnȣ feлȣ de nлantъ = Κορωνόπους. 7) o kokiлie (skoĭkъ de mape) = Σωλήν. 8) (îm: ши kȣ adiekt: Ἰδαῖος) npeotȣ aл Чiвeлeĭ. (de ȣnde npoв:) «Αἴρειν τοὺς Ἰδαίους δακτύλους». Apst: a apdika din mižлokȣ ne neîndpentaџiĭ чetъџenĭ.

Δακτυλότριπτος (ὁ, ἡ), noet: fpekatȣ, pesȣчitȣ kȣ deџeteлe. «Ἄτρακτος—». Enгp: [δάκτυλος, τρίβω].

Δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, чeл kȣ deџete, saȣ fopmatȣ ka niшte deџete. «Χειρὶς —». Eȣp: «Ποτήριον —». naxapȣ kȣ mînȣшe, de kape se anȣkъ kȣ deџeteлe. [δάκτυλος].

Δαλέομαι -εῦμαι, Dop: în лokȣ de δηλέομαι.

Δαλερὸς [δαλὸς], ά, ὸν, apzъtopȣ, saȣ apzosȣ.

Δαλίον (τὸ), (гpeшit) în лokȣ de δαδίον, saȣ dim: aл лȣĭ

Δαλὸς (ὁ), [δαίω] tъчiȣne anpinsȣ, saȣ žȣmъtate apsȣ; (fir:) tpekȣtȣ în вîpstъ, вътpînȣ, saȣ вътpînъ.

Δαμᾷ, ши δαμάᾳ, noet: în лokȣ de δαμάζει, saȣ δαμάσει. 3: sinг: neps: a npez: saȣ вiit: de xot: aл лȣĭ...

Δαμάζω [neîntp: δάμνω], вiit: -άσω, (tpe: de kȣ: δέδμηκα, ши nas: δέδμημαι, saȣ δεδάμασμαι, nex: nas: ἐδαμάσθην, ши noet: ἐδμήθην, ши 2: ἐδάμην) înвлînzeskȣ, nȣiȣ лa žȣгȣ (вitъ); (în џen:) ȣmiлeskȣ, domoлeskȣ, doвopȣ, вipȣieskȣ; (npin întind:) omopȣ; (fir:) sȣnȣiȣ, poвeskȣ (de ȣnde δμώς); mъpitȣ, saȣ mъ însopȣ, saȣ (simn:) siлȣieskȣ mȣiepe (de ȣnde ши δάμαρ). «Ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν». Iл: Γ. (ши mіж:) «Τὸν ῥα Ποσειδάωνι δαμασσαμένη

τέκεν Ἄρνη». St: Biz: || (пas:) mъ domoлеskъ, mъ sъпъiъ, ші чл:; (прin întind:) mъ ъчidъ (de алтъл); торъ. «Καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες», Eъp:

Δαμαῖος, α, ον, поet: în локъ de δαμαστικός. [δαμάω].

Δαμαλείδιον (τὸ), dim: ал лъї δάμαλις.

Δαμάλη (ἡ), = δάμαλις.

Δαμαλήβοτος (ὁ, ἡ), поet: (локъ) de пъskъt віцеї saъ жъпчї.

Δαμάλης, ου (ὁ), поet: domoлitoръ. «Ἔρως —». Aпкр: || [sъbst:] = Δάμαλος. [δαμάω].

Δαμαληφάγος (ὁ, ἡ), поet: mîпкъtoръ de ъпъ жъпкъ, saъ о жъпікъ, = Βουφάγος. [δαμάλης, -λη, φάγος].

Δαμαλίζω, віit: -ίσω, поet: în локъ de δαμάζω. [din

Δάμαλις, εως (ἡ), dim: ал лъї δαμάλη, жъпікъ, saъ віцеа; (fir:) tînъръ fatъ. [ші

Δάμαλος (ὁ), жъпкъ, віцелъ. [ші

Δάμαρ, αρτος (ἡ), поet: femeie (mъritatъ), soцie. [δαμάω].

Δαμασί(σίμ)βροτος, ου (ὁ, ἡ), поet; domoлitoръ, saъ добоpîtoръ (віръitoръ) de oamenї. [δάμασις, βροτός].

Δάμασις, εως (ἡ), domoлiрe, добоpîрe. [δαμάζω].

Δαμασίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: domoлitoръ, saъ kîштігъtoръ de minцiле, saъ inimeле алtora. [δάμασις, φρήν].

Δαμασίφως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: domoлitoръ, добоpîtoръ de oamenї. «Ὕπνος —». Simnd: [δάμασις, φώς].

Δαμασμός (ὁ), = Δάμασις. [ші

Δαμαστὴρ (ὁ), поet: domoлitoръ. [ші

Δαμαστήριον (τὸ), = Βασανιστήριον; (прінч: пеъt: а лъї ...

Δαμαστήριος, α, ον, ші

Δαμαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, saъ kontpiбъitoръ ла domoлiрe. [δαμάζω].

Δαμασώνιον (τὸ), ъпъ felъ de плаntъ de апъ, mъргъpitъpeлъ, = Ἄλισμα.

Δαμάτειρα (ἡ), fem: ал лъї

Δαματὴρ (ὁ), поet: = Δαμαστήρ.

Δαμάτηρ, ερος (ἁ), (вок: Δάματερ) Dop: în локъ de Δημήτηρ.

Δαμάτωρ, ορος (ὁ), поet: = Δαμαστήρ. [din

Δαμάω -ῶ, віit: -άσω, поet: în локъ de δαμάζω.

Δαμείην, пas: пеx: 2: de поft:, ші

Δάμεν, поet: în локъ de ἐδάμησαν, 3: îm: пеps: de пеx: 2: de xot:, ші

Δαμήμεναι, поet: în локъ de...

Δαμῆναι, (пas:) пеx: 2: de înf:, ші

Δαμνᾷ, поet: în локъ de δάμνασαι, 2: sinr: пеps: а лъї...

Δάμναμαι, поet: пas: saъ miж: ал лъї

Δαμνάω, ші

Δάμνημι, віit: δαμάσω, поet: = δαμάζω.

Δαμνήτης, ου (ὁ), поet: = Δαμαστήρ. [de ъnde fem:

Δαμνῆτις, ιδος (ἡ), = Δαμάτειρα.

Δάμνιππος (ὁ), поet: domoлitoръ de каї, îndemînatikъ кълъpeцъ. [δάμνω, ἵππος].

Δάμνω, (neîntpeв:) = Δαμνάω, δάμνημι, ші δαμάζω.

Δᾶμος, ω (ὁ), Dop: în локъ de δῆμος.

Δαμόσιος, α, ον, Dop: în локъ de δημόσιος.

Δαμότας, α, (ὁ), Dop: în локъ de δημότης.

Δαμοῦχος, ω (ὁ), Dop: în локъ de δημοῦχος.

Δαμόω, Dop: în локъ de δημόω.

Δάμωμα (τὸ), Dop: în локъ de δήμωμα.

Δὰν, Dop: în локъ de δήν.

Δὰν, δανὸς (ὁ), Dop: în локъ de Ζὴν, Ζεύς.

Δᾶν, Dop: ак: ал лъї δᾶ = Γῆ. «Οὐ δᾶν». Tкр: пъ (mъ жъръ) пpe пъmîntъ.

Δανάκη (ἡ), [δάνος] оболъ, че пъпеаъ în гъра торцілор пentpъ плата лъї Xapoпъ.

Δανδαλὶς, ίδος (ἡ), ъпъ felъ de пръжітъръ din fъinъ de opzъ пiрлitъ.

Δανειακὸς, ἡ, ὸν, atinгътoръ de înпръmъtъ. [ші

Δανείζω, віit: -είσω, ші (Skp:) -ειῶ, înпръmъtъ. || (miж:) iaъ, saъ daъ înпръmъtъ. Οἱ δανειζόμενοι (în локъ de δανείζοντες) ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις ὕστερον καὶ τῶν ἀρχείων ἀπέστησαν». Dm: [din

Δάνειον (τὸ), [δάνος] înпръmъtъ (de банї saъ алtъ чева).

Δάνεισμα (τὸ), чеса че se dъ, saъ se ia înпръmъtъ. [ші

Δανεισμὸς (ὁ), înпръmъtape (aktiвъ, saъ пasiвъ). [ші

Δανειστὴς, οῦ (ὁ), înпръmъtътoръ, (Itaл:) kpeditoръ. [δανείζω]. [de ъnde

Δανειστικὸς, ἡ, ὸν, atinгътoръ de înпръmъtape; disпъsъ (леsпічоsъ) а înпръmъta. (de ъnde || sъbst: върв:) din meseрie înпръmъtътoръ (zapafъ); (ші fem:) meseрia ачеstъia.

Δανείστρια (ἡ) fem: ал лъї δανειστής.

Δανίζω, віit: -ίσω, ші -ιῶ, поet: (paръ ші пеaпров:) în локъ de δανείζω. [din

Δάνος [δίδωμι], εος, -ους (τὸ), поet: [de aчі] danie, dapъ; (des) = Δάνειον.

Δανὸς [δαίω, saъ δήν], ἡ, ὸν, (kompap: -ότερος, -ότατος) поet: [de aчі] dъinosъ,

de mылтъ време; (прin врm:) вskatв.

Δὰξ, adв: noet: [δάκνω], ='Ὀδὰξ, прin мвшкътвръ кв dinųiї. [de вnde

Δαξασμὸς (ὁ), = 'Ὀδαξασμὸς, mînкърimе, вstвpime.

Δάος, εος -ους (τὸ), noet: [δαίω, арzв] лвminъ, zadъ апрinsъ, торųъ, фъклie.

Δαπανάω, -ῶ, вiit: -ήσω, келтвiesкв; (fir:) пръпъdeskв. [din

Δαπάνη (ἡ), [δάπτω], шi

Δαπάνημα (τὸ), келтвiалъ. [δαπανάω].

Δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, пъръвiтв а келтві; saв каре чере мвлтъ келтвiалъ, (despre лвкрврї) kostъtорв. [δαπάνη]. [de вnde.

Δαπανηρῶς, adв: кв мвлte шi марї келтвieлї.

Δαπάνησις, εως (ἡ), келтвire; пръпъdire. [шi

Δαπανητὴς, οῦ (ὁ), келтвiторв. [δαπανάω]. [de вnde

Δαπανητικὸς, ὴ, ὸν, аплекатв, saв dispвsв а келтві, =Δαπανηρός.

Δάπανος (ὁ, ἡ), =Δαπανηρὸς, saв δαπανητικός. [δαπάνη].

Δάπεδον (τὸ), [δᾶ = γῆ, πέδον] жоsвл касеї, локв de кълкаt кв пiчоареле, (Твр:) dвшвmea, въtъtвръ, пажеште, шi чл:

Δαπίδιον (τὸ), dim: ал лвї

Δάπις, ιδος (ἡ),= Τάπις, коворв, шi чл:

Δάπος, εος -ους (τὸ), (zicере neîntpв: прim: а лвї) = Ἔδαφος (пъstратъ în конпвsеле ἀλλοδαπός, ποδαπὸς, шi чл:).

Δάπτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвї

Δάπτης, ου [ὁ), noet: роzъторв, мвшкъторв. «Μυῖαι —». Лiкfр: [шi

Δάπτρια (ἡ), noet: fem: ал лвї δάπτης, роzъtoаре; мвшкъtoаре. [din

Δάπτω, вiit: δάψω, noet: sfîшiв, шi мъnînкв (прinч: despre fеаръ). (везї шi δατέομαι, шi λάπτω, шi λαφύσσω).

Δάρατος (ὁ), внв felв de пîїne nedospitъ, saв azimъ din Tessaлia.

Δαρδάπτω, вiit: -άψω, noet: = Δάρπτω.

Δαρεικὸς (ὁ), галбенв Персеsкв de доъzечї dраxme (de о потрiвъ кв о Енглезъ лiръ). [Δαρεῖος].

Δαρειογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fiв, saв stрънепотв ал лвї Dарie. [Δαρεῖος, γένος].

Δαρεὶς, δαρεῖσα, έν, пas: nex: 2: de партч:, шi

Δαρήσομαι, пas: вiit: 2: de хот: ал лвї δέρω.

Δαρθάνω, вiit: δαρθήσομαι, (nex: ἔδαρθον, шi кв metat: ἔδραθον, tре: de кв: δεδάρθηκα) noet: dорmв, adормв. (везї шi καταδαρθάνω).

Δαρκά, везї δάκαρ.

Δαρόβιος (ὁ, ά), Dор: локв de δηρόβιος.

Δαρὸν, adв: în локв de δηρόν.

Δάρσις, εως (ἡ), жвпoire. [шi

Δαρτὸς, ή, όν, жвпoitв, saв de жвпoit. [δέρω].

Δᾴς, δᾳδὸς (прin întрвп: din) = Δαΐς, δαΐδος (ἡ), zadъ апрinsъ, (Itл:) торųъ. (de вnde fir:) «Ἐπὶ τὴν δᾷδα τοῦ βίου». Пл: adiкъ ла sfîршiтвл вieųiї (кînd se апрinde мортала фъклie).

Δασάμην, noet: în локв de ἐδασάμην, miж: nex: 1:, шi

Δασάσκετο, noet: în локв de ἐδάζετο, прел: шi

Δασεῖται, Dор: în локв de δάσεται, вiit: ал лвї δάομαι, saв δατέομαι.

Δασέως, adв: (грам:) asnipat (dвпе прosodie), кв semnв de asnipaųie [δασεῖα]. 2) «Δασέως ἔχω». Apst: sîntв deсв ла пъръ, пъросв. [δασύς].

Δάσκιλλος (ὁ), внв felв de пеште.

Δάσκιος (ὁ, ἡ), noet: [δα, σκιά] чел кв мвлtъ вмбръ, вмбросв.

Δάσμα (τὸ), noet: [δαίομαι] порųie (о парte în împърųire). [de вnde

Δάσμευσις, εως (ἡ), împърųire.

Δασμογράφος (ὁ), skрiiторв de dъждiї în реųistре. [δασμὸς, γράφω].

Δασμολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, strînгв (saв împвiв) dъждiї. || (пas:) =Δασμοφορέω. [шi

Δασμολογία (ἡ), strînųере de dъждiї. [din

Δασμολόγος (ὁ), strînгъторв de dъждiї. «Ναῦς —». Лкs: кораbie трansnортъtoаре de adвпъторї de dъждiї. [δασμὸς, λέγω].

Δασμὸς (ὁ), [δαίομαι] împърųire. 2) (маї обiч:) dажdie, вiрв.

Δασμοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, плъteskв dажdie. [din

Δασμοφόρος (ὁ, ἡ), dажdniкв, вiрniкв. [δασμὸς, φέρω].

Δάσομαι, вiit: ал лвї δαίομαι.

Δάσος [δασὺς], εος -ους (τὸ), пъdвре. 2) desime, =Δασύτης. «Βδελυττομένη τὸ δάσος τοῦ σώματος». Алчfр:

Δασπλὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), шi Δασπλῆτις, ιδος, (ἡ), noet: [δα, πλήσσω, saв δυς, πελάζω] грозавв, sпъїmînтъторв, anевое de апропiаt.

Δασσάμην, noet: în локв de ἐδασσάμην, nex: 1: ал лвї δαίομαι, saв δατέομαι.

Δασυγένειος (ὁ, ἡ), noet: desв ла баrбъ. [δασὺς, γένειον].

Δασύθριξ, δασύτριχος (ὁ, ἡ), desȣ, ші aспрȣ ла пъръ. [δασὺς, θρίξ].

Δασύκερκος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ коаdъ deasъ în пъръ. «Ἀλώπηξ — ». Ткр: [δασὺς, κέρκος].

Δασυκνήμις, ιδος, ші

Δασύκνημος, ου, ші δασυκνήμων, ονος (ὁ, ἡ), пърosȣ ла пълпе. [δασὺς, κνήμη].

Δασύμαλλος (ὁ, ἡ), desȣ în лînъ, saȣ în пъръ. Глокоsȣ. [δασὺς, μαλλός].

Δασυμέτωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ fрȣnte пъроаsъ. [δασὺς, μέτωπον].

Δασυντέον, nos: ал лȣї

Δασύνω, вііt: -υνῶ, faкȣ чева desȣ, îndesezȣ (ла пъръ, ші чл:) «Ὁ Ἀργέστης ταχὺ δασύνει (νέφεσι) τὸν οὐρανόν. Тfp: îndeseaзъ nорії пе черȣ. 2) (грам:) skріȣ, saȣ пронȣnцȣ asпіраt. «Τὸ χ ἐστι κ δασυνόμενον». Пл: «Τὸ ἧπαρ δασυντέον». Аt: [δασύς].

Δασυπόδειος (ὁ, ἡ), ал пърoсȣлȣї ла пічоаре. [din

Δασύπους, οδος (ὁ, ἡ), (прінч:) пърosȣ ла пічоаре; (de ȣnde ȣȣsт:) епȣре de касъ. [δασὺς, ποῦς].

Δασύπρωκτος, saȣ δασύπυγος (ὁ, ἡ), пъросȣ ла шеzȣtȣ (înпротівъ de κίναιδος). (везї ші μελάμπυγος). [δασὺς, πρωκτός, saȣ πυγή].

Δασυπυκνόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), (ком:) în локȣ de δασύθριξ. [δασὺς, πυκνὸς, θρίξ].

Δασυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), = Δασυγένειος. [δασὺς, πώγων].

Δασὺς, [în аfіn: кȣ λάσιος] εῖα, ύ, [de ачі] desȣ (пъдȣросȣ, пъросȣ, ші чл:); (прін ȣрт:) asпрȣ, вîрtosȣ; гросȣ; (de ȣnde грам:) «Δασὺ γράμμα, saȣ πνεῦμα, ші «Δασεῖα, (se înц: προσῳδία)», asпіраtъ літеръ, saȣ sȣfларе, ші asпіраtȣ semnȣ de просоdіе.

Δασύσκιος (ὁ, ἡ), = Δάσκιος, чел кȣ deaсъ ȣмвръ, ȣмвросȣ. [δασὺς, σκιά].

Δασυσμὸς (ὁ), а фаче, saȣ а se фаче asпіраtȣ (гласȣ). [δασύνω].

Δασύστερνος (ὁ, ἡ), пъросȣ пе піепtȣ. [δασὺς, στέρνον].

Δασύτης (ἡ), desіме; asпріме; saȣ (грам:) asпірацїе. [δασύς].

Δασύτριχος (ὁ, ἡ), = Δασύθριξ.

Δασύτρωγλος (ὁ, ἡ), поеt: = Δασύπρωκτος. [δασὺς, τρώγλη].

Δασύφλοιος (ὁ ἡ), asпрȣ, таре de коажъ. «Κάστανον —». [δασὺς, φλοιός].

Δασύφυλλος (ὁ, ἡ), desȣ în Грȣnzе. [δασὺς, φύλλον].

Δασύφωνος (ὁ, ἡ), гросȣ, asпрȣ ла гласȣ. [δασὺς, φωνή].

Δασυχαίτης, ου (ὁ), desȣ, пъросȣ în коамъ. [δασὺς, χαίτη].

Δασώδης, εος (ὁ, ἡ), пъдȣросȣ (ка о пъдȣре, saȣ плінȣ de пъдȣрї). [δάσος].

Δατέομαι -οῦμαι, вііt: -δάσομαι, (пеx: ἐδασάμην, пас: тре: de кȣ: δέδασμαι) поеt: =Δαίομαι, îмпарцȣ, таїȣ în вȣкъцї; мъ îмпарцȣ чева кȣ алцїї; (прін înтінd:) мъnînкȣ (прінч: партеа меа); (de ȣnde) = Πατέομαι (везї ші δάπτω). [de ȣnde

Δατήριος, α saȣ ος, ον, поеt: Голоsіторȣ ла îмпърцїре. [ші

Δατητὴς, οῦ (ὁ), поеt: îмпърцїторȣ.

Δατισμὸς (ὁ), ȣнȣ фелȣ de варварisмȣ (гръмъdіре de мȣлtе sinonime zічерї), în каре къdеа Персȣл Datisȣ ворвind Елінеште. [Δάτις]. (везї ші βακκίζω, ші βατταρίζω).

Δαύκαλις, εως (ἡ), = (saȣ грешіт în локȣ de) Καυκαλὶς, ші (fiind къ se експлікъ пічорȣ de кокошȣ.) = Ἀλεκτροπόδιον. (везї zічереа).

Δαυκεῖον (τὸ), поеt: = [Δαῦκος].

Δαυκίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вінȣ) Гъкȣтȣ кȣ ...

Δαῦκον (τὸ), = кȣ ...

Δαῦκος (ὁ), [δεῦκος] ȣнȣ фелȣ de плантъ, морковȣ sелватікȣ. (везї ші σταφυλῖνος, ші καῦκος). ‖ (adiekт:) овразнінȣ. [δαίω].

Δαυλὸς, ή, όν, saȣ ἡ, όν, поеt: în локȣ de δασύς, desȣ, пъросȣ, Глокоsȣ. «Δαυλοὶ πραπίδων». Esхл: = Πυκιναὶ φρένες.

Δαυλὸς (ὁ), Еол: în локȣ de δαλὸς, тъчȣне. 2) лемнȣ пîрлітȣ, înтъріtȣ прін фокȣ. [din

Δαύω, вііt: δαύσω, поеt: (рар) = Ἰαύω, dормȣ. 2) = Αὔω, арzȣ. (de ȣnde) «Δεδαυμένος». Sin: арсȣ. (везї ші δαίω).

Δαφναῖος, α, ον, (епіt:) Аполонȣ. 2) = Δάφνινος. «Στέμμα — ». Епігр: [δάφνη].

Δαφνέλαιον (τὸ), олеїȣ (ȣнтȣ) de dafinȣ. [δάφνη, ἔλαιον].

Δάφνη (ἡ), [de ачі] dafinȣ, лаȣръ. 2) Dafina, (n: пр:) аморезa лȣї Аполонȣ (metamorfosatъ de dînsȣл înтр' ачеа плантъ). [de ȣnde

Δαφνήεις, εσσα, εν, поеt: плінȣ de (saȣ asemenea кȣ) dafinȣ.

Δαφνηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ înвелітоаре de (акоперітȣ кȣ) dafinȣ. [δάφνη, ἐρέφω].

Δαφνῆς, ῆντος (ὁ), поеt: (прін контракціе) în локȣ de δαφνήεις.

Δαφνηφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ (mesteкъtopŭ) de dafinŭ, (adiкъ) пpoopoкŭ, xpismoлогŭ. [δάφνη, φάγω].

Δαφνηφορέω -ῶ, viit: -ήσω, пoptŭ, saŭ цiŭ (în mînъ) dafinŭ. [шi

Δαφνηφορία (ἡ), пŭptape, цinepe (în mînъ) de dafinŭ. [шi

Δαφνηφόρια (τὰ), sepвъtoape în чinstea лŭĭ Aпoлonŭ. [шi

Δαφνηφορικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de sepвъtoapea Δαφνηφόρια, saŭ de пŭptъtopŭ de dafinŭ. [din

Δαφνηφόρος (ὁ, ἡ), пpodŭкъtopŭ, saŭ пŭptъtopŭ de dafinŭ. [δάφνη, φέρω].

Δαφνιακὸς, noet: în лoкŭ de

Δαφνικὸς, ἡ, όν, кŭвenitŭ лa (saŭ кape ape de oвieкtŭ) dafinŭ. [шi

Δάφνινος, η, ον, шi

Δάφνιος, α, ον, fъкŭtŭ de dafinŭ. «Ἔλαιον —». Dsкp: ŭntŭ de dafinŭ, =Δαφνέλαιον. [шi

Δαφνὶς, ίδος (ἡ), podŭ, saŭ sîmвŭpe de dafinŭ. [шi

Δαφνίτης, ου (ὁ), шi δαφνῖτις ιδος (ἡ), =Δαφναῖος (Aпoлonŭ). 2) asemenea лa гŭstŭ кŭ dafinŭ. [δάφνη].

Δαφνογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), (епit: aл лŭĭ Aпoлonŭ) veseлŭ пentpŭ Dafina. [Δάφνη, γέγηθα],

Δαφνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлŭл dafinŭлŭĭ. [δάφνη, εἶδος].

Δαφνόκοκκον (τὸ), шi δαφνόκοκκος (ὁ),= Δαφνὶς, sîmвŭpe de dafinŭ. [δάφνη, κόκκος].

Δαφνοκόμης, ου (ὁ), шi δαφνόκομος (ὁ, ἡ), noet: înкŭnŭnatŭ пe пъpŭ кŭ dafinŭ, saŭ лaŭpъ. «Τρίπους—». [δάφνη, κόμη].

Δαφνοπώλης, ου (ὁ), (кom:) вînzъtopŭ de dafinŭ (епit: aл лŭĭ Aпoлonŭ). [δάφνη, πώλης].

Δαφνόσκιος (ὁ, ἡ), noet: ŭмвpoѕŭ de dafinĭ. [δάφνη, σκιά].

Δαφνοφορέω -ῶ, δαφνοφορία, шi чл: = Δαφνηφορέω, шi чл:

Δαφνώδης, εος (ὁ, ἡ), dafinoѕŭ, (adiкъ) asemenea кŭ (saŭ плinŭ de) dafinĭ. [шi

Δαφνὼν, ῶνος (ὁ), лivadъ de dafinĭ, dafiniшŭ. [шi

Δαφνωτὸς, ἡ, ὸν, asemenea лa гŭstŭ, saŭ лa fopmъ кŭ dafinŭ. [δάφνη].

Δαφοίνεος, (ὁ, ἡ), noet: Ion: шi

Δαφοινήεις, εσσα, εν, noet: шi

Δαφοινὸς, ἡ saŭ ὸς, ὸν, noet: [δα, φόνος], foapte poшŭ, кŭ totŭл sînцepatŭ (пpinч: de sînцe de omŭ); (пpin întind:) въpsъtopŭ de sînцe, ŭчigaшŭ.

Δαψίλεια (ἡ), aвondinцъ, вiлшŭгŭ, dъpniчie, шi чл: [шi

Δαψιλεύομαι, viit: -εύσομαι, daŭ, кeлtŭieѕкŭ кŭ înвiлшŭgape. [din

Δαψιλὴς [δάπτω], έος (ὁ, ἡ), (omŭ) dapniкŭ, цeneposŭ; (despre лŭкp:) înвiлшŭгatŭ.

Δαψιλὸς, ἡ, ὸν, noet: (pap) în лoкŭ de δαψιλής. [de ŭnde

Δαψιλῶς, шi noet: δαψιλέως, adв: înвiлшŭгat, кŭ dъpniчie.

Δαῶμεν, noet: îm: 1: пeps: a пas: пex: 2: de ŭпŭѕŭ aл лŭĭ διδάσκω.

Δὲ [în afin: кŭ δή], коniŭnкц: (коmплetitiвъ), iap (niчĭ o datъ пŭ se afлъ лa înчeпŭtŭ de кŭвîntŭ, чi totdaŭna dŭпe aлtъ ziчepe, пpeчedînd maĭ de mŭлte opĭ μὲν). «Ἐγὼ μὲν Ἑρμῆς εἰμὶ, οὗτος δὲ ὁ Πλοῦτος». Лч: «Ἱππεῖς μὲν τετρακισχίλιοι, πεζοὶ δὲ δυσμύριοι». Ksn: «Τῶν ἀπαντώντων οἱ μὲν ἀπέθνησκον, οἱ δὲ ἔφευγον, οἱ δὲ ἐβόων». Ksn: «Διαθεώμενος αὐτῶν, ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δὲ, ἐσθῆτα δέ». Ksn: (saŭ înпpotiв:) dap. «Ἀλλὰ σοὶ μὲν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ τῷ Διὶ χάρις, τοῦτον δὲ οὐκ ἂν δεξαίμην». Лŭч: «Δέδοικα, μὴ βλάσφημον μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δὲ ᾖ». Dm: «Πένης μὲν γὰρ ἴσως ἐστὶν, οὐ πονηρὸς δέ». Dm: (шi fъpъ μέν). «Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων». Dm: (шi posit: în лoкŭ de ἀλλὰ) чi. «Κύλικες οὐκ οἴνου, φαρμάκων δέ». «Ὅσοι μὴ ποιητικοὶ, φιλοποιηταὶ δέ». Плt: (шi întpeв: în antinofope). «Λέγεις, ὡς οὐδὲν ὅμοιος ἐκείνοις ἐγὼ, σὺ δ' ὅμοιος; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; ἄλλος δέ τις»; A: «Κλύεις φθέγμα; B: Πῶς δ' οὐ κλύω;» Esхл: (шi adŭog; în лoкŭ de καί). «Ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν». Iл: A. «Ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ τολμητά». Лкs: 2) (stpъm: înпpeŭnъ, saŭ fъpъ μὲν). «Ἓν μὲν τοίνυν τοῦτο πολίτευμα τοιοῦτον· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεσθε». Dm: «Εἶεν· τῶν δὲ δὴ χρόνων διὰ τί;» Dm: 3) rînd: saŭ înпŭцin: (în лoкŭ de δὴ, saŭ οὖν). «Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον, σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί». Esхл: «Ἀλλ' εἰ μηδὲ τοῦτο βούλει ἀποκρίνασθαι, σὺ δὲ τοὐντεῦθεν λέγε». Ksn: 4) în лoкŭ de etioлoцiкŭ (maĭ de mŭлte opĭ în întpeвŭnepe de кŭвîntŭ). «Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ πολέμου, στρατηγῶν δὲ ἐτύγχανε». Пл: 5) пapaплipomatiкŭ (îndeплinitiвŭ), saŭ emfantiкŭ (dŭпe пponŭme demonstpatiвe în лoкŭ de δή). «Οἱ

μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι ..., οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον». Λъч: «Τὸ μέν τοι σε νομίζειν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, τοῦτο δ' ἐγὼ χαλεπῶς πάνυ φέρω». Ksn: (вezĭ ші δή, ші καί).

Δε [noate кѕ апокопъ din ἴδε], партiкѕлъ енглit: adъогавілъ (maĭ mѕлtѕ în компѕнере) A. ла артiколе (пе каре ле пpeface în пpoнѕme denonstpatiбe, saѕ adв: de локѕ) ὅδε, ἥδε, τόδε, ші чл: saѕ ᾧδε, τῇδε, ші чл: Б. ла antecedente (sпpe maĭ mѕлtъ întindepe a însemnъpiĭ лop). «Τοσόσδε, τοιόσδε, τηλικόσδε, ші чл: ші C. ла акѕsat: ші (pap:) ла цen: ші dat: de нѕme, însemnînd локѕл în локѕ de εἰς, saѕ ἐν. «Κλησίηνδε, «Φθίηνδε, «Οἴκαδε, «Ὅνδε δόμονδε» (ші ел:) «Ἡμέτερόνδε. (se înц: δόμον)» Od: O: «Ἀϊδόσδε, «Πυθοῖδε». în локѕ de Πυθῶδε. Апл: «Ἀθήναζε, «Θήβαζε». în локѕ de Ἀθήνασδε, Θήβασδε, ші чл:.

Δέαμαι, (пpeл: ἐδεάμην, ші maĭ mѕлtѕ пѕ) noet: (pap) = Δοκῶ, φαίνομαι. (вezĭ ші δόαμαι).

Δέατο, noet: în локѕ de ἐδέατο, 3 sinr: neps: a пpeл: лѕĭ δέαμαι.

Δέγμενος, η, ον, noet: (пpin sinк:) în локѕ de δεχόμενος, = Ἐκδεχόμενος, ашtentînd.

Δέδαα (de ѕnde naptч: δεδαώς), noet: mіж: în локѕ de пas: δεδίδαγμαι, tpe: de кѕ: ал лѕĭ διδάσκομαι.

Δεδάασθαι, noet: în локѕ de δεδαῆσθαι.

Δεδάηκα, noet: în локѕ de δεδίδαχα, tpe: de кѕ: акt: ші

Δεδάημαι, noet: în локѕ de δεδίδαγμαι, tpe: de кѕ: пas: ал лѕĭ διδάσκομαι. ші

Δεδαῆσθαι, în локѕ de δεδιδάχθαι, пas: tpe: de кѕ: de înf: ал лѕĭ διδάσκω.

Δεδαίαται, Ion: 3: îm: neps: a пas tpe: de кѕ: ал лѕĭ δαίομαι, saѕ δατέομαι.

Δεδαϊγμένος, η, ον, tpe: de кѕ: ал пas: naptч: ал лѕĭ δαΐζω.

Δέδαον, noet: în локѕ de ἔδαον, пех: 2: ал лѕĭ διδάσκω.

Δέδασμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕĭ δαίομαι, saѕ δατέομαι.

Δεδαώς, кавtъ δέδαα.

Δεδέαται, δεδέατο, noet: în локѕ de δέδενται, ἐδέδεντο, tpe: de кѕ: ші neste съв: ал лѕĭ δέω, лeгѕ.

Δέδειγμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕĭ δεικνύω.

Δεδείκελος (ὁ, ἡ), noet: [δέδεικα din δείδω]. пpea fpiкosѕ.

Δεδείπναμεν, (de ѕnde inf: δεδειπνάναι) Ion: în локѕ de δεδειπνήκαμεν, îm: 1: neps: a tpe: de кѕ: ал лѕĭ δειπνέω.

Δέδεμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕĭ δέω.

Δεδέξομαι, neste пѕцinѕ biit:, ші

Δεδέχαται Ion: îm: 3: neps: a tpe: de кѕ: ал лѕĭ δέχομαι.

Δέδηα, noet: mіж: (în локѕ de пas: tpe: de кѕ: ал лѕĭ δαίω.

Δεδήσομαι, η, εται, (At: în însemn: пas: neste пѕцinѕ biit: ал лѕĭ δέω, лeгѕ.

Δέδηχα, tpe: de кѕ: ал лѕĭ δάκνω.

Δεδήωμαι, noet: пas: tpe: de кѕ: ал лѕ δηϊόω.

Δέδια [δίω], în локѕ de δέδοικα, tpe de кѕ: (în локѕ de пpeз:) ал лѕĭ δείδω mъ temѕ.

Δεδίδαχα, δεδίδαγμαι, tpe: de кѕ: ал лѕ διδάσκω.

Δεδιῄτηκα, tpe: de кѕ: ал лѕĭ διαιτάω.

Δέδιθι, пpeз: (nepeг:) de nopѕнч:, ші

Δέδιμεν, δέδιτε, în локѕ de δεδίαμεν, δεδίατε, îm: ал лѕĭ δέδια.

Δεδιότως [δέδια], adв: (de naptч:) кѕ fpiкъ.

Δεδίσκομαι, noet: în локѕ de δειδίσκομαι, пpiimeскѕ пе чineвa кѕ dpaгoste. saѕ пpieteneште. 2) în локѕ de...

Δεδίσσομαι, ші At: Δεδίττομαι, biit: -ίξομαι, sпepiѕ, amepinцѕ; (пpin ѕpm:) isгoneскѕ. 2) (mіж: saѕ пas:) mъ temѕ, mъ înгpozeскѕ. [δέος].

Δεδιῴκηται, At: saѕ noet: în локѕ de διῴκηται, 3 sinr: neps: a пas: tpe: de кѕ: ал лѕĭ Διοικέω.

Δέδμανθ' Dop: (пpin апокопъ), ші

Δεδμήαται, δεδμήατο, Ion; în локѕ de δέδμηνται, ἐδέδμηντο, ші

Δέδμητο, în локѕ de ἐδέδμητο (se domoлise), saѕ ἐδεδέμητο (se a zidise).

Δέδοιγμεν, noet: în локѕ de δεδοίκαμεν, îm: 1: neps: de

Δέδοικα, tpe: de кѕ: în локѕ de (ші maĭ întpeв: de кît:) пpeз: ал лѕĭ δείδω mъ temѕ.

Δεδοίκω, ῃς, ῃ, sѕп: ал лѕĭ δέδοικα.

Δεδοίκω, εις, ει, noet: în локѕ de δέδοικα.

Δεδόνατο, noet: Dop: în локѕ de ἐδεδόνητο, 3: sinr: neps: a пas: neste съв: a лѕĭ δονέω.

Δέδορκα, tpe: de кѕ: (în локѕ de пpeз: ал лѕĭ δέρκομαι.

Δέδουπα, tpe: de кѕ: ал лѕĭ δουπέω.

Δέδραγμαι, ξαι, κται, mіж: tpe: de кѕ: a лѕĭ δράττομαι.

Δεδράμηκα, tpe: de кв: ал лвĭ δράμω= Τρέχω.

Δέδραται, noet: în локš de δέδαρται, 3: sinr: neps: a nas: tpe: de кв: ал лвĭ δέρω.

Δέδρομα, 2: saš miж: tpe: de кв: ал лвĭ τρέχω.

Δεδυκεῖν, noet: în локš de δεδυκέναι, tpe: de кв: ал înf: лвĭ δύομαι.

Δεδύνημαι, tpe: кв: ал лвĭ δύναμαι.

Δέδωκα, tpe: de кв: ал лвĭ δίδωμι.

Δέει, dat ал лвĭ δέος.

Δεείλη (ἡ), Ion: în локš de δείλη.

Δεεινὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локš de δεινός.

Δέελος, Ion: noet: în локš de δῆλος.

Δέῃ, a 3: neps: de sвн: ал лвĭ δεῖ, ши a 2: a лвĭ δέομαι.

Δέημα (τὸ), [δέομαι] = Δέησις, рвгъчівne.

Δεῆσαν, nex: 1: de naptч: ал лвĭ δεῖ.

Δέησις [δέομαι], εως (ἡ), рвгъчівne. 2) (pap) = Ἔνδεια, лinsъ, невое, tpeввinцъ.

Δεῆσον, вiit: de naptч: ал лвĭ δεῖ.

Δεητικὸς, ἡ, όν, de рвгъчівne. [δέομαι].

Δεθεὶς, εῖσα, έν, nas: nex: 1: de naptч: ши

Δεθῆναι, nas: nex: 1: de înf: ал лвĭ δέω, лerš.

Δεῖ [δέω], вiit δεήσει, (прел: ἔδει, tpe: de кв: δεδέηκε, nex: ἐδέησε; noft: δέοι, вiit: δεήσοι; sвн: δέῃ, ши нpea pap în întpвn: δῆ; inf: δεῖν; naptч: δέον, saš At: δεῖν, nex: δεῆσαν, ши вiit: δεῆσον) вeрвš neneps: (npinч: кв înf:), este лinsъ, tpeввie; врmeazъ neanъpat. «Τί δεῖ πολεμίζειν; Іл: І. «Αἷς (ναυσὶ) πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ ξυμβῆναι». Твч: (ши npin anaлisš) «Δεῖ σ' ὅπως δείξῃς». Sof: (ши кв цen: ши dat: saš At: aк:) «Οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ». Евр: «Ὁρῶ καὶ σοὶ τούτων δεῆσον». Ksn: «Δυοῖν δέοντες πεντήκοντα». Твч: лinsind doĭ. «Δυοῖν δεούσας εἴκοσιν». Твч: adiкъ fъpъ doъ. «Ἑνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος». Твч: adiкъ, ал поъsnpezeчелеа anš. «Ἔτεσιν εἴκοσι, μησὶν ἓξ δέουσι». Евs: «Δεῖ δὴ χρημάτων». Dm: «Τοῦτο δεῖ ἀνδρός». Apst: «Πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς δεῖ». Лвч: «Πολλοῦ γε καὶ δεῖ». Dm: mвлtš лinsemte, este npea denapte. «Μικροῦ δεῖν». Fiл: nвцinš лinsind. «Παρὰ μικρὸν ἐδέησεν ἀποθανεῖν». Isкр: «Τοσούτου δεῖ διάφορα ἡμῖν γεγονέναι, ὥστε ши чл:». Лis: «Ἄρχειν βούλεται δέον ἄρχεσθαι». Apst: «Δεῆσον (saš «Δεῆσαν) μάχεσθαι». Ksn: кînd (saš daкa) ва faчe tpeввinцъ... (ши ел: în локš de adieкt:) «Ἐν δέοντι, saš «Ἐν οὐ δέοντι (se înц: χρόνῳ)». ла, saš fъpъ вpeme кввenitъ. «Εἰς τὸ δέον, saš εἰς οὐδὲν δέον (se înц: πρᾶγμα)». ла tpeввinцъ, saš în zadapš ши fъpъ folosš. (везĭ ши δέω).

Δεῖ (npea pap, în локš de δέῃ, 3: sinr: neps: a лвĭ δέω. лerš.

Δεῖγμα (τὸ), [δείκνυμι] mostpъ, npoвъ; (de внde npin întind:) naptea noptвлвĭ, внde epaš eкsnвse npoвeлe mъpfiлop, ши внde nentpв aчestea netpeчeaš oвічнвit neгвцъtopiĭ, (Іл:) nіaцъ. «Περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι». Dm: (în цen:) semnš, doвadъ. (de внde) «Δεῖγμα ποιοῦμαι». Плв: daš кв sокoteaлa din чeва. 2) noet: (pap) eкsemnлв. «Λαβὼν δ' Ἄδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων». Esхл: [de внde

Δειγματίζω, вiit: -ίσω (maĭ noš) în локš de παραδειγματίζω, eкsнвiš în npiвipea nввліквлвĭ sнpe apъtape, = Θεατρίζω. (везĭ πομπεύω). [de внde

Δειγματισμὸς (ό), eкsnвнepe, saš eкsnoziцie (кa чea din anii tpeквцĭ a Лondpei, saš чea din Fpanцa l' exposition de Louvre); внš feлš de tpisnilš. (везĭ ши πομπεία).

Δείδεκτο, noet: în локš de ἐδέδεκτο, 3: sinr: neps: a neste sъвîpш: лвĭ δέχομαι.

Δειδέμεν, noet: în локš de δείδειν inf: ал лвĭ δείδω.

Δειδέχαται, δειδέχατο, Ion: 3: neps: îm: a tpe: de кв: ши neste sъв: лвĭ δέχομαι, saš δείκνυμαι, apъtš dparoste în npiimipe.

Δειδήμων, ονος (ό, ἡ), noet: [δείδω] = Δειλός, fpiкosš.

Δείδια, noet:, ши

Δειδιάω -ῶ, noet: (maĭ noš) în локš de δέδια, mъ temš.

Δείδιθι, noet: în локš de δέδιθι, nopвнч: ал лвĭ δέδια.

Δείδιμεν, δείδιτε, în локš de δεδίαμεν, δεδίατε, îm: ал лвĭ δείδια.

Δειδίσκομαι, вiit: -ίξομαι, noet: în локš de δείκνυμι, saš δέχομαι, npiimeскš npietenemte, saš вeaš în sъnъtatea квiва. «Δεξιτερῇ χειρὶ δειδίσκετο». Od: Σ. 2) în локš de

Δειδίσσομαι, вiit: -ίξομαι, noet: în локš de δεδίσσομαι, amepinцš; mъ temš, ши чл: [δείδω].

Δείδοικα, noet: în локš de δέδοικα, tpe: de кв: (în локš pe npz:), ши

Δειδοῖα, noet: în локš de δεδοῖα, naptч: a лвĭ

Δείδω [δέος], вiit: δείσω, saš (maĭ mвлt) δείσομαι, (nex: ἔδεισα, tpe: de кв: întpeв: maĭ кв sea: în npozъ maĭ mвлt de кît npez: δέδοικα, ши δέδια, neme sъв: în локš de npeл: ἐδεδοίκειν, ши ἐδεδίειν; nopвнч:

δέδιθι) noet: (кѕ препоs: џen: saѕ dat: saѕ în ел: de преп: ак:) mъ temѕ. «Δείσας περὶ τοῦ υἱοῦ». Ksn: «Δείσας περὶ τοῖς Ἕλλησι». Ep: Ὁ θεοὺς δεδιώς». Пл: ші кѕ sѕп: saѕ noft: înпреѕнъ кѕ μή. «Δέδοικα, μὴ εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν». Dm: «Ἐδεδοίκεσαν, μὴ καταληφθείη». Ksn: ші кѕ tnf: «Δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι». Iл: Π.

Δειέλη (ἡ), în локѕ de δείλη. [de ѕnde

Δειελιάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: mъnînкѕ, saѕ dopmѕ în deseapъ, amtentѕ nînъ în deseapъ. [ші

Δειελινὸς, ἡ, ὸν, noet: în локѕ de...

Δειλινὸς, ші

Δείελος (ὁ, ἡ), noet: op че se panopteazъ ла timnѕл de (saѕ se face) în deseapъ. «Δείελος ὀψὲ δύων». Iл: Φ. soapeле de îndeseapъ. «Ὥρη δείελος». Аплн: ші «Ἦμαρ δείελον». Od: P. naptea de îndeseapъ a ziлеĭ, ші «Δείελον (se înџ: βρῶμα) mînкape de sѕвt seapъ.

Δεικανάω -ῶ, saѕ δεικανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, noet: = Δειδίσκομαι, npiimesкѕ, saлѕtezѕ пе чineва кѕ dparoste. «Δεικανόωντο δέπασσιν»; Iл: O. aѕ înкinat кѕ пахареле în sъnъtatea лѕĭ. [δείκνυμι].

Δείκανον (τὸ), =δείκελον.

Δεικελίζω, вiit: -ίσω, noet: [δείκελον] imitѕ, penpesintѕ în teatpѕ. [de ѕnde

Δεικελικτὰς, ᾶ, Dop: în локѕ de

Δεικελιστὴς, οῦ (ὁ), imitъtopѕ, актopѕ de teatpѕ.

Δείκελον (τὸ), asemъnъtѕpъ, idoлѕ (statѕъ), iкoanъ, masкъ; fantomъ; zodic. [din

Δείκελος (ὁ, ἡ), noet: = Εἴκελος, asemenea. 2) = Δεικελιστής. [δείκνυμι].

Δεικηλίζω, вiit: -ίσω, = Δεικελίζω.

Δεικηλίκτας, α (ὁ), =Δεικελιστής.

Δείκηλον (τὸ), = Δείκελον.

Δείκνυ, noet: în локѕ de ἐδείκνυ, npeл: de xot: saѕ npez: de nopѕnч: aл лѕĭ

Δείκνυμι, ші Δεικνύω [în afin кѕ δέχνυμι], вiit: δείξω (tpe: de кѕ: δέδειχα, ші nas: δέδειγμαι, ші чл:) apъtѕ, faкѕ кѕnosкѕtѕ; dовedesкѕ; eкsnѕiѕ. 2) (miж:)=Δεικανάομαι. «Δεικνύμενος φίλον υἱόν». Om: Imn: (вezĭ ші δέχομαι). [de ѕnde

Δεικτηριὰς, άδος, (ἡ), femeie nѕвлiкъ; saѕ (dѕnе алџiĭ) aкtpiџъ de teatpѕ. (ші

Δεικτήριον (τὸ), tpiвѕnъ, amвonѕ, 2) (în Алекsandpia) = Χαμαιτυπεῖον. (npiнч: neѕt: aл лѕĭ...

Δεικτήριος, α, ον, =Δεικτικός. [ші

Δείκτης, ου (ὁ), apъtъtopѕ, saѕ înfъџiшъtopѕ de чева; aкtopѕ. [de ѕnde

Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, foлositopѕ, îndemînatiкѕ ла apъtape (dовadъ, ші чл:). [de ѕnde

Δεικτικῶς, adв: кѕ apъtape, dовadъ, ші чл:

Δείλα (ἁ), Dop: în локѕ de δείλη.

Δειλαίνω, вiit: -ανῶ (maĭ noѕ) în локѕ de δειλιῶ, sîntѕ fpiкosѕ.

Δείλαιος, α saѕ ος, ον, noet: = [δειλός]. 2) tiкълosѕ.

Δειλακρίων, ωνος (ὁ), ші

Δείλακρος, α saѕ ος, ον, (кom:) foapte fpiкosѕ, saѕ tiкълosѕ. [δειλὸς, ἄκρος].

Δειλανδρέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ omѕ fpiкosѕ. [ші

Δειλανδρία (ἡ), fpiкoшie, neвiteжie. [din

Δείλανδρος, (ὁ, ἡ), fpiкosѕ, neвiteazѕ. [δειλὸς, ἀνήρ].

Δεῖλαρ, ατος (τὸ), noet: în локѕ de δέλεαρ.

Δείλη (ἡ), [în afin: кѕ εἵλη] (în џen:) вpeme tpeкѕtъ a opкъpia napte a ziлеĭ. (de ѕnde) «Δείλη πρωΐα, saѕ ἑῴα». timnѕл maĭ 'nainte de npinzѕ, «Δείλη μεσημβρία». чeл dѕnе npinzѕ. (iap maĭ кѕ seamъ) «Δείλη ὀψία». (ші fъpъ sѕвst:) «Δείλη». timnѕл de îndeseapъ, saѕ de кътpe seapъ; (de ѕnde eл:). «Δείλης, saѕ Δείλης ὀψίας». adвepв: tîpziѕ, пе seapъ.

Δειλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de δειλός. [ші

Δειλία (ἡ), fpiкoшie, neвiteжie. [δειλός]. [de ѕnde

Δειλιαίνω, вiit: -ανῶ, însѕfлѕ fpiкъ, snepiѕ.

Δειλίασις, εως (ἡ), коnpindepe de fpiкъ, saѕ fpiкoшie. [din

Δειλιάω -ῶ, вiit: -άσω, simџѕ fpiкъ, mъ înfpiкoшezѕ, nѕ îndpъzneсѕ. [δειλία].

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, de seapъ, saѕ fъкѕtѕ seapa. (de ѕnde) «Τὸ δειλινὸν». (maĭ de mѕлte opĭ adвepвiaл) însepat. [δείλη].

Δειλοκομπέω -ῶ, вiit: -ήσω, snepiѕ пе вpe ѕnѕ fpiкosѕ кѕ вopве mapĭ; saѕ fpiкosѕ fiind mъ fълesкѕ кѕ вopве mapĭ. [δειλὸς, κόμπος].

Δειλόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, (Sкp:) în локѕ de δειλιῶ. [din

Δειλὸς [δέος], ἡ, ὸν, fpiкosѕ; neвiteazѕ; netpeвniкѕ, de nimiкѕ. 2) = Δείλαιος, tiкълosѕ. [de ѕnde

Δειλότης (ἡ), = Δειλία, saѕ δειλαιότης.

Δειλόψυχος (ὁ, ἡ), fpiкosѕ de sѕfлetѕ, miчinimѕ. [δειλὸς, ψυχή].

Δεῖμα (τὸ), [δείδω] snaĭmъ, fpiкъ. 2) snepiitoape. [de ѕnde

Δειμαίνω, biit: -ανῶ, mъ sперіŭ, mъ temŭ. 2) поеt: sперіŭ. [шi

Δειμαλέος, α, ον, поеt: înfрікошъ-torŭ; saŭ înfрікошatŭ, sпъĭmîntatŭ.

Δείμασθαι, mіж: пех: de înf: ал лъĭ δεί-μομαι.

Δειματηρὸς, ὰ, ὸν, sпъĭmîntъtorŭ. [шi

Δειματόεις, εσσα, εν, поеt: копріnsŭ de fрікъ, însпъĭmîntatŭ. [δεῖμα].

Δειματοσταγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: пікъtorŭ, (adікъ) însъflъtorŭ de sпаĭmъ. [δεῖμα, στάζω].

Δειματόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: însъflъ sпаĭmъ, înfрікошezŭ. || (mіж: saŭ пas:) mъ sперіŭ, mъ temŭ. [шi

Δειματώδης, εος (ὁ, ἡ), sпъĭmîntъtorŭ. [δεῖμα].

Δειμάτωσις, εως (ἡ), sперіере. înfрікошаре. [δειματόω].

Δείμομεν, поеt: în локŭ de δείμωμεν, пех: 2: de sъп: ал лъĭ δέμω.

Δεῖμος (ὁ), поеt: fріка персonifікatъ se zіче аша. [δέος].

Δεῖν, inf: (saŭ At: партч:) ал лъĭ δεῖ.

Δεῖν, inf: ал лъĭ δέω, легŭ.

Δεῖνα (ὁ, ἡ, τὸ), (џеn: δεῖνος, dat: δεῖνι, ак: δεῖνα, îm: δεῖνες, шi чл:) [δεὶς, Еол: în локŭ de τίς, saŭ εἷς], прон: demonstр: къ nedefinіре (ъпе орĭ nedeкл:) кътаре, оаре чіnе. «Ἐγὼ τοῦ δεῖνος, καὶ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ». Грг: (ши вок:) «Ὁ δεῖν' Ἰάπυξ κέρασον». At: Eĭ tъ! ор чіnе вeĭ fі, toарпъ. 2) (пеъt:) ажъtъ ла îndeпlіnіреа шіреълъĭ ворбеĭ, кînd se ъĭtъ, saŭ se lаче проnріа zічере, (прекът шi поĭ zічет) кътаре лъкръ. «Καὶ τὸ δεῖνα δὲ μὴ αἰσθῇς». Лъч: «Καί τοι τὸ δεῖνα προσκεφάλαιον οὐκ ἔχω». Apstf:

Δεινάζω [δεινὸς], biit: -άσω,=Δεινοπαθῶ, mъ пекъжeskŭ tаре. (вeзĭ шi δεννάζω).

Δεινεύω, în локŭ de δηνεύω.

Δεινεύω, saŭ δεινέω, = Δινέω.

Δείνη (ἡ), = Δίνη.

Δεινήεις, εσσα, εν, = Δινήεις.

Δεινοβίης, ου (ὁ),=Αἰνοβίης. [δεινὸς, βία].

Δεινοεπής, έος (грат: експ.л: а лъĭ) = Ἀπτοεπής. [δεινὸς, ἔπος].

Δεινοθέτης, ου (ὁ), поеt: [δεινὸς, τίθημι] fъкъtorŭ de ръŭ.

Δεινοκάθεκτος (ὁ, ἡ), поеt: [δεινὸν, κατέχω] = Δυσκάθεκτος, аnевое de џinъt, saŭ опріt, saŭ віръіt.

Δεινολεχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Αἰνολεχής, шi Αἰνόγαμος. [δεινὸς, λέχος].

Δεινολογέω -ῶ, шi (maĭ întреъ:) Δεινολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mъ плînгŭ, îmĭ къїпъреskŭ starea аръtînd' о вредnікъ de mілъ, mъ tікълошеskŭ прін ворве, mъ ваĭtŭ. (вeзĭ шi δεινοποιέω). [шi

Δεινολογία (ἡ), плînџере,търіре а ръълъĭ прін ворве tікълошіtоаре. [δεινὸς, λόγος].

Δεινοπάθεια (ἡ), starea (saŭ віа експерере а stъріĭ) пъtimашълъĭ de реле. [шi

Δεινοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, пъtimeskŭ (saŭ mъ пекъжeskŭ, mъ плînгŭ, къ пъtimeskŭ) реле. (вeзĭ шi δυσπαθέω). [din

Δεινοπαθής, έος (ὁ, ἡ), чел че а пъtimit, saŭ пъtimeшtе (шi se плînџе de) реле. (вeзĭ шi δυσπαθής). [δεινὸς, πάθος].

Δεινοποιέω -ῶ, шi [mіж:] δεινοποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mъреskŭ лъкръріле аръtîndъ ле maĭ грozaве, saŭ maĭ вреdnіче de mілъ. (вeзĭ шi δεινολογέω). [δεινὸν, ποιέω].

Δεινόπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ грozaве пічоаре; saŭ грozавŭ гonіtorŭ spре резвъпаре. «Δεινόπους ἀρά». Sof: [δεινὸς, πούς].

Δεινοπροσωπέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ fакŭ грozавŭ (позоmоріtŭ) кіпъл, îmĭ селвъtъчеskŭ faџa; (прін ърт:) sîntŭ греŭ de апропіat. [δεινὸς, πρόσωπον].

Δεινὸς, ἡ, όν [δέος], (прінч:) înfрікошъtorŭ, (adікъ 1) грozавŭ, селватікŭ. «Δεινὸς εἰς ὦπα ἰδέσθαι». Od: X. (шi adвервіал) «Δεινὸν ἰδών». Пл: шi Лъч: «Δεινὸν δὲ βρόντησεν». Іл: Θ. 2) ръŭ. «Καὶ τὸν πόλεμον δεινότερον ἕξομεν». Тъч: «Δεινότατον δὲ παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ». Тъч: "Ηδη δέ τινες καὶ ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν». Тъч: «Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινά;» Apstf: «Δεινὰ ποιῶ». Лч: (вeзĭ δεινοποιέω). «Δεινὸν ποιοῦμαι». Fp: (вeзĭ ποιέω). «Δεινὰ πάσχω». Лкs: «"Επος δεινόν». Od: Θ: (de ъnde || пеъt:) «Δεινὸν» (însemn: A.) fрікъ, прімеждіе. «Δεινὸν γὰρ ἦν, μὴ οὐκ ἀντίσχωσι». Тъч: «Οὐδὲν δεινὸν, μὴ ἐν ἐμοὶ στῇ». Плt: «Καὶ σφίσι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσέδυνε». Ер: (saŭ В.) nероrочіре. «Εἰς Πέρσας τὸ δεινὸν ἥξει». Ksп: (шi adверніал). «Δεινὸν, шi δεινὰ în локŭ de δεινῶς. 3) чіъdatŭ, de mіраре. «Δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών». Sof: 4) (în віnе) însъflъtorŭ de sfіалъ, респектавілŭ. «Δεινός τ' αἰδοῖός τε». Іл: Г. шi Od: Θ. Ξ. 5) mаре, ковîршіtorŭ. «"Ερως («Πόθος) —». Ksп: «Λήθη δεινή». Плt: «Τὸ συγγενές τοι δεινόν, ἤ θ' ὁμιλία». Esp: 6) foарte деріnsŭ, îndemînatікŭ ла лъкрълъ sъŭ, іsкъsіtŭ, saŭ він-клеаnŭ. «Σοφὸς καὶ δεινὸς ἀνήρ». Плt: «Δει-

νος εἰς τὰ πάντα». Apst: «Δεινὸς περὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου». Плt: «Ἄν τε δεινοὶ τύχωσιν, ἄν τε ἰδιῶται». Dm: «Ῥήτωρ («Στρατηγὸς) δεινός». Iskp: (ші кȣ inf:) «Δεινὸς λέγειν (γράφειν, ші kom: φαγεῖν, πιεῖν, ші чл:). »Ἄνδρα δεινὸν ὀρειβατεῖν». Пл: «Δεινοὶ κατὰ κοιλίαν οἱ πολύποδες». Ел: (ші fir:) «Αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι τὰ ὀνείδη». Dm:

Δεῖνος, цen: ал лȣї δεῖνα.

Δεῖνος (ὁ), = Δῖνος.

Δεινότης (ἡ), însȣшimea (характерȣл) лȣї δεινός, (în вine) îndemînъtate, destoїnічie (maї кȣ seamъ opatopiкъ), iskȣsinцъ; (în ръȣ) вiклeнie; (despe лȣкp:) гpeȣtate, anевoinцъ; asnpime. «Νέρων —». Apst: [δεινός].

Δεινοφία (ἡ). гpeȣtate de a вedea чineва чева. [δεινὸς, ὄψις].

Δεινόω -ῶ, вiit -ώσω, = Δεινοποιέω. [δεινός].

Δεινωπὸς (ὁ, ἡ), noet: гpozавȣ ла faцъ, ла вedepe. [δεινὸς, ὤψ].

Δεινῶς, adв: гpozaв, de minȣne; foapte mȣлt. «Δεινῶς εἶμ᾽ ἐπιλήσμων». At: «Δεινῶς μέλαινα». Ep: «Δεινῶς ἔχω». Ksn: = Δεινοπαθῶ. «Δεινῶς φέρω». Ep: = Δυσφορῶ. [δεινός].

Δείνωσις, εως (ἡ), eksaцepape, saȣ mъpipe de pele supe maї гpozaвȣ; ковîpшipe. [ші

Δεινωτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, kontpiвȣitopȣ ла mъpipea peлeлop. 2) disnȣsȣ a mъpi peлeлe. [δεινόω].

Δεινωτὸς, ἡ, όν, = Δινωτός.

Δεινώψ, -ῶπος (ὁ, ἡ), noet: = Δεινωπός.

Δεῖξις [δείκνυμι], εως (ἡ), apъtape. 2) doвadъ, semnȣ. 3) = Ἐπίδειξις, npedape de лeкцie în пȣвлiкȣ. 4) (лeц:) = Φάσις.

Δεῖος, εος (τὸ), noet: în лoкȣ de δέος.

Δειπνάριον (τὸ), dim: ал лȣї δεῖπνον.

Δειπνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші -ήσομαι, чinezȣ; (în цen:) mъnînкȣ. «Ἄρα δ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι δειπνήσας». Od: O. «Δειπνεῖν τ᾽ ἀλλότρια». At: [δεῖπνον]. [de ȣnde

Δειπνησείω (fъpъ вiit:), amȣ noftъ de чinape, saȣ de mînкape. [ші

Δείπνηστὸς (ὁ), noet:, ші

Δειπνηστὺς, ύος (ἡ), Ion: вpemea чineї.

Δειπνητήριον (τὸ), лoкȣ de чinape, saȣ saлъ de mînкape. [ші

Δειπνήτης, ου (ὁ), înnpeȣnъ чinъtopȣ, saȣ kommъsanȣ. [de ȣnde

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кȣвenitȣ ла чinъ. 2) чeл че ape noftъ de чinъ. 3) îndemînatiкȣ, вȣnȣ de чinъ.

Δείπνητος (ὁ), noet: = Δειπνηστός.

Δειπνίδιον (τὸ), dim: ал лȣї δεῖπνον.

Δειπνίζω, вiit: -ίσω, daȣ чinъ, ospetezȣ пe чineва. [ші

Δειπνῖτις, ιδος (ἡ), кȣвenitъ ла (saȣ folositoape ла вpeme de) чinъ. [δεῖπνον].

Δειπνοθήρας, ου (ὁ), вînъtopȣ de чine, napasitȣ. [δεῖπνον, θήρα].

Δειπνοκλήτωρ, ορος (ὁ), noftitopȣ ла чinъ. [δεῖπνον, καλέω].

Δειπνολογία (ἡ), вopвipe, saȣ skpiepe (noetiкъ, saȣ npozaiкъ) despe чine. [din

Δειπνολόγος (ὁ, ἡ), вopвitopȣ, saȣ skpiitopȣ despe чine. [δεῖπνον, λόγος].

Δειπνολόχος (ὁ, ἡ), (kom:) nînditopȣ de чine. [δεῖπνον, λόχος].

Δειπνομανής, έος (ὁ, ἡ), noet: neвȣnȣ dȣne чine. [δεῖπνον, μαίνομαι].

Δεῖπνον (τὸ), [δι᾽ ὕπνον, saȣ διαπονέω] чinъ; (ші în цen:) op че mînкape; (npin întind:) osnъцȣ; (npin ȣpm:) xpanъ. «Ἵπποισι δεῖπνον δότε». Il: B.

Δειπνοπίθηκος (ὁ), (kom:) napasitȣ. [δεῖπνον, πίθηκος].

Δειπνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, гъteskȣ чinъ, saȣ masъ. ‖ (miж:) îmї гъteskȣ чina; ші чinezȣ. [δεῖπνον, ποιέω]. [de ȣnde

Δειπνοποιΐα (ἡ), гътipe, ші mînкape de чinъ. [ші

Δειπνοποιὸς (ὁ, ἡ), гъtitopȣ de чinъ.

Δεῖπνος (ὁ), (maї noȣ) în лoкȣ de δεῖπνον.

Δειπνοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), кape filosofeшte чinînd. [δεῖπνον, σοφιστής].

Δειπνοσύνη (ἡ), noet: în лoкȣ de δεῖπνον (komiкъ napodie a Omepiкȣлȣї Τοξοσύνη).

Δειπνοφορία (ἡ), adȣчepe de чinъ. [din

Δειπνοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ (къpъtopȣ) de чinъ. «Ὁ Ἐρωδιὸς εὐμήχανος καὶ δειπνοφόρος». Apst: «Κίστη—». Пad: (tȣpч:) sefeptasȣ. [δεῖπνον, φέρω].

Δειρὰ (ά), Dop: în лoкȣ de δειρή, rîtȣ.

Δειραγχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [δειρή, ἄγχω] sȣгpȣmъtopȣ de rîtȣ. «Βρόχος—». Епгp:

Δειραῖος, α, ον, noet: чeл кȣ mȣлte кȣлmї, saȣ koaste de mȣnte, mȣntosȣ; saȣ = Φαραγγώδης. [din

Δειρὰς, άδος (ἡ), noet: = [Δειρή], кȣлme de mȣnte, saȣ = Φάραγξ.

Δείρας, ασα, αν, nex: 1: de naptu: ал лȣї δέρω.

Δειραχθὴς, (гpeшit) în лoкȣ de δειραγχής. [δειρή, ἄχθος].

Δειρὴ (ἡ), кaȣtъ δέρη, rîtȣ.

Δειροκύπελλον (τὸ), (Лksfn:) naxapȣ кȣ

rîtȣ; [δειρὴ, κύπελλον].

Δειρόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt: (еnit: ал Гоpгонеĭ Medȣse) пъскъtорȣ, саȣ пъскȣtȣ npin rîtȣ. [δειρὴ, παῖς].

Δειροπέδη (ἡ), поеt: riopdanȣ, саȣ лаnцȣ, легъtȣръ de rîtȣ. 2) лаuȣ, = Βρόχος. [δειρὴ, πέδη].

Δειροτομέω -ῶ, віit: -ήσω, = Δαιμητομέω, taiȣ rîtȣл. [δειρὴ, τομή].

Δεῖσα [δεύω], ης (ἡ), поpоiȣ пȣtȣpоsȣ, пекȣpъцiе. [de ȣnde

Δεισαλέος, α, ον, поpоiоsȣ, пȣtȣpоsȣ.

Δεισήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: [δείδω, ἀνὴρ] înfpікошъtорȣ, саȣ înfpікошаtȣ de оаmenĭ.

Δεισιδαιμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ, саȣ mъ fакȣ sȣnepstiцiоsȣ. [шi

Δεισιδαιμονία (ἡ), sȣnepstiцie. [шi

Δεισιδαιμόνως, adв: кȣ sȣnepstiцie. [din

Δεισιδαίμων [δείδω, δαίμων], ονος (ὁ, ἡ), (dȣпе zічере) temъtорȣ de Dȣmnezeȣ. «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ». Skp: 2) sȣnepstiцiоsȣ. (везĭ хаpакt: лȣĭ Tfp).

Δεισίθεος (ὁ, ἡ), = Δεισιδαίμων. [δείδω, θεός].

Δεῖται, 3: пеps: а лȣĭ δέομαι.

Δέκα (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл: [de аці] zече «Οἱ δέκα (se înц: ἔτη γεγονότες) ἀφ' ἥβης». Ksn: adікъ чеĭ de доъ-zечĭ шi пatpȣ саȣ чinчĭ de аnĭ. «Οἱ δέκα (se înц: ἄρχοντες)». везĭ δεκαδάρχης.

Δεκάβαθμος, ου, [δέκα, βαθμός], шi

Δεκαβάμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ zече tpente. [δέκα, βᾶμα].

Δεκάβοιος (ὁ, ἡ), пpeцȣitȣ dpent zече воĭ (віte, саȣ monete). [δέκα, βοῦς].

Δεκαγονία (ἡ), zече neamȣpĭ пе pîndȣ, саȣ а zечелеа sпiцъ de neamȣ. [δέκα, γόνος].

Δεκαγράμματος (ὁ, ἡ), копpinzъtорȣ de (саȣ комnȣsȣ din) zече лitepe, саȣ zече лiniĭ. [δέκα, γράμμα].

Δεκάγωνος (ὁ, ἡ), (цеоmetp:) копpinzъtорȣ de zече ȣnгiȣpĭ. [δέκα, γῶνος].

Δεκαδακτυλαῖος [-λιαῖος], α, ον, чел de zече деџete în лȣnџime. [din

Δεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ zече деџete (ла mînъ). 2) = Δεκαδακτυλιαῖος. [δέκα, δάκτυλον].

Δεκαδαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ

Δεκαδάρχης, ου (ὁ), dекаdаpхȣ, коmаndipȣ de zече ostaшĭ. 2) ȣnȣл din zече dекаdаpхĭ, саȣ administpatорĭ, че pîndȣiаȣ Лачеdemоnenii în лȣnȣsеле шi а-

tеле лор opаше. [δέκα, ἄρχω]. [de ȣnde

Δεκαδαρχία (ἡ), dекаdаpхie, demnitatea комаndipілор de zече ostaшĭ. 2) administpaцiа челор zече dекаdаpхĭ аĭ Лачеdemоnenілор. [шi

Δεκαδαρχικὸς, ἡ, ὸν, аtinгъtорȣ de dекаdаpхȣ, саȣ dекаdаpхie. (везĭ zічеpіле).

Δεκάδαρχος (ὁ), = Δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος (ὁ, ἡ), копpinsȣ (skpisȣ) în zече tавле. [δέκα, δέλτος].

Δεκαδεὺς, έως (ὁ), чел dintp' ачееашĭ оstъшеаскъ zечime. [шi

Δοκαδικὸς, ἡ, ὸν, (ἀριθμός, пȣmъpȣ) комnȣsȣ din (саȣ împъpцitȣ înzечimĭ. [δεκάς].

Δεκαδοῦχος (ὁ), = Δεκαδάρχης. [δεκάς, ἔχω].

Δεκαδύω (δύο), în локȣ de δυώδεκα. [δέκα, δύω].

Δεκάδωρος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepе de zече пalme (лъцimĭ de mînъ). [δέκα, δῶρον].

Δεκαεννέα, (nedeкл:) поъ-sпpezече. [δέκα, ἐννέα].

Δεκαέξ, (nedeкл:) шаsе-sпpezече. [δέκα, ἕξ].

Δεκα-επτὰ, (nedeкл:) шаnte-sпpezече. [δέκα, ἑπτά].

Δεκαετηρίς, ίδος (ἡ), distанцъ de zече аnĭ. [din

Δεκαέτηρος (ὁ), = кȣ

Δεκαέτης, εος, саȣ έος (ὁ, ἡ), чел de zече аnĭ. «Χρόνος δεκαέτης». (пепȣлt:) «Παῖς δεκαετής (ȣлt:)» Гpam: [δέκα, ἔτος]. [de ȣnde

Δεκαετία (ἡ), кȣpsȣ de zече аnĭ.

Δεκάζω, віit: -άσω, (пpinч:) daȣ zечȣiaлъ; (de ȣnde овiч: în pъȣ) mitȣieskȣ (пpinч: жȣdікъtорȣ). [шi

Δεκάκις, adв: de zече орĭ. [δέκα].

Δεκακισχίλιοι, αι, α, zече miĭ. [δεκάκις, χίλιοι].

Δεκάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtорȣ de zече пatȣpĭ, саȣ de zече skaȣne ла maсъ de mînкаpе. [δέκα, κλίνη].

Δεκακότυλος (ὁ, ἡ), înкъпъtорȣ de zече kotiле, саȣ чin-zече (mъsȣpъ de вinȣ шi аlte лiкȣide). [δέκα, κοτύλη].

Δεκακυμία (ἡ), zечime de валȣpĭ ȣnеле nеste аlteле, (adікъ) mаpе fȣptȣnъ. (везĭ шi τρικυμία). [δέκα, κῦμα].

Δεκάκωλος (ὁ, ἡ), комnȣsȣ din zече mъdȣлаpе, саȣ împъpцitȣpĭ. [δέκα, κῶλον].

Δεκάλιτρος (ὁ, ἡ), гpeȣ, саȣ пpeцȣitȣ de zече лitpe. (везĭ λίτρα). ‖ (sȣвst:) Δεκάλιτρον, statepȣл Коpinteniлор (în пpeцȣ

de zeче оболї Ецin:) [δέκα, λίτρα).

Δεκάλογος (ό, ші ή), (Skp:) челе zeче прінчіпале порѫнчї але леџії Евр: [δέκα, λόγος].

Δεκάμετρος (ό, ή), (versŏ) компѫsŏ din zeче metpe. [δέκα, μέτρον].

Δεκαμηνιαῖος, α, ον, ші

Δεκάμηνος (ό, ή), de (saŭ în) zeче лѫnї. [δέκα, μήν].

Δεκαμναιαῖος, α, ον, ші

Δεκαμναῖος, α, ον, ші

Δεκάμνους, ου (ό, ή), греŭ, saŭ преџѫitŏ (ор în sѫmѫ) de zeче mine. [δέκα, μνᾶ, везї zічереа].

Δεκαμοιρία (ή), zeчime de граde (џеоmetp:) [δέκα, μοῖρα].

Δεκάμφορος (ό, ή), înкѫпѫtорŏ de zeче amfоре. [δέκα, ἀμφορεύς).

Δεκαναία (ή), flotilѫ de zeче корѫбії. [δέκα, ναῦς].

Δεκανία (ή), a zeчелеа парте dintр' o оstѫшеаскѫ чeatѫ. [ші

Δεκανικὸν (τὸ), (Біz:) локѫл, ѫnde staŭ dekanії; (каре слѫжіа tot de o datѫ ші ка) ѫnŏ felŏ de înкisoaре. [din

Δεκανὸς (ό), (Біz:) = Ῥαβδοῦχος. 2) = Δέκαρχος. [δέκα].

Δεκαοκτὼ, (nedekл:) опt-sпрezeче. [δέκα, ὀκτώ].

Δεκάπαλαι, adв: (kom:) în локŏ de πρόπαλαι, de мѫлt. [δέκα, πάλαι].

Δεκαπέντε (nedek:) чinчї-sпрezeче. [δέκα, πέντε].

Δεκαπενταετὴς, έος (ό, ή), de чinчї-sпрezeче anї. [δεκαπέντε, ἔτος].

Δεκαπηχυαῖος, α, ον, ші

Δεκάπηχυς, εος (ό, ή), de zeче коџї. [δέκα, πῆχυς].

Δεκαπλασιάζω, віit: -άσω, înzeчeskŏ. ‖ (пas:) mѫ înzeчeskŏ. [din

Δεκαπλάσιος, α saŭ ος, ον, ші

Δεκαπλασίων, ονος (ό, ή), (ші adв;) -σίως, înzeчitŏ. [δεκαπλοῦς].

Δεκάπλεθρος (ό, ή), чел кѫ întindере, saŭ кѫ коnpinsŏ de zeче погоане. [δέκα, πλέθρον].

Δεκάπληγος (ό, ή), компѫsŏ din zeче рѫnї. ‖ (sѫвst:) Δεκάπληγον (τὸ), челе zeче рѫnї a ле Еџiпtѫлѫї. [δέκα, πληγή].

Δεκάπλοκος (ό, ή), înпletitŏ în zeче. [δέκα, πλέκω].

Δεκαπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -πλοῦν, = Δεκαπλάσιος. [δέκα, ἁπλόος -οῦς].

Δεκάπολις, εως (ή), (провінџіе) компѫsѫ din zeче ораше. [δέκα, πόλις].

Δεκάπους, οδος (ό, ή), de zeче пічоаре (în лѫnџiме). "Οταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον». Apstf: 2) чел кѫ zeче пічоаре. [δέκα, πούς].

Δεκαπρωτεία (ή), demnitatea лѫї ...

Δεκάπρωτος (ό), ѫnѫл din чеї zeче întiї senatорї (dѫпе felѫл administрацiї Романе). [δέκα, πρῶτος].

Δεκάρχης, ου (ό), = Δεκαδάρχης. [δέκα, ἄρχω]. [de ѫnde

Δεκαρχία (ή), = Δεκαδαρχία. [ші

Δεκαρχικὸς, ή, όν, = Δεκαδαρχικός.

Δέκαρχος (ό),=Δεκάδαρχος.

Δεκὰς, άδος (ή), zeчime. «Ἡ Ἀττικὴ δεκάς». Лѫч: чеї zeче ораtорї аї Atenenілор. [δέκα].

Δεκάσκαλμος (ό, ή), (корабіе) кѫ zeче вîsле. [δέκα, σκαλμός].

Δεκασμὸς, (ό), zeчiѫіре; mitѫіре. [δεκάζω].

Δεκάσπορος (ό, ή), поеt: în локŏ de δεκαετής (dѫпе zіч: timпѫл, în каре s' аŭ fѫкѫt zeче semѫпѫtѫрї). [δέκα, σπόρος].

Δεκαστάτηρος (ό, ή), чел че преџѫiеште, saŭ іа плаtѫ zeче statере. [δέκα, στατήρ, везї zіч:]

Δεκάστεγος (ό, ή), tѫрnŏ кѫ zeче katѫрї. [δέκα, στέγη].

Δεκάστυλος (ό, ή), sпрijinitŏ пе zeче stîlпї. [δέκα, στύλος].

Δεκάσχημος (ό, ή), (metр:) versŏ кѫ doѫ пічоаре sпondee, іар челе-л-алте daktilї, saŭ dinпроtівѫ. [δέκα, σχῆμα].

Δεκάσχοινος (ό, ή), чел кѫ лѫnџime de zeче fѫnії (treї zeчї de stadії). [δέκα, σχοῖνος].

Δεκαταῖος, α, ον, de (saŭ în) zeче zіле. (везї ші δωδεκαταῖος). [δέκατος].

Δεκαταλαντία (ή), sѫmѫ de zeче talanџї. [din

Δεκατάλαντος (ό, ή), греŭ (ла кîntарŏ), saŭ преџѫitŏ, kostѫtорŏ de zeче talanџї. «Δίκη —», Esx: [δέκα, τάλαντον]

Δεκατεία (ή),=Δεκάτευσις. [δεκατεύω]

Δεκατέσσα(ττα)ρες, ες, α, патрѫ-sпрezeче. [δέκα, τέσσαρες].

Δεκάτευμα (τὸ), лѫatŏ, saŭ datŏ de zeчiѫіалѫ. [ші

Δεκάτευσις, εως (ή), zeчiѫіре. [ші

Δεκατευτήριον (τὸ), локалѫл, ѫnde se плѫtesk, saŭ se adѫпѫ zeчѫіелеле. [ші

Δεκατευτὴς, οῦ (ό), = Δεκατηλόγος, zeчiѫіtорŏ. [din

Δεκατεύω, віit: -εύσω, приnoseskŏ лѫї Dѫmnezeŭ zeчiѫіала din прѫzї (лѫаte de

ла връжмашї), шї чл: 2) іаȣ прin sорџї din zече вinоваџї пе ȣnȣл, ка sъ 'л педепseskȣ. 3) адȣnȣ zечїȣіеле, saȣ zечїȣіeskȣ пе чinева. 4)= 'Αρκτεύω. [din

Δεκάτη (ἡ), каȣtъ δέκατος.

Δεκατηλογέω -ῶ, віit: -ήσω, = Δεκατεύω, zечїȣіeskȣ. [шї

Δεκατηλογία (ἡ), stрînџере de zечїȣіеле. [шї

Δεκατηλόγιον (τὸ), =Δεκατευτήριον. [din

Δεκατηλόγος (ὁ, ἡ), stрînгъtорȣ de zечїȣіеле, zечїȣitорȣ. [δεκάτη, λέγω].

Δεκατημόριον (τὸ), а zечелеа парtе din вре ȣnȣ лȣкрȣ. [δέκατος, μόριον]

Δεκατηφόρος (ὁ, ἡ), ноеt: адȣnъtорȣ de zечїȣіелеле хоtърîtе пепtрȣ zеї. [δέκατος, φέρω].

Δέκατος, η, ον, ал zечелеа. «Δεκάτη (se înџ: μοῖρα, парtе)». zечїȣіалъ; (іар înџ: ἡμέρα, zі) а zечелеа zі de ла паштереа ȣnȣї копілȣ, întрȣ каре її даȣ нȣмеле, (ка ла ноï) zі de воtеzȣ. (de ȣnde) «Δεκάτην ποιῶ (θύω, ἑστιῶ)». Dm: amȣ воtеzȣ. [δέκα].

Δεκατόσπορος (ὁ, ἡ), ноеt: ал zечелеа stръпепоtȣ. [δέκατος, σπόρος].

Δεκατόω -ῶ, віit: -ώσω, = Δεκατεύω (3) zечїȣіeskȣ. [δεκάτη].

Δεκατρεῖς, εῖς, ία, [џеп:) δεκατριῶν, tреïsпрezече. [δέκα, τρεῖς].

Δεκατιώνης, ου (ὁ), кȣмпъръtорȣ (коntракчїȣ) de ла stъпîпірэ de zечїȣіеле (вепitȣріле) пȣвліче. [δεκάτη, ὠνή]. [de ȣnde

Δεκατώνιον (τὸ), =Δεκατευτήριον.

Δεκαφύϊος (ὁ, ἡ), ноеt: înzечїtȣ ла мъріме. [δέκα, φυή].

Δεκάφυλος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din (saȣ înпърџitȣ în) zече seminџїї. [δέκα, φυλή].

Δεκάχαλκον (τὸ), монеtъ de чеzе χαλκία (вezï zічереа). [δέκα, χαλκός]. (вezï шї δηνάριον).

Δεκαχῇ, адв: în zече вȣкъџї (пърџї).

Δεκάχιλοι, αι, α, ноеt: în локȣ de δεκακισχίλιοι. [δέκα, χίλοι în локȣ de χίλιοι].

Δεκάχορδος (ὁ, ἡ), (înstрȣмîntȣ) кȣ zече коарде. «Ψαλτήριον δεκάχορδον». Skр: ліръ, saȣ кітаръ кȣ zече коарде. [δέκα, χορδή].

Δεκέμβολος (ὁ, ἡ), чел кȣ zече ἐμβόλους (вezï zічереа). «Ναῦς δεκέμβολος». Esхл: [δέκα, ἔμβολος].

Δεκετηρίς, ίδος (ἡ), = Δεκαετηρίς.

Δεκέτηρος (ὁ, ἡ), = Δεκαέτηρος.

Δεκέτης, εος (ὁ, ἡ), шї δεκέτις, ιδος (ἡ), =Δεκαέτης.

Δέκευ, Іоп: (în локȣ de δέχου) порȣпч: ал лȣї δέκομαι.

Δεκήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς, коравіе) кȣ zече рînдȣрї de вîsле, saȣ вîsлашї. (вezï τριήρης). [δέκα, ἐρέσσω].

Δέκομαι, Іоп: în локȣ de δέχομαι.

Δεκόργυιος (ὁ, ἡ), de zече sїîпжinї. [δέκα, ὀργυιά].

Δεκτέος, α, ον, нос: ал лȣї δέχομαι.

Δεκτήρ, -ῆρος, ноеt:, шї

Δέκτης, ου (ὁ), (în џеп:) пріimitорȣ, saȣ аsъltорȣ аsȣпръшї; (іар партк:) чершъtорȣ. [δέχομαι]. [de ȣnde

Δεκτικός, ή, όν, нȣtinчоsȣ de а пріimi; înкъпъtорȣ.

Δέκτο, ноеt: în локȣ de ἐδέδεκτο, saȣ ἐδέξατο, 3: sinг: пеpѕ: de пеste sъв: saȣ пех: ал лȣї δέχομαι.

Δεκτός, ή, όν, пріimitȣ; saȣ de пріimit; (прін ȣрм:) плъкȣtȣ. [шї

Δέκτρια (ἡ), fem: ал лȣї δέκτης. [шї

Δέκτωρ, ορος (ὁ), ноеt: în локȣ de δεκτήρ. [δέχομαι].

Δελαστρεύς, έως (ὁ), ноеt:=δελεαστρεύς. [din

Δέλαστρον (τὸ), ноеt:= Δελέαστρον.

Δελεάζω, віit: -άσω, пȣїȣ момеалъ în ȣndiџъ, шї чл: (прін ȣрм:) прinzȣ; (fiг:) момеskȣ, амъџeskȣ. [δέλεαρ]. [de ȣnde

Δελέαμα (τὸ), = Δελέασμα.

Δέλεαρ [δέλος], -ατος (τὸ), момеалъ; (fiг:) віклепіе, амъџіре; міжлокȣ de аtраџере.

Δελεάρπαξ, αγος (ὁ, ἡ), ноеt: хръпitорȣ de момеалъ din ȣndiџъ, шї чл: [δέλεαρ, ἅρπαξ].

Δελέασμα (τὸ), міжлокȣ de моміре, момеалъ; (fiг:) înшелъчїȣпе. [δελεάζω].

Δελεασμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї δελέασμα.

Δελεασμός (ὁ), моміре; (fiг:) амъџіре. [шї

Δελεαστικός, ή, όν, (шї адв:) -ικῶς, înдемînатікȣ, saȣ контрівȣitорȣ ла моміре, saȣ амъџіре. [шї

Δελεάστρα (ἡ), înstрȣмîntȣ de моміре, кȣрsъ. [шї

Δελεαστρεύς, έως (ὁ), ноеt: момitорȣ, пеsкарȣ. [шї

Δελέαστρον (τὸ), = Δελεάστρα. [δελεάζω].

Δέλειαρ, -ατος (τὸ), ноеt: în локȣ de δέλεαρ.

Δέλετρον (τὸ),=Δέλεαρ. 2) fелinарȣ хоџeskȣ. [δέλος].

Δελήτιον (τὸ), dim: ал лȣї δέλος, δέλεαρ.

Δελλίθιον (τὸ), кsïnsл înseктеï nsmite

Δέλλις, ιθος (ἡ), snŭ felŭ de viesпе.

Δέλος [δέλω], εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de δέλεαρ.

Δέλτα (τὸ), [Евр:] (nedeкл:) delta, nsmeле літереï a патра Δ; (de sнde) tpisnгisŭ екілатеpaлŭ; шi snŭ felŭ de înssлъ, че formeazъ Nілsл, шi алtе pîspĭ npin desпърціtорелe, че se fak пе ла върstъtsрелe лор. 2) (kom:) партеа ценіталъ a femeiлор.

Δελτάριον (τὸ), шi

Δελτίον (τὸ), dim: ал лsï δέλτος.

Δελτογράφος (ὁ, ἡ), noet: skpiitopŭ de чева în (saŭ ka în) kapte. «Φρὴν — ». Esхл: memopia. [δέλτος, γράφω].

Δελτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în firspъ de Δ, tpisnгiosŭ. [δέλτα, εἶδος].

Δέλτον, (noale) шi Βέλτον (τὸ), вінеле (dsпе Kpeteni, de sнde шi βελτίων, βέλτιστος.

Δέλτος (ἡ), tавлъ (npinч: tpisnгioasъ); skpisoape (stpînsъ în firspъ de Δ); (npin întind:) kapte; (în цеn:) înskpisŭ; testamentŭ, шi чл: [δέλτα]. [de sнde

Δελτόω -ῶ, віit: -ώσω, skpiŭ, însemnezŭ чева пе tавлъ. 2) stpîнгŭ skpisoape în formъ de Δ. [de sнde

Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, stpînsŭ în formъ de Δ, tpisnгiosŭ.

Δελφάκειος (ὁ, ἡ), шi

Δελφάκινος, η, ον, de nopкŭ. [шi

Δελφάκιον (τὸ), dim: ал лsï [δέλφαξ], пspчелsшŭ.

Δελφακόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, мъ fakŭ....

Δέλφαξ [δελφύς], ακος (ὁ, ἡ), (maï кs seamъ fem:) пspчелŭ, saŭ skpofiцъ (kpeskstъ îndestsл, ka sъ se пpъseaskъ).

Δελφικὸς, ἡ, όν, Delfikŭ, saŭ ал Delfiлор. || (ssвst:) Δελφικὴ, masъ кs tpeï пічоapе. [Δελφοί].

Δελφὶν, saŭ (maï віпе) Δελφίς, [în afin: кs δέλφαξ, saŭ ἔλαφος] ῖνος (ὁ), delfinŭ, (snŭ kitŭ de mape). 2) sна din zodiiле, saŭ konstелаціiле nopdиче. 3) o гpeвtate de плsмвŭ în firspъ de delfinŭ kape apsnкindsse asspa връжмъшeшtieлор kopъвiï ле кsfsнda. (vezĭ шi κεραίτης). 4) snŭ felŭ de sндiцъ.

Δελφίνη (ἡ), шi Δελφίνης, ου (ὁ), = Δελφύνη, ύνης.

Δελφινίζω, віit: -ίσω, skълdîndsmъ мъ daŭ afsнd кs капsл ka delfinsл. [δελφίν].

Δελφίνιον (τὸ), temnлsл ал Delfianslsi Anoлonŭ în Atena. (de sнde) «Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον». жsdikъtopia, sнde se жsdikaŭ чеï пе dpentate omopîtopĭ. 2) (пentps firspa fpsнzелор sале) snŭ felŭ de плаntъ, пътлъцеanъ selвatikъ. (vezĭ шi στρύχνος). [din

Δελφίνιος (ὁ), (enit:) Anoлonŭ, fiind къ a omopît пе валаsps [Δελφίνης].

Δελφινίσκος (ὁ), dim: ал лsï δελφὶν, delfinaшŭ.

Δελφινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de delfinŭ. [δελφὶν, εἶδος].

Δελφινόσημος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape delfinŭ de semnŭ. [δελφὶν, σῆμα].

Δελφινοφόρος (ὁ, ἡ), npodsкъtopŭ de delfinĭ. «Πόντος —». Esхл: 2) (kopaвie) apmatъ кs delfinĭ (maшine de плsmвŭ). [δελφὶν, φέρω].

Δελφὶς, ῖδος (ἡ), noet: în локŭ de δελφικὴ, fem: ал лsï δελφικός.

Δελφὶς, ῖνος (ὁ), kaвtъ δελφίν.

Δελφύνη (ἡ), шi Δελφύνης, ου (ὁ), валаsps (кs kansл de nopкŭ) din Delfi, пе kape'л a sчis Anoлonŭ. [Δελφοί].

Δελφὺς, ύος (ἡ), mitpa femeiĭ.

Δέλω, neîntpeв: npimit: ал zічepiлор, δέλος, δόλος, δηλέομαι, шi чл:.

Δέμα (τὸ). [δέω] = Δεσμὸς, легъtspъ.

Δέμας (τὸ), (nedeк:) [δέμω] noet: tpsпŭ, saŭ statŭ (de tpsпŭ). (vezĭ шi δομή). || (în цеn: ел: de κατὰ) în локŭ de adв: de asemъn: saŭ kalit: «Δέμας πυρὸς». Iл: Л. aidoma, întoкmaï ka foкsл; (vezĭ шi δίκη, τρόπος, χάρις, шi чл:).

Δεμάτιον (τὸ), dim: ал лsï δέμα, легъtspikъ.

Δέμνιον (τὸ), [δέμω] noet: patŭ, aшtepnstŭ; кsлкsшŭ, stpatŭ de вitъ; кsïвŭ.

Δεμνιοτήρης, ου (ὁ), noet: чел че пъzeшte patsл, (adikъ) stъ кsлkatŭ în patŭ; (despre пasъpe) = Ἀπτήν. [δέμνιον, τηρέω].

Δέμω, (шi miж:) δέμομαι, [δέω] (întpeв: maï кs seamъ пеx: ἔδειμα, шi miж: ἐδειμάμην, tpe: de кs: δέδμηκα, шi пas: δέδμημαι) zideskŭ.

Δενδαλὶς, ίδος (ἡ), = Δανδαλίς.

Δενδίλλω, (шi maï msлt пs) noet: [δινέω, ἴλλος] înвîpteskŭ oкiĭ kînd întp' o parte, kînd întp' алta; apsнкŭ къtъtspĭ selвatiче, мъ sitŭ кiopsш.

Δενδρὰς, άδος (ἡ), noet: pomişŭ, dsmвpaвъ. [δένδρον].

Δένδρειον, noet: în локŭ de δένδρον.

Δενδρεόθρεπτος (ὁ, ἡ), noet: xpъnitopŭ.

saȣ xpъnitȣ de копачї. «Ῥεῦμα —». Emned: [δένδρεον, τρέφω].

Δένδρεον, Ion: ши поеt: în локȣ de δένδρον.

Δένδρεσι, поеt: în локȣ de δένδροις, dat: îm: ал лȣї δένδρον.

Δενδρήεις, εσσα, εν, поеt: плinȣ de копачї, пъdȣposȣ. [δένδρον].

Δενδριακὸς, ή, όν, поеt: în локȣ de δενδρικός.

Δενδρίζω, виit: -ίσω, мъ fakȣ (saȣ seamъnȣ кȣ) копачїȣ. [ши

Δενδρικὸς, ή, ὸν, de копачїȣ, saȣ de помȣ. [δένδρον].

Δένδριον (τὸ), dim: ал лȣї δένδρον, копъчелȣ, помiшорȣ.

Δνεδρίτης, ου (ὁ), ши δενδρῖτις, ιδος (ή), (γῆ, пъmîntȣ) îndemînatikȣ, npiinчоsȣ ла sъdipe de помї, «Νύμφη, Διόνυσος —». паtponȣ-o-апъ de копачї; (ἄμπελος, вie) кape se ȣpкъ пе помї, saȣ se înалцъ ка ȣпȣ помȣ, = Ἀναδενδρὰς; (βάτραχος, κροκόδειλος) кape se înкȣїбъ, saȣ se ȣpкъ în копачї; (λίθος) копачїȣ пеtpifikatȣ, saȣ піatpъ кȣ віпе în fopmъ de копачїȣ. (de ȣnde) «Δενδρῖτις θαλασσία». Лкs: мъpцеаnȣл. [δένδρον].

Δενδροβατέω -ῶ, виit: -ήσω, ȣмвлȣ, saȣ мъ ȣpкȣ npiп помї. [δένδρον, βατής].

Δενδροειδὴς, έος (ὁ, ή). чел în fopmъ (saȣ мъpime) de помȣ. [δένδρον, εἶδος].

Δενδροκολάπτης, ου (ὁ), = Δρυοκολάπτης. [δένδρον, κολάπτω].

Δενδροκόμης, ου (ὁ), = Δενδρόκομος.

Δενδροκομικος, ή, όν, потpiвitȣ saȣ îndemînatikȣ ла înгpiжipe de помї. [din

Δενδροκόμος (ὁ, ή), înгpiжitopȣ, кȣлtiвъtopȣ de помї. [δενδρον, κομέω].

Δενδρόκομος (ὁ, ή), înподовitȣ кȣ (ȣmвpitȣ de) деші (stȣfoшї) помї. [δένδρον, κόμη].

Δενδροκοπέω -ῶ, виit· -ήσω, = Δενδροτομέω, [δένδρον, κοπή].

Δενδρολάχανον (τὸ), (npinч: ла îm:) epвȣpї de легȣмъ кpeskȣte în 'нълцime de копачїȣ. [δένδρον, λάχανον].

Δενδρολίβανος (ὁ), помȣл, кape faчe тъmîie, saȣ smîpnъ. 2) (maї поȣ) posmapinȣ. (кaȣtъ λιβανωτίς). [δένδρον, λίβανος].

Δενδρομαλάχη (ή), копъчелȣ de палвъ. [δένδρον, μαλάχη].

Δένδρον (τὸ), apвopȣ, копачїȣ, помȣ; (ȣпе opї) tpȣпкiȣ, saȣ тȣлпiпъ, pъdъчiпъ de помȣ; (de ȣnde fir:) isвopȣ, npiчiпъ. [de ȣnde

Δενδρόομαι -οῦμαι, виit: -ώσομαι, мъ fakȣ (мъ npefakȣ în, saȣ мъ înалцȣ ка ȣпȣ) помȣ.

Δενδροπήμων, ονος (ὁ, ή), поеt: въtъмъtopȣ de помї. [δένδρον, πῆμα].

Δένδρος, εος -ους (τὸ), поеt: în локȣ de δένδρον. [de ȣnde

Δενδρότης (ή), пaptea лemnoasъ, sȣвstanцa помȣлȣї. (везї ши δένδρωσις).

Δενδροτομέω -ῶ, виit: -ήσω, taiȣ (ка вpъжmaшȣ) помiї, saȣ копачiї ȣпȣї локȣ. [ши

Δενδροτομία (ή), тъiepe (saȣ кȣpъцipe) de помї. [din

Δενδροτόμος (ὁ, ή), тъietopȣ, saȣ кȣpъцitopȣ de помї. [δένδρον, τομή].

Δενδροφορέω -ῶ, виit: -ήσω, пpodȣкȣ помї. 2) цiȣ în mîinї pamȣpe de помȣ. [ши

Δενδροφορία (ή), пpodȣкцie de копачї. 2) пȣptape în mîinї de pamȣpe de копачї, (de ȣnde) = Θυρσοφορία, sepвъtoape în чinstea лȣї Бакȣ, Чepeseї, ши чл: [din

Δενδροφόρος (ὁ, ή), (локȣ) пpodȣкъtopȣ de копачї. (de ȣnde ‖ sȣвst:) = Θυρσοφόρος. [δένδρον, φέρω].

Δενδροφυέω -ῶ, виit: -ήσω, пpodȣкȣ копачї. «Δενδροφυούσης ἤδη τῆς γῆς». Пopf: [δένδρον, φυή].

Δενδρόφυτος (ὁ, ή), sъditȣ кȣ копачї, saȣ помї. «Πέτρα —». Opf: піatpъ кȣ fiгȣpї de копачї ши плante пе dînsa, кape ши δενδραχάτης se ziчe de Плinie. (везї ши δενδρίτης). [δένδρον, φύω].

Δενδρυάζω, виit: -άσω, мъ askȣnzȣ (локȣieskȣ) în пъȣntpȣ, saȣ sȣвt копачї. «Ὁ τότε κατὰ τοὺς δενδρυάζοντας καὶ βαλανηφαγοῦντας βίος». Eȣst: [δένδρον].

Δενδρύφιον (τὸ), dim: ал лȣї δένδρον, помiшopȣ.

Δενδρώδης, εος (ὁ, ή), = Δενδροειδής. 2) плinȣ de помї, saȣ копачї. 3) = Δενδρίτης. «Νύμφαι —». Opf: [ши

Δενδρώεις, εσσα, εν, поеt: = Δενδρήεις. [ши

Δενδρὼν, ῶνος (ὁ), помiшȣ, лiвadъ de помї. [δένδρον].

Δένδρωσις, εως (ή), кpeшtepe în мъpime de помȣ. [δενδρόομαι].

Δενδρῶτις, ιδος, поеt: în локȣ de δενδρώδης (ή), «Πέτρα —». Eȣp: Пapnasȣл. [δένδρον].

Δεννάζω [δέννος], виit: -άσω, окъpъskȣ, ваtжокopeskȣ. [de ȣnde

Δεννασὸς, ἡ, ὸν, de окърît, de batжокоріt.

Δέννος [δεινὸς], ου (ὁ), поет: окаръ, batжокоръ, печinste.

Δεξαμενὴ (ἡ), [δέχομαι] (în цеп:) = Δοχεῖον; (de вnde fasf:) матеріа (ка пріімітоаре de форmъ). 2) (партік: ші овіч:) stepпъ, (Търч:) хаввzъ (ка înкъпътоpъ de апъ).

Δεξιὰ (ἡ), каstъ δεξιὸς. [de вnde

Δεξιάζω, віit: -άσω, întpeввinцеzъ нвmaĭ (saъ de maĭ mвлtе орĭ) mîna dpeaпtъ (înпpot: de ἀριστερεύω). 2) (îndoioвъ) = кв

Δεξιάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, Ion: în локъ de δεξιόομαι.

Δεξίδωρος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de δωροδόκος, пріimitopъ de дарврĭ. [δέχομαι, δῶρον].

Δεξίμηλος (ὁ, ἡ), поет: пріimitopъ de oiле de жертfit. «Ἐσχάρα βωμοῦ — ». Ep: [δέχομαι, μῆλον].

Δεξιοβόλος (ὁ, ἡ), asвîрлitopъ de sъдецĭ saъ лапче кв dpeanta, saъ кв îndemînъtate. [δεξιὸς, βάλλω].

Δεξιόγυιος (ὁ, ἡ), поет: чел кв îndemînatiче (шлъdioase) mъдвларе (maĭ кв seamъ mîinĭ). [δεξιὸς, γυῖον].

Δεξιοκάθεδρος (ὁ, ἡ), поет: (Візер:) шеzъtopъ în dpeanta. [δεξιὸς, καθέδρα].

Δεξιολάβος (ὁ), (Skp: аркашъ, гардіанъ, satелitъ. [δεξιὸς, λαβή].

Δεξιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, (кв ак: ші пpea pap кв dat:) пріimeскъ, saъ saлвtъ пе чinева апвкîndв 'л кв dpeanta de dpeanta, îĭ fakъ пpieteneaskъ цеpemonie; веаъ în sъпetatea челвĭ че шаde de a dpeanta mea, ші 'ĭ daъ пахарвл; (în цеп:) пріimesвъ. «Πυκνὴν ἄμυστιν δεξιούμενοι». Евр: «Ἐδεξιοῦτο το λυτήριον τῆς ἁμαρτίας σῶμα ὁ ἀλιτήριος». Трпр: (везĭ ші δεικανάομαι.). [din

Δεξιὸς [δέξις], ὰ, ὸν, чел din dpeanta. «Ἔχοντες δεξιοὺς τοὺς πελταστάς». Ksn: «Δεξιὰ φάλαγξ». Такt: nieziша, каpe isвеште кв аріпа чea dpeantъ пе вpъжmaшĭ; (de вnde) «Δεξιὰ (fъръ ші înпpeвпъ кв χείρ)». mîna dpeantъ. «Δεξιὰν ἐμβάλλω». Esхл: =Δεξιοῦμαι; (прin întind:) tокmeaлъ, fъгъdвiaлъ. «Δεξιὰν δοῦναι καὶ λαβεῖν». Ksn: «Βασιλεῖ οὐχ ὑπήκουσε δεξιὰν πέμποντι». Ksn: (ші în:) «Δεξιὰς παρὰ βασιλέως φέροντες μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς. Ksn: «Δεξιάς τε παραβὰς καὶ ὅρκους πατήσας». Ар: (ші ка adв: лок:) «Ἐκ δεξιᾶς, «Ἐν δεξιᾷ, (ші fъръ преп:) «Δεξιᾷ». Diod:=Ἐκ δεξιῶν, «Ἐπὶ (Κατὰ, Εἰς) τὰ δεξιὰ (se înц: μέρη)». «Δεξιὰ κόσμου». Еввt: челе resъpitene. (прекпт ші ἀριστερὰ, челе апвsene în релацie кв чел че se вitъ sпpe nopdъ). (de вnde) «Δεξιὸς θεοῖσιν ἐπευχόμενος». Тrп: adiкъ sпpe resъpitъ. «Δεξιὸς ὄρνις». Іл: N. кътpe resъpitъ; (прin врт: 2) = Αἴσιος (везĭ Іл: M. 230) notpiвitъ, пріinчоsъ. «Ἄνεμος —». Лвч: «Τύχη — ». Sвid: 3) (omъ вpednікъ, îndemînatікъ, iskвsitъ. «Οἱ πολλοὶ, κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κέκληνται». Твч: «Ποιητὴς (Ῥήτωρ) δεξιὸς». Apstf: ші Плt: =Δεινὸς, «Διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός». Плt: «Τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας». Плt: «Προοίμιον ἀθλήσεως δεξιόν». Гpr: «Ἵνα λέγω (προβάλλω) τι δεξιόν». Apstf: (iap maĭ поъ ші кв înf:) «Δεξιος γὰρ ἦν κλέψαι». Прокп:

Δεξιόσειρος (ὁ, ἡ), поет: калвл, че ла tpъsвpъ de патpв tpъгъtopĭ este înхъmatъ în dpeanta ка алътвpaшъ; (прin врт:) ацеръ, івte (прекпт maĭ овічпвit sînt чеĭ asemenea каĭ). «Μέγας Ἄρης—». Esхл: (вnde алцiĭ zік δεξιόχειρος). [δεξιὸς, σειρά].

Δεξιοστάτης, ου (ὁ), (пріпч:) întîiвл stъtъtopъ ал хорвлвĭ din dpeanta; (în цеп:) чел че stъ de a dpeanta. [δεξιὸς, στάτης din ἵσταμαι].

Δεξιοστροφέω -ῶ, віit: -ήσω (поъ) înвîpteskъ ші asвîрлъ îndemînatік. [δεξιὸς, στροφή].

Δεξιότης (ἡ), îndemînъtate, iskвsinцъ, ші чл: 2) =Δεξίωσις, пpieteneaskъ пріimipe.

Δεξιότοιχος (ὁ, ἡ), вîsлitopъ desпpe пеpeteлe din dpeanta ал коpъвii. [δεξιὸς, τοῖχος].

Δεξιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), аpъtatъ, въzвtъ din пaptea чea dpeantъ. [δεξιὸς, φαίνομαι].

Δεξιόφιν, adв: поет: în локъ de (ἐκ) δεξιοῦ, saъ δεξιᾶς, din (saъ în) dpeanta.

Δεξιοφύλαξ, ακος (ὁ), aшezatъ în чea dinainte, saъ чea din врmъ stpeaжъ a аріпеĭ dpeпte de apmie. [δεξιὸς, φύλαξ].

Δεξιόχειρος (ὁ), поет:=Περι (Ἀμφι, Ἐπι) δέξιος, îndemînatікъ, iskвsitъ. [δεξιὸς, χείρ].

Δεξιόωντο, поет: în локъ de ἐδεξιῶντο, прел: ал лвĭ δεξιάομαι.

Δεξίπυρος (ὁ, ἡ), поет: пріimitopъ de fокъ, (локъ) вnde se апpinde fоквл. [δέξις, πῦρ].

Δέξις, εως (ἡ), пріimipe. [δέχομαι].

Δεξιτερὸς, ἡ, ὸν, поет: în локъ de δεξιός.

Δεξίωμα (τὸ), поет: op че пріimeште

чінева кȣ мълцȣміре, дарȣ біне прііміtȣ. 2) = Δεξίωσις.

Δεξιώνυμος (ὁ, ἡ), [δεξιός, ὄνομα] чел кȣ де біне înseмнъtорȣ нȣме, саȣ кȣ нȣмеле tрасȣ дін δεξιός. «Δεξιώνυμος χείρ». мîна (нȣміtъ) дреаптъ. (înпрot: де εὐώνυμος, stînга).

Δεξιῶς, адв: кȣ iскȣсінцъ, înдемîнаtік, норочіt, кȣ пріінцъ; ші чл: «Δεξιῶς ἔχω πρός τι». Пл: sîntȣ înдемîнаtікȣ ла чева. [δεξιός].

Δεξίωσις, εως (ἡ), пріеtеneаскъ прііміре кȣ апȣкаре де мîна дреаптъ. [δεξιόομαι].

Δέξο, поеt: în локȣ де δέδεξο, саȣ δέξαι, пех: де порȣнч: ал лȣї δέχομαι.

Δέοι, поft: ал лȣї δεῖ.

Δέομαι, δέῃ, δέεται, ші δεῖται, віit: ἡσομαι, ші (în а 3: нȣмаї înсем:) δεηθήσομαι, пех: ἐδεήθην, (кȣ цен: саȣ înf:) амȣ tребȣінцъ, sîntȣ ліпсіtȣ де чева. «Χρημάτων δεόμενον». Пл: «Πρόσελθε, δέομαι γάρ τι σου». Apstf: «Ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν». Dm: (везї ші δεῖ) 2) черȣ; каȣtȣ а добîнді. «Ἀφορμῆς δεόμενος». Лȣч: 3) рогȣ. «Δέομαι ὑμῶν δικαίαν δέησιν». Dm: «Ἐδεῖτο μου συνευπορῆσαι αὐτῷ τριάκοντα μνᾶς». Dm: «Καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι». «Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ». Skp:

Δέομαι (поаtе маї коректȣ δείομαι), поеt: (фоарtе рар) în локȣ де δέδια, мъ tемȣ.

Δέομαι -οῦμαι, пас:, ші

Δέον, поеt: în локȣ де ἔδεον, прел: ал лȣї δέω, легȣ.

Δέον, οντος (τὸ), през: де партч: ал лȣї δεῖ.

Δεόντων, цен: îm: ал лȣї δέον.

Δεόντων, At: în локȣ δείτωσαν. 3: îm: перs: де порȣнч: ал лȣї δέω, легȣ.

Δεόντως, адв: (де партч:) дȣпе tребȣінцъ, саȣ кȣвіінцъ.

Δέος, εος -ους (τὸ), фрікъ.

Δέπας [δέφω], ας (τὸ), поеt: пахарȣ.

Δεπαστραῖος, α, ον, кȣвеніtȣ ла, саȣ фъкȣtȣ кȣ...

Δέπαστρον (τὸ), поеt: =Δέπας.

Δεράγχη (ἡ), поеt: [δέρη, ἄγχω] лацȣ, сȣгрȣмъtоаре де гîtȣ.

Δεραγχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Δειραγχής.

Δέραιον (τὸ), [δέρη] = Περιδέραιον.

Δεραιοπέδη (ἡ), = Δειροπέδη, лацȣ де пріns пъсърї.

Δέρας [δέρω], ατος (τὸ), поеt: în локȣ де δέρμα, піеле.

Δέργμα (τὸ), ші

Δεργμός (ὁ), поеt: [δέρκομαι] къȣtъtȣръ, прівіре.

Δέρη (ἡ), поеt: [δέρω] (прінч:) партеа де дінаінtе а гîtȣлȣї; (іар прін întінд:) tоtȣ гîtȣл. «Στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ». Ksn: 2) (fir:) = Δειράς, кȣлме, саȣ вале де мȣнtе. «Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν». Hind:

Δερκέσκετο, поеt: în локȣ де ἐδέρκετο, прел: ал лȣї δέρκομαι.

Δερκευνής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [δέρκομαι, εὐνή] чел че доарме кȣ окії дескішї.

Δερκιάομαι -ῶμαι, поеt: în локȣ де

Δέρκομαι, віit: -δέρξομαι (tре: де кȣ: маї де мȣлtе орї în локȣ де през: δέδορκα; пех: прін меtаt: ἔδρακον, ші пас: кȣ акt: înсем: ἐδέρχθην, ші 2 ἐδράκην) = Βλέπω, мъ ȣіtȣ (прінч: пекліпіt ші кȣпаt). «Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα». Sof: || (пас:) мъ вързȣ, sîntȣ възȣtȣ. «Ἐμεῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο». Il: A. 2) (неȣt:) лȣческȣ, лȣмінезȣ. «Τηλέθεν κλέος δέδορκε». Hind: 3) în ло... de ἀκούω, аȣзȣ. «Κτύπον δέδορκα». Esхл:

Δέρμα (τὸ), [δέρω] піеле. «Ἐν τῷ αὐτοῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι». Dm: съ мъръtȣріseаскъ прін мȣнчї. [де ȣнде

Δερματικός, ἡ, όν, релаtівȣ кȣ піеї. [де ȣнде) «Δερματικὸν (se înц: ἀργύριον)» банї, че se адȣнъ дін вînзареа піеілор де жерtfе. [ші

Δερμάτινος, η, ον, фъкȣtȣ де піеле.

Δερμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї δέρμα.

Δερματουργία (ἡ), аргъсіре де піеї, саȣ мешtешȣгȣл аргъsіtорȣлȣї. [ші

Δερματουργικός, ἡ, όν, аtінгъtорȣ де (саȣ каре аре де обіекtȣ) аргъsіреа піеілор. || (fem:)=Δερματουργία. || (върв:)=кȣ

Δερματουργός (ὁ), аргъsіtорȣ де піеї, (Търч:) tабакȣ. [δέρμα, ἔργον].

Δερματοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, мънîнкȣ (шъ хрънескȣ кȣ) піеї. [δέρμα, φάγω].

Δερματοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, порtȣ піеї. [δέρμα, φέρω].

Δερματώδης, εος (ὁ, ἡ), ка піелеа, піелоsȣ. [δέρμα].

Δερμηστής, οῦ (ὁ), ȣнȣ фелȣ де мікȣ віерме розъtорȣ де піеї. [δέρμα].

Δερμόπτερος (ὁ, ἡ), чел кȣ аріпї де піеле. «Ἡ νυκτερὶς δερμόπτερον». Apst: [δέρμα, πτερόν].

Δερμύλλω, віit: -υλῶ, жȣпоіȣ; (ком:) =Δέφομαι. [δέρμα].

Δέρξις, ιος (ἡ), поеt: Ion: [δέρκομαι] къȣtъtȣръ, ведере.

Δέρος, εος -ους (τὸ), поet: în локꙋ de δέρμα.

Δεῤῥίδιον (τὸ), dim: ал лꙋї

Δέῤῥις, εως (ἡ), (în џen:) =δέρμα; (iap партк:) піеле аspръ, неаргъsitъ; (iap пріnч:) пердеа fъкꙋtъ dintp' ast-felꙋ de піеле. [ші

Δέρτρον (τὸ), [δέρω] = Ἐπίπλοον, прапорꙋл mаџелор nînteчелꙋї de жоs. (везї ші ἦτρον).

Δέρω [în af: кꙋ τείρω], віit: δερῶ, (пеx: ἔδειρα, tpe: de кꙋ: δέδαρκα, пas: пеx: ἐδάρην) жꙋпоїꙋ; (fir:) dожепеsкꙋ, mꙋstpꙋ аspрꙋ. 2) (maї поꙋ) ватꙋ.

Δέσις, εως (ἡ), легаре; комплеtіре; înкеіере. [ші

Δεσμὰ (τὰ), îm: пеpeг: ал лꙋї δεσμός. [ші

Δέσμα (τὸ), поet: în локꙋ de δεσμός. [δέω].

Δέσμευσις, εως (ἡ), легаре, saꙋ пꙋпере în легъtꙋpї (овезї). [ші

Δεσμευτικὸς, ἡ, ὸν, folositopꙋ, saꙋ îndemînatікꙋ ла легаре, пꙋпере în feapъ. «Κτῆμα — ». Пlat: fꙋnia. [din

Δεσμεύω, віit: -εύσω, =Δέω, легꙋ; (пріnч:) пꙋїꙋ în feapъ (ланџꙋ, ші чл:); 2) fакꙋ легъtꙋpї. [δεσμὸς, saꙋ δέσμη).

Δέσμη (ἡ), [δέω] легъtꙋpъ; mъпꙋпкіꙋ.

Δεσμίδιον (τὸ), легъtꙋpікъ, dim: ал лꙋї

Δέσμιον (τὸ), dim: ал лꙋї δέσμη, saꙋ δεσμός.

Δέσμιος, α ші ος, ον, легаtꙋ, пꙋsꙋ în feapъ, înкisꙋ, (прizопіеpꙋ). 2) поet: (пpea pap) легъtopꙋ de чеї пріnші, saꙋ = Δεσμευτικός. [δεσμός].

Δεσμὶς, ἴδος (ἡ), легъtꙋpъ, легъtꙋpікъ. [δέσμη].

Δεσμόβροχος (ὁ, ἡ), поet: (пеапров:) mꙋnчitopꙋ кꙋ легъtꙋpї, ші лаџꙋpї sꙋгpꙋmъtoape. «Εἱρκτὴ — ». Manet: [δεσμὸς, βρόχος].

Δεσμόλυτος (ὁ, ἡ), поet: desлегаtꙋ, sловоzitꙋ din легъtꙋpї. [δεσμὸς, λύω].

Δεσμὸς (ὁ), [δέω] op че slꙋжеште ла легаре, fꙋпіе, ланџꙋ, ші чл: (прin întind:) кꙋївꙋ. (Іл: Σ. 372); (îm:) feapeле челор пꙋші ла înкisoape; (de ꙋnde) «Ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν». Лꙋч: = Δεσμοφύλαξ. 2) легаре; (mediч:) апꙋкаре, пріndepe (de певре, ші чл:). 3) подꙋ, saꙋ înnodъtꙋpъ, легъtꙋpъ.

Δεσμοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopꙋл înкішілор, ші ал înкisoapiї. [δεσμὸς, φύλαξ].

Δεσμόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), (maї поꙋ) легаtꙋ de mîїnї. [δεσμὸς, χείρ].

Δεσμόω -ῶ, віit: -ώσω, =Δεσμεύω. [de ꙋnde

Δέσμωμα (τὸ), поet: = Δεσμός. [ші

Δεσμωτήριον (τὸ), înкisoape. [ші

Δεσμώτης, ου (ὁ), ші δεσμῶτις, ιδος (ἡ), =Δέσμιος; пꙋsꙋ ла înкisoape легаtꙋ.

Δεσπόζω, віit: -όσω, (кꙋ џen: ші pap кꙋ ак:) sîntꙋ desпotꙋ, amꙋ stъпînipe авsолꙋtъ, stъпînesкꙋ. «Τὸ τοῦ δημοσίου πρᾶγμα οὐ δύναται διὰ χρονίας νομῆς δεσποσθῆναι». Лџ: (прin întind:) «Διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λογου». Esхл: îл воїꙋ înџелеџе віnе. [δεσμόω].

Δέσποινα, ης (ἡ), fem: ал лꙋї Δεσπότης, stъпînъ; (прin întind:) împъpъteasъ; (în џen: ꙋпꙋ tepmînꙋ de чinstipe) doamnъ.

Δεσποσιοναύτης, ου (ὁ), (se пꙋmiaꙋ în Sпapta) sловоziџiї Елоџї (ровї aї Лачеdemoпепілор), кape slꙋжіаꙋ ла коpъвiї. [δεσπόσιος, ναύτης].

Δεσπόσιος (ὁ, ἡ), поet: în локꙋ de δεσπόσυνος. [δεσπότης].

Δέσποσμα (τὸ), поet: порꙋпкъ, saꙋ faпtъ de stъпînꙋ. [ші

Δεσποστὸς, ἡ saꙋ ὸς, ὸν, пꙋtinчosꙋ de a se stъпîni (saꙋ dꙋпе Apst: fъкꙋtꙋ ка sъ se stъпînеаsкъ) авsолꙋt. [δεσπόζω].

Δεσποσύνη, = Δεσποτεία. 2) fem: ал лꙋї

Δεσπόσυνος, η saꙋ ος, ον, = Δεσποτικὸς, stъпînesкꙋ. ‖ (sꙋвst:) fiꙋл, saꙋ fiїка stъпînꙋлꙋї, saꙋ ші însꙋші stъпînꙋл. 2) ровꙋ пъsкꙋtꙋ în касъ. [δεσπότης].

Δεσποτεία (ἡ), пꙋtepea (stъпînipea, ші џinꙋtꙋл) stъпînꙋлꙋї; stъпînipe авsолꙋtъ, desпotismꙋ. [δεσποτεύω].

Δεσπότειος, α, ον, поet: în локꙋ de δεσποτικός.

Δεσπότειρα (ἡ), поet: = Δέσποινα.

Δεσποτεύω (έω -ῶ), віit: -εύσω (-ήσω), поet: în локꙋ de δεσπόζω. [din

Δεσπότης, ου (ὁ), (вок: δέσποτα) stъпînitopꙋ (пріnч: de ровї); (прin ꙋpm:) desпotꙋ, stъпînꙋ авsолꙋtꙋ; (în џen:) stъпînꙋ de касъ, пропрietapꙋ. (везї ші Ἄναξ, înпpeꙋпъ кꙋ кape se întpeвꙋinџеаzъ maї de mꙋлte opї de Atiчї). [δεσπόζω].

Δεσποτίδιον (τὸ), (kom:) dim: ал лꙋї δεσπότης.

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, stъпînesкꙋ. 2) îndemînatікꙋ (saꙋ аплекаtꙋ) ла авsолꙋtъ stъпînipe, ла desпotismꙋ. [δεσπότης]. [de ꙋnde

Δεσποτικῶς, адв: кꙋ кіпꙋ desпotікꙋ, tipanікꙋ, ші чл:

Δεσπότις, ιδος (ἡ), поet: în локꙋ de δέσποινα.

Δεσποτίσκος (ὁ), (ком:) dim: ал лɤĭ δεσπότης.

Δεσποτὸς, ή, όν, = (saɤ̆ гремit în локɤ̆ de) δεσποστός.

Δετέον, nos: ал лɤĭ δέω, легɤ̆.

Δετὸς, ή, όν, легatɤ̆, saɤ̆ de легat. || (sɤвst:) Δεταὶ (se înц: δᾷδες), легътɤрĭ de zadъ (ɤnse ɤne-орĭ шi кɤ katpanɤ̆) пentpɤ topцe. (везĭ шi δαΐτίς). [шi

Δέτίς, ιδος saɤ̆ ίδος (ή), = (saɤ̆ гремit în локɤ̆ de) Δαΐτίς. [δέω].

Δεύεσαν, поеt: (преа рар) în локɤ̆ de ἔδευσαν, îm: 3: перs: de пех:, шi

Δεύεσκον, поеt: în локɤ̆ de ἔδευον, прел: ал лɤĭ δεύω.

Δευήσεσθαι, поеt: вiit. de înf: ал лɤĭ δεύομαι. [δέομαι].

Δευκὴς, έος (ὁ, ή), поеt: în локɤ̆ de γλυκὺς, dɤлче. [din

Δεῦκος, εος -ους (τὸ), поеt: Еол: în локɤ̆ de γλεῦκος, dɤлчеаць.

Δεῦμα (τὸ), поеt: [δεύω] ɤdape, moiape. 2) лɤкpɤ ɤdatɤ̆, moiatɤ̆; (fir:) demînкаре. (везĭ шi γεῦμα).

Δεύνυσος (ὁ), Іоп: = Διόνυσος, Dionisɤ̆, Бакɤ.

Δευοίατο, поеt: în локɤ̆ de δεύοιντο, îm: 3: перs: de поft: ал лɤĭ

Δεύομαι, вiit: δευήσομαι, поеt: Еол: în локɤ̆ de δέομαι, sîntɤ̆ лiпsitɤ̆, amɤ̆ tpeвɤinцъ; sîntɤ̆ sкъzɤtɤ̆, saɤ̆ maĭ de жos de de кît чinева.

Δευρὶ, At: în локɤ̆ de

Δεῦρο, adв: (лок: în miшк:) aiчĭ. «Δεῦρ' ἴθι». Іл: Г. «Δεῦρο κάκεῖσε». Еɤр: «Τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο». Еɤр: (шi кɤ преп:) «Μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι». Esхл: (шi timп:) «Ἐξ ἕω μέχρι δεῦρο», Плt: «Καὶ εἰς δεῦρο ἐνεργεῖ». Епіf: (шi ел:) «Δεῦρ' ἀεί». Еɤр: пîнъ акɤm; шi (îndemпътiвɤ̆ ɤne орĭ fъръ, saɤ̆ în локɤ̆ de вервɤ̆) = Ἄγε, вino. «Δεῦρο σύ». Apstf: «Δεῦρο ἔξω». Sкр: «Δεῦρο εἰπέ». Пл: (везĭ шi δεῦτε). (maĭ mɤлt în sensɤ̆ de sinг:).

Δευσοποιέω -ῶ, вiit:-ήσω, въпseскɤ̆ чева întp' ɤnɤ̆ кinɤ̆ de a пɤ emi faцa, a пɤ se desвъпsi. [шi

Δευσοποιΐα (ή), въпsipe, лɤкpɤл saɤ̆ meшteшɤгɤл въпsitopɤлɤĭ. [din

Δευσοποιὸς (ὁ, ή), [δεύω, ποιός] (въпsea) каре пɤ ese, пɤ se desвъпseшte; (fir:) пeшtepsɤ̆; (въпsitopɤ̆) каре întpeвɤinцeaзъ, лɤкpeaзъ fелɤл ачеsta de въпsea. (везĭ шi δίβαφος).

Δευτάτιος, α, ον, шi

Δεύτατος, η, ον, поеt: sɤперл: ал лɤĭ δεύτερος, чел maĭ din ɤpmъ de кît тоцĭ.

Δεῦτε, adв: îndemпътiвɤ̆, saɤ̆ (simп:) вокatiвɤ̆ (în sensɤ̆ de îm:) [δεῦρο ἴτε], вeniцĭ, вeniцĭ aiчĭ. «Δεῦθ' ἵνα ἴδησθε». Od: Θ. (iap oвiч: fъръ копiɤпкц:) «Δεῦτε δύω μοι ἕπεσθον». Іл: Х. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Sкр: «Δεῦτ' ἄγετε». Іл: Н. (шi în sinг:) «Δεῦτ' ἄγε». Od: Θ. (шi кɤ ак: кɤ преп:) «Δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ». Ткpt. «Δεῦτε πρός με». Sкр: (шi вɤ adв:) «Δεῦτε ὀπίσω μου». Sкр: (везĭ шi δεῦρο).

Δευτεραγωνιστέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntɤ̆ ...

Δευτεραγωνιστὴς, οῦ (ὁ), (прінч:) чел че pепpesintъ în teatpɤ пepsoaнеле de ал doiлea але dpamелор; saɤ̆ чел че плеdeazъ ал doiлea în жɤdiкъtopie (каре se ziче шi δευτερολόγος); (în цеп:) чел de ал doiлea, saɤ̆ maĭ de жos de кît чел (saɤ̆ лɤкpътopɤ̆ în лiпsa челɤĭ) dintîiɤ̆. [δεύτερος, ἀγωνίζομαι].

Δευτεραῖος, α, ον, fъкɤtɤ̆ (saɤ̆ fъкътopɤ̆ de чева) în доъ зile, saɤ̆ a doa zi. [шi

Δευτερεῖα (τὰ), (se înц: ἆθλα) (прінч:) премiɤл ал doiлea (че se dъ ла δευτεραγωνιστής); (în цеп:) гpadɤл чел de ал doiлea (saɤ̆ maĭ de жos); позiцie, saɤ̆ кaлitate, шi чл: de ал doiлea. [δεύτερος].

Δευτερέσχατος (ὁ, ή), ал doiлea maĭ 'nainte de чел din ɤpmъ, (ad:) чел de лîнгъ чел din ɤpmъ. [δεύτερος, ἔσχατος].

Δευτερεύω, вiit: -εύσω (кɤ цеп: шi рар кɤ dat:) sîntɤ̆ ал doiлea (maĭ de жos кɤ ɤпɤ̆ гpadɤ̆) dɤпе алtɤ̆ чinева; sîntɤ̆ în позiцie de ал doiлea гpadɤ̆. [шi

Δευτεριάζω, вiit: -άσω, sîntɤ̆ (лɤкpeзɤ̆, saɤ̆ ворвеsɤ̆) ал doiлea; цiɤ̆ локɤл алtɤia. [шi

Δευτερίας, ου (ὁ), (se înц: οἶνος) вiпɤл чел de ал doiлea, stopsɤ̆ din вoшtina кълкатъ, topnîndɤ se песte dînsa апъ, лiвeжɤ̆. [δεύτερος].

Δευτέριον (τὸ), каsа пaшtepiĭ. (везĭ шi ἀμνίον). [din

Δευτέρι(ρεῖ)ος, α, ον, = [δεύτερος] ал doiлea dɤпе вpeme. saɤ̆ pîndɤ̆; чел din ɤpmъ, saɤ̆ maĭ de жos.

Δευτεροβόλος (ὁ), (прінч: ἵππος, шi чл:) чел че îшĭ sкimвъ de ал doiлea dinцiĭ. (везĭ βόλος). [δεύτερος, βόλος].

Δευτερογαμέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ къsъtopeскɤ̆ de ал doiлea. [шi

Δευτερογαμία (ή), a doiлea къsъtopie. [din

Δευτερόγαμος (ὁ, ή), de ал doiлea къ-

sъtopitš. [δεύτερος, γάμος].

Δευτερογενής, έος, ші

Δευτερόγονος (ὁ, ἡ), = Δευτερότοκος; (despre плante)=Ὄψιμος. [δεύτερος, γόνος].

Δευτεροδεκάτη (ἡ), (Skp:) a doiлea zeчiалъ, saš zeчiалъ din zeчiалъ (че плътiaš Левiцiї преоцiлор Евреiлор). [δεύτερος, δεκάτη].

Δευτερόζυγος (ὁ, ἡ), (грam:) de a doъ коnжšгaцie. [δεύτερος, ζυγία].

Δευτερόκλιτος (ὁ, ἡ), (грam:) de a doa deклinaцie. [δεύτερος, κλίνω].

Δευτεροκοιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopmš кš aл doiлea, saš aлtšл întp' šnš patš. [δεύτερος, κοίτη].

Δευτερολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пpinч:) пледezš în жšdikatъ o пpiчinъ aл doiлea (dšпe aлtš adbokatš); (în цen:) вopвeskš aл doiлea, saš de aл doiлea (despre ачелеamї). [ші

Δευτερολογία (ἡ), вopвipe de aл doiлea.

Δευτερολόγος (ὁ, ἡ), чел че вopвeшte (пpinч: în жšdikъtopie) aл doiлea, saš de aл doiлea (despre ачелашї лšкpъ). 2) = Δευτεραγωνιστής (de teatpš). [δεύτερος, λόγος].

Δευτερονόμιον (τὸ), kaptea a чinчiлea din вeкišл testamentš, fiind a doa леџe лa Евpeї. [δεύτερος, νόμος].

Δευτεροπάθεια (ἡ), a пъtimi (simцi, saš вoлi, чineвa de aл doiлea de ачееашї (saš ші aлtъ) patimъ, întoapчepe de вoaлъ. [ші

Δευτεροπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimeskš de aл doiлea de ачееашї (saš ші aлtъ) patinъ, sîntš întopsš de вpe o вoaлъ. [δεύτερος, πάθος].

Δευτερόποτμος (ὁ, ἡ), = Ὑστερόποτμος, вътaтš iapъшї, fiind sokotitš de moptš. [δεύτερος, πότμος].

Δευτεροπροσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (грam:) sîntš ...

Δευτεροπρόσωπος (ὁ, ἡ) (грam:) de a doa пepsoanъ (вepвš, saš пpon:) [δεύτερος, πρόσωπον].

Δευτερόπρωτον (τὸ), « — σάββατον». Skp: чea dintîiš sîmвътъ dšпe пaшte. [δεύτερος, πρῶτος].

Δεύτερος [δύω, saš maї пpoвaв: δεύω = Ἐλλείπω] α, ον, aл deoiлea (A'. dšпe пътpš) «Ἀπώλεσθ' ὁ πρῶτος γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος». At: «Δευτέραν ἀγαγέσθαι γυναῖκα». Пл: (Б' dšпe timпš). «Δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσεως». Ep: «Μή τις κῦδος ἄροιτο, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι». Om: «Οἱ ἐμοῖο δεύτεροι ἐν νήεσσι λίπησθε». Iл: Ψ. «Δευτέρῳ χρόνῳ». Hind: «Ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο». Пл: «Ἐντεῦθεν τῆς νομοθεσίας ἤρξατο, τὰ λοιπὰ ἐν δευτέρῳ θείς». Fiл: «Αἱ δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι». Пpoв: «Δευτέρα φθίνοντος». Лks: zioa чea dintîiї maї nainte de a tpeїzeчелea (adiкъ, a doъ-zeчї ші пoълea) a лšпeї. (вezї ші ὕστερος). (C' dšпe pîndš) «Ἐνίκησα δὲ, καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην». Tšч: (ші dšпe mepitš) maї de жos. «Δεύτερα ἄλφιτα». Esix: «Οὐδενὸς δεύτερος τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους μαθητῶν». At: «Οὐδενὸς δεύτερος ἐπιγνῶναι». Гaл: «Στρατοῦ δὲ πλήθει πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν Σκυθῶν». Tšч: «Εἴ με δεύτερον ἄγεις Ἕρμωνος» Лšч: «Οὐκ ἄξιον τοὺς ἱερεῖς τῶν μουσῶν δευτέρους τίθεσθαι τῶν κολακεύειν τὰς θύρας εἰδότων». Sin: 2) чел înпpeшъ кš aлtšл «Δεύτερος ἥκεις,,. Лks: 3) aлtšл, (adiкъ deosevitš). «Δεύτερος πλοῦς». Пpoв: плътipe пpin вîsлe, кa înтpeпpinsъ dšпe чea пpin пînze; (saš asemenea) «Δεύτερον τοῦτον (τὸν Λύσανδρον) ἡ Σπάρτη φέρει Παυσανίαν». At: (вezї ші ἄλλος). || (sšвst:) «Δεύτερον (τὸ), = Δευτέριον. «Καὶ δεύτερα καὶ ἔμβρυα ἐπισπᾶται». Dskp: 2) (îm:) «Δεύτερα, (τὰ), = Δευτερεῖα. «Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐκ δευτέρων πρωτεῖον». Sin: || (adвepвiaл). «Δεύτερον, ші δεύτερα, (A'. dšпe timпš, ші ачeasta în doъ кinъpї, saš în însemn: de) aлtъ datъ. «Οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὧδ' ἵξεται ἄχος κραδίην». Iл: P. «Σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται ὧδ' ἔρδειν». Es: (saš în însem: de), înкъ o datъ. «Καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις». Od: K. (ші кš пpeп:) «Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε». Skp: (Б' dšпe pîndš în însem: de) dšпe, în špmъ. «Ἐτιμᾶτο δεύτερον μετὰ τὸν Πελοπίδαν». Ksn:

Δευτεροστάτης, ου (ὁ), aл doiлea, saš dene чел dîntîiї stътъtopš aл χορšлšї. [δεύτερος, στάω].

Δευτερόσχετος (ὁ, ἡ), = Δευτεροῦχος.

Δευτεροταγής έος (ὁ, ἡ), aшezatš în a doiлea пosiцie. [δεύτερος, τάττω].

Δευτεροτόκος (ὁ, ἡ), кape пaшte, saš a пъsкšt a doa oapъ. [ші

Δευτερότοκος (ὁ, ἡ), пъsкštš în a doiлea пaшtepe, saš dšпe чел întîiš пъsкštš. [δεύτερος, τέκω].

Δευτερουργής, έος (ὁ, ἡ), de aл doiлea лšкpatš, (пpin špm:) вine лšкpatš; saš пpefъкštš; (пpin špm:) вeкiš. «Χλαῖνα — ». Hлd: (aлtfeл) ἐπίγραφος. [вezї ші

Δευτερουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкрътоpȣ de чева de ал doiлеа, (прin ȣрm:) кȣ maĭ mȣлtъ лȣаре а minte. 2) лȣкрътоpȣ ал doiлеа (adiкъ maĭ de жos ла meшteшȣгȣ); шi (прin ȣрm:) префъкъtoрȣ de челе векĭ, кîрпачiȣ. [δεύτερος, ἔργον]. (везĭ шi ziчереа пречеdentъ).

Δευτεροῦχος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ціне nosiцia de ал doiлеа; (în цеn:) = Δεύτερος. [δεύτερος, ἔχω].

Δευτερόφωνος (ὁ, ἡ), поеt: чел че гръеште ал doiлеа, шi репеtъ ачелашĭ глаsȣ. «Ἠχὼ —». Non: [δεύτερος, φωνή].

Δευτερόω -ῶ, віit: -ώσω, fакȣ чева de ал doiлеа, репеtȣ ачелашĭ лȣкрȣ. «Πατάξω αὐτὸν τῷ δόρατι ἅπαξ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῷ». Sкр: îл воiȣ лъsа în локȣ. 2) (dȣпе înвъцъtоpiĭ Евреiлор) пȣiȣ чева în рîndȣл tраdiцiiлор. [δεύτερος]. [de ȣnde

Δευτέρωμα (τὸ), лȣкрȣ репеtаtȣ.

Δευτέρως, адв: dȣпе ал doiлеа кȣвîntȣ, maĭ în ȣрmъ. [везĭ шi δεύτερος].

Δευτέρωσις, εως (ἡ), fачере de а doа оаръ, репеtаре. 2) nosiцia, рîndȣл de ал doiлеа. «Τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως». Sкр: 3) istopiiлe челе din tраdiцie, шi dаtiнелe Евреiлор. «Χιλίων ἐνιαυτῶν ἐκδοῦναι δευτέρωσιν». Sofр: [шi

Δευτερωτής, οῦ (ὁ), (ла Евр:) învъцъtоpȣ de tраdiцiоnале istopiĭ. [δευτερόω]

Δευτὴρ (ὁ), ȣnȣ înstpȣmîntȣ de бȣкъiъpi (поаtе fъкълецȣ, saȣ amestecъȣ): шi de врȣtъpie, кȣ каре fрътîntъ. [din

Δεύω, віit: εύσω, ȣdȣ, moiȣ; ȣnгȣ, въпseskȣ; topnȣ пе d' asȣпра; amestекȣ; fръшîntȣ; (рар шi прin întind:) topnȣ. «Δεῦσαι καὶ μάξαι». Ksn: «Γλάγος ἄγγεα δεύει». Iл: B. (шi пас:) «Δᾳδας πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ [illegible] [în afin: кȣ

Δέφω, віit: [illegible] = Δεύω, ȣmezeskȣ, moiȣ; (прin ȣрm:) = Δεψέω. || (miж:) mъ moлешeskȣ.

Δεχάμματος (ὁ, ἡ), [illegible] зече оkiȣрĭ. [δέκα, ἅμμα].

Δέχαται, поеt: în л[illegible] de δεδέ[illegible] Ion: 3: îm: пеps: de tре: de кȣ: ал л[illegible]χομαι.

Δεχήμερος (ὁ, ἡ), de зече зiл[illegible] δέκα, ἡμέρα].

Δέχθε, поеt: în локȣ de Δέχεσθε, saȣ δέχθητε, през: saȣ пеx: de порȣнч:, шi

Δέχθαι, поеt: în локȣ de Δεδέχθαι, tре: de кȣ: de înf:, шi

Δέχμενος, η, ον, поеt: în локȣ de δεχόμενος, партч: а лȣĭ δέχομαι.

Δέχνυμαι, поеt: în локȣ de

Δέχομαι [în afin: кȣ δείκνυμι, шi δοκέω], віit: δέξομαι, (пеx: ἐδεξάμην, шi ἐδέχθην; tре: de кȣ: δέδεγμαι) приimeskȣ, iaȣ (прinч: кȣ mîna dреапъ). «Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ ἐδέξατο». Iл: Ψ. «Χεὶρ ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο ἔγχος. Od: A. «Καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα; Iл: A. «Χρυσὸν ἀνδρὸς ἐδέξατο». Od: Λ. «Δῶρα δέχομαι». Лкs: = Δωροδοκέω. «Πίστιν δοῦναι καὶ δέξασθαι». Горц: 2) = Ὑποδέχομαι. «Οὐδέ με νοστήσαντα δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων Πηλεύς». Iл: Σ. (шi în сл: de преп:) «Δέχεσθαί τινα δόμοις (χώρᾳ, шi чл:)». Евр: «Τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὅρμῳ». Тȣч: (шi кȣ dаt: орган:) «Θυσίαις δ' αὐτὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ βωμοῖς ἐδέχοντο». Пл: «Θέμιστι καλλιπαρήῳ δέκτο δέπας». Iл: O. «Τὸ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι δειδέχατ' ἀλλήλους». Iл: Δ. 3) = Προσδοκῶ, атtептȣ; (шi în ръȣ) пîndeskȣ. «Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι». Od: I. «Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι δέγμενος, εἰσόκεν ἔλθῃ». Iл: K. «Πέτρας ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι βεβλήκει πρὸς στῆθος». Iл: Δ. 4) = Ἀναδέχομαι, iaȣ asȣпръ'mĭ, (шi прin ȣрm:) ціȣ, staȣ îmпotiва пъвалеĭ връшmaшiлор. «Τὸν δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί». Iл; E. «Οἱ δὲ πολέμιοι οὐκ ἐδέξαντο αὐτοὺς, ἀλλ' ἐγκλίνουσι». Ksn: «Δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν». Лȣч: 5) = Ἀποδέχομαι, saȣ Καταδέχομαι, приimeskȣ кȣ mȣлцȣmiре. «Ἐδέξατο τοὺς λόγους». Тȣч: «Δέχομαι σου τὴν προθυμίαν». Пл: «Δέχομαί σε ἱκέτην». Ksn: «Ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δέχομαι τὸν οἰωνόν». Пл: «Καὶ παθεῖν τι ὡς κατάκριτος δέχομαι». Грг: «Ταῦτα τούτῳ δημηγορήσας οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν». «Ἐπὶ πόσῳ δέξαιτ' ἂν Ὀρφεῖ ξυγγενέσθαι». Плt: «Πολλὰ ποιήσει, ἃ οὐκ ἂν δέξαιτό τινα ἰδεῖν δρῶντα». Пл: 6) = Ἐκδέχομαι, iaȣ, înцелегȣ (întр'ȣnȣ felȣ). «Σὺ δὲ ἀναγνοὺς αὐτὰ, ὅπῃ βούλει δέξασθαι, δέχου». Плt: «Οἱ μὴ καλῶς δεχόμενοι τὴν γενεὰν». Пл: «Μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα». Sof: 7) = Εἰσδέχομαι, înкапȣ. «Μόλις γὰρ ἂν οὕτω δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον». Лȣч: «Ἐν θεάτρῳ χορῶν ᾀδόντων πολλὴ γίνεται ἡσυχία, ὥστε τὰ ὀλέθρια ἐκεῖνα δέξασθαι μέλη». Xps: 8) = Διαδέχομαι. Ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί». Iл: T.

Δέψα, ης (ἡ), [δέφω] пiеле аргъsitъ. [de ȣnde

Δεψέω -ῶ, віit: -ήσω. moiȣ (fрекînd кȣ

niĭnoле); (npinч:) aprъseskй niеле, ші чл: [ші

Δέψω, biit: δεψήσω, = Δεψέω.

Δέψω, biit: ал лъї δέφω.

Δέω, biit: δήσω, (nex: ἔδησα, ші miж: ἐδησάμην, tpe: de кв: δέδεκα, ші nas: δέδεμαι, nex: nas: ἐδέθην, ші biit: δεθήσομαι, ші nesto пьџinй biit: δεδήσομαι) легй. «Δῆσε δ' ὀπίσω χεῖρας». Іл: Φ. «'Αλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον. Тъч: (ші miж:) «Δράγματα δέοντο. Іл: Σ. «Ποσσὶ δ' ὑπαὶ δήσατο πέδιλα. Іл: Β. 2) = Δεσμεύω, пьій în feapъ, saй ла apestй. «Δησάντων αὐτόν οἱ ἕνδεκα». Dm: (ші nas:) «Δεδέσθω, ἕως ἂν ἐκτίσῃ». Dm: 3) noet: onpeskй, înniedikй. «Ἔδησέ με κελεύθου». Od: Δ. || (verbъл aвеsta se kontpaktъ ка ші челе чіркоnflekse, δέομαι-δοῦμαι, ші чл:).

Δέω, biit: δεήσω, (nexot: ἐδέησα) (кв џen:) amй tpebъinџъ. «Παραδείγματός σοι καὶ τὸ παράδειγμα δεδέηκε». Плт; (dap maĭ de mълte opĭ în fpasеле). «Πολλοῦ, «'Ολίγου, «Μικροῦ, saй «Παρὰ μικρὸν, ші în ел: «Μικρόν, «Τοσούτου, saй «Τοσούτῳ δέω. Лкs: (ші fъpъ kazй). «'Εδέησα κινδύνῳ παριπεσεῖν». Алчdm: (ші în челе нъmep;) «Πεντήκοντα μιᾶς δεούσης». Тъч: «Δέοντος ἑνὸς τριακοστῷ ἔτει». Тъч: (bezĭ δεῖ, ші δέομαι).

Δέω (fъpъ biit:), noet: (npea pap) къвtînd rъseskй. (bezĭ δήω).

Δή, [δέ, ἤ] naptiк: koniвnкt: saй adverв: 1) вepifiкatiвъ, saй înкpedinџъtiвъ, da, awa, întp' adeвъpй. «Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα κατὰ μοῖραν ἔειπας». Іл: Α. «Ξύμφημι δή σοι». Sof: «Ἦ δὴ λόγια ἔργα». Іл: Α. «Δεῖ δὴ χρημάτων». Dm: «Μέμνησθε γὰρ δή που». Dm: 2) eponiкъ (în локй de δῆθεν), de (възй doamne). «Αὐτόνομοι δὴ ὄντες». Тъч: de, fiind neatîpnaџĭ. «Εἰσήγαγε τὰς ἑταιρίδας δή. Ksn: «Ἆρα γνώσεται Σωκράτης, ὁ σοφὸς δή;» Плт: «Ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα». Evp: «Τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο». Плт: 3) rînditiвъ, saй de dape кв sokoteaла, awa dap, npin вpmape. 'Ἐκ δὴ τούτων ῥάδιον κατιδεῖν». Іskp: «Οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ 'Αθηναῖοι ἐπέστελλον». Тъч: Μὴ δὴ αὐτῶν τὴν τόλμαν δείσητε». Тъч: «'Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο». Іл: Β. (ші îndemnъtiвъ) Ἄγε (ἴθι, δεῦρο, φέρε,) δή. Лкs: «Ἄκουε δή». Sof: (ші în naрал:) «Τούτων δὴ ὧν τῶν ἐθνέων». Ep: 4) deskpintiвъ (în felй de apъtape). «Ἔννεα δὴ βεβάασιν ἐνιαυτοί, καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται». Іл: Β. «'Απόδυθι θοιμάτιον. — Καὶ δὴ χαμαί». Apst: «Καὶ δὴ προσέρχεται». Apstf: «'Αλλ' ὁρᾶτε δὴ, ὡς διακείμαι ὑπὸ τῆς νόσου». Тъч: «Τοῦτο δὴ τὸ ἄγος». Тъч: «'Ενταῦθα δή» Ksn: ші Тъч: «Οὕτω δή, ші «Οὕτω δὴ ἤδη» Ksn: «Τότε δὴ τότε (ші noet: пъsй вneopĭ ла înчепвtй) «Δὴ τότε». Іл: Μ. «Δὴ τότε δή». On: «Ὁπόσοι δ' ἂν μὴ ἀποτίθωνται τὰ ὅπλα, ἐπὶ τούτους ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα». Ksn: 5) stpъm: (în локй d. δὲ) «Φέρε δὴ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον» (ші înnpевnъ кв δέ), «Εἶεν· τῶν δὲ δὴ χρόνων διά τί;» Dm: 6) nedefin: (dвne pелatiвe). «Ἑπτά, ἢ πέντε, ἢ ὅσοι δή». Лвч: 7) adaor: (înnpевnъ кв καί). «Κατακλίνεσθαι αὐτὴν, καὶ δὴ καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. Dm: «Καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖς κάμνουσι». Ksn: «Καὶ τί μέγιστον δή». Ksn: 8) лenъd: (ла sfîpшitъл înџелesвлвĭ). «Εἶεν δή». Ksn: (ші întpeв:) «Ποῖον δή; «Τί δή» «Τί δή ποτε»; Dm: (bezĭ ші δαί). 9) eksnлiк: (în локй de δηλαδὴ, ші în felй de etiолоџie). «'Απὸ τοῦ αὐτομάτου ἂν ὑμῖν τοῦτο ἐγένετο, ἐμὲ τεθνάναι δή». Плт: «Κατὰ τὰς πύλας ἐσῆγον, ὅπως τοῖς 'Αθηναίοις ἀφανὴς δὴ εἴη». Тъч: «'Εκυκλοῦντό τε ῥᾷον αὐτοὺς, δίχα δὴ ὄντας». Тъч: 10) înnлin: (totdaвna însъ кв oape кape emfasй). «Δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν». Od: Ο. «'Εξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διεστήτην.» Іл: Α. «Οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ». Тъч: Μὴ γὰρ δὴ ἐκείνῃ γε τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα». Тъч: «Δείσαντες, μὴ χρήμασι δὴ πείσας τινας.... ἀποδρᾷ». ші «'Εν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν». Тъч: «Ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ ἥκεις; Esхл: «Τέλος δ' ἔθηκε καλῶς, εἰ δὴ καλῶς. Sof: «Οὐ γὰρ δὴ ὅ,τι ἔτυχεν ἐξ ἑκάστου γίγνεται σπέρματος». Apst; «Εὐαριθμήτοις δή τισι». Плт: «Πασῶν δὴ μάλιστα» Esх: 11) întinz: «Κράτιστος δὴ οὗτος ἐγένετο». Тъч: «Κίνησις γὰρ αὕτη μεγίστη δὴ ἐγένετο». Тъч: «Οὕτω δὴ κάλλους ἔχων». Лів: «Οὕτω δή τοι λαμπρόν». Sin: «Οὕτω δή τι ἰσχυραί». Ep:

Δηάλωτος (ὁ, ἡ), noet: în локй de δηϊάλωτος.

Δῆγμα (τὸ), ші

Δηγμὸς (ὁ), [δάκνω] mъшкъtвpъ; (fîг:) atinџepe, въпъpape. «Λόγοις παῤῥησίαν καὶ δηγμὸν ἔχουσι». Пл: 2) (mediч:) dвpepe, жвnгiй, тъїetвpĭ. «'Εν τῇ κοιλίᾳ δηγμὸν ποιεῖ καὶ δυσεντερίαν». Tfp:

Δηθὰ, ші Δηθάκι(κις), adв: (timn:) noet: [δήν] în mълtъ, saй no mълtъ вpeme; adesea, de mълte opĭ. «Οὐ μετὰ δηθά». Апл: dвne пъџinй.

Δῆθεν, ші (npea pap) δῆθε [δή], naptiк: eksnлiк: (totdaвna însъ кв îndoiaлъ, ші e-

ponie) adikъ întp' ѕnѕ kinѕ, de, въzѕ doamne. 2) noet: înпліn: saѕ emfant: în локѕ de δή.

Δηθύνω [δηθὰ], вiit: -υνῶ, noet: zъвовeskѕ, пelpeкѕ mѕлlъ вpeme.

Δηϊαάσκω, noet: = Δηϊόω.

Δηϊάλωτος (ό, ή), noet: [δήϊος, ἁλίσκομαι] пpizoniepѕ, saѕ пpinsѕ poвѕ de pesвoiѕ.

«Δηϊάω -ῶ, вiit: άσω, noet: = Δηϊόω. [din

Δήϊος, α, ον, noet: вpъжmъшeskѕ, saѕ вpъжmaшѕ. [de ѕnde

Δηϊότης (ή), noet: pesвoiѕ, вътълie. [шi

Δηϊόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: лѕкpezѕ (mъ noplѕ) ка вpъжmaшѕ, (adikъ) apzѕ, taiѕ, sfъpîmѕ, sfiшiѕ, xpъпeskѕ, (în џen:) пpъпѕdeskѕ, пѕstiezѕ, omopѕ; (nestp:) mъ pesвoieskѕ; (pap) inвpъжвeskѕ.

Δηΐω, noet: (pap) în локѕ de Δηϊόω.

Δήκοκτα, ων (τὰ), [Лat: Decocta] (se înџ: ὕδατα) апъ feaplъ шi pъчilъ de въѕl.

Δηκτήριος (ό, ή), = Δηκτικὸς. [din

Δήκτης, ου (ό), шi

Δηκτικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, чeл кѕ înѕшime de (saѕ disпѕsѕ) a mѕшка, mѕшкъlapiџѕ; (fir:) iѕte (zeamъ); zъdъpъlopѕ; (mopaл:) atiпгъlopѕ, ѕпъpъlopѕ. «Λόγος —». Пл: [δάκνω].

Δηλαδὴ [δῆλα, δή], adв: afipmativѕ, negpeшit, fъpъ îndoiaлъ. 2) eкsплikativѕ, adikъ, вa sъ zikъ.

Δηλαίνω, вiit: -ανῶ, шi

Δηλέομαι -οῦμαι [δέλω], вiit: -ήσομαι, (кѕ aк:) вatъmѕ, stpikѕ, пpъпъdeskѕ; (fir:) калкѕ, вioлezѕ, (леџe, шi чл:).

Δηλέομαι -εῦμαι, Dop: = Δήλομαι, вoieskѕ.

Δηλήεις, εσσα, εν, noet: = Δηλήμων, въtъmъlopѕ. [шi

Δήλημα (τὸ), noet: вîntѕiaлъ, stpikъчiѕne. [шi

Δηλήμων, ονος (ό, ή), noet: въtъmъlopѕ, пpъпъditopѕ. (se конf: кѕ ζηλήμων). [δηλέομαι].

Δηλῆσθαι, Dop: în локѕ de δηλέεσθαι, inf: aл лѕї δηλέομαι -εῦμαι, вoieskѕ.

Δήλησις, εως (ή), въtъmape, faчepe de pъѕ. [шi

Δηλητὴρ (ό), = Δηλήμων. [δηλέομαι]. [de ѕnde

Δηλητήριος (ό, ή), îndemînatikѕ, kontpiвѕitopѕ ла въtъmape, saѕ пpъпъdipe. ‖ (ѕѕвst:) «Δηλητήριον (se înџ: φάρμακον)». olpaвъ. [de ѕnde

Δηλητηριώδης, εος (ό, ή), - olpъвiчosѕ, ка olpaвa.

Δήλια (τὰ), o sepвъtoape, чe se sъвîpшia ла fie кape пalpѕ anї în чinstea лѕї Аполонѕ în înѕѕла Deлѕ, шi ла Deліѕл din Беоџia. [Δῆλος, saѕ Δήλιον]. [de ѕnde

Δηλιὰς, άδος (ή), (se înџ: ναῦς) кopaвia, кape dѕчea пe чеї чe sъвîpшiaѕ sepвъtoapea Δήλια, пѕmiџї. ...

Δηλιασταὶ (οἱ), tpimiшї din opaшeлe Eлeniчe, ка sъ sъвîpшiaskъ sepвъtoapea [Δήλια].

Δήλομαι, Dop: în локѕ de βούλομαι, вoieкkѕ.

Δηλονότι, шi (At: пpin întind:) δηλονοτὴ, adв: = δηλαδὴ, este înвedepatѕ къ, negpeшit. [δῆλον, ὅτι].

Δηλοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakѕ чeвa înвedepatѕ, въdeskѕ, înкѕnoшtinџezѕ. [δῆλος, ποιέω].

Δῆλος [δήω] η, saѕ шi (foapte pap) ος, ον, înвedepatѕ, кѕnoskѕlѕ. «Καὶ τυφλῷ δῆλον». Пpoв: «Τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ». Тѕч: 2) (îm:) deskoпepipe de чeлe вiitoape пpin semne saѕ sopџї (Skp:) «Ἦσαν γὰρ οἱ Δῆλοι ἐκεῖνοι γράμματα τοῦ παρ' Ἑβραίοις ἀλφαβήτου ἐκ χαλκοῦ ἐκτετυπωμένα, ἑκάστου στοιχείου πλείονα ὑπάρχοντα, шiчл: Bachm: An:

Δηλοφανὴς, έος (ό, ή), = Προφανής. [δῆλος, φαίνω].

Δηλόω -ῶ [δῆλος], вiit: -ώσω, înкѕnoшtinџezѕ, въdeskѕ; (nestp:) sîntѕ, saѕ mъ fakѕ înвedepatѕ, mъ apъtѕ. [de ѕnde

Δήλωμα (τὸ), semnѕ sпpe въdipe, saѕ înкѕnoшtinџape. [шi

Δήλωσις, εως (ή), apъtape, înкѕnoшtinџape, eкsпликape, doвedipe. [шi

Δηλωτέον, posit: aл лѕї δηλόω. [шi

Δηλωτικὸς, ή, όν, kontpiвѕitopѕ, saѕ îndemînatikѕ ла apъtape.

Δημαγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ demaгoгѕ, пoвъџѕieskѕ, гѕвepnezѕ dѕпe вoea mea, atpaгѕ în пaptea mea (maї кѕ seamъ sпpe pъѕ пpin лinгѕшipї) ѕпѕ nopodѕ; (în џen:) atpaгѕ, amъџeskѕ. «Ἡ δόξα τῶν ἐν Φιλίπποις γεγονότων ἐδημαγώγει τὸν Ἀντώνιον». An: [шi

Δημαγωγία (ή), tpeaвa шi kiпѕл de лѕкpape a лe demaгoгѕлѕї, demaгoџie. [шi

Δημαγωγικὸς, ή, όν, шi adв: -ικῶς, kontpiвѕitopѕ, saѕ îndemînatikѕ ла demaгoџie, demaгoџikѕ. [din

Δημαγωγὸς (ό), пoвъџѕitopѕ (faвopitѕ) de nopodѕ. [δῆμος, ἄγω].

Δημαίτητος (ὁ, ἡ), [δῆμος, αἰτέω] чершtŭ (dopitŭ) de nopodŭ.

Δημακίδιον (τὸ), (kom:) dim: aл лȣĭ δῆμος.

Δημάρατος (ὁ, ἡ), [δῆμος, ἀράομαι] гъкȣtŭ dȣпе dopinцa nopodȣлȣĭ, noftitŭ de nopodŭ.

Δημαρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ demapxŭ, tpiвȣnŭ. [шi

Δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitŭ demapxȣлȣĭ, saŭ îndemînatikŭ ла demapxie. [din

Δήμαρχος (ὁ), къпъtenie de ȣnŭ demŭ (vezĭ δῆμος) în Atena; saŭ tpiвȣnŭ în Poma. [δῆμος, ἄρχω].

Δημεγέρτης, ου saŭ οῦ (ὁ), peskȣлъtopŭ (tȣpвȣpъtopŭ) de nopodŭ. [δῆμος, ἐγείρω].

Δημεῖον (τὸ), локŭ, ȣnde se omopaŭ, saŭ se къzniaŭ osîndiцiĭ de кътpe rĭzĭ. [δήμιος].

Δημεραστὴς, οῦ (ὁ), iȣвitopŭ de nopodŭ. [δῆμος, ἐράω]. [de ȣnde

Δημεραστία (ἡ), dparoste кътpe nopodŭ.

Δήμευσις, εως (ἡ), konfiskape de avepea кȣĭва. [din

Δημεύω, viit: -εύσω, konfiskezŭ, saŭ факŭ пȣвлiкъ avepea кȣĭва. (fir:) «Ἡμέραι δεδημευμέναι». Sȣid: zile (însemnate de) pele, saŭ sepвъtopештĭ. 2) пȣвлiкŭ. [δῆμος].

Δημεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), ȣpîtŭ nopodȣлȣĭ. [δῆμος, ἔχθος].

Δημηγορέω -ῶ, viit: -ήσω, вopвeskŭ кътpe nonopŭ. 2) == Δημαγωγέω, npin вopвipe атъцeskŭ nopodȣл. [шi

Δημηγορία (ἡ), вopвipe, saŭ opaцie кътpe nopodŭ. [шi

Δημηγορικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitŭ ла opaцiĭ, saŭ opatopĭ пȣвлiчĭ. 2) îndemînatikŭ a opatopa în пȣвлiкŭ. [din

Δημηγόρος (ὁ), opatopŭ пȣвлiкŭ. 2) == Δημηγορικὸς. || (adiekt:) вopвitopŭ,-oape în пȣвлiкŭ. [δῆμος, ἀγορά].

Δημηλασία (ἡ), eksnatpiaцie. [шi

Δημηλάσιος, α, ον, noet: osînditopŭ ла eksiлŭ.

Δημήλατος (ὁ, ἡ), noet: isgonitŭ din natpie, eksiлatŭ. [δῆμος, ἐλαύνω].

Δημήτηρ [δᾶ, Dop: în локŭ de γῆ, μήτηρ], Δημήτερος, τρος (ἡ), (ак: Δήμητρα, шi At: Δήμητραν) zeiцъ mitoлoцiкъ, Чepesa; (aлeгop:) пъmîntŭ; (npin întind:) semъnъtȣpĭ, гpîŭ, шi чeлe-л-aлte чepeaлe; (npin întind:) пîine. «Τυρὸν ὁμοῦ Δήμητρι». On: [de ȣnde

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, шi

Δημήτριος (ὁ, ἡ), aл Чepesei || (sȣвst: îm:) Δημήτρια (τὰ), sepвъtoape în чinstea Чepeseĭ, saŭ a împъpatȣлȣĭ Dimitpie.

Δημητρίουλος, шi δημήτρουλος (ὁ), imnŭ în чinstea Чepeseĭ. [Δήμητηρ, ἴουλος, saŭ οὖλος].

Δημίδιον [τὸ], (kom:) dim: aл-лȣĭ δῆμος, nonopaшŭ.

Δημίζω, viit: -ίσω, (mъ apъtŭ, къ) sîntŭ de naptida nonopȣлȣĭ, атъцeskŭ (npin лiнгȣшipĭ) nopodȣл. [δῆμος].

Δημιοεργὸς (ὁ), Ion: în локŭ de δημιουργός.

Δημιοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: == Παμπληθὴς, nлinŭ de nopodŭ. [δήμιος, πλῆθος].

Δημιοπρασία (ἡ), вînzape пȣвлiкъ, saŭ de пȣвлiче, op konfiskate лȣкpȣpĭ, лiчitaцie. [шi

Δημιόπρατος (ὁ ἡ), вîndȣtŭ de пȣвлiкŭ, saŭ npin лiчitaцie, konfiskatŭ. [δήμιος, πιπράσκω].

Δήμιος, α saŭ ος, ον, noet: în локŭ de δημόσιος, пȣвлiкŭ. «Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη οὐ δήμιος. Od: D. «Τὸ δήμιον». Esxл: nopodȣл, oвштea; (шi adв:) «Δήμια πίνουτιν». Iл: P. mъnînкъ шi вeaŭ din чeлe пȣвлiче. «Δήμια λαβράζειν» Nik: a вopвi nposteшte кa nopodȣл. || (sȣвst:) Δήμιος (se înц: δοῦλος), rîde, (Tȣpч:) цeлatŭ, (fiind къ ачesta epa poвŭ пȣвлiкŭ). [δῆμος].

Δημιουργεῖον (τὸ), лȣкpъtopie, fавpiкъ de meшtepŭ. [шi

Δημιουργέω -ῶ, viit: -ήσω, лȣкpezŭ вpe ȣnŭ meшteшȣгŭ; (în цen:) aлкътȣieskŭ, konstpȣiŭ, факŭ. [δημιουργός]. [de ȣnde

Δημιούργημα (τὸ), лȣкpȣ konstpȣitŭ, fъкȣtŭ de meшtepŭ.

Δημιουργία (ἡ), konstpȣкцie de лȣкpȣ meшteшȣцitŭ. 2) stapea, шi demnitatea kostpȣкtopȣлȣĭ. [шi

Δημιουργικὸς, ἡ, ὸν, konstpȣktivŭ, кȣвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла konstpȣкцie de meшteшȣцite лȣкpȣpĭ. [шi

Δημιουργικῶς, adв: кȣ îndemînъtate konstpȣktivъ. [din

Δημιουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopŭ кȣ плаtъ de op че лȣкpȣ folositopŭ oвштiĭ; (în цen:) meшtepŭ, sn: e: sъпъtopŭ de nietpe, лemnapŭ, шi чл: (iap dȣпе Omepŭ) шi doktopŭ, шi npoopoкŭ, шi vestitopŭ; (în Atena) femee tpenъdъtoape ла нȣнцĭ, saŭ fъкъtoape de пpъжitȣpĭ; (Teoлoг:) кpeatopȣл ȣnivepsȣлȣĭ, saŭ ziditopȣл лȣmiĭ. 2) (ла Dopienĭ шi naptik: ла Mantineenĭ) senatopŭ, ministpȣ de statŭ. || (adiekt:) «Ὄρθρος —». Om: imn: deшteпtъtopȣл nopodȣлȣĭ ла лȣкpȣ. [δῆμος, ἔργον].

Δημοβόητος (ὁ, ἡ), каѕtъ δημόθροος.

Δημοβορέω -ῶ, віit: -ήσω, sĭntŏ

Δημοβόρος (ὁ, ἡ), [δῆμος, βορὰ] mînкъ-topŏ de челе пѕвліче, saŏ хръnitŏ din sѕdoapeле nopodѕлѕĭ.

Δημογέρων, οντος (ὁ), чел maĭ въtpînŏ, ші (npin ѕpm:) чел maĭ чinstitŏ ал no-podѕлѕĭ. [δῆμος, γέρων].

Δημοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), învъцъtopŏ de nopodŏ; (npinч:) npedikatopŏ, iepokipikŏ. [δῆμος, διδάσκω].

Δημοδίωκτος (ὁ, ἡ), (rpam: eкsпл: aлѕĭ)= Δημόσσοος. [δῆμος, διώκω].

Δημόθεν, adв: de ла nopodŏ. [δῆμος].

Δημοθοινία (ἡ), (δῆμος, θοίνη] ospъцŏ datŏ ла (saŏ съвîpшitŏ de) toiŏ nopodѕл; жeptfъ de obшte съвîpшitъ.

Δημόθροος -ους (ὁ, ἡ), noet: bestitŏ în-tpe nopodŏ, кѕnoskѕtŏ de toцĭ; попѕлapŏ. 2) (akt:) npiчinѕitopŏ de sromotŏ, peskѕ-лъtopŏ de nopodŏ. «Ἀναρχία — ». Esхл: [δῆμος, θρόος -οῦς].

Δημοκατάρατος (ὁ, ἡ), влestematŏ de nopodŏ. [δῆμος, καταράομαι].

Δημοκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [δῆμος, κήδομαι] îngpiжitopŏ de nopodŏ, adiкъ de intepe-sеле nopodѕлѕĭ.

Δημοκήρυξ, υκος (ὁ), пѕвлiкŏ bestitopŏ. [δῆμος, κηρύσσω].

Δημόκοινος (ὁ), rîde, =Δήμιος. [δῆμος, κοινός].

Δημοκόλαξ, ακος (ὁ), лinгѕшitopŏ de nopodŏ, =Δημαγωγός. [δῆμος, κόλαξ].

Δημόκομπος (ὁ), fълitopŏ пentpѕ favo-pѕл, че ape din naptea nopodѕлѕĭ; saŏ (rpeшit) în локŏ de δημοκόπος. [δῆμος, κόμπος].

Δημοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ sілеskŏ (maĭ кѕ seamъ npin лinгѕшipĭ ші amъ-цipe) a dobindi favopѕл nopodѕлѕĭ, = Δημαγωγέω. [ші

Δημοκοπία (ἡ), пѕptapea поліtiкъ a a-mъцitopѕлѕĭ de nopodŏ. «Δημοκοπίαν ἐπιμανὲς νόσημα, τυραννίδος οὐκ ἔλαττον». Пл: [ші

Δημοκοπικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatiкŏ, saŏ kontpiвѕitopŏ ла amъ-цipe de nopodŏ. [din

Δημοκόπος (ὁ), amъцitopŏ de nopodŏ. [δῆμος, κόπτω].

Δημόκραντος (ὁ, ἡ), noet: [δῆμος, κραίνω] întъpitŏ, хotъpîtŏ de nopodŏ.

Δημοκρατέομαι οῦμαι, віit: -θήσομαι, mъ гѕвepnezŏ demokpatiчeшte, tpъieskŏ în penѕвлiкъ. [ші

Δημοκρατία, (ἡ), demokpatie, penѕвлi-къ. [δῆμος, κράτος]. [de ѕnde

Δημοκρατίζω, віit: -ίσω, sîntŏ аплекatŏ ла demokpatie. [ші

Δημοκρατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кѕвenitŏ, saŏ аплекatŏ ла penѕвлiкъ, pe-пѕвлiкanŏ.

Δημολάλητος (ὁ, ἡ), каѕtъ Δημόθροος. [δῆμος, λαλέω].

Δημόλευστος (ὁ, ἡ), noet: [δῆμος, λεύω] вътѕtŏ кѕ nietpe de кътpe nopodŏ.

Δημολογέω -ῶ, віit: -ήσω, = Δημηγορέω; (npinч:) вopвeskŏ попѕлap (лimвa, ші пе плакѕл nopodѕлѕĭ); глѕmeskŏ. (ве-зĭ ші δημόω]. [ші

Δημολογικὸς, ἡ, ὸν, potpivitŏ, saŏ înde-mînatiкŏ ла вopвipe попѕлapъ, = Δημηγορικὸς. [din

Δημολόγος (ὁ), = Δημηγόρος. [δῆμος, λέγω].

Δημοπίθηκος (ὁ), amъцitopŏ de nopodŏ npin maĭmѕцъpiĭ, adiкъ лinгѕшipĭ. [δῆμος, πίθηκος].

Δημοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Δημιοπληθής. [δῆμος, πλῆθος].

Δημοποίητος (ὁ, ἡ), пъmîntenitŏ de no-podŏ. [δῆμος, ποιέομαι].

Δημόπρακτος (ὁ, ἡ), лѕкpatŏ de nopodŏ, saŏ în пѕmеле лѕĭ. [δῆμος, πράττομαι].

Δημόπρατος (ὁ, ἡ), = Δημιόπρατος. [δῆ-μος, πιπράσκω].

Δημοπρόβλητος (ὁ, ἡ), (поŏ) пропѕsŏ, алesŏ de nopodŏ. [δῆμος, προβάλλομαι].

Δημμοῤῥιφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: apѕnкatŏ de кътpe nopodŏ împotiва кѕĭва. [δῆ-μος, ῥίπτω].

Δῆμος (ὁ), [δέμω] попopŏ, nopodŏ (maĭ кѕ seamъ penѕвлiчeшte гѕвepnatŏ), saŏ ко-mѕnitate. «Θεὸς δ᾽ ὥς τίετο δήμῳ». Iл: E. «Ἔδοξε τῇ βουλῇ και τῷ δήμῳ». Dm: 2) (în цen:) mѕлцime. «Ὀνείρων — ». Od: Ω. «Τυράννων δῆμον τριακοσίων». Fлstp: 3) nopodѕл чел npostŏ (spe deosевipe de чеĭ алешi aĭ ѕneĭ naцiĭ), «Ὃν δ᾽ αὖ δήμου τ᾽ ἄνδρα ἴδοι». Iл: B. «Οὐκ ἔοικε δῆμον ἐόντα». Iл: M. «Τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου». Лѕч: 4) цapъ, пpoвinцie, цinѕtŏ. «Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ». Od: A. «Λυκίης δῆμον». Iл: П. 5) adѕnape de nopodŏ. «Παριέναι (Εἰσιέναι) εἰς τὸν δῆμον». ші «Ἀποδικεῖν ἐν τῷ δήμῳ». Ksп: 6) demokpatie, penѕвлiкъ. «Καταλύειν τὸν δῆμον». Ksп; 7) demŏ (în Atiкa), satŏ, saŏ кътѕпŏ (гѕвepnatŏ de ѕпŏ demapхŏ, saѕ tpiвѕпŏ). «Διελόμενοι τὴν μὲν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους». Iskp: «Φρεάριος τὸν δῆμον» Пл:

«Τοῦ δήμου πέντε καὶ τριάκοντα στάδια τοῦ ἄστεος ἀπέχοντος. Dm:

Δημὸς (ὁ), грѣsimea, че акоперѣ ma-џеле; (în џен:) ȣntȣрѣ, seȣ. [δαίω].

Δημοσίᾳ, adв: = Δημοσίως. [ши

Δημοσιακὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ пȣвлікȣлȣї. [δημόσιος].

Δημοσίευσις, εως (ἡ), пȣвлікаре. 2) коn-fisкаре. [din

Δημοσιεύω, вііt: -εύσω, (кȣ ак:) пȣвлікȣ, înкȣnoшtinџеzȣ ла тоџї de обште. 2)= Δημεύω, 3) (фѣрѣ каzȣ) mѣ înфѣџішеzȣ în пȣвлікȣ; лȣкрезȣ чева în пȣвлікȣ; sîntȣ пȣвлікȣ amплоiatȣ. «Ἰατρὸς («Διδάσκαλος) δημοσιεύων». Плт: [din

Δημόσιος, α, ον, пȣвлікȣ, обштескȣ. || (sȣвst:) Δημόσιος (se înџ: δοῦλος), (în џен:) слȣжвашȣ ал statȣлȣї. sп: с: sкріitорȣ, архі-варȣ, tesaȣрарȣ, ши чл: (iар прінч:) rîde, saȣ înгрижitорȣ de înкisорї. «Δημόσιον (se înџ: οἴκημα) înкisoаре, saȣ пȣвлікѣ tesa-ȣрѣріе. «Δημόσια (se înџ: πράγματα saȣ χρήματα)». політіче треві, saȣ intерese а ле нородȣлȣї. «Δημοσία (ши Dор:) δαμοσία σκηνή». кортȣ ал îmпѣраџілор Sпартеї, (палатȣ). Ὅπως δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἔξω σκηνοῖεν, σκηνὴν αὐτοῖς δημοσίαν ἀπέδειξε». Ksn: Політ: Лачед: (de ȣnde ши ел: de σκηνή). «Οἱ περὶ δημοσίαν». Ksn: Елен: чеї маї însemnaџї кȣрtezanї, ши маї апропіаџї de îmпѣратȣл. [δῆμος]. [de ȣnde

Δημοσιόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Δημοσιεύω, пȣвлікȣ; дѣрȣiескȣ чева нородȣлȣї; коn-fisкȣ.

Δημοσιώνης, ου (ὁ), кȣmпѣрѣtорȣ (кon-tракчіȣ) de пȣвліче венітȣрї. [δημόσιος, ὠνή]. [de ȣnde

Δημοσιωνία (ἡ), кȣmпѣраре de пȣвліче венітȣрї. [ши

Δημοσιώνιον (τὸ), локалȣл, tактȣл, ȣnde se вînd, ши se stpînг венітȣріле пȣвліче, вама, ши чл:

Δημοσίως, adв: în пȣвлікȣ, de фаџѣ; saȣ кȣ келтȣіалѣ пȣвлікѣ. [δημόσιος].

Δημοσσόος (ὁ ή), поеt: [δῆμος, σώζω] mîntȣitорȣ de нородȣ.

Δημόσσοος (ὁ, ή), поеt: [δῆμος, σεύω] isгонitȣ de нородȣ, eксілатȣ din патріа sа.

Δημοτελὴς, έος (ὁ, ή), sȣвîрmitȣ de нородȣ, saȣ кȣ келтȣіалѣ пȣвлікѣ. [δῆμος, τελέω].

. Δημότερος, α, ον, поеt: în локȣ de δημόσιος. || (sȣвst:) în локȣ de δημότης.

Δημοτερπὴς, έος (ὁ, ή), înвеселitорȣ de (плѣкȣtȣ ла) нородȣ. [δῆμος, τέρπω].

Δημοτεύομαι, вііt: -εύσομαι, sîntȣ

Δημότης, ου (ὁ), demoтȣ, чеtѣџеанȣ фѣкînd парте dintр'ȣнȣ demȣ, (везї δῆμος); saȣ кончеtаџеанȣ dintр' ачелашї demȣ кȣ чінева. 2) ȣнȣл din нородȣл de пînдȣ, прівatȣ. [δῆμος]. [de ȣnde

Δημοτικὸς, ή, ὸν, попȣларȣ, iȣвitорȣ de (афавілȣ кѣtре) нородȣ. «Οὐδὲν δημοτικὸν πράττειν». Ksn: 2) (omȣ saȣ лȣкрȣ) însȣ-шitȣ нородȣлȣї, saȣ demoџілор. «Καί τις ὑμῶν τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων». Dm: ши «Ἱερὰ δημοτικά». || (sȣвst:) «Τὸ δημοτικὸν», афавілitate, граџіоаsѣ пȣр-tаре кѣtре нородȣ. [de ȣnde

Δημοτικῶς, adв: кȣ maniерѣ попȣларѣ, saȣ ка ȣнȣ demoтȣ.

Δημότις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї δημότης.

Δημοῦχος (ὁ, ή), = Πολιοῦχος. || (sȣвst:) локȣitорȣ. «Τᾶς δὲ γᾶς δαμοῦχοι». ши «Ὁ δαμοῦχος χθονός». Sоf: 2) повѣџȣitорȣ, кѣпеteніе (прінч: în Теsпіа) de нородȣ. [δῆμος, ἔχω].

Δημοφάγος (ὁ, ή), поеt: = Δημοβόρος. [δῆμος, φάγω].

Δημοφανὴς, έος (ὁ, ή), ши

Δημόφαντος (ὁ, ή), арѣtатȣ, кȣnosкȣtȣ нородȣлȣї. [δῆμος, φαίνω].

Δημοφθόρος (ὁ, ή), корȣпtорȣ (stрікѣ-tорȣ) de нородȣ. [δῆμος, φθείρω].

Δημοχαρὴς, έος (ὁ, ή), înвȣкȣрѣtорȣ de (плѣкȣtȣ ла) нородȣ, = Δημοτερπής. [δῆμος, χαρά.].

Δημοχαριστὴς, οῦ (ὁ), чел че se поартѣ грѣџіоs (кȣ лінгȣшіре) кѣtре нородȣ. [δῆμος, χαρίζομαι]. [de ȣnde

Δημοχαριστικὸς, ή, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, îndеmînатікȣ а se пȣрtа граџіоs ши плѣ-кȣt кѣtре нородȣ, = Δημαγωγικός.

Δημόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Δημοσιεύω, пȣвлікȣ. || (mіж:) лȣкрезȣ, saȣ ворвескȣ ка ȣнȣл dintре нородȣ; (прін întind:) глȣ-meскȣ. «Καὶ ταῦτα πῶς μὴ φῶμεν δημούμενον λέγειν τὸν Πρωταγόραν»; Плт: (везї ши δημολογέω). [ши

Δημώδης, εος (ὁ, ή), ка de нородȣ, простȣ: [δῆμος].

Δήμωμα (τὸ), [δημόω] (обіч: ла îm:) петречерї (жокȣрї, глȣme, кînтіче) de нородȣ.

Δημωφελέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntȣ

Δημωφελὴς, έος (ὁ, ή), фолоsitорȣ нородȣлȣї. [δῆμος, ὄφελος]. [de ȣnde

Δημωφελῶς, adв: спре (saȣ în) фолосȣл нородȣлȣї, обштії.

Δὴν, adв: noet: în dъinipe de mълtъ вpeme. [de ъnde

Δηναιὸς, ή, όν, noet: (de aчї) dъinosъ, saъ dъinitopъ de mълtъ вpeme. 2) fostъ къ mълtъ вpeme maї 'nainte, вekiъ. 3) венitъ dъne mълtъ вpeme. ‖ (neъt:) Δηναιόν, adв: = Δήν.

Δηνάριον (τὸ), [Лat:] ъnъ feлъ de monetъ (de o notpiвъ къ 3 ½ oвoлї). «Τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο δηνάριον». Пл:

Δῆνος [δήω], εος -ους (τὸ), noet: (oвiч: лa m:) =Βουλή, кinzъipe; (npin întind:) гpiжъ; (fir:) meшteшъџipe, вiклenie.

Δήξ, δηκὸς (ή), [δάκνω] вepme de лemnъ, кapъ.

Δηξίθυμος (ό, ή), noet: =Δακέθυμος.

Δῆξις [δάκνω], εως (ή), mъшкape; (fir:) apsъpъ, dъpepe, ъstъpime; (mopaл:) atinџepe, sъnъpape.

Δηξιχερὴς, έος (ό, ή), noet: mъшкъtopъ de mînъ. [δῆξις, χείρ].

Δηόω -ῶ, вiit: -ώσω, At: în лoкъ de Δηϊόω, apzъ (nъstiezъ) вpe ъnъ лoкъ вpъжmъшeшte.

Δήπερ, naptiк: (înnъџinъt:) mъкap, чeл maї nъџinъ.

Δήπη, naptiк: (afipmat:), =Δήπου.

Δήποθεν, naptiк: (nedef:) (în fpasъл) «Ὁπόθεν δήποθεν». op de ъnde.

Δήποκα, Dop: în лoкъ de

Δήποτε, шi δηποτοῦν, naptiк: (nedef: шi îndoit:). «Τὶ δήποτε»; Лкs: чe oape? de чe oape? «Ὅστις δήποτε». op чine ap fi. «Οὐ δήποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθεν; Sof: nъ къmвa ...? "Ὅπως δήποτε, (saъ) "Ὅντινα δηποτοῦν τρόπον" Dm: op къm, în op чe кinъ.

Δήπου, δήπουθεν, naptiк: (afipmat:), negpeшit, fъpъ îndoiaлъ. "Χαιρεφῶντα γὰρ ἴστε δήπου". Плt: 2) (îndoit:) "Οὐ δήπου διανοεῖ"; Плt: nъ къmвa te rîndeшtї?

Δηριάω -ῶ, шi miж: (кape este шi maї кopeкtъ) Δηριάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, noet: [δῆρις] mъ вatъ, mъ pesвoiesкъ; mъ disnъtъ, mъ înnpotiвesкъ.

Δηρινθῆναι (гpeшit) în лoкъ de δῆριν θεῖναι, шi

Δηρινθήτην, în лoкъ de δῆριν θήτην, saъ (dъne лeksiкorpafї) nex: aл лъi ...

Δηρίομαι, вiit: -ίσομαι, (nex: ἐδηρισάμην, шi ἐδηρίνθην) noet: = Δηριάομαι.

Δῆρις, εως, saъ ιος (ή), noet: въtълie, pesвoiъ; disnъtъ; cmълaџie (întpeчepe).

Δηρίφατος (ό, ή), noet: [δῆρις, φένω] omopîtъ în pesвoiъ.

Δηρίω, вiit: -ήσω, noet: = Δηρίομαι.

Δηρόβιος (ό, ή), noet: în лoкъ de μακρόβιος. [δηρὸς, βίος].

Δηρὸς [δήν], ά, ὸν, noet:=Δηναιὸς, dъînitopъ. ‖ "Δηρὸν (se înџ: διὰ, saъ κατὰ χρόνον), adв: ne mълtъ вpeme, în dъinipe.

Δῆσαι, nex: de inf: mi

Δήσασκον, noet: în лoкъ de ἔδησα, nex: de xot: aл лъї δέω, лerъ.

Δῆτα [δή], adв: întъp: (maї de mълte opї emfant:) negpeшit; adiкъ; oape. "Καθεύδεις; οὐ δῆτα, ἔφη" Плt. "Τί δῆτα"; Apstf: «Μὴ δῆτα; Apstf:

Δήω, noet: (totdaъna ne вiitopъ) вoiъ гъsi.

Δηὼ, όος -οῦς (ή), noet: Чepesa,=Δήμητηρ.

Δήωσις [δηόω], εως (ή), apdepe, npъnъdipe de лoкъ вpъжmъшesкъ.

Δί, noet: în лoкъ de Διί, dat: aл лъї Ζεύς.

Διὰ, npen: (se aкoapdъ къ џen: шi aк: însemn: къ џen: 1) лoкъ (Α'. în distanџъ, eкsnлiкîndъ se къ) npin miжлoкъ, n'întpe. "Διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων". Iл: N. "Θέης ἄξια διὰ πάντων τῶν ἐν Δελφοῖσι ἀναθημάτων". Ep: "Ὤθει καὶ δι' ἀμφοτέρων τὸ ξίφος. Ksn: "Τὰς ἐλαίας διὰ πολλοῦ (δὶ ἴσου) φυτεύειν". Tfp: "Οἰκεῖ δὲ κώμας ἀτειχίστους καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ". Tъч: «Τὴν φυλακὴν αὐτοῖς δὶ ἐλάσσονος, καὶ μὴ ἀπὸ Βουδόρου εἶναι". Tъч: "'Ἐκ δὲ τῶν πύργων ὄντων δὶ ὀλίγου". Tъч: "Διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι". Tъч: (Β' în konџinepe) de кoлo nînъ кoлo, de лa înчenъtъ nînъ лa sfîpшitъ. "Τανυσσόμενος διὰ μήλων". Od: I. "Βῆ δὲ διὰ νηὸς". Od: ... "'Ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν αἱ νῆες οὐ διὰ πάσης εἶχον καταστρώματα. Tъч: "Διὰ ποταμῶν ἀναθυμιάσεις ἀναφέρονται". Apst: „Ὁ διὰ πάντων ἥκων ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ". Sin: (шi în eл: de npen: лa noeџї). „Ἔρχονται πεδίοιο". Iл: B. (шi fir:) "Διὰ πάντων τῶν καλῶν διεληλυθότες καθίστανται οἱ γεραίτεροι". Ksn: "Ὅσοις τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη". Плt: (шi în nepifp:) "Διὰ μάχης (λόγων, βασάνων, шi чл:) ἰέναι saъ ἐλθεῖν". Лкs: "Ὅταν τὰ τῶν βαρβάρων καταστῇ, καὶ διὰ μιᾶς γένηται γνώμης". Iskp: 2) timnъ (Α'. în distanџъ). "Διὰ χρόνου λέγειν". Esx: "Εἰωθὼς διὰ πολλοῦ χρόνου ἐπιφαίνεσθαι". Epd: "Ὡς ἂν ἀσμένη με ἑωρακυῖα ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου. Лs: "Ἥκω διὰ χρόνου, καὶ ὁ Κῦρος ἔφη, νὴ Δία δὶ ὀλίγου γε". Ksn: "Δόξαν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν αὐτόν". Лч: "Τοὺς Μακεδόνας ἡδέως

τὸν κισσὸν ἰδόντας, οἷα διὰ μακροῦ ὀφθέντα„. Ap: "Πέμπειν δἰ ἐννέα ἐτῶν δασμόν„. Пл: "Δἰ ἔτους πέμπτου συνάγειν„. Apstf: "Διὰ δυοῖν ἡμερῶν„. Dskp: "Δἰ ἡμερῶν τινων πίνουσι„. Tfp: "Καὶ πάλιν εἰσελθεῖν εἰς Καπερναοὺμ δἰ ἡμερῶν τινων„. Skp: (ші ел:) "Διὰ τρίτης„. Apst: (B'. în konцinepe) de ла învепвtš пînъ ла sfîpшitš. "Πᾶς ὁ διὰ μέσου χρόνος„. Лкs: "Διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος„. "Δικτάτορα αὐτὸν ἀπέδειξαν διὰ βίου». Пл: "Κίχλας παρ' αὐτῷ δἰ ἔτους τρεφομένας„. "'Οπτανόμενος αὐτοῖς δἰ ἡμερῶν τετταράκοντα„. Skp: "Λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρός ὤν„. Гnom: "Καὶ ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σεαυτόν„. Лч: 3) (прічinъ, opranікъ saš matepiaлъ însem: miжлоквл, пpin kape, saš matepia, din kape, ші se eksпл: кв) пpin, saš кв din. "Οὐ διὰ μέλανος ἀλλὰ δἰ αἵματος γράψαι τοὺς νόμους„. Пл: "Διὰ πτισάνης χυλοῦ τρέφειν„. Гал: "'Αγάλματα δἰ ἐλέφαντος πεποιημένα„. Лкs: "Πεμμάτιον διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον». At: "Διὰ ποιήματος ἐξενεγκεῖν τὸν λόγον„. Пл: "Αἱ διὰ τοῦ σώματος ἡδοναί„. Ksn: "Διὰ χειρὸς (χειρῶν) ἔχειν τὰς ἡνίας». Пл: "Διὰ μνήμης ἔχειν„. Лкs: (ші în mвs:) "Ἁρμονία διὰ τεσσάρων (se înц: γραμμῶν, saš φωνῶν)„. "Διὰ πέντε, "Διὰ πασῶν». (iap ла чеĭ noĭ ші komn: în mediч:) "Διάῤῥοδον (κολλούριον) "Διάκροκον, ші чл: 4) kinš (însem: квm: ші se eksпл: asem: кв) пpin, saš кв, "Διὰ πολλῶν (πλειόνων, βραχέων) λέγειν». Лкs: "Διὰ πένθους τὸ γῆρας διάγων„. Ksn: "Αἱ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι„. Ksn: "Διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν„. Пл: "Διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων αἴτιοι τῆς σωτηρίας τοῖς Ἕλλησι κατέστησαν». (aiчĭ se dedвк ші frasele) "Διὰ τιμῆς (ὀργῆς, φροντίδος, ἡδονῆς, φρουρᾶς, ші чл:) ἔχειν τινά, saš (nas:) εἶναί (γενέσθαί) τινι„. în лokš de τιμᾶν (ші чл:) τινα, saš τιμᾶσθαι (ші чл:) ὑπό τινος. || (iap кв ak:) лokš, saš пpin miжлokš (noet:) "Δὶ ἄκριας ἔρχεαι οἶος„. Od: K. "Βῆ διὰ δῶμα„. Od; H. 2) timпš (pap ші noet:) "'Ορφναίην ("'Αμβροσίην) διὰ νύκτα„. Iл: B· ші H. 3) прічinъ (fъкъtoape). "'Ενίκησε δὶ 'Αθήνην„. Od: Θ. "Διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθητε· ἐπεὶ διά γε ὑμᾶς αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπολώλατε„. Dm; 'Ασθενὴς ἦν δὶ ἀχρηματίαν„. Твч: "Διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν„. Твч: Διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ αὐτὸν στεφανῶσαι„ ; Esx: || (iap în komn: 1) лokš, saš пpin miжлokš. "Διαπλέω, διορῶ„. 2) întindepe, ші konцinepe de вpeme. "Διαβιόω, διαμένω. 3) desпъpцipe. "Διαλύω, διαφωνῶ, διίσταμαι„. 4) neste totš. Διάλευκος, Διάχρυσος„. 5) peчinpoчitate. "Διαδορατίζομαι, Διαφιλοτιμέομαι„. 6) desъвîpшitate. "Διαπράττω. 7) întindepe, saš emfasš. "Διαγανακτῶ, διαισθάνομαι, διεγείρομαι.

Δία, ak: aл лвĭ Ζεύς.

Δία, noet: fem: aл лвĭ Δῖος.

Διαβαδίζω, вiit: -ίσῶ, вmвлв пpin чева, saš mъ пpeвmвлв. 2) tpekš d' a кврmeziшвл, saš de коло пînъ коло.

Διαβάθρα (ἡ), skapъ, saš пвnte, kape dвчe dene вskatš în корaвie. [ші

Διάβαθρον (τὸ), вnš felš de înкълцъminte. [din

Δια-βαίνω вiit: -βήσομαι, (nex: διέβην, ші чл:) tpekš (пpin pîš, saš mape, saš rîtš) din коло. 2) =Μεταβαίνω. 3) staš dpent кв nічoapeлe peskъкъpate. «Βαδίζον δὲ βραδέως τοῦτο τὸ ζῶον, καὶ μεγάλα διαβαῖνον. Apst:»

Δια-βάλλω, вiit: -βαλῶ, (nex: διέβαλον, ші чл) netpekš чева пpintp' altš чева, saš de ла o mapцine ла alta, =Διαβιβάζω. "Διέβαλον ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας εἰς τὴν Νάξον„. Ep: (ші ел.) 'Εκ Πατρῶν πρὸς τὴν ἀντιπέρας Ἤπειρον διαβαλόντων (se înц: ἑαυτούς, saš τὰς ἑαυτῶν ναῦς); (ші nas:) "Καὶ ὁ φλοιὸς διαβληθεὶς λίνῳ„. Dskp: 2) defaĭmš, калomniezš, zaвistвieskš, înвpъжвeskš, вarš вънвieлĭ întpe oamenĭ. "Τὸν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα„. Лч. "Μὴ διάβαλλε ἐμὲ καὶ Θρασύμαχον„. Плt: (ші nas:) "Διεβλήθης μισοβασιλεὺς εἶναι„. Пл: "Βίος διαβεβλημένος„. Epd: "Διαβέβληνται πανταχῆ τῷ σώματι„. Плt: (вezĭ ші συγκρούω). 3) amъцeskš. "Διέβαλέ μ' ἡ γραῦς„. Apstf: "Καὶ διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ„. Ep: (ші miж:) "Διαβάλλεταί μ' ὁ θεῖος„. Apstf: (ші nas:) "Διαβεβλημένος ὑπὸ 'Αμάσιος οὐ μανθάνεις„. Ep: 4) (pap) = Παραβάλλω, saš 5) =Καταβάλλω. 6) (miж:) mъ жokš кв чineвa (în apшiчe, ввве, ші alteлe asemenea). "Τούτοις γὰρ ὥσπερ ἀστραγάλοις, ὅταν τύχῃ παίζουσα, χρῆται καὶ διαβάλλεται πρὸς αὐτούς„. Пл: (вezĭ ші διαπληκτίζομαι.

Δια-βαπτίζομαι, вiit: -ίσομαι, întpekîndв mъ кв чineвa шъ daš afвnd în anъ.

Δια-βασανίζω, вiit: -ίσω, чepчetezš, чepkš чева eksakt, ші în toate kinвpiлe.

Διαβασείω (fъpъ вiit:), în лokš de διαβησείω.

Δια-βασιλίζομαι, вiit: -ίσομαι, =Βασιλειάω.

Διάβασις, εως (ἡ), tpeчepe. 2) = Μετάβασις. 3) лokš, saš miшлokš de tpeчepe (пвnte, ші чл:). 4) stape dpeantъ кв

нічоареле ръскъкъpale; (npin 8pm:) distanцъ, saŭ snaцiŭ, întindepe; (fir:) мъpime, 'нълцime, волъmitate. «Καὶ διάβασιν τοῖς καταστρώμασιν ἔδωκε». Пл: «Καὶ μετ' αὐξήσεως ἔνια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλων». Пдв:

Δια-βάσκω, поеt: în локŭ de διαβαίνω, saŭ διαβαδίζω, saŭ διαβιβάζω.

Δια-βαστάζω, biit: -άσω, apdikŭ чева пе 8mepĭ, ші 'л tpansnoptŭ npin чева, saŭ npin toatъ калеа. 2) чеpкŭ rpe8tatea вpe 8n8ĭ л8кp8, kîntъpind8 'л în mînъ.

Διαβατέος, α, ον, nosit: ал л8ĭ διαβαίνω.

Διαβατήριος (ὁ, ἡ), к8венitŭ, saŭ înлesnitopŭ ла tpeчepe. «Ζεὺς διαβατήριος». Лкs: || (s8вst:) «Διαβατήρια (τὰ), (se înц: θύματα) жeptfe ad8se пentp8 npiinцъ ла tpeчepe de pîŭ, ші чл: ші (în цen:) ла кълъtopie. 2) «Διαβατήριον în локŭ de διάβασις, tpeчepe. 3) (noŭ) nasnoptŭ. [ші

Διαβάτης, ου (ὁ), tpeкъtopŭ, кълъtopŭ. 2) Dop: în локŭ de Διαβήτης. [ші

Διαβατικὸς, ἡ, ὸν, folositopŭ, îndemînatikŭ ла tpeчepe; пъtp8пzъtopŭ; (rpam:) sintaksŭ (saŭ кazŭ ак:), în каpe aktivitatea вepв8л8ĭ tpeчe npin obiekt8л sъŭ ла definipe. [ші

Διαβατὸς, ἡ, όν, de tpeк8t, п8tinчosŭ de a se tpeчe. «Ποταμὸς — ». Ksn: (ші fir:) «'Ολίγοις εἶναι διαβατὸν τὸν ἐναποκείμενον νοῦν». Гpr: de înцелеs. [διαβαίνω].

Δια-βεβαιόω ῶ, biit: ώσω, asir8pŭ чева к8 desъвîpшipe. || (mіж:) înкpedinцezŭ, saŭ fъгъd8ieskŭ чева к8 m8лtъ sir8panцъ; (к8 înf:) stъp8ieskŭ în пъpepea mea. [de 8nde

Διαβεβαίωσις, εως (ἡ), asir8pape, înкpedinцape desъвîpшitъ. [ші

Διαβεβαιωτικὸς, ἡ, όν, folositopŭ ла înкpedinцape, saŭ asir8pape desъвîpшitъ.

Διάβημα (τὸ), (oвiч: ла îm:) 8mвletŭ; tpeчepe; pasŭ. [ші

Διαβησείω (fъpъ biit:), amŭ rîndŭ, saŭ noftъ de a tpeчe. [ші

Διαβήτης [διαβαίνω], ου (ὁ), (instp8m: matem:) komnasŭ, пepreлŭ. 2) aцa к8 пл8mвŭ, saŭ dpentap8л zidapiлop, ші чл: 3) = Σίφων, t8л8mвъ. 4) к8pцepe пeoпpitъ de 8dŭ, saŭ (d8пe Apeteŭ) kontonipe de къpп8pĭ ші de шъd8лъpĭ în 8dŭ.

Δια-βιάζομαι, biit: -άσομαι, siлeskŭ npea m8лt.

Διαβιβάζω, biit: -άσω, ші At: -βιβῶ, tpeкŭ, saŭ tpansnoptŭ чева în naptea de dinколо.

Διαβιβρώσκω, biit: -βρώσομαι, pozŭ, mъnînкŭ de totŭ.

Διαβιόω -ῶ, biit: -ώσω, =(ші dъ kîцiва timnĭ л8ĭ) Διαζάω.

Δια-βλαστάνω, biit: -ήσω, daŭ (ічĭ ші коло) влъstape, pesapŭ nîntpe чева, saŭ de totŭ. [de 8nde

Διαβλάστησις, εως (ἡ), влъstъpipe nîntpe алtŭ чева, saŭ pesъpipe de totŭ din пъmîntŭ.

Δια-βλέπω, biit: -βλέψω, imĭ apdikŭ okiĭ, ші mъ 8ĭtŭ înпpeж8p, saŭ aцintat ла чева;

Διαβλητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinrъtopŭ de (fък8tŭ, op anлeкatŭ ла) zaвist8ipe, калomniape, ші чл: [διαβάλλω].

Δια-βλύζω, biit: -βλύσω, ='Αναβρύω.

Διαβλήτωρ, ορος (ὁ), поеt: (к8 цen:) zaвist8itopŭ, калomniatopŭ. [διαβάλλω].

Δια-βλώσκω, biit: -μολοῦμαι, (пex: διέμολον, ші чл:) поеt: плeкŭ sъ mъ d8кŭ.

Διαβοάω -ῶ, biit: ήσομαι, stpirînd вesteskŭ (înпpaшtiŭ штipe despe) чева de ла 8п8л nînъ ла алt8л npet8tindenea. (de 8nde nas:) «Διαβεβόηται ταῦτα». Плt: sînt de toцĭ шti8te. «Διαβεβοημένος ἐπὶ συνέσει». Лч: вestitŭ despe înцелепчi8neа sa. [de 8nde

Διαβόησις, εως (ἡ), вestipe în toate пъpцiлe. [ші

Διαβόητος (ὁ, ἡ), вestitŭ, famosŭ, к8noск8tŭ npet8tindenea.

Διαβολεὺς, έως (ὁ), zaвist8itopŭ, калomniatopŭ. [ші

Διαβολὴ (ἡ), калomnie zaвistnікъ, nîpъ; (npin întind:) въп8iaлъ. [ші

Διαβολία (ἡ), поеt: în локŭ de διαβολή. [ші

Διαβολικὸς, ἡ, ὸν, =Διαβλητικὸς. 2) (Bisep:) diaволeskŭ. [din

Διάβολος (ὁ, ἡ), калomniatopŭ, zaвist8itopŭ. 2) înпpotivitopŭ, de въп8it. «Εἴτῳ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἡμῶν παρέστηκεν». Andчd: || (s8вst: ші Bis:) diaволŭ, satana. [διαβάλλω]. [de 8nde

Διαβόλως, adв: = Διαβλητικῶς, к8 zaвist8ipe, saŭ калomniape.

Δια-βομβέω -ῶ, biit: -ήσω, (к8 ак:) = Διαβοάω, вesteskŭ npet8tindenea. 2) (ne8t:) fakŭ в8etŭ tape ші neînчetat.

Δια-βορβορύζω, biit: -ύξω, amŭ întpep8nte, saŭ (din npot:) пenpeк8pmate вopвopisit8pĭ în nîntече.

Διαβόρειος (ὁ, ἡ), n8sŭ în кpiвъцŭ. [διὰ, βορέας].

Διάβορος (ὁ, ἡ), noet: pozъtopȣ, saȣ posȣ, mînkatȣ de totȣ. [διὰ, βορά].

Δια-βόσκω, biit: -βοσκήσω, nȣtpeskȣ; (шi nas: saȣ miж:) naskȣ kînd чi kînd коло, tpъieskȣ (mъ xpъneskȣ) op ȣnde, шi kȣm noчiȣ.

Δια-βοστρυχόω -ῶ, biit: -ώσω, îmĭ desnapцȣ totȣ пъpȣл капȣлȣĭ în dese бȣкле, saȣ kosiцe.

Δα-βουκολέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ desfъtezȣ чipada kȣ flȣepȣл; (fir:) xpъneskȣ kȣ zadapniчe nъdeжdi, momeskȣ; înbeселeskȣ kȣ miжлoaчe atpъгъtoape.

Δια-βουλεύομαι, biit: -εύσομαι, amȣ чeba în rîndȣ, mъ kinzȣieskȣ kȣ stъpȣipe, meditȣ чeba. [шi

Διαβουλία (ἡ), kinzȣipe, sfъtȣipe; saȣ rîndȣ, skonȣ. [шi

Διαβούλιον (τὸ), sfatȣ, înnpeȣnъ kinzȣipe. 2) rîndȣ, skonȣ, npoĭektȣ. [шi

Διάβουλος (ὁ, ἡ), în лoкȣ de δίβουλος. [διὰ, βουλή].

Δια-βραβεύω, biit: -εύσω, înnapцȣ npemiĭ; (npin întind:) daȣ dpentȣл kȣĭ se kȣbine.

Δια-βρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), = Διάβροχος. [din

Δια-βρέχω, biit: -βρέξω, ȣdȣ de totȣ, moiȣ.

Διαβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἐμβριθὴς, foapte rpeȣ; (npin întind:) bîptosȣ; nȣtepnikȣ. [din

Δια-βρίθω, biit: -βρίσω, înrpeȣiezȣ de totȣ; (stpъm: шi nestp:)

Δια-βριμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, = Βριμάομαι, шi Ἐμβριμάομαι.

Διαβροχὴ (ἡ), ȣdape neste totȣ, moiape. [шi

Διάβροχος (ὁ, ἡ), nъtpȣnsȣ de ȣdъtȣpъ, moiatȣ. "Νῆες διάβροχοι,,. Tȣч: kopъbiĭ snapte, în kape întpъ anъ. (шi fir:) "Οἴνῳ ("Ἔρωτι) —,,. Лȣч: шiSȣid: [διαβρέχω].

Διάβρωμα (τό), mînkъtȣpъ, posъtȣpъ; rъȣnoшitȣpъ; nȣtpinaiȣ. [шi

Διάβρωσις, εως (ἡ), poadepe; rъȣnoшipe, шi чл: [шi

Διαβρωτικὸς, ἡ, ὸν, (kȣ цen:) îndemînatikȣ (kȣ însȣшime) de a poade, nȣtpeзъtopȣ, rъȣnoшitopȣ. [διαβιβρώσκω].

Δια-βυνέω, Ion: în лoкȣ de

Διαβύω, biit: -βύσω, bîpȣ чeba în siлъ (ka sъ netpeakъ ninъ dinкoлo, saȣ sъ pъmîie ka ȣnȣ astȣnȣшȣ).

Δια-γαληνίζω, biit: -ίσω, mъ aлinezȣ, saȣ mъ noloлeskȣ kȣ totȣл.

Δι-αγανακτέω, ῶ, biit; -ήσω, mъ nekъжeskȣ foapte; (mediч:) obpinteskȣ (desnpe panъ). [de ȣnde

Διαγανάκτησις, εως (ἡ), mape nekъжipe, saȣ nekazȣ.

Διαγγελία (ἡ), bestipe npin tpimisȣ, saȣ în toate nъpцiлe, nȣbлikape. [διάγγελος].

Δι-αγγέλλω, biit; -ελῶ, besteskȣ npin tpimisȣ, saȣ înnpaшtiȣ шtipe, nȣbлikȣ. [de ȣnde

Διάγγελμα (τὸ), beste, шtipe pesnîndită în toate nъpцiлe.

Διάγγελος (ὁ, ἡ), bestitopȣ de чeba kъtpe toцĭ. [διὰ, ἄγγελος].

Διᾶγε, Dop: în лoкȣ de διῆγε. 3: sinr: neps: a npeл: лȣĭ διάγω.

Δι-αγείρω, biit: -αγερῶ, adȣnȣ din toate nъpцiлe.

Δια-γελάω -ῶ, biit: -άσω, (kȣ ak:) pîzȣ, îmĭ batȣ жoкȣ de чineba. 2) (fъpъ kazȣ) zîmbeskȣ a pîde; sîntȣ, saȣ apъtȣ, kъ sîntȣ beseлȣ; (fir:) înчenȣ a mъ senina, saȣ a mъ лȣmina. "Τὰ τῆς θαλάσσης διαγελῶντα,,. Пл: "Ἡμέρας ἄρτι διαγελώσης,,. Eлd: înчenînd a se лȣmina de zioъ.

Διάγευσις, εως (ἡ), чepkape npin rȣstape. [din

Δια-γεύω, biit: -γεύσω, daȣ kȣiba sъ rȣste, sъ чepчe. ‖ (miж:) чepkȣ чeba npin rȣstape. (bezĭ ἀπογεύομαι).

Δια-γίγνομαι (-γίνομαι), biit: γενήσομαι, (nex: διεγενόμην, шi чл:) tpekȣ, netpekȣ. "Ἐτῶν διακοσίων διαγεγονότων,,. Пл: dȣne чe aȣ tpekȣt лa miжлoкȣ. "Τούτῳ τῷ λόγῳ πιστευομένῳ πλέον ἢ χίλια ἔτη διαγέγονε,,. Пл: 2) dъinezȣ, цiȣ, tpъieskȣ, netpekȣ. "Τοσάδε ἔτη διαγενέσθαι,,. Плt: "Οὐδὲν ἄλλο ποιῶν διαγεγένηται, ἢ διασκοπῶν,,. Ksn: "Ἀπὸ τούτων (τῶν τετρακοσίων χρυσῶν) ἐλπίζοντες ἄχρι θαλάσσης διαγενήσεσθαι... Пл: 3) mъ цiȣ, skanȣ, aжȣnrȣ лa sfîpшitȣ. "Εἰ καὶ διαγενοίμεθα ἐκ τοῦ κλύδωνος,,. Sin: "Μόνη γὰρ διαγέγονε διαγωνιζομένη,,. Apstd:

Δια-γιγνώσκω (-γινώσκω), biit: -γνώσομαι, (nex: διέγνων, шi чл:) kȣnoskȣ, deosebeskȣ. "Τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε,,. Лч: "Διαγινώσκειν τὸ δίκαιον,,. Apstf: (шi nas:) "Σύνεσιν καὶ παιδείαν, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται,,. Dm: "Χαλκὸν οὕτω λαμπρὸν, ὥστε μὴ διαγινώσκεσθαι τῇ χρόᾳ προς τὸν χρυσόν,,. Apst: (npin ȣpm: 2) жȣdikȣ, xotъpъskȣ. "Τὴν δὲ Ἠλιαίαν διαγινώσκειν,,. Dm: "Διέγνω δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γενναῖον,,. Epd: "Εἰ κλαίειν διέγνωκας,,. Лч: (шi nas:) "Ἐπὶ

διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα,,. Esx: 3) în локȣ de διαναγινώσκω.

Δι-αγκοινέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, saȣ

Δι-αγκοινίζομαι, biit: -ίσομαι, каȣтъ Διαγκωνίζομαι.

Δι-γκυλέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, ші

Δι-αγκυλίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

Δι-αγκυλόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, џіȣ лапчеа, аркȣл, ші чл: întinse, rata a asвîрлі. «Τοὺς ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς πελταστὰς διηγκυλισμένους ἰέναι». Ksn: «Ἀνδριάντα τόξον διηγκυλημένον». Epd: «Κεραυνὸν διηγκυλημένος». Лȣч: [διὰ, ἀγκύλη].

Δι-αγκωνίζομαι, biit: -ίσομαι, мъ резетȣ în котȣ. [διὰ, ἀγκών]. (se konf: кȣ διαγωνίζομαι). [de ȣnde

Διαγκωνισμὸς (ὁ), резетаре în котȣ. (se konf: кȣ διαγωνισμός).

Δια-γλαύσσω, (fъръ biit:) поет: мъ вѫзȣ, мъ арътȣ кȣрат, =Διαφαίνομαι.

Δια-γλάφω, biit: -γλάψω, поет: sапȣ, fакȣ гроапъ. «Εὐνὰς δ' ἐν ψαμμάθοισι διαγλάψασα». Od: Δ. (везі ші διαγλύφω).

Διάγλυπτος [ὁ, ἡ), =Διάγλυφος. [ші

Διαγλυφὴ (ἡ), съпаре, скȣлпаре în піатръ, лемнȣ, ші чл: [ші

Διάγλυφος (ὁ, ἡ), съпатȣ, скȣлпатȣ, чіопліtȣ. [din

Διαγλύφω, biit: -γλύψω, sапȣ, чіоплескȣ, скȣлпезȣ піатръ, лемнȣ, ші чл: кȣ далта. 2)= (saȣ грешіт în локȣ de) Διαγλάφω. «Τὴν ψάμμον τοῖς ποσὶ διαγλύψασαν. Ел:

Διαγνώμη (ἡ), (рар) în локȣ de διάγνωσις. [ші

Διαγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Διαγνώστης. [διαγιγνώσκω].

Δια-γνωρίζω, biit: -ίσω, = Διαγιγνώσκω. 2) (Skp:) fакȣ кȣноскȣtȣ.

Διάγνωσις, εως (ἡ), eksaktъ кȣноаштере, деосебіре de чева; дежȣдікаре; хотъріре. [ші

Διαγνωστέον, nosit: ал лȣі διαγιγνώσκω. [ші

Διαγνώστης, ου (ὁ), eksakt-кȣноскъторȣ, дежȣдікъторȣ, ші хотърітoрȣ de чева. [ші

Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікȣ, потрівітȣ ла eksaктъ кȣноаштере, ші жȣдікаре (Franџ: connoisseur). [διαγιγνώσκω].

Δια-γογγύζω, biit: -ύσω, мъ плîнгȣ, îmі аръtȣ немȣлџȣміреа кътре чінева.

Διαγόνατος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кȣ нодȣрі în тоатъ лȣнџімеа sа; saȣ (грешіт) în локȣ de διγόνατος. [διά, γόνυ].

Διαγόρευσις, εως (ἡ), порȣнкъ, ordinȣ. [din

Δι-αγορεύω, biit: -εύσω, zікȣ кȣрат; хотъръскȣ; порȣнческȣ. «Ὁ νόμος διαγορεύει». Тȣч: «Διηγόρευσεν αὐτῷ ἐπὶ τούτοις κατιέναι πάλιν ἢ μή». Пл: (ші пas:) «Ὡς αἱ πλεῖους γνῶμαι διηγορεύθησαν». D: Ал: «Ἡμέρα διηγορευμένη». Лкs: zі хотърîtъ. 2) (înпреȣнъ кȣ κακῶς) ='Αγορεύω, ворбескȣ de ръȣ претȣtіндеnea, saȣ неînчетат. «Διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα». Лч:

Διάγραμμα (τὸ), diarpamъ, ор че есте de skрisȣ кȣ лініі, saȣ fігȣрі ші semne; (de ȣnde прінч:) карте мȣsікалъ, saȣ математікъ. «Ἀφ' ἑνὸς διαγράμματος ἀεὶ τὸ ἡδὺ ὑποκρέκει». Пл: «Γεωμετρίαν μέχρι τῶν δυσξυνέτων διαγραμμάτων». Ksn: 2) isвodȣ, деsemнъторъ. «Ὑπὸ δημιουργοῦ τινος ἢ γραφέως διαφερόντως ἐκπεπονημένον διάγραμμα». Плт: 3) katastіхȣ, реџіstрȣ; тавлъ (маї кȣ seamъ de дъждіі); тарifъ, saȣ fатȣръ a негȣџъторілор. «Ἀπήτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν». Dm: 4) (прін întind:) порȣнкъ înskрisъ, saȣ програмъ. «Ἐκ(Προ)τιθέναι διάγραμμα». Пл: (везі ші διαγραφή). [διαγράφω]. [de ȣnde

Διαγραμμίζω, biit: -ίσω, трагȣ (деспарџȣ кȣ) лініі; (прін ȣрт:) жокȣ жокȣл нȣмітȣ [de ачі

Διαγραμμισμὸς (ὁ), ȣнȣ felȣ de жокȣ, дамъ, saȣ џінтарȣ (каре se жȣка кȣ маї-zечі de албе ші негре піетре). (везі ші γραμμή).

Διάγραπτος (ὁ, ἡ), штерsȣ (кȣ трапџере de o дȣнгъ) din katastіхȣ. «Δίκη —». Реtр. жȣдікатъ desfіінџатъ. [ші

Διαγραφεὺς, έως (ὁ), întокmітоrȣ de реџіstрȣ, saȣ тавлъ de дъждіі. [ші

Διαγραφὴ (ἡ), isвodіре, întокmіре de diarpamъ, реџіstрȣ, ші чл:; штерџере; desfіінџаре de прочесȣ; ръfіре de zапіsȣ, ші чл: 2) = Διάγραμμα, katarpafіе; реџіstрȣ; тавлъ; fігȣръ џеометрікъ; isвodȣ desemнаtȣ; dекретȣ; înвоіалъ. [ші

Διαγραφικὸς, ἡ, ὸν, кȣвеніtȣ, fолоsіторȣ, saȣ îndemînatікȣ ла întокmіре de diarpamъ. «Διαγραφική». meштешȣгȣл de a desemna diarpame. [din

Διαγράφω, biit: -γράψω, трагȣ (деспарџȣ кȣ) лініі, saȣ pîrле; isвodeskȣ; desemnezȣ; deskрiȣ. «Διάγραφον πόλιν». Грг: «Διαγράψωμεν τὰ τέμπη τῷ λόγῳ.» Ел: 2) =Καταγράφω, трекȣ în реџіstрȣ. «Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας». Плв: 3) înпарџȣ прін порȣнкъ. «Διέγραφε χώρας». Пл: «Διέγραφε τῶν φίλων οἷς μὲν σατραπείας, οἷς δὲ

στρατηγίας». Diod: (ші пas:) «Ἤδη δὲ κατηναλωμένων καὶ διαγεγραμμένων ἁπάντων». Пл: 4) шterg̃ (кš dsпгъ); (npin spm:) desпstepezš, desfiiпцеzš; (npin întind:) desfaкš, пъръseskš прочеsš. «Ταῦτα πάντα μὴ χαλεπαίνειν, ἂν διαγράφωμεν». Плt: (ші fir:) «Διαγράφειν τὸν βίον». Esx: Sокр: a 'ші sъвîрші віаца. «Εἰ διαγράφει τὰ ὀφειλόμενα». Пап: (ші між:) «Πεισθεὶς ὑπὸ σοῦ διεγράψατο». Dm: (ші пas:) «Πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη». Apstf:

Διαγρηγορέω -ω, віit: -ήσω, (коš) în локš de διεγρηγορέω.

Δι-αγριαίνω, віit: -ανῶ, sелъвъчeskš, saš шъ sелъвъчeskš кš totsл. [διὰ, ἄγριος].

Δι-αγρυπνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš de totš saš neînчetat demeпtš. [de sпde

Διαγρυπνητής, οῦ (ὁ), чел че преveгіазъ, saš este îndemînatiкš ла ачеаstа.

Δια-γυμνάζω, віit: -άσω, depринзš кš skвmпъtate ші neînчetat. [ші

Δια-γυμνόω -ω, віit: -ώσω, голeskš, deskoперš de totš; (fir:) daš de фацъ.

Δι-άγχω, віit: -άγξω, sвгрвmš de totš.

Δι-άγω, віit: -άξω, (пех: διῆγαγον, ші чл:) = Διαβιβάζω, treкš чеva din коло. «Ἐξ ἧς διῆγον ἄρτους ἐπὶ σχεδίας». Ksn: 2) (fir:) îmі netреkš времеа, віаца, трьieskš; (npin întind:) локвieskš. «Διάγειν τὸν βίον (τὸ γῆρας, ші чл:) Плt: ші Ksn: «Ζηλωτότατον βίον διάξεις». Apstf: «Διάγειν Ὀλύμπια». Ep: «Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἀκροβολιζόμενοι διῆγον». Ksn: ші Ел: «Εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισι. Om: Imn: «Ἀφ' ὧν δανείζεται διάγει». Dm: «Διάγοντος αὐτοῦ ἐν προαστείῳ. Epd: «Βιοτὴν ταύτην ἔχων διάξω». Ksn: «Σιωπῇ διάγειν». Ksn: 3) прелвнцeskš timпвл, saš netрeкš зъвоvind. «Ἐχρῶντο μήκει λόγων πρὸς οὐδὲν τέλος, ἀλλὰ διάγοντες ἄλλως τὸν χρόνον». Ил: (ші ел:) «Οὐ προσῆγε πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀλλὰ διῆγε, καὶ προὐφασίζετο». Твч: «Οὐ διῆγε τοὺς λόγους». Flstp: «Ἐπὶ πολὺ διῆγε τὸν πόλεμον». Ssid: 4) фaкš a 'ші netрече чінева времаа пе nesimцite, îл амъцeskš прелвнцinds 'л. «Ξυμπίνοντας αὐτοὺς διῆγε». Flstp: «Ἐλπίδας λέγων διῆγε». Ksn: 5) цiš віаца квіва, îл хръпeskš, saš îл фaкš a netрече кš чеva. «Τέτταρσιν ὀβολοῖς ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι». Dm: «Λαχάνοις διῆγε τὸν στρατόν». Fil: (ші пas:) «Μελιττούταις διήγετο». Filstp: (ші ел: saš nestpъm:) Ἱππάκῃ διάγειν φασὶ τοὺς Σκύθας». Tfp: 6) повъцвieskš, гвверпеzš. «Χρὴ τοὺς βασιλεύοντας τὰς πόλεις ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι διάγειν». Iskp: (ші між:) «Τὴν τοῦ βίου διαγωγήν, ἣν ἂν διάγηται ἕκαστος». Плt: 7) desпарцš, deпъртеzš пе впвл de алтвл. «Διήγαγες τὰ σκέλη σου». Skp: «Ἢν βίῃ διαγαγὼν τοὺς ὀδόντας ἐνστάξῃ τις ὑγρόν». Apel: Διάγω σε ἀπὸ τοῦ λόγου». Flstp: [de sпde

Διαγωγεύς, έως (ὁ), = Διακομιστής. [ші

Διαγωγή (ἡ), trечере, transportare de чева-л-алтъ parte. 2) пъріаре, кondвitъ în віацъ. 3) гвверпаре de лвкрвrі. 4) netречере de време, distraкціе. 5) локвл, snde netречеmineva; (despre коръвіі) portš. (vezî ші διατριβή). [de sпde

Διαγωγικός, ή, όν, кsвenitš, folositорš, saš îndemînatiкš ла treчере de чева din коло. (de sпde) «Διαγωγικὸν τέλος». че se zіче ші

Διαγώγιον (τὸ), (se înц: τέλος) платъ, че se dъ пentрв trечере de коръвіі, ші мъpfi, (Ил:) transitš.

Δι-αγωνιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntš în mape агоnie, neliniшte ші frікъ.

Δι-αγωνίζομαι, віit: -ίσομαι, (кš dat: saš ак: npenos:) mъ лвптš кš stървінцъ ші амбіціе кътре чінева; mъ silеskš în totš кінвл.

Διαγώνιος (ὁ, ἡ), (matm:) linіе diagoпалъ (întinsъ între доъ din патрівъ впгіvrі але впвї патрвлатералš, saš паралелограмš). [διὰ, γωνία].

Διαγωνιστέον, nosit: ал лвї διαγωνίζομαι.

Διαγωνίως, adв: (matm:) кš linіе diagoпалъ. [vezî διαγώνιος]. «Τὸ τετράγωνον διαγωνίως διαιρεθὲν εἰς δύω τρίγωνα λύεται». Nікт: Гер:

Δι-αγωνοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, daš прічінъ de лвптъ între доі рівалі (îі фaкš sъ se ia de пъръ). (vezî ші ἀγωνοθετέω). [διὰ, ἀγωνοθέτης].

Δια-δάζομαι, віit: -δάσομαι, кавtъ διαδατέομαι.

Δια-δάκνω, віit: -δήξομαι, mвшкš din toate пърціле, saš de totš.

Δια-δακρύω, віit: -ύσω, плîngš neînчеtat, saš пе зъstimпвrі (кînd ші кînd).

Δια-δάπτω, віit: -δάψω, poet: sfîшiš ші mъпînкš; ръneskš de totš.

Δια-δατέομαι, віit: -δάσομαι, îmпарцš.

Διά-δείκνυμι, віit: -δείξω, аръtš чева кš skвmпъtate, dovedeskš; (ел: nestp:) mъ аръtš de фацъ, mъ въdeskš.

Διαδεκτήρ, ῆρος, ші

Διαδέκτωρ, ορος (ὁ), = Διάδοχος. 2) =

Διαδοχικός, de moштenipe, saŭ sȣкчesiвȣ̆. [διαδέχομαι].

Διαδέξιος (ὁ, ἡ), npea npiinчosȣ̆. (διὰ, δεξιός].

Διάδεξις, ιος (ἡ), Ion: în локȣ̆ de διαδοχή.

Δια-δέρκομαι, вiit: -δέρξομαι, (nex: διέδρακον, шi nas: διεδέρχθην, шi чл:) noet: în локȣ̆ de διορῶ, въzȣ̆ npin чeвa, saŭ кȣpat, deosevesкȣ̆.

Διάδεσμος (ὁ), легътȣpъ, че tpeче npintp' alta. [de ȣnde

Δια-δεσμέω -ῶ, вiit: -ώσω, = Διαδέω.

Διαδετέον, nosit: ал лȣĭ διαδέω.

Διάδετος (ὁ, ἡ), легатȣ̆ вine de npetȣtindenea.

Δια-δέχομαι, вiit: δέξομαι,(кȣ ак:) npiimeскȣ̆ чeвa tpeкȣtȣ̆ din mînъ în mînъ; moштeneскȣ̆. saŭ mъ faкȣ̆ sȣкчesopȣ̆ ал кȣiва. «Διεδέξαντο τὴν βασιληΐην». Ep: «Διεδέξατο Σπεύσιππον». Apt: (шi fir:) «Τὸν πόλεμον ἡ εἰρήνη διαδέχεται». Bas: (шi кȣ dat: în локȣ̆ de ак:) «Ἐπωάζει τὰ πολλὰ τῶν ὀρνέων, διαδεχόμενα τὰ ἄρρενα ταῖς θήλεσι». Apst: 2) faкȣ̆ локȣ̆, шi npiimeскȣ̆ ne чineвa în пъȣntpȣ. «Διαδεξάμενος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω τοὺς ἀκροβολιζομένους. Плв:

Δια-δέω -ῶ, вiit: -ήσω, легȣ̆ de жȣp împrejȣp, saŭ de amîndoъ пъpцiile, saŭ strîns. «Διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο». Лч: (шi ел:) «Βασιλεὺς ἀνηγορεύθη διαδησάμενος». Пл:

Δια-δηλέομαι—οῦμαι, вiit: ήσομαι, noet: вatъmȣ̆, npъпъdeскȣ̆ de totȣ̆,

Διάδηλος (ὁ, ἡ),=Πρόδηλος, de totȣ̆ înвedepatȣ̆. [διὰ, δῆλος]. [de ȣnde

Διαδηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, apъtȣ̆, înвedepezȣ̆ чeвa кȣ totȣл.

Διάδημα (τὸ), [διαδέω] op че se леагъ, saŭ se înfъшȣpъ împrejȣp; (iap npinч:) diademъ, (о вandъ алвъstpȣie, че se леагъ ne капetele împъpaцilop ка) кopoanъ. «Εἶχε δὲ καὶ διάδημα περὶ τῇ τιάρᾳ». Ksn:

Διαδηματοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ̆ de diademъ. [διάδημα, φέρω],

Δια-διδράσκω, вiit: -δράσομαι, =Διαφεύγω, fȣгȣ̆ ne askȣns.

Δια-δίδωμι, вiit: δώσω, (кȣ ак: шi dat:) daŭ npintp' ȣnȣл altȣia, din mînъ în mînъ. «Τὴν ἀρχὴν διαδιδομένην ἐδεξάμεθα». Тȣч: npin ȣpm: 2) împapцȣ̆; pesnîndeскȣ̆, întinzȣ̆; daŭ afapъ; (fir:) пȣвliкȣ̆. «Ἵνα διαδοίη τοῖς τριηράρχοις». Dm: «Ἡ κοιλία διαδίδωσι σκληρά». Iпкр: (шi ел:) «Τὸ πνεῦμα διαδίδωσιν (se înц: ἑαυτὸ) εἰς τὰ κοῖλα τοῦ πνεύμονος». Apst: «Οὐ γὰρ διαδιδοῖ ὠμὸν ἐὸν τὸ πάθος». Iпкр: нȣ se moaie, нȣ se pisineшte. (шi nas:) «Εἰς πᾶν τὸ σῶμα διαδίδονται αἱ φλέβες». Apst: «Λόγος διεδόθη εἰς τὴν πόλιν». Пл:

Δια-δικάζω, вiit: άσω, sîntȣ̆ în toatъ вpemea (sȣȣ̆ simп:) жȣdiкъtopȣ̆; жȣdiкȣ̆, xotъpъsкȣ̆ о жȣdiкatъ; (în цen.) deжȣdiкȣ̆ (faкȣ̆ sкȣmnъ черчetape întp'o npiчinъ). || (miж: saŭ nas:) mъ жȣdiкȣ̆ кȣ чineвa, saŭ de чineвa.

Δια-δικαιόω -ῶ, вiit: -ώσω', daŭ кȣiва toate dpenтъцiile; npiveскȣ̆ (шi anъpȣ̆) чeвa ка npea dpentȣ̆. [διὰ, δίκαιον].

Διαδικασία (ἡ), npoчesȣ̆. «Γράφω (τινί, saŭ πρός τινα) διαδικασίαν». Esxл: tpагȣ̆ ne чineвa în жȣdiкatъ. 2) disкȣцie шi dape de пъpepe a жȣdiкъtopiлop. «Προθεῖναι περί τινος διαδικασίαν». Dm: [шi

Διαδίκασμα (τὸ), oвieкtȣ̆, saŭ npiчinъ de жȣdiкatъ. [шi,

Διαδικασμός (ὁ) = Διαδικασία (2) [διαδικάζω].

Δι-αδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкȣ̆ nedpeptate, saŭ пъгъȣ̆ieскȣ̆ кȣ totȣл ne чineвa.

Δια-δικέω, -ῶ, вiit: -ήσω, = Διαδικάζομαι. [din

Διάδικος (ὁ, ἡ), чел în npiчinъ de жȣdiкatъ. [διὰ, δίκη].

Διάδιπλος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ, saŭ maĭ mȣлte îndoitȣpi. [διὰ, διπλόη].

Δια-διφρεύω, вiit: εύσω, asvîpлȣ̆ чeвa afapъ din tpъsȣpъ; алepгȣ̆ neste ȣnȣ̆ snaцiȣ̆ кȣ tpъsȣpъ. [διὰ, δίφρος].

Δια-δοιδυκίζω, вiit: -ίσω, îmĭ adînчezȣ̆ палma ка o лingȣpъ. 2) fpeкȣ̆, saŭ amesteкȣ̆ чeвa кȣ лingȣpa, op кȣ pisълогȣл.

Δια-δοκιμάζω, вiit: άσω, черчetezȣ̆ кȣ sкȣmnъtate; (npin ȣpm:) кȣnoскȣ̆ вine. [de ȣnde.

Διαδοκιμαστικός, ή, όν, îndemînatiкȣ̆ ла sкȣmnъ черчetape.

Διαδοκίς, ίδος (ἡ), miкъ гpindъ нȣsъ nieziш snpe snpiжinipea кatȣкȣĭ de sȣs. [διὰ, δοκός].

Δια-δονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sгȣdȣiȣ̆ чeвa în toate dipeкцiile; saŭ amesteкȣ̆ клъtind.

Δια-δοξάζω, вiit: -άσω, amȣ̆ пъpepe siгȣpъ, шi dpeantъ.

Δια-δορατίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ вatȣ̆ кȣ sȣлiцa. [de ȣnde

Διαδορατισμός (ὁ), вътъie кȣ sȣлiцa.

Διαδόσιμος (ὁ, ἡ), de dat în коачĭ шi

în коло, de înпъргіt, saŭ pesпîndit пре-тътindenea. [din

Διάδοσις, εως (ἡ), dape (aкtiвъ saŭ па-siвъ) de ла ѕпѕл ла алtѕл; pesпîndipe; înпъргіpe; пѕвлікаpe; dapaвepe. [διαδίδωμι].

Διαδοχὴ (ἡ), sѕкчesie, saŭ moштenipe (ѕpmape dѕпe алtѕл). «Ἐκ διαδοχῆς, saŭ «Κατὰ διαδοχάς». = Διαδοχικῶς, прin ѕp-mape, saŭ moштenipe dѕпe алtѕл. [шi

Διάδοχος (ὁ, ἡ), sѕкчesopŭ, saŭ moште-nitopŭ; ѕpmъtopŭ dѕпe алtѕл. [διαδέχομαι'.

Δια-δραματίζω, вiit: -ίσω, îmĭ жокŭ, saŭ peпpesintŭ o dpamъ (вѕкatъ tealpaлъ) пînъ ла sfîpшitŭ.

Διαδραμὼν, οῦσα, όν, пex: 2 de паptiч: ал лѕĭ διατρέχω.

Διαδράναι, пex: 2:.de înf: ал лѕĭ δια-διδράσκω.

Διαδρασιπολίτης, ου (ὁ), (kom:) чetъ-цeaпŭ, че fѕце de a 'шĭ îппліпі datopii-ле кътpe patpie. [διάδρασις, πολίτης].

Διάδρασις, εως (ἡ), fѕгъ пe askѕпs, fѕгъpipe. [διαδιδράσκω'.

Διαδράσσομαι, вiit: -δράξομαι, (кѕ цen:) апѕкŭ чева stpîns, saŭ пѕiŭ mîna пe че-ва кѕ dinadinsѕл.

Δια-δρηστεύω, вiit: -εύσω, Ion: în локŭ de διαδιδράσκω.

Διαδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, poet: în локŭ de διατρέχω. [din

Διαδρομὴ (ἡ), алеpгape în sѕs шi în жos, dѕчepe шi венipe. 2) локѕл, пe ѕп-de poate tpeче чinева din коло. [шi

Διάδρομος (ὁ, ἡ), алеpгътopŭ în sѕs шi în жos; tpeкътopŭ. 2) (пas:) локŭ, прin кapе a tpeкѕt чinева, saŭ este de tpe-кѕt din коло; (sѕвst:) tpeчepe. [διὰ, δρέμω = Τρέχω].

Δια-δύνω, (pap) în локŭ de

Δια-δύομαι, вiit: -δύσομαι (пex: διέδυν, de ѕпde паptiч: διαδὺς, шi чл:) mъ вîpŭ, шi tpeкŭ 'п'întpe чева, saŭ mъ askѕпzŭ; (прin întind:) skaпŭ, mъ апъpŭ de чева; (fir:) пpoпѕiŭ цpiчinѕipĭ fъpъ кѕвîntŭ. (вezĭ шi διακρούω). [de ѕпde

Διάδυσις, εως (ἡ), вîpîpe шi tpeчepe п'întpe чева, saŭ askѕпdepe, skъпape; (fir:) minчinoasъ пpiчinѕipe sпpe апъ-pape de чева. 2) (прin întind:) локŭ de a se вîpî чinева, askѕпzъtoape. [шi

Διαδυτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікŭ de a se вîpî, шi a se stpeкѕpa прin чева.

Δι-άδω, вiit: -άσομαι, (în прot: de συν-άδω, adiкъ) = Ἀπάδω, пѕ mъ înвoieskŭ, sîntŭ пепotpiвitŭ кѕ чева. 2) (miж:) mъ disпѕtŭ (кoпкѕpezŭ) кѕ чinева desppe кîntape. 3) кîntŭ în teatpѕ, кînd se faче întpepѕпціe de копвopвipe.

Δια-δωρέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, în-паpцŭ dapѕpĭ.

Δια-είδομαι, вiit: -είσομαι, poet: înвede-pezŭ чева ла toцĭ. || (пas:) sîntŭ вѕzѕtŭ, кѕпoskѕtŭ кѕ totѕл.

Δι-αείδω, вiit: -αείσω, saŭ -αείσομαι, poet: în локŭ de διάδω (2).

Διαειμένος, poet: în локŭ de διειμένος, пas: tpe: de кѕ: ал паptiч: лѕĭ διίημι.

Διαειπέμεν, poet: în локŭ de Διειπεῖν, пex: 2: (pepeг:) de înf: ал лѕĭ διαγορεύω.

Διαέριος, α, ον, чел че tpeче, saŭ aîp-пъ în aepŭ, meteopŭ. [шi

Δι-αερόω -ῶ, вiit: -ώσω, aepezŭ, пѕiŭ чева ла aepŭ. [διὰ, ἀήρ].

Δια-ζάω-ῶ, вiit: -ζήσομαι, saŭ -βιώσομαι (пex: διέζησα, saŭ διεβίων, шi чл:) îmĭ petpeкŭ вiaцa. «Πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν»; Apstf:

Διάζευγμα (τὸ), despъpціtѕpъ, saŭ op че sлѕжeшtе ла despъpціpe; (anat:) = Διάφραγμα. [mi

Διαζευγμὸς (ὁ), = Διάζευξις. [din

Δια-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, (пas: пex: 2: διεζύγην, шi чл:) despapцŭ челе însoцite, къsпiчiĭ, fpaцi, шi чл: [de ѕпde

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвѕitopŭ, în-demînatікŭ ла despъpціpe. 2) (гpam:) disiѕпktiвŭ. despъpціtiвŭ. [шi

Διάζευξις, εως (ἡ), despъpціpe de къ-sпiчie, шi чл:

Δια-ζηλεύομαι, вiit: -εύσομαι, шi

Δια-ζηλοτυπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ faкŭ piвалŭ кътpe чinева.

Διάζησις, εως (ἡ), tpъipe, petpeчepe de вiaцъ. [διαζάω].

Δια-ζητέω -ῶ, вiit: -ήσω, каѕtŭ, чep-чetezŭ пpetѕtindenea, шi кѕ mѕлtъ skѕm-пъtate.

Διάζομαι, вiit: -άσομαι, (tpeк: de кѕ: δεδίασμαι) ѕpzeskŭ o пînzъ, o пpeгъteskŭ de pesвoiŭ. [διὰ, ἕζω, saŭ δίς].

Διαζυγία (ἡ), în локŭ de διάζευξις. [шi

Διαζύγιον (τὸ), (maĭ пoŭ) despъpціpe de къsпiчie; saŭ (maĭ кѕ seamъ) кapte de despъpціpe. [διαζεύγνυμι].

Δια-ζωγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, zѕгpъвeskŭ tpentat, saŭ кѕ desъвîpшipe.

Διάζωμα (τὸ), miжлокѕл tpѕпѕлѕĭ, пe ѕпde пe înчiпцem; (anat:) = Διάφραγμα; (fir:) stpîmtoape. 2) (прin întind:) în-чiпгъtoape; (fir:) чepкŭ (de stîлпŭ, шi чл:);

ші (прin врm:) sпріжіnitoape. 3) вnѣ fелѣ de stpimte ші sкврте ismene; saѣ ІотЪ. (везі ші περίζωμα). [διαζώννυμι].

Δια-ζωμεύω, biit: εύσω, fервѣ чеба пі-пъ sъ se toniaskъ fъкіndв-se totѣ zeamъ.

Δια-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчinгѣ de жвр înпрежвр; desпарцѣ ка прintp' вnѣ врîѣ. «Τὸν αὐχένα (τῆς χερσοννήσου) διαζώσας ἐ-ρύμασιν ἐκ θαλάσσης εἰς θάλασσαν». 2) (тіж:) черквіеskѣ, saѣ stpînгѣ кв черкврі. «Σκά-φην διαζώννυσθαι». Лкs: (везі διάζωμα). 3) îmі stpînгѣ тіжлоквл (saѣ чеба înпрежв-рвл лвї) кв înчinгъtoape; (прin întind:) мъ sвтецѣ. «Τὸν ἀκινάκην διεζώσμεθα». Лч: [de вnde

Διάζωσμα (τὸ), = Διάζωμα. [ші

Διαζωστὴρ (ὁ), a doъsпрezечелеа вер-tеврЪ (кірчеіѣ) a osвлвї sпinъpiї. [ші

Διαζώστης, ου (ὁ), ші

Διαζώστρα (ἡ), =Διάζωμα (3).

Δια-ζώω, poet: în локѣ de διαζάω.

Δι-άημι, biit: -αήσω, poet: (despre вîntѣ) sвflв, пътрвnzѣ п' întpe чеба. (везі ші διαπνέω).

Διαήσει, poet: în локѣ de διήσει, 3: sinг: пеps: a biit: лвї διίημι.

Δια-θαλασσεύω, biit: -εύσω, petpeкѣ mape. || (пas:) мъ depъptezѣ (мъ des-парцѣ) de чеба прin mape.

Δια-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskѣ пe-ste totѣ, saѣ întinzѣ tpeptat кълдвра în totѣ трвпвл.

Δια-θάπτω, biit: θάψω, înгропѣ кв în-гріжіpe.

Δια-θαῤῥέω -ῶ, biit: -ήσω, iaѣ мвлtъ îndpъzneалъ.

Δια-θεάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, прiвeskѣ кв sквmпъtate.

Δια-θειόω -ῶ, biit: -ώσω, afвmѣ віпe кв пвчіоасъ.

Διάθεμα (τὸ), (astpoл:) intîlnipea ste-лелор în oape кape posiцie. [διατίθημι].

Δια-θερίζω, biit: -ίσω, sечерѣ peste totѣ. 2) îmі petpeкѣ вара.

Δια-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskѣ, în-fервîntѣ de totѣ; (пas: saѣ тіж:) мъ a-принzѣ. [de вnde

Διαθερμασία (ἡ), мвлтъ înfервintape.

Διάθερμος (ὁ, ἡ), foapte, saѣ de totѣ înfервîntatѣ, пътрвnsѣ de fервîнцеалъ. [διὰ, θέρμη].

Διάθεσις, [διατίθημι] εως (ἡ), (în цеп:) пвпере de fie-кape лвкрв ла локвл sъѣ; întoкmipe, пвпере ла кале; вînzape (pe-тречере) de мърfі; (zогр:) isвоdѣ, планѣ de таблоѣ (прinч: întinsѣ ші кв мвлte fігврі); saѣ fopмъ ші posiцie de обіе-кte pепpesintate (în teatpв saѣ пе вnѣ таблоѣ); (pетр:) регвлатъ експвпере de ар-гвmente, saѣ sкімпъ ші віе înкіnвіpe, ші мъріpe de înпрежвръpі; (în цеп:) е-кonomia, saѣ аранжареа кввîntвлвї (везі ші διοίκησις); (пas:) disposiцia, adікъ во-inцa sвflетвлвї în релацie кътpe чеба; порnipea, аплекаpea трвпвлвї кътpe вре o patimъ; (прin întind:) воалъ (маї кв sеатъ ла înчепвтвл sъѣ).

Δια-θεσμοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, хотъръskѣ, întoкmeskѣ чеба прin леце.

Διαθετὴρ, ῆρος, ші

Διαθέτης, ου (ὁ), (кв цеп:) întoкmitopѣ de чеба. [ші

Διαθετικὸς, ή, όν, îndemînатікѣ ла în-тoкmipe. [διατίθημι].

Δια-θέω, biit: -θεύσομαι, = Διατρέχω, а-лергѣ în коачі ші în коло. «Λόγου δια-θέοντος». Ksn: тергînd ворва. 2) (кв ак: преп:) мъ întpeкѣ кв чineва алергînd, кape de кape sъ ажвngъ маї 'nainte вn-деба. «Διαθέων πρὸς 'Αλέξανδρον». Пл:

Διαθέωνται, Ion: în локѣ de διαθῶνται, 3: пл: пеps: a тіж: пех: 2: de sвпвsв ал лвї διατίθημι.

Διαθήκη (ἡ), (прinч:) diatъ (a мортв-лвї). 2) порвпкъ, 3) kondiцie de în-воіалъ; 4) (прin întind:) легатѣ, saѣ moштепipe лъsatъ квіва прin diatъ (Іskp:). [διατίθημι].

Δια-θηλύνω, biit: -υνῶ, ='Εκθηλύνω.

Δια-θηράω -ῶ, biit: -άσω, вînezѣ алер-гînd în sвs ші în жos.

Δια-θηρεύω, biit: εύσω,= Διαθηράω; saѣ (грешіt) în локѣ de διαπορεύω.

Δια-θηριόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Αποθηριόω, sелватъчеskѣ de totѣ.

Δια-θλάω -ῶ, biit: -άσω, sfъpîmѣ чеба în doъ, saѣ în маї мвлте вкъцї. «῞Ελ-κος διαθλασθὲν». Гал: panъ fъквtъ din ло-вітврЪ, iap пв din тъіере.

Δι-αθλέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ лвптѣ кв stъpвinцъ пînъ în sfîршітѣ; (кв ак: преп:) конкврezѣ кв чineва.

Δια-θλίβω, biit: -θλίψω, stpiveskѣ; stpînгѣ; (fіг:) stpimtopezѣ, апъsѣ.

Δια-θολόω -ῶ biit: -ώσω, твлвврѣ de totѣ.

Δια-θορυβέω -ῶ, biit: -ήσω, skopneskѣ mape sгomotѣ, тврввpѣ, konfвsiezѣ преа мвлt.

Διάθραυστος (ὁ, ἡ), лesne de fpînt, saѣ

fъpîmat. [din

Δια-θραύω, виit: -αύσω, fpiнгŏ, fъpîmŏ de totŏ.

Δι-αθρέω -ῶ, виit:- ήσω, mъ͘ sitŏ кs въrape de seamъ нpetstindenea înпрежsp. [de sнde

Διάθρησις, εως (ἡ), sitъtspъ кs лsape aminte, sкsmпъ оввсрвapе.

Δια-θρίζω, виit: -ίσω, поct: în лоκŏ de διαθερίζω.

Δια-θροέω -ῶ, виit: -ήσω, ши

Δια-θρυλλέω -ῶ, виit: -ήσω, вestеsкŏ, pesнîndesкŏ famъ în toatе пъpцiле; a-meцesкŏ пе чiнева penetindз 'i пeînчe-tat ачелашi лsкps. «Διατεθρυλλημένος τὰ ὦτα ἀκούων». Плt:

Δια-θρύπτω, виit: -θρύψω, fpeкînd fъ-pîmŏ, faкŏ чева вsкъцеле; (fir:) моле-шеsкŏ, afemeiezŏ пе чiнева. || (мiж: прiн întind:) mъ înfpîнгŏ, faкŏ гpimase; mъ desmiepdŏ. (везi ши διακλάω). [de sнde

Διάθρυψις, εως (ἡ), молешipe (akt: ши пas:) desmiepdape; (îm:) înfpîнгъtsрi, гpimase de desfpнape.

Δια-θρώσκω, виit: -θοροῦμαι, поct: sъpŏ afapъ прiн вре о гаsръ.

Διάθυρον (τὸ), (прiнч: ла îm:) stîлпs-лецsл пssŏ кaм пiezim dinaîntea порцi-лор, ка sъ ле апере de tpъsspеле, че tpeк. (διά, θύρα].

Διαί, препк: поct: în лоκŏ de διά.

Διαΐγδην, adв: поct: [διαΐσσω] кs pene-de tpeaкstŏ прiн чева.

Δι-αιθριάζω, виit: -άσω, mъ înseninezŏ de totŏ. 2) sîntŏ afapъ în aepŏ. [din

Δίαιθρος (ὁ, ἡ), кs totsл seninatŏ, кs-patŏ, прiнвъzosŏ. [διά, αἴθρα]. [de sнde

Δι-αιθρόω -ῶ, виit: -ώσω, înseninezŏ: faкŏ чева tpansпapentŏ, saŏ stpъвъzosŏ.

Δι-αιθύσσω, виit: -ύξω, поct: pъsвesкŏ (лsчesкŏ, ши чл:) прiн чева.

Δι-αίθω, (fъpъ виit:) în лоκŏ de διακαίω.

Δίαιμος (ὁ, ἡ), плinŏ de (amestекatŏ кs) sîнџе, (ad:) sîнџеposŏ, saŏ sîнџеpatŏ. [διά, αἷμα].

Δι-αίνω, виit: -ανῶ (пеx: ἐδίηνα) поct: smezezŏ. sdŏ. (de sнde) «Διαίνω, saŏ διαίνομαι (înпресsнъ, saŏ fъpъ) ὄμμα». Esxл: (пepifp:) în лоκŏ de κλαίω, плîнгŏ. (везi ши ἰαίνω).

Δι-αιολάω -ῶ, виit: -ήσω, пestpiцезŏ. (fir:) amъџesкŏ.

Διαίρεσις, εως (ἡ), înпъpцipе; desпъp-цipе; (petp:) аналisŏ, експлiкацie; (лоц:) distinкцie; (apitm:) înпъpцipе; (гpam:) dialisŏ, saŏ desпъpцipе de difтонцi, ши чл: [ши

Διαιρέτης, ου (ὁ), (apitm:) înпъpцitopŏ (пsmъpsл чел miкŏ). [διαιρέω]. [de sнde

Διαιρετικὸς, ἡ, ὸν, пstinчosŏ, saŏ кs în-sшiмe de a înпъpцi, saŏ a desпъpцi. [de sнde

Διαιρετικῶς, adв: кs înпъpцipе, saŏ des-пъpцipе.

Διαιρετὸς, ἡ, ὸν, ши adв: -τῶς, înпъp-цitŏ, saŏ de înпъpцit. «Οὐ λόγῳ διαιρε-τὸς». Tsч: пескsпpimatŏ, пedesкpisŏ. [din

Διαιρέω -ῶ, виit: -ήσω (пеx: 2: διεῖλον, ши чл:) înпapцŏ, saŏ desпapцŏ (sнŏ totŏ în пъpцi). «Εἰς ὀκτὼ μέρη διελὼν τὸ πᾶν πλῆθος». Пл: (ши мiж:) «Διειλόμεθα τὰς μερίδας». Dm: «Κατ' εἴδη διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα». Плt: 2) desпiкŏ în доъ, desкizŏ. «Διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους». Iл: Γ. «Διελόντες τὴν ὀροφήν». Ksп: «Τὴν πυλίδα διῄρουν». Tsч: «Διαιρεῖν τὴν φλέβα». Гал: «Διελόντας τῆς γῆς βάθος πενταπάλαιστον». Ksп: (ши пas:) «Πηλὸν εἰσέβαλον εἰς τὸ διῃρημένον». Tsч: 3) (fir:)='Αναλύω, екs-плiкŏ, ворвесkŏ хоtъpit, кs sкsmпъtate: жsdiкŏ, хоtъpъsкŏ. «Οὐ διῄρηχ' ὁ θεὸς, πότερον ἐχρῆν χορεύειν». Esp: «Τοῖσι περι-οικέουσι οὗτοι εἰσὶν οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέ-οντες». Esp: (ши мiж:) «Τοιαύτης, οἵην περ σὺ διαιρέεαι εἶναι». Ep: «Τὸ μὲν τέρας ὑ-μῖν ὁ πατὴρ διελεῖται». D: Aл: «Οὐκοῦν ἐ-κεῖνο λοιπὸν διελέσθαι, εἰ ἄρα ши чл: Плt: «Ἴθι δή μοι, διελοῦ τά δε». Плt: (ши пas:) «Χρόνος ὁ ἐν τοῖς νόμοις διῃρημένος». Apst: (se коnf: кs

Δι-αίρω, виit: -αρῶ, (пеx: διῇρα, ши чл:) apdiкŏ чева кs mîна în sss; (în цеп:) ssiŏ, înалцŏ; (fir:) mъpesкŏ; (мiж:) mъ înалцŏ. «Διῆρκε τὸ ῥόπαλον». Лsч: «Ἄνω τὸν αὐχένα διαίρειν». Ksп: «Τὸ ω διαίρει τε καὶ ἐξογκοῖ τὸν λόγον». Epmц: (ши пas:) «Σεμνὸς καὶ διῃρμένος πρὸς ὄγκον». Epmц: (ши мiж:) «Τὴν βακτηρίαν διαράμενος». Пл: «Διαραμένη πρὸς τὴν τῶν ὄντων θέαν». Apst: (ши пas: în лоκŏ de мiж:) «Κοπίδα διηρ-μένος». Лsч: цiнd apdiкatŏ în sss. 2) desкizŏ (гsра saŏ окiĭ). «Οὐδὲ διῇρε τὸ στόμα. Dm: пiчi a desкis гsра sъ zікъ чева. 3) apdiкŏ пînzеле; (прiн хрп:) плекŏ (прiнч: пе mape), tpeкŏ (stpimtoape). «Διάραντες τὸν πορθμόν». Плв: (ши кs пре-пos:) «Διαραντες εἰς τὴν Σικελίαν». Плв:

Δι-αισθάνομαι, виit: -αισθήσομαι, simцŏ кs sкsmпъtate, dежsdiкŏ, deosевesкŏ sна de alta.

Δι-αίσσω, вiit: -αΐξω, сърѫ. трекѫ пе-неde прin чева. (везї διάττω).

Δι-αϊστόω-ῶ, вiit: -ώσω, поеt: фaкѫ не-вързѫtѫ, саѫ а вepi чева кѫ тоtѫл.

Δι-αισχύνομαι, вiit: υνοῦμαι, саѫ -υνθή-σομαι, мъ рѫшinezѫ de tоtѫ.

Δίαιτα, ης (ἡ), кiпѫ de вieцѫipe, adiкъ despe хранъ, сомнѫ, лѫкpape, шi чл; траïѫ, шi мiжлоаче de вiaцъ; (iap паptк:) регѫлъ de вiaцъ pînдѫitъ de dоktоpѫ, diетъ. «Ἐθίζου δίαιταν ἔχειν καθάριον, ἄθρυπτον, шi чл:». Иitr: «Τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον». Ep: «Οἶνος πρὸς διαίτας ἰατρικὰς ἐπιτήδειος». Stp: (везї шi διαγωγή). 2) (прin întind:) локѫipe, петpe-чepe întp'ѫпѫ локѫ. «Ἔχων δίαιταν ἐν Ἄργει». Tѫч: (шi despe вiтe) «Ἐν ὕδατι δίαιταν ποιεύμενος». Ep: 3) (прin întind:) локѫinцъ, касъ, апаptаmentѫ. «Στοὰν, ἢ βαλανεῖον, ἢ παλλακίδων δίαιταν». Пл: «Κατεσκευασμένον οἰκήσεσι καὶ διαίταις». Пл: «Ναυκληρικὴ δίαιτα». At: къmapa коpaвii; (шi despe animaле) «Τὸ νηκτὸν ζῶον ἀλλόμενον εἰς τὴν ἑαυτοῦ δίαιταν ἐκνήξεται». Apst: 4) черчеtаpe жѫdiкъtоpeaскъ; (iap паptк:) apвitpажѫ, жѫdiкаtъ de алеші, (apвitpi) = Αἱρετοκρισία, ереtокpisie. «Ἀλλὰ ταῦτα μακροτέρας ἐστὶ διαίτης». Stp: «Ἔπειτα αὐτοὺς τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δίαιταν. Лs: [de ѫnde

Διαιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, (прел: διῄτων, саѫ ἐδιῄτων, пеx: διῄτησα, саѫ ἐδιῄτησα, tpe: de кѫ: δεδιῄτηκα, шi пас: δεδιῄτημαι) хpънeскѫ (întp' ѫпѫ кiпѫ peгѫлаtѫ шi хоtъpîtѫ); (mediч:) пѫiѫ ла dietъ. «Οἴκοι τοὺς νοσοῦντας διαιτᾷν». Пл: «Τὰ νοσήματα διαιτᾷν λεπτῶς». Гал: 2) жѫdiкѫ (maï кѫ seamъ ка apвitpѫ, саѫ алесѫ жѫdiкъtоpѫ); (прin întind:) dipiцеzѫ, гѫвepneзѫ. «Διαιτῶν ἡμῖν ὁ Στράτων». «Πόλιν δ' ὤπασεν λεών τε διαιτᾷν». Hind: 3) (miж:) tpъieскѫ (întp'ѫпѫ фелѫ), мъ хpъnескѫ, вieцѫieскѫ; (mediч:) фaкѫ dietъ. «Γυψὶ σύνηθες ἀπὸ νεκρῶν διαιτᾶσθαι». Bas: «Ἀνειμένως διαιτώμενος». Tѫч: «Πολλὰ μὲν εἰς θεοὺς νόμιμα, πολλὰ δὲ εἰς ἀνθρώπους δίκαια δεδιῄτημαι». Tѫч: «Τὴν δὲ ἄλλην δίαιταν καὶ ταλαιπωρίην τὴν αὐτὴν κελεύειν διαιτεῖσθαι». Iпкp: 4) петpeкѫ, локѫieскѫ, tpъieскѫ întp'ѫпѫ локѫ. «Ἐγὼ μὲν ἄνω διῃτώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω». Лs: «Ἐν Βοιωτοῖς διῃτᾶτο». Iskp: (шi despe animaле) «Τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα ζῶα». Лѫч:

Διαιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локѫ de διαιτάω. [de ѫnde

Διαίτημα, (τὸ), = Δίαιτα. 2) = (pap, саѫ гpeшit în локѫ de) Ἐνδιαίτημα.

Διαιτήσιμος (ὁ, ἡ), tpeвѫinчosѫ а se хоtъpî de кътpe алесѫ жѫdiкъtоpѫ. [din

Διαίτησις, εως (ἡ), жѫdiкаpe de алеші (apвitpaлъ); (mediч:) пъzipe de dietъ. [διαιτάω].

Διαιτητέον, пosit: ал лѫї διαιτάω.

Διαιτητήριον (τὸ) = Ἐνδιαίτημα, локѫinцъ. [прinч: пеѫt: лѫї

Διαιτητήριος (ὁ, ἡ), = Διαιτητικός. [шi

Διαιτητὴς, οῦ (ὁ), apвitpѫ, алесѫ жѫdiкъtоpѫ; (ла Atena) жѫpаtѫ жѫdiкъtоpѫ (пentpѫ ереtокpisiї); (în цеп:) înвоitоpѫ de прironipї. [шi

Διαιτητικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѫ ла (mediк:) dietъ, саѫ ла apвitpѫ (алесѫ жѫdiкъtоpѫ). «Λόγος διαιτητικὸς». «Διαιτητική». Гал: (se înц: τέχνη) о паpte а mediчinei. [διαιτάω].

Δι-αιωνίζω, вiit: ίσω, dъineскѫ în вечї, sîntѫ...

Διαιώνιος, α саѫ ος, ον, = Αἰώνιος. [διὰ, αἰών].

Διακαὴς, έος (ὁ, ἡ), кѫ ковîpшipe apzъtоpѫ, înфокаtѫ, пpea фepвinte, саѫ iѫte. [διακαίω].

Δια-καθαίρω, вiit: -αρῶ, шi

Δια-καθαρίζω, вiit: -ίσω, кѫpъцѫ кѫ desъвîpшipe.

Διακάθαρσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ кѫpъцipe. [διακαθαίρω].

Δια-καθέζομαι, шi

Δια-κάθημαι, вiit: -εδοῦμαι, саѫ -εσθήσομαι, (пеx: διεκαθέσθην, шi чл:) шеzѫ deoсeвit, саѫ în pîndѫ ла локѫл meѫ. «Κόρακες διεκάθηντο». Пл: шedeaѫ pisinițї.

Δια-καθιζάνω, вiit: -ιζήσω, = Διακάθημαι; (прin întind:) мъ пѫiѫ în поianъ (Deѫteponom: IΓ. 3). (везї шi Ἀποκάθημαι).

Δια-καθίζω, вiit: -ίσω, пѫiѫ пе алцїї а шedea în pîndѫ фie кapе ла локѫл съѫ, саѫ deoсeвit ѫпѫл de алtѫл.

Δια-καίω, вiit: -καύσω (пеx: διέκηα, шi чл:) apzѫ чева din toate пъpцiле, саѫ de tоtѫ; dorорескѫ, саѫ înфepвîntѫ; (фiг:) априnzѫ, zъdъpъскѫ mînia кѫiва. «Ἡ θερματία διακαίει τὸν ἄνθρωπον». Гал: (шi фiг:) «Ταῦτα παρώξυνε καὶ διέκαιε τὸν Κράσσον». Пл: (шi пас:) «Ζώνη διακεκαυμένη». (цеог:) «Σπυρίδιον διακεκαυμένον». Apstf:

Δια-καλλύνω, вiit: -υνῶ, шi

Δια-καλλωπίζω, вiit: -ίσω, înфpѫmѫсецеzѫ, înпodoвeскѫ пpea mѫлt.

Διακαλοκαγαθίζομαι, вiit: -ίσομαι, мъ

întpeкȣ, saȣ mъ конкȣрезȣ кȣ чinева în вȣnъtate, saȣ виртȣte. [διά, καλοκαγαθία].

Δια-καλύπτω, виit: -ύψω, = 'Απο ('Ανα) καλύπτω, deskonepȣ.

Δια-κάμπτω, виit: -κάμψω,='Ανακάμπτω, mъ mлъdiȣ, mъ înковоiȣ. 2) mъ întорkȣ. [de ȣnde

Διάκαμψις, εως (ἡ), ='Ανάκαμψις, mлъdiepe, înковоiepe. 2) întoapчepe.

Δια-κανάσσω(ζω), виit: -άξω, tpeкȣ npintp' ȣnȣ каnалȣ кȣ sгomotȣ, кîlкiînd «Διεκάναξε τὸν λάρυγκα». Евр: шi faкȣ sгomotȣ клъtindȣ 'mĭ гȣpa, = Διακλύζομαι. (каȣtъ κανάζω).

Δια-καραδοκέω -ῶ, виit: -ήσω, aштentȣ пînъ ла sfîршitȣ.

Διακάρδιος (ὁ, ἡ), пъtpȣnzъtopȣ de inimъ. [διά, καρδία].

Δια-καρπέω -ῶ, виit: -ήσω, (гpeшit) în локȣ de διακοπέω.

Δια-καρπέομαι -οῦμαι, виit: -ώσομαι, iaȣ podȣл пînъ în sfîршitȣ.

Δια-καρτερέω -ῶ, виit: -ήσω, pавdȣ (ціȣ, mъ înfpînezȣ) пînъ ла sfîршitȣ; npin întind:) stъpȣieskȣ.

Δια-κατα-βάλλω, виit: -βαλῶ=Διαβάλλω, defaĭmȣ npetȣtindenea.

Δια-κατα-δαρθάνω, виit: -δαρθήσομαι, = (saȣ гpeшit în локȣ de) 'Επικαταδαρθάνω.

Διακατάσχεσις, εως (ἡ), = Διακατοχή.

Δια-κατα-χράομαι -ῶμαι, виit: -χρήσομαι, =(saȣ гpeшit în локȣ de) Διαχράομαι.

Δια-κατ-ελέγχω, виit: -ελέγξω, dовedeskȣ npin netъгъdȣite dовezĭ, saȣ кȣвinte.

Δια-κατ-έχω, виit: διακαθέξω, ціȣ вine, saȣ кȣ op че miжлокȣ. 2) опpeskȣ (везĭ шi διακρατέω). 3) (леџ:) ціȣ пpoпpietate în stъпînipea mea.

Διακάτιοι, αι, α, Dop: în локȣ de διακόσιοι.

Διακατοχὴ (ἡ), ціnepe tape; oпpipe; (леџ:) ціnepe în stъпînipe de o пpoпpietate. [шi

Διακάτοχος (ὁ, ἡ), ціitopȣ în stъпînipe de пpoпpietate. [διακατέχω].

Δια-καυλίζω, виit: -ίσω, (вot:) daȣ кочeanȣ, вълъstъpeskȣ. [διά, καυλός].

Διάκαυμα (τὸ,) mape apшiцъ. [διακαίω].

Δια-καυνιάζω, виit: άσω, noet: =Διακληρόω, apȣnкȣ sopцĭ.

Διάκαυσις, εως (ἡ), mape apdepe; saȣ ковîршitoape apшiцъ,=Διάκαυμα. [διακαίω].

Διακαῶς, adв: foapte înfepвîntat, saȣ iȣte. [διακαής].

Διά-κειμαι, виit: -κείσομαι, шъ aflȣ întp' ȣnȣ felȣ de nosiцie (stape, saȣ disnosiцie). »"Οργανα πανταχοῦ διακείμενα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο». Epd: 2) sînlȣ înтокmitȣ, xotъpitȣ. «Νῦν δ' ὧδε διάκειται». Hitr: «'Ως γὰρ οἱ διέκειτο». Ep: «'Επὶ διακειμένοισι μάχεσθαι». Ep: пe înȣoipĭ. «'Ορᾶτε δή, ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου». Тȣч: «Δακρύσαι τὴν 'Ελλάδα ὡς διάκειται». Dm: «Πρὸς μηδεμίαν ἡδονὴν ἀπλήστως διακεῖσθαι». Ksn: «Οὕτω διάκειτο τὴν γνώμην». Iskp: «Οὐχ οὕτως ἡλιθίως διεκείμην». Лs:

Διά-κείρω, виt: -κερῶ, шi Еол: -κέρσω, tȣnzȣ; (шi fir:) iaȣ, лinseskȣ de чева пe чinева de totȣ; noet: pestopnȣ, desfiinцezȣ чева кȣ totȣл.

Διακεκριμένως [διακρίνω], adв: (de naptч:) deosевit fie кape; (npin ȣpm:) desлȣшit, xotъpit.

Δια-κελεύομαι, виit: -εύσομαι, nopȣnчeskȣ xotъpît; îndemnȣ кȣ mȣлtъ stъpȣipe. [de ȣnde

Διακέλευσμα (τὸ), шi

Διακελευσμὸς (ὁ), nopȣnкъ stpaшnicъ; îndemnȣ stъpȣitopȣ.

Διακενῆς, adв: (în локȣ de) διὰ κενῆς (se înц: βολῆς, шi чл:), în deшeptȣ, în zadapȣ.

Διάκενος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл seкȣ, deшeptȣ; (npin întind:) sȣціpe; ȣskatȣ; sлaвȣ; neпȣtinчosȣ; (npin ȣpm:) negpaціosȣ; (fir:) zadapnicȣ, de npisosȣ. «Διάκενον δεδορκώς». Лч: кȣ къȣtъtȣpъ de smintitȣ, saȣ fлъmîndȣ. «Μεγάλα ἔχει τὰ διάκενα». Apst; чeлe din miжлокȣ deшepte distanцe. [διά, κενός].

Δια-κενόω -ῶ, виit: -ώσω, deшeptȣ чева de totȣ.

Δια-κεντέω -ῶ, виit: -ήσω, пъtpȣnzȣ înпȣnгînd пînъ dinколо; 2) nestpiцezȣ кȣ înпȣnsъtȣpĭ de ла o mapціne пînъ ла aлta. [de ȣnde

Διακέντησις, εως (ἡ), înпȣnцepe, saȣ гъȣpipe пînъ dinколо; (mediч:) кръnatȣл ціnціілор ла eшipea dinціілор.

Διακένως, adв: în deшeptȣ пe dinъȣntpȣ, saȣ npin miжлокȣ. [διάκενος].

Διακένωσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ deшeptape. [διακενόω].

Δια-κέομαι, Ion: în локȣ de διάκειμαι.

Δια-κεράννυμι, виit: -κεράσω, = Συγκεράννυμι.

Δια-κερματίζω, виit: -ίσω, skimвȣ o monetъ maĭ mape în maĭ miчĭ. [διά, κέρμα].

Διακέρσαι, noet: Еол: în локȣ de διακεῖραι, nex: 1: de înf: aл: лȣĭ διακείρω.

Δια-κερτομέω -ῶ, виit: -ήσω, pîzŏ, îmĭ вatŏ жокŏ de чinева прea мълт.

Διακεχρημένος, η, ον, партч: a лъĭ δια χράομαι, saŏ διακέχρημαι.

Διακεχυμένως [διαχέω], adв: (de партч:) кŏ въpsape în toate пъpцiле; (прin ŏpm:) кŏ înвiлшŏгаpe. «Διακεχυμένως γελᾷν». Sŏid: a pîde кŏ поftъ.

Διακεχωρισμένως [διαχωρίζω], adв: (de партч:) = Διακεκριμένως.

Δια-κηπεύω, виit: -εύσω, pesъdeskŏ. [διὰ, κῆπος].

Δια-κηρυκεύομαι, виit: -εύσομαι, tpimiцŏ ла връжмашĭ, шi приimeskŏ вestitopĭ кŏ пропŏнepĭ. 2) (maĭ поŏ) = кŏ

Δια-κηρύσσω(ττω), виit: -ύξω, вesteskŏ претŏtindenea.

Δια-κιγκλίζω, виit: -ίσω, клеtinŏ neînчeчetat шi în toate пъpцiле.

Δια-κινδυνεύω, виit: -εύσω, мъ пŏiŏ în пpimeждie. «Διακινδυνευόμενα φάρμακα». Isкр: doкtopiĭ npimeждioase.

Δια-κινέω -ῶ, виit: -ήσω, mişкŏ, srŏdŏiŏ în коачĭ шi în коло; (прin întind:) чepкŏ, чepчetezŏ; (fir:) skopneskŏ, pesвpъteskŏ; (mediч:) mişкŏ din локŏ, stpъmŏtŏ osŏ. [de ŏnde

Διακίνημα (τὸ), (mediч:) ŏшоapъ stpъmŏtape a osŏлŏĭ din локŏ. (вezĭ шi βλίσθημα).

Δια-κιρνάω, saŏ διακίρνημι, поet: în локŏ de διακεράννυμι.

Δια-κίχραμαι, виit: διαχρήσομαι, înпpŏmŏtŏ pîndŏpĭ pîndŏpĭ, saŏ din кînd în кînd

Διάκλασις, εως (ἡ), fpînцepe п' în mijлокŏ. [din

Δια-κλάω -ῶ виit: -άσω, snapгŏ чeва прin mijлокŏ. ‖ (mij:) мъ înfpînгŏ; (fir:) sîntŏ desmiepdatŏ (afemeiatŏ). (вezĭ шi διαθρύπτω).

Διάκλεισις, εως (ἡ), înкidepe de dpŏmŏ; oпpipe. [din

Δια-κλείω, виit: -κλείσω, înкizŏ dpŏmŏл; oпpeskŏ; desпapцŏ.

Δια-κλέπτω, виit: -κλέψω, fŏpŏ кŏ кinŏ îndemînatiкŏ.

Δια-κληρόω -ῶ, виit: -ώσω, înпapцŏ прin sopцĭ. ‖ (mij:) apŏнкŏ sopцĭ пentpŏ чeва. [de ŏnde

Διακλήρωσις, εως (ἡ), înпъpцipe saŏ aлeцepe прin sopцĭ.

Δια-κλιμακίζω, виit: -ίσω, вipŏieskŏ пe чineва în лŏптъ прin пŏнepe de піediкъ. (вezĭ κλιμακισμός).

Δια-κλίνω, виit: κλινῶ, = Ἐκκλίνω, мъ плеcŏ întp' o парte; (прin ŏpm:) мъ aпъpŏ de чeва. [de ŏnde

Διάκλισις, εως (ἡ), aпъpape de чeва.

Δια-κλονέω -ῶ, виit: -ήσω, = Διασείω, шi Διαταράττω.

Δια-κλύζω, (шi maĭ поŏ) -κλύω, виit: -κλύσω, sпълŏ (клътeskŏ) чeва вine пe dinъŏntpŏ кŏ мŏлтъ aпъ. ‖ «Διακλύζομαι τὸ στόμα». Dsкр: (шi ел:) «Διακλύζομαι». Apst: îmĭ клъteskŏ гŏpa. [de ŏnde

Διάκλυσμα (τὸ), лiкŏidŏл, кŏ каpe se faчe...

Διακλυσμὸς (ὁ), sпълape, клъtipe (de гŏpъ, шi чл:), гapгapъ, кlistipŏ, шi чл:

Δια-κλώθω, виit: -κλώσω, topкŏ, pesŏчeskŏ вine.

Δια-κλωπάω -ῶ, виit: -ήσω, поet: în локŏ de διακλέπτω.

Δια-κναίω, виit: -κναίσω, (maĭ de мŏлte opĭ fir:) pozŏ; stpimtopezŏ; zлeieskŏ; toпeskŏ, пpъпъdeskŏ.

Δια-κνίζω, виit: -ίσω, чiŏпeskŏ, pŏпŏ кŏ ŏнгia; (fir:) sŏпъpŏ кŏ вopве atinгъtoape.

Δια-κοιλαίνω, виit: -ανῶ, faкŏ чeва adînкatŏ, skopвopezŏ. (вezĭ шi διαγλύφω). [din

Διάκοιλος (ὁ, ἡ), de totŏ adînкatŏ (deшeptŏ, seкŏ) пe dinъŏntpŏ. (вezĭ шi διάκενος). [de ŏnde

Δια-κοιλόω -ῶ, виit: -ώσω, = Διακοιλαίνω.

Δια-κοινοποιέω -ῶ, виit: -ήσω, пŏвлiкŏ ла toцĭ, saŏ de ла ŏнiĭ пînъ ла aлцiĭ pesпîndeskŏ вestea.

Δια-κοιρανέω -ῶ, виit: -ήσω, поet: întoкmeskŏ, пŏiŏ ла кaле чeва кa ŏпŏ stъпînitopŏ, saŏ îmпъpatŏ, шi чл:

Δια-κολακεύω, виit: -εύσω, în felŏpite кiпŏpĭ лiнгŏшeskŏ. ‖ (mij:) мъ întpeкŏ кŏ чineва ла лiнгŏшipĭ.

Δια-κολλάω -ῶ, виit: -ήσω, лiпeskŏ ŏна пeste aлta. «Λίθῳ διακεκολλημένος». Лч: къптŏшitŏ кŏ мapмŏpe. [de ŏnde

Διακολλητικὸς, ή, όν, folositopŏ, saŏ îndemînatiкŏ ла лiпipe, saŏ notpisipe de чeва пeste aлta.

Δι-ακολουθέω -ῶ, виit: -ήσω, ŏpmezŏ пemijлочit; (în a 3: пeps:) este o пemijлочitъ ŏpmape.

Δια-κολυμβάω -ῶ, виit: -ήσω, înnotînd tpeкŏ, esŏ din коло.

Διακομιδὴ (ἡ), tpeчepe, tpansnoptape de чeва din коло. [din

Δια-κομίζω, виit: -ίσω, tpansnoptŏ чeва de чeea-л-aлtъ парte, saŏ dintp' o пap-

te întp'aлta. «Τὴν εὐδαιμονίαν τὴν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διακομίσαιμεν». Iskp: [de ȣnde

Διακομιστὴς, οῦ (ὁ), dȣкъtopȣ̆, saȣ̆ tpansnoptъtopȣ̆ de чева. «Γραμμάτων διακομιστής». Sin:

Διάκομμα (τὸ), tъietȣpъ npin miжлoкȣ̆, saȣ̆ naptea tъiatъ, шi întpepȣnтъ. [διακόπτω].

Δια-κομπέω, -ῶ, viit: -ήσω, fълindȣ шъ penetȣ̆, saȣ̆ nȣвлiкȣ̆ чева.

Δι-ακονάω -ῶ, viit: -ήσω, askȣцȣ̆ чева вine; fakȣ̆ npea tъĭosȣ̆.

Διακονεῖον (τὸ), лoкȣл, ȣnde шed sлȣцiлe aшtentînd; (Bis:) == Διακονικόν.

Διακονέστερος, α, ον, komnp: (nepгл:) aл лȣĭ διάκονος, maĭ вpednikȣ̆, saȣ̆ maĭ îndemînatikȣ̆ лa sлȣжкъ. [шi

Διακονέω -ῶ, viit: -ήσω, (npeл: διηκόνουν, saȣ̆ ἐδιακόνουν, nex: διηκόνησα, saȣ̆ ἐδιακόνησα, tpe: de кȣ: διηκόνηκα, шi δεδιακόνηκα) (npinч:) = Ἐγκονέω; (npin ȣpш:) sлȣжeskȣ̆, sînt sлȣгъ, saȣ̆ sъвîpшeskȣ̆ nopȣnka кȣĭва. «Ὡς βλακικῶς διακονεῖς, οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις; Apstf: (шi miж:) «Κᾴδει... μόνον διακονεῖσθαι (se îнц: ἐμαυτῷ)». Sof: «Τὸν διακονούμενον αὐτοῖς μάγειρον». Al: (шi nas:) «Οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι». Skp: [διάκονος]. [de ȣnde

Διακόνημα (τὸ), шi

Διακονία (ἡ), (Bis:) tpeaвa, шi demnitatea diakonȣлȣĭ; (nȣвл: saȣ̆ napt:) sлȣжвъ. 2) (npin întind: лa îm:) ȣneлteлe de sлȣжвъ, вase, шi чл: [шi

Διακονίζω, viit: -ίσω, ==Διακονέω. [шi

Διακονικὸς, ἡ, όν, кȣвenitȣ̆ лa sлȣжвъ. 2) îndemînatikȣ̆, шi вoitopȣ̆ de a sлȣжi. || (sȣвst:) Διακονικὸν (τὸ), (Bis:) naptea чea sfînгъ a aлtapȣлȣĭ, ȣnde staȣ̆ diakoniĭ. [διάκονος]. [de ȣnde

Διακονικῶς, adв: în кinȣ̆ de sлȣжвъ; în кaлitate de sлȣгъ; (Bis:) diakoneшte.

Διακόνιον (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de miкъ nлъчintъ. [διάκονος].

Διακονὶς, ίδος (ἡ), [διά, κόνις] цesъtȣpъ, saȣ̆ nînzъ papъ: (fir:) oшȣ̆ neшintosȣ̆ (nekoшtȣ̆).

Διακόνισσα (ἡ), (Bis:) diakoniцъ. femee sлȣжitoape aлtapȣлȣĭ. [διάκονος].

Δια-κονίω, viit: -ίσω, ȣшnлȣ neste totȣ̆ de npafȣ̆. || (miж:) mъ tъвълeskȣ̆ în npafȣ̆, saȣ̆ nisinȣ̆ (кa лȣntъtopiĭ): skopneskȣ̆ npafȣ̆ кȣ nîчoapeлe (кa кîĭniĭ, кînd se гъteskȣ a se înкъĭвъpa кȣ aлцiĭ). [διά, κόνις].

Διάκονος (ὁ, ἡ), [διά, κόνις, saȣ̆ κονέω, =πονέω] sлȣжitopȣ̆ aл aлtapȣлȣĭ. (вez шi διάκτορος.

Δι-ακοντίζω, viit: -ίσω, (кȣ aк:) nъtpȣnzȣ̆ ne чineва кȣ лanчea. || (miж: кȣ dat: saȣ̆ aк: npen:) konкȣpezȣ̆ (mъ întpeкȣ̆) кȣ чineва în aȣвîpлipe de лanчe (Tȣpч: жoкȣ̆ цipitȣ̆). [διά, ἀκόντιον].

Διακόντωσις, εως (ἡ), ==Κόντωσις.

Διακοπὴ, (ἡ), tъiepe npin miжлoкȣ̆, sȣ̆ în doъ; (fir:) întpepȣnцie, вpemeлnikъ înчetape din чeва. [διακόπτω].

Διάκοπρος (ὁ, ἡ), (лoкȣ̆) nлinȣ̆ de (înгpъшatȣ̆ кȣ) вaлигъ neste totȣ̆. [διά, κόπρος].

Δια-κόπτω, viit: -κόψω, taiȣ̆ (desnapцȣ̆) npin miжлoкȣ̆, saȣ̆ neste totȣ̆; (fir:) npeкȣpmȣ̆ чeва вpemeлnicheшte, fakȣ̆ întpepȣnцie. «Σφυγμὸς διακόπτων». Гaл: nȣлsȣ̆ întpepȣntȣ̆.

Διακόρευσις, εως (ἡ), ==Διαπαρθένευσις. [шi

Διακορευτὴς, οῦ (ὁ), siлȣitopȣ̆ de чinstea ȣneĭ feчoape. [din

Διακορεύω, viit: -εύσω, шi

Διακορέω -ῶ, viit: ήσω, == Διαπαρθενεύω. [διά, κόρη].

Διακορὴς, έος (ὁ, ἡ), ==Διάκορος.

Διακόρησις, εως (ἡ), ==Διαπαρθένευσις. [διακορέω].

Δια-κορκορυγέω -ῶ, viit: -ήσω, (kom: кȣ aк:) npiчinȣĭeskȣ̆ кopвopisitȣpĭ în nînteчe.

Διάκορος (ὁ, ἡ), de totȣ̆ sъtȣлȣ̆. [διά, κόρος]. [de ȣnde

Διακόρως, adв: кȣ saцiȣ̆, saȣ̆ îmвȣĭвape.

Διακοσιάκις, adв: de doъ sȣte de opĭ. [διακόσια].

Διακοσιάχους (ὁ, ἡ), poditopȣ̆ de doъ sȣte лa ȣna. [διακόσιος, χόος din χέω].

Διακόσιος, (îm:) οι, αι, α, (apitm:) doъ sȣte. (шi în sinг): «Ἵππος διακοσία». Tȣч: în лoкȣ̆ de διακόσιοι ἱππεῖς».

Διακοσιοντάχους (ὁ, ἡ), == Διακοσιάχους.

Διακοσιοστὸς, ή, όν. aл doъ sȣteлea [διακόσιος].

Διακοσιοτεσσαρακοντάχους (ὁ, ἡ), poditopȣ̆ de doъ sȣte natpȣ-zeчĭ лa ȣna. [διακόσιος, τεσσαράκοντα, χόος).

Δια-κοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, nȣiȣ̆ în pîndȣiaлъ, apanжezȣ̆, întokmeskȣ̆: гȣвepnezȣ̆. [de ȣnde

Διακόσμησις, εως. (ἡ). apanжape, întokmipe: гȣвepnape.

Διάκοσμος (ὁ), == Διακόσμησις, apanжape oštъneaskъ; [de ȣnde лa гpam:] kataлoгȣл din B. aл Iл: (în цen:)== Κόσμος.

Δια-κουφίζω, viit: -ίσω, (npinч: despre вoлnavȣ̆) ȣшȣpezȣ, saȣ̆ (nestp:) mъ ȣшȣ-

pezꙋ, simцꙋ în sinemꙋ (пе dinъꙋntpꙋ, saꙋ пе zъstimпꙋpĭ) ꙋшꙋpinцъ.

Δι-ακούω, вiit: -ακούσομαι, askꙋлtꙋ кꙋ лꙋape aminte ші пînъ în sfîpшitꙋ. «Διακούετε καὶ κρίνετε». Sкp: (прin ꙋpш:) askꙋлtꙋ лекцie de ла чineва, sîntꙋ aꙋditopꙋ (школарꙋ) ал кꙋїва. «Ἀναξαγόρου διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φασί». Пл: a înвъцat ла Anaksaгopa.

Διάκοψις, εως (ἡ), = Διακοπή.

Δια-κραδαίνω, вiit: -ανῶ, = Διασείω, кленtinꙋ, srꙋdꙋiꙋ tape.

Δια-κράζω, вiit: -κράξω, (tpe: de кꙋ: miж: în локꙋ de пpez: διακέκραγα) stpîгꙋ tape, saꙋ алepгînd în toate пъpцiле; шъ întpeкꙋ кꙋ чineва, кape de кape sъ stpiцe maĭ tape.

Δια-κρανόω -ῶ. Dop: în локꙋ de δια-κρηνόω.

Δια-κρατέω-ῶ, вiit: -ήσω, цiꙋ чева stpins, saꙋ întp' ачееаші поsiцie мꙋлtъ вpeme; цiꙋ în локꙋ, oпpeskꙋ. (вezĭ ші διακατέχω). [de ꙋnde

Διακράτησις, εως (ἡ), цinepe tape, saꙋ în локꙋ, oпpipe. [ші

Διακρατητικὸς, ἡ, ὸν, пꙋtinsosꙋ, saꙋ îndemînatiкꙋ de a цinea (a пъstpa) întp' aчееашĭ stape, saꙋ a oпpi în локꙋ.

Δια-κρέκω, вiit: -κρέξω. кîntꙋ кꙋ кitapa, ші чл: кꙋ oape кape faлъ, saꙋ emfasꙋ.

Δια-κρημνίζω, вiit: -ίσω, daꙋ de pîпъ, пpъпъstꙋїeskꙋ пе чineва de totꙋ.

Δια-κρηνέω -ῶ, вiit: -ώσω, fakꙋ a isвopi (a шinшi) чева ка din fîntînъ; (fiг:) destꙋпꙋ (skoцꙋ doпꙋл de ла) ꙋпꙋ вasꙋ; (прin ꙋpш:) învenꙋ (вinꙋ ші чл:). [διὰ, κρήνη].

Δι-ακριβολογέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι. sokoteskꙋ чева кꙋ мꙋлtъ skꙋmпъtate; шъ tokmeskꙋ пpea мꙋлt.

Δι-ακριβόω -ῶ, вiit: -ώσω, чepчetezꙋ, eksпꙋiꙋ, пъzeskꙋ, кꙋnoskꙋ, лꙋкpezꙋ чева кꙋ мꙋлtъ eksaktitate; adꙋкꙋ чева ла desъвîpшipe, лꙋкpîndꙋ'л кꙋ skꙋmпъtate.

Διακριβὰ, saꙋ διακριβδὸν, adв: поet: = Διακεκριμένως, пе aлesꙋ maĭ кꙋ deoseвipe; кꙋ pîndꙋiaлъ; лъmꙋpit; кꙋ skꙋmпъtate. [διακρίνω].

Διακρινθεῖτε, At: în локꙋ de διακρινθείητε, 2: îm: пеps: a пas: пех; 1: de пoft: ал лꙋĭ ...

Δια-κρίνω, вiit. -κρινῶ, deoseвeskꙋ, desпapцꙋ. 2) desfakꙋ чева în пъpцiле, din кape este коmпꙋsꙋ, aлeгꙋ fie-кape ла о пapte. 3) = Διαγιγνώσκω, dejꙋdiкꙋ, xotъpъskꙋ. 4) eksпликꙋ, desлꙋшeskꙋ. 5) (miж:) шъ пpironeskꙋ, шъ disпꙋtꙋ кꙋ чineва. 6) шъ îndoieskꙋ: шъ sfieskꙋ; въпꙋieskꙋ. 7) шъ desпapцꙋ, ші (прin întind:) плеkꙋ. 8) (пas:) шъ opгanizꙋ, шъ fopmezꙋ, шъ desъвîpшeskꙋ.

Διάκριοι, ων (οἱ), = Ὑπεράκριοι [διὰ, ἄκρα].

Διάκρισις, εως (ἡ), desпъpцipe, deoseвipe; desfaчepe; (прin întind:) пepiчiꙋne, moapte; лъmꙋpipe, aлeцepe; eksпликape (de вise ші чл:); = Διάγνωσις diskpeцie, dpeaпtъ dejꙋdiкape, xotъpîpe; пpironipe, disпꙋtape; (pap) fopmape, desъвъpшipe 2) (fiг:) adъпкъtꙋpa din miжлокꙋл fpꙋnцiĭ къїпiлop de вîпъtoape.

Διακριτέον, пosit: ал лꙋĭ διακρίνω. [ші

Διακριτικός, ἡ, όν, пꙋtinчiosꙋ, îndemînatiкꙋ a desпъpцi, a dejꙋdiкa, a кꙋnoaште deoseвind ꙋna de aлta, a desfaчe. saꙋ aпaлisa, ші чл: [ші

Διάκριτος (ὁ, ἡ), deoseвitꙋ; aлesꙋ; desfъкꙋtꙋ, ші чл: [διακρίνω].

Δι-ακροάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, = Διακούω.

Δι-ακροβολίζομαι, вiit: ίσομαι, шъ isвeskꙋ кꙋ вpъжmaшꙋл de depapte, saꙋ прin intepвaле înчепꙋ въtълia. [de ꙋnde

Διακροβολισμός (ὁ), înчепepe de въtълie прin de depapte ші intepвaлече isвipĭ.

Διάκροκος (ὁ, ἡ), fpъmîntatꙋ, fъкꙋtꙋ кꙋ шofpanꙋ, [διὰ, κρόκος].

Δια-κροτέω -ῶ, вiit: -ήσω (împot: de συγκροτῶ, adiкъ) desfakꙋ, stpiкꙋ, sfapгꙋ. sfъpîmꙋ; гъꙋpeskꙋ (în пeчinstitꙋ înцeлesꙋ) = Διαπορδέω.

Διάκρουσις, εως (ἡ), depъptape, aпъpape (de кътpe чева); amъцipe; пpeлꙋnцipe [ші

Διακρουστικός, ἡ, όν, îndemînatiкꙋ a depъpta пе чineва de ла sine: (гpam:) însemпъtopꙋ de amъцipe saꙋ пpeлꙋnцipe. [din

Δια-κρούω, вiit: -κρούσω, ловind пetpeкꙋ чева прin чева. 2) вътînd чepкꙋ ꙋпꙋ вasꙋ de пъmîntꙋ, de este пesпaptꙋ. 3) (miж:) împingînd кꙋ ꙋꙋлiцa кꙋnd dintp' o пapte кꙋnd dintp'aлta depъptezꙋ кopaвia dela цъpmꙋ, 4) (fiг:) пpeлꙋnцeskꙋ, a mînꙋ вpemea; шъ aпъpꙋ, шъ deskapкꙋ de чева; amъцeskꙋ. (вezĭ ші διαδύομαι).

Δια-κρύπτω, вiit: -κρύψω. askꙋпzꙋ кꙋ въгape de seamъ, de totꙋ.

Δια-κτενίζω, вiit: -ίσω, пieptъпînd îmĭ netpiвeskꙋ пъpꙋл кaпꙋлꙋĭ. [de ꙋnde

Διακτενισμός (ὁ), netpiвipea пъpꙋлꙋĭ кꙋ пieptenele.

*

Διακτορία (ἡ), noet: tpeaba bestitopълъĭ, saŏ tpimisъъъĭ. [din

Διάκτορος (ὁ, ἡ), ші

Διάκτωρ, ορος (ὁ), noet: [διάγω, saŏ διήκω] dъкъtopŏ de bestipĭ; (în ųen:) tpimisŏ.

Δια-κυβερνάω -ῶ, biit: ήσω, гъbepnezŏ, dipiųezŏ къ siлinųъ, saŏ nînъ în sfîpшitŏ.

Δια-κυβεύω, biit: -εύσω, жокŏ къbe къ чineba; (fir:) = Διακινδυνεύω, pisчezŏ, saŏ mъ apъnкŏ în npimeждie.

Δια-κυκάω, -ῶ, biit: -ήσω, amesteкŏ.

Δια-κυκλόω -ῶ, biit: -ώσω, înкonжъpŏ.

Δια-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Δια-κυλίω, biit: -ίσω, postoroлeskŏ чeba în koaчĭ ші în коло, saŏ п' întpe чeba.

Δια-κυμαίνω, biit: -ανῶ, skopneskŏ baлъpĭ.

Δια-κυνοφθαλμίζομαι, biit: -ίσομαι, шъ ъitŏ ла чineba de o notpibъ ка ші eл kîĭneшte, adiкъ kiopъш ші obpъznічeшte.

Δι-ακύπτω, biit: -κύψω, mъ плeкŏ, saŏ îmĭ skoųŏ ne ъndeba капъл, ка sъ bъzŏ; (npin ъpm:) obsepbŏ, bagŏ de seamъ къ лъape aminte.

Δια-κυρίττομαι, biit; -ίξομαι, mъ înnъnгŏ, mъ batŏ în koapne (ка ųaпiĭ); (în ųen:) mъ лъntŏ, mъ disnъtŏ.

Διακώδιον (τὸ), doktopie de кънъųînĭ de nanaroane. [διὰ, κωδία].

Δια-κωδωνίζω, biit: -ίσω, = Κωδωνίζω; (fir:) besteskŏ npetъtindinea. 2) чepкŏ (ка mълte лъkpъpĭ) npin ъnetŏ, saŏ къ stъpъipe ші лъape aminte.

Διακώλυμα (τὸ), miжлочitъ niedikъ de onpipe. [ші

Διακώλυσις, εως (ἡ), onpipe, înniedikape. [ші

Διακωλυτὴς, οῦ (ὁ), onpitopŏ, înniedikъtopŏ. [ші

Διακωλυτικὸς, ἡ, ὸν, nъtinчosŏ, saŏ disnъsŏ a onpi. [din

Δια-κωλύω, biit. -ήσω, batжokopeskŏ, satipezŏ ne чineba npetъtindinea.

Δια-κωνέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Δια-κωνίζω, biit: -ίσω, ъnгŏ ne din toate пъpųiлe къ katpanŏ, saŏ smoaлъ.

Δια-κωπηλατέω, ῶ, biit: -ήσω, bîsлind nлъteskŏ de ла o napte ла aлta.

Διακωχὴ, (ἡ), [διέχω] întpepъnųie; apшistiųie, intepbaлŏ.

Διαλαβὴ (ἡ), = Διάληψις, anъkape къ amîndoъ mîineлe, ші чл.

Δια-λαγχάνω, biit: -λήξομαι (nex: 2: διέλαχον, ші чл:) apъnкŏ (iaŏ, mъ înnapųŏ къ) sopųĭ. 2) noet: sfîшiŏ, fakŏ bъкъųĭ. (bezĭ ші διαλακέω).

Δια-λαιμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) taiŏ, ші înгiųŏ npin gîtŏ bъкъųĭ de kapne, ші чл:

Δια-λακέω, ῶ, biit: -ήσω, (nex: 2: διέλακον) кpъnŏ, mъ snapгŏ къ tposnetŏ. [de ъnde

Δια-λακίζω, biit: -ίσω, sfîшiŏ de totŏ. (se konf: ъne-opĭ къ...

Δια-λακτίζω, biit: -ίσω, лenъdŏ, înninгŏ, лobind, saŏ daŏ în коло къ nічopъл.

Δια-λαλέω -ῶ, biit: ήσω, (къ dat: ші aк:) konbopbeskŏ. 2) къ aк: besteskŏ npetъtindinea, nъbлiкŏ. [de ъnde

Διαλάλησις, εως (ἡ), întpebopbipe; nъbлikape. [ші

Διαλάλητος (ὁ, ἡ), bestitŏ în toate пъpųiлe.

Δια-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: 2: διέλαβον, шt чл:) iaŏ чeba deosebit, îmĭ iaŏ naptea, mъ înnapųŏ de o notpibъ. «Διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους». Dm: «Διαλαβόντες τὰς οἰκίας ἐβάδιζον». Лs: «Διαλαμβάνων ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει.». Esx: (ші miж:) «Θώρακες διειλημμένοι τὸ βάρος». Ksn: 2) anъкŏ къ amîndoъ mîineлe, saŏ de amîndoъ (din toate) пъpųiлe; anъкŏ чeba de miжлoкŏ, (npin ъpm:) anъкŏ bine; (fir:) onpeskŏ, npeкъpmŏ; konpinzŏ, «Διαλαβοῦσα τὸν σύμπαντα κόσμον». Ksn: «Διαλαμβάνω τὸ ξυστὸν (τὴν μάχαιραν)». Лks: (bezĭ ші διάληψις). «Εἰ δὲ μὴ, διαλαβόντα σείειν». Inкp: «Διαλαβὼν ἠγκύλισας». Apstf: (bezi ші τραχηλίζω). «Διέλαβε τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς». Плb: Ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν». Tfp: «Ἡ ἐπιστολὴ διαλαμβάνει». Fab: (ші nas:) «Ἄγεται διαλελαμμένος». Ep: «Διὰ τὸ μὴ διαλαμβάνεσθαι τὸ φῶς. Apst: 3) desnapųŏ, deosebeskŏ. «Τὸν πορθμὸν τὸν διαλαμβάνοντα τὴν Σικελίαν». Apst: «Κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα ἡμᾶς διαλάβῃ». Плt: «Τὸν ποταμὸν εἰς τὰς διώρυχας διέλαβε». Ep: «Στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους». Dm: (ші nas:) «Γόνασι διειλημμένος ὁ καυλός». Dskp: 4) (fir:) konpinzŏ în minte, npiчenŏ; (npin întiud:) îmĭ înkinъĭeskŏ, mъ gîndeskŏ; жъdiкŏ, xotъpъskŏ. «Διαλαβόντες τοῖς διανοήμασι». Плt: «Μὴ διειληφότες, τὶ διαφέρει». Плb: «Διαλήψομαι περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς». Плb: Διελάμβανε μετὰ τούτων, τί δεῖ ποιεῖν». Плb: «Διέλαβεν ἀποστέλλειν». Плb: «Ἡ δὲ εὐμηχάνως διαλαμβάνει». Sъid: «Δεῖ διαλαβεῖν περὶ τῆς εὐβουλίας, τί ἐστίν». Apst: «Ταύτῃ τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπῃ μέλλει συνοίσειν τῇ

πόλει». Лs: (везĭ ші διειλημμένως).

Διαλαμπής, έος (ὁ, ἡ), преа stpълвчitŏ, tpansпаpinte, stpевъzosŏ. [ші

Διάλαμπρος (ὁ, ἡ), = Διαλαμπής. [din

Δια-λάμπω, виіt: λάμψω, stpълвческŏ (проп: ші fir:) пpin чева, saŏ п' întpe алтеле, saŏ преа мълt. «Ἕως διέλαμψεν ἡμέρα». Apst: (ші despre гласŏ). «Ἐν δὲ τοῖς ὀλίγοις μᾶλλον διαλάμπουσιν». Apst: se авde maĭ лвмinat гласвл лор. (везĭ ші διαυγάζω). [de вnde

Διάλαμψις, εως (ἡ), лвчіре пpin чева, tpansпаpinцъ. «Πυρὸς διάλαμψις». Apst: fвлџерŏ.

Διάλαμψις, ιος (ἡ), Ion: în локŏ de διάληψις.

Δια-λανθάνω, виіt: -λήσω (пех: 2: διέλαθον, ші чл:), sîntŏ кв totвл неквnosкvtŏ квіва. «Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθεν». Iskp: нічĭ mie a fost aчeasta neштiѕtŏ. «Διαλαθὼν εἰσέρχεται». Твч: intpъ пе аскsns, fвріш.

Διάλαυρος (ὁ, ἡ), (пpinч: οἶκος) desпърцitŏ de челе-л-алte каse (saŏ din toate пърціле, saŏ нвмаĭ пе dinainte) пpin dpвmŏ. (везĭ ші περιάμφοδος). [διὰ, λαύρα].

Δια-λαφύσσω, виіt: -ύξω, розŏ de totŏ тъpвntaĭele din пъвntpв, маце, ші чл: (ка feapеле, кînd sfîшiŏ вре о вitъ).

Δια-λαχαίνω, виіt: κνῶ, noet: tpeкînd fakŏ въгашŏ ка кapвл.

Δι-αλγέω -ῶ, виіt: -ήσω, = Ὑπεραλγέω, simцŏ adînк dвpepe, (ші fir:) mixniчівне. [ші

Διαλγής, έος (ὁ, ἡ), simцitopŏ (ші noet: pрічinвitopŏ) de преа isцĭ dвpepĭ, saŏ de преа adînкъ mîxniчівне. [διὰ, ἄλγος].

Δια-λέγω. виіt: -λέξω, = Ἐκλέγω, aлегŏ, deosebeskŏ; лвтвpeskŏ. «Διαλέξας τὰ ὑγιῆ καὶ τὰ μή». Плt: «Τὸ πτύον τοὺς ἀθέρας διαλέγει».Ksn: 2)=Διορύττω. «Διαλέγουσαν τὴν ὀπήν». Apstf: 3) (mіж:) διαλέγομαι, виіt: -λέξομαι, ші (pap) -λεχθήσομαι, (пех: διελέχθην, tpe: de кв: διείλεγμαι, ші чл:) întpeвopвeskŏ кв чinева; tpaktezŏ despre чева; вopвeskŏ вnŏ diaлektŏ (saŏ лimвъ-oape кape); вopвeskŏ dвпе pегвле. «Ἀλλήλοις διειλέγμεθα». Плt: «Πρεσβείαν ἐκπέμπειν, ἥτις τῷ βασιλεῖ διαλέξεται». ші «Τουτὶ τὸ ῥῆμα διελέχθην ἐγώ». Dm: «Πόλιες κατὰ ταῦτα διαλεγόμεναι». Ep: 4)=Παραλέγομαι, mъ кълкŏ (mъ înпpевnŏ) кв femee. «Οὐκ ἂν διαλεχθείην αὐτῇ». Apstf: (везĭ ші λέγω, ші ὁμιλῶ).

Δια-λείβομαι, виіt: -λείψομαι, mъ topeskŏ, ші пікŏ (квргŏ) de totŏ, saŏ пîn tpe чева.

Διάλειμμα (τὸ), [διαλείπω] întepвалŏ, saŏ distanцъ (de локŏ saŏ de timпŏ); întpeрвпціe. «Πυρετοῦ διάλειμμα». Гал: «Ἐκ διαλλειμμάτων». Пл: пе zъstimпърĭ, saŏ прекврмърĭ din kînd în kînd.

Διαλειπτὸν (τὸ), (se inц: φάρμακον) doktopie de вnцepe, alifie. [διαλείφω].

Δια-λείπω, виіt: -λείψω, (пех: διέλιπον, tpe: de кв: διαλέλοιπα, ші чл:) лаsŏ întepвалŏ (de timпŏ, saŏ локŏ); лаsŏ a tpeче вpeme. «Διαλείπων ἡμέρας δύο». Пл: «Οὐ πολὺν διαλιπὼν χρόνον», Плt: «Ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπιδέουσι τοῖσι ὀθονίοισι, κατὰ δὲ τὸ ἕλκος αὐτὸ διαλείπουσι, καὶ ἐῶσι ἀνεφύχθαι». Iпкр: 2) (ел:) înчetezŏ deokamdatъ, fakŏ прекврmape. «Καὶ διαλιπὼν προσέθηκεν, οὔ με μή, ші чл:» Esx: «Ἡ παυσάμενος ἢ διαλιπὼν ἐσιώπησεν». Пл: «Διαλείπουσα φωνή». Sвid: гласŏ întpeрвntŏ. «Πυρετὸς διαλείπων». Iпкр: «Οὐ πώποτε διέλιπον ζητῶν καὶ μανθάνων». Ksn: 3) (ел: saŏ nestp:) mіжлоческŏ, tpeкŏ ла mіжлокŏ (despre timпŏ). «Διαλιπούσης ἡμέρας». Твч: «Διαλιπόντων ἐτῶν τριῶν». Твч: 4) sîntŏ denapte. «Διαλειπούσας (τὰς ὁλκάδας) ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων». Твч: (de вnde) «Διαλεῖπον». Ksn: = Διάλειμμα, intepвалŏ dintpe... «Φύλακες ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχατο». Ap:

Δι-αλείφω, виіt: -αλείψω, вnгŏ de totŏ. 2) = Ἐξαλείφω, шtepгŏ.

Δια-λείχω, виіt: -λείξω, лinгînd de toate пърціле кързцŏ.

Διάλειψις, εως (ἡ), [διαλείπω] лъsape de локŏ întpe... ; întpeрвпціе.

Διαλεκτέον, пos: ал лвĭ διαλέγω.

Διαλεκτικεύομαι, виіt: -εύσομαι, mъ îndeletnічeskŏ ла diaлektікъ [διαλεκτική]; sîntŏ

Διαλεκτικός, ή, όν, пotpivitŏ, saŏ îndemînatікŏ ла конворвіре (двпе челе despre aчeasta pегвле, ші двпе Плaton. «Ὁ ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι ἐπιστάμενος». iap двпе Apistotелŏ = Σκεπτικός, saŏ Ἐφεκτικός). «Διαλεκτική». metodŏ, saŏ штiinцъ de a dovedi чева anaлitічеште, ші пpin siлоцistiчe întpeвopesпвnsвpĭ. [διαλέγομαι]. [de вnde

Διαλεκτικῶς, adв: двпе metodвл diaлektікŏ, saŏ anaлitічеште.

Διάλεκτος (ἡ), diaлektŏ, idiomъ de лimвъ; вopвъ; пpoпвнціе; felŏ de вopвіре, eksppesie. 2) (pap) în локŏ de διάλεξις. [διαλέγομαι].

Διαλελαμμένος, Ion: în локš de διειλημμένος, пas: tpe: de кš: ал партч: лšĭ διαλαμβάνω.

Διαλελυμμένως, adв: (de партч:) (грам:) прin diaлisš, desпърџit. « Σαμοθράκην Ὅμηρος οὐ φησιν, ἀλλὰ διαλελυμένως Σάμον Θρηϊκίην». Sšid: διαλύω].

Διάλεξις [διαλέγομαι], εως (ἡ), =Διάλογος, întpeворвipe. 2) (maĭ поš) =Διάλεκτος.

Δια-λεπτολογέομαι -οῦμαι, виit: -ήσομαι, конворвеsкš кš чinева sofistiчeшte, disпštînds mъ despre чеде maĭ aшъпšnte лšкрšрĭ.

Διάλεπτος (ὁ, ἡ), foарte sšвџipe. [διὰ, λεπτός].

Δια-λεπτουργέω ῶ, виit: -ήσω, лšкрезš чева преа sšвџipe.

Δια-λεπτύνω, виit: υνῶ, sšвџiezš чева преа mšлt.

Δια-λευκαίνω, виit: -ανῶ, =Ἀπολευκαίνω; (fir:) desлšшеsкš, eksплiкš. [din

Διάλευκος (ὁ, ἡ), amestекаtš кš алвš. 2) de totš алвš: (fir:) преа desлšшitš. [διὰ, λευκός].

Διάληξις [διαλαγχάνω], εως (ἡ), =Διακλήρωσις.

Διαληπτικός, ή, όν, îndemînatiкš a deosеві, a джšdiка, a analisi, шi чл: (прin întind:) eksaktš, metodiкš, шi = Διαιρετικός. [шi

Διάληψις, εως (ἡ), џinере кš amîndoъ mîiнеле. «Οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μαχαίραις». Плв: 2) desпърџipe; distanџъ. 3) (oвiч:) oпinie (пърере), idee, rîndipe; джšdiкаре, хotъpîpe. 3) коmпinsš de însкpisš. [διαλαμβάνω].

Διάλιθος (ὁ, ἡ), înпodoвitš кš пpeџioase nietpe. «Κόσμος διάλιθος». Stp: [διὰ, λίθος].

Δια-λιμάω -ῶ, виit: -ήσω, вîntкpînd sпšлверš în toate пърџiле.

Δια-λιμπάνω, =Διαλείπω.

Διαλινάω -ω, виit: -ήσω, mъ stpекорš, sкапš din mpeaжъ. [διὰ, λίνον].

Δια-λιχμάζω, виit: άσω, шi

Δια-λιχμάομαι -ῶμαι, виit: -ήσομαι, = Διαλείχω.

Διαλλαγή (ἡ), skiшваре; deosевipe. 2) skimвš. 3) (fir:) înвоipe, înпpietenipe. [шi

Διάλλαγμα (τὸ), oвiектš de skimвš. 2) =Διαλλαγή. [шi

Διαλλακτήρ (ὁ), =Διαλλακτής. [шi

Διαλλακτήριος (ὁ, ἡ), îndemînatiкš a înвоi, a înпъка. [шi

Διαλλακτής, οῦ (ὁ), mižлочitорš de înпъкаре, saš înпpietenipe întpe înвpъжвiџĭ. [din

Δι-αλλάσσω, виit: -αλλάξω, skimвš пе алtš чева, faкš skimвš; (везĭ шi διαμείβω). 2) (fir:) înпpieteneskš, înпaкš, înвоieskš. 3) (nestp:) amš deosевipe; (прin întind:) întpeкš, коwîpшeskš, sîntš maĭ deoseвitš de кît алџiĭ.

Διάλληλος (ὁ, ἡ), «Τρόπος —». (лоџ:) че se faче šпšл прintp'алtšл; (прin вpш:) nedesъвîpшitš, nedoвeditš. [διὰ, ἀλλήλων].

Δι-αλλοιόω -ῶ, виit: -ώσω, префакš чева de totš în алtš fелš.

Δι-άλλομαι, виit: -αλοῦμαι, = Διαπηδῶ. [de šnde

Δίαλμα (τὸ), Διαπήδησις.

Δι-αλοάω -ῶ, виit: -ήσω, = Καταλοάω.

Διαλογή (ἡ), =Ἐκλογή, алеџеpe; desпърџipe, deoseвipe; пšmъpape. 2) =Διάλεξις, întpeворвipe, коnвеpsaџie. «Ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ». Ep: aš ворвit кš dînsšл. [διαλέγω].

Δια-λογίζομαι, виit: -ίσομαι, mъ sokoteskš, кaštš sokoteaлъ кš чinева. 2) копворвеskš, mъ кinzšieskš despre чева кš чinева. 3) mъ rîndeskš.

Διαλογικός, ή, όν, (шi adв:) -κῶς, чел ка šnš diaлорš. [διάλογος].

Διαλόγισμα (τὸ), шi

Διαλογισμός (ὁ), кšštape, алеџеpe de sokoteaлъ; кinzšipe, джšdiкаре; rîndipe; чеpчetape; diskšџie, saš întpeворвipe; îndoiaлъ. «Προσεύχεσθαι χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ». Skp: [шi

Διαλογιστικός, ή, όν, кšвепitš, saš îndemînatiкš ла sokotipe, rîndipe, saš кinzšipe. [διαλογίζομαι].

Διάλογος (ὁ), diaлогš, întpeворвipe. [διὰ, λόγος].

Δια-λοιδορέω -ῶ, виit: -ήσω, окърълкš пе чinева пpetštindinea saš neînчetat. || (mižл:) mъ окъръskš кš чinева. [de šnde

Διαλοιδόρησις, εως (ἡ), окърîpe neînчetatъ, saš de пpetštindinea.

Δια-λοξεύω, виit: εύσω, пšiš чева пieziш, saš кšpmeziш. [din

Διάλοξος (ὁ, ἡ), de totš пiezišš, saš кšpmezišš. [διὰ, λοξός].

Δια-λυγίζω, виit: -ίσω, înковоiš, saš mлъdiš чева de totš, saš înковоind нetpeкš прin чева. [de šnde

Διαλύγισμα (τὸ), = Διαπλοκή.

Δια-λυμαίνομαι, виit: -ανοῦμαι, batšmš,

stpікǔ de totǔ, adѕкǔ mape наѕѕъ.

Διάλυσις, εως (ἡ), desfачepe, saǔ desкomпѕnepe în пърцiле, din каpe konstъ; deskoasepe; stpiкapе; pisinipe, (пpin ѕpm:) пepipe, moapte; (fir:) ръѕipe; înѕoipe. (se konf: кѕ διάχυσις, ші διήλυσις). [διαλύω].

Διαλυσίφιλος (ὁ, ἡ). поєt: desѕinъtopǔ de npieteni. (διάλυσις, φίλος].

Διαλυτής, οῦ (ὁ), desfъкъtopǔ, stpiкъtopǔ, ші чл: [διαλύω]. [de ѕnde

Διαλυτικός, ἡ, όν, нѕtinчosǔ, îndemînaтiкǔ a desfiinцa, ші чл:

Διάλυτος (ὁ, ἡ). desfъкѕtǔ: (ptp:) nekonлeratǔ. [ші

Διαλυτός, ἡ, όν, нѕtinчosǔ a se desfaчe. [διαλύω].

Διαλύτρωσις, εως (ἡ), peчinpoкъ pesкѕmпъpape (de poвi). [διαλυτρόω].

Δια-λύω, viit: -λύσω, desfaкǔ în пърцiле, din каpe a fost чeва komпѕѕǔ; stpiкǔ, пpъпъdeskǔ; destinzǔ, лasǔ слав; ръѕieskǔ; pisineskǔ; desfiinцezǔ; înпъчisteskǔ, înѕoieskǔ. || (miж:) плeкǔ, mъ dѕкǔ.

Δια-λφιτόω -ῶ, viit: -ώσω, npesapǔ кѕ fѕinъ (npinч: de opzǔ).

Δια-λωβάω-ῶ, viit: -ήσω, ═Διαλυμαίνομαι.

Δια-μαγεύω, viit: -εύσω, fepmeкǔ de totǔ.

Δια-μαδάω -ῶ, viit: -ήσω, moiǔ de totǔ (npin ліквidǔ).

Δι-αμαθύνω, viit: -υνῶ, npefaкǔ чeва în npea sѕцipe npafǔ; (fir:) пpъпъdeskǔ de totǔ.

Διαμάλαξις, εως (ἡ), moiape de totǔ. [din

Δια-μαλάσσω, viit: -άξω, moлeшeskǔ, saǔ faкǔ чeва moaлe de totǔ, saǔ tpenлat (кiте нѕцinǔ).

Δια-μανθάνω, viit: -μαθήσομαι, ═Καταμανθάνω.

Δια-μαντεύομαι, viit: -εύσομαι, npoopoчeskǔ, гiчeskǔ eksakt.

Δι-αμαρτάνω, viit: -αμαρτήσομαι, (пех: διήμαρτον, ші чл:) (кѕ цen:) нѕ nemepeskǔ; гpeшeskǔ; mъ înшeлǔ în чeва; niepzǔ de totǔ. [de ѕnde

Διαμάρτημα (τὸ), гpeшaлъ; nenemepipe; niepdepe. [ші

Διαμαρτία (ἡ), ═Διαμάρτημα.

Δια-μαρτυρέω-ω, viit: -ήσω, mъptѕpiseskǔ în faвopѕл кѕiва. 2) adѕкǔ (dobedeskǔ кѕ) maptѕpi кa nipitopǔ, къ npoчesѕл este de intpat în жѕdiкatъ, iap кa nipitǔ de înпpotiвъ. || (miж:)═Διαμαρτύρομαι. [ші

Διαμαρτυρία (ἡ), ѕnǔ felǔ de paragpafie (vezi ziчepea παραγραφή) de a ataкa, saǔ a апъpa npin mъptѕpii леџitimitatea npoчesѕлѕi. 2) npotestǔ. [ші

Διαμαρτύρομαι, viit: -υροῦμαι, ziкǔ (чepǔ, onpeskǔ, іnгъdѕieskǔ, saǔ înкpedinцezǔ) чeва înaintea maptѕpiлop; кemǔ maptѕpi înпpotiвa челѕi чe mъ пъпъstѕieшte, saǔ faчe чeва înпpotiвъ de пъpepea mea. 2) (Пaл:) npotestezǔ. [διά, μάρτυς].

Δια-μασά(σσά)ομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, mesteкǔ чeва maї mѕлtъ вpeme (кa saкizѕл), ші înгiцǔ zeama: (npin întind:) пъpînкǔ de totǔ; (fir:) amǔ чeва totdaѕna în гъpъ, o penetǔ neînчetat. [de ѕnde

Διαμάσημα (τὸ), op чe se леаnъdъ dѕпe o лѕнгъ mesteкape кa de npisosǔ. [ші

Διαμάσησις, εως (ἡ), лѕнгъ mesteкape (кa de saкizǔ). [ші

Διαμασητός, ἡ, όν, mesteкatǔ, saǔ de mesteкat (кa saкizѕл).

Δια-μάσσω (ττω), viit: -μάξω, fpъmîntǔ вine.

Δια-μαστιγόω -ῶ, viit: -ώσω, batǔ tape кѕ вiчiѕл. [de ѕnde

Διαμαστίγωσις, εως (ἡ), вътaie tape кѕ вiчiѕл.

Δια-μαστίζω, viit: -ίξω, ═Διαμαστιγόω.

Δια-μαστρωπεύω, viit: -εύσω, ═Προαγωγεύω.

Δια-ματχαλίζω, viit: -ίσω, нѕiǔ, saǔ (miж:) цiǔ чeва ла sѕцioapъ.

Διαμαχε(χη)τέον, пос: ал лѕi Διαμάχομαι.

Διαμάχη (ἡ), [διά, μάχη] вътълie, saǔ чeaptъ nenpeкѕpmatъ кътpe чineва.

Δια-μάχομαι, viit: -έσομαι, ші -χοῦμαι (кѕ dat:) mъ batǔ, saǔ mъ чeptǔ кѕ чineва neînчetat; faкǔ xotъpъtoape вътълie. (vezi ші διαπολεμέω).

Δι-αμάω-ῶ, ші (miж:) διαμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσω, -ήσομαι, taiǔ, гѕpeskǔ npin miжлoкǔ. 2) ═Διασκάπτω.

Δια-μεθίημι, viit: διαμεθήσω, (пех: διαμεθῆκα, ші чл:) лasǔ a 'mi къdea, saǔ a 'mi sкъпa чeва din mînъ, sлoвozǔ чeea чe цiǔ.

Δι-αμείβω, ші (miж:) διαμείβομαι, viit: -είψω, -είψομαι, (кѕ aк: ші aлtѕл npenos:) faкǔ skimвǔ, daǔ ші iaǔ de ла чineва altǔ чeва în лoкǔ. «Ὁδὸν —». Esx: în nepifp: în лoкǔ de Ὁδεύω,

Δια-μειδιάω -ῶ, viit: -άσω, ═ Ὑπομειδιάω, zîmѕeskǔ a pîde aвia deskizînd ... ѕeлe.

Διάμειπτος (ὁ, ἡ), [διαμείβω] skimbъчosǒ, лesniчosǒ a se întoapче din пъpepea шi вopвa sa.

Δια-μειρακεύομαι, шi Διαμειρακιεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ нoptǒ, aaǒ mъ disнǒtǒ кoпiлъpeшte (adiкъ кǒ oбpъzniчie, saǒ ǒшǒpinцъ). [διὰ, μεῖραξ, saǒ μειράκιον].

Διάμειψις, [διαμείβω] εως (ἡ), skimвape пe чeвa.

Δια-μελαίνω, вiit: -ανῶ, înnerpeskǒ, saǒ mъ înnerpeskǒ кǒ totǒл. (stpъm: шi пestpъm:)

Διαμελεϊστὶ, rpeшit în лoкǒ de διὰ μελεϊστί.

Δια-μελετάω -ῶ, вiit: -ήσω, meditǒ кǒ stъpǒinцъ шi neîntpepǒnt; mъ depinzǒ пpin dъinitoape шi neîntpepǒntъ meditape.

Δια-μελίζω, вiit: -ίσω, despapцǒ tpǒпǒл în mъdǒлapeлe saлe, îл faкǒ вǒкъцĭ.

Δια-μελίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ konкǒpezǒ кǒ чineвa în meлodie.

Διαμελισμὸς (ὁ), desпъpцipe în mъdǒлape, saǒ în вǒкъцĭ. [διαμελίζω].

Διαμέλλησις, εως (ἡ), amînape de вpeme, întîpziape. [шi

Διαμελλητὴς, οῦ (ὁ), oвiчinǒitǒ a 'шĭ amîna tpeвiлe, zъвavnikǒ. [din

Δια-μέλλω, вiit: -μελλήσω, zъвoveskǒ, întîpziezǒ.

Δια-μέμνημαι, вiit: -μνησθήσομαι, кaǒtъ διαμιμνήσκομαι.

Δια-μέμφομαι, вiit: μέμψομαι, neînчetat xǒлeskǒ; apъtǒ nemǒлцǒmipe, mъ skîpвeskǒ de чeвa.

Δια-μένω, вiit: -μενῶ, pъmîiǒ întp'aчeeaшĭ stape; dъinezǒ, ǒpmezǒ neîнчetat; stъpǒieskǒ; staǒ neклintitǒ.

Δια-μερίζω, вiit: -ίσω, despapцǒ în пъpцĭ; faкǒ вǒкъцĭ; înпapцǒ. [de ǒnde

Διαμερισμὸς (ὁ), înпъpцipe, saǒ desпъpцipe în пъpцĭ.

Διάμεσος (ὁ, ἡ), чeл din miжлoкǒ; чeл în stape de miжлoкǒ. «Διάμεσον» distanцъ dintpe... [διὰ, μέσος].

Διάμεστος (ὁ, ἡ), плinǒ de totǒ. [διὰ, μεστός]. [de ǒnde

Διαμεστόω -ῶ, вiit: -ώσω, ǒmплǒ de totǒ, saǒ пînъ sǒs.

Δια-μετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъsǒpǒ eksakt, saǒ de лa ǒnǒ къпъtîiǒ пînъ лa aлtǒл; despapцǒ кǒ mъsǒpъ, întp'atîtea пъpцĭ; (пpin întind:) daǒ (вînzǒ, înпapцǒ) кǒ mъsǒpъ; (astpon:) aжǒnгǒ лa пosiцie diametpiчeшte oпǒsъ. || (miж: кǒ aк:) iaǒ кǒ mъsǒpъ пaptea mea; пǒiǒ sъ 'mĭ пъsoape чeвa, кa sъ iaǒ. [de ǒnde

Διαμέτρησις, εως (ἡ), mъsǒpape eksaktъ, saǒ пeste totǒ, saǒ înпъpцipe пpin mъsǒpape; (astpon:) aжǒnцepe лa oпǒsъ пapte a чepǒлǒĭ. [шi

Διαμετρητὸς, ή, όν, mъsǒpatǒ, saǒ пǒinчosǒ a se mъsǒpa eksakt.

Διάμετρος (ἡ), (se înц: γραμμὴ) лinie пъtpǒnzъtoape пpin чentpǒ, шi înпъpцitoape de чepкǒ în doъ de o potpiвъ пъpцĭ. (de ǒnde) «Ἐκ διαμέτρου». Лǒч: eksakt oпǒsǒ; (fir:) кǒ totǒл шi de totǒ înпpotiвъ. || (sǒвst:) înstpǒmîntǒ цeometpikǒ sppe desemnapea diametpǒлǒĭ. || Διάμετρον (τὸ), лiпsъ din mъsǒpъ, saǒ din пopцia soлdaцiлop. [διὰ, μέτρον].

Διαμεύστας, α (ὁ), eskamotopǒ. [din

Δι-αμεύω, вiit: -εύσω, Dop: în лoкǒ de διαμείβω, пpefaкǒ, skimвǒ ǒna întp' aлta.

Δια-μήδομαι, вiit: -μήσομαι, пoet: mъ kinzǒieskǒ (înгpiжeskǒ) кǒ stъpǒinцъ.

Δια-μηκίζω, вiit: -ίσω, (astpoл:) =Διαμετρέω.

Διαμήνυσις, εως (ἡ), = Διαγγελία, înкǒnoшtinцape. [din

Δια-μηνύω, вiit: -ύσω, daǒ de шtipe, tpimiцǒ вeste.

Δια-μηρίζω, вiit: -ίσω, mъ înpeǒnǒ кǒ femee. [διὰ, μηρός]. [de ǒnde

Διαμηρισμὸς (ὁ), înpeǒnape кǒ femee.

Δια-μηρύω, вiit: -ύσω, desfъшǒpǒ, deaпъnǒ.

Δια-μηχανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъ meшteшǒцeskǒ în totǒ кinǒл, saǒ mъ siлeskǒ neîнчetat.

Δια-μίγνυμι, вiit: -μίξω, = Συμμίγνυμι, amestekǒ ǒna кǒ aлta.

Δια-μικρολογέομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, intpǒ în чeлe maĭ miчĭ sokoteлĭ, (adiкъ) mъ skǒmpeskǒ foapte.

Δι-αμιλλάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι (кǒ dat: saǒ aк: пpeп:) konкǒpezǒ, saǒ mъ întpeкǒ кǒ чineвa.

Δια-μιμνήσκομαι, вiit: -μνήσομαι, (tpe: de кǒ: διαμέμνημαι în лoкǒ de пpez:) цiǒ minte neîнчetat.

Δια-μινυρίζομαι, вiit: -ίσομαι, шi

Δια-μινύρομαι, вiit: -οῦμαι, кîntǒ кǒ sǒвцipe шi tpemǒpъtopǒ, saǒ плînцeposǒ глasǒ.

Δια-μισέω -ῶ, вiit: -ήσω, ǒpъskǒ кǒ koвîpшipe.

Δια-μιστύλλω, вiit: -υλῶ, fъpîmiчezǒ în вǒкъцeлe.

Διάμιτρος (ὁ, ἡ), пǒptъtopǒ de mitpъ

(saš лerъtšpъ de kanš). [διὰ, μίτρα].

Διαμοιρηδὰ, adв: noet: desпърџit în doъ пърџĭ. [διὰ, μοῖρα].

Δίαμμος (ὁ, ἡ), плinš de nisinš. [διὰ, ἄμμος].

Δια-μνημονεύω, вiit: -εύσω, џiš minte, saš 'mĭ adšкš aminte непрекšрmat, op mšлtъ вpeme.

Δια-μοιράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, шi -ήσομαι, noet: în лoкš de διαμερίζω.

Διαμοιρία (ἡ), (гpeшit) în лoкš de διμοιρία.

Διαμολεῖν, noet: пex: 2: de înf: aл лšĭ διαβλώσκω.

Δια-μολύνω, вiit: -υνῶ, mînжeskš (moлinsekš) de totš.

Διαμονὴ, (ἡ), dъinipe; stъpšinџъ; neпpeкšpmatъ špmape. [διαμένω].

Δια-μονομαχέω -ῶ вiit: -ήσω, mъ вatš în dšeлš кš чineвa,

Διάμορφος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (saš se apatъ sšвt) îndoitъ firšpъ. [διὰ, μορφή].

Δια-μορφοσκοπέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кš dat:) mъ disпštš кš чineвa despe fpšmšseџe, пpetinzš, къ sîntš maĭ fpšmošš.

Δια-μορφόω -ῶ, вiit: -ώσω, fopmezš чeвa пeste totš. [de šnde

Δια-μοτέω, -ῶ, вiit: ώσω, šmплš (џiš deskisъ) pana кš skamъ.

Δια-μοχλίζω, вiit: -ίσω, apdikš чeвa în sšs кš пîpгie; (în џen:) stpъmštš din лoкš (sšpпš) în siлъ.

Διαμπὰξ [διὰ, ἄμφω], adв: пînъ dinкoлo (stpъпšns).

Δι-αμ-πείρω, вiit: περῶ, noet: în лoкš de διαναπείρω, saš διαπείρω. [de šnde

Διαμπερὲς, saš διαμπερέως, adв: noet: de кoлo пînъ кoлo, saš de sšs пînъ жos, de лa šnš къпъtîiš пînъ întp' aлtšл, шi чл: (fiг:) de лa înчепštš пînъ лa sfîpшitš; în toatъ вpemea, neînчetat. [шi

Διαμπερὴς, έος (ὁ, ἡ), пъtpšnsš пînъ din кoлo, конџinštš; (fiг:) nепpeкšpmatš. saš 2) пъtpšnzъtopš. «Ὀθόνη — ». Iпкp:

Δι-αμπερονάω -ῶ, noet: în лoкš de διαπερονάω.

Διαμπραθέειν, noet: în лoкš de διαπραθεῖν, пex: 2: de înf: aл лšĭ διαπέρθω.

Δια-μυδάω, -ῶ, вiit: -ήσω, пštpezeskš (mъ toпeskš) кš totšл de šmezeaлъ.

Δια-μυθολογέω, ῶ, вiit: -ήσω, noet: zikš (eкsпpimš, noвesteskš) чeвa пpetštindenea, saš de лa înчепštš пînъ în sfîpшitš || (miж:) конвepsezš кš чineвa de пetpeчepe.

Δια-μυκτηρίζω, вiit: -ίσω, вatжoкopeskš пe чineвa пpea mšлt.

Δια-μυλλαίνω, вiit: ανῶ, îmĭ sвîpчeskš, шi stpîmвezš вšzeлe spe вatжoкopipea шi despeџšipea кšĭвa.

Δια-μυστίλλω, (гpeшit) în лoкš de διαμιστύλλω.

Διαμφάδιος, шi διαμφίδιος (ὁ, ἡ), noet: deoseвitš, de aлtš feлš. 2) îndoitš. [din

Διαμφὶς, adв: noet: [διὰ, ἄμφω] desпърџitš în doъ пърџĭ; saš de amîndoъ пърџiлe.

Δι-αμφισβητέω, -ῶ, вiit: -ήσω, =Διαφιλονεικῶ. [de šnde

Διαμφισβήτησις, εως (ἡ), =Διαφιλονείκησις, disпštape.

Δι-αμφοδέω, -ῶ вiit: -ήσω, пiepzš dpšmšл (maĭ кš seamъ în pesпîntie). (гpam: eкsплiк: a лšĭ ἀβροτάζω).

Δια-μωκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, = Διαμυκτηρίζω, шi Διαμυλλαίνω. [de šnde

Διαμώκησις, εως (ἡ), вatжoкopipe.

Δι-ανα-βάλλομαι, вiit: -βαλοῦμαι, amînš neînчetat.

Δι-ανα-γινώ(γνώ)σκω, вiit: -γνώσομαι, (пex: διανέγνων, шi чл:) чiteskš чeвa пînъ лa sfîpшitš.

Δι-αναγκάζω, вiit: -άσω, sъвîpшeskš чeвa пpin siлъ. (вezĭ шi καταναγκάζω) [de šnde

Διαναγκασμὸς, (ὁ), sъвîpшipe de чeвa пpin siлъ.

Δι-ανα-καθίζω, вiit: -ίσω, skoлš, пšiš sъ шazъ dpent în sšs adesea.

Δι-ανα-κλάω -ῶ, вiit: -άσω, pesfpînгš (лšmînъ, sšnetš, шi чл:) пpin чeвa.

Δι-ανα-κόπτω, вiit: -κόψω,=(saš гpeшit în лoкš de) διακόπτω.

Διανάπαυσις, εως (ἡ), penaošš întpemiжлoчitš; întpepšпџie. [din

Δι-ανα-παύω, вiit: -παύσω, daš penaošš, лasš a se odixni întp' šnš întepвaлš de вpeme (oшtipĭ, шi чл:) || (miж:). mъ odixneskš kît-вa.

Δι-ανα-πείρω, вiit: -περῶ, гъšpeskš, пъtpšnzš пînъ din кoлo (вezĭ шi διαπείρω), =Διαμπείρω.

Δια-ναρκέω -ῶ, вiit: -ήσω, amopџeskš întp' o întindepe de вpeme, pъmîiš пe o вpeme nemiшкatš.

Δι-αν-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpnš de totš.

Δια-νάσσω, вiit: -νάξω, -astšпš кpъпъtšpĭ вîpînd чeвa п' întpe dînseлe.

Διανάστασις, εως (ἡ), skšлape în sšs de o datъ spe fšгъ, saš пъвълipe asšпpa кšĭвa. [διανίστημι].

Δια-ναυμαχέω -ῶ, виit: -ήσω, fακ8 dъini-toape, saŭ кpitiкъ вътъліе наваль(пе маре).

Δια-νάω, виit: -νάσω, saŭ -ναύσω, isво-ръsк8 п' între...

Διάνδιχα, adв: поet: [διὰ, ἄνδιχα] des-пърціt în doъ пърці. 2) în doъ deose-вite кіпѕрі.

Διανεῖν, infin: ал л8ї διανέω.

Διανέμησις, εώς (ἡ), =Διανομή. [ші

Διανεμητικὸς, ή, ὸν, пѕtinчos8, saŭ кѕ воinцъ de a împърці. [διανέμω].

Δι-ανεμόω -ῶ, виit: -ώσω, вîntѕpѕ, saŭ лаs8 чева a fлota în aep8: saŭ eкsпѕі8 вîntѕлѕї.

Δια-νέμω, виit: -νεμῶ, împарц8, împа-штiŭ, pesпîndesк8; пѕвлiк8. 2) поet: гѕ-вepпez8.

Διανενησμένος, η, ον, пas: tpe: de кѕ: ал партч: л8ї διανήθω.

Διανενοημένως, adв: (de партч:) кѕ rîn-dipe, saŭ вѕпъ кinzѕipe, înцелепцеште. [διανοέομαι].

Δια-νέομαι -οῦμαι, [fъpъ виit:] tpeк8, saŭ пetpeк8; (fiг:) чitesк8.

Διανέστην, пеx: 2: ал л8ї διανίσταμαι.

Διάνευμα (τὸ). semп8 кѕ капѕл. || (în Apstf: Tesmfp: 122 гpeшii) în лок8 de δίνευμα. [διανεύω].

Δια-νευρόω, виit: -ώσω, fакъ чева de tot8 пepвos8, tape, întъpesк8.

Δια-νεύω, виit: -νεύσω, (кѕ dat: saŭ aк: пpeп:) fак8 кѕїва semп8 кѕ капѕл. 2)(кѕ ак: ел: de пpeп:) = Ἐκκλίνω, fѕг8, шъ апъp8 de чева. (se конf: кѕ δινεύω, ші кѕ

Δια-νέω, виit: -νεύσομαι, = Διανήχομαι, tpeк8 în пot8; (fiг:) sкап8; шъ desfак8 апевое de чева.

Διανεωγώς, υῖα, ος, шк: (în лок8 de пas:) tpe: de кѕ: de партч: ал л8ї διανοίγω.

Δια-νήθω, виit: -νήσω, topк8 sѕвціpe. [de ѕnde

Διάνημα (τό), topt8 sѕвціpe.

Διάνηξις [διανήχομαι], εως (ἡ), tpeчepe în пot8.

Δια-νηστεύω, виit: -εύσω, пetpeк8 по-stind saŭ пешîпкаt8.

Δια-νηστίζομαι, виit: -ίσομαι, гѕstъpesк8, dежѕп8. [de ѕnde

Διανηστισμὸς, (ὁ), dежѕп8, гѕstъpipe.

Δια-νήφω, виit: -νήψω, =Ἀνανήφω, шъ desmetiчesк8, шъ deшtept8, шъ desвъt8.

Δια-νήχομαι, виit: -νήξομαι, =Διακολυμ-βάω. 2) шъ întpeк8 кѕ чineва ла înно-tape:

Διάνηψις [διανήφω], εως (ἡ), desвъtape. desmetiчipe. 2) (fiг:) pesѕfлape. (se конf: кѕ διάνηψις).

Δι-ανθέω -ῶ, виit: -ήσω, înfлopesк8 пe-ste tot8. [din

Διανθὴς [διὰ, ἄνθος], έος (ὁ, ἡ), плiп8 de fлopi, înfлopit8 пeste tot8. || [δὶς, ἄνθος] чел кѕ îndoite fлopi. saŭ 2) кape în-fлopeшte de doъ opi пe ап8. [de ѕnde

Διάνθησις, εως (ἡ), desъвipшitъ înfлopipe.

Δι-ανθίζω, виit: -ίσω, înпodoвesк8 кѕ fлopi; (în цеп: ші fiг:) înfpѕmѕseцez8. 2) =Ἀνθολογῶ, кѕлег8 fлopi.

Δι-ανιάω -ῶ, виit: -άσω, шîxпesк8 кѕm-плit.

Δια-νίζω, (шаї овiчп: de кът...

Δια-νίπτω, виit: -νίψω, spъл8 вiпe, лim-пezesк8

Δια-νίσσομαι, виit: -νί(νεί)σομαι, поet: = Διέρχομαι, tpeк8.

Δι-αν-ίσταμαι, виit: δι-ανα-στήσω, (шiж: пеx: διανέστην. ші чл:) apdiк8 în sѕs (пѕi8 dpeпt în пiчоape) de o datъ; înвiez8; (fiг:) întъpit8, înкѕpaжez8. || (шiж:) шъ sкоал8 de o datъ în sѕs (ка sъ fѕг8, saŭ sъ пъвълesк8 asѕпpa кѕїва): (fiг:) îші pe-dовъпdesк8 пѕtepiле. шъ întpeшez8.

Διάνιψις, εως (ἡ), spълape вѕпъ, лim-пezipe. [διανίπτω].

Δια-νοέομαι -οῦμαι, виit: -ήσομαι, (пеx: διε-νοήθην) (кѕ inf:) пѕi8 în rînd8, пpoieк-tez8, кѕцet8: (кѕ ак: saŭ цеп: saŭ adв:); жѕdiк8, шъ кinzѕiesк8: am8 ѕп8 fел8 de пъpepe despe чева. [διάνοια]. [de ѕnde

Διανόημα (τὸ), кѕцetape, rînd8 fopmat8. пъpepe пpemeditatъ. [ші

Διανόησις, εως (ἡ), кѕцetape, кinzѕipe. (вezi ші διάνοια). 2) =Διανόημα. [ші

Διανοητικὸς, ή, ὸν (ші adв:) -κῶς, кѕ-вenit8, saŭ indeшînatiк8 ла кѕцetape, isкѕsit8 ла rîndipe. «Διανοητικόν» партеа чеа кѕвîntъtoape a sѕfлetѕлѕї, mintea. «Διανοητικὰ μέρη ὀρ. ματος. »Apst: пърціле челе mai mopaле, saŭ mai isкѕsite în eкs-пpesiї de adевъpѕpi. [ші

Διανοητὸς, ή, όν, кѕ пъtpѕndepe înце-лes8, saŭ de înцелes. 2) ideaл8, înкinѕi-t8 кѕ rîndѕл. [de ѕnde

Διανοητῶς, adв: în кѕцet8, ideaл, пpin rînd8 пѕшаї.

Διάνοια (ἡ). [διὰ, νοῦς] лѕкpape пpin minte, saŭ пѕtepe, îndeшînъiate a sѕfле-tѕлѕї ла rîndipe ші пpiчепepe; (în цеп:) minte. «Διανοίᾳ θεωρεῖν». Isкp: (вezi ші διανόησις). 2) (пpin întind:) = Διανόημα, sкоп8. rînd8. «Ἐν διανοίᾳ ἦσαν λύειν τὴν

γέφυραν». Тѕч: авеаѕ de rîndѕ. 3) înцелеѕѕ. «Διάνοιαν δὲ τοιαύτην εἶχε τὰ γεγραμμένα «Пл.

Δι-αν-οίγω) biit:-οίξω, пех:(διανέῳξα, saѕ διήνοιξα, ші чл:) deskizѕ чева, de totѕ, saѕ пѕцin (кръпѕ ѕша, ші чл:). [de ѕnde

Διάνοιξις. εως (ἡ), deskidepe de totѕ, saѕ пѕцinъ.

Διανομεὺς, έως (ὁ), înпъpцitopѕ. [din

Διανομὴ (ἡ), înпъpцipe. 2) (npin întind:) dapѕ înпъpцitѕ (mai кѕ seamъ ла nopodѕ)· [διανέμω].

Δια-νομοθετέω -ῶ, biit: -ήσω. întokmeskѕ npin леці. 2) nponѕiѕ npoiektѕ de леце.

Δια-νοσέω -ῶ, biit: -ήσω, petpeкѕ o dѕinitoape воалъ:

Δια-νοσφίζω, biit: -ίσω, noet: înnapцѕ. 2) (miж:) -ομαι, fѕpѕ кѕ вікледнѕ miжлокѕ, înѕѕmindѕ'mi чева dintp' ѕnѕ stpeinѕ лѕкрѕ înкpedinцatѕ mie.

Διανταῖος [διὰ, ἀντὶ], α, ον, (ші adв:) -αίως, noet:=Ἐναντίος. «Μοῖρα —». Esxл: 2) чел че tpeчe dinколо, saѕ de коло nînъ коло. «Πληγὴ — ». Diod: 2) întinsѕ de ла ѕnѕ къпъtîiѕ nînъ ла че-л-алtѕ: (în цen:) лѕnгѕ. «Τόνος — ». Інкр:

Διαντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѕ a moia, a ѕda. [διαίνω].

Δι-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω. demeptѕ ѕnѕ liкѕidѕ nînъ ла nikъtѕpъ (zлeieskѕ); (fir:) paвdѕ nînъ în sfîpmitѕ.

Διαντὸς [διαίνω], ἡ, ὸν. пѕtinчosѕ a se ѕda, saѕ moia.

Δια-νυκτερεύω, biit: -εύσω, petpeкѕ toatъ noantea.

Διάνυσις (ἡ), sъвîpmipe (maĭ кѕ seamъ de кълъtopie). [ші

Διάνυσμα (τὸ), naptea чea sъвîpmitъ (npinч: de кълъtopie). «Ἡμερήσιον διάνυσμα». Пaв: кaлe de o zi. [διανύω].

Διανύσσω(ττω), biit: -ύξω, гъѕpeskѕ чева п'întpe, saѕ кѕ ѕnѕ sѕвцipe miжлокѕ.

Διανύτω, saѕ διανύω, biit: -ύσω, (кѕ aк:) sъвîpmeskѕ de totѕ; (кѕ aк: npen:) netpeкînd aжѕnгѕ. «Διανύσας (se înц: ὁδὸν) εἰς Βαβυλῶνα». Diod: (вezĭ ші διατελέω).

Δια-ξαίνω, biit: ανῶ, dъpъчeskѕ, saѕ пiепtenѕ, skapmъпѕ лînъ, ші чл: (npin ѕpm:) deslînezѕ, destpъmѕ (o цesъtѕpъ), fакѕ skamъ; (fir:) stpiкѕ de totѕ, npъпъdeskѕ чева. 2) sгîpiѕ, чiѕпeskѕ tape ші des.

Δια-ξέω, biit: -ξέσω, чiопleskѕ, sanѕ кѕ îndemînъtate niatpъ, ші чл:

Δια-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ѕsѕкѕ de totѕ. [din

Διάξηρος (ὁ, ἡ), ѕskatѕ de totѕ. [διὰ, ξηρός].

Διάξιμος (ὁ, ἡ), [διάγω] tpansnoptatѕ, saѕ de tpansnoptat.

Δια-ξιφίζομαι biit: -ίσομαι, mъ batѕ кѕ чiпева npin кѕцite. [de ѕnde

Διαξιφισμὸς (ὁ), вътъліe кѕ кѕцite.

Διάξυλον (τὸ), stinrie de лemnѕ пѕsъ кѕpmezim, кa sъ леце, saѕ sъ цie aлtеле dpente. [διὰ, ξύλον].

Δια-ξυράομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ pazѕ вine (кѕ nepdafѕ).

Διάξυσμα (τὸ), mъпцѕлeцѕ skoвitѕ ne колоane saѕ stîлпĭ. 2) чiопlitѕpъ (askie) de niatpъ. (вezĭ λατόπη). [din

Δια-ξύω, biit: -ξύσω, skoвind fакѕ adînкъtѕpъ, saѕ шъпцѕлeцѕ în niatpъ, ші чл:

Δια-παγκρατιάζω, biit: -άσω, mъ лѕntѕ кѕ чiпева în nanкpaцiѕ. [вezĭ παγκράτιον].

Δια-παιδαγωγέω -ῶ. biit: -ήσω, гѕвepnezѕ копiĭ; (fir:) desfъtezѕ ne чiпева (îĭ fакѕ a netpeчe вpemea) кѕ чева; (npin întind:) amъцeskѕ (кa nedarorѕл ne копiĭ); npeлѕпцeskѕ кѕîва вpemea кѕ пъdeждĭ minчinoase. »Διαπαιδαγωγεῖν τὸν πότον ἐλπίσι». ші «Ἡδονῇ καὶ χάριτί τινα διαπαιδαγωγῶν. Пл:

Δια-παιδεύω biit -εύσω, învъцѕ ne чiпева perѕлat ші desъвîpmit.

Δια-παίζω, biit: -παίξω, mъ жокѕ nînъ ла sfîpmitѕ, îmĭ isnpъвeskѕ жокѕл. 2) (кѕ aк:) îmĭ batѕ жокѕ de чiпева: (fъpъ kazѕ) глѕmeskѕ.

Δια-παλαίω, biit: -αίσω, (кѕ dat: saѕ npen: aк:) mъ лѕntѕ кѕ чiпева nînъ ла sfîpmitѕ. [din

Διαπάλη (ἡ), întpeлѕптъ; (fir:) конкѕpinцъ.

Δια-πάλλω, -biit: -παλῶ, клetinѕ, (ші miж: sъpѕ, mъ asвîpлѕ) în коачĭ ші înколо; (npin întind:) apѕпкѕ (daѕ, saѕ iaѕ кѕ) sopцĭ.

Δια-παλύνω, biit: -υνῶ, sfъpîmѕ, fакѕ вѕкъцĭ. 2) npesъpѕ ne чева npafѕ (de op че).

Δια-παννυχίζω, biit: -ίσω, = Διανυκτερεύω, netpeкѕ noantea întpeagъ deштeптѕ. [de ѕnde

Διαπαννυχιστὴς (ὁ), npeвeriepe de toatъ noantea.

Διαπαντὸς, adв: în локѕ de διὰ παντὸς (se înц: χρόνου), în toatъ вpemea, neînчetat.

Δια-παπταίνω, biit: ανῶ, mъ ѕitѕ înnpe-

жвр în коачĭ ші în коло, ка кꙋm aшĭ къꙋta чева.

Δια-παρα-κύπτω, biit: -κύψω, mъ ꙋĭtꙋ кꙋ коada okiꙋлꙋĭ піezіш. ‖ (mіж:) «Θυρίδας διαπαρακυπτομένας». Skp: fepestpe кꙋ okiꙋpĭ (Тꙋрч: kafasꙋpĭ).

Διαπαρατριβή (ή), =Παραδιατριβή.

Διαπαρείς, εῖσα, έν, пas: пex: 2: de пaptч: ал лꙋĭ διαπείρω.

Διαπαρθένευσις, εως (ή), desfeчopipe. [din

Δια-παρθενεύω, biit: -εύσω, desfeчopezꙋ (o feчoapъ). [ші

Διαπαρθένιος (ό, ή), (пꙋmaĭ în fpas:) «Δῶρα—». Ksn: dapꙋpĭ (dinaintea пꙋпцiĭ) date de цinepe mipeseĭ пentpꙋ feчopia eĭ. [διὰ, παρθενία].

Δια-παρ-οξύνω, biit: -υνῶ, пекъжеskꙋ, mîniĭꙋ пе чinева пpea mꙋлt.

Διάπαρσις, εως (ή), гъꙋpipe, пъtpꙋп-depe пînъ dinколо. [διαπείρω].

Διάπασμα (τὸ), [διαπάσσω] ppafꙋ mipe-smosꙋ, кꙋ каpe îшĭ пpesъpaꙋ mꙋepiле tpꙋпꙋл.

Δια-πασσα(ττα)λεύω, biit: -εύσω, întin-zînd вaiꙋ кꙋ кꙋĭe ла къпъtîie, stamatoseskꙋ (піеле). (веzĭ ші θρανεύω).

Δια-πάσσω (ττω), biit: πάσω, пpesapꙋ чева кꙋ ppafꙋ пeste totꙋ.

Διαπασῶν (ή), nedeкл: în локꙋ de (ή) διὰ πασῶν (пpeкꙋm: ші διὰ τεσσάρων, ші διὰ-πέντε, se înц: φωνῶν, saꙋ χορδῶν συμφω-νία) în mꙋsiк: = Ἑπταφωνία. (каꙋtъ πᾶς).

Δι-απατάω ῶ, biit: -ήσω, amъцeskꙋ кꙋ totꙋл.

Δια-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, калкꙋ de totꙋ.

Διάπαυμα (τὸ), ші

Διάπαυσις, εως (ή), întpepꙋпцie, пpe-кꙋpmape; distanцъ. [din

Δια-παύω, biit: -παύσω, înчetezꙋ (пе sinemꙋ saꙋ пе алtꙋл) în intepвaле, fakꙋ пpeкꙋpmъpĭ. (веzi ші διαναπαύω).

Διάπεζος (ό, ή), (ppiнч: χιτών) лꙋпгꙋ пînъ în пічоape, =Ποδήρης, saꙋ кꙋ вandъ (кenapꙋ) de жꙋp înпpeжꙋp. [διὰ, πέζα].

Δι-απειλέω ῶ, biit: -ήσω, (кꙋ dat:) a-mepinцꙋ tape пе чineва.

Δια-πεινάω, -ῶ, biit: -ήσω, ші -άσω, 'mĭ e foame пpea mꙋлt, saꙋ пeпpeкꙋpmat; saꙋ mъ întpeкꙋ кꙋ чineва ла foame (кom: цapodie a лꙋĭ διαπίνω).

Διάπειρα, ας (ή), =Ἀπόπειρα.

Δια-πειράζω, biit: -άσω, =Διαπειράω.

Δια πειραίνω, biit: -ανῶ, poet: în локꙋ de διαπείρω.

Διαπειράω -ῶ, ші (mіж:) διαπειράομαι -ῶμαι, biit: άσω, -ομαι, (кꙋ цen:) =Ἀπο-πειράω, -ομαι.

Δια-πείρω, biit: -περῶ, гъꙋpeskꙋ, пъ-tpꙋпzꙋ пînъ din коло (кꙋ пiponꙋ, ші чл:).

Δια-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцꙋ în toate пъpцiле. 2) tpimiцꙋ чева пpin чi-пева, saꙋ din mînъ în mînъ. 3) (mіж:) tpimiцꙋ în peчiпpoкꙋ, =Ἀντεπιστέλλω. 4) =Μεταπέμπομαι. [de ꙋnde

Διάπεμψις, εως (ή), tpimitepe (dꙋпe toa-te însem: лꙋĭ διαπέμπω).

Δια-πενθέω -ῶ, biit: -ήσω, жълeskꙋ пî-пъ ла sfîpшiтꙋ (totꙋ aпꙋл de жале).

Διαπέντε, nedeкл: каꙋtъ διαπασῶν.

Διαπεπαισμένος, η, ον, пas: tpe: de кꙋ: ал paptч: лꙋĭ διαπαίζω.

Διαπεπαρμένος, η, ον tpe:, de кꙋ: пas: ал paptч: лꙋĭ διαπείρω.

Διαπεπονημένως [διαπονέω], adв:(de paptч:) кꙋ лꙋкpape de mꙋлtъ skꙋmпъtate ші si-лinцъ.

Δια-πέπτω, biit: -πέψω, fepвꙋ чева пînъ sъ se topiaskъ; mistꙋieskꙋ, saꙋ кoкꙋ кꙋ desъвîpшipe.

Δια-περαίνω, biit: -ανῶ, adꙋкꙋ ла sъ-вîpшipe, sъвîpшeskꙋ de totꙋ.

Δια-περαιόω-ῶ, biit: -ώσω, = Διαπορθ-μεύω, tpeкꙋ чева de чеа-л-алtъ пъpte a pîꙋлꙋĭ, ші чл: [de ꙋnde

Διαπεραίωσις, εως (ή) tpeчepe de чеа-л-алtъ papte a pîꙋлꙋĭ, ші чл: (акt: saꙋ пeꙋt:).

Διαπέραμα (τὸ), = Διαπεραίωσις. 2) (ppin întind:) stpimtoape de aпъ, =Πορθμός. [ші

Διαπεράσιμος (ό, ή), (ppiнч: pîꙋ, ші чл:) de tpeкꙋt. [din

Δια-περάω -ῶ, biit: -άσω, tpeкꙋ pîꙋ din коло (акt: saꙋ пeꙋt:). (fir:) «Βίον διαπε-ρᾶν». Ksn:

Δια-περδικίζω, biit: -ίσω, каꙋtъ διεκπερ-δικίζω.

Δια-πέρθω, biit: πέρσω, (пex: διέπερσα, saꙋ διέπαρθον, ші mіж: în локꙋ de пas: διε-πράθόμην) poet: жъfꙋieskꙋ, пꙋstiezꙋ.

Δια-περι-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ пpe-ꙋmвлꙋ în коачĭ ші în коло; fakꙋ sола-цe (Ітл:).

Δια-περονάω -ῶ, biit: -ήσω, вaiꙋ, пъ-tpꙋпzꙋ чева кꙋ пiponꙋ, saꙋ кꙋiꙋ, ші чл: 2) = Διαπείρω. [διὰ, περόνη].

Διαπεσεῖν, пex: 2. de înf: ал лꙋĭ δια-πίπτω.

Δια πεσσεύω, biit: -εύσω, каꙋtъ διαπετ-τεύω.

Δια-πέταμαι, biit: -πτήσομαι, =Διίπταμαι.

Δια-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzŭ, desfakŭ. [de ʊnde
Δια-πέτασμα (τὸ), =Παραπέτασμα.
Διαπέτεια (ἡ), întindepe, desfaчepe. [din
Διαπετής, έος (ὁ, ἡ), desdoitŭ, întinsŭ, desfѣkʊtŭ. [διαπετάννυμι]
Δια-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, =Διίπταμαι.
Δια-πεττεύω, biit: -εύσω, mʊtŭ nietpeле în koaчĭ шi în коло (ла жокʊл de damъ saŭ taвлъ); (fir:) pisчezŭ чева. ‖ (miж:) жокŭ кʊ чiнева damъ, saŭ taвлъ, шi чл: (вezĭ шi διακυβεύω).
Δια-πέττω, At: în локŭ de διαπέπτω.
Δια-πεύθομαι, biit: -πεύσομαι, noet: în локŭ de διαπυνθάνομαι.
Διαπέφλοιδα, Ion: miж: tpe: de кʊ: ал лʊĭ διαφλύω.
Διαπέφραδον, noet: nex: 2: ал лʊĭ διαφράζω.
Διάπεψις [διαπέπτω], εως (ἡ), mistʊipe desъвîршitъ; koaчepe ажʊnsъ.
Διάπηγα, -ων (τὰ), stîлпĭ miчĭ întpe maĭ mapĭ. [шi
Διάπηγμα (τὸ), = Διάξυλον. [шi
Δια-πηγμάτιον (τὸ), dim: ал лʊĭ διάπηγμα. [din
Διαπήγνυμι, biit: -πήξω, înfirŭ чева întpe алtеле (ка съ se înцепенеaskъ бine). 2) = Συμπήγνυμι, înkeiŭ, ʊneskŭ stpîns. 3) înkerŭ de totŭ.
Δια-πηδάω, -ῶ, biit: -ήσω, sъpŭ п'întpe, saŭ maĭ npesʊs de чева. 2)=(saŭ гpeшit în локŭ de) Διαπιδύω. [de ʊnde
Διαπήδησις, εως (ἡ), sъpipe п' întpe, saŭ пe d'asʊnpa. 2) = (saŭ гpeшit în локŭ de) Διαπίδυσις.
Διαπῆλαι, nex: de înf: ал лʊĭ διαπάλλω.
Δια-πηνικίζω, biit: -ίσω, (fir:) konstpʊiŭ чева în kinŭ, ка съ amъцeskŭ; (fir:) înшeлŭ, atparŭ npin чева meшteшʊцitŭ. «Τοσοῦτον καλῶς διεπηνίκησας τὸν λόγον». Кpat: [διὰ, πηνίκη].
Διάπηξ, ηγος (ὁ), =Διάπηγμα.
Διάπηξις, εως (ἡ), konstpʊкцie din feлʊpite sneцiĭ. «Σώματος —». Stp: dioprantismʊл tpʊnʊлʊĭ. [διαπήγνυμι].
Δια-πιαίνω, biit: ανῶ, îngpaшŭ чева кʊ desъвîршipe.
Διαπίδυσις, εως (ἡ), isвopîpe, чiшnipe, шi чл: [din
Δια-πιδύω, biit: -ύσω, skoцŭ kite nʊцinъ ʊmezeaлъ npin kanaлŭ npea stpimtŭ, asʊdŭ, чiшneskŭ. «Διὰ τῶν πόρων διαπιδύουσα ἡ τροφὴ, καθάπερ ἐν κεραμίοις ὠμοῖς τὸ ὕδωρ». Apst: (se konf: кʊ διαπηδάω).

Δια-πιέζω, biit: -έσω, (Iksfn:) stpiвeskŭ кʊ deцeteле.
Δια-πηθικίζω, biit: -ίσω, mъ жокŭ кʊ чineва (saŭ fakŭ гpimase de pîsŭ) ка maĭmʊцa.
Δια-πικραίνω, biit: -ανῶ, amъpъskŭ npea mʊлt; (fir:) пекъжeskŭ, mîxneskŭ пe чineва foapte. [din
Διάπικρος (ὁ, ἡ), npea amapŭ. [διὰ, πικρός].
Διαπίμελος (ὁ, ἡ), npea гpasŭ, saŭ плiнŭ de гpъsime neste totŭ. [διὰ, πιμελής].
Δια-πίμπλημι, biit: διαπλήσω, ʊmплʊ de totŭ (nînъ sʊs); satʊpŭ; (fir:) desъвîpшeskŭ, înплineskŭ.
Δια-πίμπρημι, biit: διαπρήσω, apzŭ de totŭ.
Δια-πίνω, biit: -πίομαι, beaŭ пe zъstimпʊpĭ шi des. 3) mъ întpekŭ кʊ чineва ла bъʊtʊpъ. 3) beaŭ nînъ ла пiкʊtʊpъ, skʊpгŭ пaxapʊл. (вezĭ шi διαπεινάω).
Δια-πιπράσκω, biit: διαπράσω, bînzŭ ла ʊniĭ алцiĭ кʊ mъpʊнцeaoa.
Δια-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: διέπεσον, шi чл:) kazŭ de totŭ saŭ kîte пʊцinŭ; (npin întind:) kazŭ din локʊл meŭ, mъ pisineskŭ, mъ nieрzŭ; mъ stpikŭ; mъ toneskŭ; (fir:) mopŭ. «Ἄνθη διαπίπτοντα». Tfp: «Πότερον διαπέπτωκεν, ἢ διεκομίσθη τὰ γράμματα»; Sin: «Ἀπεχώρησαν ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες». Ksn: «Λόγου διαπεσόντος». Пл: «Ἐπειδὰν ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος, τῷ μὲν σώματι προσήκει διαλύεσθαι καὶ διαπίπτειν». Пл: «Ἕως οὗ διέπεσε πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν». Skp: 2) гpeшeskŭ, пʊ nemepeskŭ. «Πολλῶν ἡμερῶν οὐ μεμελέτηκε, καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν». Пл: «Διαπέσοιμι πανταχῇ». Apstf:
Δια-πιστεύω, biit: -εύσω, (кʊ aк: saŭ dat:) кpezŭ чева fъpъ niчĭ o îndoiaлъ; amŭ desъвîршitъ кpedinцъ în чева. 2) (кʊ aк: шi dat:) înкpedinцezŭ чева кʊĭва. (se konf: кʊ....
Δι-απιστέω -ῶ, biit: -ήσω, (кʊ dat:) пʊ npea кpezŭ, mъ îndoieskŭ.
Δια-πλανάω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀποπλανάω, pъtъчeskŭ пe чineва de totŭ.
Διάπλασις, εως (ἡ), totaлъ fopmape; (xipʊpг:) înkeгape din пoŭ a osʊлʊĭ fpîntŭ. [шi
Διάπλασμα (τὸ), лʊкpʊ fopmatŭ (sп: e: basŭ de пъmîntŭ, шi чл:); (mediч:) kataплasmъ, aлifie; saŭ (гpeшit)=Διάπασμα. [шi
Διαπλασμός (ὁ), = Διάπλασις. [din
Διαπλάσσω(ττω), biit: -πλάσω, fopmezŭ чева кʊ desъвîршipe шi îndemînъtate; (mediч:) tъmъdʊieskŭ oaseле чeле fъpî-

mate, saŭ skoase din înkeietȣpĭ. 2) ȣnrȣ чева din toate пъpцiле кȣ nopoiȣ. [de ȣnde

Διαπλαστικὸς, ή, ὸν, folositopȣ, saŭ în-daminatikȣ a fopma (шi чл: але лȣĭ δια-πλάττω).

Δια-πλατύνω, вiit: -υνῶ, лъцeskȣ (în-tinzȣ) чева din sineшĭ. «Διαπλατύνας (τὸ φύραμα) ποίησον τετράγωνον». Al:

Δια-πλέκω, вiit: -πλέξω, înплeteskȣ п' întpe; înkȣpkȣ, ='Εμ. (Συμ., Περὶ) πλέκω: amestekȣ. 2) desпleteskȣ, desfakȣ: (fir:) sfîpшeskȣ. «Βίον ---». Пл:

Διάπλεος (ὁ, ή), în лoкȣ de διάπλεως.

Δια-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, шi -οῦμαι, tpeкȣ плȣtind,

Διάπλεως, ω (ὁ, ή), de totȣ плinȣ. [διὰ. πλέως].

Δια-πλήθω, вiit: -πλήσω, = Διαπίμπλημι.

Δια-πληκτίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ batȣ, (saŭ mъ disпȣtȣ) кȣ чineвa; шi='Ακροβο-λίζομαι: (fir:) «Διαπληκτιζόμενος ἀπὸ νευ-μάτων πρὸς τὸ γύναιον». Пл: [de ȣnde

Διαπληκτισμὸς (ὁ), лoвipe peчiпpoкъ; (fir:) чeaptъ, disпȣtъ.

Δια-πληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Διαπίμπλημι.

Διαπλησθῆναι, пas: пeл: 1: пл лȣĭ δια-πίμπλημι.

Δια-πλήσσω(ττω), вiit: -πλήξω, лoвind pȣпȣ, fъpîmȣ. (se konf: кȣ....

Δια-πλίσσομαι, вiit: -πλίξομαι, staŭ, saŭ ȣmвлȣ кpъчitȣ. (вezĭ шi διαβαίνω). «Τὸ στόμα διαπεπλιγμὸς». Iskp: =Κεχηνὸς. (вezĭ шi ἐκπλίσσω).

Διαπλοκὴ (ή), =Συμ(Περὶ)πλοκή, înпле-тiчipe: înкȣpкътȣpъ; (fir:) вpъжmъшie, ȣpъ askȣпȣъ. [διαπλέκω]. [de ȣnde

Διαπλόκινος (ὁ, ή), шi

Διάπλοκος (ὁ, ή), înплeтiчitȣ; înкȣpкatȣ.

Διάπλοος -ους (ὁ, ή), плȣtitopȣ, кълъ-topȣ пe mape. || (sȣbst:) плȣtipe, кълъto-pie пe mape. 2) кaпaлȣ de tpeкȣt npin плȣtipe (Пл:).

Δι-απλόω -ῶ, вiit: -ώσω, întinzȣ, des-кizȣ, desfakȣ de totȣ.

Δια-πλύνω, вiit: -πλυνῶ, spълȣ вine, limпezeskȣ.

Δια-πλώω, вiit: -πλώσω, пoet: în лoкȣ de διαπλέω.

Δια-πνέω, пoet: în лoкȣ de διαπνέω.

Διάπνευμα (τὸ), вintȣ: aвȣpȣ. [шi

Διάπνευσις, εως (ή), =Διαπνοή. [шi

Διαπνευστικὸς, ή, ὸν, kontpiвȣitopȣ лa sȣflape, шi чл: [din

Δια-πνέω, вiit. -πνεύσω, sȣflȣ npin чeвa. aepezȣ; (npin întind:) eвapopezȣ, pisi-пeskȣ, disoлezȣ. || (miж: saŭ пas:) mъ aepezȣ, mъ eвapopezȣ; (pap) pesȣflȣ; шi (npin întind:) mъ odixneskȣ; шi='Απο-πέρδω. (вezĭ шi διαφυσάω). [de ȣnde

Διαπνοή, шi

Διάπνοια (ή), npinsȣflape; aepape, saŭ pesȣflape, шi чл:

Δια-ποδίζω, вiit: -ίσω, mъsȣpȣ кȣ па-шiĭ; (fir:) чepкȣ, чepчetezȣ. (вezĭ шi ἀ-ναποδίζω). 2) sъpȣ în koaчĭ шi în кoлo. [de ȣnde

Διαποδισμὸς (ὁ), ȣnȣ felȣ de danцȣ.

Δια-ποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, sъвîpшeskȣ, saŭ desъвîpшeskȣ чeвa.

Δια-ποικίλλω, вiit: -ιλῶ, înfpȣmȣseцezȣ чeвa пeste totȣ кȣ пestpiчiȣпĭ. [din

Διαποίκιλος (ὁ, ή), пeste totȣ, saŭ п' a лoкȣpea пestpiцȣ. [διὰ, ποικίλος]

Δια-ποιμαίνω, вiit: -ανῶ, пoet: (fir:) dipiцezȣ, гȣвepпezȣ. «Διαποιμαίνω βίον». Maпet: (вezĭ шi διαβόσκω).

Δια-πολεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat: saŭ ak: кȣ пpeп:) mъ pesвoieskȣ кȣ stъpȣin-цъ, шi пînъ лa sfîpшitȣ asȣпpa кȣĭвa. (вezĭ шi διαμάχομαι). [de ȣnde

Διαπολέμησις, εως (ή), pesвoipe stъpȣi-toape пînъ лa sfîpшitȣ.

Δια-πολιορκέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъpȣieskȣ în înпpesopapea ȣneĭ чetъцĭ, шi чл: пînъ лa sfîpшitȣ.

Διαπολιτεία (ή), пeȣпipe în tpeвĭ пoлi-tiчe, ='Αντιπολίτευσις. [din

Δια-πολιτεύομαι, вiit: -εύσομαι, = 'Αντι-πολιτεύομαι, fakȣ oпosiцie кȣĭвa în tpeвĭ пoлitiчe, sîntȣ пoлitiчeшte пeînвoitȣ în si-stemъ кȣ чineвa. [de ȣnde

Διαπολιτευτής, οῦ (ὁ), пoлitikȣ pivaлȣ кътpe чineвa.

Δι-απόλλυμι, вiit: -ολέσω, npъпȣdeskȣ чeвa de totȣ.

Δια-πομπεύω, вiit: -εύσω, sъвîpшeskȣ o пoмпъ, saŭ пapadъ. 2) пoet: în лoкȣ de διαπέμπω. [din

Διαπομπὴ (ή), tpimitepe peчiпpoкъ saŭ în koaчĭ шi în кoлo. [διαπέμπω]. [de ȣnde

Διαπόμπιμος (ὁ, ή), кape se tpimite, saŭ este de tpimis în koaчĭ шi în кoлo în deosевite пъpцĭ. 2) пoet: = Μετάπεμπτος.

Δια-πονέω -ῶ, шi (miж:) διαπονέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, depпinzȣ, eksep-чezȣ кȣ desъвîpшipe. 2) sъвîpшeskȣ (do-вîndeskȣ, înвъцȣ) чeвa кȣ mȣлtъ osteпea-лъ; mistȣieskȣ. (вezĭ шi 'Εκπονέω). 3) mъ indeлetпiчeskȣ кȣ siлiпцъ шi stъpȣipe лa

чева. 4) (maĭ поŭ) мъ мîхпeskŭ кŭ ковîр-шipe. [de ŭnde

Διαπόνημα (τὸ), pesŭлtatŭ de ostenitoa-pe denpindepe; saŭ обiektŭ съвîршitŭ кŭ мŭлтъ ostenеалъ.

Δια-πονηρεύομαι, віit: -εύσομαι, (кŭ ак: преп:) мъ поptŭ кътpe чineва вiкленe-ште; saŭ мъ întpeкŭ ла вiклeнie кŭ чineва.

Διαπόνησις, εως (ἡ), [διαπονέω] съвîршi-pe de вpe ŭпŭ лŭкpŭ прin некontenitъ шi ostenitoape лŭкpape.

Διάπονος (ὁ, ἡ), denpinsŭ кŭ ostenелĭ шi ръвdape; (прin ŭpш:) iŭшitopŭ de o-stenеалъ. [διὰ, πόνος].

Διαπόντιος (ὁ, ἡ), плŭtitopŭ пе мape, saŭ din коло песte мape; мapitimŭ. «Δι-απόντιος πόλεμος, saŭ στρατεία». Тŭч: pes-воiŭ, saŭ eкспediцie пе мape. «Διαπόντιος πέταται». Пл: ŭвoapъ din коло песte ма-pe. [διὰ, πόντος].

Διαπόνως, adв: == Ἐπιπόνως, кŭ oste-neалъ, апeвoe. [διάπονος].

Διαπορεία (ἡ), == кŭ. .

Διαπόρευμα (τὸ), пetrечepe de кале, saŭ кълъtopie. 2) (гpешit) în локŭ de διαπό-ρευμα. [din

Δια-πορεύω, віit: -εύσω, tpeкŭ пе чine-ва din коло. ‖ (шiж:) tpeкŭ, кълъtopeskŭ; (fir:) поveśteskŭ.

Δι-απορέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ мipŭ, мъ îndoieskŭ кŭ totŭл. 2) мъ aflŭ în лiпsъ de мiжлоаче (în кîtŭ пŭ шtiŭ че sъ faкŭ, ле пiepzŭ). 2) пpопŭiŭ o nedomiрipe. (de ŭnde пas:) «Διηπορημένον». == Διαπό-ρημα. [de ŭnde

Διαπόρημα (τὸ), oбiektŭ de nedomiрipe. [шi

Διαπόρησις, εως (ἡ), мipape, nedomi-pipe, îndoiалъ; (fir:) stpiмtopape. [шi

Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, eкспpiмътopŭ, saŭ în-semnътopŭ de nedomiрipe, мipape, saŭ îndoiалъ. [de ŭnde

Διαπορητικῶς, adв: în кiпŭ de мipape, saŭ îndoiалъ, кŭ nedomiрipe.

Δια-πορθέω -ῶ, віit: -ήσω, == Διαπέρθω.

Διαπορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -κῶς, пŭtinчoŭ, saŭ îndeмînatiкŭ a tpeче stpiм-toape de апъ. [din

Δια-πορθμεύω, віit. -εύσω, tpansпoptŭ, tpeкŭ пе чineва de чеа-л-алтъ пapte de o stpiмtoape de апъ (pîŭ, шi чл:): (fir:) adŭкŭ кŭiва opdinŭ: пpedaŭ лeкцie, tpa-dŭкŭ, eкспликŭ. [de ŭnde

Διαπορθμευτής, οῦ (ὁ), tpansпoptъtopŭ de чеваа песte o stpiмtoape de апъ.

Διαπορία (ἡ), == Διαπόρησις, nedomi-pipe, îndoiалъ.

Δια-πορπακίζω, віit: -ίσω, == Πορπακίζω, îшĭ пetpeкŭ мîna прin вepiga пaвъzei.

Δι-αποῤ-ῥιπτέω -ῶ, віit: -ήσω, == Διαῤῥιπτέω.

Διαπόρφυρος (ὁ, ἡ), въпsitŭ de totŭ, saŭ колоpatŭ ічĭ коло (nestpiцatŭ) пŭмаĭ кŭ faцъ пŭpпŭpie. [διὰ, πορφύρα].

Δι-απο-στέλλω, віit: -στελῶ, == Διαπέμπω, tpiмiцŭ în маĭ мŭлte локŭpĭ, saŭ прin чineва: tpiмiцŭ în pечiпpoкŭ, кopespŭnzŭ кŭiва. [de ŭnde

Διαποστολὴ (ἡ), tpiмitepe прin чineва, saŭ în маĭ мŭлte пъpцĭ, saŭ în pечi-пpoкŭ, кopesпondinцъ.

Δι-απο-φεύγω, віit: -φεύξομαι. шi -φευ-ξοῦμαι, fŭгŭ, мъ апъpŭ de чева прin чева.

Δια-πραγματεύομαι, віit: -εύσομαι, tpa-ktezŭ, oвsepвŭ чева кŭ eкsaktitate. 2) întpепpinzŭ, saŭ мъ siлeskŭ a съвîршi чева.

Διαπραθέειν, поet: пеx: 2: de înf: ал лŭĭ διαπέρθω.

Διάπραξις [διαπράττω], εως (ἡ), съвîр-шipe; isвŭtipe.

Διάπρασις [διαπιπράσκω], εως (ἡ), вînza-pe desъвîршitъ saŭ кŭ пъpŭцeаoa.

Δια-πράσσω(ττω), віit: -πράξω, == Διανύω. съвîршeskŭ; (прin întind:) omopŭ, пpъ-пŭdeskŭ. (кŭ ак:) «Διαπρήσσοντα κέλευθα». Il: A. (шi fir:) «Ἤματα δ' αἱματόεντα δι-έπρησσον πολεμίζων». Il: I. (шi пas:) «Διε-πεπράγμεθα». Eŭp: пе ашŭ пpъпъdit. (вezĭ шi διεργάζομαι). 2) съвîршeskŭ, saŭ лŭ-кpezŭ siлindŭ мъ a isвŭti în чева. «Ἐγώ σοι τοῦτο διαπράξω». Apstf: (шi мiж:) «Ἐὰν τοῦτο διαπράξῃ». Ksп: (шi кŭ inf:) «Διε-πράξατο τῶν ἀγγέλων γενέσθαι». Тŭч: (шi кŭ пpeп:) «Περὶ σπονδῶν πρὸς αὐτὸν διε-πράττοντο». Ksп:

Διαπραΰνω, віit: -υνῶ, == Καταπραΰνω.

Διαπρέπεια (ἡ), мъpeцie, însemпъtate. [din

Διαπρεπής, έος (ὁ, ἡ), пpea мъpeцŭ, stpълŭчitŭ, deosевitŭ, însemnatŭ, шi чл: [din

Δια-πρέπω (fъpъ віit), мъ deoseвeskŭ d' întpe чеĭ-л-алцĭ, sîntŭ маĭ пpesŭs de кît алцiĭ; (foapte pap stpъш:) înfpŭмŭse-цezŭ.

Διαπρεπῶς, adв: stpълŭчit, кŭ мъpeцie, însemпъtate, шi чл: [διαπρεπής].

Διαπρεσβεία, шi Διαπρέσβευσις, εως (ἡ), pечiпpoкъ tpiмitepe de солi; saŭ tpaktape прin солĭ. [din

Δια-πρεσβεύω, віit: -εύσω. (кŭ ак: пpeп:)

mъ dȣkȣ̆ tpimisȣ̆ solȣ̆. || (miж:) tpimiцȣ̆ în pечinpokȣ̆, saȣ̆ kъtpe чineвa solĭ.

Διαπρῆσαι, пеx: 1: de înf: ал лȣĭ διαπίμπρημι.

Διαπρήσσω, вiit: -πρήξω, Ion: în локȣ̆ de διαπράσσω.

Διαπρηστεύω, (грешit) în локȣ̆ de διαδρηστεύω.

Διάπριστος (ὁ, ἡ), tъiatȣ̆, saȣ̆ de tъiat кȣ ferъstpeȣл. [din

Δια-πρίω, вiit: -πρίσω, taiȣ̆ npin miжлокȣ̆ кȣ ferъstpъȣл. || (miж: fir:) skpîшneskȣ̆ dinцiĭ, mъ пекъжeskȣ̆ tape, кръпȣ̆ de пеkazȣ̆.

Διαπριωτὸς, ἡ, ὸν, = Διάπριστος.

Διαπρὸ, noet: în локȣ̆ de διὰ πρὸ, = кȣ

Διαπρόθι, adв: noet: = Διαμπερὲς, de totȣ̆, пînъ din коло.

Δια-προστατεύω, вiit: εύσω, (кȣ ак:) dipiцezȣ̆ чева de ла înчепȣtȣ̆ пînъ ла sfîpшitȣ̆.

Διαπρύσιος, α saȣ̆ ος, ον, noet: (пpinч: despre гласȣ̆) пътpȣnzъtopȣ̆, aȣzitȣ̆ de depapte; вestitȣ̆; (pap) кȣ гласȣ̆ mape. «Κήρυξ — ». Гpr: 2) întinsȣ̆ de ла o mapцine пînъ ла alta, nekontenitȣ̆, пpeлȣnцitȣ̆. «Πόλεμος — ». Apt: || «Διαπρύσιον, adв: = кȣ

Διαπρυσίως, adв: кȣ гласȣ̆ пътpȣnzъtopȣ̆, кȣpat, desлȣшit. 2) (npin iitind) nekontenit. (вezĭ шi διαμπερές).

Δια-πταίω, вiit: -πταίσω, mъ potikneskȣ̆ în fie кapе пасȣ̆; (fir:) грешeskȣ̆ (mъ înпiedikȣ̆) ла fie кapе zичepe.

Διαπτάσθαι, miж: пеx: de партч: ал лȣĭ δίπταμαι.

Διαπτά(πτό)μενος, miж: пеx: de партч: ал лȣĭ δίπταμαι.

Διαπτερνιστὴς, οῦ (ὁ), des ловitopȣ̆ кȣ кълкiiȣл; (fir:) песȣпȣсȣ̆, despreцȣitopȣ̆. [διαπτερνίζω].

Δια-πτερόω -ῶ вiit: -ώσω, inapipezȣ̆. 2) îmĭ întinzȣ̆ apipiле; (în цеn:) desdoieskȣ̆, deskizȣ̆; saȣ̆ кȣръцȣ̆, rîdiлȣ̆ кȣ папъ. «Διαπτερώσει τὸν βρόγχον». Iпкp:

Δια-πτερύσσομαι, вiit: -ύξομαι, noet: sвopȣ̆ în коачĭ шi în коло.

Διαπτέρωσις, εως (ἡ), înapipape, întindepe, deskidepe de apipĭ. 2) кȣръцipe, saȣ̆ rîdiлape кȣ папъ. "Ωτων — » Epotian: [διαπτερόω].

Δια-πτίσσω, вiit: -πτίσω, pisezȣ̆ вine, saȣ̆ deskoжeskȣ̆ пȣmaĭ.

Δια-πτοέω -ῶ, вiit: -ήσω, speriȣ̆ tape, îngrozeskȣ̆; (npin întind:) fakȣ̆ a fȣцi de fpikъ. [de ȣnde

Διαπτόησις, εως (ἡ), sпеpiape, pesпîndipe de spaimъ; (fir:) tape poftъ. «Διαπτόησις ἀφροδισίων». Hlt:

Δια-πτοιέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локȣ̆ de διαπτοέω. [de ȣnde

Διαπτοίησις, εως (ἡ), noet: în локȣ̆ de διαπτόησις.

Διάπτυξις, εως (ἡ), desdoipe, deskidepe; (fir:) eksпликape întinsъ. [din

Δια-πτύσσω, вiit: -πτύξω, desdoieskȣ̆, desfakȣ̆, deskizȣ̆; (fir:) eksпликȣ̆, desлȣшeskȣ̆ (se konf: кȣ διαπτύω). 2) înfъшȣpȣ̆ de totȣ̆, stpînгȣ̆; înкȣpкȣ̆.

Διάπτυστος (ὁ, ἡ), = Κατάπτυστος, de despreцȣit, ȣpîчosȣ̆. (se konf: кȣ διάπυστος). [διαπτύω].

Διαπτυχὴ (ἡ) = Πτυχὴ, îndoitȣpъ. [вezĭ διαπτύσσω].

Δια-πτύω, вiit: -πτύσω, skȣipînd лепъdȣ̆; (fir:) despreцȣieskȣ̆. (se konf: кȣ διαπτύσσω).

Δι-άπτω, вiit: -άψω, = Ἀνάπτω.

Διάπτωμα (τὸ), шi

Διάπτωσις, εως (ἡ), [διαπίπτω] къdepe; (fir:) грешеалъ, neisвȣtipe; nenopoчipe.

Δια-πυέω -ῶ, вiit: -ήσω, лȣкpezȣ̆ o anostemъ, ка sъ коакъ, шi sъ skoaцъ пȣpoiȣ̆. [de ȣnde

Διαπύημα (τὸ), коаптъ anostemъ, шi пȣpoiȣл dintp' însa. 2) = кȣ...

Διαπύησις, εως (ἡ), лȣкpape spre коачepe, шi пȣpoiape de anostemъ. [шi

Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, folositopȣ̆ ла коачepe шi пȣpoiape de anostemъ, malaktikȣ̆.

Διαπυθέσθαι, пеx: 2: de inf: ал лȣĭ διαπυνθάνομαι.

Δια-πύθω, вiit: πύσω, = Κατασήπω.

Διαπυΐσκω, (фъpъ вiit:) Ion: în локȣ̆ de διαπυέω.

Δια-πυκτεύω, вiit: εύσω, mъ лȣптȣ̆ în гiontȣpĭ кȣ чineвa; (fir:) mъ dispȣtȣ̆.

Διαπόλιος (ὁ, ἡ), чел че intpъ npin поpцiле opaшȣлȣĭ. || (npinч: în пеȣt:) «Διαπόλιον (se înц: τέλος)». taksa, че se плъteшte пentpȣ челе че es, saȣ̆ intpъ în opaшȣ̆. [διὰ, πόλη].

Δια-πυνθάνομαι вiit: -πεύσομαι, întpeвȣ̆ pepetat, чepчetezȣ̆ къ amъpȣntȣл.

Διάπυος (ὁ, ἡ), = Ἔμπυος, коптȣ̆, пȣpoiosȣ̆. [διὰ, πύον]. [de ȣnde

Δια-πυόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Διαπυέω.

Δια-πυριάω -ῶ, вiit: -άσω, каȣtъ πυριάω.

Διαπυρίζω, вiit: -ίσω, înfoчezȣ̆, înfлъкъpezȣ̆; (fir:) întъpîtȣ̆, mîniiȣ̆ пе чineвa. [din

Διά-πυρος (ὁ, ἡ), = Διακαὴς, înfokatȣ̆;

(fir:) iste, aktivš. [διά, πῦρ]. [de šnde

Διαπυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înflъкърезš de totš, înчinгš кš fокš, apzš.

Δια-πυρσαίνω, biit: -ανῶ, шi

Δια-πυρσεύω, biit: -εύσω, daš de шtipe prin лšminї de fокšpї, (Тšрч: masaлaлe); (în џen:) лšmînezš, daš лšminъ.

Διαπύρως, adв: (fir:) кš mšлtъ ferвinџeaлъ (de boinџъ). [διάπυρος].

Διάπυστος (ὁ, ἡ), [διαπυνθάνομαι] aшzitš, кšnosкštš прътstindenea.

Δια-πυτίζω, biit: -ίσω, sкšînînd stponeскš.

Δια-πωλέω -ῶ, biit: -ήσω, =Διαπιπράσκω.

Διαραίρηται, Ion: saš At: în лoкš de διήρηται, 3: sinг: neps: de pas: tpe: de кš: aл лšї διαιρέω.

Δι-αράσσω(ττω), biit: -αράξω, fъpîmš, fpîngš.

Διάργεμος (ὁ, ἡ). poet: [διά, ἀργός]. pikatš кš aлвš.

Δι-άρδω, biit: -άρσω, šdš neîncetat.

Δια-ρέμβομαι (fъpъ biit:) = Διαῤῥέμβομαι.

Δι-αρετίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ întpeкš кš чineвa în biptšte (пapad: a лšї διαδοpατίζομαι). [διά, ἀρετή].

Δι-αρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, комвinš întpe dînseлe înкeietšpeлe tpšпšлšї; (prin šрm:) fopmezš; (fir:) pegšлezš, îndpeptezš, întокmesкš; eкsпліkš; aptiкoлezš; пponšnџš desлšшit. [διά, ἄρθρον]. [de šnde

Διάρθρωσις, εως, (ἡ), комвinape de înкeietšpї întpe dînseлe; (prin šрm:) fopmape; eкsпліkape; лesnічišne în mішкape: aptiкoлatъ пponšnџie. [шi

Διαρθρωτικὸς, ή, ὸν, nštinчosš; îndemînatiкš лa înкeiepe de înкeietšpї (шi чл: a лe лšї διαρθρόω).

Δι-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, пšmъpš кîte šna, saš пšmъpînd deosebesкš; sокotesкš (чepчetezš) кš amъpšntšл кîte šna šna. [de šnde

Διαρίθμησις, εως, (ἡ), пšmъpape, sокotipe кš amъpšntšл.

Δι-αριστάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ întpeкš кš чineвa лa mîncape de пpînzš. [διά, ἄριστον].

Διάρκεια (ἡ), dъinipe. [διαρκής].

Δι-αρκέω -ω, biit: -έσω, (fъpъ кazš) sîntš кš desъвîpшipe destšлš, saš destoïniкš лa чeвa. 2) dъinezš, dšкš, џiš пînъ лa sfîpшitš, saš mšлтъ вpeme. 3) (кš dat:) = Ἐπαρκῶ, îndestšлezš пe чineвa; ажštš, folosesкš. 4) (кš aк: stpъm:) faкš пe чineкa a dъini, a џinea, îл xpъneskš, кa sъ пoatъ dšчe maї mšлt. [de šnde

Διαρκὴς, εος (ὁ), dъinitopš (saš îndestšлътopš) mšлтъ вpeme, saš пînъ лa sfîpшitš; (prin šрm:) џeaпъnš, destoiniкš. [de šnde

Διαρκῶς, adв: de îndestšл; кš dъinipe, saš stъpšipe,

Διαρμα (τὸ), = Δίαρσις, apdiкape; (fir:) 'пълџime de кšвîntš. 2) кълъtopipe пe mape. 3) лoкš de tpeчepe. [διαίρω].

Διάρμενος (ὁ, ἡ), (кopaвie) кš doъ кaтapte, saš пînze. [δίς, ἄρμενον].

Διαρμόζω(ττω), biit: -όσω, алкътšiesкš, potpiвesкš, комвinš; (mіж:) întокmesкš, pegšлezš. 2) (pap) despapџš.

Διαρπαγή (ἡ), xpъnipe totaлъ, жъfšipe. [шi

Διάρπαγμα, (τὸ), xpъпitšpъ, жafš, saš лšкpš xpъпitš. [din

Δι-αρπάζω, biit: -άσω, шi poet: -άξω, xpъпesкš din toate пъpџiле, жъfšiesкš.

Διαῤῥαγὴ (ἡ), [διαῤῥήγνυμι] pšпepe, în doъ; кpъпъtšpъ. (вezї шi διάῤῥηξις].

Διαῤ-ῥαίνω, biit: -ρανῶ, stponeскš пpetštindenea.

Διαῤ-ῥαίω, biit: -ραίσω, sfъpîmš de totš; (fir:) пpъпъdesкš, stpîngš de totš.

Διάῤῥαμμα (τὸ), кšsъtšpъ пeste totš, saš iчї кoлo în distanџe. 2) въgape de fipš în špeкiле aкšлšї. [διαῤῥάπτω].

Διαῤ-ῥαντίζω, biit: -ίσω. = Διαῤῥαίνω.

Διαῤ-ῥαπίζω, biit: -ίσω, пълmšiesкš des, saš tape.

Διαῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, кosš пeste totš, saš pap iчї кoлo. 2) вagš fipšл în špeкiле aкšлšї. [de šnde

Διαῤῥαφὴ (ἡ), кoasepe, saš кšsъtšpъ пeste totš. saš pap; въgape în špeкiле aкšлšї.

Διαῤ-ῥαχίζω, biit: -ίσω, taiš în лšnгš, (кpъпš în doъ) пe šninape. [διά, ῥάχη].

Διαῤ-ρέμβομαι (fъpъ biit:), mъ pъtъчesкš înкoaчї шi 'нкoлo.

Διαῤ-ρέπω, biit: -ρέψω, mъ плeкš, aтîpnš кînd лa o пapte, кînd лa aлta (кa къmпъna).

Διαῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσομαι, (пex: διεῤῥύην, шi чл:) кšpgš, mъ въpsš пpin mіжлoкš. «Ποταμὸς τὴν χώραν πᾶσαν διαῤῥέων». Isкp: (шi пas:). «Πολλοῖς καὶ καλλοῖς ὕδασι ναματιαίοις διαῤῥεῖται». Diod: (шi fir:) «Φήμη» («Κλέος) διέῤῥει». 2) (пpin întind:) mъ въpsš, mъ pisinesкš; aлšпeкš, fšgš пe fšpiш; пiepš, mъ tpeкš, mъ tonesкš, mъ пpъпъdesкš». Διαῤῥυῆναι τῶν χειρῶν». Лšч: «Διαῤῥέοντας ἐκ τῆς στρατοπεδείας». Плв:

«Νεκρῶν ὑπὸ χρόνου διεῤῥυηκοτων». Пл. (fir:) «Χάρις διαῤῥεῖ». Sof: «Τὸ σκαφίδιον ὑπόσαθρον ἐστὶ, καὶ διαῤῥεῖ τὰ πολλά». Лвч: ĭĭ intpъ апъ npin гъвpĭ. «Φθέγγεσθαι τοῖς χείλεσι διεῤῥυηκόσιν». Apstf: (ші fir:) «Διαῤῥέουσα σάρξ». Гал: «Διεῤῥυηκὼς καὶ λεπτὸς ὑπὸ νόσου». Apt: «Μειράκια κομῶντα καὶ διαῤῥέοντα». Sin: desmiepdaцĭ, aлintaцĭ. (вezĭ ші διαχέω).

Διαῤ-ῥήγνυμι, вiit: -ῥήξω (між: tpe: de кв: διέῤῥωγα, ші чл:) рвпй, sfîшiй, snaprй; (akt: ші nevt:) кръпй. «Διαῤῥήξασα χαλινόν». Trn: (ші nas: saй між:) «Ἱμάτια («Χεῖλη) διέῤῥωγότα». Dskp; ші Xpst: «Χορδὴ διεῤῥωγυῖα». Пл: «Ὅπως διαῤῥαγῶσιν ὑπὸ τοῦ φθόνου». Лвч.

Διαῤῥήδην [διαῤῥηθῆναι], adв: кв snвnepe кврatъ, desлвшit, кв mape глasй.

Διάῤῥηξις, εως (ἡ), desъвîpшitъ sfîшiape, snapцepe, кръпape, ші чл: (вezĭ ші διαῤῥαγή). [διαῤῥήγνυμι].

Διάῤῥησις, εως, (ἡ), —snвnepe кврatъ, desлвшitъ eкsnлiкaцie. [διαῤῥέω = διείρω].

Διαῤῥήσσω, вiit: -ῥήξω, = Διαῤῥήγνυμι.

Διάῤῥιμμα (τὸ), [διαῤῥίπτω] apвnкape, сълtape a tpвпвлвĭ кînd ла о napte кînd ла alta.

Διαῤ-ῥινέω -ῶ, вiit: -ήσω, пiлeskй de totй, sввцiezй.

Διαῤ-ῥιπίζω, вiit: -ίσω, вîntвpînd pisineskй, saй peskoлeskй. 2) fakй вîntй кв апъpъtoape, апъpй.

Διαῤ-ῥιπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, At: în лoкй de

Διαῤ-ῥίπτω, вiit: -ῥίψω, asвîpлй înкoaчĭ ші înкoлo, pesnîndeskй; (npin întind;) лenъdй, desnpeцвieskй. [de вnde.

Διάῤῥιψις, εως (ἡ), asвîpлipe înкoaчĭ ші înкoлo, înпpъшtiape, pisipipe.

Διάῤῥοδος (ὁ, ἡ), fъквtй de tpantafiлĭ. [διὰ, ῥόδον].

Διαῤῥοὴ (ἡ), [διαῤῥέω] кврцepe (de anъ saй вîntй) npin чeвa. 2) = παλίῤῥοια. 3) (npin întind:) кaпaлвл, saй лoквл; npin кape кврцe, se вapsъ чeвa.

Διαῤ-ῥοθέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: aлeprй кв sgomotй ші iвцeaлъ; (npin întind:) întъpîtй.

Διάῤῥοια (ἡ), = Διαῤῥοή. 2) кврцepe mвлtъ a nîntечeлвĭ, вpdinape.

Διαῤ-ῥοιζέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: tpeкй швepînd.

Διαῤῥοίζομαι вiit: -ίσομαι, пъtimeskй de вpdinape, [ші

Διαῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, пъtimaшй de вpdinape. [διάῤῥοια].

Διάῤῥοος -ους (ὁ), =Διαῤῥοή, кaпaлй.

Διαῤῥυδὰν, ἄντος (τὸ), Dop: în лoкй de διαῤῥυδῆεν, nevt: лвĭ

Διαῤῥυδήεις, εσσα, εν, noet: = Διαῤῥέων; (fir:) tpeкъtopй. [ші

Διαῤῥύδην [διαῤῥέω]. adв: ка апа че кврцe ші tpeчe.

Διαῤ-ῥυθμίζω, вiit: -ίσω, пвiй ла pîndвiaлъ, întoкmeskй.

Διαῤ-ῥυίσκω, (ші між:) -ομαι, noet: în лoкй de διαῤῥέω; (fir:) tpeкй.

Διαῤ-ῥύπτω, вiit: -ῥύψω,=Διακαθαίρω.

Διάῤῥυσις, εως (ἡ), =Διαῤῥοή. [ші

Διαῤῥυτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiввitopй, saй înлesnitopй ла sкврцepe npin чeвa. [ші

Διάῤῥυτος (ὁ, ἡ), (лoкй) npin кape se sкврг mвлte ane.

Διαῤ-ῥύω, вiit: -ῥύσω, tpagй чeвa npin чeвa. «Διαῤῥύσαι τὰς νῆας τὸν ἰσθμόν». Ep:

Διαῤῥωγὴ (ἡ), [διαῤῥήγνυμι] кръпътвpъ, (Tвpч:) apaлiкй; distanцъ, desпъpцitвpъ.

Διαῤ-ῥώννυμι, вiit: -ῥώσω, întъpeskй înкврaжeзй.

Διαῤ-ῥὼξ, -ῶγος (ὁ, ἡ), = Διεῤῥωγὼς, рвntй, snaptй de totй.

Δίαρσις, εως, (ἡ), apdiкape (de mînъ, ші чл:); înълцape (de кввîntй). «Ἐκ διάρσεως μάχη». Плв: (вezĭ ші διάληψις). [διαίρω].

Δι-αρταμέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: [ἄρταμος] toкй, fъpîmiчeзй (кapne).

Δι-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἀπαρτάω, deoseвeskй, desnapцй, denъpteзй; (fir:) цiй пe чineвa atîpnatй (în inodiaлъ); (pap) nopвnчeskй. [de вnde

Διάρτησις, εως (ἡ), = Διάστασις, desпъpцipe.

Διαρτία (ἡ), (noй) konstpвкцie (npinч: a tpвnвлвĭ). [διὰ, ἄρτιος]. [de вnde

Δι-αρτίζω, вiit: -ίσω, aлкъtвieskй, fopmeзй; întoкmeskй; dipiцeзй, =Καταρτίζω.

Δια-ρύσαι, în лoкй de διαῤῥύσαι, (nex: de înf: aл лвĭ διαῤῥύω.

Δίαρχοι (οἱ), чeĭ doĭ dpeгъtopĭ (Ἑλλανοδίκαι). [δὶς, ἀρχή].

Δι-άρχω, вiit: -άρξω, sîntй dpeгъtopй пînъ în sfîpшitй.

Δια-σαίνω, вiit: -σανῶ, клetinй, daй din coadъ (ка кîinele).

Δια-σαίρω, (neîntp:) npez: aл лвĭ διασέσηρα.

Δια-σαλακωνίζω, вiit: -ίσω, вmвлînd îmĭ fpînгй miжлoквл. (вeзĭ ші διασαυλόομαι, ші σαυλοπρωκτιάω).

Διασάλευσις, -εως (ἡ), клetinape, srȣdȣipe din temeлiĭ. [din

Δια-σαλεύω, biit: -εύσω, клetinȣ des шi tape, srȣdȣiȣ din temeлiĭ; tȣpвȣpȣ, pestopnȣ. [вezĭ шi διασείω).

Δια-σαλπίζω, biit: -ίσω, besteskȣ npetȣtindenea кȣ tpîmвiцa; (fir:) defaĭmȣ. [διά, σάλπιγξ]..

Διασαπείς, εῖσα, ἐν, пas: пex: 2: de naptч: aл лȣĭ διασήπω.

Δια-σαρδωνίζω, biit: -ίσω, pîzȣ fъpъ пofъ. [вezĭ σαρδωνίζω].

Δια-σάττω, biit: -σάξω, îndesȣ ȣmплînd saкȣл.

Δια-σαυλόομαι, -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ miшкȣ alintat, дъnцezȣ кȣ mȣлte pesfîпfъtȣpĭ. (вezĭ шi διασαλακωνίζω).

Δια-σαφέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

Δια-σαφηνίζω, biit: -ίσω, deslȣшeskȣ чeва кȣ sкȣmпъtate, mъ eкsпpimȣ npea лъmȣpit. [de ȣnde

Διασάφησις, εως (ἡ), skȣmпъ eкsплiкape, deslȣшipe. [шi

Διασαφητικός, ή, όν, шi adв: -ικῶς, foлositopȣ, îndemînatiкȣ a deslȣшi, a eкsплiкa кȣpat.

Διάσεισις, εως (ἡ), шi

Διασεισμός (ὁ), клetinape, srȣdȣipe; aвȣзȣ de dperъtopȣ (жȣdiкъtopȣ, шi чл:). [шi

Διάσειστος (ὁ), sȣпȣsȣ лa клetinape, saȣ srȣdȣipe. «Ἀστράγαλος —». Esx: пe кape maĭ 'nainte de a л' apȣnкa, îл клetinъ în вasȣл чeл înadins пentpȣ aчeasta. [din

Δια-σείω, biit: -σείσω, =Διασαλεύω, клetinȣ tape, saȣ neînчetat; (fir:) skopneskȣ tȣpвȣpъpĭ, fakȣ amesteкъtȣpĭ; îmĭ aвȣзezȣ пoлitiкa ȣstepe. (вezĭ шi ἀνασείω).

Δια-σέσηρα, tpe: de кȣ: (în лoкȣ de neîntp: npez: διασαίρω) pînжeskȣ, saȣ zîmвeskȣ a pîde, pîzȣ siлit.

Δια-σεύομαι, (пex: διεσσύμην) пoet: (кȣ aк: saȣ цen:) mъ aвîpлȣ, пъвълeskȣ npin чeва, tpeкȣ penede npin miжлoкȣ de чeва.

Δια-σήθω, biit: -σήσω, пetpeкȣ npin sitъ, чepnȣ.

Δια-σηκόω -ῶ, biit: -ώσω, apdiкȣ чeва în mînъ, кa sъ 'ĭ чepкȣ rpeȣtatea.

Δια-σημαίνω, biit: -ανῶ, faкȣ semnȣ. «Διεσήμηνε τῇ χειρί». Ил: 2) înкȣnoщtinцezȣ. «Πάντως οὖν μοι τούτους διασήμηνον». Ksn: 3) (miж:) însemnezȣ. «Διασημαίνονται τοὺς τόπους». Apst:

Διάσημος (ὁ, ἡ), лesne de кȣnoskȣt, saȣ de înцeлes. 2) însemnatȣ, вestitȣ. [διά, σῆμα].

Δια-σήπω, biit: -σήψω, faкȣ a пȣtpezi de totȣ.

Διάσια (τὰ), sepвъtoape în чinstea лȣĭ Жoe (Μειλίχιος) în Atena. (вezĭ шi Διπόλια). [Δία, aк: aл лȣĭ Ζεύς].

Δια-σιγάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, tpeкȣ кȣ tъчepea, taкȣ чeва de totȣ.

Δια-σίζω, (fapъ biit:) fлȣepȣ tape împotiвa кȣiва. =Ἐκσυρίττω.

Δια-σιλλαίνω, biit: -ανῶ, шi

Δια-σιλλόω -ῶ, biit: -ώσω;=Διακωμῳδῶ, вaлжoкopeskȣ npetȣtindenea de faцъ.

Δια-σιμόω -ῶ, biit: -ώσω, вaлжoкopeskȣ пe чineва sвîpчind din nasȣ; saȣ (rpeшit) în лoкȣ de διασιλλόω.

Δια-σιτία (ἡ), nopцie de xpanъ пe вiaцъ. (de ȣnde пoate rpeшit în лoкȣ de ἀεισιτία din ἀείσιτος). [διά, σῖτος].

Δια-σιωπάω -ῶ, biit: -ήσω, staȣ în tъчepe mȣлtъ вpeme.

Δια-σκαίρω, (npeл: διέσκαιρον) пoet: = Διασκιρτῶ, sъpȣ în toate пъpцiлe, mъ вatȣ.

Δια-σκαλιδεύω, шi διασκαλεύω, biit: -εύσω, = кȣ ...

Δια-σκάλλω, biit: -αλῶ, skoвeskȣ кȣ sъпъtoapea; pîкîiȣ, skopmoneskȣ.

Δια-σκανδικίζω, biit: -ίσω, (кom:) imitȣ пe Eȣpipidȣ, fiind къ mȣma лȣĭ вindea вepdeцe пȣmite σκάνδικες.

Δια-σκάπτω, biit: -σκάψω, sanȣ de кoлo пînъ кoлo, saȣ de totȣ; (npin întind:) sȣpпȣ.

Δια-σκαριφάω, -ῶ, (шi miж:) -άομαι - ῶμαι, biit: -ήσω, -ομαι, (npinч:) pîкîind (кa rъinele) pisipeskȣ; (fir:) npъпъdeskȣ.

Δια-σκατέω -ῶ, biit: -ώσω, (кom:) ȣmплȣ de skîpnъ.

Δια-σκεδάζω, шi

Δια-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, шi At: -σκεδῶ, = Διασκορπίζω, pisipeskȣ, împpaщtiȣ. «Φήμην —». Epd: =Διαφημίζω, вesteskȣ npetȣtindenea. [de ȣnde

Διασκέδασμός (ὁ), pisipipe, împpъщtiape. [шi

Διασκεδαστής, οῦ (ὁ), pisipitopȣ. [шi

Διασκεδαστικός, ή, όν, notpiвitȣ, îndemînatiкȣ лa pisipipe, saȣ desfaчepe. [шi

Διασκεδαστός, ή, όν, пȣtinчosȣ a se pisipi, saȣ de pisipit.

Δια-σκεδάω, -ῶ, At: în лoкȣ de διασκεδάσω, biit: aл лȣĭ διασκεδάννυμι.

Δια-σκελίζω, biit: ίσω, deskizȣ кpaчii. ||

(mіж:) шezǒ кǒ крачії deskiші, peskъkъpaці.

Διᾳ-σκεπάζω, biit: -άσω, акоперind operеskǒ.

Διασκεπτικὸς, ἡ, ὸν, обічнǒіtǒ a se rîndi. [din

Δια-σκέπτομαι, biit: σκέψομαι, обсервǒ кǒ лǒаре aminte; мъ rîndeskǒ мǒлtъ време, meditǒ, мъ sokoteskǒ біне.

Δια-σκευάζω, biit: άσω, (пртич:) depetikǒ, пǒiǒ лǒкрǒріле гръмъdite ла локǒл лор fie-каре; (în цен:) гъteskǒ, înбракǒ, înармеzǒ, ші чл: «Βασιλικῶς αὐτὸν διεσκεύασε, τιάραν ἐπιθεῖσα». Лǒч: «Διασκευάζοντος ἡμᾶς ἐπὶ τὴν πρᾶξιν». Плв: «Οἱ δ' ἱππεῖς διασκευασάμενοι καὶ προεξελάσαντες». Пл: 2) префакǒ, реформеzǒ, îndрептеzǒ (stilǒл ǒnǒї skrisǒ). «Τοὺς διασκευάζειν εἰωθότας τὰς βίβλους». Diod: «Τὸ δὲ δρᾶμα διεσκεύασται ἐπὶ μέρους». Apstl: Nef: 3) (miж:) îmї depetikǒ лǒкрǒріле, мъ sirъmǒiǒ; (fir:) мǒлǒzeskǒ віклеnеште; (în цен:) мъ віклеneskǒ, мъ префакǒ. «Διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν». Dm: «Διασκευάσασθαι πρὸς τοὺς δικαστάς». Ksn: «Ἐπιστολὴ διεσκευασμένη». Плв: плъsmǒitъ. [de ǒnde

Διασκευαστὴς, οῦ (ὁ), префъкъtорǒ. 2) kritikǒ îndрептъtорǒ de ǒnǒ векiǒ skrisǒ.

Διασκευὴ, (ἡ), depetікаре, пǒнере ла рînдǒiалъ, ші чл: 2) релǒкраре, îndрептаре de вре ǒnǒ skrisǒ, ші чл: (реtр:) амъръntъ експǒнере а sǒвiektǒлǒї. 3) înбръкъminte, армъtǒръ, =Σκευή.

Δια-σκευωρέω -ῶ, biit: ήσω, (пріпч:) îmї îngriжeskǒ лǒкрǒріле, ле пǒiǒ în бǒнъ пъstраре; (în цен:) пǒiǒ ла рînдǒiалъ; превегіеzǒ, îngriжeskǒ. «Διασκευωρήσονται τὴν ἑαυτῶν πόλιν». Пlt: 2) мъ портǒ віклеnеште în чева. «Ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινας αὐτὰ διασκευωρεῖν». Пlt:

Διάσκεψις, εως (ἡ), skǒmпъ кінzǒіре, saǒ бъгаре de seamъ asǒпра вре ǒnǒї лǒкрǒ. [διασκέπτομαι].

Δι-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Εξασκῶ, înпоdобeskǒ, înfрǒмǒseцеzǒ менtemъціt. «Διησκημένοι τὰς κώμας χρυσῷ κόσμῳ». At:

Δια-σκηνάω(έω) -ῶ, biit: -ήσω, ші

Δια-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω, аше zǒ deosebit ші кǒ рînдǒiалъ (saǒ înпарцǒ пе ошташі ла) кортǒрі. || (nestр:) ръsǒdǒіeskǒ, saǒ мъ întорkǒ ла rasda меа.

Δια-σκηρίπτω, biit: -ψω, поеt: =Διαστηρίζω, sпріжineskǒ de amîndoъ пърціле.

Δια-σκίδνημι, поеt: în локǒ de διασκεδάννυμι

Δια-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpǒ din локǒ în локǒ.

Δια-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω,=Διασκέπτομαι.

Δια-σκοπιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, поеt: багǒ de seamъ înкоачї ші înколо, sпіонеzǒ, iskodeskǒ.

Δια-σκορπίζω, biit: -ίσω, pisipeskǒ înкоачї ші înколо. [de ǒnde

Διασκορπισμὸς (ὁ), pisipіре în toate пърціле. [ші

Διασκορπιστικὸς, ἡ, όν, notрівitǒ, saǒ îndeminъtikǒ ла pisipіре.

Δια-σκώπτω, biit: -σκώψω, sǒпърǒ пе чінева кǒ batжокорірї, saǒ глǒме.

Δίασμα (τὸ), [διάζομαι] къпътîiǒл ǒрzелеї, че este пе sǒлǒ, saǒ înчепǒtǒл цеsъtǒреї.

Δια-σμάω(έω) -ῶ, biit: -ήσω,=Διασμήχω.

Δι-ασμενίζω, biit: -ίσω, мъ бǒкǒрǒ преа мǒлt.

Δια-σμήχω, biit: -σμήξω, freкînd, saǒ ǒdînd штергǒ, кǒръцǒ.

Δια-σμηλεύω, biit: -εύσω, taiǒ, skobeskǒ кǒ daлta; (fir:) лǒкреzǒ кǒ skǒmпъtate.

Δια-σμύχω, biit: -σμύξω, аржǒ, гъръ sъ skoцǒ flакъръ; (fir:) кінǒieskǒ, topeskǒ пе nesimцite.

Δια-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, sперііnd fакǒ пе чінева sъ fǒгъ; 2) întърîтǒ, tǒрбǒрǒ; aprinzǒ, întǒsieзǒ.

Δια-σοφίζομαι, biit: -ίσομαι, амъцеskǒ кǒ sofisme; мъ віклеneskǒ.

Δια-σπαθάω -ῶ, biit: -ήσω, келtǒieskǒ ръǒ, saǒ kîte пǒцinǒ, пръпъdeskǒ.

Διασπαρακτὸς, ἡ, ὸν, sfîшiatǒ de totǒ. [din

Διασπαράττω(σσω), biit: -άξω, sfîшiǒ de totǒ.

Διασπαρεὶς, εῖσα, ἐν, пas: пех: de партіч: ал лǒї διασπείρω.

Διασπάσιμος (ὁ, ἡ), de рǒпt, de sfîшiat. [din

Διάσπασις, εως (ἡ), рǒпере, sfîшiаре, sмǒлцере; (fir:) tǒрбǒраре; desорganisаре. [ші

Διάσπασμα (τὸ), лǒкрǒ (saǒ парte dintр' însǒл) sмǒлsǒ, рǒптǒ în sîлъ din чева; sfîшiitǒръ, desпърцitǒръ. 2) = кǒ

Διασπασμὸς (ὁ), =Διάσπασις. [διασπάω].

Διασπαστέον, nosit: ал лǒї

Δια-σπάω -ῶ, biit: -άσω, sмǒлгînd рǒпǒ din чева; desпарцǒ кǒ sîлa, fакǒ бǒкъцї; strikǒ; (fir:) desпǒtереzǒ, калкǒ (леці, ші чл:) «Διασπᾶν νόμους». Ksn:

Δια-σπείρω, biit: -σπερῶ, semъnǒ înкоачї ші înколо, pisipeskǒ (ка пъкопіл sъ

mînųa): (fir:) пѕвлікѕ, înпраштiѕ ворве.

Δια-σπεκλόω -ῶ, віit: -ώσω,=(saѕ гре-шit în локѕ de) διασπλεκόω.

Δια-σπεύδω, віit: -σπεύσω, îndemnѕ пе чinева а se гръві; гръвeskѕ, (nestp: saѕ ел:) mъ гръвeskѕ, mъ sileskѕ.

Δια-σπλεκόω -ῶ, віit: -ώσω, =Διαμηρίζω.

Δια-σποδέω -ῶ, віit: ήσω, tъвълeskѕ чева în чenѕшъ; saѕ skѕtѕpѕ чenѕша dene d' asѕпра. 2) = Διαμηρίζω.

Διασπορὰ (ἡ), semъnape; pisinipe, înпръштiape. [шi

Διασπορεὺς, έως (ὁ), semъnъtopѕ: saѕ pisinitopѕ de чева. [διασπείρω].

Δια-σπουδάζω, віit: άσω, пѕiѕ mѕлtъ siлinųъ а sъвîрші чева.

Διασταδὸν [διΐστημι], adв: desпъpųit, în distanųe, ѕпѕл ічі шi алtѕл коло.

Δια-στάζω, віit: -στάξω, пікѕ, saѕ fakѕ а піка прin чева.

Δια-σταθμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, desпарųѕ, saѕ înпарųѕ кѕ кѕmпъпа; (fir:) регѕлeзѕ.

Δια-σταῖεν, îm: 3: пеps: de пеx: 2: de поft: ал лѕї διΐστημι.

Δια-σταλήσομαι, пas: віit: 2: ал лѕї διαστέλλω.

Διάσταλμα (τὸ), порѕнкъ хоtъpîtoape; експлікаųie desлѕшitъ; definiųie. [шi

Διάσταλσις, εως (ἡ),= Διαστολή. 2) (skp:) tокmeaлъ, kondiųie. [шi

Διασταλτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, пѕtinчosѕ, кѕ însѕшime de а intinde, deskide, saѕ а desпъpųi, шi чл: (petp:) emfantikѕ. [διαστέλλω].

Διαστὰς, ᾶσα, ὰν, пеx: 2: de партіч: ал лѕї διΐστημι.

Δια-στασιάζω, віit: -άσω, (кѕ ѕпѕ ак: stpъm: шi алtѕл преп:) skopneskѕ вражвъ, desвinѕ în fatpiї; (nestp: saѕ ел: кѕ dat: op ак: преп:) mъ afлѕ înвръжвitѕ кѕ чinева. [din

Διάστασις, εως (ἡ), desпъpųipe; deпъptape, distanųъ; (fir:) skimпаpe, прeфачере; (desпре планte) skъdepe din soiѕл лор (Fp: dégéneration); deoseвipe; (fir:) пеѕпîpe, diskopdie. 2) dimensie (întindepea ѕпѕї tpѕпѕ in toate лаtѕpeлe). (se konf: кѕ διάτασις). [διΐστημι].

Δια-στατέω -ῶ, віit: -ήσω, = διΐσταμαι, sîntѕ deпарte. 2) = Διαστασιάζω, sîntѕ înвръжвitѕ. [шi

Διαστατικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, пѕtinчosѕ, saѕ îndeminatikѕ а desпъpųi, шi чл: (se konf: кѕ διασταλτικός). [шi

Διαστατὸς, ἡ, ὸν, шi adв: -ατῶς, пpiimitopѕ de, saѕ sѕпѕsѕ ла desпъpųipe, saѕ înвръжвipe. 2) de oape-кape întindepe, saѕ dimensie, шi чл: [διΐστημι].

Δια-σταυρόω -ῶ, віit: ώσω, înгръdeskѕ кѕ înкpѕчiшаųї пapї. (везї шi διαταφρεύω).

Δια-στείβω, (fъpъ віit:) поеt: = (saѕ грешit în локѕ de)...

Δια-στείχω, (fъpъ віit:) поеt: (кѕ ак: saѕ ųеп:) =Διέρχομαι, tpeкѕ, кълъtopeskѕ прin...

Δια-στέλλω, віit: -στελῶ (пеx: διέστειλα, шi пas: διεστάλην, шi чл:) (înпpot: de συστέλλω, adiкъ) deskizѕ. «Διαστέλλοντα τὸν ὀφθαλμὸν». (шediч: de кaї). «Τῇ βακτηρίᾳ τὴν σκηνὴν διαστείλας». Пл: (шi пas:) «Διαστέλλεται τὰ σώματα καὶ συστέλλεται». Filoп: în Прокл: 2) desпарųѕ, deoseвeskѕ; (грam:) пѕiѕ віргѕлъ. «Λόγος αἱρεῖ διαστέλλειν ἐπὶ τὸ εἶξας». Sхол: Om: «Ταύτην δὴ δεῖ ἡμᾶς δίχα διαστέλλειν». Плt: «Διαστέλλοντες τὸ ἀγαθὸν τοῦ δικαίου». Клm: «Σὺ διέστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς». Skp: (шi пas:) «Ὑπερῷα θαυμαστὰ διεσταλμένα θυρίσιν». Skp: (ачі se dedѕче шi) «Τίτου πρὸς τὸ συνέδριον διαστείλαντος». Плв: (ка грешit în локѕ de διασταλέντος, saѕ διαστάντος). 3) (fir:) хоtъpъskѕ, saѕ mъ експриmѕ хоtъpît, порѕнчeskѕ кѕpat. «Ὅτι μοι χαλεπαίνοι διαστέλλοντι τὰ λεγόμενα». Плt: «Καὶ τὰς κατὰ μικρὸν διαφορὰς διαστέλλοντα». Fiл: «Ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαστέλλειν περὶ τούτων». Diod: «Διάστειλον τὸν μισθὸν πρός με». Skp: «Ὅρασις διαστέλλουσα». Skp: кѕpatъ. «Ὅσα ἂν διαστείλῃ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου». Skp: «Οὐ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ». Skp: (шi miж: кape este шi maї овіч:) «Ὑπὲρ δὲ Σικελίας διαστέλλονται ῥητῶς». Плв: «Τούτου δὲ χάριν ἐν ἀρχαῖς ταῖς πραγματείαις διεστειλάμην, φήσας, шi чл:» Apst: «Ἔτι μικρὰ περὶ αὐτοῦ διαστείλασθαι βέλτιον». Apst: (шi пas:) «Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον». Skp: «Ἀθετεῖ τὰ διεσταλμένα». Skp:

Διάστενος (ὁ,ἡ), прea stpimtѕ. [διὰ, στενός].

Διάστερος (ὁ, ἡ), пресъpatѕ кѕ steлe. || (fir:) înпodoвitѕ кѕ пietpe skѕmпe. [διὰ, ἀστήρ].

Διάστημα (τὸ), [διΐστημι] intepвалѕ întpe doъ saѕ maї mѕлte лѕкpѕpї, distanųъ. [de ѕnde

Δια-στηματίζω, віit: -ίσω, лasѕ în miжлокѕ distanųъ; fakѕ de o kamdatъ întpepѕпųie. [шi

Διαστηματικὸς, ή, όν, întрерѫпt, кѫ distanцe în miжлокѫ. [de ѫnde

Διαστηματικῶς, adв: кѫ distanцe; кѫ întрерѫпцiï, în intервале.

Δια-στηρίζω, вiit: ίξω. sпрiжiнеskѫ de amîndoѫ пѫрцiле, saѫ de пretѫtindenea, лѫsînd însѫ întервале прin miжлокѫ. || (miж:) mѫ pezemѫ kînd ла o парte kînd ла alta.

Διαστήτην, поеt: în локѫ de διεστήτην, 2: înd: пеps: a пех: 2: al лѫï διΐστημι.

Διαστὶ, adв: =Θεαστὶ, dѫпе лimвa лѫï Жоe. [Διός].

Δια-στίζω, вiit: -στίξω, desпарцѫ кѫ пѫнкte; (în цеn:) deoseвeskѫ, desцарцѫ. 2) pesпiцezѫ кѫ пiкѫtѫрi.

Δια-στίλβω, вiit: -στίλψω, лѫчeskѫ, sклiпeskѫ д' întре... «Συμπεφυρμένον τῇ γῇ, ὅμως διαστίλβει το χρυσίον». Пл:

Διάστιξις, εως (ἡ), desпѫрцiре прin пѫнкtѫаціе; deoseвiре. [везï διαστίζω].

Δια-στοιβάζω, вiit: -άξω, грѫмѫdeskѫ, aшезѫ кѫ pîndѫiалѫ.

Δια-στοιχίζω, (шi miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ίσομαι, aшезѫ în pîndѫ; desпарцѫ dѫпе pîndѫiалѫ; înшiрѫ, пѫïѫ ла pîndѫ.

Διαστολεὺς, έως (ὁ), instрѫmîntѫ хiрѫрцiк: пентрѫ desfачере, deskidере de органе але трѫпѫлѫï, saѫ de рѫнï înкise. [din

Διαστολὴ (ἡ), =Διάκρισις, desпѫрцiре; (mѫsik:) învеtаре, saѫ прекѫртаре. 2) (înпрot: de συστολή, anat:) întindере. 3) (fir:) екsплiкаре, desлѫшiре, екsпѫпере екsактѫ, definiре. 4)=Διάλυσις, desfачере; învoiре хотѫрîtѫ. 5) (грам:) вiргѫлѫ, semnѫ de desпѫрцiре. [шi

Διαστόλιον (τὸ),=Διαστολεύς.[διαστέλλω.]

Δια-στομόω -ῶ вiit: -ώσω. = Ἀναστομόω, destѫпѫ, deskizѫ. [de ѫnde

Διαστόμωσις, εως (ἡ), = Ἀναστόμωσις, destѫпаре, deskidере. [шi

Διαστομωτρὶς, ίδος (ἡ), (se înц: μήλη), =Διαστολεύς.

Δια-στορέννυμι, вiit: -στορέσω,=Διαστρώννυμι.

Δια-στοχάζομαι, вiit: -άσομαι, daѫ кѫ sokoteaлa. (везï шi διασκέπτομαι).

Δι-αστράπτω, вiit: -άψω, fѫлцерѫ п' înцре, saѫ de toтѫ.

Δια-στρατεύομαι, вiit: -εύσομαι, slѫжeskѫ ка ostaшѫ timпѫл хотѫрîtѫ, шi (прin ѫрm:) învетезѫ. (de ѫnde) «Διαστρατευσάμενοι». D: Kas: invaлiзï.

Δια-στρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, гѫвернезѫ, dipiцезѫ кѫ командiрѫ de oшtiре. 2) = Παραστρατηγῶ. 3) înшелѫ кѫ stpateцемѫ, =Καταστρατηγῶ. 4) îmï împlinеskѫ tермінѫл командеï de oшtiре.

Δια-στρεβλόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Καταστρεβλόω.

Διάστρεμμα (τὸ), skpintitѫрѫ. [din

Δια-στρέφω, вiit: -στρέψω, stpîmвezѫ; înвîрteskѫ dantpatеле; skpinteskѫ; (fir:) desfoрmezѫ, stpiкѫ, desnatѫрезѫ; (în цеn:) префакѫ ѫпе maï рѫѫ. «Διαστρέφειν τ' ἀληθές». || (miж:) mѫ stpînвezѫ, mѫ skpinteskѫ: mѫ fакѫ maшiѫ; (fir:) mѫ stpiкѫ, mѫ fакѫ рѫѫ. destрѫmатѫ «Μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις (maï кореkt: διαστρέψῃ)». Skp: «Τῶν ζώων ἄνθρωπος ἢ μόνος ἢ μάλιστα διαστρέφεται». Apst:

Δια-στροβέω -ῶ, вiit -ήσω, sѫчeskѫ, saѫ pesѫчeskѫ iste. 2) = Συγκλείω.

Διαστροφεὺς, έως (ὁ), stpîmвѫtорѫ; (fir:) stpiкѫtорѫ. [din

Διαστροφὴ (ἡ), stpîmвaре; sѫчiре dantpatеле; skpîntitѫрѫ; (fir:) stpiкаре; desнатѫраре, desfoрmаре. [din

Διάστροφος (ὁ, ἡ), stpîmвatѫ; maшiѫ; (прin întind:) smintitѫ; (fir:) корѫптѫ, destрѫmатѫ. [διαστρέφω].

Δια-στρώννυμι, вiit: -στρώσω, aшterнѫ кѫ pîndѫiалѫ felѫpite aшterнѫtѫpï. 2) aшterнѫ peste toтѫ.

Δια-στυγνάζω, вiit: -άσω, îmï sѫîрчeskѫ oбразѫл, mѫ posomорѫskѫ.

Διαστύλιον (τὸ), distanцѫ dintpe doï stîлпï (maï oвiч: de o пoтpiвѫ кѫ diametpѫл a тpeï stîлпï). [din

Διάστυλος (ὁ, ἡ), (прiнч: οἶκος, касѫ) каре аре stîлпï кѫ distanцe întpe dînшiï. || (îm:) διάστυλα (τὰ), temплѫл sf: алтарѫ. [шi

Δια-στυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, sпрiжiнeskѫ кѫ stîлпï din distanцѫ în distanцѫ. [διά, στῦλος].

Δια-συγ-χέω, вiit: -χεύσω, amesteкѫ, конfѫndѫ de toтѫ.

Δια-συν-ίστημι, вiit: διασυστήσω, întокmeskѫ чева desѫвîршit.

Διασυριγμὸς (ὁ), грешit în локѫ de διασυρμός; saѫ sѫвst: al лѫï...

Δια-συρίζω, вiit: -ίξω, fлѫерѫ tаре шi пеînчеtаt; saѫ ѫшерînd sѫорѫ înпрежѫр.

Διασυρμὸς (ὁ), desпрецѫiре; лѫаре în вѫtaie de жокѫ, eponie, клеfetiре. [шi

Διασυρτικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatiкѫ a satipisa, a вatжокорi. [шi

Διάσυρτος (ὁ, ἡ), вatжокоритѫ, saѫ de

лѕаt în вataie de жокѕ. «Ἀγημίσκος —». (mediч:) fitiлѕ, saѕ кордeлъ de лѕкрat pana (Франц: seton). [din

Δια-σύρω, вiit: -συρῶ, tpaгѕ чева npin чева. «Χαυνωθείσας δὲ τὰς ῥαφὰς κόψαντες διεσύρομεν ταῖς δύο χερσὶν ὥσπερ διαπρίζοντες». Паѕл: Ең: 2) tîpъsкѕ чева пе пъmîntѕ. «Ὅταν ὁ ἵππος πεσὼν διασυρῇ» (mediч: de каĭ). 3) (fir:) desnpeцѕieskѕ, вatжокореskѕ, nimiчeskѕ. «Ὃν ἂν σὺ λοιδορούμενος καὶ διασύρων καλέσαις Βάταλον». Dm: 4) (pap) == Παρασύρω, «Εἰς ταύτην διεσύρθην τὴν μακρολογίαν». Simпл:

Διασύστασις, εως (ἡ), desъвîpшitъ întoкmipe (întъpipe). [шi

Διασυστατικὸς, ἡ, όν, kontpiвѕitopѕ ла desъвîpшitъ întoкmipe. [διασυνίστημι].

Διασφαγὴ (ἡ), шi

Διάσφαγμα (τὸ), =Διασφὰξ, кръпъtѕpъ, гаѕpъ, stpiкъчiѕne (de zidѕ, шi чл:). [din

Δια-σφάζω, вiit: -σφάξω, (npinч:) înжѕnгiѕ, saѕ taiѕ пе din doъ гîtѕл, saѕ жѕнгietѕpa; (iap în цen:) pѕnѕ npin miжлокѕ. [вezĭ διασφάξ].

Δια-σφαιρίζω, вiit: -ίσω, asвîpлѕ ѕnѕ глоѕѕ înкоачĭ шi înколо; saѕ іаъ жокѕ în minчe кѕ чineва; шi (în цen:) =Διαῤῥίπτω, înпpaшtiѕ, pisineskѕ.

Διασφακτὴρ (ὁ), înжѕnгietopѕ, tъietopѕ пе din doъ. «Σίδηρος — ». Епгр: [διασφάζω].

Δι-ασφαλίζω, шi (miж:) ομαι. asiгѕpѕ, (snpiжineskѕ, întъpeskѕ) вine. [διὰ, ἀσφαλής].

Δια-σφάλλω, вiit: -σφαλῶ, fakѕ пе чineва кѕ totѕл a se notikni, (fir:) a гpeшi, a nѕ nemepi, saѕ a nѕ isвѕti. ‖ (miж:) Διασφάλλομαι, вiit: σφαλήσομαι, (пеx: διεσφάλην, шi чл:) nѕ isвѕteskѕ de локѕ, îmĭ niepzѕ кѕmпъtѕл кѕ totѕл.

Διασφὰξ, άγος (ἡ), (se înц: πέτρα) stîнкъ pѕntъ npin miжлокѕ, desпъpцitъ în doъ de sѕs пînъ жоs; stpîmtoape, npъпastie întpe doъ pîne. (вezĭ шi φάραγξ).

Δια-σφάττω, At: în локѕ de διασφάζω.

Δια-σφενδονάω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

Δια-σφενδονίζω, вiit: -ίσω, înпpaшtiѕ, saѕ asвîpлѕ чева denapte кѕ npaшtia, saѕ iste ка кѕ npaшtia.

Δια-σφετερίζομαι, вiit: -ίσομαι, îmĭ însѕшeskѕ (sfetipiseskѕ) чева вiклeneшte, ка sъ înпapцѕ кѕ aлtѕл.

Δια-σφηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpînгѕ кѕ învinгъtoape miжлокѕл кѕiва (înкît sъ semene ка о вesne); (în цen:) stpînгѕ.

Δια-σφηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, desпiкѕ кѕ панъ, saѕ ка кѕ панъ.

Δια-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, == Συσφίγγω, stpînгѕ tape, saѕ легѕ, înfъшѕpѕ npea stpîns. [de ѕnde

Διάσφιγξις, εως (ἡ), tape stpînцepe.

Διάσφυξις, εως (ἡ), (mediч:) въtaiea aptepiiлop, пѕлsѕл; шi pesѕflapea fъкѕtъ npintp' aчeasta. «Διάσφυξις φλεβῶν». Іпкр: [διασφύζω].

Δια-σχηματίζω, вiit: -ίσω, fopmezѕ (aлкъtѕieskѕ) чева.

Διασχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), = (saѕ гpemit în локѕ de) Διαχιδής, pѕntѕ în doъ. [din

Δια-σχίζω, вiit: -ίσω, pѕnѕ, sfîшiѕ пе din doъ. [din

Διασχὶς, ίδος (ἡ), =Διάσχισμα.

Διάσχισις, εως (ἡ), pѕnepe în doъ, desпъpцipe npin miжлокѕ. [шi

Διάσχισμα (τὸ), ѕna din doъ кѕпъtiie aлe лѕкpѕлѕĭ pѕntѕ пе din doъ. [διασχίζω].

Δι-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndeлetniчeskѕ, окѕпѕ кѕ totѕл.

Δια-σώζω, вiit: -σώσω, (npinч:) skъпînd din npimeжdiĭ asiгѕpezѕ чева ла локѕ siгѕpѕ; (шi пas: saѕ miж:) mъ вine-кълъtopeskѕ sosind ла локѕл хotъpîtѕ. 2) == Διατηρῶ, пъstpezѕ întpeгѕ пînъ ла sfîpшitѕ; (fir:) пъstpezѕ în memopie (цiѕ minte вine). [de ѕnde

Διάσωσις, -εως (ἡ), skъпape din npimeжdiĭ; nopoчitъ sosipe din кълъtopie. [шi

Διασώστης, ου (ὁ), mîntѕitopѕ шi asiгѕpъtopѕ de чева; kondѕкъtopѕ (de soлѕ, шi чл:). [шi

Διασωστικὸς, ἡ, όν, destoĭnikѕ, îndemînatikѕ ла skъпape шi asiгѕpape de чева.

Δια-σωφρονίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ întpeкѕ кѕ чineва ла înцeлenчiѕne. (пapod: a лѕĭ διαξιφίζομαι).

Δια-ταγεύω, вiit: -εύσω, =Διατάσσω. [din

Διαταγὴ, (ἡ), =Διάταξις (1). [шi

Διάταγμα (τὸ), == Διάταξις (2). [шi

Διατάκτης, ου (ὁ), пѕitopѕ de лѕкpѕpĭ ла pîndѕiaлъ, peгѕлъtopѕ, întoкmitopѕ; поpѕnчitopѕ, шi чл: [шi

Διατακτικὸς, ἡ, όν, potpivitѕ, îndemînatikѕ a пѕne ла pîndѕiaлъ, a întoкmi, шi чл: шi (гpemit) în локѕ de διατατικός. [шi

Διατάκτωρ, ορος (ὁ), == Διατάκτης. [διατάττω].

Δια-ταλαιπωρέω -ῶ, вiit. -ήσω, sѕfepѕ neînчetat pene, saѕ tikълoшiĭ. [διὰ, ταλαίπωρος].

Δια-ταλαντόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѕ a se

повîрпі чева кînd ла о парte, кînd ла алta.

Δια-ταμιεύω, вііt: -εύσω, пъstpezŏ чева în кътаръ.

Δια-τάμνω, вііt: ταμῶ, Іоn: ші поеt: în лoкŏ de διατέμνω.

Διάταξις, εως (ἡ), пънере ла pîndŏіалъ, аранжаре (de оштіре, ші чл:) înпърціре дŏпе seminцiї, ші чл: (în цеn:) întокmіре, регŏларе, ші чл: 2) (прin întind:) порŏнкъ sкрisъ de stъпînіtорŏ, ші чл: декреtŏ; арtікoлŏ de конвенціе; testamentŏ (diatъ). [διατάττω].

Δια-ταράσσω(ττω), вііt: -άξω, tŏрвŏрŏ de totŏ; sпъїmîntezŏ foapte. [de ŏnde

Διαταραχή (ἡ), маре tŏрвŏраре, sпъїmîntаре, ші чл:

Διάτασις [διατείνω], εως (ἡ), маре (дъinitoаре) întindере; маре siлinцъ; (рtр:) =Ἀποστροφή. «Αἱ πρὸς τὰ πρόσωπα διατάσεις τὴν μὲν συνάφειαν διακόπτουσι, ші чл:». Diod: (se конf: кŏ διάστασις).

Δια-τάσσω(ττω), вііt: -τάξω, пŏiŏ ла (saŏ înпарцŏ дŏпе) pîndŏіалъ, регŏлезŏ, întокmeskŏ. 2) порŏнчеskŏ; хоtъръskŏ: пŏiŏ ла кале în diatъ.

Διατατικὸς, ἡ, ὸν, чел че аре, saŏ аdŏче мŏлtъ întindере, saŏ siлinцъ, foapte актівŏ; tonікŏ, saŏ emfантікŏ. (se конf: кŏ διατακτικός). [διατείνω].

Δια-ταφρεύω, вііt: -εύσω, despарцŏ (înкizŏ, întъреskŏ) кŏ шанцŏ. (везї ші διασταυρόω).

Διαταχέων, în лoкŏ de διὰ ταχέων, ші

Διατάχους, în лoкŏ de διὰ τάχους, adв: în гравъ, кŏ мŏлtъ іŏцеалъ.

Δια-τέγγω, вііt: -τέγξω, поеt: în лoкŏ de διαβρέχω.

Διατεθρυμμένως, [διαθρύπτω] adв: (de парtч:) desmіерdat, afemeiat, кŏ молічiŏне.

Δια-τείνω, вііt: -τενῶ,=Ἐκτείνω, întinzŏ «Διατείνειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰ λεκάνια». Ksn: (ші між:) «Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ παλτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα ἔστασαν. Ksn: «Διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα». Apst: (ші пas:) «Διατεινόμεναι φλέβες». Гал: 2) (пеstр: saŏ ел:) мъ întinzŏ (ажŏнгŏ) пînъ ла..; дъinezŏ; контрівŏіеskŏ; прівеskŏ ла чева. «Τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει». Плв: «Ἐπὶ πολὺ (διὰ παντὸς τοῦ βίου) διατείνει». Apst: «Διέτεινε μέχρι τῶν ἐνηλίκων ἡ παιδεία». Пл: «Διατείνει ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας». Skр: «Ταῖς ἐμπορίαις διατείνοντες μέχρι τοῦ Ὠκεανοῦ». Diod: 3) (між: saŏ пas:) мъ întinzŏ (saŏ îmї întinzŏ tрŏпŏл); (fіг:) мъ гръвеskŏ; fакŏ чева din toate пŏtеріле, мъ siлeskŏ кŏ stърŏinцъ, мъ адресезŏ кътре чінева, ші 'ї ворвеskŏ кŏ tonŏ; saŏ stърŏіеskŏ în пъререа mea. «Δεῖ παντὶ τρόπῳ διατειναμένους φεύγειν». Ksn: «Τί οὖν ταῦτ' ἐπήρμαι, καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς»; Dm: «Ὡς διατείνονταί τινες». Тfр: «Διατεινάμενος εἴποιμι». Пл: «Ἠγανάκτησε, καὶ διετείνετο πρὸς αὐτούς». Пл:

Δια-τειχίζω, вііt: -ίσω, despарцŏ, înгръdeskŏ кŏ zidŏ; (în цеn:) despарцŏ. «Τὸν ἰσθμὸν διατειχιζόντων». Лs: «Τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας διατειχίσας». Плв: «Διατετείχισται ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον». Лŏч:

Διατειχίον, ші

Διατείχισμα (τὸ), zidŏ despърціtорŏ; (fіг:) stавілъ, опріре. [διατειχίζω].

Δια-τεκμαίρομαι, вііt: -αροῦμαι, fакŏ чева кŏноsкŏtŏ кŏїва прin semne, її daŏ sъ înцелеагъ.

Δια-τελευτάω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: desъвîршеskŏ, sъвîршеskŏ.

Δια-τελέω -ῶ, вііt: -έσω, sъвîршеskŏ de totŏ; петрекŏ (кŏ ак:) «Διατετελεκὼς τὰ δέκα ἔτη». Ksn: «Εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελοῖμεν». Iskр: «Τὸν λοιπὸν βίον καθεύδοντες διατελοῖτ' ἄν». Плt: «Ἐπείπερ ἠρξάμην, διατελέσαι βούλομαι τὰ περὶ αὐτοῦ». Ksn: 2) = Διάγω, (кŏ парtч: în ел: de βίον) ŏрmezŏ neînчetat a fi, saŏ a fаче чева. «Διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι». Ер: «Διετέλει χρώμενος τῇ κορώνῃ». Пл: (ші fъръ парtч:) «Ἀνυπόδητος καὶ ἀχίτων διατελεῖς». Ksn: (ші despре neînsŏfл:) «Τὸ δ' ὠχρὸν οὐ πήγνυται, ἀλλὰ μαλακὸν διατελεῖ». Apst: ръmîne totdaŏna. (ші кŏ adв:) «Τοῦτο μέχρι πόῤῥω διατελεῖ». Apst: дъinеште. (везї ші διανύω).

Διατελέως, adв: (поаtе în лoкŏ de διὰ τέλεος) пînъ ла sfîршitŏ. [din

Διατελὴς, έος (ὁ, ἡ), = Διαρκὴς, контінŏŏ, nепрекŏрмаtŏ.

Δια-τέμνω, вііt: -τεμῶ, taiŏ (despарцŏ) прin міжлoкŏ, saŏ de totŏ; înпарцŏ.

Διατενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsŏ, контрівŏіtорŏ ла чева; потрівіtŏ, saŏ релатівŏ кŏ чева. [διατείνω].

Δια-τερσαίνω, вііt. -ανῶ, поеt: = Διαξηραίνω.

Διατεσσάρων (ἡ), nедекл: каŏtъ διαπασῶν.

Διατεταμένως, adв: (de парtч:) =Συντόνως, кŏ мŏлtъ stърŏinцъ, кŏ toate пŏtеріле.

Δια-τετραίνω, вііt: -ανῶ, = Διατιτραίνω.

Διατετρανέοις, Іоn: în лoкŏ de διατετρανεῖς. 2: sінг: пеps: de 2: вііt: ал поеt: ші

Διατετρήνατο, поеt: 3: ïn: пеps: а miж: пеx: 1: de хоt: ал лȣï διατιτραίνω.

Δια-τήκω, вiit: -τήξω, торeskȣ de totȣ.

Δια-τηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διασώζω, пъstpezȣ чева întperȣ; iaȣ a minte, вагȣ de seamъ. [de ȣnde

Διατήρησις, εως (ή), пъstpape desъвipшitъ; вътаpe de seamъ, шi чл: [шi

Διατηρητικὸς, ή, όν, (кȣ џen:) destoĭnikȣ, îndemînatikȣ ла пъstpape, saȣ въгаpe de seamъ.

Δια-τίθημι, вiit: διαθήσω, (пеx: διέθηκα, шi miж: διεθέμην, шi чл:) (ppinч:) ашеzȣ лȣкрȣpiле fie-каpe ла локȣл sъȣ; (ppin ȣpm:) пȣiȣ ла pîndȣiалъ, saȣ în pindȣ; екsпȣiȣ în вînzape; saȣ вînzînd desfakȣ: (fir:) пȣiȣ ла кале, întokmeskȣ; (miж:) îmĭ fakȣ diatъ; пȣiȣ kondiџiĭ, mъ înвoieskȣ; (în џen:) îmĭ disпȣiȣ лȣкpȣpiле, saȣ mi ле къпъtȣieskȣ întp'ȣnȣ felȣ; mъ desfakȣ, skапȣ de чева. «Διατίθει τὰ βάθρα». Лȣч: «Διατιθέναι τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν πανήγυριν». Ksn: «Διατίθεσθαι τὴν οὐσίαν». Dm: «— τὴν θυγατέρα». Ksn: «Ἐπεὰν διαθέωνται τὸν φόρτον». Ep: (шi ел:) «Διατιθέμενοι πολλοῦ». Stp: (шi fir:) «Διαθέμενος τοὺς ἐνοχλοῦντας, ὡς ἐδύνατο». Плȣ: «Ἔριν συμφερόντως διατίθεσθαι». Ksn: «Τὴν ὀργὴν διατίθεσθαι εἴς τινα». Плt: a pesȣfла, a'шi deskъpка minia. «Διαθήκην, ἣν ἔφασαν αὐτὸν ἐν Λήμνῳ διαθέσθαι». Dm: «Ἢν μὴ διαθῶνται διαθήκην ἐμοί». Apstf: (шi ел:) «Διατίθου ταχύ». At: «Κἂν ἀποθάνῃ μὴ διαθέμενος». Apst: «Ὁ Ἀστρολόγος τὴν γένεσιν αὐτοῦ διαθείς». Епгр: (вezĭ διάθεμα). 2) adȣkȣ пе чинева întp'ȣnȣ felȣ de stape, saȣ disпosiџie (fisikъ saȣ mopалъ). «Ἴστε γὰρ δήπου, ὃν τρόπον αὐτοὺς διέθηκε». Dm: «Ἅπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν». Dm: «Τοιαῦτα τὸν ἀδελφὸν διαθείς». Xps: (шi miж: saȣ пas:) «Διετέθη δεινῶς περὶ τὸν ἄνδρα». Пл: «Διετέθησαν χαλεπῶς πρὸς ἡμᾶς». Iskp: 3) eksпȣiȣ (ptp:, saȣ Istp:), deskpiȣ; penpesintȣ în teatpȣ; (iap ppinч:) postekȣ din гȣpъ (deкламȣ) вepsȣpĭ, кȣвinte, шi чл: «Ὀργισθῆναι αὐτῷ ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα». Плt: (шi miж:) «Λόγον ἐν ἐκκλησίᾳ διαθέσθαι». Diod: «Ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ διατιθέμενος». Лȣч: (вezĭ шi διάθεσις).

Δια-τιλάω -ῶ, вiit: -ήσω, = Τιλάω, (mediч: de каĭ).

Δια-τίλλω, вiit: -τιλῶ, smȣлгȣ пъpȣл кȣ fipȣл. [de ȣnde

Διάτιλμα (τὸ), smȣлџepe; destpъmape.

Δια-τιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, пpeџȣieskȣ чева, saȣ ïĭ хоtъpъskȣ пpeџȣл; (ppin întind:) чepкȣ. 2) поеt: чinsteskȣ. [de ȣnde

Διατίμησις, εως (ή), пpeџȣipe. [шi

Διατιμητής, οῦ (ὁ), пpeџȣitopȣ. [de ȣnde

Διατιμητικὸς, ή, όν, potpiвitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла пpeџȣipe.

Δια-τινάσσω, вiit: -άξω, skȣtȣpȣ; sгȣdȣiȣ; stpȣпчinȣ tape; (ppin ȣpm:) dъȣлȣ, slъвeskȣ; pisipeskȣ; pъpeskȣ; desfakȣ, stpikȣ. (вezĭ шi διασαλεύω).

Διατινθαλέος, α, ον, поеt: = Τινθαλέος, anpinsȣ de totȣ, înfokatȣ.

Δια-τιτραίνω, шi διατιτράω -ῶ, вiit: διατρήσω, = Διατρυπῶ.

Δια-τιτρώσκω, вiit: διατρώσω, pъnind пъtpȣnzȣ.

Δια-τλάω -ῶ, вiit: -ήσω, (tpe: de кȣ: in локȣ de ppez: διατέτληκα, пеx: διέτλην, шi чл:) пъtimeskȣ, paвdȣ neînчetat. (se konf: кȣ διαθλέω).

Δι-ατμέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъ eвaпopezȣ, pesȣflȣ.

Δια-τμήσσω, вiit: -τμήξω, (пеx: 2: διέτμαγον, шi чл:) поеt: în локȣ de διατέμνω.

Δι-ατμίζω, вiit: -ίσω, pisipeskȣ, ppefakȣ în aȣpi, лasȣ a pesȣfла.

Δια-τοιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ stpъmȣtȣ de ла ȣnȣ пepete ла челалtȣ ал коpъвii (ppeкъm se întîmплъ пе вpeme de fȣptȣnъ). [din

Διάτοιχος (ὁ, ή), чел че ажȣnџe saȣ se întinde de ла ȣnȣ пepete пînъ ла челалtȣ. [διὰ, τοῖχος].

Διατομὴ (ή), tъiepe пе din doъ, desпъpџipe ppin miжлокȣ; tъiшȣ (de кȣџitȣ, шi чл:); къпъtȣpъ; (fir:) пеȣnipe, desвinape, înвpъжвipe. [шi

Διάτομος (ὁ, ή), tъiatȣ, desпъpџitȣ în doъ de o potpiвъ пъpџĭ. «Σελήνη —». = Διχότομος. [διατέμνω].

Δια-τονθορύζω, вiit: -ύσω, mȣpmȣieskȣ, вomвъneskȣ neînчetat.

Διατονικὸν (τὸ), вezĭ διάτονος. [шi

Διατόνιον (τὸ), вepiгъ, (Tȣpч:) халка; saȣ kiotoape. [шi

Διάτονος (ὁ, ή), întinsȣ tape; (fir:) iȣte, penede, tape. 2) întinsȣ de ла ȣnȣ къпъtîiȣ пînъ ла челалtȣ. || (mȣsik:) «Διάτονον, шi διατονικὸν (μέλος)». felȣл чел maĭ simплȣ (în pелаџie кȣ distanџеле tonилор) din челе tpeĭ але вekieĭ mȣsiчe. (вezĭ шi ἐναρμόνιον, шi χρωματικόν). || (apхitek:) «Διάτονοι (λίθοι)», nietpe întinse пе

toatъ лъцimea zidълЪї. (se конf: кв διά-τορος). [διατείνω]. [de вnde

Δια-τονόω -ῶ, вііt: -ώσω, =(saȣ гpemіt în лoкȣ de) Διατείνω, întinzȣ; (miж:) mъ întinzȣ (кa de лene. saȣ de fpiгъpї).

Διατοξεύσιμος (ὁ, ἡ), asвîpлitȣ denapte (кa o sъцeatъ din apкȣ); saȣ nвtinчosȣ de a se asвîpлi ama. 2) (лoкȣ) пe кîtȣ ажвn-цe sъцeata. [din

Δια-τοξεύω, вііt: -εύσω, asвîpлȣ кътpe чinева sъцeцї npin apкȣ; (mi fir:) sъцe-tezȣ кв вopве; пъtpвnzȣ пe чinева кв sъцeцї. || (miж:) mъ вatȣ кв чinева npin sъцetape:

Διατόρευμα (τὸ), чioплitpъ de лemnȣ, saȣ пiatpъ, mi чл: [din

Δια-τορεύω, вііt: -εύσω, = Διατορνεύω.

Δια-τορέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Διατρυπῶ.

Δια-τορνεύω, вііt: -εύσω, чioплeскȣ; sкo-вeskȣ лemne, saȣ pietpe, mi чл: (în цen:) daȣ лa stpвngȣ, faкȣ potвndȣ.

Διάτορος (ὁ, ἡ), asквцitȣ; (despre гласȣ) пъtpвnzъtopȣ. «Σάλπιγξ — ». Esx: 2) (пas:) noet: пetpeквtȣ пînъ dinколо (Sof: Edin: I.). [διατείρω].

Διατραγεῖν, nex: 2: de înf: aл лвї δια-τρώγω.

Δια-τραγῳδέω ῶ, вііt: -ήσω, вopвeskȣ кв tpaцiкȣ tonȣ.

Διατράμις, ιδος (ὁ, ἡ), гъвpitȣ, pвntȣ din жos de шeзвtȣ. (вeзї mi λισπόπυγος). || «Φωνὴ —». Esix: глasȣ tpemвpъtopȣ. [διὰ, τράμις].

Δια-τρανόω -ῶ, вііt: -ώσω, deslвшeskȣ; вesteskȣ npetвtindenea.

Δια-τραχηλίζω, вііt: -ίσω, = Ἐκτραχη-λίζω.

Διατρεπτικὸς, ἡ, ὸν, (mi adв:) -ικῶς, nвtinчosȣ, îndemînatiкȣ a întoapчe de чeea-л-алtъ napte, saȣ (fir:) a desdвnлeкa, mi чл: [din

Δια-τρέπω, вііt: -τρέψω. întopкȣ dan-dapateлe, saȣ întp' aлtъ dipeкцie. «Ἴχνια διέτρεψεν ἐν κονίησιν». Om: Imn: 2) si-лeskȣ пe чinева a 'mї întoapчe капвл, okїї de чeea-л-алtъ napte, (adiкъ fir:) a se pвшina, saȣ a se teme, (npin вpm:) a 'mї skimвa rîndвл saȣ пъpepea; intopкȣ, desdвnлeкȣ пe чinева de лa чeва. «Διέ-τρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον». Epd: (mi miж: saȣ пas:) «Οὐ μόνον τὸ πλῆθος, ἀλλὰ καὶ τὴν σύγκλητον αὐτὴν συνέβη διατραπῆναι». Epd:

Δια-τρέφω, вііt: -θρέψω. daȣ квїва xpa-na din toate ziлeлe.

Δια-τρέχω, вііt: θρέξω, -ομαι, saȣ -δρα-μοῦμαι, (nex: διέδραμον, mi чл:) (кв aк:) tpeкȣ aлepgînd; (fir: mi fъpъ кazȣ despre timnȣ) tpeкȣ; (despre вeste) mъ înpa-mtiȣ, mъ пввлiкȣ.

Δια-τρέω, вііt: -τρέσω, noet: sпъїmîn-tatȣ fъpȣ (mъ pisineskȣ) aлepgînd.

Διάτρημα (τὸ), =Διώρυξ, кaнaлȣ. 2) вnȣ feлȣ de вapкъ пentpв tpeчepea кaнaлe-лop Niлвлвї. [mi

Διάτρησις, εως (ἡ), = Διατρύπησις; (npin întind:) гавpъ, deskizътвpъ. 2) гpemit în лoкȣ de διάθρησις. [mi

Διάτρητος (ὁ, ἡ), [διατιτράω] de totȣ гъ-вpitȣ, deskisȣ. [вeзї mi δίοπος).

Διατριβὴ (ἡ), (npinч:) tpeкape, (mi npin вpm:) stpiкape; (fir:) пepdepe de вpeme, întîpziape. «Δεῖ σπεύδειν καὶ μηδεμίαν ποιεῖσθαι διατριβήν». Iskp: 2) пetpeчepe întp' вnȣ лoкȣ. «Ἀπολιπὼν τὰς ἐν ἄστει διατριβάς». Пл: 3) îndeлetniчipe, tpea-въ. «Διατριβαὶ περὶ θήρας καὶ γυμνάσια». Пл: 4) пetpeчepe de desfъtape, saȣ distpaк-цie. «Προβατίου βίον λέγεις, εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ». Apstf: (npin вpm: 5) пetpeчepe în копвopвipe. «Διατριβῆς καὶ παιδείας ἕνεκα». Пл: «Ἐν ταῖς ἐλευθέραις καὶ ἀστείαις λεγομέναις διατριβαῖς». Пл: 6) (npin întind:) лoквл de пetpeчepe, saȣ de oквnaцie; (iap naptк:) лoкȣ de stвdiȣ, skoaлъ. «Διατριβὰς ἔχοντα καὶ καταφυγὰς ἠσκημένας βασιλικῶς καὶ περιττῶς». Пл: «Ἐρ-γαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπηλεῖα τὰς τού-των διατριβάς». Лвч: 7) eksaкtȣ anaлisȣ aл sввieктвлвї. (вeзї mi ἐπιμονή). 8) чioк-mъnipe, saȣ diskвцie, desвatepe. «Διατρι-βαὶ πολιτικαί». D: Aл: [din

Διατρίβω, вііt: -τρίψω (npinч: de mi pap) fpeкȣ чeва des, saȣ npin (кв) aлtȣ чeва; (npin вpm:) depinzȣ; saȣ stpiкȣ, пpъ-пъdeskȣ. «Ταῖν χεροῖν διατρίβετε τὴν γῆν». Пoлien: «Ἐπ' οὐδενὶ τὴν ψυχὴν διατρίβει». Apst: (mi пas:) «Κάκιστα διατριβῆναι». Ep: (de вnde 2) (oвiч:) îmї пetpeкȣ вpemea вndeва, saȣ mъ îndeлetniчeskȣ лa чeва. Ἐν ταῖς ὁδοῖς πολὺν χρόνον διέτριβεν». Ksn: (mi eл:) «Περὶ τὰ ἕλη διέτριβον». Fpd: «Μέλλων διατέτριφα δεῦρο». Плt: «Διατρί-βοντες μετ' ἐμοῦ». Плt: «Περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος». Esxл: (mi пas:) «Ἐνιαυτὸς οὐ διετρίβη». Tвч: n' a tpeквt, 3) пpeлвнцeskȣ вpemea, (npin вpm:) zъ-вoвeskȣ. «Ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων δια-τρίβω». Dm: «Μὴ διάτριβε, ἄλλον κάλει». Лвч: «Μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον».

la: Δ. «Οὔτι διατρίβω μητρος γάμον». Od: Υ. (ші єл:) «Μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο». Od: Β. (ші тіж:) «Μή τι διατριβώμεθα πείρης». Апл: (вezĭ ші Ἐπιτρίβω).

Δια-τρίζω, вііt: -τετρίξομαι, (tpe: de кз: în локš de пpez: διατέτριγα) tposneskš (ка лemnзл, kînd se snapџe).

Διάτριμμα (τὸ). жзнзitзpъ, saš onъpeaлъ npiчinзitъ din deasъ fpeкape întpe dînseлe a лe зnopa пъpџĭ a лe tpзnзлзĭ. [ші

Διατριπτικὸς, ή, όν, notpiвitš, saš îndemînatiкš a npъnъdi npin kontinзъ fpeкape, saš npeлзnџipe de вpeme. [διατρίβω].

Διατριπτέον, nos: ал лзĭ διατρίβω.

Διάτριτος (ὁ, ἡ), кape se întoapчe, saš se întîmплъ în fie кape a tpeia zi. sn: ек: fpiгзpĭ de a tpeia zi. [διὰ, τρίτος].

Διάτριχα, adв: noet: în tpeĭ de onotpiвъ пъpџĭ; în tpeĭ kinзpĭ. [διὰ, τρίχα].

Διατροπὴ (ἡ). skimвape de rîndš, saš пъpepe; konfзsie, nedomipipe, mipape; 2) simnatie. 3) pзmine.

Διάτροπος (ὁ, ἡ), noet: skimвъчosš, nestatopniкš. [διατρέπω].

Διατροφὴ (ἡ), neanъpata din toate ziлeлe xpanъ a omзлзĭ. [διατρέφω].

Δια-τροχάζω, вііt: -άσω, = Διατρέχω, aлepгš înnpeжзp; (npinч: despe кaлš) aлepгš în tpeanъdš.

Διατρύγιος (ὁ, ἡ), чел кз deosebite soiзpĭ de stpзгзpĭ, ші (npin зpm:) кape se кзлeџe în deosebite вpemĭ, saš ne zъstimnĭ (fiind зniĭ maĭ tîmnзpiĭ, ші алџіt maĭ tîpziĭ); (dзne алџіĭ) кape ape întpe віџe ші semъnъtзpĭ. [διὰ, τρύγη].

Δια-τρυπάω -ῶ, вііt: -ήσω, гъзpeskš adînк, saš пътpзns nînъ dinкoлo, saš neste totš. «Τὴν ἐσθῆτα κοσκινηδὸν ὑπὸ τῶν μυῶν διατετρυπῆσθαι». Лзч: [de зnde

Διατρύπημα (τὸ), гaзpъ пътpзnsъ nînъ dinкoлo. [ші

Διατρύπησις, εως, (ἡ), гъзpipe nînъ din кoлo. [ші

Διατρυπητὸς, ή, όν, гpam: eksnл: a лзĭ διάτρητος.

Δια-τρυφάω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ desfъtezš neînчetat, saš tpъieskš în nenpeкзpmatъ desfъtape, sîntš npea desfъtosš.

Διατρυφεὶς, εῖσα, έν, nas: nex: 2: de naptч: a лзĭ διαθρύπτω.

Δια-τρώγω, вііt: -τρώξομαι, (nex: 2: διέτραγον, ші чл:) mesteкš; mъnînкš, pozš de totš.

Διαττάω -ῶ, вііt: -ήσω, At: în локš de διαστήθω. [δίαττος]. [de зnde

Διάττησις; εως (ἡ), чepnepe.

Δίαττος (ὁ), sitъ.

Δι-άττω, вііt: -άξω, At: în локš de διαΐσσω, tpeкš penede (зъpš) n'intpe. «Ἀστέρες διάττοντες». Apst: «Ἀστραπὴ διάττουσα». Apst: «Ἐξιόντι μοι διῆξε φωνὴ βοῶντος», Плt:

Διάτυλος (ὁ, ἡ), nлinš de neџĭ, saš вътъtзpĭ. [διὰ, τύλος].

Δια-τυπόω -ῶ, вііt: -ώσω, înкinзieskš, fopmezš; алкъtзieskš. 2) peгзлezš, xotъpъskš; îmĭ înкinзieskš, isвodeskš în mintea mea; deskpiš, penpesintš. [de зnde

Διατύπωσις, εως (ἡ), înкinзipe; penpesintape în imaџinaџie, idee. 2) peгзлape, întoкmipe de fopme; isвodipe; (ptp:) deskpiepe, naiвъ penpesintape de чipкonstanџe. (вezĭ ші ἔκφρασις).

Δια-τωθάζω, вііt: -άσω, вatжoкopeskš de faџъ.

Δι-αυαίνω, вііt: -ανῶ, = Διαξηραίνω.

Δι-αυγάζω, вііt: -άσω, = Διαλάμπω, stpълзчeskš; (ші stpъm:) лзminezš npin чeвa. «Ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσει». Skp: (ші зnineps:) «Ἅμα τῷ διαυγάζειν». Плв: (ші nas:) «Διαυγαζόμενον πανταχόθεν». Fiл: 2) mъ faкš лзminosš (pomš din foкš). «Ὁ ὄγκος διαυγάσει». Opeв: (вezĭ ші διαφαίνω). [de зnde

Διαύγασμα (τὸ), лзmina de dimineaџъ, stapea opizontзлзĭ ne ла pesъpitзл soapeлзĭ. [ші

Διαυγασμὸς (ὁ), stpълзчipe, лзminape.

Διαύγεια (ἡ), лзчipe npin чeвa, tpansnapinџъ, ші чл: 2) (npin întind:) = Φεγγίτης, fepeastpъ, npin кape întpъ лзminъ. [ші

Δι-αυγέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Διαυγάζω. [din

Διαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -αγῶς, = Διαφανής, de totš лзminosš. [ші

Διαύγιον (τὸ), (noš) dim: ал лзĭ διαύγεια (2), гъзpiчe, npin кape întpъ лзminъ.

Δι-αυθαίρετος (ὁ, ἡ), nentpз sine aлesš, saš de sine npefepaвiлš. [διὰ, αὐτὸς, αἱρέομαι].

Δι-αυθεντέω -ῶ, вііt: -ήσω, înкpedinџezš чeea чe штiš nositiв.

Διαύλειον (τὸ), кaзtъ διαύλιον.

Δι-αυλέω -ῶ, вііt: ήσω, = Παρεξαυλέω.

Δι-αυλίζω, вііt: -ίσω, sanš, adînчezš чeвa în fopmъ de δίαυλος. (вezĭ zîчepea).

Διαύλιον (τὸ), (mзsiк:) kîntape de fлaзtš nзmaĭ. în tъчepe de чeлe-л-aлte mзsi-

кале instpвmînte, (Італ:) il solo di flauto. [διὰ, αὐλός].

Δι-αυλοδρομέω -ῶ, вііt: -ήσω, алергв (mъ лвnтв) în îndoitъ карієръ. [din

Διαυλοδρόμας, α, Dop: în локв de διαυλοδρόμης(μος), ου (ὁ), алергъторв (лвntъторв) în îndoitъ карієръ. [δίαυλος, δρόμος]. [de вnde

Διαυλοδρομία (ἡ), алергаре (лвntъ) de îndoitъ карієръ.

Δίαυλος (ὁ), îndoitъ карієръ, (adікъ) о întindepe de 1200 пічоаре, saв 200 stînжinĭ. 2) лвntъ de îndoitъ карієръ, (adікъ) алергаре de ла вnв капьtîiв ла челалtв ал карієреĭ, ші întoapчере iаpъшĭ ла чел dintîiв. 3) (în џеn:) ор че лвnгъ ші репetatъ алергаре, saв dвчере ші întoapчере, saв (simп: пвmaĭ) întoapчере înапоĭ, «Κυμάτων —». Лкs: pefлвksв de mape. 4) поеt:= Πορθμὸς, stpimtoape, tpeкъtoape п'întpe doĭ mвnџĭ. [δὶς, αὐλή].

Διαυλωνία (ἡ), stpimtъ ші лвnгъ tpeкъtoape п' întpe doĭ mвnџĭ. [ші

Διαυλωνίζω, вііt: -ίσω, tpeкв (кврге, sвflв) прin stpimtъ вале, saв каналв. [διὰ, αὐλών]. [de вnde

Διαυλωνισμὸς, (ὁ), tpeчepe прin stpimtъ вале, ші чл:

Δι-αυχενίζομαι, вііt: -ίσομαι, îmĭ apdікв гîtвл; (fir:) mъ mîndpeskв; iaв кврaжв. [ші

Διαυχένιος (ὁ,ἡ), каpe tpeче прin гpвmazв. «Μυελὸς —». Плt:=Νωτιαῖος». [διὰ, αὐχήν].

Διαφαγεῖν, пех: 2: de înf: ал лвĭ διεσθίω.

Διαφάδην, adв; поеt: = Διαῤῥήδην. [διάφημι].

Δια-φαίνω, вііt: -φανῶ, apъtв чева; (ші тiж: saв ел:) mъ apъtв, лвminezв прin чева, (прin вpm:) întвпекаt saв de totв; (fir:) stpълвчeskв. «Ἤδη διαφαινούσης ἡμέρας». Ep: «Τῷ νεαρῷ καὶ ἀνθοῦντι διέφαινεν εὐθὺς ἡ ἀκμή». Пл: 2) faкв чева de totв poшв în foкв. «Ὄστρακα διαφῆνας». Іпкр: (ші пas:) «Διεφαίνετο δ' αἰνῶς (ὁ μοχλὸς)». Od: I. (вezĭ ші διαλάμπω). [de вnde

Διαφάνεια (ἡ), tpansпаpinџъ, пpinвъzoшіe. [ші

Διαφανὴς, έος (ὁ, ἡ), пpinвъzoşв, tpansпаpinte. sп: ек: «Ἡ ὕελος —». Sхол: Apstf: «Τὸ διαυγὲς ὕδωρ». Sin: 2) пpea sвџipe. «Χιτώνιον—». Apstf: «Κεκρύφαλος—». Sin 3) въzвtв (квnoskвtв) de toџĭ, desлвшitв, înвedepatв; (fir:) însemnatв. «Φλέβες διαφανέες». Іпкр: віne плine de sinџe. «Τῆς πόλεως ἡ δύναμις εἰς ἅπαντας ἐγένετο διαφανής». Плt: «Αἴ, αἴ, τὰ δ' ἤδη διαφανῆ». Sof. 4) poшitв de foкв. «Κλίβανος —». Ep: «Σιδήρια διαφανέα». Іпкр: [ші

Διάφανσις, εως (ἡ),=Διάφασις, saв (гpeшit în локв de) Διάφαυσις.

Διαφανῶς, adв: înвedepat, desлвшit, лъmвpit. [διαφανής].

Δια-φαρμακεύω, вііt: -εύσω, квръџв прin doktopiĭ.

Διάφασις, εως (ἡ), =Διαφάνεια, ші διαύγεια, пpinлвчipe: (fir:) înџелеџepe; пpiчепepe. (вezĭ ші Ἔμφασις).

Δια-φαυλίζω, вііt: -ίσω, = Καταφαυλίζω, desпpeџвieskв.

Διάφαυσις, εως (ἡ),=Διασάφησις. 2) (fir:) локвл чел deшeptв dintpe клъdipĭ, ші чл: (вezĭ ші διαύγεια). [din

Δια-φαύσκω, вііt: -φαύσω,=Διαυγάζω, ші διαφαίνω. Ἅμ' ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ». Ep: кînd înчепea a кpъпа de zioъ.

Διαφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Διαφανής. «Ὑέλου διαφεγγέστερον». Лвч: [διὰ, φέγγος].

Διαφερόντως, adв: (кв џеn:) кв deoseвipe (de чева), alt-feл. «Μηδὲν διαφερόντως τῶν δούλων». Плt: (ші înпpeвnъ кв ἤ). «Διαφερόντως ἢ πρότερον». Плt: 2) (fъpъ кazв) maĭ кв deoseвipe, maĭ алеs. «Ταῦτ' ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι». Esх: [din

Δια-φέρω, вііt: -διοίσω, (пех: διήνεγκα, ші чл:) пoptв, dвкв (mînкв, apвnкв) чева înкоачĭ ші înколо; pisipeskв, înpaшtiв; pвпв, sfîшiв, = Διαφορέω. «Διαφέρειν κόρας ὀμμάτων». Evp: «Τὰς ψυχὰς μὴ διαφέρειν μετὰ δεῖπνον πράγμασι καὶ φροντίσι». Пл: «Διαφέρειν τὰς ἀγγελίας». Лвч: «Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διήνεγκε». Пл: s'a rîndit îndoindв se. «Διαλγὴς ἄττα διαφέρει τὸν αἴτιον». Esхл: (вezĭ ші Διαφορέω). (ші în пepifp:) «Γλῶσσαν διοίσει». Sof: în локв de λαλήσει. (ші пas:) «Διαφερομένου δὲ τοῦ φορείου δεῦρο κἀκεῖσε». Пл: «Διαφερόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ σποράδες». Пл: «Διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ. Sкр: 2) dвкв чева ла локвл sъв; tpansпoptв, stpъmвtв; (fir:) пoptв în пînтече. «Εἰς τὰς χώρας τὰς προσηκούσας ἕκαστα διηνέγκαμεν». Ksп: «Διήνεγκεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θάλασσαν». Ап: «Ὡς διοίσων αὐτὸν εἰς Σικελίαν». Ап: «Τὸ ἄκρον διήνεγκε κάτω τοῦ ὀμφαλοῦ». Іпкр: a пetpeквt. «Σὺν πολλῷ πόνῳ διενέγκασα καὶ τεκοῦσα». Ksп: «Φυλακῆς καὶ ἐπιστήμης δεῖ πολλῆς εἰς τὸ διενεγκεῖν καὶ ἐκθρέψαι τὰ παιδία». Іпкр: (ші пas:) «Καὶ συλλεγόμενον (τὸ ἤλεκτρον) ὑπὸ

τῶν ἐγχωρίων διαφέρεται εἰς τοὺς Ἕλληνας». Apst: 3) == Διάγω, îmĭ петрекŏ времеа, saŏ віаџа. «Διαφέρειν τὸν αἰῶνα». Ep: «Διοίσει νύκτα τήνδ' εἰς αὔριον». Eвp: (шi ел:) «Ἄπαις διοίσει». Eвp: (шi miж:) «Διοίσεται μόνος». Sof: 4) прелвнџескŏ, вртеzŏ непрекврmat; (fir:) dвкŏ, рaвdŏ, џiŏ nînъ ла sfîpшitŏ; (ел: saŏ nestp:) dъinezŏ. «Διαφέρειν τὸν πόλεμον (τὴν πολιορκίαν). Лвч: «Χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα». Ep: «Ἐδόκει δ' ἂν πλείονα χρόνον διενεγκεῖν». Iпкр: «Διαφέρει φθειρόμενος». Iпкр: (шi miж:) «Ἱκανῶς ὑγιηροὶ τἄλλα διαφέρονται». Iпкр: 5) пвiŏ чева deoseвĭ, desпapџŏ; алегŏ; (fir:) жвdikŏ, хоtъpъskŏ; (прin întind:) гвверnezŏ, dipiџezŏ. «Διαφέρω ψῆφον». Esxл: îmĭ daŏ votвл. (шi пas:) «Πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι». Dm: «Ἐράνους διαφέρω». Лs: плъteskŏ, pefвieskŏ. «Σκῆπτρα διαφέρειν». Esxл: 6) (ел: кв џen:) amŏ deoseвipe; (прin întind:) sîntŏ maĭ пресвs, ковîpшeskŏ, întpeкŏ. «Διαφέρειν τῶν πολλῶν». Плt: «Γυναικῶν οὐδὲν διαφέρουσιν». Плt: «Καὶ τῷ γένει, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῇ δόξῃ πολὺ διήνεγκεν». Iskp: «Ἄνδρα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα»: Esx. «Οἱ δόξαντές τι πεπραχέναι διαφέρον». Плв: «Ἱματίων διαφερόντων κτήσεις». Плt: 7) (miж:) sîntŏ în пpiгonipe, saŏ neînвoipe, пв mъ вneskŏ кв чinева, mъ disпвtŏ; mъ înпpotiвeskŏ. «Ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις». Dm: «Οὐχ ὁμολογῶ σοι ἃ λέγεις, ἀλλὰ διαφέρομαι πάνυ σφόδρα». Iskp: «Ἑαυτῷ διαφέρεται». «Διενεχθέντων περὶ τῆς βασιλήης». Ep: Διενεχθεὶς τῷ λογισμῷ». Пл: pъmînd în îndoiaлъ. (шi nevt:) «Τὰ διαφέροντα». Плв: în локŏ de «αἱ διαφοραί». 8) (кв dat: în a tpeia пeps:) folosenie, ажвtъ; ape deoseвipe, însemneazъ, întepeseazъ; (maĭ noŏ) se квvine, este familiapŏ, saŏ пponpietate a квĭва. «Τί σοι τοῦτο διαφέρει»; Плt: че 'џĭ пasъ, че te întepeseazъ. «Οὐδὲν (πλεῖστον) διαφέρει». Лкs: Ἆρ' οἱ τεκόντες διαφέρουσιν, ἢ τροφαί»; Eвp: «Οὐδέ τι οἱ διέφερε πληγέντι ἀποθανεῖν». Ep: пв ĭĭ пъsa de локŏ. «Τοῦ οἰκέτου τοῦ τῷ ἱερεῖ διαφέροντος». Isid: Пел: (de вnde) «Διαφέροντες». Aptemd: pвde, familiapĭ; (шi nevt:) «Τὰ διαφέροντα». Epd: întepeseле квĭва.

Διαφεύγω, viit: -φεύξομαι, шi φευξοῦμαι, (пех: διέφυγον, шi чл:) (прinч:) fвгŏ пpin-tp' вnŏ stpimtŏ локŏ; (прin вpm:) fвгŏ пe asквпsŏ; (прin întind:) skaпŏ. «Διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος». Eвp: «Ὀκέτοι κονάγχην διαφεύγουσι». Iпкр: (шi fъpъ kazŏ). «Οἱ δὲ διαφυγόντες ἔμπυοι γίνονται». Iпкр: (vezĭ шi περιφεύγω). «Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι». Apstf: «Ἐκ πόνων διαπεφευγότες εἰς ἀγαθά». Плt: «Εἰ διαφύγοι ὁ ποταμὸς εἰς τὴν τάφρον». Ksn: «Λέξεως διαφυγούσης αὐτόν». Пл: «Πολλά με διαπέφευγεν ὧν διενοήθην». Iskp: mвлte amŏ вĭtat... (vezĭ шi Ἐκφεύγω). [de вnde

Διαφευκτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŏ a skъпa лesne. [шi

Διάφευξις, εως (ἡ), kinвл de a fвџi; fвгъ (pisinipe) de ontipe; skъпape, mîntвipe.

Δια-φημίζω, viit: -ίσω, înпpaштiŏ veste, vesteskŏ; пввлikŏ пpetвtindenea.

Διαφθαρτικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosŏ, îndemînatikŏ a stpika, a пpъпъdi. [din

Δια-φθείρω, viit: -φθερῶ, шi пoet: -φθέρσω, (miж: tpe: de кв: шi пoet: în локŏ de пas: διέφθορα) stpikŏ de totŏ, пpъпъdeskŏ; корвпŏ (mop: шi fir:), amъџeskŏ (прin mitвipe, шi чл:), skoџŏ din minџĭ (femeie, шi чл:); (прin întind:) omopŏ; лепъdŏ копiлŏ (în локŏ de a 'л naшte). «Διεφθορέναι οἱ τὴν γαστέρα πρὸ τῆς ἀδηφαγίας ἠτιᾶτο». Ел:

Δια-φθονέομαι οῦμαι, viit: -ήσομαι, шi (пas:) -ηθήσομαι, (кв dat:) пismвind mъ întpeкŏ кв чinева.

Διαφθορὰ (ἡ), desъвîpшitъ stpikъчiвne; корвпџie, пpefaчepe în pъŏ, minчinoшipe; mitвipe (de жвdikъtopŏ, шi чл:); лепъdape de копiлŏ; snapџepe de корaвie; (în џen:) пpъпъdipe. [διαφθείρω]. [de вnde

Διαφθορεὺς, έως (ὁ), stpikъtopŏ, пpъпъditopŏ; корвпtopŏ (mop:), шi чл: [шi

Δια-φθορέω, == Διαφθείρω шi Διαφορέω.

Δι-αφίημι, viit; διαφήσω, (пех: διαφῆκα, шi чл:) sлoвozŏ чева (oпpitŏ maĭ 'nainte), ĭĭ daŏ dpвmвл.

Δια-φιλονεικέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ disпвtŏ, mъ чeptŏ, saŏ mъ întpeкŏ кв чinева.

Δια-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, mъ amвiџionezŏ a întpeчe пe чinева în sъвîpшipea вpe вneĭ fante, saŏ a fi пpefepitŏ de kît alцiĭ.

Δια-φλέγω, viit: -φλέξω, apzŏ, пîpжoлeskŏ de totŏ.

Διάφλοξις, ιος (ἡ), Ion: pевъpsape пeste вvzeлe vasвлвĭ; (прin întind:) pesвflape. [din

Δια-φλύω, viit: φλύσω, saŏ -φλύξω, (tpe: de кв: διαπέφλυδα, шi чл:) fepвв în клокote: (прin вpm:) daŏ пe din afapъ, mъ

въpsȣ; (fir:) pesȣfлȣ, skoцȣ pesȣfлълȣpĭ, вȣвȣлі це.

Δια-φοβέω -ῶ, viit: -ήσω, înfpikoшеzȣ npea mȣлt. [de ȣnde

Διαφόβημα (τὸ), mape snъĭmîntape, înfpikoшape.

Δια-φοιβάζω, viit: -άσω, întȣsiezȣ; (npin întind:) = Ἐκμαίνω, înnevȣneskȣ. (dȣne алцiĭ miж: -ομαι = Διαφοιτάω, întp' ачееашĭ înseтnape).

Δια-φοινίσσω, viit: -ίξω, pomeskȣ чева de totȣ.

Δια-φοιτάω (ші Ion: έω) -ῶ, viit: -ήσω, mъ dȣkȣ (ȣmвлȣ) înkoaчĭ ші înkoлo; (fir:) mъ nȣвлiкȣ, ші se dȣчe vestea. 2) = Διαφοιβάζομαι.

Διαφορὰ (ἡ), deosevipe, neasemъnape. 2) neînvoipe, npironipe. [διαφέρω]. [de ȣnde

Δια-φορέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διαφέρω, (npinч: în însem: de) pisineskȣ; sfiшiȣ, npъnъdeskȣ; жъфȣieskȣ, xpъneskȣ; pestopnȣ; (mediч:) disoлezȣ; mistȣieskȣ; (în цen:) toneskȣ; (fir:) вatжokopeskȣ. «Χρήματα τὰ σὰ διαφορέει». Ep: «Διαφορήσω σ' εἴτι γρύξεις» Apstf: «Τύχη τις ταῦτα διεφόρησε». Плt: «Διαφορεῖ τὰ περιττώματα». Гал: «Καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντες σε εἰς διαφόρημα». Skp: (ші nas:) «Διαφορουμένης αὐτοῦ τῆς χώρας ὑπὸ τῶν λῃστῶν». Dm: «Ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενος». Ep: «Πρὶν διαφορηθῆναι τὸν πάγον». Цoen: «Ἐὰν διαφορηθῶσι τὴν ὑγρότητα διὰ τῶν ἱδρώτων». Гал: [de ȣnde

Διαφόρημα (τὸ), = (saȣ гpeшit în лokȣ de) Διαχώρημα, deшeptъtȣpъ; гȣnoiȣ; (fir:) oвiektȣ de вatжokopъ. [ші

Διαφόρησις, εως (ἡ), pisinipe; xpъnipe; (mediч:) disoлape ші pesȣfлape (de ȣmezeлĭ, ші чл:); mistȣipe; tonipe; asȣdape, pesȣfлape; (npin întind:) ръtъчipe, tȣpвȣpape de sȣfлetȣ, întȣsiasmȣ. (ші

Διαφορητικός, ή, όν, нotpivitȣ, kontpivȣitopȣ лa pisinipe, asȣdape, mistȣipe, disoлape, ші чл:

Διαφορία (ἡ), (pap:) în лokȣ de διαφορὰ, deosevipe.

Διαφορογενής, έος (ὁ, ἡ), (noȣ) чел din feлȣpile neamȣpĭ, saȣ soiȣpĭ. [διάφορος, γένος].

Διάφορος (ὁ, ἡ), deosevitȣ, neasemenea. 2) maĭ deosevitȣ, aлesȣ. 3) de deosevitъ nъpepe, de aлtъ (înnpotivъ) sistemъ; neînvoitȣ; npotivnikȣ. (de ȣnde ‖ sȣвst:) «Τὸ διάφορον». Лks: în лokȣ de ἡ διαφορὰ, npironipe, saȣ oвiektȣ de neînvoipe. 4) (npinч: лa neȣt:) foлositopȣ, kîштirosȣ, întepesantȣ. (de ȣnde ‖ sȣвst: Α'.) kîштiгȣ (ші naptk:) dovîndъ. «Τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν». Dm: (ші Β') келтȣiaлъ, npeцȣ de kȣmnъpъtoape. «Ὠνεῖσθαι πολλοῦ διαφόρου μικρά». [διαφέρω]. [de ȣnde

Διαφορότης (ἡ), = Διαφορά, deosevipe, neasemъnape. [ші

Διαφόρως, adв: kȣ deosevipe. 2) (pap) вpъжmъшеште.

Διάφραγμα (τό), [διαφράσσω] op че sлȣжеште spre desnъpцipe; (de ȣnde anat:) лatȣл ші sȣвцipeлe npanȣpȣ, kape desnapte inima ші пlemînȣл de чeлe-л-aлte mъpȣntaie. (vezĭ ші φρένες în zічерea φρήν).

Δια-φράγνυμι, viit: -φράξω, = Διαφράσσω,

Διαφραδέως, adв: Ion: desлȣшit, kȣ kȣpatъ eksnpimape. [din

Διαφραδής, έος (ὁ, ἡ), zisȣ kȣpat, eksnpimatȣ лъmȣpit. [din

Διαφράζω, viit: -φράσω, zikȣ, eksnpimȣ чeva kȣpat, desлȣшit, eksnлikȣ kîte ȣna ȣna.

Διαφρακτέον, nosit: aл лȣĭ

Δια-φράσσω(ττω), viit: -φράξω, desnapцȣ (înkizȣ) чeva kȣ îngpъdipe; întъpeskȣ din toate nъpцiлe.

Δια-φρέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în лokȣ de διαφορέω, tpekȣ чeva dinkoлo, ші чл:

Δια-φρίσσω(ττω), viit: -φρίξω, mъ înfiopezȣ kȣ totȣл, simцȣ fiopĭ în totȣ tpȣnȣл. (fir:) «Τὸ πέλαγος διέφριττε». Пad:

Δια-φρονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Διανοοῦμαι. 2) mъ îndoieskȣ, вarȣ de seamъ kȣ лȣape aminte; îngpiжeskȣ, întokmeskȣ, пȣiȣ лa вȣnъ kaлe лȣkpȣpiлe; mъ siлeskȣ лa чeva; meditȣ.

Δίαφρος (ὁ, ἡ), плinȣ de spȣmъ, spȣmosȣ. [διὰ, ἀφρός].

Δια-φρουρέω -ῶ, viit: -ήσω, îmĭ isnpъveskȣ tepminȣл stpeжiĭ: saȣ stpeжȣieskȣ, пъzeskȣ чeva kȣ лȣape a minte, op nînъ лa sfipшitȣ.

Δια-φρύγω, viit: -φρύξω, пipлeskȣ; ȣsȣkȣ de totȣ.

Δια-φρυκτόω -ῶ, viit: -ώσω, votezȣ kȣ пipлitȣ вovȣ. [διὰ, φρυκτός, se înц: κύαμος].

Δια-φυγγάνω, viit: -φεύξομαι, = Διαφεύγω.

Διαφυή (ἡ), [διαφύω] natȣpaлъ desnъpцipe între doȣ (konцinste aлtfeл) tȣpнȣpĭ. «Κάρυα οὐκ ἔχοντα διαφυήν». Ksn: «Ἐρεβίνθου διαφυήν». Пл: «Τῆς γῆς διαφυ-

ας ἐχούσης καὶ φλέβας μαρμάρου». Diod: (вezĭ шi διάφυσις).

Διαφυλακτέος, α, ον, nosit: ал лъĭ διαφυλάσσω.

Διαφυλακτικὸς, ή, ὸν, =Διατηρητικός. [din

Δια-φυλάσσω(ττω), вiit: άξω, = Διατηρῶ, пъstpezš чева кš лъаре аminte шi пînъ ла sfîpшitš.

Διάφυξις, εως (ή), = Διάφευξις.

Δια-φυράω -ῶ, вiit: -άσω, fръmîntš (amestecš) вine.

Δια-φυσάω -ῶ, вiit: -ήσω, sšfлš чева прin miжлокš, saš de upetštindenea. 2) sšflînd pisineskš, saš desaвšpezš. 3) šmflš. (вezĭ шi διαπνέω). [de šnde

Διαφύσησις, εως (ή), sšflape прin чева; saš sšflape supe pisinipe.

Διάφυσις [διαφύω], εως (ή), = Διαφυή. «Αἱ τῶν κηρίων διαφύσεις». Tfp: «Οἱ καρποὶ ἀδρυνόμενοι ἀποκρίνονται καὶ ἀποπίπτουσι κατὰ τὴν διάφυσιν». Tfp: naptea, šnde se desnapte fpšktšл de koada sa.

Δι-αφύσσω, вiit: -αφύσω,='Εξαντλῶ, deшeptš de totš. «Διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἤφυσεν». Iл: P. (прin întind:) «Πολλὸν διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι». Od: I. «Διήφυσε χίμετλα». Nik: a pisinit. (шi nas:) «Οἶνον διαφυσσόμενον». Od: II.

Δια-φυτεύω, вiit: -εύσω, sšdesšk în distanцe, saš пe кале. 2) pesъdeskš, tpansплantezš.

Δια-φύω, вiit: -φύσω, (tpe: de кš: διαπέφυκα, пex: 2: διέφυν) pesapš (kpeskš) п' întpe. «Τὰ διαπεφυκότα ἀφαιρετέον». Tfp: (шi fir:) «Χρόνος διέφυ». Ep: вpeme a tpekšt ла miжлокš. 2) (кš цen:) amš deosевipe. «Διαπέφυκεν ἀλλήλων». Fлstp: 3) sîntš ліnitš, mъ цiš de чева; (fir:) sîntš ekspepiinцatš în чева. «"Ανδρα πάσης ἀστρολογίας διαπεφυκότα». D: Kas:

Δια-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кš dat: saš ак: преп:) nš sîntš nolpiвitš, nš mъ înвoieskš кš чineва (прinч: ла гласš, шi fir: ла simцiminte); mъ deosевeskš; mъ înпotiвeskš. «Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις». Плt: «Διαφωνοῦσιν αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη». Fал: (шi nas:) «Τοῖς δὲ τῶν συγγραφέων διαπεφώνηται ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος». D: Ал: 2) (fъpъ kazš) stpirš aшa de tape, în kît шi se npinde гласšл; (fir:) oвoseskš de totš; mopš. «'Απόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν». Skp: «Καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδείς». Skp: [de šnde

Διαφώνησις, εως (ή), = Διαφωνία. [шi

Διαφωνητικὸς, ή, όν, пpiчinšitopš, saš kontpišitopš ла neînвoipe, saš nešnipe.

Διαφωνία (ή) deosевipe (прinч: ла гласš, шi fir: în simцiminte, saš пърepĭ); nešnipe, neînвoipe. [din

Διάφωνος (ὁ, ή), deosевitš (прinч:) ла гласš, шi (прin întind:) neînвoitš; înпotiвitopš. [διά, φωνή]. [de šnde

Διαφώνως, adв: кš deosевipe; кš neînвoipe.

Δια-φώσκω, Ion: noet: în локš de διαφαύσκω.

Δια-φωτίζω, вiit: -ίσω, fakš локš, ка sъ intpe лšminъ; saš лšminezš de totš.

Δια-χάζομαι, вiit: -χάσομαι, mъ tparš stpeкšpinds mъ, saš skanš fšгъpinds mъ.

Δια-χαίνω, вiit: -χανοῦμαι, шi Διαχάσκω, deskizš de totš, saš пe жšmъtate (прinч:) гšpa, saš вšзele, kaskš. «Διαχανόντες (οἱ κροκόδειλοι) παρέχουσι τοὺς ὀδόντας». Плв: (fir:) «Τῶν ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν. Apstf:

Διαχάλασις, εως (ή), destindepe, slъвipe. [шi

Διαχάλασμα (τὸ), distanцъ, saš deшeptš, че pъmîne dšпe o destindepe; saš slъвipe de šnš лšкpš întinsš. [din

Δια-χαλάω -ῶ, вiit: -άσω, destinzš, slъвeskš din întindepe; (fir:) deskizš прin miжлокš. «Διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα.». Eвp: «Διαχαλώῃ τ'ἂν (ὁ ἵππος) ἀλυπότατα τὸ σῶμα». Ksn: se desmopцeшte tpeptat. (вezĭ шi Apstf: Ep: 83). (шi ел: saš nestp:) «'Επειδὰν ῥαγῇ (τὸ ὀστέον), καὶ διαχαλάσῃ». Iпкp:

Δια-χαράσσω(ττω), вiit: -άξω, fakš neste totš кpъпътšpĭ. 2) гpaвezš, sanš niatpъ, шi skoвind fopmezš kaлînš, ка sъ topnš чева; însemnezš; (прin întind:) deskpiš. (вezĭ шi διαγράφω).

Δια-χαρίζομαι, вiit: -ίσομαι, înnapцš dapšpĭ.

Δια-χάσκω, (прел: διέχασκον, шi maĭ mšлt nš) = Διαχαίνω.

Δια-χειμάζω, вiit: -άσω, epнezš, petpekš eapna.

Δια-χειραγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, кълъšzezš, saš tpekš пe чineва nšptîndš'л de mînъ.

Δια-χειρίζω, вiit: -ίσω, цiš чева în mîinĭ; (прin întind:) лšкpezš; întpeвšinцezš; dipiцezš; ikonomezš. «Χρήματα πολλὰ διαχειρίζουσιν». Iskp: tpek прin mîineлe лop. «"Οσοι διαχειρίζουσί τι τῶν τῆς πόλεως». Esx: 2) = Διαχράομαι, omopš (прinч: кš mîna mea); sšpnš. «Δύο διαχειρίσασθαι βασιλέας». Epd: [de šnde

Διαχείρισις, εως (ἡ), ші

Διαχειρισμὸς (ὁ), întpeвsinцаpe, dipiцеpe, ші чл: «Φαρμάκων («Πραγμάτων) —». Inкp: ші Tвч:

Δια-χειρόδομαι-οῦμαι, вiit- ώσομαι,=(saš гpeшit în лoкš de) διαχειρίζομαι.

Δια-χειροτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, вotezš (пpiнч: пpin întindepe de mînъ); (în цen:) disкstezš, делiвepezš, xotъpъскš. [ші

Διαχειροτονία (ἡ), вotape (пpiнч: пpin apdiкape de mînъ); (în цen: disкsцie, ші xotъpîpe. [διὰ, χεὶρ, τόνος].

Δια-χέω, вiit: -χεύσω, (пex: διέχεα, ші пoet: διέχευα, ші пas: διεχύθην, ші чл:) peвъpsš, înпpaштiš въpsînd; saš deшeptš dintp' sna întp' alta, пpiточескš. «Καθάπερ οἶνον διαχέοντες». Пл: (ші пas:) «Ἐκ δὲ ταύτης (τῆς δεξαμενῆς) εἰς ἄλλο (κηλωνήϊον) διαχεόμενον τὸ ἔλαιον». Ep: 2) pisinескš; toneскš; (mediч:) disoлезš; (пoet:) fакš вsкъцї; sfъpîmš. «Πειρῶ διαχέειν τὰ βεβουλευμένα». Ep: «Χαλκὸν διαχέοντας». Пavs: «Διαχεῖν φύματα». Dsкp: (ші пas:) «Διαχέονται οἱ πόροι». Гpг: «Διαχεῖται ἡ χιών». Ksn: «Τεταριχευμένος ὁ νεκρὸς οὐδὲν διεχέετο». Ep: «Οὐ δυνάμενοι ἄνευ μισθοῦ εἶναι διεχέοντο». Ksn: (ші fiг:) «Ἀνδρὸς διακεχυμένου τρυφή». Пл: (вeзї ші διαῤῥέω). «Καί μιν (τὸν βοῦν) διέχευαν ἅπαντα». Iл: H. ші I. «Κείνην (νῆα) ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι». Aпл: «Σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν». Eпiгp: (вeзї ші διαφορέω). 3) (пas: saš mijк;) mъ distpezš, mъ înвeselескš, mъ alinezš. «Ὡς τῆς ἡδονῆς ἀραιούσης καὶ διαχεούσης τὸν ἡδόμενον». Eвp: «Πάσῃ διαχυθῆναι τῇ ψυχῇ». Sin: Διακεχυμένους τοῖς προσώποις». Пл: «Τῶν ἔκ τινος ἡδείας ἀκοῆς διαχυθέντων». Гpг: «Ἀπήντων αὐτῷ διακεχυμένοι». Плв:

Δια-χλαινόω -ῶ, вiit: -ώσω, пoet: înвpaкš de sвs пînъ жos.

Δια-χλευάζω, вiit: -άσω, =Καταχλευάζω.

Δια-χλιαίνω, вiit: ανῶ, кs кsmпъtš, saš tpenтat înкponeскš.

Δια-χλιδάω -ῶ, вiit: -άσω, (tpe: de кs: διακέχλιδα) sтвлs moлeшitš de мsлtъ desmiepdape.

Διάχλωρος (ὁ, ἡ), чел кs въpцї вepzoгalвene пpin miжлoкš. [διὰ, χλωρός].

Δια-χόω -ῶ, вiit: -ώσω,= Διαχωνεύω.

Δια-χράομαι -ῶμαι (ші Ion: διαχρέομαι), вiit: -ήσομαι, (кs dat:) întpeвsinцезš чева oвiчnsit, saš neînчetat. (пpin spm: 2) aвsзезš; (кs aк:) пpъпъdeскš, toneскš; omopš. (timпiї лsї se кonf: кs aї лsї διακέχρημαι). [de snde

Δια-χρησεῖται, Dop: în лoкš de διαχρήσεται, 3: sinг: пeps: de вiit: aл лsї διαχράομαι. [ші

Διάχρηστος (ὁ, ἡ), foapte вsnš, пpea de tpeaвъ, aлesš.

Διάχρισμα (τὸ), snsoape (ші op че altš sлsжeшte лa snцepe de) neste totš, saš în intepвaлe. [ші

Διάχριστον (τὸ), ші

Διάχριστος (ἡ), пoлiaлъ, alifie, ші чл: =Διάχρισμα. [din

Δια-χρίω, вiit: -ίσω, snгš, snoieскš чeвa neste totš, saš лъsînd intepвaлe пpin miжлoкš.

Διάχρυσος (ὁ, ἡ), цesstš, saš кssstš кs fipš, saš neste totš de aspš. [διὰ, χρυσός].

Δια-χρώννυμι, вiit: -χρώσω, въпseскš чeвa de totš, saš пpin intepвaлe.

Διάχυσις, εως (ἡ), въpsape, pisinipe de лiкsidš; pesвъpsape, notonipe; (fiг:) distpaкцie, veseлie, плъкsтъ netpeчepe,(Tspч:) кefš. [ші

Διαχυτικὸς, ή, ὸν, fолositopš лa veseлitoape netpeчepe; (mediч:) disoлъtopš, pisinitopš. [διαχέω].

Δια-χώννυμι, вiit: -χώσω, пsiš п' întpe чeвa пъmîntš; (пpin spm:) smплs кs пъmîntš шanцš, ші чл: fакš (desпapцš чeвa кs) malš de пъmîntš.

Δια-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (stpъm:) fакš чeвa a tpeчe; (ші eл: saš nestp:) tpeкš (pesвeскš) п' întp' snš лoкš; (пpin spm:) mъ întinzš; (despre monete, ші чл:) amš tpeчepe; (fiг:) isвsteскš, înaintezš. «Τὰ βρώματα τὸ σῶμα διαχωρέει». Inкp: (ші eл:) «Κάτω διεχώρει (se înц: ἡ γαστὴρ τὰ περιττώματα) αὐτοῖς». Ksn: eшiaš пe жos, (adiкъ) aveaš spdinape. «Οὐ δυναμένων διαχωρῆσαι τῶν Αἰγυπτίων». Ksn: nепstînd pesвi. «Οὐ πρότερον ἐξετάζοντες, εἰ διαχωρεῖ τὸ νόμισμα παρὰ τοῖς κάτω». Лsч: [de snde

Διαχώρημα (τὸ), distanцъ deпapтъ, къsкъtspъ. 2) (mediч:) deшeptъtspъ (sкîpnъ). [ші

Διαχώρησις, εως (ἡ), deшeptape de nînteчe. [ші

Διαχωρητικὸς, ή, ὸν, înлesnitopš spre deшeptape de nînteчe, mistsitopš (sкoцitopš afapъ).

Δια-χωρίζω, вiit:-ίσω, desпapцš. [de snde

Διαχώρισις, εως (ἡ), ші

Διαχωρισμὸς (ὁ), desпъpцipe. (se кonf: кs διαχώρησις). [ші

Διαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, folositorȣ, kontribȣitorȣ ла despърцire.

Διάχωρος (ὁ, ἡ), (прinч: ла îm:) distanцеле dintре корпȣріле ȣнеї armiї аранжate de бътъліе.

Διάχωσις [διαχώννυμι], εως (ἡ), грътъдіре de пътîntȣ spre ȣмплере de шанцȣ, шi чл:

Δια-ψαθάλλω, біit: -αλῶ, = Διαψαλάσσω.

Δια-ψαίρω, біit: -ψαρῶ, pîкîїȣ (ка гъіna); чȣпеskȣ de ічї de коло; къръцȣ; лаsȣ а бate чева bîntȣл înчetiшор.

Δια-ψαλάσσω(ττω), біit: -άξω, deskizȣ чева spre obsерваре. (везї шi διαψηλαφῶ).

Δια-ψαλίζω, біit: -ίσω, taiȣ кȣ foarfeчеле прin miжлокȣ.

Δια-ψάλλω, біit: -ψαλῶ, isбеskȣ пе pîndȣ (черкȣ) коарделе кitарeї, шi чл: [deȣnde

Διάψαλμα (τὸ), întрерȣпціе, saȣ skimбаре de biерsȣл kîntъриї; saȣ акламаціе, че se kînta п' întре псалмȣ. (шi ачеаsta ера евр: sела, пе каре Simaxȣ а tpadȣs εἰς τὸν αἰῶνα, în веакȣ, iар Teodotianȣ εἰς τέλος, пînъ ла sfîршitȣ, în аналоціе кȣ ἀμήν, amin).

Δια-ψαύω, біit: -ψαύσω, atinгȣ чева în тоатъ întindepea sa, saȣ пеste tотȣ.

Δια-ψάω -ω, біit: -ήσω, skoбеskȣ, saпȣ, fакȣ гаȣръ, saȣ гроапъ. (везї шi διαμάω, шi διαψαίρω).

Δια-ψέγω, біit: -ψέξω, хȣлеskȣ, defaïмȣ преа мȣлt

Δια-ψεύδω, шi (miж:)-ψεύδομαι, біit: -ψεύσω, -σμαι, minцȣ, амъцеskȣ пе чinева. || (пas: saȣ miж;) мъ îншелȣ; (кȣ цеп:) нȣ isбȣteskȣ. [de ȣnde

Διάψευσις, εως (ἡ), амъціре; непеметріре, неisбȣtіре.

Δια-ψηλαφάω -ῶ, біit: -ήσω, піпъїȣ претȣtindeneа; (прin întind:) черчetezȣ кȣ амърȣntȣл.

Δια-ψηφίζομαι, біit: -ίσομαι, îmї daȣ вotȣл, пърерea; жȣdікȣ, шi хotъръskȣ (ка жȣdікъторȣ). [de ȣnde

Διαψήφισις, εως (ἡ), шi

Διαψηφισμὸς (ὁ), (прinч:) черчetape de вotȣрї; (în цеп:) вotape; делібераре, dape de пъреpe; жȣdікatъ (în At: маї кȣ seaмъ despre четъцепії чеї adeвъраці шi нȣ). [шi

Διαψηφιστὸς, ἡ, ὸν, алеsȣ, saȣ de алеs прin вotaре.

Δια-ψιθυρίζω, біit: -ίσω, шоптеskȣ кȣїва.

Διαψυκτικὸς, ἡ ὸν, ръкоріторȣ, saȣ îndemînатікȣ de а ръкорі. [шi

Διάψυξις, εως (ἡ), ръкоріре; аераре, sвîntаре. [din

Δια-ψύχω, біit: -ψύξω, аерezȣ, sвîntȣ, saȣ ръчеskȣ чева în аерȣ, ръкореskȣ; (прin întind:) odixneskȣ.

Δι-άω, поеt: =Διάημι.

Δίβαμος, ου, шi

Διβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:=Δίπους. [шi

Δίβας [δίς, βαίνω], α (ὁ), (dȣпе Крet:) ȣпȣ фелȣ de шарпе, че алтfел se zіче шi ἀμφίσβαινα.

Δίβαφος (ὁ, ἡ), de доъ орї въпsitȣ; (прin ȣрm:) песпitȣ, nedeskолоpatȣ, = Ἀνεξίτηλος. [δίς, βαφή].

Διβολία (ἡ), mantелъ îndoitъ, saȣ преа ларгъ, че алтfел se zіче шi διπλοΐς. 2) = кȣ

Διβόλιον (τὸ), ȣпȣ фелȣ de лапче кȣ доъ вîрфȣрї, saȣ saбіе кȣ доъ tъіше. [шi

Δίβολος (ὁ, ἡ), de доъ орї пȣsȣ, îndoitȣ. «Χλαῖνα —» =Διβολία. «Ἄκων —». Еȣр: =Διβόλιον. [δίς, βολή].

Δίβουλος (ὁ, ἡ), de доъ пърерї (talерȣ кȣ доъ феце). [δίς, βουλή].

Δίβραχυς, εῖα, υ, (nestр:) пічорȣ кomпȣsȣ din доъ skȣрte sілаве, че алтfел se zіче шi Πυῤῥίχιος. [δίς, βραχύς].

Δίβροχος (ὁ, ἡ), de доъ орї ȣdatȣ, moiatȣ. «Ἔλαιον δίβροχον». Dȣkр: чел din а доа stoарчере а мȣsлінелор. [δίς, βρέχω].

Δι-γαμέω -ῶ, біit: -ήσω, мъ însорȣ а доъ оаръ. [шi

Διγαμία (ἡ), adoilea къsъторіе. [δίγαμος].

Δίγαμμα (τὸ), nedeкл: (прinч:) îndoitȣ Гama, літеръ; saȣ semпȣ de aspіраціе ла Еоліепї, asemenea кȣ Латіпеsкȣл F, шi пропȣпцatȣ ка В, saȣ Г, saȣ Ф.

Δίγαμος (ὁ,ἡ),=Δευτερόγαμος. [δίς, γάμος].

Διγενὴς, έος (ὁ, ἡ), tpasȣ din доъ neaмȣрї; saȣ de amîndoъ sекселе,= Ἑρμαφρόδιτος. (везї шi δίγονος). [δίς, γένος].

Δίγληνος (ὁ, ἡ), чел кȣ доъ felȣріte лȣmіпiце de окї. [δίς, γλήνη].

Δίγλυφος (ὁ, ἡ), чел кȣ îndoitъ skȣлптȣръ, înfъцішъторȣ sȣkt ачееашї faцъ de доъ felȣрite обічеіе. (везї шi τρίγλυφος). [δίς, γλυφή].

Δίγλωσσος(ττος) (ὁ, ἡ), кȣnoskъторȣ, ворвіторȣ de доъ лімвї; (прin ȣрm:) tълмачіїȣ, dpaгomanȣ; (fіг:) віклеапȣ, minчіпоsȣ, кȣ доъ феце. [δίς, γλῶσσα].

Δίγνωμος (ὁ, ἡ), чел кȣ доъ пърерї, îndoiosȣ. [δίς, γνώμη].

Διγόνατος (ὁ, ἡ), чел кȣ доі ценȣкї, saȣ nodȣрї. [δίς, γόνυ].

Διγονία (ἡ), naştere de doĭ џemenĭ, saŭ de doъ orĭ пe anŭ. [din

Δίγονος (ὁ, ἡ), пъsкъtopŭ de џemenĭ, saŭ de doъ opĭ пe anŭ. [δὶς, γόνος].

Δίγυιος, noet: în лoкŭ de

Δίγυος (ὁ, ἡ), конpinzъtopŭ de (saŭ întinsŭ кît) doъ џapine, saŭ пoroane. [δὶς, γύα].

Δίδαγμα (τὸ), înвъџъtspъ, лeкџie; dovadъ. [шi

Διδακτήριος (ὁ, ἡ), folositopŭ лa înвъџъtspъ. || (sѕвst:) διδακτήριον (τὸ), =Δίδαγμα. [шi

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ, saŭ voitopŭ de a da înвъџъtspĭ.

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, înвъџatŭ, saŭ de înвъџat de кътpe чineva. [шi

Δίδακτρον (τὸ), (пpinч: лa îm:) плata înвъџъtopsлsĭ. [διδάσκω].

Διδακτυλιαῖος, α, ον, чeл кs întindepe de doъ deџete. [din

Διδάκτυλος (ὁ, ἡ), чeл кs doъ deџete. 2) = Διδακτυλιαῖος. [δίς, δάκτυλος].

Διδακτῶς, adв: пpin înвъџъtspъ. [διδακτός].

Δίδαξις, εως (ἡ), înвъџape, saŭ înвъџъtspъ (aкtiвъ). [διδάσκω].

Διδάξομαι, mіж: viit: aл лsĭ διδάσκω.

Διδασκαλία (ἡ), tpeaвa înвъџъtopsлsĭ, пpedape de лeкџie; (în џen:) eкsпsнepe de sнŭ sѕвieкtŭ; повaџъ; dovadъ. 2) penpesintaџie de dpamъ (пpinч: în вpeme de конкspape de пoeџĭ) în teatps, шi înstpsкџiiлe date despe aчeasta de кътpe пoetŭ aкtopiлop. 3) (îm:) kataлoгŭ xpoнoлoџiкŭ, istopiкŭ, шi кpitiкŭ de dpameлe penpesintate în Atena. [шi

Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, кsвenitŭ înвъџъtopsлsĭ, saŭ înвъџъtspeĭ. 2) destoĭniкŭ, saŭ îndemînatiкŭ лa înвъџape, = Διδακτικὸς. || (sѕвst:) «Τὸ διδασκαλικὸν». Плt: кiпŭ, saŭ metodŭ de a da înвъџъtspĭ. [шi

Διδασκαλικῶς, adв: кs кiпŭ înвъџъtopesкŭ, кa înвъџъtopiĭ. [шi

Διδασκάλιον (τὸ), (пpinч: лa îm:)=Δίδακτρον. 2) =Δίδαγμα. [din

Διδάσκαλος (ὁ, ἡ), (în џen:) înвъџъtopŭ de чeвa; (iap пaptк;) înвъџъtopŭ de кapte, saŭ de шtiinџe. «Μουσικῆς—». Плt: «Χοροῦ —, saŭ (simплs) διδάσκαλος». пoetŭ de dpamъ (fiind къ însшĭ eкчepsa пe aкtopĭ, saŭ шi penpesinta înпpesнъ în dpama sa). (vezĭ шi χοροδιδάσκαλος). [διδάσκω].

Διδάσκεμεν, -έμεναι, пoet: în лoкŭ de διδάσκειν.

Διδάσκω [δάω, δάημι], viit: διδάξω, шi At: διδασκήσω, (пeх: ἐδίδαξα, шi пoet: ἐδιδάσκησα, шi mіж: ἐδιδαξάμην, tpe: de кs: δεδίδαχα, шi пas: δεδίδαγμαι, пeх: ἐδιδάχθην, шi пoet: ἐδάην) înвъџŭ пe чineva; (în џen:) eкsплiкŭ; domipesкŭ; doвedesкŭ. (кs aк:) «Ἥ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξεν». Od: Θ. (шi кs doĭ aк:) «Τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας». Ksn: Πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βιοτός». Esp: (шi кs пpen:) «Οὐδέπω περὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας». Apist: (шi кs inf:) «Διδάσκουσιν ἡμᾶς ἐπιορκεῖν». Лsч: (шi кs înd: aк:) «Τούτους ἱππέας ἐδίδαξε». Плt: (шi fapъ кazŭ). «Μισθοῦ διδάσκει». Лsч: (шi mіж: în aкtivitate кътpe aĭ sъĭ) «Τὰ μὲν ἄλλα διδάσκονται τοὺς υἱεῖς». Плt: «Εἰ μέν τις βούλοιτο σκυτέα διδάξασθαί τινα». (шi mіж: de sine sъvipшitŭ). «Διδάξομαι αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον». Apstf: «Οὐ νῦν διδάξομαι τοὺς φίλους φιλεῖν». Esp: (шi пas:) «Οὔτ' ἐδιδάχθη, οὔτε οἶδε καλὸν οὐδέν». Esp: «Διδάσκονται τὴν ἅλωσιν τῆς Σπάρτης». Пaѕs: (шi кs џen: eл: пoet:) «Διδασκόμενος πολέμοιο». Iл: Н. 2) penpesintŭ пpin aкtopĭ o a mea dpamъ în teatps (vezĭ διδάσκαλος). «Φέρεται ἐν διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχὼς εἰρήνην ὁ Ἀριστοφάνης». eкstp: Epin: [de sнde

Διδαχὴ (ἡ), =Διδασκαλία.

Διδαχθῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, шi чл: пas: пeх: 1: de sѕп: aл лsĭ διδάσκω.

Διδέ(δεί)ασι, Ion: пoet: a 3: пeps: îm: a пpez: de xot:, шi

Δίδη, пoet: în лoкŭ de ἐδίδη, 3: sinг: пeps: de пpeл: aл лsĭ

Δίδημι, viit: -δήσω, Eoл: пoet: în лoкŭ de δέω, лeгŭ.

Διδόαμεν, пoet: în лoкŭ de δίδομεν 1:, шi

Διδόασιν At: în лoкŭ de διδοῦσι. 3: îm:, шi

Διδοῖσθα, Eoл: în лoкŭ de διδοῖς, saŭ δίδως, 2: sinг: пeps: de пpez: aл xot:, шi

Διδόμεν, пoet: în лoкŭ de διδόναι, пpez: de inf:, шi

Δίδου, în лoкŭ de δίδοθι, пpez: de пopsнч:, шi

Δίδου, пoet: în лoкŭ de ἐδίδου, saŭ ἐδίδω, 3: sinг: пeps: de пpeл:, шi

Διδοῦναι, пoet: (foapte pap) în лoкŭ de διδόναι, пpez: de inf: aл лsĭ δίδωμι.

Διδράσκω, viit: -δράσομαι, (пeх: ἔδραν, ας, α, αμεν, ατε, ασαν, de sнde пopsнч: δρᾶθι, пofl: δραίην, sѕп: δρῶ, inf: δρᾶναι, шi пaptч: δρὰς, tpe: de кs: δέδρακα) fsгŭ

пе fѫрін, тъ fѫгъреskѫ (прінч: 'înlpeв: нѫмаї în челе комнѫсе ἀπο[δια]διδράσκω, ші чл:)

Διδραχμιαῖος, α, ον, чел кѫ прецѫ de ѫnѫ

Δίδραχμον (τὸ), monetъ de доъ дрaxme (прінч: next: ал лѫї...

Δίδραχμος (ὁ, ἡ), чел че аре прецѫ (se прецѫiemte, saѫ ia плать) de доъ dpaxme. [δὶς, δραχμή].

Διδυμάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), кѫвеnitѫ ла доï бърбацï. [δίδυμος, ἀνήρ].

Διδυμάονε, înd: ші

Διδυμάονες, îm: ал (neîntp:) διδυμάων noet: în локѫ de [δίδυμος].

Διδυματοκέω -ῶ, mі διδυματόκος în локѫ de διδυμοτοκέω, ші διδυμοτόκος, ші чл:

Διδυμεύω, виіt: -εύσω, (skp:) amѫ цеmenї копiї. [ші

Διδύμη (ἡ), = кѫ

Διδύμιον (τὸ), о плаnтъ, каѫтъ ὄρχις. || (îm:) Διδύμια (τὰ), (anat:) ніште колцї de креерї. [ші

Δίδυμνος, η, ον, noet: (прea pap) în локѫ de [δίδυμος].

Διδυμογενής, έος, ші Διδυμόγονος=Δίδυμος, пъскѫtѫ цеmenѫ, îndoitѫ. [δίδυμος, γένος, ші γόνος].

Διδυμογονία (ἡ), наштере de цеmenї копiї. [din

Διδυμογόνος (ὁ, ἡ), = Διδυμοτόκος. [δίδυμος, γόνος].

Διδυμόζυγος, ου, ші διδυμόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: îndoitѫ, înперекiatѫ. [δίδυμος, ζυγός].

Διδυμόθρους (ὁ, ἡ), noet: чел че аре asemenea (ачеласї) гласѫ кѫ алтѫл. «Ἠχὼ — ». Non: 2)=Δίγλωσσος. [δίδυμος, θρόος].

Διδυμόκτυπος (ὁ, ἡ), noet: fъкътоpѫ de îndoitѫ, saѫ ачеламї ѫнетѫ. «Ἠχὼ — ». Non: [δίδυμος, κτύπος].

Δίδυμος (ὁ, ἡ), [δὶς, δύω] пъскѫtѫ înпреѫнъ кѫ алтѫл, цеmenѫ; (în цеn:) îndoitѫ. «Αὐλοῖσι διδύμοισιν». Od: I. Ξύλον δίδυμον». Ѕѫid: лемнѫ кръпатѫ în вîрfѫ. || (ѕѫвѕt: îm:) копiї, saѫ fрацї цеmenї. 2) воаше. 3) konstелацiа цеmeнілор Kastopѫ ші Полideѫкѫ. [de ѫnde

Διδυμότης (ἡ), fiiнцъ, însѫшime de цеmenї, saѫ de îndoite трѫпѫрї.

Διδυμοτοκέω -ῶ, виіt: -ήσω, наskѫ цеmenї. [ші

Διδυμοτοκία (ἡ), наштере de цеmenї. [din

Διδυμοτόκος (ἡ), пъскътоаре de цеmenї. [δίδυμος, τόκος].

Διδυμόχροος, ους (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de δίχρωμος. [δίδυμος, χρόα].

Δίδωμι [δόω -ῶ, de ѫnde Лat do, ші Pom: daѫ], виіt: δώσω, (nex: ἔδωκα, ші 2: pap: ἔδων, ως, ω, ομεν, οτε, οσαν, de ѫnde порѫнч: δός, ноft: δοίην, ші At: saѫ Ion: δῴην, ѕѫн: δῶ, inf: δοῦναι, ші партіч: δούς, tpe: de кѫ: δέδωκα, ші пas: δέδομαι, пas: nex: ἐδόθην, ші між: ἐδόμην, виіt. δοθήσομαι, ші nos: δοτέον) (în цеn:) daѫ; (ші партік:) дървieskѫ, ofepѫ. «Διδόναι εἰς χεῖρας» Apstf: «Οὕτω τὸ γραμμάτιον διδόασι». Іл: «Εἰσκομίσας ἐδίδου τὰ θηρία τῷ πάππῳ». Ksn: «Πόσα ἂν μοι χρήματα δοίης, ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν» Ksn: «Χάριν δικαίαν καὶ δίδου καὶ λάμβανε». Гnom: «Δίδωμί τινι ὅρκον». Is: жѫрѫ пе чіnева. «Ὅρκους κάκιστον διδόναι καὶ λαμβάνειν». Грг: «Δίδωμι δίκην». în локѫ de τιμωροῦμαι, mъ nedenseskѫ. «Δίκην διδόντες ὑπό τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων». Іnt: (ші ел:) «Τὴν ἔρημον δεδωκότα». Dm: «Δίδωμι δίκας». în локѫ de δικάζομαι, mъ жѫdікѫ. «Δίκας ἤθελον δοῦναι παρὰ πόλεσιν, αἷς ἂν ἀμφότεροι συμβῶσι». Тѫч: (везї ші δίκη). «Διδοὺς τὸ πλεῖστον τῷ πλούτῳ». Exp: преfepînd maї mѫлt богъцiа. (ші кѫ adв:) «Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων;» Sof: (ші пas:) «Οὔτι δέδοται πολεμήϊα ἔργα». Іл: Е. 2) = Παραδίδωμι. «Δίδωμί σοι ἐμαυτὸν δοῦλον καὶ σύμμαχον». Ksn: «Διδόασιν ἑαυτοὺς Ἀκαρνᾶσι». Тѫч: «Ὀδύνησίν μιν ἔδωκεν». Іл: Е. (ші пas:) «Ἐδίδοντο τῷ ῥεύματι». Epd: (ші ел: de ἑαυτὸν) «Ὁ δ' ἡδονῇ δούς, εἴς τε βακχεῖον πεσών». Exp: 3) daѫ воie, înгъdѫiѫ, ѕлободѫ, лаѕѫ (вреme). «Ἡ πόλις δίδωσι τῷ βουλομένῳ ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζεσθαι». Ksn: «Παραγραφὴν ὁ νόμος δίδωσι». Лів: «Δίδωμι ἡμῖν βουλεύσασθαι». Ksn: «Ἵνα μὴ διέκπλουν διδοῖεν». Ksn: «Εἴ μοι δίδως εἰπεῖν». Sin: «Ἢν θεὸς διδῷ». Лкѕ «Ζεῦ μέγιστε, δός μοι τοὺς ἐμὲ τιμῶντας νικῆσαι εὖ ποιοῦντα». Ksn: 4) = Ἐκδίδωμι (θυγατέρα, ші чл: εἰς γάμον). «Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμην δε δόσαν». Od: О. «Ἄνδρα, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ μήτηρ». Іл: І: «Ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν». Тѫч: (ші між:) «Δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν». Іл: Л. (ші ел:(«Ἐδίδοσαν καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων». Ep: (ші пas:) «Ἀξιούσης δὲ τῆς μητρὸς δοθῆναι τινι των πολιτῶν πρὸς γάμον». Іл:

Δίδωρος (ὁ, ἡ), чел кѫ întindepe de доъ палme, saѫ лаtѫрї de mînъ. [δίς, δῶρον].

Δίε, вок: бърв: ал лѫї Δῖος.

Δίε, noet: în локѫ de ἔδιε, каѫтъ δίον.

Διεβλήθην, пas: nex: ал лѫї διαβάλλω.

*

Διεγγύα (ἡ), =Διεγγύησις. [de ѕnde

Διεγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, черѕ de ла чinева (saѕ daѕ чева кѕiва кѕ) кezъшie. «Διεγγυῶντος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν τὸν παῖδα». Is: ‖ (miж:) daѕ пе sinemѕ saѕ пе алtѕл кezamѕ пentpѕ чinева; fъгъdѕieskѕ. «Ἑπτὰ ταλάντων διηγγυήσατο». Is: «Τοῦτο οὐ σφόδρα διεγγυῶμαι». Sin: (пas:) sкапѕ de чева пpin a алtѕĭ кѕiва кezъшiе. «Διεγγυηθεῖσα δὲ ὑπὸ Στεφάνου». Dm: (шi кѕ dat:) «Ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι». Tѕч: (веzĭ шi ἐξεγγυάω). [de ѕnde

Διεγγύησις, εως (ἡ), dape de кezъшie spре sкъпаре de чева.

Δι-εγείρω, вiit: -ερῶ, sколѕ din somnѕ (din воалъ, шi чл:); (fir:) îndemnѕ, întъpîtѕ, skopneskѕ. [de ѕnde

Διέγερσις, εως (ἡ), deшtentape, îndemnape, întъpîtape, шi чл: [шi

Διεγερτήριον (τὸ), miжлокѕ întъpîtъtopѕ, deшtentъtopѕ. [шi

Διεγερτικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ însѕшiме, saѕ îndъmînъtate de a întъpîta, a skopni, a deшtenta, шi чл:

Δι-εγρηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, staѕ deшtentѕ пînъ ла sfîpшitѕ.

Διεγρόμενος, пoet: în локѕ de διεγερθεὶς, пas: пex: de паptч: ал лѕĭ διεγείρω.

Διεδασσάμην, пoet: în локѕ de διεδασάμην, miж: пex: ал лѕĭ διαδατέομαι.

Διέδεξα, Ion: în локѕ de διέδειξα, пex: ал лѕĭ διαδείκνυμι.

Διέδρα, 3: sinг: пeps: de пex: 2: ал лѕĭ διαδιδράσκω.

Διέδραμον, пex: 2 ал лѕĭ διατρέχω.

Διεδρία (ἡ), desпъpцitъ шеdepe; (пpin ѕpm:) пeѕnipe, înпpotiвipe. [δίεδρος].

Διέδριον, шi δίεδρον (τὸ), =Δίφρος, жецѕ, saѕ tpъsѕpъ пѕmaĭ de doĭ. [δὶς, ἕδρα].

Δίεδρος (ὁ, ἡ), [διὰ, ἕδρα] (пpinч:) шеzѕtѕ deoseвit; (пpin întind:) пeкomѕniкaвiлѕ, пeѕnitѕ, desпъpцitѕ. ‖ (sѕвst:) = δίεδρον.

Διέδωκα, пex: 1: ал лѕĭ διαδίδωμι.

Διέεργον, Ion: în локѕ de διεῖργον, пpeл: ал лѕĭ διείργω.

Διεζευγμένως [διαζεύγνυμι], adв: (паptч:) desпъpцit, deoseвit.

Διέζωσα, пex: 1: ал лѕĭ διαζώννυμι.

Διεθεὶς, εῖσα, έν, пas: пex: 1: ал лѕĭ διΐημι.

Διέθεμεν, 1: пeps: îm: de aкt: пex: 2:, шi

Διεθέμην, 1: пeps: sinг: de miж: пex:, шi

Διέθηκα, 1: пeps: sinг: de aкt: пex: 1: ал лѕĭ διατίθημι.

Διεθῆναι, пas: пex: 1: de înf: ал лѕĭ διΐημι.

Δι-εθίζω, вiit: -ίσω, oвiчпѕieskѕ пpea. mѕлt (aкt: шi de sine пas:). (веzĭ ἐθίζω).

Διεθρύβην, пas: пex: 2: ал лѕĭ διαθρύπτω.

Δίει, 2: пeps: sinг: a пpez: de пopѕпч: ал лѕĭ δίειμι.

Διειδέναι, inf: ал лѕĭ δίοιδα.

Διειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Διαφανὴς, шi Διαυγής.

Διειδόμενος, η, ον, пoet: miж: (în локѕ de пas:) пex: de паptч:, шi

Διεῖδον, aкt: пex: 2: de xot: ал лѕĭ διοράω.

Διείλεγμαι, At: în локѕ de διαλέλεγμαι, пas: saѕ miж: tpe: de кѕ: ал лѕĭ διαλέγω.

Δι ειλέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Διελίσσω, desfъшѕpѕ.

Διειλημμένως [διαλαμβάνω], adв: (de паptч:) desпъpцit, deoseвit, în пapte. 2) xotъpît, eкsaкt пositiв.

Διείλησις [διειλέω], εως (ἡ), desfъшѕpape. (în Плat· se sокoteшte гpeшitѕ în локѕ de δὶ εἰλήσεις).

Διείληφα, aкt: tpe: de кѕ: ал лѕĭ διαλαμβάνω.

Διεῖλον, aкt: пex: ал 2: ал лѕĭ διαιρέω.

Δι-ειλύω, вiit: -ύσω, (пex: пas: διειλύσθην) пoet: =Διελίσσω, desfъшѕpѕ, desкѕpкѕ; (пas: saѕ miж:) mъ stpeкopѕ, sкапѕ. «Διειλυσθεῖσα δόμοιο». Апл: (веzĭ шi διολισθαίνω).

Διειμένος, η, ον, пas: tpe: de кѕ: de паptч: a лѕĭ διΐημι.

Δί-ειμι, вiit: -ειμι, saѕ -είσομαι, (пpeл: шi пex: διῄειν, înf: διιέναι, паptч: διιών), =Διέρχομαι, tpeкѕ пpin чева; (fir:) повestesкѕ. «Οἷσιν ἐγὼ τὰ ἕκαστα διείσομαι. Nік:

Δί-ειμι, вiit: -έσομαι, = Διαγίγνομαι, шi διατελῶ, пeпpeкѕpmat ѕpmezѕ a fi. «Σκοπούμενος διέσῃ». Кsп:

Διειπάμην, пoet: miж: пex: 1 ал лѕĭ διαλέγομαι.

Διεῖπον (inf: διειπεῖν), aкt: пex: 2: ал лѕĭ διαγορεύω. 2) пpeл: ал лѕĭ διέπω.

Δι-είργω, вiit: -είρξω, desпapцѕ; oпpesкѕ. «Χαράδρα αὐτοὺς διεῖργε». Кsп: «Ἐάν τις τύπτῃ πρεσβύτερον, ὁ προστυγχάνων διειργέτω». Плt: (шi пas::) «Βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος (Σαλαμίς)». Пл:

Διείρηκα, 1: пeps; sinг: de aкt:, шi

Διείρηται, 3: пeps: sinг: de пas: tpe: de кѕ: ал лѕĭ διαγορεύω.

Διείρομαι, пas: ал лѕĭ διείρω.

Δι-είρομαι, noet: în локȣ de διέρομαι, întpeвȣ кȣ кȣriositate, черчetezȣ.

Δι-ειρύω, Ion: în локȣ de διερύω.

Δι-είρω, вiit: -ερῶ, (nex: διεῖρα, tpe: de διεῖρκα) netpeкȣ чева npin чева. «Διειρκότες τὰς χεῖρας διὰ τῶν κανδύων». Ksn: «Διὰ τῆς ὀπῆς διείρας τὸν δάκτυλον». Ел: (вezĭ шi διίημι, шi διεκβάλλω). 2) коnлеґȣ, înшipȣ. «Λίνῳ διείρας τοὺς τόμους». Dskp: (npin întind:) întinzȣ neпpeкȣpmat. «Λόγος διειρόμενος». D: Ал: кȣвîntȣ în коnџinepe шi nenpeкȣpmat întinsȣ. «Διείροντες δάκτυλοι». Fiлstp: deџete întinse.

Διειρωνόξενος (ὁ, ἡ), (кom:) amȣџitopȣ de stpeinĭ. (вezĭ κατειρωνεύομαι). (διὰ, εἴρων, ξένος].

Διείς, εῖσα, έν, nex: 2: de naptч: ал лȣĭ διίημι.

Δι-εισ-δύνω (-δύομαι), вiit: -ύσομαι, (nexot: διεισέδυν, шi чл:) intpȣ, mъ вîpȣ, pesвeskȣ înъȣntpȣ n'întpe...

Διείσομαι, noet: вiit: ал лȣĭ δίειμι, netpeкȣ neste totȣ; (fiг:) noвeşteskȣ. 2) вiit: ал лȣĭ δίοιδα, шtiȣ вine, sîntȣ nъtpȣnsȣ de oape кape кȣnoшtinџъ.

Διέκ, шi (maĭ 'nainte de вок:) διέξ, noet: în локȣ de διὲκ (ἐξ), npin miжлокȣ шi afapъ.

Δι-εκβαίνω, вiit: -βήσομαι, (nex: διεξέβην, шi чл:) esȣ, tpeкȣ npin чева.

Δι-εκ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, skoџȣ чева de totȣ afapъ npin вpe o stpimtoape, netpeкȣ nînъ din коло. «Δεῖ δὲ διεκβάλλειν καὶ διαίρειν τὴν βελόνην ἐν τῇ γαστρορραφίᾳ». Гал: sъ skoџĭ акȣл întperȣ dintp'o гаȣpъ, шi anoĭ sъ 'л netpeчĭ npintp' алta. 2) (ел: saȣ nestp:, tpeкȣ, npintp' o stpimtoape, шi esȣ afapъ. «Διεκβαλὼν τὸν Γαδειραῖον πορθμὸν». Пл: «Διεκβάλλει τὸ ὅριον ἐπὶ κορυφὴν ὄρους. Плв: [de ȣnde

Διεκβλητέον, nos: ал лȣĭ διεκβάλλω. [шi

Διεκβολή (ἡ), netpeчepe npin чева шi skoatepe afapъ. «Βελόνης — ». Opeв: 2) stpimtoapea, npin кape ese чinева. «Ἀπετείχιζε τὰς εἰς Συρίαν διεκβολάς„. Пл: [шi

Διεκβόλιον (τὸ), = Ἐκβόλιον (se înџ: φάρμακον).

Δι-εκ-δίδωμι, вiit: -ώσω, (nex: διεξέδωκα, шi чл:) = Διαδίδωμι.

Δι-εκ-δικέω -ῶ, вiit: -ήσω, anъpȣ dpenтъџiле кȣiва, saȣ але mele; îmĭ pesвȣnȣ.

Δι-εκ-δύομαι, вiit: -δύσομαι, (nex: διεξέδυν, de ȣnde înf: διεκδῦναι, шi чл:) вîpînȣ mъ mъ stpeкopȣ afapъ; skanȣ. [de ȣnde

Διέκδυσις, εως (ἡ), кinȣ шi локȣ de skъnape npin stpeкopape.

Δι-εκ-θέω, вiit: -θεύσομαι, = Διεκτρέχω.

Δι-εκ-θρώσκω, вiit: διεκθοροῦμαι, (nex: διεξέθορον, шi чл:) =Διεκπηδάω.

Δι-εκ-κύπτω, вiit: -κύψω, = Διακύπτω.

Δι-εκ-λάμπω, вiit: -λάμψω, stpълȣчeskȣ npin чева.

Δι-εκ-λύω, вiit: -λύσω, deskosȣ (desfaкȣ) de totȣ.

Δι-εκ-μυζάω -ῶ, вiit: -ήσω, sȣгînd sopвȣ npin stpimtoape чева, sп: e: вinȣ din вȣte npin џeaвъ.

Δι-εκ-παίω, вiit: παίσω, = Διεκπίπτω, penede isвind tpeкȣ, шi esȣ afapъ.

Δι-εκ-περαίνω, вiit: -ανῶ, isпpъвeskȣ чева кȣ desъвîpшipe.

Δι-εκ-περαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, netpeкînd чева npin stpîmtoape skoџȣ afapъ.

Δι-εκ-περάω -ῶ, вiit: -άσω, netpeкȣ чева npin чева; nъtpȣnzȣ гъȣpind чева.

Δι-εκ-περδικίζω, вiit: -ίσω, mъ stpeкopȣ fȣгînd ne fȣгiш (ка notîpnicea n' întpe nîчoapeле, saȣ плаsa вînъtopȣлȣĭ). [διὰ, ἐκ, πέρδιξ].

Δι-εκ-πετάννυμι, вiit: -πετάσω, întinzȣ (desdoieskȣ, deskizȣ) чева de totȣ.

Δι-εκ-πηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpind esȣ npin чева.

Δι-εκ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, nex: διεξέπεσον, шi чл:) tpeкȣ penede npin вpe o stpimtoape afapъ; îmĭ faкȣ dpȣmȣ n' întpe вpъжmaшĭ, шi чл:, шi fȣгȣ.

Δι-εκ-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, плȣteskȣ кȣ вasȣ npintp' o stpimtoape (noptmȣ, saȣ pîȣ), шi esȣ ла mape; pesвeskȣ кȣ siлa npin fлota вpъжmъшeaskъ, шi вътъmînd'o esȣ afapъ întp' ачелашĭ кinȣ. [de ȣnde

Διέκπλοος -ους (ὁ), плȣtipe penede npintp' o stpimtoape, saȣ вpъжmъшaskъ fлotъ, шi eшipe de чеea-л-алtъ napte.

Δι-εκ-πλώω, Ion: în локȣ de διεκπλέω.

Δι-εκ-πνέω, вiit: -πνεύσω, sȣfлȣ npin чева afapъ; pesȣfлȣ, mъ eвanopezȣ. [de ȣnde

Διεκπνοή (ἡ), pesȣfлape afapъ npiч чева, eвanopape.

Δι-εκ-πορεύομαι, вiit: -εύσομαι, tpeкînd npin чева esȣ afapъ

Δι-εκ-πτύω, вiit: -πτύσω, skȣinînd skoџȣ чева din гȣpъ.

Διέκπτωσις [διεκπίπτω], εως (ἡ), penede eшipe npin вpe o stpimtoape.

Δι-εκ-ρέω, вiit: -ρεύσω, saȣ -ρεύσομαι,

mъ sкȣргȣ afapъ прin чева. [de ȣnde

Διέκροος -ους (ὁ), sкȣрцере прin чева, шi локȣл (каналȣл, шi чл:), прin кape se фаче ачеasta.

Διέκτασις, εως (ἡ), întindepe, saȣ întinsъtȣpъ neste totȣ. [din

Δι-εκ-τείνω, viit: τενῶ, (nex: διεξέτεινα, шi чл:) întinzȣ de ла о mъpцine nînъ ла алta, întînzȣ віne.

Δι-εκ-τέλλω, viit: -τελῶ, noet: pesъpȣ, esȣ прin чева.

Δι-εκ-τέμνω, viit: -τεμῶ, = Διατέμνω, taiȣ чева прin miжлокȣ de коло nînъ коло.

Διατετρημένος, nas: tpe: de кȣ: de naptч: ал лȣĭ

Δι-εκ-τιτράω, viit: -ήσω, гъȣpeskȣ чева nînъ dinколо.

Δι-εκ-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, (nex: διεξέδραμον, шi чл:) алергȣ прin чева afapъ.

Διέκτρησις]διεκτιτράω], εως (ἡ), гъȣpipe пътpȣnzъtoape nînъ din коло.

Δι-εκ-φαίνομαι, viit: -φανοῦμαι, saȣ -φανήσομαι, mъ apъtȣ, saȣ esȣ кȣ totȣл ла ведере. [de ȣnde

Διεκφανής, έος (ὁ, ἡ), = Διαφανής, шi προφανής.

Δι-εκ-φέρω, viit: διεξοίσω, (nex: διεξήνεγκα, шi чл:) skoцȣ чева прin чева afapъ.

Δι-εκ-φεύγω, viit: -φεύξομαι, fȣгȣ пе ȣndeва afapъ.

Δι-εκ-χέω, viit: -χεύσω, въpsȣ чева прin вре ȣnȣ каналȣ afapъ.

Διελασία, ας, шi

Διέλασις, εως (ἡ), sȣвst: лȣĭ ...

Δι-ελαύνω, viit: -ελάσω, шi At: -ελῶ, netpeкȣ о distanцъ de локȣ къларе. "Διελάσαντες τὸν ἱππόδρομον„. Ksn: (шi fir:) "Ἡμέρα διήλασεν„. Esp: s'a fъкȣt ziоъ. 2) гъȣpeskȣ, пътpȣnzȣ nînъ dinколо. "Ὃν οὐ τῷ δορατίῳ διήλασας. Лȣч:

Δι-ελέγχω, viit: -ελέγξω, = ἐξελέγχω, черчetînd доведeskȣ чева грешitȣ.

Διελεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣĭ διαιρέω.

Διελεύσομαι, viit:, шi

Διελήλυθα, tpe: de кȣ: ал xot:, шi

Διελθεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣĭ διέρχομαι.

Δι-ελιννύω, viit: -ύσω, zъвoвeskȣ mȣлtъ вpeme.

Δι-ελύσσω(ττω), viit: -ίξω, desfъшȣpȣ, saȣ înfъшȣpȣ de totȣ.

Διελκυσμὸς (ὁ), tpaцере прin чева. [шi

Διελκυστίνδα, adв: ȣnȣ felȣ de жокȣ, în кape fie кape din жȣкъtopĭ se sileшte a tpaцe în naptea sa пе челалtȣ neste o linie. [din

Δι-έλκω, viit: -ελκύσω, (пред: διεῖλκον, nex: διείλκυσα, шi чл:) tpaгȣ чева прin чева stpimtȣ. "Διὰ δακτυλίου διελκύσας„. Apstf: "Διελκύσας (διὰ τοῦ ἰσθμοῦ) τὰ σκάφη„. Diod: "Τῆς τρυγὸς διελκύσαι„. Apstf: (везĭ шi διεκμυζάω). (шi fir:) "Βίον διέλκειν„. a tîpî o віацъ. шi (simплȣ). Διέλκων μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων„. Apstf: netpeкînd.

Δι-ελ-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: διενέλαβον, шi чл:) amesteкȣ, konfȣsiezȣ, înкȣpкȣ. (de ȣnde) "Λόγος διενειλημμένος (noate шi διενειλημένος, ка din διενειλέω)„. Лȣч: înкȣpкatȣ, гpeȣ de inцелеs.

Διέλοντο, noet: în локȣ de διείλοντο, 3 îm: neps: a miж: nex: 2: de xot:, шi

Διελών, οῦσα, όν, nex: 2: de naptч: a лȣĭ διαιρέω.

Δίεμαι (fapъ viit:), (noft: δίοιτο, sȣn: δίωμαι, ῃ, ηται, шi inf: δίεσθαι) noet: [δίημι] înfpikoшezȣ, snepiȣ; (прin ȣpm:) гонeskȣ, пȣiȣ пе fȣгъ. "Ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται ἔγχεσι καὶ φωνῇ„. Iл: P. "Μή σε ἀγρόν δε δίωμαι βάλλων χερμαδίοισι„. Iл: Φ. 2) (pap) mъ snepiȣ, шi fȣгȣ. "Αἱ δὲ τ' ἄνευθεν ἵπποι πεδίοιο δίενται„. Iл: Ψ. (везĭ шi δίω).

Δι-εμ-βάλλω, viit: -βαλῶ, asвîpлȣ, netpeкȣ чева прin чева.

Διέμενος, η, ον, miж: nex: 2: de naptч: a лȣĭ δίημι.

Διεμμένω, viit: -μενῶ, staȣ mȣлtъ вpeme în чева.

Διέμπιλος (ὁ, ἡ), (Лкsf:) кȣ кацȣл вîpîtȣ întp'o къчiȣлъ, saȣ skȣfie de nîsлъ. [διὰ, ἐν, πῖλος].

Δι-εμ-πίμπλημι (-πίπλημι), viit: διεμπλήσω, ȣmплȣ de totȣ, nînъ sȣs.

Δι-εμ-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: διέπεσον, шi чл:) каzȣ прin чева înъȣntpȣ, saȣ neste чева.

Δι-εμ-πολάω -ῶ, viit: -ήσω, вînzȣ, saȣ прекȣneskȣ ȣnȣia шi алtȣia; (în цеn:) mъ негȣцъtopeskȣ; tîpгȣieskȣ (mъpfĭ).

Δι-εμ-φαίνω, viit: -φανῶ, daȣ пе faцъ чева прin чева кȣ desъвîpшipe, доведeskȣ.

Διενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣĭ διαφέρω.

Διενενῶντο, Ion: în локȣ de διενενόηντο, 3: îm: neps: de neste sъв: ал лȣĭ διανοέομαι.

Δι-εν-ειλέω -ῶ, viit: -ήσω, înfъшȣpȣ, înплetiчeskȣ, înкȣpкȣ. (везĭ шi διελλαμβάνω).

Διενεκτέον, nosit: ал лȣĭ διαφέρω. [de ȣnde шi

Διένεξις, εως (ἡ), (noŭ) = Διαφορὰ, вpажвъ, чeaptъ, npironipe.

Δι-ενεργέω -ῶ, biit: -ήσω, лъкpezŭ кŭ aктiвitate.

Διενεχθεὶς, εῖσα, έν, nas: nex: de naptч: aл лъĭ διαφέρω.

Διενήνοχα, akt: tpe: de кŭ: xot: aл лъĭ διαφέρω.

Δι-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ rîndeskŭ bine.

Δι-ενιαυτίζω, biit: ίσω, netpekŭ (dъineskŭ) ъnŭ întperŭ anŭ. [διὰ, ἐνιαυτός].

Δι-εν-ίσταμαι, biit: διενστήσομαι, (nex: διενέστην, шi чл:) mъ înnpotiвeskŭ кŭ stъpъipe.

Δίενος (ὁ, ἡ), = Διετής, de doĭ anĭ. [δὶς, ἔνος].

Δι-εν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, sъnъpŭ neînчetat.

Δίενται, noet: 3: im: neps: a лъĭ δίεμαι.

Διεντέρευμα (τὸ), (kom:) [διὰ, ἔντερον] iskŭsitъ nъskoчipe.

Διέξ, vezĭ διέκ.

Δι-εξ-άγω, biit: -άξω, (nex: διεξήγαγον, шi чл:) skoџŭ чeвa npin чeвa; (fir:) skoџŭ лa къnъtiiŭ, sъвîpшeskŭ; dipiџezŭ, гъвepnezŭ; întokmeskŭ; învoieskŭ. "Διεξάγειν τὸν βίον„. Sin: = Διάγειν. [de ъnde

Διεξαγωγὴ (ἡ), kinŭ de tpaiŭ, = Διαγωγή. 2) вънъ întokmipe, ikonomie, învoipe.

Δι-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -αιρήσω, (nex: διεξεῖλον, шi чл:) iaŭ чeвa npin чeвa.

Δι-εξ-αίσω, шi (At:) διαξάττω, biit: -αίξω, netpekŭ, шi esŭ penede.

Δι-εξ-ατμίζω, biit: -ίσω, eвanopezŭ чeвa de totŭ, npefakŭ кŭ totъл în aвъpĭ.

Δι-έξ-ειμι, biit: -ειμι, (npeл: διεξῄειν, шi чл:) = Διεξέρχομαι.

Δι-εξ-είργω, biit: -είρξω, = Διείργω.

Διεξέλασις, εως (ἡ), sъвst: aл лъĭ ...

Δι-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, шi (At:) -ελῶ, tpekŭ, шi esŭ dinкoлo кълape.

Δι-εξ-ελέγχω, biit: -ελέγξω, = Ἐξελέγχω, doвedeskŭ чeвa de гpeшitŭ.

Διεξέλευσις [διεξέρχομαι), εως (ἡ), = Διέξοδος. [din

Διεξελεύσομαι, biit: aл лъĭ διεξέρχομαι.

Δι-εξ-ελίσσω(ττω), biit: -ελίξω, desfъшъpŭ de totŭ.

Δι-εξ-εργάζομαι, bit: άσομαι, sъвîpшeskŭ къpînd чeвa de totŭ; omopŭ; npъnъdeskŭ.

Δι-εξ-ερέομαι, biit: -ήσομαι, noet: = Διερωτάω.

Δι-εξ-ερευνάομαι -ῶμαι, biit: ήσομαι, afлъ чepчetînd кŭ mълtъ skъmnъtate. [de ъnde

Διεξερευνητής, οῦ (ὁ), чepчetъtopŭ, iskoditopŭ кŭ amъpъntŭл.

Δι-εξ-ερπύζω, шi Δι-εξ-έρπω, biit: -ερπύσω, (nex: διεξείρπυσα, шi чл:) esŭ afapъ tîpîndъ mъ npin вpe o stpimtoape.

Δι-εξ-έρχομαι, biit: διεξελεύσομαι, (nex: διεξῆλθον, шi чл:) tpekînd ъnŭ întperŭ snaџiŭ esŭ afapъ, saŭ mъ nopneskŭ de лa ъnŭ kanъtŭ, шi aжъnгŭ лa чeлaлtŭ; (fir:) netpekŭ (чepчetezŭ, noвesteskŭ, 'mĭ adъkŭ aminte) чeвa nînъ лa sfîpшitŭ. "Τί γὰρ τῶν αἰσχρῶν καὶ δεινῶν οὐ διεξῆλθον; Iskp: "Τὸ δὲ βιβλίον αὖθις ἀνεγίνωσκε, καὶ λέγεται δίς ὅλον διεξελθεῖν„ Пл: a netpekъ kaptea de doъ opĭ. "Λόγον ἐπιτάφιον διεξῆλθε„. Пл: (шi nestp:) Ἡ ἡμέρα διεξῆλθεν ἀργή„. Пл: (vezĭ шi διέρχομαι).

Δι-εξ-ετάζω, biit: -άσω, чepчetezŭ kîte ъna ъna кŭ skъmnъtate.

Δι-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, noвesteskŭ, eksnъiŭ, posteskŭ, eksnиkŭ чeвa кŭ amъpъntŭл.

Διεξῆμεν, Ion: în лokŭ de διεξῄειμεν, îm: 1: neps:, шi

Διεξίασι, îm: 3: neps: de npez: a xot: лъĭ διέξειμι.

Διεξιεὶς, εῖσα, έν, naptч: a лъĭ διεξίημι.

Διεξιέμεναι, Dop: noet: în лokŭ de

Διεξιέναι, inf: aл лъĭ Διέξειμι, saŭ aл лъĭ

Δι-έξ-ίημι, biit: -ήσω, (nex: διεξῆκα, шi чл:) лasŭ ne чineвa a eшi (a tpeчe) ne ъndeвa. "Διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος„. Ep: (шi eл: saŭ nestp:) "Ποταμὸς ῥέων ἐκ Πίνδου, καὶ εἰς θάλασσαν διεξιείς„. Tъч: eшind, въpsîndъ se în mape.

Διέξιθι, 2: sinг: neps: de nopъnч: aл лъĭ διέξειμι.

Δι-εξ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (nex: διεξικόμην, шi чл:) tpekînd npintp'ъnŭ лokŭ aжъnгŭ ъndeвa.

Διεξίμεναι, noet: = Διεξιέμεναι.

Διεξίοι, 3: sinг: neps: de noft: aл лъĭ διέξειμι.

Δι-εξ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, шi

Δι-εξ-ιππεύομαι, biit: -εύσομαι, netpekŭ ъnŭ snaџiŭ de лa ъnŭ къnъtiiŭ nînъ лa чeea-л-aлtъ mapџine кълape.

Διεξιτέον, nosit: aл лъĭ διέξειμι. [de ъnde

Διεξίτητος, (ὁ, ἡ), лokŭ, npin kape noate чineвa tpeчe шi eшi din кoлo.

Διεξιὼν, οῦσα, όν, naptч: a лъĭ διέξειμι.

Δι-εξ-οδεύω, biit: -εύσω, noвъџъieskŭ,

skoцŭ пе чinева прintр' о stpimtoape. «Ἡ Ἀλώπηξ ἡ τὸν Ἀριστομένη διεξοδεύσασα». Simпл: 2) (ел: saŭ пеstр:) = Διεξέρχομαι. [ші

Διεξοδικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, (локŭ) îndemînatikŭ de tpeкѫt ші еші afapъ прintр' însѫл; (прin ѫрт:) ларгŭ, întinsŭ; (fir:) лѫпгŭ, копрinzъtopŭ de мѫлте амъpѫnte. [din

Διέξοδος (ἡ), петречере de о distanцъ de ла о марцine пînъ ла алта. «Ἄπειρόν ἐστι... τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύτητον». Apst: «Τῆς περὶ τὸν βίον διεξόδου». Fiл: «Τὰς ἐκεῖσε εἰθισμένας διεξόδους τῶν μαστίγων». Eѫs: 2) înвîрtipe, периодŭ. «Πλανητῶν —». Apist: «Ἡλίου —». Eѫp: (ші fir:) «Πάσας διεξόδους διεξελθὼν, ὥστε μὴ παρασχεῖν δίκας». Плt: 3) desfіраре de omіре spre ревisie, saŭ stpъмѫtape, ші чл: (Франц: évolution). «Τακτικαὶ διέξοδοι». Плt: «Διεξόδων καὶ τάξεων ἅπτεσθαι». Плt: 4) (fir:) peзѫлtatŭ, sfîpшitŭ. «Τίνα διέξοδον ἔλαβε τὰ παράλογα τῶν ἔργων;» Плв: 5) postipe, deskpiepe амъpѫntъ, saŭ лѫпгŭ шipŭ de кѫвintŭ. «Περὶ τῶν ἐν διεξόδῳ λόγων». Apst: «Διέξοδοι καὶ ἔπαινοι παλαιῶν ἀνδρῶν». Плt: 6) (fisf:) шipŭ, saŭ копцinepe de певолѫцiї, ла каpe sînt sѫпѫse fiinцеле. «Ἡ τῆς οὐσίας (τῆς φύσεως) διέξοδος„. Оч: Леѫк: (поате ші а лѫї Apst:) "Ἄπειρον... τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύτητον„. 7) (прin întind:) локŭ de tpечере ші еші afapъ, saŭ de петречере ші skoatepe de чева afapъ. "Ὕδατος —„. Eр: = Διώρυξ, каналŭ, ші чл: "Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου„. Skp: isвoape de лакрътi. "Ἐστένωται τὰς διεξόδους„. Epd: (ші fir:) "Ἐπίσταμαι αὐτοῦ πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων„. Eр:

Δι-εξ-οίγνυμι, вiit: -οίξω, поеt: deskizŭ чева de totŭ.

Δι-εξ-οιδέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ ѫmflѫ de totŭ.

Δι-εξ-ουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцŭ înпреѫпъ кѫ ѫdѫл.

Δι-εξ-υφαίνω, вiit: -ανῶ, съвîршеskŭ цеsътѫpъ.

Διεξωδηκὼς, υῖα, ὸς, tpe: de кѫ: ал партч: лѫї διεξοιδέω.

Διεξώϊξα, поеt: пех: ал лѫї διεξοίγνυμι.

Δι-εορτάζω, вiit: -άσω, съвîршеskŭ sepваре.

Διεπέφραδε, поеt: 3: sinr: пeps: a пех: 2: ал лѫї διαφράζω.

Δι-επιφώσκω (fъpъ вiit:), = Δια[έπι]φώσκω

Διέπραθον, поеt: пех: 2: ал лѫї διαπέρθω

Διέπτη, 3: sinr: пeps: de akt:, ші

Διέπτατο, 3: sinr: пeps: de між: пех: 2: ал лѫї δίπταμαι.

Δι-έπω (прел: διεῖπον, ші маї мѫлт пѫ), dipiцезŭ, гѫвернезŭ, înlокмеskŭ.

Διέραμα (τὸ), [διὰ, ἐράω] пîлпiе, saŭ stpекѫpъtoape.

Δι-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, лѫкрезŭ кѫ stъpѫinцъ; кѫлtівŭ; îмї съвîршеskŭ лѫкрѫл; (обiч:) оторŭ; пръпъdeskŭ. "Διεργασαμένη ἑαυτήν„. Пл: (ші пас:) "Διέργαστο ἂν τὰ Περσῶν πράγματα„. Ep: s' ар fi пръпъdit Персia.

Δι-έργω, вiit: -έρξω, поеt: în локŭ de διείργω.

Δι-ερεθίζω, вiit: -ίσω, întъpîtŭ преа мѫлt, saŭ пеînчеtat.

Διερέθισμα (τὸ), întъpîtътѫpъ; saŭ ор че întъpîtъ. [de ѫnde

Δι-ερείδω, вiit: -είσω, = Διαστηρίζω. || (між:) мъ pеземŭ, мъ spріжinŭ; (fir:) stъpѫieskŭ, мъ цiŭ; мъ înпpotiвeskŭ. «Καθάπερ ἀγαθὸς κυβερνήτης πρὸς κῦμα διερειδόμενος». Пл: [de ѫnde

Διέρεισμα (τὸ), spріжinitѫpъ de stiлпŭ, че se пѫпе кѫpmeзiш întpe алцiї.

Δι-ερέσσω(ττω), вiit: -έσω, вîслезŭ de аміndoъ пъpцiле; (прin intind:) клеtinŭ кînd întp' о парtе, кînd întp' алта, = Διασείω.

Δι-ερευνάω -ῶ, ші (між:) -άομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ήσομαι, черчетезŭ, iskodeskŭ кѫ skѫmпътаtе. [de ѫnde

Διερευνητής, οῦ (ὁ), = Διεξερευνητής. [ші

Διερευνητικὸς, ή, όν, disпѫsŭ, îndemînatikŭ а черчеtа, а iskodi кѫ амъpѫntѫл.

Δι-ερέω -ῶ, вiit: (перег:) ал лѫї διαγορεύω.

Δι-ερίζω, вiit: -ίσω, мъ disпѫtŭ кѫ чinева.

Διερμήνευσις, εως (ἡ), екsaktъ tълкѫipe, експлікаре. (ші

Διερμηνευτής, οῦ (ὁ), tълкѫitopŭ; tълмачiŭ, dpаgomanŭ. [din

Δι-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, експлікŭ; tълкѫieskŭ, saŭ tpadѫkŭ кѫ skѫmпътаtе.

Δι-έρομαι, вiit: -ερήσομαι, (прел: ші пех: διηρόμην) = Διερωτάω.

Διερὸς [διαίνω], ὰ, ὸν, ѫdŭ, ѫmedŭ; zemosŭ; fраџеdŭ; poosŭ; проаспътŭ; (прin întind:) dештептŭ, вioiŭ, ацерŭ (desreцаtŭ), цеапънŭ. «Διερὸς βροτὸς». Od: Z. «Διερῷ ποδὶ φευγέμεν». Od: I. «Μέλη διε-

ρά». Apstf: dȣioase (desпpe лaкpъmĭ), saȣ вioae.

Δι-ερπύζω, шi διέρπω, вiit: -ερπύσω (пех: διείρπυσα, шi чл:) поеt: tîpîndȣ mъ ка шарпеле mъ stpeкоpȣ п' între чева.

Διεῤῥήθη, 3: sinr: пеps: de (кеpег:) пas: пех: ал лȣĭ διαγορεύω.

Διεῤῥιμένως [διαῤῥίπτω], adв: (de пaptч:) fъpъ лȣаpе а minte, op кȣm se ва întîmпла.

Διεῤῥυηκὼς, υῖα, ὸς, tpe: de кȣ: de пaptч: ал лȣĭ διαῤῥέω.

Διεῤῥωγὼς, υῖα, ὸς, (кȣ însem: de пas:) miж: tpe: de кȣ: ал лȣĭ διαῤῥήγνυμι.

Διέρσαι, поеt: Ion: пех: de înf: ал лȣĭ διείρω.

Δίερσις [διείρω], εως (ἡ), пеtpечере de чева пpin чева. «Ὀπὰς ποιοῦσι τῇ τοῦ λίνου διέρσει». Гал:

Διέρυθρος (ὁ, ἡ), amesteкatȣ кȣ poшȣ. [διὰ, ἐρυθρός].

Δι-ερύκω, вiit: -ύξω, intpînd ла miж-локȣ desпаpцȣ, оpреsкȣ.

Δι-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (пех: διῆλθον, шi чл:) (кȣ ак:) tpeкȣ пpin чева, saȣ пpin вpe ȣпȣ локȣ. «Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος». Іл: Г. «Τριῶν θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν». Js: «Διελθὼν τὴν Θεσσαλίαν». 2) (fir:) îmĭ пеtpeкȣ кpemea (вiaцa), пеtpeкȣ. «Δικαίως τὸν βίον διελθεῖν». Пл; 3:) (кȣ ак: пpeп:) mъ dȣкȣ, tpeкȣ, ажȣпгȣ ȣndeва. «Διελθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα». Ksn: «Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ». Skp: (fir:) «Ταχὺ γὰρ διῆλθεν ὁ λόγος εἰς τοὺς παῖδας, ὡς... „Skp: 4) (fъpъ каzȣ) tpeкȣ. «Διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ». Dm: 5) postesкȣ пpin кȣвîntȣ, повestesкȣ кȣ amъpȣntȣл, viteskȣ (de ла înчепȣtȣ пînъ ла sfîpшitȣ). «Ἅπερ περὶ τῶν δικαίων διῆλθε». Плt: «Ὁ λόγος, ὃν διεληλύθαμεν». Плt: «Ἄχρις ἂν διέλθωσι πρὸς τὸ πλῆθος, ἃ βούλονται». Пл: «Τὸν νόμον διελθεῖν τὸν Πυθικόν». Пл «Ἀνελίττων (τοὺς ἐν βιβλίοις λόγους) κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις διέρχομαι». Ksn: «Διελθεῖν πρὸς ἑαυτόν». sъ se гîndeasкъ în sine, sъ 'шĭ adȣкъ а minte. (вeзĭ шi διεξέρχομαι).

Δι-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, înтpeвȣ, черчеtezȣ кȣ кȣpiositate.

Δίες, 2 sinr: пеps: de поpȣнч: ал лȣĭ δίημι.

Διέση, вeзĭ διέσομαι.

Δι-εσθίω, вiit: -έδομαι, (пех: διέφαγον, шi чл:) mъпîнкȣ de totȣ.

Διεσιαῖος, α, ον, (mȣsiк:) комиȣsȣ din diese (semne mȣsiкaлe); apmoniosȣ. [шi

Διέσιον (τὸ), = (maĭ поȣ) Διαζύγιον кapte de desпъpцipe între къsъtopiцĭ. [din

Δίεσις [δίημι], εως (ἡ), (пpinч: de лiкȣidȣ) stpeкоpape пpin каналȣ; ȣкȣpцepe пpin цеавъ, шi чл 2) (пpin întind:) = Διαίρεσις, desпъpцipe; (fir:) topipe, desfiinцape. 3) (mȣsiк:) а патpа пapte а tonȣлȣĭ, saȣ чea maĭ miкъ mъsȣpъ de apmonioase distanцe а вiepsȣлȣĭ.

Διεσκεμμένως adв:: (de пaptч:) кȣ mȣлtъ кiпzȣipe, saȣ лȣаpe aminte. [διασκέπτομαι].

Διέσομαι, вiit: ал лȣĭ δίειμι,=Διατελῶ.

Διεσπαρμένως, adв: (de пaptч:) pisinit înкоачĭ шi' пколо. [διασπείρω].

Διεσπάρην, пas: пех: 2: ал лȣĭ διασπείρω.

Διεσπασμένως adв: (de пaptч:) întpepȣnt, пȣ în копцinepe. [διασπάω].

Διεσπουδασμένως [διασπουδάζω], adв: (de пaptч;: кȣ mȣлtъ sîpгȣinцъ, saȣ sîrinцъ.

Διέσσυτο, поеt: 3: sinr: пеps: de пеste sъв: saȣ пех: 2: ал лȣĭ διασεύομαι.

Διέσταλκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ διαστέλλω.

Διέσταμεν, поеt: în локȣ de διεστήκαμεν, îm: ал лȣĭ

Διέστηκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ διίστημι.

Διεστραμμένως [διαστρέφω], adв: (de пptч:) dandapatele, sȣчit, stpîmв (кȣ жоsȣ 'п sȣs).

Διεστὼς, -ῶσα, ὼς, At: în локȣ de διεστηκὼς, tpe: de кȣ: de пaptч: а лȣĭ διίστημι.

Διεσφαλμένως [διασφάλλω], adв: (de пaptч:) кȣ totȣл гpeшit, авъtȣt din dpeпtȣ.

Διέσχον, пех: 2: ал лȣĭ διέχω.

Διετετάχατο, Ion: 3: îm: пеps: а пеste sъв: лȣĭ διατάσσω.

Διετηρὶς, ίδος (ἡ), = Διετία. [шi

Διέτης, εος saȣ έος (ὁ, ἡ), [δίς, ἔτος] de doĭ anĭ. "Ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω„. Skp: "Διέτης χρόνος„. Ep: "Ὅσοι ἐπὶ δίετες (alt: ἐπιδίετες) ἡβῶσι„. Esx: sînt de doi anĭ, ажȣпшĭ în вîpstъ de жȣnie, adiкъ de 15 —16 anĭ. 2) = кȣ.

Διετήσιος (ὁ, ἡ), dȣinitopȣ ȣпȣ anȣ întpeгȣ. [διὰ, ἔτος].

Διετία (ἡ), dъinipe, saȣ кȣpsȣ de doĭ anĭ. [δὶς, ἔτος].

Διετίζω, вiit: -ίσω, dъinesкȣ ȣпȣ anȣ întpeгȣ, saȣ doĭ anĭ. [διὰ, saȣ δὶς, ἔτος].

Διέτμαγεν, Eол: în локȣ de διετμάγησαν, пas: пех: 2:, шi

Διέτμαγον, поеt: пех: 2: akt: ал лȣĭ διατμήσσω.

Δι-ευεργετέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкȣ вine пепpeкȣpmat.

Δι-ευθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, întoкmesкȣ

вine, пзіӗ fie-че лзкрз ла локзл сзз; îndpentezӗ. [de зnde

Διευθέτησις, εως (ἡ), вънъ întокmipe, saӗ aшezape, pегзларе de лзкрзрі. [ші

Δι-ευθετίζω, ші (тіж:) -ίζομαι, вііt-ίσω, -ομαι, (maї ноӗ) = Διευθετέω.

Δι-ευθυμέω -ῶ, (ші тіж:) έομαι -οῦμαι, вііt: -ήσω -ήσομαι, sîntӗ foapte, saӗ totdaзna веселӗ.

Διευθυντὴρ (ὁ), поеt: în локӗ de διευθυντής. [ші

Διευθυντήριος (ὁ, ἡ), кзвеnitӗ, saӗ îndemînatікӗ ла dipiџepe, saӗ îndpentape. [ші

Διευθυντής, οῦ (ὁ), îndpentъtорӗ, saӗ dipектopӗ; гзвернаторӗ, ші чл: [din

Δι-ευθύνω, вііt: -υνῶ, îndpentezӗ; dipiџezӗ; гзвернезӗ; кpitікӗ (черчетезӗ жзdікînd).

Δι-ευκρινέω -ῶ, вііt: -ήσω, алегӗ, deосевескӗ вінеле din ръз; черчетезӗ кз скзmпъtate; desлзшескӗ, лътзрескӗ лзкрзл. [de зnde

Διευκρίνησις, εως (ἡ), алеџере, saӗ deosевіре întpe...; desлзшіре, ші чл:

Δι-ευλαβέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, (пех: διευλαβήθην), mъ sfiescӗ (mъ temӗ, възіескӗ, вагӗ de seamъ) преа mзлt.

Δι-ευνάζω, вііt: -άσω, = Κατευνάζω, лініштескӗ de totӗ.

Δι-ευπραγέω -ῶ, вііt: -ήσω, isвзтескӗ în toate întpeпрindepiле меле.

Δι-ευριπίζω, вііt: -ίσω, mъ miшкӗ în коачї ші 'nколо (ка mapea Eзpiпзлзї de таlazзpї). (dзпе алџії гpeшіt în локӗ de διαρριπίζω. [διά, Εὔριπος].

Δι-ευρύνω, вііt: -υνῶ, лъџескӗ (întinzӗ) чева tpentat ші din sine. «Τὸ ἔντερον διευρύνει». Apst: «Τὸν λόγον διηύρυνε». Tdpt: în Ilat:

Δι-ευστοχέω -ῶ, вііt: -ήσω, немерескӗ totdaзna.

Δι-ευσχημονέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъзескӗ totdaзna взна кзвіinџъ.

Δι-ευτελίζω, вііt: -ίσω, = Ἐξευτελίζω.

Δι-ευτονέω -ῶ вііt: -ήσω, îmї џіӗ пінъ în sfîpшіtӗ tonзл, пзtepea. «Οὐκέτι δύναται διευτονεῖν (ὁ ῥοῦς τοῦ Βοσπόρου) πρὸς τὴν ἀντιπέρας χώραν». Плв: нз maї ape пзtepe de a ажзнџе înnotpiвъ.

Δι-ευτυχέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntӗ пінъ în sfîpшіtӗ норочітӗ.

Διεφθάρην, пas: пех: 2: a лзї διαφθείρω.

Δίεφθος (ὁ, ἡ), [διέψω] fертӗ вine.

Δι-εφ-ίημι, вііt: διεφήσω, азвîрлӗ, слобозӗ чева прin чева.

Διέφυ, 3: sinг: пеps: a пех: 2: лзї διαφύομαι.

Διέχεια (ἡ), desпъpџітзpъ; ръpіme întpe... [din

Διεχὴς [διέχω], έος (ὁ, ἡ), (înпр: de συνεχής) întpepзntӗ în distanџe, papӗ.

Δι-εχθρεύω, вііt: -εύσω, (кз dat:) sîntӗ връжmашӗ, înвръжвітӗ кз чіnева.

Δι-έχω, вііt: -έξω, (пех: διέσχον, ші чл:) (кз ак:) despapџӗ (deskizӗ) прin mіжлокӗ. «Οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα». Ap: «Τοὺς πρὸ αὐτοῦ μαχομένους διασχών». «Τὸ καταπέτασμα διασχόντες». Гpг: (ші ел: saӗ nestp:) «Διέσχεν ἐπ' ἀμφότερα τὸ στράτευμα τοῖς Θηβαίοις». Пл: — «Ὅταν διασχῇ τὰ κέρατα». Ksn: «Ὡς δὲ εἰς πλάτος ἤδη ὁ ποταμὸς διέσχεν». Ap: «Διέσχεν αὐτῷ ἡ γῆ φεύγοντι». Sхол: Apstf: 2) (ел:) лазӗ distanџъ întpe... «Διασχὼν τῶν πολεμίων ὡς τρία στάδια». Плв: 3) deпъptezӗ. «Διασχὼν τοὺς πλουσίους καὶ ἐνδόξους». Пл: «Διασχοῦσα τὰς χεῖρας». Пл: 4) џіӗ deosевіt. «Κοντοὺς διέχειν». Пазs: 5) (прin întind:) џіӗ înanoї, опрескӗ. «Διέξειν τὰς χεῖρας». Плв: 6) (ел: saӗ nestp:) = Διέρχομαι, tpeкӗ прin... «Ἀντικρὺ δὲ διέσχε δουρὸς ἀκωκή». Іл: Λ. «Διὰ τοῦ ἥπατος διέχει ἡ μεγάλη φλέψ». Apst: «Ὁ ἥλιος διὰ τῶν τετραπλεύρων διέχων». Apst: 7) = Ἀπέχω; (fіг:) кovîpшескӗ, întpeкӗ. «Διέχει τῆς ἠπείρου». Тзч: «Διεῖχεν ὁ Ἑλλήσποντος ταύτῃ σταδίους ὡς πεντεκαίδεκα». Ksn: «Τόλμη καὶ προθυμία πολὺ διασχοῦσαν». Ап: 8) mъ întinzӗ. «Διώρυχα διέχουσαν ἐκ τοῦ Νείλου εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον». Ep:

Διεψευσμένως [διαψεύδω], adв: (de пapтч:) кз minџipe, saӗ înшелъtopie.

Δι-έψω, вііt: -εψήσω, fepвӗ чева вine (пînъ сз se toniaскъ).

Δι-εωθούμην, mіж: прел:, ші

Δι-εωσάμην, mіж: пех: 1 de хоt: ал лзї διωθέω.

Δίζημαι, вііt: διζήσομαι, поеt: Ion: în локӗ de (ші maї întpев: de кît) δίζω. [de зnde

Διζήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: къзtъtopӗ, черчеtъtopӗ, iskoditopӗ. [ші

Δίζησις, εως (ἡ), кътаре, черчеtape, iskodipe.

Δίζοος (ὁ, ἡ), Ion: în локӗ de δίζωος, saӗ гpeшіt în локӗ de δίξοος, saӗ δίοζος.

Διζυγία (ἡ), переκie de вої, saӗ каї; (în џen:) doime. [din

Δίζυγος (ὁ, ἡ), înпереκiatӗ; (în џen:) =

Διττὸς, îndoitȣ̆. «Μετὰ δίζυγον ἦμαρ». Грг: [δὶς, ζυγός].

Δίζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: = Δίζυγος.

Δίζω, шi тiж: -ομαι, віit: διζήσω, -ομαι, поеt: [δὶς, δίω, διφάω] каȣtȣ̆ sъ гъseскȣ̆; daȣ̆ кȣ sокоtеала; тъ rîndескȣ̆; sîntȣ̆ кȣ doъ rîndȣpĭ; тъ îndoiескȣ̆.

Δίζωος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ doъ fелȣpĭ de траiȣ̆, атfiвiȣ̆. [δὶς, ζωή].

Δίη, Ion: în локȣ̆ de Δία, fem: ал лȣĭ Δῖος.

Διηβολίη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de διαβολία.

Διήγαγον, пех: ал 2: ал лȣĭ διάγω.

Διηγέομαι-οῦμαι, віit: -ήσομαι, повеstескȣ̆; експлiкȣ̆; (пеstрът:) ворвескȣ̆. [de ȣnde

Διήγημα (τὸ), повеstе; (iар прiнч:) о парtе а повеstipiĭ. [de ȣnde

Διηγηματικὸς, ἡ, ὸν, кȣвенitȣ̆, saȣ̆ îndeтinаtiкȣ̆ ла повеstipe. 2) iȣвitорȣ̆ de а повеsti. [de ȣnde

Διηγηματικῶς, adв: кȣ кiпȣ̆, în fелȣ̆ de повеstipe.

Διηγημάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ διήγημα.

Διήγησις, εως (ἡ), повеstipе, deskpiepe de чева. [διηγέομαι].

Διήεισθα, At: în локȣ̆ de διήεις 2: перs: а лȣĭ.

Διήειν, прел: în локȣ̆ de пех: ал лȣĭ δίειμι, =Διέρχομαι.

Διηέριος, η saȣ̆ ος, ον, Ion: în локȣ̆ de διαέριος.

Διηθέω -ῶ, віit: -ήσω, (пех: διήθησα, шi рар διῆσα) stрекорȣ̆, лътȣрескȣ̆; (прiн întind:) спълъческȣ̆, кȣръцȣ̆. «Διηθήσαντες (τὴν κοιλίην) οἴνῳ αὖτις διηθέουσι θυμιήμασι τετριμμένοισι». Ер: (шi сл: saȣ̆ пеstр:) «Διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ». Ер: (везĭ шi διυλίζω). [de ȣnde

Διήθησις, εως (ἡ), stрекорарe, лътȣрire.

Διηκονέω віit, -ήσω, Ion: în локȣ̆ de διακονέω. [din

Διήκονος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de διάκονος.

Διηκόσιοι, αι, α, Ion: în локȣ̆ de διακόσιοι.

Διηκριβωμένως [διακριβόω], adв: (de партч:) кȣ тȣлtъ скȣтпъtаtе.

Δι-ήκω, віit: -ήξω, (кȣ цеп: saȣ̆ sінг: saȣ̆ îппеȣнъ кȣ διὰ, шi рар кȣ ак:) = Διέρχομαι, trекȣ̆. «Ἡ διὰ πάντων διήκουσα δύναμις». Apst: «Διῆξε τοῦ δήμου θόρυβος». Пл: «Τοῖς σκορόδοις τὴν δριμύτητα εἶναι ἐν τῷ διήκοντι τῆς γελγίδος». Тſр: 2) (кȣ ак: препп:) тъ întinzȣ̆, ажȣнгȣ̆ пiнъ... «Ἐκ θαλάσσης τῆς βορηίης, ἐς νοτίην διήκοντι», Ер: «Διήκειν εἰς βάθος τὸ τραῦμα». Гал: (шi кȣ adв:) «Οἱ οὕτω διήκοντες διανοίας». Iskp:

Διήλασα, пех: 1: ал лȣĭ διελαύνω.

Διηλασίη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de διελασία.

Διῆλθον, пех: 2: ал лȣĭ διέρχομαι.

Δι-ηλιόω -ῶ, віit: -ώσω, întinzȣ̆ (ȣsȣкȣ̆, sвîntȣ̆) ла soаре.

Διηλιφής [διαλείφω], έος (ὁ, ἡ), поеt: ȣнsȣ̆ de totȣ̆, saȣ̆ neste totȣ̆.

Δι-ηλόω -ῶ, віit: ώσω, пъtрȣнzȣ̆, гъȣрескȣ̆ кȣ кȣiȣ̆. (dȣпе алцiĭ греtit în локȣ̆ de διελαύνω).

Διήλυσις [διέρχομαι], εως (ἡ), = Δίοδος, шi διέξοδος.

Δίημι (неîntрев:), de ȣnde тiж: saȣ̆ пas: δίεμαι, шi комп: Ἐνδίημι. (везĭ δίω, шi ἵημι)

Διημερεύω, віit: -εύσω, петрекȣ̆ toатъ ziоа ла ȣнȣ̆ локȣ̆, saȣ̆ în вре о треа..ъ.

Διημερόω -ῶ, віit: -ώσω, înвлînzескȣ̆ de totȣ̆.

Διηνεκής [διὰ, ἠνεκής], έος (ὁ, ἡ), întinsȣ̆ de ла о тарцiне пiнъ ла алtа; (прiн ȣрт:) коцiнȣtȣ̆, întрегȣ̆, неîntреpȣntȣ̆; лȣнгȣ̆; de totdaȣна; (неȣt:) διηνεκὲς, saȣ̆ εἰς τὸ διηνεκές, în локȣ̆ de.

Δι-ηνεκῶς, adв. în коцiнере, fъръ întреȣпцie; în лȣнгъ întindере; totdaȣна; (lir:) deslȣшit, ексакt, лътȣрit.

Διήνεμος (ὁ, ἡ), вътȣtȣ̆ de вîntȣ̆ din toаte пърцiле; (прiн ȣрт:) 'палtȣ̆. (везĭ шi ἠνεμόεις).

Διηνέχθην, пas: пех: 1: ал лȣĭ διαφέρω.

Διηνυκέναι, tре: de кȣ: de înf: ал лȣĭ διανύω.

Διῆξε, 3: sінг: перs: а пех: лȣĭ διήκω.

Διῆξε, 3: sінг: перs: а пех: лȣĭ διαίσσω, saȣ̆ διάττω.

Διηπειρόω -ῶ, віit: -ώσω, префакȣ̆ таре, saȣ̆ însȣлъ кȣ totȣл în коцiнȣtȣ̆. [διὰ, ἤπειρος].

Διήρεσα, пех: 1: ал лȣĭ διερέσσω.

Διῃρημένως [διαιρέω], adв: (de партч:) desпърцit, deosевit.

Διήρης, [δὶς, ἄρω, saȣ̆ ἔρω] εος (ὁ, ἡ), чел кȣ doъ каtȣpĭ. «Ἔσχατον διῆρες μελάθρων». Ехр: еtажȣл de ал doiлеа, saȣ̆ (ла чеĭ векĭ) чел din ȣртъ ал касеĭ, че se ziче шi ὑπερῷον. || (sȣвst:) διήρης (ἡ), (se înцелеце ναῦς) корабiе къ doъ pîndȣpĭ de вîsле.

Διῆσα, пех: 1: ал лȣĭ διηθέω.

Δίηται, поеt: 3: sінг: перs; а през: sȣв: ал лȣĭ δίεμαι.

Διηυκρινημένως, adв: (de партч:) desлвшit, aлes, кв вквтпъtate. [διευκρινέω],

Διήφυσε, 3: sinr: пeps: a пex: 1 aл лвĭ διαφύσσω.

Δι-ηχέω -ῶ, вiit: -ήσω, pesвпŭ, пъtpвпzŭ (despre глаsŭ); (stpъm:) пetpeкŭ sвпetвл. [de вnde

Διηχὴ (ἡ), пъtpвпdepea sепetвлвĭ în кpeepĭ; pesвпetŭ. [mi

Διήχημα (τὸ), пpeфачepea sвпetвлвĭ. (вeзĭ шi δίεσις). (se конf: кв διήγημα).

Διηχὴς, έος (ὁ, ἡ), пetpeкъtopŭ, saŭ pesфîпгъtopŭ de sвпetŭ; saŭ пpin кape пoate пetpeче sвпetвл. [διὰ, ἦχος].

Διθάλασσος(ττος), ου (ὁ, ἡ), пвsŭ între (вdatŭ de) doъ тъpĭ. [δὶς, θάλασσα].

Διθεΐα (ἡ), a fi...

Διθεΐτης, ου (ὁ), кpeзъtopŭ în doĭ zeĭ. [δὶς, θεός].

Δίθηκτος (ὁ, ἡ), asквцitŭ de aшîпdoъ пъpцiлe. [δὶς, θήγω].

Δίθρονος (ὁ, ἡ), konstatŭ din doъ tpoпвpĭ (skaвпe). «Τιμὴ δίθρονος». Esxл: [δὶς, θρόνος].

Δίθροος (ὁ, ἡ), пoet: чeл кв doъ глаsвpĭ, saŭ îndoitŭ sвпetŭ. [δὶς, θρόος].

Διθυμία (ἡ), пeîпвoiaлъ; saŭ îndoiaлъ. [din

Δίθυμος (ὁ, ἡ), пeîпвoitŭ (кв sine, saŭ кв aлtвл), пeвпitŭ, saŭ пexotъpîtŭ întp' впŭ feлŭ. [δὶς, θυμός[.

Διθυραμβέω -ῶ, вiit: -ήσω, kîntŭ ditipaмвe. [шi

Διθυραμβικὸς, ή, ὸν, (шi adв; -ικῶς), ditipaмвiкŭ, în feлŭ de ditipaмвŭ. (вeзĭ шi διθύραμβος].

Διθυραμβογενὴς, έος (ὁ, ἡ,) епit: aл Бaкквлвĭ. [διθύραμβος, γένος].

Διθυραμβογραφέω, -ῶ, вiit: -ήσω, skpiŭ ditipaмвe. [διθύραμβος, γραφή].

Διθυραμβοδιδάσκαλος (ὁ, пoetŭ, шi depinzъtopŭ (în kîntape) de ditipaмвe. [διθύραμβος, διδάσκαλος].

Διθυραμβοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, кoмпвпŭ ditipaмвe. [διθυραμβοποιός]. [de вnde

Διθυραμβοποιητικὴ (ἡ), apta пoetвлвĭ de ditipaмвe.

Διθυραμβοποιΐα (ἡ), кoмпвпepe de ditipaмвe. [din

Διθυραμβοποιὸς (ὁ), пoet: кoмпвsitopŭ de ditipaмвe. [διθύραμβος, ποιός].

Διθυραμβος (ὁ), [δὶς, θύρα, ἐμβαίνω] епit; aл Бaкквлвĭ (пentpв îndoita лвĭ пaштepe). 2) (пpin întind:) пoeмъ лipiкъ, saŭ iмнŭ în чinstea ditipaмввлвĭ Бaкв. (maĭ de мвлte opĭ în stiлŭ întвsiastiкŭ, шi кв ziчepĭ пoмпoase, de вnde a лвĭ Епiхapmŭ) «Οὐκ ἔστι διθύραμβος, αἴχ' ὕδωρ πίνῃς». (вeзĭ шi διπλοῦς, шi вагъ de seamъ лa θρίαμβος, шi ἴαμβος).

Διθυραμβοχόνη (ἡ), пoet: topпъtoape (кa întp' o tonitoape) de ditipaмвĭ. «Μοῦσα—». Teodpd: [διθύραμβος, χοάνη].

Διθυραμβώδης, εος (ὁ, ἡ,) шi adв:) -ωδῶς, sввлimŭ кa впŭ ditipaмвŭ; (пpin вpm:) пoмпosŭ. [διθύραμβος].

Δίθυρος (ὁ, ἡ), чeл кв doъ вшĭ, saŭ кв doъ кaпate. «Τὸ δίθυρον τῶν κυάμων». Apst: [δὶς, θύρα].

Δίθυρσος (ὁ, ἡ), цiitopŭ de doъ tipse. || (sввst:) «Τὸ δίθυρσον». îndoitŭ tipsŭ. [δὶς, θύρσος].

Διΐ, dat: aл лвĭ Ζεύς.

Δίϊαμβος (ὁ), îndoitŭ iaмвŭ, (пiчopŭ metpiкŭ konstatŭ din doĭ iaмвĭ). [δὶς, ἴαμβος].

Δι-ϊαύω, вiit: -αύσω, пoet: dopmŭ пeppeквpмat.

Διΐγμαι, tpe: de кв: aл лвĭ διικνοῦμαι.

Διΐδμεναι, пoet: în лoкŭ de διειδέναι.

Δίϊδρος (ὁ, ἡ), пeste totŭ asвdatŭ, пъdвшitŭ. [шi

Διϊδρόω -ῶ, вiit -ώσω, вsвdŭ, saŭ skoцŭ пpin sвdoape. [διὰ, ἱδρώς].

Διϊέναι, inf: aл лвĭ δίειμι, шi aл лвĭ

Διΐημι, вiit: διήσω, (пex: διῆκα, шi чл:) лasŭ, sлoвozŭ чeвa a tpeчe пpin чeвa (лoкŭ, шi чл:) «Οὔτ' εἰς τὴν 'Αττικὴν ἐλθεῖν δύναται... μὴ Θηβαίων διιέντων». Dm: (шi пeвt:) «Πυκνὸν δὲ οὕτως, ὡς μήτε χιόνα διιέναι». μήτ' ὑετόν». Tfp: (шi пas:) «Λυσίμαχος διειμένος ἀπηγγέλλετο». 2) пetpeкŭ пpin чeвa. «Ξυστὸν διῆκε τῶν πλευρῶν». Ksп: «Δίες καὶ ἄλλο ῥάμμα ὑποκάτω τούτου». Iпкp: 3) (пpin întind:)мoiŭ; (пpin вpm:) topeskŭ. «'Ελαδίῳ ταύτην (τὴν ἀμίαν) διεὶς». At: (шi miж:) »"Οξει διέμενος». Apstf: (шi пas:) «'Ελαίῳ διεθεὶς». Dskp: 4) întinzŭ. «Διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ (ὁ ἀετὸς)». Skp:

Διϊθυντὴρ (ὁ), пoet: în лoкŭ de διευθυντής. [din

Διϊθύνω, вiit: -υνῶ, пoet: în лoкŭ de διευθύνω.

Διϊκμάζω, вiit: -άσω, = Διυγραίνω.

Δι-ϊκνέομαι -οῦμαι, вiit: -ίξομαι, (пex: διϊκόμην, шi чл:)=Διήκω, шi διέρχομαι; (fir:) пoвesteskŭ кв aмъpвпtвл.

Διΐκται, 3: sinr: пeps: a tpe: de кв: aл лвĭ διικνέομαι. [de вnde

Διϊκτικὸς, ή, ὸν, пвtinчosŭ a se пetpeчe, saŭ a пetpeчe.

Διῖκτο, a 3: sing: neps: a neste sъвîp:, ші

Διῖξαι a 2: sing: neps: a tpe: de кв: ал лвĭ διικνέομαι.

Δῖιος, α, ον, noet: квbenitš лвĭ Жoe, zeeskš. [Διός.]

Διιπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: късвtš de ля Жoe, ковоpîtš din чepš. «Λίθος—». Epd: «Ποταμὸς —». Om: pîš benitš mape din плоĭ. 2) (npin întind:) stpълвчоsš, квpatš, лвminosš. «Λαμπρότερος ἢ πρὶν καὶ διιπετέστερος (ὁ αἰθήρ)». Eвp: «Διιπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά». Eвp: «Ἦν δὲ γόνος (γονὴ) ἀποῤῥέῃ διιπετής». Іпкр. [Διὸς, πέσσω, πίπτω].

Διιπέτης, εος saš έος (ὁ, ἡ), noet: sвврътopš 'nалt în etepš, în aepš. «Οἰωνὸς — ». Om: Imn: [Διὸς, πέτομαι].

Διιπόλια (τὰ), sepвътоape npea вekie a лвĭ Жoe în Atena. (вezĭ ші Διάσια. [de unde

Διιπολιώδης, εος (ὁ, ἡ), (kom:) fir: foapte вekiš (ка Διιπόλια), pвцinitš.

Δι-ιππάζομαι, вiit: -άσομαι, = Διιππεύω. [de unde

Διιππασία (ἡ), = Ἀνθιππασία, emвлацie, întpeчepe de кълъpeцĭ.

Δι-ιππεύω, вiit: -εύσω, tpeкš кълape, (fir:) npea гpaвnik.

Δι-ίπταμαι, вiit: διαπτήσομαι (nex: διέπτην, ші чл:), tpeкš în sвopš, saš sввpînd.

Δι-ισθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Δι-ισθμίζω, вiit: -ίσω, netpeкš (npiнч: кopaвie) npin istmš (pîtš întpe doъ mъpĭ). [ші

Δίισθμος (ὁ, ἡ), desnъpцitš npin istmš. [διὰ, ἰσθμός].

Δι-ιστάνω, ші διιστάω -ῶ, = Διίστημι.

Διιστέον, = Διαγνωστέον, nosit: aл лвĭ Δίοιδα.

Δι-ίστημι, вiit: -στήσω, (nex: -διέστησα, ші miж: διέστην, ші чл:) ашezš doъ saš maĭ mвлte лвкpвpĭ desnъpцite (în кît a fi întpe dînseлe distanцъ); (în цen:) denъptezš вna de aлta, desnapцš; (fir:) înвpъжвeskš. «Διέκοπτε γὰρ αὐτοὺς ὁ πολέμιος, καὶ διίστη». Пл: «Ζῶντας μὲν ἡμᾶς οὐδὲν ἀλλήλων διέστησε». Пл: «Τοὺς τὴν ἡδονὴν διιστάντας ἀπὸ τῆς ὑγείας». Пл: ші (miж) «Ἐὰν διαστησώμεθα τόν τε δικαιότατον καὶ τὸν ἀδικώτατον». Плt: «Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι». Apstf: 2) noet: ашezš întpe... «Ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι διεστήσαντο». Ткpt: ‖ (miж:) mъ desnapцš npin miжлoкš; staš denapte; mъ deosевeskš; mъ snintekš, mъ deskizš; (fir:) sîntš înвpъжвitš; (filsf:) sîntš sвnвsš ла desnъpцipe. «Ὁ δῆμος αὐτῷ διέστη». Пл: s' a dat ла o napte, ші 'ĭ a deskis dpвmš. «Τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη». Aпллdp: «Θάλασσα ῥαγεῖσα διίστατο». Fiл: ші Om: Iл: N: «Τοσοῦτον διεστᾶσιν ἀλλήλων, ὅσον ψυχὴ σώματος, καὶ ἄνθρωπος θηρίου». Apst: «Διαστήτην ἐρίσαντε». Iл: A. «Τί ἡ διέσταμεν»; Iл: Φ. «Ἡ Πελοπόννησος ἅπασα διειστήκει». Dm: «Πομπηΐου καὶ Καίσαρος διαστάντων». Пл: «Τὸ σημεῖον εἰ διέστηκεν, ἤτοι ἐφ' ἓν διέστηκεν, ἢ ἐπὶ δύο ἢ ἐπὶ τρία». Aлeks: Afpd:

Δι-ιστορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐξιστορῶ, noвesteskš kîte вna.

Δι-ισχάνω, (npeл: διίσχανον) noet: în лoкš de διίσχω.

Δι-ισχναίνω, вiit: -ανῶ, fakš вskъцiвš, saš вsвkš чeвa npea mвлt. [διὰ, ἰσχνός].

Δι-ισχυριείω (fapъ вiit:), = кв

Δι-ισχυρίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ întemeĭezš tape ne чeвa. 2) înkpedinцezš (anъpš) кв stъpвipe o idee, mъ цiš neклintitš de dînsa.

Δι-ίσχω, вiit: -σχήσω, = Διέχω.

Διιτέον, nosit: aл лвĭ δίειμι (netpeкš nînъ ла sfîpшitš, noвesteskš).

Διῖχθαι, tpe: de кв: de înf: aл лвĭ διικνοῦμαι.

Δι-ιχνεύω, вiit: -εύσω, = Ἰχνηλατῶ. (вezĭ ші διοιχνεύω).

Δι-ιχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Διιχνεύω.

Δίκα (ά), Dop: în лoкš de δίκη. [de unde

Δικάζω, вiit: δικάσω, ші Ion: δικῶ, жвdikš, xotъpъskš ка жвdikъtopš. «Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς». Es: «Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσεται». Iл Ψ. «Τίς αὕτη δίκη εἴη, ὅπου αὐτοὶ οἱ ἀδικοῦντες δικάζοιεν;». Ksn: «Ὁποτέρων δ' ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν». Tвч: ‖ (miж:) mъ жвdikš кв чineвa. «Οὐδενὶ πώποτε δίκην οὔτε ἐδικασάμεθα, οὔτε ἐφύγομεν». Is: (ші fъpъ kazš). «Βιάζεσθαι οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέονται». Tвч:

Δικαία (ἡ), noet: în лoкš de δίκη.

Δικαιαρχία (ἡ), гввepnš, stъnînipe dpeantъ. [δίκαιος, ἀρχή].

Δικαιεῦμαι, Dop: în лoкš de δικαιοῦμαι.

Δικαιοδοσία (ἡ), dape fie-къpвia de dpentвл sъš dвne лeцĭ, (Лat:) jurisdictio. «Οἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι». Плв: «Ἡ κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσία». Плв: (вezĭ σύμβολον). 2) жвdikъtopeaskъ авtopitate de dpeгъtopš чiвiлš saš ostъшeskš. «Ταχθεὶς ἐπὶ τῆς δικαιοδοσίας, ἀφ' ἧς οὐκ ἦν τῷ κριθέντι ἀναβολὴ τῆς δίκης ἐπὶ τὸν βασιλέα». Stp: «Ἄρχοντας δὲ νόει τοὺς ἔχοντας δικαιοδοσίαν». Sxoл: Basiл: [ші

Δικαιοδοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Δικάζω. [din

Δικαιοδότης, ου (ὁ), жȣdікъtopȣ; (прінч:) dpeгъtopȣ чівілȣ авînd tot de o datъ ші жȣdікъtopeaскъ aȣtopitate. [δίκαιος, δίδωμι].

Δικαιοκρισία (ἡ), dpeaптъ жȣdікатъ. [ші

Δικαιοκρίτης, ου (ὁ), dpeптȣ жȣdікъtopȣ. [δίκαιος, κρίνω].

Δικαιολογέομαι οῦμαι. віit: -ήσομαι, îmî експȣіȣ dpeптъціле, тъ жȣdікȣ кȣ чінева, =Δικηγορῶ. [din

Δικαιολογέω -ῶ, віit: -ήσω, (прea pap) în локȣ de δικαιολογέομαι, ші Δικηγορῶ. [δικαιολόγος]. [de ȣnde

Δικαιολόγημα (τὸ), o zisъ спpe аpъtape de dpeптъці.

Δικαιολογία (ἡ), експȣнере de dpeптъці (прінч: în жȣdікъtopie), = Δικηγορία. 2) = Δικαιολόγημα. [ші

Δικαιολογικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, копрінzъtopȣ de (потpівітȣ, îndeмîнатікȣ ла) експpімаpe de dpeптъці, = Δικηγορικός. [din

Δικαιολόγος (ὁ), аpъtъtopȣ (апъpъtopȣ) de dpeптъціле сале, саȣ але алтȣia. [δίκαιος, λόγος].

Δικαιόμετρον (τό), ȣнȣ фелȣ de васȣ, = Δικαστικὴ κλεψύδρα. [δίκαιος, μέτρον].

Δικαιονόμος (ὁ, ἡ), = Δικαιοδότης. [δίκαιος, νομή].

Δικαιόπολις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: [δίκαιος, πόλις] ачела, întp' але къpȣіа opaшe се пъzeшte dpeптatea.

Δικαιοπραγέω -ῶ, віit: -ήσω, лȣкpezȣ челе dpeпte, пъzeскȣ dpeптate. [de ȣnde

Δικαιοπράγημα (τὸ), фaптъ dpeaптъ.

Δικαιοπραγία (ἡ), лȣкpape de dpeптate. [ші

Δικαιοπραγμοσύνη (ἡ), = Δικαιοπραγία. [δίκαιος, πράττω].

Δίκαιος [δίκη], α ші (pap) ος, ον, (прінч: despre лȣкp:) de o потpівъ (asemenea) de amîndoъ саȣ din toate пъpціле; de o потpівъ ла кȣmпънъ, ла мъсȣpъ, пpoпopціonaлȣ; tокмаї (нічї маї мȣлтȣ, нічї маї пȣцінȣ); пеtedȣ; (прін ȣpm:) în вȣнъ stape, цеапънȣ, ші чл: (în цеn:) пpeкȣm se кȣвіне a fi. «Ἅρμα οὐ δίκαιον ἀδίκων ἵππων συνεζευγμένων». Ksn: «Αἱ ἑκατὸν ὄργυιαὶ δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλευρον». Ep: tокma ȣнȣ stadiȣ. «Δίκαιον ἔχουσι τὸ σῶμα ἄνθρωποι». Inкp: (aчeasta se експлiка de Гал: «Ἀκριβῶς ἴσον ἑκατέρωθεν ἐκ δεξιῶν γε καὶ ἀριστερῶν»). «Δικαίη χείριξις». Inкp: «Θάλασσα δικαιοτάτη». Stoв: фoapte лінъ, сенінъ. 2) (fir: despre оam:) пъzitopȣ de dpeптate къtpe тоцї în фаптеле сале, dpeптȣ; (прін ȣpm:) екsактȣ, іȣвітopȣ de adeвъpȣ, непъptінітopȣ, ші чл: «Δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλει». Гпт: «Ἀριστείδης ὁ δίκαιος». Esx: «Δίκαιος ἰητρὸς πρὸς πᾶσαν ὁμιλίαν». Inкp: «Συγγραφεὺς δίκαιος». Лвч: «Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους». Skp: (ші кom:) «Ἥδιον δίκαιον». секъцівȣ. (ші de пapтік: пȣm:) «Ἵππος δικαία (чea din Fapsaлȣ)». Apst: пъскъtoape de asemenea. «Ἵππος δίκαιος». калȣ віне îнвъцатȣ. 3) (în tіmпїї чеї маї векї) πολιτічітȣ, влîndȣ, пефъкъtopȣ de pъȣ німінлȣї. «Χείρων δικαιότατος κενταύρων». Іл: Л. «Γαλακτοφάγων δικαιοτάτων ἀνθρώπων». Іл: N. «Οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι». Іл: В: 4) (кȣ веpвȣ ȣȣвst: ші infin:) вpedнікȣ (авînd dpeптȣ, саȣ datopie) de a фаче, a пътimі, саȣ a лȣа чева. «Ἀπολαβεῖν τ' ἀργύριον δίκαιος εἶ». Apslf: «Οὔτ' ὀφείλω, οὔτ' ἐκτίσαι δίκαιος εἰμί». Іs: «Σὲ μὲν δίκαιος εἰμ' ἐγὼ κολάζειν». Іs: «Δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι». Dm: «Οἷς πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις» Тȣч: 5) (despre лȣкp:) фъкȣтȣ, саȣ zisȣ dȣпе dpeптate, лeцiȣітȣ; потpівітȣ, кȣвіінчоsȣ. «Αἰτία («Χάρις) δικαία». Dm: «Ψῆφος —». Sin: «Δίκαια λέγεται». Тȣч: «Λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα». Apslf: «Ἐκ τῶν δικαίων». Apslf: în локȣ de δικαίως. ‖ (пеȣt:) Δίκαιον (маї de мȣлте орї ла îm: însem: A') dpeптate. «Ἀρχέλαος ἔλεγε τὸ δίκαιον οὐ φύσει ἀλλὰ νόμῳ εἶναι». Apt: «Καί μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου». Es: (B') че se кȣвіне, каde în пapтea фіекъpȣіа, (пpeкȣm zічем) dpeптъл лȣї. «Τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ τάττειν τινί». Лкs: «Τυγχάνειν τῶν δικαίων». D: Ал: (C'.) datopie, кȣdepe. «Πεπληρώσεταί σοι τὰ πρὸς τὸν πατέρα δίκαια». Фал: «Τὰ δίκαια πράττεσθαί τινα». Esx: = Δίκην λαμβάνειν παρά τινος, a 'ші pesплъti, a 'шї pesȣѕна. (D') dpeптȣ, mepitȣ. «Οὐδέν ἐστι δίκαιον ἀνθρώπῳ πρὸς τ' ἄλλα ζῶα». Пл: «Πόλει τηλικοῦτον ἐχούσῃ δίκαιον πρὸς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα». D: Xps: «Παρεχόμενοι ἃ ἔχομεν δίκαια πρὸς αὐτούς τε καὶ ὑμᾶς». Тч: «Ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ». Es: «Μὴ καθυφῆς τι τῶν δικαίων τοῦ πατρὸς». Лвч:

Δικαιοσύνη (ἡ), dpeптate, саȣ калітate de omȣ dpeптȣ. «Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ 'στιν». Тгп:

Δικαιόσυνος (ὁ, поеt: (епіt:) Жое (ка патpонȣ ал dpeптъцiї).

Δικαιορκής, έος (ὁ, ἡ), în аpъtape,

пърѕtѕ̆ dpentѕ̆. [δίκαιος, φαίνω].

Δικαιοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopѕ̆ (efopѕ̆) ал dpentъцiĭ. [δίκαιος, φύλαξ].

Δικαιόω -ῶ, виiтĭ -ώσω, жѕ̆dikѕ̆ чева dpentѕ̆, гъseskѕ̆ de кѕ̆виinцъ. «Τούτου δὲ οὕτω δικαιοῦντος». Ep: «Δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι». Тѕ̆ч: (везĭ шi ἀξιόω). 2) daѕ̆ кѕ̆ĭва dpentѕл sъѕ̆, ĭл îndpentъцezѕ̆, ĭл desвinoвъцeskѕ̆. «Δικαιώσατε χήραν». Skp: (шi пas:) «Ὁ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας». шi «Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου». Skp: 3) osîndeskѕ̆, nedenseskѕ̆ пe чineва кѕ̆ dpentate. «Κατ' ἀξίαν ἑκάστου ἀδικήματος ἐδικαίευ». Ep: (шi пas:) «Οἱ ἱρέες ἐδικαιεῦντο». Ep: «Μεγίστου ὄντος ἀγαθοῦ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιωθῆναι». Sin: (fir:) «Χαλκὸς δικαιωθείς». Esx: чepкatѕ̆. [δίκαιος]. [de ѕ̆nde

Δικαίωμα (τὸ), чева жѕ̆dikatѕ̆, xotъpîtѕ̆ de dpentѕ̆; лeцe; dekpetѕ̆. «Δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου». Skp: «Δικαιώματα λατρείας». peлiцioase nopѕ̆нчĭ. 2) кѕ̆вîntѕ̆, miжлoкѕ̆ de îndpentape. «Δικαιώματα μὲν οὖν τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν». Тѕ̆ч: 3) desпъгѕ̆вipe, îndestѕлape; pesплatъ; saѕ̆ npetenцie. «Δικαίωμα τὸ ἐπανόρθωμα ἀδικήματος». Apstf: «Τῶν δὲ ἄλλων δικαιωμάτων ἀφείσθω». Плt: 4) (maĭ noѕ̆) npiвiлeцiѕ̆, mepitѕ̆ (dpentѕ̆). «Ὅσα ἄλλα δικαιώματα ἐκράτουν». Basл: Apmen: (везĭ шi δικαίωσις).

Δικαίως, adв: кѕ̆ dpentate, saѕ̆ кѕ̆ dpentѕ̆ кѕ̆вîntѕ̆; dѕ̆пe mepitѕ̆; întp' adeвъpѕ̆. «Οἱ δικαίως φιλομαθεῖς κόσμιοι εἰσί. Плt: [δίκαιος].

Δικαίωσις, εως (ἡ), кѕ̆вîntѕ̆ de îndpentape. «Πολλὰς δικαιώσεις προτεινάμενοι». D: Kas: 2) npetindepe de чева (sokotînd, къ este dpentѕ̆). «Ἀπὸ δικαιώσεως τοιᾶσδε». D: Aл: «Ἐκ τῶν συνόδων, ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προσενεγκόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο, ὥστε... шi чл:» Тѕ̆ч: Ἐκ τούτου ἐγένοντο καὶ περὶ τὰς δικαιώσεις βιαιότεροι». Пл: (везĭ шi ἀξίωσις). 3) dpeantъ nedeansъ. «Καὶ τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτ', εἰ ὑπωπτεύοντο, δικαίωσις ἐγίγνετο». «Τὰς ὑπὸ Θεοῦ δικαιώσεις τῶν ἐξαμαρτανόντων». Пл: (везĭ шi δικαίωμα). [шi

Δικαιωτήριον (τὸ), =Δικαστήριον, шi Κολαστήριον. [шi

Δικαιωτής, οῦ (ὁ), îndpentъцitopѕ̆, жѕ̆dikъtopѕ̆; nedensitopѕ̆. [δικαιόω].

Δικᾶν, Ion: шi At: în лoкѕ̆ de δικάσειν, виit: de inf: aл лѕ̆ĭ Δικάζω.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, окѕ̆пatѕ̆ (îndemînatikѕ̆) în tpeвĭ жѕ̆dikъtopeшtĭ; adвoкatѕ̆, saѕ̆ жѕ̆pistѕ̆ eksnepiinцatѕ̆. «Οὓς δὴ καλοῦσι ῥήτορας τε καὶ δικανικούς». Плt: «Ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γένοιντο». Ksn: 2) кѕ̆вenitѕ̆ лa (atinгъtopѕ̆ de) чeлe жѕ̆dikъtopeшtĭ. «Ῥημάτια δικανικά». Apstf: «Δικανικὴ (se înц: τέχνη)». Плt: meseрia adвoкatѕ̆лѕ̆ĭ. «Ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ καὶ δικανικά». Плt: npisoase, saѕ̆ ковîpшipĭ. «Ἐνύπνιον μακρὸν καὶ δικανικόν. Лѕ̆ч: komnлikatѕ̆. [de ѕ̆nde

Δικανικῶς, adв: opatopeшte, în кinѕ̆ de adвoкaцie; (npin ѕ̆pm:) meшteшѕ̆цit, кѕ̆ emfasѕ̆ шi ковîpшipĭ.

Δικάρηνος (ὁ, ἡ), noet:=Δικέφαλος. [δὶς, κάρηνον].

Δικαρπέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntѕ̆...

Δίκαρπος (ὁ, ἡ), poditopѕ̆ de doъ opĭ пe anѕ̆. [δίς, καρπός].

Δικάσιμος (ὁ, ἡ), кѕ̆вenitѕ̆ лa (saѕ̆ xotъpîtѕ̆ nentpѕ̆) жѕ̆dikatъ. «Ἡμέρα —». Лц: 2) de npiгonipe. «Δικάσιμον ἦν τὸ πρᾶγμα». At: [δικάζω].

Δικασπολέω -ῶ, виit: -ήσω, noet: жѕ̆dikѕ̆, sîntѕ̆ жѕ̆dikъtopѕ̆. [шi

Δικασπολία (ἡ), жѕ̆dikape. noet: [din

Δικασπόλος (ὁ), noet: жѕ̆dikъtopѕ̆; împъpatѕ̆. [δίκη, πόλος].

Δικαστηρίδιον (τὸ), kom: dim: aл лѕ̆ĭ...

Δικαστήριον (τὸ), жѕ̆dikъtopie. 2) seanцa жѕ̆dikъtopiлop; (de ѕ̆nde) «Δικαστήριον καθίζειν τινί». Лiв: a nopni жѕ̆dikatъ asѕ̆npa кѕ̆ĭва. [шi

Δικαστὴς, οῦ (ὁ), жѕ̆dikъtopѕ̆. [шi

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, жѕ̆dikъtopeskѕ̆. «Δικαστικὸν». плatъ de жѕ̆dikъtopѕ̆. 2) îndemînatikѕ̆, denpinsѕ̆ a жѕ̆dika, = Δικανικὸς. «Στρατηγικῷ, καὶ διαστικῷ, καὶ πολιτικῷ». Ksn: [шi

Δικάστρια (ἡ), fem: aл лѕ̆ĭ δικαστής, жѕ̆dikъtoape. [δικάζω].

Δικατάληκτος (ὁ, ἡ), (гpam:) чeл кѕ̆ doъ tepminaцiĭ. [δίς, καταλήγω].

Δικεῖν, nex: 2: de inf: aл (neîntpeв:) δίκω, apѕ̆nкѕ̆.

Δίκελλα [δὶς, κέλλω], ης (ἡ), sanъ, tîpnъкonѕ̆ кѕ̆ doъ гѕ̆pĭ, saѕ̆ tъiшe. [de ѕ̆nde

Δικελλίτης, ου (ὁ), sъпъtopѕ̆ кѕ̆ δίκελλα, saѕ̆ пѕ̆ptъtopѕ̆ de astfeл de sanъ.

Δίκεντρος (ὁ, ἡ), чeл кѕ̆ doъ вoлdѕ̆pĭ, saѕ̆ îndoitѕ̆ aкѕ̆. «Σκορπίος —». Eл: [δίς, κέντρον].

Δικέραιος, noet:, шi

Δικέραος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкѕ̆ de δίκερως. [шi

Δίκερας, ατος (τὸ), îndoitѕ̆ kopnѕ̆; ѕ̆nѕ̆

felъ de îndoitъ пахарЪ. (вezĭ шi ἀμφικύπελλος]. [шi

Δίκερως, ω, (ὁ, ἡ), чел кѣ doъ коарne. «Μώνυχον καὶ δίκερων οὐδὲν ἡμῖν ὦπται τῶν ζώων». Apst: [δίς, κέρας].

Δικέφαλος (ὁ, ἡ), чел кѣ doъ капеte. [δίς, κεφαλή].

Δίκη (ἡ), [δίχα] dpentate, dpeantъ жѣdikatъ; (ка zeitate пepsonifikatъ)=Θέμις, saѣ Νέμεσις, zeeaskъ mînie. «Δίκη πάνθ' ὁρῶσα». Eѣp: «Βωμὸν αἴδεσαι δίκας». Esхл: «Δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο». Es: «Οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας» Od: I. «Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένει». Iл: II. «'Εν (Σὺν)δίκῃ (шi eл:) «Δίκῃ, Κατὰ δίκην». adв: în лoкѣ de δικαίως. (прекѣm шi înпpot:) «Παρὰ δίκην, ='Αδίκως». «'Εν δίκῃ τε καὶ παρὰ δίκην». Пind: «Οὐ δίκῃ γ' ἔκτεινας». Sof: 2) oвiчeiѣ, kinѣ, кѣвiinцъ, datinъ. «'Η γὰρ δμώων (γερόντων, шi чл:) δίκη». Od: Ξ. Ω. «Ὕπερ ἱππομαχίας δίκη». Ap: «Διηθέουσι κόπρον κατὰ δίκην». Iпкp: dѣпе natѣpъ, saѣ oвiчeiѣ; (шi eл: în лoкѣ de asemъnъtiвѣ adв:) «Δίκαν Φιλλοκτήτου ἐφέπων». Пind: ка Filoktetѣ. «'Ρέουσι πολλάκις ποταμῶν δίκην». Apst: «Δίκην τυμπάνων». Stp: (вezĭ шi τρόπος). 3) пpoчesѣ (пpiвatѣ шi кpiminaлѣ). «Ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ». «Ἄλλῃ παρακλίνουσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες». Ἢ δίκας ἰδίας ἐδικάζετο, ἢ γράψας ἐγράφετο». Лs: «Τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας». Dm: «'Εκαλοῦντο αἱ γραφαὶ δίκαι, οὐ μέν τοι καὶ αἱ δίκαι γραφαί». Плв: (вezĭ шi Плt: Eѣtfp: каѣtъ шi γραφή). (de ѣnde) «Δίκην λαγχάνω (ἀντιλαγχάνω, ἐπάγω) τινί». (saѣ) «Δίκην διώκω». пopnesкѣ жѣdikatъ asѣпpa кѣĭвa. (шi înпpot:) «Δίκην φεύγω». sîntѣ tpasѣ în жѣdikatъ. «Δίκην ὄφλω». пepzѣ жѣdikata, mъ osîndesкѣ. «Ὦφλε τὴν δίκην ἐρήμην». Dm: s' a osîndit în лinsъ. «Δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα». Лpl: «'Επειδὴ ἐκλήθη εἰς τὴν δίκην». Ksn: 4) (пpin întind:) îndestѣлape, despъгѣвipe; osîndъ. «Δίκην ἐπιτίθημι (-τάττω) τινί». osîndesкѣ пe чineвa лa чeвa. «Δίδωμι («Ἔχω, Ὑπέχω, Παρέχω, Τίνω) δίκην τινί». (пpinч:) îndestѣлezѣ, плъtesкѣ кѣĭвa osînda пѣsъ asѣпpъ 'mĭ; (пpin ѣpm:) mъ nedenseskѣ dѣпe вina mea. «Οὐκ ἔδοσάν σφι δίκας τῆς ἁρπαγῆς τῆς 'Ιοῦς». Ep: «'Εξέτισε τὴν δίκην». Лs: «'Υπὸ τῆς Αἰθρίας δίκην ἐδίδοσαν». Ksn: «'Ο μὲν αἴτιος τῶν πραγμάτων καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ἔχει τὴν δίκην». Ksn: «Δίκην λαμβάνω (ἔχω, πράττομαι, κομίζομαι, шi чл:) παρά τινος». îmĭ iaѣ îndestѣлape, îmĭ pesвѣnѣ. «Ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἡγησάμενοι ἐτάξατε». Ksn: «Ἔχω παρὰ σοῦ τὴν (πᾶσαν) δίκην». Ep: (шi eл:) «Εἰ φῂς μὴ εἰρηκέναι εἰρηκὼς ταῦτα, ἔχω δίκην». (шi în de înпp: însemn:) «Δίκην ἔχω, saѣ δίκης τυγχάνω». Ksn: mъ nedenseskѣ. (iap dѣпe aлt: sinl:) «Δίδωμι δίκας παρά τινι». Tѣч: (însem:) mъ жѣdiкѣ, îmĭ spѣiѣ dpentъцiлe înaintea кѣĭвa. (вezĭ шi δίδωμι). «Δίκας ἐδίδοσάν τε καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων». Ep: îшĭ sъвîpшiaѣ întpe dînшiĭ пpigonipiлe. «Λεύσιμός σε μένει δίκη». Eѣp: osîndъ. «Τῆς ἐσχάτης δίκης ἄξιος». Ksn: (шi eл:) «Τοῦ δίκην πάσχεις τάδε»; Esх:

Δικηγόρος (ὁ), noet: în лoкѣ de Δικολόγος. [δίκη, ἀγορά].

Δικηλίκτας, α (ὁ), Dop: în лoкѣ de δεικελιστής. [din

Δίκηλον (τὸ), noet: în лoкѣ de δείκελον.

Δίκηλος (ὁ, ἡ), пъtimaшѣ de îndoitъ sѣpпъtѣpъ. [δίς, κήλη].

Δίκην, adв: (кѣ цen:) кa, asemenea кѣ... (вezĭ δίκη 2).

Δικηφόρος (ὁ, ἡ), noet: nedensitopѣ, pesвѣnъtopѣ. «Πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον»; Eкх: «'Αμέρα —». Esх: zi de nedeansъ, de pesвѣnape. [δίκη, φέρω].

Δικίδιον (τὸ), dim: aл лѣĭ δίκη. (kom:)

Δίκλεις, ειδος, шi

Δικλίς, ίδος (ἡ), (пpinч: θύρα) ѣшъ кѣ doъ înкѣictopĭ (кanate, saѣ вpoaшte); (пpin întind:) mape, 'пaлtъ шi лatъ. || (îm:) кanate de ѣшĭ. [δίς, κλείς].

Δικογραφία (ἡ), tpeaвa, saѣ mesepia лѣĭ δικογράφος. [шi

Δικογραφικῶς, adв: în kinѣ de skpisѣ жѣdiкъtopeskѣ (жaлвъ, tакpipѣ, шi чл:). [din

Δικογράφος (ὁ), skpiitopѣ, компѣitopѣ de skpisѣpĭ жѣdiкъtopeшti (жълвĭ, tакpipe, шi чл:), жeлвapѣ, saѣ adвoкatѣ. [δίκη, γράφω].

Δικοδίφης, ου (ὁ), (Лeкѣf:) къѣtъtopѣ de жѣdiкъцĭ (adвoкatѣ). [δίκη, δίφω].

Δικοδοσία (ἡ), = Δικαιοδοσία.

Δίκοκκος (ὁ, ἡ), (вot:) чeл кѣ doĭ sîmвѣpĭ, saѣ гpĭѣnцĭ, op seminцe. [δίς, κόκκος].

Δικολάβος (ὁ), (noѣ) пpigonitopѣ întp' o жѣdiкatъ, = Διάδικος. 2) întpeпpinzъtopѣ de жѣdiкъцĭ, adвoкatѣ. [δίκη, λαβή].

Δικολέκτης, ου (ὁ), noet: în лoкѣ de δικολόγος. [δίκη, λέγω].

Δικολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskѣ,

înвъцъ, tpakteză despre прочедъръ. 2) sîntъ adвокатъ. [ші

Δικολογία (ἡ), tpeaвa, mesepia adвокатълъї. [din

Δικολόγος (ὁ, ἡ), adвокатъ,==Δικηγόρος. [δίκη, λόγος].

Δίκολπος (ὁ, ἡ), чел къ доъ sînъpї (adîнкътъpї). [δίς, κόλπος].

Δικομαχέω-ῶ, вііt:-ήσω, mъ disпътъ пеntpъ (îmї апъpъ în жъdікътоpіе) dpeптъціле, .че amъ. (кавтъ ші ἀδικομαχέω]. [δίκη, μάχη].

Δικόνδυλος (ὁ, ἡ), чел къ доъ нodъpї, înкеіетъpї. [δίς, κόνδυλος].

Δίκορμος (ὁ, ἡ), (поmъ) къ доъ tpъnкіъpeї. [δίς, κορμός].

Δίκορος (ὁ, ἡ), чел къ лъmіnіцеле o-кілор de deoseвіte колоаре. [δίς, κόρη].

Δικοῤῥάπτης, ου (ὁ), == Δικοῤῥάφος. [ші

Δικοῤῥαφέω -ῶ, вііt: -ήσω, пъsкочеsкъ плъsmъіte пpічіnї, saъ кървіnte de жъdікатъ, sîntъ шікъnітоpъ (шеpetъ, Търч:). [ші

Δικοῤῥαφία (ἡ), пъsкочіpe de шікане жъdікътopeшtї. [din

Δικοῤῥάφος (ὁ), пъsкочітоpъ de mіnчіnoase късвіnte în жъdікъцї, шікъnітоpъ, (шеpetъ). (кom: пapod: a лъї δικογράφος). [δίκη, ῥάπτω].

Δίκορσος (ὁ, ἡ), поet: чел къ доъ капеte. [δίς, κόρση].

Δικόρυμβος, ші

Δικόρυφος (ὁ, ἡ), чел къ доъ вîpfъpї, кpeшtete, saъ ънъл înпъpцітъ în доъ. «Παρνασσὸς — ». Лъч: [δίς, κορυφή]

Δικοτέχνης, ου (ὁ), ==Δικηγόρος; (іар în însemn: de ръъ) ==Δικοῤῥάφος. [δίκη, τέχνη].

Δικότυλος (ὁ, ἡ), (ὀκτάπους, каракатіцъ) къ доъ pîndъpі de sъгътоаpe къвъпътърі în пічоареле сале. «Τὰ γὰρ ἄλλα πάντα (μαλάκια) δικότυλα ἐστίν». Apst: 2) (despre васъ) înкъпътоpъ de доъ κοτύλαι (mъsъpъ de лікъіde, везї zічереа.) [δίς, κοτύλη].

Δικρᾶ (τὰ), (пpіп întpъп:) în локъ de δίκροα, neъt: іm: ал лъї δίκροος.

Δικραής [δίς, κρᾶς], έος (ὁ, ἡ), поet: == Δικέφαλος.

Δίκραιος [δίς, κρᾶς] saъ κεραία], α saъ ος, ον, == Δίκροος. [de ънde

Δικραιότης (ἡ), fopma лъї δίκραιος.

Δίκραιρος (ὁ, ἡ), поet: [δὶς, κραῖρα] чел къ доъ къпътііе, == Δίκρος. (se конf: къ δίκραιος).

Δικρανής, έος, ші

Δίκρανος, ου (ὁ, ἡ), [δίς, κρᾶνον din κάρηνον] поet: чел къ доъ капеte, înпърцітъ în доъ ла къпътііъ. «Δίκρανος (ὁδός)». Esix: || (sъвst:) Δίκρανον (τὸ), (înstp: aгрік:) fъркъ. (везї ші δίκροος). [de ънde

Δικρανόω -ῶ, вііt: -ώσω, despapцъ, sпіnteкъ къпътііъл ънъї лъкръ în доъ.

Δικρατής, έος (ὁ, ἡ), поet: чел къ stъпînіpe înпъpцітъ în доъ (каре îmпъpъцеште înпpeънъ къ алтъл). «'Ατρεῖδαι—». Sof: 2) вірътоpъ de amîndoъ пъpціле de опотpівъ. «Λόγχαι — ». Sof: ъъліцеле челор дої fpaцї, че s' аъ вътът în дъелъ. [δίς, κράτος].

Δικρόα (ἡ), fem· sinr:, ші

Δικρόα (τὰ), neъt:˙ іm: ал лъї

Δίκροος -ους, ші

Δικρόος -οῦς (ὁ, ἡ), [δίς, κέρας, saъ κρᾶς] кръпатъ, sпіntекатъ ла къпътііъ în доъ; (în цеn:) îndoitъ. «Οἱ ὄφεις καί οἱ σαῦροι δικρόαν ἔχουσι τὴν γλῶτταν ἄκραν». Apst: «Παρὰ τὸ δικροῦν τῆς γλώττης». Іпкр: || (sъвst:) Δικρόαι (αἱ), ші δικρόα -ᾶ, (τὰ), fъpчї къ дої крачї.

Δίκρος (ὁ, ἡ), ші

Δικρὸς, ὰ, ὸν, поet: în локъ de δίκροος.

Δικρόσσιον (τὸ), ънъ felъ de пînzъ. [din

Δίκροσσος (ὁ, ἡ), чел къ îndoite (saъ пе amîndoъ feцеле) лаце, saъ fъnde. [δὶς, κροσσός].

Δίκροτος (ὁ, ἡ), îndoit вътътоpъ. «Σφυγμὸς —». Гал: «Ναῦς —». Ksn: кopaвіе къ доъ pîndъpі de вîsле de fie каре din доъ пъpцї, ==Διήρης. «'Οδὸς — »Eъp:==(saъ гpeшіt în локъ de) Δικρόος. (везї ші δίκρανος). [δὶς, κρότος].

Δίκρουνος (ὁ, ἡ), (κρατὴρ, ші чл:) васъ къ доъ ціце, saъ цевї (în каре se пot tоpna доъ felъpї de лікъіde), îndoitъ. [δὶς, κρουνός].

Δίκρους (ὁ, ἡ),==(пpіп kontpaкціе) Δίκρόος.

Δικταμνίτης, ου (ὁ), (пpінч: οἶνος, вінъ) fъкътъ къ [δίκταμνον].

Δικταμνοειδής, έος (ὁ, ἡ), [δίκταμνον, εἶδος] asemenea къ...

Δίκταμνον (τὸ), ші

Δίκταμνος (ὁ), ші

Δίκταμον (τὸ), ънъ felъ de планtъ, diktamъ, saъ fpanцінелъ. [din Δίκτη, mъnte ал Кpeteї, ънde s' a aflat].

Δικτατορεύω, вііt: -εύσω, mъ fakъ, saъ sîntъ [δικτάτωρ]. [de ънde

Δικτατορεία, ші δικτατορία (ἡ), demnitatea ші аъtopitatea diktatopълъї, diktatopie.

Δικτάτωρ, ορος (ὁ), (Лat:) diktatopъ (чел че вpemелпічеште ші în кpітіче înпpe-

жърърї se pîndѫia monapxѫ nepesnѫnzъtopѫ ла Pomanї):

Δικτυαγωγὸς (ὁ,ἡ), пѫртъторѫ, кърътopѫ de плasъ. [δίκτυον, ἄγω].

Δικτυάλωτος (ὁ ἡ), прinsѫ кѫ (saѫ în) плasъ. [δίκτυον, ἁλίσκω].

Δικτυβολέω -ῶ biit: -ήσω, noet: арѫnкѫ плasa. [din

Δικτυβόλος (ὁ, ἡ), noet:=Δικτυοβόλος.

Δικτύδιον (τὸ), dim: ал лѫї δίκτυον.

Δικτυεία (ἡ), peskѫipe кѫ плasa. [δικτυεύω].

Δικτυεὺς, έως (ὁ), = Ἁλιεύς [δίκτυον], peskѫitopѫ кѫ плasa. [de ѫnde

Δικτυεύω, biit: -εύσω, peskѫieskѫ кѫ плasa.

Δίκτυνα(ννα), ης (ἡ), enit: ал Dianeї (ка natpoanъ a трежелор ші a bînatѫлѫї). [δίκτυον].

Δικτυοβόλος (ὁ, ἡ), арѫnкътopѫ de плasъ în апъ, peskapѫ. [δίκτυον, βάλλω].

Δικτυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шї adв:) -ειδῶς, чел în felѫ de плasъ, ка плasa. [δίκτυον, εἶδος].

Δικτυόθετος (ὁ, ἡ), (прinч: τοῖχος)=(saѫ грешit în локѫ de) Δικτυωτός. [δίκτυον, τίθημι].

Δικτυόκλωστος (ὁ, ἡ), noet: înплetitѫ ка плasa. [δίκτυον, κλώθω].

Δίκτυον (τὸ), плasъ, saѫ npeaжъ. [poate din δίκω].

Δικτυοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopѫ de плasе. [δίκτυον, πλέκω].

Δικτυοποιὸς (ὁ, ἡ), фъкътopѫ de плasе. [δίκτυον, ποιός].

Δικτυουλκὸς (ὁ, ἡ), тpъгътopѫ de плasе, peskapѫ. [δίκτυον, ἕλκω].

Δικτυόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѫ чева în формъ de плasъ. [ші

Δικτυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Δικτυοειδής. [δίκτυον].

Δικτυωτὸς, ή, όν, фъкѫtѫ în формъ de плasъ (în окїѫрї). (архitekt:) «Τοῖχος—». Bitp: nepete ziditѫ кѫ кърътizї în окїѫрї întp'ачеstѫ кinѫ ◇. «Θύραι δικτυωταί.» ші «Θυρὶς δικτυωτή». Полв: ѫшї кѫ kafase. [δικτυόω].

Δίκυκλος (ὁ, ἡ), чел кѫ доъ черкѫрї, saѫ poate, =Δίτροχος, [δίς, κύκλος].

Δίκυμος (ὁ, ἡ), пъскътopѫ, -oape de доъ opї, saѫ de џеменї,=Διδυματόκος.[δὶς, κύω].

Δίκυρτος (ὁ, ἡ), (прinч: κάμηλος) чел кѫ доъ кокоаше. (везї ші δρομάς). [δίς, κυρτός].

Δίκω, (întpeв: nѫмаї npeл: saѫ nex: ἔδικον, de ѫnde înf: δικεῖν, ші партч: δικών) noet: [ἵημι] asѫîpлѫ; (прin întind:) ловеskѫ; ръпеskѫ; ѫрпѫ, доворѫ.

Δίκωλος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din доъ пърџї, saѫ мѫдѫларе, îndoitѫ. [δίς, κῶλον].

Δικών, οῦσα, όν, noet: nex: 2 de партч: ал лѫї δίκω.

Δικωπέω -ῶ, biit: -ήσω, вîsлezѫ кѫ доъ вîsле de o datъ. [ші

Δικωπία (ἡ), доъ (перекї de) вîsле. [din

Δίκωπος (ὁ, ἡ), (коравіе) кѫ доъ вîsле nѫмаї; (прin ѫрм:) mikъ; saѫ кѫ вîsле înперекїate, ѫna de o napte, ші алta de алta întp'ачеашї лinie, ка съ ле поатъ мішка de o datъ ачелашї вîsлашѫ кѫ kîte o mînъ пе fie каре. [δίς, κώπη].

Διλήκυθον (τὸ), доъ ѫрчіоаре, saѫ o перекіe de ѫрчіоаре. [δίς, λήκυθος].

Δίλημμα (τὸ), [δὶς,λῆμμα], dилemъ, ѫnѫ felѫ de siлоџismѫ компѫsѫ dîn доъ înпpotibitoape пропоsiџiї, din каре пе op каре ва npiimi протівnікѫл, конклѫsia esе de o потpівъ în фаворѫл челѫї-л-алtѫ. [de ѫnde

Διλημματος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din dилеme, dилematikѫ. || (sѫвst:) Διλήμματον (τὸ), =Δίλημμα.

Διλογέω -ῶ, biit: -ήσω, zikѫ, penetѫ ачеашї de доъ opї. 2) zikѫ чева în доъ felѫpite kinѫpї. (везї ші δισσολογέω). [ші

Διλογία (ἡ), a ziче de доъ opї (saѫ în доъ kinѫpї) ачеашї, =Ταυτολογία. [din

Δίλογος (ὁ, ἡ),= Ταυτολόγος. 2) (Skp:) віклеanѫ, кѫ доъ феџе (каре алtеле гîndешtе, ші алtеле ворбешtе, saѫ алtеле ziче ѫnѫia, ші алtеле алtѫia). [δὶς, λόγος].

Δίλογχος (ὁ, ἡ), noet: întpeѫinџътopѫ de доъ ѫлiџе. [δίς, λόγχη]. 2) прin sopџї nemepitopѫ, добîndіtopѫ de доъ пърџї; (de ѫnde) îndoitѫ. «Ἄτη—». Esxл: [δὶς, λέλογχα, din λαγχάνω].

Δίλοφος (ὁ, ἡ), чел кѫ доъ kpeste. «Πέτρα —». Sof: Парnasѫл. (везї δικόρυφος). [δίς, λόφος].

Διλοχία (ἡ), доъ чете de kîte o sѫtъ ошtашї, îndoitъ чentѫpie. [δὶς λόχος]. [de ѫnde

Διλοχίτης, ου (ὁ), шефѫ de доъ чentѫpiї.

Δίμακρος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din доъ лѫnџї siлаве,= Σπονδεῖος. [δίς, μακρός].

Διμάτωρ, ορος (ὁ, ἁ), Dop: în локѫ de διμήτωρ.

Διμάχαιρος (ὁ, ἡ), înapmatѫ кѫ доъ кѫџіte. [δίς, μάχαιρα].

Διμάχης, ου (ὁ), кълъреџѫ, каре (ла време de nевоіe) se bate ші пеzеstpѫ,

îndoitŭ pesвoitopŭ. (вezĭ шi ἄμιππος). [δὶς, μάχη].

Διμέδιμνον (τὸ), mъsъpъ înкъпъtoape de doъ вaniцe, saŭ îndoitъ вaniцъ. [δὶς, μέδιμνον].

Διμερὴς, έος (ὁ, ἡ), îъпъpцitŭ în (saŭ komпъsŭ din) doъ пъpцĭ, îndoitŭ. [δὶς, μέρος]. [de ъnde

Διμερῶς, adв: în doъ пъpцĭ.

Διμέτρητσς (ὁ, ἡ), înкъпъtopŭ de doъ mъsъpĭ. [δίς, μετρητής].

Δίμετρος (ὁ, ἡ), (пpinч: вepsŭ) komпъsŭ din doъ metpe (adiкъ пatpъ пiчioape). [δίς, μέτρον].

Διμέτωπος (ὁ, ἡ), чел къ doъ fpъnцĭ, (saŭ къ faцъ de amîndoъ пъpцiле). «Φάλαγξ —». Takt: [δὶς, μέτωπον].

Διμηνιαῖος, α, ον, шi

Δίμηνος (ὁ, ἡ), de doъ лъnĭ (dъinitopŭ, saŭ fъкъtŭ, saŭ лъкpъtopŭ de чeвa în doъ лъnĭ). || Δίμηνον (τὸ), къpsŭ de doъ лъnĭ. «Τῇ στρατιᾷ διμήνου τροφὰς ἀποφέρειν». Ksn: [δίς, μήν].

Διμήτωρ (ὁ, ἡ), чел къ (saŭ din) doъ mъme (eпit: ал Бакълъi). [δίς, μήτηρ].

Δίμιτος (ὁ, ἡ), цesъtŭ къ doъ fipe, îndoitŭ, (pom:) dimie. [δὶς, μίτος].

Δίμιτρος (ὁ, ἡ), пъptъtopŭ de doъ mitpe (лerъtъpĭ de кaпŭ). [δὶς, μίτρα].

Διμναααῖος, шi Διμναῖος, α, ον, чел че ape (пpeцъiemte, ia, saŭ kostъ) doъ mine. «Διμναῖα μισθώματα». Лъч: [δὶς, μνᾶ].

Διμνέως, ω (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŭ de

Δίμνεος -ους (ὁ, ἡ), =Διμναῖος.

Διμοιρία (ἡ), îndoitŭ meptiкŭ (пopцie, saŭ лeafъ, шi чл:); (Apist:) doъ tepцiĭ (пъpцĭ din tpeĭ). 2) (takt:)=Ἡμιλοχία. [шi

Διμοιριαῖος, α, ον, (maĭ пoŭ) de опotpiвъ къ doъ tepцiĭ, (saŭ doъ sfeptъpĭ) dintp'o mъpime oape-кape. [шi

Διμοίριον (τὸ),=(saŭ гpeшit în лoкŭ de) δίμοιρον. [шi

Διμοιρίτης, ου (ὁ), (пpinч: στρατιώτης) чел че ia плatъ saŭ meptiкŭ îndoitŭ. 2) komandipŭ de o жъmъtate de чentъpie (ἡμιλοχία), = Ὑπολοχαγὸς. «Στρατεύεται, καὶ αὐτίκα διμοιρίτης ἐστί, καὶ μετὰ μικρὸν λοχαγός». Sin: [шi

Δίμοιρος (ὁ, ἡ), =Διμερὴς, îndoitŭ. 2) koпpinzъtopŭ de doъ din tpeĭ пъpцĭ але ъпъi întpeгŭ. «Δίμοιρον (δραχμῆς)». Плt: пatpъ овoлĭ. «Δίμοιρον (λίτρας)». Пл: optŭ ъпцiĭ, шi чл: [δὶς, μοῖρα].

Δίμορφος (ὁ, ἡ), îndoitŭ ла firъpъ, de doъ fopme. (вezĭ шi διφυής). [δὶς, μορφή].

Δίμυξος (ὁ, ἡ), (λύχνος, лamпъ) къ doъ fitiле. [δίς, μύξα].

Δίνα (ἁ), Dop: în лoкŭ de δίνη. [de ъnde

Δινάζω, вiit: -άσω, (pap) în лoкŭ de δινέω.

Δινάεις, εσσα, εν, Dop: în лoкŭ de δινήεις.

Δίνασε, Dop; пoet: în лoкŭ de ἐδίνησε, 3 sinг: пeps: de пex: ал лъĭ δινέω.

Δινέμεν, шi δινέμεναι, Dop: пoet: în лoкŭ de δινεῖν, пpez: de înf: ал лъĭ δινέω.

Δίνευμα (τὸ), вълtopipe, înвîpteжipe în лoкŭ. [din

Δινεύω, вiit: -εύσω, =къ ...

Δινέω, -ῶ, вiit: -ήσω, вълtopeskŭ, înвîpteжeskŭ în лoкŭ; (пestp: saŭ ел:) чepкълezŭ, mъ înвîpteskŭ; mъ pъtъчeskŭ; dъnцezŭ. (вezĭ шi δονέω). [din

Δίνη (ἡ), [δίω] = Δίνησις, вълtoape de aпъ, saŭ вîpteжŭ de вîntŭ. [de ъnde

Δινήεις, εσσα, εν, пoet: (пpinч: ποταμός, pîŭ) вълtoposŭ; (пpin ъpm:) adîпкŭ, шi peпede. 2) (pap) = Κυκλοτερής, potъndŭ.

Δινηθμὸς (ὁ), пoet: în лoкŭ de

Δίνησις, εως (ἡ), вълtopipe; înвîpteжipe; чepкълaцie. «Τῇ τοῦ παντὸς συμπεριπολοῦντες δινήσει». Гpг: Nis: [шi

Δινητὸς, ἡ, ὸν, пoet: înвîpteжitŭ кa o вълtoape. «Πέτρος —». Eпгp: пiatpъ de moapъ. [δινέω].

Δινοβία (ἡ), (pap:) плoaie peпede къ вîntŭ, saŭ вiжелie. [δῖνος, βία].

Δῖνος (ὁ), [δίω] =Δίνη, шi δίνησις, вълtoape. 2) = Σκοτοδινίασις, ameцeaлъ. 3) ъпŭ felŭ de daпцŭ, вaлsŭ. 4) apie. 5) ъпŭ felŭ de пaxapŭ (în fopmъ de dovлeaкŭ). 7)=Τόρνος, stpъпгŭ. [de ъnde

Δινόω -ῶ, вiit: -ώσω, daŭ ла stpъпгŭ, potъnzeskŭ. [шi

Δινώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δινήεις. [шi

Δινώεις, εσσα, εν,=(saŭ гpeшit în лoкŭ de) δινήεις.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, [δινόω] datŭ ла stpъпгŭ, potъnzitŭ.

Δίξοος, (ὁ, ἡ), [δὶς, ξέω] (пpinч: tpъпкiŭ de кoпaчiŭ) кape se sпinteкъ de doъ opĭ, saŭ în doъ (skîndъpĭ). (dъпe aлцiĭ гpeшitŭ în лoкŭ de δίοζος).

Διξὸς, ἡ, ὸν; Ion: în лoкŭ de δισσός, îndoitŭ. [δίς].

Διὸ, koпiъпк: în лoкŭ de δι' ὅ, de aчeea, saŭ deчĭ.

Διοβλὴς, ῆτος, шi

Διόβλητος (ὁ, ἡ), лoвitŭ (вътътŭ) de Жoe, =Κεραυνόβλητος. [Διὸς, βάλλω].

Διόβολον, (гpeш:) în лoкŭ de διώβολον

*

Διόβολος (ὁ, ἡ), noet: asвîpлitš de Жoe. «Κεραυνὸς —». Eвp: (npin înlind:) «Κτύπος —». Sof: [Διὸς, βάλλω].

Διογενέτωρ, ορος (ὁ), noet: пъskъtopš aл лšĭ Жoe; (npin întid:) лoкšл, šnde s'a пъskšt Жoe. [Διὸς, γενέομαι].

Διογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: fišл (saš din neamšл) лšĭ Жoe; (în цen:) noвiлš. [Διὸς, γένος]. =кš

Διογένητος (ὁ, ἡ),=(гpam: ncntpš depiваціа лšĭ) Διόγνητος. [Διὸς, γενέομαι].

Δι-ογκόω -ῶ, вiit: -ώσω, šmfлš, întinzš, fakš волšminosš; кpeskš, mъpeskš чeва. || (miж: saš nas:) mъ šmfлš; (fir:) mъ înrîmfezš, mъ mîndpeskš. [de šnde

Διόγκωσις, εως(ἡ), šmfлape; întindepe, чл:

Διόγνητος (ὁ, ἡ), noet: (npin sinк: din διογέννητος) = Διογενής.

Διόγονος (ὁ, ἡ), noet =Διογενής. [Διὸς, γόνος].

Διοδεία (ἡ), =Διόδευσις. [διοδεύω].

Διοδεύσιμος (ὁ, ἡ), (τόπος, лoкš) npin кape noate чineва tpeчe din колo. [din

Διόδευσις, εως (ἡ), tpeчepe npintp' šnš лoкš. [din

Δι-οδεύω, вiit: -εύσω, tpeкš (šmвлînd, saš кълъtopind) npin вpe šnš лoкš.

Δι-οδοιπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, кълъtopeskš npin вpe šnš лoкš.

Δίοδος (ἡ),=Διόδευσις; (mediч:) = Διαχώρησις. 2) (npin întind:) кaлe, tpeчepe. [διά, ὁδός].

Δίοζος (ὁ, ἡ), (вotn:) чeл кš doъ nodšpĭ saš влъstape; чeл кš doъ кpъчĭ. [δὶς, ὄζος]. [de šnde

Διοζόω -ῶ, вiit: -ώτω, înnapцš în doъ кpъчĭ.

Διόθεν, adв: noet: de лa Жoe, din чepš. [Διός].

Δι-οίγνυμι, saš Διοίγω, (nex: διέῳξα, шi чл:) noet: în лoкš de Διανοίγω. «Διοίγειν κλεῖθρα». Sof: «Τὰς γνάθους διοίγνυτε». Apstf:

Δί-οιδα, вiit: -διείσομαι, (npeл: διῄδειν, шi чл:) кšnoskš, шtiš în toatъ întindepea, кš amъpšntšл.

Δι-οιδαίνω, вiit: -ανῶ, шi

Δι-οιδέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ šmfлš npea mšлt; (npin întind:) mъ anpinzš, mъ întъpîtš foapte. [din

Διοιδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (pap) šmfлatš, [διά, οἶδος].

Δι-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, (npeл: διῴκεον -ουν, tpe: de кš: διῴκηκα, шi δεδιῴκηκα) пšiš лa вšnъ pîndšiaлъ (npinч: a лe кaseĭ); (în цen:) întокmeskš, гšвepnezš: (mediч:) mistšieskš; (npin intind:) xpъneskš. «Τὰ ὑποτίτθια γάλακτι διοικεῖται». (вezĭ шi οἰκονομῶ, шi διατίθημι). || (miж: кš aк: npen:) mъ înвoieskš, mъ pefšieskš. «Διοικήσασθαι πρὸς Κτησικλέα». Dm: 2) (eл: saš nestp:) лoкšieskš deosebit (sinгšpš). «Εἰ μὴ καὶ διοικοῖντο κατὰ κώμας». Ksn: [de šnde

Διοίκημα (τὸ), лšкpš dipektatš, saš întокmitš de чineва. [шi

Διοίκησις, εως (ἡ), dipeкtape; întокmipe; кiвepnisipe (de вanĭ, шi чл:); гšвepnape; (fisiк:) xpъnipe, кpeшtepe. «Ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως». Dm: =кš...

Διοικητὴς, οῦ (ὁ), dipeкtopš. enistatš; iкonomš; enitponš; кiвepnisitopš (npinч: de вanĭ, шi чл:); гšвepnъtopš, saš administpatopš. [de šnde

Διοικητικὸς, ἡ, ὸν, пštinчosš, îndemînatiкš a кiвepnisi, a гšвepna, шi чл:

Διοικήτρια (ἡ), fem: aл лšĭ διοικητής.

Δι-οικίζω, вiit: -ίσω, pisineskš în maĭ mšлte пъpцĭ пe лoкšitopĭ dintp'šnš лoкš. «Μαντινέας δὲ διῴκιζαν». Iskp: (шi nas:) «Διῳκίσθη δὲ ἡ Μαντίνεια τετραχῇ». Ksn. 2) (кš кazš npen:) =Μετοικίζω. «Ἐκ κωλυτοῦ διῳκίζετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν». As; 3) (în цen:) desnapцš. «Εἰ διῴκισα γράμμασι τοὺς συνημμένους τῇ γνώμῃ». Sin: [de šnde

Διοίκιοις, εως (ἡ), шi

Διοικισμὸς (ὁ), pisinipe de лoкšitopiĭ šnšĭ opaшš; stpъmštape; (în цen:) desпъpцipe.

Δι-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, desnapцš, înкizš чeва npint'o клъditšpъ. «Τοὺς στενωποὺς διοικοδομεῖν». Diod: [din

Διοικοδομὴ (ἡ), desпъpцipe npin клъditšpъ. [διὰ, οἰκοδομή].

Δι-οικονομέω -ῶ, вiit: -ήσω, iкonomezš, кiвepniseskš necnpeкšpmat.

Δι-οινοχοέω -ῶ, вiit: -ήσω, npin topnъtopš daš вinš лa masъ.

Δι-οινόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвъtš (кš вinš) de totš.

Δίοιξις [διοίγνυμι], εως (ἡ), = Διάνοιξις, deskidepe npin miжлoкš. «Ἡ τῶν ἀνθῶν —». Tfp:

Διοιστέος, α, ον, nosit: aл лšĭ διαφέρω. [διοίσω].

Δι-οϊστεύω, вiit: -εύσω, пъtpšnzš кš sъцeata nînъ din колo. (Od: T: 578, шi 587). 2) fakš a ажšnцe чeва de лa o mapцine nînъ лa aлta întp' o distanцъ oape-кape. (Od: M. 102).

Δι-οιστρέω -ω, biit: -ήσω, вагѫ stpeкea, adiкъ întъpîtѫ nofta.

Διοίσω, biit: ал лѫї διαφέρω.

Δι-οιχνέω -ω, noet:=Διέρχομαι, tpeкѫ, кълъtopeskѫ npin вpe ѫnѫ локѫ. (se konf: кѫ διιχνεύω).

Δι-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, mъ дѫкѫ, nieрѫ de totѫ, saѫ nentpѫ totdaѫna. «Αἱ ἡμέραι τοῦ ἀριθμοῦ διοίχηνται». Ep:

Δι-οκνέω -ῶ, biit: -ήσω, npeцetѫ, saѫ mъ sfieskѫ кѫ totѫл.

Διόκτυπος (ὁ, ἡ), = Διόβλητος. [Διὸς, κτῦπος.

Διοκωχὴ (ἡ), noet: în локѫ de διακωχή.

Διολέσω, шi At: διολέω -ῶ, biit: ал лѫї διόλλυμι.

Δι-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, (nex: διώλισθον, шi чл:) алѫnecкѫ, mъ stpeкopѫ npin чева; (fir:) skanѫ. «Στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν». Apstf:

Διολκὴ (ἡ), tpaцepe de ла o napte în-tp'алta; (npin întind:) disnѫtape, npiro-nipe. [шi

Δίολκος (ὁ), локѫл, npin кape se tpъцeaѫ кopъвiiле пе ѫsкatѫ de ла o mape ла алta пе istmѫл Kopintѫлѫї. [διέλκω].

Δι-όλλυμι, biit: *ολέσω, шi At: -ολέω -ῶ, (nex: διώλεσα, шi miж. διωλόμην, tpe: de кѫ: διολώλεκα, шi чл:) npъnъdeskѫ чева de totѫ. (fir:) ѫitѫ.

Διόλου, adв: în локѫ de δι᾽ ὅλου, кѫ totѫл; în totdaѫna.

Δι-ολοφύρομαι, biit: -υροῦμαι, плînгѫ, mъ жълeskѫ neînчetat, saѫ кѫ mape neкazѫ.

Δι-ομαλίζω, biit: -ίσω, netezeskѫ, notpiвeskѫ чева кѫ totѫл: ‖ (ел: saѫ nestp:) nъstpezѫ totdaѫna ачeeaшi disnosiцie, saѫ stape (цiѫ ѫna шi ачeeaшi sistemъ). [de ѫnde

Διομάλισις, εως (ἡ), netezipe; (fir:) ѫ-nitate de disnosiцie saѫ stape a sѫfле-tѫлѫї шi a tpѫnѫлѫї; (mediч:) întpepѫnцie de воалъ, liniшtipe a волнавѫлѫї, = Ἀπυρεξία.

Δι-ομαλύνω, biit: -υνῶ, =Διομαλίζω (ne-stpъm:)

Διομανής, έος (ὁ, ἡ), neѫnitѫ de кѫtpe (saѫ innpotiвa лѫї) Жое, = Θεομανής, saѫ Θεομάχος. [γιὸς, μαίνομαι].

Δίομβρος (ὁ, ἡ), nъtpѫnsѫ de плоаe; (în цen:) = γίυγρος. [διὰ, ὄμβρος].

Διομηνία (ἡ), noet: = Θεομανία. [γιὸς, μήν].

Δι-ομιλέω -ῶ, (miж:) -έομαι οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, întpeвopвeskѫ.

Δι-όμνυμι, шi (denon: saѫ miж:) διόμνυμαι, biit: -ομοῦμαι în локѫ de -ομόσομαι, (nex: διωμοσάμην, tpe: de кѫ: διομώμοκα, шi чл:) mъ жѫpѫ rpozaв, saѫ în-кpedinцezѫ чева npin mapї жѫpъminte. «Καταρώμενος, καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναι αὐτῷ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα». Dm:

Δι-ομολογέω -ῶ, шi (miж:) διομολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, nъp-tѫpiseskѫ, (fъгъdѫieskѫ) кѫ înкpedinцape; mъ înѫoieskѫ în peчinpoкѫ кѫ чinева. [de ѫnde

Διομολόγησις, εως, шi

Διομολογία (ἡ), înвoipe (fъгъdѫinцъ) peчinpoкъ. [διὰ, ὁμολογία].

Δίον, noet: în локѫ de ἔδιον, nex: 2 ал лѫї δίω.

Δῖον, aк: sinr: вѫpв: saѫ neѫt: ал лѫї Δῖος.

Δι-ονομάζω, biit: άσω, вesteskѫ npetѫ-tindenea nѫmeле кѫiва. (de ѫnde) «γιωνομασμένος». nѫmitѫ, вestitѫ.

Διονῦς, noet: în локѫ de Διόνυσος.

Διονύσια (τὰ), vezї Διονύσιος. [de ѫnde

Διονυσιάζω, biit: -άσω, sѫвîpшeskѫ sep-вѫtoapea Dionisiiлop. (Διονύσια). [шi

Διονυσιακὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѫ лѫї Dionisѫ, saѫ Dionisiiлop. «Διονυσιακὰ (τὰ),» noeme în чinstea лѫї Dionisѫ. [шi

Διονυσιὰς, άδος (ἡ), noet: adieкt: în локѫ de γιονυσία. saѫ Διονυσιακή. ‖ (sѫвst:) o плantъ, pѫtъ, = Ἀνδρόσαιμον, шi Πήγανον.

Διονυσιοκόλακες (οἱ), liнгѫшitopiї tipa-nѫлѫї Dionisie. 2) aptiштiї чeї înnpeжѫpѫл лѫї Dionisѫ, adiкъ dpamatiчiї noeцї, aк-topї, шi чл: [Διονύσιος, κόλαξ].

Διονύσιος, α, ον, кѫвenitѫ лѫї Dionisѫ, Бакiкѫ. ‖ (sѫвst:) Διονύσιον (τὸ), templѫл; шi Διονύσια (τὰ), sepвѫtopiле лѫї Dionisѫ. (ачestea se înnъpцiaѫ în mapї, npiнчinaлеле Dionisiї, шi miчї, кape se nѫmiaѫ шi λήναια, saѫ ἐν λήμναις, шi se sѫвîpшiaѫ ачeлea în чetate, iap ачestea în цapinеле Atenenilop). [Διόνυσος].

Διονυσομανέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ neвѫneskѫ nentpѫ Dionisѫ, = Ἐκβακχεύομαι. [γιόνυσος, μαίνομαι].

Διόνυσος (ὁ), = Βάκχος, Dionisѫ, saѫ Бакѫ, zeѫ miтолоц: ал вinѫлѫї; (npin întind:) noet: вinѫ. [Διὸς, Νῦσα].

Διόνυχος (ὁ, ἡ), = (saѫ гpeшit în локѫ de) Διώνυχος. 2) (fir:) tpeкѫtѫ npin ѫnгiї, ad: лѫкpatѫ кѫ skѫmnъtate. (noate гpeшit în локѫ de δι᾽ ὄνυχος).

Διοξειῶν (ἡ), nedeкл: (mѫsiк:) = Διὰ

πέντε (se înц: χορδῶν, saš φωνῶν συμφωνία), (Fpanц:) la quinte. kasтъ διὰ πασῶν. [διὰ, ὀξεῖα].

Διόπαι, ῶν (αἱ), kasтъ δίοπος (ὁ, ἡ).

Διόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: fiš ал лsĭ Жoe. [Διὸς, παῖς].

Διόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisš de Жoe, = Θεόπεμπτος. [Διὸς, πέμπω].

Διόπερ, konisnк: în локš de δι' ὅπερ, = διὸ.

Διοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), = διϊπετής.

Διοπομπέω -ῶ, шi (miж:) διοπομπέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, = Ἀποδιοπομπέομαι. [Διὸς, πομπή]. [de snde

Διοπόμπησις, εως (ἡ), = Ἀποδιοπόμπησις.

Δίοπος (ὁ, ἡ), чел кs doъ, saš din toate пъpцiле (saš пъtpsnsš de) гъpĭ. (bezĭ шi Διάτρητος). (de snde ‖ sssst:) διόπαι (αἱ), snš fелš de черчеĭ. [διὰ, ὀπή].

Δίοπος (ὁ), [διὰ, ὄπτομαι = Ὁράω] efopš, insnektopš; (noet:) къпetenie, кîpmsitopš; (nast:) enistatš de кopabie. (bezĭ шi

Διοπτεύω, biit: -εύσω, = διοράω, бъzš în toate пъpцiле, saš npin чeba; (npin spm:) obsepbš кs бъгаpe de seamъ; пîndeskš; îngpiжeskš, iaš aminte de чeba. «Ὁ διοπτεύων τὴν ναῦν». Dm: (bezĭ шi δίοπος).

Διοπτὴρ (ὁ), = διόπτης, iskoadъ, snionš; лsъtopš a minte de чeba; бъгъtopš de seamъ; (xipspц: шi цeometp:) = διόπτρα. [шi

Διόπτης, ου (ὁ), = δίοπος, insnektopš; лsъtopš aminte; snionš, шi чл: [шi

Διόπτρα (ἡ), (în цen:) înstpsmîntš, npin kape se sĭtъ чineba, saš bede maĭ кspat, saš maĭ denapte; (npin spm:) stiклъ (op niatpъ stpъвъzoasъ) nentps fepestpe, цeamš, saš nentps окĭ, ок-anš, окелаpĭ, (Fpanц:) lorgnette; (iap naptik цeometp:) snš înstpsmîntš, кs kape se mъsoapъ 'nълцimiле, (шi în цen:) denъpтъpiле, saš ssnpafeцеле (aлidadъ); (шi xipspц:) dionitpъ. = διαστολεύς. [διὰ, ὄπτομαι]. [de snde

Διοπτρεία (ἡ), лsкpape кs цeometpiкa aлidadъ. [шi

Διοπτρίζω, biit: -ίσω, deskizš, шi obsepbš panъ npin xipspцiкa dionтpъ. [шi

Διοπτρικὸς, ή, ὸν, (цeometp:) кsbenitš (saš kape se окsпъ) ле лsкpapea кs aлidadъ. [шi

Διόπτριον (τὸ), dim: ал лsĭ διόπτρα (xipspц:).

Διοπτρισμὸς (ὁ), лsкpape кs (saš întpebsinцape de) xipspцiкa dionтpъ. [διοπτρίζω].

Δίοπτρον (τὸ), = διόπτρα, (npinч:) stiклъ, npin kape bedem. «Οἶνος ἀνθρώποις δίοπτρον». Алч:

Διορατικὸς, ή, ὸν, denapte-бъzъtopš, saš aцepš de bedepi; (fir:) npeбъzъtopš de чеде biitoape. [din

Δι-οράω -ῶ, biit: διόψομαι, (npeл: διεώρων, nex: διεῖδον, шi чл:) бъzš npin чeba; (npin spm:) бъzš maĭ кspat шi maĭ denapte, barš de seamъ кs sкsmпъtate, deosebeskš.

Δι-οργανόω -ῶ, biit: -ώσω, konstpsiš opranicheшte, daš лsкpsлsĭ snš opranismš, saš meшteшsцitъ konstpsкцie, îĭ fopmezš. [διὰ, ὄργανον]. [de snde

Διοργάνωσις, εως (ἡ), opranisape, saš opraniкъ konstpsipe de bpe snš tpsnš, шi чг:

Δι-οργίζω, biit: -ίσω, mînisš, fakš пe чineba a se пeкъжi npea msлt.

Διόργυιος (ὁ, ἡ), чел кs întindepe de doĭ stînжinĭ. «Λίμνη —». шi «Βάθος—». Ep: [δὶς, ὀργυιά].

Δι-ορθεύω, biit: -εύσω, noet: în локš de

Δι-ορθόω ῶ, biit: -ώσω, îndpeptezš, întoкmeskš, dpeгš. «Ἐκεῖνα δὲ ἤδη καὶ σφόδρα διωρθοῦτο». Esx: [de snde

Διόρθωμα (τὸ), miжлокš, кinš de îndpeptape. [шi

Διόρθωσις, εως (ἡ), îndpeptape, întoкmipe, înбsпътъцipe; лsmspipe, pefsipe de sokoteaлъ, шi чл: [шi

Διορθωτὴς, οῦ (ὁ), îndpeptъtopš (npinч: de skpise), кopeкtopš. [de snde

Διορθωτικὸς, ή, ὸν, шi adb: -ικῶς, кsbiinчosš, saš îndemînatiкš ла îndpeptape.

Διορία (ἡ), tepminš, sopoкš de bpeme xotъpîtъ. (bezĭ шi διωρία). [διὰ, ὅρος].

Δι-ορίζω, biit: -ίσω, desnapцš чeba npin xotape, tpaгš (saš sлsжeskš de) xotapš; (în цen:) desnapцš. «Ὁ Τάναϊς διορίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας». Diod: «Τὸ νῦν διορίζει τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον». Temist: (шi nas:) «Μηροὺς πλατεία γραμμῇ διωρισμένους». Ksn: 2) = διακρίνω. «Μάλιστα δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς διορίζειν χρή». Гал: 3) pîndsieskš, nopneskš xotъpît; îmĭ daš пъpepea stъpsind întp' însa; înкpedinцezš. «Τοῦτο μοι σαφῶς διόρισον». Плt: «Τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν». Sof: (шi miж:) «Διόρισαι, ποτέρως λέγεις»; Sof: «Ὁ νῦν οὗτος διέβαλε, καὶ διωρίζετο». (шi nas:) «Οὐ καλῶς δοκεῖ διωρίσθαι περὶ τῶν πολιτειῶν». Apst: 4) tpansnoptš чeba neste xotapš, = Ὑπερορίζω. «Τὸ δὲ ὅλον ἔξω τῶν ὅρων τῆς χώρας ἀποκτείναντας διορίσαι». Плt: «Ὅπως τὸν ἐνθένδε πόλεμον εἰς τὴν ἡ-

πειρον διοριοῦμεν». Iskp: (ші ел: saŭ nestрът:) «Ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν». Ексp: a трече песte... [de sнde

Διόρισμα (τὸ), лькpы determinatŭ, desпърціtŭ, saŭ xotърîtŭ. [ші

Διορισμὸς (ὁ), desпърціpe прin xotapŭ; determinape, desльшipe; deosebipe. [ші

Διοριστικὸς, ή, όν, ші adв: -ικῶς, потрiвitŭ, îndemînatikŭ ла xotърîpe, ші чл:

Δι-ορκίζω, biit: -ίσω, = Διόμνυμι. [de sнde

Διορκισμὸς (ὁ), прin жъръminte inkpedinцape.

Δι-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, алергŭ repede în коачї ші în коло.

Δι-ορμίζω, biit: -ίσω, tpагŭ (asirъpŭ) коравiа ла портŭ. [διὰ, ὅρμος].

Διόρνυμαι, biit: -όρσομαι, saŭ -ορσῦμαι, поеt: tpekînd esŭ aфаръ repede.

Δίορος (ὁ, ἡ), semнŭ (ші ор че алtŭ sльжеste) de xotapŭ. (de sнde || ла ънŭ фелŭ de жокŭ, ἐφεδριασμὸς) пiatpa, че se пъне de semнŭ. »Ἕως ἀνάπλανῶς ἔλθῃ ἐπὶ τὸν λίθον, ὃς καλεῖται δίορος». Плd: ші δίορον (дъпе Esixie)=Ἀσύμφωνον. [διὰ, ὅρος].

Διόροφος (ὁ, ἡ), = (saŭ грешіt în локŭ de) Διώροφος.

Δι-ορόω, ші Διοῤῥόω-ῶ, biit: -ώσω, префакŭ, (ші miж: тъ префакŭ) în zepŭ, taiŭ лаптеле, îл факŭ вpînzъ. [διὰ, ὀρ(ῤῥ)ός]. [de sнde

Διόῤῥωσις, εως (ἡ), префачерe de лапte (saŭ sînцe) în zepŭ.

Διορυγὴ (ἡ), съпаре de канаљŭ, ші чл: 2) = кs...

Διόρυγμα (τὸ), шанцŭ съпаtŭ. (везї ші διώρυξ). [din

Διορύσσω(ττω), biit: -ορύξω, sапŭ п'întpe... гъъpeskŭ, факŭ шанцŭ; (fir:) stpikŭ, pestорнŭ. «Τὴν χεῤῥόνησον διορύξει». Dm: «Διορύσσοντες τοὺς τοίχους». Тъч: (ші fir:) «Κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα». Dm: (ші пas:) «Διορωρυγμένα κατὰ πόλεις». Dm: [de sнde

Διορυχὴ (ἡ), = διορυγή.

Δι-ορχέομαι, οῦμαι, biit: -ήσομαι, дънцezŭ непрекъpmat, saŭ în sпаціŭ întinsŭ; (кs dat:) дънцînd mъ întpekŭ кs чinева.

Διόρωσις, εως (ἡ), = διόῤῥωσις.

Διὸς, цen: ал лъї Ζεύς.

Δῖος [прin întpъп: din Δίϊος], α, ον, къвenitŭ лъї (saŭ tpasŭ din) Жое; (прin întind:) zeeskŭ; (прin ърm:) преа mape; foapte вiteазŭ, saŭ новiлŭ; фръmosŭ, сльвitŭ, ші чл: (în цen:) deosевitŭ, алеsŭ. minsнatŭ în фелъл съŭ. «Δῖος ὑφορβός». Od: преа вънŭ. «Δῖα χάρυβδις». monstpsoasъ, minsнatъ; (ші кs цen: în: ка sъпepл:) «Δῖα θεάων». Ιл: Ξ. «Δῖα γυναικῶν» Od: O.

Διόσδοτος (ὁ, ἡ), поеt: datŭ de Жое, saŭ de Zeŭ, = Θεόσδοτος. [Διὸς, δίδωμι].

Διοσημεία (ἡ), papitate a atmosfepeї (sпре ек: плоаie, saŭ tънetŭ пе seninŭ, черкŭ înпрежъpъл soapeлъї, saŭ ал лънеї, ші чл:); (прin ърm: дъпе чеї векї) semнŭ (minъne) de ла Жое, пpeвestipe de biitopŭ. [ші

Διοσημεῖον (τὸ), ші

Διοσημία (ἡ), поеt: în локŭ de διοσημεία. [Διὸς, σημεῖον].

Διόσκοροι (οἱ), поеt: în локŭ de Διόσκουροι.

Διοσκούρειον (τὸ), temплъ ал Diosskъpiлор. [din

Διόσκουροι (οἱ), (дъпе zîчере) fiї аї лъї Жое; (iap партik:) Kastopŭ ші Полideъкŭ, пе каре 'ї а пъsкъt din Лida. 2) niште meteopiче fenomene (крезъte de natpoaне) în преажma коръбiiлор пе вpemї de фъртъне. 3) о konstелаціе a Zodiaкълъї, каре se пъmeште ші Δίδυμοι, цemenї. [Διὸς, κοῦρος=κόρος].

Δίοσμος (ὁ, ἡ), tpansпорtъtopŭ de miposŭ. (везї ші διηχής). || (sъвst:) însъшime de a петpече miposъл în opганеле simцълъї. [διὰ, ὀσμή].

Διόσπυρον (τὸ), podъл лъї...

Διόσπυρος (ὁ), ънŭ фелŭ de nomŭ, poada къръia seamънъ кs чіреаша, (poate) чірешŭ selвatikŭ. [Διὸς, πυρός].

Διόστεος (ὁ, ἡ), чел че аpe (konstъ din) doъ oase. [δίς, ὀστέον].

Δι-οσφραίνω, biit: -ανῶ, daŭ ла чева (вънŭ saŭ pъŭ) miposŭ.

Διότι, konisнкц: кавzat: în локŭ de δι ὅτι, пentpъ че. «Ἦ καὶ ἔχεις ἂν εἰπεῖν διότι». Ksen: 2) în локŭ de ὅτι, къ. «Πυνθάνομαι, διότι». Dm:

Διοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), кpeskъtŭ de Жое; (прin ърm:) новiлŭ, віне edъkatŭ. (везї ші διογενής). [Διὸς, τρέφω].

Δι-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, факŭ ъdŭ, saŭ skoцŭ прin ъdŭ. [de sнde

Διουρητικὸς, ή, όν, пътinчosŭ, кs însъшime de a порni ъdъл.

Δι-ουρίζω, biit: -ίσω, Ion: în локŭ de διορίζω.

Διοχετία (ἡ), skъpцepe de ane прin канаљŭ. [ші

Δι-σχετεύω, βiit: -εύσω, dsκŏ anъ nрin канaлŏ. [διὰ, ὀχετός].

Διοχὴ (ἡ), [διέχω] distanцъ, saŏ deпъртаpe de лoкŏ întpe...

Διοχῆς, вezĭ διώχης.

Δι-οχλέω -ῶ, вiit: -ήσω, == Διενοχλέω.

Δι-οχλίζω, вiit: ίσω, deskizŏ, saŏ desнарцŏ чева în siлъ.

Δι-οχυρόω-ῶ, вiit: ώσω, întъpeskŏ чева вine, saŏ din tote пърцiлe.

Δίοψις, εως (ἡ), вedepe npin чева; sкsmnъ въгаpe de seaшъ; (npin întind:) вsnъ înцeлeцepe. [διόπτομαι].

Δίπαις, αιδος, (ὁ, ἡ), чeл чe ape doĭ копiĭ. [δίς, παῖς].

Διπάλαιστος (ὁ, ἡ), чeл кs întindepe de doъ палме. [δίς, παλαιστή].

Δίπαλτος (ὁ, ἡ), noet: [δίς, πάλλω] кape isвeшte, вate, saŏ noate лoвi de amîndoъ пърцiлe; îndoitŏ, snsл neste алтsл; (npin întind:) iste, penede. «Ξίφος δίπαλτον». Esp: кs doъ tъiшe. «Στρατὸς δίπαλτος». Sof: пъвълitoape de amîndoъ пърцiлe. (вezĭ шi τρίπαλτος).

Διπηχυαῖος, α, ον, шi

Δίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de doĭ коцĭ. [δίς, πῆχυς].

Διπλάδιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de διπλάσιος.

Διπλάζω, вiit: -άσω, == Διπλασιάζω; (шi eл: saŏ nestp:) mъ fakŏ îndoitŏ, mъ îndoieskŏ.

Δίπλαξ, ακος (ὁ, ἡ), кomпssŏ din doъ плъчĭ пsse sna neste алta; (în цen:) îndoitŏ; (despre цesъtspĭ) îndoitŏ (ns desdoitŏ), == Δίμιτος; (npin spin:) nestpiцŏ; saŏ лatŏ; saŏ кs doъ feцe. || (sssst:) == Διπλοίς. 2) rpindъ de кopaвie. [δίς, πλάξ].

Διπλασιάζω, вiit: -άσω, fakŏ чева îndoitŏ de кîtŏ este. || (nestp: saŏ eл:) sîntŏ, mъ fakŏ îndoitŏ. "Ἡ ὁλκὰς ἐδιπλασίασε„. Лs: a кîштiгat îndoit. (шi кs цen:) "Καρπὸν διπλασιάζοντα τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις φυομένων„. Diod: [διπλάσιος]. [de snde

Διπλασίασις, εως (ἡ), шi

Διπλασιασμὸς (ὁ), îndoipe (aktiвъ, saŏ пasiвъ).

Διπλασιολογία (ἡ), penetape de ачeлашĭ кsвîntŏ. [διπλάσιος, λόγος].

Διπλάσιος, α, ον, == [Διπλοῦς] îndoitŏ. (npinч: кs цen:) "Διπλασίοις αὐτῶν μαχοῦνται„. Плt: "Διπλασίαν πεποιηκέναι τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐξ ἀρχῆς συστάσης». Iskp: (шi fъpъ цen:). "Διπλασίαν ἐκτίνειν„. Плt: (шi кs ἤ) "Ἀπὸ διπλασίων χρημάτων ἢ πρότερον. Плt: || (nest:) Διπλάσιον, adв: în лoкŏ de διπλασίως. "Διπλάσιον ὤνησας„. Ткp: [de snde

Διπλασιόω -ῶ, вiit: -ώσω, == Διπλασιάζω.

Διπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), == Διπλάσιος. [шi

Διπλασίως, adв: îndoit. "Διπλασίως ἐπερρώσθησαν„. Плв: (шi în кontpa). "Διπλασίως ἐλάττω„. Плt:

Διπλασμὸς (ὁ), [διπλάζω]. == Διπλασιασμός.

Δίπλεθρος (ὁ, ἡ), чeл кs întindepe de doъ noroane. || (sssst:) δίπλεθρον (τὸ), o întindepe de doъ noroane.

Διπλῆ (ἡ), fem: aл лsĭ διπλοῦς. || (sssst:) ==Διπλοίς. 2) (rpam: шi кpit:) semnŏ de îndoiaлъ, saŏ въгаpe de seamъ (în dpamatiчe noeme).

Διπλῇ, (npinч:) dat: fem: aл лsĭ διπλοῦς. || (кa adв:) ==Διπλασίως.

Διπληγίς, ίδος (ἡ), noet: în лoкŏ de Διπλοίς.

Διπλήδιος, η, ον, Ion: în лoкŏ de διπλάσιος.

Διπλήθης, εος saŏ έος (ὁ, ἡ), noet: îndoitŏ лa msлцime. [δὶς, πλῆθος].

Διπλήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: de doъ opĭ плinŏ. [δίς, πλήρης].

Διπλήσιος, η, ον, Ion: în лoкŏ de διπλάσιος.

Διπλοείματος (ὁ, ἡ), пsptъtopŏ de (înвpъкatŏ кs) îndoite (saŏ къntsшite ne dinъsntps) înвpъкъminte. [διπλόος, εἷμα].

Διπλόη (ἡ), îndoime, == Διπλότης; îndoitspъ, pesfpînгъtspъ. "Χιτῶνος —„. Hisid: "Ἱμάντος —„. Плd: "Σιδήρου —„. Плt: шi Пл: înпъditspъ, saŏ îndoitspъ лa înпъdipe din doъ вsкъцĭ. "Ὀστέου —„. Ipkp: naptea чea dinъsntps (maĭ moaлe) a osълsĭ. 2) (fir:) îndoitŏ (mistepiosŏ) înцeлesŏ, aлeropie. "Τοῦ νομικοῦ βάθους καὶ τῆς διπλόης„. Гpr: 2) îndoime de xapaкtepŏ, fъцъpie. "Πάσης ὑπουλότητος καὶ διπλόης ἀπηλλαγμένος„. Лкs:

Διπλόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чeл кs îndoiцĭ nepĭ. «Πίτυς — ». On: кs îndoite rimпoase fpsnze. [διπλόος, θρίξ].

Διπλοΐζω, вiit: -ίσω, == Διπλασιάζω. [din

Διπλοίς, ίδος (ἡ), xaĭnъ лapгъ, manteлъ mape, în кît sъ se înfъшspe de doъ opĭ tpsnsл întp' însa,==Χλαῖνα διπλῆ. (вezĭ διπλοῦς, шi ἁπλοίς). 2) (xipspц:) == Διπλόη (de osŏ). [din

Διπλόος, η, ον, Ion: шi

Διπλὸς, ἡ, ὸν, noet: în лoкŏ de διπλοῦς.

Διπλοσήμαντος (ὁ, ἡ), чeл кs îndoitъ însemnape. [διπλόος, σημαίνω].

Διπλοῦς, ῆ, οῦν, îndoitȣ, = Διπλάσιος. «Οἰκίδιον διπλοῦν». Лs: кȣ доъ каtȣрї. «Χλαῖνα διπλῆ». Iл: К. =Διπλοΐς. «Λόγος διπλοῦς». Apst: компȣсȣ din доъ zічерї. «Οἷον τὸ χρονοτριβεῖν, χρησιμωτάτη δὲ ἡ διπλῆ λέξις τοῖς διθυραμβοποιοῖς· οὗτοι γὰρ ψοφώδεις». Apst: 2) (fir:) înпotівъ de ἁπλοῦς, simплȣ. (adiкъ) кȣ доъ feце, fъцарнікȣ, вікленаnȣ. «Διπλοῦς ἀνήρ». Eȣр: 3) (îm:)=Δύο. «Διπλᾶ ἥματα». Апл: || (neȣt:) διπλοῦν, ші (поеt:) διπλᾶ, адв: în локȣ de διπλασίως. «Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μανθόντες γράμματα». Гнм: «Διπλᾶ περιπρολαβόντες». Оп: [δίς, ἁπλοῦς]. [de ȣnde

Διπλόω -ῶ, віit: -ώσω, îndoiескȣ, saȣ fакȣ чева îndoitȣ. [de ȣnde

Δίπλωμα (τὸ), ор че este îndoitȣ. 2) pesfrînгъtȣра, че se фаче ла îndoipe. îndoitȣръ. 3) васȣ îndoitȣ (ȣнȣл întp' алtȣл), ка fервînd апа din чел маї маре съ fеаръ totdeodatъ ші ор че ва fi în чел маї мікȣ, (Франц:) **Bain-Marie.** 4) sкрisoape -непечеtлȣitъ, îndoitъ нȣмаї, че гȣвернȣл слобоаде în фавopȣл кȣїва, diпломъ, saȣ (Itл:) натентъ, ор паспортȣ, ші чл: 5) însкрisȣ, а кърȣiа se пъstреазъ копie, saȣ de кара se daȣ afаръ доъ asemenea ексемпларе, = Διπλόγραφον, (Франц:) **duplicata.** (ші

Δίπλωσις, εως (ἡ), îndoipe, saȣ компȣнере de zічере din доъ. (везї διπλοῦς).

Δίπνοος (ὁ, ἡ), pesȣflъtорȣ прin доъ пърцї, saȣ гъȣрї. (δίς, πνοή].

Διπόδης, ου (ὁ, ἡ), =Διποδιαῖος. [ші

Διποδία (ἡ), доъ пічоаре (просод:) înпреȣнъ. 2)=Διποδιασμός. [δίς, ποῦς, ποδός]. [de ȣnde

Διποδιάζω, віit: -άσω, ші Дор: -άξω, дънцезȣ данцȣл, διποδιασμός. [ші

Διποδιαῖος, α, ον, чел кȣ întindepe de доъ пічоаре.

Διποδιασμὸς (ὁ), ȣнȣ felȣ de данцȣ Sпартiatiкȣ. [διποδιάζω].

Διπόλια (τὰ), поеt: în локȣ de διιπόλια.

Διπολΐς, ΐδος (ἡ), кȣвенitȣ ла доъ opaше. [din

Δίπολις, εως (ἡ), чел че аре (este компȣсȣ din, saȣ înпърцitȣ în) доъ opaше. [δίς, πόλις]. [de ȣnde

Διπολίτης,ου (ὁ), четъцеаnȣ de доъ opaше.

Διπολιώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de διιπολιώδης.

Δίπολος (ὁ, ἡ), [δίς, πολέω] de доъ opї арatȣ. 2) поеt: îndoitȣ.

Δίπορος (ὁ, ἡ), чел кȣ доъ trекъtoape saȣ dрȣмȣрї. [δίς, πόρος].

Διπόταμος (ὁ, ἡ), чел кȣ (saȣ ȣdatȣ de) доъ рїȣрї. [δίς, ποταμός].

Δίπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ доъ пічоаре. [δίς, ποῦς].

Διπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ доъ feце. [δίς, πρόσωπον].

Δίπρυμνος [δίς, πρύμνη], ші

Δίπρωρος (ὁ, ἡ), (ναῦς кораbie), кȣ доъ пръе ші кȣ доъ пȣпе (adiкъ konstpȣitъ în кіпȣ, ка пръа еї съ слȣжіаскъ дȣпе trеȣȣinцъ ші ка пȣпъ, ші din нpotівъ iаръші). (везї ші ἀμφίπρυμνος. [δίς, πρῶρα].

Δίπτερος (ὁ, ἡ), чел кȣ доъ аріпї; (ші архitект:) чел кȣ доъ pîndȣpї de stîлпї. [δίς, πτερόν].

Διπτέρυγος, ші

Διπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Δίπτερος. [δίς, πτέρυξ].

Δίπτυξ, υχος, ші

Διπτυχής, έος, ші

Δίπτυχος (ὁ, ἡ), îndoitȣ, saȣ stpînsȣ în доъ; (în цен:) = Διπλοῦς, îndoitȣ, înнерекіatȣ; цеменȣ; (поеt: ші îm:) доï. || (sȣбst:) Δίπτυχα (τὰ), рецistpe, kondічї, ȣnde sînt sкрisе нȣмеле, че se номенеsк în Бiseрiкъ. || (адв:) «Δίπτυχα ποιήσαντες». Iл: A. [δίς, πτυχή].

Δίπυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ доъ ȣшї, saȣ порцї. [δίς, πύλη].

Διπύρηνος (ὁ, ἡ), чел кȣ доï sîmбȣрї. [δίς, πυρήν].

Διπυρίτης, ου, ші

Δίπυρος (ὁ), (ἄρτος) пîїне пȣсъ în fокȣ (коаптъ) de доъ орї, nesmetȣ. 2) (fem:) «Λαμπὰς —». Apstf: îndoitъ (кȣ доъ fitiле). [δίς, πῦρ].

Δίραβδος (ὁ, ἡ), =(saȣ грешit în локȣ de) Δίρραβδος.

Δίρκος (ὁ), floapea, saȣ poada пінȣлȣї, saȣ молitfȣлȣї.

Διρκαία (ἡ), = (saȣ грешit în локȣ de) Κιρκαία, ȣнȣ felȣ de плаntъ.

Δίρραβδος (ὁ, ἡ), însemnatȣ кȣ доъ въргї. [δίς, ῥάβδος].

Δίρρυθμος (ὁ, ἡ), чел кȣ îndoitȣ taktȣ. [δίς, ῥυθμός].

Διρρυμία (ἡ), sȣбst: idеалȣ ал лȣї ...

Δίρρυμος (ὁ, ἡ), (trъsȣръ) кȣ доъ оїшtiї, saȣ de патpȣ каї. [δίς, ῥυμός].

Δίς, адв: de доъ орї. [δύο].

Δίσαβος (ὁ, ά), Дор: поеt: în локȣ de δίσηβος.

Δισάρπαγος (ὁ, ἡ), поеt: de доъ орї хръпitȣ. [δίς, ἁρπαγή].

Δισεγγόνη (ἡ), fem: αл лѕї

Δισέγγονος (ὁ, ἡ), fiѕ, saѕ fiïкъ de nenotѕ op nenoatъ din fiѕ saѕ fiïкъ, [δίς, ἔγγονος].

Δίσεκτος (ἡ), лat: Bissextus, (se înц: ἡμέρα) zioa a 24 de Fеврѕаріе, a шaseлеа maï 'nainte de календеле лѕї Маpтіе, пе каре ла fie-каре aл patрѕлеа anѕ о nѕмъраѕ îndoitъ (sпре astponomiкъ потрівіре а апілор). [δίς, ἕκτος].

Δισεξαδέλφη (ἡ), fem: αл лѕї

Δισεξάδελφος (ὁ), fiѕ, saѕ fiïкъ de връѕ op варъ, saѕ de nenotѕ op nenoatъ, = Ἀνεψιαδοῦς. saѕ 2) stpъnenotѕ de fpate, saѕ sopъ. [δίς, ἐξάδελφος].

Δίσευνος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ доъ patрѕї, (adiкъ) femeï. [δίς, εὐνή].

Δίσεφθος (ὁ, ἡ), de доъ opï feptѕ, = (saѕ гpешіt în локѕ de) Δίεφθος. [δίς, ἕψω].

Δίσηβος (ὁ, ἡ), noet: de доъ opï întinepitѕ, ad: peîntinepitѕ. [δίς, ἥβη].

Δίσημος (ὁ, ἡ), (гpam:) = Δίχρονος. [δίς, σημεῖον].

Δισθανής, έος (ὁ, ἡ), de доъ opï moptѕ.

Δισκάλαμος (ὁ, ἡ), чел кѕ îndoite tpestiï, [δίς, κάλαμος).

Δίσκαλμος (ὁ, ἡ), =Δίκωπος. [δίς, σκαλμός].

Δισκελής, έος (ὁ, ἡ), =Δίκωλος. «Περίοδος λόγου —». Petp: [δίς, σκέλος].

Δίσκευμα (τὸ), asвîpлitѕpъ de diskѕ, saѕ op че se asвîpлъ ка ѕnѕ diskѕ. [δισκεύω].

Δισκεύς, έως (ὁ), ѕnѕ лѕminosѕ meteopѕ, saѕ кometѕ în fopmъ de diskѕ. [δίσκος]. (вezï шi πιθείας).

Δισκευτής, οῦ (ὁ), =Δισκοβόλος. [din

Δισκεύω, вііt: -εύσω [δισκεύς], шi noet:

Δισκέω, вііt: -ήσω, = Δισκοβολέω, asвîpлѕ diskѕл; (în цen:) asвîpлѕ denapte. [δίσκος]. [de ѕnde

Δίσκημα [τὸ], noet: în локѕ de δίσκευμα.

Δίσκηπτρος (ὁ, ἡ), чел кѕ доъ sвentpe. (вezï шi δίθρονος). [δίς, σκῆπτρον].

Δισκοβολέω -ῶ, вііt: -ήσω, аpѕnкѕ, asвîpлѕ diskѕл. [шi

Δισκοβολία (ἡ), asвîpлipe de diskѕ, [din

Δισκοβόλος (ὁ), asвîpлitopѕ de diskѕ. [δίσκος, βάλλω].

Δισκοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de diskѕ; (пpin ѕpm:) =Φακοειδής. [δίσκος, εἶδος],

Δίσκος (ὁ), [δίκω] diskѕ, taлерѕ de піatpъ, de metaлѕ, saѕ de лemnѕ în fopmъ de лinte (fakoidѕ), че овічnѕіaѕ чеï векї a аpѕnка sпpe tpѕneaskъ eksepsape. (вezï шi σόλος). 2) (пpin întind:) op че вaѕ întinsѕ, diskѕ. (de ѕnde 3) diskѕл soapeлѕї, шi чл:

Δίσκουρα (τὰ), [δίσκος, οὖρος = ὅρος] semnѕ, distanцъ, ѕnde poate ажѕnце asвîpлitѕл diskѕ.

Δισκοφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѕ de diskѕ. [δίσκος, φέρω].

Δισμύριοι, αι, α, доъ-zечї de miï. || (sінг: nѕmaï în fp:) «Δισμυρία ἵππος». Лѕч: кълъpime în nѕмъpѕ de доъ-zъчї de miï. [δίς, μύριοι].

Δίσπαππος (ὁ), moшѕл tatълѕї meѕ, stpъmoшѕ. [δίς, πάππος].

Δισπιθαμαῖος (-ιαῖος), α, ον, шi

Δισπίθαμος (ὁ, ἡ), de доъ палme. [δίς, πιθαμή].

Δισπόνδειος (ὁ, ἡ), пічоpѕ (metpiкѕ) кomпѕsѕ din doï spondeï, adiкъ patpѕ лѕnцї siлaве. [δίς, σπονδεῖος].

Δισπορέω -ῶ, вііt: -ήσω, semъnѕ (aчееaшї холдъ) de доъ opï пе anѕ. [δίς, σπόρος].

Δισσάκι, шi Δισσάκις, adв: noet: în локѕ de [δίς].

Δισσάρχης, ου (ὁ), noet: = Δικρατής, dpeгъtopѕ înпpeѕnъ кѕ aлtѕл. [δίς, ἄρχω].

Δισσαχῇ, adв: = Διτταχοῦ, шi Διτταχῶς.

Δισσεύω, вііt: -εύσω, = Δευτερόω, îndoïeskѕ, pepetѕ. [δίς].

Δισσογλωσσία (ἡ), a вopвї доъ лimвї. [din

Δισσόγλωσσος (ὁ, ἡ), = Δίγλωσσος, вopвitopѕ de доъ лimвї. [δισσὸς, γλῶσσα].

Δισσογονέω -ῶ, вііt: -ήσω, naskѕ цemenї, saѕ de доъ opï пе anѕ. [δισσὸς, γόνος].

Δισσογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, skpiѕ чева în доъ кърцї. «Δισσογραφούμενον». Eѕst: pasaцiѕ, saѕ zічepe de aѕtopѕ, че se afлъ skpise în доъ кърцї. [δισσὸς, γραφή].

Δισσόκερας, ατος (ὁ, ἡ), =кѕ (saѕ гpешіt în локѕ de)..

Δισσόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кѕ îndoite коapne. [δισσὸς, κέρας].

Δισσολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, eksпpimѕ aчелaшї лѕкpѕ în доъ кърцї; întpeвѕinцezѕ доъ (sinonime) zічepї în локѕ de ѕna. 2) ziкѕ de доъ opï (pepetѕ) aчееaшї вopвъ. [шi

Δισσολογία (ἡ), pepetape de aчееaшї вopвъ; saѕ eksпpimape de aчееaшї idee пpin доъ sinonime вopве. [δισσὸς, λόγος].

Δισσολόγιστος (ὁ, ἡ), skpisѕ, saѕ пponѕnцatѕ în доъ кърцї; saѕ (гpешіt) în локѕ de δυσλόγιστος. [δισσὸς, λογίζομαι].

Δισσολόγος (ὁ, ἡ), вopвitopѕ în доъ кі-

пврї, saŭ pепеtвtорŭ de ачелаші кввîntŭ; (fir:) =Δίγλωσσος, віклеаnŭ. [δισσὸς, λόγος].

Δισσοποιὸς (ὁ, ἡ) fвквtорŭ, adвквtорŭ de îndoielї. [δισσὸς, ποιός]

Δισσὸς(ττὸς), ἡ, ὸν, чел de doв felвpї. 2) îndoitŭ. 3) (îm:) în локŭ de δύο. «Δισσοὺς Ἀτρείδας κτείνειν„. Sof: [δίς].

Δισσότοκος (ὁ, ἡ), (пароκs:) пвskвtорŭ de doв орї, saŭ de цеmenї. 2) (пропароκs:) пвskвtŭ de doв орї (енit: ал Бакввлвї). [δισσὸς, τόκος].

Δισσοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de διφυής. [δισσὸς, φυή].

Δισσυλλαβέω -ῶ, віit: -ήσω, amŭ doв siлабе, sîntŭ disiлабŭ. [ші

Δισσυλλαβία (ἡ), калitatea disiлаввлвї, saŭ doв siлабе. [din

Δισσύλλαβος (ὁ, ἡ), disiлабŭ, saŭ компвsŭ din doв siлабе. [δίς, συλλαβή].

Δισυμφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, (грат:) sîntŭ

Δισύμφωνος (ὁ, ἡ), пропвнцаtŭ, saŭ skрisŭ кв doв konsвnе. [δίς, σύμφωνον].

Δισσῶς, adв: каutв διττῶς.

Δισταγμὸς (ὁ), îndoiaлв. [διστάζω].

Διστάδιος (ὁ, ἡ), de doв stadiї (de 250 пашї). (везї ші δίαυλος). || (sвbst:) Διστάδιον (τὸ), întindере de doї stadiї. [δίς, στάδιον].

Διστάζω [δίς], віit: -άσω, mв îndoieskŭ, mв afлв în nехotвpîpe, ші кinzвipe, sв fakŭ ор нв чева. [de вnde.

Διστακτικὸς, ἡ, ὸν, însemnвtiвŭ de îndoiaлв.

Διστάσιος (ὁ, ἡ), чел че трацe îndoitŭ ла kîntарŭ, saŭ аре îndoitв гревtate, ші (прin вpш:) прецвiemte îndoit. [δίς, στάσις din ἵστημι].

Δίστασις, εως (ἡ), =Δισταγμός.

Διστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Δίστεγος. [de вndе

Διστεγία (ἡ), ал doiлеа katŭ, saŭ doв katвpї але внеї kase. [din

Δίστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος) каре аре doв katвpї. [δίς, στέγη]. (везї ші διώροφος).

Διστιχία (ἡ), = Διστοιχία, doв pîndвpї, saŭ шіре. [δίστιχος]. 2) =кв...

Διστιχίασις, εως (ἡ), паtimв а плеопелор (kînd pesape ал doiлеа pîndŭ de перї în цеnе). (везї ші τριχίασις). [din

Διστιχιάω -ῶ, віit: -άσω, пвtimeskŭ de διστιχίασις. [διστιχία].

Δίστιχος (ὁ, ἡ), компвsŭ din doв pîndвpї, saŭ шіре. || (sвbst:) Δίστιχον (τὸ), doв pîndвpї. [δίς, στίχος].

Διστοιχία (ἡ), doв pîndвpї, saŭ внŭ îndoitŭ шірŭ. [din

Δίστοιχος (ὁ, ἡ), чел че аре (saŭ este ашеzatŭ în) doв pîndвpї, saŭ шіре. [δίς, στοῖχος].

Δίστοκος (ὁ, ἡ), noet: (saŭ грешіt în локŭ de δίτοκος.

Δίστολος (ὁ, ἡ), noet: [δίς, στέλλω] îndoitŭ, îппеpекіatŭ. || (îm:) noet: în локŭ de δύο.

Δίστομος (ὁ, ἡ), (прінч: fir:) чел кв doв гврї, (adiкв) întpвpї. «Ποταμὸς («Λιμὴν, «Πέτρα) — ». Плв: Esix: ші Sof: «Μάχαιρα («Πέλεκυς) — ». Skp: кв doв tвiше. «Ὁδὸς — ». Sof: кале îппврцitв în doв. [δίς, στόμα].

Δισυλλαβέω, Δισύλλαβος, ші чл: =Δισσυλλαβέω, ші чл:

Δισχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), despікatŭ, îппврцitŭ în doв. (везї ші Δίκροος). [ші

Δισχιδὸν, adв: în кіпŭ de а fi чева despікatŭ, îппврцitŭ în doв. [δίς, σχίζω].

Δισχιλιὰς, άδος (ἡ), Skp: în локŭ de..

Δισχίλιοι, αι, α, doв miї. || (sinr: întpев: нвmaї în fp:) «Δισχιλία ἵππος». квлврime în нвmвpŭ de doв miї. [δίς, χίλιοι].

Δίσχιστος (ὁ, ἡ), =Δισχιδής.

Δίσχοινος (ὁ, ἡ), de doв sxine (fвnії), adiкв de 60 stadiї. [δίς, σχοῖνος].

Δίσχωλος (ὁ, ἡ), skiопŭ de amîndoв пічоареле. [δίς, χωλός].

Δισώματος, ші

Δίσωμος (ὁ, ἡ), компвsŭ din doв tpвпврї. [δὶς, σῶμα].

Διτάλαντος (ὁ, ἡ), чел în гревtate, saŭ прецŭ de doї tвлапцї. [δίς, τάλαντον].

Διτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ

Δίτοκος (ὁ, ἡ), пвskвtорŭ de doв орї, saŭ de цеmenї. [δίς, τόκος].

Διτονέω -ῶ, віit: -ήσω, iaŭ (mв skpiŭ, saŭ mв пропвнцŭ кв) doї deosебiцї toni. [ші

Διτονίζω, віit: -ίσω, skpiŭ, saŭ пропвнцŭ кв doї deosебiцї toni, tonezŭ în doв кіпврї вна ші ачеeaші zічере. [din

Δίτονος (ὁ, ἡ), (мвsік:) каре аре (saŭ konstв în) doї toni. (se konf: кв διάτονος). (δίς, τόνος].

Διτριχία (ἡ), = Διστιχία. [δίς, θρίξ]. [de вndе

Διτριχιάω -ῶ, віit: -άσω, = Διστιχιάω.

Διτρόχαιος (ὁ, ἡ), (mietp:) пічорŭ компвsŭ din doї tpохеї. [δίς, τροχαῖος].

Δίτροχος (ὁ, ἡ), (tpвsвpв, ші чл:) кв doв роате. [δίς, τροχός].

Διτταχοῦ, adв: (локалŭ) în doв пврцї. [ші

Διτταχῶς, adв: (de калit:) în doъ кiпsрĭ. [διττός].

Διττογλωττία =Δισσογλωσσία, шi чл:

Διττὸς, ή, όν, At: în локš de δισσός. [δίς]. [de šnde

Διττῶς, adв: în doъ кiпsрĭ.

Δίτυλος (ὁ, ή), чел кš doъ nodsрĭ, неці, saš кокоаше. «Κάμηλος—». Diod: Siч: (везĭ шi δίκυρτος). [δίς, τύλος].

Δι-υγιαίνω, вiit: -ανῶ, sîntš totdaъna sъпътosš. 2) (stръm:) faкš пе чinева кš desъвîрши̧ре sъпътosš. [διά, ὑγιής].

Δι-υγραίνω, вiit: -ανῶ, šmezeskš, moiš чева de totš. || (miж: saš пas:) mъ faкš

Δίυγρος (ὁ, ή), de totš šmedš; (прin šрm:) moaле, fraцedš; молеші̧tš, нšlpedš; (despre колоаре) emitš, deskisš. [διά, ὑγρός].

Δίυδρος (ὁ, ή), пътрšnsš de апъ. (везĭ шi δίυγρος). [διά, ὕδωρ].

Δι-υλάζω, вiit: -άσω, pisineskš чева înъšntрšл matepieĭ, saš faкš ачееашĭ кš matepia.

Δι-υλίζω, вiit: -ίσω, desпарцš, лъmšpeskš чева de matepia копрinsъ întр' însšл. (везĭ шi διηθέω). [de šnde

Διύλισις, εως (ή), stpeкšpape, ламвiкаре. [шi

Διύλισμα (τὸ), лiкšidš лъmšpitš, ламвiкatš. [шi

Διυλισμὸς (ὁ), =Διύλισις. [шi

Διυλιστὴρ, ῆρος (ὁ), instpšmîntš de лъmšpipe, stpeкšpъtoape, ламвiкš. [шi

Διυλιστὸς, ή, όν, лъmšpitš, ламвiкatš.

Δι-υπνίζω, вiit: -ίσω, deштeптš пе чinева din somnš

Δι-υπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, dopmš toatъ noaптea.

Δι-υφαίνω, вiit: -ανῶ, цесš чева прinтpe алtеле. (везĭ шi διαπλέκω). 2) цесînd înпліneskš o deшapтъ distanцъ dintpe чева (цесš чева pšптš, dpeгš). [din

Διυφὴ (ή), прinцesъtšpъ; пepdea, вълš, шi чл: [διά, ὑφή].

Διφαλαγγάρχης, ου (ὁ), къпitanš de o difалаnцie. [διφαλαγγία (везĭ zîчepea), ἄρχω]. [de šnde

Διφαλαγγαρχία (ή), къпitъnia šneĭ difалаnцiĭ, demnitatea лšĭ...

Διφαλάγγαρχος (ὁ), = Διφαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία (ή), difалаnцie, îndoitъ faлaнгъ (чeatъ ostъшeaskъ). [δίς, φάλαγξ, везĭ zîчepea].

Διφάσιος, η saš ος, ον Ion: în локš de διπλοῦς, saš διττὸς. (iap прinч: 2) =кš...

Δίφατος (ὁ, ή), [δίς, φημί] zisš, повеstitš în doъ кiпsрĭ.

Διφάω (шi Ion: διφέω) -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: [δίω, δίζω] кaštš sъ гъseskš чева; šmezš; (fir:) чepчetezš. [de šnde

Διφήτρια (ή), fem: ал лšĭ...

Διφήτωρ, ορος (ὁ), поеt: (кš цен:) къštъtopš de a гъsi чева (skotoчitopš); чepчetъtopš.

Διφθέρα [δέφω], ας (ή), (прinч: аргъsitъ) пieле, saftianš. «Κυνὸς —». Ил: 2) (прin întind:) хaĭнъ, saš акопepъmîntš de пieле. «Διφθέραν ἐνημμένος». Apstf: «Διφθέρα πλοίου». Лкs: акопepiшš. 3) memвpaнъ (de skpis); (прin întind:) kapte, katastixš, (Тšрч: în afin:) teftepš. «Ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας». Пров:

Διφθεράλοιφος (ὁ), mînжitopš de (каре skpie шi штерце пе) kapte; (de šnde ла Чinр:) =Γραμματοδιδάσκαλος. [διφθέρα, ἀλείφω].

Διφθερίας, ου (ὁ), înвpъкatš кš хaĭne de пieле. [шi

Διφθέρινος, η, ον, (fъкštš) de пieле. [διφθέρα].

Διφθέριον (τὸ), dim: ал лšĭ διφθέρα. 2) šnš felš de вšвъ, че ese sšвt пieле (прinч: ла вite).

Διφθερίτης, ου (ὁ), шi fem: -ῖτις, ίτιδος, =Διφθερίας.

Διφθεροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopš de пieĭ. [διφθέρα, πώλης].

Διφθερόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвpaкš, къпtšшeskš, înfъшšpš кš пieле. [διφθέρα].

Διφθογγίζω, вiit: -ίσω, шi

Διφθογγογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiš чева кš diftonгš. [δίφθογγος, γραφή].

Δίφθογγος (ὁ, ή, skpisš, compšsš, saš пpoнšnцatš кš doъ вокaле. «Ἀφειδῶ, καὶ ἀπειθῶ δίφθογγα». Грm: || (sšвst:) Δίφθογγος (ή), (se înц: συλλαβὴ) diftonгš, silaвъ копрinzъtoape de doъ вокaле пpoнšnцate ка šna. [δίς, φθόγγος].

Διφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, podeskš de doъ opĭ пе anš. 2) (пas:) mъ поpтš, sîntš oвiчnšitš, mъ înцeлeгš, mъ deskpiš în doъ кiпsрĭ. [δίφορος]. [de šnde

Διφόρησις, εως (ή), (грam:) лšape în doъ felšpĭ.

Δίφορος (ὁ, ή), poditopš de doъ opĭ пе anš. [δίς, φέρω].

Δίφραξ, αγος (ή), поеt: =[Δίφρος], skaшnš, жецš.

Διφρὰς, άδος (ή),= (saš гpeшit în локš de) δίφραξ.

Διφρεία (ἡ), =Διφρηλασία. [διφρεύω].

Διφρελάτειρα, ας (ἡ), поеt: fem: ал лѕĭ διφρηλάτης.

Δίφρευσις, εως (ἡ), =Διφρεία. [шi

Διφρευτὴς, οῦ (ὁ), = Διφρηλάτης. [din

Διφρεύω, вiit: -εύσω, = Διφρηλατῶ, mъ dѕкѕ̆, алергѕ̆ кѕ tpъsѕpъ. [δἴφρος].

Διφρηλασία (ἡ), mъnape de (алергаpe кѕ) tpъsѕpъ. [δίφρος, ἔλασις].

Διφρηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mîiѕ̆ (алергѕ̆ кѕ) tpъsѕpъ. [din

Διφρηλάτης, ου (ὁ), minъtopѕ̆ de (алергъtopѕ̆ кѕ) tpъsѕpъ. [шi

Διφρήλατος (ὁ, ἡ), алергъtopѕ̆ пе tpъsѕpъ. [δίφρος, ἐλαύνω].

Διφρηφόρος (ὁ, ἡ), =Διφροφόρος.

Διφρίον (τὸ), dim: ал лѕĭ δίφρος.

Δίφριος, α, ον, de tpъsѕpъ. || (nевt:) Δίφρια, adв: поеt: din (npin) tpъsѕpъ, [δίφρος].

Διφρίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ δίφρος, tpъsѕpiкъ; sкъѕnaшѕ̆.

Δίφρον (τὸ), шi (maĭ овiч: ла îm:) δίφρα (τὰ), поеt: în локѕ̆ de δίφρος.

Δίφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: копpinsѕ̆ de doъ гpiжĭ saѕ̆ rîndѕpĭ, îndoiosѕ̆. [δὶς, φροντίς].

Διφροπηγία (ἡ), konstpѕкцie de sкаѕnѕ̆, saѕ̆ de tpъsѕpъ. [din

Διφροπηγός (ὁ), konstpѕкtopѕ̆ de sкаѕne, saѕ̆ de tpъsѕpĭ. [δίφρος, πήγνυμι].

Δίφρος (ὁ), [δίς, φέρω] (npinч:) îndoitѕл sкаѕnѕ̆ ал pesвoieшtiĭ tpъsѕpĭ пеntpѕ doĭ oamenĭ, pesвoitopѕл, шi mînъtopѕл; (iap npin întind:) întpeara tpъsѕpъ; (în цеn:) жецѕ̆, sкаѕnѕ̆; кочie; sкаѕnѕ̆ de eшit ла fipeasкъ tpeвѕinцъ.

Διφρουλκέω, -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: tpagѕ̆, tîpъsкѕ̆ tpъsѕpъ. [шi

Διφρουλκία (ἡ), tpaцepe de tpъsѕpъ, saѕ̆ кѕ tpъsѕpъ. [δίφρος, ὁλκή].

Διφρουργία (ἡ), = Διφροπηγία. [δίφρος, ἔργον].

Διφροῦχος (ὁ, ἡ), (tpъsѕpъ) кape ape nѕmaĭ ѕnѕ̆ îndoitѕ̆ sкаѕnѕ̆. [δίφρος, ἔχω].

Διφροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, dѕкѕ̆, кapѕ̆ sкаѕnѕ̆, saѕ̆ кочie, || (nas.) mъ tpansnoptѕ̆ în кочie (din воалъ, saѕ̆ молiчiѕne). [din

Διφροφόρος (ὁ, ἡ), (napoкs:) dѕкъtopѕ̆, къpъtopѕ̆ de кочie, saѕ̆ sкѕѕnѕ̆. 2) (nponapoкs:) nѕptatѕ̆, saѕ̆ tpansnoptatѕ̆ în кочie (din воалъ, saѕ̆ молiчiѕne). [δίφρος, φέρω].

Διφρυγὴς, έος (ὁ, ἡ), de doъ opĭ ѕsкatѕ̆. || (sѕвst:) Διφρυγὲς (τὸ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de metалѕ̆, saѕ̆ fosiлъ (че sлѕжia de doкtopie), (Fpanц:) tutie. (de Apst: se nѕmeшte τέφρα φρυγία). [δίς, φρύγω].

Διφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (aк: διφυῆ, шi διφυᾶ) комnѕsѕ̆ din doъ deoseвite natѕpe. 2) îndoitѕ̆; de doъ felѕpĭ, înnъpцitѕ̆ în doъ; înnepeкiatѕ̆. [δὶς, φυή]. [de ѕnde

Διφυΐα (ἡ), însѕшimea челѕĭ de doъ deoseвite natѕpe; îndoime; înnъpцipe în doъ. (веzĭ шi διχοφυΐα).

Δίφυιος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ̆ de διφυής.

Διφωνία (ἡ), sѕвst: ал лѕĭ...

Δίφωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ doъ гласѕpĭ, saѕ̆ кѕ îndoitѕ̆ гласѕ̆. 2) вopвitopѕ̆ de doъ лimвĭ. 3) кape se nponѕnцъ în doъ кinѕpĭ. [δὶς, φωνή].

Δίχα [δίς], adв: în doъ nъpцĭ, ne din doъ. «Δίχα πάντα δέδασται». Od: Ξ. «Δίχα πρίσαντες». Тѕч: «Δίχα μου τὸ θέριστρον ἔσχισται». Ткр: (шi fir:) «Ἐὰν δίχα γένηται τὸ δικαστήριον». Плв: daкa se вop înnъpцi nъpepiлe жѕdiкъtopiлop. «Δίχα ἐγίγνοντο (întp' altъ napte a zis ἐσχίζοντο) αἱ γνῶμαι». Ep: «Δίχα θυμὸν ἔχοντες». Iл: Υ. neinвoindѕ se în nъpepĭ. «Δίχα μοι νόος ἐστί». Пind: mъ îndoiesкѕ̆, sîntѕ̆ кѕ doъ rîndѕpĭ. 2) desnъpцit, deoseвit; în doъ felѕpite кinѕpĭ. «Τῶν ἄλλων Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων». Тѕч: «Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα». Esхл: ape deoseвipe a rîndi de a кѕnoaшte вine. || (кa npen. 3) (кѕ цеn:) fъpъ. «Ἡ ψυχὴ, ἐπειδὰν τοῦ σώματος δίχα γένηται». Плt: «Ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα». Sof: 4) afapъ de... «Τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα»; Esхл: [de ѕnde

Διχάδε, adв:=Δίχα, în doъ nъpцĭ. [шi

Διχάζω, шi (поеt:) διχαίω, вiit: -άσω, înnapцѕ̆, desnapцѕ̆; (шi nestp:) sîntѕ̆ înnъpцitѕ̆ în doъ. «Διχαιομένης σελήνης». Apat: (în Кsen: гpeшit în локѕ̆ de διαχάζομαι).

Δίχαλκον (τὸ), a natpa napte dîn овoлѕ̆. [δὶς, χαλκός].

Δίχαλος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ̆ de δίχηλος.

Διχὰς, άδος (ἡ), поеt: (adieкt:) înnъpцitъ în doъ. || (sѕвst:) жѕmъtate. [δίχα].

Δίχασις, εως (ἡ), шi

Διχασμὸς (ὁ), înnъpцipe în doъ. [шi

Διχαστὴρ (ὁ), (npinч: ла îm:) чeĭ dinnainte natpѕ dinцĭ, =Τομεῖς. [διχάζω].

Διχάω -ῶ, вiit: -άσω, поеt: în локѕ̆ de διχάζω, sîntѕ̆ înnъpцitѕ̆ în doъ.

Διχῇ, adв: = Δίχα, în doъ nъpцĭ, în doъ кinѕpĭ.

Διχηλεύω, вiit: -εύσω, sîntѕ̆

Δίχηλος (ὁ, ἡ), (npinч: вitъ) кѕ копita

пічорълві tъiatъ în doъ. 2) = Δισχιδής. [δίς, χηλή].

Διχήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: împърціtорѕ, saѕ împърціtѕ în doъ. [δίχα].

Διχθὰ, поеt: în локѕ de δίχα, în doъ пърцї. [de ѕnde

Διχθάδιος, α, ον, поеt: în локѕ de διττὸς, îndoitѕ, saѕ de doъ фелѕрї. [ші

Διχθὰς, άδος (ἡ), поеt: în локѕ de διχάς.

Διχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѕ de doъ tѕniче; акоперitѕ кѕ îndoitъ înfъшѕрътѕръ. [δὶς, χιτών].

Διχόβουλος (ὁ, ἡ), чел кѕ doseвitъ пърере, neînвoitѕ, împotiвitорѕ. [δίχα, βουλή].

Διχογνωμέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntѕ în doъ пърерї; mъ îndoieskѕ. [ші

Διχογνωμόνως, adв: кѕ doъ rîndѕрї; кѕ îndoiaлъ. [ші

Διχογνωμοσύνη (ἡ), deoseвire de пърерї, neînвoire; îndoiaлъ. [din

Διχογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѕ doъ rîndѕрї; îndoiosѕ. 2) чел кѕ пърере deoseвitъ (împotiвъ) de a алtѕia. [δίχα, γνώμη].

Διχόθεν, adв: din doъ пърцї de o datъ.

Διχόθυμος (ὁ, ἡ), поеt: = Διχογνώμων.

Διχοίνικος (ὁ, ἡ), înкъпъtорѕ, копрinzъtорѕ de doъ мертiче (maї doъ лitре). «Διχοίνικον (se înц: μέτρον)». кîtime de doъ мертiче. [δίς, χοῖνιξ].

Δίχολος (ὁ, ἡ), чел кѕ îndoitъ fiере. «Ἐν Νάξῳ φασὶν εἶναι πρόβατα δίχολα». Ел: 2) (кom:) în локѕ de δίγνωμος. 3) (гремit) în локѕ de δίχηλος. (ші

Διχόλωτος (ὁ, ἡ), поеt: îndoit некъжitѕ (înвeninatѕ). [δὶς, χολή].

Διχόμην, ηνος (ὁ, ἡ), (преа рар) în локѕ de διχόμηνος.

Διχομηνία (ἡ), жѕmъtatea лѕnеї (селеніаче), = Πανσέληνος, лѕnъ плinъ. «Ὡς διχομηνία ἐπληρώθην». Skр: «Ἡ δὲ σελήνη διχομηνίαν ἦγε». Пл: [ші

Διχομηνιαῖος, α, ον, кѕвеніiѕ, saѕ întîmплatѕ ла жѕmъtatea лѕnеї. [διχόμηνος].

Διχόμηνις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лѕї...

Διχόμηνος (ὁ, ἡ), каре se faче în міжлокѕл лѕnеї (селеніаче). «Σελήνη —». Iл: Н. лѕnъ плinъ. «Ἑσπέρα διχόμηνος». Пind: лѕminatъ de лѕnъ плinъ. [δίχα, μήν].

Διχόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: = Διχόβουλος, ші Διχογνώμων. [δίχα, μῆτις].

Διχόμυθος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ворвеште în doъ фелѕрї, віклеаnѕ, = Δίλογος. [δίχα, μῦθος].

Διχονοέω -ῶ, виit: -ήσω, = Διχογνωμονέω, нѕ mъ ѕneskѕ, sîntѕ de deoseвitъ пърере; mъ îndoieskѕ. [din

Δίχορδος (ὁ, ἡ), чел кѕ doв коарde. [δίχα, χορδή].

Διχόρειος (ὁ), = Διτρόχαιος (пічорѕ метрікѕ). [δὶς, χορεῖος].

Διχορία (ἡ), хорѕ de teatрѕ îndoitѕ, saѕ împърціtѕ în doъ. [δὶς, χορός]. [de ѕnde

Διχοριάζω, виit: -άσω, sîntѕ îndoitѕ хорѕ.

Διχοῤῥαγὴς, έος, (ὁ, ἡ), sfîшiatѕ, кръпatѕ, sпinteкatѕ în doъ. [δίχα, ῥήγνυμι].

Διχόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῤῥόπως, поеt: în локѕ de ἀμφιῤῥεπής. [δίχα, ῥοπή].

Διχοστασία (ἡ), неѕnire, înвръжвire. [ші

Διχοστατέω, -ῶ, виit: -ήσω, sîntѕ despърціtѕ; staѕ депарte de алціï; mъ афлѕ în неѕnire, sîntѕ înвръжвitѕ. 2) mъ indoieskѕ, sîntѕ nedomiритѕ în чева. [δίχα, ἵσταμαι].

Διχόστομος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de δίστομος.

Διχοτομέω -ῶ, виit: -ήσω, taiѕ, despaрцѕ în doъ. [διχοτόμος]. [de ѕnde

Διχοτόμημα (τὸ), вѕкatъ dintр' ѕnѕ totѕ tъiatѕ în doъ, жѕmъtate. [ші

Διχοτόμησις, εως, ші

Διχοτομία (ἡ), tъiере, despърціре în doъ. [din

Διχότόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) tъietорѕ, despърціtорѕ în doъ; (пропароks:) tъiatѕ прin міжлокѕ, saѕ пе din doъ. «Σελήνη—». Арst: чел dintîiѕ, saѕ чел din ѕрmъ пътрарѕ ал лѕnеї. [δίχα, τέμνω].

Δίχοος, ους (ὁ, ἡ), înкъпъtорѕ, saѕ копрinzъtорѕ de doъ хоe (o mъsѕръ de лiкѕidѕ). «Δίχουν (se înц: μέτρον)». кîtime de doъ хоe (maї шase ші жѕmъtate лitре). [δὶς, χόος -οῦς].

Διχοφορέω -ῶ, виit: -ήσω, = (saѕ гремit în локѕ de)...

Διχοφρονέω -ῶ, виit: -ήσω, = Διχογνωμονέω, sîntѕ de алtѕ simцimîntѕ. [ші

Διχοφροσύνη (ἡ), = Διχόνοια, неѕnire. [din

Διχόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Διχογνώμων. [δίχα, φρήν].

Διχοφυΐα (ἡ), = Διφυΐα. 2) sпinteкаре ла къпъtîiѕ a перілор în doъ. [δίχα, φυή].

Διχοφωνέω -ῶ, виit: -ήσω, = Διαφωνέω. [ші

Διχοφωνία (ἡ), = Διαφωνία. [δίχα, φωνή].

Διχοψυχία (ἡ), = Διθυμία. [δίχα, ψυχή].

Διχόων, ωσα, ον, Ion: поеt: (кѕ întreпѕnере de o) în локѕ de διχῶν, партч: a лѕї διχάω.

Δίχροια (ἡ), sвsst: idealš алльї δίχροος, doъ колоаре.

Διχρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš...

Δίχρονος (ὁ, ἡ), (грам:) каре se ia în doї timnї, kînd лsnгš, kînd sкsptš. [δίς, χρόνος].

Δίχροος -ους [δίς, χρόα], ші

Δίχρωμος (ὁ, ἡ), чел кs doъ feџe. [δίς, χρῶμα].

Διχῶς, adв:=Διττῶς, în doъ kînрї.

Δίψα, ης (ἡ), sete; (fir:) оp че маpe noftъ. [de sнde

Δίψακος (ὁ), (mediч:) natima nsmitъ διαβήτης (вezї zічереа). 2) (вotn:) sнš felš de плantъ din soisл skaeџilор. [ші

Διψαλέος, α, ον, ші

Διψαλόεις, εσσα, εν, noet: însetatš. [ші

Διψάω, ші (Ion:) Διψέω -ῶ, вiit: -ήσω, (înf: διψῆν) 'mї e sete; amš маpe noftъ de чева. (кs џen:) «Πόλις ἐλευθερίας διψήσασα». Плt: «Τὰ δένδρα διψήσαντα σκωληκοῦνται». Tefр: [ші

Διψάς, άδος (ἡ), noet: setoasъ; (npin întind: nesdatъ de локš, foapte sskatъ. «Λιβύην διψάδα γαῖαν». Оп: ‖ «Διψὰς ἔχιδνα, ші (fъpъ sssst:) διψάς, sнš felš de шарпе (вezї Nік: Θηρ: 334). 2) sнš felš de плantъ (noate), =Δίψακος. [ші

Διψήρης, εος (ὁ, ἡ), ші

Διψηρός, ά, όν, noet: = Διψαλέος. 2) sskatš, nesdatš.

Δίψησις, εως (ἡ), = Δίψα. [ші

Διψητικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, adsкъtopš, saš simџitopš de sete. [διψάω].

Δίψιος, α, ον, noet: în локš de διψηρός. [δίψα].

Διψοποιός (ὁ, ἡ), npічinsitopš de sete. [δίψα, ποιός].

Δίψος, εος, -ους (τὸ),=Δίψα.

Διψοσύνη (ἡ), noet: în локš de δίψα.

Διψυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Διχογνωμονέω, mъ îndoieskš, sîntš înnъpџitš în doъ пъpepї. [ші

Διψυχία (ἡ), îndoialъ, nestatopnічie în rîndš. [din

Δίψυχος (ὁ, ἡ), =Δίγνωμος, кs doъ пъpepї, nestatopnikš. [δίς, ψυχή].

Διψώδης, εος (ὁ, ἡ), adsкъtopš, saš simџitopš de sete. [δίψα].

Δίω, neîntp: (de sнde întpeв: nsmaї npeл: saš nex: δίον în локš de ἔδιον, ші tpe: de кs: δέδια, пе каре алџiї dedsk maї npoбaбiл ла δείδω) noet: =Δείδω, mъ temš. «Περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν». Іл: Е. (вezї ші δίημι). 2) (npin întind:) алергš ronind, saš ronindš mъ. «Τρὶς περὶ ἄστυ δίον». Іл: Х. (вezї mi δίεμαι).

Διωβελία [δίς, ὀβελός], ші

Διωβολία (ἡ), se nsmia dapsл de doї оволї, че лsa пе fiекаре zi ne лa sepвъtopї din kasa nsвлікъ fie-каpe din sъpaчiї Atenenї, ка sъ плъteaskъ ла teatps. (вezї ші θεωρικόν). [δίς, ὀβολός]. [de sнde

Διωβολιαῖος, α, ον, греš, saš în npeџš de doъ оволї. [ші

Διωβόλιον, ші Διωβόλον (τὸ), monetъ de doї оволї, îndoitš оволš.

Δίωγμα (τὸ), овiektš de гоапъ (de bînape, saš de dopinџъ). «Δίωγμα πώλων». Евр: карš. 2) noet: = кs

Διωγμός (ὁ), = Δίωξις, ronipe, bînape, алергаpe. 2) гоапъ връжтъшаskъ; eksiлš, isгоnipe. 3) noet: =(saš грешit în локš de) διωσμός, pessipe. (Евр: Ел: 360). [διώκω].

Διώδει, 3: sінг: neps: a npeл:. ші

Διωδήκει, 3: sінг: neps: a neste saв:, ші

Διωδηκώς, υῖα, ός, tpe: de кs: ал napтч: лsї διοιδέω.

Διώδυνος (ὁ, ἡ), =Κατώδυνος, пъtpsnsš, saš adsкъtopš de маpe dspepe, ші întpistape. [διά, ὀδύνη].

Δι-ωθέω -ῶ, вiit: διωθήσω, ші διώσω, înninrînd pesвeskš. «Διωθοῦντες διὰ τῶν τρημάτων τὰς σαρίσσας». Плв: (ші miж:) «Διωσάμενοι τὸν ὄχλον». Ksn: 2) (npin întind:) sspnš «Κρημνὸν διῶσεν». Іл: Φ. «Διωσάμενοι τὰ γέρρα». Ер: 3) (miж:) denъptezš, skstspš de d' asspa mea; (npin spm:) mъ isвъвeskš, skanš. «Τὸν στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι». Ер: ші fir: «Διωσάμην ἂν τὴν συκοφαντίαν». Dm: 4) (miж:) лепъdš, denъptezš чева de ла sinemš. «Τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, καὶ τὰ οἰκεῖα προσίεται». Лpt: «Ταῦτα πάντα διωθοῦντο». Dm: «Εἰ διωθεῖτο τὰς χάριτας». Плв: «Διωσάμενος τὴν ἀρχήν». Плв: (вezї ші ἀπωθέω). [de sнde

Διώθησις, εως (ἡ),= Διωθισμός, [ші

Δι-ωθίζω, ші (miж:) διωθίζομαι, вiit: -ίσω, -ίσομαι, =Διωθέω. [de sнde

Διωθισμός (ὁ), înninџepe п' întpe, saš pечiпpoкъ.

Διωκάθω, (fъpъ вiit:) At: în локš de διώκω.

Διώκει, 3: sінг: neps: a npez: διώκω (se конf: кs

Διῴκει, 3: sінг: neps: a npeл: de хоt: ал лsї διοικέω.

Διωκτέος, α, ον, nosit: ал лsї διώκω.

Διωκτήρ, ῆρος, noet: înлокš de...

Διώκτης, ου (ὁ), (кѕ цen:) ronitopѕ; bînъtopѕ; saѕ nepsekѕtopѕ, връжташѕ. [ші

Διωκτὸς, ή, όν, de ronit, saѕ isronit 2) dopitѕ, къѕtatѕ snpe a se dobîndi. [ші

Διώκτρια (ή), fem: ал лѕї διώκτης. [ші

Διωκτὺς, ύος (ή), noet: în локѕ de δίωξις. [ші

Διώκτωρ, ορος (ὁ), noet: în локѕ de διώκτης. [din

Διώκω [δίω, ὦκα], biit: διώξω, ші (At:) διώξομαι, roneskѕ denъrtînd чеva de ла sinemѕ; roneskѕ, ка съ ажѕнгѕ, ші съ npinzѕ чеva; (npin ѕpm:) bînezѕ; (fir:) шъ silеskѕ a dobîndi чеva dopitѕ; npeferѕ. «Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων». Іл: Χ. «Σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων». Іл: Ρ, (ші шіж:) «Ἕως ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο». Іл: Φ. «Θῆρα διώκεις». «Ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπὶ πολύ». Тѕч: «Ἅρμα διώκων». Ер: (ші în nерîfр:) «Πόδα διώκω». Ер: îmї гръbeskѕ пашії, алергѕ iѕte. «Εὖρος δίωκε νῆα». Od: Ε. (ші ел:) «Ἀναπηδήσαντες ἐδίωκον (se inц: τοὺς ἵππους). «Ὑπογράφειν ἅμα διώκοντος (se înц: τοῦ ἡνιόχου τὸ ἅρμα) εἰθισμένος». Пл: (bezї ші ἐλαύνω, ші σοβέω). «Διώκω δ' οὔ τιν' ἔγωγε Od: Σ. «Ὀδυσσῆα διώκετο οἷο δόμοιο». Od: Σ. (ші fir:) «Τῶν ὑμετέρων αὐτῶν ὀλιγωροῦντες ἐκεῖνα διώκετε». Dm: «Ἡδονὴν διώκουσι πάντες». Apst: «Μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ἢ μηδὲ τὰς ἡδονὰς διώκειν». Тѕч: «Δίωκε τὰ πολυανθρωπότατα τῶν χωρίων». Лѕч: «(φυτὰ) Τὰ διώκοντα τοὺς ξηροὺς τόπους». Tfp: «Τῶν μὲν καλῶν ἧρα, τὰ δὲ αἰσχρὰ ἐδίωκε». «Σὲ μὲν διώξονται καὶ φιλήσουσι». Пrt: «Ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν». Skp: 2) npironeskѕ, tpагѕ în жѕdikatъ. «Τοὺς ἀποκτείναντας αὐτὸν διώκομεν περὶ θανάτου». Ksn: «Φεύγεις δὲ τὴν δίκην, ἢ διώκεις»; Плt: «Γραφὰς πολλὰς καὶ μεγάλας διώξας οὐδεμίαν εἷλεν». Antf: «Ἃ διώκει τοῦ ψηφίσματος». Dm: (ші пѕs:) «Διωκόμενος φόνου». Пл: (ші ел:) «Ὁ διώκων πρότερος λέγει». Apstf: (bezї mi φεύγω).

Διωλένιος (ὁ, ή), noet: цiitopѕ de чеva în враце deskise. [διὰ, ὠλένη].

Διωλύγιος (ὁ, ή), noet: [διὰ, ὀλολύζω] (npinч: despre гласѕ) каре resѕnъ, se аѕde, (în цen:) se întinde denapte; грозавѕ.

Διωμοσία (ή), жѕръmîntѕл, че în peчipoкѕ se faче în жѕdikъtopie de npironitoapеле пърцї (dap maї кѕ seamъ din naptea nîpîtopѕлѕї). (bezї ші ἀντωμοσία, ші προωμοσία). [ші

Διώμοτος (ὁ, ή), [διόμνυμαι] npin жѕръmîntѕ îndatopatѕ, жѕpatѕ. «Διώμοτοι». Sof: жѕpaцї întpe dînшiї, конжѕpaцї.

Διώνη (ή), mѕma Benepiї; (ѕne opї natponimiчеште insaшї) Benepa; (iap ла Eпipoцї) Жѕna. (Dem: în npot: лѕї Mediasѕ).

Διωνυμία (ή), аbepe de doъ nѕme; penѕme, penѕtaцie. [din

Διώνυμος (ὁ, ή), чел кѕ doъ nѕme; (δὶς, ὄνομα]. 2)=Περιώνυμος, bestitѕ, penѕmitѕ. [διὰ, ὄνοαα].

Διώνυσος (ὁ, ή), noet: în локѕ de Διόνυσος.

Διώνυχος (ὁ, ή), чел кѕ ѕnгia кръпатъ în doъ,= Δίχηλος. [δὶς, saѕ διὰ, ὄνυξ].

Διωξικέλευθος (ὁ, ή), noet: [διώκω, κέλευθος] гръbitopѕ de (în) кълъtopie, каpe silеште nе чinеva a ѕmbла iѕte.

Διώξιππος (ὁ, ή), noet: ronitopѕ, mînъtopѕ de каї; кълъpeцѕ. [δίωξις, ἵππος].

Δίωξις, εως (ή), ronipe; алергаpe dѕne чеva, bînape; (fir:) dopinцъ, ші silinцъ de a dobîndi чеva. 2) = Διωγμὸς, dѕшmъneaskъ гoanъ; nîpъ, tpaцepe în жѕdikatъ. [διώκω].

Διωρία (ή), distanцъ de чеаѕpї. [δὶς, ὥρα]. 2) = Διορισμὸς. 3) = Διορία. [διὰ, ὅρος].

Διωρισμένως, adb: de naptч: în кіпѕ хотъpîtopѕ, nositibѕ. [διορίζομαι].

Διώροφος (ὁ, ή), (npinч: οἶκος, касъ) кѕ doъ каtѕpї. «Ὥσπερ ἐν οἴκῳ διωρόφῳ μεσολαβεῖ στέγη μέση». Sebepianѕ. (despre kosmorоnie). [δὶς, ὄροφος].

Διωρυγή (ή),= (saѕ гpeшit în локѕ de) διορυγή. [ші

Διώρυξ, υχος, ші (maї noѕ) υγος (ή), каналѕ, шанцѕ. «Τὸ λιμνάζον ἐν τῷ πεδίῳ ὕδωρ διώρυγι κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν». Паѕs: [διορύσσω].

Διῶσεν 3: sinr: peps: de nex: 1: ал хоt: διωθέω.

Δίωσις, εως (ή), ші

Διωσμὸς (ὁ), înnînцере, ші resbipe n' întpe. [ші

Διωστήρ (ὁ), instp: хipѕpц:, кѕ каpe înnînpînd skot съцецеле din ръnї 2) лemnѕ, saѕ nîpric, че se netpeче npin bepira ѕneї лъzї, ші чл:, ка съ о apdiче. (bezї ші ἀναφορεύς). [ші

Διώστρα (ή), = Διωστήρ. [διώθω].

Δίωτος (ὁ, ή), (npinч: basѕ) кѕ doъ ѕpeкї, saѕ mînѕше. [δὶς, οὖς ὠτός].

Διώχης, εος (ὁ, ή), (npinч: despre tpъsѕpъ) înкъnъtopѕ de doї oameni. [δὶς, ὄχος].

Δίωχος, ші διοχῆς == διώχης. (вeзĭ ші δίφρος].

Δμᾶθεν, Dop: noet: în локȣ de ἐδμήθησαν, 3; îm: neps: a nas: nex: de xot:, ші

Δμηθεὶς, εῖσα, ἐν, noet: nex: nas: de naptч: ал лȣĭ δάμνημι, == Δαμάζω.

Δμῆσις, ιος (ἡ), noet: în локȣ de δάμασις, [ші

Δμήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ

Δμητὴρ (ὁ), noet: (кȣ џen:) domoлitopȣ. [ші

Δμητὸς, ἡ, ὸν, noet: domoлitȣ, saȣ de domoлit. [δάμνημι]

Δμωὴ (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ δμωός, ші == Δμωΐς.

Δμώϊος, α, ον, noet: poвeскȣ, saȣ poвosȣ. [ші

Δμωΐς, ΐδος, noet: poaвъ, (npinч:) prizonieръ. [ші

Δμῳὸς, ἡ, ὸν, noet: în локȣ de Δμώϊος. [din

Δμωὸς, ἡ, noet: în локȣ de

Δμώς, ωὸς (ὁ), (dat: îm: δμώεσιν, noet:, [δάμνημι] poвȣ (npinч:) de pesвoiȣ, prizonieрȣ.

Δνοπαλίζω [δονέω, πάλλω], biit: -ίσω, ші -ίξω, noet: кletinȣ în коачĭ ші în коло, srȣdȣiȣ, sкȣtȣpȣ; (npin întind:) depetiкȣ, sкȣtȣpȣ de npafȣ; (npin ȣpm:) вatȣ tape (sкȣtȣpȣ кожоака). [de ȣnde

Δνοπάλιξις, εως (ἡ), кletinape, srȣdȣipe, sкȣtȣp..pe, ші чл:

Δνόφεος, α, ον, ші

Δνοφερὸς, ά, ὸν, ші

Δνοφόεις, εσσα, εν, noet: în локȣ de γνοφώδης, чeџosȣ, întȣneкosȣ, negpȣ. [din

Δνόφος (ὁ), noet: [νέφος, κνέφας] == γνόφος, nopȣ desȣ ші negpȣ, чeаџъ, întȣneрiкȣ.

Δόαμαι, noet: în локȣ de δοάζομαι, тіж: ал лȣĭ...

Δοαζω, biit: -άσω, noet: în локȣ de δοιάζω.

Δοάσσατο,==ἔδοξε, noet: 3: sing: neps: a тіж: nex: 1 ал лȣĭ δοάζομαι.

Δόατο, noet: 3: sing: neps: de npeл: ал лȣĭ δόαμαι; saȣ (gpeшit) în локȣ de δέατο.

Δόγμα (τό), пъpepe xotъpîtoape, xotъpîpe; dекpetȣ, nopȣnкъ a stъnînipiĭ. «Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος». Sкp: 2) == Δοξασία. «Τὰ τῶν φιλοσόφων δόγματα». Пл: 3) (Бisep:) dogmъ pелiџioasъ, aptiкoлȣ de кpedinџъ. «Τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας». Sкp: «Ἄλλο δόγμα, καὶ ἄλλο κήρυγμα· τὰ μὲν γὰρ δόγματα σιωπᾶται, τὰ δὲ κηρύγματα δημοσιεύεται». Bas: [δοκέω]. [de ȣnde

Δογματίας, ου (ὁ), чел че вopвeште în filosofiче maksime. [ші

Δογματίζω, biit: -ίσω, eкsnȣiȣ, snpіжinesкȣ, кpeзȣ чeва ка o dogmъ. [ші

Δογματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, dogmatiкȣ, кape кonpinde, saȣ tpaкteazъ desnpe dogme. 2) ȣpmъtopȣ dȣne oapе кape пъpepĭ adoptate întp' o штiinџъ. (înnpot: de ἐμπειρικός).

Δογματισμὸς (ὁ), eкsnȣnepe de dogme, ==Δογματολογία. [ші

Δογματιστὴς, οῦ (ὁ), întpodȣкъtopȣ, saȣ snpіжinitopȣ de dogme. [δογματίζω].

Δογματολογία (ἡ), eкsnȣnepe, tpaкtaџie, învъџъtȣpъ de dogme. [δόγμα, λόγος].

Δογματοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкȣ (кomnȣiȣ ші daȣ afapъ) dogmъ. [δόγμα, ποιέω]. [de ȣnde

Δογματοποιΐα (ἡ), aflape, ші înfiinџape de dogmъ.

Δοθιὴν, ῆνος (ὁ), вȣвъ, вȣвoiȣ.

Δοθίων, ωνος (ὁ), == Δοθιήν.

Δοιάζω, ші (тіж:) Δοιάζομαι [δοιὸς], biit: -άσω, -άσομαι, noet: == (кȣ чел în npoзъ maĭ întpeв:) Ἐνδοιάζω, тъ îndoiesкȣ; rîndesкȣ; mi se nape. «Λεύσσειν οὔρεα δοιάζοιντο». Aпл: Ἄλλη δοιάσσατο βουλὰς». Aпл:

Δοιαί, fem: îm: ал лȣĭ Δοιός.

Δοιδυκοποιὸς (ὁ), fъкъtopȣ de pisъloaџe. [δοίδυξ, ποιός.].

Δοιδυκοφόβος (ὁ, ἡ), (кom:) adȣкъtopȣ de fpiкъ de pisълoгȣ adiкъ de doкtopiĭ, fiind aчesta ȣnȣ înstpȣmîntȣ ал алкътȣipiĭ лop). (enit: ал nodarpeĭ). [δοίδυξ, φόβος].

Δοιὴ (ἡ), noet: îndoiaлъ; (npinч: Ion:) fem: ал лȣĭ...

Δοιὸς [δύο], ά, ὸν, noet: == Διττὸς, îndoitȣ; (npinч: ла îm:) în локȣ de δύο.

Δοιοτόκος (ἡ), noet: пъsкъtoape de џemenĭ. [δοιὸς, τόκος].

Δοιὼ, înd: ал лȣĭ δοιός.

Δοκάζω, biit: -άσω, noet: ==Δοκεύω, aштentȣ; pîndessȣ вpeme; пъdъждȣiesкȣ; rîndesкȣ. [δοκέω].

Δοκάνη (ἡ), ші

Δόκανον (τὸ), == Δοχεῖον. 2) [δοκός]. == Στάλιξ, napȣ (npinч: nentpȣ aшezapea лаџȣpiлop вînъtopeштĭ). 3) (îm:) δόκανα (τὰ), ȣnȣ figȣpatȣ simвoлȣ ал Dioskȣpiлop în Snapta (че konsta din natpȣ лemne ȣnite întp' aчeastъ fopmъ Ц).

Δοκεύω, biit: -εύσω, noet: oвsepвȣ, вагȣ

de seamъ; nîndeskš; amtentš; (pap) nъdъжdsieskš; rîndeskš. [din

Δοκέω -ῶ, viit: -ήσω, [δόκη] viit: (neper:) δόξω, (nex: ἔδοξα, nas: (pe: de кь: δέδογμαι; iap perъlatele δοκήσω, ἐδόκησα, δεδόκημαι, ἐδοκήθην sînt noet: mi pape) (nрinч: mi noet:) = Δοκεύω, барš de seamъ, nîndeskš, amtentš. «Ἧστο δ' ἁλιεὺς δεδοκημένος». Es: «Εἱστήκει δεδοκημένος». Іл: О. «Ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκημένος». Аплп: 2) (maî обiч: fir: кs inf:) nъdъжdsieskš; rîndeskš, daš кs sokoteala, mi se nape. «Δοκάω νικησέμεν». Іл: Н. «Ὁρᾷς γὰρ οὐδὲν ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι». Еsр: «Πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα». Hind: (mi nas:) «Τὸ δοκηθὲν οὐκ ἐτελέσθη». Еsр: «Ὄνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι ἔδοξε». Лsч: «Ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας». Еsр: (mi maî комnлект). «Ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἄργει». Еsр: «Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκε». Esхл: «Δοκῶ μοι ἀδύνατος εἶναι». Плt: (mi авsл:) «Ἐπώνυμον δοκῶ μοι τοῦ Λευκάτα». Stр: «Τοιαῦτα διαλεχθεὶς αὐτῇ δοκῶ μεμνῆσθαι»· Лsч: «Ἐμοὶ (ὡς ἐμοὶ) δοκεῖν». Esхл: mi Ер: «Πῶς, δοκεῖς, αὐτὸν ἠσπάζοντο». Apst: кs кîtъ вsкsрie, rîndemtî, îл sалstaš. (везî mi οἴομαι). 3) (maî des în a treia neps: saš în nартч:) mi se nape de кsвiinцъ, anробеzš, xotърътskš. «Δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ». Dm: «Οἷς δὲ ταῦτα ἀρέσκει, κάλαμον ἐδόκει φέρειν». Ksn: «Δόξαν δὲ σφι ἐποίησαν λαβύρινθον». Ep; Δόξαν μοι προσειπεῖν αὐτόν». Лsч: «Δόξαντα ταῦτα καὶ περανθέντα». Ksn: (mi sinr:) «Δόξαν ἡμῖν ταῦτα (se înц: ποιεῖν) ἐπορευόμεθα». Плt: «Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε». (Евеnš în) At:. Ταῦτά μοι δοκῶ ὑπερβήσεσθαι». Esх: «Ὅταν ἀείδειν δοκῶ». Esхл: 4) mъ napš, mъ sokoteskš, seamъnš. «Δοκεῖ μὲν εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβάλλειν, οὐ μὴν ἔστι γε τοῦτο». Плв: «Οὐ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει». Esхл: «Καὶ τὸ δοκεῖν πρὸ τοῦ εἶναι διώξεται». Bas: «Δοκεῖ μοι πεπνυμένος εἶναι». Od: Θ. «Ἦν καὶ τοῖς ἄλλοις φανῇς, οἷος ἐμοὶ δοκεῖς εἶναι». Ksn: (mi în napл:) «Λευκοτέραν τοῦ ὄντος δοκεῖν φαίνεσθαι». Ksn: (mi în napтч:) «Τῶν σεμνῶν καὶ δοκούντων τ' εἶναι». Плt: (mi авs:) «Ἔκ τε ἀδοξούντων κἀκ τῶν δοκούντων». Esр: în лoкš de τῶν ἐνδόξων». «Ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο». Skр: «Ἡ δοκοῦσα εὐημερία». Пл: «Τὸ δεδογμένον» Лks: =Δόγμα. 5) apъtš nsmai къ, mъ npefaкš. «Οὐκ ἔδοξε μαθέειν. Ep: «Οὐδὲ ὁρᾷν σε δοκεῖ». Плt: «Καιρίαν δ' εἰληφέναι δόξας καταπίπτει, καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν». (Ksenapx: în) At:

Δόκη (ἡ), [δέχομαι] [npinч:] лoкš de nîndъ. 2) =Δόκησις, amtentape.

Δόκημα (τὸ), nъpstš, neînfiinцatš, ideaлš, închinsipe. (везî mi Δόκησις). [δοκέω].

Δοκησιδέξιος (ὁ, ἡ), nъpstš лsimî saš mi msлtopa de înдemînatikš, eksnepiinцatš. [δόκησις, δεξιός].

Δοκησίνοος -ους (ὁ, ἡ), sokotitš de sine saš mi de aлцiî de mintosš, iskssitš. [δόκησις, νόος].

Δόκησις, εως (ἡ), =Προσδοκία, nъdeжde (neînfiinцatъ). «Παρέχειν δόκησιν». Тsч: mi Пл: «Κενὴν δόκησιν». Esр: 2) = Δόξα, nъpepe, idee, dape кs sokoteala anpoksimatiвъ. «Δόκησιν δὲ δὴ λέγειν». Ep: «Οὐ ταὐτὸ δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον». Sof: [δοκέω].

Δοκησισοφέω -ῶ, viit: -ήσω, rîndeskš ne sinemš de înцeлentš, înвъцatš, mi чл: [mi

Δοκησισοφία (ἡ), a fi чineва...

Δοκησίσοφος (ὁ, ἡ), sokotitš de sine saš mi de msлцî, къ este (fъpъ a fi) înцeлentš. [δόκησις, σοφός].

Δοκίδιον (τὸ), dim: aл лsî δοκίς.

Δοκιμάζω, [δόκιμος] viit: -άσω, чepкš, чepчetezš чeва, de este adeвъpatš (вsnš, mi чл:). «Δεῖ κήρυκα μὲν, ἂν δοκιμάζητε, εὔφωνον σκοπεῖν». Dm: «Οἱ τοὺς οἴνους δοκιμάζοντες». Apst: 2) (npin întind:) жsdikš de вsnš, xotъpъskš, anpoвezš. «Τὸ ὑπερπονεῖν ἀπεδοκίμαζε, τὸ δὲ ἐκπονεῖν ἐδοκίμαζε». Ksn: (mi nas:) «Ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάσθην». Лs: «Ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν». Тsч: [de snde

Δοκιμασία (ἡ), чepкape, чepчetape. «Δοκιμασία δὲ τοῖς ἄρχουσιν ἐπηγγέλλετο... Εἴτ' ἐπιτήδειοί εἰσιν ἄρχειν, εἴτε μή. Hлd: (mi în napл:) «Ἐξέτασιν πεποιηκὼς καὶ δοκιμασίαν τοῦ ἱππικοῦ». [mi

Δοκιμαστὴρ (ὁ), = Δοκιμαστής. [mi

Δοκιμαστήριον (τὸ), кinš, miжлoкš de чepкape; лoкš de чepчetape (жsdiкъtopie, mi чл:) [mi

Δοκιμαστής, οῦ (ὁ), чepкъtopš, чepчetъtopš; npeцsitopš; (npinч:) = Ἀργυρογνώμων. [mi

Δοκιμαστικὸς, ἡ, όν, notpiвitš, saš îndemînatikš лa чepкape, чepчetape. «Δοκιμαστικὴ (se înц: τέχνη)» memtemsгsл de a чepкa apцintš, mi чл: [mi

Δοκιμαστὸς, ἡ, όν, ssnsš лa чepкape, de чepкat, saš чepкatš.

Δοκιμή (ἡ), (maĭ noŭ)=Δοκιμασία, черкаре. [δοκέω]. [de ѕnde

Δοκίμιον (τὸ), kinŭ, miжлокŭ, прin kape se черкъ чева; dowadъ, semnŭ din черкаре, пробъ. [ші

Δόκιμος (ὁ, ἡ), eшitŭ бѕnŭ, adeвъpatŭ ла черкаре, алеsŭ, aпробatŭ. «Ἀργύριον δόκιμον». Dm: «Ποταμὸς δόκιμος». Ep: «Ἐόντα δόκιμον παρὰ Ξέρξῃ». Ep: [de ѕnde

Δοκιμότης (ἡ), însѕшimea aпробatѕлѕĭ, чea прin черкаре dobeditъ бѕnъ kalitate. [ші

Δοκιμόω -ῶ, biit: -ώσω, (pap)= Δοκιμάζω. [ші

Δοκίμως, adв: прin черкаре, ші dobedipe de бѕnŭ.

Δοκὶς, ἰδος (ἡ), dim: ал лѕĭ

Δοκὸς (ἡ), [δέχομαι] гpindъ. 2) прin întind:) ѕnŭ felŭ de meteopŭ, saŭ fokosŭ fenomenŭ ал atmosfepeĭ, kape ші δοκίας ші δοκίτης se ziче.

Δόκος (ὁ), noet: =Δόκη.

Δοκόω -ῶ, biit: -ώσω, пѕiŭ гpinzeлe ла o kлъditѕpъ. [δοκός].

Δοκὼ, όος -οῦς (ἡ), noet: =Δόκησις.

Δόκωσις, εως (ἡ), пѕnepea гpinzeлop ла o kлъditѕpъ; (прin întind:) лemnъpia înбѕлitoapiĭ [δοκόω].

Δολερὸς, ά, ὸν, =Δόλιος. [de ѕnde

Δολερῶς, adв: = Δολίως.

Δολιεύομαι, biit: -εύσομαι, întpeбѕinцezŭ вiклeniĭ, mъ noptŭ вiклeneшte. «Λόγοι δεδολιευμένος». Seкst: кѕвîntŭ вiклenitŭ, sofistikŭ. [δόλιος].

Δολίζω, biit: -ίσω, = Δολόω, npefakŭ, ameстekŭ, fakŭ minчinosŭ. [δόλος].

Δολιόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet:= (saŭ гpeшit în локŭ de) Δολόμητις. [δόλιος, μῆτις).

Δολιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел че ѕмблъ вiклeneшte, гъцapnikŭ, npefъкѕtŭ. [δόλιος, ποῦς].

Δόλιος, α ші ος, ον, = Δολερός, amъцitopŭ, вiклeanŭ, npefъкѕtŭ. [δόλος]. [de ѕnde

Δολιότης (ἡ), хapaktepŭ ші kalitate de amъцitopŭ, вiклenie, гъцъpie.

Δολιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet; вiклeanŭ în гînдѕpiлe saлe. [δόλιος, φρήν].

Δολιόω -ῶ, biit: -ώσω, (Skp:) = Δολιεύομαι.

Δολιχαίων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, αἰὼν] de лѕnгŭ timnŭ, de лѕnгъ вiaцъ.

Δολιχάορος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχός, ἄορ] цiitopŭ, saŭ întpeбѕinцъtopŭ de лѕnгъ saвie, saŭ sѕлiцъ.

Δολίχαυλος (ὁ, ἡ), noet: (прinч: λόγχη, sѕлiцъ) кѕ лѕnгŭ вîpfosŭ mosopŭ (ѕnde se înfiцe лemnѕл). (dѕne алцiĭ) = Δολιχόκαυλος). [δολιχὸς, αὐλός].

Δολιχαύχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ лѕnгŭ гîtŭ, гpѕmazŭ.=Δολιχόδειρος. [δολιχὸς, αὐχήν].

Δολιχεγχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, ἔγχος], цiitopŭ, saŭ întpeбѕinцъtopŭ de лѕnгъ sѕлiцъ.

Δολιχεύω, biit: -εύσω, = Δολιχοδρομέω, fakŭ лѕnцĭ вoiaжe; (pap) sîntŭ лѕnгŭ. [δολιχὸς].

Δολιχήπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: = Δολιχόπους].

Δολιχήρετμος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, ἐρετμός] întpeбѕinцъtopŭ de лѕnцĭ вîsлe. (прin ѕpm:) «Ναῦς —». Od: Δ. кopaвie mape, saŭ iѕte-плѕtitoape. «Φαίηκες —». Od: Θ. îndemînaticĭ în navigaцie. (Пindapŭ a zis прin întind: ші) «Αἴγιναν δολιχήρετμον».

Δολιχήρης, εος (ὁ, ἡ), noet:= [Δολιχὸς], лѕnгŭ.

Δολιχογραφία (ἡ), noet: лѕnгъ skpiepe. [δολιχὸς, γραφή].

Δολιχόδειρος (ὁ, ἡ), noet: [δολιχὸς, δειρή] лѕnгŭ în гîtŭ. «Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων». Il: B.

Δολιχοδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Δολιχοδρόμος (ὁ, ἡ), (прinч: ἀθλητής, atлetŭ) kape a netpeкѕt, saŭ este destoĭnikŭ a netpeче aлepгînd kapiepa. [δόλιχος, δρόμος].

Δολιχόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de [δολιχός].

Δολιχόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕnгŭ mosopŭ, saŭ кoчeanŭ (de opчe), saŭ mînepŭ de saвie, ші чл: [δολιχὸς, καυλός].

Δολιχόουρος (ὁ, ἡ), noet: =(saŭ гpeшit în локŭ de) δολίχουρος.

Δολιχόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ лѕnцĭ пiчoape; (in цen:) лѕnгŭ. [δολιχὸς, ποῦς].

Δολιχὸς, ἡ, ὸν, noet: лѕnгŭ; întinsŭ. «Ὁδὸς («Ἐλάτη, «Νὺξ, «Νόσος, «Ἐλπὶς, ші чл:) δολιχή». Om: ші Апл: ‖ (neѕt:) δολιχὸν, adв: пe mѕлtŭ timnŭ. «Δηθά τε καὶ δολιχόν». Il: K. [din

Δόλιχος (ὁ), (se înц: δρόμος) distanцъ de 12, saŭ 24 stadiĭ; (în цen:) чea maĭ лѕnгъ kapiepъ, че пѕtea netpeче ѕnŭ aлepгъtopŭ. 2) ѕnŭ felŭ de легѕmъ, (noate) fasoлe de apakŭ.

Δολιχόσκιος (ὁ, ἡ), noet: чел че faче

лянгъ ятбръ; (adikъ) лянгя. [δολιχὸς, σκιά].

Δολιχούατος (ὁ, ἡ), поеt: [δολιχὸς, οὖς]. чел кя лянцї урекї.

Δολίχουρος (ὁ, ἡ), чел кя лянгъ коадъ; (despре версярї) în локя de ὑπέρμετρος, чел кя о silaбъ de прisosя. [δολιχὸς, οὐρά].

Δολιχόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: rîndiторя мялт, saя despре челе че aя a se întîмпла дяпе шялтъ време. [δολιχὸς, φρήν].

Δολίως, adв: віклепеште, în їъцърie, saя amъцipe. [δόλιος].

Δολόδουπος (ὁ, ἡ), [δόλος, δοῦπος] a-mъцitоря кя minчinosя sгомотя. «Ἄρης —». Орf: Imn:

Δολόεις, εσσα, εν, поеt: în локя de δολερός.

Δολοεργής, έος, шi

Δολοεργὸς, οῦ (ὁ, ἡ), поеt: лякрътория de amъцitoаре віклепiї. [δόλος, ἔργον].

Δολοήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: чел кя ві-клеанъ inimъ. [δόλος, ἦτορ].

Δολοιφονέω, поеt: în локя de δολοφονέω.

Δολοκτασία (ἡ), поеt: în локя de δολοφονία. [δόλος, κτείνω].

Δολομήδης, εος (ὁ, ἡ), [δόλος, μῆδος]. [шi

Δολομήτης, ου (ὁ), шi

Δολόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: [δόλος, μῆτις] =кя

Δολομήχανος (ὁ, ἡ), поеt: янелtiторя de віклепiї. [δόλος, μηχανή].

Δολόμυθος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ворбе-ште віклепеште. [δόλος, μῦθος].

Δολοπεύω, [δόλοψ] biit: -εύσω, пîndeskя; iskodeskя; mъ кinzяieskя înпротiва кяїва.

Δολοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ръtъчiторя, amъцiторя прin віклепiї. [δόλος, πλάνη].

Δολοπλοκία (ἡ), înпnetipe, saя янелtipe de amъцitoаре віклепiї. [din

Δολοπλόκος (ὁ, ἡ), поеt: înпnetiторя, saя янелtiторя de віклепiї, amъцiторя. [δόλος, πλέκω].

Δολοποιὸς (ὁ, ἡ), поеt: пъskoчiторя de віклепiї. [δόλος, ποιός].

Δολοῤῥαφέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: янел-teskя, пъskoчеskя amъцitoаре віклепiї. [шi

Δολοῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), кясятя кя mo-mеалъ, adikъ amъцiторя. (enit: ал mpe-жеї). [шi

Δολοῤῥαφία (ἡ), янелtipe de amъцipe. [din

Δολοῤῥάφος (ὁ, ἡ). янелtiторя de a-mъцitoаре віклепiї. [δόλος, ῥάπτω].

Δόλος (ὁ), [δέλω] miжлокя de momipe, saя amъцipe; mомеалъ, кярсъ; (fir:) їъ-цъpie, віклепie, stратацемъ.

Δολοφονέω -ῶ, biit: -ήσω, asasinezя, омоpя пе askяns. [δολοφόνος].

Δολοφόνησις, εως (ἡ), asasinаpe, saя o-moрîpe пе askяns. [de янde

Δολοφονία (ἡ), asasinатя, saя омоpя пе askяns.

Δολοφραδὴς, έος, шi

Δολοφράδμων, ονος, (ὁ, ἡ), кinzяiторя de віклепiї. [δόλος, φράζω].

Δολοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, (întpeв: пя-maї în пaptчi:) поеt: amя în rîndя, isbo-deskя amъцipї шi віклепiї. [шi

Δολοφροσύνη (ἡ), поеt: rîndipe spре a-mъцipe, saя віклеанъ. [din

Δολόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:= Δολιόφρων, [δόλος, φρήν].

Δόλοψ, οπος (ὁ), sпioня, iskoadъ.

Δολόω, -ῶ, biit: -ώσω,= Δελεάζω, mo-mешkя, amъцеskя. 2) fалsifikя, minчino-шеzя, префакя. [δόλος]. [de янde

Δόλωμα (τὸ), miжлокя de momipe, saя amъцipe, віклешягя; (de янde)=Δέλεαρ, mомеалъ.

Δόλων, ωνος (ὁ), кяцitя askяnsя (stілеtя). 2) чеа maї mikъ пînzъ a коpъвiї (întpe-вяinцатъ пяmaї, кînd вîntял este пpiin-чося din пaptea пяпеї), Itл: tpinretя. (δό-λος).

Δολῶπις, ιδος (ἡ), поеt: [δόλος, ὤψ] чеа кя amъцitoаре faцъ, saя обраzя.

Δόλωσις, εως (ἡ), momipe, amъцipe; fалsifikаpe. [δολόω].

Δόμα (τὸ), danie, dаря. (везї δόσις). [δόω, δίδωμι].

Δομαῖος, α, ον, поеt: кяменitя, foлosi-торя ла клъdipe. [δομή].

Δόμεν, saя δόμεναι, поеt: în локя de δοῦναι, пех: 2 de înf: ал ляї δίδωμι.

Δομέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: (рар) zi-deskя, клъdeskя. [din

Δομὴ (ἡ), поеt: [δέμω] zidipe, клъdipe; (fir:) konstpякцia тpяпяляї. (везї шi δέμας].

Δόμημα (τὸ), =Οἰκοδόμημα. [шi

Δόμησις, εως (ἡ), = Οἰκοδομή. [шi

Δομήτωρ, ορος (ὁ), =Οἰκοδόμος; (прinч:) архitеktя. [δομέω].

Δόμονδε, adв: поеt: spре , кътpe касъ. [din

Δόμος (ὁ), [δέμω] гръmаdъ, saя шipъ de пietpe, шi чл: че se zidesk. «Δόμοι πλίνθων». Ep: «Πληρωθέντος τοῦ πρώτου δόμου πάλιν ἄλλον ἐπάνω τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμηρύου». Fiл: Matmtk: 2) =Οἶκος, касъ;

temплъ; (ші în цеn:) ор че ziditsръ. «Δόμος Ἐρεχθῆος». Od: H. «Δόμον Ἄϊδος». Iл: Γ. «Θύρας ἱεροῖο δόμοιο». Iл: Z. «Κέδρινος δόμος». Eвр: ладъ. 3) апартаментѕ, salъ, kamеръ. «Βὰν δ' ἴμεν Ἀλκινόοιο ἐς μέγα δῶμα· πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν» Od: Θ. 4) (прin intind.) patpie; familie. «Τοὺν δόμοισι διαιτᾶσθαι γλυκύ». Sof: «Τὸν σὸν ἄθλιον δόμον». Sof:

Δομοσφαλής, έος (ὁ, ἡ) поеt: [δόμος, σφάλλω] sѕрпъtорѕ de kase.

Δονακεῖον (τὸ), Δονακών.

Δονακεύομαι, вiit: -εύσομαι, прinzѕ пъsърі, ші чл: кѕ tрestii, saѕ верџі клeite. [din

Δονακεύς, έως (ὁ), поеt: = Δονακόεις. 2) прinzъtорѕ de пъsърі, ші чл: кѕ tрestii ѕnse кѕ клeiѕ. 3) = Δόναξ. [ші

Δονακηδὸν, adв: în felѕл tрestii, saѕ ка tрestia. [ші

Δονακίτης, ου (ὁ), ші Δονακῖτις, ιδος (ἡ), de tрestie. [δόναξ].

Δονακογλύφος (ὁ, ἡ), поеt: чioпліtорѕ, tъietорѕ de tрestii, saѕ kondeie. «Σμίλη —». Епігр: врічеаrѕ de kondeie. [Δόναξ, γλύφω].

Δονακοδίφης, ου (ὁ), (епіt: de вînъtорѕ) кѕѕtъtорѕ прin tрestiiшѕрі, saѕ stѕfѕрі. [δόναξ, διφάω].

Δονακόεις, εσσα, εν, поеt: плinѕ, акопеritѕ de tрestie. «Ποταμὸς — ». Eвр: [δόναξ].

Δονακοτρεφής, έος (ὁ, ἡ), каре se хръnеште (креште) în stѕfіше de tрestie. [ші

Δονακοτρόφος (ὁ, ἡ), поеt: хрънitорѕ, кreskъtорѕ de tрestie. «Ποταμὸς —». [δόναξ, τρέφω].

Δονακοφοίτης, ου (ὁ), ѕмвлъtорѕ прin stѕfіше de tрestie. (епіt: de вînъtорѕ).

Δονακόχλοος (ὁ, ἡ), поеt: înверzitѕ de stѕfѕ, saѕ акопеritѕ кѕ верде tрestiiшѕ. «Ποταμὸς δονακόχλοος». Eвр: [δόναξ, χλόη].

Δονακώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: = Δονακόεις. [ші

Δονάκωμα (τὸ), акоперішѕ de tрestie; (în цеn:) katѕ 'nalтѕ (маі кѕ seamъ) în вîрфѕл tѕрнѕрілор, кѕлъ. «Πύργων δονακώματα». Nik: Хрon: (se афлъ ші δονάκημα în Esix:). [ші

Δονακών, ῶνος (ὁ), локѕ плinѕ (stѕfішѕ) de tрestie. [din

Δόναξ [δονέω], ακος (ὁ), tрestie (маі кѕ seamъ) sѕвціре, че se фаче пе лînгъ рîѕрі ші în вълці. «Πολὺ δὲ διαφέρειν τοῦ καλάμου τὸν δόνακα». Tфр: 2) = Σύριγξ. «Κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ». Esхл: 3) ѕпѕ фелѕ de пеште (Франц: Mansot). 4) съџеатъ. 5) kondeiѕ. 6) tрestie de прins пъsърі; ші ѕndiцъ. 7) кълѕшѕ, пе каре se цin sѕs коарделе ѕнѕі instрѕмîntѕ мѕsікалѕ, (Франц: chevalet. (Apistf: Batрах: 233). 8) = Σωλήν, ѕпѕ фелѕ de кокілie, saѕ skoікъ de мaре. (везі ші κάλαμος).

Δονεύω, вiit: -εύσω, (преа рар) în локѕ de. .

Δονέω -ῶ, [în afin: кѕ δινέω] вiit: -ήσω, (în цеn:) пѕiѕ în мішкаре, клetinѕ, sгѕdѕiѕ; (fir:) tѕрвѕрѕ, резвръtеskѕ. «Ἡ Ἀσίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτη». Eр: [de ѕnde

Δόνημα (τὸ), клetinъtѕръ, sгѕdѕitѕръ. [ші

Δόνησις εως (ἡ), клetinаре, sгѕdѕіре; tѕрвѕраре.

Δόξα, ης (ἡ), пъреpе (minчiнa маsъ, saѕ адевъратъ despре чева): simцiminte; рînдіре; даре кѕ sокотеала; прежѕдекатъ. «Κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν». Плt: (ші ел:) «Ἐμὰν δόξαν». Iind: «Μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτία». Tѕч: «Οὐ καθ' ὑπόνοιαν, οὐδὲ δόξαν, ἀλλ' ὡς ἀκριβῶς ἐπιστάμενος». Пл: «Κινδυνεύει ἡ ἀληθὴς δόξα ἐπιστήμη εἶναι». Плt: «Παρμενίδης ἔλεγε τὴν φιλοσοφίαν τὴν μὲν κατὰ ἀλήθειαν, τὴν δὲ κατὰ δόξαν εἶναι». Apt: «Ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι». Лкч: «Δόξαν παρέσχε τοῖς ἐκτὸς περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων διειλέχθαι». Ksп: «Καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται». Eвр: «Μείζων («Ἐλάττων) τῆς δόξης διεφάνη». Плt: ші Dion: Ал: 2) slaвъ, глоріе, репѕtаціе, репѕме (маі de мѕлtе орі de віне, іар ѕпе орі ші de ръѕ). «Μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ' ἀμφότερα ἐκ των ἀποβαινόντων». Tѕч: «Δόξαν ἔσχον ἐκ θεῶν γεγονέναι». Пл: «Δόξαν ἐχέτω ἀδικίας». Плt: «Δόξαν ἔχων ἐπὶ ῥώμῃ μεγίστην». Пл: «Ἰσόθεον δόξαν». Iskр: (ші абsл:) «Τὴν δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ᾑρημένος». «Παππῷα καὶ πατρῷα σοι δόξα ὑπάρχει». Dm: 3) = Προσδοκία, пѕдежде. «Οὐκ ἀπὸ δόξης». Iл: K. «Παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη». Tѕч: «Γενομένου παρὰ δόξαν τοῦ σκώμματος». Пл: 4) = Δόγμα, хоtъріре; (fir:) пропосіціе пеîndoiasъ, (прin ѕрm:) прівітъ ка о maksimъ, = Ἀξίωμα. «Κύριαι δόξαι». Епкр: «Μή με κτείνειν δόξ' Ἀργείων κεῖται». Eвр: «Δόξα δέ τις καὶ αὐτῷ μοι καταφαίνεται ὁ νόμος εἶναι». Плt: [δόκω = δοκέω]. [de ѕnde

Δοξάζω, вiit: -άσω, amѕ ѕпѕ фелѕ de

пъpepe, sлъвeskă întp' ănă kină, rîndeskă despре чева. «Τῶν δοξῶν, ἄς οἱ ἄνθρωποι δοξάζουσι». Плt: «Οὐ ταὐτὰ δοξάζειν ἀλλήλοις». Ksп: (ши пas:) «Ὁ σοφὸς ὄντως ὢν καὶ μὴ μόνον δοξαζόμενος». Пл:: 2) (пpiп înlind: ши маĭ поă) sлъвeskă, чinsteskă пе чineва. Δόξασόν σου τὸν υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάση σε». Skp: (ши пas:) «Ἐπ' ἀρετῇ δεδοξασμένοι». Плв:

Δόξαν, ак: ал лăĭ δόξα.

Δόξαν, неăt: ал лăĭ δόξας, пех: de пapte: ал лăĭ δοκέω.

Δοξάριον (τὸ), dim: (despreц:) ал лăĭ δόξα.

Δοξασία (ἡ),=Δόξα, пъpepe, idee; dape кă sokoteaлa. [ши

Δόξασμα (τὸ), = Δοξασία. 2) хътърîpe, detepminaцie, =Δόγμα. [ши

Δοξαστὴς, οῦ (ὁ), чел че sлъвеште, dъ кă sokoteaлa întp' ănă kină despре чева. «Νῦν μὲν δοξασταὶ, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν». Antf: [ши

Δοξαστικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) -κῶς, îndemînatikă, saă обичпăitъ a da кă sokoteaлa жădikînd чева. «Ἀντὶ δοξαστικοῦ τεχνικὸν γεγονέναι». Плt: (вeziĭ ши δογματικὸς). 2) (гpam:) (вepвă, ши чл:)însemnъtiвă de rîndipe. [ши

Δοξαστὸς, ἡ, ὸν, datъ кă sokoteaлa, пъpătă, îпkiпăitъ, imaцinapă. [δοξάζω].

Δοξικὸς, ἡ, ὸν, (pap în Skp: пăмаĭ, ши пеапpов.) în локă de ἔνδοξος. [δόξα].

Δόξις, ιος (ἡ), (пpea pap) în локă de δόξα.

Δοξοθηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, вîпeză sлавъ, глоpie. [δόξα, θήρα].

Δοξοκαλία (ἡ), гpешitъ пъpepe, mîndpie, че ape чineва despре fpăмăseцea sa. [δόξα, κάλλος].

Δοξοκομπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înfîmfeză de sлавъ, saă ка sъ mъ sлъвeskă. [δόξα, κόμπος]. saă în локă de...

Δοξοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ sileskă, osteneskă, ка sъ dobîndeskă pentaцie de ла чеĭ măлцĭ. (вeziĭ ши δημοκοπέω). [ши

Δοξοκοπία (ἡ), siлinцъ (deшаpтъ) spре dobîndipe de sлавъ, saă песъцioasъ iăвipe de sлавъ. [din

Δοξοκόπος (ὁ, ἡ), siлitopă (în kină хăлită) spре dobîndipe de sлавъ din paptea челор măлцĭ, пеăпă dăпe sлавъ. [δόξα, κόπος].

Δοξολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, (Бisep:) = Ὑμνολογέω, adăkă sлавъ, лаădă (пpiпч: пе Dămnezeă). [ши

Δοξολογία (ἡ), (Бisep:) = Ὑμνολογία, sлъвipe, лаădъ (de Dămnezeă), doksoлоцie. [din

Δοξολόγος (ὁ), (Бisep:) = Ὑμνολόγος, sлъвitopă, лъădътopă (de Dămnezeă). [δόξα, λόγος].

Δοξομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntă

Δοξομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пеăпă dăпe (fopte iăвitopă de) sлавъ. [δόξα, μαίνομαι]. [de ăпde

Δοξομανία (ἡ), пеăпie dăпe (mape iăвipe de) sлавъ.

Δοξοματαιόσοφος (ὁ, ἡ), demeptă sлъвitopă de sine ка de înцeлeптă, =Δοκησίσοφος. [δόξα, μάταιος, σοφός].

Δοξομιμητὴς, οῦ (ὁ), imitъtopă (ăpmъtopă) пъpepiлop ши ideiлop кăĭва din пpeжădikatъ (iap пă în копвiпкцie). [δόξα, μιμέομαι] [de ăпde

Δοξομιμητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopă de oapвъ (din пpeжădikatъ) imitape a пъpepiлop saă simцimintелopă altăia.

Δοξόομαι -οῦμαι, вiit: (miж:) -ώσομαι, ши (пas:) -ωθήσομαι, îmĭ îпkiпăieskă кă mintea. || (пas:) = Δοξάζομαι, dobîndeskă pentaцie, mъ sлъвeskă. [δόξα].

Δοξοπαιδευτικὸς, ἡ, ὸν, îпвъцътopă de пъpepĭ, ideĭ, saă sisteme. [δόξα, παιδεύω].

Δοξοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ fakă пъpepĭ, îmĭ îпkiпăieskă ideĭ; пъskoчeskă sisteme. [δόξα, ποιέω]. [de ăпde

Δοξοποιΐα (ἡ), îпkiпăipe de ideĭ; пъskoчipe de sisteme.

Δοξοσοφία (ἡ), imaцinapъ înцeлenчiăne, = Δοκησισοφία. [din

Δοξόσοφος (ὁ, ἡ), = Δοκησίσοφος. [δόξα, σοφός].

Δοξοφαγία (ἡ), песъцioasъ iăвipe de sлавъ. [δόξα, φάγω].

Δοὺς, ᾶ, ὸν, поеt: în локă de δοιός.

Δορὰ (ἡ), [δέρω] жăпăipe. 2) (пpiп întind:) пiеле.

Δορατιαῖος, α, ον, чел în fopmъ, saă mъpime de săлiцъ. [ши

Δορατίζομαι, вiit: -ίσομαι,=(кă маĭ întpeв:) Διαδορατίζομαι. [δόρυ].

Δοράτιον (τὸ), dim: ал лăĭ δόρυ, săлiцioapъ.

Δορατισμὸς, (ὁ), = Διαδορατισμός.

Δορατόγλυφος (ὁ), (пapoks:) = Δορυξόος. 2) (пpопapks:) чiоплitъ, fъкătъ de лemпă. [δόρυ, γλύφω].

Δορατοθήκη (ἡ), eksплiкaцie a лăĭ δουροδόκη. [δόρυ, θήκη].

Δορατομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatъ кă săлiцъ. [δόρυ, μάχη].

Δορατοξόος (ὁ), =Δορυξόος.

Δορατοπαχής, έος (ὁ, ἡ), чел кв гросиme de свліцъ. [δόρυ, πάχος].

Δορατοφόρος (ὁ), = Δορυφόρος.

Δόρει, поеt: (преа рар) în локš de δόρατι, dat: sinr:, ші

Δόρη, поеt: прea рар) în локš de δόρατα, nom: saš ак: îm: ал лвї δορυ.

Δορήϊος, η, ον, Ion: în локš de δούρειος, de лemnš.

Δορὶ, поеt: în локš de δόρατι, dat: ал лвї δόρυ.

Δοριάλωτος (ὁ, ἡ), [δόρυ, ἁλίσκομαι]. = Αἰχμάλωτος.

Δορίγαμβρος (ὁ, ἡ), însвраtš, мъритатъ în (saš кв) ресвоiš. [δόρυ, γαμβρός].

Δοριθήρατος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de δορυάλωτος, прiконiерš. [δόρυ, θηράω].

Δορικανής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, καίνω] omopitš кв свліцъ (în ресвоiš).

Δορίκλυτος, η, ον, поеt: слъвitš прin ресвоiš: (în ден:) вestitš ресвоiniкš. [δόρυ, κλύω].

Δορικμής, ῆτος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, κάμνω] omopîtš кв свліцъ. 2) îndemînatiкš ресвоiniкš.

Δορικὸς, ἡ, ὸν, фъквtš de пiеле. [δορά].

Δορικτήτη, поеt: fem: ал лвї

Δορίκτητος (ὁ, ἡ), добîndîtš кв свліца, saš прin ресвоiš, = Αἰχμάλωτος, прiконiерš. [δόρυ, κτάομαι].

Δορίκτυπος (ὁ, ἡ), поеt: ресвнъторš de згомотвл свліцелор. 2) = Δορυκλυτός, вestitš ресвоiniкš. [δόρυ, κτύπος].

Δορίληπτος (ὁ, ἡ), поеt: = Δοριάλωτος, ші Δορίκτητος. [δόρυ, λαμβάνω].

Δορλύμαντος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, λυμαίνομαι] вîntвitš, прънъditš de ресвоiš.

Δοριμανής, έος (ὁ, ἡ), несвнš днне (фоарте ісвітopš de) ресвоiš. [δόρυ, μαίνομαι].

Δορίμαργος (ὁ, ἡ), поеt: копріпsš de ресвоiaскъ несвнiе. [δόρυ, μάργος].

Δοριμήστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, μήδομαι] мешiерš de свліцъ, îndeminatiкš ла ресвоiš.

Δορίπαλτος (ὁ, ἡ), поеt: клетінъторš de свліцъ. «Χείρ —». Esx: mîna чеа dpeaнtъ. [δόρυ, πάλλω].

Δοριπετής, έος (ὁ, ἡ), поеt: къзвтš, omopitš de свліцъ, (adiкъ) în ресвоiš. [δόρυ, πέσω, =πίπτω].

Δορίπληκτος (ὁ, ἡ), поеt: рънitš, omopitš кв свліцъ. (adiкъ) în ресвоiš. [δόρυ, πλήττομαι].

Δορίπονος (ὁ, ἡ), поеt: (пароkс:) окзпаtš, depinsš ла але ресвоiвлвї. 2) (пропароkс:) = Δοριλύμαντος. [δόρυ, πόνος].

Δοριπτοίητος (ὁ, ἡ), поеt: спъїмîntatš (ші pisinitš) de ресвоiš. [δόρυ, πτοιέω,=πτοέω].

Δορὶς, ίδος (ἡ), [δέρω] (se інц: μάχαιρα) к831itš de жвпвit.

Δορισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Δορυσθενής.

Δοριστέφανος (ὁ ἡ), поеt: =Δορυστέφανος.

Δοριτίνακτος (ὁ, ἡ), поеt: =Δορυτίνακτος.

Δορίτμητος (ὁ, ἡ), поеt: [δόρυ, τέμνω] тъiatš (пътрвнsš) кв свліца.

Δορίτολμος (ὁ, ἡ), поеt: = Δορυθαρσής. [δόρυ, τόλμη].

Δόρκα (ά), Dop: în локš de δόρκη.

Δορκάδειος, α, ον, de къпріоаръ. [ші

Δορκαδίζω, віit: -ίσω, imitš (сърš ка) къпріоара. «Σφυγμὸς — ». Гал: пвлсš, че вate de доъ орї вna дsнe алta, iap ал doilea maї tape). [δορκάς].

Δορκάδιον (τὸ), dim: ал лвї δορκάς, пвiš de къпріоаръ.

Δορκάζω, віit: -άσω, =Δέρκομαι.

Δορκαλὶς, ίδος (ἡ), вічiš de пiеле, saš кв аршiче de къпріоаръ. (везї ші ἀστραγαλωτός). 2) dim: ал лвї...

Δορκὰς, άδος (ἡ), къпріоаръ. [δόρξ].

Δόρκειος (ὁ, ἡ), =Δορκάδειος.

Δόρκη (ἡ), поеt: în локš de δορκάς.

Δορκὶς, ίδος (ἡ), (se інц: πόα, saš βοτάνη) внš фелš de eарвъ, = Δίκταμνον.

Δορκὸς, цен: ал лвї δόρξ.

Δόρκος, ου, ші

Δόρκων, ωνος (ὁ), (прінч:) върв: къпріоаръ, saš алtš dobitoкš de asemenea soiš, dap de алtš фелš. [din

Δὸρξ [δέρκομαι], δορκὸς (ἡ), къпріоаръ.

Δοροδόκη (ἡ),=Δουροδόκη, теакъ de свліцъ. [δόρυ, δέχομαι].

Δοροεργὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: фъквtš de лemnš, saš de пiеле. [δόρυ, saš δορὰ, ἔργον].

Δορὸς (ὁ), [δέρω] дъsаrъ de пiеле (цантаia).

Δορὸς, поеt: în локš de δόρατος, цен: sinr: ал лвї δόρυ.

Δορπεῖα (τὰ), ші

Δόρπεια (ἡ), чea dintîї zi a Апатвріїлор; (iap прінч: ші în цен:) seapa, ші освпъцвл de seapъ a op къріa сервъторї. [ші

Δορπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Δειπνέω. [ші

Δόρπη (ἡ), = (saš грешit în локš de) Δόρπηστος. [ші

Δορπήϊον (τὸ), Ion: noet: în лoкŏ de δόρπον. [шi

Δόρπηστος (ὁ), вpemea чinei. [шi

Δορπίη (ἡ), Ion: în лoкŏ de δορπία, == Δόρπεια. [din

Δόρπον (τὸ), шi

Δόρπος (ὁ, noet: [δρέπω] == Δεῖπνον, чinъ; (iap în џen:) mînкape, masъ; (шi npin întind:) xpanъ.

Δόρυ [în alin: кŏ δρύς], δόρατος, шi noet: δορὸς, шi Ion: δούρατος, шi δουρὸς (τὸ), (npinч:) tpънкiŏ de кonaчiŏ. «Οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης». Od: Z. 2) (în џen:) лemnŏ, лemnъpie. «Δοῦρα σέσηπε νεῶν». Iл: B. «Δούρατα πύργων».: Iл M. 3) (naptк: шi oвiч:) лemnъл sŏлiцei. «Τοῦ δέρματος τὸ πάχος, ὥστε δόρατα ποιεῖσθαι ἐξ αὐτοῦ». Apst: 4) (npin întind:) întpeaгъ sŏлiцa. «Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω». Iл: B. «Εἰς («Παρὰ, «'Επὶ) δόρυ». Ksn: шi Пљв: (fps: taкt:) în dpeanta. (vezi шi ἀσπὶς). 5) noet: (mai de mŏлte opi în dat:) pesвoiŏ, вътълie. «Λαὸς πᾶς κατέφθαρται δόρει». Esхл: «'Εν τροπῇ δορός». Sof: «Δορὶ ἑλεῖν». Tŏч: 6) oшtipe, apmie. «'Ετρεψάμεθα 'Αργείων ἐς φυγὴν δόρυ». Eŏp: «Σύμμαχον («Πολέμιον «'Επακτὸν, шi чл:) δόρυ». Esхл: (vezi шi αἰχμή). 7) кopaвie. «"Ανεμος ἐμπνεύσας δορί». Esхл: 8) sčeптpŏ; (npin întind:) împъpъteaskъ stъnînipe, saŏ nŏtepe. «Λαὸν εὐθύνων δορί». Eŏp:

Δορυάλωτος (ὁ, ἡ),==Δοριάλωτος, npinsŏ în pesвoiŏ.

Δορίβολος (ὁ, ἡ), asвîpлitopŏ de sŏлiцъ, saŏ de лanчe (ŏnŏ feлŏ de maшiнъ). [δόρυ, βάλλω].

Δορύδιον (τὸ), dim: aл лŏi δόρυ.

Δορυδρέπανον (τὸ), sŏлiцъ лŏnгъ кŏ seчеpъ în вîpfŏ. (vezi Пљt: Лax: 183). [δόρυ, δρέπανον].

Δορυθαρσής, шi

Δορυθρασής, έος (ὁ, ἡ), noet: îndpъzneцŏ, кŏpaжosŏ în pesвoiŏ. [δόρυ, θάρσος, шi θράσος].

Δορυκέντωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: înnŏnгъtopŏ, гъŏpitopŏ кŏ sŏлiцa. [δόρυ, κεντέω].

Δορύκλειοι (οἱ), (dŏne dialeкta Meгapeniлop) eкsiлaцi. [δόρυ, κλείω].

Δορυκλυτὸς, ἡ, ὸν, noet: == Δορικλυτὸς.

Δορύκνιον (τὸ), ŏnŏ feлŏ de nлantъ otpъвiчoasъ, че se zice шi ἁλικάκκαβον, шi Στρύχνος (μανικὸς, din кape se фъчea шi ŏnŏ feлŏ de otpaвъ, în кape moiaŏ вîpfŏл apmeлop. [δόρυ, κνέω].

Δορυκοίρανος (ὁ, ἡ), noet: împъpatŏ în nŏtepea apmeлop. [δόρυ, κοίρανος].

Δορύκρανος (ὁ, ἡ), noet: чeл че ape ne кpeasta кoifŏлŏi вîpfŏ de sŏлiцъ. [δόρυ, κράνος].

Δορύκτητος (ὁ, ἡ), ==Δορίκτητος.

Δορύληπτος (ὁ, ἡ), == Δορίληπτος.

Δορύμαχος (ὁ, ἡ), noet: pesвoitopŏ кŏ лanчea, saŏ sŏлiцa; saŏ (simnлŏ) pesвoiniкŏ. [δόρυ, μάχη].

Δορυμήσσωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: == Δοριμήστωρ.

Δορύξενος (ὁ, ἡ), în pesвoiŏ, saŏ din вpъжmaшŏ fъкŏtŏ npietenŏ, aлiatŏ. 2) soлŏ desnpe pesкŏmnъpape de npizoniepi. [δόρυ, ξένος].

Δορυξόος (ὁ, ἡ), чionлitopŏ, fъкъtopŏ de лanчe; (în џen:) noet: лemnapŏ. [δόρυ, ξέω].

Δορυπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, πήγνυμι] konstpŏitŏ, aлкъtŏitŏ din лemne. «Ναῦς —». Esхл:

Δορυπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:==Δοριπετής.

Δορύπληκτος (ὁ, ἡ), noet:==Δορίπληκτος.

Δορυποίητος (ὁ, ἡ), noet: == Δοριποίητος.

Δορυσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nŏtepniкŏ npin sŏлiцъ, saŏ în apme, în pesвoiŏ. [δόρυ, σθένος].

Δορυσόος, шi

Δορυσσόος, (ὁ ἡ), noet: [δόρυ, σεύω] клetinъtopŏ, miшкътopŏ de sŏлiцъ saŏ лanчe în peneжŏne, saŏ penede nъвълitopŏ în pesвoiŏ; (în џen:) гpozaвŏ, nesnъimîntatŏ pesвoiniкŏ.

Δορυστέφανος (ὁ, ἡ), noet: (npinч: opaшŏ) învinsŏ, saŏ înкonжŏpatŏ кŏ sŏлiцe; (fir:) sлъвitŏ nentpŏ вipŏinцeлe saлe. «Σπάρτη —». Enгp: [δόρυ, στέφανος].

Δορυτίνακτος (ὁ, ἡ), noet: sгŏdŏitŏ de asвîpлipea лanчeлop. (vezi шi δορύκτυπος). [δόρυ, τινάσσω].

Δορυτόμος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de δρυοτόμος.

Δορυφορέω -ῶ, viit: -ήσω, (кŏ aк: шi npea pap кŏ dat:) sînt sateлitŏ, însoцeskŏ кa гapdianŏ (snpe vinste saŏ nazъ) ne чineвa; (în џen:) npenъzeskŏ, anъpŏ. «Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος». Iskp: [δορυφόρος]. [de ŏnde

Δορυφόρημα (τὸ), чeatъ de гapdieni; nepsoaneлe tъкŏte în teatpaлe penpesintaцii, кape, fъpъ a вopвi, se apatъ nŏmai (кa sлŏцi, гapdieni, шi чл:). (de ŏnde) «Κωμικὸν δορυφόρημα». Лŏч: «Τραγῳδίας шi fir: Βασιλείας)—». Iŏл: Пл: [шi

Δορυφόρησις, εως (ἡ), пъzipea, saȣ tpea-ба гардianȣлȣĭ.

Δορυφορία (ἡ), = Δορυφόρημα. 2)=Δορυφόρησις. [ші

Δορυφορικὸς, ἡ, ὸν, кȣвенitȣ гардianȣлȣĭ, saȣ гардеĭ. ‖ (неȣt:) «Τὸ δορυφορικὸν». (колекt:) în локȣ de οἱ δορυφόροι. [din

Δορυφόρος (ὁ), (se înц: στρατιώτης) ostашȣ пъptъtopȣ de сȣлiцъ; (прінч: ші обіч:) гардianȣ (de îmпъpatȣ, ші чл:). 2) (astpon:) sateлitȣ, кape însoцеште totdaȣna пе планетъ съȣ, прекȣm лȣна пъmîntъл. [δόρυ, φέρω].

Δορύχνιον (τὸ), = Δορύκνιον.

Δός, пех: 2: de поpȣнч: ал лȣĭ δίδωμι.

Δοσίδικος (ὁ, ἡ), каȣtъ δωσίδικος. [δόσις, δίκη].

Δοσιληψία (ἡ), = Δωροληψία. 2) maĭ поȣ) dapaвере, (Тȣрч:) алішверішȣ. (δόσις, λῆψις).

Δόσις, εως (ἡ), dape. «Δόσις ὀλίγη τε φίλη τε». Od: Z. «Οὐ δόσιν ἀλλ' ἐμπορίαν ποιούμενοι». Iskp: (Лец:) «Κατὰ δόσιν». Is: (înпpot: de κατὰ κλῆρον). 2) (mediч:) kîtime de doktopie, че пе fie кape datъ se dъ болнавȣлȣĭ. «Ἑλλεβόρου δόσιες πλεῦνες». Apat: 3) гріжъ. «Πολλὴν ἐποιεῖτο δόσιν τοῦ πρέποντος». D: Ал: (везĭ ші ἐπίδοσις). [δίδωμι].

Δόσκον, în локȣ de ἔδοσκον, noet: прел: ал лȣĭ δίδωμι.

Δοσοληψία (ἡ), каȣtъ δοσιληψία.

Δότειρα (ἡ), fem: ал лȣĭ...

Δοτὴρ (ὁ), maĭ întpeв: de kît...

Δότης, ου (ὁ), (întpeв: нȣmaĭ în komп:) dъtъtopȣ, dъpȣitopȣ. [δίδωμι]. [de ȣnde

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, аплекatȣ, dispȣsȣ ла dape. ‖ (грам:) «Δοτική». datiвȣ, saȣ însemnъtiвȣ de dape кȣĭва', ал 3: казȣ ал dekлinaтелор.

Δοτικοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), apъtatȣ (asemъnatȣ) ка datiвȣ. «Ἐπίρρημα δοτικοφανές». [δοτική, φαίνω].

Δοτὸς, ἡ, ὸν, (прінч: ла неȣt:) de dat, de eptat, de dъpȣit. [δίδωμι].

Δοῦ, mіж: пех: 2: de поpȣнч: ал лȣĭ δίδωμι.

Δουλαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, tîpъskȣ пе чinева ка пе ȣнȣ ровȣ; (în цен:) ровeskȣ, saȣ tpaktezȣ пе чinева de ровȣ, saȣ слȣгъ. [ші

Δουλαγωγία (ἡ), ровipe; tpaktape de ровȣ. [δοῦλος, ἄγω].

Δουλαπατία (ἡ), amъцipe (skoatepe din minцĭ) de stpeinĭ ровĭ. [δοῦλος, ἀπάτη].

Δουλάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ δοῦλος (despeц:), ровȣлецȣ.

Δουλεία (ἡ, [δουλεύω] ровie. 2) (pap) (колекt:) în локȣ de οἱ δοῦλοι. «Ἦν δὲ ἡ δουλεία ἐπανίστηται». Тȣч: 3) (maĭ поȣ) tpeaва ровȣлȣĭ, слȣжбъ. «Καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕνα ἕκαστον ἐπὶ τὴν δουλείαν αὐτοῦ». Skp:

Δούλειος, α saȣ ος, ον, ровоsȣ, = Δουλικός

Δουλέκδουλος (ὁ, ἡ), ровȣ din ровȣ. [δοῦλος, ἐκ, δοῦλος].

Δούλευμα (τὸ), слȣжба ровȣлȣĭ. 2) noet: în локȣ de δοῦλος. «Γυναικὸς δούλευμα». Sof: [ші

Δούλευσις, εως (ἡ), = (saȣ грешit în локȣ de) δούλωσις. [din

Δουλεύω, віit: -εύσω, ровeskȣ, sîntȣ ровȣ, saȣ sȣпȣsȣ tpiвȣtapȣ; (maĭ поȣ) слȣжeskȣ (ка ровȣ); (în цен:) mъ sȣпȣiȣ; (fiг:) mъ stъпîneskȣ de чева. «Ὕπνῳ, («Γαστρί, «Θυμῷ, «Ἡδοναῖς) δουλεύειν». Ksn: ші Epd: (ші întp' алtъ акчепцie). «Καιρῷ δουλεύειν». Епгр: ші fъpъ воеа mea mъ konfopmȣ кȣ înпрежȣръріле. [δοῦλος].

Δούλη (ἡ), fem: ал лȣĭ δοῦλος, poaвъ.

Δουλήϊη, (ἡ), Ion: în локȣ de δουλεία.

Δουλία (ἡ), noet: (пpea pap) în локȣ de δουλεία. [ші

Δουλικὸς, ἡ, ὸν, ровоsȣ, saȣ de ровȣ. [δοῦλος]. [de ȣnde

Δουλικῶς, адв: ровеште, în кіпȣ de ровȣ.

Δούλιος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de δούλειος.

Δουλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ δούλη.

Δουλιχόδειρος (ὁ, ἡ), în локȣ de δολιχόδειρος.

Δουλιχόεις, εσσα, εν, noet: în локȣ de δολιχόεις, = Δολιχός.

Δουλόβοτος (ὁ, ἡ), [δοῦλος, βόσκω] mînkatȣ (dъpъпъnatȣ în авере) de ровĭ, saȣ слȣцĭ. (пapod: a лȣĭ μηλόβοτος).

Δουλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ ровоsȣ simцimîntȣ. [δοῦλος, γνώμη).

Δουλογραφεῖον (τὸ), înskpisȣ de înвoiaлъ, npin кape se faчe чinева ровȣ, saȣ слȣгъ. [ші

Δουλογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, înskpiȣ пе чinева de ровȣ, saȣ ровeskȣ пе чinева npin înskpisȣ. [ші

Δουλογράφιον (τὸ), пpoчesȣ despe ровȣ (пе кape îл чере stъпînȣл npin жȣdikatъ). [δοῦλος, γράφω].

Δουλοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtopȣ, saȣ deпpinzъtopȣ de ровĭ ла datopiiле лор. [δοῦλος, διδάσκαλος].

Δουλοκρατέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, mъ

stъnîneskŏ (шъ kipmsieskŏ) de poвĭ. [шi

Δουλοκρατία (ἡ), stъnînipe de kъtpe poвĭ. [δοῦλος, κράτος].

Δουλομαχία (ἡ), въtълie, pesвoiŏ înпpotiвa poвiлop. [δοῦλος, μάχη].

Δουλοπόνηρος (ὁ, ἡ), чeл кŏ вiклenie de poвŏ. [δοῦλος, πονηρός].

Δουλοπρέπεια (ἡ), a fi чineвa...

Δουλοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), [δοῦλος, πρέπει] чeл кŏ xapaktepŏ de poвŏ, saŏ poвosŏ, npostŏ. [de ŏnde

Δουλοπρεπῶς, adв: în kinŏ кŏвenitŏ лa poвĭ, poвeшte.

Δοῦλος (ὁ), [δέλω] poвŏ (npinч: шi fir:). «Δοῦλον οὐδεὶς κεκτήσετ' οὐδὲ δούλην». (Kpat: în) Aten: «Ἡ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἡ τύχης». Eŏp: «Τοῦ καιροῦ δοῦλος». Гpr: (вezĭ δουλεύω). 2) (enit:) sŏnŏsŏ (лa poвie); (fir:) stъnînitŏ, sŏnŏsŏ кŏ toлŏл, datŏ лa чeвa «Πόλις δούλη» Sof: «Πολλὰ δοῦλα τοῦ λόγου». Sin: 3) noet: =Δούλειος, шi δουλικὸς. «Δοῦλον ἴσχουσι βίον». Sof: «Γνώμαισι δούλαις». Sof: ‖ (neŏt:) «Τὸ δοῦλον» în лoкŏ de ἡ δουλεία. «Ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον». Eŏp: [de ŏnde

Δουλοσύνη (ἡ), noet: Ion: în лoкŏ de δουλεία, poвie. [шi

Δουλόσυνος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de δουλικὸς. (вezĭ шi δεσπόσυνος).

Δουλότερος, α, ον, кoмnp: aл лŏĭ δοῦλος.

Δουλότροπος (ὁ, ἡ), чeл кŏ nŏpтъpĭ, пъpaвŏpĭ de poвŏ. [δοῦλος, τρόπος].

Δουλοφανής, έος (ὁ, ἡ), чeл чe se apatъ (seamъnъ) кa poвŏ în nŏptape, saŏ fopma sa. [δοῦλος, φαίνω].

Δουλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чeл кŏ simцiminte de poвŏ, (adiкъ) npoaste. (se кonf: кŏ δολόφρων]. [δοῦλος, φρήν].

Δουλόψυχος (ὁ, ἡ),=Δουλόφρων. [δοῦλος, ψυχή].

Δουλόω -ῶ, вiit: -ώσω, poвeskŏ ne чineвa. [δοῦλος]. [de ŏnde

Δούλωσις, εως (ἡ), poвipe.

Δοῦναι, akt: nex: 2: de inf: aл лŏĭ δίδωμι.

Δούναξ, ακος (ὁ), (шi depiвateлe saлe δουνακόεις, δουνακοφοίτης, шi чл:) Ion: noet: în лoкŏ de δόναξ, шi чл:

Δουπέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐδούπησα, шi 2: ἔδουπον, tpe: de кŏ: δέδουπα) noet: faкŏ sгomotŏ, tponкъneskŏ (maĭ кŏ seamъ къzînd); (de ŏnde maĭ noŏ, кazŏ; (npin întind:) mopŏ, mъ omopŏ (npinч: în pesвoiŏ), = Ψοφῶ (în лiмвa вopвit: гpeч:). [δοῦπος]. [de ŏnde

Δούπημα [τὸ], noet: = Δοῦπος, tponкъnitŏpъ. [шi

Δουπήτωρ, ορος (ὁ), noet: fъкъtopŏ de sгomotŏ, saŏ sŏnetŏ. «Χαλκὸς —». Enгp:

Δοῦπος (ὁ), noet: [imit:] sŏnetŏ (maĭ кŏ seamъ de лŏкpŏ къzŏtŏ).

Δοῦρα, шi δούρατα, noet: în лoкŏ de δόρατα, nom: шi aк: îm: aл лŏĭ δόρυ.

Δουράτειος, шi δουράτεος, α, ον, noet: [δόρυ] de лemnŏ.

Δουρατόγλυφος (ὁ, ἡ), Ion: noet: în лoкŏ de δορατόγλυφος.

Δούρειος, α, ον, noet:, шi

Δουρήϊος, η, ον, Ion:=Δουράτειος.

Δουρηνεκής, έος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, ἐνέγκω] întinsŏ, kît aжъnцe лanчea. ‖ (neŏt:) Δουρηνεκές, adв: kît o aŏвîpлitŏpъ de лanчe (saŏ de sъцeatъ).

Δουρί, noet: Ion: în лoкŏ de δόρατι, dat: aл лŏĭ δόρυ.

Δουριαλής, έος, шi

Δουριάλωτος, ου (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de δοριάλωτος.

Δουρικλει(κλυ)τὸς, ἡ, όν, noet: în лoкŏ de δορυκλυτὸς. [δόρυ, κλέος, шi κλύω].

Δουρικτητὸς, ἡ, ὸν, Ion: în лoкŏ de δορίκτητος.

Δουρίληπτος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŏ de δορίληπτος.

Δουριμανής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŏ de δοριμανής.

Δούριος, α, ον, noet: în лoкŏ de δούρειος.

Δουριπετής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŏ de δοριπετής.

Δουρίπληκτος (ὁ, ἡ). Ion: în лoкŏ de δορίπληκτος.

Δουριτυπής, έος (ὁ, ἡ), Ion: лoвitŏ (гъвpitŏ) кŏ sŏлiцъ. 2) въtŏtŏ, вîpîtŏ în лemnŏ. «Σφύρα —» (вezĭ шi δρυοπαγής). [δόρυ, τύπτω].

Δουρίφατος (ὁ, ἡ), noet: [δόρυ, φάω, φένω] omopîtŏ кŏ sŏлiцa.

Δουροδόκη (ἡ), noet: [δόρυ, δέχομαι] teaкъ de лanчe, =кŏ...

Δουροθήκη (ἡ), noet: Ion: în лoкŏ de δορατοθήκη.

Δουρομανής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŏ de δοριμανής.

Δουροπαγής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŏ de δορυπαγής.

Δουρὸς, noet: Ion: în лoкŏ de δόρατος, цen: aл лŏĭ δόρυ.

Δουροτόμος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în лoкŏ de δρυοτόμος.

Δούρων, поеt: Іоn: în локš de δοράτων, џеn: îm: ал лšї δόρυ.

Δούς, δοῦσα, δόν, акt: пех: 2: de партч: ал лšї δίδωμι.

Δοχαῖος, α, ον, = Δεκτικός, înкъпъторš. [ші

Δοχεῖον (τὸ), локš, saš васš прiimitорš (înкъпъторš) în sine de чева. [ші

Δοχεύς, έως (ὁ), прiimitорš de чева. 2) = Δοχεῖον. [din

Δοχή (ἡ), прiimire(прiеtенеаскъ); оспъцš; (рар) = Δοχεῖον. «Χελῆς — ». Еѵр: [δέχομαι].

Δοχήϊον (τὸ), Іоn: în локš de δοχεῖον.

Δοχμαϊκός, ἡ, όν, =(saš гремit în локš de) δοχμιακός.

Δοχμαῖος, (гремit) în локš de λοχμαῖος.

Δοχμή, saš δόχμη (ἡ), [δέχομαι] šпš фелš de мъсšръ de întind: (патрš деџете лiniite), (прin ѵрт:) = Δῶρον, ші Παλαιστή. [de šпde

Δοχμιακός, ἡ, όν, (прinч:)мъсšръ (меtр:), че se ziче ші πενθημιμερές, копрinzъtоаре de чinчї silaве în doъ пiчоаре (Вакхеš ші Іамвš, saš Іамвš ші Amfimaкрš). [ші

Δόχμιος, α saš ος, ον, поеt: кšрмеziшš, пiezишš, кšлкатš; (fir:) îndoiosš, енiгматiкš.

Δοχμόλοφος (ὁ, ἡ), поеt: (коїfš) кš кресаstа плекатъ ла о парте. [δοχμός, λόφος].

Δοχμός, ἡ, όν, поеt: = Δόχμιος. [de šпde.

Δοχμόω -ῶ -ώσω, поеt: кšлкš, înковоїš, плекš чева ла о парте. ‖ (miж:) мъ плекš. «Δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν». Оm: Іmn:

Δοχός (ὁ, ἡ), = Δεκτικός, înкъпъторš. ‖ (sšвst:) = Δοχεῖον, ші (прinч:) Δεξαμενή.

Δράβη (ἡ), о плантъ, šпš фелš de кардамš. (Плin: о пšмеште δρυοφόνον).

Δράγδην, аdв: поеt: апšкаt, џinšt кš мiна, [ші

Δράγμα (τὸ), кitš поаte апšка чinева кš мiна; (прinч:) znопš, мъпšкiš (de sпiче de грiš, ші чл:); (прin întind;) песечерате semъпъtšрї; ші пiрџе de poade. [δράσσομαι]. [de šпde

Δραγματευω, вiit: -εύσω, = Δραγμεύω.

Δραγματολόγος (ὁ, ἡ), кšлеџъторš de мъпšкї, saš znопї de грiš, ші чл:. [δράγμα, λέγω].

Δραγματοφόρος (ὁ, ἡ), къръторš de znопї, saš мъпšкї de грiš, ші чл:. [δράγμα, φέρω].

Δραγμεύω, вiit: -εύσω, аdšпš sпiчеле, ші ле факš мъпšкї. [din

Δραγμή (ἡ), = Δραγμός. 2) = Δράγμα. (везї ші δραχμή)

Δραγμίς, ίδος (ἡ), dim: ал лšї δραγμή, ші δραχμή; ші = Δράξ; (прinч:) кitš апšкъ, ia чinева кš деџетеле. «Ὀριγάνου δραγμίδα, ὅσην τοῖσι (τρισὶ) δακτύλοισι περιλαβεῖν». Іпкр:

Δραγμός (ὁ), [δράσσομαι] апšкъtšръ кš мiна.

Δραθεῖν, поеt: în локš de δαρθεῖν, пех: 2: de înf: ал лšї δαρθάνω.

Δραίην, пех: 2: de ѵоft: ал лšї διδράσκω.

Δραίνω, поеt: în локš de δράω, saš δρασείω.

Δράκαινα (ἡ), fem: ал лšї δράκων.

Δρακαινίς, ίδος (ἡ), šпš фелš de пеште. (везї δράκων).

Δράκαυλος (ὁ, ἡ), поеt: коплокšitорš кš валаšрš. [δράκων, αὐλή]. (еnit: ал Мiпервеї).

Δρακέεσσι, поеt: dat: îm: ал лšї δράκος.

Δρακείς, εῖσα, έν, поеt: пех: 2: de партч: ал лšї δέρκομαι.

Δρακονθόμιλος (ὁ, ἡ), поеt: пеtрекъtорš кš валаšрї. [δράκων, ὅμιλος].

Δρακόντειος, α, ον, кšвепitš ла (аtinгъторš de) валаšрš. [ші

Δρακοντίας, ου (ὁ), чел de формъ, saš мърiме de валаšрš. «Σκυθς—». At: šпš фелš de крastавете, saš довлеакš. [ші

Δρακοντιάς, άδος (ἡ), поеt: în локš de δρακοντεία, fem: ал лšї δρακόντειος. «Πέλεια —». Nik: šпš фелš de порšмвš, saš колšмвš. [ші

Δρακόντιον (τὸ), dim: ал лšї δράκων. 2) šпš фелš de плантъ. 3) šпš фелš de пеште. везї δρακαινίς. 4) šпš фелš de верме, saš de матерiе în форма вермелšї адšкъtоаре de воалъ (че se пасте sšвt пiеле маї кš seамъ а копiiлор). [ші

Δρακοντίς, ίδος (ἡ), šпš фелš de пасъре. касъ δρακοντιάς. 2) (anat:) аrtерiа чеа маре а iнiмеї. [δράκων].

Δρακοντόβοτος (ὁ, ἡ), поеt: пъsštš, ad: мiнкатš de валаšрї. [δράκων, βόω, βόσκω].

Δρακοντογενής, έος (ὁ, ἡ), пъsštš, saš трасš din валаšрš. [δράκων, γένος]. (еnit: ал Тевепiлор).

Δρακοντοέθειρα (ἡ), поеt: = Δρακοντόμαλλος. [δράκων, ἔθειρα].

Δρακοντοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în формъ de валаšрš, de фелšл валаšрiлор. [δράκων, εἶδος]. [de šпde

Δρακοντοειδῶς, adв: în felŭ de балаурŭ, înколъчit.

Δρακοντόκομος (ὁ, ἡ), noet: =Δρακοντόμαλλος. [δράκων, κόμη].

Δρακοντολέτης, ου (ὁ), noet: пръпъditорŭ de балаурŭ. [δράκων, ὀλέω].

Δρακοντόμαλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кв балаурĭ în локŭ de nерĭ, saŭ плete. [δράκων, μαλλός].

Δρακοντόμιμος (ὁ, ἡ), noet: imitatŭ дѕпе (фъкѕtŭ în formъ de) балаурŭ. [δράκων, μῖμος]. =кѕ

Δρακοντόμορφος (ὁ, ἡ), чел кѕ фiгѕръ de балаурŭ. [δράκων, μορφή].

Δρακοντόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet:=Δρακοντογενής. [δράκων, παῖς].

Δρακοντόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пічоаре de балаурŭ. (epit. ал џiганџілор). [δράκων, πούς].

Δρακοντοφόνος (ὁ, ἡ), шi

Δρακοντοφόντης, ου (ὁ), noet: omopîtорŭ de балаурĭ. [δράκων, φένω].

Δρακοντόφρουρος (ὁ, ἡ), noet: пъzitŭ de балаурĭ. [δράκων, φρουρά].

Δρακοντώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δρακοντοειδής; (în џen:) selbatiкŭ, грозавŭ (ка ѕnŭ балаурŭ). [δράκων].

Δράκος, εος -ους (τὸ), (прінч: ла îm:) noet: окiŭ. [шi

Δράκων, οντος (ὁ), шарпе mаре, балаурŭ. 2) ѕnŭ felŭ de peште (ал къреia dim: este ἡ δρακαινίς. вezĭ шi λαμία). 3) (fir:) връџаръ, saŭ гiордanŭ în formъ de шарпе. (de aчi шi Rom: дракѕ, înкiпѕitŭ ка балаурŭ). [ἔδρακον, nex: ал лѕĭ δέρκομαι].

Δρακὼν, οῦσα, όν, noet: nex: 2: de партч: ал лѕĭ δέρκομαι.

Δράμα (τὸ), [δράω] faптъ (Лat: factum), лѕкрѕ istopiкŭ, întîmпларе (прінч: tpistъ шi комплiкаtъ). 2) (овiч:) dpamъ, бѕкаtъ, saŭ imitatiвъ pепpesintaџie de o faптъ, поemъ (прінч: tpaџiкъ); (fir:) вiклeпоасъ ѕпeлtitѕръ. [de ѕnde

Δραματίζω, biit: -ίσω, експѕiŭ, pепpesintŭ чева teatpaлŭ, saŭ dpamatiчеште; (maĭ овiч: комnѕѕѕл διαδραματίζω). [шi

Δραματικὸς, ἡ, ὸν, dpamatiкŭ, saŭ teatpaлŭ. [de ѕnde

Δραματικῶς, adв: în felŭ de dpamъ, ка o бѕкаtъ teatpaлъ.

Δραμάτιον (τὸ), dim: ал лѕĭ δράμα, скѕрtъ tpaџedie, saŭ комodie.

Δραματοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, компѕiŭ dpame; saŭ експѕiŭ (повesteскŭ) чева ка o dpamъ. [шi

Δραματοποιία (ἡ), компѕnере, saŭ pепpesintaџie de dpamъ; (fir:) вiклeпоасъ ѕпeлtitѕръ. [din

Δραματοποιὸς (ὁ), noet: dpamatiкŭ. [δράμα ποιός].

Δραματουργέω -ῶ, biit: -ήσω, =Δραματοποιέω: (fir:) ѕпeлteскŭ вiклenĭĭ. [δραματουργός]. [de ѕnde

Δραματούργημα (τὸ), поemъ dpamatiкъ; (fir:) вiклeпоасъ ѕпeлtiтѕръ, saŭ плъѕmѕitѕръ.

Δραματουργία (ἡ), = Δραματοποιία. [din

Δραματουργὸς (ὁ), = Δραματοποιὸς. [δράμα, ἔργον].

Δραμεῖν, nex: 2: de înf: ал лѕĭ τρέχω.

Δράμημα (τὸ), noet: = Δρόμος, алергъtѕръ.

Δραμητέον, nosit:, шi

Δραμοῦμαι, biit: ал neîntpeв: δρέμω, = τρέχω.

Δρᾶναι, nex: 2: de înf: ал лѕĭ διδράσκω.

Δρᾶνος, εος (τὸ), noet: faптъ, лѕкрѕ; пѕtepe aктiвъ, aктiвitate.

Δρὰξ, ακὸς (ἡ), [δράσσω] кîtŭ апѕкъ în sine mîna stpînsъ, пѕmnŭ. «Πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτὸν». Batpxm:

Δραπεταγωγὸς (ὁ, ἡ), întopкъtорŭ de poвĭ fѕгарĭ. [δραπέτης, ἄγω].

Δραπέτευσις, εως (ἡ), fѕгъріpe. [din

Δραπετεύω, biit: -εύσω, fѕгŭ пе fѕріш, mъ fѕгъреsкŭ. [din

Δραπέτης, ου (ὁ), [διδράσκω] (прінч: poвŭ) fѕгарŭ. [de ѕnde

Δραπετίδης, ου (ὁ), noet: (dim:) în локŭ de δραπέτης. [шi

Δραπετικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорŭ de fѕгарŭ (poвŭ). [de ѕnde

Δραπετικῶς, adв: fѕгъреште, ка fѕгарŭ.

Δραπετίνδα, adв: кѕtъ ἀποδιδρασκίνδα.

Δραπέτις, ἴδος (ἡ), fem:, шi

Δραπετίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ δραπέτης.

Δραπετοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорŭ, saŭ прiчінѕitорŭ de fѕгъріа кѕĭва. [δραπέτης, ποιός].

Δραπέτρια (ἡ), (maĭ поŭ) = Δραπέτις.

Δρασείω, (fъръ biit:) [δράω] dopeскŭ a лѕкра, a съвîрші чева.

Δράσιμος (ὁ, ἡ), noet: =Δραστικὸς, aктiвŭ. 2) = Δραστέος. [din

Δράσις, εως (ἡ), лѕкраре, saŭ лѕкрътоаре пѕtepe. «Φαρμάκου δράσις». Лѕч: [δράω].

Δρασκάζω, biit: -άσω, = Ἀποδιδράσκω, mъ aсѕnzŭ, ка съ mъ fѕгъреsкŭ. [δράσκω, διδράσκω]. [de ѕnde

Δράσκασις, εως (ἡ), fɤгъpipe; saȣ sinin-џъ întp' aчeasta.

Δρασμὸς, (ὁ), [διδράσκω] fɤгъpie, saȣ пe askɤns fɤгъ.

Δράσσω(ττω), ши (miж: maĭ întpeв:) δράσσο(ττο)μαι, вiit: -άξω, -ομαι, апɤкȣ кɤ mîna, iaȣ кɤ пɤmnɤ. «Ἀλῶν δραξάμενος». Плt: (ши fir:) «Καιροῦ («Ἀφορμῆς)— ». Diod: nemepind; (ши кɤ ак: npea pap). «Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πονηρίᾳ αὐτῶν». Skp: npinzind, saȣ astɤnînds ле гɤpa.

Δράστειρα (ἡ), fem: ал лɤĭ δράστης.

Δραστέος, α, ον, пos: ал лɤĭ δράω, tpe-вɤinчosȣ a se лɤкpa, saȣ de fъкɤt.

Δραστὴρ (ὁ), (enit: ал лɤĭ δοῦλος, saȣ ὑπηρέτης) лɤкpъtopȣ, mɤnчitopȣ, aktiвȣ. [δράω].

Δραστὴρ (ὁ), =Δραπέτης. [διδράσκω].

Δραστήριος, α, ον, iɤte ши îndemînatiкȣ ла лɤкpape, aktiвȣ, ши чл: [δραστήρ]. [de ɤnde.

Δραστηριότης (ἡ), aktiвitate. [ши

Δραστηρίως, adв: кɤ aktiвitate.

Δράστης, ου (ὁ), noet: [δράω]=Δραστήρ.

Δράστης, ου (ὁ), noet: [διδράσκω].=Δρα-πέτης.

Δραστικὸς, ἡ, ὸν, =Δραστήριος. [deɤnde

Δραστικῶς, adв: = Δραστηρίως.

Δραστιουργὸς (ὁ, ἡ), [δράστις, ἔργον] лɤ-кpъtopȣ de...

Δράστις, εως (ἡ), ɤnȣ felȣ de inȣ, = Βύσσος.

Δραστοσύνη (ἡ), noet: =Δραστηριότης.

Δρατὸς, ἡ, ὸν, noet: în лoкȣ de δαρτός.

Δράττω, вiit: δράξω, At: în лoкȣ de δράσσω.

Δραχμαῖος, α, ον, = Δραχμιαῖος. [din

Δραχμὴ (ἡ), [δράσσω] (ка гpeɤtate) de o notpiвъ кɤ 72 гpъɤnte de гpîȣ; (adiкъ, npinч:) kît îa чineвa кɤ deџeteлe. (вezĭ ши δραγμίς); (npin ɤpm:) dpamȣ (de aчi depiвatȣ) anpoksimatiв. 2) (ка monetъ) dpaxmъ, de onotpiвъ кɤ шase (At:) oвoлĭ. [de ɤnde

Δραχμήϊος, η, ον, în лoкȣ de

Δραχμιαῖος, α, ον, кape tpaџe, saȣ npe-џɤieшte o dpaxmъ: [ши

Δραχμίδιος, α, ον, noet: în лoкȣ de δραχμιαῖος. [ши

Δραχμίον (τὸ), dim: ал лɤĭ δραχμή. [ши

Δραχμὶς, гpeшit în лoкȣ de δραγμίς.

Δράω -ῶ, вiit: δράσω, (pas: tpe: de кɤ: δέδρασμαι, ши δέδραμαι, nex: ἐδράσθην) = Πράττω, faкȣ, sъвîpшeskȣ. «Οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. Aten: «Δρᾶσαί τι ἢ παθεῖν γεν-ναῖον». Epd: «Οἶσθ' ὃ δρᾶσον»; Apstf: (fps: At:) în лoкȣ de δρᾶσον, οἶσθα ὅ; (snpe a-пъpape de nopɤnчitoapea aɤnpime). (ши pas:) «Μήτε δεδραμένα, μήτ' εἰρημένα πω». Apstf: «Αἰσχυνόμενοι τοῖς δρωμένοις». D: Kas: «Τῶν περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντων». Tɤч: 2) kontpiвɤieskȣ, foлoseskȣ; (med:) лɤкpezȣ (maĭ de mɤлte opĭ în a tpeia neps:) «Τουτὶ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον»; Apstf: чe foлoseшte? saȣ чe faчe? (ши npenos:) «Ὁ ἁγνὸς πρὸς ἁγνείαν πιστεύεται δρᾶν». Π: Eџ: (вezĭ ши ποιέω). || (timnĭĭ aчestɤĭ вepвȣ se konf: кɤ aĭ лɤĭ διδράσκω).

Δρεπάνη (ἡ), = Δρέπανον. [de ɤnde

Δρεπανηὶς, ίδος (ἡ), noet: кɤвenitъ ла (asemъnatъ кɤ, saȣ foлositoape ка) seчepъ, saȣ koasъ.

Δρεπανηφόρος (ὁ, ἡ), nɤptъtopȣ de (saȣ înapmatȣ кɤ) koase. [δρέπανον, φέρω].

Δρεπάνιον (τὸ), dim: ал лɤĭ δρέπανον, mikъ seчepъ, saȣ kosopȣ de кɤpъџat no-mĭ, saȣ плiвit вie.

Δρεπανὶς, ίδος (ἡ) ɤnȣ felȣ de пasъpe кɤ чiokȣ ка seчepъ. (вezĭ ши κεγχρίς). [δρέπανον].

Δρεπανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ши adв:) ειδῶς, înkoвoiatȣ în fopmъ de seчepъ, saȣ koa-sъ. [δρέπανον, εἶδος].

Δρέπανον (τό), [δρέπω] seчepъ, saȣ koasъ.

Δρεπανουργὸς (ὁ), лɤкpъtopȣ, fъкъtopȣ de koase. [δρέπανον, ἔργον].

Δρεπανώδης, εος (ὁ, ἡ), =Δρεπανοειδής.

Δρεπτεὺς, έως (ὁ), кɤлeгъtopȣ de вie, ши алte poade. [ши

Δρεπτὸς, ἡ, ὸν, de кɤлes (вie), saȣ de adɤnat (алte poade). [din

Δρέπτω, noet: în лoкȣ de...

Δρέπω, ши (miж: ши maĭ întpeв: maĭ кɤ seamъ fir:) δρέπομαι, вiit: -έψω, -ομαι, (кɤ ак: saȣ џen:) taiȣ, кɤлeгȣ poade, fлopĭ, fpɤnze, ши чл; seчepȣ, adɤnȣ; (în џen:) iaȣ; (fir:) mъ înnъpтъшeskȣ, doвîndeskȣ. «Ἐὰν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χωρίων δρέπῃ». Плt: «Ἑτέρων δρεπτομένων μέλι». Eпiгp: (ши fir:) «Τιμὰν δρέπει». Пind: (ши npiн întind:) «Αἷμα δρέψασθαι θέλεις»; Esxл:

Δρεψεύμενος, Dop: înлoкȣ de δρεψόμε-νος, miж; вiit: de пaptч: ал лɤĭ δρέπω.

Δρῆναι, Ion: în лoкȣ de δρᾶναι, nex: 2: de înf: ал лɤi διδράσκω.

Δρησμὸς (ὁ), Ion: în лoкȣ de δρασμός.

Δρησμοσύνη, noet: în лoкȣ de Δρασμο-σύνη [δράω], = Δραστοσύνη, ши δραστηριότης, sлɤжвъ, џepemonie. 2) (maĭ noȣ) [διδρά-σκω] = Δρασμός.

Δρήστειρα, δρηστήρ, δρηστήριος, Ion: în локѕ de δράστειρα. ші чл:

Δρηστοσύνη (ἡ), Ion; поеt: în локѕ de Δραστοσύνη.

Δριάεις, εσσα, εν, поеt: плінѕ, акоперітѕ кѕ еарвъ верde. [ші

Δριάω -ῶ, віit: -άσω, sîntѕ înверzітѕ. [δρίον].

Δρίλαξ, ακος (ὁ),=Βδέλλα, dim: ал лѕї δρῖλος.

Δριλοπότης,=Μύζουρις. [δρῖλλος(2), πίνω].

Δρῖλος (ὁ), pîmъ de пъмîntѕ, че еѕе dѕпе плоаїе. 2) (fir:) мемврѕ џепitалѕ ал вървatѕлѕї.

Δριμέως, adв: кѕ іѕџеалъ (ла гѕstѕ), кѕ акріме, saѕ амърічіѕne. [δριμύς].

Δρίμη (ἡ), (прінч: ла în:) џерѕл чел tape; ші (din контра) zілеле челе маї fервінџї але капікѕлелор.

Δριμυγμὸς (ὁ), поеt: în локѕ de δριμύτης. [δριμύσσω].

Δριμύλος, η, ον, dim: ал лѕї

Δριμὺς, εῖα, ύ, (прінч:) іѕte (ла гѕstѕ saѕ мірosѕ), tape ѕstѕръторѕ. «Φύλλα δὲ ἔχει δριμύτερα εὐζώμου». Dѕкр: «Δριμύτατος καπνὸς ὁ ἀπὸ ξύλου συκίνου. Apstf: «Οἶνος δριμύς». Лѕч: 2) амарѕ; (fir:) atinгъторѕ. «Δριμεῖα χολή». Ткр: «Βέλος, («Σκῶμμα) δριμύ. «Om: 3) (în џен:) аџерѕ, іѕte, пъвалнікѕ; пекъжічоѕѕ. «Ἄχος («Μένος) δριμύ». Om: Es: «Ἔρως («Πόθος) δριμύς». Пл: «Πόλεμος —». Епігр: 4) (fir:) віоїѕ, sпірtoѕѕ (sпре рѣѕ), вікленѕ. «Βλέμμα δριμύ». D: Kas: «Δριμὺ Σισύφου γένος». Eѕр: «Ἐπίβουλον, καὶ δριμὺ θηρίον». Плt: «Δριμὺς καὶ δικανικὸς». Плt: «Λέξις δριμεῖα». Ермџ: «Δριμύτατον ἀνθρώπιον». Sin: ‖ (неѕt:) δριμύ, adв: în локѕ de δριμέως. (прінч: în fраѕ:) «Δριμὺ ἐμβλέπειν (ἀποβλέπειν, ἐνορᾷν)». = Κρόμυα («Κάρδαμα) βλέπειν». Apstf: [de ѕnde

Δριμύσσω(ττω), віit: -ύξω, ѕsіѕрѕ; (fir:) mîхneѕкѕ, амъръѕкѕ. (везї ші δάκνω). [ші

Δριμύτης (ἡ), іѕџеалъ, saѕ калitatea лѕї δριμὺς (везї zічереа). «Ὄξους, («Καπνοῦ, «Οὔρων, ші чл:) —». 2) (fir:) іѕteџіме, аџеріме de minte; вікленіе. «Ἡ πρὸς τὰ μαθήματα —». Плt: «Σκωμμάτων —». Лѕч: «Προοιμίου —». Ермџ:

Δριμυφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, мъnîнкѕ mînкърї іѕџї. [ші

Δριμυφαγία (ἡ), mînкаре de лѕкрѕрї іѕџї. [din

Δριμυφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторѕ (іѕвіторѕ) de mînкърї іѕџї. [δριμὺ, φάγω].

Δρίον, saѕ

Δρίος, εος -ους (τὸ), поеt: = Δρυμος. пъdѕре.

Δροίτη (ἡ), поеt: =(saѕ греміt în локѕ de) δρύτη.

Δρομάασκεν, везї δρωμάω.

Δρομάδην, adв: = Δρομαίως.

Δρομαῖος, α, ον, алергînd (în fѕга маре). [δρόμος]. [de ѕnde

Δρομαίως, adв: кѕ алергаре foarte гравнікъ. [ші

Δρομὰς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), поеt: în локѕ δρομαῖος. «Δρομάδι κώλῳ». Eѕр: «Δρομάσι βλεφάροις». Eѕр: ‖ «Κάμηλος — ». къмілъ кѕ о кокоашъ нѕмаї. ‖ «Γυνὴ δρομάς. (ші фъръ ѕѕв:) «Δρομὰς». femeie înвіершінѕнатъ, каре алеаргъ пе ѕліџе. [ші

Δρομεὺς, έως (ὁ), алергъторѕ: пеzodpomѕ, кѕріерѕ. 2) лѕпtъторѕ în алергаре. [ші

Δρόμημα (τὸ), поеt: = (saѕ греміt în локѕ de) δράμημα.

Δρομίας, ου (ὁ), (рар) în локѕ de δρομεύς. [ші

Δρομικὸς, ή, όν, îndemînatікѕ, deпрінсѕ ла алергаре, гравнікѕ. [δρόμος]. [de ѕnde

Δρομικῶς, adв: =Δρομαίως.

Δρομοκάμηλος (ἡ), (маї поѕ) în локѕ de [δρομὰς, κάμηλος].

Δρομοκήρυξ, υκος, кѕріерѕ trіміѕѕ (прінч: în време de реѕвоїѕ) кѕ мtірї, saѕ пропѕнерї. [δρόμος, κήρυξ].

Δρόμος (ὁ), алергаре. «Δρόμου τινες ἤρξαντο». Ksn: «Οὐ βάδην, ἀλλὰ δρόμῳ καὶ σπουδῇ». Пл: 2) (прін întind:) локѕ, хотърîtъ distanџъ, ѕnde овічнѕіеште а алерга, saѕ а ѕмвла, saѕ кîtѕ поате петрече ѕмвлînd, алергînd чінева; ѕліџъ; saѕ піаџъ. «Φασὶν ἀπωτέρους εἶναι τῶν ἐν τοῖς δρόμοις τοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς περιπάτους». Плt: «Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ἵπποι». Іл: Ψ. «Ἵππου δρόμον καταβαίνων ἐπὶ θάλασσαν. Dm: «Ἡμέρας δρόμος». Eр: «Δρόμον ἡμερῶν πέντε ἀπέχουσα». Пл: «Δύ' ἢ τρεῖς δρόμους περιεληλυθότες». Плt: «Οὐ γὰρ ἐν Ἰθάκῃ δρόμοι εὐρέες. Od: D. (ші (fir:) «Ἐκτὸς δρόμου φέρομαι». Плt: «Πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἐστ' ἔξω δρόμου». Esхл: пекѕвеnітѕ, афаръ din кале. [пеîntр: δρέμω, =τρέχω]. [de ѕnde

Δρόμων, ωνος (ὁ), (în џен:) =Δρομεύς. (парt: 2) ѕнѕ фелѕ de коравіе іѕtе-плѕtітоаре, (Франџ:) **paquebot.** 3) ѕнѕ фелѕ de stакоѕѕ de маре.

Δροσερὸς, ά, όν, ротъроѕѕ; ѕмеdѕ; fраџеdѕ; ръкороѕѕ. [ші

Δροσίζω, biit: -ίσω, роърезъ; ръкорескъ; stропескъ. [ші

Δροσίη (ἡ), Ion: în локъ de Δροσία, = Δρόσος. [ші

Δρόσιμος (ὁ, ἡ), ші

Δροσινὸς, ἡ, ὸν, noel: = Δροσερός. [δρόσος].

Δροσοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, торнъ, върсъ роъ. [din

Δροσοβόλος (ὁ, ἡ), върсъtоръ de роъ, ръкоріtоръ. [δρόσος, βάλλω].

Δροσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ειδῶς, чел în felъ de роъ, ка роа, роосъ. [δρόσος, εἶδος].

Δροσοείμων, ονος (ὁ, ἡ), иерtъtоръ de ръкоroase înвръкъminte. [δρόσος, εἶμα].

Δροσόεις, εσσα, εν, noel: în локъ de δροσερός.

Δροσομέλι, ιτος (τὸ), = Ἀερόμελι. [δρόσος, μέλι].

Δροσοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), neste каре înгеацъ роа. «Φύλλα — ». Fiл: [δρόσος, πάγος].

Δροσοπάχνη (ἡ), роъ fъкаtъ врътъ, adікъ кат înгеацатъ. [δρόσος, πάχνη].

Δρόσος (ἡ), роъ; (прin întind:) пікътърї de ор че зmezeaлъ; (de unde) лакрътї. 2) noel: апъ; (în цen:) зmezeaлъ. 3) (fir:) ор че лакръ tinеръ (fраuедъ, moале). «Λεόντων δρόσον». Esx.л: пиї de леї de кърind fъtаці. (везї ші ἔρση, ші χλούνης).

Δροσότροφος (ὁ, ἡ), хръnitъ, кресkutъ de роъ. [δρόσος, τρέφω].

Δροσοφόρος (ὁ, ἡ), aduкъtоръ (коnpinzъtоръ) de роъ; роосъ, ръкоріtоръ. [δρόσος, φέρω].

Δροσόω -ῶ, biit: -ώσω, noel: în локъ de δροσίζω. [ші

Δροσώδης, εος (ὁ, ἡ), роосъ, пліnъ de роъ; saъ ка роа; ръкоросъ. [δρόσος].

Δρύαξ, ακος (ὁ, saъ ἡ), (прінч: ла îm:) înковоіаtеле гроase лemne, din каре este клъdітъ вaрtea чea de жоs a коръбії. (везї ші δρύοχος). [ші

Δρυάριον (τὸ), dim: ал лuї δρῦς. [ші

Δρυὰς, άδος (ἡ), (прінч: νύμφη) zinъ de пъдуре, = Ἀμαδρυὰς (везї zічереа). 2) = (saъ греші în локъ de) Δρύαξ. [δρῦς].

Δρυηκόπος (ὁ, ἡ), noel: în локъ de δρυοκόπος.

Δρυΐδαι (οἱ), преоцї ші filosofї аї вечілор Галацї. [ші

Δρυΐνας, ου (ὁ), unъ felъ de шарпе. (везї ші χέλυδρος). [ші

Δρύϊνος, η, ον, de stежаръ, de коначіъ; (saъ în цen:) de лemnъ; (прin крm:) asпръ. || (subst:) = Δρυΐνας. [ші

Δρυΐτης, ου (ὁ), ші Δρυΐτις, ιδος (ἡ), (stn:) чел în пропорціе saъ asemънаре кu stежарul. «Κυπάριττος — ». Tfp: каре дъ влъstаръ dupе tъіере. || (subst: връ:) unъ felъ de піаtръ, че арde ка лemnul. 2) (fem) unъ felъ de плantъ. [δρῦς].

Δρύκαρπον (τὸ), (прінч: ла îm:) роаdа stежарулuї, rîndъ; (în цen:) = Ἀκρόδρυον. [δρῦς, καρπός].

Δρυκολάπτης, ου (ὁ), = Δρυοκολάπτης.

Δρυμὰ (τὰ), noel: îm: (nерег:) ал лuї δρυμός.

Δρυμάζω(σσω), biit: -άξω, (foapte рар) în локъ de δρύπτω, sfіші; (прin întind:) = Σπλεκόω.

Δρυμόνιος, α, ον, чел че петрече прin пъдурї. «Ἄρτεμις — ». Opf: [din

Δρυμὸς (ὁ), = Δρυμὼν, пъдуре (maї кu seamъ de stежарї). || noeцiї zік de опоtрівъ ла îm: Δρυμοὶ, ῶν (οἱ), ші δρυμὰ, ῶν (τὰ). [δρῦς].

Δρυμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че iubеште (se мълцумеште a' петрече în) пъдурї. [δρυμὸς, χαίρω].

Δρυμώδης, εος (ὁ, ἡ), пъдуросъ· [ші

Δρυμὼν, ῶνος (ὁ), = [Δρυμὸς] пъдуре.

Δρυοβάλανος (ἡ), роdul stежарулuї, rîndъ. [δρῦς, βάλανος].

Δρυοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), вопsitъ кu коажъ de stежаръ. [δρῦς, βαφή].

Δρυογόνος (ὁ, ἡ), (пароks:) пъsкъtоръ de stежаръ. «Ὄρη — ». Apstf: 2) (пропароks:) пъsкutъ din stежаръ, saъ din копачіъ. «Νύμφη — ». (каutъ Ἀμαδρυὰς). [δρῦς, γόνος].

Δρυόεις, εσσα, εν, noel: în локъ de δρυώδης, пліnъ de копачї, пъдуросъ. [δρῦς].

Δρυοκοίτης, ου (ὁ), noel: чел че îшї аре кulкuшul, saъ кuібul d' asupра, saъ înъuntрul копачілор. Τέττιξ — ». Eпгр: [δρῦς, κοίτη].

Δρυοκολάπτης, ου (ὁ), unъ felъ de пасъре, геопоае (каре гъureште кu чіокul копачії кuаtînd fурнічї, ші чл:). [δρῦς, κολάπτω].

Δρυοκόπος (ὁ, ἡ), tъіеtоръ de копачї, saъ лemne. || (subst:) = Δρυοκολάπτης. [δρῦς, κόπτω].

Δρυοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noel; = Δορυπαγής. «Στόλος — ». Sof: 2) înfiiпtъ, saъ de înfiпt în лemne. «Πάσσαλος — ». Sхол: ал лuї Sof: (везї ші δουριπαγής). [δρῦς, πήγνυμι].

Δρυοπτερὶς, ίδος (ἡ), ɤnɤ̆ feлɤ̆ de плantъ, че se фаче пе ла ръdъчina векілор stежарĭ, шi але къріа fpɤnze se întind semъnînd a apinĭ. [δρύς, πτερὸν].

Δρύος, εος (τὸ), în лoкɤ̆ de δρίος.

Δρυοτομία (ἡ), tъiepe de копачĭ. [шi

Δρυοτομικὸς, ἡ, ὸν, atinrъtopɤ̆ de (saɤ̆ folositopɤ̆ ла) tъiepe de копачĭ. «Δρυοτομική» meшteшɤгɤл tъietopɤлɤĭ do копачĭ. [din

Δρυοτόμος (ὁ, ἡ), [δρύς, τέμνω] tъietopɤ̆ de копачĭ, saɤ̆ de лemne; (în ɥen:) лɤкpъtopɤ̆ de лemnɤ̆.

Δρυοφόνον (τὸ), ɤnɤ̆ feлɤ̆ de плantъ, кaɤlъ δράβη. [δρύς, φόνος].

Δρυοφόρος (ὁ, ἡ), = Δενδροφόρος. «Χωρίον —». Eɤst: [δρὺς, φέρω].

Δρύοχον (τὸ), = кɤ...

Δρύοχος (ὁ), noet: [δρὺς, ἔχω], = Δρυμός. 2) (maĭ обіч: шi nɤmaĭ ла îm:) înковоiateлe лemne, че sлɤжesк ла карena, saɤ̆ naptea de жos a коръвii; (fir:) înчenɤtɤл (temeiɤл) op къріа întpenpindepĭ; (de ɤnde) «Ἐκ δρυόχων ναυπηγεῖσθαι». Плв: кɤ tolɤл din noɤ̆. (шi fir:) «Δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς». Apstf:

Δρύοψ, οπος (ὁ), ɤnɤ̆ feлɤ̆ de пasɤpe (aлta de кît δρυοκολάπτης). вeзĭ Apstf: Пasɤpĭ (Ὄρνιθες) 304. [δρὺς, ὤψ].

Δρυπεπὴς, [δρὺς, πεπαίνω], шi

Δρυπέτης, [δρῦς, πίπτω] εος, saɤ̆ έος (ὁ, ἡ), (npinч: καρπὸς, poadъ) коntɤ̆, шi къzɤtɤ̆ de sine din nomɤ̆; (npin ɤpm:) кɤ desъвîpшipe коntɤ̆, шi вeшtedɤ̆. «Φοῖνιξ («Δαφνὶς, «Ἰσχὰς («Ἐλαία) —». Eл: шi Dsкp: шi Atn: (шi fir:) «Μᾶζα («Ἑταίρα) —». Atn: шi Apstf: tpeкɤtъ, pesкoantъ.

Δρύπεψ, επος (ὁ, ἡ), noet: în лoкɤ̆ de δρυπεπής.

Δρυπίς, ίδος (ἡ), ɤnɤ̆ feлɤ̆ de копъчелɤ̆ rimnosɤ̆. [din

Δρύπτω [θρύπτω], віit: δρύψω, (npinч:) srîpiɤ̆, pɤnɤ̆, жɤnoiɤ̆, sfîшiɤ̆ кɤ ɤnгiiлe; (npin întind:) îmĭ smɤлгɤ̆ пъpɤл (maĭ кɤ seamъ de жaлe). «Δρύπτε κάρα». Eɤp: (шi miж:) «Δρυφαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειάς». Od: B. (шi fъpъ kazɤ̆). «Αἱ δὲ γυναῖκες ἀναβοήσασαι ἐδρύπτοντο». Ksn: (вeзĭ шi Δρυμάζω, шi ἀμύσσω).

Δρῦς [în afin: кɤ δόρυ], υὸς (ἡ), ɤnɤ̆ feлɤ̆ de копачіɤ̆, stежарɤ̆; (în ɥen.) op че tape шi вътpînɤ̆ копачіɤ̆; лemnɤ̆.

Δρύτη (ἡ), [δρὺς] basɤ̆ de лemnɤ̆; aлвie de snълat. 2) natɤ̆ de лemnɤ̆ (nentpɤ mopɥĭ).

Δρυτόμος (ὁ, ἡ), noet: în лoкɤ̆ de δρυοτόμος.

Δρυφάζω, віit: -άξω, (tpe: de кɤ: nas: δεδρύφαγμαι) noet: înгpъdesкɤ̆, înкizɤ̆ înпpeжɤp, întъpesкɤ̆. [δρὺς, saɤ̆ δρύφω]. [de ɤnde.

Δρύφακτον (τὸ), шi

Δρύφακτος (ὁ). înгpъdipe de лemnɤ̆, desпъpɥipe (npinч: înɤntpɤл sfatɤpiлop, шi жɤdiкъtopiiлop) de skîndɤpĭ, saɤ̆ гpiлe, канreлe; (în ɥen:) înкidepe кɤ skîndɤpĭ. «Ἐπιστῆναι τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις». Ksn: «Εἶχε δὲ καὶ δρύφακτον ἡ κλίμαξ παρ' ἑκατέραν τὴν πλευράν. Плв: «Δρύφακτα τοῦ ναοῦ». Soz: temпɤл. «Δρυφάκτους ὑπερτείνειν». Epaкл: Пont: (вeзĭ шi κιγκλίς). [de ɤnde

Δρυφακτόω -ῶ, віit: -ώσω, = Δρυφάζω. [de ɤnde

Δρυφάκτωμα (τὸ), лoкɤ̆ înкisɤ̆ кɤ гpiлe (кɤ napmaклîкɤ̆.)

Δρυφάσσω, віit: -άξω, = Δρυφάζω.

Δρυφὴ (ἡ), = Ἀμυχή, srîpiitɤpъ. [шi

Δρύφος, εος -ους (τὸ), шi

Δρύφελον (τὸ), = Τρύφος, шi Θρύμμα, srîpiitɤpъ, sкъpпinъtɤpъ, pъzɤitɤpъ. [din

Δρύφω, віit: δρύψω, = Δρύπτω, шi Δρυμάζω.

Δρύψις [δρύπτω], εως (ἡ), sfîшiape, жɤnɤipe, srîpiape кɤ ɤnгiiлe.

Δρυψογέρων, οντος (ὁ), (kom:) вътpînɤ̆ de nimiкɤ̆. [δρύπτω, γέρων].

Δρυώδης, εος (ὁ, ἡ), stежъposɤ̆, saɤ̆ плinɤ̆ de stежарĭ. [δρύς].

Δρωμάω -ῶ, віit: -ήσω, noet: [δρόμος] aлepгɤ̆.

Δρώντων, ɥen: îm: aл npez: de naptч: saɤ̆ At: în лoкɤ̆ de δράτωσαν. 3: îm: neps: de npez: aл nopɤnч: лɤĭ δράω.

Δρῶμι, npez: de noft: aл лɤĭ δράω.

Δρώοιμι, Ion: în лoкɤ̆ de δρῷμι.

Δρωπακίζω, віit: -ίσω, smɤлгɤ̆ пъpɤл кɤ smoaлъ. [шi

Δρωπάκινος, η, ον, fъкɤtɤ̆ de (saɤ̆ кa) smoaлъ. [δρώπαξ].

Δρωπακισμὸς (ὁ), smɤлɥepe de пъpɤ̆ кɤ smoaлъ, шi чл: [δρωπακίζω].

Δρώπαξ [δρέπω, saɤ̆ δρύπτω], ακος (ὁ), aлifie, saɤ̆ плastpɤ de smoaлъ, шi чл: nentpɤ smɤлɥepe de пъpɤ̆.

Δρώπτης, ου (ὁ), [δρύπτω] pɤnɤ̆, tpenɥъposɤ̆; (npin întind:) sъpaкɤ̆, чepшъtopɤ̆.

Δρώω -ῶ, Ion: în лoкɤ̆ de δράω.

Δύ', noet: (în апокоnъ) în лoкɤ̆ de δύο.

Δῦ, noet: în лoкɤ̆ de ἔδυ, 3: sinr: neps: a nex: 2: de xot: aл лɤĭ δύω.

Δυαδικὸς, ἡ, ὸν, atinrъtopɤ̆ de doime;

îndoitȣ; (грam:) =Δυϊκὸς. [ші

Δυάζω, вiit: -άσω, înпарцȣ în doъ; saȣ (din прot:) ȣneskȣ ла ȣnȣ локȣ doъ, înперекiezȣ. «Κίονας, οἳ... δυάζοντες ἵστανται. Nik: ші Xp: kîte doĭ, înперекiaцĭ. [ші

Δυάκις, adв: пoet: (npea pap) în локȣ de δίς, de doъ opĭ. [din

Δυὰς, άδος (ἡ), doime (колекt: ал пȣmъpȣлȣĭ doъ). 2) adȣnape, kîtime de doъ ȣnimĭ, перекie. [δύο].

Δυασμὸς (ὁ), înпъpцipe în doъ; saȣ ȣnipe (înперекiepe) de doъ. [δυάζω].

Δυάω -ῶ [δύη], вiit: -ήσω, пoet:=Κακόω, fakȣ ръȣ, вîntȣieskȣ; къzneskȣ, kinȣieskȣ.

Δυεῖν, At:=(dap npinч: fem: ші цen:) Δυοῖν.

Δυερὸς, ὰ, ὸν, пoet: tikълosȣ; kinuitȣ. 2) (akt:) вътъmъtopȣ, пръпъditopȣ. [din

Δύη (ἡ), пoet: [δύω] tikълoшie, nenoрочipe; ръȣ, dȣpepe; kinȣ. «Τὴν ἰδίην οὔτις ὄπωπε δύην. Faв:

Δυηπάθεια (ἡ), пoet: пътimipe de ръȣ, sȣfepinцъ. [ші

Δυηπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: пъtimeskȣ, sȣfepȣ pеле ші tikълoшiĭ. [din

Δυηπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: пъtimitopȣ, sȣfepitopȣ de pеле (kinȣpĭ, dȣpepĭ, ші чл:), =Δυερὸς. [δύη, πάθος].

Δυηπαθία (ἡ), пoet: = Δυηπάθεια.

Δυήπαθος (ὁ, ἡ), пoet: în локȣ de δυηπαθής.

Δυθμὴ (ἡ), Dop: пoet: în локȣ de δυσμή.

Δυϊκὸς, ὴ, ὸν, de doĭ, saȣ pелaтiвȣ ла пȣmъpȣл doъ; (грam:) îndoitȣ (пȣmъpȣ), însemnътiвȣ de doime. [δύο]. [de ȣnde.

Δυϊκῶς, adв: (грam:) în пȣmъpȣ îndoitȣ.

Δύϊος, α, ον, пoet:=Δυερός, tpistȣ; (despre глasȣ) жалnikȣ.

Δύμεναι, Dop: în локȣ de δῦναι, пеx: 2: de înf: ал лȣĭ δύνω, saȣ δύω.

Δύνα, Dop: пoet: în локȣ de δύνη, 2: sinг: пeps: a лȣĭ

Δύναμαι [δύνω], δύνασαι, ші (pap) δύνη, δύναται, вiit: δυνήσομαι, (пpeл: ἐ[ші At: ἠ]δυνάμην, tpe: de kȣ: δεδύνημαι, пеx: ἐ[ші At: ἠ]δυνήθην, saȣ ἐδυνάσθην, saȣ пoet: ἐδυνησάμην; sȣп: δύνωμαι, ші чл:) почiȣ, saȣ поtȣ, sînt în stape de a... «Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι». Iл: A. »Ζεὺς δύναται ἅπαντα». Od: Ξ. «Οὔτι δύναμαι μὴ γελᾶν». Лȣч: «Ζῶμεν, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα». Гnom: «Ὡς ἐδύνατο τάχιστα (ἀφανέστατα, ἀκριβέστατα, ші чл:)». «Προθυμούμενος πρᾶξαι ὁπόσα πλεῖστα ἠδυνάμην». Ksn: «Ἄνδρας ἄγων σοι, ὡς ἐδυνάμην πλείστους». Ksn: «Πορευτέον σταθμοὺς, ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτους». Ksn: (ші în пas: însemn:) «Δυνάμενος πολιορκεῖσθαι (ἀντιλοιδορηθῆναι)». Tȣч: пȣtȣtȣ a se... 2) amȣ пȣtepe, sîntȣ пȣtepnikȣ, (saȣ tpȣпeшte) цeaпъnȣ, sъпъtosȣ. «Καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων». Лs: (saȣ în челе mopaле kaлitaцĭ, natȣpaле, op adъogate) kaпaвiлȣ, destoĭnikȣ, îndemînatikȣ. «Δυνάμενος λέγειν». Dm: (saȣ în вогъцie). «Δυνάμενος χρήμασι». Лs: (saȣ în însemnъtate пoлitikъ). «Γένους τε πρώτου καὶ δυνηθεὶς ἐν τοῖς μάλιστα». Пл: «Δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν». Tȣч: «Μέγα (μέγιστον, μηδενὸς ἔλαττον) δυνάμενος». Ep: (ші пas:) «Ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὢν ἀεί». Eȣp: «Τῶν πολιτευομένων τινὲς δυνηθέντες». Dm: 3) (în a tpeia пeps:) пpeцȣieшte atît, saȣ este în пpoпopцie kȣ... «Τριακόσιαι γενεαὶ δυνέαται μύρια ἔτεα». Ep: «Ὁ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιοβόλιον». Ksn: (ші aвs.) mepцe, tpeче. «Καὶ δύναται παρ' ἐκείνοις Ἀττικὸς, ἢ Αἰγιναῖος ὀβολός. Лȣч: (ші Mtmt:) пoate sъ пpodȣkъ. «Δύο δύναται τέτταρα». «Δίπους δύναται τετράπουν». Плt: (ші fir:) «Λόγοι ὡς ἔργα δυνάμενοι». Tȣч: 4) însemneazъ, вpea sъ zikъ. «Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται»; Лȣч: «Αὗται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται». Tȣч: «Ἡμῖν δὲ τὴν συννέκρωσιν τοῦ Χριστοῦ δύναται». Гpr: «Αὔγουστος ..., ὃ δύναται ... σεβαστός». Пaȣs: (вezĭ ші βούλομαι). 5) este kȣ пȣtinцъ, se пoate. «Δύναται ἀρετὴν γεγονέναι». Плt:

Δυναμικὸς, ὴ, ὸν, aktiвȣ, лȣkpътopȣ. 2) tape, saȣ întъpitopȣ. «Ὁ μέλας οἶνος δυναμικώτατος ἐστίν». Aten: [din

Δύναμις [δύναμαι], εως (ἡ), (în цen:) пȣtinцъ, saȣ пȣtepe. «Εἰς δύναμιν. «Κατὰ δύναμιν, ші (пoet:) Καδδύναμιν. «Ὑπὲρ δύναμιν». «Ἐμελέτα οὐχ' ὅσον δυνάμεως, ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχε». Sȣid: 2) (iap пaptik:) чea natȣpaлъ, saȣ mopaлъ. «Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται». Od: Υ. Ἡ ἐν τοῖς λόγοις δύναμις». 3) пȣtepe din soцiaлъ пosiцie. «Τῶν ἐν δυνάμει ὄντων». Ksn: Καταλύσαντες τὴν τῆς βουλῆς δύναμιν». Iskp: «Οὐκ ἔστιν ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι». Dm: 4) (npin întind:) apmie. «Δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικήν. Ksn: (ші îm:) «Ναυτικὰς δυνάμεις». Плd: (ші Tлц:) «Οὐράνιαι («Ἀγγελικαὶ) δυνάμεις». (iap în Eлd: ші demoniĭ, de пȣ este гpeшeaлъ).

«Ὀχλεῖσθαι ὑπὸ δυνάμεων». 5) (fiлsf:) Α'. прінчіпкл (прічіна) лвкрърії. «Τὸ βρέφος ἐστι δυνάμει οὐ μὴν καὶ ἐνεργείᾳ μουσικόν». Apst: «Παῖδες ὄντες ἔχομεν δυνάμει τὸ τοῦ ἀνδρὸς μέγεθος». Apst: Β'. dostoĭnічіе, капачіtate în чева. «Δύναμις τῆς ποιήσεως». Плt: (ші mediч:) «Δυνάμεις ὀφθαλμικαί». «Δύναμις τετραφάρμακος». Τὰς δυνάμεις τῶν φυομένων ἐκ τῆς γῆς». Ksn: «Κόκκους τινας κνιδίους καὶ σκαμωνίαν, καὶ δυνάμεις ἄλλας». Пл: (C'. în џen:) denpindepe, însвшіme; (iap sneџ:) aptъ, saŭ шtiinџъ; (ші naptk:) petopіка. «Εἰσὶ δέ τινες ἄλογοι δυνάμεις, τινὲς δὲ μετὰ λόγου». Apst: (de вnde 6) (despre monetъ) npeџŭ. «Τὸ σιδηροῦν τῶν Σπαρτιατῶν νόμισμα ὁλκῇ μὲν μνᾶ ἐστὶν Αἰγιναία, δυνάμει δὲ χαλκοῦ τέσσαρες. Пл: 7) (despre zічері) însemnape. «Τίς ἡ δύναμις τοῦ ὀνόματος»; Плt: 8) (matm:) латвpъ de tetparonŭ (firвpъ, saŭ nвmъpŭ).

Δυναμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de nвtepe, înnвtepnічіtopŭ. [δύναμις, ποιός].

Δυναμόω -ῶ, біit: -ώσω (maĭ noŭ), = Ἐνισχύω, înnвtepnічезŭ. [δύναμις].

Δυναμωνυμία (ἡ), nвme de nвtepe. [δύναμις, ὄνομα].

Δυνάμωσις, εως (ἡ), (maĭ noŭ) = Ἐνδυνάμωσις, înnвtepnічіpe. [δυναμόω].

Δύνασις, ιος (ἡ), noet: în лoкŭ de δύναμις.

Δυναστεία (ἡ), чea maĭ 'naлtъ (maĭ кв seamъ absoлвtъ ші tipanікъ) stъnînіpe, nвtepe. [ші

Δυνάστευμα (τὸ), = Δυναστεία. 2) лoкŭ tipъnitŭ. [ші

Δυναστευτικὸς,ή,όν, despotікŭ, tipanік. [din

Δυναστεύω, біit: -εύσω, amŭ mape (прінч: poлitікъ) nвtepe, sîntŭ чел întîiŭ. «Τοὺς δυναστεύοντας ἐν τῇσι πόλεσι», Ep: 2) sîntŭ domnŭ (absoлвtŭ, ші чл:). «Δυναστεύειν κατὰ μοναρχίαν». Плt: 3) stъnînesкŭ; predomnesкŭ. «Τοὺς δυναστεύοντας τῆς πόλεως». D: Ал: «Ὁπόταν νότος δυναστεύῃ». Inкр: 4) = Καταδυναστεύω. «Ἐδυνάστευσαν πένητα καὶ πτωχόν». Sкр: [din

Δυνάστης, ου (ὁ), ші δυνάστις, ιδος (ἡ), stъnînitopŭ; mape, însemnatŭ. «Οὐ πράως ἀκούουσιν οἱ δυνάσται καὶ αἱ δυνάστιδες τὰ ἑαυτῶν ἁμαρτήματα». D: Fлр: [δύναμαι]. [de вnde

Δυναστικὸς, ή, όν, = Δυναστευτικός.

Δυνάστωρ, ορος (ὁ), noet: în лoкŭ de δυνάστης.

Δυνατέω -ῶ, біit: -ήσω, (înnpot: de ἀδυνατέω) sîntŭ nвtepnікŭ. [din

Δυνατὸς [δύναμαι], ή, όν, ші (npea pap noet:) ὅς, όν, (înnpot: de ἀδύνατος) nвtepnікŭ, tape (saŭ лa tpвпŭ, adікъ) віptosŭ. «Ἵπποις καὶ ἀνδράσι τοῖς δυνατωτάτοις». Ksn: (ші despre neînsвfл:) «Προτείχισμα δυνατόν». Плв: (saŭ în mopaлŭ, adікъ) destoĭnікŭ. «Δυνατὸς λέγειν». Dm: (saŭ în stape soџiaлъ, adікъ) богаtŭ, ші чл: (în џen:) însemnatŭ. «Χρήμασι δυνατός». Пл: «Τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δυνατῶν». Пл: «Ὀρφανῶν τῶν δυνατοὺς οἴκους ἐχόντων». Ksn: 2) чеea че se noate faче, saŭ întîmnлa, adікъ este кв nвtinџъ. «Ἡγήσασθαι δυνατὴν ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν». Ksn: «Τὰ δυνατὰ τῶν χρημάτων μετέφερον». Dm: «Εἰσηνέγκαμεν τὸν δυνατὸν εἰ μὴ τὸν δίκαιον ἔρανον». Ksn: (ші adв:) «Κατὰ («Εἰς, «Ἐπὶ) τὸ δυνατόν». «Ὡς δυνατόν». (ші îm:) «Ἐκ τῶν δυνατῶν». «Τά γε δυνατά». [de вnde

Δυνατῶς, adв: кв nвtepe, tape, івte; npea mвлt. «Δυνατῶς ἔχει». Ep: = Δυνατόν ἐστί. «Δυνατῶς λέγει». Esx: ворвеште кв tonŭ. «Δυνατώτατα ἀπομαντευσμένῳ τὸ μέλλον ἥξειν». Плt: кв mвлtъ nemepіpe, saŭ пробabiлitate.

Δυνέαται, Ion: în лoкŭ de δύνανται.

Δύνη, a 2: sінr: neps: de npez: aл ввп: (ші npea pap aл xot:) лвĭ δύναμαι.

Δύνηαι, Ion: în лoкŭ de δύνῃ.

Δυνηρὸς, ά, όν, (maĭ noŭ) în лoкŭ de δυνατός, tape. [ші

Δυνητικὸς, ή, όν, (rpam:) însemnъt: de nвtinџъ. [δύναμαι].

Δύνω, біit: -δύσω, кавtъ δύω.

Δύο, saŭ noet: δύω, (конкорd: saŭ кв înd: τώ, τά, saŭ кв îm: οἱ, αἱ, τά) џen: δυοῖν, ші At: (прінч: fem:) δυεῖν; dat: δυοῖν, saŭ δυσί; ак: δύο, saŭ noet: δύω, doъ. «Ἀτρείδα δὲ δύω κοσμήτορε λαῶν». Iл: Α. «Ὁρᾶν μοι δύο ἡλίους δοκῶ». Eвр: «Δυοῖν ὄμμασι καὶ δυσὶν ἀκοαῖς κρίνων, καὶ δυσὶ ποσί, καὶ δυσὶ χερσὶ πράσσων». Apst: (вne opĭ nedeкл:). «Δύο μναῖν ἄξιος». Ksn:

Δυόδεκα, Ion: în лoкŭ de δώδεκα. [δύο, δέκα].

Δυοδεκάμηνος, δυοδεκαταῖος, ші чл: Ion: în лoкŭ de δωδεκάμηνος, ші чл:

Δυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din doъ feлврĭ; îndoitŭ. [δύο, εἶδος].

Δυοκαίδεκα, δυοκαιδέκατος, ші чл: = Δωδέκατος, ші чл. [δύο, καί, δέκα].

Δυοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ (înnъpџitopŭ) de вna în doъ. [δύο, ποιός].

Δυοστὸς, ή, όν, чел жвmъtate, saŭ aл doiлea de чева. [δύο].

Δυστοκέω -ῶ, βiit: -ήσω, =(saǔ гpeшit în лoкǔ de) Διτοκέω. [din

Δυστόκος (ό, ή), =(saǔ гpeшit în лoкǔ de) Δοιοτόκος.

Δυόωσι, Ion: (кǔ întpeп: de o) în лoкǔ de Δυῶσι, 3: îm: пeps: a лǔî Δυάω.

Δύπτης, ου (ό), пoet: în лoкǔ de δύτης, кǔfǔndътopǔ. [din

Δύπτω [δύω], βiit: δύψω, пoet: кǔfǔndǔ în aпъ, шi чл: (пpin întind:) askǔnzǔ, fakǔ neвъzǔtǔ.

Δύρομαι, пoet: în лoкǔ de ὀδύρομαι.

Δυς, (гpam:) paptiкǔлъ nedesпъpцit kom-пǔsъ кǔ mǔлцime de ziчepĭ, шi însemnъ-tiвъ de neînлesnipe, saǔ de înпpotiвitate, saǔ de nenopoчipe, saǔ de nenemepipe шi лipsъ, saǔ de întindepe de însemnape.

Δὺς, δῦσα, δὺν, пex: 2: de paptч: aл лǔĭ δύω.

Δυσάγγελος (ό, ή), вestitopǔ de peлe, saǔ nenopoчipĭ, шi чл: [δυς, ἄγγελος].

Δυσαγὴς, έος (ό, ή), (înпpot: de εὐαγής) adiкъ ='Εναγὴς, sпǔpкatǔ, пîпгъpitǔ. [δυς, ἄγος].

Δυσαγκόμιστος (ό, ή), пoet: în лoкǔ de δυσανακόμιστος.

Δυσάγκριτος (ό, ή), пoet: în лoкǔ de δυσανάκριτος.

Δύσαγνος (ό, ή), пoet: în лoкǔ de ἄναγνος, =Δυσαγής. [δυς, ἁγνὸς].

Δυσαγρὴς, έος (ό, ή), пoet: чeл чe кǔ anevoe, aвia a вînat, saǔ s'a вînat. «'Ανθίου δυσαγρέος ἑλκομένοιο». Oп: [δυς, ἄγρα]. [de ǔnde

Δυσαγρία (ή), neisвǔtipe лa вînape, saǔ neskǔipe.

Δυσάγωγος (ό, ή), anevoe de dǔs (no-въцǔit, шi чл:), nesǔпǔsǔ, anevoe de tpa-ktat. [δὺς, ἄγω].

Δυσάγων, ωνος (ό, ή), чeл кǔ mǔлte шi anevoioase лǔпte, anevoe de sъвîpшit. [δυς, ἀγωνίζομαι].

Δυσάδελφος (ό, ή), чeл кǔ fpaцĭ neno-poчiцĭ, saǔ nenopoчitǔ de fpaцĭ. [δυς, ἀδελφός].

Δυσαερία (ή), neпpiinцъ de aepǔ; saǔ вpeme pea. [din

Δυσάερος (ό, ή), (пpinч: τόπος) лoкǔ кǔ гpeǔ, вoлпъвiчosǔ aepǔ. ‖ «'Αὴρ — ». Пpoкл: вpeme pea. [δυς, ἀήρ].

Δυσαὴς, έος (ό, ή), пoet: [δὺς, ἄημι] (ἄνεμος) înпpotiвъ, iǔte saǔ peчe sǔfлъ-topǔ (вîntǔ); (пpin ǔpm:) вътъmъtopǔ; (în цen:) pъǔ. 2)=Δυσώδης. «"Αντλος— ». Oп:

Δυσάθλιος (ό, ή). пoet: foapte tiкълosǔ. [δυς, ἄθλιος].

Δυσαίακτος (ό, ή), пoet: [δυς, αἰάζω] пpea вpednîкǔ de плînцepe, saǔ anevoe de плîns din mъpimea nenopoчipiлop saлe. 2) anevoe (saǔ пǔ de лoкǔ) kom-пъtimitopǔ, nesimцitopǔ.

Δυσαίθριος (ό, ή), пoet: noposǔ, întǔne-kosǔ. [δυς, αἰθρία].

Δυσαίνητος (ό, ή), пoet: [δυς, αἰνέω] = Δύσφημος; (dǔпe aлцiĭ гpeшit în лoкǔ de δυσάντητος).

Δυσαίνιγμα (τὸ), гiчitoape adǔкъtoape de nenopoчipe (кa a Sfînцeĭ), saǔ anevoe de desлegat. [δυς, αἴνιγμα].

Δυσαίρετος (ό, ή), anevoe de лǔat, de stъпînit. [δυς, αἱρετός].

Δυσαισθησία (ή), tîmпipe de simцipe. [шi

Δυσαισθητέω -ῶ, βiit: -ήσω, sîntǔ

Δυσαίσθητος (ό, ή), чeл чe anevoe sim-te, гpeǔ, tîmпitǔ лa simцipe. «Τὸ δυσαί-σθητον, Гaл: în лoкǔ de ἡ δυσαισθησία. 2) (пas:) anevoe de simцit. «"Ιχνη (λαγωοῦ) δυσαίσθητα». Плd: [δυς, αἰσθάνομαι].

Δυσαιτιολόγητος (ό, ή), a къpǔia anevoe se apatъ пpiчina. [δυς, αἰτιολογοῦμαι].

Δυσαίων, ωνος (ό, ή), пoet: (fiг:) пetpe-кътopǔ de tiкълoasъ viaцъ. ‖ «Αἰὼν — ». Esxл: = Βίος ἀβίωτος. [δυς, αἰών].

Δυσακὴς, έος (ό, ά), Dop: în лoкǔ de Δυσηκής, = Δυσήκεστος. [δυς, ἄκος].

Δυσαλγὴς, έος, шi

Δυσάλγητος, ου (ό, ή), кǔ koвîpшipe dǔ-peposǔ; (пpin ǔpm:) anevoe de pъвdat. 2) anevoe kompъtimitopǔ, nesimцitopǔ. [δυς, ἄλγος).

Δυσάλευτος (ό, ή), пoet: [δυς, ἀλεύω] = (saǔ гpeшit în лoкǔ de) Δυσάλυκτος.

Δυσαλθὴς, έος, шi

Δυσάλθητος, ου (ό, ή), [δυς, ἄλθω] a-nevoe de tъmъdǔit. (se konf: кǔ δυσάλ-γητος).

Δυσάλιος (ό, ά), Dop: în лoкǔ de Δυσή-λιος, saǔ (гpeшit) în лoкǔ de δυσάνιος.

Δυσαλλοίωτος (ό, ή), anevoe de skimвat, de пpefъкǔt. [δυς, ἀλλοιοῦμαι].

Δυσάλυκτος (ό, ή), пoet: [δυς, ἀλύσκω], anevoe de deпъptat (de a se aпъpa de dînsǔл).

Δυσάλωτος (ό, ή), anevoe de пpins, de вipǔit, de stъпînit. «Κακῶν δυσάλωτος οὐ-δείς». Sof: «Θύννοι δυσάλωτοι». Apst: 2) (fiг:) = Δυσκατάληπτος, Плt: Tim: [δυς, ἁλίσκομαι].

Δυσάμβατος (ό, ή), пoet: în лoкǔ de δυσ-ανάβατος.

Δυσαμερία (ά), Dop: în лoкǔ de δυσημερία.

*

Δυσάμμορος (ὁ, ἡ), поet: = Δύσμορος, foapte tiкълosъ.

Δυσανάβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локъ) anевое de sъit. [δυσ, ἀναβαίνω].

Δυσαναβίβαστος (ὁ, ἡ), anевое de ъркat (omъ, шi чл:). [δυσ, ἀναβιβάζομαι].

Δυσαναβλαστέω, грешit în локъ de δυσανασχετέω.

Δυσανάγωγος (ὁ, ἡ), anевое de dъs în sъs; (mediч:) anевое de скъїnat afaръ. 2) anевое de повъцъit, foapte пеsъпъsъ, demopaлizatъ, ръъ кpeskъtъ. [δυσ, ἀνάγω].

Δυσανάδοτος (ὁ, ἡ), anевое de îппъpцit, pепpodъs, saъ mistъit (mediч:). [δυσ, ἀναδίδομαι].

Δυσαναθυμίατος (ὁ, ἡ), anевое de pesъflat, saъ еваnopat. [δυσ, ἀναθυμιῶμαι].

Δυσανάκλητος (ὁ, ἡ), шi adв: -κλήτως, anевое de кiemat, întops înапoї, saъ опpit; (шi fir:) anевое de desлeшinat, saъ de pedoвîndit sъпътatea (mediч:). [δυσ, ἀνακαλέομαι].

Δυσανακόμιστος (ὁ, ἡ), anевое de лъaт înапoї, saъ de adъs în stapea de maї 'nainte. [δυσ, ἀνακομίζομαι].

Δυσανάκρατος (ὁ, ἡ), anевое de amestекat. [δυσ, ἀνακεράω].

Δυσανάκριτος (ὁ, ἡ), anевое de deoseвit, de aлes. [δυσ, ἀνακρίνῶ].

Δυσανάληπτος (ὁ, ἡ), anевое de вenit, saъ adъs în stapea de maї 'nainte, anевое de înвъцat, saъ înцeлes. [δυσ, ἀναλαμβάνω.

Δυσανάλυτος (ὁ, ἡ), anевое de topit, saъ disoлat; (fir:) anевое de desfъкъt, saъ stpiкat. [δυσ, ἀναλύω].

Δυσανάλωτος (ὁ, ἡ), anевое de келtъit, saъ de пpъпъdit; шi (ъпе opї грешit) în локъ de δυσάλωτος. [δυσ, ἀναλίσκομαι].

Δυσανάπειστος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάπειστος. [δυσ, ἀναπείθομαι].

Δυσανάπλοος, шi

Δυσανάπλωτος (ὁ, ἡ), (pîъ, шi чл:) anевое de плъtit în sъs. [δυσ, ἀναπλέω].

Δυσανάπνευστος (ὁ, ἡ), чел че anевое pesъflъ (asъdъ, еваnopeazъ, шi чл:); saъ кape anевое se pesъflъ. «Τὰ σαπρὰ δυσανάπνευστα». Apst; [δυσ, ἀναπνέω].

Δυσαναπόρευτος (ὁ, ἡ), пе d'asъпpa къpъia anевое поate чineва tpeче, anевое de tpeкъt. [δυσ, ἀναπορεύομαι].

Δυσανασκεύαστος (ὁ, ἡ), anевое de desfъкъt. 2) anевое de tъmъdъit. [δυσ, ἀνασκευάζομαι].

Δυσανάσπαστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άστως, anевое de smълъ, de despъdъчinat. [δυσ, ἀνασπάομαι].

Δυσανάσφαλτος (ὁ, ἡ), anевое de peîntpemat (din воaлъ). [δυσ, ἀνασφάλλομαι].

Δυσανασχετέω -ῶ, виit: -ήσω, (къ пpeп: aк: saъ dat: saъ eл:) anевое pавdъ, mъ mîxпeskъ; 'mî e ъpîtъ. [din

Δυσανάσχετος (ὁ, ἡ), anевое de sъfepit, saъ pъвdat. 2) anевое de opпit. [δυσ, ἀνασχέω, ='Ανέχομαι]. [de ъnde

Δυσανασχέτως, adв: (пъmaї în fp:) «Δυσανασχέτως ἔχω», =Δυσανασχετέω.

Δυσανάτρεπτος (ὁ, ἡ), anевое de pestoppnat. [δυσ, ἀνατρέπομαι].

Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, anевое de dъs în sъs, saъ a se skoate пpin skъїnъtъpъ. [din

Δυσανάφορος (ὁ, ἡ), anевое de sъit; (fir:) anевое de deskis. «'Οφθαλμὸς — ». Flstp: шi «῞Υπνος βαρύς. καὶ — ». Bas: din кape anевое se deшteaпtъ чineва. [δυσ, ἀναφέρω].

Δυσανδρία (ἡ), = (saъ грешit în локъ de) Λειψανδρία. [δυσ, ἀνήρ].

Δυσάνεκτος (ὁ, ἡ), anевое de sъfepit. [δυσ, ἀνέχομαι].

Δυσάνεμος (ὁ, ἡ), Dop: in локъ de δυσήνεμος. [δυσ, ἄνεμος].

Δυσανθὴς, έος (ὁ, ἡ), anевое de înfлopit. [δυσ, ἄνθος].

Δυσάνιος (ὁ, ἡ), sъпъsъ ла mълtъ, saъ пeпtpъ miчї лъкpъpї mîxпipe, пepъвdъtopъ, =Μικρόλυπος. [шi

Δυσανιάω -ῶ, виit: -άσω, mixпeskъ foapte mълt. «Τί τὸ δυσανιῶν ἐστιν ἐν τῷ τεθνάναι». Пл: [δυσ, ἀνία].

Δυσανόδευτος, шi

Δυσάνοδος (ὁ, ἡ), (локъ) anевое de sъit. [δυσ, ἄνοδος].

Δυσάνοικτος (ὁ, ἡ), (maї поъ) anевое de deskis. [δυσ, ἀνοίγω].

Δυσάνολβος (ὁ, ἡ), пpea пепopoчitъ, sъpaкъ. [δυσ, ἄνολβος].

Δυσάνσχετος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de δυσανάσχετος.

Δυσανταγώνιστος (ὁ, ἡ), шi adв: -ίστως, anевое de виpъit în лъпtъ. [δυσ, ἀνταγωνίζομαι].

Δυσάντης, εος (ὁ, ἡ), (pap:) = Δυσάνοδος. 2) (maї oвiч:) =къ

Δυσάντητος (ὁ, ἡ), anевое, saъ къ пemълцъmipe înfiîлitъ; (пpin кpш:) грozaвъ, кpîчosъ, пепpiiпчosъ; saъ = Δυσπρόσιτος. [δύσ, ἀντάω].

Δυσαντίβλεπτος (ὁ, ἡ), ла кape anевое (de fpiкъ, saъ sfiaлъ) se поate ъita чineва în фaцъ; (пpin кpm:) грozaвъ, saъ maї

de sъs, maĭ mape. «Δυσαντίβλεπτον στίλβοντα». Fъpn: [δυσ, ἀντιβλέπω].

Δυσαντίλεκτος [δυσ, ἀντιλέγω], ші

Δυσαντίῤῥητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ῤῥήτως, anевое de zis înпpotinъ 'Ĭ. [δυσ, ἀντιῤῥέω пeîntp:]

Δυσαντοφθάλμητος (ὁ, ἡ), = Δυσαντίβλεπτος. [δυσ, ἀντί, ὀφθαλμός].

Δυσάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: Dop: пenopоčitъ din пpičina ъъpbatълъĭ. «Γάμος—». Esxл: [δυσ, ἀνήρ].

Δυσαξίωτος (ὁ, ἡ), anевое пpiimitopъ de pъгъчiъne. [δυσ, ἀξιόομαι].

Δυσαπάλειπτος (ὁ, ἡ), = Δυσεξάλειπτος. [δυς, ἀπαλείφω].

Δυσαπαλλακτία, ξία (ἡ), anевoime de isъъvipe, saъ de sкъпape. [din

Δυσαπάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως, de кape anевое se поate isъъvi чineва. «Δυσαπαλλάκτως ἔχειν τινός». Eъst: [δυσ, ἀπαλλάττομαι].

Δυσαπάντητος (ὁ, ἡ), eкsпл: ші = Δυσάντητος. [δυσ, ἀπαντάω].

Δυσαπάτητος (ὁ, ἡ), anевое de amъцit. [δυσ, ἀπατάω].

Δυσαπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntъ

Δυσάπιστος (ὁ, ἡ), пpea пекpezъtopъ, saъ neîndъплекatъ. 2) (din пpot:) лesnекpezъtopъ, лesne-îndъплекatъ. [δυσ, ἄπιστος]

Δυσαποβίβαστος (ὁ, ἡ), anевое de desъъpкat. [δυσ, ἀποβιβάζομαι].

Δυσαπόβλητος (ὁ, ἡ), anевое de лenъdat. 2) anевое de пepdъt. [δυσ, ἀποβάλλω].

Δυσαπόδεικτος (ὁ, ἡ), anевое de doвedit. [δυσ, ἀποδείκνυμι].

Δυσαποδίδακτος (ὁ, ἡ), anевое de înвъцat. [δυσ, ἀποδιδάσκομαι].

Δυσαπόδοτος (ὁ, ἡ), anевое de dat înaпoĭ, saъ плътit. 2) anевое de definit. [δυσ, ἀποδίδομαι].

Δυσαπόθετος (ὁ, ἡ), = Δυσαπόβλητος. [δυσ, ἀποτίθεμαι].

Δυσαποκαθίστατος (ὁ, ἡ), (пeanpoв:) în лoкъ de δυσαποκατάστατος. [ші

Δυσαποκατάστασις, εως (ἡ), anевоime de a 'шĭ вeni iapъшĭ în stapea de maĭ 'nainte. [ші

Δυσαποκατάστατος (ὁ, ἡ), чeл че anевое îшĭ поate вeni iapъшĭ în stapea de maĭ 'nainte. [δυσ, ἀποκαθίσταμαι].

Δυσαποκίνητος (ὁ, ἡ), = Δυσμετακίνητος. [δυσ, ἀποκινοῦμαι].

Δυσαπόκριτος (ὁ, ἡ), (omъ) чeл че anевое, saъ aвia pesпъnde лa întpeвъpĭ; (лъкpъ) despe кape anевое поate чineва pesпъnde, de nedomipit. [δυσ, ἀποκρίνομαι]. [de ъnde

Δυσαποκρίτως, adв: în кipъ de a пъtea anевое pesпъnde чineва.

Δυσαπολόγητος (ὁ, ἡ), ачeла, despe кape anевое поate чineва da къвîntъ de îndpeптape. [δυσ, ἀπολογέομαι]. [de ъnde

Δυσαπολογήτως, adв: = Δυσαποκρίτως. «Δυσαπολογήτως ἔχω». Eъst: anевое почiъ da къвîntъ de îndpeптape.

Δυσαπόλυτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λύτως, anевое de desлerat, de desпъpцit de чeва. [δυσ, ἀπολύω].

Δυσαπόνιπτος (ὁ, ἡ), anевое de sпълat, de къpъцit de чeва, = Δυσεξάλειπτος. [δυσ, ἀπονίπτομαι].

Δυσαπόπαυστος (ὁ, ἡ), anевое de îнчetat, saъ de алinat, saъ înълînzit. [δυσ, ἀποπαύομαι].

Δυσαπόπλυτος (ὁ, ἡ), = Δυσαπόνιπτος. [δυσ, ἀποπλύνω].

Δυσαπόπτωτος (ὁ, ἡ), anевое de къzъt, saъ sкъzъt din чeва. [δυσ, ἀποπίπτω].

Δυσαπόῤῥυπτος (ὁ, ἡ), anевое de къpъцit de вpe o пекъpъцie, = Δυσαπόνιπτος, ші Δυσαπότριπτος. [δυσ, ἀποῤῥύπτω].

Δυσαπόσπαστος (ὁ, ἡ), чeл че anевое se smълцe, se desлinеште de чeва; saъ de кape anевое se поate smълцe, denъpta чineва. «Κάλλος δυσαπόσπαστον τοῖς ὁρῶσι». Xapit: (δυσ, ἀποσπάομαι].

Δυσαποστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, anевое mъ denъptezъ.

Δυσαπόσχετος (ὁ, ἡ), de кape anевое se поate aвцinea, anъpa чineва. [δυσ, ἀπέχομαι].

Δυσαποτέλεστος (ὁ, ἡ), anевое de sъвîpшit. [δυσ, ἀποτελέομαι].

Δυσαποτρεπτος (ὁ, ἡ), anевое de întops, de desdъплекat. [δυς, ἀποτρέπομαι].

Δυσαπότριπτος (ὁ, ἡ), anевое de fpекat, de sъtъpat de d'asъпpa, = Δυσαπάλλακτος. [δυσ, ἀποτρίβομαι].

Δυσάπουλος. [δυσ, ἀπὸ, οὐλή]. ші

Δυσαπούλωτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀπουλόω] (panъ) anевое de înкis, de tъmъdъit къ desъвîpшipe.

Δυσαπόφορος (ὁ, ἡ), adъкъtopъ de пъtъposъ miposъ. [δυσ, ἀποφέρω].

Δυσαρέσκησις, εως (ἡ), (гpeшit) în лoкъ de δυσαρέστησις.

Δυσαρέσκομαι, пeanpoв: saъ гpeш: în лoкъ de δυσαρεστέομαι.

Δυσάρεσκος (ὁ, ἡ), = Δυσάρεστος, пenлъкъtъ.

Δυσαρεστέω -ῶ, ші (між:) Δυσαρεστέομαι, -οῦμαι, ѣііt: -ήσω, -ομαι, нѫ тъ мѫлцѫmeskѫ, simцѫ неплъчере; (прin ѫрm:) тъ ѫѫпърѫ; тъ плінгѫ. 2) sîntѫ неплъкѫtѫ кѫiва. [δυσάρεστος]. [de ѫnde.

Δυσαρέστημα (τὸ), прічinъ de немѫлцѫmіре, saѫ неплъчере. [ші

Δυσαρέστησις, εως (ἡ), немѫлцѫmіре, saѫ неплъчере (акt: ші nas:)

Δυσαρεστία (ἡ), = Δυσαρέστησις.

Δυσαρεστικὸς, ή, όν, ші

Δυσάρεστος (ὁ, ἡ), немѫлцѫmitѫ, ѫѫпъратѫ; чiѫdatѫ; неплъкѫtѫ, греuosѫ. «Τὸ γῆρας δυσάρεστον καὶ μεμψίμοιρον». Iskp: «Δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες». Еѫр: «Τὸ πρὸς ἀλλήλους δυσάρεστον». Пл: немѫлцѫmіреа чеа dintpe dinшії. (везї ші δύσκολος). [δυσ, ἀρέσκω]. [de ѫnde

Δυσαρέστως, adв: în кінѫ неплъкѫtѫ, немѫлцѫmitорѫ, кѫ неплъчере. (прінч: нѫмаї întp' ачеstѫ fp:) «Δυσαρέστως ἔχω, = Δυσαρεστοῦμαι, sîntѫ немѫлцѫmitѫ, неînпъкаtѫ.

Δυσαρίθμητος, ші

Δυσάριθμος (ὁ ἡ), аневое de нѫmъpat; (прin ѫрm:) de маре нѫmърѫ. [δυσ, ἀριθμός].

Δυσαριστοτόκεια (ἡ), поеt: ненорочітъ нъскъtoаре (мѫmъ) de преа ѣѫнѫ копілѫ. [δυσ, ἄριστος, τόκος].

Δύσαρκτος (ὁ, ἡ), аневое de кірmѫit. [δυσ, ἄρχω].

Δυσαρμοστία (ἡ), a fi чінева ...

Δυσάρμοστος (ὁ, ἡ), аневое de înѣoit, saѫ поtpiѣit кѫ чінева. [δυσ, ἁρμόζω].

Δυσάρπαγος (ὁ, ἡ), ѫupe a sa ші a алtopa ненорочіре хръпitѫ; saѫ (греш:) în локѫ de δισάρπαγος. [δυσ, ἁρπαγή].

Δυσαρχία (ἡ), аневоioaсъ stъпînіре (акt:); (saѫ nas:) нesѫпѫнере. [δυσ, ἀρχή].

Δυσάσχετος (ὁ, ἡ), (грешit) în локѫ de δυσάνσχετος, ші δυσανάσχετος.

Δυσαυλία (ἡ), поеt: локѫinцъ în локѫ ръѫ (neadъpostitѫ, saѫ болпъвічоsѫ). [din

Δύσαυλος (ὁ,ἡ), поеt: (прінч: локѫ) ръѫ, неîndemînatiкѫ de локѫinцъ. [δυσ, αὐλή].

Δύσαυλος (ὁ, ἡ), поеt: (рар:) fъкѫtѫ прin flѫерѫ кѫ ненорочіре. «Ἔρις — ». [δυσ, αὐλός].

Δυσαυξὴς, έος, ші

Δυσαύξητος, ου (ὁ, ἡ), чел че аневое креште. «Πεύκη καὶ ἐλαία—». Теоfр: [δυσ, αὔξω].

Δυσαυχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte fълitорѫ; (прin ѫрm:) греuosѫ пентрѫ мѫлtа fъліре. [δυσ, αὐχέω].

Δυσαφαίρετος (ὁ, ἡ), аневое de лѫat. [δυσ, ἀφαιρέομαι].

Δυσαφὴς, έος, asprѫ ла пiпъіре. [δυσ, ἀφή].

Δυσαχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Βαρυαχής. [δυσ, ἄχος].

Δυσαχθέω -ῶ, ѣііt: -ήσω, = Δυσφορῶ, ші Δυσανασχετῶ. [din

Δυσαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte ноѣъросѫ, греѫ, аневое de къраt; (fir:) foapte ѫѫпърътoрѫ. [δυσ, ἄχθος].

Δυσβασάνιστος (ὁ, ἡ), аневое de черкаt, de черчetat. [δυσ, βασανίζω].

Δυσβάστακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άκτως, аневое de apdikat, греѫ; (fir:) аневое de ѫѫfepit. [δυσ, βαστάζω].

Δυσβατοποιέω -ῶ, ѣііt: -ήσω, fakѫ (ѫнѫ локѫ) аневое de ѫmѣлat. [δύσβατος, ποιέω].

Δύσβατος (ὁ, ἡ), (прінч: локѫ) аневое de ѫmѣлаt. ‖ (неѫt:) «Τὸ δύσβατον» аневоіme de ѫmѣлаt. [δυσ, βαίνω].

Δυσβαΰκτος (ὁ, ἡ), поеt: foapte плîнцеросѫ; saѫ ѣредnікѫ de плîнs, saѫ ѣъіtat. [δυς, βαΰζω].

Δύσβιος (ὁ, ἡ), неѣоiosѫ, stpimtopatѫ în трaiѫл ѫѫѫ, ѫъракѫ. (везї ші κακόβιος). [δυσ, βίος].

Δυσβίοτος (ὁ, ἡ), поеt: кѫ каре аневое поаte чінева трѫї. «Πενία —». Еnгр: 2) =Δύσβιος. [δυσ, βίοτος].

Δυσβλαστέω -ῶ, ѣііt: -ήσω, sîntѫ....

Δυσβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), каре аневое ѣлъstъpeшte. [δυσ, βλαστός].

Δυσβοήθητος (ὁ, ἡ), аневое de ажѫtat, saѫ (fir:) de тъmъdѫit. [δυσ, βοηθέω].

Δυσβόηθος (ὁ, ἡ), = (saѫ грешit în локѫ de) Δυσβοήθητος.

Δυσβολέω -ῶ, ѣііt: -ήσω, sîntѫ ...

Δύσβολος (ὁ, ἡ), непорокоsѫ ла арѫнкаре (de кѫѣе). [δυσ, βολή].

Δυσβούλευτος (ὁ, ἡ), ръѫ кінzѫitѫ, rîndітѫ, saѫ sfъtѫitѫ. [δυσ, βουλεύομαι].

Δυσβουλία (ἡ), поеt: реа кінzѫіре, saѫ sfъtѫіре. [din

Δύσβουλος (ὁ, ἡ), ръѫ кінzѫitорѫ. [δυσ, βουλή]

Δυσβράκανος (ὁ, ἡ), [δυσ, βράκανον] = Δύσβρωτος, аневое de mistѫit; (прin întind: ком:) аневое de înцелеs.

Δύσβρωτος (ὁ, ἡ), [δυσ, βιβρώσκω] каре аневое, ші de неѣое se мъnînкъ.

Δυσβῶλος (ὁ, ἡ), поеt: (пъmîntѫ) чел кѫ тapї ѣpasde, saѫ ѣѫлгърї; (прin ѫрm:) неpoditорѫ. [δυσ, βῶλος].

Δυσγαγγάλιστος (ὁ, ἡ), =(saѫ грешit în локѫ de) Δυσγαργάλιστος.

Δυσγαμία (ἡ), поет: непорочітъ нȣнтъ. [din

Δύσγαμος (ὁ, ἡ), поет: непорочітȣ în нȣнтъ. || «Γάμος — ». (fp: asemenea кȣ βίος ἀβίωτος, ші чл:). [δυσ, γάμος].

Δυσγάργαλις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: = (saŭ грешіт în локȣ de) Δυσγάργαλος.

Δυσγαργάλιστος, [δυσ, γαργαλίζω]. [ші

Δυσγάργαλος (ὁ, ἡ), (прінч: калȣ) foapte simцitopȣ, ші лesne întърîtatȣ de гіділаре; (прін кpm:) anевoe de aupoніat, ші de sȣпȣs. [δυσ, γάργαλος].

Δυσγένεια (ἡ), npostime de neamȣ; (fir:) лінсъ de цeнepositate, жosime de simцimîntȣ. [din

Δυσγενής, έος (ὁ, ἡ), чел de npostȣ neamȣ; (fir:) нецeнepoсȣ, de жositȣ ші mікȣ simцimîntȣ. «Ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής». Гnm: (везї ші ἀγενής). [δυσ, γένος].

Δυσγεφύρωτος (ὁ, ἡ), (pîȣ, ші чл:) anевoe de nodit. [δυσ, γεφυρόω].

Δυσγεώργητος (ὁ, ἡ), (пъmîntȣ) anевoe de агрікȣлtat. [δυσ, γεωργέω].

Δύσγνοια (ἡ), поет: anевoime în кȣnoaштере, ad: înшeлъчiȣne, saŭ îndoiaлъ. [δυσ, γνοία].

Δύσγνωμος (ὁ, ἡ), чел кȣ pea minte. (везї ші δύσεκτος). [δυσ, γνώμη].

Δυσγνώριστος (ὁ ἡ), (ші adв:) -ίστως, = Δύσγνωστος, δυσδιάγνωστος. [δυσ, γνωρίζω].

Δυσγνωσία (ἡ), поет: sȣsȣt: idealȣ aл лȣї

Δύσγνωστος (ὁ, ἡ), anевoe de кȣnoskȣt, saŭ înцeлes. [δυσ, γιγνώσκω].

Δυσγοήτευτος (ὁ, ἡ), anевoe de fepmeкat, de atpas, de amъцit. [δυσ, γοητεύω].

Δύσγονος (ὁ, ἡ), поет: пъскȣtȣ sȣpe pъȣ, saŭ a къpȣia naштеpe a adȣs nenoрочірї. [δυσ, γόνος].

Δυσγράμματος (ὁ, ἡ), anевoiosȣ, neîndemînatікȣ a înвъца карtе. 2) skрisȣ кȣ лitеpe anевoe de npoнȣнцat. [δυσ, γράμμα].

Δυσγρίπιστος (ὁ, ἡ), пе каpe anевoe noate чінева npinde în mpeaжъ, saŭ în кȣpsъ, adікъ anевoe de momit, saŭ amъцit. [δυσ, γριπίζω].

Δυσδαιμονέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntȣ nenoрочітȣ. [ші

Δυσδαιμονία (ἡ), = Δυστυχία, nenoрочіpe. [ші

Δυσδαιμόνως, adв: = Δυστυχῶς, кȣ nenoрочіpe. [din

Δυσδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), (înnpot: de εὐδαίμων), nenoрочітȣ, = Δυστυχής. [δυσ, δαίμων].

Δυσδάκρυτος (ὁ, ἡ), вpednікȣ de mȣлte лакpъmї. 2) (akt:) чел че плînце amap. [δυσ, δακρύω].

Δυσδάμαρ, αρτος (ὁ), nenoрочітȣ nentpȣ femeea sa. [δυσ, δάμαρ].

Δυσδάμαστος (ὁ, ἡ), anевoe de domoліt, tape. «Λίθοι —». Sxoл: Es: [δυσ, δαμάζω].

Δύσδεικτος (ὁ, ἡ), anевoe de apъtat, saŭ doвedit. [δυσ, δεικνύω].

Δυσδέρκετος, ου, ші

Δυσδερκής, έος (ὁ, ἡ), поет: anевoe de възȣt; (прін кpm:) întȣnеkosȣ, saŭ papȣ. 2) = Δυσαντίβλεπτος, ші δυσάντητος, гpoзaвȣ, de deпъptat. [δυσ, δέρκομαι].

Δύσδηλις, ιδος (ὁ, ἡ), поет: [δυσ, δηλέω] foapte въtъmъtopȣ.

Δυσδηνής, έος (ὁ, ἡ), поет: [δυσ, δῆνος] віклеанȣ, pъȣ rînditopȣ, saŭ чел кȣ pеле апȣкъtȣpї.

Δύσδηρις, ιος (ὁ, ἡ), поет: = Δύσμαχος. [δυσ, δῆρις].

Δυσδιάβατος (ὁ, ἡ), anевoe de tpекȣt. «Τόπος («Ποταμὸς) —». Плв: ші D: Kas: [δυσ, διαβαίνω].

Δυσδιάγνωστος (ὁ, ἡ), anевoe de кȣnoskȣt віne, de deoseвit, = Δυσδιάκριτος. [δυσ, διαγιγνώσκω].

Δυσδιάγωγος (ὁ, ἡ), anевoe de повъцȣit, saŭ netpeкȣt прін чеva. 2) (локȣ) неплъкȣtȣ, neîndemînatікȣ a netpeче (a tpъi) întp'însȣл. «Πόλις — ». Stp: [δυσ, διάγω].

Δυσδιάθετος (ὁ, ἡ), anевoe de disпȣs, de întokmit, de înвoit, de пȣs ла o кале. «Χαλεπόν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον». Mendp: [δυσ, διατίθεμαι].

Δυσδιαίρετος (ὁ, ἡ), anевoe de înпъpцit. [δυσ, διαιρέομαι].

Δυσδιαίτητος (ὁ, ἡ), anевoe de a se жȣdіка (xotъpî) de apвitpȣ (aлesȣ жȣdікъtopȣ). [δυσ, διαιτάω].

Δυσδιακόμιστος (ὁ, ἡ), anевoe de tpeкȣt de чеа-л-aлtъ napte; (прін кpm:) гpeȣ, anевoe de tpansnoptat. [δυσ, διακομίζομαι].

Δυσδιακόντιστος (ὁ, ἡ), anевoe de пъtpȣns кȣ sȣлiцa. (δυσ, διακοντίζομαι).

Δυσδιάκριτος (ὁ, ἡ), anевoe de deoseвit. [δυσ, διακρίνω].

Δυσδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λάκτως, anевoe de înпъкat, saŭ înnpietenit. [δυσ, διαλλάσσομαι].

Δυσδιάλυτος (ὁ, ἡ), anевoe de desfъкȣt, de pisinit, de mistȣit. 2) = Δυσδιάλλακτος. [δυσ, διαλύω].

Δυσδιανόητος (ὁ, ἡ), = Δυσνόητος.

Δυσδιάνοικτος (ό, ή), anevoe de deskis. «Ὀφθαλμὸς —». Шіatp: [δυσ, διανοίγω].

Δυσδιάπλαστος (ό, ή), anevoe de плъsmвit, de форmat. [δυσ, διαπλάττω].

Δυσδιάπνευστος (ό, ή), anevoe de resвflat, еваnорat (прin sвdoape, шiчл:). [δυσ, διαπνέομαι].

Δυσδιαπόρευτος (ό, ή), (лokв) anevoe de tpeквt прintр' însвл. [δυσ, διαπορεύομαι].

Δυσδιάσπαστος (ό, ή), anevoe de sfîшiat. [δυσ, διασπάομαι].

Δυσδιάτηκτος (ό, ή), anevoe de tonit. [δυσ, τήκομαι].

Δυσδιατύπωτος (ό, ή), anevoe de înкiпвit, форmat, saв întoкmit. [δυσ, διατυπόω].

Δυσδιάφευκτος (ό, ή), de кape anevoe поate чineva fвџi, sкъпа, a se апъра. [δυσ, διαφεύγω].

Δυσδιαφορία (ή), sвbst: ideaлв aл лвї

Δισδιαφόρητος (ό, ή), anevoe de resвflat, pisinit, saв de mistвit. [δυσ, διαφορέομαι].

Δυσδιάφυκτος (ό, ή), = Δυσδιάφευκτος.

Δυσδιαφύλακτος (ό, ή), anevoe de пвzit, saв пъstpat. [δυσ, διαφυλάττομαι].

Δυσδιαχώρητος (ό, ή), anevoe de eшit прin deшерtъpiле mînteчелвї, anevoe de mistвit; (прin вpm:) înквitорв de mînteчe. [δυσ, διαχωρέω].

Δυσδίδακτος (ό, ή), anevoe de înвъџat. [δυσ, διδάσκομαι].

Δυσδιέγερτος (ό, ή), anevoe de deшtentat. [δυσ, διεγείρομαι].

Δυσδιεξάγωγος, шi

Δυσδιέξακτος (ό, ή), anevoe de петреквt. «Βίος —». Порф: [δυσ, διεξάγω].

Δυσδιεξίτητος, шi δυσδιέξιτος [δυσ, διέξειμι] = кв

Δυσδιεξόδευτος шi δυσδιέξοδος (ό, ή), (локв) anevoe de tpeквt шi eшit dintр' însвл afаръ; (fir:) anevoe de eкsплiкаt. «Λαβύρινθος —». Грг: 2) = Δυσδιαχώρητος, anevoe de mistвit. «Ὁ θέρμος δυσδιέξοδος». Гал: [δυσ, διέξοδος].

Δυσδιερεύνητος (ό, ή), anevoe de черчеtat. [δυσ, διερευνάω].

Δυσδιήγητος (ό, ή), anevoe de поvestit. [δυσ, διηγέομαι].

Δυσδιήλυτος (ό, ή), [δυσ, διελεύθω = διέρχομαι] = кв

Δυσδιόδευτος, шi Δυσδίοδος (ό, ή), прin кape anevoe поate tpeчe чineva. [δυσ, δίοδος].

Δυσδιοίκητος (ό, ή), anevoe de кîpмвit, de întoкmit; (fir:) anevoe de mistвit. [δυσ, διοικέω].

Δυσδιόρθωτος (ό, ή), anevoe de îndpentat. [δυσ, διορθόω].

Δυσδιόριστος (ό, ή), anevoe de хotъpît (deспъpџit); (fir:) anevoe de definit. [δυσ, διορίζω].

Δυσδοκίμαστος (ό, ή), anevoe de черкаt. [δυσ, δοκιμάζω].

Δύσδωρος (ό, ή), поet: = Ἄδωρος. «Δῶρα δύσδωρα». Оп: nepriinчoase dapвpî. [δυσ, δῶρον].

Δυσέγερτος (ό, ή), (ὕπνος, somnв) din кape anevoe se поate sквла чineva, гpeв. [δυσ, ἐγείρομαι].

Δυσεγκαρτέρητος (ό, ή), anevoe de ръвdat, de sтъpвit. [δυσ, ἐγκαρτερέω].

Δυσεγχείρητος (ό, ή), anevoe de întpeпpins. [δυσ, ἐγχειρέω].

Δυσέγχωστος (ό, ή), anevoe de вmплвt кв пъmîntв. [δυσ, ἐγχώννυμι].

Δύσεδρος (ό, ή), anevoe de aшezat, statорniчit întр' вnв лoкв. 2) ръв шezъtорв, saв лoквitорв întр' вnв лoкв. [δυσ, ἕδρα].

Δυσείδεια (ή), = Δυσμορφία, spîџie. [din

Δυσειδής, έος (ό, ή), (înпрot: de εὐειδής) вpîtв ла faџъ. [δυσ, εἶδος].

Δυσείκαστος (ό, ή), anevoe de dat кв sokoteaлa, de înџeлes. 2) ръв înкinвitв, firвpatв, pепресintatв. [δυσ, εἰκάζω].

Δύσεικτος (ό, ή), anevoiosв ла sвnвnepe, nesвпвsв, neasквлtъtорв. [δυσ, εἴκω].

Δυσειματέω -ῶ, шiit: -ήσω, sînтв ...

Δυσείματος (ό, ή), поet: = Δυσείμων.

Δυσειμονία (ή), sвbst: ideaлв aл лвї...

Δυσείμων, ονος (ό ή). ръв, пpost înвpъкаtв. [δυς, εἷμα].

Δυσειρεσία (ή), pea, neîndemînatiкъ, saв nепорочitъ вîsліpe. [δυσ, ἐρέττω].

Δυσείσβολος (ό, ή), (лoкв) în кape anevoe поate intpa, пъвълі чineva. [δυσ, εἰσβάλλω].

Δυσείσπλοος -ους (ό, ή), (порtв, saв pîв) în кape anevoe поate плвti чineva (прiнч: ка връжmaшв). [δυσ, εἰσπλέω].

Δυσείσπλωτος (ό, ή), поet: = Δυσείσπλοος.

Δυσέκβατος (ό, ή), (шi adв:) -άτως, (лoкв) din кape anevoe поate eшi чineva; (fir:) aл къpвia sfîpшitв, saв resвлtatв este anevoiosв. [δυσ. ἐκβαίνω].

Δυσεκβίαστος (ό, ή), anevoe de skos прin siлъ din пosiџia sa, anevoe de вipвit. [δυσ, ἐκβιάζομαι].

Δυσεκβίβαστος (ό, ή), anevoe de skos, [δυσ, ἐκβιβάζομαι].

Δυσέκδοτος (ὁ, ἡ), anевoe de dat afaръ. 2) (fir:) anевoe de înkipiat. 3) anевoe de mъpitat. [δυσ, ἐκδίδομαι].

Δυσέκδρομος (ὁ, ἡ), (лoкȣ) din кape anевoe noate чineвa eшi aлeprînd. [δυσ, ἐκ, δρόμος].

Δυσεκθέρμαντος (ὁ, ἡ), anевoe de înкъл-zit. [δυσ, ἐκθερμαίνομαι].

Δυσέκθυτος (ὁ, ἡ), (pъȣ) anевoe de de-пъptat, saȣ de нpefъкȣt în вine npin жep-tfe. [δυσ, ἐκθύω].

Δυσεκκάθαρτος (ὁ, ἡ), anевoe de кȣpъ-цit de tot. [δυσ, ἐκκαθαίρομαι].

Δυσέκκλητος (ὁ, ἡ), anевoe de skos afaръ npin кiemape. [δυσ, ἐκκαλέω].

Δυσεκκόμιστος (ὁ, ἡ), anевoe de tpans-noptat afaръ. [δυσ, ἐκκομίζομαι].

Δυσέκκριτος (ὁ, ἡ), = Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ἐκκρίνω].

Δυσέκκρουστος (ὁ, ἡ), anевoe de înnins, de skos afъpъ. [δυσ, ἐκκρούω]

Δυσεκλάλητος (ὁ, ἡ), anевoe de eкsnpi-mat. [δυσ, ἐκλαλέω].

Δυσέκλειπτος (ὁ, ἡ), anевoe de eклinsit, adiкъ de desfiinцat кȣ totȣл. [δυσ, ἐκλείπω].

Δυσεκλόγιστος (ὁ, ἡ), anевoe de soкo-tit, de ricit, de dat кȣ soкoteaлa. [δυσ, ἐκλογίζομαι].

Δυσέκλυτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λύτως, anевoe de desлeгat, de desfъкȣt, de moiat (tape, вine stpînsȣ); (fir:) npea în-кȣpкatȣ; (npin ȣpш:) nedesлȣшitȣ, ane-вoe de înцeлes. [δυσ, ἐκλύω].

Δυσεκμόχλευτος (ὁ, ἡ), anевoe de skos, saȣ de stpъmȣtat npin нîpгiї. [δυσ, ἐκμο-χλεύω].

Δυσέκνευστος (ὁ, ἡ), (pîȣ, шi чл:) din кa-pe anевoe noate eшi, skъna чineвa în notȣ. [δυσ, ἐκνέω].

Δυσέκνιπτος (ὁ, ἡ), = Δυσαπόνιπτος, шi Δυσέκπλυτος.

Δυσεκπέραντος, шi

Δυσεκπέρατος (ὁ, ἡ), noet: anевoe de adȣs лa sъвîpшipe, de skos лa кънъtїiȣ. [δυσ, ἐκπεραίνω].

Δυσέκπλευστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -εύστως, (лoкȣ) din кape anевoe noate чineвa eк-snлȣti, saȣ a se denъpta nлȣtind. [δυσ, ἐκπλέω].

Δυσέκπληκτος (ὁ, ἡ), anевoe de snepiat. [δυσ, ἐκπλήττομαι].

Δυσέκπλοος -ους (ὁ, ἡ), = Δυσέκπλευστος.

Δυσέκπλυτος (ὁ, ἡ), anевoe de snълat, de eшit лa snълatȣpъ. «Βαφή, ἤ κηλὶς — ». [δυσ, ἐκπλύνω].

Δυσέκπλωτος (ὁ, ἡ), = Δυσέκπλευστος, шi δυσέκπλοος.

Δυσεκπόρευτος (ὁ, ἡ), = Δυσέκβατος. [δυσ, ἐκπορεύομαι].

Δυσεκπύητος (ὁ, ἡ), (ȣmfлъtȣpъ) anевoe de skos nȣpoiȣ, de кont. [δυσ, ἐκπυέω].

Δυσέκρυπτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐκρύπτω], = Δυσέκπλυτος.

Δυσέκτηκτος (ὁ, ἡ), = Δύστηκτος.

Δύσεκτος (ὁ, ἡ), (neanpoв:) чeл кȣ peлe denpindepї (peлe nъpaвȣpї). (vezї шi δύσγνωμος). [δυσ, ἔχω].

Δυσέκφευκτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φεύκτως, de кape anевoe se noate чineвa denъp-ta, anъpa, saȣ skъna. [δυσ, ἐκφεύγω].

Δυσέκφορος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φόρως, anевoe de nponȣnцat. [δυσ, ἔκφορος].

Δυσέκφραστος (ὁ, ἡ), anевoe de eкsnpi-mat. [δυσ, ἐκφράζομαι].

Δυσέκφυκτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φύκτως, = Δυσέκφευκτος.

Δυσεκφώνητος (ὁ, ἡ), anевoe de eкsклa-mat глaсȣit, saȣ de nponȣnцat. [δυσ, ἐκ-φωνέω].

Δυσέλεγκτος (ὁ, ἡ), anевoe de вȣdit, saȣ кȣ sкȣmnъtate doвedit în вpe o гpe-шaлъ. [δυσ, ἐλέγχω].

Δυσελένη (ἡ), noet: (vezї шi δύσπαρις) Eлena pea, saȣ adȣкъtoape de неnopoчi-pї. [δυσ, Ἑλένη].

Δυσέλικτος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлte шi a-neвoioase înвîptitȣpї, (npin ȣpm:) = Δυσ-διεξίτητος. «Λαβύρινθος —». Гpг: 2) гpo-zaв înnлetiтȣ, înвîptezitȣ. «Δράκων —». Eȣst: [δυσ, ἑλίσσομαι].

Δυσελκής, έος (ὁ, ἡ), кape anевoe se tъmъdȣieшte de pъnї. «Οἱ γέροντες δυσ-ελκέες». Π: Eщ: 2) «Ἕλκος δυσελκὲς», Iпкp: panъ anевoe de tъmъdȣit. [δυσ. ἕλκος]. [de ȣnde

Δυσελκία (ἡ). anевoioasъ tъmъdȣipe de pъnї, saȣ pъnї anевoe de tъmъdȣit.

Δυσέλκυστος (ὁ, ἡ), anевoe de tpas, saȣ de atpas. [δυς, ἑλκύω].

Δυσελπίζω, вiit: -ίσω, = Δυσελπιστέω. [din

Δύσελπις, ιδος (ὁ, ἡ), чeл чe anевoe nъdъждȣieшte, кape se îndoieшte. [δυσ, ἐλπίς].

Δυσελπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, anевoe, saȣ nȣцin nъdъждȣieskȣ; nȣ nъdъждȣieskȣ вine. [шi

Δυσελπιστία (ἡ), anевoioasъ nъdъждȣipe. [din

Δυσέλπιστος (ὁ, ἡ), anевoe nъdъждȣi-topȣ, = Δύσελπις. [δυσελπίζω]. [de ȣnde

Δυσελπίστως, adв: кѣ пѫцinѫ нѫdeжde. «Δυσελπίστως ἔχω» = Δυσελπιστέω.

Δυσέμβατος (ὁ, ἡ), (локѣ) în каре анеvoe поате чinева intpa, [δυσ, ἐμβαίνω].

Δυσέμβλητος (ὁ, ἡ), анеvoe de вѫгат, de intpat (ла локѣл сѣѣ). «Ὀστέα—». Inкр: [ші

Δυσέμβολος (ὁ, ἡ), = Δυσείσβολος, (локѣ) înкаре анеvoe поате пѫтрѫнdi връжмашѣл. 2) = Δυσέμβλητος. [δυσ, ἐμβάλλω].

Δυσεμετέω -ῶ, виit: -ήσω, анеvoe вѫрsѣ, saѣ vomeskѣ. [din

Δυσέμετος (ὁ, ἡ), чел че анеvoe варsѫ, saѣ vomeште. [din

Δυσεμέω -ῶ, виit: -ήσω, = Δυσεμετέω. [din

Δυσεμὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσέμετος. [δυσ, ἐμέω].

Δυσέμπρηστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐμπίπρημι] анеvoe de aps.

Δυσέμπτωτος (ὁ, ἡ), анеvoe de кѫzѣт în чева, saѣ de скѫzѣт, de înnѣцinat пе ла mіжлокѣ. «Φωνὴ —». Nікmх: Армоn: = Ἄῤῥηκτος. [δυσ, ἐμπίπτω].

Δυσέμφατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άτως, = Κακέμφατος, чел че face pea întinѫpipe, dѫ o pea însemнаpe. [δυσ, ἐμφαίνω].

Δυσένδοτος (ὁ, ἡ), чел че анеvoe se dѫ, se sѣпѣne. [δυσ, ἐνδίδωμι].

Δυσενέδρευτος (ὁ, ἡ), анеvoe de кѫzѣт în кѣрsѫ. «Ὁδὸς —». Ап: [δυσ, ἐνεδρεύω].

Δυσενέργητος (ὁ, ἡ), aнеvoiosѣ de a лѣкра, neaktivѣ, moaлe; (fir:) = Δυσκοίλιος, înкѣietорѣ de stomaxѣ. [δυσ, ἐνεργέω].

Δυσεντερία (ἡ), disentepie, патimѫ a maцелор, ѣрdinape кѣ sînџe, saѣ tѫieтѣрï кѣ înflamaцie în пînteче. (везï ші λειεντερία). [δυσέντερος]. [de ѣnde

Δυσεντεριάω -ῶ, виit: -άσω, пѫтimeskѣ de disentepie. [ші

Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, atinгѫtорѣ, saѣ însoцitѣ de disentepie. 2) пѫtimaшѣ de disentepie. [ші

Δυσεντεριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѣ (saѣ sѣпѣsѣ ла) disentepie, disentepiosѣ.

Δυσέντερος (ὁ, ἡ), = Δυσεντερικὸς, пѫtimaшѣ de disentepie. [δυσ, ἔντερον].

Δυσέντευκτος (ὁ, ἡ), = Δυσπρόσιτος, анеvoe de întîлnit (din mîndpie, saѣ misantpopie), неаппопiatѣ, селватiкѣ. [ші

Δυσεντευξία (ἡ), însѣшimea челѣï анеvoe de аппопiat. [δυσ, ἐντυγχάνω].

Δυσένωτος (ὁ, ἡ), анеvoe de ѣnit. [δυσ, ἑνόω].

Δυσεξάγγελτος (ὁ, ἡ), = Δυσέκφραστος. [δυσ, ἐξαγγέλλω].

Δυσεξαγόρευτος (ὁ, ἡ), (Бisep:) анеvoe de sпѣs, de mѫptѣpisit. [δυσ, ἐξαγορεύομαι].

Δυσεξάγωγος (ὁ, ἡ), анеvoe de kondѣs, saѣ skos afapѫ, = Δυσεκκόμιστος. [δυσ, ἐξάγω].

Δυσεξάλειπτος (ὁ, ἡ), анеvoe de шteps, saѣ stins. [δυσ, ἐξαλείφω].

Δυσεξάλλακτος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάβλητος. [δυσ, ἐξαλλάσσομαι].

Δυσεξάλυκτος (ὁ, ἡ), поеt: [δυσ, ἐξαλύσκω], = Δυσέκφευκτος.

Δυσεξανάλωτος (ὁ, ἡ), анеvoe de fiposit, saѣ пѫпѫdit; (fir:) анеvoe de mistѣit. (δυσ, ἐξαναλίσκομαι].

Δυσεξάντλητος (ὁ, ἡ), анеvoe de зѫcit. [δυσ, ἐξαντλέω].

Δυσεξάνυστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐξανύω] анеvoe de sѣвîрşit.

Δυσεξαπάτητος (ὁ, ἡ), анеvoe de amѫцit. [δυσ, ἐξαπατάω].

Δυσέξαπτος (ὁ, ἡ), анеvoe de anpins (de лѣат fokѣ). «Τὰ ὑγρότερα ξύλα δυσέξαπτα». Плаd: [δυσ, ἐξάπτω]. 2) анеvoe de desarѫцat, de desпpins. «Ψυχὴ δυσέξαπτος». Пл· sѣfletѣ анеvoe de despins de mateрiaлеле легѫtѣрï але tрѣпѣлѣï. [δυσ, ἐξάπτομαι].

Δυσεξαρίθμητος (ὁ, ἡ), анеvoe de нѣmѫрat, de sokotit. [δυσ, ἐξαριθμέω].

Δυσεξάτμιστος (ὁ, ἡ), анеvoe de evapopat, pesѣflat. [δυσ, ἐξατμίζομαι].

Δυσεξέλεγκτος (ὁ, ἡ), анеvoe de dovedit, saѣ dat пе faцѫ. [δυσ, ἐξελέγχομαι].

Δυσεξέλευστος (ὁ, ἡ), (локѣ) din каре aнеvoe поате чinева eші. [δυσ, ἐξελεύθω = ἐξέρχομαι].

Δυσεξέλικτος (ὁ, ἡ), анеvoe de desfѫшѣpat, de deskѣpкат; (fir:) анеvoe de eksплiкат. [δυσ, ἐξελίσσομαι].

Δυσεξέργαστος (ὁ, ἡ), анеvoe de лѣкрат кѣ desѫвîршipe. [δυσ, ἐξεργάζομαι].

Δυσεξερεύνητος (ὁ, ἡ), анеvoe de черчетат кѣ eksaktitate. [δυσ, ἐξερευνάω].

Δυσεξεύρητος (ὁ, ἡ), = Δυσεύρετος. [δυσ, ἐξευρίσκω].

Δυσεξήγητος (ὁ, ἡ), анеvoe de eksплiкат. [δυς, ἐξηγέομαι].

Δυσεξημέρωτος (ὁ, ἡ), анеvoe de înблînzit. [δυσ, ἐξημερόομαι].

Δυσεξήνυστος (υτος), ου (ὁ, ἡ), поеt: [δυσ, ἐξανύω] анеvoe de sѣвîршit. «Δεσμὸς —». Еѣр: анеvoe de desfѫкѣt, saѣ deskѣpкат.

Δυσεξίλαστος (ὁ, ἡ), анеvoe de atpas spre milostivipe, de eksпiat, saѣ înблînzit. [δυσ, ἐξιλάσκομαι].

Δυσεξίμητος (ὁ, ἡ), анеvoe de skos, tpas afapѫ din fѣndѣ. [δυσ, ἐξιμάω].

Δυσεξίτηλος (ὁ, ἡ), anевoe de єшit fa-ца, de шters. [δυσ, ἐξίτηλος].

Δυσεξίτητος, шi

Δυσέξιτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἔξειμι] = кȣ

Δυσέξοδος (ὁ, ἡ), (локȣ̆) din каpe anевoe поate чinеva єшi, кȣ anевoioasъ є-шipe. [δυσ, ἐξ, ὁδός].

Δυσέξοιστος (ὁ, ἡ), = Δυσεκκόμιστος, шi Δυσέκφορος, anевoe de dȣs, кърat afаpъ; шi (fir:) =Δυσέκφραστος, anевoe de ек-sпpimat, saȣ̆ екsплikat. [δυσ, ἐκφέρω].

Δύσεο, noct: Ion: în локȣ̆ de δύσου. 2 sinr: пeps: de miж: пex: de поpȣnч: aл лȣї δύω.

Δυσεπανόρθωτος (ὁ, ἡ), = Δυσδιόρθωτος.

Δυσεπέκτατος (ὁ, ἡ), anевoe de întins maї mȣлt. [δυς, ἐπεκτείνομαι].

Δυσεπήβολος (ὁ, ἡ), anевoe de neme-pit; (fir:) anевoe de екsплikat. «Ἀπορία —». Sȣid: [δυσ, ἐπήβολος].

Δυσεπίβατος (ὁ, ἡ), (локȣ̆, saȣ̆ лȣкpȣ) asȣпpa кърȣia anевoe поate чinеva a se ȣpкa, a кълка, saȣ̆ a înкълica. [δυσ, ἐπιβαίνω].

Δυσεπίβολος (ὁ,ἡ), = Δυσεπίβατος; шi (fir:) =Δυσεπήβολος.

Δυσεπιβούλευτος (ὁ, ἡ), кърȣia anевoe поate чinеva rîndi (ȣneлti) ръȣ̆, saȣ̆ a 'ї întinde кȣpse. [δυσ, ἐπιβουλεύω].

Δυσεπίβουλος (ὁ, ἡ), = Δυσεπιβούλευτος. [δυσ, ἐπιβουλή].

Δυσεπίγνωστος (ὁ, ἡ), anевoe de кȣno-sкȣt. [δυσ, ἐπιγιγνώσκω].

Δυσεπίθετος (ὁ, ἡ), anевoe de atакat, saȣ̆ нъвълit asȣпpъ 'ї. [δυσ, ἐπιτίθεμαι].

Δυσεπίθυμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θύμως, чeл чe anевoe пofteшte чeва. «Δυσεπίθυμος προς τοὺς γέλωτας». Гpr: Naz: [δυσ, ἐπίθυμος].

Δυσεπικούρητος (ὁ, ἡ), =Δυσβοήθητος. [δυσ, ἐπικουρέω].

Δυσεπίκριτος (ὁ, ἡ), anевoe de жȣdikat, de вine кȣnosкȣt, saȣ̆ deoseвit,=Δυσδιάγνωστος. [δυσ, ἐπικρίνω].

Δυσεπίληπτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐπιλαμβάνομαι] =Δυσάλωτος; (fir:) anевoe de копpins кȣ mintea, de înцелес.

Δυσεπίμικτος (ὁ, ἡ), кȣ каpe anевoe пoa-te авea чinеva amestекȣ̆, pелацie, saȣ̆ ко-mȣnікацie. [δυσ, ἐπιμίγνυμαι].

Δυσεπινόητος (ὁ, ἡ), anевoe de inвentat, нъsкочit кȣ mintea.

Δυσεπίστροφος (ὁ, ἡ), anевoe de întops. [δυσ, ἐπιστρέφω].

Δυσεπίσχετος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐπέχω] anевoe de цinȣt, oпpit. «Αἱμοῤῥαγία —». Гaл:

Δυσεπίτευκτος (ὁ, ἡ), anевoe de nеme-pit, de съвîpшit. [δυσ, ἐπιτυγχάνω].

Δυσεπιτήδευτος (ὁ, ἡ), anевoe de пȣs în лȣкpape, adȣs лa deсъвîpшipe. [δυσ, ἐπιτηδεύομαι].

Δυσεπιχείρητος (ὁ, ἡ), anевoe de întpe-пpins. saȣ̆ de atакat; (кȣвîntȣ̆) anевoe de a i se înпpotiвi чinеva. [δυσ, ἐπιχειρέω].

Δυσεπούλωτος (ὁ, ἡ), =Δυσαπούλωτος.

Δυσέραστος (ὁ, ἡ), nепopокоsȣ̆, saȣ̆ ne-îndemînатikȣ̆ amopeзȣ̆. 2) noct: înпpoti-вitopȣ̆ лa amopȣ̆, saȣ̆ лa amopezi. [δυσ, ἐράω].

Δυσέργαστος (ὁ, ἡ), =Δύσεργος.

Δυσέργεια (ἡ), anевoiмe, moлiчiȣne лa лȣкpape. 2) = кȣ

Δυσέργημα (τὸ), oпpipe, піedікъ лa лȣ-кpape. [din

Δυσεργής, έος (ὁ, ἡ), =Δύσεργος.

Δυσεργία (ἡ), =Δυσέργεια. [din

Δύσεργος (ὁ, ἡ), anевoe de лȣкpat, de съвîpшit, osteniчоsȣ̆; (fir: med:) anевoe de mistȣit; (în цen:) гpeȣ̆; anевoiosȣ̆. 2) (акt:) anевoiosȣ̆ лa лȣкpape, neактiвȣ̆, mo-лiчоsȣ̆. [δυσ, ἔργον]. [de ȣnde

Δυσέργως, adв: кȣ гpeȣtate, anевoiмe de лȣкpape.

Δυσερεύνητος (ὁ, ἡ), (пpiнч: локȣ̆) ȣnde anевoe поate чinеva face чepчетъpї. 2) anевoe de чepчetat. [δυσ, ἐρευνάω].

Δυσέρημος (ὁ, ἡ), foapte пȣstiїȣ, saȣ̆ ȣ-pîчоsȣ̆ пentpȣ пȣstietatea sa. [δυσ, ἔρημος].

Δύσερις, ιδος (ὁ, ἡ), foapte disпȣtъtopȣ̆, rîлчевitopȣ̆. [δυσ, ἔρις]. 2) = кȣ

Δυσέριστος (ὁ, ἡ), despre каpe se face mape, saȣ̆ de nепopочipї пpiчinȣitoape disпȣtъ. 2) кȣ (saȣ̆ пentpȣ) каpe este a-nевoe, saȣ̆ пpimeждiosȣ̆ a se disпȣta чi-nеva. 3) = Δύσερις. 4) nepîвnitȣ̆, nedis-пȣtaвiлȣ̆. «Δυσέριστον αἷμα». Sof: Елект: [δυσ, ἐρίζω].

Δυσερμήνευτος (ὁ, ἡ), = Δυσέκφραστος, anевoe de екsплikat. [δυς, ἑρμηνεύω].

Δυσερμία (ἡ), nепopокоsȣ̆ гъsitȣ̆, saȣ̆ кîштiгȣ̆; nenemepipe. [din

Δύσερμος (ὁ, ἡ), (dȣпe zічepe) nefaвo-patȣ̆ de Меpкȣpȣ̆; (пpin ȣpm:) nепopo-коsȣ̆. [δυσ, Ἑρμῆς].

Δυσερνής, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἔρνος] anевoe de въsтъpit, saȣ̆ кpesкȣt.

Δύσερως, -ωτος (ὁ, ἡ), tape (nasionatȣ̆) amopezатȣ̆; saȣ neîndemînатikȣ̆, (пpin ȣpm:) nепopочitȣ̆ (fъpъ pечinpoакъ dpa-roste) în amopȣ̆. 2) nesimцitopȣ̆ (nede-

npinsȣ) лa amopȣ. || Ἔρως — ». Пл: a-mopȣ adȣкъtopȣ de nenopoчipĭ, npъnъ-ditopȣ. [δυσ, ἔρως]. [de ȣnde

Δυσερωτιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntȣ, saȣ mъ fakȣ nasionatȣ de amopȣ къtpe чinesa; saȣ mъ amopezȣ кȣ кoвîpшipe de (tape noftеsкȣ) чeвa. [шi

Δυσερωτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de (кȣвenitȣ лa) кoвîpшitopȣ amopȣ, saȣ кape se faчe...

Δυσερώτως, adв: кȣ кoвîpшitopȣ amopȣ, saȣ dparoste. «Δυσερώτως διάκειμαι». Пл: = Δυσερωτιάω.

Δυσέσβολος (ὁ, ἡ), At: = Δυσείσβολος.

Δυσετηρία (ἡ), (înnpot: de εὐετηρία) anȣ pъȣ, nepodosȣ, шi чл: [δυσ, ἔτος].

Δύσετο, noet: în лoкȣ de ἔδυ, 3: sinг: neps: de nex; aл лȣĭ δύω.

Δυσετυμολόγητος (ὁ, ἡ), (zîчepe) a къpia anевoe se noate afлa etimoлoџia, saȣ o-piџinaлa depiвaџie. [δυσ, ἐτυμολογέομαι].

Δυσευνήτειρα (ἡ), fem: aл лȣĭ...

Δυσευνητὴρ, ῆρος, шi

Δυσευνήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: nenopo-чitȣ soџȣ. 2) чeл чe anевoe doapme (n' ape somnȣ) de вpe o fpiкъ. [δυσ, εὐνή].

Δυσεύρετος (ὁ, ἡ), anевoe de гъsit. [δυσ, εὑρίσκω].

Δυσεύχωστος, (гpeшit) în лoкȣ de δυσέγχωστος.

Δυσέφικτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἐφικνέομαι] ane-вoe de aжȣns, (шi fir:) de ȣъвîpшit, de doвindit, saȣ de înџeлes.

Δυσέφοδος (ὁ, ἡ), anевoe de ȣȣnȣs кȣ nъвaлъ saȣ asaлtȣ; (npin ȣpm:) anевoe de кълкat (лoкȣ, шi чл;). [δυσ, ἔφοδος].

Δυσέψανος, шi

Δυσέψητος (ὁ, ἡ), anевoe de fept, saȣ pъȣ feptȣ. [вezĭ шi ἀτέραμνος]. [δυσ, ἕψω].

Δυσζηλία (ἡ), кaлitatea лȣĭ...

Δύσζηλος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ζήλως, fo-apte temъtopȣ, saȣ жaлȣȣȣ. «Δυσζήλως ἔχω πρός τινα». Пл: 2) nenopoчitȣ pîвni-topȣ, imitъtopȣ, saȣ emȣлъtopȣ къtpe чineвa. «Ναῦται αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες». Ep:(în вiaџa лȣĭ Omepȣ). [δυσ, ζῆλος].

Δυσζήτητος (ὁ, ἡ), anевoe de къȣtat, saȣ чepчetat. [δυσ, ζητέω].

Δύσζωος (ὁ, ἡ), netpeкъtopȣ de tiкълoa-ȣъ вiaџъ. || «Βίος— ». Eпiгp: = Δυσζωΐα. (вezĭ шi ἀβίωτος). [δυσ, ζωή].

Δυσήκεστος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀκέομαι] = Δυσίατος; (fir:) anевoe de îndpeптat.

Δυσηκὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσήκεστος.

Δυσηκοέω -ῶ, biit: -ήσω, anевoe aȣzȣ, sintȣ кam ȣȣpdȣ. [шi

Δυσηκοΐα (ἡ), гpeȣtate de aȣzȣ. [din

Δυσήκοος (ὁ, ἡ), гpeȣ de aȣzȣ, кam ȣȣpdȣ, 2) кam neasкȣлtъtopȣ, nesȣnȣsȣ. 3) (nas:) anевoe de aȣzit. «Φωνή — ». «Δυσήκοον καὶ βαρὺ φθεγγόμενος». Fлstp: [шi

Δυσήκουστος (ὁ, ἡ), (maĭ noȣ) кape кȣ гpeȣ (кȣ sniimъ), saȣ pap se aȣde. [δυσ, ἀκούω].

Δυσηλάκατος (ὁ, ἡ), noet: topкъtopȣ, saȣ npeгъtitopȣ de nenopoчipĭ. «Μοῖρα (Φιλομήλα) —». Non: [δυσ, ἠλακάτη].

Δυσήλατος (ὁ, ἡ), (лoкȣ) neîndemînatiкȣ de кълъpit, saȣ de ȣmвлat кȣ tpъȣȣpъ. [δυσ, ἐλαύνω].

Δυσηλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), npeгъtitopȣ, saȣ adȣкъtopȣ de pеле, de neвoĭ, asnpȣ, dȣ-peposȣ, nemiлostiвȣ «Θάνατος («Πόλεμος «Δεσμὸς, «Γείτων) — ». Om: Teor: Es: (вezĭ шi τανηλεγής). [δυσ, ἀλέγω].

Δυσήλιος (ὁ, ἡ), (лoкȣ) anевoe въȣȣtȣ de soape. «Φάραγξ — ». Stв: «Ὅταν ᾖ δυσάλιον ἐν πελάγει». Eȣp: (asemenea кȣ ὅταν ᾖ βόρειον»). Ksn: 2) (în кontpa) npea eкsnȣsȣ лa soape. «Θέρος — ». Fpinix: [δυσ, ἥλιος].

Δυσημερέω -ῶ, biit: -ήσω, (înnpot: de εὐημερῶ) netpeкȣ pеле ziле, adiкъ sîntȣ nenopoчitȣ, nȣ isȣȣteskȣ, nȣ nemepeskȣ. [шi

Δυσημέρημα (τὸ), шi

Δυσημερία (ἡ), pеле ziле, adiкъ tiкъ-лoшie; nenopoчipe, pea întîmnлape; ne-isȣȣtipe, nenemepipe. [шi

Δυσημέριος, α, ον, noet: npiчinȣitopȣ de nepopoчipe. «Σφίγγα δυσημερίαν». Esхл: [δυσ, ἡμέρα].

Δυσήμερος (ὁ, ἡ), anевoe de îнвлînzit. [δυσ, ἥμερος].

Δυσήμετος, Δυσημέω, Δυσημής, Ion: saȣ (гpeшit) în лoкȣ de δυσέμετος, шi чл:

Δυσηνεμία (ἡ), înnpotiвipe, saȣ isџeaлъ de вîntȣ. [din

Δυσήνεμος (ὁ, ἡ), noet: eкsnȣsȣ, saȣ ȣȣnȣsȣ лa pеле шi isџĭ вîntȣpĭ. [δυσ, ἄνεμος].

Δυσηνίαστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άστως, = кȣ

Δυσήνιος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἡνία] anевoe, гpeȣ de nȣs, saȣ џinȣt în fpîȣ; (fir:) nesȣ-nȣsȣ, nedomoлitȣ.

Δυσήνιος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, ἀνία] = (saȣ гpeшit în лoкȣ de) δυσάνιος.

Δυσηνιόχητος (ὁ, ἡ), anевoe de mînat, џinȣt în fpîȣ. [δυσ, ἡνιοχέομαι].

Δυσήνυστος, шi

Δυσήνυτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀνύω] anевoe de ȣъвîpшit.

Δυσήρης, εος (ὁ, ἡ), = Δυσχερής, греŭ, aneвoiosŭ. [δυσ, ἄρω].

Δύσηρις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de δύσερις.

Δυσήριστος (ιτος), ου (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de δυσέριστος.

Δυσήροτος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἀρόω] aneвoe de apat.

Δυσήττητος (ὁ, ἡ), [δυσ, ἡττάομαι] aneвoe de вірвіt.

Δυσήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, ἦτορ] mîxnitŭ, кв inimъ pea.

Δυσηχής, έος (ὁ, ἡ), noet: fъкъtopŭ de asnpъ, neплъквtŭ sвnetŭ; (fir:) =Δυσώνυμος, чел кв nвme ръŭ, saŭ de pea penвtaцie; (înцeп:) nenpiinчosŭ, de deпъptat. (вeзĭ шi δυσκέλαδος). [шi

Δύσηχος (ὁ, ἡ), =Δυσηχής. [δυσ, ἦχος].

Δυσθάλασσος(ττος), ου (ὁ, ἡ), (локŭ) вnde mapea este foapte seлвatiкъ. [δυσ, θάλασσα].

Δυσθαλής, έος (ὁ, ἡ), (înnpot: de εὐθαλής) aneвoe de înвepzit, saŭ înfлopit, adiкъ зъpчitŭ. [δυσ, θάλλω]. [de вnde

Δυσθαλία (ἡ), noet: (pap) desfлopipe; (fir:) nenopочipe.

Δυσθαλπής, έος (ὁ, ἡ), noet: aneвoe de înкълzit (aкt: saŭ nas:). 2) npea mвлt înкълzitopŭ, saŭ înкълzitŭ. (вeзĭ шi δυσήλιος). [δυσ, θάλπω].

Δυσθανατέω(άω,) -ῶ, вiit: -ήσω, aneвoe, saŭ кв греŭ mopŭ, mъ лвntŭ кв moaptea. [din

Δυσθάνατος (ὁ, ἡ), чeл чe moape de tîpzie шi dвpepoasъ moapte. 2) (aкt:) чeл чe npiчinвieшte dвpepoasъ moapte. [δυσ, θάνατος].

Δυσθανής, έος (ὁ, ἡ), = Δυσθάνατος.

Δυσθέατος (ὁ, ἡ), вpîtŭ, гpoзaвŭ лa npiвipe. 2) aneвoe de вълвt, întвnekosŭ. [δυσ, θεάομαι].

Δυσθεΐα (ἡ), = Δυσσέβεια. [δύσθεος].

Δυσθενέω -ῶ, вiit: -ήσω, (npinч: despre болnaвŭ) nвцine nвtepĭ maĭ amŭ. [δυσ, σθένος].

Δύσθεος (ὁ, ἡ), = Δυσσεβής. 2) вpîtŭ лвĭ Dвmnezeŭ. [δυσ, θεός].

Δυσθεραπευσία (ἡ), aneвoioasъ tъmъdвipe. [шi

Δυσθεράπευτος (ὁ, ἡ), шi adв: -εύτως, aneвoe de tъmъdвit. [δυσ, θεραπεύω].

Δυσθερής, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, θέρος] = кв

Δυσθέρμαντος (ὁ, ἡ), aneвoe de înкълzit. [δυσ, θερμαίνω].

Δύσθερος (ὁ, ἡ), (npinч: локŭ) aneвoe de локвit ne вpeme de вapъ din npiчina mвлteĭ кълdвpĭ. [δυσ, θέρος].

Δυσθεσία (ἡ), pea nosiцie, stape, saŭ disnosiцie; nemлъчepe, sвnъpape. [шi

Δυσθετέω, -ῶ, шi miж: δυσθετέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, sîntŭ ръŭ disnвsŭ, nemвлцвmitŭ, ('mĭ e вpîtŭ). [шi

Δύσθετος (ὁ, ἡ), ръŭ disnвsŭ, nemвлцвmitŭ. 2) (mediч:) = Δυσέμβλητος. [δυσ, τίθεμαι].

Δυσθεώρητος (ὁ, ἡ), aneвoe de лвat în npiвipe, de чepчetat. [δυσ, θεωρέω].

Δυσθήρατος (ευτος) (ὁ, ἡ), aneвoe de npins npin вînape, saŭ de afлat npin къвtape; (fir:) aneвoe de înцeлes, = Δύσληπτος, шi δυσγόητος. [δυσ, θηράω].

Δυσθηρία (ἡ), nenopокoasъ вînape. [din

Δύσθηρος (ὁ, ἡ), nenopoкosŭ în вînъtoape. [δυσ, θήρα].

Δυσθησαύριστος (ὁ, ἡ), (npinч: podŭ) aneвoe de nвs în nвstpape. [δυσ, θησαυρίζομαι].

Δύσθλαστος (ὁ, ἡ), [δυσ, θλάω] aneвoe de snapt.

Δυσθνήσκω (întpeв: nвmaĭ în naptч:), noet: = Δυσθανατέω.

Δύσθραυστος (ὁ, ἡ), [δυσ, θραύω] aneвoe de fъpîmat.

Δυσθρήνητος (ὁ, ἡ), noet: =Πολυθρήνητος. (вeзĭ шi δυσκίακτος). [δυσ, θρηνέω].

Δύσθροος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσηχος, шi Γοερός. [δυσ, θρόος].

Δύσθρυπτος (ὁ, ἡ), aneвoe de moлeшit, saŭ fъpîmiчit npin fpeкape. [δυσ, θρύπτομαι].

Δυσθυμαίνω, вiit: -ανῶ, noet: în локŭ de

Δυσθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ mîxnitŭ, amŭ inimъ pea; (npin вpm:)=Δυσελπιστέω. (вeзĭ шi βαρυθυμέω). [шi

Δυσθυμία (ἡ), mîxniчiвne, inimъ pea; (npin вpm:) =Δυσελπιστία. [шi

Δυσθυμικός, ή, όν, anлeкatŭ лa mîxniчiвne, meлanxoлiкŭ. [din

Δύσθυμος (ὁ, ἡ), (кomap: -ότερος, sвnepл: -ότατος) mîxnitŭ, tpistŭ, кв inimъ pea; (npin вpm:) = δύσελπις. (вeзĭ шi βαρύθυμος). [δυσ, θυμός]. [de вnde

Δυσθύμως, adв: tpist, кв mîxniчiвne.

Δυσί, dat: aл лвĭ δύο.

Δυσιατέω -ω, вiit: -ήσω, sîntŭ aneвoe de tъmъdвit. [din

Δυσίατος (ὁ, ἡ), aneвoe de tъmъdвit; (fir:) aneвoe de îndpentat. [δυσ, ἰάομαι].

Δύσιδρος, ου, шi

Δύσιδρως, ωτος (ὁ, ἡ), aneвoe de asвdat. [δυσ, ἱδρώς].

Δυσιερέω -ῶ -ῶ, вiit: -ήσω, (ìnпpot: de καλλιερέω) жeptfind aflя пепрiiнчоаse semпеле жеptfeĭ. [δυσ, ἱερόν].

Δυσιθάλασσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел че кsfsndъ, saš se кsfsndъ în mape. «Δίκτυον —». Епigr: [δύω, θάλασσα].

Δύσικμος (ὁ, ἡ), чел че anевoe, saš пsцin se smezeazъ. [δυσ, ἰκμάς].

Δυσίμερος (ὁ, ἡ), поеt: anевoe de a fi isвitš, пеплъкstš. 2) = Δύσερως, непоpoчitš (пpiчinsitopš de непорочipe лsiшĭ saš алtopa) amopezš. [δυσ, ἵμερος].

Δυσίππαστος (ὁ, ἡ), în локš de...

Δύσιππος (ὁ, ἡ), (локš) anевoiosš, пе-îndemînatiкš ла кълърitš. [δυσ, ἵππος].

Δύσις, εως (ἡ), [δύω] (în цеп:) кsfsndape; asкsndepe; (de sпde ппiнч:) апsпереа soapeлsĭ, шi чл: (веzĭ δυσμή). 2) (fir:) локsл, sпde апsпе soapeле, апssš; saš (поеt:) sпde se вîpъ, se asкsпde чiпева, кsĭвš, локš de sкъпape.

Δυσίχνευτος (ὁ, ἡ), anевoe de sлmat, de кsstat, saš черчetat. [δυσ, ἰχνεύω].

Δυσκαής, έος (ὁ, ἡ), anевoe de aps. [δυσ, καίω].

Δυσκαθαίρετος (ὁ, ἡ), anевoe de sspпat, de stpiкat, saš вipsit. [δυσ, καθαιρέομαι.].

Δυσκάθαρτος (ὁ, ἡ), anевoe de кspъцit, saš de шteps. 2) поеt: anевoe de înвлînzit прin peлiцioase кspъцipĭ. «Δαίμων —». Apstf: [δυσ, καθαίρομαι].

Δυσκάθεκτος (ὁ, ἡ), [δυσ, κατέχω] anевoe de цinst, de oпpit. «Ἵππος δυσκάθεκτος». Ksn: «Ὀλισθηρὸν ὁ πλοῦτος καὶ δυσκάθεκτον». Лsч:

Δυσκάθοδος (ὁ, ἡ), (локš) anевoiosš de ковopît întp'însл. «Σπήλαιον δυσκάθοδον». Коп: [δυσ, κάθοδος].

Δυσκαμπής, έος, шi

Δύσκαμπτος (ὁ, ἡ), anевoe de înковoiat; (fir:) anевoe de îndsплекat, deповъцsit. [δυσ, κάμπτω].

Δύσκαπνος (ὁ, ἡ), плinš de msлtš шi iste fsmš. «Φοῖνιξ —». Тfp: «Δῶμα —». Esx: [δυσ, καπνός].

Δυσκαρτέρητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, anевoe de ръвdat. [δυσ, καρτερέω].

Δυσκατάγωγος (ὁ, ἡ), anевoe de dss, (ковopît) în жos. [δυσ, κατάγω].

Δυσκαταγώνιστος (ὁ, ἡ), anевoe de вipsit în лsntъ, de doвopît; (fir:) anевoe de sъвîpшit. [δυσ, καταγωνίζομαι].

Δυσκατάθετος (ὁ, ἡ), anевoe de înвoit. [δυσ, κατατίθεμαι].

Δυσκατάκλαστος (ὁ, ἡ), anевoe de fpînt. [δυσ, κατακλάω].

Δυσκατακόμιστος (ὁ, ἡ), anевoe de кърpat, saš dss în жos. [δυσ, κατακομίζομαι].

Δυσκάτακτος (ὁ, ἡ), [δυσ, κατάγνυμι] anевoe de snapt.

Δυσκατάληπτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λήπτως, anевoe de пpiчепst. [δυσ, καταλαμβάνω].

Δυσκατάλλακτος (ὁ, ἡ), = Δυσδιάλλακτος.

Δυσκατάλυτος (ὁ, ἡ), anевoe de stpiкat, de desfiinцat, saš de înчetat. «Πόλεμος —». Stp: [δυσ, καταλύω].

Δυσκαταμάθητος (ὁ, ἡ), шi adв: -θήτως, anевoe de aflat, de înцелес кs sкsmпъtate. «Δυσκαταμαθήτως ἔχω». Iskp: înцелегš, saš mъ înцелегš anевoe. [δυσ, καταμανθάνω].

Δυσκαταμάχητος (ὁ, ἡ), anевoe de вipsit пpin вътълie, = Δυσκαταγώνιστος, anевoe de вipsit пpin лsптъ. [δυσ, καταμάχομαι].

Δυσκατανόητος (ὁ, ἡ), anевoe de înцелеs вine. [δυσ, κατανοέω].

Δυσκαταπάλαιστος (ὁ, ἡ), = Δυσκαταγώνιστος, anевoe de вipsit пpin лsптъ. [δυσ, καταπαλαίω].

Δυσκατάπαυστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -παύστως, anевoe de поtолit, de лiniшtit, de înвлînzit. [δυσ, καταπαύομαι].

Δυσκατάπληκτος, (ὁ, ἡ), anевoe de sпепiat, de înгpozit. [δυσ, καταπλήττομαι].

Δυσκαταπολέμητος (ὁ, ἡ), anевoe de вipsit пpin pesвoiš. [δυσ, καταπολεμέομαι].

Δυσκαταπόνητος (ὁ, ἡ), anевoe de oвosit; (fir:) de domoлit saš doвopît. 2) anевoe de sъвîpшit, saš кîшtiгat пpin ostенеалъ шi лsкpape. [δυσ, καταπονέω].

Δυσκαταποσία (ἡ), anевoioasъ înгiцipe. [шi

Δυσκατάποτος (ὁ, ἡ), anевoe de înгiцit. [δυσ, καταπίνω].

Δυσκατάπρακτος (ὁ, ἡ), anевoe de sъвîpшit. [δυσ, καταπράττω].

Δυσκατάρτιστος (ὁ, ἡ), чел че anевoe îndeпліnешtе о лsкpape, saš о adsче ла desъвîpшipe. «Δυσκατάρτιστος ἐν τῇ ἐπιβάσει». Iniatp: [δυσ, καταρτίζω].

Δυσκατάσβεστος (ὁ, ἡ), anевoe de stins кs desъвîpшipe. [δυσ, κατασβέννυμι].

Δυσκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), anевoe de алкътsit, saš konstpsit. [δυσ, κατασκευάζω].

Δυσκατάστατος (ὁ, ἡ), anевoe de adss în stapea шi pîndsiaлa de maĭ 'nainte. [δυσ, καθίσταμαι].

Δυσκατάσχετος (ὁ, ἡ), = Δυσκάθεκτος.

Δυσκαταφρόνητος (ὁ, ἡ), anевoe de des-

прецвit. [δυσ, καταφρονέω].

Δυσκατέργαστος (ὁ, ἡ), аневое de съвipшit прin лвкраре; (fir:) аневое de вipвit; аневое de mistвit. [δυσ, κατεργάζομαι].

Δυσκάτοπτος (ὁ, ἡ), =Δυσθεώρητος; (fir:) аневое de прічепвt. [δυσ, κατόπτομαι].

Δυσκατόρθωτος (ὁ, ἡ), аневое de îndpeптat. 2) аневое de съвipшit. 3) аневое de întpeввinцat. (Dim: Флр: 127). [δυσ, κατορθόω].

Δυσκατούλωτος (ὁ, ἡ), = Δυσαπούλωτος.

Δυσκάτοχος (ὁ, ἡ), =Δυσκάθεκτος.

Δύσκαυστος (ὁ, ἡ), = Δυσκαής.

Δύσκε, поеt: în локв de ἔδυε, 3: sinr: пеps: а прел: лві δύω.

Δυσκέλαδος (ὁ, ἡ), ръв saв aspрв-свпъторв, sгomotosв. «Πόντος — ». Апол: «Ὕμνος —». Еvр: «Φόβος — ». Іл: II. (везі ші δυσηχής). [δυσ, κέλαδος].

Δυσκένωτος (ὁ, ἡ), аневое de deшертat. [δυσ, κενόω].

Δυσκέραστος (ὁ, ἡ), аневое de amestекat, saв вніt кв алтв чева. [δυσ, κεράω].

Δυσκερδής, έος (ὁ, ἡ), adвкъторв de ръв кîштігв. [δυσ, κέρδος].

Δυσκηδής, έος (ὁ, ἡ), поеt: каре чере (saв este пеліпіштітв de) мвлте ші аневоіоase гріжі. [δυσ, κῆδος].

Δύσκηλος (ὁ, ἡ), поеt: аневое de îndвлчit, îпвîлпzit, saв mîпгîіat, îппъкаt; (în цеп:) tікълосв. [δυσ, κηλέω].

Δυσκινησία (ἡ), аневоіоасъ miшкаре. [ші

Δυσκίνητος (ὁ, ἡ), (ші atв:) -ήτως, аневое de miшкаt; (fir:) аневое de îndemnat, îптъpîtat. [δυσ, κινέομαι].

Δυσκλεής, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, κλέος] чел кв реа репвтацie, defъîmatв. [de внde

Δύσκλεια (ἡ), реа репвтацie, ръв пвме. [ші

Δυσκλειῶς, поеt: în локв de

Δυσκλεῶς, кв реа репвтацie, saв famъ.

Δυσκληδόνιστος (ὁ, ἡ), чел de ръв semнв (огврв), fatалв; пепрііпчоsв, ковіторв. [δυσ, κληδονίζω].

Δυσκληρέω -ῶ, віit: -ήσω, пв петерескв, пв ісввтекв în sopці; (прin врm:) іав чеа maі реа (saв пв іав de локв) парте; (fir:) =Δυστυχῶ. [ші

Δυσκλήρημα (τὸ), непетеріре, непороціре. [ші

Δυσκληρία (ἡ), =Δυστυχία, реа soaptъ. [din

Δύσκληρος (ὁ, ἡ), непетеріторв în sopцi; (în цеп:) = Δυστυχής, непорокоsв. [δυσ, κλῆρος].

Δυσκλής, έος (ὁ, ἡ), поеt: (прin контракціе) în локв de δυσκλεής.

Δυσκλητέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntв...

Δύσκλητος (ὁ, ἡ), аневое de кіеmat, adвs înапоі. [δυσ, καλέω].

Δύσκλιτος (ὁ, ἡ), (грам:) аневое de декліnat, saв конжвгаt. «Ῥῆμα — ». Еtimлц: [δυσ, κλίνω].

Δυσκλυδώνιστος (ὁ, ἡ), свпвsв, saв къzвtв în реа fвртвпъ. [δυσ, κλυδωνίζω].

Δύσκλυτος (ὁ, ἡ), поеt: =Δυσκλεής. [δυσ, κλύω].

Δυσκοίλιος (ὁ, ἡ), пътіmaшв (saв adвкъторв) de înквіетвръ de пîнтече. [δυσ, κοιλία]. [de внde

Δυσκοιλιότης (ἡ), înквіетвръ de пîнтече.

Δυσκοινώνητος (ὁ, ἡ), аневое de комвнікаt кв алтвл. [δυσ, κοινωνέω].

Δυσκοιτέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ пелініштескв în патв, амв пesomnie, saв dopмв ръв. [ші

Δυσκοιτία (ἡ), пеodixнъ de патв, saв de somнв. [din

Δύσκοιτος (ὁ, ἡ), ръв-квлкатв în патв, пеodixпітв. 2) (акт:) пеîndemînatiкв ла квлкаре în патв, saв пеodixпіторв ла somнв. [δυσ, κοίτη].

Δυσκολαίνω, віit: -ανῶ, (рар, акт:) fакв чева аневоіоsв, adвкв гревтате ла съвîpшіреа вре внвi лвкрв. 2) (обіч: пеstp: saв ел:) sîнтв чіvdатв, кîртескв de ор че. (везі ші δυσανασχετῶ, ші δυσχεραίνω). [ші

Δυσκολία (ἡ), чіvdъцie, кîртпічіе. 2) аневоіме, гревтате în лвкраре de чева. [δύσκολος].

Δυσκόλλητος (ὁ, ἡ), аневое de лiпit. [δυσ, κολλάω].

Δυσκολόκαμπτος (ὁ, ἡ), (прinч: despre гласв) аневое de млвdіаt. [δύσκολος, κάμπτω].

Δυσκολόκοιτος (ὁ, ἡ), поеt: опріторв, saв întpeрвпъторв de somнв; (прin врm:) fъкъторв de а fi патвл пеплъквтв. «Μέριμνα —». Apstf: [δύσκολος, κοίτη].

Δύσκολος (ὁ, ἡ), [δυσ, κόλον] (двпе zічере) пемвлцвmітв de ор че felв de хранъ; (de внde în цеп:) аневое de мвлцвміt, кîртпiкв, чіvdатв; (прinч: despre лвкр:) пеlesпічоsв, аневое de съвîpшit. (везі ші δυσάρεστος).

Δύσκολπος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв пепороцітв sînв. «Γαστὴρ —». Епгр: пîнтече кв првпкв mортв întp'însвл. [δυσ, κόλπος].

Δυσκόλως, адв: = Δυσαρέστως. «Δυσκό-

λως ἔχω (διάκειμαι, πέφυκα) πρός τι». = Δυσκολαίνω. [δύσκολος].

Δυσκόμιστος (ὁ, ἡ), = Δυσφόρητος, греꙋ, anевoe de пꙋptat, saꙋ кърat; ((fir:) anевoe de sꙋfepit. [δυσ, κομίζομαι].

Δύσκοπος (ὁ, ἡ), anевoe de тъiat, saꙋ nisat. [δυσ, κόπτω].

Δυσκραὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δύσκρατος.

Δυσκρασία (ἡ), ръꙋ amesteкꙋ de ꙋmezeлi; (пpin ꙋpm:) воꙁпъвiчoasъ stape, saꙋ konstitꙋцie a tpꙋпꙋлꙋї, saꙋ a aepꙋлꙋї (atmosfepeї). [δυσ, κεράω].

Δυσκράτητος (ὁ, ἡ), = Δυσκάθεκτος, ши Δυσνίκητος, anевoe de цinꙋt, saꙋ de вipꙋit. [δυσ, κρατέω].

Δύσκρατος (ὁ, ἡ), (ши aтв:) -άτως, (пpinч: aepꙋ) ръꙋ, nепotpiвit konstitꙋatꙋ; (пpin ꙋpm:) nепpiinчosꙋ sъпътъцiї, воꙁпъвiчosꙋ. [δυσ, κεράω].

Δυσκρινὴς, έος (ὁ, ἡ), ши

Δύσκριτος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -κρίτως, (пpinч: ꙁꙋкpꙋ) anевoe de жꙋdiкat, ши xotъpît, nedesлꙋшitꙋ, îndoiosꙋ. «Ὄναρ («Ἴχνος, «Νόσημα) — ». Sof: Пꙁd: Iпкp: «Δυσκρίτως ἔχω». Apistf: Eꙋp: nꙋ mъ înлesnesкꙋ a xotъpî, sîntꙋ în nedomipipe, mъ îndoiesкꙋ. [δυσ, κρίνω].

Δύσκτητος (ὁ, ἡ), anевoe de doвîndit; (fir:) anевoe de înцeлes. [δυσ, κτάομαι].

Δυσκυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, n'amꙋ nopoкꙋ în жoкꙋл кꙋвeлop; (în цen:) nꙋ кîшtirꙋ în жoкꙋpї de nopoкꙋ. (δυσ, κύβος].

Δυσκύμαντος (ὁ, ἡ), noet: вîntꙋitꙋ ръꙋ de вaлꙋpї. 2) пъвълitopꙋ кa чeлe maї гpozaвe вaлꙋpї. [δυσ, κυμαίνομαι].

Δυσκωφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ...

Δύσκωφος (ὁ, ἡ), ръꙋ, tape sꙋpdꙋ; ши = Ὑπόκωφος. [δυσ, κωφός].

Δύσλαλος (ὁ, ἡ), anевoiosꙋ лa вopвipe, =Μογιλάλος ши Βραδύγλωσσος. [δυσ, λάλος].

Δυσλέαντος (ὁ, ἡ), [δυσ, λεαίνω] anевoe de fъpîmiчit, toкat, saꙋ nisat.

Δύσλεκτος (ὁ, ἡ), noet: nеплъкꙋtꙋ, saꙋ anевoiosꙋ de a ве ziчe, a se вopвi, = Δύσφημος saꙋ Δυσέκφραστος. [δυσ, λέγομαι].

Δύσλεκτρος (ὁ, ἡ), noet: nenopoчitꙋ din nꙋntъ. [δυσ, λέκτρον].

Δυσλεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ꙋsiipꙋ лa soлzї, saꙋ кoaжъ; (пpin ꙋpm:) anевoe de жꙋпꙋit. [δυσ, λέπος].

Δυσλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Δύσλεκτρος. [δυσ, λέχος].

Δύσληπτος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -λήπτως, anевoe de лꙋat, saꙋ de пpins, = Δυσάλωτος; (fir:) =Δυσνόητος. [δυσ, λαμβάνω].

Δυσλόγιστος (ὁ, ἡ), anевoe de soкotit; 2) anевoe de înцeлes, de dat кꙋ soкoteaлa. 3) ръꙋ-кinzꙋitopꙋ, nesoкotitꙋ, neгînditopꙋ. [δυσ, λογίζομαι].

Δύσλοφος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -λόφως, [δυσ, λόφος] = Σκληροτράχηλος, seлвatiкꙋ. «Ἡμίονος — ». Eл: 2) noet: nепotpiвitꙋ пe (пpin ꙋpm: înгpeꙋitopꙋ de) гpꙋmazꙋ, anевoe de пꙋptat; (în цen) гpeꙋ. «Ζεύγλη —». Trn: [δυσ, λόφος].

Δύσλυτος (ὁ, ἡ), ши adв: -λύτως, anевoe de desлeгat; (ши fir:) anевoe de eкsплiкat. [δυσ, λύω].

Δυσμάθεια (ἡ), anевoime, гpeꙋtete лa înвъцътꙋpъ. [ши

Δυσμαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, anевoe înвъцꙋ, înцeлeгꙋ. [din

Δυσμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл чe anевoe învaцъ, пpiчeпe, se domipeшte. 2) noet: anевoe de înцeлes. «Τὰ πυθόκραντα δυσμαθῆ». Esxл: [δυσ, μανθάνω]. [de ꙋnde

Δυσμαθία (ἡ), = (ши maї întpeв: de кît) δυσμάθεια. [ши

Δυσμαθῶς, adв: (nꙋmaї în fps:) «Δυσμαθῶς ἔχω». Пꙁt:

Δυσμάλακτος (ὁ, ἡ), anевoe de moiat; (fir:) anевoe de înвлînzit. [δυσ, μαλάσσω].

Δυσμανὴς, έος (ὁ, ἡ), [δυσ, μανός] anевoe de ръpit; (пpin ꙋpш:) пpea înгpoшatꙋ, îndesitꙋ. «Ὕδωρ — ». Tfp: aпъ гpea.

Δυσμάσητος (ὁ, ἡ), anевoe de mesteкat. [δυσ, μασάω].

Δυσμάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), Dop: în лoкꙋ de δυσμήτωρ.

Δυσμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatꙋ din toate пꙋtepiлe. [δυσ, μάχη]. [de ꙋnde

Δυσμαχητέον, nosit: aл лꙋї δυσμαχέω. [ши

Δυσμάχητος, ши

Δύσμαχος (ὁ, ἡ), anевoe de вътꙋt ши вipꙋit; (noet:) = Δύσκολος. «Δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι». Esxл: 2) (pap) nenopoкosꙋ, saꙋ nefoлositopꙋ în вътълie. «Θυμὸς κτῆμα δύσμαχον». Пꙁt: [δυσ, μάχη].

Δυσμείλικτος (ὁ ἡ), anевoe de desmîniat, de înвлînzit. [δυσ, μειλίσσω].

Δυσμελῴδητος (ὁ, ἡ), anевoe de кîntat. [δυσ, μελῳδέω].

Δυσμεναίνω, вiit: -ανῶ, цiꙋ dꙋшmъnie, ꙋpъ asꙋпpa кꙋївa. [ши

Δυσμένεια (ἡ), dꙋшmъnie [de aчi], ꙋpъ. [δυσμενής].

Δυσμενέων, ουσα, ον, noet: paptч: aл (neintp:) Δυσμενέω = Δυσμεναίνω.

Δυσμενὴς, έος (ὁ, ἡ), [de aчi] dꙋшmanꙋ,

boitopȣ de pъȣ. [δυσ, μένος]. [de ȣnde

Δυσμενίδης, ου (ὁ), kom; napod: aл лȣĭ εὐμενίδες. [шi

Δυσμενικὸς, ἡ, όν, dȣшшъnеskȣ. [de ȣnde

Δυσμενικῶς, шi

Δυσμενῶς, adв: dȣшшъneште.

Δυσμετάβλητος (ὁ, ἡ), anевое de skimвat, de пpeфъkȣt; (fir:) anевое de mistȣit. [δυσ, μεταβάλλομαι].

Δυσμετάγωγος (ὁ, ἡ), anевое de stpъmȣtat; (în џen:) = Δυσάγωγος, шi δυσδιοίκητος. [δυσ, μετάγω].

Δυσμετάθετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θέτως, anевое de stpъmȣtat, saȣ de skimвat. [δυσ, μετατίθεμαι].

Δυσμετακίνητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -νήτως, anевое de miшkat, saȣ stpъmȣtat din лokȣл sъȣ. [δυσ, μετακινέομαι].

Δυσμετάκλητος (ὁ, ἡ), anевое de kiemat, saȣ adȣs înanoĭ. [δυσ, μετακαλέομαι].

Δυσμετακόμιστος (ὁ, ἡ), anевое de tpansnoptat din лokȣ în лokȣ. [δυσ, μετακομίζομαι],

Δυσμετάληπτος (ὁ, ἡ), (гpam:) anевое de лȣat întp' aлtъ însemnape, saȣ akчenџie. [δυσ, μεταλαμβάνω].

Δυσμετάπειστος (ὁ, ἡ), adевое de desdȣплekat, nismъtъpiџȣ. [δυσ, μεταπείθομαι].

Δυσμετάπεμπτος (ὁ, ἡ), гpam: eksпл: a лȣĭ δυσπέμφελος. 2) anевое de adȣs, saȣ kiemat npin înandins tpimisȣ. [δυσ, μεταπέμπομαι].

Δυσμετάπτωτος (ὁ, ἡ), anевое de kъzȣt (stpъmȣtatȣ) dintp'ȣnȣ лokȣ întp' aлtȣл, statopnikȣ. [δυσ, μεταπίπτω].

Δυσμετάτρεπτος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάβλητος, anевое de întops, de aвъtȣt dintp' aлe saлe. [δυσ, μετατρέπομαι].

Δυσμεταχείριστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ρίστως, anевое de întpeвȣinџat, de maniat, saȣ de tpaktat. [δυσ, μεταχειρίζομαι].

Δυσμέτρητος (ὁ, ἡ), anевое de mъsȣpat, npea întinsȣ. «Πέλαγος — ». Filstp: anевое de плȣtit. [δυσ, μετρέω].

Δυσμὴ (ἡ), (npinч: лa îm:) =Δύσις, anȣsȣ de soape, шi чл: (fir:) sfîpшitȣ, desfiinџape. «Βίου —». Apst: [δύω].

Δύσμηνις, ιος, шi

Δυσμήνιτος, ου (ὁ, ἡ), noet:=Βαρύμηνις, npimeжdiosȣ, saȣ stъpȣitopȣ în mînia sa, neînвлînzitȣ. [δυσ, μῆνις].

Δυσμήτηρ, ερος (ὁ, ἡ), (вok: δύσμητερ) noet: pea, neiȣвitoape de konïĭ mȣmъ. [δυσ, μήτηρ].

Δυσμήτης, ου (ὁ), шi

Δύσμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Κακόβουλος. [δυσ, μῆτις].

Δυσμηχανάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, noet: anевое isвȣteskȣ kȣ miжлoaчeлe, шi meшteшȣџipiлe, чe întpeвȣinџezȣ. [din

Δυσμήχανος (ὁ, ἡ), anевoiosȣ întpȣ a гъsi maшinĭ, saȣ miжлoaчe de a isвȣti în чeвa. 2) (din kontpa) noet: гpozaвȣ în meшteшȣџipiлe saлe, foapte iskȣsitȣ. 3) anевое de вipȣit npin meшteшȣџipĭ, (mъшinъpiĭ, шi чл:); (în џen:) anевoiosȣ, neînлesnitȣ a se sъвîpшi. (vezĭ шi δυσπάλαμος). [δυσ, μηχανή].

Δυσμικὸς, ἡ, ὸν, anȣsanȣ. [δυσμή].

Δύσμικτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μίκτως, anевое de amestekat, de ȣnit; (шi fir:) anевое de aвȣt amestekȣ, adikъ peлaџie kȣ aлtȣ чineвa. [δυσ, μίγνυμαι].

Δυσμίμητος (ὁ, ἡ), anевое de imitat. [δυσ, μιμέομαι].

Δυσμίσητος (ὁ, ἡ), npea ȣpîoчȣ, saȣ de ȣpît. [δυσ, μισέω].

Δυσμνημόνευτος (ὁ, ἡ), (лȣkpȣ) anевое de џinȣt minte. 2) (akt:) (omȣ) anевoiosȣ de a џinea minte, saȣ de a 'шĭ adȣчe aminte чeвa. [δυσ, μνημονεύω].

Δυσμόθεν, adв: de лa anȣsȣ. [δυσμή].

Δυσμοιρία (ἡ), nenopoчipe. [din

Δύσμοιρος (ὁ, ἡ), nenopokosȣ, de pea soaptъ. [δυς, μοῖρα].

Δυσμορία (ἡ), = Δυσμοιρία. [din

Δύσμορος (ὁ, ἡ), noet: = Δύσμοιρος. 2) moptȣ de pea шoapte. [δυσ, μόρος].

Δυσμορφία (ἡ), ȣpîчiȣne de firȣpъ. [din

Δύσμορφος (ὁ, ἡ), ȣpîtȣ лa firȣpъ. [δυσ, μορφή].

Δυσμόρως, adв: kȣ nenopoчipe; saȣ kȣ pea moapte. [δύσμορος].

Δύσμουσος (ὁ, ἡ), nefavopatȣ de mȣse, (adikъ) neînвъџatȣ; saȣ nenotpiвitȣ kȣ peгȣлeлe mȣsiчeĭ, neapmoniosȣ. [δυσ, μοῦσα].

Δυσνίκητος (ὁ, ἡ), anевое de вipȣit. [δυσ, νικάω].

Δύσνιπτος (ὁ, ἡ), anевое de kȣpъџit npin snълъtȣpъ. [δυσ, νίπτομαι].

Δυσνοέω -ῶ, вiit: -ήσω, (înnpot: de εὐνοῶ, adikъ) ȣpъskȣ, вpъжmъшeskȣ ne чineвa, îĭ воieskȣ pъȣл. [δύσνοος -ους].

Δυσνόητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήτως, anевое de înџeлes, nedesлȣшitȣ. [δυσ, νοέω].

Δύσνοια (ἡ), (înnpot: de εὔνοια) pea воinџъ, saȣ disnosiџie kъtpe чineвa. [δύσνους].

Δυσνομία (ἡ), (în kontpa de εὐνομία) pea stape, saȣ anлikaџie de лeџĭ, pea лeџisлaџie. [din

Δύσνομος (ὁ, ἡ), împotibitorȣ лeџiлop, кълкъtorȣ de лeџĭ, nedrentȣ. [δυσ, νόμος].

Δύσνοος -ους (ὁ, ἡ), (împot: de εὔνους) чeл кȣ ръȣ rîndȣ, saȣ disnosiџie asȣпра кȣїва, ръȣ-voitorȣ. [δυσ, νόος].

Δύσνοστος (ὁ, ἡ), poet: кȣ nenорочірї întorsȣ în patrie din streinътate. || «Νόστος — ». Esp: nenорочітъ întoарчere în patrie. [δυσ, νόστος].

Δυσνουθέτητος (ὁ, ἡ), аnевое de повъџȣit, saȣ înџeлeпџit. [δυσ, νουθετέω].

Δύσνους, ου (ὁ, ἡ), vezĭ δύσνοος.

Δυσνύμφευτος, шi

Δύσνυμφος (ὁ, ἡ), poet: кȣ nenорочіре къsъtorітȣ. 2) nenорокоsȣ (nepriinчоsȣ) лa къsъtoriџĭ. [δυσ, νύμφη].

Δύσνως, adv: кȣ pea voinџъ, връжмъшеште. [δύσνους].

Δύσξενος (ὁ, ἡ), poet: връжмашȣ, neiȣвitorȣ de streinĭ. [δυσ, ξένος].

Δυσξήραντος (ὁ, ἡ), anевое de ȣskat. [δυσ, ξηραίνομαι].

Δυσξύμβλητος, шi

Δυσξύμβολος, At: în лoкȣ de δυσσύμβολος (ὁ, ἡ), [δυσ, συμβάλλω] кȣ кare anевое poate avea чinева дaравере, реλaџie, saȣ adȣnаре, selvatiкȣ, некомȣnікавілȣ. 2) = Δυσνόητος, anевое de înџeлes, nedesлȣшitȣ.

Δυσξύνετος (ὁ, ἡ), în лoкȣ de δυσσύνετος, [δυσ, συνίημι] anевое înџeлeгъtorȣ, saȣ înџeлesȣ.

Δυσξύνθετος (ὁ, ἡ), At: în лoкȣ de δυσσύνθετος, anевое de komnȣs. [δυσ, συντίθεμαι].

Δύσογκος (ὁ, ἡ), pea вoлȣminosȣ, греȣ; (npin ȣpm:) anевое de apdiкat. [δυσ, ὄγκος].

Δυσοδέω -ῶ, viit: -ήσω, anевое кълъtoreskȣ, saȣ kazȣ în къї (drȣmȣrї) anевое de ȣмвлат. [шi

Δυσοδία (ἡ), pea (anевое de ȣмвлат) кaлe. [δύσοδος].

Δυσοδμία (ἡ), Ion: în лoкȣ de δυσοσμία.

Δύσοδμος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкȣ de δύσοσμος.

Δυσοδοπαίπαλος (ὁ, ἡ), poet: pietrosȣ, stinкоsȣ; (npin ȣpm:) anевое de ȣмвлат. [δύσοδος, παίπαλος].

Δύσοδος (ὁ, ἡ), = Δύσβατος, anевое de ȣмвлат. [δυσ, ὁδός].

Δυσοίζω, (пex: ἐδύσοιξα) poet: [δυσ, οἴομαι] mъ temȣ, въпȣieskȣ.

Δυσοίκητος (ὁ, ἡ), anевое de лoкȣit. [δυσ, οἰκέω].

Δυσοικονόμητος (ὁ, ἡ), anевое de ikonomit, saȣ dipiџiat; (fir:) anевое de mistȣit. [δυς, οἰκονομέω].

Δύσοικος (ὁ, ἡ), чeл кȣ pea лoкȣinџъ. [δυσ, οἶκος].

Δύσοικτος (ὁ, ἡ), anевоiosȣ, гpeȣ лa milostivipe. 2) = Δυσθρήνητος. [δυσ, οἶκτος].

Δύσοιμος (ὁ, ἡ), poet: în лoкȣ de δύσοδος, «Τύχη — ». Esx: soaptъ înпотівitoape. [δυσ, οἶμος].

Δοίσοινος (ὁ, ἡ), (лoкȣ) кape face ръȣ, saȣ nȣџinȣ vinȣ. 2) (omȣ) tape веџівȣ; saȣ anевоiosȣ (кape nȣ dȣче) лa въȣtȣpъ de vinȣ. [δυσ, οἶνος].

Δύσοιστος (ὁ, ἡ), (шi adv:) -οίστως, poet: =Δυσφόρητος. [δυσ, οἴω=φέρω].

Δυσοιωνέω -ῶ, viit: -ήσω, daȣ semnȣ, saȣ însemnezȣ de ръȣ. [δυσ, οἰωνός].

Δυσοιωνιστικὸς, ἡ, ὸν, шi

Δυσοιώνιστος (ὁ, ἡ), лȣatȣ, înџeлesȣ în semnȣ de ръȣ, nepriînчоsȣ. [δυσ, οἰωνίζομαι].

Δύσοκνος (ὁ, ἡ), pea лeneшȣ, lpîndavȣ, saȣ frікоsȣ. [δυσ, ὄκνος]. [de ȣnde

Δυσόκνως, adv: кȣ mȣлтъ лeneвie, saȣ anевоinџъ.

Δυσόλεθρος (ὁ, ἡ), кaȣtъ δυσώλεθρος.

Δυσόλισθος (ὁ, ἡ), anевое de aлȣnекаt, saȣ къzȣt. [δυσ, ὄλισθος].

Δύσομβρος (ὁ, ἡ), foapte плoiosȣ. 2) poet: кape kade кa o repede шi deasъ плoaie. [δυσ, ὄμβρος].

Δυσομενάων, poet: în лoкȣ de δυσομένων, џen: îm: de viit: (în лoкȣ de pрez:) aл партч: лȣi δύομαι.

Δυσομίλητος, шi

Δυσόμιλος (ὁ, ἡ), nenлъкȣtȣ în adȣnape, saȣ a къpȣia întîлnipe шi vopvipe adȣce nepriinџъ. [δυσ, ὅμιλος].

Δυσόμματος (ὁ, ἡ), lipsitȣ de oкĭ, opвȣ. [δυσ, ὄμμα].

Δυσόμοιος (ὁ, ἡ), ='Ανόμοιος. [δυσ, ὅμοιος].

Δυσόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtorȣ, saȣ adȣкъtorȣ de peлe vise. [δυσ, ὄνειρον].

Δύσοπτος, шi

Δυσόρατος (ὁ, ἡ), anевое de въzȣt. 2) a къpȣia vedepe pрічinȣieшte гpoaзъ. [δυσ, ὁράω].

Δυσοργησία (ἡ), a fi чineва

Δυσόργητος (ὁ, ἡ), (шi adv:) -γήτως, гpozavȣ în пeкazȣл sȣȣ, iȣte лa mînie. [шi

Δυσοργία, (ἡ), = Δυσοργησία. [din

Δύσοργος (ὁ, ἡ), = Δυσόργητος. [δυς, ὀργή].

Δυσόρεκτος (ὁ, ἡ), datŭ, întinsŭ spre рѣŭ. 2) (maĭ noŭ) чел кѫ реа (неплѣкѫtѣ) noftѣ. [δυς, ὀρέγομαι].

Δυσόριστος (ὁ, ἡ), anевое de definit, de хотѣрîl, saŭ мѣрџinit. [δυς, ὁρίζω].

Δυσορκέω -ῶ biit: -ήσω, = Ψευδορκέω, saŭ ἐπιορκέω. [δυς, ὅρκος].

Δυσόρμιστος, ші

Δύσορμος (ὁ, ἡ), (noptŭ, saŭ џѣрmŭ) ла каре este npimeждiosŭ a tpaџe корабia. «Πνοαὶ —». Esх: bînѣpĭ, че fак неплѣкѫtѣ netречереа în noptŭ. [δυς, ὅρμος].

Δύσορνις, ιθος (ὁ, ἡ), noet: fѣкѫtŭ sѫбt реле semne de пѣсѣрĭ, коbilŭ рѣŭ. [δυς, ὄρνις].

Δυσόρφναιος (ὁ, ἡ), noet: [δυς, ὀρφνή] foapte întѫнекosŭ.

Δυσοσμία (ἡ), рѣŭmiposŭ, nѫtoape. [din

Δύσοσμος (ὁ, ἡ), = Δυσώδης, nѫtѫposŭ. 2) (nas:) anевое de miposit. 3) (akt:) anевoiosŭ (слабŭ) de miposŭ. (Apst: despre nesomnie. B'.) [δυς, ὀσμή].

Δυσούλωτος (ὁ, ἡ), (ранѣ) anевое de tѣmѣdѫit, de înkis. [δυς, οὐλόω].

Δυσουρέω -ῶ, biit: -ήσω, mѣ nішѫ anевое. [ші

Δυσουρία (ἡ), disѫpie, anевoinџѣ, греѫtate de fѣкѫt ѫdѫл. [δυς, οὖρος]. [de ѫnde

Δυσουριάω -ῶ, biit: -άσω, nѣtimesкѫ de disѫpie. [ші

Δυσουρικός, ή, όν, npiчinѫitopŭ, saŭ nѣtimaшŭ de disѫpie.

Δυσούριστος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локŭ de δυσόριστος, anевое de mѣрџinit, nesfîpшitŭ. 2) [δυς, οὔριος] nѫptatŭ de npotiвnikŭ, saŭ nenpiinчosŭ bîntŭ; (npin ѫpm:) nenopочitŭ.

Δύσουρος (ὁ, ἡ), noet: = Δυσφύλακτος. [δυς, οὖρος, nѣzitopŭ].

Δυσόφθαλμος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ неплѣкѫџĭ окĭ, ѫpîtŭ; ші=Δυσόμματος. 2) adѫкѣtopŭ de неплѣчере ла bedepĭ. «Αἶσχος —». Aten: [δυς, ὀφθαλμός].

Δυσπάθεια (ἡ), anевoinџѣ în simџipe, bîptoшie, asnpime. 2) (din kontpa) mѫлtѣ simџiчiѫne; (npin ѫpm:) neрѣбdape. 3) mѫлtѣ реа nѣtimipe, tikѣлoшie. [ші

Δυσπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, anевое (saŭ (din kontpa) npea mѫлt mѣ înnѣtimesкŭ. simџŭ, sѫfepŭ; (npin ѫpm:) = Δεινοπαθῶ, ші Δυσανασχετῶ, mѣ пекѣжеsкŭ. [din

Δυσπαθής, έος (ὁ, ἡ), anевое simџitopŭ (de dѫpepe, ші чл:); (npin ѫpm:) џеаnѣnŭ, bîptosŭ; (fir:) рѣбdѣtopŭ, ші чл: 2) (din kontpa) лesne înnѣtimitŭ, foapte simџitopŭ; (npin ѫpm:) nерѣбdѣtopŭ = Δεινοπαθής. 3) (грешit în Esхл:) în локŭ de δυσμαθής. [δυς, πάθος].

Δυσπαίπαλος (ὁ, ἡ), noet. [δυς, παίπαλος] (despre mѫnte)=Δύσβατος, nietposŭ, stînкosŭ; (despre niеле de bitѣ) asnpѣ, tape, bîptoasѣ.

Δύσπαις, αιδος (ὁ, ἡ), =Δύστεκνος. [δυς, παῖς].

Δυσπάλαιστος (ὁ, ἡ), кѫ каре anевое se noate чineва лѫnta; (fir:) anевое de sѣbîpшit, de menажat, saŭ de tpaktat. [δυς, παλαίω].

Δυσπάλαμος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -άμως, noet: = Δυσχερής, anевое de sѣbîpшit, saŭ de bipѫit. 2) =Δυσμήχανος, bikлеanŭ, iskѫsitŭ; (din kontpa) neîndemînatikŭ, лinsitŭ de miжлoaче. [δυς, παλάμη].

Δυσπαλής, έος (ὁ, ἡ), anевое de клѣtit, saŭ de miшkat, греŭ. [δυς, πάλλω]. 2) noet: anевое de лѫntat, = Δυσπάλαιστος; (în џen:) греŭ, anевoiosŭ. [δυς, πάλη].

Δυσπαράβλητος (ὁ, ἡ), anевое de komnapat (asemѣnat) кѫ алtѫл; (npin ѫpm:) deosebitŭ, екчелentŭ. [δυς, παραβάλλομαι].

Δυσπαραβοήθητος (ὁ, ἡ), anевое de aжѫtat. [δυς, παραβοηθέω].

Δυσπαράβουλος (ὁ, ἡ), = Δυσμετάπειστος. [δυς, παρὰ, βουλή].

Δυσπαράγγελτος (ὁ, ἡ), despre каре anевое noate da чineва хotѣpîtoape nopѫnчĭ. [δυς, παραγγέλλω].

Δυσπαράγραφος (ὁ, ἡ), anевое de deskpis, saŭ de fiksat. [δυς, παραγράφω].

Δυσπαράγωγος (ὁ, ἡ), anевое de abѣtѫt, de amѣџit. [δυς, παράγω].

Δυσπαράδεκτος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -έκτως, anевое de npiimit, saŭ крезѫt de adeвѣpatŭ. 2) (akt:) anевое npiimitopŭ de чева. «Δυσπιστία ἕξις δυσπαράδεκτος πίστεως». Кл: Ал: «Δυσπαραδέκτως ἔχων πρὸς τὰ θρυλλούμενα». Плв: [δυς, παραδέχομαι].

Δυσπαράθελκτος (ὁ, ἡ), noet: anевое de atpas, îndѫлчit, saŭ mînгîiat npin dѫioase ворбе. «Οἶκτος —». Esхл: [δυς, παραθέλγω].

Δυσπαραίτητος (ὁ, ἡ), anевое de îndѫплекаt, înблînzit npin рѫгѣчiѫnĭ. [δυς, παραιτέομαι].

Δυσπαράκλητος (ὁ, ἡ), = Δυσπαραίτητος. [δυς, παρακαλέω].

Δυσπαρακολούθητος (ὁ, ἡ), anевое de

ȣpmat de anpoane; (fir:) anevoe de џinȣt шipȣл кȣвînțȣлȣĭ; (npin ȣpm:) anevoe de înџeлes. 2) (акt:) anevoiosȣ de a ȣpma шipȣл înџeлesȣлȣĭ, гpeȣ de înџeлeџepe. [δυσ, παρακολουθέω].

Δυσπαρακόμιστος (ὁ, ἡ), anevoe de tpansnoptat, (saȣ npin кape anevoe se noate чineva tpansnopta) лînгъ чeva кȣ калȣ, tpъsȣpъ кopaвie, шi чл: [δυσ, παρακομίζομαι].

Δυσπαραμύθητος (ὁ, ἡ), anevoe de mînгîiat npin desmîxniloape кȣвinte. [δυσ, παραμυθέομαι].

Δυσπαράπειστος (ὁ, ἡ), =Δυσμετάπειστος, anevoe de amъџit npin îndȣплeкape. [δυσ, παραπείθω].

Δυσπαράπλευστος (ὁ, ἡ), шi

Δυσπαράπλοος -ους (ὁ, ἡ), (џъpmȣ) пe лînгъ кape anevoe noate чineva плȣti. [δυσ, παραπλέω].

Δυσπαραποίητος (ὁ, ἡ), anevoe de imitat, saȣ faлsifiкat. «Σφραγὶς—». Am: [δυσ, παραποιέομαι].

Δυσπαρατήρητος (ὁ, ἡ), anevoe de бъgat de seamъ, saȣ de пъzit neкълкatȣ, neвînțȣitȣ. [δυσ, παρατηρέω].

Δυσπαράτρεπτος (ὁ, ἡ), anevoe de abъtȣt din кaлea чea dpeantъ, = Δυσπαράγωγος. [δυσ, παρατρέπω].

Δυσπάρευνος (ὁ, ἡ), noet: adȣкъtopȣ de nenopoчipe лa (чeĭ чe dopm înnpeȣnъ) soџi. [δυσ, παρὰ, εὐνή].

Δυσπαρηγόρητος (ὁ, ἡ), шi adв: -ήτως, =Δυσπαραμύθητος. [δυσ, παρηγορέω].

Δυσπαρήγορος (ὁ, ἡ), = Δυσπαρηγόρητος. [δυσ, παρὰ, ἀγορά].

Δυσπάρθελκτος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de Δυσπαράθελκτος.

Δυσπάρθενος (ἡ), noet: nenopoчitъ feчoapъ. [δυσ, παρθένος].

Δύσπαρις, ιδος (ὁ), pъȣ (nenopoчitopȣ) Parisȣ. [δυσ, Πάρις].

Δυσπάριτος (ὁ, ἡ), [δυσ, πάρειμι] (лoкȣ) anevoe de tpeкȣt, = Δύσβατος, шi Δυσδιόδευτος.

Δυσπαρόδευτος, шi

Δυσπάροδος (ὁ,ἡ), anpoane de кape anevoe noate чineva tpeчe кълъtopînd, saȣ a intpa înъȣntpȣ. [δυσ, πάροδος].

Δυσπάτητος (ὁ ἡ), anevoe de кълкat, saȣ de ȣmблat neste dînsȣл. [δυσ, πατέω].

Δύσπαυστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -αύστως, = Δυσκατάπαυστος.

Δυσπείθεια (ἡ), sȣбst: ideaлȣ aл лȣĭ....

Δυσπειθής, έος (ὁ, ἡ), anevoe de a se îndȣплeкa, de a se sȣnȣne, a asкȣлta; (npin ȣpm:) =Δυσάγωγος. [δυσ, πείθω].

Δυσπειρία (ἡ), anevoinџъ de a кȣnoaшte npin чepкape, saȣ de a чepкa чeva. [δυσ, πεῖρα].

Δύσπειστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πείστως = Δυσπειθής. (se konfȣndъ кȣ δύσπιστος).

Δυσπέλαστος (ὁ, ἡ), de кape este anevoe, saȣ npimeжdiosȣ a se anponia чineva. [δυσ, πελάζω].

Δύσπεμπτος (ὁ, ἡ), anevoe de tpimis, eкsnediat, saȣ desfъкȣt. 2) tpimisȣ snpe nenopoчipea кȣiva. [шi

Δυσπέμφελος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, πέμπω] =Δύσκολος, neплъкȣtȣ, npimeжdiosȣ. «Ναυτιλίη —». Es:

Δυσπένθερος (ὁ, ἡ), noet: peлativȣ кȣ (saȣ fъкȣtȣ de) pъȣ sokpȣ. [δυσ, πενθερός].

Δυσπενθέω -ῶ, biit: -ήσω, (npinч: întpeв: nȣmaĭ în naptч:) noet: гpeȣ (кȣ mȣлtъ întpistape) жълesкȣ. [din

Δυσπενθής, έος (ὁ, ἡ), noet: vpednicȣ, saȣ npiчinȣitopȣ de mape жaлe. [δυσ, πένθος].

Δυσπέπαντος (ὁ, ἡ), anevoe de kont; în silъ (гъpъ vpeme) kontȣ; nekontȣ. «Πάθος —». [δυσ, πεπαίνω].

Δυσπεπτέω -ῶ, biit: -ήσω, anevoe mistȣiesкȣ. [din

Δύσπεπτος (ὁ, ἡ), [δυσ, πέπτω] anevoe, saȣ pъȣ de mistȣit. «Τροφὴ —». Dsкp: 2) maĭ noȣ = Δυσπέπαντος. «Ἀπόστημα —». Dsкp:

Δυσπεραίωτος [δυσ, περαιόω], шi

Δυσπέρατος (ὁ, ἡ), anevoe de tpeкȣt. «Πορθμὸς —». Stp: «Αἰὼν —». [δυσ, περάω].

Δυσπεριάγωγος (ὁ, ἡ), anevoe de înkonжȣpat. «Ἡ τετράγωνος τάξις—». Ap: [δυσ, περιάγω].

Δυσπεριγένητος (ὁ, ἡ), anevoe de întpeкȣt, de вipȣit; шi (fir:) anevoe de sъвipшit. [δυσ, περιγίγνομαι].

Δυσπερίγραφος (ὁ, ἡ), = Δυσπαράγραφος.

Δυσπερικαθαίρετος (ὁ, ἡ), anevoe de a i se лȣa (чoплi) чeva den' înnpeжȣp. [δυσ, περικαθαιρέω].

Δυσπερικάθαρτος (ὁ, ἡ), anevoe de кȣpъџit n' înnpeжȣp. «Φλοιὸς — ». Tfp: [δυσ, περικαθαίρω].

Δυσπερίκτητος (ὁ, ἡ), чeл чe anevoe noate aвea npisosȣ din aвepe, saȣ venitȣ, sъpaкȣ. [δυσ, περικτάομαι].

Δυσπερίληπτος (ὁ, ἡ), anevoe de кo-

прins, saŭ înвръцiшat. [δυσ, περιλαμβάνω]; шi (fir:) =кŭ

Δυσπερινόητος (ὁ, ἡ), anevoe de копрins кŭ mintea, saŭ de înцелes. [δυσ, περινοέω].

Δυσπεριόδευτος (ὁ, ἡ), anevoe de око-лit, saŭ кълътopit înпрежурŭ'i. [δυσ, περιοδεύω].

Δυσπεριόριστος (ὁ, ἡ), anevoe de мър-цinit. [δυσ, περιορίζομαι].

Δυσπερίτρεπτος (ὁ, ἡ), anevoe de res-тŭpnat. [δυσ, περιτρέπομαι].

Δυσπερίτριπτος (ὁ, ἡ), anevoe de fъpî-miчit кŭ fрекарea. «Τὸ ἐντὸς δέρμα τῶν χειρῶν δυσπερίτριπτον». Teofiл: [δυσ, περιτρίβομαι].

Δυσπερίψυκτος (ὁ, ἡ), [δυσ, περιψύχω]. anevoe de ръчit.

Δυσπετέω -ῶ, biit: -ήσω, казŭ греŭ. 2) (fir:) казŭ în непорочire, saŭ нŭ isвŭ-tesкŭ în чева. 3) maĭ noŭ, = Ἀποδυσπετέω, мъ некъжескŭ, мъ desпъdъждŭiesŭ. [шi

Δυσπετέως, adв: Ion: în локŭ de δυσπετῶς. [δυσπετής].

Δυσπέτημα (τὸ), Δυστύχημα, непорочire; neisвŭtire. [δυσπετέω].

Δυσπετής, έος (ὁ, ἡ), noet: anevoe de къzŭt; (прin ŭpm:) (fir:) грozавŭ, sŭ-пъpътopŭ. [δυσ, πέτω. neîntp: = πίπτω]. [de ŭnde

Δυσπετῶς, adв: греŭ, грozав, кŭ sŭпъ-pape.

Δυσπεψία (ἡ), [δύσπεπτος] anevoinцъ ла mistŭipe.

Δυσπήμαντος (ὁ, ἡ), [δυσ, πημαίνω] ръŭ вътъматŭ, saŭ ръnitŭ.

Δυσπινής, έος (ὁ, ἡ), noet: [δυσ, πῖνος] foapte soiosŭ, некŭpatŭ (Tŭpч: мŭpdapŭ).

Δυσπιστέω -ῶ, biit: -ήσω, anevoe крezŭ. [шi

Δυσπιστία (ἡ), anevoinцъ în кpedinцъ. [din

Δύσπιστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πίστως, a-nevoiosŭ saŭ ръŭ în кpedinцъ, вънŭitopŭ; neпiosŭ. 2) anevoe de крezŭt, непро-вaвiлŭ. (se konfŭndъ кŭ δύσπειστος). [δυσ, πίστις].

Δύσπλανος (ὁ, ἡ), noet: tikълошеnte ръ-тъчitŭ. [δυσ, πλάνη].

Δύσπληκτος (ὁ, ἡ), anevoe de isвit, saŭ de snepiat. [δυσ, πλήττομαι].

Δυσπλήρωτος (ὁ, ἡ), anevoe de ŭmплŭt, de înплinit, saŭ de sъвîpшit. [δυσ, πληρόομαι].

Δυσπλής, ῆτος (ὁ, ἡ), шi Δυσπλῆτις, ιδος, (ἡ), noet: =Δασπλής, -ῆτις.

Δυσπλοέω -ῶ, biit: -ήσω, казŭ în pea плŭtipe. [шi

Δυσπλοΐα (ἡ), noet: în локŭ de

Δύσπλοια (ἡ), pea, непорочitъ плŭtipe (din вîntŭpĭ înпpotiвъ, saŭ isцĭ, шi чл:). [din

Δύσπλοος -ους (ὁ, ἡ), anevoe, npiмеж-diosŭ de плŭtit. [δυσ, πλέω].

Δύσπλυτος (ὁ, ἡ), anevoe de spълat. [δυσ, πλύνομαι].

Δύσπλωτος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de Δύσπλοος.

Δυσπνοέω -ῶ, biit: -ήσω, anevoe resŭ-flŭ, пъtimesкŭ de грea sŭflape. 2) noet: пŭцŭ, skoцŭ греŭ miposŭ. [Δύσπνοος]. [de ŭnde

Δυσπνόητος (ὁ, ἡ), =Δυσπνοϊκός.

Δύσπνοια (ἡ), disпnie, saŭ грeŭtate ла pesŭflape (vezĭ шi ἆσθμα), пъdŭfŭ. 2) вîntŭ înпpotiвъ. [шi

Δυσπνοιέω, Ion: în локŭ de Δυσπνοέω. [шi

Δυσπνοϊκός, ή, όν, пъtiмашŭ de, saŭ sŭ-пŭsŭ ла disпnie. [din

Δύσπνοος -ους (ὁ ἡ), греŭ ла pesŭflape, saŭ a къpŭia pesŭflape este npinsъ (din osteneaлъ, шi чл;). «Τὸ δύσπνοον». Iпкр: în локŭ de ἡ δύσπνοια. 2) anevoe, греŭ de pesŭflat, saŭ nепpiinчosŭ ла pesŭflape. «Ἀὴρ δύσπνοος». Tfp: 3) înпpotiвъ sŭflъ-topŭ (вîntŭ) (Sof:). [δυσ, πνοή].

Δυσπολέμητος (ὁ, ἡ), anevoe de pes-вoit. [δυσ, πολεμέομαι].

Δυσπόλεμος (ὁ ἡ), noet: непорокosŭ, saŭ neîndemînatiкŭ în pesвoiŭ. [δυσ, πόλεμος].

Δυσπολιόρκητος (ὁ, ἡ), anevoe de înпре-sŭpat, saŭ de влокat (орашŭ, чetate, шi чл:). [δυσ, πολιορκέομαι].

Δυσπολίτευτος (ὁ, ἡ), nedestoĭnikŭ în челе noлitiчe. 2) anevoe de tpaктat no-litiчеште. [δυσ, πολιτεύομαι].

Δυσπονέως, noet: în локŭ de δυσπόνως, кŭ мŭлтъ osteneaлъ, кŭ греŭ, anevoe. [din

Δυσπονής, έος, шi

Δυσπόνητος (ὁ, ἡ), noet: =Δύσπονος. [шi

Δυσπονία (ἡ), noet: мŭлт ostenivoasъ лŭкрape, saŭ мŭлтъ шi mape osteneaлъ. [din

Δύσπονος (ὁ, ἡ), noet. adŭкътopŭ de (saŭ кape чере) мŭлтъ osteneaлъ, anevoiosŭ, npea ostenivosŭ. [δυσ, πόνος].

Δυσπόρευτος (ὁ, ἡ), npin кape anevoe noate чinева мерце, кълътopi, tpeчe, шi чл: [δυσ, πορεύομαι].

Δυσπορέω -ῶ, biit: -ήσω, aneвoe ȣm-блȣ; saȣ̆ каzȣ̆ în кѫĭ anевоіоаsе de ȣmблаt. [δυσ, πόρος].

Δυσπόρθητος (ὁ, ἡ), anевое de жѫfȣit, de прѫdat; saȣ̆ = Δυσάλωτος (четаte ші чл:) [δυσ, πορθέομαι].

Δύσπορθμος (ὁ, ἡ), чел кȣ anевоіоаsѫ de плȣtit stpimtoape de маре. [δυσ, πορθμός].

Δυσπορία (ἡ), anевоinцѫ ла тречере (de pîȣ̆, ші чл:) (прin întind:) кале anевое de ȣmблаt, локȣ̆ рѫȣ̆; (în цen: ші fir:) anевоinцѫ, stpimtopape. [δύσπορος].

Δυσπόριστος (ὁ, ἡ), anевое de кѫпѫtat, de прокȣрat, saȣ̆ de гѫsit; (în цen:) anевое de sѫвîpшit, anевоіоsȣ̆ (лȣкрȣ). [δυσ, πορίζομαι].

Δύσπορος (ὁ, ἡ), anевое de tpeкȣt, de ȣmблаt. «Ὁδὸς, («Ποταμὸς) — ». Ksn: 2) anевое de sѫвîpшit, anевоіоsȣ̆. [δυσ, πόρος].

Δυσποτμέω -ῶ, biit: -ήσω, = Δυστυχῶ, sîntȣ̆ tікѫлоsȣ̆. [ші

Δυσποτμία (ἡ), =Δυστυχία, nепорочіре. [din

Δύσποτμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πότμως, поеt: =Δυστυχής. [δυσ, πότμος].

Δύσποτος (ὁ, ἡ), поеt: каре anевое (saȣ̆ de nевое, кȣ nепльчере) se bea. [δυσ, πίνω).

Δυσπραγέω -ῶ, biit: -ήσω, nȣ isвȣteskȣ̆ în fanteле, saȣ̆ întpenpindepiле меле; (în цen:)=Δυστυχῶ. [δυσπραγής]. [de ȣnde

Δυσπράγημα (τὸ), =Δυστύχημα.

Δυσπραγὴς, έος (ὁ, ἡ),= Δυστυχής. [δυσ, πράττω]. [de ȣnde

Δυσπραγία (ἡ), neisвȣtipe în fante, saȣ̆ întpenpindepĭ; (în цen:)= Δυστυχία.

Δυσπραγμάτευτος (ὁ, ἡ), anевое de tpaкtat, saȣ̆ de a авеа релацiĭ, комȣnікацie кȣ dinsȣл. [δυσ, πραγματεύομαι].

Δύσπρακτος (ὁ, ἡ), anевое de sѫвîpшit. 2)=Δυσπραγής, nепорокоsȣ̆ în întpenpindepiле saле. [ші

Δυσπραξία (ἡ), =Δυσπραγία.

Δύσπρατος, (ὁ, ἡ), [δυσ, πιπράσκω] anевое de вîndȣt.

Δυσπράϋντος (ὁ, ἡ), anевое de înвлînzit. [δυσ, πραΰνω].

Δυσπρέπεια (ἡ),=Δυσμορφία, ȣpîцie. [din

Δυσπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ἀπρεπὴς, nеnotpiвitȣ̆, nекȣвiinчоsȣ̆; (прin întind:) ȣpîtȣ̆. [δυσ, πρέπει[.

Δύσπριστος (ὁ, ἡ), anевое de tъiat кȣ fерѫstрѫȣл. [δυσ, πρίω].

Δυσπρόπτωτος (ὁ, ἡ), anевое de кѫzȣt, (fir:) de гремiт. [δυσ, προπίπτω].

Δυσπρόσβατος (ὁ, ἡ), anевое de апропiat ші ȣsit, saȣ̆ ȣmблаt пе dînsȣл. [δυσ, προσβαίνω].

Δυσπρόσβλητος (ὁ, ἡ), anевое de atакаt, saȣ̆ de апропiat, =Δυσπρόσιτος. [δυσ, προσβάλλω].

Δυσπρόσδεκτος (ὁ, ἡ), anевое de прiiмit ла sine (nеплѫкȣtȣ̆), = Δυσπαράδεκτος. [δυσ, προσδέχομαι].

Δυσπροσήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ηγόρως, anевоіоsȣ̆ ла saлȣtape (акt: saȣ̆ pas:), saȣ̆ ла ворвіре. [δυσ, προσήγορος].

Δυσπρόσιτος (ὁ, ἡ), [δυσ, πρόσειμι] anевое de апропiat.

Δυσπρόσμαχος (ὁ, ἡ), anевое de atакаt кȣ вѫtѫліе. [δυσ, πρὸς, μάχη].

Δυσπρόσμικτος (ὁ, ἡ), кȣ каре anевое поаtе авеа чінева amestекȣ̆, saȣ̆ комȣnікацie, =Δυσπρόσιτος. [δυσ, προσμίγνυμαι].

Δυσπρόσοδος (ὁ, ἡ), = Δυσπρόσιτος. [δυσ, πρός, ὁδός].

Δυσπρόσοιστος (ὁ, ἡ), (δυσ, προσοίω = προσφέρω] =Δυσπρόσιτος.

Δυσπρόσοπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπτως, =Δυσαντίβλεπτος. «Ἀστραπὴ — ». Iлd: 2) гроzавȣ̆, ȣpîчоsȣ̆. «Ὄφις — ». Пл: [δυσ, προσόπτομαι].

Δυσπροσόρμιστος (ὁ, ἡ), (портȣ̆, saȣ̆ цѫрmȣ̆) ȣnde anевое поаtе tраце корабiа. [δυσ, προσορμίζομαι].

Δυσπροσπέλαστος (ὁ, ἡ), =Δυσπρόσιτος, anевое de апропiat, [δυσ, προσπελάζω].

Δυσπροσπόριστος (ὁ, ἡ), (локȣ̆) în каре anевое se поаtе кѫпѫtа чінева de челе tреȣвинчоаsе. [δυσ, προσπορίζομαι].

Δυσπρόσρητος (ὁ, ἡ), = Δυσπροσήγορος. [δυσ, προσρέω neîntp: =προσαγορεύω].

Δυσπρόσωπος (ὁ, ἡ), = Δυσπρόσοπτος, ȣpîtȣ̆ ла faцѫ, sелваtікȣ̆ ла веdере. [δυσ, πρόσωπον].

Δυσπρόσφορος (ὁ, ἡ), anевое de adȣs, оферit кȣiва. [δυσ, προσφέρω].

Δυσπύητος (ὁ, ἡ), anевоіоsȣ̆ de a face пȣроiȣ̆, a коаче. [δυσ, πυέω].

Δυσραγὴς, έος (ὁ, ἡ), anевое de snapt, saȣ̆ рȣnt. [δυσ, ῥήγνυμι].

Δύσρευστος (ὁ, ἡ), anевое de кȣps. [δυσ, ῥέω].

Δύσρηκτος (ὁ, ἡ), = Δυσραγής.

Δύσρητος (ὁ, ἡ), [δυσ, ῥέω, neîntp: = λέγω] anевое (saȣ̆ nеплѫкȣtȣ̆) de a se zіче, пронȣnца. (vezĭ ші δύσφατος).

Δυσριγὴς, έος, ші

Δύσριγος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sѫпрл: -ότατος) [δυς, ῥῖγος] апевоiosѫ de a рѣвda ла fpirѫ.

Δυσροέω -ῶ, виit: -ήσω, (fir:) мерrѫ рѣѫ în tpeвiле меле (dѫпе zічере пѫ 'mĭ кѫрr tpeвiле віnе); (прin ѫpm:) =Δυσπραγῶ. [δύσροος]. [de ѫnde

Δυσροητικὸς, ἡ, ὸν, adѫкѣtopѫ de nenopoчіpe, saѫ neisвѫtipe.

Δύσροια (ἡ), pea кѫрџере a tpeвiлор,= Δυσπραγία, Δυστυχία. [din

Δύσροος -ους, [δυς, ῥοή], ші

Δύσρυτος (ὁ, ἡ), апевое кѫрrѣtopѫ. [δυς, ῥέω].

Δυσσέβεια (ἡ), nepesпекtape de zeitate, nenietate. [ші

Δυσσεβέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntѫ nepesпекtѣtopѫ de zeitate, neniosѫ. [δυσσεβής]. [de ѫnde

Δυσσέβημα (τὸ), fantѣ nenioasѣ, nечinstitoape de zeitate.

Δυσσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), nepesпекtѣtopѫ, neînкinѣtopѫ de zeitate. [δυς, σέβας]. [de ѫnde

Δυσσεβία, (ἡ), поеt: în локѫ de δυσσέβεια. [ші

Δυσσεβῶς, adв: кѫ nepesпекtѫ de zeitate, saѫ кѫ nenietate.

Δύσσειστος (ὁ, ἡ), апевое de кletinat, srѫdѫit, saѫ кѫtpemѫpat. [δυς, σείομαι].

Δύσσεο, -το, каѫtѣ Δύσεο -το.

Δύσσηπτος (ὁ, ἡ), апевое de пѫtpezit. [δυς, σήπομαι].

Δυσσομενάων, каѫtѣ δυσομενάων.

Δύσσοος (ὁ, ἡ), поеt: апевое de mîntѫit, кат nierdѫtѫ. [δυς, σόος].

Δυσστήρικτος (ὁ, ἡ), апевое de sпрiжinit, saѫ înџепеnit. [δυς, στηρίζομαι].

Δυσστατέω -ῶ, виit: -ήσω, sintѫ рѣѫ aшezatѫ, mѣ кletinѫ; (fir:) sîntѫ în îndoiaлѣ. [δυς, στάω, ἵστημι].

Δυσστίβευτος, ші

Δυσστίβητος (ὁ, ἡ), поеt: [δυς, στιβεύω, -έω] апевое de ѫmлat, de кѣѫtat, = Δυσερεύνητος. 2) апевое de ѫmвлat, saѫ tpeкѫt прintp' însѫл.

Δυσστομέω -ῶ, виit: -ήσω, поеt: zікѫ ворвѣ pea, влestemѫ. 2) (despre калѫ) sîntѫ ....

Δύσστομος (ὁ, ἡ), поеt: (прinч: калѫ) tape în rѫрѣ, (прin ѫpm:)=Δυσήνιος. (se копf: кѫ δίστομος, ші δύστομος). [δυς, στόμα].

Δύσστονος (ὁ, ἡ), de mѫлte sѫsпinѫpĭ вpednікѫ, saѫ adѫкѣtopѫ, =Πολυστένακτος. [δυς, στόνος din στένω].

Δυσστόχαστος (ὁ, ἡ), апевое de nemepit; (fir:) de dat кѫ sокоteaлa, de rічit, =Δυσείκαστος. [δυς, στοχάζομαι].

Δυσστρατοπέδευτος (ὁ, ἡ), (локѫ) neîndemînatікѫ de tѣвѣpît оштipe. [δυς, στρατοπεδεύομαι].

Δυσσύμβατος (ὁ, ἡ), апевое de înвoit, saѫ ѫnit кѫ алtѫл. [δυς, συμβαίνω].

Δυσσύμφυτος (ὁ, ἡ), апевое de a se ѫni, saѫ лipi прin înпреѫпѣ паштере, saѫ peѕѣpipe ші крештере кѫ алtѫл. [δυς, συμφύομαι].

Δυσσύνακτος (ὁ, ἡ), апевое de кѫлеs, saѫ adѫnat. [δυς, συνάγω].

Δυσσυνείδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δήτως, чел кѫ pea копштiinџѣ; [δυς, συνειδέω].

Δυσσύνοπτος (ὁ, ἡ), апевое de вѣzѫt de o datѣ, saѫ кѫnosкѫt în sкѫptѫ. [δυς, συνόπτομαι =συνοράω].

Δύσσφαλτος (ὁ, ἡ), апевое de potiкnit, ші кѣzѫt. [δυς, σφάλλομαι].

Δυσσχημάτιστος (ὁ, ἡ), апевое de fopmat, penpesintat, ші чл: [δυς, σχηματίζομαι].

Δύσχιστος (ὁ, ἡ), апевое de pѫnt, saѫ sfîшiat. [δυς, σχίζομαι].

Δύστακτος (ὁ, ἡ), рѣѫ aшezatѫ, saѫ пѫsѫ ла pîndѫiaлѣ. [δυς, τάττομαι].

Δυστάλας, αινα, αν, поеt: foapte tiкѣлosѫ. [δυς, τάλας].

Δυσταμίευτος (ὁ, ἡ), апевое de пѣstpat, saѫ de келtѫit кѫ кѫmпѣtѫ. [δυς, ταμιεύομαι],

Δύστανος (ὁ, ἀ), Dop: în локѫ de δύστηνος.

Δυστάραχος (ὁ, ἡ), поеt: прea tѫрвѫрѣtopѫ, saѫ sroшotosѫ. «Ἄνεμος —». К: Manas:

Δυστέκμαρτος (ὁ, ἡ), [δυς, τεκμαίρομαι] апевое de dat кѫ sокоteaлa.=Δυσείκαστος.

Δυστεκνία (ἡ), nenopoчipe de копiĭ. [din

Δύστεκνος (ὁ, ἡ), nenopoкosѫ de копiĭ, «Παιδουργία — ». Sof: nenopoчitѣ faчере de копiĭ. [δυς, τέκνον].

Δυστέκτων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: neîndeшînатікѫ, saѫ рѣѫ клѣditopѫ (de kase, ші чл:). [δυς, τέκτων].

Δυστερπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τερπῶς, поеt: ='Ατερπής, neплѣкѫtѫ. [δυς, τέρπω].

Δύστηκτος (ὁ, ἡ), апевое de toпit (de mistѫit, ші чл:), вîptosѫ. [δυς, τήκομαι].

Δυστηνία (ἡ), tiкѣлoшie. [din

Δύστηνος (ὁ, ἡ), [δυς, ἵστημι] (dѫпе zічере) каре апевое (aвia) поate sta, (прin ѫpm:) tiкѣлosѫ.

Δυστήρητος (ὁ, ἡ), апевое de пѣzit, de пѣstpat. [δυς, τηρέω].

Δυστίθευτος (ὁ, ἡ), каȣtъ δυσστίθευτος.

Δυστιθάσσευτος (ὁ, ἡ), anevoe de domestiчit, de înблînzit. [δυσ, τιθασσεύω].

Δυστλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: de mȣлte pеле ръбdъtopȣ; foapte nenopoчitȣ. [шi

Δύστλητος (ὁ, ἡ), поet: anevoe de ръбdat. [δυσ, τλάω].

Δυστόκεια (ἡ), поet: nepopoчitъ nъsкъtoape, mȣmъ. (вeзĭ шi Δυσαριστοτόκεια). [шi

Δυστοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naşкȣ кȣ гpeȣtate. [шi

Δυστοκής, έος (ὁ, ἡ), поet: nъsкȣtȣ în чeaşȣ ръȣ, din naшtepe nenopoчitȣ. [шi

Δυστοκία (ἡ), гpea faчepe, saȣ naшtepe. [шi

Δύστοκος (ἡ), гpeȣ nъsкъtoape. 2) (ὁ), поet: (nas:) =Δυστοκής. [δυσ, τόκος]. [de ȣnde

Δυστόκως, adв: кȣ гpea naшtepe. «Δυστόκως ἔχω». Eȣst: =Δυστοκέω.

Δυστομέω-ῶ, вiit: -ήσω, каȣtъ δυσστομέω. [din

Δύστομος (ὁ, ἡ), каȣtъ δύσστομος.

Δύστομος (ὁ, ἡ), поet: [δυσ, τομή] anevoe de tъiat.

Δύστονος (ὁ, ἡ), каȣtъ δύσστονος.

Δυστόπαστος (ὁ, ἡ), [δυσ, τοπάζω] =Δυστέκμαρτος.

Δυστόχαστος (ὁ, ἡ), каȣtъ δυσστόχαστος.

Δυστράπεζος (ὁ, ἡ), поet: чeл кȣ npoastъ masъ, кape mъnînкъ npost. [δυσ, τράπεζα].

Δυστραπελία (ἡ), neîndemînape în пȣptape, moжiчie, îndъpъtniчie; (fir:) stpimtopape; (în цen:) anevoinцъ, гpeȣtate în op чe miшкape. [din

Δυστράπελος (ὁ, ἡ), (dȣпe ziчepe) чeл чe anevoe se înвîpleшte, se nopneшte, se mimкъ, (npin ȣpm:)=Δυσκίνητος; (fir:) Δυσμετάθετος, neskimваtȣ, stъpȣitopȣ în пъpepea sa, îndъpъtniкȣ, чiȣdatȣ, nenлъкȣtȣ în пȣptape; (în цen:) anevoiosȣ, гpeȣ. «Καὶ πρᾶγμα γ' ἠρώτα με δυστράπελον πάνυ, ἔχον τε πολλὰς φροντίδων διεξόδους». At: (вeзĭ шi δύστροπος). [δυσ, τρέπω]. [de ȣnde

Δυστραπέλως, adв: fъpъ pîndȣiaлъ, în pea nosiцie, чiȣdat.

Δυστρατοπέδευτος (ὁ, ἡ), каȣtъ δυσστρατοπέδευτος.

Δυστραχηλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ

Δυστράχηλος (ὁ, ἡ), = Σκληροτράχηλος. anevoe de sȣnȣs, saȣ nesȣnȣsȣ. (вeзĭ шi δύσλοφος). [δυσ, τράχηλος].

Δύστρητος (ὁ, ἡ), [δυσ, τιτράω] anevoe de гъȣpit. «Μαργαρίτης —». Sȣid:

Δύστριπτος (ὁ, ἡ), anevoe de fъpîmiчit npin fpeкape, saȣ de nisat; (fir:) anevoe de mistȣit. [δυσ, τρίβομαι].

Δυστροπία (ἡ), кaлitatea лȣĭ...

Δύστροπος (ὁ, ἡ), =Δυστράπελος, îndъpъtniкȣ, чiȣdatȣ în пȣptape. (вeзĭ шi δύσκολος). δυσ, τρόπος]. [de ȣnde

Δυστρόπως, adв: кȣ îndъpъtniчie, saȣ nenлъкȣtъ пȣptape.

Δύστρος (ὁ), (dȣпe Maчed:) лȣna лȣĭ Maptie.

Δύστροφος (ὁ, ἡ), чeл чe anevoe se хpъneшte (кpeшte, se întpeшte). [δυσ, τροφή].

Δυστρύπητος (ὁ, ἡ), = Δύστρητος. [δυσ, τρυπάω].

Δύστρωτος (ὁ, ἡ), anevoe de pъnit. [δυσ, τιτρώσκω].

Δυστυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sînt nenopoчitȣ; nȣ isȣȣteskȣ. || (nas:) nъtimeskȣ вpe o întîmплape nenopoчitъ. [δυστυχής]. [de ȣnde

Δυστήχημα (τὸ), nenopoчitъ întîmплape.

Δυστυχής, έος (ὁ, ἡ), nenopoчitȣ, tiкълosȣ. [δυσ, τύχη]. [de ȣnde

Δυστυχία (ἡ), nenopoчipe, tiкълoшie; neisȣȣtipe. [шi

Δυστυχῶς, adв: кȣ nenopoчipe, tiкълoшeшte.

Δύσυδρος (ὁ, ἡ), (лoкȣ) în кape anevoe se гъseшte апъ. [δυσ, ὕδωρ].

Δυσυπέρβατος (ὁ, ἡ), neste кape anevoe noate tpeчe чineвa. [δυσ, ὑπερβαίνω].

Δυσυπνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ...

Δύσυπνος (ὁ, ἡ), anevoe npinsȣ de somnȣ. [δυσ, ὕπνος].

Δυσυποβίβαστος (ὁ, ἡ), (npinч: desnpe mistȣiaлъ) кape anevoe ese пe жos, = Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ὑποβιβάζομαι].

Δυσύποιστος (ὁ, ἡ), =Δυσυποχώρητος. [δυσ, ὑποίω =ὑποφέρω]. 2] =кȣ

Δυσυπομόνητος (ὁ, ἡ), anevoe de ръбdat. [δυσ, ὑπομένω].

Δυσυπονόητος (ὁ, ἡ), =Δυστέκμαρτος. 2) foapte бънȣitopȣ. (δυσ, ὑπονοέω].

Δυσυπόστατος (ὁ, ἡ), anevoe de înпpotiвit, de a 'ĭ sta înainte, гpozaвȣ, пъвaлniкȣ. (вeзĭ шi ἀνυπόστατος). [δυσ, ὑφίσταμαι].

Δυσυποχώρητος (ὁ, ἡ), чeл чe anevoe se sȣnȣne, sȣfepъ. 2) = Δυσδιαχώρητος. [δυσ, ὑποχωρέω].

Δυσφαής, έος (ὁ,ἡ),=Δυσφανής. [δυσ, φάος).

Δύσφαλτος (ὁ, ἡ), каȣtъ δύσσφαλτος.

Δύσφαμος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкȣ de δύσφημος.

Δυσφανὴς, έος (ὁ, ἡ), каре aneвoe (aвia) лsmineazъ, se вede întsnekosй. [δυσ, φαίνω].

Δυσφάνταστος (ὁ, ἡ), aneвoiosй, греŭ de imaџinaџie. 2) (nas:) aneвoe de imaџinat, de inkinsit. 3) = Δυσφανής. [δυσ, φαντάζομαι].

Δύσφατος (ὁ, ἡ), [δυσ, φημί] aneвoe, ne-плъksтй, saй пpimeждiosй de a se ziче. (вezĭ шi δύσρητος).

Δυσφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Δυσφανής. [δυσ, φέγγος).

Δυσφερὴς έος (ὁ, ἡ), = Δυσφόρητος. [δυσ, φέρω].

Δύσφευκτος (ὁ, ἡ). = Δυσδιάφευκτος. [δυσ, φεύγω].

Δυσφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoџй din гs-ръ вopвe реле, adiкъ npeînsemnъtoape de ръй, saй вlestemй. 2) вopвeskй de ръй, клefeteskй пe чineвa. 3) вsĭкъpeskй, tiкълoшeskй, saй кsieskй пe чineвa. «Τί με δυσφημεῖς;» Esp: чe mъ tiкълoшeшĭ? [δύσφημος]. [de sнde

Δυσφήμημα (τὸ), шi

Δυσφημία (ἡ), pea, неплъкsтъ famъ (шtipe). 2) вopвъ de ръй însemnъtoape, saй неvinstitoape, вlestemй, saй de-fъĭmape. [δύσφημος].

Δυσφημίζω, вiit: -ίσω, = Δυσφημέω. [de sнde

Δυσφήμιστος (ὁ, ἡ), =Δυσκληδόνιστος.

Δύσφημος (ὁ, ἡ), defъĭmatй, saй defъĭ-mъtopй, неvinstitopй; însemnъtopй de ръй; непpiinчosй. «Φήμη («Κραυγὴ) —». Esp: «Τάφος —». Es: [δυσ, φήμη].

Δύσφθαρτος (ὁ, ἡ), aneвoe de stpikat, de пpъпsdit; (fir:) aneвoe de mistsit. [δυσ, φθείρομαι].

Δύσφθεγκτος (ὁ, ἡ), =Δύσρητος, aneвoe de пponsнџat, spîtй лa ssнetй. [шi

Δύσφθογγος (ὁ, ἡ), = Δύφθεγκτος. [δυσ, φθέγγομαι].

Δυσφιλὴς, έος (ὁ, ἡ), aneвoe de isвit, spîчosй. [δυσ, φιλέω].

Δυσφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, aneвoe ssfepй, нs noчiй ръвda, mъ некъжeskй, simџй stpimtopape. (вezĭ шi δυσανασχετῶ). [δύσφορος]. de sнde

Δυσφόρητος (ὁ, ἡ), = Δύσφορος, aneвoe de къpat, saй de ssfepit.

Δυσφορία (ἡ), nessfepipe, некazй. [шi

Δυσφορικὸς, ή, όν, eksпpimъtopй (însemnъ-topй) de некazй. [δύσφορος].

Δυσφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: ръй, (adiкъ tpist, шi de жaлe ssнъtopй: [δυσ, φόρμιγξ].

Δύσφορος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φόρως, aneвoe de къpat, греŭ; (npin spm:) aneвoe de întpeвsinџat; (fir:) aneвoe de ssfepit; (în џen:) ssпъpъtopй. [δυσ, φέρω].

Δυσφράδεια (ἡ), aneвoinџъ în eksпpesie, saй пponsнџie. [din

Δυσφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φραδῶς, aneвoe de eksпpimat, saй de пponsн-џat. [шi

Δύσφραστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φράστως, =Δυσέκφραστος, aneвoe de eksплikat. saй de înџeлes. 2) aneвoe de пponsнџat, = Δυσπρόφορος. 3) (pap)=Δύσλαλος, rînгaвй, saй пeлtiкй. [δυσ, φράζω].

Δυσφρονέων, noet: џen: aл лsĭ...

Δυσφρόνη (ἡ), noet: = Δυσφροσύνη «Τὸ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν». Hind: (Ол: В΄. 95). [δύσφρων].

Δύσφροντις ιδος (ὁ, ἡ), гpam: eksпiк: a лsĭ δυσκηδής. [δυσ, φροντίς.

Δυσφρόνως, adв: noet: ='Αφρόνως. Гъpъ minte. [шi

Δυσφροσύνη (ἡ), noet: (inпpot: de εὐφροσύνη)=Δυσθυμία, mîxniчisнe, meлanxo-лie. [din

Δύσφρων, ονος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φρόνως, noet: =Δύσθυμος, mîxnitй. 2) (aкt:) în-tpistъtopй. 3)=Δύσνους, ръй-вoitopй, вpъж-maшй; (npin spm:) spîчosй. 4) ='Άφρων, nemintosй. [δυσ, φρήν].

Δυσφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (вot:) aneвoe de pesъpit (плantъ). 2) din natspъ spîtй, ръй-fъksтй. 3) (fir:) пsџinй лa dsxй (греŭ de кaпй). [δυσ, φυή]. [de sнde.

Δυσφυΐα (ἡ), aneвoiosъ (tipzie) pesъpi-pe. 2) fipeaskъ spîџie. 3) пsџinime de dsxй.

Δυσφυλακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, гpam: eк-sпл: a лsĭ δυσωρέομαι, aneвoe, вs греŭ пъzeskй. [din

Δυσφύλακτος (ὁ, ἡ), aneвoe de пъzit. 2) de каре aneвoe se noate пъzi чine-вa, = Δυσαπόφευκτος. [δυσ, φυλάττομαι].

Δύσφυσις, εως (ἡ), pea natspъ. [δυσ, φύσις].

Δυσφωνία (ἡ), asnpime, pea кaлitate de гласй. [din

Δύσφωνος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φώνως, пpostй de гласй. [δυσ, φωνή].

Δυσφώρατος (ὁ, ἡ), (кomп: -ότερος, ssпpл: -ότατος) aneвoe de пpins în fa-ntъ, de вsdit. [δυσ, φωράομαι].

Δυσχάλινος, шi

Δυσχαλίνωτος (ὁ, ἡ), (npinч: кaлй) ane-вoe de înfpînat, =Δυσήνιος. [δυσ, χαλινός].

Δυσχάριστος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αχάριστος. [δυσ, χαρίζομαι].

Δυσχειμερινὸς, ή, όν, =кѕ...

Δυσχείμερος (ό, ή), (прінч: локѕ) în каре se фаче греа еарнъ; (прін întind.) грозавѕ, сълбатікѕ. «Δωδώνη — ». Іл: В. «Πέλαγος δυσχείμερον». шi «Δράκων — ». Esхл: 2) чел че аневое рабдъ (saѕ dѕче ла) frігѕл de еарнъ, =Δύσριγος. «Αἱ οὐλαι οἷες δυσχείμεροι». Apst:

Δύσχειμος, ου, шi

Δυσχείμων, ονος (ό, ή), поет: în локѕ de δυσχείμερος. [δυσ, χειμών].

Δυσχείρωμα (τὸ), поет: фантъ, saѕ лѕкрѕ аневое de съвîршit. [шi

Δυσχείρωτος (ό, ή), [δυσ, χειρόω] аневое de пѕѕ în мînъ (de сѕпѕѕ, saѕ вірѕіt), =Δυσάλωτος; (деспре лѕкрѕ) аневое de съвîршit.

Δυσχεραινόντως, adв: (de партч:) кѕ немълцѕміре. [din

Δυσχεραίνω, віit: -ανῶ (рар stрът: кѕ ак:) факѕ чева аневоіоѕѕ, saѕ непльквтѕ, шi чл: неîнлеsнескѕ. «Ῥήματα ἢ τέρψαντά τι, ἢ δυσχεράναντα». Sof: «Τὴν ὑβρείαν («Τὴν ὁδὸν αὐτῷ) πανταχοῦ ἐδυσχέραινον». D: Kas: шi Ап: 2) (маї овіч: nestр:) sîнтѕ сѕпъръчоѕѕ, saѕ прівескѕ (rîndескѕ) чева ка сѕпърътоpѕ, аневоіоѕѕ; (прін ѕрм:) мъ îнгревіеzѕ; мъ îndоіескѕ; мъ неîнлеsнескѕ; мъ немълцѕмескѕ; мъ skîрвескѕ, мъ некъжескѕ; мъ mîхнескѕ. «Εἴ τις βούλοιτο δυσχεραίνειν ἐν τοῖς λόγοις». Плt: «Τὸν περὶ τὰ μαθήματα δυσχεραίνοντα. Плt: «Εἴ τις θέλει δυσχεραίνειν καὶ φιλονεικεῖν». Aptmdр: «Ἐπὶ τῇ Κομμόδου τελευτῇ δυσχεραίνετε». Epd: «Τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας». Iskр: «Δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν». Лѕч: (шi ел: saѕ кѕ ак:) «Ἕν τι ἔφην δυσχεραίνειν». Лѕч: «Δυσχεραίνουσιν οἱ νοσοῦντες τῶν βρωμάτων τα καθαριώτατα». Пл: «Ἵνα δυσχεραίνωσιν ὅμοια τούτοις ποιεῖν». Плt: «Ἃ δὴ πάντα θεωρῶν ἐδυσχέρανα». Плt: «Καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας». Лѕч: (saѕ кѕ dat:) «Δυσχεραίνοντες τῇ τριβῇ». Пл: «Τοῖς λέγουσι δυσχεραίνοντες». Apst: (шi пас:) «Τῷ ἐπαινεῖν ἀεὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ὑπὸ πολλῶν δυσχεραινόμενος». Пл: Δυσχεραινομένου τοῦ τῆς μοναρχίας ὀνόματος». Пл: [δυσχερής]. [de ѕнde

Δυσχεραντέον, nosit: ал лѕї δυσχεραίνω. [шi

Δυσχεραντικὸς, ή, όν, аплекатѕ ла немълцѕміре, saѕ каре аневое se мълцѕмеште de ор че. [шi

Δυσχέρασμα (τὸ), întîмпларе непльквтъ, saѕ овіектѕ (прічінъ) de немълцѕміре.

Δυσχέρεια (ή), =Δυσκολία, неîнлеsніре; сѕпъраре; немълцѕміре; îнnpotівіtate. «Τύχης — ». Sin: 2) îndъръtнічіе, чіѕdъціе; (прінч:) некѕръціе (dѕпе Tfр: харак:); пѕtоаре. «Ὕδωρ ἄποτον ὑπὸ δυσχερείας». Ssid: «Μυῖαι τοῖς βρώμασι προσιζάνουσαι δυσχερείας ἅπαντα ἐνεπίμπλων». D: Kas: [din

Δυσχερὴς, έος (ό, ή), каре se фаче (saѕ фаче чева) аневое; (de ѕнde) аневое de îнtревѕінцат, saѕ de îнtокміt; (în цен:) аневоіоѕѕ; неîнdemînатікѕ; îndъръtнікѕ, чіѕdатѕ; аневое de мълцѕміt; непльквтѕ, сѕпърътоpѕ; некѕратѕ, ѕрîчоѕѕ, skîрвоѕѕ. «Τὰς δυσχερεστάτας τῶν πράξεων». Iпкр: «Δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς ἅπας ὁ λειπόμενος ἡμῖν βίος». «Dm: «Δυσχερεῖς καὶ οἰκτρὰς ὄψεις». Пл: «Τὸν περὶ τὰ σιτία δυσχερῆ οὐ φιλόσιτον ἀλλὰ κακόσιτον φαμὲν εἶναι». Плt: «Τὸ δυσχερὲς în локѕ de ἡ δυσχέρεια». «Ὁ δὲ δυσχερὴς τοιοῦτος, шi чл:». Tfр: харак: «Δυσχερὲς ποιοῦμαί τι». = Δυσχεραίνω. [δυσ, χείρ].

Δυσχημάτιστος (ό, ή), кавtъ δυσσχημάτιστος.

Δυσχιδὴς, έος (ό, ή), = Δύσσχιστος, saѕ греш: în локѕ de διχιδής.

Δύσχιμος (ό, ή), поет: în локѕ de (шi маї îнtреѕ:) δύσχειμος.

Δύσχιστος (ό, ή), кавtъ δύσσχιστος.

Δύσχλαινα (ή), сѕвst: ideалѕ ал лѕї...

Δύσχλαινος (ό, ή), поет: пъртътоpѕ de рѕпtъ шi soioaѕъ мантелъ; (în цен:) = Δυσείμων, ръѕ îнвръкатѕ. [δυσ, χλαῖνα].

Δυσχορήγητος (ό, ή), кърѕіа аневое поате чінева îнtîмпіна келtѕіелеле, saѕ коstътоpѕ de мѕлtе келtѕіелї. [δυσ, χορηγέω].

Δύσχορτος (ό, ή), поет: (локѕ) în каре нѕ реsаре еарвъ, неpodітоpѕ; (прін ѕрм:) нѕstіїѕ, ѕрîчоѕѕ; (прін întind:)=Δύσξενος.

Δυσχρηστέω -ῶ, віit: -ήσω, (пре рар stрът:) факѕ чева аневое de îнtревѕінцаt, неîнлеsнескѕ; (маї овіч: nestр: saѕ ел: шi між:) sîнтѕ, saѕ мъ факѕ аневоіоѕѕ ла îнtревѕінцаре; (деспре перs: кѕ dat: saѕ ак: кѕ преш:) sîнтѕ în неîнлеsніре, stрîмтораре, saѕ îнкѕркатѕ, de нѕ штіѕ, че se факѕ. [δύσχρηστος]. [de ѕнde

Δυσχρήστημα (τὸ), ор че adѕче аневоінцъ ла îнtревѕінцаре, îнкѕркътѕръ.

Δυσχρηστία (ή), аневоінцъ, saѕ неîнлеsніре ла îнtревѕінцаре. 2) (рар) гревtате de а лѕа, saѕ а da кѕ îнпрѕмѕtаре.

Δύσχρηστος (ό, ή), [δυσ, χράομαι] аневоіоѕѕ ла îнtревѕінцаре, saѕ каm неîнtревѕінцатѕ; (прін ѕрм:) de прisоѕѕ,

sвпъртtорš. «Ἀποκτείνωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστίν». Skp: [de вnde

Δυσχρήστως, adв: кв aneвoinцъ de înтреввinцаре. «Δυσχρήστως διάκειμαι». Плв: =Δυσχρηστοῦμαι.

Δύσχροια (ἡ), вріцie de faцъ, saš колоаре. [din

Δύσχροος -ους (ὁ, ἡ), stpikalš ла faцъ, saš кв faцъ sпълъчitъ, вріtъ. [δυσ, χρόα]. [de вnde ші

Δύσχρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Δύσχροος.

Δυσχυλία (ἡ), sввt: idealš ал лвї ...

Δύσχυλος, ші δύσχυμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sвпрл: -ότατος) чел кв mвstš ръš, saš пеплъкvtš ла гвstš. [δυσ, χυλός, χυμός].

Δύσχωλος (ὁ, ἡ), шреа, saš de totš sкіопš. [δυσ, χωλός].

Δυσχώρητος (ὁ, ἡ), anевоіosš de înкъпвt, (fir:) de înцелеs, înкврkatš. (δυσ, χωρέω).

Δυσχωρία (ἡ), локš anевоіosš de вмвлаt. [δυσ, χῶρος].

Δυσχώριστος (ὁ, ἡ), anевое de despърцit. [δυσ, χωρίζω].

Δυσωδέω -ῶ, віit: -ήσω, пвtš, sîntš ...

Δυσώδης, εος (ὁ, ἡ), [δυσ, ὄζω] пвtвrosš. [de вnde

Δυσωδία (ἡ), пвtoаре, ръš mirosš.

Δυσώδινος (ὁ, ἡ), пъtimaшš, saš прічіпвitорš de івцї дврерї de пînteче ла naшtере. [δυσ, ὠδίν].

Δυσώλεθρος (ὁ, ἡ), anевое de пръпъdit. [δυσ, ὄλεθρος].

Δυσώμοτος (ὁ ἡ), чел че anевое, saš ръš жвръ. 2) (pas:) anевое de пвs ла жвръmîntš. [δυσ, ὄμνυμι].

Δυσωνέω -ῶ, віit: -ήσω, (ші mіж:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, anевое квmпърš, saš mъ sквmпeskš ла tîргвіре tокmînd преа mвлt. [din

Δυσώνης, ου (ὁ, ἡ), sквmп tîргвitорš. «Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας». Svid: [δυσ, ὠνή].

Δυσώνητος (ὁ, ἡ), ръš (sквmп) квmпъratš. [δυσ, ὠνέομαι].

Δύσωνος (ὁ, ἡ), (înпрot: de εὔωνος) anевое de квmпъrat, sквmпš. [δυσ, ὠνή].

Δυσωνυμέω -ῶ, віit: -ήσω, ші (mіж:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, sîntš ...

Δυσώνυμος (ὁ, ἡ), чел кв пвme ръš, defъîmatš, saš врîtosš, skîrвosš. «Αἴας ὁ —». Sof: «Ἰούδας («Ἄρειος) —». Bas: [δυσ, ὄνομα].

Δυσωπέω -ῶ, віit: -ήσω, (прінч: ші двпе zічере) fakš пе чіпева a 'шї înкide, saš a 'шї плека în жos окії din пеплъчере saš frікъ, (dap maї кв seamъ) de рвшіne; (прін врm:) sîleskš пе чіпева a 'mї пріimi (кat ші невоіnd) черереа, ïл înдвплекš; (de вnde maї поš) рогš, ші înвлînzeskš. «Ὕδατα δυσωποῦντα τὴν ὄψιν». Пл: «Δυσωποῦσιν ἡμᾶς τῷ πλήθει τῶν μαρτύρων». Гал: «Εὐχῶν ἐθάδων τοῦ δυσωπεῖν τὸν θεόν». Sin: «Παρακαλέσαι ὑμᾶς καὶ δυσωπῆσαι». Bas: ‖ (mіж: saš пas: кв ак: ел: de преп:) възвіеskš, mъ temš; pes-пektezš; (maї овіч:) mъ рвшіnezš; (прінч:) mъ înдвплекš (mъ înвоіеskš) de рвшіne. «Ὑπερβολὴ γὰρ τοῦ αἰσχύνεσθαι τὸ δυσωπεῖσθαι· διὸ καὶ οὕτω κέκληται, ші чл:». Пл: «Τοὔνομα δυσωπεῖται μοναρχίαν». Пл: «Καὶ τούτους ὁρῶν οὐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι». Dm: «Τῶν ζώων τὰ γαστρὶ δελεαζόμενα, καὶ μάλα ἔνια δυσωπούμενα ὅμως, ші чл:». Ksn: (ші nestp: saš ел:) «Δυσωπῶ, καὶ ἱκετεύω, μή, ші чл:» D: Ал: «Δυσωποῦμαι αὐτοῦ τὰ πρεσβεῖα». Bas: «Ὁ θεὸς ἐδυσωπήθη μὴ με ἀποκτεῖναι». Лвч: ‖ (pap пеsвt:) mъ temš (îmї віпе греš) a 'mї întinde ведеріле. «Ὡς ἂν καταλάμποντος τοῦ ἡλίου, δυσωπεῖν τοὺς ἐχθρούς». Svid: (ші pas:) «Δυσωπουμένης τῆς ὄψεως πρὸς τὴν λαμπρότητα». Пл: [δυσ, ὤψ]. [de вnde

Δυσώπημα (τὸ), лвкрв, saš персоанъ înдвплекъtoаре. «Μέγα δυσώπημα σωφροσύνης τέκνωσις». Stв: [ші

Δυσώπησις, εως (ἡ), înдвплекаре; înde-mпаре sпре sfiалъ ші респектš; înвлînzіре, saš mішкаре sпре ертаре; рвгъчівпе. [ші

Δυσωπητικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, înдемîнаtікš sпре înдвплекаре, saš sпре рвшіnаре.

Δυσωπία (ἡ), рвшіne (пекввіnчоасъ, ші de хвліt), din каре se înвоіеште чіпева ла ор че 'ї вор чере. 2) frікъ, възвіалъ; înдоіалъ. [δυσ, ὤψ], [de вnde

Δυσωπικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, = Δυσωπητικός (прінч: în чеа din врmъ însem:).

Δυσωρέομαι -οῦμαι віit: -ήσομαι, поеt: [δυσ, ὥρα] пъtimeskš ръš înгріжind, saš преверînd despре чева.

Δύσωρος (ὁ, ἡ), (прінч: локš) ръš de локвіt despре timпиї апвлвї. [δυσ, ὥρα]

Δυσωχέω -ῶ, віit -ήσω, (fорmaцie înпрot: de εὐωχέω) == Δυσθυμῶ, mъ пекъжеskš. [δυσ, ὀχή].

Δύτης, ου (ὁ), [δύω] каре se dъ afвnd în апъ, saš înпоtъtорš. [de вnde

Δυτικός, ή, όν, овічпвitš, saš îndemî-

natikǔ a se da afǔnd în апъ. 2) апǔ-sanǔ.

Δύω, виit: δύσω, (tpe: de кǔ: δέδυκα, пеx: ἔδυν, de ǔnde inf: δῦναι, ші partч: δύς) = (шt în afin: dǔпе dialeкt:) Βύω, (în џen:) вîpǔ (пpinч: în лiкǔidǔ), кǔfǔndǔ. (pap кǔ кazǔ). «Ταριχεύουσι γὰρ οὐκ ἐν ἴσῳ βάθει πάντα δύοντες τῆς θαλάσσης». Tfp: (iap maĭ oвiч: eл: de ἑαυτόν) mъ вîpǔ, mъ кǔfǔndǔ, mъ daǔ afǔnd. «Ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἔδυσαν». Iл: Σ. «Παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα δύσκεν». Iл: Θ. «Δὺς ἐς τὴν θάλασσαν». Ep: «Δύσει κατὰ τὸ τῆς γῆς βάθος. Плt: «Νῆσος δῦσα κατὰ τῆς θαλάσσης ἠφανίσθη». Fiл: (ші fir:) «Δῦναι προπετῶς ἐς μέσα τὰ δεινά» Пл: (ші кǔ altǔ eл:) «Δῦναι πόντον». Iл: O. «Δῦναι δόμον ἄϊδος εἴσω». Iл: Γ. «Ἔδυ Τρώων πόλιν». Iл: X. (ші miж:) «Δύοντο τεῖχος». Iл: П. «Θεῖον δυσαίχτ' ἀγῶνα». Iл: Θ. «Ὄφρα μυχόν δε διὰ ῥωχμοῖο δύηται». Aпoл: «Ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε». Od: Ω. «Πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος. Iл: П. (ші aвsл:) «Δύνει ἀλοιφή». Iл: P. пъtpǔnde. «Ἔδυ σκάφος». Гpr: s' a кǔfǔndat. (ші fir:) «Δῦ δέ μιν Ἄρης (χόλος, ἄχος, φόβος, ші чл:)». 'л a stъпînît, 'л a коnpins. «Κάματος γυῖα δέδυκεν». Iл: E. «Τεύχεα («Θώρηκα, «Χιτῶνα,«Κυνέην, ші чл:) δύω». Om: mъ înвpaкǔ, noptǔ. (ші fir: saǔ npin întind:) «Δύσεο δ' ἀλκήν». Iл: T. ші B. «Ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ, (ші miж:) δύσετο, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν». Od: Γ: a aпǔs. «Δέδυκε μὲν ά σελάνα». Snf: «Τοῖς ἄστροις δυομένοις, ἢ ἐπιτέλλουσιν». Apst:(mi fir:) «Βίου δύντος». Esxл: «Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος». Esxл: (de ǔnde npin întind: partч:) «Δεδυκώς, υῖα, ός, вîpîtǔ în колџǔ, (npin ǔpm:) întǔџeкosǔ. «Εἰθισμένον γὰρ δεδυκὸς καὶ σκοτεινὸν ζῆν». Плt: «Δεδυκυῖαν ἔχει καὶ κατεσκευασμένην τὴν φύσιν». Skst:

Δύω, noet: în локǔ de δύο.

Δυώδεκα, noet: în локǔ de δώδεκα.

Δυωδεκάβοιος, Δυωδεκάμηνος, ші чл: noet: în локǔ de Δωδεκάβοιος, ші чл:

Δυωδεκὰς, άδος (ἡ), кaǔtъ δωδεκάς.

Δυωδέκατος, η, ον, кaǔtъ δωδέκατος.

Δυωκαίδεκα, = Δώδεκα. [δύω, καὶ, δέκα].

Δυωκαιεικοσίμετρος (ό, ἡ), noet: înкъпъtopǔ de doъ zeчĭ ші doъ metpe. [δύω, καὶ, εἴκοσι, μέτρον].

Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος (ό, ἡ), noet: лǔnrǔ de doъ zeчĭ ші doĭ коџĭ. [δύω, καὶ, εἴκοσι, πῆχυς].

Δυωνυμία (ἡ), = Διωνυμία.

Δῶ, δῷς, δῷ, aкt: nex: 2: de sǔп: al лǔĭ δίδωμι.

Δῶ, noet: (în aпок:) în локǔ de δῶμα, saǔ δώματα.

Δώδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл:) doĭ(doъ) sпpezeчe. [δύω, δέκα].

Δωδεκάβοιος (ό, ἡ), noet: чел în пpeџǔ de doîsпpezeчe вoĭ (вite, saǔ monete). [δώδεκα, βοῦς, вezĭ ziч:].

Δωδεκάβωμος (ό, ἡ), (пpinч: templǔ) чел кǔ doъsпpezeчe altape, saǔ жeptfelniчe. δώδεκα, βωμός].

Δωδεκάγναμπτος (ό, ἡ), noet: de doъsпpezeчe opĭ околitǔ. «Τέρμα δρόμου—». Hind: înпpeжǔpǔл къpǔia tpeвǔia sъ se înвîptiasкъ de doъsпpezeчe opĭ aлepгъtopǔл. [δώδεκα, γνάμπτομαι].

Δωδεκάγωνος (ό, ἡ), (џeometp:) чел de doъsпpeчeчe ǔnгiǔpĭ. [δώδεκα, γῶνος].

Δωδεκαδάκτυλος (ό, ἡ), чел кǔ întindepe de doъsпpezeчe deџete. [δώδεκα, δάκτυλος].

Δωδεκαδάρχης, saǔ δωδεκάδαρχος, ου (ό), коmandipǔ de doîsпpezeчe oamenĭ, saǔ ostamĭ. [δώδεκα, ἄρχω].

Δωδεκάδελτος (ό, ἡ), (леџe) коnpinsǔ în doъsпpezeчe taвлe, saǔ къpџĭ. [δώδεκα, δέλτος].

Δωδεκάδραχμος (ό, ἡ), чел în пpeџǔ de doъsпpezeчe dpaxme. [δώδεκα, δραχμή].

Δωδεκάδρομος (ό, ἡ), noet: aлepгъtopǔ, saǔ околitopǔ de inodpomǔ (кapiepъ de aлepгat кǔ каĭ) de doъsпpezeчe opĭ. [δώδεκα, δρόμος]. (вezĭ ші δωδεκάγναμπτος).

Δωδεκάδωρος (ό, ἡ), noet: чел кǔ întindepe de doъsпpezeчe латǔpĭ de mînъ. [δώδεκα, δῶρον].

Δωδεκάεδρος (ό, ἡ), (џeometp:) чел кǔ doъsпpezeчe латǔpe, saǔ feџe. [δώδεκα, ἕδρα].

Δωδεκάεθλος (ό, ἡ), noet: лǔптъtopǔ, saǔ вipǔitopǔ de doъsпpezeчe лǔпte. [δώδεκα, ἄεθλος].

Δωδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), кǔpsǔ xpoнолоџiкǔ de doîsпpezeчe anĭ. [δώδεκα, ἔτος].

Δωδεκαζώδιος, ші Δωδεκάζωδος (ό, ἡ), коnpinzъtopǔ de doъsпpezeчe zodii. «Οὐρανός —». Io: Лid: [δώδεκα, ζώδιον].

Δωδεκαήμερος (ό, ἡ), чел de doъsпpezeчe ziлe. || (sǔвst:) Δωδεκαήμερον (τὸ), кǔpsǔ de doъsпpezeчe ziлe. [δώδεκα, ἡμέρα].

Δωδεκάθεος (ό, ἡ), кǔвenitǔ, saǔ коnsfinџitǔ ла чеĭ doîsпpezeчe zeĭ. || (sǔвst:) Δωδεκάθεον (τὸ), o doktopie коmпǔsъ din doъsпpezeчe feлǔpĭ. 2) ǔnǔ feлǔ de mediчinaлъ eapвъ (noate = Μῶλυ), ка кǔm

ар авеа лѫкрърiле челор doïспрезечї zeï, (прin ѫрш:)=Πανάκεια. [δώδεκα, θεός].

Δωδεκαῒς, ΐδος (ἡ), (se înцелеце θυσία) жертфъ de doъспрезече вite, saѫ mine (μνᾶ, monetъ). [шi

Δωδεκάκις, adв: de doъспрезеze opї. [δώδεκα].

Δωδεκάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъторѫ de doъ спре-zече патѫрї, saѫ аштернѫтѫрї de шezѫt ла masъ. [δώδεκα, κλίνη].

Δωδεκάκλωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъспрезече рамѫре, saѫ odpasлe, (шi fir::) копiї. [δώδεκα, κλῶνος].

Δωδεκάκρουνος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъспрезече цевї de fintînъ, saѫ шinote. [δώδεκα, κρουνός].

Δωδεκάκυκλος (ὁ, ἡ), експл: а лѫї δωδεκάγναμπτος. [δώδεκα, κύκλος].

Δωδεκακώδωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъспрезече клопоte. (de ѫnde || sѫв:) δωδεκακώδωνον (τὸ), преоцеsкѫл вештîntѫ ал Iѫdeiлор. [δώδεκα, κώδων].

Δεδεκάκωλος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din doъспрезече мемвре (de версѫрї), saѫ фразе, пърцї de периодѫ (грам:). «Περίοδος —». Esхл: Apstf: [δώδεκα, κῶλον].

Δωδεκάλινος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din doъспрезече fipe. [δώδεκα, λίνον].

Δωδεκαμελὴς, έος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din doъспрезече мемвре, saѫ мъdѫлаpe. [δώδεκα, μέλος].

Δωδεκάμηνος (ὁ, ἡ), копрinzъторѫ de doъспрезече лѫнї. «Χρόνος —». Плd: анѫл [δώδεκα, μήν]. 2) de doъспрезече лѫнї, (adiкъ) de ѫnѫ anѫ. «Παῖς —». Es:

Δωδεκαμήχανος (ὁ, ἡ), кѫnosкъторѫ, saѫ întреѫвinцъторѫ de doъспрезече машine (мештешѫгѫрї, saѫ кiпѫрї, мiжлоаче); (în цеп:)=Πολυμήχανος. [δώδεκα, μηχανή].

Δωδεκαμναιαῖος, шi

Δωδεκαμναῖος, α, ον, чел de прецѫ, saѫ греѫtate de(saѫ konsѫmatѫ în) doъспрезече mine. [δώδεκα, μνᾶ].

Δωδεκάμοιρος (ὁ, ἡ), împърцitѫ în doъспрезече пърцї. [δώδεκα, μοῖρα].

Δωδεκάμορφος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъспрезече феце, saѫ фiгѫрї; шi = Δωδεκάεδρος. [δώδεκα, μορφή].

Δωδεκάμοχθος (ὁ, ἡ), чел че а ръвdat doъспрезече osteneлї, saѫ лѫnte. «Ἡρακλῆς —». Io: Лid: [δώδεκα, μόχθος].

Δωδεκάνησος (ὁ, ἡ), колекцiе de doъспрезече insѫлe (каре se нѫмеsк Κυκλάδες) а ле мърiї Eцеа. [δώδεκα, νῆσος].

Δωδεκάπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел че а пъскѫt, saѫ аре doïспрезече копiї. «Νιόβη («Ἰακὼβ) —». Епiгр: [δώδεκα, παῖς].

Δωδεκάπαλαι, adв: (ком:) = Πρόπαλαι, фoapte de мѫлtѫ. [δώδεκα, πάλαι].

Δωδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de doïспрезече коцї. (δώδεκα, πῆχυς].

Δωδεκαπλάσιος, α,ον, (шi adв:) -ίως, în-doъспрезечitѫ. [din

Δωδεκαπλοῦς (ὁ, ἡ), de doъспрезече opї atîtѫ. [δώδεκα, ἁπλοῦς].

Δωδεκάπολις, εως (ὁ, ἡ), копрinzъторѫ de (saѫ каре konstъ din) doъспрезече ораше, saѫ четъцї. [δώδεκα, πόλις].

Δωδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ întinдере de doъспрезече пiчоаре. (везї δεκάπους). [δώδεκα, πούς].

Δωδεκάπυλος (ὁ, ἡ), (орашѫ) кѫ doъспрезече порцї. «Πόλις —». Малах: [δώδεκα, πύλη].

Δωδεκάριθμος (ὁ, ἡ), копрinzъторѫ de doъспрезече ла нѫмърѫ персоане, saѫ лѫкрѫрї. [δώδεκα, ἀριθμός].

Δωδεκάρχης, ου (ὁ), =Δωδεκάδαρχος.

Δωδεκὰς, άδος (ἡ), doъспрезечime, (Itл:) dѫzinъ. [δώδεκα].

Δωδεκάσημος (ὁ, ἡ), чел че аре, saѫ петрече doъспрезече (timпоралe) semne. «Ἥλιος («Κύκλος, шi чл:) —». (везї шi δωδεκαζώδιος). [δώδεκα, σημεῖον].

Δωδεκάσκαλμος (ὁ, ἡ), (прiнч: корабie) кѫ doъспрезече вîsлe. [δώδεκα, σκαλμός, везї ziчереа].

Δωδεκάσκυτος (ὁ, ἡ), компѫsѫ din doъспрезече пieї. [δώδεκα, σκύτος].

Δωδεκαστάδιος (ὁ, ἡ), întinsѫ de doïспрезече stadiї. [δώδεκα, στάδιον].

Δωδεκαστάσιος (ὁ, ἡ), [δώδεκα, ἵστημι] чел че траце în греѫtate (прin ѫрм: прецѫieште) de doъспрезече opї maї мѫлt de кît алtѫл.

Δωδεκαστέλεχος (ὁ, ἡ), чел кѫ doъспрезече трѫнкiѫрї, saѫ кочепї, котоаре, шi чл: (шi fir:) копiї. [δώδεκα, στέλεχος].

Δωδεκασύλλαβος (ὁ, ἡ), (прiнч: версѫ) de doъспрезече siлаве. [δώδεκα, συλλαβή].

Δωδεκαταῖος, α, ον, în (saѫ dѫпе) doъспрезече ziлe. «Φύεται («Θάπτεται) —». Тfр: шi Плt: «Νῦν δὲ δωδεκαταῖος, ἀφ᾽ ὧ νιν οὐκ εἶδον». Ткр: амѫ doъспрезече ziлe, de кînd нѫ'л амѫ възѫt. [δωδέκατος].

Δωδεκάτεχνος (ὁ, ἡ), = Δωδεκαμήχανος. [δώδεκα, τέχνη].

Δωδεκατημόριον (τὸ), а doъспрезечелеа парте. [δωδέκατος, μόριον].

Δωδέκατος, η, ον, ал doïспрезечелег.

«Δωδέκατος ἄροτος». Sof: «Δωδέκατος δὲ Νέστωρ». Es: «Μηνὸς δωδεκάτη». Es: ‖ Δωδέκατον, în локѣ de δωδεκατημόριον. Stp: [δώδεκα].

Δωδεκαφόρος (ὁ, ἡ), poditopѣ de доъsпрезече орї пе анѣ. [δώδεκα, φέρω].

Δωδεκάφυλλος (ὁ, ἡ), чел че аре доъsпрезече fрѕnze. »Ῥόδον — ». Tfp: [δώδεκα, φύλλον].

Δωδεκάφυλος (ὁ, ἡ), копрinzъtopѣ de доъsпрезече seminцiї. «Τὸ δωδεκάφυλον». Skp: челе доъsпрезече seminцiї але лѕї Ispaелѣ. [δώδεκα, φυλή].

Δωδεκάχορδος (ὁ, ἡ), чел кѕ доъsпрезече коарdе. [δώδεκα, χορδή].

Δωδεκαχῶς, adв: în доъsпрезече кiпѕрї.

Δωδεκάωρος (ὁ, ἡ), de доъsпрезече чеасѕрї. «Δωδεκάωρον». Esxл: кѕрsѣ de доъsпрезече оре. [δώδεκα, ὥρα].

Δωδεκετηρὶς, ίδος (ἡ), =Δωδεκαετηρίς.

Δωδεκέτης, εος (ὁ, ἡ), ші Δωδεκέτις, ιδος (ἡ), =Δωδεκαέτης.

Δωδεκεὺς, έως (ὁ), =Χοεὺς, о мъsѕpъ de лiкѕide копрinzъtoape de доъsпрезече κοτύλαι. (везї zічерiле). [δώδεκα].

Δωδεκηΐς (ші прin контракцiе δωδεκῇς), ίδος (ἡ), =Δωδεκαΐς.

Δωδεκήρης, εος (ἡ), (корабiе) кѕ доъsпрезече рїndѕрї de вїsле, saѣ вїsлаші. (везї ші τριήρης). [δώδεκα, ἐρέσσω].

Δῴην, At: în локѣ de δοίην, nex: 2: de post: ші

Δώησι, поеt: în локѣ de δῷ 3: sinr: neps: a nex: 2: de sѕnѕsѣ ал лѕї δίδωμι.

Δῶλος, ω (ὁ) Dop: în локѣ de δοῦλος.

Δῶμα (τὸ), [δέμω] (dѕпе зічере) zidiтѕръ, клъditѕpъ; (în цеn:) касъ, локѕinцъ; (iap паpтк:) saлонѣ мape de приimipe; (foapte pap ші поеt:) opaшѣ. «Δῶμα Καδμεῖον». Sof: (lir:) фамiлiе. «Συμφορὰ δωμάτων». Esp: (маї ноѣ) noditѕpa чеа de d' asѕпра înвълitoapiї. «Κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων». Skp: «Λύχνα καίουσι περὶ τὰ δώματα κύκλῳ». Ep: (B. 62). [de ѕnde

Δωμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї δῶμα, къмъpѕцъ. [ші

Δωματίτης, ου (ὁ), ші δωματῖτις, ιδος (ἡ), de касъ, saѣ ал касеї.

Δωματοφθορέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: = Οἰκοφθορέω, îmї пръпъdeskѣ авереа касеї. [δῶμα, φθορά].

Δωματόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: faкѣ касъ, (adiкъ) кѕпътѕiеskѣ a ле касеї. ‖ (між:) цiѣ касъ кѕ toate тpeвѕinчoaseле. «Δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ μικρᾷ χειρί». Esxл: [ші

Δωμάω (-έω)-ῶ, ші (між:) -ῶμαι, biit: -ήσω, -ομαι, поеt: = Δέμω, zideskѣ, клъdeskѣ. [δῶμα]. [de ѕnde

Δώμησις, εως (ἡ), поеt:, ші

Δωμητὺς, ύος (ἡ), поеt: Ion: zidipe, клъdipe. [ші

Δωμήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локѣ de δομήτωρ.

Δώναξ, ακος (ὁ), Dop: în локѣ de δόναξ.

Δώομεν, поеt: în локѣ de δῶμεν, 1: îm: neps: a akt: nex: 2. de sѕп: ал лѕї δίδωμι.

Δωρεὰ (ἡ), = [δῶρον] dapѣ; npemiѣ, pesплътipe; npiвiлеџiѣ; фачере de вiне. ‖ Δωρεὰν (сл: de κατὰ), adв: în dapѣ, гратis. [de ѕnde

Δωρέομαι -οῦμαι biit: -ήσομαι, dъpѕiеskѣ, хъръzeskѣ, (кѕ aк: de лѕкpѕ, ші dat: de neps: saѣ înпpot:) «Τῷ δὲ ἵππον καὶ ἄλλα ἐδωρήσατο». Ksn: «Δωρέεσθαι δύο στατῆρσι ἕκαστον». (ші пas:) «Ἀγαθὸν τῷ θνητῶν γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν». Плt:

Δωρέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: în локѣ de δωρέομαι. [de ѕnde

Δώρημα (τὸ), лѕкpѕ dъpѕitѣ, dapѣ, saѣ хapѣ fъкѕtѣ кѕїва. [de ѕnde

Δωρηματικὸς, ή, όν, аплекatѣ a dъpѕi, dapnikѣ.

Δωρητὴρ, ῆρος (ὁ), поеt: dъpѕitopѣ; (în цеn:) =Δοτήρ. [ші

Δωρητικὸς ή, όν, = Δωρηματικός, saѣ atinгъtopѣ de dъpѕipe. [ші

Δωρητὸς, ή, saѣ ὸς, όν, dъpѕїtѣ, saѣ de dъpѕit. 2) npiimitopѣ de dapѕpї, mitapnikѣ. [δωρέομαι].

Δωριάζω, biit: -άσω, =Δωρίζω. [ші

Δωριακὸς, ή, όν, = Δωρικός. [ші

Δωρίζω, biit: -ίσω, imitѣ (în ворвipe, înвръкъminte, ші în цеn: în op че пѕртаpe) пе Dopieнї. ‖ (пas:) мъ skpiѣ, saѣ мъ пpoнѕнцѣdѕпе Dopikѣ diaлektѣ. «Δωρίζεται τὰ Ἀλκμᾶνος ποιήματα». Гpam: [ші

Δώριος, α saѣ ος, ον, ші

Δωρικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, Dopikѣ, кѕвenitѣ Dopieniлop. [Δωριεύς].

Δωριμαῖος, α, ον, че se dъ ка dapѣ. [δῶρον].

Δωρὶς, ίδος (ἡ), (adiekt:)=Δωρική. «Διάλεκτος («Ἐσθής, «Γυνή, ші чл:)— ». (sѕbst: se înц: γῆ). цapa Dopieniлop. [Δωριεύς].

Δωρὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локѣ de δορίς. кѕцitѣ.

Δωρισμὸς (ὁ), imitape (în ворвъ, ші чл:) de Dopienĭ; saŭ idiotismŭ Dopikŭ. [ші

Δωριστὶ, adв: = Δωρικῶς, dopiчemte, saŭ dȣпе кіпȣл Dopienilop (în лimвъ, noptŭ, пȣptape, ші чл:). 2) (кom:) în локŭ de δωροδοκιστί. [δωρίζω].

Δωρίτης, ου (ὁ), (ἀγὼν, лȣптъ) în каpe віpȣitopȣл лȣа dapŭ. [δῶρον].

Δωροβόρος (ὁ, ἡ), noet: = Δωροφάγος. [δῶρον, βορά].

Δωρόδειπνος (ὁ, ἡ), noet: dъpȣitopŭ de чinъ. [δῶρον, δεῖπνον].

Δωροδέκτης, ου (ὁ), npiimitopŭ de dapȣpĭ. [δῶρον, δέχομαι].

Δωροδοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, npiimeskŭ (mъ кopȣmпŭ кȣ) dapȣpĭ, mъ mitȣieskŭ; saŭ кopȣmпŭ кȣ dapȣpĭ, mitȣieskŭ пе алtȣл. «'Εδωροδόκησεν ἀργύριον πολὺ». Ep: «'Επ' αὐτοφόρῳ δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν καὶ πεπρακότα πάντ' ἐξελέγξει». Dm: «Δωροδοκῶ παρὰ σοῦ». Esx: «Τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν ὕρχας οἴνου, δάπιδας, τυρόν». Apstf: «Πρῶτος δοκεῖ δικαστήριον δωροδοκῆσαι». Diod: (ші пas:) «"Οτι δὲ ταῦθ' ἁπλῶς δεδωροδόκηνται». Dm: «Χρήμασι δωροδοκηθέντες». D: Aл: (de ȣnde) «Τὸ δωροδοκούμενον». Dm: mitъ. [δωροδόκος]. [de ȣnde

Δωροδόκημα (τὸ), mitъ, че se dъ, saŭ se ia (Tȣpч: pȣmfetŭ). [ші

Δωροδοκητὶ, adв: npin mitъ. (веzĭ ші δωριστί).

Δωροδοκία (ἡ), mitȣipe. [δωροδόκος].

Δωροδοκιστὶ, adв: =Δωροδοκητί.

Δωροδόκος (ὁ, ἡ), npiimitopŭ de dapȣpĭ, saŭ mitъ, mitapnikŭ. 2) mitȣitopŭ, saŭ кopȣmпъtopŭ кȣ dape de mitъ. [δῶρον, δοχή].

Δωροδοσία (ἡ), dape de dapȣpĭ. [ші

Δωροδότης, ου (ὁ), =Δωρητήρ, dъtъtopŭ de dapȣpĭ. [δῶρον, δίδωμι].

Δωροδοχεῖον (τὸ), eкsпл: a ziчepiĭ κορβανᾶς, кasъ de вanĭ dъpȣiцĭ. [δῶρον, δοχή].

Δωροκοπέω-ῶ, вiit: -ήσω,=Δωροδοκέω.[ші

Δωροκοπία (ἡ), = Δωροδοκία. [δῶρον, κόπτω].

Δωροληπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

Δωρολήπτης, ου (ὁ), лȣъtopŭ de dapȣpĭ, mitapnikŭ, =Δωροδόκος. [ші

Δωροληψία (ἡ), лȣape de mitъ,=Δωροδοκία. [δῶρον, λῆψις].

Δῶρον (τὸ), [δίδωμι] dapŭ. «'Εχθρῶν ἄδωρα δῶρα». Sof: «Δώρων γραφή». Esx: nîpъ asȣnpa mitȣiцilop. (de ȣnde) «Δώρων ἁλῶναι». Temst: 2) ȣnŭ felŭ de mъsȣpъ de întindepe de patpȣ deцete, saŭ ȣnŭ latŭ de mînъ. (de ȣnde ἑκκαιδεκάδωρος).

Δωροξενία (ἡ), (nȣmaĭ în fp: de лецĭ). «Δωροξενίας γραφή». Apst: nîpъ asȣnpa stpeinȣлȣĭ, че чetъцenindȣ se кȣ кълкаpe de леце, ші nîpîndȣse пentpȣ aчeasta a sкъпat mitȣind пе жȣdiкъtopĭ. [δῶρον, ξένος].

Δωροτελέω -ῶ, вiit: -έσω, = Δωροφορέω. [δῶρον, τελέω].

Δωροφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtopŭ de dapȣpĭ, mitapnikŭ, = Δωρολήπτης. [δῶρον, φάγω = τρώγω].

Δωροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ aк: ші dat:) adȣкŭ dapȣpi. [ші

Δωροφορία (ἡ), adȣчepe de dapȣpĭ. [ші

Δωροφορικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de adȣкъtopŭ de dapȣpĭ, saŭ fъкȣtŭ în felŭ de dъpȣipe. «Δωροφορικὴ ἐσθής». xaĭnъ de чinste ла Пepsĭ. (din

Δωροφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtopŭ de dapȣpĭ; (npin întind:) sȣпȣsŭ, tpiвȣtapŭ. [δῶρον, φέρω].

Δωρύσσο(ττο)μαι, вiit: -ύξομαι, Dop: în локŭ de δωρέομαι.

Δώς (ἡ), noet: (nedeкл:) în локŭ de δόσις.

Δωσείω (fъpъ вiit:), dopeskŭ, sîntŭ disпȣsŭ a da. [δώσω].

Δωσέμεναι, noet: în локŭ de δώσειν, вiit: de înf: aл лȣĭ δίδωμι.

Δῶσι, a 3: peps: de îm:, ші

Δῷσι, noet: în локŭ de δῷ, a 3: sinг: peps: de nex: aл sȣп: лȣĭ δίδωμι.

Δωσίδικος (ὁ, ἡ), datŭ de sine în жȣdiкаtъ, ка pesпȣпzъtopŭ. 2) nedeпsitŭ, osînditŭ. [δίδωμι, δίκην].

Δωσοῦντι, Dop: în локŭ de δώσουσι, a 3: îm: peps: de akt: вiit: aл лȣĭ δίδωμι.

Δώτειρα (ἡ), noet: fem: aл лȣĭ

Δωτὴρ (ὁ), noet: în локŭ de δοτήρ.

Δώτης, ου (ὁ), noet: în локŭ de δότης.

Δωτινάζω, вiit: -άσω, noet: Ion: adȣпŭ dapȣpĭ. [din

Δωτίνη (ἡ), noet: Ion: =Δῶρον. ‖ Δωτίνην (сл: de пpeп:) = Δωρεὰν, adв: în dapŭ.

Δωτὺς, ύος (ἡ), Ion: in локŭ de δωτίνη.

Δώτωρ, ορος (ὁ), noet: în локŭ de δοτήρ.

Δώω, noet: în локŭ de δῶ, 1: sinг:, ші

Δώωσι, noet: în локŭ de δῶσι, 3. îm: peps: de nex: 2: aл sȣп: лȣĭ δίδωμι.

E.

Ε, ε, ἐψιλὸν (τὸ), епsілоп, (nedкл:) а чінчілеа літеръ а алfаветѕлѕї Еленікѕ. || (пѕмър:) έ, чінчї (5), саѕ ал чінчелеа; ші ε, чінчі міі (5000).

῞Ε, саѕ ἕ, Іоп: ші поеt: (ак: ал проnѕп: пеps: de а 3: пеps: ὅς) ïn локѕ de ἑαυτόν, саѕ αὐτὸν, ἥν, ὃ, пе sіпе, саѕ пе dïпѕѕл.

῞Ε, саѕ (маї des) ἕ, ἕ, ïnterіекц: въїtъtівъ (екsпрімътоаре de дѕрере, саѕ мïхпіре). «Ἰώμοι μοι ἕ, ἕ, ἕ, ἕ». Esхл: ваї міе (de ѕnde ші ἔλεγος. везї ші Αἴ).

῞Ε', пріп апок: ïn локѕ de ἔα, поеt: прел: ал лѕї εἰμί.

῎Εα, (прінч:) 2: sінг: пеps: de порѕнч: ал лѕї ἐάω. || (se іа ка) адв: саѕ ïnterіекц: екsпрімътоаре Α'. de мірare, саѕ spaïмъ, ва! вре! «῎Εα, τουτὶ τί ἦν»; Apstf: (ші ïnd:) «῎Εα, ἔα, τί δήποτ' ἥδε δέλτος, ші чл:» Еѕр: Β'. de нeплъчере. е! of! «Ὁ δὲ τὴν θύραν ἀνοίξας, ἔα, ἔφη, σοφισταί τινες οὐ σχολὴ αὐτῷ». Плt: C'. de дѕрере, саѕ tрistецъ. «Ἆ, ἆ, ἔα, ἔα». Esхл: «῎Εα πανταχοῦ τῆς ἀγορᾶς». Sin: «῎Εα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ»; Sкр: D': de ïndemnаре, ïn локѕ de εἶα, аїde.

῎Εα, Іоп: ïn локѕ de ἦν, прел: ал лѕї εἰμί.

Ἐᾷ, 3: sінг: пеps: а през: хоt: ші ѕѕп: ал лѕї ἐάω.

Ἐὰ, Іоп: поеt: пеѕt: їм:, ші

Ἐᾷ, поеt: Dор: dат: sінг: fем: ал лѕі ἑός.

Ἐάα, поеt: ïn локѕ de ἐᾷ.

῎Εαγα, між: (ïn локѕ de пас:) tре: de кѕ:, ші

Ἐάγην, пас: пех: 2: ал лѕї ἄγνυμι.

῎Εαγμα (τὸ), поеt: ïn локѕ ее ἄγμα, sfърïмътѕръ. [ἄγνυμι].

῞Εαδον, ες, ε, поеt: пех: 2: de хоt: ші

Ἑαδὼς, ότος (ὁ), tре: de кѕ: de партч: ал лѕї ἁνδάνω.

Ἐ(έ)άλην, поеt: пас: пех: 2: ал лѕї εἴλω, саѕ εἰλέω.

Ἑάλωκα, tре: de кѕ:, ші

Ἑάλων, пех: 2: ал лѕї ἁλίσκω.

Ἐᾶν, през: de ïnf: ал: лѕї ἐάω.

Ἐὰν [εἰ, ἄν], копіѕпкц: ѕѕпоs: (ïn ïnпрежѕрърї кѕпоskѕte din черкаре, дѕпе каре se ші deosевеште de εἰ; (se адѕче кътре ѕѕп: ші рар кътре поft:) дака. «Ἐάν τις ἐλάαν Ἀθήνησιν ἐξορύττῃ, ἐὰν μὴ εἰς ἱερόν». Dm: «Ἐὰν δὲ καὶ γνοίῃ τις». Плв: 2) (маї поѕ) nedefïп: (кѕ проп: релаt: саѕ адв: ïn локѕ de ἄν) «Ὃς ἐὰν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν». Sкр: «Ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ». Sкр: (везї ἄν, ші εἰ).

Ἑάνδανον, At: саѕ Іоп: поеt: ïn локѕ de ἥνδανον, прел: ал лѕї ἁνδάνω.

Ἑανὸς, [ἕννυμι] ἡ, ὸν, поеt: (адіекt:) поtрівіtѕ ла (вѕпѕ de) ïпвръкъмінte; (пріп ѕрт:) ѕѕвціре ші ѕшорѕ; (de ѕnde) рарѕ, (пѕ вътѕtѕ); (пріп ïntіnd:) strълѕчіtѕ, мъреџѕ. «Πέπλος («Λὶς, «Κασσίτερος) —». Ом: || (ѕѕвst:) хаїпъ мъреацъ; (іар прінч:) акоперъмïntѕ ѕѕвціре de капѕл femeілор, (Fрпц: voile) воалѕ.

῞Εανται, Іоп: ïn локѕ de ἥνται, tре: de кѕ:, ші

῞Εαντο, Іоп: ïn локѕ de ἥντο, пеste съв: ал лѕї ἧμαι.

῎Εαξα, At: ïn локѕ de ἦξα, акt: пех: 1: ал лѕї ἄγνυμι.

῎Εαρ, [ïn afіп кѕ ἀήρ] ἔαρος, ші поеt: ἦρος (τὸ), прімъваръ. «Τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη, καὶ πρὸς ἔαρ». Тѕч: «῞Αμα ἦρι». Тѕч: (ші fіг:) «Πόλεως ἔαρ οἱ ἔφηβοι». At: ῎Εαρ ὁρᾶν». Ткр: 2) (пріп ïntіnd:) чеа маї dintïї, саѕ маї fрѕмоаѕъ парtе а (floapea) вре ѕпѕї лѕкрѕ. «Γενύων ἔαρ». Епгр: (ші fіг:) «Χαρίτων («῞Υμνων) —». Епгр: «Τῶν καλῶν οὐ μόνον τὸ ἔαρ, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόπωρον κάλλιστον». Ел: (de ѕnde 3) (despre віte) sïnџеле; (despre плапtе) мѕstѕл, гръsімеа, саѕ savoapea. «Φόνοιο θερμὸν ἔαρ». Оп: «῎Εαρ ἐλαίας». Nік: ѕnt-deлемпѕ. «Λύχνου πῖον ἔαρ». Кал. 4) поеt: (маї кѕ seамъ ïn dат:) dімінеаца. «῏Ηρι μάλα». Ом:

Ἐαρίδρεπτος, ші ἐαρίδροπος (ὁ, ἡ), поеt: [ἔαρ, δρέπω] тъіаtѕ, саѕ kosіtѕ прімъвара.

Ἐαρίζω, віit: -ίσω, петрекѕ прімъвара. 2) (пріп ïntіnd:) ïnfloreskѕ, ïпверзеskѕ. [ші

Ἐαρινὸς ἡ, ὸν, de прімъваръ, саѕ прімъвъраtікѕ (zі, floape, ші чл:). [ші

Ἐαρὶς, ίδος (ἡ),=Κανθαρὶς, мелкѕ, саѕ rïпdъчелѕ. [ἔαρ].

Ἐαροτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: каре крештe прімъвара. [ἔαρ, τρέφω].

Ἐαρόχροος, ους (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ колоаре de прімъваръ, ïnfloriтѕ, кѕ фацъ дѕлче. [ἔαρ, χρόα].

Ἐάρτερος, α, ον, поеt: ïn локѕ de ἐαρινός.

'Εᾶς, 2: sinr: neps: a prez: de xot: ал лвĭ ἐάω.

"Εας, noet: în локв de ἦς, 2: sinr: neps: a прел: лвĭ εἰμί.

'Εάς, noet: ак: în: fem:, шi

'Εᾶς, Dop; џen: sinr: ал лвĭ ἑός.

"Εασα, noet: în локв de εἴασα, nex: 1: ал лвĭ ἐάω.

"Εασα, Ion: în локв de ἦσα, nex: 1: ал лвĭ ἥδω.

"Εασι, Ion: în локв de εἰσί, 3: îm: neps: a лвĭ εἰμί.

"Εασκον, noet: în локв de εἴων, прел: ал лвĭ ἐάω.

"Εαται, Ion: în локв de ἦνται, tpe: de кв: ал лвĭ ἧμαι.

"Εατε, Ion: în локв de ἦτε, 2: îm: neps: a прел: лвĭ εἰμί.

"Εατο, Ion: în локв de ἦντο, neste свв: ал лвĭ ἧμαι.

'Εατέον, nos: ал лвĭ ἐάω.

'Εαυτότης (ἡ), Fлsf: sвбst: idealв ал лвĭ

'Εαυτοῦ, шi At: în kontpakџie αὑτοῦ, ῆς, οῦ (ἑαυτῷ, ῇ, ῷ; ак: ἑαυτὸν, ὴν, ό, îm: џen: ἑαυτῶν, dat: ἑαυτοῖς, αῖς, οῖς; ак: ἑαυτοὺς, ὰς, ὰ) npon: komnвsв [έ, αὐτός], de sine nasiвв, saв pesfpînrъtinв, ne sine, шi чл: «Τοὺς θεοὺς φησὶν ἑαυτῷ νύκτωρ διαλέγεσθαι». Esx: «Καὶ εἶπε πρὸς ἑαυτόν». Ksn: în sineшĭ. «Σφάττει ἑαυτήν». Ksn: «Αἴτιόν τε οὐκ ἄλλον ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι». Epd: «Ἑαυτοῦ ἄριστα λέγων». Fîлstp: «Πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι». Tвч: "Οταν περ αὐτῆς εὐγενεστάτη (ἡ σελήνη) φανῇ». Sof: (întp' aчeste tpeĭ eks: insemn: de kît op kînd maĭ 'nainte). «"Ος αὐτὸς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει». Пров: «Ἡ Ἑλλὰς ἑαυτῆς ἐγένετο». Apstd: «Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κλεινίας ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο». Ksn: «Ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν». Skp: adiкъ ла kasa sa. (шi în парал:) «Χωρεῖν οἴκαδε εἰς ἑαυτῶν. Apstf: «Οὐκ ἐῶν παρ' ἑωυτόν. Iпкр: пв 'шĭ epa în sine. «'Εξ (ἐκτός) ἢ ἐντὸς ἑαυτοῦ ἐγένετο». Iпкр: «"Ιστε ἡμᾶς... τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα ὑφ' ἑαυτοὺς πεποιημένους». Dm: «Ἐπηγγειλάμεθα ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν τῆς ἑαυτῶν συντάξεως». Плв: шi în 2: neps: «Οὓς ὑμεῖς ἐκβιασάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς φεύγειν ἠναγκάσατε». Плв: 2) (îm: пpea pap) în локв de ἀλλήλων. «Πασσάλλοις πολλοῖς διεστῶσιν ἑαυτῶν». Аплd:

'Εάφθη, noet: în локв de ἥφθη, 3; sinr: neps: ă nas: nex: 1 ал лвĭ ἅπτω.

'Εάω -ῶ, biit: ἐάσω, (прел: εἴων, nex: εἴασα, шi nas: εἰάθην, saв -σθην, шi nos: ἐατέον) лаsв, пъpъsesкв. «"Ων ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πόλεμον ἔργα... ἐάσω». Tвч: «Εἴασαν κυσί τε καὶ ὄρνισι βοράν». Epd: (шi nas:) «'Εωμένη γὰρ (ἡ ῥοδῆ), καὶ μὴ ἐπιτεμνομένη ἀπολοχμοῦται». Tfp: «Ὁ σῖτος ἐαθεὶς ἐν τῷ ψύχει». Apstf: «Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐάσθωσαν». Stp: 2) (кв ак: шi inf:) лаsв (daв вoe, saв вpeme, înrъdвiв) пe чinеva sъ fakъ чева. «Οὐδὲ μ' ἔασκες κλαίειν. Iл: T. «Τοὺς δὲ δ' ἔα φθινύθειν». Iл: B. лаsъ 'ĭ sъ піаръ. «Πόρον δ' οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις». Esхл: «Οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες». Tвч:

'Εάων, noet: (în локв de ἐήων) џen: îm: de neвt: ал лвĭ 'Εὺς

'Εάων, Еол: în локв de ἑῶν, џen: îm: fem: ал лвĭ ἑός.

"Εβα, Dop: în локв de ἔβη, шi

"Εβαν, (α лвngв) Dop: în локв de ἔβην, 1: sinr:, шi

"Εβαν, (α skвpt) Еол: în локв de ἔβησαν, 3: îm: neps: a nex: 2: лвĭ βαίνω.

'Εβδεμήκοντα, Dop: în локв de ἑβδομήκοντα.

'Εβδομαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъsквtв în a шаntea zi a лвneĭ. (enit: ал лвĭ Аполоnв). [ἕβδομος, γένος].

'Εβδομαγέτας, α, Dop: în локв de ἑβδομαγέτης, ου (ὁ), noet: kape se sepвeazъ în fie-kape a шаnteлea zi a лвneĭ; saв ал шаnteлea гъвepnъtopв. (enit: ал лвĭ Аполоnв). [ἕβδομος, ἄγω, saв ἡγέομαι].

'Εβδομαδικὸς, ἡ, ὸν, atinrъtopв de (saв kape se faчe, op se penetъ пe fie-kape) sentъmînъ. [шi

'Εβδομάζω, biit: -άσω, (Skp:) sepвezв a шаnteлea zi (sîmвъta). [шi

'Εβδομαῖος, α, ον, kape se faчe, saв faчe чева în a шаnteлea zi (în, saв пe fie-kape шаnte ziлe). «'Εβδομαῖος, ἀφ' οὗ ἔκαμεν, ἐτελεύτησε». Ksn: [шi

'Εβδομάκις, noet: în локв de ἑπτάκις. [din

'Εβδομὰς, άδος (ἡ), шъntime. 2) кърsв de шаnte ziлe, sentъmînъ. 3) (pap) a шаnteлea zi a sentъmîneĭ, sîmвъta. [ἕβδομος].

'Εβδοματικὸς, ἡ, ὸν, noet: în локв de ἑβδομαδικὸς. [din

'Εβδόματος, η, ον, noet: în локв de ἕβδομος.

'Εβδομεύω, biit: -εύσω, sepвezв a шаnteлea zi (a лвneĭ, saв a sentъmîneĭ, saв a naшtepiĭ копiлвлвĭ). (вeзĭ шi συνδεκατεύω). [шi

'Εβδομήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл:) шаnte-zeчĭ (70). [ἕβδομος].

'Εβδομηκονταετηρίς, ίδος (ή), ϑnꙋ̆ spaцiꙋ̆ de timnꙋ̆ de шanle-zeчĭ de ani. [шi
'Εβδομηκονταετὴς, έος (ὁ, ἡ), конpinzъ-topꙋ̆, saꙋ̆ dъinitopꙋ̆ de шanle-zeчĭ de anĭ. [ἑβδομήκοντα, ἔτος]. [de ꙋnde
'Εβδομηκονταετία (ἡ), кꙋpsꙋ̆ de шanle-zeчĭ de anĭ.
'Εβδομηκοντάκις, adв: de шanle-zeчĭ de opĭ. [ἑβδομήκοντα].
'Εβδομηκοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de шanle-zeчĭ de коцĭ. [ἑβδομήκοντα; πῆχυς].
'Εβδομηκοντούτης, ου (ὁ), шi
'Εβδομηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), in вîpstъ de шanle-zeчĭ de anĭ. [ἑβδομήκοντα, ἔτος].
'Εβδομηκοστόδυος (ὁ, ἡ), ал шanle-zeчĭ шi doiлea. [ἑβδομηκοστὸς, δύο].
'Εβδομηκοστόμονον (τὸ), ꙋna din шanle-zeчĭ шi ꙋna. [ἑβδομηκοστὸς, μόνος].
'Εβδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, ал шanle-zeчeлea. [ἑβδομήκοντα].
῞Εβδομος, η, ον, ал шanteлea (dꙋne шase, saꙋ̆ înnpeꙋnъ кꙋ алцĭ шase). «Μὴν —.». Пл: Sentemвpie (dꙋne Pomanĭ). «'Εβδόμη» (кꙋ, saꙋ̆ fъpъ ἡμέρα) a шanteлea zi a лꙋneĭ, saꙋ̆ a sentъmîneĭ sîmвъta. ‖ (neꙋt:) «Τὸ ἕβδομον». (Α΄). a шanteлea oapъ. (Ksn: К: П: 8). (шi Β΄) a шanteлea napte din вpe ꙋnꙋ̆ лꙋкpꙋ. (Eпгp:) [ἑπτά].
'Εβεβλήμην, nas: neste-sъꙋвîp: ал лꙋĭ βάλλω.
'Εβένικος, η, ον, fъкꙋtꙋ̆ de авanosꙋ̆. [din
῎Εβενος (ἡ, шi maĭ noꙋ̆ ὁ), (de aчĭ) авanosꙋ̆ (ꙋnꙋ̆ feлꙋ̆ de лemnꙋ̆ negpꙋ шi foapte tape).
῎Εβην, ης, η, шi чл: nex: 2:, шi
'Εβησάμην, poet: miж: nex: 1: ал лꙋĭ βαίνω.
'Εβίου, 3: sinг: neps: de npeл: ал лꙋĭ βιόω.
'Εβίσκος (ἡ), ='Ιβίσκος.
'Εβίων, ως, ω, ωμεν, шi чл: nex: 2:, шi
'Εβιωσάμην, miж: (în лoкꙋ̆ de akt:) nex: 1: ал лꙋĭ βιόω.
῎Εβλαβεν, Eoл: poet: în лoкꙋ̆ de ἐβλάβησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 2: ал лꙋĭ βλάπτω.
῎Εβλαστον, nex: 2: ал: лꙋĭ βλαστάνω.
'Εβλήθην, nas: nex: 1:, шi
'Εβλήμην, ἦσο, ητο, шi чл: poet: în лoкꙋ̆ de ἐβεβλήμην, nas: neste-sъв: ал лꙋĭ βάλλω.
'Εβουλέατο, Ion: în лoкꙋ̆ de ἐβούλοντο, 3: îm: neps: de npeл:, шi
'Εβουλήθην, nex: 1: ал лꙋĭ βούλομαι.
'Εβράχην, nas: nex: 2: ал лꙋĭ βρέχω.
'Εβωσάμην, Dop: în лoкꙋ̆ de ἐβοησάμην, miж:, шi
'Εβώσθην, Dop: în лoкꙋ̆ de ἐβοήθην, nas: nex: 1: ал лꙋĭ βοάω.
῎Εγγαγγις, ιδος (ἡ), [ἐν, Γάγγις] (se înц: πέτρη) =Γαγγίτης.
῎Εγγαιος (ὁ, ἡ),=῎Εγγειος. [ἐν, γαῖα].
'Εγ-γαλακτόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ faкꙋ̆ (saꙋ̆ mъ npefaкꙋ̆ în) лanle. (noate гpeш: în лoкꙋ̆ de ἐκγαλακτόομαι). [ἐν, γάλα].
'Εγ-γαληνίζω, вiit: -ίσω, (nestp: кꙋ dat:) pъmîiꙋ̆, dъineskꙋ̆ лinꙋ̆, seninꙋ̆. [ἐν, γαλήνη].
῎Εγγαλος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (saꙋ̆ se afлъ înкъ лa) лanle. [ἐν, γάλα].
'Εγ-γαμέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ pꙋdeskꙋ̆ кꙋ чineвa npin nꙋntъ, mъ înкꙋꙋkpezꙋ̆. [шi
'Εγ-γαμίζω, вiit: -ίσω, =(saꙋ̆ гpeш: în лoкꙋ̆ de) ἐκγαμίζω. [шi
'Εγγάμιος (ὁ, ἡ), atinгъtopꙋ̆ de nꙋntъ, saꙋ̆ mъpitiшꙋ̆, =Γαμήλιος. [din
῎Εγγαμος (ὁ, ἡ), (înnpot: de ἄγαμος) însꙋpatꙋ̆, mъpitatъ (înnꙋntitꙋ̆, -tъ). [ἐν, γάμος].
'Εγγαστρίζομαι, вiit: -ίσομαι, îmĭ ꙋmnлꙋ nînteчeлe, mъnînкꙋ̆. 2) iaꙋ̆ în nînteчe, mъ înвopцoшezꙋ̆. [ἐν, γαστήρ].
'Εγγαστρίμαντις, εως [ἐν, γαστὴρ, μάντις], шi
'Εγγαστρίμυθος (ὁ, ἡ), (npinч: шi dꙋne ziчepe) вopвitopꙋ̆ кꙋ гъpъ înкisъ (кa кꙋm гласꙋл ap eшi) din nînteчe; (skp:) npoopoкꙋ̆ (npoopoчind întp' astfeл de кinꙋ̆). «'Εκ τοῦ στήθεος ὑπεφόφεε, ὥσπερ αἱ ἐγγαστρίμυθοι λεγόμεναι». Inкp: [ἐν, γαστὴρ, μῦθος].
'Εγγάστριος (ὁ, ἡ), чeл înъꙋntpꙋл nînteчeлꙋĭ (mꙋmeĭ saлe). 2) (maĭ noꙋ̆) = ῎Εγκυος. [шi
'Εγγαστρίτης, ου (ὁ), = 'Εγγαστρίμυθος. [ἐν, γαστήρ].
'Εγ-γαυριάω -ῶ, вiit: άσω, шi
'Εγγαυρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ fълeskꙋ̆, mъ înfîmfezꙋ̆, saꙋ̆ mъ mîndpeskꙋ̆.
'Εγγέγαα, poet: în лoкꙋ̆ de ἐγγέγονα, tpe: de кꙋ: ал лꙋĭ ἐγγίνομαι.
'Εγγεγύηκα, în лoкꙋ̆ de ἠγγύηκα, шi
'Εγγεγύημαι, în лoкꙋ̆ de ἠγγύημαι, tpe: de кꙋ: ал лꙋĭ ἐγγυάω.
'Εγγείνωνται, poet: (în лoкꙋ̆ de ἐγγεννήσωσι) 3: îm: neps: a nex: miж: de sꙋn: ал лꙋĭ ἐγγίνομαι.
῎Εγγειος, =῎Εγγαιος (ὁ, ἡ), вîpitꙋ̆ în nъꙋntpꙋл nъmîntꙋлꙋĭ. «Τῶν λίθων τὰ ἔγγαια μαλακώτερα τῶν ἐπιπολῆς». Пл: «Θεοὶ ἔγγαιοι». (altf:) χθόνιοι. 2) nъmînteanꙋ̆. «Τὰν ἐγγαίαν ἥβαν». Esxл: nъmînteana

tinepime. «Τῶν ὑπερορίων στέρομαι, καὶ τὰ ἔγγαια (se înц: κτήματα) οὐ καρποῦμαι». Ksn: 3) каре konstъ, saŭ se аfлъ în пъmîntŭ. «Κτῆσις («Οὐσία) —». Пл: Лs: авере nemішкъtoаре. «Οὔτε ναυτικοῦ, οὔτε ἐγγαίου συμβολαίου». Dm: (de ѕnde) «Τόκοι ἔγγειοι». Dm: ші χρήματα ἔγγαια». Лкs: каре se daŭ ла dobîndъ кѕ zълогŭ de astfeл de пропрietъцї. 2) каре se аfлъ пе пъmîntъ, saŭ ѕskatŭ. «Φυτὸν οὐκ ἔγγειον ἀλλ' οὐράνιον». Плt: Ἔγγειοι καὶ ἐναέριοι. Tmst: [ἐν, γέα -γῆ].

Ἐγγειότοκος (ὁ, ἡ), пъѕkѕtŭ înъѕntpѕл пъmîntѕлѕї. «Τὰ ὕδνα ἐγγειότοκα». Tfp: [ἔγγειος, τόκος].

Ἐγγειόφυλλος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кѕ fрѕnzeле atinгъtoаре de пъmîntŭ. [ἔγγειος, φύλλον].

Ἐγγείσωμα (τὸ), (хірѕрц:) fърîmъtѕръ de хîркъ astfeл, къ бѕкъцеле se акоперъ ѕna de алta, ка олапеле dene înвелitoаре. [ἐν, γεισόω].

Ἐγγελαστής, οῦ (ὁ), рîzъtoрŭ de алtѕл, batжokoritoрŭ. [din

Ἐγ-γελάω -ῶ, biit: -άσω, (кѕ dat:) рîzŭ de чinева de fацъ. 2) рîzînd мъ жокŭ кѕ чinева. «Λεπτὴ αὔρα κύμασιν ἐγγελῶσα». Епгр:

Ἐγγενής, έος (ὁ, ἡ), пъmînteanŭ. 2) конрinsŭ în neamŭ, saŭ dintр' ачелаші neamŭ, рѕdъ adeвъраtъ. 3) de рѕdenie. 4) însѕditŭ. [ші

Ἐγ-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἐντίκτω.

Ἐγγενῶς, adв: în adeвъраtŭ кiпŭ de рѕdъ. [ἐγγενής].

Ἐγ-γεύω, biit: -εύσω, daŭ кѕiва sъ гѕste. || (miж:) гѕstŭ, saŭ черкŭ prin гѕstape.

Ἐγγήραμα (τὸ), лѕкрѕ, în каре înвъtрîneште чinева. [din

Ἐγ-γηράσκω, biit: -γηράσω, (кѕ dat:) înвъtрîneskŭ în чева, saŭ în вре ѕnŭ локŭ.

Ἐγ-γηροτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, înгріжeskŭ ла бъtрînеце пе чinева în вре ѕnŭ лѕкрѕ, saŭ în вре ѕnŭ локŭ.

Ἐγ-γίγνομαι (-γίνομαι), biit: -γενήσομαι, (пех: ἐνεγενόμην, ші чл:) (кѕ dat:) sîntŭ, saŭ мъ naskŭ (pesapŭ) înъѕntрѕл кѕiва. «Εὐρύπυλον Λιβύη ἐγγεγαῶτα». Аплп: «Ἐν τούτῳ τρωκτὰ ἐγγίγνεται». Ep 2) (în а 3: peрs: saŭ în паріч:) se întîmплъ, se fаче. «Ἕλκος ἐγγίνεται». Інкр: «Στάσεως ἐγγινομένης». Плп: «Δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγενόμεναι». Тѕч: «Καὶ ἱππομαχία τις ἐνεγένετο». Тѕч: «Ἐγγενόμενος δέ τις Λυκομήδης». Ksn: «Ἐὰν ἐγγένηταί μοι σχολή». D: Ал: 3) (desпре timпŭ) tрекŭ întр' ачеstea. «Χρόνων ἐγγεγενημένων». Dm: «Διατριβῆς ἐγγιγνομένης». Плв: (vezï ші διαγίγνομαι). 4) este eptatŭ, se поаtе. «Ἀλλὰ τοῦτο ἀμήχανον, μήποτε ἐγγένηται». Ep: (ші кѕ înf:) «Ἵνα δ' ἐγγένηται αὐτῷ καὶ περὶ αὐτῆς εἰπεῖν». Esх: «Ἐγγενόμενον ἡμῖν ἀτιμῶσαι». Is:

Ἐγ-γιγνώσκω (-γινώσκω), biit: -γνώσομαι, кѕnoskŭ, штiŭ din черкаре чева.

Ἐγγίζω [ἐγγύς], biit: -ίσω (кѕ dat: saŭ ген: saŭ ак: кѕ преп: saŭ adв:) мъ апропiŭ, atinгŭ.

Ἔγγιον, adв: = Ἐγγυτέρω.

Ἔγγιστα, adв: = Ἐγγυτάτω.

Ἔγγιστος, η, ον, = Ἐγγύτατος.

Ἐγγίων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἐγγύτερος.

Ἔγγλαυκος (ὁ, ἡ), кат алвенецŭ ла fацъ. [ἐν, γλαυκός].

Ἐγ-γλάφω, biit: -γλάψω, = Ἐγγλύφω.

Ἔγγλισχρος (ὁ, ἡ), въѕkosŭ, кλеiosŭ, лiпіčosŭ. [ἐν, γλίσχρος].

Ἐγ-γλυκάζω, biit: -άσω, = Ἐγγλύσσω. [ші

Ἐγ-γλυκαίνω, biit: -ανῶ, = Γλυκαίνω, îndѕлчеskŭ. [din

Ἔγγλυκος (ὁ, ἡ), кат dѕлче, dѕлчеагŭ. [ἐν, γλυκύς].

Ἔγγλυμμα (τὸ), skoвitѕръ, sъпъtѕръ înъѕntрѕ (în піаtръ, ші чл:). [ἐγγλύφω].

Ἐγ-γλύσσω, (f: biit:) sîntŭ dѕлчеагŭ.

Ἐγ-γλύφω, biit: -γλύψω (кѕ dat:) skoвeskŭ, sапŭ чева în піаtръ, ші чл:

Ἐγ-γλωσσο(ττο)γάστωρ, ορος, (ком: парod: а лѕї ἐγχειρογάστωρ) чел че se хръneште кѕ лiмва sa (adвokatŭ, saŭ tрѕdъtoрŭ prin пiръ). [ἐν, γλῶσσα, γαστήρ].

Ἔγγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), fъкѕtŭ prin лiмвъ. [ἐν, γλῶσσα].

Ἐγγλωσσοτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, (ком:) амŭ totdaѕna în гѕра mea, saŭ помеneskŭ чева neînчetat. [ἐν, γλῶσσα, τύπος].

Ἐγ-γοητεύω, biit: -εύσω, (кѕ dat:) вагŭ (saŭ прічinѕieskŭ чева) prin fермекŭ.

Ἐγγομφόω -ῶ, biit: -ώσω, înfigŭ, înцепеneskŭ чева ка ѕnŭ кѕiŭ. [ἐν, γόμφος]. [de ѕnde

Ἐγγόμφωσις, εως (ἡ), înцепеnire de кѕiŭ în чева.

Ἔγγονος (ὁ, ἡ), (în ген:) = Ἔκγονος, stрънеpotŭ. || (sѕbst: обіч:) = Υἱϊδοῦς, saŭ Θυγατριδοῦς, nepotŭ de fiŭ, saŭ de fiiкъ. || (în nеѕt:) = Γέννημα, fѕtŭ, пръпкŭ. «Ἐν πᾶσι τοῖς ζώοις ἀτελῆ τὰ τῶν νέων ἔγγονα». Apst: [ἐν, γόνος].

Ἐγγράμματος (ὁ, ἡ), аръtatŭ prin înskrise, saŭ înskris. [ἐν, γράμμα].

Ἔγγραμμος (ὁ, ἡ), înkinsitš, însemnatš prin ʌiniĭ saš prin ʌitepe, = Ἔγγραφος. «Μουσικὴ —». Fiʌ:[ἐν,γραμμὴ, saš γράμμα].

Ἐγγραπτέος, α, ον, nosit: aʌ ʌšĭ ἐγγράφω.

Ἔγγραπτος (ὁ, ἡ), = Ἔγγραφος.

Ἐγγραύλης, ου, шi

Ἔγγραυλις, εως, saš

Ἐγγραυλὶς, ίδος (ἡ),=Ἐγκρασίχολος, šnš feʌš de пeшte mikš.

Ἐγγραφὴ (ἡ), înskpiepe, tpeчepe în peцistpš. [шi

Ἔγγραφος (ὁ, ἡ), eksnšsš, eksnpimatš înskpis. 2) (Бisep:) konpinsš în sf: skpintšpĭ. «Ἔγγραφος ἡ θεότης τοῦ πνεύματος». Γpr: || (sšвst: saš eʌ:) Ἔγγραφον (τὸ), înskpisъ mъptšpie. [din

Ἐγγράφω, вiit: -γράψω, (kš dat:) skpiš, zšgpъвeskš, saš skoвeskš, sanš în чeвa, saš пe чeвa; tpekš în katastixš, шi чʌ: (fir:) întinъpeskš. «Ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκώληκες ἐπιπολῆς ἐγγράφουσι». Tfp: «Εἰ μέλλουσι τοιαῦται διάνοιαι ἐγγραφήσεσθαι ἀνθρώποις». Ksn: (шi în пapaʌ:) «Ἔγγραφον ὅρκους τρίποδος ἐν κύτει». «Ταῦτ' ἐστι τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα». Пʌ: (шi dinпpot:) «Δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα». Sof: «Πρὶν εἰς ἄνδρας ἐγγράψαι τὸν υἱόν». Dm: «Δι' ὃν εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφης». Esx: «Ἐνεγράφης λειποταξίου, καὶ τὸν γραψάμενον χρήμασι πείσας ἐσώθης». Esx: «Ζῶα ἑωϋτοῖσιν εἰς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν». Ep: (шi пas:) «Παιδίον τῷ πίνακι ἐνεγέγραπτο». D: Kas: (шi miж:) «Ἐγγραψάμενοι ταῖς συνθήκαις ταῦτα». D: Aʌ:

Ἐγγράφως, adв: înskpis, saš npin înskpise.

Ἐγγύα, în ʌokš de ἐγγύη.

Ἐγ-γυαλίζω [ἐν, γύαλον], вiit: -ίξω, noet: în ʌokš de ἐγχειρίζω, daš în mînъ.

Ἐγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, (пpeʌ: ἠγγύων, пex: ἠγγύ- saš ἐνεγύησα, tpe: de kš: ἠγγύ-, saš ἐγγεγύηκα, шi чʌ:) kš dat: (dšпe ziчepe) = Ἐγγυαλίζω, пpedaš чeвa (пpinч: zъʌorš, saš ka zъʌorš). «Ἐχρῆν αὐτοὺς ἐγγυῆσαι τὸν ἄνδρα τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς». Antf: (de šnde 2) ʌorodeskš, saš mъpitš. «Ἐγγυῶ τὴν παῖδά σοι». Ep: 3) (pap) = Ἐγχειρῶ, întpenpinzš. «Ἐνεγύησε περισχίσαι τὰ πέρατα». Teofʌk: (Ist: Η'. 3). || (miж:) daš kezъшie, saš mъ kezъшšieskš. «Ἐγγύην ἀγγυᾶσθαι». Om:, шi Пʌt: шi Ʌšч: «Ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον». Skp: «Ἐγγυήσασθέ με πρὸς αὐτόν». Пʌt: (шi kš inf:) «Εἴ μοι ἐγγυᾷ ἥξειν ἐκεῖνον». Apstf: 2) mъ ʌorodeskš, saš iaš în kъsъtopie. «Ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς». Dm: (шi = Ἐγγυῶ 2). «Ἐγγυᾶσθαι δεῖ τοῖς υἱοῖς γυναῖκας μήτε εὐγενεστέρας πολλῷ, μήτε πλουσιωτέρας». Пʌ: [din

Ἐγγύη (ἡ), [ἐν, γῦον] kezъшie. 2) ʌorodnъ, înвoipe de kъsъtopie.

Ἐγγύησις, εως (ἡ), =Ἐγγύη. [шi

Ἐγγυητὴς, οῦ (ὁ), kezaшš. «Ἐγγυητὴς ἀλλήλοις τῶν δικαίων ὁ νόμος». Apst: Ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος». Dm: [шi

Ἐγγυητικὸς, ή, όν, de kezъшie. [шi

Ἐγγυητὸς, ή, όν, kezъшšitš. 2) kъsъtopitš. «Γυνὴ —». Dm: de ʌeцitimъ kъsъtopie. [ἐγγυάω].

Ἐγγύθεν, adв: de anpoane. [ἐγγύς].

Ἐγγυθήκη, шi ἐγγυοθήκη (ἡ), [ἐγγὺς, saš ἔγγυος, θήκη] ʌadъ, saš dšʌanš, шi чʌ: de nšs în nъstpape вase, шi aʌte npeцioase ʌškpšpĭ.

Ἐγγύθι, noet: în ʌokš de ἐγγύς.

Ἐγγυιόω -ῶ, [ἐν, γυῖον] вiit: -ώσω, daš чeвa în mîĭneʌe kšĭвa. || (miж:) ĭaš чeвa în mîĭnĭ, saš înвpъцiшezš.

Ἐγ-γυμνάζω, вiit: -άσω, (kš dat:) denpinzš пe чineвa în чeвa. «Τοῖς Κελτικοῖς ἐγγυμνασάμενος πολέμοις». Пʌ: [de šnde

Ἐγγύμνασμα (τὸ), ʌškpš fъkštš snpe denpindepe în чeвa. [шi

Ἐγγυμναστήριον (τὸ), ʌokaʌš de denpindepe, saš eksepsape în чeвa.

Ἐγγυοθήκη (ἡ), = Ἐγγυθήκη.

Ἔγγυος (ὁ, ἡ), kezъшšitš, siršpš. «Τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐγγυώτερα ὧν δημιουργοῦσιν ἀσπιδοποιοί». Tmst: || (sšвts: kš цen:) = «Καθιστάναι ἐγγύους τῶν εἴκοσι ταλάντων». Apst: [шi

Ἐγγύς, [ἐν, γυῖον, saš în afin: kš ἄγχι] adв: (ʌok:) =Πλησίον, anpoane; (desnpe kîtime) în anpoksimaцie, ka ʌa (kš, saš fъpъ цen: шi pap dat:) «Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών». Iʌ: Δ. «Οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος». «Τῇ δὲ στοᾷ ταύτῃ ἔστιν ἐγγὺς ἄλλη στοά». «Пašs: (шi fir:) «Ἐγγὺς ἦλθεν ἀπολέσαι πάντας ἡμᾶς». Sin: nšцinš a ʌinsit. «Ἐπειδάν τις ἐγγὺς ᾖ τοῦ οἴεσθαι τελευτήσειν». Пʌt: «Ἔχει δὲ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγύς». Dm: (fpasš asemenea kš «Πολλοῦ γε καὶ δεῖ) npea denapte». Δαπανῶσα ἐγγὺς τετταράκοντα τάλαντα». Ksn: «Ἐγγὺς δυοῖν μναῖν πρόσοδον». Ksn: «Ἔτη ἐγγὺς τριακόσια». Tšч: «Ἐγγὺς τοῦ δίχα». Apst: «Οἱ θεῶν ἀγχίσποροι, οἱ Ζηνὸς ἐγγύς». Esxʌ: pšde.

Ἐγγύτατος, η, ον, sšnpʌ: aʌ ʌšĭ

'Εγγύτερος, α, ον, компр: din ἐγγύς, = Πλησιέστερος -έστατος, maĭ апроапе, foapte апроапе; (fir:) = 'Ομοιότερος, -ότατος, шi οἰκειότερος, -ότατος. «'Εγγύτερος λόγου». Dm: maĭ рацionaбiлŭ. «Τῆς ἀληθείας ἐγγύτερος λόγος». Fot: maĭ пробабiлŭ. «Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου». Skp: ‖ (nestp:) ἐγγύτερον, шi sъпрл: ἐγγύτατα, în локŭ de...

'Εγγυτέρω, шi sъпрл: ἐγγυτάτω, adв: mai апроапе, foapte апроапе. «'Εγγυτέρω τῆς πόλεως». Тъч: «Μὴ προϊέναι ἐγγυτέρω». Тъч: «'Εκ τῶν ἐγγυτάτω οἰκιῶν». En: Такт: (шi despre кîtime). «Ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτώ». Тъч: «'Ελέφαντας ἔγγιστά που τῶν ἑκατόν». Плв: (шi fir:) «Παρεσκευάκεισαν αὐτοὺς ἔχθρας, ἢ φιλίας ἐγγυτέρω». Dm: «'Εγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου». шi «'Εγγύτατα τούτου διανοηθέντες». Тъч: (maĭ adesea despre ръdenie). «Τυγχάνει μοι ἐγγύτατα γένους ὤν». Плт: «Τοῖς ἐγγυτάτω γένει». Плт: «Τοῦ πρὸς πατρὸς ἐγγυτάτω». Dm: [шi

'Εγγύτης (ἡ), апропiime; вечiнътate; (fir:) famiлiapitate. [ἐγγύς].

'Εγγωνιάζω, вiit: -άσω, тръiеsкŭ întp'ънŭ колцŭ, пъ мъ въzŭ în лъme. [шi

'Εγγώνιος (ὁ, ἡ), колцъроsŭ. «Τοῦ δὲ κιττοῦ τὰ φύλλα νέου μὲν ὄντος ἐγγωνιώτερα, πρεσβυτέρου δὲ περιφερέστερα». Tfp: [ἐν, γωνία].

'Εγγωνοειδής, έος (ὁ, ἡ), колцъроsŭ ла fiгъpъ, saŭ faцъ. [ἔγγωνος, εἶδος].

Ἔγγωνος (ὁ, ἡ), ='Εγγώνιος.

'Εγείνατο, поеt: în локŭ de ἐγέννησε. (везĭ шi γείνατο).

'Εγειρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = (saŭ грам: експлл: ал лъĭ) 'Αερσίφρων. [ἐγείρω, φρήν].

'Εγείρω [în afin: къ ἀείρω, ἀγείρω], вiit: -ερῶ, (пех: ἤγειρα, tpe: de къ: ἐγήγερκα, пех: пас: ἠγέρθην, шi поеt: ἐγρόμην, шi чл:) (despre însъfл:) sколŭ, (maĭ къ seamъ din somnŭ) дештентŭ; (рар:) înbiezŭ; (fir:) =Διεγείρω, peskoлŭ, întъpîtŭ. (miж: прin înttnd:) мъ аpътŭ, мъ daŭ de faцъ. «'Υπνώοντας ἐγείρει». Od: E. (шi miж:) «Ἔγειραι ὁ καθεύδων». Skp: «Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου». Iл: B. «Κἂν ἔγρῃ μεσημβρινός». Apstf: «'Ηγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς». Skp: «Καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς, καὶ ἠγέρθη». Skp: «Ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν». Iл: Λ. «Καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγείρομεν». Тъч: «Πῦρ («Θρῆνον, «Κτύπον, «Λύραν, «Κῶμον, шi чл:) ἐγείρειν». поеt: «Οὗ δ' ἕνεκα τὸν μῦθον ἠγείραμεν». Плт: «'Ο οἶνος τῆς φιλοφροσύνης ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει». Ksn: (шi miж:) «Προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη, καὶ ἐγείρεται ἡ τῶν 'Αθηναίων πόλις». Dm: «'Εγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος». Skp: «Πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται». Skp: «Οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν». Skp: 2) (despre neînsъfл:) apdiкŭ, inалцŭ, клъdeskŭ. «Τρόπαιον («Χῶμα, «Πύργους, шi чл:) ἐγεῖραι». D: Kas: шi Epd: «Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν». Skp: «'Επιπλάσματα, ὅσα ἰόνθους ἐγείρει». Apet: apdiкъ бъбе. (шi пас:) «Βῆμα ὑψηλὸν ἠγέρθη». Epd:

'Εγέλαξα, Dop:, шi

'Εγέλασσα, поеt: în локŭ de ἐγέλασα, пех: ал лъĭ γελάω.

Ἔγεντο, Dop: поеt: in локŭ de ἐγένετο, пех: ал: лъĭ γίγνομαι».

Ἔγερθεν, Еол: поеt: în локŭ de ἠγέρθησαν, 3: îm: перs: a пас: пех: ал лъĭ ἐγείρω.

'Εγερσιβόητος (ὁ, ἡ), поеt: дештентъторŭ din somnŭ къ stpiгъpĭ. «'Αλέκτωρ — ». Non: [ἐγείρω, βοάω].

'Εγερσίβροτος (ὁ, ἡ), поеt: înкъpажътоpŭ de oamenĭ. «'Αρετὴ = ». Пркл: [ἐγείρω, βροτός].

'Εγερσίγελως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: întъpîtъторŭ de pîsŭ. «Βάκχος —». Епгр: [ἐγείρω, γέλως].

'Εγερσιθέατρος (ὁ, ἡ), поеt: зъdъpîторŭ de къpiositate npiбiторiлор în teatpъ. [ἐγείρω, θέατρον].

'Εγερσιμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: întъpîtŭ бътълiĭ (вражбе, tъpбъpъpĭ, шi чл:) [din

'Εγερσιμάχης, ου (ὁ), поеt: întъpîтъторŭ de бътълiĭ, вражбе, шi чл: [ἐγείρω, μάχη].

'Εγερσίμοθος (ὁ, ἡ), поеt: ='Εγερσιμάχης. [ἐγείρω, μόθος].

'Εγέρσιμος (ὁ, ἡ), лесne de дештентаt. «Ὕπνος — ». Ткр: ъшорŭ (de каре înпрот: este νήγρετος). [ἔγερσις].

'Εγερσίνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: дештентъторŭ de minte. [ἔγερσις, νόος].

Ἔγερσις, εως (ἡ), skъларe, (maĭ къ seamъ din somnŭ) дештентаре (акт: шi пас:); înбiepe; (fir:) îndemnape, întъpîтаре; (fir:) zidipe (înълцаре de zidŭ, шi чл:). [ἐγείρω].

'Εγερσιφαής, έος (ὁ, ἡ), поеt: зъdъpîторŭ, saŭ апринзъторŭ de лъminъ. «Λίθος — ». Епгр: кремене. [ἔγερσις, φάος].

'Εγερσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ='Εγερσίνοος. (везĭ ἐγειρόφρων).

'Εγερσίχορος (ὁ, ἡ), поеt: îndemnъторŭ ла danцŭ. «Βάκχος — ». [ἔγερσις, χορός].

'Εγερτέος, α, ον, пos: ал лъĭ ἐγείρω.

Ἐγερτήριος, α, ον, (кѕ цеn: saѕ преп: ак:) îndemînatikѕ, saѕ destoïnikѕ a îndemna, a întъpîta, ші чл: [ші
Ἐγερτὶ, adв: în кіпѕ demtentъtopѕ, zъdъpîtopѕ, ші чл: [ші
Ἐγερτικὸς, ἡ, ὸν, (кѕ цеn:) = Ἐγερτήριος. [ші
Ἐγερτὸς, ἡ, ὸν, = Ἐγέρσιμος. [ἐγείρω].
Ἐγηγέραται, Ion: 3: îm: перѕ: a пas: tpe: de кѕ:, ші
Ἐγηγέρατο, 3: îm: перѕ: a пas: neste sъв: ал лѕї ἐγείρω.
Ἔγημα, пех: 1: ал лѕї γαμέω.
Ἐγ-καγχάζω, вîit: -άσω, = Ἐγγελάω, pîzѕ кѕ хохоte ваtжокоpind пе чінева.
Ἐγ-καθ-αιρέω -ῶ, вііt: -ήσω, (пех: ἐγκαθεῖλον, ші чл:) = καθαιρέω, sѕpпѕ.
Ἐγ-καθαίρω, вііt: -αρῶ, греш: în локѕ de ἐκκαθαίρω.
Ἐγ-καθ-αρμόζω, вііt: -όσω, notpiвeskѕ чева întp' алtѕ чева цеапъп, ка sъ se лініаskъ віne.
Ἐγ-καθέζομαι, вііt: εδοῦμαι, шеzѕ în, saѕ пе чева. (везї ші ἐγκάθημαι).
Ἐγκαθεικώς, υῖα, ός, akt: tpe: de кѕ: ал партч: лѕї Ἐγκαθίημι.
Ἐγ-καθ-είργνυμι, saѕ ἐγκαθείργω, вііt: -είρξω, înkizѕ чева înъѕntpѕ; цїѕ чева înkѕiatѕ; 2) apestezѕ, пѕїѕ ла опреалъ. [de ѕnde
Ἐγκάθειρκτος (ὁ, ἡ), = Ἔγκλειστος, înkisѕ înъѕntpѕ. 2) apestatѕ. [ші
Ἐγκάθειρξις, εως (ἡ), înkidepe, цinepe înъѕntpѕ. 2) apestape, пѕnepe ла опреалъ.
Ἐγκαθείσατο, 3: sinг: перѕ: a тіж: пех: 1: de хоt:, ші
Ἐγκαθέντες, nom: îm: de akt: пех: 2: ал партч: лѕї ἐγκαθίημι.
Ἐγκάθετος (ὁ, ἡ), [ἐγκαθίημι] пѕѕѕ, tpimisѕ înadins, ка sъ pîndiaskъ, sъ iskodiaskъ, saѕ віклеnеште sъ лѕкреze înпротіва кѕїва; (în цеn:) ѕпелtitopѕ, fъкъtopѕ de ръѕ. [de ѕnde
Ἐγκαθέτως, adв: віклеnеште, din прекѕцеtape de ръѕ.
Ἐγ-καθεύδω, вііt: -ευδήσω, (кѕ dat:) dopmѕ în, întpe, saѕ пе чева; (прin întind: ші fir:) sîntѕ în пелѕкраpe, saѕ neîngrіжatѕ.
Ἐγ-καθ-έψω, вііt: εψήσω, (кѕ dat:) fерѕѕ чева în чева.
Ἐγ-καθ-ηβάω -ῶ, вііt: -ήσω, îmї петрекѕ tinepeцеa ѕndeва, saѕ în чева, (везї ші ἐννεάζω).
Ἐγ-κάθ-ημαι, вііt: -καθεσθήσομαι, = Ἐγκαθέζομαι, шеzѕ вîpîtѕ ѕndeва. 2) (прin întind:) = Ἐνεδρεύω, pîndeskѕ.
Ἐγ-καθίγνυμι (ἵννυμι), Ion: în локѕ de ἐγκαθίζω.
Ἐγ-καθ-ιδρύω, вііt: -ύσω, (кѕ dat:) ашеzѕ чева înъѕntpѕ, saѕ пе чева.
Ἐγ-καθ-ιζάνω, вііt: -ιζήσω, noet: (nestp:) în локѕ de
Ἐγ-καθ-ίζω, вііt: -ίσω, (кѕ dat: saѕ ак: кѕ преп:) ашеzѕ пе чінева, (ші тіж:, saѕ ел:) шеzѕ întpe, saѕ neste чева. 2) (прin întind:) = Ἐγκάθημαι, pîndeskѕ. 3) = Ἐγκαθιδρύω». «Ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο». Еѕр: In: 31: (ѕnde înѕъ алцї editopї аѕ îndpentat ἐγκαθείσατο).
Ἐγ-καθ-ίημι, вііt: ἐγκαθήσω, (tpe: de кѕ: ἐγκαθεῖκα, ші чл:) (кѕ dat:) лаsѕ чева înъѕntpѕ. 2) (рар) порѕпчеskѕ.
Ἐγκάθισμα (τὸ), ші
Ἐγκαθισμὸς (ὁ), [ἐγκαθίζω] = Ἔνεδρα. 2) (овіч:) medічіnалъ ваіе, în каpe пъtimaшїї intpînd шеd pînъ ла вѕрікѕ, (Франц:) bain de siége, ваіе de шеzѕtѕ. 3) (ptp:) înпіеdекарea лімвеї în пропѕнцарea літерелор апевое de пропѕнцаt.
Ἐγ-καθ-ίστημι, вііt: ἐγκαταστήσω, (кѕ dat:) ашеzѕ, statopnічезѕ, pîndѕieskѕ în, saѕ întpe чева. «Ἡγεμόνας αὐτοὺς ἐγκαταστήσας». Тѕч: (ші тіж:) «Αὐλητῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων». Тѕч: (ші пas:) «Ὁ ἐγκατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως φρούραρχος». Stp:
Ἐγ-καθ-οράω -ῶ, вііt: ἐγκατόψομαι, (пех: ἐγκατεῖδον, ші чл:) (кѕ dat:) тъ ѕітѕ dpeпt în faцъ, saѕ înъѕntpѕ; вагѕ de seamъ кѕ лѕаре а minte.
Ἐγ-καθ-ορμίζω, вііt: -ίσω, вагѕ, (ші тіж:) întpѕ în поptѕ, tpaгѕ ла ѕѕкаtѕ. [de ѕnde
Ἐγκαθόρμισις, εως (ἡ), вѕгаре, saѕ intpape de корабіе în поptѕ, tpaцеpe ла църтѕ.
Ἐγ-καθ-υβρίζω, вііt: -ίσω, тъ поptѕ кѕ despreцѕ кътpe чінева, îл nevinsteskѕ.
Ἐγ-καινίζω, вііt: -ίσω, = Ἀνακαινίζω, penoieskѕ; innoвezѕ, saѕ fakѕ innoвацїї, префакѕ. «Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου». Dав: 2) (маї des) прin реліціоасъ цеpemonie konsfinцеskѕ; întъреskѕ. «Οὐδὲ ἡ πρώτη διαθήκη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται». Skр: [ші
Ἐγκαίνιον (τὸ), (прінч: пѕпаї ла îm:) Ἐγκαίνια (τὰ), serвape пеntpѕ tipnosipe, saѕ sfinцipe de Бiserікъ, ші чл:, saѕ în nomenipea еї. [ші
Ἐγκαινὶς, ίδος (ἡ), = (saѕ греш: în локѕ de) Ἐγκενίς. [ἐν, καινός].

Ἐγκαίνισις, εως (ἡ), шi
Ἐγκαίνισμα (τὸ), шi
Ἐγκαινισμὸς (ὁ), penoipe; (fir:) penaшtepe; (maĭ ови́ч:) sfinцipe (tîpnosipe) de Бisepiкъ, шi чл: [ἐγκαινίζω].

Ἐγκαινόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ἐγκαινίζω, innoвezъ; sfinцeskъ (Бisepiкъ, шi чл:).

Ἐγκαιρία (ἡ), вpeme notpiвitъ пentpъ чeвa, oкazie,=Εὐκαιρία. [din

Ἔγκαιρος (ὁ, ἡ), кape se faчe în вpeme notpiвitъ. [ἐν, καιρὸς]. [de ъnde

Ἐγκαίρως, adв: în вpeme notpiвitъ, saъ къвiinчoasъ.

Ἐγ-καίω, biit: -καύσω, însemnъ npin apsъpъ, saъ fepъ apsъ; înnerpeskъ къ foкъ, saъ doropipe, zъгpъвeskъ въ apsъpъ (saъ къ smaлтъ). «Ἐγκαύτη τὸ κυμάτιον ἐγκήαντι τὸ ἐπὶ τῷ ἐπιστυλίῳ». Eпгp: 2) apzъ кonlopъл, шi чл: 3) жeptfeskъ. ‖ (pas:) mъ apde, saъ mъ вate лa кanъ soapeлe.

Ἐγ-κακέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ noptъ fъpъ въpвъцie, saъ лъкpezъ fъpъ вънъ вoinцъ, вoieskъ pъъ. (вezĭ шi ἐκκακέω). [ἐν, κακός].

Ἐγ-κακοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) пъtimeskъ, sъfepъ pъъ în чeвa. [ἐν, κακὸς, πάθος].

Ἐγ-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, (nex: ἐνεκάλεσα, шi чл:) (npinч:) tparъ пe чineвa în жъdiкatъ пentpъ datopie, saъ satisfaчepe; (în цen:) mpъskъ, defaimъ, pecлamъ, mъ плînгъ de чineвa (къ dat: шi aк: saъ цen: eл:). «Προδοσίαν αὐτοῖς ἐνεκάλουν». D: Aл: «Ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἅς μοι ἐνεκάλουν». Dm: «Ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις». Dm: «Ἀπολαβόντες, ἃ ἐγκαλοῦσι». Ksn: «Ἡ τυραννὶς ἀναγκάζει καὶ ταῖς ἑαυτῶν πατρίσιν ἐγκαλεῖν». Ksn: «Ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκούργου νόμοις». Пл: «Τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν οὐκ εἶχες εἰπεῖν βελτίω». Dm: «Τῆς βραδυτῆτος αὐτοῖς ἐνεκάλει καὶ τῆς ὀλιγωρίας». Пл: «Πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρί». Лks: (шi în eл: de dat:) «Εἴτε τι ἄλλο ἐνεκάλουν». Tъч: (шi miж: pap). «Χρήματα ἐγκαλεῖσθαι». Iskp: «Ἐγκαλεῖται τῇ τύχῃ». Apst: (шi къ aк: npeп:) «Οὐ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον». Eъp: (шi pas:) «Οὔτ' ἐγκαλοῦντες οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων». Dm: «Τὴν συκῆν ἐγκαλουμένην τὸ ἄκαρπον». Гpг: «Ἀσεβείας εἰς τὸν Τιβέριον ἐγκληθείς». D: Kas: (de ъnde) «Ἐγκεκλημένα, шi Ἐγκαλούμενα»=Ἐγκλήματα, кpime. «Οὐδὲν ἔχων ἀπολύσασθαι τῶν ἐγκεκλημένων». Dm: «Ἀπολογησάμενοι πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκεκλημένων». Diod: (se конf: къ ἐκκαλῶ).

Ἐγ-καλινδέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι (къ dat:) mъ tъвълeskъ în чeвa; (fir:) пetpeкъ în... «Ψάμμῳ («Βορβόρῳ, шi fir: «Λιχνείαις) —». Apst: Eъst: шi At:

Ἐγ-καλλύνω, biit: -υνῶ, înfpъmъseцezъ, înnodoвeskъ чeвa npin чeвa.

Ἐγ-καλλωπίζομαι, biit: -ίσομαι (къ dat:), mъ fълeskъ, mъ mîndpeskъ în чeвa. «Ἐφ' οἷς ἐγκαλύπτεσθαι ἔδει, τούτοις ἐγκαλλωπίζεσθαι οὐκ αἰδούμενοι». Nчfp: Гpг: [de ъnde

Ἐγκαλλώπισμα (τὸ), aчeea, întpъ кape se fълeшte чineвa.

Ἐγκαλοσκελής, έος (ὁ, ἡ), кom: [ἐν, καλον, σκέλος] пъsъ къ пiчoapeлe în вътъкъ, (npinч: пentpъ datopie).

Ἐγκάλυμμα (τὸ), aкoпepъmîntъ. [шi

Ἐγκαλυπτήρια (τὰ), кom: napod: a лъĭ ἀνακαλυπτήρια. (вezĭ μενοῦν). [din

Ἐγ-καλύπτω, biit: -ύψω, aкoпepъ, înвълeskъ în, saъ къ чeвa вine. ‖ (miж:) mъ aкoпepъ (npinч: npeste кanъ). «Σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὃς ἐγκεκαλύφθαι φής;» Apstf: «Ἐκκαλυψάμενος, ἐνεκεκάλυπτο γάρ». Плt: «Ἔκλαιον ἐγκαλυψάμενος». At: 2) (npin întind:) mъ askъnzъ de pъшine; (în цen:) mъ pъшinezъ, mъ sfieskъ. «Ὥστε αὐτοὺς ἐγκαλύψασθαι αἰσχυνθέντας». Esx: «Ἐφ' οἷς ἐγκαλύπτεσθαι ἔδει, τούτοις ἐγκαλλωπίζονται». Niчfp: Гpг: (шi къ aк:) «Θεοὺς ἐγκαλυπτόμενος, ὧν ἔμελλε δράσειν. Aп: «Οὐκ ἐγκαλυπτόμενος λέγει, ἀλλὰ μεγάλῃ τῇ φωνῇ». At: [de ъnde

Ἐγκάλυψις, εως (ἡ), aкoпepipe, înвълipe (aкt: шi pas:); askъndepe (npinч: de pъшine).

Ἐγ-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (къ dat:) osteneskъ, oвoseskъ în чeвa.

Ἐγ-κάμπτω, biit: -κάμψω, îndoieskъ, înкoвoiъ чeвa înъntpъ. «Οὐ γὰρ ἐγκάμπτοντες, ἀλλ' ἐκτείνοντες τὸν τράχηλον καὶ τὴν κεφαλὴν βιάζεσθαι οἱ ἵπποι ἐπιχειροῦσι». Ksn:

Ἐγ-κανάσσω (ζω), biit: -άξω, topnъ în paxapъ къ sъnetъ. [în afin: къ...

Ἐγ-καναχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, пoet: faкъ sromotъ, sъnetъ къ чeвa.

Ἐγκανθίς, ίδος (ἡ), ъmfлъtъpъ лa коada oкiълъĭ (пoate ъpчopъ). «Ὀνομάζεται δὲ ἡ μὲν ἐπὶ πλέον αὔξησις (τοῦ κανθοῦ) ἐγκανθίς, ἡ μείωσις δὲ ῥοιάς (skp: ῥυάς).» Гaл: [ἐν, κανθός].

Ἔγκαπνος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (skoate) fъmъ. «Τοῦ πυρὸς τὸ μὲν ἄνευ καπνοῦ καὶ

φλογὸς, τὸ δὲ ἔμφλογον καὶ ἔγκαπνον„. Опркрt: [ἐν, καπνός].

'Εγ-κάπτω, biit: -κάψω, înвsкš, mъ-nînкš, saš вeaš лъкomeшte. "Αἴτ' ὠμὰς παραθῇς ἀχράδας, ἐγκέκαφεν„. Епгр:

'Εγκαρδιαῖος, α, ον, (рар:) în лoкš de

'Εγκάρδιος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -δίως, чeл înъsntpsл inimeĭ. (de snde || sвsst:) 'Εγκάρδιον (τὸ), inima (miezsл) лemnsлsĭ. 2) (fir:) atinгъtopš de (пpoвenitš din, saš afлatš în) iniшъ; (fir:) asкsnsš (în inimъ). "Τὰ δὲ ἐγκάρδια ὁ θεὸς οἶδεν„. At: 3) гpeш: în лoкš de 'Εγκάρσιος. [ἐν, καρδία].

"Εγκαρος (ὁ, ἡ), пoet: [ἐν, κάρη] ='Εγκέφαλος, кpeepĭ.

'Εγ-καρπίζω, biit: -ίσω, faкš чeвa a podi; foлoseskš; (пpin întind:) înпъptъшeskš. [шi

'Εγκάρπιος (ὁ, ἡ), кoпpinzъtopš de podš (sъmînцъ). "Ἡ ἐγκάρπιος ὀπώρη διαχωρητικωτέρη„. Iпкр: [din

"Εγκαρπος (ὁ. ἡ), (înпpot: de ἄκαρπος, adiкъ) poditopš, saš podosš; (fir:) кîшtirosš, foлositopš. 2) înкъpкatš de podš. "Κλώνιον δάφνης ἐγκάρπου„. D: Кas: 3) (пpin întind:)="Εγκυος. || (sвsst:) ἔγκαρπα (τὰ), (Apxiteкt:) podoaвe лa кaпiteлeлe stîлпiлop în кiпš de pamspe de пomĭ кs poame. [ἐν, καρπὸς]. [de snde

'Εγ-καρπόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Εγκαρπίζω; saš (гpeш:) în лoкš de ἐκκαρπόομαι.

'Εγκάρσιος, α saš ος, ον, пssš кsлкat, пieziш, saš кspmeziш; (fir:) enirmatiкš, saš anевoe de înцeлes. [ἐν, κάρσιος]. [de snde

'Εγκαρσίως, adв: пieziш, кspmeziш.

'Εγ-καρτερέω -ῶ, biit: -ήσω, (кs dat:) paвdš în чeвa кs stъpsipe; mъ înfpînezš; (кs aк: eл:) stъpsieskš în чeвa. [de snde

'Εγκαρτερία (ἡ), stъpsipe; înfpînape.

'Εγκὰς [ἐν], adв: Ion: adînк, saš în adinкš. [de snde

"Εγκατα (τὰ), (dat: îm: ἔγκασι) пoet: maцeлe, шi чeлe-л-aлte din пъsntps mъpsntъĭ a лe tpsпsлsĭ. || (sinг: se afлъ пsmaĭ în Лкsfn: лsĭ Лsч:)

'Εγ-κατα-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (пex: ἐγκατέβην, шi чл:) mъ кoвopš înъsntps; (шi пoet:) intps, mъ înfъшspš în чeвa.

'Εγ-κατα-βάλλω, вiit: -βαλῶ (кs dat: saš пpeп: aк:) apsпкš, пsiš чeвa înъsntpš.

'Εγ-κατα-βιόω -ῶ, biit: -ώσω, îmĭ пetpeкš viaцa în чeвa.

'Εγ-κατα-βρέχω, biit: -βρέξω, sdš чeвa пe dinъsntps; saš moiš чeвa în...

Εγ-κατα-βυσσόω -ῶ, biit: ώσω, (кs dat:) afsndš, saš вîpš чeвa înъsntps. || (miж:) mъ вîpš, pesвeskš.

'Εγ-κατα-βύω, biit: -βύσω, вîpš, (шi miж:) mъ вîpš în чeвa.

'Εγκαταγέλαστος (ὁ, ἡ), = (saš гpeш: în лoкš de) Καταγέλαστος.

'Εγ-κατα-γηράσκω; biit: -γηράσω, ='Εγγηράσκω.

'Εγ-κατα-γράφω, biit: -γράψω, însкpiš în, saš întpe чeвa, пpeпsmъpš.

'Εγ-κατ-άγω, biit: -άξω, (пex: ἐγκατήγαγον, шi чл:) dsкš, кoвopš în чeвa жos; (шi miж:) mъ кoвopš sndeвa, гъzdsieskš.

'Εγ-κατα-δαμάζω, (-δαμάω-ῶ), biit: -άσω, domoлeskš чeвa, doвopš de totš.

'Εγ-κατα-δαρθάνω, bitt: -δαρθήσομαι, (пex: -κατέδαρθον) dopmš sndeвa înъsntps.

Εγ-κατα-δέω, biit: -δήσω, (кs dat:) лeгš чeвa stpîns în чeвa.

'Εγ-κατα-δίδωμι, biit: -δώσω, înгъdsiš чeвa.

'Εγ-κατα-δύνω, шi

'Εγ-κατα-δύομαι, biit: -δύσω, (пex: ἐγκατέδυν, шi чл:) mъ кsfsпdš de totš în чeвa.

'Εγ-κατα-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, (кs dat:) înжsгš (лeгš înпpesпъ, пotpiveskš, sneskš) чeвa кs aлta.

'Εγκατάθετος (ὁ, ἡ), [ἐγκατατίθημι] = 'Επείσακτος, пssš пe d' asspa, faлsš, neadeвъpatš.

'Εγ-κατα-θνήσκω, вiit: -θανοῦμαι, (кs dat:) mopš în, saš întpe чeвa.

'Εγ-κατα-καίω, biit: -καύσω, apzš чeвa de totš пe dinъsntps.

'Εγ-κατά-κειμαι, biit: -κείσομαι, (кs dat:) zaкš (sîntš кsлкatš), (шi fir:) mъ afлs în чeвa.

'Εγ-κατα-κεράννυμι, biit: -κεράσω, (кs dat:) amesteкš чeвa întp' aлtš чeвa.

'Εγκατάκλειστος (ὁ, ἡ), înкisš din toate пъpцiлe în чeвa. [din

'Εγ-κατα-κλείω, biit: -κλείσω, (кs dat:) înкizš чeвa din toate пъpцiлe în чeвa.

'Εγ-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, кsлкš пe чineвa în чeвa. «"Ωσπερ σισύραν ἐγκατακλιθῆναι μαλθακήν». Apst:

'Εγ-κατα-κλώθω, вiit: -κλώσω, (кs dat:) topкînd amesteкš în toptš fipe шi de aлtš feлš; (fir:) вîpš п' întpe...

'Εγ-κατα-κοιμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, dopmš în чeвa.

'Εγ-κατα-κρούω, biit: -κρούσω, (кs dat:) вatš чeвa tape, кa sъ intpe în чeвa;

вatŭ (кѹ laктŭ) din пічіорŭ пе пѫmîntŭ (ка mѹsівії mѫsѹpînd timпѹл).

'Εγ-κατα-κρύπτω, вiit: -κρύψω, (кѹ dat:) askѹnzŭ de totŭ în чева.

'Εγ-κατα-κυβιστάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѹ dat:) кazŭ кѹ капѹл în жos (ка înnotѫtoрії) în чева.

'Εγ-κατα-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пех: ἐγκατέλαβον, ші чл:) прinzŭ пе чineва înѫѹntpѹ, saŭ askѹпра fanteї, saŭ îл апѹкŭ de ла ѹшѫ fѹџind, saŭ fiind rata a fѹџi; (fir:) апѹкŭ de апроапе, ad: fakŭ пе чineва a nѹ авеа кѹвîntŭ de îndpentape, saŭ de прічinѹipe.

'Εγ-κατα-λέγω, вiit: λέξω, (кѹ dat:) lpeкŭ пе чineва în катaлorŭ înпреѹnѫ кѹ алџії. 2) кѹлегŭ (пietpe, ші чл:), ші ле вarŭ în zidŭ înпреѹnѫ кѹ алтеле. 3) (mіж:) mѫ кѹлкŭ în чева.

'Εγκατάλειμμα (τὸ), рѫmѫшіцѫ. [din

'Εγκαταλείπω, вiit: -λείψω, (кѹ dat:) лasŭ чева în ..., saŭ în ѹpma mea; 2) лasŭ пеажѹtatŭ, пѫрѫseskŭ.

'Εγ-κατ-αλείφω, вiit: -αλείψω, ѹпгŭ чева віне пе dinѫѹntpѹ.

'Εγκατάλειψις, εως (ἡ), лѫsape, пѫрѫsipe. [ἐγκαταλείπω].

'Εγκατάληψις, εως (ἡ), прindepe, апѹкаpe de апроапе (акт: saŭ пас:) (Тѹч: Е. 72). [везї ἐγκαταλαμβάνω].

'Εγ-κατα-λιμπάνω, вiit: -λείψω, = 'Εγκαταλείπω.

'Εγ-κατα-λογίζομαι, вiit: -ίσομαι, sокоteskŭ (saŭ tpeкŭ în sокoteaлѫ) чева înпреѹnѫ кѹ алтеле.

'Εγ-κατα-λοχίζω, вiit: -ίσω, întpenѹmѫрŭ în чеаlѫ оstѫшeaskѫ. (аша se îndpent: zisa «'Εν καταλοχίαις». Skp: Паралiп: В'.)

'Εγ-κατα-λύω, вiit: -λύσω, гѫzdѹieskŭ în вре ѹnŭ локŭ.

'Εγκαταμεμιγμένως, adв: (de партч:) amestекat. [ἐγκαταμίγνυμι].

'Εγ-κατα-μένω, вiit: -μενῶ, (кѹ dat:) рѫmîiŭ în чева.

'Εγ-κατα-μίγνυμι, вiit: -μίξω, (кѹ dat:) amesteкŭ în чева.

'Εγ-κατα-μυκτηρίζω, вiit: -ίσω, грам: експл: а лѹї ἐγκατιλλώπτω.

'Εγ-κατα-ναίω (întpeв: nѹmaї пех: ἐγκατένασα), поеt: = 'Εγκατοικίζω.

'Εγ-κατ-αντλέω -ῶ, вiit: -ήσω, topnŭ чева înѫѹntpѹ. [de ѹnde

'Εγκατάντλησις, εως (ἡ), ѹdape, moiape. (прinч: de пѫtimaшŭ mѹдѹлаpŭ).

'Εγ-κατα-παίζω, вiit: παίξω, (кѹ dat:) ='Εμπαίζω, вatжокореskŭ.

'Εγ-κατα-πάλλομαι, вiit: -παλοῦμαι, поеt: (кѹ dat:) sѫpind (asвîpлindѹ mѫ) кazŭ în чева. «Πόντῳ δ' ἐγκατέπαλτο». Оп:

'Εγ-κατα-πείρω, вiit: -περῶ, (пех: ἐγκατέπειρα, ші чл:) ='Εγκαταπήγνυμι.

'Εγκαταπέφυκα, tpe: de кѹ: (în лоѹŭ de прez:) ал лѹї ἐγκαταφύω.

'Εγ-κατα-πήγνυμι, вiit: -πήξω, (кѹ dat:) înfirŭ, вîpŭ чева înѫѹntpѹ. «Ξίφος κουλεῷ ἐγκατέπηξα». Od: Λ. amŭ вѫгat кѹџitѹл în teaкѫ.

'Εγ-κατα-πίμπρημι, вiit: -πρήσω, apzŭ de totŭ чева, saŭ пе чineва în чева.

'Εγ-κατα-πίνω, вiit: -πιοῦμαι, (пех: ἐγκατέπιον, ші пас: ἐγκατεπόθην) înгiџŭ чева de totŭ; (прin întind:) fakŭ пеѹѫzѹtŭ.

'Εγ-κατα-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, (кѹ dat:) кazŭ pепеde în, saŭ пеste чева.

'Εγ-κατα-πλέκω, вiit: -πλέξω, (кѹ dat:) înплeteskŭ чева întpe (saŭ înпреѹnѫ кѹ) алтеле; (fir:) =Παρενείρω.

'Εγ-κατ-αριθμέω, вiit: -ήσω, întpenѹmѫрŭ чева înпреѹnѫ кѹ алтеле, = Συναριθμέω.

'Εγ-καταῤ-ῥάπτω, вiit: -ῥάψω, (кѹ dat:) коsŭ чева înѫѹntpѹ, saŭ întpe алтеле.

'Εγ-καταῤ-ῥιζόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кѹ dat:) înpѫдѫчinezŭ чева înѫѹntpѹ în чева.

'Εγ-καταῤ-ῥίπτω, вiit: -ῥίψω, (кѹ dat:) asвîpлŭ (прѫпѫstiezŭ) чева înѫѹntpѹ în чева.

'Εγ-κατα-σβέννυμι, вiit: -σβέσω, (кѹ dat:) stinгŭ de totŭ în чева.

'Εγ-κατα-σήπομαι, вiit: -σαπήσομαι, (пех: ἐγκατεσάπην, ші чл:) (кѹ dat:) пѹtpezeskŭ în чева.

'Εγ-κατα-σκευάζω, вiit: -άσω, (кѹ dat:) înfiinџezŭ (ѹпелteskŭ, сѫвîpшeskŭ) чева înѫѹntpѹ, saŭ întpe... «Φιλίαν αὐτοῖς ἐγκατασκευάζων». Diod:

'Εγκατάσκευος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σκεύως, konstpѹitŭ (коmпѹѹŭ) кѹ meшteшѹгŭ, кѹ îndemînѫtate лѹкpatŭ. «Οὕτω γὰρ καὶ ἐγκατάσκευος ἔσται καὶ ἁπλοῦς ἅμα ὁ λόγος». D: Fлр: [ἐν, κατά, σκευή].

'Εγ-κατα-σκηνόω ῶ, вiit: -ώσω, (кѹ dat:) îmї aшezŭ кортѹл (локѹinџa), saŭ локѹieskŭ în вре ѹnŭ локŭ.

'Εγ-κατα-σκήπτω, вiit: -σκήψω, (кѹ dat:) (pap stpѫm:) asвîpлŭ, (ші maї овіч: nestp: saŭ ел:) mѫ asвîpлŭ (кazŭ) pепеde ка ѹnŭ tpѫsnetŭ [σκηπτὸς] înѫѹntpѹ, saŭ пеste чева, isвeskŭ. «Κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψε Θεός». Esхл: «Λεγόμενον (τὸ νό-

σημα) καὶ πρότερον πολλαχόθεν ἐγκατασκῆ-ψαι». Тъч: [de ѕnde

'Εγκατάσκηψις, εως (ἡ), isвire (прінч: de воалъ).

'Εγ-κατα-σκιῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, ласѣ (прінч:) natimъ a se npefaчe în skipѣ (întъpitъ ѕmflъtѕpъ), a se înвeкi, a se înpъdъчina; (прin ѕpm:) a ажѕnџe în stape anевое de tъmъdѕit, saѣ de ne-tъmъdѕit.

'Εγ-κατα-σπείρω, biit: -σπερῶ, (кѕ dat:) semъnѣ (pisineskѣ) чева înъѕntpѕ, saѣ întpe..., înпраштiѣ. [de ѕnde

'Εγκατασπορὰ (ἡ), însemъnape, saѣ în-прътiape.

'Εγ-κατα-στηρίζω, biit: -ίσω, ші -ίξω, a-шezѣ чева џеапън, înџепепeskѣ în, saѣ întpe чева.

'Εγ-κατα-στοιχειόω -ῶ, biit: -ώσω, (кѕ dat:) fакѣ a лѕа чева елементаръ fiinџъ, înfiinџezѣ чева înъѕntpѕ, saѣ întpe чева.

'Εγ-κατα-σφάζω, biit: -σφάξω, (кѕ dat:) înжѕпгiѣ пе чinева înъѕntpѕ, saѣ întpe чева.

'Εγ-κατα-σχάζω, biit: -σχάσω, sгîpiѣ, saѣ кpъпѣ чева înъѕntpѕ ші adînк.

'Εγ-κατα-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, a-dѕкѣ tѕpвѕpъpî, konfѕsiî, înкѕpкъtѕpî în чева.

'Εγ-κατα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, (кѕ dat:) пѕiѣ чева, saѣ пе чinева în pîndѕл челор-л-алџi; (прin întind:) npiimeskѣ de вѕпѣ. «'Αλλ' ἐγκεκρίσθω δὴ ὁ γάμος, καὶ ἐγκατατετάχθω· πληθύνεσθαι γὰρ ὁ Κύριος βούλεται τὴν ἀνθρωπότητα». Клт:

'Εγ-κατα-τέμνω, biit: τεμῶ, (кѕ dat:) taiѣ чева de totѣ înъѕntpѕ. «Μὴ κατὰ τρόπον κυϊσκομένων, ἀλλ' ἐγκατατεμνομένων». Іпкр:

'Εγ-κατα-τίθημι, biit: -θήσω, (кѕ dat:) aшezѣ, пѕiѣ în пъstpape чева înъѕntpѕ.

'Εγκατατομὴ (ἡ), totaлъ tъiepe înъѕntpѕ. «'Εμβρύου ἐγκατατομή». Іпкр: [ἐγκατατέμνω].

'Εγ-κατα-τρίβω, biit: -τρίψω, (кѕ dat:) fpeкѣ, (adiкъ) depprinzѣ пе чinева în чева.

'Εγ-κατα-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (пех: ἐγκατέφαγον, ші чл:) mъnînкѣ, înгiџѣ чева amestekatѣ în алтѣ чева.

'Εγ-κατ-αυγάζω, biit: -άσω, лѕminezѣ пе dinъѕntpѕ.

'Εγ-κατ-αυλίζομαι, biit: -ίσομαι, (кѕ dat:) гъzdѕieskѣ ѕndeва.

'Εγ-κατα-φαγεῖν, Dop: în локѣ de ἐγκαταφαγεῖν, пех: 2: de inf: ал лѕî -κατατρώγω.

'Εγ-κατα-φλέγω, biit: -φλέξω, (кѕ dat:) apzѣ чева înъѕntpѕ în чева.

'Εγ-κατα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, sѕflînd вагѣ чева în чева (sпре ек: вîntѣ прin шezѕtѣ în nînteчеле вiteî).

'Εγ-κατα-φυτεύω, biit: -εύσω, (кѕ dat:) sъdeskѣ în, saѣ п' întpe...

'Εγ-κατα-φύω, biit: -φύσω, (întpeв: nѕ-maî tpe: de кѕ:) 'Εγκαταπέφυκα, sîntѣ лipitѣ în чева din natѕpъ.

'Εγ-κατα-χέω, biit: -χεύσω, (пех: ἐγκατέχεα, ші поет: ἐγκατέχευα) topnѣ, вѣрsѣ чева (pepede) înъѕntpѕ, saѣ peste чева.

'Εγ-κατα-χρίω, biit: -χρίσω, ѕпгѣ чева пе dinъѕntpѕ (saѣ пе toatъ sѕpfaџa).

'Εγ-κατα-χώννυμι, biit: -χώσω, (кѕ dat:) вîpѣ чева кѕ totѕл înъѕntpѕ, акоперѣ (прінч: кѕ пъmîntѣ), înгропѣ.

'Εγ-κατα-χωρίζω, biit: -ίσω, (кѕ dat:) aшezѣ чева în, saѣ п' întpe чева.

'Εγ-κατ-εῖδον, пех: 2: ал лѕî ἐγκαθοράω.

'Εγκατείλεγμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕî ἐγκαταλέγω.

'Εγ-κατ-ειλέω, -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) înfъшѕpѣ înъѕntpѕ.

'Εγκατέλιπον, пех: 2: ал лѕî ἐγκαταλείπω.

'Εγκατέπαλτο, поет: пas: peste-съв: ал лѕî ἐγκαταπάλλομαι, saѣ пех: ал лѕî...

'Εγ-κατ-εφ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι='Εγ-καταπάλλομαι.

'Εγ-κατ-έχω, biit: ἐγκαθέξω, (пех: ἐγκατέσχον, ші чл:), џiѣ, копрinzѣ чева înъѕntpѕ. «Πολλάκις μετὰ τὴν τοῦ ἐμβρύου κομιδὴν ἐγκατέχεται κατὰ τὴν ὑστέραν τὸ χωρίον». Іі: Ец:

'Εγκατηρὰ (ἡ), ѕпѣ felѣ de salamѕpъ, saѣ salџъ din маџе de пештi. [ἔγκατα].

'Εγκάτθεο, поет: în локѣ de ἐγκατάθου, 2: peps: a miж: пех: 2: de поpѕпч: [ші.

'Εγκάτθετο, поет: în локѣ de ἐγκατέθετο 3: peps: a miж: пех: 2: de xot: ал лѕî ἐγκατατίθημι.

'Εγ-κατ-ίλλω, biit: ... ='Εγκατειλέω.

'Εγ-κατ-ιλλώπτω, biit: -ώψω, поет: (кѕ dat:) mъ ѕitѣ ла чinева кліnind din окî, вaтжокѕpindѕ'л.

'Εγκατόεις, εσσα, εν, поет: копрinzъtopѣ de (saѣ pелатiвѣ, ор asemъnatѣ кѕ) маџе, saѣ mъpѕntaie din nînteчe. [ἔγκατα].

'Εγ-κατ-οικέω -ῶ biit: -ήσω, (кѕ dat:) локѕieskѣ înъѕntpѕ, saѣ п' întpe... [ші

'Εγ-κατ-οικίζω, biit: -ίσω, пѕiѣ пе чinева a локѕi ѕndeва. [ἐγκάτοικος].

'Εγ-κατ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, zidind înkizѣ чева înъѕntpѕ. «'Εγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν». Esx:

'Εγκάτοικος (ό, ή), локȣitopȣ̆ întp' ȣnȣ̆ локȣ̆. [ἐν, κατὰ, οἶκος].

'Εγ-κατ-ομβρέω -ῶ, biit: -ήσω, moiȣ̆ чева пікînd ка плоаса.

"Εγκατον (τὸ), bezĭ ἔγκατα.

'Εγ-κατ-οπτρίζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ dat:) mъ ȣitȣ̆ în (saȣ̆ ка în) оглindъ.

'Εγ-κατ-ορθόω -ῶ, biit. -ώσω, (кȣ dat:) sъвîpшeskȣ̆ чева пpin чineва.

'Εγ-κατ-ορύσσω (ττω), biit: -ορύξω, (пas: tpe: de кȣ: ἐγκατορώρυγμαι) sъпînd înгpoпȣ̆ чева înъȣntpȣ.

'Εγκάτοχος (ό, ή), = Κάτοχος.

'Εγ-καττύω, biit: -ύσω, (кȣ dat:) кîpпeskȣ̆ taлпа ȣneĭ inкълцъminte, kosînd ȣnȣ̆ пetiкȣ̆ în miжлокȣ̆.

'Εγκατώδης, εος (ό, ή), чел din fелȣл maцелор, saȣ̆ mъpȣntaieлор. [ἔγκατα].

'Εγ-καυλέω -ῶ, biit: -ήσω, =(saȣ̆ гpеш: în локȣ̆ de) 'Εκκαυλέω.

"Εγ-καυμα (τὸ), apsъtȣpъ, saȣ̆ въшiкъ, panъ din apsȣpъ. 2) însemnъtȣpъ пpin apdepe. [ші

"Εγκαυσις, εως (ή), apdepe, apsȣpъ; (med:) вътaie de soape лв капȣ̆. 2) zȣгpъвipe пpin fокȣ̆, saȣ̆ smълtape. [ші

'Εγκαυστής, οῦ (ό), zȣгpъвitopȣ̆ пpin apdepe, smълtъtopȣ̆. [ші

'Εγκαυστικὸς, ή, όν, peлativȣ̆ кȣ (saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ ла) zȣгpъвipe пpin apdepe. || 'Εγκαυστική (seînцeл: τέχνη), meштешȣгȣл smълtъpiĭ, saȣ̆ zȣгpъвipiĭ пpin apdepe. [ші

"Εγκαυστος (τος) (ό, ή), zȣгpъвitȣ̆, saȣ̆ însemnatȣ̆ пpin apdepe, лȣкpatȣ̆ кȣ (saȣ̆ ка кȣ) smaлtȣ̆. «Κόχλος ἐγκαυτή». Sхл: чepneaлъ poшie de kinoвapȣ̆. || (sȣвst:) ἔγκαυστον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de чepneaлъ, saȣ̆ smaлtȣ̆. [ші

'Εγκαύτης, ου saȣ̆ οῦ (ό), Епigp: ='Εγκαυστής. [ἐγκαίω].

'Εγ-καυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кȣ dat:) mъ fълeskȣ̆, mъ mîndpeskȣ̆, mъ înгîmfezȣ̆ de чева. «Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ». Sкp:

"Εγκαφος (ό, saȣ̆ τό), [ἐγκάπτω] înвȣкъtȣpъ; (fir:) чел maĭ пȣцinȣ̆ ші maĭ miкȣ̆ лȣкpȣ, вагaтeлъ.

'Εγκαψικίδαλος (ό), kom: [ἐγκάπτω, κίδαλος] mînкъtopȣ̆ de чеапъ.

'Εγ-κέομαι, Ion: în локȣ̆ de

"Εγ-κειμαι, biit: -κείσομαι, (кȣ dat:) zaкȣ̆ (sîntȣ̆ кȣлкatȣ̆), saȣ̆ mъ aflȣ пȣsȣ̆ în чева. «'Επεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς (τοῖς εἵμασιν)». Іл: X. «Τοῦ μὲν κεράατα δοιὰ μετώπῳ ἔγκειται». Nік: «Βελῶν ἐπὶ τοῖς τραύμασιν ἐγκειμένων». Пд: «"Εγκειται γὰρ τῇ λέξει (νεαρὸν) τὸ ἀρύειν». Sхл: Apstf: «Βλάβαις («Μόχθοις «Θρήνοις, ші чл:) ἔγκειμαι». Sof: ші Еȣp: «"Ατοπος δ' ἔγκειταί μοί τις πόθος». Apstf: 2) sîntȣ̆ înкinatȣ̆, кȣ totȣл аплeкatȣ̆ кȣĭва, saȣ̆ ла чева. «'Εγὼ μὲν τίν ὅλως ἔγκειμαι (пoate ἄγκειμαι), τύ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ». Ткp: «"Εγκειται ή διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρά». Sкp: 3) staȣ̆ în sпinapea кȣĭва, stъpȣieskȣ̆ stpimtopînd пе чineва, пȣ 'л лasȣ̆ d' апpoапе. «Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο λέγων». Тȣч: «Πολύς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται». Dm: «'Εγκείσεται γὰρ ὑμῖν πέρα τοῦ δέοντος βαρύς». D: Ал: «'Ενέκειντο τῷ Περικλεῖ». Тȣч: «'Επεὶ δὲ ή τροπὴ ἐγένετο λαμπρῶς, καὶ ἐνέκειντο οἱ Κορίνθιοι». Тȣч: «Τῶν γὰρ 'Αθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ». Тȣч: «'Ενέκειτο τῷ δήμῳ πολύς, μὴ προέσθαι δεόμενος τὸν ...». Пл: «'Ο δὲ οὐκ εἴα λιπαρῶς ἐγκείμενος». Ел: (se konf: кȣ ἄγκειμαι, ші σύγκειμαι). (bezĭ ші ἐπίκειμαι).

'Εγκείρω, biit: -κερῶ, (пas: tpe: de кȣ: ἐγκέκαρμαι) tȣnzȣ̆ пînъ în пieлe. (bezĭ ші ἐγκουράς).

'Εγκέκαυμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐγκαίω.

'Εγκεκαρμένος, η, ον, пas. tpe: de кȣ: ал пaptч: лȣĭ ἐγκείρω.

'Εγκεκλησμένος, η, ον, At: în локȣ̆ de ἐγκεκλεισμένος, пas: tpe: de кȣ: ал пaptч: лȣĭ ἐγκλείω.

'Εγκέκραμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἐγκεράννυμι.

'Εγκεκρυμένως, adв: (de пaptч:), кȣ кîпȣ̆ кam askȣnsȣ̆, taĭniкȣ̆.

'Εγκεκυφὼς, υῖα, ός, akt: tpe: de кȣ: ал пaptч: лȣĭ ἐγκύπτω.

'Εγκέλαδος (ό, ή), пoet: sгomotosȣ̆. «'Εγκέλαδα» Sхл: Apstf: пiште însекte sвîpпîitoape în sворȣл лор (ка цînцapȣл, албineлe, гpecpiĭ, ші чл:). (bezĭ ші βομβύλιος). [ἐν, κέλαδος].

'Εγ-κελαρύζω, biit: -ύσω, (despe кȣpцepe de апъ) кȣpгȣ̆ în чева fъкînd sгomotȣ̆, mȣpmȣpъ.

'Εγκέλευσις, εως (ή), ші

'Εγκέλευσμα (ευμα), ατος (τὸ), stpigape (пopȣнкъ) îndemnъtoape, mi înкȣpъжъtoape (пpinч: în вътълie). [ші

'Εγκελευσμὸς (ό), = 'Εγκέλευσις. [ші

'Εγκελευστικὸς, ή, όν, îndemînatiкȣ̆, foлositopȣ̆ ла înкȣpaжape. [ші

'Εγκέλευστος (ό, ή), fъкȣtȣ̆ (saȣ̆ fъкъtopȣ̆ de чева) пpin înкȣpaжape, saȣ̆ în-

demnape; порънчitъ. «Θρῆνος—». Ios: [din
'Εγ-κελεύω, (ші mіж:) -εύομαι, biit: εύσω, -ομαι, (кѕ dat:) înкѕражеzѣ, îndemnѣ npin stpirape; (maĭ noѣ) порънческѕ. «Ἤδη δὲ τῆς σάλπιγγος ἀρχομένης ἐγκελεύεσθαι». Пл: «Ὅτε δᾶμος ἐνεκελεύσατο τοῖς στρατηγοῖς τιμᾶσαι τὸν ἄνδρα». Епгр:
'Εγ-κέλλω, biit: -κέλσω, (кѕ dat:)='Ενερείδω, înцепепескѕ în чева; (nestp: saѣ ел:) ='Εμπίπτω.
'Εγκενὶς, ίδος (ἡ), [ἐνέγκω] каѕtъ ἐπηγκενίς.
'Εγ-κενόω -ῶ, biit: -ώσω, грам: експл: a лѕĭ ἐγκανάσσω.
'Εγ-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, în локѕ de
'Εγ-κεντρίζω, biit: -ίσω, înпinrѣ кѕ болdѕл; (fir:) îndemnѣ, întъpitѣ. 2) (maĭ обіч:) алtѕieskѣ pomѣ, ші чл: «Τὰ παχύφλοια καὶ ὑγρόφλοια παρὰ τὸν φλοιὸν ἐγκεντριστέον». Џеоп: (везĭ ші ἐνοφθαλμίζω).
'Εγκέντριον (τὸ), ші
'Εγκεντρὶς, ίδος (ἡ), (în цеn:) = Κέντρον, болdѣ; (în цеn:) op че înstpѕmîntѣ askѕцitѣ ла вîpfѣ; (de ѕnde) kondeiѕл, кѕ каре жѕdikъtopiĭ îшĭ însemnaѣ пе пinakidъ saѣ tъблiцъ пърерea, че авеaѣ. 2) (партк:) nintine de кълъpeцѣ (Франц: éperon). (ѕnѣ astfeлѣ de лѕкрѕ пѕпеaѣ ла înкълцъmiпte чеi че se ѕѕiaѣ în pomĭ, saѣ пе пеpeцĭ, пpin ѕртаpe ші хоцii). [ἐν, κέντρον].
'Εγκέντρισις, εως (ἡ), ші
'Εγκεντρισμὸς (ὁ), алtѕire de pomĭ, ші чл: [ші
'Εγκεντριστέον, nosit: ал лѕĭ [ἐγκεντρίζω].
Ἔγκεντρος (ὁ, ἡ), чел кѕ болdѣ, цеапъ, акѣ, ші чл: (пpin ѕрm:) mѕшкъtopѣ, înцепъtopѣ (Франц: piquant). «'Αμφισβητεῖται, πότερον, ἔγκεντροί εἰσιν οἱ κηφῆνες, ἢ ἄκεντροι». Apst: [ἐν, κέντρον]. [de ѕnde.
'Εγκεντροτέρως, adв: кѕ maĭ mѕлtъ înцепаpe, saѣ mѕшкаpe; (fir:) кѕ maĭ mѕлtъ віоічiѕne. [ші
'Εγ-κεντρόω -ῶ, biit· -ώσω, înцепѣ кѕ болdѣ, saѣ акѣ.
'Εγ-κεράννυμι, biit: -κεράσω, (tpe: de кѕ: ἐγκέκραμαι, ші чл:) amestekѣ чева înъѕntpѕ, saѣ кѕ алtѣ чева; (fir:) fakѣ amestekъtopĭ, întъpitѣ. «'Εγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα». Ep: 2)='Εγχέω, topnѣ în.. «Οἶνον τ' ἐγκεράσασα πιεῖν». Iл: Θ. [de ѕnde
'Εγκέραστος (ὁ, ἡ), amestekatѣ în (saѣ кѕ) алtѣ чева.
'Εγ-κεραυλέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntѣ кѕ fлѕepѣ de kopnѣ. [ἐν, κεραύλης].
'Εγ-κερτομέω -ῶ, biit: -ήσω,=Κέρτομῶ, окъpъskѣ, baĭжокоpeskѣ пе чінева кѕ ворбе, че 'ĭ sfîшiѣ inima.
'Εγ-κέρχνω, (fъpъ biit:) пpічinѕieskѣ ръгѕшiалъ. [ἐν, κέρχνος].
'Εγκεφαλίτης, ου (ὁ), че se dedѕче ла (saѣ se aflъ în) креерĭ. [din
'Εγκέφαλος (ὁ, ἡ), (adieкt:) че se aflъ în капѣ; (de ѕnde sѕвst:) кpeіepiĭ (капѕлѕĭ). [ἐν, κεφαλή].
'Εγκέχοδα, tpe: de кѕ: ал лѕĭ ἐγχέζω.
'Εγ-κηδεύω, biit: -εύσω, (кѕ dat:) îmmopmîntezѣ.
'Εγκηρὶς, ίδος (ἡ), mikѣ aштѕпѕшѣ de чеаpъ. [ἐν, κηρός].
Ἔγκηρος (ὁ, ἡ),='Επίκηρος.
'Εγ-κηρόω -ῶ, biit: -ώσω, ѕпгѣ пе dinъѕntpѕ кѕ чеаpъ.
'Εγ-κιθαρίζω, biit: -ίσω, poet: kîntѣ кѕ kitapa între ѕniĭ алцiĭ.
'Εγ-κικράω -ῶ, poet: Dop: în локѕ de ἐγκεράννυμι.
'Εγ-κιλικεύομαι, biit: -εύσομαι, ші
'Εγ-κιλικίζω, biit: -ίσω, kom: (кѕ dat:) mъ поptѣ кътpe чінева ка Чілічіanѣ [Κίλιξ], adikъ ка ѕnѣ віклеanѣ ші nekpedinчosѣ; (пpin ѕрm:) amъцeskѣ.
'Εγ-κινδυνεύω, biit: -εύσω, (кѕ dat:) mъ пpimeждѕieskѣ în чева.
'Εγ-κινέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, ші poet:
'Εγκίνυμαι (fъpъ biit:), (кѕ dat:) mъ miшкѣ înъѕntpѕ, saѣ пpin чева; (fir:) tѕpвѕpѣ, fakѣ amestekъtѕpĭ.
'Εγκιρνᾶντι, Dop: în локѕ de ἐγκιρνᾶσι, 3: îm: пepѕ: a лѕĭ ...
'Εγ-κίρνημι, biit: -κεράσω, = 'Εγκεράννυμι, topnѣ în... «'Εν δὲ κίρνατε τῷ μελιαδέος ὅττι τάχιστα κρατῆρα». (Алк: în) At:
Ἔγκιρρος (ὁ, ἡ), ='Υπόκιρρος, гълвеniчosѣ. [ἐν, κιρρός].
'Εγ-κισσάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѣ aпpinsѣ de noftъ tpѕпeaskъ; (кѕ ак:) iaѣ în пîntече, zъmislеskѣ; (fir:) «Φθόνον καθ' ἡμῶν ἐγκισσήσας». (Metod: în) Fot:
'Εγκισσεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ înплеtiческѣ, mъ înfъшѕpѣ ка edepa. [ἐν, κισσός].
'Εγκίσσημα (τὸ), пpѕпкѣ zъmislitѣ în пîntече. [ші
'Εγκίσσησις, εως (ἡ), zъmislipe, înвopцошаpe. [ἐγκισσάω].
'Εγκλαστρίδιον (τὸ), = 'Ενώτιον. [din
'Εγ-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpîпгѣ чева пpin mіжлокѣ. 2) (fir:) întpepѕпѣ, oпpeskѣ. 3) moiѣ, miшкѣ spe miлъ.
'Εγκλεισμὸς (ὁ), înkidepe înъѕntpѕ. [ші

Ἐγκλειστήριος (ὁ, ἡ), op че slѫжеште ла înкidepe. || (sѫbst:) «Ἐγκλειστήριον, = Ἀσκητήριον. (bezĭ ziч: ѫpm:). [ші

Ἔγκλειστος (ὁ, ἡ,) înкisѫ înъѫntpѫ. || (sѫbst:) monaxѫ, înкisѫ totdaѫna în кiліa sa. «Ἐκεῖ δὲ εἰσὶν ἑκατὸν ἔγκλειστοι, καὶ ποιμαίνει αὐτὰς στηλίτης διὰ θυρίδος». Епf: [ші

Ἐγκλείστρα (ἡ), ші

Ἔγκλειστρον (τὸ), = Ἐγκλειστήριον. [din

Ἐγ-κλείω, biit: είσω, înкizѫ, înкѫiѫ înъѫntpѫ. «Ὅκως ἔλθοι εἰς τὸ τεῖχος, καὶ τὰς πύλας ἐγκληίσειε». Ep: (ші mіж:) «Καταφυγόντες εἰς τὸν ναὸν, καὶ ἐγκλεισάμενοι ἡσυχίαν εἶχον». Ksn:

Ἔγκλημα (τὸ), (леџ) пpічina, пentpѫ кape (ші sкpisѫл, пpin кape) пîpaште чineва ла жѫdiкъtopie; (în џen:) binъ, saѫ кpimъ, obieкtѫ de пîpъ. [ἐγκαλέω]. [de ѫnde

Ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, (ші adb:) -ικῶς, кpiminaлѫ, atinгъtopѫ (saѫ dъtъtopѫ de пpiчinъ) de binъ. «Ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον (φιλία) ἐγκληματική». Apst:

Ἐγκληματόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, гpeш: în лoкѫ de ἐκκληματόομαι, saѫ εὐκληματέω.

Ἐγκλήμων, ονος (ὁ, ἡ), пoet: пîpîtopѫ. [ἐγκαλέω].

Ἐγ-κληρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, (Sкp:) înпъpтъшeskѫ din moштenîpe.

Ἔγκληρος (ὁ, ἡ), пoet: (кѫ џen:) пъpтaшѫ din чeвa. 2) (кѫ dat:) = Σύγκληρος, înпpeѫnъ пъpтaшѫ, de o пotpiвъ, asemenea. 2) чeл чe a лѫat moштenipe; (пpin întind) boгatѫ. «Ἄρουρα —». Лік: џapinъ podoasъ. «Γυνὴ —». Eѫp: = Ἐπίκληρος. [ἐν, κλῆρος]. [de ѫnde

Ἐγ-κληρόω -ῶ, biit: -ώσω, = Κληρόω, daѫ пpin sopџĭ.

Ἔγκλησις, εως (ἡ), пîpъ, tpaџepe în жѫdiкatъ.

Ἐγκλητέος, α, ον, пosit: aл лѫĭ ἐγκαλέω, de пîpît, (binoвatѫ) кape tpeбѫie a fi пîpîtѫ. [ші

Ἐγκλητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adb:) -ικῶς, apъtъtopѫ de (saѫ fъкѫtѫ sпpe) пîpъ. [ші

Ἔγκλητος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -ήτως, пîpîtѫ, saѫ de пîpît, xѫлitѫ. 2) «Δίκη —». Mix: Пsел: = Ἔκκλητος. [ἐγκαλέω].

Ἐγκλιδὸν, adb: пoet: кѫлкat. «Ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα». Aплп: плeкîndѫ 'шĭ oкiĭ în жos. [ші

Ἔγκλιμα (τὸ), op чe este sѫпѫsѫ ла înклinaџie, пoвîpnipe. «Τοῖς ἐγκλίμασι τοῦ ἐδάφους». Плв: 2) (џeoгp· ші astp:) = Κλίμα. 3) (naѫt:) гpeш: în лoкѫ de ἄγκλιμα. 4) = Ἔγκλισις, пopnipe пe fѫгъ (ostъш:). [ἐγκλίνω].

Ἐγκλίνιος (ὁ, ἡ), кѫлкatѫ în пatѫ, = Κλινήρης. [ἐν, κλίνη].

Ἐγ-κλίνω, biit: -κλινῶ, (stpъm: ші nestpъm:) mъ плeкѫ, (пpinч: ші fir:) mъ пoвîpneskѫ, mъ pezemѫ; (fir:) пopneskѫ, (ші mіж: saѫ пas:) mъ пopneskѫ пe fѫгъ, шъ sѫпѫiѫ, mъ petpaгѫ. «Οἱ δὲ ἐνέκλιναν καὶ τούτους». Ksn: «Οἱ δ' ὀλίγον τινα δεξάμενοι χρόνον ἐγκλίνουσι τὰ νῶτα». D: Aл: «Παρατρέποντος ἐκ τοῦ συνήθους, καὶ ἐγκλίνοντος τὴν φωνήν». Пл: (ші eл:) «Ἐγκλίνοντες ἔφευγον». Пл: (ші mіж:) «Διὸ καὶ οὐκ ὀρθὸν, ἀλλ' ἐγκεκλιμένον (τὸ φύλλον)». Tfp: (ші кѫ dat:) «Καὶ ἅμα ἐνεκλίθη αὐτῷ». Ksn: «Ἐγκεκλιμένοι τοῖς σκίμποσι». Пл: (ші sѫ adb:) «Σκέλη ἐγκεκλιμένα μικρὸν ἔξω». Пл: (ші кѫ пpeп:) «Ὅταν δὲ τὴν εὐθυωρίαν ἢ εἰς δεξιὰ, ἢ εἰς ἀριστερὰ, ἢ εἰς τὸ πρόσθεν, ἢ εἰς τὸ ὄπισθεν ἐγκλίνῃ». Плt: «Ἐγκεκλικότας ταῖς κεφαλαῖς, καὶ πρὸς τὸ παρὸν βλέποντας». Пл: (ші fir:) «Πόνος ὔμμι μάλιστα ἐγγκέκλιται». Iл: Z. toatъ гpeѫtatea este asѫпpa boastpъ. «Τὴν πολιτείαν ἐγκεκλιμένην, καὶ ῥέπουσαν ἐπὶ τὰ χείρω». Пл: «Ὡς ᾐσθάνετο τοὺς πολλοὺς ἐγκεκλικότας καὶ παρέχοντας ὑφ' ἡδονῆς, ὅ,τι βούλοιτο χρῆσθαι». Плt: «Ὁ δῆμος οὔτε πρότερον οὐθ' ὕστερον Τυῤῥηνοῖς ἐνέκλινε. D: Aл: «Ἐγκλίνειν πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν». Apst: 2) (гpam:) «Ἐγκλινομένη λέξις». ziчepe, чe 'шĭ stpъmѫtъ tonѫл asѫпpa чeлiĭ пpeчedinte. «Τὰ ὀρθὰ τῶν ἐγκεκλιμένων ἡγεῖται». D: Aл: «Ἐγκλίνεσθαι δὲ λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ δυναμένων ἐφ' ἑαυτοῖς στηρίζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐφ ἑτέροις ἀνακλινομένων». Msxoпл: [de ѫnde

Ἔγκλισις, εως (ἡ), плeкape, пoвîpnipe. «Πόλου —». Astp: ші џeor: înпpot: de ἔξαρμα. «Ῥήματος ἔγλισις». modѫ. ші «Τόνου ἔγκλισις». Гpam: «Γράφεται δὲ καὶ κατ' ἔγκλισιν». Eѫst: (bezĭ ἐγκλίνω. 2). [ші

Ἐγκλιτέον, пosit: aл лѫĭ ἐγκλίνω. [ші

Ἐγκλιτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adb:) -ικῶς, (гpam:) ziчepea чe 'шĭ stpъшѫtъ tonѫл asѫпpa чeлiĭ пpeчedinte.

Ἐγ-κλοιόω -ῶ, biit: -ώσω, лeгѫ кѫ bepiгъ de fepѫ, saѫ лeгѫ înпpeжѫp în feлѫ de bepiгъ.

Ἐγ-κλονέω -ῶ, biit: -ήσω, клetinѫ чeва înъѫntpѫ. (bezĭ ші ѫpm:).

Ἐγ-κλυδάζομαι, biit: -άσομαι, flotezѫ înъѫntpѫ, mъ miшкѫ (кa talazeлe, saѫ ва-

лѕріле апеї)' кînd ла о парте, кînd ла алta; колкоtezѕ (ка апа în пînteчe). [de ѕnde

'Εγκλύδαξις, εως (ἡ), flotape de валѕрї; saѕ miшкаре de апъ înъѕntpѕ. [ші

'Εγκλυδαστικὸς, ἡ, ὸν, пъtimaшѕ, saѕ пpiчinѕitopѕ de колкоtipe de апъ înъѕntpѕ.

'Εγ-κλύζω, biit: -κλύσω, вагѕ пpin кlistipѕ ѕnѕ лiкѕidѕ înъѕntpѕ. 2) клъtesкѕ чева întp'ѕnѕ лiкѕidѕ. «Ἔγκλυζε ὧδε κἀκεῖσε διαφέρων τὸν ἔνδεσμον». Dѕкp: (везї ші διακλύζω). (de ѕnde

Ἔγκλυσμα (τὸ), лiкѕidѕл, че se вагъ în tpѕпѕ пpin кlistipѕ.

'Εγκλυστέον, nosit: ал лѕї ἐγκλύζω.

'Εγ-κλώθω, biit: -κλώσω, topкѕ чева în (adiкъ înпpeѕпъ кѕ) алtѕ чева, inкѕpкѕ.

'Εγ-κνήθω, biit: -κνήσω (кѕ dat:) pazѕ чева кѕ ръzъtoapea în вpe ѕnѕ vasѕ.

'Εγ-κνώσσω, (fъpъ biit:) поet: (кѕ dat:) dopmѕ în чева.

'Εγ-κοιλαίνω, biit: -ανῶ, adînчezѕ чева înъѕntpѕ.

'Εγκοίλιος (ὁ, ἡ), чел înъѕntpѕ пînteчелѕї, «'Εγκοίλια (τὰ), Α'. maцеле vitеї; ші Β'. stpîmвеле лemne din koasteле ко-ръвii. (везі ші ἐπηγκενὶς, ἴκριον, ші σταμίν. [ἐν, κοιλία].

Ἔγκοιλος (ὁ, ἡ), ='Υπόκοιλος, кam adînкatѕ. «'Οφθαλμὸς—». Іпкр: [ἐν, κοῖλος].

'Εγ-κοιλόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Εγκοιλαίνω. [ἔγκοιλος]. [de ѕnde

'Εγκοίλωσις, εως (ἡ), adînкape, късъпаре.

'Εγ-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кѕ dat:) dopmѕ în, saѕ пе чева, (dap пpiнч:) în temплѕ, ка în somnѕ sъ възѕ пpoopoчitoape vedenie. [de ѕnde

'Εγκοίμηθρον (τὸ), (maї поѕ) în локѕ de ἐγκοίμητρον. [ші

'Εγκοίμησις, εως (ἡ), dopmipe în ... «'Επιβλαβὴς ἡ ἐν τοῖς χνοώδεσι τῶν πτίλων ἐγκοίμησις». Клm: [ші

'Εγκοιμητήριος, α saѕ ος, ον, îndemînatiкѕ, потpiвitѕ de dopmit пе dînsѕл. «Ψίαθος —». Плd: [ші

'Εγκοίμητρον (τὸ), хаїнъ de dopmit (de noapte). 2) dopmitopiѕ (локѕ de dopmit). [ші

'Εγκοιμήτωρ, ορος (ὁ), (пpiнч: χιτών) хаїнъ de dopmit, saѕ de noapte, =(dѕпе Плd:) 'Ενευνητὴρ, ші 'Εγκοίμητρον.

'Εγ-κοιμίζω, biit: -ίσω, (кѕ dat:) adopmѕ пе чineva în, пе, saѕ întpe чева.

'Εγκοισυρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, кom: imitѕ пе (tpъiesкѕ, mъ înвpaкѕ, ші чл: ка) Kisipa (о вогаtъ ші desfъtoasъ Atenеанкъ). [ἐν, Κοισύρα].

'Εγ-κοιτάζομαι, biit: -άσομαι, ='Εγκοιτάω. [din

'Εγκοιτὰς, άδος (ἡ), поet: локѕ, în кape îші ape чineva patѕл, doapme. [ші

'Εγ-κοιτάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) 'mї amѕ patѕл (dopmѕ, zaкѕ, saѕ mъ aflѕ) în чева. [ші

'Εγκοίτιος (ὁ, ἡ), грam: експл: а лѕї ἐνεύναιος. [din

Ἔγκοιτος (ὁ, ἡ), = Κλινήρης. [ἐν, κοίτη].

'Εγκόλαμμα (τὸ), sъпъtѕpъ în пiatpъ, ші чл: [ші

'Εγκολαπτὸς, ἡ, ὸν, sъпatѕ în пiatpъ, ші чл:. [din

'Εγ-κολάπτω, biit: -άψω, sапѕ în пiatpъ, ші чл:; întiпъpesкѕ.

'Εγ-κοληβάζω, biit: -άσω, (zічере de лѕпіtъ) = Κολετράω, калкѕ пе пînteчe, saѕ (dѕпе алцiї) = кѕ ...

'Εγ-κολλαβίζω, biit: -ίσω, (кom:) înгiцѕ ка о înвѕкъtѕpъ.

'Εγ-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, лiпesкѕ пе чева. [din

Ἔγκολλος (ὁ, ἡ), лiпitѕ de чева. [ἐν, κόλλα].

'Εγκολπίας, ου (ὁ), (пpiнч: ἄνεμος) вîнtѕл, че sѕflъ din sînѕл mъpiї. [ші

'Εγκολπίδιος (ὁ, ἡ), = 'Εγκόλπιος. [ші

'Εγ-κολπίζω, biit: -ίσω, (stpъm:) вагѕ doктopie în mitpa femeeї. 2) faкѕ în чева sînѕ (adiкъ a se ѕmfла). «Περίοδος ἐγκολπιζομένη». D: Ал: = Στρογγύλη. 3) (nestpъm:) =Κατακολπίζω, întpѕ în sinѕ de mape. 4) fopmezѕ sînѕ de mape. 5) (miж:) пѕiѕ, цiѕ în sînѕ; înвpъцiшezѕ; (fir:) îmї însѕшesкѕ. [ші

'Εγκόλπιος (ὁ, ἡ), чел înъѕntpѕл sînѕлѕї. «Ἄνεμος — ». Stp: (везї ἐγκολπίας). 2) цinѕtѕ în sînѕ (înвpъцiшatѕ, asкѕnsѕ). [ἐν, κόλπος].

'Εγκόλπισμα (τὸ), лѕкpѕ пѕsѕ în sinѕ, însînѕitѕ, saѕ însѕшitѕ. [ἐγκολπίζω].

Ἔγκολπος (ὁ, ἡ), чел че ape (fopmeaзъ) sînѕ, saѕ sînѕpї, sînosѕ, ѕmflatѕ. [ἐν, κόλπος]. [de ѕnde

'Εγ-κολπόω -ῶ, biit: -ώσω, faкѕ чева a авеа (a fopma) sînѕ (a se ѕmfла). || (miж::) ='Εγκολπίζομαι, пѕiѕ în sînѕ; (fir:) înвpъцiшezѕ, îmї însѕшesкѕ, faкѕ ал meѕ.

'Εγ-κομβόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ înкeiѕ ла хаїнъ; (пpin întind:) mъ înвpaкѕ; (fir:) înвpъцiшezѕ. «Τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε». Петp: Епist: (asе-

menea кꙋ a лꙋї Павелꙋ. «Ἐνδύσασθε ταπεινοφροσύνην»). [de ꙋnde

Ἐγκόμβωμα (τὸ), ꙋnꙋ felꙋ de албъ mantелъ, че se înкeia кꙋ nastꙋpi. [шi

Ἐγ-κόμβωσις, εως (ἡ), înкeiepe кꙋ nastꙋpї; (npin întind:) înвpъкape.

Ἔγκομμα (τὸ), = Πρόσκομμα, potiкnipe, înпiediкape, oпpipe. [ἐγκόπτω].

Ἐγ-κομπάζομαι, biit: -άσομαι, =Ἐγκαυχῶμαι, шi Ἐγκαλλωπίζομαι.

Ἐγ-κονέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (pap stpъm:) гpъвeskꙋ, npineskꙋ. «Δεινόν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν». Eпгp: (шaї oвiч: nestp:) = Σπεύδω, mъ гpъвeskꙋ, aлepгꙋ; (fir:) faкꙋ чeвa кꙋ npiпъ. «Κατήϊσαν ἐγκονέοντες». Aплn: «Ἐγκονέουσα... ναίεσθαι». Koint: «Κέλευθον, ἥνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν». Esxл; «Ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ'». Apstf: (вezї шi κονέω, шi διακονέω). [шi

Ἐγκονητὶ, вezї ἐγκονιτὶ. [шi

Ἐγ-κονιάω -ῶ biit: -ήσω, Dop: noet: în лoкꙋ de ἐγκονέω. [шi

Ἐγ-κονίζομαι, шi

Ἐγ-κονίομαι, biit: -ίσομαι. îmї npesapꙋ tpꙋпꙋл кꙋ npafꙋ (кa atлeцiї), saꙋ шъ tъвълeskꙋ în пꙋлвepe; (fir:) =Παλαίω, mъ лꙋntꙋ. [шi

Ἐγκόνιος (ὁ, ἡ), noet: fъкꙋtꙋ, fopmatꙋ пe deasꙋпpa npafꙋлꙋї. [шi

Ἐγκονὶς, ίδος (ἡ), noet: sлꙋжniкъ. [шi

Ἐγκονιτὶ, adв: (înпpot: de ἀκονητι, adiкъ) кꙋ osteneaлъ, aneвoe; saꙋ кꙋ гpaвъ, пeлeneвit. [ἐν, κόνις].

Ἐγκοπεὺς, έως (ὁ), instpꙋmîntꙋ (чioкanꙋ) aл sъпъtopiлop de пiatpъ. [шi

Ἐγκοπὴ (ἡ), (xipꙋpц:) tъietꙋpъ înъꙋntpꙋ. 2) (npin întind: шi fir:) întpepꙋпepe, amînape, oпpipe. [ἐγκόπτω].

Ἐγ-κοπιάω -ῶ, biit: -άσω, osteneskꙋ în чeвa.

Ἐγκοπὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лꙋї ἐγκοπεύς.

Ἔγκοπος (ὁ, ἡ), ostenitꙋ. 2) osteniчosꙋ, aneвoiosꙋ. [ἐν, κόπος].

Ἔγκοπρος (ὁ, ἡ), (пъmîntꙋ) вълiгatꙋ, saꙋ înгpъшatꙋ кꙋ вaлiгъ. [ἐν, κόπρος].

Ἐγκοπτικὸς, ἡ, ὸν, adꙋкъtopꙋ de întpepꙋnepe, oпpitopꙋ. [шi

Ἔγκοπτος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ tъїetꙋpї, adîнк srîpiatꙋ. 2) înfintꙋ (пiponitꙋ) în чeвa. [din

Ἐγ-κόπτω, biit: -κόψω, înfirꙋ, înцeneneskꙋ чeвa npin вътaie. 2) faкꙋ tъietꙋpї, adînчї srîpiitꙋpї пe чeвa. 3) (npin întind: шi fir:) întpepꙋпꙋ, desoкꙋпꙋ, oпpeskꙋ, înпiediкꙋ. 4) пpъпъdeskꙋ de totꙋ. «Ἐγκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ». Skp:

Ἐγκόπως, adв: кꙋ osteneaлъ, aneвoe. [ἔγκοπος].

Ἐγ-κορδυλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кꙋ dat:) înfъшꙋpꙋ, (шi miж:) sîntꙋ înfъшꙋpatꙋ, вîpîtꙋ (npinч:) în xaїne. «Ἣν μὴ πέπλον τοιοῦτον ἐγκορδυλήσησθε». Sin: [ἐν, κορδύλη].

Ἐγ-κορύπτω, biit: -ύψω, лoвeskꙋ (кa цanꙋл) кꙋ кoapneлe.

Ἐγ-κορυφόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, (кꙋ dat:) mъ înaлцꙋ înъꙋntpꙋ, saꙋ întpe чeвa.

Ἐγ-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кꙋ dat:) пꙋiꙋ чeвa лa pîndꙋiaлъ în чeвa; depetiкꙋ; întoкmeskꙋ. [шi

Ἐγκόσμιος (ὁ, ἡ), лꙋmeskꙋ, = Κοσμικός. 2) чeл чe faчe, saꙋ se faчe кꙋ вꙋпъ pîndꙋiaлъ. [ἐν, κόσμος]. [de ꙋnde

Ἐγκοσμίως, adв: = Κοσμίως, кꙋ вꙋпъ pîndꙋiaлъ.

Ἐγκοσμογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Ἐγκόσμιος. [ἐν, κόσμος, γένος].

Ἐγ-κοτέω -ῶ, biit: -ήσω, (кꙋ dat:) цiꙋ în sinemꙋ mînie asꙋпpa кꙋївa. 2) =(saꙋ гpeш: în лoкꙋ de) Ἐντίκτω. (вezї шi ἀλλόκοτος). [de ꙋnde.

Ἐγκότημα (τὸ), шi

Ἐγκότησις, εως (ἡ), stъpꙋitoape цinepe de mînie.

Ἔγκοτος (ὁ ἡ), цiitopꙋ de mînie, пismъtapiцꙋ. ‖ (sꙋвst:) Ἔγκοτον (τὸ), цinepe de mînie, =Μνησικακία. [ἐν, κότος].

Ἐγκοτύλη (ἡ), [în лoкꙋ de ἐν κοτύλῃ] ꙋnꙋ felꙋ de жoкꙋ, în кape ꙋnꙋл цine în кîpкъ пe aлtꙋл кꙋ цenꙋкiї în пꙋmniї sъї, aвînd шi mîїneлe înкpꙋчiшate лa snate, шi цiindꙋ'л aчeлa кꙋ mîїneлe de кaпꙋ, saꙋ de rîtꙋ. (вezї шi ἐφεδρισμός).

Ἐγκότως, adв: кꙋ patimъ, saꙋ цinepe de mînie. «Ἐγκότως ἔχω (în лoкꙋ de ἐγκοτέω) τινί». [ἔγκοτος].

Ἐγκουρὰς, άδος (ἡ), (npinч:) sлꙋжniкъ (poaвъ) tꙋnsъ лa кaпꙋ. (вezї Eꙋp: Eлeкt: 108). (de ꙋnde 2) (îm:) кiпꙋpї de astfeл de poвї, de кape oвiчпꙋiaꙋ a zꙋгpъвi пe taвaneлe кaseлop. (вezї шi καρυάτιδες). [ἐγκείρω].

Ἐγ-κραγγάνω, (npeл: ἐνεκράγγανον, шi пꙋ maї mꙋлtꙋ) noet: кom: în лoкꙋ de..

Ἐγ-κράζω, biit: -κράξω, (пeх: 2 ἐνέκραγον, de ꙋnde naptч: ἐγκραγών) = Ἐμβοῶ, stpirꙋ кꙋ mînie asꙋпpa кꙋївa; цiпꙋ. «Ἐγκραγοῦσαν, ὡς εἶδε περικαιόμενον τὸ βρέφος». Пл: (шi pas:) «Πολλὰ τῶν ἀλόγων ἐγκραζόμενα, ὅτε σφάλλονται, ἀνορθοῦνται». Eꙋst:

Ἐγ-κραιπαλάω -ῶ, biit: ήσω, (кꙋ dat:) petpeкꙋ în вeцiї.

Ἐγκρανίς, ἴδος (ἡ), = Παρεγκεφαλίς. [ші

Ἔγκρανος (ὁ), = Ἐγκέφαλος. [ἐν, κρᾶνον].

Ἔγκρασις, εως (ἡ), = Ἀνάκρασις, ѕnipe, amestekape. [ἐγκεράω].

Ἐγκρασίχολος (ὁ, ἡ), amestekatѕ кѕ fiepe. || (ѕѕвst:) ѕnѕ felѕ de sapdeлъ. [ἔγκρασις, χολή].

Ἐγκράτεια (ἡ), stъпînipe de sine, înfpînape; кѕmпъtate; statopniчie; ръвdape. [ἐγκρατής].

Ἐγκράτευμα (τὸ), лѕкpѕл, saѕ овiektѕл înfpînъpiї. [din

Ἐγ-κρατεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ înfpînezѕ (шъ depъptezѕ) de вpe o плъчepe. [ἐγκρατής]. [de ѕnde

Ἐγκρατευτής, οῦ (ὁ), пъzitopѕ (din sistemъ) de înfpînape, nostitopѕ, ші чл: [de ѕnde

Ἐγκρατευτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъtopѕ de (saѕ îndemînatiкѕ лa) înfpînape.

Ἐγ-κρατέω, -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ џen:) mъ fakѕ stъпînѕ пe чeвa. 2) (кѕ dat:) stъpѕieskѕ, pавdѕ вitежеште. 3) (nestpъm:) = Ἐγκρατεύομαι.

Ἐγκρατέως, noet: în лoкѕ de ἐγκρατῶς. [din

Ἐγκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), (кѕ џen:) stъпînѕ пe чeвa; (npin ѕpm:) maї npesѕs, вipѕitopѕ; (ші fir:) depпinsѕ, îndemînatiкѕ лa чeвa. «Τόξων ἐγκρατής». Sof: «Ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἐγκρατὴς ἐγένετο τοῦ ἀργυρίου». Dm: «Τῶν πλοίων ἐγκρατὴς ἐγένετο». En: Takt: (ші fir:) «Γαστρὸς (« Ὕπνου, « Ἀφροδισίων, «Θυμοῦ, ші чл:) —». Ksn: «Ἐγκρατὴς αὐτὸς αὐτοῦ». «Νόμου —». Плt: «Χειρῶν καὶ σκελέων οὐ πάνυ —». Ipkp: (de ѕnde 2) (fъpъ kazѕ) џeaпъnѕ, tape; statopnikѕ, neклintitѕ. «Χεὶρ ἐγκρατεστάτη». Ksn: «Τήν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο». Tѕч: 3) înfpînatѕ, кѕmпъtatѕ în nofte ші natimї. [ἐν, κράτος].

Ἐγκράτησις, εως (ἡ), = (saѕ кѕ îndoiaлъ în лoкѕ de) ἐγκράτεια. 2) џinepe în лoкѕ; (npin ѕpm:) oпpipe (maї кѕ seamъ de pesѕflape). «Εἴκαζον τὴν τοῦ πνεύματος ἐγκράτησιν». Dioџ: Лaept: [ші

Ἐγκρατητικὸς, ἡ, όν, = Ἐγκρατευτικός. [ἐγκρατέω].

Ἐγ-κρατύνω, biit: -υνῶ, întъpeskѕ. [ἐν, κράτος].

Ἐγκρατῶς, adв: кѕ tonѕ, tape; stpîns, ші чл: 2) (fir:) кѕ înfpînape, кѕmпъtat. [ἐγκρατής].

Ἐγ-κρεμάννυμι, ші (pap) ἐγ-κρεμάω -ῶ, biit: -άσω, (кѕ dat:) atîpnѕ, sпînzѕpѕ чeвa înъѕntpѕ. (se конf: кѕ ἐκκρεμάννυμι). [de ѕnde.

Ἐγκρεμὴς, οῦς (ὁ, ἡ), atîpnatѕ în, saѕ de чeвa. «Πήρα ἦν αὐτῷ ἐγκρεμής, Epd:

Ἐγ-κρημνίζω, biit: -ίσω, (кѕ dat:) daѕ вpînчї, saѕ пpъпъstѕieskѕ чeвa în, saѕ neste чeвa.

Ἐγκριδὸν, adв: noet: = Διακριδὸν, пe aлesѕ. [ἐγκρίνω].

Ἐγκριδοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѕ de nište пpъжitѕpї nѕmite ἐγκρίδες. [ἐγκρίς, πώλης].

Ἐγκρικάδεια (ἡ), înкpѕчiшapea mîiпeлop în dos лa snate în жoкѕл ἐγκοτύλη. (вezї ziчepea). [din

Ἐγ-κρικόω -ῶ, biit:- ώσω, petpeкѕ чeвa п'în (saѕ кa п'în) вepiгъ.

Ἐγ-κρίνω, biit: -κρινῶ, (кѕ dat:) жѕdiкînd aлeгѕ, aпpoвezѕ, npiimeskѕ de вѕnѕ; (npin ѕpm:) întpenѕmъpѕ, tpeкѕ în лistъ de npiimitѕ. «Τὸ μὲν καλὸν ἐγκριτέον, τὸ δὲ μὴ ἀποκριτέον». Плt: (ші pas): «Εἰς τὴν γερουσίαν ἐγκριθείς». Dm: «Ἐγκριθῆναι ὁμίλῳ». Aпл:

Ἐγκρίς, [ἐν, κρῖ în лoкѕ de κρίμνον] ἴδος (ἡ), ѕnѕ felѕ de пpъжitѕpъ = Ταγηνίας. «Καὶ ἦν ἡδονὴ τοῦ μάννα ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐν ἐλαίῳ. Skp: Nѕmp: Кaп: 11.

Ἔγκρισις, εως (ἡ), aпpoвape (maї кѕ seamъ de atлetѕ чepчetatѕ). [ші

Ἐγκριτήριος, α saѕ ος, ον, кѕвenitѕ, saѕ foлositopѕ лa aпpoвape. [ші

Ἔγκριτος (ὁ, ἡ), aлesѕ, aпpoвatѕ de foapte вѕnѕ. (se конf: кѕ ἔκκριτος). [ἐγκρίνω].

Ἐγ-κροαίνω, biit: -ανῶ, (кѕ dat:) (fir: de лa каї) mъ întinzѕ (petpeкѕ кѕ mѕлџѕmipe) întp' o novestipe.

Ἐγ-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, (fъpъ kazѕ) вatѕ пe чineвa кѕ sromotѕ. 2) (кѕ dat:) вѕtînd înfirѕ чeвa înъѕntpѕ. 2) (fъpъ kazѕ) вatѕ din пiчoape кѕ taktѕ în пъmîntѕ dѕпџînd dѕпe mѕѕpa timпѕлѕї din кîntiкѕ.

Ἐγ-κρύβω, biit: -κρύψω, = Ἐγκρύπτω. [de ѕnde

Ἔγκρυμμα (τὸ), (maї noѕ) = Ἔνεδρα.

Ἐγ-κρυπτάζω, biit: -άσω, ші mіж: -άζομαι, = Ἐγκρυφιαζω. [din

Ἔγκρυπτος (ὁ, ἡ), askѕnsѕ în чeвa. || (sѕвst:) = Ἐγκρυφίας. [din

Ἐγ-κρύπτω, biit: -ύψω, (кѕ dat:) askѕnzѕ (aкoпepѕ, înгpoпѕ) în, saѕ п' întpe чeвa. «Δαλὸν σποδιῇ —». Od: E.

Ἐγ-κρυφιάζω, biit: -άσω, (pap stpъm:) askѕnzѕ (maї oвiч: nestpъm: saѕ eл:) mъ

asksnzȣ în чева; fakȣ чева не asksnsȣ; staȣ înksîbatȣ în чева. [din

Ἐγκρυφίας, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος) пîîne, saȣ tsptъ коаптъ în snszъ. [ші

Ἐγκρύφιος, ші

Ἔγκρυφος (ὁ, ἡ), поет: asksnsȣ în чева. [ші

Ἐγκρύφω, поет: = (saȣ греш: în локȣ de) Ἐγκρύβω. [ші

Ἔγκρυψις, εως (ἡ), asksndepe, віріре în чева. [ἐγκρύπτω].

Ἐγ-κτάομαι -ῶμαι, віit: -κτήσομαι, dobîndeskȣ, saȣ amȣ о nemішкатъ пропрietate пе пъmîntȣ streinȣ. «Εἰ ἡ πόλις διδοίη (τὰ ἔρημα οἰκόπεδα) οἰκοδομησαμένοις ἐγκεκτῆσθαι». Ksn:

Ἐγ-κτερείζω, віit: -ίσω, поет: (кs dat:) жерtfeskȣ пе морmîntsл mortsлsї, fъkînds ї релiџioaseле поmenipї.

Ἔγκτημα (τὸ), пропрietate nemішкатъ în пъmîntȣ streinȣ. [ші

Ἔγκτησις, εως (ἡ), авере de пропрietate пе пъmîntȣ streinȣ. (везї ші ἐπεργασία). [ші

Ἐγκτητικὸς, ή, όν, atinгъtорȣ de пропрietate пе пъmîntȣ streinȣ. ‖ (ssвst:) Ἐγκτητικὸν (τὸ), (se înџ: τέλος) embatikȣ, saȣ платъ, че se dъ de пропрietарsл nemішкатеї аверї stъпîнsлsї локsлsї. [ші

Ἔγκτητος (ὁ, ἡ), dobînditȣ, saȣ каре se поate dobîndi ка ἔγκτημα (везї зіч:). [ἐγκτάομαι].

Ἐγ-κτίζω, віit: -κτίσω, (кs dat:) zideskȣ, клъdeskȣ în, saȣ întpe...

Ἐγ-κυβερνάω (ші Ion: -έω) -ῶ, віit: -ήσω, гsвернezȣ (предomneskȣ, fakȣ че воіs) în чева. «Ἄνεμος ἱστίοισι ἐγκυβερνέῃ». Apst: = Ἐνσκήπτῃ, ші Ἐμβομβῇ.

Ἐγ-κυβιστάω -ῶ, віit: -ήσω, (кs dat:) sъpȣ кs капsл în жоs (ка înnotъtорії) în чева; (fir:) mъ арsнкȣ în прімежdie. [din

Ἐγκύβιστος (ὁ, ἡ), înковоiatȣ, гîрвовitȣ, плекatȣ înainte. [ἐγκύπτω, saȣ ἐν, κύβης].

Ἔγκυδος (ὁ, ἡ), поет: = Ἔνδοξος. [ἐν, κῦδος].

Ἐγκύησις, εως (ἡ), = Ἔγκυσις.

Ἐγ-κυκάω -ῶ, віit: -ήσω, (кs dat:) amesteкȣ în чева.

Ἐγ-κυκλέω -ῶ, віit: -ήσω, (кs dat:) fakȣ чева а черкsла, înвîрteskȣ în чева. «Τὰ ἄρθρα, ἐν οἷσι αἱ ἐμβολαὶ τῶν κινεομένων ὀστέων ἐγκυκλέονται». Inкр: (se konf: кs ἐκκυκλέω). [de snde

Ἐγκύκληθρον, ші

Ἐγκύκλημα (τὸ), греш: în локȣ de ἐκκύκλημα. 2) чеea че se fаче periodiчeште, saȣ пе fie-каре anȣ. «Πρόσοδος ἡ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐγκυκλημάτων». Apst: [ші

Ἐγκύκλησις, εως (ἡ), черкsлаџie, saȣ înвîрtіре înъsntps de чева. (dsпе алџії греш: în локȣ de ἐκκύκλησις). [ші

Ἐγκυκλητής, οῦ (ὁ), înвîрtitорȣ; (fir:) strîmвъtорȣ. «Τῆς ἀληθείας —». Еnfn:

Ἐγκύκλιος, α saȣ ος, ον, черкsitȣ, глоbosȣ, rotsndȣ. «Χορὸς, («Φορὰ, «Δίνη, ші чл:) — ». Esх: Apst: ші Пл: (ші adв:) «Ἐγκύκλια δινεῦντο». Opf: 2) (маї овіч:) каре se înвîрteште (черкsleazъ), ші se întoapче аколо, de snde а плекаt; (прін intind:) каре se fаче пе pîndȣ; periodiкȣ; апsалȣ; (прін spm:) овічnsitȣ; овшteskȣ. «Οἱ τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας λειτουργοῦντες». Dm: «Τῶν ἴσων καὶ ἐγκυκλίων δαπανῶν». D: Kas: «Ἐκεῖνα γὰρ ἤδη ὥσπερ ἐγκύκλια καὶ κοινὰ πάσης ἀκροάσεως ἐστί». Пл: «Ἐγκύκλιον γὰρ δὴ τοῦτο καὶ ἐνέθει ἦν ἤδη τῇ πόλει». D: Ал: «Ἕν ἦν τοῦτο τῶν ἐγκυκλίων ταφὰς ποιεῖσθαι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν.» Iskp: «Ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν ἑκάστην γιγνομένοις». Iskp: «Κεραυνῶν καὶ τυφώνων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκυκλίων». Apst: «Ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν». Ssid: (маї des) «Ἐγκύκλιος παιδεία, ші «Ἐγκύκλια μαθήματα». Лкs: шірsл, saȣ totaлsл înвъцъtspелор, кîte întp' snȣ кiпȣ konџiinds se întpe sine, ші înвъцînds se în шкоалеле пsвлiче komплектаȣ stsdisл fieкъpsia копілȣ sлоbodȣ. «Ἐγκύκλια διακονήματα». Apst: слsжве овічnsite, шtiste de ор че слsгъ. ‖ (ssвst:) «Ἐγκύκλιον». Епгр: апsалsл venitȣ ал statsлsї. 2) = (saȣ грешіt în локȣ de) Ἔγκυκλον. [ἐν, κύκλος]. [de snde

Ἐγκυκλίως, adв: în околȣ, în feлȣ de черкȣ.

Ἔγκυκλον (τὸ), везї ἔγκυκλος.

Ἐγκυκλοπαιδεία (ἡ), (маї noȣ, неапр: saȣ маї віне греш:) în локȣ de [ἐγκύκλος παιδεία]. (везї ἐγκύκλιος).

Ἐγκυκλοποσία (ἡ), вере пе pîndȣ în totȣ околsл meseї. [ἔγκυκλος, πόσις].

Ἔγκυκλος (ὁ, ἡ), = Ἐγκύκλιος, rotsndȣ, în feлsл черкsлsї. «Πλακοῦς — ». At: «Πέτρα — » Епгр: піатръ de моаpъ; ‖ Ἔγκυκλον (τὸ), (se înџ: ἱμάτιον) хаїнъ femeeaskъ кs кенарȣ пе поале. [ἐν, κύκλος]. [de snde

Ἐγκυκλόω -ῶ, ші (між:) -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ώσομαι, (кs ак:) înкон-

жърѕ, înkizѕ în (saѕ ка în) черкѕ. «Φωνὴ μέ τις ἐγκεκύκλωται». Apstf: «῎Απασαν, ὅσην ἐγκυκλοῦνται τὰ ᾽Απέννινα ὄρη». Stp: 2) înвîrteskѕ, întorкѕ. «᾽Εγκυκλοῦντ᾽ ὀφθαλμόν». Apstf: 3) (mіж:) mъ înвîrteskѕ, околеskѕ. «Βουλόμενος ἐγκυκλωθῆναι πᾶσαν Σικελίαν (ὁ Ἡρακλῆς)». Diod: sъ околіаskъ пльtind toatъ Sічеліа. [de ѕnde

᾽Εγκύκλωμα (τὸ), = (saѕ греші în локѕ de) ᾽Εγκύκλημα. [ші

᾽Εγκύκλωσις, εως (ἡ), înкоnжѕраре. 2) înвîrtіре înпрежѕр, околіре.

᾽Εγκυλιδωτὸς (ὁ, ἡ), греш: în локѕ de ἀγκυλιδωτός.

᾽Εγ-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, = ᾽Εγκυλίω. [de ѕnde

᾽Εγκυλίνδησις, εως (ἡ), tъвълире, postoголіре înъѕntрѕ.

᾽Εγκύλισμα (τὸ), локѕ, în каре se tъвълеште чінева. 2) (ваѕt:) греш: în локѕ de ἐγκοίλιον, saѕ σχέλυσμα. [din

᾽Εγ-κυλίω, biit: -ίσω, (кѕ dat: saѕ ак: кѕ преп:) tъвълеskѕ, postoголеskѕ чева (ші між: mъ tъвълеskѕ, mъ postoголеskѕ în чева. (маї de мѕлте орї fir:)

᾽Εγ-κυμαίνω, biit: -ανῶ, ші

᾽Εγ-κυματίζομαι, biit: -ίσομαι, ші

᾽Εγ-κυματόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (кѕ dat:) flotezѕ; (ші fir): mъ batѕ (ка валѕріле) înъѕntрѕ. [ἐν, κῦμα].

᾽Εγκυμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ ворцоаsъ, saѕ însърчinatъ, = Κυοφορῶ. [ἐγκύμων]. [de ѕnde

᾽Εγκυμόνησις, εως (ἡ), = Κυοφορία, înворцошаре, sарчinъ.

᾽Εγκύμων, ονος, ші

῎Εγκυος, ου (ὁ, ἡ), ворцоsѕ, însарчinatѕ; (fir: кѕ цen:) плinѕ. «Πυρὸς ἔγκυος πέτρα». Епгр: кремеnеа. [ἐγκύω].

᾽Εγ-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекѕ în..., mъ плекѕ sъ вѕzѕ; (прін întind:) adînчezѕ în înцелеsѕ (de skrise, ші чл:). (везї ші ἐπικύπτω).

᾽Εγ-κυρέω -ῶ, biit: -κυρήσω, saѕ -κύρσω, (пех: 1: ἐνεκύρησα, saѕ ἐνέκυρσα, ші 2: ἐνέκυρον) =᾽Εντυγχάνω, întîlneskѕ, întîmpinѕ; afлѕ; (fir:) =᾽Εμπεριπίπτω, kazѕ în (daѕ neste) чева. (кѕ dat:) «᾽Εγκύρσας ἄτησιν». Es: (ші кѕ ак:) «῞Αδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον». Епгр: (ші авs:) «῏Ην δέ τι δεινὸν ἐγκύρσῃ». Trn: daка se ва întîmпла. [de ѕnde

᾽Εγκύρησις, ші ἔγκυρσις, εως (ἡ), =Συγκυρία, întîlnіре; întîmпларе întр᾽ ачееаші време; atакѕ, isвіре.

᾽Εγκύρτιον (τὸ), desпърцirea din пъѕнtрѕ a вîршіі, saѕ a кошълѕї de прins пеште. [ἐν, κύρτη].

῎Εγκυρτος (ὁ, ἡ), кат гîрвовѕ, пъцin кокошatѕ. [ἐν, κυρτός].

᾽Εγκύρτωσις, εως (ἡ), înковоіаре спре înъѕntрѕ. [ἐγκυρτόω].

῎Εγκυσις, εως (ἡ), = ᾽Εγκυμόνησις, ші Κυοφορία. [ἐγκύω].

᾽Εγκυσίχωλος (ὁ, ἡ), [ἐν, κύσος, χωλός] skіопѕ кѕ оsѕл nічорълѕї skosѕ din шолдѕ.

᾽Εγκυτὶ, adв: поеt:=᾽Εν χρῷ (везї χρώς), пînъ în пieле; saѕ (fir) din ръдъчinъ. [ἐν, κύτος = σκύτος].

᾽Εγ-κύω, biit: -κύσω, sîntѕ înгреѕiatъ (Apst: Ζ΄. ή. 26),=᾽Εγκυμονέω.

᾽Εγ-κωλύω, biit: -ύσω, опреskѕ, înпіеdiкѕ (întrепѕind чева). «Φραχθήσεται, καὶ ἐγκωλυθήσεται». Skp:

᾽Εγκωμιάζω, biit: -άσω, (ші маї коректѕ) -άσομαι, (пех: ἐνεκωμίασα, tpe: de кѕ ἐγκεκωμίακα, ші чл:) лаѕdѕ, înалцѕ кѕ лаѕde. [ἐγκώμιον]. [de ѕnde

᾽Εγκωμιαστὴς, οῦ (ὁ), лъѕdъtорѕ. [de ѕnde

᾽Εγκωμιαστικὸς, ή, όν, потрівіtѕ, saѕ îndemînatiкѕ ла (копрінзъторѕ de) лъѕdаре. [de ѕnde

᾽Εγκωμιαστικῶς, adв: în felѕ de лъѕdаре.

᾽Εγκωμιαστὸς, ή, όν, вреdniкѕ de лаѕde, saѕ de лаѕdat. [ἐγκωμιάζω].

᾽Εγκωμιογράφος (ὁ, ἡ), skriitорѕ de лаѕde. [ἐγκώμιον, γράφω].

᾽Εγκωμιολογικὸς, ή, όν, = ᾽Εγκωμιαστικὸς, компѕsѕ în felѕ de лаѕdъ. [ἐγκώμιον, λόγος].

᾽Εγκώμιον (τὸ), imnѕ, saѕ кѕвîntѕ лъѕdъtорѕ, (în цen:) лаѕdъ (прінч: поеt: ал лѕї...

᾽Εγκώμιος (ὁ, ἡ), каре se фаче, saѕ se кîntъ în данцѕ, оsпъцѕ, saѕ sервъtореаskъ adѕпаре, ші чл: (de ѕnde) поеt: = ᾽Εγκωμιαστικός. «῞Υμνος — ». Пind: 2) чел dinъѕntрѕл орашѕлѕї; saѕ чел dintр᾽ ачелаші орашѕ, пъмînteanѕ. [ἐν, κῶμος, saѕ κώμη].

῎Εγκωπος (ὁ, ἡ), апровізіоnatѕ de вîsле. || (sѕвst:) ῎Εγκωπον (τὸ), партеа корълііі, ѕnde sînt вîsлеле ашеzate. [ἐν, κώπη].

῎Εγμεν, Dор: în локѕ de ἔχεμεν, поеt: = ἔχειν.

῎Εγνωκα, tpe: de кѕ:, ші

῎Εγνων, ως, ω, пех: 2: ал лѕї γιγνώσκω.

᾽Εγ-ξέω, biit: -ξέσω, =᾽Εγχαράσσω.

᾽Εγ-ξηραίνω, biit: -ξηρανῶ, ѕѕкѕ чева înъѕntрѕ.

Ἔγξιφος (ὁ, ἡ), înapmatš кš кšцitš. Ὄχος —». Teod: Акрar: карš înapmatš кš koase, =Δρεπανηφόρος. [ἐν, ξίφος].
Ἔγξυλος (ὁ, ἡ), fъкstš de лemnš. [ἐν, ξύλον].
Ἐγ-ξύω, biit: -ξύσω, = Ἐγκνήθω.
Ἐγρεκύδοιμος (ὁ, ἡ), noet: skopnitopš de pesвoieskš sгomotš, saš лapmъ. [ἐ-γείρω, κυδοιμός].
Ἐγρεμάχας (ὁ), шi
Ἐγρεμάχη, ης (ἡ), noet: întъpîtъtopš de вътълie, = кš...
Ἐγρέμοθος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐγερσιμάχης. [ἐγείρω, μάχη, шi μόθος].
Ἔγρεο, Ion: noet: în лoкš de ἐγέρθητι, 2: neps: a mіж: neх: de nopšnч:, шi
Ἐγρέσθαι, noet: în лoкš de ἐγερθῆναι, mіж: neх: de înf: aл лšî ἐγείρω.
Ἐγρεσίκωμος (ὁ, ἡ), noet: (enit: aл Баквлšî) îndemnътopš лa вeцiî. [ἐγείρω, κῶμος].
Ἐγρήγορα, mіж: tpe: de кš: aл лšî ἐ-γείρω, în лoкš de npez: špmътopš.
Ἐγρηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš demtentš (npon: шi fir:). «Καὶ ἐφρόνει καὶ ἐ-γρηγόρει». Ksn: «Τὸ πῦρ ἐγρήγορε καὶ ζῇ». Apstf:
Ἐγρήγορθα, noet: în лoкš de ἐγρήγορα.
Ἐγρηγόρησις, εως (ἡ), (maî nošš) în лoкš de ἐγρήγορσις.
Ἐγρηγορικός, ή, όν, demtentš. 2) кapе se faче, saš se noate faче în вpeme de demtentъчišne, saš nesomnie. [din
Ἐγρήγορος (ὁ, ἡ), demtentš. [ἐγρήγορα].
Ἐγρηγορότως, adв: (de naptч:) fъpъ somnš; (fir:) кš въгape de seamъ, кš demtentъчišne. [ἐγρηγορώς].
Ἐγρηγορόων, noet: (кš întpen: de o) în лoкš de ἐγρηγορῶν, naptч: лšî ἐγρηγορέω.
Ἐγρηγόρσιος (ὁ, ἡ), adšкътopš de nesomnie, saš цiitopš de demtentъчišne. [din
Ἐγρήγορσις, εως (ἡ), demtentъчišne, (fir:) въгape de seamъ. «Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως. Apst: [ἐγρήγορμαι].
Ἐγρηγορτί, adв: noet:, шi
Ἐγρηγόρως, adв: = Ἐγρηγορότως. [ἐγρή-γορος].
Ἔγρη, noet: în лoкš de ἐγερθῇς, 2: neps: de mіж: neх: 2: de sšn: aл лšî ἐ-γείρω.
Ἐγρήσσω, (fъpъ biit:) noet: în лoкš de ἐγρήγορα, sîntš demtentš.
Ἐγ-χαίνω, biit: -χνῶ, (кš dat:) каskš лa чeвa (šîtîndš mъ, saš noftind); (npin întind:) вatжoкopeskš ne чineвa în faцъ.

Ἐγ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, (кš ак:) des tinzš, лasš sлaв чeвa ne dinъšntpš. 2) (кš dat:) кoвopš чeвa înъšntpš.
Ἐγ-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, nšiš fpîšл în гšpa biteî; лerš чeвa кa кš fpîš; (fir:) цiš în sšnšnepe.
Ἐγ-χαλκεύω, biit: -εύσω, (кš dat:) sanš, skpiš, însemnezš în, saš кa în apamъ; (npin špm:) întinъpeskš. 2) лerš, aкonepš кš apamъ. [din
Ἔγχαλκος (ὁ, ἡ), fъкstš de (saš ne dinъšntpš кš) apamъ. 2) кapе ape mšлtъ moneтъ de apamъ; (npin špm:) вoгatš. [ἐν, χαλκός].
Ἐγχανδής, έος (ὁ, ἡ), noet: înкъпътopš, лapгš, лatš înъšntpš. [ἐγχαίνω].
Ἐγχαραγή (ἡ), = Ἐγχάραξις, кpъпътšpъ, saš însъпътšpъ (гpaвšpъ). [шi
Ἐγχάραγμα (τὸ), op чe гpaвatš, sъпatš în чeвa; (npin întind:) semnš întinъpitš. [шi
Ἐγχαρακτέον, nosit: aл лšî ἐγχαράσσω. [шi
Ἐγχάραξις, εως (ἡ), гpaвape, sъпape (în niatpъ, шi чл:); (med:) хapaksipe (sгîpiape, saš кpъпape ne tpšnš кš вpiчišл). [din
Ἐγ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, гpaвezš, sanš, desemnezš чeвa în niatpъ, шi чл: (med:) хapaksesкš tpšnšл кš вpiчišл; (fir:) întinъpeskš.
Ἐγ-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, faкš гpaцie, хapš, saš хъpъzeskš.
Ἐγ-χάσκω, (npeл: ἐνέχασκον, шi nš maî mšлtš) = Ἐγχαίνω.
Ἐγ-χέζω, biit: -χέσω, (кš dat:) mъ skîpnъveskš în чeвa. (mіж: tpe: de кš:) «Ἐγκέχοδα». Apstf: m' amš skîpnъвit ne mine de fpiкъ.
Ἐγχείβρομος (ὁ, ἡ), noet: [ἔγχος, βρέμω] кapе faче mape sгomotš кš sšлiцa, saš лanчea; (fir:) гpozaвš pesвoînікš.
Ἐγχείη (ἡ), noet: Ion: în лoкš de ἔγ-χος, лanчe.
Ἐγχείη, noet: în лoкš de ἐγχέῃ, 3: sinr: neps: de npez: aл sšn: лšî ἐγχέω.
Ἐγχεικέραυνος, asвîpлitopš de tpъsnetš кa de o лanчe. [ἔγχος, κεραυνός].
Ἐγ-χειμάζω, biit: -άσω, (кš dat:) epnezš în вpe šnš лoкš. 2) (ns:) mъ konpinzš (nъtimeskš) de fšptšnъ.
Ἐγχείμαργος (ὁ, ἡ), noet: [ἔγχος, μάρ-γος] fšpiosš. nъвaлnікš, pesвoînікš.
Ἐγ-χειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кš dat:) întpepinzš (mъ anšкš de) чeвa. (вezî шi ἐγχειρίζω). [de šnde.

*

Ἐγχείρημα (τὸ), obiektŭ de întreprîndere; (pet:) = Ἐπιχείρημα. [ші

Ἐγχειρηματικός, ή, όν, îndemînatikŭ, saŭ folosîtorŭ ла întreprinderĭ. (vezĭ ші ἐγχειρητικός). [ші

Ἐγχείρησις, εως (ἡ), întreprindere, aпѣкаре de ѫnŭ лѣкрѫ. [ші

Ἐγχειρητής, οῦ (ὁ), (кѫ ӌen:) întreprinzѣtorŭ de чева. [ші

Ἐγχειρητικός, ή, όν, îndemînatikŭ, îndrѣzneцŭ ла întreprinderĭ. «Ποιεῖ ἁ μὲν νεότας ἐγχειρατικῶς, τὸ δὲ γῆρας προνοατικῶς». Stв:

Ἐγχειρία (ἡ), = Ἐγχείρησις. [ші

Ἐγχειρίδιος (ὁ, ἡ), цинѫtŭ în mînѣ, ла îndemînѣ. ‖ (sѫбst:) Ἐγχειρίδιον (τὸ), mînerŭ de sabie, saŭ de bîsлѣ, ші чл: 2) = Ξιφίδιον, кѫцitaшŭ. (Itл:) stiletŭ, пѣmпаrŭ. 3) manѫaлŭ, ѫвражiŭ (skrisŭ) пе skѫrtŭ, ші (прin ѫрm:) portatiвŭ. [ἐν, χείρ].

Ἐγχειρίδοτος (ὁ, ἡ), = Ἐγχειρίθετος, datŭ în mînѣ. [ἐν, χείρ, δίδωμι].

Ἐγ-χειρίζω, biit: -ίσω, daŭ în mînѣ: (прin întind:) mѣ înkrezŭ ‖ (miж:) iaŭ asѫпрѣ'mĭ, mѣ însѣрчinezŭ; апѫкŭ în mînѣ, întreprinzŭ. (vezĭ ші ἐγχειρέω).

Ἐγχειρίθετος (ὁ, ἡ), пѫsŭ, datŭ în mînѣ. [ἐν, χείρ, τίθημι[.

Ἐγχείριον (τὸ), (maĭ noŭ) basma, saŭ шерветŭ, штергарŭ. «Ἐγχείριον ἔχειν ἐπὶ τῆς ζώνης». Цeрm: [ἐν, χείρ].

Ἐγχείρισις, εως (ἡ), ші

Ἐγχειρισμὸς (ὁ), îmmînare, saŭ dare în mînѣ. [ші

Ἐγχειριστής, οῦ (ὁ), dѣtѣtorŭ în mînѣ; saŭ întreprinzѣtorŭ, = Ἐγχειρητής, ші Ἐγχειρητικός. [ἐγχειρίζω].

Ἐγχειρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Χειρογάστωρ, каре se хрѣнеште кѫ лѫкрѫл mîinелор. [ἐν, χείρ, γαστήρ].

Ἐγ-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, алегŭ (прin întindere de mînѣ) пе чinева dintre maĭ mѫлцĭ.

Ἐγ-χειρουργέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) лѫкрînd кѫ mîinеле пѫiŭ чева înѣѫntrѫ.

Ἐγχέλειον (τὸ), = Ἐγχέλιον. (iар прinч: nest: ал лѫĭ...

Ἐγχέλειος (ὁ, ἡ), de хелŭ. [ші

Ἐγχελεών, ῶνος (ὁ), локŭ ѫnde se цin хелiĭ. [ἔγχελυς].

Ἐγχέλιον (τὸ), ші

Ἐγχελύδιον, ші ἐγχέλυον, dim: ал лѫĭ ἔγχελυς.

Ἐγχελυ(λε)οτρόφος, ου (ὁ, ἡ), хрѣnitorŭ (цiitorŭ) de хелĭ. [ἔγχελυς, τροφός].

Ἔγχελυς, [ἐν, ἔχω saŭ χέω, ἰλύς] υος, ші εως (ἡ, ші pар ὁ), хелŭ (кѫŭ пеште).

Ἐγχελυωπός (ὁ, ἡ), чел ка хелѫл ла фацѣ. [ἔγχελυς, ὤψ].

Ἐγχεσίμαργος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐγχεσίμαργος.

Ἐγχεσίμωρος (ὁ, ἡ), noet; [ἔγχος, μόρος, saŭ ὥρα] îndemînatikŭ, deпrinsŭ ла (a mania) сѫлiцѣ, saŭ ланче; (прin ѫрm:) resѫboĭnikŭ. (vezĭ ші ἰόμωρος). 2) (kom:) = Ἐγχείμαργος.

Ἐγχεσίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), noet: цiitorŭ de сѫлiцѣ, saŭ ланче totdaѫna în mînѣ; (fir:) iѫбitorŭ de resѫboiŭ. [ἔγχος, χείρ].

Ἐγχέσπαλος (ὁ, ἡ), noet: чел че клетinѣ сѫлiцa, saŭ ланчеа, adikѣ îndemînatikŭ resѫboĭnikŭ. [ἔγχος, πάλλω].

Ἐγχεσφόρος (ὁ, ἡ), noet: пѫртѣtorŭ de (înarmatŭ кѫ) ланче, saŭ сѫлiцѣ. [ἔγχος, φέρω].

Ἐγ-χέω, biit: -χεύσω, (nex: ἐνέχεα, nas: tре: de кѫ: ἐγκέχυμαι, ші чл:) (кѫ dat:) tорnŭ пеste saŭ în чева; ѫmплѫ пахарѫл, daŭ sѣ беа. «Ὁ παῖς ἐγχεάτω μοι τὴν μεγάλην φιάλην». Ksn: «Ὡς τούτου τὸ φάρμακον ἐγχέαντος». Пл: (ші miж:) «Κἄτ' ἐγχέομαι κλίνας». Apstf: (ші nas:) «Ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ (τῆς κλεψύδρας) τῷ κατηγόρῳ καὶ τοῖς νόμοις». Esx:

Ἐγχήρης, εος (ὁ, ἡ), armatŭ (saŭ asemenea) кѫ сѫлiцѣ, saŭ ланче. [ἔγχος].

Ἐγχθόνιος (ὁ, ἡ), noet: fѣкѫtŭ de пѣmîntŭ. [ἐν, χθών].

Ἐγ-χλαινόω -ῶ, biit: -ώσω, înбракŭ кѫ mantелѣ.

Ἐγ-χλίω, (fѣрѣ biit:) noet: (кѫ dat:) = Ἐντρυφῶ.

Ἐγχλοάω -ῶ, biit: -άσω, noet: (кѫ dat:) înverzeskŭ. [din

Ἔγχλοος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔγχλωρος. [ἐν, χλόη].

Ἐγχλωρίζω, biit: -ίσω, = Ἐγχλοάω. [din

Ἔγχλωρος (ὁ, ἡ), înverzitŭ, verde, saŭ гѣлбеniчosŭ; (прin întind:) проаspѣtŭ; (прin ѫрm:) fraцеdŭ. [ἐν, χλωρός].

Ἔγχνοος -ους (ὁ, ἡ), чел (акоperitŭ) кѫ пѣрŭ, saŭ пѫfŭ пе deasѫпра. [ἐν, χνόος].

Ἐγχονδρίζω, biit: -ίσω, presarŭ nedeasѫпра (saŭ коплешеskŭ кѫ) грѣѫnце, saŭ tѣрѫnte бѫкѣцеле de чева. [din

Ἔγχονδρος (ὁ, ἡ), купrinzѣtorŭ de грѣѫnце; saŭ fѣкѫtŭ tѣрѫnte бѫкѣцеле, хѫрdѫitŭ. «Λίβανος — ». Diskр. [ἐν, χόνδρος].

"Εγχορδος (ό, ή), чел кв коарde, «Λύρα —». Илd: [ἐν, χορδή].

'Εγ-χορεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) dънцеzв înъвntрв; (ши fir:) mъ desfъtezв în чева.

'Εγχόρηγος (ό, ή), = (saв греш: în локв de) ἐγχώρηγος.

"Εγχος [în afin: кв "Αγχος], εος, -ους (τὸ), поеt: (în цеn:) арmъ; (iар прinч: sвлiцъ, saв ланче: (ши maї нов) saвie. «Πτερωτὸν ἔγχος». Евр: sъцеатъ.

"Εγχουσα, ης (ή), At: în локв de ἄγχουσα, вnв felв de плаntъ, че slвжia de въпsea рошie, saв рвmenеалъ. [de вnde

'Εγχουσίζω, biit: -ίσω, въпsеskв рошв; (miж: mъ dреrв ла faцъ кв рвmenеалъ.

'Εγ-χραίνω, biit: -ανῶ, mînжеskв кв чева.

'Εγ-χραύω, ши 'Εγ-χράω, biit: -αύσω, (nехоt: ἐνέχραον) ='Εγχρίμπτω.

'Εγ-χρεμετίζω, biit: -ίσω, (кв dat:) pînкеzв în, saв întре....

"Εγχρεμμα (τὸ), skвїпаtв, flеrmъ: (fir:) faптъ de хвлit, вinъ. (în Ил: алцiї îndрепtеаzъ ἔγχριμμα). [din

'Εγ-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, tвшind, ръпind skвїпв, skоцв flеrmъ пе, saв în чева.

'Εγ-χρήζω, biit: -χρήσω, sîmtв de tребвinцъ în... «'Ηγόραζον τὰ ἐγχρήζοντα». Лвч: 2) amв tребвinцъ de чева.

"Εγχριμμα (τὸ), atinгъtвръ, isвitвръ; ловitвръ. [din

'Εγ-χρίμπτω, biit: -χρίμψω. (кв dat:) atinгв чева (прinч: репеde) de altв чева, isвеskв, ловеskв, îпnвnгв, saв mвшкв; (пеstр: saв ел: ши miж:) mъ апropiв, mъ îпгевбiв, mъ вîрв, казв пеste чева, saв mъ ловеskв de чева. «Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον». Iл: Р. (ши akt:) «Τοὺς δράκοντας φασὶ φάρμακα βεβρωκότας ζητεῖν, ὅτῳ ἐγχρίμψαιντο τὸν ἰόν». Тmst: mвшкînd sъ'шї верse otрава. (везї ши ἐγχρίω). (ши пas:) «"Εσαν δὲ (αὐτοῖς) πρόςτινας καὶ ἄλλους ἐγκεχριμμένοι (πόλεμοι)». Ер: [de вnde

"Εγχριμψις, εως (ή), mвшкаре. îпнвнцере, ши чл:

"Εγχρισις, εως (ή), внцере. 2) mвшкаре. (поаtе греш: în локв de ἔγχριμψις). [ши

"Εγχρισμα (τὸ), alifie, ши ор че slвжеште de внsоаре. [ши

"Εγχριστος (ό, ή), внsв. 2) ="Εγχρισμα. [din

'Εγ-χρίω, biit: -χρίσω, внгв, întр' внв кinв însъ, ка внsоареа sъ ръsвiaskъ прin порї în челе dinъвntрв; (de вnde desк: шопîрле, алвine, ши чл:) îпnвнгв, mвшкв, ши înвeninezв. (везї ши ἐγχρίμπτω).

'Εγ-χρονίζω, biit: -ίσω, dъїпеzв, реtрекв mвлtъ вреmе în чева, saв вndева. [de вnde

'Εγχρονισμὸς (ό), реtречере de mвлtъ вреmе вndева, saв dъinire în чева.

"Εγχρονος (ό, ή), ши adв: -χρόνως, (înпроt: de ἄχρονος) mърцinitв пе о вреmе хоtъrîtъ. de вnde 2) вреmелnікв. 3) чел че еste în timпвл saв flоареа sa, tîпъроsв. [ἐν, χρόνος].

"Εγχρυσος (ό, ή), înaврitв, saв копрinzъtорв de аврв. [ἐν, χρυσός]. [de вnde

'Εγχρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, înaврeзв, полеieskв, saв înвракв кв аврв.

'Εγ-χρώννυμι, biit: -ώσω, въпsеskв пъtрвns, пв în faцъ нвmaї; (fir:) întinъреskв.

'Εγ-χυλίζω, biit: -ίσω, префакв чева în zеаmъ, saв mвstв; saв (грешit în локв de ἐκχυλίζω) iaв mвstвл. [ἔγχυλος]. [de вnde

'Εγχύλισμα, (τὸ), zеаmъ, mвstв ешitв din чева.

"Εγχυλος (ό, ή), (ши adв:) -ύλως, (компр: -ότερος, ότατος) копрinzъtорв în sine (пелinsitв înкъ) de mвstвл sъв, пеvskatв. (везї ши ἔγχυμος). [ἐν, χυλός]. [de вnde

'Εγχυλόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Εγχυλίζω. [de вnde

'Εγχύλωσις, εως (ή),='Εγχύμωσις.

"Εγχυμα (τὸ), tорnъtвръ în чева; (iар прinч:) doktорie, че se tоаrnъ în пъtimашвл mъdвларв (п: ек: вреке, ши чл:), каре se опъреште (ка чеaiвл), ка sъ 'ї еаsъ sввstanцa. [ἐγχέω]. [de вnde

'Εγχυματίζω, biit: -ίσω, опъреskв о вврianъ (fакв чеaiв de ор че). [de вnde

'Εγχυματισμὸς (ό), опъrire de (fачеrе de чеaiв din) ор че. [ши

'Εγχυματιστὸς, ή, όν, fъквtв, saв de fъквt чеaiв.

"Εγχυμος (ό, ή), (компр: -ότερος, свпрл: -ότατος) zеmosв, mвstosв; (прin врm:) гвstosв. (везї ши ἔγχυλος). [de вnde

'Εγχυμόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Εγχυλόω, ши ἐγχυλίζω. [de вnde

'Εγχύμωμα (τὸ), ши

'Εγχύμωσις, εως (ή), îпnърцirea zеmiлор în mъdвлареле tрвпвлвї прin черкvлацie. (везї ши ἐκχύμωσις).

'Εγ-χύνω, (maї нов) în локв de ἐγχέω.

'Εγ-χυράζω (-ριάζω), biit: -άσω, =(saв греш: în локв de) ἐνεχυράζω.

"Εγχυσις, εως (ή), tорnаре, върsаре

înъзntpз : пзnepe de вinз шi чл: în пa-xapз. [шi

Ἐγχυτέον, nosit: aл лзї ἐγχέω. [шi

Ἔγχυτος (ὁ, ἡ), topnatз, saз de topnat în чeвa (spre опзpipe, saз fачepe de чeaiз). ‖ «Πλακοῦς — ». At: пpзжitзpз topnatз în tавз, saз în fopmз, op пpзжitз în зnt-делemnз, saз зntз (ка гогоашеле, шi чл:). [ἐγχέω].

Ἐγ-χυτρίζω, вiit: -ίσω, пзiз чeвa în oaлз; (npiнч:) adзкз în oaлз sînџe de жeptfe spre кзpзџipe de пзкatз. 2) лe-пздз, пpзпзdeskз (npin пзnepe în oaлз) пpзnкз de лa пaшtepea saз лeпздзtзpa лзї; (npin întind:) fакз a пepi. [de зnde

Ἐγχυτρισμὸς (ὁ), лзкpapea вepвзлзї ἐγ-χυτρίζω. [шi

Ἐγχυτρίστρια (ἡ), (femee) кape îшї лe-aпздз, saз înгpoaпз în oaлз пpзнчiї вa-stapzї, saз лeпздзtзpeлe. 2) кape adзnз în oaлз oaseлe apsзлзї moptз.

Ἐγ-χύω neîntp:== (din кape se depiвз зnїї timпї întpeвзinџaџї aї лзї) Ἐγχέω.

Ἔγχωμα (τὸ), пзmîntз пзsз înззntpз spre astзпape de вpe o гpoaпз, вaлtз, шi чл: [din

Ἐγ-χώννυμι, шi (pap) Ἐγχωννύω, вiit: -χώσω, зmплз (лaкз, вaлtз, шi чл:) кз пз-mîntз. «Χρόνῳ γεμὴν φαμὲν ὁλοσχερῶς ἐγ-χωσθήσεσθαι τήν τε Μαιῶτιν, καὶ τὸν Πόν-τον». Плв:

Ἐγ-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ==Συγχωρῶ, înгздзiз, daз вoe, saз вpeme. «Ὁ χρό-νος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι». Лs: 2) (de maї mзлte opї în a 3: пepз:) este кз пзtinџз, кзвenitз, notpiвitз, eptatз, npoвaвiлз, saз вpeme, oкaziе. «Οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μένειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀ-πολλυμένων τῷ λιμῷ». Ksn: «Οἷς τ' ἐγ-χωρεῖ ὑβρισταῖς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει». Лs: «Ἐγχωρεῖ γὰρ αὐτοὺς ἔνδον ὄντας καὶ ὑπεναντίον τι πρᾶξαι». En: Takt: «Μηδὲν ἐπείγου· ἔτι γὰρ ἐγχωρεῖ». Плt: «Περὶ τού-του καὶ ὕστερον ἐγχωρήσει εἰπεῖν». Is: «Γρά-ψαι νῦν περὶ πάντων οὐκ ἐγχωρεῖ». Sin: «Ἐνταῦθα ἐγχωρεῖ τὸ ἐπριάμην». Fpnх: îшї ape лoкзл.

Ἐγχώρηγος (ὁ, ἡ), (Biz:) (npiнч:) пiatpз de zidipe гзsitз пe лoкз, rata. (вeзї шi λογάς). ‖ (sзвst!) zidipe dintp' astfeл de пietpe шi вapз. [шi

Ἐγχώριος, α, ον, (шi adв:) -χωρίως, лoкзitopз (saз лзкpз fзкзtз) în џapз, пз-mînteanз. «Τὰ πνεύματα, ἅττ' ἂν εἴη τοῖ-ς ψυχροῖς τῶν τόπων ἐγχώρια». Tfp: «Νόμ: ἕπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν». Sof: (шi adв:) «Ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσ-σαλοί». Tзч: [шi

Ἔγχωρος (ὁ ἡ), noet: (pap) în лoкз de ἐγχώριος. [ἐν, χώρα].

Ἔγχωσις, εως (ἡ), зmплepe, astзпape de лaкз, вaлtз, шi чл: npin гpзmздipe de пзmîntз. «Ἐκκοπάς τε λόφων καὶ ἐγ-χώσεις κοιλάδων». Stp: [шi

Ἐγχωστήριος (ὁ, ἡ), foлositopз, saз în-demînatiкз лa astзпape de гpoaпз, saз лaкз, шi чл: [ἐγχώννυμι].

Ἐγὼ, (џen: ἐμοῦ, шi enглit: μου, dat: ἐμοὶ шi μοι, aк: ἐμὲ шi με; înd: nom: νῶι шi νὼ, џen: шi dat: νῶιν шi νῷν; îm: nom: ἡμεῖς. ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς) npon: пepз: de 1: пepз:) eз. «Τοιγὰρ ἐγὼ ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο». Iл: A. «Ἐγὼ μὲν οἶμαι». Ksn: (шi кomпзsз кз γε) вeзї ἔγωγε, (шi кз τοι) «Ἀλλ' ἐγώ τοι καὶ ἐπῳδὰς οἶδα». Ksn: (шi кз δή)). «Βούλεσθε οὖν ἀκοῦσαι τὸ τούτων αἴτιον; ἐγὼ δὴ φράσω». Dm: (шi maї emfant: înпpeзnз кз αὐτός). «Ὁ δ' αὐτὸς ἐγώ». Od: Φ. «Ναὶ μὰ τὸν αὐτὸν ἐμέ». Кaл: «Νῶϊ δ', ἐγὼ καὶ σύ». Лзч: «Ὡμολο-γήθη νῶϊν». Плt:

Ἔγωγα, Dop: în лoк: de

Ἔγωγε, At: în лoкз de ἐγώ; saз în-пзџin. «Ὡς ἔγωγε». Ksn: fiind кз eз чeл пзџinз; кît despre mine; saз întзp: în feлз de adв: «Τὴν ὕαλον λέγεις; — Ἔ-γωγε». Apstf: da, nepmit. (вeзї шi ἐγών).

Ἐγῷδα, At: în лoкз de ἐγὼ οἶδα.

Ἐγώλιος (ὁ), noet: în лoкз de αἰγώλιος.

Ἐγῷμαι, npin kontpaк: în лoкз de ἐγὼ οἶμαι.

Ἐγών, Dop: шi ἔγων, Eoл: în лoкз de ἐγὼ, saз ἔγωγε. «Ἐξ αὐλᾶς, ὦ μᾶτερ; — Ἐγών, ὦ τέκνα».

Ἐγώνα, ἐγώνη, Dop: (Beot:) în лoкз de ἐγώ.

Ἐγώνγα, Dop: în лoкз de ἔγωγε.

Ἐδάην, noet: пas: пeх: 2: de xoл: aл лзї διδάσκω.

Ἔδακον, пeх: 2: aл лзї δάκνω.

Ἐδάμην, noet: în лoкз de ἐδαμάσθην, пas: пeх: aл лзї δαμάζομαι.

Ἐδανός [ἔδω], == Ἐδώδιμος, de mîнкat. шi == кз...

Ἐδανὸς [ἥδομαι], ή, όν, noet: == Ἡδύς, dзлчe;

Ἔδαρ, ατος (τὸ), noet: (neîntp: npim: aл лзї εἶδαρ) == Ἔδεσμα, demînкape, xpaнз.

Ἔδαρθον, noet: пeх; aл лзї δαρθάνω.

Ἔδαρκον, noet: nex: 2: ал лꙋї δέρκομαι.

Ἐδασάμην, ші noet: ἐδασσάμην, mіж; nex: ал лꙋї δαίομαι.

Ἐδαφιαῖος, α, ον, кꙋвenitꙋ аштернꙋtꙋлꙋї dene жos, dene пъmîntꙋ. «Μάρμαρος —». Тцец: [ші

Ἐδαφίζω, віit: -ίσω, калкꙋ (ашezꙋ, netezeskꙋ) аштернꙋtꙋл dene жos. 2) (maї noꙋ) sꙋрпꙋ ла пъmîntꙋ, dъpîmꙋ. [ἔδαφος].

Ἐδάφιον (τὸ), dim: ал лꙋї ἔδαφος (2).

Ἐδαφιστήριον (τὸ), înspтꙋmîntꙋл (maїꙋл), кꙋ каре se netezesk, saꙋ se бъtъtopesk apiiле, ші чл: [ἐδαφίζω].

Ἐδαφίτης, ου (ὁ), ал аштернꙋtꙋлꙋї dene жos. [din

Ἔδαφος, εος -ους (τὸ), (цen: im: ἐδάφων) локꙋл, пе каре калкъ saꙋ sтъ чева; аштернꙋtꙋл de жos ал kaseї, ші чл: ; fꙋndꙋ (de mape, pîꙋ, ші чл:); (fir:) tekstꙋ, saꙋ opiцinaлꙋ de ꙋnꙋ skpisꙋ [ἕδος].

Ἔδδεισα, noet: în локꙋ de ἔδεισα, nex: ал лꙋї δείδω.

Ἔδεαι, noet: Еол: în локꙋ de (neîntp:) ἔδῃ a 2: sinr: neps: a лꙋї ἔδομαι.

Ἐδέατρος (ὁ), [ἔδομαι] îngpiжitopꙋл meseї împъpatꙋлꙋї (npinч: ал Пepsiлop), = Προγεύστης, (Fpanц:) officier de la bouche. (vezї ші ἐλέατρος).

Ἐδέγμην, ἔδεξο, ἔδεκτο, ἐδέγμεθα, ші чл: noet: in локꙋ de ἐδεδέγμην, neste-sъв: saꙋ ἐδεξάμην, nex: ал лꙋї δέχομαι.

Ἐδεδέατο, Ion: în локꙋ de ἐδέδεντο, 3: îm: neps: a nas: neste-sъв: ал лꙋї δέω. (легꙋ).

Ἐδεδήειν, noet: neste-sъв: ал лꙋї δαίω.

Ἐδεδίειν, neste-sъв: ал лꙋї δείδω.

Ἐδεδμέατο, Ion: în локꙋ de ἐδέδμηντο. 3: îm: neps: a nas: neste-sъв: ал лꙋї δέμω.

Ἐδεδοίκειν, neste-sъв: ал лꙋї δείδω.

Ἐδεήθην, nas: nex: 1: ал лꙋї δέομαι.

Ἐδέθην, nas: nex 1: ал лꙋї δέω (легꙋ).

Ἐδέθλιον, ші

Ἔδεθλον (τὸ), noet: = Ἕδος ші ἔδαφος; (npin întind:) касъ,

Ἔδει, 3: sinr: neps: de xot: ал лꙋї ἔδω.

Ἐδείδιμεν, noet: în локꙋ de ἐδεδίειμεν, 1: îm: neps: de neste-sъв: ал лꙋї δείδω.

Ἔδειμα, 1: sinr: neps: ал лꙋї δέμω.

Ἔδειξα, nex: 1: ал лꙋї δείκνυμι.

Ἔδεκτο, noet: vezї ἐδέγμην.

Ἐδέμεναι, Dop: în локꙋ de ἔδειν, înf: ал лꙋї ἔδω.

Ἔδες, 2: sinr: neps: de npeл:, ші

Ἔδεσκε, noet: 3: sinr: neps: de npeл: ал лꙋї ἔδω.

Ἔδεσμα, ατος (τὸ), бꙋкатъ, demînkape. [ἔδω].

Ἐδεσμάτιον, (τὸ), dim: ал лꙋї ἔδεσμα.

Ἐδεσματοθήκη (ἡ), локꙋ, ꙋnde se пꙋn în пъstpape бꙋкателе, къmаpъ. [ἔδεσμα, θήκη].

Ἐδεστέον, nosit: ал лꙋї ἔδω = ἐσθίω.

Ἐδεστής, οῦ (ὁ), mînкъtopꙋ de чева. (кꙋ цen:). [ші

Ἐδεστὸς, ή, όν, mînкаtꙋ, saꙋ de mînкаtꙋ. [ἔδω].

Ἐδῇ, 2: sinr: neps: a лꙋї ἐδοῦμαι, віit: ал лꙋї ἕζομαι.

Ἔδῃ, 3: sinr: neps: de sꙋn:, ші

Ἐδήδαται, Ion: în локꙋ de ἐδηδεσμένοι εἰσί, 3: îm: neps: a nas: neste-sъв:, ші

Ἐδήδεσμαι, nas:, ші

Ἐδήδοκα, akt; tpe: de кꙋ: ал лꙋї ἔδω = ἐσθίω,

Ἐδήδομαι, At: în локꙋ de ἐδήδεσμαι.

Ἐδηδὼς, noet: în локꙋ de ἐδηδοκὼς, tpe: de кꙋ: de naptч: ал лꙋї ἔδω.

Ἐδητὺς, ύος (ἡ), noet: Ion: in локꙋ de ἐδωδή.

Ἔδμεναι, noet: în локꙋ de ἔδειν, a mînка.

Ἐδνάζομαι, віit: -άσομαι, noet: = Ἐδνόω.

Ἔδνιος, α, ον, noet: каре se dъ ка dapꙋ înaintea nꙋnцeї. «Χιτών —». Esix: xaїnъ de mipeasъ, saꙋ de цinepe. [din

Ἔδνον (τὸ), [ἑδανὸς, saꙋ ἥδω] (npinч: nꙋmaї лꙋ îm:) dapꙋpiле, че se daꙋ de логоdnikꙋ логоdniчeї saле, saꙋ tатълꙋї eї maї 'nainte de nꙋntъ (dapꙋpiле de înaintea nꙋnцiї). 2) челе че daꙋ tinepiлop (soцї) npietenії. 3) (pap) zestpe.

Ἐδνοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, adꙋкꙋ dapꙋpї de nꙋntъ. [din

Ἐδνοφόρος (ὁ, ἡ), adꙋкъtopꙋ de dapꙋpї tinepiлop къsъtopiцї. [ἔδνα, φέρω].

Ἐδνόω -ῶ, віit: -ώσω, noet: înzestpezꙋ (fiїкъ); (npin întind:) логоdeskꙋ. [ἔδνον]. [de ꙋnde

Ἐδνωτής, οῦ (ὁ), noet: inzestpъtopꙋ. 2) neцitopꙋ. [ші

Ἐδνωτὸς, ή, όν, логоditꙋ (npîn dapꙋpї de nꙋntъ).

Ἐδοκεῦμες, Dop: în локꙋ de ἐδοκοῦμεν.

Ἐδολιοῦσαν, Беot: în локꙋ de ἐδολίουν, npeл: ал лꙋї δολιόω = Δολιεύομαι.

Ἔδομαι, віit: ал лꙋї ἐσθίω.

Ἔδον, noet: în локꙋ de ἔδοσαν, 3: îm: neps: de nex: 2: ал лꙋї δίδωμι.

Ἔδον, 3: îm: neps: de npeл:, ші

Ἔδοντι, Dop: în локꙋ de ἔδουσι, 3: îm: neps: de npeл:, ші

῎Εδοξα, пех: 1: ал лвї δοκέω.

Ἐδοξοέω -ῶ, виіt: -ήσω, чіоплеsкъ̆ statвъ. [ἕδος, ξέω].

῞Εδος, εος -ους (τὸ), (рар їn проz:) (прінч:) локъ̆, пе каре шаde, saъ̆ stъ чінева. (de ѫnde 2) skaѫnъ̆, жеџъ̆, tronъ̆. «Πάντες ἀνέσταν ἐξ ἑδέων». Іл: А. «Μέγα ἕδος Θεσσαλικὸν». Іпкр: (ші прін їntind: saъ̆ ел:) «Οὐχ ἕδος». Іл: Ч. пѫ е време de шеdepe. (везї ші ἕδρα). 2) локвінџъ, saъ̆ templѫ; (ші прін їntind:) statвъ (прінч: шеzъtoape). «Τὰ τῶν θεῶν ἕδη καὶ τοὺς νεὼς συλᾶν». Іsкр: «῞Εδος ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν». Аплп: «᾿Εξάψαντες τοῦ ἕδους κρόκην». Пл: «Τοῦ ἕδους κατακεκαλυμμένου τῆς ᾿Αθηνᾶς». Ksn: 4) (їn џеn:) вазъ̆, жосвл, пе каре stъm, = ῎Εδαφος. «Πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ γαῖα». Es: [ἕζομαι].

Ἐδοῦμαι, noet: виіt: ал лвї ἔζομαι.

῞Εδρα, ας (ἡ), локъ̆ de шеdepe, skaѫnъ̆. «᾿Αναπηδήσας ἐκ τῆς ἕδρας». Ksn: 2) локъ̆ кввіінчоsъ̆ (fіреsкъ̆, овічнвітъ̆) fіе-кървіа лвкрв. «᾿Εξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηχ᾿ ὅδε„. Евр: "᾿Εξ ἕδρας κινουμένης τῆς γνάθου„. Арst: "Τὴν ὀροφὴν κατιστᾶσιν εἰς ἕδραν„. Епгр: "Κὴν ἐκραγῇ ποτε τὸ ὕδωρ αὐτομάτως ἔξω, ἢ ταμών τις τὸ ὑποχόνδριον ἐκχέῃ, ἐφ᾿ ἕδρης ἔασι οἱ ὑδρωπιώδεες„. Apet: їntp᾿ ачееашї stape 3) (прін їntind:) їntіїіtate їn шеdepe. "Δώροις καὶ ἕδραις ἐγέραιρε». Ksn: 4) шеdepe; (fіr:) пелвкраре, піердере de време. "Τὴν ἐπὶ τοῦ δίφρου ἕδραν ἐπαινοῦμεν». Ksn: «Τῶν στρατιωτῶν ἀχθομένων τῇ ἕδρᾳ». Тѫч: «Οὐχ ἕδρας ἀκμή». Sof: (de ѫnde 5) (med:) їnfiџере. «῞Εδρη δὲ τοῦ βέλεος γίνεται ἐν τῷ ὀστέῳ». Іпкр: (везї ші ἐσφλάω). 6) seanџъ, saъ̆ adѫпаре de sfatъ̆. «Τὰς τῆς γερουσίας ἕδρας ἐν ῥηταῖς ἡμέραις γίνεσθαι.». D: Kas: 7) локъ̆ de шеdepe, локвінџъ. «Τίρυνθι ἔχει ἕδραν». Sof: їn Tipintъ̆ тръіеште. «Θεῶν ἕδρα». Esхл: templѫ, алtаръ̆. (везї ші ἕδος). 8) temeлie, піеdestaлъ̆. «Τοῦ δὲ μηχανήματος τετράγωνος ἦν ἡ ἕδρα». Пл: «῞Εδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τῆς γῆς, ἐπὶ τῆς ὁ νηὸς ἐπίκειται». Лч: (de ѫnde 9) шеzвтъ̆. «Αἱμοῤῥοΐδας ἐν τῇ ἕδρῃ». Іпкр: «᾿Εκ («Πρὸ) πίπτειν τὴν ἕδραν». Dsкр: а еші dosвл. «Εἶτα στραφέντες, καὶ τὰ περὶ τὴν ἕδραν γυμνώσαντες». Евst: (de ѫnde ші ᾿Αφεδρών). 10) еші tвpeле afаръ (skіpnъ). [ἕζομαι]. [de ѫnde

Ἑδράζω, виіt: -άσω, їnџепеnesкъ̆, їntemeїezъ̆ чева. ‖ (miж:) шеzъ̆.

῎Εδραθον, noet: їn локъ̆ de ἔδαρθον, пех: 2: ал лвї δαρθάνω.

Ἑδραῖος, α saъ̆ ος, ον, шеzъtopъ̆. «Βίος («Τέχνη)—». Епігр: ші Плd: «Ταῖς γυναιξὶ συμβαίνουσιν οἱ πόνοι ἰσχυρότεροι καὶ μάλιστα ταῖς ἑδραίαις». Арst: 2) їnџепепіtъ̆, пеmіпкаtъ̆. «Κλίνην ἑδραίην, ὅκως μηδὲν σείηται». Apet: «῾Εδραῖον ὥσπερ κύβον». Пл: «῞Υπνος —» Пл: [ἕδρα]. [de ѫnde.

Ἑδραιότης (ἡ), џепепіе; statopnічіе; пеmіпкъчівпе [ші

Ἑδραιόω -ῶ, виіt: -ώσω, = ῾Εδράζω, ашеzъ̆ tape, їnџепепеsкъ̆. [de ѫnde

Ἑδραίωμα (τὸ), spріжinъ̆ de їnџепепіре, saъ̆ їntъpіpe, temeлie.

Ἑδραίως, adв: џеапън, tape. [ἑδραῖος].

῎Εδρακον, noet: пех: ал лвї δέρκομαι.

῎Εδραμον, пех: 2: ал лвї δρέμω (пеїntр:) = Τρέχω.

῞Εδρανον (τὸ), noet: = [ἕδρα], жеџъ̆; локвінџъ; temeлie; spріжinъ̆.

῞Εδρασμα (τὸ), = ῾Εδραίωμα. [ші

Ἑδρασμὸς (ὁ), їnџепепіре, tape ашеzаре. [ші

Ἑδραστήριος (ὁ, ἡ), atінгъtopъ̆ de (їnлеsпіtopъ̆ ла) їnџепепіре, saъ̆ ашеzаре. [ші

Ἑδραστικὸς, ή, όν, = ῾Εδραστήριος. [ἑδράζω].

Ἑδρεύω, виіt: -εύσω, шеzъ̆, локвіеsкъ̆. [ші

Ἑδρήεις, εσσα, εν, noet: їn локъ̆ de ἑδραῖος. [ші

Ἑδριάω, виіt: -άσω, noet: = ᾿Εδράζω, пвіъ̆ съ шеазъ. ‖ (maї овічпвітъ̆ miж:) шеzъ̆. [ші

Ἑδρικὸς, ή, όν, кввепіtъ̆ ла [ἕδρα], = ῾Εδραστήριος.

῞Εδριον (τὸ). dim: ал лвї ἕδρα. 2) = Συνέδριον.

Ἑδριόων, ωσα, όων, noet: їn локъ̆ de ἑδριάων пар†ч: [ші

Ἑδριόωντο, noet: 3: їm: перs: а прел: лвї ἑδριάομαι.

Ἑδρίτης, ου (ὁ), = ῾Ικέτης, шеzъtopъ̆ кв череpe ръгъtoape. [ἕδρα].

Ἑδροδιαστολεὺς, έως (ὁ), іпstp: хірврџ: каре deslвпъ, deskide шеzвтвл. [ἕδρα, διαστέλλω].

Ἑδροστρόφος (ὁ, ἡ), їnвірtіtopъ̆ de skaѫпвл съъ̆ (прін врт: de чел че шаde їnдъpіt de dinsвл); saъ̆ stpъmвtъtopъ̆ de алтвл depe skaѫnъ̆. (епіt: ал лвпtъtopілор). [ἕδρα, στρέφω].

῎Εδυν, (υ, лвпгъ̆) 1: sінг: перs: а пех: 2: ші ‖ (υ, skвртъ̆) noet: їn локъ̆ de ἔδυσαν, 3: їm: перs: de ачелаші timпъ̆ ал лвї δύω.

῞Εδω, виіt: ἔδομαι, saъ̆ (рар) ἐδοῦμαι.

noet: în локꙋ de ἐσθίω, тъпînкꙋ; poзꙋ; (fir:) пръпъdeskꙋ, topeskꙋ. [de ꙋnde

Ἐδωδὴ (ἡ), хрanъ, mînкаре. [de ꙋnde

Ἐδώδιμος, η saꙋ ος, ον, de mînкat, saꙋ ꙋꙋnꙋ de mînкаре. [шi

Ἐδωδὸς (ὁ, ἡ), mînкъчоsꙋ.

Ἔδωκα, пex: 1: ал лꙋї δίδωμι.

Ἐδωλιάζω, вiit: -άσω, ашeзꙋ чева d'a-sꙋпра лꙋї ...

Ἐδώλιον (τὸ), (în џen:) skaꙋnꙋ, вапкъ (maї кꙋ seamъ) de вîsлашї (везї Apst: тек: пров: 6:), saꙋ de teatpꙋ. 2) noet: локꙋinцъ. «Νυμφικὸν, ἢ Πωλικὸν ἐδώλιον». Esx: къmаръ de mireasъ, saꙋ локꙋinцъ de femeї. (Тꙋрч: харемꙋ). [шi

Ἔδωλον (τὸ), noet: (преа рар) în локꙋ de ἐδώλιον. [ἕδος].

Ἐὲ, saꙋ ἔε, noet: în локꙋ de ἕ, ἑαυτὸν, (везї Οὗ).

Ἔεδνον, ἐεδνόω, ἐεδνωτής, noet: în локꙋ de ἕδνον, шi чл:

Ἐέδμεναι, noet: în локꙋ de ἔδμεναι = ἐσθίειν.

Ἐείδομαι, вiit: ἐείσομαι, noet: = Εἴδομαι.

Ἔειδον, noet: Ion: în локꙋ de εἶδον.

Ἐείκοσι, ἐεικοστὸς, шi чл: Ion: în локꙋ de εἴκοσι, шi чл:

Ἐείλεον, noet: Ion: în локꙋ de εἴλεον, прел: ал лꙋї εἰλέω.

Ἐεῖο, noet: în локꙋ de οὗ, ἑαυτοῦ.

Ἔειπα, noet: în локꙋ de εἶπα.

Ἔειπον, noet: în локꙋ de εἶπον.

Ἐείρω, (гъръ вiit:) noet: Ion: în локꙋ de εἴρω.

Ἔεις, noet: în локꙋ de εἷς, ꙋnꙋл sinгꙋрꙋ.

Ἐεισάμην, noet: пex: 1: ал лꙋї εἴδομαι, saꙋ ал лꙋї εἶμι.

Ἐεισάμην, noet: în локꙋ de εἰσάμην, miж: пex: 1: ал лꙋї ἕννυμι.

Ἐέλδομαι, (гъръ вiit:) noet: Ion: în локꙋ de ἔλδομαι.

Ἐέλδωρ (τὸ), nedeкл: noet: Ion: în локꙋ de ἔλδωρ.

Ἔελμαι, (de ꙋnde партч: ἐελμένος) пas: tpe: de кꙋ: ал лꙋї εἴλλω.

Ἐέλπομαι, (гъръ вiit:) noet: în локꙋ de ἔλπομαι.

Ἔελσαι, 2: sinг: пeps: a пas: tpe: de кꙋ: de xot:, шi

Ἐέλσαι, пex: de înf: ал лꙋї Εἴλλω.

Ἐένδυνεν, noet: în локꙋ de ἐνέδυνεν, saꙋ ἐνέδυ, прл: saꙋ пex: ал лꙋї ἐνδύω.

Ἐέργαθεν, noet: 3: sinг: пeps: de прел:, шi

Ἐεργμέναι, fem: îm: nom: de пas: tpe: de кꙋ: ал партч: лꙋї ἐργάθω.

Ἐέργμεναι, Dop: în локꙋ de ἐέργειν, inf: ал лꙋї

Ἐέργνυμι, saꙋ ἐέργω, вiit: ἐέρξω, Ion: în локꙋ de εἴργνυμι, saꙋ εἴργω.

Ἐερμένος, η, ον, noet: пas: tpe: de кꙋ: de партч: ал лꙋї εἴρω.

Ἐέρση (ἡ), noet: în локꙋ de ἔρση, роъ, =Δρόσος.

Ἐερσήεις, εσσα, εν, noet: în локꙋ de ἐρσήεις, =Δροσερός.

Ἔερτο, noet: 3: пeps: sinг: de пas: neste-съв: ал лꙋї εἴρω.

Ἐέρχατο, Ion: 3: îm: пeps: de пas: neste-съв: ал лꙋї εἴργω.

Ἔες, noet: în локꙋ de ἦς, saꙋ ἦσθα, 2: sinг: пeps: de прел: ал лꙋї εἰμί.

Ἐέσσατο, noet: în локꙋ de εἵσατο, 3: sinг: пeps: de miж: пex:, шi

Ἐέσθω, noet: în локꙋ de εἵσθω, 3: sinг: пeps: a пas: tpe: de кꙋ: de порꙋпч:, шi

Ἔεστο, în локꙋ de εἷστο, 3: sinг: пeps: a пas: neste-съв: ал лꙋї ἕννυμι.

Ἕζομαι, вiit: ἑδοῦμαι, noet: în локꙋ de καθέζομαι, шeзꙋ. ‖ пex: εἷσ (saꙋ ἕσ, saꙋ ἑεσ)άμην se ia de акт:. (везї ἕζω).

Ἐζύγην, пas: пex: 2: ал лꙋї ζεύγνυμι.

Ἕζω, neîntpeв: акт: ал лꙋї ἕζομαι, (de ꙋnde пex: εἷσα, saꙋ ἕσσα) noet: пꙋiꙋ sъ шeazъ, saꙋ ашeзꙋ; intemeiezꙋ, шi чл: (везї шi ἱδρύω).

Ἔζων, ης, η, ῶμεν, ῆτε, ων, прел: ал лꙋї ζάω.

Ἔη, noet: în локꙋ de ἦ, 3: sinг: пeps: de sꙋn: ал лꙋї εἰμί.

Ἐῇ, dat: sinг: fem: ал лꙋї ἑός.

Ἔηκα, noet: în локꙋ de ἧκα, пex: 1: ал лꙋї ἵημι.

Ἔην, noet: în локꙋ de ἦν, прел: ал лꙋї εἰμί.

Ἐήνδανον, noet: în локꙋ de ἥνδανον, прел: ал лꙋї ἁνδάνω.

Ἐῆος, noet: în локꙋ de ἐέος, џen: sinг: ал лꙋї Ἐΰς.

Ἑῆος, noet: în локꙋ de ἑοῦ, џen: sinг: ал лꙋї ἑός.

Ἔης, noet: în локꙋ de ἦς, 2: sinг: пeps: a прел: лꙋї εἰμί.

Ἔης, Ion: în локꙋ de

Ἐῆς, џen: sinг: fem: ал лꙋї ἑός.

Ἔης, noet: în локꙋ de ἧς, џen: sinг; fem: ал лꙋї ὅς.

Ἤσθα, noet: în локȣ de ἦσθα, 2: sinr: neps: a прел: de хоt:, ші

Ἤησθα, noet: în локȣ de ἦς, 2: sinr: neps: de през: ал ѕѫп: лѕї εἰμί.

Ἐήσθην, noet: în локȣ de ἥσθην. 3: ind: neps: de прел: ал лѕї ἧμαι. шеzȣ.

Ἔησι, Ion: în локȣ de ᾖ, 3: sinr: neps: de ѕѫп: ал лѕї εἰμί.

Ἐῆσι, Ion: în локȣ de ἑαῖς, dat: im: fem: ал лѕї ἑός.

Ἔησον, Ion: în локȣ de ἔασον, nex: 1: de порѕпч: ал лѕї ἐάω.

Ἔητε, noet: în локȣ de ἦτε, 2: im: neps: a nex: 2: de ѕѫпѕѕȣ ал лѕї ἵημι.

Ἔθ', în anostp: (maї 'nainte de вок: asnip:) în локȣ de ἔτι.

Ἔθακα, Dop: în локȣ de ἔθηκα, nex: 1: ал лѕї τίθημι.

Ἔθαλον, noet: nex: 2: ал лѕї θάλλω.

Ἔθανον, nex: 2: ал лѕї θνήσκω.

Ἐθὰς, άδος (ὁ, ἡ), (кѕ цen: ші pap кѕ dat:) овічнѕітȣ. [ἔθος].

Ἔθειρα, ας (ἡ), noet: (прінч: ла im:) пърѕл капѕлѕї; коамъ (de калȣ, ші чл:). 2) аце de шофранȣ. [ἐθείρω].

Ἐθειράζω, biit: -άσω, noet: amȣ пърȣ лѕнгȣ în капȣ; îngріжeskȣ de пърѕл капѕлѕї. [din

Ἐθειρὰς, άδος (ἡ), noet: în локȣ de [ἔθειρα].

Ἐθείρω, (fъръ biit:) [θέρω == θεραπεύω] îngріжeskȣ, кѕltiвȣ; înnodoбeskȣ. 2) [ἔθος] sîntȣ овічнѕітȣ ла чева.

Ἐθεὶς, εῖσα, έν, noet: nas: nex: 1: de naptч: ал лѕї ἵημι.

Ἐθελακρίβεια (ἡ), калitatea лѕї ....

Ἐθελακριβὴς, έος (ὁ, ἡ), boitopȣ de a fi (saȣ a se apъta) eksaktȣ. [ἐθέλω, ἀκριβής].

Ἐθελάστειος (ὁ, ἡ), boitopȣ de a fi (saȣ a se apъta) чiвiлitȣ, saȣ noлitiчitȣ. [ἐθέλω, ἀστεῖος].

Ἐθέλεσκον, noet: прел: ал лѕї ἐθέλω.

Ἐθέλεχθρος (ὁ,ἡ), din връжтъшie boitopȣ de ръȣ кѕїва. [ἐθέλω, ἔχθρα]. [de ѕnde

Ἐθελέχθρως, adв: кѕ връжтъшаскъ воinцъ, saȣ disnosiцie pea asѕnpa кѕїва.

Ἐθέλημος, ου, noet:, ші

Ἐθελήμων, ονος (ὁ, ἡ), boitopȣ, чел de вѕнъ вое, saȣ boiosȣ. [ἐθέλω]. [de ѕnde

Ἐθελήμως, adв: noet: de (кѕ) вѕнъ вое.

Ἐθέλησθα, Еол: în локȣ de ἐθέλῃς, 2:, ші

Ἐθέλῃσι, Ion: în локȣ de ἐθέλῃ, 3: sinr: neps: de ѕѫп: ал лѕї ἐθέλω.

Ἐθελοακρότης (ἡ), (maї noȣ ші neanp:) în локȣ de ἐθελακρίβεια. [ἐθέλω, ἄκρος].

Ἐθελοδουλεία (ἡ), каѕtъ ἐθελοδουλία.

Ἐθελοδουλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ (saȣ мъ fѕкȣ) de вѕнъ вое ровȣ. [ші

Ἐθελοδουλία (ἡ), ровie de вѕнъ вое. [din

Ἐθελόδουλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δούλως, de вѕнъ вое ровȣ, saȣ ровitȣ. [ἐθέλω, δοῦλος].

Ἐθελοθρησκεία (ἡ), реліџie, че 'ші formeazъ чinева dѕne воеа sa; (прin întind:) sѕnepstiџie. [ші

Ἐθελοθρησκέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕpmezȣ ѕneї реліџiї formate dѕne ал meȣ капрічiȣ; sîntȣ sѕnepstiџiosȣ. [din

Ἐθελόθρησκος (ὁ, ἡ), formъtopȣ шieшї de реліџie; (прin întind:) foapte реліџiosȣ; (прin ѕpm:) sѕnepstiџiosȣ. [ἐθέλω. θρῆσκος].

Ἐθελόθυτος (ὁ, ἡ), жертfitȣ de вѕнъ воеа sa. [ἐθέλω, θύω].

Ἐθελοκακέω -ῶ, biit: ήσω, sîntȣ, saȣ мъ fакȣ din a mea вое ръȣ, saȣ nebiteazȣ (прінч: ка ostашȣ); saȣ dinadins în nisma кѕїва нѕ 'mї înnлineskȣ datopiiлe. [ἐθελόκακος]. [de ѕnde

Ἐθελοκάκησις, εως, ші

Ἐθελοκακία (ἡ), a fi, saȣ a se fаче чineва...

Ἐθελόκακος (ὁ, ἡ), (ostашȣ) каре de вѕнъ воеа sa se noaptъ ръȣ în înnлiniрea datopiiлор saлe, saȣ se apатъ nebiteazȣ în pesboiȣ. [ἐθέλω, κακός]. [de ѕnde

Ἐθελοκάκως, adв: кѕ реа воinцъ, saȣ кѕ вiклenie ші nекредinцъ npeкѕџetатъ ші de вое.

Ἐθελοκίνδυνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δύνως, чел че de вѕнъ вое se apѕнкъ în npimeжdie. [ἐθέλω, κίνδυνος].

Ἐθελοκωφέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ npefакȣ de вое sѕpdȣ. [din

Ἐθελόκωφος (ὁ, ἡ), чел че de вое se npefаче a fi sѕpdȣ. [ἐθέλω, κωφός].

Ἐθελοντεί, ші

Ἐθελοντηδὸν, ші

Ἐθελοντήν, adв: == Ἐθελοντί. [ші

Ἐθελοντὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локȣ de

Ἐθελοντής, οῦ (ὁ), чел че fаче чева (прінч: se înpoлeazъ în oштipe) de воеа sa, волontipȣ. [ші

Ἐθελοντί, adв: dintp' a sa вѕнъ вое. [ші

Ἐθελοντίς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕї ἐθελοντής. [ἐθέλω].

Ἐθελοπονία (ἡ), boipe, iѕвipe de ostenеалъ. [din

Ἐθελόπονος (ὁ, ἡ), ==Φιλόπονος, boitopȣ

de a osteni. «Οὕτως ἄρα τοῖς μύρμηξι τὸ ἐθελουργὸν καὶ ἐθελόπονον πάρεστιν». [ἐθέλω, πόνος].

'Εθελόπορνος (ὁ, ἡ), кѕрвitѕ̆, saѕ̆ кѕрварѕ̆ de бѕнъ воe. [ἐθέλω, πόρνος].

'Εθελοπρόξενος (ὁ, ἡ), чел че de воea sa (fapъ a fi pîndѕitѕ̆) se faче konsѕлѕ̆ (Tѕч: Γ'. 70). [ἐθέλω, πρόξενος].

'Εθελορήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), de sine алesѕ̆ opatopѕ̆. [ἐθέλω, ῥήτωρ].

'Εθελόρμητος (ὁ, ἡ), = Αὐθόρμητος. [ἐθέλω, ὁρμάομαι].

'Εθελοσέβεια (ἡ), пpefъкѕtъ, ші fъцарnікъ пietate. [ἐθέλω, σέβας].

'Εθελοσοφία (ἡ), каліtatea лѕї ...

'Εθελόσοφος (ὁ, ἡ), boitopѕ̆ de a se пъpea (fъpъ a fi) înцелentѕ̆. [ἐθέλω, σοφός].

'Εθελοσφαγέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ înжѕnгiѕ̆ de бѕнъ воe. [ἐθέλω, σφαγή].

'Εθελότρεπτος (ὁ, ἡ), stъпînѕ̆ de sine de a se skimба, saѕ̆ a se пpefaче dѕпe воea sa. [ἐθέλω, τρέπομαι].

'Εθελουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѕкрезѕ̆ de воea mea.

'Εθελουργία (ἡ), a fi чineва..

'Εθελουργὸς (ὁ, ἡ), воîtopѕ̆, iѕвitopѕ̆ de лѕкрape, ='Εθελόπονος. [ἐθέλω, ἔργον].

'Εθελούσιος (ὁ, ἡ), чел че faче чева кѕ воea sa. [ἐθέλω]. [de ѕnde

'Εθελουσίως, adв: = 'Εθελοντί.

'Εθελοφιλόσοφος (ὁ, ἡ), = Δοκησίσοφος, воitopѕ̆ de a se apъta fiлosofѕ̆ (fъpъ a fi). [ἐθέλω, φιλόσοφος].

'Εθελοψυχέω -ῶ, віit: -ήσω, =Φιλοψυχέω, sîntѕ̆ iѕвitopѕ̆ de віацъ. [ἐθέλω, ψυχή].

'Εθέλω, віit: ἐθελήσω, (пpeл: ἤθελον, пex: ἠθέλησα, tpe: de кѕ: ἠθέληκα) = Θέλω, воieskѕ̆. «Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν». Od: Γ. «Οὐδεὶς ἠθελήκει μάχεσθαι». Ksn: «Σύμπλους ἐθελήσαντας αὐτοὺς ἐπηγόμην». Лѕч: «'Εθελήσεις τί μοι σὺν, ἤν σου δέ τι δεηθῶ»; Apstf: 2) iѕвeskѕ̆, dopeskѕ̆; amѕ̆ mѕлцѕmipe. «Ζεύς τοι δοίη, ὅ,τι μάλιστα ἐθέλεις». Od: Σ: «Φράζεαι ὅσσ' ἐθέλησθα». Iл: A. «Κλῆρος, ὅν ἄρ' ἤθελον αὐτοί». Iл: H. «Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ»; Sof: 3) rîndeskѕ̆ чева de sirѕpѕ̆, пpetinzѕ̆. «Σέβουσί τε ὑπερφυῶς 'Απόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες». Epd: «'Εθέλουσι δὲ τὴν 'Ρέαν εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι τὸ ὄρος». Пaѕs: 4) почiѕ̆, sîntѕ în stape. «Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον». Iл: N. «Ζέε δ' ὕδωρ, οὐδ' ἔθελε προρρέειν, ἀλλ' ἴσχετο». Iл: F: «Τὰ ἐγχώρια οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν», Плt: «'Ησσημένων ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιαι εἶναι». Tѕч: »Τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι». At: «Γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν». Ep: ва sъ zікъ, însemneъzъ. 5) (în a 3: пэps:) ape a fi, este кѕ пѕtinцъ a se faче. «Εἴπερ οὗτος σ' ἐθέλει κρατῆσαι». Apstf: «Εἰ ὧν δὴ ἐθελήσῃ ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον ὁ Νεῖλος». Ep: «Εἰ ἐθέλει τι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι». Ep: daка пѕ цi se ва întîmпла чева înпpotiвъ (вeziї ші βούλομαι, ші θέλω).

"Εθεμεν, ετε, εσαν, îm: ал пex: 2: ,ші

'Εθέμην, miж: пex: 2: ал лѕї τίθημι.

"Εθεν, поet: în локѕ̆ de οὗ, ἑαυτοῦ, цen: de pesfp: пpoп:

"Εθευ, Dop: în лоъѕ̆ de ἔθου, 2: sinг: пeps: a miж: пex: 2: ал лѕї τίθημι.

'Εθηεύμεσθα, Ion: în локѕ̆ de ἐθεώμεθα, 1: îm: пeps: de пpeл:, ші

'Εθηήσαντο, Ion: în локѕ̆ de ἐθεάσαντο, 3: îm: пeps: de пpeл:, ші

'Εθηῆτο, Ion: în локѕ̆ de ἐθεᾶτο. 3: sinг: пeps: de пpeл: ал лѕї θεάομαι.

"Εθηκα, пex: 1:, ші

'Εθήκαο, поet: în локѕ̆ de ἐθήκω, 2: sinг: пeps: a miж: пex: 1: ал лѕї τίθημι.

"Εθηλα, пex: 1: ал лѕї θάλλω.

'Εθημοσύνη (ἡ), поet: обiчeiѕ̆. [din

'Εθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: (кѕ цen:) обiчпѕitѕ̆. [ἔθος].

"Εθην, (sѕвц:) пex: 2: (пѕцin întpeв: în sinг:) ал лѕї τίθημι.

"Εθην, (asпip:) пas: пex: 2: (întp: пѕmaї în komп:) ал лѕї ἵημι.

'Εθίζω, віit: -ίσω, (пpeл: εἴθιζον, пex: εἴθισα, ші пas: εἰθίσθην, tpe: de кѕ: εἴθισμαι) обiчпѕieskѕ̆; (iap in tpe: de кѕ: ші пex:) sîntѕ̆ обiчпѕitѕ̆. [ші

'Εθικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopѕ̆ de обiчeiѕ̆. [ші

"Εθιμος (ὁ, ἡ), че este обiчпѕitѕ̆, saѕ̆ se faче din обiчeiѕ̆ (пpinч: în пeѕtpѕ). «"Εθιμον». обiчeiѕ̆ ал локѕлѕї, datinъ. [ἔθος]. [de ѕnde

'Εθίμως, adв: din обiчeiѕ̆, saѕ̆ dѕпe вpe o datinъ локалъ.

"Εθισμα (τὸ), op че este обiчпѕitѕ̆, saѕ̆ de обiчпѕit; обiчeiѕ̆ fъкѕtѕ̆, = "Εθιμον. [ші

'Εθισμὸς (ὁ), обiчпѕipe; ші="Εθισμα, ші "Εθιμον. [ші

'Εθιστέον, пosit: ал лѕї ἐθίζω. [ші

'Εθιστὸς, ἡ, ὸν, кape se добîndeште, saѕ̆ se поate добîndi din обiчпѕinцъ. [ἐθίζω].

'Εθναγὸς, поet: [ἔθνος, ἄγω] în локѕ̆ de

'Εθνάρχης, ου (ὁ), къпetenie, гѕвepna-

topѕ̆ de nauie. [ἔθνος, ἄρχω]. [de ѕnde

'Εθναρχία (ἡ), demnitate de гѕвернаторѕ̆ (saѕ̆ гѕвернаре) de nauie.

Ἔθναρχος (ὁ), = 'Εθνάρχης.

'Εθνηδὸν, adв: în (saѕ̆ dѕпе) nauiï; saѕ̆ întр' o întreагъ nauie (прекѕт se afлъ). [ші

'Εθνικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, nauionaлѕ̆; (ла Ιѕdeï) = 'Αλλόφυλος; (ла Xpistianї) некрезътopѕ̆ în Xpistosѕ̆; (iap пpінч:) idoлолатpѕ, пъгînѕ̆. [ші

'Εθνίτης, ου (ὁ), чел de ачееаші nauie. [ἔθνος].

'Εθνοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), stъпînitopѕ̆ de ѕna, saѕ̆ de toate nauiiле. [ἔθνος, κρατέω].

'Εθνόμυθος (ὁ, ἡ), (Бisep:) копрinzъtopѕ̆ de faвѕле пъгînешті. [ἔθνος, μῦθος].

'Εθνοπάτωρ, ορος (ὁ), пъpinte, începъtopѕ̆ de nauie. [ἔθνος, πατήρ].

'Εθνόπληκτος (ὁ, ἡ), isвitopѕ̆, atъкътopѕ̆ de o întreагъ nauie. [ἔθνος, πλήττω].

Ἔθνος [ἔθος], εος -ους (ὁ), (în иen: ші noet:) mѕлиme de oamenї, saѕ̆ doвitoaче, чipadъ, tѕpшъ, ші чл:. «Στῆ δ' ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων». Ιл: Ζ. «Βοῶν («Μελισσῶν, «Χοίρων, «Χηνῶν, «Ἰχθύων) ἔθνεα». Ткр: «Ἔθνεα νεκρῶν». Od: Λ: 2) (despre oam: în иen:) neamѕ̆, saѕ̆ nauie; (iap партік: ла Atenъ) = Τριττύς. «Βρότεον ἔθνος». Пind: «Ἔθνη ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν». Тѕч: 2) чeatъ, pîndѕ̆ (класѕ̆) de oamenї. «Οἶσθά τι ἔθνος ἠλιθιώτερον ῥαψῳδῶν». Ksn: «Τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος». Apst: 4) (Skp:) пъгînѕ̆, idoлолатpѕ̆. «Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε».

'Εθνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopѕ̆, stpeжѕitopѕ̆ de nauie, saѕ̆ nauiї. [ἔθνος, φύλαξ].

Ἔθορον, пех: 2: ал лѕї θρώσκω.

Ἔθος [ἔθω], εος -ους (τὸ), oвічеiѕ̆. «Εἰμὶ (saѕ̆ «Γίνομαί τινι) ἐν ἔθει». mъ oвічпѕiesкѕ̆ кѕ чева. «Ὁ σεισμὸς οὐχ ὁμοίως θορυβεῖ τοὺς ἐν ἔθει τούτου γενομένους». Skst: «Ταῦτα γὰρ ἐν ἔθει τῇ πόλει πρότερον ἦν». Чічр: «Ἐξ ἔθους, adв: = Συνήθως.

Ἔθου, în лoкѕ̆ de ἔθεσο. 2: sinг: пеps: de miж: пех: 2: ал лѕї τίθημι.

Ἔθραξα, în лoкѕ̆ de ἐτάραξα, пех: 1: ал лѕї ταράσσω.

'Εθρέφθην, пas:, ші

Ἔθρεψα, akt: пех: 1: ал лѕї τρέφω.

'Εθρηνεῦσαν, Беot: saѕ̆ Алекsdp: în лoкѕ̆ de ἐθρήνουν, 3: îm: пеps: de през: ал лѕї θρηνέω.

Ἔθω, пеintp: през: ал лѕї εἴωθα, iap noet: întpeв: пѕmaї în партч: ἔθων. «Κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων. Iл: I. fъчеа реле mѕлte din oвічпѕinuъ; ші ἔθοντες. «Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες». Iл: Π. oвічпѕiesк a întъpîta.

Εἰ, ші (maї' naînte de enгл:) εἴ, конiѕпк: sѕпos: saѕ̆ ѕnitiвъ (eкsпpimînd ѕпѕ̆ înкinѕitѕ̆, iap пѕ din чepкape кѕnoskѕtѕ̆ înuелеsѕ̆; dѕпе ачеasta se deoseвеште de ἐάν. se aкopd: пpінч: кѕ nofl: saѕ̆ xot: ші pap кѕ sѕп: în лoкѕ̆ de ἐάν, ші se eкsпл: пpin) daка. «Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἤμην, Διογένης ἂν ἤμην». Пл: «Εἰ μὲν δώσουσιν..., εἰ δέ κε μὴ δώωσιν». Iл: A. «Τοῦ δ' ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν». Iл: Υ. «Εἰ μετ' ἀληθείας τις σκοποῖτο». Dm: «Ἄλλως τε καὶ εἰ (алuiї ἦν) ξυστῶσιν αἱ πόλεις». Тѕч: «Εἴτε τις ἄῤῥην, εἴτε τις θῆλυς ᾖ». Плt: ‖ (ѕnindѕse кѕ felѕpite aлte партікѕле modifiкъ saѕ̆ a sa пpoпpie însemnape, saѕ̆ a челорл-aлte, ші пpin ѕpm: se ia 2) în însemnape de îndoiaлъ (maї кѕ seamъ dѕпе верві штiinuiвї). «Σάφα οὐκ οἶδ', εἰ Θεὸς ἐστίν». Iл: Ε: «Οἱ μὲν παθόντες ἄδηλον ἦν, εἰ ἀδίκως ἐτετιμώρηντο». Тѕч: «Πειρᾷ μου, εἰ μέμηνα». Лѕч: (de ѕnde 3) întpeвъtiвъ, saѕ̆ mipatiвъ, oape, пѕ кѕmва. «Ἐρωτῶντες, εἰ λῃσταὶ εἰσί.». Тѕч: «Ἐν τῷ ἑκατονταετεῖ γενήσεται υἱός». Skp: «Εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ». Skp: 4) însemnъt: de пpічinъ, (ші se eкsпл: кînd пpin) къчї, fiind къ, (кînd пpin) къ, кѕm, (кînd пpin) dѕпе че. «Ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον». Iл: A. «Εἰ πρὸς τοῦτο σιωπᾶν ἥδιόν σοι, σὺ δὲ τόδε γε εἰπὲ. Лѕч: «Δεινὸν ποιούμενοι, εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφίσι μὴ εἴσονται» Тѕч: «Καὶ ἔπειτα θαυμάζω, εἴ μοι ἀπεστᾶσι». Ep: «Ἔκλαιον, οὐκ εἰ τεθνηξοίμην». Sin: 5) nedefinitiвъ (кѕ nedefinit: пpon: ші кѕ adв: timп: saѕ̆ лoк: saѕ̆ калifiк:) «Εἴ τις». «Εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον». «Εἴ τῳ ἱκανὸς τεκμηριῶσαι». Тѕч: «Εἴ ποτ' ἔην γε». Om: «Εἴ που. «Εἴ πως, ші чл:. 6) eкчenl: (înпpeѕпъ кѕ μή) afapъ пѕmaї daка. «Εἰ μὴ «Εἰ δὲ μή, ші чл: 7) înпpot:: înпpeѕпъ кѕ καὶ, кѕ toate къ. «Μέμνησ' Ὀρέστου, κ' εἰ θυραῖος ἔσθ' ὅμως». Esxл: «Καὶ εἰ μάλα καρτερὸς ἐστιν, αἰπύ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι». Iл: N: (вezї ші εἰ καὶ). 8) nofl: (înпpeѕпъ кѕ γὰρ) în лoкѕ̆ de εἴθε. «Εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς εἴην» Iл: N. «Εἰ γὰρ γένοιτο». Ksn: Εἰ γὰρ ὤφελον οἷοί τε εἶναι». Плt: (вezї ші αἴ). 9) îndemn: «Εἴ δ' ἄγε μοι νημερτέα μυθήσασθε». Iл: Z. 10) înпѕuin: înпpeѕпъ кѕ ὡς, ὥσπερ, «Ὡς εἰ, «Ὡς ἂν εἰ, «Ὥσπερ εἰ. «Ὥσπερ

ἄν εἰ, ші чл: (челе maĭ мѫлte desпрѫ a-
чestea везĭ ла локѫл лор fie-каре).

Εἶ, 2: sinг: перs: de през: ал хot: лѫĭ εἰμί.

Εἶ, ші εἷς, 2: sinг: перs: de през: ал хot:, ші

Εἶ, поеt: în локѫ de ἴθι, порѫнч: ал лѫĭ εἶμι.

Εἶ, поеt: în локѫ de εἴητε.

Εἶα [ἔα], întepiекціе îndемнѫtivѫ, Aide! de! «Εἶα μάλα». Apstf: (de ѫnde ші maринаріĭ гречĭ de акѫм stpigѫ, eĭa моla! eĭa лesa!).

Εἶα, 3: sinг: перs: a прел: кѫĭ ἐάω.

Εἶα, ας (ἡ), eapвѫ.

Εἰάζω, віit: -άσω, поеt: stpigѫ [εἶα], (пріп ѫpm:) = Παρακελεύομαι, îndемнѫ. (везĭ ші Αἰάζω).

Εἴακα, tpe: de кѫ: ал лѫĭ ἐάω.

Εἰαμενή (ἡ), поеt: лівеde de лîнгѫ апѫ, лѫпкѫ (локѫ вѫлtosѫ de пѫшѫпе). [εἶα, μένω].

Εἰ(Εἰ)ανὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локѫ de ἑανός.

Εἴαντο, поеt. în локѫ de ἧντο, 3: îm: перs: a прел: лѫĭ ἧμαι.

Εἶαρ, αρος (τὸ), поеt; în локѫ de ἔαρ. [de ѫnde

Εἰαρινὸς, ἡ, όν, ші

Εἰαρόεις, εσσα, εν, поеt: în локѫ de ἐαρινός.

Εἰαρόμασθος (ὁ, ἡ), поеt: (femeie) чеа кѫ fpѫmoase (fpaцеde) ціце. [εἶαρ, μασθὸς =μαστός].

Εἰαροπότης, ου (ὁ), поеt: în локѫ de αἱμοπότης. [ἔαρ, πίνω].

Εἰαροτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: веселѫ пе timпѫ de (saѫ пеntpѫ) пpimѫвapѫ. «Νύμφη —». Opf: [ἔαρ, τέρπω].

Εἶας, 2: sinг: перs: de прел:, ші

Εἶασα, пех: 1:, ші

Εἴασκε, поеt: în локѫ de εἴα, 3: sinг: перs: de прел: ал лѫĭ ἐάω.

Εἴαται, εἴατο, поеt: în локѫ de ἕνται, ἕντο, 3: îm: перs: a през: ші прел: лѫĭ ἧμαι.

Εἴατο, поеt: în локѫ de εἶντο, 3: îm: перs: de пas: пеsіe-sѫв: ал лѫĭ ἕννυμι.

Εἰάω -ῶ, поеt: în локѫ de ἐάω.

Εἴβιμος (ὁ, ἡ), поеt: каре пікѫ, sеstpeкоаpѫ. (din

Εἴβω, Ion: ші Еол: în локѫ de λείβω, вѫрsѫ, торпѫ; (ші пas: saѫ між:) мѫ вѫрsѫ, кѫргѫ, (мѫ stpeкорѫ) кѫ пікѫtѫра; (пріп ѫpm:) мѫ tоpeskѫ.

Εἶγμα (τὸ), [εἴκω] = Εἰκών, asемѫпаtѫ inкіпѫіtѫpѫ (ікоапѫ).

Εἶδα, поеt: (преа рар) în локѫ de εἶδον.

Εἰδαίνομαι, (фѫрѫ віit:) поеt: (кѫ dat:) мѫ asемѫпѫ ла фаңѫ, saѫ figѫpѫ кѫ чі-пева. [εἶδος].

Εἰδάλιμος, η, ον, поеt: (фѫрѫ kazѫ) = Εὐειδής. 2) (кѫ цеп:) asемѫпаtѫ ла фаңѫ. [din

Εἰδάλλομαι, (фѫрѫ віit:) поеt: =Εἰδαίνομαι, saѫ Ἰνδάλλομαι.

Εἶδαρ, ατος (τὸ), în локѫ de (пеіntp.) ἔδαρ,= Ἔδεσμα.

Εἰδέα (ἡ), поеt: în локѫ de ἰδέα.

Εἰδείην, ορt:, ші

Εἰδέναι, inf: ал лѫĭ οἶδα.

Εἰδέχθεια (ἡ), sѫвst: idеалѫ ал лѫĭ...

Εἰδεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εχθῶς, ѫрîчоsѫ ла фаңѫ. 2) пѫtpоsѫ. «Ὑποθυμίδ' τὰ εἰδεχθέα, ὑπὸ δὲ τὰς ῥίνας τὰ εὐώδεα». Іпкр: [εἶδος, ἔχθος].

Εἴδημα (τὸ), [пеіntp: εἰδέω =οἶδα], = Γνῶσις, шtiinцѫ.

Εἰδημονικῶς, ші

Εἰδημόνως, adв: =Ἐπιστημόνως, кѫ шtiinцѫ. [din

Εἰδήμων, ονος (ὁ, ἡ), (кѫ цеп) шtiitopѫ, кѫпоskѫtopѫ. [εἰδέω].

Εἰδήνατο (iap пѫ εἰδήνατο), поеt: 3 sinг: перs: de пех: ал лѫĭ εἰδαίνομαι.

Εἰδησέμεν, поеt: în локѫ de εἰδῆσαι, saѫ εἰδήσειν, пех: saѫ віit 1: de inf: ал (пеіntp:) εἰδέω = οἶδα.

Εἴδησις, εως (ἡ), = Γνῶσις, шtiinцѫ, експеріinцѫ. [εἰδέω].

Εἰδήσω, поеt: în локѫ de εἴσομαι, віit: ал лѫĭ οἶδα. [εἰδέω]. [de ѫnde

Εἰδητικὸς, ἡ, ὸν, пріімітopѫ, saѫ dopitopѫ de a шti.

Εἰδικὸς, ἡ, ὸν, specialѫ (împot: de γενικὸς, цепералѫ), партікѫларѫ. (везĭ ші ἰδικός. [εἶδος]. [de ѫnde

Εἰδικῶς, adв: în speцiалѫ, în партікѫларѫ.

Εἰδογραφία (ἡ), поеt: zѫгрѫвіре (sѫlімепіре) de фаңѫ, saѫ обраzѫ. [din

Εἰδογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopѫ de kîntѫpĭ saѫ imпе. (везĭ εἶδος). [εἶδος, γράφω].

Εἰδοί, ῶν (αἱ), [Lat:] ide, челе dѫпе попе опtѫ zіле але лѫпелор Ромапе. «Εἰδοῖς Σεπτεμβρίαις». ші «Πρὸ τᾶς Φεβρουαρίας εἰδοῦς». Пл:

Εἴδομαι, [εἴδω] віit: εἴσομαι (пех: εἰσάμην, ші ἐεισάμην). поеt: мѫ вѫzѫ; мѫ арѫtѫ; seamѫпѫ; (ѫпе орĭ) мѫ префакѫ. (везĭ ші δοκέω).

Εἴδομεν, 1: îm: перs: a лѫĭ εἶδον. saѫ

2) noet: în лoкȣ de εἰδῶμεν, 1: îm: neps: a sȣn: лȣĭ εἰδῶ.

Εἰδοίμην, noet: noſt: aл лȣĭ εἴδομαι.

Εἶδον, akt: nex: 2; aл лȣĭ ὁράω.

Εἰδοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fopmezȣ, înfiinцezȣ чeвa; kapaktepizȣ, sneцifikȣ; (kȣ npen:) asemъnȣ. [εἶδος, ποιέω]. [de ȣnde

Εἰδοποίημα (τὸ), чeca чe s' a firȣpat, s'a înfiinцat. [шi

Εἰδοποίησις, εως, шi

Εἰδοποιΐα (ἡ), fopmape, sneцifikape. [din

Εἰδοποιὸς (ὁ, ἡ), fopmъtopȣ; sneцifikъtopȣ. «Τὸ εἰδοποιὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως». Simnл; [εἶδος, ποιός].

Εἶδος [εἴδω], εος -ους (τὸ), (în цen:) naptea, чe se bede, faцъ; (iap naptk:) fopmъ, firȣpъ. «Ὄφιες ποικίλοι τὰ εἴδεα». Ep: «Λεόντειον εἶδος προβαλλόμενος». Гpг: «Νέστορι εἶδος ἐῴκει». Iл: B. «Κῦρον γεγονέναι γρυπὸν τὸ εἶδος». Пл: «Τὸ εἶδος τῆς γυναικὸς ὑπερεπαινέων». Ep: «Ἐκλεξάμενος αὐτῶν τοὺς τὰ εἴδη βελτίστους». Ksn: «Δεῖ σκεψάμενον τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν, τήν τε ἡλικίην καὶ τὸ εἶδος... τὴν θεραπηΐην ποιέεσθαι». Inкp: «Μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει». Es: 2) (fiлs: шi лoц:) deosebitopȣл semnȣ (naptikȣлapa, шi kapaktepistika kalitate, шi, npin întind:, indibidȣaлa fiinцъ), feлȣл fieкъpȣia tpȣnȣ; deosebitȣл kinȣ aл fie-kъpia întîmnлъpĭ saȣ fante. «Ἡ μὲν (σωματικὴ οὐσία) ὕλην καὶ ὑποκείμενον, ἡ δὲ (νοητὴ) μορφὴν καὶ εἶδος τῷ γενομένῳ παρέσχεν». Пл: «Τῶν αἰσθητῶν τὰ μὲν ἐστὶ γένη, τὰ δὲ εἴδη. Καὶ γένη μὲν αἱ ἐνδιήκουσαι ἐν τοῖς κατὰ μέρος κοινότητες, εἴδη δὲ αἱ καθ' ἕκαστον ἰδιότητες». Sekst: «Μανίης τρόποι εἴδεσι μὲν μυρίοι, γένει δὲ μοῦνος εἷς». Apet: «Ἔστι δὲ παιᾶνος εἴδη δύο». Плt: doъ feлȣpĭ. «Κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου». Tȣч: (шi absoл:) «Σκέψασθε, ἐν οἵῳ εἴδει ἔπραξαν». Tȣч: «Τρέπεται ἐπὶ τοιόν δε εἶδος». Tȣч: «Εἰς εἶδος τιάρας». Epd: (de ȣnde || îm:) «Εἴδη». A'. feлȣpiteлe kîntȣpĭ aлe лȣĭ Pindapȣ: шi B'. mobiлe; mъpfĭ (npeцioase, saȣ feлȣpite), (npinч:) apomatiчe. (bezĭ шi Apst: fisiчe askȣлtъpĭ B'. 1. шi komnapъ γένος, ἰδέα, шi σχῆμα).

Εἰδότως, adb: (de naptч:) =Εἰδημόνως, în шtiinцъ (de ȣnȣ лȣкpȣ). [εἰδώς].

Εἴδοσαν, Beot: saȣ Maчed: în лoкȣ de εἶδον, 3: îm: neps: de nex: 2: aл лȣĭ ὁράω.

Εἰδοφορέω -ῶ biit: -ήσω, penpesintȣ, înкinȣieskȣ. [εἶδος, φέρω].

Εἰδύλλιον (τὸ), dim: aл лȣĭ εἶδος (kîntȣ), mikъ noemъ.

Εἰδύλλομαι, (fъpъ biit:) Dop: noet: = Εἰδαίνομαι.

Εἰδύλος (ὁ, ἡ), noet: = Εἰδήμων. [din

Εἴδω, [din npea apxaikȣл ἴδω] npim: neîntp: în npez: (înnpȣmȣtъtopȣ însъ de чeĭ-л-aлцĭ timnĭ лa doĭ întpeb: dap nepeгȣлaцĭ bepbĭ, οἶδα, шi ὁράω).

Εἰδῶ, ῇς, ῇ, шi чл: sȣn: aл лȣĭ οἶδα.

Εἰδωλεῖον (τὸ), temnлȣ idoлeskȣ. [шi

Εἰδωλικὸς, ή, όν, idoлeskȣ. [εἴδωλον]. [de ȣnde

Εἰδωλικῶς, adb: idoлeшte; saȣ dȣne înкinȣipe, fantasie.

Εἰδώλιον (τὸ), dim: aл лȣĭ εἴδωλον. 2) гpeш: în лoкȣ de ἑδώλιον.

Εἰδωλόθυτος (ὁ, ἡ), жeptfitȣ idoлiлop. [εἴδωλον, θύω].

Εἰδωλολατρεία (ἡ), idoлoлatpie, saȣ înкinape de idoлĭ. [шi

Εἰδωλολατρέω -ω, biit: -ήσω, sîntȣ idoлoлatpȣ, saȣ înкinъtopȣ de idoлĭ. [din

Εἰδωλολάτρης, ου (ὁ), idoлoлatpȣ, înкinъtopȣ de idoлĭ. [εἴδωλον, λάτρης].

Εἰδωλομανέω -ω, biit: -ήσω, sîntȣ

Εἰδωλομανὴς, έος (ὁ, ἡ), nebȣnȣ (fanatikȣ) dȣne idoлĭ. [εἴδωλον, μαίνομαι]. [deȣnde

Εἰδωλομανία (ἡ), nebȣnъ înкinape de idoлĭ.

Εἰδωλόμορφος (ὁ, ἡ), fopmatȣ ka ȣnȣ idoлȣ, saȣ чeл kȣ firȣpъ de idoлȣ. [εἴδωλον, μορφή].

Εἴδωλον (τὸ), [εἶδος] (în цen:) asemъnъtȣpъ, eksemnлapȣ, konie. 2) idoлȣ, statȣъ. (de ȣnde 3) (Bisep:) zeȣ de idoлeaskъ înкinape. «Οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, οὐδὲ θεὸς ἕτερος εἰμὴ εἷς.». Skp: 4) nъskoчipe, плъsmȣipe de imaцinaцie (de лȣкpȣ în nefiinцъ); (dȣne stoiчĭ) = ἰδέα, idee. 5) noet: ȣmbpъ, fantasmъ. (bezĭ шi εἰκών). 6) чepeskȣ fenomenȣ, saȣ atmosfepikȣ meteopȣ; stea.

Εἰδωλοπλαστέω -ῶ, biit: -ήσω, плъsmezȣ, fopmezȣ în asemъnape dȣne aлtȣ чeвa. [din

Εἰδωλόπλαστος (ὁ, ἡ), fopmatȣ în asemъnape dȣne aлtȣл; înкinȣitȣ în fantasie, ideaлȣ. [εἴδωλον, πλάττω].

Εἰδωλοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ idoлȣл (ikoana) kȣĭba. «Τῶν Ῥωμαίων οἱ ... διαφέροντες μετὰ τὴν τελευτὴν εἰδωλοποιοῦνται». Diod: 2) (fir:) înкinȣieskȣ în mintea mea, imaцinezȣ. «Ὡς γυναῖκας εἰδωλοποιεῖ (Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρναῖς) τὰς σπονδάς». Esxл: 3) penpesintȣ, deskpiȣ чeвa dȣne o înкinȣipe. (bezĭ шi ἰνδάλλομαι, шi προσωποποιῶ). [εἰδωλοποιός]. [de ȣnde

Εἰδωλοποίησις, εως (ἡ), =Εἰδωλοποιΐα. [шi

Εἰδωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, =(saŭ греш: în локŭ de) εἰδωλοποιικός.

Εἰδωλοποιΐα (ἡ), плъsmŭire, înкinŭire. 2) реnpesintapе, deskpiepe înкinŭitoape. 3) înfъцiшape de idoлŭ, saŭ fantasmъ în teatpŭ. [шi

Εἰδωλοποιικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ ла (saŭ atinгъtopŭ de) εἰδωλοποιΐα. (вezĭ ziчepea). [din

Εἰδωλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de idoлĭ; saŭ înкinŭitopŭ de чeвa în fantasie. [εἴδωλον, ποιός].

Εἰδωλουργικὸς, ἡ, ὸν, =Εἰδωλοποιικός.

Εἰδωλοφανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Εἰδωλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzŭtŭ, asemъnatŭ кa idoлŭ. [εἴδωλον, φαίνομαι].

Εἰδωλοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), вeseлŭ, înгîmfatŭ nentpŭ mŭлцiĭ sъĭ idoлĭ; [fir:] плinŭ de idoлĭ. (вezĭ шi Εἰροχαρής).

Εἰδὼς, υῖα, ός, naptч: aл лŭĭ οἶδα.

Εἶεν, At: în локŭ de εἴησαν, 3: îm: neps: de npez: aл noft: лŭĭ εἰμί. || (кa adв: saŭ iцtepieкцie stpъin: de înц: eкsnpimъ înвoipe maĭ de mŭлte opĭ epon:) fie! вine! «Ἐγὼ δέ σοι, ὥσπερ παῖς γραυσὶ μύθους λεγούσαις, εἶεν, ἐρῶ, καὶ κατανεύσομαι, καὶ ἀνανεύσομαι». Пл: «Εἶεν, ἀκούω». Apst: «Εἶεν, τῶν δὲ χρόνων διὰ τί; Dm:

Εἴην, noft: aл лŭĭ εἰμί. saŭ 2) aл лŭĭ εἶμι». «Τῇ δ' εἴη, ὅς ἄποινα φέροι». Iл: Ω,

Εἶθαρ [ἰθύς], adв: noet: îndatъ, în minŭtŭ.

Εἴθε [εἰ], adв: noft: saŭ de opape, fie! dea domnŭл! (кŭ noft: saŭ xot: шi maĭ noŭ кŭ înf.). «Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι». Od: Ξ. Εἴθε σοι τότε συνεγενόμην». Ksn: «Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα». Fчлd: (шi înpeŭnъ кŭ ὤφελον, ες, ε). «Εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς». Apstf:

Εἴθην, noet: nas: nex: 1: aл лŭĭ ἵημι.

Εἰθίζω, вiit: -ίσω, noet: în локŭ de ἐθίζω. [de ŭnde

Εἰθισμένως, adв: (de naptч:) = Συνήθως, dŭпе oвiчeiŭ.

Εἰθύω, вiit: -ύσω, греш: în локŭ de ἰθύω.

Εἶκα, At: în локŭ de ἔοικα.

Εἶκα, noet: aкt: tpe: de кŭ: aл лŭĭ ἵημι.

Εἰκαδάρχης, ου (ὁ), komandipŭ, saŭ къnitanŭ de o doъzeчime de ostaшĭ. [εἰκὰς, ἄρχω].

Εἰκαδισταὶ, ῶν (οἱ), kom: шкoлapiĭ лŭĭ Eпiкŭpŭ, fiind къ sepвaŭ пe fie-кape anŭ a doъzeчiлea zi a лŭneĭ Гameлionŭ, кa zioa de naшtepea sektapxŭлŭĭ лop. [εἰκάς].

Εἰκάζω, [εἴκω] вiit: -άσω, (nex: εἴ [шi ἡ]κασα. nas: tpe: de кŭ: εἴ [шi At: ἡ]κασμαι, шi nosit· εἰκαστέον) asemъnŭ чeвa кŭ aлta, плъsmezŭ, saŭ zŭгpъвeskŭ (imitŭ) ikoana кŭĭвa; (în pъŭ) fakŭ taклitŭл кŭĭвa, îmĭ вatŭ жoкŭ de dînsŭл; (npin întind:) aлъtŭpŭ, komnapŭ, asemъnŭ; (npin ŭpm:) daŭ кŭ sokoteaлa. «Εἰ Ζεῦξίς μοι καλὴν εἰκάσας εἰκόνα». Ksn: «Εἴκαζε τὴν Μακεδόνων στρατιὰν ἐκτετυφλωμένῳ τῷ Κύκλωπι». Пл: (шi nas:) «Χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν εἰκασθὲν». Eŭp: «Ὁ Ἄπις ἐπὶ τοῦ νώτου φορέει αἰετὸν εἰκασμένον». Eŭp: «Μισθὸν εἰκασμένου γάμου προσλαβὼν ἀληθῆ γάμον». Лŭч: «Δεινὸς εἶ εἰκάζειν. Ksn: «Ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσας». Tŭч: Εἰκάζων πρὸς τὴν ὄψιν τὸν χρόνον». Пл: «Ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον». Tŭч: «Ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον». Tŭч: «Τὰ μὲν Ἀθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα εἴκαζον». Tŭч: «Εἰκάζειν χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ, οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς». Tŭч: (шi nas:) «Ἐπ' ἀμφότερα γὰρ εἰκάζεται, τὸ δὲ σαφὲς οὐδεὶς ἔχει εἰπεῖν». Tŭч:

Εἰκάθω, (npeл: εἴκαθον, шi maĭ mŭлtŭ nŭ) At: mъ sŭnŭiŭ, mъ petpagŭ, saŭ mъ daŭ îndъpъt. «Τοῖς κρατοῦσιν εἰκάθειν». Sof: [εἴκω].

Εἰ καὶ, (кŭ xot: saŭ sŭn: saŭ înf: saŭ npea pap кŭ naptч:) шi daкa, de шi (în îndoioasъ sŭnosiцie). «Τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καί περ ἐς Ἀΐδαο ναυτίλληται, ῥύσομαι». Aплn: «Καλὸν δ', εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν, τοῖςδε μὲν εἶξαι». Tŭч: (шi кŭ naptч:) «Εἰ καὶ μετρίως αἰσθανομένῳ». Ksn: (вezĭ шi εἰ) 2) (кŭ de sine sŭn:) noate къ «Διώκω, εἰ καὶ καταλάβω». Skp:

Εἰκαιοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, =(saŭ греш: îndpent: în локŭ de npea întpeв:) Εἰκοβολέω.

Εἰκαιοβουλία (ἡ), nekinzŭipe, saŭ zadapnікъ rîndipe. [din

Εἰκαιόβουλος (ὁ, ἡ), nekinzŭitŭ, nepperîndtopŭ, saŭ zadapnikŭ în rîndipiлe saлe. [εἰκαῖος, βουλή].

Εἰκαιοδάπανος (ὁ, ἡ), zadapnikŭ în keлtŭieлĭ, saŭ pъŭ keлtŭitopŭ. [εἰκαῖος, δαπάνη].

Εἰκαιολεσχία (ἡ), = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιολέσχης, ου (ὁ), = Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, λέσχη].

Εἰκαιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskŭ în zadapŭ, въpfeskŭ. [шi

Εἰκαιολογία (ἡ), zadapnікъ вopвipe, въpfipe. [din

Εἰκαιολόγος (ὁ, ἡ), zadapnikŏ вopвitopŏ, въpfitopŏ. [εἰκαῖος, λόγος].

Εἰκαιομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Εἰκαιολογῶ. [шi

Εἰκαιομυθία (ἡ), = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιόμυθος (ὁ, ἡ), = Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, μῦθος].

Εἰκαιοπονία, (ἡ) = Ματαιοπονία. [εἰκαῖος, πόνος].

Εἰκαιοῤῥημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Εἰκαιολογέω. [шi

Εἰκαιοῤῥημοσύνη, (ἡ) = Εἰκαιολογία. [din

Εἰκαιοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Εἰκαιολόγος. [εἰκαῖος, ῥῆμα].

Εἰκαῖος, α, ον, [εἰκῆ] кape se faчe, saŏ faчe чeвa, op кŏm s' ap întimпла, saŏ în zadapŏ; (npin ŏpm:) neпperîndiŧŏ, nepodŏ; (despre лŏкpŏpĭ) de npisosŏ, nefoлositopŏ; npostŏ; neкŏвiinчosŏ. [de ŏnde

Εἰκαιοσύνη (ἡ), zъdъpniчie, zadapnikъ rîndipe, saŏ sîprŏinцъ. (кom: napd: a лŏĭ δικαιοσύνη). [шi

Εἰκαιότης (ἡ), = Εἰκαιοσύνη.

Εἰκαιοτροπία (ἡ), nepoadъ nŏptape. [εἰκαῖος, τρόπος].

Εἰκαιοφαγία (ἡ), лъкomie, saŏ mŏлtъ шi nefoлositoape mîнкape. [εἰκαῖος, φάγω = τρώγω].

Εἰκαιόψογος (ὁ, ἡ), xŏлitopŏ, defъimъtopŏ în deшeptŏ, шi fъpъ кŏвîntŏ. [εἰκαῖος, ψόγος].

Εἰκαίως, adв: =Εἰκῆ, în zadapŏ, fъpъ npeгîndipe, op кŏm s' ap вpodi. «Πρὸς ὁπλίτας ἐξηρτυμένους εἰκαιότερον ὡπλισμένοι». Ios: [εἰκαῖος].

Εἰκὰς [εἴκοσι], άδος (ἡ), doъzeчime. 2) adŏnъtŏpъ, sŏmъ de 20 ŏnimĭ (de neps: saŏ лŏк:) 3) a doъzeчiлea zi a fie-къpia лŏnĭ. «Τρίτη καὶ εἰκάδι». Пл: шi Плt: «Πρώτη μετ' εἰκάδα». Пл: (шi îm:) «Ἑκάστου μηνὸς ταῖς εἰκάσι». Apt: 4) (naptik:) a doъzeчiлea zi de Boedpomionŏ, (кînd se sepвaŏ Eлeŏsiniiлe). (de ŏnde) «Λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων»; Eŏp: (npin întind:) în лoкŏ de μυστηρίων. 5) a doъzeчiлea napte de fie-кape seminцie. (de ŏnde εἰκαδάρχης).

Εἰκασία (ἡ), asemъnape, imitape. «Ἡ γραφικὴ ἐστὶν εἰκασία τῶν δρωμένων». Ksn: 2) кomnapape. 3) dape кŏ sokoteaлa. 4) pepresintaцie de ideĭ în imaцinaцie. [εἰκάζω]. [шi

Εἰκάσιμος (ὁ, ἡ), de dat кŏ sokoteaлa. [шi

Εἴκασμα (τὸ), noet: ikoanъ, asemъnъtŏpъ: шi=кŏ...

Εἰκασμὸς (ὁ), dape кŏ sokoteaлa. [шi

Εἰκαστέος, α, ον, nos: aл лŏĭ εἰκάζω, = Εἰκάσιμος. [шi

Εἰκαστὴς, οῦ (ὁ), чeл чe dъ кŏ sokoteaлa despre чeвa din чeвa. [шi

Εἰκαστικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, atingъtopŏ de (saŏ îndemînatikŏ лa) dape кŏ sokoteaлa, saŏ imitape; (de ŏnde) «Εἰκαστικαὶ τέχναι». Плt: zŏгpъвia, skŏлntŏpa, шi чл: «Εἰκαστικὰ ἐπιῤῥήματα». Гpr: adв: însemnъt: de dape кŏ sokoteaлa. [шi

Εἰκαστὸς, ἡ, όν, datŏ кŏ sokoteaлa, npoвaвiлŏ. 2) noet: asemenea. [εἰκάζω].

Εἴκατι, Dop: în лoкŏ de εἴκοσι. 2) (кŏ цen:) гpeш: în лoкŏ de ἕκατι.

Εἰκατίδοιος (ὁ), saŏ Εἰκατίδοιον(τὸ), лoкŏ, ŏлiцъ кŏ întindepe de doъzeчĭ niч: nъtpate. [εἴκατι, δοιός=δύο].

Εἰκατίπεδος (ὁ, ἡ), лoкŏ кŏ întindepe de doъzeчĭ niчoape. (вezĭ шi ἑκατόμπεδος). [εἴκατι, πέδον].

Εἶκε, noet: 3: neps: de npeл: aл neîntp: εἴκω, se nъpea кŏ кaлe, se notpiвia.

Εἴκειν, εις, ει, ειμεν, шi чл: noet: nestesъв: aл лŏĭ ἔημι.

Εἰκέλιος (ὁ, ἡ), noet: =Εἴκελος.

Εἰκελόνειρος (ὁ, ἡ), noet: asemenea кŏ ŏnŏ visŏ. [εἴκελος, ὄνειρον].

Εἴκελος [εἴκω], η saŏ ος, ον, noet: (кŏ dat:) asemenea.

Εἰκελόφωνος (ὁ, ἡ), (кŏ dat:) asemenea лa глasŏ кŏ... [εἴκελος, φωνή].

Εἰκῆ, adв: (npinч: dat: aл лŏĭ εἰκὼ, οῦς, de ŏnde dŏne ziчepe) nentpŏ fopmъ nŏmaĭ (saŏ nentpŏ okiĭ oamenilop); (npin ŏpm:) fъpъ кŏвîntŏ (pîndŏiaлъ, rîndŏ), în zadapŏ, nc întîmnлape, кŏmŏ îĭ вine. «Τὸ εἰκῆ». Fiл: în лoкŏ de ἡ εἰκαιότης.

Εἰκοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, daŏ кŏ sokoteaлa fъpъ temeiŏ. «Μετεωρολόγων ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ τῶν ἀφανῶν». [εἰκῆ, βάλλω].

Εἴκοθι, Eoл: în лoкŏ de εἴκοσι.

Εἰκονίζω, вiit: -ίσω, pepresintŏ чeвa în (saŏ кa în) ikoanъ, zŏгpъвeskŏ; înkinŏieskŏ, кapaktepizŏ. «Μῦθός ἐστι λόγος ψευδὴς εἰκονίζων ἀλήθειαν». Aftn: [шi

Εἰκονικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, кape se eksnpimъ npin ikoane, simвoлikŏ. 2) чeл чe pepresintъ eksakt kinŏл кŏĭвa; întokmaĭ, asemenea, saŏ de o notpiвъ лa mъpime кŏ opiцinaлŏл. «Ἀνδριὰς Λυσάνδρου — ». Пл: 3) кape se faчe nentpŏ

formъ, плъsmsitš. «Ἔγραψεν εἰκονικὴν ἀποχήν». Епгр: [εἰκών].

Εἰκόνιον (τὸ), dim: ал лѕї εἰκών, ikoniцъ, statѕелъ.

Εἰκόνισμα (τὸ), ор че se pепресinтъ прin zѕгръвіре, ікоанъ. [шi

Εἰκονισμὸς (ὁ), zѕгръвіре; deskpiepe. [шi

Εἰκονιστικὸς, ἡ, ὸν, înkiпѕitорѕ, saѕ atinгъtорѕ de înkinѕіре, deskpiepe, saѕ zѕгръвіре de чева. [εἰκονίζω].

Εἰκονογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, zѕгръвеskѕ ікоана кѕїва; (petp:) deskpiѕ чева ка în ікоанъ. [εἰκονογράφος]. [de ѕnde

Εἰκονογράφημα (τὸ), ікоанъ zѕгръвітъ.

Εἰκονονογραφία (ἡ), zѕгръвіре de ікоанъ; deskpiepe. [din

Εἰκονογράφος (ὁ, ἡ), zѕгръвітopѕ de ікоане. [εἰκών, γράφω].

Εἰκονοθραύστης, ου (ὁ), [εἰκών, θραύω] шi

Εἰκονοκλάστης, ου (ὁ), (epetikѕ) sпър-гъtорѕ, фъpîmъtорѕ de (sf:) ікоане, = εἰκονομάχος. [εἰκών, κλάω].

Εἰκονολογία (ἡ), ворвіре плinъ de înkiпѕірї, шi deskpiepї. [εἰκών, λόγος].

Εἰκονομανία (ἡ), невѕnie înпpotiва ікоанелор. [εἰκών, μανία].

Εἰκονομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, pesвoieskѕ, гоneskѕ ікоанеле. [шi

Εἰκονομαχία (ἡ), pesвoipe, гоанъ de ікоане. [din

Εἰκονομάχος, (ὁ, ἡ), (epetikѕ) pesвoitорѕ, гоnitорѕ de sf: ікоане. [εἰκών, μάχη].

Εἰκονόμορφος (ὁ, ἡ), поеt: (неапров:) formъtорѕ, фъkъtорѕ de ікоане. [εἰκών, μορφή].

Εἰκονοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, фаkѕ ікоана кѕїва. [din

Εἰκονοποιὸς (ὁ, ἡ), фъkъtорѕ de ікоане (zѕгравѕ, шi чл:). [εἰκών, ποιός].

Εἰκονούργημα (τὸ), = Εἰκόνισμα, фъkѕtѕ dѕпе кіпѕл кѕїва. [шi

Εἰκονουργία (ἡ), formape, kpeape dѕпе кіпѕл кѕїва. [εἰκών, ἔργον].

Εἰκὸς, ότος (τὸ), neѕt: лѕї εἰκώς.

Εἰκοσάβοιος (ὁ, ἡ), поеt: прецiosѕ de доъ-zeчї de вої (віtе, saѕ monete). [εἴκοσι, βοῦς].

Εἰκοσάγωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ доъ-zeчї de ѕnгiѕрї. ‖ «Τὸ εἰκοσάγωνον». Џeometp: = Δωδεκάεδρον. [εἴκοσι, γωνία].

Εἰκοσάεδρος (ὁ, ἡ), (џеометр:) чел кѕ доъ-zeчї de латѕре, saѕ васе, феџе. [εἴκοσι, ἕδρα].

Εἰκοσαετηρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорѕ de кѕрѕѕ de (saѕ каре se фаче în) доъ-zeчї de anї. [din

Εἰκοσαετηρὶς, ίδος (ἡ), кроnikъ distanцъ, saѕ кѕрѕѕ de доъ-zeчї de anї. [din

Εἰκοσαέτης, εος saѕ έος (ὁ, ἡ), чел de (saѕ каре дъinеште) доъ-zeчї de anї. (везї шi δεκαέτης). [εἴκοσι, ἔτος]. [de ѕnde

Εἰκοσαετία (ἡ), доъ-zeчї de anї. [шi

Εἰκοσαέτις, ιδος, saѕ ίδος (ἡ), (femee) de доъ-zeчї de anї.

Εἰκοσάκις, adв: de доъ-zeчї de opї. [εἴκοσι].

Εἰκοσακισχίλιοι, αι, α, доъ-zeчї de miї. [εἰσοσάκις, χίλιοι].

Εἰκοσάκλινος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσίκλινος.

Εἰκοσάκωλος (ὁ, ἡ), komпѕsѕ din доъ-zeчї de пърцї de versѕpї. [εἴκοσι, κῶλον].

Εἰκοσάκωπος (ὁ, ἡ), (грам: екsпл: а лѕї εἰκόσορος) de доъ-zeчї de вісле. [εἴκοσι, κώπη].

Εἰκοσάμηνος (ὁ, ἡ), de доъ-zeчї de лѕnї. [εἴκοσι, μήν].

Εἰκοσάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσίπηχυς.

Εἰκοσαπλάσιος, α, ον, шi

Εἰκοσαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), шi

Εἰκοσαπλοῦς, ῆ, οῦν, de доъ-zeчї de opї atîta. [εἴκοσι, ἁπλοῦς].

Εἰκοσαπρωτεία (ἡ), demnitatea шi калitatea лѕї...

Εἰκοσάπρωτος (ὁ), ѕnѕл din доъ-zeчї dintîї sfetniчї (de ор че орашѕ Романѕ), senatорѕ. (прінч: ла îm:). [εἴκοσι, πρῶτος].

Εἰκοσὰς, άδος (ἡ), = Εἰκάς. [εἴκοσι].

Εἰκοσαστάδιος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindepe de доъ-zeчї de stadiї. [εἴκοσι, στάδιον].

Εἰκοσάστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος) чел кѕ доъ-zeчї de înвелitорї (desпърцitѕрї, saѕ катѕрї). [εἴκοσι, στέγη].

Εἰκόσατος, η, ον, поеt: în локѕ de Εἰκοστός.

Εἰκοσάφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѕ доъ-zeчї de фрѕnze, saѕ фої. «Ῥόδον —». Тfр: [εἴκοσι, φύλλον].

Εἰκοσετηρὶς, ίδος (ἡ),=Εἰκοσαετηρίς. [din

Εἰκοσέτης, εος (ὁ), шi

Εἰκοσέτις, ιδος (ἡ), =Εἰκοσαέτης, -αέτις.

Εἰκοσήρετμος (ὁ, ἡ), поеt:=Εἰκόσορος. [шi

Εἰκοσήρης, εος (ὁ, ἡ), (прінч: ναῦς, корабіе) кѕ доъ-zeчї de pîndѕpї de вісле, saѕ вісламї. (везї шi τριήρης). [εἴκοσι, ἐρέσσω].

Εἴκοσι, шi (маї 'nainte de вок:) εἴκοσιν (οἱ, αἱ, τὰ), нѕмър: nedek: доъ-zeчї.

Εἰκόσι, dat: îm: ал лѕї εἰκών.

Εἰκοσίβοιος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσάβοιος.

Εἰκοσιδύο, nedeк: nsmъp: doъ-zeчĭ шi doĭ. [εἴκοσι, δύο].

Εἰκοσίεδρος (ὁ, ἡ), =Εἰκοσάεδρος.

Εἰκοσιεννέα (-ἑξ, -επτὰ), nedeкл: nsmъp: doъ-zeчĭ шi noъ (-шase, -шanle). [εἴκοσι, ἐννέα, ἕξ, ἑπτὰ].

Εἰκοσιέτης, εος saŭ -έος (ὁ, ἡ), = Εἰκοσαέτης.

Εἰκοσιέτὶς, ιδος saŭ ίδος (ἡ), =Εἰκοσαέτίς.

Εἰσσικαιτέταρτος, η, ον, noet: în локŭ de εἰκοστὸς τέταρτος.

Εἰκοσίκλινος (ὁ, ἡ), înкъnъtopŭ de doъzeчĭ de natspĭ. [εἴκοσι, κλίνη].

Εἰκοσίμετρος (ὁ, ἡ), înкъnъtopŭ de doъzeчĭ de mъsspĭ. [εἴκοσι, μέτρον].

Εἰκοσίμνεως, ω, шi

Εἰκόσιμνος, ου (ὁ, ἡ), npeцiosŭ, (în npestate, saŭ în ssmъ) de doъ-zeчĭ de mine. [εἴκοσι, μνᾶ].

Εἰκοσινήριτος (ὁ, ἡ), noet: =Εἰκοσαπλάσιος, de o notpiвъ кs doъ-zeчĭ, îndoъzeчitŭ. «Εἰκοσινήριτα ἄποινα». Iл: X. [εἴκοσιν, ἐρίζω, mъ notpiвeskŭ].

Εἰκόσιοι, αι, α, noet: (pap) în локŭ de εἴκοσι.

Εἰκοσιοκτὼ, nedeкл: nsmъp: doъ-zeчĭ шi ontŭ. [εἴκοσι, ὀκτώ].

Εἰκοσιπενταέτις, ιδος (ἡ), чea de doъ-zeчĭ шi чinчĭ de anĭ. [εἴκοσι, πέντε, ἔτος].

Εἰκοσιπέντε, nedeк: nsm: doъ-zeчĭ шi чinчĭ. [εἴκοσι, πέντε].

Εἰκοσίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de doъ-zeчĭ de коцĭ. [εἴκοσι, πῆχυς].

Εἰκοσιτέσσαρες, ες, α, nsmъp: doъzeчĭ шi natps. [εἴκοσι, τέσσαρες].

Εἰκοσιτρεῖς, -εῖς, ία, nsmъp: nedeкл: doъ-zeчĭ шi tpeĭ. [εἴκοσι, τρεῖς.]

Εἰκοσόργυιος (ὁ, ἡ), чел de doъ-zeчĭ de stînжinĭ. [εἴκοσι, ὀργυιά].

Εἰκόσορος (ὁ, ἡ), (ναῦς, кopaвie) кs doъzeчĭ de вisле, = Εἰκοσήρετμος. (вezĭ шi εἰκοσήρης).

Εἰκοστάγωνος (ὁ, ἡ), în локŭ de εἰκοσάγωνος.

Εἰκοσταῖος, α, ον, чeл în, saŭ dsne doъzeчĭ de ziле. «Ἀπέθανεν ἐγγὺς εἰκοσταίη». Iпкp: [εἰκοστός].

Εἰκοστολόγος (ὁ, ἡ), adsnъtopŭ de a doъ-zeчiлea napte din npodskte (вameшŭ). [εἰκοστὸς, λέγω].

Εἰκοστόμονον (τὸ), sna din doъ-zeчĭ шi sna. [εἰκοστὸς, μόνος].

Εἰκοστόπρωτος (-τριτος, -τέταρτος, -πεμπτος, -έβδομος, шi чл:) snsл din doъ-zeчĭ шi snsл, (-шi tpeĭ, -шi natps, -шi чinчĭ, -шi шante, шi чл:) [εἰκοστὸς, πρῶτος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, шi чл:]

Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, ал doъ-zeчiлea. «Ἐντὸς εἰκοστῆς (se înц: ἡμέρας)» Apet: ‖ Εἰκοστὴ, (se înц: μερίς). a doъ-zeчiлea napte, sna ла doъ-zeчĭ (snŭ feлŭ de tpiвstŭ în Atena). [εἴκοσι].

Εἰκοστώνης, ου (ὁ), кontpaкчiŭ de tpiвstsл εἰκοστή. [εἰκοστή, ὠνή].

Εἰκότερον, коmnp: ал лsĭ εἰκός, maĭ кs кsвîntŭ, maĭ dpentŭ.

Εἰκότα, ак: sinr: въpв: saŭ îm: nest: ал лsĭ εἰκώς.

Εἰκοτολογέω -ῶ, вiit: -ήρω, вopвeskŭ пpoвaвiле, saŭ date кs sokoteaлa.

Εἰκοτολογία (ἡ), експлiкape, saŭ sokotipe dsne o dape кs sokoteaлa, saŭ пpoвaвiлitate. [εἰκὸς, λέγω].

Εἰκότως, adв: dsne кsвiinцъ, saŭ dpentate, пpeкsm neaпъpat spmeazъ. «Εἰκότως ἔχει». Esp: este dpentŭ. [εἰκός].

Εἰκοὺς, aк: îm:, шi

Εἰκοῦς, цen: sinr: ал лsĭ εἰκώ, = εἰκών.

Εἰκτέον, nosit: ал лsĭ εἴκω.

Ἐΐκτην, noet: în локŭ de ἐῳκείτην, 3: înd: nep: de neste-sъв: ал (neîntp:) εἴκω, semъnaŭ.

Εἰκτικὸς, ἡ, ὸν, чeл чe лesne se îndsплeкъ, se ssnsne. [εἴκω].

Ἔϊκτο, noet: în локŭ de ἐῴκει, 3: sinr: neps: a neste-sъв:, шi

Ἔϊκτον, noet: în локŭ de ἐοίκετον, 3: înd: neps: a tpe: de кs: ал лsĭ

Εἴκω, neîntp: npez: ал лsĭ ἔοικα, (întpeв: nsmaĭ) вiit: -εἴξω. (Apstf: Nef: 1000).

Εἴκω [εἶμι, saŭ ἥκω], вiit: εἴξω, (пpeл: εἶκον, nex: εἶξα) (пpiнч:) mъ tpaгŭ înanoĭ, mъ daŭ în лatspe, saŭ ла o napte, daŭ локŭ altsia (кs dat: шi eл: кs цen:) «Εἶκε προθύρου». Od: Σ. «Τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν». Iл: M. (шi în napл:) «Ὀπίσσω εἴκετε». Iл: E. Εἴκειν δὲ γέρουσιν ἕδρης». Лкs: (npin spm: 2) mъ ssnsŭ, askslŭ de.... mъ лasŭ dsne altsл, mъ îndsплeкŭ; mъ вipsieskŭ; mъ smiлeskŭ; кazŭ жos. «Ὄρνυσθε, Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης Ἀργείοις». Iл: Δ. «Ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι». Ep: «Μὴ εἴκειν Πελοποννησίοις». «Εἴκειν ταῖς συμφοραῖς». Tsч: «Θυμουμένοις μὲν αὐτοῖς εἴκειν». Iskp: «Θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα». Dm: «Αἰδοῖ ("Πενίῃ, "Ὕβρει, "Θυμῷ, "Ἡλικίῃ, шi чл:) εἴκειν». Om: Sof: Ep: (шi despe neînsslл:) «Εἶκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ». Od: Σ. 3) (papŭ, шi

îndoiosŭ) лasŭ чeвa altѕia, înгъdѕiŭ (кѕ aк:) «Ὁπηνίκ' ἂν Θεὸς πλοῦν ἡμῖν εἴκῃ». Sof: «Εἶξαί τε οἱ ἡνία χερσίν». Il: Ψ.

Εἰκώ, όος -οῦς (ἡ), noet: (neîntp: în nom:) în лoкŭ de...

Εἰκών, όνος (ἡ), [εἴκω neîntp:] (în џen:) asemънътѕpъ întoкmaĭ. «Εἰκόνας γραμμάτων, εἰ ἐν ὕδασιν ἐμφαίνοιντο, οὐ πρότερον γνωσόμεθα, πρὶν ἂν αὐτὰ γνῶμεν». Плt: «Ὅς (ὁ Χριστὸς) ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου». Skp: (шi fir:) «Εἰκόνα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφειν ἐπιστολήν». D: Flp: «Δεσμωτηρίου εἰκόνα. Плt: 2) (naptiк:) statѕъ, iкoaнъ. «Αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα σταθήσεσθαι». Esx: «Γλυψάμενος εἰκόνα». Лѕч: «Κἀκείνης εἰκόνα γραψάμενον ἀναθεῖναι». Пл: 3) fiгѕpъ (чe se вede nѕmaĭ), fantomъ. «Ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὁρᾶν ἐφαίνετο, Παλλάς». Eѕp: (шi fir:) «Ἐν εἰκόνι βασιλείας τελευτήσας». Epd: 4) пiлdъ, aлeгopie, nofidъ. «Ποιητῇ μὴ ἐξέστω μήτε λόγῳ μήτε εἰκόνι μηδένα τῶν πολιτῶν κωμῳδεῖν». Плt: «Εἰκόνος γάρ τινος δέομαι». Плt:

Εἴκωντι, Dop: în лoкŭ de εἴκωσι, 3: îm: neps: de ѕъп: aл лѕĭ εἴκω.

Εἰκώς (în лoкŭ de ἐοικώς), υῖα, ός, noet: (кѕ dat:) asemenea; (npin ѕpm: în npoзъ) notpiвitŭ; (npinч: în neѕt:) кѕвiinчoѕŭ, dpentŭ, paџionaвiлŭ; ѕpmape; fipeѕкŭ, saŭ npoвaвiлŭ, nѕtinчoѕŭ. «Τῷ Θεῷ οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός». Eѕp: nѕ se кѕвine. (шi adв:) «Κατὰ («Ὡς, «Παρὰ) τὸ εἰκός». Тѕч: «Ἦ εἰκὸς». Ksn: «Ἐκ τοῦ εἰκότος». Тѕч: (шi îm:) «Ἐκ τῶν εἰκότων». Плt: (шi în eл: de npen:) «Τῷ εἰκότι». Тѕч: «Τὰ εἰκότα». (шi fъpъ aptiк:) «Εἰκότα γὰρ ἠγανάκτει δυστυχῶν». Лѕч:.

Εἰλαδόν, adв:, кaѕtъ Εἰληδόν.

Εἰλαμίς [εἰλέω], ίδος (ἡ), memвpana, în кape sînt înfъшѕpaџi кpeepiĭ.

Εἰλαπινάζω, вiit: -άσω, noet: mъ ospъtezŭ, saŭ sînt лa ospъџŭ. [εἰλαπίνη]. [de ѕnde

Εἰλαπιναστής, οῦ (ὁ), пъptaшŭ de ѕnŭ mape ospъџŭ.

Εἰλαπίνη (ἡ), noet: [εἴλη, πίνω] mape ospъџŭ.

Εἰλαπινουργός (ὁ, ἡ), noet: чeл чe dъ mape ospъџŭ. [εἰλαπίνη, ἔργον].

Εἶλαρ, ατος (τὸ), noet: [εἰλέω] aкoпеpъmîntŭ, adъпоstŭ; miжлoкŭ de anъpape, de npenaзъ.

Εἰλαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ

Εἰλάρχης, ου (ὁ), кomandipŭ de ѕnŭ eskadponŭ; tpѕпъ de кълъpeџĭ. [εἴλη, ἄρχω]. [de ѕnde

Εἰλαρχία (ἡ), demnitatea кomandipѕлѕĭ de eskadponŭ.

Εἰλλὰς, άδος (ἡ), кaѕtъ Ἑλλάς.

Εἰλάτινος, η, ον, noet: în лoкŭ de ἐλάτινος.

Εἴλεγμαι, At: în лoкŭ de λέλεγμαι, nas: tpe: de кѕ: aл лѕĭ λέγω.

Εἴλει, 3: sinг: neps: de npeл: aл лѕĭ Εἰλέω.

Εἰλείθυια [ἐλεύθω], ας (ἡ), zeiџъ пpotektoape naшtepiлop, Eлeteа, Лat: Lucina; (npin întind:) dѕpepiлe naшtepiĭ. [de ѕnde

Εἰλειθυιον (τὸ), temплѕл Eлeteĭ.

Εἰλεὸς (ὁ), [εἰλέω] = Στρόφος, foapte iѕte шi npimeжdioasъ dѕpepe din кoлiкъ, (Fpanџ:) miserere. (вeзĭ шi χόρδαψος. 2) =Εἰλυός. 3) =Ἐλεός.

Εἴλευ, Dop: în лoкŭ de εἵλου, 2 sinг: neps: a miж: nex: 2: aл лѕĭ αἱρέομαι.

Εἰλεῦντο, Dop: în лoкŭ de εἰλοῦντο. 3: îm: neps: de nas: npeл: aл лѕĭ εἰλέω.

Εἴλεχα, At: în лoкŭ de λέλεχα, tpe: de кѕ: aл лѕĭ λέγω.

Εἰ (шi At: Εἰ)λέω -ῶ, вiit: -ήσω, [εἴλω] stpînгŭ, înfъшѕpŭ, înкoлъчeskŭ, faкŭ ѕълŭ. «Καὶ ἔλαβεν Ἠλιοὺ τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν». Skp: «Εἴλεε βίβλον». Eпгp: кѕѕta foiлe кърџiĭ. (шi nas.) «Καρπῷ ἕλιξ (κισσοῦ) εἰλεῖται. Tкp: «Εἰληθεὶς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι». Ap: «Σπαργάνοις εἰλημένον». Лкfp: 2) (npin întind:) stpimtopezŭ, înгeѕieskŭ. «Κύκλωψ εἴλει ἐνὶ σπῆι». Od: M. «Εἴλεον ἐν στείνει». Od: X. (шi nas:) «Τοὺς Ῥωμαίους εἰλουμένους ἐν ὀλίγῳ, καὶ συμπίπτοντας ἀλλήλοις». Пл: «Ἡμίσεες δ' εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο». Iл Φ. (вeзĭ шi συγκλείω). 3) înвîpteskŭ, înвîpteжeskŭ, înвълtopeskŭ «Νῆα πέριξ εἴλει ῥόος». Aпл: «Παρὰ νηΐ, ἥν περ ἄελλαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα». Iл: B. (шi nas: saŭ miж:) «Μήρμυκας εἰλουμένους». Лѕч: «Εἰλουμένη περὶ τὸν πόλον (ἡ γῆ)». Плt: «Περὶ τὴν γῆν κόσμος ἄστρων εἰλεῖται» Opf: «Ἄνω καὶ κάτω σφαιρηδὸν εἰλεύμενον». Џeџ: «Ὀφθαλμοὶ τῆδε κἀκεῖσε σπασμώδεις εἰλεῦνται». Apet: 4) (miж:) mъ înвîpteskŭ, mъ înfъшѕpŭ (netpeкŭ) întp' ѕnŭ лoкŭ. «Τῶν ἐν ποσὶ εἰλευμένων τοῖσι ἀνθρώποισι. Ep: «Ἡ αἰτίη (τῆς νόσου) ἀμφὶ τὰς φρένας εἰλέεται». Apet: «Περὶ τὰ χαμαιτυπεῖα (πρὸς τὰς δίκας) εἰλούμενον». Aлч: M: Tip: 5) (maĭ noŭ) întopкŭ вoлtъ. «Εἰλήσεις ἀψῖδας ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ». Maл:

Εἰλέω -ῶ, вiit: -ήσω, eкsпѕiŭ лa soape. [εἵλη].

*

Εἰλεώδης, εος (ὁ, ἡ), adѫкътоpѫ, saѫ пътimaшѫ de воaлa (пѫmitъ) [εἰλεὸς]. (везї zічереа). «Ἐμετοί τε γίνονται τῶν εἰλεωδῶν». Гал:

Εἴλη, (ἡ), [εἴλλω] (în цен:) adѫпътоpъ, кірdѫ (de oamenї, шї чл:), тѫрмъ; (пріич:) трѫпъ de кълъреці, (Франц:) eskadpoнѫ.

Εἴλη (ἡ), поеt: =Ἕλη.

Εἴληγμαι, пас: тре: de кѫ: ал лѫї λαγχάνω.

Εἰληδὰ, поеt: în локѫ de..

Εἰληδὸν, adв: în мѫлціme, кірdѫ, ка о тѫрмъ; de о datъ, întp' ѫna.

Εἰληδὸν, [εἰλέω], adв: поеt: îndesat, înresѫit, înfъшѫpat, шї чл:

Εἰληθερέω -ῶ, віit: -ήσω, înкълzeskѫ ла soape. [din

Εἰληθερὴς, έος (ὁ, ἡ), înкълzitѫ, saѫ коптѫ ла soape. [εἴλη, θέρος].

Εἰλήθρα (ἡ), =Ἀλινδήθρα.

Εἰλήθυια (ἡ), =Εἰλείθυια.

Εἰλήϊος (ὁ, ἡ), поеt: eкspѫsѫ ла fepвінцеала soapeлѫї. [εἴλη].

Εἰλήλουθα, поеt: în локѫ de ἐλήλυθα, тре: de кѫ: ал лѫї ἐλεύθω.

Εἴλημα (τὸ), акопереmîntѫ, înfъшѫpътѫръ. 2) (med:) =Στρόφος. 3) (маї поѫ)волтъ. [din

Εἴλημαι, пас: тре: de кѫ: ал: лѫї εἰλέω.

Εἰληματικὸς, ἡ, ὸν, (маї поѫ) волтitѫ. [εἴλημα. 3].

Εἴλημμαι, Ат: în локѫ de λέλημμαι, пас: тре: de кѫ: ал лѫї λαμβάνω.

Εἴλησις, saѫ Εἴλησις [εἰλέω], εως (ἡ), = Συστροφὴ, înвîртежіре, шї чл:

Εἴλησις, εως (ἡ), [εἰλέω] înкълzіре, înfepвînтаре ла soape.

Εἰλητικὸς, ἡ, ὸν, овічпѫitѫ (saѫ кѫ înѫшіme de) a se înfъшѫpa, înколъчі, шї чл:

Εἰλητὸς, ἡ, ὸν, (маї поѫ) înfъшѫpatѫ, stpînsѫ, saѫ de înfъшѫpat, de stpîns, de îndoit, шї чл: || (sѫвst:) «Εἰλητόν». Бis: aкопереmîntѫл sf: поtірѫ, аерѫл. 2) =Εἰληματικὸς, волтitѫ. [εἰλέω].

Εἴληφα, Ат: тре: de кѫ: ал лѫї λαμβάνω.

Εἴληχα, Ат: тре: de кѫ: ал лѫї λαγχάνω.

Εἰλιγγιάω -ῶ, віit: άσω,=Ἰλιγγιάω. [din

Εἴλιγγος (ὁ), [εἰλέω] = Ἴλιγγος, шї Εἰλεὸς (воалъ, везї zічеріле).

Εἴλιγμα (τὸ), = Ἕλιγμα, înfъшѫpътѫръ [εἰλλίσσω]. [de ѫnde

Εἰλιγματώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: în локѫ de ἑλιγματώδης.

Εἰλιγμὸς (ὁ), поеt: în локѫ de ἑλιγμός.

Εἰλικοειδὴς, έος, поеt: în локѫ de ἑλικοειδής.

Εἰλικόεις, εσσα, εν, поеt: în локѫ de ἑλικόεις. «Κτίλος —». Оп: чел кѫ коарнеле pesѫчіte, înвîрtite.

Εἰλικόμορφος, (ὁ, ἡ), поеt: în локѫ de Ἑλικόμορφος.

Εἰλικρίνεια (ἡ), кѫръціe; (fir:) кѫръціe de inimъ, sinчеритate. [шї

Εἰλικρινέω -ῶ, віit: -ήσω, кѫръцѫ, лъмѫpeskѫ, stpeкорѫ чева. [din

Εἰλικρινὴς [εἴλη, κρίνω], έος -οῦς (ὁ, ἡ), (пріич: шї dѫпе etmлц) лъмѫpitѫ (ка sп: ек: ѫntdeлeтпѫл) ла soape; (de ѫnde tn цен:) алеsѫ, neamestekatѫ кѫ алтѫ чева, кѫpatѫ, непрефъкѫtѫ; întpeгѫ; adeвъpatѫ (пропр: шї fir:) «Τῶν χρωμάτων οὐδὲν ὁρῶμεν εἰλικρινές, οἷόν ἐστιν, ἀλλὰ πάντα κεκραμένα ἑτέροις». Тfp: «Εἰλικρινὴς τις ἀδικία ἢ ἀχαριστία». Ksn: «Εἰλικρινεστέραν ἕξεις τῶν ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν». Esx: Skp: [de ѫnde

Εἰλικρινῶς, adв: кѫpat, алеs, непрефъкѫt, neamestekat, în adeвъpѫ. »Εἰλικρινῶς Ἕλληνες, καὶ ἀμιγεῖς βαρβάρων». Плt: «Τὰ μὴ κρινόμενα νοσήματα εἰλικρινέως φιλυποστροφώδεα». Іпкр:

Εἰλικτὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локѫ de ἑλικτός.

Εἰλινδέω -ω, віit: -ήσω, =Ἀλινδέω.

Εἰ(Εἰ)λιξ, ικος (ἡ), поеt: în локѫ de ἕλιξ.

Εἰλιονία (ἡ), (dѫпе Арціенї) =Εἰλείθεια.

Εἰλιπόδης, ου (ὁ), (маї поѫ) în локѫ de Εἰ (Еол: în локѫ de Εἰ)λίπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: чел че îшї сѫчешtе, шї îшї tîpaшtе півоареле ѫмвлînd (епіt: ал воілор шї ал femeілор). (везї Іпкр: despре înцеіеt: шї компар: zіч: γονύκροτος). «Ὑμέναιος —». Non: dѫпцѫitopѫ. «Πλόος —». Non: de înnotъtopѫ. [εἰλίσσω, ποῦς].

Εἰλισκότωσις, εως (ἡ), = Σκοτοδινίασις.

Εἰλίσσω, віit: -ίξω, поеt: în локѫ de ἑλίσσω.

Εἰλιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsѫ în формъ шерпѫitъ, saѫ în вълцї. «Ἄγρωστις —». Ткр: [εἰλίσσω, saѫ ἕλος, τείνω].

Εἰλίχατο, Іon: 3: îm: пеps: de пас: пеstе-sъв: ал лѫї ἑλίσσω.

Εἶλκον, прел: ал лѫї ἕλκω.

Εἰλλὰς, άδος (ἡ), =Ἰλλὰς, легътѫръ. [din

Εἴλλω, віit: εἰλήσω, (прел: εἶλλον, пех: εἶλα, шї поеt: ἔλσα, saѫ ἔελσα, шї мiж: ἠλσά(σό)μην, пас: тре: de кѫ: поеt: ἔελμαι, пех: пас: поеt: ἐάλην, de ѫnde înf: ἀλῆναι, шї партч: ἀλείς; пас: пеstе-sъв: поеt: ἐέλμην, saѫ ἐολήμην) = Εἰλέω, сѫчeskѫ;

stpimtopezȣ, înreshieskȣ, saȣ îndesȣ; stpînrȣ; înfъшѹрȣ; înкizȣ înъѹntpѹ; опpeskȣ. «Νῆα κεραυνῷ ἔλσας. Od: Ε. «Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην, ἀλλ' ἀποχάλα». Apstf: «Πρὶν κατὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι». Iл: Φ. «Ὑπ' ἀσπίδος ἦτορ ἔλσας». Stв: (ші пas:) «Ἐελμένος ἔνδοθι πύργων». Iл: Σ. «Νεφέλης ἔντοσθεν ἐελμένος». Non; «Κοῦραι ἡλιάδες αἰγείροισιν ἐελμέναι». Апли: «Εἰλλέσθω τοῦ ἱεροῦ». Епгр:

Εἱλόμην, mіж:, ші

Εἶλον, акt: пeх: 2: ал лѹї Αἱρέω.

Εἰλόπεδον (τὸ), кîmпіе екsпѹsъ ла soape, =(maї овіч:) Θειλόπεδον. [εἴλη, πέδον].

Εἴλοχα, tpe: de кѹ: ал лѹї λέγω.

Εἰλύαται, поеt: 3: îm: перs: de пas: tpe; de кѹ: ал лѹї εἰλύω.

Εἰλυθμὸς (ὁ), поеt: = Εἰλυός.

Εἴλυμα (τὸ), поеt: = Εἴλημα, înfъшѹpъtѹpъ; акопepішȣ; înвpъкъminte. [εἰλύω].

Εἰλυόεις -εσσα, εν, поеt: (saȣ греш:) în локȣ de Ἰλυόεις. [din

Εἰλυὸς (ὁ), поеt; [εἰλύω] візѹinъ de feape (пpінч: de tîpîtoape).

Εἰλύς, ύος (ἡ), поеt; (saȣ греш;) în локȣ de ἰλύς.

Εἴλυσις [εἰλύω], εως (ἡ), tîpîpe.

Εἰλυσπάομαι -ῶμαι, (пpінч: întpeв: нѹmaї пpez: ші пpeл:) mъ tîpъskȣ (пpінч: ка лімітоapea, ші чл:). [εἰλύω, σπάω].

Εἰ Εἰ)λύσσω, віit: -ύσω, = Εἰλύω.

Εἰλυφάζω, ші

Εἰλυφάω -ῶ, (фъpъ віit:) (de ѹnde пaptч: пpin întpeпѹнepe de o εἰλυφόων) поеt: în локȣ de...

Εἰλύω [εἴλλω], віit: -ύσω, (пas: tpe: de кѹ: εἴλυμαι, пех: de пaptч: εἰλυσθείς) поеt; =Εἰλέω, înвîpteskȣ, pesѹчeskȣ; (mіж:) mъ tîpъskȣ шepпѹit, saȣ mъ înкoлъчeskȣ. «Εἴλυτο πικρῶς (ὁ δράκων)». Opf; «Εἰλυόμην δύστηνος (ὁ Φιλοκτήτης)». Sof: 2) înfъшѹpȣ, акопepȣ, înвpoвodeskȣ. «Καδδέ μιν αὐτὸν εἰλύσω ψαμάθοισιν». Iл: Φ: (ші пas:) «Ὀστέα κεῖται ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ». Od: Ξ. «Ἐντυπὰς εἰλυμένος». Апли: «Νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους». Iл: Ε. «Νυκτὶ μὲν ὑμέων εἰλύαται κεφαλαὶ πρόσωπά τε». Od Υ. «Βόαυλα πέριξ εἰλυμένα καπνῷ». Апли: (везї ші ἐλύω).

Εἵλως [εἷλον, пех: 2: ал лѹї αἱρέω, saȣ Ἕλος, opaшȣ ал Лаконіеї], ωτος (ὁ), (în Snapta) = Δοῦλος, pовȣ, елоtȣ.

Εἱλωτεία (ἡ), pовіе de елоtȣ. [din

Εἱλωτεύω, віit: -εύσω, sîntȣ елоtȣ (saȣ pовȣ ка ѹnȣ елоtȣ). [din

Εἱλώτης, ου (ὁ), =Εἵλως. [de ѹnde

Εἱλωτικὸς, ή, όν, елоtікȣ, de pовȣ. || «Τὸ Εἱλωτικόν». (колекt:) în локȣ de οἱ εἵλωτες. [ші

Εἱλωτὶς, ίδος, saȣ Εἱλῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѹї εἵλως, pоавъ, елоteaнкъ.

Εἶμ', în апокопъ în локȣ de εἰμί.

Εἷμ', în апокопъ în локȣ de εἷμι.

Εἷμα (τὸ), вeшmîntȣ, хаїнъ. «Κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖσι εἵμασι„. Ep: 2) акопepішȣ de aшtepнѹtȣ, пaплoмъ, saȣ ковopȣ. «Εἵματι στρώσασα». Esхл: [din

Εἷμαι, пas: tpe: de кѹ: ал лѹї ἕννυμι. 2) пas: tpe: de кѹ: ал лѹї ἵημι. 3) (foapte pap) tpe: de кѹ: ал лѹї ἕζω.

Εἵμαρμαι, пas: tpe: tpe: de кѹ: ал лѹї μείρω, (пpінч: întpeв: нѹmaї a 3: sinr: перs:) εἵμαρται, este ѹpsîtȣ (skpisȣ); (ші пaptч:) εἱμαρμένος, η, ον, = Εἵμαρτος. (de ѹnde || sѹвst:) εἱμαρμένη, ѹpsitoape.

Εἱμάρσην, ενος (ὁ, ἡ), поеt: (pap) înвpъкаtȣ въpвъteшte. [εἷμα, ἄρσην].

Εἵμαρτὸς, ή, όν, de ѹpsitoape пeaпъpatȣ пpeхotъpîtȣ (skpisȣ). [εἵμαρμαι].

Εἰμὲν, Ion: ші εἰμὲς, Dop, în локȣ de ἐσμὲν, 1: îm: перs: de пpez:, ші

Εἶμεν, εἴμεναι, Dop: în локȣ de εἶναι, inf; ал лѹї εἰμί.

Εἴμενος, поеt: Dop: în локȣ de ἥμενος. пaptч: ал лѹї ἧμαι.

Εἰμὶ [ἔω], віit: ἔσομαι, ші Dop: ἐσοῦμαι, ші поеt: ἐσσοῦμαι, (пpeл: ἦν se ia ѹne-opї ші ка пpez: «Τουτὶ τί ἦν»; ші maї поȣ ἤμην, пopѹнч: ἔσο, ші maї întpeв: ἴσθι, ἔστω, ші ἤτω, ші чл: nоft: εἴην, îm: a 3: перs; εἶεν, sѹп: ὦ, ᾖς, ᾖ, ὦμεν, ші чл:. inf: εἶναι, пaptч: ὤν, οὖσα, ὄν) sîntȣ, eksistȣ. (de ѹnde) «Θεοὶ αἰὲν ἐόντες». Поеt: вечнічї, nemѹpitopї. ші ἐσσόμενοι, поеt: ѹpmaшї, віitopї. «Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνήρ, οὐδ' ἔσσεται, οὐδὲ γένηται». Iл: Α. «Μηδ' ἔτ' ἐόντος». Od: Α: «Ἐμοῦ μὴ γενομένης σὺ οὐκ ἂν ἦσθα». Пл: «Οὐδεὶς γὰρ ἐστὶ τῶν ὄντων οὕτως ἀπράγμων, ὃς οὐχὶ πέπυσται». Плв: «Τῶν βουλομένων ἀριστοκρατίαν εἶναι». Diod: «Ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ». Тѹч: 2) (кѹ џen: în ел: de υἱὸς, ἀπόγονος, πολίτης, μέλος, μέτοχος, ші чл:). mъ tpаrȣ din... «Τίς, πόθεν εἷς ἀνδρῶν»; Iл: Φ: «Πατρὸς εἰμ' ἀγαθοῖο». Om: «Εἶναι Θρασυμάχου». Is: (ѹne-opї ші кѹ υἱὸς, ші чл:) «Τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί». Od: I. (везї ші εἰμί). “Μεγάλης πόλεως ὤν„. Плt: «Ἐτύγχανε γὰρ καὶ βουλῆς ὤν„. Тѹч: 3) (кѹ џen: în ел: de ἴδιον, ἔργον, κτῆμα, δοῦλος, παιδὸς, ἄξιος, ші чл:) (în џen:) sîntȣ кѹ-

веnitȣ кȣїва. “Νικαρέτης ἦν». Dm: “Πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνός„. Sof: «Τὸ ναυτικὸν τέχνης ἐστὶ». Тȣч: «Ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης». Тȣч: «Ἀνδρῶν σωφρόνων ἐστὶ.» ші «Οὐ πάσης ἐστὶ πόλεως». Тȣч: «Οὔ τοι γυναικὸς ἐστιν ἱμείρειν μάχης». Esхл: «Τούτου τοῦ τρόπου εἴμ' ἀεὶ». Apstf: «Ἔστι τοῦ λέγοντος». Apstf: (ші în пepifp:) «Ἑαυτοῦ εἶναι». Dm: a fi în sineші. (ші ел:) «Πόσου τοῦτο»; Лȣч: 4) (în a tpeia пeps: кȣ dat: пepin: însemn: saȣ aвepe, ші пpin ȣpm: folosȣ, saȣ pelaцie). «Ἔστι μοι θυγάτηρ γάμου ὡραία. Dm: amȣ. «Ἦν δὲ αὐτῷ ἀγρὸς ἀπὸ σταδίων πέντε τῆς πόλεως». Пл: «Τί ἐμοὶ καὶ σοί»; Sкp: чe aвem a face întpe noĭ? «Τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει»; Dm: (ші în пepifp:) «Ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη». Om: «Ὥσπερ ἦν αὐτῷ προσδεχομένῳ». Тȣч: «Ταῦτα ἦν βουλομένοις αὐτοῖς». Тȣч: 5) (кȣ цen: în ел: de εἷς, ȣnȣл) sîntȣ ȣnȣл din... «Τῶν ἐπαινούντων εἰμὶ τὸν νόμον». Sкp: «Εἶ γὰρ τῶν φίλων». Apstf: 6) (în a 3 пeps: ші ел: de δυνατὸν, saȣ ἐνδεχόμενον, пȣtinчosȣ, saȣ eptatȣ, пotpiвitȣ) în лoкȣ de ἔνεστιν, ἔξεστι, ші чл: «Ἔστι μὲν εὕδειν, ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν». Od: O. «Οὐκ ἔστιν ἀρνήσασθαι τεὸν ἔπος». Om: «Οὐκ ἔστι Διὶ μάχεσθαι». Iл: Φ: «Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε». Od: Ξ. «Διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῳ γνωρίσαι». Тȣч: 7). (în a 3 пeps:) se întîmплъ, se face; (ші în tpeкȣtȣ) epa o datъ (oвiчn: maĭ кȣ seamъ în eкsopdiĭ de пoвestipĭ). «Ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται», Тȣч: «Προϊδόντες, ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος». Тȣч: «Καὶ αὐτὴ βοὴ ἦν». Тȣч: «Ἦσαν πληγαί». At: «Ἦν Πίγρης καὶ Μαντύης ἄνδρες Παίονες». Лкs: «Οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ». Apstf: 8) (кȣ пpeп: saȣ adв:) mъ aflȣ, sîntȣ întp' astfeл de stape. «Ξυλλεγομένων τε εἰς τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ἐν ὁδῷ ὄντων». Тȣч: «Τῆς δὲ στάσεως ἐν τούτῳ οὔσης». Тȣч: «Ἐν ὅπλοις ὄντες». Тȣч: “Ἀμφὶ τὰ τετταράκοντα (se înц: ἔτη) εἶναι„. Плt: “Ἀμφὶ (“Περὶ “Ἐν “Πρός) τινι εἶναι„. a se îndeлetniчi лa чeвa. “Πρὸς (“Μετά) τινος (saȣ “Σύν τινι) εἶναι„. “Περὶ (“Εἰς,) τινα εἶναι». a se пȣpta кътpe чineвa. (ші în пepfp:) “Ἐν ὀργῇ (φόβῳ, ἡδονῇ, διανοίᾳ, παρασκευῇ, ші чл:.) εἶναι, în лoкȣ de ὀργίζεσθαι, διανοεῖσθαι, ші чл: “Ἐν αἰτίαις (ἐγκλήματι) εἶναι, în лoкȣ de κατηγορεῖσθαι. “Ἐν στόματι (λόγοις, φήμῃ, saȣ “Διὰ στόματος) εἶναι„. în лoкȣ de ἐπαινεῖσθαι, ші чл:. “Κουρήτεσσι κακῶς ἦν„. Iл: I. “Ἀκὴν “(Ἀκέων) ἦν„. Om: “Σῖγα πᾶς ἔστω„. Eȣp: “Οὕτω τά δε γ' ἐστὶν„. Iл: Ω. (вezĭ ші ἔχω). 9) (кȣ atpiвȣte, saȣ пpezise de aчeлaшĭ кazȣ) sîntȣ de o astfeл de кaлitate (tpȣп: saȣ sȣfл:), amȣ astfeл de disпosiцie. “Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ„. Od: Λ: 10). (кȣ пpoп: peлat:, ші кȣ adв: timп: saȣ лoк: saȣ кaлif: ші în ел: de τις, saȣ ποτε. saȣ οὕτως apatъ nedef:) “Ἔστιν ὅς (saȣ ὅ, ші чл:). “Εἰσὶν οἵ, (αἵ, ἅ, ші чл:). (s' aȣ гъsit ші «Ἔστιν οἷς, “Ἔστιν ὧν, “Ἔστιν οἵτινες). “Ἔστιν (saȣ “Οὐκ ἔστιν, ші în aпoк: ἔσθ') ὅτε, saȣ ὅπου, ὅπῃ, ᾗ, saȣ ὅπως, ὡς. “Ἦν ὅτε κἀγὼ τοῖς φίλοις ὄφελος ἦν„. Sin: “Ὥστε Ἀθηναίων γε μὴ εἶναι ὅ,τι μᾶλλον ἐκάκωσε τὴν δύναμιν„. Тȣч: 11) кȣ пaptч: eкsпpimъ în пepfp: desъвîpшipe de o faптъ fъкȣtъ, saȣ este de пpisosȣ. “Τετληότες εἰμὲν„. Iл: E. în лoкȣ de τετλήκαμεν„. “Οὐ σιωπήσας ἔσει„. Sof: “Νῦν δὲ αἰεί... εἰσὶ διάφοροι ἐόντες ἑωϋτοῖσι». Ep: ‖ (onomat: inf:) εἶναι (A'. кȣ apt: însemn: fiinцъ). “Ὑπὸ Θεοῦ τὰ πάντα εἰς τὸ εἶναι παρήχθη„. Тлц: (ші B'. întp' ȣneлe fpase пpisosemte). “Τὸ νῦν (“Τὸ σήμερον, “Τὸ σύμπαν “Τὸ ἑκὼν.) εἶναι, în лoкȣ de simплe Νῦν, σήμερον, ші чл: aкȣm, astъzĭ. în цeпepaлȣ, de вoe. (вezĭ ші ἔχω). ‖ iap пaptч: însemn: (în sinг:) adeвъpatȣ, în fiinцъ. “Τὸν ἐόντα λέγειν λόγον„. Ep: (de ȣnde în пeȣt:) “Τῷ ὄντι„. în лoкȣ de ὄντως, în adeвъpȣ; (iap în:) “Τὰ ὄντα însemn: A'. лȣкpȣpiлe înfiinцate, кpeatȣpeлe. лȣmea. ȣniвepsȣлȣ; ші aл B'. aвepiлe.

Εἶμι [ἴω], вiit: εἶμι, (fiind къ пpez: se ia maĭ de mȣлte opĭ în лoкȣ de вiit:) ші пoet: εἴσομαι, ші пeх: miж: εἰσάμην (пpeл: ᾔειν, ші At: ᾖα din ᾔια, пopȣпч: ἴθι, ἴτω, ші чл: пoft: Ἴοιμι, sȣп: Ἴω, inf: ἰέναι, пaptч: ἰὼν, ші пosit: ἰτέον, ші ἰτητέον, iap despпe чeĭ-л-aлцĭ timпĭ вezĭ гpam:) = Πορεύομαι, mъ dȣкȣ, saȣ вiȣ, ȣmблȣ, mepгȣ. “Εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ„. Om: (ші кȣ adв:) Ἐντεῦθεν ἐπ' ἄλλον ᾔια (îndpeпt: ᾖα)„ Плt: “Τούτῳ ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα„. Лs: “Εἶμ' ἐκ Παιονίης„. Iл: Φ. “Ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν„. Od: P. “Τίς, πόθεν εἶς„; Od: Λ. “Τῇ δ' εἶς, ᾗ σ' ἂν ἄγω„. Es: (ші ел:) “Ἰὼν πεδίοιο„. Iл E. “Οὐκ εἶς σὺ τ' οἴκους„. Sof: (ші despпe пeînsȣfл:) “Πέλεκυς, ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς„. Iл Γ: “Ἦν τὸ αἷμα ἐπί πολλὸν χρόνον ἴῃ„. Apet: “Ἦν ἐς μῆκος ἡ νοῦσος ἴῃ„. Apet: (ші miж: ел:) “Εἴσατο νηῶν ἐπ' ἀριστερά„. Iл: M. “Πάλιν

εἴσομαι. Iл: Ω. «Χροὸς εἴσατο. Iл: N. «Εἰσάσθην (saŭ ἐεισάσθην) συλήσειν». Iл: O. s' aŭ dъs, ка sъ жъfъiaskъ. (шi fir:) «Ἦα ἐρῶν». Плt; «Ἤιε αἰνέων». Ep: se dъчea (adiкъ înчепea, se гъtea) sъ лaъde. «Ἰέναι εἰς λόγους τινι», Ep: a intpa în ворбъ къ чinева. «Φάτις εἶσιν». Od: Ψ. mepџe ворба. (шi în nepifp:) «Ἰέναι διὰ μάχης (δίκης, шi чл:)». Tъч: шi Exp: «Τοῦ τὰς προσόδους μᾶλλον ἰέναι αὐτῷ»; Tъч: ка sъ 'I креaskъ benitъpiлe. «Ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ' ὅπῃ περ εἶσ' ἴτω». Sof: (везї шi ἵεμαι).

Εἴμορος, греш: în локъ de Ἔμμορος.

Εἰν, noet: în локъ de ἐν.

Εἶν', noet: (npin anstp: în локъ de..

Εἶνα, noet: în локъ de ἕνα, ак: ал лъї εἷς.

Εἰναέτης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἐνναετής.

Εἰναέτις, ιδος (ἡ), noet: în локъ de ἐνναέτις. [de ъnde

Εἰναετίζομαι, biit: -ίσομαι, noet: în локъ de ἐνναετίζομαι.

Εἶναι, през: de înf: ал лъї εἰμί. 2) (pap saŭ înd:) noet: în локъ de ἰέναι, през: de inf: ал лъї εἶμι.

Εἶναι, noet: nex: 2: de înf: ал лъї ἵημι.

Εἰνάκις, adв: noet: în локъ de ἐννάκις.

Εἰναλίδινος (ὁ, ἡ), noet: чел че se înвîpteшte în mape. [ἐν, ἅλς, δίνη].

Εἰνάλιος, α saŭ ος, ον, noet: în локъ de ἐνάλιος.

Εἰναλίφοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че des плъteшte пе mape. «Δίκτυον —». Enгр: [ἐν, ἅλς, φοιτάω].

Εἰνάνυχες, adв: noet: în локъ de ἐννεάνυχες, ноъ нопџї dapîndъл.

Εἰνάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἐννεάπηχυς.

Εἰνάς, άδος (ἡ), noet: în локъ de ἐννεάς.

Εἰνάτηρ (ειρ), ερος (ἡ), noet: (sinг: нъ s' a гъsit) къmnatъ.

Εἴνατος, η, ον, noet: în локъ de ἔννατος.

Εἰναφώσσων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: (корабie) къ ноъ pînze. [ἐννέα, φώσσων].

Εἵνεκα (κεν), adв: saŭ преп: noet: în локъ de ἕνεκα (κεν).

Εἰνί, noet: în локъ de ἐν.

Εἰνόδιος, α saŭ ος, ον, noet: în локъ de ἐνόδιος.

Εἰνοσίγαιος, Εἰνοσίφυλλος, шi чл: în локъ de ἐνοσίγαιος, шi чл:

Εἴνται, noet: Ion: (saŭ греш:) în локъ de ἧνται, a 3: îm: neps: a лъї ἧμαι.

Εἴξασι, Беоt: шi At: în локъ de ἐοίκασι. 3: îm: neps: a лъї ἔοικα.

Εἴξασκον, noet: nex: ал лъї εἴκω.

Εἶξις [εἴκω], εως (ἡ), sъnъnepe; înвoipe; tpaџepe îndъpъt.

Εἷο, noet: în локъ de οὗ = Ἑαυτοῦ.

Εἰοικεῖαι, noet: în локъ de ἐοικεῖαι, îm: fem: ал naptч: лъї ἔοικα.

Εἶπα (de ъnde naptч: εἴπας, шi поръnч: εἶπον, шi îm: εἴπαθ' în локъ de εἴπατε npin anstp): nex: 1: de xot:, шi

Εἰπεῖν, nex: 2: de inf: ал (neîntp:) ἔπω.

Εἰπέμεν, шi εἰπέμεναι, Dop: Eол: în локъ de εἰπεῖν.

Εἴπερ (везї εἰ), koniъnк: înnpot: къ toate къ. «Μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν σεύωνται. Iл: Γ. 2) îndoitiвъ, dака. «Πειρώμενοι, εἴπερ ἐστίν, ὡς πρίν». Къint: «Εἴπερ ποτε καὶ νῦν». Apstf: «Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτε ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγή». Tъч: 3) (înnpeъnъ къ γε, saŭ ποτε) însemnъt: de npiчinъ, saŭ întъp: (къ oape kape emfasъ, saŭ eponie) fiind къ, neгpeшit dъne че. «Εἴπερ γε ὑμεῖς ἐν Ἰδομένῃ χθὲς ἐμάχεσθε». Tъч: «Εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ». Sof: [εἰ, περ].

Εἴπεσκον, noet: în локъ de εἶπον.

Εἴπησθα, noet: în локъ de εἴπῃς, 2: sinг: neps: de nex: 2: ал sъn:, шi

Εἶπον, nex: 2: de xot: ал (neîntp:) ἔπω.

Εἴποτε, naptiк: (везї εἰ) îndoioasъ, daка вре o datъ. [εἰ, ποτε].

Εἴπως, naptiк: (везї εἰ) îndoioasъ, daка din întîmпларe, de este къ nъtinџъ în вре ън кinъ, noate. [εἰ, πως].

Εἰράνα (ᾱ), Dop: în локъ de εἰρήνη.

Εἰραφιώτης [ἐν, ῥάπτω], ου (ὁ), noet: (enit:) Dionisъ, Бакъ.

Εἰργάθω, noet: шi At: (къ nestînindepe, saŭ pefopmape) în локъ de εἴργω.

Εἰργασάμην, miж:, шi

Εἰργάσθην, nas: nex: 1;, шi

Εἴργασμαι, nas: tpe: de къ: ал лъї ἐργάζομαι.

Εἶργμαι, saŭ εἶργμαι, nas: tpe de къ: ал лъї εἴργνυμι, saŭ εἴργω. [de ъnde

Εἰργμός (ὁ), înкidepe, onpipe. 2) = Ἕργμα, легътъpъ; (npin întind:) înкisoape, apestъ.

Εἰργμοφύλαξ, ακος (ὁ), = Δεσμοφύλαξ. [εἰργμὸς φύλαξ].

Εἴρ(шi pap Εἴρ)γνυμι, шi

Εἴρ(шi At: Εἵρ)γω, biit: εἴρξω, (прел, εἶργον, nex: εἶρξα, nas: tpe: de къ: εἶργμαι, шi nosit: εἰρκτέον) [ἔργω] (npinч:) înгpъdeskъ, înкizъ înnpeжъp; (npin ъpm:) nъiъ

ла înкisoape, apestezĕ. (нвmaĭ întp'ачеастъ însemn: este asпipatĕ dвпъ вniĭ). "Μετὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ„. Od K. "Σάκεσσιν ἔρχατο πάντῃ„. Iл: П. "Εἴτις ὄρνιθας τρέφῃ εἰργμένους ἐν αὐλῇ„. Apstf: 2) (npin întind:) нв înгъdвiĕ, deпъptezĕ, опpeskĕ; "ἐέργειν μυῖαν παιδὸς„. Iл: Δ. "Ὥστε γὰρ τὴν σύντομον ἀφικέσθαι... ἡ φάραγξ εἶργε». Ksn: «Τὸν δ' οὔτ' ἄρ' γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν». Iл: Δ. "Τῆλέ με εἴργουσιν„. Iл: Ψ. "Τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες εἴργουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων„, Ksn: "Εἴργειν ἱερῶν (χερνίβων, σπονδῶν, ἀγορᾶς, шi чл:)„ a afopisi, a oпpi de ла челе sfinte. "Ὁ νόμος εἴργει μὴ ἀποκτείνειν„. Antf: (шi пas:) "Εἴργεσθαι γελώτων». Пл: "Εἴργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης, ἢ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι„. Твч:

Εἰρέα (ἡ), поеt: =Εἴρη.

Εἴρεαι, Ion: a 2: sinг: пeps: a лвĭ εἴρομαι.

Εἰρέαται, Ion: în локĕ de εἴρηνται, a 3: îm: пeps: a пas: tpe: de кв: ал лвĭ εἴρω.

Εἰρέεσθαι, Ion: în локĕ de ἐρήσεσθαι, вiit: ал лвĭ ἔρομαι.

Εἴρεο, Ion: în локĕ de εἴρου, поpвнч: ал лвĭ εἴρομαι.

Εἴρερος (ὁ), поеt: [εἴρω] poвie.

Εἰρεσία (ἡ), Ion: în локĕ de (шi maĭ întpeв: de кît) ἐρεσία, вîsлipe; (în цen:) mîшкаpe. "Πτερῶν — „. Лвч: (шi fir:) "Γλώσσης — „. At: 2) (npin întind:) apie mвsiкалъ, че кîntaĕ mapinapiĭ вîsлind. "Αὐλεῖν εἰρεσίαν„. Пл: 3) (pap) în локĕ de κώπη, вîsлъ. (Fiл:) 4) поеt: пъpeкie =Ζεῦγος. "Μαστῶν εἰρεσία„. Евр:

Εἰρεσιώνη (ἡ), [εἶρος, saĕ εἴρω] epesionъ, paмвpъ de mъsлinĕ, saĕ de dafinĕ înfъшвpatъ în fopmъ de квнвнъ кв лînъ шi poade, пе каpe о пpeвтвлаĕ întp' вnеле sepвъtopĭ, шi апоĭ о atîpnaĕ овiчнвit d'asвпpa вшелоp tеmплелоp. 2) (npin întind:) кîntвл, че кîntaĕ чеĭ че пвptaĕ epesiona, шi (în цen:) чеpшъtopiĭ. 3) вnĕ felĕ de mъsлinĕ seлвatiкĕ.

Εἰρεῦσαι, поеt: Dop: în локĕ de ἐροῦσαι, nom: îm: fem: de пapтч: ἐρῶν.

Εἴρη (ἡ), поеt: [εἴρω] adвnape, sfatĕ. 2) (npin întind:) локвл adвнъpiĭ. (vezĭ шi ἀγορά).

Εἴρηκα, акt:, шi

Εἴρημαι, пas: tpe: de кв: ал лвĭ εἴρω (zîкĕ).

Εἴρην [εἴρη], ενος (ὁ), (se нвmia în Sпapta) tînъpвл de опtĕ-sпpezече anĭ (fiind къ atвнчĭ нвmaĭ авеа вое de a вopвi în ოв-mitemtĭ adвнъpĭ).

Εἰρηναγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, dвкĕ, повъцвieskĕ пе чineвa în пaче, saĕ къtpe пaче. [εἰρήνη, ἄγω].

Εἰρηναῖον (τὸ), tеmплвл zeiцеĭ Epeneĭ (пъчiĭ). [шi

Εἰρηναῖος, α, ον, (шi adв:) -αίως, пачniкĕ. [εἰρήνη].

Εἰρηναρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntĕ saĕ mъ fакĕ...

Εἰρηνάρχης, ου (ὁ), dpeгъtopĕ asвпpa пazeĭ пвбличеĭ пъчĭ, шi вnеĭ opîndвielĭ. (vezĭ шi εἰρηνοφύλαξ). 2) (Тлц:) Dвmnezeĕ (ка înчeпъtopĕ шi isвopĕ de пaче). [εἰρήνη, ἀρχή]. [de вnde

Εἰρηναρχία (ἡ), tpeaвa, saĕ demnitatea dpeгъtopвлвĭ de пaче. [шi

Εἰρηναρχικὸς, ή, όν, atinгъtopĕ de dpeгъtopвл, saĕ dpeгъtopia de пaче.

Εἰρήναρχος (ὁ), (maĭ noĕ) =Εἰρηνάρχης.

Εἰρηνεῖον (τὸ), =Εἰρηναῖον.

Εἰρήνευσις, εως (ἡ), înпъкаpe. [din

Εἰρηνεύω, вiit: -εύσω, (stpъm: кв ак:) înпакĕ, лiniшteskĕ, înвoieskĕ. 2) (овiч. ел: saĕ nestp:) tpъieskĕ, петpeкĕ în пaче; amĕ, saĕ fакĕ пaче. [шi

Εἰρηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Εἰρηνεύω. [din

Εἰρήνη (ἡ), [εἴρω, saĕ εἴρη] пaче, înвoipe, лiniшte. "Πολλὴ ("Μακρὰ) — „. Лвч: "Εἰρήνην ποιῶ (πράττω, ἄγω), =Εἰρηνεύω. «Εἰρήνην ἄγοντες ἀπὸ τῶν ἔξωθεν πολέμων„. D: Aл: (шi fir:) "Εἰρήνη ὑμῖν„. Skp: "Εἰρήνη πάντεσσιν, ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών„. Епгp: [de вnde

Εἰρηνικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, пачniкĕ (iввitopĕ, saĕ atinгъtopĕ de пaче). "Θεὸς — „. Sхл: "Λόγος — „. Iskp: "Τέχνη ("Ὄρχησις) — „. Ksn: «Εἰρηνικὸν (se înц: γράμμα)». Ksn: skpisoape, че se tpimitea sпpe dовadъ de пaче. Itл: цеpemoniaле.

Εἰρηνοδίκης, ου (ὁ), жвdiкъtopĕ, saĕ soлĕ deплin-înпвtepniчitĕ despe пaче шi pesвoiĕ. "Διὰ τῶν εἰρηνοδικῶν, οὓς καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι Φετιάλεις». D: Kas: (vezĭ шi εἰρηνοφύλαξ). [εἰρήνη, δίκη].

Εἰρηνόδωρος (ὁ, ἡ), dъpвitopĕ de пaче. [εἰρήνη, δῶρον].

Εἰρηνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, înпакĕ, înвoieskĕ. [εἰρηνοποιός]. [de вnde

Εἰρηνοποίησις, εως, шi Εἰρηνοποιία (ἡ), înпъкаpe, шi чл:

Εἰρηνοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopĕ de пaче (întpe pesвoitopĭ); (în цen:) iввitopĕ de

паче, saŭ de лiniште. || (sъв:) = Εἰρηνοδίκης. [εἰρήνη, ποιός].

Εἰρηνοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Εἰρηνοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), adiekt: îngpiжitopŭ de паза tpaktateлop de паче. 2) sъвst:) = Εἰρηνοδίκης. «Οἱ γὰρ φιττιάλιοι εἰρηνοφύλακές τινες ὄντες». Пл: [εἰρήνη, φύλαξ].

Εἰρηνόχυτος (ὁ, ἡ), въpsъtopŭ (dъtъtopŭ) de паче. [εἰρήνη, χέω].

Εἰρήσεται, 3: sinr: пеps: a песte пъџinŭ (în локŭ de пas:) biit:, ши

Εἰρῆσθαι, пas: tpe: de къ. de inf:, ши

Εἴρηται, 3-a: sinr: пеps: de пas: tpe: de къ: ал хot: лъĭ εἴρω(zikŭ).

Εἰρίνεος, η saŭ ος, ον, Ion: în локŭ de ἐρεοῦς, de лînъ. [din

Εἴριον (τὸ), поеt: Ion: în локŭ de ἔριον, лînъ.

Εἴρ (εἴρ) κται, 3-a: sinr: пеps: a пas: tpe: de къ: ал лъĭ εἴρ(εἴρ)γω. [de ъnde

Εἰρκτέον, posit: ал лъĭ εἴρ (ἔιρ) γω. [ши

Εἰρ (εἰρ)κτὴ, ῆς (ἡ), локŭ de apestŭ, înkisoape.

Εἰρκτοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Εἰρκτοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), = Δεσμοφύλαξ.

Εἰρμὸς, [εἴρω] (ὁ), шipŭ, копџinepe, pîndъiaлъ. (vezĭ ши ὅρμος). 2) (Bis:) tpoпapŭ копџiitopŭ de apмonie къ челе-алte.

Εἰροκόμος (ὁ, ἡ), поеt: [εἶρος, κομέω] = Ἐριουργός. «Κτεὶς—» Non: dapakŭ.

Εἴρομαι, поеt: Ion: în локŭ de ἔρομαι.

Εἰρόπόκος (ὁ, ἡ), поеt: [εἶρος, πείκω, saŭ εἴρω, πόκος] чел къ лînъ de tъns, saŭ de înплetit. (enit: ал оiлор).

Εἰροπόνος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἐριουργός. [εἶρος, πόνος].

Εἶρος, εος (τὸ), поеt: = Ἔριον, лînъ.

Εἰροτόμος (ὁ, ἡ), греш. în локŭ di εἰροκόμος. [εἶρος, τομή].

Εἰροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: beseлŭ, mîndpъ (fir: плinŭ) de mълtъ лînъ. «Τάλαρος —» Епгр: (vezĭ ши εἰδωλοχαρής). [εἶρος, χαίρω].

Εἰρύαται, -ατο, поеt: Ion: în локŭ de εἴρυνται, -υντο, a 3-a; îm: пеps: a пas: tpe: de къ:, ши

Εἰρυμέναι, пom: fem: de партч:, ши

Εἰρύμεναι, поеt: inf: ал лъĭ ἐρύω.

Εἰρύσιμον (τὸ), поеt: în локŭ de ἐρύσιμον.

Εἴρυτο, поеt: a 3-a sinr: пеps: a пas: saŭ miж: песte-sъв: ал лъĭ

Εἰρύω, поеt: în локŭ de ἐρύω.

Εἴρφ', поеt: (în апок:) în локŭ de εἶρπε, 3-a: sinr: пеps: a преЛ: лъĭ ἕρπω.

Εἴρχαται, Ion: a 3-a: îm: пеps: a пas: tpe: de къ: ал лъĭ εἴργω.

Εἴρω [în afin: къ ἄρω ши εἴργω] поеt: biit: ἔρσω, (пех: εἶρα, ши ἔρσα, пas: tpe: de къ: εἶρμαι, ши поеt: ἔερμαι) легŭ, înкъркŭ, înплеtеskŭ, înшipŭ. «Εἴρειν στεφάνους». Pind: «Εἰς βρόχον εἴρας τὸν τράχηλον». Stob: (ши пas:) «Ὅρμον χρύσειον ἠλέκτροισιν ἐερμένον». Od: Σ: (ши fir:) «Λέξις εἰρομένη». Apst: коплегаtъ ши копџinъtъ (înпpot: de κατεστραμμένη).

Εἴρω [în afin: къ пречеd:) biit: -ἐρῶ, ши At: ἐρέω, (tpe: de къ: εἴρηκα, ши пas: εἴρημαι; пех: пas: ἐῤῥέθην, ши ἐῤῥήθην, ши posit: ῥητέον) zikŭ, sпъiŭ, ворвеskŭ; попъпчеskŭ; pîndъieskŭ; mъ înвоieskŭ; (поеt:) întpевŭ, черчеtezŭ. «Ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν». Iл: A: (ши miж:) «Ὥς ποτὲ μ' εἰρόμενος ἐγήθεεν». Iл: П: (ши пas:) «Μισθὸς εἰρημένος». Es: плаtъ tокmitъ, хоtъpîtъ.

Εἴρων, ωνος (ὁ, ἡ), [прinч: партч: a пречеd:] (овiч:) чел че în ворвipe se префаче пешtiъtŭ (ворвеште în batжокъpъ алtеле zikînd, ши алtеле rîndind); (în џеп:) вiклеanŭ, префъкъtŭ. [de ъnde

Εἰρωνεία (ἡ), eponie, каракtеpъл префъкъtълъĭ, saŭ префачере de пештiinџъ în ворвipe (din вiкленie, saŭ în глъmъ). «Αὕτη ἐκείνη ἡ Σωκράτους εἰρωνεία». Плt:

Εἰρωνευμα (τὸ), чева eponiчеште zisŭ; глъmъ. [din

Εἰρωνεύομαι, biit: -εύσομαι, ворвеskŭ în глъmъ, saŭ în batжокъpъ; mъ префакŭ; пропъiŭ de pretekstŭ (прiчinъieskŭ) алtеле în локŭ de алtеле. [εἴρων]. [de ъnde.

Εἰρωνευτὴς, οῦ (ὁ), = Εἴρων. [de ъnde.

Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, = Εἰρωνικός.

Εἰρωνίζω, biit: -ίσω, sîntŭ аплекаtŭ spре eponie. [ши

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, eponikŭ, zisŭ, saŭ fъкъtŭ în глъmъ saŭ batжокъpъ· 2) овiчпъitŭ (ъвitopŭ de) a ворвi în eponie. [vezĭ εἴρων, εἰρωνεία].

Εἰρωταώ (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, în локŭ de ἐρωτάω.

Εἰς, ши (At:) Ἐς, преп: (акорd: къ ак: ши însemn: în sint: 1) de локŭ în miшкаре, ши (în џеп:) întindepe, порпipe къtpе чева. «Ἀφίκετο εἰς Λακεδαίμονα». Ksn: «Εἰς Πέρσας ἔπεμπε πρός τε τὸ κοινὸν καὶ πρὸς Καμβύσην». Ksn: «Εἰς Ἕλληνας χρυσὸν ἐκόμισε». Лks: «Συβώτην εἰς ἓ καλ-

λεσσάμενος». Od: Λ: «Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε καὶ εἰς Θέτιν». Il: Π: «Εἰς ὦπα ἰδέσθαι». Om: (ші în ꙟрmъ пъsъ поеt:) «Οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο». Od: Ο; «Ὁρμᾶν εἰς τοὺς πολεμίους». Ksn: «Ἰέναι εἰς χεῖρας». Ksn: «Εἰς ταὐτὸ («Εἰς μέγα » Εἰς ὀφθαλμοὺς) ἐλθεῖν». (ші fir:) «Εἰς ἕν(μίαν, ταὐτὸ) ἔρχεσθαι», în локꙋ de ὁμογνωμονεῖν, a se înвoi;(saꙋ în stape, пресꙋпꙋindꙋ se însъ tot daꙋna mішкарea). «Εἰς τὰς θήσομαι χεῖρας» Eꙋp: «Στὰς εἰς τὸ μέσον». Ksn: «Εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθέζομαι». Esx; «Εἰς στήλην γράφειν». Dm: «Καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκον ἐστι». Skp: «Ἐφάνη λὶς εἰς ὁδόν». Il: Ο: (saꙋ în xotъpîpe). «Οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν». Tꙋч: «Τὸ δέ τι καὶ εἰς τοὺς πολεμίους ἐάλω». D: Kas: 2) (în локꙋ de ἕως) distanцъ (saꙋ локалъ). «Εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Лks: «Τειχίζει μακρὰ τείχη ἐς θάλασσαν». Tꙋч: (saꙋ timпоралъ). «Εἰς ὥρας». Od: I: «Εἰς αὔριον». Od: Η. «Εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος». Tkp: «Ἐς ὃ δὴ ἀνεῦρε». Ep: «Ἐς ὀψέ». Tꙋч: «Εἰς τότε». Плt: «Εἰς τέλος». «Ἐς ἀεί». "Ἐς μακρὰν„. ші чл: (везі ші ἔς τε); (saꙋ пꙋmъpaлъ). «Εἰς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι». Tꙋч: «Ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους». Ksn: «Ἐς τρίς». Ep: 3) xotъpîpe de вpeme. «Εἰς αὔριον». Dm: «Εἰς τὸ παρόν». Ksn: «Εἰς τὴν ὑστεραίαν». Ksn: «Ἥκετε εἰς τὴν τριακοστὴν ἡμέραν». Ksn: «Προκηρύττουσι τὰ ἔτη, εἰς ἃ δεῖ στρατεύεσθαι». Ksn: «Εἰς ὕστερον». maĭ пe ꙋpmъ. «Θέρμη εἰς τὴν ἕω». ші. «Οὐκ ἐς μακράν». ші. «Εἰς τὸ παραχρῆμα». Apet: (ші în komп:) «Εἰσ(ἐσ)άπαξ». Лks: 4) пpiчinъ (în локꙋ de πρὸς saꙋ διὰ, saꙋ sъвîpшit:) «Εἰς πόλεμον θωρήξασθαι». Dm: «Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν». Плt: «Ἠτήσατο χρήματα εἰς ἄνδρας διακοσίους». Ksn: «Λόγος ὠφελήσειεν εἰς ἀνδραγαθίαν». Ksn: «Εἰς ὑποδήματα δίδοται τῇ τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος γυναικί». Ep: «Τὰ μὲν ἐς Μέδουσαν». Пaꙋs: «Εἰς τί; în локꙋ de πρὸς τί;». «Εἰς τοῦτο γεγένημαι». Skp: «Εἰς τοῦτο κοπιῶμεν». Skp: «Ὕμνος εἰς Δία». Kaл: (saꙋ fъкъt:) «Εἰς δυσγένειαν λοιδορεῖσθαι». Пл: «Καταφρονεῖσθαι εἰς τὰ πολεμικά». Ksn: «Εἰς τί; în локꙋ de διὰ τί;». «Εἰς μὲν ταῦτα». Плt: «Μακάριος πέφυκε πλὴν εἰς θυγατέρας». Eꙋp: 5) кinꙋ (în локꙋ de κατὰ, maĭ de mꙋлte-opĭ adвepв:) «Εἰς κάλλος ζῆν». Ksn: «Εἰς εὐτέλειαν γεγραμμένος». Apstf: «Οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους, οὔτε ἐς τὰ ἄλλα». Tꙋч: «Εἰς ὦπα ἔοικεν». Od: Λ. «Εἰς ἕνα (δύο, ші чл:) ἰέναι». Ksn: «Διῃρημένος εἰς τρία μέρη». Лks: «Εἰς ζεύγη». Лꙋч: «Εἰς πάντα τρόπον». Плt: «Εἰς ὑπερβολήν». «Εἰς μάτην». «Εἰς τὸ ἀκριβέστατον». «Εἰς τὰ μάλιστα». «Εἰς ἄγαν». «Εἰς ἅπαν, ші чл:». 6) pелацie, saꙋ paпoptꙋ кътpe чева. «Τούτοις δ' ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν». Tꙋч: «Λόγους ποιεῖσθαι εἰς τὸν δῆμον». Dm: «Οἱ ποιηταὶ εἰς πάντας μεμηνύκασι». Плt: «Πολλὰ δὴ καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφήναντο εἰς πάντας ἀνθρώπους». Плt: «Τὸν ἐξαμαρτάνοντ' εἰς θεούς». Esxл: ‖ (iap în komп: însem: în цеп: miшкаpe, iap napt: înъꙋntpꙋ). «Εἰσέρχομαι, εἰσελαύνω, ші чл: ‖ (de кîte opĭ se акopd: кꙋ цеп: este în сл: de ак:) «Εἰς ἀΐδαο (se înц: δόμους)». Om: «Εἰς Ἀθηναίης (Διονύσου, ші чл: se înц: ἱερόν)». «Φοιτᾶν εἰς διδασκάλου». «Ἐπειδὰν εἰσέλθω οἴκαδε εἰς ἐμαυτοῦ». Плt: (se înц: οἶκον).

Εἶς, în anok: în локꙋ de εἶσι, 3: sinг: neps: aл лꙋĭ εἶμι.

Εἷς, поеt: în локꙋ de εἶ 2: sinг: neps: a пpez: de xot: aл лꙋĭ εἰμὶ, saꙋ εἶμι.

Εἷς, поеt: în локꙋ de ἦς, saꙋ ἦσθα, 2: sinг: neps: de пpeл: aл лꙋĭ εἰμί.

Εἷς, пеx: 2: de паptк: aл лꙋĭ ἵημι.

Εἷς, μία, ἕν, (цеп:) ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός. ꙋпꙋ. «Εἷς ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ». Пpoв: »Μία τῆς μιᾶς ἐξήρτηνται». Bas: «Εἷς (ἓν) ἀνθ' ἑνός». Фps: komпapîndꙋ-se, saꙋ skimвîndꙋ-se ꙋna кꙋ aлta. «Εἷς καθ' ἕνα». «Εἷς ἕκαστος». Tꙋч: ші Ksn: «Κατὰ μίαν οἴκησιν». Плt: «Εἰς μίαν (se înцeл: βουλὴν) βουλεύειν». Om: «Μίαν (se înц; δίκην) δικάσαντες». Apstf: «Μίαν (se înц: ναυμαχίαν) ναυμαχήσαντες». Apstf: «Μιᾷ (se înц: βολῇ) δὶς ἐφεξῆς βέβληκα». Ksn: (astfeл se îndeпліneшte ші) «Διὰ μιᾶς». de o datъ. «Ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς (se înц: φωνῆς) παραιτεῖσθαι πάντες». Skp: «Ὑφ' ἓν (se înц: πνεῦμα) ἀναγνωστέον». Гpam: (ші Opdin:) în локꙋ de πρῶτος, η, ον, întîiꙋ. «Τῷ ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ ἔτει». Ep: «Ἑσπέρα καὶ πρωῒ ἡμέρα μία». Skp: «Μία σαββάτων». Skp. чea din tъĭ zi a sentъmîneĭ. (ші екчеnt; saꙋ înпъpц: ші în enimepismꙋ în локꙋ de пpon:) «Εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθείς». Sof: «Εἷς τῶν ἐφόρων τότε ὤν». Tꙋч: «Τὸν ἕνα τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκοπεὶς, ἀφαιρεθεὶς δὲ καὶ τῶν χειρῶν τὴν μίαν». Ksn: în локꙋ de τὸν ἕτερον, τὴν ἑτέραν. «Ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ». Skp: (ші nedef:) în локꙋ de τις». Ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων». Tꙋч: «Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν». Skp: (ші în пapaл:) «Καί τινα μίαν

νύκτα». Τδч: «Εἷς τις, εἷς ὁστισοῦν». (ші асемънът:) în локŏ de ὁ αὐτὸς. «Ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ γαστρός». Еѕр: (ші în парал:) «Εἷς καὶ ὁ αὐτός». (ші emfant:) în локŏ de οὐδείς. «Ὡς ἕνα μὴ καταλείπεσθαι». Ksn: «Νῦν δ' οὐκ ἐάσω... μίαν ἐν τοῖς κατηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν». Apstf: (ші прin întind:) în локŏ de μηδαμινὸς, de nimikŏ, прostŏ. «Οὐδέ γε Συρακούσιοι ποτ' ἤλπισαν ὑφ' ἑνὸς γραμματέως τυραννηθήσεσθαι». Dm:

Εἶσα, ας, ε, поеt: пех: 1: ал лŏї ἕζω.

Εἰσαγαγεῖν, пех: 2: de inf: ал лŏї εἰσάγω.

Εἰσάγαν, adв: în локŏ de εἰς ἄγαν: везї εἰς (5).

Εἰσαγγελεύς, έως (ὁ), вestitopŏ înъuntpŏ. întpodŏкътopŏ; (прin хрт: пе лîнгъ îmпъpaцї) anŏnцътopŏ ші întpodŏкътopŏ de чеї че воiaŏ а се înfъцiша ла îmпъpaцї. 2) (ла жŏdiк:) пîpîtopŏ de кълкътopї de лецї (прокŏрорŏ). (везї ші εἰσαγωγεύς). [ші

Εἰσαγγελία (ἡ), (în цеп:) anŏнцаре, вestipe înъuntpŏ. (iap napt: 2) (лец:) пîpъ în жŏdiкътopie (прinч:) пentpŏ марї політiче кpime пехотъpite кŏpat de кътpe лецї. (întp' ачеаста се deoseвеште de γραφή). (каŏtъ ziч: în Sŏid: ші Apпкpt:) din.

Εἰσ-αγγέλλω, вiit: -αγγελῶ, daŏ de штipe, anŏnцŏ (прinч: înъuntpŏ); (în цеп:) вesteskŏ. «Κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅς τις εἴη». Ksn: (ші пas:) «Ἦν ἥξοντες εἰσηγγελμένοι ὦσιν οἱ πολέμιοι». Ksn: «Ὡς εἰσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις». Тŏч: 2) (партк:) пîpъskŏ, denŏnцŏ пе чinева în жŏd: (прinч:) пentpŏ вре о політiкъ кpimъ. «Ὁ αἰσθόμενος εἰσαγγελλέτω τοῖς νομοφύλαξι». Плt: «Περὶ προδοσίας ἂν αὐτὸν εἰσήγγελλον οὗτοι». Dm: «Κατηγορήσειν ἔμελλον αὐτοῦ, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν βουλήν». Antf: (ші пas:) «Ἐὰν εἰσαγγελθῇ πρὸς τοὺς ἄρχοντας». Плt: [de ŏnde

Εἰσάγγελσις, εως (ἡ), = Εἰσαγγελία. [ші

Εἰσαγγελτικὸς, ή, όν, (лец:) atinгътopŏ de denŏnцаре, пîpъ.

Εἰσ-αγείρω, вiit: -αγερῶ, adŏnŏ înъuntpŏ.

Εἰσαγήοχα, At: tpe: de кŏ: ал лŏї εἰσάγω.

Εἰσ-αγορεύω, вiit: -εύσω, = (saŏ греш: în локŏ de) Διαγορεύω.

Εἰσ-άγω, вiit: -άξω, (пех:, εἰσήγαγον, ші чл:) (кŏ ак: преп: ші pap кŏ dat:) (în цеп:) întpodŏкŏ, ваrŏ înъuntpŏ. «Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμον». Iл: Ω. «Τὸν ποταμὸν διώρυχι εἰσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην». Ep: «Σῖτον τε εἰσήγαγον (εἰς τὴν Πλάταιαν), καὶ φρουροὺς ἐγκατέλιπον». Тŏч: (ші miж:) «Ὁπλίτας εἰσηγάγοντο». Тŏч: «Τούτους εἰς τὰς ἰδίας οἰκίας εἰσαγόμενοι, οὐδὲν ἀπέλιπον φιλοφροσύνης». Ksn: «Ἀπὸ τοῦ πνεύματος, ὃ εἰσαγόμενοι ζῶμεν». Іпкр: (ші пas:) «Οὐκ ἔστι πόλις οὐδεμία, ἥτις οὐ δεῖται εἰσάγεσθαί τι ἢ ἐξάγεσθαι». Ksn: «Τῷ εἰσάγοντι κατὰ πλῆθος τῶν εἰσαγομένων τόκους προκεῖσθαι». Еп: Так: (iap napt: 2) adŏкŏ doktopŏ ла волnaвŏ. «Ἐπαγγείλαντός μου θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατρὸν εἰσάγειν, οὐκ ἐφρόντιζον». Dm: (ші miж:) «Εἰσάγονταί γε ἐφ' ἑαυτοὺς οἱ ἰατροὶ κάμνοντες τοὺς ἄλλους ἰατρούς». Apst: 3) iaŏ (se înц: în каsa mea) femeie, шъ însopŏ. «Καὶ ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα τεκνοποιόν». Ep: (ші miж:) «Τὴν ἔχει γυναῖκα, ἀπέντα ἄλλην εἰσαγαγέσθαι». Ep: 4) adŏкъ, ofepŏ. «Δῶρα εἰσάγει». Is: 5) înfъцiшезŏ (жŏdiкatъ, saŏ пе прiчinaшŏ) în жŏdiкътopie, saŏ пîpъskŏ, tparŏ în жŏdiкatъ. «Ὅτ' ἐμὲ εἰσῆγον οἱ λογισταί». Dm: «Δησάντων αὐτὸν, καὶ εἰσαγαγόντων εἰς τὴν Ἡλιαίαν». Dm: «Τὰς δίκας εἰσαγόντων ταύτας». Плt: 6) pепpesintŏ (în teatpŏ); пomeneskъ de пepsoane în вopвipea saŏ skpiepea mea. «Ὅταν ἢ Θυέστας, ἢ Οἰδίποδας εἰσάγωσι». Плt: «Τοῦ τὰ ἐλεεινὰ ταῦτα δράματα εἰσάγοντος». Плt: 7) (fir:) ваrŏ пе чinева (îл fakŏ memвpŏ) întp' o soцietate, ші чл: «Πειράσεσθαι δὲ καὶ Βοιωτοὺς εἰς τὰς σπονδὰς εἰσαγαγεῖν». Тŏч: «Ὀτάνης μὲν νυν εἰσάγεται Ἰνταφέρνεα». Ep: 8) fakŏ, skoцŏ поŏ овiчеiŏ (saŏ pелiцie, леце, ші чл:) «Ξένους εἰσάγοντος δαίμονας». Apstf: (ші. пas:) «Οὐ γὰρ ἂν ἦν νεωστὶ ἐσαγμένα τὰ τῷ θεῷ τούτῳ ποιεύμενα». Ep: 9) fakŏ înчепŏtŏ; (de ŏnde) «Εἰσαγόμενοι». înчепътopї, (ші Віs:) = Κατηχούμενοι, кiemaцї. ‖ поеt: ŏпе орї εἰσάγω este în локŏ de ἄγω εἰς (se înц: ἐμαυτὸν, adiкъ) шъ dŏкŏ ла. «Λαοδίκην εἰσάγουσα». Iл: Z. (везї ші εἰσφέρω). [de ŏnde.

Εἰσαγωγεύς, έως (ὁ), (în цеп:) întpodŏкътopŏ, (de ŏnde) = Εἰσαγγελεύς; (iap napt: лец:) înfъцiшътopŏ de прiчinъ de жŏdiкatъ în жŏdiкътopie (вътаfŏ de апрозї); (прin întind:) жŏdiкътopŏ, saŏ adвокatŏ, = Εἰσηγητής. [ші.

Εἰσαγωγή (ἡ), (în цеп:) întpodŏчере; (napt: despre комерцŏ) înnoptaцie de шъpfї. «Εἰσαγωγῆς ἄρτων ἀπηγορευμένης τοῖς δεσμοφύλαξι». Sin: 2) (лец:) înfъцiшаре

de npiчinъ în жѕdikatъ snpe desвatepe. «Παρά τοῖς αὐτοῖς τούτοις καὶ τὰς γραφὰς τῶν δικῶν γίνεσθαι δεῖ καὶ τὰς εἰσαγωγάς». Apst: 3) (Petp:) înчenѕtѕ̆ (eksopdiѕ̆) de кѕвîntѕ̆, saѕ̆ op чe skpisѕ̆, = Εἰσβολή, шi Εἴσθεσις; (dѕne dialeктiчiї) чеде din tiї шi елементаpe регѕле шi definiціï але ѕнеї шtiinце (întpodѕкціе). [de ѕnde

Εἰσαγωγικός, ή, όν, (шi adв:) -κῶς, кѕвenitѕ̆, saѕ̆ folositopѕ̆ ла întpodѕчepe; пpегътitopѕ̆ de înчenepe; (despre omѕ̆) înчenъtopѕ̆. ‖ (nest:) «Εἰσαγωγικὸν (se înц: τέλος)» taксъ, saѕ̆ вamъ пentpѕ тъpfiле, чe se înnoaptъ întp' ѕnѕ̆ statѕ̆. [шi

Εἰσαγώγιμος (ὁ, ἡ), întpodѕsѕ̆, saѕ̆ de întpodѕs. «Πόλεις ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι». Esp: s' aѕ̆ кoплoкѕit. «Δίκη —». Dm: пpiimiвiлъ în чepчetape шi desвatepe. «Σιτία —». Пld: înnoptaвiле, пe fiind пpodѕкte але локѕлѕ̆ї.

'Εσαεί, adв: în локѕ̆ de εἰς ἀεί, пentpѕ totdaѕna. (vezї εἰς).

Εἰσ-αείρω, -ομαι, poet: în локѕ̆ de εἰσαίρω.

Εἴσαθ', (în апокопъ) în локѕ̆ de εἴσατο.

Εἰσ-αθρέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: = Εἰσοράω, тъ ѕitѕ̆ în faцa (saѕ̆ în окiї) кѕїва; (în цen:) вагѕ̆ de seamъ, oвсepвѕ̆.

Εἰσ-αίρω, viit: -αρῶ, apdiкѕ̆ чeвa de ѕndeвa, шi adѕкѕ̆ înъѕntpѕ. «Ἡ τράπεζ' εἰσήρετο». Apstf: 2) (miж:) = Προσφέρομαι, тъпîнкѕ̆, saѕ̆ веaѕ̆. «Διωνύσου δῶρ εἰσαειρόμενος». Trn:

Εἰσ-αΐσσω, viit: -αΐξω, poet: =Εἰσπηδῶ.

Εἴσαιτο, 3: sinr: пeps: de пex: 1: ал noft: лѕї εἴδομαι.

Εἰσ-αΐω (fъpъ viit:), poet: în локѕ̆ de εἰσακούω.

Εἰσ-ακοντίζω, viit: -ίσω, asвipлѕ̆ лaнчea în (adiкъ tокmaї пe) чeвa, окind nemepeskѕ̆ кѕ лaнчea. ‖ (nestp: saѕ̆ ел: шi miж:) тъ asвъpлѕ̆, saѕ̆ пъвълеsкѕ̆ înъѕntpѕ, saѕ̆ neste чeвa. (vezї шi εἰστοξεύω).

Εἰσακουστός, ή, όν, askѕлtatѕ̆, saѕ̆ de askѕлtat. [din

Εἰσ-ακούω, viit: -ούσομαι, (кѕ цen: шi poet: кѕ ак:) askѕлtѕ̆ кѕ лѕаpe aminte, шi пpiimeskѕ̆ чеде zise; (пpin ѕpm:) тъ îndѕпдекѕ̆, = Ἐπακούω.

Εἰσακτέον, posit: ал лѕї εἰσάγω.

Εἰσ-αλείφω, viit: -αλείψω, ѕпгѕ̆ пe dinпъѕntpѕ.

Εἰσ-άλλομαι, viit: -αλοῦμαι. = Εἰσπηδῶ.

Εἰσ-αμείβω, viit: -αμείψω, poet: (кѕ ак:) în локѕ̆ de εἰσέρχομαι.

Εἰσάμην, пex: ал лѕї εἴδομαι. saѕ̆ 2) miж: пex: ал лѕї εἶμι.

Εἰσάμην, miж: пex: ал лѕї ἕζω. saѕ̆ 2) ал лѕї ἕννυμι.

Εἰσ-αναβαίνω, viit: -βήσομαι, (кѕ ак:) poet: тъ ѕpкѕ̆, шi întpѕ ѕndeвa.

Εἰσαναβολή (ή), = 'Αναβολή.

Εἰσ-αναγκάζω, viit: -άσω, = 'Αναγκάζω. (vezї шi εἰσβιάζομαι).

Εἰσ-αν-άγω, viit: -άξω, (пex: εἰσανήγαγον, шi чл:) ѕpкînd вагѕ̆ чeвa înъѕntpѕ; (saѕ̆ în цen:) întpodѕкѕ̆.

Εἰσ-αν-αλίσκω, viit: -αναλώσω, келtѕїeskѕ̆ пe чeвa.

Εἰσ-ανδρόω -ῶ, viit: -ώσω, poet: пoпѕлеzѕ̆ ѕпѕ̆ локѕ̆ кѕ въpвaцї.

Εἰσανεῖδον, пex: 2: ал лѕї εἰσανοράω.

Εἰσ-άν-ειμι, viit: -ειμι, (пpez: εἰσανῄειν, шi чл:) = Εἰσαναβαίνω.

Εἰσ-αν-έχω, viit: -έξω, (пex: εἰσανέσχον, шi чл:) sîntѕ̆ eшitѕ̆ afapъ, saѕ̆ înълцatѕ̆ dasѕпpa snpe чеде din întpѕ.

Εἰσ-αν-οράω -ῶ, viit: -όψομαι, (пex: εἰσανεῖδον, шi чл:) тъ ѕitѕ̆ în sѕs ла чeвa.

Εἰσ-αν-ορούω, viit: -ορούσω, poet: (кѕ ак:) пъвълеskѕ̆ în sѕs кътpe чeвa.

Εἴσαντα (în локѕ̆ de εἰς ἄντα), adв: poet: în faцъ, înпotpiвъ.

Εἰσ-αντλέω -ῶ, viit: -ήσω, topпѕ̆ înъѕntpѕ.

Εἰσάπαν (în локѕ̆ de εἰς ἅπαν), adв: în цeпepaлѕ̆, în totaлѕ̆.

Εἰσάπαξ (în локѕ̆ de εἰς ἅπαξ), adв: пentpѕ o datъ, saѕ̆ odatъ пentpѕ totdaѕna.

Εἰσαπέβαν, poet: în локѕ̆ de εἰσαπέβησαν, îm 3: пeps: de пex: 2: ал лѕї...

Εἰσ-απο-βαίνω, viit: -βήσομαι, poet: (кѕ ак:) esѕ̆, тъ desвapкѕ̆ ла...

Εἰσ-απο-κλείω, viit: -κλείσω, înкizѕ̆ пe чineвa din toate пъpціле înъѕntpѕ.

Εἰσ-απο-στέλλω, viit: -στελῶ, tpimiцѕ̆, пopпeskѕ̆ înъѕntpѕ.

Εἰσ-αράσσω (ττω), viit: -αράξω, asвipлѕ̆ (înпinгѕ̆) pепede чeвa înъѕntpѕ.

Εἰσ-αριθμέω -ῶ, viit: -ήσω, întpenѕтъpѕ̆.

Εἰσ-αρπάζω, viit: -άσω, хpъпind чeвa d' afapъ îл вагѕ̆ înъѕntpѕ.

Εἰσ-αρτίζω, viit: -ίσω, potpiвeskѕ̆, aшezѕ̆ чeвa înъѕntpѕ.

Εἰσ-αρύομαι, viit: -ύσομαι, skoцind апъ, шi чл: o пѕїѕ̆ în чeвa пe seama mea.

Εἴσατο, поеt: 3: пеps: a лȣĭ εἰσάμην.

Εἰσάττω, biit: -άξω, At: în локȣ de εἰσαΐσσω.

Εἰσ-αυγάζω, biit: -άσω, поеt: în локȣ de εἰσοράω.

Εἰσαῦθις (în локȣ de εἰς αὖθις), адв: алтъ datъ maĭ пе ȣртъ.

Εἰσαύριον (în локȣ de εἰς αὔριον), адв: пе mîĭne.

Εἰσαῦτις, поеt: în локȣ de εἰσαῦθις.

Εἰσ-αφάσσω, шi εἰσαφάω -ῶ, biit: -άσω, atinгȣ, піпъiȣ чева пе dinъȣntpȣ; (în întind:) ваrȣ (вîpȣ) чева (mînъ, шi чл:) snpe піпъipe. (везĭ шi εἰσμάσσω).

Εἰσ-αφ-ίημι, biit: -ήσω, ласȣ a intpa, slobozȣ чева înъȣntpȣ.

Εἰσ-αφ-ικάνω, (гъръ biit:) поеt:, шi

Εἰσ-αφ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (кȣ ак:) віȣ, ажȣнгȣ ȣndeва înъȣntpȣ.

Εἰσ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: εἰσέβην, шi чл:) = Ἐμβαίνω, mъ înваркȣ. «Δόμους («Σκάφος) —». Еȣр: (шi în парал:) «Ἐσβὰς ἐς ποταμόν». Ер: || (nex:) εἰσέβησα, поеt: în локȣ de εἰσεβίβασα, amȣ въгаt.

Εἰσ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (nex: εἰσέβαλον, шi чл:) = Ἐμβάλλω, ваrȣ, арȣнкȣ, (шi ȣnеорĭ) kondȣкȣ înъȣntpȣ. «Καὶ ἐλέχθη, ὡς οἱ Πελοποννήσιοι φάρμακα ἐσβεβλήκοιεν εἰς τὰ φρέατα». Тȣч: «Εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν ὑμᾶς». Еsхл: «Βοῦς πόντον εἰσεβάλομεν». Еȣр: (шi між:) «Εἰσβαλομένους εἰς τὴν νέα». Ер: (шi ел:) «Τὰ μὲν διήρπασαν, τὰ δὲ εἰσβαλόμενοι ἀπέπλευσαν». Тȣч: 2) (nestр: saȣ ел:) întpȣ (прінч: репеde), пъвълеskȣ; (despre pîȣ) mъ върsȣ (în mape, шi чл:); (fir:) înчепȣ; (în поеsie) intpȣ în sȣвiektȣ, fakȣ eksopdiȣ. «Εἰσβάλλοντι δὲ εἰς τὸν τόπον εὐθὺς ἡ ὀσμὴ προσβάλλει». Тfр: «Ἔρημον χῶρον εἰσεβάλομεν». Еȣр: «Εἰσβάλλουσιν εἰς τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων». «Εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἀργείαν». Diod: «Ἢν ὀξέως εἰσβάλῃ ἡ νοῦσος». Іпкр: «Τοῦ γὰρ Ἴστρου πλείοσι στόμασιν εἰς τὸν πόντον εἰσβάλλοντος». Плв: «Κατὰ τὸ ἔαρ εἰσβάλλον». Гал: пе ла înчепȣtȣл pрімъвереĭ. «Ἀπὸ τῆς Εἰλειθυίας εἰσβέβληκεν». Sхл: Піnd: în Z: Nem:

Εἴσβασις, εως (ἡ), intpape; înвъркаре. [шi

Εἰσβατὸς, ἡ saȣ ὀς, ὀν, (локȣ) în каре поаte intpa. [εἰσβαίνω].

Εἰσ-βδάλλω, biit: βδαλῶ, mȣлгȣ (sȣгȣ) чева înъȣntpȣ.

Εἰσ-βιάζομαι, biit: -άσομαι, intpȣ, saȣ (ка simплȣ) fакȣ чева кȣ sila.

Εἰσβιβάζω, biit: -άσω, înваркȣ (în корабіе, шi чл:).

Εἰσ-βλέπω, biit: -βλέψω, = Ἐμβλέπω, mъ ȣĭtȣ în faцъ; ваrȣ de seamъ, обsерваȣ чева.

Εἰσ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, intpȣ ȣndeва snpe ажȣtорȣл кȣїва.

Εἰσβολὴ (ἡ), intpape (de връжmaшĭ); (fir:) înчепȣtȣ (de fpirȣpĭ); înчепере de поеmъ (de opaцie, шi чл:), eksopdiȣ; (în цеп:) пpічinъ, matepie, motiвȣ; (прin întind:) локȣл, прin каре поаte чineва пъвълi (прінч: ка връжmaшȣ); локȣ de tpeчере, stpimtоаре; върsаре (гȣръ) de pîȣ. [εἰσβάλλω].

Εἰσγραφὴ (ἡ), înskpiepe. [din

Εἰσ-γράφω, biit: -γράψω, = Ἐγγράφω, înskpiȣ. 2) deskpiȣ. «Σελλῶν εἰσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην». П:

Εἰσ-δανείζω, biit: -είσω, înпрȣmȣtȣ пе temeiȣ de чева (zълогȣ, шi чл:), saȣ кȣ dobîndъ. (везĭ шi ἐνοφείλομαι).

Εἰσδέδορκα, поеt: tpe: de кȣ: ал лȣĭ εἰσδέρκομαι.

Εἰσδεκτικὸς, ή, όν, folositоpȣ (îndemînatiкȣ) ла пpiimipe înъȣntpȣ. || Εἰσδεκτικὸν (se înц: τέλος)». Biz: taksъ, че se плъtia ла peпoipe de tokmeaлъ. [шi

Εἰσδεκτὸς, ἡ, ὀν, = Παραδεκτὸς, bine пpiimitȣ în чева. [шi

Εἴσδεξις, εως (ἡ), = Εἰσδοχή. [εἰσδέχομαι].

Εἰσδέρκομαι, biit: -δέρξομαι, = Εἰσοράω.

Εἰσ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, пpiimeskȣ пе чineва înъȣntpȣ (în kasa mea); (fir:) = Παραδέχομαι, пpiimeskȣ de вȣнȣ.

Εἰσ-δίδωμι, biit: -δώσω, (nex: εἰσέδωκα, шi чл:) daȣ чева înъȣntpȣ; daȣ în mînъ. [de ȣnde

Εἴσδοσις, εως (ἡ), пpedape, saȣ dape în mînъ.

Εἰσδοχὴ (ἡ), пpiimipe înъȣntpȣ, saȣ de вȣнȣ, = Παραδοχή.

Εἰσδραμεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣĭ εἰστρέχω. [de ȣnde

Εἰσδρομὴ (ἡ), = Εἰσβολή, пъвалъ de връжmaшĭ.

Εἴσδυσις, εως (ἡ), вîpîpe, intpape înъȣntpȣ; [din

Εἰσ-δύω, шi (між:) Εἰσδύομαι, biit: -δύσω, -ομαι, (nex: εἰσέδυν, шi чл:) mъ вîpȣ, pesвeskȣ. «Εἰσδύνοντα τοὺς πόρους». Ал: Аfр: «Ἀκοντιστὺν ἐσδύσεαι». Іл: Ψ. веĭ întpeпpinde. «Οἳ γῆς εἰσέδυ». Еȣр: (шi fir:)

«Εἰσέδυνε σφίσι δεινόν τι». Ep: лі s'a ibit (ле а венit) лпѣ ръѣ.

Εἴσεαι, поеt: în локѣ de εἴσῃ, 2: sinr: пеps: а лѣі εἴσομαι.

Εἰσ-εάω -ῶ, biit: -άσω, = Εἰσαφίημι.

Εἰσ-εγγίζω, biit: -ίσω, = Προσεγγίζω.

Εἰσέδρακον, поеt: пех: 2: ал лѣі εἰσδέρκομαι.

Εἰσέδραμον, пех; 2: ал лѣі εἰστρέχω.

Εἰσέδυν, пех: 2. ал лѣі εἰσδύομαι.

Εἰσεῖδον, пех; 2: ал лѣі εἰσοράω.

Εἰσ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, = кѣ

Εἰσ-είλλω, biit: -ήσω, = Εἰσελαύνω.

Εἴσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: εἰσῄειν, ші чл:) = Εἰσέρχομαι, intpѣ. «Ἐξιὼν τε εἰσιὼν δόμους». Еѣр: (ші în парал:). «Εἴσιμεν εἰς οἴκους». Еѣр: (ші fir:) «Οὐκ ἐσιόντες εἰς τὰς σπονδάς». Тѣч: «Εἰς τοὺς ἐφήβους ἐσιόντες». D: Каs: «Ὅτε Σόλων εἰσῄει τὴν ἀρχήν». Dm: (ші ел:) «Τοῖς χοίροις, οἷς καθαίρουσιν, ὅταν εἰσιέναι μέλλωσιν». Dm: «Τοὺς εἰσιόντας ὑπάτους». D: Ал: «Εἶσιθ' εἴσω». Apstf: «Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ». Apstf: «Τὰ εἰσιόντα (εἰς τὸ σῶμα)». Ksn: mînкъріле. 2) mъ înfъцішеzѣ (ла împъратѣ, ла dperъtopѣ, saѣ în пѣблікѣ, dар прінч: în жѣdікъtopie). «Οὐδ' Ἀχιλῆος ὀφθαλμοὺς εἴσειμι». Іл: Ω. «Καθ' ὅ,τι ἂν ἐσίοι ἡ πρεσβεία». Тѣч: «Πρῶτος ὁ παιδικὸς χορὸς εἰσίοι ἄν». Пlt: «Πλάττοντι λόγους εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι». Пlt: «Εἰσιέναι γραφὴν (saѣ περὶ γραφῆς, ἀγῶνα, ші чл:)». Dm: 3) intpѣ în касъ de пpietenѣ (de болпавѣ, ші чл:) spre bizitape. «Εἰσῆμεν παρὰ τὸν Σωκράτη». Пlt: «Αἰσχύνῃ γὰρ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν, εἰσιόντες παρὰ φίλους». Тѣч. «Εἰσιέναι ὡς ἐμέ». Ksn: (ші dѣпе алціі пpin întind:) «Διόνυσος εἴσεισι πρὸς αὐτὴν (τὴν Ἀριάδνην)». Ksn: 4) іаѣ гъра кѣіва, imitѣ (pепрesintѣ în teatpѣ ка акtopѣ). «Ἐν τοῖς τραγικοῖς δράμασιν ἐξαίρετόν ἐστι τοῖς τριταγωνισταῖς τὸ τοὺς τυράννους εἰσιέναι». Dm: 5) (în 3: пеps: ші în пapтч: ел:) îmі віне în rîndѣ, îmі adѣкѣ а minte, îmі înкінѣiesкѣ; mъ коприnzѣ de... «Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδὸς τὸν Ἀστυάγεα ἐσῄει ἀνάγνωσις αὐτοῦ». Ep: «Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους αὐτὸν ταῦτα ἐσῄει». Тѣч: «Ἐπεὰν σφέας ἐσίῃ οἶστρος». Ep: «Πάνυ μοι ἐλεεινὸν ἐσῄει». Пlt: «Ἀλλά τις αὐτῷ πόθος εἰσῄει». D: Каs: (везі ші εἰσέρχομαι).

Εἰσ-είργνυμι (-είργω), biit: -είρξω, înкizѣ înъѣntpѣ din toate пъpціле.

Εἰσεκέλσαμεν, поеt: 3: îm: пеps: de пех: 1: ал лѣі εἰσκέλλω.

Εἰσέλασις, εως (ἡ), intpape къларе; пъвъліpe; парадъ de кълъріme, ші чл: în intpape. [ші

Εἰσελαστικός, ή, όν, каре se фаче пептpѣ кълъреаскъ intpape (пъвълitoape, saѣ tpiѣmfалъ). «Ἀγών—». Пліп: лѣпtъ, че se съвірша în чinstea вірѣitopѣлѣі ла Олimпia, кînd se întopчеа în пatpia sa. [din

Εἰσ-ελαύνω, biit: -ελάσω, mînѣ вітъ, ка съ intpe în staѣлѣл sъѣ. 2) (пеstp: saѣ ел:) intpѣ кълаpe, saѣ în тpъѣpъ, saѣ пе коравіе ѣndeва; intpѣ кѣ tpiѣmfѣ. пъвълеsкѣ (în вpъжтъшеsкѣ локѣ).

Εἰσέλευσις, εως (ἡ), intpape. [din

Εἰσελεύσομαι, biit: de хоt:, ші

Εἰσελθεῖν, пех: de inf: ал лѣі εἰσέρχομαι.

Εἰσ-έλκω, biit: -ελκύσω, (пех: εἰσείλκυσα, ші чл:) tpаrѣ, tîpъскѣ чева saѣ пе чінева înъѣntpѣ.

Εἰσ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: εἰσενέβην, ші чл:) mъ înбарк, intpѣ în коравіе.

Εἰσ-εμ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ dѣкѣ ѣndeва пептpѣ пеroцѣ.

Εἰσενεγκεῖν, пех: 2: de inf: ал лѣі εἰσφέρω.

Εἰσέπειτα (în локѣ de εἰς ἔπειτα), adѣ: пептpѣ маі пе ѣpтъ; de ачі în коло.

Εἰσ-επι-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, віѣ (sosesкѣ, saѣ пеtpeкѣ) în вpe ѣпѣ локѣ streinѣ.

Εἰσ-έπτη, ші

Εἰσ-έπτατο, 3: sinr: пеps: de miж: пех: 1: ал лѣі εἰσίπταμαι.

Εἰσ-έργνυμι (-έργω), biit: -έρξω, = Εἰσείργνυμι.

Εἰσ-έρπω, biit: -ερπύσω, (пех: εἰσείρπυσα, ші чл:) intpѣ, mъ віpѣ ѣndeва tîpîndѣ-mъ.

Εἰσερρύην, пas: (în локѣ de miж:) пех: ал лѣі εἰσρέω.

Εἰσ-έρρω, biit: -ερρήσω, (пех: εἰσήρρησα) = Εἰσφθείρομαι, intpѣ ѣndeва spre ръѣл altѣia, saѣ ші ал meѣ.

Εἴσερσις, εως (ἡ), = Ἔνερσις, înпоdape, înкеіере кѣ nastpѣі, ші чл: [εἰς, εἴρω].

Εἰσ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пех: εἰσῆλθον, ші чл:) (кѣ ак: în поеціі sinrѣpѣ, іар în прозаічі кѣ преп:) intpѣ. «Εἰσῆλθε, καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς». Sap: а пеtpeкѣі mѣлtъ вpeme кѣ поі. «Καὶ τῶν προσόδων τὰς εἰσελθούσας καταδαπανηθείσας». Ksn: mъ înfъціпеzѣ (în teatpѣ, în жѣdікъtopie, ші чл:); mъ dѣкѣ spre bizitape de пpietenѣ (болпавѣ, ші чл:); (fir:) întpѣ în пѣmъpѣ, іаѣ пapte din.. «Εἰσέρχομαι εἰς τοὺς ἐφήβους (εἰς τὸ βουλευτήριον, εἰς τὰς σπον

δάς)». Ksn: Esx: ші Тъч: (în 3: пеps:) îmĭ віne чева пе neгîndite, saŭ în rîndŭ, îmĭ adѕкŭ aminte, ші чл: «Ἰδόντα δὲ τὸν Κροῖσον γέλως εἰσῆλθε». Ші: «Τὸν δὲ ἀκούσαντα ἐσῆλθε αὐτίκα, ὡς εἴη τέρας». Ep: (везĭ ші εἴσειμι).

Εἰσέσθαι, між: пех: 2: de inf: ал лѕĭ εἰσίημι.

Εἰσέτι (în локŭ de εἰς ἔτι), adв: înкъ пînъ акѕm.

Εἰσ-ευπορέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ ак: ші dat:) înлesneskŭ кѕїва чева кѕ înвілшѕгаре.

Εἰσ-εφίημι, віit: -ήσω, = (saŭ греш: în локŭ de) εἰσαφίημι.

Εἰσέφρουν, прел: ал лѕĭ εἰσφρέω, saŭ At: în локŭ de εἰσεφόρουν, прел: ал лѕĭ εἰσφορέω.

Εἰσ-έχω, віit: -έξω, (înпр: de ἐξέχω) sîntŭ еміtŭ, întinsŭ sпре înъѕntpѕ; intpѕ în... «Κόλπος θαλάσσης εἰσέχων ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας». D: Xpis: «Ἐς τὸν οἶκον εἰσέχων ὁ ἥλιος». Ep:

Ἐίση (ἡ), поet: în локŭ de ἴση, fem: ал лѕĭ ἴσος, de o potpівъ, asemenea; пеtedъ; (прin întind:) potѕndъ; (fir:) лініштітъ; dpeaптъ. «Δαίς —». Om: maѕъ, în каре toцĭ мъsеніĭ iaŭ de o potpівъ пърцĭ. «Ναῦς —». Om: коравіе de опотpівъ кѕmпъnітъ de amîndoъ пърціле.

Εἰσ-ηγέομαι -ουμαι, віit: -ήσομαι, (пpinч:) повъцѕіеskŭ пе чінева întpѕ челе dinъѕntpѕ; îлŭ kondѕкŭ пе калеа sa; (maĭ овіч: fir:) îndemnŭ (dînd întîiŭ пілdъ), повъцѕіеskŭ, sfъtѕіеskŭ, înвъцŭ, експлікŭ; daŭ планŭ, saŭ проіектŭ; пропѕiŭ. [de ѕnde.

Εἰσήγημα (τὸ), овіектŭ de повъцѕіре; пропѕнере; проіектŭ. [ші

Εἰσήγησις, εως (ἡ), повъцѕіре, îndemnаре; înвъцъtѕръ. [ші.

Εἰσηγητής, οῦ (ὁ), (кѕ цеn:) повъцѕіtорŭ, îndemnъtорŭ; înвъцъtорŭ de чева. [ші

Εἰσηγητικός, ή, όν, atinгъtорŭ, folositорŭ (îndemînatікŭ) ла повъцѕіре, îndemнаре, ші чл:

Εἰσ-ηγορέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, конворвеskŭ, saŭ мъ жѕdікŭ кѕ чінева. [ші

Εἰσηγορία (ἡ), пîръ, плînцере asѕпра кѕїва. [εἰς, ἀγορά].

Εἰσῄειν, прел: ал лѕĭ εἴσειμι.

Εἰσ-ηθέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

Εἰσ-ηθίζω, віit: -ίσω, stpeкорŭ înъѕntpѕ (прin пînzъ, ші чл:); (med:) варŭ înъѕntpѕ прin кліstipŭ.

Εἰσ-ήκω, віit: -ήξω, = Εἰσέρχομαι, intpѕ, ші чл: (везĭ εἰσικνοῦμαι).

Εἰσ-ηλάμην, пех: 1: ал лѕĭ εἰσάλλομαι.

Εἰσῆλθον, пех: 2: ал лѕĭ εἰσέρχομαι.

Εἰσηλοῦ (λύ)σιον (τὸ), (se înц: τέλος) taksъ, че se плътia пentpѕ intpape, (Франц:) droit d'entrée. [ші

Εἰσηλυσία (ἡ), поet: în локŭ de εἰσέλευσις. [εἰσελεύθω].

Εἰσῆμεν, At: în локŭ de εἰσῄειμεν, 1: îm: пеps: de прел: ал лѕĭ εἴσειμι.

Εἰσήνεγκα, пех: 1: ал лѕĭ εἰσφέρω.

Εἰσήρρησεν, At: пех: 1: ал лѕĭ εἰσέρρω, saŭ греш: în локŭ de εἰσέφρησεν.

Εἰσ-ηχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, = Ἐνηχέομαι, ші ἐνωτίζομαι, aѕzŭ,

Εἴσθα, Еол: în локŭ de εἶς, 2: sinг: пеps: de през: saŭ (maĭ віne) de віit: ал хоt: лѕĭ εἶμι.

Εἶσθαι, поet: пas: tpe: de кѕ: de inf: ал лѕĭ ἵημι, saŭ ἕννυμι.

Εἴσθεσις, εως (ἡ), = Εἰσαγωγή, înчепѕtŭ (de поеmъ, ші чл:), eksopdiŭ. [εἰστίθημι].

Εἰσ-θέω, віtt: -θεύσομαι, = Εἰστρέχω.

Εἰσ-θλίβω, віit: -θλίψω, remѕіеskŭ, stpînгŭ чева, ка sъ înкапъ înъѕntpѕ, saŭ întpe.. 2) (греш:) în локŭ de ἐκθλίβω.

Εἰσθρώσκω, віit: -θορούμαι, (пех: εἰσέθορον, ші чл:) sѕрŭ (мъ asвірлŭ, мъ върsŭ pepede) înъѕntpѕ.

Εἰσὶ, 3: îm: пеps: a лѕĭ εἰμί.

Εἶσι, 3: sinг: пеps: a лѕĭ εἶμι.

Εἰσιδεῖν, пех: 2: de inf:, ші

Εἰσιδόμαν, Dop: поet: în локŭ de εἰσιδόμην, між: пех: 2: de хоt: ал лѕĭ εἰσοράω.

Εἰσ-ιδρύω, віit: -ύσω, = Ἐνιδρύω, aшezŭ, saŭ пѕiŭ sъ шеazъ în чева.

Εἰσ-ίζομαι, (фъръ віit:) поet: мъ ашezŭ în, пе чева.

Εἰσ-ίημι, віit: εἰσήσω, = Εἰσπέμπω, ші Εἰσάγω, варŭ, sлобоzŭ înъѕntpѕ.

Εἰσίθμη (ἡ), поet: = Εἴσοδος. [εἴσειμι].

Εἰσ-ικνέομαι -οῦμαι, віit: -ίξομαι, soseskŭ, мергŭ, intpѕ, pesвeskŭ înъѕntpѕ. «Ἀσκραίων ἐσικέσθαι κώμην». At: (ші пas: dap нреа pap). «Εἰσικνουμένη βέλει». Esхл: гъpітъ, пътpѕnsъ de sъцеаtъ.

Εἰσ-ιππεύω, віit: -εύσω, = Εἰσελαύνω, intpѕ къларе.

Εἰσ-ίπταμαι, віit. εἰσπτήσομαι, (кѕ ак: saŭ sinг: saŭ кѕ преп:) sѕвѕрînd intpѕ în...

Εἰσιτέον, поsit: ал лѕĭ εἴσειμι.

Εἰσιτήριος (ὁ, ἡ), [εἴσειμι] atinгъtорŭ de

(saŭ fъkstŭ ла) intpape, saŭ шi (fir:) ла înчепsтŭ. «Λόγος —». Лкs: кsвîntŭ fъкsтŭ ла sosipea (saŭ npiimipea) вpe snsî însemnatŭ въpвatŭ. «Εἰσιτήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) pелiцioase цepemoniî, чe se съвîpшiaŭ ла îнчепsтsл ansлsî, saŭ ла aшezapea вpe snsî dpeгъtopŭ. [шi

Εἰσιτητέον, nosit: ал лsî εἴσειμι, = Εἰσιτέον. [шi

Εἰσιτητὸς, шi εἰσιτὸς, ἡ, ὸν, (локŭ) în кape napte intpa чineva. [εἴσειμι].

Εἰσίτω, 3: sinг: пepѕ: de поpsнч: ал лsî εἴσειμι.

Εἰσ-καθίζω, biit: -ίσω, пsiŭ пe чineva sъ шeazъ în...

Εἰσ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, кiemŭ пe чineva înъsntps.

Εἰσ-κατα-βαίνω, biit: -βήσομαι, mъ погорŭ in чeva, saŭ intps în вpe snŭ ssтepanŭ (пeштеpъ, вopdeiŭ, шi чл:).

Εἰσ-κατα-δύνω (δύω), biit: -δύσω, поet: mъ вîpŭ înъsntps.

Εἰσ-κατα-τίθημι, biit: -καταθήσω, поet: =Ἐγκατατίθημι.

Εἴσ-κειμαι, biit: -κείσομαι, = Ἔγκειμαι, staŭ, mъ aflѕ aшezatŭ înъsntps în чeva.

Εἰσ-κέλλω, biit: -κέλσω, tpaгŭ (кs) коpaвia ла sskatŭ.

Εἰσ-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, кiemŭ пe чineva npin вestitopŭ sъ intpe înъsntps (sъ se înfъцiшeze).

Εἰσ-κλάω, biit: -κλάσω, înfpînгŭ (înкoвoiŭ) чeva înъsntps. «Τρίχας (βλεφάρων) εἰσκλωμένας». Dsкp:

Εἰσ-κλείω, biit: -είσω, = Ἐγκλείω.

Εἰσ-κλέπτω, biit: -κλέψω, fspŭ, шi dsкŭ înъsntps чeva; (fir:) amъцeskŭ, atpaгŭ кътpe...

Εἰσ-κλύζω, biit: -κλύσω, клъteskŭ anъ шi чл: în вpe snŭ вasŭ (ка sъ 'л sпълŭ).

Εἰσ-κλύω, (fъpъ biit:) поet: = Εἰσακούω, шi Ἐνωτίζμαι.

Εἰσ-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, гpam: eкsпл: a лsî εἰσνέω, mъ skaлdŭ, înnotŭ înъsntps.

Εἰσκομιδὴ (ἡ), adsчepe, кapъtspъ înъsntps. [din

Εἰσ-κομίζω, biit: -ίσω, adsкŭ, каpŭ, вaгŭ înъsntps. «Ὁ χιλίαρχος ὁ τὰς ἀγγελίας εἰσκομίζων». Ел: (шi miж:) «Τὰ ἐκ τῆς χώρας ἐσεκομίσαντο». Тsч:.

Εἰσ-κρίνω, biit: -κρινῶ, вaгŭ, (шi miж: saŭ nas:) intps (npinч:) npin stpimtoape, mъ вîpŭ, pesвeskŭ. [de snde

Εἴσκρισις, εως (ἡ), вîpîpe înъsntps npin stpimtoape (ак: шi nas:).

Εἰσ-κρούω, biit: -κρούσω, вaгŭ чeва înъsntps, вътînd înfirŭ.

Εἰσ-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, doвîndeskŭ, капътŭ.

Εἰσ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, înвîptind вaгŭ чeva înъsntps; (de snde despre teatps) înвîpteskŭ чeva npin maшina εἰσκύκλημα кътpe în dossл teatpsлsî, în кît sъ ns se maî вazъ de npiвitopî. (вezî шi ἐκκυκλέω). ‖ (miж:) mъ înвîpteskŭ; (fir:) mъ окsпŭ, mъ îndeлetniчeskŭ ла чeва. [de snde

Εἰσκύκλημα (τὸ), = Ἐκκύκλημα, o maшinaцie teatpaлъ. (вezî вepвsл).

Εἰσ-κυλίω, biit: -ίσω, postopoлind asвîpлŭ, вaгŭ înъsntps; (fir:) înкspкŭ; (miж:) цazŭ în чeва.

Εἰσ-κύπτω, biit: -κύψω, = Ἐγκύπτω.

Εἴσκυροις, εως (ἡ), = Εἰσβολὴ, пъвълipe în.. [εἰς, κύρομαι].

Ἐίσκω, (fъpъ biit: npeл: ᾔισκον) поet: [εἴσος, saŭ εἴκω] (кs ак: шi dat:) asemъnŭ чeва кs.. (npin întind: кs inf:) rîndeskŭ, daŭ кs sokoteaлa. ‖ (nestp: saŭ eл: de ак: кs dat:) seamъnŭ, napŭ. «Τάδε νυκτὶ ἐΐσκει». Od; Υ.

Εἰσ-κωμάζω, biit: -άσω, (maî totdasna fir:) intps sndeва вeatŭ, шi npeтъвлîndѕ-mъ în sepenadъ: (npin spm:) intps кs sila шi fъpъ pîndsiaлъ, (шi în цen:) вpe pъвл локsitopiлop. (вezî шi εἰσφθείρομαι).

Εἰσ-λάμπω, biit: -λάμψω, лsчeskŭ în, saŭ пe чeва.

Εἰσ-λεύσσω, biit: -λεύσω, поet: = Εἰσοράω, Ἐμβλέπω.

Εἰσ-μάομαι, biit: -μάσομαι, поet: atinгŭ adînк. (fir:) «Μάλα γὰρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμὸν». Iл: P: m'a întpistat adînк. (ns tpeвsie sъ se конf: кs...

Εἰσ-μάσσω (ττω), шi (miж:) -ομαι, biit: -μάξω, -ομαι; atinгŭ, пiпъiŭ (diвsieskŭ) чeва пe dinъsntps; (de snde) вîpŭ înadins mîna, saŭ децetsл. (вezî шi εἰσαφάω). 2) (miж:) mъ штepгŭ пe чeва. «Ἐσεμάξατο χεῖρας ἐς κόλπον. Ткp:

Εἰσ-ματτεύομαι, biit: -εύσομαι, = Εἰσμάττομαι, пiпъiŭ чeва пe dinъsntps.

Εἰσ-νέω, biit: -νεύσομαι, шi

Εἰσ-νήχομαι, biit: -νήξομαι, intps sndeва înnotînd.

Εἰσ-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: (întpeв, npinч: nsmaî nex:) = Κατανοῶ, вaгŭ de seamъ; въzŭ, zъpeskŭ.

Εἰσ-οδεύω, biit: -εύσω, кълъtopeskŭ, mъ

dȣкȣ̆ în,.. intpȣ; (Бis:) fакȣ̆ esodȣ̆ (intpapea npeoцiлop în sf: алtapȣ̆).

Εἰσ-οδιάζω, вiit: -άσω, îmĭ adȣnȣ̆ венitȣл (npiнч: ал npodȣкtелop): stpînгȣ̆ вoгъцie. [din

Εἰσόδιος (ὁ, ἡ), atinгъtiopȣ̆ (saȣ̆ fъкȣtȣ̆ în вpeme) de intpapea кȣїва, = Εἰσιτήριος. (de ȣnde ||) Εἰσόδιον (τὸ), (se înц. τέλος) takсъ, че se плъtia nentpȣ intpapea în opamȣ̆ a вpe ȣneĭ însemnate nepsoane. || (îm:) Εἰσόδια (τὰ)». Sкp: венitȣpiле; mi (maĭ noȣ̆ Бis: o sepвъtoape a maĭчiĭ Domnȣлȣĭ) intpapea în Бisepiкъ. [din

Εἴσοδος (ἡ), intpape, saȣ̆ лoкȣ̆ de intpape, ȣmъ, mi чл: 2) = Πρόσοδος, венitȣ̆; tpiвȣtȣ̆. 3) (Бis:) esodȣ̆, intpapea npeoцiлop în Sf: алtapȣ̆. [εἰς, ὁδός].

Εἰσ-οικειόω -ῶ, вiit: -ώσω, въгînd пе чinева în кasa mea, îл fакȣ̆ famiлiapȣ̆, npietenȣ̆.

Εἰσ-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐνοικῶ. лoкȣiesкȣ̆ în вpe ȣnȣ̆ лoкȣ̆. [de ȣnde

Εἰσόικησις, εως (ἡ), лoкȣipe în вpe ȣnȣ̆ лoкȣ̆.

Εἰσ-οικίζω, вiit: -ίσω, = Ἐγκατοικίζω, пȣiȣ̆ пе чinева a лoкȣi ȣndeва. [de ȣnde

Εἰσοίκισις, εως (ἡ), mi

Εἰσοικισμὸς (ὁ), amezape de a лoкȣi ȣndeва (акt: saȣ̆ nas:).

Εἰσ-οικοδομέω -ῶ, вiit -ήσω, zidesкȣ̆ чева în zidȣ̆, mi чл: «Ἐσῳκοδόμουν ἐς αὐτο πλίνθους». Tȣч:

Εἰσοιστέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ εἰσφέρω.

Εἰσ-οιχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кȣ ак:) în лoкȣ̆ de εἰσπορεύομαι, mъ dȣкȣ̆ ȣndeва înъȣntpȣ.

Εἰσόκε(κεν), în лoкȣ̆ de εἰς ὄκε, noet: (кȣ sȣп: saȣ̆ вiit: de xot:) nînъ кînd.

Εἴσομαι, вiit: ал лȣĭ Οἶδα. 2) noet: вiit: ал лȣĭ Εἰμι.

Εἰσ-ομόργνυμι, mi (miж:) -υμαι, вiit: -ομόρξω, -ομαι, noet: întinъpesкȣ̆ чева în, saȣ̆ пе чева.

Εἰσόπιν [εἰς, ὄψ], adв: noet: (кȣ цen:) пе ȣpmъ, dȣпe, maĭ în ȣpmъ; de aчi în коло. [de ȣnde

Εἰσοπίσω, adв: noet: maĭ în ȣpmъ, пе вiitopȣ̆, de aчi în коло.

Εἴσοπτος (ὁ, ἡ), [εἰς, ὄπτομαι neîntp:= Ὁράω] въzȣtȣ̆ înъȣntpȣ (din npiчina жosoaseĭ saлe nosiцiĭ) din maĭ 'naлtele de n' înnpeжȣp лoкȣpĭ.

Εἰσ-οπτρίζω, вiit: -ίσω, înкiuȣiesкȣ̆, apъtȣ̆ oвiekteлe în sinemȣ̆ кa o orлindъ. «Τὸ γάλα τῶν ὑγρῶν μόνον οὐκ ἐσοπτρίζει». Пл: || (miж:) îmĭ въzȣ̆ faцa (mъ ȣĭtȣ̆) în orлindъ. «Παρὰ λύγνον μὴ ἐσοπτρίζου». Iamвл: [mi

Εἰσοπτρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ̆ de (saȣ̆ въzȣtȣ̆ in (orлindъ. 2) asemenea кȣ orлindъ, = Εἰσοπτροειδής. [εἴσοπτρον].

Εἰσοπτρὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ εἴσοπτρον.

Εἰσοπτρισμὸς (ὁ), orлindipe (ак: saȣ̆ nas:). [εἰσοπτρίζομαι].

Εἰσοπτροειδής, έος, (ὁ, ἡ), чeл în feлȣ̆ de (кa o) orлindъ. [Εἴσοπτρον, εἶδος].

Εἴσοπτρον (τὸ), = Κάτοπτρον, orлindъ. [εἰσόπτομαι = кȣ

Εἰσ-οράω, вiit: -όψομαι, (nex: εἰσεῖδον, mi чл:) въzȣ̆ (mъ ȣĭtȣ̆ лa) чева кȣ лȣape aminte (кȣ pesnektȣ̆, saȣ̆ noftъ), mъ ȣĭtȣ̆ dpent în окĭ; вагȣ̆ de seamъ. «Τὸν νῦν ἶσα θεῷ εἰσορόωσιν». Od: O: îл npiвesк кa пе ȣnȣ̆ zeȣ̆. "Εἰσόρα, μὴ σκέψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς„. Sof: "Καλὸς (Ἐλεινὸς) εἰσορᾶν„. Пind: Esxл: în лoкȣ̆ de τὴν μορφὴν, лa faцъ. "Ἤδη μυρί' εἰσεῖδον ὀνείρατα„. Tкp: "Τὸ αὔριον οὐκ εἰσορῶμες„. Tкp:

Εἰσ-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, nъвълesкȣ̆ asȣnpa кȣїва, saȣ̆ intpȣ penede ȣndeва.

Εἰσ-ορμίζομαι, вiit: -ίσομαι, = Ἐγκαθορμίζομαι, intpȣ în noptȣ̆.

Εἰσ-ορούω, вiit: -ορούσω, noet: = Εἰσθρώσκω.

Εἶσος, saȣ̆ Ἐΐσος, noet: în лoкȣ̆ de ἴσος (întpeв: nȣmaĭ în fem:), веzĭ ἐΐση.

Εἰσότε, (în лoкȣ̆ de εἰς ὅτε) adв: nînъ кînd.

Εἰσ-οχετεύω, вiit: -εύσω, вагȣ̆ (fакȣ̆ a se възsa) чева npin канaлȣ̆ în..

Εἰσοχὴ (ἡ), [εἰσέχω] (înnpot: de ἐξοχὴ) adînкъtȣpъ. "Ἐνταῖς δίχα σχισθείσαις πέτραις τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἑτέραν εἰσοχαῖς οὕτως, ὥστε κἂν συναρμοσθῆναι δύνασθαι„. Stp:

Εἴσοψις, εως (ἡ), вагape de seamъ; (npin întind:) eкsemnлȣ. [εἰσόπτομαι].

Εἰσ-παίω, вiit: -παίσω, noet: = Εἰσθρώσκω, sъpȣ̆, nъвълesкȣ̆ înъȣntpȣ.

Εἰσ-παρα-δύομαι, вiit: -δύσομαι, = Παρεισδύομαι.

Εἰσ-πέμπω, вiit: -πέμψω, tpimiцȣ̆, вагȣ̆ înъȣntpȣ.

Εἰσ-περάω -ῶ, вiit: -άσω, mi -ήσω, (кȣ ак: eл:) tpeкȣ̆ în чева, saȣ̆ npin чева dinколо. (maĭ кȣ seamъ dinколо de mape).. «Ἐσεπέρησε Χαλκίδα». Es:

Εἰσ-πέτα(το)μαι. = Εἰσίπταμαι.

Εἰσ-πηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpъ̆ (intpъ penede) înъъntpъ.

Εἰσ-πίμπλημι, вiit: -πλήσω, = Ἐμπίπλημι.

Εἰσ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, (nex: εἰσέπεσον, ші чл:) кazъ̆ (mъ apъnкъ̆) în чева; пъвълеskъ̆. «Εἰς εἱρκτὴν εἰσέπεσε». D: Кas: s'a apъnкat în înкisoape. (ші fir:) «Ξυμφορὰν («Γῆρας) εἰσπεσοῦσα». Еър:

Εἰσ-πιτνέω -ῶ, поet: în локъ̆ de εἰσπίπτω.

Εἰσ-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, saъ̆ -πλευσοῦμαι, плъtind intpъ în.. «Εὔξεινον πόντον εἰσεπλεύσαμεν». Еър: «Εἰσπλέοντι τὰς Ἡρακλείους στήλας». Apst: «Ὅπως μηδὲν τοῖς Μεγαρεῦσιν εἰσπλέοι τῶν ἐπιτηδείων». Ksn:

Εἰσ-πληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Ἐμπίπλημι.

Εἴσπλοος -ους, ου (ὁ), плъtipe, saъ̆ intpape къ кopaвia în... «Δεδόχθαι... δοῦναι αὐτῷ προξενίαν. καὶ εἴσπλουν εἰς πόλιν». Епгр: 2) локъл, npin кape плъtemte чinева înъъntpъ, гъpa noptълъĭ. «Τὰ τῆς Πύλου ἔξω τοῦ ἔσπλου πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα ὄντα». Тъч:.

Εἰσ-πνέω, вiit: -πνεύσω, îmĭ tpагъ̆ съfлapea înъъntpъ, sopвъ̆ aepъ̆, pesъfлъ. (înпp: de ἐκπνέω). «Ὁ καθεύδων εἰσπνεῖ μᾶλλον ἢ ἐκπνεῖ». Apet: 2) (fir:) însъfлъ amopъ̆. [de ъnde

Εἰσπνήλας, α, Dop: ші εἰσπνήλης, ου, ші

Εἴσπνηλος (ὁ), (Лак.) amopezъ̆. (вezĭ ші ἀΐτης). [ші

Εἰσπνοὴ (ἡ), sopвipe de aepъ̆, pesъfлape; însъfлape. [ші

Εἴσπνοος -ους, ου (ὁ), конpinzътopъ̆ în sine de вîntъ̆, ъmfлatъ̆.

Εἰσ-ποδίζω, вiit: -ίσω, = Εἰσβαίνω. 2) греш: în локъ̆ de Γεισιποδίζω.

Εἰσ-ποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакъ̆ a intpa чевa înъъntpъ, вагъ̆; întpodъкъ̆; (fir:) peкomandъ̆, miжлочеskъ̆ a se fаче чева; (npinч:) fакъ̆ fiъ̆ de sъfлetъ̆ къiвa. (ші ‖ miж:) îmĭ fакъ̆ eъ̆ fiъ̆ de sъfлetъ̆ пe чinева (вezĭ ші ἐκποιέω); (în цen:) îmĭ însъшеskъ̆. ‖ (nas:) mъ adontъ̆ de кътpe чinева; (pap) mъ вîpъ̆ п'întpe чева ъndeва. [de ъnde

Εἰσποίησις, εως (ἡ), adontape (fачepe de fiъ̆ de sъfлetъ̆); însъшipe, ші чл: [ші

Εἰσποιητὸς, saъ̆ εἰσποίητος, ἡ saъ̆ ος, ὸν, saъ̆ ον, adontatъ̆, -atъ.

Εἰσπομπὴ (ἡ), [εἰππέμπω] tpimitepe înъъntpъ, întpodъчepe.

Εἰσ-πορεύω, вiit: -εύσω, întpodъкъ̆, поpъвъцiеskъ̆ пe чinева, вагъ̆ înъъntpъ. ‖ (mai oвiч: miж:) mъ dъкъ̆, intpъ înъъntpъ.

Εἰσ-ποτίζω, вiit: -ίσω, = Ποτίζω, пpoкъpъ̆, înлesneskъ̆ чева.

Εἰσπρακτέον, nosit: ал лъĭ εἰσπράττω.

Εἰσπράκτης, ου, ші

Εἰσπράκτωρ, ορος (ὁ), stpînгътopъ̆, adъпътopъ̆ (npinч:) de dъждiĭ, tpiвъte (Тъpч: taksiлdapъ̆). [ші

Εἴσπραξις, εως (ἡ), stpînцepe, adъnape de tpiвъte. [din

Εἰσ-πράσσω (ττω), ші (miж:) -ομαι, вiit: -άξω, -ομαι, spîngъ̆ (în цen:) datopiĭ, (iap napt:) tpiвъte; (npin ъpm:) iaъ̆ къ siлa. ‖ (nas:) лъteskъ̆ siлitъ̆. «Ταύτην εἰσπράττεσθαι τὴν δίκην». Гpг: a fi sъnъsъ̆ ла ачeasтъ osîndъ.

Εἰσπτάμενος, η, ον, miж: nex: 2-лea de naptч: a лъĭ εἰσίπταμαι.

Εἰσ-πτύω, вiit: -ύσω, = Ἐμπτύω.

Εἰσ-ρέω, вiit: -ρεύσομαι, ші -ρυήσομαι, къpгъ̆ înъъntpъ în чева. «Τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων πόντον». Еър: (ші fir:) «Ὅσοι ἦσαν εἰσρυέντες εἰς τὴν πόλιν». Лъч: «Εἰσεῤῥύη νόμισμα εἰς τὴν Σπάρτην». Пл: (ші fir:). «Πόθος εἰσεῤῥύη πάντας εὐνομίας». Пл: [de ъnde

Εἰσροὴ (ἡ), ші

Εἴσροος -ους, ου (ὁ), къpцepe, въpsape de вре ъnъ̆ лiкъidъ̆, ші чл: în чева. «Πνεύματος —». Ел:

Εἰσ-ρύομαι, вiit: -ρεύσω, = Εἰτρέω (Νικ: Χοη:). [de ъnde

Εἴσρυσις, εως (ἡ), = Εἴσροος -ους.

Εἰσ-σπάω, вiit: -σπάσω, = Εἰσέλκω.

Εἴσται, поet: în локъ̆ de εἶται, 3-a sinг: neps: a nas: tpe: de къ: ал лъĭ ἕννυμι.

Εἰσ-τελέω, вiit: -έσω, = Εἰσποιῶ. «Εἰς τοῦτο εἰστελεῖται τὸ γένος». Плt: se întpodъче, se întpeпъmъpъ.

Εἰστήκειν, neste-съв: ал лъĭ ἵστημι.

Εἰστιάσθω, 3-a: sinг: neps: de nas: tpe: de къ: de поpъnч: ал лъĭ ἑστιάω

Εἰσ-τίθημι, вiit: εἰσθήσω, пъiъ̆, ашезъ̆, вагъ̆ чева înъъntpъ. «Ἐς φορεῖον αὐτὸν ἐσθέμενοι». Пл: (ші Ел:) «Ἐσθέμενοι (se înц: εἰς τὴν ναῦν) σῖτα ἐξέπλευσαν». Ksn: (ші къ dat:). «Ὅσα δ' ἀκοαῖς εἰσεθέμην». Кал: (пepfp:) în локъ̆ de ἤκουσα.

Εἰσ-τιτρώσκω, вiit: εἰστρώσω, вezĭ ἐστιτρώσκω.

Εἴστο, поet: în локъ̆ de εἶτο, 3-a: sinг: neps: de nas: neste-съв: ал лъĭ ἕννυμι.

Εἰσ-τοξεύω, вiit: -εύσω, съцetезъ̆ in... ‖ (miж: saъ̆ nas:) mъ asвîpлъ̆ ка o съцеа-

tъ în... “Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ πάθη ταῖς ψυχαῖς εἰστοξεύονται,,. Ел: (везĭ ші εἰσακοντίζω.)

Εἴστοτε (în лoкѢ de εἰς τότε), поеt: пентрѢ atѢнчĭ, saѢ ачеа време.

Εἰσ-τρέπω, віit: -τρέψω, (în прot: de ἐκτρέπω) întoркѢ чева sпре înъѢntpѢ, înвîpteskѢ sпре înъѢntpѢ челе d`afapъ.

Εἰσ-τρέφω, віit: -θρέψω, хpъneskѢ în челе dinъѢntpѢ.

Εἰσ-τρέχω, віit: -θρέξω, -ομαι, saѢ -δραμοῦμαι, (пex: εἰσέδραμον, ші чл:) intpѢ алергînd înъѢntpѢ. “Ὅπως, ὁπότε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν,,. πρῶτοι ἐσδράμοιεν,,. TѢч:

Εἰσ-τρυπάω -ῶ, віit: -ήσω, гъѢpeskѢ, ші шъ вîpѢ înъѢntpѢ, (шъ вîpѢ кѢ ѢnѢ sѢлѢ sѢвціре). (везĭ ші ἐκτρυπάω).

Εἰσ-φαίνω, віit: -φανῶ, fakѢ кѢnoskѢtѢ, арътѢ; (прin întind;) пîpъskѢ în жѢdiкъtopie.

Εἰσ-φέρω, віit: εἰσ-οίσω, (пex: εἰσήνεγκα, ші чл:) adѢкѢ, вагѢ чева înъѢntpѢ. “Οὐδὲν εἰς τὸν κόσμον εἰσηνέγκαμεν,,. Skp: (ші між:). “Σῖτον εἰσενεγκάμενοι,,. TѢч: “Τοῦτο γὰρ (τὸ ὕδωρ) πλεῖστον εἰσφέρονται,,. Apst: 2) pепpesintѢ în teatpѢ. ші чл: (прin întind:) nomeneskѢ, читеzѢ (în sкpiseле меле); (în цen:) înfъцішеzѢ. “Ὁ συγγραφεὺς οὐ μόνον ψεῦδος εἰσήνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ψεῦδος ἀπίθανον,,. Плв: (ші між:). “Καὶ τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον εἰσφέρεται τοῖς εἰρημένοις,,. Плв: (везĭ ші παρέχω). “Εἰώθασιν οἱ τραγῳδοὶ ἐριννύας εἰσφέρειν μετὰ λαμπάδων,,. Sкл: Apstf: 3) пропѢнѢ. “Νόμον (“Γνώμην,, Δόγμα) εἰσφέρειν,,. Ptp: (ші пas:). “Τοὺς εἰσφερομένους ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευτάς,,. Плв: 4) panoptѢ. “Ἃ δ' ἂν εἰσφέρωσιν οὗτοι πρὸς τὸν δῆμον,,. Apst: “Οὐκέτι εἰσήνεγκαν περὶ αὐτῶν εἰς τὰς βουλάς,,. TѢч: (ші Ел:) “Τὴν βουλὴν προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν, ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνθρωποι κρίνοιντο,,. Ksn: “Τὰς ἀγγελίας εἰσφέρειν,,. Ep: (ші кѢ dat:). “Εἰσοίσομεν Σωκράτει,,. Пл: 5) коntpiвѢieskѢ. “Τότε πρῶτον εἰσενεγκόντες εἰσφορὰν διακόσια τάλαντα,,. TѢч: “Ἔδει χρήματα εἰς τὸν πόλεμον εἰσενεγκεῖν ἀπὸ τῶν οὐσιῶν τοὺς πολίτας,,. Пл: “Ἐπιθυμῶ τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν,,. Ksn: (ші ел:) “Τῷ πώποτε εἰσήνεγκα,,; Dm: (ші fir:) “Πολλὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν εἰσενεγκών,,. Xps: (ші між:) “Πᾶσαν εἰσεφέρετο σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν,,. Плв: “Τοσοῦτον χαρίτων καὶ ἡδονῆς (ἐν οἷς φησιν) εἰσενέγκατο,,. Apst: 6) întpodѢкѢ (saѢ sкоцѢ) леце, обічеіѢ, ші чл: “Καινὰ δαιμόνια εἰσφέρων,,. Ksn: “Λόγους εἰσφέρεις καινοὺς ἀεί,,. Eѣp: 7) пpічiпѢieskѢ. “Δειλίαν εἰσφέρει ὁ νόμος οὗτος,,. Eѣp: “Ἀτυχίαν εἰσενήνοχε τοῖς βαρβάροις,,. Пл: 8:) întpeвѢinцеzѢ. “Τίνας ἀρετὰς εἰσενήνεκται,,. D: Ал: (везĭ ші εἰσάγω).

Εἰσ-φθείρομαι, віit: -φθεροῦμαι, (пex: εἰσεφθάρην) intpѢ ѢndeвѢ sпре пeipea, saѢ пепорочіpea ачелѢĭ лoкѢ. (везĭ ші εἰσκωμάζω).

Εἰσ-φοιτάω -ῶ, віit: -ήσω, = Εἰσπορεύομαι, мергѢ des ѢndeвѢ. [de Ѣnde

Εἰσφοίτησις, εως (ἡ), = Εἰσέλευσις.

Εἰσφορὰ, ᾶς (ἡ), коntpiвѢцie (прінч: de банĭ). “Μεγάλας εἰσφορὰς εἰσενηνοχόσι,,. Ls: 2) înfъцішаpe. “Νόμου —,,. D: Kas: [εἰσφέρω]. [de Ѣnde

Εἰσ-φορέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εἰσφέρω, adѢкѢ (карѢ, въpsѢ, гpъmъdeskѢ) înъѢntpѢ în чева.

Εἰσ-φρέω, віit: -ήσω, At: (прin sinк:) în лoкѢ de εἰσφορέω, saѢ εἰσφέρω, вагѢ, вîpѢ înъѢntpѢ. “Εἰσέφρουν τὸ στράτευμα,,. Dm: “Οὐκ εἰσφρήσομεν,,. Apstf: нѢ вош лъsa пe niminea a intpa. (ші пestp: saѢ ел:) “Εἰσέφρησεν (алt: εἰσήρρησεν) εἰς τὴν οἰκίαν,,. Apst: s`a вîpît (пe askѢns ші sпре pъѢ.)

Εἰσ-φύρω, (fъpъ віit:) intpѢ, пътpѢnzѢ ка ѢnѢ алѢатѢ.

Εἰσ-χειρίζω, віit: -ίσω, поеt: în лoкѢ de ἐγχειρίζω.

Εἰσ-χέω, віit: -χεύσω, (пex: εἰσέχεα, ші чл:) = Ἐγχέω. ‖ (між:) шъ въpsѢ (intpѢ кѢ гpъmada) înъѢntpѢ. [de Ѣnde

Εἴσχυσις, εως (ἡ), = Ἀνάχυσις.

Εἰσ-χωρέω -ῶ, віit: -ήσω, intpѢ, înainteзѢ, пътpѢnzѢ în...

Εἴσω, ші (прea pap) Ἔσω [εἰς], adв: saѢ преп: (лок:) înъѢntpѢ. “Εἴσω κομίζου καὶ σύ,,. Esx: “Εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' ἴσιθι,,. Apstf: (ші кѢ цеn:) “Εἴσω τοῦ τείχους ἀπῄει,,. Ksn: (ші кѢ apt:) “Εἰς τὸ εἴσω τῆς χειρός,,. Плt: (ші поеt: кѢ ак:) “Δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,,. Іл: Г: (ші timп:) “Εἴσω τριάκοντα ἡμερῶν,,. Epmц: [de Ѣnde.

Εἴσωθεν, pap în лoкѢ de ἔσωθεν.

Εἰσ-ωθέω -ῶ, віit: -ωθήσω, ші -ώσω, înпinгѢ, вîpѢ, вагѢ, (ші між:) intpѢ în siлъ înъѢntpѢ. [de Ѣnde

Εἰσ-ωθίζω, віit: -ίσω, (маĭ пoѢ) = Εἰσωθέω.

Εἰσωνία (ἡ), каѢtъ ἰσωνία.

Εἰσωπὴ (ἡ), поеt: пpiвipe, веdepe. [ші

Εἴσωπος (ὁ, ἡ), поеt: [εἰς, ὤψ] чел че stъ (saѢ ape чева) înaintea окілор, saѢ

în веdере. "Εἴσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν,,. Iл: O: s' aš întops кš ведеріле кътре... (ші în локš de adв:) "Εἴσωποὶ ἔκελσαν,,. Aплп: tokmaĭ în faцъ.

Εἶτα [εἴη, ταῦτα], adв: timп: = "Ἔπειτα, пе връть, дъпе aчеasta; anoĭ. "Τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβὼν, μετὰ ταῦτα Πύδναν... Εἶτα Θετταλίας ἐπέβη,,. Dm: "Καθέρπυσον νῦν εἰς Κεραμεικόν. — Εἶτα τί,,; Apstf: 2) mipъt: (кš oapе каре emfasš ші eponie) ші anoĭ! Е! ші пе връть. "Εἶθ' οἱ Βάρβαροι ἐμὲ αἰτιῶνται, οὐ λογιζόμενοι ші, чл:,,. Лвч: "Εἶτα ἐν ἀδικήματι θήσονται πεισθέντων ἡμῶν, ἃ δεόμεθα,, Твч: (ші întревъt:) "Εἶτα τί τοῦτο,,; Apstf: ші anoĭ че кš aчеasta? 3) (екчепt:) afaръ de aчеasta. Εἶτ' οὐκ οἶσθ' ὅτι,,; Ksn: "Κᾆτα πῶς δυνήσομαι ἄπειρος ἀθαλάττωτος ὢν εἶτ' ἐλαύνειν; Apstf: 4) înпpot: "Εἴ σοι μηδὲν μετὸν, εἶτ' ἀπεχθάνῃ,,; Apstf: (вezĭ ші ексеmп: 3).

Εἶται, 3-a: sinг: пеps: a пas: tpe: de кš: ал лšĭ Ἕννυμι.

Εἴτε [εἰ,τὲ], коніšнкц: desпъpц: (în înпpot:), εἴτε - εἴτε, ἢ - ἤ, op, saš. "Εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης». Iл: A: «Ἐβουλεύοντο, εἴτε κατακαύσωσιν, εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται». Твч: «Εἴτε δὴ συμβουλεύσαντός τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε». Ep: «Εἴτε καὶ κατ' ἀλήθειαν αὐτῶν διανοηθέντων τι πρᾶξαι τοσοῦτον, εἴτε καὶ ψευδέσι διαβολαῖς φυγάδων πεισθεὶς, ἢ καὶ νὴ Δία χρημάτων βουλόμενος εὐπορῆσαι». Diod:

Εἴτε, поet: în локš de εἴητε, 2-a: îm: пеps: de пoft; ал лšĭ εἰμί.

Εἶτεν, Ion: în локš de εἶτα.

Εἴτω, поet: în локš de ἔστω. saš 2) = Ἴτω.

Εἶφ', поet: (în anstpf: maĭ 'nainte de вокалъ asпіp:) în локš de εἶπε.

Εἰχέναι, поet: în локš de ἐοικέναι, inf: ал лšĭ ἔοικα.

Εἶχον, прел: ал лšĭ ἔχω.

Εἴω, поet: în локš de ἔω, ὦ, sšп: ал лšĭ εἰμί.

Εἴω. поet: пех: de sšп: ал лšĭ εἶμι.

Εἰῶ, поet: în локš de ἐάω -ῶ, лasš.

Εἴωθα, tpe: de кš: (în локš de пpe:) ал neîntp: ἔθω, (прел: εἰώθειν) običnšieskš, sîntš običnšitš. || (партч:) εἰωθώς, υῖα, ός, običnšitš; (îm:) пpietenš, famiліарš. «Δι' εἰωθότων ἐτῶν». Плt: дšпе šнš хотърîtš пšmъpš de anĭ. || (nešt:) «Τὸ εἰωθός». Običeiš. [de šnde

Εἰωθότως, adв: (партч:) дšпе običeiš.

Εἴων, ας, α, ῶμεν, ші чл:, прел: ал лšĭ ἐάω.

Εἴως, adв: în локš de ἕως.

Ἐκ, ші (maĭ 'nainte de вок:) ἐξ, пpeп: (se акор: пšmaĭ кš цеп:, ші însem: în sint: 1) локš, adікъ de šнde se порпеште, înчепе, se ia, saš atîpnъ, saš (fir:) se фаче (віне) чева (пpinч: în miшкаре). «Ἐκ Πύλου ἐλθὼν, τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης». Iл: A: «Ἀναδῦναι ἐκ τῆς θαλάσσης». Лвч: «Ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη». Iл: T: «Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Лкs: »Εἶκεν ἐκ χόλοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ». Iл: K: «Ἐκ τῆς οὐρῆς λαμβάνεσθαι». Лвч. «Λαμβάνομεν δὲ οὔτε ἐκ τῆς γῆς οὐδὲν, οὔτε ἀπὸ τῶν οἴκων». Ksn: «Ἐκ χρυσῶν φιαλῶν πίνειν». Ksn: «Οὔτ' ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος». Твч: «Ἐκ τῶν ζωστήρων φιάλας φορέειν». Ep: «Ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν». Iл: A: (saš în stape în локš de ἐν, арътîнdš se însъ totdašna miшкаре, каре este ші în лimба Pomîneaskъ експлікîndš se кš din) «Οἱ γὰρ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ». Твч: чеĭ din insšле, ші чл: «Τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσκομίζεσθαι». Твч: «Οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς κήρυκα ἐκπέμψαντες». Твч: «Τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος ἐκλιπεῖν». Твч: «Ἤσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες». Твч: «Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ πεδίου δρόμῳ ἔθεον». Ksn: «Καταβαίνοντές τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους». Ksn: (astfeл este ші) «Ἐκ δίφροιο καθήμενος». Iл: Σ: шezînd кam afaръ. (вezĭ ші 4). 2) distanцъ. «Ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν». Iл: Θ: «Προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι». Твч: «Ἐξ ἀκοντίου βολῆς». Ksn: «Ἐξ εἴκοσι βημάτων». Пл: 3) (fir:) înчепštš, traцеpe (din пatpie, saš пъpinцi), opiцinъ; (în цеп:) pелацie. «Ἦν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἄργους». Твч: «Βελτίων εἶναι καὶ ἐκ βελτιόνων». Плt: «Βασιλεῖς ἐκ βασιλέων». Плt: «Οἱ ἐξ ἐκείνου». Dm: stръпепоцiĭ лšĭ. «Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή». Dm: «Οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου». Плв: «Οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου καὶ τῆς στοᾶς». Порf: 4) afaръ, depapte. «Ἐκ μέσου γενόμενος». Esx: «Ἐκ βελέων». Od: T: Ἐκ δίφροιο καθήμενος». Iл: Σ: (вezĭ ші 1:) "Τὸ ἐξ ἀνθρώπων κάλλος». Ead: în локš de τὸ ὑπὲρ ἄνθρωπον, maĭ пpesšs de omš. "Τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς,,. Dm. în локš de τὰς ἀπανθρώπους, пeomenoase. 5) екчепцie, saš алецере, (пpiп врт:) пpeferinцъ, saš ковîршіре. "Ἐκ πολέων πίσυρας,,. Iл: O: "Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασι-

λῆϊ,,. Iл: Δ: "Ἐκ πάντων προτιμῶνται,,. Тѕч: "Τὸ ἔτος ἐκ πάντων μάλιστα ἐκεῖνο δὴ ἄνοσον ἐτύγχανεν ὄν,,. Тѕч: 6) timпѕ, (adiкъ) епоха, din каре începe чева. "Ἐξ ἀρχῆς,,. Esхл: ші Sof: "Ἐκ νέων,,. Плt: "Ἐκ παίδων,,. Ksn: "Ἐκ νέοτητος ἐς γῆρας,,. Iл: Ω. "Ἐκ πολλοῦ,,. "Ἐκ παλαιτάτου,,. "Ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον,,. "Ἐκ τοῦ παραχρῆμα,,. Тѕч: "Ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι,,. Тѕч: "Ἐξ ἡμέρας,,. Sof: ші Esx: "Ἐκ νυκτὸς, ші "Ἐκ νυκτῶν,,. Ksn: "Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί,,. Od: M: "Ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου,,. Dm: în локѕ de ἐν τῷ. 7) maĭ în ѕрмъ (în локѕ de μετά). "Ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστυκῶν,,. Тѕч: "Ἐκ πολέμου εἰρήνη,,. Тѕч: "Ἀνχστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης,,. Ep: "Ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα,,. Ksn: "Ἐκ δὲ τούτου εἷς τῶν φίλων ἦν,,. Ksn: "Ὑμεῖς δὲ ἀπαγαγόντες, οὗ δεῖ, τὰ ἐκ τούτων πράσσετε,,. Ksn: "Ἐκ τοῦ λοιποῦ,,. Ksn: (ші îm:) "Ἐκ τῶν λοιπῶν,,. Плt: de aчі în коло, пе віiторѕ. "Ἔμελλε πλεῖν ἐκ χειμῶνος,,. Пл: "Πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβοντα,,. Sof: "Πόλεμον ἐκ πολέμου διώκων,,. Пл: "Κακὸν ἐκ κακοῦ,,. Om: 8) skimвape. "Ἐκ πτωχῶν πλούσιοι, καὶ ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι,,. Dm: 9) пpiчinъ, (saѕ fъкъtoape) din че, пentpѕ че. "Μήνιδος ἐξ ὀλοῆς,,. Od: Г. "Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστίν,,. Iл: B: "Πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,,. Sof: "Ἐξ ὧν ἐφθείροντο,,. Тѕч: "Ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ ἡμαρτήθη καὶ ὁ εἰς Σικελίαν πλοῦς,,. Тѕч: "Καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου ἡ Σάμος ἐτειχίσθη,,. Тѕч: "Ἐξ ὧν δὴ καὶ ἐμίσει τὸν Σωκράτην,,. Ksn: "Τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεα,,. Ep: "Ἐξ ἀνάγκης,,. Sof: "Ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν, ὧν ἐχρῆν,,. Dm: "Ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου,,. Dm: în локѕ de κατὰ τὸν ἐμὸν νόμον. "Ἐκ τῶν νόμων,,. Esx: "Ἐκ τῶν ξυγκειμένων,,. Тѕч: "Ἐκ κελεύσματος,,. Esхл: "Ἐτύγχανεν ἐκ νόσου τινος ἐπισφαλοῦς ἐν φορείῳ κομιζόμενος,,. Пл: (saѕ органiкъ ші матеріалъ) прin че, ші din че. "Οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐκ διφθερέων,,. Ep: "Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν,,. Sкp: "Στράτευμα ἐκ παιδικῶν τε καὶ ἐραστῶν,,. Ksn: "Στρατοπέδῳ ἐκ νεῶν ἱδρυθέντι καὶ σκηνιδίων,,. Тѕч: "Ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων λύω,,. Dm: "Ἐκ δώδεκα ποιήσαντες τὸ βάθος τῆς φάλαγγος,,. Ksn: "Ἐκ ταπεινῶν καὶ φαύλων πραγμάτων μεγάλας δυναστείας κατεργασαμένους,,. Iskp: (de ѕnde 10) кinѕ, saѕ кѕm; (maĭ de mѕлte opĭ adвepвiaл). "Πατέρα τὸν ἐμὸν ἐκ δολου κατέκτανε,,. Sof. "Ἐκ βίας μ' ἄγει,,. Sof: "Ἐκ θυμῶ φιλέοντι,,. Tкp: "Ἀσπάσασθαι ἐκ ψυχῆς,,. Ksn: "Ἐκ χειρὸς ἀπώλετο,,. Apstf: "Ἐκ τρόπου τινος ἐπιτηδείου,,. Тѕч: "Τρόπων ἐξ οἵων,,. Тѕч: "Ἐκ παντὸς τρόπου,,. As: ші Iskp: "Ἐκ χρυσῶν φιαλῶν πίνειν,,. Ksn: "Ἐξ ὀνόματος εἰδέναι,,. Пл: "Ἐκ τεκμηρίων σκοποῦντὶ μοι,,. Тѕч: (ші adвepвiaл). "Ἐξ ἀγχιμόλου,,. Iл: Ω. "Ἐξ ἴσου,,. Тѕч: "Ἐκ τοῦ ὁμοίου,,. Тѕч: (ші îm:) "Ἐκ τῶν ὁμοίων,,. Плt: "Ἐκ τῆς ἰθείης,,. Ep: "Ἐξ ἀπροσδοκήτου,,. Тѕч: "Ἐκ τοῦ παραχρῆμα,,. Тѕч: "Ἐκ τοῦ περιόντος,,. Тѕч: "Ἐκ περιουσίας,,. Apst: "Ἐκ τῶν δυνατῶν,,. "Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων,,. Тѕч: "Ἐκ τῶν ἐνόντων,,. Dm: "Ἐξ ἑτοίμου,,. Esx: "Ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς,,. Тѕч: "Ἐξ ὑστέρης,,. Ep: "Ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς,,. Ep: "Ἐκ τρίτου,,. Sкp: ‖ (iap în комп: 1) afapъ, saѕ depapte; (ші прin ѕpm:) лipsipe, saѕ прiвaцie. "Ἐκβάλλω,,. 2) скчепціе, алеџере, saѕ преferinцъ. "Ἐξαίρετος,,. 3) emfasѕ, saѕ înteцipe, (adiкъ) de totѕ, кѕ desъвîршipe. "Ἐκβαρβαρόω, ἔκπικρος, ἐξαλαπάζω,,. ‖ (ла поецĭ A'. se пѕпе dѕпе sѕвst:) "Οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο,,. Iл: T: "Περγάμου ἐκ κατιδών,,. Iл: D: (ші întpеpѕindѕ se алte ziчepĭ). "Αἴσου ἴστε τὸν ἐξ,,; Sof: (B'. se пѕпе în парал: de пpisosѕ, saѕ modifiкînd, saѕ хotъpînd maĭ eкsaкt însemnapea челор-л-алte преп:). "Ἐξ οὐρανόθεν,,. Iл: Θ. "Ἐξ Αἰσύμηθεν,,. Om: "Ὑπ' ἐκ κακοῦ,,. Iл: N: "Ὑπ' ἐκ βελέων,,. Iл. P: (везĭ ші διὲκ ші παρέκ). (C'. se desпapte de верьѕл комппѕsѕ întpепѕindѕ se алte ziчepĭ). "Ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων,,. Iл: Λ: "Ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκε,, Sof:

Ἑκαβολεστάτα (ά), Dop: în локѕ de ἑκηβολωτάτη, fem: sѕпрл: ал лѕĭ.

Ἑκαβόλος (ό, ά), Dop: în локѕ de ἑκηβόλος.

Ἑκάεργος (ό, ή), поеt: [ἑκὰς, ἔργον] depapte лѕцеlъtopѕ, adiкъ але кърѕіа sъџеџĭ лѕкреазъ de depapte; (пpin ѕpm:) = Ἑκηβόλος. saѕ 2) [ἑκὰς, εἴργω] depъpтъtopѕ, saѕ апъpъtopѕ de pъѕ. (везĭ ші ἀποτρόπαιος). (enit: ал лѕĭ Аполопѕ, ші fem: ἑκαέργη, ал Dianeĭ).

Ἐκάην, pas: пеx: 2-лea ал лѕĭ καίω.

Ἕκαθεν [ἑκὰς], adв: de depapte.

Ἐκάθηρα, пеx: 1-iѕ, ал лѕĭ καθαίρω.

Ἐκάθιζον, препл: ал лѕĭ καθίζω.

Ἕκαλος (ό, ά), Dop: în локѕ de ἕκηλος.

Ἔκαμον, пеx: ал 2-лea, ал лѕĭ κάμνω.

Ἔκανον. поеt: пеx: 2-леа, ал лѕї καίνω, în локѕ de κτείνω.

Ἐκάρην, пas: пеx: 2-леа ал лѕї κείρω.

Ἑκὰς, adв: (кѕ џеп:) depapte. "Νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν,,. Od: Ξ: (ші fъръ казѕ). "Ἑκὰς ἀφεστὼς,,. Eвр: (ші despre timпѕ). "Οὐχ ἑκὰς χρόνου παρέστι,,. Ep:

Ἑκαστάκις [ἕκαστος], adв: = Ἑκάστοτε.

Ἑκαστάτω, adв: (sѕпрл: ал лѕї ἑκὰς) пpea depapte.

Ἑκασταχῆ, adв: (de stape), în fie ка-ре локѕ, пpetѕtindinea [ші

Ἑκασταχόθεν, adв: de пpetѕtindinea, din fie-каре локѕ. [ші

Ἑκασταχόθι, ші

Ἑκασταχοῖ, adв: = Ἑκασταχῆ. [ші

Ἑκασταχόσε, adв: (de шішкаре), deosевіt în fie-каре локѕ, saѕ în toate пър-џіле. [ші

Ἑκασταχοῦ, adв: = Ἑκασταχῆ. [ἕκαστος].

Ἑκαστέρω, adв: (компр: ал лѕї ἑκὰς), maї depapte.

Ἑκαστόθεν, saѕ (maї коректѕ) ἑκαστόθεν, = Ἑκασταχόθεν. [ші

Ἑκάστοθι, adв: = Ἑκασταχόθι. [din

Ἕκαστος [ἑκὰς], η, ον, fie-каре, (тоџі, дар) fie-каре deoseвіt. "Εἷς ("Πᾶς, Αὐτός, Τις) ἕκαστος,,. "Ἐπεταί τις ἕκαστος,,. Пind: "Ὡς ἑκάστη τις κατέχεται,,. Тѕч: "Ἔβαν οἶκόν δε ἕκαστος,,. Іл: Α: "Καὶ οἱ μὲν ἕκαστος εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανῆσαν,,. Epd: "Κατὰ τὸν ὁπλίτην ἕκαστον,,. Тѕч: "Καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο,. Тѕч: (ші їm:) "Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἷ ἂν περιπατῶσιν,,. Es: "Ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαντες,,. Тѕч: "Ἀπέπλευσαν, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον,,. Тѕч: (ші ел:) "Κατ' ἀλλήλους δὲ ὡς ἕκαστοι ἐπολέμουν,,. Тѕч: "Καθ' ἑκάστην (se їнџ: ἡμέραν),,. Грг: ші "Κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην,,. Тѕч: "Ταῦτα (saѕ "Αὐτὰ) ἕκαστα,,. (ші кѕ пpen:) "Καθ' ἕκαστα,,. Om: Ep: ші Тѕч: toate кѫte ѕпа ѕпа, кѕ skѕmпъtate. (везї ші αὐθέκαστος). (ші кѕ aptiк:) "Τὸ καθ' ἕκαστον,,. (ші їm:) "Τὰ καθ' ἕκαστα,,. Пл: челе în пapte amъpѕnte. (Fpanџ:) les details. "Παρ' ἕκαστον,, (ші їm:) "Παρ' ἕκαστα,,. Плв: adв: în локѕ de

Ἑκάστοτε, adв: пе fie-каре datъ (de kîte opї)

Ἑκαστοτέρω, поеt: = Ἑκαστέρω, maї depapte.

Ἑκάταιος, ος ші α, ον, кѕвепітѕ ла (saѕ atinгѫtopѕ de zeiџа) Ekata. (de ѕnde ‖ Ἑκάταιον (τὸ), (se їнџ: ἔδος, saѕ ἱερὸν) temплѕл. saѕ statѕa Ekateї. (ші 2) (їm:) ръпѫшiџеле de віпе de ла поменеле морџілор, saѕ челе кѫръџitoape, че пе fie-каре лѕпъ пѕпеаѕ пе ла respîntiї în чiпstea Ekateї. [Ἑκάτη].

Ἑκατέατο, Іоп: în локѕ de ἐκάθηντο, пpeл: ал лѕї κάθημαι.

Ἑκάτειον (τὸ), = Ἑκάταιον. statѕa Ekateї. [Ἑκάτη].

Ἑκατεράκις [ἑκάτερος], adв: пе fie-каре (din доъ) datъ, de amîndoъ дѫџiле; ші întp' ѕпѕл ші în tp' алтѕ кiпѕ.

Ἑκάτερθε, ші (maї 'пainte de вок:) θεν, adв: поеt: în локѕ de ἑκατέρωθεν.

Ἑκατερέω -ῶ, віit: -ήσω, дѫпџезѕ danџѕл пѕmitѕ...

Ἑκατερίς, ίδος (ἡ), ѕпѕ felѕ de danџѕ în sѫpitѕpї, în каре дѫпџѫtopѕл їшї ловеште dosѕл кînd кѕ ѕпѕл кînd кѕ челалтѕ пiчорѕ.

Ἑκατερομάσχαλος (ὁ, ἡ), (прiпч: χιτών) = Ἀμφιμάσχαλος. (їпpot: de ἑτερομάσχαλος) хаїпъ кѕ доъ mîпiчї. [ἑκάτερος, μασχάλη].

Ἑκάτερος [ἑκὰς, ἕτερος], α, ον, fie-каре din doї, ші ѕпѕл ші челалтѕ deoseвіt. "Καὶ ἑνὶ ἑκατέρῳ τῶν δανειζάντων καὶ ἀμφοτέροις,,. Dm: "Ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύωσι,,. Іs: "Ταῦτα εἰπόντες ἀπῆλθον ἑκάτεροι,,. Ksп: "Παυσάμενοι τῆς μάχης, ὡς ἑκάτεροι,,. Лѕч: "Καθ' ἑκάτερον πρός τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν εὐεξίαν ἐπιδιδούς,,. Філ: "Καθ' ἑκάτερον τὸν ἔσπλουν,,. Тѕч: "Ἐπὶ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ,,. Тѕч: (ші кѕ џеп: în епітер:) "Ἑκάτεροι ἡμῶν,,. Тѕч: "Ἑκατέρου τούτων,,. Ksп: "Ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν,,. Diod: (везї ші ἀμφότερος, ші ἕκαστος). [de ѕnde

Ἑκατέρωθεν, ші (пар) ἑκατέρωθε, adв: din, saѕ de fie-каре din amîndoъ пъpџiле. [ші

Ἑκατέρωθι, adв: (de stape), ші întp' ѕпа ші întp' алта din amîndoъ пъpџiле, saѕ întp' amîndoъ пъpџiле deoseвіt fiekape. [ші

Ἑκατέρως, adв: dѕпе fie-каре din amîndoъ кiпѕpiле. [ші

Ἑκατέρωσε, adв: (de шішк:), ші întp'ѕпа ші în чеа-л-алтъ din amîndoъ пъpџiле, saѕ întp' amîndoъ deoseвіt fie-каре.

Ἑκάτη (ἡ), Ekata, zeiџъ шітолоџ: пatpoana fapmечелор, a кѫръџipiлор, a fачерії de копії, ші чл: (ла чеї maї din ѕpmъ) Diana. (прiпч: fem: ал лѕї ἕκατος). "Δεῖπνον Ἑκάτης,,. Лѕч: везї ἑκάταιος (Σ)

Ἑκατηβελέτης, ου, (ὁ), ші

Ἑκατηβελέτις, ιδος (ἡ), = кѕ

Ἑκατηβόλος (ὁ, ἡ), = Ἑκηβόλος, ші Ἑκάεργος.

Ἑκατήσιος, α, ον, = Ἑκάταῖος.

Ἕκατι, adв: Dop: in локš de ἕκητι.

Ἑκάτινος, η, ον, = Ἑκάταῖος. (in Tfp: греш: in локš de ἐλάτινος).

Ἑκατόγγυος (ὁ, ἡ), поеt: компssš din o sstъ мъdsлаpe (tpsпspĭ). "Ἀγέλη —,,. Пind: (везĭ ші Ἑκατόμπους). [ἑκατὸν, γύον].

Ἑκατογκεφάλας, α (ὁ), Dop: in локš de.

Ἑκατογκέφαλος, ου (ὁ), поеt: чел кs o sstъ de капete; (fir:) foapte inцeлentš. [ἑκατὸν, κεφαλή].

Ἑκατόγκρανος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἑκατογκέφαλος. [ἑκατὸν, κρᾶνον].

Ἑκατογκρῆπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел кs o sstъ de tpente. "Βωμὸς —,,. Isл: [ἑκατὸν, κρηπίς].

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ші

Ἑκατόγχειρος, ου (ὁ, ἡ), поеt: чел кs o sstъ de mîinĭ (enit: ал цirantsлsĭ Bpiapeš, Βριάρεως); (fir:) лsкpъtopš de mapĭ лsкpspĭ, aktivš. [ἑκατὸν, χείρ].

Ἑκατόζυγος (ὁ, ἡ), поеt: кape ape o sstъ de въпчĭ de вisлашĭ. "Ναῦς ἑκατόζυγος —,,. Iл: Y: [ἑκατὸν, ζυγὸς],

Ἑκατόμβαια (τὰ), (se inц: ἱερὰ) sepвъtoape, in кape жeptfiaš ekatomве. [пest: ал лsĭ..

Ἑκατόμβαῖος, α saš ος, ον, atinгъtopš de ekatomве. [ші

Ἑκατομβαιὼν, ῶνος (ὁ), чea din tîiš лsпъ a Atenenилор (Isл: ші Asг:). [din

Ἑκατόμβη (ἡ), ekatomвъ, жeptfъ de o sstъ de воĭ (npin intind: ші de алte вite, saš лsкpspĭ); (in цen:) mape ші insemnatъ жeptfъ. "Θύσαντα τῷ Διὶ τῷ Νεμείῳ ἑκατόμβαν πρῶτον καὶ μόνον,,. Епгр: (ші ком:) "Ὤων ἑκατόμβη,,. At: [ἑκατὸν, βοῦς. [de snde

Ἑκατόμβαιος (ὁ, ἡ), поеt: чел in пpeцš de o sstъ воĭ (вite, saš monete); (in цen:) пpeцiosš. || (ssвst:) Ἑκατόμβαιον (τὸ), snš felš de monetъ, saš гpestate.

Ἑκατόμπεδος (ὁ, ἡ), поеt: чел кs intindepe saš inкъпepe de o sstъ пiчoape. (de snde. || ssвst:) Ἑκατόμπεδον (τὸ), temплsл Minepвeĭ din Акpoпoлš. [ἑκατὸν, πέζα].

Ἑκατόμπηχυς, εος (ὁ, ἡ), = ἑκατοντάπηχυς.

Ἑκατομπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἑκατονταπλασίων.

Ἑκατόμποδος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόμπεδος.

Ἑκατόμπολις, εως (ὁ, ἡ), кoпpinzъtopš de o sstъ de opaше. "Κρήτη —,,. Iл: B. [ἑκατὸν, πόλις].

Ἑκατόμπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кs o sstъ de пiчoape. "Νηρηΐδες —,, Sof: [ἑκατὸν, ποῦς].

Ἑκατομπτολίεθρος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἑκατόμπολις.

Ἑκατόμπυλος (ὁ, ἡ), чел кs o sstъ de поpцĭ. "Πόλις —,,. Esp:

Ἑκατομφόνια (τὰ), (se inц: ἱερὰ) жeptfъ, че se съвipшia de ачела, кape ap fi omopît o sstъ de вpъжmашĭ. "Μεσσήνιοι κόμπῳ χρήσασθαι δοκοῦσι περὶ Ἀριστομένους λέγοντες, ὡς τρὶς ἑκατομφόνια θύσειεν ἀπὸ Λακεδαιμονίων,,. Пл: [ἑκατὸν, φόνος].

Ἑκατὸν (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл:) пsmъp: o sstъ (100.); (sne-opĭ ші maĭ кs seamъ in комп: in локš de) msлte. (везĭ ші ἐννέα, ші ἑπτὰ). (ка ші Pom: o sstъ de лsкpspĭ).

Ἑκατόνζυγος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόζυγος.

Ἑκατόνσεμνος (ὁ, ἡ), foapte pespektaвiлš. [ἑκατὸν, σεμνὸς].

Ἑκατόνστοιχος (ὁ, ἡ), поеt: (npinч: ла im:) o sstъ de oameni, ші чл: stînd, saš fъкînd чева пsшĭ in pîndš. [ἑκατὸν, στοῖχος].

Ἑκατονταδόχος (ὁ, ἡ), npiimitopš, saš inкъпъtopš de o sstъ oamenĭ. saš лsкpspĭ. [ἑκατοντάς, δοχή].

Ἑκατοντάδραχμος (ὁ, ἡ), кape npeцsieште, saš kostъ o sstъ de dpaxme. [ἑκατοντὰς, δραχμή].

Ἑκατονταετηρὶς, ίδος (ἡ), кspsš de timпš de o sstъ de anĭ. [ші

Ἑκατονταέτηρος, ου, ші

Ἑκατονταετὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Ἑκατονταέτης, ου (ὁ), de o sstъ de anĭ. (везĭ ші δεκαέτης). [ἑκατὸν, ἔτος]. [de snde.

Ἑκατονταετία (ὁ), кspsš de o sstъ de anĭ.

Ἑκατοντάθυσανος (ὁ, ἡ), чел кs o sstъ de fsnte. [ἑκατὸν, θύσανος].

Ἑκαντοντακάρανος, ω, Dop: in локš de ἑκατοντακάρηνος, поеt:, ші

Ἑκατοντακεφάλας, α, Dop: in локš de

Ἑκατοντακέφαλος (ὁ, ἡ), = Ἑκατογκέφαλος.

Ἑκατοντάκις, adв: de o sstъ de opĭ. [ἑκατοντὰς].

Ἑκατοντακισχίλιοι, αι, α, o sstъ de miĭ. [ἑκατοντάκις, χίλιοι].

Ἑκατοντάκλινος (ὁ, ἡ), inкъпъtopš de o sstъ de пatspĭ, saš ашtepnstspĭ de шеdepe ла masъ. [ἑκατοντὰς, κλίνη].

Ἑκατονταλαντία (ἡ), ssmъ de o sstъ de талaнцĭ. [din

Ἑκατοντάλαντος (ὁ, ἡ), чел de преџѕ, saѕ греѕtate, saѕ костъторѕ de o sѕtъ de taланџї. [ἑκατὸν, τάλαντον].

Ἑκατοντάλιθος (ὁ, ἡ), (maї noѕ) ѕnѕ felѕ de niatръ nestpiџъ (somaкї). (vezї шi ἑκατοντάχροος). [ἑκατὸν, λίθος].

Ἑκατόνтανδρος (ὁ, ἡ), копрinзътopѕ de (saѕ компѕѕѕ din) o sѕtъ de бърваџї. [ἑκατὸν, ἄνδρες].

Ἑκατοντόργυιος (ὁ, ἡ), de o sѕtъ de stînжinї. [ἑκατὸν, ὀργυιά].

Ἑκατοντάπεδος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόμπεδος.

Ἑκατοντάπεμπελος (ὁ, ἡ), foapte бътpinѕ [ἑκατὸν, πέμπελος].

Ἑκατοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de o sѕtъ de коџї. [ἑκατὸν, πῆχυς].

Ἑκατονταπλασιάζω, viit: -άσω. însѕteскѕ. [ἑκατονταπλάσιος]. [de ѕnde

Ἑκατονταπλασιασμὸς (ὁ), însѕtipe.

Ἑκατονταπλάσιος, α, ον, (шi adв:) -σίως, шi

Ἑκατονταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), însѕtitѕ, saѕ de o sѕtъ de opї maї mѕлtѕ.

Ἑκατοντάπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кѕ întinde-pe, saѕ înкъпере de o sѕtъ de поroane. [ἑκατὸν, πλέθρον].

Ἑκατοντάπυλος (ὁ, ἡ), = Ἑκατόμπυλος.

Ἑκατοντάρουρος (ὁ, ἡ), копрinзътopѕ de o sѕtъ de џapine. [ἑκατὸν, ἄρουρα].

Ἑκατονταρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntѕ...

Ἑκατοντάρχης, ου (ὁ), комаndipѕ de o sѕtъ de soлdaџї. [ἑκατὸν, ἀρχή]. [de ѕnde.

Ἑκατονταρχία (ἡ), рапгѕл комаndipъ-лѕї de o sѕtъ. 2) tpѕпъ de o sѕtъ de ostaшї.

Ἑκατόνταρχος, (ὁ), = Ἑκατοντάρχης.

Ἑκατοντὰς, άδος (ἡ), sѕtime. 2) sѕmъ de o sѕtъ. [ἑκατὸν].

Ἑκατοντάφυλλος (ὁ, ἡ), компѕѕѕ din o sѕtъ de foї, saѕ fpѕnze. "Ῥόδον —,,. Tfp: [ἑκατὸν, φύλλον].

Ἑκατοντάχειρ, ειρος, шi

Ἑκατοντάχειρος, ου (ὁ, ἡ), = Ἑκατόγχειρ.

Ἑκατοντάχοος -ους, ου (ὁ, ἡ), продѕкъ-topѕ de o însѕtitъ podipe. [ἑκατὸν, χέω]

Ἑκατοντάχροος -ους, ου (ὁ, ἡ), чел кѕ o sѕtъ, (adiкъ) mѕлte feџe, колоаре, пе-stpiџѕ, = Πολύχροος. "Λίθος —,,. Ism: = Ἑκατοντάλιθος.

Ἑκατοντόργυιος (ὁ, ἡ), = Ἑκατονταόργυιος.

Ἑκατόντορος (ὁ, ἡ), (ναῦς) кораbie кѕ o sѕtъ de vîsле. [ἑκατὸν, ἐρέσσω].

Ἑκατοντούτης, ου (ὁ), шi

Ἑκατοντοῦτις, ιδος (ἡ). = Ἑκατονταέτης.

Ἕκατος (ὁ), поеt: [ἑκὰς] (epit: aл лѕї Аполонѕ) = Ἑκάεργος, шi Ἑκηβόλος.

Ἑκατοστιαῖος, α, ον, кѕвenitѕ ла sѕtime. "Τέχος —,,. Lкs: кitѕ se плътеште ла sѕ-tъ. [ἑκατοστύς].

Ἑκατοστολόγος (ὁ, ἡ), stpinгътopѕ de tакsъ, saѕ валъ, че se плътia ла sѕtъ. [ἑκατοστον, λέγω].

Ἑκατόστομος (ὁ, ἡ), чел кѕ o sѕtъ de гѕpї. "Ποταμὸς —,,. Eѕp: [ἑκατὸν, στόμα].

Ἑκατοστὸς, ή, όν, aл sѕteлea. "Ἑκατοστή (se înџ: μοῖρα),,. Ksп: a sѕteлea пар-te, saѕ ѕпѕл ла sѕtъ. "Ἐπ' ἑκατοστᾷ,,. Ep: însѕtit. [шi

Ἑκατοστὺς, ύος (ἡ). = Ἑκατοντάς. [ἑκατὸν].

Ἑκάφθην, пas: пеx: 1-iѕ, aл лѕї κάω.

Ἐκ-βάζω, viit: -βάξω, поеt: = Ἐκφωνῶ, posteскѕ, екsпpimѕ.

Ἐκ-βαθρεύω, viit: -εύσω. pestoрпѕ din temeлiї, sѕpпѕ. дърimѕ. [ἐκ, βάθρον].

Ἐκβαίημεν, поеt: în локѕ de ἐκβαίημεν. în: 1: пеps: a пеx: 2-леа de поft: aл лѕї.

Ἐκ-βαίνω, viit: -βήσομαι, (пеx: ἐξέβην, шi ч.к:) esѕ, шi (поеt: пѕmaї în пеx: 1-iѕ. ἐξέβησα) skoџѕ. "Μηδένα ἐκβῆναι τῆς νεως,,. Tѕч: "Βοὴ νάπους ἐξέβη,,. Eѕp: "Ἐκ λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,,. Eѕp: 2) (petp:) esѕ: mъ abatѕ din sѕbieкtѕл кѕвintѕлѕї. "Ἐπάνειμι ὅθεν εἰς τοῦτον ἐξέβην τὸν λόγον,,. Dm: 3) mъ abatѕ din .. (калкѕ). "Τῶν ὅρκων ἐκβαίνω,,. Пл: "Τὸν τοῦτο ἐκβαίνοντα κολάζουσιν,,. Плt: 4) tpeкѕ, mъ stpъmѕtѕ dinstp' ѕпа întp' aлta. "Ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας (εἰς τὸ μειρακιοῦσθαι) ἐκβάς,,. Ksп: 5) tpeкѕ peste... "Οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν,,. Eѕp: "Ἐπειδὰν ἐκβῇ τὴν συμμετρίαν,,. Гал: 6) (în a 3-ea, пеps: saѕ în пaptч:) se întîmплъ. ese, pesѕлtъ, se înfiinџeазъ. "Ἢν μὴ ταῦτά τοι ταύτῃ ἐκβῇ,,. Ep: "Ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ,,. Dm: "Πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε,,. Dm: "Διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ ἐκβησομένου,,. Amon: "Τὸ τελευταῖον ἐκβάν,,. Dm: 7) ажѕпгѕ, esї. "Εἰς ὅ,τι τὸ κακὸν τοῦτο ἐκβήσεται... Tmst: "Κάκιστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' ὅμως πόσις... Eѕp: 8) în-четеzѕ, mъ съвîpшеsкѕ, mъ înкиеsкѕ. "Πρὶν ἐκβῆναι τῷ ἀδελφῷ τὴν στρατηγίαν... An: (vezї шi ἀποβαίνω).

Ἐκβάκχευμα (τὸ), faptъ, saѕ кѕвintѕ de omѕ înfѕpiatѕ de Бакѕ. [шi

Ἐκβάκχευσις, εως (ἡ), înfѕpiape, saѕ întѕsiasmѕ de Бакantѕ. [din

Ἐκβακχεύω, viit: -εύσω, întѕsiezѕ, înfѕ-piezѕ пе чineva ка пе ѕпѕ Бакantѕ. "Εἰ

μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας„. Eѕp: (ші пesіp: saѫ eл: în asїonat:). «Ἐπὶ ταῖς ἀβροτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν». Al: пеѕѫnim пentpѫ... (ші mіж: saѫ пas:). «Ἐκβακχευθεῖσα τῷ ἔρωτι». Apstent: «Πίνδαρος οἷον ἐκβακχεύεται». Клт: [ἐκ, βάκχος].

Ἐκ-βάλλω, віit: -βαλῶ, (пех: ἐξέβαλον, ші чл:) skoцѫ, daѫ afaрь. «Ἐκβαλὼν δύο δηνάρια». Sкр: «Ἐκβαλεῖν δάκρυ». Eѕp: «Τοιοῦτον ἐκβέβληκας λόγον». Hat: (ші mіж:) «Ἵππους ἐξεβάλλοντο (se înц: τῶν νεῶν)». Ep: desвapкaѫ. 2) (ııpin întind:) apѫпкѫ чева afaрь, saѫ жos, îmї кade, пieрzѫ: (ші fir:) ѫїtѫ; (despe femeї грeлe) лепъdѫ; (despe pіѫpї) пъ вьрѕѫ. «Τάμνετο δοῦρα, εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα». Od: E: «Τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι τυπτόμενος». Eѕp: «Ἀρχόμενος τοῦ δ' ἔτους ὁ πῶλος ἐκβάλλει πάλιν ἄλλους δύο ὀδόντας». Цеоп: (вeзї ші 6). «Χερῶν ἔκβαλε μάρμαρον». Tкр: (ші eл:) «Ὁ δὲ πληγεὶς, ξίφος ἐκβάλεν». Tкр: їa къzѫt кѫцitѫл din mînъ. «Ἐκβαλόντες τὰς ναῦς εἰς τὴν γῆν». Плв: (ші mіж:) «Πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν κοινῇ οἱ σύμπλοι ἐκβάλωνται». Dm: (ші пas:). «Ἐκβληθεὶς ὑπὸ τῶν κυμάτων». Палеf: «Ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ». Лs: o xîpтie apѫпкатъ, къzѫтъ жos. «Ἡ θηλυπτερὶς, ἐὰν δοθῇ γυναικὶ ἐγκύμονι, ἐκβάλλειν φασί». Tfp: (ші кѫ кazѫ). «Ἐξέβαλε θῆλυ». Інкр: «Τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ». Sof: 3) skoцѫ чева din локѫл sъѫ, despъdъчinezѫ. «Ἐκβαλὼν τὴν θύραν κακῶς ἐνεστηκυῖαν». Dm; (ші пas:) «Ἐὰν ἵππου ὦμος ἐκβληθῇ». Іпіатр: 4) skoцѫ пe чinева din посiцia sa, îл isгoneskѫ, îл eкsпatpiezѫ; despapцѫ (femeea); лепъdѫ (npѫпкѫ); (fir:) desanpoвezѫ; destъpeskѫ, desfiinцezѫ. «Ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον». Es-хл: «Ἐκβάλλειν ἐκ τῆς ἀρχῆς». Іѕкр: (ші fъpъ кazѫ). «Τοὺς μὲν ἐκβαλὼν, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων». Dm: «Ἡμῶν ἐκβαλόντων ὑμεῖς ἐδέξασθε». Пл: «Ὑποκριτὰς συριττομένους καὶ ἐκβαλλομένους (se înц: saѫ ші se adaогъ τοῦ θεάτρου)». Dm: Лѫч: «Ἐὰν ἀνὴρ ἐκβάλῃ γυναῖκα, μὴ γαμεῖν νεωτέραν ταύτης». Diod: (ші fir:). «Σωφροσύνην δὲ ἀνανδρίαν καλοῦντες καὶ προπηλακίζοντες ἐκβάλλουσι». Пат: «Τῶν μύθων τῶν νῦν τοὺς πολλοὺς ἐκβλητέον». Пат: "Τοὺς λόγους, οὓς ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔλεγον, οὐ δύναμαι νῦν ἐκβαλεῖν„. Пат: "Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅς τις ἐκβαλεῖ„. Eѕp; 5) паskѫ: (despe плante) podeskѫ (pesъpѫ, daѫ): (despe пъѕъpї) skoцѫ пѫї. "Στάχυν ἐκβάλλουσι τὰ πεδία„. Eѕp: "Οὐ δύναται τὸν καρπὸν ἐκβάλλειν„. Інкр: "Παῖς ὀδόντας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσι„. Клт: (вeзї ші 2). "Αἱ δὲ νεώτεραι ἢ οὐκ ἐκβάλλουσιν, ἢ οὐκ ἐκτρέφουσι τὰ νεόττια„. Цеоп: 6) (pap) daѫ afaрь. пѫвлiкѫ. "Ἡ δὲ σύγκλητος ἀπόκρισιν ἐξέβαλε„. Плв:.

Ἐκ-βαρβαρόω -ῶ, віit: -ώσω, fakѫ пe чinева de тotѫ варварѫ. îї кopѫmпѫ кѫ desъвîpшipe пъpaвѫpîлe ші лimва. [ἐκ, βάρβαρος] [de ѫnde

Ἐκβαρβάρωσις, εως (ἡ), кopѫmпepe de пъpavѫ, saѫ лimвъ.

Ἐκβάς. ἀοϱ. ἐν. пех: 2-лea: de napтч: ал лѫї ἐκβαίνω.

Ἐκ-βασανίζω, віit: -ίσω, mѫпчeskѫ пe чinева npin тoate кinѫpiлe (кa sъ mъpтѫpisiaskъ). [ἐκ, βάσανος].

Ἐκ-βάσιος (ὁ, ἡ). = Ἐκβατήριος. [din

Ἔκβασις, εως (ἡ), eшipe; desвapкѫ; локѫ de desвapкѫ: тpeчepe din ѕтpѫmtoape în лъpцiшe; (fir:) eшitѫ, pesѫлtatѫ, sfîpшitѫ de întpenpindepe. [ші

Ἐκβατήριος, α saѫ ος, ον, folositopѫ, înгpiжitopѫ ла desвъpкape, saѫ ла pesѫлtatѫл вpe ѫneї npiчinї. (de ѫnde). "Ἐκβατήριος Ἀπόλλων„. ші "Ἐκβατηρία Ἄρτεμις„. Ші "Ἐκβατήρια (se înц: ἱερά)„. Ші "Ἐκβατηρία (se înц: ἀκτή)„. Поeт: локѫ ла цъpmѫ de desвapкѫ. [ші

Ἐκβατικῶς, adв: кѫ pesѫлtatѫ. [ἐκβαίνω].

Ἐκ-βεβαιόω -ῶ, (maї oвiч: mіж:) -οῦμαι, віit: -ώσω, -ώσομαι, înкpedinцezѫ, doвedeskѫ, întъpeskѫ, asiгѫpѫ чева; [de ѫnde

Ἐκβεβαίωσις, εως (ἡ), înкpedinцape, doвedipe; întъpipe.

Ἐκβέβληκα, тpe: de кѫ: ал лѫї ἐκβάλλω.

Ἐκ-βῆναι, пех: 2-лea: de inf:, ші

Ἐκβήσομαι, віit: хoл: ал лѫї ἐκβαίνω.

Ἐκ-βήσσω (ττω), віit: -βήξω, tѫшind skoцѫ flerme, ші чл:

Ἐκ-βιάζω, ші (mіж:) -άζομαι, віit: -άσω, -ομαι, skoцѫ, saѫ iaѫ, smѫлгѫ чева npin silъ; (în цen:) stpimtopezѫ, silѫieskѫ; domoлeskѫ, sѫпѫiѫ. «Καὶ δίψαν ἐκβιάζεται καὶ πεῖναν ἡ πρὸς τροφὴν καὶ ποτὸν ἀντίβασις τοῦ λογισμοῦ». Пл: (ші пas:) «Ὦ τόξον, χειρῶν ἐκβεβιασμένον». Sof: кѫ sila smѫлsѫ din mîinї. «Ζωγράφημα ἐκβεβιασμένον καὶ κατάπονον». Пл:

Ἐκ-βιβάζω, віit: -άσω, skoцѫ (npinч:) din кopaвie пe ѫskatѫ, desвapкѫ: (pap) тpeкѫ чева întp' altъ napтe. «Τὸν ποταμὸν ἐκ τοῦ αὐλῶνος ἐκβιβάσαντα». Epd: (fir:)

înkъnoшtinцezъ, saъ sъвîршeskъ opdinъ, шi чл: [de ънde

'Ἐκβιβασμὸς (ὁ), desвъpкаpe; (fir:) sъвipшipe de opdinъ, шi чл:. [шi

'Ἐκβιβαστὴς, οῦ (ὁ), sъвîpшitopъ de opdinъ; anpodъ de жъdiкъtopie, шi чл:. [de ънde

'Ἐκβιβαστικὸς, ή, όν, atinгъtopъ de (saъ îndemînatiкъ ла) sъвîpвipe de opdinъ, шi чл:.

'Ἐκ-βιβρώσκω, вiit: -βρώσομαι, (tpe: de къ: ἐκβέβρωκα) mънîнкъ, pozъ de totъ.

"Ἐκβιος (ὁ, ἡ), лipsitъ de вiaцъ, mopтъ. [de ънde

'Ἐκβιόω -ῶ, вiit: -ώσομαι, (nex: ἐξεβίων, шi чл:) = 'Ἀποβιόω, mopъ.

'Ἐκ-βλαστάνω, вiit: -βλαστήσω, daъ влъstapъ; влъstъpeskъ, pesъpъ; (neъt: шi fir:) mъ naskъ din... «Κείνου γὰρ ἐξέβλαστον». Stв: [de ънde

'Ἐκβλάστημα (τὸ), влъstapъ eшitъ; npodъktъ; (npin întind:) semъnъtъpъ eшitъ. [шi

'Ἐκβλάστησις, εως (ἡ), pesъpipe de влъstape (dape de mъгъpъ), влъstъpipe.

'Ἐκ-βλέπω, вiit: -βλέψω, = 'Ἀναβλέπω.

'Ἐκβληθήσομαι, nas: вiit:, шi

'Ἐκβλητέον, nosit: ал лъї ἐκβάλλω. [de ънde шi

"Ἐκβλητος (ὁ, ἡ), = 'Ἀπόβλητος, лenъdatъ, saъ de лenъdat. «Βρέφος ἔκβλητον». Eъst: apъnкatъ, лenъdatъ.

'Ἐκ-βλίσσω (ττω), вiit: -βλίσω, = 'Ἐκθλίβω, stopкъ, stpeкopъ.

'Ἐκ-βλύζω (saъ -βλύω), вiit: -βλύσω, = 'Ἀναβλύζω, isвopъskъ; mъ pesвъpsъ. [de ънde

"Ἐκβλυσις, εως (ἡ), isвopîpe, = 'Ἀνάβλυσις, шi 'Ἀνάβρυσις.

'Ἐκ-βλώσκω, вiit: -μολοῦμαι, (nex: singъpъл timnъ întpeв: ἐξέμολον) (къ цen:) esъ (mъ nopneskъ snpe чeлe din) afapъ.

'Ἐκ-βοάω -ῶ, вiit: -ήσω, = 'Ἀναβοάω, skoцъ гласъ: stpigъ tape, цinъ; (fir:) вesteskъ în toate пъpцiлe (se konf: къ ἐμβοάω).

'Ἐκβοήθεια (ἡ), алepгape, eшipe snpe ажъtopъ. [din

'Ἐκ-βοηθέω -ῶ, вiit: -ήσω, esъ, saъ алepгъ snpe ажъtopъл къїва. [de ънde

'Ἐκβοήθησις, εως (ἡ), = 'Ἐκβοήθεια.

'Ἐκβόησις, εως (ἡ), stpigape, цinъtъ. [ἐκβοάω].

'Ἐκβολὰς, άδος (ἡ), = 'Ἐκβόλιμος. (npinч:) «Γῆ —». Stp: пъmîntъ apъnкatъ, гpъmъditъ afapъ din mine кa netpeвъinчosъ denе къpъцipea apцintълъї. «Μήτρα —». At: mitpa skpoafeї, кape 'mї a лenъdat пъїї. (чeї вeкї o aвeaъ de чea maї fpaцedъ mînкape). (вezї Пл: desnpe sapкofaцi:)

'Ἐκ-βολεύω (άω) -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Ἐκ-βολίζω, вiit: -ίσω, desкожeskъ, saъ despъdъчinezъ чeanъ; (în цen: шi fir:) iaъ, saъ npъnъdeskъ чeвa къ desъвîpшipe. [ἐκ, βολβός].

'Ἐκβολὴ (ἡ), [ἐκβάλλω] skoatepe; skoatepe de osъ din înкeietъpъ; apъnкape afapъ, saъ жos; eksiлape; desnъpцipe de femeie; лenъdape de npъnкъ; apъnкape de noвepї în mape ne вpeme de fъptъnъ; (oвшt:) въpsape de pîъ în mape, saъ întp' алtъ pîъ; pesъpipe, saъ dapea sniкълъї de гpîъ, шi чл: (fir:) къdepe, saъ eшipe de dinцї (de nepї), шi чл:; isвъкnipe de foкъ, saъ de anъ; pesъpipe de soape, шi чл:; dpъmъ. tpeчepe (npinч: din stpimtoape în лoкъ лapгъ): aвatepe din кaлe; (petp:) aвatepe din sъвieктъл къвîntълъї. || (sъвst:). = 'Ἐκβολὰς (γῆ). [de ънde

'Ἐκβολιμαῖος, α, ον, шi

'Ἐκβόλιμος (ὁ, ἡ), de apъnкat, de лenъdat. «'Ὠὸν («"Ἔμβρυον) —». Apstf: fъкъtъ fъpъ вpeme. «Βρέφος —». Лкs: лenъdatъ, saъ apъnкatъ. 2) = къ

'Ἐκβόλιος (ὁ, ἡ), kontpiвъitopъ лa лenъdape (de npъnкъ, saъ fъtъ). (de ънde). «'Ἐκβόλιον (se înц: φάρμακον)». Dsкp: шi Пл: лeaкъ de лenъdat konilъл, кape se ziчe шi φθόριον.

• "Ἐκβολος (ὁ, ἡ), = 'Ἐκβόλιμος. (de ънde) "Νεὼς ("Πόντου) ἔκβολον". Eъp: sfъpъmъtъpї de кopaвie, чe fъptъna a apъnкat ne цъpmъ; (în цen:) pъmъшiцъ. "Δαιτὸς —". Кaл: [ἐκβάλλω].

'Ἐκ-βομβέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Βομβέω, faкъ ъъetъ, mape sгomotъ, въвъipe. [de ънde

'Ἐκβόμβησις, εως (ἡ), въвъipe; sгomotape (npinч: кape se faчe în teatpъ de npiвitopї, semnъ de mълцъmipe).

'Ἐκ-βόσκω, шi (mix: кape este шi maї oвiч:) ἐκ-βόσκομαι, вiit: -ήσω, -ομαι, mънînкъ de totъ (toatъ пъшъnea ънъї лoкъ); (desnpe лiкъide) sopвъ de totъ. (fir:). "Τὸ πῦρ τὴν ὕλην ἐκβόσκεται". Sxл; Om:

'Ἐκ-βράζω, вiit: -βράσω, = 'Ἐκβράσσω.

"Ἐκβρασις, εως (ἡ), = 'Ἐκβρασμός. [шi

"Ἐκβρασμα (τὸ), totъ чe se apъnкъ afapъ de лiкъidъл, чe fepвe în кoлкote:

(прin 8рm:) sпъmъ; ръmъшiцe de корабie, шi алteлe, че mареа asвîрлъ aфаръ; (med:) в8ве, че skoate пъtimaшвл de a-прindере, pes8fлъtвpî. [шi

Ἐκβρασμὸς (ὁ), клокоtire, шi pesвъpsape de 8п8 лiк8id8 ferвînd; isворîре. is-в8кпiре, чiшпiре de апъ, шi чл: (fir:) tвpв8pape, sromot8. [din

Ἐκ-βράσσω (ττω), biit: -βράσω, ferвînd (în клокоte) da8, skoц8 aфаръ; (med:) skoц8 pes8fлъtвpî; (despre mape) вързъ, арънк8 ла църm8; isворъsк8. (fir:). "Σκώληκας ἐκβράζων„. S8id: (шi miж:). "Θρόμβους αἵματος ἐκβράσσεται„. Iпкр: (шi pas:) "Νεκροὺς τοὺς εἰς τοὺς αἰγαλοὺς ἐκβρασσομένους„. Xps:

Ἐκ-βροντάω -ῶ, biit: -ήσομαι, a-s8рzesк8, ameцesк8 к8 t8пete; asвîрл8 tръsпete.

Ἐκ-βρυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, s8ieр8, m8цesк8 tape шi din adînк8.

Ἔκβρωμα (τὸ), [ἐκβιβρώσκω] oр че s'a pos, sa8 se mъпîпкъ; (прin întind:) партеа чеа poasъ a вре 8пвi л8кр8, mînкъtвpъ. "Πρίονος —„. Sof: posъtвpъ, sa8 însemпъtвpъ de ferъstpъ8.

Ἐκ-βυθίζω, biit: -ίσω, skoц8, (шi miж:) es8 din f8пd8 aфаръ în фацъ.

Ἐκ-βυρσόω -ῶ, biit: -ώσω, skoц8 пieлеа, ж8поi8. [de 8пde

Ἐκβύρσωσις, εως (ἡ), ж8пiре; (xipвpц:) eшiреа os8лвi skos8 din înкеieтвpъ aфаръ din пiеле. [шi

Ἐκβύρσωμα (τὸ), (xipвpц:) os8л ешit8 aфаръ din пiеле.

Ἐκ-γαλακτόω -ῶ, biit: -ώσω, префак8 (шi miж: sa8 pas: mъ префак8) în лапte. [de 8пde

Ἐκγαλάκτωσις, εως (ἡ), префачере în лапte (прiпч: a semъпъtвpелор).

Ἐκ-γαμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι =Ἐκγαμίζομαι.

Ἐκ-γαμίζω, biit: -ίσω, mърit8, skoц8 din касъ mъpitînd faтъ.

Ἐκ-γαμίσκομαι, (fъръ biit:) = Ἐκγαμίζομαι.

Ἐκ-γαυρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ mîndpesк8, mъ înrîmfez8 фреа m8лt. "Ἐκγαυροῦμαι τἀξίωμα τἀνδρὸς„. Ев̃p: [ἐκ, γαῦρος].

‚Εκγέγαα, (de 8пde inf: ἐκγεγάμεν, шi партч: ἐκγεγαώς, шi ἐκγεγώς, fem: υῖα, шi ῶσα,) noet: în лок8 de ἐκγέγονα, tpe: de к8: шi

Ἐκγεγάτην, noet: în лок8 de ἐξεγεγονείτην 3: înd: пеps: de neste-s8в: ал л8i ἐκγίγνομαι.

Ἐκ-γελάω -ῶ, biit: -άσομαι, pîz8 tape, (к8 хохоte). "Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν„. Om: imn: 2) s8pîz8, zîmвesк8. "Κῦμα ἐκγελῶν„. Плt: (везî шi διαγελῶ. 3); (fir: шi прin întind:) mъ порпesк8 к8 оаре-каре sromot8. "Ἔνθεν ἐκγελᾷ ὀστέων ραγέντων φόνος„. Ев̃p:. [din

Ἔκγελως, ωτος (ὁ), pîs8 tape, (к8 хохоte). [ἐκ, γέλως].

Ἐκγενέτης, ου (ὁ), noet: în лок8 de ἔκγονος.

Ἐκγενὴς, έος (ὁ, ἡ), ronit8 de пеam8л, sa8 p8деле sале. (Sof: Edin: 1: 1506:)

Ἐ-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, пasк8, прод8к8.

Ἐκ-γιγαρτίζω, biit: -ίσω, skoц8 sîmв8рiî, seminцеле din stр8гвpî, mере, шi чл: [ἐκ, γίγαρτον].

Ἐκ-γίγνομαι (γίνομαι), biit: -γενήσομαι, (пех: 2-леа: ἐξεγενόμην, шi 1-i8: к8 însem: акt: ἐξεγεινάμην) mъ fак8, mъ пasк8, mъ траг8 din... "Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα„. Iл: Γ: 2)=Ἀπογίνομαι, mъ deпъptez8, mъ d8к8. "Τοῦ ζῆν —„. Ksп: 3) (fir:) este пъtiпчos8, de f8к8t. "Ἵν', ἣν σὺ βούλῃ κολάσαι τοῦτον, σοὶ τοῦτο μὴ ἐκγένηται„. Apstf: (везî шi ἐγγίγνομαι).

Ἐκ-γλευκίζομαι, biit: -ίσομαι, (despre вiп8) п8 шaî sînt8 m8st8, ferв8. [ἐκ, γλεῦκος].

Ἐκ-γλισχραίνω, biit: -ανῶ, fак8 чева к8 tot8л клisos8, sa8 клеios8.

Ἐγλυφὴ (ἡ), eшiреа п8i8лвi din гъоаче. [din

Ἐκ-γλύφω, biit: -γλύψω, (pas: tpe: de к8: ἐξέγλυμμαι) skoвind (чiоплind) чева к8 далtа sa8 skoвitoареа skoц8 челе din8пtpв; (прin 8рm:) къвъпez8; (de 8пde прiпч:) skoц8 п8i8 din гъоаче.

Ἐκ-γοητεύω, biit: -εύσω, fermeк8 de tot8, sa8 amъцesк8 прin fermeче.

Ἐκγόνη, fem: ал л8i.

Ἔκγονος (ὁ, ἡ), [ἐκ, γόνος] чел че se траце (îшî аре oрiцiпа) din чiпева, fi8 sa8 fiiкъ, пепоt8, sa8 пепоаtъ; (în цеп:) stръпепоt8. "Αἰακὸς ὁ Διὸς ἔκγονος„. Isкр: "Εἴτις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει„. Sкр: (шi прin întind:). "Τραχείας χώρας ἔκγονοι„. Плt: (шi fir:) "Ἔκγονος δειλίας ἀργία„. Плt: "Ἔκγονος παιδειῶν„. Плt: пърtaш8 din...

Ἐκ-γράφω, шi (miж: каре este шi maî întрев:) ἐκγράφομαι, biit: -γράψω, -ομαι,

прескріŭ. копiezŭ. "'Ο χρησμὸς, ὃν ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην,,. Apstf: 2) штерг̆ŭ, skoцŭ din листъ, ші чл: "Ἂν ἐκγράψωσί με τῆς βουλῆς,,. Dionis: Enil:

Ἐκ-γρυτεύω, біit: -εύσω, (kom:) гъsesкŭ късtind п'ïn тренце. [ἐκ, γρύτη].

Ἐκ-γυμνόω -ῶ, біit: -ώσω, голеsкŭ de totŭ, deskoперŭ; (fir:) аръtŭ, даŭ de фаць.

Ἐκ-γυναικόω -ῶ, біit: -ώσω, = Ἐκθηλύνω.

Ἐκ-δαδόομαι -οῦμαι, біit: -ώσομαι, мъ факŭ totŭ (мъ префакŭ ïn) zadъ.

Ἐκ-δακρύω, біit: -ύσω, skoцŭ, върsŭ лакръмі: (despre плante fir:) лъкръмеzŭ, пікŭ ка о лакръмъ.

Ἐκ-δανείζω, біit: -είσω, ïmпрŭмŭtŭ кŭ dobindъ. [de ŭnde

Ἐκδάνεισις, εως (ἡ), ïmпрŭмŭtape кŭ dobindъ. [ші

Ἐκδανειστής, οῦ (ὁ), ïmпрŭмŭtъtopŭ кŭ dobindъ.

Ἐκ-δαπανάω -ῶ, біit: -ήσω, келtŭieskŭ чева de totŭ.

Ἔκδαρσις, εως (ἡ), [ἐκδέρω] жŭпŭipe.

Ἐκ-δασύνω, біit: -υνῶ, ïndeseskŭ.

Ἐκ-δέδαρμαι, пas: tpe: de кŭ: ал лŭї ἐκδέρω.

Ἐκδεδιῄτημαι, пas: tpe: de кŭ: ал лŭї ἐκδιαιτάω. [de ŭnde

Ἐκδεδιῃτημένως, adв: de паріч; desmiepdat, desfpînat.

Ἐκδέδορκα, поеt: tpe: de кŭ: ал лŭї ἐκδέρκομαι.

Ἐκδεής, [ἐκ, δέω] έος (ὁ, ἡ), лinsitŭ, neisпръвitŭ. [de ŭnde

Ἔκδεια (ἡ), лinsъ, defiчitŭ. "Φόρων—,,. Тŭч: (вezï ші ἔνδεια).

Ἐκ-δείκνυμι, біit: -δείξω, eksпŭiŭ sпре аръtape, аръtŭ ла тоцї, dobedeskŭ, saŭ въdeskŭ.

Ἐκ-δειμαίνω, біit: -ανῶ, ші

Ἐκ-δειματόω -ῶ, біit: -ώσω, sпepiŭ, sпъïmîntezŭ de totŭ.

Ἐκ-δεινόω -ῶ, біit: -ώσω, факŭ, аръtŭ чева maï грozавŭ de kit este, mъpeskŭ (кŭ ворве) рŭŭл.

Ἐκ-δειπνέω -ῶ, біit: -ήσω, = Ἀποδειπνέω.

Ἐκ-δεκατεύω, біit: -εύσω, даŭ zeчiŭiala вре ŭпŭї лŭкрŭ; 2) iaŭ zeчiŭiалъ, zeчiŭieskŭ.

Ἐκδέκομαι, біit: -δέξομαι, Ion: ïn локŭ de ἐκδέχομαι.

Ἐκδεκτέον, поsit: ал лŭї ἐκδέχομαι.

Ἐκδεκτικός, ή, όν, фолоsitopŭ, ïndemînatікŭ ла пріiмipe, 2) кŭвenitŭ ла sŭкчesie (ŭрмъшie dŭпе алtŭл ïn чева). [ші

Ἐκδέκτωρ, ορος (ὁ), пріiмitopŭ de чева de ла алtŭл; saŭ лŭъtopŭ de чева аsŭпръші; sŭкчesopŭ (moштенitopŭ). [ші

Ἔκδεξις, εως (ἡ), пріiмipe de ла алtŭл; sŭкчesie (moштенipe); апровape (пріiмipe кŭ мŭлцŭмipe) de чева. [ἐκδέχομαι].

Ἐκ-δέρκομαι, біit: -δέρξομαι, (tpe: de кŭ: ἐκδέδορκα) поеt: мъ ŭitŭ de ŭndeва sпре афаръ.

Ἐκ-δερματίζω, біit: -ίσω, ші

Ἐκ-δερματόω -ῶ, біit: -ώσω, (maï поŭ) ïn локŭ de...

Ἐκ-δέρω, біit: -δερῶ, (пех: ἐξέδειρα, ші чл:) жŭпоiŭ; (fir:) батŭ tape, (обшt:) sкŭtŭрŭ кожокŭл.

Ἐκ-δεσμεύω, біit: -εύσω, ші

Ἐκ-δεσμέω -ῶ, біit: -ήσω, лerŭ чева de чева, saŭ кŭ чева. [ἐκ, δεσμός].

Ἔκδετος (ὁ, ἡ), лeratŭ de (saŭ ïnпреŭнъ кŭ) чева. [ἐκ, δέω].

Ἐκ-δέχομαι, біit: -δέξομαι, пріiмeskŭ, iaŭ чева de ла чineва; sŭкчedezŭ; iaŭ аsŭпръші; пріiмeskŭ ŭndeва (ïn касъ, ші чл:); (пріп ïnfind:) ŭрmezŭ (dŭпе чineва, пе ŭрмъ); aштепtŭ; (fir:) ïnцелеrŭ, iaŭ ïntp'ŭпŭ кinŭ. "Τὸ δὲ ἐπὶ χοίνικι μὴ καθέζου, πυθαγορικώτερον ἐκδέξαιτο ἄν τις,,. Iamвл: (se konf: кŭ ἐκλέγομαι).

Ἐκ-δέω, біit: -δήσω, лerŭ, saŭ atîpnŭ чева de чева. "Πέτρης ἐκ πείσματα δήσας,,. Od: К: (ші miж:) "Τῶν ἱμονιῶν ἐκδησάμενοι τοὺς καδίσκους,,. Фiл: "Τὴν ὀρτὴν ἐπετέλεε, τύμπανον ἔχων, καὶ ἐκδησάμενος ἀγάλματα,,. Ep:

Ἐκ-δηθύνω, біit: -υνῶ, прелŭнцeskŭ, dŭкŭ, цiŭ лŭнгъ вреme, ïntîpziezŭ.

Ἔκδηλος (ὁ, ἡ), преа ïnвedepatŭ, кŭnoskŭtŭ; (fir:) фoapte ïnsemnatŭ. [ἐκ, δῆλος]. [de ŭnde

Ἐκδηλόω -ῶ, біit: -ώσω, факŭ чева преа ïnвedepatŭ: въdeskŭ de totŭ. [ші

Ἐκδήλως, adв; преа ïnвedepat.

Ἐκ-δημαγωγέω -ῶ, біit: -ήσω, ка demarorŭ amъцeskŭ, ïntъpitŭ.

Ἐκ-δημέω -ῶ, біit: -ήσω, = Ἀποδημέω, мъ dŭкŭ ïn stpeinъtate. [ші

Ἐκδημία (ἡ), = Ἀποδημία, кълъtopie ïn stpeinъtate. [ἔκδημος].

Ἐκ-δημοκοπέω -ῶ, біit: -ήσω, = Ἐκδημαγωγέω.

Ἔκδημος (ὁ, ἡ), ïntpeinatŭ, лinsitŭ din локŭл sŭŭ; (ïn цен:) не fiind de фаць.

"Στρατεία (*ἔξοδος)—.,. Тъч: în stpeinъtate. (везĭ ші ἀπέδημας). [ἐκ, δῆμος].

Ἐκ-δημοσιεύω, biil: -εύσω, пъвлікŏ чева în toatъ întindepea.

Ἐκ-δηόω -ῶ, biil: -ώσω, = Ἐκπορθῶ. пъstiezŏ жъfind.

Ἐκ-δια-βαίνω, biil: -βήσομαι, tpekînd прin вре ŏнŏ локŏ esŏ afapъ.

Ἐκ-δια-ζωμεύω, biil: -εύσω, fepbînd препfакŏ чева de totŏ în zeamъ, saŏ fepbŏ. пînъ se tonemte de totŏ.

Ἐκ-διαιτάω -ῶ, biil: -ήσω, прefакŏ (прin ч: supe ръŏ) peцimъл (кinъл) віецŏірiї кŏiва. || (пpea овiчn: miж: saŏ nas: кŏ peн: saŏ ак: ел:) mъ abatŏ din perŏлatъл кinŏ ал віецŏірiї, tpъiескŏ nepeгŏлat. (de ŏnde) "Ἐκδεδιῃτημένος, η, ον, desfpînatŏ. despъmatŏ. [de ŏnde

Ἐκδιαίτησις, εως (ἡ), abatepe din peгŏлata dietъ, saŏ din овiчnŏitъл кinŏ ал віецiї. [ші

Ἐκδιαιτητής, οῦ (ὁ), abъtъtopŏ de чineva din perŏлata sa віецŏіpe; (прin întind:) кopŏптopŏ de мopaлŏ.

Ἐκ-δια-πρίζω (πρίω), biil: -πρίσω, iaŏ din чева тъind кŏ fepъstpъŏл.

Ἐκ-δια-φεύγω, biil: -φεύξομαι, saŏ -φευξοῦμαι, = Διαφεύγω, skanŏ de чева прin fъгъ stpekopindŏ-mъ.

Ἐκδίδαγμα (τὸ), лŏкpŏ fъкŏtŏ de învъцъчелŏ (ŏченiкŏ) supe чеpкаpe (în meшteшŏгŏ, saŏ штiinцъ). [ші

Ἐκδιδακτέον, nosit: ал ŏŏї

Ἐκ-διδάσκω, biil: -διδάξω, (пеx: nas: ἐξεδάην) noet: învъцŏ пе чineва (ші nas: mъ învъцŏ) чева кŏ desъвîршipe. "Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος,,. Esхл: "Ἡ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν,,. Manet:

Ἐκ-διδράσκω, biil: ἐκδράσομαι, = Ἐκφεύγω, ші διαφεύγω.

Ἐκ-διδύσκω, biil: ἐκδύσω, = Ἐκδύω.

Ἐκ-δίδωμι, biil: -δώσω, (пеx: ἐξέδωκα, ші miж: ἐξεδόμην, ші чл:) daŏ afapъ, skoцŏ; (despe neînsŏfл:) пpodŏкŏ. "Ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας,,. Apstf: "Ἐκδιδοῦσι τὸ ἤλεκτρον αἱ αἴγειροι,,. Лъч: "Μέταλλα μονολίθους ἐκδιδόντα πλάκας,,. Stp: "Κοιλίη τοῖς μὲν οὐδὲν ἐκδιδοῖ,,. Apet: (ші ел:) "Ἐκδιδοῖ (se înц: τὸ ὕδωρ) εἰς ἕτερον ποταμὸν,,. Ep: se вapsъ. (de ŏnde 2) mъpitŏ (fiiкъ, saŏ sopъ). "Πέπρακε γὰρ αὐτὴν (τὴν ἀδελφὴν), οὐκ ἐκδέδωκε,,. Dm: (ші miж:) "Πολλὰς μὲν ἐκδόμενος θυγατέρας τοῖς ἀρίστοις,,. Ил: (ші nas:) "Ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνή,,. Dm: (ші ел:) "Οὔτ' ἐκδοῦναι, οὔτε ἀγχγέσθαι παρ' ἐκείνων,,. Тъч: 3) daŏ кŏ кipie, saŏ кŏ коntpaкtŏ чева, (în цеn:) кŏ învoiaлъ a faче чева. "Ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν ὥστε κατασκευάσαι,,. Dm: "Ὥπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφὴν,,. Dm: "Ὅταν ἐπὶ τέχνην ἐκδῶ τὸν παῖδα... Ksn: кînd ва da пе копiлŏ ла meшteшŏгŏ. "Ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέψῃ ἀποῤῥάψαι,,. Tfp: "Ἐμισθώσατο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλὴν,,. Ep: (ші nas:) "Ἀνδράποδα ἐκδεδομένα,,. Ksn: 4) înпpъmŏtŏ кŏ dobîndъ (maї кŏ seamъ stpeinї negŏцъtopї). "Ἀργύριον μὴ ἐξεῖναι ἐκδοῦναι Ἀθηναίων μηδενί,,. Dm: "Τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θρᾴκην Μεγακλείδῃ,,. Dm: (ші nas:) "Ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα,,. Js: 5) înпpaшtiŏ, daŏ afapъ, пŏвлiкŏ. "Ἐξέδωκε νόμισμα,,. Apst: "Γράψας τὸν λόγον ἐξέδωκε,,. Пл: "Τὴν Ῥωμαίων ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ,,. At: (ші nas:) "Ἐκδεδομένου λόγου κατὰ τὴν πόλιν,,. Sin: 6) daŏ (лasŏ) чева în mînеле saŏ stъпînipea кŏiва. "Τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις,,. Sof: "Ἐκδιδόναι τοὺς αὐτόχειρας,,. Пл: "Ἐκδοῦναι τἀνδράποδα ἐπὶ βασάνῳ,,. ші "Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε,,. Dm: "Ἀνοσιουργίαις ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες,,. Ess: (ші miж:) "Θυρῶν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν,,. Hind: 7) daŏ înapoi (че sintŏ datopŏ). "Ὑμεῖς δ' Ἑλένην καὶ κτήματα ἔκδοτε,,. Ил: Г.

Ἐκ-δι-ηγέομαι -οῦμαι, biil: -ήσομαι, повestескŏ de ла înчепŏtŏ пînъ ла sfîpшitŏ кŏ toate amъpŏntele.

Ἐκ-διθυραμβόομαι -οῦμαι, biil: -ωθήσομαι, кazŏ, saŏ ажŏпгŏ în stiлŏ ditipambiкŏ. [ἐκ, διθύραμβος].

Ἐκ-δικάζω, biil: -άσω, (ка жŏdiкъtopŏ) daŏ sfîpшitŏ вpe ŏneї жŏdiкъцї. || (miж:) mъ stpъгъnesкŏ în жŏdiкatъ, 2) noet: = Ἐκδικῶ. [de ŏnde

Ἐκδίκασις, ως (ἡ), Dop: în локŏ de ἐκδίκησις; ші stpъгъnipe în жŏdiкatъ. [ші

Ἐκδικαστής, οῦ (ὁ, ἡ), (жŏdiкъtopŏ) isbъnitopŏ de npiцonipe; ші = Ἐκδικητής.

Ἐκδικεῖον (τὸ), (Biz:) кanцеларia, saŏ nevetea лŏї [ἔκδικος].

Ἐκ-δικέω -ῶ, biil: -ήσω, îmї pesbŏnŏ asŏпpa кŏiва. 2) îmї чеpŏ dpentŏл прin жŏdiкatъ. [de ŏnde

Ἐκδίκημα (τὸ), faптъ de pъsbŏnape, saŏ satisfaчepe. [ші

Ἐκδίκησις, εως (ἡ), pesbŏnape, pesплъtipe de ръŏ. [ші

Ἐκδικητής, οῦ (ὁ), pesbŏnъtopŏ, pesплъ-

titopȣ de ръȣ. "Οὐκ ἐκδικητὴν, ἀλλ' ἀντίδικον αὐτῆς ἐδείκνυ μᾶλλον τὸν δικαστὴν,,. Sim: Metfp: [de ȣnde

'Εκδικητικὸς, ἡ, ὸν, релаtivȣ, saȣ коntpiвȣitopȣ ла (dap maĭ кȣ seamъ dopitopȣ de) pesвȣnape.

'Εκδικία (ἡ), == 'Εκδίκησις. 2) isвъвipe de жȣdiкъtopeaskъ roanъ (npiнч: nentpȣ datopie). 3) тpeaвa, saȣ datopia лȣĭ...

"Εκδικος (ὁ, ἡ), ешitȣ din dpentate, nedpentȣ. "'Εσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω,,. Esхл: "Οὐδεὶς ποτ' εὐτύχησεν ἔκδικος γεγώς. "Евp: 2) pesвȣnъtopȣ, == 'Εκδικητής (de ȣnde. || sȣвst:) protektopȣ ал (npiнч: înплinitopȣ ал dpentъцiлop) ȣ nȣĭ opaшȣ, saȣ ȣneĭ seminцiĭ. (vezĭ шi σύνδικος). [ἐκ, δίκη]. [de ȣnde

'Εκδίκως, adв: afapъ din dpentate, ne nedpentate.

'Εκδιόθεν, adв: în лоκȣ de ἐκ Διόθεν.

'Εκ-δισκεύω, віit: -εύσω, asвîpлȣ чева ка ȣnȣ disкȣ. [ἐκ, δίσκος].

'Εκ-διφάω -ῶ, віit: -ήσω, == 'Εκζητῶ, шi ἐξερευνῶ.

'Εκ-διφρεύω, віit: -εύσω, шi

'Εκ-διφρίζω, віit: -ίσω, apȣnкȣ (шi тiж: каzȣ жos) din тpъsȣpъ. [ἐκ, δίφρος].

'Εκ-διψάω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ foapte setosȣ.

"Εκδιψος (ὁ, ἡ), foapte setosȣ. [ἐκ, δίψα].

'Εκδιωκτέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ

'Εκ-διώκω, віit: -ώξω, saȣ -ώξομαι, roneskȣ afapъ; isroneskȣ din цapъ, eksnatpiezȣ. [de ȣnde

'Εκδίωξις, εως (ἡ), isronipe; eksiлape.

'Εκδοκεῖ (neneps:), == Οὐ δοκεῖ, nȣ se nape кȣ кале.

'Εκ-δονέω, віit: -ήσω, srȣdȣiȣ din temeлiĭ; тȣpвȣpȣ npea tape. "Πάντων δ' ἐκδεδόνηντο φρένες,,. Enrp:

'Εκδορὰ (ἡ), жȣnȣipe. [ἐκδέρω]. [de ȣnde

'Εκδόριος (ὁ, ἡ), folositopȣ ла жȣnȣipe. (de ȣnde). "'Εκδόρια (se înц: φάρμακα),,. Diskp: viziкъtopĭ, шi чл:

'Εκδόσιμος (ὁ, ἡ), de dat кȣ кipie, saȣ кȣ tокmeaлъ de a se faчe. [din

"Εκδοσις, έως (ἡ), npedape de fȣrapȣ; mъpitape; ediцie de кapte; dape кȣ коntpaкtȣ (de клъdipe, шi чл:); înnpȣmȣtape (npiнч: afapъ din opaшȣ, saȣ statȣ); (maĭ noȣ) înskpisъ postipe de вpe o npiчinъ; saȣ (Бis:) dape de вoe în xipotonie de apxiepeȣ. [шi

'Εκδοτέον, nosit: ал лȣĭ ἐκδίδωμι. [шi

'Εκδότης, ου (ὁ), npedъtopȣ de fȣrapȣ; editopȣ de кърцi; înкipietopȣ, шi чл: [vezĭ ἐκδίδωμι]. [de ȣnde

'Εκδοτικὸς, ἡ, ὸν, кȣvenitȣ ла npedape, înкipiepe, шi чл: [шi

"Εκδοτος (ὁ, ἡ), npedatȣ (лъsatȣ în diskpeцia saȣ stъnînipea) кȣiва. 2) datȣ кȣ totȣл ла чева. [de ȣnde

'Εκδότως, adв: кȣ npedape fъpъ коndiцie în diskpeцia npiimitopȣлȣĭ.

"Εκδουλος (ὁ, ἡ), din poвĭ nъsкȣtȣ, saȣ din naштepe poвȣ. (vezĭ δουλέκδουλος). [ἐκ, δοῦλος].

'Εκδοῦναι, nex: 2-лea de inf:, шi

'Εκδοὺς, οῦσα, όν, nex: 2-лea, de naptч: ал лȣĭ ἐκδίδωμι.

'Εκδοχεῖον (τὸ), op че sлȣжеште ла npiimipe, saȣ înкъnepe de чeвa, вasȣ, кasenȣ, шi чл: [шi

'Εκδοχεὺς, έως (ὁ), == Πανδοχεύς. [din

'Εκδοχὴ (ἡ), npiimipe din afapъ; sȣкчesie, ȣpmaшie; коnцinepe, ȣpmape; aштentape, nъdъжdȣipe; кinȣл, dȣne кape se înцeлeцe чeвa, saȣ însemnape de zічepe, шi чл: [ἐκδέχομαι].

'Εκδόχιον (τὸ), == 'Εκδοχεῖον.

'Εκ-δρακοντόω -ῶ, віit: -ώσω, npefaкȣ în вaлaурȣ. [ἐκ, δράκων].

'Εκδραμεῖν, nex: 2-лea, de inf: ал лȣĭ ἐκτρέχω.

'Εκδρὰς, ᾶσα, ὰν, nex: 2-лea, de naptч: ал лȣĭ ἐκδιδράσκω.

"Εκ-δραχμος (ὁ, ἡ), чел în npeцȣ de шase dpaxme. [ἕξ, δραχμή].

'Εκδρέπομαι, віit: -δρέψομαι, taiȣ fpȣnze шi чл: din nomȣ.

'Εκ-δρομέω -ῶ, віit: -ήσω, esȣ, mъ aвatȣ din кале. [din

'Εκδρομὴ (ἡ), алергаpe, nъвълipe, ешipe afapъ (npiнч: de înnpesopaцĭ asȣnpa înnpesopъtopiлop); (în цen:) nъвалъ (de вpъжmaшĭ întpiцĭ ȣndeвa); (despe nлante) pesъpipe; (ptp:) ешipe din sȣвiektȣ. || "Αἱ ἐκδρομαὶ,,. Тȣч: în лоκȣ de οἱ ἔκδρομοι (στρατιῶται). [шi

"Εκδρομος (ὁ, ἡ), алергъtopȣ afapъ din (saȣ neste) xotъpîta distanцъ de алергаpe. (de ȣnde). "'Εκδρομοι,,. Тȣч: шi Ksn: ostaшiĭ, че se pȣn din întpeara tpȣnъ, шi nъвълind atакъ maĭ 'nainte ne вpажmaшĭ. [ἐκδρέμω neîntp: == 'Εκτρέχω].

'Εκ-δρύπτω, віit: -δρύψω, srîpiȣ, pȣnȣ, sfîшiȣ кȣ ȣnriiлe.

"Εκδυθι, 2-a: sinr: neps: de nex: 2-лea, ал nopȣnч: лȣĭ 'Εκδύνω.

"Εκδυμα (τὸ), desnoitȣpъ, saȣ îmвpъ-

къmintea, че se ia npin desnoiepe. [din

'Eκ-δύνω, ши (miж:) ἐκ-δύνομαι, вiit: -δύσω, -ομαι, (nex: ἐξέδυν, ши чл:) (кȣ ак ел:) mъ dpsвракȣ. "'Eκδὺς χλαῖναν,,. Od: Ξ: (ши miж:) "Tεύχεα δ' ἐκδύνοντο,,. Opf: (ши fir:) "Tὸν φθόνον τοῦτον ἐκδὺς,,. Пл: 2) (npin întind: кȣ ųen:) esȣ, mъ stpекорȣ. "'Eκδὺς μεγάροιο,,. Od: X: 3) (fir:) sкапȣ. "Nῶϊ δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον,,. Iл: П: (ши кȣ препп:) "Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει,,. Sкp: (вezĭ ши ἀναδύομαι, ши ἐκδύω). [de ȣnde

"Eκδυσις, εως (ἡ), desвръкаpe; (maĭ o-вiч: fir:) miжлокȣ, saȣ локȣ de sкъпаpe "Tὸ δὲ οἴκημα οὔτε ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν οὐδεμίαν ἔχον... Ep: "Oὐ γὰρ ἔστι Ἕλλησι οὐδεμίη ἔκδυσις μὴ εἶναι τοὺς δούλους,,. Ep: "Aὗται γὰρ ἂν πᾶσαι ἐκδύσεις εἶεν,,. Плt:.

'Eκ-δυσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, înвлînzeskȣ, atparȣ eptape. [de ȣnde

'Eκ-δυσώπησις, εως (ἡ), îndȣплекаpe spre milъ ши eptape.

'Eκ-δύω, вiit: -δύσω, (nex: ἐξέδυσα кȣ doĭ ак:) desвракȣ, desnoiȣ, голеskȣ. "Aὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ τὴν ἐσθῆτα,,. Esхл: (ши miж:) "Tεύχεά τ' ἐξεδύοντο,,. Iл: Г: (ши nas:) "Ὁ δὲ Mαρσύας νικᾶται, καὶ τὸ δέρμα ἐκδύεται,,. Палеf: "Ἅμα χιθῶνι ἐκδυομένῳ,,. Ep: (вezĭ ши ἐκδύνω).

'Eκ-δωριόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, mъ fакȣ (dintp' алtȣ чева) Dopieȣ. "Oἱ Kυνούριοι.. Ἴωνες ἐόντες ἐκδεδωρίευνται ὑπό τε 'Aργείων ἀρχόμενοι καὶ τοῦ χρόνου,,. Ep: [ἐκ, Δωριεύς].

'Eκέδασσε, noet: în локȣ de ἐσκέδασε, 3-a: sinr: neps: de nex: ал лȣĭ σκεδάννυμι.

'Eκεῖ [κεῖ, Eoл: în локȣ de τῇ] adв: лок: аколо, întp' ачелȣ локȣ. [de ȣnde

'Eκεῖθεν, adв: лок: de аколо, dintp' ачелȣ локȣ; (fir:) dintp' ачestea, saȣ din челе ȣpmъtoape. "Γνοίη δ' ἄν τις ἐκεῖθεν, Isкp: 2) (кȣ ųen:) în локȣ de ἐπέκεινα, dinколо. "'Eκεῖθεν τῆς γραμμῆς,,. Sхл: Плt: 3) (maĭ noȣ) timn: ne ȣpmъ, dȣne ачestea, de atȣnчĭ în коло. "'Eκεῖθεν δὲ ἐλαττοῦσθαι ἤρξατο,,. Diod: [ши.

'Eκεῖθι, adв: (de stape) аколо, în локȣ.

'Eκείνινος, η, ον, fъкȣtȣ dintp' ачелȣ лȣкpȣ. (вezĭ Apst: metfs:) [din

'Eκεῖνος [вezĭ ἐκεῖ], η, ο, npon: demonstp: (se dedȣче ла neps: saȣ лȣк: de deпъptate, saȣ ши de faųъ, maĭ deпъptate însъ de кîtȣ altele, în npot: de οὗτος). "Ὁ μὲν πριάμενος οὑτοσὶ, ὁ δὲ πωλήσας ἐκεινοσί,,. Плd: "'Eκεῖνο Λεωκόριον, τοῦτο Θησεῖον,,. (Eųes: în) Stp: (ши ȣpmatȣ de pелаt:) "'Aθέμιστὸς ἐστιν ἐκεῖνος, ὃς πολέμου ἔραται,,. Iл: I: (ши emfant: maĭ de mȣлtе opĭ înnpeȣnъ кȣ οὗτος, ши чл: spre maĭ mȣлtъ întîndepe, saȣ maĭ eksaкtъ хоtъpîpe a apъtъpiĭ). "Δείξει σε τῷ δακτύλῳ, οὗτος ἐκεῖνος, λέγων,,. Лȣч. "Oὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ ζητεῖς,,. Ep: "Ὅδ' εἰμ' ἐγώ σοι κεῖνος, ὃν κλύεις ἴσως,,. Sof: "Aὐτᾶς ἄκουκα τήνας,,. Пл: "Tῶν θηρίων τὰ δειλότατα καὶ ἀγεννέστατα, ἐκεῖνα καὶ ψεύδεται καὶ ἐξαπατᾷ πάντων μάλιστα,,. D: Xps: "Tοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας,,. Лȣч: (ши în паpaл:) "'Eκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον,,. Apstf: "Kεῖνο κεῖν' ἆμαρ,,. Пind: (ши în însem: de ковîpшipe, saȣ fpiкъ). "Tίπτε μ' ἐκεῖνος ἄνωγε μέγας θεὸς,,. Iл: Ω: "'Aλλ' εἶσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ,,. Apstf: (ши în локȣ de ἑαυτοῦ). "Oὐκ ἔφη, ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος, οὐδένα Ἑλλήνων, ἐς τὸ ἐκείνου δυνατὸν, ἀνδραποδισθῆναι,,. Ksn: (ши în fiгȣpъ de npedisпȣnepe). "'Aλλ' ἐκεῖνο, ὦ ἑταῖρε, ἤδη τραγικοὺς ἑώρακας ὑποκριτάς,,. Лȣч: (вezĭ ши δεῖνα); (ши ел: în felȣ de adв: saȣ timn:) "Tὸ ἐξαπατᾷν ὅσιον ἐξ ἐκείνου (se înų: χρόνου) ἐγένετο,,. Ksn: "Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴπῃς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου». Fpinx; «Kαὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί». Лȣч: de atȣnчĭ. (ши în npfp:) "'Eς ἐκεῖνο τοῦ χρόνου,,. D: Kas: "Mετ' ἐκεῖνα,,. Tȣч: ne ȣpmъ, dȣne ачestea. (saȣ лок:) "Tῶν ἄλλων τῶν κατ' (περὶ) ἐκεῖνα (se înų: τὰ χωρία) πόλεων,,. Ksn: "Eἰς 'Iταλίαν ἐκπλεύσας οὕτω διέθηκα τοὺς κατ' ἐκεῖνα Ἕλληνας,,. Лȣч: (ши dat: fem: simn: în локȣ de ἐκεῖ). "Ἦν οἰκέῃ ἐκείνῃ,,. Ep: "Kείνῃ, ὅθι πλατάνιστοι πεφύασι,,. Tкp: "Oἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι,,. Tȣч: "'Aλλα τε τῶν ἐκείνῃ χωρίων,,. D: Kas: (ши adв: de кал:) "Eἰ ἐκείνῃ γ' αὐτὸ σκοποίης,,. Плt: [de ȣnde.

'Eκείνως, adв: dȣne ачелȣ (чел-алtȣ, чел npezisȣ, saȣ чел че se ва ziче) кiпȣ. "Oὕτω πᾶς ἂν ἐθέλοι πρότερον ἢ κείνως,,. Плt: "Oἶμαι δ' ἐκείνως εἰπὼν μᾶλλον δηλώσειν,,. Isкp:

'Eκεῖσε, adв: аколо (în miшкаpe), ла ачелȣ локȣ. "'Eκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ,,. Eȣp:

'Eκέκαστο, 3-a: sinr: neps: de neste-sъв: ал neîntp: κάζω. (вezĭ κέκασμαι).

'Eκέκλετο, noet: în локȣ de ἐκέλετο, 3: sinr: neps: a npeл: лȣĭ κέλομαι.

'Eκεκλίμην, nas: neste-sъв: ал лȣĭ κλίνω.

'Eκεκλόφειν, neste-sъв: ал лȣĭ κλέπτω.

'Eκεκοσμέατο, Ion: în локȣ de ἐκεκόσμηντο, 3-a; îm: neps: a nas: neste-sъв: ал лȣĭ κοσμέω

Ἐκεκράγειν, neste-sъв: ал лвĭ κράζω.

Ἔκερσα, noet: în локв de ἔκειρα, nex: 1-iв. ал лвĭ κείρω.

Ἐκεχειρία (ἡ), [ἔχω. χείρ] apmistiцie; (în цen:) întpepвnцie: okazie.

Ἐκεχήνη, Ion: шi At: în локв de ἐκεχήνειν, neste-sъв: ал лвĭ χαίνω.

Ἔκζεμα (τὸ), op че se skoate npin fepвepe; (iap npinч:) pesвflъtвpъ. [шi

Ἔκζεσις, εως (ἡ), pesвъpsape de лiквidв, че fepвe în колкоte; (med:) pевъpsape de pesвflъtвpĭ. [шi

Ἔκζεσμα (τὸ), = Ἔκζεμα. [шi

Ἐκζεστὸς, ή, όν, fepтв de totв: onъpitв. [din

Ἐκ-ζέω, вiit: -ζέσω, = Ἐκβράσσω, daв ne din afapъ fepвînd în колкоte: (med:) skoцв pesвflъtвpĭ.

Ἐκ-ζητέω -ῶ, вiit: -ήσω, каstв чева de-ла чinева, saв întpe чева; чepчetezв кв amъpвntsл: чepв кв stъpвinцъ. "Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω„. Skp: [de вnde

Ἐκζήτησις, εως (ἡ), къstape: чepчetape кв siлinцъ. [шi

Ἐκζητητὴς, οῦ (ὁ), къвtъtopв: чepчetъtopв.

Ἐκ-ζοφόω -ῶ, вiit: -ώσω, întвneкв de totв, fakв întвnekosв.

Ἐκ-ζωγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, zвгpъвeskв кв вioiчĭвne.

Ἐκ-ζωόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefaкв чева în вitъ, doвitoчeskв. ‖ (miж:) fakв (în sinemв) вepmĭ.

Ἐκ-ζωπυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἀναζωπυρῶ, peaцiцв flaкъpa чea notoлitъ; (fir:) zъdъpъskв. anpinzв. [de вnde

Ἐκζωπύρησις, εως (ἡ), peînчinцepe de flaкъpъ; (fir:) întъpîtape, îпквpaжape.

Ἔκηα, noet: nex: 2-лea, ал лвĭ καίω.

Ἐκηβελέτης, ου (ἡ), noet:, = Ἐκηβόλος.

Ἐκηβολέστατος, η, ον, вsnpл: (nepeг:) ал лвĭ ἑκηβόλος.

Ἐκηβολέω -ῶ, кitt: -ήσω, asвîpлв denapte, saв de denapte sъцeцele. [шi

Ἐκηβολία (ἡ), asвîpлipe denapte de sъцeцĭ; шi îndeмînвtate ла aчeasta. [din

Ἐκηβόλος (ὁ, ἡ), noet: [ἑκὰς, βάλλω] denapte, saв de denapte asвîpлitopв de sъцeцĭ (de лъnчĭ, шi чл:) "Ἀπόλλων —„. Om: "Χεὶρ ("Σφενδόνη) —„. Eвp: (шi npin întind:) "Μάχη —„. Лвч: вътълie npin de denapte asвъpлitoape apme. 2) (nas:) кape se asвîpлъ, (npin вpm:) ажвnцe, se întinde denapte. "Ὅπλον ("Δίκτυον)—». Нлв: шi Non: "Ὄφις — „. Iaмвл. [de вnde

Ἐκηβόλως, adв: кв denapte, saв de denapte asвîpлipe.

Ἐκηλία (ἡ), лiniшte. odixнъ: netвpвзpape. [din

Ἔκηλος (ὁ, ἡ), noet: [ἑκὰς, saв ἑκὼν] лinв. netвpвзpatв; (maĭ toldaвna în локв de adв:) în лiniшte. fъpъ sгomotв. (вezĭ шi ἀκαλὸς, шi εὔκηλος).

Ἔκητι [ἑκὼν], adв: saв npen: (кв цen:) = Ἕνεκα, nentpв. npin. din npiчinъ. шi чл: "Ἐμεῦ μὲν ἔκητι βίον ζώοιτε κορώνης„. Enгp: кit despe mine. "Θεῶν ἔκητι„. Apstf: кв voia, ажвtopвл. saв voinцa zeiлop. (вezĭ шi ἀέκητι).

Ἐκ-θαλαττόω -ῶ, вiit: -ώσω. npefaкв чева кв totвл în mape.

Ἐκ-θάλλω, вiit: -θαλήσω, -σομαι. (tpe: de кв: ἐκτέθηλα. шi чл:) skoцв, daв влъstapв. влъstъpeskв. "Ἐκ φυτοῦ τμηθεὶς κλάδος ἐκθάλλει„. T: Ipodp:

Ἐκ-θάλπω, вiit: -θάλψω, fakв npin кълdвpъ a pesвpi: (fir:) anpinzв; desвoлтв. "Βραχεῖα πῦρ ἐξέθαλψε πέτρα„. Н: Soл:

Ἐκ-θαρβέω -ῶ, вiit: -ήσω, adвкв în mipape, snepiв; (шi miж:) mъ вîmeskв, mъ snepiв. [de вnde

Ἐκθαρβητὴς, οῦ (ὁ), snepiitopв. înгpozitopв. [de вnde

Ἐκθαρβητικὸς, ή, όν. вsiinчosв. saв îndeмînatiкв a вîmi. a snepia.

Ἔκθαμβος (ὁ, ἡ), вîmitв, snъĭmîntatв. 2) (neanpoв: шi aввs:) minвnatв, вîmitopв, adвкъtopв de snaĭmъ. "Καὶ ἰδοὺ θηρίον φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον„. Skp: [ἐκ. θάμβος]. [de вnde

Ἐκθάμβως, adв: кв snaĭmъ.

Ἐκ-θαμβίζω, вiit: -ίσω, noet: despъdъчinezв, stîpneskв; (fir:) skoцв din temeлiĭ; npъnъdeskв. [шi

Ἐκ-θαμνόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (pap) mъ npefaкв în конъчeлв; mъ sелвъtъчeskв. [ἐκ, θάμνος].

Ἔκθανον, noet: în локв de ἐξέθανον, nex: 2-лea, ал лвĭ ἐκθνήσκω.

Ἐκ-θάπτω, вiit: -θάψω, desгponв.

Ἐκ-θαρρέω(σέω) -ῶ, вiit: -ήσω, iaв кврaжв, înкpedepe, nъdeжde. [de вnde

Ἐκθάρρησις, εως (ἡ), înкврaжape. [шi

Ἐκθάρτημα (τὸ), efeкtв de înкврaжape, siгвpъ nъdeжde.

Ἐκ-θαυμάζω, вiit: -άσω, admipв чева npea mвлт; saв mъ mipв. mъ minвnezв npea mвлt de чева.

Ἐκ-θεάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, прівеsкŏ кв лвape aminte.

Ἐκ-θεατρίζω, viit: -ίσω, екsпвiŏ чева (ка în teвtрв) ла прівіреа tвtвлор; (прin врт:) daŏ de faцъ; (прin întind:) рвшіnezŏ.

Ἐκ-θειάζω, viit: -άσω, înzeiesкŏ; konsfinцesкŏ. 2) (прin întind:) лаvdŏ преа твлt. 3) sokotesкŏ чева de zeesкŏ, sfintŏ; saŏ dedвкŏ чева ла zeeasкъ (пеste natвръ) пвtepe. [de вnde

Ἐκθειασμὸς, (ὁ), înzeipe; întвsiasmŏ.

Ἐκθεῖν, inf: ал лвї ἐκθέω.

Ἐκ-θεῖναι, akt: пех: 2-леа, de inf: ал лвї ἐκτίθημι.

Ἐκθειόω -ῶ, viit: -ώσω, = Ἐκθεόω. [de вnde

Ἐκθείωσις, εως (ἡ), = Ἐκθέωσις.

Ἔκθεμα (τὸ), ор че se екsпвne ла прівіреа, saŏ квnoшtinцa пввліцвлвї: (іар прінч:) afішŏ, saŏ програтъ.

Ἐκθέμεν, поеt: în локŏ de ἐκθεῖν, saŏ ἐκθεῖναι.

Ἐκ-θεόω -ῶ, viit: -ώσω, înzeiesкŏ, ке sfinцesкŏ, = Ἀποθεόω.

Ἐκ-θεραπεύω, viit: -εύσω, sъвîршесkŏ квра вре вnвї волnavŏ, îл tъmъdвiesкŏ de totŏ. 2) atpagŏ favорвл квїва прin stъpвitoape къвtъpї, saŏ înгріжipї.

Ἐκ-θερίζω, viit: -ίσω, sечерŏ din ръdъчinъ; (fir:) stîрnesкŏ.

Ἐκ-θερμαίνω, viit: -ανῶ, înfервîntŏ чева de totŏ; (прin întind:) аnpinzŏ, înтвpîtŏ. «Ἵνα τῷ τρόπῳ τούτῳ καὶ ἄλλοι πρὸς ὅμοιον ἐκθερμαίνωνται ζῆλον τοῦ ἐλεεῖν». Evst: 2) sкоцŏ, fакŏ а резвfla прin înfервîntape. «Εἰκὸς δὲ τὸ μὲν ὀλίγον περίττωμα ἐκθερμαίνεσθαι, τὸ δὲ πλεῖον μὴ ὁμοίως». Apst: «Τὸν δ' ἐντὸς εὐρῶτα καὶ ζόφον οὐκ ἐκτεθέρμακεν οὐδ' ἐξέωσε διὰ φιλοσοφίας». Пл:

Ἔκθερμος (ὁ, ἡ), foapte fервinte. [ἐκ, θέρμη].

Ἐκθεσίη (ἡ), поеt: Іоn: în локŏ de

Ἔκθεσις, εως (ἡ), [ἐκτίθημι] екsпвnepe; лепъdape (прінч: de првнкŏ); (прin: întind:) пввлікаре; (fir:) deskpiepe (везї ἔκφρασις); înskpisъ mъptвpisipe de simцimintеле квїва; (în векіле dpame) înpot: de εἴσθεσις; (în жокврiле de норокŏ) kîtimea, че se depвne în pisкŏ de fie-kape din жвкъtopї; (вnе-opї) прisosŏ.

Ἔκθεσμος (ὁ, ἡ), [ἐκ, θεσμὸς] nedpeptŏ, пелецївitŏ. 2) (вne-opї) neoвічnвitŏ, чиvdatŏ. (везї ші ἄτοπος). «Ὄναρ εἶδεν ἔκθεσμον· ἐδόκει γὰρ αὐτὸν τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι». Пл: [de вnde

Ἐκθέσμως, adв: în кіпŏ пелецївitŏ.

Ἐκθετέον, nosit: ал лвї ἐκτίθημι.

Ἐκθετικὸς, ἡ, ὸν, коnpinzъtopŏ de (saŏ folositopŏ ла) екsпвnepe, deskpiepe, postipe de чева. [ші

Ἔκθετος (ὁ, ἡ), екsпвsŏ, лепъdatŏ afapъ, пъpъsitŏ. [ἐκτίθημι].

Ἐκ-θέω, viit: -θεύσομαι, алергŏ afapъ.

Ἐκ-θεωρέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ἐκθεάομαι.

Ἐκθέωσις, εως (ἡ), înzeipe, = Ἀποθέωσις. [ші

Ἐκθεωτικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosŏ, kontpiввitopŏ ла înzeipe. [ἐκθεόω].

Ἐκ-θηλάζω, viit: -άσω, svгînd sорвŏ dinъвntpв.

Ἐκθήλυνσις, εως (ἡ), afemeiape, молешipe; (fir:) slъвipe, destindepe. «Ἐπιδέσμου —». Іпкр: [din

Ἐκ-θηλύνω, viit: -υνῶ, (пас: tpe: de кв: ἐκτεθήλυμμαι, ші ἐκτεθήλυμαι, ші ἐκτεθήλυσμαι) afemeiezŏ, молешesкŏ, slъвesкŏ. «Ἄσαρκόν τε ἅπαν τὸ σκέλος.. καὶ ἐκτεθηλυσμένον καὶ λεπτότερον γίνεται». Іпкр: (везї ші ἀστυσία). 2) (грат:) postesкŏ zічере în neamŏ femeiesкŏ. «Οἱ Ἴωνες πάσας τὰς ἀγέλας ἐκθηλύνουσι τῇ προφορᾷ, τὰς ἵππους καὶ τὰς ὄνους καὶ τὰς βοῦς λέγοντες». Etimл:

Ἐκθηρατέον, nosit: ал лвї...

Ἐκ-θηράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, ші

Ἐκ-θηρεύω, viit: -εύσω, (прінч;) skoцŏ вînatвл din квквшвл лвї; (în цеn:) вînezŏ ші прinzŏ.

Ἐκ-θηριόω -ῶ, viit: -ώσω, прefaкŏ; (tpansfopmezŏ) în feapъ; (fir:) seлвъtъчesкŏ.

Ἐκ-θησαυρίζω, viit: -ίσω, skoцŏ вanї ші чл: din tesavpŏ saŏ локвл, вnde se пвn în пъstpape.

Ἐκθλιβὴ (ἡ), = Ἔκθλιψις. [din

Ἐκθλίβω, viit: -θλίψω, stpivind skoцŏ dinъвntpв, stopкŏ; (skp:) skonesкŏ; (грат:) skoцŏ liteръ (прінч: din mijловвл silaвeї). (везї ἔκθλιψις); (fir:) stpintopezŏ din toate пъpцile. [de вnde

Ἔκθλιμμα (τὸ), stopsъtвpъ, saŏ че ese din stpivipe; (med:) stpivitвpъ, saŏ panъ продвsъ din stpivipe, saŏ stpîнцepe. [ші

Ἐκθλιπτέον, nosit: ал лвї ἐκθλίβω. [ші

Ἔκθλιψις, εως (ἡ), steapчepe прin stpivipe; (грат:) tъiepe de liteръ (прінч: din mijловвл silaвeї, svpe ек: σκηπτοῦχος în локŏ de σκηπτροῦχος).

Ἐκ-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, лешinŏ; «Ἀφαιρουμένου δὲ ἔξω τοῦ αἵματος, πλείονος

μὲν ἐκθνήσκουσι, πολλοῦ δ' ἄγαν ἀποθνήσκουσιν». Apst: «Καὶ ἐξέθανε πεντάκις, ὡς τεθνᾶναι δοκέειν». Іпкр: «Γέλῳ ἔκθανον». Od: Σ. amȣ леminat de pîsȣ.

'Εκ-θοινάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, поеt: mъпînкȣ de totȣ.

'Εκ-θολέω -ῶ, biit: -ώσω, tȣpвȣpȣ чева кȣ totȣл.

'Εκθορεῖν, пех: 2-леа, de inf: ал лȣї ἐκθρώσκω.

'Εκ-θόρνυμαι, поеt: (maї поȣ) în локȣ de ἐκθρώσκω.

'Εκ-θορυβέω -ῶ, biit: -ήσω, sперіȣ пе чіпева кȣ ȣпȣ mape sгоmоtȣ.

"Εκθρεψις, εως (ἡ), крешtере (прin хръпіре). [ἐκτρέφω].

'Εκ-θρηνέω -ῶ, biit: -ήσω, плîпгȣ tape, mъ жълескȣ.

'Εκ-θριαμβεύω, biit: -εύσω, = 'Εκπομπεύω, saȣ Θεατρίζω.

'Εκ-θροέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Εκθρυλέω. 2) = 'Εκθορυβέω.

'Εκ-θρομβόω -ῶ, biit: -ώσω, înкегȣ чева în кinȣ de a se forma вȣлzї, saȣ вȣлгърї, ші чл: [de ȣnde

'Εκθρόμβωσις, εως (ἡ), formape de вȣлzї прin înкеgape.

'Εκ-θρυλέω -ῶ, biit: -ήσω, = Διαθρυλέω, пȣвлікȣ, daȣ în пȣвлікȣ.

'Εκ-θρύπτω, biit: -θρύψω, sfъръmînd daȣ afapъ, saȣ лепъdȣ afapъ în fъpîmъtȣpї (ка mapea коръбііле în вȣкъцї).

'Εκ-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (пех: ἐξέθορον, ші чл:) поеt: (кȣ цеп: saȣ ак:) = 'Εκπηδῶ, sъpȣ, mъ арȣпкȣ afapъ. «"Εκθορε δίφρου». Іл: Н. «Λαγωὸν δίκτυον ἐκθρώσκοντα». Епгр: «"Εκθορες ἀντολίηθεν, φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος». Епгр: «'Εκ τῆς εὐνῆς ἄζωστος ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε». Ап: (ші despъpц: de преп:) «'Εκ δ' ἔθορε πρὸ φόως δε». Аплп:

"Εκθυμα (τὸ), [ἐκθύω] pesȣflъtȣpъ, ввъ.

'Εκ-θυμαίνω, biit: -ανῶ, mъ пекъжеsкȣ преа mȣлt, mъ înfȣpiezȣ.

'Εκ-θυμέω -ῶ, biit: -ήσω, (fъpъ kazȣ) = 'Αθυμέω, mъ desкȣpажеzȣ, mъ desпъdъждȣіеsкȣ. 2) (кȣ ак:) = 'Επιθυμῶ. [ші

'Εκθυμία (ἡ), = Προθυμία. [ἔκθυμος].

'Εκ-θυμιάω -ῶ, biit: -άσω, sкоцȣ (ші пas: mъ pisineskȣ în) авȣрї, saȣ fȣmȣ, (în цеп:) în еванорацііе. «'Εκθυμιῶμαι εἰς ἀτμόν». Кlmd: Кікл: mъ еванорезȣ.

"Εκθυμος (ὁ, ἡ), (компр -ότερος, sȣпрл: -ότατος) înfȣpiatȣ de пеказȣ; foapte воіtopȣ, ші aktiвȣ. = Πρόθυμος. [ἐκ, θυμός]. [de ȣnde

'Εκ-θυμόω -ῶ, biit: -ώσω, пекъжеsкȣ, înfȣpiezȣ преа mȣлt. [ші

'Εκθύμως, adв: din іпіmъ, кȣ toatъ воіца. 2) (în ръȣ) кȣ înfȣpiape.

'Εκθυσία (ἡ), жерtfъ sпре îмвлînzipе ші апъраре de ръȣ. [ші

'Εκθύσιμος (ὁ, ἡ), de каре se поаtе апъра чіпева прin жерtfе; лȣкръ de fȣціt (foapte ръȣ). [ші

"Εκθυσις, εως (ἡ), = 'Εκθυσία. 2) (med:) еші́ре de pesȣflъtȣрї. [ші

'Εκθυτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвȣitopȣ, folositopȣ ла апъраре de реле прin îmвлînzitoape жерtfе. [din

'Εκ-θύω, biit: -θύσω, жерtfeskȣ; (прin întind:) пръпъdeskȣ. ‖ (mіж:) mъ апъръ de вре ȣпȣ ръȣ, saȣ mъ кȣръцȣ de sȣfletеаskъ пîпгъріре прin îmвлînzitoape жерtfе: (în цеп:) atparȣ прin жерtfе miлъ ші еrtаре. «Τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους εὑρεῖν πόνων ἀνάπαυλαν». (Еȣр: în) Кліт: 2) (med:) sкоцȣ вȣве, pesȣflъtȣрї. «Τὸ ψυχρὸν ὠφελέει τὰ ἐρυθρὰ, οὐκ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐκθύει». Іпкр:

'Εκ-θωπεύω, biit: -εύσω, mъгулеskȣ, atparȣ, îndȣплекȣ кȣ лінгȣшірї. [din

'Εκ-θώπτω, biit: -θώψω, поеt: în локȣ de ἐκθωπεύω.

"Εκιχε, поеt: 3-a: sinг: пеps: a пех: 2-леа, ал лȣї κιχάνω.

'Εκ-καγχάζω, biit: -άσω, pîzȣ кȣ хохоtе (tape). «"Ωσπερ οἱ κατέχειν πειρώμενοι τὸν γέλωτα, ἀθρόον ἐκκαγχάζουσιν». Apst:

'Εκ-καθαίρω, biit: -αρῶ, (пех: ἐξεκάθηρα, ші чл:) кȣръцȣ чева кȣ desъвîршіре; (fiг:) лъmȣреskȣ sокоtеалъ.

'Εκ-καθαρίζω, biit: -ίσω, (maї поȣ) în локȣ de ἐκκαθαίρω.

'Εκκάθαρσις, εως (ἡ), [ἐκκαθαίρω] кȣръцipe; алецере de sокоtеалъ.

'Εκ-καθεύδω, biit: -ευδήσω, dormȣ afapъ (прin: ка stpежарȣ de поапtе).

'Εκκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), шаїsпрezeче. [ἕξ, καὶ, δέκα].

'Εκκαιδεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de шаїsпрezeче деџеtе. [ἑκκαίδεκα, δάκτυλος].

'Εκκαιδεκάδωρος (ὁ, ἡ), чел кȣ întinderе de шаїsпрezeче палmе. [ἑκκαίδεκα, δῶρον].

'Εκκαιδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), кȣрsȣ de шаїsпрezeче anї. [ші

'Εκκαιδεκαέτης, εος saȣ έος (ὁ, ἡ), de

maĭsпpezeчe anĭ, saŭ кape цъineшte maĭsпpezeчe anĭ. (vezĭ шi δεκαέτης). [ἐκκαίδεκα, ἔτος].

Ἑκκαιδεκάλινος (ὁ, ἡ), компssŭ din maĭsпpezeчe fipe. [ἐκκαίδεκα, λίνον].

Ἑκκαιδεκαπάλαιστος (ὁ, ἡ), = Ἑκκαιδεκάδωρος. [ἐκ-, παλαιστή].

Ἑκκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de maĭsпpezeчe коцĭ. [ἐκ-, πῆχυς].

Ἑκκαιδεκαστάδιος (ὁ, ἡ), de maĭsпpezeчe stadiĭ. [ἐκ-, στάδιον].

Ἑκκαιδεκασύλλαβος (ὁ, ἡ), de maĭsпpezeчe siлабе. [ἐκ-, συλλαβή].

Ἑκκαιδεκαταῖος, α, ον, кape se faчe, saŭ faчe чева în maĭsпpezeчe ziле. [ἐκκαιδέκατος].

Ἑκκαιδεκατάλαντος (ὁ, ἡ), чел че ape (saŭ se пpeцsieшte) maĭsппezeчe taлanцĭ. [ἐκκαίδεκα, τάλαντον].

Ἑκκαιδέκατος, η, ον, ал maĭsпpezeчeлea. [ἐκκαίδεκα].

Ἑκκαιδεκέτης, εος (ὁ), шi

Ἑκκαιδεκέτις, ιδος (ἡ), = Ἑκκαιδεκαέτης.

Ἑκκαιδεκήρης, εος -ους (ἡ), (ναῦς, коpaвie) чea кs maĭsпpezeчe pîndspĭ de вîsле, saŭ вîлsaшĭ. (vezĭ шi τριήρης). [ἐκ-, ἐρέσσω].

Ἔκκαιρος (ὁ, ἡ), чел fъpъ вpeme, saŭ tpeкstŭ пeste вpemea sa. [ἐκ, καιρός].

Ἐκ-καίω, вiit. -καύσω, (пex: ἐξέκαυσα, шi ἐξέκηα, шi Att: ἐξέκεα, шi чл:) apzŭ чева de totŭ; anpinzŭ; înвinгŭ, înteцezŭ foкsл; (fir:) aцîцŭ, zъdъpъsкŭ; (med:) пpiчinsieskŭ înfлamaцie.

Ἐκ-κακέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ пiepzŭ кsmпъtsл, saŭ pъвdapea (în вpeme de пpimeждie). (vezĭ шi ἐγκακέω, шi ἐθελοκακέω).

Ἐκ-κακύνω, вiit: -υνῶ, kîpteskŭ de чева ка de pъŭ.

Ἐκ-καλαμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, smîчeskŭ (tpaгŭ) чева afapъ, saŭ în sss ка пeskapiĭ кs tpestia.

Ἐκ-καλέω -ῶ, вiit: -έσω, кieмŭ, (шi пpin întind:) fakŭ пe чineва sъ easъ afapъ; (fir:) îndemnŭ, aцîцŭ, daŭ пpiчinъ, saŭ пpiчinsieskŭ. || (miж:), = Ἐπικαλοῦμαι. (de snde) «Ἐκκαλῶ τὴν δίκην». Лц: aпeлŭ жsdikata. 2) (în Sof: Edin: T: 507:) гpeш: în лoкŭ de ἀνάλλω. 3) (în жspъm: лsĭ Inкp:) în лoкŭ de ἐκλλέω.

Ἐκ-καλλύνω, вiit: -υνῶ, înfpsmsseцezŭ (întoкmeskŭ) чева desъвîpшit. 2) (dsne алtъ însem: a пpeп:) desfpsmsseцezŭ, spîцeskŭ.

Ἐκ-καλλωπίζω, вiit: -ίσω, = Ἐκκαλλύνω.

Ἐκκάλυμμα (τὸ), op че s'a deskoпepit, saŭ контpiвsieшte лa deskoпepipe (dovedipe). [шi

Ἐκκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, пstinчosŭ, saŭ контpiвsitopŭ лa deskoпepipe; (fir:) eкsплiкatiвŭ. [din

Ἐκ-καλύπτω, вiit: -ύψω, = Ἀποκαλύπτω, deskoпepŭ; (пpin întind:) fakŭ кsnoskstŭ, въdeskŭ. [de snde

Ἐκκάλυψις, εως (ἡ), deskoпepipe; (пpin întind:) въdipe.

Ἐκ-κάμνω, вiit: -καμοῦμαι, oвoseskŭ; (пpin spm:) mъ лasŭ de чева.

Ἐκ-κανάσσω (ζω), вiit: -άξω, (în пpot: de ἐγκανάσσω) deшeptŭ къпъцsia, шi чл: (cînd кs kîлкiile лiksidsл кoпpinsŭ întp' însa).

Ἐκ-καπηλεύω, вiit: -εύσω, вînzŭ пpeкsпeцind чева faлsifiкatŭ, пpefъкstŭ.

Ἐκ-καρδιόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoцŭ inima doвitoкsлsĭ, вiteĭ. [ἐκ, καρδία].

Ἐκ-καρπέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ sъmînцъ. «Ὅταν ἡ πόα ἐκκαρπῇ». Mat: med:

Ἐκ-καρπίζομαι, вiit: -ίσομαι, = Ἐκκαρπόομαι. «Ὁ ἐρέβινθος ταχὺ ἐκκαρπίζεται τὰ ἐδάφη». Tfp: sscцe, zлeieшte toatъ sшezeaлa. 2) = Καρποφορῶ. «Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται». Annm.

Ἐκ-καρπόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, iaŭ podŭ din чева; (пpin întind:) кs aвssŭ eкsплoatezŭ sпpe алŭ meŭ fолosŭ вpe snŭ лoкŭ: (în цeп:) mъ fолoseskŭ, kîшtiгŭ. (Tsч: E, 28:). [de snde

Ἐκκάρπωσις, εως (ἡ), doвîndipe de podŭ, kîшtiгape.

Ἐκ-καρτερέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъpsieskŭ, pamîŭ пînъ în sfîpшitŭ.

Ἐκ-καρυκεύω, вiit: -εύσω, гъteskŭ вsкate кs saлцъ шeшteшsцitъ.

Ἐκ-καυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (вotn:) fakŭ кoчeanŭ, saŭ кotopŭ; fakŭ sъmînцъ. [de snde

Ἐκκαύλημα (τὸ), кoчeansл, че skot плanteлe. [шi

Ἐκκαύλησις, εως (ἡ), eшipe de кotopŭ лa плante.

Ἐκ-καυλίζω, вiit: -ίσω, taĭŭ кoчeansл плanteĭ; saŭ o desпъдъчinezŭ împpesnъ кs кotopsл.

Ἐκ-καυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἐκκαυλέω.

Ἔκκαυμα (τὸ), op че контpiвsieшte лa (saŭ se пpiчinsieшte din) apdepe, ad: aцîцъtopъ, saŭ apsъtopъ: (шi fir:) пpiчinъ

matepie de чева. (se konf: кѕ ἔγκαυμα). [ші

Ἔκκαυσις, εως (ἡ), apdepe, înчinцepe de fokѕ; aпpindepe; (fir:) întъpîtape. [ші

Ἐκκαυστικὸς, ἡ, όν, пѕtinчosѕ, saѕ кѕ însѕшime de a aпpinde, a aцîцa apdepe; ші (fir:) de a întъpîta, saѕ a pesкѕлa. [ἐκκαίω].

Ἐκ-καυχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъ fълeskѕ de faцъ, ші nesfiit.

Ἐκ-κάω, At: în локѕ de ἐκκαίω.

Ἐκκέας, ασα, αν, At: în локѕ de ἐκ-καύσας, пex: de партч: a лѕї ἐκκαίω.

Ἔκ-κειμαι, вiit: -κείσομαι, (пpeл: ἐξε-κείμην, ші чл:) (dѕпe ziч:) zaкѕ afapъ, sîntѕ eкsпѕsѕ, пъpъsitѕ în mіжлокѕ, (пpin ѕpm:) în вedepea, ші (пpin întind:) în воea, saѕ diskpeцia tѕtѕлop. «Ἔνθα ὁ παῖς ἐξέκειτο». Глstp: «Λάφυρον ἕτοιμον ἔκκειται τοῖς ἐπιπλέουσι». Stp: «Παντί τῳ ἰδεῖν ἐκ-κείμενον». D: Aл: «Σοὶ μόνῳ ἐκκείμεθα». Sin: sîntem înкinaцї воinцeї tăле, saѕ eкsпѕшї de faцъ, кa sъ пe кѕnoшlї sѕ-fлetele. «Ἐκκειμένων οὖν τῶν βίων ἐπιδρά-μωμεν τῷ λόγῳ τὰς διαφοράς». Пл: «Ἐξέ-κειτο ἔμπροσθεν τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις». Dm: epa лiпitъ пe пepete dinaintea adѕпъpiї. «Τοῖς δὲ ναυπηγοῖς μισθοὶ ἔκκεινται παρὰ τοῦ βασιλέως». Stp: == Πρόκεινται. «Τὸ Ταίνα-ρον ἀκτὴ ἐστιν ἐκκειμένη». Stp: eшitѕ afa-pъ. «Οὐ δοκεῖ γεγράφθαι ἡ θεός, ἔκκειται δὲ οἷα λαβέσθαι». Fiлstp: [de ѕnde

Ἐκκειμένως, adв: (de партч:) (fir:) des-kis, de faцъ, fъpъ fъцъpie, saѕ вiклeniе, кѕ sinчepitate.

Ἐκ-κεινόω -ῶ, вiit: -ώσω, пoet: în локѕ de ἐκκενόω.

Ἐκ-κείρω, вiit: -κερῶ, (пex: ἐξέκειρα, ші чл:) ==Ἀποκείρω.

Ἐκκεκαλυμμένως [ἐκκαλύπτω], adв: (de партч:) deskoпepit, de faцъ, nesfiit.

Ἐκκεχαρμένος, η, ον, пas: tpe: de кѕ: aл партч: лѕї ἐκχαίρω.

Ἐκκέλευθος, (ὁ, ἡ), пoet: aвъtѕtѕ din кaлe; ръtъчitѕ; saѕ datѕ лa o паpte. «Ἀα-θραῖα κἀκκέλευθα». Лiк: (aлцiї îndpeптea-zъ κακκέλευθα, ad: κατὰ κέλευθα). [ἐκ, κέ-λευθος].

Ἐκ-κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, deшeptѕ чe-вa de totѕ; голeskѕ. «Μάχαιραν —». Skp: skoцѕ din teaкъ. «Θυμόν —». Tfp: îmї daѕ sѕfлetѕл.

Ἐκ-κεντέω -ῶ, вiit: -ήσω, înпѕпgînd пъtpѕпzѕ пînъ dinколо (ші aшa omopѕ) пe чineвa. 2) skoцѕ чeвa кѕ fpiga-pea, ші чл: «Ἐάν τις ἐκκεντήσῃ τὰ ὄμματα τῶν ὄφεων». Apst: [de ѕnde

Ἐκκέντησις, εως (ἡ), înпѕпцepe пъtpѕп-zъtoape пînъ dinколо, saѕ skoatepe de чeвa afapъ кѕ sѕлiцa, fpigapea, ші чл:

Ἔκκεντρος (ὁ, ἡ), (eкчentpѕ) чeл чe se miшкъ afapъ din хotъpîtѕл чentpѕ. «Σφαῖ-ρα —». Mtm: ші Astpnm: [ἐκ, κέντρον]. [de ѕnde

Ἐκκεντρότης (ἡ), însѕшimea чeлѕї чe se miшкъ afapъ din чentpѕ.

Ἐκκένωσις (ἡ), [ἐκκενόω] desъвîpшitъ deшeptape.

Ἐκκέοιτο, 3-a: sinг: пeps: de noft: aл лѕї ἔκκειμαι.

Ἐκ-κεραΐζω, вiit: -ίσω, пoet: ==Ἐκπορ-θῶ, пpъпъdeskѕ de totѕ.

Ἐκ-κεράννυμι, вiit: -κεράσω, == (saѕ гpeш: în локѕ de) ἐγκεράννυμι.

Ἐκκεχυμένως, [ἐκχέω], adв: (de партч:) == Χύδην, înвiлшѕгat, пeкpѕцat; pisipit.

Ἐκ-κηραίνω, вiit: -ανῶ, пoet: вaтъmѕ (sлъвeskѕ, înпѕцinezѕ) de totѕ.

Ἐκκηρυγμός (ὁ), == Ἐκκήρυξις. [ші

Ἐκκήρυκτος (ὁ, ἡ), sѕпѕsѕ (saѕ de o-sîndit) лa пѕвлiкape de eksпatpiape, пpo-skpisѕ, saѕ de eksiлat; (în цeп:) isгo-пitѕ. [ші

Ἐκκήρυξις, εως (ἡ), isгoпipe, пpin вesti-topѕ, saѕ пѕвлiкape, eksiлape din цapъ; (în цeп:) вestipe пpetѕtindinea. [din

Ἐκ-κηρύσσω (ττω), вiit: -ύξω, isгoпeskѕ, (eksiлezѕ) пe чineвa, пѕвлiкînd aчeasta пpin вestitopѕ.

Ἐκ-κιναιδίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ afe-meiezѕ кѕ totѕл. [ἐκ, κίναιδος].

Ἐκ-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, miшкѕ din локѕ, stpъmѕtѕ чeвa de ѕndeвa; (пpin ѕpm:) peskoлeskѕ, skoлѕ în пiчoape, daѕ пpiчinъ, întъpîtѕ. (вeзї ші ἐκκυνέω).

Ἐκ-κιρρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѕ чeвa de totѕ гълвeпiчosѕ, saѕ poшѕ-гaлвeпѕ (кa пapa fокѕлѕї). «Οἱ ἐκκεκιρρωκότες τὰ κατ' ὄνυχα τῆς ὁπλῆς μαλακοὶ καὶ πονηροί». I-пiatp: [ἐκ, κιρρός].

Ἐκ-κλάω -ῶ, вiit: -άσω, fpîпгѕ din чe-вa, saѕ fъpîmѕ de totѕ; (fir:) desпepвezѕ, sлъвъпoцeskѕ. (se konf: кѕ ἐγκλάω).

Ἐκ-κλείω, вiit: -κλείσω, eкsкѕїѕ, ad: înкizînd лasѕ пe чineвa afapъ; (пpin ѕpm:) oпpeskѕ; (în цeп:) лipseskѕ пe чineвa de чeвa; aкчeпtezѕ, skoцѕ din пѕmъpѕ.

Ἐκ-κλέπτω, вiit: -κλέψω, fѕpînd skoцѕ чeвa de ѕnde este пѕsѕ în пъstpape; (în

ųen:) iaŏ пe fɤpiш; (пpin întind:) asкɤnzŏ; (fir:) amъųeskŏ, înшелŏ.

'Εκ-κλῄω, Ion în локŏ de ἐκκλείω.

'Εκ-κληματόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (вtn: despre вie) odpъsлeskŏ (пpin ɤpm: îmĭ пepzŏ podnічia în) mɤлte шi лɤnųĭ koapde de вiųъ.

'Εκκλησία (ἡ), [ἐκκαλέω] (în ųen:) adɤnape ла ɤnŏ локŏ de oamenĭ kiemaųĭ пentpɤ aчeлaшĭ sfîpшitŏ. «Εἶδον δὴ ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν». Skp: (iap пapt: шi пpinч: 2) пɤвлiкъ adɤnape de (пpinч: peпɤвлiкanĭ) чetъųenĭ spre чepчetape шi кiвzɤipe de пɤвлiчe tpeвĭ. (în Atena afapъ de opdinapeлe шi лeųĭɤiteлe adɤпъpĭ se maĭ коmплektaŏ шi ekstpaopdinape, kape se нɤmiaŏ Σύγκλητοι). (de ɤnde) «'Εκκλησίαν ποιεῖν (διδόναι, ἀποδιδόναι, συνάγειν, κηρύττειν, ἐκκλησιάζειν, προτιθέναι, ἀνιστάναι, шi чл:)». Saŏ. «Ἔσται («Γίγνεται, «Καθίσταται, «'Αποδέδοται, «Ἧκεν, «'Επῆλθε, шi чл:) ἐκκλησία». Πορεύεσθαι («'Αναβαίνειν) εἰς τὴν ἐκκλησίαν». Dm: Iskp: «Ἔπεισεν ἐπ' ἐκκλησίας τὸ πλῆθος». Tɤч: 3) локɤл, ɤnde se комплekta adɤnapea. «Διαστρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν». Лɤч: aчeasta de ɤniĭ seîndpent: κλισίαν). 4) (ла кpeшtinĭ A') sistema, totaлɤл dpent-кpedinчoшiлop (кa чetъųenĭ aĭ чepeшteĭ împъpъųiĭ). «Πιστεύω εἰς μίαν шi чл: ἐκκλησίαν». Tлų: (B'. maĭ пap'к:) mɤлųimea кpeшtiniлop dene a локɤpea, чe se пъstopeшte de ɤnɤл шi aчeлaшĭ eпiskoпŏ. «Τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν Κορίνθῳ». Skp. (C') Sfînta Biseрiкъ (кasa de pɤгъ) a кpeшtiniлop. «Οἱ πρόγονοι τὰς 'Εκκλησίας ἡμῖν ᾠκοδόμησαν». Xps: (D.) adɤnapea вътpîniлop, soвopŏ, saŏ sinodŏ. «Εἰπὲ τῇ 'Εκκλησίᾳ». Skp: [de ɤnde

'Εκκλησιάζω, вiit: -άσω. (пpeл: ἐκκλησίαζον, шi ἐξεκλησίαζον) (stpъm:) adɤnŏ, комплekteзŏ adɤnape; (nestpъm:) mъ adɤnŏ, mъ кinzɤieskŏ înпpeɤnъ, вopвeskŏ în adɤnape пɤвлiкъ. 2) пpiimeskŏ чeвa de вɤnŏ în Biseрiкъ. «Βιβλίον ἐκκλησιαζόμενον τὸ μὴ ἀπόκρυφον». Xps. [de ɤnde

'Εκκλησιασμὸς (ὁ), комплektape de пɤвлiкъ adɤnape. [шi

'Εκκλησιαστήριον (τὸ), локŏ de пɤвлiкъ adɤnape. [шi

'Εκκλησιαστής, οῦ (ὁ), чeл чe se adɤnъ, saŏ вopвeшte în пɤвлiкъ adɤnape. [de ɤnde

'Εκκλησιαστικὸς, ή, όν, peлativŏ кɤ (saŏ fъкɤtŏ în) пɤвлiкъ adɤnape. (de ɤnde) «'Εκκλησιαστικὸν (τὸ), (se înų: τέλος, saŏ ἀργύριον) плata, чe se da spre despъгɤвipe чetъųeniлop, чe se adɤnaŏ. 2) (ла кpeшtinĭ) oвpazŏ вiseрічeskŏ, saŏ клepiкŏ; (saŏ simп:) dpent-кpedinчosŏ, neepetiкŏ.

Ἔκκλησις, εως (ὁ), кiemape, îndemnape; întъpîtape. 2) пpoвoкape (ла вътълie, saŏ dɤeлŏ); кiemape spre ажɤtopŏ (de Dɤmnezeŏ), = 'Επίκλησις. 3) aпeлape de жɤdiкatъ ла o mлĭ înaлtъ instanųъ; шi чл: aлe лɤĭ [ἐκκαλέω].

'Εκκλητεύσιμος (ὁ, ἡ), (пpinч: δίκη) = 'Εφέσιμος, de aпeлat. [din

'Εκκλητεύω, вiit: -εύσω, tpaгŏ în жɤdiкatъ (saŏ пpotestezŏ, къ вoiŏ піpî) пe чeл чe нɤ вoieшte a mъptɤpisi în favopɤл пpiчineĭ meлe. (вezĭ шi λειπομαρτύριον). [шi

'Εκκλητικὸς, ή, όν, (кɤ ųen:) îndemînatiкŏ (saŏ кɤ însɤшime de) a atpaųe, saŏ a întъpîta, a pesкɤлa. [din

Ἔκκλητος (ὁ, ἡ), кiematŏ, adɤnatŏ în (пpinч: ekstpaopdinapъ) adɤnape. «Μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον 'Αργείων ὄχλον». Eɤp: «'Ακούσαντες δὲ αὐτῶν οἱ ἔφοροι (τῶν Λακεδαιμονίων) καὶ οἱ ἔκκλητοι». Ksn: 2) (Лeų:) чeл чe жɤdiкъ, saŏ se жɤdiкъ кɤ aпeлaųie. «Πόλις —». Esx: «Δίκη —». 3) (sɤвst:) (ἡ), = Ἔφεσις, (maĭ пoŏ) aпeлaųie. [ἐκκαλέω].

Ἔκκλιμα (τὸ), = Ἔκκλισις. [шi

'Εκκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), aплeкatŏ, пoвîpnitŏ spre afapъ. [din

'Εκ-κλίνω, вiit: -κλινῶ, mъ aплeкŏ, mъ пoвîpnezŏ spre afapъ; esŏ din pîndɤл (dpɤmɤл, saŏ пostɤл) meŏ, mъ daŏ ла o пapte; (пpin întind:) mъ deпъptezŏ, mъ fepeskŏ de чeвa; (fir:) mъ aвatŏ, кaлкŏ. (кɤ aк:). «Τὸν ἱδρῶτα δυσώδη οὕτως ἔχειν, ὥστε πάντας αὐτοὺς ἐκκλίνειν ἐν τοῖς βαλανείοις». At: «Νῦν δὲ αὐτῆς, (τῆς Περσεφόνης) ἐκκλίνουσι τοὔνομα». Πлt: «'Εκκλίνοντες τὴν περὶ τὰς ταφρείας ταλαιπωρίαν». Πлв: «'Εξεκλίνατε νομιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε». Skp: (шi кɤ ųen: пpeп:) «Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ». Skp: (se коnf: кɤ ἐγκλίνω). [de ɤnde

Ἔκκλισις, εως (ἡ), tpaųepe ла o пapte, fepipe; (xipɤpų:) skoatepe, saŏ eшipe din înкeietɤpъ. [шi

'Εκκλιτέον, пosit: aл лɤĭ ἐκκλίνω. [шi

'Εκκλιτικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, aплeкatŏ (saŏ îndemînatiкŏ) ла fepipe, saŏ fɤųipe de чeвa. [шi

Ἔκκλιτος (ὁ, ἡ), aчeлa, de кape se fepeшte, se deпъpteazъ чineвa.

Ἐκ-κλύζω, biit: -κλύσω, spълъчeskȣ. 2) potonieskȣ; isворъskȣ. 3) = Ἐκκυμαίνω. «Ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκκλύζεται εἰς τὸ ξηρόν». Apst: [de ȣnde

Ἔκκλυσις, εως (ἡ), spълape; (med:) кȣpъцipe прin klistipȣ. [шi

Ἔκκλυσμα (τὸ), spълъчitȣpъ, saȣ пeкȣpъцia, че se ia прin spълape.

Ἐκ-κλώζω, biit: -κλώσω, isгoneskȣ кȣ kiote, xȣшitȣpi, шi чл:

Ἐκκναισεῦντι, Dop: în лoкȣ de ἐκκναίσουσι, 3-a: îm; пeps: de biit: aл лȣi.

Ἐκ-κναίω, biit: -κναίσω, pȣпȣ, sfîшiȣ; (прin întind:) ameцeskȣ (aȣȣpzeskȣ) пe чineва кȣ вървipi. (везi шi ἀποκναίω).

Ἐκ-κνάω -ῶ, шi

Ἐκ-κνήθω, biit: -ήσω, шi

Ἐκ-κνίζω, biit: -ίσω, pъzînd, saȣ pъzȣind skoцȣ, iaȣ чeва dene чeва.

Ἐκ-κοβαλικεύομαι, biit: -εύσομαι, (kom:) mъ sileskȣ sъ amъцeskȣ, sъ atpaгȣ пe чineва кȣ віклene mъгȣлipi, saȣ лingȣшipi. (везi κόλαβος).

Ἐκ-κοιλαίνω, biit: -ανῶ, skopвopeзȣ, saȣ adînчeзȣ чeва.

Ἐκ-κοιλίζω, biit: -ίσω, шi Dop: ίξω, skoцȣ din пînteче. [ἐκ, κοιλία].

Ἐκ-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -κοιμηθήσομαι, adopmȣ, saȣ îmi fakȣ somnȣл; (шi прin ȣpm:) mъ deшtentȣ.

Ἐκκοιτέω -ῶ, = Ἐκκαθεύδω. (везi шi ἀποκοιτέω). [шi

Ἐκ-κοιτία (ἡ), пpeвeгiepe, saȣ mînepe afapъ spe stpeжȣipe de noapte. [шi

Ἐκκοιτίζω, biit: -ίσω, esȣ din patȣл meȣ; (despe pîȣ) mъ abatȣ din aлвia, saȣ matka mea. [ἐκ, κοίτη].

Ἐκ-κοκκίζω, biit: -ίσω, skoцȣ semingцeлe, sîmвȣpiî dintp' o noamъ; (în цen:) skoцȣ чeва din лoкȣл sъȣ, smȣлгȣ, despъдъчineзȣ; (fig:) пpъпъdeskȣ; desfȣndȣ; desпoiȣ, шi чл:

Ἐκ-κολάπτω, biit: -άψω, skoвind, saȣ чionлind кȣ daлta шtepгȣ sȣпate лitepe, шi чл: (despe пaspъpi) skoцȣ пȣiȣл din гъoaче. «Κῶλον ὥσπερ ᾠὸν ἐκκεκολαμμένον». Tfp: (везi шi Ἐγγλύφω). [de ȣnde

Ἐκκόλαψις, εως (ἡ), шtepцepe de sъпate лitepe, шi чл: (пpinч:) skoatepe de пȣiȣ din гъoaче.

Ἐκ-κολαβέω -ῶ, biit: -ήσω, (пpinч: despe лipъ) пiepзȣ кȣieлe pesȣчiteape de koapde; (прin ȣpm:) fakȣ desapmonie; (fig: despe noeцi) mъ pъtъчeskȣ în imaцinъpi, пȣ шtiȣ, че вopвeskȣ.

Ἐκ-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, esȣ afapъ înnotînd.

Ἐκκομιδή (ἡ), eksпoptape, saȣ tpanspoptape afapъ; (прin ȣpm:) dȣчepe de moptȣ лa îngponape. [din

Ἐκ-κομίζω, biit: -ίσω, dȣкȣ, kapȣ чeва afapъ; (de ȣnde) dȣкȣ пe moptȣ лa гpoaпъ; (în цen:) skoцȣ de ȣndeва, шi (прin întind:) skanȣ пe чineва: (despe kaлȣ) skoцȣ din ieslе, шi pisipeskȣ пȣtpeцȣл. (pap шi noet:) sȣfepȣ, pавdȣ. «Τὸ πεπρωμένον δεῖ σ' ἐκκομίζειν». Eȣp: [de ȣnde

Ἐκκόμισις, εως (ἡ), шi

Ἐκκομιστηρ. (ὁ), = Ἐκκομιδή.

Ἐκ-κομπάζω, biit: -άσω, mъ înfîmfeзȣ pesfiit шi de faцъ. (везi шi ἀποκομπάζω).

Ἐκ-κομπέω -ῶ, biit: -ήσω, spapгȣ чeва кȣ tposпetȣ; (прin ȣpm:) sпepiȣ.

Ἐκ-κομψεύομαι, biit: -εύσομαι, пponȣnцȣ (вopвeskȣ) кȣ mȣлtъ eлeганцъ шi eлoкȣinцъ.

Ἐκκοπεύς, έως (ὁ, instpȣmintȣ, кȣ kape tъiem, чionлim чeва пe din afapъ, saȣ пe d' asȣпpa. (везi шi ἐγκοπεύς). [шi

Ἐκκοπή (ἡ), tъiepe пe din afapъ, пe d' asȣпpa, saȣ de totȣ. «Ἐκκοπάς τε λόφων καὶ ἐγχώσεις κοιλάδων». Stp: (se konf: кȣ ἐγκοπή). [шi

Ἔκκοπος (ὁ, ἡ), = Κατάκοπος, oвositȣ de mȣлtъ osteneaлъ. [ἐκκόπτω].

Ἐκ-κοπρέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

Ἐκ-κοπρίζω, biit: -ίσω, шi

Ἐκ-κοπρόω -ῶ, biit: -ώσω, deшeptȣ пînteчeлe de skîpnъ. || (eл: saȣ mіж:) = Ἀποπατῶ. [ἐκ, κόπρος]. [de ȣnde

Ἐκκόπρωσις, εως (ἡ), deшeptape, saȣ кȣpъцipe de пînteче. [шi

Ἐκκοπρωτικός, ή, όν, (кȣ цen:) folositopȣ лa кȣpъцipea пînteчeлȣi de пpisoaseлe лȣi.

Ἐκ-κόπτω, biit: -κόψω, taiȣ din чeва, saȣ чeва de totȣ (din pъdъчinъ), = Ἀποκόπτω. «Τὰς ἐλαίας ἐκκόπτοντες». Tȣк: (шi fig:) «Παντάπασιν ἐκκοπτέσθω τῆς Ἐκκλησίας». Kan: spapгȣ (ȣшъ); skoцȣ (okiȣ); desвizȣ (în zidȣ, шi чл:) вȣчoapъ (Stp: E. β':) întpepȣпȣ. «Τὴν φωνὴν ἐξεκέκοπτο». Лȣч: (прin întind:) oпpeskȣ, пpeкȣpmȣ. (везi шi ἐγκόπτω, шi ἐκκρούω); лinseskȣ de чeва. «Τῶν πατρῴων ἐκκοπείς». Sin: (fir:) deskosȣ; desfȣndȣ; desfiinцeзȣ, пpъпъdeskȣ, stingȣ; (шi mіж: saȣ пas:) пiepȣ. «Τοὺς λῃστὰς ἐκκόψαιεν». Dm: «Τὴν αἰτίαν ἐκκοπτέον». Гaл: «Καί μου ἡ πρόσθεν θρασύτης ἐξεκέκοπτο». Плt:

Ἐκ-κορακίζω, виіt: -ίσω, daŭ корвілор, (adikъ) deпъpiezŭ. лепъdŭ, isroneskŭ кŭ pъŭл. [ἐκ, κόραξ].

Ἐκ-κορέω -ῶ. виіt: -ήσω, mъtŭpînd кŭ-ръцŭ: (fir:) nръпъdeskŭ. пŭstiezŭ. «Μὴ ἐκ-κόρει τὴν Ἑλλάδα». Apstf: 2) [ἐκ, κόρη] noet: хръпeskŭ ѕпеі mŭme fiĭкa; ші (dŭ-пе жокŭ de zічерї) desfечорezŭ. «Τίς ἐκ-κορήσέ σε»; Apstf: Tsmfp: 3) deпъptezŭ, isroneskŭ, = Ἐκκορακίζω. «Ἐκκόρει, κόρει. κορώνην»; Opaп:

Ἐκ-κορίζω, виіt; -ίσω, nръпъdeskŭ пъ-dŭкiĭ de лemnŭ. «Τοὺς κόρεις ἐκκορίσας». Нарmп: [ἐκ, κόρις]. 2) (кom:) = Ἐκ-κορέω (2).

Ἐκ-κορυφόω -ῶ, виіt: -ώσω, = Κορυφόω; (fir:) posteskŭ, eкsпŭiŭ пе skŭptŭ. (везї ші συγκεφαλαιόω).

Ἐκ-κοσμέω -ῶ, виіt: -ήσω, înnodoвeskŭ npea mŭлt. [de ŭnde

Ἐκκόσμησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ înno-doвipe.

Ἐκ-κουφίζω, виіt: -ίσω, ѕшŭpezŭ de totŭ; (npin ŭpm:) înaлцŭ; (fir:) însŭflŭ mîndpie; saŭ însŭfleцeskŭ.

Ἐκ-κράζω, виіt: -κράξω, (пех: 2-леа ἐξέκραγον) stpirŭ tape, цiпŭ.

Ἐκ-κραυγάζω, виіt: -άσω, = Ἐκκράζω.

Ἐκκρέμασις, εως (ἡ), ѕпînzŭpape, atîp-nape de чева, saŭ (fir:) de чinева. [din

Ἐκ-κρέμαμαι, ші ἐκ-κρεμάννυμαι, mіж: saŭ пas: aл лŭї..

Ἐκ-κρεμάννυμι, ші ἐκκρεμάω -ῶ, виіt: -άσω, (кŭ цеп: saŭ sinr: saŭ кŭ npeп:) ѕпîn-zŭpŭ чева, (ші mіж: saŭ пas: mъ atîpnŭ, sîntŭ ѕпînzŭpatŭ de чева; (fir:) sîntŭ лi-nitŭ пе лînгъ чinева, staŭ niponitŭ. «Τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον ἢ μόλιβον». Еиrp: «Ἄλλος ἀλλαχόθεν ἐκκρεμαννύμενος ἐθεῶντο αὐτόν». Ел: «Δεῦρ', ὦ τέκν', ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων». Еŭp: «Ὁ λαὸς ἅπας ἐ-ξεκρέματ' αὐτοῦ ἀκούων». Еваrr: «Ἐλπίδος (Τοῦ μέλλοντος) ἐκκρεμάμενος». Еиrp: ші Нлt: [de ŭnde

Ἐκκρεμὴς, εος (ὁ, ἡ), atîpnatŭ de чe-ва; ѕпînzŭpatŭ în aepŭ; (rpam:) sŭspendatŭ (npoпosiціe, saŭ zічepe), =Ἀνανταπόδοτος.

Ἐκκρήμνημι, noet: în локŭ de ἐκκρεμάννυμι.

Ἐκκριδὸν, adв: noet: deosebit, saŭ în napte fie-кape. [ші

Ἔκκριμα (τὸ), npisosŭ de лепъdat (de-osевitŭ ла o napte). [din

Ἐκ-κρίνω, виіt: -κρινῶ, aлerŭ, deose-beskŭ. «Ἐκκρίνουσι δ' ἐκ τῶν καμήλων ἑ-ναχόσιον τε ἔκγονον». Apstf: лъmŭpeskŭ; (npin întind:) desanpoвezŭ. «Ὃν ἀντεισῆ-ξαν εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς, ἐκκρίναντες τὸν Περίανδρον». Diod: лепъdŭ чева ка netpe-вŭinчosŭ. «Ἐξακοσίους λογάδας τῶν ὁπλιτῶν ἐξέκριναν». Тŭч: (med:) skoцŭ npisoase din tpŭпŭл meŭ. «Ὅσα διὰ γαστρὸς ἐκκρίνεται». Гал: «Οὐχ ἅμα τοῖς πολλοῖς ἄρχεταί τε τὸ σπέρμα ἐκκρίνεσθαι, καὶ γεννᾶν δύναται». Apst: [de ŭnde

Ἔκκρισις, εως (ἡ), deшeptape (pesŭfla-pe) de npisoase; (în цеп:) лъmŭpipe. [ші

Ἐκκριτέος, α, ον, чел de aлes; de лъ-mŭpit; de deшeptat. [ші

Ἐκκριτικὸς, ἡ, ὸν, пŭtinчosŭ (кŭ însŭ-шime de) a deosевi, a лепъda npisoase-лe. [ші

Ἔκκριτος (ὁ, ἡ), (лŭкpŭ) deoseвitŭ, aлesŭ dintpe mŭлte; (npin ŭpm:) (omŭ) aлesŭ, maĭ deoseвitŭ de кît aлцiĭ.

Ἐκ-κροτέω -ῶ, виіt; -ήσω, = Ἐκκρούω. 2) лoвeskŭ tape; (npin ŭpm: fir:) de-sъвîpшeskŭ, кomплеktezŭ. (везї ші συγκροτῶ). [din

Ἔκκροτος (ὁ, ἡ), = Ἀπόκροτος, aspŭ, tape, stînкosŭ. [ἐκ, κρότος].

Ἐκ-κρουνίζω, виіt: -ίσω, isвopъskŭ, чiш-neskŭ (saŭ faкŭ a isвopî).

Ἔκκρουσις, εως (ἡ), skoatepe npin ло-вipe; (mŭs:) = Ἔκληψις. [ші

Ἐκκρουσμὸς (ὁ), = Ἔκκρουσις. 2) (mŭs:) = Ἐκλημματισμός. [ші

Ἐκκρουστικὸς, ἡ, ὸν, (кŭ цеп:) пŭtinчosŭ (кŭ însŭшime de) a skoate, a deпъpta, = Ἀποκρουστικὸς. «Τὸ γὰρ δεινόν... ἐκκρουστικὸν τοῦ ἐλέου». Apst: [ші

Ἔκκρουστος (ὁ, ἡ), skosŭ, deпъptatŭ, ші чл: «Δέμας —». Esхл: skosŭ în sъпъtŭpъ afapъ neste faцъ, saŭ лinitŭ aшa, în кît sъ se noatъ skoate. [din

Ἐκ-κρούω, виіt: -κρούσω, (înnpot: de ἐγκρούω, adiкъ) вътînd skoцŭ (пŭiŭ, ші чл:). «Ἐκ γοῦν τῆς βίας εἰς ὀδοὺς αὐτῷ ἐξεκρούσθη». Sŭid: (fir:) =Ἀποκρούω, deпъptezŭ. «Ἐντὸς γενόμενοι βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακουσίων». Тŭч: opпеssŭ, în-piedikŭ; netpeкŭ, saŭ amînŭ вpeme. «Ἔλεγε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀναστὰς, καὶ τὸν καιρὸν οὕτως ἐξέκρουε». Пл: ‖ (nestp: saŭ eл:) esŭ, pesъpŭ. «Κέρατα τῶν κροτάφων ἐκκρούει». Fлstp.

Ἐκ-κτυπέω -ῶ, виіt: -ήσω, вatŭ tape; faкŭ mape sromotŭ; (fir:) asŭpzezŭ.

Ἐκ-κυβεύω, виіt: -εύσω, пŭiŭ în piskŭ

(ші nas: пiерzŭ) toatъ a mea sъmъ în жокъл къпелор. (везі ші διακυβεύω).

'Ἐκ-κυβιστάω -ῶ, віit: -ήσω, esŭ de ŭndeва sъpind кŭ капъл în жos; (în џеn:) ='Εκπηδῶ. «Ἡ δὲ ἄρκτος διασπᾷν τὰ λίνα πραγματευομένη πολλάκις ἐκκυβιστᾷ καὶ σώζεται». Пл:

'Ἐκ-κυέω -ῶ, віit: -ήσω. = 'Εκκύω.

'Ἐκ-κυκάω -ῶ, віit: -ήσω, amestекînd tŭрвŭрŭ.

'Ἐκ-κυκλέω -ῶ, віit: -ήσω. (пріnч: despe teatpŭ) înвiptind desfъшŭрŭ чева (прintp'o înadins машiнъ) spe afapъ, adiкъ кътpe пpiвitopĭ; (прin ŭpm:) apъtŭ, daŭ de fauъ: (în џеn:) експŭiŭ în пpiвipe. [de ŭnde

'Ἐκκύκληθρον (τὸ), ші

'Ἐκκύκλημα (τὸ), o машiнъ a векiлор teatpe, (пріnч:) кînd se înвîptia кътpe afapъ (adiкъ spe naptea пpiвitopiлop), ка sъ se вазъ oвieктеле челе deпе dînsa; къчĭ кînd se înвiptia spe înъŭnipŭ (adiкъ кътpe sчеnъ), se нŭмia ἐγκύκλημα. (кîuĭ кŭnosк dŭлanŭpiле oвiчnŭite în xapemŭpiле tŭpчештĭ, se пot лesne domipi despe înвiptipea ачестеĭ машinе). (везĭ ші ἐξώστρα). [ші

'Ἐκκύκλησις, εως (ἡ), лŭкpapea лŭĭ ἐκκυκλέω. (везĭ ші ἐγκύκλησις).

'Ἐκ-κυλινδέω -ῶ, віit: ήσω, ші 'Εκκυλίνδω, = 'Εκκυλίω.

'Ἐκκύλιστος (ὁ, ἡ), (пріnч: кŭnŭnъ de flopĭ) atît de stpîns înплetitŭ, în кît se poate postoroлi. [din

'Ἐκ-κυλίω, віit: -ίσω. (кŭ џеn:) postoroлind skoцŭ (ші nas: esŭ, кazŭ) de ŭndeва. «Πίτυν πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισε νότος». Eurp: «Εὕρου σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν γυμνὸν ἐπ' ἠϊόνι». Eurp: «Ὄνῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη». Eurp: (de ŭnde 2) (fir: maĭ de mŭлte opĭ în nas:) кazŭ în чева, mъ кŭfŭndŭ. «Εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας». Ksn: 3) desfъшŭpŭ, intinzŭ. «Ἡ γραμμὴ, ἣν ὁ κύκλος ἐκκυλίεται». Apst:

'Ἐκ-κυμαίνω, віit: -ανῶ, tълъzŭind daŭ, skoцŭ afapъ; (fir:) esŭ, sîntŭ eшitŭ afapъ din лinia mea. [de ŭnde

'Ἐκκύμανσις, εως (ἡ), pesвъpsape de вaлŭpĭ пе цъpmŭ.

'Ἐκ-κυματίζω, віit: -ίσω, = 'Εκκυμαίνω.

'Ἐκ-κυνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ, mъ faкŭ [ἔκκυνος]. (везĭ zічеpea).

'Ἐκ-κυνηγετέω, віit: -ήσω, roneskŭ în вînъtoape; (în џеn:) вînezŭ, roneskŭ sъ пpinzŭ.

Ἔκκυνος (ὁ, ἡ), (пріnч: кîine de вînъtoape) чел кŭ defektŭ de a nŭ ŭpma aчееашĭ ŭpmъ, чi кînd ŭna кînd aлta. [ἐκ, κύων].

'Ἐκ-κύπτω, віit: -κύψω, = Προκύπτω, mъ apdiкŭ în sŭs; pesъpŭ; îmĭ skoцŭ капъл afapъ; sîntŭ eшitŭ din лinie. «Πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη»; Apstf: «Ἀλλαχόθι δὲ τῆς ῥοᾶς ἐκκύψασα (ἡ νῆσσα)». Fiл: (ші fir:) «Κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βοῤῥᾶ». Skp: (în Eлianŭ se aflъ ші stpъm:) «Μόνην γὰρ ἐξέκυψε τὴν κεφαλήν». (Se konf: кŭ ἐγκύπτω.

'Ἐκ-κυρτόω -ῶ; віit: -ώσω, înкoвoiŭ чева, înкît sъ fie eшitŭ afapъ.

'Ἐκ-κύω, віit: -κυήσω, naskŭ, пpodŭkŭ.

'Ἐκ-κωδωνίζω, віit: -ήσω, пŭвлiкŭ вpe o штipe (ка пpin клonotŭ), = Διακωδωνίζω.

'Ἐκ-κωλύω, віit: -ύσω. oпpeskŭ чева deла чева.

'Ἐκ-κωμάζω, віit: -άσω, esŭ de ŭndeва вeatŭ, înвiepшŭnatŭ, (пpin ŭpm:) fъpъ pîndŭiaлъ, ші spe a faчe pъŭ. (везĭ ші εἰσκωμάζω).

'Ἐκ-κωπέω -ῶ, віit: -ήσω, apdiкŭ вîsлеле. 2) amŭ лa îndemînъ mînepŭл кŭцitŭлŭĭ; (în џеn: пpin întind:) rъteskŭ.

'Ἐκ-κωφέω -ῶ, віit: -ήσω, ші

'Ἐκ-κωφόω -ῶ, віit: -ώσω, asŭpzeskŭ; (пpin întind:) timneskŭ; (fir:) snepiŭ; (ші nas:) îmĭ пiеpzŭ кŭmпъtŭл în rîndipe, mъ faкŭ nesimцitopŭ. «Ἐξεκώφει (se îndpeпt: ἐξεκεκώφητο) τὸ λάθαρμα». Sin: se fъчеа sŭpdŭ, saŭ epa de totŭ sŭpdŭ.

'Ἐκλαβεῖν, пех: 2-леа, de inf: aл лŭĭ ἐκλαμβάνω.

Ἔκλαγξα, пех: 1-iŭ, ші

Ἔκλαγον, пех: 2-леа, aл лŭĭ κλάζω.

'Ἐκ-λαγχάνω, віit: -λήξομαι, (пех: ἐξέλαχον, tpeк: de кŭ: ἐξήλειχα) iaŭ, doвîndeskŭ чева пpin sopцĭ; (în џеn:) mъ înпъptъшeskŭ, doвîndeskŭ, кîштirŭ.

'Ἐκλαθεῖν, пех: 2-леа, de inf: aл лŭĭ ἐκλανθάνω.

'Ἐκ-λακτίζω, віit: -ίσω, daŭ кŭ кълкîiŭл în sŭs (пріnч: întp' ŭnŭ feлŭ de danцŭ, везĭ ἑκατερὶς); (despe калŭ) dînd кŭ пiчорŭл fŭгŭ, sъpŭ. 2) (кŭ aк:) лenъdŭ. «Τὰ πατρῷα ἐκλελάκτικας ἔθη». Tfлкt: 3) (eл: saŭ stpъm: кŭ aк: пpenos:) mъ apŭnкŭ, кazŭ în... «Εἰς κραιπάλην ἐκλελάκτικεν ὅρον οὐκ ἔχουσαν». Hpк: [de ŭnde

'Ἐκλάκτισμα (τὸ), ші

'Ἐκλακτισμὸς (ὁ), лoвipe кŭ пiчорŭл în

sъpipe; (npinч:) sъpitъpъ întp' ȣnȣ felȣ de danџȣ.

'Εκ-λαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpoпȣnџȣ, posteskȣ din гъpъ; вesteskȣ în toate пъpџiле. [de ȣnde

'Εκλάλησις, εως (ἡ), spȣnepe; пȣвлiкаpe. [шi

'Εκλαλητικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ, îndemînatikȣ a posti npin гpaiȣ.

'Εκ-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пex: ἐξέλαβον, шi чл:) iaȣ din чева; iaȣ asȣпpъ' mi: (maĭ noȣ) daȣ ȣnȣ felȣ de însemnape ла чева, saȣ înџeлегȣ ȣnȣ че întp' ȣnȣ oapeкаpe кiпȣ. (вezĭ шi ἐκδέχομαι).

"Εκλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte лȣчiosȣ (stiклosȣ, шi чл:); foapte лȣminosȣ, stpълȣчitȣ; (шi fir:) пpea sлъвitȣ. ‖ "Εκλαμπρον γελῶ». At: pîzȣ tape, кȣ хохоte. [ἐκ, λαμπρὸς]. [de ȣnde

'Εκλαμπρύνω, вiit: -υνῶ, fакȣ чева пpea stpълȣчitȣ (foapte mъpeџȣ).

'Εκλαμπτικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ (saȣ кȣ înѕȣшime de) a stpълȣчi. [din

'Εκ-λάμπω, вiit: -λάμψω, лȣчeskȣ (despe fокȣ, лȣminъ, шi чл:); skoџȣ paze, stpълȣчeskȣ; pesъpȣ de o datъ, saȣ îmĭ apъtȣ toatъ лȣчipea, saȣ stpълȣчipea, шi (fir:) mъpeџia; înfлopeskȣ. «"Ωσπερ ἐκ λίθων ἐκλάμπειν πῦρ». Apst: «"Ελικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζώπυροι». Esхл: «Τὰ δὲ Κύρου ὅπλα ὥσπερ κάτοπτρον ἐξέλαμψε». Ksn: (шi fir:) «Ἡ θέρμη («Ὁ πυρετὸς) ἐκλάμπει». Apet: шi Iпкp: se dъ de faџъ. «Θᾶττον ἢ καθῆκεν ἐξέλαμψεν ἡ τοῦ Σκηπίωνος ἐν Ῥώμῃ δόξα». Плв: [de ȣnde

"Εκλαμψις, εως (ἡ), spълȣчipe, pesпîndipe de paze; (fir:) stpълȣчitъ înfъџiшape.

'Εκ-λανθάνω, вiit: ἐκ-λήσομαι, (пex: ἐξέλαθον, tpe: de кȣ: ἐκλέλησμαι) (кȣ џen: saȣ ак:) ȣitȣ; (шi noet:) fакȣ пe чinева a ȣita de totȣ. «'Εκλελάθοιτο γάμοιο». Od: Γ: (шi кȣ ак:) «'Εκλέλησμαι γ' ἃ πάρος εἴπομεν». Eȣp: «"Εοικας ἐκλελῆσθαι τὴν ὁδὸν». Лȣч: (шi пȣ inf:) «'Εκλάθετο καταβῆναι». Od: Κ: (шi fъpъ казȣ). «'Αΐδαν τὸν ἐκλελάθοντα». Ткp: пpiчinȣitopȣ de ȣitape.

'Εκ-λαξεύω, вiit: -εύσω, чioплeskȣ o пiatpъ кȣ desъвîpшipe.

'Εκ-λαπάζω, вiit: -άξω, noet: = 'Εξαλαπάζω, хpъпeskȣ, жъfȣieskȣ, пȣstiezȣ.

'Εκλάπην, пas: пex: 2-леа, ал лȣĭ κλέπτω.

'Εκ-λάπτω, вiit: -λάψω, sopвȣ, înгiџȣ чева лакom, лiпвъieskȣ (ка кîinii. шi чл:)

'Εκ-λατομέω, вiit: -ήσω, = 'Εκλαξεύω.

'Εκλαύθην, пas:, шi

"Εκλαυσα, акt: пex: 1-iȣ ал лȣĭ κλαίω.

'Εκ-λαχαίνω, (fъpъ вiit:) noet: skoвeskȣ, sапȣ, adîнчezȣ.

'Εκ-λαχανίζομαι, вiit: -ίσομαι, taĭȣ чева din pъdъчinъ (кȣлегȣ) ка вepdeџeле.

'Εκλαχεῖν, пex: 2-леа, de inf: ал лȣĭ ἐκλαγχάνω.

'Εκ-λεαίνω, вiit: -ανῶ, netezeskȣ чева de totȣ, nolpiвeskȣ; лȣstpezȣ; (npin întind:) шtepгȣ. (вezĭ шi ἐκτρίβω).

'Εκ λέγω, (шi miж:) -ομαι, вiit: -λέξω, -ομαι, алегȣ; (шi npin ȣpm:) кȣлегȣ, adȣnȣ; (în џen:) iaȣ пe алesȣ. «'Εκλέγει τοῦ γενείου τὰς πολιάς». Annm: «Εἰς τὰ γόνατα τὰ αὐτῆς ἐσθεμένη τοῦ ἀνδρὸς τὴν κεφαλὴν ἐξέλεγε τοὺς φθεῖρας». Пaȣs: «Εἴκοσιν ἐξέλεξε δραχμὰς παρ' ἑκάστου». Dm: «Μέμνησαι οὖν τὴν προτέραν ἐκλογὴν τῶν ἀρχόντων, οὓς ἐξελέξαμεν». Плt: (шi miж:) «Δεκατευτήριον κατεσκεύασαν ἐν Χρυσοπόλει, καὶ τὴν δεκάτην ἐξελέγοντο τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλοίων». Ksn:

"Εκλειγμα (τὸ), (npinч: doktopie) че џine чinева în гъpъ, шi topindȣ se îĭ sȣџe zeama. [шi

'Εκλεικτικὸς, ἡ, ὸν, foлositopȣ ка...

'Εκλεικτὸν (τὸ), = "Εκλειγμα. [ἐκλείχω].

'Εκ-λειόω -ῶ, вiii: -ώσω, = ἐκλεαίνω; (npinч: în med:) toпeskȣ чева de totȣ, шi fакȣ ка o aлifie.

'Εκλειπὴς, έος (ὁ, ἡ), = (saȣ гpeш: în лoкȣ de) ἐκλιπής. [шi

'Εκλειπία (ἡ), лiпsipe; aвatepe din.., кълкape de... [шi

'Εκλειπτικος, ἡ, ὸν, (astpnm:) eклiпtiкȣ, atinгъtopȣ de eклiпsȣ. (вezĭ ἔκλειψις). [din

'Εκ-λείπω, вiit: -λείψω, лasȣ, пъpъseskȣ; neîнгpiжeskȣ. «'Εκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὰς ναῦς ἐσβῆναι». Тȣч: (шi ел: кȣ ак: пpeп:) «'Εκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα». Ep: a пъpъsi чetatea eшind ла mapџinĭ. «'Εκλιπεῖν βίον (τὸ ζῆν)». Sof: шi Лȣч: (de ȣnde 2) (ел:) лeшinȣ; mopȣ. «Τῆς δὲ Σεμέλης διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης». Aплd: «Κληρονόμον τῶν ἐκλιπόντων». Плt: (шi 3) (în џen:) лiпseskȣ, пiepȣ; înчetezȣ. «Τοῦ μὴ ἐκλιπεῖν ζώων γένη τεκνοποιοῦνται». Ksn: «Ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν, ἣν πρὶν εἴχομεν». Sof: «Σφυγμοὶ ἐκλείποντες». Apet: «Τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει». Плt: «Τῶν ἀναγκαίων ἐκλιπόντων». Diod: «Ὁ ἥλιος («Ἡ σελήνη) ἐξέλιπε». Тȣч: (комплекtȣл кърора se aflъ în Ep:) «Ὁ ἥλιος

ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδραν ἀφανὴς ἦν». (шi Apfst:) «Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ἕδους».

'Εκ-λειτουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, împlinesкŭ кs toatъ voinцa o пsвлiкъ слsжвъ împsсъ asspра mea.

'Εκ-λείχω, вiit: -λείξω, лinrind iaŭ чева dene чева, saŭ mterrŭ чева вine кs лimва; (med:) îmrinŭ чева цinstŭ шi tonitŭ în гsръ (ἐκλειγτὸν). «Δίδου ἐκλείχειν». Tfp: (шi пas:) «Μιγὲν δὲ μέλιτι καὶ ἐκλειχθὲν». Dskpd:

"Εκλειψις, εως (ἡ). лъsape, пъръsipe în пeîngrижipe. «Διὰ τὴν ἔκλειψιν τῶν νεῶν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ». Ep: 2) (maĭ овiч: пеsip:) лiпsipe, înчetape, пepipe; (de snde) eклinsŭ. «Ἡλίου («Σελήνης) —». Tsч: шi Apst: [ἐκλείπω].

'Εκλείωσις, εως (ἡ), ръзsipe. fpeкape (snpe netezipe, шi чл:); (npin spm:) fъpîmъчipe; (npin întind:) desъвîpшitъ tonipe. [ἐκλειόω].

'Εκλεκτέος, α, ον, de алеs, вpednikŭ de алеs. [шi

'Εκλεκτικὸς, ή, όν. (шi adв:) -κῶς, oвiчnsitŭ a aлeцe, saŭ a faче чева пe aлesŭ; (de snde). «'Εκλεκτικοὶ φιλόσοφοι». Клт: песpmъtopĭ de вiчĭ o sistemъ întpeагъ, deosевitъ de алteлe, чi алегъtopĭ din toate de opĭ че лi se пъpea maĭ всnъ. [шi

'Εκλεκτὸς, ή, όν, алеsŭ, saŭ de алеs. [ἐκλέγω]. [de snde

'Εκλεκτῶς, adв: пe алеsŭ.

'Εκλέλαθον, шi miж: ἐκλελάθοντο, пoet: în локŭ de ἐξέλαθον, ἐξελάθοντο, пеx: (кs akt: însemn:) ал лsĭ ἐκλανθάνω.

'Εκλελυμένως, adв: (de паpтч:), ='Εκλύτως, кs moлiчisпe, слав, fъpъ tonŭ.

"Εκλεμμα (τὸ), [ἐκλέπω] кожitspъ, saŭ коажъ лsatъ.

"Εκλεξις, εως (ἡ), (pap) în локŭ de ἐκλογή. [ἐκλέγω].

"Εκλεο, în локŭ de ἐκλέεο, saŭ ἐκέλεο, 2: sinг: пеps: a пpз: лsĭ κλέομαι, saŭ κέλομαι.

'Εκ-λεπίζω, вiit: -ίσω, ='Εκλέπω, desкожesкŭ; (desppe пasъpĭ) sкоцŭ пsĭ. [de snde

'Εκλέπισις, εως (ἡ), desкожipe; (despпe пasъpĭ) sкоatepe de пsĭ.

'Εκ-λεπρόω -ῶ. вiit: -ώσω, лепpoшesкŭ, saŭ fакŭ пe чineва кs totsл лепposŭ (mînкatŭ de ръпĭ, шi npin spm: foapte aspps ла пieлe).

'Εκλεπτος (ὁ, ἡ), foapte sвsцipe. [ἐκ, λεπτός].

'Εκ-λεπτουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, desъвîpшesкŭ чева npin sвsцipe лsкpape.

'Εκ-λεπτύνω, вiit: -υνῶ. sвsцiezŭ чева пpea msлt; saŭ fакŭ пe чineва foapte sвsцipatiкŭ, славŭ, sssкatŭ: (npin spm:) miчesкŭ.

'Εκ-λεπυρόω -ῶ, вiit; -ώσω, (pap) în локŭ de..

'Εκ-λέπω, вiit: -λέψω, жsпoiŭ de коажъ; (despпe пasъpĭ) sкоцŭ пsĭ npin клочipe din гъоаче. (вezĭ шi ἐκκολάπτω).

'Εκλευκαίνω, вiit: -ανῶ, înълвesкŭ de totŭ; (fir:) eкsпliкŭ. [din

"Εκλευκος (ὁ, ἡ), de totŭ алвŭ; saŭ 2) алвiчosŭ. «Διαχώρημα —». Iпкp: [ἐκ, λευκός].

"Εκλεψις, εως (ἡ), = 'Εκλέπισις. [ἐκλέπω].

'Εκ-λήγω, вiit: -λήξω, (кs цen:) înчetezŭ din...

'Εκ-ληθάνω, вiit: -λήσω, пoet: (pap) în локŭ de ἐκλανθάνω.

'Εκλήθην, пas: пеx: 1-iŭ, ал лsĭ καλέω.

'Εκ-ληΐζομαι, вiit: -ίσομαι, жъfsiesкŭ; пsstiezŭ.

'Εκλημματισμὸς (ὁ), (mss:) înпp: de προλημματισμὸς, (dsпe Bpienie) кînd aчелашĭ гласŭ лsîпds se de doъ opĭ dsпe msзiкалŭ вiepsŭ se adaoгъ шi în miжлокŭ алtsл maĭ гpeŭ. (вezĭ шi ἔκληψις). [ἔκλημμα din ἐκλαμβάνω].

'Εκληπτέον, пosit: ал лsĭ ἐκλαμβάνω.

'Εκλήπτωρ, ορος (ὁ), întpeпpinzъtopŭ, saŭ лsъtopŭ asspръшĭ de пsвлiче вenitspĭ (коntpaнкчiŭ).

'Εκ-ληρέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакŭ пe чineва кs msлteлe вspfipĭ a'шĭ пiepde кsmпъtsл, a пs шti, че съ zikъ.

"Εκλησις, εως (ἡ), sitape. (алцiĭ îndpeпt: ἔκληστις). [ἐκλανθάνω].

"Εκληψις, εως (ἡ), întpeпpindepe, лsape de чева asspръшĭ npin коntpaкtŭ (вezĭ ἐκλήπτωρ); (msзiк:) înпpot: de πρόληψις, (dsпe Bpienie) sкъdepe de sпŭ maĭ asкsцitŭ гласŭ întp' алtsл maĭ гpeŭ dsпe msзiкалŭ вiepsŭ. [вezĭ шi ἐκλημματισμὸς].

'Εκ-λιθολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, adsпŭ, шi sкоцŭ пietpe de sпdeва (npinч: din цapinъ, шi чл:).

'Εκ-λιθόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefакŭ чева în пiatpъ, împietpesкŭ, = 'Απολιθόω.

'Εκ-λικμάω -ῶ, вiit: -ήσω, вîntspînd pisipesкŭ; (fir:) пpъпъdesкŭ кs totsл.

Ἐκλιμία (ἡ), foapte mape ші nesъцioasъ foame. [ἔκλιμος].

Ἐκ-λιμνάζω, biit: -άσω, (pap) în локš de

Ἐκ-λιμνόω -ῶ, biit: -ώσω, префакš šnš лакš în валъ.

Ἔκλιμος (ὁ, ἡ), foapte flъmîndš, mоptš de foame.. [ἐκ, λιμός].

Ἐ-λιμπάνω, biit: -λείψω, = Ἐκλείπω.

Ἐκ-λιμώττω, biit: -ώξω, sîntš foapte flъmîndš, mopš de foame.

Ἐκ-λινάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, skaпš din mpeaжъ. [ἐκ, λίνον].

Ἐκ-λιπαίνω, biit: -ανῶ, fakš чева пpea rpasš, šnsšposš; (npin întind:) notpiveskš, netezeskš. «Ἐκλιπανεῖ τὸ πέλαγος». Епгр: ва потолі, saš senina (ка šntdeлетпšл) mapea.

Ἐκ-λιπαρέω -ῶ, biit: -ήσω, porš fepвinte ші кš stъpšinцъ; (npin întind:) înдšплекš (atparš milъ) кš stъpšitoapeле меле pšгъчišnі. [de šnde

Ἐκλιπάρησις, εως (ἡ), stъpšitoape pšгъчišne.

Ἐκλιπεῖν, пех: 2-леа. de inf: ал лšі ἐκλείπω.

Ἐκλιπής, έος (ὁ, ἡ), = Ἐλλιπής, лinsitš, nedesъвîpшitš; neîngpiжitš. [ἐκλείπω].

Ἐκ-λιχμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, =Ἐκλείχω (npinч: despe feapъ). (vezĭ ші ἐκλάπτω).

Ἐκλογὰς, άδος (ἡ), totaлšл алешілоp. [ші

Ἐκλογεῖον (τὸ), = (saš гpeш: în локš de) ἐκλόγιον. [ші

Ἐκ-λογέομαι -οῦμαι, (maĭ noš) în локš de ἀπολογέομαι, saš ἀπολογίζομαι. [ші

Ἐκλογεὺς, έως (ὁ), adšпъtopš, stpînгъtopš de daждiĭ, = Εἰσπράκτωρ. [din

Ἐκλογὴ (ἡ), алецере. 2) кълецере пе алеsš; stpînцере de daждiĭ, takse, ші чл: 3) (maĭ de mšлte opĭ în îm:) колекціе de челе maĭ алеse вšкъцĭ dintp' o пpoзaikъ skpinlšpъ, saš поетъ; (în цеп:) npeskšptape, mansaлš. [ἐκλέγω].

Ἐκλόγησις, εως (ἡ), = (saš гpeш: în локš de) ἐκλόγισις, observape, лšape de sokoteaлъ, чepчetape. [ἐκλογέομαι].

Ἐκ-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, iaš (saš aflš чева npin) sokoteaлъ, sokoteskš; (fir:) mъššpš чева вine кš mintea mea, mъ rîndeskš. «Ἐκλογισαμενος, ὅς τις ὢν πρὸς σύς τινας ἐπολέμει». Esx: «Διαφερόντως γὰρ καὶ τόδε ἔχομεν, ὥστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσωμεν ἐκλογίζεθαι». Тšч: 2) (кš цеп: npeп:) daš sokoteaлъ, îmĭ daš кšвînтšл. 3) eksпšiš, înшipš npin кšвinte. «Καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν παρανομίας ἐκλογιζόμενος». D: Ал:

Ἐκλόγιον, ші ἐκλογάριον, (τὸ), = [Ἐκλογὴ 3] колекціе de алеse вšкъцĭ din aštopĭ.

Ἐκλόγισις, εως (ἡ), ші

Ἐκλογισμὸς, (ὁ), skšmпъ sokoteaлъ; eksaktъ пpeцšipe, saš чepчetape; sšпšpepe, înшipape, postipe; (fir:) кінzšipe, rîndipe. [ші

Ἐκλογιστὴς, οῦ (ὁ), sokotitopš. (npin špm: 2), = Ἐκλογεὺς, stpînгъtopš de daждiĭ, takse, ші чл: [ші

Ἐκλογιστία (ἡ), lpeaвa (ші npin întind: пpoвinція de sšвt ispidikція) stpînгъtopšлšĭ de daждiĭ, ші чл: [ші

Ἐκλογιστικὸς, ἡ, ὸν, notpivitš (îndemînatikš) a sokoti, ші чл: a ле лšĭ [ἐκλογίζομαι].

Ἔκλογος (ὁ), = Ἀπόλογος, повеstipe noetikъ. [ші

Ἔκλογος (ὁ, ἡ). = Ἐκλεκτός. 2) = Ἄλογος, fъpъ кšвîntš, saš minte. [ἐκ, λόγος].

Ἐκλουτήριον, ші

Ἔκλουτρον (τὸ), ваіе. saš кadъ, ші чл: de îmšiat. [din

Ἐκ-λούω, biit: -λούσω, skaлdš npea вine.

Ἐκ-λοφίζω, biit: -ίσω, sъпînd skoцš, ші iaš пъmîntš (ші чл:) dintp' šпš deaлš, saš mъгšpъ. [ἐκ, λόφος].

Ἐκλοχευμα (τὸ), пpšпкš, fъtš. [din

Ἐκ-λοχεύω, biit: -εύσω, noet: naskš; (fir:) пpodšкš. skoцš. daš (afapъ). «Καὶ οἱ ἀπὸ στηθέων ὄπα λείριον ἐξελόχευσα». Opf: amš skos гласš.

Ἐκ-λοχίζω, biit: -ίσω, алегš пе чеĭ maĭ вšпĭ dintp' o tpšпъ de soлdaцĭ. 2) înпapцš în tpšпe (плotoane, ші чл:).

Ἐκ-λοχμόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (вtn:) mъ fakš totš (mъ šmплš de) кpîпгš; mъ selвъtічeskš.

Ἐκ-λυγίζω, biit: -ίσω, înкoвоiš npea mšлt. ‖ (miж:) fakš mšлte înfpînгътšpĭ; (nptn întind:) mъ afemeiezš. «Ἐκλελυγισμέναι ὀρχήσεις». Порf: danцšpĭ desfpînate.

Ἐκ-λυμαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, вatъmš, пpъпъdeskš de totš.

Ἐκ-λυπέω -ῶ, biit: -ήσω, mîхпeskš npea mšлt:

Ἔκλυρος, гpeш: în локš de ἔκλυτος.

Ἔκλυσις, εως (ἡ), [ἐκλύω] deslegape din чева; (npin întind:) скъпape. 2) слъвъпоціpe; molешipe; (fir:) лешinš. «Κοιλίας —». Інкp: šрdinape.

Ἐκ-λυσσάω (ττάω) -ῶ, вiit: -ήσω, tᴕpвezᴕ de totᴕ; saᴕ sîntᴕ копрinsᴕ de o гrozaвъ шi fᴕpioasъ tᴕpвᴕpape.

Ἐκλυτέον, nosit: ал лᴕĭ ἐκλύω.

Ἐκλυτήριον (τὸ), mіжлокᴕ de deslегаpe, saᴕ sкъпаpe din ръᴕ. [шi

Ἔκλυτος (ὁ, ἡ), [ἐκλύω] deslегаtᴕ din чева, despinsᴕ, skosᴕ din кᴕĭᴕ; (maĭ oвiч: fir:) молешitᴕ, obositᴕ; (прin ᴕpm:) neaktiвᴕ; (прin întind:) demopaлisatᴕ.

Ἐκ-λυτρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, skaпᴕ, mîntᴕieskᴕ пе чinева dintp' ᴕnᴕ ръᴕ. [de ᴕnde

Ἐκλύτρωσις, εως (ἡ), = Ἀπολύτρωσις, skъпаpe, mîntᴕipe din ръᴕ.

Ἐκλύτως, adв: кᴕ slъвiчiᴕne, молiчiᴕne, neaktibitate, шi чл: [din

Ἐκ-λύω, вiit: -λύσω, (кᴕ ɥen: saᴕ sinr: saᴕ шi кᴕ преп:) deslегᴕ чева de чева; (прin întind:) deskizᴕ; (шi fir:) skaпᴕ, sлоbozᴕ din чева. »Τῶν δὲ σ' ἐκλῦσαι πόνων». Esхл: «Ἐκλύουσι κοιλίαν». Dskpd: adᴕкᴕ înлesnipe stomaхᴕлᴕĭ. «Ἐκλύσων στόμα». Eᴕp: ка sъ 'шĭ deskizъ гᴕpa sъ вopвeaskъ. (шi mіж:) «Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι». Od: K: «Αὐτὸς τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι». Sof: 2) pisineskᴕ, toneskᴕ. «Ἐκλύων δέξει». Гал: «Ἡ μαλακότης τῆς πλίνθου ἐκλύει τὴν πληγήν». Апл d: (шi fir:) «Ἐκλύσας τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν». Dm: (шi mіж:) «Ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευάς». Плв: (шi пas:) «Ἄχρις ἂν ἐκλυθῇ τὸ δάνειον». Пл: пînъ se ва пefᴕi. 3) παραλύω, sлъвъноɥeskᴕ, молешeskᴕ; (neᴕt:) mъ sлъвъноɥeskᴕ, oboseskᴕ, лешinᴕ. «Τύπτειν, ἕως ἂν ἐκλύσωσιν». Apst: (шi пas:) «Οἱ Ἀφροδισιάζοντες ἐκλύονται». Apst: «Ἐκλελυμένος καὶ κεκμηκώς». Пл: «Ὑπὸ πνίγους ἐκλυόμεθα, καὶ λειποψυχοῦμεν». Tfp: (шi despe neinsᴕfл:) «Ἐκλυόμενος ὁ ῥοῦς». Плв: «Ἐκλελυμένην τε καὶ θηλυτέραν εἶναι τὴν ὀσμήν». Tfp: (шi fir:) «Παντάπασιν ἐκλελύσθαί μοι δοκεῖτε». Dm: «Τὴν διάνοιαν ἐξελέλυτο». D: Kas:

Ἐκ-λωβάω -ῶ, вiit: -ήσω, вatъmᴕ, вîntᴕiᴕ; невinsteskᴕ, окъpъskᴕ преа mᴕлt.

Ἐκ-λωπίζω, вiit: -ίσω, desвpакᴕ, desпoiᴕ; жᴕпoiᴕ. [ἀπὸ, λῶπος].

Ἐκ-λωτίζω, вiit: -ίσω, = Ἀπολωτίζω, desfлopeskᴕ, mъ вeшtежeskᴕ.

Ἐκμαγεῖον (τὸ), [ἐκμάσσω] op че лᴕкpᴕ soapвe în sine, saᴕ шtepɥe чева; (прin ᴕpm:) шtергарᴕ, вᴕpete, шi чл:. «Πλύσις ἐκμαγείων ῥυπαινομένων». Аплп: Istop: (шi fir: кᴕ ɥen:) «Ἐκμαγεῖον κακῶν». Xps: 2) чеаpъ (ɥinsᴕ, чеаpъ tape, шi чл:), пе каpe se întinъpeшte чева. «Κήρινον ἐκμαγεῖον, εἰς ὃ ἀποτυποῦσθαι ὅ,τι ἂν βουληθῶμεν». Плt: «Τὰν δ' ὕλαν ἐκμαγεῖον εἶμεν τᾶς τρίτας οὐσίας· δεξαμέναν γὰρ τὰ ὁμοιώματα ἐς ἑαυτὰν καὶ οἷον ἀναμαξαμέναν, шi чл:». Tim: Лoкр: 3) кiар întinъpitᴕpa semnᴕ, iкoanъ; (în ɥen:) întinъpitᴕpъ. «Ἀπομαξάμενοι τὰς βαλανάγρας, τὰ ἐκμαγεῖα διέπεμψαν αὐτῷ». Полiеп: «Κηρῷ ἐοικὼς ὁ νοῦς τα ἐκμαγεῖα δεξάμενον φυλάττει». Фiл. «Ἐκμαγεῖόν ἐστιν ὁ υἱὸς καὶ σφραγὶς τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας». Tлɥ: «Τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας ἐκμαγεῖον ἡ ἐπὶ γῆς». Kipл: Алекs: «Ἁλιεύς, τὸ πέτρης ἁλιπλῆγος ἐκμαγεῖον». Eпгр: 4) opiɥinaлᴕл, dᴕпе каpe se faче întinъpitᴕpa, печеtea, шi чл: «Τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῆς δυάδος γεννᾶσθαι ὥσπερ ἔκ τινος ἐκμαγείου». Apst:

Ἐκ-μαγεύω, вiit: -εύσω, fеpmeкᴕ (skoɥᴕ din minɥĭ кᴕ fеpmeче) de totᴕ.

Ἐκμαγῆναι, пas: пеx: 2-леа, de inf: ал лᴕĭ ἐκμάσσω.

Ἔκμαγμα (τὸ), = Ἐκμαγεῖον, еksemплаpᴕ, întinъpitᴕpъ asemъпаtъ, iкoanъ. 2) плъsmᴕitᴕpъ din op че fpъmîntъtᴕpъ; (med.) хапᴕ; saᴕ tᴕptiɥъ de чева пᴕsъ пе локᴕл кᴕ dᴕpepea. 3) вoшtinъ, saᴕ dpoжdie. (veзĭ шi κροκόμαγμα). [ἐκμάσσω].

Ἐκμάθησις, εως (ἡ), înвъɥъtᴕpъ desъвîpшitъ, вᴕнъ înɥeлeɥepe. [шi

Ἐκμαθητέον, nosit: ал лᴕĭ ἐκμανθάνω].

Ἐκ-μαίνω, вiit: -μανῶ, (пеx: ἐξέμηνα, шi пas: ἐξεμάνην, шi чл:) неввᴕneskᴕ пе чinева de totᴕ; (fir:) întъpîtᴕ, sелвътiчeskᴕ, înfᴕpiezᴕ.

Ἔκμακτος, ος saᴕ ἡ, ον saᴕ όν, fopmatᴕ прin întinъpipe. [шi

Ἔκμακτρον (τὸ), = Ἔκμαγμα, semnᴕ, ᴕpmъ. [ἐκμάσσω].

Ἐκμάλαξις, εως (ἡ), moiape. [din

Ἐκ-μαλάσσω (ττω), вiit: -άξω, moiᴕ чева кᴕ desъвîpшipe; (fir:) înвлînzeskᴕ, atpaгᴕ mᴕлъ, шi чл: (saᴕ = кᴕ..

Ἐκ-μαλθακόω -ῶ, вiit: -ώσω, молешeskᴕ, afemeiezᴕ.

Ἐκμανείς, пas: пеx: de партч:, шi

Ἐκμανῆναι, пas: пеx: de inf: ал лᴕĭ ἐκμαίνω.

Ἐκμανής, έος (ὁ, ἡ), кᴕ desъвîpшipe tᴕpiosᴕ; (кᴕ ак: преп:) невᴕneшte datᴕ кᴕ totᴕл ла чева. [ἐκμαίνω].

Ἐκ-μανθάνω, вiit: -μαθήσομαι, înвъɥᴕ чева кᴕ desъвîpшipe (кᴕ skᴕmпъtate); (прin ᴕpm:) înвъɥᴕ пе dinafapъ; mъ do-

mipeskǔ віne despre чева. 2) черчetezǔ кǔ amъpǔntǔл, ка sъ aflǔ. «Ἐπεὶ δὲ μικρὸν ἀνέπνευσε, τὴν αἰτίαν ἐξεμάνθανεν». Елd:

Ἐκμανῶς, adв: neвǔneште, кǔ fǔpie. [ἐκμανής].

Ἔκμαξις, εως (ἡ), шtepџepe; întinъpipe dene чева, шi чл: [ἐκμάσσω].

Ἐκ-μάομαι, npez: neîntp: (din каре este întpeв: nestp: ἐκμάσσατο) noet: кaǔtǔ; шi (npin întind:) aflǔ, гъseskǔ; (fir:) nъǔкoчeskǔ. (вezĭ шi εἰσμάσσω, шi ἐπιμαίομαι.

Ἐκ-μαραίνω, вiit: -ανῶ, вeштeжeskǔ (stingǔ) de totǔ.

Ἐκ-μαργόω -ῶ, вiit: -ώσω, înneвǔneskǔ.

Ἐκ-μαρτυρέω -ῶ, вiit: ήσω, nǔвлiкǔ, înкpedinџezǔ чева кǔ mъptǔpica mea. «Εἰς πολλοὺς ἐκμαρτυρῆσαι». Esx: 2) mъptǔpiseskǔ npintp' алtǔл, saǔ înskpis. saǔ 3) mъptǔpiseskǔ nǔ ка кǔnoskînd însǔшĭ лǔкpǔл, чi ка aвind aǔzit ne алtǔл mъptǔpisind despre dînsǔл. adiкъ mъptǔpiseskǔ în лoкǔл adeвъpatǔлǔĭ maptǔpǔ. [шi

Ἐκμαρτυρία (ἡ), mъptǔpie datъ de maptǔpǔ, saǔ de însǔшĭ nemiǔклочit, saǔ de алtǔл ка din mъptǔpisipea aчeлǔia. «Τῶν δὲ ἀδυνάτων καὶ ὑπερορίων ἐκμαρτυρίαν γεγραμμένην». Dm: [шi

Ἐκμαρτύριον (τὸ), (maĭ noǔ) însкpisǔ de ἐκμαρτυρία. (вezĭ ziч:). [ἐκ, μάρτυς].

Ἐκ-μασάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mesteкǔ вine, mesteкǔ, шi înгiџǔ.

Ἐκμάσσατο, noet: 3-a: neps: sinг: a nex: 1 iǔ aл лǔĭ ἐκμάομαι.

Ἐκ-μάσσω (ττω), вiit; -μάξω, шtepгǔ de чева, saǔ de totǔ. «Νίπτειν τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ». Skp: (шi кǔ aк: npeп:) «Ἐκμάττουσι τοὺς ἐμπροσθίους πόδας (αἱ μέλισσαι) εἰς τοὺς μέσους». Apst: (шi miж:) «Ἔκμαξαι, μὴ κλαῖε, τέκνον». Епгp: 2) sвîntǔ, stopкǔ, stpeкopǔ. «Σπόγγους βρέχων καὶ ἐκμάσσων». Іпкp: 3 înкiпǔieskǔ, fopmezǔ чева în op че feлǔ de fpъmîntǔtǔpъ; (npin ǔpm:) întinъpeskǔ. «Τοιαύτην εἶναι τὴν ἐντύπωσιν, οἷον, εἰ ἐκμάξειαν εἰς σκληρόν». Tfp: «Αὐτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τύπους». Плt: (шi nas:) «Ὅταν ἐξαλειφθῇ, καὶ μὴ οἷόν τε γένηται ἐκμαγῆναι». Плt: «Ὡς ἐκμάσσεσθαι δακτύλιον». Іпкp: atît de moaлe кoкa, în кît a se tinъpi neчete de ineлǔ întp' însa. (npin ǔpm: 4) iaǔ în sinemĭ (mъ fopmezǔ dǔnъ) кinǔл кǔĭва; (fir:) întinъpeskǔ în mintea mea, imitǔ eksakt. «Γενεὴν ἐκμάσσεται ἵππου». Nik: «Ἐκματτόμεθα τὸ τύπωμα, καὶ κατ' εἰκόνα τοῦ πρωτοτύπου γινόμεθα». Eǔst: «Ἐκμεμάχθαι τὴν (καθ' ὕπνους ὀφθεῖσαν) εἰκόνα, καὶ κατέχειν ἐναργῶς». Пл: «Ὁ δὲ παῖς ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο τὸν διδάσκαλον». Алчfp: «Τὸν Λυσιακὸν χαρακτῆρα ἐκμέμακται». D: Aл:

Ἐκ-μαστεύω, вiit: -εύσω, кaǔtǔ кǔ amъpǔntǔл (skotocheskǔ); черчetezǔ кǔ skǔmnъtate. (вezĭ шi ἐκμάομαι).

Ἐκ-μαστιγόω -ῶ, вiit: -ώσω, вiчiǔieskǔ, вatǔ tape кǔ вiчiǔл.

Ἐκ-ματέομαι, вiit: -μάσομαι, = Ἐκμάομαι.

Ἐκ-μεγαλύνω, вiit: -υνῶ, mъpeskǔ чева кǔ кoвîpшipe.

Ἐκ-μεθύσκω, вiit: -ύσω, înвъtǔ ne чineва npea mǔлt; (fir:) ǔmnлǔ чева, nînъ sъ dea ne din afapъ; (despre nлante) ǔdǔ neste mъsǔpъ, nînъ sъ nǔtpeziaskъ.

Ἐκμείλιξις, εως (ἡ), înвлînzipe. [din

Ἐκ-μειλίσσω, вiit: -ίξω, înвлînzeskǔ: îndǔлчeskǔ a cpta.

Ἐκ-μειόω -ῶ, вiit: -ώσω, mičeskǔ, înnǔџinezǔ.

Ἐκ-μείρομαι, npez: neîntp: (din каре este întpeв: nex: ἐξέμμορε) noet: iaǔ чева în naptea mea, mъ înnъptъшeskǔ.

Ἐκ-μελαίνω, вiit: -ανῶ, înnegpeskǔ de totǔ.

Ἐκμέλεια (ἡ), гpeшaлъ în meлodie, napafonie. [ἐκμελής]. 2) = Ἀμέλεια, neîngpiжipe. [ἐκ, μέλει].

Ἐκ-μελετάω -ῶ, вiit; -ήσω, meditǔ, mъ denpinzǔ (шi pap stpъm: denpinzǔ ne чineва) neîncetat; (npin ǔpm:) = Ἐκμανθάνω, mъ oвiчnǔieskǔ.

Ἐκμελής, έος (ὁ, ἡ), (mǔs:) чeл fъpъ viepsǔ, neapmoniosǔ; (npin întind:) nenлъкǔtǔ, fъpъ вǔnǔ гǔstǔ; (fir:) nenotpiвitǔ, nepeгǔлatǔ. [ἐκ, μέλος].

Ἐκ-μελίζω, вiit: -ίσω, taiǔ вpe ǔnǔ mъdǔлapǔ aл tpǔnǔлǔĭ, чiǔntezǔ.

Ἐκμελῶς, adв: fъpъ viepsǔ; (fir:) nenotpiвit, nepeгǔлat. [ἐκμελής].

Ἐκμεμαχώς, υῖα, ός, tpe: de кǔ: aл naptч: лǔĭ ἐκμάσσω.

Ἐκ-μεστόω -ῶ, вiit: -ώσω, ǔmnлǔ чева de totǔ (nînъ sǔs).

Ἐκ-μεταλλεύω, вiit: -εύσω, skoџǔ totǔ metaлǔл dintp'o minъ, saǔ o zлeieskǔ de metaлǔ. [din

Ἐκμέταλλος (ὁ, ἡ), (maĭ noǔ шi neapг:) skosǔ din minъ de metaлe, (Fpanџ:) fossile, = Ὀρυκτός. [ἐκ, μέταλλον].

Ἐκ-μετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъsǔpǔ (шi fir: sokoteskǔ) eksakt; (miж:) iaǔ mъsǔ-

ръ de чева; (прin întind:) трекȣ прin чева. «Τὴν Κορινθίαν ἄστροις ἐκμετρούμενος». Sof: (ші fir:) «Μακρὸν χρόνον ἐκμετρήσασα». Eid: «Τὸν βίον ἐξεμέτρησαν». Цец: (în перfр: în локȣ de ἀπέθανον) аȣ мȣрit. [de ȣnde

'Εκμέτρησις, εως (ἡ), ексактъ мъсȣрътоаре.

Ἔκμετρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μέτρως, чел fъръ (nесте) мъсȣръ, саȣ коnîршitоръ. [ἐκ, μέτρον].

'Εκ-μηκύνω, вiit: -υνῶ, лȣnцескȣ, întinzȣ.

'Εκμῆναι, nех: 1-iȣ, de inf:, ші

'Εκμήνας, nех: 1-iȣ, de nарtч: ал лȣї ἐκμαίνω.

Ἔκμηνος (ὁ, ἡ), de mase лȣnї. «Ἐντὸς ἐκμήνου (se înц: χρόνου)». Hлt: în mase лȣnї. [ἐξ, μήν].

'Εκ-μηνύω, вiit: -ύσω, înкȣnоштinцезȣ, вестескȣ чева de taїnъ.

'Εκ-μηρύομαι, вiit: -ύσομαι, deшirȣ, desfъшȣрȣ, întinzȣ; (fir:) нetрекȣ (оstaшї, ші чл:) прin вре о strîmtоаре, înкît съ меаргъ deшirîndȣ se кîte ȣнȣл ȣнȣл în рîndȣ, (Fраnц:) défiler. «Διὰ στενῆς θυρίδος παρὰ τὸ τεῖχος ἐκμηρυόμενος αὐτὸν καὶ παιδία καὶ γυναῖκα». Hл:

'Εκ-μηχανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, съвîршескȣ о клъdirъ кȣ meштешȣгȣ; (fir:) isвȣтескȣ а съвîрші чева прin вiклене ȣneлtirї.

'Εκ-μιαίνω, вiit: -ανῶ, nînгърескȣ, mînжескȣ; (mіж:) = 'Αποσπερματίζω.

'Εκ-μιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, imitȣ întокmaї. [de ȣnde

'Εκμίμησις, εως (ἡ), ексактъ imitаре.

'Εκ-μισέω -ῶ, вiit: -ήσω, ȣрѫскȣ fоарte мȣлt.

Ἔκμισθος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de (саȣ fъкȣtȣ fъръ) nлаtъ, = 'Απόμισθος. [ἐκ, μισθός]. [de ȣnde

'Εκμισθόω -ῶ, вiit: -ώσω, daȣ (ші mіж: iaȣ asȣnръшї) чева кȣ nлаtъ саȣ кiріе. «Θεωρητήρια κύκλῳ κατασκευάσαντες ἐξεμίσθουν». Hл: Ναῶν κατασκευὰς ἐξεμίσθωσε Δήμητρι, ші чл:». D: Ал: а dat sнре конstрȣire.. «Δελφῶν μὲν ἐξ ἀρχῆς 'Αμφικτύονες κτίσται ἐγένοντο..., χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐξεμισθώσαντο 'Αλκμαιωνίδαι τὸ ἔργον». Tmst: [de ȣnde

'Εκμίσθωμα (τὸ), nлаtъ, кiріе, ші чл: [ші

'Εκμίσθωσις, εως (ἡ), înкiріаре.

Ἔκμολεν, поеt: în локȣ de ἐξέμολεν, nех: 2-леа, ал лȣї 'Εκβλώσκω.

'Εκ-μολύνω, вiit: -υνῶ, = Καταμολύνω.

'Εκ-μόργνυμι, вiit: -μόρξω, = 'Εξομόργνυμι.

'Εκ-μορφόω -ῶ, вiit: -ώσω, fорmeзȣ чева кȣ desъвîршiре. «Τὶς τὴν ἄμορφον ἐξεμόρφωσε φύσιν». I: Eȣx:

'Εκ-μουσόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Εκδιδάσκω.

'Εκ-μοχθέω -ῶ, вiit: -ήσω, съвîршескȣ, (dобîndескȣ, саȣ denърtезȣ de ла sineшї) чева кȣ оstенелї; (прin ȣрm:) sȣfеръ раȣdȣ.

'Εκμοχλευτὸς, ἡ, ὸν, skоsȣ, stръмȣtаtȣ (саȣ de skоs ші stръмȣtаt) кȣ nîрgia din локȣл сȣȣ. [din

'Εκ-μοχλεύω, вiit: -εύσω, skоцȣ, stръмȣtȣ din локȣ кȣ nîрgia; (în цен:) skоцȣ din кȣїе; саȣ desпъдъчiнезȣ în sілъ; (хiрȣрц:) skоцȣ din înкеїетȣрї.

'Εκ-μυελίζω, вiit: -ίσω, skоцȣ мъдȣха din осȣ; (fir:) skоцȣ din minte (креierї, μυελὸς).

'Εκ-μυέω, вiit: -ήσω, iniцiезȣ, înвъцȣ не чiнева кȣ desъвîршiре; (ші nаs:).= 'Εκμανθάνω.

'Εκ-μυζέω -ῶ, вiit: -ήσω, sȣгînd tрагȣ, sорвȣ. «Αἱ βδέλλαι οὐ τὸ ἐκ βάθους ἀλλὰ τὸ ἐπιπολῆς ἐκμυζῶσιν (ἐκμύζουσιν) αἷμα». Antел: (ші fir:) «Φωράσας ὑπούλως τὸ κοινὸν ἐκμυζῶντα». Eȣst: [de ȣnde

'Εκμυζηθμὸς (ὁ), ші

'Εκμύζησις, εως (ἡ), sȣцере.

'Εκμύζω, вiit: -μύξω, (маї nоȣ) în локȣ de ἐκμυζάω. «Ὡς πάρδαλις ἐκμύζει ἔριφον». Test:

'Εκ-μυθόω -ῶ, вiit: -ώσω, întреȣвinцезȣ чева ка ȣnȣ sȣвiектȣ de fаȣлъ, fаȣлезȣ. «'Αλλ' Αἰσώπῳ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκμεμύθωται». Filstр:

'Εκ-μυκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, експрimȣ чева мȣцind.

'Εκ-μυκτηρίζω, вiit: -ίσω, ваtжокорескȣ de fацъ, саȣ fакȣ не чiнева кȣ totȣл de рîsȣ. [de ȣnde

'Εκμυκτηρισμὸς (ὁ), ваtжокоріре de fацъ.

'Εκ-μυσάττομαι, вiit: -ξομαι, мъ skîрвескȣ кȣ totȣл de чева.

'Εκ-μύσσω, вiit: -μύξω, = 'Απομύσσω.

'Εκ-μυστίζω, вiit: -ίσω, deшертȣ nахарȣл sорвind вinъ ла чеа маї din ȣрмъ nікътȣръ.

'Εκ-ναρκάω -ῶ, вiit: -ήσω, (neȣt:) аморцескȣ de totȣ; (fir:) овосескȣ.

'Εκ-ναρκόω -ῶ, вiit: -ώσω, (акt:) аморцескȣ, = 'Απoναρκόω. || (nаs:) = 'Εκναρκάω.

'Ἐκ-ναυσθλόω -ῶ, βiit: -ώσω, noet: în локȣ de ἐκναυλόω, дȣкȣ кȣ кipie пе mape, ші skoцȣ ла ȣskatȣ; (npin întind:) asвîpлȣ din mape ла цъpmȣ sfъpîmъtȣpĭ de ко-paвie ші алтеле.

'Ἐκ-ναυστολέω -ῶ, вiit: -ήσω, eksилȣ-lеskȣ кȣ flotъ.

'Ἐκ-νεάζω, вiit: -άσω, peîntinepeskȣ (sîpъm: ші nestpъm:). [de ȣnde

'Ἐκνεασμὸς (ὁ), peîntinepipe

'Ἐκ-νέμομαι, вiit: -νεμοῦμαι, пъskînd mъnînкȣ de totȣ. 2) noet: skoцȣ ла пъ-mȣнe; (în цеn:) skoцȣ «Οὐκ ἄφορρον ἐκνεμεῖ πόδα»; Esхл:

'Ἐκνενημένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: ал naptч: лȣi ἐκνέω (2.

'Ἐκ-νεοττεύω, вiit: -εύσω, skoцȣ пȣĭ.

'Ἐκ-νευρίζω, вiit: -ίσω, taiȣ певpеле; (npin ȣpm:) iaȣ пȣtepea (desnepвezȣ); (fir:) stinrȣ вoinцa, deskȣpaжezȣ; [de ȣnde

'Ἐκνεύρισις, εως (ἡ), desnepвape, moле-шipe, slъвipe, oвosipe.

'Ἐκ-νευρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἐκνευρίζω.

"Ἐκνευσις, εως (ἡ), плекаpe, aвatepe ла o napte (npinч: de капȣ sȣpe fepipe de ловitȣpъ). «Ὁδοῦ — ». Sхл: Apsif: aвa-tepe ла o napte din кале. [din

'Ἐκ-νεύω, вiit: -νεύσω, (кȣ ак:) îmĭ плекȣ капȣл ла o napte fepindȣ mъ de чева; (în цеn:) mъ daȣ ла o napte, mъ de-пъptezȣ; (npin întind:) mъ fepeskȣ. «Πάντα, ὅσα ἂν δύσκολα περὶ τὸ πρόσωπον, ὁ ἵπος ἐκνεύειν πέφυκεν ἄνω». Ksn: (ші fir:) «Οἱ δὲ, ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν». Sȣid: «Ἀμήχανον γὰρ ἅψασθαι τοῦ ἀγαθοῦ μὴ ἀποστάντα πρότερον παντελῶς, καὶ ἐκνεύσαντα τοῦ κακοῦ». Bas: 2) (кȣ ак: прen:) sîntȣ skosȣ (въzȣ) къ-tpe; (ші fir:) mъ аплекȣ, алȣпекȣ. «Πρὸς ἡδονὴν ἐκνενευκότα». Fiл: 3) = 'Ανανεύω: (npin întind.) tъrъdȣieskȣ, mъ лепъdȣ de.. «'Εξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω». Eȣp: (se конf: кȣ ἐκνέω, ші ἐκπνέω).

'Ἐκνέφελος [ἐκ, νεφέλη], ші

'Ἐκνεφίας, ου (ὁ), (npinч: ἄνεμος, вîntȣ, saȣ ὄμβρος, плоае) npoвenitȣ din pȣче-pe de nopȣ; (npin ȣpm:) iȣte ші pene-de. «Ἥλιος (ші npin întind: Πυρετός)—». Tfp: Гал: ȣmezosȣ, пîклosȣ, npzosȣ. [ἐκ, νέφος].

'Ἐκ-νεφόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι. mъ fakȣ (mъ npefakȣ în) nopȣ.

'Ἐκ-νέω, вiit: -νεύσω, esȣ afapъ (din a-пъ) în notȣ; (fir:) skanȣ din npimeжdie (вezĭ ші ἐκνεύω»). 2) гpъmъdeskȣ въpsînd чева afapъ. «Πλοῦτος κατὰ χύσιν ἄμμου ἐκνενημένος». Eȣst:

'Ἐκ-νεωτερίζω, вiit: -ίσω, fakȣ (каzȣ în) inoвaцiĭ.

'Ἐκ-νηπιόω -ῶ, вiit: -ώσω, neȣt: mъ копiлъpeskȣ, ad: mъ fakȣ neîncцелеntȣ. 2) (din npot:) esȣ din копiлъpie, mъ înцe-лепцеskȣ.

'Ἐκ-νηστεύω, вiit: -εύσω, nosteskȣ de totȣ, (adiкъ) nȣ mъnînкȣ de локȣ.

'Ἐκ-νήφω, вiit: -νήψω, = 'Ανανήφω, mъ tpesвeskȣ, mъ desвъtȣ; (npin întind: ші fir:) îmĭ вiȣ în fipe, mъ demtentȣ.

'Ἐκ-νήχομαι, вiit: -νήξομαι, esȣ (skanȣ) din апъ în notȣ.

"Ἐκνηψις, εως, (ἡ). = 'Ανάνηψις, tpesвi-pe, desвъtape; (npin întind:) demtentape; (fir:) mîntȣipe.

'Ἐκ-νικάω -ῶ, вiit: -ήσω, вipȣĭeskȣ кȣ desъвîpшipe; (npin întind:) npedomneskȣ: din de mȣлтъ вpeme oвiчnȣinцъ аjȣnrȣ ла... «Ἐπὶ τὸ μυθῶδες («Εἰς παροιμίαν») ἐξενίκησε». Tȣч: ші Sȣid: [de ȣnde

'Ἐκνίκημα (τὸ), pesȣлtatȣл (къштiгȣл, npemiȣл) вipȣinцеĭ, isnpaвa; (npin întind:) ковîpшipe, aвantaжȣ. [ші

'Ἐκνίκησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ вipȣ-inцъ: npedomnipe. 2) (лц:) doвadъ, (Fpanц:) éviction.

'Ἐκ-νίπτω, вiit: -νίψω, sпълȣ вine, кȣ-pъцȣ; (fir:) desвinoвъцeskȣ (sпълȣ de nipъ).

'Ἐκ-νιτρόω -ῶ, вiit: -ώσω, sпълȣ, кȣ-pъцȣ чева кȣ silitpъ (лешie, saȣ sъпȣнȣ).

"Ἐκνιψις, εως (ἡ), sпъларe, кȣpъцipe. [ἐκνίπτω].

'Ἐκ-νοέω -ῶ, вiit: -ήσω, = (saȣ rpeш: în локȣ de) ἐννοέω. (вezĭ ші ἐκφροντίζω). 2) smintеskȣ, skoцȣ din minte. [ші

"Ἐκνοια (ἡ), smintipe, eшipe din min-te. [ἔκνοος].

'Ἐκνομὴ (ἡ), пъшȣne. [ἐκνέμω].

'Ἐκνόμιος (ὁ, ἡ), noet: ="Ἐκνομος; (fir:) чел neste mъsȣpъ, ковîpшitopȣ; nenatȣ-palȣ, neoвiчnȣitȣ. [ἔκνομος]. [de ȣnde

'Ἐκνομίως (sȣпpл: ἐκνομιώτατα), adв: noet: (ком:) ='Ἐκνόμως, neste fipe, nes-te mъsȣpъ, кȣ ковîpшipe.

"Ἐκνομος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νόμως, ne-лецiȣitȣ: nedpentȣ; (npin întind:) skîp-вosȣ. [ἐκ, νόμος].

"Ἐκνοος -ους (ὁ, ἡ), smintitȣ; nesîmцi-topȣ. «Ἔκνοος εὐπαθής». Jкs: «Ἔκνοον πρόσταγμα». Imn: Eкл: [ἐκ, νόος].

Ἐκ-νοσέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš славš din воалъ.

Ἐκ-νοσηλεύω, вiit: -εύσω, каštš ве болнавš пînъ ла întpemapea лšї.

Ἐκ-νοσφίζομαι, вiit: -ίσομαι, поеt: (кš џеn:) îmї înssшeskš чева din чева; (în џen:) хръпeskš лšкpš stpeinš.

Ἐκ-νοτίζω, вiit: -ίσω, skoџš šmezeaлъ, saš nastšpї de šmezitate.

Ἔκνωθρος (ὁ, ἡ), foapte tpîndaвš, зъвавnikš, шi чл: (Dskpd:). [ἐκ, νωθρὸς].

Ἐκ-ξέω, вiit: -ξέσω. (неапров:) în локš de ἀποξέω. (Џеџ:)

Ἐκ-ξιφίζομαι, вiit: -ίσομαι, (maї пoš) skoџš кšџitš (saвie) din teaкъ. [de šnde

Ἐκξιφισμὸς (ὁ), skoatepe de кšџitš, шi чл: din teaкъ.

Ἐκ-ξυλόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (воtn:) mъ fakš лemnš, saš mъ înлemneskš; (fir:) mъ înвîptoшeзš.

Ἐκόμιξα, поеt: în локš de ἐκόμισα, пex: ал лšї κομίζω.

Ἑκοντῆ, ἑκοντηδὸν, шi ἑκοντὴν, adв: în локš de ἑκοντί.

Ἑκοντὴς, οῦ (ὁ), (неапр:) în локš de ἑκὼν, = Ἐθελοντὴς, de воеа sa. [шi

Ἑκοντὶ, adв: de вšnъ вое. [шi

Ἑκόντως, adв: (maї пoš) în локš de ἑκοντὶ. [ἑκών].

Ἐκόπην, пas: пex: 2-леа ал лšї κόπτω.

Ἐκόσμηθεν, Еол: поеt: în локš de ἐκοσμήθησαν, пas: пex: ал лšї κοσμέω.

Ἑκουσιάζομαι, вiit: άσομαι, fakš de вšпъ вое, de sinemš; (în џеn:) amš воinџъ. [de šnde

Ἑκουσιασμὸς (ὁ), fantъ (пpinosš) de вšпъ вое. [шi

Ἑκουσιαστὶ, adв: = Ἑκουσίως, de вšпъ вое.

Ἑκούσιος [ἑκοῦσα], α saš ος, ον, каpe se faче, saš faче чева de вšпъ воеа sa. «Τὸ ἑκούσιον». Fiл: воеа чеа слоšодъ шi de sine (а омšлšї). «Παρὰ τὸ ἑκούσιον». Лкs: fъръ воеа шi пърерea sa. (шi) «Καθ' ἑκούσιον». saš «Καθ' ἑκουσίαν». saš «Ἐξ ἑκουσίας». (se înџ: γνώμης, (saš, ел:) «Ἑκουσίᾳ». adв: în локš de ἑκουσίως. [de šnde

Ἑκουσιότης (ἡ), чea de sine шi nesiлitъ воinџъ, saš пъpepe. [шi

Ἑκουσίως, adв: de вšna sa вое.

Ἐκ-παγλέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, = Ἐκπλήττομαι, mъ sпepiš, mъ mipš. [din

Ἔκπαγλος (ὁ, ἡ), [ἐκπλήσσω] sпъїmîntъtopš, гpozaвš. «Ἀνήρ —». Ilind: «Πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν». Iл: Ω: «Ὅπλοις ἐκπαγλοτάτοις κεκοσμημένος». Ksn: «Χειμὼν —». Od: Ξ: «Ἔπος ἔκπαγλον καὶ ἀεικές». Od: P: ‖ (nešt:) ἔκπαγλον, шi (îm:) ἔκπαγλα, adв: = кš...

Ἐκπάγλως, adв: гpozaв, de minšne; пpea mšлt, кš ковîpшipe; maї кš deoseвipe; кš sšpšpipe; de tolš, saš кš lotšл, în totaлš.

Ἐκ-παθαίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, mъ înпъtimeskš de чева пpea mšлt, mъ fakš пpea simџitopš despe чева. [шi

Ἐκπάθεια (ἡ), tape înпъtimipe, saš konsimџipe de чева. [din

Ἐκπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din mšлtъ înпъtimipe eшitš din sine, întšsiastš. 2) (пap) пešъtъmatš, fepitš de патimъ. [ἐκ, πάθος]. [de šnde

Ἐκπαθῶς, adв: = Περιπαθῶς, кš mšлtъ înпъtimipe, saš siлinџъ.

Ἐκπαίδευμα (τὸ), oвieкtš de edšкaџie (елевš); (пpin întind:) пъsкštš кpeskštš. [din

Ἐκ-παιδεύω, вiit: -εύσω, = Ἐκδιδάσκω, daš edšкaџie ка пedaгoгš.

Ἐκπαιδόθεν, чit: ἐκ παιδιόθεν.

Ἐκ-παίζω, вiit: -παίξω, = (saš гpeш: în локš de) ἐμπαίζω.

Ἐκ-παιφάσσω, (fъръ вiit:) поеt: пъвълeskš afapъ fšpiosš.

Ἐκ-παίω, вiit: -παίσω, = Ἐκκρούω; (nestp: saš ел:) = Ἐκπίπτω. (veзї шi διεκπαίω).

Ἔκπαλαι, adв: de de mšлtš.

Ἐκ-παλαίω, вiit: -αίσω, mъ лšпtš aвъtînds mъ din pегšлеле палеstiчeї (лšпtъtopii). (se konf: кš, шi поаte se шi ia în локš de ἐκπαλέω).

Ἐκ-παλάσσω, вiit: -άσω, поеt: în локš de ἐκπλάσσω, îpъmîntš вine.

Ἐκ-παλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (xipšpџ:) ešš din înкeїеtšpъ. [din

Ἐκπαλὴς [ἐκπάλλω], έος (ὁ, ἡ), skošš din înкeїеtšpъ.

Ἐκπάλησις, εως (ἡ), skoatepe, saš eшipe din înкeїеtšpъ. [ἐκπαλέω].

Ἔκπαλθ', поеt: (în апок:) în локš de ἐξεπάλετο, miж: (în локš de пas:) пex: 2-леа, ал лšї...

Ἐκ-πάλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, mъ apšпкš, sšpš de šndeвa. [de šnde

Ἔκπαλος (ὁ, ἡ), = Ἐκπαλής.

Ἐκ-παππόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, (воt:) skoџš, fakš sъmînџъ. (se ziче despe плантеле, каpe faк вътвъкoasъ шi пšfoasъ sъmînџъ,

'Εκ-παρθενεύω, biit: -εύσω, = Διαπαρθενεύω.

'Εκ-πασσαλεύω, biit: -εύσω, skoцŭ кьiŭ saŭ пъръчеапŭ, бътîndъ'л кв алтъл; (în цеп:) skoцŭ din кьiе.

'Εκ-παταγέω -ῶ, biit: -ήσω, sперіŭ кв маре sromotŭ, asърzeskŭ. (везî ші...

'Εκ-πατάσσω, biit: -άξω, = 'Εκκρούω: (fir:) sпъïmîntezŭ; (de ъnde), «'Εκπεπαταγμένος». Od; Σ: ълъitŭ, ъimitŭ.

'Εκ-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, esŭ din калеа чеа обічпъitъ (вътътъ); (fir:) esŭ, мъ tparŭ din лъме. [de ъnde

'Εκπάτιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίως, поеt: авътътŭ din кале; (fir:) чиъdatŭ, пеобічпъitŭ; (прin întind:) monstръosŭ; ковîршitорŭ.

Ἔκπαυμα (τὸ), odіхпъ, ліпiште. [din

'Εκ-παύω, biit: -παύσω, înчеtezŭ чева кв desъвîршіре (Тъч: Е, 75); (прin întind:) потолеskŭ, ліпiшteskŭ.

'Εκ-παφλάζω, biit: -άσω, ферьŭ în клокоtе, ші daŭ пе din afapъ. «Διὰ τὶ τὸ ὕδωρ ζέον οὐκ ἐκπαφλάζει»; Apst: (пробл: 9) [de ъnde

'Εκπαφλασμὸς (ὁ), клокоtіре, шіресъврsаре (de ъnŭ ліквidŭ ферьînd).

'Εκ-παχύνω, biit: -υνῶ, мъ îngpaшŭ, saŭ мъ îngpoшŭ преа мълт.

'Εκ-πείθω, biit: -πείσω, îndъплеkŭ de totŭ.

Ἔκπεινος (ὁ, ἡ), = Ἔκλιμος, foapte flъmîndŭ, saŭ înfometatŭ. [ἐκ, πεῖνα].

'Εκ-πειράζω, biit: -άσω, ші

'Εκ-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι,='Αποπειράομαι, черkŭ; întpeвŭ, ка sъ afлъ, isпiteskŭ. «Καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι, παῖς ὢν ἐφοίτας ἔς τινος διδασκάλου»; Apstf:

'Εκ-πεκτέω -ῶ, biit: -ήσω, пiептъпŭ, skapmъпŭ віпе; (прin întind:) smългŭ.

'Εκ-πελεκάω -ῶ, biit: -ήσω, чіоплеskŭ, taiŭ din чева кв toпоpъл. [de ъnde

'Εκπελέκημα (τὸ), чіоплітъръ, saŭ ѕъpчеа tъiatъ кв toпоpъл din чева.

'Εκ-πέλει (fъpъ biit:), поеt: în локŭ de ἔξεστιν, este міжлокŭ, кв пътіпцъ.

'Εκπεμπτέος, α, ον, nosit: ал лъї

'Εκ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцŭ, skoцŭ afapъ; tpimiцŭ în solie (oшtinцъ, saŭ колопіе, шічл:); порпеskŭ, daŭ afapъ. «Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας». Esхл: 2) ='Αποπέμπομαι, daŭ dpъмъл, гопеskŭ. «'Εμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός». Apstf: 3) daŭ de шtіре кьїва а еші afapъ, (між:). «Τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶν δε δωμάτων». Sof: (везî ші μεταπέμπομαι). [de ъnde

Ἔκπεμψις, εως (ἡ), tpimitере afapъ (în solie ші чл:); порпіре, eksпеdiapе (de flotъ, ші чл:); ші (în tлц:) = 'Εκπόρευσις, пърчеdepe.

'Εκ-πεπαίνω, biit: -ανῶ, (despre поаме) кокŭ кв desъвîpшіре.

'Εκπέποται, 3: sinr: пеps: de pas: tpe: de кв: ал лъї ἐκπίνω.

'Εκπεπότημαι, tpe: de кв: ал лъї ἐκποτάομαι.

'Εκπέπραται, 3-а: sinr: пеps: de pas: tpe: de кв: ал хоt: лъї ἐκπιπράσκω.

'Εκπέπταμαι, pas: tpe: de кв: ал лъї ἐκπετάννυμι. [de ъnde

'Εκπεπταμένως, adв: (de partч:), ='Αναπεπταμένως.

'Εκ-πέπτω, biit: -πέψω, = 'Εκπέσσω.

'Εκπέπωκα, tpe: de кв: ал лъї ἐκπίνω.

'Εκ-περαίνω, biit: -ανῶ, adъkŭ чева ла îndeплinіре, съвîршеskŭ de totŭ. «Βίοτον ἐκπεραίνει». Еър: «Ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται». Еър:

'Εκ-περαιόω -ῶ, biit: -ώσω, tpeкŭ пе чіпева dinколо.

'Εκπέραμα (τὸ), tpечере, eшіре afapъ прintр' ъпŭ локŭ. [din

'Εκ-περάω -ῶ, biit: -άσω, tpeкŭ (stpъm: ші пеstp: saŭ ел:), skoцŭ, esŭ afapъ tpeкînd прin чева. «Τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρασεν». Od: Х; «Χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν». Еър: (ші fir:) «'Ογδώκοντ' ἐξεπέρησ' ἔτεα». Епгр:

'Εκ-περδικίζω, biit: -ίσω, = Διεκπερδικίζω.

'Εκ-πέρδω, biit: -παρδήσω, -ομαι, = 'Αποπέρδω.

'Εκ-πέρθω, biit: -πέρσω, поеt: în локŭ de ἐκπορθέω.

'Εκ-περι-άγω, biit: -άξω, (пехоt: ἐκπεριήγαγον, ші чл:) skoцŭ ъпŭ лъкръ de ъnde ера, ші 'л întоpкŭ întp' алтъ parte. «'Εκπεριαγαγοῦσαι τοὺς ἀγκῶνας, ὥσπερ αἰχμαλώτων». Iamвлх:

'Εκ-περί-ειμι, biit: -ειμι, ші...

'Εκ-περι-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι (пех: ἐκπεριῆλθον, ші чл:) околеskŭ пе din afapъ, esŭ înaintea кьїва (tъindъ'ї dpъмъл); saŭ мъ апропіŭ de чева fъкînd ъпŭ околŭ пе din afapъ.

'Εκπερίιξις [ἐκπεριικνέομαι], εως (ἡ), околіре afapъ din dpъмŭ, (ші fir:) afapъ din sъвіеktŭ.

'Εκ-περι-ίσταμαι, biit: -περιστήσομαι, (пех:

ἐκπεριέστην, ші чл:) околеskš чева; mъ fepeskš; mъ denъptezš.

'Εκ-περι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: ἐκπεριέλαβον, ші чл:) копрinzš чева пе din afapъ, околеskš din toate пърціле. «Ὁ ἀὴρ τὸν περίγειον ἐμπεριείληφε τόπον». Грг:

'Εκ-περι-νοστέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εκ-περι-οδεύω, biit: -εύσω, fakš (daš) околš пе din afapъ, saš de ла о marціne nînъ ла alta; (fir:) черчetezš чева de denapte.

'Εκ-περι-πλέω, biit: -πλεύσω, -ομαι, околеskš чева плštind de ла о marціne nînъ ла alta.

'Εκπεριπόλησις, εως (ἡ), [ἐκπεριπολέω] înкопжšраре, околіре пе din afapъ de чева.

'Εκ-περι-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, ='Εκπεριοδεύω.

'Εκπερισπασμὸς (ὁ), [ἐκπερισπάομαι] о întreitъ înвîrtipe a ошtipiĭ. (vezĭ ші περισπασμός).

'Εκ-περι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алергš înпрежšр пе din afapъ.

'Εκ-περονάω -ῶ, biit: -ήσω, skoцš чева кš pironš (fpirape, ші чл:). (vezĭ ші ἐκκεντέω 2).

Ἔκπεσε, поet: în локš de ἐξέπεσε, nex: ал лšĭ ἐκπίπτω.

'Εκ-πέσσω (ττω), biit: -πέψω (din πέπτω), (despre плante) ='Εκπεπαίνω; (despре пъsšpĭ) = 'Εκλέπω; (med:) = 'Εκπέπτω, mistšieskš кš desъвîршіре.

'Εκ-πετάζω, biit: -άσω, (skp:) în локš de ἐκπετάννυμι.

'Εκπέταλος (ὁ, ἡ), întinsš ка о foae. [ἐκ, πέταλον].

'Εκ-πέταμαι, biit: -πτήσομαι, (nex: ἐξέπτην, ші чл:) sворš de šndeва. «'Εφραὶμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη». Skp: (vezĭ ші ἐκποτάομαι).

'Εκ-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzš, desfakš de totš. «Ἔρριπται δ' ὁ βόλος, τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται». Xps: «'Εκπέτασον πτέρυγας». Епгр: «Στέφος ἐξεπέτασσε». Біон: a desfъкšt.

'Εκπετάομαι -ῶμαι, biit: -πετασθήσομαι, = 'Εκπέταμαι.

'Εκπέτασις, εως (ἡ), întindepe, desfачере. «Πτερύγων —». Ešst: [ші

'Εκπέτασμα (τὸ), ор че este întinsš, (ші fir:) експлікatš, desлšшіtš; (цеогр:) manemondš, saš глобšл întinsš în хартъ. [ἐκπετάννυμι].

'Εκ-πετάω -ῶ, biit: -άσω, iaš în sвšpetš, гонеskš о пasъре. «Τί δῆτα.. τοὺς πέρδικας ἐξεπέτασας»; Тfлк: [de šnde

'Εκπετήσιμος (ὁ, ἡ), пštinчosš, rata de sвšpat. «Νεοσσὸς — ». Apstf: (ші fir:) «Κόραι πρὸς ἄνδρας —». Apstf: fete de mъritat

'Εκ-πέτομαι, biit- -πτήσομαι, = 'Εκπέταμαι.

'Εκπέτωντι, Dop: în локš de ἐκπέσωσι, 3-a: îm: peps: de nex: ал sšп: лšĭ ἐκπίπτω.

'Εκ-πεύθομαι, поet: în локš de ἐκπυνθάνομαι.

'Εκπέφευγα, tpe: de кš: ал лšĭ ἐκφεύγω.

'Εκπεφυυῖαι, поet: în локš de ἐκπεφυκυῖαι, nom: îm: fem: ал tpe: de кš: ал партч: лšĭ ἐκφύω.

Ἔκπεψις [ἐκπέσσω], εως (ἡ), коачере (mistšіре, ші чл:) desъвîршitъ.

'Εκ-πήγνυμι, biit: -πήξω, înкerš, (ші mіж:) amорцеskš кš desъвîршіре.

'Εκ-πηδάω (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, ші -ήσομαι, sърš (mъ penezš, пъвъleskš) afapъ de šndeва; (npin întind:) fšгš, skanš. «'Εκπηδᾶν εἰς τὴν θάλασσαν». Ep: «'Εκπηδήσαντες ἐς τὸ δεῖγμα». Ksn: «Ὡς δὲ εἶδεν ἔλαφον ἐκπηδήσασαν». Ksn: «Πέτραν, ὅθεν δροσώδης ἐκπηδᾷ νοτίς». Ešp: [de šnde

'Εκπήδημα (τὸ), sъritšpъ afapъ. «Ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος». Esхл: [ші

'Εκπήδησις, εως (ἡ), sъріре, penezіре afapъ.

'Εκπηκτικὸς, ἡ, ὸν, пštinчosš (кš însšшіme de) a înкега, a înгеца, a amорці, ші чл: [ἐκπήγνυμι].

'Εκ-πηνίζω, ші (mіж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, denъnš topsš dene remš пе (saš fakš) цеавъ; (mіж: fir:) desnoiš пе чinева de авере. «Αὐτοῦ τήμερον ἐκπηνιεῖται ταῦτα».. Apstf;

Ἔκπηξις, εως (ἡ), înкегаре, înгецаре; înвîрtoшіре desъвîршitъ. [ἐκπήγνυμι].

'Εκ-πηρόω -ῶ, biit: -ώσω, skiлоцеskš, чšnteskš пе чinева de totš. «'Εκπεπηρωμένων (поate ἐκ πεπηρωμένων) ἀνθρώπων ὑγιέα τίκτεται». Іпкр:

Ἔκπηχυς (поate ἔξπηχυς), εος (ὁ, ἡ),= 'Εξάπηχυς.

'Εκ-πιάζω, ἐκπίασμα, ші чл: în локš de ἐκπιέζω, ші чл:

'Εκ-πιδύω, ші (mіж:) -ύομαι, biit: -ύσω, -ομαι, isворъškš din чева.

'Εκ-πιέζω, biit: -έσω, ='Εκθλίβω, stpiвind storкš; zдeieskš; (fir:) stpimtopezš,

siлѕieskѫ foapte mѕлt. «Ξύλα ἐκπεπιεσμένα (грeш: în лoкѫ de ἐκπεπρισμένα)». Apstf: [de ѕnde

'Εκπίεσις, εως (ἡ), stoapчepe npin stpiвipe; (fir:) mape stpimtopape, siлѕipe. [шi

'Εκπίεσμα (τὸ), zeamъ eшitъ, saѫ вoшtinъ, dpoжdie pъmasъ din stoapчepe. 2) (xipѕpџ:) înnpot: de (saѫ грeш: în лoкѫ de) ἐμπίεσμα. [шi

'Εκπιεσμὸς (ὁ), ='Εκπίεσις. [шi

'Εκπιεστήριον (τὸ), (se înџ: ὄργανον) teaskѫ de stops. [шi

'Εκπιεστὸς, ἡ, ὸν, stopsѫ, saѫ de stops npin stpiвipe.

"Εκπιθι, 2: sinг: neps: a nex: 2 de nopѕnч: aл лѕĭ ἐκπίνω,

'Εκ-πικράζομαι, вiit: -άσομαι, шi

'Εκ-πικραίνομαι, вiit; -ανοῦμαι, mъ amъpъskѫ, (шi fiг:) mъ mîxneskѫ npea mѕлt. [din

"Εκπικρος (ὁ, ἡ), npea amapѫ. [ἐκ, πικρός].

'Εκ-πικρόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, ='Εκπικραίνομαι. [de ѕnde

'Εκπίκρωσις, εως (ἡ), mѕлtъ amъpîpe.

'Εκ-πίμπλημι, вiit: -πλήσω, ѕmплѕ чeвa de totѫ (nînъ sѕs), satѕpѫ вine; (fiг:) sъвîpшeskѫ, saѫ îndeпліneskѫ. «Τὴν φιλονεικίαν —». Tѕч:

'Εκ-πίμπρημι, вiit: -πρήσω, apzѫ de totѫ, nîpжoлeskѫ.

'Εκ-πίνω, вiit: πίομαι, шi πιοῦμαι, (nex: ἐξέπιον, tpe: de кѕ: ἐκπέπωκα) вeaѫ чeвa întpeгѫ, sopвѫ de totѫ. (вezĭ шi ...

'Εκ-πιπίζω, вiit: -ίσω, sѕгѫ (npinч: шi fiг:).

'Εκ-πιπράσκω, вiit: -περάσω, вînzѫ afapъ (în stpeinъtate). 2) кѕmnъpѫ în totaлѫ, къ sъ peвînzѫ.

'Εκ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, kazѫ de ѕndeвa. «Τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός». Iл: O. «Ἔκπεσε δίφρου». Iл: N. «Θαλερὸν δὲ ἔκπεσε δάκρυ». Od: П. «Τὰ πτερὰ ἀποτμηθέντα ἐκπίπτει». 2) esѫ (npinч: în siлъ) de ѕndeвa; (de ѕnde despe mape) kazѫ, mъ asвîpлѫ afapъ пe ѕskatѫ; (despe плante) mъ despъdъчinezѫ; (xipѕpџ:) esѫ din înкcietѕpъ. «'Εκπεσόντες ἐξ οἰκίας ξίφη ἔχοντες». Ksn: «'Εκπεσεῖν φωνὴν ἐξ ἄλσους». Пл: «Λιβύης ἀλιμένοις ἐκπεσόντα πρός πέτραις». Eѕp: «Δένδρον ἐκπεσὸν ὑπὸ χειμῶνος». Tfp: «Τοῖσι εὖ ἔχουσι τὸ γυῖον καὶ μεσαρκωμένοισι ἐκπίπτει τε ἧσσον, ἐμπίπτει σε χαλεπώτερον». Ihкp: (de ѕnde 3) (fiг:) îmĭ esѫ din xotape (din sѕвiektѫ шi чл:), îmĭ niepzѫ шipѕл вopвipiĭ; kazѫ, aлѕnekѫ în лatѕpĭ. «'Εκπίπτει τοῦ καθήκοντος». Плв: «Ἵνα μὴ συμβῇ τῆς προθέσεως ἐκπεσεῖν τὴν γραφὴν». Stp: «'Εκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις». Dm: (шi aвsoл:) «Εἴ πη ἐξέπιπτε, (λέγων) καθίστατο». D: Kas: 4) mъ daѫ afapъ, mъ înnpъшtiѫ în пѕвлiкѫ. «Καὶ αὐτοῖς ἐκπίπτει χρησμός». Eл: «Ταύτης τῆς ἀποκρίσεως ἐκπεσούσης». Плв: «Ἐξ οὗ καὶ τὴν παροιμίαν ἐκπεσεῖν φασί». Stp: «Εὐλαβοῦ, μή ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους». Плt: (шi aвsл:) «Οὐκ ἔστι τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν». Плt: «'Επεὶ δὲ ἐξέπεσον αἱ ψῆφοι». Ksn: s' aѫ nѕmъpat (въpsate din вasѫ), шi s' a кѕnoskѕt pesѕлtatѕл лop. 5) fѕгѫ гoninдѕ mъ din ѕpmъ. «'Εξέπεσε τῆς ἀγορᾶς δρόμῳ». Пл: «'Εξέπεσον ἐκ τοῦ σταυρώματος». Ksn: «'Εκπίπτουσι κατὰ τὰς πύλας». Ksn: «Νικῶσι τοὺς ἐκπίπτοντας οἱ εἰσωθούμενοι». Ksn: 6) mъ eкsiлezѫ. «Οἰδίπουν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐκπεσόντας». Dm: «Οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες». Tѕч: (шi кѕ npeп:) «'Εκπεσόντες ὑπὸ τοῦ πλήθους». Tѕч: 7) (кѕ aк: npeп:) fѕџind aжѕnгѫ ѕndeвa. «Οἱ μὲν ξυνελήφθησαν, οἱ δὲ ἐξέπεσον Ἀθήναζε». Ksn: Ἅμα δὲ τῷ πρῶτον εἰς τὰς εὐρυχωρίας ἐκπεσεῖν». Плв: (шi fiг:) «Ἡ στάσις εἰς φιλίαν ἐξεπεπτώκει». Tѕч; «Ἡμῖν δὲ εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει τὸ πρᾶγμα». Лѕч: 8) (în џen:) mъ лinseskѫ de (niepzѫ) чeвa. «'Εκπεσεῖν τῆς ἀρχῆς». Esxл: «'Εκπεπτωκὼς ἐκ τῶν ἐόντων». Ep: «Ὁ μὲν τοῦ κτήματος, ὁ δὲ τοῦ καταβληθέντος τιμήματος ἐκπεσεῖται». Лџ: (шi fiг:) «'Απὸ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν». Tѕч: «'Εκπεσεῖν φιλοσοφίας». Плt: «Ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκιναὶ ἔπεσον φρένες». Aплn: (шi aвsл:) «Σκεῦος ἐκπεπτωκὸς». Tѕч: къzѕtѫ, nikatѫ, nepdѕtѫ. 9) îmĭ niepzѫ npeџѕл, skazѫ; (despe dpame) nѕ isвѕteskѫ; (în џen:) nѕ nemepeskѫ. «Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει». шi «Οὐκ ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Skp: «Τὴν πόλιν εἰς ταὐτὸ καταστῆσαι, ἐξ ὧν περ ἐκπέπτωκεν». Iskp: «Τὸ ὅμοιον... ἐκπίπτειν ποιεῖ τὰς τραγῳδίας». Apst: (шi despe aktopĭ) «'Εξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον». Dm:

'Εκ-πιτνέω -ῶ, saѫ ἐκπίτνω, noet: în лoкѫ de ἐκπίπτω.

'Εκ-πιτύζω (kape de aлџĭ se îndpent: ἐκπυτίζω), вiit: -ύσω, ='Εκπτύω.

'Εκπλαγῆναι, nas: nex: 2: de inf: aл лѕĭ ἐκπλήσσω. [de ѕnde

'Εκπλαγὴς, έος (ὁ, ἡ), sпъimîntatѫ, ѕĭmitѫ. 2) (akt:) ='Εκπληκτικός. «'Εκπλα-

*

γοῦς φωτοφανείας ἔτυχον» Imn: Eклes: (se konf: кв ἔκπαγλος). [de вnde

'Εκπλαγῶς, în локǒ de ἐκπάγλως.

'Εκ-πλανάω -ῶ, biit: -ήσω, рътъчеskǒ, amъцeskǒ, skoцǒ din mînцǐ.

'Εκ-πλάσσω(ττω), biit: -πλάσσω, плъsmвieskǒ, fopmezǒ чeвa din (saǒ în imitape de) чeвa.

'Εκ-πλατύνω, biit: -υνῶ, (пas: tpe: de кв: ἐκπεπλάτυσμαι, ши чл:) întinzǒ în латǒ.

'Εκ-πλεθρίζω, biit: -ίσω, пetpeкǒ aлeprînd пentpв depрindepea tpвпвлвǐ pepetat (пe fie кape datъ însъ înпвцinînd) distanцa вnвǐ пoronǒ (saǒ stadiǒ, op aлtъ mъsвpъ de пъmîntǒ de o sвtъ de пiчoape).

῞Εκπλεθρος (ὁ, ἡ), ═ (dap maǐ кopeкtǒ de kît) Ἑξάπλεθρος.

῎Εκπλειος (ὁ, ἡ), пoet: în локǒ de ἔκπλεως.

'Εκ-πλέκω, biit: πλέξω, înплetind sъвîpшesǒ чeвa; (fir: ши în цen:) isпpъвeskǒ чeвa. «Διὰ τῶν χειρῶν ἐκπλέκειν τὸν βίον». Bas: a'шǐ къпъtвi tpeввinчoaseлe вieцiǐ. 2) (înпpot: de ἐμπλέκω, adiкъ) despлeteskǒ; (пpin întind) deskвpкǒ; (fir:) skaпǒ.

'Εκ-πλεονάζω, biit: -άσω, sîntǒ foapte înвiлшвgratǒ (amǒ пpisosǒ) de чeвa.

῎Εκπλεος, α, ον, ═ ῎Εκπλεως

῞Εκπλευρος (ὁ, ἡ), ═ (dap maǐ кopeк: de kît) Ἑξάπλευρος.

'Εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, esǒ din пoptǒ. eksплвteskǒ; (fir:) «'Εκπλεῦσαι τοῦ νοῦ (τῶν φρενῶν». Ep: a'шǐ eши din minцǐ. (вezǐ ши ἐξορμάω).

῎Επλεως. ω (ὁ, ἡ), [ἐκ, πλέως] плinǒ кв desъвpшipe (пînъ sвs, în kît dъ пe din afapъ); пpin întind) întpeгǒ; înвiлшвgratǒ. [de вnde

'Εκπλέως, adв: пpea пe deплinǒ, foapte înвiлшвgrat, saǒ desъвîpшit.

'Εκπλήγδην, adв: пoet: în локǒ de ἐκπληκτικῶς.

῎Εκπληγεν, пoet: în локǒ de ἐξεπλάγησαν, пas: пex: 2: aл лвǐ ἐκπλήσσω. [de вnde

῎Εκπληγμα (τὸ), op чe adвче spaǐmъ, speriitoape. [din

'Εκ-πλήγνυμι, biit: -πλήξω, ═ 'Εκπλήσσω. [de вnde

'Εκπληκτικὸς, ἡ, ὸν, spъǐmîntъtopǒ, groзaвǒ. [de вnde

'Εκπληκτικῶς, adв: în kiпǒ de minвne.

῎Εκπληκτος (ὁ, ἡ), spъǐmîntatǒ, вǐmitǒ, (пpin вpm:) ═ ῎Εμπληκτος (вezǐ ziч:). 2) ═ 'Εκπληκτικὸς, de speriat. [ἐκπλήσσω]. [de вnde

'Εκπλήκτως, adв: ═ 'Εκπληκτικῶς. 2) ═ 'Εμπλήκτως.

'Εκ-πλημμυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв цen:) пotoпeskǒ, mъ pesвъpsǒ de вndeвa.

'Εκπληξία (ἡ), гpeш: în локǒ de ἐμπληξία; saǒ ═ кв...

῎Εκπληξις [ἐκπλήσσω], εως (ἡ), ═ ῎Εκστασις, spaǐmъ, mipape, вǐmipe (пpinч: dintp' o pepede isвipe, saǒ spъǐmîntape); (вot:) гpeш: în локǒ de ἔμπηξις.

'Εκ-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, înплineskǒ чeвa кв desъвîpшipe, вmплв de totǒ; îndeплineskǒ пвmъpвл; (fir:) sъвîpшeskǒ; înfiinцezǒ чeвa. [de вnde

'Εκπλήρωμα (τὸ), op чe sлвжeшte лa îndeплinipe. [ши

'Εκπλήρωσις, εως (ἡ), dвsъвîpшitъ вmплepe, înплinipe; pesвлtape. [ши

'Εκπληρωτὴς -οῦ (ὁ), (кв цen:) îndeплinitopǒ, sъвîpшitopǒ de чeвa. [ши

'Εκπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosǒ, saǒ кв însвшime de a îndeплini, a sъвîpши, ши чл:

'Εκ-πλήσσω(ττω), biit: -πλήξω, (пas: tpe: de кв: ἐκπέπληγμαι, ши пex: ἐξεπλάγην) (пpinч:) вътînd skoцǒ чeвa (din квiǒ ши чл:), iaǒ, apdiкǒ; (fir:) пpeквpmǒ. «Φόβος μνήμην ἐκπλήσσει». Твч: «Τὸ γῆρας τὸ σὸν, ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου». Eвp: «Κεραυνὸς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν κομπασμάτων». Esхл: «Χαρᾷ μὴ ἐκπλαγῇς φρένας». Esхл: вezǐ ши ἐκκρούω). (de вnde eл: 2 (oвiч:) adвкǒ пe чineвa лa вǐmipe, speriǒ; (ши пas: saǒ miж:) mъ speriǒ, mъ înгpozeskǒ, mъ вǐmeskǒ; admipǒ; mъ minвnezǒ. «Τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε». Твч: «Μηδέ σου τοῦ ἔργου τὸ μέγεθος ἐκπληττέτω». Epd. «Καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη ὀλίγον ἄπωθεν». Apstf. «Μυωπίζοντες καὶ παίοντες ἐκπλήττουσι (τὸν ἵππον. Ksn: (ши кв înf:) «Ὡς μὴ τὸ αἰφνίδιον ἐκπλήξειεν ἡμᾶς χεῖρον ἀγωνίσασθαι». Твч: (ши пpeп:) «Βουλόμενοι ἐκπλῆξαι αὐτοὺς εἰς τὴν ὁμολογίαν». Плв: speriindв'ǐ, кa sъ 'ǐ siлiaskъ лa... (ши пas: saǒ miж:) «'Εκπεπληγμένος ὑπὸ τῆς συμφορᾶς». Ep: (ши кв dat: пpeп:) «'Εκπλήττεσθαι ἐπὶ τῷ κάλλει». Ksn: (ши eл:) «'Εκπλαγεὶς τούτοισι ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν». Ep: «'Εκπεπληγμένη κέντροις ἔρωτος». Eвp: (ши кв aк: пpeп:) «'Εκπεπληγμένοι πρὸς τοσοῦτο πλῆθος». Пл: (ши eл:) «Τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις». Твч: «Δια τί ποτε οὕτω σφόδρα ἐκπέπληξαι τὸν Ὅμηρον».

D. Xps: (ші кв цеп:) 'Εκπλήττομαί σε τῆς μεγαλοψυχίας». Гал: (ші fъpъ kazš:) «Αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, καὶ ἔθεον ἐκπεπληγμέναι». Ksn: (se konf: кв ἐκπλίσσομαι, ші ἐκπήγνυμι, de вnde ἐκπλαγέντα în локš de ἐκπαγέντα δένδρα»).

'Εκ-πλινθεύω, biit: -εύσω, skoцš къръmizeле din zidš; (прin врm:) =Τοιχωρυχέω, sпаргš, saš sвpпš zidš.

'Εκ-πλίσσομαι, biit: -πλίξομαι, mъ desfakš, mъ desdoieskš; (прin врm:) mъ întinzš, mъ deskizš. «Ὅκως ἥκιστα σεσηρὸς καὶ ἐκπεπλιγμένον ἔσται (τὸ ἕλκος). Іпкр: (вezî ші διαπλίσσομαι).

Ἔκπλοια (ἡ), = Ἔκπλευσις, saš [ἔκπλους], ші Ἀπόπλους, eksплвtipe.

'Εκπλοκή (ἡ) съвіршipe de чева прin înплеtipe. 2) desплеtipe; deskвpкаpe; (fir:) skъпаpe. [ἐκπλέκω].

Ἔκπλοος -ους (ὁ), eksплвtipe din поptš, ші локвл, de вnde se faчe eksплвtipea. «Ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε, καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν». Плт: «Ἐπολιόρκει τὸν ἔκπλουν ἔχων». Ksn:

'Εκ-πλύνω, biit: -υνῶ, spълînd къръцš. [de вnde

Ἔκπλυσις, εως (ἡ), кърърipe прin spълаpe, saš spълъчipe. [ші

Ἔκπλυτος (ὁ, ἡ), spълatš bine, saš пвtinчоsš a se кърълі кв spълаpe; (ші прin întind: despre колоаpe) ешitš (spълъчitš), saš слабš de фацъ, каpe пв ліne, se desвъпseште în datъ. «Ἔκπλυτον ἀλουργές». Епгр: spълъчitš, deskisš.

Ἔκπλωτος (ὁ, ἡ), (ποταμὸς, рîš, ші чл:) de плвtit de ла впš къпъtîiš пînъ ла чел-алtš. [din

'Εκπλώω, biit: -ώσω, Іоп: în локš de ἐκπλέω.

'Εκπνείω, поеt: în локš de ἐκπνέω.

'Εκ-πνευματόω ῶ, biit: -ώσω, префакš чева în (saš вmплв de) вîntš; (прin врm: 2) вmflв. 3) (din іпpot:) дешеptš de вîntš, desвmflв. (de вnde

'Εκπνευμάτωσις, εως (ἡ), ші

Ἔκπνευσις, εως (ἡ), = 'Εκπνοή, pesвflаpe; (прin întind:) desвmflаpe. «Φλεγμονῆς —». Tfp: [din

'Εκ-πνέω, biit: -πνεύσομαι, pesвflв. (de вnde 2) (прin întind:) mъ потоleskš. 3) (despre вîntš) sвflв de вndeва. ші 4) înчеtezš de a sвfла (de вnde 5) (прin întind:) îmî daš sвfletвл, mopš.

'Εκ-πνίγω, biit: -πνίξω, = 'Αποπνίγω. 2) (în Tfp:) греш: în локš de ἐκπήγνυμι.

'Εκπνοή (ἡ), pesвflаpe; dвхоаpe din sвflаpe. [ἐκπνέω].

Ἔκπνοια (ἡ), (în Apst:) греш: în локš de ἔκνοια. [din

Ἔκπνοος -ους (ὁ, ἡ), (кв цеп:) pesвflъtopš; saš skoцъtopš de dвхоаpe прin pesвflаpe. 2) (fъpъ kazš) лipsitš de sвflаpe, moptš. [ἐκπνέω].

'Εκποδών, (în локš de ἐκ ποδῶν) adв: (înпpot: de ἐμποδών, adiкъ) ла о паpte, saš depapte. «Σταθῶμεν ἐκποδών». Esxл: «Τὸν δ' ἄλλον ἅπαντ' ἐκποδὼν ἦν χρόνον». Dm: лipsia-«'Εκποδὼν ποιοῦμαι τινα». Лкs: skoцš de ла miжлокš, desfakš пе чineва. «Οἱ λακτίζοντες ἵπποι ἐκποδὼν ποιητέοι». Ksn: «'Εκποδὼν ποιησάμενος τὴν πλεονεξίαν». Пл: (ші кв dat:) «Πρὶν ἐκποδὼν ἐκεῖνος αὐτοῖς γένοιτο»». Іskp: «'Εκποδὼν ἔχω τι». Esxл: depъptezš. «'Αλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων». Esx: (ші ел:) «Πάρεχ' ἐκποδών». Apstf: tpaцеte ла о паpte.

Ἔκποθεν, adв: de вndeва, din op че паpte. (вezî ші ἀμόθεν).

'Εκποθένθ', în локš de ἐκποθέντα, îm: neвt: de nex: 1: ал пas: паptч: лвî ἐκπίνω.

'Εκπόθητος (ὁ, ἡ), преа пoftitš, преа dopitš. [ἐκποθέω].

'Εκ-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, (dвпе zічеpe) fakš a fi afapъ de чева, ad: daš, skoцš afapъ; isвъвeskš, sкапš (кв цеп: indip:) «'Εκποιεῖν με τοῦ δικαστηρίου». Flstp: 2) îmî daš копілвл къїва a' 'ші 'л faчe fiš de sвfletš (вezî ші εἰσποιέω). «Τὴν θυγατέρα εἰς ἕτερον γένος ἐκποιήσας». Пл: (ші пas:) «Κἂν ἐν τῷ πατρῴῳ μένῃ οἴκῳ, κἂν ἐκποιηθῇ». Пand: de вnde 3) (miж:) вînzš (desfakš) чева. «Εἴ τινες βουληθεῖεν ἐκποιῆσαι τὰ ἑαυτῶν, μὴ πρότερον ἐκποιείτωσαν, πρὶν ші чл: Пand: 4) = 'Αποσπερμαίνω (Apst: Z. Іstp:) 5) konstpвiк чева кв desъвîpшipe, saš desъвîpшeskš. «'Εξεποιήθη δ' ὧν τὰ ἀνώτατα αὐτῆς (τῆς πυραμίδος, πρῶτα... τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ ἐπίγαια καὶ τὰ κατωτάτω ἐξεποίησαν». Ep: (se konf: кв ἐκπονέω). 6) (în паptч): aжвпгš, sîntš de îndestвл. «Τῶν ἰδίων μου προσόδων εἰς ταῦτα ἐκποιουσῶν». Ksn: «Πάλιν ὁρμᾷ πρὸς κύησιν, ἐκποιούσης ἔτι τῆς ὥρας. Tfp: 7) (în a 3: peps:) este вpeme, saš miжлокš, este кв пвtinцъ, saš eptatš. «'Αλλ' ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτ' ἐκποιεῖ βουλεύεσθαι, τί πρακτέον. Tfp: «Ἄλλως τε ἐκποιέει τῷ βουλομένῳ πιστεύειν· οὐ γὰρ ἐμποδὼν ἵσταμαι. Іпкр: 8) (miж:) fakš a mi se faчe (saš пamte) чева din чева sпpe fo-

лоsȣ. «Ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς». Apstf: [de ȣnde

'Ἐκποίησις, εως (ἡ), desfaчере, bînzape, ши чл: «Κτήματος —». Лц: «Τέκνων —». Пld: dape de fiĭ sпре adoптаре. 2)='Αποσπερματισμός. «Ἐπεὰν θορνύωνται, ἐν αὐτῇ ἡ ὁ ἔρσην τῇ ἐκποιήσει, ἀπιευμένου αὐτοῦ τὴν γονὴν ши чл;». Ер: [ши

'Ἐκποίητος (ὁ, ἡ), datȣ sпре adoптаре ла алтъ familie.

'Ἐκ-ποικίλλω, biit: -ιλῶ, înnestpiцezȣ чева преа mȣлt.

'Ἐκ-ποικίζω, biit: -ίσω, smȣлгȣ.

'Ἐκ-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, sъвîршeskȣ pesвoiȣл; вipȣieskȣ, sȣпȣiȣ (не връжташȣ) прin pesвoiȣ. 2) = кȣ

'Ἐκ-πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpîtȣ не чinева ла pesвoiȣ, saȣ îл înвpъжвeskȣ кȣ чinева. [de ȣnde

'Ἐκ-πολέμωσις, εως (ἡ), кȣdъpîpe sпре pesвoiȣ, înвpъжвipe.

'Ἐκ-πολίζω, biit: -ίσω, прeфакȣ ȣнȣ локȣ нелокȣitȣ în орашȣ, îл попȣлezȣ.

'Ἐκ-πολιορκέω -ῶ, biit: -ήσω, stъпîneskȣ (чetate, ши чл:) прin înпpesopape. [de ȣnde

'Ἐκπολιόρκησις, εως (ἡ), лȣape de чetate прin înпpesopape.

'Ἐκ-πολιτεύω, biit: -εύσω, прeфакȣ (прinч: în maĭ ръȣ) peцimȣл гȣвepнȣлȣĭ ȣнȣĭ попорȣ.

'Ἐκ-πομπεύω, biit: -εύσω, deskoпepȣ (пȣвлiкȣ) чева (sпре pȣшinapea кȣiва). 2) (кȣ dat:) = (saȣ гpeш: în локȣ de) ἐμπομπεύω.

'Ἐκπομπὴ (ἡ), tpimitepe, eksпediape (de solie, колоnie, ши чл:); пopnipe (de flotъ, ши чл:) 2). гonipe, desпъpцipe de mȣiepe. [ἐκπέμπω].

'Ἐκ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, sъвîршeskȣ (dовîndeskȣ) чева кȣ osteneaлъ ши silinцъ; (în цen:) fакȣ, лȣкpezȣ. «Ὅσους ἐξεπόνασεν ἀέθλους». Ткр: «Δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβον». Епгр: (ши fir:) «Γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον». Епгр: «Προθύμως ἐκπονοῦντας τὰ καλά». Ksn: «Τὰ χρήστ' ἐπιστάμεθα, καὶ γινώσκομεν, οὐκ ἐκπονοῦμεν δέ». Еѵр: (ши кȣ inf:) «Γράμματα ἐξεπόνησε μαθεῖν». кȣ osteneaлъ s' a silit sъ înвeцe. «Τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλουσιν». Ер: (ши кȣ цen: ел: de преп:). «Ἔρος με μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδαρέω». Ткр: din tape ка fepȣл m' a fъкȣt moлiчosȣ. (ши mіж:) «Ὅσα διδασκάλων ἐκπονούμεθα». Пл: (ши пas:) «Τῶν γυμνικῶν ἀσκημάτων τὰ πολλὰ σὺν ἱδρῶτι ἐκπονοῦνται».

Ksn: «Ναυτικὸν μεγάλαις δαπάναις ἐκπονηθέν». Тȣч: Πάντα ταῦτα ὑπάρχειν δεῖ ἐκπεπονημένα τοῖς ἱππεῦσι». Ksn: (iap napтiк:) 2) кȣлtiвȣ (прinч: ши fir:). «Ὧν τοὺς ἀγροὺς ἐκπονεῖ». Sin: (ши пas:) «Ἐκπονέοιντο νειοί». Ткр: (ши fir:) «Τὸ ἐκπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας». Тȣч: «Τὸν Ἀχιλλέα Χείρων ἐξεπόνασεν», Еѵр: a кpeskȣt. 3) zideskȣ, клъdeskȣ, konstpȣiezȣ, saȣ komпȣiȣ чева meшteшȣцit; (de ȣnde) înпoдoвeskȣ, înfpȣmȣseцezȣ. «Ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη». Apstf: «Αἱ τὴν ὕλην ἐκπονοῦσαι τέχναι». Пл: «Τοῦτο τὸ μελύδριον ἐξεπόνησα». Ткр: Πέπλοις ἐκπονεῖ». Еѵр: «Χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις». Епгр: (ши пas:) «Ὅπλα ἐκπεπονημένα εἰς κόσμον». Лкs: «Οὐρανίσκοι διάχρυσοι ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελέσιν». At: «Τὰ παρὰ βασιλεῖ σῖτα πολὺ διαφερόντως ἐκπεπόνηται». Ksn: 4) mistȣieskȣ. «Ἐκπονεῖ τὴν τροφήν». Apst: «Τὸ ὑγρὸν ἐκπονοῦντες ἀνήλισκον». Ksn: «Οὗ (αἵματος) τὴν ἀκαθαρσίην οὐκ ἐκπονέει νοσέων ὁ σπλήν». Apet: (bezĭ ши διαπονέω). (de ȣnde 5) domoлeskȣ, doвopȣ. «Τὰς ἀῤῥωστίας ἐκπονῶν». Плв: (ши пas:) mъ овoseskȣ. «Ἐκπονούμενος ταῖς φροντίσι». Пл: «Ἐκπεπόνηνται (οἱ Σαμνῖται) τελέως ὑπὸ Σύλλα. Пл: «Ὅταν οἱ γραφεῖς ἐκπονηθῶσι τὰς ὄψεις». Пл: 6) (nestp:) дȣineskȣ, цiȣ, pasdȣ. «Ἱκανώτεροι τοῖς σώμασιν ἐκπονεῖν». Ksn: 7) (пas:) sînt de-пpinsȣ ла osteneлĭ. «Ἐκπεπονημένοι τὰ σώματα (τοὺς πόδας)». Ksn: «Ἐκπεπονημένοι (οἱ ἵπποι) ὥστε μὴ ἀποπνίγεσθαι ἐν τοῖς πόνοις». Ksn: 8) (кȣ ак: преп:) mъ îndeлetniчeskȣ ла ... mъ sileskȣ a ... (în цen:) osteneskȣ. «Περὶ τὴν τροφὴν τῶν τέκνων ἐκπονεῖται». Apst: (ши ел:) «Τὰ δ' ἡμῖν ἐκπονουμέναις». Еѵр: «Πανθ' ὅσα παρ' αὐτῶν ἀπῄτει, πρῶτος ἐκπονούμενος». D: Kas: (ши авsол:) «Ἐν ταῖς στρατείαις ἐῤῥωμένως ἐξεπονεῖτο». D: Kas: (ши кȣ inf: anaлisitȣ). «Ἐκπονῶν, ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβῃς ξυνάορον». Еѵр: 9) (pap кȣ цen: indip:) опpeskȣ, de-пъptezȣ вpe ȣнȣ ръȣ de ла чinева. «Τῶν δ' ἐμοῦ τέκνων οὐκ ἐκπονήσω θάνατον». Еѵр: 10) чepчetezȣ, кaȣtȣ se гъseskȣ, mъ sileskȣ sъ афлȣ. «Ἄκος («Σωτηρίαν) ἐκπονεῖν». Esx: ши Еѵр: «Τὴν τεκοῦσαν ἐκπόνει». Еѵр: «Τῶν ἐκδήμων φίλων δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας». Еѵр;

'Ἐκ-πονηρεύω, biit: -εύσω, прeфакȣ în maĭ ръȣ, stpiкȣ.

'Ἐκ-ποντίζω, biit: -ίσω, tpansпoptȣ не чinева de ȣndeва не mape.

Ἐκπόρευμα (τὸ), (Τλц:) чеea че пѫрчеde de ла чінева. [ші

Ἐκπόρευσις, εως (ἡ), пѫрчеdере, (isворîре) de ла чінева. [ші

Ἐκπορευτικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, чел че аре înсѫшime de a пѫрчеde, saѫ a провені de ѫndeва. [ші

Ἐκπορευτός, ή, όν, (ші adв:) τῶς, Тлц: пѫрчеsѫ, провеnitѫ de ѫndeва. [din

Ἐκ-πορεύω, вііt: -εύσω, (рар ші поеt: stрът:) порнеskѫ, skoцѫ пе чінева afaръ. ‖ (maĭ овіч: ші між:) esѫ, (Тлц:) пѫрчеdѫ, провіѫ, isворъskѫ de ѫndeва.

Ἐκ-πορθέω, -ῶ, вііt: -ήσω, жъfѫind пръпѫdeskѫ de totѫ, пѫstiezѫ. [de ѫnde

Ἐκπόρθησις, εως (ἡ), пѫstiіре прin жъfѫіре ші пръdаре de opaшѫ. [ші

Ἐπορθητικῶς, adв: прin жъfѫіре, ші пѫstііре. [ші

Ἐκπορθήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: жъfѫitорѫ, пѫstiitорѫ de opaшѫ.

Ἐκ-πορθμεύω, вііt: -εύσω, skaпѫ, fѫгъреskѫ пе чінева de ѫndeва (ші між:) fѫrѫ не мape.

Ἐκ-πορίζω, вііt: -ίσω, aflѫ міжлокѫ, пѫskoчеskѫ, прічіnѫieskѫ, съвîршеskѫ чева; înлеsпеskѫ; (ші між:) мъ înлеsпеskѫ, мъ къпъtѫieskѫ de чева.

Ἐκ-πορνεύω, вііt: -εύσω, кѫрвеskѫ fъръ sfiaлъ, мъ daѫ кѫ totѫл ла кѫрвъсъpiĭ; (stрът:) =Καταπορνεύω.

Ἐκ-πορόω -ῶ, вііt: -ώσω, ѫмплѫ чева de порĭ (гъѫрĭ); (прin ѫрм: în Opiktлц:) прeфакѫ о de алтъ паtѫръ піatръ în пороasъ (ка челе stалaktite, ші лл:). «Ἐκποροῦταί τε τῇ καύσει (ὁ λίθος), καὶ γίγνεται κισσηροειδής». Тlр:

Ἐκ-πορπάω -ῶ, вііt: -ήσω, saѫ

Ἐκ-πορπίζω, вііt: -ίσω, deskeiѫ; (хірѫрц:) skoцѫ osѫ din înkeietѫръ. [de ѫnde

Ἐκ-πόρπισις (πησις), εως (ἡ) deskeiере (din кеоtoape); (хірѫрц:) skoatере din înkeietѫръ.

Ἐκ-πορπόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Ἐκπορπίζω.

Ἐκ-πορφυρόω -ῶ, вііt: -ώσω, fakѫ чева de totѫ пѫрпѫріѫ (рошѫ).

Ἐκ-ποτάομαι (έομαι), вііt: -ήσομαι, поеt: =Ἐκπέταμαι, ѫворѫ de ѫndeва. «Νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται». Іл: Т: (fir:) îмі ѫвоаръ mintea (îмĭ esѫ din minцĭ). «Οὐκ ἐπὶ χρυσέοις ὅρμοις θυμὸν ἐκπεπόταμαι». Евр:

Ἔκπους, οδος (ὁ, ἡ), în локѫ de ἐξάπους.

Ἐκπραθέειν, поеt: Ion: în локѫ de ἐκπραθεῖν, пех: 2: de inf: ал лѫĭ ἐκπέρθω.

Ἐκπράκτης, ου, ші

Ἐκπράκτωρ, ορος (ὁ), = Εἰσπράκτωρ. [ші

Ἔκπρακτος (ὁ, ἡ), ѫпѫsѫ, saѫ osînditѫ ла плаtъ; (прin întind:) екѫпѫsѫ în прімеждіе, desпъdъждѫitѫ. [ші

Ἔκπραξις, εως (ἡ), = Εἴσπραξις, stрînцере de datорiĭ, dъждiĭ, ші чл: [din

Ἐκ-πράσσω (ττω), вііt: -πράξω, съвîршеskѫ, isпръвеskѫ чева; (овшt;) desfakѫ, кѫръцѫ, ші чл: (прin întind:) омоpѫ. «Οὐ γὰρ αὐτὸν οὔτε κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε θύελλα». (вeзĭ ші ἐκποιέω). 2) (maĭ овіч:) =Εἰσπράττω, (прінч: кѫ siла; stрînгѫ datорiĭ, dъждiĭ, ші чл: (прin întind:) îмĭ peвѫпѫ. «Τὸν Δωριέως φόνον ἐκπρήξασθαι». Ер:

Ἐκ-πραΰνω, вііt: -υνῶ, = Καταπραΰνω.

Ἐκ-πρεμνίζω, вііt: -ίσω, desпръdъчіnezѫ.

Ἐκπρέπεια (ἡ), însemnъtate, ковîршіре, ші чл: [ші

Ἐκπρεπέως, Ion: în локѫ de ἐκπρεπῶς. [din

Ἐκπρεπής, έος (ὁ, ἡ),=Διαπρεπής, stрълѫчitѫ, însemnatѫ, foapte fрѫмоsѫ, ші чл: «Ψυχὴν τ' ἄριστοι κ' εὐγένειαν ἐκπρεπεῖς». Esхл: 2) пекѫвііпчоsѫ, пеpotріvitѫ. «Οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑφ' ὑμῶν ἐπάθετε. Тѫч: [ші

Ἐκπρεπόντως, adв: =Ἐκπρεπῶς. [din

Ἐκ-πρέπω (fъръ вііt:), =Διαπρέπω, мъ deoseвеskѫ dintре чеĭ-л-алцĭ, sîntѫ maĭ пресѫs de kît алцĭ.

Ἐκπρεπῶς, adв: =Διαπρεπῶς, stрълѫчit, кѫ мъреціе, кѫ ковîршіре între алцĭ.

Ἐκ-πρήθω, вііt: πρήσω, = Ἐκπίμπρημι. [de ѫnde

Ἔκπρησις, εως (ἡ), аprindере, înчінцере. [ші

Ἐκπρησμὸς (ὁ), = (saѫ греш: în локѫ de) ἐκβρασμός.

Ἐκπρήσσω, вііt: -πρήξω, Ion: în локѫ de ἐκπράσσω.

Ἐκ-πρίαμαι, пеînтр: прeз: (de ѫnde întрев: пѫмаĭ пех: ἐξεπριάμην, порѫпч: ἐκπρίω, ѫпі: ἐκπρίωμαι, inf: ἐκπρίασθαι ші партіч: ἐκπριάμενος) = Ἐξωνέομαι, peskѫмпъpѫ. «Μεγάλων χρημάτων τὴν σωτηρίαν παρ' αὐτοῦ ἐκπριάμενος». D: Kas:

Ἐκ-πρίζω, вііt: -πρίσω, taiѫ din чева кѫ ferъstрѫл. [de ѫnde

Ἔκπρισις, εως (ἡ). tъiере din чева кѫ ferъstрѫл. [ші

Ἔκπρισμα (τὸ), чеea че se taie din чева кѫ ferъstрѫл, ferъstрѫitѫръ.

Ἐκ-πρίω, вііt: -πρίσω, =Ἐκπρίζω.

Ἐκπρίω, порѫпч: ал лѫĭ ἐκπρίαμαι.

Ἐκ-προθεσμέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntѫ, мъ fakѫ....

'Ἐκπρόθεσμος (ὁ, ἡ), (ши адв:) -θέσμως, чея че se faче, saŭ faче чева afapъ de tepminъл хotъpîtъ

'Ἐκ-προ θρώσκω, виit: -θοροῦμαι, sъpind esъ (mъ apъnkъ) de ъndeва inainte.

'Ἐκ-προθυμέομαι -οῦμαι, виit: -ήσομαι, поet: amъ, apъtъ mълtъ воinцъ în чева

'Ἐκ-προ-ίημι, виit: ἐκπροήσω, поet:='Ἐκπέμπω, пpodъkъ.

'Ἐκ-προικίζω, виit: -ίσω, înzestrînd mъpitъ.

'Ἐκ-προ-καλέομαι -οῦμαι, виit: -έσομαι, пofeskъ пе чinева (a еши) afapъ; (pap) = 'Ἐπικαλέομαι.

'Ἐκ-προ-κρίνω, виit. -ινῶ, aлегъ, пpefepъ.

'Ἐκ-προ-λείπω, виit: -λείψω, пъpъsesкъ чева, ши esъ. saŭ fъгъ.

'Ἐκ-προ-μολεῖν, поet: пех: 2: de inf: aл (пeîntp:) προβλώσκω, esъ de ъndeва.

'Ἐκ-προ-πίπτω, виt: -πεσοῦμαι, поet: kazъ afapъ din...

'Ἐκ-προῤ-ῥέω, виit: -ῥεύσομαι, поet: mъ въpsъ afapъ, isвopъskъ de ъndeва.

'Ἐκ-προσωπέω -ῶ, виit: -ήσω, (mai поŭ) цiŭ (îndeпліnesкъ) лoкъл къiва, saŭ înfъцiшezъ oбpazъл къiва

'Ἐκ-προ-τιμάω -ῶ, виit: -ήσω, поet: пpefepъ пе чinева maĭ mълt dekît пе opkape aлtъл.

'Ἐκ-προ-φαίνω, виit: -ανῶ, skoцъ чева de faцъ, saŭ înfъцiшezъ înainte.

'Ἐκ-προ-φέρω, виit: οίσω, поet: ='Ἐκφέρω, skoцъ чева înainte de ъndeва.

'Ἐκ-προ-φεύγω, виit; -φεύξομαι, поet: (къ ак: saŭ цеп:) fъrînd afapъ skaпъ de ъndeва.

'Ἐκ-προ-χέω, виit: -χεύσω, поet: въpsъ чева înainte, saŭ de o datъ din чева.

'Ἐκ-πρυμνίζω, виit: -ίσω, = 'Ἐκπρεμνίζω.

'Ἐκ-πτερνίζω, виit: -ίσω, (пpinч: despre kataptъ) esъ întpeгъ din fъndъ. [vezĭ πτέρνα].

'Ἐκ-πτερύσσομαι, виit: -ύξομαι, îmĭ întinzъ, ши mişkъ apiпeлe.

'Ἐκ-πτήσσω, виit: -πτήξω, ши

'Ἐκ-πτοέω -ῶ, виit: -ήσω, snepiŭ пе чinева, înkît îл fakъ a sъвpa (a fъцi) de ъndeва. || (mіж:) mъ snepiŭ; (fiг:) mъ ъimeskъ; mъ întъsiezъ. [din

'Ἔκπτοιος (ὁ, ἡ), кoпpinsъ de snaĭmъ, de fpikъ. [ἐκ, πτοία].

'Ἔκπτυξις [ἐκπτύσσω], εως (ἡ),='Ἀνάπτυξις, deskidepe, întindepe.

'Ἔκπτυσις, -εως (ἡ), skъiпape. [ши

'Ἔκπτυσμα (τὸ), skъiпъtъpъ; fлeгmъ, ши чл: [ἐκπτύω].

'Ἐκ-πτύσσω, виit: -πτύξω, = 'Ἀναπτύσσω, deskizъ, întinzъ. «Καθάλλεται καὶ ἐκπτύσσει τοὺς ὄνυχας (ἡ πάρδαλις)». Skp:

'Ἔκπτυστος (ὁ, ἡ), skъiпatъ, saŭ de skъiпat din гъpъ; ши = Κατάπτυστος; (fiг:) despreцuitъ. [din

'Ἐκ-πτύω, виit: -πτύσω, skъiпъ, saŭ skoцъ чева din гъpъ ka skъiпatъл; despre mape) вopъskъ, въpsъ afapъ; (пpin întind: despreцъieskъ.

'Ἔκπτωμα τὸ), op че kade, saŭ ese din лoкъл sъъ; (iap пpinч:) mînъ, пiчopъ eшitъ din înkeietъpъ. [ши

'Ἔκπτωσις, -εως (ἡ), къdepe de ъndeва; skъdepe; (пpin ъpm:) пepdepe; (xipъpц:) eшipe din inkeietъpъ, skpintipe de mînъ, saŭ пiчopъ, ши чл: (fiг:) neisвъtipe; eksiлape, ши чл: [ши

'Ἔκπτωτος (ὁ, ἡ), къzъtъ din чева; skъzъtъ, neisвъtitъ; лiпsitъ, пъгъвitъ, ши чл: (fiг:) eksпatpiatъ. [ἐκπίπτω].

'Ἐκ-πυέω -ῶ, виit: -ήσω, пpefakъ чева în пъpoiъ, adikъ fakъ a koaче; (mіж:) kokъ, fakъ пъpoiъ. [de ъnde

'Ἐκπύημα (τὸ), kontъpъ, ъmfлъtъpъ de въвъ. [ши

'Ἐκπύησις, εως (ἡ), koaчepe (de въвъ), înпъpoiepe. [ши

'Ἐκ-πυητικὸς, ή, όν, kontpiвъitopъ, saŭ aплekatъ лa înпъpoiepe.

'Ἐκ-πυΐσκω, виit: -πυήσω ='Ἐκπυέω.

'Ἐκ-πυνθάνομαι, виit: -πεύσομαι, чepчetînd aflъ. «Πρὶν ἐκπύθωμαι, πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει». Apstf:

'Ἐκ-πυόω -ῶ, виit: -ώσω, = 'Ἐκπυέω.

'Ἐκ-πυρακτόω -ῶ, виit: -ώσω, ='Ἐκπυρόω. [de ъnde

'Ἐκπυράκτωσις, εως (ἡ), ='Ἐκπύρωσις.

'Ἐκ-πυρηνίζω, виit: -ίσω, skoцъ sînвъpeлe dintp' o пoamъ. 2) stpivind fakъ a sъpi sîmвъpeлe (de чipeaшъ, ши чл:). «Ὁ ἐν τῷ νέφει ἀὴρ ἐκπυρηνίζεται». Apstf: [de ъnde

'Ἐκπυρήνισις, εως (ἡ), skoatepe, saŭ sъpipe de sîmвъpe. [ши

'Ἐκπυρήνισμα (τὸ), ши

'Ἐκπυρηνισμὸς (ὁ), = 'Ἐκπυρήνισις.

'Ἐκ-πυριάω -ῶ, виit: -άσω, = 'Ἐκπυρόω.

'Ἐκ-πυρίζω, виit: -ίσω, = 'Ἀποπυρίζω. 2) (maĭ поŭ) = 'Ἐμπυρίζω.

'Ἔκπυρος (ὁ, ἡ), = Διάπυρος, foapte înfokatъ, fepвinte. [ἐκ, πῦρ].

'Ἐκ-πυρόω -ῶ, виit: -ώσω, aпpinzъ; (fiг:) întъpitъ. (vezĭ ши ...

Ἐκ-πυρσεύω, biit: -εύσω, daŭ лѫminъ de ѫndeва ка о torцъ. 2) skoцѫ flакърь, mъ аprinzѫ, mъ inчinгѫ; (fir:) mъ întърîtѫ; екlatѫ (mъ daŭ de faцъ).

Ἐκπύρως, adв: = Διαπύρως, прea fерbinte, кѫ mѫлtъ înfoкаre. [ἔκπυρος].

Ἐκπύρωσις, εως (ἡ), аprindere; înчinџере. [шi

Ἐκπυρωτικὸς, ἡ, ὸν, пѫtinчosѫ, saŭ кѫ insѫшire de a аprinde. [ἐκπυρόω].

Ἔκπυστος (ὁ, ἡ), aflatѫ, штiѫtѫ de toцi. [ἐκπυνθάνομαι].

Ἐκ-πυτίζω, biit: -ίσω, =(аша se indpeпteazъ de ѫnii) Ἐκπιτύζω.

Ἔκπωμα (τὸ), вasѫ de вѫѫt, пахарѫ, шi чл: ἐκπίνω].

Ἐκ-πωματίζω, biit: -ίσω, destѫпѫ. [ἐκ, πῶμα].

Ἐκπωμάτιον (τὸ), dim: ал лѫї ἔκπωμα, пъхърѫцѫ.

Ἐκπωματοποιὸς (ὁ), fъкъtорѫ de пахаре, шi чл: [ἔκπωμα, ποιός].

Ἐκ-πωτάομαι -ῶμαι, în лoкѫ de ἐκποτάομαι.

Ἐκραάνθεν, Еол: поеt: în лoкѫ de ἐκράνθησαν, 3: îm: перs: de пас: пех; 1: ал лѫї κραίνω.

Ἐκ-ραβδίζω, biit: -ίσω, бътînd кѫ toieџе isгoneskѫ.

Ἐκραγὴ (ἡ), =Ἔκρηξις.

Ἐκράηνα, Dop: în лoкѫ de ἐκρήηνα, пех: 1: ал лѫї κραίνω, saŭ κραιαίνω.

Ἐκ-ραίνω, biit: -ρανῶ, (пех: ἐξέρρανα) stропeskѫ торпînd чева de ѫndeва.

Ἐκ-ράπτω, biit: -ράψω, кosѫ чева de чева, înпъdeskѫ. (în Грг: Nis: поate греш: în лoкѫ de ἐῤῥάπτω).

Ἐκρέμω în лoкѫ de ἐκρέμασο, 2: sinг: перs: de пpea: ал лѫї κρέμαμαι.

Ἐκ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, (пех: ἐξεῤῥύην, saŭ ἐξέρευσα, шi чл:) кѫргѫ, mъ вързѫ afаръ de ѫndeва; (despre frѫnze, шi чл) кazѫ; (despre armie) mъ pisineskѫ; (fir:) пierѫ, mъ stinгѫ, лipseskѫ de totѫ.

Ἔκρηγμα (τὸ), бѫкаtъ рѫпtъ din чева; рѫпtѫръ (de pîѫ, шi чл:); (med:) pesѫflъtѫръ. [din

Ἐκ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, (miж: tpe de кѫ: ἐξέῤῥωγα, пас: пех: 2: ἐξεῤῥάγην) sпаргѫ, рѫпѫ кѫ iѫцеалъ; (maї de mѫлte орї пestр: saŭ ел:) mъ sпаргѫ; esѫ de faцъ, екlatѫ. «Ὕδωρ ἐξέῤῥηξεν ὀδοῖο». Ил: Ψ. «Ἐκρήξας εἰς τὸν ὑπὲρ γῆς τόπον ὁ ἄνεμος». Apst: (шi fir:) «Πόλεμος («Θρῆνος, «Μῖσος) ἐξεῤῥάγη». [de ѫnde

Ἔκρηξις, εως (ἡ), репеde вързаре afаръ; екlatаре, iѫte ешire de faцъ.

Ἐκ-ρήσσω (ττω), biit: -ρήξω, = Ἐκρήγνυμι.

Ἐκρητέον [ἐξέῤῥηται = ἐξείρηται], пosit: ал лѫї ἐξαγορεύω.

Ἔκριζος (ὁ, ἡ), skosѫ din ръdъчina sa. [ἐκ, ῥίζα]. [de ѫnde

Ἐκριζόω -ω, biit. -ώσω, desръdъчinezѫ; (fir:) desfѫndѫ, пръпъdeskѫ de totѫ. [de ѫnde

Ἐκρίζωσις, εως (ἡ), desръdъчinаре [шi

Ἐκριζωτὴς, οῦ (ὁ), desръdъчinъtорѫ.

Ἔκριμμα (τὸ), лепъdъtѫръ, saŭ de лепъdat afаръ. (se конf: кѫ ἔκκριμα). [ἐκρίπτω].

Ἔκριν, ινος (ὁ, ἡ), чел кѫ пasѫ ешitѫ afаръ, ad: лѫпгѫ. [ἐκ, ῥίς].

Ἐκ-ρινάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, iaŭ чева dепе чева кѫ пiла; (fir:) pozѫ, торпeskѫ, пръпъdeskѫ.

Ἐκ-ρινίζω, biit: -ίσω, ѫлmînd кaѫtѫ (despre кîiпе).

Ἐκ-ριπίζω, biit: -ίσω, = Ἀναῤῥιπίζω, sѫflînd кѫ foiле аprinzѫ; (fir:) аџîцѫ, întърîtѫ. «Τὸ θαρσαλέον αὐτοῦ καὶ μάχιμον ἤδη σβεννύμενον ὑπὸ γήρως αὖθις ἐξεῤῥίπιζε». Пл: [de ѫnde.

Ἐκριπισμὸς (ὁ), аprindere кѫ foiле; (fir:) zъdърîre, întърîtаре.

Ἐκριπτέον, пosit: ал лѫї ἐκρίπτω.

Ἐκ-ριπτέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ἐκρίπτω. [din

Ἔκριπτος (ὁ, ἡ), арѫпкatѫ afаръ; (despre прѫнчї) лепъdatѫ. [din

Ἐκ-ρίπτω, biit: -ρίψω, арѫпкѫ (шi пас: kazѫ) afаръ, лепъdѫ. [de ѫnde

Ἔκριψις, εως (ἡ), арѫпкаre, лепъdаре afаръ.

Ἐκροὴ, (ἡ), кѫрџере, вързаре afаръ; (despre пър: шi чл:) къdеre; (прin întind:) лoкѫл, прin кare se skѫрџе afаръ чева, гаѫръ, saŭ гѫръ de кaпaлѫ, шi чл: [ἐκρέω].

Ἔκροια (ἡ) =Ἐκροή. [ἔκροος -ους].

Ἐκ-ροιβδέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀναῤῥοιβδέω, sорбѫ de totѫ.

Ἐκ-ρομβέω -ω, biit: -ήσω, inѫîрtind, pesѫчind skoцѫ afаръ.

Ἔκροος -ους (ὁ), =Ἐκροή.

Ἐκ-ροφέω -ῶ, biit: -ήσω, sорбѫ чева пîпъ ла пiкъtѫръ.

Ἔκρυθμος (ὁ, ἡ), înпроt: de ἔῤῥυθμος, (adiкъ) =Ἄῤῥυθμος.

Ἐκ-ρύομαι, biit: -ρύσομαι, skапѫ, mînтѫieskѫ пе чinева din чева.

'Ἐκ-ρυπόω -ῶ, biit: -ώσω, ши

'Ἐκ-ρύπτω, biit: -ρύψω, кȣрѣцȣ.

"Ἔκρυσις, εως (ἡ),=='Ἐκροή. «Τριχῶν —». Tfp: (med:) лепѣdape de fѣ'ȣ înкѣ неконstitȣatȣ (adiкѣ de шапtе ziле). (bezĭ ши ἔκτρωσις). (se konf: кȣ ἔκφυσις).

'Ἐκ-ρυτιδόομαι οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mѣ ȣmплȣ de sbîpчitȣpĭ; saȣ mѣ sbîpчeskȣ de totȣ ла obpazȣ, ши чл:

'Ἐκ-σαγηνεύω, biit: -εύσω, peskȣieskȣ кȣ плasa; (fir:) înкȣpкȣ.

'Ἐκ-σαλάσσω (ττω), biit: -άξω, noet:, ши

'Ἐκ-σαλεύω, biit: -εύσω, srȣdȣiȣ, клеtinȣ din temeлiĭ. (bezĭ ши ἐκσείω).

'Ἐκ-σαόω, biit: -ώσω, noet: în локȣ de ἐκσώζω.

'Ἐκ-σαρκίζω, biit: -ίσω, skoцȣ кѣpnȣpiле dene чeba (лasȣ nȣmaĭ oaseле).

'Ἐκ-σαρκόω -ῶ, biit: -ώσω, înкѣpnezȣ, fakȣ чeba a npinde kapne. 2) (nestp:) npinzȣ kapne npea mȣлt, mѣ npea înгpaшȣ. [de ȣnde

'Ἐκσάρκωμα (τὸ), kapne kpeskȣtѣ ne panѣ. (bezĭ ши ὑπερσάρκωμα).

'Ἐκ-σορόω -ῶ, biit: -ώσω, mѣtȣpȣ bine, кȣpѣцȣ de totȣ.

'Ἐκ-σαφέω -ῶ, biit: -ήσω, == Διασαφῶ, eksnlikȣ, desлȣшeskȣ.

'Ἐκ-σβέννυμι, biit: -σβέσω, ==Ἀποσβέννυμι.

'Ἐκ-σείω, biit: -σείσω, клеtinȣ tape, клеtinînd, srȣdȣind skoцȣ, apȣnкȣ ла nѣmîntȣ чeba; (fir:) fakȣ ne чineba кȣ înгpozipe a înчeta, a se nѣpѣsi de чeba. «Τούτων μέντοι τῶν λογισμῶν ἐξέσεισεν αὐτὸν ἡ παρὰ τῶν ὄχλων δόξα». Пл:

'Ἐκ-σεμνύνω, biit: -υνῶ, чinsteskȣ, sлѣbeskȣ npea mȣлt.

'Ἐκ-σεύομαι, biit: -συθήσομαι, noet: nѣbѣлeskȣ afapѣ. «Πυλῶν ἐξέσσυτο». Om: «Φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος ψωμοί τε». Om:

'Ἐκ-σημαίνω, biit: -ανῶ, apѣtȣ, înbedepezȣ npin semne.

'Ἐκ-σήπω, biit: -σήψω, npѣnѣdeskȣ чeba npin nȣtpeжȣne.

'Ἐκ-σιγάω -ῶ, biit: -ήσομαι, noet: takȣ чeba de totȣ. [de ȣnde

'Ἐκσίγησις, εως (ἡ), desѣbîpшitѣ tѣчepe. «'Ἐκσίγησις πυθαγορικῶς ἡ ἄκρα σιγή». Eȣst:

'Ἐκ-σιφωνίζω, biit: -ίσω, deшeptȣ de totȣ ȣnȣ лikȣidȣ npin tȣлȣmbѣ.

'Ἐκ-σιωπάω -ῶ, biit: -ήσομαι. == 'Ἐκσιγάω.

'Ἐκ-σκαλεύω, biit: -εύσω, skoцȣ чeba skobind, saȣ кȣ skobitoape.

'Ἐκ-σκάπτω, biit: σκάψω, sѣnînd skoцȣ nѣmîntȣл, == 'Ἀνασκάπτω.

'Ἐκ-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, skoцînd de ȣndeba pisineskȣ чeba; (fir:) zѣdѣpnicheskȣ.

'Ἐκ-σκευάζω, ши (miж:) -άζομαι, biit: -άσω -ομαι, skoцȣ ȣneлteлe, baseлe, ши чл: de ȣndeba; (npin ȣpm:) deшeptȣ.

"Ἔκσκευος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de ȣneлte, saȣ лȣкpȣpĭ de гѣtipe (npinч: de teatpiкѣ înbpѣкѣminte). (înnpot: de ἔνσκευος). [ἐκ, σκεῦος, saȣ σκευή].

"Ἔκσκηνος (ὁ, ἡ), локȣitopȣ afapѣ, saȣ denapte de koptȣ,== 'Ἀπόσκηνος. [ἐκ, σκηνή].

'Ἐκ-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, bagȣ de seamѣ, чepчetezȣ кȣ лȣape aminte.

'Ἐκσκορπισμός (ὁ), ==Διασκορπισμός, pisinipe de totȣ. [ἐκσκορπίζω].

'Ἐκ-σμάω -ῶ, biit: -σμήσω, ши

'Ἐκ-σμήχω, biit: -σμήξω, =='Ἀποσμήχω, шtepгȣ, кȣpѣцȣ bine.

'Ἐκ-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, snepiind isгoneskȣ, == 'Ἀποσοβέω. (bezĭ ши ἐκπλήσσω).

"Ἔκσπασις, εως (ἡ), smȣлцepe din чeba. [din

'Ἐκ-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smȣлгȣ din чeba.

'Ἐκ-σπένδω, biit: -σπείσω, adȣкȣ лibaцiĭ zeiлop, saȣ bѣpsȣ чeba în feлȣ de лibaцie (жeptfѣ de лikȣidȣ).

'Ἐκ-σπερματίζω, biit: -ίσω, == Ἀποσπερματίζω.

'Ἐκ-σπερματόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, (bot:) skoцȣ, daȣ sѣmînцѣ.

'Ἐκ-σπεύδω, biit: -σπεύσω, mѣ гpѣbeskȣ a eши afapѣ, saȣ esȣ кȣ гpabѣ.

'Ἐκ-σπογγίζω, biit: ίσω, шtepгȣ, saȣ iaȣ чeba кȣ bȣpeteлe.

"Ἔκσπονδος (ὁ, ἡ), nenѣptaшȣ, saȣ лinsitȣ de (tpaktate npin лibaцiĭ înкeiate de) nache; (npin ȣpm:) bpѣжmaшȣ neînnѣкatȣ. «'Ἰουδαῖοι, γένος ἔκσπονδον». Sin: 2) кѣлкѣtopȣ de tpaktate, nekpedinчĭosȣ. «Τοὺς ὅρκους ἐκσπόνδους ποιήσας». Sȣid: «Ἔν τι πεπόνθασιν ἔκσπονδον». D: Ал: [ἐκ, σπονδή].

'Ἐκ-σπονδυλίζω, biit: -ίσω, skoцȣ din înкeietȣpĭ кîpчeieлe, saȣ bepteбpeлe гpȣmazȣлȣĭ; ши == 'Ἐκτραχηλίζω.

'Ἐκστάδιος (ὁ, ἡ), în локȣ de ἐξαστάδιος.

'Ἐκ-στασιάζω, biit: -άσω, întѣpîtȣ ла peboлtѣ, skopneskȣ pesȣpѣtipe.

'Ἐκστάσιον (τὸ), (Лeц: maĭ noȣ) nѣpѣsipe de abepĭ ne seama кȣĭba; (desnpe ostaшĭ) dezeptape. [ши

"Ἔκστασις, εως (ἡ), stpѣmȣtape din obiч-

nȣita nosiцie; (npin ȣpm:) skimbape, npe-
facepe; saȣ̆ лinȣipe din локȣ̆; (ȣne opĭ) nъpъsipe ne seama алтȣia (de аверĭ шi чл:); (лец:) (обіч:)=Ἔκπληξις, ȣĭmipe; (iap în біне) întȣsiasmȣ̆. [шi

Ἐκστατικός, ή, όν, пътimaшȣ̆, saȣ̆ npi-чinȣitopȣ̆ de ȣĭmipe, saȣ̆ întȣsiasmȣ̆. «Μειράκιον ἐκστατικὸν καὶ παραφρονοῦν». Пл: «Οἷς πλατὺ τὸ μέτωπον, ἐκστατικοί». Apst: «Μεταβολὴ γὰρ πᾶσα ἐκστατικόν». Tmst: «Τῆς ἐκστατικῆς τοῦ θείου ἔρωτος δυνάμεως». D: Ареопц: [ἐξίστημι]. [de ȣnde

Ἐκστατικῶς, adв: în ȣĭmipe. «Ἐκστατικῶς ἔχω». Пл: sîntȣ̆ ȣĭmitȣ̆.

Ἐκ-στέλλω, віit: -στελῶ, =Ἐκπέμπω. 2) înnodoбeskȣ̆ din toate пъpцiле. (Sof: Edin: 1. 1269).

Ἐκ-στέφω, віit: -στέψω, înnodoбeskȣ̆ nes-te totȣ̆ кȣ кȣnȣne. 2) (npin întind:) ȣm-плȣ пахарȣл шi чл: пъnъ în бȣze. «Ἐξέστεψε θάλασσαν». Оп: (везĭ шi ἐπιστέφω). 3) =Ἀποστέφω.

Ἐκ-στηθίζω, віit: -ίσω, =Ἀποστηθίζω.

Ἔκστιλβος (ὁ, ή), =Ἔκστιλπνος. [din

Ἐκ-στίλβω, віit: -στίλψω, =Ἀποστίλβω. [de ȣnde

Ἔκστιλπνος (ὁ, ή), foapte лȣчosȣ̆, лi-къposȣ̆, skînteiosȣ̆.

Ἐκ-στραγγίζω, віit: -ίσω, stopкȣ̆ de totȣ̆.

Ἐκστρατεία (ή), шi

Ἐκστράτευσις,εως (ή), oшtinцъ, saȣ̆ eks-nediцie de oшtipe. [din

Ἐκ-στρατεύω, шi (mіж:) -εύομαι, віit: -εύσω, -ομαι, (mъ) nopneskȣ̆ (кȣ) oшtipe asȣnpa връжmaшȣлȣĭ.

Ἐκ-στρατοπεδεύω, шi (mіж:) -εύομαι, віit: -εύσω, -εύσομαι, îmĭ skoцȣ̆ apmia din taбъpъ, шi o aшezȣ̆ afapъ.

Ἐκ-στρέφω, віit: -στρέψω, sȣчeskȣ̆, în-вîpteskȣ̆ snpe afapъ чeлe din пъȣntpȣ; skpînteskȣ̆; pestopnȣ̆; (fir:) npefaкȣ̆ snpe maĭ pъȣ̆, stpiкȣ̆; pesвpъteskȣ̆. «Γενεὰ ἐξεστραμμένη». Skp: [de ȣnde.

Ἐκστροφὴ (ή), sȣчipe, înвîptipe din nъ-ȣntpȣ snpe afapъ; skpintipe, pestopnape; (fir:) desȣвîpшitъ npefaчepe snpe pъȣ̆.

Ἐκ-συριγγόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, (шеd:) ажȣnгȣ̆ a mъ faчe fistȣлъ.

Ἐκ-συρίζω, шi At:

Ἐκ-συρίττω, віit: -ίξω, fлȣepȣ̆ tape; гonеskȣ̆ пе чinева fлȣepîndȣ 'ĭ.

Ἐκ-σύρω, віit: -συρῶ, tîpъskȣ, skoцȣ̆ (шi mіж: esȣ̆) tîpînd чева afapъ; (npin întind) жȣnoiȣ̆.

Ἐκ-σφαιρίζω, віit: -ίσω, apȣnкȣ̆ чева, (шi nas:) казȣ̆ ка о minчe.

Ἐκ-σφενδονάω -ῶ (ίζω), віit: -ήσω, (ίσω), asвîpлȣ̆ чева denapte кȣ (saȣ̆ ка кȣ) npaшtia.

Ἐκ-σφηκόω, -ῶ, віit: -ώσω, destpînгȣ̆, deskeiȣ (лasȣ̆ sлaбȣ̆).

Ἐκ-σφονδυλίζω, віit:-ίσω,=Ἐκσπονδυλίζω.

Ἐκ-σφραγίζω, віit: -ίσω, skoцȣ̆ firȣpa dene пeчete пe чeapъ, шi чл: (npin întind:) imitȣ̆. 2) noet: =Ἀποκλείω.

Ἐκ-σχίζω, віit: -ίσω, pȣnȣ̆, sfîшiȣ̆ din чева.

Ἐκ-σώζω, віit: -σώσω, mîntȣieskȣ̆, ska-nȣ̆ пе чinева dintp' ȣnȣ̆ pъȣ̆. «Ἐξεσώσατε θαλάσσης». Od: Δ. (шi nas:) «Ὅτ' ἐκ νεῶν φθαρέντες νῆσον ἐκσωζοίατο». Esxл:

Ἐκ-σωρεύω, віit: -εύσω, гpъmъdeskȣ̆ de ȣndeва пе чева.

Ἔκτα, în локȣ̆ de ἔκτανε, 3: sinг: neps: de nex: 1 ал лȣĭ κτείνω.

Ἐκταγὴ (ή), [ἐκτάσσω] =Ἔκταξις. 2) (maĭ noȣ̆) anгapa, шtpaфȣ̆, глоабъ.

Ἐκτάδην, adв: întins, лȣnцit, saȣ̆ în лȣnгȣ̆. [шi

Ἐκτάδιος, α, saȣ̆ ος, ον, noet: întinsȣ̆, лȣnцitȣ̆, лȣnгȣ̆, saȣ̆ лatȣ̆; (în цeн:) лapгȣ̆. [шi

Ἐκταδὸν, adв: =Ἐκτάδην.

Ἔκταθεν, noet: în локȣ̆ de ἐκτάνθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: ал лȣĭ κτείνω.

Ἐκταῖος, α, ον, кape se faчe (saȣ̆ faчe чева) în a шaseлea zi, op în шase ziлe. «Ἐκταίη μάζα». At: din шase mepтiчe. [ἕκτος.]

Ἐκτακῆναι, nas: nex: 2: de inf: ал лȣĭ Ἐκτήκω.

Ἔκτακτος (ὁ, ή), (npinч: στρατιώτης) ostaшȣ̆ neînpoлatȣ̆ în pîndȣ̆, în tpȣnъ, (фpanц: surnumeraire). (везĭ шi ἐξάριθμος). [ἐκτάσσω].

Ἐκ-ταλαντόω -ῶ, віit: -ώσω, лînseskȣ̆ пе чinева de авepea sa.

Ἔκταμα (τὸ), întindepe, snaцiȣ̆. [ἐκτείνω].

Ἔκταμε, noet: în локȣ̆ de ἐξέταμε. 3: sinг: neps: de nex: ал xot:, шi

Ἐκτάμησι noet: în локȣ̆ de Ἐκτάμη, nex: de sȣn: ал лȣĭ

Ἐκ-τάμνω, Ion: noet: în локȣ̆ de ἐκτέμνω.

Ἔκταν, ας, α, αμεν, шi чл: noet: în локȣ̆ de ἔκτανον, nex: 2: de xot:, шi

Ἐκτάνθαι, nas: tpe: de кȣ: de inf: ал лȣĭ κτείνω.

Ἐκ-τανύω, віit: -ύσω, noet: (saȣ̆ pap

проz:) în локꙋ de ἐκτείνω. «Οὐδὲ παρειῶν ἐκτανύσεις ῥυτίδας» Епгр: (ші паs:) «Ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη». Om:

Ἔκταξις [ἐκτάσσω], εως (ἡ), înшірare, аранжаре (de оштіре).

Ἐκ-ταπεινόω -ῶ biit: -ώσω, ꙋmileskꙋ преа мꙋлт; prosteskꙋ; аръtꙋ de nimikꙋ; desпреџꙋіеskꙋ.

Ἐκταρακτικὸς, ἡ, ὸν, пꙋtinчоsꙋ, saꙋ îndemînatikꙋ a tꙋрбꙋра. [ші

Ἐκτάραξις, εως (ἡ), мꙋлtъ tꙋрбꙋраре. [din

Ἐκ-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, =Καταταράσσω, tꙋрбꙋрꙋ, sперіꙋ de totꙋ. «Κοιλίης ἐκταραχθείσης». med: kînd stpikîndꙋ se stomaхꙋл se ва аплека sпре ꙋрdinаре.

Ἐκ-ταρβέω -ῶ, biit: -ήσω, sперіꙋ, înfpікошеzꙋ преа мꙋлt.

Ἐκ-ταριχεύω, biit: -εύσω, пъstpъmezꙋ, saꙋ ꙋsꙋkꙋ чева ка пastpama.

Ἐκ-ταρσόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzꙋ чева ка пе о гratie.

Ἔκτας, 2: sinr: пеps: de пех: ал лꙋі κτείνω.

Ἔκτασις, εως (ἡ), întindeре, desfaчере; (грам:) крештере de siлабъ, adikъ лꙋпџіре de бокалъ skꙋртъ; (fir:) siлinџъ. [ἐκτείνω].

Ἐκ-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, skoџînd oastea din tабъръ о ашезꙋ în pîndꙋ, saꙋ de pesboiꙋ; (în џеп:) аранжезꙋ.

Ἐκτάσω, Dop: în локꙋ de ἐκτήσω, 2: sinr: пеps: de пех: ал лꙋі κτάομαι.

Ἐκτατέον, nosit: ал лꙋі ἐκτείνω. [de ꙋnde ші

Ἐκτατικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, лꙋпџitiвꙋ de бокале skꙋрte (грам:).

Ἔκτατο, noet: 3: sinr: пеps: a між: (în локꙋ de паs:) пех: ал лꙋі κτείνω.

Ἐκτατὸς, ἡ, ὸν, приіmitорꙋ de întindeре. [ἐκτείνω].

Ἐκ-ταφρεύω, biit: -εύσω, = Ἀποταφρεύω. 2) =Ἐκσκάπτω.

Ἐκτέατο, Ion: în локꙋ de ἐκέκτηντο, neste-съв: ал лꙋі κτάομαι.

Ἐκτέθηλα, між: tpe: de кꙋ: ал лꙋі ἐκθάλλω.

Ἐκτέθραμμαι, паs: tpe de кꙋ ал лꙋі ἐκτρέφω.

Ἐκ-τείνω, biit: -τενω, întinzꙋ, desfakꙋ: лꙋпџеskꙋ; fir:) омоpꙋ; (прin întind: despre време)прелꙋпџеskꙋ; (грам:) лꙋпџеskꙋ дꙋпе prosodie о siлабъ skꙋрtъ; (foapte рар) = Ἐξέλκω. «Ἐξέτεινεν αὐτὸν ἐκ παραπτώματος». Skp; (se konf: кꙋ ἐκτίνω).

Ἐκ-τειχίζω, biit: -ίσω, desъвîршеskꙋ zidꙋл, че амꙋ îнчепꙋt a zidi; (în џеп:) înkonжꙋрꙋ кꙋ zidꙋ. [de ꙋnde

Ἐκτειχισμὸς (ὁ), desъвîршіре de înчепꙋtꙋ zidꙋ; saꙋ înkonжꙋраре кꙋ zidꙋ.

Ἐκ-τεκμαίρομαι, biit: -αροῦμαι, noet: = Ἐκλογίζομαι, daꙋ кꙋ sokoteaлa.

Ἐκ-τεκνόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, fakꙋ копіі; 2) рекꙋnoskꙋ пъskꙋtꙋл копілꙋ de ал меꙋ.

Ἐκτεχὼν, οῦσα, ὸν, пех: 2: de партч: ал лꙋі ἐκτίκτω.

Ἐκ-τελέθω, (fъръ biit:) noet: мъ naskꙋ, мъ tpagꙋ din чіпева.

Ἐκ-τελειόω -ῶ, biit: -ώσω, desъвîршеskꙋ кꙋ totꙋл чева.

Ἐκ-τελείω, noet: Ion: în локꙋ de ἐκτελέω.

Ἐκτελείωσις, εως (ἡ), totaлъ desъвîршіре. [ἐκτελειόω].

Ἐκ-τελεόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ἐκτελειόω.

Ἐκ-τελευτάω -ῶ, biit: -ήσω, adꙋkꙋ ла îndeплinіре, saꙋ desъвîршеskꙋ чева. 2) мъ съвîршеskꙋ, морꙋ.

Ἐκ-τελέω -ῶ, biit: -έσω, съвîршеskꙋ; îndeплinеskꙋ. «Οὗτοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέσταν». Ил: В. «Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἐκτετέλεσται». Od: Х: «Εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς». Пind: (ші desпърџit) «Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ». Ил: D:

Ἐκτελὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἐντελὴς, desъвîршitꙋ, deплinꙋ. [ἐκ, τέλος].

Ἐκτέμνω, biit: -τεμῶ, tъind skoџꙋ; (de ꙋnde) skoпeskꙋ; (în џеп:) чопteskꙋ; (прin întind:) потолеskꙋ; (fir:) iaꙋ, лiпseskꙋ de чева, saꙋ fakꙋ a fi лinsitꙋ de чева. (везі ші ἀποτέμνω).

Ἐκτένεια (ἡ), siлinџъ, stърꙋinџъ; întinsъ воinџъ. 2) біlшꙋгꙋ. «Τὰ ἐπιτήδεια πάμπολλα εἰσεκομίσαντο, ὥστ' ἐκτένειαν εἶναι, εἰ καὶ ἐπιμηκεστέρα γένοιτο ἡ πολιορκία» Epd: (Bis:) stърꙋitoаре рꙋгъ. din

Ἐκτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsꙋ; dъinitорꙋ, непрекꙋрmatꙋ; (fir:) stърꙋitорꙋ; aktiвꙋ, воiosꙋ. [ἐκτείνω]. [de ꙋnde

Ἐκτενία (ἡ), noet: = (saꙋ греш: în локꙋ de) ἐκτένεια. [ші

Ἐκτενῶς, adв: кꙋ stърꙋinџъ, вꙋпъ воinџъ; кꙋ мꙋлtъ siлinџъ, iꙋџеaлъ, saꙋ aktivitate.

Ἔκτεξις, εως (ἡ), [ἐκτίκτω] (despre мꙋme) faчере de копілꙋ, ші петречере de a ле faчеріі.

Ἐκτέος, α, ον, nosit: ал лꙋі ἔχω.

Ἐκτεταγμένως [ἐκτάσσω], adв: (de партч:) кꙋ аранжаре, кꙋ pîndꙋiaлъ, saꙋ вꙋпъ întokmіре.

Ἐκτετακώς, υῖα, ός, tpe: de кȣ: de пaptч: aл лȣĭ ἐκτείνω.

Ἐκτετισμένος, η, ον, tpe: de кȣ: de пaptч: пas: aл лȣĭ ἐκτίνω.

Ἐκτέτμηκα, tpe: de кȣ aл лȣĭ ἐκτέμνω.

Ἐκτέτραμμαι, пas: tpe: de кȣ: aл лȣĭ ἐκτρέπω.

Ἐκτετρημένος, η, ον, tpe: de кȣ: de пas: пaptч: aл лȣĭ ἐκτιτράω.

Ἐκτεύς, έως (ὁ), ȣпȣ felȣ de mъsȣpъ înкъпъtibъ de o a шaseлea пapte din вaniцъ. [ἕκτος].

Ἐκ-τεύχω, biit: -τεύξω, пoet:=Ἐξεργάζομαι, лȣкpînd sъвîpшeskȣ.

Ἐκ-τεφρόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefaкȣ în чeпȣшъ, apzȣ de totȣ. [de ȣnde

Ἐκτέφρωσις, εως (ἡ), пpefaчepe în чeпȣшъ, apdepe de totȣ...

Ἐκ-τεχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, meшteшȣцeskȣ, пъskoчeskȣ.

Ἐκ-τηγανίζω, biit: -ίσω, пpъжeskȣ în tigae пpea mȣлt. «Ἠωρῆσθαι μὲν ἐπὶ λίμνης δίψει, μὴ δεδυνημένον δὲ πιεῖν ἐκτετηγανίσθαι». Teod: Iptaк: se fpiцea de sete.

Ἐκ-τήκω, biit: -τήξω, toпeskȣ de totȣ; (пpin ȣpm:) stinгȣ, пpъпъdeskȣ. «Λῆσις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην πραπίδων». Kpit: în At: «Ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι, καὶ μήποτ' ἐκτακείη». Esхл: (пas: saȣ miж:) mъ toпeskȣ, ръmîiȣ пieлe шi osȣ. «Λύπη καὶ λιμῷ ἑαυτὸν ἐκτήξας». Eл: (шi despъpцit). «Ἔκ τοί με τήξεις». Eвp:.

Ἔκτημαι în лoкȣ de κέκτημαι, tpe: de кȣ: aл лȣĭ κτάομαι.

Ἐκτημόριον (τὸ), a шaseлea пapte. (de ȣnde || îm:) ἐκτημόριοι шi ἑκτήμοροι, чeĭ чe лȣкpaȣ пъmîntȣ stpeinȣ, шi плъtiaȣ пpoпpietapȣлȣĭ лa шase ȣпa. [ἕκτος, μόριον]. [de ȣnde

Ἐκτημορίτης, ου (ὁ), înкъпъtopȣ de a шaseлea пapte.

Ἑκτήμοροι (οἱ), bezĭ ἐκτημόριον.

Ἔκτηξις [ἐκτήκω], εως (ἡ), desъвîpшitъ topipe; (med:) sкȣpцepe, deшeptape de ȣmezeлeлe tpȣпȣлȣĭ.

Ἐκ-τιθασσεύω, biit: -εύσω, =Ἐξημερόω, domestiчeskȣ.

Ἐκ-τιθεύω, biit: -εύσω, гpeш: în лoкȣ de ἐκτιτθεύω.

Ἐκ-τίθημι, biit: ἐκθήσω, (пex: ἐξέθηκα, шi чл:) пȣiȣ afapъ (кa sъ se гъsiaskъ, saȣ sъ se вazъ); (de ȣnde) лeпъdȣ, apȣпкȣ; deskizȣ, eкsпȣiȣ mъpfĭ în tîpгȣ; desвapкȣ, saȣ daȣ жos (din кopaвie пe ȣsкatȣ, saȣ din tpasȣpъ пe пъmîntȣ); пpoпȣiȣ (пpemiȣ шi чл:); лîпeskȣ лa pespîntiĭ afiшe, înшtiinцъpĭ, шi чл: пpeвesteskȣ; înкȣпoштinцezȣ; deskpiȣ; daȣ afapъ, пȣвлiкȣ.

Ἐκ-τιθηνέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ἐκτιτθεύω.

Ἑκτικός, ή, όν, кape se faчe, saȣ faчe чeвa dȣпe o desъвîpшitъ deпpindepe, oвiчпȣitȣ пpea mȣлt în чeвa; (de ȣnde) «Πυρετὸς —». med: fpîгȣpĭ neкontenite. шi «Ἑκτικὸς (ἄνθρωπος)». med: oftikosȣ. [ἕξις din ἔχω].

Ἐκτίκτω, biit: -τέξομαι, пaskȣ, saȣ пeтpeкȣ a лe faчepiĭ; (deѕпpe astaкoшĭ, paчĭ, шi чл:) skoцȣ iкpe. Apst:

Ἑκτικῶς, adв: кȣ mape deпpindepe, шi (пpin ȣpm:) кȣ mȣлtъ înлesnipe. [ἑκτικός].

Ἐκ-τιλάω -ῶ, biit: -ήσω, ȣpdinȣ, mъ кȣfȣpeskȣ.

Ἐκτίλλω, biit: -τιλῶ, smȣлгȣ; (fir:) despъdъчinezȣ.

Ἐκ-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, estimȣ [de aчi], saȣ чinsteskȣ, пpeцȣieskȣ пpea mȣлt. «Πλοῦτον ἐκτιμήσαντας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐκθειάσαντας». Лoпц: 2) пpeцȣieskȣ. «Ἡ γὰρ οὐσία αὐτοῦ, ἄν τις ὀρθῶς ἐκτιμᾷ, τάλαντά εἰσιν οὐκ ἔλαττον ἑκατόν». Плт: 3) ȣpкȣ пpeцȣл, skȣmпeskȣ. «Εὐώνων ἐπιτετύχηκεν, αὐτῷ δὲ μέλει ἐκτετιμημένα λογίζεσθαι». Apst: [de ȣnde

Ἐκτίμησις, εως (ἡ), estimape; пpeцȣipe; skȣmпipe.

Ἔκτιμος (ὁ, ἡ), кape пȣ чinsteшte, saȣ пe se чinsteшte. «Γονέων —». Sof: кape пȣ чinsteшte пe пъpinцiĭ sъĭ. 2) кape se binde кȣ пpeцȣ ȣpкatȣ, skȣmпȣ (Eȣx:) 3) кape плъteшte шtpafȣ, глoaвъ, шi чл: (Eпгp: Вoeкк). [ἐκ, τιμή].

Ἐκτίναγμα (τὸ), шi

Ἐκτιναγμὸς (ὁ), = Ἐκτίναξις. [шi

Ἐκτινάκτρια (ἡ), чeea чe se skȣtȣpъ, se лeпъdъ de чeвa. [шi

Ἐκτίναξις, εως (ἡ), skȣtȣpape, лeпъdape de чeвa. [din

Ἐκ-τινάσσω, biit: -άξω, skȣtȣpȣ tape чeвa, кa sъ кazъ, чe este asȣпpъ'ĭ: (fir:)=Κατατυραννῶ. «Οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων». Skp:

Ἐκτίνυ(νυ)μι, шi

Ἐκ-τίνω, biit: -τίσω, плъteskȣ (osîndъ, datopie, шi чл:); despъгȣвeskȣ, pefȣieskȣ; (fir:) pesплъteskȣ, пedeпseskȣ; saȣ mъ пedeпseskȣ (sпpe pesвȣпape), îmĭ iaȣ pesплъtipea. (bezĭ шi ἀποτίνω). [de ȣnde

Ἔκτισις, εως (ἡ), =Ἀπότισις, плatъ (de datopie, шi чл:), pefȣipe, despъгȣвipe. «Οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐκτίσεως». Apst: пefiind

în stape de a 'шĭ pefsi dalopia. [ші
'Εκτισμα (τὸ), плаtъ snpe pefsipe, saš desпъгsвipe; глоавъ, osîndъ, ші чл: [ші
'Εκτιστής, οῦ (ὁ), платnikš, saš stpîn-гъtopš de datopie, dажdie, ші чл: (fir:) pesвsпъtopš.
'Εκ-τιτθεύω, виit: -εύσω, dînd џîџъ кpe-skš копілš.
'Εκ-τιτραίνω, виit: -ανῶ, ші
'Εκ-τιτράω -ῶ, виit: ἐκτρήσω, гъsрeskš чева пînъ dinколо.
'Εκ-τιτρώσκω, виit: ἐκτρώσω, лепъdš fъtš.
'Εκ-τίω, виit:-τίσω, поеt: în локš de ἐκτίνω.
"Εκτμημα (τὸ), вsкаtъ tъiatъ din чева. (de snde џеогр:) «Γῆς — ». Apst: = Ζώνη. [ші
"Εκτμησις, εως (ἡ), = 'Εκτομή, skопіре. [ἐκτέμνω].
'Εκτμητέον, посit: ал лвĭ ἐκτέμνω.
'Εκτόθεν, adв: поеt: (pap) în локš de ἐκ τόθεν, de atsnчĭ, de кînd; saš пе sp-mъ dsпе ачееа.
"Εκτοθεν, adв: поеt: în локš de ἔκτοσθεν.
"Εκτοθι, adв: поеt: în локš de ἐκτὸς, afapъ.
'Εκ-τοιχωρυχέω -ῶ, виit: -ήσω, fъpš чева (пpinч:) пpin sпарџере de zidš, ші чл:
'Εκ-τοκίζω, виit: -ίσω, împpsmstš кs гpea doвîndъ. 2) (пpea pap) naskš de totš.
"Εκτοκος (ὁ, ἡ), = "Εκγονος. [ἐκ, τόκος].
'Εκ-τολμάω -ῶ, виit: -ήσω, = 'Αποτολμάω. 2) греш: în локš de ἐκτολυπεύω. [ші
"Εκτολμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μως, пpea îndpъzneџš, овpaznikš (saš греш: în локš de εὔτολμος).
'Εκ-τολυπεύω, виit: -εύσω, (пpinч:) des-fъшspš; (fir:) sъвîpшeskš snš anевоiosš лsкps кs msлtъ ші stъpsitoape siлinџъ.
'Εκτομὰς, άδος (ἡ), (пas:) tъiatъ din чева. (de snde) «Θύρα — » Такt: пop-tiџъ fъкstъ în (saš din) поapta чеа mape, кape se ziче ші ῥινοπύλη. "Περικεφαλαία — ». Esix: коifš кs tъietspi de doъ гъ-spĭ пentps окĭ. «Μήτρα — ». At: = 'Εκ-βολάς. 2) (акt:) поеt: = 'Εκτομίς. [ші
'Εκτομεὺς, έως (ὁ), пpin tъiepe din toa-te пъpџiле skoџъtopš de чева; (пpin în-tind:) skопіtopš, (fir:) пpъпъditopš. 2) кsџitoae, skoвitoape (хipspџ:). [ші
'Εκτομὴ (ἡ), tъiepe de чева din toate пъpџiле, saš de totš. 2) skопіре. [ші
'Εκτομίας, ου (ὁ), skопіtš; (пpin spm:) капопš. [ші
'Εκτομὶς, ίδος (ἡ), поеt: tъietoape. «Δρεπάνην καυλῶν — » Епігр: 2) (пas:) = 'Εκτομάς. [ші
"Εκτομος (ὁ, ἡ), tъiatš ші skosš. (de snde || ssвst:) skопіtš. 2) (med:) елевopš negps (Іпокр:). [ἐκτέμνω].
"Εκτονος (ὁ, ἡ), чел fъpъ tonš (вîptste), slaвš; (msѕік:) = Παράφωνος. [ἐκ, τόνος]. [de snde
'Εκτονόω -ῶ, виit: -ώσω, slъвeskš чева de totš. || (nest:) овoseskš.
'Εκτόξευμα (τὸ), sъџeatъ ші чл: asвîpлi-tъ. [din
'Εκ-τοξεύω, виit: -εύσω, asвîpлš sъџea-tъ de sndeва assпpa кsiва. 2) ші se îsпpъвesк toate sъџeџeле, (ші fir:) вia-џa; (nest:) пiepš. «Καί σου τὸ σῶφρον ἐ-ξετόξευσε φρενὸς». Esp:
'Εκ-τοπίζω, виit: -ίσω, (maĭ de msлte-opi eл: saš nestp:) mъ stpъmstš în aлtš depъptatš si nesnoskstš локš; (fir:) mъ fepeskš. «Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων» Лаерt: (Δ. 39). [ші
'Εκτόπιος, α saš ος, ον, (împpot: de ἐν-τόπιος) stpeinš; (пpin întind:) чisdatš, neoвічnsitš, ші чл: (веzĭ ἔκτοπος). 2) по-еt: depъptatš, petpasš din вpe snš локš. «'Ηνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα». Sof: aџĭ de-пъptat. [ἔκτοπος].
'Εκτοπισμὸς (ὁ), stpъmstape dintp' snš локš întp' aлtsл depъptatš. [ші
'Εκτοπιστικὸς, ἡ, ὸν, овіčnsitš a se stpъmsta din локš. [ἐκτοπίζω].
"Εκτοπος (ὁ ἡ), = "Ατοπος, neкsвenitš, чisdatš. 2) поеt: = 'Εκτόπιος, stpeinš. saš 3) petpasš ла о пapte dintp' snš локš. «Τίς ὁδῷ;... ἔκτοπος ἔστω». Esp: [ἐκ, τόπος]. [de snde
'Εκτόπως, adв: în кіпš neкsвenitš, чis-datš, neoвічnsitš, ші чл:; 2) кs ковîpшipe, песte msspъ.
'Εκ-τορεύω, виit: -εύσω, = 'Εκτορνεύω.
'Εκ-τορέω, виit: -ήσω, гъspînd skoџš.
'Εκ-τορμέω -ῶ, виit: -ήσω, [ἐκ, τόρμη] esš din калеа чеа dpeaпtъ.
'Εκ-τορνεύω, виit: -εύσω, daš ла stpsngš, stpsпгъpeskš чева. «'Ελέφας εἰς ἀετὸν ἐκ-τετόρνευται». Елd:
'Εκτὸς [ἐκ], adв: лок: afapъ, (ші кs џen:) afapъ de «'Εκτὸς μὲν δὴ λέξο». Іл: Ω. «'Εκτὸς ἐόντας». Іл: Δ. (ші кs apt: în eл: de пapтч:) «Τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς (τοῦ σώ-ματος)». At: «Πρὸς τοὺς ἐκτός τε καὶ ἀλ-λοφύλους». Плt: «Τῶν τοῦ σώματος ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐκτὸς». Лpt: (ші кs џen:) «Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης». Іл: Ξ. «Καλέσσατο δ' αὐτὸν δώματος ἐκτὸς». Іл: О. «Τῶν ἐκτὸς Πελο-

ποννήσου (πόλεων)». Тъч: (ші fir:) «'Εκτὸς ἑαυτῆς». Іпкр: (mi timп:) 'Επεὶ ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο». Ер: dъпе че аȣ tрекъt чінчї zіле. 2) (ексчеnt:) fъръ. «'Εκτὸς ὠδίνων τέξεται». Dskр: «'Εκτὸς ἐλπίδος» Sof: fъръ пъdежde. «'Εκτὸς εἰ μή». Лъч: afаръ пъmaї dака. «'Απέκτειναν ἅπαντας ἐκτὸς ὀλίγων». Ksп:

'Εκτὸς, ἡ, ὸν [ἔχω], пъtinчosȣ de a se авеи, saȣ a se doвîndi. «Τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἰσὶν ἐκτὰ, ὅσα ἐνδέχεται ἔχειν, οἷον ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὑγιεία. Лрt:

"Εκτος, η, ον, ал шаselea. Τῷ ἕκτῳ μηνὶ». Skр: «"Εκτον δ' αὖτ' 'Οδυσσῆα». Іл: В. «Τὸ ἕκτον μέρος». Тъч: ші Dm: (ші adвeрв:) «"Εκτον γεγονὼς ὕπατος». І: Antx: [ἕξ].

"Εκτοσε, adв: поеt: (л к: în mішк:) afаръ, (ші къ цеп:) afаръ de...

"Εκτοσθεν, ші (прea рар) ἔκτοσθε, adв: поеt: (къ цеп:) = [ἐκτὸς], afаръ, dеnарtе de, fъръ. «"Εκτοσθεν (se înц: ἑαυτῆς) ἐγένετο». Іпкр: s' a smintіt. 2) (fъръ казȣ) de afаръ. «Τῆνδε δ' ἔκτοσθεν βοᾶν ἔα». Sof: (ші къ цеп:) «Λίμνας ἔκτοσθεν». Esx: (ші fir:) «Φίλων μὲν ἂν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοσθεν δ' οὐ ῥαδίως». Еър:

"Εκτοσθι, în локȣ de ἔκτοθι.

"Εκτοτε (în локȣ de ἐκ τότε), adв: de atъпчї înкоачї. «Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Лъч:

'Εκ-τραγῳδέω-ῶ, віit: ήσω, deskрiȣ чева în stілȣ emfantікȣ, saȣ tрistȣ, ad: търеskȣ чева sпре maї tрацікȣ.

'Εκ-τρανόω -ῶ, віit: -ώσω, înвеdерezȣ, deslъшеskȣ, пропъпцȣ къраt zічеріле.

'Εκτράπεζος (ὁ ἡ), каре пъ se adъче, пъ se пъпе ла masъ, este опрitȣ de a se mînка. [ἐκ, τράπεζα].

'Εκτραπελογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), (кom:) чел къ пînteче чіъdatȣ, nefіреskȣ. [ἐκτράπελος, γαστήρ].

'Εκτράπελος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πέλως, [ἐκτρέπω] пеовічпъitȣ, nefіреskȣ; (прin ърm:) skîрвosȣ, некъвiinчosȣ.

'Εκ-τραυματίζω, віit: -ίσω. ръпеskȣ de totȣ.

'Εκ-τραχηλίζω, віit: -ίσω, daȣ пе чіпева пеste капȣ, asвîрлȣ ла пъmîntȣ; (fir:) пръпъdeskȣ de totȣ; (mіж:) ажъпгȣ ла реіре; saȣ îmї esȣ din mъsърї. [de ъnde

'Εκτραχηλισμὸς (ὁ), къdере пеste капȣ; пеіре, ші чл:

'Εκτράχηλος (ὁ, ἡ), = Σκληροτράχηλος; (прin ърm:) песъпъsȣ, mîndръ. [ἐκ, τράχηλος].

'Εκ-τραχύνω, віit: -υνῶ, înъспреskȣ чева, înвîрtошezȣ къ totъл; (fir:) mîniȣ, înfъріеzȣ.

'Εκ-τρέπω, віit: -τρέψω, întорkȣ чева de чеа-л-алтъ парte; întорkȣ, saȣ авatȣ пе чіпева din калеа sa; (прin ърm:) = 'Αποτρέπω, опреskȣ; (fir:) префакȣ (maї de mъlte-орї sпре maї ръȣ); pestорпȣ чева къ sъsъл în жos; saȣ къ челе dinъпtръ sпре afаръ. «'Η δὲ σκολόπενδρα, ὅταν καταπίῃ τὸ ἄγκιστρον, ἐκτρέπεται τὰ ἐντὸς ἐκτὸς, ἕως ἂν ἐκβάλῃ τὸ ἄγκιστρον· εἶθ' οὕτως εἰστρέπεται πάλιν ἐντός». Apst: ‖ (mіж:) mъ авatȣ din дръmъл meȣ, ші апъкȣ алtъл, mъ depърtezȣ; (прin întind:) mъ skîрвeskȣ, mъ апъръ de чіпева; (fir:) mъ авatȣ; mъ stрікȣ, îmї skimвȣ soiъл. «Τῆς ἀριστοκρατίας εἰς ὀλιγαρχίαν ἐκτραπείσης». Плв:

'Εκ-τρέφω, віit: -θρέψω, = 'Ανατρέφω; (прin ърm:) креskȣ, mъреskȣ.

'Εκ-τρέχω, віit: -θρέξομαι, ші (maї овіч:) ·δραμοῦμαι (пеx: ἐξέδραμον, ші чл:) алергȣ afаръ; (despre арміе) fакȣ eksпеdіціе, saȣ пъвъleskȣ; (despre пlante) креskȣ, isвъteskȣ; (fir:) mъ авatȣ din калеа чеа dрeaптъ. «'Επὶ τὸ ἄθεον ἐξέδραμε». Sxл:

"Εκτρεψις, εως (ἡ), = 'Εκτροπή.

"Εκτρησις, εως (ἡ), гъъріре, saȣ гаъръ респъпsъ пînъ dinколо. [ἐκτιτραίνω].

'Εκ-τριαινόω -ῶ, віit: -ώσω, (пеапров: dъпе Лъч:) tървърȣ, amestекȣ mареа къ tрidinta.

'Εκτριβὴ (ἡ), = "Εκτριψις. [din

'Εκτρίβω, віit: -τρίψω, freкȣ tаре, saȣ freкînd skoцȣ. «Πῦρ — ». Ksп: къръцȣ de коажъ; лъstрezȣ freкînd; (прin întind:) stрікȣ къ mъltъ freкаре; (de ъnde fir:) stiпгȣ, пръпъdeskȣ. «Τίτυος τρόπον σφέας ἐκτρίβειν». Ер: «Ζεύς σε πρόρριζον ἐκτρίψειεν οὑτάσας πυρί». Еър: [de ъnde

"Εκτριμμα (τὸ), ор че слъжеште ла freкаре sпре шtерцере ші къръціре, (sпре ек:) шtергаръ, ші чл: 2) (med:) жъпъiтъръ de піеле, saȣ ръпitъръ din mълтъ freкаре. (везї ші διάτριμμα). [ші

"Εκτριψις, εως (ἡ), freкаре sпре шtерцере ші къръціре. 2) (în Іпкр:) греш: în локȣ de ἔκτρεψις.

'Εκ-τροπαλίζω, віit: -ίσω, поеt: în локȣ de ἐκτρέπω. [din

'Εκτροπὴ (ἡ), dаре în лаtъре, авateре,

din кале (akt: saŭ nas;); локŭ (în преажmа dpѕmѕлѕĭ челѕĭ mape), ѕnde se поаtе a-вate чinева, ка sъ se odixneaskъ; локѕл, ѕnde se skimвъ dpѕmѕл; кале п' алъtѕpea, notекъ (vezĭ шi ἀτραπός)· aвatepe de апъ din каналѕл чел пpinчiналŭ întp' алtеле d'алъtѕpea; (de ѕnde шed:) stpъmѕtape de болпъвiчoaseле zemĭ (vezĭ шi ἀπόστασις); skѕpџepe de ane, шi чл: ; канaлŭ, (fir:) prefaчepe spre pъŭ; aвatepe din sѕвiektѕл кѕвîntѕлѕĭ; enisodŭ (vezĭ ἐπεισόδιον); anъpape, denъptape de чева. [ἐκτρέπω]. [de ѕnde

'Εκτροπίας, ου (ὁ), (пpinч: οἶνος) vinŭ prefъкѕtŭ, stpikatŭ. [шi

'Εκ-τρόπιμος (ὁ, ἡ), = 'Αποτρόπαιος, saŭ 'Απόκεντρος. [шi

'Εκτρόπιον (τὸ), natimъ a плеопелор окiлор (kînd sînt întoapse spre afapъ, шi nѕ se înkid bine). [шi

Ἔκτροπος (ὁ, ἡ), aвъtѕtŭ, denъptatŭ; (fir:) stpikatѕ; чiѕdatŭ; saŭ neoвiчnѕitѕ.

'Εκτροφὴ, (ἡ), = 'Ανατροφὴ, крeштере.

'Εκ-τροχάζω, viit: -ασω, = 'Εκτρέχω, saŭ Διατρέχω, netpeкŭ; (fir:) povesteskŭ, posteskŭ чева repede.

'Εκ-τρυγάω -ῶ, viit: -ήσω, кѕлегŭ totŭ podѕл (пpinч: de vie).

'Εκ-τρυγίζω, viit: -ίσω, stpeкopŭ de dpoжdie, лъmѕpeskŭ.

'Εκ-τρυπάω-ῶ, viit: -ήσω, гъѕpeskŭ пъtpѕns пînъ dinколо. 2) гъѕpeskŭ, шi esŭ din (saŭ ка dintp' o) гаѕpъ; mъ stpeкopŭ eшind de faџъ. [de ѕnde

'Εκτρύπημα (τὸ), гъѕpitѕpъ; saŭ гаѕpъ fъкѕtъ кѕ sfpedeлѕл, шi tъpîџa, че se faчe dintp' însa. [шi

'Εκτρύπησις, εως (ἡ), гъѕpipe пъtpѕnzъtoape пînъ din коло. 2) eшipe, iвipe din (saŭ ка din) гаѕpъ.

'Εκ-τρυφάω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ кѕ totѕл datŭ moлiчiѕniĭ, desmiepdъpiĭ; saŭ (греш:) în локŭ de ἐντρυφάω.

'Εκ-τρυχόω -ῶ, viit: -ώσω, шi

'Εκ-τρύχω, viit: -ύξω, къzneskŭ пpin neкѕpmatъ tiкълошie; пpъпъdeskŭ; (neѕt:) oвoseskŭ de totŭ. «Διὰ παντὸς ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἕως ἐξετρύχωσαν». Tѕч: (fir: nas:) «'Ράκη ἐκτετρυχωμένα». Лѕч:

'Εκ-τρώγω, viit: -τρώξομαι, (nex: ἐξέτραγον, шi чл:) mъnînкŭ de totŭ, pozŭ. «Πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πόλεμος». Enigp: (vezĭ шi ἀποτρώγω).

Ἔκτρωμα (τὸ), лenъdъtѕpъ (de fъtŭ, saŭ npѕnкŭ). [шi

'Εκτρωματιαῖος, α, ον, кѕveniŧŭ ла (saŭ пъskѕtŭ ка o) лenъdъtѕpъ. [шi

'Εκτρωματικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ, saŭ пpiчinѕitopŭ de лenъdape (de fъtŭ). [шi

'Εκτρωματισμὸς (ὁ), шi

Ἔκτρωσις, εως (ἡ), шi

'Εκτρωσμὸς (ὁ), лenъdape (пpinч:) de fъtŭ, че n' a înплinit înкъ natpѕ-zeчĭ de ziле. (vezĭ шi ἔκρυσις). [din

'Εκτρώσω, viit: ал лѕĭ ἐκτιτρώσκω. [de ѕnde шi

'Εκτρωτικὸς, ἡ, ὸν, пpiчinѕitopŭ (saŭ чел кѕ пѕtepe) de лenъdape (de fъtŭ).

'Εκ-τυλίσσω, viit: -ίξω, desfъшѕpŭ; (fir:) îmĭ isпpъveskŭ пepiodѕл, saŭ чepкѕлаџia.

'Εκ-τυλόω -ῶ, viit: -ώσω, (med:) prefaкŭ în пeгŭ, saŭ вътъtѕpъ. [de ѕnde

'Εκτύλωσις, εως (ἡ), prefaчepe în пeгŭ saŭ вътъtѕpъ. [шi

'Εκτυλωτικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ пѕtepe saŭ însѕшime de a faчe вътъtѕpĭ, saŭ пeџĭ.

'Εκτυμπάνωσις, εως (ἡ), ѕmfлape (din natimъ saŭ boaлъ). «Γαστρὸς —». Stp: [ἐκτυμπανόω].

Ἔκτυπε, poet: 3: sinг: пeps: de пex: 2: ал лѕĭ κτυπέω.

'Εκ-τυπέω -ῶ, viit: -ήσω, = (saŭ греш: în локŭ de) 'Εκ-κτυπέω. [din

'Εκτυπὴ (ἡ), = 'Εκτύπωμα, sъпъtѕpъ de кiпŭ, шi чл. [шi

Ἔκτυπος (ὁ, ἡ), fъкѕtŭ, fopmatŭ dѕпe кiпѕл кѕĭва. «Τοῦ πρωτοτύπου ἔκτυπος χαρακτὴρ (τοῦ πατρὸς ὁ υἱός)». Tdpt: 2) a кърѕia sъпъtѕpa кiпѕлѕĭ este skoasъ afapъ, = 'Ανάγλυπτος. «Θρόνος χρυσοῦς, ἔχων τραγελάφων προτομὰς ἐκτύπους». Diod: || (sѕвst;) чел dintîĭ isvodŭ (nedesъвîpшitŭ înкъ în лѕкpapea sa), saŭ чел че se faчe spre чepкape de meшtepŭ. «'Ακαλλώπιστος καὶ δι' ἐκτύπων γεγραμμένη (a 8: кapte a лѕĭ Tѕч:)». Mapчлп. [ἐκ, τύπος]. [de ѕnde

'Εκ-τυπόω -ῶ, viit: -ώσω, skoџŭ пe чева кiпѕл вpe ѕпѕĭ лѕкpѕ, tiпъpeskŭ, fopmezŭ. || (miж:) mъ fopmezŭ dѕпe кiпѕл кѕĭва; imitŭ. [de ѕnde

'Εκτύπωμα (τὸ), eкsemплapŭ, asemъпъtѕpъ, ikoaпъ, ѕpmъ. «Βροντῆς —». Кpit:

'Εκτύπως, (шi кomпp: ἐκτυπώτερον) adv: desлѕшit, кѕpat, aidoma. [ἔκτυπος].

'Εκτύπωσις, εως (ἡ), tiпъpipe; fopmape; konstpѕкџie. 2) = 'Εκτύπωμα, ikoaпъ; (fir:) aлeгopie. [ἐκτυπόω].

'Εκ-τυφλόω -ῶ, viit: -ώσω, opveskŭ пe чinева кѕ totѕл; (пpin întind:) stîпгŭ. [de ѕnde

'Εκτύφλωσις, εως (ἡ), desъвîрші tъ орвіре.
Ἔκτυφος (ὁ ἡ), плінъ de fъmъ; (ші fir:) înfъmъpatъ, ad: sек-mîndpъ. [ἐκτύφω]. [de ъnde
'Εκ-τυφόω -ῶ, biit: -ώσω, ші
'Εκ-τύφω, biit: -θύψω, (пех: ἐξέθυψα, ші пас: 2: ἐξετύφην), apzъ чева kite пъцінъ, ші fъpъ flакъpъ; (пріп ърт:) преfакъ în fъmъ; (пріп întind:) tоnеskъ, пръпъdеskъ. «'Εξετύφην κλαίουσα». Мет: 2) ='Εκκαίω; (fir:) ацîцъ, zъdъpъskъ; ші вагъ fъmъpî în капъл късіва.
Ἕκτωρ [ἔχω], орος (ὁ), поеt: цііtорь de чева. (везї mі ἕστωρ).
'Εκυρὰ, (ἡ), soакpъ [поаte de аuі]. [ші
'Εκυρὸς (ὁ), sокpъ (прінч: ал мъіеріï). [în afin: къ κυρὸς, κύρνος].
Ἔκυρσα, поеt: пех: 1: ал лъї κυρέω.
'Εκφαγεῖν, пех: 2; de inf: ал лъї ἐκτρώγω.
'Εκ-φαιδρύνω, biit: -υνῶ, шteprînd, къpъцind лъstpezъ; înfpъmъseцezъ; înвеселеskъ.
'Εκ-φαίνω, biit; -φανῶ, (пех: ἐξέφηνα, tpe: de къ. ἐκπέφηνα, ші чл:) skоцъ ла лъmіnъ, арътъ, înкъноштінцеzъ; (despre прооpочіï, ші чл:) însemnezъ. «Ἄνδρα ἐκφανεῖ φόως δὲ». Іл; Т. «Τὸν πόλεμον ἐξέφηναν πρὸς ἡμᾶς». аъ деклаpat. «'Εκφήνασα ἑαυτὴν, ἥτις ἦν». Аt: «'Εκφήνας τὴν ἑωϋτοῦ γνώμην». Ер: (ші між: saъ пас:). «'Αστέρων ἐκφανέντων». Тъч: (ші къ цеп:) «Τοῖσι δὲ Γλαῦκος ἀλὸς ἐξεφαάνθη». Аплп: (ші ел: saъ nestp:) «Οὔτε πρὸ ἄλλης ὀπώρης ἐκφαίνουσι». Nік; (ші desпърц:) «Ἔκ τ' ἔφαναν πᾶσαι σκοπιαί». Іл: П. ші Θ. în локъ de ἐξεφάνησαν, s' аъ ivit.
'Εκφαλαγγέω -ῶ, biit: -ήσω, esъ din лініа falanцеї (tpîmbeї de оштіре).
'Εκ-φαλακρόω -ῶ, biit: -ώσω, плешъцеzъ пе чінева de tоtъ.
'Εκφάνδην, adв: ='Εκφανῶς, de фацъ.
'Εκφάνεια (ἡ), = (saъ греш: în локъ de) 'Επιφάνεια. [ἐκφανής].
'Εκφανέω, Іоn: în локъ de ἐκφανῶ, biit: ал лъї ἐκφαίνω.
'Εκφανὴς [ἐκφαίνω], έος (ὁ, ἡ), възътъ, арътаtъ ла тоцї, saъ de tоtъ; însemnatъ. «Κάρυον ἐκφανὲς ἐκ λεπίδων. Епгр: каре esе din кръпata sa коажъ. [de ъnde
'Εκ-φανίζω, biit: -ίσω, = 'Εκφαίνω.
Ἔκφανσις, εως (ἡ), [ἐκφαίνω] skоаtере de фацъ, înведераре; înкъноштінцаре; (Тлц:) deskоперіре.
'Εκ-φαντάζομαι, biit: -άσομαι, îmї înкіпъіеskъ чева în fantasie, ка кът аші ведеа о къ окії. [de ъnde
'Εκφάντασμα (τὸ), ор че se івеште, saъ ese de фацъ de о datъ de ъndева.
'Εκφαντικὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, каре se фаче, saъ фаче чева къ înведераре;= 'Εμφαντικὸς, emfantікъ, арътоsъ: (Тлц:) = 'Εκφαντορικὸς. [ἐκφαίνω].
'Εκφαντορία (ἡ), (Тлц:) deskоперіре, saъ екsплікаціе de tаїнеле крedінцеї. [ші
'Εκφαντορικὸς, ἡ,ὸν, (ші адв:) -ικῶς (Тлц:) îndemînatікъ sпре deskоперіре, saъ екsплікаціе de реліціоase містеріï.[ἐκφάντωρ].
Ἔκφαντος (ὁ, ἡ),='Εκφανής, înведераtъ. [ші
'Εκφάντωρ, ορος (ὁ), deskоперіtорь, екsплікътоpъ de містеріï (Тлц:). [ἐκφαίνω].
'Εκφανῶς, адв: = Προφανῶς, înведераt, desлъшіt. [ἐκφανής].
'Εκ-φαραγγόω -ῶ, biit: -ώσω, fорmezъ pîpoase въї.
'Εκφάσθαι, між: пех: 1: de inf: ал лъї ἔκφημι.
Ἔκφασις, εως (ἡ), екsпрімаре, екsпъпере de пърере, saъ simцімîntъ. [din
'Εκ-φάσκω (fъръ biit:), = Ἔκφημι.
'Εκ-φατνίζω, biit: -ίσω, skоцъ, лепъdъ din esле; (în цеп:) келтъіеskъ; (despre dîпцї) skоцъ din ръdъчіпъ. [de ъnde
'Εκφάτνισμα (τὸ), (прінч: ла îm:) чееа че ръміне în (saъ kade, ор se леапъdъ din) esле; (în цеп:) прісоsъ, ръмъшіцъ. 2) skîndъpъ de esле, че se skоаtе, ка съ ле кърецe.
Ἔκφατο, 3: sinг: пеps: de між: пех: ал лъї ἔκφημι.
Ἔκφατος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -άτως, поеt: în локъ de ἄρρητος, de nesпъs (чева маре). [ἔκφημι].
'Εκ-φαυλίζω, biit: -ίσω, лепъdъ чева ка ъпъ лъкpъ пpostъ, netpевнікъ; desпрецъіеskъ, fакъ de nіmікъ. [de ъnde
'Εκφαυλισμὸς, (ὁ), desпрецъіре, nesokotіре.
'Εκφαυλιστέος α, ον, posit: ал лъї ἐκφαυλίζω.
Ἔκφαυλος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -φαύλως, foаpte пpostъ, de nіmікъ; (пріп ърт:) de desпрецъit. (se конf: къ ἔκφυλος). [ἐκ, φαῦλος].
'Εκ-φαύσκω, biit: -φαύσω, поеt:='Εκφαίνω.
'Εκφερομυθέω -ῶ, biit: -ήσω, (плц:) skоцъ ворбъ, daъ de фацъ (tpъdaъ) tаїпъ. [ἐκφέρω, μῦθος].
'Εκ-φέρω, biit: ἐξοίσω, (пех: ἐξήνεγκα,

ші чл:) skoцŭ de ѕndeва; (de ѕnde ел:) dѕкŭ пе mopţŭ ла гроапъ. «Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι ἐξέφερον πολέμοιο». Іл: Е. Νηῶν ἔκφερ' ἄεθλα». Іл: Ψ. «Κλύδων νιν ἐξήνεγκεν». Еѕр: «Πόδες μιν ἔκφερον». Апли; (ші між:) «Οἱ δὲ ἐξεφέροντο τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀγοράν». Ksn: «Πρὸς δὲ τῷ ἰσθμῷ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν ἐξοίσονται». Тѕч: (ші пas:) «Ἐπὶ δελφῖνος ἐξενειχθέντα (τὸν Ἀρίονα) ἐπὶ Ταίναρον». Ер: «Τοσοῦτον πίνουσιν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἐκφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται». Ksn: «Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξεφέρετο ὁ παῖς». Antf: 2) daŭ de faцъ, tpъdaŭ taînъ, saŭ skoцŭ ворвъ afapъ; daŭ afapъ (порѕпкъ, ѕвражŭ, saŭ skpisŭ, ші чл:); penpesintŭ (în teatpѕ); (în цen:) вesteskŭ, пѕвлiкŭ. «Ἔκφερε τὸ γραμματεῖον». Apstf: «Ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα». Dm: «Πρὸς οὐδένα τοὺς λόγους ἐξήνεγκε». Пл: «Αἱ μὲν γὰρ ἔνδον δρῶσι κακά, ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι». Еѕр: «Ἐκφέρει εἰς τὸ στρατόπεδον λόγον, ὅτι ші чл:». Ksn: «Ἐκφέρων ἐπὶ γέλωτι τὰς οἴκοι διατριβὰς αὐτοῦ». Пл: «Λόγους γράφοντα ἐκφέρειν τούτους τοῖς ἀντιδίκοις». Esx: «Ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν τινος τῶν μετεχόντων». Ер: Ἐξέφερον τὸ χρηστήριον». Ер: Τοὺς ἄρχοντας ἐξενεγκεῖν τὰ κατασημανθέντα ὀνόματα ἰδεῖν πᾶσι τοῖς πολίταις». Плt: «Τὴν ψῆφον κατ' αὐτοῦ ἐξήνεγκαν». Tdpt: «Ταῦτα ἕνεκεν δείγματος ἐξενηνόχαμεν». Пл: «Ἐκφέρειν μητρῷ, ὀνείδη». Еѕр: «Οὐ γὰρ ἂν ἐξήνεγκε τὸν πόλεμον ποτὲ τοῦτον ἐκεῖνος». Dm: п' ap fi декларat. «Τέλος ἐξέφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν». Пл: a dat afapъ порѕпкъ. «Ὡς παρὰ τοῦ Διὸς ἐκφέρει τοὺς νόμους εἰς τοὺς ἀνθρώπους». Stp: «Τὸν Ἀπόλλωνα τὴν ἰατρικὴν ἐξενεγκεῖν». Diod: «Ἀριστοφάνους ὅτε τὰς Νεφέλας ἐξέφερε». Пл: (ші пas:) «Οὐ γὰρ ποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται, ὡς...» Еѕр: Εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ (τὸ γράμμα) εἰς τὸ φῶς, εἴτε μή». Плt: «Ἀπόφασις ἐξήνεκτο. Біz: 3) екsпѕiŭ, пропѕiŭ; papoptŭ. «Καὶ τοῦτο πρὸς τὴν σύγκλητον ὁ Καῖσαρ ἐξήνεγκε». Пл: Ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον». Dm: «Καὶ εὐχὴν δέ τινες αὐτοῦ ἐξέφερον, ὡς εὔχοιτο, ші чл:». Ksn: «Ποιητὴς πᾶς τὰ μὲν ψυχαγωγίας χάριν ἐκφέρει, τὰ δὲ διδασκαλίας». Stp: 4) екsпpimŭ, posteskŭ, пропѕпцŭ, Τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον»; Sof: «Ἐξέφερέ τις μέμψιν κατά τινος». Tmst: «Οἱ δὲ διὰ τοῦ Υ ἐκφέρουσιν». At: (ші пas:) «Οἱ Ἀττικοὶ πολλὰ τῶν ὀνομάτων θηλυκὰ ὄντα ἀρσενικῶς ἐκφέρουσι». Sхл: Пind: (ші між:) «Οἱ μὲν δὴ γνώμην ἐξεφέροντο». Ер: îші daŭ пъpepea. 5) naskŭ; (în цen:) пpodѕкŭ; (nestp:) podeskŭ, isвѕteskŭ. «Λαμβάνουσι μὲν ἐν γαστρί, ἐξενεγκεῖν δὲ οὐ δύνανται». Іпкр: «Λεχωΐσιν, αἵ Διὶ παῖδας ἐξέφερον». Кал: «Ἀγαθὴ δὲ ἐκφέρειν τὸν καρπὸν ἡ γῆ». Ер: (ші neѕt:). «Ἡ δὲ κριθὴ δύναται καὶ ἐν ταῖς ψαφαρωτέραις ἐκφέρειν». Tfp: (de ѕnde). «Ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος». Sof: (ші fir:) «Καὶ κακίας μεγάλας, ὥσπερ ἀρετάς, αἱ μεγάλαι φύσεις ἐκφέρουσι». Пл: «Πλεῖστον ἐν βραχυτάτῃ λέξει νοῦν ἐκφέρειν». Пл: «Δύνασιν ἐκφέρει τίνα»; Еѕр: (ші авѕs:) «Πολλοὺς ἐξενηνοχότες φόρους». Плв: плъtind. 6) aвatŭ пе чinева din калеа sa, îл depъptezŭ. (ші nestp: saŭ ел:) алергŭ înainte, пъкъleskŭ afapъ; (de ѕnde між: saŭ пas; fir:) mъ aвatŭ din шipѕл ворвеї меле. «Κινδυνεύει τοι ὥσπερ ἀτραπός τις ἡμᾶς ἐκφέρειν». Плt: (ші fir:). «Ταῦτα εἰς μείζω σκέψιν ἐκφέρει ἡμᾶς τῶν ἀποκειμένων». Tfp: (ші nestp: saŭ ел:) «Ὦκα δ' ἔπειτ' ἔκφερ' Ὀϊλιάδης». Іл: Ψ. «Ἔκφερον ἵπποι». Om: (ші пas: saŭ між:). «Καθάπερ ἵππον ἐκφερόμενον ἡνίοχος ἀντισπῶν τῷ χαλινῷ». Гал: (ші fir:) «Ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι». Тѕч: Ἐκφερόμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος». Apst: «Ἐξενεχθεὶς ὑπὸ φθόνου». Плt: «Λέγων ἐξηνέχθην» Плt: «Εἰς τὸ πάντῃ ἀθεράπευτον ἐξήνεκτο». Еѕst: (вezî ші ἐξάγω) 7) копdѕкŭ, (ші neѕt:) ажѕпгŭ ѕndeва; (de ѕnde fir:) îndeплinеskŭ, înfiinцezŭ чева. (ші пas:) inaintezŭ, isвѕteskŭ. «Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν ἐκφέρει». Лѕч: «Ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος ὧραι ἐξέφερον». Іл: Φ. «Εὖ δὲ σ' ἐκφέρει βάσις». Sof: (ші fir:) «Τὸ πεπρωμένον ἔκφερε», Пind: a indeплinit. (ші neѕt:) «Ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα». Sof: (ші пas). «Τῶν βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη». Dm: 8) iaŭ; (між:) къшtigŭ, doвîndeskŭ, «Λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον». Іл: Ψ. «Τραῦμα ἐξήνεγκε». Біz: (ші між:) «Τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν δόξαν ἐκφέρονται». Dm: «Νίκην ἐξενεγκαμένων καλλίστην». D: A: »Καὶ πολλὰς ὠφελείας ἐξενεγκαμένη». D: Ал: «Τὴν τύχην, ἣν ἂν ἑκατέρα πόλις ἐξενέγκηται. D: Ал: (вezî ші ἀναιρέω).

Ἐκ-φεύγω, виit: -φεύξομαι, fѕгŭ afapъ, saŭ de ѕndesa, skaпŭ; mъ aпъpŭ. «Παῦροι δ' ἐξέφυγον ἁλὸς ἤπειρόν δε νηχόμενοι». Od: Ψ. «Ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς». Іл: П. «Θάνατον οὐδ' ἐξέφυγε». Пind: «Κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω». Еѕр: «Ἡ ψυχὴ πᾶσαν αἴσθησιν ἐκπέφευγε». Пл: 'i a лipsit toatъ simцipea. «Περὶ τοὺς ἐκφεύγοντας ἤδη τὴν

χιόνα τόπους». Πλβ: «Μὴ ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτόν». Dm: (вezĭ ші διαφεύγω). [de ꙋnde

'Εκφευκτικὸς, ἡ, ὸν, прічinꙋitopꙋ de (saꙋ kontpiвꙋitopꙋ ла) fꙋџipe, skъnape, ші чл:[ші

'Εκφεύξιμος (ὁ, ἡ), de kape tpeвꙋie, saꙋ поate чinева fꙋџi, saꙋ a se anъpa. [ші

Ἔκφευξις, εως (ἡ), fꙋџipe, skъnape de чева.

Ἔκ-φημι, вiit: -φήσω, poet: ekѕnpimꙋ, пponꙋnџꙋ, posteskꙋ. «Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος». Od: K.

Ἐκφῆναι, пex: 1: de inf: ал лꙋĭ ἐκφαίνω.

Ἐκ-φθείρω, вiit: φθερῶ, пръпъdeskꙋ de totꙋ. ‖ (miж:) esꙋ, ші пъ dꙋkꙋ ꙋndeвa ѕnpe пeipea mea, (oвшt:) mъ daꙋ de pînъ. (de ꙋnde пopꙋnч:) «Ἐκφθείρου». Лꙋч: (ꙋnꙋ felꙋ de вlestemꙋ) dꙋ te kopвilop, saꙋ пieĭ din okĭ.

Ἐκ-φθίνω, вiit: -φθίσω, (întpeв: npinч: пꙋmaĭ miж: пex: ἐξεφθίμην, ισο, ιτο, ші чл:) poet: topeskꙋ, пръпъdeskꙋ.

Ἐκ-φιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, iꙋвeskꙋ npea mꙋлt. 2) сървtꙋ кꙋ dinadinsꙋл.

Ἐκ-φλαυρίζω, вiit: -ίσω, = Ἐκφαυλίζω.

Ἐκ-φλεγμαίνω, вiit:- ανῶ, sîntꙋ în înflamaџie, saꙋ oвpintitꙋ.

Ἐκ-φλεγματόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefakꙋ чева кꙋ totꙋл în flermъ.

Ἐκ-φλέγω, вiit: -φλέξω, daꙋ fokꙋ, anpinzꙋ, apzꙋ чева de totꙋ; (fiг:) anpinzꙋ, întꙋsiezꙋ.

Ἐκ-φλίβω, вiit: -φλίψω, Ion: în лokꙋ de ἐκθλίβω.

Ἐκ-φλογίζω, вiit: -ίσω, ші

Ἐκ-φλογόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἐκφλέγω, (med:) înflamezꙋ. [de ꙋnde

Ἐκφλόγωσις, εως (ἡ), anpindepe; înчinџepe; (med:) înflamape; (fiг:) anpindepe, întъpîtape. 2) пaptea, ꙋnde se anpind zadeлe, (feшtiлъ, saꙋ mꙋkꙋ). (Diod IZ).

Ἐκ-φλυαρέω, -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Ἐκ-φλυαρίζω, вiit: -ίσω, =Ἐκφλαυρίζω.

Ἐκ-φλύζω (φλύσσω), вiit: -φλύξω, ші

Ἐκ-φλυνδάνω (fъpъ вiit:), ші

Ἐκ-φλύω, вiit: -φλύσω, poet: fepвꙋ în kлokote, ші daꙋ пe din afapъ; (de ꙋnde fiг:) pesꙋflꙋ.

Ἐκ-φοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfpikoшezꙋ (ші miж: mъ înfpikoшezꙋ) npea mꙋлt; ѕnepiind roneskꙋ. [de ꙋnde

Ἐφόβηθρον (τρον), ші

Ἐκφόβημα (τὸ), =Φόβητρον. [ші

Ἐκφόβησις, εως (ἡ), înfpikoшape, ѕnepiape. [ші

Ἐκφοβητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikꙋ a ѕnepia, ѕnъĭmîntъtopꙋ.

Ἔκφοβος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόβως, kopinsꙋ (înkpemenitꙋ) de fpikъ, înѕпъĭmîntatꙋ. [ἐκ, φόβος].

Ἐκ-φοιβάζω, вiit: -άσω, posteskꙋ пpoopoчiĭ (ka kopinsꙋ, saꙋ însꙋflatꙋ de Feвꙋл Апoлonꙋ).

Ἐκ-φοινίσσω (ττω), вiit: -ίξω, poшeskꙋ; sînџepezꙋ de totꙋ

Ἐκ-φοιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, esꙋ afapъ; (fiг:) mъ пꙋвлîkꙋ; ажꙋnгꙋ ла чева. [de ꙋnde

Ἐκφοίτησις, εως (ἡ) eшipe afapъ; пꙋвлікаpe, ші чл:

Ἐκφορὰ (ἡ),[ἐκφέρω] tpansnoptape, skoatepe afapъ; (desnpe moptꙋ) skoatepe din kasъ, ші dꙋчepe ла гpoanъ; пꙋвлікаpe (de kꙋвîntꙋ),ekѕnpimape, пponꙋnџape (Stp: 15); пъвалъ, пopnipe de kaлꙋ пesꙋпꙋsꙋ ла fpîꙋ; (apxit:) skosꙋ afapъ din zidꙋ; (dꙋпe stoĭчĭ) = Συμπέρασμα. [de ꙋnde

Ἐκ-φορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐκφέρω, skoџꙋ, kapꙋ afapъ. [de ꙋnde

Ἐκφόρημα (τὸ), op чe se skoate (se kapъ) afapъ, = Ἐκφόριον. [ші

Ἐκφόρησις, εως (ἡ), skoatepe, къpъtꙋpъ de чева afapъ.

Ἐκφορικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъtopꙋ de (saꙋ fъkꙋtꙋ кꙋ) ekѕnpesie, saꙋ apгꙋmentaџie; (de ꙋnde) «Ἐκφορικά». dꙋпe dialektika Stoĭчiлop чeлe пꙋmite de Пepinatetiчĭ νοήματα, înџeлesꙋpi.

Ἐκφόριον (τὸ), пpodꙋktꙋ (de пъmîntꙋ); вenitꙋ. 2) гꙋnoiꙋ. [din

Ἔκφορος (ὁ, ἡ), пe kape поate, saꙋ tpeвꙋie a skoate чinева afapъ; (npin întind:) de лепъdat, skîpвosꙋ; (fiг:) вpednikꙋ de пꙋвлікат. 2) чeл чe îшĭ ese din mꙋsꙋpĭ, saꙋ eшitꙋ din sine. [ἐκφέρω]. [de ꙋnde

Ἐκφορόω, -ῶ, вiit: -ώσω, гpeш: în лokꙋ de ἐκπορόω.

Ἐκ-φορτίζω, вiit: -ίσω, deskapkꙋ; (fiг:) amъџind denъptezꙋ пe чinева, (пpekꙋm se zize) mъ deskapkꙋ de dînsꙋл.

Ἐκ-φορτόω -ῶ, вiit: -ώσω, (maĭ пoꙋ)= Ἐκφορτίζω.

Ἐκ-φράζω, вiit: -άσω, ekѕnpimꙋ, posteskꙋ npin кꙋвîntꙋ, saꙋ пoвesteskꙋ кꙋ amъpꙋntꙋл.

Ἐκφρακτικὸς, ἡ, ὸν, чeл кꙋ пꙋtepe saꙋ însꙋшime de a deskꙋia; (med:) deskꙋitopꙋ, destꙋпъtopꙋ de stomaxꙋ, ші чл: (înпpot: de Ἐμφρακτικός). [ἐκφράσσω].

Ἐκφρασείδιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ

Ἔκφρασις, εως (ἡ),[ἐκφράζω] ekѕnpimape,

експъпере експкtъ прin къвinte. «Διαφέρει δὲ ἔκφρασις διηγήματος, ὅτι τὸ μὲν ψιλὴν ἔχει τοῦ πράγματος ἔκθεσιν, ἡ δὲ πειρᾶται θεατὰς ἐργάσασθαι μικροῦ τοὺς ἀκούοντας». Sхл: (везĭ шi διατύπωσις). [ἐκφράζω].

'Εκ-φράσσω (ττω), віit: -φράξω, desgръdeskš, destъпš, deskъiš.

'Εκφραστικὸς, ή, ὸν, folositopš, îndemînatikš ла екsaktъ експрimape de чева. [ἐκφράζω].

'Εκ-φρέω, шi поеt: ἐκφρέιω, віit: -ήσω, At: (прin sinк:) în локš de ἐκφορέω.

'Εκ-φρονέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ esš din minцĭ, mъ sminteskš; saš mъ rîndeskš maĭ пpesъs de че sîntš, mъ mîndpeskš.

'Εκ-φροντίζω, віit: -ίσω, înгрiжеskš (mъ rîndeskš) a afла кinš шi miжлокš de a isъti în чева; (прin întind:) пъskoчеskš. [de ъnde

'Εκφρόντισις, εως (ἡ), înгрiжipe de a aфла miжлокš spre съвîршipe de чева; saš (în цеn:) пъskoчipe.

'Εκφρόνως, adв: ка smintitš, fъръ minte. [шi

'Εκφροσύνη (ἡ), smintipe, saš лipsъ de minte. [ἔκφρων].

'Εκφρύσσω (ττω, шi γω), віit: -φρύξω, fpirînd, saš пръжind în sekš ъsъkš чева de totš.

"Εκφρων, ονος (ὁ, ἡ), smintitš, eшitš din minцĭ. «Οἱ μύωπες κεντοῦντες τοὺς βοῦς ἔκφρονας ποιοῦσι». Цеоп: [ἐκ, φρήν].

'Εκφυὰς, άδος (ἡ), = 'Αποφυὰς, mлъdiцъ odpъslitъ п' алъtъpea. «Μόσχους καὶ χλωρὰς κλήματος ἐκφυάδας». Sхл: (везĭ шi ἔκφυσις).

'Εκφυγγάνω (fъръ віit:), ='Εκφεύγω.

"Εκφυγε, поеt: în локš de ἐξέφυγε.

'Εκφυγὴ (ἡ), = "Εκφευξις.

'Εκφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел къ ковîршipe (песte natъpъ) îndemînatikš (notpibitš) ла чева (везĭ шi ὑπερφυής). 2) skosš, eшitš afaръ din чева (къ каpe însъ se konцine, este kontpъпatš). [ἐκ, φυή].

'Εκ-φυλάσσω (ττω), віit: -άξω, пъzeskš чева къ лъape aminte, препъzeskš, пъstpezš; pîndeskš.

'Εκ-φυλλίζω, віit: -ίσω, = 'Επιφυλλίζω.

'Εκ-φυλλοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, skoцš пе чineва din demnitatea sa; (în цеn:) osîndeskš прin вotape. (везĭ шi ἐξοστρακίζω). [de ъnde

'Εκφυλλοφόρησις, εως (ἡ), шi

'Εκφυλλοφορία (ἡ), skoatepe din demnitate; osîndipe, saš desaпpoвape прin вotape (везĭ шi πεταλισμός). [ἐκ, φυλλοφόρος).

"Εκφυλος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, шi ъпрл: -ότατος) чел че пъ este dintp' aчеeaшi seminцie, stpeinš, de алtš neamš; (прin ърm:) neoвiчпъitъ; (прin întind:) чiъdatš, пefipeskš. [ἐκ, φυλή].

"Εκφυμα (τὸ), (вot:) влъstapš, mлъdiцъ; (med:) ='Εξάνθημα. [din

'Εκφῦναι, пех: 2: de înf: ал лъĭ ἐκφύω.

"Εκφυξις, εως (ἡ), ="Εκφευξις.

"Εκφυρμα (τὸ), mînжitъpъ, spъpкъчiъne. [din

'Εκ-φύρω, віit: -φυρῶ, mînжeskš, spъpкš, pîngъpeskš прea mъlt.

'Εκ-φυσάω -ῶ, віit: -ήσω, sъfлъ tape, în кît a skoate чева din sinemĭ, pesъflъ; (nestp: saš сл:) isвоpъskš penede. «Φλόγες ἐκ γῆς ἐκφυσήσασαι». Apst: 2) sъflînd aпpinzš, ъmflъ, saš pisineskš чева; (fiг:) aцîцš, zъdъpъskš. «Θεωρῶν αὐτὸν ἐκπεφυσημένον». Плв: ъmflatš de mîndpie. [de ъnde

'Εκφύσημα (τὸ), чеса че se skoate afaръ прin penede sъflape; (med:) = 'Εξάνθημα, pesъflъtъpъ. [шi

'Εκφύσησις, εως (ἡ), penede sъflape, saš tape pesъflape; spapцepe (еклatape) de mъnte вълканikš. (везĭ шi ἐκπνοή).

'Εκ-φυσιάω -ῶ, віit: -άσω, поеt: = (saš гpeш: în локš de) 'Εκφυσάω.

"Εκφυσις, εως (ἡ), [ἐκφύω] naшtepe, pesъpipe, влъstъpipe din чева; mлъdiцъ, влъstapš eшitš п' алъtъpea; (med:) pesъflъtъpъ. (везĭ шi ἔμφυσις). [ἐκφύω].

'Εκ-φυτεύω, віit: -εύσω, desъdeskš, шi pesъdeskš; (în цеn:) кълtiвš плаntъ.

'Εκ-φύω, віit: -φύσω, (miж: пех: ἐξέφυν) naskš, saš fakš a pesъpi чева; (шi miж:) mъ naskš (pesapš) din чева. «Κεφαλαὶ τρεῖς ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυκυῖαι». Ιл: Λ.

'Εκφυῶς, adв: къ ковîршipe neste natъpъ. [ἐκφυής].

'Εκ-φωνέω -ῶ, віit: -ήσω, пpoпъпцš кърat, saš къ глasš mape; (în цеn:) zikš, mъ експpiшš кърat; besteskš, stpigš чева în гъpa mape. [de ъnde

'Εκφώνημα (τὸ), къвîntš postitš în гъpa mape. 2) =къ

'Εκφώνησις, εως (ἡ), пpoпъпцape, postipe къ глasš.

'Εκ-φωτίζω, віit: -ίσω, лъminezš foapte mъlt.

'Εκ-χαλάω -ῶ, віit: -άσω, destinzš, ласš чева slaвš de totš; (къ цеn:) ковоpš чева de ъndeва.

Ἐκ-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцȣ̆ frîȣл de ла калȣ̆, desfrînezȣ̆.

Ἐκ-χαλκεύω, biit: -εύσω, konstrȣiȣ̆ чева кȣ totȣл de apamъ.

Ἐκ-χαραδρόω -ῶ, biit: -ώσω, префакȣ̆ ȣnȣ̆ локȣ̆ de totȣ̆ în въгаше, saȣ̆ шанцȣрî formate din пîрае.

Ἐκ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, шterгȣ̆ чеea че s' a зъпat în чева. «Ἀπὸ στήλης —». D: Xps:

Ἐκ-χαρυβδέω -ῶ, biit: -ήσω, sopȣȣ̆, înгицȣ̆ ка Χαρύβδις.

Ἔκχαυνος (ὁ, ἡ), кam молешitȣ̆, saȣ̆ молîчоsȣ̆. [ἐκ, χαῦνος].

Ἐκ-χαυνόω -ῶ, biit: -ώσω, молешеskȣ̆ чева de totȣ̆; (fir:) însȣflȣ mîndpie.

Ἐκ-χειρουργέω -ῶ, biit: -ήσω, desъвîршеskȣ̆ чева кȣ лȣкрарea mîинелор. «Πολλὰ μὲν ἱερά..., πολλοὶ δὲ κῆποι, καὶ πολλὰ γυμνάσια ἐκκεχειρούργητο». Плt:

Ἐκ-χερσεύω, biit: -εύσω, лasȣ̆ ȣnȣ̆ пъмîntȣ̆ a se înцелini de totȣ̆.

Ἐκ-χερσόω, biit: -ώσω, desцелinezȣ̆, saȣ̆ кȣлtiвȣ̆ ȣnȣ̆ пъмîntȣ̆ înцелinitȣ̆ (Г: Hisid:)

Ἐκχεύατο, поet: în локȣ̆ de ἐξεχέατο, miж: (în локȣ̆ de akt:) пеx: ал лȣî

Ἐκ-χέω, biit: -χεύσω, шi χεῶ, (пеx: ἐξέχεα, шi чл:) върsȣ̆, (шi miж:) мъ върsȣ̆, (шi fir:) esȣ̆ de ȣndeвa кȣ мȣлцî алцîî îмпреȣнъ afapъ; (прin întind:) pisineskȣ̆, пръпъdeskȣ̆. «Τὴν δόξαν τῶν προγεγενημένων ἐξέχεαν». || (miж:) мъ întinzȣ̆; мъ молешеskȣ̆, овоseskȣ̆; мъ daȣ̆ кȣ totȣл ла чева. «Εἰς ἑταίρας («Εἰς ἡδονὴν)—». Плв: шi Клm:

Ἐκ-χιλόω -ῶ, biit: -ώσω, zлeieskȣ̆ ȣnȣ̆ tpȣnȣ̆ de totȣ̆ мȣstȣл (паptea чеа нȣtpitoape), saȣ̆ ȣмezeaлa sa.

Ἐκ-χλευάζω, biit: -άσω, =Καταχλευάζω.

Ἐκ-χλοιόομαι -οῦμαι (шi χλοόομαι -οῦμαι), biit: -ώσομαι, шi ωθήσομαι, мъ sepвezeskȣ̆, мъ ofileskȣ̆, мъ fakȣ̆ вepde ла фацъ.

Ἐκ-χοΐζω, biit: -ίσω, зъпînd skoцȣ̆ пъмîntȣ̆. [de ȣnde

Ἐκχοΐσις, εως (ἡ), skoatepea пъмîntȣлȣî зъпatȣ̆; desгропаре.

Ἐκ-χολάω -ῶ, biit: -ήσω, skoцȣ̆ вeninȣ̆.

Ἐκ-χολόω -ῶ, biit: -ώσω, префакȣ̆ чева de totȣ̆ în вeninȣ̆; (fir:) некъжeskȣ̆, înfȣpiezȣ̆. 2) =Ἐκχολάω. [de ȣnde

Ἐκχόλωσις, εως (ἡ), skoatepe de вeninȣ̆.

Ἐκ-χονδρίζω, biit: -ίσω, префакȣ̆ în sгîpчiȣ̆ ȣnȣ̆ мъдȣларȣ̆ ал tpȣпȣлȣî.

Ἐκ-χορδεύω, biit: -εύσω, skoцȣ̆ мацеле.

Ἐκ-χορδόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцȣ̆ sȣnetȣ̆ din (saȣ̆ ка din) oргanȣ̆ мȣsiкалȣ̆ кȣ коарde. «Τύπος λαρυγγίφωνος ἐκκεχόρδωται». At:

Ἐκ-χορεύω, biit: -εύσω, skoцȣ̆ (шi miж:) esȣ̆ din хоръ, din danцȣ̆; saȣ̆ дъnцezȣ̆ пе din afapъ.

Ἐκ-χράω -ῶ, biit: -ήσω, поet: = Ἐκχρησμῳδέω. 2) (непеps:) ἐκχρᾷ, saȣ̆ ἔκχρη, biit: ἐκχρήσει, (пеx: ἐξέχρησε) ажȣнце, e destȣлȣ̆; (ȣне орî) se întîмплъ. (вeзî шi ἀποχράω).

Ἐκ-χρέμπτομαι, biit: χρέμψομαι, =Ἀποχρέμπτομαι.

Ἔκχρη, непеps: вeзî ἐκχράω.

Ἐκ-χρηματίζομαι, biit: ίσομαι, iaȣ̆ de ла чinева кȣ siлa банî.

Ἐκ-χρησμῳδέω -ω, biit: ήσω, daȣ̆ прооpoчiî de ȣndeвa.

Ἐκ-χρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, префакȣ̆ чева кȣ totȣл în aȣpȣ̆.

Ἐκ-χρώζω, saȣ̆ (maî коpektȣ̆)

Ἐκ-χρώννυμι, biit: -χρώσω, колорezȣ̆ чева adînk.

Ἐκ-χυλίζω, biit: -ίσω, skoцȣ̆, stopкȣ̆ zeama din чева.

Ἐκ-χυλόω -ῶ, biit: -ώσω, префакȣ̆ чева în zeamъ. 2) =Ἐκχυλίζω.

Ἔκχυμα (τὸ), op че s' a върsat afapъ; (med:) pesȣfлȣtȣpъ. (de ȣnde поate греш: în локȣ̆ de ἔκθυμα, saȣ̆ ἔκφυμα).

Ἐκχύμενος, поet: în локȣ̆ de ἐκχυθείς, miж: пеx: de паptич: лȣî ἐκχέω.

Ἐκ-χυμίζω, biit: -ίσω, =Ἐκχυλίζω.

Ἐκ-χυμόομαι, οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, мъ върsȣ̆ afapъ, мъ ревърsȣ̆. [de ȣnde

Ἐκχύμωμα (τὸ), шi

Ἐκχύμωσις, εως (ἡ), дешeptapea sîнцелȣî sȣвt пieлe din ловitȣpъ, шi чл:

Ἐκ-χύνω, (skp:) în локȣ̆ de ἐκχέω. [de ȣnde

Ἔκχυσις, εως (ἡ), върsape afapъ; (fir:) ешipe de мȣлцî de o datъ de ȣndeвa. [шi

Ἐκχύτης, ου (ὁ), върsъtopȣ̆ afapъ (pisinitopȣ̆, шi чл:).

Ἔκχυτο, поet: în локȣ̆ de ἐξέχυτο, 3: sinг: пeps: de пas: пeste-зъв: ал лȣî ἐκχέω.

Ἔκχυτος (ὁ, ἡ), върsatȣ̆ afapъ, pisinitȣ̆; (despe mînк:) zemosȣ̆; (fir:) молîчоsȣ̆, sлaвȣ̆; desfpînatȣ̆, destpъmatȣ̆. || (sȣвst:) ἔκχυτον, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mîнkape, saȣ̆ saлцъ. (вeзî ὠοκοπία).

Ἐκ-χωνεύω, biit: -εύσω, = (saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) Συγχωνεύω, шi Καταχωνεύω.

'Εκ-χώννυμι, biit: -χώσω, ѕmплъ̆, saŭ înalцъ̆ ѕnъ̆ локъ̆ гръmъdind пъmîntъ̆; faкъ̆ maлъ̆ snpe întъpipe, saŭ anъpape; op клъdeskъ̆ пe ѕnъ̆ asemenea maлъ̆ чeвa

'Εκ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, (stpъm: кѕ ак: saŭ цen: dipeк: ші dat: indip:) лasъ̆ чeвa пe seama кѕїва. «Οὐδ' ἐξέστω ἐκχωρῆσαί τινι τὸ μνημεῖον». Eпirp: «Ἐκχωρῶν αὐτῷ τῆς ἐντὸς Ἄλυος χώρας». Diod: (ші fir:) «Τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι». Пл: || (nestp: saŭ eл:) mъ petparъ̆ de ѕndeвa, mъ daŭ în лаtѕpe. «'Ανενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε». Ep: (ші fir:) «'Ο γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων». Ep· (ші кѕ dat: de грац;) «Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει». Sof: [de ѕnde

'Εκχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe, ші чл:

'Εκ-χωρίζω, biit: -ίσω, skoцъ̆ чeвa din локѕл sъŭ, deпъptezъ̆, desпapцъ̆.

Ἔκψηγμα (τὸ), ръzъtѕpъ, fъpîmitѕpъ. [ἐκψήχω].

Ἔκψυξις, εως (ἡ), sѕвst: лѕї

'Εκψύχω, biit: -ψύξω, (maĭ papъ̆ de kît ἀποψύχω) îmĭ daŭ sѕfletѕл, лeшinъ̆. «Καὶ ἐκψύχουσι πυκνά». Ilкр: 2) sвîntъ̆.

Ἑκὼν [εἴκω, saŭ ἥκω], οὖσα, ὄν, чeл чe faчe чeвa de воe, nesiлitъ̆. «Ἑκὼν εἶναι». At: în локъ̆ de ἑκὼν, ἑκοντί.

Ἔλα, noet: nopѕnч: ал (neîntp·) ἐλάω, în локъ̆ de ἐλαύνω.

'Ελάα (ἡ), At: în локъ̆ de ἐλαία.

'Ελάαν, noet: Ion: în локъ̆ de ἐλάειν-ᾷν, npez: de inf: ші

'Ελάασκον, noet: Ion: în локъ̆ de ἤλαυνον, npeл: de xot: ал лѕї ἐλαύνω.

'Ελᾶδες (αἱ), noet: în локъ̆ de ἐλαΐδες, îm: ал лѕї ἐλαΐς, mъsлinĭ. [ἐλαία].

'Ελάδιον (τὸ) dim: ал лѕї ἐλάα, saŭ ἔλαιον, masлiniopъ, saŭ ѕntdeлemneлъ̆.

'Ελαθερὴς, έος, (ὁ, ἁ), Dop: noet: în локъ̆ de ἐληθερής.

'Ελαθῆναι, nas: nex: 1: de inf: ал лѕї ἐλαύνω.

'Ελαία, ας [εἰλέω] (ἡ), mъsлinъ̆. 2) mъsлinъ.

'Ελαίαγνος (ἡ), = (saŭ гpeш: în локъ̆ de) ἐλέαγνος.

'Ελαιάεις, εσσα, εν, Dop: în локъ̆ de ἐλαιήεις. [ἐλαία].

'Ελαιακόνη (ἡ), гpesie, пe кape se askѕte кѕ ѕntdeлemnъ̆, iap nѕ кѕ aпъ. [ἔλαιον, ἀκόνη].

'Ελαιαλογέω -ῶ, biit: -ήσω, = (saŭ гpeш: în локъ̆ de) ἐλαιολογέω.

'Ελαιὰς, άδος (ἡ), noet; în локъ̆ de ἐλαία (npinч: mъsлinъ).

'Ελαιεμπορία (ἡ), neгoцъ̆ de mъsлine, saŭ de ѕntdeлemnъ̆. [din

'Ελαιέμπορος (ὁ), neгѕцъtopъ̆ de ѕntdeлemnъ̆, saŭ de mъsлine.

'Ελαΐζω, biit: -ίσω, amъ̆ faцъ de mъsлinъ. 2) кѕлегъ̆ mъsлine; saŭ sъdeskъ̆ mъsлinĭ. [ші

'Ελαιήεις, εσσα, εν, ші

'Ελαιηρὸς, ά, όν, ка mъsлina, saŭ de mъклine, op de ѕntdeлemnъ̆. «'Ελαιήεντος ἀμφιφορῆος». Non: «Κεράμιον ἐλαιηρὸν». Ilкр: | ші

'Ελαϊκὸς, ή, όν, (pap) în локъ̆ de ..

'Ελαΐνεος, η, ον, noet: în локъ̆ de...

'Ελάϊνος, η, ον, fъкѕtъ̆ de лemnъ̆ de mъsлinъ̆. «'Ρόπαλον ἐλαΐνεον». Om: «Στέφανος - -». Sxл: «Στέμφυλα τῶν ἐλαΐνων». Цeon: [ἐλαία].

'Ελαιοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), moiatъ̆ în ѕntdeлemnъ̆. [ἔλαιον, βάπτω].

'Ελαιοβρα(βρε)χὴς, έος, ші

'Ελαιόβροχος, ші 'Ελαιόβρεκτος. [ἔλαιον, βρέχω].

'Ελαιόδευτος (ὁ, ἡ), înѕndatъ̆, moiatъ̆ în (saŭ ѕnsъ̆ кѕ) ѕntdeлemnъ̆. [ἔλαιον, δεύω].

'Ελαιοδόκος (χος) (ὁ, ἡ), npiimitopъ̆, konpinzъtopъ̆ de ѕntdeлemnъ̆. [ἔλαιον, δέχομαι].

'Ελαιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ mъsлinъ, saŭ кѕ ѕntdeлemnъ̆. [ἐλαία, εἶδος].

'Ελαιόθρεπτος (ὁ, ἡ), xpъnitъ̆ кѕ ѕntdeлemnъ̆. «Λαμπὰς, — ». Metod: în Fotie. [ἔλαιον, τρέφομαι].

'Ελαιοκάπηλος (ὁ), = 'Ελαιοπώλης. [ἔλαιον, κάπηλος].

'Ελαιοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, кѕлtiвъ̆ mъsлinĭ. «Αὐλῶνες ἐλαιοκομούμενοι». Ilлd: sъdite кѕ mъsлinĭ. [ші

'Ελαιοκομία (ἡ), кѕлtiвape de mъsлinĭ. [ші

'Ελαιοκομικὸς, ή, όν, atinгъtopъ̆ de кѕлtiвape, saŭ кѕлtiвatopъ̆ de mъsлinĭ. [ші

'Ελαιοκόμιον (τὸ), = 'Ελαιὼν, mъsлiniшъ̆, saŭ (maĭ npoвaвiлъ̆) marazie, op лѕкpъtopie de mъsлine. [din

'Ελαιοκόμος (ὁ), [ἐλαία, κομέω] (nenѕлt:) кѕлtiвatopъ̆ de mъsлinĭ. 2) (antenenѕл:) nлinъ̆ de (sъditъ̆ кѕ) mъsлinĭ. «Μαραθὼν —». Non:

'Ελαιοκονία (ἡ), ѕnъ̆ feлъ̆ de ѕnsoape, saŭ snoiaлъ de nepeцĭ, ші чл: (ἔλαιον, κονία].

'Ελαιολογέω, -ῶ, biit: -ήσω, кѕлегъ̆ mъsлine. [din

'Ελαιολόγος (ὁ), кълегътоpš de mъsлine. [ἐλαία, λέγω].

'Ελαιόμελι, ιτος (τὸ), ɤnš fелš de mіcpe, че кɤpџе din înadins гъɤpitš mъsлinš. [ἐλαία, μέλι].

'Ελαιομετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsɤpš, шi înnapџš mepтiче de ɤntdелemnš. [ἔλαιον, μετρέω].

"Ελαιον (τὸ), (npinч:) ɤntdелemnš; (în џen:) op че ɤnsɤposš лікɤidš. «"Ελαιον τὸ ἀπὸ γάλακτος». Tfp: ɤntš. 2) пiaџъ, ɤnde se вindea ɤntdелemnɤл. «'Αναμένω σε πρὸς τοὔλαιον». Mndp:

'Ελαιοπινής [ἔλαιον, πῖνος], έος (ὁ, ἡ), ɤnsš, mînжitš de ɤntdелemnš.

'Ελαιοποιία (ἡ), fачеpe (skoatepe) de ɤntdелemnš. [ἔλαιον, ποιέω].

'Ελαιοπωλεῖον (τὸ), локɤл, ɤnde se вinde ɤntdелemnš. [din

'Ελαιοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopš de ɤntdелemnš. [ἔλαιον, πώλης].

'Ελαιοπώλιον (τὸ), ='Ελαιοπωλεῖον.

"Ελαιος (ὁ), noet: în локš de ἐλαία, (npinч: mъsлinš seлвatikš).

'Ελαιόσπονδος (ὁ, ἡ), але кърɤia лівацiĭ se fак кɤ ɤntdелemnš. (vezĭ шi ὑδρόσπονδος). [ἔλαιον, σπονδή].

'Ελαιοτριβεῖον [ἐλαία τρίβω], шi

'Ελαιοτρόπιον(πεῖον) (τὸ), moapъ de ɤntdелemnš. [ἐλαία, τρέπω].

'Ελαιοτρυγητὸς (ὁ), кɤлesɤл mъsлineлop. [ἐλαία, τρυγέω].

'Ελαιότρυγον (τὸ), dpoжdie de ɤntdелemnš.

'Ελαιουργία (ἡ), = 'Ελαιοποιία. (din

'Ελαιουργὸς (ὁ, ἡ), лɤкpъtopš de ɤntdелemnš. [ἔλαιον, ἔργον).

'Ελαιοφόρος (ὁ, ἡ), adɤкъtopš (кonpinzъtopš, saɤ poditopš) de mъsлine. || (sɤвst:) ἐλαιοφόρον (τὸ), вasš de ɤntdелemnš. [ἐλαία, ἔλαιον, φέρω].

'Ελαιοφυτεία (ἡ), sъdipe de mъsлini. [din

'Ελαιόφυτος (ὁ, ἡ), локš sъditš кɤ mъsлinĭ. [ἐλαία, φύω].

'Ελαιοχριστία (ἡ), ɤnџepe кɤ ɤntdелemnš. [ἔλαιον, χρίω]. iap ἐλαιοχρηστία [ἔλαιον, χράομαι], întpeвɤinџape de ɤntdелemnš).

'Ελαιοχυτέω -ῶ, biit: -ήσω, topnš nedasɤnpa (saɤ onъpeskš кɤ) ɤntdелemnš. [ἔλαιον, χέω].

'Ελαιόω -ῶ, biit: -ώσω, npefaкš în (saɤ ɤnгš кɤ) ɤntdелemnš. [ἔλαιον].

'Ελαΐς, ΐδος (ἡ), noet: în локš de ἐλαία mъsлinš).

'Ελαϊστής, οῦ (ὁ), = 'Ελαιολόγος.

'Ελαιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiɤл (fелɤл) mъsлineĭ, saɤ ɤntdелemnɤлɤĭ, asemenea кɤ mъsлina saɤ ɤntdелemnɤл. [ἐλαία, saɤ ἔλαιον].

'Ελαιών, ῶνος (ὁ), mъsлinішš. [ἐλαία].

'Ελαιωτὴρ (ὁ), noet: ='Ελαϊστής. [шi

'Ελαιωτὸς, ή, όν, ɤnsš кɤ ɤntdелemnš. [ἐλαιόω].

"Ελακον, noet: nex: 2: ал лɤĭ λακέω.

"Ελανδρος (ὁ, ἡ), noet: [ἕλω, ἀνὴρ] npinzъtopš de oamenĭ (npizoniepĭ) în pesвoiš.

'Ελάνη (ἡ), [ἕλη] topџъ, zadъ anpinsъ (Tɤpч: masaлa).

'Ελάσαι, nex: 1: de inf:, шi

'Ελασαίατο, noet: Ion: în локš de ἐλάσαιντο, 3: iш: neps: de mіж: nex: ал noft:, шi

'Ελάσασκε, noet: în локš de ἤλασε, nex: ал лɤĭ ἐλαύνω.

'Ελασείω (fъpъ biit:), dopeskš sъ aлepгš кълape, saɤ кɤ tpъsɤpъ.

'Ελασία (ἡ), ="Ελασις.

'Ελασίβροντος (ὁ, ἡ), noet: asвîpлitopš de tɤnetš; (fir:) sonopš. [ἔλασις, βροντή].

'Ελάσιος (ὁ, ἡ), îndemînatiкš a roni (npinч:) demonĭ (adiкъ tъmъdɤitopš de enineпsie, шi чл:). [ἐλαύνω].

'Ελάσιππος (ὁ, ἡ), noet: 'Ιππηλάτης. [ἔλασις, ἵππος].

"Ελασις, εως (ἡ), aлepгape кɤ калš, saɤ tpъsɤpъ; nopnipe de oшtipe (npinч: de кълъpime), eksnedinџie; (în џen:) гoanъ, вînape. [vezĭ вepвɤл ἐλαύνω].

"Ελασμα (τὸ), [ἐλαύνω] nлакъ, шinъ de metaлš. [de ɤnde

'Ελασμάτιον (τὸ), dim: ал лɤĭ ἔλασμα.

'Ελασμὸς (ὁ), = "Ελασις. 2)="Ελασμα.

"Ελασσα, noet: în локš de ἤλασα, nex: 1: ал лɤĭ ἐλαύνω.

'Ελασσονάκις, ἐλασσόνως, ἐλάσσωμα, ἐλάσσων, шi чл: vezĭ ἐλαττονάκις, ἐλάττωμα, шi чл:

'Ελαστής, οῦ (ὁ), ='Ελατήρ.

'Ελαστρέω, (fъpъ biit:) Ion: în локš de ἐλαύνω.

'Ελάτειρα fem: ал лɤĭ ἐλατήρ.

'Ελατέον, nosit: ал лɤĭ ἐλαύνω.

'Ελάτη (ἡ), [ἐλατὸς] (apвɤpš) вpadš. 2) (npin întind:) лemnš de вpadš; (de ɤnde noet:) op че se faче oвiĭnɤit dintp' astfeл de лemnš, (s: e:) вîsлъ; (npin întind) кopaвie. (vezĭ шi δόρυ). 3) fpaџeдɤл вълstapš ал finiкɤлɤĭ, =Σπάθη. (vezĭ шi βόραχσσος), [de ɤnde

'Ελατηΐς, ΐδος (ἡ), noet: în локꙋ de ἐλατίνη, fъкꙋtъ de (saꙋ asemenea кꙋ) вpadꙋ.

'Ελατὴρ (ὁ), noet: ronitopꙋ; asвîp лitopꙋ; (naptiк:) mînъtopꙋ de калꙋ, saꙋ tpъsꙋpъ. [ἐλαύνω]. [de ꙋnde

'Ελατήριος, α saꙋ ος, ον, atinгъtopꙋ de (saꙋ îndemînatiкꙋ ла) ronipe, saꙋ mînape (de калꙋ, tpъsꙋpъ, ши чл:). (de ꙋnde ‖ sꙋвst:) 'Ελατήριον (τὸ), (se înц: φάρμακον) doкtopie de кꙋpъцenie (npinч: fъкꙋtъ de кpastaвeцї amapї saꙋ seлвatічї). (neoлц:) zemвepeкꙋ (Fpanц: ressort).

'Ελάτης, ου (ὁ), noet: în локꙋ de ἐλατήρ.

'Ελατίνη (ἡ), ꙋnꙋ felꙋ de nлantъ, (Fpanц:) velvote, inapiцъ.

'Ελάτινος, η, ον, de (лemnꙋ de) вpadꙋ. 2) de влъstapꙋ de finiкꙋ. «"Ελαιον—». Med: [ἐλάτη].

'Ελατὸς [ἐλαύνω], ή, ὸν, nꙋtinчosꙋ a se întinde (npinч:) npin въtaie de чoкanꙋ. [de ꙋnde

'Ελατρεὺς, έως (ὁ), fepꙋ, saꙋ apamъ вine лꙋкpate, ши лъmꙋpite.

"Ελαττον, neꙋt: aл лꙋї ἐλλάττων. [de ꙋnde

'Ελαττονάκις, adв: de maї nꙋцine opї, pap. [ши

'Ελαττονέω -ω, вiit: -ήσω, (maї noꙋ) în локꙋ de ἐλαττοῦμαι, mъ faкꙋ maї nꙋцinꙋ, saꙋ sîntꙋ maї de жos. [ши

'Ελαττονότης (ἡ), însꙋшimea чeлꙋї maї nꙋцinꙋ, saꙋ maї de жos, nꙋцinime, miчime în кomnapaцie. [ши

'Ελαττόνως, adв: = 'Ελαττονάκις, ши ἔλαττον. «'Ελαττόνως ἢ κατ' ἀξίαν αὐτὸν ἠμύνατο». Antf: [ши

'Ελαττόω -ῶ, вiit: -ώσω, înnꙋцinezꙋ, miчesкꙋ чeвa maї mꙋлt. ‖ (nas:) sîntꙋ maї de жos; (npin ꙋpm:) mъ вipꙋiesкꙋ. «Πολλὰ ἐλαττοῦμαι Αἰσχίνου περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα». Dm: «Τοὺς πολεμίους ἠλαττῶσθαι». Полв: [ἐλάττων]. [de ꙋnde

'Ελάττωμα (τὸ), defeкtꙋ, лinsъ (Тꙋpч: кꙋsꙋpꙋ); oвieкtꙋ, întpꙋ кape este чineвa maї înnꙋцinatꙋ de кît aлtꙋл. «'Ο καλούμενος Κόκλης ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ὄψιν ἐλαττώματος». ши «Τοιαῦτα συνέβαινε πολλὰ παραλλὰξ ἑκατέροις ἐπὶ τὰς ὁμόρους χώρας ἐκστρατευομένοις ἐλαττώματά τε καὶ πλεονεκτήματα». D:Aл: [ши

'Ελάττωσις, εως (ἡ), înnꙋцinape, sкъdepe, nъгꙋвipe; neisвꙋtipe, ши чл: [ши

'Ελαττωτικὸς, ή, ὸν, nꙋtinчosꙋ (îndemînatiкꙋ), a înnꙋцina, a miчi, ши чл: maї mꙋлt.

'Ελάττων (npinч: кomnp: aл лꙋї ἐλαχὺς), ονος (ὁ, ἡ), maї miкꙋ, maї nꙋцinꙋ, maї de жos, maї pъꙋ, maї npostꙋ. ‖ (neꙋt:) ἔλαττον, (maї de mꙋлte opї în локꙋ de) adв: maї nꙋцin «"Ελαττον ἔχω, (saꙋ φέρομαι)». Лкs: = 'Ελαττοῦμαι. «'Εν ἐλάττονι (saꙋ περὶ ἐλάττονος) ποιοῦμαί (saꙋ τίθεμαί) τι». Fps: soкotesкꙋ чeвa maї de жos. «Πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς». At:

'Ελαύνω, вiit: ἐλάσσω, ши At: ἐλάω -ῶ, (npeл: ἤλαυνον, nex: ἤλασα, tpe: de кꙋ: At: ἐλήλακα, ши nas: ἐλήλαμαι, nex: nas: ἠλάθην, ши npea pap ἠλάσθην, nosit: ἐλατέον, ши npea pap ἐλαστέον) (în цen:) nꙋiꙋ чeвa în miшкape; (npin ꙋpm:) ronesкꙋ чeвa de dinaintea mea; (de ꙋnde eл: aлeprꙋ (nъвълesкꙋ) кꙋ калꙋ, saꙋ tpъsꙋpъ, saꙋ кopaвie; (de ꙋnde) вîsлezꙋ; (ꙋne opї) mъ ouɪtesкꙋ. «"Ιππον («"Αρμα, «Ναῦν, ши чл:) ἐλαύνειν.». Om: "Πόντον ἐλάταις ἐλαύνειν". Od: Π. (ши eл:) "Μάστιξιν δ' ἐλάαν". Iл: Ν. "Παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνειν." Od: Μ. a nлꙋti ne лinгъ цъpmꙋл insꙋлeї. "'Αναβὰς τὸν ἵππον ἤλασε". ши "'Αντίος ἐλάσας". Ksn: "'Ελάσαι εἰς Αἴγυπτον". Ep: xpъnesкꙋ, (npinч:) вite, ши fꙋгꙋ "Οὔπωτ' ἐμεῦ βοῦς ἤλασαν, οὔτε μευ ἵππους." Iл: Α. (ши miж:) "'Ρύσι', ἐλαυνόμενος". Iл: Κ. вezї ши βοηλατέω. 3) isгonesкꙋ; (fir:) ronesкꙋ вpъжmъшeшte, stpimtopezꙋ. "Δαίμονας ἐλαύνειν". Xps: "Τὸ χρεὼν αὐτοὺς ἤλαυνε; Пaꙋs: (ши nas:) "'Ελαυνόμενος ὑπὸ τῆς συνέσεως τῶν ἔργων". Ep: "'Ελαύνεται ἀσεβείας". Лкs: 4) вatꙋ; (npin întind:) гъꙋpesкꙋ; pъnesкꙋ; (de ꙋnde în nemop înц:) = Περαίνω; (desnpe metaлe) = Σφυρηλατῶ. "Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν". Iл: Β. «Οὐλὴν, ἥν με σῦς ἤλασεν ὀδόντι". Iл: Β. (ши nas:) "'Ελαύνεται δόρατι τὸν μηρὸν». Лꙋч: (ши în nemop: înц:) «Τὴν κατὰ ταυτὸν ἔλα». Кaл: (ши nas:) «Γραῦς ἐλαυνομένη». Еnгp: «Σίδηρος λεπτῶς ἐληλαμένος». Пл: (de ꙋnde 5) întinzꙋ în лꙋnгꙋ; desкizꙋ шanцꙋ; zidesкꙋ (tpaгꙋ) zidꙋ; (fir:) npiчinꙋiesкꙋ, sкopnesкꙋ; (кꙋ aк: npen:) aжꙋnгꙋ. «Τεῖχος («Τάφρον) ἐλαύνειν». Лкs: «Κολωὸν ἐλαύνετον». Iл: Α. «Εἰς μακρὰν ἡλικίαν («Εἰς ἕκτον ἔτος τῆς βασιλείας) ἐληλακὼς». Epd: (ши fir:) «Σοφίας εἰς ἄκρον ἐλάσας». Ap: (ши eл:) «"Αδην ἐλάαν κακότητος». Od: Ε. (ши nas:) «"Οσοις τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη. Плt: (вezї ши ἄγω). [ἐλάω].

'Ελάφειος, α saꙋ ος, ον, de чepвꙋ. [ἔλαφος].

'Ελαφηβολία (ἡ), лoвipe (вînape) de чepвꙋ. [ши

'Ελαφηβόλια (τὰ), (se înц: ἱερά) sербъtoape, ші жертfъ în чinstea Dianeĭ вînъtoape de черві. [ші

'Ελαφηβολιὼν, ῶνος (ὁ), a поълеа лsпъ (15 Февр: — 15 Мартie) a Aten. [din

'Ελαφηβόλος (ὁ, ἡ), поеt: ловitорš, вînъtорš de черві; (în цen:) вînъtорš. [ἔλαφος, βάλλω].

'Ελαφίνης, ου (ὁ), черввлецš тъpішорš. (везĭ ші ἀχαιίνης, ші βούνεβρος). [ші

'Ελάφιος, α saš ος, ον, ='Ελάφειος. || (sвsst: върв:) ='Ελαφηβολιὼν (ла Елienĭ). || карне, saš корпš de червš. [ші

'Ελαφὶς, ἰδος (ἡ), sпš fелš de пasъpe amfiвie, =Γλωττὶς. [ἔλαφος].

'Ελαφόβοσκον (τὸ), sпš fелš de вsріanъ (пъstърпакš selвatikš), че паsк червії sпре лексіре de mвшкъtвра вре sпеĭ fеаръ. [ἔλαφος, βόσκω).

'Ελαφογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskstš, продsš din червš. [ἔλαφος, γένος].

'Ελαφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кs червš, în fелsл черввлsĭ. [ἔλαφος, εἶδος].

'Ελαφόκρανος (ὁ, ἡ), поеt: (калš) кs капš de червš; (fir:)='Ελαφρόνοος. [ἔλαφος, κρᾶνον].

'Ελαφοκτόνος (ὁ, ἡ), поеt: omopîtорš de черві (вînъtорš). [ἔλαφος, κτείνω].

'Ελαφόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кs пічоаре ка de червš. «῞Ιππος—» Intp: [ἔλαφος, πούς].

῎Ελαφος (ὁ, ἡ), [ἐλάω] червš.

'Ελαφοσκόροδον (τὸ), sпš fелš de ssts-poiš selвatikš, = 'Οφιοσκόροδον. [ἔλαφος, σκόροδον].

'Ελαφοσσόη (ἡ), поеt: [ἔλαφος, σεύω] вînаре de червš.

'Ελαφρία (ἡ), = 'Ελαφρότης. (маĭ de мsлte-орĭ fir:) «'Αγαθὸν δὲ ἡ λύσις τῆς αἰτίης καὶ μὴ τοῦ ἄχθους ἐλαφρίη μοῦνον». Apet: [ші

'Ελαφρίζω, віit: -ίσω, sшsрезš, înлesпеskš. || (nestp:) sîntš sшорš. [ἐλαφρός].

'Ελαφρόγειος (ὁ, ἡ), копрîпzъtорš de sшорš пъmîntš. [ἐλαφρὸς, γέα γῆ].

'Ελαφρόνοος -ους (ὁ, ἡ) sшорš de minte. [ἐλαφρὸς, νόος -οῦς].

'Ελαφρόπους, ποδος (ὁ, ἡ), sшорš de пічоаре, iste. [ἐλαφρὸς, πούς].

'Ελαφρὸς [ἔλαφος], ά, όν, sшорš, лesne de miskat, iste; [fir:) sшорš de minte, nestatорnikš; (despre лsкрsрĭ) de пsцinъ келtsiaлъ; лesne de ssfеpit. «'Εν ἐλαφρῷ ποιοῦμαί τι». Лкs: iaš sпš лsкрs sшsрел (fъръ пъsаре). [de sпde

'Ελαφρότης (ἡ), sшsрinцъ; isцеалъ; (fir:) =Κουφότης. [ші

'Ελαφρόω -ῶ, віit: -ώσω, ші

'Ελαφρύνω, віit: -υνῶ, sшsрезš. [ші

'Ελαφρῶς, адв: sшор; пе d'assпра.

'Ελάφρωσις, εως (ἡ), sшsраре; (прin sрm:) înпsцinаре. [ἐλαφρόω].

'Ελαφώδης, εος (ὁ, ἡ), din fелsл червiлор, ='Ελαφοειδής. «Εἴ τις αὐτοῦ (τοῦ Εὐναπίου) περιέλοι τῶν λόγων τὸ... ἐλαφῶδες». Fot: [ἔλαφος].

'Ελαχιστάκις, адв: de foapte пsцine орĭ, пpea рар. [din

'Ελάχιστος (sпрл: ал лsĭ ἐλαχὺς, кs пропріš ал saš компр: ἐλαχιστότερος, ші sпр: -ότατος) η, ον, foapte mikš, пpea пsцinš. || (nest:) ἐλάχιστα, адв: кît маĭ пsцin поаte fi. [de sпde

'Ελαχίστως адв: (рар) în локš de ἐλάχιστα.

῎Ελαχον, пех: 2: ал лsĭ λαγχάνω.

'Ελαχυπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: чел кs мічĭ, sksрte аріпĭ. «Δελφὶν —». [ἐλαχὺς, πτέρυξ].

'Ελαχὺς, εῖα, ύ, (пpea рар) = Βραχὺς, пsцinš, mikš, sksрtš; (fir:) прostš, ші чл:

'Ελάω -ῶ, віit; -άσω, поеt: în локš de ἐλαύνω. 2). At: în локš de ἐλάσω, віit: ал лsĭ ἐλαύνω.

'Ελαὼν, ῶνος (ὁ), ='Ελαιών.

῎Ελδομαι (fъръ віit:) поеt:, [Mачеd: прin metatesš în локš de Δέλομαι =Βούλομαι], dopeskš, posteskš. [de sпde

῎Ελδωρ (τὸ), недекл: поеt: dopinцъ, saš (маĭ віне) обiektš de dopinцъ.

῞Ελε, пех: 2: de порsпч: saš поеt: în локš de εἷλε пех: 2 de xot: ал лsĭ αἱρέω.

'Ελέα (ἡ),='Ελεᾶς.

'Ελέαγνος (ἡ), [ἕλος, ἄγνος] ръkitъ, sпš fелš de плаntъ, че pesaре în вълtoase локsрĭ. (se skpie ші ἐλαίαγνος).

'Ελεαίρεσκον, прел: ал лsĭ

'Ελεαίρω, віit: -αρῶ, (пех: ἠλέηρα) поеt: în локš de ἐλεῶ.

'Ελεᾶς, ᾶντος (ὁ), sпš fелš de пasъpe (вsfniцъ). (везĭ ші ἐλειός).

'Ελέατρος (ὁ), [ἐλεός] enistatš de masъ. (везĭ ші ἐδέατρος).

'Ελεγεία (ἡ), (se înц: ᾠδή) = 'Ελεγεῖον; (прinч:) fem: ал лsĭ ἐλεγεῖος.

'Ελεγειακὸς, ή, όν, ='Ελεγεῖος, елецiakš. [ἐλεγεῖος].

'Ελεγειογράφος (ὁ), skpiitорš (компsitорš) de елецiĭ. [ἐλεγεῖον, γράφω].

'Ελεγεῖον (τὸ), прinч: nest: ал лsĭ ἐλεγεῖος. || (se înц; μέτρον, saš ἔπος) елецiš, sпš fелš de поemъ din sпа saš маĭ мsлte

doimi de bepsspĭ, din kape чeл d' întîiš este eksametps, iap чeл d'aldoilea пentametps; (în џen:) enirpamъ (de maĭ mslte opĭ) din doъ bepsspĭ, maĭ ks seamъ fsneвpъ (mopmîntaлъ), saš (simп:) жaлnikъ.

'Ελεγειοποιητὴς, οῦ (ὁ), шi

'Ελεγειοποιός, οῦ (ὁ), noetš de eлeџiĭ, [ἐλεγεῖον, ποιός].

'Ελεγεῖος, α, ον, atinгъtopš, saš konpinzъtopš de плîнџepe, жaлe, eлeџiakš. «Τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί». Sxл: Aпли: [ἔλεγος].

'Ελεγῖνος (ὁ), sпš feлš de пeшte.

'Ελεγκτέος, α, ον, nosit: aл лsĭ ἐλέγχω.

'Ελεγκτὴρ, ῆρος, шi

'Ελεγκτὴς, οῦ (ὁ), dobeditopš (npin чepчetape) de чeba. [шi

'Ελεγκτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatikš, saš disпsss a dobedi saš a пsstpa. «Μὴ μέντοι ἐπαχθὴς γίνου τοῖς ἄλλοις, μηδὲ ἐλεγκτικός». Eпikt: «'Αλλοτρίων μὲν ἐλεγκτικώτατος ἁμαρτημάτων, ἀνεπαίσθητος δὲ τῶν ἰδίων». Лonџ: [шi

'Ελεγκτὸς, ἡ, ὸν, въditš, saš пstinчosš a se dobedi; пpiimitopš de пîpъ, saš de sspпape a ksbintелop пpotiвпiksлsĭ. [шi

'Ελεγμὸς (ὁ), = ῎Ελεγξις.

'Ελεγξίγαμος (ὁ, ἡ), noet: dobeditopš (saš чepkъtopš) de kaлitatea пsпџeĭ, adikъ de kpedinџa konsoџiлop. [ἔλεγξις, γάμος].

῎Ελεγξις. εως (ἡ), dobedipe înпpotiвъ; msstpape, dojenipe; пîpъ. [ἐλέγχω].

῎Ελεγος (ὁ), [ἔ, ἔ, λέγω, saš ἐλελεῦ, în afin: ks ἄλγος, шi ἔλεος] kîntikš плîнџeposš (вoчipe). пoemъ eлeџiakъ. «Δωρεῦνται χρυσέοισιν, ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν.» Aпллid:

'Ελεγχείη (ἡ), noet: Ion: în лokš de ἔλεγχος, пonosš, xsлъ, pšшine, пeчinste. [din

'Ελεγχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: de xsлit, пonoslsitš. [ἔλεγχος].

'Ελεγχίγαμος (ὁ, ἡ), гpeш: în лokš de ἐλεγξίγαμος.

'Ελέγχιστος, η, ον, noet: sspлл: пepeг: aл лsĭ ἐλεγχής.

'Ελεγχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлsл msstpъpiĭ, saš dobedipiĭ sпsĭ pъš. [ἔλεγχος, εἶδος].

῎Ελεγχος (ὁ), dobadъ. «Οἵτινες ἔλεγχον ἡμῖν ἀρετῆς τῆς μεγίστης ἔδοσαν». Andчd: «Πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Skp: kinš, mijлokš de dobedipe, apгsmentš. «Τὰ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει». Tsч: 2) xsлъ, пîpъ, dojanъ. 3) sksptъ eksџsпepe a ssвiсtsлsĭ (de svpajš, шi чл:).

῎Ελεγχος, εος -ους (τὸ), noet: пonosš, obiektš de pšшine; omš пeчinstitš. «Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' ῎Αρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται, ψεῦσταί τ' ὀρχησταί, шi чл:». Iл. Ω.

'Ελέγχω, biit: ἐλέγξω, (пex: ἤλεγξα, пas: tpe: de ks: ἐλήλεγμαι, шi пex: ἠλέγχθην). (пpinч:) msstpezš; пîpъskš; despeџsieskš; desaпpobezš; pšшinezš; (iap maĭ пoš) sspпš пpin dobezĭ apгsmentele пpotiвпiksлsĭ meš; (пpin spm:) bipsieskš. «Τοῦ πυρὸς τὴν δύναμιν ἤλεγξε προσευχή». Xps: a sspпat. [λέγω].

'Ελεδεμνὰς, άδος (ὁ), noet: [αἱρέω, δέμνιον] чeл чe apdikъ (skoaлъ) пe чineba din пatsл sъš.

'Ε['Ε]λεδώνη, ης (ἡ), sп feлš de mikъ sšпie, saš kapakatiџъ.

'Ελέειν, noet: Ion: în лokš de ἑλεῖν, пex: 2: de inf: aл лsĭ αἱρέω.

'Ελεεινολογέω -ῶ, biit: -ήσω, bopbeskš miлos despe (kъieskš пe) чineba. [шi

'Ελεεινολογία (ἡ), bopbipe miлoasъ, kъipe miшkъtoape de komпъtimipe. [ἐλεεινὸς, λόγος].

'Ελεεινὸς, ἡ, ὸν, miшkъtopš (bpednikš) de miлъ шi komпъtimipe. [ἔλεος]. [de sпde

'Ελεεινῶς, adв: în kinš bpednikš de miлъ.

'Ελεέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ miлostibeskš, saš miлsieskš. (bezĭ шi οἰκτείρω). ‖ (пas:) «Τὸ ἐλεούμενον». Лks: op чe miшkъ miлъ. [ἔλεος].

'Ελεημονικὸς, ἡ, ὸν, = ['Ελεήμων].

'Ελεημόνως, adв: ks miлъ, saš în kinš miлostiвš. [шi

'Ελεημοσύνη (ἡ), însšшime шi faптъ de miлostiвš, komпъtimipe; (пpin spm:) miлostenie, ajstopš de miлъ. [din

'Ελεήμων, ονος (ὁ, ἡ), miлostiвš. [шi

'Ελεητικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ελεήμων [ἐλεέω].

'Ελεητὺς, ύος (ἡ), Ion: în лokš de ἔλεος.

'Ελειβάτης, ου (ὁ), noet: = 'Ελειοβάτης.

'Ελειήτης, ου (ὁ), noet: (пpea pap) tpъitopš în kълdspъ, saš baлtъ. «Λέων — ». Etпл; (saš гpeш: în лokš de ἐλειβάτης). [ἕλη, saš ἕλος].

'Ελείθυια (ἡ), noet: în лokš de Εἰλείθυια.

'Ελεῖν, пex: 2: de inf: aл лsĭ αἱρέω.

'Ελεινὸς, ἡ, ὸν (шi adв:) -εινῶς, At: în лokš de ἐλεεινός.

'Ελειοβάτης, ου (ὁ), noet: smbлъtopš (tpъitopš) în baлtъ. [ἕλος, βαίνω].

'Ελειογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъsksts, (kpeskstš) în baлtъ. [ἕλειος, γένος].

'Ελειονόμος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe пaшte

(tpъieште) în валтъ. [ἔλειος, νομή].

Ἐ(Ἔ)λειὸς, οῦ (ὁ), [εἴλυὸς] ȣnȣ feлȣ de пасъре (epete, saȣ ȣлеȣ), (noate)=Ἐλεᾶς. 2) ȣnȣ feлȣ de mikȣ natpȣnedȣ (шоаpiче, saȣ вевеpiцъ).

Ἔλειος, α saȣ ος, ον, de валтъ. [ἕλος].

Ἑλειοσέλινον (τὸ), seлinъ de валтъ, saȣ seлвatikъ. [ἕλειος, σέλινον].

Ἑλειότροφος (ὁ, ἡ), noet: кpeskȣtȣ în валтъ. [ἕλειος, τρέφω].

Ἑλειόχρυσος (ὁ, ші ἡ), =Ἑλίχρυσος.

Ἐλείψασκον, Ion: noet: în локȣ de ἔλειψα, nex: 1: ал лȣї λείπω.

Ἔλεκτο, noet: în локȣ de ἐλέλεκτο, 3: sinr: neps: de nas: neste съв: ал лȣї λέγω (кȣлкȣ).

Ἐλελεῦ, ші ἐλελελεῦ, аклам: pesвoiaskъ saȣ tînгȣioasъ. (везї ші ἀλαλά).

Ἐλελήθεε, Ion: în локȣ de ἐλελήθει, 3: sinr: neps: de neste съв: ал лȣї λανθάνω.

Ἐλελίζω, віit: -ίξω, stpiгȣ, ἐλελεῦ, = Ἀλαλάζω; (în цеn:) акламȣ; (npin intind:) mъ tînгȣieskȣ; (mȣs:) sвîpnîїȣ. «Καὶ ἅμα ἐφθέγξαντο πάντες οἷον περ τῷ ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι». Ksn: (ші miж: saȣ nas:) «Ἐλελιζομένη φόρμιγξ». Пind: (ші кȣ ак: ел:) «Ἐλελίζεσθαι Ἴτυν». Apstf: a se вочі nentpȣ. (se deoseвеште de...

Ἐλελίζω, віit: -ίξω, =Ἑλίσσω (кȣ îndoipe гpam: ші întindepe de însemnape) pesȣчeskȣ; клетinȣ penede ші sȣчit, sгȣdȣiȣ tape. «Μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον». Iл: A. || (miж:) mъ tȣpвȣpȣ, tpemȣpȣ; mъ pesȣчeskȣ, mъ înвîpteskȣ (ка шарпеле); mъ клетinȣ, mъ aвîntȣ în коачї ші în коло. «Ἐλελίχθη γυῖα». Iл: X. tpȣmȣpa din mîinї ші din пічоаре. «Ἐλελίζετο πέπλος». Om: Imn:

Ἐλελιφασκίτης, ου (ὁ), (npinч: οἶνος) вinȣ fъкȣtȣ кȣ zaлешȣ. [din

Ἐλελίφασκος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de плантъ, zaлешȣ.

Ἐλέλιχθεν, noet: Еол: în локȣ de ἐλελίχθησαν, a 3: îm: neps: de nas: nex: 1: ал лȣї ἐλελίζω.

Ἐλελίχθημα (τὸ), кȣtpemȣpȣ. [ἐλελίζω].

Ἐλελίχθων [ἐλελίζω, χθών], ονος (ὁ, ἡ), noet: кȣtpemȣpъtopȣ de пъмîntȣ. (enit: ал лȣї Nentȣnȣ).

Ἐλελόγχειν, neste съв: ал лȣї λαγχάνω.

Ἑλένας (ἡ), noet: [ἕλω, ναῦς] npъпъditoape de коpъвiї. (napod: a nȣмелȣї Еленеї, Ἑλένη).

Ἑλένη (ἡ), = Ἑλάνη.

Ἑλένη (ἡ), [ἕλω=αἱρέω] кошȣ, nanepȣ, în кape se nȣpтаȣ în napadъ sfînteлe ȣneлte, saȣ васе ла sъpвъtopiле Вpавponieї Diane.

Ἑλενηφορέω -ῶ, віit: -ήσω, noptȣ sfînțȣл кошȣ. [ші

Ἑλενηφορία (ἡ), пȣptapea sfînt: кошȣ. [ші

Ἑλενηφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape, ші npoчесie съвîpшitъ în чinstea Вpавponieї Diane, [ἑλένη, φορά].

Ἑλένιον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плантъ, (Fpanц:) aunée (a къpia pъdъчinъ amapъ este вȣnъ de stomaхȣ).

Ἐλεοδύτης [ἐλεὸς, δύω], ου (ὁ), enistatȣ asȣnpa вькъtъpieї, ші жеptfeлор.

Ἐλεόθρεπτος (ὁ, ἡ), noet: = Ἑλειότροφος.

Ἐλεὸν, adв: noet:=Ἐλεεινῶς.

Ἐλεὸν (τὸ), ші

Ἐλεὸς (ὁ), masa вькъtъpȣлȣї, skîndȣpa de кapne. 2) = Ἑλειός (пасъpe).

Ἔλεος (ὁ), [în afin: кȣ ἔλεγος] miлъ, miлostivipe, компътimipe; (maї noȣ) miлostenie.

Ἔλεος, ους (τὸ), =кȣ npeчed:

Ἑλεοσέλινον (τὸ), =Ἑλειοσέλινον.

Ἑλέπολις, ші Ἑλέπτολις [ἕλω, πόλις], ιδος (ὁ, ἡ), noet: чел че ia, stъпîneште opaше. (de ȣnde || sȣвst:) Ἑλέπολις, εως(ἡ), ȣnȣ feлȣ de înnpesopъtoape mашinъ (saȣ tȣpnȣ miшкъtopȣ).

Ἑλέσθαι, miж: nex: 2: de inf: ал лȣї αἱρέω.

Ἔλεσκε, noet: în локȣ de ᾕρεε, ᾕρει, 3: sinr: neps: de npeл: ал лȣї αἱρέω.

Ἑλεσπὶς, ίδος (ἡ), [ἕλος] noet: (adiek:) вълtoasъ, npea ȣmezoasъ. || (sȣвst:) локȣ вълtosȣ, mлъшtinъ; лънкъ.

Ἕλετο, noet: în локȣ de εἵλετο, 3; sinr: neps: de miж: nex: 2: ал лȣї αἱρέω.

Ἑλετὸς, ἡ, ὸν, noet: în локȣ de αἱρετὸς, лesne de лȣat, de stъпînit.

Ἕλευ, Dop: noet: în локȣ de εἵλου, saȣ ἑλοῦ, 2 sinr: neps: de miж: nex: 2: ал хot: saȣ nopȣnч: лȣї αἱρέω.

Ἐλευθερία (ἡ), sлoвoзenie, лiвеptate. [ші

Ἐλευθέρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape în чinstea лiвеptъцiї. [ἐλεύθερος]. [de ȣnde

Ἐλευθεριάζω, віit: -άσω, лȣкpezȣ, saȣ вopвeskȣ sлoвod, (npin ȣpm:) nenperîndit ші fъpъ sfiaлъ; mъ nopтȣ, tpъieskȣ ка sлoвodȣ; sîntȣ anлекatȣ, saȣ oвiчnȣitȣ ла sлoвozenie. «Δυσμάχανον ἀνθρώπως ἐλευθεριάξαντας ἐν τεθμοῖς ἀρίστοις ζώως ἦμεν». Enimnd: [de ȣnde

Ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, ὸν, anлекatȣ ла (saȣ

isвitopȣ de) лiвeptate.

'Ελευθερικὸς, ἡ, ὸν, atinrъtepȣ de sлoвodȣ, saȣ sлoвozenie. [шi

'Ελευθέριος (ὁ, ἡ), чeл чe ape simцiminte, шi лȣкpeazъ ka sлoвodȣ; (npin ȣpm:) чinstitȣ, peгȣлatȣ, mopaлȣ; noвiлȣ; amвiцiosȣ; simцitopȣ de вȣnȣ; (iap naptiк:) цenepoșȣ, dapniкȣ, лiвepaлȣ; (despre лȣкpȣpĭ) op чe se notpiвeшte ȣnȣĭ sлoвodȣ omȣ; (npin ȣpm:) eлeгantȣ, mъpeцȣ (fъpъ zadapniкȣ лȣкsȣ), шi чл: ‖ «Ζεὺς —». dъtъtopȣ шi natponȣ de лiвeptate. [ἐλεύθερος]. [de ȣnde

'Ελευθεριότης (ἡ), лiвepaлitate, noвiлitate, simцiчiȣne de вȣnȣ, amвiцie, шi чл: (iap naptiк:) dъpniчie, цeneposltate în faчepĭ de вine. [шi

'Ελευθερίως, adв: кȣ кinȣ лiвepaлȣ, saȣ noвiлȣ шi amвiцiosȣ, шi чл: (iap naptiк:). кȣ dъpniчie.

'Ελευθεροκάρδιος (ὁ, ἡ), чeл кȣ sлoвodъ inimъ, saȣ simцimintȣ, ='Ελευθέριος. [ἐλεύθερος, καρδία].

'Ελευθερόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: nъpinte de кoniĭ (saȣ кoniлȣ de nъpinцĭ) sлoвozĭ. [ἐλεύθερος, παῖς].

'Ελευθεροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ, npiчinȣitopȣ de sлoвozenie. [ἐλεύθερος, ποιός].

'Ελευθεροπραξία (ἡ), лȣкpape sлoвodъ (nesfiitъ, saȣ dȣne вoinцъ). [ἐλεύθερος, πρᾶξις].

'Ελευθεροπράσιον (τὸ), (nȣmaĭ în fp: de лц:) «'Ελευθεροπρασίου δίκη». жȣdiкatъ înнpotiвa чeлȣĭ чe a вîndȣt omȣ sлoвodȣ кa poвȣ, saȣ stpeinȣ poвȣ кa aл sъȣ. [ἐλεύθερος, πρᾶσις].

'Ελευθεροπρέπεια (ἡ), кaлitatea лȣĭ...

'Ελευθεροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), notpiвitȣ, кȣвenitȣ ȣnȣĭ omȣ sлoвodȣ, (adiкъ) лiвepaлȣ peгȣлatȣ, шi чл: [ἐλεύθερος, πρέπει]. [de ȣnde

'Ελευθεροπρεπῶς, adв: în кinȣ кȣвenitȣ ȣnȣĭ omȣ sлoвodȣ, (adiкъ) цeneposȣ, mъpeцȣ, шi чл:

'Ελεύθερος [ἐλεύθω], α saȣ ος, ον, кape noate mepцe op ȣnde voieшte (vezĭ шi ἱερὸς); (npin ȣpm:) stъnînȣ ne sine, лiвepȣ, (înnpot: de δοῦλος) sлoвodȣ, neonpitȣ. 2) (кȣ цen:) isвъвitȣ de чeвa. 3) noet: кȣвenitȣ лa sлoвodȣ; (npin ȣpm:) ='Ελευθέριος. »Κρητὴρ («'Ημαρ) —». Om:

'Ελευθεροστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskȣ sлoвod. [шi

'Ελευθεροστομία (ἡ), sлoвodъ вopвipe. [din

'Ελευθερόστομος (ὁ, ἡ), sлoвodȣ лa гȣpъ, saȣ лa вopвъ. [ἐλεύθερος, στόμα].

'Ελευθερουργὸς (ὁ, ἡ), (npinч: кaлȣ) кape faчe sлoвode (mîndpe) miшкъpĭ. [ἐλεύθερος, ἔργον].

'Ελευθεροφωνία (ἡ), = 'Ελευθεροστομία. [ἐλεύθερος, φωνή].

'Ελευθερόψυχος (ὁ, ἡ), = 'Ελευθεροκάρδιος. [ἐλεύθερος, ψυχή].

'Ελευθερόω -ῶ, вiit: -ώσω, лiвepezȣ, лasȣ sлoвodȣ. [шi

'Ελευθέρως, adв: sлoвod. [ἐλεύθερος].

'Ελευθέρωσις, εως (ἡ), sлoвozipe. [шi

'Ελευθερωτέος, α, ον, nosit: aл лȣĭ ἐλευθερόω. [шi

'Ελευθερωτήριος (ὁ, ἡ), кontpiвȣitopȣ лa sлoвozipe, saȣ mîntȣipe. [шi

'Ελευθερωτὴς, οῦ, (ὁ), лiвepatopȣ, saȣ mîntȣitopȣ. [ἐλευθερόω].

'Ελευθὼ, όος -οῦς (ἡ), noet: =Εἰλείθυια. [din

'Ελεύθω, neîntpeв: npez: aл timniлop вiit: nex: шi tpe: de кȣ: înnpȣmȣtaцĭ лȣĭ ἔρχομαι. [de ȣnde

Ἔλευσις, εως (ἡ), venipe. [шi

'Ελεύσομαι, вiit:, шi

'Ελευστέον, nosit: aл лȣĭ ἔρχομαι.

'Ελεφαίρομαι, [ἐλέφω] вiit: -αροῦμαι, noet: (pap) amъцeskȣ; вatъmȣ; npъnъdeskȣ.

'Ελεφανταγωγὸς (ὁ, ἡ), kondȣкъtopȣ de eлefantȣ. [ἐλέφας, ἄγω].

'Ελεφαντάρχης, ου (ὁ), къnitanȣ de tpȣnъ de eлefanцĭ, шi de ostaшĭ, чe se вat dene dinшiĭ. [шi

'Ελεφανταρχία (ἡ), demnitatea къnitanȣлȣĭ de eлefanцĭ; tpȣna чea de sȣвt кomanda лȣĭ. [ἐλέφας, ἄρχω].

'Ελεφάντειος (ὁ, ἡ), de eлefantȣ. [ἐλέφας].

'Ελεφαντηγὸς (ὁ, ἡ), къpъtopȣ, saȣ кondȣкъtopȣ de eлefanцĭ. «Ναῦς—». Artpxd: [ἐλέφας, ἄγω, saȣ ἡγέομαι].

'Ελεφαντία (ἡ), ='Ελεφαντίασις. [ἐλέφας]. [de ȣnde

'Ελεφάντιακὸς, ἡ, ὸν, nъtimaшȣ de ...

'Ελεφαντίασις, εως (ἡ), ȣnȣ feлȣ de лenpъ, кape faчe niелea кa de eлefantȣ. [шi

'Ελεφαντιασμὸς (ὁ), = 'Ελεφαντίασις. [din

'Ελεφαντιάω -ῶ, вiit: -άσω, nъtimeskȣ de [ἐλεφαντία].

'Ελεφαντίνεος η, ον, noet: în лoкȣ de ...

'Ελεφάντινος, η, ον, fъкȣtȣ de eлefantȣ (de fiлdeшȣ). [шi

'Ελεφαντίσκιον, (τὸ), nȣiȣ de eлefantȣ. [шi

'Ελεφαντιστὴς, οῦ, (ὁ), ='Ελεφανταγωγός. 2) navъzъ de niелe de eлefantȣ. [ἐλέφας].

Ἐλεφαντόδετος (ὁ, ἡ), легатӗ (лӗкратӗ) кӗ осӗ де елефантӗ. [ἐλέφας, δέω].

Ἐλεφαντοκόλλητος (ὁ, ἡ), пе а кърѕіа фацъ sînt лipite бъкъцї de осӗ de елефантӗ. [ἐλέφας, κολλάω].

Ἐλεφαντόκωπος (ὁ, ἡ), чел кӗ mънӗшъ de fiлdешӗ. [ἐλέφας, κώπη].

Ἐλεφαντομαχία, (ἡ) бътъліе de (саӗ npin) елефанцї. ἐλέφας, μάχη].

Ἐλεφαντομάχος (ὁ, ἡ), peсвoitорӗ кӗ, (саӗ кътре) елефанцї. [ἐλέφας, μάχη].

Ἐλεφαντόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кӗ пічоаре de fiлdешӗ. [ἐλέφας, ποῦς].

Ἐλεφαντοτόμος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐλέφας, τέμνω] = кӗ

Ἐλεφαντουργὸς (ὁ, ἡ), лӗкрътopӗ de оасе de елефантӗ. [ἐλέφας, ἔργον].

Ἐλεφαντοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътopӗ de карне de елефантӗ. [ἐλέφας, φάγω].

Ἐλεφαντώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soiӗл елефантӗлӗї, саӗ asemenea (ла mъpime, ші чл:) кӗ елефантӗ. [din

Ἐλέφας, αντος (ὁ), елефантӗ (tӗрч: fiлdешӗ). 2) (npin întind:) dinte de елефантӗ. 3) =Ἐλεφαντίασις.

Ἐλέφω, неîntpeв: npim: ал лӗї ἐλεφαίρω, ші ἔλπω. [de ӗnde нӗme npon: Ἐλεφήνωρ =Ἐλπήνωρ).

Ἕλη (ἡ), фербінцеала ші лӗmina соарелӗї, саӗ арсӗръ de soаре. (везї ші ἀλέα ші σέλας).

Ἕλη, а 2: sinr: пеps: de між: (саӗ а 3: sinr: пеps: de акt:) а пех: de сӗп: ал лӗї αἱρέω.

Ἕληαι, în локӗ de ἕλῃ, 2: sinr: пеps: de між: пех: de сӗп: ал лӗї αἱρέω.

Ἐληθερής, έος (ὁ, ἡ), = Εἰληθερής.

Ἐληλάδατο, Ion: în локӗ de ἐλήλαντο, 3: îm: пеps: de пas: песте съв:, ші

Ἐλήλακα, акt:, ші

Ἐλήλαμαι, пas: tpe: de кӗ: ал лӗї ἐλαύνω.

Ἐλήλεγμαι, пas: tpe: de кӗ: ал лӗї ἐλέγχω.

Ἐληλέδαται, Ion: în локӗ de ἐλήλανται. 3: îm: пеps: de пas: tpe: de кӗ: ал лӗї ἐλαύνω.

Ἐλήλουθα, Еол: în локӗ de

Ἐλήλυθα (At:) tpe: de кӗ: ал лӗї ἔρχομαι din ἐλεύθω.

Ἐλήλυμεν, υτε, поеt: în локӗ de ἐληλύθαμεν, ατε, îm: ал лӗї ἐλήλυθα.

Ἐλήφθην, пas: пех: 1: ал лӗї λαμβάνω.

Ἐλθεῖν, ші (поеt: Еол: саӗ Dop:)...

Ἐλθέμεν, έμεναι, пех: 2: de inf:, ші

Ἐλθόντεσιν, Еол: în локӗ de ἐλθοῦσι, dat: îm: de пех: 2: ал партч:, ші ...

Ἔλθοσαν, Еол: în локӗ de ἦλθον, 3: îm: пеps: de пех: 2: ал хоt: лӗї ἔρχομαι.

Ἑλίγδην [ἑλίσσω], adв: înвîptit; înfъшӗpat; înколъчіt.

Ἑλιγήσομαι, пas: вііt: 2: ал лӗї ἑλίσσω.

Ἕλιγμα (τὸ), [ἑλίσσω] înfъшӗръtоpъ, саӗ op че este înfъшӗpatӗ, înколъчіtӗ. «Κόμης —». Епігр: крецӗ (везї ші ἕλιξ). 2) =Ἑλιγμός. [de ӗnde

Ἑλιγματώδης, εος (ὁ), = Ἑλικοειδής.

Ἑλιγμὸς (ὁ), [ἑλίσσω] înfъшӗpape; pесӗчіpe; înколъчіpe.

Ἕλιγξ, саӗ ἔλιγξ, ιγγος (ἡ), sвîpчітӗpъ dene плеопеле окілор. (везї ші ὤλιγξ).

Ἑλικάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), поеt: [ἕλιξ, ἄμπυξ] чел, чеea че 'ші аpe пърӗл капӗлӗї înплеtіtӗ кӗ пандлікъ пе фpӗnte.

Ἑλικαυγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: înпръштііtopӗ de înвîpteжite лӗminї. [ἕλιξ, αὐγή].

Ἑλίκη (ἡ), [ἑλίσσω] констелаціа mapeлӗї ӗpсӗ (пеntpӗ чеpкӗіtа sa înвîpтіpe înпpежӗpӗл полӗлӗї). 2) ӗnӗ фелӗ de teiӗ (пеntpӗ mлаdіошіа sa). 3)=Ἕλιξ [de ӗnde

Ἑλικηδὸν, adв: = Ἑλίγδην ші Ἑλικοειδῶς. [ші

Ἑλικίας, ου (ὁ), чел че se înвîpteшte пiезішat. «Κεραυνὸς —».

Ἑλικοβλέφαρος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἑλίκωψ. [ἕλιξ, βλέφαρον].

Ἑλικοβόστρυχος (ὁ, ἡ), поеt: [ἕλιξ, βόστρυχος] чел кӗ креце плеtе.

Ἑλικογραφέω, -ῶ, вііt: -ήσω, фopmezӗ, пiезішатъ, саӗ шерпӗітъ лінie. (прінч: despre pîӗ). [ἕλιξ, γραφή].

Ἑλικόδρομος (ὁ, ἡ), поеt: чел че алеаргъ (se mішкъ) înпiезішat. [ἕλιξ, δρόμος].

Ἑλικοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ка о pесӗчea, саӗ pесӗчітъpъ. [ἕλιξ, εἶδος]. [de ӗnde

Ἑλικοειδῶς, adв: în фелӗ de pесӗчea, pесӗчіt, шерпӗіt.

Ἑλικόεις, εσσα, εν, поеt: = Ἑλικτὸς, ші Ἑλικοειδής. [ἕλιξ].

Ἑλικοκέρατος (ὁ, ἡ), гpam: експлл: а лӗї ἑλιξόκερως.

Ἑλικόῤῥοος (ὁ, ἡ), поеt: каpe кӗpце шерпӗіt. [ἕλιξ, ῥοή].

Ἑλικὸς, οῦ (ὁ), (întpeв: пӗmaї sӗпpл: ἑλικώτατος) поеt: în локӗ de ἑλικτός.

Ἑλικοφόρος (ὁ, ἡ), пpодӗкътopӗ de кӗpпенї, саӗ кîpчеї (de віцъ). «Θύρσος —». Епгр: [ἕλιξ, φέρω].

Ἑλικτὴρ (ὁ), бpъцаpъ; чеpчелӗ; гіорданӗ. [ші

Ἑλικτὸς, ή, όν, pесӗчітӗ, înвîpтіtӗ; înfъшӗpatӗ; (fir:) =Σκολιὸς. «Βόστρυχος—».

At: креџ̆. «Κλίμαξ ἑλικτή», At: «Σὲ σπαργάνοις ἑλικτὸν». Трпр: (ші fir:) «Ἑλικτὰ κωτίλλουσα δυσφράστως ἔπη». Лікfр: (вezĭ ші εἰλητὸς]. [ἑλίσσω].

Ἑλικώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἑλικοειδής.

Ἑλικὼν [ἕλιξ], ῶνος (ὁ), adiект: = Ἑλικτὸς. (de ȣnde || (sȣвst:) 1) toptȣл dene fȣsĭ. 2) Елікоnȣ̆, mȣnteлe Mȣseлор (поate пentpȣ aпевoioasa ші înвîptita лȣĭ sȣipe). 3) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mȣsiкaлȣ̆ înstpȣmîntȣ̆ кȣ поъ коаpde. [de ȣnde

Ἑλικωνιάς, άδος (ἡ), (în îm: епіt: aл Mȣseлор) локȣitoape în mȣnteлe Елікоnȣл. [ші

Ἑλικώνιος, α, ον, (епіt: aл лȣĭ Nentȣnȣ̆) aл mȣnteлȣĭ Елікоnȣ̆. [ші

Ἑλικωνὶς, ші

Ἑλικωνῖτις, ιδος (ἡ), =Ἑλικωνιάς.

Ἑλικῶπις, ιδος (ἡ), поеt: fem: aл лȣĭ

Ἑλίκωψ, ωπος (ὁ), поеt: [ἕλιξ, ὤψ], чел кȣ окĭ жȣкъtopĭ, вioĭ, (прin ȣpm:) atpъгачĭ, (dap maĭ кȣ seamъ) пerpi; (прin ȣpm:) граџiosȣ̆, deштentȣ̆, îndpъzneџȣ̆, ші чл: «Ἑλίκωπες Ἀχαιοί». Om: (вezĭ ші γοργός)».

Ἑλινύω, вiit: -ύσω, кaȣtъ ἑλιννύω.

Ἕλινος (ἡ, saȣ̆ ὁ), [ἑλίσσω] вîpfȣ̆ de віџъ; (în џen:) віџъ.

Ἑλινοφόρος (ὁ), поеt: пpodȣкъtopȣ̆ de віџe. «Κόρυμβος —». Non; [ȣnde aлџiĭ îndpent: σελινοφόρος].. [ἕλινος, φέρω].

Ἑλινύ(ννύ)ες, ων (αἱ), (se înџ: ἡμέραι) ziлe de нелȣкpape. [ἑλινύω].

Ἑλινύεσκεν, поеt: a 3: sinг: пeps: de пpeл: aл лȣĭ

Ἑλινύ(ννύ)ω, вiit: -ύσω, (Ion: în afin: кȣ ἑλίσσω) mъ înвîpteskȣ̆ fъpъ лȣкpȣ̆ (sпpe пetpeчepe); mъ odixneskȣ̆; înчetezȣ̆ din лȣкpȣ̆; amînȣ̆, пiepzȣ̆ вpeme.

Ἕλιξ [ἑλίσσω], ικος (ἡ), (ка sȣвst:) = Ἑλιγμὸς, înвîptitъ miшкape, sȣчitȣpъ; чepкȣлаџie, ші чл: «Ἄστρων («Στεροπῆς, «Ὄφεως, ші чл:»). Esxл: ші Eȣp: 2) (în џen:) op че pesȣчitȣ̆, înвîpteжitȣ̆, înfъшȣpatȣ̆ în sine; (iap пaptiк:) pesȣчitȣл вљъstapȣ̆ aл віџeĭ, edepeĭ, ші чл:; meлкоasa fopmъ a ȣpeкeĭ, a шȣpȣпȣлȣĭ, a meлкоaseлор пpodȣкte de mape, ші чл: (прin întind:) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de maшinъ (вezĭ κοχλίας); кpeџimea пъpȣлȣĭ капȣлȣĭ (вȣклъ); = Ἑλικτήρ, вpъџapъ; (maĭ поȣ̆) = Θόλος; (matmt:) лinie шepпȣitъ; (apxitekt:) pesȣчitȣpĭ de podoaвъ (opnamente) ла капiteлȣл stîлпiлор. «Περὶ δὲ τὸν προσαγορευόμενον κάλαθον οὐχ ἕλικες, καθάπερ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν, καὶ φύλλα τραχέα περίκειται, ἀλλὰ ші чл:» At: 3) adiект: (пpea papȣ̆) поеt: în локȣ̆ de ἑλικτὸς, ші ἑλικοειδής, «Βοῦς—». Om: (вezĭ ші εἰλίπους, ші ἑλιξόκερως).

Ἕλιξις, εως (ἡ), = Ἑλιγμός.

Ἑλιξόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ коapпe sȣчite, înвîptite. [ἕλιξ, κέρας].

Ἑλιξοπόρος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ȣmвлъ înвîptit, чepкȣit, pesȣчit, ші чл: «Ἄτρακτος —». Manet: [ἕλιξ, πόρος].

Ἔλιπον, пeх: 2: aл лȣĭ λείπω.

Ἑλισσέμεν, saȣ̆ ἑλισσέμεναι, Еол: în локȣ̆ de ἑλίσσειν, inf: aл лȣĭ ..

Ἑλίσσω (ττω), вiit: -ίξω, (пpeл: εἵλισσον, ші чл:) [εἰλέω] sȣчeskȣ̆, pesȣчeskȣ̆, înвîpteskȣ̆; postoroлeskȣ̆; topкȣ̆; înfъшȣpȣ̆; înколъчeskȣ̆; înкопжȣpȣ̆; (maĭ поȣ̆) întopкȣ̆ волtъ. || (miж:) mъ miшкȣ̆ пiezіш; mъ înвîpteskȣ̆, saȣ̆ mъ înвîpteжeskȣ̆; mъ înколъчeskȣ̆ (ка шapпeлe); чepкȣлezȣ̆, ші чл: «Ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα». Od: Υ. «Ἑλισσομένη καλαῦροψ». Iл: Ψ. «Τὰς κεφαλὰς εἱλίξατο μίτρῃσι οἱ βασιλέες». Ep: Ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον». Skp: «Παρὰ ψάμμαθον εἱλισσόμεναι κύκλια πεντήκοντα κόραι Νηρῆος γάμους ἐχόρευσαν». Eȣp: (ші fir:) «Ὧραι ἑλισσόμεναι». Hind:

Ἑλίτροχος (ὁ, ἡ), поеt: înвîptitopȣ̆ de poatъ. «Ἄξων («Σῦριγξ) —». Esxл: [ἑλίσσω, τροχός].

Ἔλιφθεν, Еол: în локȣ̆ de ἐλείφθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: пeх: 1: aл лȣĭ λείπω.

Ἑλίχρυσος (ὁ), [ἑλίσσω, χρυσός] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de плantъ кȣ гaлвene певештeжite fлopĭ. (Џeџi a întpевȣinџat ziч: ка adiекt:) «Θριξὶν ἑλιχρύσοισι καρηκομόων περὶ πάντας». în локȣ̆ de ἑλικοειδέσι («ἑλισσομένῃσι 119), ші χρυσοειδέσι.

Ἑλκαίνω, вiit; -ανῶ, поеt: пъtimeskȣ̆ de pъnĭ, sîntȣ̆ pъnitȣ̆. [ἕλκος].

Ἑλκεσίπεπλος (ὁ, ἡ), поеt: чел че поapтъ лȣnгȣ̆ (tîpîtȣ̆ пe mъmîntȣ̆) воaлȣ̆. [ἕλκω, πέπλος].

Ἑλκεσιτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че se xpъneште din pъnĭ. «Σκώληξ — ». Nік: Eȣџ:

Ἑλκεσίχειρ, ειρος, поеt: în локȣ̆ de...

Ἑλκεσίχειρος (ὁ, ἡ), поеt: чел че tîpaште (saȣ̆ se tîpaште кȣ mîna. «Τρύπανον —». Eпirp: [ἕλκω, χείρ].

Ἑλκετρίβων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел че поaptъ векie ші soioasъ (tîpîtъ пe пъmîntȣ̆, adiкъ pȣntъ) pasъ. [ἕλκω, τρίβων]. (кom: пapod: a лȣĭ..

Ἑλκεχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), поеt: чел че поарtъ лѫnгъ (tîpîtъ пе пъмînt ӑ, ші прin ȣрm: mъреаџъ) tȣnікъ. «Ἰάονες ἑλκεχίτωνες». Аплп: [ἕλκω, χιτών].

Ἑλκέω, neîntp: поеt: în локȣ de ἕλκω, ші ἑλκύω (de ȣnde biit: ἑλκήσω, ші пеx: ἕλκησα, ші dȣпе ȣnii înd: през: ἑλκῆτον). [de ȣnde.

Ἑλκηδόν, адв: поеt: tрѫгînd ші înпінгînd, saȣ tрѫгînd din коачї ші dinколо,

Ἑλκήεις, εσσα, εν, поеt: în локȣ de ἡλκωμένος, рѫnitȣ [ἕλκος].

Ἑλκηθμὸς (ὁ), поеt: în локȣ de ἑλκυσμὸς (прінч: de прізоніерȣ). [ші

Ἕλκηθρον (τὸ), ор че se tîраште пе пъмînt ӑ; (іар партік:) о парtе а плȣгȣлȣї. 2) sanie. (везї ші ἕλκυμα, ші χαμουλκός). [ші

Ἕλκημα (τὸ), поеt: tîрîtа (хрѫпіtа de ла врѫжмаші) прадѫ. [ἑλκέω].

Ἑλκήσω, поеt: în локȣ de ἑλκύσω, (biit: ал лȣї ἑλκέω). [de ȣnde

Ἑλκητὴρ (ὁ), поеt: în локȣ de ἑλκυστήρ. «Κτένες — ». Епгр: гребла плȣгарілор. [ἑλκέω].

Ἑλκῆτον, поеt: în локȣ de ἕλκετον. (везї ἑλκέω).

Ἑλκοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, фак ȣ (deskizȣ) ранѫ; (fir:) ѫdѫрѫskȣ о tpistѫ adȣчере amінtе, întѫрîtȣ. [din

Ἑλκοποιὸς (ὁ, ἡ), fѫкѫtорȣ, sfînдѫрѫtорȣ de ранѫ. [ἕλκος, ποιός].

Ἕλκος [ἕλκω], εος ους -(τὸ), ранѫ (прінч: векіе ші пȣроіоасѫ). (везї τραῦμα). [de ȣnde

Ἑλκόω -ῶ, biit: -ώσω, fормезȣ ранѫ, saȣ апостемѫ; (în џеп:) рѫпеskȣ.

Ἑλκτέον, posit: ал лȣї ἕλκω.

Ἑλκτικός, ή, όν, (ші адв:) -ικῶς, = Ἑλκυστικός. [ἕλκω].

Ἑλκύδριον (τὸ), dim: ал лȣї ἕλκος.

Ἑλκυθμὸς (ὁ), поеt: în локȣ de ἑλκυσμὸς (прінч: de прізоніерȣ)

Ἕλκυσις, εως (ἡ), = Ἑλκυσμὸς, tраџере, tîpîре, ші чл: [ші

Ἕλκυσμα (τὸ), ор че se tраџе, se tîраште de ȣndева; (de ȣnde партік:) tортȣ, saȣ лînѫ de торс. 2) sпȣма metалелор (рȣџіна), ші maї кȣ seamѫ а арџінtȣлȣї. 3) поеt: = Ἕλωρ, прадѫ. «Κυνῶν — ». Manet: [ші

Ἑλκυσμὸς (ὁ), tраџере (акt: ші пас:); tîpîре, sfîшіаре; tîpîре de прізоніерȣ; хрѫпіре, прѫдаре; (în џеп:) абȣзȣ, sілѫ, saȣ sілȣіре. [ἑλκύω].

Ἑλκυστάζω, biit: -άσω, поеt: în локȣ de ἑλκύω (прінч: dȣпе а 4: însemп:)

Ἑλκυστὴρ (ὁ), (în џеп: ші адіект:) tрѫгѫtорȣ; (партік: ші sȣбst:) ор че slȣжеште ла tраџере; (de ȣnde) fрîȣ, saȣ кѫпѫstрȣ; instрȣmînt ӑ хірȣрџ: пентрȣ skoatереа fѫtȣлȣї, ші чл: [ші

Ἑλκυστήριος, α, ον, ші

Ἑλκυστικὸς, ή, όν, (ші адв:) -ικῶς, чел че аре пȣtере (însȣшіме saȣ deпріndере) de а tраџе; (de ȣnde) atрѫгѫtорȣ (de ісȣіре, плѫчере, ші чл). [ші

Ἑλκυστίνδα, адв: ȣnȣ fелȣ de жокȣ ал копііlор. (касtѫ διελκυστίνδα). [ші

Ἑλκυστὸς, ή, όν, tрasȣ, (tîpîtȣ, înпінсȣ, ші чл:) saȣ de tрas, ші чл: [ші

Ἕλκυστρον (τὸ), кѫпѫstрȣ. (везї ші ῥυτήρ). [din

Ἑλκύω, biit: -ύσω, (maї поȣ) = кȣ...

Ἕλκω, biit: ἕλξω, ші (maї des) ἑλκύσω, (прел: εἷλκον, пеx: εἵλκυσα, пас: tре: de кȣ: εἵλκυσμαι, пеx: εἱλκύσθην, ші biit: ἑλκυσθήσομαι) tрагȣ (прінч: кȣ sілa), tîрѫskȣ (dȣпе mine saȣ пе пъмînt ӑ). «Ἕλκε ποδοῖιν». Іл: Ν. Σ. «Ἄροτρον ἕλκειν». Іл: Κ. «Γραμμὴν ἕλκειν». Плd: «Ἕλκειν κόρδακα». Apstf: а tраџе danџȣл. «Σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων». Аt: (везї ші ἑλκεχίτων). «Καὶ ἄγει σε καὶ φέρει τῆς ῥινὸς, φασὶν, ἕλκων». Лȣч: «Ἡ θυρὶς ἕλκει». Тfр: tраџе вîntȣ «Ἕλκω (se înџ: ἔρια)». Лкs: торкȣ. (ші mіж:) «Ἕλκετο δ' ἐκ κουλεοῖο ξίφος». Іл: Δ: «Ἑλκόμενος χαίτας ἐκ κεφαλῆς». Іл: Κ. 2) tрагȣ în партеа mea; (прin întind:) добîndeskȣ, îmi însȣшеskȣ; (fir:) atрагȣ. «Ἡ μάγνησσα λίθος ἕλκει τὸν σίδηρον». Џеп: «Ἄρισται δὲ καὶ βδέλλαι νέρθεν ἑλκύσαι αἷμα». Apst: (ші ел:) «Ἕλκω (se înџ: γάλα) τῷ στόματι». Лкs: sȣгȣ. «Ἕλκω (se înџ: ἀέρα). ταῖς ῥισί». Лкs: resȣflȣ, saȣ mірosȣ. (ші fir:) «Ἕλκει ὄνομα». Dіоп: (ші пас: saȣ mіж:) «Ἕλκομαι ἦτορ». Пind: «Μηδ' ἀδίκοισιν ἔργμασι τιμὰς μητ' ἄφενος ἕλκεο». Трп: 3) (прin întind:) skoџȣ. «Κλῆρον (»Πλίνθους) ἕλκειν». Плt: ші Ер: 4) sfîшіȣ; прадȣ; хрѫпеskȣ; робеskȣ; (în џеп:) tратезȣ рѫȣ; (de ȣnde despre fem:) sілȣіеskȣ. «Λητὼ εἵλκησε». Od: Λ. (везї ші ἄγω). 5) întinzȣ; (ші despre време) прелȣпџеskȣ. «Χορδὴν (»Ἱστία) ἕλκειν». Іл: Δ. Od: Β· (ші пас:) »Τὸ ξύλον ἕλκεται». Тfр: se stрîmbeазѫ, seласѫ, se полоџеште; (ші fir:) «Βίον ἕλκειν». Лкs: а tîрî віаџѫ (se înџ: tікѫлоасѫ); (ші пас:) «Τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης». Плв: (ΛΑ'. 21) оȣпѫџȣл dȣіnind mȣлtѫ време. 6) (maї de mȣлtе орї în а 3: перs.) tрагȣ, atîрпȣ

гpeȣ ла kîntapȣ; (ши fir:) mъ аплекȣ kъ-tpe ... «Πλεῖον ἕλκειν». Іл: X. (ши fir:) «Αὐτῷ εὖ ἕλκων». Ткр: înaintînd dȣпе imitapea înвъцъtорȣлȣї sъȣ. (везї ши ἄγω).

Ἑλκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка векіе panъ, пȣроiosȣ. «Πληγὴ —». Med: [ἕλκος]. [de ȣnde

Ἑλκωδῶς, adв: în felȣ de panъ. «Ὅταν γὰρ οἱ ἱδρῶτες χολωδέστεροί πως τυγχάνωσιν ὄντες, ὀδάξοῦσι τὸ δέρμα, καὶ τραχύνουσιν ἑλκωδῶς». Гал:

Ἕλκωμα (τὸ), pъnitȣpъ, saȣ паptea чea pъnitъ; (în цen:) = Ἕλκος. [ши

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, kape прiчiнȣieште (saȣ лesne se префаче în) panъ. [ши

Ἕλκωσις, εως (ἡ), înвekipe de (saȣ пpe-fачepe în) panъ. [ши

Ἑλκωτικὸς, ἡ, ὸν, = Ἑλκωματικὸς. [ἑλκόω].

Ἔλλαβε, поet: în локȣ de ἔλαβε.

Ἑλλαδάρχης, ου (ὁ), гȣвepnatopȣ (kъ-petenie, domnȣ) ал Eladeї. (ȣнȣ фелȣ de demnitate, saȣ titлȣ maї mȣлt de чinste гъsite în епiгр:). [Ἑλλὰς, ἄρχω].

Ἑλλαδικὸς, ἡ, ὸν, = Ἑλληνικὸς. [Ἑλλάς].

Ἔλλαθι, Еол: în локȣ de ἵλαθι.

Ἐλ-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, апȣкȣ, цiȣ (ши mіж: mъ апȣкȣ, mъ цiȣ de ȣndeва) tape, пpinzȣ.

Ἐλ-λαμπρύνω, кiit: -υνῶ, лȣminezȣ чева прin чева. || (обiч: mіж:) mъ fълеskȣ пentpȣ чева, saȣ аpъtȣ o înfîmfatъ пȣр-tape în чева.

Ἐλλαμπτικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, îndemînatikȣ (kontpiвȣitopȣ) ла înлȣminape. [din

Ἐλλάμπω, віit: -λάμψω, лȣческȣ în чева, saȣ лȣminezȣ чева пе dinъȣntpȣ; (пас:) mъ лȣminezȣ пе dinъȣntpȣȣ; (Тлц:) прiimeskȣ în sȣfлetȣл meȣ dȣmnezeeaskъ лȣminape. || (mіж:) = Ἐλλαμπρύνομαι.

Ἐλλάμψεσθαι, Іon: în локȣ de ἐλλήψεσθαι.

Ἔλλαμψις, εως (ἡ), лȣminъ fъкȣtъ пе dinъȣntpȣ de чева; (Тлц:) лȣminape de sȣfлetȣ de ла Dȣmnezeȣ. [ἐλλάμπω].

Ἑλλανικὸς. Ἑλλανὶς, Dop: în локȣ de Ἑλληνικὸς, Ἑλληνίς.

Ἑλλανοδικέω, Ἑλλανοδίκας, Ἑλλανοδικία în локȣ de Ἑλληνοδικέω, ши чл:

Ἑλλὰς, άδος (ἡ), поet: în локȣ de Ἑλληνική. || (sȣвst: se înц: χώρα) Elada (Гре-чia); (прiнч:) o паpte din Tesaлia.

Ἐλλὰς [εἴλλω], ἄδος (ἡ), поet: лerъtȣpъ.

Ἐλλάσαι, поet: în локȣ de ἐλάσαι, пex: de înf: ал лȣї ἐλαύνω.

Ἔλλαχον, поet: în локȣ de ἔλαχον, пex: 2: de înf: ал лȣї λαγχάνω.

Ἐλλεβοριάω -ῶ, віit: -άσω, amȣ tpeвȣ-iцъ de елеворȣ, (adiкъ) sîntȣ невȣнȣ. [ши

Ἐλλεβορίζω, віit: -ίσω, кȣръцȣ, tъmъ-dȣieskȣ (прiнч:) smintitȣ прin елеворȣ. «Τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις»; Dm: (ка pom:) de че нȣ te dȣчї sъ 'цї чiteaskъ попа? [ἐλλέβορος]. [de ȣnde

Ἐλλεβορισμὸς (ὁ), кȣръцipe, tъmъdȣipe (maї кȣ seamъ) de smintitȣ кȣ елеворȣ.

Ἐλλέβορος, ши Ἑλλέβορος (ὁ), елеворȣ, ȣнȣ фелȣ de плantъ de леакȣ (прiнч:) de smintipe, воцъцелȣ, кȣtкȣpiгȣ.

Ἐλλεδανὸς (ὁ), поet: [ἐλλὰς] лerъtȣpъ (maї кȣ seamъ de mъnȣкї de гpîȣ).

Ἔλλειμα (τὸ), [ἐλλείπω] лiпsъ, defi-чitȣ; (fir:) = Ἐλάττωμα, defektȣ (кȣsȣpȣ).

Ἐλλειπασμὸς (ὁ), (papȣ ши неапр:) în локȣ de ἔλλειμα.

Ἑλλειπὴς, έος (ὁ, ἡ), (греш: ши papȣ) în локȣ de ἐλλιπής. [ши

Ἐλλειπόντως, adв: (паpтч:) кȣ лiпsъ, nedesъвipшit. [ши

Ἐλλειπτικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, лiп-sitȣ de чева, nedesъвîpшitȣ. [din

Ἐλλείπω [ἐν, λείπω], віit: -λείψω, (прел: ἐνέλειπον, ши пex: 2: ἐνέλιπον, ши чл:) (кȣ ак:) лasȣ чева înъȣntpȣ, saȣ înапоï; лiпseskȣ din (нȣ înплineskȣ) datopia mea. «Τὰς εἰσφορὰς ἐλλείπω». Dm: «Οὐκ ἐλλείψομεν οὐδὲν προθυμίας». Плt: (ши кȣ паpтч:) «Οὐκ ἐλλείπει εὐχαριστῶν». Dm: нȣ înче-teazъ. 2) (кȣ цen: saȣ fъpъ казȣ) sîntȣ лiпsitȣ de чева; (fir:) sîntȣ maї de жos, pъmîiȣ înапоï, saȣ depapte de... (везї ши ἐλαττόω). «Οὐ μὴν Τριοπός γ' ἐνέλειπεν». Om: Imn: «Οὐδὲν ἐλλείψομεν προθυμίας». Плt: «Τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, ὥστε καὶ χαίρειν». Apst: (ши fъpъ казȣ). «Καθ' ὁπότερον ἂν ἐλλείπητέ τι τούτων». Iskp: «Ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπειν». Iskp: (de ȣnde în паpтч): «Ἐλλεῖπον = Ἔλλειμμα, saȣ Ἔλλειψις. (ши пас:) «Πολλοὶ διὰ τὸ ἄπειροι εἶναι ἐλλείπονται». Ksn: «Ἐλλέλειπται δὲ τοῖς νόμοις τούτοις καὶ τὰ περὶ τοὺς ἄρχοντας». Apst: Ὁ δ' ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον». Sof: (везї ши ἐπιλείπω).

Ἐλ-λείχω, віit: λείξω, = λείχω, лinгȣ.

Ἔλλειψις, εως (ἡ), [ἐλλείπω] лiпsъ; (în цen:) лъsape înапоï; пъpъsipe, ши чл:

Ἔλλερος (ши Βέλλερος, de ȣnde Βελλεροφόντης), ου (ὁ, ἡ), (dȣпе diaлeк:) = Ὀλέθριος, пpъпъditopȣ, pъȣ.

Ἔλλεσχος (ὁ, ἡ), [ἐν, λέσχη] despre

каpe se face mълtъ ворвъ, шtiъtъ de toці (вezĭ шi περιλεσχήνευτος).

῞Ελλην, ηνος (ὁ), Еленŏ, Грекŏ. 2) (преа papŏ) în локŏ de Ἑλληνικός. 3) (Skp:) = Ἐθνικὸς. [Ἑλλὰς]. [de ънde

Ἑλληνίζω, вiit: -ίσω, imitŏ (în ворвiре, înвръкъminte, пъptape) пе Еленĭ; saŏ sîntŏ de naptida Еленiлор || (пas:) mъ skpiŏ, saŏ mъ пронънцŏ еленеште, mъ пpefakŏ în еленеskŏ. «Ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν ὑπὸ ...». Тъч: [шi

Ἑλληνικὸς, ή, όν, Еленеskŏ, релatiвŏ kъ Еленiĭ, saŏ Елada. «Τὸ Ἑλληνικὸν». Тъч: (колектiвŏ) în локъ de οἱ Ἕλληνες. (шi adверв iал) «Εἰς τὸ ἑλληνικὸν». Лъч: în локŏ de

Ἑλληνικῶς, adв: еленеште.

Ἑλλήνιος (ὁ, ἡ), Ion: în локŏ de Ἑλληνικός.

Ἑλληνὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лъĭ Ἕλλην; (adiekt:) = Ἑλληνική.

Ἑλληνισμὸς (ὁ), imitaціe de Елени (прiнч: de kъpata лimвъ a Еленiлор), еленismŏ: [шi

Ἑλληνιστὴς, οῦ (ὁ), еленistŏ, imitъtopŏ (în пъръвърĭ, лimвъ, шi чл:) de Елени; (Skp:) Iъdeŏ, kape ворвiа, se пъpta ka Еленŏ. [шi

Ἑλληνιστὶ, adв: еленеште. «Γινώσκεις ἑλληνιστί; Skp: [ἑλληνίζω].

Ἑλληνοδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ

Ἑλληνοδίκης (maĭ oвiч: tinъл Dop: Ἑλλανοδίκης) (ὁ), (прiнч: ла îш:) Еленоdiчĭ, чеĭ пoъ жъdiкъtopĭ aĭ лъптелор олimвiaче. 2) (în Snapta) жъdiкъtopiĭ de npironipiле челе dintpe aлiaці. [Ἕλλην, δίκη]. [deъnde

Ἑλληνοδικία, (ἡ), demnitatea шi tpeaвa Еленоdiчiлор

Ἑλληνοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвеskŏ лiнгъшit despre Еленĭ, вînînd faвoape din napte ле. (вezĭ шiδημοκοπέω). 2) mъ fълeskŏ (des zikŏ), kъ sîntŏ Еленŏ. (noate întp' ачеastъ însemn: гpeш: în локŏ de ἑλληνοκομπέω, вezĭ шi δοξοκομπέω). [Ἕλλην, κόπτω].

Ἑλληνοταμίας, ου (ὁ), (прiнч: în îm:) kasiepъл tpiвъtелор împъse de aлiaціĭ Еленĭ asъпpa Пepsiлор. [Ἕλλην, ταμίας].

Ἑλλησποντίας, ου (ὁ), (ἄνεμος) вîntŏ, kape sъfлъ din naptea Еleспонтълъĭ (Dapdaneлeлор). [Ἑλλήσποντος].

Ἐλ-λιμενίζω, вiit: -ίσω, intpъ, tpaгŏ în nоptŏ. 2) stpînгŏ taksa nоptълъĭ. [шi

Ἐλλιμενικὸς, ή, όν, (papŏ) în локŏ de

Ἐλλιμένιος (ὁ, ἡ), релatiвŏ kъ nоptŏ; saŏ чел înъъntpъ de nоptŏ. (de ънte || sъвst:) Ἐλλιμένιον (τὸ), (se înц: τέλος) taksa, че se плътеште de чеĭ че întpъ în nоptŏ (anкpaжŏ). [ἐν, λιμήν].

Ἐλ-λιμένισις, εως (ἡ), intpape, saŏ tpaцере în nоptŏ. [шi

Ἐλλιμενιστὴς, οῦ (ὁ), stpînгъtopŏ de taksa nоptълъĭ. [ἐλλιμενίζω].

Ἐλ-λιμνάζω, вiit: -άσω, konкъpгŏ ъndeвa, шi fopmezŏ iazŏ, saŏ ваltъ.

Ἐλλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), лinsitŏ de чева, ka sъ fie deплinŏ; (npin ъpm:) nesъвîpшitŏ. «Τὸ ἐλλιπὲς». Лks: în локŏ de τὸ ἔλλειμα, saŏ ἡ ἔλλειψις. 2) чел че лasъ чева neîнгpiжitŏ. «Τῆς τῶν ἐπιτρόπων αἱρέσεως ἐλλιπής»». Ptp: [ἐλλείπω].

Ἐλλισάμην, noet: în локŏ de ἐλισάμην, miж: nex: 1: aл лъĭ λίσσομαι.

Ἐλλιτάνευε, noet: în локŏ de ἐλιτάνευε, пpeл: eл лъĭ λιτανεύω.

Ἐλλοβίζω, вiit: -ίσω, (вotn:) îmĭ fakŏ podъл în kожĭ, saŏ foĭ. [шi

Ἐλλόβιον (τὸ), = Ἐνώτιον, чepчелŏ (fiind kъ se пъne în foaea ъpeкiлор). [ἔλλοβος].

Ἐλλοβοανθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел kъ fлoape înkisъ în foĭ, ka în teчĭ. [ἔλλοβος, ἄνθος].

Ἐλλοβόκαρπος (ὁ, ἡ), [ἔλλοβος, καρπός] чел kъ podъл în teчĭ. (вezĭ ъpmъtoapeле)

Ἔλλοβος [ἐν, λοβός], шi

Ἐλλοβοσπέρματος (ὁ, ἡ), a kъpъia sъmînцъ (podъл) este înkisъ în teчĭ (ka toate лeгъmeлeле, s: ek: fasoлea, лintea, mazъpea, шi чл:). «Ῥαφανὶς γὰρ καὶ νάπυ καὶ γογγυλὶς ἐλλοβοσπέρματα». Tfp: [ἔλλοβος, σπέρμα].

Ἐλλοβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiъл лeгъmeлор din teчĭ (tekoase), saŏ чел aсemenea kъ ачелеа. [ἔλλοβος].

Ἐλ-λογέω -ῶ, вiit: -ήσω, sokoteskŏ, tpeкŏ în sokoteaлъ, saŏ în пъmъpŏ. «Μὴ ἐλλογουμένων ταῖς μετρήσεσιν, ὅσα ὑπὲρ δέκα σφύρας ἐστίν». Епгр: [шi

Ἐλ-λογίζω, шi (miж:) ἐλλογίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, (Skp:) = (saŏ гpeш: în локŏ de) Ἐλλογέω. [шi

Ἐλλόγιμος (ὁ, ἡ), чел че întpъ, saŏ este вpednikŏ de a intpa în sokoteaлъ; (npin ъpm:) nedesppeцъitŏ; însemnatŏ, чinstitŏ; (maĭ noŏ) înвъцatŏ, omŏ kъ kъвîntŏ, = Λόγιος; шi titлъ de înвъцъtopŏ. [ἔλλογος]. [de ънde

Ἐλλογιμότης (ἡ), хapaktepъл шi însъшimea лъĭ ἐλλόγιμος. [шi

Ἐλλογίμως, adв: = Λογίως, шi în kinŏ de лъat în sokoteaлъ, saŏ de пpeцъit.

Ἔλλογος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λόγως, чел

кꙋ кꙋвînтꙋ, = Λογικὸς, ші înпротівъ: de Ἄλογος; (despre лꙋкр:) каре se face кꙋ drептꙋ кꙋвînтꙋ. [ἐν, λόγος].

Ἐλλοπιεύω (poate maĭ корєктꙋ ἐλλοπεύω), biit: -εύσω, =Ἁλιεύω. [ἔλλοψ].

Ἐλλὸς, [ἐλάω, de ꙋnde ші ἔλαφος, ἔλλοψ, ші чл:] ἡ, ὸν, poet: алꙋнекосꙋ, лесне de mішкат; ацерꙋ. || (sꙋbst:) ἐλλὸς (ὁ), =Νεβρὸς, пꙋїꙋ de чербꙋ.

Ἐλλοφόνος (ὁ, ἡ), poet: =Ἐλαφοκτόνος. [ἐλλὸς, φόνος].

Ἐλλοχάω -ῶ biit: -ήσω, pîndeskꙋ; (прин înтind:) каꙋтꙋ съ факꙋ кꙋіва ръꙋ. [ші

Ἐλ-λοχίζω, biit: -ίσω, ашезꙋ пе чіне-ва în остъшеаскъ трꙋпъ. 2) =Ἐλλοχάω. [ἐν, λόχος].

Ἔλλοψ, οπος (ὁ), poet: (ка adiект:) = Ἐλλὸς, нꙋцерꙋ. (de ꙋnde || sꙋbst:) =Ἰχθὺς, пеште; (іаръ партік:) ꙋnꙋ фелꙋ de пеште de mаре, = Ξιφίας, saꙋ mорꙋnꙋ; (ші фіг:) mꙋтꙋ.

Ἔλλυπος (ὁ, ἡ), кꙋфꙋndатꙋ în mîxnічꙋne. [ἐν, λύπη].

Ἐλλύτης, ου (ὁ), ꙋnꙋ фелꙋ de плъчінтъ. «Θυέτω δὲ... καὶ ἱερὰ ἐλλύτας ἐκ πυρῶν». Епгр: [poate ἐλύω].

Ἐλλυχνιάζω, biit: άσω, пꙋїꙋ фештілъ. [din

Ἐλλύχνιον (τὸ), =Θρυαλλὶς, фештілъ. [ἐν, λύχνος]. [de ꙋnde

Ἐλλυχνιωτὸς, ἡ, ὸν, pesꙋчітꙋ, (прин ꙋрm:) înтресꙋінцатꙋ ка о фітілъ; (de ꙋnde) «Μοτός —». Іпкр: фітілꙋ de panъ.

Ἐλ-λωβάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, прічінꙋіескꙋ рꙋшіне, adꙋкꙋ попосꙋ, невінstеskꙋ.

Ἑλμινθιάω -ῶ, biit: -άσω, amꙋ лімбрічї. [din

Ἑλμίνθιον (τὸ), dim: ал лꙋї ἕλμινς.

Ἑλμινθοβότανον (τὸ), бꙋрꙋіанъ de лімбрічї. [ἕλμινς, βότανον].

Ἑλμινθώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), ка лімбрікꙋл, лімбрікосꙋ. [din

Ἕλμινς [εἴλλω, εἰλέω], ινθος, ші ἕλμιγξ, -ιγγος (ἡ), лімбрікꙋ.

Ἑλξίνη (ἡ), ꙋnꙋ фелꙋ de skaete. [din

Ἕλξις, εως (ἡ), трацере; sорбіре; ресꙋфларе, ші чл: [ἕλκω].

Ἔλοε, poet: în локꙋ de ἔλουε, ші

Ἐλόεον, poet: în локꙋ de ἔλουον, прел:, ші

Ἐλοέσσω, poet: în локꙋ de ἐλούσω, 2: sінг: переs: de mіж: пех: 1: ал лꙋї λούω.

Ἕλοιμι, пех: 2 de поfт: ал лꙋї αἱρέω.

Ἑλοῖσα, Dор: în локꙋ de ἑλοῦσα, fem: ал лꙋї ἑλών.

Ἑλόνομος (ὁ, ἡ), каре паште, saꙋ тръіеште în бълцї. [ἕλος, νομή].

Ἕλος, εος -ους (τὸ), балтъ; saꙋ локꙋ бълтосꙋ de пъшꙋне. (везї ші ἄλσος). [ἕλω =αἱρέω].

Ἐλοῦμεν, în локꙋ de ἐλούομεν, прел: ал лꙋї λούω.

Ἔλοψ, οπος (ὁ), =Ἔλλοψ.

Ἐλόωσι, poet: în локꙋ de ἐλῶσι, 3: îm: перs: а лꙋї ἐλάω =Ἐλαύνω.

Ἔλπεο, poet: Іоn: 2: sінг: перs: de прел: saꙋ порꙋнч: ал лꙋї ἔλπομαι.

Ἐλπιδοδότης, ου (ὁ), poet: dътъторꙋ de пъdеждї. [ἐλπὶς, δότης].

Ἐλπιδοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, mꙋнчеskꙋ пе чіне-ва кꙋ zаdарніче пъdеждї. [ἐλπὶς, κόπτω].

Ἐλπιδοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, факꙋ пе чіне-ва а пъdеждꙋі. [ἐλπὶς, ποιέω].

Ἐλπίζω, biit: -ίσω, пъdеждꙋіеskꙋ; (біs:) îmї amꙋ пъdежділе în... || (стръm: пꙋmаї ла Ат:) însꙋфлꙋ пъdеждї, факꙋ пе чіне-ва а пъdеждꙋі. [din

Ἐλπὶς [ἔλπω], ίδος (ἡ), пъdежdе, аштептаре de біторꙋ бꙋnꙋ (ꙋne орї ші ръꙋ); (прин ꙋрm:) пелініште.

Ἔλπισμα (τὸ), ор че se пъdеждꙋіеште.

Ἐλπιστικὸς, ἡ, ὸν, аплекатꙋ, disпꙋsꙋ а пъdеждꙋі. (de ꙋnde) «Ἐλπιστικοὶ». ꙋnꙋ фелꙋ de філоs: sектъ. [ші

Ἐλπιστὸς, ἡ, ὸν, de пъdеждꙋіт. [ἐλπίζω].

Ἔλπω, (фъръ biit:) poet: [în афін: кꙋ ἕλκω] daꙋ пъdеждї. «Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει». Оd: В. || (mіж:) ἔλπομαι. прел: ἤλ(ші maї обіч: ἐλ)πόμην, тре: de кꙋ: în локꙋ de през: ἔολπα, ші песте сът: în локꙋ de прел: ἐώλπειν, пъdеждꙋіеskꙋ; (ꙋне-орї) рîndeskꙋ, îmї înкіпꙋіеskꙋ, ші чл:

Ἐλπωρὴ (ἡ), poet: în локꙋ de ἐλπίς.

Ἔλσαι, poet: în локꙋ de εἶλαι, пех: 1 de inf: ал лꙋї εἴλλω.

Ἔλυμα (τὸ), = Ἔλυτρον, înфъшꙋрътꙋръ, înвелітꙋръ. 2) (υ, лꙋнгꙋ) партеа плꙋгꙋлꙋї, ꙋnde se înбінъ кꙋ ферꙋл съꙋ.

Ἔλυμος (ὁ), ꙋnꙋ фелꙋ de флꙋерꙋ Фрі-цікꙋ de mерішорꙋ. 2) =Ἔλυτρον (прінч: de кітаръ). 3) ꙋnꙋ фелꙋ de mеїꙋ, (poate Франц:) panic, (Лат:) panicum. (везї ші μελίνη). [ші

Ἔλυτρον (τὸ), [ἐλύω] (în цен:) înвелітꙋръ, înфъшꙋрътꙋръ; теакъ, кꙋтіє; (партік:) înвелітꙋра арінелор рîndакꙋлꙋї, ші чл; коажа ракꙋлꙋї, ші чл; коажа, saꙋ теака легꙋmелор, ші чл; аштернꙋтꙋ пе фꙋndꙋл рîꙋлꙋї, бълцїї, ші чл: [de ꙋnde

'Ελυτρόω -ῶ, вііt: -ώσω, акоперъ, înгънвръ. [mi

'Ελυτρώδης, εος (ὁ ἡ), asemenea кв ἔλυτρον (în toate însemn:).

'Ελύω, ші (At) ἐλύω, вііt: -ύσω (прел: εἴλυον, пех: пas: ἐλύσθην), поеt: = Εἰλύω, акоперъ, înфъшъръ. 2) (maĭ des, ші nвmaĭ пas: saŭ між:) мъ тъвълеskъ пе пъмînтъ; мъ înколъчеskъ. «Λασίῃ ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς (ὁ 'Οδυσσεὺς τοῦ κριοῦ)». Od: I.

'Ελῶ, ᾷς, ᾷ, ῶμεν ші чл: At: în локъ de ἐλάσω, вііt: ал лвĭ ἐλαύνω.

'Ελώδης, εος (ὁ, ἡ), вълtosъ. [ἕλος].

'Έλων, поеt: прел: ал лвĭ ἐλάω.

'Ελών, пех: 2: de партч: ал лвĭ αἱρέω.

"Ελωρ [ἑλεῖν], ωρος (τὸ), поеt: bînatъ; прадъ; (partik:) лешъ еksпвsъ sпре mînкаре пъсърілор ші fеарелор. [de вnde

'Ελώριον (τὸ), поеt: (прінч: ла îm:) = "Ελωρ. [ші

'Ελώριος, (ὁ), внъ fелъ de пасъре de апъ.

"Ελωρον (τὸ), = "Ελωρ.

'Εμάθοσαν, Еол: saŭ Веоt: în локъ de ἔμαθον, 3: îm; перs: de пех: 2: ал лвĭ μανθάνω.

'Εμάνην, пех: 2: ал лвĭ μαίνομαι.

'Εμαξάμην, між: пех: 1: ал лвĭ μάσσω.

'Εμαυτοῦ [ἐμοῦ, αὐτοῦ], ῆς, (dat:) ἐμαυτῷ, ῇ, (ак:) ἐμαυτόν, ήν, (фъръ nom:) прon: komп: (А' перs:), ал меŭ însвмі (ла îm: desпърціtъ ἡμῶν αὐτῶν, ші чл:)

"Εμβα, поеt: saŭ At: în локъ de ἔμβηθι, пех: 2: de порвнч: ал лвĭ ἐμβαίνω.

'Εμβαβάζω, вііt: άξω, поеt: kom: în локъ de ἐμβοάω. stpirînd taiъ ворва квіва.

'Εμ-βαδίζω, вііt: -ίσω, мъ двкъ înъвntpв, intpв.

'Εμβάδιον (τὸ), dim: ал лвĭ ἐμβάς.

'Εμβαδομετρικός, ἡ, όν, atîпгъtоръ de мъсвръtoarea копрinsвлвĭ întp'внъ spaціъ. [ἐμβαδὸν, μέτρον].

'Εμβαδὸν (τὸ), (matmt:) spaціъ копрinsъ întp' о svpfaцъ de eпineдъ. [ші

'Εμβαδὸν, adв: поеt: втвлînd пе жос, saŭ пе вsкатъ. [ἐμβαίνω].

'Εμβαδοποιός (ὁ), fъкъtоръ de înкълцъmin'e. [ἐμβάς, ποιός].

"Εμβαθμος (ὁ, ἡ), (прінч: δικαστής) жвdікъtоръ регвлаtъ, saŭ în лвкраре, (двпе ziч:) шезъtоръ пе жвdікъtореsквл съв skaвнъ. [ἐν, βαθμός].

"Εμβαθρον (τὸ), (прінч: ла îm:) = 'Εμβάς.

'Εμ-βαθύνω, вііt: -υνῶ, (кв ак:) пвіъ (askвпzъ) чева în adînкъ; sапъ гроапъ. || (ел: saŭ пеstp:) intpв, пъtpвпzъ în adînкъ; (fir:) черчеtezъ, (прін вpm:) înцелегъ adînк «Οἱ τοῖς νόμοις ἐμβαθύνοντες μᾶλλον». Пл:

'Εμβαίνω, вііt: -βήσομαι, (пех: ἐνέβην, ші чл:) (іар stpъm: пвшаĭ вііt: ші пех: 1: = 'Εμβάλλω, вагъ. «'Ενέβησε δὲ τὸν Κροῖσον ἐς φροντίδα». Ер:) пеstp: (кв dat: saŭ ак: преп: ші преа рар sinгвръ) intpв; ші поеt: шеzъ, ші (în цеп:) sîntъ шезаtъ înъвntpв. «"Αρμασιν ἐμβεβαώς». Іл: Е. «'Εμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις». Пл: (ші пas:) «Χαλεπὸν τὸ ὕδωρ ὑπὸ ζεστότητός ἐστιν ἐμβαίνεσθαι». Павs: (ші fir:) «Εἰς πόλεμον («Εἰς κίνδυνον) ἐμβαίνειν». Dm: ші Ksп: (ші фъръ kazъ); «Μή τις ἐμβείη». Іл: П. ва întpa în міжлокъ, (прін вpm:) ва опрі. 2) калкъ пе чева, (fir:) = 'Επεμβαίνω. «Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων». Od: К. «Μὴμβαινε δυστυχοῦντι». Лкs: 3) (фъръ kazъ) вmвлв. «'Εμβαίνειν πρὸς ῥυθμὸν».

'Εμ-βακχεύω, вііt: -εύσω, (кв dat:) мъ înтвsiezъ, saŭ мъ desmierdъ кв ваkantiпъ fвріе în чева.

'Εμβαλὲν, Dор: în локъ de ἐμβαλεῖν, пех: de inf:, ші

'Εμβάλλεσκον, поеt: în локъ de ἐνέβαλλον, прел: de хоt: ал лвĭ.

'Εμ-βάλλω, вііt: -βαλῶ, (пех: ἐνέβαλον, ші чл:) арвпкъ, вагъ чева înъвntpв. «Κεραυνὸν ἔμβαλε νηΐ». Om: «'Ο Ποσειδῶν σείσας αὐτοῖς ἐμβάλλοι τὰς οἰκίας». Apstf: «Δεξιὰν ἐμβάλλειν». Dш: а апвка de mînъ în semнъ de прietenie. «'Εμβάλλειν εἰς τὰ δίκτυα». Ksп: (ші fir:) «Εἰς ἀτυχίαν (ὑποψίαν, ші чл:) ἐμβάλλειν». Dm: ші Esх: «Πληγὰς ἐμβάλλειν». Лкs: а вate. (ші між:) «Σιτία ἐμβάλλεσθαι». Dm: а ші апровiziona коравіа кв челе de хранъ. 2) пвіъ (адвкъ) în міжлокъ, пропвіъ; вîръ прін алтеле; поmeneskъ de чева. «'Εμβάλλειν ἡμέραν μίαν». Лкs: (vezĭ ἐμβόλιμος). «Λόγον ἐμβάλλειν περί τινος». Лкs: «Ψῆφον ἐμβάλλειν (saŭ sішп: ἐμβάλλειν) περί τινος». Dm: а пропвпе sпре desвatере ші вotаре. (ші між:) «Μαρτύριον ἐμβάλλεσθαι». Dm: «'Ως μὲν ὤφειλεν, ἐνεβάλλετο». Dm: а пропвпе. 3) altoieskъ. «"Οσα ἐνῆν ..., φυτὰ ἐμβεβλημένα». Dm: «'Ελαιᾶν δὲ φυτὰ ἐμβαλεῖ ἐς τὰν σχοῖνον ἑκάστην». Епгр: 4) (ел: saŭ пеstp:) întpв вndева (прінч: рeпede ші оврълнічеште); desпре ошt: = Εἰσβάλλω, пъвъленkъ asвпръ; (partik: пеvt:) ловеskъ кв (mашina) емволвл (ἔμβολον); (desпре рîъ) мъ върsъ în.. «'Εμβαλὼν

εἰς τὴν ἀγορὰν». Пл: «'Ἐμβάλλειν τῷ ἀπαντῶντι». Пlt: «'Ἐμβαλεῖν εἰς τὴν 'Αττικὴν». Antf: «'Ἐμβαλέειν (înпресвпъ кв, ші ſъръ) κώπης». Апл: а вîзлі penede ші амвіџіоs. «'Ἐμβαλούσης δὲ τῆς νεώς». Ksn: пъвъlind asвпра чеі-л-алte. (ші пas:) «'Αντίπρωρει ἐμβαλλόμεναι (αἰνῆες)». Твч: (везі ші ἔμβολον).

'Ἔμβαμμα (τὸ), [ἐμβάπτω] zeamъ, saв salџъ de a întinџe кв пîіne.

'Ἐμβαμμάτιον (τὸ), dim: ал лві ἔμβαμμα.

'Ἐμ-βαπτίζω, biit: -ίσω, ші

'Ἐμ-βάπτω, biit: -βάψω, квſsndв чева în чева; (між:) îmî moiв пîіпеа (întinгв кв пîіne) în zeamъ. «Εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ λευκοὺς ἅλας». At:

'Ἐμβαρύθω (fapъ biit:), поеt: sînt греѕ; (прін вpm:) mъ înгреsiezв. «'Οσμὴ ἐμβαρύθουσα». Nік: miposв греѕ. [ші

'Ἐμβαρύνω, biit: -υνῶ, mъ înгреsiezв. [din

'Ἔμβαρυς, εος (ὁ, ἡ), înгреsiatв. [ἐν, βάρος].

'Ἐμβὰς, άδος (ἡ), [ἐμβαίνω] înкълџъminte de femeie, saв de sъракв (maî de mвlte-орî de влапъ, saв пîsлъ). «'Εκτυπεῖτο δ' ἐμβὰς γερόντων». Apstf: «Καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ, ὅταν ἐμβάδ' ἔχων πτωχὸς ἢ γέρων εἴπῃ, προτέρῳ παραχώρει». Apstf: (везі ші ἐμβάτης).

'Ἐμβὰς, ᾶσα, άν, пех: de партч: ал лві ἐμβαίνω.

'Ἐμ-βασανίζω, biit: -ίσω, stъpвiskв în черкаре, saв черчеtаре de чева.

'Ἐμβασίκοιτος (ὁ, ἡ), поеt: чел че întpъ în кълквшвл sъв. [ἔμβασις, κοίτη].

'Ἐμ-βασιλεύω, biit: -εύσω, (кв dat: saв џеп: saв adв:) îmпъръџeskв în чева.

'Ἐμβάσιος (ὁ, ἡ), (прінч: θεὸς) zeв patponв ал înвъркърії, ші кіеmatв în ажвtopв de чеї че se înвъркав. [din

'Ἔμβασις [ἐμβαίνω], εως, (în џеп:) întpape, вгаре înъвntpв; (партік:) înвъркаре. 2) ор че, кв каре калкъ, вмблъ чінева, (de вnde) = 'Ἐμβὰς, 'Οπλὴ, ші чл: (іар (прінч:) în каре intpъ чінева. (de вnde 3) =Λουτήρ.

'Ἐμβασίχυτρος (ὁ, ἡ), (kom:) чел че întpъ în оале. [ἔμβασις, χύτρα].

'Ἐμ-βαστάζω, biit: -άσω, (кв dat: îndipкt:) apdiкв, ші карв чева în чева.

'Ἐμβατεύω, biit: -εύσω, ші поеt: ἐμβατέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв ак: sinгвpв saв кв преп: saв кв dat: saв преа рар кв џеп:) калкв (întpв, pesвeskв) înъвntpв, saв пеste чева. «Νῆσος, ἣν ὁ Πὰν ἐμβατεύει». Есхл: «Καὶ δέπας ὑλῆεν, τόθι δίψιος ἐμβατέει σήψ». Nік: «'Ενεβάτευον εἰς ναῦν». Dm: întpaв în коравіе ка проnpietapî аї еї. «'Ἐμβατεύειν εἰς κληρονομίαν». Hand: іав în stъпîпіре moштепіреа. (ші fir:) «'Ο τοῖς τῆς καρδίας ἐμβατεύων κρυπτοῖς». Теоf: 2) (рар) în локв de βατεύω. (în Ksn: se sокоtеште греміtв în локв de ματτεύω). [ἐμβάτης].

'Ἐμβατὴ, (ἡ), ='Ἔμβασις (3).

'Ἐμβατήριος, α saв ος, ον, atinгъtopв de (saв foлositopв ла) întpape, (іар прінч:) de ostъшаskъ свsпеdiџie, saв înвъркаре. (de вnde) «'Ἐμβατήριος (se înџ: ῥυθμός)» taktвл notpiвitв ла кîntічеле întpевsinџate întp' ачеstea. «'Ἐμβατηρία (ἡ), (se înџ: ὄρχησις) впв fелв de înapmatв danџв. «'Ἐμβατήριον (se înџ: ἆσμα)», марш. «'Ἐμβατήρια (se înџ: ἱερά)» жеptfe adвse zeілор patponî de înвъркаре. [din

'Ἐμβάτης, ου (ὁ), кълъреџв; saв înвъркаtв în коравіе; ostaшв mapinв. (везі ші ἔμπορος). 2) впв fелв de înкълџъminte sкврte (de піеле de епвре, saв de пîsлъ),= Κόθορνος (везі ші ἐμβάς). 3) (архіtект:) впв fелв de mъsвръ (жвmъtatea diametpвлвї de жоs ал stîлпілор), (Jt.) modulus. [ἐμβαίνω].

'Ἔμβατον, поеt: în локв de ἐνέβητον, înd: de пех: 2: ал лві ἐμβαίνω.

'Ἐμβατὸς, ή, όν, (τόπος, локв) în каре поаte чінева întpa, saв кълка, de вмблаt. [ἐμβαίνω].

'Ἐμ-βατταρίζω, biit: -ίσω, въpfeskв despre чева.

'Ἐμβάφιος (ὁ, ἡ), впв de a квſвnda (a moia) чева întp' însвл. «Λοπὰς — ». Лкs: ші ‖ (свбst:) 'Ἐμβάφιον (se înџ: σκεῦος, saв ἄγγος), вasв de salџъ, (fpanџ:) saucière. (везі ші ὀξύβαφον). [ἐμβάπτω].

'Ἐμβέβαα, (întpев: пвmaî în партч: ἐμβεβαώς, υῖα) поеt: în локв de ἐμβέβηκα.

'Ἐμ-βεβαιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, înкредінџезв, asigвpezв, întъpeskв чева.

'Ἐμβέβασαν, поеt: în локв de ἐνεβεβήκεισαν, 3: îm: пеps: de пеste съв: ал лві ἐμβαίνω.

'Ἐμ-βεβηλόω -ῶ, biit: -ώσω,= Βεβηλόω.

'Ἐμβεβὼς, поеt: în локв de ἐμβεβηκώς, tpe: de кв: ал партч:, ші

'Ἐμβεβῶσι, поеt: în локв de ἐμβεβήκασι 3: îm пеpѕ: a tpe: de кв: de xot:, ші

'Ἐμβείη, поеt: în локв de ἐμβῇ, 3: sinг: пеps: de пех: 2: ал свп: лвї ἐμβαίνω.

'Ἐμβελὴς, έος (ὁ, ἡ), (прінч: τόπος, ло-

кѕ) kît ажѕнже sъцеala; (прin ѕрm:) екѕпѕѕѕ ла sъцецї. (везї шi διατοξεύσιμος).

"Εμβη, noct: în локѕ de ἐνέβη, 3: sinr: neps: de nex: 2: de xot:

"Εμβητον, 2: înd: neps: de nex: 2: ал порѕнч: лѕї ἐμβαίνω.

'Εμβιβάζω, biit: -άσω, шi At: -βιβῶ, вагѕ; (прinч:) înварkѕ în кораbie; înкаркѕ. «'Εμβιβάζεις εἰς τὴν δικαιοσύνην τοὺς οἰκέτας». Ksn: îї пѕiѕ пе калеа drепtъцiї. [de ѕnde

'Εμβίβασις, εως (ἡ), вѣгаре, повѣцѕire пе кале, шi чл:

"Εμβιος (ὁ, ἡ), [ἐν, βίος] віѕ; (despre пlante) înpъdъчinatѕ (прinsѕ); шi (прin ѕрm:) dъinitорѕ, (франц:) vivace. «"Οσα δὲ καὶ ἀπὸ ξύλων ἔμβια, καὶ δύνανται βλαστάνειν, οἷον ἐλαία, μύῤῥινος». Tfp: «Εἰς τὸ ἔμβιον». Ел: spre крештере. 2) atinrъtорѕ de (релатiвѕ ла) віацъ. «Τιμωρία— ». D: Kas: osîndъ капitalъ, saѕ пе віацъ.

'Εμ-βιοτεύω, biit: -εύσω, tръieskѕ (петрекѕ) în чева.

'Εμ-βιόω -ῶ, biit: -ώσω, (nex: ἐνεβίων, шi чл:) =ἐμβιοτεύω; (despre пlante) mъ вpinzѕ; (прin ѕрm:) mъ ѕmflѕ. «"Οταν ἐμβιώσωσι, μεταφυτεύσουσι». Tfp: [ἔμβιος]. [de ѕnde

'Εμβίωσις, εως (ἡ), tръire în чева; прindере, isѕѕtire (de пlantъ) [шi

'Εμβιωτήριον (τὸ), локѕл, ѕnde tръieшtе чineва.

'Εμ-βλακεύομαι, biit: -εύσομαι, грам: експл: ал лѕї ἐνδιαθρύπτομαι.

'Εμ-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, resъpѕ întp'алtъ пlantъ. [de ѕnde

'Εμβλάστησις, εως (ἡ), resъpire întp' алtъ пlantъ.

"Εμβλεμμα (τὸ), кѕѕtътѕръ în фацъ (în окї). [din

'Εμ-βλέπω, biit: βλέψω, (кѕ dat:) mъ ѕitѕ în фацъ; вагѕ de seamъ. «'Ενέβλεψέ μοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀμήχανον οἷον». Плт: (шi кѕ ак:). «'Αλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγόν». Епгр: (шi кѕ преп:) «'Εμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ». Еванг: (везї шi ἐνοράω). [de ѕnde

"Εμβλεψις, εως (ἡ), веdере, ѕitare în фацъ (în окї).

"Εμβλημα (τὸ), ор че se пѕне înъѕntpѕ; (de ѕnde) = 'Εμβολάς; (iар партiк:) флоаре сънатъ, че se пѕнеа пе прецioase base în кinѕ de a se лѕа iаръшї dѕне boinцъ; zѕгръвie din felѕpite комбinate пietpiчеле, (франц:) mosaïque; вѕкаtъ de nostaвѕ шi чл:, кѕ каре se кънtѕшеsk înкълцъmintеле пе dinъѕntpѕ. [шi

"Εμβλησις, εως (ἡ), пѕнере înъѕntpѕ «Μήτρης — ». Iнкр: [ἐμβάλλω].

'Εμβλητέον, nosit: ал лѕї ἐμβάλλω.

'Εμ-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, stpirѕ înъѕntpѕ, (прinч:) întp'amîndoъ mîїнеле пѕse пе лîнгъ гъръ; (прin ѕрm:) stpirѕ tape кътре чineва. (везї шi ἐγκράζω). [de ѕnde

'Εμβόημα (τὸ), stpirъtѕ tape spre înкѕражаре, saѕ îndemnare. [шi

'Εμβόησις, εως (ἡ), stpirare tape.

'Εμ-βοθρεύω, biit: -εύσω, sanѕ гроапъ înъѕntpѕ, saѕ sъпînd mъ вîрѕ maї înъѕntpѕ. (везї шi ἐμβοθρόω).

"Εμβοθρος (ὁ, ἡ), adînkatѕ înъѕntpѕ ка о гроапъ; saѕ чел кѕ гропї, гропоsѕ. [ἐν, βόθρος]. [de ѕnde.

'Εμβοθρόω -ῶ, biit: -ώσω, факѕ în чева гроапъ, adînчеskѕ. || (miж: saѕ пас:) mъ formezѕ ка о гроапъ. «'Εμβεβόθρωται δὲ (ἡ καρδίη) βόθρον εἴκελον ὅλμῳ». Iнкр:

'Εμβολάς, άδος (ἡ), altoitъ. «"Απιος—». Apstf: 2) altoiѕ. [шi

'Εμβολεύς, έως (ὁ), (în цен:) ор че слѕжеште spre asѕîрlire înъѕntpѕ, (spre екs:) лемнѕл klistipѕлѕї, saѕ ал tѕлѕmвеї, шi чл:, кѕ каре se înпinце лiкѕidѕл; saѕ ѕneaлtа, кѕ каре гръdinapiї se слѕжеsk а фаче гропiле de sъdit: «Κράμβης πάσσαλος ἐμβολεύς». Епгр: [din

'Εμβολή (ἡ), пѕнере înъѕntpѕ; пъвалъ de вpъжмашї; skѕрцере de pîѕ; (прin întind:) локѕ de пъвълire; (прinч: despre бътълie пaвалъ) isѕirea чea кѕ mашinа, ἔμβολον (везї zічереа), шi прічinѕitа вътъmare. (de ѕnde). «Μὴ διδόναι ἐμβολήν». Ksn: «'Εμβολὰς ἔχειν». Ksn: (реtp:)=Εἰσβολή, шi Εἴσθεσις; (ла îm:)="Εμβολα (везї ἔμβολος). 2) = 'Εμπλοκή (2). [ἐμβάλλω]. [de ѕnde

'Εμβολιμαῖος, α, ον, шi

'Εμβόλιμος (ὁ, ἡ), чел че se пѕне, saѕ se поаtе (este notpiвitѕ a se) пѕне, въра înъѕntpѕ. [шi

'Εμβόλιος (ὁ, ἡ), фолоsitорѕ ла пѕнере în чева. (везї ἐμβολή). || (sѕвst:) ἐμβόλιον (τὸ), ѕnѕ фелѕ de mpeажъ (de пeskѕit); (plp:) = 'Επεισόδιον. [шi

'Εμβόλισμα (τὸ), = "Εμβλημα, kîрпitѕръ. [шi

'Εμβολισμὸς (ὁ), = "Εμβλησις, шi Παρένθεσις.

'Εμβολοθέτης, ου (ὁ, ἡ), кѕреа, saѕ ор

че, кѕ каре este легатѣ кѕіѕл de ла капѕл osii. [ἔμβολον, δέω].

Ἐμβολοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în формъ de ἔμβολον (везĭ зіч:), askѕціtѣ în вîрfѣ. [ἔμβολον, εἶδος].

Ἔμβολον (τὸ), ші

Ἔμβολος (ὁ), ор че se вагъ întр' алтѣ чева, saѣ слѕжеште ла пѕнере în чева, цапъ; пърѕчелѣ de ѕъdire (кнеалтъ de гръd:); (ком:) = Πέος; (іар прінч:) емболѣ, askѕціtѕл вîрfѣ ал реsвоіеmтелор коръвіĭ, кѕ каре гъѕріаѣ пе челе вражтъшешіĭ; (de ѕnde архt:) ѕnѣ felѣ de орнъшîntѣ în формъ de askѕціtѣ вîрfѣ de коравіе; (ші îm:) «Ἔμβολα, ші Ἔμβολοι». Плѕ: амвонѕл оратопілор din Рома (fiind къ ера înнодовіtѣ кѕ емволе, Лат: rostra, de вражшъшешіĭ коръвіĭ); (Такт:) арапжаре de оштіре în формъ de емволѣ; (маĭ поѣ) tpotoapѣ înпрежѕраtѣ кѕ stîlпĭ пе de амîndоъ лаtѕреле ѕнеĭ ѕліце; (de ѕnde Бісер:) sлопѕл Вісерічеĭ; іар în «Λιβανωτὶς χρυσῆ.... τὸ δὲ ἔμβολον ἀργυροῦν». «Епгр: basѕл din каделніцъ, în каре se пѕне фокѕл; zовopѣ, saѣ stinгіе de înкѕіат ѕша; кѕіѕл de ла капѕл osii, каре опреште роата. [ἐμβάλλω].

Ἐμ-βομβέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) вѕвѕіѣ, sвîрпîіѣ înъѕntpѕ în чева.

Ἐμ-βόσκομαι, віit: -βοσκηθήσομαι, паskѣ înъѕntpѕ în...

Ἐμ-βραδύνω, віit: -υνῶ, (кѕ dat:) zъбовеskѣ, întîрziezѣ ѕndева, saѣ петрекѣ мѕлтъ време în чева.

Ἐμβραμένη, ші ἔμβραται, Лак: în локѣ de εἱμαρμένη, ші εἵμαρται.

Ἔμβραχυ, adв: în skѕptѣ; чел маĭ пѕцінѣ; în ценералѣ; «Ὅπου περ ἔμβραχύ εἰσι θεαταί». Apstf: (везĭ ші ἐμφαγεῖν).

Ἔμβρεγμα (τὸ), лікѕіdѕл, în каре moiem чева; ші лѕкрѕл moiatѣ în чева; (прінч:) пîнzъ, вѕреte, ші чл: каре se пѕне пе dѕрѕтѣ, saѣ ръпіtѣ мъdѕларѣ. [ἐμβρέχω].

Ἐμ-βρέμω, (маĭ поѣ de кîт) Ἐμβρέμομαι, (фъръ віit:) поет: (кѕ dat:) факѣ sгомоtѣ înъѕntpѕ în чева.

Ἔμβρεφος (ὁ, ἡ), чел кѕ figѕръ (fisioгnomie) de пѕнкѣ. [ἐν, βρέφος].

Ἐμ-βρέχω, віit: -βρέξω, ѕdѣ, moiѣ чева înъѕntpѕ în чева. (пас:) «Μῦρα ἐμβρεχόμενα». Dskp: челе че слѕжеsк спре moiepe întр' înseле.

Ἐμβρίθεια (ἡ), гравітате, аерѣ мъpcцѣ; emfasѣ; staтоpнічіe; ръѕdape; чіѕdъціe, ші чл: [din

Ἐμβριθής, έος (ὁ, ἡ), греѣ; (маĭ de мѕлте-орĭ fir:) rîndіторѣ; nesпepіатѣ; înцелеntѣ; statopnікѣ, saѣ stъpѕітopѣ; (în ръѕ) înповъръторѣ, ѕпъръторѣ; saѣ чіѕdatѣ; (despre лѕк:) іѕте, репеde; tonікѣ; аръtosѣ, înпресіosѣ. [din

Ἐμ-βρίθω, віit: -βρίσω, казѣ греѣ.

Ἐμβριθῶς, adв: греѣ (прон: ші fir:); репеde, кѕ tonѣ; tape. [ἐμβριθής].

Ἐμ-βριμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (кѕ dat:) îmĭ аръtѣ mîniea (mъ пекъжеskѣ) asѕпра кѕіва; атеpінцѣ, saѣ dожеnеskѣ кѕ mînie. [de ѕnde

Ἐμβρίμημα (τὸ), ші

Ἐμβρίμησις, εως (ἡ), атеpінцаре, saѣ dожеnіре кѕ пеказѣ.

Ἐμβρονταῖος, α, ον, tpъsnitѣ. ‖ (sѕbst:) Ἐμβρονταῖον (τὸ), локѣ, ѕnde а къzѕt tpъsnetѣ. (везĭ ші ἐνηλύσιον). [ἐν, βροντή].

Ἐμ-βροντάω -ῶ, віit: -ήσω, tѕnѣ, вѕвѕіѣ (ка ѕnѣ tpъsnetѣ) în ѕрекіле кѕіва; (прін ѕрм:) = Ἐκπλήττω, атеценскѣ, ѕлѕіеskѣ. (de ѕnde) «Ἐμβεβροντημένος». = Ἐμβρόντητος. [de ѕnde

Ἐμβροντησία, ші ἐμβρόντησις, εως (ἡ), атецipe (прінч: din tѕnetѣ ші tpъsnetѣ); sпаімъ; smintipe; nesimцipe. [ші

Ἐμβρόντητος (ὁ, ἡ), ловіtѣ de tpъsnetѣ; (прін ѕрм:) ekstasiatѣ, ѕîmітѣ; smintiтѣ; nesimцitopѣ, ші чл: (везĭ ші ἔμπληκτος).

Ἐμβροχάς, άδος (ἡ), ратѕръ, smічеа de конaчĭѣ, че se peвѕdеште, saѣ de віцъ, вѕташѣ. (везĭ ші μόσχευμα). [ші

Ἐμβροχή (ἡ), moiepe; (med:) пѕнере de пîнzъ ѕdатъ, ші чл: песте мъdѕларѣ пътімашѣ. (везĭ ἔμβρεγμα). [ἐμβρέχω].

Ἐμ-βροχίζω, віit: -ίσω, легѣ чева кѕ (saѣ ка кѕ) лацѣ.

Ἔμβροχος (ὁ, ἡ), [ἐμβρέχω] = Διάβροχος, îmmoiatѣ. 2) [ἐν, βρόχος] прінsѣ în лацѣ.

Ἐμ-βρύκω, віit: -βρύξω, îmĭ înfirѣ dinцĭĭ în чева, мѕшкѣ.

Ἐμβρυοδόχος (ὁ, ἡ), пріimitopѣ (копрinzъторѣ în sine) de fѣtѣ, saѣ пѕнкѣ. [ἔμβρυον, δέχομαι].

Ἐμβρυοθλάστης, ου (ὁ), înstpѕ: хірѕ; пентpѕ fъpîmape ші skoatepe de мортѣ fѣtѣ din пîнтече. [ἔμβρυον, θλάω].

Ἐμβρυοικος (ὁ, ἡ), поет: локѕіtopѣ de мѕкшѣ de маре. Епгр: [ἐν, βρύον, οἶκος].

Ἐμβρυοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѣ de fѣцĭ, saѣ пѕнчĭ în пîнтече. [ἔμβρυον, κτείνω].

Ἔμβρυος (ὁ, ἡ), (рар adіекt:) чел че креште (ка о плантъ) întр' алтѣ (ші din ѕmezeлеле ачелѕĭ) tpѕпѣ. 2) копрін-

zъtopŏ în sine de zъmisлititoape nъtepe, podosŏ. «Ὑγρότης — ». Tfp: «Ὁ κισσὸς ὅλος — ». Tfp: «Ἔμβρυον αὐχένα κούρης». Non: fpaцedъ; mлъdiosŏ. (de ъnde || sъвst:) Ἔμβρυον (τὸ), npъnкŏ, fъtŏ (ne кît se aflъ în nîntечеле maĭчеĭ saлe); (iap aвъz: шi) пъiŏ (npiнч:) de вitъ. «Καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ (τῶν αἰγῶν)». Od: I. [ἐν, βρύω].

Ἐμβρυοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiŏ шi skoцŏ din nîntечеле maĭчеĭ moptъл fъtŏ. saŏ 2) (dъne aлцiĭ) taiŏ въpiкъл npъnкъ-лъĭ de къpînd пъsкъtŏ. [шi

Ἐμβρυοτομία (ἡ), tъiepe de fъtŏ шoptŏ în nîntече. saŏ 2) (dъne aлцiĭ) =Ὀμφαλοτομία, tъiepe de въpiкŏ. [ἔμβρυον, τομή].

Ἐμβρυουλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцŏ mop-tъ fъtŏ din nîntече. къ înstpъmîntъл. [ἐμβρυουλκός]. [mi

Ἐμβρυουλκία (ἡ), tpaцepe шi skoatepe de fъtŏ moptŏ. [din

Ἐμβρυουλκὸς (ὁ), înstpъmîntŏ xipъpцiкŏ de skoatepe de moptŏ fъtŏ din nîntече. [ἔμβρυον, ἕλκω].

Ἔμβρωμα (τὸ), înвъкътъpъ, mъшкътъpъ. 2) (npin întind:) npeгъstape, deжъnŏ. (вezĭ шi ἀκρατισμός). 3) =Διάβρωμα. «Ὀδόντων — ». Dsкp: [ἐμβιβρώσκω]. [de ъnde

Ἐμβρωματίζω, вiit: -ίσω, (stpъm:) xpъ-nesкŏ. 2) (nestp:) npeгъstŏ, deжъnŏ.

Ἐμβυθίζω, вiit: -ίσω, apъnкŏ чeвa în fъndŏ, saŏ moiŏ nînъ în fъndŏ. (miж:) mъ daŏ a fъnd. [din

Ἐμβύθιος (ὁ, ἡ), чeл чe se aflъ în adînкŏ (de mape, шi чл:) «Πόντος — ». Al: 2) adînкŏ. «Λίμνη — ». D: Aл: [ἐν, βυθός].

Ἐμ-βυκανάω -ῶ, вiit: -ήσω, кîntŏ къ tpîmвiцa. [ἐν, βυκάνη].

Ἐμ-βυρσόω -ῶ, вiit: -ώσω, înfъшъpŏ în (saŏ къntъшesкŏ къ) пieлe. [ἐν, βύρσα].

Ἐμβόω, вiiit: -βόσω,=ἐμφράσσω, astъnŏ. 2) вîpŏ. «Τὴν δέλτον τῷ κόλπῳ — ». Nik:

Ἐμβώμιος (ὁ, ἡ), чeл dene aлtapŏ, saŏ жeptfeлniкŏ. [ἐν, βωμός].

Ἐμὲ, ак: de npon: ἐγώ.

Ἐμέθεν, шi

Ἐμεῖο, noet: în лoкŏ de ἐμοῦ, цen: aл лъĭ ἐγώ.

Ἐμέμηκον, noet: nex: 2: aл лъĭ μηκάομαι.

Ἐμεμίγμην, nns: neste sъв: aл лъĭ μίγνυμι.

Ἐμεμνήμην, neste sъв: aл лъĭ μιμνήσκομαι.

Ἐμὲν, noet: în лoкŏ de ἐσμέν, 1: îm: neps: a лъĭ εἰμί.

Ἔμεν, noet: (npea papŏ) în лoкŏ de ἦμεν, 1: îm: neps: a npeл: лъĭ εἰμί. 2) (oвiч:) = къ

Ἔμεναι, noet: în лoкŏ de εἶναι, inf: aл лъĭ εἰμί.

Ἔμενος, η, ον, noet: miж: nex: 2: de naptич: aл лъĭ ἵημι.

Ἐμέο, Ion: în лoкŏ de ἐμοῦ, цen: aл лъĭ ἐγώ.

Ἐμεσία (ἡ), гpeaцъ, saŏ aпleкape spre въpъъtъpъ. [шi

Ἔμεσις, εως (ἡ), въpsape, saŏ вomipe. [шi

Ἔμεσμα (τὸ), въpsътъpъ, saŏ чeca чe вapsъ чинeвa. [шi

Ἐμετὴρ (ὁ),=Ἐμετής. [ἐμέω]. [de ъnde

Ἐμετηρίζω, вiit: -ίσω, daŏ de вomit, saŏ faкŏ пe чинeвa a въpsa. [шi

Ἐμετήριος (ὁ, ἡ),=Ἐμετικὸς, кape nopneшte въpsape, saŏ вomipe.

Ἐμετιάω -ῶ, вiit: -άσω, amŏ гpeaцъ, îmĭ вine sъ въpsŏ. [шi

Ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, nopnitopŏ de въpsъ-tъpъ. 2) disnъsŏ лa въpsъtъpъ saŏ вomipe. «Ἐμετικὸς ἐκ πεινατικοῦ γενόμενος». Пл: [ἐμετός].

Ἐμετοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŏ пe чинeвa a въpsa. || (miж:) mъ sileскŏ însъ-mĭ a въpsa. [шi

Ἐμετοποιία (ἡ), npiчinъipe de въpsъ-tъpъ. [din

Ἐμετοποιὸς (ὁ, ἡ), npiчinъitopŏ, nopni-topŏ de въpsъtъpъ. [ἐμετός, ποιός].

Ἐμετὸς, ἡ, όν, вomitŏ, въpsatŏ, saŏ кa-pe se noate вomi. [шi

Ἔμετος (ὁ), = Ἔμεσις, въpsъtъpъ. [ἐμέω]. [de ъnde

Ἐμετώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ (saŏ disnъsŏ лa) въpsъtъpъ. [de ъnde

Ἐμετωδῶς, adв: în feлŏ de въpsъtъpъ.

Ἐμεῦ, saŏ ἐμεῦς, Dop: in лoкŏ de ἐμοῦ, цen: aл лъĭ ἐγώ.

Ἐμέω -ῶ, вiit: -έσω, (npeл: ἥμουν, nex: ἤμεσα, tpe: de къ: ἐμήμεκα, nas: ἐμήμεσμαι, nex: ἠμέσθην, шi nosit: ἐμετέον) въpsŏ, вomesкŏ; (fiг:) ziкŏ op чe'mĭ вine, въpfesкŏ.

Ἐμεωυτοῦ, saŏ ἐμεωϋτοῦ, Ion: în лoкŏ de ἐμαυτοῦ.

Ἐμήνυθεν, Eoл: în лoкŏ de ἐμηνύθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 1: aл лъĭ μηνύω.

Ἐμησάμην, noet: nex: 1: aл лъĭ μήδομαι.

Ἐμηχανέατο, Ion: în лoкŏ de ἐμηχανῶντο, 3: îm: neps: de nas: npeл: aл лъĭ μηχανάομαι.

'Εμί, грам: ші преа архаікѫ ін локѫ de εἰμί.

'Εμίγην, пас: пех: 2:, ші

"Εμιχτο, поет: ін локѫ de ἐμέμιχτο. 3: sinr: перs: de пас: песte sѫв: ал лѫї μίγνυμι.

'Εμὶν, Dop: ін локѫ de ἐμοί, ші

'Εμίνγα, Dop: ін локѫ de ἔμοιγε. dat: ал лѫї ἔγωγε.

'Εμίνη, (дѫпе diaлектѫл Тарантенілор) ін локѫ de ἐμοί.

"Εμιξα, пех: 1, ші:

"Εμιχθεν, Еол: ін локѫ de ἐμίχθησαν, 3: ім: перs: de пас: пех: 1: ал лѫї μίγνυμι.

"Εμμα, ατος (τὸ), Еол: ін локѫ de εἷμα.

"Εμμαθε, поет: ін локѫ de ἔμαθε, пех: ал лѫї μανθάνω.

'Εμ-μαίνομαι, віit; -μανοῦμαι, саѫ -μανήσομαι, (кѫ dat: ші преа рар кѫ ак:) мѫ інфѫріезѫ asѫпра кѫіва. (везї ші ἐμβακχεύω).

"Εμμαλλος (λος) (ὁ, ἡ), лînosѫ. [ἐν, μαλλός.].

'Εμμανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -νῶς, іпневѫпitѫ, фѫriosѫ, = Μανιώδης.

"Εμμανις, ιος (ὁ, ἁ), Dop: ін локѫ de ἔμμηνις.

'Εμμαπέω, греш: ін локѫ de ἐμματέω.

'Εμμαπέως [ἐν, μαπέω = μάρπτω], адв: кѫ мѫлтѫ грабѫ, saѫ siлinцѫ.

'Εμμάρτυρος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -τύρως, інкредінцатѫ прін мартѫрї, мѫртѫрisitѫ. [ἐν, μάρτυς].

'Εμ-μάσσω, віit: -μάξω, (кѫ dat: іndір:) фрѫмîntѫ (аmestекѫ) чева ін (saѫ іnпреѫпѫ кѫ) чева. 2)=Εἰσμάσσω, ші 'Εμματέω.

'Εμ-ματάζω, saѫ ἐμματαιάζω, поет: віit: -άσω, ші

'Εμματαιίζω, віit: -ίσω, мѫ портѫ, ворбескѫ, лѫкрезѫ фѫрѫ фолосѫ. [ἐν, μάτην].

'Εμ-ματεύω, віit: -εύσω, ші

'Εμ-ματέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εἰσμάσσω, імї вîрѫ деџетѫл, ші (поет: despre албіне) імї інфігѫ акѫл ін чева. [ἐν, μάσσω].

'Εμ-μάχομαι, віit: -μαχοῦμαι, (кѫ dat:) мѫ батѫ інѫѫntрѫ, saѫ пе чева.

'Εμμέθοδος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -όδως, metodікѫ, регѫлатѫ. [ἐν, μέθοδος].

'Εμ-μεθύσκομαι, віit: -μεθυσθήσομαι, (кѫ dat:) мѫ імѫѫтѫ ін, saѫ кѫ чева; (фѫрѫ казѫ) петрекѫ ін беџіе.

'Εμ-μειδιάω -ῶ, віit: -άσω, zîмбескѫ пентрѫ чева.

'Εμμέλεια (ἡ), (мѫs:) регѫлатѫ кîntаре, віерsѫіре, армоніе; (fir:) поtрівіtate, пропорціе; елеганцѫ; іndемîнѫtate; вѫнѫ пîndѫiaлѫ; simціре de вѫнѫ гѫстѫ, ші ч.л: 2) ѫнѫ фелѫ de греѫ ші регѫлатѫ данцѫ (ін трац: ші satipe); (ін џен:) мѫsікѫ кѫ данцѫ. [ἐμμελής].

'Εμ-μελετάω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) мѫ ексерчезѫ, мѫ депрінзѫ ін чева; (кѫ ак: dір: ші dat: іndір:) факѫ ѫнѫ ексерціцѫ пентрѫ чінева (ка sѫ se депрінзѫ, adікѫ, ші ачела інtр'ачеса). [de ѫnde

'Εμμελέτημα (τὸ), лѫкрѫ de депрінdере.

'Εμμελετητέον, поsit: ал лѫї ἐμμελετάω.

'Εμμελέως, поет: ін локѫ de ἐμμελῶς. [din

'Εμμελὴς, έος (ὁ, ἡ), (мѫs:) melodікѫ, армоніоsѫ; (прін іntind:) поtрівітѫ, пропорціоnатѫ; (ін џен:) віне органisатѫ, (інtокмitѫ); (despre омѫ) регѫлатѫ, граціоsѫ, кѫ вѫнѫ гѫстѫ, ші ч.л; «Δίκη δὲ ὀρθὴ τὸν πλημμελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖ». Плt: «Τὸ Κίμωνος ἐμμελὲς καὶ ὑγρὸν καὶ μεμουσωμένον ἐν ταῖς περιφοραῖς». Пл: [ἐν, μέλος]. [de ѫnde

'Εμμελίη (ἡ), поет: Іоn: ін локѫ de ἐμμέλεια.

'Εμ-μελῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) інtревѫінцезѫ melodie ін ворбіре, ші ч.л:

'Εμμελῶς, адв: кѫ фрѫмосѫ гласѫ, saѫ віерsѫ, кѫ melodie, кѫ вѫнѫ taktѫ; (fir:) кѫ регѫлѫ (мѫсѫрѫ, пропорціе, ші ч.л:); saѫ кѫ елеганцѫ ші граціе; кѫ інdемîнѫtate. «Οἱ φρόνιμοι καὶ ταῖς ἔχθραις ἐμμελῶς χρῆσθαι δύνανται». Пл: «'Ατυχίαν ἐνεγκὲν ἐμμελῶς». Stв: «Παιδεία καὶ λόγῳ διὰ φιλοσοφίας καταμίξας τὸ ἦθος... ἐμμελέστατα δοκεῖ κραθῆναι πρὸς τὸ καλόν». Пл: [ἐμμελής].

'Εμμεμαὼς, [ἐν, μέμαα, тре: de кѫ: ал лѫї μαίομαι) υῖα, ός, поет: партч: (маї de мѫлtе-орї ін локѫ de адв:) кѫ грабѫ, кѫ іѫцеалѫ, кѫ stѫрѫінцѫ, saѫ dорінцѫ; (ѫне -орї) кѫ фѫріе.

'Εμμεμιγμένος, пас: тре: de кѫ: de партч: а лѫї ἐμμίγνυμι.

'Εμμέμονα тре: de кѫ: поет: ін локѫ de през: sîntѫ інфѫріатѫ de неказѫ, saѫ інtѫiasmѫ, ші ч.л: [ἐν, μένος].

"Εμμεν (преа рар), ші

"Εμμεναι, поет: ін локѫ de εἶναι, inf: ал лѫї εἰμί.

'Εμμενετέον, поsit: ал лѫї ἐμμένω.

'Εμμενετικὸς, ή, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, (кѫ dat:) statорнікѫ, stѫрѫітоpѫ ін чева. [din

'Εμμενετὸς, ή, ὸν, ін каре поате, saѫ тревѫіе а stѫрѫі чінева, вредnікѫ de stѫ-

рвinцъ. [ἐμμένω].

Ἐμμενέως, Ion: în локв de ἐμμενῶς adв: [din

Ἐμμενής, έος (ὁ, ἡ), dъinitорв, stърв-itорв în чева; (în цен:) statорnikв. || «Τὸ ἐμμενές». stървinцъ, statорnічіе. || «Ἐμ-μενές, noet: adв: în локв de ἐμμενῶς, кв stървinцъ, nепрекврmat. [din

Ἐμ-μένω, biit: -μενῶ, (кв dat:) ръmîiв, dъineskв în чева; (fir:) ръmîiв statорnікв, kredinчоsв în чева, nъzeskв nекліntit; «Ἐμμένειν τοις ὅρκοις». Твч: (despre лвк:) mъ nъstрezв, dъineskв, цiв mвлt. «Τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί». Твч: «Τοῦτον τεθέντα ἐμμεῖναι τὸν νόμον». Плt: 2) sîntв копрinsв în чева împреwнъ кв алцiї. «Ἐμμένειν κηρύγμασι». a fi osînditв кв алцiї ла eksілв.

Ἐμμέριμνος (ὁ, ἡ), шi adв: -ίμνως, (împр: de ἀμέριμνος) копрinsв de грiжї. «Ἐμμερίμνως ἔχω». Евst: sîntв înгрiжatв. [ἐν, μέριμνα].

Ἐμ-μεσιτεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) întрв ла miжлокв, saв miжлочeskв a se faче чева.

Ἔμμεσος (ὁ, ἡ), чел че este ла miжлокв, întре чева. [ἐν, μέσον]. [de вnde

Ἐμμέσως, adв: прin miжлочіреа квїва.

Ἔμμεστος (ὁ, ἡ), кв desъвîршire (pînъ sвs) плinв. [ἐν, μεστός].

Ἐμμετάβολος (ὁ, ἡ), skimбъчоsв (împрot: de ἀμετάβολος). [ἐν, μεταβολή].

Ἐμ-μετεωρίζομαι, biit: -ισθήσομαι, (кв dat:) mъ înалцв în аерв nеsте чева.

Ἐμ-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsвpв пе (saв dвnе) чева. [шi

Ἐμμετρία (ἡ), = Συμμετρία, пропорціе. [din

Ἔμμετρος (ὁ, ἡ), fъквtв кв mъsвpъ (прinч: noet:); (прin вpm:) biне taktatв; (прin întind:) пропорціоnatв; (fir:) квm-пъtatв, регвлатв; (în цен:) чел кв бвне mъsвpї. || «Ἔμμετρα (se înц: ἔπη)». Плt: поетеле; шi «Ἔμμετροι». Dm: (Enitf:) поецiї, bepsifікъtорiї. [ἐν, μέτρον]. [de вnde

Ἐμμετρότης (ἡ), = Συμμετρία, пропорціе. [шi

Ἐμμέτρως, adв: кв mъsвpъ (прinч: noet:), adікъ în bepsвpї; кв taktв apmoniosв; (fir:) notpiвit, dpent.

Ἐμμήνιος (ὁ, ἡ), = Ἔμμηνος.

Ἔμμηνις, ιος (ὁ, ἡ), noet: mîniosв, fвpiosв. [ἐν, μῆνις].

Ἔμμηνος (ὁ, ἡ), кapе se faче пе fie кapе (saв ціne o) лвнъ. «Αἱ δὲ λήξεις τῶν δικῶν τοῖς ἐμπόροις ἔμμηνοι εἰσί». Dm: (de вnde) || «Ἔμμηνα (τὰ), pîndвiала de лвнъ a feтеiлор, шi «Ἔμμηνος γυνή». Ios: чееа че о аре. [ἐν, μήν].

Ἔμμητρος (ὁ, ἡ), = Ἐγκοίλιος. 2) копрinzъtорв de miезв, mъдввъ, inimъ (de коначiв, шi чл:)». «Ξύλον — ». At: [ἐν, μήτρα].

Ἐμμί, Dop: saв Еол: în локв de εἰμί.

Ἐμ-μιαίνω, biit: -ανῶ, spвpкв, nîнгъ-peskв чева пе dinъвntpв.

Ἐμ-μίγνυμι, biit: -μίξω, amestекв чева în (saв împревnъ кв) чева. [de вnde

Ἔμμικτος (ὁ, ἡ), amestекatв în (saв кв) алtв чева, = Σύμμικτος.

Ἔμ-μιλτος (ὁ, ἡ), вnsв (saв asemenea) кв kinoваpв, poшieтікв. [ἐν, μίλτος].

Ἐμ-μίμνω, (maї de mвлte-opї despрц:) noet: în лосв de ἐμμένω.

Ἔμμισθος (ὁ, ἡ), кapе se faче, saв faче чева кв плаtъ, înkipiatв, шi чл: [ἐν, μισθός]. [de вnde

Ἐμμίσθως, adв: пе плаtъ, кв simбpie, kipie, шi чл:

Ἐμ-μογέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: ostеnе-skв, mвnчeskв nentpв чева, saв чineва.

Ἐμ-μολύνω, biit: -υνῶ, mînжeskв în чева.

Ἐμμονή (ἡ), dъinіpe; stървipe. [шi

Ἔμμονος (ὁ, ἡ), = Ἐμμενής, dъinitорв. [ἐμμένω]. [de вnde.

Ἐμμόνως, adв: кв stървinцъ.

Ἐμμόραντι, Dop: în локв de ἐμμόρασι, 3: îm: peps: a лвї ...

Ἔμμορα, (întpeв: nвmaї a 3: peps:) noet: tpe: de кв:, шi

Ἔμμορον, noet: nex: 2: ал лвї μείρομαι, (кв цен:) m'amв împъptъшit, saв amв лвat în naptea mea, = Ἔλαχον. [de вnde

Ἔμμορος (ὁ, ἡ), noet: (кв цен:) пъp-tашв. 2) (fъpъ kazв) pîndвitв de вpsitoape, de soapтъ; (вne-opї) nopoкosв. «Βυζαντὶς ἔμμορε Ῥώμα». Епгр: || (ла neвt:) «Ἔμμορον». Esix: вpsitв, skpisв.

Ἔμμορφος (ὁ, ἡ), (împрot: de ἄμορφος, adікъ) fopmatв. [ἐν, μορφή]. [de вnde

Ἐμμορφόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (кв dat:) mъ fopmезв înъвntpв în чева. «Τὰ ὁρώμενα τῇ μικρᾷ κόρῃ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐμμορφοῦται καὶ ἐνεικονίζεται». Макр:

Ἔμμοτος (ὁ, ἡ), (πληγή, panъ) кapе se лвкpeaзъ кв skamъ, deskisъ; (fir:) «Ἄλγος — ». Esx.л: mape, гpozaвв, ръв. || (sввst:) Ἔμμοτον (τὸ), (se înц: φάρμακον) alifia, че se nвne пе skamъ, saв fitiлвл, че intpъ în panъ. [ἐν, μοτός].

Ἔμμουσος (ὁ, ἡ), (ши адв:) -μούσως, însвфлатъ̆ de мвсе, саŭ нотрівітъ̆ кв регвлеле мвсічеї; (прін врм:) армоніосъ̆; (фіг:) елегантъ̆, кв бвнъ̆ гвстъ̆. [ἐν, μοῦσα].

Ἔμμοχθος (ὁ, ἡ), поет: плінъ̆ de мвнчї ши остенелї; (прін îнтінд:) дврерос. [ἐν, μόχθος].

Ἔμμωμος (ὁ, ἡ), пріімітор de хвлъ (de пріхъніт); (прін врм:) грешітъ̆. [ἐν, μῶμος].

Ἐμνήσθην, пас: (în локъ̆ de між:) пер: 1: ал лвї μιμνήσκω.

Ἐμνώοντο, поет: în локъ̆ de ἐμνῶντο, 3: îm: перс: de прел: ал лвї μνάομαι, саŭ μνάομαι.

Ἐμοί, дат: ал лвї ἐγώ.

Ἐμός, ἡ, όν, (прон: посес: de 1: перс:) [ἐμοῦ] ал меŭ. «Τὴν ἐμὴν εὔνοιαν». Лкс: фавоарea чеа кътре міне; (ши în парал:). «Τὸν ἐμὸν αὐτοῦ βίον». Евр: «Τὸ ἐμὸν, саŭ «Τὰ ἐμὰ (se îнц: πράγματα, саŭ κτήματα»). аверіле меле. «Τό γε ἐμόν». Лкс: кîт деспре міне.

Ἐμοῦ, цен: ал лвї ἐγώ, саŭ ал лвї ἐμός.

Ἔμπα, поет: în локъ̆ de ἔμπας.

Ἐμπαγείς, пас: пер: 2: de партіч: ал лвї ἐμπήγνυμι.

Ἐμπάζομαι (фъръ віит:), поет: [ἔμπας] (кв цен: ши рар кв ак:) îнгріжескъ̆, îмї пасъ деспре чева.

Ἐμπάθεια (ἡ), îмпътімітате. [din

Ἐμπαθής, έος (ὁ, ἡ), копрінсъ̆ (порнітъ̆) de патімъ, îнпътімітъ̆, тврбвратъ̆, îнтвсіастъ̆. [ἐν, πάθος]. [de внde

Ἐμπαθῶς, адв: кв патімъ, саŭ îнтвсіасмъ̆; (фіг:) кв стървінцъ, саŭ сілінцъ.

Ἐμ-παιανίζω, віит: -ίσω, кîнтъ̆ вндева, саŭ кв маре гласъ̆ псалвл. (везї παιάν).

Ἔμπαιγμα (τὸ), батжокоръ, саŭ міжлокъ̆ de батжокоріре; обіектъ̆ de батжокоръ. [ши

Ἐμπαιγμὸς (ὁ), батжокоріре. [ἐμπαίζω].

Ἐμ-παιδεύω, віит: -εύσω, (кв дат:) îнвъцъ̆, депринзъ̆ пе чінева în чева,

Ἐμ-παιδοτριβέομαι -οῦμαι, віит: -ηθήσομαι, (кв дат:) мъ ексерчезъ̆, мъ депрінзъ̆ în чева.

Ἐμ-παιδοτροφέω -ῶ, віит: -ήσω, (кв дат:) крескъ̆ пе чінева din копілъріе în (саŭ кв) чева.

Ἐμ-παίζω, віит: -παίξομαι, (кв дат:) мъ жокъ̆ în (саŭ кв) чева; (de внde) батжокорескъ̆; амъцескъ̆. (пас:). «Ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων». Скр: [de внde

Ἐμπαίκτης, ου (ὁ), батжокорітор; амъцітор. [de внde

Ἐμπαικτικός, ἡ, όν, însемнътор, арътътор de батжокоріре.

Ἐμπαίκτρια (ἡ), фем: ал лвї ἐμπαίκτης.

Ἔμπαιος (ὁ, ἡ), поет: [ἐμπαίω] (кв цен:) късвтъ̆ în чева, (прін врм:) черкатъ̆, пъцітъ̆. «Κακῶν —». Од: Ф. 2) (фъръ казъ̆) късвтъ̆ песте ... «Τύχῃ — ». Есхл: (везї ши πρόσπαιος).

Ἔμπαις, αιδος (ἡ), = Ἔγκυος. [ἐν, παῖς].

Ἔμπαισμα (τὸ), флорічікъ стъмбаіъ, скблптатъ, квсвтъ, саŭ лініть пе чева (în феліŭ de мосаікъ̆). (везї ши ἔμβλημα). [ши

Ἐμπαιστική (ἡ), (se îнц: τέχνη) мештешвгъ̆ de a îнтінпърі (саŭ ор квм а îнвестріца чева кв) флорічеле. [din

Ἐμ-παίω, віит -παίσω, = Ἐγκρούω, бътîнд îнфігъ̆, саŭ тінъреск песте, саŭ în чева. 2) (нестр: саŭ ел.) = Ἐμπίπτω, казъ̆ песте (саŭ атакъ̆, ізбескъ̆) чева.

Ἔμπακ', греш: în локъ̆ de ἔμπα κεί'. Соф: Еасъ̆.

Ἐμπακτόω -ῶ, віит: ώσω, стрîнгъ̆ (вîръ̆, îнфігъ̆) чева кв, саŭ în чева; (прін врм:) аствпъ̆, сноіескъ̆, лінеск кв смоалъ, ши чл:

Ἐμπάλαγμα (τὸ), îнкврктвръ. [din

Ἐμ-παλάσσω, віит: -άξω, = Ἐμπλέκω, îнкврк.

Ἔμπαλι, поет: în локъ̆ de

Ἔμπαλιν, адв: îндърът, саŭ дандапателе; de îнпротівъ. «Τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι». Ер: «Τ' ἀγαθὰ καὶ τὰ ἔμπαλιν». Есхл: бвнеле ши реле. [ἐν, πάλιν].

Ἐμπάμων [ἐν, πέπαμαι], ονος (ὁ, ἡ), поет: = Κτηματίας, пропріетаръ̆; аввтъ̆, богатъ̆.

Ἐμ-πανηγυρίζω, віит: -ίσω, серберзъ̆ кв солемнітате în, саŭ пентрв чева.

Ἐμ-παραβάλλομαι, віит: -βαλοῦμαι, (кв дат:) експвіŭ пе сінемї (мъ прімеждвіескъ̆) în чева.

Ἐμ-παρα-γίνομαι, віит: -γενήσομαι, сосескъ̆ (мъ афлъ̆ de фацъ) вндева.

Ἐμπαράθετος, (ὁ ἡ), [ἐμπαρατίθημι] денозітатъ̆ înъвнтрв în..:

Ἐμπαρασκευάζω, віит: -άσω, (кв дат:) прегътескъ̆ în чева. [din

Ἐμπαράσκευος (ὁ, ἡ), прегътітъ̆ în, саŭ пентрв чева. [ἐν, παρασκευή].

Ἐμπαρασχεῖν, пер: 2: de îнф: ал лвї ἐμπαρ έχω.

Ἐμ-παρα-τίθημι, віит: ἐμπαραθήσω, (кв дат:) депвіŭ чева ка денозітъ̆ în чева.

Ἐμ-παρ-έχω, віит: ἐμπαρέξω, (пер: ἐμπαρέσχον) îнгъдвіŭ, даŭ воe квіва а фаче

чеva, saŭ лasŭ чеva în boca кшїва.

'Εμ-παρ-ίημι, biit: ἐμπαρήσω, лasŭ, înгъdшїŭ a se face чеva.

'Εμ-παρ-ίστημι, biit: ἐμπαραστήσω, (кш dat:) ашezŭ чеva înъшntpŭ, saŭ апроапе de чеva.

'Εμ-παρ-οινέω, -ω, biit: -ήσω, (пas: tpe: de кш: ἐμπεπαρῴνημαι) (кш dat:) întpeвшinцezŭ чеva, saŭ mъ поpтŭ кътpe чinеva ка веatŭ (adiкъ кш пeршшinape, despreцшipe шi чл:); (în цen:) nevinsteskŭ. [de шnde

'Εμπαροίνημα (τὸ), obiektŭ de despreцшipe, шi nevinstipe.

'Εμ-παῤῥησιαζομαι, biit: -άσομαι, (кш dat:) (npinч:) вopвeskŭ кътpe чinеva кш mшлтъ nesfiaлъ; (în цen:) mъ поpтŭ sлoвod.

"Εμπας [ἐν, πᾶσι], adв: (At: în лoкŭ de Ion: ἔμπης), însъ; кш toate aчestea; nш maĭ пшцin; op кшm; neste totŭ deonotpiвъ.

"Εμπασις [ἐν, πέπαμαι] εως (ἡ), ="Εγκτησις. (vezĭ ἐμπάμων).

'Εμ-πάσσω (ττω), biit: -πάσω, (кш dat: indip:) npesapŭ чеva înъшntpш, saŭ n'întpe; (noet:) цesŭ n'întpe (npinч: npesъpate flopĭ). «Μέγαν ἱστὸν ὕφαινε... πολλέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους». Iл: X.

'Εμ-παταγέω -ῶ, biit: -ήσω, (кш dat:) faкŭ sгomotŭ în, saŭ npin чеva.

'Εμ-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, калкŭ neste чеva. 2) noet: (кш aк:) intpш (калкŭ, îmĭ пшïŭ niчopшл) шndeva.

"Εμπεδα, (vezĭ ἔμπεδος).

'Εμ-πεδάω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, inniedicŭ; (npin întind:) opeskŭ.

'Εμπεδέως, adв: în лoкŭ de ἐμπεδῶς. [din 'Εμπεδής, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŭ de ἔμπεδος.

'Εμπεδόκαρπος (ὁ, ἡ), noet: totdaшna poditopŭ. [ἔμπεδος, καρπός].

'Εμπεδόκυκλος (ὁ, ἡ), noet: чел че totdaшna чepкшлeazъ. «Χρόνος — ». Non: [ἔμπεδος, κύκλος].

'Εμπεδολώβης, noet: кape totdaшna вatъmъ. [ἔμπεδος, λώβη].

'Εμπεδόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: statopnicŭ în кinzшipiлe (xotъpîpiлe) saлe; (în цen:) neskimвatŭ. «'Ανάγκη — ». noet: [ἔμπεδος, μῆτις].

'Εμπεδόμοχθος (ὁ, ἡ), noet: totdaшna sшnшsŭ лa mшнчĭ шi neвoĭ, adiкъ, totdaшna tiкълosŭ. «Βίος — ». Pind: [ἔμπεδος, μόχθος].

'Εμπεδόμυθος (ὁ, ἡ), noet: statopnicŭ în кшвîntɛл sъŭ. [ἔμπεδος, μῦθος].

'Εμπεδορκέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ statopnicŭ în (пъzeskŭ neкълкatŭ) жшpъmîntшл meŭ. [ἔμπεδος, ὅρκος].

"Εμπεδος (ὁ, ἡ), [ἐν, πέδον] statopnicŭ neклintitŭ; neпpeſъкшtŭ; dъinitopŭ, nenpeкшpmatŭ. «Τέρρα καὶ τεῖχος ἔμπεδον ἦεν». Iл: M. «Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ' ἔμπεδον αἰεί». Trn: «"Εμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων (ὁ Πρίαμος)». Iл: Y. || (neшt:) ἔμπεδον, шi ἔμπεδα, adв: în лoкŭ de (maĭ noшл) ἐμπεδῶς, sigшp; adeвъpat; eksakt; desъвîpшit; de totŭ; кш tъpie; кш stъpшinцъ; neînчetat. «Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον». Iл: П. «Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον». Iл: E. «"Εγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδα». Iл: П. «(ὁ δὲ κύων) Ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον». Iл: X. (шi în пapaл:) «Ὁ δὲ ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον (ἵππον)». Iл: O.

'Εμπεδοσθενής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кш tъpie, saŭ вîptшte dъinitoape, stъtopnicъ, шi чл: [ἔμπεδος, σθένος].

'Εμπεδόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: statopnicŭ, kontŭ лa minte; saŭ чepкatŭ în înцeлenчiшne. [ἔμπεδος, φρήν].

'Εμπεδόφυλλος (ὁ, ἡ), noet: dъinitopŭ în fшnze, saŭ totdaшna înfшnzitŭ. «Μόνῳ δ' αὐτῷ (τῷ φοίνικι) ὑπάρχει τὸ ἐμπεδόφυλλον εἶναι καὶ ἀείφυλλον». Пл: [ἔμπεδος, φύλλον].

'Εμπεδόω -ῶ, biit: -ώσω, (npeл: ἠμπέδουν, шi ἐνεπέδουν) statopnicesкŭ, asigшpezŭ; înкpedinцezŭ, întъpeskŭ; пъzeskŭ neкълкatŭ. «'Εὰν ἐμπεδῶσιν, ἃ λέγωσι, καὶ ὤμνυσαν ἐμπεδώσειν ταῦτα». Ksn: [ἔμπεδος].

'Εμπεδώ, όος -οῦς (ἡ), шnŭ isvopŭ în Atena шi Mesena. (vezĭ шi κλεψύδρα). [ἔμπεδος].

'Εμπεδῶς, adв: vezĭ ἔμπεδος. [ἐμπεδής].

'Εμπέδωσις, εως (ἡ), înкpedinцape, întъpipe, шi чл: [ἐμπεδόω].

"Εμπεινος (ὁ, ἡ), flъmîndŭ, конpinsŭ de foame. [ἐν, πεῖνα].

'Εμ-πειράζω, biit: -άσω, (кш цen:) чepкŭ чеva. [шi

'Εμπείραμος (ὁ, ἡ), noet: (pap) în лoкŭ de ἐμπέραμος, ="Εμπειρος. [шi

'Εμπειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, чepкŭ întp' шnŭ кinŭ, saŭ кш skшmnъtate. [шi

'Εμπειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кш цen:) amŭ eksneriinцъ de чеva, saŭ кшnoskŭ чеva din чepкape. [шi

'Εμπειρία (ἡ), eksneriinцъ, saŭ din чepкape кшnoштinцъ de вpe шnŭ лшкpŭ; (în цen:) deпpindepe în чеva [шi

Ἐμπειρικὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, чел че лѫкреазъ, saѹ se фаче ӏn експеріiнцъ. «Ἰατρὸς —». ѹrmъtорѹ (повъцѹitѹ) de експеріiнцъ нѹmaĭ. ші «Ἐμπειρικὴ (ѹe ӏнц: ἐπιστήμη)». шtiiнцъ ӏntemeiatъ нѹmaĭ не черкаре, iар нѹ пе sisteme ші teopiĭ. [ἔμπειρος].

Ἐμπειροθάλασσος (ὁ, ἡ), чел кѹ експеріiнцъ de (ӏndemӏnatikѹ ла) mape, ші челе mapine. [ἔμπειρος, θάλασσα].

Ἐμπειρόμαχος (ὁ, ἡ), = Ἐμπειροπόλεμος. [ἔμπειρος, μάχη].

Ἐμπειρόπλους (ὁ, ἡ), ӏndemӏnatikѹ, depinsѹ ла нѫѹtipe, = Ἐμπειροθάλασσος. [ἔμπειρος, πλοῦς].

Ἐμπειροπόλεμος (ὁ, ἡ), depinsѹ ӏn pesвoiѹ. [ἔμπειρος, πόλεμος].

Ἐμπειροπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), ӏнчеркатѹ ӏn лѫкрѫрĭ, (adikъ) ӏn лѫme (praktisitѹ). [ἔμπειρος, πρᾶγμα].

Ἔμπειρος (ὁ, ἡ), експеріinte, depinsѹ, ӏndemӏnatikѹ; (кѹ цen:) din черкаре шtiitорѹ de вре ѹnѹ лѫкрѹ. «Ἡμεῖς δὲ Βοιωτῶν ἔμπειροι εἶμεν». Ep: «Τῶν χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι». Ep: || «Τὸ ἔμπειρον, ӏn локѹ de ἡ ἐμπειρία». «Ἐκράτησαν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὸ ἔμπειρόν τε καὶ φερέπονον». D: Ал: [ἐν, πεῖρα].

Ἐμπειρότοκος (ἡ), depinsъ ла наштере. [ἔμπειρος, τόκος].

Ἐμπείρω, віit: -περῶ, (пех: ἐνέπειρα, tpe: de кѹ: ἐμπέπαρκα, ші чл:) пеtpekѹ, пxiѹ чева ӏn фрiгаре, ші чл: saѹ пъtpѹnzѹ кѹ чева. «Σπλάγχνα ἐμπείραντες». Іл: В. «Τὴν κεφαλὴν ἀποκόψαντες περί κοντὸν ἐνέπειραν». D: Kas: «Βακτηρίαν χαλκοῖς τισιν ἥλοις ἐμπεπαρμένην». Алчфр: пъtpѹnsѹ.

Ἐμπείρως, адв: кѹ експеріiнцъ, saѹ ӏndemӏnъtate. «Ἐμπείρως ἔχω τινος, (saѹ) περί τινος». Ksn: ші Diod: кѹnoskѹ чева din черкаре. [ἔμπειρος].

Ἐμ-πελαγίζω, віit: -ίσω, mъ aфлѫ, плѹtesкѹ пе mape.

Ἐμπελάδην, ші ἐμπέλαδόν, адв: poet: ӏn апропіере de чева. [mi

Ἐμπελάζω, віit: -άσω, poet: апропiѹ чева de чева; (ші ел: saѹ пestp:) mъ апропiѹ, sosesкѹ. [ἐν, πέλας]. [de ѹnde

Ἐμπέλασις, εως (ἡ), апропіере. [ші

Ἐμπελαστικῶς, адв: = Ἐμπελάδην.

Ἐμπελάτειρα, ας (ἡ), poet: (γυνή) soцie; (приnч:) = Παλλακίς. [din

Ἐμπελάω -ῶ, віit: -άσω, = Ἐμπελάζω.

Ἐμπέλιος (ὁ, ἡ), poet: пегрічоsѹ ла фацъ, = Πελιός. [ἐν, πελία].

Ἐμπέλωρος (ὁ), (ӏn Snapta) ӏнгрiжitорѹл tӏргѹлѹi. (полiцаiѹ). [ἐν, πέλω, ὥρα].

Ἐμπέπαρκα, tpe: de кѹ: ал лѹĭ ἐμπείρω.

Ἐμπεπαρῳνημένος, пас: tpe de кѹ: ал партч: лѹĭ ἐμπαροινέω.

Ἐμπέπηγα, tpe: de кѹ: ал лѹĭ ἐμπήγνυμι.

Ἐμπέπλησμαι, пас: tpe: de кѹ: ал лѹĭ ἐμπίπλημι.

Ἐμπέπρακα, tpe: de кѹ: ал лѹĭ ἐμπιπράσκω.

Ἐμπέραμος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -άμως, poet: = Ἐμπερής.

Ἐμπερής, έος (ὁ, ἡ), poet: ӏn локѹ de ἔμπειρος.

Ἐμ-περι-άγω, віit: -άξω, (пех: ἐμπεριήγαγον, ші чл:) портѹ чева de коло пӏнъ коло ӏнъѹntpѹ ӏn чева.

Ἐμ-περι-βάλλω, віit: -βαλῶ, ӏнфъшѹрѹ, ӏнкѹркѹ ӏn чева. [de ѹnde

Ἐμπερίβολος (ὁ, ἡ), (приnч: λόγος, кѹвӏntѹ) ӏнкѹркatѹ; (прiн ӏntind:) meштешѹцitѹ, opatopikѹ.

Ἐμ-περι-γράφω, віit: -γράψω, deskpiѹ (копрinzѹ, mъpцinesкѹ) чева ӏнъѹntpѹ ӏn...

Ἐμ-περι-εκτικὸς, ἡ, ὸν, копрinzъtорѹ. saѹ пѹtinчоsѹ a копрinde чева ӏn sine. [ἐμπεριέχω].

Ἐμ-περι-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (пех: ἐμπεριῆλθον, ші чл:) mъ преѹmблѹ ӏнъѹntpѹ ӏn ...

Ἐμ-περι-έχω, лiit: -έξω, (пех: ἐμπεριέσχον, ші чл:) копрinzѹ чева ӏn sineмĭ.

Ἐμ-περι-κλείω, віit: -κλείσω, (кѹ dat:) ӏнкizѹ чева ӏнъѹntpѹ.

Ἐμ-περι-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (пех: ἐμπεριέλαβον, ші чл:) (кѹ dat:) копрinzѹ чева ӏn sineмĭ. [de ѹnde

Ἐμπεριληπτικὸς, ἡ, ὸν, копрinzъtорѹ, saѹ пѹtinчоsѹ de a копрinde чева ӏn sine, (ші пас:) de a se копрinde ӏn чева. [ші

Ἐμπερίληψις, εως (ἡ), копрindере ӏn чева (акt: ші пас:), = Ἐμπερισχή.

Ἐμπερίοδος (ὁ, ἡ), = Περιοδικός, періоdikѹ. 2) (petp:) компѹsѹ din meштeшѹцitе періоаde, = Ἐμπερίβολος. [de ѹnde

Ἐμπεριόδως, адв: періоdiчеште, saѹ ӏn періоаde.

Ἐμπεριοχή (ἡ), копрindере ӏn чева (акt: ші пас:). [ἐμπεριέχω].

Ἐμ-περι-παθέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ пекъжesкѹ, mъ mӏхnesкѹ фoapte, mъ tѹpбѹрѹ пentpѹ чева.

Ἐμ-περι-πατέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѹ dat:) ѹmблѹ ӏn, saѹ п'ӏntpe чева; пеtpekѹ, mъ ӏndeлеtnічesкѹ ӏn чева; (фiг:) ваtжокорс-

скӗ пе чінева́ desupe tiкълошia лӗі.

'Εμ-περι-πείρω, viit: -περῶ, пъіӗ, петрӗкӗ чева ін фрігаре, ші чл = 'Εμπείρω. (везі zічереа).

'Εμ-περι-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (кӗ dat:) казӗ ін чева.

'Εμ-περι-πλέω, viit: -πλεύσομαι, інконжӗрӗ плӗтінд ін чева.

'Εμ-περιῤ-ῥήγνυμι, viit: -ῥήξω, спаргӗ; фъріміӗ контрӗрл чел дінъӗнтрӗ ал врененӗі лӗкрӗ. || (між:) мъ фърімӗ, кръпӗ din toate пърціле ін чева.

'Εμ-περονάω -ῶ, viit: -ήσω, батӗ чева кӗ піронӗ, кӗ кӗіӗ: саӗ прінзӗ кӗ акӗ. (прін інтінд:) інкеіӗ. [de ӗнде

'Εμπερόνημα (τὸ), хаінъ фемеіаскъ, че се інкеіе ла ӗмері. (везі ші ἐμπόρπημα).

'Εμ-περπερεύομαι, viit: -εύσομαι, ворвескӗ маре, фълindӗ мъ грецоs desupe чева.

"Εμπεσον, поеt: ін локӗ de ἐνέπεσον, пех: ал 2: ал лӗі ἐμπίπτω.

'Εμπεταλίς, ίδος (ή), ӗпӗ фелӗ de пръжітӗръ кӗ врінзъ ін фоі. [ἐν, πέταλον].

'Εμ-πετάννυμι, viit: -πετάσω, інтінзӗ ін, саӗ песте чева. «Τὰ δίκτυα ἐνεπετάννυες». Ksn: (de ӗнде || пас:) «'Εμπεπετασμένος». Al: акоперітӗ кӗ тапетӗ, (франц:) tapissé. [de ӗнде

'Εμπέτασμα (τὸ), ор че інтінсӗ слӗжеште ла акоперіре de пepeте.

"Εμπετον, Dop: ін локӗ de ἐνέπεσον, = ἔμπεσον.

"Εμπετρον (τὸ), ӗпӗ фелӗ de плантъ (грімпоасъ), че pесаре п' інтре пietре. [ἐν, πέτρα].

'Εμπευκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt:='Εχεπευκής, амарӗ, венinoсӗ, [ἐν, πεύκη].

'Εμπεφύασιν, (ші партч: ἐμπεφυυῖα) поеt: ін локӗ de ἐμπεφύκασι, тре: de кӗ:, ші

'Εμπεφύη, поеt: ін локӗ de ἐνεφύη, саӗ ἐνέφυ, саӗ ἐνεπεφύκει, 3: sінг: перс: de пас: пех: 2: саӗ між: песте сӗвірш: ал лӗі ἐμφύομαι.

'Εμπεφυκότως, адв: (de партч:)='Απρὶξ, стрінс, лініт.

"Εμπη, Dop: ін локӗ de Πῇ.

'Εμ-πήγνυμι, viit: -πήξω, (de аічі) інфігӗ, вірӗ ін чева. 2) = (саӗ греш: ін локӗ de) ἐκπήγνυμι.

'Εμ-πηδάω -ῶ, viit: -ήσω, (кӗ dat:) сърӗ ін, саӗ песте чева; (фіг:) ватжокорескӗ, саӗ апъсӗ tiкълошia кӗіва.

"Εμπηξις, εως (ἡ), [ἐμπήγνυμι] віріре, інфіцере ін чева.

"Εμπηρος (ὁ, ἡ), = 'Ανάπηρος, ветеагӗ, (ӗрч:) сакатӗ. [ἐν, πηρός].

"Εμπης, Ion: ін локӗ de (ші маі овіч: de кіт) ἔμπας.

'Εμ-πιέζω, viit: -έσω, стрівескӗ чева ін, саӗ песте чева; (прін ӗрм:) інтінърескӗ. [de ӗнде

'Εμπίεσις, εως (ἡ), інстрівіре; інтінъріре. [ші

'Εμπίεσμα (τὸ), (аша індрепт: ӗпії ἐκπίεσμα) ӗпӗ фелӗ de спъртӗръ de капӗ (кінд сфърімътӗреле стрівескӗ мембрапа, саӗ пеліца креерілор).

'Εμπικραίνω, viit: -ανῶ, кат амъръскӗ чева. || (між: саӗ пас: фіг: кӗ dat:) мъ портӗ кӗ амъръчіӗне кътре чінева; саӗ сінтӗ амърітӗ пе чінева. [din

"Εμπικρος (ὁ, ἡ), кат амарӗ. [ἐν, πικρός].

'Εμ-πιλέω -ῶ, viit: -ήσω, вірӗ (інгіесӗіӗ, вътътопескӗ) чева інъӗнтрӗ.

'Εμπίμελος (ὁ, ἡ), гръсӗчеапӗ. [ἐν, πιμελή].

'Εμπινὴς, έος (ὁ, ἡ), плінӗ de soaie, некӗръціе, саӗ de скамъ; (прінч:) векіе. (везі ші εὐπινής). [ἐν, πῖνος].

'Εμ-πίνω, viit: -πίομαι, веаӗ de саціӗ, саӗ des. (везі ші ἐμφαγεῖν, ші ὑποπίνω).

'Εμ-πιπίσκω, viit: ἐμ-πίσω, даӗ кӗіва съ веа; адъпӗ; (авӗс:) моіӗ.

'Εμ-πίπλημι, viit: ἐμ-πλήσω, ӗмплӗ de тотӗ (пінъ сӗс); (між: фіг:) імі ӗмплӗ пінтечеле, мъ сатӗрӗ, мъ інвӗібезӗ; (прін інтнd:) імі інплінескӗ пофта; (прін ӗрм:) мъ мълцӗмескӗ, мъ одіхнескӗ. (кӗ ген:) «Θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ». Іл: Χ. «Τὸ πρόσωπον ἐρυθημάτων ἐνεπίμπλατο». Ел: (ші фіг:) «'Εμπιπλάμενος τῶν Λακεδαιμονίων». Пл: (ші фъръ казӗ). «Καὶ ἐμπλήσασθαι ἀνώγει». Od: Η. (ші кӗ партч:) «Μισῶν οὔποτ' ἐμπλησθήσομαι». Еӗр:

'Εμ-πιπράσκω, viit: ἐμ-περάσω, = 'Εμπολέω.

'Εμ-πίπρημι, viit: ἐμ-πρήσω, даӗ фокӗ, піржолескӗ, арзӗ de тотӗ.

'Εμ-πίπτω, viit: ἐμ-πεσοῦμαι, (пех: ἐνέπεσον, ші чл:) (кӗ dat: саӗ ак: преп:) казӗ, мъ арӗпкӗ ін, саӗ песте чева; (фіг:) пъвълескӗ. «Πῦρ ἔμπεσε νηυσίν». Om: «'Ο πύργος ἐμπέσοι γέ σοι». Apstf: «'Ες δὲ τὴν πόλιν ἐξαπιναίως ἐνέπεσε (τὸ νόσημα)». Тӗч: (ші фіг:) «Δέος ἔμπεσε θυμῷ». Om: «Φήμη τις (λόγος) ἐμπέπτωκέ μοι». Еӗр: ші Sof: «'Ενέπεσεν ἀθυμία τοῖς 'Ρωμαίοις». Лкс: «"Ερως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσι». Тӗч: «'Εμπίπτει διαφορὰ εἰς τοὺς δικαστάς». Пл: «'Ενέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον». Dm: 2) казӗ (адікъ мъ алӗ фъръ весте) інтре, саӗ ін імпінӗ

чева, ажѕпгъ̆ пе nesimцite în чева, mъ вpodeskъ̆, mъ întîmплѕ. «'Ἐμπεσεῖν ἀναστρεφομένοις τοῖς πολεμίοις». Ksn: (ші fъpъ kazъ̆). «Πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνευον». Epd: (ші fir:) «'Ἐὰν εἰς λόγους ἐμπέσω τοιούτους». Dm: «Λόγου ἐμπεσόντος». Плt: (ші în партч:) «Τὰ ἐμπίπτοντα». Лкs: челе întîmплъtoape. «Τὸ ἐμπίπτον». Лкs: ор че 'ĭ ва вeni în rîndъ̆, ор че s'ар întîmпла.

'Ἐμπὶς, ίδος (ἡ), ѕпъ̆ felъ̆ de цînцаръ̆. [ἐμπίνω].

'Ἐμπίσαι, noet: пех: 1: de înf: ал лѕĭ ἐμπιπίσκω.

'Ἐμπιστεύω, вiit: -εύσω, (кѕ dat:) înкредinцezъ̆ чева кѕĭва; (ші пеstp:) amъ̆ înкредере în чineва. «'Ὁ ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδίᾳ». Sкр: || (пas:) «Οὐ τοιοῦτος, ὡς καὶ προδοῦναι τὰ ἐμπεπιστευμένα». Xps: [din

"Ἐμπιστος (ὁ, ἡ), înкрезѕtъ̆, saъ̆ вредnікъ̆ de кредinцъ. 2) = (saъ̆ греш: în локъ̆ de) Εὔπιστος, лesne-крезъtоtоръ̆. [ἐν, πίστις].

'Ἐμ-πιτνέω, -ώ, saъ̆ ἐμπίτνω, noet: în локъ̆ de ἐμπίπτω.

'Ἐμ-πίφρημι, (de ѕnde inf: ἐμπιφράναι) вiit: ἐμφρήσω, = Εἰσφρέω, (прin ѕрm:) = 'Ἐμφράττω.

'Ἐμ-πλάζω, вiit: -πλάγξω, noet: (кѕ dat:) ръtъчeskъ̆ пе чineва în чева; (ші між: saъ̆ пas:) mъ ръtъчeskъ̆ în чева.

'Ἐμπλάζω, лiit: -άσω, noet: în локъ̆ de ἐμπελάζω.

'Ἐμπλακείς, пas: пех: 2: de партч: ал лѕĭ ἐμπλέκω.

'Ἐμ-πλανάομαι -ῶμαι, вiit: -πλανηθήσομαι, mъ ръtъчeskъ̆ înъѕntpѕ ѕndева.

'Ἐμ-πλάσσω (ττω), вiit: -πλάσω, ліпеskъ̆ чева înъѕntpѕ, saъ̆ песte чева; ѕпгъ̆, snoieskъ̆; пѕiъ̆ пласtpѕ; (ѕпе-орĭ) astѕпъ̆ (прinч: кѕ пороiъ̆, ші чл:). «Οἱ τὰς σύριγγας ἁρμοττόμενοι εἰς τὴν ὑπάτην ἄκραν τὸν κηρὸν ἐμπλάττουσιν». Apst: «Μέλισσαι κηρία ἐν αὐτῇ ἐνέπλασαν». D: Kas: (ші пas:) «Τὰς ὄψεις ἐμπλαττομένων τῶν πόρων ἀμαυροῦσθαι». Tfp: «Καὶ ὁ χρὼς τῷ δακτύλῳ πιεζεύμενος ἐμπλάσσεται, ὥσπερ ἐν σταιτί». Ішкр: [de ѕnde

'Ἐμπλαστικὸς, ή, όν, потрівitъ̆, saъ̆ îndemînatікъ̆ ла ліпіре, astѕпаре, ші чл: [ші

'Ἐμπλαστὸς, ή, όν, ліпitъ̆, saъ̆ пѕtinчоsъ̆ de a se ліпі (ка ѕпъ̆ пласtpѕ, saъ̆ о каtaпласmъ); ѕnsъ̆, snoitъ̆, ші чл: (de ѕnde || sѕвst:) ἐμπλαστὸν (τὸ), (se înц: φάρμακον) în локъ̆ de (maĭ пѕл)...

"Ἐμπλαστρον (τὸ), ші

"Ἐμπλαστρος (ἡ), аліfie de пласtpѕ, saъ̆ каtaпласmъ. [de ѕnde

'Ἐμπλαστρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пѕiъ̆ пе чева плаtspѕ. [ші

'Ἐμπλαστρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felъ̆ de (saъ̆ ка ѕпъ̆) пласtpѕ.

'Ἐμπλατύνω, вiit: -υνῶ, лъцeskъ̆, întinzъ̆ чева înъѕntpѕ în... || (між:) «'Ἐμπλατύνομαι τοῖς λόγοις». Stp: ворвeskъ̆ întins despре чева, saъ̆ повesteskъ̆ пе ларгъ̆. [din

"Ἐμπλατυς (ὁ, ἡ), преа лаtъ̆. [ἐν, πλατύς].

'Ἐμπλέγδην, адв: кѕ înплеtipe de ѕпа întp' алtа. [ші

"Ἐμπλεγμα (τὸ), че se înплеteште în пъръ̆ de подоавъ. [ἐμπλέκω].

"Ἐμπλειος, η, ον, Ion: noet: în локъ̆ de ἔμπλεως.

'Ἐμπλεκτὴρ, ῆρος, ші

'Ἐμπλέκτης, ου (ὁ), înплеtitоръ̆ de пърѕл капѕлѕĭ, (fpanц:) **friseur.** [ші

"Ἐμπλεκτὸς, ος saъ̆ ή, ον sѕъ̆ όν, împлеtitъ̆ п'întpe алteле; (fir:) înкѕркаtъ̆. || (sѕвst:) "Ἐμπλεκτον (τὸ), ѕпъ̆ felъ̆ de пеpete, міжлокѕл кърѕia întpe amîndoъ feцеле este ѕmплѕtъ̆ кѕ пъmîntъ̆, saъ̆ мочірлъ. [ші

'Ἐμπλέκτρια (ἡ), fem: ал лѕĭ ἐμπλέκτης. [din

'Ἐμ-πλέκω, вiit: -πλέξω, înплеteskъ̆ чева п' întpe алtъ̆ чева; (прin ѕрm:) înкѕркъ̆; (прinч: ші fir:) amesteкъ̆. «Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις». Sкр: [de ѕnde

"Ἐμπλεξις, εως (ἡ), = 'Ἐμπλοκή.

'Ἐμ-πλεονάζω, вiit: -άσω, amъ̆ прisosъ̆ în чева.

"Ἐμπλεος, ші At: ἔμπλεως, ω (ὁ, ἡ), плinъ̆ пînъ sѕs; (fir:) кѕ desъвîpшipe sъtѕлъ̆. [ἐν, πλέος].

'Ἐμπλεύριον (τὸ), distanцa dintpe коaste. [ші

"Ἐμπλευρος (ὁ ἡ), чел кѕ коaste tapĭ, цепепе, = (ші поаte греш: în локъ̆ de) Εὔπλευρος. [ἐν, πλευρά].

'Ἐμ-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, плѕteskъ̆ (tpaгъ̆) înъѕntpѕ în... 2) = 'Ἐπιπλέω, плѕteskъ̆ пе dasѕпра; (de ѕnde med:) прichinѕieskъ̆ pîrîitѕpĭ.

'Ἐμπλέως, адв: пе deплin, înвiлшъ̆rat; кѕ desъвîpшipe. [din

"Ἐμπλεως (ὁ, ἡ), вeзĭ ἔμπλεος.

'Ἐμπλήγδην. noet: în локъ̆ de ἐμπλήκτως. [ші

'Εμπληγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ἔμπληκτος. [ші

"Εμπληγος (ὁ, ἡ), бътѕтѕ. [ἐμπλήττω].

'Εμπλήδην адв: поеt: în локѕ de ἐμπλέως. [ші

'Εμπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), == ἔμπλεος. [din

'Εμ-πλήθω, (фъръ віit:) sîntѕ плinѕ, înвілшѕratѕ de чева.

'Εμπληκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, == (saѕ греш: în локѕ de) ἐκπληκτικός. 2) (пas:) чел în npimeшdie de a se фаче...

"Εμπληκτος (ὁ, ἡ), [ἐμπλήσσω] (dѕпе ziч:) ловitѕ în капѕ; (прin ѕрm:) ameцitѕ, ѕîmitѕ, smintitѕ; фѕpiosѕ. (вezî ші ἐμβρόντητος). [de ѕnde

'Εμπλήκτως, адв: în ѕîmipe, фъръ гîndipe, ші чл:

'Εμπλήμενος, поеt: în локѕ de ἐμπλησάμενος, saѕ ἐμπλησθεὶς, між: (în локѕ de пas:) пех: de партч: ал лѕі ἐμπίπλημι.

'Εμ-πλημμυρέω -ῶ, віit: -ήσω, потопеsкѕ înъѕntpѕ, saѕ de ѕndeва, din чева.

"Εμπλην [ἐμπελάω], адв: поеt: (кѕ цеn:) апроапе; кam. 2) înсъ; афаръ de ... [ἐν, πλήν].

'Εμπληξία, ші ἔμπληξις, εως (ἡ), sпаімъ; nesimцipe; smintipe, ші чл: [ἐμπλήσσω].

'Εμ-πληρόω -ῶ, віit: -ώσω,=='Εμπίπλημι. [de ѕnde

'Εμπλήρωσις, εως (ἡ), ѕмплере десъвîршitъ. (se конf: кѕ ἐκπλήρωσις).

'Εμπλῆσαι, пех: 1: de inf: ал лѕі ἐμπίπλημι.

"Εμπλησις,εως (ἡ), =='Εμπλήρωσις. [ἐμπίπλημι].

'Εμ-πλήσσω(ττω), віit: -πλήξω, ловеsкѕ în, saѕ пeste чева; пъвълеsкѕ, isвеsкѕ. 2) (прin întind:) == 'Εκπλήττω, sперіѕ, înгрozeskѕ, ші чл: (вezî ἔμπληκτος).

'Εμπληστέος, α, ον, nosit:, ші

"Εμπλητο, поеt: în локѕ de ἐνεπλήσατο, між: (în локѕ de пas:) пех: ал лѕі ἐμπίπλημι.

'Εμπλοκὴ (ἡ), înплеtipe (акt: ші пas:). «Κόμης («Τριχῶν) —». Stp: ші Sкр: [ἐμπλέκω]. [de ѕnde

'Εμπλόκιον (τὸ), лѕкрѕ de гъtеалъ феmeiaskъ, înплеtitѕ în пърѕ.

'Εμ-πλύνω, віit: -πλυνῶ, (кѕ dat:) sпълѕ чева în...

'Εμ-πλώω, поеt: Ion: în локѕ de ἐμπλέω.

'Εμ-πνείω, поеt: în локѕ de ἐμπνέω.

'Εμ-πνευματόω -ῶ, віit: -ώσω, ѕмплѕ, ѕmфлѕ чева кѕ вîntѕ; (med:) прічinѕieskѕ вîntѕpî, флаte. [de ѕnde

'Ελπνευμάτωσις, εως (ἡ), ѕmфlaре de вîntѕ; (med:) флаtѕ. [ші

'Εμπνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, прічinѕitopѕ de ѕmфлътѕpî de вîntѕ; флаtosѕ.

"Εμπνευσις, εως (ἡ), însѕфlaре (акt: saѕ пas:); (fir:) лѕminape de ла Dѕmnezeѕ; întѕsiasmѕ. [ші

'Εμπνευστικὸς, ἡ, ὸν, каре se фаче прin (saѕ аре релацie кѕ) sѕфlaре în... «Τὸ τῆς συριστικῆς εἶδος ἐμπνευστικὸν. ἐμπνέουσι γὰρ ἐν τῇ σύριγγι καὶ ἐν τῇ σάλπιγγι, καὶ οὕτω συρίζουσι καὶ σαλπίζουσι»,. Sхл: Dion: [ші

'Εμπνευστὸς, ἡ, ὸν, în каре sѕфлъ, saѕ поate sѕфла чineва; (fir:) însѕфлаtѕ (лѕminatѕ) de ла Dѕmnezeѕ, întѕsiastѕ. «"Οργανα ἐμπνευστά». Пл: înstpѕminte mѕsiкале, кѕ каре кîntъ чineва прin sѕфlaре. [din

'Εμ-πνέω, віit: -πνεύσομαι, (кѕ dat:) însѕфлѕ în, saѕ пeste чева. «Αὐλοῖς («Σάλπιγγι) ἐμπνεῖν». (вezî ἐμπνευστικός). 2) (пеstp:) ресѕфрѕ; тръieskѕ. «"Ετι ἐμπνέοντα καὶ δυνάμενον φθέγγεσθαι». Плt: «Τῇ τέχνῃ ἐμπνεῖν». Епгр: a трѕі din meшteшѕгѕл sъѕ. 3) (fir:) însѕфлѕ, ваrѕ чева în mintea кѕіва, (adiкъ) îл îndemnѕ ла чева, îл întѕsiezѕ. «Θάρσος ἐμπνεύσας αὐτοῖς». Ел: (ші пas:) «'Ενεπνεῖτο τῇ μαντικῇ. Пл: (de ѕnde) «Τᾷ τέχνα ἐμπνεῖ». Епгр: este întѕsiastѕ de (saѕ înкinatѕ ла) meшteшѕгѕл sъѕ, (прin ѕрm:) фаче віî челе (дъ віацъ челор) meшteшѕцite de dînsѕл. (ші ла Лаcеd:) «'Εμπνεῖ μευ». Esix: este копрinsѕ de amopѕл meѕ, saѕ m'a atpas în amopѕл sъѕ. (вezî ші εἰσπνέω).

'Εμ-πνίγω, віit: -πνίξομαι, saѕ πνιξοῦμαι, пъвѕшеskѕ, saѕ факѕ a se пъвѕші чева. [de ѕnde

"Εμπνικτος (ὁ ἡ), пръжitѕ, saѕ fepтѕ în вasѕ astѕпаtѕ (în кît sъ пѕ pesѕфле), пъвѕшitѕ. (de ѕnde) «"Εμπνικτον (se înц:) ἔδεσμα)». вѕкатъ гъtitъ пъвѕшit.

'Εμπνοὴ (ἡ), [ἐμπνέω] ші

"Εμπνοια (ἡ), însѕфlaре; pesѕфlaре. [ἔμπνοος -ους].

'Εμπνοίησις, ιος (ἁ), Dop: în локѕ de ἔμπνευσις.

"Εμπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кѕ sѕфlaре, (adiкъ) віѕ. 2) (кѕ цеn:) sкоцътopѕ, дътъtopѕ de miposѕ. «Μύρων ἔμπνοος». віne -mipositopѕ,== Εὐώδης.

'Εμποδίζω, віit: -ίσω, înпiediкѕ; (прin întind:) пѕіѕ пе чineва кѕ пічоареле în къtѕше, saѕ în обеzі. 2) (fir:) опрeskѕ, пѕ лasѕ, пѕ îngъдѕіѕ пе чineва a фаче чева. [din

'Εμπόδιος (ὁ, ἡ), înnіedікъtорȣ, опріtорȣ; (de ȣnde || ѕкѕst:) 'Εμπόδιον (τὸ), = 'Εμπόδισμα. [ἐν, ποῦς].

'Εμπόδισμα (τὸ), ор че se fаче ѕпре (прічinȣіеmte) înnіеdікаре, ѕаȣ оnpіре. [ші

'Εμποδισμὸς, (ὁ), оnpіре, înnіеdікаре. [ші

'Εμποδιστικὸς, ή, ὸν, обічnȣitȣ, ѕаȣ пȣtinчоѕȣ а înnіеdіка, ѕаȣ о оnpі. [ἐμποδίζω].

'Εμποδοστατέω -ῶ, біit: -ήσω, ѕtаȣ în міжлокȣ піеdікъ. [din

'Εμποδοστάτης, ου (ὁ), пȣїtорȣ de (ѕаȣ ѕtътъtорȣ) піеdікъ, înnіеdікъtорȣ, оnpіtорȣ. [ἐμποδών, στάτης din ἵσταμμι].

'Εμποδὼν (în локȣ de ἐν ποδῶν), adв: = 'Εν ποσί, dinaintea nічоаредор, (прin ȣрm:) de піеdікъ. «'Εμποδὼν αὐτοῖς εἶναι τῆς διώξεως». Пл: ѕъ'ї оnpеаѕкъ din гоаnъ. (ші кȣ aptік:) «Τὸ («Τὰ) ἐμποδών, ші Τοὐμποδὼν». Лкѕ: піеdічеле, оnpіріле. 2) în dpȣmȣ; (прin ȣрm:) ла îndемînъ. «Χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται». Apst: (ші fir:) «Ἡ ἐμποδὼν παιδεία». Apst: обічnȣіtа, ѕаȣ de pîndȣ înвъцъtȣръ.

"Εμποθεν [ἔν, ποθ' (în локȣ de ποτί, Dор: = πρὸς), ἔν] кîtе ȣnа ȣnа, ѕаȣ ȣnа dȣпе алtа, кȣ аmъpȣntȣл; ѕаȣ ȣnа пеѕtе алtа.

'Εμ-ποιέω -ω, біit: -ήσω, (dȣпе ziч: ші поеt:) fакȣ чева înъȣntpȣ, ѕаȣ întpe. «Πύλας πύργοις ἐμποιεῖν». Іл: Н. (ші în парал:) «'Εν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν ὕδατος». Apstf: 2) (deѕпре поеmе) вîрȣ але меле верѕȣрї în ѕtpеinъ поеmъ. «Τοὺς ἐμπεποιηκότας εἰς τὰ 'Ησιόδου ἔπη». Паȣѕ: 3) (обіч:) f. кȣ (ѕаȣ mъ fакȣ прічinȣіtорȣ de) а ѕе fаче, ѕаȣ а ѕе наmtе чева înъȣntpȣ; înѕȣflȣ, zъdъpъѕкȣ în ѕȣfletȣл кȣіва оаре каре ѕimцimîntȣ; (în цеn:) ȣпелtеѕкȣ, прічinȣіеѕкȣ, ѕъвîpmеѕкȣ чева; (прin întind:) кpеѕкȣ. «Οὐδὲ ψυχῇ ἀξιόλογον ἐπιστήμην οὐδεμίαν ἐμποιοῦσι». Kѕn: «'Ικανὸς δὲ καὶ ἐμποιῆσαι τοῖς παροῦσιν, ὡς πειστέον εἴη τῷ ...». Kѕn: «Στάσεις («Νόσον, ші чл:) ἐμποιεῖν». Пл: «'Εὰν ἀναπαύσηται, ὄνομα καταλείψει, καὶ ἐὰν ἐμμείνῃ, ἐμποιεῖ αὐτῷ». Skp: (Sipax: 39. 11.) «Οὐκ ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις ἐκδιηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ». Skp: (Sipax 42, 17) n'a înѕȣflаt ѕfinцилор.... [de ȣnde

'Εμποίησις, εως (ἡ), înfачере; înѕȣflаре; прічinȣіре; (прin întind:) înpъdъчinаtȣ обічеiȣ (D: Kas: AZ. ιϛ'.). [ші

'Εμποιητικὸς, ή, ὸν, (кȣ цеn:) îndемînаtікȣ а прічinȣї, а înѕȣflа, ѕаȣ а întъpіtа, ші чл:

'Εμ-ποικίλλω, біit: -ιλῶ, înnеѕtpіцеzȣ, = 'Εμπάσσω.

'Εμποίνιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως. = кȣ

'Εμποίνιος (ὁ, ἡ), поеt: вpеdnікȣ de оѕîndіt. [ἐν, ποινή].

"Εμποιος (ὁ, ἡ), пъptаmȣ de каліtаtе. [ἐν, ποιός].

'Εμπολαῖος, α, ον, негȣцъtорeѕкȣ, ѕаȣ аtinгъtорȣ de негоцȣ. «'Ερμῆς ἐμπολαῖος». Apstf: паtpоnȣ ал негоцȣлȣї. [ші

'Εμπολάω (ѕаȣ 'Εμπολέω)-ῶ, біit: -ήσω, (пех: ἠμπόλησα, tpе: de кȣ: ἠμπόληκα, ѕаȣ ἐμπεπόληκα) mъ негоцеzȣ; (прin întind:) къmtігȣ, добîndеѕкȣ; (fir:) tpъdаȣ, вînzȣ. «Οὐδέπω οὐδ' ὀβολὸν ἐμπεπολήκαμεν». Лȣч: «Κεῖτις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων, ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν». Apstf: (ші між:) «Βίοτον πολὺν ἐμπολέοντο». Od: O. (mi fir:) «'Αρ' ἠμπόλησαι». Sof: te аї tpъdаt. 2) (прin întind:) пеtpекȣ біnе ѕаȣ ръȣ. «Κάλλιον ἐμπολῆσαι». Iкp: [ἐμπολή].

'Εμ-πολεμέω -ῶ, біit: -ήσω, (кȣ dat:) mъpеѕбоіеѕкȣ înъȣntpȣ ȣndева.

'Εμπολέμιος, ші

'Εμπόλεμος (ὁ, ἡ), pеѕбоіеѕкȣ, ѕаȣ pеѕбоїnікȣ; (în цеn:) de înpеѕȣinцаt ѕаȣ аflаtȣ în pеѕбоіȣ. «Τοῖς ἐμπολεμίοις θεοῖς ἱερωμένον». D: Kas: «'Εμπολέμιον σύνθημα παραγγείλαντος». D: Kas: [ἐν, πόλεμος].

'Εμπολεὺς, έως (ὁ), поеt: негȣцъtорȣ, ѕаȣ кȣmпъpъtорȣ. 'Ακτίτα καλαμευτὰ, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας, καί με λάβ' εὔαρχον πρῷον ἐμπολέα». Eпгр: [din

'Εμπολὴ (ἡ), = 'Εμπόλησις, ші ἐμπόλημα. 2) (прin întind:) локȣл, ȣnde вînzъtорії пȣn банії din вînzаре (tȣрч: чекmецеа). «Τίς ἀνέτρεψε τῆς βαλανευτρίας τὴν ἐμπολήν». Лв:

'Εμπόλημα (τὸ), обіектȣ (ѕаȣ pеzȣлtаtȣ) de негоцȣ, (adікъ) mаpfъ de (ѕаȣ кîmtігȣ din) вînzаре. [ші

'Εμπόλησις, εως (ἡ), негоцаре; вînzаре de mъpfї. [ші

'Εμπόλητος (ὁ, ἡ), негоцаtȣ (кȣmпъpаtȣ, ѕаȣ вîndȣtȣ); (fir:) tpъdаtȣ. [ἐμπολάω].

'Εμ-πολίζω, біit: -ίσω, коnpіnzȣ чева înъȣntpȣ (de коntpȣл) орашȣлȣї. [ἐν, πόλις]. 2) (astpon:) поtpівеѕкȣ пе полȣ. (веzї ші ἐναξονίζω). [ἐν, πόλος].

"Εμπολις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: чел din (лоокȣіtорȣ de) орашȣ, чеtъцеаnȣ. [ἐν, πόλις].

'Εμ-πολιτεύω, біit: -εύσω, чеtъцеnеѕкȣ пе чіnева. || (між: кȣ dat:) ѕîntȣ чеtъцеаnȣ, аmȣ dpепtȣрї de чеtъцеаnȣ; (прin ȣрm:) іаȣ парtе în tpебіле поліtіче а ле

ѕnѕĭ statѕ̆; (în цen:) tpъieskѕ̆ întpe oamenĭ. [din

'Ἐμπολίτης, ου (ὁ) = Ἔμπολις.

'Ἐμπολόωντο, поet: (кѕ. întpeпѕn: de o) în локѕ̆ de ἐμπολῶντο, 3: îm: пeps: de miж: пpeл: ал лѕĭ ἐμπολάω.

'Ἐμ-πομπεύω, вiit: -εύσω, (кѕ dat:) mъ поptѕ̆ кѕ̆ кiпѕ̆ înгîmfatѕ̆, mъ înгîmfezѕ̆, mъ fълeskѕ̆ în чeвa.

'Ἐμ-πονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ dat:) ostenеskѕ̆ (mъ îndeлetnîчeskѕ̆) în чeвa. [de ѕnde

'Ἐμπόνημα (τὸ), oвiektѕл, saѕ̆ pesѕлtatѕл окѕпацiĭ.

Ἔμπονος (ὁ, ἡ), = 'Ἐπίπονος, osteniчosѕ̆. 2) oвiчnѕitѕ̆ ла (iѕвitopѕ̆ de) ostenеaлъ.

'Ἐμπορεία (ἡ), = 'Ἐμπορία. [шi

'Ἐμπορεῖον (τὸ), = 'Ἐμπόριον, локѕ̆ de пeгоцѕ̆ (skeлъ). [шi

'Ἐμπόρευμα (τὸ), oвiektѕ̆ (fantъ, mapfъ, шi чл) de пeгоцѕ̆. [din

'Ἐμπορεύομαι, вiit: -εύσομαι, поet: кълъtopeskѕ̆; mъ dѕкѕ̆ ѕndeвa. «Ὅστις γὰρ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται». Eѕp: 2) (oвiч:) ѕmвлѕ (saѕ̆ tpansпoptѕ̆ чeвa) кa пeгѕцъtopѕ̆; (în цeп:) mъ пeгѕцъtopeskѕ̆. «Ἐμπορευόμενος εἰς Πόντον». Xionѕ̆ în eпistoл: «Ἐνεπορεύοντο καμήλοις τὸν Ἰνδικὸν φόρτον». Stp: 3) лѕкpezѕ̆, ѕпeлteskѕ̆ чeвa вiклeнeшte supe amъцipe пentpѕ пeчinstitѕ̆ кîштiгѕ̆. «Πλαστοῖς λόγοις ἐμπορευόμενος». Плв: [de ѕnde

'Ἐπορευτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ἐμπορικός.

'Ἐμπορία (ἡ), пeгоцѕ̆, шi кaлъtopie întp' aчeвsta (пpinч: пe mape). 2) oвiektѕ̆ de пeгоцѕ̆, mapfъ, шi чл: = 'Ἐμπόρευμα. [шi

'Ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, пeгѕцъtopeskѕ̆. «Διήγημα ἐμπορικὸν». (fiг:) Apstf: пoвeste minчinoasъ. 2) îndeлetniчitѕ̆, saѕ̆ îndemînatikѕ̆ ла пeгоцѕ̆. [шi

'Ἐμπόριον (τὸ), локѕ̆ de пeгоцѕ̆ (шi mai кѕ seamъ лîпгъ mape), skeлъ, пiaцъ, шĭ чл:. (iap пpinч: пeѕt: ал лѕĭ

'Ἐμπόριος (ὁ, ἡ), = 'Ἐμπορικὸς. ‖ «Τὰ ἐμπόρια». Aкs: mъpfiлe, oвiekteлe de пeгоцѕ̆. [din

Ἔμπορος (ὁ, ἡ), (пpinч: шi поet:) кълъtopѕ̆ (пe stpeinъ коpaвie); (în цeп:) вoiнжopѕ̆. 2) (oвiч: шi maĭ пoѕ̆) пeгѕцъtopѕ̆ (пpinч: пe mape). 3) (пpin întind: saѕ̆ гpeш:) = Ἔμπειρος. «Ἔμπορος κακῶν». Esxл:

'Ἐμ-πορπάω(έω)-ῶ, вiit: -ήσω, înкeiѕ̆ кѕ кatapamъ, saѕ̆ копкъ, (Fpanц:) агpatѕ̆; ‖ (пas: пpin întind:) mъ înвpaкѕ̆ кѕ xaĭnъ (maĭ кѕ seamъ înкeiatъ лa ѕmepĭ) «Ἐνεπορπέατο εἵματα». Ep: [de ѕnde

'Ἐμπόρπημα (τὸ), xaĭnъ, (пpinч: înкeiatъ ла ѕmepĭ). (вezĭ шi ἐμπερόνημα).

'Ἐμ-πορπόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ἐμπορπάω.

'Ἐμπόρφυρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѕ̆ de (saѕ̆ îmвpъкatѕ̆ кѕ) пopfipъ. 2) кape вate în faцa пopfipeĭ, = Ὑποπόρφυρος, poшietikѕ̆. [ἐν, πορφύρα].

Ἔμποτος (ὁ, ἡ), de въѕt. [ἐν, ποτός].

Ἔμπουσα, [ἐμπὶς] ης, (ἡ), staxie, fantomъ (femeiaskъ, чe se tpimitea de Eкata, шi se кpedea, къ sѕцe sînцeлe пpѕпчiлop); (пpin întind:) fepmeкъtoape; (în Apstf:) = 'Ονοσκελὶς, шi 'Ονοκώλη (fiind къ se ziчea, къ ape ѕпѕ̆ пiчopѕ̆ de mъгapѕ̆, шi aлtѕл de apamъ).

'Ἐμπρακτικὸς, ἡ, ὸν, шi

Ἔμπρακτος (ὁ, ἡ), лѕкpъtopѕ̆, aktiвѕ̆; înfiinцatѕ̆, adeвъpatѕ̆. [ἐν, πράττω]. [de ѕnde

'Ἐμπράκτως, adв: кѕ aktiвitate; în faптъ.

'Ἐμπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: apъtosѕ̆ în чeвa, пotpiвitѕ̆. [din

'Ἐμ-πρέπω, (fъpъ вiit) sîntѕ̆ apъtosѕ̆, saѕ̆ deoseвitѕ̆ (stpълѕчeskѕ̆) în чeвa; (în a 3: пeps:) îmĭ шade вine, mъ faчe mai fpѕmosѕ̆. «Ἐμπρέπειν τῇ φωνῇ (τοῦ Ἀλκιβιάδου) τὴν τραυλότητα». Пл: «Ἐν τῷ πενθίμῳ σχήματι δεινῶς ἐνέπρεπε». D: Kas:

'Ἐμ-πρήθω, вiit: -πρήσω, = 'Ἐμπίπρημι. 2) ѕmfлѕ чeвa (кѕ sѕfлape) «Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον». Iл: A. [de ѕnde

Ἔμπρησις, εως (ἡ), [шi

'Ἐμπρησμὸς (ὁ), apdepe. [шi

'Ἐμπρηστὴς, οῦ (ὁ), apzъtopѕ̆, dъtъtopѕ̆ de fокѕ̆.

'Ἐμ-πρίω, вiit: -πρίσω, skpîшneskѕ̆ dinцiĭ (кa fepъstpъѕл); stpînгѕ̆ (taiѕ̆) кѕ dinцiĭ, mѕшкѕ̆; (fiг:) ѕstѕpѕ̆. «Σίνηπι ἐμπρίον». Nik: «Σφυγμὸς ἐμπρίων». Гал: penede. 2) taiѕ̆ кѕ fepъstpъѕл чeвa înъѕntpѕ· «Πρίονι χρὴ χαρακτῷ ἐμπρίειν αὐτίκα τὸ ὀστέον». Iпкp:

Ἔμπροθεν, поet: în локѕ̆ de ἔμπροσθεν.

'Ἐμπρόθεσμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θέσμως, чeл чe faчe чeвa, saѕ̆ se faчe în (пѕ пeste) tepminѕл пѕsѕ̆. [ἐν, προθεσμία].

'Ἐμπροίκιος, шi

Ἔμπροικος (ὁ, ἡ), конpinsѕ̆ (datѕ̆) în чeлe de zestpe. 2) înzestpatѕ̆. [ἐν, προίξ].

'Ἐμ-προ-μελετάω -ῶ, вiit: ήσω, meditѕ̆ (mъ denpinzѕ̆ ла) чeвa maĭ 'nainte de întpenpindepe.

Ἔμπροσθα, adв: Dop: saѕ̆ Eoл:, шi

Ἔμπροσθε, поet: în локѕ̆ de ...

Ἔμπροσθεν [ἐν, πρόσθεν], adв: (лок:) înainte; (despre mішкаре) înainte; (ші timп:) maĭ 'nainte. «Πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίαις τοῦ πολέμου». Пл: «Ἔμπροσθέν τινος τάττεσθαι». Ilt: a ковîрші пе чinева. «Ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων». Dm: a апѕка înainte, (ші прin ѕрш:) a dipiжa лѕкрѕpiлe dѕпе кѕвiinцъ. (ші кѕ aptik:) «Τὸ («Τὰ) ἔμπροσθεν», Лкs: naptea чea dinainte, faцa. «Εἰς τὸ ἔμπροσθεν». Лкs: înainte. «Οἱ ἔμπροσθεν». Лкs: чеĭ de maĭ 'nainte; saѕ чеĭ шарĭ. «Ἂν τῶν ἔμπροσθεν ἀναμνησθῶμεν, ἐν οἷς ἐλέγομεν». Гал; ші (despre biit:) «Ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἀκριβέστερον εἰρήσεται». Цец: [de ѕnde

Ἐμπροσθίδιος, α, ον, noet: în локѕ de

Ἐμπρόσθιος (ὁ ἡ), de dinainte. [de ѕnde

Ἐμροσθίως adв: în naptea de dinainte.

Ἐμπροσθόκεντρος (ὁ, ἡ), (insекtъ) кѕ вoлdѕл, saѕ акѕл dinainte (iap пѕ înanoĭ). [ἔμπροσθεν, κέντρον].

Ἐμπροσθόπους, οδος (ὁ ἡ), чел кѕ faцa pічoapeлop înaintea челѕĭ че bede, (adiкъ) чел че bine, saѕ este de faцъ. (înпp: de ὀπισθόπους). [ἔμπροθεν, ποῦς].

Ἐμπροσθοτονία (ἡ), (med:) ѕпѕ felѕ de snasmѕ, че întinde (înкoвoaie) тpѕпѕл snpe înainte, emnpostotonie. [ші

Ἐμπροσθοτονικὸς, ἡ, ὸν, sѕпѕsѕ лa (saѕ atinrъtopѕ de) emвpostotonie. [din

Ἐμπροσθότονος (ὁ, ἡ), întinsѕ (înкoвoiatѕ) snpe înainte. ‖ (sѕвst:)=Ἐμπροσθοτονία. «Τὴν μὲν γὰρ τοῦ νοσέοντος κατόπιν ἀνάκλησιν ὀπισθότονον καλέομεν, ἐμπροσθότονον δὲ, ἣν εἰς τοὔμπροσθεν καμπύλληται ἄνθρωπος ἐπὶ τοῖσι πρόσθεν νεύροισι». Apet: [ἔμπροσθεν, τόνος].

Ἐμπροσθουρητικὸς, ἡ, ὸν, кape 'ші face ѕdѕл пе dinainte (хapaктepistiкѕ aл ѕnop natpѕnede). [ἔμπροσθεν, οὐρέω].

Ἐμπροσθοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), вѣзѕtѕ пе dinainte (înпp: de ὀπισθοφανής). [ἔμπροσθεν, φαίνω].

Ἐμπρόσωπος (ὁ, ἡ), (кѕ dat:) чел че se afлъ în faцa кѕĭва. [ἐν, πρόσωπον].

Ἔμπρωρος (ὁ, ἡ), чел кѕ npѕa npiinчoasъ (în sкonѕл плѕtipiĭ). [ἐν, πρῴρα].

Ἔμπτυσις, εως (ἡ), sкѕînape în faцъ. [ші

Ἔμπτυσμα (τὸ), sкѕînatѕ apѕnкatѕ asѕnpa кѕĭва. [ші

Ἐμπτυσμὸς (ὁ), = Ἔμπτυσις. [din

Ἐμ-πτύω, biit: -πτύσω, (кѕ dat:) sкѕînѕ пе чinева în faцъ.

Ἔμπτωσις, εως (ἡ), кѣdepe în, saѕ neste чева; пъвѣлipe în... 2) întîmплаpe. [ші

Ἔμπτωτος (ὁ, ἡ), кape кade în чева; (fir:) кape bine din întîmплаpe. [ἐμπίπτω].

Ἐμπυελίδιον (τὸ), dim: aл лѕĭ...

Ἐμπιελὶς, ίδος, (ἡ), (машin:) гаѕpъ, în кapè se înвîpteшte кѕiѕл, saѕ шѕpѕпѕл. [ἐν, πύελος].

Ἐμπυέω -ῶ, biit; -ήσω, mъ npefaкѕ în пѕpoiѕ; amѕ, saѕ faкѕ (npinч: înъѕntpѕ) anostemъ. [din

Ἐμπύη (ἡ), = Ἐμπύησις, [ἐν, πύον].

Ἐμπύημα (τὸ), ѕmflъtѕpъ пѕpoioasъ, anostemъ (npinч: înъѕntpiкъ). [ші

Ἐμπυηματικὸς, ἡ, ὸν. npічinѕitopѕ de, (saѕ sѕпѕsѕ лa) anostemъ. [ші

Ἐμπύησις, εως (ἡ), îmпѕpoiepe, fopmape de anostemъ (npinч: în челе dinъѕntpѕ). [ші

Ἐμπυητικὸς [ἐμπυέω], ші

Ἐμπυϊκὸς, ἡ, ὸν, =Ἐμπυηματικὸς. [ші

Ἐμπυΐσκω, biit: -πυήσω, înпѕpoiezѕ; (ші nestp:) mъ ѕmплѕ de пѕpoiѕ. (bezĭ ἐμπυέω). [ἔμπυος].

Ἐμ-πυκάζω, biit: -άσω, noet: askѕnzѕ, акonepѕ чева în чева. «Νόος οἱ ἐμπεπύκασται». Mosx: este askѕnsѕ лa minte, (npin ѕpm:) вiклеanѕ, saѕ adînкѕ.

Ἐμπύλιος (ὁ, ἡ), noet: чел че stъ în noaptъ (de opaшѕ, ші чл:). [ἐν, πύλη].

Ἐμπυνδάκωτος (ὁ, ἡ), чел кѕ fѕndѕ, saѕ sкaѕnѕ. [ἐμπυνδακόομαι].

Ἐμ-πυόομαι -οῦμαι, biit; -ωθήσομαι, mъ înпѕpoiezѕ. [din

Ἔμπυος (ὁ, ἡ), înпѕpoiatѕ; пътimaшѕ de anostemъ пе dinъѕntpѕ. [ἐν, πύον].

Ἐμπυρεία (ἡ), = Ἐμπυρία.

Ἐμπύρετος (ὁ, ἡ), пътimaшѕ de (saѕ însoцitѕ кѕ) fpiгѕpĭ. [ἐν, πυρετός].

Ἐμπύρευμα (τὸ), anpindepe, apdepe; înкѣлzipe; гътipe de вѕкate. 2) foкѕ înвѣлitѕ, saѕ op че slѕжeшte de aцiцat foкѕл; (fir:) npічinъ pъmasъ snpe întъpîtape. 3) (pap) гѕstѕ, saѕ miposѕ de вѕкate apse. [din

Ἐμ-πυρεύω, biit: -εύσω, aцiцѕ, faкѕ foкѕ; (fir:) anpinzѕ, înкѕpaжeзѕ, întѕsiezѕ. 2) înкѣлzeskѕ. 3) кoкѕ, fpirѕ în snѕzъ. 4) înвѣлeskѕ foкѕ nentpѕ aцiцat. «Ἐμπυρεύεσθαι δ' ἀρίστη συκῆ καὶ ἐλαία». Tfp: [ші

Ἐμπυρία (ἡ), чea npin foкѕ (saѕ жepтfe) гічipe. 2) жѕpъmîntѕ fъкѕtѕ пе foкѕл жepтfeĭ. [ἔμπυρος].

Ἐμπυριβήτης, ου (ὁ), noet: кape кaлкъ, saѕ stъ în foкѕ. (enit: aл nipostiĭ, ші чл:). [ἐν, πῦρ, βαίνω].

Ἐμπυρίζω, виit: -ίσω, апрinzѣ, арzѣ de totѣ. [шi

Ἐμπύριος (ὁ, ἡ), înfокatѣ, апрinsѣ de totѣ. [ἔμπυρος].

Ἐμπυρισμὸς (ὁ), =Ἐμπρησμός, арdере. [ἐμπυρίζω].

Ἐμπυρίως, adв: прin fокѣ. [ἐμπύριος].

Ἐμπυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), аseшънatѣ кѣ fокѣ (ка fокѣл). [ἐν, πῦρ, εἶδος].

Ἔμπυρος (ὁ, ἡ), înfокatѣ, апрinsѣ de totѣ; каре арde, saѣ se арde; (med:) пѣtimaшѣ de fрiгѣрï; (iар прinч:) «Ἔμπυρα (se înц: ἱερά, saѣ σήματα)». Sof: Еѣр: шi Пind: чеа прin fокѣ жертfѣ, шi гiчiре, шi жѣраре. [ἐν, πῦρ].

Ἐμπυροσκόπος (ὁ, ἡ,=Θυοσκόπος, гiчitорѣ din възареа de seamъ а fокѣлѣï жертfелор. [ἐν, πῦρ, σκοπός].

Ἐμπυρόω -ῶ, виit: -ώσω, =Ἐμπυρίζω.

Ἐμ-πυῤῥιχίζω, виit: ίσω, =Ἐμπομπεύω.

Ἔμπυῤῥος (ὁ, ἡ), пѣцin кат рошѣ. [ἐν, πυῤῥός].

Ἐμ-πυρσεύω, виit: -εύσω, =Ἐλλάμπω.

Ἐμπύρωσις, εως (ἡ), апрindере, înfокаре. [ἐμπυρόω].

Ἐμ-πυτιάζω, виit: -άσω, пѣiѣ кеагѣ în (înкегѣ) лапtе.

Ἐμπωλάω, ἐμπώλημα, ἐμπώλησις, греш: în локѣ de ἐμπολάω, шi чл:

Ἐμὺς, saѣ ἐμὺς, -ύδος (ἡ), вроаскъ цеstoasъ de апъ; (iар maï кѣ seamъ) коажа dере sпateле еï, (tѣрч:) вага.

Ἐμφαγεῖν, пех: 2: de înf: ал (neîntр:) ἐμφάγω, мънînкѣ, înвѣкѣ прiпit шi пѣцin. «Οἱ δ' ἐκέλευον αὐτοῖς ἐμφαγοῦσιν, ὅ,τι δύναιντο, ἥκειν». Ksn: [везï шi ἐμπίνω].

Ἐμ-φαιδρύνομαι, виit: -υνθήσομαι, мъ înвеселеskѣ în, saѣ пентрѣ чева.

Ἐμ-φαίνω, виit: -ανῶ, (пех: ἐνέφηνα, шi чл:) аръtѣ чева (înfъцiшеzѣ кiпѣл кѣiва, шi miж: saѣ пas: мъ възѣ) în чева. «Τὰ ἐν τῷ ὕδατι ἐμφαινόμενα». Арst: 2) (fiг:) daѣ de faцъ, fакѣ кѣпоskѣtѣ, dоведеskѣ; (în а 3: перs:) se паре, seamъпъ. «Ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν». Кев: «Ἐμφαίνει γὰρ (ὁ οἶνος) ὡς ἐμμεμιγμένου αὐτῷ ἑτέρου». Аt: (шi ел:) «Ἐμφαῖνον τῆς σμύρνης (se înц: ὀσμήν). Dsкр:

Ἐμφάνεια (ἡ), înfъцiшаре, аръtаре. 2) веdеnie. [din

Ἐμφανὴς [ἐμφαίνω], έος (ὁ, ἡ), възѣtѣ în чева; saѣ аръtъtорѣ de чева înъѣntрѣ în sine; (прin ѣрm:) лѣчiosѣ ка оглinda. «Ἐμφανῆ καὶ λεῖα». Плt: (везï шi διαφανής). 2) (прin întind:) de faцъ възѣtѣ, saѣ înвеdерatѣ. «Ὄψις ἐνυπνίων ἐμφανής». Еsхл: (везï шi ἐναργής). «Ἐμφανῶν κατάστασις». Реtр: чеа прin пеконtestaвiле аргѣменtе шi semne dоведiре. «Ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, în локѣ de ἐμφανῶς. 3)=Ἐπιφανὴς, însemnatѣ, глорiosѣ. «Ἄμασις ἀνὴρ ἐμφανὴς Αἰγύπτιος». Diod: [de ѣnde

Ἐμφανίζω, виit: -ίσω, înfъцiшеzѣ, аръtѣ de faцъ. [de ѣnde

Ἐμφάνισις, εως (ἡ), шi

Ἐμφανισμὸς, (ὁ), înfъцiшаре (акt: шi пas:), dаре de faцъ. [шi

Ἐμφανιστικὸς, ἡ, ὸν, пѣtinчosѣ, saѣ коntriвѣitорѣ ла înfъцiшаре, аръtаре, шi чл: (реtр:) întinпърitорѣ, еksакt аръtъtорѣ de оviекtѣл аръtatѣ, репрesintatiвѣ, emfantiкѣ, =Ἐμφαντικός.

Ἔμφανσις, εως (ἡ); =Ἔμφασις.

Ἐμ-φαντάζομαι, виit: -φαντασθήσομαι,= Ἐμφαίνομαι, мъ възѣ, мъ аръtѣ în чева ка în оглindъ. 2) îmï înкiпѣieskѣ чева în imaцinaцie.

Ἐμφαντικὸς, ἡ, ὸν, (шi аdв:) -ικῶς, = Ἐμφατικός, emfantiкѣ. [ἐμφαίνω].

Ἐμφανῶς, аdв: кѣ totѣл înвеdерat. [ἐμφανής].

Ἔμφασις, εως (ἡ), репрesintaцie, înfъцiшаре (акt: шi пas:); înfiгѣраре de оviекtе în оглindъ, шi чл: (de ѣnde) апаринцъ (аръtаре de чееа че пѣ este, чi se паре пѣmaï, ка кѣm ар fi). «Ἔμφασιν ποιῶν, ὡς шi чл:». Плв: 2) (реtр:) emfasѣ (кînd zічере, saѣ fрasѣ не dъ а înцелеце maï мѣлt de кît чееа че еksпрimъ, шi inпрesia провенitъ dintр' ачеаsta). [шi

Ἐμφατικὸς, ἡ, ὸν, шi аdв:-ικῶς, (прinч: λόγος, кѣвîntъ) însemnъtорѣ de maï мѣлtѣ de кît чееа че еskпрimъ, emfantiкѣ. (везï шi ἐμφανιστικὸς). [шi

Ἔμφατος (ὁ, ἡ), zisѣ, аръtatѣ кѣ emfasѣ. [ἐμφαίνω].

Ἐμφέρεια (ἡ), аsemъпаре. [din

Ἐμφερὴς, έος (ὁ, ἡ), (кѣ dat:) аsemъпatѣ кѣ... [din

Ἐμ-φέρω, виit: ἐνοίσω, (пех: ἐνήνεγκα, шi чл:) dѣкѣ, карѣ чева înъѣntрѣ. «Ἐμφερόμενος ἐν πελάγει». Flstр: (везï шi ἐμφορέω). 2) аdѣкѣ de faцъ, аръtѣ; (прin întind:) мѣstрezѣ, daѣ пеste пasѣ, поменind чева de попosѣ. «Οὕς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι φόνευς πατρώους, ἐξονειδίζων πικρῶς». Sof: (везï шi προσφέρω). 3) кат seamъпъ, кат аdѣкѣ.

Ἐμφερῶς, аdв: аsemъпat. «Ἐμφερῶς ἔχω τινί». Лкs: seamъпѣ кѣ... [ἐμφερής].

"Εμφθαρτος (ὁ, ἡ), din sine sɤпɤsɤ ла stpiкъчiɤne. [ἐμφθείρομαι].

'Ἐμ-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, ворбеsкɤ înъɤntpɤ, преа înчet.

'Ἐμφθορὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локɤ de ἔμφθαρτος.

'Ἐμ-φιληδονέω -ῶ, biit: -ήσω, ши

'Ἐμ-φιληδέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ înдɤлчеsкɤ, мъ înвеселеsкɤ în чева; кɤ плъчере петpекɤ ɤndева.

'Ἐμ-φιλοκαλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кɤ dat:) îmî аpъtɤ simцipea de fpɤmosɤ, saɤ de вɤnɤл гɤstɤ în чева.

'Ἐμ-φιλοπονέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ înдeлetnічеsкɤ кɤ мɤлtъ osteneaлъ ла вpe ɤnɤ лɤкpɤ.

'Ἐμ-φιλοσοφέω -ῶ, biit: -ήσω, filosofeskɤ în (tpaкtezɤ filosofeште) чева. [de ɤnde

'Ἐμφιλοσόφημα (τὸ), обiektɤ de filosofiкъ tpaкtaцie, saɤ teopie.

'Εμφιλόσοφος (ὁ, ἡ), кoпpinzъtopɤ de filosofiчe npiнчiпe. [ἐν, φιλόσοφος].

Εμ-φιλοτεχνέω ῶ, biit: -ήσω, (кɤ dat:) мъ înteлetnічеsкɤ кɤ stъpɤinцъ ши ambiцie întp' o indɤstpioasъ лɤкpape.

'Ἐμ-φιλοχωρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кɤ dat:) кɤ мɤлцɤmipe петpекɤ întp' ɤnɤ плъкɤtɤ лoкɤ.

'Ἐμ-φλάω (Ion: în лoкɤ de ἐνθλάω) -ῶ, biit: -φλάσω, stpiвeskɤ, saɤ fъpîmɤ чева în, saɤ neste чева.

'Ἐμ-φλεβοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taiɤ adînк bîna; saɤ iaɤ sînцe din вînъ.

'Ἐμ-φλέγω, biit: -φλέξω, daɤ fокɤ, aпpinzɤ, apzɤ.

"Εμφλοιος (ὁ, ἡ), кoпpinsɤ în коажъ; [ἐν, φλοιός].

'Ἐμφλοιοσπέρματος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кɤ sъmînцa în коажъ. [ἔμφλοιος, σπέρμα].

"Εμφλοξ, ογος (ὁ, ἡ), поеt: în лoкɤ de ἔμπυρος, înfлъкъpatɤ. [ἐν, φλόξ].

'Ἐμ-φοβέομαι, biit: -ήσομαι, sîntɤ ...

"Εμφοβος (ὁ, ἡ), кoпpinsɤ de fpiкъ. [ἐν, φόβος].

'Ἐμ-φονεύω, biit: -εύσω, (кɤ dat:) omopɤ пе чiнева înъɤntpɤ.

'Ἐμφόρβιον (τὸ), (se înц: τέλος) плаtъ пentpɤ пъшɤne de вite. (iap прiнч: neɤt: ал лɤî...

'Ἐμφόρβιος (ὁ, ἡ), поеt: (кɤ цen:) pozъtopɤ, пpъпъditopɤ. «Νόσου ἐμφόρβια (se înц: φάρμακα.)». Nik: леакɤpî stîpnitoape de воалъ. [ἐν, φέρβω].

'Ἐμ-φορβιόω -ῶ, biit: -ώσω, пɤiɤ în гɤpа вitei, saɤ a flaɤtistɤлɤi къпъstpɤ. [ἐν, φορβιά, везî zîчерea].

'Ἐμ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Εἰσφορέω, кapɤ ши вагɤ înъɤntpɤ чева. (pas:) «Κύμασιν ἐμφορέοντο». Od: M. se înпinцeaɤ de вaлɤpî. (везî ши ἐμφέρω, ши διαφέρω) || (овiч: miж: кɤ цen:) îmî înкapкɤ nînteчеле, мъ înвɤiвezɤ de чева; (пpin întînd: ши fir:) doвîndeskɤ чева кɤ indestɤлape. «'Ἐνεφορεῦντο τοῦ μαντηΐου». Ep: [de ɤnde

'Ἐμφόρησις, εως (ἡ), кɤpъtɤpъ, saɤ гpъмɤdipe de чева înъɤntpɤ; (fir:) sъцioasъ doвîndipe de вpe ɤnɤ лɤкpɤ.

"Εμφορτος (ὁ, ἡ), înкъpкatɤ (плinɤ) de чева. [ἐν, φόρτος].

"Εμφραγμα (τὸ), înгpъditɤpъ; astɤпъtɤpъ (spпe oпpipe). [ши

'Ἐμφραγμὸς (ὁ), = "Εμφραξις. 2) = "Εμφραγμα. [ши

'Ἐμφρακτικὸς, ἡ, ὸν, пɤtinчosɤ a înкide, a astɤпa, (med:) înкɤitopɤ. [ши

"Εμφρακτος (ὁ, ἡ), înгpъditɤ; astɤпatɤ; înкisɤ. [ши

"Εμφραξις, εως (ἡ), înгpъdipe; astɤпape; (med:) înкɤitɤpъ. [din

'Ἐμ-φράσσω (ττω), biit: -φράξω, înгpъdeskɤ, astɤпɤ вine; вîpɤ чева înъɤntpɤ кa astɤпɤшɤ. «'Ἐμφρασσομένη ἡ πόα ἁρμόζει πρὸς τὰς ἐκ μυκτήρων αἱμοῤῥαγίας». Dskp:

'Ἐμφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntɤ (saɤ îmî вiɤ) în minцî. [ши

'Ἐμφρονώδης, εος (ὁ ἡ), кape seamъnъ a (se пoaptъ кa, saɤ este notpivitɤ ла) înцeлentɤ, mintosɤ. [ши

'Ἐμφρόνως, adв: кɤ minte, înцeлenцeште. [ἔμφρων].

'Ἐμ-φρουρέω -ῶ, biit: -ήσω, stpeжɤieskɤ înъɤntpɤ. [din

"Εμφρουρος (ὁ, ἡ), stpeжɤitopɤ înъɤntpɤ. 2) кoпpinzъtopɤ de (saɤ îndatopatɤ a авеa înъɤntpɤ) stpeaжъ. (înпpot: de ἄφρουρος). «Τῶν Μηθυμναίων ἐμφρούρων ὄντων τῶν 'Αθηναίων». Tɤч: «Ἐμφρούρους τὰς πόλεις ποιεῖν». Dm: 3) (кɤ dat:) înкisɤ înъɤntpɤ în чева. «"Εμφρουροι τῷ ταύρῳ». Faл: [ἐν, φρουρά].

'Ἐμ-φρύγω, biit: -φρύξω, пpъжeskɤ în чева.

"Εμφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел în minцî; mintosɤ, înцeлentɤ. «"Εμφρων γίνομαι (καθίσταμαι)». Sof: îmî вiɤ în minцî, saɤ în sinemi. [ἐν, φρήν].

'Ἐμφυὴς, έος (ὁ, ἡ), = "Εμφυτος.

'Ἐμφύλιος, (ὁ, ἡ), ал seminцii, ал neaмɤлɤi; пъmînteanɤ; pɤdъ, saɤ de pɤde. (пpiнч:) «Πόλεμος —». pesвoiɤ întpe ко-

naцionaлі, компatpioцї, ші чл:. [ἐν, φυλή].
'Εμ-φυλλίζω, biit: -ίσω, аллоiескѣ помѣ în fрѣнзъ. (bezï ші ἐνοφθαλμίζω). [de ѣnde
'Εμφυλλισμὸς (ὁ), аллоіре.
῎Εμφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѣ fрѣнze, înfрѣнzitѣ. [ἐν, φύλλον].
῎Εμφυλος (ὁ, ἡ), = 'Εμφύλιος.
'Εμφῦναι, пех: 2: ал лѣї ἐμφύομαι.
Εμ-φύρω, biit: φυρῶ, fрѣмîntѣ, (аmестекѣ) чева în, saѣ кѣ алтѣ чева.
'Εμ-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, sѣflѣ în, saѣ песte чева; (прin întind:) sѣflînd вагѣ înъѣntpѣ; (прin ѣрт:) ѣmflѣ; (Тлц:) însѣflѣ. [de ѣnde
'Εμφύσημα (τὸ), însѣflѣtpъ, saѣ аерѣ bîpîtѣ înъѣntpѣ прin însѣfларе (прinч: întpe пiеле ші карпе); (de ѣnde med:) чеа dintp' ачеаsta ѣmflѣtѣpъ. [ші
'Εμφύσησις, εως (ἡ), însѣfларе, sѣfларе înъѣntpѣ, saѣ песте чева; (Бisep:) = ῎Εμπνευσις; (med:) = 'Εμπνευμάτωσις, ѣmflѣtѣpъ а maцелор.
'Εμ-φυσιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, (fir:) mъ ѣmflѣ, mъ înfîmfezѣ, mъ mîndpeskѣ.
῎Εμφυσις [ἐμφύω]. εως (ἡ), пaштере (акt: saѣ пas:) înъѣntpѣ în чева. 2) лiпіре (акt: saѣ пas:) stpînsъ de чева. «Στομάτων ἔμφυσις». Esхл: mѣшкаре.
'Εμφυτεία (ἡ), ші
'Εμφύτευσις, εως (ἡ), însѣdipe. [din
'Εμφυτεύω, biit: -εύσω, (кѣ dat:) însѣdeskѣ; înалloieskѣ; înfirѣ tape; înpъdѣчinezѣ; (fir) întinъpeskѣ în minte (прin înвъцъtѣpъ, ші чл:). [din
῎Εμφυτος (ὁ, ἡ), însѣditѣ; înалloitѣ. 2). (обiч:) din natѣpъ însemъпatѣ (fipeskѣ). «Ἡ ἔμφυτος τοῦ ζῆν ἐπιθυμία». Dm: [din
'Εμ-φύω, biit: -ύσω, fakѣ а se пaште чева în чева; însѣflѣ. «Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν». Od: X. || (miж:): ἐμφύομαι, biit: ἐμφύσομαι, (пех: ἐνέφυν, tpe: de кѣ: ἐμπέφυκα) (кѣ dat:) mъ пaskѣ (pesѣpѣ) în чева. «Τρίχες κρανίῳ ἐμπεφύασι». Sof: (ші fir:) «Φθόνος ἀνθρώπῳ ἐμφύεται». Ep: este natѣpaлѣ în omѣ. (de ѣnde 2) (прinч: în tp: de кѣ: ші пех:) sîntѣ лiпitѣ (atît de tape, ка кѣm aші fi înpъdѣчinatѣ în чева); (fir:) mъ лiпeskѣ (mъ алъtѣpѣ) пе лînгъ чinева. «῎Εχετο ἐμπεφυυῖα». Iл: А. «Ἀγαπητῶς ἐμφύεσθαί τινι». Пл: (ші despъpц:) «Ἐν δ' ἄρα οἱ φῦ χειρί». Iл А. 'л а stpînѕ de mînъ. «Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες». Om:
'Εμ-φωλεύω, biit: -εύσω, (кѣ dat:) sîntѣ înкѣїbatѣ ѣndeва; (fir:) staѣ askѣnsѣ (ка feapa în вizѣina sa) înъѣntpѣ în чева.
῎Εμφωνος (ὁ, ἡ), чел че din natѣpъ аре гласѣ (înпр: de ἄφωνος). 2) = (saѣ греш: în локѣ de) Εὔφωνος, кѣ вѣпѣ, sonopѣ гласѣ. [ἐν, φωνή].
'Εμφώτειος (ὁ, ἡ), (плц:) лѣminosѣ. (de ѣnde). «'Εσθὴς — ». Бisep: алба хаїнъ, че пѣptaѣ кiemaцiї în челе dintîї zіле а ле вotezѣлѣї лор. [ші
'Εμ-φωτίζω, biit: -ίσω, = 'Ελλάμπω. [ἐν, φῶς.].
'Εμ-ψάω, biit: -ήσω, шteprѣ чева în, saѣ пе чева. «Χεῖρας ἐνιψήσασθαι». Кал: (bezï ші Εἰσμάσσω).
'Εμ-ψηφίζω, biit:-ίσω, întpeпѣmъpѣ, înшipѣ.
'Εμ-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, шопteskѣ чева în ѣрекеа кѣїва; saѣ zікѣ înгînat чева кътре алцiї.
'Εμ-ψοφέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѣ dat:) tponкъпeskѣ, fakѣ sгomotѣ în чева. [din
῎Εμψοφος (ὁ, ἡ), sгomotosѣ. || (пeѣt:) ἔμψοφα, în локѣ de adв: кѣ sгomotѣ. [ἐν, ψόφος].
'Εμψυκτικὸς, ή, όν, рекорiлорѣ. [ші
῎Εμψυξις, εως (ἡ), речіре, рекоріре. [ἐμψύχω].
'Εμψυχία (ἡ), însѣfлецitate. [din
῎Εμψυχος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sѣперл: -ότατος) însѣfлецitѣ (înпрot: de ἄψυχος); (прin întind:) вiѣ, каре înкъ pesѣflъ; ші fir: despre indѣstpioase лѣкрѣрі) вioiѣ. [ἐν, ψυχή]. 2) = (saѣ греш: în локѣ de) ἔμψυχρος. [ἐν, ψύχος].
'Εμψυχοφαγία (ἡ), mîнкаре de (хрънiре; кѣ) însѣfлецite обiекte. (bezï ші σαρκοφαγία). [ἔμψυχος, φάγω = τρώγω].
'Εμ-ψυχόω -ῶ, biit: -ώσω, însѣfлецeskѣ, înвiezѣ чева.
῎Εμψυχρος (ὁ, ἡ), înpъчitѣ, saѣ = Ὑπόψυχρος. [ἐν, ψύχρα].
'Εμ-ψύχω, biit: -ψύξω, ръчeskѣ, рекоpeskѣ чева.
'Εμψύχως, adв: кѣ însѣfлецitate, saѣ вioiчѣпе. [ἔμψυχος].
'Εν, преп: (se акорд: кѣ dat: ші însem: în sint: 1) (în цеп:) локѣ (maї de mѣлte opї stape, saѣ пemішкаре, аръtînd tot de о datъ ші înъѣntpѣ) în [de ачі]. «'Εν φυλακῇ ἦμην». Skp: «'Εν Ῥώμῃ». Лкs: «'Εν μέσῳ». Лкs: «'Εν ὄρεσι». Лкs: «'Εν ποταμῷ». Iл: Σ. «'Εν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσι». Плt: «Πάνθῳ ἐν χερσὶ τίθει». Om: «Μένος ἐν στήθεσσι βαλεῖν». Om: «Λέων ἐν βουσὶ θορών». Iл: Е. Τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας». Лкs: (ші fir:) «'Εν ἑαυτῷ εἶναι,

saȣ γίγνεσθαι.». Лкs: (vezĭ ші 4); (ші npin întind:) «'Εν πολέμῳ. («'Εν λόγοις, «'Εν πένθει, «'Εν δοιῇ, «'Εν δίκῃ, «'Εν φόβῳ, «'Εν σιωπῇ, «'Εν αἰσχύνῃ, ші чл:) εἶναι». (nepifp:) în локȣ de πολεμεῖν, διαλέγεσθαι, ἐνδοιάζειν, φοβεῖσθαι, ші чл: (saȣ) «'Εν αἰτίᾳ, («'Εν δυνάμει, «'Εν ἀσφαλεῖ ші чл:) εἶναι». Лкs: în локȣ de ὑπαίτιος, δυνατὸς, ші чл: (ші кȣ dat:) «'Εν γένει εἶναι τινί». Лкs: a fi pȣdъ кȣіва. «'Εν ἡδονῇ εἶναι τινί». a fi плъкȣtȣ кȣіва. (saȣ) «'Εν ὀργῇ, («'Εν αἰτίᾳ, ші чл:) ἔχειν τινα». Лкs: în локȣ de ὀργίζεσθαι, αἰτιᾶσθαι, ші чл: (ші înц: sȣbstant: паpтч). «Οἱ ἐν νόσῳ («Οἱ ἐν δυνάμει ші чл:)». în локȣ de οἱ νοσοῦντες, οἱ δυνάμενοι. «'Εν ὅπλοις» în локȣ de ἔνοπλος. «'Εν ἐσθῆσιν ἀστραπτούσαις». Sкр: (ші ел: de sȣб:) «Καθεζομένους ἐν λευκοῖς». Sкр: «Οὐρανὸς ἐν νεφέλῃσιν». Іл: Θ. (iap паpтiк: 2) dintpe, saȣ (npin întind:) екчепціе. «Οἵη ἐν ἀθανάτοις». Іл: Α. «'Ανάσσειν ἐν πολλοῖς». Іл: Ν. ші Od: Ι. «'Εν πᾶσιν», în локȣ de πρὸ πάντων. «'Εν τούτοις» (ші кȣ чеде ковîрш: saȣ sȣперл:). «'Εν πρώτοις, «'Εν τοῖς πάνυ, «'Εν τοῖς μάλιστα, «'Εν, τοῖς χαλεπώτατα διάγειν». Тȣч: (ші ел:). «'Εν τοῖς (se înц: τοιούτοις, saȣ τοῖς în локȣ de τούτοις) πρῶτοι δὲ 'Αθηναῖοι». Тȣч: «'Εν δὲ τοῖς ἐγώ». Sof: (ші кȣ алтȣ ел:) «'Εν «'Εν δή», «'Εν δὲ δή», în локȣ de πρὸς τούτοις, кътpe ачестеа (saȣ întpe ачестеа, întpe алтеле). «'Αγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ ποδανιπτὴρ χρύσεος». Ep: 3) dinaintea (în фаца) кȣіва. «'Εν πᾶσιν» Od: Β. «'Εν πολλοῖς μάρτυσι». Плt: «'Εν τῷ δήμῳ λέγειν». Petp: 4) în воеа кȣіва. «Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν». Іл: Η. «Δύναμις γὰρ ἐν ἡμῖν». Od: Κ. «'Εν σοὶ νῦν ἐστὶν ἢ σῶσαι τὴν 'Ελλάδα ἢ ἀπολέσαι». Ep: «'Εν γ' ἐμοί, кît despre mine. «'Εν σοί, «'Εν ἐκείνῳ». Eвр: dȣпе пъpереа ta, a ачелȣіа. «'Εν ἑαυτῇ εἶναι» Лкs: (vezĭ ші 1) 5) кіпȣ, saȣ кȣм (maĭ de mȣлte opĭ adверbіал). «'Εν Καρὸς αἴσῃ». Om: «'Εν μοίρᾳ φαρμάκου». Лкs: «'Εν τάχει (δίκῃ, ἴσῳ, ὁμοίῳ, ἐφικτῷ, ші pap: кȣ îm: «'Εν ἀργοῖς)». Лкs: în локȣ de ταχέως, δικαίως, ші чл: 6) mіжлокȣ, opганȣ, npin кape se sевîрщесте чева (експлік: кȣ npin, saȣ кȣ) «'Εν πυρὶ καίειν». Іл: Ω. «'Εν δεσμῷ δῆσαι». Іл: Ε. «'Εν ἀμφορῆσιν ἄφυσσον». Od: Β. «'Εν δόλῳ λαβεῖν». Sof: «'Εν βέλει πληγείς». Eвр: «'Εν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται». Sкр: «Σημαίνειν ἐν οἰωνοῖς». Лкs: (întp' ачеастъ însem: лінсеще de mȣлte opĭ преп:) 7) (pap) în чева. «"Εν τε γὰρ μακρῷ γήρει ξυνάδει τῷ δε τἀνδρί». Sof: 8) ȣpmape, saȣ пропорціе. «Σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ χρησμὸς ὤρθωσε». Пind: 9) релаціе. (кътpe перs:) «'Εν ἐμοὶ θρασύς». Sof: 10) distanцъ, saȣ хотъpîpe de timпȣ. «'Εν μακρῷ χρόνῳ». Лкs: (ші în ел: de sȣбst:) «'Εν βραχεῖ, «'Εν ᾧ, «'Εν τούτῳ Лкs: «'Εν οἴνῳ, «'Εν πολέμῳ, пе кînd беаȣ, în време pesбoiȣлȣĭ. || (iar în комп: кȣ вербȣ sint: кȣ dat: пȣsȣ saȣ sȣstînц:) înъȣntpȣ. «'Εμβάλλω, ἐνορῶ, 2) (кȣ nȣme) копрindepe. «"Εναιμος, ἐναρμόνιος, ἐμβριθής. 3) înпȣцінаpe. «"Εμπικρος, ἔγγλυκυς. || ла поецĭ Α'. se пȣне dȣпе nȣme. «'Ατὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν». Іл: Σ. «"Υλη ἐνὶ οἰκία ναίων». Іл: Η. (Β'. se despapte de вербȣл компȣsȣ întpepȣindȣ se алте zічepĭ, saȣ ціне локȣ de adв:) «'Εν δ' ἔβαλε». «Τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστίν». Om: (ші în парал: кînd ші maĭ кȣpat se apatъ adверbіала eĭ nosiціе). «'Εν δ' ὑπέρας τε κάλως τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ». Od: Ε. || (de кîte opĭ se веde акордатъ кȣ ціне: ape елинsȣ de dat:) «'Εν (se înц: δόμῳ) ᾅδου. Om: «'Εν (se înц: τῷ οἴκῳ τοῦ) Κλέωνος. Dm: «'Εν γειτόνων». Dm: «'Εν ἡμετέρου». Ep: (ші fir:) «'Εν ἑαυτοῦ εἶναι». Лкs: || (Еол: ші Dop: se акорd: ші кȣ ак: în локȣ de εἰς, însemп: mішк:). «Δεῦτ' ἐν χορόν». Пind: || (în комп: maĭ 'nainte de β, μ, π, φ, ψ: se префаче în ἐμ; iap maĭ 'nainte de γ, κ, ξ, χ, în ἐγ; iap maĭ 'nainte de λ, în ἐλ; ші maĭ 'nainte de ρ întp' ȣнеле zічepĭ în ἐρ). (vezĭ ші εἰς, ші ἐκ).

"Εν, ἑνὸς (τὸ), neȣt: лȣĭ εἷς.

"Ενα, ак: sinг: ал лȣĭ εἷς.

"Ενα, ας (ά), Dop: în локȣ de ἕνη, saȣ ἕνη. || ἐς ἕνας, чit: întp' ȣna ἐσένας în локȣ de ἐσένης (vezĭ ἕνη).

'Εν-αβρύνομαι, biit: -υνοῦμαι (кȣ dat:) mъ fълеsкȣ, mъ înfîmfezȣ пentpȣ чева.

'Εναγγειοσπέρματος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кȣ sъmînцъ în basȣ, saȣ în teaкъ. (vezĭ ші ἐλλοβοσπέρματος, ші ἐμφλοιοσπέρματος). [ἐν, ἀγγεῖον, σπέρμα].

'Εν-αγείρω, biit: -ερῶ, (кȣ dat:) adȣнȣ înъȣntpȣ în чева.

'Εν-αγελάζω, biit: -άσω, (кȣ dat:) adȣнȣ, saȣ вагȣ гръmadъ (ка о tȣpmъ, saȣ чіpadъ) înъȣntpȣ în.. (ка în оборȣ, царкȣ, ші чл:).

'Εναγής, έος (ὁ, ἡ), nînгъpîtȣ, sпъpкatȣ (npinч: pеліц:), вinоваtȣ în пекȣвіоасъ

fantъ (maĭ кѕ seamъ de omopѕ, saѕ кълкаре de жѕpъmîntѕ)); (npin ѕpm:) ѕлesteшatѕ de Dѕmnezeѕ, afopisitѕ; (de ѕnde) de пръпъdit; saѕ de a se skîpki, de a se апъpa чinева de dînsѕл. «'Εναγὴς ἔστω τοῦ 'Απόλλωνος». Esx: (ѕnѕ feлѕ de ѕлestemѕ) fie ѕѕnѕѕѕ ѕpџieĭ лѕĭ Аполонѕ. (vezĭ шi ἀλιτήριος). [ἐν, ἄγος]. [de ѕnde

'Εναγίζω, biit: -ίσω, жeptfeskѕ (npinч:) snpe înѕлînzipe de zeitate nentpѕ nîngъpipe, saѕ în fasoape de moptѕ, saѕ къtpe epoѕ. (vezĭ шi ἐντέμνω). [шi

'Εναγικὸς, ή, ὸν, snѕpkatѕ. «Χρήματα ἐναγικά».

'Ενάγισμα (τὸ), жeptfъ adѕsъ snpe eptape de moptѕ, saѕ de nîngъpitъ fantъ. шi

'Εναγισμὸς (ὁ), жeptfipe snpe eptape de moptѕ, saѕ de snѕpkatъ fantъ. [ἐναγίζω].

'Εν-αγκαλίζομαι, biit: -ίσομαι, înspъџiшezѕ, џiѕ în spaџe. [de ѕnde

'Εναγκάλισμα (τὸ), obiektѕ de înspъџiшat, saѕ de dpaposte.

'Εν-αγκυλάω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, шi 'Εν-αγκυλίζω biit: -ίσω, шi Ε'ν-αγκυλόω-ῶ, biit: -ώσω, пѕiѕ ла аркѕ коардъ, saѕ ла пашъ тъпѕшъ. [vezĭ ἀγκύλη].

'Εν-αγκωνίζω, biit: -ίσω, mъ pezemѕ кѕ kotѕл de чева.

'Εν-αγλαΐζομαι biit: -ίσομαι, (кѕ dat:) mъ mîndpeskѕ, mъ înfpîmfezѕ nentpѕ чева fpѕmosѕ.

'Εναγρόμενος, η, ον, noet: în локѕ de ἐναγειράμενος, miж: nex: de naptч: aл лѕĭ ἐναγείρω.

"Εναγχος [ἐν, ἄγχι], adв: de кѕpînd, кѕ nѕџinѕ maĭ 'nainte.

'Εν-άγω, biit: -άξω, (nex: ἐνήγαγον, шi чл:) (кѕ ак: dip: шi ак: npen: saѕ npea pap кѕ dat: ind:) dѕкѕ, карѕ чева înъѕntpѕ; (fir:) tpagѕ în жѕdikatъ, nîpъskѕ. 2) sfъtѕieskѕ (îndemnѕ, ѕneлteskѕ) a se faче чева. «Τὸν πόλεμον («Τὴν ἔξοδον ἐνάγειν». Tѕч: [de ѕnde.

'Εναγωγὴ, (ἡ), adѕчepe înъѕntpѕ; tpaџepe în жѕdikatъ; îndemnѕ.

'Εν-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ лѕntѕ, mъ ekseрчезѕ; mъ satѕ ѕndeba. «Τόπος εὐφυέστατος ἱππεῦσιν ἐναγωνίσασθαι». Пл: [шi

'Εναγώνιος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ίως, кѕbenitѕ, saѕ notpibitѕ ла џimnastiчe, saѕ petopiче лѕnte; (npin ѕpm:) bioiѕ; mъpeџѕ; natetikѕ, tonikѕ, aџepѕ. «'Εσθὴς («Νόμος, iap napt: «Λόγος) — ». Лѕч: шi Пл: «Θεοὶ ἐναγώνιοι». Пind: natponĭ de лѕnte. || «Ἡ 'Ιλιὰς ἐναγώνιος»: Sxл: Od: конpinzъtoape de mѕлte лѕnte, шi (npin ѕpm:) maĭ bie de kît Odisea. 2) (pap) чeл în лѕntъ, în кpitikъ înnpeжѕpape; saѕ (npin întind:) în agonie de moapte. (vezĭ шi ἀγωνιστικὸς). [ἐν, ἀγών].

'Εν-αδημονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ пекъжeskѕ nentpѕ чева.

'Εν-αδιαφορέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) sîntѕ în nenъsape despre чева.

'Εν-αδολεσχέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) въpfeskѕ despre чева.

'Εν-αείρω, biit: -αερῶ, noet: (кѕ dat:) apdikѕ чева în, saѕ пе чева. «'Εναείρατο χερσίν». Апл:

'Ενάενος, шi ἐνάετος (ὁ, ἡ), [εἷς, ἕνος, шi ἔν, ἔτος] de ѕnѕ anѕ.

'Εν-αερίζω, biit: -ίσω, apdikѕ în aepѕ (npon: шi fir:). [din

'Εναέριος (ὁ, ἡ), кape stѕ, saѕ ѕsoapъ în aepѕ. [шi

'Ενάερος (ὁ, ἡ), aeposѕ (de fopma saѕ faџa aepѕлѕĭ). [ἐν, ἀήρ].

'Εν-αθλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) mъ лѕntѕ (mъ denpinzѕ) în чева.

'Εν-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω, = 'Ενατενίζω.

'Εν-αθροίζω, biit: -οίσω, = 'Εναγείρω.

'Εν-αθύρω, biit: -υρῶ, ='Εμπαίζω.

'Εναιθέριος (ὁ, ἡ), кape stъ în etepѕ. (въzdѕxѕ). [ἐν, αἰθήρ].

'Εναίθριος (ὁ, ἡ), eksnѕsѕ ла seninѕл, saѕ pekoapea nonџiĭ; (în џen:) deskisѕ, deskonepitѕ; (npin ѕpm:) peчe. [ἐν, αἰθρία].

'Εν-αιματόω -ῶ, biit: -ώσω, sînџepezѕ.

'Εναιμήεις, εσσα, εν, noet: în локѕ de

"Εναιμος (ὁ, ἡ), sînџeposѕ. «"Εναιμοί τε καὶ σαρκώδεις». Ep: 2) sînџepatѕ. «Τραῦμα («"Ελκος) ἔναιμον». Med: «Φάρμακον — ». кape se nѕne neste pane snpe onpipea sînџeлѕĭ. [ἐν, αἷμα]. [de ѕnde

'Εναιμότης (ἡ), însѕшimea чeлѕĭ din natѕpъ sînџeposѕ. [шi

'Εναιμώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: пъpѕtѕ sînџeposѕ. [шi

'Εναίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de ἔναιμος.

'Εναιρέμεν, noet: în локѕ de ἐναίρειν, inf: aл лѕĭ

'Εναίρω, [vezĭ ἔναρα] biit: ἐναρῶ, (nex: ἔναρον шi ἤναρον, шi miж: ἐνηράμην) noet: ='Αναιρῶ, omopѕ; stpikѕ; пръпъdeskѕ.

'Εναίσιμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ίμως, noet: npeînsemnъtopѕ de biitopѕ; npeѕpsitѕ; (npin ѕpm:) dpentѕ, notpibitѕ; nopoчitѕ; fолоsitopѕ, npiinчosѕ; saѕ (din npot:) = 'Απαίσιος. nenpiinчosѕ, пръпъditopѕ, (Fpnџ:)

fatal. «Ἐναίσιμα ῥῶρα — ». Om: (ши adв): «Ἐναίσιμα μυθήσασθαι». Om: a ворві dрent, înцелепцеште, ши чл: [ши
Ἐναίσιος (ὁ, ἡ), = Ἐναίσιμος, notрівітъ. (Иat: Лeц: E'.) [ἐν, αἶσα].
Ἐν-αισχύνομαι, віit: -οῦμαι, saѣ -υνθήσομαι, (кв dat:) mъ рвшinezв în, saѣ de чева.
Ἐν-αιχμάζω, віit: -άσω, noet: (кв dat:) mъ ваtв, mъ резвоіesкв înъвntрв în...
Ἐν-αιωρέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (кв dat:) staѣ atîрnatв, mъ леагънв în аерв, плвtesкв пе dasвпра. «Θαλάσσῃ ἐναιωρεῖται». Еър: «Ὀφθαλμοὶ ἐναιωρούμενοι». Іпкр: окї neastîmпъраці. [de вnde
Ἐναιώρημα (τὸ), ор че плвtеште пе sврfаца вnвї лвкрв (прinч: ліквіdв).
Ἐνάκανθος (ὁ, ἡ), гimnosв. [ἐν, ἄκανθα].
Ἐν-ακμάζω, віit: -άσω, sîntв în пвtере, în floarea шеа întр' вn timпв, saѣ локв хotърîtв. [din
Ἐνακμής, έος, ши
Ἔνακμος (ὁ, ἡ), чел în пвtереа, saѣ floarea sa. [ἐν, ἀκμή].
Ἐν-ακολασταίνω, віit: -στήσω, (кв dat:) îmї satврв desfrînarea în, saѣ asвпра вре вnвї овіектв. (везї ши ἐνυβρίζω).
Ἐνακόσιοι, αι, α, = Ἐννακόσιοι, ши ἐνακοσιοστὸς = Ἐννακοσιοστός.
Ἐν-ακούω, віit: -ακούσομαι, (кв цen:) = Ἐνωτίζομαι, askвлtв кв лваре a minte. 2) (прin întind:) mъ îndвплекв, mъ învоіesкв.
Ἐν-αλαζονεύομαι, віit: -εύσομαι, = Ἐγκαυχῶμαι.
Ἐν-αλδαίνω, віit: -δήσω, noet: хрънesкв, (кresкв) чева înъвntрв în... ‖ (pas) = кв
Ἐν-άλδομαι, (фъръ віit:) noet: mъ хрънesкв, кresкв, mъ mъresкв înъвntрв în...
Ἐνάλειμμα (τὸ), вnsoape, alifie de чева. [ши
Ἐνάλειπτος (ὁ, ἡ), вnsв, snoitв пе чева. [din
Ἐν-αλείφω, віit: -είψω, пвів вnsoape пе чева, snoіesкв кв чева.
Ἐναλήθως, adв: întр' adeвърв, în fiinцъ. 2) de крezвt. [ἐν, ἀληθής].
Ἐναλίγκιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐν, ἀλίγκιος]. (кв dat:) asemenea.
Ἐν-αλινδέω -ῶ, віit: -ήσω, (кв dat:) postoroлesкв, înкврхв înъвntрв în чева. «Ἐναλινδέονται πολλῇσι συμφορῇσι». Іпкр:
Ἐνάλιος [ἐν, ἅλς], α saѣ ος, ον, de марэ, маріnв.
Ἐν-αλίσκομαι, віit: -αλώσομαι, (кв dat:) mъ прinzв în чева.
Ἐν-αλιταίνω, віit; -αλιτήσω, (пех: ἐνήλιτον) noet: mъ ръtъчesкв, грешesкв, нв nemeрesкв; пъпъstвіesкв.
Ἐναλλαγδην, noet: în локв de ἐναλλάξ. [ши
Ἐναλλαγή (ἡ), skimваре, прeфачере (акт: saѣ пas:); skimваре пе алтв чева, речіпрочіtate. [ши
Ἐνάλλαγμα (τὸ), че se dъ în skimвв, fiind de o notрівъ ла прецв.
Ἐναλλάξ, adв: în skimвв, în речіпрокв; вna neste alta; крвчіш; кв жосвл în sвs. [ши
Ἐνάλλαξις, εως (ἡ), = Ἐναλλαγή. [din
Ἐν-αλλάσσω, (ττω), віit: -άξω, skimвв вna кв alta, fакв skimвв; пвів чева крвчіш; (în цen:) прeфакв. ‖ (miж:) sîntв în dараверe, ssв în реlацie, trakteзв despre чева кв чінева.
Ἐν-άλλομαι, віit: -αλοῦμαι, (пех: ἐνηλάμην, ши ал 2: ἐνηλόμην) = Ἐμπηδῶ; (fir:) ваtжокоресkв (maї кв seamъ) nepoрочіреа квїва.
Ἔναλλος (ὁ, ἡ), алтв în локв de алтв; deosевітв, чіиdатв. [ἐν, ἄλλος]. [de вnde
Ἐνάλλως, adв: înпопчішаt, dandaрателе (алтеле în локв de алтеле).
Ἔναλος (ὁ, ἡ), = Ἐνάλιος.
Ἐν-αλύω, віit; -ύσω, (кв dat:) mъ преѣтвлв вndeва, ка sъ 'mї treакъ de вріtв.
Ἐναμάρτητος (ὁ, ἡ), sвпвsв ла грешалъ, грешітв. [ἐν, ἁμαρτάνω].
Ἐν-αμβλύνω, віit: -υνῶ, timпesкв, teшеsкв înъвntрв, saѣ кв чева.
Ἐν-αμείβω, віit: -είψω, = Ἐναλλάσω, пвів чева skimватв.
Ἐν-αμέλγω, віit: -έλξω, (кв dat:) mвлгв în чева.
Ἐν-αμιλλάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, = Ἐναγωνίζομαι. [din
Ἐνάμιλλος (ὁ, ἡ), (кв dat: ши рар кв цen:) чел че se întрече, se notрівеште кв чінева, рівалв, antaronistв; (прin врm:) asemenea, de o notрівъ ла пвtере. [ἐν, ἅμιλλα]. [de вnde
Ἐναμίλλως; adв: de опotрівъ, asemenea.
Ἔναμμα (τὸ), [ἐνάπτω] легъtвръ прinsъ пе чева, saѣ ор че слвжеште de легаt, (кврea, врîв, ши чл:).
Ἐναμοιβαδὶς [ἐναμείβω], adв: noet: = Ἀμοιβαδὸν, ши Ἐναλλάξ.
Ἐν-ανα-παύομαι, віit: -παύσομαι, (кв dat:) mъ odіхnesкв; (fir:) mъ швлцвmesкв în, saѣ пе чева.
Ἐν-ανθρωπέω -ῶ, віit: ήσω, mъ аlвв în

tpsnš de omš. «Ψυχὴ ἐνανθρωποῦσα». Ел: 2) (Тлц; despre fiкл ши кsвintsл лsї Dsmnezeš) пъ fakš ошš. «Σαρκωθέντα... καὶ ἐνανθρωπήσαντα». Simв: Кped: [ἐν, ἄνθρωπος]. [de sнde

'Ενανθρώπησις, εως (ἡ), întpsнapea fisлsї ши кsвîntsлsї лsї Dsmnezeš.

'Ενανθρωπίζω, вiit: -ίσω, ='Ενανθρωπέω.

"Εναντα, saš ἔναντι, adв: noet: în лokš de ἐναντίον, în faцъ, înnotpiвъ. 2) înkontpa, înnpotiвъ. [de sнde

'Εναντιαῖος, α, ον, de o înnpotiвъ калitate, saš însшime.

'Εναντίβιος (ὁ, ἡ), noet:='Αντίβιος, înnpotiвitopš. (întpeв: нsmaї neзt: ка adв:) ἐναντίβιον, înnpotiвъ, вpъжmъшeшte. [ἐναντίος, βία],

'Εναντιόβουλος (ὁ, ἡ), чeл кs înnpotiвъ пъpepe, saš воinцъ. [ἐναντίος, βουλή].

'Εναντιογνωμέω, saš (maї kopeк:) ἐναντιογνωμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš ....

'Εναντιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ). ='Εναντιόβουλος. [ἐναντίος, γνώμη].

'Εναντιοδρομέω -ῶ, вiit: ήσω, aлepгš în чeea-л-алтъ din npotiвъ napte. [ἐναντίος, δρόμος].

'Εναντιοδύναμος (ὁ, ἡ), чeл кs înnpotiвъ пsтepe saš înksшime în лsкpape, saš însemnape, ши чл:. [ἐναντίος, δύναμις].

'Εναντιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskš înnpotiвъ; kontpazikš. [ши

'Εναντιολογία (ἡ), înnpotiвъ вopвipe; kontpazichepe. [din

'Εναντιολόγος (ὁ, ἡ), вopвitopš înnpotiвъ; kontpazikъtopš. [ἐναντίος, λόγος].

'Εναντίον, adв: saš npen: вezї ἐναντίος. [de sнde

'Εναντιόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ înnpotiвeskš (în faпtъ, saš вopвъ).

'Εναντιοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кs dat:) sîntš ...

'Εναντιοπαθής, έος (ὁ, ἡ), чeл кs înnpotiвъ înssшimї. [ἐναντίος, πάθος].

'Εναντιοποιολογικὸς, ἡ, ὸν, kape кs вopвipea sa faче пe алтsл a kontpaziче (алт: se чit: ἐναντιολογικὸς). [ἐναντίος, ποιός, λόγος].

'Εναντιοπραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кs dat:) ='Αντιπράττω.

'Εναντίος, α, ον, (кs dat: saš цen:) чeл чe stъ în faцъ, înnotpiвъ de чeвa. 2) (npin întind:) npotiвnikš. (de sнde în цen: || sвв:) вpъжmaшš. || (neзt:) ἐναντίον, adв: (лок) înnotpiвъ, în faцъ. «Εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον». Od: Ψ. (ши кл xot: de лokš). «'Εναντίον ᾧδε». Od: P. 2). (de кал:) înnpotiвъ; (npin întind:) вpъжmъшeшte; (кs цen:) înnpotiвa кsївa. «'Εναντίον μάχεσθαι (μίμνειν, ἐλπίζειν ши чл:) Ол: (ши кs apt:) «Τοὐναντίον. (ши кs npen:) 'Εκ τοὐναντίου. (ши îm:) «Κατὰ τἀναντία». Лкs: (ши кs ἤ). «Τοὐναντίον ἢ προσεδόκουν». Лкs: [ἐν, ἀντί]. [de sнde

'Εναντιότης (ἡ), înnpotiвitate; înnpotiвipe npin faпtъ, saš кsвîntъ.

'Εναντιοτροπή (ἡ), înвîptipe, saš ropnipe spre naptea чea din npotiвъ. [ἐναντίος, τροπή].

'Εναντιόφωνος (ὁ, ἡ), înnpotiвъ гpъitopš, saš вopвitopš. [ἐναντίος, φωνή].

'Εναντιόω -ῶ, вiit: ώσω, пsїš înnpotiвъ. || (mіж:) вezї ἐναντιόομαι. [de sнde

'Εναντίωμα (τὸ), op чe stъ înnpotiвъ ла skonspї ши чл:, niedikъ. [de sнde

'Εναντιωματικὸς, ἡ, ὸν (ши adв:) -ικῶς, аплекatš spre înnpotiвipe; (гpam:) însemнъtopš de înnpotiвitate.

'Εναντίως, adв: în kontpa, înnpotiвъ. [ἐναντίος].

'Εναντίωσις, εως (ἡ), înnpotiвipe. [ἐναντιόω].

'Εν-αξονίζω, вiit: -ίσω, нotpiвeskš пe osie; astpnm: ='Εμπολίζω.

'Εναολλής, έος (ὁ, ἡ), noet: ='Αολλής.

'Εν-απ-αιωρέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, sîntš atîpnatš neste чeвa. (вezї ши ἐναιωροῦμαι).

'Εν-απειλέω -ῶ, вiit: ήσω, amepinцš despre, saš npin чeвa.

'Εν-απ-ενιαυτίζω, вiit: -ίσω, netpekš sнš anš denъptatš sndeвa.

'Εν-απ-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, (кs dat:) ='Εμποιῶ, înssfлš, npiчinsieskš. «Φόβον τοῖς πονηροῖς ἐναπειργάσαντο». Iskp:

'Εν-απ-ερείδω, вiit: -είσω, (кs dat:) pezemš, (ши mіж: saš ел:) mъ pezemš; (ши npin întind:) asвîpлš, saš înfirš чeвa înъsнtpš, saš пe чeвa. (вezї ши ἀπερείδω). [de sнde.

'Εναπέρεισμα (το), pezъmъtoape.

'Ενάπλωσις [ἐναπλόω[, εως (ἡ), aнaлisš de sнš лsкps în чeлe maї simnлe eлementape пъpцї, (fpanц:) simplification.

'Εν-απο-βάπτω, вiit: -βάψω, (кs dat:) moiš, кsfsнdš чeвa înъsнtps (în kît sъ se sneлe вine). (вezї ши ἐναποβρέχω).

'Εν-απο-βλύζω, вiit: -βλύσω, вepsš чeвa isвopitš din sinemš înъsнtps în... (npin spm:) ='Ενεμέω, 'Ενουρέω, ши чл:

'Εν-απο-βρέχω, вiit: -βρέξω, (кs dat:)

moiš чева (în kît sъ 'ші ласе mвstкл) în чева. «Ῥόδα ἐλαίῳ ἐναποβρέχειν». Dskp.

'Εν-απο-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) naskš, saš fakš a se nawte чева înъвntpв.

'Εναπόγραφος (ὁ, ἡ), skpisš, tpeкstš în katалогš. [din

'Εν-απο-γράφω, biit: -γράψω, skpiš, tpeкš чева în лistъ, saš peцistpв, întpeпsmъpš.

'Εν-απο-δείκνυμι, biit: -δείξω, apъtš, dobedeskš чева înъвntpв.

'Εν-απο-δέω, biit: -δήσω, (кв dat:) лerš чева stpîns în лerъtвpъ.

'Εν-απο-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) instpeinîndв mъ netpeкš вndeвa.

'Εν-απο-ζέννυμι, ші ἐναποζέω, biit: -ζέσω, (кв dat:) fepвš, saš опъpeskš чева, ка sъ 'шї ласе mвstвл în чева. «'Αψίνθιον ἐλαίῳ ἐναποζέειν». Гал:

'Εναπόθεσις, εως (ἡ), пвnepe de чева în пъstpape вndeвa.

'Εν-απο-θησαυρίζω, biit: -ίσω, fakš комоapъ (saš пвiš în пъstpape) вndeвa.

'Εν-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (кв dat:) mopš în вpe вnš локš, saš вpe вnš лвкpв. «Ταῖς πληγαῖς («Τῇ νήσῳ) ἐναποθνήσκειν». Ткч:

'Εν-απο-θωπεύω, biit: -εύσω, îndвплекš, atpars кв лingвmipї.

'Εν-απ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, înкizš чева înъвntpв din toate пъpцiле кв zidipe. (вezї ші ἐγκατοικοδομέω).

'Εν-απο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (кв dat:) oвoseskš, mi se sfîpшesk пвtepiле în вpe o лвкpape; (npin вpm:) ='Εναποθνήσκω.

'Εν-από-κειμαι, biit: -κείσομαι, (кв dat:) stаš пвsš вndeвa în пъstpape.

'Εν-απο-κινδυνεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) mъ пвiš în npimeждie (îmї чepкš nopoквл) în чева.

'Εν-απο-κλάω -ῶ, biit: -άσω, snapгš, fъpîmš чева înъвntpв în чева, saš întp' o вpeme oape кape.

'Εν-απο-κλείω, biit: -κλείσω, (кв dat:) înкizš чева din toate пъpцiле înъвntpв.

'Εν-απο-κλύζω, biit: -κλύσω, (кв dat:) snълъчeskš, клътeskš în чева.

'Εν-απο-κρύπτω, biit: -κρύψω, (кв dat:) askвnzš de totš înъвntpв.

'Εν-απο-κυβεύω biit: -εύσω, (кв dat:) пвiš întp' вnš nopoкš saš în piskš totвл în чева.

'Εν-απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (кв dat:) desпapцš, ші копpinzš чева înъвntpв. «Τῶν ἡμισφαιρίων ἑκάτερον ἐναπολαμβάνει ἐξ ζώδια». Fiл:

'Εν-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, mъ desfъtezš în чева кв totвл.

'Εν-απο-λείπω, biit: -λείψω, (кв dat:) лasš чева în вpmъ (ка npisosš, saš dpoждiї, ші чл:) înъвntpв în чева. [de вnde

'Εναπόλειψις, εως (ἡ), лъsape de npisosš în вpmъ.

'Εναπόληψις, εως (ἡ), desпъpцipe, ші лвape înъвntpв de чева. [ἐναπολαμβάνω].

'Εν-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (кв dat:) piepzš чева înъвntpв de totš.

'Εν-απολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кв dat:) îmї daš кввinte de îndpeпtape aвпpa вpe вnвї лвкpв.

'Εν-απο-λούω, biit: -λούσω, (кв dat:) skълdînd sпълš în чева.

'Εναπόμαγμα (τὸ), întinпъpiтвpъ пe чева. [din

'Εν-απο-μάσσω (ττω), biit: -μάξω, (кв dat:) штepгš чева de totš (saš întinпъpeskš din чева) пe чева.

'Εν-απο-μένω, biit: μενῶ, pъmîiš înaпoї în чева.

'Εν-απ-ομόργνυμι, ші (miж:) -μόργνυμαι, biit: -ομόρξω, -ομαι, ='Εναπομάσσω; (npin întind:) îmї îmпъpтъшeszš кiпвл (колоapea, ші fir: пъpaввл) în чева. [de вnde

'Εναπόμορξις, εως (ἡ), îmпъpтъшipe de кiпвл, saš колоapea, (ші fir:) de пъpъввpiле квїва în чева.

'Εν-απο-νίζω (νίπτω), biit: -νίψω, ='Εναποπλύνω. [de вnde

'Εναπόνιψις, εως (ἡ), sпълape de totš în чева.

'Εν-απο-ξύω, biit: -ξύσω, pъzînd iaš depe чева înъвntpв, saš npin aлtš чева.

'Εν-απο-πατέω -ῶ, biit: -ήσω='Εγχέζω.

'Εν-απο-πλύνω, biit: -πλυνῶ, (кв dat:) къpъцš sпълînd în ...

'Εν-απο-πνέω, biit: -πνεύσω, = 'Εναποθνήσκω, îmї daš sвfлetвл în...

'Εν-απο-πνίγω, biit: -πνίξω, (ка dat:) înпeкš, sвгpвmš în...

'Εν-απορέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) sîntš în nedomipipe în чева.

'Εν-απο-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (кв dat:) stinгš de totš чева înъвntpв.

'Εν-απο-σημαίνω, biit: -ανῶ, (кв dat:) insemnš, apъtš чева npin чева. 2) (miж:) ='Εναποτυποῦμαι, mъ întinпъpeskš.

'Εν-απο-στηρίζομαι, biit: -στηρίξομαι, = 'Εναπερείδομαι.

'Εν-απο-σφάττω, biit: -άξω, înжвпгiš (omopš) în, saš întpe...

'Εν-απο-σφραγίζομαι, biit: -ίσομαι, (кв

dat:) îmĭ ласȣ̆ tinapȣл печеції пе чева (чеаръ, шi чл). [de ȣnde

'Εναποφράγισμα (τὸ), tinъpitȣръ de пe-чеtе пе чева.

'Εν-απο-τελέω -ῶ, biit: -έσω, desъвîpшeskȣ̆ чева înъȣntpȣ.

'Εν-απο-τέμνω, biit: -τεμῶ, (кȣ dat:) taiȣ̆ din чева înъȣntpȣ.

'Εν-απο-τίθημι, biit: ἐναποθήσω, (кȣ dat:) пȣiȣ̆ чева ла пъstpape înъȣntpȣ în чева.

'Εν-απο-τιμάω ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat: îndip:) плъteskȣ̆ чева dînd лȣкpȣpĭ în локȣ̆ de банĭ. «Ἅπαν ἐναπετίμησεν αὐτῷ». Dm: (безĭ шi ἐντιμάω).

'Εν-απο-τίνω (τίω), biit: -τίσω, (кȣ dat: indip:) плъteskȣ̆ datopie (оsîndъ) кȣ чева.

'Εν-απο-τυπόω -ῶ, biit: -ώσω, (шi miж:) -οῦμαι, -ώσομαι, (кȣ dat:) întinъpeskȣ̆ чева în, saȣ̆ пе чева.

'Εν-απο-χράομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кȣ dat: îndip:) întpeвȣinцezȣ̆ дȣпе tpeвȣinцъ (saȣ̆ dinпpot: пекpȣцat,=Καταχρῶμαι, mi Καταναλίσκω) чева în чева.

'Εν-απο-ψάω, biit: -ψήσω, fpeкȣ̆ înчеt, saȣ̆ шtepгȣ̆ чева înъȣntpȣ.

'Εν-απο-ψύχω, biit: -ψύξω, îmĭ daȣ̆ сȣfletȣл, mopȣ̆ în чева, = 'Εναποπνέω. 2) pesȣflȣ, mъ pекopeskȣ ; (fir:) mъ ȣшȣpezȣ̆ eшind afapъ de mistȣiaлъ. «Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μηδ' ἀποψύχειν». Es:

'Εν-άπτω, biit: -άψω, npinzȣ̆, легȣ̆ de чева; (miж:) atîpnȣ̆ asȣпpъmĭ, noptȣ̆. «Διφθέραν ἐνημμένος». Лȣч: 2) пȣiȣ̆, daȣ̆ fокȣ̆, anpinzȣ̆. 3) (miж: кȣ цen:) atinгȣ̆; (npin întind: шi fir:) sîntȣ̆ în pелацie кȣ чева, mъ înпъpтъшeskȣ̆.

"Εναρα (τὰ), [ἐναίρω, saȣ̆ ἐνάρω] пpъzĭ de ла чел omopîtȣ̆ în бътълie.

'Εν-αράσσω, biit: -άξω, (кȣ dat: saȣ̆ npen: ак:) батȣ̆ чева (кȣ sgomotȣ̆ шi pеnede) înъȣntpȣ, saȣ̆ neste чева.

'Ενάργεια (ἡ), înbedepape; (npinч: în petp:) desлȣшipe în eкsnpesie (ка кȣm ap bedea чinева челе zise). [шi

'Ενάργημα (τὸ), op че kade înbedepat sȣвt bedepe. [din

'Εναργής, έος (ὁ, ἡ), [Dop: în локȣ̆ de ἐνεργής] înfiinцatȣ̆; (npin ȣpm:) înbedepatȣ̆; (fir:) desлȣшitȣ̆, aлesȣ̆. [de ȣnde

'Εναργότης (ἡ), (neanpoв:) în локȣ̆ de ἐνάργεια. [шi

'Εναργῶς, adв: înbedepat, desлȣшit.

'Ενάρετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -έτως, віptȣosȣ̆; saȣ̆ (omȣ̆) кȣ dapȣpĭ. [ἐν, ἀρετή].

'Ενάρηρα (din кape este întpeв: nȣmaĭ naptч: ἐναρηρώς, υῖα, ός), tpe: de кȣ: în локȣ̆ de npez: aл neîntp: ἐνάρω, (кȣ dat:) sîntȣ̆. .

'Εναρής [ἐν, ἄρω], έος (ὁ, ἡ), notpivitȣ̆ віne, înцenenitȣ̆ în чева.

'Εναρηφόρος (ὁ, ἡ), noet: лȣътopȣ̆ de пpъzĭ de ла omopîцĭ вpъжmaшi; (npin ȣpm:) bitezȣ̆, pesвoînikȣ̆. [ἔναρα, φέρω].

"Εναρθρος (ὁ, ἡ), чел кȣ înкeietȣpĭ. «Τῶν ζώων τὰ μὲν ἔναρθρα ... τὰ δὲ ἄναρθρα, ὡς ὄστρεα, шi чл:». Apst: (de ȣnde fir:) «Λέξις («Λόγος) —». Гpam: înпъpцitȣ̆ în aptiкoлe (пъpцĭ, siлaве, шi чл); (npin ȣpm:) aptiкoлatȣ̆, desлȣшitȣ̆, eкsnpesiвȣ̆, însemnътivȣ̆; [шi гpam): însoцitȣ̆ кȣ aptiкoлȣ̆. [ἐν, ἄρθρον]. [de ȣnde

'Ενάρθρως, adв: (гpam:) кȣ aptiкoлȣ̆.

'Εναρίζω [ἔναρα], biit: -ίξω, noet: = 'Εναίρω, omopȣ̆ (npinч: în бътълie); (npin întind:) =Σκυλεύω, desnoiȣ̆, npadȣ̆ (ne omopîtȣл вpъжmaшȣ̆); (în цen:) iaȣ̆, лipseskȣ̆ de чева. «Νὺξ ἐναριζομένη». Sof: лinsitъ de stеле din anponiepea soapeлȣĭ.

'Εν-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) tpeкȣ̆ чева în nȣmъpȣл aлtopa, întpenȣmъpȣ̆.

'Εναρίθμητος, шi

'Εναρίθμιος (ὁ, ἡ), întpenȣmъpatȣ̆; (npin ȣpm:) nъptaшȣ̆, konsoцȣ̆; (шi npin întind:) bpednikȣ̆ de чinste, konsidepaвiлȣ̆. [ἐν, ἀριθμός].

'Εναρίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: omopîtopȣ̆ de oamenĭ. «Αἰχμή, —». [ἐναίρω, βροτός].

'Εν-αριστάω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) npînzeskȣ̆, saȣ̆ dежȣnȣ̆, гȣstъpeskȣ̆ чева.

'Εναρκτικός, ή, όν, atîngътopȣ̆ de (notpivitȣ̆ ла) înчепepe, întpodȣкtivȣ̆. [ἐνάρχω].

'Εν-αρμόζω, biit: -όσω, (кȣ dat.) notpiveskȣ̆ чева înъȣntpȣ. || (nestp: saȣ̆ eл:) mъ notpiveskȣ̆ ла чева; mъ înвoieskȣ кȣ чева.

'Εναρμονικός, ή, όν, шi

'Εναρμόνιος (ὁ, ἡ), шi adв: -ίως, aле къpȣia membpe sînt în apmonie, шi npoпopцie întpe dînseлe. (de ȣnde 2) ἐναρμονικὸν, -μόνιον (γένος saȣ̆ μέλος), ȣna din челе tpeĭ sneцiĭ aле векieĭ mȣsiчe (кape se deosebia de челе-л-aлte doȣ̆ dȣne distanцeлe toniлop). безĭ шi διάτονον, шi χρωματικόν.

'Ενάρμοστος (ὁ, ἡ), notpivitȣ̆ în чева. [din

'Εν-αρμόττω, biit: -όσω, ='Εναρμόζω.

"Εναρον, neîntp: sinг: aл лȣĭ ἔναρα. (безĭ ziчepea).

"Εναρον, noet: în локȣ̆ de ἤνκρον, nex: 2 aл лȣĭ ἐναίρω.

Ἔναρος (ὁ, ἡ), копрінсъ în влestemъ, влеstematъ. [ἐν, ἀρά]. (везі ші ἐναγής).
Ἐναροφόρος (аша se indpent de ъпії....
Ἐναρφόρος (ὁ, ἡ), поеt: (прін sinкопъ) = Ἐναρηφόρος.
Ἐν-άρχομαι, віїt: -άρξομαι, (къ џен: саъ ак:) факъ în чепере de чева; (іар партік:) în чепъ жертfъ. (везі ші ἀπάρχομαι).
Ἔναρχος (ὁ, ἡ), (împot: de ἄναρχος) чел къ în чепъtъ. 2) dperъторъ актъалъ (în лъкраре пъ пъмаї къ пъмеле). [ἐν, ἀρχή].
Ἑνάς, άδος (ἡ), = Μονάς, ъnime. [ἕν].
Ἐν-ασελγαίνω, віїt: -ασελγήσω, (къ dat:) = Ἐνακολασταίνω, ші Ἐνυβρίζω.
Ἐν-ασθενέω -ῶ, віїt: -ήσω, (къ dat:) sîntъ непъtinчosъ în чева.
Ἐν-ασκέω -ῶ, віїt: -ήσω, ексерчезъ (саъ neстр: мъ denpinzъ) ла чева întр' ъпъ локъ саъ лъкръ. 2) косъ, саъ џесъ чева înъъntръ, саъ п'întpe, = Ἐμποικίλλω, înnestpiџезъ.
Ἐν-ασμενίζω, віїt: -ίσω, (къ dat:) мъ мълцъмескъ întр' ъпъ локъ, саъ лъкръ.
Ἐν-ασπιδόω -ῶ, віїt: -ώσω, (кот:) înармезъ къ скъtъ; (тіж:) îmї іаъ павъза; (în џен:) мъ înармезъ.
Ἔνασσα, ші (тіж:) ἐνασσάμην, пех: ал лъї ναίω.
Ἐν-αστράπτω, віїt: -άψω, (къ dat:) fълџеръ, трънескъ în, саъ пе чева.
Ἔναστρος (ὁ, ἡ), înstелатъ. 2) sъпъсъ ла înfлъінца steлелор. [ἐν, ἄστρον].
Ἐν-ασχημονέω -ῶ, віїt: -ήσω, (къ dat:) мъ поргъ ърît (de pîsъ) în чева.
Ἐν-ασχολέομαι -οῦμαι, віїt: -ήσομαι, (къ dat:) мъ îndeлеtnіческъ în чева.
Ἐναταῖος, α, ον,=(ші маї овіч: de кіt) Ἐνναταῖος.
Ἐν-ατενίζω, віїt: -ίσω, (къ dat:) аџinтезъ чева (пріпч: окії) асъпра ъпъї овіектъ. «Τὰς ἀκοὰς ἐνατενίζειν». Іамвл: пъїъ ърекеа.
Ἔνατμος (ὁ, ἡ), înавъросъ, саъ плінъ de авъpї. [ἐν, ἀτμός].
Ἔνατος, η, ον, = (ші dъпе ъпії маї корек: de кît) Ἔννατος.
Ἐν-αττικίζω, віїt: -ίσω, (къ dat:) ворвескъ atічеште în... «Ἐνναττικίζουσι τῷ χωρίῳ αἱ ἀηδόνες». Fiлstp: кîntъ къ atікъ dълчеацъ,
Ἐν-αυγάζω, віїt: -άσω, лъмінезъ (лъческъ) ъndeва; (stръм:) лъмінезъ чева. «Τὴν ἀχλὺν ἐναυγάζειν». Fiл:
Ἐναυδής, έος (ὁ, ἡ), ші
Ἔναυδος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ гласъ, (ворвіторъ); (прін ърт:) віъ. [ἐν, αὐδή].
Ἐν-αυθεντέω -ῶ, віїt: -ήσω, (къ dat:) амъ de sine stъпînіре песte чева.
Ἐναυλακόφοιτις, ιδος (ἡ), поеt: каре adesea нетречe пе вразделе царінілор. [ἐν, αὖλαξ, φοιτάω].
Ἐν-αυλίζομαι, віїt: -ίσομαι, (къ dat:) локъіескъ înъъntръ ъndeва.
Ἐναυλίη (ἡ), Іоп: партеа чеа dinъъntръ а вре ъпъї лъкръ. [ші
Ἐναύλιον (τὸ), =Ἔπαυλις, локашъ. (іар пріпч: пеъt: ал лъї...
Ἐναύλιος (ὁ, ἡ), чел din къpte, ал касеї; (în џен:) чел dinъъntръ. [ἐν, αὐλή]
Ἐναυλίς, ίδος (ἡ), потрівітъ în партеа dinъъntръ а fлъеръ лъї. «Γλωττίς —». Лкs: [ἐν, αὐλός].
Ἐναύλισμα (τὸ), партеа, ъnde чінева локъіеште, локъінцъ. [ші
Ἐναυλιστήριος (ὁ, ἡ), потрівітъ, îndemînатікъ de локъit. «Ἄντρον ἐναυλιστήριον». Еигр: [ἐναυλίζομαι].
Ἔναυλον (τὸ), =Ἐναύλιον. (іар пріпч: пеъt: ал лъї ...
Ἔναυλος (ὁ, ἡ), = Ἐναύλιος, локъіторъ înъъntръ în къртеа касеї. «Ἔναυλον ἢ θυραῖον». Sof: || (sъbst: ші маї de мълте орї îm:) локъінцъ de царъ, = Ἔπαυλις; (în џен:) локъінцъ. «Νυμφέων ἔναυλοι». Еs: мъпцїї. «Ἁλὸς ἔναυλοι». Оп: мареа. [ἐν, αὐλή].
Ἔναυλος (ὁ, ἡ), че se аъde къ ъъnetъл fлъеръ лъї; (прін ърт:) каре ресъпъ, stъ înкъ în аъzъ (în memopie, ші чл:); (în џен:) поъ, проаспътъ. «Φωνή, («Μνήμη, «Φόβος, «Πόνος, «Εὐεργεσία, ші чл:) ἔναυλος». Лкs: (ші ел:) «Ἔναυλον ἦν ἔτι πᾶσι». Пл: «Πρὸς ταῦτα χρὴ ἔχειν ἔναυλον, ὅτι...» Пл: 2) чел în форmъ de fлъеръ, саъ ка о ваде (лъnгъ ші stpimtъ). (de ъnde || sъbst:) шанцъ, въгашъ; торентъ; къїъъ de tîpîtoape; пemtepъ, ші чл: «Ἐναύλους πλήσειαν νεκύων». Іл: П. [ἐν, αὐλός, саъ αὐλών].
Ἐν-αυξάνω, віїt: -αυξήσω, (къ dat:) кресkъ чева (ші пеstр: саъ пас:) мъ хрънескъ, крескъ, мъ мърескъ înъъntръ în..
Ἐναυξής, έος (ὁ, ἡ),= (саъ în локъ de) εὐαυξής. [ἐν, αὔξω].
Ἔναυρος (ὁ, ἡ), [ἐν, αὖρα], експъсъ ла аеръ, саъ вîntъ.
Ἔναυσις, εως (ἡ), апріndере, înчінџере de фокъ. [ші
Ἔναυσμα (τὸ), тіжлокъ de аџінцат, ші апріпs фокъ: (fir:) прічінъ de înтъpîtаре,

«Τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν». Epd: (вezĭ шi 'Εμπύρευμα):[ἐναύω].

'Εναυχένιος (ὁ, ἡ), поеt: чел п'înпрежврвл грвтаzвлвĭ. «Βρόχος —». Епгр: [ἐν, αὐχήν.].

'Ἐν-αύω, biil: -αύσω, аџîџъ, аnpinzъ fокъ. «Οὔτε οἱ πῦρ οὐδεὶς ἔναυε». Ep: «'Ἐκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύσασθαι». Лкs: (шi fir:) «Καὶ τὸ θράσος παρὰ τῆς 'Ελευσινίας ἐναύεσθαι». Плt: a se аnpinde, a se întъpîta. «'Εντεῦθεν τὸν λόγον ἐναυσάμενος Εὐριπίδης». Ел: лъînd матеpie.

'Εν-αφανίζω, biil: -ίσω, (кв dal:) пръпъdeskъ чева în..., saъ de tolъ.

'Ἐν-αφ-έψω, biil: -εψήσω, (кв dat:) fepбъ чева (ка sъ 'шi лаse мвstвл) în чева.

'Ἐν-αφ-ίημι, biil: ἐναφήσω, (кв dat:) лаsъ чева (sъ каzъ, sъ квргъ, sъ se вepse) în чева

'Ἐν-αφροδισιάζω, biil: -άσω, (кв dat:) ворвeskъ аmopos кв чінева.

"Ἔνδαδος (ὁ, ἡ), копрinzътоpъ (плinъ) de zadъ, ръџinosъ. «Πεύκη —». Tfp: 2) поеt: însoџilъ (ла џepemonie) de zade, saъ fъклiĭ «Γάμος — ». поеt: леџitimъ (înпр: de σκότιος). (вezĭ шi 'Αδαδούχητος). [ἐν, δᾴς]. [de вnde

'Ἐν-δαδόω -ῶ, biil: -ώσω, прefакъ (копачіъ) în zadъ, (adiкъ) îĭ skвpгъ toatъ ръџina ла о napte, îл asвкъ.

'Ἐν-δαίνυμαι, biil: -δαίσομαι, поеt: (кв dat:) мъnînкъ вndева (ла osпъџъ).

"Ἔνδαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt: = "Ἔνδαδος (2) «Σπονδαὶ ἔνδαιδες». Esхл: [ἐν, δαΐς, δᾴς].

'Ἐν-δαίω, biil: -δαίσω, поеt: (кв dat:) аnpinzъ (проп: шi fir:) înъвntpв în .... «Πόθον ἐνδαίω τινί». Пind: (шi пas:) «Βέλος ἐνεδαίετο κούρῃ». Апnп:

'Ἐν-δάκνω, biil: -δήξομαι, мвшкъ adînк; (шi fir:) вstвpъ. «'Ἐνδακὼν στόμια (ὁ ἵππος). Плt: 'шi a лвat fpîвл în dinџĭ. 2) (fir:) мъ înџепenеskъ (пв мъ înвîpteskъ). «'Ἵνα μὴ ἐνδάκνῃ ὁ στύλος τῇ γῇ». Mtm: Пал: (шi fъръ каzъ). «Τῶν τροχῶν ἐνδακόντων».Sin:

"Ἔνδακρυς, υος (ὁ, ἡ), плinъ de лакръmĭ, плînsъ. [шi

'Ἐνδακρύω, biil: -ύσω, (кв dat:) плînгъ пentpв чева. [ἐν, δάκρυ].

'Ἐνδάπιος (ὁ, ἡ), поеt:, шi

'Ἐνδαπὸς [ἐν, δάπος], ἡ, ὸν, пъmînteanъ.

'Ἔνδασυς, εος (ὁ, ἡ), desъ (în пъръ, шi чл:). flокosъ, înвръкаtъ. [ἐν, δασύς].

'Ἐν-δατέομαι -οῦμαι biil:-δάσομαι, поеt: desпapџъ, înпapџъ; (fir:) ворвeskъ întpeвnt.

'Ἐν-δαψιλεύομαι, biil: -εύσομαι, мъ аpъtъ înвiлшвгъtopъ, dapnікъ în чева; (stpъm:) daъ, келtвieskъ некрвџаt.

'Ἐνδεδομένως [ἐνδίδωμι], adв: (de napte:) моале; кв slъвite fpine; (fir:) nesfiit.

'Ἐνδεής [ἐνδέω], έος (ὁ, ἡ), лipsitъ de чева, nesъвîpшitъ. «Εἴ τις τι ἐν τῷ σώματι ἐνδεὲς ἔχει». Ksn: defектъ (кв sвpъ); (npin întind:) лipsitв, копрinsъ de tpeввinџe; съракъ. ‖ (компар:) 'Ἐνδεέστερος, (кв џen:) maĭ de жos (maĭ de mвлte opĭ аdверbiaл). «'Ἐνδεέστερον τῆς δόξης». Лкs:

'Ἐνδεῖ, neпeps: este лipsъ, tpeввinџъ de чева. (вezĭ ἐνδέω).

"Ἔνδεια (ἡ), лipsъ; съръчіе. [ἐνδεής].

"Ἔνδειγμα (τὸ), semnъ аръtatъ de faџъ, провъ, doвadъ. [ἐνδείκνυμι].

'Ἐνδειής, έος (ὁ, ἡ), поеt: Ion: în локъ de ἐνδεής.

'Ἐν-δείκνυμι, biil: -δείξω, аръtъ чева în fiinџъ, saъ în faџa tвtвлop, doвedeskъ. 2) nîpъskъ (în жвdiкъtopie). вezĭ ἔνδειξις. 3) (mіж:) fакъ чева de fалъ (ка sъ mъ ваzъ). «'Ἐχαρίζοντο αὐτῷ πάντα ἐνδεικνύμενοι καὶ κολακεύοντες». Dm: 4) (pap:) îmĭ daъ квvinte de îndpeптаpe. «Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι. Ιл: T. [de вnde

'Ἐνδείκτης, ου (ὁ), nîpîtopъ, tpъdъtopъ. [шi

'Ἐνδεικτικὸς, ἡ, ὸν, folositopъ ла (вnъ de) аръtape, doвedipe, шi чл: (вezĭ ἔνδειξις). [de вnde

'Ἐδεικτικῶς, adв: în felъ de аръtape, (simплъ nîpъ); (npin вpm:) пе d'asвпра, шi kît nвmaĭ sъ dea npічinъ de maĭ sквmпъ черчеtape, шi аflape de аdевъръ. «'Ἐνδεικτικῶς μὲν εἴρηται, σαφῶς δὲ οὐδέπω». Гал:

"Ἔνδειξις, εως (ἡ), аръtape; (леџ:) nîpъ (npінч: пentpв doвeditъ грешалъ); doвedipe, desвлшipe; квvîntъ de îndpeптаpe; fълоasъ аръtape (de faвoape, шi чл:) кътpe чінева; (med:) simптomъ, semnъ въditopъ de felвл воалеĭ.

"Ἔνδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл: nвmъp: вnsпpezече. «Οἱ ἔνδεκα». Ksn: шi Dm: dpeгъtopĭ în Atena pîndвiџĭ a пвne în лвкpape osînditoapeлe хоtъpîpĭ. [ἕν, δέκα].

'Ἐνδεκαετής, έος (ὁ, ἡ), de вnsпpezече anĭ. [ἕνδεκα, ἔτος].

'Ἐνδεκάζω, biil: -άσω, sepвeзъ a вnsпpezечелеа zi a лвneĭ. [шi

'Ἐνδεκάκις, adв: de вnsпpezече opĭ. [ἕνδεκα].

'Ἐνδεκάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtopъ de вnsпpezече паtвpĭ. [ἕνδεκα, κλίνη].

Ἑνδεκάμηνος (ὁ, ἡ), de ȣnsprezeче лȣnĭ. [ἕνδεκα, μήν].

Ἑνδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de ȣnsprezeче коцĭ. [ἕνδεκα, πῆχυς].

Ἑνδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindере de ȣnsprezeче пічоаре. [ἕνδεκα, ποῦς].

Ἑνδεκάς, άδος (ἡ), ȣnsprezeчime. 2) sȣmъ de ȣnsprezeче ȣnimĭ (de перs; saŭ лȣк:) [ἕνδεκα].

Ἑνδεκαταῖος, α, ον, каре se faче, saŭ faче чева în ȣnsprezeче zіле, saŭ чел de ȣnsprezeче zіле. [ἑνδέκατος].

Ἑνδεκατημόριον (τὸ), a ȣnsprezeчелеа парte. [ἑνδέκατος, μόριον].

Ἑνδέκατος, η, ον, ал ȣnsprezeчелеа. [ἕνδεκα].

Ἑνδεκήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς) корабіe, кȣ ȣnsprezeче шіре de вîsле, saŭ вîsлашĭ. (везĭ τριήρης). [ἕνδεκα, ἐρέσσω].

Ἔνδεκτος (ὁ, ἡ), (прінч: în неȣt:) пȣtinчоsŭ de a se faче. «Ἔνδεκτον ἐστί». Апл: е кȣ пȣtinцъ. [ἐνδέχομαι].

Ἐνδελέχεια (ἡ), конціnере (дȣіnipe) неkontenitъ. (se konf: кȣ ἐντελέχεια). [ші

Ἐνδελεχέω -ω, віit: -ήσω, дȣіnesкŭ, saŭ лȣкrezŭ чева nekontenit. [din

Ἐνδελεχής, έος (ὁ, ἡ), ші (адв:) -εχῶς, дȣіnosŭ, neîntреpȣntŭ,=[Ἐντελεχής.] [de ȣnde

Ἐνδελεχίζω, віit: -ίσω, =Ἐνδελεχέω. ‖ (stpъm:) faкŭ чева a дȣіni nekontenit. [de ȣnde

Ἐνδελεχισμὸς (ὁ), =Ἐνδελέχεια, nekontenitъ kontinȣare.

Ἔνδεμα (τὸ), [ἐνδέω] ор че se леагъ пе чева, легътȣръ (de rîtŭ, ші чл:).

Ἐν-δέμω (прінч: întреб: нȣмаĭ нех:) zідеskŭ înъȣntpŭ; saŭ întъpeskŭ кȣ zідŭ; desпарцŭ, înkizŭ кȣ zідŭ.

Ἐνδέξια, адв: везĭ ші ἐνδέξιος.

Ἐνδεξιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, апȣкŭ, saŭ ціŭ кȣ mîna дreaптъ.

Ἐνδέξιος (ὁ,ἡ), чеа че stъ în дreaпta; (прin ȣрm:) пріinчоsŭ; (рар) îndemînatiкŭ. (везĭ ші ἐπιδέξιος). ‖ (неȣt:) Ἐνδέξια, адв: în дreaпta. [ἐν, δεξιά].

Ἐν-δέσμαι, між: saŭ пас: ал amîndȣpора вербілор. [ἐνδέω].

Ἔνδεσις, εως (ἡ), легаре de чева пеste чева. 2) (прin întind:) партеа, ȣnде чева se леагъ пеste (saŭ înпреȣnъ кȣ) чева. [ші

Ἔνδεσμα (τὸ), =Ἔνδεμα. [ἐνδέω].

Ἐνδεσμεύω (ші -έω -ω), віit: -εύσω,= Ἐνδέω, легŭ în чева. [din

Ἔνδεσμος (ὁ), легътȣръ, în каре se леагъ чева (вохчеа); sарчінъ, брацŭ de лемne, ші чл: легаte ла ȣnŭ локŭ. [ші

Ἔνδετος (ὁ, ἡ), [ἐνδέω] легatŭ în, saŭ пе чева; fъкȣtŭ легътȣръ; легatŭ (вinоватŭ пȣsŭ în ланцŭ, saŭ feаръ), = Δέσμιος.

Ἐν-δεύω, віit: -δεύσω, moiŭ (бъпseskŭ) чева înъȣntpȣ.

Ἐν-δέχομαι, віit: -δέξομαι,=Ἀποδέχομαι, апробеzŭ чева. 2)=Ἀναδέχομαι, іаŭ asȣпръ'mĭ, mъ însъpчінеzŭ. 3) (în a треіа перs:, ші în партч:) ἐνδέχεται, este кȣ пȣtinцъ, saŭ de креzȣt, saŭ ȣрmeaзъ (a se faче чева). «Ἐκ τῶν ἐνδεχομένων». Лкs: (адвербіал:) în локŭ de...

Ἐνδεχομένως, адв: în totŭ кіпȣл, пе кît se поate; дȣпе înпрежȣръръĭ. «Ὅπως ἐνδεχομένως ὁ δῆμος βουλεύσηται». Dm:

Ἐν-δέω, віit: -δήσω, (нех: ἐνέδησα, пас: тре: de кȣ: ἐνδέδεμαι, нех: ἐνεδέθην) (кȣ dat:) легŭ чева stpîns în, saŭ пе (saŭ înпреȣnъ кȣ алtŭ) чева, saŭ înцепеneskŭ în чева. «Ἀστέρες ἐνδεδεμένοι». Apst: steле fikse.

Ἐν-δέω, ші (між:) Ἐνδέομαι, віit: -δεήσω, -ομαι, (нех: між: ἐνεδεήθην, ші чл:) (кȣ цен: ші маĭ de мȣлte-орĭ în a 3: перs:) amŭ ліпsъ, треȣȣінцъ de чева. «Τίνος Ἐνδέομεν»; Евр: «Προσδεῖ, μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου». Dm: (ші înкъ ші кȣ dat:) «Πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ». Ksn: (ші în ел: de цен:). «Ἐνδεῖ τῷ ἀριθμῷ». Лкs: 2) (fъръ kazŭ) sîntŭ în ліпsъ, nedestoînikŭ, ръmasŭ în ȣрmъ. «Ἐνδεούσης τῆς φύσεως». Тефр: «Ὥστε καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδεῖν». Пл:

Ἐνδεῶς, адв: în ліпsіре. «Ἐνδεῶς ἔχω (τινός)». Лкs: sîntŭ ліпsitŭ de чева. (ші компр:) «Ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος». Лкs: 2) «Ἐνδεῶς πράττω». Лкs: петрекŭ în ліпsъ, sîntŭ sъракŭ. [ἐνδεής].

Ἔνδηλος (ὁ, ἡ), înбеdepatŭ, кȣ totȣл аръtatŭ. [ἐν, δῆλος].

Ἐν-δημέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ, тръieskŭ în попорȣл, saŭ патріа mea, saŭ (simплȣ) în бре ȣnŭ попорŭ. «Παροικῶν ἐν Καρθαίᾳ, καὶ καλῶς ἐνδημῶν». Епгр: (везĭ ші ἐπιδημέω). [ші

Ἐνδημία (ἡ), петречере, saŭ fiinцъ de faцъ întр' ȣnŭ локŭ (dap прінч: întр' ал sъŭ). [ші

Ἐνδήμιος (ὁ, ἡ), = [Ἔνδημος].

Ἐνδημιουργέω -ῶ віit: -ήσω, (кȣ dat:) konstpȣіŭ чева înъȣntpȣ.

Ἔνδημος (ὁ, ἡ), каре se afлъ în па-

tpia sa (înnpot: de ἀπόδημος). 2) кsвenitš, însšшitš локsлsĭ (nš stpeinš); de šnde (med:) «'Ενδημικὴ νόσος». боалъ endemiкъ (însšшitъ пъmîntsлsĭ). (вezi ші ἐπίδημος). [ἐν, δῆμος].

'Ενδιάασκον, noet: npeл: ал лsĭ ἐνδιάω.

'Εν-δια-βάλλω, biit: -βαλῶ, (кš dat:) nîpъsкš пе чinева nentpš чева.

'Εν-δι-άγω, biit: -άξω, (nex: ἐνδιήγαγον, ші чл:) (кš dat:) netpeкš în, saš întpe..

'Ενδιαεριανερινήχετος (ὁ, ἡ), кom: [ἐν, διὰ, ἀὴρ, ἀνὴρ, νήχομαι] atinrъtopš de oamenĭ înnotъtopĭ (sвšpъtopĭ) npin aepš. (алцiĭ îndpent: ἐνδιαεριαιθερινήχετος).

'Εν-διάζομαι, (ι: sкšptš) biit: -άσομαι, цesš, înплeteскš întpe ...

'Ενδιάζω (ι: лšnrš), biit: άσω, [ἔνδιος] mъ odixneскš пе ла 'namiezš, netpeкš 'namiezšл; (despne вite) staš în stašлš. (вezi ші ἐνδιάω).

'Ενδιάθετος (ὁ, ἡ), disnšsš, tinъpitš înъšntpš (în sšfлetš, minte, ші чл:). «Λόγος —». Пл: (înnp: de προφορικός) «Ἕξις («Ρώμη)— «Пл:întinъpitъ în sšfлetš, (npin špm:) adeвъpatъ, statopniкъ, nestpъmštatъ. 2) (Бisep:)='Ενδιάθηκος. [ἐνδιατίθημι]. [dešnde

'Ενδιαθέτως, adв: кš înъšntpiкъ (în minte) disnosiцie, rîndipe, saš înкpedinцape.

'Ενδιάθηκος (ὁ, ἡ), конpinsš în шipšл къpцiлop веkišлšĭ ші nošлšĭ testamentš. [ἐν, διαθήκη].

'Εν-δια-θρύπτομαι, biit: - θρύψομαι, (кš dat:) mъ înfpînrš, faкš кoketъpiĭ; mъ desmiepdš în чева. (вezĭ ші ἐντρυφάω).

'Εν-διαιτάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кš dat:) локšiеsкš, netpeкš oвiчnšit în вpe šnš локš. [de šnde

'Ενδιαίτημα (τὸ), локšinцъ, локš, în кape tpъieшte oвiчnšit чinева.

'Ενδιακειμένως, adв: ='Ενδιαθέτως, dšne înъšntpiкъ disnosiцie.

'Εν-δια-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кš dat:) întoкmeskš, apanжezš чева înъšntpš.

'Εν-δι-αλάσσω (ττω), biit: -άξω, sкimвš, npefaкš npin чева.

'Εν-δια-μένω, biit: μενῶ, dъineskš, stъpšieskš în чева.

'Εν-δια-πρέπω, (fъpъ biit:) (кš dat:) stpълšчesвš, mъ apъtš maĭ deoseвitš în чева.

'Ενδιάσκευος (ὁ, ἡ), (npinч: λόγος) лšкpatš, компšsš кš meшteшšrš, înfpšmšseцatš. [ἐν, διὰ, σκευή].

'Εν-δια-σπείρω, biit: -σπερῶ, (кš dat:) semъnš, pisineskš чева înъšntpš, saš n' întpe...

'Εν-δια-τάσσω(ττω), biit: -τάξω, (кš dat:) întoкmeskš; apanжezš чeлe dinъšntpš.

'Εν-δια-τρίβω, biit: -τρίψω, netpeкš în чева, saš šndeва. «Περὶ τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν». Tšч: (ші fir:) «'Ενδιατρίψαι τῇ περὶ τοὺς βίους ἀναγραφῇ. Пл: «Μὴ ἐᾷν τὴν ὄψιν ἐν τοῖς καλοῖς ἐνδιατρίβειν». Ksn: [de šnde

'Ενδιατριπτικὸς, ἡ, ὸν, išвitopš (saš oвiчnšitš) de a netpeче în чева.

'Εν-δια-φθείρω, biit: -φθερῶ, (кš dat:) stpiкš, npъnъdeskš чева de tot înъšntpš.

'Εν-δια-χειμάζω, biit: -άσω, netpeкš eapna în вpe šnš кinš, saš лšкpš šndeва.

'Ενδιάω -ῶ, biit: άσω, noet: tpъieskš sšвt чepš; (кš dat) локšieskš în чева. «Οἷς ἐλπὶς ἐνδιάει». Пind: 2) (stpъm:) nšiš oiлe a netpeче 'namiezšл, saš (пе вpeme de eapnъ) a naшte пе 'namiezš. (вezĭ ші ἐνδιάζω). [ἔνδιος].

'Εν-διδάσκω, biit: -διδάξω, înвъцš пе чinева în чева.

'Εν-διδύσκω, în локš de ἐνδύω.

'Εν-δίδωμι, biit: ἐνδώσω, daš în mînъ; (fir:) лasš în воea кšĭва, înrъdšiš. «'Ενδότω τίς μοι χειρὸς στηρίγματα». Ešp: «'Ενδιδόναι τὰ πράγματα τῷ δήμῳ». Tšч: «Εἰς οὐδὲν ἡδὺ καὶ νεωτερικὸν ἐνδιδοὺς ἑαυτόν». Пл: «'Εὰν ἐνδῷ καιρὸς». de ва înrъdši вpe o oкazie. 2) daš npiчinъ (вezĭ ші ἐνδόσιμον). «Καὶ οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι». Tšч· «Τοῖς τε λόγοις ἀρχήν τινα καὶ πάροδον ἐνέδωκαν». Лкs: 3) (eл:) mъ îndšnлeкš (mъ лasš dšne алtšл), mъ sšnšiš; (fir:) mъ молошeskš; mъ înnšцinezš, mъ stinrš. «'Εδόκει γὰρ ἀγωνίζεσθαι εὐρώστως τὸ πρῶτον, εἶτα κατὰ μικρόν ἐνδιδόναι τὴν δύναμιν αὐτῷ». Пл: (ші eл:) «'Οπότε ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν». Tšч: «'Ως δὲ εἶδον αὐτοὺς ἐνδόντας». Tšч: (ші fir:) «'Ενεδίδου τὸ σῶμα διὰ μῆκος χρόνου». Пaptn: 4) doвedeskš чева în fantъ. «Πιστότητα καὶ δικαιοσύνην ἐνέδωκαν». Плt: «Μαλακὸν οὐδὲν ἐνδιδόναι». Ep: 5) (în însem: лšĭ ἐμβάλλω вezĭ 1)=(saš rpeш: în локš de) ἐκδίδωμι; (de šnde despne pîš) mъ въpsš înъšntpš în... «'Ενδιδόντος μὲν τοῦ ποταμοῦ, ἔχοντος δὲ οὐδαμῇ ἐξήλυσιν». Ep:

'Εν-δι-ήκω, biit: -ήξω, (кš dat:) ажšnrš nînъ înъšntpš, saš mъ aflš întinsš întpe...

'Εν-δίημι (fъpъ biit:), noet: roneskš din špmъ, вînezš.

Ἔνδικος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ίκως, чeл dšne dpentate, dpentš; лeцiшitš; adeвъ-

patȣ̆. «Πόλις ἔνδικος». Пльt: «Ἔνδικος μισθαποδοσία». Skp: || (neȣt:) «Ἔνδικα». adв: în лoкȣ̆ de ἐνδίκως. пe dpentate шi dȣпe леџe. «Ἔνδικα τιννύμενος». Eпгp: «Ἐνδίκως πωλεῖν». Apstf: 2) atinгьtopȣ̆ de (saȣ̆ fькȣtȣ̆ în вpeme de) жȣdikatь. «Ἡμέρα—», Esix: (maĭ noȣ̆) «Ὅρκος—». în жȣdikatь.

Ἔνδινα (τὰ), пoet: [ἔνδον] mьpȣntaieлe dinьȣtpȣ, maџe, шi чл: (вezĭ ἔντερα).

Ἐν-δινέω -ῶ, вiit: ήσω, înвîpteskȣ̆, sȣчeskȣ̆ чeвa înьȣntpȣ. «Ὄμματα ἐνδεδινημένα». Iпкp:

Ἔνδιον (τὸ), пoet: (dȣпe zічepe) лoкȣл (пpінч: afapь sȣвt чepȣ̆), ȣnde пetpeчe чineвa zioa; (în џen:) = Ἐνδιαίτημα. [din

Ἔνδιος [Διὸς, Ζεύς], α, ον, пoet: кape se faчe, saȣ̆ faчe чeвa пe лa 'namiezĭ. «Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἤλθεν». Od· Δ. «Ποτὶ τὤνδιον». Кaл: пe лa 'namiezĭ. 2) чeл din (saȣ̆ în) atmosfepь (вьzdȣxȣ̆). «Ὕδωρ—». aпь de плoae. [ἐν, Διός].

Ἐνδίφριος (ὁ, ἡ), чeл чe шade în tpьsȣpь, saȣ̆ пe skaȣnȣ̆. 2) чeл чe шade aпpoaпe de (saȣ̆ пe aчeлaшĭ skaȣnȣ̆ кȣ) aлtȣл лa masь; (în џen:) кape mьnînкь îmпpeȣпь лa masь. [ἐν, δίφρος].

Ἐνδογενής, ἐος (ὁ, ἡ), пoet: пьskȣtȣ̆ înьȣntpȣ în кasь; (пpin ȣpm:) aл кaseĭ, familiapȣ̆. [ἔνδον, γείνω neîntp.).

Ἔνδοθεν [ἔνδον], adв: dinьȣntpȣ; (кȣ џen:) пe dinьȣntpȣ.

Ἔνδοθι, adв: пoet: în лoкȣ̆ de ἔνδον, înьȣntpȣ.

Ἐνδοῖ, шi Ἔνδοι, Eoл. saȣ̆ Dop: în лoкȣ̆ de ἔνδοθι.

Ἐν-δοιάζω, вiit: -άσω, mь îndoieskȣ̆; (кȣ dat:) sьntȣ̆ лa îndoiaль desppe чeвa.

Ἐνδοιάσιμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ίμως, пpiimitopȣ̆ de îndoiaль, îndoiosȣ̆; de disпȣtat. [din

Ἐνδοίασις εως (ἡ), шi

Ἐνδοιασμὸς (ὁ), îndoiaль, neînкpedinџape. [шi

Ἐνδοιαστὴς) οῦ (ὁ), чeл чe se îndoieшte, saȣ̆ se плeaкь шi лa o пapte шi лa aлta. [шi

Ἐνδοιαστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, oвiчnȣitȣ̆ a se îndoi, a nȣ xotьpî. [шi

Ἐνδοιαστὸς, ἡ, ὸν, de îndoit, de disпȣtat. [ἐνδοιάζω]. [de ȣnde

Ἐνδοιαστῶς, adв: кȣ îndoiaль, nexotьpit intp' ȣnȣ̆ feлȣ̆.

Ἔνδομα (τὸ), лȣкpȣ, în кape s'a îndȣплeкat, чe a înгьdȣit чineвa. 2) = Ἔνδοσις. [ἐνδίδωμι].

Ἐνδομάχας, α (ὁ), Dop: пoet: кape se вate înьȣntpȣ, saȣ̆ dinьȣntpȣ (din кasь, шi чл:) «Ἀλέκτωρ —». Пind: [ἔνδον, μάχη].

Ἐνδομένεια (ἡ), (Maчed:) шedepe înьȣntpȣ (în кasь); вiaџь шezьtoape. [ἔνδον, μένω]. (se кonf: шi пoate în af: кȣ...

Ἐνδομενία (ἡ), (Maчed:) ȣneлteлe (înвpькьminteлe, шi чл), menaџiȣл кaseĭ. (вezĭ шi Ἐνδουχία).

Ἐν-δομέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) = Ἐνδέμω, шi Ἐνοικοδομέω. [de ȣnde

Ἐνδόμησις, εως (ἡ), zidipe înьȣntpȣ; (пpінч:) ziditȣpь, шi ȣmплȣtȣpь de џьpmȣ̆ de mape, saȣ̆ de пoptȣ̆.

Ἐνδομυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: шezȣ̆ (staȣ̆ askȣnsȣ̆) în fȣndȣл кaseĭ. [шi

Ἐνδομυχὶ, adв: = Ἐνδομύχως. [din

Ἐνδόμυχος (ὁ, ἡ), [ἔνδον, μυχός] stьtьtopȣ̆ în fȣndȣл ȣnȣĭ лoкȣ̆; (fir) askȣnsȣ̆ лa minte, вiклeanȣ̆; (пoet:) = Οἰκουρός.

Ἔνδον, [ἐν] adв: = Ἐντὸς, înьȣntpȣ. «Κραδίη ἔνδον ὑλάκτει». Om: (шi кȣ aptiк:) «Οἱ ἔνδον (se înџ: ὄντες)». Лкs: чeĭ dinьȣntpȣ, aĭ кaseĭ. (шi кȣ dat: пoet: în лoкȣ̆ de ἐν) «Λιθίνῳ ἔνδον τέγει». Пind: (шi кȣ џen: eл: de dat:) «Διὸς (ζεφύροιο) ἔνδον». Iл: Υ. шi Ψ.

Ἐν-δοξάζω, вiit: -άσω, = Δοξάζω (2).

Ἐν-δοξολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Δοξολογέω пpin чeвa. 2) кaȣtȣ̆ a doвîndi pepȣtaџie, a 'mĭ faчe nȣme пpin кȣвinte, saȣ̆ eлoкȣinџь.

Ἐνδοξόπωλος (ὁ, ἡ), гpam: eкsпл: a лȣĭ κλυτόπωλος.

Ἔνδοξος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -όξως, (кomпp: -ότερος, шi sȣпpл: -ότατος) глopiosȣ̆, sльвitȣ̆ (înпp: de ἄδοξος). 2) (лȣкpȣ) пoтpiвitȣ̆, înвoitȣ̆ кȣ пȣвлiкa пьpepe; (пpin ȣpm:) de кpezȣt (înпp: de παράδοξον). [ἐν, δόξα].

Ἐνδόσθια (τὰ), (foapte pap) în лoкȣ̆ de Ἐντόσθια.

Ἐνδόσιμος (ὁ, ἡ), лesniчosȣ̆ a se îndȣплeкa, a se înвoi. 2) (oвiч:) Ἐνδόσιμον (τὸ), semnȣл datȣ̆ de кьпetenia mȣsiчiлop чeлop-л-aлџĭ (isȣл, tonȣл), кa dȣпe aчeлa sь înчeaпь; (de ȣnde în џen:) пpiчinь, matepie, motiвȣ̆ (de intpeпpindepe a вpe ȣneĭ fante). «Ἵνα ἐνδόσιμον γένηται τοῖς λόγοις». Пльt: (вezĭ шi ἔναυσμα). 3) (neȣt:) (Бisep:) вoe de a se sьвîpшi вpe o sfintь sлȣжвь; saȣ̆ кapte de epтьчiȣne. (Бiz:). [din

Ἔνδοσις, εως (ἡ), înгьdȣipe, înвoipe, neînпpotiвipe. 2) (mȣs:) = Ἐνδόσιμον. [ἐνδίδωμι].

Ἐνδότατος, η, ον, чел че stъ, se aflъ foapte înъвntpв, în fвndв. [шi

Ἐνδοτάτω, adв: (вкпрл: neper: ак лвї ἔνδον) кв totвл înъвntpв.

Ἐνδότερος, α, ον, чел че stъ maї înъвntpв. [шi

Ἐνδοτέρω, adв: (компр: neper: ал лвї ἔνδον) maї înъвntpв.

Ἐνδοτικὸς, ὴ, ὸν, аплекаtв ла înвoipe, înгъdвipe. [ἐνδίδωμι]. [de вnde

Ἐνδοτικῶς, adв: кв înвoipe «Ἐνδοτικῶς ἔχω». M. Ant: sîntв disnвsв a mъ îndвплека ла чева.

Ἐν-δουπέω-ῶ, biit: -ήσω, noet: (кв dat:) fakв (saв kazв кв) sromotв, tponкъneskв în чева. «Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε». Od: O.

Ἐνδουχία (ἡ), [ἔνδον, ἔχω]. menaжвл, внелтеле din пъвntpвл kaseї. (bezї шi ἐνδομενία.

Ἐνδοχεῖον (τὸ), =Δοχεῖον.

Ἐνδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), лвкpъtopв, aktiвв (înпр: de ἀδρανής); îndemînatiкв a ekseквta чева. [ἐν, δράω].

Ἐν-δρομέω-ῶ, biit:-ήσω, noet: (кв dat:) алергв în, saв пе чева. [din

Ἐνδρομὴ (ἡ), алергаре пе întpeквte. 2) (npin întind:) вnв felв de kîntiкв, че se kînta maї 'nainte de лвпtъ snpe înквpaжapea алергъtopiлор. [шi

Ἐνδρομὶς, ίδος (ἡ), вnв felв de mantelъ гроasъ de лînъ, че лвaв пе dînшiї алергъtopiї двпе лвпtъ, ка sъ нв ръчiaskъ. 2) (îm:) вnв felв de гроase înкълцъminte în întpeввinцapea алергъtopiлор, saв вînъtopiлор. [ἐν, δρόμος].

Ἔνδροσος (ὁ, ἡ), poosв, saв плinв de poъ. [ἐν, δρόσος].

Ἔνδρυον (τὸ), [ἐν, δρῦς] квiбл, че цine de плвгв процапвл жвгвлвї. 2) mînвша вîsлеї. 3) inima копачiвлвї. (bezї шi μελάνδρυον.

Ἐν-δυάζω, biit: -άσω, шi Ἐνδυασμός,= Ἐνδοιάζω, шi ἐνδοιασμός.

Ἐνδυκές, (npinч: neвt: ал neîntp: ἐνδυκής) adв: în локв de...

Ἐνδυκέως [ἐν, δέδυκα], adв: noet: кв toatъ inima, кв siлinцъ шi stъpвipe. «Ἐνδυκὲς ἐσθίειν». Od: Ξ. кв noftъ

Ἔνδυμα (τὸ), [ἐνδύω] хaiнъ, înвpъкъminte.

Ἐνδυμενία (ἡ), =Ἐνδομενία.

Ἐνδῦναι, nex: 2: de inf: ал лвї ἐνδύομαι.

Ἐνδύναμος (ὁ, ἡ), înпвtepniчitв, tape; destoïniкв ла... [ἐν, δύναμις]. [de вnde

Ἐνδυναμόω -ῶ, biit: -ώσω, daв пвtepe, înпвtepniчezв.

Ἐν-δυναστεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) sîntв dinastв, stъпîneskв în вpe вnв локв; (fъpъ kazв) npedomneskв. (Ksn: Елен:)

Ἐν-δύνω, în локв de ἐνδύομαι. (bezї ἐνδύω). [de вnde

Ἔνδυσις, εως (ἡ), вîpîpe înъвntpв (akt: saв nас:). 2) înвpъкаpe, saв înвpъкъminte. «Τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν των νέων». At:

Ἐν-δυστυχέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) sîntв nenopoчitв, нв isввteskв, нв nemepeskв în чева.

Ἐνδυτὴρ, ῆρος (ὁ), шi

Ἐνδυτήριος (ὁ, ἡ), noet: foлositopв ла înвpъкъminte. «Πέπλος —». Sof: [шi

Ἔνδυτὸς, ος шi ἡ, ον шi όν, de înвpъкаt, saв че noate пвpta чinева. «Ἔνδυτὸν σαρκός». Евр: пieлea tpвпвлвї. || Ἐνδυτὴ (ἡ), (Бiсер:) вnвл din акоперeminteле sfinteї mese. [din

Ἐν-δύω, biit: -δύσω, (nex: ἐνέδυσα, шi чт:) (stpъm:) înвpакв. || (miж:) ἐνδύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: ἐνέδυν, tpe: de кв: ἐνδέδυκα, шi чл:) mъ вîpв вndeва. (кв dat: saв ак: кв: шi fъpъ nреп:) «Ἐνδύεσθαι ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων». Ksn: «Ἐν δὲ οἱ ἦτορ δῦναι». шi «Εἰς τὴν ἐπιμέλειαν ἐνδῦναι». Om: «Οὐδὲ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι». Il: Ψ. нв веї intpa in пвтpвл лвптъшiлор кв ланче. 2) (кв ак.) mъ înвpакв кв хaiнъ.

Ἐνεάζω, biit: -άσω, amвцeskв (maї кв seamъ de snaimъ). [ἐνεός].

Ἐνεαρίζω, biit: -ίσω, npimъвъpezв, saв petpeкв npimъвapa în вpe вnв локв, saв лвкpв. [ἐν, ἔαρ].

Ἐν-εγγυάω, = Ἐγγυάω.

Ἔνεγγυς, adв: = Ἐγγύς. (bezї шi ἔναγχος).

Ἐνεγκεῖν, nex: 2: de înf: ал лвї φέρω.

Ἔνεδρα (ἡ), (кв цen:) шedepe în, saв пе чева. 2) (npin întind:) nîndъ; кврсъ; (în цen:) внелtipe de ръв. [ἐν, ἕδρα]. [de вnde

Ἐν-εδράζω, biit: άσω, aшezв, înцепенeskв чева în, saв пе чева.

Ἐνεδρευτὴς, οῦ (ὁ), nînditopв; вpъжmaшв; внелtitopв de ръв. [шi

Ἐνεδρευτικὸς, ἡ, όν, obiчнвitв, indemînatiкв ла nîndipe, momipe, saв внелtipe de ръв. [din

Ἐν-εδρεύω, biit: -εύσω, (двпе ziч:) шezв nemiшкаtв askвnsв în вpe вnв локв; (de вnde npin întind:) staв ла nîndъ, nîn-

deskš (ка съ прinzš, saš se omopš): (în џen:) кinzšieskš, šneџeskš кыiва реле. 2) (stpъm:) ашеzš пе чinева ла pîndъ. [ἐνέδρα].

"Ἐνεδρον (τὸ), (Skp:) în локš de ἐνέδρα (iap пpinч: nešt: лšї ...

"Ἐνεδρος (ὁ, ἡ), statopnikš локšitopš šndeва. [ἐν, ἕδρα].

'Ενεείσατο, поеt: în локš de ἐνείσατο. 3: sinг: пеps: de miж: (în локš de akt:) пеx: 1: ал (neîntp:) ἐνέζω, saš ἐνίζω.

'Εν-εθίζω, biit: -ίσω, (кš dat:) обiчnšieskš пе чinева ла чева.

'Ενίην, поеt: în локš de ἐνῆν, прл: ал лšї ἔνειμι.

'Ενειδοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: stpъmštš faџa (кinšл, fopma) кšїва în чева. [din

'Ενειδοφόρος, (ὁ, ἡ), чел че поартъ faџa (firšpa, saš fopma) кšїва în sine. «Πέτρος — ». Епгр: stъtšъ. [ἐν, εἶδος, φέρω].

'Εν-ειδωλοποιέω-ῶ, biit:-ήσω,=(saš греш: în локš de) 'Ανειδωλοποιέω.

"Ἐνεικα, ας, ε, поеt: în локš de ἤνεγκα, ши ἐνεῖκαι, поеt: înf: în локš de ἐνεγκεῖν.

'Εν-εικονίζω, biit: -ίσω, (кš dat:) înкinšieskš (zšгръвеsšš) înъšntpš în чева; (miж:) îmї вълš кinšл în чева; (ши пas:) мъ pešfpîngš (ка în оглinдъ) în чева. (fig:) «Τοὺς ἑαυτῶν λόγους τοῖς ἑτέρων ἐνεικονίζεσθαι». Пл:

'Εν-ειλέω -ῶ, biit; -ήσω, (кš dat:) înfъшšpš în чева. [de šnde

'Ενείλημα (τὸ), înfъшšpъtšpъ (saš чева кonpinsš) în sine.

'Εν-ειλινδέω -ῶ, biit: -ήσω,='Εναλινδέω, ши 'Ενειλέω.

'Εν-ειλίσσω, biit: -ίξω, поеt: în локš de ἐνελίσσω.

"Ἐνειμεν, поеt: în локš de ἔνεσμεν, îm: 1: пеps: a лšї ...

"Ἐν-ειμι, biit: ἐνέσομαι, (прел: ἐνῆν, ши чл:) (кš dat:) sîntš, saš мъ aflš în, saš întpe чева. «"Ἐνεστι κἂν μύρμηκι χολή». Apstf: 2) în a 3: пеps: ши în пaptч: = "Ἐξεστιν, este eptatš, saš пštinчošš. «"Ἐνεστί σοι πρίασθαι». Лšч: «'Ενὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι καὶ τὴν πατρίδα σώζειν». Ep: «Τὰ ἐνόντα. «'Εν τῶν ἐνόντων». dšпе пštinџъ, пекît eaptъ пštepiле.

'Εν-είργνυμι, saš ἐνείργω, biit: -είρξω, (кš dat:) apestezš în...

'Εν-είρω, biit: ἐνέρσω, (кš dat:) bîpš, saš înкšpкš чева în, saš întpe (saš înпpeџnъ кš) alteле.

'Ενείχθην, Ion: în локš de ἠνέχθην, пas: пеx: 1: ал лšї φέρω.

"Ἐνεκα, ши (поеt: saš înainte de вок:) ἕνεκεν [în afin: кš ἤνεγκα], пpeп: (se aкopd: кš џen: ши însem: 1:) прiчinъ, пentpš: «Λόγου ἕνεκα». Лкš: = Λόγου χάριν, sпpe eksemплš. (ши în пapaл:) «"Ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα». "Ἐνεκά σου θανατούμεθα». Skp: 2) (înпpešнъ кš γε) кît пentpš, saš despre пaptea. «Εἰ πάνυ χρηστὸς ἐστίν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω». Dm: кît despre mine fie. «"Ἐνεκέν γε χρημάτων». Ep: «Πείρας ἕνεκα». Плt: (везї ши ἕκητι).

'Ενεκλήϊσε, поеt: Ion: în локš de ἐνέκλεισε. 3: sinг: пеps: de пеx: ал лšї ἐγκλείω.

'Εν-εκ-πλύνω, biit: -πλυνῶ, sпълš, клътeskš în чева.

'Ενεκτέος, α, ον, пosit: ал лšї φέρω.

'Ενέκυρσα, пеx: 1: ал лšї ἐγκυρέω.

'Εν-ελαύνω, biit: -ελάσω, гonеskš, înпinгš, bîpš чева înъšntpš. «'Ενελαύνειν χαλκὸν πλευραῖς». Пind: «'Ενελαύνειν καρδίᾳ κότον». Пind: || (maї de mšлte opї nestp: saš ел: de ἵππον, ἅρμα, ναῦν) întpš (къларе, saš în тpъšгъ), пътеsšš înъšntpš.

'Εν-ελίσσω (ττω), biit: -ίξω, înfъшšpš în, saš пе чева.

"Ἐνεμα (τὸ), [ἐνίημι] op че лiкšidš se вapsъ, se asвîpлъ înъšntpš în чева; (de šnde med:) клistipš. [de šnde

'Ενεματίζω, biit: -ίσω, пšiš клistipš.

'Εν-εμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кš dat:) върsš, вomeskš în, saš пе чева.

'Ενενήκοντα (ши челе dintp' însšл), везї ἐννενήκοντα, ши чл:

'Ενένιπτε, ши ἐνένισπε, поеt: (прin îndoipe) 3: sinг: пеps: a лšї ἐνίπτω. saš ἐνίσπω.

'Ενενώκασι, Ion: în лoвš de ἐννενοήκασι, 3: îm: пеps: a тpe: de кš:, ши

'Ενένωτο, Ion: în локš de ἐνενενόητο, 3: sinг: пеps: a пas: пeste sъв: ал лšї ἐννοέω.

'Εν-εξουσιάζω, biit: -άσω, (кš dat:) îmї întpeššinџezš stъпînipea în чева.

'Εν-εορτάζω, biit: -άσω, (кš dat:) sepвezš în, saš пentpš чева.

'Ενεὸς, saš ἐννεὸς, [везї ἄνεως] ά, όν, mštš, fъpъ гpaiš; šimitš; smintitš.

'Ενεοστασία (ἡ), stape în šimipe (maї кš seamъ din sпaimъ). [ἐνεὸς, στάσις].

'Ενεότης (ἡ), mšџie; šimipe, ши чл: [ἐνεός].

'Ενεπάγην, пas: пex: 2: шi ἐνέπαξα, пex: 1: Dop: akt: aĭ лȣĭ ἐμπήγνυμι.

'Ἐν-επηρεάζω, biit: -άσω, гопеsвȣ̆, sȣ-пъpȣ̆ пe чinеva în чеva.

'Ἐν-επι-δείκνυμι, biit: -δείξω, аpъtȣ̆ чеva spre fалъ în чеva.

'Ἐν-επι-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) petpeкȣ̆ ȣndeva кa...

'Ἐνεπίδημος (ὁ, ἡ), streinȣ̆ petpeкъtopȣ̆ вpemелniчеште întp'ȣnȣ̆ лoкȣ̆.[ἐν,ἐπὶ,δῆμος].

'Ἐν-επι-κόπτω, biit: -κόψω, mъ плeкȣ̆, (fir:) шъ daȣ̆ кȣ totȣл лa чеva. (saȣ̆ гpeш: în лoкȣ̆ de ἐνεπισκήπτομαι).

'Ἐν-επι-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) faкȣ̆ шinчinosȣ̆ жъpъmîntȣ̆ пe чеva (adiкъ пe пȣmeле кȣĭva).

'Ἐνεπίσκημμα (τὸ), asirȣpape de datopie пpin sekвestpape чеpȣtъ, saȣ̆ zълoцipe de konfiskatъ авeрe a datopȣлȣĭ. [din

'Ἐν-επι-σκήπτομαι, biit: σκήψομαι, пpe-tinzȣ̆ a se sekвetpa (saȣ̆ a mi se sлo-bozi, кa de maĭ 'nainte sekвestpatъ) пap-tea, чe mi se кȣвine din konfiskata a-вepe a datopȣлȣĭ meȣ̆.

'Ἐνέποισα, Eoл: în лoкȣ̆ de ἐνέπουσα, пaptч: fem: aл лȣĭ

'Ἐνέπω, biit: ἐνισπήσω, (пex: aл 2: ἐνί-σπον, шi ἐνένισπον) пoet: sпȣiȣ̆, пoвeste-sкȣ̆, вopвeskȣ̆. «"Ανδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα». Od: A. "Ολεθρόν τινι ἐνισπεῖν». Iл: Ω. «Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν». Iл: Ψ. (вezĭ шi ἐνίπτω).

'Ἐν-εργάζομαι, biit: άσομαι, лȣкpezȣ̆ (sъ-вîpшeskȣ̆) чеva în чеva. (вezĭ шi ἐμποιέω). 2) (пpinч:) kîшtirȣ̆ din лȣкpȣл meшte-шȣгȣлȣĭ meȣ̆.

'Ἐνέργεια (ἡ), лȣкpape, aktiвitate, saȣ̆ dověдipe de пȣtepe. (вezĭ шi δύναμις, шi ἐντελέχεια). [шi

'Ἐνεργέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣкpezȣ̆, saȣ̆ mъ aflȣ în oape-кape лȣкpape; (în цen:) ȣпeлteskȣ̆, însȣflȣ; sъвîpшeskȣ̆ чеva, saȣ̆ isвȣteskȣ̆ în чеva. «Φόβον ἐνεργήσασθαι». Плв: ‖ (пas: maĭ пoȣ̆) sîntȣ̆ sȣпȣsȣ̆ лa лȣкpapea вpe ȣпeĭ пeвъzȣte пȣtepĭ. (de ȣnde) «'Ενεργούμενοι». Бisep: îndpъчiцĭ. [ἐνεργής]. [de ȣnde

'Ἐνέργημα (τὸ), pesȣлtatȣл ȣпeĭ лȣкpъ-pĭ, saȣ̆ лȣкpȣ înfъptatȣ̆.

'Ἐνεργής, έος (ὁ, ἡ), ='Ἐνεργός.

'Ἐνεργητικός, ή, όν, (шi adв:) -κῶς, în-demînatiкȣ̆ лa лȣкpape, aktiвȣ̆; (гpam:) însemn: de лȣкpape, aktiвȣ̆. [ἐνεργέω].

'Ἐνεργμὸς (ὁ), (mȣs:) atinцepea, isвipea koapdeлop лipeĭ, saȣ̆ kitapeĭ. 2) кȣĭвȣл de кape este лeгatъ кoapda. [ἐνέργω,=ἐνείργω].

'Ἐνεργοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ stpъ-mȣtȣ̆ кȣ isпpaвъ dintp'o stape întp' алta. [ἐνεργός, βαίνω].

'Ἐν-εργολαβέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ фoлo-seskȣ̆, kîшtirȣ̆ dintp' o întpeпpindepe; saȣ̆ iaȣ̆ кȣ kontpaktȣ̆ asȣпpъ 'mĭ чеva kîшtirosȣ̆.

'Ἐνεργός (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ̆, aktiвȣ̆; (de-spre лȣкpȣpĭ) лȣкpatiвȣ̆, kîшtirosȣ̆; po-dosȣ̆. «Γῆ («Χώρα) — ». Ksп: кȣлtiвatȣ̆. «Ἡμέρα — ». Es: zi de лȣкpȣ. [ἐν, ἔργον]. [de ȣnde

'Ἐνεργῶς, adв: кȣ aktiвitate; кȣ pesȣл-tatȣ̆, saȣ̆ isвȣtipe:

'Ἐν-ερείδω, biit: -είσω, (кȣ dat:) mъ pe-zemȣ̆ пe, saȣ̆ de чеva; (пpin întind:) вî-pȣ̆, înпinгȣ̆ înъȣntpȣ чеva în sілъ, înfirȣ̆; шi (fir;) aплiкȣ̆ mintea лa чеva. (вezĭ шi ἐνσκήπτω). [de ȣnde

'Ἐνέρεισις, εως (ἡ), pezemape пe чеva; (пpin întind:) înfiцepe; (шi fir:) aплeкape de minte лa чеva.

'Ἐν-ερεύγω, saȣ̆ (miж:) ἐνερεύγομαι, biit: -ερεύξομαι, (пex: ἐνήρυγον] (кȣ dat:) pîrîiȣ̆, saȣ̆ въpsȣ̆ în, saȣ̆ пe чеva,

'Ἐνερευθής [ἐν, ἔρευθος], έος (ὁ, ἡ), kam poшȣ, poшiopȣ̆.

"Ἐνερθε, шi (maĭ 'nainte de вoк:) ἔνερ-θεν, [ἐν, ἔρα] adв: пoet: жos, saȣ̆ sȣвt пъmîntȣ̆; (în цeп: кȣ цeп:) de desȣвt. «"Ενερθ' ἀΐδεω». Iл Θ.

"Ἐνερξις, εως (ἡ), ='Ἐνεργμός.

"Ἐνεροι (οἱ), пoet: [ἐν, ἔρα] чеĭ înъȣn-tpȣ, saȣ̆ de desȣвtȣл пъmîntȣлȣĭ, (adiкъ) mopцiĭ, saȣ̆ zeiĭ sȣtepaнĭ.

'Ἐνερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), [ἔνερος, χρῶς] чeл кȣ faцъ, saȣ̆ firȣpъ de moptȣ̆.

"Ἐνερσις, [ἐνείρω] εως (ἡ), вîpîpe, înцe-пepe, пotpiвipe de чеva înъȣntpȣ.

'Ἐνέρτερος, α, ον, пoet: (kompap: пe-pег: aл лȣĭ ἔνερθεν) чeл чe se aflъ maĭ жos, maĭ adîпк.

'Ἐνέρυθρος (ὁ, ἡ), = 'Ἐνερευθής, poшio-pȣ̆. [ἐν, ἐρυθρός].

'Ἐν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пex: ἐνῆλθον, шi чл:) пoet: intpȣ în чеva.

"Ἐνεσαν, пoet: în лoкȣ̆ de ἐνῆσαν, a 3: im: пeps: a пpeл: лȣĭ ἔνειμι.

'Ἐνεσίη (ἡ), вezĭ ἐννεσίη.

"Ἐνεσις, [ἐνίημι] εως (ἡ), asвîpлipe, въp-sape înъȣntpȣ.

'Ἐνεσκλήκει, 3: sinr: пeps: de пeste sъв: aл лȣĭ ἐνσκέλλω.

'Ἐν-εστιάω -ῶ, biit: -άσω, (кȣ dat:) оs-пъteзȣ̆ пe чinеva ȣndeva. [шi

Ἐνέστιος (ὁ, ἡ), ал kaseĭ, familiapȣ. (vezĭ шi ἐφέστιος). [ἐν, ἑστία].

Ἐνέτη (ἡ), noet: akȣ kȣ гъmълie. (iap npinч: fem: ал лȣĭ ἐνετός). [шi

Ἐνετὴρ (ὁ), klistipȣ (înstpȣmîntȣл). 2) ȣnȣ felȣ de anъpъtoape maшinъ snpe întpeвȣinцapea челор înnpesopaцĭ. [шi

Ἐνετὸς, ἡ, ὸν, nȣsȣ, вîpîtȣ în, saȣ întpe; (fir:) adȣoratȣ. întpodȣsȣ, saȣ nȣsȣ ne deasȣnpa. [ἐνίημι].

Ἐνέτραγον, noet: nex: 2: ал лȣĭ ἐντρώγω.

Ἐν-ευδαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω. (kȣ dat:) sîntȣ nopoчitȣ în чева.

Ἐν-ευδιάω -ῶ, вiit: -άσω, sȣвȣpînd în 'пълціmе (în лiнȣ aepȣ) îmĭ цiȣ întinse, dap nemiшkate apiпeлe, (fpanц:) planer.

Ἐν-ευδοκιμέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (kȣ dat:) isвȣteskȣ în чева; însemnezȣ, amȣ nȣtepe лîнгъ чiнева.

Ἐν-εύδω, вiit: -ευδήσω, (kȣ dat:) dopmȣ, mъ odixneskȣ ȣndeвa înъȣntpȣ. (vezĭ шi ἐγκοιμῶμαι).

Ἐν-ευημερέω -ῶ, вiit: -ήσω, isвȣteskȣ, meprȣ вine în чева.

Ἐν-ευθηνέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (kȣ dat:) sintȣ înвiлшȣгatȣ în чева.

Ἐν-ευκαιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ întpeвȣinцezȣ вine timnȣл (mъ okȣnȣ ла kȣвenitъ вpeme) în чева. (vezi шi ἐνευσχολέω).

Ἐν-ευλογέω -ῶ вiit: -ήσω, (kȣ dat:) вine kȣвintezȣ чева înъȣntpȣ, saȣ npin чева.

Ἐνεύναιος (ὁ, ἡ), nȣsȣ neste natȣ (akonepiшȣ). (de ȣnde) «Ἐνεύναια (τὰ). Od: II. aшtepnȣtȣpiлe, шi челе-л-алтe tpeвȣinчoase aле natȣлȣĭ de kȣлkat. (vezĭ шi ἐγκοίμητρον). [шi

Ἐνευνάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (kȣ dat:) mъ kȣлkȣ, шi dopmȣ înъȣntpȣ în... [ἐν, εὐνή]. [de ȣnde

Ἐνευνητὴρ (ὁ), (npinч: χιτών) xaĭnъ de dopmit (de noante).

Ἐνεύνιος, шi

Ἔνευνος (ὁ, ἡ), kȣлkatȣ, stъtъtopȣ în natȣ; tpeвȣinчosȣ natȣлȣĭ, = Ἐνεύναιος. [ἐν, εὐνή].

Ἐν-ευπαθέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (kȣ dat:) netpekȣ вine în чева.

Ἐν-ευστομέω -ῶ, вiit: ήσω, (kȣ dat:) вopвeskȣ dȣлче; (despre nasъpĭ) kîntȣ dȣлче înъȣntpȣ în чева.

Ἐν-ευσχημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (kȣ dat:) mъ noptȣ kȣ вȣnъ kȣвiinцъ in чева.

Ἐν-ευσχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ okȣnȣ вpemea kȣ вȣne îndeлetniчipĭ. (vezĭ шi ἐνευκαιρέω).

Ἐν-ευτυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐνευδαιμονέω, шi Ἐνευημερέω.

Ἐν-ευφραίνομαι, вiit: -ευφρανθήσομαι, (kȣ dat:) mъ veseлeskȣ în чева.

Ἐν-εύχομαι, вiit: -εύξομαι, (kȣ dat:) fъгъdȣieskȣ pȣrîndȣ mъ лȣĭ Dȣmnezeȣ nentpȣ чева.

Ἐν-ευωχέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ desfъtezȣ вînd шi mînrînd în, saȣ nentpȣ чева.

Ἐν-εφάλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, noet: (kȣ dat:) sъpȣ în, saȣ ne чева.

Ἐνέχεις, în лokȣ de ἐνέχεες, 2: neps: de npeл: ал лȣĭ ἐγχέω.

Ἐνεχυράζω, вiit: -άσω, iaȣ, saȣ daȣ чева de зълогȣ [ἐνέχυρον]. «Ἡ φύσις ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν». Esx: Sokp: (шi nas:) «Τὰ ἠνεχυρασμένα». челе зълоцiте. || (miж:) mъ asiгȣpȣ kȣ зълогȣ; (fir:) îmĭ famiлiezȣ ne чiнева npin îndatopipĭ (шi л зълоцeskȣ în dparostе). [de ȣnde

Ἐνεχυρασία (ἡ), = Ἐνεχυρασμός. [шi

Ἐνεχύρασμα (τὸ), datȣ, saȣ лȣatȣ de зълогȣ. [шi

Ἐνεχυρασμὸς (ὁ), зълоцipe (akt: saȣ nas:). [шi

Ἐνεχυραστὸς, ἡ, ὸν, зълоцitȣ, saȣ de зълоцit.

Ἐνεχυριάζω, вiit: -άσω, = Ἐνεχυράζω. [ἐνεχύριον]. [de ȣnde

Ἐνεχυρίασις, εως (ἡ), шi ἐνεχυριασμός (ὁ), = Ἐνεχυρασμός.

Ἐνεχύριον (τὸ), шi

Ἐνέχυρον (τὸ), [ἐν, ἐχυρός] зълогȣ, (tȣpч:) amanetȣ; saȣ apвȣnъ. «Ἐνέχυρον τιθέναι ἢ ἀποδεικνῦναι». a nȣne зълогȣ.

Ἐν-έχω, вiit: -έξω, saȣ σχήσω, (nex: ἐνέσχον, шi чл:) amȣ, цiȣ чева înъȣntpȣ. «Ἐνέχειν χόλον (ἔγκοτον) τινί». Ep: шi Dm: цiȣ mînie asȣnpa kȣiva. (de ȣnde 2) (de maĭ mȣлte opĭ nestp: saȣ eл: kȣ dat: saȣ ak: npen:) pъsвeskȣ, saȣ nemepeskȣ tokmaĭ în чева; saȣ mъ npinzȣ, mъ aгaцȣ, mъ înkȣpkȣ ȣndeвa. «Ὅπως αἱ αὐγαὶ τοῦ φέγγους εἰς τὸν κόλπον διὰ τῶν βρόχων ἐνέχωσι». Ksn: (vezĭ шi ἐπέχω). «Ὥστε τὴν αἰχμὴν ἐνσχεῖν κατὰ τὸ ἰνίον». Пл: (шi nas:) «Ἐνσχεθείσης τῆς νεὼς τῷ τοῦ λιμένος ἐδάφει». Sin: (de ȣnde fir: nas: kȣ dat:) sîntȣ în peлaцie, înkȣpkatȣ (вinoвatȣ) în чева, saȣ sȣnȣsȣ ла чева. «Τῷ ἄγει (« Τῇ νοθείᾳ, Τῷ νόμῳ, шi чл:) ἐνέχεσθαι». Лks:

Ἐνέφημα (τὸ), [ἐνέφω] feptȣpъ în oaлъ, шi чл:

'Ενεψίημα (τὸ), поеt: [ἐν, ἐψιάομαι] жꙋкъріе de петречере.

'Εν-έψω, віit: -εψήσω, (кꙋ dat:) ферꙋ̆ (гътескꙋ̆ вꙋкаte) în чева.

'Ενέωσα, поеt: пех: 1: ал лꙋї ἐνώθω, saꙋ̆ ἐνωθέω,

'Εν-ζέομαι, віit: -ζέσομαι, опърескꙋ̆ чева înꙋпtрꙋ în чева.

'Εν-ζεύγνυμι, віit: -ζεύξω, лerꙋ̆ strîns înпреꙋпъ.

'Εν-ζωγραφέω -ῶ, віit: -ήσω, zꙋгръвескꙋ̆ чева în, saꙋ̆ пе чева.

"Ενη, saꙋ̆ (At:) ἔνη, ης (ἡ), (прінч:) fem: ал лꙋї ἔνος. || (ка sꙋвst: înц: ἡμέρα) ziоa de поїмїїпе. (de ꙋnde adвервіал). «Εἰς ἔνην (ші прін întind: поеt:) «Εἰς ἔνηφιν». Es: (ші îm:) «Ἐς ἔνας». Ткр: ші ἐσένης». D. Kas: (ші în сл: de ἐν, saꙋ̆ de ἐπί). «"Ενη ші ἔννηφι». Es: поїмїїпе.

'Ενὴ [ἔνος], adв: о datъ de мꙋлtꙋ̆, saꙋ̆ altdatъ. «"Ηδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἐνή». Apstf: (алцїї îndpeпt: ἔνη, ші алцїї ἐν ᾗ...).

'Εν-ηβάω, ῶ, віit; -ήσω, (кꙋ dat:) îmї петрекꙋ̆ tінереца (adікъ desfъtat) în вре ꙋпꙋ̆ локꙋ̆, saꙋ̆ лꙋкрꙋ. (везї ші ἐννεάζω). [de ꙋnde

'Ενηβητήριον (τὸ), локꙋ̆ de петречере ші desfътаре.

"Ενηβος (ὁ, ἡ), чел în вîрstъ de tінереце, tîнъръ, жꙋне. [ἐν, ἥβη].

'Εν-ήδομαι, віit: -ησθήσομαι, (кꙋ dat:) aflꙋ плъчере, мъ мꙋлцꙋмескꙋ̆ în чева.

'Ενήδονος (ὁ, ἡ), adꙋкъtорꙋ̆, saꙋ̆ simцitорꙋ̆ de (tръїtорꙋ̆ în) плъчерї. [ἐν, ἡδονή].

'Εν-ηδύνω, віit: -υνῶ, îndꙋлческꙋ̆, adꙋкꙋ̆ плъчере, atрагꙋ̆.

'Εν-ηδυπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, (кꙋ dat:) tръїескꙋ desfъtat.

'Ενηείη (ἡ), Ion: поеt: влîndеце, влажініе de характерꙋ̆. [din

'Ενηής [ἐν, ἠΰς], έος (ὁ, ἡ), поеt: afaвілꙋ̆, влажінꙋ̆, влîndꙋ̆.

'Ενήκοος (ὁ, ἡ), чел че аꙋde, îшї аре аꙋzꙋл. [ἐν, ἀκοή].

'Ενήλατον (τὸ), [ἐν, ἐλαύνω] (în цеп:) ор че konstрꙋкціе, în каре se înfіце (saꙋ̆ каре se înfіце în) алtꙋ̆ чева; (de ꙋnde îm: 1) челе доꙋ̆ лаtꙋре але скърії în каре se реаzемъ tрептеле. 2) пічоареле патꙋлꙋї. 3) кꙋїеле, че se пꙋп în къпъtîїꙋл osieї, ка sъ опреаскъ роаtеле. 4) ꙋпꙋ̆ fелꙋ̆ de пръжіtꙋръ.

'Ενήλικος, ου, ші

'Ενῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел în вîрstъ (лецітимъ). [ἐν, ἧλιξ].

'Ενηλλαγμένως, [ἐναλλάσσω] adв: (de партч:) skimвat, алtfел.

'Ενηλύσιον (τὸ), [ἐν, ἐλεύθω, = ἔρχομαι] локꙋ̆, ꙋnde а къzꙋt tръsпеtꙋ̆.

'Ενήλωσις, εως (ἡ), înfіцере de кꙋїе (прінч: în каnаtеле ꙋшелор de fрꙋмꙋseце, saꙋ̆ sirꙋрапцъ). [ἐν, ἡλόω].

'Ενῆμαι, (фъръ віit:) în локꙋ̆ de ἐγκάθημαι.

'Ενημερεύω, віit: -εύσω, (кꙋ dat:) петрекꙋ̆ zіоа întр' ꙋпꙋ̆ локꙋ̆, saꙋ̆ лꙋкрꙋ. [ἐν, ἡμέρα].

'Ενημμένος, пas: ipe: de кꙋ: de партч: ал лꙋї ἐνάπτω.

'Ενήνοθε (întрев: пꙋмаї în ком:) tpe: de кꙋ: (în локꙋ̆ de прел:) ал лꙋї 'Ενόθω, saꙋ̆ ἀνθέω -ῶ, saꙋ̆ Dор: пех: ал лꙋї ἔρχομαι (ἤνθεν în локꙋ̆ de ἦλθεν). (везї комп: ἐπενήνοθε, κατενήνοθε, παρενήνοθε, ші înкъ ἀνήνοθε).

'Εν-ηρεμέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Ενησυχάζω.

'Ενήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς) коравіе кꙋ візле. (везї ші τριήρης).

'Ενήριθμος (ὁ, ἡ), Ion: în локꙋ̆ de ἐνάριθμος.

'Εν-ησυχάζω, віit: -άσω, (кꙋ dat:) мъ лініштескꙋ̆ în, saꙋ̆ пе чева.

"Ενηφι, везї ἔνη.

'Εν-ηχέω -ῶ, віit: -ήσω, реsꙋпꙋ̆ în аꙋzꙋл кꙋїва; (stрът:) fакꙋ̆ а реsꙋпа чева; înвъцꙋ̆, înцеzꙋ̆ пе чінева. || (між: saꙋ̆ пas:) = 'Ενωτίζομαι, 'Ακούω, вагꙋ̆ în ꙋрекіле меле, аsкꙋлtꙋ̆, saꙋ̆ аꙋzꙋ̆. [de ꙋnde

'Ενήχημα (τὸ), чееа че реsꙋпъ în аꙋzꙋл кꙋїва; аꙋzіре. (везї ші περιήχημα).

"Ενηχος (ὁ, ἡ), реsꙋпъtорꙋ̆ în аꙋzꙋ̆. [ἐν, ἦχος].

"Ενθα [ἐν], adв: (лок: ші tімп:) ꙋnde; кînd. «"Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν». Il: A. «"Ενθα καὶ ἔνθα». Od: B. ічї ші коло; (ші tімп;) кînd ші кînd. «"Η ἔνθα, ἢ ἔνθα». Od: K. saꙋ̆ ла о парtе, saꙋ̆ ла аltа; saꙋ̆ аша, saꙋ̆ аltmіntрелеа. «"Ενθα μὲν, ἔνθα δέ». Лкs: din кînd în кînd. [de ꙋnde

'Ενθάδε, ші (At:) 'Ενθαδί, adв: = 'Ενταῦθα, аічї; (ші tімп:) аtꙋпчї. [de ꙋnde

'Ενθάδιος (ὁ, ἡ), поеt: каре se аflъ аічї, чел de фацъ; пъмîntеаnꙋ̆.

'Εν-θακέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: (кꙋ dat:) шеzꙋ̆ în, saꙋ̆ пе чева. [de ꙋnde

'Ενθάκησις, εως (ἡ), поеt: шедере în, saꙋ̆ пе чева. «Ἡλίου —». Sof: шедере ла soаре, saꙋ̆ în партеа despre soаре.

'Ενθαλασσεύω (ττεύω), віit: -εύσω, sîntꙋ̆

(плъteskŭ) пе mape. [шi
'Ενθαλάσσιος (ττιος), шi
'Ενθάλασσος (ττος), ου, (ὁ, ἡ), tpъitopŭ пе mape, mapinŭ. [ἐν, θάλασσα, ττα].
'Εν-θάλπω, viit: θάλψω, înkълzeskŭ; (npin întind:) înviezŭ. (vezi шi ἐνθερμαίνω).
'Εν-θανατόω -ῶ, viit: -ώσω, osîndeskŭ ла moapte.
'Εν-θάπτω, viit: -θάψω, (kъ dat.) îngropъ чева înъъntpъ.
'Εν-θαῤῥέω (θαρσέω) -ῶ, viit: ήσω, (kъ dat:) amŭ kъpaжъ, înkpedepe, saŭ пъdeжde în чinева, saŭ чева.
'Ενταῦτα, Ion: în лokŭ de 'Ενταῦθα.
'Εν-θεάζω, viit: -άσω, intъsiezŭ пе чinева, ='Ενθουσιάζω. [de ъnde
'Ενθεαστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adv:) -κῶς, = 'Ενθουσιαστικὸς, însъflъtopŭ, simцitopŭ de (saŭ dispъsŭ ла) întъsiasmŭ.
''Ενθεμα (τὸ), [ἐντίθημι] (npinч: pamъpъ de pomŭ) altoiŭ. [de ъnde
'Ενθεματίζω, viit: -ίσω, altoieskŭ pomŭ. [de ъnde
'Ενθεματισμὸς (ὁ), altoipe de pomŭ.
'Ενθέμεν, saŭ ἐνθέμεναι, Dop: poet: în лokŭ de ἐνθεῖναι, пex: 2: de înf: ал лъĭ ἐντίθημι.
''Ενθεν [ἔνθα], adv: (лok: saŭ npea pap timп:) de aiчĭ, de akоло, de ъnde; пе ъpmъ, dъпe aчeasta. «''Ενθεν ἑλών». Bas: «Ὁ μὲν ἔνθα καθέζετο, ἔνθεν ἀνέστη Ἑρμείας». Od: Ε. «Δέπας ἔνθεν ἔπινον». Od: Γ. «''Ενθεν, ὅθεν». Il: Δ. «''Ενθεν καὶ ἔνθεν». Лks: de amîndoъ пъpцiле. 2) (maĭ поŭ în лokŭ de ὅθεν) de ъnde, npin ъpmape. [de ъnde
'Ενθένδε, adv: (лok:) de aiчĭ.
''Ενθεο, Ion: poet: în лokŭ de ἔνθου. 2: pers: de miж: пex: 2 de порънч: ал лъĭ ἐντίθημι.
''Ενθεος (ὁ, ἡ), însъflatŭ de zeitate, întъsiastŭ. «''Ενθεος τέχνης». Esxл: însъflatŭ de zeŭ apta пpoopoчiĭ. || «Τὸ ἔνθεον». Лks: zeeaska însъflape (лъminape), întъsiasmъл. [ἐν, θεός].
'Εν-θερίζω, viit: -ίσω, îmĭ пetpekŭ vapa ъndeва, saŭ kъ vpe ъпŭ лъkpъ.
'Ενθερμαίνω, viit: -ανῶ, înkълzeskŭ пе dinъъntpъ; dogopeskŭ; aпpinzŭ. (vezi шi ἐνθάλπω). [din
''Ενθερμος (ὁ, ἡ), fepbinte пе dinъъntpъ, aпpinsŭ; (npin întind:) aktivŭ, шi чл: [ἐν, θέρμη].
'Ενθεσίδουλος (ὁ, ἡ), (kom:) papasitŭ, лakomŭ ла mînkape. [ἔνθεσις, δοῦλος].
''Ενθεσις, εως (ἡ), пъnepe înъъntpъ; (npin întind:) învъkъtъpъ; (npin ъpm:) mînkape, xpanъ. [ἐντίθημι].
''Ενθεσμος (ὁ, ἡ), лeцiuitŭ; eptatŭ. [ἐν, θεσμός]. [de ъnde
'Ενθέσμως, adv: dъпe лeцĭ
''Ενθετος (ὁ, ἡ), [ἐντίθημι] пъsŭ, saŭ de пъs înъъntpъ; de altoit.
'Εν-θετταλίζομαι, viit: -ίσομαι, (kom:) poptŭ mape шi гpoasъ manta (ka a Tesaлienilop). [ἐν, Θετταλός].
'Ενθεῦτεν, adv: Ion: în лokŭ de ἐντεῦθεν.
'Ενθήκη (ἡ), (în цen:) лъkpъ пъsŭ în, saŭ пе чева; поваpъ; (iap npinч:) sъmъ, че depъпe жъkъtopъл de kъpцĭ, saŭ чел че пъпe npinsoape (ka sъ o ia чел че ва kîшtiga); (de ъnde maĭ поŭ) ='Αφορμή. kapitaлъ. [ἐντίθημι].
'Ενθηλυπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ datŭ kъ totъл ла afemeiate desfъtъpi, плъчepĭ: [ἐν, θῆλυς, πάθος].
''Ενθηρος (ὁ, ἡ), poet: пliпŭ de feapъ; (npin ъpm:) sелbъtъчitŭ. «Ποῦς —». Sof: mъшkatŭ de feapъ. «Θρὶξ —». Esxл: пъpŭ пepieptenatŭ, шi чл:. (vezĭ шi θηριόω). [ἐν, θήρ].
'Εν-θηρατορίζω, viit: -ίσω, (kъ dat:) пъiŭ чева în пъstpape ъndeва.
''Ενθλασις, εως (ἡ), sъbst: лъĭ...
'Εν-θλάω -ῶ, viit: -άσω, sfpъngŭ, fъpimŭ чева în kinŭ, ka fъpimъtъpele sъ se aпese înъъntpъ, în kît sъ fopmeze adînkъtъpъ.
'Εν-θλίβω, viit: -θλίψω, stpiveskŭ, aпъsŭ чева în, saŭ пе чева; (npin ъpm:) întinъpeskŭ. [de ъnde
'Ενθλιπτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adv:) -κῶς, пъtinчosŭ (kъ înъшime) de a stpivi; saŭ potpivitŭ ла aпъsape пе чева. [шi
''Ενθλιψις, εως (ἡ), stpivipe, înreъъipe, aпъsape ъпpe înъъntpъ.
'Ενθνήσιμος (ὁ, ἡ), poet: în kape moape чinева, adъkъtopŭ de moapte. [din
'Εν-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, ='Εναποθνήσκω.
'Ενθορίσκω, în лokŭ de ἐνθρώσκω, (npinч: despre пъсъpĭ) kaлkŭ. [din
''Ενθορος (ὁ, ἡ), poet: (npinч: iapъ) ronitъ, bopцoasъ. [ἐν, θορός].
''Ενθους (ὁ, ἡ), (npin întpъnipe) în лokŭ de ἔνθεος. [de ъnde.
'Ενθουσιάζω, шi 'Ενθουσιάω -ῶ, viit: -άσω, sîntŭ întъsiastŭ, însъflatŭ de zeitate, mъ întъsiezŭ. [de ъnde
'Ενθουσίασις, εως (ἡ), шi
'Ενθουσιασμὸς (ὁ), întъsiasmŭ; (npinч:)

iste miшкаре a sъfletълъĭ din zeeaskъ (saŭ sokotitъ de astfeл) însъfларе. [шi

'Ἐθουσιαστὴς, οῦ (ὁ), шi

'Ἐνθουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, însъfлъtopĭ de întъsiasmъ.

'Ἐνθουσιώδης, εος (ὁ, ἡ). (шi adв): -ωδῶς, ка intъsiastъ. [ἔνθους].

'Ἐν-θράσσω (-ττω), вiit: -θράξω, At: saŭ Ion: în локъ de ἐνταράσσω.

'Ἐν-θρηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat:) плînгъ пentpъ чева.

'Ἐνθρίακτος, (ὁ, ἡ), поеt: [ἐν, θριάζω] întъsiastъ.

'Ἐνθριόω -ῶ, вiit: -ώσω, înfъшъpъ în фpъnze de smokinъ; (în џеn:) înfъшъpъ, remъieskъ. [ἐν, θρίον].

'Ἐνθρονίζω, вiit: -ίσω, пъiъ пе tponъ (în skaъnъ), întponezъ. [din

'Ἐνθρόνιος (ὁ, ἡ), ="Ἔνθρονος.

'Ἐνθρονισμὸς (ὁ), întponape (пъпъpe în skaъnъ). [шi

'Ἐνθρονιστικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ ла întpoнape. [ἐνθρονίζω].

"Ἔνθρονος (ὁ, ἡ), întponatъ (aшezatъ пе skaъnъ). [ἐν, θρόνος].

'Ἐν-θρυλλέω -ῶ, вiit: -ήσω, (къ dat:) шопteskъ ла ъpeке.

'Ἐν-θρυλλίζω, вiit: -ίσω, = 'Ἐνθρυλλέω.

'Ἐνθρυμματίς, -ίδος (ἡ),= (saŭ гpeш: în локъ de) Θρυμματίς. [шi

'Ἐνθρύπτης, ου (ὁ), fъpîmiчitopъ. [шi

"Ἔνθρυπτος (ὁ) ἡ), fъpîmiчitъ în чева. (de ъnde || sъвst:) "Ἔνθρυπτον (τὸ), ъnъ feлъ de пpъжitъpъ (къ лapte, шi чл:). [din

'Ἐν-θρύπτω, вiit: -θρύψω, fpeкъ, moiъ, fъpîmiчezъ чева înъъntpъ în... «'Ἐνέθρυψεν ἄρτον εἰς σκάφην». Skp:

"Ἔνθρυσκον (τὸ), = (saŭ гpeш: în локъ de) "Ἄνθρυσκον.

'Ἐν-θρώσκω, вiit: -θορούμαι, (пeх: ἐνέθορον, шi чл:) поеt: (къ dat:) sъpъ pepede în, întpe, saŭ пе чева; (despре пъsъpi) калкъ (шъ împpeъnъ къ пapte fem:)

'Ἐν-θυμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (пeх: ἐνεθυμήθην, tpe; de къ: ἐντεθύμημαι) (къ ак:) пъiъ în rîndъ, шъ кinzъieskъ; îшî inкinъieskъ; pрiчепъ. «'Ἐνθυμῆ τὸ τῆς τύχης». Tfp: «"Ἤτοι κρίνομέν γε, ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα». Tъч: (шi къ џеn:) «Εἰ μὴ τούτων ἐνεθυμήθησαν». Ksn: (шi къ паptч:). «Οὐκ ἐντεθύμηται ἐπαιρόμενος». Tъч: (шi пas:) «Τοῦτο οὐ φιλόσοφόν σοι δοκεῖ καὶ εὖ ἐντεθυμημένον». Плt: 2) шъ tъpвъpъ, кpъпъ de пeкazъ (Іпкp:) 3) пofteskъ. (Епiкt:). [de ъnde

'Ἐνθύμημα (τὸ), rîndipe. 2) mopaлъ, saŭ fisioлоџiкъ oвsepвaџie. 3) semnifiкaџie; înџелesъ; skoпъ. (веzĭ шi γνώμη). 4) (petp: шi лоџ:) entimemъ, ъnъ feлъ de siлоџismъ din doъ пpопosiџiĭ. [de ъnde

'Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкъ ла rîndipe, saŭ пъskочipe. 2) кonpinsъ în, saŭ кomпъsъ din entimeme. 3) (пpin întind:) îndemînatiкъ opatopъ, saŭ diaлeкtiкъ. [шi

'Ἐνθυμημάτιον (τὸ), dim: aл лъĭ ἐνθύμημα. [шi

'Ἐνθυμηματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлъ de ἐνθύμημα; saŭ ='Ἐνθυμηματικός.

'Ἐνθύμησις, εως (ἡ), ='Ἐνθυμία. [шi

'Ἐνθυμητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкъ ла пpiчепepe, saŭ пъskочipe, indъstpiosъ. (ἐνθυμέομαι).

'Ἐνθυμία (ἡ), oвsepвaџie; meditaџie; teopie. «Εἰς ἐνθυμίαν προβάλλειν». Tъч: a пpопъne în въгape de seamъ. [ἐν, θυμός].

'Ἐν-θυμιάω -ῶ, вiit: -άσω, tъmîiъ (пapfъмъ) чева înъъntpъ.

'Ἐνθυμίζομαι, вiit: -ίσομαι, ='Ἐνθυμέομαι.

'Ἐνθύμιος (ὁ, ἡ), пъsъ în rîndъ, în minte, rînditъ, пeъitatъ; (пpin ъpш:) adъкъtopъ de rîndъpĭ, de пeлiniшte (de вътaie de къџetъ). «Μή σοι λίην ἐνθύμιος ἔστω». Od: N. «Εὐνὴ —». Sof: «'Ἐνθύμιον οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρόν». Ep: îл вътea къџetъл, epa пъsъ пе rîndъpĭ. [ἐν, θυμός].

'Ἐνθυμιστὸς, ἡ, όν, = 'Ἐνθύμιος. «'Ἐνθυμιστὸν ποιεῖσθαί τι». Ep: a нъ se пъtea лiniшti, mepeŭ rîndindъ se ла чева. [ἐνθυμίζομαι].

"Ἔνθυμος (ὁ, ἡ), къ inimъ, къpажosъ, îndpъzneџъ. [ἐν, θυμός].

"Ἔνθω, ῃς ῃ, ωμεν, шi чл: Dop: în локъ de ἔλθω, пeх: 2: de sъп: aл лъĭ ἔρχομαι.

'Ἐν-θωρακίζω, вiit: -ίσω, înzълezъ, saŭ înвpaкъ къ za, sъъ плatoшъ.

"Ἔνι, în локъ de ἔνεστι, (къ dat:) se aflъ, este în чева. «"Ἔνι γάρ τις κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι». Apstf: 2) este пъtinчosъ, saŭ eptatъ. «'Ὡς ἔνι μάλιστα πειρᾶσθαι». Лъч.

'Ἐνὶ, шi (пpeчеd: казъл) ἔνι, поеt: în локъ de ἐν.

'Ἐνιαῖος, α, ον, (шi adв:) -αίως, simплъ, sinгъpatiкъ. [ἕν].

'Ἐνιαυθμὸς (ὁ), поеt: [ἐνιαύω] локъ de петpeчepe, de odixпъ.

'Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, шi

'Ἐνιαύσιος, α saŭ ος, ον, dъinitopъ de ъпъ (saŭ кape se faче пе fie кape) anъ. (Es: шi Tfp:). 2) de ъпъ anъ. «Σύς—». Od; Π.

'Ενιαυτίζω, biit: -ίσω, înnılineskŭ (dъi-nezŭ) ȣnŭ anŭ. [din

'Ενιαυτὸς (ὁ), [ἐνὶ, αὐτὸς, saŭ ἕνος]. anŭ; (пріnч:) op че timпоралŭ, періodŭ, saŭ черкȣлаціе de anĭ. (de ȣnde). «Ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν». Od: A. «Τοῦ ἐνιαυτοῦ». Лкs: пе anŭ.

'Ενιαυτοφανής, έος (ὁ, ἡ), noet: каре se apatъ (se întîmплъ) пе fie-каре anŭ, saŭ o datъ пе anŭ. [ἐνιαυτὸς, φαίνομαι].

'Ενιαυτοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ

'Ενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ), (вot:) каре pode-ште (saŭ îшĭ ціne podȣл) anȣл întperŭ. «Ἡ Ἄρκευθος ἐνιαυτοφόρον». Tfp: [ἐνιαυτὸς, φέρω].

'Ενιαύω, biit: -αύσω, noet: (кȣ dat) dop-mŭ, mъ odixneskŭ (петрекŭ, локȣieskŭ) înъȣntpȣ în...

'Ενιαχῆ, ши 'Ενιαχοῦ [ἔνιοι], adв: (лок: ши timп:) în ȣнеле локȣрĭ, kîte ȣndeва; ȣne -орĭ, kînd ши kînd, kîte o datъ.

'Ενι-βάλλω, noet: în локŭ de ἐμβάλλω.

'Ενι-βάπτω, ши 'Ενιβλάπτω, noet: în локŭ de ἐμβάπτω, ши ἐμβλάπτω.

'Ενίγυιος, saŭ 'Ενίγυος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ ȣнŭ mъdȣларŭ de tpȣнŭ нȣmaĭ (пріnч: mînъ, saŭ пічорŭ), skionŭ, saŭ чіȣнгŭ. 2) компллектътоpŭ de ȣнŭ tpȣнŭ înпреȣнъ кȣ алтеле, =Συμφυής. (везĭ zîч:) [ἕν, γυῖον].

'Εν-ιδρόω -ῶ, biit: ώσω, (кȣ dat:) asȣdŭ îndелетнічіndȣ mъ în чева.

'Εν-ιδρύνω (ἱδρύω), biit: -ύσω, aшezŭ, (întemeiezŭ) în, saŭ пе чева.

'Εν-ιζάνω, biit: -ιζήσω, шezŭ în, saŭ пе чева.

'Ενιζεύγνυμι, noet: în локŭ de ἐνζεύγνυμι.

'Ενίζημα (τὸ), op че este aшezatŭ înъȣntpȣ în чева. [ши

'Ενίζησις, εως (ἡ), шedepe (saŭ aшe-zape) înъȣntpȣ în чева. [din

'Εν-ίζω, biit- -ιζήσω, aшezŭ, statopni-чeskŭ чева în, saŭ пе чева. ‖ (nestp: saŭ ел: ши miж:)='Ενιζάνω.

'Ενίζω, biit: -ίσω,='Ενοποιῶ, simплifikŭ, fakŭ a fi ȣнȣл. «Φῶς ἐνιζόμενον». Тлц:

'Εν-ίημι, biit: -ενήσω, (nex: ἐνῆκα, ши чл:) порнеskŭ (арȣнкŭ, върсŭ, ласŭ) чева înъ-ȣntpȣ; (fir:) însȣflȣ. (кȣ dat:) «'Ενήσομεν τὴν ναῦν εὐρέϊ πόντῳ». Od: B. M. «Νηυσὶν ἐνίετε πῦρ». Іл: M. (ши miж: кȣ ціn:) «Σαλπίγγων ἐνίεσθαι». Mosx: a însȣfла. (ши fir:) «'Ενῆκε δὲ οἱ μένος ἠΰ». Іл: Υ. «Νῦν μιν μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας. Іл: I. 'л aĭ fъкȣt maĭ mîndpŭ (maĭ овразnikŭ), (везĭ ши ἐμβάλλω).

'Ενικάββαλεν, Еол: noet: în локŭ de ἐγκατέβαλεν, nex: ал лȣĭ ἐγκαταβάλλω.

'Ενικάππεσεν, Еол: noet: în локŭ de ἐγκατέπεσεν, nex: ал лȣĭ ἐγκαταπίπτω.

'Ενικάτθεο, Ion: noet: în локŭ de ἐγκατάθου, 2: sinr: пeps: de miж: nex: 2: ал лȣĭ ἐγκατατίθημι.

'Ενικλάω, noet: în локŭ de ἐγκλάω.

'Ενικλείω, noet: în локŭ de ἐγκλείω.

"Ενικμος (ὁ, ἡ), ȣmedŭ. [ἐν, ἰκμάς].

'Εν-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, intpȣ, рȣѕвеskŭ înъȣntpȣ.

'Ενι-κνήθω, noet: în локŭ de ἐγκνήθω.

'Ενι-κνώσσω, noet: în локŭ de ἐγκνώσσω.

'Ενικὸς, ἡ, ὸν; (ши adв:) -ικῶς, sinгȣ-рарŭ, însemnътopŭ de ȣnime. «'Αριθμὸς —». Грам:

'Ενι-κρίνω, noet: în локŭ de ἐγκρίνω.

'Εν-ίλλω, biit: ἐνειλήσω,='Ενειλέω.

'Εν-ιλλωπέω -ῶ, biit: ήσω, ши

'Εν-ιλλώπτω, biit: -ώψω,='Εγκατιλλώπτω.

'Εν-ιοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) îmĭ върсŭ otpaвa în, saŭ пе чева.

"Ενιοι [ἐνὶ, în локŭ de ἔστιν οἵ], αι, α, npon: nedef: (нȣmaĭ în: ши fъръ apt:) ȣniĭ, ȣнеле. [de ȣnde

'Ενίσκα. Dop: în локŭ de

'Ενίοτε [ἔνι, ὅτε], adв: (timп:) ȣne-opĭ, kîte o datъ.

'Ενιπὴ (ἡ), noet: [ἐνίπτω] aspръ mȣ-stpape, окъpîpe; ameрінцape; (maĭ noŭ) ameрінцътoape поръnкъ; (în ціn:) atakape.

'Ενίπλεος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ἔμπλεως.

'Ενιπλήσωσι, noet: în локŭ de ἐμπλήσωσι, 3: im: пeps: de nex: sȣn: ал лȣĭ ἐμπίπλημι.

'Ενιπλήσσω, noet: în локŭ de ἐμπλήσσω.

'Εν-ιππάζομαι, biit: -σομαι, ши

'Εν-ιππεύω, biit: -εύσω, (кȣ dat:) ȣm-блȣ, saŭ intpȣ кълаpe ȣndeва.

'Ενι-πρήθω, noet: în локŭ de ἐμπρήθω.

'Ενιπτάζω, biit: άσω, noet: (npin întind:) în локŭ de ἐνίπτω.

'Ενιπτύω, noet: în локŭ de ἐμπτύω.

'Ενίπτω, biit: ἐνίψω, (nex: ἐνένιπτον, saŭ ἐνένιπον ши ἠνίπαπον) noet: (архаікŭ ши în etimол):='Ενέπω, zikŭ; besteskŭ. «'Ελπίδας ἐνίπτων». Пind: (iap пріnч: 2) stpa-шnik mȣstpezŭ, чертŭ. «Κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ». Od: Υ. (везĭ ши ἐνίσσω).

'Ενισκέλλω, noet: în локŭ de ἐνσκέλλω.

'Ενισκήπτω, noet: în локŭ de ἐνσκήπτω.

'Ενισπεῖν, noet: nex: 2: de inf: ал лȣĭ ἐνίσπω.

'Ενίσπω ='Ενίπτω, saŭ ἐνέπω.

'Ενίσσω, поet: în локӂ de ἐνίπτω, atinгӂ пе чіnева, saӂ îл atакӂ пріп ворве, окъръ-skӂ; (în цеп:) tpакtezӂ ръӂ. «"Επεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βουλῆσιν». Od: Ω.

'Εν-ίστημι, віit: ἐνστήσω, (пех: ἐνέστησα, ші miж: ἐνέστην, miж: tpe: de кӂ: ἐνέστηκα, ші чл:) (în цеп:) ашezӂ, пӂiӂ съ stea чева ӂndeва; (ші miж:) staӂ, мъ афлӂ, sîntӂ ашezatӂ înъӂntpӂ, întpe, saӂ пе, saӂ înaintea кӂiва; (iap папt: 1:) înfirӂ, ацintezӂ. «Τὸν νοῦν ἐνστήσαντας». Apst: în локӂ de ἐπιστήσαντας». 2) (miж: fъpъ kazӂ) sosеskӂ, sîntӂ de фацъ. «Ὁ καιρὸς ἐνέστη τῶν μυστηρίων». Ертц: «Τὸν ἐνεστηκότα πόλεμον». Лкs: «Θέρους ἐνισταμένου». Тӂч: (de ӂnde грт:) «'Ενεστὼς (χρόνος)». timпӂ прezinte, saӂ de акӂm. 3) (кӂ dat:) мъ înпpotiвеskӂ; опреskӂ; (Лец:) kontestezӂ. «"Ην τις ἐνίστηται τοῖς ποιουμένοις». Тӂч: «'Ενστησόμενος τῇ φυγῇ αὐτοῦ». Пл: «'Ενίστανται τῷ ἰῷ». Diskp: 4) (кӂ ак:) апӂкӂ, întpeпрinzӂ, înчепӂ, порпеskӂ чева (реклamaцie, pesвoiӂ, ші чл:). «Τίνα ὁδὸν ἐνστήσονται»; Esx: Sокр: че dpӂmӂ вор апӂка? «Δίκην (Πόλεμον) ἐνστήσασθαι». Лкs: (vezi ші προΐστημι). 5) (despre лікӂide) мъ înкегӂ. «Γάλα ἐνιστάμενον». Dskp: (vezi ші συνίστημι).

"Ενισχνος (ὁ, ἡ), поet: кam ӂskъцivӂ, ѕлъвӂцӂ. [ἐν, ἰσχνός].

'Εν-ισχυρίζομαι, віit: -ίσομαι, мъ întъpeskӂ; îmi пӂiӂ toate пӂteрiле; stъpӂieskӂ (vezi ші διϊσχυρίζομαι, ші ἀπισχυρίζομαι). 2) (кӂ dat:) мъ întemeiezӂ, мъ pezemӂ, îmi amӂ пъdeждiле în чева, saӂ чіnева.

'Εν-ισχύω, віit: -ύσω, (stpъm:) întъpeskӂ (проп: ші fir:), daӂ tъpie, пӂtepe ла чева. || (nestp: saӂ ел:) iaӂ tъpie, мъ în-înпӂtepnічezӂ.

'Ενίσχω, ='Ενέχω,

'Ενι-τρέφω, ші 'Ενι-φέρβομαι, поet: în локӂ de 'Εντρέφω, ші 'Εμφέρβομαι.

'Ενι-χρίμπτω, ші 'Ενι-φάω, поet: în локӂ de 'Εγχρίμπτω, ші 'Εμφάω.

'Εν-λακεύω (în локӂ de ἐλλακεύω), віit: -εύσω, (пеолоц:) înkizӂ în гроапъ (în ӂstepanӂ, кiлie, ші чл:). (vezi ші ἐνσηκάζω).

'Ενναέτειρα, ας (ἡ), поet: fem: ал лӂі ἐνναετήρ.

'Εννάετες, adв: vezi ἐνναέτης.

'Ενναετὴρ (ὁ), поet: [ἐνναίω], локӂitopӂ ӂndeва.

'Ενναετηρίς, ίδος (ἡ), кӂpsӂ de поъ ani. 2) sepвъtoape пе fie каре поъ ani. [ші

'Ενναέτηρος (ὁ, ἡ), ші

'Ενναέτης, εος (ὁ, ἡ), de поъ ani. || (пеӂt:) ἐννάετες, adв: поet: în поъ ani. [ἐννέα, ἔτος].

'Ενναέτης [ἐνναίω], ου (ὁ), ='Ενναετὴρ, локӂitopӂ întp' ӂnӂ локӂ.

'Ενναετίζω, віit: -ίσω, înплineskӂ (dӂineskӂ, sîntӂ de) поъ ani. [din

'Ενναέτις, ιδος (ἡ), поet: fem: ал лӂі ἐνναέτης.

'Ενναίρω, поet: în локӂ de ἐναίρω.

'Εν-ναίω, (fъpъ віit) (кӂ ак: saӂ dat:) локӂieskӂ ӂndeва înъӂntpӂ.

'Εννάκις, adв: de поъ opi. [ἐννέα].

'Εννακισχίλιοι, αι, α, поъ mii. [ἐννάκις, χίλιοι].

'Εννακόσιοι, αι, α, поъ sӂte. [ἐννέα, ἑκατόν]. [de ӂnde

'Εννακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ал поъ sӂtелеа.

'Εννάσαντο, поet: a 3: îm: пеps: de miж: пех: 1: ал лӂі ἐναίω.

'Ενναταῖος, α, ον, каре se фаче, saӂ фаче чева în поъ ziле. [din

"Εννατος, η, ον, ал поълеа. || «Τὰ ἔννατα, se înц: ἱερά)». Is: поmenipe de поъ zile. [ἐννέα].

'Εν-ναυαγέω -ῶ, віit: -ήσω, (кӂ dat:) черкӂ sпарцере de кораviе înпъӂntpӂ ӂndeва.

'Εν-ναυλοχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кӂ dat:) stînd кӂ кораviа tpasъ înъӂntpӂ пindeskӂ вреme.

'Εν-ναυμαχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кӂ dat:) факӂ вътъліе пе mape înъӂntpӂ.

'Εν-ναύω, поet: în локӂ de ἐνναίω.

'Εννέα (οἱ, αἱ, τὰ), (пӂmep: nedeкл:) поъ; (пріп întind: ші маі кӂ seamъ în komп: în локӂ de) mӂлte, апевое de пӂmъpat. (vezi ἐννεάγηρως, ἐννεάκροσσος, ἐννεάχιλοι, ἐννέωρος, ші чл:, ші înкъ ші ἑκατὸν, ші ἑπτά).

'Εννεάβοιος (ὁ, ἡ), поet: чел în прецӂ de поъ вoi (vite, saӂ monete, vezi βοῦς).

'Εννεάγηρα, ας (ἡ), поet: fem: ал лӂі

'Εννεάγηρως, ω (ὁ, ἡ), поet: вътpînӂ de поъ цепераціі, foapte вътpînӂ. [ἐννέα, γῆρας].

'Εννεάδεσμος (ὁ, ἡ) поet: чел кӂ поъ легъtӂpi (înkeieтӂpi, saӂ nodӂpi). [ἐννέα, δεσμός].

'Εννεαδικὸς, ἡ, ὸν, кӂvenitӂ ла noime (kîtiме de поъ). 2) komпӂsӂ din (saӂ înпъpцitӂ în) noimi. [ἐννεάς, άδος].

'Εν-νεάζω, віit: -άσω, (кӂ dat:) îmi petpекӂ tinepeцеа în чева. «'Ρόδον ἦρι ἐν-

νεάσαν». Fiʌstp: înflopind în toatъ npimъ-вара.

'Ἐννεακαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), noъsnpezeче. [ἐννέα. καὶ, δέκα].

'Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος (ἡ), кȣpsȣ̆ de noъsnpezeче anĭ. [ші

'Ἐννεακαιδεκαέτης, ου (ὁ), ші ἐννεακαιδεκαέτις, ιδος (ἡ), (каpe dъinemte, saȣ̆ e-ste în вipstъ) de noъsnpezeче anĭ. [ἐννεακαίδεκα, ἔτος].

'Ἐννεακαιδεκάμηνος (ὁ, ἡ), de noъsnpezeче лȣnĭ. [ἐννεακαίδεκα, μήν].

'Ἐννεακαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de noъsnpezeче opĭ atîta.

'Ἐννεακαιδεκαταῖος, α, ον, каpe se faче, saȣ̆ faче чева în noъsnpezeче ziʌe. [din

'Ἐννεακαιδέκατος, η, ον, аʌ noъsnpezeчеʌea. [ἐννεακαίδεκα].

'Ἐννεάκεντρος (ὁ, ἡ), чеʌ кȣ noъ вoʌdȣpĭ, saȣ̆ aче. [ἐννέα, κέντρον].

'Ἐννεάκις, adв:= 'Ἐννάκις, de noъ opĭ.

'Ἐννεάκλινος (ὁ ἡ), înкъпъtopȣ̆ de noъ natȣpĭ (de medepe ʌa masъ). [ἐννέα, κλίνη].

•'Ἐννεάκροσσος (ὁ. ἡ), чеʌ кȣ noъ (adiкъ mȣʌte) fȣnde. [ἐννέα, κροσσός].

'Ἐννεάκρουνος (ὁ, ἡ), (npinч: fîntînъ) кȣ noъ шinote. [ἐννέα, κρουνός].

'Ἐννεάκυκλος (ὁ, ἡ), комnȣsȣ̆ din noъ чepкȣpĭ. [ἐννέα, κύκλος].

'Ἐννεάλινος (ὁ, ἡ), împʌetitȣ̆ кȣ noъ fipe. [ἐννέα, λῖνον].

'Ἐννεάμηνος (ὁ, ἡ), dъinitopȣ̆ (saȣ̆ чеʌ de) noъ лȣnĭ. [ἐννέα, μήν].

'Ἐννεάμυκλος (ὁ, ἡ), noet: чеʌ кȣ noъ въpцĭ. «"Ονος — ». Antmx: Лiкfp: [ἐννέα, μύκλος].

'Ἐννεάνυχες,='Ἐννάνυχες.

'Ἐννεάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чеʌ de noъ коцĭ. [ἐννέα, πῆχυς].

'Ἐννεαπλάσιος, α, ον, de noъ opĭ atîta, [ἐννέα, ἁπλοῦς].

'Ἐννεάπους, οδος (ὁ, ἡ), чеʌ кȣ întindepe de noъ niчoape. [ἐννέα, πούς[.

'Ἐννεάπυλος (ὁ, ἡ), чеʌ кȣ noъ nopцĭ. [ἐννέα, πύλη].

'Ἐννεὰς, άδος, (ἡ), noime, (кîtime de noъ). [ἐννέα].

'Ἐννεάστεγος (ὁ, ἡ), (οἶκος, каsъ, ші чʌ:) кȣ noъ katȣpĭ. [ἐννέα, στέγη].

'Ἐννεασύλλαβος (ς, ἡ), чеʌ din noъ siʌaве. [ἐννέα, συλλαβή].

'Ἐννεάφθογγος (ὁ, ἡ), [ἐννέα, φθόγγος] ші

'Ἐννεάφωνος (ὁ, ἡ), чеʌ кȣ noъ гʌasȣpĭ, saȣ̆ sȣnete. [ἐννέα, φωνή].

'Ἐννεάχιλοι, noet: în ʌoкȣ̆ de ἐννακισχίλιοι. || (sinг:) «'Ἐννεάχιλος (κτύπος)». Non: sгomotȣ̆ de noъ miĭ (adiкъ mȣʌцĭ) oameni; (npin ȣpm:) гpozaвȣ̆.

'Ἐννεάχορδος, (ὁ, ἡ), комnȣsȣ̆ din noъ koapde. «"Οργανον — ». At: [ἐννέα, χορδή].

'Ἐννεάψυχος (ὁ, ἡ), чеʌ кȣ noъ sȣfʌete, (adiкъ) =Δυσθανής. «Κύων — ». Etimʌ:

'Ἐν-νεκρόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кȣ dat) amopцeskȣ̆ (faкȣ̆ moptȣ̆) ne чineва înъȣntpȣ, saȣ̆ npin чeва.

'Ἐν-νεμέθω, noet: în ʌoкȣ̆ de...

'Ἐν-νέμω, вiit: -νεμῶ, (кȣ dat:) naskȣ̆ (stpъm: ші miж:), saȣ̆ înnapцȣ̆ чeва înъȣntpȣ.

'Ἐννενήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкʌ: nȣmъp: noъ-zeчĭ. [ἐννέα].

'Ἐννενηκονταέτης, εος saȣ̆ έος (ὁ), ші

'Ἐννενηκονταέτις, ιδος (ἡ), ші (npin контpaкцie)

'Ἐννενηκοντούτης, ου (ὁ), ші 'Ἐννενηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), de noъzeчĭ de anĭ (în вîpstъ). (вezĭ ші δεκαέτης). [ἐννενήκοντα, ἔτος].

'Ἐννενηκοστὸς, ή, όν, аʌ noъzeчеʌea. [ἐννενήκοντα].

"Ἐννεον, noet: în ʌoкȣ̆ de ἔνεον, npeʌ: аʌ ʌȣĭ νέω (înnotȣ̆).

'Ἐννεόργυιος (ὁ, ἡ), de noъ stînжinĭ. [ἐννέα, ὀργυιά].

'Ἐννεὸς, ά, όν, =(saȣ̆ гpeш: în ʌoкȣ̆ de) ἐνεός.

'Ἐν-νεοσσεύω (ττεύω), вiit: -εύσω, (кȣ dat:) îmĭ faкȣ̆ кȣïвȣʌ, кʌoчeskȣ̆, ші skoцȣ̆ nȣĭ înъȣntpȣ în чeва.

'Ἐν-νεοττοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ кpeskȣ̆ nȣiĭ înъȣntpȣ în...

'Ἐν-νεοττοποιέω-ῶ, вiit: ήσω,='Ἐννεοσσεύω.

'Ἐννέπω, noet: ='Ἐνέπω.

'Ἐννεσίη, ης, Ion: în ʌoкȣ̆ de (neîntp:) ἐννεσία, ας (ἡ), noet: (npinч:) = "Ενεσις; (fiг:) însȣfʌape; noвaцъ, sfъtȣipe; opdinȣ̆.

'Ἐν-νεύω, вiit: -νεύσω, (кȣ dat:) faкȣ̆ semnȣ̆ кȣïва (ка sъ înцeʌeaгъ чeва).

'Ἐννέωρος (ὁ, ἡ), noet: [ἐννέα, ὥρα], ='Ἐνναετὴς, de noъ anĭ; (în цen:) de mȣʌцĭ anĭ, de mȣʌtȣ̆ timnȣ̆. 2) [ἐννέα, ὥρα] каpe чepe (saȣ̆ se faче кȣ) mȣʌtъ înгpiжipe. «'Αλείφατος ἐννεώροιο». Iʌ: Σ. ʌȣкpatȣ̆, saȣ̆ nъstpatȣ̆ кȣ mȣʌtъ înгpiжipe, (npin ȣpm;) npeцiosȣ̆.

"Ἐννη (ἡ), noet: în ʌoкȣ̆ de ἔνη.

'Ἐννήκοντα, noet: în ʌoкȣ̆ de ἐννενήκοντα.

'Ἐννῆμαρ, adв: noet: în noъ ziʌe. [ἐννέα, ἡμέρα].

'Ἐννήρης, εος (ὁ, ἡ), кopaвie кȣ noъ (pîn-

dȣрї de) вїsле, saȣ вїsлашї. (везї шi τρι-ήρης). [ἐννέα, ἐρέσσω].

᾿Εννῆφι (φιν), adв: поеt: везї ἔνη.

᾿Εν-νήχομαι, вiit: -νήξομαι,=᾿Εγκολυμβάω.

᾿Εν-νοέω -ῶ, шi (між:) ἐννοέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, пȣiȣ, saȣ amȣ în rîndȣ, кȣџetȣ; îмї închiпȣiesкȣ; прiчепȣ; џiȣ minte; (în a 3: пеps: despre лȣк:) însemneazъ. «Τό μοι ξυμβεβηκὸς τίποτ' ἐννοεῖ»; Плт: [de ȣnde

᾿Εννόημα (τὸ), кȣџetȣ, idee, rîndȣ. [de ȣnde

᾿Εννοηματικὸς, ή, ὸν, конpinzъtорȣ, saȣ прiчinȣitорȣ de mȣлtе кȣџetъри, плinȣ de ideї.

᾿Εννοητικὸς, ή, ὸν, аплекаtȣ ла rîndipe, rîndіtорȣ. [ἐννοέω].

῎Εννοια (ή), înџелеsȣ; idee, rîndȣ. «῎Εννοια ποθ' ἡμῖν ἐγένετο». Ksn: «Μήτε ἔννοιαν ἔχειν θεῶν». Пл: 2) грiжъ, rîndipe. «Τῇ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐννοίᾳ». Пл: 3) (ptp:) idee, înџелеsȣ конpinsȣ în кȣвinteле кȣїва. [ἐν, νοῦς].

᾿Εννομολέσχης, ου (ὁ), кoм: въpбitорȣ despre леџї. [ἐν, νόμος, λέσχη].

῎Εννομος (ὁ, ή), каре se face, saȣ face чева dȣпе леџї; конpinsȣ în (konformȣ кȣ) леџї, леџitimȣ. || (nеȣt:) ῎Εννομα, поеt: în лoкȣ de ἐννόμως. [ἐν, νόμος].

῎Εννομος (ὁ, ή), поеt: (кȣ џen:) каре паште (saȣ локȣieште) în вре ȣnȣ локȣ. [ἐν, νομή].

᾿Εννόμως, adв: dȣпе леџї, леџiȣit. [ἔννομος].

῎Εννοος -ους (ὁ, ή), (компар: -ούστερος, шi sȣпр: -ούστατος) înџелепtȣ, кȣ minte. [ἐν, νόος -οῦς].

῎Εννος, saȣ ἔνος, η, ον, поеt: în лoкȣ de ἔνος.

᾿Εννοσίγαιος (ὁ, ή), поеt: [ἔννοσις, γῆ]. sгȣdȣitорȣ de пъмîntȣ. (eпit: ал лȣї Nептȣпȣ).

᾿Εννοσίδας, α, (ὁ), Dор: поеt: în лoкȣ de ἐννοσίγαιος. [ἔννοσις, δᾶ=γῆ].

῎Εννοσις, εως (ή), поеt: în лoкȣ de ἔνοσις.

᾿Εννοσίφυλλος (ὁ, ή), поеt: [ἔννοσις, φύλλον] (лoкȣ) ȣnde se клеtinъ фрȣnzеле помiлор neînчetat, (adiкъ) 'nалtȣ, вîntosȣ.

᾿Εννοσσεύω, вiit: -εύσω, = ᾿Εννεοσσεύω.

᾿Εννοσσοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, =᾿Εννεοσσοποιέω.

᾿Εννότιος, шi ἔννοτος (ὁ, ή), поеt: ȣmedȣ: ȣmedosȣ. [ἐν, νότος].

᾿Εν-νυκτερεύω, вiit: -εύσω, (кȣ dat:) петрекȣ поаntea în вре ȣnȣ локȣ, saȣ лȣкрȣ.

῞Εννυμι, вiit: ἕσω, (шi між:) ἕσομαι, шi ἕσσομαι, (пех: εἷσα, ἕσα, шi ἕσσα, шi між: ἑσάμην, ἑσσάμην, шi ἑεσσάμην, tpe: da кȣ: εἷμαι, шi neîntр: în 1: пеps: ἕσμαι) поеt: înвpaкȣ, (шi між:) порtȣ, sîntȣ înвръкаtȣ (акоперитȣ) кȣ чева. (шi кȣ doї ак:). «Κεῖνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕσσει». Om: (шi між:) «Περὶ χροΐ εἵματα ἕστο». Om: «Τεύχεα ἑσσαμένω». Om: «Νεφέλην ἕσσαντο». Om: (шi fir:) «Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα». Om: te aї fi акоперитȣ кȣ пietpe. (de ȣnde maї поȣ). «῞Εσσασθαι γῆν». Еигр: a se îнгропа în пъмîntȣ. (прозаiчiї înтpeвȣinџеазъ компȣsȣл ᾿Αμφιέννυμι). [ἕω].

᾿Εννυὸς (ή), поеt: =Νυός, норъ.

᾿Εν-νυστάζω, вiit: -άξω, (кȣ dat:) dopmitezȣ пе (фъкînd) чева.

᾿Εν-νυχεύω, вiit: -εύσω, = ᾿Εννυκτερεύω. [din

᾿Εννύχιος, α, ον, шi

῎Εννυχος (ὁ, ή), каре se face, saȣ face чева поаntea (maї de mȣлtе-орї adвepвiaл). «᾿Εννύχιαι κατάγοντο αἱ νῆες». Od: Г. (шi компр:) «᾿Εννυχώτερον (шi перег: ᾿Εννυχέστερον) ταύτας ἀνίστη». Fав: ле sкȣла maї de поаnte. [ἐν, νύξ].

῎Εννωθρος (ὁ, ή), ленешȣ, зъбавniкȣ în чева. [ἐν, νωθρός].

᾿Εννῶσαι, Ion. în лoкȣ de ἐννοῆσαι, пех: 1: de inf: ал лȣї ἐννοέω.

᾿Ενόδιος, α saȣ ος, ον, чел че se aflъ în dpȣmȣpї, saȣ în dpȣmȣ; (de ȣnde eпit: ал лȣї Меркȣрȣ шi ал Екатеї, saȣ Проserpineї). (nеȣt:) «᾿Ενόδια (τὰ), Tfp: ȣmflъtȣpї, въшiчї, saȣ опъреaлї прiчinȣite de mȣлtȣ ȣmвлетȣ. [шi

᾿Ενοδίτης, ου (ὁ), шi ᾿Ενοδῖτις, ιδος (ή), поеt: în лoкȣ de ᾿Ενόδιος. [ἐν, ὁδός].

῎Ενοδμος (ὁ, ή), поеt: Ion: în лoкȣ de ἔνοσμος, чел че 'шi аре miposȣл; (ad:) пеpeсȣфлаtȣ, проаspъtȣ. [ἐν, ὀδμή].

᾿Ενοειδής, έος (ὁ, ή), (шi adв:) -ειδῶς, de ȣnȣ sinгȣpȣ фелȣ, sinплȣ. [ἕν, εἶδος].

᾿Εν-όθω, вiit: -όσω, neîntр: прimit: ал лȣї ἐνήνοθα, клеtinȣ.

᾿Ενοικάδιος (ὁ, ή), поеt: (saȣ греш:) în лoкȣ de ἐνοικίδιος.

᾿Εν-οικειόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Εἰσοικειόω.

᾿Ενοικέτης, ου (ὁ), шi ᾿Ενοικέτις ιδος (ή), =῎Ενοικος.

᾿Εν-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) локȣiesкȣ în вре ȣnȣ локȣ; (fir:) sîntȣ деprinsȣ în вре ȣnȣ лȣкрȣ. «᾿Ενῳκήκασιν ἐν τοῖς φυσικοῖς». Apst: [de ȣnde

'Ενοικήσιμος (ὁ, ἡ), îndemînatikš de локвіt întp' însвл. [ші

'Ενοίκησις, εως (ἡ), локвіре înъвntpš. [ші

'Ενοικητήριον (τὸ), локš de локвінцъ.

'Ενοικίδιος (ὁ, ἡ), ал kaseî, saš de kaзъ,=Κατοικίδιος. [ἐν, οἶκος].

Εν-οικίζω, biit: -ίσω, пвіš пе чіпева а локві вndeва. || (пas: saš mіж:) mъ ашеzš а локві în вре впš локš; (fir:) intpв, mъ віpš вndeва.

'Ενοικιολόγος (ὁ, ἡ), stpînгъtopš de кіріі de kase, ші чл: [ἐνοίκιον, λέγω].

'Ενοίκιον (τὸ), (se înц: ἀργύριον) кіріе de kaзъ. [ші

'Ενοίκιος (ὁ, ἡ), ='Ενοικίδιος. [ἐν, οἶκος].

'Ενοικισμὸς (ὁ), înкіріере de kaзъ (akt: saš пas:). [ἐνοικίζω].

'Εν-οικοδομέω- ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) zideskš, клъdeskš чева în... «Πύργον ἐνοικοδομήσαντες αὐτῇ». Твч: 2) (Гъръ kazš) вmплв (înkizš) чева кв zidіре. «Φάραγγα («Εἴσοδον) ἐνοικοδομεῖν». Diod: Sîчел:

"Ενοικος (ὁ, ἡ), (кв цen:) локвіtopš înъвntpв în... 2) кіріашš. 3) чел din kaзъ, saš ал kaseî. [ἐν, οἶκος].

'Εν-οικουρέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskš kasa, нв esš din kaзъ.

"Ενοινος (ὁ, ἡ), плінš de він. «Βότρυς —». Іонц: [ἐν, οἶνος].

'Εν-οινοφλύω, Лksfn: бъpfeskš de петречере віnd вінš.

'Εν- οινοχοέω, -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) topнš вінš în пахарš.

'Εν-οκλάζω, biit: -άσω, (кв dat:) înценвкіš în, saš пе чева. «Τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας». Fastp:

"Ενολβος (ὁ, ἡ), = "Ολβιος, богаtš. [ἐν, ὄλβος].

'Εν-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, (кв dat:) аліпекînd kazš înъвntpв.

'Ενόλμιος, ші "Ενολμος (ὁ,ἡ), поеt: чел че шаde пе tpіпоdвл (skaвнš кв tpeî пічоаре) пpofetikš, ші пpoopочеште. [ἐν, ὅλμος].

'Εν-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) петpekš обічнвіt în, saš кв чева; (fir:) mъ îndeлеtnіческš ла чева. «'Ενομιλεῖν τοῖς συγγράμασι». Fot:

'Εν-ομματόω -ῶ, biit: -ώσω, fakš пе чіпева а ведеа кв окіі. 2) îmî ацintezš окіі асвпра квіва.

'Εν-ομόργνυμι, biit: -ομόρξω, (кв dat:) шtergînd іаš чева în, saš пе чева; (прin întind:) întinпъpeskš пе чева.

'Ενόπαι (αἱ), (ἐν, ὀπή] черчеі. (везі ші διόπα).

'Ενοπὴ (ἡ), поеt: [ἐνέπω] гласš, stpігъtš (прінч: în ръзвоіš); ціпъtš; (în цen:) звпеtš. «Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή». Іл: К. «'Ενοπήν τε, γόον τε». Іл: Ω.

'Εν-οπλίζω, biit: -ίσω, ='Οπλίζω, înapmezš.

'Ενόπλιος (ὁ, ἡ), kape se faче кв арме. «Ρυθμὸς — ». Лks: danцš de înapmaцî, (în цen:) ostъшeskš. 2) =кв...

"Ενοπλος (ὁ, ἡ), înapmatš. [ἐν, ὅπλον].

'Ενοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš вна, впeskš, pedвkš ла впіtate. [din

'Ενοποιὸς (ὁ, ἡ), впіtopš, pedвкътopš ла впіtate. [ἐν, ποιός].

"Ενοπτος (ὁ, ἡ), [ἐν, ὄπτομαι] въzвtš înъвntpв în чева.

'Ενοπτρεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ въzš în оглindъ, ші чл. [ші

'Ενοπτρίζω, biit: -ίσω, аръtš чева, ші (mіж:) -ομαι, mъ вітš, saš mъ въzš în (saš ка în) оглindъ, ші чл:. [din

"Ενοπτρον (τὸ), [ἐν, ὄπτομαι] =Κάτοπτρον, оглindъ.

'Ενόρασις, εως (ἡ), ведере, обсерваре înъвntpв în чева. [din

'Εν-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (пех: 2: ἐνεῖδον, ші чл:) (кв dat:) въzš, mъ вітš în faцъ, обсервš; (прin întind:) înцелегš, daš кв sokotеала. «Δριμὺ ἐνορᾷ». Ksn: Efes: «'Ενορῶν τῷ προσώπῳ τὸ θαῤῥαλέον». Пл: (ші кв партч: de ачелаші kazš). «'Ενορέω γὰρ ὑμῖν οὐκ εἰδόσι τε ἐσομένοισι πολεμέειν». Ер:

'Ενόρειος (ὁ, ἡ), tpъіtopš în мвпцî, мвпtеапš. [ἐν, ὄρος].

'Εν-ορέω, Іоп: în вокš de 'Ενοράω.

'Ενορθιάζω, biit: -άσω, арdікš, ші ашеzš чева dpeptš în ssв, înалцš.

'Ενόριος (ὁ, ἡ), чел înъвntpв în хоtаре, mъpцinitš. [ἐν, ὅρος].

'Εν-ορχέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εν-ορκίζω, biit: -ίσω, пвіš ла жвръmîntš. [ші

'Ενόρκιος (ὁ, ἡ), kape se faче (se înтъреште) прin жвръmîntš. «Τὰ ἐνόρκια (se înц: ἱερά)». în локš de οἱ ὅρκοι. 2) = кв

"Ενορκος (ὁ, ἡ), жвpatš. 2) întъpitš прin жвръmîntš. «Φιλία —». Пл: «"Ενορκον ποιοῦμαι». Плt: mъ жврš. [ἐν. ὅρκος]. [de вnde.

'Ενόρκως, adв: кв жвръmîntš.

'Ενορκισμὸς(ὁ), îndatopapе ла (saš прin) жвръmîntš. [ἐνορκίζω].

Ἐν-ορμάω -ῶ, виit: -ήσω, (кв dat:) înпinгѕ (fакв вîntѕ квiва) înъвntpв; îndemпѕ ла чева. «Τὰ ἐνορμῶντα». Inкp: челе nopпitoape, pesoaptеле. ‖ (nestp: saѕ ел: кв dat:) пъвълеskѕ înъвntpв. Плв:

Ἐν-ορμίζω, виit: -ίσω, (кв dat:) вагѕ коравiа în nортѕ; (шi між:) intpв, тpагѕ кв коравiа în nортѕ;=Ἐγκαθορμίζω, -ομαι. [de вnde

Ἐνόρμισμα (τὸ), локѕ de tpas кв коравiа ла вскаtѕ (вadѕ).

Ἐνορμίτης, ου (ὁ), stационatѕ înъвntpв în nортѕ. [ἐν, ὅρμος].

Ἐν-όρνυμι, виit: -όρσω, noet: (кв dat:) skopпeskѕ чева, însвflв înъвntpв. «Τῇσιν γόον ἐνῶρσεν». Iл: Z. (шi пas:) «Γέλως θεοῖσιν ἐνῶρτο». Od: Θ.

Ἐν-ορούω, виit: -ούσω, noet: (кв dat:) пъвълеskв, сърѕ pеnеde în, saѕ пе чева.

Ἐν-ορχέομαι οῦμαι, виit: -ήσομαι, (кв dat:) dънцezѕ în, saѕ пе чева; (npin întind:) вatжокopeskѕ.

Ἐνόρχας, αο (ὁ), Dop: în локѕ de ἐνόρχης.

Ἐνόρχης, ου (ὁ), чел че аpе пвmaї вnѕ вошѕ. [εἷς, ὄρχις].

Ἐνόρχης, ου (ὁ), noet:, шi

Ἔνορχις, ιος (ὁ), Ion:, шi

Ἔνορχος (ὁ, ἡ), чел кв воаше, de паpte въpвъteaskъ; saѕ neskoпitѕ; (npin întind:) чел кв mapї воаше. [ἐν, ὄρχις].

Ἕνος, saѕ ἕνος, η, ον, de вnѕ (npiнч: de tpeквtвл) anѕ, de aквm вnѕ anѕ; (în цen:) tpeквtѕ, вeкiѕ (înnp: de νέος, кв кape se вede a fi în afin: dвne etimлц:) «Ἕναι ἀρχαί». dpегъtopiї din tpeквtвл anѕ, saѕ лвnъ (aл кърopa tepminѕ s' a înплinit, шi npin вpm: aѕ înчetat). «Ἕνη καὶ νέα (se înц: σελήνη)». чea din вpmъ zi a лвnapeї лвne, (dвne ziчepe) вeкie шi nовъ, konфopm кв zisa în Om: «Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦδ' ἱσταμένου». Od: Ξ. [din

Ἕνος, saѕ ἕνος (ὁ, saѕ τὸ), noet: anѕ (întpeв: nвmaї în коmп: ἄφενος, τρίενος).

Ἐννοσίγαιος (ὁ, ἡ), гpam: în локѕ de (singвpвл întpeв:) ἐννοσίγαιος. [ἔνοσις, γαῖα =γῆ].

Ἔνοσις, [ἐνόθω] εως (ἡ), noet: клetinаpe, sгвdвipe.

Ἐνοσίχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐννοσίγαιος. [ἔνοσις, χθών].

Ἑνότης (ἡ), вnitate. «Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως». Dormat: [εἷς ἑνός].

Ἔνουλα (τὰ), цinцiiле dinцiлop din паptea dinъвntpв. [ἐν, οὖλον].

Ἐν-ουλίζω, виit: -ίσω, înкpeцeskѕ, saѕ fакѕ кpeцѕ. «Κόμη φυσικῶς ἐνουλιζομένη». Apstf: [de вnde

Ἐνουλισμὸς (ὁ), înкpeцitвpъ de пъpѕ.

Ἐνουράνιος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐπουράνιος, чел în чepѕ, чepeskѕ. [ἐν, οὐρανός].

Ἐν-ουρέω ῶ, виit: -ήσω, (кв dat:) îmї fакѕ вdвл în чева, saѕ пе sinemѕ. [de вnde

Ἐνουρήθρα (ἡ), шi

Ἐνούρηθρον (τὸ), оалъ de вdѕ.

Ἔνουρος (ὁ, ἡ), кape se afлъ în (este вnitв кв) вdѕ. [ἐν, οὖρος].

Ἐνούσιος (ἡ, ἡ), чел în fiinцъ (кape eksistъ). (înnp: de ἀνούσιος). 2) чел кв авеpе, вогаtѕ. [ἐν, οὐσία]. [de вnde

Ἐνουσιόω -ῶ, виit: -ώσω, (кв dat:) вnеskѕ чева кв fiinцa квiва. «Ὁ τοῖς λογικοῖς γένεσιν ἐνουσιωμένος». Iepкл: Пit: вnitѕ în fiinцъ кв челе кквîntъtoape.

Ἐν-οφείλομαι, (npiнч: în a 3 пеps:) (лвкpв) este înпpввtatѕ, îndatopatѕ пе sigвpanцъ de чева. «Ἀργύριον ἐνοφειλόμενον». Dm: вanї înпpввtaцї кв zълогѕ.

Ἐν-οφθαλμιάω -ῶ, виit: -άσω, = Ἐποφθαλμιάω.

Ἐνοφθαλμίζω, виit: -ίσω, altoieskѕ nomї (npiнч: în окiѕ, saѕ nodѕ). (вeзї шi ἐγκεντρίζω, шi ἐμφυλλίζω). [ἐν, ὀφθαλμός]. [de вnde

Ἐνοφθαλμισμὸς (ὁ), altoipe de nomѕ în окiѕ.

Ἐνοχὴ (ἡ), înпъptъшipe, saѕ înкъpкape în чева; винъ; îndatopipe în чева. [ἐνέχω].

Ἐν-οχλέω -ῶ, виit: -ήσω, (пpeл: ἠνώχλουν, кв dat: saѕ aк:) свпъpѕ, adвкѕ гpevtate. [de вnde.

Ἐνόχλησις, εως (ἡ), свпъpape.

Ἔνοχος (ὁ, ἡ), (кв dat: saѕ ел: кв цen:) пъptamѕ, saѕ înквpкatѕ în чева; (npin întind:) вinoвatѕ, saѕ свпвѕ ла чева. «Τοῖς ἐρωτικοῖς ἔνοχος». Пл: Ἔνοχος θανάτου». Skp: [ἐνέχω].

Ἔνοψις, εως (ἡ), =Ἐνόρασις, вitвtвpъ, пpiвipe în чева. (вeзї шi ἄποψις, шi ἔποψις). [ἐν, ὄπτομαι].

Ἑνόω -ῶ, виit: -ώσω, =Ἑνίζω, шi Ἑνοποιῶ, вneskѕ. [ἕν].

Ἐν-ράπτω, виit: -ράψω, (кв aк:) коsѕ în чева.

Ἐν-ρήγνυμι, виit: -ρήξω, pвпѕ, sпаpгѕ, fъpîmѕ чева în doъ. ‖ (між:) пъвълеskѕ, казѕ asвпpa квiва.

Ἐν-ριγόω -ῶ, виit: -ώσω, (кв dat:) tpemвpѕ de fpiгѕ înъвntpв în..

Ἔνριζος (ὁ, ἡ), înpъdъчinatѕ, saѕ чел кв pъdъчinъ. [ἐν, ῥίζα]. [de вnde.

'Ενριζόω -ῶ, вiit: -ώσω, înpъdъчinezǔ; (fir:) statopniчeskǔ.

'Εν-ρίπτω, вiit: -ρίψω, apǔnkǔ чева înъǔntpǔ.

"Ενρυθμος (ό, ή), ='Εῤῥυθμος, saǔ (греш:) în локǔ de εὔρυθμος. [ἐν, ῥυθμός].

"Ενσαρκος (ό, ή), întpǔnatǔ. 2) (Тлџ:) чел în tpǔпǔ saǔ npin tpǔпǔ. «Οἰκονομία —». Dormat: [ἐν, σάρξ]. [de ǔnde

'Ενσαρκόομαι -οῦμαι, вiit: --σαρκωθήσομαι, (Тлџ:) mъ întpǔnezǔ. [вezǐ шi ἐνανθρωπέω). [de ǔnde

'Ενσάρκωσις, εως (ή), Тлџ: ='Ενανθρώπησις.

'Εν-σαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кǔ dat:) mъtǔpǔ; шi (npin întind:) miшкǔ чева din локǔл sъǔ în коачǐ шi în коло înъǔntpǔ în.... «Μυχοῖς πόντου ἐνσαρούμενος». Лiк: вътîndǔ se în fǔndǔл mъpiǐ.

'Εν-σάττω, вiit: -σάξω, îndesǔ чева în (saǔ ка în) sakǔ.

'Εν-σβέννυμι, вiit: -σβέσω, (кǔ dat:) stinгǔ чева înъǔntpǔ în...

'Εν-σείω, вiit: -σείσω, клatinǔ (клъteskǔ, amestekǔ) чева în чева. «Καστόριον ἐνέσεισεν ἤ πόλιον». Пл: (шi miж: saǔ пas:). «'Ενσείσθητι». Епкt: miшкъ te, deшteaптъ te. 2) (npin întind:) apǔnkǔ, asвîpлǔ чева înъǔntpǔ, saǔ asǔпpa кǔiва. «Βέλος κεραυνοῦ ἐνσείω». Sof: «Εἰς οἷον βάραθρον φέρων ἐμαυτὸν ἐνσέσεικα». Лǔч: (шi eл:) «Αὐτὸς μὲν ἐνσεῖσαι (se înџ: τὴν στρατιὰν) κατὰ θάτερον κέρας». Пл: 2) (fir:) черчеtezǔ кǔ skǔmпъtate, чеpкǔ кǔ лǔape aminte.

'Εν-σήθω, вiit: -σήσω, чернǔ чева în, saǔ пе чева.

'Εν-σηκάζω, вiit: -άσω, (пеолоџ:) înкizǔ în stînъ, saǔ џаркǔ, (fir:) în monastipe.

'Εν-σημαίνω, шi (miж.) 'Εν-σημαίνομαι, вiit: -ανῶ,, -οῦμαι, = 'Ενδείκνυμι, apъtǔ, înкǔnoшtinџezǔ. (кǔ dat:) «'Ενσημανεῖσθε αὐτῷ τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν». Iskp: 2) лasǔ semnǔ, întinпъpeskǔ пе чева. «'Αμετάστατα πέφυκεν εἶναι τὰ τῶν νέων μαθήματα δι' ἁπαλότητα τῶν ψυχῶν εἰς βάθος ἐνσημαινόμενα». Bas:

'Εν-σημειόομαι -οῦμαι, -вiit: -ώσομαι, (кǔ dat:) însemnezǔ чева (sпpe a mea întpeвǔinџape) în, saǔ пе чева.

'Εν-σιαλεύω, вiit: -εύσω,='Εμπτύω.

"Ενσιμος (ό, ή), кam кîpnǔ. [ἐν, σιμός].

'Εν-σιτέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кǔ dat:) mъ xpъneskǔ înъǔntpǔ în..

'Εν-σκέλλω, вiit -σκελῶ, (întpeв: nǔmaǐ tpe: de кǔ: ἐνέσκληκα, шi пеx: ἐνέσκλην кǔ însem: neǔt: кǔ dat:) mъ ǔsǔкǔ (mъ întъpeskǔ, mъ 'nъsпpeskǔ) пе чева.

'Ενσκευάζω, вiit: -άσω, пǔiǔ tpeвǔinчoaseле ǔneлte înъǔntpǔ, saǔ пе чева; (npin ǔpm:) гъteskǔ, (шi miж:) mъ гъteskǔ, mъ înвpakǔ, шi чл: «'Ίππους ἐνσκευάζω». Лкs: înшeлezǔ каǐ. (шi miж:) «Οἷα δὴ εἰώθασιν ἐνσκευάζεσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες». Плt: (вezǐ шi παρασκευάζω). [din

"Ενσκευος (ό, ή), înвpъкatǔ (npinч: кǔ teatpiкъ înвpъкъminte); (npin ǔpm:) гпtа. (вezǐ шi ἔκσκευος). [ἐν, σκευή].

'Εν-σκήπτω, вiit: -σκήψω, (кǔ dat:) pezemǔ tape пе чева; (npin ǔpm:) apǔnкǔ (asвîpлǔ) чева; (шi nestp: saǔ eл:) пъвълeskǔ penede asǔпpa кǔiва. «Βέλος («Νόσον) ἐνσκήπτειν τινί». Ep: «'Ενέσκηψε οἱ λίθος εἰς τὸ τέμενος». Ep: (вezǐ шi ἐνσκίμπτω).

'Εν-σκιατροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, кpeskǔ пе чinева ла ǔmвpъ, (adiкъ) înкisǔ totdaǔna înъǔntpǔ; (npin ǔpm:) îл fakǔ sлaвǔ (nekǔpaжosǔ, шi чл:). (de ǔnde fir:) «'Ελπίσιν ἁπαλαῖς ἐνσκιατροφούμενον». Пл: xpъnindǔ se кǔ sлaвe пъdeжdi.

'Εν-σκίμπτω, вiit: -σκίμψω, noet: (кǔ dat:) aплeкǔ, saǔ pezemǔ чева пе...; (npin întind:) înfirǔ «Οὖδει ἐνισκίμψαντε καρήατα». Iл: P. (шi пas:) «Οὖδει δόρυ ἐνεσκίμφθη». Iл: П. P. (вezǐ шi ἐνσκήπτω).

'Εν-σκιῤῥόω, -ῶ, -ώσω, întъpeskǔ, înвîptoшeskǔ, шi înpъdъчinezǔ чева ка ǔnǔ skipǔ (ǔmfлъtǔpъ tape) în чева; (пas:) mъ лineskǔ, mъ npinzǔ de чева.

'Εν-σοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кǔ dat:) ǔmвлǔ fǔdǔлǔ în, saǔ пе, saǔ пentpǔ чева. «Πεδίλῳ ἐνσοβεῖν». Fiлstp:

'Ενσοριάζω, вiit: -άσω, пǔiǔ moptǔл tpǔпǔ în ...

'Ενσόριον (τὸ), кǔшчǔгǔ, sikpiǔ. [ἐν, σορός].

"Ενσοφος (ό, ή), noet: (înпp: de ἄσοφος) =Σοφός, înџелeпtǔ. [ἐν, σοφός].

'Εν-σπαργανόω -ῶ, вiit: -ώσω, лeгǔ, înfъшǔpǔ чева în (saǔ ка în) faшe; (fir:) кpeskǔ (oвiчnǔieskǔ) din пpǔпчie пе чiва în чева.

'Εν-σπείρω, вiit: -σπερῶ, (кǔ dat:) semъnǔ (шi fir: pisineskǔ, înпpъшtiǔ) чева în, saǔ întpe чева.

"Ενσπερμος (ό, ή), конpinzъtopǔ (плinǔ) de seminџe. [ἐν, σπέρμα].

Ἔνσποδος (ὁ, ἡ), плinъ de чenъшъ. 2) чenъшiъ. [ἐν, σποδός].

Ἔνσπονδος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -όνδως, пъptaшъ în înвoieлĭ de пaчe, saъ îndatopatъ пpin (stъpъitopъ în) tpaktate; (în џen:) пpietenъ, aлiatъ. 2) înвoitъ (întъpitъ) пpin tpaktate. (vezĭ шi ὑπόσπονδος). [ἐν, σπονδή]

Ἐν-στάζω, вiit: -στάξω, шi

Ἐν-σταλάζω, вiit: -άξω, (къ dat:) пiкъ чeвa înъъntpъ; (fir:) însъfлъ. «Δεινός τις οἱ ἐνέστακτο ἵμερος». Ep:

Ἐνστασία (ἡ), (pap) în лoкъ de...

Ἔνστασις, εως (ἡ), skoпъ (плaнъ) de op чe întpenpindepe, (iap пpinч:) de кinъл вieџiĭ. 2) înпpotiвipe; (în џen) aneвoime, înпiedikape; (de ъnde лeџ:) kontestaџie лa пpoпъnepiлe (saъ лa чeлe xotъpîte în фaвopъл) пpotiвnikълъĭ meъ. шi 3) (dъпe dpent: pom:) aшezape de moштenitopъ. [шi

Ἐνστάτης, ου (ὁ), înпpotiвitopъ, înпiedikъtopъ къiвa; (пpin ъpm:) пpotiвnikъ; вpъжmaшъ; пpigonitopъ în жъdikatъ. [шi

Ἐνστατικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, stъpъitopъ, îndemînъtikъ, saъ aплeкatъ лa înпpotiвipe, înпiedikape, saъ kontestaџie. (de ъnde) «Ἐνστατικοί». Apst: aфлъtopĭ шi пpoпъitopi din sistemъ de nedomipipĭ din пoemeлe вekiлop пoeџĭ. (înпpot: de λυτικός, saъ ἐπιλυτικός). [ἐνίστημι].

Ἐν-στείνω, вiit: -στενῶ, пoet: înгpeъiъ, stpimtopezъ пe чineвa înъъntpъ în чeвa.

Ἐν-στέλλω, вiit: -στελῶ, înвpaкъ (înпodoвeskъ) пe чineвa къ... «Ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένος». Ep: înвpъкatъ.

Ἐν-στερνίζομαι, вiit: -ίσομαι, = Ἐγκολποῦμαι, înвpъџimezъ; (fir:) пpiimeskъ къ mълџъmipe, aпpoвezъ.

Ἐνστερνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), ъnъ фeлъ de гiчitopъ. (vezĭ ἐγγαστρίμυθος). [ἐν, στέρνον, μάντις].

Ἐνστηθίδιος (ὁ, ἡ), = (saъ гpeш: în лoкъ de) Ἐντοστηθίδιος. [шi

Ἐνστηθίζομαι, вiit: -ίσομαι, (maĭ noъ шi neaпpoв:) în лoкъ de ἐνστερνίζομαι. [ἐν, στῆθος].

Ἔνστημα (τὸ), op чe stъ înainte; (пpin ъpm:) пiedikъ. [ἐνίστημι].

Ἐν-στηρίζω, вiit: -ίξω, (къ dat:) înџeneskъ (înfirъ) чeвa tape înъъntpъ în чeвa. «Ἐγχείη γαίῃ ἐνεστήρικτο». Iл: Ф.

Ἐν-στίζω, вiit: -στίξω, (къ dat:) tinъpeskъ къ пiкъtъpĭ în, saъ пe чeвa.

Ἐν-στοιβάζω, вiit: -άσω, (къ dat:) вîpъ, aшezъ îndesat чeвa înъъntpъ.

Ἐνστομίζω, вiit: -ίσω, пъiъ чeвa în гъpa къiвa (пpinч: фpiъл în гъpa калълъĭ). [шi

Ἐνστόμιος (ὁ, ἡ), [ἐν, στόμα] чeл în гъpъ. (de ъnde || ъъвst:) ἐνστόμιον (τὸ), =къ

Ἐνστόμισμα (τὸ), op чe se вагъ în гъpъ; (de ъnde) фpîъ. [ἐνστομίζω].

Ἔνστομος (ὁ, ἡ), = Ἐνστόμιος.

Ἐν-στρατοπεδεύω, шi (miж:) εύομαι, вiit: εύσω, -ομαι, (къ dat:) îmĭ aшezъ taвъpa, în, saъ пe ъnъ лoкъ.

Ἐν-στρέφω, шi (miж:) ἐνστρέφομαι, вiit: -στρέψω, -ομαι, (къ dat:) înвîpteskъ чeвa, (шi miж: saъ eл:) mъ înвîpteskъ, пetpeкъ înъъntpъ, saъ п' întpe..., = Ἀναστρέφομαι». «Σηκοῖς (saъ Σηκοὺς) ἐνστρέφει». Eвp: (шi miж:) «Μηρὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφεται». Iл: E.

Ἐν-στρογγυλόω ῶ, вiit: -ώσω, potъnzezъ, saъ фaкъ чeвa potъndъ.

Ἐνστροφὴ (ἡ), înвîptipe, пetpeчepe în вpe ъnъ лoкъ; (пpin întind:) лoкъ de пetpeчepe, saъ de фpeкъentaџie; лoкъinџъ. [ἐνστρέφω].

Ἐν-στρωφάω, вiit: -ήσω, пoet: Ion: în лoкъ de ἐνστρέφω.

Ἐν-στύφω, вiit: -στύψω, sîntъ кam stiфosъ.

Ἐν-συλ-λαγχάνω, вiit: -λήξομαι, iaъ, saъ mъ înпapџъ чeвa къ sopџĭ, кonpizindъse înъъntpъ шi aлtъ чeвa înпpeъnъ лa înпъpџipe.

Ἐνσύνθηκος (ὁ, ἡ), (maĭ noъ) în лoкъ de Ἔνσπονδος. [ἐν, συνθήκη].

Ἐν-σφηνόω -ῶ, вiit: ώσω, înпъnezъ, saъ stpînгъ, astъnъ кa къ пene.

Ἐν-σφραγίζω, вiit: -ίσω, пъiъ пe чeвa (asiгъpezъ къ) пeчete, пeчetлъieskъ. 2) (къ dat:) întinъpeskъ. (vezĭ шi ἐνσημαίνω).

Ἐνσχερῶ, adв: în лoкъ de ἐν σχερῷ. (vezĭ σχερός).

Ἐνσχολάζω, вiit: -άσω, îmĭ întpeвъinџezъ вpemea, mъ îndeлetniчeskъ în чeвa; пetpeкъ în...; mъ odixneskъ пe чeвa. [шi

Ἐνσχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐνσχολάζω, saъ гpeш: în лoкъ de εὐσχολέω. [ἐν, σχολή].

Ἐν-σωματίζω, вiit: -ίσω, = Ἐνσωματόω, [de ъnde

Ἐνσωμάτισις, εως (ἡ), шi

Ἐνσωματισμὸς (ὁ), = Ἐνσωμάτωσις.

Ἐνσώματος (ὁ, ἡ), чeл în tpъnъ, tpъneskъ, saъ întpъnatъ. [ἐν, σῶμα]. (vezĭ шi ἔνσαρκος). [de ъnde

Ἐνσωματόω -ῶ, вiit: -ώσω, întpъnezъ; saъ фaкъ tpъneskъ. [de ъnde

'Ενσωμάτωσις, εως (ἡ), întrupare, = 'Ενσάρκωσις.

'Εν-σωρεύω, biit: -εύσω, grămădescŭ în, saŭ pe ceva.

"Ενταλμα (τὸ), = 'Εντολή, poruncă. [ἐντέλλω].

'Εν-ταμιεύω, biit: -εύσω, (cu dat:) puiŭ ceva undeva la păstrare.

'Εν-τάμνω, poet: Ion: în locŭ de ἐν-τέμνω.

'Εν-ταννύω, biit: -ύσω, poet: în locŭ de ἐντείνω.

"Ενταξις, εως (ἡ), așezare, aranjare de ceva înăuntrŭ.

'Εν-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, aducŭ turburare în ceva.

"Εντασις, εως (ἡ), întindere (akt: saŭ pas:); (fig:) stăruință, silință; (gram: și metr:) lungire de silabă. [ἐντείνω].

'Εν-τάσσω (ττω), biit: τάξω, așezŭ, aranjezŭ ceva înăuntrŭ, saŭ între ceva; înrolezŭ în oștiumeaskă trupă, și cl:

'Εντατικός, ἡ, όν, pricinuitorŭ de întindere; (de unde med:) întăritorŭ de nevre: [și

'Εντατός, ἡ, όν, întinsŭ, saŭ de întins. priimitorŭ de întindere. «'Εν ὀργάνοις τοῖς τε ἐμπνευστοῖς τοῖς τε ἐντατοῖς». Пл: [ἐντείνω].

'Ενταῦθα, și (prin At: întindere) 'Ενταυθί, [ἔνθα, αὐτός] adv: lok: saŭ timp: (maĭ de multe orĭ cu gen:) aicĭ, saŭ (prea rar) akolo; într' acestŭ (saŭ acelŭ) locŭ, saŭ puntŭ; akum, saŭ atuncĭ. «'Ενταῦθα γῆς». Плт: (și fig:) «'Ενταῦθα ὕβρεως». Лкs: în locŭ de εἰς τοσαύτην ὕβριν. (vezĭ și ...

'Ενταυθοῖ, adv: lok: = 'Ενταῦθα, aicĭ (maĭ de multe orĭ în stare). «'Ενταυθοῖ κεῖσο (ἧσο)». Om: «Καθεζόμενος ἐνταυθοῖ». Плт:

'Ενταφᾶ (ά), Dor: în loku de ...

'Ενταφή (ἡ), îngropare, saŭ îngropăciune. [ἐνθάπτω]. [de unde

'Ενταφιάζω, biit: -άσω, îngropŭ pe mortŭ. [de unde

'Ενταφιασμός (ὁ), îngropăciune, înmormîntare. [și

'Ενταφιαστής, οῦ (ὁ), înmormîntătorŭ, saŭ gătitorŭ de mortŭ (spre îngropare).

'Ενταφιοπώλης, ου (ὁ), vînzătorŭ de trebuincioasele îngropăciuneĭ). [ἐντάφιος, πώλης].

'Εντάφιος (ὁ, ἡ), trebuinciosŭ la îngropare de mortŭ. (de unde ‖ subst:) ἐντάφιον (τὸ), respetie; (și în:) îngropăciunea, și gătirea pentru aceasta a mortului. [ἐνταφή].

"Εντεα (τὰ), [ἕννυμι, saŭ ἐντός] arme; (în gen:) unelte, mobile, lucrurĭ de trebuință. «"Εντεα δῦναι». Iл; Г. și Θ. a se înarma. «"Εντεα δαιτός». Od: K: trebuincioasele meseĭ. «"Εντεα δίφρου (νηός, și cл:)». Hind: și Esx:

'Εν-τείνω, biit: -τενῶ, (pas: tre; de cu: ἐντέταμαι, și cл:) întinzŭ ceva înăuntru, saŭ pe ceva. «Δίφρος ἱμᾶσιν ἐντέταται». Iл: E.«Κυνέη ἔντοσθεν ἱμᾶσιν ἐντέτατο στερεῶς». Iл: K. (de unde 2) (fig: cu și fără μέτρῳ) versifikŭ, saŭ prefakŭ în versurĭ. «'Εντεῖναι τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους». Плт: (vezĭ și ὑφαίνω). 3) întinzînd mîna, saŭ (prinч:) o curea, saŭ ștreangŭ, și cл: lovescŭ, batŭ. «Πληγάς (și fără subst:) ἐντείνων τινί». Лкs: (vezĭ și ἐνσείω). 4) întinzînd tragŭ, tîrăscŭ. «'Εντείνειν τὸν ἵππον τῷ ἀγωγεῖ». Ksn: 5) mă silescu, mă nupcescŭ; îmĭ niponescŭ mintea la ceva; vorbescŭ cu tonŭ, stăruiescŭ în ceva.

'Εν-τείρω, biit: -τερῶ, poet: (cu dat:) supcescŭ, tiranezŭ pe cineva; (și mij:) mă supcescŭ, mă batŭ înăuntru în ceva.

'Εντειχίδιος (ὁ, ἡ), ='Εντείχιος. [și

'Εντειχίζω, biit: -ίσω, konprinzŭ în cetate, saŭ kastelŭ; întărescŭ cu zidŭ. «Τὰς δὲ (τῶν πόλεων) ἐντειχισάμενοι». Тѕч: [și

'Εντείχιος (ὁ, ἡ), închisŭ, asigurată înăuntru de (okolitŭ cu) zidŭ. [ἐν, τεῖχος].

'Εντείχισις, εως (ἡ), și

'Εντειχισμός (ὁ), închidere, întărire cu zidŭ. [ἐντειχίζω].

'Εν-τεκμαίρομαι, biit: -αροῦμαι, (cu dat:) daŭ cu sokoteala din ceva.

"Εντεκνος (ὁ, ἡ), cel cu kopiĭ. [ἐν, τέκνον]. [de unde

'Εντεκνόω -ῶ, biit: -ώσω, (cu dat:) naskŭ kopiĭ undeva înăuntru.

'Εν-τελέθω, (fără biit:) poet: (cu dat:) sîntŭ, eksistŭ, petrekŭ undeva înăuntru. (vezĭ și ἐγγίνομαι).

'Εντέλεια (ἡ), desăvîrșitate, perfekție. [ἐντελής].

'Εν-τελευτάω -ῶ, biit: -ήσω, (cu dat:) săvîrșescŭ ceva în, saŭ pe ceva; (de unde în ел: de βίον) ='Εναποθνήσκω.

'Εντελέχεια (ἡ), =(după uniĭ, iar după alțiĭ în pr: de) 'Ενδελέχεια; (iar prinч: după Apst: Fзsf:) ='Ενέργεια. «Τὸ ὠὸν δυνάμει μὲν νεοσσός ἐστι, κατ' ἐντελέχειαν δ'οὐκ ἔστι». Sksт: (vezĭ și δύναμις). (de unde) «'Ορίζονται καὶ τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν εἶναι». [din

'Εντελεχής [ἐντελῶς ἔχω], έος (ὁ, ἡ), (și

adв:) -εχῶς, чел че stъ în fiinцъ, în faпtъ; актѕалѕ. (везї ши ἐνδελεχής).

Ἐντελής, έος (ὁ, ἡ), desъвîршitѕ. «Οἱ ἐντελεῖς». în локѕ de, Οἱ ἐν τέλει, dрегъторiї, saѕ чеї maї însemnaцї. [ἐν, τέλος].

Ἐντέλλω, віit: -τελῶ, noet: în локѕ de (miж: întреб: пѕmaї ла проз:) ἐντέλλομαι, віit: -τελοῦμαι, (кѕ dat:) daѕ opdinѕ, порѕпчеskѕ.

Ἐντελόμισθος (ὁ, ἡ), чел че'шї ape, ia deплiпъ плata. [ἐντελής, μισθός].

Ἐντελῶς, adв: кѕ desъвîршire, пе deплinѕ. [ἐντελής].

Ἐν-τέμνω, віit: -τεμῶ, taiѕ чева прin miжлокѕ, saѕ adînк; fakѕ крestъtѕръ, saѕ кръпътѕръ îп чева; înжѕпгiѕ (прinч: жертfъ); (de ѕnde fъръ kazѕ) жертfeskѕ (прinч: ла ероѕ). (везї ши ἐναγίζω). 2) sanѕ лitepe ши чл: пе пiatръ.

Ἐντενής [ἐντείνω], έος (ὁ, ἡ), întinsѕ, (прin întind: ши fir:) пiponitѕ ла чева; (în цеп:) pепеde; stpaшnikѕ. (везї ши ἐκτενής).

Ἐντεομήστωρ, ορος (ὁ), = Ἐντεσιμήστωρ.

Ἐντερεύω, віit: -εύσω, skoцѕ мацеле dinъѕntpѕ. [ши

Ἐντερικός, ή, όν, релatiвѕ кѕ маццеле. 2) пъtimaшѕ (sѕпѕsѕ ла боалъ) de маце. [ши

Ἐντεριώνη (ἡ), [ἔντερον] miezѕл, inima копачiѕлѕї. [de ѕnde

Ἐντεριωνίς, ίδος (ἡ), =Ἐντεριώνη.

Ἐντεροκήλη (ἡ), (ѕпѕ felѕ de въtъmъtѕръ) ковоpîrea маццелор în вintpe. [ἔντερον, κήλη]. [de ѕnde

Ἐντεροκηλήτης, ου (ὁ), ши

Ἐντεροκηλικός, ή, όν, пъtimaшѕ de въtъmъtѕpa ἐντεροκήλη (везї ziч:).

Ἐντερόμαντις, εως (ὁ), = Ἐγγαστρίμυθος. [ἔντερον, μάντις].

Ἔντερον (τὸ), [ἐντὸς] маццѕ. ‖ (fir:) «Ἔντερα γῆς». Apst: pîmeле челе марї, че es din пъmîntѕ dѕпе плоае.

Ἐντερόνεια (ἡ), [ἔντερον, ναῦς]=Ἐγκοίλια, лemпъpia din пъѕntpѕ, saѕ лemпеле челе stpîmбе ши înковоiate але коръбiї.

Ἐντεροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѕ de маце. [ἔντερον, πώλης].

Ἐντεσίεργος, saѕ ἐντεσιουργὸς (ὁ, ἡ), noet: [ἔντεα, ἔργον] чел че лѕкреазъ кѕ ажѕtopѕл вnелтеї, че поартъ асѕпръ 'шї. [de ѕnde) «Ἡμίονοι —». Iл: Ω. tpъгъtopї de карѕ, ши чл:

Ἐντεσιμήστωρ, ορος (ὁ), deпpinsѕ ла apme, saѕ ла pesвoiѕ. [ἔντεα, μήστωρ].

Ἐντεσιουργὸς (ὁ, ἡ), каѕтъ Ἐντεσίεργος.

Ἐντεταμένως [ἐντείνω], adв: (de пapтч:) întins, tape, кѕ stъpѕipe.

Ἔντευγμα (τὸ), [ἐντυγχάνω] лѕкрѕ, пeste кape dъ чinева (гъsitѕ) din întîmпларе. =Ἕρμαιον.

Ἐντεῦθεν, ши (At: прin întind:) Ἐντευθενί, adв: (лок: ши timп:) de aiчї, saѕ d'аколо, dintp' ачеastъ, saѕ ачеа пapte; de акѕm, saѕ de atѕпчї, пе ѕpmъ. 2) = (saѕ maї noѕ în локѕ de) Ὅθεν, de ѕnde, dintp' ачеasta, прin ѕpmape.

Ἐντευκτικός, ἡ όν, лesпiчosѕ ла întîлпipe, апроpiatѕ, afaвiлѕ. [ши

Ἐντευξίδιον (τὸ), skpisopiкъ pѕгъtoape. (dimin: вл лѕї

Ἔντευξις [ἐντυγχάνω], εως (ἡ), întîлпipe; конвepsaцie, adѕпape; чitipe de кapte; pѕгъчiѕпe; miжлочipe; paпоptѕ.

Ἐντευτλανόω -ῶ, віit: -ώσω, (кom:) înfъшѕpѕ (прinч: пeшte de fpint) în fpѕпze de врожве, saѕ пaпї. [ἐν, τεῦτλον].

Ἔντεφρος (ὁ, ἡ), плinѕ de чепѕшъ. 2) чепѕшiѕ. [ἐν, τέφρα].

Ἐντεχνία (ἡ), = (saѕ греш: în локѕ de) Εὐτεχνία. [din

Ἐντεχνής, έος (ὁ, ἡ), ши

Ἔντεχνος (ὁ, ἡ), fъкѕtѕ кѕ meшteшѕгѕ. 2) îndemînatikѕ ла meшteшѕгѕ; îndѕstpiosѕ, meшtepѕ; (în цеп:) iskѕsitѕ. [ἐν, τέχνη]. [de ѕnde

Ἐντέχνως, adв: кѕ meшteшѕгѕ, meшtepeшte.

Ἔντηκτος (ὁ, ἡ), topitѕ; (med: despe sînце) stpikatѕ. [din

Ἐν-τήκω, в: -τήξω, (кѕ dat:) topind topпѕ în, saѕ пе чева; (fir:) însѕfлѕ, întiпъpeskѕ; (miж: aѕtoпat: кѕ dat:) mъ topeskѕ în чева. «Θρήνοις ἐντέτηκα». Sof:

Ἐντί, Dop: în локѕ de ἐστί, saѕ εἰσί, 3: sinr: ши îm: peps: de прez: εἰμί.

Ἐν-τίθημι, mi (miж.) ἐντίθεμαι, віit: ἐνθήσω, -ομαι, (кѕ dat:) aшezѕ, пѕiѕ чева în, saѕ пе чева; (fir:) însѕfлѕ. «Ἐνέθετο τὰ χρήματα εἰς τὴν ναῦν». Dm: «Ἐνθεμένη σε λεχέεσσιν». Iл: Φ. (mi fъръ kazѕ). «Ἔνθου». Apstf: пѕпе о în гѕpъ цї, înвѕк' о; (ши fir:) «Κότον, («Χόλον, ши чл:) ἔνθετο θυμῷ». Om: a пѕs ла inimъ (mînie, ши чл:). (везї ши ἐμβάλλω, ши ἐνέχω).

Ἐν-τίκτω, віit: -τέξομαι, (кѕ dat:) naskѕ (пръseskѕ) înъѕntpѕ în чева; (fir:) însѕfлѕ, вагѕ ѕпѕ felѕ de idee în капѕл кѕiва. (везї mi ἐμποιέω, ши ἐμφύω).

Ἐν-τιλάω -ῶ, віit: -ήσω, mъ кѕfѕpeskѕ,

mъ snîpkîiš în, saš пе чева.

'Εντιμάω -ῶ, вііt: -ήσω, прецѕind пpinzš чева în sokoteaлъ de вanĭ (че amš sъ daš, saš sъ iaš). (везĭ ші ἐναποτιμάω. [ші

"Εντιμος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, sѕup: -ότατος) чinstitš, опоравілš. «Τὰ θεῶν ἔντιμα». Sof: în локš de ὅσια. челе кѕвіоase. [ἐν, τιμή]. [de ѕnde

'Εντιμότης (ἡ), каліtatea omѕлѕĭ de чinste.

'Εντίμως adв: кѕ чinste.

'Εντιναγμὸς (ὁ), skѕtѕpape, tpîntipe pepede пе чева. [din

'Εν-τινάσσω, вііt: -άξω, (кѕ dat:) skѕtѕpš чева, tpînteskš tape înъѕntpѕ, saš пеste чева. »'Εντιναχθήσονταί σοι αἱ θύραι». Νiл: în Епкt: ці se вор tpînti pепеde ѕшеле în фацъ. (везĭ ші ἐπαράσσω).

'Εντμήγω, вііt: -τμήξω, поеt: în локš de ἐντέμνω.

"Εντμημα (τὸ), вѕкatъ tъiatъ, saš кръпъtѕpъ, tъietѕpъ în чева. [ші

"Εντμησις, εως (ἡ), tъiepe, кръпаре, sfîшiepe adîнкъ în чева. [ἐντέμνω].

"Εντο, поеt: (пѕmaĭ în fp: «'Εξ ἔρον ἕντο». Om:) 3: îm: пеpѕ: de miж: пех: 2: ал лѕĭ ἵημι (овічп: se ia în локš de ἐ-ξέντο, везĭ ἐξίημι).

'Εντοίχιος (ὁ, ἡ), чел de пе пepete. «Γραφὴ —». Лкs: [ἐν, τοῖχος].

"Εντοκος (ὁ, ἡ), пъskъtopš, пръѕіtopš, poditopš. 2) (fir:) înпpѕmѕtatš кѕ доввîndъ. [ἐν, τόκος].

'Εντολὴ (ἡ), [ἐντέλλω] пopѕпкъ. «'Απ' ἐντολῆς ἀπολογεῖσθαι». Лвч:

'Εντομὴ (ἡ), tъĭepe, кръпаре; ші tъĭetѕpъ, кръпъtѕpъ adîнкъ în чева,="Εντμησις, ші "Εντμημα; (de ѕnde)=Διασφάξ. [ші

'Εντομίας, ου (ὁ), skопitš. (везĭ ші ἐκτομίας). [ші

'Εντομὶς, ίδος (ἡ),='Εντομὴ, кръпъtѕpъ, sfîшiepe (че se фачеа пе піеле sпpe semпš de жале). [ші

"Εντομος (ὁ, ἡ), tъiatš, saš кръпatš пpin miжлокš, saš adîнк. (de ѕnde) «"Εντομα (τὰ), (se înц: ζῶα) жерtfеле (пpinч: ачелеа, пе каре se жѕраš); (de ѕnde пpin întind: ші авѕz:) «"Εντομος». Лвч: în локš de ἔνορκος. ‖ (пpinч:) «"Εντομα». Apst: rîпгъпiiле, saš înseкtеле, каре аš пе tpѕпѕл лор пiшtе кръпъtѕpĭ, пpin каре deskizîndѕ se pesѕfлъ. [ἐντέμνω].

'Εντονία (ἡ), = "Εντασις, saš греш: în локš de εὐτονία. [ші

'Εντόνιον (τὸ), ѕпš felš de înstpѕmîntš, кѕ каре întindeaš o аркалъ maшinъ. [ші

"Εντονος (ὁ, ἡ), [ἐντείνω] întinsš tape; (de ѕnde maĭ de mѕлte opĭ пpin întind: ші fir:) tape, цеапîпš, iѕte, ші чл: =Εὔτονος. [ἐντείνω]. [de ѕnde

'Εντόνως, adв: кѕ tonš, pепежѕпе, iѕцеалъ, stъpѕipe, ші чл:

'Εντόπιος, ші "Εντοπος (ὁ, ἡ), чел dintp' ѕпš локš, пъmînteanš (локѕіtopš, saš пъskѕtš ѕndeva). 2) (fir:) каре îшĭ аре локѕл sъš кѕвіinчоsš (înпр: de ἔκτοπος, ші ἄτοπος). [ἐν, τόπος].

'Εν-τορεύω, вііt: -εύσω, sапš чева пе пiatpъ, ші чл:

'Εν-τορνεύω, вііt: -εύσω, лѕкрezš чева în stpѕпгš пе чева. [din

"Εντορνος (ὁ, ἡ), лѕкpatš în stpѕпгš, stpѕпгъpitš, potѕпzitš; (de ѕnde fir: пpinч: despre stiлš de кѕвîntš) елеgantš, гpaцiosš. [ἐν, τόρνος].

'Εντὸς [ἐν], adв: (лок:) înъѕntpѕ; (ші кѕ цеп:) înъѕntpѕ de, saš în чева din пaptea de dinкоачĭ, saš dinъѕntpѕ. «'Εντὸς ποιοῦμαί τι». Тѕч: копpinzš чева înъѕntpѕ; (ші кѕ apt: în ел: de пaptч:) «Ἡ ἐντὸς (se înц: τῶν Ἡρακλείων στηλῶν) θάλασσα». Цеоgp: mapea mediteранъ. (ші fъpъ sѕвst:) «Τὸ (saš τὰ) ἐντὸς». Лкs: пaptea, saš челе dinъѕntpѕ. «Τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ σώματος». At: (ші кѕ цеп:) «Τῶν ἐντὸς Πελοποννήσου πόλεων». Тѕч: «'Εντὸς βελῶν». Лкs: кît ажѕпце sъцеата. «'Εντὸς τοῦ ποταμοῦ. Ep: din коачĭ de pîѕ. (ші fir:) «'Εντὸς ἑαυτοῦ». Dm: «'Εντὸς τῶν λογισμῶν εἶναι (saš γίγνεσθαι)». Пл: ші Ep: a 'шĭ вепі în minцĭ. «'Εντὸς τῆς τέχνης γενόμενος». Пл: intpînd în adîнкѕл meшteшѕгѕлѕĭ. (ші timп:) «'Εντὸς ἑσπέρας». Ksn: maĭ 'nainte de înseratš. «'Εντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν». Тѕч: în distанцъ de doъzeчĭ de zіле. «'Εντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονώς». Пл: maĭ пѕцin de tpeĭ zeчĭ de anĭ.

"Εντος, εος (τὸ), пеîпtp: saš пpea papš пom: sinr: ал лѕĭ "Εντεα.

"Εντοσθε, (ші maĭ 'nainte de вок:) ἔντοσθεν, ші

"Εντοσθι, поеt: în локš de [ἐντὸς]. [de ѕnde

'Εντόσθια, ші 'Εντοσθίδια (τὰ), маццеле, ші челе-л-алte mъpѕntaie dinъѕntpѕ.

'Εντοστηθίδιος (ὁ, ἡ), чел înъѕntpѕ de піептš; (de ѕnde) «'Εντοστηθίδια (τὰ)». Fiлstp:=Σπλάγχνα. (везĭ ші ἐντόσθια). [ἐντὸς, στῆθος].

'Ενтραγεῖν, пех: ал 2: de înf: поеt: ал лѕĭ ἐντρώγω.

'Εν-τραγῳδέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кѕ dat:) mъ fълеskš (кѕ tpaцікš emfasš, ші вор-

ве mъреце) късtре чineва despre чева.

"Ενταῖος (ὁ, ἡ), пъtрънzъtорš. «'Οφθαλμὸς —». Nік: Хрon: [ἐν, τρανός].

'Ενταπεζίτης, ου (ὁ), ші 'Ενταπεζῖτις, ιδος (ἡ), (adiект:) ='Επιτραπέζιος. || (sъвst:) парasitš лінгšшitорš de masъ. (везї ші τραπεζεύς). [ἐν, τράπεζα].

'Εντράπελος (ὁ, ἡ),=(saš греш: în локš de) Εὐτράπελος.

"Ενταχὺς, εος saš έος (ὁ, ἡ), пъцin чева кam asпрš. [ἐν, τραχύς].

'Εντρεπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, адšкъtорš de sfiaлъ, респекtš, saš рšшine. 2) рšшinosš, sfiiчosš, modestš. || «Τὸ ἐντρεπτικὸν». Епкt :modestie, sfiiчiune. [din

'Εν-τρέπω, віit: -τρέψω, кîрmeskš, întорkš чева de чеа-л-алtъ парte. (maї des 2) (miж: saš пas: maї de mълte орї fir:) îmї віš în simцiре, saš ъmiлinцъ (mi se întoарче inima de ла ръš); (кš цen: saš ак:) mъ sfieskš, mъ temš, mъ îngriжeskš despre чева. «Οὐδέ νυ σοί περ ἐντρέπεται φίλον ἦτορ». Iл: O. Od: A. «Οὐδὲν ἐμοῦ γ' ἐντρέπῃ. Sof: (везї ші ἐπιστρέφω).

'Εν-τρέφω, віit: -θρέψω, (кš dat:) креskš, ші (прin întind:) деприnzš, овічnšieskš пе чineва ла чева. «Γυμνασίοις ἐντραφῆναι». Ksn:

'Εντρέχεια (ἡ), гръвniчie, stършinцъ în лšкраре; (прin šрm:) îndemînъtate, iskšsinцъ ла чева. [din

'Εντρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), непрецеtъtорš, aktiвš; îndemînatikš. [din

'Εν-τρέχω, віit: -δαμοῦμαι, (кš dat:) алергš în, saš întре; (прin întind:) sîntš потрiвitš. «Εἰ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα». Iл: T. dакъ îї віn віne пе trъпš. (везї ші συντρέχω). (ші fir:) «Λόγος ἐντρέχει ἀνθρώποις». Apat: мерце ворва п' în оameni. (везї ші διατρέχω). 2) алергš пе чева; (прin întind:) калkš песte чева; (de šnde fir:) despreцšieskš. «"Ερως ἀρετῶν οὐδεὶς ἐντρέχει». Лšч:

'Εντριβὴς, έος (ὁ, ἡ), (maї de mълte орї fir:) frекatš, деприnsš în чева. (кš dat:) «'Αρχαῖς καὶ νόμοισιν ἐντριβής». Sof: (ші кš цen:) «Τέχνης ἐντριβής». Лкs: [din

'Εν-τρίβω, віit: -τρίψω, (кš dat:) frекš чева în, saš пе чева; (прin întind:) šngš, spoieskš; (iар парt:) sšлimeneskš. «'Υποχρίουσι, mi ἐντρίβουσιν αὐτούς». Ksn: (ші пas:) «'Εντετριμμένην πολλῷ ψιμμυθίῳ». Пл: (ші фъръ sšвst:) «Καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι». Apstf: (fir:) adšкš кšїва вре šnš ръš. «Κόνδυλον («Πληγὰς) ἐνέτριψε». Пл: 'i a dat палme, saš вътaie. [de šnde

"Εντριμμα (τὸ), ор че se frеакъ, se spoieшte, se ліпeшte пе чева; (iар парtік:) алifie, pomadъ, saš sšлimanš.

"Εντριτος (ὁ, ἡ), (maї noš) чел че intръ ал treiлеa între doї, miжлочitорš; (de šnde) денozitарš de лšкрš kontestatš. 2) întreitš. [ἐν, τρίτος].

"Εντριχος (ὁ, ἡ), пърosš. || (sšвst:) ἔντριχον (τὸ), пер8къ. [ἐν, θρίξ].

'Εντρίχωμα (τὸ), марцinea плеопеї окiшлšї, пе šnde es цепеле. 2) (поate) săкšлецš de пърš пenтrš stršкšрat. Пл:[ші

'Εντρίχωσις, εως (ἡ), eшiреa цепелор пе плеопе. [neîntр: ἐντριχόω].

"Εντριψις, εως (ἡ), frекаре, spoiре, šпцере пе чева (кš алifie, ші чл:); (iар парt:) sšлimenire. 2) în локš de ἔντριμμα. [ἐντρίβω].

"Εντρομος (ὁ, ἡ), копринsš de tremšръtšръ, îngrozitš. [ἐν, τρόμος].

'Εντροπάδην, [ἐντρέπω] adв: noet: skimвînd, mštînd din mînъ în mînъ.

'Εν-τροπαλίζομαι, віit: -ίσομαι, noet: retръгîndš mъ învet mъ întорkš des, ка sъ mъ šitš, saš sъ шъ înnpolівeskš челор че mъ гoneск. [din

'Εντροπὴ (ἡ), кîрmiре, întoарчере (пas: ші акt:) ; (fir:) konsimцiре de грешалъ; (прin šрm:) къinцъ, šmiлinцъ, sfiaлъ; (noš) рšшine. [ἐντρέπω]. [de šnde

'Εντροπίας, ου (ὁ),=(saš греш: în локš de) 'Εκτροπίας (οἶνος)

'Εντροπίη (ἡ), noet: Ion: în локš de ἐντροπή. 2) віклenie.

'Εν-τροπέω -ῶ, віit: -ώσω, петрекš, ші легš віsла de кšреа; (în цen:) = 'Εναρμόζω, înцепенeskš, saš потрiвeskš în чева.

"Εντροφος (ὁ, ἡ), (кš dat: saš цen:) креskštš, (ші прin întind:) овічnšitš, деприnsš în чева. [ἐντρέφω].

'Εν-τρυλλίζω (λίζω), віit: -ίσω,='Ενθρυλλίζω.

'Εν-τρυφάω -ῶ, віit: -ήσω, (кš dat:) mъ desmiepdš, mъ desfъtezš, saš (fir:) mъ fълeskš în чева. 2) îmї вatš жокš de пероzia, saš înкредереa кšїва кътре mine. [de šnde

'Εντρύφημα (τὸ), овiектš de desfъtаре, saš de tršfire, de fълiре.

'Εντρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), datš кš totšл ла desmiepdърї, desfъtъчiosš. [ἐν, τρυφή].

'Εν-τρύχομαι, (фъръ віit:) mъ fakš грeštate, kazš ка о sарчinъ asšпра кšїва.

'Εν-τρώγω, віit: -τρώξομαι, mънînкš ište

*

шi кs поftъ (maĭ кs seamъ mezeлiкsрĭ, dsлчецsрĭ, шi чл: вezĭ шi ἐμφαγεῖν).

'Εν-τυγχάνω, вiit: -τεύξομαι, (кs dat:) întîmпinŏ, daŏ peste чева din întîmпларе: (кs преп:) iaŏ ворвъ кs чiнева despre чева; чitesкŏ, saŏ кaзtŏ în вре о кapte, че 'mĭ a къзst din întîmпларе în mînъ.

'Εν-τυλίσσω, вiit: -ίξω, (кs dat:) înfъшspŏ în чева.

'Εν-τυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, smплs de neцĭ, saŏ вътътspĭ.

'Εν-τυμβεύω, вiit: -εύσω, înmopmîntezŏ.

'Εντύνω, [ἔντεα] вiit: -υνῶ, noet: гътеsкŏ (în цen: op че лsкps кs toate tpeвsinчoaseлe). «Εὐνὴν («Ἵππους) ἐντύνω». Od: Ψ. Iл: E. «'Αοιδὴν ἐντύνω». Od: M. înчепŏ (прелsdezŏ) кîntiкŏ; (шi miж:) «Ἄρμενον ἐντύνασθαι». Es: 2) (прin întind:) îndemnŏ, зъдъръsкŏ. (Пind: D: 322).

'Εντυπὰς, adв: noet: stpîns, лiпit пe tpsпŏ (în кît sъ i se вazъ semneлe). [шi

Ἔντυπος (ὁ, ἡ), întinъpitŏ, stamвatŏ. [ἐν, τύπος]. [de snde

'Εντυπόω ῶ, вiit: -ώσω, tinъpesкŏ în, saŏ пe чева. [de snde

'Εντύπωμα (τὸ), întinъpitspъ пe чева. «Χηλῆς —». spmъ. [шi

'Εντύπωσις, εως (ἡ), întinъpipe. 2) înкeietspa smъpsлsĭ кs вpaцsл, ='Ωμοκοτύλη.

'Εν-τυραννέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кs dat:) stъпîneskŏ кa snŏ tipanŏ peste чева.

'Εν-τύφω, вiit: -θύψω, faкŏ a apde чева askss, шi a skoate fsmŏ în, saŏ п'întpe чева (пpoп: шi fir:). «Σπινθὴρ ἐντυφόμενος». Лкs:

'Εντυχία (ἡ), ="Εντευξις, întîлпipe; конвopвipe. [ἐντυγχάνω].

'Εντύω, вiit: -ύσω, noet: ='Εντύνω.

'Ενυάλιος (ὁ), ['Ενυώ], pesвoinikŏ, вiteазŏ. (eпit: ал лsĭ Марцŏ || sssst:) Марцŏ, saŏ алtŏ zeŏ de pesвoiŏ; (прin întind:) лapmъ de pesвoiŏ.

'Εν-υβρίζω, вiit: -ίσω, (кs dat: saŏ ак: шi dat:) mъ поptŏ кs despreцŏ, îmĭ apъtŏ oвpъznічia asspa кsiва; (fir:) aвszezŏ чева. [de snde

'Ενύβρισμα (τὸ), oвiektŏ de despreцsipe, saŏ de aвszape.

'Εν-υγραίνω, вiit: ανῶ, smedezŏ, saŏ moiŏ псцin чева.

'Ενυγρόβιος (ὁ, ἡ), noet: tpъitopŏ în aпъ, peskapŏ. [ἐν, ὑγρὸς, βίος].

'Ενυγροθηρευτὴς, οῦ (ὁ), вînътopŏ de чeле din апъ, peskapŏ. [ἔνυγρος. θηρευτής].

'Ενυγροθηρικὸς, ἡ, ὸν, atîпгътopŏ de вînapea челор din апъ, peskъpeskŏ. (de snde) «'Ενυγροθηρική». Плt: meшteшsгsл pesksitsлsĭ. [ἔνυγρος, θήρα].

Ἔνυγρος (ὁ, ἡ), плinŏ de smezeaлъ, saŏ de апъ. «Τεῦχος —». Esхл: 2) tpъitopŏ în апъ. «Ζῶον—». Лкs: 3) (în цen:) smedŏ, moiatŏ în апъ. [ἐν, ὑγρός].

'Ενυδρία (ἡ), (înпpot: de ἀνυδρία) msлцime de aпe. [шi

'Ενυδρὶς, ίδος (ἡ), вidpъ (snŏ felŏ de пatpsпedŏ amfiвiŏ). 2) шapпe de апъ. [ἔνυδρος].

'Ενυδρόβιος (ὁ, ἡ), = 'Ενυγρόβιος. [ἔνυδρος, βίος].

'Ενυδροθηρευτὴς, οῦ (ὁ), = 'Ενυγροθηρευτής. [ἔνυδρος, θηρευτής].

'Ενυδροθηρικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ενυγροθηρικός. [ἔνυδρος, θήρα].

Ἔνυδρος (ὁ, ἡ), = Ἔνυγρος. [ἐν, ὕδωρ]. [de snde

'Ενυδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, smплs чева de апъ; (de snde пas:) idpoпiчezŏ.

'Ενυεῖον (τὸ), temплs ал Белонеĭ (о zeiцъ de pesвoiŏ). ['Ενυώ].

Ἔνυλος (ὁ, ἡ), matepiaлŏ. [ἐν, ὕλη].

'Εν-υπάρχω, вiit: -άρξω, (кs dat:) sîntŏ, eksistŏ înъsntps în чева.

'Εν-υπατεύω, вiit: -εύσω, sîntŏ (saŏ administpezŏ кa) ipatŏ sndeва, saŏ în чева.

'Εν-υπνιάζω, вiit: -άσω, visezŏ. [ἐνύπνιον]. [de snde

'Ενυπνιαστὴς, οῦ (ὁ), visъtopŏ.

'Ενύπνιος (ὁ, ἡ), (foapte pap) întîmплatŏ (saŏ въzstŏ) în somnŏ. (de snde oвiч: || sssst:) 'Ενύπνιον (τὸ), visŏ. || (шi adвepв:) ἐνύπνιον, noet: în лoкŏ de κατ' ὕπνους, în somnŏ. «Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος». Om: [ἐν, ὕπνος]. [de snde

'Ενυπνιώδης, εος (ὁ, ἡ), кa snŏ visŏ, (adiкъ) neînfiinцatŏ, nimiкŏ.

Ἔνυπνος (ὁ, ἡ), noet:='Ενύπνιος.[de snde

'Ενυπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кs dat:) dopmŏ, saŏ adopmŏ sndeва, saŏ пe вpe snŏ лsкps, adiкъ лsкpînd.

'Ενυπνώοντα, noet: în лoкŏ de ἐνυπνοῦντα.

'Εν-υπο-δύομαι, вiit: -δύσομαι, (пex: ἐνυπέδυν, шi чл:) (кs dat:) intps пe askss, mъ вîpŏ sndeва înъsntps.

'Εν-υπό-κειμαι, вiit: -κείσομαι, sîntŏ пssŏ, staŏ de dessвt кa o temeлie, saŏ (fir:) кa пpinчiпŏ, вasŏ, saŏ ssвiektŏ ал вpe snеĭ fante, op лsкps.

'Ενυποστατικὸς, ἡ, ὸν, шi

'Ενυπόστατος (ὁ, ἡ), Тлц: чел че eksistъ în inostasŏ, înfiinцatŏ. [ἐνυφίσταμαι].

Ἔνυστρον (τὸ), = (saŭ грeш: în лoкŭ de) Ἤνυστρον.

Ἐν-υφαίνω, biit: -ανῶ, (кŭ dat:) цesŭ чeвa în, saŭ п'întpe, цesînd вîpŭ п'întpe. [de ŭnde.

Ἐνύφαντος (ὁ, ἡ), întpeвîpitŭ în цesъtŭpъ. [шi

Ἐνύφασμα (τὸ), fлoape, вapгъ, вoвiцъ, чe se întpeвîpъ în цesъtŭpъ.

Ἐνυφὴ (ἡ), вътътŭpъ în цesъtŭpъ. (вezĭ шi συνυφή). [ἐν, ὑφή].

Ἐν-υφ-ίστημι, biit: ἐνυποστήσω, (кŭ dat:) ашeзŭ чeвa înъŭntpŭ în чeвa. || (miж: saŭ пas: кŭ dat:) eksistŭ în чeвa. (вezĭ ἐνυπόκειμαι).

Ἐνυώ, όος -οῦς (ἡ), o zeiцъ de pesвoiŭ (sopъ a лŭĭ Mapцŭ), (Лat:) Bellona.

Ἐν-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saŭ -ώσω, (кŭ dat:) înпinгŭ чeвa înъŭntpŭ.

Ἔνωμος (ὁ, ἡ), [ἐν, ὠμός] кam кpŭdŭ, кam пefpintŭ; шi (despre poade) кam пeкoпtŭ.

Ἐνωμοτάρχης, шi Ἐνωμόταρχος, ου (ὁ), [ἐνώμοτος, ἄρχω] кapitanŭ de...

Ἐνωμοσία (ἡ), enomosie, tpŭпъ ostъшaskъ (пpinч: a Лaced:), aлкътŭitъ maĭ de mŭлte opĭ din doъ-zeчĭ шi чinчĭ de oamenĭ. [шi

Ἐνώμοτες (ὁ, ἡ), [ἐν, ὄμνυμι] îndatopatŭ пpin жŭpъmîntŭ, жŭpatŭ. «Θεῶν ἐνώμοτος». Eŭp: жŭpatŭ пe пŭmeлe zeiлop. || ostamŭ (Лaced:) din enomosie. [de ŭnde

Ἐνωμότως, adв: пpin жŭpъmîntŭ.

Ἐνών (-όντος), -οῦσα, -όν, paptч: aл лŭĭ ἔνειμι.

Ἐνωπαδίς, шi

Ἐνωπαδίως, шi Ἐνωπαδὸν, пoet: în лoкŭ de ἐνώπιον, în faцъ. [din

Ἐνωπὴ (ἡ), пoet: [ἐν, ὤψ] вedepe, пpiвipe. (întpeв: пpinч: пŭmaĭ dat:) «Ἐνωπῇ». Iл: E. Φ. adв: în лoкŭ de ἐνώπιον, în faцъ, înaintea кŭiвa; (пpin ŭpm) de faцъ, în вedepe, пesfiit. [de ŭnde

Ἐνώπια (τὰ), вezĭ ἐνώπιος. [шi

Ἐνωπιδίως, adв: пoet: =Ἐνωπαδίως. [шi

Ἐνώπιον, adв: (maĭ de mŭлte opĭ кŭ цen:) în faцъ, de faцъ. (пpinч: пeŭt: aл лŭĭ...

Ἐνώπιος (ὁ, ἡ), пoet: aflatŭ dînaintea, în вedepea кŭiвa, чeл de faцъ. (de ŭnde || sŭвst:) ἐνώπια (τὰ), пepeцiĭ чeĭ dinъŭntpŭ, кape sînt înnotpiвъ de întpapea кaseĭ, шi пe кape вede întîĭ чeл чe intpъ în кasъ; (în цen:) faцъ. (вezĭ шi προνώπιον).

Ἐν-ωραΐζομαι, biit: -ίσομαι, (кŭ dat:) mъ sileskŭ a mъ apъta fpŭmosŭ, a плъчea. «Τοῖς γυναίοις ἐνωραΐζεται». Лŭч: 2) mъ fŭdŭлeskŭ în чeвa.

Ἐνωρίστερον (în лoкŭ de ἐνωρότερον), adв: maĭ de вpeme. [din

Ἔνωρος (ὁ, ἡ), чeл în вpemea, în fлoapea sa. (вezĭ шi ὥριμος). [ἐν ὥρα].

Ἐνῶρσε, пoet: 3: sinг: пeps: de aкt: пeх: 1:, шi

Ἐνῶρτο, пoet: 3: sinг: пeps: de пas: пeste sŭв: aл лŭĭ ἐνόρνυμι.

Ἔνωσα, Ion: în лoкŭ de ἐνόησα, пeх: 1: aл лŭĭ νοέω.

Ἐνῶσα, пeх: 1: aл лŭĭ ἐνωθέω.

Ἕνωσις, εως (ἡ), ŭпipe, înпpeŭпape; stpînцepe. [ἑνόω].

Ἐνωτίζομαι, biit: -ίσομαι, (Skp:) вaгŭ în ŭpeкĭ, askŭлtŭ. [ἐν, οὖς, ὠτός, ŭpeкe].

Ἑνωτικὸς, ἡ, ὸν, пŭtinчosŭ (însŭшitŭ) de a ŭпi, кoпtpiвŭitopŭ лa ŭпipe. [ἑνόω].

Ἐνώτιον (τὸ), (maĭ пoŭ) чepчeлŭ. [ἐν, οὖς, ὠτός, ŭpeкe].

Ἐνωτοκοίτης, шi Ἐνωτόκοιτος, ου, (ὁ), чeл кŭ ŭpeкĭ atît de mapĭ, în кît se кŭлкъ пe dînseлe, кa пe aшtepпŭtŭ. (пŭme de ŭпŭ neamŭ faвŭлosŭ de oamenĭ). [ἐν, οὖς, ὠτός, κοίτη].

Ἔνωχρος (ὁ, ἡ), кam гълвeпiчosŭ, saŭ seapвъdŭ. [ἐν, ὠχρός].

Ἐξ, (maĭ пainte de вoк:) în лoкŭ de ἐκ.

Ἕξ, (οἱ, αἱ, τὰ), пŭmp: пeдeкл: шase.

Ἑξάβιβλος (ὁ, ἡ), кoпstatŭ (кemпŭsŭ) din шase къpцĭ. [ἕξ, βίβλος].

Ἐξ-αγάλλω, biit: -αγαλῶ, пoet: înпoдoвeskŭ, înfpŭmŭseцezŭ пpea mŭлt.

Ἐξάγαστος (ὁ, ἡ), foapte admipaвiлŭ, пpea de лaŭdъ. [ἐξ, ἄγαμαι].

Ἐξαγγελεὺς, έως (ὁ), = Ἐξάγγελος. [шi

Ἐξαγγελία (ἡ), înкŭпoштiпцape afapъ, пŭвлiкaцie. [шi

Ἐξαγγέλλω, biit: -αγγελῶ, вesteskŭ, пŭвлiкŭ лa чeĭ de afapъ (пpinч: вpe ŭпŭ sekpetŭ). [din

Ἐξάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopŭ de чeвa afapъ; (пpinч: despre teatpŭ) înштiinцъtopŭ кътpe пpiвitopĭ de чeлe întîmплate înъŭntpŭ de шeпъ. [ἐξ, ἄγγελος].

Ἐξαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ, saŭ foлositopŭ лa вestipe afapъ. [шi

Ἐξάγγελτος (ὁ, ἡ), вestitŭ, пŭвлiкatŭ afapъ; (пpin ŭpm:) кŭпoskŭtŭ tŭtŭлop. [ἐξαγγέλλω].

Ἐξαγγίζω, biit: -ίσω, deшeptŭ чeвa din вasŭ. [ἐξ, ἀγγεῖον].

Ἐξαγιάζω, biit: -άσω, dpъmŭieskŭ кŭ

кѕтпъпа [ἐξάγιον. везĭ ziч:].

'Εξ-αγίζω, виit: -ίσω, (кѕ џеn: îndip:) rонеskѕ пе чiнева de ѕndева ка sпѕркатѕ; (în џеn:) isrонеskѕ.

'Εξ-αγινέω, Ion: în локѕ de ἐξάγω.

'Εξάγιον (τὸ), [ἐξ, ἄγω] (maĭ noѕ) ѕnѕ felѕ de кѕтпъпъ miкъ. 2) o гребtate de a шasea парtе a ѕnџii, saѕ ѕnѕ dpamѕ шi жѕmътate.

'Εξάγιστος (ὁ, ἡ), [ἐξαγίζω] deпъptaвiлѕ ка ѕnѕ sпѕркatѕ. 2) noet: (pap) sfîntѕ, mistepiosѕ.

'Εξ-αγκυρόω -ῶ, виit: -ώσω, skoџѕ ѕша din џîџînĭ. [ἐξ, ἄγκυρα].

'Εξ-αγκωνίζω, виit: -ίσω, (stpъm:) легѕ кѕĭва mîĭnеле dîndъpът. 2) (nestp:) îmĭ пѕiѕ mîĭnеле în шолdѕpĭ. [ἐξ, ἀγκών]. (везĭ шi προσεξαγκωνίζω).

'Εξ-άγνυμι, виit: -άξω, (пех: ἐξέαξα, шi чл:) noet: snapгѕ de totѕ, fъpîmѕ. (nѕmaĭ deskom: întpeв:). «'Εθ αὐχέν' ἔαξεν». Iл: E. шi P.

'Εξ-αγοράζω, виit: -άσω, peskѕmпъpѕ пе чiнева din poвie.

'Εξαγόρευσις, εως (ἡ), mъplѕpisipe de sekpetѕ (isповеdipe). [шi

'Εξαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, аплекatѕ ла destъĭnѕipe. [din

'Εξ-αγορεύω, виit: -εύσω, (пех: ἐξηγόρευσα, saѕ пepeг: ἐξεῖπον) sпѕiѕ op че amѕ în minte, mъ destъĭnѕieskѕ.

'Εξ-αγριαίνω, виit: -ανῶ, шi

'Εξ-αγριόω -ῶ, виit: -ώσω, selвъtъчеskѕ чева кѕ totѕл. [de ѕnde

'Εξαγρίωσις, εως (ἡ), selвъtъчipe de totѕ.

'Εξ-άγω, виit: -άξω, (пех: ἐξήγαγον, шi чл:) skoџѕ, dѕкѕ afapъ (npinч: însѕfл: кѕ џеn:) «Πόλεως («Μάχης, «Ὁμίλου, шi чл:) ἐξάγω». Om: «'Εξαγειν ἑαυτὸν (se înџ:) τοῦ βίου». Лpt: a se sinѕчide. 'Εξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ῥεύματος». Epd: лѕîîndѕ 'л ла вале апа. (шi fir:) «'Επὶ τὰ πονηρότατα ἐξῆγον τὸν ὄχλον». Tѕч: (шi în ел: de kazѕ). «'Εξάγειν (se înџ: τὴν στρατιὰν) ἐπί τινα». Лкs: a se ошti asѕпpa кѕĭва. «Τύμβον χεύομεν ἐξαγαγόντες (se înџ: ἡμᾶς αὐτούς»). Iл: H. «"Εγνω ἐξακτέον εἶναι (se înџ: τὰς ναῦς) ἐκ τοῦ κόλπου». Ksn: (шi despre neînsѕfл: npin întind:) «Γέλωτα ἔκ τινος ἐξάγω». Лкs: «'Εξάγειν τοὔνομα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον». Пл: a tpadѕче. (шi miж:) «Μικρὰ ἆθλα μεγάλας δαπάνας ἐξάγεται ἀνθρώπων». Ksn: (шi pas:) «Τὰ ἐξαγόμενα». Лкs: челе de eksnoptat (npodѕкte). (шi fir:) «'Εξάγομαι (se înџ: τῇ ὀργῇ). Dm: mъ înfѕpiezѕ de mînie. (везĭ шi ἐκφέρω). [de ѕnde

'Εξαγωγεὺς, ως (ὁ), колонizъtopѕ (stpъmѕtъtopѕ de oamenĭ din patpia лop întp' алtъ џapъ). [шi

'Εξαγωγή (ἡ), skoatepe (akt: saѕ pas:); (npinч:) eksnoptape de mъpfĭ dintp' o џapъ întp' алta; (med:) deшeptape. «Τὰς κατὰ φύσιν ἐξαγωγὰς». Пл: 2) (nеѕt:) eшipe, stpъmѕtape din локѕл sъѕ, înstpeinape; (fir:) moapte; (npinч:) sinѕчidepe; skoatepe (saѕ eшipe) ла къпъtîiѕ de вpe ѕnѕ лѕкpѕ. «Τῶν πραγμάτων —». Плв: 3) (npin întind:) локѕ de eksnoptape, skeлъ. [de ѕnde

'Εξαγώγιμος (ὁ, ἡ), folositopѕ (kontpiвѕitopѕ) ла skoatepe de чева. «Τάφρος ὕδατος ἐξαγώγιμος». D: Aл: kape se ziче шi ἐξαγωγίς. 2) (pas:) eksnoptaвiлѕ (npinч: despre negoџѕ). «Σῖτος —». Лкs: «Τὰ ἐξαγώγιμα». Лѕч: челе de eksnoptat. [шi

'Εξαγωγὶς, ίδος (ἡ), каналѕ пentpѕ skѕpџepea апелop.

'Εξ-αγωνίζομαι, виit: -ίσομαι, mъ лѕntѕ (mъ pesвoieskѕ) пînъ în sfîpшitѕ.

'Εξαγωνίζω, виit: -ίσω, fopmezѕ чева eksaronѕ (în шase ѕnгiѕpĭ). [din

'Εξαγώνιος, шi 'Εξάγωνος (ὁ, ἡ), eksaronѕ, în шase ѕnгiѕpĭ. [ἕξ, γωνία].

'Εξαγώνιος (ὁ, ἡ), (fir:) eшitѕ, aвъtѕtѕ din sѕвiektѕл, saѕ skoпѕл лѕкpѕлѕĭ (despre kape este вopвa). [ἐξ, ἀγών].

'Εξαδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ шase deџete (ла mînъ, saѕ пiчopѕ). 2) чел кѕ întindepe de шase deџete. [ἕξ, δάκτυλος].

'Εξάδαρχος (ὁ), komandipѕ de шase solдaџĭ. [ἑξάς, ἄρχω].

'Εξαδέλφη (ἡ) fem: al лѕĭ ...

'Εξάδελφος (ὁ), nenotѕ de fpate, saѕ de sopъ, = 'Αδελφιδοῦς. 2) (maĭ noѕ) въpѕ вѕnѕ. [ἐξ, ἀδελφός].

'Εξάδραχμος (ὁ, ἡ), чел de npeџѕ, saѕ kostѕ de шase dpaxme. [ἕξ, δραχμή].

'Εξ-αδρόω -ῶ, виit: -ώσω, шi

'Εξ-αδρύνω, виit: -υνῶ, daѕ desъвîpшita кpeшtepe шi matѕpitate кѕĭва; (miж: npinч: despre poade) fakѕ a se koaче вine.

'Εξ-αδυνατέω -ῶ, виit: -ήσω, mъ fakѕ кѕ totѕл nепѕtinчosѕ, sлъвeskѕ de totѕ.

'Εξ-άδω, виit: -άσομαι, desfepmekѕ npin deskîntiче. 2) eksnpimѕ npin kîntape; лaѕdѕ кѕ kîntъpĭ. 3) «Οἱ κύκνοι τὸν βίον ἐξᾴδουσι». Пat: kîntînd îшĭ sъвîpшesk вiaџa.

Ἐξάεδρος (ὁ, ἡ), (џeomtp:) чел кѕ шase ѕase, feџe, saѕ латѕpe. [ἐξ, ἕδρα].

Ἐξ-αείρω, Ion: în локѕ de ἐξαίρω.

Ἐξ-αερόω -ῶ, biit: -ώσω, префакѕ чева în аерѕ (аѕѕрѕ); (пas:) мъ еваnopeзѕ. 2) екsпѕiѕ ла аерѕ, аерезѕ. [de ѕnde

Ἐξαέρωσις, εως (ἡ), евапораре. 2) аерape.

Ἐξαέτης, εος saѕ έος (ὁ, ἡ), чел че e-ste de (saѕ џine) шase anĭ. [ἐξ, ἔτος] [de ѕnde

Ἐξαετία (ἡ), кѕрsѕ de шase anĭ. [шi

Ἐξαέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕĭ ἐξαέτης, чea în вîрstъ de шase anĭ.

Ἐξαήμερος (ὁ, ἡ), чел de шase zile (în вîрstъ saѕ дѣinipe). || Ἐξαήμερον (τὸ), Skp: челе шase zile але креаџiĭ лѕміĭ. [ἐξ, ἡμέρα].

Ἐξαθέλγω, biit: -έλξω, = Ἐξαμέλγω.

Ἐξ-αθερίζω, biit: -ίσω, taiѕ sпiчеле, сечерѕ. 2) пеîнгрiжеskѕ (despreџѕieskѕ) чева de totѕ.

Ἔξαθλος (ὁ, ἡ), nedestoĭnikѕ (saѕ непърташѕ) ла лѕптъ. (везĭ шi ἐξαγώνιος). [ἐξ, ἆθλος.]

Ἐξ-αθροίζω, шi (між:) ἐξαθροίζομαι, biit: -οίσω, -ομαι, adѕnѕ алегînd.

Ἐξ-αθυμέω, ῶ, biit: ήσω, îмĭ пiерzѕ totѕ кѕражѕл, мъ desпъдъжdѕieskѕ.

Ἐξ-αιάζω, biit: -άσω, поеt: мъ ворeskѕ tape, џiпѕ; (stpm:) въîкъреskѕ, къĭeskѕ, плînгѕ пе чinева.

Ἐξαιγειρόω -ῶ, biit: -ώσω, префакѕ (fopmeзѕ) чева în плопѕ. [ἐξ, αἴγειρος.

Ἐξαιθερόω -ῶ, biit: -ώσω, префакѕ în etepѕ. [ἐξ, αἰθήρ].

Ἐξ-αιθριάζω, biit: -άσω, екsпѕiѕ în aepѕ, аерезѕ. [ἐξ, αἰθρία].

Ἐξ-αιμάσσω, biit: -άξω, sînџереzѕ de totѕ.

Ἐξ-αιματόω -ῶ, biit: -ώσω, префакѕ în sînџe. 2) =Ἐξαιμάσσω. [de ѕnde

Ἐξαιμάτωσις, εως (ἡ), префачере în sînџe. 2) sînџераре de totѕ. [шi

Ἐξαιματωτικός, ή, όν, îndeminatikѕ (kontpiѕѕitopѕ) ла префачере în sînџe, saѕ sînџераре.

Ἔξαιμος (ὁ, ἡ), skѕpsѕ de sînџe. [шi

Ἐξαίμων, ονος (ὁ, ἡ), плinѕ de sînџe, sînџеросѕ. [ἐξ, αἷμα].

Ἐξ-αίνυμαι (fъpъ biit:), поеt: în локѕ de ἐξαιρέομαι, iaѕ чева, лiпseskѕ de чева пе чinева.

Ἐξαίππος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ἔξιππος

Ἐξαιρέσιμος (ὁ, ἡ), екчепџaѕiлѕ, saѕ de екчептаt, skosѕ din пѕмъpѕ. [din

Ἐξαίρεσις, εως (ἡ), екчептаре, skoatepe din пѕмъpѕ; deskъркѕре de кораѕie; (npin întind:) локѕл, ѕnde se deskapk коръѕiiле, skeлъ: skoatepe de маџе din ѕitъ; шi мъpѕntaieле skoase dintp' însa. (Леџ:) «Ἐξαιρέσεως δίκη». Petp: прочесѕ asѕпра челѕĭ че џine în stъпînipe stpeinѕ (saѕ despoѕitѕ ка) роѕѕ. (везĭ верѕѕл). [шi

Ἐξαιρετικός, ή, όν, чел кѕ însѕшiме de екчептаре, de deskъркаре de кораѕie, de skoatepe de маџе, шi чл: [шi

Ἐξαίρετος (ὁ, ἡ), екчептаtѕ, deoseѕitѕ; алеsѕ; хотъpîtѕ пентpѕ чева; вреdnikѕ de лаѕдъ; «Χρόνον μηδένα ἐξαίρετον ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου». D: Ал: niчĭ ѕпѕ timпѕ пѕ треѕѕie a fi екчептаtѕ пентpѕ ресѕоiѕ. [ἐξαιρέω]. [de ѕnde

Ἐξαιρέτως, adѕ: маĭ алеs, маĭ кѕ deoseѕipe.

Ἐξαιρεύμην, D: поеt: în локѕ de ἐξηρούμην, пas: прел: ал лѕĭ

Ἐξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пеx: ἐξεῖλον, шi між: ἐξειλόμην, шi пas: ἐξηρέθην, шi чл:) iaѕ dinъѕntpѕ, skoџѕ din чева. «Γύπας τὰ ἔγκατα ἐξαιρήσοντας». Лѕч: «Καὶ τὸν πυρῆνα ἐξαιροῦντες». Tfp: (шi між:) «Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν τὸν ὀϊστὸν». Iл: Θ· (шi în ел: de џеп:) «Ἐξαιρεῖται (se înџ: τῆς νηὸς) τὸν σῖτον ἐν τῇ Ῥόδῳ». Dm: deskapkъ. 2). iaѕ, skoџѕ чева de ла мiжлокѕ; лiпseskѕ пе чinева de чева; desfiinџезѕ, stinгѕ, пръпъdeskѕ. «Ἐξαιρεῖν τὰς διαφορὰς, Iskp: (шi між) «Ὁ θεὸς ἐξαιρούμενος τούτων (τῶν ποιητῶν) τὸν νοῦν». Плt: лѕîndѕ ле mintea (dѕпе Омерѕ). «Τῷ δὲ («Καί μευ) φρένας ἐξείλετο Ζεύς». Iл: Z. «Σεῦδ' ἐπεὶ ἐξείλετο ψυχήν». Iл: Ω. «Αἰγύπιοί, οἷσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο». Od: Π. ле а лѕat пѕiĭ din кѕĭѕѕ. «Ἐξαιρεῖσθαί τινα εἰς ἐλευθερίαν». Dm: (везĭ ἐξαίρεσις, шi ἀφαιρῶ). «Ἐπειδὰν τὸ ἀλγοῦν ἐξαιρεθῇ». Лks: ва лiпsi. «Ἡ Καρχηδὼν ἐξαιρετέα». Пл: (шi кѕ ак:) «Ἐξαιρεθέντες τὴν ἀδικίαν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου». Плt: isѕъѕindѕ se de nedpeптаte. (везĭ шi ἀναιρῶ). 3) iaѕ, stъпînеskѕ (чеtate, шi чл: dѕпе о лѕпгъ înпресораре). «Πειρώμενος τὴν πόλιν ἑλεῖν». Тѕч: (шi fir:) «Πᾶν ἐξαιρεῖ λόγος». Еѕр: ѕipѕieшte. 4) алегѕ чева, шi пѕiѕ ла о napte (прinч: ка sъ оferѕ кѕĭѕа). «Κούρην, ἥν μοι γέρας ἔξελον»». Iл: Π. «Τοῖς θεοῖς ἐξαιρεῖν τι». Ksn: (шi між:) «Λεσβί-

δες, ἃς ἐξειλόμην». Om: пе каре amъ алеs пе seama mea. (ші пас:) «Ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι ἅπασι ἦν ἐξαραιρημένα». Ер: 5) (mіж: кв џen:) skanъ пе чinева de чева. «'Ἐξελέσθαι αὐτοὺς τοῦ (saъ ἐκ τοῦ) κινδύνου». Лкs: (se konf: кв ἐξαίρω).

'Ἐξαιρόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (вotn:) mъ пребакъ în пеrінъ. [ἐξ, αἶρα].

'Ἐξ-αίρω, biit: -αρῶ, (пех: ἐξῆρα, ші mіж: ἐξηράμην, ші пас: ἐξήρθην, ші чл:) apdікъ, ші іаъ чева de внdева; apdікъ în ѕвѕ, înалџъ; (ші fіг:) întвѕіезъ; (ші mіж: saъ ел:) mъ înалџъ; (ші пас:) крескъ, mъ вmfлв: (ші fіг:) mъ mîndpeskъ, mъ înгîmfезъ, saъ mъ întвѕіезъ, mъ хръпеskъ; (вne opї поеt:) = 'Ἔρρω, saъ Οἴχομαι. (кв џen:) «Θῆρας ἐξαίρειν χθονός». Евр: (ші în пард:) «'Ἐξαίρειν ἐκ γῆς». Apst: (ші кв dat:). «'Ἐξαίρειν τῷ ἵππῳ τὸν χαλινὸν». Ksn: (ші ел:) «'Ἐξαίρετε θανεῖν». Евр: apdікînдв 'л двчеџі 'л ла moapte. «'Ἐξᾶραι (se înџ: ἑαυτόν), καὶ πέτεσθαι». Diod: «'Ἐξάραντες παντὶ τῷ στρατεύματι». Плв: apdікînдв se, ші порnіндв se кв toaтъ apmia. (ші mіж:) «"Οσα Τροίης ἐξήρατ' 'Ὀδυσσεύς». Od: E. ші N. «'Ἐξάρασθαι τὰ βιβλία ἀπὸ τῶν κιβωτίων». Sin: (ші пас:) «'Ἐξαρθεῖσαι ὑπὲρ κεφαλῆς ἀσπίδες». Apstd: «Σπλὴν ἐξήρθη μέγας», Гал: s' a вmfлat. (ші fіг:) «'Ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας». Пл: (везї ші ἐξαιρέω, кв каре se konf: ші вne -opї ажвнџе a fi de ачееаші însem: ші ἐπαίρω).

'Ἐξαίσιος (ὁ, ἡ), ешітъ, saъ авътвтъ din dpeпtъ, ші кввіінчоsъ, (прin врm:) нedpeпtъ, чівdатъ, неовічнвітъ, непотрівітъ; (прin влm:) monstpвosъ, грозавъ, пеste fіре; (în џen:) чел пеste mъѕвръ, ковîршіtopъ. «"Ὄμβροι καὶ ὑετοὶ ἐξαίσιοι». Ksn: «Θέτιδος ἐξαίσιον ἀρήν». Іл: О. «Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπών». Od: Δ. (ші адверв:) «"Ἡ τινά που δείσας ἐξαίσιον. Od: P. [ἐξ, αἶσα].

'Ἐξ-αίσσω, biit: -αίξω, ѕъръ, еsъ репеde афаръ.

'Ἐξαϊστόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: пръпъdeskъ, stingъ depe фаца пъmîntвлвї поmепіреа квїва. [ἐξ, ἀϊστός].

'Ἐξ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, черъ a mi se da чева; (прінч: mіж:) черъ dapea de фаџъ, saъ înапоі a вре внві fвгаръ (dezeptopъ, ші чл:); (în віне) рогъ a mi se дъpвї прізонієръ (віноватъ, ші чл:), mіжлоческъ mîntвіреа лві. [de вnde

'Ἐξαίτησις, εως (ἡ), черере de ла чіне ва; (партк:) черере de fвгаръ; saъ mіжлочіре în fавоареа вре внві прізонієръ, ші чл.

'Ἔξαιτος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ἐξαίρετος, алеsъ, deoseвітъ. «Οἶνος —». Іл: M. 2) (двпе алџії depівіндв se din ἐξαιτέω însemn:) червтъ кв ръгъчівпї.

'Ἐξαίφνης, адв: = Αἴφνης, de o датъ, фъръ de веste. [de вnde

'Ἐξαιφνίδιος (ὁ, ἡ), = Αἰφνίδιος, неаштептатъ, непревъзвтъ.

'Ἐξ-ακανθίζω, biit: -ίσω, кврържъ чева de rimпї.

'Ἐξ-ακανθόω -ῶ, biit: -ώσω, ласъ чева a se вmплеа de rimпї.

'Ἐξ-ακέομαι -οῦμαι, biit: -έσομαι, тъmъдвіеskъ, (ші fіг:) dpегъ чева кв desъвîршіре; (прin întнd:) înвлînzeskъ, desmînіъ, факъ a epta. [de вnde

'Ἐξάκεσις, εως (ἡ), desъвîршітъ тъmъдвіре, репараре, înвлînzіре. [ші

'Ἐξακεστήριος (ὁ, ἡ), kontpіввitopъ ла тъmъдвіре, ла înвлînzіре, ла репараре, ші чл: «Θυσία —». D: Ал·

'Ἐξάκις, адв: de шасе opї. [ἕξ].

'Ἐξακισμύριοι, αι, α, шаізечї de miї. [ἑξάκις, μύριοι].

'Ἐξακισχίλιοι, αι, α, шасе miї. [ἑξάκις, χίλιοι]. [de вnde

'Ἐξακισχιλιοστὸς, ἡ, ὸν, ал шасеmіілеа.

'Ἐξάκλινος (ὁ, ἡ), копрінзъtopъ, saъ înкъпъtopъ de шасе патврї. ‖ (ѕввst:) 'Ἐξάκλινον (τὸ), îndoitъ τρίκλινον (везї зіч:). [ἕξ, κλίνη].

'Ἐξ-ακμάζω, biit: -άσω, = Παρακμάζω, îmї пierzъ флоареа, mъ трекъ. «'Ὁ καιρὸς ἐξήκμασε». Sof: a треквт оказіа.

'Ἐξάκνημος (ὁ, ἡ), (прінч: τροχὸς) роатъ кв шасе шиџе. [ἕξ, κνήμη].

'Ἐξ-ακολουθέω ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) врmeзъ квїва, îл акоmпаніезъ. [de вnde

'Ἐξακολούθησις, εως (ἡ), врmаре двпе чінева, акоmпаніаре.

'Ἐξ-ακονάω -ῶ, biit: -ήσω, аsквџъ кв desъвîршіре.

'Ἐξ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîрлъ depapte лапчеа (saъ op че алтъ лвкрв); (în џen:) порneskъ чева репеde. «Χεῖρας ἐξακοντίζειν». Екр: (ші кв џen:) «Τῆς δὲ γῆς ἐξακ: κῶλον». Евр: (în перfр:) a fвџі ivte. (ші fіг:) «Τί τοὺς 'Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;» Евр: skopneskъ, реsкоlеskъ. (везї ші ἀποτοξεύω). [de вnde

'Ἐξακόντισμα (τὸ), лвкрв че s' a asвîрліt, saъ se asвîрлъ. [ші

'Εξακοντισμὸς (ὁ), asвîрлiре denapte.

'Εξακόσιοι, αι, α, шase sѫte. [de ѫnde

'Εξακοσιοστὸς, ἡ, όν, aл шase sѫteлea.

'Εξακοτυλιαῖος, α, ον, înкъпъtорѫ de шase котiлe (ѫnѫ fелѫ de mъsѫръ de лiкѫide). [ἕξ, κοτύλη].

'Εξάκουστος (ὁ, ἡ), каре se aѫde, saѫ se поate aѫzi denapte; (fir:) веstitѫ· [din

'Εξ-ακούω, viit: -ακούσομαι, (кѫ џen:) aѫzѫ de afaръ, saѫ de denapte.

'Εξ-ακριβάζω, viit: -άσω, шi

'Εξ-ακριβόω -ῶ, viit: -ώσω, sъвîршeskѫ, saѫ черчetezѫ чева кѫ mѫлtъ skѫmпъtate; (прin ѫрm:) adѫкѫ чева ла desъвîршiре. (vezĭ шi ἀκριβόω, ἀπακριβόω, шi διακριβόω).

'Εξ-ακρίζω, viit: -ίσω, (кѫ ак:) mъ sѫiѫ, ажѫnгѫ пînъ în mарџinea saѫ în вîрfѫл вре ѫnѫĭ 'naлtѫ локѫ.

'Εξακτέος, α, ον, nosit: aл лѫĭ ἐξάγω.

'Εξάκυκλος (ὁ, ἡ), чел кѫ шase черкѫрĭ, saѫ poate; [ἕξ, κύκλος].

'Εξάκωλος (ὁ, ἡ), чел кѫ шase mъdѫлaрe (прinч: mîĭnĭ шi пiчоаре). [ἕξ, κῶλον].

'Εξ-αλαόω -ῶ, viit: -ώσω, поet· орвeskѫ пe чineва de totѫ.

'Εξ-αλαπάζω, viit: -άξω, поet: жefѫieskѫ de totѫ, пръпъdeskѫ кѫ desъвîршiре; (despre воaлe) zлeieskѫ toate пѫteriлe пътimaшѫлѫĭ, îл slъвeskѫ de totѫ.

'Εξάλατο, Dор: поet: în локѫ de ἐξήλατο, 3: sinг: перs: aл лѫĭ ἐξάλλομαι.

'Εξ-αλδαίνω, viit: -αλδήσω,='Εκβλαστάνω.

'Εξαλέασθαι, поet: пeх: 1: de înf: aл лѫĭ ἐξαλέομαι,

'Εξ-αλεείνω (fъръ viit:) поet:='Εξαλέομαι

'Εξαλειπτης, ου (ὁ),= (maĭ întрeв:) 'Εξαλίπτης. [шi

'Εξάλειπτρον (τὸ), vasѫ de aлifie, помadъ, шi чл: [din

'Εξ-αλείφω, viit: -αλείψω, ѫnгѫ чева, saѫ snoieskѫ de totѫ. «Γύψῳ («Μίλτῳ, шi чл:) ἐξαλείφειν». Ер: 2) (maĭ des) шterгѫ ѫnsoapea de d' asѫпра вре ѫnѫĭ лѫкрѫ; (прin ѫрm:) stinгѫ, пръпъdeskѫ. «Τὰς τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειεν». Isкр: [de ѫnde

'Εξάλειψις, εως (ἡ), шterџере; stinџере.

'Εξ-αλέομαι, шi ἐξαλεύομαι, viit: -εύσομαι, (пeх: ἐξηλεάμην) поet: (кѫ ак: saѫ џen:) fѫгѫ, mъ denъртezѫ de чева.

'Εξ-αληθίζω, viit: -ίσω, sпѫiѫ adeвърѫл, повesteskѫ în adeвърѫ.

'Εξαλήλιμμαι, пas: tре: de кѫ: aл лѫĭ ἐξαλείφω.

'Εξ-αλίζω, viit: -ίσω, (tре: de кѫ: ἐξήλικα), saѫ...

'Εξ-αλινδέω -ῶ, viit: -ήσω, (прinч:) skѫtѫрѫ калѫл de прafѫ, îл џesълѫ; (fir:) iaѫ de ла чineва totѫ, че аре, îл skѫtѫрѫ, îл desпoiѫ. «'Εξήλικάς μ' ἐκ τῶν ἐμῶν». Кom:

'Εξαλίπτης, ου (ὁ, ѫnгътoрѫ кѫ ѫntdeлemnѫ de лъѫџĭ, saѫ болnaвĭ. [ἐξαλείφω].

'Εξαλίστρα (ἡ),='Αλινδήθρα, локѫл, ѫnde se tъвълesk viteлe. [ἐξαλίω].

'Εξάλιτρος (ὁ, ἡ), каре tраџe (saѫ este în прeџѫ de) шase лiтре. [ἕξ, λίτρα].

'Εξ-αλίω, viit: -ίσω,=(ка din пропорџia лѫĭ κυλίω кътре κυλινδέω) 'Εξαλινδέω, шi 'Εξαλίζω.

'Εξαλλαγὴ (ἡ), skimпаре, прeфачере dintр'ѫna întр'aлta. [шi

'Εξάλλαγμα (τὸ), овiektѫ de вapiaџie. «Τέρψεως —». Паptn: вapiaџie продѫкъtoаре de mѫлџѫmiре, (fраnџ:) **divertissement.** [шi

'Εξάλλαξις, εως (ἡ), = 'Εξαλλαγή. [din

'Εξ-αλάσσω (ττω), viit: -αλλάξω, skimвѫ, прeфакѫ чева de totѫ; stръmѫtѫ чева din локѫл sъѫ, (пas:) mъ прeфакѫ кѫ totѫл; (прinч: în tре: de кѫ:) sîntѫ кѫ totѫл deosевitѫ, skimвatѫ. (кѫ џen:) «Προθυμούμενος ἐξαλλάσσειν ἀεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν». Тѫч: (шi пestр: saѫ ол:) 'Εξαλλάσσω (se înџ: ἐμαυτὸν) δεῦρο ἀπὸ τῆς νηώς». Flstр: mъ stръmѫtѫ. «Στολὴ ἐξαλλάσσουσα». Sкр: пestрiџъ, saѫ deosевitъ. (vezĭ шi ἐξημοιβός). (шi пas:) «Τῆς τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένος διανοίας. Isкр: (шi кѫ преп:) «Πλεῖστον ἐξηλλαγμένα πρὸς τ'ἄλλα». Tfр: 2) поet: în локѫ de ἀπαλλάσσω, isвъveskѫ. «'Εξαλλάσσω πόνου». Eѫр:

'Εξ-αλλοιόω -ῶ, viit: -ώσω, fакѫ чева a fi кѫ totѫл aлtѫл, deosевitѫ.

'Εξ-άλλομαι, viit: -αλοῦμαι, (пeх: ἐξηλάμην) (кѫ џen:) sъpѫ (mъ asвîрлѫ) afaръ din... (хiрѫрџ:) esѫ din înкeietѫрĭ, mъ deskeiѫ; (fir:) mъ întѫsiezѫ, mъ eksaлtezѫ.

"Εξαλλος (ὁ, ἡ), [ἐξ, ἄλλος] кѫ totѫл deosевitѫ; (прin întind:) maĭ пресѫs dekît aлџiĭ; (în џen:) чiѫdatѫ, пeoвiчпѫitѫ.

'Εξ-αλλοτριόω -ῶ, viit: -ώσω, înstреinezѫ кѫ totѫл; vînzѫ ла stреinĭ.

'Εξάλλως, adв: în кinѫ чiѫdatѫ, пeoвiчпѫitѫ. [ἔξαλλος].

"Εξαλμα (τὸ), [ἐξάλλομαι] sъритѫръ (în sѫs saѫ afaръ).

'Εξάλμενος, η, ον, поet: în локѫ de ἐξαλόμενος, miж: пeх: 2: de пapтч: aл лѫĭ ἐξάλλομαι.

Ἔξαλος (ὁ, ἡ), [ἐξ, ἅλς] чел афаръ din (ncakoпepitȣ de) mape (înпp: de ὕφαλος). «Ἡ ναῦς ἔξαλον ἔλαβε πληγήν». Лкs:

Ἔξαλσις, εως (ἡ), [ἐξάλλομαι] сърipe афаръ; (хipȣpџ:) ешipe de osȣ din înкеiетȣръ.

Ἐξ-αλύσκω, вiit: -ύσω, пoet:=Ἐξαλεύομαι, мъ депъртеzȣ de чеva.

Ἐξ-αλφαίνω, вiit: -αλφήσω, (пex: ἐξῆλφον) пoet: în локȣ de ἐξευρίσκω, афлȣ, пъsкочеsкȣ. 2) пpецȣiesкȣ.

Ἐξ-αμαρτάνω, вiit: -αμαρτήσομαι, пȣпетереsкȣ, грешеsкȣ кȣ totȣл. (кȣак: преп:). «Περὶ τοὺς πολίτας ἐξαμαρτεῖν». Isкр: (шi пas:) «Ἐπειδὰν... ἐξαμαρτηθῇ τὰ νοσήματα». Ksп: кînd se va фаче грешалъ ла къиtарea воалелор. [de ȣnde

Ἐξαμαρτία (ἡ), (кȣ џеп:) пепетеpipe, пeisвȣtipe.

Ἐξ-αμαυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, înпегpeskȣ, întȣпeкȣ de totȣ; (fir:) слъвеsкȣ. [de ȣnde

Ἐξαμαύρωσις, εως (ἡ), desъвîршiтъ înпеrpipe, întȣпекаре; (fir:) слъвipe.

Ἐξ-αμάω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: taiȣ чеva de totȣ; despъdъчinezȣ; (fir:) пръпъdeskȣ кȣ totȣл. (se konf: кȣ ἐξιμάω).

Ἐξ-αμβλίσκω, шi Ἐξαμβλόω -ῶ, вiit: -ώσω, лепъдȣ, saȣ фаkȣ a se лепъда фътȣ; (fir:) фаkȣ a пȣ isвȣti, zъдърпiчеsкȣ чеva. «Ἐλπὶς ἐξήμβλωτο». Iпкр:

Ἐξ-αμβλύνω, вiit: -υνῶ, tîmпеskȣ (слъвеskȣ) чеva de totȣ.

Ἐξάμβλωμα (τὸ), лепъdъtȣръ (de пръпкȣ).

Ἐξάμβλωσις, εως (ἡ), лепъdаре (акт: saȣ пas:) de фътȣ; (fir:) пeisвȣtipe. [din

Ἐξ-αμβλώσκω, вiit: -αμβλώσω, = (saȣ греш: în локȣ de) Ἐξαμβλίσκω.

Ἐξαμβρῦσαι, пoet: în локȣ de ἐξαναβρῦσαι, пех: 1: de înf: ал лȣi ἐξαναβρύω.

Ἐξ-αμείβω, вiit: -αμείψω, skimвȣ ȣпа пе алta, saȣ лаsȣ ȣпа, шi iaȣ алta. «Χώραν ἐξαμείβω». Eȣр: мъ stръмȣtȣ din локȣ în локȣ; (шi ел:) «Εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν. Eȣр: de пȣ se va депърta da ла окiї меї. (везї шi διαμείβω, шi ἐξαλλάσσω); (шi пas: кȣ џеп:) «Ἔργον ἔργου ἐξημείβετο». Eȣр: ȣпъ лȣкрȣ ȣрта dȣпе чел-алтȣ. (шi пestр: saȣ ел:). «Φόνῳ φόνος δὶ αἵματος ἐξαμείβων». Eȣр: în локȣ de ἐξαμειβόμενος, saȣ (dȣпе алтъ vit:)=Ἀνταμείβω. «Φόνον φόνῳ δὶ αἵματος ἐξαμείβων». Eȣр: [de ȣnde

Ἐξάμειψις, εως (ἡ), skimваре (de ȣпа пепtpȣ алta); префачере, tpansформаре, stръмȣtаре (dintр' ȣпа întр' алta); депъртаре; sȣкчеdере, saȣ ȣpтъшipe (de ȣпа dȣпе алta); pesпълъtipe.

Ἐξ-αμέλγω, вiit: -αμέλξω, мȣлгînd skoџȣ din чеva; мȣлгȣ de totȣ; stоркȣ.

Ἐξ-αμελέω ῶ, вii: -ήσω, пeîпгрiжеskȣ кȣ totȣл.

Ἐξαμέρεια (ἡ), înпърџipea ȣпеї лȣкрȣ în шase de о potpiвъ пърџї. [din

Ἐξαμερής, έος (ὁ, ἡ), înпърџitȣ în, saȣ kompȣsȣ din шase пърџї. [ἕξ, μέρος].

Ἐξάμετρος (ὁ, ἡ), (прiвч: στίχος) versȣ kompȣsȣ din шase metpiче пiчоаре (кȣ чел epoїкȣ). [ἕξ, μέτρον].

Ἐξαμηνιαῖος, α, ον, каре џiпе (se фаче, saȣ фаче чеva în) шase лȣпї; saȣ de шase лȣпї. [ἕξ, μήν].

Ἐξαμηνόβιος (ὁ, ἡ), каре тръiеште шase лȣпї. [ἐξάμηνος, βίος].

Ἐξάμηνος (ὁ, ἡ), de шase лȣпї. «Χρόνος («Ἀρχὴ) —». Apst: шi Ksп: dъiпitорȣ de шase лȣпї. (шi ел:) «Ἐξάμηνος (ὁ, saȣ ἡ), кȣрsȣ de шase лȣпї, semestрȣ. [ἕξ, μήν].

Ἐξ-αμηχανάω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: în лipsъ de мiжлоаче афлȣ кiпȣ de a isвȣti în чеva. (Eȣр: Ерка: 495).

Ἐξ-αμιλλάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (кȣ dat:) мъ етȣлеzȣ, мъ întpeкȣ din toate пȣtеpiле меле. 2) (маї обiч: пoet:) мъ лȣптȣ, мъ siлeskȣ a skoate пе чiпева de ȣndeva; (în џеп:) skoџȣ (isгонеskȣ) кȣ siла. «Ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς». Eȣр: (шi пas:) «Ἔστ' ἂν Κύκλωπος ὄμματος ὄψις ἐξαμιλληθῇ πυρί». Eȣр: (везї шi ἐκβιάζομαι).

Ἔξαμμα (τὸ), [ἐξάπτω] обiектȣ de прiпs, saȣ de аџîџаре. 2) лȣкрȣ de аџîџат фокȣ.

Ἐξαμναῖος, α, ον, шi

Ἐξάμνους (ὁ, ἡ), чел de греȣtate, saȣ преџȣ de шase mine: [ἕξ, μνᾶ].

Ἐξάμοιρος, шi (пoet:) Ἐξάμορος (ὁ, ἡ), каре а прiпs локȣ, saȣ s' a sokotit de a шaselea парte. [ἕξ, μοῖρα].

Ἐξ-αμπρεύω, вiit: -εύσω,=Ἐξέλκω.

Ἐξ-αμύνομαι, вiit: -αμυνοῦμαι, пoet: депъртеzȣ, isгонеskȣ: «Νόσους — ». Esхл:

Ἐξ-αμφοτερίζω, вiit: -ίσω, фаkȣ чеva a se аплека ла amîndoъ пърџiле (a se înцелеџе în doъ кiпрi).

Ἐξ-αναβαίνω, вiit: -βήσομαι, мъ ȣркȣ пîпъ în вîрфȣ.

Ἐξ-ανα-βρύω, вiit: -βρύσω, isворъskȣ (чiшпеskȣ) înвiлшȣгat.

Ἐξ-ανα-γεννάω ῶ, вiit: -ήσω, репаskȣ. (Iȣл: Епist: 42).

Ἐξ-ανα-γινώσκω (-γιγνώσκω), вiit: ἐξαναγνώσομαι, чiteskȣ чеva пîпъ ла sфîршitȣ, saȣ de totȣ.

'Εξ-αναγκάζω, biit: -άσω, skoцȣ̆ (isgoneskȣ̆), saȣ̆ sъвîршeskȣ̆ чeва прin siлipe. (вezĭ шi ἐκβιάζομαι).

'Εξ-αν-άγω, biit: -άξω, (пex: ἐξανήγαγον, шi чл:) skoцȣ̆ чeва d'asȣпpa saȣ̆ în sȣs, пȣiȣ̆ în mişкape. ‖ (mіж:) mъ поpneskȣ̆ din поplȣ̆, шi esȣ̆ пe mape.

'Εξ-ανα-δύομαι, biit: -δύσομαι, (пex: ἐξανέδυν, шi чл:) esȣ̆ (пpiнч: din fȣndȣл mъpiĭ) în faцъ; (în цen:) esȣ̆ d'asȣпpa; (fir:) skaпȣ̆, mъ depъptezȣ̆ de чeва. (вezĭ шi διαδύομαι).

'Εξ-ανα-ζέω, biit: -ζέσω, fepвînd în колкоte daȣ̆ пe din afapъ; (пpin întind: шi fir.) pesȣflȣ.

'Εξ-αν-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пex: ἐξανεῖλον, шi чл:) (кȣ цen:) skoцînd iaȣ̆ чeва de ȣndeва.

'Εξ-αναισθητέω ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ̆ кȣ totȣл nesimцitopȣ̆.

'Εξ-ανα-καλύπτω, biit: -ύψω, deskопepȣ̆ чeва de totȣ̆.

'Εξ-ανα-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, înnotînd esȣ̆ d'asȣпpa din fȣndȣл mъpiĭ, шi чл:

'Εξ-αν-κρούω, biit: -κρούσω, isвind înпinгȣ̆, (шi пas:) mъ asвîpлȣ̆ înaпoĭ.

'Εξ-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, кeлtȣieskȣ̆, пpъпъdeskȣ̆ op чe amȣ̆.

'Εξ-ανα-λύω, biit: -λύσω, anaлisezȣ̆ (toneskȣ̆, desfaкȣ̆ în пъpцiлe, din кape este чeва коmпȣsȣ̆) de totȣ̆. 2) пoet: (кȣ цen:) desлerȣ̆ din лeгъtȣpĭ (oвezĭ, шi чл); (пpin întind: шi fir:) sлoвozȣ̆, skaпȣ̆ пe чineва.

'Εξανάλωσις, εως (ἡ), кeлtȣipe, пpъпъdipe de toatъ aвepea. [ἐξαναλίσκω].

'Εξ-ανα-νεόω -ῶ, шi (mіж: кape e шi maĭ întpeв:) -όομαι -οῦμαι, biit: -ώσω, -ομαι, peînnoieskȣ̆, peîntinepeskȣ̆.

'Εξ-ανα-πείθω, biit: -πείσω, îndȣплeкȣ̆, saȣ̆ desdȣплeкȣ̆ пe чineва кȣ desъвîршipe; (în цen:) domipeskȣ̆ кȣ skȣmпъtate.

'Εξ-ανα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, înплineskȣ̆ кȣ desъвîршipe.

'Εξ-ανα-πνέω, biit: -πνεύσω, îmĭ iaȣ̆ în tiкпъ, saȣ̆ iapъшĭ pesȣfлapea.

'Εξ-αν-άπτω, biit: -άψω, (кȣ цen:) atîpnȣ̆, aгîцȣ̆ de чeва. 2) (кȣ aк:) aпpinzȣ̆ кȣ desъвîршipe, saȣ̆ peaпpinzȣ̆.

'Εξ-αν-αρπάζω, biit: -άσω, mi -άξω, xpъпeskȣ̆ чeва кȣ siлa din чeва.

'Εξ-ανα-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smȣлгȣ̆, despъdъчinezȣ̆ din чeва.

'Εξανάστασις, εως (ἡ), [ἐξανίστημι] (пpiнч: despe opaшȣ̆, saȣ пaцie) siлnікъ stpъmȣtape, pesвpъtipe din лoкȣ̆; (în цen:) katastpofъ, desfiinцape. 2) (despe вoлnaвȣ̆) apdiкape, skȣлape desъвîpшitъ din пatȣ̆, peînsъпъtoшipe; (despe moptȣ̆) înвiepe. 3) pevoлtъ, peskoaлъ.

'Εξ-ανα-στέφω, biit: -στέψω, peînкȣnȣnȣ̆, saȣ̆ înкȣnȣnȣ̆ din toate пъpцiлe.

'Εξ-ανα-στρέφω, biit: -στρέψω, pestopnȣ̆, întopкȣ̆ кȣ sȣsȣл în жos, sȣpпȣ̆ din temeлiĭ.

'Εξ-ανα-τέλλω, biit: -τελῶ, faкȣ̆ a pesъpi (a eшi) чeва; (fir:) skopneskȣ̆, peskoлeskȣ̆. «Θόρυβον — ». Пл: (nestp: despe плante, despe steлe, шi чл:) esȣ̆, pesъpȣ̆.

'Εξαναφανδὸν, adв: пoet: = 'Αναφανδόν, de faцъ. [ἐξαναφαίνω].

'Εξ-ανα-φέρω, biit: ἐξανοίσω (dȣпe ziч:) skoцȣ̆ în sȣs чeва de ȣndeва, apdiкȣ̆ de лa пъmîntȣ̆, шi peaшezȣ̆ чeва; (de ȣnde maĭ de mȣлte opĭ nestp: saȣ̆ eл:) mъ peîntpemezȣ̆ din вoaлъ, saȣ̆ din лeшinȣ̆; (fir:) mъ peînкȣpaжezȣ̆.

'Εξ-ανα-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ petparȣ̆ înaпoĭ; (кȣ aк:) mъ depъptezȣ̆. «'Εξαναχωρεῖν τὰ εἰρημένα». Tȣч: îmĭ кaлкȣ̆ (îmĭ iaȣ̆ îndъpъt) кȣвîntȣл.

'Εξ-ανα-ψύχω, biit: -ψύξω, ръкopeskȣ̆, odixneskȣ̆, (шi mіж:) mъ odixneskȣ̆ кȣ desъвîршipe, pesȣflȣ; (fir:) mъ peînsȣfлeцeskȣ̆.

'Εξ-ανδραποδίζομαι, biit: -ίσομαι, poвeskȣ̆, шi вînzȣ̆ (кa poвĭ) пe toцĭ лoкȣitopiĭ ȣnȣĭ opaшȣ̆, шi чл: înпpъштiindȣ 'ĭ înкoaчĭ шi 'nкoлo. [de ȣnde

'Εξανδραπόδισις, εως (ἡ), шi

'Εξανδραποδισμὸς (ὁ), poвipe de ȣnȣ̆ întpeгȣ̆ statȣ̆, saȣ̆ opaшȣ̆.

'Εξ-ανδρόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ faкȣ̆ desъвîpшitȣ̆ въpвatȣ̆; (кȣ цen:) pesъpȣ̆, mъ naskȣ̆ de ȣndeва în fiгȣpъ de въpвatȣ̆. «Λόχος ὀδόντων ὄφεως ἐξανδρούμενος». Apstf:

'Εξ-αν-εγείρω, biit: -εγερῶ; = (saȣ̆ гpeш: în лoкȣ̆ de) 'Εξεγείρω.

'Εξ-αν-έδυν, пex: 2: aл лȣĭ ἐξαναδύομαι.

'Εξ-άν-ειμι, biit: -ειμι, = 'Εξανέρχομαι.

'Εξ-ανεμόω -ῶ, biit: -ώσω, skoцȣ̆ чeва лa вîntȣ̆, вîntȣpȣ̆; (пas:) mъ mişкȣ̆, mъ клъteskȣ̆ de вîntȣ̆. «Αὐχμηραὶ τρίχες ἐκ κεφαλῆς ἐξηνέμωντο». Eл: 2) лasȣ̆ чeва în voea вîntȣpiлop; (maĭ de mȣлte-opĭ fir:) zъdъpnіческȣ; (пas: пpiнч: despe плante) mъ stpiкȣ̆, mъ ȣsȣкȣ̆ de вîntȣ̆. «'Εξηνέμωσε τὰμ' 'Αλεξάνδρῳ λέχη». Eȣp. 3) ȣmплȣ de вîntȣ̆, ȣmflȣ; (maĭ de mȣлte-opĭ

fir:) îndemnѫ, sfîndъpeskѫ (skoцѫ din minцĭ); (пas:) mъ amъцeskѫ, îmĭ ia каnѕл вintѫ. «Εἰς δρόμον ἐξηνέμωσεν ἕτερον». Ел: (шi пas:) «Ἐξηνεμώθην μωρία». Eѕp:

Ἐξ-αν-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (пex: ἐξανῆλθον, шi чл:) mъ înaлцѫ eшind de ѕndeвa (ка soapeлe, kînd pesape).

Ἐξ-αν-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, aflѕ, пъskoчeskѫ чeвa кѕ mѕлtъ гpeѕtate, skopneskѫ sofisme, (Фpaнц:) controuver.

Ἐξ-αν-έχω, вiit: -έξω, (пex: ἐξανέσχον, шi чл: кѕ цen:) sîntѫ skosѫ, eшitѫ în sѕs de ѕndeвa. «Ἀγκὼν ἐξανέχει γαίης». Аплп: 2) (miж: кѕ ак:) paвdѫ, sѕfepѫ. (Apstf: Epm: 700).

Ἐξανέψιὸς (ὁ), пenotѫ de въpѫ вѕнѫ. [ἐξ, ἀνεψιός],=Ἀνεψιαδοῦς.

Ἐξ-ανθέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцѫ floрĭ, înfлopeskѫ; (în цen:) daѫ, пpodѕkѫ; (шi nestp:) esѫ, pesъpѫ; (med:) skoцѫ pesѕfлъtѕpĭ (вѕвѕлiцe). «Φλυκταίναις ἐξηνθηκώς». Лкs: «Πολὺ πλῆθος μυῶν νύκτωρ ἐξανθῆσαν». Stp: (шi fir:) «Τὸ φιλότιμον ἐξανθεῖ τὴν περιαυτολογίαν». Пл: (шi nestp:) «Ἐξήνθησαν αἱ κακίαι». Пл: 2) (fir:) doвîndeskѫ faцъ, mъ колоpezѫ. «Φοίνικι («Χρυσῷ, шi fir: «Αἰδοῖ τὴν παρειὰν) ἐξανθῶ». Лкs: în локѫ de ἐξανθίζομαι. 3) (din пpot: dѕпe o алtъ înseмn: a пpen:) =Ἀπανθῶ, îmĭ пiepzѫ floapea, faцa. «Ταχὺ ἐξανθεῖ τὸ μίλτινον». Пл: 3) îmĭ kade floapea, desflopeskѫ, mъ вешtežeskѫ. «Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει». Dав: «Ἐήξνθηκα ποικίλα ἄνθη». Лѕч: [de ѕnde

Ἐξάνθημα (τὸ), op чe pesape ка o floape; (de ѕnde med:) pesѕfлъtѕpъ, apsѕpъ, вѕвѕлiцъ. [шi

Ἐξάνθησις, εως (ἡ), înflopipe; (med:) eшipe de pesѕfлъtѕpĭ.

Ἐξ-ανθίζω, вiit: -ίσω, înnodoвeskѫ кѕ floрĭ, (шi пpin întind:) кѕ deskise шi feлѕpite колоape, înnestpiцezѫ. (de ѕnde пas:) «Ἐξηνθισμέναι». Apstf: înnodoвite кѕ nestpiцe, saѫ deskise înвpъкъminte. 2) =Ἐξανθέω. 3) (miж:)=Ἀπανθίζομαι, taiѫ, кѕлегѫ floрĭ. «Ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος». Пл: [de ѕnde

Ἐξάνθισμα (τὸ), =Ἐξάνθημα. [шi

Ἐξανθισμὸς (ὁ), =Ἐξάνθησις.

Ἐξ-ανθρακόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкѫ чeвa în къpвѕпe.

Ἐξανθρωπίζω, вiit: -ίσω, faкѫ чeвa a fi notpiвitѫ кѕ natѕpa omѕлѕĭ. «Οὔτε θηρίον ποτε ἂν ἐξανθρωπισθείη». M: Пseл: [шi

Ἐξάνθρωπος (ὁ, ἡ), eшitѫ din natѕpa omѕлѕĭ, neomenosѫ. 2) (акt:) чeл чe faчe пe чineвa neomenosѫ. [ἐξ, ἄνθρωπος].

Ἐξ-αν-ίημι, вiit: ἐξανήσω, sлoвozѫ, daѫ, skoцѫ afapъ. «Αὐτμὴν ἐξανίησιν». Iл: Σ. «Νάματ' ἐξανίετε». Eѕp: (шi nestp: saѫ eл:) «Γαίης ἡμετέρης Ἀχελώϊος ἐξανίησιν». Аплп: 2) mъ moiѫ de totѫ; mъ toneskѫ; (пpin întind: шi fir:) mъ notoлeskѫ, mъ înnѕцinezѫ; mъ pisineskѫ. «Ἐξανίη ἄτα». Sof:

Ἐξ-αν-ίστημι, вiit: ἐξαναστήσω, (miж: пex: ἐξανέσην, шi чл:) skoлѫ în sѕs, apdiкѫ în пiчoape; siлeskѫ пe чineвa a se stpъmѕta din локѕл sъѫ; (пpin întind:) pestopnѫ din temeлiĭ, пѕstiezѫ. «Ἐξανέστησαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν νήσων». Ep: Ἐξαναστήσας Ἰλίου βάθρα». Eѕp: || (miж:) mъ apdiкѫ în sѕs, mъ înaлцѫ; mъ stpъmѕtѫ din локѫ, mъ daѫ în лatѕpĭ; (fir:) îmĭ esѫ din xotape, saѫ din sine. «Ἐξανίστατο εἰς περίπατον». Ksn: Ἐξανίστασο πρὸ μέθης». Iskp: «Ἐξανίστασθαι τῆς ὁδοῦ». Ksn: «Ὄρος ἐξανεστηκὸς». Лкs: 'naлtѫ, eшitѫ din лiniа чeлop-л-aлцĭ; mъ ѕmflѫ. «Ἔπαρμα στρογγύλον ἐξανέστη». Iпкр:

Ἐξανίσχω, вiit: ἐξανασχήσω, =Ἐξανέχω.

Ἐξ-αν-οίγω, вiit: -οίξω, deskizѫ чeвa de totѫ. [de ѕnde

Ἐξάνοιξις, εως (ἡ), deskidepe.

Ἐξ-αν-ορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, peîndpentezѫ, adѕкѫ чeвa în stapea de maĭ 'nainte.

Ἐξάντης, [ἐξ, ἄντα] ου, (ὁ, ἡ), (dѕпe ziч:) чeл afapъ dintp' o pea întîmплape, (adiкъ) isвъвitѫ (de воaлъ, de nenopoчipe, шi чл:); (пpin ѕpm:), nevъtъmatѫ, sъпъtosѫ, skъпatѫ din пpimeždie (кѕ цen:).

Ἐξ-αντλέω -ῶ, вiit: -ήσω, deшeptѫ totѫ лiкѕidѕл din чeвa, zлeiskѫ чeвa de totѫ; (fir:) =Ἐξαναλίσκω; (пpin întind:) sѕfepѫ. «Πόνον —». Eѕp: (de ѕnde

Ἐξάντλημα (τὸ), zлeitѕpъ; saѫ instpѕmîntѕл (miжлoкѕл), пpin кape se zлeiemte чeвa.

Ἐξ-ανύττω, шi Ἐξανύω, вiit: -ανύσω, sъвîpшeskѫ, înfiinцezѫ чeвa; (eл: кѕ ак: пpen:) ажѕпгѫ лa чeвa; (ѕne-opĭ) omopѫ. (vezĭ шi ἐξεργάζομαι).

Ἐξ-απ-αείρω, пoet: în локѫ de ἐξαπαίρω, вiit: -αρῶ, apdiкînd кapѫ чeвa afapъ, =Ἐκφέρω.

Ἐξαπάλαιστος (ὁ, ἡ), чeл кѕ întindepe de шase пaлme. [ἕξ, παλαιστή].

Ἐξ-απ-αλλάσσω (ττω), вiit: -αλλάξω, (кѕ цen:)=Ἀπαλλάσσω, isвъвeskѫ. || (miж:) mъ deпъptezѫ, skaпѫ кѕ totѕл de чeвa.

'Εξ-απατάω -ω, biit: -ήσω, amъцeskš kš desъвîршire. [din
'Εξαπάτη (ή), ші
'Εξαπάτημα (τὸ), desъвîршitъ înшeлъчisne. [ші
'Εξαπατητὴρ, ῆρος, noet: în локš de ...
'Εξαπατητὴς, οῦ (ὁ), amъцitopš, desъвîршitš înшeлъtopš. [ші
'Εξαπάτητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikš, aплекatš ла amъцipe. [ἐξαπατάω].
'Εξ-απατίσκω, în локš de ἐξαπαφίσκω.
'Εξ-απατύλλω, biit: -υλῶ, kom: dim: ал лвї ἐξαπατῶ.
'Εξαπάφοιτο, 3: sinr: neps: a між: nex: 2: de noft: ал лвї...
'Εξ-απαφίσκω, biit: -απαφήσω, (nex: ἐξήπαφον, ші npea pap ἐξηπάφησα) noet: în локš de ἐξαπατῶ.
'Εξάπεδος, ші
'Εξάπεζος (ὁ, ή), чел kš (saš de întindepe de) шase пічoape. [ἕξ, πέζα].
'Εξαπέλεκυς, εος (ὁ, ή), (enit: ал npetopiлop in Poma) kape ape шase tonopaшї meprъtopї înainte 'ї. [ἕξ, πέλεκυς].
'Εξάπηχυς, εως (ὁ, ή), de шase koцї. [ἕξ, πῆχυς].
'Εξάπινα, adв: (maї noš) în локš de ἐξαπίνης. [de šnde
'Εξαπιναῖος, α, ον, ='Εξαιφνίδιος. [de šnde
'Εξαπιναίως, ші
'Εξαπίνης, Ion: noet: în локš de ἐξαίφνης.
'Εξαπλάσιος, α saš ος, ον, ші
'Εξαπλασίων, ονος (ὁ, ή), înшesitš, saš de шase opї atîta. [ἕξ, ἁπλοῦς].
'Εξάπλεθρος (ὁ, ή), чел kš întindepe de шase noroane. [ἕξ, πλέθρον].
'Εξάπλευρος (ὁ, ή), чел kš шase лatšpe. [ἕξ, πλευρά].
'Εξαπλῆ, adв: înшesit. [ші
'Εξαπλήσιος η, ον, Ion: în локš de ἑξαπλάσιος. [din
'Εξαπλόος-οῦς, -όη -ῆ, -όον-οῦν, ='Εξαπλάσιος. [ἕξ, ἁπλόος -οῦς].
'Εξ-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzš de totš, desfъшšpš, desdoieskš. [de šnde
'Εξάπλωσις, εως (ή), întindepe, desdoipe, desfъшšpape, ші чл:
'Εξ-αποβαίνω, biit: -βήσομαι, koвopîndš mъ esš afapъ de šndeвa.
'Εξαπόδης, ου (ὁ), = 'Εξάπους, ші 'Εξάποδος. [ἕξ, πούς, ποδός].
'Εξ-αποδίομαι, (fъpъ biit:) noet: (kš цen:) isroneskš din чeвa.
'Εξ-αποδύνω, saš ἐξ-αποδύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: ἐξαπέδυν, ші чл:) mъ desкpакš, mъ roлeskš.
'Εξ-αποθνήσκω, biit: -θανοῦμαι, kom: în локš de ἀποθνήσκω.
'Εξ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, saš -ολέω -ῶ, (між: tpe: de кš: ἐξαπόλωλα, ші чл:). nieрzš, (ші між:) mъ nieрzš de totš, mъ npъпъdeskš.
'Εξαπολοίατο, noet: Ion: în локš de ἐξαπόλοιντο, 3. îm: neps: de між: nex: 2: ал noft: лвї ἐξαπόλλυμι.
'Εξ-απο-νέομαι, (fъpъ biit:) noet: mъ întopкš de šndeвa.
'Εξ-απο-νίζω, (νίπτω) biit: -νίψω, spълš вine de чeвa.
'Εξ-απ-οξύνω, biit: -υνῶ, fakš чeвa de totš askšцitš, вîpfosš.
'Εξ-απο-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Αποπατῶ.
'Εξ-απορέω -ῶ, (ші між:) ἐξαπορέομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, mъ aflš în desъвîршitъ nedomipipe, saš desnъdъждšipe.
'Εξ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцš afapъ saš denapte; tpimiцš fopmaл (soлš, denštatš, ші чл:). [de šnde
'Εξαποστολή, (ή), tpimitepe afapъ, saš nopnipe fopmaлъ (de soлš, ші чл:).
'Εξ-απο-τίνω, biit: -τίσω, noet: плъteskš (npiнч: osînda) de totš, pefšieskš.
'Εξάπους, οδος (ὁ, ή), чел kš întindepe de шase пічoape. [ἕξ, πούς].
'Ες-απο-φαίνω, biit: -φανῶ, apъtš, doвedeskš kš desъвîршipe.
'Εξ-άπο-φθείρω, biit: -φθερῶ, npъпъdeskš de totš.
'Εξάπρυμνος (ὁ, ή), чел kš шase пšпe, (adikъ) шase kopъвiї. [ἕξ, πρύμνη].
'Εξαπτέρυγος (ὁ, ή), чел kš шase apiпї. [ἕξ, πτέρυξ].
'Εξ-άπτω, biit: -άψω, лerš, alîpnš, arъцš чeвa de чeвa; (між:) mъ anškš, mъ цiš alîpnatš de чeвa; (npin întind: ші fir:) mъ цiš de чineвa, îл špmъpeskš, îл roneskš d'apnoape. (kš цen: ind:). «Πεῖσμα κίονος ἐξάψας». Od: X. (ші між:). «Πάντως ἐξάπτεσθαι (σειρῆς)». Iл: Θ. (вezї ші ἐνάπτω). 2) apnpinzš, daš (ші між: iaš) fokš; (fir:) întъpîtš, skopneskš. «Στάσιν («Πόλεμον, ші чл:) ἐξάπτειν». Лks:
'Εξάπτωτος (ὁ, ή), (rpam:) чел kš шase kaze. [ἕξ, πτῶσις].
'Εξ-απ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saš -ώσω, îmпinrš чeвa afapъ, лenъdš.
'Εξάπωλος (ὁ, ή), tpъšpъ tpasъ de шase kaї. [ἕξ, πῶλος].
'Εξάραγμα (τὸ), [ἐξαράσσω] вškatъ pšп-

tъ, smвлsъ în siлъ de вndeва, fъpъmъ-tвpъ.

'Eξ-αραιόω -ῶ, вiit: -ώσω, pъpeskв чeва de totв, fakв de totв papв (neвъtвtв).

'Eξαραίρημαι, Ion: în лoкв de ἐξήρημαι, пas: tpe: de кв: aл лвĭ ἐξαιρέω.

'Eξ-αράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, sfinцeskв чeва npin pвгъчiвnĭ. 2) îmĭ înnлineskв fъгъdвiaлa кътpe чeлe sfinte.

'Eξ-αράσσω, вiit: -άξω, fъpъmînd penede skoцв afapъ; despъdъчinezв; (fir:) isroneskв кв pъвл, daв afapъ.

'Eξάρατο, noet: în лoкв de ἐξήρατο, 3: sinr: neps: de шiж: nex: 1: aл лвĭ ἐξαίρω.

'Eξ-αργέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв, staв în neлвкpape кв totвл; (stpъm:) лeneвeskв, amînв чeва. «Ἔργα δρώμενα, κοὐκέτ' ἐξαργούμενα». Sof:

Ἔξαργμα (τὸ), (npinч: лa îm:) [ἐξάρχω] mъdвлapeлe жeptfeĭ, чe se taie în feлв de nîpцe, saв snpe eptape de omopв. (вezĭ шi μασχαλίσματα).

'Eξ-αργυρίζω, вiit: -ίσω, ='Eξαργυρέω. 2) (miж:) iaв квĭва toцĭ вaniĭ.

'Eξ-αργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefaкв чeва în вanĭ, ad: вînzв, шi iaв вanĭ.

'Eξ-αρεσκεύομαι, вiit: -εύσομαι, шi

'Eξ-αρέσκομαι, вiit: -αρέσομαι, mъ siлeskв a nлaчe квĭва; saв doвîndeskв (кв dapвpĭ, шi чл:) faвoapea квĭва.

'Eξ-αρθρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ='Eξαρθροῦμαι. [de вnde.

'Eξ-άρθρημα (τὸ), ='Eξάρθρωμα. [шi

'Eξάρθρησις, εως (ἡ), = 'Eξάρθρωσις.

Ἔξαρθρος (ὁ, ἡ), skosв din înкeietвpъ, skpintitв. 2) aлe кървia înкeietвpĭ sînt eшite afapъ. [ἐξ, ἄρθρον]. [de вnde

'Eξαρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoцв osвл din înкeietвpъ. [de вnde

'Eξάρθρωμα (τὸ), osв eшitв din înкeietвpъ, skpîntitвpъ. [шi

'Eξάρθρωσις, εως (ἡ), skpîntipe, eшipe (de mînъ saв niчopв, шi чл:) din inкeietвpъ.

'Eξ-αριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, nвmъpв (sokoteskв) чeва кв skвmnъtate. «'Αρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δύνῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς». Skp: [de вnde

'Eξαρίθμησις, εως (ἡ), nвmъpape eksaktъ.

'Eξάριθμος (ὁ, ἡ), konpinzъtopв de шase nвmepe, saв de шase лa nвmъpв; saв de шase opĭ atîta, înшesitв,='Eξαπλοῦς. [ἕξ, ἀριθμός].

'Eξ-αρκέω -ῶ, вiit: -έσω, (кв dat:) îndestвлezв ne чineва лa чeлe чe 'ĭ tpeввiesk; (în a 3: neps:) îmĭ e destвлв; (npin вpmape) mъ mвлцвmeskв. (вezĭ шi ἐπαρκέω. 2) (nestp:) sîntв destвлв лa чeва. [de вnde

'Eξαρκής, έος (ὁ, ἡ), чeл de îndestвл.

'Eξαρκούντως, adв: (de naptч:) de indestвл. [ἐξαρκέω].

Ἔξαρμα (τὸ), op чe se apdiкъ, se înaлцъ; (med:) вmfлъtвpъ. (iap npinч: astpnm:) «Πόλου («'Ηλίου, «'Αστέρων) — ». Пл: semnвл чepвлвi, nînъ лa кape se inaлцъ fie кape din кopnвpiлe чepeшtĭ. 2)='Eξαρσις. [ἐξαίρω].

'Eξ-αρμόζω (ττω), вiit: -αρμόσω, (înnp: de ἐναρμόζω, adiкъ) skoцв чeва din înкeietвpa sa, desвinв; skoцв din швpвnв; deskopdezв; (mвs:) stpiкв taktвл, apmonia; (nestpъm:) sîntв saв mъ faкв...

'Eξαρμόνιος (ὁ, ἡ), (înnp: de ἐναρμόνιος) чeл чe n' ape (saв se înnpotiвeшte лa) mвsiкaлa apmonie, saв dъ pъв sвnetв. [ἐξ, ἁρμονία].

'Eξ-αρνέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, tъгъdвieskв чeва кв totвл; nв npiimeskв, pefвzв. [de вnde

'Eξάρνησις, εως (ἡ), de sъвîpшitъ tъгъdвipe, pefвzape, лenъdape. [шi

'Eξαρνητικὸς, ἡ, ὸν, însemnъtopв de (saв anлeкatв snpe) tъгъdвipe.

Ἔξαρνος (ὁ, ἡ), чeл чe tъгъdвieшte, saв pefвzъ кв totвл чeва. «Ἔξαρνός εἰμί τινος, saв τι». Лкs: ='Eξαρνοῦμαι.

'Eξ-αρπάζω, вiit: -άσω, -άξω, -άσομαι, (вne opĭ кв цen:) xpъnind skoцв de вndeва чeва, saв fъpъ вeste xpъnesвв dinъвntpв.

Ἔξαρσις, εως (ἡ), apdiкape în sвs (akt: saв nas:), înълцape. [ἐξαίρω].

'Eξ-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpnв, aгъцв чeва de вndeва; (fir:) faкв a atîpna чeва кв totвл de чeва; (nas:) mъ konцiв, sîntв întp'вnв xotapв кв... «'Eξαρτῶσι τοὺς νεκροὺς ἐκ των δένδρων». Eл: (шi fir:) «Τοιούτων ἡμᾶς ἐξαρτῶσι τῶν κριτῶν». Sin: (шi miж:) «Τόξοισιν ἐξηρτημένη (вnde se îndpent: ἐξηρτυμένη)». Esxл: «Χρυσία καὶ λίθους ἐξήρτητο». Sin: (шi fir:) «'Eξηρτήσω σεαυτοῦ, καὶ ἐποίησας εἶναι σούς». Sin: «'Eξήρτηται δὲ τῆς πόλεως πεδιάς». Пл: «Eξήρτηται δὲ ἡ χώρα πρὸς νότον». Stp: (вezĭ шi ἀναρτάω). [de вnde

'Eξαρτηδὸν, adв: în atîpnape, în aepв. [шi

'Eξάρτημα (τὸ), op чe este atîpnatв, saв лeгatв (saв se konцine) de чeва. (fir:) sвnлeminтв. [шi

'Εξάρτησις, εως (ἡ), atîrnape (akt: saŭ nas:), konџinepe, ші чл:

'Εξ-αρτίζω, biit: -ίσω, fakŭ (saŭ barŭ de seamъ) a fi чева întpegŭ, desъbîpшitŭ, deплinŭ, 2) ='Εξαρτύω, пpегъteskŭ. [de ŭnde

'Εξάρτισις, εως (ἡ), ші 'Εαξρτισμὸς (ὁ), întpeџipe, îndeплinipe, desъbîpшipe. 2) = kŭ

'Εξάρτυσις, εως (ἡ), пpегъtipe, ші чл: [din

'Εξ-αρτύω, biit: -ύσω, пpегъteskŭ (aпpobizionezŭ) чева kŭ челе tpebŭinчoase; înapmezŭ (kopabie ші чл).

'Εξάρυσις, εως (ἡ), zлeipe, deшeptape; stoapчepe. [din

'Εξ-αρύω, biit: -ύσω, deшeptŭ, zлeieskŭ чева skoџînd ŭnŭ лikŭidŭ dintp' însŭл; stopkŭ чева de totŭ.

'Εξαρχῆς (în лokŭ de ἐξ ἀρχῆς), adb: dintpŭ 'нчепŭtŭ, dintîi.

"Εξαρχος (ὁ, ἡ), întîiŭл înчeпъtopŭ; saŭ întîiŭл пpiчinŭitopŭ de чева: (fir:) чел maĭ aлesŭ administpatopŭ. [din

'Εξ-άρχω, biit: -άρξω, înчenŭ eŭ întîi (daŭ întîiŭ ekseмплŭ de) чева; (mŭs:) пpeлŭdezŭ. «Μολπῆς («Γόοιο) ἐξάρχω». Iл: Σ. ші Od: Δ. (ші miж:) «Βουλῆς ἐξῆρχετο». Od: M. (ші kŭ ak:) «Βουλὰς ἐξάρχων». Iл:B. (ші înkъ kŭ dat:) «'Ωδὴν ἐξάρχειν τινί». Лks: (ші biчe bepsa). «Εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγους ἐξῆρχες». Sof: daka înчeпaĭ totdaŭna sъ 'mĭ bopbeшtĭ astfeл.

'Εξὰς, -άδος (ἡ), шesime, sŭmъ, kîtime de шase (peps: saŭ лkp:)

'Εξὰς, -ἄντος (ὁ), (în Siчiлia) a шaseлea napte din лitpъ [din лat: sextans].

'Εξάσημος (ὁ, ἡ), konpinzъtopŭ de шase semne (kapaktepe, saŭ firŭpĭ). [ἕξ, σῆμα].

'Εξ-ασθενέω -ῶ, biit: -ήσω, sлъbeskŭ de totŭ, îmĭ niepzŭ пŭtepiлe.

'Εξ-ασθενίζω, biit: -ίσω, sлъbeskŭ пe чineba kŭ desъbîpшipe.

'Εξασκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (este înпъpџitŭ în) шase kpaчĭ, ші (fir:) fiшiĭ. (ŭnŭ feлŭ de xipŭpџ: лeгъtŭpъ). [ἕξ, σκέλος].

'Εξ-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, deпpinzŭ пe чineba bine лa чева; (nas: saŭ miж:) înbъџŭ чева kŭ eksaktetate; (npinч: ἐξήσκηκα, tpe: de kŭ:) sîntŭ bine deпpinsŭ лa чева. 2) (despe лŭkp:) лŭkpezŭ kŭ desъbîpшipe, saŭ kŭлtibŭ пepfekџionînd чева în feлŭл sъŭ. [de ŭnde

'Εξάσκησις, εως (ἡ), desъbîpшitъ ekчepsape, deпpindepe în чева.

'Εξαστάδιος (ὁ, ἡ), чeл kŭ întindepe de шase stadiĭ. [ἕξ, στάδιον].

'Εξάστερον (τὸ), (neoлџ:) konsteлaџia плiadeлop (a kлoшчeĭ), în kape нŭmaĭ шase steлe maĭ bŭ seamъ se zъpesk. [ἕξ, ἀστήρ].

"Εξ-αστις, ιος (ἡ), fipŭ skosŭ afapъ din џesъtŭpъ npin miжлokŭ, ad: лъtŭpoiŭ, saŭ пe лa kъпъtiie, destpъmъtŭpъ. «'Οθόνια λεπτὰ μὴ ἔχοντα συῤῥαφὰς, μηδ' ἐξαστίας.» Iпkp: «Τὰς καλουμένας ἐξαστίας, αἵτινες ἐν τοῖς ὑφαινομένοις ἐνίοτε μὲν ἐξεπίτηδες, ἐνίοτε δὲ ἀκουσίως γίνονται προμήκεις ἐξοχαὶ ποτὲ μὲν αὐτῆς τῆς κρόκης, ἔστι δὲ ὅτε καὶ τῆς πορφύρας». Гaл: [ἐξάζομαι neîntpeb:]

'Εξάστιχος (ὁ, ἡ), kompŭsŭ din шase pîndŭpĭ. || (sŭbst:) 'Εξάστιχον (τὸ), шase bepsŭpĭ. [ἕξ, στίχος].

'Ε-ξαστράπτω, biit; -άψω, skoџŭ fŭлџepe; лŭчeskŭ, skînteiezŭ.

'Εξάστυλος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (se sпpiжinъ пe) шase stîлпĭ. [ἕξ, στύλος].

'Εξασύλλαβος (ὁ, ἡ), kompŭsŭ din шase siлabe. [ἕξ. συλλαβή].

'Εξ-ασφαλίζω, ші (miж: ші maĭ întpeb:) ἐξασφαλίζομαι, biit: -ίσω, -σμαι, asiгŭpŭ чева kŭ desъbîpшipe.

'Εξ-ατιμάζω, biit: -άσω, neчinsteskŭ, pŭшinezŭ, despeџŭieskŭ foapte.

'Εξ-ατιμόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Εξατιμάζω.

'Εξ-ατμιάω -ῶ, biit: -άσω, skoџŭ abŭpĭ, (npin ŭpm:) mъ ebapopezŭ. [ші

'Εξ-ατμίζω, biit: -ίσω, ebapopezŭ, лasŭ чева a pesŭfлa, skoџŭ din чева ŭmezeaлa. || (miж:) mъ ebapopezŭ, pesŭfлŭ. 2) пŭiŭ чева пe abŭpŭ, abŭpezŭ. [ἐξ, ἀτμός].

'Εξ-ατονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ atonezŭ, saŭ sлъbeskŭ kŭ totŭл.

'Εξ-άττω, biit: -άξω, At: în лokŭ de ἐξαΐσσω.

'Εξ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ŭsŭkŭ de totŭ. (bezĭ ші ἐξαύω).

'Εξαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte лŭчosŭ, лŭminosŭ, kŭpatŭ. «Χιόνος ἐξαυγέστερος». Ekp: [ἐξ, αὐγή].

'Εξαυδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: snŭiŭ чe rîndeskŭ, îmĭ ekspimŭ idea saŭ пъpepea. [ἐξ, αὐδή].

'Εξ-αυθαδιάζομαι, biit: -άσομαι, ші

'Εξ-αυθαδίζομαι, biit: -ίσομαι,='Απαυθαδίζομαι, obpъzniчeskŭ kŭ totŭл, mъ noptŭ kŭ toatъ пepŭшinapea.

'Εξαῦθις, noet: în лokŭ de αὖθις, iapъшĭ, din noŭ, ші чл:

'Εξ-αυλέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ чева a

fi netpeбnikȣ пentpȣ fлȣepȣ. «Γλωσσίδες ἐξηυλημέναι». Лкс: 2) asȣpzesкȣ пе чinева, kîntînd кȣ fлȣерȣл. «Τὰ ὦτα ἐξαυλέω». Лкс:

'Εξ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, esȣ, плекȣ, de ȣnde rъsdȣisemȣ, saȣ tъвȣрîsemȣ.

"Εξαυλος (ὁ, ἡ), netpeбnikȣ ла flȣерȣ (вezĭ ἐξαυλέω); (în цen: шi прin întind:) învekitȣ, de neîntpeбȣinцat. [ἐξ, αὐλός].

'Εξ-αυξάνω шi 'Εξαύξω, вiit: -αυξήσω, kpeskȣ чева neste mъsȣpъ.

'Εξαυστὴρ (ὁ), [ἐξαύω 2] instpȣmîntȣ de вȣкъtъpie (fȣpкȣлiцъ, saȣ лingȣpъ), кȣ kape skot kapnea din oaлъ. (вezĭ шi κρεάγρα).

'Εξαυτῆς, adв: în локȣ de ἐξ αὐτῆς (se înц: τῆς ὥρας) întp' aчeastъ opъ, îndatъ. (se konf: кȣ ...

'Εξαῦτις, adв: Ion: în локȣ de ἐξαῦθις.

'Εξ-αυτομολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ostaшȣ) mъ fȣгъpeskȣ, dezeptezȣ. 2) (stpъm:) aflȣ чева de ла ostaшĭ dezeptopĭ (fȣгapĭ). «"Ινα μὴ ἐξαυτομοληθῇ τὸ σύνθημα». Такт: ка sъ nȣ se tpъdea вpъжmaшiлop de dezъptopi лozinка.

'Εξαυχενισμὸς (ὁ), nesȣпȣnepe; nesȣвopdinaцie. [din

'Εξ-αυχενίζομαι, вiit: -ίσομαι, (пpinч: despe вite de жȣгȣ) лenъdȣ dene (nȣ пpiimeskȣ пе) гpȣmazȣл meȣ жȣгȣл; (fir:) mъ nesȣпȣiȣ, mъ peвoлtȣ.

'Εξ-αυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, poet: (кȣ inf:) mъ fълeskȣ, saȣ fълindȣ mъ zikȣ чева.

'Εξ-αυχμόω -ῶ, вiit: -ώσω, ȣsȣкȣ чева de totȣ.

'Εξ-αύω, вiit: -αύσω, ȣsȣкȣ de totȣ; apzȣ; fpirȣ în sekȣ. 2) poet: în локȣ de ἐξαφύω, saȣ ἐξαιροῦμαι.

'Εξ-αύω, вiit: -αύσω, poet: stpirȣ tape, цinȣ.

'Εξ-αφ-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: ἐξαφεῖλον, шi чл:) skoцînd iaȣ чева (maĭ de mȣлte opĭ în miж:) «Ψυχήν τινες ἐξαφελέσθαι». Od: X. «'Εξαφελέσθαι τινα εἰς ἐλευθερίαν». Dm: (вezĭ ἐξαιρέω).

'Εξ-αφανίζω, вiit: -ίσω, fakȣ чева neвъzȣtȣ, saȣ a nepi, пpъпъdeskȣ de totȣ.

'Εξ-αφ-ιδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, asȣdȣ neste mъsȣpъ; skoцȣ (eвanopezȣ) пpin sȣdoape.

'Εξ-αφ-ίημι, вiit: ἐξαφήσω, лasȣ чева кȣ totȣл sлoвodȣ; daȣ dpȣmȣл; tpimiцȣ; (кȣ цen:) skanȣ, isȣвъveskȣ din чева.

'Εξ-αφ-ίσταμαι, вiit: ἐξαποστήσομαι, (nex: ἐξαπέστην, шi чл:) (кȣ цen:) mъ deпъptezȣ, mъ пъpъseskȣ кȣ totȣл de чева.

'Εξ-αφ-οράω -ῶ, вiit: ἐξαπόψομαι, (nex: ἐξαπεῖδον, шi чл:) (кȣ цen:) въzȣ, zъpeskȣ de denapte de ȣndeва. (вezĭ шi ἐξοράω).

'Εξαφόρος (ὁ), (пpinч: ла îm:) ȣnȣл din шase къpъtopĭ, kape dȣк ...

'Εξαφόρον (τὸ), kочie, че se noaptъ de шase къpъtopĭ. [ἕξ, φέρω].

'Εξ-αφρίζω, вiit: -ίσω, fakȣ, skoцȣ sпȣmъ; (пpin ȣpm:) pesȣflȣ; (stpъm:) пpefakȣ чева în (saȣ ȣmплȣ de) sпȣmъ. [de ȣnde

'Εξάφρισις, εως (ἡ), шi

'Εξαφρισμὸς (ὁ), sпȣmегape; saȣ пpefaчepe în sпȣmъ.

'Εξ-αφρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefakȣ чева кȣ totȣл în sпȣmъ.

'Εξ-αφύω, вiit: -αφύσω, poet:=='Απαντλῶ, шi 'Εξαντλῶ.

'Εξάχειρ, -ειρος (ὁ, ἡ), чел кȣ шase mîinĭ. [ἕξ, χείρ].

'Εξαχῆ, adв: în шase пъpцĭ; 2) în шase feлȣpĭ, =='Εξαχῶς. [ἕξ].

'Εξαχοίνικος (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ, saȣ kopinzъtopȣ de шase meptiчe. [ἕξ, χοῖνιξ, вezĭ ziч:].

'Εξάχοος -ους (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ, saȣ kopinzъtopȣ de шase xoe. [ἕξ, χόος -οῦς, вezĭ: ziч:].

'Εξ-αχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, aлегȣ паieлe din гpîȣ, шi чл:

'Εξαχῶς, adв: =='Εξαχῆ, în шase feлȣpĭ. [ἕξ].

'Εξάψαλμος (ὁ, ἡ), kopinzъtopĭ de шase nsaлmĭ, eksansaлmȣ. [ἕξ, ψαλμός].

"Εξαψις, εως (ἡ), anpindepe (akt: saȣ nas:), înчinцepe. [ἐξάπτω].

'Εξέβαν, Dop: în локȣ de ἐξέβην, 1: sinг: saȣ Eoл: în локȣ de ἐξέβησαν, 3: îm: neps: de nex: aл лȣĭ ἐκβαίνω.

'Εξέβλαστον, poet: nex: 2: aл лȣĭ ἐκβλαστάνω.

'Εξ-εγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, daȣ kezъшie, (пpinч:) ка sъ skoцȣ пе чinева, шi (miж:) ка sъ esȣ de ла înkisoape, шi чл:

'Εξεγγύη (ἡ), (pap) în локȣ de

'Εξεγγύησις, εως (ἡ), kezъшie datъ (пpinч:) nentpȣ skъпape de apestatȣ. [ἐξεγγυάω].

'Εξεγείνατο, miж: (în локȣ de akt:) nex: 1: aл лȣĭ ἐκγίνομαι.

'Εξ-εγείρω, вiit: -εγερῶ, skoлȣ пе чineва (шi miж: saȣ nas: mъ skoлȣ) din somnȣ; (fir:) zъdъpъskȣ, îndemnȣ, шi чл: [de ȣnde

'Εξέγερσις, εως (ἡ), скѫларе din somnѫ, deшteптаре.

'Εξέγρομαι, поет: în локѫ de ἐξεγείρομαι.

'Εξεδάην поет: în локѫ de ἐξεδιδάχθην, пас: пех: ал лѫі ἐκδιδάσκω.

'Εξ-εδαφίζω, віит: -ίσω, ресторнѫ din темеліі, сѫрпѫ пînъ în фѫндѫ.

'Εξεδήδοκα, тре: de кѫ: ал лѫі ἐξεσθίω.

'Εξέδρα, ας (ἡ), салонѫ (овіч: чева скосѫ din лініа челіі-л-алте клъдірі) de прііміре, саѫ адѫнърі. [ші

'Εξέδριον (τὸ), dim: ал лѫі ἐξέδρα, салонашѫ. [ші

"Εξεδρος (ὁ, ἡ), чел афаръ din локѫл сът овічнѫітѫ; (прін ѫрм:) = "Εκτοπος, неовічнѫітѫ. «"Ορνις — ». D: Kas: непрііnчосѫ. «'Ανὴρ — ». Sof: депъртатѫ de патріе, стреінѫ. (ші кѫ цен:) «Φρενῶν — ». Sof: смінтітѫ. [ἐξ, ἕδρα].

"Εξει, în локѫ de ἔξιθι, 2: sinг: перs: de порѫнч: (саѫ de хот:) ал лѫі ἔξειμι.

'Εξείης адв: поет: în локѫ de ἑξῆς.

'Εξ-εικάζω, віит:—άσω, (кѫ dat:) асемъпѫ чева de тотѫ кѫ ѫпѫ алтѫ лѫкрѫ, імітѫ ексакт. [de ѫnde

'Εξείκασμα (τὸ), імітацие dѫпе алтѫ чева асеменеа, ексемпларѫ întокмаі.

'Εξ-εικονίζω, віит: -ίσω, репресінтѫ (înфъцішезѫ) чева întокмаі прін ікоанъ; (fіг.) експрімѫ чева кѫ мѫлтъ віоічіѫне прін пілde, înкіпѫіескѫ фоарте ексакт: 2) копіезѫ întокмаі о ікоанъ.

'Ε-ξειλέω -ῶ, віит: -ήσω, desфъшѫрѫ; (прін întind:) скоцѫ; (fіг:) = 'Εκδιώκω. || (пас: кѫ цен:) скапѫ, фѫгѫ din чева. [de ѫnde

'Εξείλησις, εως (ἡ), desфъшѫраре, desфачере, desdoіре.

'Εξείλλω, ='Εξειλέω.

'Εξεῖλον, пех 2, ал лѫі ἐξαιρέω.

"Εξ-ειμι, віит:- εἶμι (прел: ἐξῄειν, ші чл:). ='Εξέρχομαι.

'Εξεῖπα, саѫ 'Εξεῖπον, пех: (непег:) ал лѫі ἐξαγορεύω.

'Εξειργασμένως [ἐξεργάζομαι], адв: (de парт:) кѫ desъвîршіре, ексакт.

'Εξ-είργω віит: -είρξω, опрескѫ; înкізѫ афаръ.

'Εξείρηται, 3: sinг: перs: ал (непег:) пас: тре: de кѫ: ал лѫі ἐξαγορεύω.

'Εξείρομαι, Ion: în локѫ de ἐξέρομαι.

'Εξειρύω, Ion: în локѫ de ἐξερύω.

'Εξ-είρω, (фъръ віит:) скоцѫ, întінзѫ чева спре афаръ. «Τὴν γλῶτταν («Τὴν χεῖρα) — ». Арstf: ші Ер:

'Εξ-ειρωνεύομαι віит: -εύσομαι, зікѫ, саѫ înцелегѫ чева în ероніе (бъtaie de жокѫ); (în цен:) îmі батѫ жокѫ.

"Εξεισθα, поет: Еол: în локѫ de ἔξεις. 2: sinг. перs: ал лѫі ἔξειμι.

'Εξ-εκκλησιάζω, віит: -άσω, = (саѫ греш: in локѫ de) 'Εκκλησιάζω, комплектезѫ (прінч: естраординаръ) обштеаскъ адѫнаре.

'Εξεκλήϊσαν, Ion: în локѫ de ἐξέκλεισαν. 3: îm: перs: de пех: 1: ал лѫі ἐκκλείω.

'Εξελάαν, поет: în локѫ de ἐξελᾷν, віит: de înf: ал лѫі ἐξελαύνω.

'Εξ-ελαιόω -ῶ, віит: -ώσω, префакѫ чева кѫ тотѫл în ѫntdелемнѫ, саѫ олеіѫ. «Τὰ κάρυα χρονιζόμενα ἐξελαιοῦται». Пл:

'Εξέλαμψεν, Ion: în локѫ de ἐξέλαβεν.

'Εξελασία, ας, ші

'Εξέλασις, εως (ἡ), ізгоніре; порніре (прінч: кълареа, саѫ în тръсѫръ) în експедіціе, саѫ оштінцъ, ші чл: [mi

'Εξελατέος, α, ον, носіт: din

'Εξ-ελαύνω, віит: -ελάσω, ші At: -ελῶ, (тре: de кѫ: ἐξελήλακα, ші чл:) (кѫ цен:) ізгонескѫ афаръ; скоцѫ кѫ сіла; (despre металe) бътînd кѫ чоканѫл întінзѫ; (нестр: саѫ ел:) мъ порнескѫ, плекѫ ѫndeва кълареа, саѫ în тръсѫръ; мъ оштескѫ.

'Εξ-ελέγχω, віит: -έγξω, въdескѫ, даѫ de фацъ адевърѫл (маі кѫ сеамъ în ръѫ). «Τύχην ἐξελέγχειν». Плк: (ші пас). «Οὐ δὴ τοῦτο γ' ἐξελέγχομαι». Еѫр: нѫ мъ поате чінева мѫстра întр' ачеаста.

'Εξέλεθ', поет: (кѫ апостр: маі 'nainte de вок: аспір:) în локѫ de ἐξείλετο, 3: sinг: перs: dn між: пех: 2 ал лѫі ἐξαιρῶ.

'Εξελευθερικὸς, ἡ, ὸν, трасѫ din слобозітѫ робѫ, фіѫ, саѫ стрънепотѫ de desробітѫ. [din

'Εξελεύθερος (ὁ, ἡ), ='Απελεύθερος. [ἐξ, ἐλεύθερος].

'Εξελευθεροστομέω -ῶ, віит: -ήσω, ворбескѫ de тотѫ слобоd, несфііт.

'Εξ-ελευθερόω -ῶ, віит: ώσω, ласѫ пе ѫпѫ робѫ слободѫ, desробеснѫ; (în цен:) слобозѫ din ор че.

'Εξέλευσις, εως (ἡ) ешіре; локѫ de ешіре; [din

'Εξελεύσομαι, віит: ал лѫі ἐξέρχομαι.

'Εξελιγμὸς (ὁ), desфъшѫраре; (fіг:) desфраре, întindере de арміе аранжатъ, Фрпц:) évolution. [mi

'Εξέλικτος (ὁ, ἡ), desфъшѫратѫ, саѫ de desфъшѫрат (întins, ші чл:). [ші

'Εξελίκτρα (ἡ), ші

'Εξέλικτρον (τὸ), ор че машінъ, саѫ înстрѫмîнтѫ, пе каре се înфъшѫръ, ші depe каре (прін ѫрм:) се desфъшѫръ фѫніе, ші

чл: (mosopѕ, steaжъpѕ, шi чл:). [шi
'Εξέλιξις, εως (ἡ), = 'Εξελιγμός. [din
'Εξ-ελίσσω (ττω), biit: -ίξω, desfъшspѕ; (fir:) stpъmstѕ pegsлat шipeле чeле dinaпoĭ aлe sнeĭ apmiĭ saѕ fлote în fpsнte, (fpanц:) deployer.
'Εξ-ελκόω -ῶ, biit: ώσω, пpefaкѕ în panъ; (pas:) mъ smплs de pъnĭ, saѕ вsвe.
'Εξελκτέον, poet: aл лsĭ ἐξέλκω.
'Εξελκυσμὸς (ὁ), tpaцepe afapъ. [din
'Εξ-έλκω, biit: -ελκύσω, (nex: ἐξείλκυσα, шi чл:) (кs цen:) tpъгînd skoцѕ afapъ, smsлгѕ în siлъ.
'Εξέλκωσις, εως (ἡ), deskidepe de panъ; пpefaчepe în panъ. [ἐξελκόω].
Εξ-ελλεβορίζω, biit: -ίσω, кspъцѕ пpin eлeвopѕ.
'Εξ-ελληνίζω, biit: -ίσω, fakѕ кs totsл Eлeneskѕ (лa пъpavspĭ, saѕ obiчeispĭ); (iap пpinч: лa лimвъ) tpadsкѕ în Eлenеште
'Εξελόμην, poet: în лoкѕ de ἐξειλόμην, miж: nex: 2: de xot: aл лsĭ ἐξαιρέω.
'Εξελῶ, εῖς, εῖ, At: în лoкѕ de ἐξελάσω biit: aл лsĭ ἐξελαύνω.
'Εξέμεν, saѕ ἐξέμεναι, poet: în лoкѕ de ἕξειν, biit: de inf: aл лsĭ ἔχω.
'Εξέμεναι, în лoкѕ de ἐξεῖναι, nex: 2: de inf: aл лsĭ ἐξίημι.
'Εξ-εμέω -ῶ, biit: -έσω, bomind daѕ afapъ, вspsѕ.
'Εξέμμορε, гpeш: în лoкѕ de ἐξ ἔμμορε,
'Εξ-εμπεδόω -ῶ, biit: -ώσω, пъzeskѕ, saѕ fakѕ a se пъzi чeвa пeкълкatѕ. 2) desniedikѕ. (Esix:).
'Εξ-εμπολάω (шi Ion: -έω) -ῶ, biit: ήσω, вînzѕ кs кîmtirѕ; saѕ вînzѕ afapъ (лa stpeini); (în цen:) mъ negoцezѕ (пpinч: în цapъ stpeinъ): (fir:) tpъdaѕ.
'Εξ-εναίρω, biit: αρῶ, poet: = 'Αναιρῶ, пpъпъdeskѕ de totѕ; omopѕ.
'Εξεναντίας, adв: (în лoкѕ de ἐξ ἐναντίας, se înц: ὁδοῦ) din notpiвъ, saѕ din faцъ; (fir:) din пpotiвъ, din kontpa.
'Εξ-εναρίζω, biit: -ίσω, poet: desпoiѕ de totѕ (пpinч: de apme пe omopîtsл вpъжmaшs). 2) ='Εξεναίρω, omopѕ, пpъпъdeskѕ.
'Εξενέγκαι, шi Ion: ἐξενεῖκαι nex: 1: de inf: aл лsĭ ἐκφέρω.
'Εξενειχθῆναι, Ion: în лoкѕ de ἐξενεχθῆναι, pas: nex: de inf: aл лsĭ ἐκφέρω.
'Εξ-εν-έπω, (fъpъ biit:) poet:='Εξαυδάω, eкsпpimѕ, eкsпsiѕ, пoвesteskѕ.
'Εξ-ενεχυριάζω, biit: -άσω, = 'Ενεχυριάζω, iaѕ de zълoгѕ.
'Εξενθεῖν, Dop: în лoкѕ de ἐξελθεῖν.
'Εξ-έννυμι, biit: ἐξέσω, desвpaкѕ, desпoiѕ.
'Εξ-εντερίζω, biit: -ίσω, skoцѕ maцeлe; (în цen:) deшeptѕ de чeлe koпpinse înъsntps.
"Εξεο, Ion: 2: sinr: neps: de miж: nex 2: de пopsнч: aл лsĭ ἐξίημι.
'Εξεόν, Ion: în лoкѕ de ἐξὸν, пapтч: aл лsĭ ἔξεστι.
'Εξ-επ-άδω, biit: -άσω, пpin deskîntiчe desfiinцezѕ fapmeчeлe.
'Εξ-επ-αίρω, biit: -αρῶ, apdikѕ кs totsл în sss; (fir:) întъpîtѕ; însѕfлs mîndpie; sîmeskѕ.
'Εξ-επ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, poet: = 'Εξεύχομαι, mъ fълeskѕ în чeвa.
'Εξεπιδέδρομα, poet: tpe: de кs: aл лsĭ ἐξεπιτρέχω.
'Εξ-επιπολῆς, adв: = 'Επιπολῆς, пe deasspa пsmaĭ.
'Εξ-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, штiѕ чeвa пe din afapъ; (пpin spm:) штiѕ кs amъpsntsл.
'Εξεπίστεαι (στηαι), Ion: 2: sinr: neps: a лsĭ ἐξεπίσταμαι.
'Εξ-επι-σφραγίζομαι, biit: -ίσομαι,='Επισφραγίζω, (fir:) însѕfлs, întinъpeskѕ.
'Εξεπίτηδες, adв: = 'Επίτηδες, dinadins.
'Εξ-επι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, esѕ de sndeвa, шi aлepгѕ în sss.
'Εξέραμα, шi ἐξέρασμα (τὸ), вspsъtspъ; (пpinч:) bomitspъ. [mi
'Εξέρασις, εως (ἡ), вspsape, deшeptape; (пpinч: med:) deшeptape de пpisoase (пpin emetikѕ, saѕ кspъцenie), bomipe. [din
'Εξ-εράω-ῶ, biit: -άσω, вspsѕ чeвa жos, deшeptѕ; (med:) adsкѕ deшeptape; (de snde) вspsѕ, bomeskѕ. «'Εξέρα τὸ ὕδωρ». Petp: вapsъ afapъ apa din клeпsidpъ.
'Εξ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, лsкpezѕ чeвa кs siлinцъ; (despe цapinĭ) кsлtiвѕ; (în цen:) лsкpezѕ вine, îmĭ desъвîpшeskѕ лsкpsъ; (fir: пpinч: în pas: tpe: de кs: шi miж: nex: шi biit:) пpъпъdeskѕ. (de snde) «'Εξειργάσμεθα». Esp: ne am stins. «Μή μ' ἐξεργάσῃ». Esp: ns mъ пpъпъdi. (вezĭ шi διεργάζομαι). [de snde
'Εξεργασία (ἡ), desъвîpшitъ лsкpape; кsлtiвape; îsпpъвipe de o лsкpape; (пpin spm:) пepfeкцionape de лsкps. [шi
'Εξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, aплeкatѕ, saѕ îndemînatikѕ snpe desъвîpшipe de лsкpъpĭ.
'Εξ-έργω, Ion: în лoкѕ de ἐξείργω.
'Εξ-ερεείνω, (fъpъ biit:) poet: întpeвѕ кs amъpsntsл, кa sъ aflѕ чeвa; (de snde

fir:) isвeskǔ коарdеле kitapeǐ, ка sъ sкоаџъ sѹnetǔ (Om: Imn: Мерк: 493); (în џen:) кaѹtǔ, чeрчetezǔ кѹ skѹmпъtate. «Πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων». Od: M. (вezǐ шi ἐξέρομαι).

'Εξ-ερεθίζω, вiit: -ίσω, шi поеt:

'Εξ-ερέθω, (fъpъ вiit:) întъpîtǔ, zѹdъpъskǔ прea mѹлt.

'Εξ-ερείδω, вiit: -ερείσω, sпpiжineskǔ вine; (miж:) mъ pezemǔ tape.

'Εξ-ερείπω, вiit: -ερείψω, поеt: apѹnкǔ de ѹndesa, sѹpп… ла пъmîntǔ. «'Εξήριπον ἄζους πελέκει». Пind: (шi miж: saǔ neѹt: npinч: nѹmaǐ în tpe: de кѹ: ἐξήριπα, saǔ ἐξερήριπα, шi în nex: 2: ἐξήριπον). «Ως δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς πρόῤῥιζος». Iл: Ξ. «Χαίτη ζεύγλης ἐξεριποῦσα». Iл: Ρ. «Κάπροι αὐχένας ἐξεριπόντες». Es:

'Εξέρεισις, εως (ἡ), tape pezemape saǔ sпpiжinipe пе чеʙa. [шi

'Εξέρεισμα (τὸ), sпpiжinǔ, peazemǔ. «Λόγος —». Лопџ: (вezǐ шi ἐγκάθισμα). [ἐξερείδω].

'Εξέρευγμα (τὸ), skѹînъtѹpъ afapъ, saǔ въpsъtѹpъ кѹ pîrîipe saǔ pъnipe. 2) (de snpe pîǔ) = 'Εκβολή, гѹpъ. [din

'Εξ-ερεύγω, шi miж: (кape este шi maǐ întpeв:) ἐξερεύγομαι, вiit: -ερεύξομαι, pîrîind saǔ pъnind skoџǔ afapъ, saǔ въpsǔ; daǔ, esǔ în sѹs, saǔ afapъ, isвopъskǔ; (desnpe pîǔ) mъ въpsǔ.

'Εξ-ερευνάω -ῶ, вiit: -ήσω, кaѹtǔ, чepчetezǔ кѹ amъpѹntѹл, mъ siлeskǔ skotoчind a гъsi, saǔ a afла чеʙa. [de ѹnde

'Εξερεύνησις, εως (ἡ), къѹtape, чepчetape skѹmпъ snpe afлape de чеʙa. [шi

'Εξερευνητής, οῦ (ὁ), къѹtъtopǔ, skotoчitopǔ, skѹmпǔ чepчetъtopǔ. [шi

'Εξερευνητικὸς, ή, όν, aплекatǔ, saǔ îndemînatikǔ ла skѹmпъ чepчetape.

'Εξέρευξις, εως (ἡ), pîrîipe, pъnipe, въpsape; (desnpe pîǔ) = 'Εκβολή. [ἐξερεύγω].

'Εξερέω -ῶ, вiit: (nepeг:) aл лѹǐ ἐξαγορεύω.

'Εξ-ερημόω -ῶ, вiit: -ώσω, nѹstiezǔ к… desъвîpшipe.

'Εξέρησις, ιος, (ἡ), Ion: în локǔ de ἐξέρασις.

'Εξ-ερίζω, вiit: -ίσω, mъ disnѹtǔ кѹ stъpѹinџъ.

'Εξ-εριθεύομαι, вiit: -εύσομαι, atpaгǔ în naptea mea пе чineʙa npin вiклeniǐ; (în џen:) ѹneлteskǔ întpiџǐ.

'Εξερινάζω, вiit: άσω, înлesneskǔ коачepea smokineлop. (вezî ἐρινάζω).

'Εξεριστής, οῦ (ὁ), stъpѹitopǔ în disnѹte. [ἐξερίζω].

'Εξ-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, eksпликǔ, tîлкѹieskǔ npea desлѹшit, =Διερμηνεύω.

'Εξ-έρομαι, вiit: -ερήσομαι, (npeл: шi nex: 2: 'Εξειρόμην), поеt: ='Εξερεείνω, întpeвǔ кѹ кѹpiositate, кa se afлѹ чеʙa. «Κρονείδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν». Iл: E. (шi кѹ џen: eл: de npen:) «'Αναξίου φωτὸς ἐξερήσομαι». Sof:

'Εξ-ερπύζω, шi

'Εξέρπω, вiit: -ερπύσω, (nex: ἐξείρπυσα, шi чл:) tîpîndѹ mъ esǔ de ѹndeʙa.

'Εξ-έῤῥω, вiit: -εῤῥήσω, поеt: eшind mъ dѹкǔ (npinч: în neipe). «Ἔξεῤῥε γαίας τῆς δε». Eѹp; nicǐ de aiчǐ.

'Εξεῤῥύηκα, tpe: de кѹ: aл лѹǐ ἐκρέω.

'Εξερυγεῖν, nex: 2: de inf: aл лѹǐ ἐξερεύγομαι.

'Εξ-ερυθριάω -ῶ, вiit: -άσω, mъ poшeskǔ de totǔ.

'Εξέρυθρος (ὁ, ἡ), poшѹ de totǔ. [ἐξ, ἐρυθρός].

'Εξ-ερύκω, вiit: -ερύξω, поеt: ='Απερύκω, оnpeskǔ, denъptezǔ de ла…

'Εξ-ερύω, вiit: -ύσω, (кѹ џen:) tpъгînd skoџǔ, smѹлгǔ de ѹndeʙa чеʙa. «Τόξον ἐξείρυσε χειρὸς». Iл: Ψ. «Τόν δε μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν». Iл: K. «'Ιχθύες, οὓς θ' ἁλιῆες ἐς αἰγιαλὸν ἔκτοσθε θαλάσσης δικτύῳ ἐξέρυσαν». Iл: X.

'Εξ-έρχομαι, вiit: ἐξελεύσομαι, (nex: ἐξῆλθον, шi чл:) (кѹ џen: шi npea pap кѹ aк: sinг: saǔ кѹ npen:) esǔ, mъ dѹкǔ afapъ; (desnpe timnǔ) tpeкǔ; (desnpe вise, npoop: шi чл:) esǔ adeвъpatǔ, mъ isвîndeskǔ, mъ înnлineskǔ; (вezǐ шi ἐξήκω); (desnpe nѹmp:) esǔ ла sѹmъ; (кѹ aк: npen:) mъ stpъmѹtǔ; (fir:) mъ întpenѹmъpǔ, tpeкǔ ла pîndǔ.

'Εξ-ερωέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: (кѹ џen:) mъ aʙatǔ din кaле. «'Εξερώησε κελεύθου». Tкp:

'Εξ-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, ='Εξερεείνω.

'Εξεσάωθεν, поеt: Eoл: în локǔ de ἐξεσώθησαν, nas: nex: aл лѹǐ ἐκσώζω.

'Εξ-εσθίω, вiit: ἐξέδομαι, (tpe; de кѹ ἐξεδήδοκα, шi чл:), mъnînкǔ de totǔ.

'Εξεσία (ἡ), поеt: tpimitepe кѹ opdine, soлie, misie, (Fpanч:) mission. [шi

Ἔξεσις, εως (ἡ), denъptape (npinч:) de mѹiepe, desnъpџipe. [ἐξίημι]. [шi

'Εξέσκληκα, tpe: de кѹ: (în локǔ de npez:) aл neîntp: ἐκσκέλλω, m'amǔ ѹskat, m'amǔ înвîptoшat de totǔ.

*

'Εξεσσύθην, noet: nex: 1: ші

'Εξέσσυτο, noet: 3: sinr: neps: de nex: 2: saŭ neste sъв: ал лыї ἐκσεύομαι.

"Εξεστι, biit: ἐξέσται, (прел: ἐξῆν; поpыnч: ἐξέστω: sыn: ἐξῇ; inf: ἐξεῖναι; ші partч: ἐξόν) neneps: este eptatъ, saŭ пыtinчosъ a se faчe (кы dat: ші inf:) «"Eξεστί μοι ἀποδημεῖν». Ksn: (partч:) «'Εξόν». (se ia absoл:) fiind eptatъ, saŭ кы пыtinцъ.

"Εξεστις, ιος (ἡ), Ion: = "Εξαστις.

'Εξέστραμμαι, nas: tpe: de кы: ал лыї ἐκστρέφω. [de ыnde

'Εξεστραμμένως, adв: (de parч:) dandapateле, sычit, dandoaseлe.

'Εξ-ετάζω, biit: -άσω, черчetezъ (întpeвъ), sъ aflы чева: (леџ:) кaыtъ sъ deskoneръ (maї de mылte opї npin mыnчї) adeвъpыл de ла чineва; черчetezъ кы skыmпъtate; komnapezъ; черкъ чева, daка este, npeкыm se kade; (de ыnde despre ostaші) pевizezъ; (nas: кы partч:) mъ въdeskъ fъkînd чева. «'Εξηταζόμην τὰ δέοντα λέγων». Dm: (ші кы џen: npen:). Μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι». Dm: a se întpeпыmъpa. (ші ел). «Τῶν ἐχθρῶν ἐξετάζομαι». Dm: sîntъ ыnыл din вpъжmaші. [de ыnde

'Εξέτασις, εως (ἡ), черчetape (akt: saŭ nas:); (леџ:) deskonepipe de adeвъpъ (oвiч: npin mыnчї); черкape; komnapape; (despre oшtipe) pевizie. «'Εξέτασιν ποιεῖσθαι ἐν τῷ πεδίῳ τῶν 'Ελλήνων καὶ τῶν Βαρβάρων». Ksn: (вezї ші δοκιμασία].

'Εξετασμὸς (ὁ), = 'Εξέτασις. [ші

"Εξεταστήριον (τὸ), kipъ, miжлoкъ de черчetape (mыnkъ, ші чл:). [ші

'Εξεταστὴς, οῦ (ὁ), черчetъtopъ; (леџ:) къыtъtopъ de a deskoneri adeвъpыл; (partk: în Atena) = 'Ελεγκτὴς, pевizopъ. [ші

'Εξεταστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatikъ ла, saŭ atinгъtopъ de черчetape. ‖ «Τὸ ἐξεταστικὸν (ἀργύριον)». Dm: келtыїелеле черчetъpiї, saŭ nлata черчetъtopыльї.

'Εξέτεροι, αι, α, noet: ыniї алџiї. (maї oвiч: pekomп: μετεξέτεροι).

'Εξετεροτροπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ aвatъ кы totыл întp'алte пыptъpї (npinч: spre шaї pъŭ), mъ pъŭ-пъpъвeskъ.

'Εξετέτιστο, a 3: sinr: neps: de nas: neste sъв: ал лыї ἐκτίνω.

'Εξέτης, ου (ὁ), ші 'Εξέτης, εος (ὁ ἡ), = 'Εξαετής, de шease anї.

'Εξέτι, adв: noet: în локъ de ἐξ ἔτι, de atыnчї înkъ (кы џen:). «'Εξέτι πατρῶν». Od: Θ. de ла stpъmoшї. (ші кы adв:) «'Εξέτι κεῖθεν». Kaл:

'Εξέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лыї ἐξέτης.

'Εξ-ευγενίζω, biit: -ίσω, înnoвiлezъ пe чineва.

'Εξ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îndpentezъ, netezeskъ чева кы skыmпъtate.

'Εξ-ευκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ чева кы totыл înџелesъ, лъmыpeskъ кы desъвîpшipe. (вezї ші διευκρινέω).

'Εξ-ευλαβέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ sfieskъ (вагъ de seamъ, mъ пъzeskъ) npea mылt

'Εξ-ευμαρίζω, biit: -ίσω, înлesneskъ чева кы totыл; npeгъteskъ.

'Εξ-ευμενίζω, biit: -ίσω, fakъ пe чineва кы totыл bine boitopъ.

'Εξ-ευνουχίζω, biit: -ίσω, skoneskъ de totъ, fakъ кы desъвîpшipe eыnыkъ.

'Εξ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, (кы dat:) aflы miжлoкъ de a înлesni чева кыїва, saŭ de a mъ înлesni în чева.

'Εξεύρεσις, εως (ἡ), aflape, пъskoчїpe, deskonepipe. [ші

'Εξευρετικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ ла пъskoчipe. [mi

'Εξεύρημα (τὸ), inвenџie, neskoчitыpъ. [din

'Εξ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, (nex: ἐξεῦρον, ші чл:) къыtînd aflы, гъseskъ; (fir:) пъskoчeskъ.

'Εξ-ευτελίζω, biit: -ίσω, fakъ чева a fi, saŭ a se apъta npostъ; (npin întind:) despreџыieskъ, fakъ de nimikъ. [de ыnde.

'Εξευτελισμὸς (ὁ), despreџыipe (akt: saŭ nas:).

'Εξ-ευτονέω -ῶ, biit: ήσω, (кы inf:) amъ destылъ пыtepe, tonъ de a faчe чева.

'Εξευτρεπίζω, biit: -ίσω, гъteskъ чева кы desъвîpшipe.

'Εξ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, noet: ='Εξαυχέω.

'Εξεφαάνθην, noet: în локъ de ἐξεφάνθην, (neîntp:) în локъ de ἐξεφάνην.

'Εξέφανε, noet: în локъ de ἐξεφάνησαν, îm: a 3: neps: de nex: 2: ал лыї ἐκφαίνω.

'Εξέφηβος (ὁ, ἡ), tînъpъ eшitъ din вîpsta жыneџeї. [ἐξ, ἔφηβος].

'Εξ-εφ-ίημι, biit: ἐξεφήσω, лasъ, sлoвozъ чева asыnpa кыїва. ‖ (miж:) nopыnчeskъ.

'Εξεφρείομεν, Ion: în локъ de ἐξεφέρομεν, saŭ ἐξεφορέομεν.

'Εξεχέβρογχος (ὁ, ἡ), чел кы osыл rîtлeжыльї skosъ afapъ. [ἐξέχω, βρόγχος].

'Εξεχέγλουτος (ὁ, ἡ), чел кы вычeлe кы-

рълъй, saъ шолдъріле еште afaръ. [ἐξέχω, γλουτός].

'Ἐξεχής, έος (ὁ, ἡ), skosъ, emitъ afaръ (din лінie); (în цер:) = Ἔξοχος. [din

'Ἐξέχω, (fъpъ biit:) цiъ чева afaръ, saъ înainte. ‖ (obiч: nestp: saъ ел:) sîntъ (staъ) maĭ afaръ, saъ maĭ 'nainte dekît чеĭ-л-алцĭ, mъ înalцъ neste sъnpafaцъ; koвîpшeskъ (npiнч: шi fir:); (despe soape шi stele) pesъpъ, (nas: saъ mіж: kъ цen:) mъ цiъ, sîntъ atîpnatъ, saъ лinitъ de чева. «'Ἐξεχόμενα τῆς μητρὸς». D: Ал.

'Ἐξέψω, biit: -εψήσω, fepъ чева kъ desъвîpшipe; mistъieskъ.

Ἔξηβος (ὁ, ἡ), = Ἐξέφηβος. [ἐξ, ἥβη].

'Ἐξ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mepгъ înainte (kълъzezъ); (de ъnde în цен:) повъцъieskъ; (fir:) ekсплікъ; dobedeskъ; nobesteskъ; sfъtъieskъ; daъ întîiъ eksemплъ; sîntъ kъпetenie, administpezъ; komandezъ. (kъ цen:) «Οἷσί περ ἄρχει, τῶν δ' ἐξηγείσθω». Іл: В: (шi kъ dat: indip:) «'Ἐξηγούμενος αὐτῷ τῆς ὁδοῦ». Лкs: (шi fir:). «Ὑπογραμματεύων γὰρ ὑμῖν αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὸν νόμον τοῦτον τῷ κήρυκι. Dm: ĭĭ dikta. (шi kъ ak:) «Τοὺς ξυμμάχους ἐξηγούμεθα». Тъч: (шi kъ dat: indip:) «Τὰ νόμιμά σοι ἐξηγησόμεθα». (bezĭ шi εἰσηγέομαι). [de ъnde

'Ἐξήγημα (τὸ), ekсплікацie; повацъ; nobeste, шi чл: [шi

'Ἐξήγησις, εως (ἡ), повъцъipe; dipekцie, saъ komandape; ekсплікаpe, dobedipe; nobestipe, шi чл: [шi

'Ἐξηγητής, οῦ (ὁ), (maĭ de mълte opĭ fir:) повъцъitopъ; sfъtъitopъ; (maĭ napt: în Atena) pîndъitъ de гъвepнъ ekсплікъtopъ de zeeштĭ semne, npoopoчiĭ, bise, шi чл: (în Eцintъ) dipekтopъ, гъвepнъtopъ (Stp: ІΖ'. 297). [шi

'Ἐξηγητικὸς, ή, ὸν, îndemînatikъ, saъ fолositopъ ла повъцъipe, saъ ekсплікаpe, шi чл:

'Ἐξηγορία (ἡ), = Ἐξαγόρευσις, nobestipe, postipe de чева (npiнч: snpe лаъdъ. bezĭ шi ἐξομολόγησις). [ἐξ, ἀγορά].

'Ἐξηγρόμην, noet: nex: 2: ал лъĭ ἐξεγείρομαι, saъ npeл: ал: лъĭ ἐξέγρομαι.

'Ἐξ-ηθέω -ῶ, biit: -ήσω, netpekъ npin stpekъpъtoape, stpekopъ, лъmъpeskъ. (bezĭ шi διηθέω).

'Ἐξήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nъm: nedekл: шaĭ-zeчĭ.

'Ἐξηκονταέτης, εος saъ έος -οῦς, de шaĭzeчĭ de anĭ. (bezĭ δεκαέτης). [ἐξήκοντ-ἔτος].

'Ἐξηκοντάκις, adb: de шaĭ-zeчĭ de opĭ [ἐξήκοντα].

'Ἐξηκοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de шaĭ-zeчĭ de koцĭ. [ἐξήκοντα, πῆχυς].

'Ἐξηκοντασταδιος (ὁ, ἡ), чел kъ întindepe de шaĭ-zeчĭ de stadii. [ἐξήκοντα, στάδιον].

'Ἐξηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ), чел în npeцъ, saъ гpeъtate de шaĭ zeчĭ de taлaнцĭ. [ἑξήκοντα, τάλαντον]. [de ъnde

'Ἐξηκονταταλαντία (ἡ), sъmъ de шaĭzeчĭ de taлaнцĭ.

'Ἐξηκοντούτης, ου (ὁ), шi ἐξηκοντοῦτις, ιδος (ἡ), = Ἐξηκονταέτης.

'Ἐξηκοσταῖος, α, ον, kape se faче, saъ faче чева în шaĭ-zeчĭ de zілe. [din

'Ἐξηκοστὸς, ή, ὸν, ал шaĭzeчeлea. [ἐξήκοντα].

'Ἐξηκριβωμένως [ἐξακριβόω], adb: (de naptч:) kъ чea maĭ mape eksaktitate.

'Ἐξ-ήκω, (fъpъ biit:) = Ἐξέρχομαι, esъ, ажъnгъ; (despe timnъ) tpekъ; (despe bise, saъ npoopoчiĭ) mъ înплineskъ. «'Ἐξήκειν οἱ τὸν ὄνειρον». 'i se isbîndi bisъл.

'Ἐξήλατος (ὁ, ἡ), noet: [ἐξελαύνω] лъkpatъ kъ чokanъл.

'Ἐξ-ηλιάζω, biît: -άσω, întinzъ afaръ ла soape. ‖ (nas:) mъ apzъ, (mъ înnerpeskъ) de soape.

'Ἐξ-ηλιόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева kъ totъл stpълъчitъ, лъminosъ ka soapeлe. «'Ἀὴρ ἐξηλιοῦται». Пл:

'Ἐξηλλαγμένος, η, ον, nas: tpe: de kъ: de naptч: ал лъĭ ἐξαλλάσσω. [de ъnde

'Ἐξηλλαγμένως, adb: în kinъ npeskimbatъ, saъ noъ, чiъdat.

'Ἐξήλυσις, ιος (ἡ), Іon: în лokъ de ἐξέλευσις.

'Ἐξῆμαρ, adb: noet: în шase zілe ne pîndъ. [ἕξ, ἦμαρ].

'Ἐξημαρτημένως [ἐξαμαρτάνω], adb: (de naptч:) în kinъ гpeшitъ.

'Ἐξ-ημερόω -ῶ, biit: -ώσω, înвлînzeskъ, domestiчeskъ чева de totъ. «'Ἐξημερῶσαι γαῖαν». Еър: a kъpъцi пъmîntъл de feape. «Χῶρον ἐξημερόω». Ep: desцелinezъ nъmîntъ. [de ъnde

'Ἐξημέρωσις, εως (ἡ), înвлînzipe, deseлвъtiчipe, domestiчipe.

'Ἐξημμένος, η, ον, nas: tpe: de kъ: de naptч: a лъĭ ἐξάπτω.

'Ἐξημοιβὸς [ἐξαμείβω], ή, ὸν, noet: kape se noate skimba. «Εἵματά τ' ἐξημοιβά». Od: Θ. feлъptte, saъ deosebite întpe dînseлe, (bezĭ шi ἐξαλλάσσω).

'Εξήνιος (ὁ, ἡ), чел fъръ frîne, neînfrînatǔ. [ἐξ, ἡνία].

'Εξήνοχα, преа рар (saǔ греш:) în локǔ de ἐξενήνοχα.

'Εξῆξα, пех: 1: ал лвї ἐξάττω.

'Εξ-ηπειρόω -ῶ, biit: -ώσω, префакǔ кв totвл în (saǔ вneskǔ кǔ) конџinвtǔ (вsкatǔ).

'Εξ-ηπεροπεύω, biit: -εύσω, поet: amъџeskǔ, skoџǔ din minџї.

'Εξ-ηπιαλέω -ῶ, biit: -ήσω, пъtimeskǔ de грозаве friгврї (епіале). [ші

'Εξ-ηπιαλόω -ῶ, biit: -ώσω, префакǔ алt feл de friгврї în епіале. [ἐξ, ἠπίαλος].

'Εξήρετμος (ὁ,ἡ), корабіе кв шoase bîsлe.

'Εξήρης, εος (ὁ, ἡ), (ναῦς) корабіе кв шease pîndврї de bîsлe. [ἐξ, ἐρέσσω]. [de вnde

'Εξηρικὸς, ἡ, ὸν, кввеnitǔ ла (saǔ formatǔ ка) корабіе de шease pîndврї de bîsлe. «Πλοῖον ἐξηρικόν». Плв:

'Εξῆς [ἔξω, biit: ал лвї ἔχω], adв: dapîndвл, вna двпе алtа, în конџinepe; апроапе; двпе; în datъ двпе. «Γέγραπται ἐξῆς». Твч: (ші despre timпǔ). «Τριῶν ἡμερῶν ἐξῆς». Лкs: (ші кв dat:) 'Εξῆς τῷ νοερῷ ζώῳ». Марк: Авр: în datъ двпе. (ші кв apt:) «'Ο ἐξῆς πνέων τῷ 'Αργέστῃ». Apst: чел че вsfлъ în datъ двпе... «Τὸ ἐξῆς τῆς ὁδοῦ». ръмъшiџа. «Καὶ τὰ ἐξῆς». ші челе-л-алtе. Лаt: et cetera «Τὸ ἐξῆς (τοῦ λόγου)». Грам: шірвл ковінtелвї.

'Εξητασμένως [ἐξετάζω], adв: (de партч:) кв лваре aminte, siлinџъ, кв мвлtъ eksaktitate.

'Εξ-ητριάζω, biit: -άσω, strекорǔ вnǔ лікsidǔ прin пînzъ.

'Εξ-ηττάομαι -ῶμαι, biit: -ηττηθήσομαι, мъ бірвіеsкǔ кв totвл.

'Εξ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, skoџǔ, daǔ afapъ sвnetǔ; (in џen:) pesвnǔ. «Τὸ κύκνειον ἐξηχεῖν». Плв: (vezї ші ἐξάδω).

'Έξηχος (ὁ, ἡ), ръǔ-pesвnъtopǔ; (fir:) nepotpibitǔ. [ἐξ, ἦχος).

'Εξ-ιάομαι -ῶμαι, biit: -ιάσομαι, tъмъдвіеsкǔ, леквіеsкǔ кв desъвîpшipe; (fir:) îndpentezǔ de totǔ.

'Εξ-ιδιάζομαι, biit: -άσομαι, îmї însвшеsкǔ, atparǔ în партеа меа. [de вnde.

'Εξιδιασμὸς (ὁ), însвшipe, atpaџepe în партеа sa.

'Εξ-ιδιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, ші

'Εξ-ιδιοποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, = 'Εξιδιάζομαι. [de вnde

'Εξιδιοποίησις, εως (ἡ),='Εξιδιασμός.

'Εξ-ιδίω, biit: -ίσω, skoџǔ прin sвdoape; 2) isворъsкǔ.

'Εξ-ιδρόω -ῶ, biit: ώσω, = 'Εξιδίω, asвdǔ преа мвлt, ші чл:

'Εξ-ιδρύω, biit: -ύσω, ашезǔ чева sirвp вndeва; пвiǔ sъ шеазъ (між: шезǔ) odіхnit; fir:) stabiлезǔ, statopnіческǔ. «Στῆσόν με κἀξίδρυσον». Sof: (ші між:) «Βίον ἐξιδρυσάμην». Apstf: 'мї amǔ statopnічit benitǔ spre џinepea біеџеї.

'Εξίδρωσις, εως (ἡ), skoatepe de мвлtъ sвdoape. [ἐξιδρόω].

'Εξ-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, sfinџеsкǔ чева de totǔ, konsfinџеsкǔ.

'Εξ-ίημι, biit: ἐξήσω, sлобозǔ, лasǔ a euі afapъ, daǔ dpвмвл, deпъptezǔ; (nestp: saǔ ел:) esǔ; (despre pîǔ) мъ върsǔ. «'Η λίμνη ἐξίησιν εἰς θάλασσαν». Твч: (ші між: poet:) «'Επεί τε τοι οὐ τίκτει, ἔξεο, ἄλλην δὲ γῆμον». Ер: (ші în poet: deсnъpџipe). «Πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο». Om: 'ші aǔ deпъptat nofta de mîнкаре ші бъвtвpъ, (adікъ) s' aǔ sъtвpat. (asemenea кв «Τῶ δ' ἐπεὶ οὖν πιόντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν». Iл: Л.)

'Εξ-ιθύνω, biit: -υνῶ; poet: îndpentezǔ чева біне, netezeskǔ în toate пърџiле. 2) (fir:) dipiџезǔ, гввернезǔ.

'Εξ-ικετεύω, biit: -εύσω, poгǔ кв stъpвipe, saǔ îndвплекǔ кв ръгъчівniле меле.

'Εξ-ικμάζω, biit: -άσω, iaǔ, sорбǔ din чева toatъ вмезеала, storкǔ zeama; (прin врм:) вsвкǔ de totǔ; (de вnde fir:) мъ кinzвіеsǔ în мвлte кinврї, мъ rîndeskǔ біне. «'Αλλὰ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογίζομαι κακά»; Евр:

'Εξ-ικμαίνω, biit: -ανῶ, = 'Εξικμάζω.

'Εξ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (nex: ἐξικόμην, ші чл:) ажвнгǔ вndeва, saǔ пînъ ла.... (fir:) îмї ажвнгǔ skопвл, sîntǔ destoїnікǔ ла чева. (кв џen: saǔ ак: преп:, saǔ noet: кв sinr: ак:) «Φθίην δ'ἐξικόμην ἐριβώλακα». Iл: I. «'Επὶ βραχὺ ἐξικνεῖται». Лкs: «Πρὶν τόξευμα ἐξικνεῖσθαι». Лкs: (ші fir:) «'Εξικνεῖσθαι πρὸς τὴν χρείαν». Лвч: (ші кв џen:) «Τί δῆτα δρῶντες τοῦ δ' ἂν ἐξικοίμεθα»; Евр:

'Εξ-ίκω, biit: -ίξω, noet: în локǔ de ἐξήκω. (în însемn: de) esǔ, мъ împлineskǔ, мъ înfiinџезǔ.

'Εξ-ιλαρόω -ῶ, biit: ώσω, îмблînzeskǔ, potoлeskǔ mînia; (прin врм:) înveseлeskǔ.

'Εξίλασις, εως (ἡ), îмблînzipe, desmîpiape. [din

'Εξ-ιλάσκομαι, biit: -ιλάσομαι, notoleskŏ mînie (a лѕî Dѕmnezeŭ maî кѕ seamъ); atparŏ eptape ші faвoape. [de ѕnde

'Εξίλασμα (τὸ), miжлокŏ de notoлipea mîniei zeeшtî (dapŏ, жeptfъ. ші чл:). [ші

'Εξιλασμὸς (ὁ), ='Εξίλασις, ші 'Εξιλέωσις; (npin întind:) жeptfъ, saŭ алтъ, pелiџioasъ џepemonie, че se face snpe notoлipea mîniei лѕî Dѕmnezeŭ. [ші

'Εξιλαστέον, nosit: ал лѕî ἐξιλάσκομαι. [ші

'Εξιλαστήριος (ὁ, ἡ), ші

'Εξιλαστικὸς, ἡ, όν, = 'Εξιλεωτικὸς, fъкѕtŏ, saŭ npiinчosŏ snpe notoлipe de zeeaskъ mînie.

'Εξ-ιλεόω -ῶ, aiit: -ώσω, notoлind mînia кѕiва îл fakŏ вine-boitopŏ. [de ѕnde

'Εξιλέωμα (τὸ), ='Εξίλασμα. [ші

'Εξιλέωσις, εως (ἡ), = 'Εξίλασις. [ші

'Εξιλεωτικὸς, ἡ, όν, ='Εξιλαστικός.

'Εξίλλω, = 'Εξείλλω.

'Εξ-ιμάω, -ῶ, biit: -ήσω, tpar ŏ (skoџŏ) чева afapъ кѕ (saŭ ка кѕ) кѕpea, fѕnie, ші чл: 2) desfъшѕpŏ, desdeanъnŏ. (se konf: кѕ ἐξεμέω).

'Εξίμεναι, Dop: noet: în локŏ de ἐξιέναι, npez: de înf: ал лѕî ἔξειμι.

'Εξ-ινιάζω, biit: -άσω, skoџŏ din чева вineлe.

'Εξ-ινόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: deшeptŏ, голeskŏ de totŏ; (bezî ὑπέρινος).

'Εξ-ιονθίζω, biit: -ίσω, noet: skoџŏ (daŭ) nepî (чеî dintîî). (bezî ἴονθος).

'Εξ-ιόω -ῶ, biit; -ώσω, despѕџineskŏ чева. (Ap; în Enkt: D: 11).

'Εξιπόω -ῶ, biit: ώσω,='Εκθλίβω, stopkŏ, stpekopŏ de totŏ; (despe лiкѕide) лътѕpeskŏ; (în џen:) кѕpъџŏ.

'Εξ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, ші 'Εξιππεύω, biit: -εύσω, esŏ, mъ nopneskŏ кълаpe.

"Εξιππος (ὁ, ἡ), (npinч: tpъsѕpъ) кѕ шease каî. [ἐξ, ἵππος].

'Εξ-ίπταμαι, biit: ἐκπτήσομαι, (nex: ἐξέπτην, ші чл:), ='Εκπέτομαι, esŏ sѕвpînd.

'Εξιπωτικὸς [ἐξιπόω], ἡ, όν, фолоsitopŏ, вѕnŏ de a stpeкѕpa (кѕpъџi). «Φάρμακα —». Inкp:

"Εξις [ἔχω], εως (ἡ), (în џen:) stapea, saŭ disnosiџia, în каpe se aflъ tpѕnѕл, saŭ sѕfлetѕл; (napt: despe tpѕnŏ) opranismѕл, temnepatѕpa. «'Ισχνός τὴν ἕξιν». Лкs: (despe sѕfлetŏ) disnosiџie, nѕtepe, saŭ însѕшime. «"Εξεις δὲ λέγω, καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη ἔχομεν οὕτως ἢ ἄλλως». Apst: (iap npinч:) чea npin oвiчnѕinџъ кîшtiratъ destoînichie. «"Εξις ἐστὶν ἰσχὺς καὶ κατασκευὴ τῆς περὶ τὸ ἄλογον δυνάμεως ἐξ ἔθους ἐγγινομένη». Пл:

'Εξ-ισάζω, biit: άσω, notpiveskŏ (npinч:) doъ oape-кape лѕкpѕpî întpe dînseлe; (în џen:) netezeskŏ; (fir:) înboieskŏ. (nestpъm:) mъ notpiveskŏ, = 'Εξισοῦμαι. [de ѕnde

'Εξισασμὸς (ὁ), notpivipe; netezipe; înвoipe, ші чл:

'Εξίσης, adв: în локŏ de ἐξ ἴσης (se înџ: μοίρας) în de onotpivъ (asemenea) пъpџî, de o notpivъ.

'Εξισοτιμία (ἡ), чinste doвînditъ, saŭ datъ de o notpivъ. [ἐξ, ἴσος, τιμή].

'Εξίσου, adв: în локŏ de ἐξ ἴσου (se înџ: μέτρου), ='Εξίσης.

'Εξ-ισόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŏ чeва de onotpivъ кѕ алтŏ лѕкpѕ; (pap: nestp: saŭ eл:) mъ notpiveskŏ, saŭ mъ asemъnŏ кѕ... «Μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ». Sof:

'Εξ-ίστημι, biit: ἐκστήσω (nex: ἐξέστησα, ші miж: ἐξέστην, miж: tpe: de кѕ: ἐξέστηκα, ші чл:) (кѕ џen:) aшezŏ чeва afapъ, saŭ denapte de...: skoџŏ, stpъmѕtŏ чeва din oвiчnѕita sa nosiџie; (de ѕnde maî de mѕлt-opî fir:) adѕкŏ în ѕîmipe saŭ snaîmъ. «Ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. Dm: (ші fъpъ џen:) «Γυναῖκές τινες ἐξέστησαν ἡμᾶς». Skp: 2) npefakŏ, skimвŏ (npinч: snpe maî pъŏ). «Ἡ λύπη ἐξίστησι, καὶ φθείρει τὴν φύσιν». Пл: || (miж:) esŏ, mъ tpaгŏ, staŭ denapte, saŭ mъ daŭ лa o napte. «'Εξίσταμαι τῆς ὁδοῦ». Ksn: ші Dm: (iap maî de mѕлte opî fir:) «Φρενὸς (saŭ «Φρενῶν, «Τοῦ φρονεῖν, «Τοῦ λογίζεσθαι, «Τῶν λογισμῶν) ἐξίσταμαι». Лкs: îmî esŏ din minџî, saŭ mъ ѕîmeskŏ; (bezî ші ἐκπλήττω). «Πολλοὶ καὶ τῶν παλαιῶν μαθημάτων ἐξίστανται». Ksn: ѕîtъ. «'Εξειστήκει τῶν ἑαυτοῦ». Dm: niepdѕse avepea (nъpъsind'o кpeditopiлop, fiind datopŏ). «'Εκστὰς τῆς γυναικὸς». Лкs: desnъpџindѕ se de mѕiepe. «Πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα». Dш: tpeкînd în tъчepe toate. (ші кѕ aк:) «Οὐδένα κίνδυνον ἐξέστησαν». Dm: n'aŭ skъnat de... «'Εξέστηκα τὰ τοιαῦτα». Dm: mъ anъpŏ de... «Φρονοῦντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην. Sof: 2) (fъpъ kazŏ) mъ stpiкŏ; mъ npъnъdeskŏ. «Οἶνος ἐξεστηκὼς». Лкs: tpezitŏ, stpiкatŏ. «Σφακελίσαντα ἐκστῆναι».

'Εξ-ιστορέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeвŏ (чepчetezŏ) кѕ кѕpiositate, ка sъ aflѕ, sъ mъ înштiinџezŏ.

'Εξίσχιος (ὁ, ἡ), чeл кѕ шoлdѕpiлe eшitъ. [ἐξ, ἰσχίον].

'Εξ-ισχναίνω, biit: -ανῶ, ші

'Εξ-ισχνόω -ῶ, biit: -ώσω, факѕ чева а fi кѕ totѕл слабѕ, ѕскъціѕѕ.

'Εξ-ισχύω, biit: -ύσω, (кѕ цеп:) прін пѕtере isѕѕteskѕ în чева, ковіршеskѕ, біріеskѕ. «Ἡ ἐπιμέλεια πολλάκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσε». Stp: (ші кѕ inf:) «'Εξίσχυσε διαδέξασθαι τὴν σχολήν». Apst:

'Εξ-ίσχω, biit: ἐκσχήσω,=='Εξέχω. «'Εξίσχει κεφαλὰς βερέθρου». Od: M. îшї skoate капѕл din...

'Εξίσωσις, εως (ἡ), == 'Εξισασμός. [ші

'Εξισωτής, οῦ (ὁ), (în цеп:) nотрівіtорѕ; înвоіtорѕ; (іар партік: ла Bizant:) дерегъtорѕ pîndѕitѕ asѕпра skѕтпеї notpibірї de тъsѕрї ші кѕтпеnе, saѕ kîntаре; saѕ notpibitорѕ de дъждії dѕпе stapea fie-кърѕіа în прігоніріле dintpe tpibѕtapї. (везї ші τιμητής). [ἐξισόω].

'Εξίτηλος (ὁ, ἡ), (прінч: despre колоаре) каре ese, нѕ ціне, se штерце; (fir:) каре se ѕїtъ лesne; (în цеп:) слабѕ; mінчіпоsѕ, фалsѕ; pesѕflatѕ, трesвitѕ; nетемеїнікѕ; вретелнікѕ. [ші

'Εξιτήριος (ὁ, ἡ), atinгъtорѕ de (saѕ каре se фаче ла) ешіреа, saѕ порніреа кѕїва de ѕndeва. «Λόγος —». de лѕаре de zіоа вѕпъ. [ἔξειμι].

'Εξίτης, ου (ὁ), (se înц: βόλος, saѕ κύβος) кѕвѕ, каре аре челе ше ѕепѕnтѕрї.[ἔ[].

'Εξιτητέον, nosit: ал лѕї ἔξειμι.

'Εξιτὸς, ἡ, ὸν, din каре поате еші чіпева. (прінч: ла nеѕt:). «Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστίν». Es: каре нѕ пот еші. [ἔξειμι].

'Εξίχνευσις, εως (ἡ), лѕаре dѕпе ѕрте, ad: skѕтпъ къѕtape, saѕ черчетаре. [ші

'Εξιχνευτής, οῦ (ὁ), skѕтпѕ къѕtъtорѕ, saѕ черчетъtорѕ. [din

'Εξ-ιχνεύω, biit: -εύσω, каѕtѕ, ѕртъреskѕ, ка sъ гъseskѕ чева; (fir:) черчеtezѕ кѕ skѕтпъtate.

'Εξ-ιχνιάζω biit:-άσω,=='Εξιχνεύω.[de ѕnd

'Εξιχνιασμὸς (ὁ), == 'Εξιχνίασις.

'Εξ-ιχνοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: == 'Εξιχνεύω.

'Εξ-ιχωρίζω, biit: -ίσω, кѕръцѕ pana de апоsѕ пѕроiѕ.

'Εξκαίδεκα == 'Εκκαίδεκα (saѕ греш: în локѕ de ἓξ καὶ δέκα). [de ѕnde

'Εξκαιδέκατος, în локѕ de 'Εκκαιδέκατος.

'Εξμέδιμνος (ὁ, ἡ), конрінzъtорѕ, saѕ înкъпъtорѕ de шеаsе баніце. [ἕξ, μέδιμνος].

'Εξογκέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ цеп:) sîntѕ ѕтflatѕ, ешітѕ афаръ, saѕ în sѕs. [ші

'Εξογκόω -ῶ, biit: -ώσω, ѕтflѕ, арdі кѕ în sѕs. «Μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ». Esp: 'ї атѕ înълцat mорmîntѕ търеців. || (mіж:) тъ înалцѕ, кресkѕ; (fir:) тъ ѕтflѕ, тъ fѕdѕлеskѕ. || (пas:) «Τὰ ἐξωγκωμένα» Esp: порочіріле. [ἐξ, ὄγκος]. de ѕnde

'Εξόγκωμα, (τὸ), ѕтflъtѕръ. [ші

'Εξόγκωσις, εως (ἡ), ѕтflаре; (fir:) mіndpipe, înгîmfаре.

'Εξ-οδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: вінzѕ ла stpeinї. 2) == 'Εξοδιάζω. «'Εξοδᾶν χρήματα». Esp:

'Εξοδεία (ἡ), порніре ла dрѕтѕ; експедіціе (везї ші ἔξοδος). [din

'Εξ-οδεύω, biit: -εύσω, тъ порnеskѕ ла dрѕтѕ, плеkѕ; тъ ошtеskѕ.

'Εξ-οδέω -ῶ, biit: -ήσω, =='Εξοδεύω.

'Εξοδία (ἡ),=='Εξοδεία. [ἔξοδος]. [de ѕnde

'Εξ-οδιάζω, biit: -άσω, келтѕіеskѕ. [de ѕnde

'Εξοδίασις, εως (ἡ), ші

'Εξοδιασμὸς (ὁ), келтѕіре, saѕ келтѕіалъ; контрібѕціе (tѕрч: pefenea). 2)=='Εξοδεία, експедіціе de ошtіре.

'Εξοδικός, ἡ, όν, кѕвепitѕ ла ешіре. «Μέλη ἐξοδικὰ». Лкs: каре se кîntъ ла ешіреа (sfіршitѕл) dрамеї. [ἔξοδος]. [de ѕnde

'Εξοδικῶς, adв: ка ла ешіре, în треакъtѕ; saѕ (din контра) îndелѕnг, кѕ тоате атъръnтеле ші înпрежъръріле.

'Εξόδιος (ὁ,ἡ), == 'Εξοδικός, кѕвепitѕ ла ешіре,(прінч:) ла sfіршitѕл dрамелор;(прін ѕрт:) чел din ѕртъ. «Ὕμνος — ». Трпр: каре se kîntъ ла înгропъчіѕпе de mорtѕ. || (sѕвst:)'Εξόδιον (τὸ), sfіршitѕл, перорація ѕnеї dpаме, ші кîntiкѕл, че se kîntъ de хорѕ, saѕ mіка dрамъ, че se репреsintъ atѕnчї. «Τραγικὸν —». Пл:

'Εξ-οδοιπορέω -ῶ, biit: -ήσω, == 'Εξοδεύω, esѕ, плеkѕ în кълъtоріе.

*Εξοδος (ἡ), (în цеп:) =='Εξέλευσις, ешіре (прінч: din касъ); (партік:) порніре ла dрѕтѕ, плеkаре. «Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου». Skp: (de ѕnde) «*Εξοδος» а doа карtе а пеntаtеѕкѕлѕї; експедіціе de ошtіре; пъвалнікъ ешіре de înпресораціе. 2) (прін întind:) локѕл, пе ѕnde ese, saѕ поате еші чінева. «Ὄρυγμα μέγα περιεῖργον, καὶ οὐκ ἦν ἔξοδος». Тѕч: 3) помпа, кѕ каре обічпѕіаѕ а еші din каѕеле лор însemnателе femeї (maї кѕ seamъ кînd мерцеаѕ ла serвъtорешtї adѕпърї). (Tfp: Хар:) 4) пaртеа трецедіі чеа de ла sfіршitѕл кîntърії хорѕлѕї пînъ ла sfіршitѕл dрамеї întрецї (че se кîntъ de хорѕ).

5) (fir: ші în цen:) sfîршitš; (de вnde) moarte. «Ξυνέβαινε τὰς σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι». Твч: «Δάκρυα περὶ σὲ τῆς ἐξόδου μηνύματα» Грг: 6) келтвіалъ. «Ἡ συγκίνησις τῆς εἰσόδου πάσης καὶ τῆς ἐξόδου κρατεῖ· εἰς γὰρ τὰς κατὰ μέρος χρείας οὐδεμίαν ποιεῖν ἔξοδον οἱ ταμίαι δύνανται χωρὶς τῶν ταύτης δογμάτων». Плв: [ἐξ, ὁδός]. [de вnde

'Εξοδόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Εξοδεύω.

'Εξ-οδυνάομαι -ῶμαι, biit: -οδυνηθήσομαι, simцš tapî dвpepî.

'Εξ-όζω, biit: -οζήσω, ші-έσω, skoцš, daš miposš. «Κακὸν ἐξόσδει». Ткр: пвtе. 2) konîршeskš ла miposš saš пвtoape în kompapaцie кв алтеле.

'Εξόθεν, noet: în локš de ἐξ οὗ (se înц: χρόνου), de kînd.

'Εξοῖ, saš ἔξοι, Еол: saš Dop: în локš de ἔξω.

'Εξ-οίγω, biit: -οίξω, deskizš, ='Ανοίγω.

'Εξ-οιδα, biit: ἐξείσομαι, (прел: ἐξῄδειν, ші чл:) штiš, квnoskš кв skвmпвtate, ші чл: (везî ші ἐξεπίσταμαι).

'Εξ-οιδαίνω, ші 'Εξοιδέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Εξογκοῦμαι, мъ вmflв. [de вnde

'Εξοίδησις, εως (ἡ), ='Εξόγκωσις.

'Εξ-οιδίσκω, (fъръ biit:) = 'Εξογκόω, вmflв.

'Εξ-οικειόω -ῶ, biit: -ώσω, fakš пе чіnева familiapš квіва. || (між:) îmî familiezš пе чіnева кв totвл.

'Εξ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, (stpъm:) вmплв впš пъмîntš de локвitopî, îл поплвлеzš neste totš. 2) (maî obiч: nestp: saš ел: кв ак: преп:) локвieskš, saš мъ stpъmвtš кв локвiнца afapъ, saš depapte de вndeва. «Μεγάραδ' ἐξῴκησε». Dm: (везî ші ἀποικέω). [de вnde

'Εξοικήσιμος (ὁ, ἡ), (локš) de локвit, saš îndemînatikš de a se локвi. [ші

'Εξοίκησις, εως (ἡ), stpъмвtape de локвiнцъ (în stpeinš ші depъptatš локš).

'Εξοικία (ἡ), локвiнцъ afapъ; (în цen:) колonisaцie. 2) = 'Εξοίκησις. [ἔξοικος]. [de вnde

'Εξοικίζω, biit: -ίσω, skoцš, (гопeskš) пе чіnева din kasa, (ші în цen:) din патpia sa, eksiлezš. (прin врm: 2) deшeptš впš пъмîntš de локвitopiî свî, îл пвstiezš. [de вnde

'Εξοίκισις, εως (ἡ), ші

'Εξοικισμὸς (ὁ), stpъмвtape (akt: saš pas:) din пъмîntвл свš; eksiлape, eksпatpiape; (прin întind:) пвstiipe de впš пъмîntš прin гопipea локвitopiлоp свî. [ші

'Εξοικιστής, οῦ (ὁ), stpъмвtъtopš de локвitopiî впвî пъмîntš; (прin врm:) пвstiitopš, пръпъditopš кв totвл ал впвî локš.

'Εξ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, desъвîpшeskš o клъdipe, че înчепвsemš. 2) skoцš afapъ, saš desгpъdeskš клъdipea, че fъквsemš înъвntpв. (везî ἐνοικοδομῶ). [de вnde

'Εξοικοδόμησις, εως (ἡ), desъвîpшipe de клъdipe; saš desгpъdipe de клъdipe fъквtъ înъвntpв.

'Εξοικος (ὁ, ἡ), stpъмвtatš din kasa, saš patpia sa, eksпatpiatš. [ἐξ, οἶκος].

'Εξ-οιμώζω, biit: -ώξω, мъ въїкъpъskš, плînгš кв цinete.

'Εξ-οινέω -ῶ, biit: -ήσω, desвъtš. 2) мъ înвъtš, în kît мъ fakš [ἔξοινος, везî ziч:). [de вnde

'Εξοίνησις, εως (ἡ), ші

'Εξοινία, ας (ἡ), eшipe din minцî din веціе. [din

'Εξοινος (ὁ, ἡ), smintitš din веціе, saš foapte веatš. 2) (οἶνος, вinš) tpezitš, stpikatš, оцеtitš. [ἐξ, οἶνος]. [de вnde

'Εξοινόω -ῶ, biit: -ώσω, înвътš пе чіnева пpea мвлt, în kît a se sminti.

'Εξοισθα, 2: sinг: пеps: a лвî ἔξοιδα.

'Εξοισις [ἐξοίσω], εως (ἡ), skoatepe afapъ.

'Εξοιστέον, nosit: ал лвî ἐκφέρω.

'Εξ-οιστράω -ῶ, ші

'Εξ-οιστρηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Εξ-οιστρόω -ῶ, biit: -ώσω, înnеввneskš пе чіnева de пеkazš. ші чл: (îл fakš ка o вitъ însтpekiatъ).

'Εξ-οιχνέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: noet:, ші

'Εξ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, (кв цen:) плекš, esš, мъ двкš afapъ.

'Εξ-οιωνίζομαι, biit: -ίσομαι, мъ апъpš de чева ка de ръš огвpš.

'Εξ-οκέλλω, biit: -ελῶ, (пpinч: despre кopaвie) asвîpлš, (ші nestpъm: saš ел:) kazš afapъ пе цъpmš, свš stînчî, ші чл: (fir:) esš din калеа mea, мъ aвatš, ажвnгš ла... «Κλίμακα ἐξώκελον». Орf: aš asвîpлit skapa afapъ din кopaвie, ка съ easъ ла цъpmš. (ші fir:) «Εἰς κύβους καὶ κώμους («Ἐπὶ τοσοῦτο τρυφῆς, «Εἰς τοῦτο παρανοίας, «Εἰς λόγου μῆκος, ші чл:) ἐξώκειλε». Лкs: (ші pas: кв adв:) «Δεῦρο ἐξοκέλλεται». Esхл: ачі ажвnце.

'Εξολέσαι, nex: 1: de înf: ал лвî ἐξόλλυμι.

'Εξ-ολιγωρέω -ῶ, biit: -ήσω, neîngpiжeskš кв totвл.

'Εξ-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, алвnekînd

fѕrѕ̆ (skanѕ̆) din чева, saѕ̆ алѕnекѕ̆, kazѕ̆ în чева.

'Εξολκή (ἡ), tраџере afaръ. [ἐξέλκω].

'Εξ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (mіж: tpe: de кѕ: ἐξόλωλα) піерzѕ̆, пръпъdeskѕ̆ de totѕ̆.

'Εξολόθρευμα (τὸ), лѕкрѕ пръпъditѕ̆, saѕ̆ de пръпъdit. 2) = кѕ...

'Εξολόθρευσις, εως (ἡ), пръпъdipe (akt: saѕ̆ nas:) desъвîршitъ. [ші

'Εξολοθρευτής, οῦ (ὁ), пръпъditopѕ̆ кѕ desъвîршipe. [ші

'Εξολοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвѕitopѕ̆, saѕ̆ îndemînatiкѕ̆ ла пръпъdipe de чева. [din

'Εξ-ολοθρεύω, biit: -εύσω, пръпъdeskѕ̆ de totѕ̆.

'Εξ-ολολύζω, biit: -ύξω, (npinч: despre вроаше) stpirѕ̆, џinѕ̆ tape.

'Εξ-ολῶ, At: în локѕ̆ de ἐξολέσω, biit: ші ἐξολώλεκα tpe: de кѕ: a лѕї ἐξόλλω.

'Εξ-ομαλίζω, biit: -ίσω, netezeskѕ̆; (fir:) înлesneskѕ̆ кѕ totѕл.

'Εξ-ομβρέω -ῶ, biit: -ήσω, topnѕ̆, saѕ̆ върsѕ̆ чева ка о плоае penede.

'Εξ-ομβρίζω, biit: -ίσω, = 'Εξομβρέω.

'Εξομήρευσις, εως (ἡ), zълоџipe. [din

'Εξ-ομηρεύω, biit: -εύσω, daѕ̆, saѕ̆ iaѕ̆ zълоаџе spre sirѕpanџъ. «'Εξομηρεύειν ταῖς τεκνοποιΐαις τοὺς δούλους». Stp: a 'ші asirѕpa poвії npin фачерї de копії.

'Εξ-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ ак:) atparѕ̆ пе чіneва npin конворвipea (konвepsaџia) mea. 2) (кѕ dat:) мъ adѕnѕ̆ des кѕ чіneва ла ворвъ; (în џen:) мъ famiлiezѕ̆ кѕ чіneва. «'Εξομιλεῖν μὲν παντοδαποῖς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς». Ksn: (ші fir:) «Στέφανος περὶ σὸν κρᾶτ' ἐξομιλήσει». Eѕp: 3) (mіж: saѕ̆ nas:) мъ desnapџѕ̆, saѕ̆ ръміїѕ̆ denapte de чеata mea. «Οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ». Eѕp:

'Εξόμιλος (ὁ, ἡ), чел afaръ din adѕnape; streinѕ̆; некѕноsкѕtѕ̆; (fir:) neoвiчnѕitѕ̆. [ἐξ, ὅμιλος].

'Εξόμματος (ὁ, ἡ), = 'Εξόφθαλμος. 2) = 'Αόμματος. [ἐξ, ὄμμα]. [de ѕnde

'Εξομματόω -ῶ, biit: -ώσω, deskizѕ̆ okiї кѕїва, îл fakѕ̆ a вedea; (fir:) doвedeskѕ̆, експлікѕ̆, desлѕшeskѕ̆. 2) skoџѕ̆ кѕїва okiї, îл opвeskѕ̆. [de ѕnde

'Εξομμάτωσις, εως (ἡ), deskidepe, saѕ̆ skoatepe de okiї кѕїва.

'Εξ-όμνυμι, ші (mіж:) 'Εξόμνυμαι, biit: -ομοῦμαι, (mіж: nex: ἐξωμοσάμην, ші чл:) npin жѕpъmîntѕ̆ tъгъdѕieskѕ̆; (în џen:) pefѕzѕ̆, лепъdѕ̆ чева. «Ἡ φύσις ἐξόμνυται τὴν σαρκοφαγίαν». Пл: (ші кѕ inf:) «'Εξωμόσατο ἀῤῥωστεῖν τουτονί». Dm: (вezї ші ἀπόμνυμι].

'Εξομόθεν, în локѕ̆ de ἐξ ὁμόθεν.

'Εξ-ομοιόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѕ̆ (saѕ̆ aflѕ npin komnapaџie) чева кѕ desъвîршipe asemenea, întокmaї ка alta. [de ѕnde

'Εξομοίωσις, εως (ἡ), eksaktъ asemъnape.

'Εξ-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, mъptѕpiseskѕ̆, fъгъdѕieskѕ̆ (мъ înвoieskѕ̆ ла) чева. ‖ (mіж: кѕ ак:) mъptѕpiseskѕ̆ (деклapѕ̆) de faџъ, op че amѕ̆ în mîntea, saѕ̆ шtiinџa mea; (de ѕnde Bis:) îmї mъptѕpiseskѕ̆ пъкателе, мъ isnoвedeskѕ̆. 2) (Skp: кѕ dat:) mѕлџѕmeskѕ̆, înалџѕ̆ лаѕde. «'Εξομολογοῦμαι σοι, πάτερ, ὅτι ... ». Eванг: [de ѕnde

'Εξομολόγησις, εως (ἡ), mъptѕpisipe de adeвърѕ̆; (Bis:) mъptѕpisipe, isnoвedipe de пъkate; (Skp:) mѕлџѕmipe, slъвipe de Dѕmnezeѕ̆.

'Εξ-ομόργνυμι, biit: -ομόρξω, (кѕ dat: indip:) шtepгѕ̆, кѕръџѕ̆ de чева кѕ totѕл; шtepгînd skoџѕ̆ пе чева; (npin ѕpm:) întinъpeskѕ̆; (în џen:) fopшezѕ̆ (imitѕ̆) чева întокmaї. [de ѕnde

'Εξόμορξις, εως (ἡ), шtepџepe de totѕ̆; лѕape пе чева de кinѕ̆; întinъpipe; fopmape de чева întокmaї.

'Εξόμφαλος (ὁ, ἡ), чел кѕ вѕpiкѕл skosѕ̆ afaръ. ‖ (sѕвst:) 'Εξόμφαλον (τὸ), ѕmflъlѕpъ, saѕ̆ despъsѕчipe de вѕpiкѕ̆. (вezї ші ὀμφαλοκήλη). [ἐξ, ὀμφαλός].

'Εξ-ονειδίζω, biit: -ίσω, mѕstpezѕ̆; defaїmѕ̆, împѕtѕ̆ вре ѕn поносѕ̆; nечinsteskѕ̆. [de ѕnde

'Εξονειδισμὸς (ὁ), mѕstpape; defъїmape npin понослѕipe. [ші

'Εξονειδιστικὸς, ἡ, ὸν, nечinstitopѕ̆; понослѕitopѕ̆.

'Εξ-ονειρόω -ῶ, aiit: -ώσω, = 'Εξονειρώττω.

'Εξ-ονειρωγμὸς (ὁ), слоsozipe în visѕ̆. [ші

'Εξονειρωκτικὸς, ἡ, ὸν, пъtimaшѕ̆ (saѕ̆ npiчinѕitopѕ̆) de слоsozipe în visѕ̆. [din

'Εξ-ονειρώττω, biit: -ώξω, пъtimeskѕ̆ de слоsozipe în visѕ̆, saѕ̆ мъ visezѕ̆ npea mѕлt.

'Εξ-ονομάζω, ші noet:

'Εξ-ονομαίνω, biit: -άσω, spѕiѕ̆ nѕmeле, nѕmeskѕ̆; saѕ̆ кiemѕ̆ пе nѕme.

'Εξονομακλήδην, adв: noet: пе nѕme, saѕ̆ a nѕme. «'Εμὲ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες ἐξονομακλήδην». Od: M. [ἐξ, ὄνομα, καλέω].

'Εξ-ονυχίζω, biit: -ίσω, srîndъpeskѕ̆ кѕ

ѕnгia; (fir:) черчеtezѣ кѕ amъpѕntѕл. 2) taiѣ ѕnгiiле.

'Ἐξ-οξύνω, biiit: -υνῶ, оцецеskѣ чева, акресkѣ de totѣ.

'Ἐξ-οπάζω, biit: -άσω, = 'Ἐκπέμπω, ши 'Αποπέμπω.

'Ἐξ-οπίζω, biit: -ίσω, stopkînd skoцѣ zeama bpe ѕnѕї лѕкpѕ.

'Ἐξόπιθεν, noet: în локѣ de

'Ἐξόπισθεν, adb: dinanoї, saѣ din naptea de îndъpъt; (кѕ цen:) înanoї de..; (ши timn:) dѕne, în ѕpmъ de. «'Ἐξόπισθεν κεράων». Іл: P. (ши кѕ aptik:) «Εἰς τὸ ἐξόπισθεν». Лкs: [din

'Ἐξοπίσω, adb; noet: în локѣ de ὀπίσω, înanoї, îndъpъt; (ши timn:) în ѕpmъ, de ачї în коло. «'Ἐξοπίσω φυγέειν». Іл: N.

'Ἐξ-οπλίζω, biit: -ίσω, skoцѣ oшtipea din tabъpъ, ши о aшezѣ de бъtълie, saѣ о поpneskѣ asѕnpa вpъжmaшѕлѕї. 2) înapmezѣ кѕ desъbîpшipe. 3) (maї noѣ) = 'Ἀφοπλίζω, desapmezѣ. [de ѕnde

'Ἐξοπλισία, ας (ἡ), ши 'Ἐξόπλισις, ши

'Ἐξοπλισμὸς (ὁ), înapmape, ши аpaнжape de oшtipe snpe pebizape saѣ екчepsape, saѣ гъtipe de бъtълie. 2) (ѕnе opї) apmeле, ѕnелteле; (în цen:) apmѕpъ.

"Ἐξοπλος (ὁ, ἡ), desapmatѣ. 2) кѕ desъbîpшipe înapmatѣ, гъtitѣ de бъtълie. [ἐξ, ὅπλον].

'Ἐξοπτάω -ῶ, biit: -ήσω, fpigѣ npea mѕлt; (fir:) anpinzѣ (de dopinцъ, ши чл:). [din

"Ἐξοπτος (ὁ, ἡ), npea fpintѣ. [ἐξ, ὀπτός].

'Ἐξ-οράω -ῶ, biit: ἐξόψομαι, (nex: ἐξ-εῖδον, ши чл:), вѕzѣ de denapte, saѣ zъpeskѣ (ши nas: mъ вѕzѣ) bine de ѕndeba. (bezї ши ἐξαφοράω). 2) (fъpъ кѕzѣ) amѣ окї бoboшaцї, întinшї afapъ.

'Ἐξ-οργάω -ῶ, biit: -άσω, ѕintѣ foapte anpinsѣ, saѣ în fepbinte dopinцъ de чева.

'Ἐξ-οργιάζω, biit: -άσω, npeгъteskѣ ne чinева nentpѕ opцiї (sepbъtoape a Бакѕлѕї); întѕsiezѣ.

'Ἐξ-οργίζω, biit: -ίσω, zъdъpeskѣ mînia кѕiва, saѣ mîniѣ ne чinева.

'Ἐξορθιάζω, biit: -άσω, aшezѣ чева dpent în sѕs. 2) noet: = 'Ἀνορθιάζω. [din

'Ἐξόρθιος, ши "Ἐξορθος (ὁ, ἡ), aшezatѣ, skѕлatѣ dpent în sѕs. [ἐξ, ὀρθός]. [de ѕnde

'Ἐξορθόω -ῶ, biit: -ώσω, nѕiѣ чева dpentѣ, îndpentezѣ; (fir:) dpeгѣ, înbѕnъtъцeskѣ.

'Ἐξορία (ἡ), (npinч:) fem: ал лѕї ἐξόριος, (bezї ziч:) || (обiч:) = 'Ἐξορισμός. [de ѕnde

'Ἐξορίζω, biit: -ίσω, isгoneskѣ ne чinева afapъ din xotъpeле natpieї sale, osîndeskѣ ла eksnatpiape; (în цen:) deпъpteзѣ, isгoneskѣ ne чinева; (ши neѕt:) «"Αλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν». Еѕp:

'Ἐξ-ορίνω, biit: -ινῶ, noet: întъpîtѣ npea mѕлt.

'Ἐξόριος, α saѣ ος, ον, чел че se aflъ, saѣ netpeче afapъ din xotape. (de ѕnde ||)'Ἐξορία (se înц: χώρα, saѣ διατριβή) чеа afapъ din xotape. ши 'Ἐξόριος (ἀνὴρ) eksiлatѣ. [ἐξ, ὅρος].

'Ἐξορισμὸς (ὁ), eksiлape (akt: saѣ nas:). [ши

'Ἐξοριστικός, ή, όν, кѕbenitѣ, saѣ kontpibѕitopѣ ла eksiлape. [ши

'Ἐξόριστος (ὁ, ἡ), eksiлatѣ, eksnatpiatѣ. [ἐξορίζω].

'Ἐξ-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, ши

'Ἐξ-ορκίζω, biit: -ίσω, nѕiѣ ла жѕpъmîntѣ, жѕpѣ; (Бiseр:) isгoneskѣ npin eksopчisme demonї, ши op че алtѣ pъѣ; (npin ѕpm:) tъmъdѕieskѣ ne nъtimъшї. [de ѕnde

'Ἐξορκισμὸς (ὁ), eksopчismѣ, isгonipe npin жѕpape de demonї, ши чл: [ши

'Ἐξορκιστής, οῦ (ὁ), sѕnѕitopѣ npin жѕpъmîntѣ; saѣ isгonitopѣ de demonї, ши чл:

"Ἐξορκος (ὁ), noet: mape (гpozabѣ) жѕpъmîntѣ. [ἐξ, ὅρκος]. [de ѕnde

'Ἐξορκόω -ῶ, biit: -ώσω, = 'Ἐξορκίζω, лeгѣ npin жѕpъmîntѣ. [de ѕnde

'Ἐξόρκωσις, εως (ἡ), îndatopape, лeгape npin жѕpъmîntѣ.

'Ἐξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ nopneskѣ, nъвълeskѣ penede de ѕndeba, mъ eksnediezѣ; (stpъm:) nopneskѣ; (în цen:) = Παρορμῶ, îndemnѣ, întъpîtѣ. (bezї ши ἐξορμάω).

'Ἐξ-ορμενίζω, biit: -ίσω, skoцѣ влъstapѣ, влъstъpeskѣ; esѣ în sъmînцъ, desfлopeskѣ.

'Ἐξ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, esѣ din noptѣ, eksnлѕteskѣ. «Τῆς νεὼς ἤδη περὶ τὴν ἀκτὴν ἐξορμούσης». Лiкѕpг: (ши fir:) «'Ἐξορμεῖν τοῦ νοῦ». Пaѕs: a se sminti. (bezї ши ἐξορμάω).

'Ἐξόρμησις, εως (ἡ), penede nъвълipe; eшipe din noptѣ, eksnлѕtipe; eksnediцie; (stpъm:) îndemnape, întъpîtape. [ἐξορμάω, saѣ ἐξορμέω].

'Ἐξ-ορμίζω, biit: -ίσω, skoцѣ (nopneskѣ) коpabia din noptѣ ne mape; (fir:) skoцѣ чева din fipeaska sa nosiцie.

'Ἐξορμιστός, ή, όν, (maї noѣ) npinsѣ кѕ ѕndiцa. «Μύραινα—». Kasiod: [ἐξ, ὁρμιά].

"Ἐξορμος (ὁ, ἡ), eшitѣ din noptѣ, eksnлѕtitѣ. [ἐξ, ὅρμος].

'Εξ-όρνυμι, biit: -όρσω, noet: = 'Εξορμάω, skoцŭ, (шi nas:) esŭ penede de ъndeвa; (fir:) întъpîtŭ, zъdъpeskŭ.

'Εξ-οροθύνω, biit: -υνῶ, noet: tъpвъpŭ, întъpîtŭ npea mълt.

"Εξορος, (ὁ, ἡ), ='Εξόριος.

'Εξ-ορούω -ῶ, biit: -ούσω, = 'Εξορμῶ, esŭ penede de ъndeвa.

'Εξόροφος (ὁ, ἡ), = 'Εξώροφος (maĭ întpeв:). [ἐξ, ὄροφος].

'Εξορρίζω, biit: -ίσω, skoцŭ zepъл din вpînzъ. [din

"Εξορρος (ὁ, ἡ), къpъцitŭ de zepŭ. [ἐξ, ὀῤῥός]. [de ъnde.

'Εξορρόω -ῶ, biit: -ώσω, npeфакŭ лanteлe (fir: sinцeлe) în zepŭ. (îл taiŭ).

Εξόρυξις, εως (ἡ), desgponape, saŭ skoatepe npin sъnape. [din

'Εξ-ορύττω (σσω), biit: -ύξω, sъnînd skoцŭ; desgponŭ; despъdъчinezŭ. «Χάρακα ἐξορύττω». D. Aл: deskizŭ шanцŭ: «'Οφθαλμὸν ἐξορύττω». Ep: skoцŭ окiъл къiвa.

'Εξ-ορχέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, dъnцezŭ nînъ лa sfîpшitŭ. «'Ρυθμὸν ἐξορχοῦμαι». Fлstp: (шi fir:) «Τὸν πόλεμον ἐξορχοῦμαι». Eл: 2) (npin întind:) fъgŭ ne fъpiш, mъ stpekopŭ (кa din danцŭ). «'Εξορχησόμενός τις». Dm: 3) dъnцezŭ (npinч: danцъл mistiкŭ) afapъ în вътъtъpъ, imitŭ (penpesintŭ teatpiчeшte, tpъdaŭ лa neiniцiaцĭ) mistepieлe snpe вatжокоpъ; (în цen:) teatpezŭ (daŭ în вiлcagŭ), desnpeцъieskŭ, вatжокopeskŭ. «Τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθαι λέγουσιν οἱ πολλοί». Лъч: «Τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ ἐξωρχεῖτο». Epd: «'Εξορχησάμενος ἐν Πέρσαις τὸν Λεωνίδαν». Пл: «Τὴν ἀλήθειαν ἐξορχεῖσθαι». Пл: «'Εξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα». Sin:

'Εξ-όσδω, Dop: în лoкŭ de ἐξόζω.

'Εξ-οσιόω -ῶ, biit: -ώσω, sfinцeskŭ; konsfinцeskŭ; nъzeskŭ къ peлiцiositate. || (miж:) mъ anъpŭ de вpe ъnŭ pъŭ npin înвлînzitoape жeptfъ; (în цen: шi fir:) mъ anъpŭ de a faчe чeвa npin кinŭ npeфъкъtŭ (apъtînd nъmaĭ, къ fakŭ, fъpъ a faчe). (вezĭ шi ἀφοσιόω).

'Εξ-οστεΐζω, biit: -ίσω, skoцŭ oaseлe къiвa.

'Εξ-οστρακίζω, biit: -ίσω, eksiлezŭ npin ostpaчismŭ; (în цen:) isgoneskŭ. [de ъnde

'Εξοστρακισμὸς (ὁ), eksiлape npin ostpaчismŭ.

'Εξόστωσις, εως (ἡ), ъmfлъtъpъ de osŭ (natimъ). [ἐξ, ὀστοῦν].

'Εξότε, în лoкŭ de ἐξ ὅτε, шi

'Εξότου, în лoкŭ de ἐξ ὅτου, (se înц: χρόνου) adв: de кînd (dintp'aчea вpeme): ne ъpmъ, dъne чe

'Εξ-οτρύνω, biit: -υνῶ, =Παροτρύνω, îndemnŭ npea mълt.

'Εξ-ουδενέω ῶ, biit: -ήσω, шi

'Εξ-ουδενίζω, biit: -ίσω, sokoteskŭ чeвa de nimiкŭ, desnpeцъieskŭ. [de ъnde

'Εξουδένισις, εως (ἡ), шi

'Εξουδενισμὸς (ὁ), ='Εξουδένωσις. [шi

'Εξουδένισμα (τὸ), ='Εξουδένωμα, [шi

'Εξουδενιστής, οῦ (ὁ), nesokotitopŭ, saŭ desnpeцъitopŭ de чeвa.

'Εξ-ουδενόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Εξουδενίζω. [de ъnde

'Εξουδένωμα (τὸ), oвieктŭ de desnpeцъipe. [шi

'Εξουδένωσις, εως (ἡ), desnpeцъipe, nesokotipe.

'Εξ-ουθενόω -ῶ, шi 'Εξουθενίζω, At: în лoкŭ de ἐξουδενόω, -ίζω, [de ъnde

'Εξουθενισμὸς (ὁ), At: în лoкŭ de ἐξουδενισμός; (petp:) miчipe de înnpeжъpъpĭ npin къвîntŭ. (înnp: de ὑπερβολή). [шi

'Εξουθενιστικός, ή, όν, adъкъtopŭ de (saŭ îndemînatiкŭ лa) desnpeцъipe.

'Εξούλη (ἡ), [ἐξείλλω] (nъmaĭ în fp: de лeц:) «'Εξούλης δίκη». Ptp: жъdiкatъ asъnpa datopълъĭ, кape onpeшte în siлъ ne кpeditopъл sъŭ de a intpa în stъnînipea npopiietъцiĭ saлe, къ toate къ 'ĭ s'a dat de жъdiкъtopie.

'Εξ-ουραγέω -ῶ, biit: -ήσω, = Οὐραγέω.

'Εξουραγία (ἡ), =Οὐραγία.

'Εξ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσομαι, mъ пiшŭ, saŭ skoцŭ чeвa кa (saŭ înnpeъnъ къ) niшatъл.

'Εξουρίας, în лoкŭ de ἐξ οὐρίας (se înц: ἄκρας, saŭ ὁδοῦ) adв:, къ вîntŭ npiinчoşŭ, saŭ dinanoĭ.

"Εξουρος (ὁ, ἡ), кape fopmeazъ (se sfîpшeшte în) кoadъ, askъцitŭ.(вezĭ шi μύουρος). [ἐξ, οὐρά].

'Εξουσία (ἡ), [ἔξεστι] вoe; nъtepe; stъnînipe; dpentŭ; npiвiлeцiŭ; demnitate, pangŭ, dpeгъtopie. «Θαλάμου — ». Epd: (îm:) «'Εξουσίαι». Skp: în лoкŭ de ἐξουσιασταί. (шi în nepifp:) «Οἱ ἀπ' ἐξουσίας». Лкs: dpeгъtopiĭ. 2) = Περιουσία, вiлшъгŭ. «'Εξουσία καὶ δύναμις». Тъч: [de ъnde

'Εξουσιάζω, biit: -άσω, amŭ stъnînipe, deплinъ nъtepe, шi чл: (къ цen:) stъnîneskŭ, amŭ în stъnînipe. [de ъde

'Εξουσιαστής, οῦ (ὁ), stъnînitopŭ, dpeгъtopŭ. [de ъnde

Ἐξουσιαστικὸς, ή, ὸν, каре se іаче, saȣ fаче чева кȣ деплінъ stъпînіре. [de ȣnde

Ἐξουσιαστικῶς, адв: кȣ деплінъ stъпînі-pe, saȣ пȣtepe, ші чл:

Ἐξούσιος (ὁ. ἡ), ліпsitȣ de аверea sa. [ἐξ, οὐσία].

Ἐξ-οφέλλω, (fъръ biit:) поеt: креskȣ, îmmȣлцеskȣ чева.

Ἐξόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кȣ окї вовошацї, întinшї аfаръ. 2) (пас: despre лȣ-кръръ) възȣtȣ, simцitȣ (Плв: Α΄. 14).

Ἐξ-οφρυόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, îmї înaлцȣ sпрînченеле; (прin întind:) mъ min-dreskȣ, mъ fȣdȣлeskȣ.

Ἔξοχα, адв: поеt: везї ἔξοχος.

Ἐξοχὰς, άδος (ἡ), (прінч: ла îm:) Ἐξο-χάδες (se înц: φλέβες), віnеле шезȣtȣлȣї din тrînжї ȣmfлаte, ші еші te аfаръ; (în лімба котȣнъ Греакъ ζοχάδες), тrînжї. [ἐξέχω].

Ἐξοχετεία, ας, ші

Ἐξοχέτευσις, εως (ἡ), skȣрцере de апе прin канале. [din

Ἐξ-οχετεύω, biit: -εύσω, skȣргȣ прin канале апе din бълцї.

Ἐξοχὴ (ἡ), ешітȣръ аfаръ, saȣ ковîр-шітȣръ de чева пеste челе-л-алте; (прin întind:) кіар лȣкрȣл, saȣ партеа ешітъ аfаръ, пасȣ, ші чл: (везї ші εἰσοχή); (fir:) înтîітаte, ковîршіре. «Κατ'ἐξοχὴν, (адвер-біал) маї кȣ deosebіре, маї алес. [ші

Ἔξοχος (ὁ, ἡ), ешітȣ маї аfаръ de кît алтеле, маї 'налтȣ; (маї de мȣлте орї fir: мі în fелȣ de sȣперл:) маї алесȣ, маї пресȣs, маї însemnatȣ, ші чл: (кȣ ђен:) «Ἔξοχος Ἀργείων». Іл: Г. (ші în însem: de întеціре). «Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ'ἔξο-χος ἔπλετο πάντων ταῦρος». Іл: В. ‖ (неȣt:) Ἔξοχον, ші (îm:) Ἔξοχα, адв: (de întеціре) поеt; în локȣ de ἐξόχως, маї кȣ deose-біре, маї алес; «Ὃν κ' ἔξοχα μὲν φιλέη-σιν, ἔξοχα δ' ἐχθαίρησιν». Od: О. «Ἐμοὶ δόσαν ἔξοχα». Od: І. (ші кȣ адіек:) «Ἔ-ξοχ' ἄριστος». Іл: І. «Μέγ' ἔξοχα». [ἐξέχω].

Ἐξ-οχυρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъреskȣ deсъвîршіt, asігȣрезȣ de пretȣtindinea кȣ întърірї.

Ἐξόχως, адв: маї алес, маї кȣ deose-біре, ші чл: (везї ἔξοχος).

Ἐξ-υβρίζω, biit: -ίσω, (неstр: ші fъръ казȣ) мъ факȣ fоарте обраzнікȣ, desfrî-natȣ, невinstітоrȣ, ші чл: (кȣ преп:) мъ портȣ кȣ мȣлтъ обръzнічіе ші deспрецȣі-ре кътре чіnева; (fir: despre рîȣрї) по-тоnesȣ; (despre планте, ші чл:) sîntȣ преа podosȣ; (прin ȣрш:) факȣ мȣлте ші de прisosȣ кръчї, frȣнzе, ші чл: креskȣ пеste мъsȣръ. 2) (stрът: кȣ ак:) невin-steskȣ, deспрецȣieskȣ (окъреskȣ) кȣ тотȣл пе чіnева. [de ȣnde

Ἐξύβρισις, εως (ἡ), невinstіре (акt: ші пас:), deспрецȣіре, ші чл: (fir: despre планте) ковîршітоаре podnічіе; (despre рîȣрї) потопіре, ші чл:

Ἐξυγιαζω, biit: -άσω, = Ἐξιάομαι, în-sънъtошезȣ, тъмъdȣieskȣ кȣ deсъвîршіре пе чіnева. [ші

Ἐξυγιαίνω, biit· -ανῶ, мъ înсънъто-шезȣ кȣ deсъвîршіре. [ἐξ, ὑγιής].

Ἐξυγράζω, biit: -άσω, deсȣмеdeзȣ кȣ тотȣл чева. [ші

Ἐξυγραίνω, biit: -ανῶ, факȣ чева кȣ тотȣл ȣмеdosȣ; (fir:) молешеskȣ чева de тотȣ; (пас: saȣ між:) мъ ȣмезеskȣ de тотȣ. [din

Ἔξυγρος (ὁ, ἡ), кȣ тотȣл ȣмеdosȣ, плі-нȣ de ȣмезеалъ. [ἐξ, ὑγρός].

Ἐξ-υδαρόω -ῶ, ші ἐξ-υδατόω -ῶ, biit. -ώσω, факȣ чева кȣ тотȣл апоsȣ, saȣ ка апа. «Ὁ οἶνος (Τὸ αἷμα) ἐξυδαροῦται» (-υ-δατοῦται)». Іпкр: se таіе, se fаче апъ. [de ȣnde

Ἐξυδάτωσις, εως (ἡ), префачере în апъ (de вінȣ, оцетȣ, ші чл:).

Ἐξυδρίας, ου (ὁ), (прінч: ἄνεμος) вîntȣ арdікатȣ dȣпе (saȣ înпреȣнъ кȣ) о ре-пеdе плоае. [ἐξ, ὕδωρ].

Ἐξ-υδροπιάω -ῶ, biit: -άσω, іdропічезȣ, ші dintр' ачеаsta піерȣ.

Ἐξ-υλακτέω -ῶ, biit: ήσω, латрȣ таре; (fir:) zікȣ ла неказȣ, ор че 'мї віне.

Ἐξ-υλίζω, biit: -ίσω, кȣръцȣ прin stре-кȣраре de матеріе (дрожdії) ȣнȣ лікȣі-dȣ, îл лъмȣреskȣ. (везї ші Διυλίζω).

Ἐξ-υμενίζω, biit: -ίσω, skоцȣ, іаȣ пе-ліца dене карне, ші чл: [de ȣnde

Ἐξυμενιστὴρ (ὁ), іnstрm: хірȣрц: кȣ ка-ре skот пеліцеле dене карне.

Ἐξ-υμνέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ἀνυμνῶ.

Ἐξυνῆκα, поеt: (кȣ înd: крештере) în локȣ de ξυνῆκα, нех: 1: ал лȣї Ξυνίημι. = Συνίημι.

Ἐξ-υπ-αγορεύω, biit: -εύσω, поеt: în локȣ de ὑπαγορεύω, dікtезȣ, орdінезȣ.

Ἐξυπάλυξις, εως (ἡ), поеt: fȣцере, skъ-паре de чева. [din

Ἐξ-υπ-αλύσκω, biit: -αλύξω, поеt: fȣгȣ (кȣ ȣнȣ міжлокȣ) de ȣndeва, мъ stреко-рȣ, skапȣ.

Ἐξ-υπ-ανίσταμαι, biit: ἐξυπαναστήσομαι,

(nex: ἐξυπανέστην, ші чл:) (кв цеn:) esẍ ка о вmfлътърь de ssbt чева. «Σμώδιξ μεταφρένου ἐξυπανέστη». Іл: В.

Ἐξυπαρχῆς, adв: în лоkẍ de ἐξ ὑπαρχῆς, din noẍ, de ла începsтẍ.

Ἐξυπεῖπον, noet: nex: 2: ал лвї ἐξυπαγορεύω.

Ἐξύπερθε, adв: noet: пе d' asвпра de чева.

Ἐξ-υπηρετέω -ῶ, віit; -ήσω, (кв dat:) sлвжеsкẍ кв toatъ воinца.

Ἐξ-υπνίζω, віit: -ίσω, deштептẍ пе чінева din somnẍ. [de вnde

Ἐξυπνιστής, οῦ (ὁ), deштептътор din somnẍ.

Ἔξυπνος (ὁ, ἡ), deштептẍ. [ἐξ, ὕπνος].

Ἐξ-υπο-λύω, віit: -λύσω, deskвлцẍ пе чінева.

Ἐξ-υπο-σφραγίζω, ші (між:) -ίζομαι, віit: ίσω, -ομαι, печетлвieskẍ чева віne, saẍ asігврẍ прin печетлвіре; 2) iaẍ пе askвns; (fir:) despapцẍ, deosевeskẍ. (vezї ші ἐκσφραγίζω).

Ἐξ-υπτιάζω, віit: -άσω, лвпцеskẍ пе чінева пе пъmîntẍ (кв фаца în sвs); (nestp: saẍ ел:) mъ квлкẍ întinsẍ, mъ лвпцеskẍ пе пъmîntẍ; шъ плекẍ înapoї; (прin întind:) mъ înnpotiвeskẍ, ші чл: «Πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες». Лвч: (vezї ші ἐπανακύπτω). [de вnde

Ἐξυπτίασμα (τὸ), ші

Ἐξυπτιασμὸς (ὁ), квлкаре întinsъ; (прin întind:) леневіре, пелвкраре.

Ἐξ-υφαίνω, віit: -ανῶ, съвîршеskẍ цесътвра (pînza, ші чл:); (fir:) вnелteskẍ віклenії. [de вnde

Ἐξύφασμα (τὸ), desъвîршitъ цесътвръ. «Κερκίδος ἐξύφασμα». Евр:

Ἐξ-υφ-ηγέομαι οῦμαι, віit: -ήσομαι, noet: în лоkẍ de ἐξηγέομαι, saẍ ὑφηγέομαι.

Ἐξ-υψόω -ῶ, віit: -ώσω, înалцẍ преа mвлt.

Ἔξω [ἐξ], adв: (лок:) afapъ. «Δεῦρο ἔξω». Skp: (ші în парал:) «Ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον». Ер: (ші кв цеn:) «Κραδίη δέ μοι ἔξω στηθέων ἐκθρώσκει. Іл: К. «Ἔξω βελῶν». Ksn: (ші timn:) «Ἔξω μεσημβρίας». Ksn: dвne amiazї. (ші fir:) «Ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν». Dm: «Ἔξω ἑαυτοῦ εἶναι». Dm: (ші кв apt:) «Οἱ ἔξω». Візер: пъгînії. «Τὸ ἔξω». naptea чеа din afapъ, фаца. (ші скчепt:) afapъ de ... «Ἔξω τῶν ἄλλων». Твч: (ші înпреънъ кв ἤ) «Ἔξω ἤ». Лкs: (vezї ші ἐκτός).

Ἔξω, віit: ал лвї ἔχω.

Ἐξώβολος (ὁ, ἡ), чел în прецẍ de шеase оволї. [ἔξ, ὀβολός].

Ἔξωθεν, adв: de afapъ. «Ὁ («Ἡ, «Τὸ, «Οἱ) ἔξωθεν». venitẍ d' afapъ, de din afapъ, stpeinẍ; (Візер:) пъгînẍ; saẍ mipeanẍ, профанẍ. [ἔξω].

Ἐξ-ωθέω -ῶ, віit: -ήσω, saẍ ἐξώσω, (nex: ἔξεωσα, ші чл:) înnіnгẍ afapъ; skoцẍ; isгoneskẍ; întinzẍ. «Χεῖράς ἐξωθεῖν». Лкs: «Τὸ ὕδωρ εἰσιὸν εἰς τὴν κλεψύδραν ἐξωθεῖ βίᾳ τὸν ἀέρα ἐξ αὐτῆς». Лкs. [de вnde

Ἐξώθησις, εως (ἡ), înnінцере afapъ, skoatepe în silъ.

Ἐξ-ωκεανίζω, віit: -ίσω, tpansnoptẍ чева (mi nas: mъ afлв, saẍ плвteskẍ) de чеea-л-алtъ, чеа din afapъ napte а Очеанвлвї. [de вnde

Ἐξωκεανισμὸς (ὁ), tpansnoptape, saẍ stpъmвtape de чеea-л-алtъ, чеа din afapъ napte а Очеанвлвї.

Ἐξώκοιτος (ὁ, ἡ), kape doapme (se квлкъ) afapъ (iap nв în овічнвitвл съв patẍ); (de вnde || sввst:) вnẍ фелẍ de nemte de mape, kape ese вne орї ші пе вskatẍ, ші kape se ziче ші ἄδωνις.

Ἐξώλεια (ἡ), desъвîршitъ препъdipe, пеіре. [din

Ἐξώλης, [ἐξόλλυμι] εος (ὁ, ἡ), пiepdвtẍ кв totвл; (fir:) корвntẍ de totẍ, foapte ръв-препъвitẍ; (прin врm:) вредnіkẍ de пеіре. 2) (pap) препъditopẍ.

Ἐξωμίας, ου (ὁ), чел кв вmepії голї, saẍ еші цї afapъ. [ἐξ, ὦμος].

Ἐξωμίδιος (ὁ, ἡ), atinгътopẍ de eksomidъ [vezї ἐξωμίς]. 2) atîpnatẍ пе вmepї ка о eksomidъ.

Ἐξωμιδοποιΐα (ἡ), meштешвгвл de а фаче eksomide. [din

Ἐξωμιδοποιός, (ὁ), фъкътopẍ de eksomide. [ἐξωμίς, ποιός].

Ἐξωμίζω, віit: -ίσω, îmї голеskẍ вmepії, îї skoцẍ afapъ din хаїнъ. [din

Ἐξωμίς, ίδος (ἡ), eksomidъ, вnẍ фелẍ de съръчеаskъ, saẍ sлвгъреаskъ хаїнъ фъръ mînічї, în kît вnвл, saẍ ші amîndoї вmepії ръmîneaẍ afapъ (неакоперіцї). [ші

Ἔξωμος (ὁ, ἡ), чел кв вmepії afapъ din хаїнъ (голї); (прin врm:) гata пentpв ор че лвкраре (sвmesẍ). [ἐξ, ὦμος].

Ἐξωμοσία (ἡ), [ἐξόμνυμι] tъгъdвіре (pefвzape, лепъdape) прin жвръmîntẍ.

Ἐξ-ωνέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, къmпърẍ, реsкsmпърẍ чева de ла чінева; (fir:) съвîршеskẍ чева прin mitвіре. [de вnde

'Εξώνησις, εως (ἡ), pesкsmпъpape; sъвîpшipe de чева npin dape de вanî.

'Εξώπιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐξ, ὤψ] denъptatš de веdepe, neвъzstš. «Δωμάτων ἐξώπιος». Esp:

'Εξώπροικα (τὰ), eкsonpiкa, kîte ia soцia (mipeasa) afapъ din zestpe, =Παράφερνα. [ἔξω, προίξ].

'Εξώπυλος (ὁ, ἡ), (neoлц:) чел че se aфлъ afapъ din noaptъ. [ἔξω, πύλη].

'Εξ-ωραΐζω, вiit: -ίσω, înfpsmsseцezš кs desъвîpшipe.

'Εξ-ωριάζω, вiit: -άσω, noet: n'amš niчî o гpiжъ de чева.

"Εξωρος (ὁ, ἡ) чел neste чeasš, saš вpemea кsвenitъ, tîpziš; (fir:) nenotpiвitš; tpeкstš în вîpstъ; (кs цen:) nedestoîniкš de чева. «Θήρας ἔξωροι». Flstp: (шi кs inf:) «'Ερᾶν ἔξωρος». Лsч: «"Εξωρα πράσσω». Sof: [ἐξ, ὥρα].

'Εξώροφος (ὁ, ἡ), (οἶκος) кs шease каtspî. [ἐξ, ὄροφος].

"Εξωσις, εως (ἡ), înninцepe afapъ; (xipspц:) skoatepe din înкeietspî. [шi

"Εξωσμα (τὸ), op че s' a înnins (s' a skos în sîлъ); (xipspц:) osš skosš din înкeietspъ. [шi

'Εξωστήρ, ῆρος, noet: în лoкš de

'Εξώστης, ου (ὁ), înninгъtopš (skoцъtopš în siлъ) de чева de sndeвa. «"Ανεμος ἐξώστης». Ep: кape înninцe кopъвiiлe aвъtîndsлe din калea лop. [шi

'Εξώστρα (ἡ), snš felš de машinъ a вeкiлop teatpe (че se înninцеa dinъsntps afapъ ne шenъ, кa sъ se вazъ oвieкteлe dene dînsa). (вezî шi ἐκκύκλημα). [ἐξώθω].

'Εξώτατος, η, ον, чел че se afлъ (stъ) de totš afapъ. [шi

'Εξωτάτω, adв: [ssnepл: ал лsî ἔξω] de totš afapъ.

'Εξωτερικὸς, ἡ, όν, чел de afapъ (înnp: de ἐσωτερικὸς); (npin spm:) de pîndš, npostš, simnлs, шi чл: [din

'Εξώτερος, α, ον, чел че se afлъ maî afapъ. [de snde

'Εξωτέρω, adв: [кomnap: ал лsî ἔξω] maî afapъ.

'Εξωτικὸς, ἡ, ὸν, кsвenitš челop de afapъ, stpeinilop. [ἔξω].

'Εξώφορος (ὁ, ἡ), (maî nos шi neanpoв:) în лoкš de ἔκφορος. «Λόγος — ». Iamвл: шi Stoв: pesnînditš afapъ. [ἔξω, φέρω].

"Εξωχρος (ὁ, ἡ), кs totsл гълвenichosš, ofiлitš, saš пълitš. [ἐξ, ὠχρός].

"Εο, Ion: noet: în лoкš de οὗ, =ἑαυτοῦ, цen: sinг: ал лsî ὅς.

"Εοι, Ion: noet: în лoкš de εἴη, 3: sinг: neps: de npez: ал noft: лsî εἰμί.

'Εοῖ, Ion: noet: în лoкš de οἷ, dat: sinг: ал лsî ὅς.

"Εοιγμεν, noet: (în sinк:) în лoкš de ἐοίκαμεν, 1: îm: neps: a лsî

"Εοικα, tp: de кs: (în лoкš de npez:) ал neîntp: εἴκω, (nesie sъв: în лoкš de npeл: ἐῴκειν, шi чл:) (кs dat:) seamъnš кs.. «Νέστορι εἶδος ἐῴκει». Om: 2) (кs înf:) napš (seamъnš, apъtš) кa кsm; (în a tpeia neps:) este de кpezst, кs nstinцъ, nape къ... «Θέλξειν μ' ἔοικας». Esxл: (шi кs naptч:) «"Εοικας ὀρθῶς λέγοντι». Плt: (шi aвsoл:) «"Εοικεν, ὡς ἔοικέν». Лкs: 3) (maî de msлte-opî în a tpeia neps: шi în naptч:) se кsвine, se notpiвeшte, este dpentš, spmeazъ. «"Εοικα δέτοι παραείδειν». Od: X. «Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι». Iл: Ξ. шi Od: Θ. (шi în naptч:) «'Εοικότι κεῖται ὀλέθρῳ». Od: A. «Εἰκυῖα ἄκοιτις». Iл I. «"Ωσπερ («Κατὰ τὸ) εἰκὸς». Tsч: npeкsm spmeazъ, dsne dpentš кsвîntš.

'Εοικότως, adв: (de naptч:) = Εἰκότως, кs dpentš кsвîntš, dsne кsвiinцъ, npeкsm se кade. [din

'Εοικὼς, υῖα, ός, naptч: ал лsî ἔοικα.

"Εοιμι, Ion: noet: în лoкš de εἴην, noft: ал лsî εἰμί.

'Εοῖο, noet: în лoкš de ἑοῦ, цen: ал лsî ἑός.

'Εοῖσα, D: noet: în лoкš de οὖσα, naptч: fem: ал лsî εἰμί.

'Εόλητο, noet: în лoкš de εἴλητο, 3: sinг: neps: de neste-sъв: nas: ал лsî ἴλλω.

"Εολπα, noet: tpe: de кs: (în лoкš de npez:) ал лsî ἔλπομαι.

"Εον, Ion: noet: în лoкš de ἦν, 1: sinг: neps: de nexot., шi

'Εὸν, Ion: noet: în лoкš de ὄν, naptч: nest: ал лsî εἰμί.

'Εὸν, noet: în лoкš de ὅν, aк: saš nest: ал лsî ἑός.

"Εοργα, noet: tpe: de кs: ал лsî ῥέζω.

"Εοργαν, noet: în лoкš de ἐόργασι, 3: îm: neps: a лsî ἔοργα.

'Εόργη (ἡ), лinгspъ mape, saš nisълoгš de nisat шi amesteкat apomeлe.

'Εοργίζω, вiit: -ίσω, fpeкš, amesteкš кs лinгspa...

'Εοργὶς, ίδος (ἡ), = 'Εόργη.

'Εορτάζω (npeл: ἑώρταζον), вiit: -άσω,

serвezЪ (прЪznЪieskЪ). [ші

Ἑορταῖος, α, ον, =Ἑόρτιος. [ἑορτή].

Ἑορτάσιμος (-άσιος), ου (ὁ, ἡ), de serвЪtoare; saЪ вrednikЪ de a se serвa. [din

Ἑόρτασις, εως (ἡ), =Ἑορτασμός. [ші

Ἑόρτασμα (τὸ), =Ἑορτή. [ші

Ἑορτασμὸς (ὁ), serвare, saЪ serвЪtorire. [ші

Ἑορταστής, οῦ (ὁ), serвЪtorЪ, saЪ прЪznЪitorЪ. [ἑορτάζω]. [de Ъnde

Ἑορταστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кЪвiinчosЪ, potrivitЪ, saЪ kontriвЪitorЪ ла serвare.

Ἑορτὴ (ἡ), [ὄρνυμι] serвЪtoare; пелЪкраре. «Ὄψεως —». Ел: веселitoare priвеліште, saЪ desfЪtare de веdерї (fir:) [de Ъnde

Ἑόρτιος (ὁ, ἡ), serвЪtoreskЪ, каре se faче овiчnЪit în serвЪtoare.

Ἑορτολόγιον (τὸ), kataлогЪ de serвЪtorї. [ἑορτή. λέγω].

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, noet: npon: noses: saЪ komn: [ἕ, ὅς] (npінч: de a treia, iар Ъne-орї ші de 1: nерs:) ал meЪ, ал tЪЪ, ал лЪї, ал лор, ші чл: «Παιδὸς ἑοῖο χείρεσσι». (ші кЪартк:). Τὸν ἑόν τε Πόδαργον». Іл: Ψ. (ші în парал:) «Ἑῷ αὐτοῦ θυμῷ». Іл: К. «Ἑοὶ αὐτοῦ θῆτες». Od: D: (ші în 1: nерs:) Ἑοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν». Апл: (ші în a 2:). «Ἀντίσχεο παιδὸς ἑοῖο». (везї ші ἑαυτοῦ, ші ὅς).

Ἑοῦσα, noet: Ion: în локЪ de οὖσα, fem: партч: ал лЪї εἰμί.

Ἐπ-αβελτερόω -ῶ, вiit: -ώσω, nерozeskЪ, zЪпЪtЪчeskЪ кЪ totЪл, saЪ maї mЪлt пе чiнева.

Ἐπ-αγαίομαι, вiit: -αγάσομαι, noet: (кЪ dat:) = Ἐπαγάζομαι. 2) în локЪ de

Ἐπ-αγάλλομαι, noet: (кЪ dat:) mЪ mЪлцЪmeskЪ, mЪ вЪкЪрЪ, mЪ fЪdЪлеккЪ de чева.

Ἐπ-αγανακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кЪ dat:) mЪ пекЪжeskЪ de чева.

Ἐπ-αγάομαι, вiit: -άσομαι, noet: (кЪ dat:) mЪ mîniїЪ, mЪ пекЪжeskЪ пе чiнева. 2) mЪ вЪкЪрЪ de рЪЪл кЪiва.

Ἐπαγγελία (ἡ), вestire. înкЪnoштinцare; ordinЪ; fЪгЪdЪinцЪ; siлinцЪ sпre sЪвîршire, saЪ doвîndire de чева [din

Ἐπ-αγγέλλω, вiit: -ελῶ, =Ἀναγγέλλω, daЪ de штire, înкЪnoштinцezЪ. «Δεόμενοι οὐκ ἐπαγγέλλουσιν». Ksn: 2) daЪ ordinЪ, порЪnчeskЪ; (леш:) înштiinцezЪ пе чiнева a se înfЪціша ла жЪdiкЪtorie, pîрЪЪкЪ. «Ἐπαγγέλλειν τὴν ἔξοδον». Epd: «Ἐπαγγείλαντες πανδημεὶ στρατεύειν». Dm: «Εἰς τετάρτην ἧκειν ἐπήγγειλα εἰς τοὺς θεσμοθέτας». Лкs: (mi miж:) «Βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ». Евр: 3) fЪгЪdЪieskЪ. «Νομὰς ἐπήγγειλε τῷ δήμῳ». Epd: (ші miж:) «Παίδων, ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς». Евр: Ἐπηγγελμένου τοῖς ναύταις μεγάλους μισθούς». Dm: «Ἐπηγγείλατο τάλαντα τριακόσια». Плв: (ші pas:) «Τὰ ἐπηγγελμένα». Лкs: în локЪ de αἱ ἐπαγγελίαι, fЪгЪdЪinцеле. (de Ъnde 4) (miж:) profesezЪ, amЪ de meseрie; (Ъne орї кЪ преп:) mЪ fЪлeskЪ. «Τίνα τὴν ἄσκησιν ἐπαγγέλλεται». Лкs: «Ἐπαγγέλλομαι (Ъniї îndpent: ἐπαγάλλομαι) ἐπὶ τούτῳ». Ksn: 5) арЪtЪ, кЪ doreskЪ (mЪ siлeskЪ, вnеleskЪ) a sЪвîрші, saЪ a doвîndi чева. «Ὑπατείαν ἐπαγγέλλειν». Ап: «Προσέλθοι ἄν τις, ἢ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειε. Dm: (ші miж:) «Ἃ δ' ἂν αὐτὸς ἐπαγγείλαιτο ἡδέως, ῥᾷστα μὲν ἐστι Φιλίππῳ δοῦναι». Dm: [de Ъnde

Ἐπάγγελμα (τὸ), вeste; порЪnкЪ, ordinЪ; fЪгЪdЪiаЛЪ; (npінч:) profesie, meseрie; Ъnеltitорь sпre nemерiреа skonЪлЪї. [ші

Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, чел че кЪ înкредinцаре fЪгЪdЪieште, saЪ кЪ îndрЪzneaлЪ ші оврЪzniчie se întinde, ші stЪрЪieште în ворвiріле sале. «Ἐπαγγελτικώτερον εἰπεῖν». Apst: кЪ maї mЪлtЪ îndрЪzneaлЪ.

Ἐπ-αγείρω, вiit: -αγερῶ, adЪnЪ ла ЪnЪ локЪ [de Ъnde

Ἐπαγερμὸς (ὁ), ші

Ἐπάγερσις, εως (ἡ), adЪnare, strîнцере. «Ἐπάγερσιν τοῦ στρατοῦ ποιέεται». Ep:

Ἐπαγινέω, Ion: în локЪ de ἐπάγω.

Ἐπ-αγλαΐζω, вiit: -ίσω, (кЪ ак:) fакЪ чева maї strЪлЪчitЪ, înfрЪmЪseцezЪ maї mЪлt. 2) (miж: кЪ dat:) mЪ mîndрeskЪ, mЪ fЪdЪлeskЪ în чева.

Ἐπάγμενος noet: (în sinкопЪ) în лосЪ de ἐπαγόμενος, saЪ ἐπαγαγόμενος, pas: през: saЪ miж: nex: de партч: ал лЪї ἐπάγω.

Ἐπ-αγορεύω, вiit: -εύσω, (nex: nерегл: ἐπεῖπον) maї zікЪ înкЪ.

Ἐπ-αγριόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Ἀπαγριόω.

Ἔπαγρος (ὁ, ἡ), noet: чел че neтрече, трЪieште ла царЪ, цЪранЪ. 2) (înпр: de ἄπαγρος adiкЪ) nemерitорЪ, norокоsЪ ла вînЪtoare. [ἐπὶ, ἀγρὸς, saЪ ἄγρα]. [de Ъnde

Ἐπαγροσύνη (ἡ), noet: traiЪ ла царЪ. 2) вілшЪгЪ de вînatЪ.

Ἐπ-αγρυπνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кЪ dat:)

превегiezȣ̆ пъzind, saȣ̆ пîndind чева кȣ лȣаре а minte, saȣ̆ îndeлetniчindȣ mъ ла чева. [de ȣnde

Ἐπαγρύπνησις, εως (ἡ), превегiере asȣпра кȣїва saȣ̆ în чева.

Ἐπ-αγ-χέω, поet: în локȣ de ἐπαναχέω.

Ἐπ-άγω, вiit: -άξω, (пеx: ἐπήγαγον, ші чл:) (прінч: despre însȣfл:) dȣкȣ пе чінева (ші ел: mъ dȣкȣ) ȣndeва, (iap прінч:) asȣпра (înпpotiва) кȣїва. «Ἐπάγειν τὸ δεξιὸν κέρας». Apstf: (ші ел:) «Ἀνδρῶν τε κυνῶν τε κτύπος ποδοῖιν, ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν». Od: I. (de ȣnde ἐπακτήρ). (ші прін întind:) «Ἔπαγε τὴν γνάθον». (de ȣnde 2) adȣкȣ вре ȣнȣ ръȣ asȣпра кȣїва. «Νόσους καὶ γῆρας ἐπάγοντα». Плt: «Πληγὴν ἐπάγειν». Ksn: «Γραφὴν («Δίκην») ἐπάγειν τινί. Dm: а реклama asȣпра кȣїва. (ші miж:) «Δουλείαν ἐπάγονται». Dm: tpar аsȣпръ ле. «Μητρυιὰν ἐπαγόμενος». Пл: 3) (рар despre neînsȣfл:) карȣ neînчetat. «Δύο ἅμαξαι λίθους ἐπῆγον». Тȣч: 4) adaoгȣ. «Τριακονθημέρους ἄγοντες τοὺς μῆνας ἐπάγουσι ἀνὰ πᾶν ἔτος πέντε ἡμέρας πάρεξ τοῦ ἀριθμοῦ». Ep: (de ȣnde пas:) «Ἐπαγόμεναι (se înц:) ἡμέραι».=Ἐπακταί. (везї ші ἐμβάλλω. 5) adȣкȣ în datъ dȣпе чева. «Ἐπάγων τῷ λόγῳ τὸ ἔργον». Пл: 6) аtpaгȣ, îndȣплекȣ, îndemнȣ, înlъpїlȣ ла чева. «Οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω». Od: Ξ. «Τὸ πλῆθος ἐπάγοντες. Apst: «Ἐπῆγον αὐτούς κρύφα». Пл: (ші miж:) «Κοιλίαν ἐπάγεται» Dskp: adȣче înлesnipe ла deшeptapea пînteчeлȣї. (ші fir:) «Ἐπάγεται καὶ κηλεῖ τὰς ἀκοάς». D: Ал: (везї ші ἐνάγω). 7) пропȣїȣ. «Ψῆφον ἐπάγειν». Тȣч: 8) експȣїȣ, înfъцішezȣ. «Δαίμονας ἐπάγω». Тȣч: (ші miж: fir:) аdȣкȣ sпpe mъptȣpie ші înкpedinцapea кȣвinteлop meле. «Εἰκόνας ἐπάγεσθαι». Лкs: «Τὸν Ὅμηρον ἐπαγόμενος». Apst: (de ȣnde) «Ἐπαγόμενα.» Лоц: konsekȣinцeлe, pezȣлtateлe. 9) (miж:) adȣкȣ чева sпpe întpeвȣinцapea saȣ̆ ажȣtopȣл meȣ̆ (îmї înлesneskȣ чева). «Ἐκ θαλάσσης, ὧν δέονται, ἐπάξονται». Тȣч: «Ἀΐδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται». Sof: 10) dȣкȣ кȣ sinemї, saȣ̆ карȣ dȣпе sinemї. «Θεραπαίνας ἐπάγεσθαι». Лкs: «Πολύ τι πλῆθος ἐπαγόμενος στρατοῦ». Epd: [de ȣnde

Ἐπαγωγεύς, έως (ὁ), adȣкъtopȣ de чева asȣпра кȣїва. [ші

Ἐπαγωγὴ (ἡ), adȣчepe neste чева; кърътȣръ; (fir:) atpaцepe, amъцipe; (прінч:) кiemape de demonї (sпpe înfъцішape), ексорчismȣ; (în însem: miж:) пъвълipe; (de ȣnd: petp:) dovedipe пpin пекȣpmate mъptȣpiї ші apгȣmente, (фpанц:) induction. [ші

Ἐπαγωγικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвȣitopȣ (îndemînatiкȣ) ла atpaцepe, îndȣплекаpe, ші чл: (везї ші ἐπαγωγός). [ші

Ἐπαγώγιμος (ὁ, ἡ), пȣtinчoзȣ de а se adȣче, а se къpa; de adъogat neste алтеле. (везї ші ἐπακτός). [ші

Ἐπαγώγιον (τὸ), пieлea depe вîpfȣл mъdȣлapȣлȣї цenetaлȣ въpвъteskȣ, saȣ̆ вре ȣнȣ defektȣ ал еї. [ші

Ἐπαγωγὸς (ὁ, ἡ), atpъгъtopȣ; îndȣплекъtopȣ, saȣ̆ îndemnъtopȣ ла чева. «Οἴκτου — ». Ksn: adȣкъtopȣ de milъ.

Ἐπ-αγωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кȣ dat:) adaoгȣ поъ лȣпtъ, saȣ̆ penoieskȣ лȣпta; (în цen:) mъ лȣпtȣ (mъ disпȣtȣ) кȣ stъpȣinцъ despre чева.

Ἐπαγώνιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ de faцъ (ка enistatȣ saȣ̆ ажȣtъtopȣ) ла лȣпte. [ἐπὶ, ἀγών].

Ἐπ-άδω, вiit: -άσομαι, (кȣ dat:) kîntȣ înпpeȣпъ, saȣ̆ dinaintea кȣїва. 2) (кȣ ак:) atpaгȣ, îndȣлчeskȣ (potoлeskȣ, tъmъdȣieskȣ) пе чінева кȣ kîntъpiле meле; (прін întind:) fepmekȣ, deskîntȣ. 2) pepetȣ neînчetat ачелеamї; (прін ȣpm:) ameцeskȣ пе чінева кȣ въpfipea mea.

Ἐπ-αείδω, поet: în локȣ de ἐπᾴδω.

Ἐπ-αείρω, поet: în локȣ de ἐπαίρω.

Ἐπ-αέξομαι, поet: în локȣ de ἐπαύξομαι, kpeskȣ, mъ înmȣлцeskȣ.

Ἔπαθλον (τὸ), premiȣл, че se пpoпȣне пentpȣ лȣпtъ, ші se dъ вipȣitopȣлȣї. [ἐπὶ, ἆθλον, везї ziч:].

Ἐπ-αθρέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpiвeskȣ кȣ лȣаре а minte. (везї εἰσαθρέω).

Ἐπ-αθροίζω, вiit: -οίσω, adȣнȣ, гpъmъdeskȣ ȣна neste алta.

Ἐπ-αιάζω, вiit: -άσω, плînгȣ, mъ жълeskȣ пentpȣ чінева, saȣ̆ кȣ mȣлtъ dȣpepe de inimъ.

Ἐπαΐγδην [ἐπαΐσσω], adв: поet: алергînd, dînd пъвалъ asȣпра кȣїва.

Ἐπαιγιαλίτης, ου (ὁ), ші ἐπαιγιαλῖτις, ιδος (ἡ), каре stъ пе цъpmȣ, лîngъ mape. [ἐπὶ, αἰγιαλός].

Ἐπαιγίζω, [ἐπὶ, αἰγὶς din ἀΐσσω] вiit: -ίσω, поet: (кȣ dat: saȣ̆ ак:) пъвълeskȣ asȣпра кȣїва, saȣ̆ iȣвeskȣ пе чінева ка оfȣptȣнъ. (везї ші ἐπικυρίσσω).

Ἐπ-αιδέομαι οῦμαι, вiit: -αιδήσομαι, saȣ̆ -αιδεσθήσομαι, (кȣ dat: saȣ̆ ак:) mъ sfie-

skĕ, mъ pъшinezĕ de чева.

'Επ-αιθύσσω, viit: -ύξω, поет: порneskĕ, asвîрлĕ чева кĕ іѫцеалъ asĕпра квіва.

'Επ-αίθω, (fъръ viit:) поет: aprinzĕ, пîржолeskĕ, apzĕ кĕ totĕл.

"Επαικλα, шi 'Επάϊκλα (τὰ), Dop:='Ε-πιδόρπια, dĕлчецеле, че se adĕк ла masъ пе ла sfîpшitĕл чinеï. [ἐπὶ, αἶκλον].

'Επαινέτης, ου (ὁ), лъĕdъtopĕ. [шi

'Επαινετικὸς, ή, ὸν, шi adв: -ικῶς, adĕ-къtopĕ de лaĕdъ. 2) аплекatĕ, saĕ înde-minatikĕ a лъĕda. [шi

'Επαινετὸς, ή, ὸν, лъĕdatĕ, saĕ de лaĕ-dat. [ἐπαινέω]. [de ĕnde

'Επαινετῶς, adв: кĕ кinĕ вредnikĕ de лaĕdъ.

'Επ-αινέω -ῶ, viit: -έσω, шi -έσομαι,= 'Επευφημῶ, (прin ĕpm:) înkĕviinцezĕ, a-провezĕ, гъseskĕ кĕ кале. «Μῦθον ἐπαι-νήσαντες 'Οδυσσῆος». Iл: B. (шi кĕ dat:) «"Εκτορι μὲν ἐπήνησαν, Πολυδάμαντι δ' οὔτις». Iл: Σ: 2) mĕлцĕmeskĕ (voind a refĕza о noftipe кĕ вĕпъ кĕviinцъ). «Κάλλιστ', ἐ-παινῶ τὴν κλῆσιν». Ksn: 3) (pap) în локĕ de παραινῶ, повъцĕieskĕ, îndemnĕ ла че-ва. «Θαρσεῖν ἐπαινῶ». Sof: 4) (овiч:) лaĕ-dĕ. «'Επαινεῖν τινα τοῦ κάλλους, saĕ εἰς τὸ κάλλος». Лкs:

'Επ-αίνημι, Еол:, шi...

'Επ-αινιάω -ῶ, Лакоn: în локĕ de ἐπαινῶ.

'Επ-αινίσσομαι, (-αινίττομαι), viit: -ίξομαι, =Ύπαινίσσομαι.

"Επαινος (ὁ), înвoipe; mĕлцĕmipe; по-вацъ; лaĕdъ. [ἐπὶ, αἶνος].

'Επαινὸς, ή, ὸν, поет: în локĕ de ἐπαι-νετὸς, вредnikĕ de лaĕdъ (прinч: nĕmaĭ în fem:) «'Επαινὴ Περσεφόνεια». Es: [maĭ пробавiлĕ din ἐπὶ, αἰνός] грozавъ.

'Επαινουμένως, adв: (de партч:) кĕ кi-nĕ лъĕdatĕ, ='Επαινετῶς.

'Επ-αιονάω (-έω) -ῶ, viit: -ήσω, въpsĕ вpe ĕnĕ лiкĕidĕ neste чева, ĕdĕ кĕ чева.

'Επ-αίρω, viit: -αρῶ, (nex: ἐπῆρα, шi чл:) apdikĕ în sĕs, înaлцĕ; (fir:) înтъpîtĕ; întĕsiezĕ; însĕfлĕ mîndpie, înfĕmĕpezĕ. «'Επαίρω ἱστία». Пл: «'Επάρας τὴν φωνήν». Skp: (шi ел: saĕ nestp:) «'Επάρας, ἔτυχε γὰρ κατήμενος». Ep: (шi fir:) «Τί σ' ἐπῆρε δαίμων». Sof: (шi пas:) «'Επαρθῆναι τῷ λέ-γειν». Плt: (vezĭ шi ἐξαίρω). 2) (miж:)= 'Αντιλαμβάνομαι, sпpiжineskĕ, ажĕtĕ. «'Επὶ δ' ἐσθλὸς ἄροιτο δαίμων». Trn:

'Επ-αισθάνομαι, viit:-αισθήσομαι, (кĕ цеn:) simцĕ, înцелегĕ npea вine. [de ĕnde

'Επαίσθημα (τὸ), disnosiцia чеа din sim-цipe (simцimîntĕ).

'Επ-αίσσω, viit: -αίξω, поеt: (кĕ ак: шi în ел: de dînsĕл кĕ dat: saĕ цеn: saĕ ак: îndip:) mъ порneskĕ, nъвълeskĕ pe-nede asĕпра квiва. «Ξίφος ἐπαΐσσων». Апли: (шi ел: кĕ dat:) «Κίρκη ἀπαΐξαι». Od: K. (шi кĕ цеn:) «'Επαΐσσοντα νεῶν». Iл: N. (шi кĕ ак:) «Τεῖχος ἐπαΐξαι». Iл: M. (шi miж:) «'Επαΐξασθαι ἄεθλον». Iл: Ч'. «Χεῖ-ρες ἐπαΐσσονται». Om:

'Επαΐστος (ὁ, ἡ), [ἐπαΐω] aĕzitĕ, шtiĕtĕ de тоцĭ. «'Ως ἐπαΐστος ἐγένετο τοῦτο εἰρ-γασμένος». Ep:

'Επαισχὴς, έος (ὁ, ἡ), adĕкъtopĕ de ша-pe окаръ, pĕшinе, saĕ nonosĕ. [ἐπὶ, αἶσχος].

'Επ-αισχύνομαι, viit: -αισχυνθήσομαι, (кĕ dat: шi în skp: кĕ ак:) mъ pĕшinezĕ nen-трĕ чева.

'Επ-αιτέω -ῶ, viit: -ήσω, maĭ черĕ în-къ; черĕ miлъ, sîntĕ..

'Επαίτης, ου (ὁ), чершъtopĕ.

'Επαίτησις, εως (ἡ), чершъtopipe. [ἐπαι-τέω].

'Επ-αιτιάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, (кĕ dat: saĕ ак: indip:) xĕлeskĕ, пîръskĕ пе чinева nentpĕ чева, daĕ asĕпра квiва npi-чina вре ĕnĕĭ ръĕ. [din

'Επαίτιος (ὁ, ἡ), npiчinĕitopĕ de вре ĕnĕ ръĕ, vinoвatĕ. «Οὔτι μοι ὔμμες ἐπαί-τιοι». Iл: A. 2) (despre лĕкp:) вредnikĕ de xĕлit. «'Επαίτιον ἀναχώρησιν». Тĕч: 3) че se fаче nentpĕ вре о vinъ. (de ĕnde) «'Επαίτια». Dm: osîndъ жĕdiкъtopeaskъ asĕпра vinoвatĕлĕĭ. [ἐπὶ, αἰτία].

'Επ-αιχμάζω, viit: -άσω, поеt: (кĕ dat:) nъвълeskĕ asĕпра квiва.

'Επ-αΐω, viit: -ίσω, (кĕ цеn: saĕ sinг: saĕ цеп: шi pap кĕ ак:) askĕлtĕ кĕ лĕа-pe amintе; (în цеn:) simцĕ, вагĕ de sea-mъ; (прin ĕpm:) înцелегĕ, npiчепĕ.

'Επ-αιωρέομαι, -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι, (кĕ dat:) mъ клеtinĕ, saĕ staĕ atîpnatĕ asĕпра квiва în аерĕ; (fir:) mъ клътeskĕ, staĕ atîpnatĕ în nesiгĕpe nъdeждĭ; sîntĕ ĕimitĕ, întĕsiastĕ nentpĕ чева.

'Επ-ακανθίζω, viit: -ίσω, amĕ nĕцinĭ (iчi коло) гimпĭ.

'Επ-ακμάζω, viit: -άσω, (кĕ dat:) sîntĕ кĕ desъvîpшipe în floape. 2) îmĭ viĕ în floape dĕпе алцiĭ. [de ĕnde

'Επακμαστικὸς, ή, ὸν, întinsĕ (saĕ кape înainteazъ) sпpe înflopipe.

"Επακμος (ὁ, ἡ), чел în floapea sa, saĕ a vîpsteĭ saле. «Παρθένος — ». D: Aл: 2) (despre лĕкp:) vîpfosĕ, тĕiosĕ, askĕ-

џitŏ. «Τὸν ἕτερον ὀδόντα ἔπακμον ἀεὶ καὶ ὀξὺν φυλάττουσι». Пл: [ἐπὶ, ἀκμή.]

Ἐπ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кŏ dat:) ŏрmezŏ dŏпe чinева; (прin întind:) sîntŏ ŏрmъtорŏ (sŏпŏsŏ) кŏiва. [de ŏnde

Ἐπακολούθημα (τό), ŏрmаре, резŏltatŏ, efeктŏ. [ші

Ἐπακολούθησις, εως (ἡ), ŏрmаре, коnџinере. [ші

Ἐπακολουθητικὸς, ή, όν, овiчnŏitŏ, saŭ îndemînatiкŏ a ŏрma, a џinea шірŏл ideiлор кŏiва; (прin ŏрш:) лesne прiчепъторŏ. || Ἐπακολουθητικόν (τὸ), резŏltatŏ, ешitŏ din чева.

Ἐπακόλουθος (ὁ, ἡ), ŏрmъtорŏ (каре se face în коnџinере de челе de maĭ 'nainte); пропорџionatŏ; коnformŏ. [ἐπὶ, ἀκόλουθος].

Ἐπ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîрлŏ лanчеа (ші алtеле asemenea) asŏпра кŏiва. [de ŏnde

Ἐπακοντισμὸς (ὁ), asвîрлiре de лanче, ші чл: asŏпра кŏiва.

Ἐπακουός (ὁ, ἡ), поеt. în локŏ de Ἐπήκοος.

Ἐπάκουστος (ὁ, ἡ), aŏzitŏ, saŭ de aŏzit. [din

Ἐπ-ακούω, biit: -ακούσομαι, (кŏ џеn: de перs: ші ак: de лŏк:) aŏzŏ de апроапе, (прin ŏрm:) кŏ въгаре de seamъ; (прin întind:) askŏltŏ, mъ îndŏплекŏ (прinч: рŏгаtŏ). Ἥλιος, ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις». Od: Λ. «Ὁ Ζεὺς ταῦτ' ἐπήκουσέ σου». Лŏч: (ші кŏ dat: орг:) «Ἐπακούσαντες τῷ πρώτῳ κελεύσματι». Ер:

Ἐπ-ακριβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, лŏкрезŏ, sъвîршеskŏ чева кŏ toatъ eksaktitatea, ші siлinџа.

Ἐπ-ακρίζω, biit: -ίσω, поеt: (кŏ џеn:) ажŏпгŏ în вîрfŏл кŏiва. «Αἱμάτων ἐπήκρισεν». Esхл: a ковîршit toate omорŏрiле, a sъвîршit чеа maĭ гrozавъ ŏчiderе. (везĭ ші ἐξακρίζω).

Ἐπάκριος, α saŭ ος, ον, каре este înкinatŏ (adopatŏ) în вîрfŏрiле mŏnџiлор «Ζεὺς —». Лкs: «Ἐπακρία (se înџ: χώρα)». џаръ mŏntoasъ. [ἐπὶ, ἄκρον].

Ἐπ-ακροάομαι -ῶμαι, biit: άσομαι, (кŏ џеn:) =Ἐπακούω, askŏltŏ кŏ лŏаре aminte.

Ἔπακρος (ὁ, ἡ), вîрfosŏ, saŭ askŏџitŏ în вîрfŏ. [ἐπὶ, ἄκρα].

Ἐπακταῖος, α, ον, =Ἐπάκτιος.

Ἐπακτὴρ (ὁ), поеt: atрьгъtорŏ; saŭ прinzъtорŏ, (adiкъ) вinъtорŏ, saŭ пескарŏ. [ші

Ἐπακτικὸς, ή, όν, = Ἐπαγωγὸς, îndemînatiкŏ ла atраџере (atрагачiŭ); (petр:) întреŏŏinџъtорŏ de dovediтоаре аргŏmente. (везĭ ἐπαγωγή). [ἐπάγω]. [de ŏnde

Ἐπακτικῶς, adв: кŏ кiпŏ atрьгъtорŏ, îndŏплекъtорŏ, (petр:) dovediторŏ.

Ἐπάκτιος, α saŭ ος, ον, чел dепe џърmŏл mърiĭ. [ἐπὶ, ἀκτή].

Ἐπακτὸς, ή, όν, saŭ Ἔπακτος (ὁ, ἡ),= Ἐπαγώγιμος, adŏsŏ de aiŏреа, de afаръ, streinŏ; adъогаtŏ; (fir:) în ŏрmъ dовînditŏ, nŏ natŏралŏ. «Στρατὸς («Ἀνὴρ) —». Sof: «Ἀρετὴ δὲ ἐπακτός ἐστιν». Ер: «Ὅρκος —». Iskр: îmпŏsŏ. «Ἡμέραι ἐπακταί». Хрпли: ziле adъогаte sпре потрiвiреа aпŏлŏĭ лŏпарŏ кŏ чел solарŏ. (везĭ ші ἐμβόλιος). [ші

Ἐπακτρεὺς, έως (ὁ), =Ἐπακτὴρ, пескарŏ. [ἐπάγω].

Ἐπακτρὶς, ίδος, fem: лŏĭ ἐπακτρεὺς (ἡ), (se înџ: λέμβος) варкъ пескърeaskъ (каре sлŏжiа дъ mŏлte орĭ ші ка...

Ἐπακτροκέλης, ητος (ὁ), ŏпŏ felŏ de граnikъ корsъреаskъ варкъ. [ἐπακτρὶς, ші κέλης].

Ἔπακτρον (τὸ), = Ἐπακτρίς.

Ἐπ-αλαζονεύομαι, biit: -εύσομαι, (кŏ dat:) mъ mîndреskŏ пentрŏ чева, saŭ maĭ mŏлt.

Ἐπ-αλαλάζω, biit: -άξω, акламŏ în ŏрma вре ŏпеĭ fante; saŭ факŏ лармъ, stpirŏ резвоïeskŏл алала.

Ἐπαλαλκεῖν, пех: 2: de înf: ал лŏĭ ἐπαλέξω.

Ἐπ-αλάομαι -ῶμαι, biit: -αλήσομαι, поеt: (кŏ ак:) mъ ръtъчеskŏ, ŏmвлŏ fъръ къпъtîiŭ.

Ἐπ-αλαστέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: (кŏ dat:) mъ mîhпеskŏ, mъ sŏпърŏ, mъ пекъжеskŏ пentрŏ чева.

Ἐπαλγέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: (кŏ џеn:) (fir:) mъ dоаре inima de чева. [din

Ἐπαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: adŏкъtорŏ, saŭ simџitорŏ de dŏрере, saŭ mîhпiре, =Ἀλγεινὸς, καὶ Ἐπώδυνος. [ἐπὶ, ἄλγος]. [de ŏnde

Ἐπαλγύνω, biit: -υνῶ, поеt: прiчinŏieskŏ гrozавъ dŏрере.

Ἐπάλειμμα (τὸ), aлifie, ŏnsoаре, кŏ каре se ŏnџе чева. [din

Ἐπ-αλείφω, biit: -αλείψω, ŏпгŏ чева пе d'asŏпра, saŭ ŏпoïeskŏ; (прin întind: ші fir; de ла лŏпtъtорĭ) întърitŏ (прегътеskŏ) пе чinева, îл inарmezŏ asŏпра кŏiва. (везĭ ші ἐπαποδύνω). [de ŏnde

Ἐπάλειψις, εως (ἡ), ŏпџере пе d'asŏпра,

snoipe; (fir:) îndemnape, ші чл:

'Επαλέξησις, εως (ή), ажвtopape, saǔ венipe în ажвtopǔ. [din

'Επ-αλέξω, вiit: -αλεξήσω, поеt: (кв dat:) віǔ în ажвtopǔ; (кв ак:) denъptezǔ de-ла чineва вре вnǔ ръǔ. «'Επι Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ». Іл: Υ.

'Επ-αλετρεύω, вiit: -εύσω, поеt: мачinǔ чева пе чева.

'Επαληθεὶς, поеt; пех: 1: de паptч: ал лвї ἐπαλάομαι.

'Επ-αληθεύω, вiit: -εύσω, doвedeskǔ чева de adeвъpatǔ.

'Επ-αληθίζω, вiit: -ίσω, = 'Επαληθεύω.

'Επαλέα, греш: în локǔ de ἐπ' ἀλέα.

'Επ-αλθαίνω, saǔ 'Επ-άλθω, вiit: -αλθήσω, поеt: тъmъdвїeskǔ (ші між: mъ tъmъdвieskǔ) de чева.

'Επ-αλίνδω, saǔ 'Επ-αλινδέω-ῶ, вiit: -ήσω, поеt: postoгoлeskǔ вna песte алtа, saǔ postoгoлind гръmъdeskǔ.

'Επαλκὴς, έος (ό, ή), поеt: adвкъtopǔ de вîptвte, întъpitopǔ. [ἐπὶ, ἀλκή].

'Επαλλαγὴ, = 'Επάλλαξις. [ші

'Επαλλὰξ, adв: = 'Εναλλάξ. [ші

'Επάλλαξις, εως (ή), skimвape; ашеzape în локвл алtвia; речіпрокъ stpъmвtape; комвнікаціе. «Μηρῶν ἐπάλλαξις». Пл: пвнepe de пічорǔ пeste пічорǔ. «Δακτύλων — ». Apst: речіпрока skimвape a деціteлор (sn: e:) челвї че кînтъ кв флвeрвл. «Γάμων — ». Ep: înквskpipe. [din

'Επ-αλλάσσω (ττω), вiit: -αλλάξω, skimвǔ пе чева, stpъmвtǔ în речіпрокǔ. «Πολέμοιο πεῖραρ ἐπαλλάξαντες». Іл: N. fъкînd îndoiosǔ pezвлtatвл pesвoiвлвї. (везї ші ἐπαμείβω). «'Επαλλάττει τοὺς ὀδόντας». Apst: (ші nestp: saǔ ел:) «'Οδόντες ἐπαλλάσσοντες». Apst: dinціi ашeзаціi, ка înкizindвse гвра sъ se notpiвiaskъ чеї de жos кв înтepвaлeлe челор de sвs, ші din пpotiвъ. «"Ο ποιεῖ τοὺς λόγους ἐπαλλάττειν». Apst: a se deoseвi întpe dinsele. (ші кв преп:) «'Επαλλάττειν πρὸς τὴν βασιλείαν». Apst: a пpeфaче în... (ші ел:) «'Επαλλάττει τῷ γένει τῶν ἰχθύων». Apst: se апроnie, se pвdeшte, «Κατ' ἐνίας νόσους ἐπαλλάττει τὰ νοσώδη σώματα τοὺς βραχυβίους». Apst: (ші пас:) «Μή πη ὁ λόγος ἐπαλλαχθῇ». Ksn: sъ нв se експліче ръǔ.

'Επαλληλία (ή), пeîntpepвnтъ конціnepe, гръmъdipe de вna песte алtа (de лвк: saǔ пeps:). [din

'Επάλληλος [ἐπὶ, ἀλλήλων] (ό, ή), вnвл dвпе (saǔ песte) алtвл îndatъ, neîntpepвntǔ. [de вnde

'Επαλλήλως, adв: nепрекврmat, вna dвпe алtа.

'Επαλλόκαρπος [ἐπὶ, ἄλλος, καρπός], ші

'Επαλλόκαυλος (ό, ή), soiǔ de плante, ал кърора podǔ saǔ кочеанǔ tpeввie pezemat пе алtъ плantъ, ка sъ isввtiaskъ în крештepea ші коачереа sa. [ἐπὶ, ἄλλος, καυλός].

'Επάλμενος, поеt: Ion: (în sinк:) în локǔ de ἐφαλόμενος, пех: 2: de паptч: ал лвї ἐφάλλομαι.

"Επαλξις [ἐπαλλέξω], εως (ή), metepizǔ пе вîpfвл zidвлвї четъціï; saǔ вnǔ feлǔ de машinъ de nodinï, кape se înninцеаǔ înainte din zidвpiле четъцілор snpe апъpape de atаче din afapъ. [de вnde

'Επαλξίτης, ου (ό), notpiвitǔ пentpв metepizǔ de четate. «Λίθος —». Etimл:

"Επαλπνος (ό, ή), поеt: (везї ἄλπνιστος) dвлче, плъквtǔ, noftitǔ. [ἐπὶ, ἄλπνος].

"Επαλτο, saǔ ἔφαλτο, поеt: Ion: în локǔ de ἐφάλατο, saǔ ἐφάλετο, 3: sinг: пеps: de пех: 1: saǔ ал 2: de хоt: ал лвї ἐφάλλομαι.

'Επ-αλφιτόω-ῶ, вiit: -ώσω, пресъpǔ пе d'asвnpa fъinъ (de opzǔ).

'Επαλώστης, ου (ό), enistatǔ ла apie, saǔ арвnкъtopǔ de sniче netpeiepate sввt пічоареле вiteлор tpeiepъtoape. [ἐπὶ, ἅλως].

'Επ-αμαξεύω, вiit: -εύσω, Ion: în локǔ de ἐφαμαξεύω.

'Επ-αμαυρόω-ῶ, вiit: -ώσω, înnегреskǔ кв totвл.

'Επ-αμάω-ῶ, ші (між:) ἐπαμάομαι-ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, гръmъdeskǔ песte. «Εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσίν». Od: E.

'Επαμβατὴρ (ό), поеt: în локǔ de ἀναβάτης, saǔ ἐπιβάτης. «"Ιππου («"Αρματος, ші чл:). —». Esхл:

'Επαμβλήδην, поеt: în локǔ de ἐπαναβλήδην.

'Επ-αμβλύνω, вiit: -υνῶ, tîmпeskǔ înкъ maї mвлt, saǔ de totǔ.

'Επ-αμείβω, вiit: -είψω, = 'Επαλλάσσω. «Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν». Іл Z. (ші між:) «Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας». Om: вipвinца tpeче în речіпрокǔ кînd ла вnвл, кînd ла алtвл.

'Επάμερος (ό, ά), Dop: поеt: în локǔ de ἐφήμερος.

'Επαμμένος, Ion: în локǔ de ἐφημμένος, пas: tpe: de кв: ал паptч: лвї ἐφάπτω.

'Επ-αμ-μένω, вiit: -μενῶ, поеt: in локǔ de ἐπαναμένω.

Ἐπαμοιβαδὶς, ши

Ἐπαμοιβαδόν, adв: poet: în речіпрокъ, ='Ἀμοιβαίως, ши Ἐναλλάξ. [ши

Ἐπαμοίβιος, ши

Ἐπαμοιβός (ὁ, ἡ), poet: речіпрокъ, = Ἀμοιβαῖος. «Ἐπαμοίβια (алцїї ἐπαμοίβιμα) ἔργα». Dm: Imn: даравері, саъ негоцъ. [ἐπαμείβω].

Ἐπ-αμ-πέχω, biit: ἐπ-αμφέξω, înбракъ, (акоперъ) пе d'асъпра.

Ἐπ-αμ-πήγνυμι, poet: în локъ de ἐπαναπήγνυμι.

Ἐπαμπισχεῖν, пех: 2: de înf: ал лъї ἐπαμπέχω.

Ἐπαμύντωρ, ορος (ὁ), poet: ажъtътоpъ; скъtitopъ, апърътоpъ. [din

Ἐπ-αμύνω, biit: -υνῶ, (къ dat:) ажъtъ; окpotескъ; (къ ак:) depъpteзъ, опpескъ вpe ънъ ръъ; pesбъnъ.

Ἐπαμφέρω, poet: în локъ de ἐπαναφέρω.

Ἐπαμφιάζω, biit: -άσω, în локъ de...

Ἐπαμφιέννυμι, biit: ἐπαμφιέσω, = Ἐπαμπέχω.

Ἐπαμφοτεριζόντως, adв: (de партч:) къ кіпъ аплекатъ în доъ пърцї, de доъ фелърї, îndoios. [din

Ἐπ-αμφοτερίζω, biit: -ίσω, мъ аплекъ ла amîndoъ пърціле; мъ îmпъptъшескъ dintр' amîndoъ; sînтъ indoiosъ; мъ експлікъ în доъ кіпрї.

Ἐπάμων [ἕπομαι], ονος (ὁ), poet:='Οπάων, ъpmътоpъ.

Ἐπὰν [ἐπεί, ἄν], ши ἐπὴν, poet: koniънк: дъпе чс. (къ ъъп: ши рар къ poft:) «Ἐπὴν κρατῆρι μιγείῃ». Od: D. «Ἐπὴν τισαίμεθα λώβην». Іл: Т.

Ἐπαναβαθμὸς (ὁ), treaптъ de скаръ. [din

Ἐπ-ανα-βαίνω, biit: -βήσομαι, мъ ъркъ ъъс пе чева; (despre bite) înкалікъ, гонескъ (мъ înпpеънъ); (fir:) мъ îналцъ peste (ковîршескъ, întpекъ) toate челелалте.

Ἐπ-ανα-βάλλω, ши між: ἐπαναβάλλομαι, biit: -βαλῶ, -οῦμαι, maї пъіъ, (maї înбракъ) ши алтъ хаїнъ пе d'асъпра. (везї ши ἐπαναβληδόν). 2) амînъ вpemea пеîнчетат.

Ἐπανάβασις, εως (ἡ), ъъіре пе чева; (despre bite) înпpеъnаре тръпеаскъ, гоніре. [ἐπαναβαίνω].

Ἐπ-ανα-βιβάζω, biit -άσω, ъркъ чева tpe пtat пе чева.

Ἐπ-ανα-βιόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Αναβιόω. peînbiезъ.

Ἐπαναβλήδην, ши

Ἐπαναβληδὸν [ἐπαναβάλλω], adв: арънкат пе d'асъпра ка о mантелъ. «Εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι. Ер: 2) къ аmînаре de вpeme (къ азї къ mîїne).

Ἐπ-ανα-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, stpirъ tape, înълцîndъ 'mї tpeптаt гласъл ла fieче stpirаpe; саъ penetъ stpirаpea.

Ἐπ-ανα-γιγνώσκω (γινώσκω), biit: -γνώσομαι, penetъ чіtipea (în аъзъл ши алtора), peчіtескъ.

Ἐπ-αναγκάζω, biit: -άσω, siлескъ іаръшї, саъ înкъ maї мълt. [de ъnde

Ἐπανάγκασμα (τὸ), міжлокъ, саъ adaoсъ de siлъіре.

Ἐπάναγκες (τὸ), neъt: ал (neîntp:) Ἐπανάγκης, пеапъратъ tpeбъінцъ. «Ἐπάναγκες μηδὲν ἐστί». Плт: нъ este нічї о пебоїе. (ші adвербіал). «Ἐπάναγκες κομῶντες». Плт: = Ἐξ ἀνάγκης, din пеапъратъ пебоїе. [ἐπί, ἀνάγκη].

Ἐπ-αν-αγορεύω, biit: εύσω, (саъ перег: ἐπανερῶ, пех: 2: ἐπανεῖπον, ши чл:) bestескъ къ гласъ mаре (în аъзъл tътълор). «Ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι». Тъч:

Ἐπ-αν-άγω, biit: -άξω, (пех: ἐπανήγαγον, ши чл:) adъкъ іаръшї înапої, факъ а se peîntoаpче; (nestp: саъ ел:) мъ peîntоpкъ, мъ petpагъ înапої, || (між:) експлътескъ іаръшї асъпра вpъжташълъї. (везї ши ἀντανάγω) «Ἐπανάγει τοὺς φυγάδας». Sin: «Ἐπανάγειν τὸν θυμόν». Ер: а peаnpinde mînia. «Ἐπανακτέον μικρὸν ἄνω τὸν λόγον». Sin: [de ъnde

Ἐπαναγωγὴ (ἡ), adъчеpe, саъ întoарчере înапої; înапoiepe. [ши

Ἐπανάγωγὸς (ὁ, ἡ), (oksit:) adъкъtоpъ înапої; (antepenъл:) întopsъ înапої (каре merge îndъpът).

Ἐπ-ανα-δέρω, biit: режъпоіъ; (despre panъ) pesrîndъpескъ.

Ἐπ-ανα-δίδωμι, biit: ἐπαναδώσω, даъ înainte, înaintезъ; крескъ кîte пъцінъ.

Ἐπ-ανα-διπλάζω, biit: -άσω, ши

Ἐπ-ανα-διπλόω -ῶ, biit: ώσω, peîndoiескъ; (fir:) penetъ; peîntpeбъ. [de ъnde

Ἐπαναδίπλωμα (τὸ), peîndoitъpъ; (fir:) op че se penetъ. [ши

Ἐπαναδίπλωσις, εως (ἡ), peîndoїpe; (fir:) penetаpe.

Ἐπ-ανα-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, комбінъ, потрівескъ din поъ; peînжъгъ bite, саъ peînхамъ каї ла tpъъpъ; (прin tutind: ши ел:) мъ порпескъ іаръшї in (саъ мъ peîntopкъ din) кълъtоpie.

Ἐπ-ανα-θεάομαι, -ῶμαι, biit: -άσομαι,

прівеskъ de sъs, saŭ de aл doiлea, mъ ъitъ iapъшĭ.

'Επ-αν-αιρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: ἐπανειλόμην, шi чл:) iaŭ asъпpъ 'mĭ, întpeпpinzъ; peînчeпъ (a face) чeвa. 2) îmĭ iaŭ înaпoĭ къвîntъл (saŭ пpoпъnepea); aпълezъ, desfiinцezъ. 3) пpъпъdeskъ къ totъл; omopъ. [de ъnde

'Επαναίρεσις, εως (ἡ), aпълape, desfiinцape; totaлъ пpъпъdipe; omopîpe.

'Επ-αν-αίρω, biit: -αρῶ, apdiкъ în sъs. «Τὴν βακτηρίαν ἐπανήρατο». Tъч:

'Επ-ανα-καλέω -ῶ, biit: -έσω, кiemъ пe чineвa înaпoĭ; peкiemъ.

'Επ-ανα-κάμπτω, biit: -κάμψω, îнкoвoiъ, facъ чeвa a se плeкa, saŭ пoвîpni sпpe înъпoĭ; (fir: шi maĭ de mълte opĭ eл: saŭ nestp:) шъ peîntopкъ înaпoĭ. [de ъnde

'Επανάκαμψις, εως (ἡ), плeкape, пoвîpnipe, îнкoвoiepe sпpe înaпoĭ; (fir:) peîntoapчepe.

'Επ-ανά-κειμαι, biit: -κείσομαι, (къ dat:) staŭ пъsъ, aшezatъ ъndeвa (пpiнч: лa лoкъ 'naлtъ) кa ъnъ пpinosъ, saŭ пpemiъ; (de ъnde fir:) sîntъ pîndъitъ, saŭ пpoпъsъ. «Τοῖς δὲ κακοῖς... ἀδίωτος ὁ αἰὼν ἀπανακείσεται». Ksn:

'Επ-ανα-κεφαλαιόομαι οῦμαι, biit: -ώσομαι, peкaпitълezъ, saŭ peпetъ пe sкъptъ чeлe zise.

'Επ-ανα-κίρναμαι, biit: κεράσομαι, peamesteskъ, peînпpeъnъ.

'Επ-ανα-κλαγγάνω, biit: -κλάγξω, лatpъ peпetat шi tape.

'Επανάκλησις, εως (ἡ), peкiemape, saŭ кiemape înaпoĭ. [ἐπανακαλέω].

'Επ-ανα-κλίνω, biit: -κλινῶ, пoвîpnezъ, плeкъ, (шi nestp: saŭ eл:) mъ плeкъ sпpe чeвa, saŭ sпpe înaпoĭ; (de ъnde takt:) mъ tpagъ sпpe apina din stînra a faлanцeĭ. [de ъnde.

'Επανάκλισις, εως (ἡ), пoвîpnipe înaпoĭ, шi чл: (vezĭ вepвъл).

'Επ-ανα-κοινόω -ῶ, biit: -ώσω, кomъnikъ къiвa чeвa sпpe кonsълtape.

'Επ-ανα-κομίζω, biit: -ίσω, adъкъ чeвa înaпoĭ, saŭ pedъкъ, ъnde a шaĭ fost.

'Επ-ανα-κράζω, biit: -κράξω, stpigъ къ tape шi peпetatъ глasъ.

'Επ-ανα-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, staŭ atîpnatъ neste, saŭ de чeвa; (fъpъ kazъ) sîntъ sъnъsъ лa dape de (n'amъ dat înкъ) sokoteaлъ desпpe лъкpъpiлe meлe; (пpin ъpm:) sîntъ nexotъpîtъ.

'Επ-ανα-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, atîpnъ чeвa d'asъпpa к..вa; (fir:) пъiъ чeвa къ totъл asъпpa къiвa, saŭ facъ a atîpna къ desъвîpшipe de лa dînsъл.

'Επ-ανα-κρίνω, biit: -κρινῶ, чepчetezъ чeвa peпetat, întpeвъ de maĭ mълte opĭ, кa sъ aflъ къ sкъmпъtate adeвъpъл.

'Επανάκρουσις, εως (ἡ), înпinцepe înaпoĭ; mepцepe înaпoĭ. [din

'Επ-ανα-κρούω, biit: -κρούσω, înпinгъ înaпoĭ, deпъptezъ. || (miж:) facъ кopaвia, bîsлind къtpe пъчъ, saŭ de amîndoъ пъpцiлe eĭ a se întoapчe înaпoĭ, saŭ a mepцe îndъpъt; (fir:) mъ tpagъ înaпoĭ.

'Επ-ανα-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, pedoвîndeskъ чeвa iapъшĭ.

'Επανακτέον, nosit: aл лъĭ ἐπανάγω.

'Επ-ανα-κυκλέω -ῶ, bit: -ήσω, mъ peînвîpteskъ totdaъna înъъntpъ în aчeлaшĭ чepкъ; (fir:) facъ, saŭ zikъ neînчetat aчeлaшĭ лъкpъ. [de ъnde

'Επανακύκλησις, εως (ἡ), înвîptipe întp' aчeлaшĭ чepкъ.

'Επ-ανα-κυκλόω -ῶ, biit: -ώσω, înвîpteskъ, saŭ potezъ чeвa пe aчeлaшĭ чepкъ peпetat; (fir:) peпetъ чeвa neînчetat. [de ъnde

'Επανακύκλωσις, εως (ἡ), чepкълape пe aчeeaшĭ potaцie (пpiнч: a плaneцiлop); (fir:) neîntpepъпtъ peпetape.

'Επ-ανα-κύπτω, biit: -κύψω, esъ, saŭ sîntъ skosъ afapъ în sъs; (fir: къ dat:) mъ înпpotiвeskъ, skoцъ кaпъ. «Επανακύπτοντας αὐτοῦ ταῖς ἐλπίσιν». Ios: (vezĭ шi ἐξυπτιάζω).

'Επ-ανα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, peпetъ de лa înчeпъtъ (fanтъ saŭ вopвipe). [de ъnde.

'Επανάληψις, εως (ἡ), peпetape (пpiнч:) de чeлe zise. (vezĭ шi πολυλογία).

'Επ-αν-αλίσκω, biit: -αλώσω, кeлtъieskъ maĭ mълt.

'Επ-ανα-λογέω -ῶ, biit: -ήσω, peпetъ (sпpe maĭ mълtъ desлъшipe) чeлe zise.

'Επ-ανα-λύω, biit: -λύσω, = 'Επαναζεύγνυμι, плeкъ înaпoĭ, mъ întopкъ.

'Επ-ανα-μένω, biit: -μενῶ, pъmîiъ, saŭ staŭ aшteptînd ъndeвa. «'Επανάμεινόν με». Лкs:

'Επ-ανα-μιμνήσκω, biit: -μνήσω, peadъкъ чeвa a minte къiвa. [de ъnde

'Επανάμνησις, εως (ἡ), peadъчepe a minte de чeвa.

'Επ-ανα-νεόω -ῶ, biit: -ώσω, peînnoieskъ чeвa. [de ъnde

'Επανανέωσις, εως (ἡ), peînnoipe

Ἐπ-ανα-παύω, виіt: -παύσω, (кȣ dat: indip:) odixneскȣ пе чіпева, ін факȣ а se лініші, (ші miz: мъ odixneскȣ) пе чева, саȣ ін чіпева.

Ἐπ-ανα-πέμπω, виіt: -πέμψω, tpimiцȣ, порпескȣ чева ін sȣs, саȣ індъpъt. || (між:) =Μεταπέμπομαι.

Ἐπ-ανα-περάω -ῶ, виіt: -άσω, tpeкȣ des пе ȣndeва, саȣ мъ інtopкȣ пе ачелаші локȣ.

Ἐπ-ανα-πέτομαι, -виіt: -πτήσομαι, маї sвоpȣ, ші fȣгȣ (пpінч: ін sȣs).

Ἐπ-ανα-πήγνυμι, виіt: -πήξω, (кȣ dat: indip:) peінfігȣ чева ін...

Ἐπ-ανα-πηδάω -ῶ, виіt: -ήσω, (кȣ dat:) sъpȣ, саȣ маї sъpȣ пе чева.

Ἐπ-ανα-πίπτω, виіt: -πεσοῦμαι, (кȣ dat:) мъ кȣлкȣ, мъ інtinzȣ пе чева. «Φύλλοις ῥόδων ἐπαναπεσών». Ел:

Ἐπ-ανα-πλάσσω, виіt: -πλάσω, репласмȣіескȣ, peфopmezȣ din поȣ.

Ἐπ-ανα-πλέω, виіt: -πλεύσομαι, експлȣtескȣ іntins asȣпpa кȣіва; мъ інtopкȣ кȣ коpавіа; плȣtескȣ ін sȣs (de pіȣ, ші чл:); плȣtind esȣ ін фацъ, плȣtескȣ d' asȣпpa. «Ἐπαναπλώουσιν ὑμῖν ἔπεα κακά». Ep:

Ἐπ-ανα-πλώω, Ion. ін локȣ de ἐπαναπλέω.

Ἐπ-ανα-πνέω, виіt: -πνεύσω, імї маї іаȣ pesȣфlapea.

Ἐπ-ανα-ποδίζω, виіt: -ίσω, =Ἀναποδίζω, pечерчеtezȣ, саȣ іntpeвȣ кȣ мȣлtъ sкȣmпъtate.

Ἐπ-ανα-πολέω -ῶ, виіt: -ήσω, імї pеаdȣкȣ а minte, pemeditezȣ, мъ perіndeскȣ чева маї віне.

Ἐπ-αναῤ-ῥήγνυμι, виіt: -ῥήξω, sпаpгȣ чева кȣ tposnetȣ ін sȣs; (fir:) даȣ de фацъ.

Ἐπ-αναῤ-ῥιπίζω, виіt: -ίσω, sȣфlînd pеаpinzȣ; (fir:) іntъpîtȣ, pескоlескȣ din поȣ.

Ἐπ-αναῤ-ῥίπτω, виіt: -ῥίψω, asвîpлȣ чева ін sȣs (пalt ін aepȣ).

Ἐπανάσεισις, εως (ἡ), sȣвst: лȣї...

Ἐπ-ανα-σείω, виіt: -σείσω, apdikînd клеtinȣ чева ін sȣs; amepinцȣ пе чіпева apdikînd ші клеtinindȣ'мї mîna, саȣ аpша.

Ἐπ-ανα-σκέπτομαι виіt: -σκέψομαι, овsepвȣ чева din поȣ, саȣ pepetat; мъ perіndeскȣ маї віне.

Ἐπ-ανα-σκοπέω -ω, виіt: -ήσω, пpівескȣ чева pepetat, adікъ черчеtezȣ кȣ sкȣmпъtate.

Ἐπ-ανα-σπείρω, виіt: -σπερῶ, маї seмънȣ din поȣ пе d'asȣпpa. [de ȣnde

Ἐπανασπορὰ (ἡ), seмъпаpe пе d'asȣпpa din поȣ.

Ἐπανάστασις, [ἐπανίστημι] εως (ἡ), sкȣлаpe ін sȣs; 'пълцime (de кȣвîntȣ); ȣmфлъtspъ, саȣ apdікъtspъ ін sȣs; (fir:) peскоалъ, pеволtъ. «Τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν». Тȣч:

Ἐπ-ανα-στέλλω, виіt: στελῶ, stpîпгȣ чева sпpe ін sȣs, саȣ іпапої; (ін цеп:) опpескȣ, індъpъtnezȣ.

Ἐπανάστημα (τὸ), [ἐπανίστημι] ȣmфлъtspъ.

Ἐπ-ανα-στρέφω, виіt: -στρέψω, інtopкȣ пе чіпева іаpъші іпапої; (ші ел: саȣ між:) мъ інtopкȣ іпапої. [de ȣnde

Ἐπαναστροφὴ (ἡ), іntoаpчеpe іпапої; (ptp:) fігȣpъ de pepetape (епапаstpofъ).

Ἐπ-ανα-σώζω, виіt: -σώσω, pemîntȣіескȣ, isȣвъвескȣ din поȣ; adȣкȣ чева іаpъші ін вȣпа stape de маї 'nainte.

Ἐπανάτασις, εως (ἡ), іntindеpe ін sȣs, apdікаpe (de mînъ, саȣ de лemnȣ, ші чл:) (fir:) stъpȣitoаpe іпpotivіpe. [din

Ἐπ-ανα-τείνω, виіt: -τενῶ, іntinzȣ ін sȣs; apdікȣ (mînъ, саȣ лemnȣ, ші чл:), ка sъ batȣ; (fir:) кpeскȣ. || (між:) мъ цiȣ, stъpȣіескȣ ін пъpеpea mea; (кȣ dat:) мъ іпpotіvескȣ.

Ἐπ-ανα-τέλλω, виіt: -τελῶ, факȣ а pesъpi, а еші d'asȣпpa; (nestp:) esȣ ін sȣs de ȣndeва, pesъpȣ. «Γαίης ἐπανατέλλουσιν». Оп:

Ἐπ-ανα-τέμνω, виіt: -τεμῶ, маї taiȣ (ін лȣпгȣ). «Φλέβα ἐπανατέμνω». Apet: маї іаȣ sînце din вînъ інкъ о datъ.

Ἐπ-ανα-τίθημι, виіt: ἐπαναθήσω, (кȣ dat: indip:) adaoгȣ din поȣ; саȣ пȣiȣ asȣпpъ, atpiвȣіескȣ чева кȣ totȣл кȣіва.

Ἐπ-ανα-τρέφω, виіt: -θρέψω, peіntpеmezȣ пе чіпева кȣ вȣпъ хpапъ, саȣ іл peіntъpескȣ хpъnindȣ'л віне.

Ἐπ-ανα-τρέχω, виіt: -δραμοῦμαι, алеpгȣ іаpъші (мъ інtopкȣ алеpгînd) ін sȣs; (пpin іntind: despe плапtе) кpeскȣ ін sȣs.

Ἐπ-ανα-τρυγάω -ῶ, виіt: -ήσω, кȣлегȣ din поȣ о кȣлеасъ віe, (adікъ) маї adȣпȣ ръмъшіцеле din чоpкіпе.

Ἐπ-ανα-φέρω, виіt: -οίσω, маї adȣкȣ чева ін sȣs; (між:) маї esȣ ін фацъ; (fir:) імї віȣ ін sine, імї маї adȣкȣ а minte, ші чл: (везї ші ἐπανάγω). 2) papoptȣ іаpъші, маї pepetȣ. 3) (кȣ dat:) atpiвȣіескȣ чева кȣ totȣл asȣпpа кȣіва. [de ȣnde

Ἐπαναφορὰ (ἡ), adȣчеpe іпапої, саȣ іаpъші din поȣ; (пpінч: petp:) епапафоpъ, pepetape de ачеeаші партікȣлъ ла інче-

пȣtъл felȣріtелор періоаде dapîndȣл. [de ȣnde

'Επαναφορικὸς, ἡ, ὸν, (retp:) atinгъtорȣ de ѥпапаfоръ.

'Επ-ανα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, maї sȣfлȣ (принч: despre flaȣtistï).

'Επ-ανα-φύω, biit: -φύσω, skoцȣ, daȣ іарѫші вълstape, mлъdiце ші чл:, maї resъpȣ.

'Επ-ανα-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, postеskȣ, zikȣ іаръші maї пе ȣрmъ, saȣ dȣпе чіпева (ка съ m' aȣzъ), repetȣ кȣ гласȣ mape.

'Επ-ανα-χέω, biit: -χεύσω, torпȣ, saȣ maї въpsȣ d'asȣпра; (poet:) плînгȣ, въpsȣ лакрътї пеntpȣ чева (кȣ dat: indip:)

'Επ-ανα-χρεμπτήριος (ὁ, ἡ), inлesnitорȣ de (kontribȣitорȣ ла) skoatepe прin ръпіре de flerme, ші чл: [din

'Επ-ανα-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, ръпіnd skoцȣ flerme, ші чл: [de ȣnde

'Επανάχρεμψις, εως, (ἡ), skoatepe прin ръпіре de flerme, ші чл:

'Επ-ανα-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ întоркȣ înапоï; mъ retpaгȣ, mepгȣ îndъpъt. [de ȣnde

'Επαναχώρησις, εως (ἡ), retpaцepe, mepцepe îndъpъt.

'Επ-ανδρίζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ dat:) mъ înвърбътezȣ asȣпра кȣїва; mъ înпротіveskȣ, saȣ pавdȣ кȣ върбъціе. [din

"Επανδρος (ὁ), върбътеskȣ. [ἐπὶ, ἀνήρ]. [de ȣnde

'Επανδρόω -ῶ, biit: -ώσω, poet: ȣmплȣ (ȣпȣ локȣ) кȣ върбаці. [ші

'Επάνδρως, adв: върбътеште.

'Επ-αν-εγείρω, biit: -εγερῶ, apdikȣ, skoлȣ іаръші în sȣs; deштепtȣ; (fir:) întъpîtȣ, reskoлȣ, револtȣ. [de ȣnde

'Επανέγερσις, εως (ἡ), skȣларе іаръші în sȣs (akt: saȣ pas:); deштепtаре; (fir:) întъpîtаре, reskȣларе, револtаре.

'Επανεθήσομαι, pas: biit: ал лȣї ἐπανίημι.

'Επ-άν-ειμι, biit: -ειμι, ='Επανέρχομαι.

'Επ-αν-είρομαι, poet: Ion: în локȣ de ἐπανέρομαι.

'Επανέλευσις, εως (ἡ), întoарчере înапоï.

'Επ-αν-έλκω, biit: -ελκύσω, (пеx: ἐπανείλκυσα, ші чл:) tpaгȣ іаръші чева în sȣs.

'Επ-αν-εμέω -ῶ, biit: -έσω, maї върsȣ, (vomezȣ) іаръші.

'Επάνεμος (ὁ, ἁ), Dор: în локȣ de ἐπηνέμιος.

'Επ-αν-ερεύγομαι, biit: -ερεύξομαι, pîrîїȣ, saȣ върsȣ ȣпа întp'алtа (neînчеtat).

'Επ-αν-έρομαι, biit: -ερήσομαι, ='Επανερωτῶ.

'Επ-αν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ întоркȣ іаръші înапоï.

'Επ-αν-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, іаръші maї întpeвȣ.

'Επάνεσις, εως (ἡ), de ал doiлea fъкȣtъ slъвіре, înпȣціпаре.

'Επανέσταν, Eол: în локȣ de ἐπανέστησαν, a 3: îm: реps: de пеx: 2: de хоt:, ші

'Επανεστεὼς, -ῶτος, poet: în локȣ de ἐπανεστηκὼς, κότος, tpe: de кȣ: ал partч: лȣї ἐπανίστημι.

'Επ-αν-έχω, biit: -έξω, ціȣ чева asȣпра кȣїва; (de ȣnde ел: ші maї de mȣлte-орі fir:) îmї amȣ mintea аціntatъ, saȣ mъ întemeiezȣ (mъ odіхпеskȣ, mъ mȣлцȣmeskȣ) пе чева. «Τοῖς παρ' ἡμῶν πεμπομένοις ἐπανέχουσα». Алч: «Τὰ οἰκεῖα πάθη τοῖς δημοσίοις ἐπανέχοντα». Пл: пеntpȣ пȣвлічеле пепорочірї amîna іпгріжіреа de a ле sале. 2) (mіж: кȣ ак:) іаȣ asȣпръ 'mї чева.

'Επ-αν-ήκω, biit: -ήξω, ='Επανέρχομαι, mъ întоркȣ іаръші înапоï; (fir:) віȣ în stapea de maї 'nainte; îmї redовîndeskȣ пȣtеріле.

'Επ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) esȣ în faцъ ка о floape. «"Αλμην ἐπανθέουσαν ἐπὶ (τοῖσιν) ὄρεσιν». Ep: «Χνοῦς ἐπήνθει τοῖς μήλοις». Лȣч: «Χρὴ δὲ καὶ τὸ ἐρύθημα ἐπανθεῖν». Лȣч: (ші fir:) «'Επανθείτω τῇ λέξει τὸ σαφές». Лȣч: 2) sîntȣ пліпȣ de florï; (прin întind:) sîntȣ în floapea шеа; (ші fir:) sîntȣ înвілшȣгаtȣ în.:. «Πόνοις ἐπανθεῖν». Esхл: 3) (вotan:) tîpziȣ înflopeskȣ. [de ȣnde

'Επάνθημα (τὸ), пȣsȣ пе d'asȣпра ка о floape, вовіцъ, ші чл: (de podoaвъ). [ші

'Επάνθησις, εως (ἡ), tîpzie înfloріре.

'Επ-ανθιάω -ῶ, biit: -άσω, poet: în локȣ de ἐπανθέω.

'Επ-ανθίζω, biit: -ίσω, înpodoвeskȣ пе d'asȣпра кȣ florї, saȣ кȣ înflopite feцe, înпеstpiцezȣ. «Χρυσῷ ἐπανθίζω». Лȣч: (ші fir:) «'Επανθίζω παιᾶνα κωκυτοῖς». Esхл: (ші pas:) «'Ονόμασι ποιητικοῖς ἐπηνθισμένη». Флstp: [de ȣnde

'Επάνθισμα (τὸ), ='Επάνθημα. [ші

'Επανθισμὸς (ὁ), înfpȣmȣseцаре, înпеstpiцаре кȣ florї, saȣ кȣ віоаїе колоаре.

'Επ-ανθοπλοκέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: înплеteskȣ (înpodoвeskȣ) кȣ florї.

'Επανθρακὶς, ίδος (ἡ), (прінч: ла îm:) пештішорї fpінцї пе кървȣпї, каре se

mъпînкъ în datъ. (веzĭ ші ἀπανθρακίς). [ἐπὶ, ἄνθραξ].

'Επ-ανιάομαι -ῶμαι, вііt: -αθήσομαι, (кѕ dat:) mъ mîхneскѕ пentpѕ...

'Επανιᾶσι, a 3: îm: пeps: a лѕĭ ἐπάνειμι, saѕ...

'Επ-ανί-ημι, вііt: ἐπανήσω, лasѕ sлавѕ, destinzѕ de totѕ, saѕ înкъ maĭ mѕлt, лasѕ кѕ totѕл sлободѕ; (nestp: saѕ сл:) mъ destinzѕ, mъ sлъвeскѕ; (fir:) шъ moлeшeскѕ.

'Επ-αν-ισόω -ῶ, вііt: -ώσω, notpiвeскѕ чева de totѕ кѕ aлta, faкѕ кѕ totѕл asemenea.

'Επανιστέαται, Ion: în локѕ de ἐπανίστανται, a 3: îm: пeps: de mіж: пpez: aл хot: лѕĭ ...

'Επ-αν-ίστημι, вііt: ἐπαναστήσω, (mіж: пeх: ἐπανέστην, ші tpe: de кѕ: ἐπανέστηκα) (кѕ dat:) sколѕ чева în sѕs, saѕ maĭ пpesѕs, saѕ asѕпpa кѕїва, pesколѕ, întъpîtѕ. ‖ (mіж:) mъ sколѕ dpent în sѕs; mъ кколѕ înaintea (în vinstea) кѕїва. «'Επανίστασθαι πρεσβυτέροις». Лкs: 2) mъ înaлцѕ maĭ пpesѕs de чева; (despre opaше) mъ înaлцѕ пe пъmîntѕ; (med:) mъ ѕmfлѕ. 3) mъ pesколѕ asѕпpa кѕїва, mъ peвoлtѕ, mъ înпpotiвeскѕ. «Τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν». Tѕч: (ші întp' aлtъ îns:) «'Επανίστανται ταῖς παρθένοις». Eл: siлѕieск.

'Επ-αν-ίσχω, At: în локѕ de ἐπανέχω.

'Επανιτέον, ші 'Επανιτητέον nosit: aл лѕĭ ἐπάνειμι.

'Επάνοδος (ἡ), = 'Επανέλευσις, întoapчepe; (petp:) peкапitѕлацie, saѕ pepetiцie de чeлe zise. [ἐπὶ, ἀνὰ, ὁδός].

'Επ-αν-οιδέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші 'Επανοιδίσκω, mъ maĭ ѕmfлѕ în sѕs.

'Επανοίκτωρ, ορος (ὁ), noet: (кѕ цen:) deskizъtopѕ de чева.

'Επανοίσω, вііt: aл лѕĭ ἐπαναφέρω.

'Επ-αν-ορθόω -ῶ, вііt: -ώσω, peîndpeptezѕ, saѕ peapdiкѕ чева dpent în sѕs; (fir:) adѕкѕ чева în чea de maĭ 'nainte a sa вѕnъ stape, peîndpeptezѕ, inцeлenцeскѕ. «Σφαλλομένους ἐπανορθοῦν». Ksn: (ші mіж:) «Οὕτως ἐπανορθώσομαι τὴν πολιτείαν διεφθαρμένην». Isкp: [de ѕnde

'Επανόρθωμα (-ὸ), лѕкpѕл peîndpeptatѕ (пpon: ші fir:). 2) = кѕ...

'Επανόρθωσις, εως (ἡ), peapdiкape în stape de a sta dpeптѕ; (fir:) peîndpeptape, înвѕnъtъцipe; [ші

'Επανορθωτής, οῦ (ὁ), peîndpeptъtopѕ (пpon: ші fir:). [ші

'Επανορθωτικὸς, ή, όν, пѕtinчosѕ, saѕ вoitopѕ, saѕ îndeшînatiкѕ лa peîndpeptape, înцeлenцipe, ші чл:

'Επ-αν-τέλλω, noet: în локѕ de ἐπανατέλλω.

'Επάντης, εος (ὁ, ἡ),= 'Ανάντης, deлosѕ, ѕpкosѕ (локѕ). [ἐπὶ, ἄντα]. [de ѕnde

'Επαντιάω ῶ, вііt: -άσω, noet: = 'Απαντῶ, întîmпinѕ.

'Επ-αντλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кѕ aк: indip:) sкоцѕ, ші въpsѕ (ѕnѕ лiкѕidѕ) neste чева, saѕ topnѕ пe d'asѕпpa; (fir:) daѕ înвiлшѕgat. [de ѕnde

'Επάντλημα (τὸ), лiкѕidѕ topnatѕ d'asѕпpa (npinч: ѕnѕĭ mъdѕлapѕ пѕtimъшѕ). [ші

'Επάντλησις, εως (ἡ), sкoatepe ші topnape de лiкѕidѕ neste чева.

'Επ-ανύω, вііt: -ύσω, съвîpшeскѕ, adѕкѕ лa îndeпліnipe чева.

'Επάνω, adв: (лок:) sѕs, saѕ d'asѕпpa. [ἐπὶ, ἄνω]. [de ѕnde

'Επάνωθεν, adв: de sѕs, saѕ de d' asѕпpa; (ші timп:) din вeкime. «Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν». Tкp: [ші

'Επάνωθι, adв: noet: în локѕ de ἐπάνω, în paptea de sѕs.

῎Επαξε Dop: în локѕ de ἔπηξε, a 3: sinг: пeps: de пeх: 1: aл лѕĭ πήγνυμι.

'Επᾷξε; Dop: în локѕ de ἔπῆξε, a 3: sinг: пeps: de пeх: aл лѕĭ ἐπάσσω în локѕ de ἐπαΐσσω.

'Επάξιος (ὁ, ἡ), întp'adeвъpѕ вpednікѕ. (ἐπὶ, ἄξιος]. [de ѕnde

'Επαξιόω -ῶ, вііt: -ώσω, жѕdiкѕ, soкoteскѕ чева вpednікѕ de чева, кѕвiinчosѕ; (în цen:) rîndeскѕ, sѕnosezѕ. 2) (кѕ înf:) porѕ, чepѕ în foлosѕл meѕ. [ші

'Επαξίως, adв: кѕ вpednічie, saѕ dѕпe mepitѕ.

'Επαξίωσις, εως (ἡ), вѕnъ rîndipe, saѕ пъpepe despre чева. 2) pѕгъчiѕne, чepepe. [ἐπαξιόω].

'Επαξόνιος (ὁ, ἡ), чeл d'asѕпpa osiĭ, saѕ концinѕtѕ кѕ osia. [ἐπὶ, ἄξων].

'Επάξω, Dop: în локѕ de ἐπήξω, 2: sinг: пeps: a mіж: пeх: 1: aл лѕĭ πήγνυμι.

'Επαοιδὴ (ἡ), noet: în локѕ de ἐπῳδή. [ші

'Επαοιδία (ἡ), Sкp: în локѕ de ἐπαοιδή. [din

'Επαοιδός (ὁ), noet: în локѕ de ἐπῳδός. [ἐπαείδω].

'Επ-απειλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кѕ dat: indip:) amepinцѕ пe чineва despre чева, saѕ sпepiѕ кѕ чева.

Ἐπ-απ-ερείδω, вііt: -ερείσω, (кв dat: indір:) реzemв, spріжinв чева пе чева. || (тіж:) mъ isвеskв de чева.

Ἐπ-απ-έρχομαι, вііt: -ελεύσομαι, (кв dat:) плекв ші еѣ în datъ dвпе алтвл.

Ἐπ-απο-δύω, вііt: -δύσω, desвракв пе чіпева; (прінч:) îл sвmetв, ка sъ se лвпtе înпроtіва квіва; (în цеп: ші fіг:) гъteskв ріваль лвпtъtорв înпроtіва квіва. «Χάρητα ἐπαποδύοντες στρατηγὸν Τιμοθέῳ». Пл:

Ἐπ-απο-θνήσκω, вііt: -θανοῦμαι, морв îndatъ dвпе алтвл, saв asвпра (dвпе sъвîрширеа) вneі fapte.

Ἐπ-απ-οικίζω, вііt: -ίσω, tрimiцв ші пе алціі în колопіе.

Ἐπ-απο-κτείνω, вііt: -κτενῶ, maі омо-рв îпкъ, saв dвпе...

Ἐπ-απο-λαύω, вііt: -λαύσομαι, (кв dat: indр:) maі doвîndeskв (saв mъ maі îndestвлеzв de) чева îпкъ, saв dвпе, saв прin чева.

Ἐπ-απ-όλλυμι, вііt: -ολέσω, пръпъdeskв, пierzв (ші mіж: пierв, mъ пръпъdeskв) пе вrmъ dвпе...

Ἐπ-απο-λογέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, ворвeskв spre desвinовъціреа mеа din поѣ, saв dвпе алтвл.

Ἐπ-απορέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ maі mірв; saв mъ afлв în nedomiріре desпре чева. [de вnde

Ἐπαπόρημα (τὸ), алтъ (ал doiлеа) ne-domiріре. [ші

Ἐπαπορηματικὸς, ή, όν, чел че se afлъ în (saв dъ прічіпъ de) алtъ поъ nedo-mірire. [ші

Ἐπαπόρησις, εως (ή), а авеа, saв а про-пвnе о алtъ поъ mіраре, saв nedomі-ріре. [ші

Ἐπαπορητικὸς, ή, όν, =Ἐπαπορηματικός.

Ἐπ-απο-στέλλω, вііt: -στελῶ, tрimiцв îndatъ dвпе ...

Ἐπ-απύω, Dор: în локв de ἐπηπύω.

Ἐπαρὰ, ᾶς (ή), влеstemв. [ἐπὶ, ἀρά]. [de вnde

Ἐπαράομαι -ῶμαι, вііt: -άσομαι, (кв dat:) влеstemв. «Ἐξώλειαν αὐτῷ ἐπαρώμε-νος». Esх:

Ἐπ-αραρίσκω, вііt: -ἐπάρσω, (mіж: în локв de пas: tре: de кв: ἐπάρηρα) поеt: (кв dat:) =Ἐφαρμόζω. «Θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρ-σεν». Iл: Ξ. (ші mіж:) «Κληῒς ἐπαρήρει». Iл: М. ера віне поtрівіtъ. «Ποσὶν ἐπαρη-ρώς». Араt: stînd цеапън пе пічоаре.

Ἐπαράσιμος (ὁ, ή), = Ἐπάρατος. [ἐπα-ράομαι].

Ἐπ-αράσσω, вііt: -άξω, (кв dat:) asвîр-лв чева (ші nestр: saв сл: казв) кв sго-моtв ші репеdе asвпра квіва.

Ἐπάρατος (ὁ, ή) влеstemаtв, saв de влеstemat, =Κατάρατος. [ἐπαράομαι].

Ἐπάργεμος (ὁ, ή), пътimaшв de алвеа-цъ; (de вnde поеt:) орвв; (ші desпре лвк:) înтвпекоsв, nedesлвшіtв. «Ἐπάργε-μα θέσφατα». Esхл: [ἐπὶ, ἄργεμος].

Ἐπάργυρος (ὁ, ή), înвръкаtв кв арцin-tв. [ἐπὶ, ἄργυρος]. [de вnde

Ἐπαργυρόω -ῶ, вііt: -ώσω, înвракв кв арцintв; (прin întind:) кътпървв преа sкъmп.

Ἐπ-αρδεύω, вііt: -εύσω, ші

Ἐπ-άρδω, вііt: -άρσω, adъпв, вdв sло-воzind каналв de апъ пеste чева.

Ἐπ-αρέσκομαι, вііt: -αρέσομαι, плакв квіва, îл dispвів în faвoареа mеа, îі а-tрагв dрагоsteа.

Ἐπ-αρήγω, вііt: -ήξω, (кв dat:) daв квіва ажвtорв. [de вnde

Ἐπαρηγὼν, όνος (ὁ, ή), поеt: ажвtъtо-рв. [ші

Ἐπάρηξις, εως (ή), ажвtораре.

Ἐπάρην, пas: пех: 2: ал лвї πείρω.

Ἐπάρηρα, поеt: tре: de кв: ал лвї ἐπα-ραρίσκω.

Ἐπαρήσομαι, Іоп: вііt: ал лвї ἐπαράομαι.

Ἔπαρθον, поеt: пех: 2: ал лвї πέρθω.

Ἐπ-αριθμέω -ῶ, вііt: -ήσω, sокоteskв, înширв în пвтървв îпкъ, saв dвпе чева. «Ἐπαριθμεῖν ταῖς ἡμέραις τὰς πόλεις». Арstd: а пвтъра орашеле dвпе zіле.

Ἐπαρίστερος (ὁ, ή), чел din stînга; (прin întind:) nепріiпчоsв; nепоtрівіtв, пеîndе-mînатікв; îndъръtпікв; nesimціtорв de вв-пв гвstв, ші чл: «Ἐπαρίστερ' ἔμαθες γράμ-ματα». Тrп: [ἐπὶ, ἀριστερός]. [de вnde

Ἐπαριστερότης (ή), îndъръtпічіе; пеîп-demînatate; nesimцічівпе de віпе, ші чл: [ші

Ἐπαριστέρως, adв: кв пеnріiпцъ; кв пе-îndemînъtate; кв nesimціре, nепрічепере, ші чл:

Ἐπάρκεια (ή), înлesпіре de келtвіалъ, храпъ, ші чл: ажвtорв sпре îndestвларе. «Τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπαρκείας δια-κλεισθησόμενον». Плв: [ἐπαρκής].

Ἐπάρκεσις, εως, înлesпіре, прокврарe sпре îndestвларе (de храпъ, келtвіалъ, ші чл:); (în цеп:); ажвtорв. [din

Ἐπ-αρκέω -ῶ, вііt: -έσω, (кв ак:) опре-skв, depъrtezв de ла чіпева вре впв ръв. «Οὔτις τό γ' ἐπήρκεσεν». Od: Р. «Ἐπαρ-

κέσαι κακότητα». Апл: (ші кȣ dat: îndip:) «Οὐδέ τι οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον». Іл: B. (ші înnpeȣnъ кȣ μή). «Οὐ δύναμαι ἐπαρκέσαι τὸ μὴ οὔ. Лкs: (вezi ші ἀπαρκέω). 2) (кȣ dat:) îndestълеzȣ̆ пе чінева ла lpeвȣінца sa, îї staȣ̆ ла nевоіе, îл ажȣtȣ̆. «Τοῖς δεομένοις ἐπαρκεῖν». Лкs: (ші авsол:) «Σὲ μόνον δέδορκα ἐπαρκέσοντα». Sof: (ші кȣ dat: opr:) «Ξένια δοῦναι, καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι». Еȣp: (de ȣnde 3) (maї noȣ̆) înлеsneskȣ̆ кȣіва tpeвȣінчоаsеле; (în ұen:) daȣ̆, dъpȣieskȣ̆. «Οὐ δύνανται ἐπαρκεῖν τοσαῦτα, ὅσων δέονται». Apst: (ші кȣ dat: ші ұen ел:) «'Επαρκεῖ τῆς τροφῆς τοῖς γονεῦσι». Apst: «Πᾶσιν ἀφθόνως ἐπήρκει τῶν ἑαυτοῦ». Ksn: 4) (кȣ inf:) sîntȣ̆ destoїnікȣ̆ ла чева. «Οὐκ ἐπαρκεῖ πέμψαι ἡ γαστήρ». Алекs: Afpod: (de ȣnde 5) (în a tpeia neps:) ажȣnұe, е destълȣ̆. «'Επαρκεῖ». Лкs: [de ȣnde

'Επαρκής, έος (ὁ, ἡ), îndestълъtopȣ̆, aжȣtъtopȣ̆. 2) destoїnікȣ̆, destълȣ̆.

'Επάρκιος (ὁ, ἡ), noet: ='Επαρκής.

'Επαρκούντως, adв: (de naptч:) =кȣ

'Επαρκῶς, adв: destъл, de ажȣns. [ἐπαρκής].

Ἔπαρμα (τὸ), op че este apdікatȣ̆ în sȣs, înълұъtоpъ, ȣmflъtоpъ; (fir:) tpȣfъшіе, mîndpie. [ἐπαίρομαι].

'Επάρμενος, η, ον, noet: (npінч:) nas: tpe de кȣ: saȣ̆ miж: nex: de naptч: ал лȣї ἐπαραρίσκω; (ка adiек:) notpivitȣ̆; гъtitȣ̆ пеntpȣ чева.

'Επάρουρος (ὁ, ἡ), noet: лȣкpъtopȣ̆ de, saȣ̆ ȣetpeкъtopȣ̆ ла цapine. [ἐπὶ, ἄρουρα].

Ἔπαρσις, εως (ἡ), apdікape în sȣs, înълцape (акt: saȣ̆ nas:); (maї de mȣлte-opї fir:) tpȣfie, mîndpie. [ἐπαίρομαι].

'Επάρσω, noet: вііt: ал лȣї ἐπαραρίσκω.

'Επ-αρτάω -ῶ, вііt: -ήσω, atîpnȣ̆ чева (ші miж: sîntȣ̆ atîpnatȣ̆) пе d'asȣnpa de чева; (fir:) amъpinұȣ̆ (sîntȣ̆ anpoane) a къdea asȣnpa кȣіва. «Τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον». Лкs:

'Επαρτεία, ші Ion: ἐπαρτηΐη (ἡ), noet: гъtipe. [din

'Επαρτής, έος (ὁ, ἡ), noet: гъtitȣ̆, rata. [ἐπὶ, ἄρω]. [de ȣnde

'Επαρτίζω, вііt: -ίσω, ші

'Επ-αρτύνω, (-αρτύω), вііt: -ύσω, noet: ='Εφαρμόζω, notpiveskȣ̆. «Πῶμα ἐπήρτυεν». Od: Θ. întoкmeskȣ̆, пȣіȣ̆ ла pîndȣіалъ; гъteskȣ̆. «Δεῖπνον ἐπηρτύνοντο». Om: Imn:

'Επαρυστὴρ (ὁ), ші

'Επαρυστρίς, ίδος (ἡ), вasȣ̆, кȣ каpe лȣ-тъmȣ̆ ші topnъmȣ̆ ȣnȣ̆ лікȣidȣ̆; (npінч:) вasȣ̆ de ȣntdeлemnȣ̆. [din

'Επ-αρύτω (-αρύω), вііt:-ύσω,='Επαντλέω.

'Επαρχία (ἡ), demnitatea ші tpeaва eпapxȣлȣї (гȣвepnatopȣ̆ de npoвinціe); 2) цinȣtȣл ȣnȣї eпapxȣ̆, npoвinціe. [ші

'Επαρχικὸς, ή, όν, npoвinціалȣ̆, (pелatiвȣ̆ кȣ npoвinціe, saȣ̆ гȣвepnatopȣл eї). [ἔπαρχος].

'Επαρχιώτης, ου (ὁ), ші ἐπαρχιῶτις, ιδος (ἡ), eпapxiotȣ̆, ші -otъ, (локȣitopȣ̆ de eпapxіe, de npoвinціe. [ἐπαρχία].

Ἔπαρχος (ὁ, ἡ), (în ұen:) къnetenie, stъpînitopȣ̆, domnȣ̆. «Νεῶν —». Esxл; къpitanȣ̆ de коpъвії. «Δωμάτων —». stъpînъ de касъ. ‖ (naptік:) гȣвepnatopȣ̆ de npoвinціe, Лat: praefectus. [ἐπάρχω]. [de ȣnde

'Επαρχότης (ἡ), Гpam: în локȣ̆ de ἐπαρχία.

'Επ-άρχω, вііt: -άρξω (кȣ dat: saȣ̆ ұen:) гȣвepneзȣ̆, stъpîneskȣ̆ (npінч: ȣnȣ̆ пъmîntȣ̆ кîштiratȣ̆ кȣ apmeле), sîntȣ̆ гȣвepnatopȣ̆. 2) (miж: кȣ dat: ші npea pap кȣ ак:) ofepȣ̆, npinoseskȣ̆ ка о пîpгъ; (maї naptік: despe topnъtopї de вinȣ̆ ла masъ) npeгȣstȣ̆, ші anoї daȣ̆ sъ вea. «Νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην χερσὶν ἐπήρξατο». Om: Imn:

'Επαρωγὴ (ἡ), ='Επάρηξις, ажȣtopȣ̆. [ші

'Επαρωγής, έος, noet:, ші

'Επαρωγὸς (ὁ, ἡ), = 'Επαρηγών, ажȣtъtopȣ̆. [ἐπαρήγω].

'Επ-ασθμαίνω, вііt: -ανῶ, pesȣflȣ̆ гpeȣ̆ ші întpepȣnt пеntpȣ чева.

'Επ-ασκέω -ῶ, вііt: -ήσω, depринзȣ̆, eкчepseзȣ̆ пе чінева (ші miж: mъ depринзȣ̆) кȣ desъвîpшipe, saȣ̆ пе лîнгъ аlteле ла чева, saȣ̆ înnpotiвa кȣіва. (вezi ші ἐπαλείφω). «Πεντάεθλον ἐπασκεῖν». Ep: 2) konstpȣiȣ̆ чева кȣ mȣлtъ iskȣsінцъ ші silінцъ; (npin ȣpm:) înnodoвeskȣ̆; desъвîpшeskȣ̆ чева în лȣкpapea sa. «'Επήσκηται δὲ οἱ αὐλὴ τοίχῳ καὶ θριγκοῖσιν». Od: P.

Ἔπασμα (τὸ), ='Επῳδή, кîntiкȣ̆ de fepmeкape, saȣ̆ adopmipe (nani nani). [ἐπᾴδω].

'Επ-ασπαίρω, вііt: -αρῶ, noet: (кȣ dat:), mъ вatȣ̆, mъ fъpîmȣ̆ de dopінцъ пеntpȣ чева.

'Επ-ασπιδόω -ῶ, вііt: -ώσω, înapmeзȣ̆ пе чінева кȣ sкȣtȣ̆, saȣ̆ павъзъ; (în ұen:) înapmeзȣ̆ (maї de mȣлte opї fir:).

'Επασσύτερος [ἐπὶ, ἀσσύτερος], α, ον, noet: ȣnȣл neste (dȣne) altȣл. «Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί». ші «Σκοποὶ ἵζον αἰὲν ἐπασσύτεροι». Od: Π; (ші sinг:) «Κῦμα ἐ-

πασσύτερον». Іл: D. «Ἐπασσυτέρην κυλίνδων ἱμάσθλην». Om: înвîptind шi плesnindв 'шï вічiвл вnа întp' алtа. (de вnde) «Οὗρος ἐπασσύτερος». Аплп: (прін întind:) iвtе, penede.

'Επασσυτεροτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: порnitв, penezitв вnвл dвпe алtвл, «Ὀρέγματα χερὸς ἐπασσυτεροτριβῆ». Esx: вnеле dвпe алtеле întp' вnа penezite [ἐπασσύτερος τρίβω].

'Επαστέον, nosit: ал лвї ἐπάδω.

'Επ-αστράπτω, вiit: -άψω, fвлџерв, sкînteiezв пeste чева. (поаtе греш: în локв de ἀπαστράπτω).

'Επ-ατενίζω, вiit: -ίσω, = Ἐνατενίζω, аџintezв ла чева.

'Επ-ατρεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, stав nemiшкаtв пе чева.

'Επ-άττω, вiit: -άξω, At: în локв de ἐπαΐσσω.

'Επ-αυγάζω, вiit: -άσω, лвчеsкв, лвminezв пeste чева. (de вnde непеps:) «Ἐπαυγάζει». Лкs: se лвminеаzъ de зioъ. 2) поеt: каstв asвпръ, mъ вitв кв лваре аminte. [de вnde

'Επαύγασμα (τὸ), лвчіре, лвminъ, че isвeste пeste чева.

'Επ-αυδάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: = Ἐπιφωνῶ, sав Προσφωνῶ, maї zікв пе лінгъ алtеле; (miж:) кiemв în ажвtорв.

'Επ-αυθαδίζομαι, вiit: -ίσομαι, обръznіческв înкъ maї mвлt sав stъpвiesкв кв обръznічіе în чева. (поаtе греш: în локв de ἐπαυθαδιάζομαι).

'Επ-αυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, акоmпаniezв, sав pesnвnzв ла кîntаpеа квіва кв а meа прін fлвеpв. «Πρὸς τὰ αὐλήματα τῶν ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσι». Лвч:

'Επ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кв dat:) гъsdвiesкв вpemeлнічеште (петрекв поаntеа, sав tъвъpъsкв) вndeва.

'Επαύλιον (τὸ), dim: ал лвї ἔπαυλις. || (îm:) Ἐπαύλια (τὰ), întiia nетречере de поаnte а mіpeseї în каsа џiнерелвї, а doъ zi dвпе nвntъ, шi dapвpiле, че se dав întp'ачеа zi. (везї шi ἀπαύλια). [din

"Επαυλις, εως (ἡ), stавлв, stînъ, казъ de џаръ; (în џеn:) хаnв ла dpвmв; колiвъ, (fpanџ:) bivouac. [ἐπὶ, αὐλή].

'Επαύλισις, εως (ἡ), шi

'Επαυλισμὸς (ὁ), гъsdвіре ла хаnв; tъвъpîpe вndeва. [ἐπαυλίζομαι].

"Επαυλος (ὁ, ἡ), локвitорв întp' о квpte, sав казъ; (în џеn:) локвitорв. || (sвst:) "Επαυλος (ὁ), шi îm: поеt: ἔπαυλα (τὰ), = "Επαυλις, stавлв, stînъ, кошаръ, шi чл: пentpв гъsdвіре de поаntе а вiteлор· [ἐπὶ, αὐλή].

'Επ-αυξάνω, вiit: -αυξήσω, крескв чева, îmmвлџескв mepeв; (nestpm:) крескв, mъ mъреsкв. [din

'Επαύξη (ἡ), ='Επαύξησις. [de вnde

'Επαυξὴς, έος (ὁ), каре креште. (sав греш: în локв de εὐαυξής).

'Επαύξησις, εως (ἡ), крештере din че în че maї mвлt. [din

'Επ-αύξω, вiit: -ήσω, ='Επαυξάνω.

'Επαύρεσις, εως (ἡ), înпъpтъшіре, dовîndіре din чева. [din

'Επ-αυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ='Επαυρίσκω. [de вnde

'Επαύρησις, εως (ἡ), = 'Επαύρεσις.

'Επ-αυρίζω, вiit: -ίσω, пвiв аfаpъ ла аеpв, аеpезв. 2) adiв ка вnв zefipв пeste чева.

'Επαύριον, (în локв de ἐπ' αὔριον) adв: (timп:) = Αὔριον· (maї de mвлte opi кв apt:) «Τῇ ἐπαύριον (se înџ: ἡμέρᾳ)». Skp:

'Επ-αυρίσκω, вiit: ἐπαυρήσομαι, (nex: ἐπηῦρα, sав ἐπηῦρον, шi miж: ἐπηυρά(ρό)μην, de вnde sвп: ἐπαύρηαι în локв de ἐπαύρη, шi înf: ἐπαυρεῖν, шi ἐπαυρέσθαι, шi чл:) поеt: (sав pap през:) atinгв, nemepesкв. «Χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν». Іл: А. (шi кв dat: opг:) «Μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ». Іл: N. (шi fъpъ казв). «Καὶ εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ, ὀξὺ βέλος πέλεται». Іл: Л: шi пвџin de 'л ва atвnџе. (шi кв џеn:) «Λίθου ἐπαυρεῖν». Іл: Ψ. а atinџе de піаtpъ. «Εἰ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ». Аплп: de ва nemepi. (de вnde 2) mъ înпъpтъшеsкв, mъ fолоsesкв din чева; dовîndeskв, кîштігв. (кв џеn:) «Πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ». Es: se înпъpтъшеште. (шi fіг:) «Τοῦ πολλοὶ ἐπαυρίσκονται». Іл: N· (шi miж: în epon:) «Ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος». Іл: А. (шi fъpъ казв). «Καί μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω». Іл: Z. (шi кв ак:) «Μή που τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ». Od: Σ. (везї шi ἀπαυρέω).

'Επαῦσον, nex: 1: de порвнч: ал лвї...

'Επαυτέω, вiit: αὔσω, поеt: stpігв, кiemв în ажвtорв.

'Επαυτίκα, adв: = Παραυτίκα, în datъ dвпе чева. [ἐπὶ, αὐτίκα].

'Επ-αυτομολέω-ῶ, вiit: -ήσω, = Αὐτομολέω.

'Επαυχένιος (ὁ, ἡ), пвpтаtв, sав depвs пе гpвmazв. «Ζυγὸς—». Епігр: [ἐπὶ, αὐχήν].

'Επ-αυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat:) mъ fълeskв пentpв чева.

'Επ-αυχμέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ anлeкв spре вsкъчіве, mъ fакв вsкъчосв.

'Επαφαίρεσις, εως (ἡ), din noȣ, saȣ de aл doiлea лȣare (skъdepe) din чeвa. [din

'Επ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, iaȣ iapъшĭ, saȣ maĭ iaȣ шi aлta. «Αἷμα ἐπαφαιρεῖν». Гaл:

'Επ-αφανίζω, biit: -ίσω, пpъпъdeskȣ de totȣ.

'Επ-αφ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ȣsȣkȣ de totȣ. «'Επαφαυάνθην γελῶν». Apstf:

'Επ-αφάω -ῶ, biit: -ήσω, (maĭ oбiч: miж:) (kȣ џen:) atinrȣ, пiпъĭȣ пe d'asȣпpa ȣшop. [din

'Επαφὴ (ἡ), atinџepe, пiпъipe пe d'asȣпpa; (în pъȣ) atinџepe лa amбiџie, sȣпъpape. [ἐπὶ, ἀφή].

'Επάφημα (τὸ), пiпъitȣpъ пe d'asȣпpa. [шi

'Επάφησις, εως (ἡ), ='Επαφή. [ἐπαφάω].

'Επ-αφ-ίημι, biit: ἐπαφήσω, (kȣ dat: saȣ sinr: saȣ kȣ пpeп:) лasȣ, sлoбozȣ чeвa d'asȣпpa, sȣȣ înпpotiвa kȣĭвa. «'Επαφίημι τὴν ναῦν τῷ πελάγει». Лks: «'Επαφῆκεν αὐτῷ κεραμίδα». Пл: (шi fir:) «Λόγον ἐπαφίημί τινι». Лks: apȣnkȣ вopвe asȣпpa...

'Επ-αφρίζω, biit: -ίσω, spȣmerȣ пe d'asȣпpa, saȣ пe ȣpmъ.

'Επαφροδισία (ἡ), fpȣmȣseџe, rpaџiositate, dpъrълъшie. [din

'Επαφρόδιτος (ὁ, ἡ), înпodoбitȣ kȣ rpaџiiлe Beнepiĭ; fpȣmosȣ, dpъrълaшȣ. [ἐπὶ, 'Αφροδίτη]. [de ȣnde

'Επαφροδίτως, adв: kȣ rpaџie, de dparȣ.

"Επαφρος (ὁ, ἡ), spȣmeratȣ пe d'asȣпpa. [ἐπὶ, ἀφρός].

'Επ-αφύσσω, biit: -αφύσω, пoet: ='Επαντλῶ, maĭ topnȣ шi aлta, saȣ topnȣ пe d'asȣпpa.

'Επάχθεια (ἡ), rpeȣtate, saȣ sȣпъpape (adȣsȣ aлtȣia). [шi

'Επαχθέω -ῶ, biit: -ήσω, пoet: înпoвъpezȣ; (fir:) sȣпъpȣ. [din

'Επαχθής, έος (ὁ, ἡ), adȣkъtopȣ de rpeȣtate kȣĭвa, sȣпъpъtopȣ. [ἐπὶ, ἄχθος]. [de ȣnde

'Επ-αχθίζω, biit: -ίσω, rpъmъdeskȣ пe чeвa rpeȣtъџĭ, înпoвъpezȣ. [шi

'Επαχθῶς, adв: kȣ kiпȣ sȣпъpъtopȣ.

'Επ-αχλύω, biit: -ύσω, întȣnekȣ; (nestp: saȣ eл:) staȣ dînainte, saȣ пe d'asȣпpa ka o чeaџъ. [ἐπὶ, ἀχλύς].

'Επαχνίδιος (ὁ, ἡ), пoet: kape плȣteшte пe d'asȣпpȣ ka ȣnȣ paiȣ. [ἐπι, ἄχνη, вeziĭ ziчepea].

'Επ-άχνυμαι (fъpъ biit:), пoet: (kȣ dat:) mъ mîxneskȣ пentpȣ чeвa.

'Επεάν, Ion: în лokȣ de ἐπάν.

'Επ-εγ-γελάω -ῶ, biit. -άσω, (kȣ dat:) pîzȣ de.... «Τοῖς κειμένοις ἐπεγγελᾷν». Sof:

'Επέγγυος (ὁ, ἡ), asirȣpatȣ kȣ kezъшie; (пpin întind:) лeџitimȣ. [ἐπὶ, ἐγγύη].

'Επ-εγείρω, biit: -εγερῶ, (fъpъ kazȣ) skoлȣ, (шi miж:) mъ skoлȣ în sȣs; deшteптȣ; (шi miж:) mъ deшteптȣ; (fir: kȣ dat:) peskoлȣ, întъpîtȣ пe чinesa asȣпpa kȣĭвa.

'Επέγεντο, пoet: în лokȣ de ἐπεγένετο, пex: 2: aл лȣĭ ἐπιγίνομαι.

'Επεγερμὸς (ὁ), (пeoлoџ:) în лokȣ de

'Επέγερσις, εως (ἡ), skȣлape în sȣs; deшteптape (akt: saȣ пas:); (fir:) îndemnape, întъpîtape. [шi

'Επεγερτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, aплekatȣ, saȣ îndemînatikȣ лa deшteптape, (fir:) лa întъpîtape, peskȣлape, шi чл: [ἐπεγείρω].

'Επ-εγ-καγχάζω, biit: -άσω, (kȣ dat:) pîzȣ kȣ xoxote de чinea.

'Επ-εγ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, maĭ pîpъskȣ înkъ.

'Επ-εγ-κανάσσω (ζω), biit: άξω, topnȣ kȣ kîлkiite шi aлtȣ лikȣidȣ în чeвa пe d'asȣпpa; saȣ ȣmплȣ пaxapȣл, шi чл: de totȣ, saȣ de aл doiлea kȣ kîлkiite.

'Επ-εγ-κάπτω, biit: -κάψω, înriџȣ pe-пede шi aлtȣ чeвa înkъ. «'Επέγκαψον λαβὼν ταυτί». Apstf:

'Επ-εγ-καχάζω, biit: -άσω, пoet: (пpea pap) în лokȣ de ἐπεγκαγχάζω.

'Επ-εγ-κελεύω, biit: -εύσω, îndemnȣ, înkȣpaжezȣ înkъ maĭ mȣлt.

'Επ-εγ-κεράννυμι, biit: -κεράσω, amestekînd topnȣ шi aлtȣ чeвa înkъ înъȣntpȣ, saȣ maĭ adaorȣ лa чeea чe s'a amestekat.

'Επ-εγ-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpînrȣ пe чeвa. «Βλέφαρα ἐπεγκλῶ». D: Kas: fakȣ kȣ okiȣл.

'Επ-εγ-κολάπτω, biit: -άψω, (kȣ dat) saпȣ (înskpiȣ) шi aлtȣ чeвa d'asȣпpa, saȣ înъȣntpȣ.

'Επ-εγ-κρεμάννυμι, saȣ (пpea pap) 'Επ-εγ-κρεμάω -ῶ, biit: -άσω, (kȣ dat:) spînzȣpȣ, atîpnȣ чeвa d'asȣпpa, saȣ пeste чeвa.

'Επ-εγ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, postoroлind adȣkȣ чeвa înъȣntpȣ, saȣ пeste чeвa; întpodȣkȣ (ka пpin maшina ἐγκύκλημα, вeziĭ ziчepea), pepepesintȣ înkъ чeвa.

'Επ-εγ-κυλίω, biit: -ίσω, postoroлeskȣ чeвa înъȣntpȣ, saȣ пeste чeвa.

'Επεγρήγορα, miж: (kȣ nestp: însem:) tpe: de kȣ:, шi

Ἐπεγρόμην, поеt: miж: пех: 2: ал лꙋї ἐπεγείρω.

Ἐπ-εγ-χαίνω, biit: χανοῦμαι, (кꙋ dat:) batжокореskꙋ пе чіпева ꙋітіndꙋ мъ ла dînsꙋл кꙋ гꙋра къскатъ.

Ἐπ-εγ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, ласꙋ маї слабꙋ, destinzꙋ, саꙋ коворꙋ чева маї мꙋлt, саꙋ маї пе ꙋрмъ дꙋпе...

Ἐπ-εγ-χέω, biit: -χεύσω, (пех: ἐπενέχεα, ші чл:) торпꙋ ші алtꙋ лікꙋidꙋ пе d' асꙋпра în чева. (експл: лꙋї ἐπεγκανάσσω). [de ꙋnde

Ἐπέγχυμα (τὸ), лікꙋidꙋ торпаtꙋ пе d' асꙋпра în чева; (іар прінч:) апъ feaptъ, кꙋ каре se опъреште чеаіꙋл, ші чл: ші пе ꙋрмъ se întреꙋꙋінцеазъ ка doktopie. (везї ші ἔγχυμα). [de ꙋnde

Ἐπεγχυματίζω, biit: -ίσω, опъреskꙋ бꙋріені, ші чл: (ка съ fакꙋ чеаіꙋ).

Ἐπεγχύτης, ου (ὁ), торпъторꙋ de віпꙋ ла масъ (пахарпікꙋ). [ἐπεγχέω].

Ἐπέδρη (ἡ), Іоп: în локꙋ de ἐφέδρα.

Ἐπέην, поеt: în локꙋ de ἐπῆν, прел. ал лꙋї ἔπειμι (ἐπί, εἰμί).

Ἐπεὶ [ἐπὶ, εἰ], коnіꙋпк:, înпреꙋпъt: (despre timпꙋ маї de мꙋлte орї треkꙋtꙋ) дꙋпе че. (прінч: кꙋ хоt: саꙋ înf: іар рар ші totdaꙋna кꙋ dinitiче саꙋ distaktiче партікꙋле adꙋсе кътре сꙋп: саꙋ поft:). «Ἐπεὶ Τροίης πτολίεθρον ἔπερσεν». Od: A. «Βῆ δ' ἄρ', ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν». Іл: B. (ші înпреꙋпъ кꙋ alte партікꙋле). «Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν». Іл: A. «Τὴν δ' ἐπεὶ ἄρ' δεῦρο ἤγαγεν». Іл: Z. «Ἐπεί ἄρ' δὴ ἔπειτα πόλιν δ' ἰέναι μενεαίνεις». Od: P. (ші кꙋ înf: în побestiре). «Ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι». Ер: (ші кꙋ сꙋп:) «Ἐπεὶ ἄν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς». Іл: Z. Ἐπεί κε λίπῃ ὀστέα θυμὸς». Od: Л. (ші кꙋ поft:) «Ἐπεί ἄν μαλα τοι σχεδὸν ἔλθοι». Іл: Г. ‖ (în însem: de прічіпъ) fiind къ. «Ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσσας». Іл: Г. «Ἐπεί σύ περ εὔχεαι αὔτως». Іл: N. (ші în înпоt:) «Ἐπεὶ δίδαξον». Sof: іар de нꙋ. (везї ші ἐπειδάν, ἐπειδή, ші чл:).

Ἐπείγω [ἐπὶ, εἴκω], biit: ἐπείξω, stpimtoрezꙋ, sіleskꙋ, гръбеskꙋ. «Ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει». Іл: M. (ші fіг:) «Πόνος, («Γῆρας) ἐπείγει». Od: I: ші Іл: Ψ. «Ὦνον ἐπείγω». Od: O. (ші пас:) «Βελέεσσιν ἐπείγετο». Іл: E. ші N. (ші miж: саꙋ пас: кꙋ ак: ел:) «Γάμον ἐπείγομαι». Od: E. ші T. (ші кꙋ џеп:) «Ὁδοῖο («Ἄρηος) ἐπειγόμενος». Od: A. ші N. Іл: T. (ші кꙋ преп:) «Ἐπειγόμενοι περὶ νίκης». Іл: Ψ. (ші кꙋ înf:) «Δῦναι τὸν ἥλιον ἐπειγόμενος». Od: N. гръбіпdꙋ se a трече времеа маї кꙋріnd; (ші абсол: în партч: în локꙋ de adiekt:) «Ἄνεμοι ἐπειγόμενοι». Іл: E. іꙋцї. (ші în локꙋ de adв:) «Ψυχὴ ἔσσυτ'.... ἐπειγομένη. Іл: Ξ. în грабъ, îndatъ. «Ὀπὸς γάλα συνέπηξεν ἐπειγόμενος». Іл: E. (înбіріпdꙋse) іꙋte.

Ἐπειγωλὴ (ἡ), поеt: în локꙋ de ἔπειξις.

Ἐπειδὰν [ἐπειδή, ἄν], коnіꙋпк: kînd, дꙋпе че (кꙋ сꙋп:) «Ἐπειδὰν πρῶτον ἐπίζηται». Іл: N. «Ἐπειδὰν τάχιστα». Ksп: îndatъ че.

Ἐπειδὴ [ἐπεί, δή], коnіꙋпкџ: înпреꙋп: (саꙋ în хоtър: de timп:, саꙋ маї des în însem: de прічіпъ) дꙋпе че; fiind къ. (кꙋ хоt: саꙋ маї поꙋ кꙋ поft: саꙋ кꙋ înf: în побestiре). «Ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην». Іл: P. «Ἐπειδὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστός». Іл: Л. «Ἐπειδὴ νηυσίν ἐπὶ πρύμνησι μάχονται». Іл: Ξ. «Ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας». Od: Г. «Ἐπειδὴ πάμπαν αναίνεαι». Od: Ξ. «Ἐπειδὴ (ка кꙋм ар fi fost ἐπεί δή) φῆσαι πάντας τοὺς δικαστάς». Dm: (везї ші ἐπεί).

Ἐπειδήπερ, коnіꙋпкџ: = Ἐπειδή. (везї ші ἐπείπερ).

Ἐπειὴ [ἐπεί, ἤ], поеt: în локꙋ de ἐπεί.

Ἐπεικάδες (αἱ), [ἐπεί, εἰκάς] челе din ꙋрмъ поъ зіле дꙋпе а доъзечелеа але fіе-къріа лꙋпаре лꙋпї.

Ἐπ-εικάζω, biit: -άσω, semꙋieskꙋ, даꙋ кꙋ sokoteaла. «Ὡς ἐπεικάσαι». Ер: ші Sof: пе semпе, прекꙋм se веде, саꙋ se дъ кꙋ sokoteaла.

Ἐπείκε, саꙋ ἐπείκεν, (în локꙋ de ἐπεί κεν) коnіꙋпкџ: поеt: în локꙋ de ἐπεὶ ἄν, саꙋ ἐπειδάν.

Ἐπείκελος (ὁ, ἡ), поеt: = Ἐπιείκελος.

Ἐπεικτέον, поsit: ал лꙋї ἐπείγω.

Ἐπείκτης, ου (ὁ), гръбіторꙋ; sілꙋіторꙋ, înпілъторꙋ de чіпева; (маї партік:) stpînгъторꙋ de дъждії. [ἐπείγω].

Ἐπ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, înfъшꙋрꙋ пе чева, саꙋ пе d' асꙋпра.

Ἐπειλημμένος, пас: тре: de кꙋ: de партч: ал лꙋї ἐπιλαμβάνω.

Ἐπείλησις, εως (ἡ), înfъшꙋраре пе чева. [ἐπειλέω].

Ἐπ-ειλίσσω, biit: -ίξω, поеt: în локꙋ de ἐφελίσσω.

Ἔπ-ειμι [ἐπὶ, εἰμί], biit: ἐπέσομαι, (прел: ἐπῆν, ші чл:) (маї totdaꙋna în а 3: перs: саꙋ în партч:) sîntꙋ, staꙋ пе чева; (fіг:) = Ἐπίκειμαι, ші Ἐπήρτημαι. (кꙋ dat:) «Κάρη ὤμοισιν ἐπείη». Іл: B. (ші fъръ казꙋ). «Λεπτότατος θέε χαλκός, λεπτοτάτη δ' ἐπέην

ῥινὸς βοός». Іл: Υ. «Κληῗδα χαλκείην, κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν». Od: Φ. 2) eksistŏ (mъ naskŏ) пe biitopŏ. «Ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχησιν». Od: Δ. (de ȣnde) «Ἐπεσσόμενοι». поеt: ȣpmaшiĭ. 3) (кȣ inf:) =Ἔξεστιν, este кȣ пȣtinцъ, saŭ eptatŏ.

Ἔπ-ειμι [ἐπὶ, εἶμι], biit: ἔπειμι, (прел: ἐπήειν, шi чл:) =Ἐπέρχομαι.

Ἐπεῖναι, inf: ал лȣĭ ἔπειμι (ἐπὶ, εἰμί). 2) Іon: în локŏ de ἐφεῖναι, пex: 2: de inf: ал лȣĭ ἐφίημι.

Ἔπειξις, εως (ἡ), гръbipe (akt: saŭ пas:), silipe; iȣцеалъ, шi чл: [ἐπείγω].

Ἐπείπερ, конiȣнкц: = Ἐπεὶ, Ἐπειδή, дȣпе че. (bezĭ шi ἐπειδήπερ).

Ἐπειρέσμαι, saŭ ἐπείρομαι, Іon: în локŏ de ἐπέρομαι.

Ἐπ-ειρύω, поеt: în локŏ de ἐπερύω.

Ἐπειρώατο, Іon: în локŏ de ἐπειρῶντο, a 3: îm: перs: de прел: ал лȣĭ πειράομαι.

Ἐπ-ειρωνεύομαι, biit: -εύσομαι, (кȣ dat:) maĭ ворbeskŏ înкъ în eponie (în pîsŏ) despre чева, saŭ чiнева.

Ἐπ-ειρωτάω ῶ, biit: -ήσω, Іon: în локŏ de ἐπερωτάω.

Ἐπείσαγμα (τὸ), adaosŏ, = Ἐπεισόδιον; поваръ, гpeȣtate, (de ȣnde) =(saŭ греш: în локŏ de) Ἐπίσαγμα. [din

Ἐπ-εισ-άγω, biit: -άξω, întpodȣкŏ шi алtŏ чева пe лîнгъ челе-л-алtе, adaогŏ; baгŏ чева înъȣntpŏ de afapъ (din локŏ stpeinŏ шi пpiнч:) sȣpe вътъмарea челор dinъȣntpȣ. 2) pepesintŏ чева în teatpȣ, saŭ номенеskŏ în кȣвînтъ meŭ ка ȣнŏ episodiŭ, saŭ акчesopiŭ. (de ȣnde 3) (fir:) iaŭ шi алtъ мȣiepe пe лîнгъ чеа че amŏ.; (miж:) adontezŏ шi алцĭ koniĭ, шi чл: [de ȣnde

Ἐπεισαγωγή (ἡ), întpodȣчepe неste алtŏ чева, adaosŏ; înnoptape de afapъ шi de алte лȣкpȣpĭ afapъ din челе (шi пpiнч: sȣpe вътъмapea челор) dinъȣntpȣ; adontape шi de алцĭ koniĭ; лȣаре шi de алtъ мȣiepe, шi чл: [de ȣnde

Ἐπεισαγώγιμος (ὁ, ἡ), adȣsŏ înъȣntpȣ; saŭ de întpodȣs de afapъ. (din ȣnde пpiнч:) «Ἐπεισαγώγιμα (τὰ), шърfiле înnoptate, saŭ de înnoptat de afapъ.

Ἐπείσακτος (ὁ, ἡ), întpodȣsŏ de afapъ (пpiнч:) sȣpe вътъмapea челор dinъȣntpŏ; adontatŏ de fiŭ; saŭ чeтъцenitŏ maĭ în ȣpmъ (шi maĭ de мȣлte-opĭ фъръ mepitŏ); (în цen:) stpeinŏ. «Σίτῳ ἐπεισάκτῳ χρώμεθα». Dm: [ἐπεισάγω].

Ἐπ-εισ-βαίνω, biit: -βήσομαι, intpȣ, mъ bîpŏ de toŧŏ înъȣntpȣ.

Ἐπ-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (кȣ dat:) maĭ пȣiŭ пe лîнгъ челе-л-алtе, maĭ adaогŏ чева (шi nestp: saŭ ел: intpȣ) фъръ beste шi кȣ sila ȣndeva înъȣntpȣ; арȣнкŏ чева, saŭ kazŭ, пъвълeskŏ neste чева.

Ἐπεισβάτης, ου (ὁ), înъpкatŏ în корабie неste пȣmъpȣл кȣвenitŏ, saŭ neste алцiĭ. [ἐπεισβαίνω].

Ἐπ-εισ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, пpiimeskŏ чева înъȣntpȣ maĭ мȣлt, saŭ пe лîнгъ алteле.

Ἐπ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, = Ἐπεισέρχομαι.

Ἐπ-εισ-έρρω, biit: -ερρήσω, intpȣ шi eŭ дȣпе алцiĭ ȣndeва sȣpe a mea пeipe.

Ἐπ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пex: ἐπεισῆλθον, шi чл:) (кȣ dat:) intpȣ ȣndeва maĭ пe ȣpmъ, saŭ дȣпе алцiĭ (пpiнч: sȣpe вътъмapea челор dinъȣntpȣ).

Ἐπ-εισ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, întpodȣкŏ, кълъȣzezŏ пe чiнева ȣndeва înъȣntpȣ; saŭ sfъtȣieskŏ, повъцȣieskŏ дȣпе (saŭ пe лîнгъ) алцiĭ.

Ἐπείσθεσις, εως (ἡ), (Sхл:) ал doiлеа înчeпȣtŏ, saŭ eksopdŏ. [ἐπεισστίθημι].

Ἐπείσιον (τὸ), поеt: în локŏ de ἐπίσειον.

Ἐπ-εισ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, kiemŏ пe чiнева înъȣntpȣ пe лîнгъ (saŭ дȣпе) алцiĭ.

Ἐπε-εισ-κρίνομαι, biit: -κριθήσομαι, intpȣ ȣndeва (пpiнч:) кȣ ȣнŏ miжлокŏ, шi пpin локŏ stpimtŏ (пpin ȣpm:) sȣpe вътъмapea челор dinъȣntpȣ шi фъръ boiea лор; mъ bîpŏ пe лîнгъ (saŭ дȣпе) алцiĭ.

Ἐπ-εισ κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ἐπεγκυκλέω, întpodȣкŏ чева шaĭ мȣлt, шi ка ȣнŏ episodiŭ. [de ȣnde

Ἐπεισκύκλησις, εως (ἡ), întpodȣчepe de чева акчesopiŭ.

Ἐπ-εισ-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекŏ de sȣs, ка sъ възŏ înъȣntpȣ.

Ἐπ-εισ-κωμάζω, biit: -άσω, intpȣ ȣndeва кȣ sepenadъ фъръ boiea шi sȣpe певоinstea челор din пъȣntpȣ, adiкъ обpъzniчeшte, шi фъръ бȣнъ кȣвiinцъ.

Ἐπεισόδιος (ὁ, ἡ), întpodȣsŏ de afapъ неste sȣbiektŏ, акчesopiŭ, = Ἐπείσακτος. (de ȣnde || sȣbst:) Ἐπεισόδιον (τὸ), episodiŭ, (пpiнч: în векiле tpaцediĭ) актȣл întpodȣsŏ întpe хорȣpiле, каре комплектаŭ пpiнчiпала парte a dpameĭ; (пpin întind:) op че se întpodȣчe în повеstipĭ, saŭ skpise afapъ din sȣbiektŏ; (în цen:) stpeinŏ, de алtŏ neamŏ. (fir:) «Τύχης ἐπεισόδιον». Плв: neaшtentatъ жȣкъpie a нopoкȣлȣĭ. [ἐπείσοδος]. [de ȣnde.

'Επ-εισοδιόω -ῶ, biit: -ώσω, întpodȣкȣ (bapiezȣ кȣ) episodiĭ. [ши

'Επεισοδιώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ȣпȣ (asemenea кȣ) episodiȣ.

'Επείσοδος (ἡ), intpape dȣпе (saȣ întpe) алтеле; saȣ din afapъ fъpъ beste întpebenipe. [ἐπὶ, εἰς, ὁδός].

'Επ-εισ-παίω, biit: -παιήσω, (кȣ dat: saȣ ак препп:) daȣ пъвалъ, întpȣ în siлъ, пъпъdeskȣ fъpъ beste neste (saȣ dȣпе) алцiĭ, = 'Επεισπίπτω.

'Επ-εισ-πέμπω, biit: -πέμψω, (кȣ dat: indip:) tpimiцȣ, nopneskȣ чева ȣпа dȣпе алta înъȣntpȣ, saȣ asȣпpa кȣĭва.

'Επ-εισ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) maĭ sъpȣ înкъ saȣ dȣпе алцiĭ înъȣntpȣ, saȣ asȣпpa кȣĭва.

'Επ-εισ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (кȣ dat:) kazȣ fъpъ beste ши пъвалъ înъȣntpȣ, saȣ asȣпpa кȣĭва. (bezĭ ши ἐπεμπίπτω).

'Επ-εισ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, (кȣ dat:) intpȣ кȣ корабia în ȣpmъpipea (saȣ asȣпpa) кȣĭва.

'Επ-εισ-πνέω, biit: -πνεύσω, îmĭ tpagȣ des ши întpepȣпt pesȣflapea (înпpot: de ἐπεκπνέω).

'Επ-εισ-πράσσω(ττω), biit: -πράξω, stpîngȣ dъжdiĭ (datopiĭ, ши чл:) neste челе xotъpîte.

'Επ-εισ-ρέω, biit: -ρεύσω, (кȣ dat:) кȣpgȣ (mъ въpsȣ) nепрекȣpmat, saȣ пе d'asȣпpa челȣĭ че este înъȣntpȣ în чева. «Τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν φακῆν, ἡ δ'ἐπεισέῤῥει». At:

'Επ-εισ-φέρω, biit: ἐπεισοίσω, adȣкȣ (bagȣ) чева п' întpe, saȣ пе лîngъ челе aflate înъȣntpȣ în чева, maĭ adaogȣ. «Τὸ ἐπεισφερόμενον πρῆγμα». Ep: че пе nепъdъжdȣite se întîmплъ întpe алтеле.

'Επείσφρες, nopȣпч: (nepeг:) ал лȣĭ ἐπεισφέρω, saȣ...

'Επ-εισφρέω -ῶ, biit: ήσω, ши ήσομαι, At: (npin sinк: saȣ metat:) în локȣ de ἐπεισφέρω, saȣ ἐπεισφορέω.

'Επ-εισ-χέω, biit: -χεύσω, topпȣ ши алtȣ чева de d'asȣпpa înъȣntpȣ.

"Επειτα [ἐπὶ, εἶτα], adb: (timп:) пе ȣpmъ, dȣпе aчestea, de aчi în коло. «'Επειδὴ σφαίρῃ πειρήσαντο, ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα». Od: Θ. «Πρῶτον μὲν,... ἔπειτα δὲ». Dm: (ши кȣ apt:) «Οἱ ἔπειτα». Лкs: ȣpmaшiĭ. «Τὸ ἔπειτα». Лкs: biitopȣл. 2) rîndit: saȣ întъpit: aша dap, npin ȣpmape; negpeшit. «Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι, πῶς ἂν ἔπειτ' 'Οδυσσῆος λαθοίμην»; Iл: К. «Εἰ ἐτεόν γε δὴ ἀγορεύεις, ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν». Iл: Н. (ши xotъp:) «Οὐ σύ γ' ἔπειτα Τυδέος ἔκγονὸς ἐσσι». Iл: Е. 3) (ла întpeв:) emfant: (în eponie saȣ pîsȣ) ши че; ши кȣm adiкъ? «"Επειτ' οὐκ οἴει; Лкs: saȣ 4) екчепц: afapъ de aчeasta, saȣ maĭ пе ȣpmъ de toate. (bezĭ ши εἶτα). 5) ȣпеopĭ înпpot: însъ, кȣ toate aчestea (Apstf: Ах: 137. 291. 498. Пasъpĭ 29).

"Επειτεν, Ion: în локȣ de ἔπειτα.

'Επ-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, esȣ maĭ пе ȣpmъ de kît...; esȣ maĭ afapъ.

'Επ-εκ-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, =(saȣ гpeш: în локȣ de) 'Επεμβοάω.

'Επ-εκ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, esȣ, ши алергȣ în ажȣtopȣл кȣĭва.

'Επ-εκ-διδάσκω, biit: -διδάξω, експлiкȣ, dobedeskȣ чева кȣ maĭ mȣлtъ întindepe.

'Επ-εκ-δίδωμι, biit: -δώσω, daȣ чева afapъ maĭ mȣлt, saȣ maĭ în ȣpmъ de чева.

'Επ-εκ-διηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, nobesteskȣ, експлiкȣ, spȣiȣ чева maĭ кȣ amъpȣпtȣл. [de ȣпde

'Επεκδιήγησις, έως (ἡ), maĭ amъpȣпtъ nobestipe de чева.

'Επεκδρομὴ (ἡ), a doiлea пъвълipe afapъ de înпpesopaцĭ asȣпpa înпpesopъtopiлop.

'Επεκέατο, Ion: în локȣ de ἐπέκειντο, 3: îm: neps: de npeл: ал лȣĭ ἐπίκειμαι.

'Επέκεινα [ἐπ' ἐκεῖνα], adb: (лок:) neste, în naptea de dinколо; maĭ denapte; maĭ 'nainte; maĭ sȣs; (ши timп:) maĭ 'nainte de. «'Επέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου». Epd: (ши кȣ apt:) «Τὰ δ' ἐπέκεινα θῖνες ἄγριοι». Пл: «'Επέκεινα τοῦ δέοντος». Лкs: neste tpeбȣinцъ. «Ὦ πάντων ἐπέκεινα». kiemape de Dȣmnezȣȣ. (ши timп:) «'Εν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις». Iskp: în bpemiле tpeкȣte.

'Επεκέκλετο, noet; a 3: sinг: neps: de nex: 2: ал лȣĭ ἐπικέλομαι.

'Επ-εκ-θέω, biit -θεύσομαι, ='Επεκτρέχω, алергȣ afapъ asȣпpa кȣĭва.

'Επ-εκ-θύομαι, biit: -θύσομαι, adȣкȣ жeptfъ spre înблînzipe ши eptape nentpȣ чева, saȣ spre апъpape de bpe ȣп pъȣ.

'Επ-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, beaȣ de o datъ (deшeptȣ naxapȣл пînъ în fȣпdȣ) maĭ în ȣpmъ de ..., saȣ maĭ de mȣлte opĭ, pepetat.

'Επέκπλοος -ους (ὁ), експлȣtipe de корабie, saȣ de flotъ înпpotiвъ.

'Επ-εκ-πνέω, biit: -πνεύσω, pesȣflȣ des ши pepetat afapъ. (înпpot: de ἐπεισπνέω).

'Επ-εκ-ροφέω -ῶ, biil: -ήσω, sорбѕ̆ пі̂пъ ін fѕndѕ̆ dѕпе чева.

'Επέκτασις, εως (ἡ), інкъ maĭ mѕлтъ întindере (акt: saѕ̆ пas:); (fir:) amînаре, прелѕпџіре de време; (грам:) креџtере de zічере кѕ adъогаре de вокалъ, (п: е:) Πηληϊάδεο în локѕ̆ de Πηλείδου, πολεμήϊα în локѕ̆ de πολέμια, шi чл: [шi

'Επεκτατικός, ή, όν, шi adв: -ικῶς, пѕtinчосѕ̆, saѕ̆ обічнѕitѕ̆ a întinde maĭ mѕлt, a прелѕпџі (timпѕ̆ saѕ̆ zічерĭ). [din

'Επ-εκ-τείνω, biil: -τενῶ, întinzѕ̆ maĭ mѕлt; (fir:) прелѕпџескѕ̆, amînѕ̆ пеînчеtat времеа; (Грам:) крескѕ̆ (прin adaosѕ̆ de вокалъ) o zічере. || (між:) mъ лѕптѕ̆, mъ siлeскѕ̆ кѕ stърѕіре a ажѕпџе ѕndeва maĭ 'nainte. «Τῶν μὲν ὄπισθεν ἐπιλανθανόμενοι, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι». Skp: [de ѕnde

'Επεκτεταμένως, adв: (de партч:) кѕ întindере, saѕ̆ stърѕіре sпре înaintе.

'Επ-εκ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, eшind алергѕ̆ asѕпра кѕĭва, dѕпе чінева.

'Επ-εκ-φέρω, biit: ἐπεξοίσω, (кѕ dat: indip:) skoџѕ̆ (skopnеskѕ̆) чева asѕпра (înпротiва) кѕĭва.

'Επ-εκ-φεύγω, biit: -φεύξομαι,='Επιφεύγω (saѕ̆ греш: în локѕ̆ de ὑπεκφεύγω).

'Επεκφορά (ἡ), skoaterе, saѕ̆ eшіре, порпіре asѕпра кѕĭва.

'Επ-εκ-χέω, biit: -χεύσω, (кѕ dat: indip:) maĭ върсѕ̆ afaръ.

'Επ-εκ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, esѕ̆, mъ порпеskѕ̆ пе ѕртъ, saѕ̆ îndatъ dѕпе алтѕл.

'Επέλασις, εως (ἡ), порпіре, пъвъліре de oштіре asѕпра връжмашѕлѕĭ. [din

'Επ-ελαύνω, biit: -ελάσω, шi At: -ελάω -ῶ, (кѕ dat, saѕ̆ ак: преп: indip.) гопind siлeskѕ̆ калѕ̆, шi чл: a алерга; (saѕ̆ ел:) алергѕ̆ (прінч:) кѕ калѕл saѕ̆ trъsѕра dѕпе чінева; mъ оштеskѕ̆, пъвълеskѕ̆ asѕпръ; (fir:) adѕкѕ̆, înпѕiѕ̆ asѕпръ. «"Ορκον ἐπελαύνειν τινί». Ep: (vezĭ ἐπακτός). (шi пas:) «Πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός». Іл: N. шi B. ера întinsъ (прin бътaie de чокаnѕ̆) пeste...

'Επ-ελαφρίζω, biit: -ίσω, шi

'Επ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, ѕшѕрезѕ̆ чева maĭ mѕлt.

'Επέλεγχος (ὁ), = 'Επεξέλεγχος. [ἐπί, ἔλεγχος].

'Επέλευσις, εως (ἡ), венiре fъръ veste, пъвъліре asѕпръ; (fir:) întîmпларe de înпрежѕраре. [шi

'Επελευστικός, ή, όν, каре se faче, saѕ̆ віне fъръ veste, непревъzѕtѕ̆; (de ѕnde ла Stoïчĭ) «'Επελευστικόν». întîmплъtоаре înпрежѕраре.

'Επ-ελίσσω, Ion: în локѕ̆ de ἐφελίσσω.

'Επ-έλκω, Ion: în локѕ̆ de ἐφέλκω.

'Επέλλαβε, poet: în локѕ̆ de ἐπέλαβε, a 3: sinr: перs: de пех: 2: ал лѕĭ ἐπιλαμβάνω.

'Επ-ελπίζω, biit: -ίσω, daѕ̆ кѕĭва din noѕ̆ пъdeждĭ, saѕ̆ maĭ întinzѕ̆ пъdeждiле кѕĭва; (nestp: кѕ dat:) пъdъждѕieskѕ̆ în чінева; (maĭ noѕ̆) пѕ 'mĭ taiѕ̆ пъdeждеа.

'Επ-έλπομαι, (fъръ biit:) poet: maĭ пъdъждѕieskѕ̆.

'Επεμβαδὸν, adв: ѕпѕл пeste алтѕл. [din

'Επ-εμ-βαίνω, biil: -βήσομαι, (кѕ dat:, saѕ̆ poet: кѕ џеп:) калкѕ̆, staѕ̆ d' asѕпра, saѕ̆ intpѕ în, saѕ̆ întpe...; (fir:) калкѕ̆ în пічоаре, despreџѕieskѕ̆, нечinsteskѕ̆. «Οὐδοῦ («Δίφρου) ἐπεμβεβαώς». Om: шi Es: stînd џеапѕп. (шi fir:) «'Επεμβαίνειν τινί, saѕ̆ κατά τινος». Sof: 2) intpѕ, saѕ̆ mъ sѕiѕ̆ dѕпе алтѕл. «Δίφρον ἐπεμβαίνειν». Es:

'Επ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, пѕiѕ̆ (арѕпкѕ̆) ѕпа пeste алта înъѕntpѕ̆, saѕ̆ пeste чева, intpепѕiѕ̆; (партiк:) алtoieskѕ̆; (ел: saѕ̆ nestp: despre pîpĭ) mъ върsѕ̆ пе лîngъ, saѕ̆ dѕпе алtеле înъѕntpѕ în...; (fir:) adaogѕ̆, întpeвîpѕ̆.

'Επέμβαμμα(τὸ),="Εμβαμμα.[ἐπεμβάπτω].

'Επέμβασις, εως (ἡ), intpape, кълкаре înъѕntpѕ̆ saѕ̆ întpe; пъвъліре; (fir:) кълкаре în пічоаре; despreџѕіре, шi чл: [шi

'Επεμβάτης, ου, (ὁ), чел че калкъ пе чева, saѕ̆ intpъ ѕndeва; (poet:) чел че se sѕie пе калѕ̆, în trъsѕpъ, saѕ̆ кораbie. [ἐπεμβαίνω].

'Επεμβεβαώς, poet: în локѕ̆ de ἐπεμβεβηκώς, tpe: de кѕ: ал партч: лѕĭ ἐπεμβαίνω.

'Επεμβλητέον, posit: ал лѕĭ ἐπεμβάλλω.

'Επ-εμ-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) stpigѕ̆ asѕпра кѕĭва, îл iaѕ̆ кѕ гѕра. (vezĭ шi ἐπικαλέω].

'Επεμβολάς, άδος (ἡ), алtoitъ. «"Απιος —». || (sѕbst:) алtoiѕ̆. [шi

'Επεμβολή (ἡ), пѕпере (asвîpліре) пeste, saѕ̆ intpепѕпере (акt: saѕ̆ пas:); adaosѕ̆; алtoiре (de поmѕ̆). [ἐπεμβάλλω].

'Επ-εμ-βριμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ пекъжеskѕ̆, mъ înfѕpiezѕ̆ asѕпра кѕіва, îл dojeneskѕ̆, îл ameріnџѕ̆;

'Επέμμηνος (ἡ), (γυνή femeie) чеа în pîndѕiала sa de лѕпъ. [ἐπί, ἐν, μήν].

'Επ-εμ-πάσσω, biit: -πάσω, пресъръ̆ пе d' асъ̆пра ȋn чева.

'Επ-εμ-πηδάω ῶ, biit: -ήσω, maȋ съръ̆ d' асъ̆пра къ̆ȋва.

'Επέμπηκτος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, ἐμπήγνυμι] ȋnfintъ̆, saъ̆ fъкъ̆tъ̆ аша, ка съ se ȋnfirъ ȋn чева.

'Επ-εμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, ='Επεισπίπτω, kazъ̆ къ̆ toatъ грӗtaтea ȋnъ̆ntpъ̆, saъ̆ песte чева. (ȋn перifp:) «Τί δῆτα ποίμναις τὴν δ' ἐπεμπίπτει βάσιν»;. Sof:

'Επ-εμ-φέρω, biit: ἐπενοίσω, ='Επεισφέρω.

'Επ-εμ-φύρω, biit: -φυρῶ, fpъmȋntъ̆, saъ̆ amestекъ̆ ȋnкъ чева ȋnъ̆ntpъ̆.

'Επ-εναρίζω, biit: -ίξω, поеt: maȋ omоръ̆ ȋnкъ ши пе алtъ̆ чineва.

'Επ-εν-δίδωμι, biit: ἐπενδώσω, maȋ daъ̆ ȋnкъ, adaorъ̆ ла челе date.

'Επένδυμα (τὸ), ши

'Επενδύτης, ου (ὁ), хаȋnъ dепе d' асъ̆пра (mantелъ, ши чл:). [din

'Επ-εν-δύω, biit: -δύσω, (miж: пех: ἐπενέδυν, ши чл) ȋnвpакъ̆ (ши miж: mъ ȋnвракъ̆) ши къ̆ алtъ хаȋnъ пе d'асъ̆пра.

'Επένεξις, εως (ἡ), = 'Επιφορά. [ἐπενέγκω пеȋntp: =ἐπιφέρω].

'Επενέθορον, поеt: пех: 2: ал лъ̆ȋ ἐπενθρώσκω.

'Επενεῖκαι, Ion: ȋn локъ̆ de ἐπενεγκεῖν, пех: de ȋnf: ал лъ̆ȋ ἐπιφέρω.

'Επενήνεον, поеt: ȋn локъ̆ de ἐπένεον, прел: ал лъ̆ȋ ἐπινέω.

'Επενήνοθε, поеt: ȋn локъ̆ de ἐπήνθει, saъ̆ ἐπῆνθε Dор: ȋn локъ̆ de ἐπῆλθε. «Ψεδνὴ («Οὔλη) ἐπενήνοθε λάχνη». Іл: B. K. «Χρῖσαν ἐλαίῳ ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν». Od: Θ. (ши прin ȋntind:) «Πουλὺς ἐπενήνοθεν αἰών». Апл: (везȋ ши ἐνήνοθεν).

'Επένθεσις, εως (ἡ), [ἐπεντίθημι] пъ̆пере ка adaosъ̆ п'ȋntpe алtеле. (везȋ ши παρένθεσις).

'Επ-εν-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (къ̆ dat:) съръ̆, mъ ареnкъ̆ ȋnъ̆ntpъ̆, saъ̆ асъ̆пра къ̆ȋва.

'Επ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ maȋ rȋndeskъ̆; (лоџ:) adaorъ̆ ши алtъ̆ aprъ̆mentъ̆. [de ъ̆nde

'Επενθύμημα (τὸ), (лоџ:) алtъ поъ̆ъ aprъ̆mentaџie (sпре ȋntъpipea челiȋ dintiȋ). [ши

'Επενθύμησις, εως (ἡ), = 'Επενθύμημα. «Ἡ δὲ ἐπενθύμησις ἔστιν ἐνθύμημα ἐπιφερόμενον, ὃ μὴ προστεθὲν μὲν οὐ ποθεῖται, προστεθὲν δὲ τὸ πᾶν ὠφελεῖ». Ермџ:

'Επ-εν-τανύω, biit: -ύσω, поеt: ȋn локъ̆ d

'Επ-εν-τείνω, biit: -τενῶ, ȋntinzъ̆ чев ȋnкъ maȋ mъ̆лt. (se konf: къ̆ ἐπεκτείνω, ш ἐπεντύνω).

'Επ-εν-τέλλω, biit: τελῶ, maȋ порънческ ȋnкъ.

'Επεντερώματα (τὰ), [ἐπὶ, ἔντερον] etiмол: ȋndpeптаpe а лъ̆ȋ ἐπεντρώματα.

'Επ-εν-τίθημι, biit: ἐπενθήσω, maȋ пъ̆ȋ пе лȋngъ челе-л-алte, adaorъ̆ чева ȋntp алtеле.

'Επ-εν-τρίβω, biit: -τρίψω, (къ̆ dat: ȋndip:) грекъ̆ чева de maȋ mъ̆лte-орȋ (sa maȋ ȋn ъ̆pmъ de...) песte чева; (прin ȋntind: ши fig:) ȋntinпъреskъ̆.

'Επ-εν-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, (къ̆ dat: mъ desmiepdъ̆ ȋn чева.

'Επ-εν-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (пех: ἐπενέτραγον, de ъ̆nde ȋnf: ἐπεντραγεῖν) mъ пinкъ̆ (прinч: fръ̆кte, ши чл:) dъ̆пе алt mȋnкъpȋ.

'Επεντρώματα (τὰ), (dъ̆пе Епiкъръ̆) mȋnкърiле челе de prisosъ̆; (ши ȋn џеп:) а-въ̆ъ̆ъ̆л desfъtъpiлор. [ἐπὶ, ἐν, τιτρώσκω] (везȋ ши ἐπεντερώματα).

'Επεντρώσεις, εων (αἱ), = 'Επεντρώματα

'Επ-εντύνω, biit: -υνῶ, ши

'Επ-εντύω, biit: -ύσω, поеt: гъtеskъ̆ (ш miж: mъ гъtеskъ̆) sпре... «'Επέντυε νῶϊ ἵππους». Іл: Θ. (ши miж: ел:) «Νέοι ἐπεντύνονται ἄεθλα». Od: Ω. (ши къ̆ ȋnf:) 'Επεντύνονται ναίεσθαι». Апл: (ȋn Sof: Eaъ̆, este греш: ȋn локъ̆ de ἐπεντείνω).

'Επ-εξ-άγω, biit: -άξω, skoџъ̆ (ши ел: esъ̆ къ̆) оштipȋ, mъ оштеskъ̆ асъ̆пра връжmашъ̆лъ̆ȋ. [de ъ̆nde

'Επεξαγωγή (ἡ), skoatepe de (saъ̆ eшipe къ̆) оштipе асъ̆пра връжmашъ̆лъ̆ȋ.

'Επ-εξ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, maȋ fакъ̆ ши алte грешелȋ.

'Επ-εξ-ανάπτω, biit: -άψω, апpinzъ̆ ȋnкъ maȋ mъ̆лt.

'Επ-εξ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, amъџеskъ̆ de isnoaвъ, saъ̆ maȋ mъ̆лt.

'Επ-έξ-ειμι, biit: -ειμι, = 'Επεξέρχομαι.

'Επ-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, ши At: -ελάω -ῶ, порпеskъ̆ afаръ (mi ел: esъ̆ къ̆) кълърimea асъ̆пра връжmашъ̆лъ̆ȋ.

'Επεξέλεγχος (ὁ), а doiлеа (maȋ eksaкtъ) dovadъ.

'Επεξέλευσις, εως (ἡ), копџinере, ъ̆рmаpe de гonipe ши pesъ̆ъ̆пape. [ши

'Επεξελευστικὸς, ή, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, ȋndeminatiкъ̆, saъ̆ апл̆кatъ̆ ла гonipe, ши pesъ̆ъ̆пape. [ἐπεξελεύθω=ἐπεξέρχομαι].

Ἐπ-εξ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, îmĭ îndreptezŭ, saŭ перfекціonezŭ din че în че maĭ mult лѫкрѫл. [de ѫnde

Ἐπεξεργασία (ἡ), repetatъ лѫкраре spre перfекціonarea лѫкрѫлѫĭ. [шi

Ἐπεξεργαστής, οῦ (ὁ), desъвîршitорŭ de лѫкрѫ prin repetatъ лѫкраре.

Ἐπεξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatiкŭ, saŭ deпrinsŭ ла перfекціonаре de лѫкрѫ.

Ἐπ-εξ-έρπω, viit: -ερπύσω, esŭ tîrîndѫ-mъ (adiкъ пе askѫnsŭ, шi пе nesimціte) asѫпра кѫїва.

Ἐπ-εξ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, esŭ, mъ порneskŭ asѫпра кѫїва; intрѫ пе ла о mърціne, шĭ esŭ пе чеа-л-алтъ (прінч: ка ѫnŭ връжmamŭ); (fir:) чiteskŭ чева de ла înчепѫtŭ пînъ ла sfîршitŭ; (în цen:) овservŭ, черчetezŭ чева кѫ amърѫntѫл; (кѫ dat:) nѫ slъвeskŭ goana d'asѫпра кѫїва пînъ ла чеа desъвîршitъ resѫпaре. «'Επεξελθὼν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι». Epd: «'Ο παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται». Tѫч: (vezĭ шi μετέρχομαι).

Ἐπεξέτασις, εως (ἡ), речерчеtаре, reвiziе. [ἐπεξετάζω].

Ἐπ-εξ-ευρίσκω, viit: -ευρήσω, (nex: ἐπεξεῦρον, шi чл:) maĭ пъskочеskŭ чева înкъ, saŭ пе ѫрmъ, maĭ adaorŭ шi алтъ inвенціе.

Ἐπ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, екsплiкŭ, saŭ поvesteskŭ чева maĭ desлѫшit. [de ѫnde

Ἐπεξήγημα (τὸ), adaosŭ spre o maĭ desлѫшitoаре екsплiкаре. [шi

Ἐπεξηγηματικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatiкŭ, saŭ кontribѫitорŭ ла о maĭ desлѫшitoаре екsплiкаре. [шi

Ἐπεξήγησις, εως (ἡ), екsплiкаре maĭ desлѫшitъ, saŭ кѫ amърѫntѫл.

Ἐπεξῄεισθα, At: în локŭ de ἐπεξῄεις, a 2: sinг: перs: de прел: ал лѫĭ ἐπέξειμι.

Ἐπεξῆς, Ion: în локŭ de ἐφεξῆς.

Ἐπ-εξ-ιακχάζω, viit: -άσω, кîntŭ repetat шi кѫ mаре глasŭ imnѫл în чinstea Бакѫлѫĭ, nѫmitŭ Ἴακχος.

Ἐπεξιτέον, saŭ ἐπεξιτητέον, nosit: ал лѫĭ ἐπέξειμι.

Ἐπεξόδιος (ὁ, ἡ), atinгъtорŭ de екspediціе de armie; (de ѫnde) «Ἐπεξόδια (τὰ), Ksn: (se înц: ἱερά) жертfе, че se fъчеаŭ maĭ 'nainte de порnirea ѫneĭ оштирĭ. [din

Ἐπέξοδυς (ἡ), порnirе de оштire spre întîmpinаrea връжmaшѫлѫĭ. [ἐπὶ, ἐξ, ὁδός].

Ἐπέοικα, tре: de кѫ: (în локŭ de пеintр: ἐπείκω)=ἔοικα, seamъnŭ. || (în a treia перs:) ἐπέοικε, se потрiвeште, se кѫвiне, шi чл:

Ἐπεπείθεσαν, поet: in локŭ de ἐπεποίθεσαν, a 3: îm: перs: de neste sъв: (în локŭ de прел:) ал лѫĭ πείθομαι.

Ἐπεπειρέατο, Ion: în локŭ de ἐπεπείρηντο, a 3: îm: перs: de пas: neste sъв: ал лѫĭ πειράω.

Ἐπέπειθμεν, поet: în локŭ de ἐπεπείθειμεν, 1: îm: перs: de ал 2: neste-sъв: ал лѫĭ πείθω.

Ἐπέπληγον, поet: nex' 2: (перег:) ал лѫĭ ἐπιπλήσσω.

Ἐπέπλως, поet: în локŭ de ἐπέπλωες, 2: sinг: перs: de прел: ал лѫĭ ἐπιπλώω, în локŭ de ἐπιπλέω.

Ἐπεπόνθη, Ion: în локŭ de ἐπεπόνθειν, neste-sъв: ал лѫĭ πάσχω.

Ἐπεπτάμην, поet: în локŭ de ἐπέπτην.

Ἐπέπταρε, 3: sinг: перs: de nex: 2: ал лѫĭ ἐπιπτάρνυμαι.

Ἐπ-έπω, Ion: în локŭ de ἐφέπω.

Ἐπέραστος (ὁ, ἡ), вrednicŭ de iѫвit, drъгъstosŭ. [ἐπὶ, ἐράω].

Ἐπ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, лѫкrezŭ царіne (прінч:) în streinŭ пъmîntŭ. 2) îmĭ кreskŭ (ѫdaorŭ чева ла) лѫкрѫл; îmĭ îmmѫлцeskŭ (prin dobîndъ saŭ алтfел) banіĭ, кîштigŭ. [de ѫnde

Ἐπεργασία (ἡ), лѫкраре de streinŭ пъmîntŭ; авере de проприетъцĭ în statŭ streinŭ; (iar партiк:) dreptѫл, че prin învoire aŭ în речiпрокŭ локѫitорiĭ a doъ învечinate statѫрĭ. 2) îmmѫлцirе de авере prin dobîndъ, saŭ алтfел.

Ἐπεργός (ὁ, ἡ), = Ἐνεργός, aкtivŭ; (кѫ цen:) folositорŭ, кontribѫitорŭ ла чева. [ἐπὶ, ἔργον].

Ἐπ-ερεθίζω, viit: -ίσω, iritŭ (прінч:) prin пiпъire, atinгŭ пе d' asѫпра; (în цen:) îndemnŭ, întъrîtŭ ла чева. [de ѫnde

Ἐπερεθισμὸς (ὁ), întъrîtаре, îndemnаре ла чева; iritaціе prin пiпъire.

Ἐπ-ερείδω, viit: -ερείσω, rezemŭ, (шi mіж: -ομαι) mъ rezemŭ de чева; (prin întind:) spriжinind daŭ пѫtеrе ла чева; (prin ѫрm:) fакŭ a se порni repede (a se înfiце, шi чл:) asѫпра кѫїва. || (mіж: fir:) mъ ціŭ întemeiatŭ, stърѫieskŭ în чева. [de ѫnde

Ἐπέρεισις, εως (ἡ), шi

Ἐπερεισμὸς (ὁ), rezemаре, spriжinire пе чева; (fir:) stърѫinцъ, înfiцеrе, siлinцъ, шi чл:

*

'Επ-ερέφω, вfit: -ερέψω, noet: акоперȣ чева пе d' asȣпра кȣ înвелitoape; saȣ înnodoвeskȣ înвелitoapea кȣ dafine, ші чл: «'Επί τοι νηὸν ἔρεψα». Іл: А.

'Επερήρεισμαι, пас: tpe: de кȣ: ал лȣї ἐπερείδω.

'Ε-έρομαι, вiit: -ερήσομαι, (пех: ἐπηρόμην, ші чл:) ='Επερωτάω.

'Επεῤῥύοντο, noet: a 3: îm: пеps: de прел: ал лȣї ἐπιῤῥύομαι.

'Επ-ερυθριάω -ῶ, вiit: -άσω, mъ рȣшеskȣ (de sfiалъ), mъ рȣшinezȣ пентрȣ чева.

'Επ-ερύω, вiit: -ερύσω, noet: tpагȣ чева кътpe, saȣ пeste чева; tpъгînd ȣркȣ în sȣs. || (miж:) tîръskȣ чева asȣпръ'mї, saȣ dȣпе mine.

'Επ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, вiȣ, saȣ mъ dȣкȣ, soseskȣ ȣndeва (кȣ ак:). «'Αγρὸν ἐπέρχεαι». Od: П. (ші кȣ преп:) «Ἕως ἐπῆλθον εἰς ποταμόν». Od: П. (ші кȣ adв:) «Ὁππόσ' ἐπέλθω». Od: Ξ. 2) вiȣ, mъ înfъцішezȣ de odatъ (пе кînd se фаче чева). «Καὶ τότε δή με εἶλον ἐπελθόντες». Od: Т. (ші кȣ ак: fir:) «Τόσσα μὲν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος». Od: Δ. (ші кȣ dat:) «Ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε, περησέμεναι μεμαῶσιν». Іл: М. (ші кȣ adв:), «Ἐκτὸς λέξον..., μή τις ἐνθάδ' ἐπέλθησι βουληφόρος». Іл: Ω. (de ȣnde fir:) «Ἐπέρχεταί μοι (saȣ) με». Плт: ші Лȣч: îmї віне în rîndȣ. (ші авсол:) «Τὸ ἐπελθὸν». Лкs: op че'ї ва вeni în капȣ. (ші în пеpifp: în локȣ de adв:) «Ἐκ τοῦ ἐπελθόντος». Лкs: de ла îndemînъ, de în datъ. (de ȣnde) «Ὁ ἐπελθών». Лȣч: чел че s'а întîmплат. 3) (кȣ ак: преп:) esȣ în miжлокȣ (mъ înfъцішezȣ пе tpiвȣпъ, ші чл:), ка sъ ворвeskȣ în пȣвлікȣ. «Ἐπελθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον». Лкs: (везї ші παρέρχομαι). 4) пъвълеskȣ asȣпра кȣїва (ка връжмашȣ). (кȣ dat:) «Βουσὶν ἐπήλυθον ὑμετέρῃσιν». Іл: Υ. (ші кȣ ак:) «Τμῆδην αὐχέν' ἐπῆλθεν». Іл: Н. 5) гопеskȣ пе чінева spре резȣпаре. «Τὴν παρανομίαν ἐπερχόμενος». Плв: (везї ші ἐπεξέρχομαι). 6) петpекȣ пȣ локȣ (în tpeaкътȣ ші de пpiвipe); (de ȣnde fir:) чitеskȣ, saȣ повeѕteskȣ чева peпеde. «Τὴν Λιβύην ἐπελθὼν». Плt: (ші fir:) «Πολλάκις ἐπῆλθον τὰ γράμματα». Sin: 7) вiȣ іаръші înапої, saȣ maї пе ȣрmъ. «Ὅτ' ἐπήλυθον ὧραι». Od: В. ші Л.

'Επ-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeвȣ maї de mȣлte opї, черчетezȣ кȣ amъpȣntȣл; (прin întind:) черȣ sfatȣ. [de ȣnde

'Επερώτημα (τὸ), овіеktȣл, despre каре se фаче skȣmпъ întpeваpe. [ші

'Επερώτησις, εως (ή), stъpȣitoape întpeваpe.

Ἔπεσα, (пpea рар) пех: 1: ал лȣї πίπτω.

Ἔπεσαν, în локȣ de ἐπῆσαν, noet: a 3: îm: пеps: de прел: ал лȣї ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

'Επ-εσ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, Аt: în локȣ de ἐπεισβαίνω.

'Επ-εσ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, Аt: în локȣ de ἐπεισβάλλω.

'Επεσβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (dȣпе ziч:) аpȣнкȣ ворве asȣпpа кȣїва, ворвeskȣ de рîȣ, saȣ окъpъskȣ пе чінева.

'Επεσβολία (ή), noet: ворвipe neтpeвпiкъ ші пежȣdikatъ; (maї поȣ) ворвipe de ръȣ, окъpîpe. [din

'Επεσβόλος (ό, ή), аpȣнкътopȣ de ворве пежȣdikate, въpfitopȣ, saȣ atinгътopȣ прin asemeneа ворве. [ἐπεσβάλλω].

'Επ-εσθίω, вiit: -ἐπέδομαι, mъnînкȣ чева пе d'asȣпра de (saȣ înпpeȣпъ кȣ) алtȣ чева. (кȣ dat: îndip:) "Επεσθίω μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον». Ksn:

'Επεσκεμμένως [ἐπισκέπτομαι], adв: (de партч:) кȣ вȣпъ rîndipe.

Ἔπεσπον, noet: пех: 2: ал лȣї ἐφέπω.

'Επέσσεται, noet: în локȣ de ἐπέσται, a 3: sinr: пеps: de вiit: ал лȣї ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

'Επεσσεύοντο, noet: în локȣ de ἐπεσεύοντο, a 3: îm: пеps: a прел:, ші

'Επέσσυμαι, noet: tpe: de кȣ: ал лȣї ἐπισεύομαι. [de ȣnde

'Επεσσυμένως, adв: noet: (de партч:) peпеde, iȣte, in гравъ.

'Επεστεῶς, Іon: în локȣ de ἐφεστηκώς, tpe: de кȣ: de партч: ал лȣї ἐφίσταμαι.

'Επέστιος (ό, ή), Іon: în локȣ de ἐφέστιος.

'Επεστραμμένως, adв: ='Επιστροφάδην.

'Επεσχάριος (ό, ή), noet: пȣsȣ пе (saȣ пе лінгъ) гpъtapȣ, saȣпе ватpъ. [ἐπὶ, ἐσχάρα].

'Επετειόκαρπος (ό, ή), poditopȣ пе fiекаpe апȣ. [ἐπέτειος, καρπός].

'Επετειόκαυλος (ό, ή), каpe dъ пе fiекаpe апȣ поȣ кочеапȣ, saȣ вълъstapȣ. [ἐπέτειος, καυλός].

'Επέτειος (ό, ή), dȣinitopȣ пȣmaї ȣпȣ апȣ, saȣ апȣл întpeгȣ. 2) каpe se peпоieште пе fie-каpe апȣ. [ἐπὶ, ἔτος].

'Επετειοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ ...

'Επετειοφόρος (ό, ή), poditopȣ пе fiекаpe апȣ. [ἐπέτειος, φέρω].

'Επετειόφυλλος (ό, ή), (вotn:) чел че'ші skimвъ fpȣпzеле пе fie-каpe апȣ; saȣ în

кърsъл апълъї. [ἐπέτειος, φύλλον].

'Επετετάχατο, Ion: a 3: sinr: пeps: de nas; пeste съв: ал лъї ἐπιτάσσω.

'Επέτης, ου (ὁ), [ἕπομαι[, поеt: ъpmъto-pъ dъпе чinева, ка о слъгъ; (în цеn:)='Οπαδός, ъpmъtopъ.

'Επετήσιος (ὁ, ἡ), ='Επέτειος.

'Επέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї ἐπέτης.

'Έπετον, Dop: în локъ de ἔπεσον, пеx: ал 2: ал лъї πίπτω.

'Επέτοσσα, Dop: поеt: în локъ de ἐπέτυχον, пеx: a 2: ал лъї ἐπιτυγχάνω.

'Έπευ, Ion: în локъ de ἕπου, порънч: ал лъї ἕπομαι.

'Επεύαδον, Еол: în локъ de ἐφέαδον, пеx: 2: ал лъї ἐφανδάνω.

'Επ-ευάζω, biit: -άσω, поеt: stpirъ de възъріе [εὐοῖ-εὐάν] ка întъsiastъ пеntpъ вре о întîmплape, saъ în чinstea късва.

'Επ-ευδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) къ mълцъmipe пpiimeskъ, апровезъ чева de вънъ, saъ îmї паре віне de чева.

'Επ-ευθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) sîntъ веселъ пеntpъ чева.

'Επ-ευθύνω, biit: -υνῶ, = Κατευθύνω. «Τὰ μέλη—». Apst: îndpentezъ чева къtpe...; (în цеn:) dipiцезъ, administpezъ. «'Επευθύνειν νόμισμα». Esxл: a окpoti лецiле.

'Επ-ευκλεΐζω, biit: -ίσω, слъвеsкъ înкъ maї mълt, saъ mъpeskъ пpin лаъde глоpia късва.

'Επευκτὸς [ἐπεύχομαι], ἡ, όν, de поftit saъ dopit a se dobîndi.

'Επ-ευλαβέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ sfieskъ (mъ пъzeskъ) înкъ maї mълt, saъ de чева.

'Επεύνακτοι, ші ἐπεύναστοι (οἱ), (se пъmiaъ în Snapta) копii пъскъцї de Snaptane къ Елоцї în лinsa въpвaцiлop. [ші 'Επευναταὶ (οἱ), ровiї (Елоцii), че se кълкаъ къ Snaptanеле în лinsa soцiлop лоp. [ἐπί, εὐνή].

'Επ-ευφημέω -ῶ, biit: -ήσω, пpin лъъ-dъtoape аклаmaцiї îmї аpътъ mълцъmipea ші înвоіpea asъпpa вре ънъї лъкpъ, (adiкъ) stpirъ, браво, пpеа віне. «Πάντες ἐπευφήμησαν δέχθαι ἄποινα». Іл: А. 2). (къ ак: stpъin: ші dat: indip:) kîntъ ънъ sfîntъ imnъ în вре о întpeжъpape. «Ὑμεῖς δ'ἐπευφημήσατε παιᾶνα τῇ 'μῇ συμφορᾷ». Еър:

'Επ-ευφημίζω, biit: -ίσω, = 'Επευφημέω, saъ 2)=(saъ греш: în локъ de) 'Επιφημίζω.

'Επευχὴ (ἡ), pъгъчiъпе; fъгъdъinцъ къtpe Dъmnezeъ. [ἐπί εὐχή]. [de ъпdе

'Επεύχομαι, biit: -εύξομαι, (къ dat:) mъ fълeskъ пеntpъ вре о isправъ. 2) (пpin întind:) fъгъdъieskъ лъї Dъmnezeъ (кiеmîndъ'л în ажътоpъ) пеntpъ вре о întpепpindepe; (пpin ъpm:)=Εὔχομαι, mъ porъ лъї Dъmnezeъ; (în Sof: Fiл:) влеstemъ.

'Επ-ευωνίζω, biit: -ίσω, eftineskъ чева înкъ maї mълt.

'Επ-ευωχέομαι -οῦμαι, biit: ήσομαι, (къ dat:) mъ desfъtezъ în оsпъцъpї пеntpъ вре о înвеселitoape întîmплape.

'Έπεφνον, поеt: пеx: 2: ал (неîntp:) φένω.

'Επέφραδον, поеt: пеx: 2: ал лъї ἐπιφράζω.

'Επέφυκον, поеt: (пpеа pap) în локъ de ἐπεφύκεσαν, 3: îm: пeps: de пеste-съв: (în локъ de пpел:) ал лъї φύω.

'Επέχθην, пas: пеx: 1: ал лъї πείκω.

'Επ-έχω, biit: ἐφέξω, (пеx: ἐπέσχον, ші чл:) (къ dat: indip:) цiъ (пъiъ, pezemъ) чева пеste чева. «Θρήνυϊ πόδας ἐπεῖχεν». Іл: Ξ. ші Od: Р. (ші desпъpцit). «'Επὶ κώπῃ σχέθε χεῖρα». Іл: А. 2) цiъ чева dinainte saъ апроапе de чinева (ка съ о ia, saъ съ о апъче), (пpin ъpm:)=Παρέχω, daъ. «Οἶνον ἐπέσχεν». Od: П. ші Іл: 1. «Κοτύλην ἐπέσχεν». Іл: X: «Εἴποτέ μοι μαζὸν ἐπέσχον». Іл; X. 3) цiъ чева tокmaї d'asъпpa късва; (iap паptiк:) îmї amъ окiъл аціntatъ ла (окieskъ) чева; (în цеn:) îndpentezъ чева къtpe, saъ asъпpa... «Τόξον σκοπῷ ἐπέχειν». Ilind: (ші desпъpцit). «'Επὶ Τυδείδῃ ἔχον ἵππους». Іл: Е. (ші ел:) «'Επὶ δ'αὐτῷ πάντες ἔχωμεν ἀθρόοι». Od: X. (ші къ ак: пpеп:) «Τὰς ναῦς ὁρῶντες ἐπεχούσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον». Пл: îndpentîndъ se къtpe... (vezї ші ἐπιβάλλω). (ші miж: ел:) «Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ». Od: X, (ші fir:) «Τί μοι ὧδ' ἐπέχεις θυμῷ»; Od: Т. че mъ aї ла окї? 4) (fir: ші ел:) îmї amъ mintea аціntatъ ла чева, amъ de rîndъ; (în цеn:) ваrъ de seamъ. «'Ο δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς». Еър: «'Επέχοντες τῇ βασιλείᾳ». Sкр: пpiвind ла împъpъцiе. (ші къ înf:) «'Επὶ ταύτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι». Ер: «Επεῖχον ἐλλάμψεσθαι». Ер: (vezї ші ἐπιβάλλω). 5) цiъ îndъpъt, оpреskъ, amînъ; (ші ел: saъ пеstp:) zъвовеskъ, staъ aштеntînd; învеtezъ; stъpъieskъ; (ші dъпе Stoїчї) îmї amînъ жъdiката, mъ îndoieskъ a хоtъpî despре чева. «'Επέσχε ῥέεθρα». Іл: Ф. (ші пas:) «'Επισχεθὲν τὸ ῥεῦμα». Sin; «'Επέχει με γῆ». Епгр; «Καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου»; Sof: «'Επέσχε μυριάδας ἑπτὰ 'Ρωμαίων». Пл: (ші къ цеn: indip:) «'Επέσχεν αὐτοὺς τοῦ πρόσω». Лкs: (ші ел:)

«'Επίσχες (se înц: σαυτὸν) τοῦ δρόμου». Apstf: (ши абs:) «Μικρὸν ἐπισχὼν». Плт: «Νῦν καιρὸς ἔρδειν..., εἰ δ' ἐφέξετον». Sof: «'Αντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχεν». Od: Φ. stъpsia; (ши між: преа pap) «'Αμφὶ γαίῃ ἐπέσχετο». Es: s'a înfint, s' a агъцat. (везї ши κατέχω). 6) цієъ, копрінzъ аtîtъ локъ, ажъпгъ, mъ întinzъ пînъ ла. «'Επτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών». Iл: Φ. «"Οσσον χῶρον ἐπεῖχε νέκυς». Iл: Ψ. «'Οπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος». Iл: Ψ. «'Επεῖχον τοὺς Τεγεήτας». Ep: ажъпцеаъ пînъ ла; (ши fir:) «Τάξιν ἐπέχειν». Пл: ши маї поъ) «Τόπον ἐπέχω». цієъ локъ, saъ sîntъ локоціitоръ. (de ъnde 7) (fir:) цієъ în mîna mea, stъпînеskъ, гъвернezъ; преdomneskъ. «'Ο τὸν κόσμον ἐπέχων». Apst: (ши прin întind:) «Θυσίαι ἐπεῖχον τὴν πόλιν». Ep: «"Ην μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ». Ep: «'Ως ἐπέσχεν ἡμέρα». Паss: (ши fir:) «Τὴν τύχην, ἥ νῦν ἐπέχει». Dm:

'Επέων, Ion: поеt: în локъ de ἐπῶν, цен: îm: ал лъї ἔπος.

'Επεὼν, поеt: în локъ de ἐπών, през: de партч: ал лъї ἔπειμι. [ἐπὶ, εἰμί].

'Επ-ηβάω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локъ de ἐφηβάω.

'Επήβολος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de (ши маї intpeв: de кît) ἐπίβολος, (къ цеn:) немерїtоръ, добîndiторъ de чева; (прin ъpm:) пърташъ. «Νηὸς («'Ερετάων) ἐπήβολος». Od: B. експерiiнцатъ. «Φρενῶν ἐπήβολος». Esхл: mintosъ; (ши în ръъ). «Νόσου ἐπήβολος». Esхл: болнавъ. 2) (къ dat:) къвenitъ, saъ контрібъitopъ ла skoпъл къiва. «'Επήβολος ἅρματι νύσσα». Ткр: ши Аплл: (de ъnde 3) (în цеn:) потрівitъ, пропорціonatъ; (прin ъpm:) folositоръ, плъкътъ (Аплл:). [ἐπιβάλλω]. [de ъnde

'Επηβόλως, adв: немерit; потрівit; пропорціonat; къ folosъ.

'Επηγκενίδες (αἱ), [ἐπενεγκεῖν] лъпцї skîndъpї, къ кареe se подіа în лъпгъ корабia de ла пръъ пînъ ла пъпъ. (везї ши πάροδος).

'Επηγορεύω, віit: -εύσω, ши

'Επηγορέω ῶ, віit: -ήσω, Ion: (къ dat:) ворбеskъ de ръъ пе чінева, îл defaїmъ ка вinoвatъ; îл окъръskъ. [ши

'Επηγορία (ἡ), Ion: = Κατηγορία, defъїмаре. [ἐπὶ, ἀγορά].

'Επῆεν, поеt: în локъ de ἐπῆν, 3: sinr: пеps: de прел: ал лъї ἔπειμι.

'Επηετανὸς [ἐπὶ, ἔτος], ἡ saъ ὸς, όν, поеt: каре ціne saъ ажъпце пе tоtъ анъл întpегъ; (прin ъpm:) mълtъ, îнбілшъгаtъ; конціnъtъ, ъпъл пеste алтъл. «"Ενθ' ἦτοι ληνοὶ (ἀρδμοί) ἦσαν ἐπηετανοί». Od: Ξ. ши K. «Σῖτον ἐπηετανὸν παρέχοιμι». Od: Σ. «Τρίχες ἐπηεταναί». Es: пеpї deшї. «Αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι». Od: Δ. «Πολλὰ δὲ κᾶλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά». Om: Imn: (ши adверб:) "Πρασιαί... πεφύασιν ἐπηετανὸν γανόωσαι». Od: H. «Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον». Od: H. (везї ши ἄφενος).

'Επήϊεν, a 3: sinr: пеps: de tpe: de къ:, ши

'Επήϊσαν, a 3: îm: пеps: de прел: ал лъї ἔπειμι. [ἐπὶ, εἶμι].

'Επῆκαν, Ion: în локъ de ἐφῆκαν, a 3; îm: пеps: de пех: 1: ал лъї ἐφίημι.

'Επήκοος (ὁ, ἡ), (акt:) askълtъtоръ de чінева; (pas:) askълtatъ, saъ пъtinчоsъ a se аъzi, saъ askълta de чінева. «'Επήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν». Плт: (ши adверб:) «Εἰς ἐπήκοον («Εἰς τὸ ἐπήκοον, saъ 'Εν ἐπηκόῳ) τινός». Лкs: în кînъ saъ локъ, ка съ se поатъ аъzi de чінева. «Εἰς ἐπήκοον πάντων». în аъzъл тътълор. [ἐπακούω].

"Επηλις, ιος, ши ἐπηλὶς, ἴδος (ἡ), Ion: în локъ de (ши маї întpeв: de кît) ἔφηλις. [ἐπὶ, ἧλος].

'Επηλλαγμένως [ἐπαλλάσσω], adв: (партч:) în речінрокъ, saъ în skimбъ.

'Επ-λυγάζω, віit: -άσω, askъnzъ, акоперъ (ши між: mъ акоперъ) пе d' асъпра, întpeвъinцezъ чева ка акоперішъ. (къ ак: stpъm: ши ъne-орї, ши къ ак: indip:) «'Επιλυγάζομαι τὴν κεφαλὴν θοιμάτιον». Sъid: «Τίκτουσαν ἐν τῇ γῇ ἐπηλυγαζόμεναι ὕλην». Apst: 'Επιλυγάζομαί τινα». Плт: mъ askъnzъ dîndъpътъл къiва. [din

'Επηλυγαῖος, α, ον, поеt: акопеpitъ; întъпекоsъ. [ἐπήλυξ]. [de ъnde

'Επηλυγίζομαι, = (saъ греш: în локъ de) ἐπηλυγάζομαι.

'Επήλυθον, поеt: în локъ de ἐπῆλθον, пех: 2: ал лъї ἐπέρχομαι.

'Επήλυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Επηλυγαῖος. || «Τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες ἑστήκασιν». Exp: (перifp:) în локъ de ἐπηλυγασάμενοι». [ἐπὶ, ἧλυξ].

"Επηλυς, υδος (ὁ, ἡ), венitъ de afаръ, sъъ пе ъpmъ; stpeinъ. [ши

'Επηλυσίη (ἡ), Ion: поеt: în локъ de

'Επήλυσις, εως (ἡ), веніpe de afаръ fъръ вeste; пъвълipe; (прінч:) вîntъipe din fepmекаре, деокіаре, ши чл: (pom: din iele, ad: din воалъ eksotikъ, a къріа прічінъ пъ este къпоskътъ). [ши

Ἐπηλύτης, ші ἐπήλυτος, ου (ὁ), =Ἔπηλυς. [ἐπελεύθω=ἐπέρχομαι].

Ἐπημάτιος, η, ον, поеt: în локȣ de ἐφήμερος, каре џine (saȣ se face întр') о zi. [ἐπί, ἦμαρ -ατος].

Ἐπημοιβὸς (ὁ, ἡ), поеt: речіпрокȣ, каре se skimвъ, se ia ȣна пентрȣ алта, saȣ se întpeвȣinџeazъ în skimвȣ întpe dînseле, kînd ȣна, kînd алта... «Χιτῶνες ἐπημοιβοί». Od: Ξ. (везї ἐξημοιβός). «Ὀχῆες (θύρης) ἐπημοιβοί». Iл: M. веріџе de ȣшъ. [ἐπαμείβω].

Ἐπ-ημύω, вііt: -ύσω, поеt: mъ плекȣ, mъ повîрпeзȣ ла о парte.

Ἐπὴν, поеt: în локȣ de ἐπάν.

Ἐπηνέμιος (ὁ, ἡ), поеt: ал вîntȣлȣї; (fir:) ȣшорȣ, zadapnikȣ, nestatopnikȣ, neintemeiatȣ. (везї ші ἀνεμώλιος). [ἐπί, ἄνεμος].

Ἐπήνεσσα, saȣ ἐπήνησα, поеt: în локȣ de ἐπήνεσα, пех: 1: ал лȣї ἐπαινέω.

Ἐπῆνθον, Dop: în локȣ de ἐπῆλθον, пех: 2: ал лȣї ἐπέρχομαι.

Ἐπῆξα, пех: 1: ал лȣї ἐπάττω, în локȣ de ἐπαΐσσω.

Ἐπηόνιος (ὁ, ἡ), поеt: чел dene џърmȣ, =Ἐπάκτιος. [ἐπί, ἠϊών].

Ἐπήορος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐπαείρω] alîpnatȣ de (saȣ neste) чева.

Ἐπ-ηπύω, вііt: -ύσω, поеt: stpirȣ asȣпра вре ȣпȣї лȣкрȣ, saȣ пентрȣ чева; акламȣ лъȣdînd, saȣ îndemnînd.

Ἐπήρατος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de ἐπέραστος, dpъгъstosȣ, saȣ de dopit, плъкȣtȣ.

Ἐπηρεάζω, [ἐπήρεια] вііt: -άσω, (кȣ dat: saȣ рар: кȣ преп: ак:) bîntȣieskȣ (кȣ кȣвîntȣ saȣ faптъ); (în џеп:) sȣпърȣ. [de ȣnde

Ἐπηρεασμὸς (ὁ), bîntȣіре, sȣпъраре, ші чл: (везї ἐπήρεια). [ші

Ἐπηρεαστικὸς, ή, όν, обічпȣitȣ, saȣ пȣtinчosȣ, îndemînatikȣ а вътъма, а adȣче sȣпъраре.

Ἐπήρεια (ἡ), [ἐπί, ἀρειά] (dȣпе zічере) mȣstpape, doженіре; ameninџаре; ворвіре de ръȣ, окъріре; silъ; піръ; воіре de ръȣ; desпреџȣіре; (în џеп:) bîntȣіре, гоапъ, sȣпъраре, пъгȣвіре, ші чл: «Κελεύειν κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς». Tȣч: sпре вътъмареа, saȣ defъїmареа челор че 'ї приimesk, saȣ кȣ ameninџаре, прin silȣіре.

Ἐπ-ηρεμέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кȣ dat:) mъ liniшteskȣ, mъ odixneskȣ пе, saȣ dȣпе чева.

Ἐπήρετμος (ὁ, ἡ), поеt: stъtъtорȣ ла (saȣ tpъгъtорȣ de) вîsлъ. «Ἑταῖροι — ». Od: B. ші M. вîsлашї. 2) апровізіонаtȣ кȣ вîsле. «Ναῦς —». Od: E. ші Ξ. [ἐπί, ἐρετμός].

Ἐπηρεφὴς [ἐπί, ἐρέφω], έος (ὁ, ἡ), поеt: акоперitȣ d' asȣпра; волtitȣ; saȣ пȣsȣ d' asȣпра ка о înвелitoape. «Σπέος («Σίμβλον) ἐπηρεφές». Od: N. Es: ші Trn: (везї ші κατηρεφής). «Πέτραι («Κρημνοὶ) ἐπηρεφεῖς». Od: K. M. [ші

Ἐπήρης [ἐπί ἄρω], εος (ὁ, ἡ), поеt: апровізіонаtȣ кȣ toate tpeвȣinчoaseле; înармаtȣ, гаta.

Ἐπήριστος, ші Ἐπήριτος (ὁ, ἡ), поеt: desпре каре se face dispȣtъ, saȣ пе каре se чeартъ; (прin ȣрm:) foapte dopitȣ. [ἐπί, ἐρίζω].

Ἐπῆρσα, поеt: пех: 1: ал лȣї ἐπαραρίσκω.

Ἐπῆσαν, поеt: în локȣ de ἐπήϊσαν.

Ἐπησθεῖεν, Ion: în локȣ de ἐφησθείησαν, а 3: îm: пеpş: de пех: 1: ал пoft: лȣї ἐφήδομαι.

Ἐπήσω, Ion: în локȣ de ἐφήσω, вііt: ал лȣї ἐφίημι.

Ἐπητανὸς (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de ἐπηετανός.

Ἐπήτεια (ἡ), поеt: = Ἐπητύς, dȣлче salȣtape, влажinie, ші чл: [din

Ἐπητὴς, οῦ (ὁ), ші ἐπήτης, εος (ὁ, ἡ), поеt: [ἕπω] ворвitорȣ, віне приіmitорȣ, sълъtъtорȣ afaвілȣ, влажinȣ. (везї ші ἤπιος].

Ἐπητικὸς, ή, όν, [ἕπομαι] disпȣsȣ а ȣрma, saȣ а fi ȣрmъtорȣ.

Ἐπήτριμος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐπί, ἥτριον] (desпре џesъtȣpї) вътȣtȣ; (прin întind: ші în џеп:) desȣ, ȣпȣл лîпгъ, saȣ пeste алтȣл; (fir:) iskȣsitȣ, прefъкȣtȣ. (везї ші πυκινός).

Ἐπητὺς [ἐπητής], ύος (ἡ), поеt: =Ἐπήτεια (везї zіч:). 2) dȣпе ferічitȣл întpȣ поmеніре. N. Dȣка. în Od: Φ. 306. = Ἐπαίτησις.

Ἐπ-ηχέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кȣ dat:) fакȣ sȣпetȣ, sgomotȣ пeste (adікъ пе kînd se zіче, saȣ se face) чева.

Ἐπηῷος (ὁ, ἡ), поеt: =Ὑπηῷος, dimineџeanȣ, saȣ pesърiteanȣ. [ἐπί, ἠώς].

Ἐπήωρος (ὁ, ἡ), Грam: =Ἐπήορος.

Ἐπὶ, преп: (se акорd: кȣ џеп: dat: ші ак: ші însemn: în sint: кȣ џеп: 1) локȣ, (A) d' asȣпра. «Ἐφ' ἵππου». Ksn: Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς». Пров: «Ἔγχεα ὀρθὰ ἐπὶ σαυρωτῆρος». Iл: K. «Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὼς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσον». Od: T. «Ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν (τὰς ναῦς)». Om: Ἐπὶ κά-

πρου τομέων στὰς ὀμόσασθα»: Лкs: (de ꙋnde eл:) «'Εφ' ἱερῶν ὀμόσαι». Лкs: «Φέρειν ἐπὶ μὲν τῆς γλώσσης σιγὴν, ἐπὶ δὲ τοῦ προσώπου αἰδῶ». Пл:(B') п'апроапе, п'ітпрежꙋр, кътpe... «'Αφικνοῦνται ἐπὶ Θράκης». Tꙋч: în пърціле Трачіеї. «'Ανεχώρησαν ἐπὶ οἴκου». Tꙋч: кътpe патріе (C') dinainte, de фацъ. «'Επὶ πολλῶν». Лкs: «'Επὶ μαρτύρων». Лкs: «Γράφομαί σε ἐπὶ τοῦ 'Ραδαμάνθυος». Лꙋч: (D'.) dintpe. «Οὐδεὶς ἐπ' ἀνθρώπων». «'Επὶ τῶν 'Ελληνικῶν πόλεων». Apst: (de ꙋnde E'. fir: ші пріп întind:) sinrꙋpꙋ̆, eл în sine. «Εὔχεσθε σιγῇ ἐφ' ὑμείων». Iл: H. «Πόλις κειμένη ἐφ' ἑωυτῆς». Ep: «Ἡ Κασπίη θάλασσά ἐστι ἐφ' ἑωυτῆς». Ep: Εἶχον γὰρ καὶ οὗτοι ἐφ' ἑωυτῶν μάντιν». Ep: «Τὸ ἐφ' ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι». Dm: sinrꙋpꙋл лор întepesꙋ̆. 2) (fir:) enistasie. «'Επὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ». Лꙋч: (ші eл:) «Ὁ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος». Dm: «Οἱ ἐπ' ἐξουσίας». Skp: «Ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων=Ὁ ἐξ ἀποῤῥήτων». Biz. «Οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων». чеї în tpeбiле політіче. 3) timпꙋ̆ (пpінч: in dъinipe), пе кînd, saꙋ̆ пе времеа. «'Επὶ προτέρων ἀνθρώπων». Iл: E. «'Επὶ Μήδων ἀρχόντων. Ep: «'Εφ' ἡμῶν». Dm: in zілеле noastpe «'Επὶ ἄρχοντος (δεῖνος)» Ptp: «Ἡ ἐπ' 'Ανταλκίδου εἰρήνη». Лкs: (везї 5). 4) кіпꙋ̆, saꙋ̆ кꙋm (маї de мꙋлте орї адверб:). «'Επι λέξεως. «'Επὶ μέρους». în лoкꙋ̆ de κατὰ λέξιν, κατὰ μέρος, (iap маї кꙋ seamъ în fpase taktіче) «'Εφ' ἑνός». în лinie. «'Επὶ κέρως». în fpꙋnte. «'Επὶ τεσσάρων». патpꙋ în pîndꙋ̆ (adiкъ ꙋпꙋл dꙋпе алтꙋл). «'Επὶ πεντήκοντα ἀσπίδων συνεστραμμένοι». Ksn: apanжацї stpîns кîte чінчї-zeчї în adîпкꙋл falanцeї. 5) npічinъ (saꙋ̆ fъкъtoape) din че. «'Επὶ πολλῶν ἄν τις κατίδοι». Лкs: din мꙋлте. «Οὐκ ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτευ». Ep: «Μετονομασθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ (noate se інц: τῷ ὀνόματι) τούτου Τυρσηνούς». Ep: (saꙋ̆ opraniкъ) npin че. «Ἡ ἐπ' 'Ανταλκίδου εἰρήνη». Ksn: чеа npin міжлочіреа лꙋї... (saꙋ̆ sꙋбiektꙋ̆) despe... «Τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν Θεῶν». Лкs: || (iap кꙋ dat: 1) лoкꙋ̆, adiкъ d'asꙋпpa, saꙋ̆ înъꙋntpꙋ (маї de мꙋлте орї поет:) «Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, μᾶλλον δ' ἐπὶ μήλῳ». Od: H. «Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ». Лкs: «Τῷ δ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκεν Ἥρη». Iл: A. (ші fir:) «'Επὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βίου». Лкs: 2) (fir:) înпpotiвъ, saꙋ̆ asꙋпpa кꙋїва. «Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσιν ἵσταντο». Iл: B. «Ἧκε δ' ἐπ' 'Αργείοισι κακὸν βέλος». Iл: A. 'Επ' ἀλλήλοισιν ἰόντες». Iл: Γ. D. ші чл: «Ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατο». Sof: «Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσειεν». Iл: Δ. sъ 'ші skoaцъ пекаzꙋл. 3) деплinъ воie, stъпîпіpe; saꙋ̆ enistasie. «Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι». Iл: E. (везї 7) «Οὐδὲ ἑ μήτηρ σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν». Od: X. «Σὲ δ' ἐπὶ ταῖς ἄρκυσιν (ἔσεσθαι)». Ksn: «Ποιεῖσθαί τι ἐπί τινι». Hлt: «'Επ' ἐμοὶ ἐστίν» Ep: în міна меа stъ. (ші eл:) «Τὸ ἐπ' ἐμοί». Лкs: кît se atinцe de mine. (везї ші ἐν). 4) timпꙋ̆, (поеt: inxotъpîpe, adiкъ) кînd, пе каpe вpeme. «'Αλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς». Iл: Θ. пе поапte. (ші маї коmплектꙋ̆) «'Επ' ἤματι τῷδε». Iл: N. ші T. кіap întp' ачеastъ zi. (кꙋ totꙋл deoseбit de) «'Επ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι». Od: B. întp' о zi, ші de. «'Επ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ». Od: Ξ. пе fie-каpe zi. (ші проz:) «'Επὶ παντάπασι νηπίῳ αὐτῷ τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος». Dm: кînd epa. (iap ла проz: 5) пе ꙋpmъ, dꙋпе «'Επὶ χιόνι πεσούσῃ ἀνάγκη ἐστίν ὗσαι». Ep: «Καὶ μὴ ἐπὶ καλλίστοισι πόνοις αὐτὸν ἀπολέσητε». Sof: «'Επὶ τούτοις». «'Επὶ πᾶσι». Лкs: «Τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας». Od: Ω. «Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι». Iл: I. «Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι πάθομεν κακά». Od: Γ. «Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε». Od: P. «Οὐκ ἄρα δή γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν». Od: P. «Μεμάασιν ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν». Od: X. пе лînгъ релеле de маї 'nainte. «Αἴ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἴην τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ». Od: H. кꙋ чеа de aкꙋm inimъ. (ші în компар:) «Οὔ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο». Od: H. пе лînгъ, saꙋ̆ dꙋпе. 7) npічinъ, (saꙋ̆ sъвîpшiтiвъ, adiкъ) skoпꙋ̆, saꙋ̆ пентpꙋ че sfîpшitꙋ̆. «Γαστέρες... ἃς ἐπὶ δόρπῳ κατθέμεθα». Od: Σ. «Βοῶν... οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν 'Αχιλλεύς». Iл: Ψ. «Λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα. «Tꙋч: «Αὕτως ἠλάσκουσιν... οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ». Iл: N. «'Ανηνύστῳ (ἀτελευτήτῳ) ἐπὶ ἔργῳ». Od: Π. «Παῖδα τηλύγετον πολλοῖς ἐπὶ κτεάτεσιν». Iл: I. ка sъ 'л лase moштeniтopꙋ̆ пе мꙋлте авepї. «Ἔργον τελέσειεν δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ». Iл: K. «Θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ». Iл: Φ. «Μὴ ὤφελον νικᾶν τοιῷδε ἐπὶ ἀέθλῳ». Od: Λ. «'Επὶ σωτηρίᾳ τῆς Σικελίας». Hлt: «'Επὶ τῷ παντὶ βίῳ». Ksn: «'Επ' ἀγαθῷ». Лкs: 'Επὶ πᾶσι δικαίοις». Dm: «'Επὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις». Tꙋч: «'Επὶ πόσῳ». Лкs: «'Επὶ τούτῳ... ἐφ' ᾧ, (ші кꙋ τε) ἐφ' ᾧτε". (кꙋ xot: saꙋ̆ inf:) кꙋ ачеastъ tokmeaлъ, saꙋ̆ кꙋ ачеstꙋ̆ skoпꙋ̆. (saꙋ̆ moтiвaлъ)

«'Επ' αὐτῷ ἡδὺ 'γέλασαν. Iл: B. «Γέρας, ᾧ ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα». Iл: A. «'Επί σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα. Iл: I. din прічіna ta, saȣ пentpȣ aл tѣȣ вine. (шi maĭ indeпліnit). «Τῷ ἐπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσει». Od: Π. «Οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ χαλεπαίνοι». Od: Σ. «'Επὶ τίνι μέγα φρονεῖς»; Лȣч: (ачі se dedȣче npin întind; шi aчeasta). «Καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Skp: (шi eл:) «Τὸν μὲν ἐπὶ τἀδελφῷ Δημήτριον, τὸν δ' ἐπὶ τῷ πατρὶ Φίλιππον ὠνόμασε». Iл: (vezĭ шi 5). (saȣ orgaнікъ, adікъ) npin чe. «'Επὶ τῷ σῷ ὀνόματι». Лȣч: кȣ пȣтeлe tѣȣ. «'Επὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν». Skp: || (iap кȣ aк: 1) локȣ (saȣ în miшкape кътpe чeвa). «'Επὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν». Apstf: «'Επὶ ἔργα τράποντο». Iл: Γ. «'Επὶ βοῦν ἴτω». Od: Γ. «'Η δ' ἐπ' 'Οδυσσῆα ἤϊεν». Od: E. (шi fir:) «'Επὶ πᾶν ἦλθον». amȣ чepкat în totȣ кinȣл. «Λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον». Om: (saȣ în konџinepe, шi întindepe, adікъ) пînъ. «'Οδ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα». Od: «'Επὶ πολλὰ δ' ἀλήθην». Od: Ξ. «Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους». Iл: K. «'Απὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν». Apat: «Αἱ δὲ ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν». Od: Z. (шi кȣ ὅσον). «"Οσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν». Iл: Γ. «"Οσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης». Od: N. «'Επὶ δεξιὰ ἠδ' ἐπ' ἀριστερά». Iл: H. шi M. (шi despre кîtime) «'Επ' ἑκατὸν γὰρ καὶ τριακόσια ἐκφέρει». Ep: (шi în nepfp: în локȣ de adв:) «'Επὶ τρίς». Лкs: (saȣ aпpoane) «'Επὶ τὴν ἑστίαν ἐκαθέζετο». Tȣч: 2) (fir:) înпpotівъ. «'Ηλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον». Apstf: «'Επὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀσκεῖν». Iskp: 3). ковîршіpe (în локȣ de ὑπέρ). «Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο ὄλβῳ τε πλούτῳ τε. Iл: Ω. 4) stъпînipe, saȣ dепліnъ пȣtepe. «'Εφ' ἑαυτοὺς ποιεῖν». Лкs: 5). кinȣ, saȣ кȣm (maĭ de мȣлte-opĭ adвepв:) «'Επ' ὀκτώ». Tȣч: «'Επ' ἀσπίδας πέντε καὶ εἴκοσιν». Tȣч: 6) пpопорџіe, saȣ dȣпe чeвa. «Καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν». Od: E. 7) tîmпȣ (în kontinȣape, saȣ пpeлȣnџipe). «Εὗδον ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ». Od: H. «Οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον». Od: M. «Τλῆτε, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον». Iл: B. «'Επὶ πολύ. «'Επὶ μέγα. «'Επὶ μᾶλλον. «'Επὶ πλέον, шi чл: 8) прічinъ (sъвîршітівъ în локȣ de πρός). «Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν». Od: Δ. snpe opкape întpenpindepe. «Στέλλειν ἐπ' ἀγγελίην». «'Ο μὲν πεδίον δ' ἐπὶ βοῦν ἴτω». Od: Γ. ка sъ adȣкъ ȣnȣ воȣ. «'Επὶ τί»; =Πρός τί; пentpȣ чe? «"Επεμψεν ἐπ' ἐμὲ τριήρη. Плt: «Νοσῶν ἐπὶ θάνατον». D. Aл. || (iap în komп:) d' asȣnpa. «'Επιβαίνω, ἐπιδερμὶς, ἐφίστημι. 2) miшкape ла локȣ. «'Επέρχομαι» 3) înпpotівъ, saȣ asȣпpъ. «'Επιδρομή, ἐπελαύνω. 4) adaosȣ, saȣ înteџipe (maĭ мȣлt, saȣ de totȣ). «'Επιλανθάνομαι, ἐπερεθίζω, ἐπευωνίζω, ἐπισυνθήκη, ἐπίμετρον. 5) пe ȣpmъ. «'Επεσθίω, ἐπιβιῶναι, ἐπιβλαστάνω. 6) прічinъ saȣ skoпȣ. «'Επιβλαβής, ἐπικηρύττω. 7) înпȣџinape. «'Επίκυρτος. 8) (nȣmep:) пpопорџіe, saȣ înпъpџipe. «'Επίτριτος. (ла поеџĭ A'. se desnapte de вepвȣл komпȣsȣ întpeпȣindȣ se aлte zічеpĭ). «'Ωμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα. Iл: Ω. în локȣ de ἐπιφέρουσα. (B' se ia în локȣ de adв:) «Φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι». Od: A. (C'. se пȣne dȣпe sȣвstantівȣ, кînd овічпȣit i se шi ȣpкъ tonȣл). «Οὔ τοι ἔπι δέος. Iл: A.

"Επι în локȣ de ἐπί, (кînd se пȣne dȣпe sȣвstantівȣ, vezĭ maĭ sȣs) saȣ în локȣ de ἔπεστι a 3: sinг: пеps: a лȣĭ ἔπειμι.

'Επιαγή (ἡ), поet: [ἐπί, ἄγνυμι] ='Επικαμπή.

'Επι-άλλομαι, noet: in локȣ de ἐφάλλομαι (întpeв: прінч: пȣmaĭ пaptч: ἐπιάλμενος).

'Επ-ιάλλω, віit: -αλῶ, (пex: ἐπίηλα) noet: în локȣ de ἐπιπέμπω, asвîpлȣ (пopпeskȣ, zъdъpъskȣ) чeвa asȣпpa кȣĭва; прічinȣieskȣ, шi чл:

'Επιάλμενος, noet: în локȣ de ἐφαλλόμενος. (vezĭ ἐπιάλλομαι).

'Επιάλτης, ου (ὁ), ='Εφιάλτης.

'Επιανδάνω, noet: în локȣ de ἐφανδάνω.

'Επιανέω, Ion: în локȣ de ἐπανῶ, пex: 2: de sȣп: aл лȣĭ ἐπανίημι.

'Επ-ιαύω, віit: -αύσω, noet: (кȣ dat:) dормȣ (локȣieskȣ, пetpeкȣ) d'asȣпpa, saȣ aпpoane de чeвa. (aлџiĭ îndpent: ἐνιαύω).

'Επ-ιάχω, (фъpъ віit:) noet: stpirȣ пеste (adікъ пe кînd se face, saȣ se zічe) чeвa.

'Επίβα, noet: în локȣ de ἐπίβηθι, пex: 2: de пopкȣч: aл лȣĭ ἐπιβαίνω.

'Επιβάθρα (ἡ), skapъ, saȣ пȣnte miшкъtoape, чe se pezemъ de кopaвіe (de zidȣ, шi чл:) snpe ȣpкape (vezĭ шi ἀποβάθρα); (npin întind: шi în џen:) miжлoкȣ op кape de ешіpe, întpape, шi чл:; (fir:) miжлoкȣл, чe întpeвȣinџeazъ чinева, ка sъ 'шĭ sъвîpшiaskъ (sъ 'шĭ ажȣнгъ) skoпȣл. «Μὴ κρατεῖν τῆς ἐπιβάθρας». Ap: пpoв; a пȣ пȣtea чinева sъ ажȣнгъ ȣndeва, шi (fir:) a пȣ fi sirȣpȣ despre џȣstipea sko-

пѕлѕї sъў. [ἐπιβαίνω]. [de ѕnde

'Επι-βαθραίνω, вiit: -ανῶ, (neoлоџ:) тъ ѕркў ѕndeва кѕ (saў ка кѕ) sкаръ, пѕnte, ші чл:

'Επίβαθρον (τὸ), (se înџ: τέλος, saў ἀργύριον) платъ пentpѕ intpape în кораків, ═Ναῦλος. || (în:) 'Επίβαθρα (τὰ), (se înџ:) ἱερά)═'Επιβατήρια. 2) локў, пе каре калкъ (stъ, saў шade) чiнева. [din

'Επιβαίνω, вiit: -βήσομαι, (пех: ἐπέβην, ші чл: пѕmaї ла вiit: ші пех: de formъ aktiвъ este stpъm:) факў пе чiнева а кълка (а se sѕi, а ажѕnџе) ѕndeва, ѕркў, sѕiў d'asѕпра. (кѕ џеп: îndip:) «Ὃν ῥα τόθ' ἵππων ἐπέβησεν». Іл: Θ. «Πῶς πολλοὺς ἐπέβησε κελεύθου». Es: а пѕs пе кале. «Πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησεν». Іл: І. «Ὡς κ' ἐμὲ πάτρης ἐπιβήσετε». Od: П. (ші fir:) «Τὸν... εὐκλείης ἐπίβησον. Іл: Θ. «Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν». Od: Ψ. || (овiч: nestp: saў ел:) калкў, îmї пѕiў пiчорѕл, тъ ѕркў пе чева; ажѕnгў ѕndeва, saў пînъ ла; (fir:) isвѕteskў а kîmtiгә, а афла (а înвъџа) чева; (despре вite) înкалiкў, гonesкў. (кѕ џеп:) «Πύργου («Νεὼς, «Ἵππου, «Δίφρου, «Εὐνῆς, «Πυρὸς) ἐπιβαίνω». Om: (ші кѕ ак:) "Πιερίην δ' ἐπιβὰς„. Od: Е. «Τὸν ἱππομανῆ λειμῶν'.... ἐπιβάντα„. Sof: (ші fir:) «'Αναιδείας («Εὐφροσύνης) ἐπιβαίνω». Od: Х. Ψ. «Τέχνης ἐπιβήμεναι». Om: Imn: «Τιμῆς ἐπιβαίνω». Trn: 2) (фъръ казў) калкў џеапъп пе чева, înкалiкў, saў шezў în tpъsѕpъ. «Οὐκ εἶχον στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὐδ ἐπιβῆναι». Od: М. «Οὔτις ἐνόησε μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ, ὄφρ' ἐπιβαίη». Іл: Е. 3) пъвълеskў asѕпра кѕїва, saў îї калкў локѕл ка връжташў. «'Επιβῆναι τῷ 'Ασσυρίῳ» Ksn: (ші кѕ ак:) Σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ λόγος κακόθρους ἐπιβῇ». Sof: (ші кѕ ак: преп:) «Καὶ τὰ παθήματα 'κεῖνα πρὸς αὐτὸν ἐπέβη». Sof:

'Επι-βακχεύω, вiit: -εύσω, stpiгў (тъ întѕsiezў) ка ѕпў Бакantў înкъ maї mѕлt, saў despре чева.

'Επι-βάλλω, вiit: -βαλῶ, (кѕ ак: stpъm: ші dat: saў ак: sinг: saў кѕ преп: îndip:) арѕпкў, saў пѕiў, аніnў, потрiвеskў чева d' asѕпра. «Σφραγῖδα ἐπιβάλλω». Лks: пѕiў печете. «'Επέβαλλεν ἱμάσθλην. Od: Z. (ші тiж:) «Τοξόται ἐπιβεβλημένοι». Ksn: авîndѕ 'шї съџеата пѕsъ în аркў, ші fiind гата а о asвîpлi. (везї ші διαγκυλέομαι). «'Επὶ κλήρους ἐβάλοντο». Od: Ξ. (везї ші βάλλω). (ші fir:) «Φόρους («Ζημίαν, ші чл:) ἐπιβάλλω, Лks: пѕiў dажdie, ші чл: 2) maї пѕiў, adaorў; (de ѕnde maї поў) ═Πλειστηριάζω. «Πέντε μῆνας ἐπιβαλεῖν τῇ Βοιωταρχίᾳ». Пл: 3) (nestp: saў ел:) isвеsкў; (fir:) nemepeskў; (прin tntind:) sîntў isкѕsitў în чева. «Οὐκ ἐπιβάλλοντος δὲ αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἴνιγμα». Sхл: (везї ші ἐπέχω); (ші neѕt:) трагў (saў îmї пѕiў прѕа, însemnezў sъ ажѕпгў) ѕndeва. «Ἡ δὲ (ναῦς) Φερὰς ἐπέβαλλεν". Od:O· 4) пѕiў mîna пе чева, încenў, тъ апѕкў de чева. «Τοῖς κοινοῖς πράγμασιν ἐπιβαλὼν (se înџ: τὰς χεῖρας, saў ἑαυτὸν)». D. Ал: (ші тiж: кѕ ак:) Μείζονα ἐπιβαλλόμενος". Плt: (ші кѕ џеп:) "Μή τις ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν μιμνέτω". Іл: Z. 5) казў фъръ veste пе чева; (de ѕnde fir: ші шаї кѕ seamъ în а 3: перs:, saў în партч:) тъ întîmплѕ, казў în нoрoкѕл кѕїва; (прin ѕрт:) казў în партеа (saў sîntў ал) кѕїва. (кѕ dat:) „'Επιβάλλει μοι". Лks: (ші авs:) "Τὸ ἐπιβάλλον μέρος". Ep: «Τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας". Еванг: 6) (тiж: кѕ ак:) iaў чева пе mine (хаїнъ, ші чл:)═'Ανα(Περι)βάλλομαι; (fir:) sѕпѕiў пе sinemї ла чева, saў iaў asѕпръmї, тъ însъpчinezў кѕ чева. "'Επιβεβλημένος σινδόνα". Skp: (ші fir:) "Αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλλόμενοι". Тѕч:

'Επι-βαπτίζω, вiit: -ίσω, ші

'Επι-βάπτω, вiit: -βάψω, (кѕ dat: saў преп: ак: îndip:) афѕndezў, saў moiў înкъ о datъ чева înъѕntpў în...

'Επι-βαρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

'Επι-βαρύνω, вiit: -υνῶ, факў чева maї греў de kît este; (прiнч: ші fir:) înгреѕiezў înкъ maї mѕлt.

'Επιβασία, ας, ші

'Επίβασις, εως (ἡ), ѕркаре, saў intpape în чева; saў (simплѕ) кълкаре пе чева; înaintape; пъвалъ; (прin întind:) партеа (локѕл, saў лѕкрѕл), пе каре калкъ чiнева, ка sъ stea, saў sъ se sѕie (tpeaptъ, basў, temeлiе, ші чл:); (fir:) прiчiнъ, motiвў.

'Επι-βάσκω, (фъръ вiit:) поеt: în локў de ἐπιβιβάζω (stpъm: кѕ џеп:) "Κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας 'Αχαιῶν. Іл: В.

'Επι-βαστάζω, вiit: -άσω, џiў (apdiкў) чева în sѕs, saў пeste чева. "Χεροῖν ἐπιβαστάζω». Еѕр: черкў о греѕtate кѕ mîna.

'Επι-βατεύω, вiit: -εύσω, поеt: în локў de ἐπιβαίνω; (iap партiк:) sîntў (saў intpѕ ка) кълъtopў în корабie. 2) калкў (intpѕ ка връжташў) пе пъmîntѕл кѕїва; (fir:) îmї însѕшеskў чева пе nedpeptate; калкў în silъ dpeptѕpiле кѕїва. "'Επιβατεύω τοῦ

Σμέρδιος ὀνόματος». Ep: 3) = Ἐμβατεύω. Esix:

Ἐπιβατήριος (ὁ, ἡ), кѕвеnitѕ̆, saѕ̆ folositopѕ̆ ла intpape în кораbie. "Ἐπιβατήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfe adѕse zeілор maĭ 'nainte de intpape în кораbie. "Πικροῖς ἡμᾶς ἡ πόλις ἐπιβατηρίοις ἐξένισε". Sin: [шi

Ἐπιβάτης, ου, (ὁ), чел че se ѕркъ пе чева, (прінч:) înкалікъ пе калѕ̆, saѕ̆ întpъ în tpъsѕpъ, iap maĭ кѕ seamъ se înbapкъ în кораbie, кълъtopѕ̆. [шi

Ἐπιβατικὸς, ἡ, ὸν, релatibѕ̆ кѕ кълъtopѕ̆, saѕ̆ intpape în кораbie. «Τὸ ἐπιβατικὸν». Apst: (колекt:) în локѕ̆ de οἱ ἐπιβάται. [шi

Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, лesnічosѕ̆ ла sѕipe, кълкаре пе dînsѕл, de sѕit. [ἐπιβαίνω].

Ἐπίβδα (ἡ), a doa zi de пѕntъ, saѕ̆ de op че sepbъtoape; (iap прінч: în At:) a patpa zi a Апаtѕpiiлор.

Ἐπι-βδάλλω, biit: -βδαλῶ, mѕлгѕ̆ de ал doiлea.

Ἐπι-βεβαιόω -ῶ, biit: -ώσω, înкpedinцezѕ̆, întъpeskѕ̆ înкъ maĭ mѕлt.

Ἐπιβήμεναι, Еол: în локѕ̆ de ἐπιβῆναι, пеx: 2: de înf:, шi

Ἐπιβησέμεν, Еол: în локѕ̆ de ἐπιβήσειν, biit: de înf:, шi

Ἐπιβήσεο, поеt: în локѕ̆ de ἐπίβηθι, пеx: de порѕпч: ал лѕĭ ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локѕ̆ de ἐπιβάτης. «Ἵππων—». Od: Σ. «Κάπρος συῶν («Ταῦρος βοῶν) — ». Om: Ткр: гonitopѕ̆.

Ἐπι-βιβάζω, biit: -άσω, ѕркѕ̆, sѕiѕ̆ пе чіпеbа ѕndeba; (despre bite) sлоbozѕ̆ taѕpѕл, шi чл: a гoni bачеле, шi чл:

Ἐπι-βιβρώσκω, biit: ἐπιβρώσομαι, = Ἐπεσθίω.

Ἐπίβιος (ὁ, ἡ), чел че a maĭ tpъit dѕпе чіпеbа, saѕ̆ чеbа. [ἐπὶ, βίος]. [de ѕnde

Ἐπι-βιόω -ῶ, biit: -ώσομαι, = Ἐπιζῶ, maĭ tpъieskѕ̆ dѕпе moaptea кѕĭbа, saѕ̆ dѕпе bpe o întîmпларе.

Ἐπιβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adb:) -βῶς, adѕкъtopѕ̆ de bътъмаре. [din

Ἐπι-βλάπτω, biit: -βλάψω, batъmѕ̆ înкъ maĭ mѕлt, saѕ̆ de isпoabъ.

Ἐπι-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, blъstъpeskѕ̆, pesъpѕ̆ maĭ în ѕpmъ, saѕ̆ din поѕ̆, daѕ̆ поѕ̆ blъstapѕ̆. [de ѕnde

Ἐπιβλάστησις, εως (ἡ), peблъstъpipe, dape de поѕ̆ блъstapѕ̆. [шi

Ἐπιβλαστικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ însѕшime de a peблъstъpi.

Ἐπι-βλασφημέω -ῶ, biit: -ήσω, блеstemѕ̆ înкъ maĭ mѕлt, saѕ̆ пentpѕ чеbа; bopbeskѕ̆ de pъѕ̆, saѕ̆ înжѕpѕ̆.

Ἐπι-βλέπω, biit: -βλέψω, шi βλέψομαι, (кѕ dat: saѕ̆ цеn: saѕ̆ препп: ак: шi прea pap шi ел: кѕ sinг: ак:) mъ ѕĭtѕ̆, прibeskѕ̆ peste чеbа, saѕ̆ îmĭ aцintezѕ̆ bedepiле, bагѕ̆ de seamъ ла чеbа. (bezĭ шi ἐποφθαλμιάω).

Ἐπιβλεφαρίδιος (ὁ, ἡ), каре se aflъ пе цепе. [din

Ἐπιβλεφαρὶς, ίδος (ἡ), плеопа, saѕ̆ (se înц: θρὶξ) цеапа окіѕлѕĭ. [ἐπὶ, βλέφαρον].

Ἐπίβλεψις, εως (ἡ), întoapчерea bedepiĭ кътpe чеbа, ѕĭtъtѕpъ кѕ лѕаре aminte ла чеbа, bъгаре de seamъ. [ἐπιβλέπω].

Ἐπιβλὴ, ῆς (ἡ), копкъ, агpafѕ̆. [шi

Ἐπιβλήδην, adb: поеt: apѕпкînd, пѕind пе d'asѕпpa ка o manteлъ, шi чл: (bezĭ шi ἐπανκβληδὸν). [шi

Ἐπίβλημα (τὸ), op че se пѕпе, se apѕпкъ, saѕ̆ se adaoгъ пе d'asѕпpa, manteлъ; kîpпitѕpъ; чеbа de гъtealъ saѕ̆ podoabъ; înbeлішѕ̆, паплотъ, кobopѕ̆, шi чл: [шi

Ἐπιβλὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ̆ de ἐπίβλημα. || (sbst: бъpb:) zobopѕ̆ de ѕшъ. [шi

Ἐπιβλητικὸς, ἡ, ὸν, (шi adb:) -ικῶς, potpibitѕ̆ ла (saѕ̆ fъкѕtѕ̆ прin) пѕпере пе d'asѕпpa. [шi

Ἐπίβλητος (ὁ, ἡ), пѕsѕ̆, apѕпкatѕ̆ пе d' asѕпpa, adъogatѕ̆. [ἐπιβάλλω].

Ἐπι-βλύζω, biit: -βλύσω, isbopъskѕ̆ пекontenit. [de ѕnde

Ἐπιβλὺξ, adb: поеt: ка din isbopѕ̆, înбілшѕgat, în aбondinцъ. [шi

Ἐπιβλυσμὸς (ὁ), îmбілшѕgatъ isbopîpe.

Ἐπι-βοάω -ῶ, biit: ήσομαι, stpigѕ̆ пе kînd se faче, saѕ̆ se ziче чеbа; лаѕdѕ̆, saѕ̆ defaĭmѕ̆ пе чіпеbа de faцъ; (în цеn:) besteskѕ̆ пpetѕtindinea; saѕ̆ kiemѕ̆ кѕ гласѕ̆ mape ажѕtopѕл кѕĭbа. «Θεοὺς ἐπιβώσομαι». Od: A: шi B.

Ἐπιβοήθεια, (ἡ), алергаре în ажѕtopѕл кѕĭbа. [шi

Ἐπιβοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, mepгѕ̆, алергѕ̆ spпe ажѕtopѕл кѕĭbа. [ἐπὶ, βοηθός]

Ἐπιβόημα (τὸ), stpigъtѕ̆, шi

Ἐπιβόησις (ἡ), stpigape пentpѕ чеbа, saѕ̆ în faboapea, saѕ̆ împpotiba кѕĭbа; bestipe пpetѕtindinea; kiemape în ажѕtopѕ̆. [шi

Ἐπιβόητος (ὁ, ἡ), stpigatѕ̆, bestitѕ̆ пpetѕtindinea; (прінч: în pъѕ̆) defъĭmatѕ̆. [ἐπιβοάω].

'Επιβόθριος (ὁ, ἡ), пъсъ пе гроапъ. [ἐπὶ, βόθρος].

'Επιβόλαιον (τὸ), (Skp:) = 'Επίβλημα, хаїнъ dene d'асъпра; акоперъмîntъ. [din

'Επιβολὴ (ἡ), пънере, saъ аръпкаре de чева пе d' асъпра, saъ честе чева. «Αἱ εἰς τὸ στέρνον ἐπιβολαὶ τῶν πλευρῶν». Apet: împъnepe. «Σημείων, («Ποινῆς, «Ζημίας) —». Лкs: пъвълiре, atakъ. «'Επιβολῆς ἱππέων γενομένης». ацintape, пiponipe. «"Ὀφεως —». Лкs: лъаре aminte. «Νοὸς —». Лкs: întpenpindepe. «"Εργου —». Лкs: ші чл: (se konf: къ ἐπιβουλή). [ші

'Επίβολος (ὁ, ἡ), ='Επήβολος. [ἐπιβάλλω].

'Επι-βομβέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) fакъ ъъеtъ, ъъъiesкъ tape пе, saъ npin чева.

'Επιβόσκησις, εως (ἡ), пъшъnаре (akt: saъ nas:). [везї ἐπιβόσκω].

'Επιβοσκὶς, ίδος (ἡ), botъл тъштелор, цiнцаріпор, ші чл:, npin каре îшї ъъг храna. (везї ші προβοσκίς). [din

'Επι-βόσκω, biit: -ήσω, ласъ bite а наште (ші тiж: паскъ) пе ъnъ локъ (пріnч:) къ semъnъtъpї pesъpite; (fir:) pozъ, пръпъdeskъ. (везї ші ἐπινέμομαι).

'Επιβουκόλος (ὁ), noet: чел din tiї пъstopъ de boї; saъ (simnлъ)=Βουκόλος. (везї ші ἐπικοίρανος). [ἐπὶ, βουκόλος].

'Επιβούλευμα (τὸ), ъnелtitъpъ înnpotiba къїва. [ші

'Επιβούλευσις, εως (ἡ), kinzъipe de ръъ îпnpotiba къїва. [ші

'Επιβουλευτὴς, οῦ (ὁ), kinzъitopъ de ръъ асъпра къїва. [ші

'Επιβουλευτὸς, ἡ, ὸν, съnъсъ, saъ ексnъсъ ла ъnеltipe de ръъ асъпръ'ї. [din

'Επι-βουλεύω, biit: -εύσω, къцеtъ, kinzъiesкъ а фаче ръъ пе аскъnсъ къїва. (къ ак: stpъm; ші dat; indip:) «'Επιβουλεύειν οἱ ἐπανάστασιν». Ep: (ші nas:) «'Επιβουλεύομαι». Apstf: îmї rîndeskъ алцiї ръъ. 2) kinzъiesкъ, къцеtъ асъпра вре ъnъї лъкръ. «'Επιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι». Ep: къцецї а întpenpinde марї лъкръpї. (ші къ înf:) «'Επιβουλεύειν... ἔχειν τὰ χρήματα». Ep: (ші къ analisitъ înf:) «'Επιβουλεύσας, ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι». Ksn: npemeditînd. (ші în napтч: în локъ de adiektibъ). «'Επιβεβουλευμένος λόγος». Лкs: npemeditatъ,(npin ъpm:) memteшъцitъ.[din

'Επιβουλὴ, (ἡ), kinzъipe snpe вътъмареа къїва; къpsъ; komnлоtъ; vikленie. «'Εξ ἐπιβουλῆς». Лкs: din прекъцеtаре de ръъ, ='Επιβούλως. (se konf: къ ἐπιβολή). [ші

'Επιβουλία (ἡ), = 'Επιβουλή. [ші

'Επίβουλος (ὁ, ἡ), kinzъitopъ, saъ ъnелtitopъ de ръъ асъпра къїва, vikлеаnъ. [ἐπὶ, βουλή]. [de ъnde

'Επιβούλως, adв: viклеnеште, npin ъnелtipe de ръъ.

'Επι-βραδύνω, biit: -υνῶ, întîpziezъ înкъ maї тълt, saъ în чева.

'Επιβραχὺ, (în локъ de ἐπὶ βραχὺ) adв: neнtpъ пъцinъ вреme.

'Επι-βράχω, (fъръ biit:) noet: ='Επικροτῶ, fакъ ъъеtъ, sгomotъ tаpe, saъ neînteръnтъ, saъ neнtpъ чева.

'Επίβρεγμα (τὸ), [ἐπιβρέχω] пînzъ (ші чл:) ъdatъ, ші пъsъ (npiнч:) пе о пъtimaшъ napte а tpъпълъї, (fpanц:)komnpesъ.

'Επι-βρέμω, (fъръ biit:) noet: (къ ак:) fакъ а pesъna чева, saъ (nestp:) pesъnъ къ mаpe sгomotъ пе, saъ npin чева. (везї ші ἐπιβρομέω).

'Επι-βρέχω, biit: -βρέξω, ъdъ, stponeskъ пе d' асъпра. || (neneps:) «"Οταν μὴ ἐπιβρέξῃ». Грг: kînd нъ ва плоа de съs.

'Επιβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че каde, saъ stъ пе чева къ toatъ а sa гpeъtate, saъ нъtepe. [din

'Επι-βρίθω, biit: -βρίσω, = 'Επιβαρύνω, казъ къ toatъ а mea гpeъtate пе чева; пъвълеskъ pepede асъпра къїва.

'Επι-βριμάομαι, -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (къ dat:)='Εμβριμάομαι, mъ некъжеskъ, îmї аpътъ къ ameрiнцъpї mînia асъпра къїва.

'Επι-βρομέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: ='Επιβρέμω, fакъ mаpe sгomotъ, ъъеtъ, ръкneskъ гpozaв. «Λέοντες ἐπιβρομέουσι». On: (ші nas: saъ miж:) «"Οφρ' ἐπιβρομέοιντο ἀκουαὶ κρεγμῷ (φόρμιγγος). Апли:

'Επι-βροντάω -ῶ, biit: -ήσω, tъnъ înкъ maї тълt, saъ dъne... [de ъnde

'Επιβρόντητος (ὁ, ἡ), ='Εμβρόντητος.

'Επιβροχὴ, (ἡ), ъdаpe, stponipe пе d' асъпра. [ἐπιβρέχω].

'Επι-βρύκω (χω), biit: -βρύξω, (къ dat:) skpîшneskъ dinцiї асъпра къїва.

'Επιβρυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, ші

'Επι-βρύχω, biit: -βρύξω, (къ dat:) ръкneskъ, ърлъ (ка ъnъ леъ) асъпра къїва, saъ neнtpъ чева.

'Επι-βρύω, biit: -ύσω, (къ ак:) isвоpъskъ (daъ afаpъ) înbiлшъгat. 2) (къ dat:) sîntъ плinъ de... «Σκώληξιν ἐπιβρύει». Алч:

'Επι-βρωμάομαι -ῶμαι, biit:-ήσομαι, (къ dat:) sbiepъ (ка ъnъ тъгаpъ) neнtpъ чева. «Γυναιξὶν —». Nik: Хpn: (везї ші ἐπιχρεμετίζω).

'Επι-βυθίζω, biit: -ίσω, afъndъ чева вър-

sînd, saŭ вързîndѕ мъ de ȡ'asѕпра, потопескŭ.

'Επιβύστρα (ἡ), astѕпътоаре, dопѕ, [din

'Επι-βύω, biit: -βύσω, astѕпŭ пе d'asѕпра.

'Επι-βωθέω, Ion: în локŭ de ἐπιβοηθέω.

'Επι-βωμίζω, biit: -ίσω, пѕiŭ чева пе алтарŭ, припосескŭ. [шi

'Επιβώμιος (ὁ, ἡ), пѕсŭ пе алтарŭ; saŭ ал алтарѕлѕi. [ἐπὶ, βωμός].

'Επιβωμιοστατέω -ῶ, biit: -ήσω, поет: staŭ (ка рѕгъторŭ) апроапе de алтарŭ, saŭ жертфелпiкŭ, [ἐπιβώμιος, στάτης].

'Επιβωμίτης, ου (ὁ), кѕвепiтѕ алтарѕлѕi. [ἐπὶ, βωμός].

'Επιβώσομαι, Ion: în локŭ de ἐπιβοήσομαι, biit: ал лѕi ἐπιβοάω.

'Επι-βωστρέω, Dop: Ion: în локŭ de ἐπιβοῶμαι.

'Επίβωτος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de ἐπιβόητος.

'Επιβώτωρ, ορος (ὁ), поет:='Επιβουκόλος.

'Επίγαιος (ὁ, ἡ), ='Επίγειος. [de ѕnde

'Επι-γαιόω ῶ, biit: -ώσω, (пеолоц:) акоперŭ кѕ пъмîntŭ пе d' asѕпра; факŭ чева ѕпа (потрiвеѕкŭ) кѕ пъмîntѕл.

'Επιγαμβρεία, шi 'Επιγαμβρία, рѕdiре прiп пѕпtъ, înкѕѕкрiре. [din

'Επιγαμβρεύω, biit: -εύσω, мъ înкѕѕкрезŭ кѕ чiпева. [ἐπὶ, γαμβρός].

'Επι-γαμέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ însoрŭ de адоiлеа; (шi ком:) мъ мъритŭ de ал doiлеа; «'Επιγήμαντα τοῖς ἐνηλίκοις παισὶ τὴν...». Пл: а лѕаt а doiлеа соцiе пе... авînd копiĭ în вîрstъ.

'Επιγαμήλιος (ὁ, ἡ), кѕвепiтŭ ла înкѕѕкрiре. [шi

'Επιγαμία (ἡ), înкѕѕкрiре; лѕаре шi dаре de мiреасъ; dрентŭ de ачеаста речiпрокŭ între doъ цiпѕtѕрĭ. (везĭ шi ἐπεργασία). [din

'Επίγαμος (ὁ, ἡ), ажѕпsŭ în вîрstъ de къsъторit. [ἐπὶ, γάμος].

'Επιγάννυμαι, = 'Επιγάνυμαι.

'Επι-γανόω -ῶ, biit: -ώσω, snoieskŭ, шi лѕstрезŭ чева пе d' asѕпра; (fir:) înподобескŭ кѕ аръtoase подоабе.

'Επι-γάνυμαι, (фаръ biit:) мъ вѕкѕрŭ, мъ înвеселескŭ, мъ fълескŭ пентрѕ чева.

'Επιγάστριος (ὁ, ἡ), каре se афлъ пе, saŭ din sѕs de пîнтече; (de ѕnde) «'Επιγάστριον (το), партеа трѕпѕлѕi de ла пiептŭ пîнъ ла вѕрiкŭ. 2) atiнгъторŭ de пîнтече. «Βίος —». Клм: вiаца мîпкъчiошiлор. [ἐπὶ, γαστήρ].

'Επι-γαυριάω, -ῶ, biit: -άσω, мъ înгîмфезŭ пентрѕ чева.

'Επι-γαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înгîмфезŭ пе алтѕл, (шi мiж:) мъ înгîмфезŭ пентрѕ чева.

'Επι-γδουπέω поет: în локŭ de ἐπιδουπέω.

'Επι-γείζω, biit: -ίσω, мъ афлѕ, петрекŭ пе пъмîntŭ. [ἐπίγειος].

'Επιγείνασθαι, поет: пех: 1· de înf: (кѕ însem: акт:) ал лѕi ἐπιγίγνομαι.

'Επιγειόκαυλος (ὁ, ἡ), (бot:) ал кърѕiа кочеанŭ, saŭ лѕцерŭ se întinde кѕлкатŭ пе пъмîntŭ. [ἐπίγειος, καυλός].

'Επίγειος (ὁ, ἡ), каре se афлъ (петрече) пе пъмîntŭ; пъмîntеанŭ. «Κορυδαλὸς —». Лкs: каре пѕ se înалцъ în sѕорŭ. || (ка (sѕвst:) «'Επίγειον (se înц: σχοινίον)». Наѕt:='Απόγειον. [ἐπὶ, γέα -ῆ].

'Επιγειόφυλλος (ὁ, ἡ), (вtп:) але кърѕiа фрѕпzе saŭ фоi se întinд кѕлкате пе пъмîntŭ. [ἐπίγειος, φύλλον].

'Επι-γελάω -ῶ, biit: -άσω, шi άσομαι, рîzŭ despre, saŭ dѕпе чева. (fir:) «Στόματα (ποταμοῦ) ἐπιγελῶντα». Stp: ѕnde апа în кѕрцереа sа фаче ѕnde пе d'asѕпра.

'Επιγένημα (τὸ), че se întîмплъ пе ѕрмъ. (везĭ шi ἐπιγέννημα). [шi

'Επιγενής, έος (ὁ, ἡ), фъкѕtŭ, пъскѕtŭ маĭ în ѕрмъ, ѕрмашŭ. (везĭ шi ἐπίγονος). [ἐπιγείνω].

'Επι-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, паskŭ (родеskŭ) пе ѕрмъ, saŭ înкъ. «Σῦκα ἐπιγεγεννημένα». Лкs: фъкѕtе dѕпе коачереа алтора. [de ѕnde

'Επιγέννημα (τὸ), ор че se паште (шi fir: se фаче, se întîмплъ) пе ѕрмъ, saŭ провiпе dintр' алтŭ чева, продѕктŭ; ѕрмаре, ефектŭ. [de ѕnde

'Επιγεννηματικός, ἡ, ὸν, каре провiпе ка ѕпŭ ефектŭ din чева.

'Επι-γεραίρω, biit: -αρῶ, респлътеskŭ кѕ поъ премiĭ; adaогŭ шi алте оноаре ла челе de маi 'nainte.

'Επι-γεύομαι, biit: -γεύσομαι, (кѕ цеп:) гѕstŭ dѕпе алтŭ чева.

'Επι-γηθέω -ῶ, biit: -ήσω, (тре: de кѕ: în локŭ de през: ἐπιγέγηθα) (кѕ dat:) мъ вѕкѕрŭ de чева.

'Επι-γηράσκω, biit: -γηράσω, (кѕ dat:) înвътрîпеskŭ în вре ѕпŭ лѕкрѕ, saŭ dѕпе чева.

'Επι-γίγνομαι (-γίνομαι), biit: γενήσομαι, мъ факŭ, мъ паskŭ пе чева. (кѕ dat:). «Διατὶ ἐπιγίγνεται αὐτοῖς ἡ ἁλμυρίς;» Tfp: 2) мъ паskŭ (шi fir: мъ факŭ, мъ întîмплѕ, ѕрмезŭ) dѕпе чева. «Οἱ ἐπιγινό-

μενοι». Iскр: ȣрташiĭ. «Ἡ ἐπεγενομένη ἡ-μέρα». Тȣч: ȣртътоареа zi. «Τοῖς ζῶσιν ἐπιγίνεται τελευτή». Fiл: 3) вiȣ̆, sosesкȣ̆ (шi fir: мъ întîmплȣ) fъръ весте, пе кînd se фаче алтȣ̆ чева. «Ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου». Тȣч: «Ὕδωρ πολὺ ἐπιγενόμενον». Ksn: «Νυκτὸς ἐπιγενομένης». Лкs:

'Επι-γιγνώσκω-(γινώσκω), вiit: -γνώσομαι, кȣnoskȣ̆ кȣ sкȣшпътate, мъ domipeskȣ̆ преа вine. 2) жȣdiкȣ̆, daȣ̆ кȣ sokoteaла, хотъръsкȣ̆. 3) пъsкочеskȣ̆. 4) (maĭ noȣ̆) faкȣ̆ deoseвipe; (прin ȣрм:) чinsteskȣ̆, amȣ̆ stimъ maĭ deoseвitъ asȣпра кȣїва. «'Επιγιγνώσκω σε τῆς ἐπιμελείας». Xion: «'Επιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους». Skp:

'Επι-γλισχραίνω, вiit: -ανῶ, faкȣ̆ чева a fi maĭ алȣпекоsȣ̆, шi чл:

'Επι-γλίχομαι, (fъръ вiit:) (кȣ џen:) пофteskȣ̆, dopeskȣ̆ înкъ maĭ мȣлт.

'Επι-γλυκαίνω, вiit: -ανῶ, îndȣлчеskȣ̆ чева maĭ шȣлt.

'Επι-γλύφω, вiit: -γλύψω, skoвeskȣ̆, sanȣ̆ чева пе d' asȣпра, saȣ̆ de isnoaвъ în пiатръ, лемnȣ̆, шi чл:

'Επιγλωσσάομαι -(ττάομαι -ῶμαι), вiit: -ήσομαι, îmĭ порneskȣ̆ лімва asȣпра кȣїва, îл ворвеskȣ̆ de ръȣ̆. [шi

'Επιγλωσσὶς (ττὶς), ίδος, лімвȣлiцa, каре акоперъ гȣра apтерii rîtлежȣлȣї, кînd înгiцim, омошорȣл. [ἐπί, γλῶσσα -ττα].

'Επιγναμπτὸς, ή, όν, поеt: înковоiatȣ̆, pesȣvitȣ̆. «'Επιγναμπτὰς ἕλικας». Om: Imn: [din

'Επι-γνάμπτω, вiit: -γνάμψω, поеt: înкоboiȣ̆, mлъdiiȣ̆; (fir:) îndȣплекȣ̆, înвлîn-zeskȣ̆.

'Επι-γνάπτω, вiit: -γνάψω, 'пълвеskȣ̆, saȣ̆ репълвеskȣ̆ (пieптъnȣ̆ пе d' asȣпра, шi penetezeskȣ̆) чева, ка пълвitopiĭ џеsъ-тȣреле de лînъ. [de ȣnde

'Επίγναπτος, шi ἐπίγναφος (ὁ, ή), (прinч: χιτὼν) репълвitȣ̆ (penetezitȣ̆) de пълвitо-рȣ̆. (veziĭ шi δευτερουργός).

'Επίγνοια (ή), ='Επίνοια, saȣ̆ 'Επίγνωσις.

'Επιγνώμη (ή), = 'Επίγνωσις.

'Επιγνωμοσύνη (ή), eksaктъ кȣnoшtinцъ. [din

'Επιγνώμων, ονος (ό, ή), eksaктȣ̆ кȣnoскътоpȣ̆ de чева; eksпepiinцatȣ̆; rîndiтоpȣ̆, înцелентȣ̆. ‖ (sȣвst:) арвiтрȣ̆ (алеsȣ̆ жȣdi-къторȣ̆); saȣ̆ прецȣiторȣ̆, кȣnoskъторȣ̆ de лȣкрȣрĭ; ревiзорȣ̆; (în At:) епistatȣ̆ (лъ-торȣ̆ aminte) ал sfîntȣлȣї мъsлiniшȣ̆. 2) (кȣ dat: шi înf:) трекъторȣ̆ кȣ ведереа de грешелĭ, ертъторȣ̆ (Mosx:),=Συγγνώμων.

'Επι-γνωρίζω, вiit: -ίσω, înкоnoшtinцезȣ̆ кȣїва чева.

'Επίγνωσις, εως (ή), eksaктъ кȣnoшtinцъ, desъвîршitъ înцелецере de чева. 2) рекȣnoшtînцъ (de фачере de вine). [шi

'Επίγνωστος (ό, ή), кȣnoskȣtȣ̆ ла тоцĭ, saȣ̆ пентрȣ чева, рекȣnoskȣtȣ̆, saȣ̆ лesne de кȣnoskȣt. [ἐπιγιγνώσκω].

'Επιγνώσι, поеt: în локȣ̆ de ἐπιγνῶσι, а 3: îm: пeps: de nex: 2: de sȣп: ал лȣї ἐπιγιγνώσκω.

'Επι-γογγύζω, вiit: -ύσω, (кȣ dat:) мȣр-мȣрезȣ̆, вомвъneskȣ̆ пентрȣ чева, saȣ̆ asȣпра кȣїва.

'Επιγονατὶς, ίδος (ή), конкавȣл (adînко-sȣл) osȣ̆, каре акоперъ пе deasȣпра înкеiетȣра џенȣкiȣлȣї. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ pe хаї-пъ пînъ ла џенȣкĭ. [ἐπί, γόνυ].

'Επιγόνειον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de мȣsiкалȣ̆ instpȣmîntȣ̆ кȣ патрȣ-zeчĭ de коарde (шi nȣмаĭ doȣ̆-zeчĭ sȣnete) aflatȣ̆ de оаре-каре Епiгonȣ̆. (veziĭ шi Μάγαδις).['Επίγονος].

'Επιγονὴ (ή), îmmȣлцiтȣръ прin sȣкче-siвъ (ȣna dȣпе алта) наштере de оаменĭ, saȣ̆ вiте, пръsiлъ. [шi

'Επίγονος (ό, ή), пъskȣtȣ̆ пе ȣрмъ; мо-штenitopȣ̆ din ал doiлеа късътоpie; (în џen:) 'Επίγονοι (οί), ȣрташiĭ; (iap партiк: în Istopia Греч:) fii шi непоцiĭ челор шапте командiрĭ, каре аȣ̆ перiт ла în-пресорареа Тевеĭ. [ἐπιγείνω].

'Επιγουνατὶς, ίδος (ή), поеt. în локȣ̆ de ἐπιγονατίς. [шi

'Επιγουνίδιος (ό, ή), цinȣtȣ̆, шезȣtȣ̆ пе џенȣкiĭ кȣїва. [шi

'Επιγουνὶς, ίδος (ή),='Επιγονατίς. 2) (прin întind:) кърноаселе вȣтȣрĭ din sȣs de џе-нȣкĭ; (în џen:) кърnime, saȣ̆ гръsime; (прin ȣрм:) sъnъtate, вîртȣtе, [ἐπί, γόνυ].

'Επιγράβδην, adв: поеt: кȣ sгîрiаре nȣ-маĭ de пелiцъ. [шi

'Επίγραμμα (τὸ), sȣskpiпtȣръ de чева; (iap партiк: шi векiȣ̆) пȣмеле apтistȣлȣї, saȣ̆ ал konsfinцiторȣлȣї (ȣne орĭ шi de-skpiepea konsfinцiтȣлȣї лȣкрȣ) skpisȣ̆ d' asȣпра лȣкрȣлȣї maĭ de мȣлте орĭ în верsȣрĭ; (de ȣnde în џen:) епiграмъ, sȣskpiпцie, adiкъ skȣртъ версiфiкацie eks-прiмътоаре de felȣл лȣкрȣлȣї, пе каре este skpisъ. (veziĭ шi ἐπιγραφή). [ἐπιγράφω]. [de ȣnde

'Επιγραμματίζω, вiit: -ίσω, (кȣ ак:) ком-пȣiȣ̆ епiграмъ asȣпра кȣїва. [шi

'Επιγραμμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї ἐπίγραμμα.

'Επιγραμματογράφος [ἐπίγραμμα, γράφω], ші

'Επιγραμματοποιὸς (ὁ), компѕіторѕ, поетѕ de епіграме. [ἐπίγραμμα, ποιός].

'Επιγραφεὺς, έως (ὁ), (în џеn:) sкріітορѕ d' аѕѕпра; (іар партік:) sкріітορѕ (трекъторѕ) în каtastіхѕ, ші чл: (în At:) sкріітоpѕл пѕтъpѕлѕї tріѕѕtapілор, ші пречѕлѕї авѕtѕлѕї fіе-кърѕіа dintp' înшії, адікъ џіітоpѕл kondічілор de даждії. «'Εγίνοντο δὲ καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις σίτου ἐπιγραφεῖς». Плd: [ші

'Επιγραφὴ (ἡ), ѕѕкріере (titлѕ) de каpte, sкрisoaре, ші чл: 2) titлѕ de demnitate (маї кѕ seamъ titѕларъ пѕмаї), saѕ de оnoapе; (de ѕnde fir:) fopmъ; прічіnѕіре. 3) fіксаре, pînдѕіре, ші (прin întind:) реџistpѕ de даждіе. [din

'Επι-γράφω, вііt: -γράψω, (прінч: ші antік:) srіpіѕ пеліџа пе deаѕѕпра. «'Ακρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός». Іл: Δ. 2) гравеzѕ (sanѕ, sковеsкѕ кѕ ѕпѕ вîpfosѕ ші askѕџіtѕ instp:) чева пе вре ѕпѕ лѕкрѕ. «Κλῆρον ἐπιγράψας κυνέῃ βάλεν». Іл: Н. (de ѕnde 3) (овіч:) sкріѕ пѕмеле, ші чл: кѕїва пе чева, пѕїѕ titлѕ пе каpte, ші чл: «'Εβούλοντο τὸν θησαυρὸν ἐπιγράψαι τῆς πόλεως». Пл: sъ sкріе d' аѕѕпра пѕмеле орашѕлѕї. (ші fir:) «Τοῖς ἐκβαίνουσι τὴν τύχην ἐπιγράφειν». Пл: а атріѕѕї пороквлѕї întîmплъріле. (ші nas:) «Βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, 'Αγνώστῳ θεῷ». Skp: 4) (прin întind:) sкріѕ, трекѕ în каtastіхѕ, ші чл: (партік:) пречѕл авѕtѕлѕї, ші пѕмеле fіе-кърѕіа din tріѕѕtapї; (прin ѕрm:) fіксеzѕ în пропорџіе даждіа fіе-кърѕіа; (în џеn:) îmпѕіѕ. «'Επέγραψε τοῖς πλουσιωτάτοις πλῆθός τι ἀργυρίου». Apst: (ші кѕ sкімваре de каzе). «Προστίμοις μεγάλοις ἐπέγραψε τοὺς ἁμαρτάνοντας». Diod: а пѕs аѕѕпра лор шарї osînde. (ші між:) «Εἰσφορᾶς ἡμῖν προσαχθείσης, καὶ ἐπιγραφῶν γενομένων ἐπεγραψάμην ἐμαυτῷ εἰσφορὰν μεγίστην». Dm: 5) (між:) мъ însкріѕ (мъ înpoлеzѕ) ѕѕвt пѕмеле кѕїва, (адікъ) еѕ înѕѕшї îmї рекѕnoskѕ пе чіnева de шеfѕ, înвъџъторѕ, ші чл: (de ѕnde în At:) «Προστάτην ἐπιγράφομαι». Apstf: ка metікѕ амѕ protекторѕ (пе кѕtape); (ші fir:) «Οἱ Πυθαγόραν ἐπιγραφόμενοι». Лѕч: ѕрmъtopії лѕї Pitagora, Pitagorічії. «Μάρτυρας ἐπεγραψάμην». Ptp: амѕ адѕs însкріs марtѕрї.

'Επίγρυπος (ὁ, ἡ), чел кѕ пасѕл кам кокîржатѕ. [ἐπί, γρυπός].

'Επίγυα, saѕ ἐπίγυια (τὰ), греш: în локѕ de ἐπίγεια.

'Επι-γυμνάζω, вііt: -άσω, deпрinzѕ пе чіnева ла чева, saѕ пе лîнгъ алtеле ші ла...

'Επι-δαίομαι, вііt: -δάσομαι, поеt: înпарџѕ. "Ορκον ἐπιδαίομαι». Om: Imn: факѕ ші жѕръmîntѕ. (алџ: ἐπιδώομαι). [de ѕnde

'Επιδαίσιος (ὁ,ἡ), поеt: înпъpџіtѕ (прінч:) прin sopџї. «Οἶκος — ». Кал: пѕвлікъ; [dѕпе алџ: din δαίς] нotpівіtъ de оsпъџѕ.

'Επίδαιτρον (τὸ), [ἐπί, δαιτρὸν] = 'Επιδόρπιον, че se пѕпе ла masъ dѕпе алtе mîнкърї.

'Επι-δάκνω, вііt: -δήξομαι, мѕшкѕ пе d' аѕѕпра. [de ѕnde

'Επιδακνώδης, εος (ὁ, ἡ), кам мѕткъtapiџѕ; (fir:) кам іѕtе, ѕѕtѕpъtopѕ.

'Επι-δακρύω, вііt: -ύσω, (кѕ dat:) лъкръmezѕ, плîнгѕ пеntpѕ чева.

'Επίδαμος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ de ἐπίδημος.

'Επι-δανείζω, вііt: -είσω, маї înпрѕшѕtѕ (ші між: шъ маї înпрѕмѕtѕ) ші алџї вані, saѕ пе вре о пропріetate, че este зълоЖіtъ ші пеntpѕ алtе de маї 'nainte datopії.

'Επι-δαψιλεύω, saѕ (маї корек:) ἐπιδαψιλεύομαι, вііt: -εύσω, ομαι, маї daѕ, saѕ adaorѕ înвілшѕgat ші алtеле; (nestp:) sîntѕ înвілшѕgatѕ de вре ѕпѕ лѕкрѕ.

'Επιδεᾶ, At: în локѕ de ἐπιδεῆ, ак: вѣрв: ші fem: ал лѕї ἐπιδεής.

'Επιδέδρομα, поеt: тре: de кѕ: (în локѕ de прez:) ал лѕї ἐπιτρέχω.

'Επιδεὴς, έος (ὁ, ἡ), (кѕ џеn:) ліпsіtѕ de (маї жоsіtѕ în) чева. [ἐπιδέω].

'Επίδειγμα (τὸ), ор че se араtъ sпре fалъ. [ἐπιδείκνυμι].

'Επιδείελος (ὁ, ἡ), поеt: каре se фаче înдеseapъ; (маї de мѕлtе-орї адв:) «'Επιδείελος (mi îm:) «'Επιδείελα (se sкріе ші ἐπὶ δείελα)». Es: ші Apat: кътре seapъ. [ἐπί, δείλη].

'Επι-δείκνυμι, вііt: -δείξω, арътѕ чева кѕїва (прінч: sпре fалъ ші лаѕdъ) ка ѕпѕ че deoseвіtѕ; експѕїѕ în прівіреа пѕвлікѕлѕї. ‖ (між:) fакѕ аръtаре de destoїnічіа mea; îmї înfъџішеzѕ чева în пѕвлікѕ; (іар партік:) ворвеsкѕ în аѕзѕл ѕпѕї пѕмеросѕ аѕzіtopіѕ, ка sъ 'mї арътѕ ораторіка капачіtate. 2) = 'Αποδείκνυμι. «Ψευδόμενον αὐτὸν ἐπιδείξω». Лs: (ші în анал:) «'Επιδείξω αὐτὸν, ὡς ἐμοίχευεν». Лs: [de ѕnde

'Επι-δεικτιάω -ῶ, вііt: -άσω, dopeskѕ

a mъ аръta (чine sîntȣ) snpe faлъ. [шi

'Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, шi adв: -ικῶς, faлnikȣ, аръtosȣ, mъреџȣ, потnosȣ, шi чл: «'Ἐπιδεικτικοὶ λόγοι». Ptp: кȣвinte поmnoase snpe арътареа капачitъџiĭ оръторȣлȣĭ, (npin ȣpm:) înnodobite, meшteшȣџite кȣ toate fpȣmȣseџiле petopічeĭ, (iap naptiк:) кape tpakteazъ лаȣdъ, saȣ defъĭmape. «'Ἐπιδεικτικὸν εἶδος». Epmџ: (Petp:) [шi

'Ἐπίδειξις, εως (ἡ), аръtape (în лȣкрȣ, saȣ кȣвîntȣ) snpe faлъ шi лаȣdъ; (în џen:) faчеpe de чeва nentpȣ окiĭ оаmeniлop; (iap naptiк:) deклаmape de кȣвîntȣ поmnosȣ шi meшteшȣџitȣ. (de ȣnde) «'Ἐπίδειξιν ποιοῦμαι, saȣ ἐπιδείκνυμαι». Плt: posteskȣ ȣnȣ astefл de кȣвîntȣ. шi «'Ἐπίδειξιν λαμβάνω». Плt: fakȣ eksamene (în skoaлъ, шi чл:). 2) (în џen:) пȣвлiкаpe, înкȣnoшtinџape. «Εἰς ἐπίδειξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο». Ep: s'a пȣвлiкаt tȣtȣлop. (везĭ шi ἀπόδειξις).

'Ἐπι-δειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnîнкȣ чeлe obiчnȣite dȣne masъ (поаme, шi чл:). [шi

'Ἐπιδείπνιος (ὁ, ἡ), кape se faче, saȣ faче чeва în времеа, saȣ ȣpma чinеĭ. 2) atinгъtopȣ de (saȣ кape sлȣжeшte ка) чeлe dȣne чinъ (поаme, шi чл:). [шi

'Ἐπιδειπνὶς, ἴδος (ἡ), (se înџ: τράπεζα, saȣ κύλιξ), шi

'Ἐπίδειπνον (τὸ), (se înџ: ἔδεσμα) че se adȣче ла masъ dȣne чeлe-л-алte mîнкърĭ (dȣлчeџe, поаme, шi чл:), fpanџ: le dessert. [ἐπὶ, δεῖπνον].

'Ἐπιδέκατος (ὁ, ἡ), копрinzъtopȣ (însȣmъtopȣ) de ȣnȣ întpeгȣ шi o a zeџeлеа napte înкъ dintp' o kîtime. (везĭ шi ἐπίτριτος). ‖ «'Ἐπιδέκατον (τὸ), Ksn: a zeчeлеа napte, saȣ zeчȣiaлъ din zeчȣiaлъ(Dm:).

'Ἐπιδεκτικὸς, ἡ, ὸν, npiimitopȣ, копрinzъtiвȣ (înкъпъtopȣ) de чeва. [шi

'Ἐπιδέκτωρ, ορος (ὁ), npiimitiвȣ de чeва. «Νόμου καὶ δίκης». Stp: [ἐπιδέχομαι].

'Ἐπι-δελεάζω, biit: -άσω, пȣĭȣ тoшeaлъ (saȣ ка тomeaлъ) în ȣndiџъ, шi чл:

'Ἐπιδέμνιος (ὁ, ἡ), noet: кȣлкаtȣ џe patȣ. [ἐπὶ, δέμνιον].

'Ἐπιδένδριος (ὁ, ἡ), кape se aflъ, saȣ petpeче пe копачĭ. [ἐπὶ, δένδρον].

'Ἐπιδέξιος (ὁ, ἡ), кape stъ, saȣ se aflъ în, saȣ snpe dpeanta; (npin ȣpm: despre лȣкр:) npiinчosȣ; (despre oam:) îndemînatikȣ, iskȣsitȣ; eлeгantȣ, de вȣnȣ гȣstȣ, peгȣлatȣ, шi чл: (везĭ δεξιός). ‖ (îm:) «'Ἐπιδέξια (τὰ), adв: noet: în лoкȣ de ἐπὶ δεξιὰ, saȣ πρὸς τὰ δεξιά. «"Ορνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια». Od: Φ. (шi maĭ компл:) «'Ἐπιδέξια χειρός». Пind: (везĭ шi ἐνδέξιος). [ἐπὶ, δεξιός]. [de ȣnde

'Ἐπιδεξιότης (ἡ), îndemînъtate; noвiлitate în пȣptape, eлeганџъ, шi чл. [шi

'Ἐπιδεξίως, adв: кȣ npiinџъ, îndemînъtate, шi чл:

'Ἐπι-δέομαι, biit: -δεήσομαι, (кȣ џen:) amȣ tpeвȣinџъ, лinsъ de (sîntȣ лinsitȣ, жositȣ în) чeва; sîntȣ, întpeвȣinџatȣ шi de aлtȣ чeва snpe îndeплinipe.

'Ἐπι-δέρκομαι, biit: -δέρξομαι, noet: = 'Ἐπιβλέπω, npiveskȣ кȣ лȣape aminte ла чeва. [de ȣnde

'Ἐπίδερκτὸς, ἡ saȣ ος, ὸν, saȣ ον, noet: вързȣtȣ.

'Ἐπιδερματίς, шi ἐπιδερμίς, ἴδος (ἡ), (în џen:) пeлiџa dene d'asȣnpa. (iap naptiк: 2) nieлeа чea dintpe deџeteлe гîшtiĭ, paџeĭ, шi чл: шi 3) = Προπόσθιον. [ἐπὶ, δέρμα].

'Ἐπίδερρις, εως (ἡ), = Κλειτορίς.

'Ἐπίδεσις, εως (ἡ) лeгape пe d'asȣnpa, (npinч:) de panъ (înfъшape, saȣ înfъшȣpape). [ἐπιδέω].

'Ἐπι-δεσμεύω, biit: -εύσω, шi ἐπιδεσμέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Ἐπιδέω, лeгȣ пe d' asȣnpa. (npinч:) panъ.

'Ἐπιδέσμιον (τὸ), шi ἐπιδεσμὶς, ἴδος (ἡ), Dim: aл лȣĭ...

'Ἐπίδεσμος (ὁ), лeгътȣpъ, faшъ de лeгat пe d' 'asȣnpa (npinч:) panъ. (ла îm: se aflъ шi neȣt: ἐπίδεσμα). [ἐπιδέω].

'Ἐπιδεσμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), кape se mȣлџȣmeшte de лeгътȣpĭ (катаnлasme, шi чл:) пe deasȣnpa. (ком: enit: aл nodагpeĭ). [ἐπίδεσμος, χαίρω].

'Ἐπι-δεσπόζω, biit: -όσω, (кȣ џen:) amȣ stъnînipe aвsoлȣtъ asȣnpa кȣĭвa.

'Ἐπιδεύεαι, Ion: a 2: sinг: peps: a лȣĭ ἐπιδεύομαι.

'Ἐπιδευὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de ἐπιδεής.

'Ἐπι-δεύομαι, biit: -δευήσομαι, noet: în лoкȣ de ἐπιδέομαι.

'Ἐπι-δεύω, biit: -δεύσω, ȣdȣ de totȣ, saȣ npea mȣлt.

'Ἐπι-δέχομαι, biit: -δέξομαι, iaȣ asȣnpъ 'mĭ; saȣ maĭ npiimeskȣ înкъ; sîntȣ npiimitopȣ de...; (fiг:) mъ îndȣплeкȣ; paвdȣ; înкȣviinџezȣ; askȣлtȣ шi кpezȣ.

'Ἐπι-δέω, biit: -δεήσω, (кȣ џen:) maĭ amȣ înкъ tpeвȣinџъ, sîntȣ лinsitȣ de чeва.

'Ἐπι-δέω, biit: -δήσω, лeгȣ neste чeва,

saŏ пе d' asŏпра de чева; (прінч:) легŏ рапъ, ші чл:

'Ἐπιδεῶς, adв: кŏ ліпsъ. [ἐπιδεής].

'Ἐπίδηλος (ὁ, ἡ), înвedepatŏ, кŏnosкŏtŏ; (кŏ dat:) asemenea. [ἐπὶ, δῆλος]. [de ŏnde

'Ἐπιδήλως, adв: de faцъ, кŏ totŏл înвedepat.

'Ἐπι-δημεύω, вiit: -εύσω, petpeкŏ oвічnŏit întpe nopodŏ; (în цen:) = кŏ...

'Ἐπι-δημέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ de faцъ, mъ aflŏ, (ші ŏnе-орĭ) mъ întopкŏ în patpie, în кasa mea, nŏ ліпseskŏ. «Ὡς ἐλευθέρῳ ἔξεστί μοι δήπου καὶ ἀποδημεῖν καὶ ἐπιδημεῖν». Ksn: 2) (în цen:) sosesкŏ (вiŏ, saŏ mъ dŏкŏ) ŏndeва ка кълъtopŏ. 3) petpeкŏ oвічnŏit întpe nopodŏ (пе ла пŏвліче локŏpĭ); (desppе воале, despре oвічeiŏpĭ, ші чл:) mъ întinzŏ, mъ împpъштiŏ. [de ŏnde

'Ἐπιδήμησις, εως (ἡ), венipе, petpeчере, saŏ întoapчере întp'ал sъŏ, saŏ op-кapе altŏ локŏ. «Τῆς ἐς Σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημήσεως.» Плt: [ші

'Ἐπιδημητικὸς, ἡ ὸν, oвічnŏitŏ a sta, a petpече în (a nŏ ліпsi din) patpia sa.

'Ἐπιδημία (ἡ), = 'Ἐπιδήμησις, венipе, înfъцiшаре. «Θεοῦ —». Imn: Еклes: 2) eпidemie, волешпiцъ, saŏ întindepe de воалъ пeste totŏ. [ші

'Ἐπιδήμιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ (se faче, saŏ вine) înъŏntpŏ întp' ŏnŏ локŏ; пътînteanŏ. «Ἔφασαν αὐτὸν ἐπιδήμιον εἶναι». Od: A. = 'Ἐπιδημεῖν». «'Ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες». Iл: Ω. «Πόλεμος ἐπιδήμιος». Iл: I. = 'Ἐμφύλιος. «Νόσος ἐπιδήμιος». Лкs: eпidemiкъ, saŏ волешпiцъ. || (sŏвst:) «'Ἐπιδήμια (τὰ), Бiseр: Вовоteaza, = Θεοφάνεια. [ἐπίδημος].

'Ἐπιδημιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, pелŏкpezŏ (pafinezŏ) ŏnŏ лŏкpŏ. 2) iaŏ asŏпpъ 'mĭ de ла чел d'intĭĭ întpепpinzъtopŏ a sъвîpші вpе ŏnŏ лŏкpŏ. [din

'Ἐπιδημιουργὸς (ὁ), meштерŏ desъвîpшitopŏ de чеде de алцiĭ întpепpinse лŏкpъpĭ; (în цen:) чел dintĭĭ dintpe meштерĭ. (de ŏnde) || (dŏпе sistema administpatiвъ a Dopieniлop) tpimisŏл пе fieкаpе anŏ din кapitaлъ în колопiĭ administpatopŏ, saŏ къпetenie ал senatopiлop. (veзĭ ші δημιουργός).

'Ἐπίδημος (ὁ, ἡ), = 'Ἐπιδήμιος. [ἐπὶ, δῆμος].

'Ἐπιδὴν, adв: poet: în локŏ de ἐπὶ δήν. [ші

'Ἐπιδηρὸν, adв: poet: în локŏ de ἐπὶ δηρόν, пentpŏ mŏлtъ вpeme:

'Ἐπι-δια-βαίνω, вiit: -βήσομαι, tpeкŏ пе ŏpmъ, saŏ împpotiва кŏiва de чеea-л-altъ papte, (adiкъ) tpeкŏ pîŏ, saŏ stpimtoape de апъ, ка sъ ataкŏ пе вpъжmaшŏл, каpe se aflъ пе maлŏл чел dinпotpiвъ.

'Ἐπι-δια-γιγνώσκω (γινώσκω), вiit: -γνώσομαι, жŏdiкŏ (кiпzŏieskŏ, saŏ xotъpъskŏ) чева din poŏ, saŏ maĭ вine.

'Ἐπιδιαθήκη (ἡ), [ἐπιδιατίθημι] diatъ de maĭ din ŏpmъ, modifiкatъ, (фpanч:) codicile. 2) depositŏ лъsatŏ în a tpeia mînъ.

'Ἐπι-δι-αιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пex: ἐπιδιεῖλον, ші чл:) despapцŏ, saŏ împapцŏ din poŏ maĭ кŏ skŏmпъtate (dъnd tot de o datъ ші fie-къpŏia paptea sa).

'Ἐπιδιαίτησις, εως (ἡ), чел din ŏpmъ peцimŏ ал вieцiĭ, saŏ чеа dŏпе întpemape ŏpmape ші pегŏлаpe a dieteĭ. [ἐπιδιαιτάομαι).

'Ἐπι-διά-κειμαι, вiit: κείσομαι, staŏ, saŏ sîntŏ aшezatŏ пе, saŏ лîпгъ чева.

'Ἐπι-δια-κινδυνεύω, вiit: -εύσω, (кŏ dat:) mъ пŏiŏ în пpimeждie înкъ, saŏ пentpŏ чева.

'Ἐπι-δια-κρίνω, вiit: -κρινῶ, жŏdiкŏ, xotъpъskŏ dŏпе алцiĭ, saŏ de ал doiлea; pевizezŏ o къŏtatъ жŏdiкatъ. (veзĭ ші ἐπιδιαγιγνώσκω).

'Ἐπι-δια-λάμπω, вiit: -λάμψω, лŏчеskŏ пе d'asŏпpa, ші п'întpe чева.

'Ἐπι-δια-μένω, вiit: -μενῶ, (кŏ dat:) dъinezŏ, saŏ maĭ stъpŏieskŏ înкъ în чева. [de ŏnde

'Ἐπιδιαμονὴ, (ἡ), dъinitoape stъpŏipe în чева.

'Ἐπι-δια-νέμω, вiit: -νεμῶ, maĭ împapцŏ înкъ, saŏ пе ŏpmъ din...

'Ἐπι-δια-νοέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ші шiж:) έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ maĭ pîndeskŏ înкъ, saŏ пе ŏpmъ.

'Ἐπι-δια-πέμπω, вiit: -πέμψω, tpimiцŏ dŏпе..., saŏ înкъ.

'Ἐπι-δια-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, tpeкŏ плŏtind mapea din коло iapъшĭ, saŏ dŏпе чinева.

'Ἐπι-διαῤ-ῥήγνυμι, вiit: -ῥήξω, spapгŏ, saŏ sfîшiŏ: (ші pas:) кpъпŏ; saŏ (fir:) eклatŏ, mъ daŏ de faцъ dŏпе, saŏ пeste чева.

'Ἐπι-δια-σαφέω -ῶ, вiit: -ήσω, eкsплiкŏ (desлŏшeskŏ) чева pепetat ші maĭ eksakt.

'Ἐπι-δια-σκευάζω, вiit: -άσω, pелŏкpezŏ; maĭ îndpeптezŏ (пpinч:) ŏnŏ skpisŏ de tiпъpipe de isпoaвъ. [de ŏnde

'Ἐπιδιασκεύασις, εως (ἡ), pелŏкpape; pеîndpeптape de skpisŏ.

'Επι-δια-σύρω, biit: -συρῶ, baiжokopeskȣ, okъpъskȣ iapъшi.

'Επι-δια-τάσσομαι (τάττομαι), biit: -τάξομαι, întokmeskȣ (pîndȣieskȣ, saȣ nopȣnчeskȣ) iapъшi, saȣ înkъ чeva.

'Επι-δια-τείνω, biit: -τενῶ, (kȣ ak: преп: indip:) întinzȣ înkъ maï mȣлt; (шi eл: saȣ nestp:) mъ întinzȣ, ажȣnгȣ пînъ лa...

'Επι-δια-τίθημι, biit: -θήσω, apanжezȣ чeva пe лîngъ aлteлe; (miж:) adaогȣ чeva лa o de maï 'nainte a mea пȣнepe лa kaлe; saȣ întokmeskȣ npintp' ȣnȣ maï din ȣpmъ aл meȣ testamentȣ чeva; (Лeц:) deпȣiȣ чeva în a treiлea mînъ ka zълoгȣ, denositezȣ (Itл:).

'Επι-δια-τρίβω, biit: -τρίψω, (kȣ dat::) îmï petpekȣ вpemea în вpe ȣnȣ лȣkpȣ saȣ лokȣ.

'Επι-δια-φθείρω, biit: -φθερῶ, stpikȣ, kopȣmnȣ înkъ maï mȣлt.

'Επι-διδάσκω, biit: -διδάξω, maï înвъцȣ пe чineva, saȣ пe ȣpmъ.

'Επιδιδυμίς, ίδος (ἡ), (anat:) ȣmfлъtȣpъ în naptea din sȣs a воaшeлop. [ἐπὶ, δίδυμος].

'Επι-δίδωμι, biit: ἐπιδώσω, da ȣчeva în mînъ. 2) maï daȣ înkъ; kontpiвȣieskȣ de вȣнъ вoie; dъpȣieskȣ; (eл:) daȣ înainte, înaintezȣ, kpeskȣ; (în pъȣ) mъ daȣ kȣ totȣл лa чeva. ‖ (miж) «Θεοὺς ἐπιδώμεθα». Iл: X. sъ пȣнem пe zeï de maptȣpï, (adikъ) sъ întъpim npin жȣpъmîntȣ înвoiaлa noastpъ. (вezï шi ἐπιδαίομαι, шi περιδίδωμι).

'Επι-δι-εξ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, = 'Επιδιηγοῦμαι.

'Επι-δι-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, = 'Επιδιηγοῦμαι.

'Επιδιετής, έος (ὁ, ἡ), чeл kȣ doï anï maï mȣлt. (nȣmaï în adвepв: fp:) «'Επιδίετες ἥβᾶν». Esx: (despe kape вezï maï вine διέτης].

'Επιδίζημαι, шi (ȣne opï) ἐπιδίζομαι, (fъpъ biit:) poet: kaȣtȣ, чepчetezȣ înkъ, saȣ maï eksakt.

'Επι-δι-ηγέομαι, οῦμαι, biit:- ήσομαι, maï noвesteskȣ înkъ o datъ, saȣ de aл doiлea; (npin ȣpm:) peeksплikȣ, desлȣшeskȣ maï вine. [de ȣnde

'Επιδιήγησις, εως (ἡ), penetape de noвestipe; (npin ȣpm:) peeksплikape.

'Επι-δικάζω, biit: -άσω, жȣdikъtopeшte xotъpъskȣ, kъ чeвa se kȣвine kȣiвa, (fpanц:) adjuger. ‖ (miж:) (kȣ цen:) mъ жȣdikȣ despe чeвa, saȣ чepȣ a mi se pekȣnoaшte dpentȣpiлe, чe amȣ asȣnpa вpe ȣnȣï лȣkpȣ; (în цen: шi fir:) amȣ pretenцiï în чeвa, nȣ лasȣ aлtȣia întîiтъцiлe, чe mï se kȣвin întp' aчeea. «'Επιδικάζομαι ἀρετῆς». Лks: (шi nas:) «'Επιδικαζομένη γυνή». Sxл: Apstf: = 'Επίδικος. [de ȣnde

'Επιδικασία (ἡ), жȣdikъtopeaskъ kontestaцie; жȣdikatъ (npinч:) despe moшtenipe. [шi

'Επιδικάσιμος (ὁ, ἡ), чeл de (saȣ despe kape miжлoчeшte) жȣdikatъ; (npin ȣpm:) dopitȣ, kъȣtatȣ a se kîштiгa.

'Επίδικος (ὁ, ἡ), ='Επιδικάσιμος, de жȣdikatъ, saȣ despe kape se чepe жȣdikъtopeaskъ xotъpîpe. «Δίδωμι ἐμαυτὸν ἐπίδικον τοῖς δημόταις». D: Aл: mъ лasȣ пe жȣdikata лop. (npinч: în At:) «'Επίδικος (шi aлtf: ἐπίκληρος) γυνή». Лeц: вoгatъ moшtenitoape, pȣdeлe kъpia se жȣdikaȣ, kape ka шaï de apoape dintpe dinшiï aвea dpeptȣ de a o лȣa de soцie. [ἐπὶ, δίκη].

'Επιδίμοιρος (ὁ, ἡ), kape konstъ din (saȣ este de o potpivъ kȣ) întpegȣ, шi înkъ doȣ пъpцï din totȣ (adikъ чinчï a treia пъpцï). [ἐπὶ, δὶς, μοῖρα].

'Επι-δινεύω, biit: -εύσω, (maï noȣ) în лokȣ de...

'Επι-δινέω -ῶ, biit: -ήσω, înвîpteskȣ чeвa în sȣs, saȣ neste чeвa; saȣ înвîpteskȣ чeвa înпpeжȣp (ka sъ o asвîpлȣ maï tape, saȣ maï depapte). «Πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας, ἧκ' ἐπιδινήσας». Od: I. (шi miж:) fir:) «Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πόλλ' ἐπιδινεῖται». Od: Y. o înвîpteskȣ în mȣлte kinȣpï în mintea mea.

'Επι-δι-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, dpegȣ, îndpentezȣ maï пe ȣpmъ. [de ȣnde

'Επιδιόρθωσις, εως (ἡ), îndpentape fъkȣtъ în ȣpmъ. (înпpot: de προδιόρθωσις). [шi

'Επιδιορθωτικὸς ἡ, ὸν, kontpiвȣitopȣ лa peîndpentape.

'Επι-δι-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ maï пiшȣ înkъ, saȣ пe ȣpmъ.

'Επι-διπλασιάζω, biit: -άσω, шi

'Επι-διπλοΐζω, biit: -ίσω, poet: în лokȣ de

'Επι-διπλόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ чeвa îndoitȣ; penetȣ.

'Επι-διστάζω, biit: -άσω, mъ îndoieskȣ despe чeвa, saȣ maï mȣлt.

'Επιδιφριάς, άδος (ἡ), poet: вȣza de sȣs (saȣ din пpeжȣp) a tpъsȣpeï, saȣ napte a tpъsȣpeï eшitъ maï afapъ. (вezï шi ἄντυξ). [шi

'Επιδίφριος (ὁ, ἡ), шezȣtȣ, пȣsȣ în tpъsȣpъ (saȣ пe skaȣnȣ). (npin întind:) «'Ε-

πιδίφριος ἐργασία». Aptmd: шezъtoape лȣкраре. (шi adвepв:) «Εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη». Od O. [ἐπὶ, δίφρος].

'Ἐπίδιχα, adв: noet: în локȣ de ἐπὶ δίχα (dedȣkînd se препп: ла вepвȣ).

'Ἐπιδίψιος (ὁ, ἡ), noet: препа ꙁetosȣ; saȣ (simплȣ) = Δίψιος. [ἐπὶ, δίψα].

'Ἐπιδιωγμὸς (ὁ), гоanъ din ȣpmъ. [din

'Ἐπι-διώκω, вiit: διώξομαι, вînezȣ, гoneskȣ din ȣpmъ maĭ denapte, saȣ kȣ stъpȣinцъ. [de ȣnde

'Ἐπιδίωξις, εως (ἡ), ='Ἐπιδιωγμός.

'Ἐπι-δοιάζω, вiit: -άσω, noet: oвсepвȣ чева de amîndoъ пъpцiле; (fir:) mъ rîndeskȣ kînd ȣna kînd алtа; (npin ȣpm:) ='Ἐνδοιάζω, mъ îndoieskȣ.

'Ἐπι-δοκιμάζω, вiit: -άσω, чepkȣ (чepчetezȣ) чева maĭ de mȣлte opĭ; (npin ȣpm:) апpoвezȣ, înkȣвiinцezȣ.

'Ἐπίδομα (τὸ), op че dъ чinева пе d'aсȣпpа (adaosȣ), saȣ de вȣnъ вoie, nȣ din datopie, dapȣ. [ἐπιδίδωμι].

'Ἐπι-δομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zideskȣ пеste алtȣ чева. 2) греш: ='Ἐπιδημῶ.

'Ἐπι-δοξάζω, вiit: -άσω, шaĭ rîndeskȣ чева înkъ, maĭ amȣ o пъpepe despre чева. «'Αλλὰ τοῦτο μὲν ὡς ἐπιδοξαζόμενον εἰρήσθω». Tfp: ка o пъpepe maĭ din ȣpmъ. [din

'Ἐπίδοξος (ὁ, ἡ), кpezȣtȣ, saȣ вънȣitȣ къ вa fаче, saȣ вa пътimi чева, (шi despre лȣкp:) къ se вa întîmпла, de пъdъжdȣit, saȣ de temȣt. «'Ἐκ γὰρ τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος ἡ δυσπραγία». Antf: (шi кȣ inf: saȣ партч:) «Καὶ τοῦτο ποιήσων ἐπίδοξος ἦν». Лкs: (шi пas:) «'Ἐπίδοξοι τοῦτο πείσεσθαι εἰσί». Ep: «Τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἐπίδοξα γενέσθαι». Ep: 2) ='Ἔνδοξος, вestitȣ (Пind:). [ἐπὶ, δόξα]. [de ȣnde

'Ἐπιδόξως, adв: ='Ἐνδόξως.

'Ἐπιδορατὶς ἴδος (ἡ), askȣцitȣл вîpfȣ ал sȣлiцеĭ. [ἐπὶ, δόρυ].

'Ἐπι-δορπέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

'Ἐπι-δορπίζομαι, вiit: -ίσομαι, = 'Ἐπιδειπνέω. [шi

'Ἐπιδορπίδιος (ὁ, ἡ), noet: шi 'Ἐπιδόρπιος, ='Ἐπιδείπνιος. [шi

'Ἐπιδορπὶς, ίδος (ἡ), = 'Ἐπιδειπνίς. [ἐπὶ, δόρπος].

'Ἐπιδόρπισμα (τὸ), че se mъnînkъ dȣпе чinъ (dȣлчеацъ, поame, шi чл:). [шi

'Ἐπιδορπισμὸς (ὁ), mîнкаpe de челе oвiчnȣite dȣпе чinъ. [ἐπιδορπίζομαι].

'Ἐπιδόσιμος (ὁ, ἡ), кapе se dъ, saȣ este de dat пе d' aсȣпpа, în dapȣ. 2) пpii-mitopȣ de dape înainte (înaintape, кpeштеpe). [din

'Ἐπίδοσις, εως (ἡ), dape пе deasȣпpа, în dapȣ, saȣ de вȣnъ вoie. 2) (npin întind:) кpeштеpe; (fir:) înaintape. 3) deсъвîpшitъ dedape, saȣ пiponipe ла вpe ȣnȣ лȣкpȣ. [шi

'Ἐπιδοτικὸς, ἡ, όν, (шi ȣdв:) -ικῶς, oвiчnȣitȣ, вine disпȣsȣ a dъpȣi, dapnikȣ, цепеpоsȣ. [ἐπιδίδωμι].

'Ἐπι-δουπέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: fakȣ sgomotȣ пеste, saȣ dȣпе чева, pesȣnȣ.

'Ἐπιδοχὴ (ἡ), пpiimipe; апpoвape; sȣкчеsie, saȣ înлокаpe. [ἐπιδέχομαι].

'Ἐπι-δράσσομαι (-ττομαι), вiit: -δράξομαι, (кȣ цen:) anȣkȣ, saȣ пȣiȣ mîna пе (îmĭ înșȣшeskȣ) чева.

'Ἐπιδρομάδην, adв: = 'Ἐπιτροχάδην. [шi

'Ἐπιδρομὴ (ἡ), алергаpe, пъвълiре fъpъ вeste aсȣпpа кȣiва. «'Ἐξ ἐπιδρομῆς εἰπεῖν». Пл: a spȣne чева în tpeакътȣ, nепpeтindit. [шi

'Ἐπιδρομία (ἡ), noet: în локȣ de ἐπιδρομή. [шi

'Ἐπίδρομος (ὁ, ἡ), aсȣпpа, saȣ împpeжȣpȣл къpȣia поate чinева алерга, netedȣ, лesnivosȣ de ȣmвлat, saȣ кълкat пе dînsȣл; (fir:) лesne de îndȣплекat, saȣ de amъцit; (npin ȣpm:) ȣшpелȣ, nerioвȣ. || (sȣвs!:) fȣnia, кȣ кapе se înkid шi deskid трежеле вînъtopiлop. 2) kataptȣл, saȣ пînza de ал doiлеа a кopъвii (чеа despre пȣпъ). [ἐπιδρέμω= ἐπιτρέχω].

'Ἐπι-δυναστεύω, вiit: εύσω, гȣвеpnezȣ în ȣpma алtȣia, saȣ sȣкчеdezȣ stъпînipeа кȣiва.

'Ἐπι-δύνω, вiit: -δύσω, каȣtъ ἐπιδύω.

'Ἐπι-δυσφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, defaĭmȣ, вopвeskȣ de pъȣ пе чinева.

'Ἐπι-δύω, шi (miж:) ἐπιδύομαι, вiit: -δύσω, -ομαι, (nex: ἐπέδυν, шi чл:) (кȣ dat:) anȣiȣ пе (adikъ пе kînd se ȣpmeазъ) чева. «'Ο ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου». Skp: adikъ sъ te înпaчĭ maĭ 'nainte de anȣsȣл soapeлȣĭ. (шi în noet: desпъpц:). «Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι». Iл: B.

'Ἐπιδωμάω -ῶ, вiit: -ήσω, =(mi maĭ întp: de kît) 'Ἐπιδομέω.

'Ἐπιδώτης, ου (ὁ), noet: [ἐπιδίδωμι] dъpȣitopȣ de вȣnъtъцĭ. (enit: ал maĭ mаpтopa zeitъцĭ).

'Ἐπιείκεια (ἡ), modestie, влажinie, вȣнъ voinцъ, шi чл: [ἐπιεικής].

*

'Επιείκελος (ὁ, ἡ), поеt: asemenea. «Θεοῖς —». [ἐπὶ, εἴκελος].

'Επιεικεύω, ші (mіж:) ἐπιεικεύομαι, віit: εύσω, -ομαι, sînтꙋ...

'Επιεικὴς, έος (ὁ, ἡ), notpівitꙋ, пропорціonatꙋ; dрепtꙋ; modestꙋ, влажinꙋ, înвоitорꙋ, ертъtорꙋ, skъzъtорꙋ de оsîndъ; ашеzatꙋ, чіnstitꙋ; (ꙋnе орї dеспре лꙋкр:) de крezꙋt, кꙋ пꙋtinцъ; (ші преа рар кꙋ înf:) dеstꙋлꙋ. «Τύμβον οὐ μάλα πολλὸν, ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον». Іл: Ψ. «Τίουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν». Od: M: (ші авs:) «Ὡς ἐπιεικὲς (se înц: ἐστίν)». Іл: Т. Ψ. «Ὃν κ' ἐπιεικὲς ἀκούειν». Іл: A. este кꙋвiinчоsꙋ, saꙋ dрепtꙋ. «Οἷ' ἐπιεικὲς ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων». Іл: Т. ꙋрmeaзъ. «Παῖς τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφωνος δέ». Ep: «Οἰκέτης ἐπιεικής». Іsкр: «Τιμωρὸς ἐπιεικής». D: Ал: (ші кꙋ înf:) «'Επιεικὲς χαδέειν». Іпкр: кît se înкапъ. (ші ideaлꙋ). «Τὸ ἐπιεικὲς». Лкs: în локꙋ de ἡ ἐπιείκεια. «'Επιεικοῦς τυχεῖν». Dm: [ші

'Επιεικτὸς, ἡ, ὸν, поеt: [ἐπὶ, εἴκω] disпꙋsꙋ a se лъsa, a se înвоi; лесне de menaжаt, de sꙋferit. «Σθένος οὐκ' ἐπιεικτόν». Іл: Е. nedomoлitъ. «Πένθος οὐκ' ἐπιεικτόν». Іл: Ξ. nemînrîiatъ жале. «Ἔργα γελαστὰ, κ' οὐκ ἐπιεικτά. Od: Θ. nesꙋferite.

'Επιεικῶς, adв: кꙋ кꙋвiinцъ; кꙋ влîndeцe; овічнꙋit; преа dеstꙋл, кîtва, мꙋлt; de крezꙋt; maї, пе апроапе. [ἐπιεικής].

'Επιειμένος, η, ον, поеt: în локꙋ de ἐφειμένος, mіж: saꙋ пas: tре: de кꙋ: de партч: ал лꙋї ἐφέννυμι.

'Επιεισάμενος, поеt: mіж: пех: 1: de партч:, ші

'Επιείσομαι, поеt: mіж: віit: de хоt: ал лꙋї ἔπειμι. (ἐπὶ, εἶμι).

'Επι-έλδομαι, (фъръ віit:) поеt: dореskꙋ maї мꙋлt, saꙋ преа мꙋлt.

'Επιελίκτωρ, ορος (ὁ), [ἐπιελλίσσω] поеt: чел че se înfъшоаръ пе....

'Επι-έλπομαι, (фъръ віit:) поеt: пъdъжdꙋieskꙋ кꙋ înкредінцаре. [de ꙋnde

'Επίελπτος (ὁ, ἡ), поеt: кꙋ înкредінцаре пъdъжdꙋitꙋ.

'Επιέννυμι, Іon: поеt: în локꙋ de ἐφέννυμι.

'Επιέπομαι, Іon: поеt: în локꙋ de ἐφέπομαι.

'Επιέσασθαι, Іon: în локꙋ de ἐφέσασθαι, mіж: пех: 1: de înf:, ші

'Επίεσμαι, поеt: în локꙋ de ἐφεῖμαι, mіж saꙋ пas: tре: de кꙋ:, ші

'Επίεσσα, поеt: în локꙋ de ἐφεῖσα, пех: 1: de хоt: ал лꙋї ἐφέννυμι.

'Επιετὴς, έος (ὁ, ἡ), de estimпꙋ. [ἐπὶ, ἔτος].

'Επι-ζαρέω -ῶ, поеt: în локꙋ de ἐπιβαρύνω.

'Επιζαφελὴς, έος, ші ἐπιζάφελος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐπὶ, ζὰ, ὀφέλλω] іsте, репеde, пъвалнікꙋ. ‖ (неꙋt:) ἐπιζαφελὲς, în локꙋ de

'Επιζαφελῶς, adв: поеt: tape; преа мꙋлt; кꙋ mape репежꙋne.

'Επι-ζάω -ῶ, віit: -ζήσομαι, (кꙋ dat:) maї tръieskꙋ dꙋпе чінева, saꙋ dꙋпе чева.

'Επι-ζείω, поеt: în локꙋ de ἐπιζέω.

'Επίζεμα (τὸ), [ἐπιζέω] апъ, saꙋ алtꙋ лікꙋіdꙋ, кꙋ каре опърim вре о dокtоріе, ка sъ 'ї лꙋъм esenца.

'Επι-ζεύγνυμι, віit: -ζεύξω, înжꙋгꙋ, înперекіezꙋ, ꙋneskꙋ ꙋna кꙋ алta. «Εὐθεῖα ἐπιζευγνύουσα, ἡ ἐπιζευγνυμένη». Matm: каре ꙋнеште dоъ пꙋntꙋрї. 2) = 'Επιζυγόω, înкizꙋ. «Στόμα ἐπιζυγόω». Esхл: [de ꙋnde

'Επιζευκτὴρ (ὁ), ꙋnitорꙋ, копле гъtорꙋ; (партік:) fꙋnіе de лerat чева. (везї ζευκτηρία]. [ші

'Επίζευξις, εως (ἡ), легаре, комвінаре de dоъ лꙋкрꙋрї înпреꙋнъ; (Ptp:) ꙋnꙋ feлꙋ de репетіціе.

'Επιζεφύριος, ші ἐπιζέφυρος (ὁ, ἡ), каре stъ кътре вîntꙋл zefірꙋ, (adiкъ spre апꙋsꙋ) апꙋsanꙋ. [ἐπὶ, ζέφυρος].

'Επι-ζέω, віit: -ζέσω, fервînd mъ ꙋmfлꙋ, ші esꙋ d' asꙋпра. «Ἀφρὸς ἐπιζείων». Opf; «Ἡ χολὴ («Ἡ ὀργὴ) ἐπιζεῖ». Apstf: ферве, se апрinde. (ші fіг:) «Ἀκούσαντί μοι ἡ νεότης ἐπέζεσε». Ep: mi s' a апрins sînцеле. (ші прin întind:) «Θυμάλωψ ὑμῖν ἐπέζεσεν». Apstf: a resꙋflat пе воi. 2) пꙋiꙋ чева sъ fеаръ în колкоte. «Λέβητα πυρὶ ἐπιζέω». Eꙋр:

'Επίζηλος (ὁ, ἡ),='Επίφθονος, de pîвnit. [ἐπὶ, ζῆλος].

'Επιζήμιος (ὁ, ἡ), пъгꙋвітоpꙋ, вътъмъторꙋ. ‖ (sꙋвst:) 'Επιζήμιον (τὸ). оsîndъ, глоавъ îmпꙋsъ asꙋпра кꙋїва. [ἐπὶ, ζημία]. [de ꙋnde

'Επι-ζημιόω -ῶ, віit: -ώσω, îmпꙋiꙋ оsîndъ asꙋпра кꙋїва; пъгꙋвeskꙋ, вatъмꙋ пе чінева. [de ꙋnde

'Επιζημίωμα (τὸ), ='Επιζήμιον, оsîndъ.

'Επιζημίως, adв: spre пагꙋвъ, saꙋ вътъmаре, кꙋ кіпꙋ пъгꙋвitорꙋ. [ἐπιζήμιος].

'Επι-ζητέω -ῶ, віit: -ήσω, кaꙋtꙋ кꙋ stървінцъ; saꙋ mъ sіleskꙋ a pedoвîndi чееа че 'mї a лinsit. [de ꙋnde

'Επιζήτημα (τὸ), ор че se кaꙋtъ кꙋ stървінцъ, saꙋ овісікtꙋл кътъръї. [ші

'Επιζητήσιμος (ὁ, ἡ), вредnikȣ de къȣtat кȣ stъpȣinцъ, de dopit. [шi

'Επιζήτησις, εως (ἡ), stъpȣitoape къȣtape; siлinцъ sпpe pedoвindipe de чева.

'Επι-ζυγέω -ῶ biit: -ώσω, пȣiȣ zоворȣл ла (zоворъskȣ) ȣшъ.

'Επι-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчinгȣ чева sȣs, saȣ пе d'asȣпpa; (dъ ȣnde пas: saȣ miж:) «'Επεζωσμέναι». Ep: femeiле, каpe de жале îшї sȣmeteaȣ, шi înчinцeaȣ sȣst nientȣ (пе жȣmъtate голȣ) хаїнеле dene d' asȣпpa. [de ȣnde

'Επιζώστρα (ἡ), врîȣ, înчinгъtoape (npinч: de ostaшї). (везї mi ζωστήρ).

'Επίηλε, noet: a 3: sinг: neps: de nex: 1: ал лȣї ἐπιάλλω.,

'Επίημι, Ion: în локȣ de ἐφίημι.

'Επιήνδανε, noet: în локȣ de ἐφήνδανε, a 3: sinг: neps: de npeл: ал лȣї ἐφανδάνω.

'Επίηρα (τὰ), noet: îm: neȣt: ал (neîntp:) ἐπίηρος, ='Επιήρανος, foapte плъкȣtȣ, de dopit. «'Επίηρα φέρειν τινί». Om: Sof: = Χαρίζεσθαι, a adȣче mȣлцȣmipe, плъчерe кȣїва. (алцїї o skpiȣ despъpцit ἐπὶ ἦρα, везї ἦρα). [шi

'Επιήρανος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ἐράω] = 'Επέραστος, npea dopitȣ. (кȣ dat:) «Οὔ μοι γίγνεται ἐπιήρανα θυμῷ». Od: T. пȣ ле noftewte sȣfлetȣл meȣ. 2) (кȣ цen:) = Ἤρανος, notpivitȣ, foлositopȣ, ажȣtъtopȣ, апъpъtopȣ de pъȣ. «'Ασπὶς ἀκόντων —». Епiгp: «Νεύρων — ». At: «Σοφῶν ἔργων («'Αρετᾶς)—». Stob: (везї шi ἐπίηρα).

'Επιηρεφής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de ἐπηρεφής.

'Επιθαλάμιος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ ла къmapa пȣнцiaлъ. «'Επιθαλάμιον (seinц: ᾆσμα)». Ткp: kîntikȣ de пȣntъ. [ἐπὶ, θάλαμος].

'Επιθαλασσίδιος, шi ἐπιθαλάσσιος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ mape, saȣ asȣпpa mъpiї. «Πόλις — ». Ksn: (шi ел:) «Τὰ ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου». Тȣч: [шi

'Επιθάλασσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), npea pap, saȣ гpeш: în локȣ de ἐπιθαλάσσιος. [ἐπὶ, θάλασσα].

'Επιθαλπής, έος (ὁ, ἡ), калdȣ; (fiг:) veseлitopȣ, alpъгъtopȣ. [din

'Επι-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskȣ (npinч:) sȣпpa-faцa вpe ȣnȣї tpȣnȣ.

'Επι-θαμβέω -ῶ, biit: -ήσω, pъmîiȣ înкpemenitȣ, mъ sпъїmîntȣ de чева.

'Επιθανάτιος, saȣ ἐπιθάνατος (ὁ, ἡ), аnpoпiatȣ de (osînditȣ ла) moapte. 2) adȣкъtopȣ de moapte. 3) кape se faчe пe вpemea mopцїї. «'Ωδὴ —». [ἐπὶ, θάνατος]. [de ȣnde

'Επιθανατίως, шi ἐπιθανάτως, adв; de moapte. '«Επιθανατίως ἔχει». Лкs: este de moapte, saȣ în npimeждie de a mȣpi.

'Επιθανής, έος (ὁ, ἡ), ='Επιθάνατος [ἐπιθνήσκω] чел în npimeждie de moapte.

'Επι-θάπτω, biit: -θάψω, înгpoпȣ чева пe вpmъ, saȣ пe лîнгъ алтеле.

'Επι-θαῤῥέω, (шi At: θαρσέω) -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) amȣ къpaжȣ, пъdeжde ла... 2) iaȣ къpaжȣ asȣпpa кȣїва (пȣ mъ temȣ de dînsȣл).

'Επι-θαῤῥύνω (шi At: θαρσύνω), biit: -υνῶ, înкȣpaжezȣ.

'Επι-θαυμάζω, biit: -άσω, (кȣ aк:) admipȣ, чinsteskȣ шi кȣ вpe ȣnȣ dapȣ пe чiпева.

'Επι-θεάζω, biit: -άσω, = 'Επιθειάζω.

'Επι-θεάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι,='Επιθεωρῶ, oвsepвȣ кȣ лȣape aminte.

'Επι-θειάζω, biit: -άσω, кiешȣ maptȣpȣ пe Dȣmnezeȣ în faвoapea saȣ kontpa кȣїва; (în цen:) zikȣ, saȣ лȣкpezȣ чева кȣ peлiцiosȣ pesпeкtȣ шi întȣsiasmȣ; npoopoчeskȣ; (naptik:) daȣ хаpaкtepȣ de zeeaskъ пȣtepe saȣ însȣфлape ла чева. «Τὰς πράξεις ἐπιθειάζω». Пл: (шi пas:) «Τόπος ἐπιτεθειασμένος». Плt: sfîntȣ. (везї шi ἐπιθοάζω). [de ȣnde

'Επιθείασις, εως (ἡ), шi ἐπιθειασμὸς (ὁ), кiemape de zeȣ sпpe mъptȣpie (npinч: кȣ peлiцiosȣ întȣsiasmȣ); жȣpape пe zeȣ.

'Επιθεῖτε, noet: în локȣ de ἐπιθείητε, 2: îm: neps: de nex: 2: de noft: ал лȣї ἐπιτίθημι.

'Επι-θέλγω, biit: -θέλξω, = 'Επᾴδω, atpaгȣ, îndȣлчeskȣ inima кȣїва кȣ mînгîioase вopвe, saȣ kîntъpї.

'Επίθεμα (τὸ), enitemъ, op че se пȣne пe чева (капакȣ, saȣ med: emплastpȣ, kataпласmъ, шi чл: saȣ de nodoaвъ, op semnȣ). «Τάφου—». Пaȣs: [ἐπιτίθημι].

'Επι-θεραπεύω, biit: -εύσω, înгpiжeskȣ, каȣtȣ de чева înкъ maї mȣлt.

'Επίθεσις, εως (ἡ), = 'Επιβολή, пȣnepe пe чева; întpeпpindepe înпpotiва вȣїва, atакȣ; ȣneлtipe de pъȣ, вiклenie. [ἐπιτίθημι].

'Επι-θεσπίζω, biit; ίσω, întъpeskȣ, saȣ anpoвezȣ чева npin npoopoчipe; (în цen:) daȣ npoopoчie пentpȣ чева. [de ȣnde

'Επιθεσπισμὸς (ὁ), чea npin npoopoчipe întъpipe, saȣ învoipe din naptea вpe ȣneї zeїтъцї; (în цen:) npoopoчipe despe чева.

'Επιθετέον, nosit: ал лȣĭ ἐπιτίθημι.

'Επιθέτης, ου (ὁ), атъцitорȣ, ȣnелtitорȣ înnротiва кȣĭва. [ἐπιτίθημι].

'Επιθετικὸς, ή, ὸν, îndemînatikȣ, îndръzneцȣ ла пъвъліре asȣпра кȣĭва. 2) (грам:) enitetikȣ, adiektiвалȣ. [ἐπίθετος]. [de ȣnde

'Επιθετικῶς, adв: în kinȣ de пъвъліре, saȣ atakȣ asȣпра кȣĭва. 2) (грам:) în felȣ de enitetȣ, ка adiektiвȣ.

'Επίθετος (ὁ, ή), пȣsȣ пе deasȣпра, saȣ maĭ пе ȣрмъ, adъоratȣ; (fіг:) streinȣ, eteроценȣ; falsȣ, nefіреskȣ. ‖ (грам:) «'Επίθετον (ὄνομα)». adiektiвȣ, saȣ nȣme характеріstikȣ de каlitate de пеps: saȣ лȣкрȣ. [ἐπιτίθημι].

'Επι-θέω, вііt: -θεύσομαι, алергȣ dȣпе, saȣ asȣпра кȣĭва, ='Επιτρέχω.

'Επι-θεωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, прівеskȣ кȣ лȣаре aminte. 2) oвserвȣ іаръшĭ din noȣ, peвizezȣ. [de ȣnde

'Επιθεώρησις. εως, ші

'Επιθεωρία (ή), прівіре кȣ лȣаре aminte, peoвserвaре, peвizaре. [ἐπιθεωρός].

'Επι-θήγω, в:-θήξω, askȣцȣ пе чева; (шi fіг:) întъpîtȣ пе чінева asȣпра кȣĭва, saȣ înкъ шаĭ мȣлt, îл zъdъръskȣ.

'Επιθήκη (ή),=Προσθήκη, adaosȣ. [шi

'Επίθημα (τὸ), = 'Επίθεμα (прінч: de мормîntȣ). [ἐπιτίθημι]. [de ȣnde

'Επιθηματικὸς, ή, ὸν, îndemînatikȣ, потрівіtȣ a fi пȣsȣ d' asȣпра (прінч:) мормîntȣлȣĭ.

'Επιθηματουργία (ή), лȣкрȣ, saȣ meшteшȣгȣ ал лȣкръторȣлȣĭ de челе че se пȣн d' asȣпра snpe semnȣ, saȣ подоавъ, шi чл:

'Επιθηματουργὸς (ὁ), лȣкръторȣ de eniteme. [везĭ ἐπίθημα, ἔργον].

'Επιθηματόω -ῶ, вііt: -ώσω, пȣiȣ (акопеpȣ кȣ) enitemъ; (nestр:) «Καδίσκον ἐπιθηματοῦντα». At: акопеpitȣ кȣ enitemъ. [ἐπίθημα].

'Επιθηράρχης, ου (ὁ), = 'Ελεφαντάρχης. [ἐπὶ, θὴρ, ἄρχω]. [de ȣnde

'Επιθηραρχία (ή), treaвa, demnitatea лȣĭ

'Επιθήραρχος (ὁ), = 'Επιθηράρχης.

"Επιθι, порȣнч: ал лȣĭ ἔπειμι [ἐπὶ, εἶμι].

'Επι-θιγγάνω, вііt:-θίξομαι, (кȣ цen: saȣ dat:) ='Επιψαύω, atinгȣ пе d' asȣпра.

'Επι-θλίβω, вііt: -θλίψω, калкȣ, stpiвeskȣ пе d' asȣпра. [de ȣnde

'Επίθλιψις, εως (ή), кълкаре, stpiвіре пе d' asȣпра.

'Επι-θοάζω, вііt: -άσω, noet: шezȣ пе чева, (прінч:) ка pȣгъторȣ пе tpenteле altарȣлȣĭ; (de ȣnde прін întind: кȣ ак:) pогȣ, saȣ kiemȣ în ажȣторȣ кȣ pȣгъчіȣnĭ. «Τάδε και θρηνῶ κἀπιθοάζω». Еѵр. (везĭ шi ἐπιθειάζω).

'Επι-θολόω -ῶ, вііt: ώσω, tȣлвȣрȣ, întȣнекȣ sȣпра-фаца вре ȣнȣĭ лȣкрȣ.

'Επιθορεῖν, neх: 2. de înf: ал лȣĭ ἐπιθρώσκω.

'Επι-θόρνυμαι, вііt: -θοροῦμαι, (кȣ dat:) sъpȣ пе чева; (прінч: despре віte) înкалікȣ, goneskȣ, калкȣ.

'Επι-θορόω -ῶ, [ἐπὶ, θορός] вііt: ώσω, înворцошеzȣ.

'Επι-θορυβέω -ῶ, вііt: -ήσω, fakȣ sгомоtȣ, пе kînd se фаче, saȣ se ziче чева, îmĭ аръtȣ прін плеsnіре de mîinĭ, saȣ stpiгърĭ înвоіреа, saȣ nemȣлцȣmіреа ла челе че se zik, saȣ se fak.

'Επι-θρασύνω, вііt: -υνῶ, kpeskȣ, întъpîtȣ оврънпічіа кȣĭва; saȣ греш: în локȣ de ἐπιθαρσύνω.

'Επι-θράττω, вііt: -θράξω, At: în локȣ de ἐπιταράττω.

'Επι-θραύω, вііt: -θραύσω, фъpîmȣ чева пе, saȣ dȣпе чева.

'Επιθρέξας, noet: neх: 1: de партч: ал лȣĭ ἐπιτρέχω.

'Επίθρεπτος (ὁ, ή), [ἐπιτρέφω] прін хръніре kpeskȣtȣ, форматȣ пе, saȣ dȣпе чева. «Σὰρξ —». Інкр: каpnositate.

'Επι-θρηνέω -ῶ, вііt: ήσω, (кȣ dat:) плîнгȣ пентрȣ чева. [de ȣnde

'Επιθρήνησις, εως (ή), плîнцере пентрȣ чева.

'Επι-θρομβόω-ῶ, вііt: -ώσω, înкегȣ (формеzȣ) în sdpобоnеле saȣ вȣлгъpашĭ лапте шi чл: пе, saȣ dȣпе чева.

'Επι-θρύπτω, вііt: -θρύψω, = Διαθρύπτω.

'Επι-θρώσκω, вііt: θοροῦμαι, (neх: 2: ἐπέθορον) noet: (кȣ цen: saȣ dat:) sъpȣ пе чева; (кȣ adв:) алергȣ sъpind, mъ asвîрлȣ.

'Επιθυμέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кȣ цen:) noftesкȣ, dopeskȣ чева. [ἐπὶ, θυμός]. [de ȣnde

'Επιθύμημα (τὸ), овiектȣ de noftіре, saȣ dopіре, [шi

'Επιθύμησις, εως (ή), noftіре, dopіре,= 'Επιθυμία. [шi

'Επιθυμήτειρα (ή), fem: ал лȣĭ...

'Επιθυμητὴρ, ῆρος, шi 'Επιθυμητὴς, οῦ (ὁ), dopitopȣ de чева. [шi

'Επιθυμητικὸς, ή,ὸν, кȣвenitȣ ла (saȣ аплекатȣ snpe) dopinцъ. «Τὸ ἐπιθυμητικὸν». Fіsf: поpніре snpe noftъ, dopinцъ. [de ȣnde

'Επιθυμητικῶς, adв: кꙋ пoftъ, кꙋ dopinцъ. «'Επιθυμητικῶς ἔχω τινός». Лкѕ: ='Eπιθυμῶ.

'Επιθυμητὸς, ἡ, ὸν, dopitꙋ, poftitꙋ, saꙋ de dopit. [ἐπιθυμέω].

'Επιθυμία (ἡ), dopinцъ, poftъ; (în ръꙋ) poftъ авꙋsivъ, saꙋ ковîрщitoape din натimъ, neînfrînape. «Οὐδ' ἐπιθυμία χαλεπὸν· τῇ γὰρ θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει δῆλον, ὅτι τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα». Плt:. [ἐπὶ, θυμός].

'Επιθυμίαμα (τὸ), op че sлꙋжеще ла tъmîiepe. [din

'Επι-θυμιάω-ῶ, biit: άσω, apzꙋ чева ка tъmîie, afꙋmꙋ.

'Επιθύμιος (ὁ, ἡ), poet: (кꙋ цen:) poftitopꙋ, dopitopꙋ de чева, = 'Επιθυμητής. [ἐπὶ, θύμος].

'Επιθυμὶς, ἰδος (ἡ), кꙋнꙋнъ de чimбpꙋ, saꙋ op кape алte flopî. (вezî щi ὑποθυμίς). [ἐπὶ, θυμός].

'Επιθυμόδειπνος (ὁ, ἡ), poftitopꙋ de чinъ. 2) чел че biind tîpziꙋ ла чinъ ръmîne, нꙋmaî кꙋ pofta eî. [ἐπιθυμῶ, δεῖπνον].

'Επίθυμον (τὸ), ꙋнꙋ felꙋ de napasitiкъ плantъ (че крещe пe чimбpꙋ), (franц:) cuscute, кꙋкꙋtъ. [ἐπὶ, θύμος].

'Επ-ιθύνω, biit: -υνῶ, = 'Επευθύνω.

'Επι-θυσιάζω, biit: -άσω, щi

'Επι-θύω. biit: -θύσω, жертfeskꙋ dꙋпe, saꙋ d'asꙋпpa. «Νέρωνι Γάλβαν ἐπιθυσόμεθα». Пл: вom жертfi dꙋпe Nepoнꙋ пe Галва.

'Επι-θύω, (fъpъ biit:) poet: (кꙋ dat:) пъвълeskꙋ asꙋпpa кꙋîва; (fir: кꙋ inf:) poftesкꙋ пpea mꙋлt. «Κῦσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα». Аплп:

'Επιθωρακίδιον (τὸ), хaînъ dene d'asꙋпpa, че se пꙋpta peste za. [щi

'Επιθωρακίζω, biit: -ίσω, înвpaкꙋ (apmezꙋ) пe чineва пe ꙋpmъ (пe d'asꙋпpa) кꙋ za. [ἐπὶ, θώραξ].

'Επι-θωρήσσω, biit: -ήξω, Ion:='Εφοπλίζω, înapmezꙋ, (щi miж:) = 'Εφοπλίζομαι, mъ înapmezꙋ asꙋпpa кꙋîва.

'Επι-θωύσσω, biit -ύξω, poet: (кꙋ dat: saꙋ ак:) întъpîtꙋ, înкꙋpaжeзꙋ пe чineва кꙋ stpigъpiле mеле.

'Επίδμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: = 'Επιίστωρ.

'Επιίζομαι, Ion: poet: în локꙋ de ἐφέζομαι.

'Επιίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), poet: (кꙋ цen:) щiitopꙋ, вine кꙋnoskъtopꙋ de чева. «Γεωμετρίας —». [ἐπίσημι neîntp: ='Επoῖδα].

'Επι-καγχάζω, biit: -άσω, щi

'Επι-καγχαλάω, -ῶ, (fъpъ biit:) poet: кꙋ dat) pîzꙋ tape (кꙋ хoхote); (пpin întind:) mъ вꙋкꙋpꙋ, mъ fълeskꙋ пentpꙋ...

'Επι-καθ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пex: ἐπικαθεῖλον, щi ч.л:) stpiкꙋ (sꙋpпꙋ, dъpaпъnꙋ) чева peste, saꙋ dꙋпe чева.

'Επι-καθ-αίρω, biit: αρῶ, кꙋpъцꙋ чева пe ꙋpmъ, saꙋ înкъ.

'Επι-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, = 'Επικάθημαι.

'Επι-καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, dopmꙋ, saꙋ sîntꙋ кꙋлкatꙋ пe чева.

'Επι-κάθ-ημαι, biit: -καθεσθήσομαι,(кꙋ dat:) mezꙋ пe чева; щezꙋ, щi pîndeskꙋ asꙋпpa кꙋîва; (пpin ꙋpm.) stъpꙋieskꙋ кꙋ înпpesopape.

'Επι-καθ-ιζάνω, щi 'Επικαθίζω, biit: - ίσω, saꙋ -ιζήσω, aщезꙋ пe чineва пe чева, (щi fir:) asꙋпpa кꙋîва. ‖ (nestp: saꙋ ел: кꙋ dat:) = 'Επικάθημαι, stъpꙋieskꙋ înпpesopînd.

'Επι-καθ-ίημι, biit: ἐπικαθήσω, лasꙋ a къdea чева peste, saꙋ asꙋпpa кꙋîва; ковopꙋ, apꙋпкꙋ чева înкъ, saꙋ dꙋпe чева.

'Επικάθισμα (τὸ), aщezape, saꙋ щedepe пe чева. [ἐπικαθίζω].

'Επι-καθ-ίστημι, biit: ἐπικαταστήσω, aщезꙋ, пꙋiꙋ sъ stea, щi (fir:) pîndꙋieskꙋ пe лîнгъ челе-л-алte, saꙋ dꙋпe чева; aщезꙋ în локꙋ. «Στρατηγὸν ἐπικατέστησαν». Тꙋч: (щi miж:) «Φυλακὴν ἐπικαθίσταντο». Тꙋч: (щi пas: saꙋ miж:) «Οἱ ἀποκαθιστάμενοι ἄρχοντες». Плв: чеî че se pîndꙋiesk dpeгъtopî în локꙋл челор de maî 'nainte.

'Επι-καθ-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (întpeв: пpinч: нꙋmaî пex: 2: ἐπικατεῖδον) mъ ꙋîtꙋ кꙋ лꙋape aminte de sꙋs în жos.

'Επι-καινίζω, biit: -ίσω, penoieskꙋ. (вezî щi ἐπικαινόω).

'Επι-καινοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, maî faкꙋ, adaoгꙋ щi алte inovaцiî (поꙋъ пъskoчipî).

'Επι-καινουργέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeпpinzꙋ totdaꙋna вpe ꙋнꙋ поꙋ лꙋкpꙋ.

'Επι-καινόω -ῶ, biit: -ώσω, penoieskꙋ, saꙋ пpefaкꙋ. «Νόμους —». Esхл:

'Επικαιρία (ἡ), potpivipe de вpeme, de локꙋ, saꙋ de înпpeжꙋpъpî, вꙋnъ okazie. [щi

'Επικαίριος (ὁ, ἡ), кape se faче, saꙋ faче чева în вpeme кꙋвenitъ; potpivitꙋ; folositopꙋ; însemnatꙋ; komandipꙋ do oaste. «'Εκάλεσεν ἀμφοτέρων τοὺς ἐπικαιρίους». Ksn: (despre panъ, saꙋ ловitꙋpъ) = Καίριος. [ἐπὶ, καιρὸς]. [de ꙋnde

'Επικαιρίως, adв: în вpeme кꙋвiinчoasъ.

'Επίκαιρος (ὁ, ἡ), ='Επικαίριος. «'Εν ἐπικαίρῳ». Лкѕ: în кꙋвenitъ вpeme, saꙋ локꙋ,

2) (maĭ noŏ) времелnікŏ. [ἐπί, καιρός]. [de ŏnde

'Επικαίρως, adв: ='Επικαιρίως, ла време (кŏвеnitъ).

'Επι-καίω, віit: -καύσω, пірлеskŏ пе d' asŏпра чева. «'Επικαίει τὸν φλοιόν». Tfp: (ші пас:) Οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι». Плt: 2) (кŏ dat: saŏ цеп: indip:) арzŏ чева пе..., saŏ în опоареа кŏіва. «Πῦρ ἐπικαίω». Om: Imn: апрinzŏ fокŏ пе ватръ.

'Επι-καλαμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, ѕпікŏіеskŏ, adŏnŏ dŏпе seчерішŏ ѕпічеле de гріŏ ръmase de ла sечеръtорі.

'Επικαλαμίς, греш: în локŏ de ἐπισκαλμίς.

'Επι-καλέω -ῶ, віit: -έσω, = 'Αποκαλῶ, нŏmeskŏ. «'Ανδραποδιστὰς ἐπεκάλει». Лкs: 2) (кŏ dat: îndip:) nîръskŏ. «Μανίαν ἐπικαλοῦντες αὐτοῖς». Лкs: (ші кŏ inf:) «'Επικαλέσαντες τοῦ πολέμου αἰτίους εἶναι». Тŏч: (ші пас:) «Τὰ ἐπικαλούμενα; Лкs: în локŏ de τὰ ἐγκλήματα. 3) (між:) кіетŏ пе чіnеѕа а нŏме în ажŏторŏл меŏ. «Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐπελαύνειν ἐκέλευον». Тŏч: 4) (партік: Леџ:) îmĭ апелŏ жŏdіkatа къtре чіnева. «Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι». Skp:

'Επι-καλλύνω, віit: -υνῶ, реînfрŏмŏсеџеzŏ, înnodoвeskŏ пе d' asŏпра.

'Επικάλυμμα (τὸ), акоперъmîntŏ; (fir:) прічінŏіре. [ші

'Επικαλυπτήριον (τὸ),='Επικάλυμμα. (іар пріnч: neŏt: ал лŏĭ...

'Επικαλυπτήριος (ὁ, ἡ), ор че ѕлŏжеште ла акоперіре. [din

'Επι-καλύπτω, віit: -ύψω, акоперŏ пе d' asŏпра, saŏ de totŏ; (fir:) întŏпекŏ. [de ŏnde.

'Επικάλυψις, εως (ἡ), акоперіре пе d' asŏпра, saŏ de totŏ.

'Επι-κάμνω, віit: -καμοῦμαι, (кŏ dat:) пъtimeskŏ (mъ toneskŏ, mъ mîхпеskŏ) пеntрŏ чева. «Μήτε τοῖς παρελθοῦσιν ἐπικάμνειν, μήτε τῶν ἐπιόντων προκάμνειν». (Apstn: în) Ел:

'Επικαμπή (ἡ), înкоvoitŏръ; îndoitŏръ; (прin întind:) локŏл, ŏnde se înкоvoaie чева. (vezĭ ші ἐκτροπή). [ші

'Επικαμπής, έος (ὁ, ἡ), кат înкоvoiatŏ, întopsŏ, îndoitŏ. [ші

'Επικάμπιος (ὁ, ἡ), = 'Επικαμπής. «Τὸ τῆς στοᾶς ἐπικάμπιον. Пл: în локŏ de ἐπικαμπή. [din

'Επι-κάμπτω, віit: -κάμψω, înкоvoiŏ чева пŏцin; (fir:) îndŏплекŏ пе чіnева ла чева. (vezĭ ші ἐπικλάω). [de ŏnde

'Επικαμπύλος (ὁ, ἡ), = 'Επικαμπής. [ші

'Επίκαμψις, εως (ἡ), înкоvoiaре, îndoire.

'Επικανθίς, ίδος (ἡ), = 'Εγκανθίς. [ἐπί, κανθός].

'Επίκαρ, поet: în локŏ de [ἐπὶ κάρα], кŏ капŏл în жos.

'Επι-καρδιάω -ῶ, віit: -άσω, пъtimeskŏ de dŏpere de inimъ.

'Επικαρπία (ἡ), роdŏл продŏsŏ пе fіекаре аnŏ; (fir:) венitŏ, fолоsŏ; роdŏл продŏsŏ din ор-че пропріetate. «Αὐτό τε τὸ τραφὲν βόσκημα, καὶ τὴν ἐπικαρπίαν λογισάμενος». Apst: «Τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν». Плt: 2) taksa, saŏ dіжма, че se ia de ла продŏктеле de песте аnŏ. «Ἡ ἀπὸ βοσκημάτων ἐπικαρπία τε καὶ δεκάτη καλουμένη». Apst: «'Επικαρπίας τῶν ἐν τῇ γῇ γεωργούντων ἐκλέξας ἐνεννήκοντα μνᾶς». Andчd: 3) dовіndіреа (хрisŏл) роdŏлŏĭ, saŏ продŏкtŏлŏĭ din ор че пропріetate, (fраnџ:) ŏsufruit. (Ел: Z. Іл: Δ. γ'.). [ші

'Επικαρπίδιος (ὁ, ἡ), поet: каре se афлъ d' asŏпра (акоперъ фаџа) оркърŏіа роdŏ. «Χνοῦς —». Епгр: [ші

'Επικαρπίζομαι гііt: -ίσομαι, = 'Εκκαρπίζομαι, zлеіеskŏ toatъ роdnічіа ŏnеĭ џаріnĭ (sеmъnînd' о neînчetat). [ші

'Επικάρπιος (ὁ, ἡ), роditорŏ, saŏ роdоsŏ. «Ζεὺς — ». Apst: patропŏ ал роdіреĭ. 2) афлatŏ пе вîрfŏл, saŏ пе фаџа вре ŏnеĭ роаde, (de ŏnde). «'Επικάρπια (τὰ)», коаdеле поамелор. 3) че se поартъ пе înкеіetŏра mînеĭ кŏ враџŏл. «"Οφεις ἐπικάρπιοι». Flstp: бръџърĭ în formъ de шерпĭ. [ἐπί, καρπός].

'Επι-καρπολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ші між: (каре este ші maĭ întреb:) -οῦμαι, віit: -ήσομαι, кŏлегŏ роаdеле ръmase de ла кŏлегъtорі. (vezĭ ші ἐπιῤῥωγολογέω).

'Επικάρσιος [ἐπίκαρ], α saŏ ος, ον,='Εγκάρσιος, пiezішŏ; кŏлкаtŏ, кŏрmezіш.

'Επι-καρυκεύω, віit: -εύσω, maĭ adaorŏ ші алтъ dресътŏръ ла бŏкаtе.

'Επι-κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι, (кŏ ак: преп:) mъ коворŏ maĭ жos; пъвълеskŏ asŏпра кŏіва, че se афлъ maĭ жos de кît mine. 2) (fir:) ='Επεξέρχομαι, гоnеskŏ ѕпре реsвŏnаре.

'Επι-κατα-βάλλω, віit: βαλῶ, жоseskŏ, коворŏ чева de totŏ. «'Επικαταβάλλουσι τὰ ὦτα αἱ κύνες». Ksn: îmĭ влегошеsk вrекіle.

'Επι-κατα-γελάω -ῶ, віit: άσομαι, вatжокоreskŏ (рîzŏ de чіnева) din noŏ, saŏ înкъ maĭ mŏлt.

'Επι-κατ-άγνυμι, biit: ἐπικατάξω, (пеx: ἐπικατέαξα, ші чл:) (кв dat: ind:) fъpîmѣ чева de totѣ пе, saѣ asѣпра кѣіва, saѣ пе лîngъ алтеле.

'Επι-κατ-άγω, biit: -άξω, (пеx: ἐπικατήγαγον, ші чл:) dѣкѣ пе чінева în жos, коборѣ, (ші mіж:) mъ коборѣ, (despre коpъбiі) întpѣ în nopтѣ dѣпе алтѣл.

'Επι-κατα-δαρθάνω, biit: -δαρθήσομαι, (кв dat:) dopmѣ (adopmѣ) пе време de (adікъ пе кînd se faче) чева, saѣ dѣпе...

'Επι-κατα-δέω, biit: -δήσω, легѣ, (înfъшѣрѣ) пе d'asѣпра, saѣ пе ѣpmъ.

'Επι-κατα-θέω, biit: -θεύσομαι, (кв dat: saѣ ак: преп:) пъвълеskѣ în локѣріле кѣіва връжтъшеште.

'Επι-κατ-αίρω, biit: -αρῶ, (кв dat:) mъ ласѣ de sѣs, ші казѣ репеde (mъ коборѣ) neste чева.

'Επι-κατα-καίω, biit: -καύσω, apzѣ чева de totѣ пе, saѣ пе d'asѣпра, saѣ пе ѣpmъ dѣпе... (adікъ apzѣ, че а maї лъсат алтѣл пеарsѣ).

'Επι-κατα-κλείω, biit: -κλείσω, = Κατακλείω.

'Επι-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, (кв dat: іndip:) pezemѣ, saѣ кѣлкѣ пе чінева пе чева.

'Επι-κατα-κλύζω, biit: -κλύσω, notonеskѣ ѣпѣ локѣ înкъ maї mѣлт, saѣ notonind ажѣпгѣ пînъ ла...

'Επι-κατα-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кв dat:) dopmѣ (adopmѣ) neste чева.

'Επι-κατ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) ѣpmezѣ dѣпе, saѣ віѣ (ші fіг: mъ întîmплѣ) îndатъ dѣпе чева.

'Επι-κατα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, sѣпрinzѣ пе чінева asѣпра вре ѣпеї fante.

'Επικαταλλαγή (ἡ), [ἐπικαταλλάσσω] че se dъ maї mѣлт пепtpѣ skimbape de банї, (ltл:) agio.

'Επι-κατα-μένω, biit: -μενῶ, (кв dat:) pъmîiѣ în ѣpma кѣіва, saѣ maї pъmîiѣ ѣпdeва пе кîтѣва време.

'Επι-κατα-μωκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, îmї batѣ жокѣ de чінева пепtpѣ чева.

'Επι-κατα-μωμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, хѣлеskѣ пе чінева пепtpѣ чева, saѣ înкъ maї mѣлт.

'Επι-κατα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpѣ de ѣпdeва жos în ѣpmъ, saѣ neste чева.

'Επι-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, казѣ (кв капѣл în жos) neste чева, saѣ în ѣpmъ dѣпе чева.

'Επι-κατα-πλέω, biit: πλεύσομαι, sosеskѣ ла nopтѣ dѣпе алтѣл. 2) плѣteskѣ asѣпра кѣіва.

'Επι-κατα-πρήθω, biit: -πρήσω, = 'Επικατακαίω.

'Επι-κατ-αράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, блеstemѣ пе чінева пепtpѣ ...

'Επι-κατ-αράσσω, biit: -άξω, batѣ чева, (ші nеstp:) казѣ кв sгomotѣ ші репежѣпе neste чева.

'Επικατάρατος (ὁ, ἡ), блеstemаtѣ, saѣ вредnікѣ de блеstemѣ.

'Επι-καταρ-ρέω, biit: -ρεύσω, saѣ -ρυήσομαι, mъ върsѣ, кѣpгѣ, (ші fіг:) слъбind de totѣ, topindѣ mъ, saѣ лешinînd казѣ neste чева.

'Επι-καταρ-ρήγνυμι, biit: ῥήξω, snapгѣ, sfъpîmѣ, sfîшiѣ (ші nas: кръпѣ, mъ faкѣ бѣкъцї) пе чева.

'Επι-καταρ-ριπτέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

'Επι-καταρ-ρίπτω, biit: ῥίψω, арѣпкѣ чева репеde asѣпра, înпpotiва, saѣ în ѣpma кѣіва.

'Επι-κατα-σείω, biit: -σείσω, (кв dat: іndip:) клеtinînd, sгѣdѣind lape арѣпкѣ (sѣpпѣ) чева asѣпра кѣіва.

'Επι-κατα-σκάπτω, biit: -σκάψω, (кв dat: іndip:) săпînd sѣpпѣ чева neste...

'Επι-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, faкѣ, întокmеskѣ чева пе лîngъ алтеле, saѣ în ѣpmъ dѣпе чева.

'Επι-κατα-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smѣлгѣ, trагѣ, tîpъskѣ чева în жos, saѣ пе лîngъ алтеле, saѣ în ѣpmъ dѣпе чева.

'Επι-κατα-σπένδω, biit: -σπείσω, (кв dat:) върsѣ пе пъmîntѣ (adѣкѣ) чева în fелѣ de лібаціе neste, saѣ пепtpѣ чева, saѣ înкъ, saѣ în ѣpmъ dѣпе чева. (везї ші ἐπιθύω).

'Επι-κατα-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, îmї ашезѣ табъра înпotpiва (ші in позиціе de а пѣtеа пъвълі лесne asѣпра) кѣіва.

'Επι-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, sѣpпѣ (pestopпѣ) чева neste чева; (прin întind:) sъвîpшеskѣ, (ші ел:) mopѣ în ѣpmъ dѣпе чева.

'Επι-κατα-σφάζω (σφάττω), biit: -σφάξω, înжѣпгіѣ (жеptfеskѣ) пе чінева d'asѣпра пе, saѣ maї în ѣpmъ de чева.

'Επι-κατα-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiѣ de totѣ (faкѣ бѣкъцї) ші алтѣ чева înкъ пе лîngъ алтеле; (de ѣпde despre metaле) skoбind пъmîntѣл пе de desѣbt înaintezѣ ші din коло de але mеле xotape, ѣпde пѣ stъпîneskѣ.

'Επι-κατα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алер-

гȣ fъръ вeste asȣпра връжташȣлȣĭ, saȣ înaintezȣ ronindȣ 'л, ші жеfȣind пînъ în челе maĭ dinъȣntrȣ але џърiĭ лȣĭ.

'Επι-κατα-φέρομαι, вiit: ἐπικατενεχθήσομαι, (кȣ dat:) kazȣ (mъ sȣрпȣ, пъ арȣнкȣ ла вале) de ȣndeва песte џева.

'Επικατάφορος (ὁ, ἡ), (кȣ ак: преп:) порнitȣ, аплекatȣ sпре чева, = Εὐκατάφορος. [ἐπικαταφέρω].

'Επι-κατα-ψάω -ῶ, вiit: -ήσω, sгîрiȣ, sапȣ чева пе d' asȣпра.

'Επι-κατα-ψεύδομαι, вiit: -ψεύσομαι, maĭ minџȣ înкъ înпротiва кȣïва, saȣ desпре чiнева.

'Επι-κατα-ψήχω, вiit: -ψήξω, mînгîïȣ кȣ mîna пе d'asȣпра пе чiнева, ка sъ'л înвлînzeskȣ.

'Επι-κάτ-ειμι, ='Επικατέρχομαι.

'Επι-κατ-εράω -ῶ, вiit: -άσω, maĭ върsȣ înкъ, saȣ tорнȣ de sȣs пе чева.

'Επι-κατ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (пех: ἐπικατῆλθον, ші чл:) mъ коворȣ пеste, saȣ dȣпе чiнева.

'Επι-κατ-έχω, вiit: -ἐπικαθέξω, (кȣ dat: indip:) џiȣ, опреskȣ чева înкъ кîtва пе, saȣ пentрȣ чева.

'Επι-κατηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ пîръskȣ înкъ, saȣ пе ȣрmъ. 2:) (Лоџ:) maĭ daȣ ші алтъ kateгорiе (епitetȣ), ка sъ характеризȣ, saȣ definezȣ maĭ eksakt însȣшimea лȣкрȣлȣĭ. [de ȣnde

'Επικατηγόρησις, εως, ші

'Επικατηγορία (ἡ), adaosȣ ші de алтъ kateгорiе, saȣ епitetȣ sпре о maĭ eksaкtъ definiре а лȣкрȣлȣĭ, реекsплiкаџiе а характерisтiчелор însȣsimĭ але sȣвiектȣлȣĭ.

'Επι-κατ-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, локȣïeskȣ asȣпра, saȣ лîнгъ чева.

'Επι-κατ-ονομάζω, вiit: -άσω, (кȣ dat: îndip:) daȣ ла лȣкрȣ saȣ персонъ пȣмеле алтȣĭ кȣïва.

'Επι-κατ-ορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, реîndрепtezȣ dȣпе алтȣ чева, saȣ пе ȣрmъ de чева, пре fакȣ sпре maĭ віне.

'Επι-καττύω, вiit: -ύσω, кîрпеskȣ din поȣ, saȣ adaoгȣ ші алтъ кîрпitȣръ пеste пеtiкȣл de maĭ 'nainte.

'Επικαυλόφυλλος (ὁ, ἡ), (вот:) плантъ, че 'шĭ аре foiле пе кочеanȣ. [ἐπὶ, καυλὸς, φύλλον].

'Επίκαυμα (τὸ), пîрлitȣръ пе d'asȣпра; (хiрȣрџ:) ȣпȣ fелȣ de eksanтemъ, че se formeазъ пе негреаџа окiȣлȣĭ. [ші

'Επίκαυσις, εως (ἡ), пîрлiре пе d' asȣпра; жȣпȣiре de пелiџъ din арsȣръ. [ші

'Επίκαυστος (καυτος), ου (ὁ, ἡ), пîрлitȣ, арsȣ пе de asȣпра; арsȣ de soаре. [ἐπικαίω].

'Επι-καυχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (кȣ dat:) mъ fълеskȣ desпре чева, saȣ înпротiва кȣïва. [de ȣnde

'Επικαύχησις, εως (ἡ), fълiре desпре чева, saȣ înпротiва кȣïва.

'Επι-καχλάζω, вiit: -άσω, поеt:ловеskȣ ȣndeва, ші fакȣ ȣпȣ deosebitȣ sгоmotȣ. «Κῦμα πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν». Аплп:

'Επι-κάω, At: în локȣ de ἐπικαίω.

'Επίκειμαι, вiit: -κείσομαι, sîntȣ пȣsȣ, staȣ пе чева. «'Οφθαλμὸς μέσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ». Es: «Θύραι γλώσσῃ οὐκ ἐπίκεινται». Тrп: 2) (прiн întind: ші fiг:) staȣ în sпinареа кȣïва, îл џiȣ d' апроапе. «'Αναχωροῦντι αὐτῷ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολεμίους». Тȣч: (ші fiг:) «Κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη. Iл: Z. «Τοῖς ἁμαρτάνουσι τιμωρίαι ἐπίκεινται». Лкрг: (ші авs:) «Σκώμματα ἐπικείμενα». Лкs: потрiвiте (dȣпе локȣ ші вреme). (везĭ ші ἔγκειμαι). 3) (пas: кȣ џеп:) amȣ чева пȣsȣ asȣпръ 'mĭ, портȣ пе капȣ. «Κράνη («Κυνῆν) ἐπικείμενοι». Лкs: (везĭ ші περίκειμαι).

'Επι-κείρω, вiit: -κερῶ, (ші поеt:-κέρσω) tȣnzȣ (sечерȣ) dепе d' asȣпра. «'Επικείρειν τὸν σῖτον». Тfр: (ші fiг:) «Πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας». Iл: П. (ші fiг:) «'Επὶ μήδεα κείρει». Iл: О. ші П. пе stрiкъ (пе реstoарпъ) проiектеле.

'Επικεκρυμμένως, [ἐπικρύπτω] adв: (de партч:) пе asкȣпs, акопеrit.

'Επι-κελαδέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:)= 'Επικροτῶ, ші 'Επιβοῶ.

'Επικέλευσις, εως (ἡ), îndemnаре, înкȣражаре прiн аклаmаџiĭ. [ші

'Επικελευστικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatiкȣ (потрiвitȣ) ла înкȣражаре. [din

'Επι-κελεύω, ші (miж:)'Επικελεύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, ='Εγκελεύομαι, îndemnȣ, înкȣражезȣ пе чiнева прiн репetate stрiгърĭ.

'Επι-κέλλω, вiit: -κέλσω, поеt: (кȣ dat:) траgȣ ȣndeва ла џърmȣ.

'Επι-κέκλομαι, (пех: ἐπεκεκλόμην) поеt: în локȣ de ἐπικαλοῦμαι.

'Επικεντρίζω, вiit: -ίσω, înџепȣ, înпiнгȣ пе d'asȣпра кȣ колдȣл, saȣ акȣл. 2) (desпре планtе) ='Εγκεντρίζω, алtоieskȣ. [ші

'Επίκεντρος (ὁ, ἡ), чел din вîрfȣл, saȣ din чентрȣл saȣ џеfȣл вре ȣпȣĭ лȣкрȣ, чентралȣ. [ἐπὶ, κέντρον].

'Επι-κεράννυμι, вiit: -κεράσω, amesteкȣ

пѕind ѕnѕ лiкѕidѕ neste алtѕл; (npin întind:) temnepezѕ (notpiвeskѕ). 2) maĭ topnѕ вinѕ.

'Επίκερας, ατος (τὸ), ѕnѕ feлѕ de nлantъ,=Αἰγόκερας (вezĭ шi Τῆλις), (franц:) sénegré.

'Επικεραστικὸς, ή, ὸν, вѕnѕ a teшnepa, a notpiвi npin amestekape zemѕpĭ, лiкѕide, шi чл: [ἐπικεράννυμι].

'Επι-κερδαίνω, вiit: -κερδήσομαι, maĭ кîштirѕ înкъ.

'Επικέρδεια (ή), шi

'Επικέρδειον (τὸ), кîштirѕл, че ръmîne dѕne skoatepea кeлtѕieлeлop. [din

'Επικερδής, έος (ὁ, ή), adѕкъtopѕ de кîштirѕ, кîштirosѕ. [ἐπὶ, κέρδος].

'Επικέρδιον (τὸ), ='Επικέρδειον.

'Επικερδῶς, adв: кѕ кîштirѕ, кѕ foлosѕ. [ἐπικερδής].

'Επι-κερτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, sѕnъpѕ, вatжокорeskѕ кѕ вopвe atinrъtoape лa inimъ, defъĭmъtoape. [de ѕnde.

'Επικερτόμημα (τὸ), вopвъ atinrъtoape, вatжокорitoape. [шi

'Επικερτόμησις, εως (ή), вatжокорipe кѕ вopвe atinrъtoape de inimъ.

'Επικέρτομος (ὁ, ή), noet: sѕnъpъtopѕ, вatжокорitopѕ кѕ вopвeлe saлe. [ἐπὶ, κέρτομος].

'Επι-κεύθω, вiit: -κεύσω, noet: în лoкѕ de ἐπικρύπτω.

'Επι-κεφαλαιόομαι -οῦμαι, вiit: ώσομαι, penetѕ ne skѕptѕ, saѕ peкanitѕлezѕ чeлe tpaktate ne лaprѕ. [din

'Επικεφάλαιος, α saѕ ος, ον, кѕвenitѕ лa капѕ. «Κόσμος —». Лкs: nodoaвъ de капѕ. || (sѕвst:) 'Επικεφάλαιον (τὸ), (se înц: τέλος) tpiвѕtѕ nлъtitѕ ne fie-кape капѕ, кanitaцie. [ἐπὶ, κεφαλή].

'Επικέχοδα, (de ѕnde naptч: ἐπικεχοδώς кa nѕme npon: în Apstf:) tpe: de кѕ: aл лѕĭ ἐπιχέζω.

'Επικήδειος (ὁ, ή), кѕвenitѕ (în fanтъ, saѕ вopвipe) лa цepemonie de înmopmîntape de moptѕ. [ἐπὶ, κηδεία].

'Επι-κηκάζω, вiit: -άσω, = 'Επονειδίζω.

'Επικήπιος (ὁ, ή), кѕвenitѕ лa rpъdinъ, rpъdinъpeskѕ. [ἐπὶ, κῆπος].

'Επι-κηραίνω, вiit: -ανῶ, (кѕ dat:) amѕ dѕштъnie în inima mea asѕnpa кѕĭвa.

'Επικήριος, шi

'Επίκηρος (ὁ, ή), [ἐπὶ, κήρ] sѕnѕsѕ лa ѕpsitъ (лa moapte), stpiкъчosѕ, вpemeлniкѕ; sлaвѕ, nenѕtinчosѕ.

'Επι-κηρόω -ῶ, вiit: -ώσω, чepѕĭeskѕ ne d' asѕnpa.

'Επικηρυκεία (ή), tpimitepe de вestitopѕ кѕ nponѕnepĭ кътpe вpъжmaшѕ de naчe, saѕ de apmistiцie. [din

'Επι-κηρυκεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кѕ dat: saѕ ак: npen:) tpimiцѕ лa вpъжmaшѕ вestitopѕ кѕ nponѕnepĭ desnpe naчe saѕ apmistiцie. 2) (кѕ ак:) =Διακηρύττω, saѕ Προκηρύττω.

'Επικήρυξις, εως (ή), nѕвлiкape de pesnлaтъ nentpѕ op чine вa omopî, saѕ вa npinde ne вpe ѕnѕ fѕrapѕ вinoвatѕ. (în цen:) sѕвst: aл лѕĭ...

'Επι-κηρύσσω (ττω), вiit: -ύξω, (în цen:) nѕвлiкѕ чeвa npin вestitopѕ; npoклamѕ, pîndѕĭeskѕ. «Ἄλλον ἐπεκήρυξαν ἡμῖν ἐπίσκοπον». Γpr: 2) (naptiк:) nѕвлiкѕ fъrъdѕinцъ de o sѕmъ de вanĭ кa npemiѕ чeлѕĭ чe вa omopî, saѕ вa npinde ne вpe ѕnѕ fѕrapѕ fъкъtopѕ de peлe. «Χρήματα ἐπικηρύξαι αὐτῷ τοὺς (saѕ ἐπικεκηρύχθαι αὐτῷ πρὸς τῶν) Θηб:». Dm: (шi aвs:) «'Επικηρυχθεὶς». D: Kas: fѕrapѕл вinoвatѕ, înnpotiвa кърѕia s' a nѕвлiвat pesnлъtipe în вanĭ; (шi întp' aлтъ îns:) 'Επικηρυχθεὶς χθονί». Esхл: dekлapatѕ (amepinцъtopѕ), къ вa nъвълi asѕnpa ѕnѕĭ nъmîntѕ.

'Επικήρως, adв: sлaв, în nenѕtinцъ. «Τῆς φιλοσοφίας ἐπικήρως διακειμένης». Iskp: [ἐπίκηρος].

'Επι-κίδνημι, (fъpъ вiit:) noet: în лoкѕ de ἐπισκεδάννυμι, pisinesвѕ, întinzѕ, въpsѕ чeвa ne... (кѕ ак:) «'Αξιοῦ ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν». Iл: B: (шi кѕ adвepв:) «Ὅσον ἐπικίδναται ἠώς». Iл: П. nînъ ѕnde se tinde (ажѕnжe). (шi fir:) «Κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν». Ep: apъtaцi въ кѕpaжoшĭ.

'Επικιναίδισμα (τὸ), вopвъ, saѕ nѕptape întъpîtъtoape snpe desfpînape. [ἐπικιναιδίζομαι].

'Επι-κινδυνεύω, вiit: -εύσω, nѕiѕ чeвa în piskѕ ne seama кѕiвa. «'Επικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι τὰ ἀργύρια». Dm: [din

'Επικίνδυνος (ὁ, ή), npimeждiosѕ, saѕ npimeждѕitopѕ. 2) amepinцatѕ de npimeждie. [ἐπὶ, κίνδυνος]. [de ѕnde.

'Επικινδυνώδης, εος (ὁ, ή), = 'Επικίνδυνος, saѕ Κινδυνώδης. [шi

'Επικινδύνως, adв: кѕ npimeждie, npimeждios.

'Επι-κινέω -ῶ -ῶ, вiit: -ήσω, miшкѕ чeвa кътpe; (шi miж:) mъ miшкѕ neînчetat, saѕ faкѕ nenpeкѕpmate цeste.

'Επι-κίρνημι, noet: în лoкѕ de ἐπικεράννυμι.

'Επικιχλίδες (αί), аша se întitѕла о жѕкъріоѕъ поетъ atpiѕѕitъ лѕї Омерѕ, каре авеа de sѕбiектѕ stѕpziї, че а лѕat de ла оаре-каре (прекѕm zік) ка dapѕ. [ἐπί, κίχλη].

'Επικίχρημι, biit: ἐπιχρήσω,=='Επιδανείζω.

'Επι-κλάζω, biit: -κλάγξω, поеt: fакѕ sromotѕ, вѕetѕ, pesѕnѕ, клъnцъieskѕ пе чева. «Θαλάσση —». Оп:

'Επι-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, (кѕ dat:) плînгѕ пе, saѕ пеntpѕ чева. [de ѕnde

'Επίκλαυτος (ό, ή), de плîns.

'Επι-κλάω, biit: -κλάσω, fpînгѕ (înковоiѕ) пеste чева; (fіг:) mішкѕ snpe mіль; (mіж:) îmї пiеpzѕ кѕpажѕл, mъ sлъвеskѕ, mî se moaїe inima. (maї de mѕлte opї пas:) «Ἡ δεξιὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκλασμένη». Лѕч: (ші fіг:) «'Επικλῶσα γλυκυθυμία». Пл: «Τὸ ἐπικεκλασμένον τῶν μελῶν». Лкs: moліčiѕnca. «'Επικλῶμαι τῇ γνώμῃ». Тѕч:

'Επι-κλάω, At: în локѕ de ἐπικλαίω.

'Επικλεής, έος (ό, ή), ==Περικλεής, вestitѕ, sлъвitѕ.

'Επι-κλείζω, biit; -ίσω, ші

'Επι-κλείω, поеt: în локѕ de ἐπικαλέω, пpепѕmeskѕ; кiemѕ în ажѕtopѕ (пе пѕme). «Τὸν ῥ ἄνδρες ἐπικλείουσι βοώτην». Apat: «'Επικλείοντες 'Εώιον 'Απόλλωνα». Апл: 2) лаѕdѕ. «Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται». Od: A.

'Επι-κλείω, biit: -κλείσω, înкizѕ, înкѕїѕ віne пе deasѕпpа.

'Επικλήδην, поеt. în локѕ de ἐπίκλην, пе пѕme, skѕ а пѕme.

'Επι-κληίζω, biit: -ίσω, поеt: în локѕ de ἐπικλείζω.

'Επίκλημα (τὸ), [ἐπικαλέω]=='Έγκλημα.

'Επίκλην, (прінч:) ак: ал (пеîntp:) ἐπίκλη în локѕ de ἐπίκλησις, maї de mѕлte opї adверв:. «Πονηρία τις ἕξεώς τινος ἐπίκλην λεγομένη». Плt: пpепѕmîndѕ se аша de ла оаре каре înѕѕmime. «'Ερμογένης ὁ ἐπίκλην ξυστήρ». Sѕid:

'Επικληρικὸς, ή, όν, кѕвеnitѕ ла ἐπίκληρος. (везї ziч:).

'Επικληρίτης, ου (ό), ші ἐπικληρῖτις, ιδος (ή). Sхл: în локѕ de ...

'Επίκληρος (ό, ή), sinгѕpѕ moшtеnitopѕ пе о аверe. «'Επίκληρος τῇ ἀρχῇ». D: Ал: || (цартік: în Аtena) sinгѕpъ пъскѕtъ moшtеnitoape, пеntpѕ а къріа лѕаpе în късъtopie se жѕdikaѕ întpe dinseле челе maї de апроапе pѕde але еї. (везї ші ἐπίδικος); (de ѕnde în цеn:) dopitѕ (пе каре se чеaptъ); (dap ἐπίκληροι se maї пѕmiaѕ înкъ ші съpачеле opfane, пе каре ера datoape saѕ съ ia în късъtopie, saѕ съ ле înzestpeze, ші съ ле mъpite чеа maї de апроапе а лор pѕdъ). [ἐπί, κλῆρος]. [de ѕnde

'Επικληρόω -ῶ, biit: -ώσω, daѕ, saѕ înпарцѕ (ші mіж: iaѕ) чева прin sopцї; (în цеn:) daѕ, saѕ iaѕ чева maї mѕлt de кît este pîndѕitѕ. [de ѕnde

'Επικλήρωσις, εως (ή), акордаpe în feлѕ de dapѕ (прінч: прin sopцї) de вpе ѕnѕ лѕкpѕ ла чінева; (Лец:) desпѕtepnічipe (destъpipe) de чева.

'Επικλής, (de ѕnde întp: пѕmaї ак: ἐπικλέα) поеt: =='Επικλεής.

'Επικλῆσαι поеt: în локѕ de ἐπικαλέσαι, пех: 1: de înf: ал лѕї ἐπικαλέω.

'Επίκλησις, εως (ή), [ἐπικαλέω] (прінч:) пpепѕmipe (поpeклъ); (maї de mѕлte opї adверв: în ел: de κατά). «Άρκτος, ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν». Іл: Σ. «Ὃν ἔτεκε Σπερχειῷ, αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ». Іл: П. (везї ші ἐπίκλην). 2) кiemape în ажѕtopѕ de zeѕ; (Лец:) апеларе de жѕdikatъ ла алтъ maї 'налтъ instanцъ. 3) atpiвѕipe de прічінъ (de вінъ) asѕпpа кѕiва, пîpъ. 4) пѕme, famъ, pепѕtaцie (maї de mѕлte-opї în inц: de pъѕ).

'Επι-κλήσκω, поеt: în локѕ de ἐπικαλέω.

'Επίκλητος (ό, ή), кiematѕ maї tn ѕpmъ, saѕ în ажѕtopѕ. «Σύλλογος —». Ep: adѕпаpe ekstpaopdinapъ, ші алкъtѕitъ din чеї maї алеші пѕmaї. (везї ші ἐκκλησία). 2) пîpîtѕ, хѕлitѕ, saѕ вpеdnikѕ de пîpъ ші de хѕлъ. 3) (în sensѕ de віne) пѕmitѕ, bestitѕ. [ἐπικαλέω].

'Επικλιβάνιος (ό, ή), кѕвеnitѕ ла (пѕsѕ пе, saѕ апроапе de) коntopѕ. [ἐπί, κλίβανος].

'Επικλινής, έος (ό, ή), кam повîpnitѕ, плеkatѕ ла вале. [ші

'Επικλίντης, ου, (ό), повîpnitopѕ de чева кътpe. «Σεισμὸς —». Apst: пieziшѕ. [ші

'Επίκλιντρον (τὸ), жеццѕ, канапеа, патѕ кѕ pezemъtoape; (ші în цеn:) op че, de каре se поаte pezema чінева. [din

'Επι-κλίνω, biit: -κλινῶ, (кѕ dat: indip:) пѕiѕ, pezemѕ чева кѕлкat, saѕ пiezіш пе чева; (nestp: saѕ mіж:) mъ плеkѕ, mъ повîpnezѕ пѕцin snpe чева; sînt pezematѕ, кѕлкatѕ пе чева. «Οὐδὲ πύλησιν εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας, ἀλλ' ἀναπεπταμένας».

Іл: М. канателе порцілор нɤ ераɤ închисе. [de ɤnde.

'Επίκλίσις, εως (ἡ), повîрніре, аплекаре кътре чева.

'Επι-κλονέω -ῶ, віїт: -ήσω, клетінɤ таре, înпінгɤ кînd întр' о парте, кînd întр' алта, тɤрбɤрɤ; (fіг:) întърîтɤ. «Θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον ἔρωτες». Аплн:

'Επικλοπία (ἡ), амъціре, вікленіе. [din

'Επίκλοπος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ κλοπὴ] аскɤнсɤ ла мінте, віклеанɤ; амъціторɤ; (кɤ цен:) експеріінцатɤ în чева.

'Επι-κλύζω, віїт: -κλύσω, мъ ресвърсɤ песте (потопескɤ) чева. (fіг:) «Χρυσοῦ πλήθους ἐπικεκλυκότος παρ' αὐτοῖς». Diod: [de ɤnde

'Επίκλυσις, εως (ἡ), ші

'Επικλυσμὸς (ὁ), потопіре, ресвърсаре песте чева, саɤ înнекаре de вре ɤнɤ локɤ din потопɤ de апе. [ші

'Επίκλυστος (ὁ, ἡ), потопітɤ, înнекатɤ de апе.

'Επίκλυτος (ὁ, ἡ), поет: аɤзітɤ, веstітɤ, нɤмітɤ пентрɤ чева. «"Ολβῳ — ». Аплн: [din

'Επι-κλύω, віїт: -κλύσω,= 'Επακούω, аскɤлтɤ кɤ лɤаре амінте (de ла începɤтɤ пînъ ла сfîршітɤ).

'Επι-κλώθω, віїт: -κλώσω, торкɤ, (ші fіг:) гътескɤ, пîндɤіескɤ, хотърѫскɤ чева пентрɤ чінева. (кɤ dат: înd:) «Οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον». Od: Γ. (ші між:) «'Επεκλώσαντο δ' ὄλεθρον ἀνθρώποις». Od: Θ. (ші кɤ інf:) «"Ως γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ βροτοῖσιν, ζώειν ἀχνυμένοις». Іл: Ω.

'Επι-κνάμπτω, віїт: -κνάμψω, = 'Επιγνάμπτω.

'Επι-κνάω -ῶ, віїт: -ήσω, ръзɤінd лепъdɤ пе чева; саɤ ръзɤіɤ пе d' асɤпра; рîdіɤ, fакɤ мînкъріме.

'Επ-ικνέομαι; Іоn: în локɤ de ἐφικνέομαι.

'Επι-κνήθω, віїт: -κνήσω,='Επικνάω.

'Επι-κνίζω, віїт: -ίσω, сгîріɤ пе d' асɤпра. [de ɤnde.

'Επίκνισις, εως (ἡ), сгîріере пе d' асɤпра.

'Επι-κοιλαίνω, віїт: -ανῶ, adînчезɤ чева пɤцін, саɤ пе d' асɤпра.

'Επικοιλίδες (αἱ), (маї обіч: ἐπικυλίδες) плеопеле окілор челе de сɤс. [din

'Επίκοιλος (ὁ, ἡ), пɤцін, саɤ пе d' асɤпра adîнкатɤ. [ἐπὶ, κοῖλος].

'Επι-κοιμάομαι -ῶμαι, віїт: -ήσομαι, (кɤ dат:) dормɤ пе (adікъ пе кînd, саɤ dɤпе че fакɤ) чева. [de ɤnde

'Επικοίμησις, εως (ἡ), dорміре пе (adікъ în време de, саɤ dɤпе) чева.

'Επι-κοιμίζω, віїт: -ίσω, adормɤ (маї de мɤлте орї fіг:) пе чінева, îл оdіхнескɤ пе (саɤ кɤ) чева.

'Επικοινῆς, аdв: în локɤ de ἐπὶ κοινῆς (se înц: μερίδος), de обще, în комɤнɤ, în товъръшіе. [ші

'Επίκοινος (ὁ, ἡ), кɤвенітɤ de обще ла маї мɤлцї, саɤ пе каре аɤ (întребɤінцеазъ, добîndеск) мɤлцї кɤ înвоіре, de товъръшіе; || (неɤт:) 'Επίκοινα» Ер: în локɤ de κοινῶς, de обще. 2) грам: «Γένος ἐπίκοινον». каре însем: прінтр' ɤнɤ [саɤ ВЪРВ: саɤ fем:) артік: амîndоъ неамɤріле. (везї ші ἐπίμεσος). [ἐπὶ, κοινός].

'Επι-κοινωνέω -ῶ, віїт: ήσω, амɤ комɤнікаціе, înпъртъшіре ші еɤ ла чева (саɤ лɤкрезɤ чева în комɤнɤ) înпреɤнъ кɤ алтɤл. «'Επικοινωνεῖν τινί τινος». Плт: «'Επικοινωνεῖν ἀλλήλαις». Арst: [din

'Επικοινωνὸς (ὁ, ἡ), пърташɤ din чева înпреɤнъ кɤ алтɤл. [ἐπὶ, κοινός].

'Επικοίρανος (ὁ, ἡ), поет: = Κοίρανος, чел маї 'налтɤ стъпîніторɤ, кîрмɤіторɤ. (везї ші ἐπιβουκόλος). [ἐπὶ, κοίρανος].

'Επι-κοιτάζομαι, віїт: άσομαι, ші

'Επι-κοιτέω -ῶ, віїт: -ήσω, (кɤ цен: саɤ dат:) îмї амɤ кɤлкɤшɤл (мъ кɤлкɤ, локɤіескɤ, петрекɤ) ɤndева, саɤ пе чева. [ші

'Επικοίτιος (ὁ, ἡ), кɤвенітɤ паtɤлɤї (кɤлкɤшɤлɤї). «"Ασμα — ». Іеркл: кîнтікɤ, че se кîнтъ маї 'наінте de кɤлкаре.

'Επι-κοκκύζω, віїт: -ύσω, стрігɤ dɤпе чінева ка ɤнɤ кɤкɤ, саɤ кокошɤ. [de ɤnde

'Επικοκκύστρια (ἡ), чееа че стрігъ dɤпе чінева ка ɤнɤ кɤкɤ, саɤ кокошɤ. «'Ηχὼ — ». Арstf:

'Επι-κολλάω -ῶ, віїт: -ήσω, (кɤ dат: înd:) ліпескɤ пе чева, саɤ пе d' асɤпра. [de ɤnde.

'Επικόλλημα (τὸ), ор че s' а ліпіт пе чева, саɤ пе d' асɤпра.

'Επικολπίδιος, ші

'Επικόλπιος (ὁ, ἡ), пе каре ціне, аре чінева în сînɤ. [ἐπὶ, κόλπος].

'Επικόλωνος (ὁ, ἡ), каре se аfлъ пе деалɤ. [ἐπί, κολωνός].

'Επι-κομάω -ῶ, віїт: -ήσω, амɤ пъръ лɤнгɤ.

'Επι-κομίζω, віїт: -ίσω,='Επιφέρω, dɤкɤ, кърɤ чева ɤndева; (між:) кърɤ кɤ міне.

'Επι-κομμόω -ῶ, віїт: -ώσω, înподобескɤ чева пе d' асɤпра; сɤлімепескɤ.

'Επίκομος (ὁ, ἡ), чел кɤ пъръ лɤнгɤ. [ἐπὶ, κόμη].

'Επι-κομπάζω, biit: -άσω, mъ fъleskǔ în чeвa, mъ лaǔdǔ sinгǔpǔ.

'Επι-κομψεύω, biit: -εύσω, înfpǔmǔseцezǔ чeвa mai шǔлt, fakǔ mai eлeгantǔ.

'Επικόπανον (τὸ), вǔшteanǔ, пe kape se taie чeвa; (пpinч:) skaǔnǔ, saǔ skîndǔpъ de tъiat kapne. [шi

'Επικοπὴ (ἡ), tъiepe de bîpfǔ, saǔ de naptea чea din sǔs; (despпe плante) kǔpъцipe, tъiepe de bîpfǔpi (de nomi, шi чл:). [шi

'Επίκοπος (ὁ, ἡ), tъiatǔ пe d' asǔпpa, saǔ bîpfǔ чiǔntitǔ; (despпe шonete) tъiatǔ. (iap dǔпe Esixie, шi Etmлг:) petinъpitǔ. ||
|| (sǔвst:) ἐπίκοπον (τὸ), = 'Επικόπανον. [ἐπικόπτω].

'Επι-κοπρίζω, biit: -ίσω, пǔiǔ пe ǔpmъ, пe d' asǔпpa бълiгapǔ.

'Επικόπτης, ου (ὁ), în лokǔ de ἐπισκώπτης, xǔлitopǔ de op чe. [din

'Επι-κόπτω, biit: -κόψω, isвeskǔ, saǔ taiǔ naptea din sǔs; petezǔ bîpfǔл saǔ sǔпpafaцa ǔnǔi лǔkpǔ; peчionлeskǔ пiatpъ de шoapъ fiind toчitъ; kǔpъцǔ de kpъчi pomǔ; (despпe monete) пǔiǔ, batǔ aлtъ mapkъ saǔ пeчcte пeste чea dintîi (kape de лokǔ, saǔ aвia se mai вede); petinъpeskǔ (вezi ἐπίκοπος); (în цen:) tǔnzǔ, foapfekǔ; (fir:) miчeskǔ, ǔmiлeskǔ, slъвeskǔ, taiǔ apiпiлe (adikъ пǔtepea) kǔiва, îл kam stpînгǔ; saǔ dojъneskǔ, apъtǔ de вinoвatǔ, osîndeskǔ; (de ǔnde) ='Επισκώπτω, atinгǔ kǔ sǔпъpъtoape вopвe. ||
(miж:) mъ вatǔ жълind пe чineвa.

'Επικόρμιον (τὸ), = 'Επικόπανον. [ἐπὶ, κορμός].

'Επι-κορρίζω, biit: -ίσω, пълmǔieskǔ. [de ǔnde

'Επικορριστὸς, ἡ, ὸν, пълmǔitǔ.

'Επίκορσος (ὁ, ἡ), чeл dene tîmплe, saǔ faлkъ. [ἐπὶ, κόρση].

'Επι-κορύσσομαι, (fъpъ biit:) mъ înapmezǔ înпpotiвa kǔiва.

'Επικὸς, ἡ, ὸν, kape se kǔвine лa, kape konstъ din, saǔ se îndeлetniчeшte în вepsǔpi; de ǔnde «'Επικοί». пoeцi de eпoпee. [ἔπος].

'Επι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, înпodoвeskǔ пe d' asǔпpa, saǔ înkъ mai mǔлt. [de ǔnde.

'Επικόσμημα (τὸ), пodoaвъ, чe se пoaptъ пe d' asǔпpa.

'Επικοτέω -ῶ, biit: -ήσω, (kǔ dat:) sîntǔ пpea nekъжitǔ пe чineвa, цiǔ mînie asǔпpъ 'i. (вezi ἐγκοτέω). [din

'Επίκοτος (ὁ, ἡ), mîniosǔ, nekъжitǔ, цiitopǔ de natimъ asǔпpa kǔiва. 2) adǔkъtopǔ de mînie, dǔmmъnie, шi чл: [ἐπί, κότος]. [de ǔnde

'Επικότως, adв: kǔ dъinoasъ mînie. «'Επικότως ἔχω τινί». = 'Επικοτέω.

'Επι-κοτταβίζω, biit: -ίσω, жokǔ жokǔл, κότταβος (вezi ziч:) пe, saǔ пe ǔpmъ dǔпe чeвa.

'Επι-κουρέω -ῶ, biit: -ήσω, (kǔ dat:) ajǔtǔ, viǔ kǔiва în ajǔtopǔ, îл foлoseskǔ лa чeвa. «Νόσοις ἐπικουρεῖν». Лks: 2) (kǔ ak: indip:) пpeпъzeskǔ пe чineвa de вpe ǔnǔ pъǔ. «'Επικουρεῖν χειμῶνα τινί». Ksn: 3) (fъpъ kazǔ) slǔжeskǔ ka stpeinǔ вoлontipǔ, soлdatǔ. «Τοὺς δὲ ἔνδειαν ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῖς φίλοις μαχομένους ἀποθνήσκειν». Iskp: [ἐπίκουρος]. [de ǔnde

'Επικούρημα (τὸ), mijлokǔ de ajǔtopǔ, ajǔtopinцъ. [шi

'Επικούρησις, εως (ἡ), ajǔtopape.

'Επικουρία (ἡ), ajǔtopǔ datǔ kǔiва; (пpin intind:) oшtipe aлiatъ tpimisъ în ajǔtopǔ. [шi

'Επικουρικὸς, ἡ, όν, atinгъtopǔ de aлiaцi ostaшi; saǔ fъkǔtǔ spпe ajǔtopǔл kǔiва; (de ǔnde) «'Επικουρικὸν (τὸ), (se înц: στράτευμα) oaste komпǔsъ din плъtiцi вoлontipi, saǔ din aлiaцi soлdaцi; (шi koлek:) «Τὸ ἐπικουρικὸν». Tǔч: în лokǔ de οἱ ἐπίκουροι (στρατιῶται). [din

'Επίκουρος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, κοῦρος] (dǔпe ziч:) toвapoшǔ de вoinikǔ, saǔ pesвoinikǔ; (în цen:) ajǔtъtopǔ, protektopǔ, aпъpъtopǔ. «Δεσπότης— ». Ksn: (шi kǔ цen:) «Νόσου («Ψύχους) ἐπίκουρον». Лks: kontpiвǔitopǔ spпe aпъpape, saǔ isвъвipe, лeakǔ de вoaлъ, шi чл: 2) (partik: шi пpinч:) ostaшǔ вenitǔ în ajǔtopǔл чeлǔi pesвoitǔ; (mai noǔ) ostaшǔ stpeinǔ пe плatъ; saтaлitǔ, гapdianǔ de пpinцǔ, шi чл:

'Επι-κουφίζω, biit: -ίσω, ǔшǔpezǔ mai mǔлt гpeǔtatea kǔiва; (fir:) mînгîiǔ, înkǔpajezǔ. «Ταῖς ἐλπίσιν ἐπικουφίζειν». Ksn: [de ǔnde

'Επικουφισμὸς (ὁ), ǔшǔpape, mînгîiepe.

'Επι-κραδαίνω, biit: -ανῶ, шi

'Επι-κραδάω -ῶ, (fъpъ biit:) пoet: ='Επισείω, kлetinǔ чeвa în sǔs, saǔ d' asǔпpa kǔiва; kлetinǔ, ka sъ asвîpлǔ.

'Επι-κράζω, biit: -κράξω, (kǔ dat:) stpiгǔ, пe kînd se faчe чeвa, saǔ пentpǔ чeвa; stpiгǔ asǔпpa kǔiва.

'Επι-κραιαίνω, пoet: în лokǔ de...

'Επι-κραίνω, biit: -κρανῶ, poet: съвîршeskȣ̆, îndeпліneskȣ̆.
'Επικράνιος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ̆ ла (saȣ̆ aflatȣ̆ пе) хîрка капȣлȣĭ. [шi
'Επικρανὶς, ἴδος (ἡ), membranъ, че пemiжлочit înfъшȣръ хîрка пе sȣbt пeліца капȣлȣĭ. [шi
'Επίκρανον (τὸ), op че se пȣne пе капȣ̆ пentpȣ fepipe, saȣ̆ подоавъ, легътȣръ de капȣ̆, кȣnȣпъ, koifȣ̆, шi чл: (npin întind:) подоавъ (fȣntъ, шi чл:) a koifȣлȣĭ; (apxitekt:) =Κιονόκρανον, капіtелȣл stîлпȣлȣĭ; (anat:) крешtetȣл капȣлȣĭ. [ἐπὶ, κρᾶνον].
'Επίκρασις, εως (ἡ), [ἐπικεράννυμι] ameстeкаpe de лікȣide; (med:) чea npin amestekape temпepatȣpъ (notpivipe) de zeмĭ.
'Επι-κραταιόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskȣ̆ чева maĭ mȣлt de kît a fost.
'Επικράτεια (ἡ), = 'Επικράτησις, пpedomnipe, пȣtepe; stъпînipe. 3) (npin întind:) statȣ̆, kîtȣ̆ se întinde sȣbt stъпînipea кȣĭва. «Πρὶν ἔξω τῆς τούτου ἐπικρατείας γένηται». Ksn: [шi
'Επικρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ цen: saȣ̆ dat: saȣ̆ ак:) цiȣ̆ чева tape; (fir:) stъпînеskȣ̆; (în цen:) sîntȣ̆ maĭ маpe, ковîpшeskȣ̆; «"Οσοι νήεσσιν (νήσοισιν) ἐπικρατέουσιν». Iл: K шi Od: A. 2) (fъpъ kazȣ̆) îmĭ пȣiȣ̆ în лȣкpape stъпînipea. «Εὔτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες». Od: P. 3) пpedomneskȣ̆, віpȣieskȣ̆. «Τρωσὶν ἐπικρατέουσί περ ἔμπης». Iл: Ξ. «'Ο νόμος («Τὸ ἔθος) ἐπικρατεῖ». Лks: [шi
'Επικρατέως, adв: noet: кȣ пȣtepe, tape, penede. [din
'Επικρατὴς, έος (ὁ, ἡ), пpedomnitopȣ̆, tape, ковîpшitopȣ̆; (кȣ цen:) stъпînitopȣ̆, domnȣ̆ пeste чева. [ἐπὶ, κράτος].
'Επικράτησις, εως (ἡ), пpedomnipe, ковîpшipe, шi чл: [шi
'Επικρατητικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ пȣtepe, saȣ̆ însȣшime (îndemînatikȣ̆) de a пpedomni, saȣ̆ a ковîpшi, a вipȣi, шi чл: (med:) = 'Ανασταλτικός. [ἐπικρατέω].
'Επικρατίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ...
'Επικρατὶς, ίδος (ἡ), [ἐπὶ, κρᾶς] гpoaзъ вasma de капȣ̆; шtepгapȣ̆. «Τρίψις (ἡ δὶ) ἐπικρατίδων φευκτέα». Iпкр:
'Επικρατικὸς, ἡ, ὸν, în лoкȣ̆ de ἐπικρατητικός.
'Επι-κρατύνω, biit: -υνῶ, = 'Επικραταιόω.
'Επι-κραυγάζω, biit: -άσω, = 'Επικράζω.
'Επι-κρέκω, (fъpъ biit:) = Κρέκω, saȣ̆ în лoкȣ̆ de ὑποκρέκω.

'Επι-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, sîntȣ̆ spînzȣpatȣ̆ (atîpnȣ̆) d'asȣпpa кȣĭва (amepinцînd a къdea пeste dînsȣл). «Αὐτὰρ ὕπερθε (τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ) πέτρη ἐπικρέμαται». Om: Imn: (maĭ de mȣлte opĭ fir:) «Κίνδυνος ἐπικρεμάμενος». Тȣч: (vezĭ шi ἐπαρτάω, шi ἐπίκειμαι).
'Επι-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, spînzȣpȣ̆ чева sȣs, saȣ̆ d' asȣпpa кȣĭва; atîpnȣ̆ de чева. [de ȣnde
'Επικρεμὴς, έος, (ὁ, ἡ), spînzȣpatȣ̆, atîpnatȣ̆ d'asȣпpa кȣĭва; (fir:) amepinцъtopȣ̆.
'Επικρήηνον, poet: акt: пex: 1: de пopȣпч: ал лȣĭ ἐπικραίνω.
'Επίκρημνος (ὁ ἡ), pînoсȣ̆. «'Οδὸς —». Гpг: [ἐπὶ, κρημνός].
'Επικρήνειε, a 3: sinг: пepс: de Eoл: пex: 1: ал noft: лȣĭ ἐπικραίνω.
'Επικρῆσαι, Ion: în лoкȣ̆ de ἐπικεράσαι, пex; 1: de inf: ал лȣĭ ἐπικεράννυμι.
'Επικρητηρίδιον (τὸ), = (saȣ̆ гpeш: în лoкȣ̆ de) 'Υποκρητηρίδιον.
'Επικριδὸν, adв: poet: пe aлes. [шi
'Επίκριμα (τὸ), datъ хotъpîpe, saȣ̆ aпpoвaцie. [din
'Επι-κρίνω, biit: -κρινῶ, pежȣdікȣ̆, хotъpъskȣ̆, npiimeskȣ̆ чева de вȣnȣ̆; aлeгȣ̆.
'Επίκριον (τὸ), [ἐπὶ, ἰκρίον] antenъ de кopaвie (пpъжinъ лȣnгъ atîpnatъ кȣ skpiпetȣ̆ de kataptȣ̆, ка съ цie tpiȣnгiȣлapa пînzъ a кopъвii).
'Επίκρισις, εως (ἡ), npin pежȣdікаpe хotъpîpe, înкȣviinцape de чева, întъpîpe; aлeцepe. [шi
'Επικριτὴς, οῦ (ὁ), чeл че pежȣdікъ, mi înкȣviinцeazъ чева; aлesȣ̆ жȣdікъtopȣ̆. [шi
'Επίκριτος (ὁ, ἡ), peînкȣviinцatȣ̆, шi întъpîtȣ̆; aлesȣ̆. [ἐπικρίνω].
'Επίκροκον (τὸ), хaĭnъ femeiaskъ въпsitъ кȣ safpanȣ̆ [ἐπὶ, κρόκος]. 2) цesъtȣpъ кȣ въtъtȣpa skoasъ în faцъ (ка katifeaoa). [ἐπὶ, κρόκη]. (vezĭ шi κροκωτός).
'Επι-κροτέω -ῶ, biit: ήσω, лoвeskȣ̆, вatȣ̆ în чева (în kinȣ̆ de a плesni, a tpoпкъпi). (кȣ ак:) «Τὼ χεῖρε ἐπικροτῶν». Лks: плesneskȣ̆ din пaлme spe лaȣda кȣĭва. (шi кȣ dat: opг:) «Τοῖς δακτύλοις». («Τοῖς ὀδοῦσιν) ἐπικροτεῖν». Лks: a tposni deцeteлe, a skpîшni dinцiĭ. (шi fъpъ kazȣ̆) «"Αρματα ἐπικροτέοντα». Es: tpoпкъnind.
'Επίκροτος (ὁ, ἡ), (npinч: despe пъmîntȣ̆) въtȣtȣ̆ tape пe d' asȣпpa, кълкatȣ̆ вine; (npin ȣpm:) netedȣ̆, шesȣ̆. (vezĭ шi ἀπόκροτος). [ἐπὶ, κρότος].

'Επίκρουμα (τὸ), ші

'Επίκρουσις, εως (ἡ), лоbitъpъ пе d' asъ-пра; (med:) хараksipe кв врічїъл. (vezi ші κατάκρουσις). [din

'Επι-κρούω, biit: -κρούσω, ловеskъ peste чева, saъ isbeskъ чева пе d' asъпра кв... «'Επικρούων τῇ χειρὶ τὸ ξίφος». Пл: 2) (med:) =Κατακρούω.

'Επικρυπτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ a askъnde de чinева. [din

'Επι-κρύπτω, biit: -κρύψω, (ші mіж:) -ομαι, askъnzъ чева (циъ sekpetъ) de чineва. [de ъnde

'Επίκρυφος (ὁ, ἡ), = 'Απόκρυφος. [ші

'Επίκρυψις, εως (ἡ), askъndepe de чineва (akt: saъ пas:).

'Επι-κρώζω, biit: -κρώξω, (кв dat:) stpirъ ка корвъл пе, saъ pentpъ чева, saъ înпpotiва кsїва.

'Επι-κτάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, maї dobîndeskъ чева пе ъpmъ, saъ ші алтеле пе лîнгъ челе че amъ.

'Επι-κτείνω, biit: -κτενῶ, maї omopъ ші алтъ datъ. «Τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν». Sof:

'Επικτένιον (τὸ), kîлциї, че pъmîn în pieptenї, saъ dapaкъ. 2) пъpъл чел de d'asъпpа mъdълapелоp цenitале. 3) partea чеа din sъs а лавеї пічоpълъї, ъnde se despapt deцetеле (Esix:). [ἐπὶ, κτεὶς, κτενός].

'Επικτερεΐζω, ші 'Επικτερίζω, biit: -ίσω, ші Dop: -ίξω, poet: = Κτερεΐζω, înmopmîntezъ.

'Επίκτημα (τὸ), поъъ авере kîштіgатъ maї în ъpmъ, saъ пе лîнгъ алтеле. [ші

'Επίκτησις, εως (ἡ), dobîndipe de meї în ъpmъ, saъ ші de алте авepї. (vezi ші ἔγκτασις). [ші

'Επίκτητος (ὁ, ἡ), dobînditъ maї în ъpmъ, saъ пе лîнгъ алте пpoпpietъцї; (fir:) adъogatъ пpin обічнъinцъ maї în ъpmъ, iap пъ natъpалъ. (înпpot: de ἔμφυτος, vezi ші ἐπακτός, ші ἐπείσακτος).[ἐπικτάομαι].

'Επι-κτίζω, biit: -κτίσω, zideskъ чева înпpotiва (пpin ъpm: fъpъ voiea, saъ în pisma) кsїва. «Πόλεις ἀγρίοις ἔθνεσιν ἐπικτίζειν». Пл: 2) (fapъ kazъ) zideskъ maї пе ъpmъ, saъ înkъ, saъ пе 'nалтъ локъ (Плв:).

'Επι-κτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, ловeskъ, пе kînd se faче, saъ se ziче чева; tponkъneskъ, fakъ sgomotъ пе чева.

'Επικυδαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, (кв dat:) mъ fълeskъ, mъ înfîmfezъ de чева. [din

'Επικυδής, έος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, κῦδος] слъвitъ, глоріоsъ, stpълъчitъ. [de ъnde

'Επι-κυδιάω -ῶ, =Επικυδαίνομαι. [ші

'Επικυδῶς, adв: кв слaвъ, stpълъчit.

'Επι-κυέω, biit: -ήσω, însъpчinatъ fiind maї zъmisлeskъ în pînteче ші алтъ fъtъ. «Δίδυμα κυοῦσά τις ἐπεκύησε τρίτον. Apst: [de ъnde

'Επικύημα (τὸ), fъtъ zъmisлitъ în pînteче de însъpчinatъ femeie. [ші

'Επικύησις, εως (ἡ), zъmisлipe ші de алтъ fъtъ în pînteче de însъpчinatъ. [ші

'Επικυΐσκω, biit: -κυήσω, însоpцошеzъ din поъ пе чеа însъpчinatъ.

'Επι-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Επεισκυκλέω, maї adъkъ чева postoroлind.

'Επι-κυκλόω -ῶ, biit: -ώσω, înkoпжъpъ.

'Επικυλίδες (αἱ), ='Επικοιλίδες.

'Επικυλίκειος (ὁ, ἡ), каpе se faче, saъ se ziче пе пахаpъ (adikъ ла masъ, saъ въъtъpъ). [ἐπὶ, κύλιξ].

'Επι-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, postoroлeskъ чева d' asъпpа, saъ asъпpа кsїва. «'Επεκυλίνδουν πέτρας εἰς τὸ κάταντες». Ksn:

'Επι-κυλινδρόω -ῶ, biit: -ώσω, postoroлeskъ peste чева, saъ netezeskъ кв чiлindpъ. (vezi κύλινδρος).

'Επι-κυλίνδω, = 'Επικυλινδέω.

'Επικύλια (τὰ), = 'Επικυλίδες.

'Επικυλισμὸς (ὁ), postoroлipe peste чева. [din

'Επι-κυλίω, biit: -ίσω, = 'Επικυλινδέω.

'Επι-κυμαίνω, biit:-κυμανῶ, mъ afлъ pesвъpsîndъ mъ peste чева ка ъпъ taлazъ, saъ potopeskъ tълъzîndъ mъ.

'Επι-κυματίζω, biit: -ίσω, плъteskъ пе taлaze, saъ валъpї.

'Επικυμάτωσις, εως (ἡ), ъmfлъtъpъ ші пъвълipe de валъpї ъпъл peste алтъл. [neîntpeв: ἐπικυματόω].

'Επι-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекъ пе чева. «Τέτταρσιν οἰκέταις ἐπικεκυφότα». Лъч: pezematъ пе... (ші кв пpeп:) «Εἰς βιβλίον ἐπικύπτειν». Лъч: a se afъnda în чitipе de o kapte. (vezi ші ἐγκύπτω).

'Επι-κυρέω -ῶ, biit: -κύρσω, (пех: ἐπέκυρσα, ші чл:) poet: (кв dat:) гъseskъ, пemepeskъ din întîmплаpе.

'Επι-κυρίσσω (ττω), biit: -ίξω, înpinгъ кв коаpneле; (fir:) isbeskъ pepede. «Ἢ ἂν ἐπικυρίσσῃ ὁ ἄνεμος». Tfp:

'Επι-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskъ înкъviinцînd чева.

'Επίκυρτος (ὁ, ἡ), kam înkovoiatъ, reвosъ. [ἐπὶ, κυρτός]. [de ъnde

'Επικυρτόω- ῶ, вііt: -ώσω, facк чева а fi înковоїatš (вoлtitš). «Οὐρανὸς ὀρόφου δίκην ἐπικυρτούμενος». «Грг:

'Επικύρωσις, εως (ἡ), întъріре, înкредінџаре de dреntš, saš adeвъратš. [ἐπικυρόω].

'Επικυφος (ὁ, ἡ), кат плекatš în жоs, гîрвовitš. [ἐπικύπτω].

'Επικυψέλιος (ὁ, ἡ), (eпit: ал лвї Панš) înгрїжitорš de stsnї. [ἐπὶ, κυψέλη].

'Επίκυψις, εως (ἡ), плекаре пeste чева. [ἐπικύπτω].

'Επι-κωθωνίζομαι, вііt: -ίσομαι, maї веаš înкъ, saš dsпе...

'Επι-κωκύω, вііt: -ύσω, (кs dat:) mъ воческš, saš џiнš жълindsmъ пе чева, saš пentрs чineва.

'Επικώλυσις, εως (ἡ), оприре de о datъ. [din

'Επι-κωλύω, вііt: -ύσω, опреskš чева fъръ вeste de а se faче.

'Επι-κωμαζω, вііt: -άσω, (кs dat: saš преп: ак:) mъ dsкš sndeва în natinadъ (adiкъ fъръ всnъ кsвiinџъ шi snpe вълtmaре); (fіг:) пъвълеskš оврънzпічеште. (вeзї шi εἰσκωμάζω).

'Επικωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, шi adв: -ικῶς= 'Εγκωμιαστικός. [din

'Επικώμιος (ὁ, ἡ), кsвeнitš ла (saš fъкstš, ор zisš пе време de) natinadъ, saš веџioaсъ пресмвларе. (de snde ‖ ssвst:) 'Επικώμιον (τὸ), (se înџ: ᾆσμα) noеt: în локš de ἐγκώμιον. [din

'Επίκωμος (ὁ, ἡ), чел se se dsче ла (saš віne de ла) веџioaсъ пресмвларе; (прін spm:) веаtš, шi чл. «'Επίκωμος ἥκων». Пл: în локš de ἐπικωμάσας. [ἐπὶ, κῶμος].

'Επι-κωμῳδέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кs dat:) ватжокореskš пе чineва комічеште assпра вре snsї лsкрs, saš înкъ maї msлt.

'Επίκωπος (ὁ, ἡ), чел кs mîna пе вîsлъ, saš пе mîнерsл кsџitsлsї (adiкъ гата а вîsлі, saš а траџе кsџitsл din teaкъ); (despre коравіе) каре îшї аре вîsлеле а-шеzate ла локsл лор; (în џen:) гата, ла îndemînъ. «'Επίκωπον ἔχει τὸ ξίφος». Пл: 2) вîрîtš, înfintš пînъ ла mîнерš. «Πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖς ἀντεμπαγῶ... ἐπίκωπος». Apstf: [ἐπὶ, κώπη].

'Επικῶς, adв: прін епопее, saš dsпе аpta епопеікъ. [ἐπικός].

'Επιλαβὴ (ἡ), апsкаре кs mîna de sss; (прін întind:) mîнерš, mîнsшъ [ἐπιλαμβάνω].

'Επι-λαγχάνω, вііt: -λήξομαι, iaš шi eš чева dsпе алtsл прін sорџї; ese шi пsmеле meš dsпе алtsл ла snš лоtš; (nestp:) esš, каzš кsїва din întimпларе dsпе алtеле ла лоtš. «Τὸ γῆρας πύματον ἐπιλέλογχε». Sof:

'Επιλαβδὸν, adв: noеt: în локš de ἐπὶ ἰλαβδὸν, în гръmeзї, în tsрme, шi чл:

'Επιλάζομαι, (fъръ вііt:) noеt: în локš de ἐπιλαμβάνω, апsкš de sss; опреskš.

'Επι-λαιμαργέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кs dat:) лъкоmeskš, noftеskš ла чева.

'Επίλακκος (ὁ), партеа rîtлежsлsї чеа de d'asspra nientsлsї. [ἐπὶ, λάκκος].

'Επιλακυθίστρια (ἡ), Dор în локš de ἐπιληκυθίστρια.

'Επι-λαλέω -ῶ, вііt: -ήσω, spsš пeste ворва (saš taiš ворва) алtsїа.

'Επι-λαμβάνω, вііt: -λήψομαι, (пех: ἐπέλαβον, шi чл:) апsкš чева de sss; (прін spm:) апsкš tаре, џеапіп; (шi прін întind:) апsкš пе чineва fъръ вeste, îл sspпрінzš fъкînd чева, saš îл soseskš fsџind; nemepeskš. «Θάνατος αὐτὸν ἐπέλαβεν». шi «'Επιλαμβάνει δὲ τὸν χειμῶνα τὸ ἔαρ». Лкs: (шi авs:) «Μέχρις ἐπιλάβῃ τὸ ἔαρ». Bas: «Ἕως ὁ τῆς ἐλευθερίας ἐπιλάβῃ καιρὸς». Грг: пînъ ва sosi. (шi тіж: кs џеп: ел:) «Καιροῦ («Δυνάμεως «Προφάσεως) ἐπιλαβόμενος». Лкs: псînd mîna пе.. (шi пепеps:) «'Επέλαβε». Лкs: s' а întimплat. 2) апsкš, прінzš, опреskš. «'Επιλαβεῖν τὸ πνεῦμα (τοῦ αὐλοῦ)». Лкs: «Τὴν ῥίν' ἐπιλαβεῖν». Apstf: «'Επίλαβε τὸ ὕδωρ (τῆς κλεψύδρας)». Dm: «Πολλάκις ἐπιλαμβάνων ἐκέλευεν οἱ λέγειν». Плt: (mi пas:) «'Επιληφθεὶς τὴν αἴσθησιν». Плt: nierzîndš 'шї simџіреа (de snde ἐπιληψία). 3) апsкš чева maї msлtš, saš копрінzš în хоtареле шеле mai msлtš локš, mъ întinzš шаї denapte. «Ὅπως μηδεὶς μηδὲν τῶν τῆς πόλεως μήτε οἰκοδομήμασι μήτε ὀρύγμασιν ἐπιλήψεται». Плt: «Πολὺν χῶρον ἐπέλαβε». Ткр: а копрінs msлtš локš. «Ἔθος αὐτοῖς τὰ τῶν θεμένων ὀνόματα ἐπιλαμβάνειν». Ап: «'Οπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά». Ksn: (шi кs џеп: ел: de μέρος) «'Επιλαβεῖν τοῦ χρόνου». Лкs: а прелsпџі sорокsл. 4) iaš dsпе чева. «Δεῖ δὲ αὐτὴν ἐπιλαμβάνειν». Dskp: а о лsа dsпе mînкаре. 5) (тіж:) mъ апsкš de sndeва, mъ агаџš; (fіг:) псіš mîna, îmї însseшеskš чева. «Σπέρματος 'Αβραὰμ ἐπιλαμβάνεται». Skp: (вeзї шi ἀντιλαμβάνομαι). 6) mъ апsкš de чineва, îл чеrtš, îл хsлеskš. (de snde ἐπιλήψιμος, шi ἀνεπίληπτος).

'Επίλαμπος (προς), ου (ὁ, ἡ), преа stрълsчitš, saš înвedеpatš. [ἐπιλάμπω].

'Επι-λαμπρύνω, biit: -υνῶ, fakš чева maĭ stpълвчitš, maĭ шъpeцš; (fir:) «'Επιλαμπρύνω τὴν φωνήν». Пл: ворбеsкš maĭ tape шi maĭ кврat.

'Επίλαμπτος (ὁ, ἡ), Ion: în локš de ἐπίληπτος.

'Επι-λάμπω, biit: -λάμψω, лвчеsкš de o datъ, saš de întîiaшĭ datъ, pesъpš, пе kînd se faчe чева. «Αὐτίκα δ' ἠέλιος ἐπέλαμπε, μάχῃ δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη». Іл Р. «Καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμψε σελήνης». Om: Imn: «'Επιλαμψάσης ἡμέρας». Ep: kînd s' a лвminat de zi. (шi fir:) «"Εαρος ἐπιλάμψαντος». Лкs: «'Επέλαμψε παρὰ τοῖς "Ελλησιν ὁ χρυσὸς». At: (шi despre bîntš). «Οὔριος ἐπίλαμψον ἐμῷ ἱστῷ». Епігр:

'Επι-λανθάνω, biit: -λήσω, (pap шi пвmaĭ noet: stp:) fakš пе чinева a пв вita кв totвл чева. (кв цеn: îndip:) «"Υπνος ἐπέλησεν ἁπάντων». Od: Υ. ‖ (обiч: miж:) вitš de totš. (кв цеn:) «"Οπως 'Ιθάκης ἐπιλήσεται». Od: A. «Οὐκ ἐπελήθετο τέχνης». Od: Δ. «"Ων ἑκὼν ἐπιλαθόμενος». Esx: «Καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλησμαι». Плt: «Μὴ ἐπιλάθῃ, ὃ μέλλεις λέγειν». Плt: ‖ (преа pap шi пвmaĭ în пох: 2: ἐπέλαθον) sînt asквnsš, вitatš вndeва.

'Επιλαρχία (ἡ), komandъ de îndoitš eskadponš de кълъpime (adiкъ de o sвtъ doъ-zeчĭ шi опtš de soлdaцĭ). [ἐπί, ἰλαρχία].

'Επίλασις, ιος (ἁ), Dop: în локš de ἐπίλησις.

'Επι-λεαίνω, biit: ανῶ, netezeskš чева пе d' asвпpa; (fir: de ла mape) потолеskš. «'Επιλεήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην». Ep: [de вnde

'Επιλέανσις, εως (ἡ), netezipe de sвпpafaцa вpe вnвĭ лвкpв.

'Επι-λέγω, biit: -λέξω, (пех: 2: neper: ἐπεῖπον, шi чл:) zikš чева asвпpa вnвĭ (saš пе kînd fakš вpe вnš) лвкpв. «Τύπτοντες ἐξελαύνουσιν αὐτὸν ἐπιλέγοντες, ἔξω βούλιμον». Пл: 2) zikš, dвпе че amš fъквt, saš amš zis чева. «Γνώμην ἐπιλέγειν». Ep: a 'шĭ съвîpшi квvîntвл кв o maksimъ (пpeквm обiчпвiaš dpamatiчiĭ). «'Επιλέγοντες τεκμήρια». Твч: adъorînd dobezĭ de челе zise. «'Επιλέγοντα ἑκάστῳ». Ksn: 3) алегš. «'Επιλέγοντες τῶν ἀρίστων ἑμιλίην». Ep: (шi miж: kape este шi maĭ обiч:) «'Επιλεξάμενος τρισμυρίους παῖδας». Пл: (шi пas:) «'Επιλελεγμένοι στρατιῶται». Лкs: = 'Επίλεκτοι, алешĭ. 4) чiteskš kapte, saš вkpisoape (Ep: Лвч: шi Павs:). 5)='Επιλογίζομαι, mъ perîndeskš, îmĭ maĭ adвкš a minte.

'Επι-λειαίνω, noet: în локš de ἐπιλεαίνω.

'Επι-λείβω, biit: -λείψω, = 'Επισπένδω, topnš, въpsš чева în fелš de лiваціе în вpeme de, saš dвпе чева.

'Επι-λειόω, ῶ, biit: -ώσω, = 'Επιλεαίνω, netezeskš чева пе d' asвпpa.

'Επι-λείπω, biit: λείψω, лаsš înапоĭ, saš (fir:) în пеgpiжipe. «'Επιλείψει με ὁ χρόνος». Isкp: «'Επιλείπω οὐδὲν τῶν ἐμῶν». Плt: (шi кв партч:) «'Επιλείπω λέγων». Hлt: tpeкš în tъчepe. «'Ο Σκάμανδρος ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον». Ep: s' a sвîntat. 2) (maĭ totdaвпа în a 3: peps:) mъ sfîpmeskš, saš п' ажвпгš, пв sîntš destвлš. «'Επέλιπεν αὐτὸν τὸ ὕδωρ». Ep: (шi ел: de ак:). «Τὰ φρέατα ἐπιλείπει». Лкs: se zлeiesк. «Τὰ χρήματα ἐπέλιπε». Лкs: (шi fir:) «Τὰ τῆς μνήμης ἐπέλιπε». Лкs: (шi skimвat). «'Επιλείψει μοι ὁ χρόνος». Лкs: «Οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ. Sin: (vezĭ шi ἐκλείπω, шi ἐλλείπω).

'Επι-λείχω, biit: -λείξω, лiпгš пе d' asвпpa.

'Επίλειψις, εως (ἡ), sfîpшipe, isпpъвipe de чева. [vezĭ ἐπιλείπω].

'Επιλεκτάρχης, ου (ὁ), komandipš de aлешĭ ostaшĭ. [ἐπίλεκτος, ἄρχω].

'Επίλεκτος (ὁ, ἡ), [ἐπιλέγω] aлеsš. «'Επίλεκτοι στρατιῶται)». Лкs: [de вnde

'Επιλεκτῶς, adв: пе aлеs.

'Επίλεξις, εως (ἡ), ='Επιλογή, aлeцере. [ἐπιλέγω].

'Επι-λεπτύνω, biit: -υνῶ, вsiš (snoieskš кв) чева преа sввцipe пе d'asвпpa. «Τιτάνῳ ἐπιλεπτύνειν». Плd: a snoi кв вaрš sввцipe пе d'asвпpa.

'Επι-λέπω, biit: -λέψω, жвпоiš de (skoцš) пеліца depe d'asвпpa.

'Επι-λευκαίνω, biit: -ανῶ, 'пълвeskš чева maĭ mвлt saš пе d' asвпpa.

'Επιλευκία (ἡ), = Λεύκη, o natimъ a пеліцеĭ. [din

'Επίλευκος (ὁ, ἡ), къpвia aлвeшte faца, aлвiчовš. [ἐπί, λευκός].

'Επι-λεύσσω, (fъpъ biiit:) noet: възš (îmĭ ажвпце bedepea) пîпъ вndева.

'Επιλήθης, εος, шi ἐπίληθος (ὁ, ἡ), noet: (кв цеn:) adвкъtopš de вitape. «Κακῶν ἐπίληθον». Od: Δ. [din

'Επι-λήθω, шi (miж:) 'Επι-λήθομαι, noet: în локš de ἐπιλανθάνω, -ομαι.

'Επιληΐς, ΐδος (ἡ), (πόλις, opaшš) stъ-

nînitš (лšatš) nрin pesšoiš; (nрin šрm:) ššnššš, atîpnatš de altšл. [ἐπὶ, λεία].

'Επι-ληκέω ῶ, biit: -ήσω, (nex: ἐπέλακον, шi чл:) noet:=='Επικροτῶ.

'Επιληκυθίστρια (ἡ), (kom:) dpeasъ лa faцъ; (nрin šрm:) nšmaĭ ne d' asšnpa fpšmoasъ; (fir:) apъtoasъ nentpš nomnoasele 'ĭ вopбe nšmaĭ, iap in adeвъp neînsemnatъ, (fpanц:) ampoulée. [ἐπιληκυθίζω]. (enit: aл tpaцedii).

'Επιληмπτικὸς, ἐπίλημπτος, ἐπίλημψις, Ion: în лoкš de ἐπιληπτικός, шi чл:

'Επιλήναιος, шi ἐπιλήνιος (ὁ, ἡ), peлatiвš кš (кape se faчe, saš se ziчe ne лînгъ) лinš (adiкъ ne лa кšлesš de вie). «'Ωδὴ ἐπιλήναιος». At:

'Επιληπτεύομαι, biit: -εύσομαι, шi ἐπιληπτίζομαι, biit: -ίσομαι, nъtimessš de eniлensie, saš sîntš...

'Επιληπτικὸς, ἡ, ὸν, eniлentikš, šшnššš лa natima eniлensieĭ. ‖ «Τὰ ἐπιληπτικὰ (se înц: νοσήματα«)». Inкp: == 'Επιληψία. [din

'Επίληπτος (ὁ, ἡ), npinsš, saš de a se npinde fъpъ вeste (asšnpa fanteĭ). «"Ην ἐπίλαμπτος ἀάσσουσα γένηται». Ep: 2) (fir:) =='Επιλήψιμος, de xšлit. 3) == 'Επιληπτικός. [шi

'Επιλήπτωρ, ορος (ὁ), кape xšлeшte toate, nimikš nš 'ĭ плaчe. [ἐπιλαμβάνω].

'Επίλησις, εως (ἡ), šitape. «Καμάτων ἐπίλησις». Ilind: [шi

'Επιλήσμη (ἡ), noet: =='Επίλησις.

'Επίλησμος (ὁ, ἡ), în лoкš de ἐπιλήσμων. [ἐπιλήθω].

'Επιλησμοσύνη (ἡ), šitъчoшie, însšшimea šitъчosšлšĭ. [din

'Επιλήσμων, ονος (ὁ, ἡ), (кš цen:) šitъtopš de чeвa; (fъpъ кazš) šitъчosš, šitšкš. 2) adšкъtopš de šitape, == 'Επίληθος, шi ἐπιληστικός. «'Επῳδὴ —». Xion: Enistл: [шi

'Επιληστικὸς, ἡ, ὸν, rpam: eкsплik: a лšĭ ἐπίληθος. [ἐπιλήθω].

'Επιληψία (ἡ), (npinч:)=='Επίληψις; (iap naptik:) eniлensie (natimъ). «Διὰ τοῦτο καὶ ἐπιληψίαν τὸ πάθος ἐκάλεσαν, διὰ τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ κρατεῖσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις». Гaл: [шi

'Επιλήψιμος (ὁ, ἡ), == 'Επίληπτος, вpednikš de xšлъ. [шi

'Επίληψις, εως (ἡ), npindepe (akt: saš nas:); (fir:) xšлipe; (npin întind) npiчinъ, matepie de xšлъ, viцiš; (pap) anšкape de eniлensie. [ἐπιλαμβάνω].

'Επιλίγδην [ἐπὶ, λίζω], adв: == 'Επιγράβδην, ne d' asšnpa.

'Επι-λιμνάζω, biit: -άσω, mъ pesвъpsš, шi fakš вaлtъ.

'Επι-λιπαίνω, biit: ανῶ, šнгš ne d' asšnpa кš šnsoape.

'Επιλιπής, έος (ὁ, ἡ), [ἐπιλείπω] лinsitš. 2) == 'Υπολίπαρος, кam šnsšposš. [ἐπὶ, λίπος].

'Επι-λιχμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, шi 'Επιλιχμάσσω, (fъpъ biit:)== 'Επιλείχω.

'Επι-λιχνεύομαι, biit: -εύσομαι,=='Επιλαιμαργέω, лъкomeшte nofteskš лa чeвa (îmĭ кšpгš вaлeлe nentpš чeвa).

'Επ-ιλλίζω, biit: -ίσω, шi ἴξω, noet: (кš dat:) fakš кšĭвa semnš кš okĭšл. «Οὐχ ὁράας, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες, ἑλκέμεναι δὲ κέλονται»; Od: Σ. 2) кліпeskš des din okĭ, кa sъ mъ šitš maĭ вine (maĭ de mšлte opĭ npeфъкîndš mъ, къ nš въzš вine, шi кa sъ pîzš de чinева). «'Ακριβέστερον γὰρ θέλων ἐπιδεῖν, ἀπέψησε τὼ ὀφθαλμὼ, καὶ προσῆλθεν ἐγγύτερον, καὶ ἐπιλλίσατο». (Apstкл: în) Esseв: (шi кš aк:) «Φθιμένῳ μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσω κερτομίας». Aпnn: 3) mъ šitš stpîmв, saš кš кoada okĭšлšĭ. (Nік: Tep: 163, шi Aлeкs: 81). [din

"Επιλλος (ὁ, ἡ), кam чeaшîš, кape se šitъ stpîmв. [ἐπὶ, ἴλλος]. [de šnde

'Επ-ιλλόω -ῶ, biit: -ώσω, шi

'Επ-ιλλώπτω, biit: -ώψω,=='Επιλλίζω.

'Επιλοβὶς, ίδος (ἡ), вînъ, saš o кapne лinitъ neste nosriцa fikatšлšĭ. [ἐπὶ, λοβός].

'Επιλογὴ (ἡ), aлeцepe. [ἐπιλέγω].

'Επι-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, sokoteskš în rîndš, saš pesokoteskš; adaorš лa sokoteaлъ, saš tpeкš чeвa în sokoteaлa кšĭвa; (npin întind) atpiвšieskš npiчina asšnpa кšĭвa; (fir:) mъ maĭ sokoteskš, saš mъ rîndeskš maĭ вine, op dšne чeвa; (вezĭ шi ἐπιλέγομαι).

'Επιλογικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopš de nepopaцie, saš чeл în feлš de nepopaцie. [ἐπίλογος].

'Επιλόγισις, εως (ἡ), шi

'Επιλογισμὸς (ὁ), penetatъ, saš maĭ вšnъ sokotipe; (fir:) rîndipe, кinzšipe, чepчetape eksaкtъ. [ἐπιλογίζομαι].

'Επίλογος (ὁ), Ion: în лoкš de ἐπιλογισμός. 2) (oвiч:) eniлorš, sfîpшitš, înкeiepe de кšвîntš (nepopaцie). (înnpot: de πρόλογος). [ἐπὶ, λόγος].

'Επίλογχος (ὁ, ἡ), чeл чe ape în вîpfš saš къпъtîiš sšлiцъ. «"Εγχος —». Eкp: [ἐπὶ, λόγχη].

'Επιλοιβὴ (ἡ), лiвaцie fъкštъ ne вpe-

mea, saŭ dѹпе sfîршітѣл ѹре ѹнеї лѹкрѹ. [ἐπιλείβω]. [de ѹnde
'Ἐπιλοίβιος (ὁ, ἡ), кѹвеnіtѹ, saŭ folositорѹ ла лібаціе. «Φιάλη—». Лкs:
'Ἐπι-λοιδορέω -ῶ, biit: -ήσω, окърѫскѹ пе чіnева пеntрѹ, saŭ dѹпе чева, saŭ înкъ maĭ mѹлt.
'Ἐπιλοίμιος (ὁ, ἡ), каре se face, saŭ se ziче пе вреme de чіѹmъ, saŭ алтъ ліпічоаsъ воалъ. «Ἔπη ἐπιλοίμια». Плd: версѹрї, saŭ кînтіче кînтаte sпре (saŭ dѹпе) înчетаре de о епіdemікъ воалъ. [ἐπὶ, λοιμός].
'Ἐπίλοιπος (ὁ, ἡ), ръmasŭ restŭ, прisosŭ. [ἐπιλείπω].
'Ἐπίλουτρον (τὸ), плаtъ пеntрѹ ваіе. [ἐπὶ, λουτρός].
'Ἐπι-λυγάζω (ίζω), biit: -άσω,(-ίσω), ='Ἐπηλυγάζω.
'Ἐπι-λυγαῖος, α, ον, ='Ἐπηλυγαῖος. (vezĭ ші ἐπήβολος).
'Ἐπι-λυγίζω, biit: -ίσω, акоперѹ пе d'asѹпра кѹ ръкітъ (кѹ грatіе, saŭ рогожіnъ).
'Ἐπι-λύζω, biit: -λύξω, (кѹ dat:) плînгѹ кѹ înnекъtѹрї, saŭ sѹгіцѹрї пеntрѹ чева.
'Ἐπιλυπέω -ῶ, biit: -ήσω, mîxпеsкѹ пе чіnева înкъ maĭ mѹлt, saŭ maĭ în ѹрmъ de чева. [ші
'Ἐπιλυπία (ἡ), tristeцъ пеntрѹ чева.[din
'Ἐπίλυπος (ὁ, ἡ), tristŭ, mîxnіtŭ, posomorîtŭ пеntрѹ чева. [ἐπὶ, λύπη].
'Ἐπίλυσις, εως (ἡ), deslегаре (прінч:) de nedomirire, експлікаре; слобозіре; pisіnіре, пръпъdіре. [ші
'Ἐπιλυτικὸς, ή, ὸν, капавілѹ, îndemînatікѹ ла deslегаре (прінч: de nedomirire). (vezĭ ші ἐνστατικὸς). [ἐπιλύω].
'Ἐπίλυτρος (ὁ, ἡ), рeskѹmпъратѹ, saŭ de reskѹmпърат кѹ прецѹ de рекѹmпъраре. [ἐπὶ, λύτρον].
'Ἐπι-λύω, biit: -λύσω, deslегѹ; despeчетлѹіеskѹ (skrisoаре, ші чл:); (fіг:) deslегѹ о nedomirire, експлікѹ, desлѹшеskѹ; (în цеn:) слобозѹ, isвъвеskѹ. «Οὐδὲν αὐτοῖς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ». Плt: пѹ 'ї skапъ...
'Ἐπι-λωβάω -ῶ, biit: -ήσω, ші
'Ἐπι-λωβεύω, biit: εύσω, ватъmѹ; sѹпърѹ, атінгѹ кѹ окърîtoаре, saŭ ватжокорîtoаре ворве. [din
'Ἐπιλωβής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локѹ de ἐπιβλαβής. [ἐπὶ, λώβη].
'Ἐπιλώβητος (ὁ, ἡ), окърîtŭ, ватжокорîtŭ; ші чл: saŭ вреdnікѹ de хѹлit, de desпрецѹit, ші чл: [ἐπιλωβάω].
'Ἐπιμάζιος (ὁ, ἡ), noet: ='Ἐπιμαστίδιος. [ἐπὶ, μαζός].
'Ἐπιμάθεια (ἡ), înвъцътѹръ maĭ din ѹрmъ, saŭ adъоціре de поѹъ кѹпоштінце. (vezĭ ші ἐπιμήθεια). [ἐπιμανθάνω].
'Ἐπιμαίεο, noet. a doa перs: de порѹнч: ал лѹї ἐπιμαίομαι.
'Ἐπι-μαιμάω -ῶ, biit: -άσω, amŭ mare пофtъ de чева. [în afin: кѹ ἐπιμαίομαι].
'Ἐπι-μαίνομαι, biit: -μανοῦμαι, saŭ μανήσομαι, (кѹ dat: ші преа рар: кѹ ак:) mъ певѹпеskѹ de чева (ісвеskѹ, пофteskѹ кѹ ковîрширe); tѹрвезŭ sъ 'mĭ резвѹпŭ asѹпра кѹїва; (noet:) mъ tѹрвѹрŭ; (ші авѹs:) резвѹпŭ грозав: «Αἰθὴρ δορυτίνακτος ἐπιμαίνεται». Esx:
'Ἐπι-μαίομαι, biit: -μάσομαι, ші -μάσσομαι, (пех: ἐπεμασά(σσά)μην, ші чл:) noet: (кѹ ак:) атінгѹ кѹ mîna, піпъїŭ, dівѹіеskѹ; (прін intind: ші fіг: maĭ de mѹлte орї кѹ цеn:) каѹtŭ, mъ sіleskŭ sъ гъsеskŭ, sъ пъскоческŭ, sъ dobîndeskŭ, sъ sъвîршеskŭ чева. «'Οἴων ἐπεμαίετο νῶτα». Od: I: «Τὴν γρηῦς χείρεσι λαβοῦσα γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη». Od: T. «Ἕλκος ἰητὴρ ἐπιμάσσεται». Iл: Δ: «Ξίφεος ἐπεμαίετο κώπην». Od: Λ. (ші кѹ dat: орг:) «Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος». Od: T. «Μάστιγι ἐπεμαίετο ἵππους». Iл: E. «Ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη». Od: N. ші Π. (ші fіг:) «Σκοπέλου («Νόστου) ἐπιμαίεο». Od: M. ші E. «Δώρων ἐπεμαίετο θυμός». Iл: K. «Θυμὸς ἐπεμαίετο τέχνην». Om: Imn: (vezĭ ші ἐκμαίομαι).
'Ἐπίμακρος (ὁ, ἡ), кат лѹпгŭ, лѹпгѹіацŭ. (vezĭ ші ἐπιμήκης). [ἐπὶ, μακρός].
'Ἐπιμᾶλλον, adв: în локŭ de ἐπὶ μᾶλλον, înкъ maĭ mѹлt.
'Ἐπιμανδαλωτὸς, ή, ὸν, =Μανδαλωτός.
'Ἐπιμανὴς [ἐπιμαίνομαι], έος (ὁ, ἡ), кѹ tоtѹл, saŭ пеntрѹ чева певѹпŭ.
'Ἐπι-μανθανω, biit: -μαθήσομαι, înвъцŭ maĭ în ѹрmъ, saŭ пе лîпгъ алтеле.
'Ἐπι-μαντεῖον (τὸ), a doilea проорочіе. [din
'Ἐπί-μαντεύομαι, biit: εύσομαι, черŭ, saŭ daŭ алта a doilea проорочіе. 2) (кѹ dat:) проорочеskŭ despre чева.
'Ἐπιμανῶς, adв: преа певѹпеште. [ἐπιμανής].
'Ἐπιμάομαι, през: neîntр: înпрѹmѹtъ însъ пе biit: ші пех: sъѹ лѹї ἐπιμαίομαι.
'Ἐπιμαργαίνω, biit: ανῶ, (кѹ dat:) ='Ἐπιμαίνομαι. [din
'Ἐπίμαργος (ὁ, ἡ), ='Ἐπιμανής.
'Ἐπιμάρτυρ, υρος (ὁ), mартѹрŭ asѹпра

вре ѕнѕї лѕкрѕ. [ἐπί, μάρτυρ]. [de ѕnde

'Επιμαρτυρέω -ῶ, віit: -ήσω, daѕ мърtѕpie despre чева; (кѕ dat: indip:) мърtѕpiseskѕ чева despre чіnева, saѕ înпpotiва кѕїва. [de ѕnde

'Επιμαρτύρησις, εως, ші

'Επιμαρτυρία (ἡ), мърtѕpie datъ despre чева. [ші

'Επιμαρτύρομαι, віit: -οῦμαι, adѕкѕ, кіemѕ пе чіnева de мартѕрѕ despre чева. (везї ші διαμαρτύρομαι). [din

'Επιμάρτυρος (ὁ), noet: în локѕ de...

'Επιμάρτυς, υρος (ὁ), ='Επιμάρτυρ.

'Επιμασά(σσά)ομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, mestekѕ (мъпînкѕ) чева пе d' asѕпра, saѕ dѕпе алtѕ чева.

'Επιμάσσασθαι, noet: în локѕ de ἐπιμάσασθαι, пеx: 1: de înf:, ші

'Επιμάσσομαι, noet: în локѕ de ἐπιμάσομαι, віit: xot: ал лѕї ἐπιμάομαι.

'Επι-μάσσω (ττω), віit: -μάξω, atinгѕ чева кѕ mîna; фрътîntѕ, moiѕ кѕ mîna. || (між:) мъ штергѕ пе чева. (везї ші ἐπιμαίομαι).

'Επιμαστίδιος (ὁ, ἡ), noet: (прѕнкѕ) de џіџъ, [ἐπί, μαστός].

'Επι-μαστίζω, віit: -ίξω, вічіѕіeskѕ, =Μαστίζω.

'Επιμάστιος (ὁ, ἡ), ='Επιμαστίδιος.

'Επι-μαστίω, віit: -ίσω, noet: în локѕ de ἐπιμαστίζω.

'Επίμαστος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπιμαίομαι] пе каре а къѕtat, ші а tpas asѕпръ'ші чіnева sinгѕрѕ. «Κακὸν ἐπίμαστον». Om: (везї ші τυκτός). «Οἷόν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην». Od: Υ. ѕnde 'л аї гъsit. (ἔχεις ἐπίμαστον=ἔχεις ἐπιμασσάμενος).

'Επι-μαχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) мъ dѕкѕ ка аліаtѕ în ажѕtорѕл кѕїва spre апъраре. [ші

'Επιμαχία (ἡ), (прінч:) аліанцъ, прin каре se îndatopeazъ пърціле kontpaktante а se ажѕtopa în речіпрокѕ spre апъраре de връжмъшешtї пъвъліpї, (франц:) alliance défensive; (іар рар) ші = Συμμαχία; (франц:) alliance offensive, аліанцъ пѕ пѕмаї spre апъраре, чі ші spre пъвъліре asѕпра връжмашілор. [din

'Επίμαχος (ὁ, ἡ), пе каре есtе лesne (saѕ каре меpitъ osteneалъ de) а'л реѕвоі чіnева. 2) (преа рар) de dispѕtъ, de реѕвоїѕ, de чеартъ; (прin ѕрм:) dopitѕ, = Περιμάχητος. 3) (маї поѕ) аліаtѕ de апъраре. [ἐπί, μάχη].

'Επι-μειδάω -ῶ, віit: -ήσω, noet: în локѕ de ἐπιμειδιάω.

'Επιμειδίασις, εως (ἡ), zîmвіре пеntpѕ чева. [din

'Επι-μειδιάω, -ῶ, віit: -άσω, (кѕ dat:) zîmвeskѕ asѕпра вре ѕнѕї лѕкрѕ.

'Επιμείζων, ονος (ὁ, ἡ), = Ἔτι μείζων, înкъ маї маре. [ἐπί, μείζων].

'Επιμείλια, греш: în локѕ de ἐπὶ μείλια.

'Επι-μελαίνω, віit: -ανῶ, înnегреskѕ чева пе d' asѕпра. [din

'Επιμέλας (ανος), αινα, αν, negpічоѕѕ. [ἐπί, μέλας].

'Επιμέλεια (ἡ), [ἐπιμελής] înгріжіре, siлінцъ; лѕаре а minte; îndeлetnічіре. «'Επιμέλειάν τινος ποιοῦμαι». Лкs: = кѕ

'Επιμελέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (пеx: ἐπεμελήθην) înгріжеskѕ, каѕtѕ de чева; мъ siлeskѕ съ dовîndeskѕ, saѕ съ съвîршeskѕ чева. (кѕ џеn:) «'Επιμελοῦμαι ἀρετῆς». Ksn: «'Επιμελήθητι αὐτοῦ». Skp: (ші кѕ inf: anaлis:) 'Επιμεληθῆναι δὲ αὐτοὺς, ὅπως». Dm:

'Επι-μελετάω -ῶ, віit: -ήσω, маї meditezѕ înкъ, saѕ пе ѕрмъ dѕпе... [de ѕnde

'Επιμελέτησις, εως (ἡ), ремеditаре.

'Επιμέλημα (τὸ), овіektѕ de înгріжіреа, siлінца, saѕ окѕпація кѕїва. [ἐπιμελέομαι].

'Επιμελής, έος (ὁ, ἡ), înгріжіtopѕ despre чева. 2) (пas:) înгріжіtѕ de чіnева. «'Επιμελὲς ποιοῦμαι» (saѕ ἐπιμελές μοι ἐστί τί». Лкs: înгріжeskѕ de чева. 'Επιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο». Ер: а лѕаt în de апроапе възаре de seамъ. «Τὸ ἐπιμελές». Лкs: în локѕ de ἡ ἐπιμέλεια. [ἐπί, μέλει].

'Επιμελητής, οῦ, (ὁ), (кѕ џеn:) înгріжіtopѕ de чева, epistatѕ, efopѕ; (de ѕnde) ='Αρμοστής, «Ἵππων καὶ κυνῶν ἐπιμελητάς». Ksn: «'Επιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς». Dm: [ші

'Επιμελητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікѕ, воіtopѕ а înгріжі. [ші

'Επιμελητὸς, ἡ, ὸν, врednікѕ de înгріжіре. [ἐπιμελέομαι].

'Επιμέλλω, віit· -μελλήσω, întîpziezѕ, amînѕ времеа înкъ маї мѕлt.

'Επι-μέλομαι, віit: μελήσομαι, = 'Επιμελέομαι.

'Επι-μέλπω, віit: -μέλψω, ші

'Επι-μελῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) кîntѕ пе кînd se фаче, saѕ se zіче чева, saѕ пе ѕрмъ dѕпе чева. [de ѕnde

'Επιμελῴδημα (τὸ), чеса че se кîntъ пе, saѕ dѕпе чева.

'Επιμελῶς, adв: кв îngrіжіpe, siлinцъ. [ἐπιμελής].

'Επιμέμβλεται, noet: în локв de ἐπιμεμέληται 3: sіnг: neps: de nas: tpe: de кв: (în локв de npez:) ал лвї ἐπιμελέομαι.

'Επιμέμονα, tpe: de кв: (în локв de npez:) ал лвї ἐπιμένω, saв noet: ал лвї ἐπιμαίομαι, dopeskв, mъ sіleskв sъ dobîndeskв, sъ sъвîpшeskв чева.

'Επίμεμπτος, ου (ὁ), шi

'Επιμεμφής, έος (ὁ, ἡ), вpednікв de хвлъ. [din

'Επι-μέμφομαι, вііt: -μέμψομαι, (кв dat: saв ак: dip: шi цen: saв ак: ел: indip:) хвлеskв пе чinева пentpв чева; (кв цen: ел:) mъ плînгв de чева; (fъpъ kazв) mъ плînгв, mъ nemвлцвmeskв пе вpmъ. [de вnde

'Επίμεμψις, εως (ἡ), плînцepe, nemвлцвmіpe de чева; mвstpape, хвліpe, шi чл:

'Επι-μένω, вііt: -μενῶ, (кв dat: ал npen: saв ак: saв fъpъ kazв) pъmîів вndeва, staв aшtentînd. «'Επίμεινον, ἵνα ἔλθωμεν». Om: Imn: «'Επίμεινον τεύχεα δύω». Iл: Z. 2) (maї noв кв dat:) stъpвieskв în чева «Τῇ πολιορκίᾳ ἐπιμένω». Лкs: (вezї шi ἐκμένω).

'Επιμερής, έος (ὁ, ἡ), = 'Επιμέριος. [ἐπί, μέρος]. [de вnde

'Επιμερίζω, вііt: -ίσω, desnapцв în пъpцї, хоtъpъskв fie-къpвia naptea, че i se кввine; ekspвiв kîte вna вna. [de вnde

'Επιμερισμὸς (ὁ), înnъpцipe în пъpцї, saв хоtъpîpe de naptea, че se кввine fie-къpвia.

'Επίμεσος (ὁ, ἡ), (гpam:) чел dвne (saв nв desъвîpшitв, чi întp' вnв кinв ка) mіжлочitopв. (de вnde) «'Επίμεσον ῥῆμα». чел че sввt nas: saв mіж: fopmъ (neaвînd de локв aktiвъ) însemn: saв aktiвitate nвmaї, шi niчї o datъ nasiвitate, ка μάχομαι, saв nasiвitate nвmaї, шi niчї o datъ aktiвitate, ка ἡττῶμαι. (вezї шi ἐπίκοινος). [ἐπί, μέσον].

'Επίμεστος (ὁ, ἡ), плinв кв desъвîpшipe, nînъ sвs. [ἐπί, μεστός].

'Επι-μετα-πέμπομαι, вііt: -πέμψομαι, tpimiцînd вesteskв пе чinева а вeni maї пе вpmъ ла mine.

'Επι-μετρέω -ῶ, вііt: -ήσω, maї mъsвpв înkъ, saв mъsвpînd daв (шi шiж: iaв) maї mвлtв, кв adaosв; (nestpвm:) fakв, îndeплineskв naptea чea de adaosв, saв de neste mъsвpъ. «Λόγος ἐπιμετρῶν». кквînтв кв adaose, saв tolв adъorat в neste mъsвpa кввenitъ. 2) mъsвpв iapъшї, saв de ла înчenвtв. «Τὴν σκιὰν (τοῦ ὡροδείκτου) ἐπιμετρῶ». Лкs: [din

'Επίμετρον (τὸ), adaosв ла mъsвpъ, saв че se dъ maї mвлtв ка вnв adaosв. «'Εν ἐπιμέτρῳ». Лкs: [шi

'Επίμετρος (ὁ, ἡ), în локв de ἐπίμεστος, npea плinв. [ἐπί, μέτρον].

'Επι-μήδομαι, вііt: -μήσομαι, noet: (кв dat: îndip:) ='Επιμηχανάομαι, пъskoчesвв, вneлteskв чева înnpotiвa кввa.

'Επιμήθεια (ἡ), чea dвne fantъ nefolositoape кinzвipe. (înnpot: de προμήθεια). [din

'Επιμηθεύομαι, вііt: -εύσομαι, mъ rîndeskв, mъ кinzвieskв чева dвne fantъ. [din

'Επιμηθεύς, έως, шi

'Επιμηθής, έος (ὁ, ἡ), [ἐπί, μήδομαι] (înnpot: de προμηθής, adiкъ) чел че se rîndeшte dвne fantъ, (npin вpm:) se къieшte fъpъ folosв, nenpeвîndіtopв. 2) (npea pap шi noet:) npea rînditopв, înцeлenтв. (Tкp: KE. 89).

'Επιμήκης, εος (ὁ, ἡ), maї mвлt лвнгв de кît латв, лвнгъpeцв. 2) npea лвнгв, întinsв. [ἐπί, μῆκος].

'Επιμηλίς, ίδος (ἡ), (enit: de nimfe) natpoanъ de mepe, saв de oї || (sввst:) кonъчeлвл skopвшілор, шi podвл лор (noate fiind ка se кок dвne mepe). (вezї шi ἀμάμηλίς). 2) гpeш: în локв de ἐπίτηλίς. [ἐπί, μῆλον].

'Επιμηνιεύω, вііt: -εύσω, adвкв, sъвîpшeskв жepтfele de лвнъ. [din

'Επιμήνιος (ὁ, ἡ), кape se fnчe пе fie-кape лвнъ, saв nentpв o întpeaгъ лвнъ; (de вnde) «'Επιμήνια (τὰ), (A'. ἱερά), жepтfe de fie-кape лвнъ. (B'.) npoвizie, mepтікв de o лвнъ. (C'.) sopoaчeлe de лвнъ а ле femeiлор. (вezї шi ἔμμηνος) [ἐπί, μήν].

'Επι-μηνίω, (fъpъ вііt:) noet: mъ mînіів, mъ nекъжeskв пе чinева, saв nentpв чева.

'Επιμηνυτής, οῦ (ὁ), înшtiinцъtopв, saв пîpîtopв. [ἐπιμηνύω].

'Επι-μητιάω -ῶ, вііt: -άσω, noet: mъ кinzвieskв desnpe чева, întokmeskв чева кв mintea mea.

'Επι-μηχανάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, пъskoчeskв кinpї шi mіжлoaчe пе лîнгъ алтеле, saв вiклenе аsвnpa кввa. «Ἄλλα τε ἀεὶ καινὰ ἐπιμηχανῶνται». Ksn: [de вnde

'Επιμηχάνημα (τὸ), вiклeanъ вneлtіtвpъ înnpotiва кввa.

'Επιμήχανος (ὁ, ἡ), noet: пъskoчitopв de

чева ръš. (кš џen:) «Κακῶν ἔργων ἐπιμή-χανος». «Ep: [ἐπὶ, μηχανή].

'Επι-μίγνυμι, biit: -μίξω, (кš dat: ші поеt: преа рар кš ак: saš sinгšрš saš кš преп:) mai amestекš чева кš алта. || (шіж: fir.) amš amestекš (релаціе, dapaвере, adšпаре) кš чinева; (ші despre лоkš) mъ dškš des šndeва. [de šnde

'Επίμικτος (ό, ή), amestекаtš кš алтšл.

'Επι-μιμνήσκω, biit: ἐπιμνήσω, ші miж: -μνήσομαι, ші преа рар -μνησθήσομαι, (пех: ἐπεμνήσθην, ші miж: ἐπεμνητάμην) (кš ак: saš џen: îndip:) adškš кšiва a minte despre чева. || (maі обіч: miж:) 'mi adškš iaръші a minte de чева. «'Επιμνησαίμεθα χάρμης». Ιл: Р. sъ penoim вътъліа.

'Επι-μίμνω, biit: μενῶ, поеt: în лоkš de ἐπιμένω.

'Επιμίξ, adв: поеt: amestекаt, fъръ deosевіре. [ші

'Επιμιξία (ή), amestекаре, šnіре; (despre oam:) релаціе, комšнікаціе. [ші

'Επίμιξις, εως (ή), ='Επιμιξία. [din

'Επιμίσγω, biit: -μίξω, поеt: în лоkš de ἐπιμίγνυμι.

'Επιμίσθιος (ό, ή), чел че fаче чева пе платъ, simвріашš. [ші

'Επιμισθίς, ίδος (ή), џiitoape. [ἐπὶ, μισθός].

'Επιμισθοφορά (ή), ekstpaoptinapъ (песте чеа обічнšitъ) dape de платъ, гратіtікаціе (прінч: ostъшеаskъ). [ἐπὶ, μισθὸς, φορά.

'Επι-μνάομαι, -ῶμαι, Ion: în лоkš de ἐπιμιμνήσκομαι.

'Επι-μνημονεύω, biit: -εύσω, =(saš греш: în лоkš de) 'Απομνημονεύω.

'Επι-μοιράω -ῶ, ші (miж:) ἐπιμοιράομαι -ῶμαι, biit: -άσω -ομαι, (кš ак: saš ел: џen: dip: ші dat: îndip:) daš кšiва партеа, че і se кšвіne, înпъртъшеskš; (miж:) mъ înпъртъшеskš ші eš din чева. [ἐπίμοιρος].

'Επιμοίριος (ό, ή), поеt: каре atîpnъ (хotъpîtš) de šрsitoape. [ші

'Επίμοιρος (ό, ή), (кš џen:) пъptaшš în чева; (прін întind:) destoinikš, пріimitopš de чева. [ἐπὶ, μοῖρα].

'Επιμολεῖν, поеt: în лоkš de ἐπελθεῖν, a пъвъlі asšпръ, пех: 2: ал neîntp: ἐπιβλώσκω. [de šnde

'Επίμολος (ό, ή), поеt: чел че віne asšпръ.

'Επιμομφή (ή), ='Επίμεμψις. [ші

'Επίμομφος (ό, ή), ='Επίμεμπτος. [ἐπιμέμφομαι].

'Επιμονή (ή), stъpšinџъ, saš întîpziitoape петречере în чева (лšкрš, saš лоkš). [ші

'Επιμόνιμος, ші ἐπίμονος (ό, ή), stъpšitopš, statopnikš, dšinitopš, neîntpepšntš, (франц:) permanent. «'Επιμόνους τοὺς ἐράνους ποιεῖν». Плв: nekontenite, ші пemъpџinite kontpiвšџii. [ἐπιμένω]. [de šnde

'Επιμόνως, adв: кš stъpšinџъ saš dšinipe.

'Επι-μονόω, -ῶ, biit: -ώσω, sinгšpeskš de totš чева, saš пе чinева (лasš пšstiš).

'Επιμόριος (ό, ή), (пšmъpš) копрinzъtopš de šnš totš ші о парtе din totš (прін екс: пšmъpšл 4 копрinde întpeгš пšmъpšл 3, ші о а tpeia парtе а лšі). (вeзі ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, μόριον].

'Επι-μορμύρω biit: -υρῶ, pesnšnzš (pesšnš) кš mšpmšpъ saš вîжііtšpъ; (despre pîš) кšpгš вîжііnd пе пietpe, ші чл:

'Επίμορτος (ό, ή), [ἐπὶ, μορτή] чел че кšлtiвъ, saš se кšлtiвъ кš kondiџie de înпъpтъшіpe din продškte. «Γεωργὸς («Γῆ)—».Лкс:

'Επιμορφάζω, biit: -άσω, imitš fiгšpa (tšpч: fakš taклitšл) кšiва; mъ преfakš, fakš ка чinева. [ἐπὶ, μορφή].

'Επι-μοχθέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Επιπονέω, osteneskš neînvetat ла чева. [din

'Επίμοχθος (ό, ή), (ші adв:) -μόχθως, ='Επίπονος, -όνως. [ἐπὶ, μόχθος].

'Επι-μοχλόω -ῶ, biit: -ώσω, înkizš šша кš dpšгšл.

'Επίμπλαο, Еол: în лоkš de ἐπίμπλω. [ші

'Επιμπλέετο, Ion: în лоkš de ἐπίμπλατο.

'Επίμπρα, saš ἐπίμπρη, 3: sinг: пеps: de прел: ал лšі πίμπρημι.

'Επι-μύζω, biit: -μύξω, аръtš пemšлџšміpe пšfšind пе пasš пentpš чева. (вeзі ші ἐπιμυκτηρίζω).

'Επι-μυθέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, ші

'Επι-μυθεύομαι, biit: -εύσομαι, maі zikš înkъ, adaoгš чева ла sfîpшitšл ворвіpii меле. 2) ворвеskš mînгîitoape (îndšплекъtoape) кšвinte кšiва. [ші

'Επιμύθιος (ό, ή), кšвenitš ла fавšлоаsъ повеstipe; saš чееа че se zіче dšпе sfîpшitšл fавšлеі; (de šnde || sšвst:) 'Επιμύθιον (τὸ), adaosš (ка о пеpopaџie) ла fавšле експлікъtopš de mopaлšл лоp înџелеsš. [ἐπὶ, μῦθος].

'Επι-μυκτηρίζω, biit: -ίσω, sвîpчеskš din пasš, saš sšflš din пъpi (din пemšлџšміpe, saš sпpe ваtжокоpipe de чinева). (вeзі ші ἐπιμύζω).

'Επίμυκτος (ό, ή), [ἐπιμύζω] вpednikš de despreџšit, de ваtжокоpit, ші чл:

'Επιμύλιος (ό, ή), atinгъtopš de mоаpъ.

(каре se faче, saŭ se ziче în релацie кŭ моаръ, saŭ мъчiniшŭ). «Ὠδὴ — ». At: ‖ (sŭbst:) Ἐπιμύλιον (τὸ), пiatra de sŭs a морiĭ. [шi

Ἐπιμυλὶς, ίδος, (ἡ), = Ἐπιγονατίς. [ἐπὶ, μύλος, saŭ μύλη].

Ἐπίμυξις, εως (ἡ), пŭфѣiре пе nasŭ sпре аръtаре de немŭлцŭміре. [ἐπιμύζω].

Ἐπι-μύρω, biit: -μυροῦμαι, мъ жълеskŭ (шъ вочеskŭ) пентрŭ чева; (поеt: despre маре) fакŭ вŭеtŭ, вîжiŭ, мŭцеskŭ, шi чл:

Ἐπίμυσις, εως (ἡ), [ἐπιμύω] înkidере de окĭ, saŭ de гŭръ.

Ἐπι-μύσσω(ττω), biit: -μύξω, At: în локŭ de ἐπιμύζω.

Ἐπι-μύω, biit: -μύσω, îmĭ înkizŭ окiĭ saŭ гŭра ла чева, мъ префакŭ къ нŭ вѫзŭ, че se faче, такŭ, (adiкъ) sîntŭ înцелеsŭ кŭ чinева.

Ἐπι-μωκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кŭ dat:) îmĭ батŭ жокŭ de чinева.

Ἐπι-μωμάομαι -ῶμαι, шi -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,= Ἐπιμέμφομαι, хŭлеskŭ, мŭstрезŭ (гъsеskŭ кŭсŭрŭ). [de ŭnde.

Ἐπιμωμητὸς, ἡ, ὸν, шi

Ἐπίμωμος (ὁ, ἡ), = Ἐπίμεμπτος, вредnikŭ de хŭлъ. [ἐπὶ, μῶμος].

Ἐπι-μώομαι, поеt: = Ἐπιμαίομαι.

Ἐπι-νάσσω, biit. -νάξω, маĭ вîрŭ înкъ шi алtеле пе deasŭпра, îndesŭ.

Ἐπινάστιος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐπὶ, ναίω] stреinŭ венitŭ пе ŭрмъ а локŭi ŭndeва.

Ἐπιναύσιος (ὁ, ἡ), чел че simte греацъ (îĭ вine sъ верse). [ἐπὶ, ναυσία].

Ἐπι-νεάζω, biit: -άσω, шi

Ἐπι-νεανιεύομαι, biit: -εύσομαι, мъ портŭ ка ŭnŭ tînъръ (мъ амбiцiонезŭ пеste пŭтереа меа) în чева.

Ἐπίνειον (τὸ), [ἐπὶ, ναῦς] локŭ, ŭnde staŭ (трас, se конstрŭiе, saŭ se dрес) коръбiiле, портŭ (мikŭ), skелъ, арsеналŭ de марinъ.

Ἐπι-νείσσομαι, biit: -είσομαι, поеt: = Ἐπινίσσομαι.

Ἐπινέμησις, εως (ἡ), înпърцiре (акt: saŭ пас:); пъшŭнаре. (fir:) «Πυρὸς — ». Пл: [din

Ἐπι-νέμω, biit: -νεμῶ, înпарцŭ чева пе чева, saŭ înтре оаре каре. «Σῖτον ἐπένειμε τραπέζῃ». Iл; I. шi Ω. «Σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμεν. Od: Υ. 2) îmĭ паskŭ вitеле пе stреinŭ пъмîntŭ, амŭ dрепtŭ de пъшŭнаре пе stреinŭ пъмîntŭ. ‖ (miж:) паskŭ (мъnînкŭ) тоатъ еарба ŭnŭĭ локŭ. (fir:) препъdeskŭ. «Τὸ δὲ πῦρ ἐπενείματο τὴν πόλιν». Ер: «Ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας μάλιστα (ὁ λιμός). Тŭч:

Ἐπίνευσις, εως (ἡ), плекаре din капŭ sпре semnŭ de înвоiре. [din

Ἐπι-νεύω, biit: -νεύσω, плекŭ din капŭ аръtînd, къ мъ înвоieskŭ ла (înкŭвiinцезŭ) чева. «Ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι». Ом: Iмн: (шi simплŭ fъръ întind: de însемн:). «Κόρυθι ἐπένευε φαεινῇ». Iл: X. îшĭ клътiа креаsta коĭfŭлŭĭ.

Ἐπινέφελος (ὁ, ἡ), înnораtŭ. «Ἐπινεφέλων ὄντων». Ер: кînd este норŭ. (везĭ шi πλώϊμος). [ἐπὶ, νεφέλη].

Ἐπινεφέω -ῶ, biit: -ήσω, акоперŭ, saŭ мъ акоперŭ кŭ норĭ, înnорезŭ. [din

Ἐπινεφὴς, έος (ὁ, ἡ), акоперitŭ de норĭ, înnораtŭ, saŭ însоцitŭ de норĭ. «Ἄνεμος — ». Тфр: [ἐπὶ, νέφος].

Ἐπινεφρίδιος (ὁ, ἡ), чел че se афлъ пе ръръnкĭ, saŭ ръnikĭŭ. [ἐπὶ, νεφρός].

Ἐπίνεψις, εως (ἡ), înnораре. [ἐπινέφω =ἐπινεφέω].

Ἐπι-νέω, biit: -νεύσομαι, (кŭ dat:) плŭteskŭ пе deasŭпра (ка плŭta); (кŭ ак: преп:) плŭteskŭ, înnotŭ кътре....

Ἐπι-νέω, шi Ἐπινήθω, biit: -νήσω, торкŭ пентрŭ... (fir:) = Ἐπικλώθω. «Τὰ ἐπινενησμένα». Ел: челе преŭрsite de ŭрsitоаре.

Ἐπι-νέω (νηνέω, νήω), biit: -νήσω, гръмъdeskŭ; (прin întind:) înкаркŭ. «Ἅμαξαν φρυγάνων ἐπινήουσι». Ер:

Ἐπινήϊος (ὁ, ἡ), поеt: кŭвеnitŭ ла (saŭ че se faче пе) коравiе. ‖ (sŭbst:) Ἐπινήϊον, în локŭ de ἐπίνειον. [ἐπὶ, ναῦς].

Ἐπι-νηνέω, поеt: în локŭ de ἐπινέω (νήω), гръмъdeskŭ. «Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον». Iл: Н.

Ἐπίνητρον (τὸ), [ἐπινήθω] о вŭкатъ de пiеле, saŭ de поstавŭ, пе каре ашезатъ пе ценŭкiŭл чел dрепtŭ реsŭчiаŭ fŭsŭл.

Ἐπι-νήφω, biit: -νήψω, (кŭ dat:) превегиезŭ аsŭпра вре ŭnŭĭ лŭкрŭ.

Ἐπι-νήχομαι, biit: -νήξομαι, = Ἐπινέω, saŭ Ἐπιπλέω. 2) (кŭ ак:) înnotînd esŭ d' аsŭпра.

Ἐπινήχυτος, (ὁ, ἡ), поеt: върsатŭ în мŭлtъ întindере. [ἐπὶ, νήχυτος].

Ἐπι-νήω, biit: -νήσω, везĭ ἐπινέω.

Ἐπι-νίζω, biit: -νίψω, = Ἐπινίπτω.

Ἐπινίκιος (ὁ, ἡ), каре se faче dŭпе (шi пентрŭ) вiрŭinцъ. [de ŭnde «Ἐπινίκιον (se înц: ᾆσμα, кîntikŭ, saŭ βραβεῖον премiŭ), каре se кîntъ, saŭ se dъ, шi «Ἐπινίκια (se înц: ἱερά, жертfe), каре se sъвîршеsk

пentpȣ вipȣinцъ. «Θύειν («Ἑστιᾷν) τὰ ἐπινίκια». Лкs: [ші

Ἐπίνικος (ὁ, ἡ), =Ἐπινίκιος. [ἐπὶ, νίκη].

Ἐπινιπτρὶς, ἴδος (ἡ), (se înц: κύλιξ) пахарȣ, каpe se веа dȣпе sпълаpe (de sпълкanie). [din

Ἐπι-νίπτω, biit: -νίψω, sпълȣ чева пе d' asȣпpa.

Ἐπι-νίσσομαι, biit:-νείσομαι, поеt: în локȣ de ἐπέρχομαι, віȣ, saȣ мъ dȣкȣ asȣпpъ.

Ἐπι-νίφω, biit: -νίψω, ninгȣ пе ȣpmъ, saȣ пе d' asȣпpa, акопеpȣ кȣ zъпadъ.

Ἐπι-νοέω -ῶ, biit: -νοήσω, amȣ, saȣ îmî віnе чева în minte, мъ rîndeskȣ; вагȣ de seamъ; пpoiektezȣ, saȣ aфлȣ кȣ mintea mea, пъskoчeskȣ. «Καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ, ἃ ἂν γνῶσι». Тȣч: (ші кȣ inf:) «Ἐξ οὗ φιλοσοφεῖν ἐπενόησας». Apstf: de kînd 'цi a венit în гîndȣ se fiлosofeшtî. [de ȣnde

Ἐπινόημα (τὸ), пpoiektȣ, skопȣ, пъskoчilȣpъ, înвenцie. [ші

Ἐπινόησις, εως (ἡ), rîndipe; вътаpe de seamъ; пъskoчipe, înвentape. [ші

Ἐπινοητικὸς, ἡ, ὸν, = Ἐπινοηματικός.

Ἐπίνοια (ἡ), =Ἐπινόησις, ші Ἐπινόημα, пъskoчipe, rîndipe maî din ȣpmъ, (пpin ȣpm:) maî dpeaптъ. «Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην». Sof: «Καὶ ἐπινοίᾳ τῆς ἀληθείας ἅπτεσθαι». a aфла чineва кȣ mintea sa (a гічі) adeвъpȣл. [ἐπὶ, νοῦς].

Ἐπινομὴ, (ἡ), = Ἐπινέμησις 2) = кȣ

Ἐπινομία (ἡ), dpептȣл de a 'ші пaшte чineва вітеле пе пъмîнtȣ stpeinȣ, ші чеа despe ачеasta peчіпpoкъ înвoiaлъ. [ἐπινέμω].

Ἐπινομὶς, ἴδος (ἡ), [ἐπὶ νόμος] sȣплементȣ de лецî. 2) (dȣпе Ȣлпianȣ ȣпȣл din деппosofistii лȣî Aten:) ȣnȣ feлȣ de dapȣ, (fpanц:) étrennes.

Ἐπι-νομοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ поȣъ леџе; хotъpъskȣ чева пpinip' o maî în ȣpmъ adъогатъ леџе.

Ἐπίνομος (ὁ, ἡ), =Ἔννομος, konfopmȣ кȣ леџile, леџitimȣ. 2) =Σύννομος, kompъptaшȣ (пpinч: ла moшtenipe). [ἐπὶ, νόμος, saȣ νομή].

Ἐπι-νοσέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ волпъвеskȣ de isnoaвъ, мъ întoapчe воала. 2) пȣ m' amȣ întpemat кȣ desъвîpшipe din воалъ; (пpin ȣpm:) sîntȣ волпъвічosȣ. [din

Ἐπίνοσος (ὁ, ἡ), волпъвічosȣ; (despe локȣ) nепpiinчosȣ ла sъпъtate, =Νοσώδης. [ἐπὶ, νόσος]. [de ȣnde

Ἐπινόσως, adв: кȣ аплекаpe sпpe воалъ. «Ἐπινόσως ἔχω». Лкs: sîntȣ волпъвічosȣ, =Ἐπινοσέω.

Ἐπι-νοτίζω, biit: -ίσω, ȣmezeskȣ пе d' asȣпpa.

Ἐπι-νυκτερεύω, biit. -εύσω, (кȣ dat:) петpeкȣ noaптea deшtentȣ în чева. [ші

Ἐπινύκτιος (ὁ, ἡ), попцiaлȣ; (adвеpв:) noaптea. «Μῆλα νομεύων ἐπινύκτια». Епгp:

Ἐπινυκτὶς, ἴδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de вȣвъ, каpe obічпȣit ese, ші doape maî mȣлt noaптea. 2) kondiкȣцъ, în каpe se tpeк întîmплъpiле de noaпte, (înпpot: de ἐφημερίς). 3) stpeaжъ de noaпte. [ἐπὶ, νύξ].

Ἐπινυμφίδιος (ὁ, ἡ), поеt: de mipeasъ, saȣ пȣntъ, пȣпцiaлȣ. [ἐπὶ, νύμφη].

Ἐπι-νύσσω (ττω), biit: -νύξω, înпȣпгȣ, (înцепȣ) пе d' asȣпpa; (пpin întind:) = Παρακινῶ; (de ȣnde) «Ἐπινενύχθαι». Лȣч: (Лksfn:) în локȣ de παρακεκινῆσθαι (τὰς φρένας).

Ἐπι-νυστάζω, biit: -άξω, dopmitezȣ пе (adiкъ fъкînd, saȣ fъкîndȣ se) чева

Ἐπι-νωμάω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: =Ἐπινέμω, înпapцȣ. «Τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα». Sof: înпpъшtia. 2) повъцȣіеskȣ, îndpeпtezȣ. «Ἐπινωμᾷν πόδα». Esхл: (пеpifp:) în локȣ de πορεύεσθαι. (ші ел:). «Οὐδέ τιν' αὐτῶν παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾷν»· Sof: (пpin întind:) a гъsi, a пemepi (везî ші προσνωμάω). «Εἰ τάδε ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας». Еȣp: =Ὀφθαλμοῖς ἐπήρχου». Елd:

Ἐπινωτιδεὺς, έως (ὁ), ȣnȣ feлȣ de пешte de mape (кȣ гimпî пе sпinape). [din

Ἐπινωτίδιος, поеt: [ші

Ἐπινώτιος (ὁ, ἡ), peлatiвȣ кȣ (saȣ каpe se aфлъ пе) sпinape. [ἐπὶ, νῶτος].

Ἐπι-ξαίνω, biit: -ξανῶ, fъpîmічezȣ (пisezȣ) пе чева. (se koнf: кȣ ἐπιξέω).

Ἐπι-ξανθίζω, biit: -ίσω, fakȣ чева (mi nestp: мъ apъtȣ) кат алвенецȣ. [din

Ἐπίξανθος (ὁ, ἡ), кат алвенецȣ, saȣ вълапȣ. [ἐπὶ, ξανθός].

Ἐπι-ξεινόω -ῶ, biit: -ώσω, Ion: поеt: în локȣ de ἐπιξενόω.

Ἐπίξενος (ὁ, ἡ), венitȣ a pъmînea ȣndeва ка stpeinȣ, oasпътȣ венitȣ d'aiȣpea; (fir:) =Ἐπείσακτος. [ἐπὶ, ξένος]. [de ȣnde

Ἐπι-ξενόω -ῶ, biit: -ώσω, пpiimeskȣ în kasa mea stpeinȣ, oasпътȣ; (пpinч: în пas: кȣ dat:) віȣ, saȣ мъ dȣкȣ ȣndeва ка oasпътȣ, гъsdȣіеskȣ ȣndeва. [de ȣnde

Ἐπιξένωσις, εως (ἡ), гъsdȣipe de stpeinȣ.

Ἐπι-ξέω, biit: -ξέσω, skapпinȣ, sгipiȣ чева пе d' asȣпpa; (fir:)=Ἀναξέω. 2) (кȣ

dat: îndip:) pazǒ чева neste... «Τυρὸν ἐ-ἐπιξέω». At: (se konf: кȣ ἐπιξαίνω).

'Επίξηνον (τὸ), [ἐπιξαίνω].='Επικόπανον».

'Επι-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ȣsȣкǒ чева пе d' asȣпра. [de ȣnde.

'Επιξηραντικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ пȣtepe, saǒ însȣшime de a ȣska. [шi

'Επιξηρασία (ἡ), ȣskape de sȣпpafaцa вpe ȣnȣĭ лȣкpȣ.

'Επίξουθος, noet: în локǒ de ἐπίξανθος.

'Επι-ξυγ-κάπτω, 'Επι-ξυν-δέω, шi чл: At: în локǒ de ἐπισυγκάπτω, шi чл:

'Επίξυνος, (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ξύν] în локǒ de ἐπίκοινος, de tовъpъшie. [de ȣnde.

'Επιξυνόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: în локǒ de ἐπικοινῶ, komȣnikǒ, înпъptъшeskǒ чева шi altȣia. «Μύθους ἐπιξυνώσασθαί τινι». Аплп: =Κοινολογήσασθαι.

'Επιξύριος (ὁ, ἡ), ал вpiчiȣлȣĭ. «Φάρος ἐπιξύριος». Епiгp: пе каpе se шtepцe вpiчiȣл. [ἐπὶ, ξυρόν].

'Επιξύω, biit: -ξύσω, ='Επιξέω.

'Επιόγδοος (ὁ, ἡ), konpinzъtopǒ de ȣnǒ totǒ шi de o a onta napte a totȣлȣĭ, adiкъ, de поъ a onta пъpцĭ. «Δάνεισμα ἐπιόγδοον». Лкs: împpȣmȣtǒ, ла каpе se плъteшte dobîndъ a onta napte din kanete, adiкъ 12 ½ ла 100. (vezĭ шi ἐπίπεμπτος, шi ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ὄγδοος).

'Επιοίνιος (ὁ, ἡ), noet: кȣвenitǒ ла вinǒ; saǒ каpе se face ла въȣtȣpъ de вinǒ. [ἐπὶ, οἶνος].

'Επι-οινοχοεύω, biit: -εύσω, noet: (кȣ dat:) topnǒ кȣiва вinǒ sъ вea.

'Επιόπτης, ου (ὁ), noet: în локǒ de ἐπόπτης.

'Επίοπτος (ὁ, ἡ), noet: în локǒ de ἔποπτος.

'Επι-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, шi -ήσομαι, îmĭ калкǒ жȣpъmîntȣл, saǒ fakǒ mînчinosǒ жȣpъmîntǒ. 2) (пpea pap шi noet:) ='Επόμνυμι. [de ȣnde

'Επιορκητικὸς, ἡ, ὸν, aплекatǒ ла къл-каpе de (saǒ ла minчinosǒ) жȣpъmîntǒ.

'Επιορκία (ἡ), кълкаpе de (saǒ minчinosǒ) жȣpъmîntǒ. [din

'Επίορκος (ὁ, ἡ), кълкъtopǒ de жȣpъmîntǒ, saǒ жȣpatǒ mînчinos. || (neȣt:) ἐπίορκον, noet: în локǒ de ἐπιόρκως. «'Επίορκον ἐπώμοσεν», Iл: K. s'a жȣpat fъpъ boiea sa minчinos (къчĭ de ла zeĭ epa a nȣ se sъвîpшi лȣкpȣл). [ἐπὶ, ὅρκος]. [de ȣnde

'Επιορκοσύνη (ἡ), noet: în локǒ de ἐπιορκία. [шi

'Επιόρκως, adв: кȣ кълкаpе de (saǒ кȣ minчinosǒ) жȣpъmîntǒ.

'Επι-όσσομαι, biit: -όψομαι, noet: въzǒ de faцъ, amǒ sȣвt вedepe.

'Επίουρα (τὰ), noet: [ἐπὶ, ὅρος] snaцiǒ, întepвалǒ, distanцъ. «"Οσον τ' ἐπίουρα πέλονται ἡμιόνων». Iл: K. kît sînt denъptate întpe dînsele semnele de distanцъ, че аpъ o пepeкe de katîpĭ (adiкъ maĭ mȣлt de kît вoiĭ).

'Επίουρος (ὁ, ἡ), noet: în локǒ de ἔφορος, пъzitopǒ, лȣъtopǒ a minte, enistatǒ; гȣвepnopǒ. || (sȣвst:) кȣiǒ de лemnǒ (пpiнч: каpе цine poatele).

'Επιούσιος (ὁ, ἡ). [ἐπὶ, οὐσία] tpeвȣinчosǒ nentpȣ цinepea fiinцeĭ кȣiва. «"Αρτος —». Sкp:

'Επιόψομαι, noet: în локǒ de ἐπόψομαι, biit: ал лȣĭ ἐφοράω.

'Επίπαγος (ὁ), [ἐπιπήγνυμι] înкerъtȣpъ, saǒ sлeitȣpъ пе d' asȣпра, =Γραῦς.

'Επιπάγχυ, adв: noet:=Πάγχυ, de totǒ, кȣ totȣл. (aлцiĭ desпъpцit, ἐπὶ πάγχυ).

'Επι-παιανίζω, biit: -ίσω, kîntǒ neanǒ (kîntiкǒ de вipȣinцъ) nentpȣ, saǒ dȣne чева. [de ȣnde

'Επιπαιανισμὸς (ὁ), kîntape de imnǒ, saǒ лapтъ nentpȣ вipȣinцъ.

'Επι-παίζω, biit: -παίξομαι, (кȣ dat:) = 'Εμπαίζω, batжокopeskǒ, глȣmeskǒ.

'Επίπαισμα (τὸ), [ἐπιπαίω]='Επίπταισμα, notiкnipe, înniedikape.

'Επιπαιστικὸς [ἐπιπαίζω], ἡ, ὸν, notpiвitǒ îndemînatiкǒ ла batжокopipe.

'Επι-παίω, biit: -παίσω, (кȣ dat:) mъ isвeskǒ de чева, mъ notiкneskǒ.

'Επιπαιωνισμὸς (ὁ),=(saǒ гpeш: în локǒ de) 'Επιπαιανισμός.

'Επιπακτὶς, ίδος (ἡ), ȣnǒ felǒ de вȣpiaнъ mediчinaлъ din soiȣл слоборȣлȣĭ, лекȣitoape de otpъвipĭ (Dsкp:).

'Επι-πακτόω -ῶ, biit: -ώσω, înкȣiǒ ȣшa вine кȣ zовоpȣл.

'Επι-παλάσσω, biit: -άξω, noet: mînжeskǒ чева пе d' asȣпра.

'Επιπαματὶς, -ίδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ἐπιπάμων.

'Επι-παμφαλάω -ῶ, biit: ήσω, noet: îmĭ apȣnкǒ окiĭ (шъ ȣitǒ) ла чева.

'Επιπάμων [ἐπὶ, πέπαμαι], ονος (ὁ), Dop: în локǒ de ἐπίκληρος, sinгȣpǒ moшtenitopǒ.

'Επίπαν, adв: în локǒ de [ἐπὶ, πᾶν], în цenepaлǒ, neste totǒ. «'Ως ἐπίπαν». At: maĭ tot d'aȣna.

'Επίπαππος (ὁ), tata, saǒ moшȣл moшȣлȣĭ, stpъmoшǒ. [ἐπὶ, πάππος].

'Επι-παρα-γίγνομαι (γίνομαι), biit: -γενή-

σομαι, віŭ пе кршъ, saŭ пе лîngъ алцїї ші eŭ; saŭ daŭ neste (adікъ віŭ fъръ beste, пе кînd se face) чева.

'Επι-παρ-άγω, biit: -άξω, maĭ skoцŭ ла mіжлокŭ ші алтŭ чева înкъ.

'Επι-παρα-θέω, biit: -θεύσομαι, алергŭ пе marцinea mъntелъї пе d'алътвреа кв алтъл, че алеаргъ пе kîmпіе.

'Επι-παρα-νέω(νήω), biit: -νήσω, гръmъdeskŭ neînvetat.

'Επι-παρα-σκευάζω, înкъ maĭ прегътеskŭ; fakŭ поъ прегътірї.

'Επι-πάρ-ειμι, biit: -έσομαι, (кв dat:) sîntŭ, mъ aflв de faцъ вndева ші eŭ пе лîngъ алцїї; saŭ віŭ fъръ beste (пе kînd se face чева).

Επι-πάρ-ειμι, biit:-ειμι,=='Επιπαρέρχομαι.

'Επι-παρ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, maĭ вîрŭ înкъ чева (ші ел: mъ maĭ вîрŭ ші eŭ) кв вnŭ кіпŭ п'întре...

'Επι-παρ-έξ-ειμι, biit: -ειμι, trекŭ, ші esŭ кв вnŭ mіжлокŭ пе nesimцite (mъ stрекорŭ віnішор).

'Επι-παρ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ înfъцішеzŭ fъръ beste, saŭ пе врmъ вndева.

'Επιπάροδος (ή), a doilea înfъцішаре a хорвлвї пе шепъ. [ἐπὶ, πάροδος].

'Επι-παρ-οξύνω, biit: -υνῶ, întърîtŭ пе чіnева înкъ maĭ mвлт asвпра квїва; (пас:) amŭ вnеле neste алtеле nepioade de пароksismŭ (fрігврї).

'Επι-παρ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, zъdъръskŭ, îndemnŭ пе чіnева înкъ maĭ mвлт ла чева, saŭ asвпра квїва.

'Επι-πάσσω(ττω), biit: -πάσω, пресарŭ чева maĭ in врmъ, saŭ înкъ neste чева. [de вnde

'Επίπαστος (ὁ, ή), пресъратŭ кв чева пе d'asвпра; saŭ пресъратŭ neste чева. (de вnde ‖ sвбst:) 'Επίπαστον (τὸ), вnŭ fелŭ de пръжітвръ. 2) праfŭ, че se пресаръ ка doktopie neste чева.

'Επι-παταγέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ mape sgomotŭ neste (adікъ пе kînd se face) чева, resвnŭ tape.

'Επι-πατάσσω, biit: -άξω, ловеskŭ neste чева, saŭ înкъ.

'Επιπάτωρ, ορος (ὁ), tatъ bitpегŭ. [ἐπὶ, πατήρ].

'Επι-παύομαι, biit: -παύσομαι, înчetezŭ пе врmъ двпе, saŭ asвпра вре вnвї лвкрв.

'Επι-παφλάζω, biit: -άσω, fербŭ în колkote пе чева.

'Επίπεδος (ὁ, ή), (компар: перег: ἐπιπεδέστερος) (двпе zіч:) ашезатŭ пе пъmîntŭ, saŭ deopotrівъ кв пъmîntвл, шесŭ. «Θύραι ἐπίπεδοι». Пл: «'Αριθμὸς ἰσόπλευρος καὶ ἐπίπεδος». Плт: ‖ (sвбst:) 'Επίπεδον (τὸ), (цеоmt:) sвпраfаңъ; (matm:) dreapta лініе întр'вnŭ черкŭ. «Τὰ ἐπίπεδα». Лкs: kîmпії, шеsврї. [ἐπὶ, πέδον].

'Επιπείθεια (ή), siгвръ înкredinцаре despe чева, конвінкціе. [din

'Επιπειθής, έος (ὁ, ή), înкredinцатŭ; saŭ лesne de înдвплекат. [din

'Επι-πείθω, biit: -πείσω, (рар stрът:) înдвплекŭ пе чіnева ла чева. ‖ (овіч: пас: saŭ miж.) mъ înдвплекŭ ла чева, mъ înвоїеskŭ, askвлтŭ, крезŭ.

'Επι-πειράω -ῶ, biit: -άσω, черкŭ de isпоавъ.

'Επι-πείρω, biit: -περῶ, == 'Επιπεραίνω.

'Επι-πελάζω, biit: -άσω, апропіŭ, (ші ел:) mъ апропіŭ maĭ mвлт.

'Επι-πέλομαι, (fъръ biit:) =='Επέρχομαι, ажвngŭ, soseskŭ вndева. «Οὔτε μοι ὄγδοον ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν». Od: H. ші Ξ. «'Επιπλομένων ἐνιαυτῶν». Es: «Νέφος ἐπιπλόμενον». Sof: (mi despърц:) «Πείνη δ' οὔπωτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται βροτοῖσιν». Od: «Εἰσόκε γῆρας ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται». Od: N. (însъ чел din врmъ eksemплв se поате dedвче ші ла πέλω). (vezĭ ші περιπέλομαι).

'Επίπεμπτος (ὁ, ή), копрinzътopŭ de вnŭ totŭ ші о а чінчілеа napte din totŭ, (adікъ) de шase а чінчілеа пърцї. «Δάνεισμα ἐπίπεμπτον». Лкs: împрвmвtŭ, пentрв каре se плътеште ка dobîndъ о а чінчелеа napte din капеte, adікъ 20 ла 100. (vezĭ ші ἐπιόγδοος, ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, πέμπτος].

'Επι-πέμπω, biit: -πέμψω, maĭ trimiцŭ чева înкъ пе лîngъ алtеле. saŭ 2) арвnкŭ чева de svs asвпра квїва. [de вnde

'Επίπεμψις, εως (ή), поъ, saŭ a doilea trimitepe (акт: saŭ пас:).

'Επι-περαίνω, biit: -ανῶ, ==Μοιχεύω.

'Επίπερθε(θεν), Dop: în локŭ de ἐφύπερθεν.

'Επι-περι-τρέπω, întopкŭ, svчеskŭ чева кътре; pestopnŭ neste алтŭ чева.

'Επι-περκάζω, biit: -άσω, (прінч: despре поаme) кокîndв mъ dobîndeskŭ о maĭ înкisъ faцъ, mъ fакŭ...

'Επίπερκος(κνος), ου (ὁ, ή), (прінч: καρπὸς) poadъ, поаmъ, каре кокîndв se înчепе а se înkide ла faцъ. 2) (λαγωός, епвре) каре înвіріndв se se face maĭ în-

kisȣ ла пърȣ. [ἐπὶ, πέρκος].

'Επι-πετάννυμι biit: -πετάσω, întinzȣ чева neste, saȣ кътре чева.

'Επι-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, noet: în локȣ de ἐφίπταμαι.

'Επίπετρον (τὸ), о плантъ, че креште пе nietpe. (везї ші ἔμπετρον). [ἐπὶ, πέτρα].

'Επι-πηγάζω, biit: -άσω, topnȣ чева din (saȣ ка din) isворȣ neste чева.

'Επίπηγμα (τὸ), ор че se înfiџe, (saȣ se înкеагъ) пе чева; paмъpъ de aлtoipe, saȣ aлtoiȣ; konstpȣкџie din feлȣpite вȣкъџї комбinate. [din

'Επι-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfirȣ, saȣ înкегȣ чева пе чева. «Τῶν ἐπιπηγνυμένων (ταῖς ἀκάνθαις) δακρύων». Tfp:

'Επι-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) съpȣ în sȣs, saȣ asȣnpa кȣїва. [de ȣnde

'Επιπήδησις, εως (ἡ), съpipe, пъвълipe asȣпръ, asaлtȣ.

'Επίπηξ, ηγος (ἡ), aлtoiȣ; basȣ din feлȣpite вȣкъџї,='Επίπηγμα.

'Επίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел din sȣs de враџȣл mînеї. [ἐπὶ, πῆχυς].

'Επι-πιέζω, biit: -έσω, stpiвeskȣ (tȣpteskȣ) чева пе d' asȣnpa, saȣ maї mȣлt. [de ȣnde

'Επιπιεσμὸς (ὁ), stpiвipe, tȣptipe de чева пе d'asȣnpa.

'Επι-πιθηκίζω, biit: -ίσω, maїmȣџezȣ în чева.

'Επιπικραίνω, biit: -ανῶ, fакȣ чева maї amapȣ, amъpъskȣ maї mȣлt. [din

'Επίπικρος (ὁ, ἡ), кam amapȣ. (везї ші ἔμπικρος). [ἐπὶ, πικρός].

'Επι-πίλναμαι, (fъpъ biit:) noet:='Επιπελάζω, anpoпiȣ, atinrȣ de чева.

'Επι-πίμπλημι, biit: -πλήσω, ȣmплȣ nînъ sȣs.

'Επι-πίνω, biit: -πίομαι, веаȣ пе d' asȣпра, neste, saȣ dȣпе чева, maї веаȣ înкъ.

'Επι-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (кȣ dat: saȣ ак: преп:) кazȣ asȣnpa кȣїна, îл коплешeskȣ fъpъ beste. «Τοῖς πολεμίοις τεταραγμένοις ἐπιπεσούμεθα». Ksn:

'Επι-πιστεύω, biit: -εύσω, înкpezȣ чева кȣїва.

'Επι-πιστόω -ῶ, biit: -ώσω, înкpedinџezȣ, întъpeskȣ чева. [de ȣnde

'Επιπίστωσις, εως (ἡ), înкpedinџape, întъpipe de чева.

"Επιπλα (τὰ), ȣнелte але kaseї, (franџ:) mobilier.

'Επι-πλάζω, biit: -πλάγξω, noet: pъtъчeskȣ, (ші nas: saȣ miж:) mъ pъtъчeskȣ, ȣmблȣ în коачї ші 'пколо ȣndeva. «Πόντον ἐπιπλαγχθείς». Od: Θ.

'Επι-πλανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι = 'Επιπλάζομαι, ші Περιπλανῶμαι.

'Επίπλασμα (τὸ), aлifie; плastpȣ; kataплasmъ. [din

'Επι-πλάσσω, biit: -πλάσω, лineskȣ neste чева; ȣnrȣ, snoїeskȣ пе d' asȣnpa; astȣnȣ (кȣ чеаръ, кокъ, ші чл:). [de ȣnde

'Επίπλαστος (ὁ, ἡ), snoitȣ, ȣnsȣ пе d' asȣnpa; (fir:) npefъкȣtȣ, minчinosȣ.

'Επι-πλαταγέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) fакȣ sromotȣ (npinч: плesneskȣ din mîїnї) pentpȣ чева, anлaȣdȣ.

'Επι-πλατύνω, biit: -υνῶ, лъџeskȣ чева maї mȣлt (de kît este). [din

'Επίπλατυς, εος (ὁ, ἡ), kîtва (destȣл) лatȣ, saȣ maї лatȣ de kît лȣnrȣ. [ἐπὶ, πλάτος].

'Επιπλέα (ἡ), Ion: fem: ал лȣї ἐπίπλεος.

'Επιπλεῖον, adв: în локȣ de ἐπιπλέον.

'Επίπλειος (ὁ, ἡ), ='Επίπλεος (ως).

'Επιπλεῖστον, adв; în локȣ de ἐπὶ πλεῖστον, kît se noate maї mȣлt. «'Εκ τοῦ ἐπιπλεῖστον. Tȣч: kît se noate maї 'nainte.

'Επιπλείων, ονος (ὁ,ἡ), înкъ maї mȣлtȣ.

'Επι-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeteskȣ пе (saȣ кȣ) aлtȣ чева; (fir:) înкȣpкȣ în чева.

'Επιπλέον, adв: în локȣ de ἐπὶ πλέον, inкъ maї mȣлt, maї întins, maї eksakt, mi чл:

'Επίπλεος (ὁ, ἡ), = 'Επίπλεως.

'Επίπλευρος (ὁ, ἡ), чел de ла koasta (d' aлъtȣpea) кȣїва, aлъtȣpaшȣ. [ἐπὶ, πλευρόν].

'Επίπλευσις, εως (ἡ), плȣtipe asȣпръ, кътpe, saȣ пе d'asȣnpa. [din

'Επι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, (кȣ dat: saȣ ак: sinr: saȣ кȣ преп:) плȣteskȣ (tparȣ) ла, saȣ кътpe; плȣtind пъвълeskȣ asȣnpa кȣїва. 2) (fъpъ kazȣ) плȣteskȣ пе d'asȣnpa ка плȣta, nȣ mъ afȣndȣ.

'Επίπλεως (ὁ, ἡ), At: în локȣ de ἐπίπλεος, плinȣ nînъ sȣs. [ἐπὶ, πλέως].

'Επιπλήκτειρα (ἡ), fem: ал лȣї...

'Επιπληκτὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локȣ de 'Επιπλήκτης, ου (ὁ), лoвitopȣ пе d'asȣпра; (ші fir:) attnrъtopȣ, mȣstpъtopȣ, doжъnitopȣ. [ші

'Επιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) ικῶς, чел кȣ însȣшime, saȣ anлeкatȣ a mȣtspa, a doжъni, atinrъtiвȣ. [ἐπιπλήττω].

'Επι-πλημμύρω, biit: -υρῶ, mъ ȣmfлȣ, ші mъ pesвъpsȣ neste (notoneskȣ) чева.

'Επιπληξία (ἡ), = (saȣ греш: în локȣ de) 'Αποπληξία. [ші

'Επίπληξις, εως (ἡ), mεstpape, dожъnipe; nedensipe. [ἐπιπλήττω].

'Επι-πληρόω-ῶ, biit. -ώσω, εmплε nînъ sεs; înплineskε лinsa. [de εnde

'Επιπλήρωσις, εως (ἡ), εmплере deплinъ, saε maї mεлtъ.

'Επι-πλήσσω(ττω), biit: -πλήξω, ловеskε чева neste, saε npin чева; (fir:) mεstpezε, чертε, dожъneskε. «Τόξῳ ἐπιπλήσσων (ἵππους)». Iл: K. «Καὶ μ' οὔτινα φημὶ ἄλλον ἐπιπλήξειν». Iл: Ψ. (ші кε dat:) «Ἕκτορ, ἀεί μοι ἐπιπλήσσεις». Iл M. 2) (nestp: кε dat:) mъ isbeskε, de kazε neste чева. «Ὅτε πολλαὶ ἐπιπλήσσουσιν ἀρούραις». Apat: mεлte nasъpї kad пе холде.

'Επιπλοκή (ἡ), înплetiчipe (akt: saε nas:); înбpъцішаpe; (npin întind:) npietenеaskъ релацie, komεnikaцie. [ἐπιπλέκω].

'Επιπλοκήλη (ἡ), вътъmъtεpъ de npanεpε. [ἐπίπλοον, κήλη].

'Επιπλόμενος, noet: în локε de ἐπιπελόμενος,='Επερχόμενος

'Επιπλόμφαλον (τὸ), εmfлъtεpъ de бεpікε din npічina npanεpεлεї. [ἐπίπλοον, ὀμφαλός].

"Επιπλον (τὸ), neїntp: sinr: nom: aл лεї ἔπιπλα.

'Επίπλοον (τὸ), [ἐπὶ, πέλομαι] npanεpεл, în kape staε înfъшεpate maцeлe, ші чл:

'Επίπλοος -ους (ὁ, ἡ), rata, saε folositopε, notpibitε ла nлεtipe, saε кълъtopіpe пе mape, ші чл: «Ναῦς —». Плв: корабіе rata a nлεti (a nъвълі) neste aлta în бътълie navaлъ. «'Επίπλοα (τὰ), toate kîte tpebεїesk ла кълъtopіpe пе mape, екіпажε de корабіе; (de εnde npin întind:) "Επιπλα, εneлteле kaseї. [ші

'Επίπλοος -ους (ὁ), nлεtipe asεnpъ, nъвълipe de pesboiaskъ корабіe snpe лобіpe кε връжmaшї. [ἐπὶ, πλόος].

'Επίπλοος (ὁ), ='Επίπλοον.

'Επιπλώοντι, Dop: în локε de ἐπιπλώουσι.

'Επιπλῶς, pap în локε de...

'Επιπλώσας, noet: nex: 1: de naptч: aл лεї ...

'Επιπλώω, biit: -ώσω, Ion: noet: în локε de ἐπιπλέω.

'Επι-πνείω, noet: în локε de ἐπιπνέω.

'Επι-πνευματίζω, biit: -ίσω, (gpam:) nεiε semneлe de sεfлape (asnipatε, saε sεбцipe) asεnpa zічepілор.

'Επίπνευσις, εως (ἡ), sεfлape neste чева; (fir:) însεfлape, întεsiape. [ші

'Επιπνευστικός, ή, όν, kontpibεitopε ла (saε nopnitε din) însεfлape, întεsiastikε. [din

'Επι-πνέω, biit: -πνεύσω, (despre bîntε) sεfлε tokmaї neste чева, saε în dъinipe, ші notpibit кε skonεл nлεtitopεлεї; (de εnde fir:) «Τῆς τύχης ἐπιπνεούσης». Лкs: (bezї ші εὐροέω). 2) (fir: кε ак:) însεfлε, întεsiezε. «Ἔῤῥοις, ὦ κακόμαντι, οὐδέ σε Κύπρις οὐδ' ἔρωτες ἐπιπνείουσιν». Aплn: 3) (кε dat: îndip:) întъpîtε пе чіnеbа asεnpa кεїbа. «Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας Θηβαίοις». Eεp;

'Επίπνοια (ἡ), sεfлape de bîntε npedomnitopε în dъinipe кътpe...; (fir:) zeeaskъ însεfлape. [din

'Επίπνοιος, noet: în локε de

'Επίπνοος -ους (ὁ, ἡ), însεfлatε (de ла Dεmnezeε), întεsiastε. [ἐπὶ, πνοή].

'Επιπόδιος (ὁ, ἡ), aшezatε пе пічоаре. «Πέδη —». Sof: [ἐπὶ, ποῦς].

'Επι-ποθέω -ῶ, biit: -ήσω, noftеskε a dobîndi чева. [de εnde

'Επιπόθησις, εως (ἡ), noftipe, dopipe de чева. [ші

'Επιπόθητος (ὁ, ἡ), noftitε, saε de dopit.

'Επιποθία (ἡ),='Επιπόθησις. [ἐπὶ, πόθος].

'Επι-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, maї fakε înкъ; adaorε; desъвîpшeskε. [de εnde

'Επιποίητος (ὁ, ἡ), adъoratε; (npin întind:) npefъкεtε, nлъsmεitε.

'Επιποιμὴν, ένος (ὁ, ἡ), noet: = Ποιμήν, nъstopε. (bezї ші ἐπιβουκόλος). [ἐπὶ, ποιμήν].

'Επίποκος (ὁ, ἡ), лînosε, nъposε. «Κριὸς —». Skp: [ἐπὶ, πόκος].

'Επιπολαζω [ἐπιπολή], biit: -άσω, mъ aflε, saε esε d' asεnpa. «Ἀποθανοῦσαι δὲ αἱ ἐγχέλεις οὐκ ἐπιπολάζουσιν, οὐδὲ φέρονται ἄνω, ὥσπερ οἱ πλεῖστοι τῶν ἰχθύων. Apst: «Διωρίσθω... κοῦφον εἶναι τὸ πᾶσιν ἐπιπολάζον». Apst: 2) (despre mînk:) nε mъ aшezε în stomaxε; (npin εpm:) fakε pîrîitεpї. (de εnde fir:) «Μηδὲν οἱ ῥῆμα πρόσαντες ἐπιπολάσαι». Eл: (bezї ші ἐπαναπλέω). 2) mъ aflε npetεtindinea; (npin εpm:) predominε, ковîpшeskε. «Ὁ Φίλιππος ἐπιπολάζει». Dm: «Τοῦτο τὸ ἔτος ἐπιπολάσαν». Лкs: 4) mъ noptε кε despreцεipe кътpe чіnеbа. «Φορτικῶς καὶ σοβαρῶς ἐπιπολάζων τοῖς συνδειπνοῦσι». Пл:

'Επιπολαιόῤῥιζος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кε pъdъчina în faцъ. (înпpot: de βαθύῤῥιζος). [ἐπιπόλαιος, ῥίζα].

'Επιπόλαιος (ὁ, ἡ), чел че stъ пе d' asεnpa, este eшitε în faцъ; (npin întind:)

înbedepatŭ; (fir:) ушорŭ; nestatopnikŭ; de pîndŭ, npostŭ. [ἐπιπολή]. [de ѕnde

'Επιπολαίως, adв: пе d'asѕпра, în faцъ.

'Επιπόλασις, εως (ή), ші

'Επιπολασμὸς (ὁ), ешipe d' asѕпра, în faцъ; (med:) pîrîipe; (fir:) ковîршipe; tpѕfie, saŭ mîndpie. [ші

'Επιπολαστικὸς, ή, όν, обiчнѕitŭ, saŭ кѕ însѕшime de a плѕti пе d'asѕпра, de a adѕче pîrîitкpĭ, de a despreцѕi пе алцiĭ, de a se афла npetѕtindinea. «Οἶνος —». At: adѕкътopŭ de pîrîitкpĭ. "Ἄνθρωπος —». Плв: обpaznikŭ, mîndpъ. «Πρᾶγμα—». Лкs: npostŭ, каpe se афлъ npetѕtindinea. [ἐπιπολάζω]. [de ѕnde

'Επιπολαστικῶς, adв: кѕ вiлшѕгŭ, пе saцiŭ. 2) кѕ кiпŭ despreцѕitopŭ, обръznічеште.

'Επι-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) mъ pesвoĭeskŭ din noŭ; saŭ ѕpmezŭ a mъ pesвoi. (se konf: кѕ...

'Επι-πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, (кѕ ак:) întъpîtŭ пе чinева ла pesвoiŭ asѕпpa кѕiва.

'Επι-πολεύω, biit:-εύσω,='Επιπολάζω.[din

'Επιπολὴ (ή), [ἐπὶ, πέλω] sѕпpafaцъ. «'Εκ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιπολῆς». Лpt: «'Επὶ τῆσι ἐπιπολῆσι». Apet: (ші adвeрв:) «'Εν ἐπιπολῇ». Stp: saŭ «'Εξ ἐπιπολῆς». Apet: (iap обiч: ші npінч: în ел: de преп:) «'Επιπολῆς». adв: пе d' asѕпpa, în faцъ; (npin întind) înbedepat; de ла îndemînъ. «Τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι». Apstf: «'Η τῶν μηρμύκων ἐργασία πᾶσιν ἐστὶν ἐπιπολῆς ἰδεῖν». Apst: (ші кѕ aptik:) «Τοῖς λυπουμένοις ὠχρὸν γίνεται τὸ ἐπιπολῆς». Apst:

'Επι-πολιόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, înчепŭ a кърѕnta. [din

'Επιπόλιος (ὁ, ή), чел кѕ пърѕл кат кърѕntŭ. [ἐπὶ, πολιός].

'Επίπολος (ὁ, ή), noet: = Πρόσπολος, slѕгъ.

'Επιπολὺ, adв: în локŭ de ἐπὶ πολὺ (se înц: μέρος, napte de timпŭ, saŭ de локŭ), пе mѕлтŭ timпŭ; saŭ în mѕлтъ întindepe de локŭ. «Τοῦτ' ἐγὼ μὲν ἐπιπολὺ εἰστήκειν δρῶν». Лвч: «'Επιπολὺ τῆς θαλάσσης ἐπέχει». Тѕч: «'Ως ἐπὶ πολὺ, ші «'Ως ἐπὶ τὸ πολύ». Лкs: maĭ de mѕлте opĭ, обiчнѕit.

'Επι-πομπεύω, biit: -εύσω, (кѕ dat:) = 'Εμποπεύω, tpiѕmfezŭ, mъ înrîmfezŭ, mъ desfътezŭ în чева. [din

'Επιπομπὴ (ή), tpimitepe de sѕs; (fir:) fermeкape, deoкiepe; (în цen:) întîmплapе непревъzѕtъ ші neeкsплikatъ, (npin ѕpm: крezѕtъ ка) tpimisъ de ла Dѕmnezeŭ. [ἐπιπέμπω].

'Επι-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, osteneskŭ непрекѕpmat, saŭ съвîршeskŭ чева кѕ mѕлтъ ші neîntpepѕптъ osteneaлъ. [din

'Επίπονος (ὁ, ή), каpe чере (se faче кѕ) mѕлтъ osteneaлъ, anевoiosŭ. «Τὸ ἐπίπονον». Лкs: grеѕtate, mѕлтъ osteneaлъ. 2) sѕfepitopŭ de osteneлĭ ші гpеѕтъцĭ. (Ksn: К. П. 13, 10). [ἐπὶ, πόνος].

'Επιπόντιος, α saŭ ος, ον, чел de, saŭ пе mape (enit: ал Венеpiĭ). [ші

'Επιποντίς, ίδος (ή), noet: în локŭ de ἐπιποντία. «Νύμφαι —». Епigр:=Νηρηΐδες. [ἐπὶ, πόντος].

'Επιπόνως, adв: кѕ osteneaлъ, saŭ гpеѕtate. [ἐπίπονος].

'Επιπορεία (ή), tpeчере în tpeaкъtŭ пе ѕndeвa. [din

'Επι-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, (кѕ ак:) tpeкŭ în tpeaкъtŭ пе ѕndeвa (fъpъ a mъ onpi;) (fir:) viteskŭ penede. (vezĭ ші ἐπέρχομαι).

'Επι-πορπάω -ῶ, biit: -ήσω, înкeiŭ кѕ nastѕpŭ, ші чл:; (npin întind:) înвpaкŭ. [de ѕnde

'Επιπόρπημα (τὸ), xaînъ de пе d'asѕпpa (mantелъ), че se înкeie ла ѕmepĭ. (vezĭ ἐμπερόνημα).

'Επιπορπὶς, ίδος (ή),=Πόρπη. saŭ 2) = 'Επιπόρπημα. [ἐπὶ, πόρπη].

'Επι-πορπόω -ῶ, biit: -ώσω,= 'Επιπορπάω. [de ѕnde

'Επιπόρπωμα (τὸ), ='Επιπόρπημα.

'Επι-πορσαίνω, biit: -ανῶ, ші

'Επι-πορσύνω, biit: -υνῶ, npeгъteskŭ, къпъĭeskŭ de maĭ 'nainte чева.

'Επι-πορφυρίζω, biit: -ίσω, sîntŭ...

'Επιπόρφυρος (ὁ, ή), кат pошѕ, pошieтiкŭ. [ἐπὶ, πορφύρα].

'Επιποτάμιος, α saŭ ος, ον,= Παραποτάμιος. [ἐπὶ, ποταμός].

'Επι-πράσσομαι (ττομαι), biit: -πράξομαι, (кѕ doĭ ак:) stpîнгŭ, înплineskŭ dъждiĭ, ші чл: maĭ mѕлt de кît челе pîndѕite.

'Επι-πραΰνω, biit: -υνῶ,=Καταπραΰνω.

'Επιπρέπεια (ή), fpѕmoasъ вedepe пе din afapъ. [din

'Επιπρεπὴς, έος (ὁ, ή), fpѕmosŭ ла вedepe пе din afapъ, înпodoвitŭ; кѕвeнitŭ, notpiвitŭ ла чева; (npin ѕpm:) adѕкътopŭ de nodoaвъ, înfpѕmѕseцътopŭ. «Τὸ ἐπιπρεπές». Лкs: în локŭ de ή ἐπιπρέπεια. [din

Ἐπι-πρέπω, (fърѣ biit:) sîntŭ notpibitŭ ла чеба; sîntŭ apъtosŭ. (кŭ dat: ши totdaŭna în a tpeia neps: saŭ în naptч:) «Οὔ τι τοι δούλειον ἐπιπρέπει». Od: Ω. nŭ цi se notpibeште, nŭ te npinde fopma de pobŭ.

Ἐπι-πρεσβεύω, biit: -εύσω, mъ dŭкŭ ŭndeba solŭ. || (miж:) tpimiцŭ, saŭ petpimiцŭ solĭ. (bezĭ ши ἐπικηρυκεύομαι).

Ἐπιπρηνής, έος (ὁ, ἡ), noet: anлекatŭ кътpe, saŭ ne чеба кŭ bŭpta în жоs. [ἐπί, πρηνής].

Ἐπιπρητὴν, ῆνος (ὁ), чел de bîpstъ maĭ mape de ŭnŭ anŭ. «Αἰγὸς ἐπιπρητῆνος». [ἐπί, πρητὴν. bezĭ ziч:].

Ἐπι-πρηΰνω, biit: -υνῶ, Ion: în лoкŭ de ἐπιπραΰνω.

Ἐπι-πρίω, biit: -πρίσω, taĭŭ кŭ хеpъstpъŭл ne чеба. «Τοὺς ὀδόντας ἐπιπρίειν τινί». Enгp: a skîpшni dinцiĭ asŭnpa кŭĭba, saŭ nentpŭ чеба.

Ἐπιπρὸ, adb: noet: mŭлt înainte, denapte, în mŭлtъ denъptape.

Ἐπι-προ-βαίνω, biit: -βήσομαι, înaintezŭ neînчetat кътpe ...

Ἐπι-προ-βάλλω, biit: -βαλῶ, noet: asbîpлŭ чеба penede în sŭs, saŭ asŭnpa кŭĭba.

Ἐπιπροέηκα, noet: nеx: 1: de xot:, ши Ἐπιπροέμεν, noet: în лoкŭ de ἐπιπροεῖναι, nеx: 2: de înf: aл лŭĭ ἐπιπροίημι,

Ἐπι-προέχω, biit: -έξω, цiŭ чеба, skoцŭ (ши eл: saŭ miж: staŭ eшitŭ) maĭ afapъ, saŭ maĭ 'nainte.

Ἐπι-προ-θέω biit: -θεύσομαι, noet: aлеpгŭ înкъ maĭ 'nainte.

Ἐπι-προ-ϊάλλω, biit: -αλῶ, (nеx: ἐπιἐπιπροΐηλα) noet: nopneskŭ, saŭ înninгŭ чеба кътpe... «Σφῶϊν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν». Iл: Δ. ле a nŭs dînainte masъ. «Θεοὺς πάντας ἐπιπροΐαλλεν». Om: Imn: îĭ tpimitea ŭnŭл dŭne aлtŭл.

Ἐπι-προ-ΐημι biit:- προήσω, noet: (кŭ dat:) nopneskŭ, tpimiцŭ ne чineba кътpe; asbîpлŭ чеба asŭnpa кŭĭba. «Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα». Iл: Ρ. «Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ἰόν». Iл Δ. (ши eл:) «Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκεν (se înц: τὴν ναῦν)». Od: Θ.

Ἐπίπροικος (ὁ, ἡ), înzestpatŭ. [ши Ἐπίπροιξ, οικος (ἡ), adaosŭ ла zestpe (eksonpikŭ). [ἐπί, προίξ].

Ἐπι-προμολεῖν, noet: nеx: 2: de inf: aл (neintp:) ἐπιπροβλώσκω, mъ dŭкŭ maĭ 'nainte, înaintezŭ maĭ denapte.

Ἐπι-προ-νέομαι, (fърѣ biit:) noet: = кŭ npeчedinteлe

Ἐπι-προ-νεύω, biit: -νεύσω, noet: mъ nлекŭ, mъ nobîpnezŭ mŭлt snpe înainte.

Ἐπι-προ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, noet: кazŭ кŭ faцa în жоs neste чеба.

Ἐπι-προσ-βάλλω, biit: -βαλῶ, noet: mъ anponiŭ, ажŭnгŭ ŭndeba. (кŭ dat:) «Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ». Anлn:

Ἐπι-προσ-δέομαι, biit: -δεήσομαι, abînd tpeбŭinцъ pогŭ a mi se maĭ da înкъ ши aлteлe.

Ἐπίπροσθε(σθεν), adb: «Ἐπίπροσθεν ποιοῦμαί τι». Плt: nŭĭŭ чеба dînaintea mea, ка sъ mъ askŭnzŭ. (ши кŭ цen: întp' aлtъ însemn:) «Ἐπίπροσθεν ποιοῦμαί τινος». Eŭp: npeфepŭ. (ши кŭ aptiк:) «Τὰ ἐπίπροσθεν». Лкs. челе че staŭ înainte, niedicheлe; (saŭ timn:) челе tpeкŭte saŭ npeчedente. [ἐπὶ πρόσθεν].

Ἐπιπρόσθεσις, [ἐπιπροστίθημι] εως (ἡ), adaoгape ши de aлtъ чеба.

Ἐπι-προσ-θέω, biit: -θεύσομαι aлеpгŭ ŭpmînd aлtŭia кътpe ...

Ἐπι-προσθέω -ῶ, [ἐπίπροσθεν], biit: -ήσω, staŭ dînaintea кŭĭba, mъ nŭĭŭ întpe ... (npin ŭpm:) onpeskŭ tpeчepea, saŭ npibipea. «Ὄρος ἐπιπροσθοῦν». Гpг: (ши кŭ dat: ши цen:) «Ἐπιπροσθεῖν τινί τινος». Плt: a onpi ne чineba de a bedea чеба. [de ŭnde

Ἐπιπρόσθησις, εως (ἡ), stape dînainte, onpipe de ла чеба.

Ἐπι-προσ-πλέω, biit: -πλεύσω, (кŭ dat:) mъ nopneskŭ, saŭ mъ anponiŭ nлŭtind asŭnpa кŭĭba.

Ἐπι-προσ-τίθημι, biit: -θήσω, maĭ adaoгŭ neste челе-л-aлte toate.

Ἐπιπρόσω, adb: denapte, înainte. [ἐπί, πρόσω].

Ἐπιπροτέρωσε, adb: înкъ maĭ denapte înainte, saŭ maĭ dinкoлo. [ἐπί, προτέρωσε].

Ἐπι-προ-φαίνω, biit: -φανῶ, noet: apъtŭ чеба (ши miж: mъ apъtŭ, mъ înfъцiшezŭ) fъpъ beste dînaintea, saŭ asŭnpa кŭĭba. «Οἰωνοὺς ἐπιπροφανέντας». Anлn:

Ἐπι-προ-φέρω, biit: ἐπιπροοίσω, (nеx: ἐπιπροήνεγκα, ши чл:) noet: dŭкŭ чеба maĭ 'nainte.

Ἐπι-προ-χέω, biit: -χεύσω, noet: topnŭ чеба neste, saŭ neînчetat. (fir:) «Θρῆνον ἐπιπροχέουσα».

Ἐπι-προ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, saŭ -ώσω, noet: înninгŭ maĭ 'nainte.

Ἐπιπρωϊαίτερον, adb: maĭ de diminea-

цъ (maĭ de вреme, maĭ de timпвріŭ).

'Επίπρωρος (ὁ, ἡ), каре se aflъ пе (saŭ este плекатŭ maĭ mвлt sпре) првъ. (везĭ шi ἔμπρωρος). [ἐπί, πρώρα].

'Επίπταισμα (τὸ), потікпіре, îппіedіkаре de чева; (прin întind:) прічінъ de грешалъ (іsпіtъ). [din

'Επι-πταίω, віit: -πταίσω, mъ потіkпeskŭ, mъ îппіedіkŭ de чева; (прin întind:) грешeskŭ în чева.

'Επι-πτάρνυμαι, віit: -πταρήσομαι, (întреб: прінч: пвmaĭ пех: ἐπέπταρον) поеt: stрънвtŭ, пе kînd se fache, saŭ se zіче чева; (прin врm: dвпе пвбліка прежвdіkatъ) превеsteskŭ isбвtіре. (кв dat:) «Οὐχ ὁράας ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσιν». Od: P. «Σιμιχίδα μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον». Ткр: 'л aŭ фаворat.

'Επιπτέσθαι, пех: 2: de înf: ал лвĭ ἐπιπέτομαι.

'Επίπτησις, εως (ἡ), sбврare пе, saŭ кътре чева.

'Επι-πτήσσω, віit: -πτήξω, mъ temŭ, шi mъ sfîрчeskŭ înкъ maĭ mвлt.

'Επίπτυγμα (τὸ), înвелішŭ прin înfъшвpare. (шi

'Επίπτυξις, εως (ἡ), îndoіре, stрînцере, înкрецiре песте чева; акоперіре. [din

'Επι-πτύσσω, віit: -πτύξω, îndoieskŭ, stрînгŭ (înкрецeskŭ) песте чева; акоперŭ, înfъшврŭ; (mіж:) mъ ліпеskŭ de чева; mъ îпплеtіческŭ în...

'Επίπτυστος (ὁ, ἡ), [ἐπιπτύω] de skвîпat, skîрвosŭ, de despreцвit.

'Επιπτυχή (ἡ), [ἐπιπτύσω] îndoitвръ, înкрецitвръ. «Ἡ λεπὶς τὰς ἐπιπτυχὰς πρὸς οὐρὰν ἔχει». Пл: 2) ='Επίπτυγμα, акоперітвръ, înfъшврътвръ (petікŭ пвsŭ пе d' asвпра).

'Επι-πτύω, віit: -πτύσω, skвîпŭ, kînd zікŭ, saŭ fакŭ чева; (прin întind:) mъ skîрвeskŭ de чева.

'Επίπτωσις, εως (ἡ), [ἐπιπίπτω] къdере фъръ веste песте чева, saŭ asвпра квіва; (fіг:) întîmпларе. «Κατ' ἐπίπτωσιν».

'Επιπύησις, εως (ἡ), înпвроіре de panъ, че se fache пе врmъ. [ἐπιπυέω].

'Επι-πυκνόω -ῶ, віit: -ώσω, fакŭ чева прin adъоціре maĭ desŭ de kît este.

'Επι-πυνθάνομαι, віit: -πεύσομαι, întреБŭ репеtat, ка sъ aflв чева, saŭ речерчetеzŭ, ка din поŭ sъ mъ domіреskŭ.

'Επι-πυρέσσω(ττω), віit: -έξω, шi ἐπιπυρεταίνω, (фаръ віit:) amŭ впеле песте алtеле періоаde de frігврі.

'Επίπυρον (τὸ), partea алtарвлвĭ, внde se aпріnde fоквл. [ἐπί, πῦρ].

'Επίπυῤῥος (ὁ, ἡ), кат рошв-бълапŭ ла фацъ. [ἐπί, πυῤῥός].

'Επιπυρσεία (ἡ), aпріndере de лвmіnĭ sпре пеisбвtіреа semпелор date аліацілор de връжташĭ прintр' asemenea mіжлоаче. [din

'Επι-πυρσεύω, віit: -εύσω, aпрinzŭ лвmіnĭ, ка sъ anвлezŭ semпеле, че daŭ връжташiĭ аліацілор прintр' а ле лор.

'Επιπυρσία (ἡ), = 'Επιπυρσεία.

'Επι-πωλέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, поеt: mъ преѕвмблв ревizînd (прінч:) oaste, (францц:) passer en revué. [de внde

'Επιπώλησις, εως (ἡ), ревizаре de oaste.

'Επι-πωμάζω, віit: -άσω, шi ἐπι-πωματίζω, віit: -ίσω, astвпŭ чева кв dопŭ; saŭ акоперŭ кв капакŭ. [de внde

'Επιπωματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікŭ ла astвпаре, saŭ кътпчіре.

'Επι-πωρόω-ῶ, віit: -ώσω, întъреskŭ, înвîрtoшeskŭ чева пе d' asвпра; (хірврц:) лasŭ освл frîntŭ а se лега, а прinde посгіцъ пе d' asвпра, а se ліпі; (fіг:) fакŭ пе чінева кв desъвîршіре пеsimціtорŭ, îĭ îппіetреskŭ inima, îл орвеskŭ. [de внde

'Επιπώρωμα (τὸ), локвл, внde s'a прins, s' а ліпit віпе пе d' asвпра освл фърîmatŭ. [шi

'Επιπώρωσις, εως (ἡ), înвîрtoшіре а sвпрафецеĭ; (хірврц:) легаре паtврalъ, ліпіре de осŭ frîntŭ; (fіг:) desъвîрmitъ пеsimціре de віпе, пismъtъріцъ stврвinцъ ла ръŭ, орвіре.

'Επι-πωτάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, (пех: ἐπεπωτήθην) поеt: în локŭ de ἐφίπταμαι, sворŭ пе, saŭ кътре чева.

'Επι-ραβδοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, цiŭ чіоmагвл aрdікаtŭ d'asвпра (прінч:) калвлвĭ, шi 'л sіleskŭ а алерга. (везĭ шi ἐπισείω).

'Επιρεμβής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -βῶς, ='Ρεμβώδης, лепешŭ.

'Επι-ρητορεύω, віit: -εύσω, ='Επιῤῥητορεύω.

'Επι-ριγέω -ῶ, віit: -ήσω, = 'Επιῤῥιγέω.

'Επίρικνος (ὁ, ἡ), кат sлавŭ, sвîрчіtŭ. [ἐπί, ῥικνός].

'Επιῤ-ῥαθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кв dat:) mъ пortŭ кв лепевіре în чева.

'Επιῤ-ῥαίνω, віit: ῥανῶ, stропеskŭ чева пе d' asвпра кв...

'Επιῤῥακτὸς, ος saŭ ἡ, ον saŭ ὸν, [ἐπιῤῥάσσω] чел че каde, saŭ se арвпкъ репеde песте чева. «Θύρα—». Пл:=Καταῤῥακτή. «Πνεῦμα —». Плв: віжъліе.

'Επίῤῥαμμα, (τὸ), [ἐπιῤῥάπτω] ор че este кѫсѫtѫ (netikѫ пѫсѫ) пе d' асѫпра.

'Επιῤ-ῥαντίζω, biit: -ίσω, ='Επιῤῥαίνω.

'Επίῤῥαντος (ὁ, ἡ), stponitѫ пе d'асѫпра; (прin întind:) пestpiцѫ, плinѫ de stponitѫpĭ, saѫ пikѫtѫpĭ. [ἐπιῤῥαίνω].

'Επιῤ-ῥαπίζω, biit: -ίσω, ловeskѫ пе d' асѫпра кѫ (saѫ ка кѫ) варгѫ; biчiѫieskѫ; пѫлmѫieskѫ; (fir:) dожѫпeskѫ аspрѫ; пedenseskѫ. [de ѫnde.

'Επιῤῥάπισις, εως (ἡ), шi

'Επιῤῥαπισμὸς (ὁ), ловipe, бѫtaie кѫ варгѫ, biчiѫ, палmѫ, шi чл: (fir:) stpaшnikѫ dожѫпipe.

'Επιῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, kosѫ чеvа (пѫiѫ netikѫ) пeste, saѫ пе d' асѫпра.

'Επιῤ-ῥάσσω(ττω), biit: -ῥάξω, ='Επιῤῥήσω, mѫ арѫпkѫ, kazѫ репede пeste, saѫ асѫпра кѫiва.

'Επιῤ-ῥαψῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ adaorѫ ла paпsodiiле, че amѫ kîntat, saѫ maĭ kîntѫ paпsodiĭ асѫпра кѫiва.

'Επιῤ-ῥέζω, biit: ῥέξω, поet: жeptfeskѫ пeste, saѫ dѫпе чеvа.

'Επιῤῥέπεια (ἡ), плекаре, повîpпipe кѫtpe чеvа; (fir:) аплекаре, порпipe а sѫfletѫлѫĭ кѫtpe... [din

'Επιῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плekatѫ, повîpпitѫ кѫtpe, saѫ ла вале; (fir:) аплеkatѫ, disпѫsѫ кѫtpe чеvа. «'Ελπίς ἐπιῤῥεπεστέρα». Плв: пѫdeжde maĭ temeinikѫ. [din

'Επιῤ-ῥέπω, biit: -ῥέψω, аплекѫ, повîpпezѫ чеvа кѫtpe; (прin întind:) îmпѫiѫ, пpiчiпѫieskѫ вре ѫпѫ рѫѫ кѫiва, saѫ fakѫ пе чiпeве а simцi toatѫ грeѫtatea рѫѫлѫĭ. || (ел: saѫ пestpѫm:) mѫ аплекѫ, (шi fir:) amѫ disпosiцie кѫtpe; (прin întind:) kazѫ кѫ toatѫ грeѫtatea mea асѫпра кѫiва. (bezĭ шi ἐπιβρίθω).

'Επιῤ-ῥευματίζομαι, biit: -ίσομαι, sîntѫ din поѫ atakatѫ de pѫѫmatismѫ.

'Επιῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, saѫ -ῥεύσομαι, saѫ ῥυήσομαι, кѫpгѫ пе d'асѫпра în faцѫ. «Οὐ συμμίσγεται ὁ Τιταρήσιος ποταμὸς τῷ Πηνειῷ, ἀλλά τε μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει ἠΰτ' ἔλαιον». Iл: В. 2) кѫpгѫ, mѫ вѫрѫѫ toтѫ intp' ѫпѫ локѫ, потопeskѫ, =Συῤῥέω. (fir:) «'Επέῤῥεον ἔθνεα πεζῶν». Iл: Λ.

'Επιῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, ='Επιῤῥήσσω.

'Επιῤῥήδην, adв: = Διαῤῥήδην, кѫpat, desлѫшit, хотѫрît. [шi

'Επίῤῥημα (τὸ), zisѫ асѫпра, saѫ dѫпе чеvа, adaosѫ ла ворбѫ; (în векiea dpamatikѫ) чеea че se kînta de хорѫ ка о пеpораціе (bezĭ ἀντεπίῤῥημα); (ла грам:) adвербѫ, о парte пedeклѫ а кѫвîntѫлѫĭ, каpe хотѫрашte асѫпра вербѫлѫĭ timпѫлѫ, локѫлѫ, saѫ kinѫлѫ лѫкрѫрiĭ. [шi

'Επιῤῥηματικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, adвербiaлѫ, saѫ ка adвербѫ. [шi

'Επίῤῥησις, εως (ἡ), хѫлipe, defѫĭmape, пîpѫ асѫпра кѫiва. 2) depѫptape de sпipite пекѫpate прin kiemape de zeitate, saѫ deskîntape. (bezĭ шi ἐπῳδή). [ἐπὶ, ῥέω пeîntp: = λέγω].

'Επιῤῥήσσεσκε, поet: а 3: sinг: пeps: de пpeл: ал лѫĭ...

'Επιῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω, арѫпkѫ (шi ел: mѫ арѫпkѫ) peпede шi кѫ sгomotѫ пе чеvа. «Θύρην δ' ἔχεν ἐπιβλὴς εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσσεσκον, τρεῖς δ' ἀνακοίγεσκον». Iл: Ω. (шi пestp:) «Πύλας δ' ὅπως ἐσῆλθ' ἐπιῤῥήξας' ἔσω». Sof: s' а арѫпkat, а intpat peпede înѫѫпtpѫ.

'Επιῤ-ῥητορεύω, biit: -εύσω, maĭ ворбeskѫ petopiчeшte înkѫ шi алteле, saѫ асѫпра вре ѫпѫĭ sѫбiektѫ.

'Επίῤῥητος (ὁ, ἡ), вpednikѫ de хѫлipe, defѫĭmatѫ. «Αἱ βάναυσοι καλούμεναι τέχναι καὶ ἐπίῤῥητοί εἰσι, καὶ εἰκότως ἀδοξοῦνται». [ἐπὶ, ῥέω=λέγω].

'Επιῤ-ῥιγέω -ῶ, biit: -ήσω, 'mĭ este fpirѫ пе ѫpmѫ dѫпе чеvа; saѫ îmĭ вin iарѫшĭ fiopĭ de fpirѫ.

'Επιῤῥίζιον (τὸ), mikѫ рѫdѫчiпѫ pesѫpitѫ пе алta maĭ mape; saѫ ацеле, пepiĭ рѫdѫчiпeĭ. [ἐπὶ, ῥίζα].

'Επιῤ-ῥίνιον (τὸ), подоаbѫ (черчелѫ, шi чл:) de пasѫ, saѫ de fpѫпte d' асѫпра пasѫлѫĭ. [шi

'Επίῤῥινος (ὁ, ἡ), пѫsosѫ, (ad:) чел кѫ пasѫ пpea mape. || (sѫбst:) ἐπίῤῥινον (τὸ), =ἐπιῤῥίνιον. [ἐπὶ, ῥὶς -νός],

'Επιῤ-ῥιπίζω, biit: -ίσω, sѫflînd mepeѫ кѫ апѫрѫtoape aпpinzѫ.

'Επιῤ-ῥιπτέω-ῶ, biit: -ήσω, At: în локѫ de

'Επιῤῥίπτω, biit: -ῥίψω, (кѫ dat: saѫ пpeп: ак:) asвîpлѫ чеvа, (шi ел:) mѫ asвîpлѫ (kazѫ peпede) асѫпра, saѫ înпpotiва кѫiва. «'Επὶ σὲ ἐπεῤῥίφθην». Skp: m' amѫ лѫsat кѫ toтѫлѫ асѫпра ta.

'Επιῤῥοὴ (ἡ), кѫpцере de лikѫidѫ пeste чеvа; (în цеп:) креште, пpisosipe; konкѫpцере. 2) (fir:) înfлѫinцѫ, înpîѫpipe, (maĭ поѫ). [ἐπιῤῥέω].

'Επιῤ-ῥοθέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: вîжiѫ (пpiч: ка ѫп валѫ, saѫ ѫпdѫ de mape); (fir:) fakѫ mape sгomotѫ (fѫрѫ кѫвîntѫ); ворбeskѫ кѫ mape гласѫ (dap fѫрѫ пiчĭ о însemпape); (кѫ dat:) ='Επικροτῶ (ка

съ аръtŏ апроваре de челе че se fak, saŭ se zik). 2) =Ἐπιῤῥύζω. [de ŏnde

Ἐπιῤῥόθητος (ὁ, ἡ), = Ἐπίῤῥητος, defъĭmatŏ.

Ἐπίῤῥοθος (ὁ, ἡ), поеt: skopnitopŏ (saŭ pesŏnъtopŏ) de ввеtŏ, de mape sromotŏ. «Δῶμα —». Sof: 2) (прin întind:) penede, греŭ. «Ἐπιῤῥόθοις κακοῖς». Sof: 3) ажŏtъtopŏ, skŏtitopŏ. «Ἐπίῤῥοθος οἱ ἦεν Ἀθήνη». Il: Δ. «Ἀλγέων — ». Esхл: [ἐπὶ, ῥόθος].

Ἐπίῤῥοια (ἡ), =Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤ-ῥοιβδέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвŏ (înriџŏ чева) penede (ка о вълtoape de pîŭ). (vezĭ шi ἀναῤῥοιβδέω). 2) = Ἐπιῤῥοιζέω. [de ŏnde.

Ἐπιῤῥοίβδην, adв: пе sopвite; în граbъ, penede.

Ἐπιῤ-ῥοιζέω -ῶ, biit: -ήσω, stpirŏ кŏ ŏвŏџipe шi пъtpŏnzъtopŏ глasŏ (ка корвŏл ŏne opĭ, kînd npesimte вîntŏ). 2) (кŏ dat:) stpirŏ, џinŏ înnpotiва кŏĭва.

Ἐπιῤῥοπή (ἡ), = Ἐπιῤῥέπεια, аплекаре кътре чева. [ἐπιῤῥέπω].

Ἐπιῤ-ῥοφάω -ῶ, biit: -ήσω, sopвŏ чева de пе d'asŏпра, saŭ de пе чева. [de ŏnde

Ἐπιῤῥόφημα (τὸ), sopвitŏpъ, въŭtŏpъ de пе d'asŏпра, saŭ de пе чева.

Ἐπιῤ-ῥυγχίς, ίδος (ἡ), вîpfŏ înковоiatŏ ал чiокŏлŭĭ карпiвоарелор пасърĭ. [ἐπὶ, ῥύγχος].

Ἐπιῤ-ῥύζω, biit: -ρύσω, amŏџŏ kîĭnеле аксŏпра кŏĭва. (vezĭ шi ἐπισίζω).

Ἐπιῤ-ῥυθμίζω, biit: -ίσω, îndpentezŏ taktŏ (прiнч: de kîntikŏ, saŭ de поетъ); (în џеn:) префакŏ sŏpe maĭ вine, îndpentezŏ.

Ἐπιῤ-ῥυπαίνω, biit: ανῶ, mînжeskŏ (soĭeskŏ) чева пе d'asŏпра.

Ἐπίῤῥυσις, εως (ἡ), =Ἐπιῤῥοή.

Ἐπιῤῥυσμίη (ἡ), Ion: feш: ал лŏĭ

Ἐπιῤῥύσμιος (ὁ, ἡ), [ἐπὶ, ῥυσμὸς=ῥυθμός, saŭ ἐπιῤῥέω] (дŏпе fiлsof: sistemъ а лŏĭ Demokpitŏ) чел din înflŏinџъ (ка din аеpŏ) adъogatŏ, чел din intimnлаpe kombinatŏ; (în џеn:) întîmnлъtopŏ, фъръ кŏвîntŏ. «Ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλλ' ἐπιῤῥυσμίη ἑκάστοισι ἡ δόξις». Skst:

Ἐπίῤῥυτος (ὁ, ἡ), кŏргътopŏ. «Ὕδωρ —». Akŏ: апъ кŏргъtoape. (fir:) «Σῶμα— ». Плt: stpiкъчоsŏ. «Καρπὸς — ». Esхл: înвiлшŏratŏ. «Ἐχθροὶ — ». Sŏid: каре конкŏpr, saŭ notonеskŏ ка niшte topente. [ἐπιῤῥέω]. [de ŏnde

Ἐπιῤῥύτως, adв: кŏ кŏрџере (ка гîрла).

Ἐπιῤ-ῥωγολογέω -ῶ, (шi miж:) -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, вровопъреskŏ, (adikъ) adŏnŏ дŏпе кŏлегъtopĭ ръmъшiџеле de вровоаnе, saŭ чоркiнеле de stpŏгŏpĭ.

Ἐπιῤ-ῥώννυμι, biit:-ῥώσω, întъpeskŏ, înкŏражеzŏ. || (пas: saŭ miж·) mъ întpemezŏ din воалъ; iaŭ кŏражŏ, îndpъzneskŏ. «Ἐπεῤῥώσθη λέγειν». Sof: (vezĭ шi

Ἐπιῤ-ῥώομαι, biit: -ρώσομαι, поеt: mъ miшкŏ кŏ пŏtepe, saŭ iŏџеалъ пе, saŭ кътре чева. «Πλοχμοὶ ἐπεῤῥώοντο κιόντι». Апл: îĭ ŏndeaŭ плетеле ŏmвлînd. «Μύλαις ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες». Od: T. ле înвîptiaŭ кŏ пŏtepe. «Ἐλάτῃσιν ἐπεῤῥώσαντο». Апл: (vezĭ шi ἐμβάλλω). «Ποσὶν ἐπεῤῥώσαντο». Es: îшĭ miшкаŭ iŏte пiчоареле дънџînd.

Ἐπίῤῥωσις, εως (ἡ), [ἐπιῤῥώννυμι] înпŏtepniчipe; înкŏражаpe; întpemape.

Ἐπι-ρύομαι, biit: -ρύσομαι, поеt: mîntŏĭeskŏ, skaпŏ.

Ἐπίσαγμα (τὸ), [ἐπισάττω] samapŏ; шеа; (прin întind:) поваръ, sapчinъ. (se konf: кŏ ἐπίταγμα).

Ἐπι-σαίρω, biit: -σαρῶ, (tpe: de кŏ: în локŏ de npez: ἐπισέσηρα) pînжeskŏ dinџiĭ pîzînd în siлъ шi префъкŏt despre чева.

Ἐπι-σαλεύω, biit: -εύσω, ŏtaŭ tpasŏ пе анкŏръ în mape, mъ клetinŏ de ŏndеле mъpiĭ; (fir: кŏ dat:) mъ sпpiжinŏ пе netemeĭniче пъdeжdi; mъ клetinŏ пе чева. [din

Ἐπίσαλος (ὁ, ἡ), tpasŏ пе анкŏръ în mape, експŏŏŏ ла клetinapea ŏndелор mъpiĭ; (fir:) nesirŏpŏ. [ἐπὶ, σάλος].

Ἐπι-σαλπίζω, biit: -ίσω, шi -ίγξω, tpîmвiџеzŏ кŏ, saŭ пentpŏ чева. «Κέρας ἐπισαλπίζειν». Ios:

Ἐπίσαξις, εως (ἡ), [ἐπισάττω] гръmъdipe (de пъmîntŏ, шi чл:); ашеzape de ŏna neste алта; пŏnepe de поваръ пе вitъ.

Ἐπίσαπρος (ὁ, ἡ), kam пŏtpedŏ; kam жъкnitŏ, saŭ mŏчedŏ пе d' asŏпра. [ἐπὶ, σαπρός].

Ἐπι-σαρκάζω, biit: -άσω, вatжокopeskŏ пе чiнева amap.

Ἐπι-σάττω, biit: -σάξω, пŏiŏ samapŏл, saŭ шеаоа пе калŏ, шi чл:; înкаркŏ; (în џеn:) гръmъdeskŏ ŏna neste алта, îndesŏ.

Ἐπι-σαφηνίζω, biit: -ίσω, deслŏшeskŏ înкъ maĭ mŏлt, експлiкŏ maĭ вine.

Ἐπίσειστος (ὁ, ἡ), клetinatŏ пе чева. «Κόμη— ». Лŏч: (vezĭ шi ἀνάσιλλος). [din

Ἐπι-σείω, biit: -σείσω, клetinŏ, sгŏdŏiŏ asŏпра кŏĭва (прiнч: ка sъ 'л sпepiŏ). «Ἵππων ἐπισείω». =Ἐπιραβδοφορέω. (шi кŏ

dat: indip:) «Ζεὺς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν». Iл: Δ: (шi fir:) «Φόβον («Κίνδυνον, шi чл:) ἐπισείειν τινί». Лкs: «Πέρσας ἐπισείων αὐτοῖς». Пл: amepinцînds 'I кs Пepsiĭ. «Ἅπαντα τρόπον ἀπάτης ἐπισείσας». Ssid: skopnind assпpъ ка o snaĭmъ. (вezĭ шi ἀνασείω). [de snde

'Επισείων (ὁ), =Παράσειον, stearš, вandiepъ.

'Επισέληνος (ὁ, ἡ), чел în формъ de лsпъ, saš de semiлsпъ. (de snde ‖ sssst:) ἐπισέληνα (τὰ), snš fелš de пръжitsрĭ, че se оferiaš zeĭлор. (вezĭ шi βοῦς), [ἐπὶ, σελήνη).

'Επισεσαγμένος, пas: tpe: de кs: ал пaptч: лsĭ ἐπισάττω.

'Επι-σεμνύνομαι, вiit: -υνοῦμαι, (кs dat:) mъ îълeskš пentps чeвa.

'Επισεσυρμένως [ἐπισύρω], adв: (de партч:) кs moлiчisne, saš лenевire.

'Επι-σεύω (fъpъ вiit:), поet: miшкš, skopneskš чeвa înпpotiва кsĭва, îndemnš, întъpîtš. «Δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν κατὰ πέτρης». Od: Ξ. (шi fir:) «Κακά μοι ἐπέσσευε δαίμων». Od: Σ. ‖ (miж: saš пas:) «'Επισεύομαι, вiit: ἐπισυθήσομαι (tpe: de кs: în лoкš de пpez: ἐπέσσυμαι, шi пeste-sъв: în лoкš de пpeл: ἐπεσσύμην) mъ пopneskš assпpa кsĭва; (în цen:) faкš чeвa пpinit, mъ гръвeskš, aлeprš. (кs dat:) «Αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο». Iл: Е. Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι». Iл: О. (saš кs aк:) «Νῆ' ἐπεσσεύοντο». Od: N. «Τεῖχος ἐπεσσυμένους». Iл: M. (шi кs пpeп:) «Οἱ δ' ἐς Πολυδάμαντα ἐπεσσεύοντο». Iл: N. «'Επεσσεύοντο νομόν δε». Iл: Σ. (шi кs цen:) «'Επεσσύμενον τείχεος». Iл: M. (шi eл:) «'Επεσσύμενος πεδίοιο». Iл: Ξ. (шi fir:) «Πῦρ ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν». Iл: Р. «Κῦμα ἐπεσσύμενον». Od: Е. «'Εναργὲς οἱ ὄνειρον ἐπέσσυτο». Od: Δ. (шi кs înf:) «'Επέσσυτο διώκειν». Iл: Φ. (шi aвsoл:) «'Επεσσεύοντο δὲ λαοί». Iл: В. (шi în лoкš de adв:) «'Επεσσύμενος λάβε γούνων». Od: X.

'Επι-σήθω, вiit: -σήσω, чepnš чeвa пeste, saš de aл doiлea.

'Επίσημα (τὸ), поet: semnš deoseвitopš. [ἐπὶ, σῆμα]. [de snde

'Επισημαίνω, вiit: -ανῶ, (шi miж:) 'Επισημαίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, faкš semnš пe, saš dsпe чeвa; îmĭ аpъtš пpin semnš înвoipea, saš (pap) шi пemsлцsmipea лa чeвa; (de snde) aпpовezš, saš desaпpoвezš чeвa fopmaл; (în цen:) înкsпoшtinцezš, saš пpeвesteskš чeвa пpin semnš; пsĭš semnš пe чeвa, saš însъmnezš пe d'assпpa. «'Επεσήμαινε (se înц: saš se adaorъ τὸ δαιμόνιον) τοῖς πλείστοις». Пл: (шi eл:) «'Αμφημερινὸς πυρετὸς ἐστίν ὁ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς αὐτῆς ὥρας ἐπισημαίνων». Гaл: «'Ο νότος ἐπισημαίνει ἐπιτέλλουσι τοῖς ἄστροις· τὸ δὲ ἐπισημαίνειν ἐστι μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν». Apst: «Τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει». Apst: (шi miж:) «'Επισημαίνομαί τινα δώροις». îmĭ аpъtš fopmaл пpin dapspĭ stima кътpe чineвa. (шi пas:) «Γράμματα ἐπισεσημασμένα». En: Taкt: însemnate пe d'assпpa. [de snde.

'Επισήμανσις, εως (ἡ), шi

'Επισημασία (ἡ), аpъtape пpin semnš (aк: saš пas:); чea пpin semnš înкsпoшtinцape, saš пpeвestipe de вpe snš лsкps; (în цen:) semnš (intîmплъtopš), пpin кape se пpeкsпoaшte чeвa; însemnape пe d'assпpa; însemnape кs înпsпsъtspĭ.

'Επι-σημειόω -ῶ, вiit: -ώσω, însemnezš пe d' assпpa, saš пsĭš semnš пe чeвa. 2) = 'Επισημαίνομαι, аpъtš пpin semne fopmaл, къ înкsвiinцezš чeвa. [de snde

'Επισημείωσις, εως (ἡ), însemnape пe d' assпpa.

'Επίσημος (ὁ, ἡ), însemnatš пe d' assпpa; (despre metaлe) мapкatš, чeл кs пeвete d' assпpa; (fir:) вestitš, însemnatš. (пpea pap în pъš); (maĭ noš) ofiчiaлš, fopmaлš. ‖ (sssst:) ἐπίσημον (τὸ), semnš deoseвitopš, mapкъ. «'Επὶ τῆς ἀσπίδος μυῖαν (ὄφιν) ἔχων ἐπίσημον». Пл: (шi îm:) «Δραχμαὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημ' ἄκατος». Лкs: «Τὸ δὲ τῆς ναυαρχίδος ἐπίσημον ἦν φοινικίς». Diod: вandiepa кopъвii. [ἐπὶ, σῆμα]. [de snde

'Επισήμως, adв: кs însemnъtate, stpълsчit; (maĭ noš) кs кipš fopmaлš, ofiчiaл.

'Επίσης, adв: în лoкš de ἐπ' ἴσης (se înц: μοίρας), de o пotpiвъ, asemenea, în deoпotpiвъ пъpцĭ. «'Επίσης ἔχει». Ep: totš sпa este. «'Επίσης διακεῖσθαι πρός τι». M. Ant: a fi пeпъsъtopš кътpe чeвa.

'Επίσθμιος (ὁ, ἡ), кape se aflъ, saš se пsпe пe rîtš, saš înпpежspsл rîtsлsĭ. ‖ (sssst:) «'Επίσθμιον». Esix: лeгъtspъ de rîtš, saš riopdanš, шi чл: [ἐπὶ, ἰσθμός]:

'Επίσιγμα (τὸ), ssmsцape de кîine assпpa кsĭва. [din

'Επι-σίζω, вiit: -ίσω, ssmsцš кîine assпpa кsĭва. (вezĭ шi ἐπιρρύζω).

'Επίσιμος (ὁ, ἡ), кam кîpnš (înпpot: de ἐπίγρυπος). [ἐπὶ, σιμός]. [de snde

'Επισιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpîmгš, sкsptezš. «'Επισιμώσαντες τὴν προβοσκίδα οἱ ἐλέ-

φαντες». Ел: (fir: despre оштірї) fакꙋ о тішкаре, ка кꙋт ашї воі сꙋ мꙋ апропіꙋ de врꙋштатꙋ, ші tot deodatꙋ мꙋ deпꙋртеzꙋ, (adiкꙋ) пе кînd о аріпꙋ se мішкꙋ, ка кꙋт ар înainta, чеа-л-алтꙋ іа чеа din протівꙋ dірекціе. (везї ші ἀποσιμόω, ші în Поліенꙋ. Β'. ά. 12. 25).

'Επισινὴς, έος (ὁ, ἡ), ꙋпꙋсꙋ ла вꙋтꙋмаре. 2) (рар) вꙋтꙋмꙋторꙋ. [ші

'Επισίνιος (ὁ, ἡ), ꙋnелtітopꙋ de вꙋтꙋмаре. [din

'Επι-σίνομαι, віit: -σινοῦμαι, поеt: ватꙋмꙋ преа мꙋлt.

'Επίσιος (ὁ, ἡ), (преа рар) în локꙋ de ἔπισος.

'Επίσιστος (ὁ, ἡ), [ἐπισίζω] сꙋмꙋцаtꙋ (întꙋрîtatꙋ) асꙋпра кꙋіва.

'Επισιτιάζω, віit: -άσω, ші ἐπισιτίζω, віit: -ίσω, апровізіеzꙋ пе чінева кꙋ грîꙋ, ші în цеn: кꙋ челе de храпꙋ, хрꙋпескꙋ. || (тіж:) мꙋ апровізіеzꙋ кꙋ треꙋꙋінчоаселе de храпꙋ. «'Εκ τῆς πολεμίας ἐπισιτίσασθαι». Лꙋч: 2) маї мꙋпînкꙋ înкꙋ, саꙋ dꙋпе чева; (Fілstр:) мꙋ fакꙋ парасітꙋ. (At:). [ші

'Επισίτιος (ὁ, ἡ), чел че слꙋжеште (лꙋкреазꙋ) нꙋмаї пентрꙋ mînкаре; (прін întind:)=Παράσιτος. || (сꙋвst:) 'Επισίτια (τὰ), провізії de храпꙋ. [ἐπὶ, σῖτος].

'Επισίτισις, εως (ἡ), ='Επισιτισμός. [ші

'Επισίτισμα (τὸ), провізіе de храпꙋ (оstꙋш:), саꙋ de кораvіе, ті чл:. [ші

'Επισιτισμὸς (ὁ), апровізіаре de челе de храпꙋ (акt: саꙋ пас:); (прін întind:)= 'Επισίτισμα. [ἐπισιτίζω].

'Επίσιτος (ὁ, ἡ),= (саꙋ греш: în локꙋ de) 'Επισίτιος.

'Επισίττω, віit: -σίξω, At: în локꙋ de ἐπισίζω.

'Επισίφλιος, ші 'Επίσιφλος (ὁ, ἡ), de ватжокоріt; ꙋрîtꙋ, саꙋ ꙋрîчоꙋꙋ. [ἐπὶ, σίφλος].

'Επι-σκάζω, віit: -άσω,='Υποσκάζω, кат sкіоапꙋtꙋ.

'Επι-σκαίρω, віit: -σκαρῶ, ='Επισκιρτάω.

'Επισκαλμὶς, ἴδος (ἡ), [ἐπὶ, σκαλμός] партеа корꙋвії, ꙋnde sînt ашеzаtе вîслеле.

'Επι-σκάπτω, віit: -σκάψω, сапꙋ пе d'асꙋпра, саꙋ de ал doілеа; грꙋпескꙋ вразdеле, ка сꙋ se акопере сꙋтînца. [de ꙋnde

'Επισκαφεὺς, έως (ὁ), ресꙋпꙋторꙋ; грꙋпꙋторꙋ de цапінї.

'Επι-σκεδάζω, ші 'Επι-σκεδάννυμι, віit: -σκεδάσω, (кꙋ dat:) pісінескꙋ песте чева.

'Επισκέλησις, саꙋ (маї корек:) 'Επισκέλισις, εως, înкрꙋчішареа пасꙋлꙋї калꙋлꙋї, кînd înчепе а ꙋмбла înкоачї ші înколо.

'Επισκελίζω, віit: -ίσω, (despre калꙋ) îтї înкрꙋчішеzꙋ пічоареле ꙋтвлînd în dреапtа ші în stînга. [ἐπὶ, σκέλος).

'Επι-σκεπάζω, віit: άσω, акоперꙋ чева пе d' асꙋпра, саꙋ de totꙋ. [ші

'Επισκεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (τόπος) локꙋ акоперітꙋ d' асꙋпра, саꙋ пе алꙋтꙋреа, adꙋпоstітꙋ (de вînтꙋ, fрігꙋ, ші чл:). «Καθίζει δὲ θέρους μὲν ἐν προσηνέμῳ καὶ σκιᾷ, χειμῶνος δὲ ἐν εὐηλίῳ καὶ ἐπισκεπεῖ». Apst: (asemenea кꙋ а лꙋї Om:). «Ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο». Od; M. [ἐπὶ, σκέπη].

'Επισκέπτης, ου (ὁ),= 'Επίσκοπος, ревізорꙋ. [din

'Επι-σκέπτομαι, віit: -σκέψομαι, овсервꙋ кꙋ лꙋаре а minte, прівескꙋ кꙋ кꙋріозіtаtе; ревізеzꙋ; візіtеzꙋ, каꙋtꙋ волпавꙋ; (прін întind:) мꙋ гîndескꙋ віne, саꙋ речерчеtеzꙋ чева în mintea mea.

'Επισκέπω,='Επισκεπάζω.

'Επι-σκευάζω, віit: -άσω, гꙋtескꙋ чева кꙋ треꙋꙋінчоаселе ꙋnелtе; (adiкꙋ) екіпеzꙋ кораvіе; пꙋіꙋ шеаоа, саꙋ ватаркꙋл пе doвіtокꙋ, саꙋ îл înжꙋгꙋ ла трꙋсꙋрꙋ; (în цеn:) adꙋкꙋ чева іарꙋшї în вꙋnꙋ stаре, репареzꙋ. [de ꙋnde

'Επισκευαστὴς, οῦ (ὁ), гꙋtіторꙋ; саꙋ репараторꙋ de чева. [ші

'Επισκευαστὸς, ή, όν, репараtꙋ; саꙋ пріімітoрꙋ de репараціе.

'Επισκευὴ (ἡ), репараціе, dреціере; гꙋtіре. 2) (колекt:) ꙋnелtеле касеї, ші чл: «'Ελέφαντα, καὶ μαχαιρῶν λαβὰς, καὶ ἄλλας ἐπισκευάς». Dm. «Τὰς οἰκήσεις καὶ τὰς ἐπισκευὰς τὰς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν». Iskp: [ἐπὶ, σκευή].

'Επίσκεψις, εως (ἡ), візіtаре; ревізаре; черчеtаре кꙋ лꙋаре а minte; візіtаре, саꙋ кꙋꙋtаре de волпавꙋ.

'Επισκήνιον (τὸ), партеа чеа маї de сꙋс а векілꙋлꙋї театрꙋ. (везї ші 'Υποσκήνιον). (se конf: кꙋ ἐπισκύνιον). [ші

'Επίσκηνος (ὁ, ἡ), каре se афлꙋ, саꙋ se фаче пе шепꙋ de театрꙋ, саꙋ în кортꙋ de таꙋꙋрꙋ; (în цеn:) înвеdераtꙋ, вꙋzꙋtꙋ de тоцї. 2) веnітꙋ а гꙋsdꙋі în кортꙋл кꙋіва; streinꙋ; (fir:) чел афарꙋ din сꙋвіекtꙋ, întрodꙋсꙋ, саꙋ adꙋогаtꙋ пе d' асꙋпра. [ἐπὶ, σκηνή]. [de ꙋnde

'Επι-σκηνόω -ῶ, віit: -ώσω, îтї ашеzꙋ кортꙋл ꙋndeва; віꙋ, саꙋ мꙋ dꙋкꙋ сꙋ гꙋsdꙋіескꙋ în кортꙋл кꙋіва ка streinꙋ; (în цеn:) гꙋsdꙋіескꙋ.

'Επι-σκήπτω, віit: -σκήψω, ремеmꙋ чева, (ші ел:) мꙋ ремеmꙋ de чева; асвîрлꙋ чева репеde, (ші ел:) казꙋ кꙋ тоаtꙋ а mea

гресtate neste чева, saŭ asȣпра кȣїва. (кȣ dat: saŭ преп: ак: indip:). «'Επισκήπτειν τελευτὴν θεσφάτων εἴς τινα». Esxл: «Εἰς δένδρα ἐπισκήπτειν (τὸν κεραυνὸν)» Ep: (ші fir:) «Τὰ ἐπισκήπτοντα αὐτῇ νοσήματα». Xps: 2) порȣнческȣ, saŭ adȣкȣ a minte кȣїва чева. «Τάδε ἐπισκήπτω ὑμῖν, θεοὺς ἐπικαλέων». Ep: «Ὑμῖν δὲ πάντα ταῦτα ἐπισκήπτω τελεῖν». Sof: «Ὑμῖν δὲ κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν». Sof: «Ἀποθνήσκοντες ἡμῖν ἐπέτκηψαν τιμωρεῖν». Лs. «'Επισκήπτουσά μοι πολλὰ τὸν ὅρκον». Eлd: «'Επισκήπτουσί τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων μηδὲν νεωτερίζειν». Ep: «Τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν κελεύοντας». Ep: «Τοσοῦτον σ' ἐπισκήπτω, τέκνον». Sof: 3) (maĭ de mȣлte opĭ mіж: кȣ dat:) atingȣ, dожъneskȣ; (naptik:) nîръskȣ în жȣdikъtopie (принч: nentpȣ omopȣ, saŭ minчinoasъ mъptȣpie), npotestezȣ. «Οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ». Плt: «'Επισκῆψαί τι τοῖς πρὸς χάριν λεγομένοις». Xps: «'Επισκήπτειν τῇ καταστάσει τινος». Грг: sъ npotesteze înnpotiва pîndȣipiĭ лȣĭ. (ші між:) «'Επισκήπτομαι τῇ μαρτυρίᾳ τῶν ἀντιδίκων». Плt: «Ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος οὐκ ἐτόλμησεν αὐτῷ ἐ..κήψασθαι». Лs: (ші кȣ ак: преп: indip:) «Ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ οὐκ ἐτόλμησεν ἐπισκήψασθαι εἰς ὑμᾶς». Лs:

'Επι-σκηρίπτω, віit: -ίψω, noet: în локȣ de ἐπισκήπτω.

'Επίσκηψις, εως (ἡ), pezemape ne чева (akt: saŭ nas:); nъвълire, atакape; nоpȣнчipe; mȣstpape; npotestape; nîpîpe (принч: nentpȣ omopȣ, saŭ minчinoasъ mъptȣpie). [ἐπισκήπτω].

'Επι-σκιάζω, віit: -άσω, ȣmвpeskȣ чева; акоnepȣ; askȣnzȣ; îĭ nȣiŭ чева dînainte, îĭ fakȣ întȣnepikȣ (пропр: ші fir:). «Δόμον ἐπισκιάζω». Оп: (ші nas: saŭ між:) «Λαθραῖον ὄμμα ἐπεσκιασμένη». Sof: ȣĭtîndȣ mъ гъръ a mъ vedea. [de ȣnde

'Επισκίασμα (τὸ), ȣmвpitȣpъ, че se faче neste чева. [ші

'Επισκίασις, εως (ἡ), ȣmвpipe (akt: saŭ nas:); акоnepipe; întȣneчipe.

'Επισκιάω -ῶ, віit: -άσω, noet: în локȣ de ἐπισκιάζω. [ші

'Επίσκιος (ὁ, ἡ), чел че ape asȣпръ 'шĭ ȣmвpъ, ȣmвpitȣ; (npin întind: ші fir:) askȣnsȣ; întȣneчitȣ, saŭ întȣnekosȣ. «Βίος —». Пл: віаңъ nрiвatъ, «Ἀκτῖνες ἐπίσκιοι». Apat: întȣnekoase. «Τὰ ἐπίσκια». ȣmвpitȣpeлe. 2). (akt:) ȣmвpitopȣ de чева. «Ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινος φόβου φανέντος». Sof: ңiindȣ'ш. mîna dînaintea окілор. [ἐπὶ, σκιά].

'Επι-σκιρτάω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) saлtȣ, sъpȣ neste, saŭ nentpȣ чева.

'Επισκίως, adв: ка sȣвt ȣmвpъ, întȣneкat. [ἐπίσκιος].

'Επίσκληρος (ὁ, ἡ), nȣңin чева, saŭ ne d'asȣпpaвîptosȣ, asnpȣ, tape. [ἐπὶ, σκληρός].

'Επισκοπεῖον (τὸ), eniskonatȣ, saŭ pemedinңъ de eniskonȣ. [ші

'Επισκοπεύω, віit: -εύσω, sîntȣ eniskonȣ [ἐπίσκοπος]. 2)=кȣ...

'Επι-σκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Επισκέπτομαι, nрiвeskȣ (принч: din локȣ 'naлtȣ); вагȣ de seamъ кȣ лȣape a minte; îngpiжeskȣ, amȣ sȣвt a mea npeвegiepe; каȣtȣ воnnaвȣ; черчеtezȣ кȣ mintea, mъ gîndeskȣ віne, meditezȣ. [din

'Επισκοπὴ (ἡ), ='Επισκόπησις, візitape; оȣsepвape кȣ лȣape aminte; îngpiжipe, enistasie; skȣmnъ черчеtape. 2) (візep:) eniskonie, saŭ demnitate de eniskonȣ; ші ='Επισκοπεῖον. [ἐπισκέπτω].

'Επισκόπησις, εως (ἡ), nрiвipe din локȣ 'naлtȣ; въгътоape de seamъ черчеtape; візitape; îngpiжipe. [ἐπισκοπῶ].

'Επισκοπία (ἡ), nemepipe de skonȣ, saŭ de semnȣ, ла каpe nрiвeшte чineвa. [ші

'Επισκοπικὸς, ἡ, ὸν, (візep:) кȣвenitȣ ла eniskonȣ. [din

'Επίσκοπος (ὁ), [ἐπισκέπτω] въгътоpȣ de seamъ, pевізоpȣ, nъzitopȣ, enistatȣ, îngpiжitopȣ; (візep:) eniskonȣ. 2) чел че ape înaintea окілор, ші nemepeшte semnȣл, ла каpe aңinteazъ; (în ңen:) віne nemepitopȣ, isȣвtitopȣ. «Ὀϊστῶν —». Ткp: îndemînatikȣ аркашȣ. (fir:) «Νίκης — ». чел че aңinteazъ ла віpȣinңъ. ‖ (neȣt:) ἐπίσκοπα, în локȣ de...

'Επισκόπως, adв: dpent ла semnȣ; nemepit.

'Επι-σκοταζω, віit: -άσω, ші ἐπισκοτέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat: saŭ ак:) întȣnepiчezȣ чева, stînd înaintea лȣmineĭ; (fir:) акоnepȣ, ȣmвpeskȣ. «Νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν». Dm: (ші nas:) «Τῇ ἀπειρίῃ ἐπισκοτευμένος». Iпкp: [de ȣnde

'Επισκότησις, εως (ἡ), întȣnepiчipe (akt: saŭ nas:).

'Επι-σκοτίζω, віit: ίσω,='Επισκοτέω. [de ȣnde

'Επισκότισις, εως (ἡ), ='Επισκότησις.

'Επίσκοτος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ la întȣnepikȣ. [ἐπὶ, σκότος].

'Επι-σκύζομαι, biit: -σκύσομαι, noet: (кꙋ dat:) mъ пекъжеskꙋ asꙋпра кꙋiba, saꙋ пentpꙋ чева.

'Επι-σκυθίζω, [ἐπὶ, σκύθος, Еол: în лoкꙋ de σκύφος] biit: -ίσω, беаꙋ mꙋлtꙋ binꙋ, sîntꙋ вeцibꙋ (dꙋпе ziч: deшeptꙋ ла пaxape).

'Επι-σκυθρωπάζω, biit: -άσω, mъ posomopъskꙋ пentpꙋ чева.

'Επισκύνιον (τὸ), [ἐπισκύζω] înкpeцitꙋpa fpꙋнцiî пe лînгъ sпpînчепе (кape se фаче, кînd пе posomopîm); (npin întind:) mîndpie, mъpeцie; шiнie; rîndipe; (în цеn:) posomopîpe. (se конf: кꙋ ἐπισκήνιον).

'Επισκώπτης, ου (ὁ), batжoкopitopꙋ, лꙋъtopꙋ în pîsꙋ. [din

'Επι-σκώπτω, biit: -σκώψω, (кꙋ ак:) sꙋпъpꙋ, atinгꙋ кꙋ вopве, iaꙋ în pîsꙋ, batжoкopeskꙋ; (fъpъ кazꙋ) гꙋmeskꙋ. [de ꙋnde

'Επίσκωψις, εως (ἡ), batжoкopipe, лꙋape în pîsꙋ; гꙋmipe.

'Επι-σμαραγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: tponкꙋneskꙋ tape лoвind, saꙋ къzînd пeste чева.

'Επι-σμάω -ῶ, biit: -ήσω, ='Επισμήχω.

'Επισμῇ, At: a 3: sinг: пeps: a лꙋi ἐπισμάω.

'Επι-σμήχω, biit: -σμήξω, fpeкꙋ, (шi npin întind:) лineskꙋ чева пeste чева. (вezî шi ἐπιτρίβω).

'Επισμυγερὸς, ά, ὸν, noet: foapte вpednikꙋ de miлъ, пpea tikълosꙋ. [ἐπισμύχω]. [de ꙋnde

'Επισμυγερῶς, adв: noet: în кinꙋ пpea вpednikꙋ de miлъ, кꙋ mꙋлtꙋ tikълoшie.

'Επι-σμύχω, biit: -σμύξω, aпъsꙋ, înnilezꙋ, topeskꙋ de totꙋ.

'Επι-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, ꙋmблꙋ (stpъm: daꙋ, saꙋ fakꙋ чева) кꙋ гpeꙋtate, mîndpie, înrîmfape, шi чл:

'Επίσογκος (ὁ, ἡ), de o potpiвъ, asemenea ла mъpime кꙋ алtꙋ чева. «Κουφοτέρα ἡ γῆ τοῦ ἐπισόγκου ὕδατος». Stp: [ἐπὶ, ἴσος, ὄγκος].

'Επισος (ὁ, ἡ), maî (în anpoksimaцie), saꙋ eksakt de opotpiвъ. [ἐπὶ, ἴσος]. [de ꙋnde

'Επισόω -ῶ, biit: -ώσω, fakꙋ чева eksakt, saꙋ în anpoksimaцie deopotpiвъ, asemenea кꙋ алtꙋ чева.

'Επισπάδην [ἐπισπάω], adв: întp' o sopвipe, пe pepesꙋflate. «Πίνειν ἐπισπάδην». Inкp:

'Επι-σπαίρω, biit: -σπαρῶ, mъ бatꙋ кa пeшteлe (îmî бate inima) пentpꙋ чева.

'Επίσπασις, εως (ἡ), tpaцepe în sꙋs, sopвipe. [шi

'Επισπασμὸς (ὁ), = 'Επίσπασις. [шi

'Επισπαστὴρ (ὁ), ='Επίσπαστρον. [шi

'Επισπαστικὸς, ή, ὸν, чел кꙋ însꙋшime, saꙋ пꙋtepe de a atpaцe, (пpoп: шi fir:) atpaktiвꙋ. [шi

'Επισπαστὸς, ή, ὸν, atpasꙋ, saꙋ de atpas. «Κακὸν —». Od: Σ. шi Ω. pъꙋ, че sinгꙋpꙋ atpaцe чinева asꙋпpъ 'шî. [шi

'Επίσπαστρον (τὸ), (în цеn:) op че sлꙋжeшte ла tpaцepe de чева; (iap пapt:) вepiгъ (saꙋ алtꙋ чева de aчeeaшî întpeвꙋinцape) de ꙋшъ; fꙋnia, de кape tpъгînd se stpînцe tpeaжa; ꙋnꙋ feлꙋ de пepdea, че întp' aчeлaшî кinꙋ se înkide, шi se deskide, шi чл: [din

'Επι-σπάω -ῶ, biit: -άσω, tpaгꙋ, atpaгꙋ, tîpъskꙋ кътpe чева. || (miж:) tpaгꙋ dꙋпе sinemî, saꙋ în пaptea mea; (fir:) îmî aatpaгꙋ, saꙋ îmî пpiчinꙋieskꙋ (вine saꙋ pъꙋ) eꙋ însꙋmî; atpaгꙋ, îndꙋплeкꙋ a mъ imita. «Ὥστε καὶ τὸν Κῦρον ἐπισπάσασθαι ἐμπλησθῆναι δακρύων τὰ ὄμματα». Ksn: (шi пas:) «Τὴν θάλασσαν ἐξαπίνης ἐπισπωμένην». Tꙋч: (dꙋпе Sхол:) ἐπερχομένην.

'Επισπεῖν, пex: 2: de inf: ал лꙋi ἐφέπω.

'Επι-σπείρω, biit: -σπερῶ, semъпꙋ пe d' asꙋпpa, saꙋ de ал doiлea.

'Επίσπεισις, εως (ἡ), topпape de (saꙋ кa de) лiвaцie d' asꙋпpa. [шi

'Επίσπεισμα (τὸ), чeea че se toapпъ în feлꙋ de лiвaцie d'asꙋпpa (пpinч:) din чeea че пpisoseшte în пaxapꙋ. (de ꙋnde) «'Εκκεχυμένων ἐπίσπεισμα». Пл: [din

'Επι-σπένδω, biit: σπείσω, (кꙋ dat:) въpsꙋ вpe ꙋnꙋ лiкꙋidꙋ în feлꙋ de лiвaцie пeste чева. 2) (miж:) fakꙋ iapъшî лiвaцiî (înвoieлi, пaчe) кꙋ чinева.

'Επισπερχὴς, έος (ὁ, ἡ), пpea гpaвnikꙋ (aktiвꙋ, stpaшnikꙋ, шi чл:). [din

'Επι-σπέρχω, biit: -σπέρξω,='Επισπεύδω, гpъвeskꙋ, sileskꙋ. popneskꙋ чева, saꙋ (ел:) mъ popneskꙋ кꙋ iꙋцeaлъ.

'Επισπερχῶς, adв: кꙋ mape гpaвъ (eksaktitate, stpъшniчie, шi чл:). [ἐπισπερχής].

'Επισπέσθαι, пex 2: de inf: ал лꙋi ἐφέπομαι.

'Επι-σπεύδω, biit: -σπεύσω, = 'Επείγω, saꙋ Κατεπείγω, гpъвeskꙋ, îndemnꙋ; (пestp: saꙋ ел:) mъ гpъвeskꙋ (apъtꙋ вꙋnъ вoinцъ, daꙋ гpaвnikꙋ ажꙋtopꙋ) ла чева. «Οὐχ ἡ φύσις ἐπέσπευσε». Плt: пꙋ 'î a ажꙋtat. «Ἀλλὰ ταῦτα (τὰ συμποτικὰ ζητήματα) οὐκ εἰς ταὐτὸ τῷ οἴνῳ ἐπισπεύδει». Ksn: пꙋ se înвoieskꙋ кꙋ вinꙋл.

'Επίσπῃ, поet: a 2 пeps: de пex: 2: ал sвп: лвї ἐφέπομαι.

'Επι-σπλαγχνίζομαι, biit: -ίσομαι, (кв dat:) simцȣ комптіmiре (îmї este miлъ) de чineвa.

'Επίσπληνος (ὁ, ἡ), пътimашȣ de splinъ. [ἐπὶ, σπλήν].

'Επισπόμενος, пex: 2: de партч: ал лвї ἐφέπομαι.

'Επισπονδὴ (ἡ), maї din врmъ traktatȣ de învoiaлъ. [ἐπισπένδω].

'Επισπορὰ (ἡ), a doiлea пeste чea din tîї semъпаре. [шi

'Επισπορία (ἡ), поet: în локȣ de ἐπισπορά. [шi

'Επίσπορος (ὁ, ἡ), semъпatȣ, saȣ каре se seamъпъ maї în врmъ de (saȣ пeste) чева. «'Επίσπορα (τὰ), Tfp: (легвme, saȣ вердеце) каре se seamъпъ de mвлte-opї пe anȣ. (fir:) «'Επίσποροι». Esx: în локȣ de ἐπίγονοι, strъпeпоцї, врmашї. [ἐπισπείρω]

'Επι-σπουδάζω, biit: -άσω, = 'Επισπεύδω, mъ гръбеskȣ, saȣ mъ припeskȣ. [de вnde

'Επισπουδαστής, οῦ (ὁ), гръбitорȣ (de aлtвл, saȣ de sine), aktiвȣ.

'Επισπῶν, поet: пex: 2: de партч: ал лвї ἐφέπω.

'Επισσείω, поet: în локȣ de ἐπισείω.

'Επισσεύω, поet: în локȣ de ἐπισεύω.

"Επισσος [ἐπὶ], η, ον, поet: (преа раpȣ) maї din врmъ, maȣ поȣ. (вeзї μέτασσος, шi περισσὸς).

'Επίσσυτος (ὁ, ἡ), поet: [ἐπισσεύομαι] чел че bine iвte, кв mаре грабъ, алергînd. «Πόθεν ἐπίσσυτος»; Esxл: «Πηγή—». Esxл: = 'Επίῤῥυτος. «Χρόνος — ». Esxл: timпвл biitорȣ.

'Επίσσωτρον, (τὸ), поet: în локȣ de ἐπίσωτρον.

'Επίστα, Dор: în локȣ de ἐπιστασαι, 2: sinг: пeps: a лвї ἐπίσταμαι.

'Επισταγμὸς (ὁ), пікътвръ пe чeва. [ἐπιστάζω].

'Επισταδὸν, [ἐφίσταμαι] adв: поet: кв stъpвinцъ, кв лваре a minte, кв îngrijire; dapîndвл, în mipȣ, în копцiпeре. (вeзї шi παρασταδόν).

'Επι-στάζω, biit: -στάξω, пікȣ (stр: шi пestр:) пe чeва, saȣ des; (med:) îmї пікъ, îmї кврце sînце din пasȣ.

'Επίσταθμα (τὰ), staцiї (гъsdвipї) ostъшeшtї. [ἐπὶ, σταθμός].

'Επι-σταθμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, кîntъреskȣ; (fir:) sокотeskȣ, mъsврȣ кв mintea, mъ гîndeskȣ.

'Επι-σταθμεύω, biit: -εύσω, daȣ în гаsdъ (кfaptipȣ) пe чineвa вndeвa; (прin întind:) свпврȣ. «Τὰ ὦτα διαλέξεσιν ἀκαίροις ἐπισταθμεύειν». Пл: (шi пas:) «Οἰκίαι χαμαιτύπαις ἐπισταθμευόμεναι». Пл: sлвжind de гаsdе. [шi

'Επισταθμία (ἡ), гъsdвipe вndeвa; îndatopipe de a гъsdвi четъцeniї пe tpeкъtopiї ostашї, solї, шi чл: în каseлe лор. «Τῶν ἐπισταθμιῶν ἀπαλλάξας ἠγαπήθη». Пл: [d in

'Επίσταθμος (ὁ, ἡ), adaовȣ ла гревtetа (de кîntарȣ). (вeзї шi ἐπίμετρον). [ἐπὶ, στάθμη]. 2) гъsdвitȣ în kasа квїва (кfaptipantȣ); (прin întind: шi fir:) benitȣ de afapъ; adъогatȣ ла чeва. || (sвbst:) însъpчinatȣ кв прегътipea, шi înпъpцipea кfaptipелор, кfaptaлпikȣ, saȣ конакчiȣ, (franц:) maréchal des logis; (în цеп:) îngrijitорȣ, еnistatȣ; (de вnde ла Пepsї) sвbt-гвверпаторȣ. [ἐπὶ, σταθμός].

'Επι-σταλάζω, biit: -άξω, шi ἐπισταλάω, biit: -άσω, ='Επιστάζω.

'Επίσταλμα (τὸ), ор че лвкрв, despre каре skpic (вestешtе, порвпчешtе) чineвa, saȣ despre каре s' a порвпчit a skpi квїва, (Iтал:) komisionȣ. [шi

'Επισταλτικὸς, ή, όν, кввenitȣ ла skpieре de skpisорї, еnistолikȣ. [ἐπιστέλλω]. [de вnde

'Επισταλτικῶς, adв: în feлȣ de еnistолъ, saȣ skpisoape.

'Επίσταμαι, biit: ἐπιστήσομαι, (прел: ἠπιστάμην, пex: ἠπιστήθην, mi пosit: ἐπιστητέον) (прiпч: шi dвпe etimол: Ion: în локȣ de ἐφίσταμαι, = ἐφίστημι τὸν νοῦν εἴς τι; dap maї пробавiлȣ din ἐπὶ, ἵσημι, шtiȣ). (кв ак:) шtiȣ, кввnoskȣ bine чeва, amȣ îndemînъtate шi експеріiнцъ ла чeва «Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα». Iл: Ψ. «Τέκτονος, ὅς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα». Iл: Ε. (шi кв inf:) «Ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν». Iл: Ξ. «Οὐδὲ οἱ ὀστέα ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ συλλέξαι». Iл: F. «Νῦν δ' οὔτ' ἄρ' πη θέσθαι ἐπίσταμαι». Od: N. «'Επιστάμεναι σάφα θυμῷ». Od: Δ. || (партч:) ἐπιστάμενος, η, ον, поet: (кв цеп: saȣ dat: ел:) în локȣ de ἐπιστήμων, шtiitорȣ, îndemînatikȣ; (fъръ казȣ) înцелeптȣ. «Ἀνδρὸς ἐπισταμένου». Od: Ξ. de вnde

'Επισταμένως, adв: = 'Επιστημόνως, кв îndemînatate, кв înцелепчiвпe. «Εὖ καὶ ἐπισταμένως». Iл: K. шi Od: Υ.

'Επίσταξις, εως (ἡ), пікаре, кврцере

(прінч: de sînџe din nasȣ). [ἐπιστάζω].

'Επιστασία (ἡ), = 'Επίστασις, лȣаре a minte, siлinџъ; 2) треава, demnitatea eпistatȣлȣї. [ші

'Επιστάσιος (ὁ, ἡ), оnpitорȣ, fъкъторȣ de a sta în лoкȣ. «Ζεύς — ». Пл: (Лат:) **Jupiter stator.** [ші

'Επίστασις, εως (ἡ), [ἐφίστημι] (акt:) oпріре. «Αἵματος («Οὔρου) — ». Лкs: 2) (між:) a se onpi, a sta ȣndeва. «Γενομένης δὲ κατὰ τὸν τόπον ἐπιστάσεως». Пл: «Πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις». Sof: «"Οζους ἐμποιεῖν διὰ τὴν ἐπίστασιν». Тfp: 3) (fir:) înfiџере de minte, sкȣmпъ бъгъре de seamъ. «'Εν τῇ ἐπιστάσει καὶ τῷ ἀτενισμῷ». Тlp: «'Επιστάσεως προσδεῖται». Плв: «'Εξ ἐπιστάσεως». Плв: кȣ лȣаре a minte. «Πολλοὺς ἦγεν εἰς ἐπίστασιν». Плв: îї fъчеа бъгъторї de seamъ. 4) înгріжіре, eпistasie. «'Επιτρέπειν ἔργων ἐπίστασιν». Ksn:

'Επιστατεία (ἡ), eпistasie, треава eпistatȣлȣї. [din

'Επιστατεύω, biit: -εύσω, ші ἐπιστατέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ eпistatȣ пeste чева; înгріжескȣ a se sъвîрші чева. (кȣ џen:) «'Επιστατῶν τοῦ εἶναι». Ksn: ші (кȣ dat:) «'Επιστατῶ τοῖς μανθάνουσι». Пл: [din

'Επιστατὴρ, Dop: noet: în лoкȣ de...

'Επιστάτης [ἐφίσταμαι], ου (ὁ), (архаікȣ ші dȣпе ziч:) чел че stъ d' asȣпра, saȣ апроапе, saȣ în ȣрmъ de чева; (de ȣnde) чершъторȣ, че stъ ла ȣша кȣїва. «Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλλα δοίης». Od: P. (în pesвоїȣ) чел ашезатȣ din dъръtȣл челȣї dînainte. 2) (обіч:) pîndȣitȣ înгріжіторȣ asȣпра вре ȣнȣї лȣкрȣ, eпistatȣ; (папт: în Аt): пpitanȣл, ал кърȣіа pîndȣ ера а прешеda о zi нȣмаї asȣпра гȣверпъріі statȣлȣї, eпistatȣ; (în џen:) къпетеnie, administpatорȣ, npoestosȣ; кîрmачіȣ de кораbіе; пedaгогȣ, saȣ гȣверпорȣ de копіі, ші чл: «Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις, ἄν τε ἐπίτροπος ᾖ ὁ ἐφεστηκὼς, ἄν τε καὶ ἐπιστάτης». Ksn: 3) (npea pap) în лoкȣ de ἐπιστήμων (Плt: Протагора 9). 4) (ка sȣвst:) піpostie, пiedestaлȣ, saȣ пічорȣ de stîлпȣ, ші чл: (везї ші ὑποστάτης. 5)=Σταμίν.

'Επιστατητέον, nosit: ал лȣї ἐπιστατέω.

'Επιστατικὸς, ή, όν, кȣвenitȣ eпistatȣлȣї, saȣ eпistasieї. 2) каре se face кȣ лȣаре a minte ші stъpȣinџъ. [ἐπιστάτης]. [de ȣnde

'Επιστατικῶς, adв: грам: експлік: а лȣї ἐπισταδόν.

'Επιστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї ἐπιστάτης.

'Επίστατον (τὸ),='Επιστάτης (4).

'Επι-σταχύω, biit: -ύσω, noet: pesъpȣ, ші кpeskȣ ка ȣпȣ spікȣ. (fir:) «Νεῖόν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι». Аплп:

'Επιστέαται, Ion: în лoкȣ de ἐπίστανται.

'Επι-στεγάζω, biit: -άσω, акоперȣ пе d' asȣпра кȣ (saȣ ка кȣ) înвелішȣ.

'Επι-στείβω, biit: -στείψω, калкȣ, ȣмблȣ пе чева. «"Ον δ' ἐπιστείβεις τόπον». Sof: 2) (fir:) întpепрінzȣ. «"Εργον ἐπιστείβω». Opf:

'Επιστείριος (ὁ, ἡ), ашезатȣ, notрівitȣ пе карена, saȣ партеа fȣndȣлȣї коръбіі, кîtъ intpъ în апъ. [ἐπὶ, στεῖρα].

'Επι-στείχω, (fъръ biit:) кълъторескȣ, мергȣ snpe..., înaintezȣ.

'Επι-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiџȣ (прінч:) штіре, saȣ skpisoape кътре чінева; вestesкȣ (порȣнческȣ) пpin tpimisȣ. saȣ skpisoape; (în џen:) daȣ opdinȣ. (кȣ dat:) «Οὐ δυνατὸν εἶναι, παρ' ἃ βασιλεὺς ἐπέστειλεν αὐτῷ, ἄλλα ποιεῖν». Ksn: (ші кȣ inf:) «Τῷ τότε ναυάρχῳ ἐπέστειλαν ὑπηρετεῖν Κύρῳ, εἴ τι δέοιτο». Ksn; «'Επιστέλλειν δ' αὐτῷ τοὺς ἀπολλυμένους, ἐὰν σωθῇ, ἀπαγγεῖλαι, ὅτι». Ksn: (ші pas:) «Τὰ ἐπεσταλμένα». Лкs: (везї ἐπίσταλμα). 2) (шаї поȣ) skpiȣ skpisорї. «Ἦν δὲ καὶ ἐπιστέλλειν δεινός». Ssid: 3) noet: în лoкȣ de περιστέλλω, îmї sȣmeџȣ хаіна. «Φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν». Епгр:

'Επι-στενάζω, biit: άξω, ші

'Επι-στεναχίζω, biit: -ίτω, noet: [ші

'Επι-στενάχομαι, (фъръ biit:) noet: în лoкȣ de...

'Επι-στένω, biit: -στενῶ, (кȣ dat:) oftezȣ, sȣspiнȣ пentpȣ чева.

'Επι-στεφανόω -ῶ, biit: -ώσω, пȣїȣ кȣнȣнъ пе капȣл кȣїва, înкȣнȣнezȣ.

'Επιστεφὴς, έος, (ὁ, ἡ), плінȣ пînъ în вȣze. (кȣ џen:) «Κρατῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο». Іл: Θ. ші Od: B. «Νῆσος ὕλης ἐπιστεφής». Esхл: [din

'Επι-στέφω, biit: -στέψω, (кȣ џen: indip:) ȣмплȣ пахарȣл ші чл: пînъ în вȣze. «Κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο; Іл: A. 2) (кȣ dat: indip:) adȣкȣ чева în чinstea кȣїва. «Χοὰς τῷ δ' ἐπέστεφε». Sof:

'Επιστέωνται, Ion: în лoкȣ de ἐπίστωνται, a 3: îm: пepѕ: de sȣп: лȣї ἐπίσταμαι.

'Επι-στηθίζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ dat:) mъ pezemȣ кȣ пieпtȣл de чева. [din

'Επιστήθιος (ὁ, ἡ), чел dеpe (pezematȣ пе) пieптȣ. [ἐπὶ, στῆθος].

'Επι-στηλόω -ῶ, biit: -ώσω, пȣїȣ d' asȣпра (прінч: пе mормîнtȣ) колоапъ.

'Επίστημα (τὸ), ор че se ашeazъ пe-

ste чева (прінч: колоанъ, ші чл: пе морmîntъ). (везї ші ἐπίθημα) [ἐπὶ, στάω].

Ἐπιστήμη (ἡ), [ἐπίσταμαι] aцintape de minte, sîлinцъ. «Ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμαις». Iskp: 2) штiinцъ, кѹноштinцъ, înвъцътѹpъ, eksпepîinцъ, înдemînътate. «Θεράποντας ἀρίστους ἐπιστήμαις». Ksn:

Ἐπίστημι, Ion: în локѹ de ἐφίστημι.

Ἐπιστημονικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, atinгътopѹ de штiinцъ, штiinцifikѹ; kape se îndeлetnічеште, saѹ este denpinsѹ ла штiinцe. [ші

Ἐπιστημόνως, adв: (kомпар: ἐπιστημονέστερον) кѹ штiinцъ, eksпepiinцъ, saѹ îndemînътate. [ἐπιστήμων].

Ἐπίστημος (ὁ, ἡ), Ion: în локѹ de ἐπιστήμων.

Ἐπιστημοσύνη (ἡ), =Ἐπιστήμη. [din

Ἐπιστήμων, ονος (ὁ, ἡ), (кѹ цen: saѹ пpeп: ak:) штiitopѹ кѹ skѹmпътate de чева; eksпepiinцatѹ; îndemînatikѹ; înвъцatѹ; înцeлentѹ. [ἐπίσταμαι].

Ἐπιστήριγμα (τὸ), sпpiжinѹ, peazъmѹ, saѹ pezemътoape. [din

Ἐπι-στηρίζω, вiit: -ίξω, pezemѹ, (ші між:) mъ pezemѹ пе чева.

Ἐπιστητέον, пosit: ал лѹї ἐπίσταμαι.

Ἐπιστητικὸς, ἡ, ὸν, disпѹsѹ, îndemînatikѹ ла înвъцътѹpъ. [din

Ἐπιστητὸς, ἡ, ὸν, пѹtinчosѹ de a se înвъцa, a i se kîштira штiinцa. [ἐπίσταμαι].

Ἐπιστιγμὴ (ἡ), пѹntѹ пѹsѹ пе чева. [din

Ἐπι-στίζω, вiit: -στίξω, пѹntezѹ пе чева, saѹ însemnezѹ пе d' asѹпpa кѹ пѹntѹpї.

Ἐπι-στίλβω, вiit: -στίλψω, лѹчeskѹ, skлiпeskѹ пе d' asѹпpa.

Ἐπίστιος (ὁ, ἡ), Ion: în локѹ de ἐφέστιος. ‖ (sѹвst:) Ἐπίστιον (τὸ), локѹinцъ, kasъ (кѹ toate челе dintp' însa); famiлie; (despre коpъвiї) = Νεώσοικος, apsenaлѹ.

Ἐπιστιχάομαι -ῶμαι, пoet: = Ἐπιστείχω. [din

Ἐπίστιχος (ὁ, ἡ), пѹsѹ in шipѹ, saѹ în лinie dpeaпtъ. [ἐπὶ, στίχος].

Ἐπι-στοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: (кѹ ak:) =Ἐπισκώπτω, îmї вatѹ жoвѹ, pîzѹ de чineва.

Ἐπιστολάδην [ἐπιστέλλω], adв: пoet: кѹ поaлeлe xaïneї sѹmese.

Ἐπιστολεὺς, έως (ὁ), pîndѹitѹ asѹпpa fлoteї, вiц-amipaлѹ. [ἐπὶ, στόλος]. 2) maї пoѹ) sekpetapѹ; adѹkътopѹ de skpisopї. [din

Ἐπιστολὴ (ἡ), (în цen:) штipe, saѹ opdinѹ tpiшise кътpe чineва înskpis, saѹ пpin înadins tpimisѹ; (oвiч:) skpisoape.

Ἐπιστολιαφόρος (ὁ, ἡ), (în цen:) dѹкъtopѹ de (însъpчinatѹ кѹ) op че feл de пopѹnкъ, saѹ opdinѹ; (oвiч:)=Γραμματοκομιστής. ‖ (sѹвst:) =Ἐπιστολεύς, sѹвt-amipaлѹ. [ἐπιστόλιον, φέρω].

Ἐπι-στολίζω, вiit: -ίσω, înвpakѹ, înпodoвeskѹ пе d' asѹпpa.

Ἐπιστολικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopѹ de skpisoape, eпistoлikѹ. [ші

Ἐπιστολιμαῖος, α, ον, kape se faче пpin (saѹ în feлѹ de) skpisoape. «Δυνάμεις ἐπιστολιμαῖαι». Dm: пѹtepї înfiinцate пѹmaї în skpisopї, iap пѹ în faптъ. [ші

Ἐπιστόλιον (τὸ), skpisopikъ, вiлetѹ, pъвaшѹ (dim:). [ἐπιστολή].

Ἐπιστολιοφόρος (ὁ, ἡ), =Ἐπιστολιαφόρος.

Ἐπιστολογραφικὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitѹ, foлositopѹ ла skpiepe de skpisopї. [din

Ἐπιστολογράφὸς (ὁ, ἡ), skpiitopѹ de skpisopї, însъpчinatѹ кѹ kopeskondinцa кѹїва. [ἐπιστολὴ, γράφω].

Ἐπιστολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлѹ de (saѹ ka o) skpisoape. [ἐπιστολὴ, εἶδος].

Ἐπι-στομίζω, вiit: -ίσω, astѹпѹ гѹpa кѹїва; (despre kaлѹ) îл цiѹ, îл domoлeskѹ пpin zъвaлъ; (în цen: ші fir:) oпpeskѹ, tpaгѹ înaпoї, înfpînezѹ 2) tpînteskѹ пе чineва кѹ faцa în жos.

Ἐπιστόμιον (τό), ші

Ἐπιστομὶς, ίδος (ἡ), [ἐπὶ, στόμα] ші

Ἐπιστόμισμα (τὸ), op че sлѹжeште a astѹпa, a înkide гѹpa кѹїва (пpoп: ші fir:); (iap паptik:) zъвaлъ; пpoцaпѹ; fpîѹ. 2) astѹпѹшѹ, dопѹ (de op че васѹ); (fir:) міжлoкѹ de adѹчepe ла tъчepe; oпpipe. [ἐπιστομίζω].

Ἐπι-στοναχέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Ἐπι-στοναχίζω, вiit: -ίσω, пoet: în локѹ de ἐπιστένω.

Ἐπι-στορέννυμι, ші (în sink:) Ἐπι-στόρνυμι, вiit: -στορέσω, aштepпѹ, întinzѹ чева пе d' asѹпpa.

Ἐπιστρατεία (ἡ), eksпediцie de oaste împpotiва кѹїва. [din

Ἐπι-στρατεύω, вiit: -εύσω, ші між: -εύομαι, вiit: -εύσομαι, (кѹ dat:) mъ пopпeskѹ кѹ oштipe asѹпpa кѹїва.

Ἐπιστράτηγος, aл doiлea dѹпe цeпepaлѹ; (ші dѹпe îmпpeжѹpъpї) ѹpmъtopѹ, saѹ локоцiitopѹ komandipѹлѹї oштipeї, (fpaнц:) général licutenat. [ἐπὶ, στρατηγός].

Ἐπιστρατηΐη (ἡ), Ion: în локѹ de ἐπιστρατεία.

Ἐπιστρατοπεδεία (ἡ), sѹвst: лѹї...

'Επι-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, îmĭ ашеzȣ tabъра înnpotiba (ші în nosiціe npiînчоasъ de a пъвълі ла вреme asȣпра) връжташȣлȣĭ.

'Επιστρεπτέον, nosit: ал лȣĭ ἐπιστρέφω.

'Επιστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, npiчinȣitорȣ, saȣ nȣtinчosȣ de a adȣче întoapчере (skimвape, лȣape a minte) ла чева. [ші

'Επιστρεπτικῶς, adв: кȣ întoapчере въгъtoape de seamъ ла чева. [ші

'Επίστρεπτος (ὁ, ἡ), вредnікȣ de лȣat în въгаре de seamъ, de npiвit. [ἐπιστρέφω].

'Επιστρέφεια (ἡ), лȣаре a minte, siлinцъ; aktiвitate; îndemînъtate. [din

'Επιστρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), лesnічosȣ de înвîptit, mлȣdiosȣ; (fir:) въгъtорȣ de seamъ, siлitорȣ; eksaktȣ, straшnікȣ; aktiвȣ; iskȣsitȣ. [din

'Επι-στρέφω, biit: -στρέψω, întорkȣ, înвîpteskȣ чева кътре; fakȣ пе чinева a se întoapче înanoĭ, (ші fir:) a 'шĭ skimвa пъреrea, saȣ a se faче maĭ въгъtорȣ de seamъ. || (mіж: saȣ eл:) mъ întорkȣ înanoĭ; mъ întорkȣ, ка sъ въzȣ; (fir:) îmĭ вiȣ în кȣnoштinцъ, mъ къieskȣ, mъ gîndeskȣ maĭ вine; iaȣ a minte, îngріжeskȣ desnpe чева; saȣ npiвeskȣ чева de sepiosȣ, вредnікȣ de лȣat în въгаре de seamъ. «Οὐδὲν ἐφροντίσατε, οὐδ' ἐπεστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων». Dm: (ші nas:) «Λόγοι ἐπεστραμμένοι». Ep: emfantiче, sepioase, вine nemepite, 2) mъ npeȣmвлȣ, mъ înвîpteskȣ; mepgȣ în їреакътȣ, гъsdȣieskȣ des пе ȣndeвa. «Πάντη ἐπιστρέφεται». Ош: Imn: «'Εν ὁπόσαις τε χώραις ἐνοικεῖ, καὶ εἰς ὁπόσας ἐπιστρέφεται». (вeziĭ ші ἀναστρέφω).

'Επιστρεφῶς, (maĭ întpeв: Ion: ἐπιστρεφέως) adв: =Εὐστρόφως; (fir:) кȣ îndemînъtate, вine nemepit; кȣ лȣаре a minte, кȣ îngріжipe, saȣ вȣнъ воinцъ. «Εἴρετο ἐπιστρεφέως». Ep: întpeвa кȣ кȣpiozitate, ші stъpȣinцъ. [ἐπιστρεφής].

'Επιστρογγύλλω, biit: -υλῶ, fakȣ чева кȣ totȣл (saȣ nȣцin de a nȣ fi) potȣndȣ. [din

'Επιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), maĭ, saȣ de totȣ potȣndȣ. [ἐπὶ, στρογγύλος).

'Επιστροφάδην, [ἐπιστρέφω] adв: înвîptind, saȣ înвîptindȣ se în toate пъpціле. 2) (dȣпе алціĭ) ='Επιστρεφῶς. [ші

'Επιστροφεὺς, έως (ὁ), чел dintîĭ вертeвpȣ, saȣ kîpчeĭȣ de înkeietȣpъ ал gîtȣлȣĭ. [din

'Επιστροφὴ (ἡ), întoapчере înanoĭ; (fir) къinцъ, венipe în sine, gindipe, въгаре de seamъ; îngріжipe; eksaktitate; tonȣ (emfasȣ) de кȣвintȣ; iskȣsinцъ; (noet:) nepцере, saȣ гъsdȣipe deasъ ла вре ȣнȣ локȣ. «Δωμάτων ἐπιστροφαί». Esхл: (вeziĭ ші ἀναστροφή). [ἐπιστρέφω]; mi= кȣ...

'Επιστρόφησις, εως (ἡ), înвîptipe, netpeчере, mȣлtъ комȣnікаціe în вре ȣнȣ локȣ. [neîntp: ἐπιστροφέω].

'Επιστροφία (ἡ), adȣкъtoape de întoapчере, saȣ къinцъ, npeфъкъtoape de inima omȣлȣĭ (enit: ал Венеріĭ). [ші

'Επιστροφίδες (αἱ), пъpȣ крецȣ. [din

'Επίστροφος (ὁ, ἡ), înвîptitȣ, pesȣчitȣ. «Δρόμος («"Ορμος) —». Лкs: 2) (fir:) ='Επιστρεφὴς, въгъtорȣ de seamъ, eksaktȣ, aktiвȣ, вoiosȣ. 3) pелаціosȣ, famiліаpȣ кȣ чinева, saȣ кape mepцe des ȣndeвa. «'Ανθρώπων ἐπίστροφος». Od: A. [ἐπιστρέφω]. [de ȣnde

'Επιστρόφως, adв: ='Επιστρεφῶς.

'Επίστρωμα (τὸ), aштepnȣtȣ пе d' asȣпра (ковоpȣ, makatȣ, харша de калȣ, ші чл:). [din

'Επιστρώννυμι, biit. -στρώσω, ='Επιστορέννυμι.

'Επι-στρωφάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (кȣ ak:) ='Επιστρέφω (2).

'Επιστυγὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte ȣръчosȣ, skîpвosȣ. [ἐπὶ, στύγος].

'Επι-στυγνάζω, biit: -άσω, (кȣ dat:) mъ nosomopъskȣ (mъ apъtȣ tpistȣ) пеntpȣ чева.

'Επιστύλιον (τὸ), gpinda чеa mape, че se nȣne neste stîлnĭ, ші ціne înвелiшȣл, saȣ katȣл de sȣs, (Франц:) architrave. [ἐπὶ, στύλος].

'Επι-στύφω, biit: -στύψω, npiчinȣieskȣ stpenezічiȣne, (ші fir:) nenлъчере; (npin întind:) atinгȣ, sȣпъpȣ кȣ ворвеле меле.

'Επι-στωμύλλομαι, biit: -υλοῦμαι, mъ amвiціonezȣ a mъ apъta елокȣinte, saȣ глȣmeцȣ în чева, глȣmeskȣ.

'Επι-συγ-κάμπτω, biit: -κάμψω, înкoвoiȣ чева înnpeȣnъ кȣ, saȣ neste, saȣ dȣпе алтȣ чева.

'Επι-συγ-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, adȣнȣ пе лîngъ чеде-л-алте, saȣ dȣпе чева.

'Επι-συ-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, maĭȣneskȣ înnpeȣnъ ші алтȣ чева.

'Επι-συκοφαντέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat: indip:) maĭ калоmniȣ (nîpъskȣ) пе чinева înкъ, saȣ пеntpȣ чева.

'Επι-συλ-λέγω, biit: -λέξω, maĭ кȣлегȣ, maĭ adȣнȣ înкъ, saȣ dȣпе toate; pекапітȣлȣ, saȣ penetȣ пе skȣptȣ чеде zise.

'Επισύλληψις, εως (ἡ), [ἐπισυλλαμβάνω]

алтъ зъmisлire пeste чea dintiї. (везї шi ἐπικύησις).

'Επι-συμβαίνω, biit: -βήσομαι, mъ întîmплѣ пе вршъ, saѣ пе лîнгъ алтеле. (de ѣnde) «'Επισυμβαίνοντα». Filsf: акчesopiiле (întîmплътоареле, saѣ în ѣрmъ dobînditеле) însѣшimї a ле сѣбiектѣлѣї.

'Επισυμμαχία (ἡ), ='Επιμαχία. [ἐπί, σύν, μάχη].

'Επι-συμ-μύω, biit:- μύσω, (кѣ dat:) mъ înкizѣ пeste чeва.

'Επι-συμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, казѣ întp' ачелашї timпѣ saѣ локѣ; mъ întîmплѣ dѣпе, saѣ пе лîнгъ алтеле. (везї συμπίπτω, în toate акчепцiiле).

'Επι-συν-άγω, biit: -άξω, adѣnѣ înкъ, saѣ пе ѣрmъ, saѣ пeste чeва. [de ѣnde

'Επισυναγωγή (ἡ), adѣнаре fъкѣтъ în ѣрmъ пе лîнгъ алтеле, saѣ despre чeва.

'Επι-συν-αθροίζω, biit: -οίσω, грам: експлік: a лѣї ἐπαγείρω.

'Επι-συν-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, (кѣ dat:) mъ învoiesкѣ ла чeва.

'Επι-συν-άπτω, (кѣ dat: îndip:) ѣпeskѣ, înпреѣnѣ чeва пе лîнгъ алтеле.

'Επισύνδεσις, εως (ἡ), шi

'Επισύνδεσμος (ὁ), сѣбst: ал лѣї...

'Επι-συν-δέω, biit: -δήσω, легѣ înпреѣнъ чeва din noѣ, saѣ înкъ maї mѣлт. «Οὐ λύει τὴν ἀπορίαν, ἀλλ' ἐπιξυνδεῖ μᾶλλον». Tfp:

'Επι-συν-δίδωμι, biit: -δώσω, mъ ѣпeskѣ, конкѣргѣ (mъ ашeзѣ ла fѣndѣ) maї în ѣрmъ, saѣ în sfîршitѣ. «'Επισυνδιδόντων ὁλκῇ καὶ φορᾷ τοῦ θλιβομένου πρὸς τὸ κενούμενον ῥευμάτων». Пл:

'Επι-σύν-ειμι, biit: -έσομαι, sîntѣ, mъ aflѣ de faцъ, iaѣ парte ла чeва înпреѣнъ кѣ алтѣл.

'Επι-σύν-ειμι, biit: -ειμι, mергѣ înпреѣнъ, mъ adѣнѣ, mъ întîлneskѣ кѣ чineва dѣпе чeва, saѣ înкъ шi алтъ datъ.

'Επι-συν-έχω, biit -έξω, maї цiѣ чeва înкъ, saѣ пе лîнгъ алтеле. «Γυναῖκα ἐπισυνέχω». Skp: maї iaѣ în кѣсѣtopie.

'Επισύνθεσις, εως (ἡ), adѣoцire, înпъdipe. [шi

'Επισύνθετος (ὁ, ἡ), кѣ adaosѣ komпѣsѣ din чeва. [шi

'Επισυνθήκη (ἡ), maї din ѣрmъ, maї noѣъ kondiцie, saѣ aptiколѣ adѣoratѣ maї în ѣрmъ ла kondiцiї. [ἐπισυντίθημι].

'Επι-συν-ίστημι, biit: ἐπισυστήσω, (пех: 2: ἐπισυνέστην, шi чл:) (кѣ dat: îndip:) adѣпѣ, гръmъdeskѣ чeва пе лîнгъ, saѣ пeste алтеле. || (mіж: depon:) fakѣ комплотѣ, saѣ револѣцiе înпротiва кѣiва. 2) mъ maї konstitѣiezѣ, mъ înfiinцezѣ înкъ, saѣ пeste алтѣ чeва.

'Επι-συν-νέω (-νηέω), biit: -ήσω, гръmъdeskѣ înпреѣнъ ѣна пeste алта.

'Επι-συν-οικίζω, biit: -ίσω, maї adѣкѣ шi пе алцiї a локѣi ѣndeва пе лîнгъ чеї de maї 'nainte, înmѣлцeskѣ попораціа ѣнѣї din noѣ fopmatѣ орашѣ.

'Επι-συν-τείνω, biit: -τενῶ, întinzѣ (siлeskѣ, stpimtopezѣ) înкъ maї mѣлт.

'Επι-συν-τίθημι, biit: ἐπισυνθήσω, adaorѣ, înшipѣ шi алтеле пе d' asѣпра; ѣпeskѣ пе лîнгъ алтеле; (fir:) fakѣ алтеле maї noѣъ kondiцiї.

'Επι-συν-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алергѣ înпреѣнъ ѣndeва dѣпе алцiї.

'Επι-συρίζω (συρίττω), biit: -ίξω, (кѣ dat:) flѣерѣ înпротiва кѣiва, saѣ пе kînd se ziче, saѣ se fаче чeва; батжокореskѣ.

'Επίσυρμα (τὸ), op че se tîpaшte dѣпе чineва, коадъ de хaїнъ tîpîtъ, шi чл: 2) semnѣ, ѣрmъ de лѣкрѣ, че s' a tîpît пpin вре ѣнѣ локѣ. [шi

'Επισυρμὸς (ὁ, ἡ), tîpîpe de чeва dѣпе sine; (fir:) леневiре, amînape de лѣкрѣ. 2) = Διασυρμὸς, батжокорiре, despreцѣiре. [ἐπισύρω].

'Επι-συρ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, конкѣргѣ, mъ adѣnѣ în вре ѣнѣ локѣ.

'Επι-σύρω, biit: -συρῶ, tîpъskѣ, tpаrѣ dѣпе sineшї; (fir:) прелѣнцeskѣ, amînѣ лѣкрѣ; (пpin ѣрm:) леневeskѣ, neîngpiжeskѣ чeва. «Πέπλον (θεραπαίνας) ἐπισύρων». Лкs: «'Επισύρων τὰ πράγματα, καὶ διακλέπτων τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν». Лs: (шi ел:) «'Επισύροντες ἐροῦσι». Лкв: «'Εν ταῖς πράξεσι μὴ ἐπισύρειν». M: Ant: (шi пas:) «Γράμματα ἐπισεσυρμένα». Лкs: skpise кѣ siлa. «Τὸ ἐπισεσυρμένον τοῦ λόγου». Чiч: слъбiчiѣнea кѣвîntѣлѣї.

'Επισύστασις, εως (ἡ), [ἐπισυνίστημι] adѣнаре, ѣнiре de mѣлцї ла ѣнѣ локѣ înпротiва кѣiва, комплотѣ.

'Επι-συ-στέλλω, biit: -στελῶ, stpîngѣ neînчetat, шi totdaѣna maї mѣлт.

'Επι-συ-στρέφω, biit: -στρέψω, ѣпeskѣ kîte пѣцinѣ mѣлцime de nopodѣ asѣпра кѣiва.

'Επίσυχνος (ὁ, ἡ), пpea desѣ, saѣ mѣлтѣ. [ἐπί, συχνός].

'Επισφαγεὺς, έως (ὁ), adînкътѣpa чea dintpe rîtѣ шi ѣmepї. [ἐπί, σφαγή].

'Επι-σφαγιάζομαι, biit: -άσομαι, шi

'Επι-σφάζω, biit: -σφάξω, înжѣнгiѣ (жерт-

feskǒ пе чineва neste, saǒ dѕпе чева.

'Επίσφαιρον (τὸ), înfѣшѕрътѕръ de mînъ а челор че se riontѕĭesk кѕ балъ: 2) minче de пieле ашezatъ în вîpfѕл sъвii челор че se denpind ла вътъліe кѕ арme. [ἐπὶ, σφαῖρα].

'Επι-σφακελίζω, biit: -ίσω, гангреnezǒ пе d' asѕпра. [de ѕnde

'Επισφακέλισις, εως (ἡ), гангрепаре пе d'asѕпра (прінч: de osǒ).

'Επισφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (înпpot: de ἀ-σφαλὴς, adiкъ) лesniчosǒ а къdea, saǒ а faче пе алtѕл sъ казъ, алѕпекosǒ, пpimeжdiosǒ. [din

'Επι-σφάλλω, biit: -σφαλῶ, fакǒ пе чineва а se notiкni, а алѕпека, а къdea.

'Επισφαλῶς, адв: кѕ пpimeжdie. [ἐπι-σφαλής].

'Επίσφατος (ὁ, ἡ), поеt:='Επίφατος. (везĭ ші πρόσφατος).

'Επι-σφάττω, biit: -σφάξω, At: în локǒ de ἐπισφάζω.

'Επι-σφηκόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: în локǒ de ἐπισφίγγω, stpînгǒ tape.

'Επίσφηνος (ὁ, ἡ), fъкѕtǒ în felǒ de па-пъ. [ἐπὶ, σφήν].

'Επι-σφίγγω, biit: -σφίγξω, stpînгǒ tape, saǒ înкъ maĭ mѕлt.

'Επι-σφοδρύνω, biit: -υνῶ, iѕцeskǒ, întъ-peskǒ чева maĭ mѕлt, fакǒ maĭ ацеpǒ.

'Επι-σφραγίζω, biit: -ίσω, печetлѕĭeskǒ пе d' asѕпра. || (miж:) întъpeskǒ кѕ пече-tea mea; пѕiǒ ші чea maĭ din ѕpmъ пе-чete ла чева. [de ѕnde

'Επι-σφράγισμα (τὸ), печetлѕipe пе d'a-sѕпра, saǒ întъpipe кѕ печеte. [ші

'Επισφραγιστὴς, οῦ (ὁ), печetлѕitopǒ пе d'asѕпра, ші чл:

'Επισφύριον (τὸ), napte а кълцѕпѕлѕĭ, че акопеpia глeznеле пiчopѕлѕĭ; (în ел:) копка, saǒ легъtѕpa кълцѕпѕлѕĭ; (iap прінч: neѕt: ал лѕĭ

'Επισφύριος, ші 'Επίσφυρος (ὁ, ἡ), каре stъ, saǒ se пѕne пе глeznеле пiчopѕлѕĭ. [ἐπὶ, σφυρόν].

'Επι-σχάζω, biit:-άσω, кpestezǒ кѕ вpi-чĭѕл пе d' asѕпра.

'Επι-σχεδιάζω, biit: -άσω, fакǒ, saǒ ziкǒ чева isвoditǒ în прiпъ, saǒ nenperîndit despre ачеea.

'Επισχεδὸν, адв: поеt: апроапе, пе лîn-гъ. «'Επισχεδὸν ἐρχομένοιο». Aплп: апро-цiindѕ se.

'Επι-σχέθω, поеt: în локǒ de ἐπέχω.

'Επίσχεο, Ion: în локǒ de ἐπίσχου, miж: пех: 2: de порѕнч: ал лѕĭ ἐπέχω.

'Επι-σχερὼ, [ἐπὶ, σχερός] адв: поеt: пе pîndǒ, ѕпѕл dѕпе, saǒ neste алtѕл; (de-spre timпǒ) пе ѕpmъ; kîte пѕцinǒ, saǒ din че în че maĭ mѕлt.

'Επισχεσία (ἡ), поеt: în локǒ de...

'Επίσχεσις, εως (ἡ), опріре, пiedікъ; прі-чinѕipe, saǒ npetekstǒ. [ші

'Επισχετικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ însѕшime de а опрі în локǒ. [ἐπέχω].

'Επι-σχίζω, biit: -ίσω, pѕпǒ, кръпǒ чева пе d'asѕпра. (se konf: кѕ ἐπισχάζω).

'Επ-ισχναίνω, biit: -ανῶ, fакǒ а fi чева de totǒ saǒ înкъ maĭ mѕлt slaвǒ, ѕskatǒ.

'Επι-σχολάζομαι, biit: άσομαι, netpeкǒ вpeme, întîpziezǒ.

'Επ-ισχυρίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ întъpe-sкǒ, mъ înпѕtepniчezǒ. 2) ='Απισχυρίζο-μαι, mъ цiǒ tape, stъpѕĭeskǒ în чева.

'Επ-ισχύω, biit: -ύσω,='Ενισχύω. înпѕtep-niчezǒ; (ші ел: saǒ nestp:) mъ întъpeskǒ.

'Επ-ίσχω, biit: ἐπισχήσω, At: în локǒ de ἐπέχω.

'Επι-σωματόομαι -οῦμαι, siit: -ώσομαι, mъ fакǒ maĭ tpѕпешǒ, maĭ волѕminosǒ, mъ mъpeskǒ ѕnindѕ mъ кѕ алtǒ tpѕпǒ. [din

'Επίσωμος (ὁ, ἡ), tpѕпешǒ, грasǒ. [ἐπὶ, σῶμα].

'Επι-σωρεύω, biit: -εύσω, fopmezǒ гpъ-madъ, пѕind ѕna neste алta.

'Επίσωτρον(τὸ), шinъ depoatъ. [ἐπισώζω].

'Επιταγὴ, (ἡ), opdinǒ, порѕнкъ. [ші

'Επίταγμα (τὸ), [ἐπιτάσσω]='Επιταγή. 2) tpiвѕtǒ înпѕsǒ (прінч:) пе ѕпǒ opaшǒ stъ-пînitǒ кѕ арme. 3) aptiколǒ de tpaktatǒ adъoratǒ maĭ în ѕpmъ. 4) napte de o-шtipe, че se пъstpeazъ nentpѕ maĭ пе ѕpmъ, (Фpanц:) corps de réserve; (iap napt:) корпǒ komпѕsǒ din doъ miĭ ші doъ sѕte ostaшĭ. [de ѕnde.

'Επιταγματικὸς, ἡ, ὸν, чел în felǒ de (saǒ кѕвenitǒ ла) ἐπίταγμα (везĭ ziч:).

'Επίταδε, адв: în локǒ de ἐπὶ τάδε, supe înкоачĭ, maĭ înкоачĭ, saǒ în naptea de dinкоачĭ. (înпpot: de ἐπέκεινα).

'Επιτακτὴρ, ῆρος (ὁ), поеt: în локǒ de

'Επιτάκτης, ου (ὁ), порѕнчitopǒ, dipe-ktopǒ, къпetenie, ші чл: [ші

'Επιτακτικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitǒ, saǒ în-demînatiкǒ а порѕнчi, а гѕвеpna. [ші

'Επιτακτικῶς, адв: în кiпǒ de порѕнчi-pe. [ші

'Επίτακτος (ὁ, ἡ), din порѕнкъ pîndѕi-tǒ; înпѕsǒ (în felǒ de siлniкъ daждie); (ostaшǒ) аранжatǒ dindъpъtѕл челор че

se бat înainte, (Лat:) **triarius**; saŭ къвеnitŭ ла lpъпа de pezepвъ. (ἐπιτάσσω).

Ἐπι-ταλαιπωρέω -ῶ, biit: -ήσω, sъfepŭ непрекъpmate tiкълопiї пentpъ чева.

Ἐπιταλάριος (ἡ, ἡ), пъpiъtopŭ de коmълеџŭ. «Ἀφροδίτη—». Пл: (Лat:) **Venus calathina.** [ἐπί, τάλαρος].

Ἐπίταμα (τὸ), [ἐπιτείνω] întinsъtъpъ.

Ἐπι-τάμνω, biit: -ταμέω, Ion: în локŭ de ἐπιτέμνω.

Ἐπι-τανύω, biit: -ύσω, poet: în локŭ de ἐπιτείνω.

Ἐπιτὰξ, adв: în pîndъ, în шipъ, în линie. «Τῆς ὁδοῦ τὴν ἐπιτάξ». Etmлr: чea sъpъtъ. [шi

Ἐπίταξις, εως (ἡ), pîndъpe, поръпчipe, пъпере ла кале. «Φόρου —». Ep: îпnъnepe de dажdie. «Στρατοῦ —». Лкs: pîndъpe de tpъпъ de pezepвъ. [ἐπιτάσσω].

Ἐπιτάραξις, εως (ἡ), tъpвъpape; (fir:) konfъsiape. «Ὀμμάτων — ». Плt: [din

Ἐπι-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, tъpвъpŭ пе d'asъпра, saŭ penetat; (fir:) konfъsiezŭ, adъкŭ пелiniшte, sъпъpŭ.

Ἐπιτάῤῥοθος (ὁ, ἡ), poet: în локŭ de ἐπίῤῥοθος, ажъtъtopŭ. (прекъm шi ἀταρτηρὸς în локŭ de ἀτηρός).

Ἐπίτασις, εως (ἡ), întindepe (акt: saŭ pas:) «Ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν». Плt: fir:) tonŭ, iъцеалъ; siлinцъ; (грам:) întindepe de însemn:; (În цеп:) крешtepe, înteцipe; (iap партiк:) легаре (înкъpкape) a dpamaliчелор пepineцiї (nепревъzъte префачepї din întîmплъpї). (вeзї шi πρότασις). [ἐπιτείνω].

Ἐπι-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, (къ dat: îndip:) поръпчeskŭ, пъiŭ ла кале. 2) aшezŭ пе чineва îndъpît dъпе алtъл (вeзї ἐπίτακτος), saŭ înпpotiва къiва. «Ἐπετέτακτο δὲ Ἀριστοκράτει μὲν Περικλῆς». Лкs:

Ἐπιτατικὸς, ἡ ὸν, пъtinчоsŭ a întinde, (în цеп:) a mъpi, a креште op че, (грам:) însemnape de ziчepe. [ἐπιτείνω]. [de ъnde

Ἐπιτατικῶς, adв: къ întindepe, крештepe, înteцipe (de însemn: шi чл:)

Ἐπιτάφιος (ὁ ἡ), fъкъtŭ, saŭ zisŭ пе mopmîntŭ, saŭ ла îmmopmîntape, epitafiŭ. «Λόγος».—». Petp: «Ἐπιτάφιον». Лкs: (se înц: ᾆσμα, saŭ ἐπίγραμμα) kîntape, saŭ sъskpiпцie mopmîntалъ. [ἐπί, τάφος].

Ἐπιτάχυνσις, εως (ἡ), гръвipe. [din

Ἐπι-ταχύνω, biit: -υνῶ, гръвeskŭ чева a se faче maї къpînd, saŭ îndemnŭ пе чineва a faче чева maї în гравъ.

Ἐπι-τέγγω, в.it: -τέγξω, ъdŭ, moiŭ чева пе d'asъпра. [de ъnde

Ἐπίτεγξις, εως (ἡ), ъdape a sъпpafeцeї вре ъпъї tpъпŭ; (прin întind:) moїape.

Ἐπιτεθειασμένως, [ἐπιθειάζω] adв: (de партiч:) къ întъsiasmŭ, ка din zeeaskъ însъfлape.

Ἐπιτεῖλαι, пеx: 1: de înf: ал лъї ἐπιτέλλω.

Ἐπι-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŭ чева tape, saŭ înкъ maї mълt; (прin întind:) прелъпцeskŭ; îndemnŭ, siлeskŭ; (fir:) крeskŭ; (nestp:) mъ faкŭ шaї mълtŭ; (miж: къ aк: преп:) mъ siлeskŭ (mъ лъпtŭ) sъ sъвîpшeskŭ чева; sîntŭ пepъвdъtopŭ, пелiniшtitŭ sъ аъzŭ, saŭ sъ въzŭ чева; (къ dat:) sîntŭ къ totъл înкinatŭ, datŭ ла чева. «Τόξον ἐπιτεινόμενον ῥήγνυται, ψυχὴ δὲ ἀνειμένη». Лкs: «Τὰ φωτεινὰ καὶ λαμπρὰ τοῖς σκιεροῖς καὶ σκοτεινοῖς ἐπιτείνεται». Пл: (шi nestp:) «Καὶ τὸ ψῦχος ἐπέτεινε πνεύματος ἐπιγενομένου». Лкs: «Ταύτῃ σφοδρῶς αὐτοῦ ἐπιτεταμένου». Лкs: «Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σίτου πλείω χρόνον ἐπιταθῆναι». Ksп: sъ petpeaкъ.

Ἐπι-τειχίζω, biit: -ίσω, клъdeskŭ zidŭ (kastелŭ) înпpotiва къiва (adiкъ în posiцie, de ъnde tot-daъna boiŭ пъtea пъвълi asъпра лъї), (къ dat:). «Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμψαντες εἰς Αἴγιναν ὁπλίτας, ἐπετείχισαν Αἰγινήταις, καὶ ἐπολιόρκουν αὐτούς». Ksп: [de ъnde

Ἐπιτείχισις, εως (ἡ), клъdipe de kastелŭ înпpotiва връжmaшълъї.[шi

Ἐπιτείχισμα (τὸ), kastелŭ клъditŭ în posiцie îndemînatiкъ de пъвълipe asъпра връжmaшълъї. [шi

Ἐπιτειχισμὸς (ὁ), =Ἐπιτείχεισις.

Ἐπι-τεκμαίρομαι, biit: -αροῦμαι, гiчeskŭ, daŭ къ sokoteaлa despre чева.

Ἐπι-τεκνόω -ῶ, biit: -ώσω, naskŭ шi алцї копiї пе ърmъ dъпе...

Ἐπι-τεκταίνω, biit: ανῶ, poet: (къ dat:) ъneлteskŭ чева înпpotiва къiва, ïї întinzŭ къpsъ, шi чл:

Ἐπιτέλεια (ἡ), (колек:) dpeгъtopї. 2) în локŭ de ἐπιμέλεια. [ἐπιτελής].

Ἐπι-τελειόω -ῶ, biit: -ώσω,=Ἐπιτελέω, sъвîpшeskŭ, desъвîpшeskŭ. 2) (партiк:) ofepŭ, npinoseskŭ. [de ъnde

Ἐπιτελείωμα (τὸ), = Ἐπιτελέωμα (maї обiч:). [шi

Ἐπιτελείωσις, εως (ἡ), sъвîpшipe. 2) ofepipe de жeptfъ.

Ἐπι-τελεόω -ῶ, biit:-ώσω, = Ἐπιτελειόω

Ἐπιτέλεσμα (τὸ), чеea че s' a sъвîpшit; 2) ешitŭ, pesълtatŭ. [шi

Ἐπιτελεστικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitŭ (îndemî-

natikȣ) ла съвîршire de чева.

'Επι-τελέω -ῶ, biit: -έσω, съвîршeskȣ, desъвîршeskȣ; înплineskȣ, înfiinцezȣ чева; fakȣ релiџioasъ цеpemonie, sepвezȣ; îmî плъteskȣ datopia, o ръfȣieskȣ. «Γάμον («Ἀγῶνα, «Θέας) ἐπιτελεῖν». Лкs: «Ἐπιτελέσαι βασιλεῖ, ἃ ὑπέσχετο». Тȣч: «Τὰ τέλη ἐπιτελεῖν». Ep: a istoвi dъждiiле. (шi fir:) «Τὸν θάνατον ἐπιτελεῖν». Ksn: a mȣpi (шi miж:). «Ἐπιτελέομαι τὰ τοῦ γήρως». Ksn: sȣfepȣ але въtpîneцiî.

'Επιτελέωμα (τὸ), a doiлea (eкstpaopdinapъ) жеptfъ (npiнч: пentpȣ naштepe de коniлȣ). [ἐπιτελεόω].

'Επιτελέως, Ion: în локȣ de ἐπιτελῶς, кȣ desъвîршipe, eкsакt; în sfîpшitȣ. [ἐπιτελής].

'Επιτελέωσις, εως (ἡ), = 'Επιτελείωσις. [ἐπιτελεόω[.

'Επιτελὴς [ἐπὶ, τέλος], έος (ὁ, ἡ), ажȣnsȣ în floapea sa, desъвîршitȣ; (despre лȣкp:) съвîршitȣ, peaлisatȣ. «Παρθένος —». Лкs: de mъpitat. «'Επιτελές τι ποιεῖν». Лкs: = 'Επιτελεῖν».

'Επι-τέλλω, biit: -τελῶ, noet: în локȣ de ἐντέλλομαι, поpȣnчeskȣ, pîndȣieskȣ, пȣiȣ ла кале, повъцȣieskȣ; înгъdȣiȣ, eptȣ. «Ὄφρ' Ἀχιλῆϊ μῦθον ἐνίσπω, ὃν Νέστωρ ἐπέτελλεν». Iл: Л. (шi despъpц:) «Κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν». Od: Ψ. (шi miж:) «Νόστον Ἀχαιῶν, ὃν ἐπετείλατο Παλλάς». Od: A. (шi кȣ inf:) «Σοὶ δ' ἐπιτέλλομαι ὧδε γε ῥέξαι». Iл: B: (шi nas:) «Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν». Пind: 2) (npiнч: despre steле) pesъpȣ de o datъ (кȣm anȣne soapeле); (în цen: шi fir:) mъ iveskȣ d asȣnpa, de faцъ. «Πῆ ποτε χρὴ τέρμα μόχθων ἐπιτεῖλαι»; Esx: ȣnde oape tpeвȣie a se ivi sfîpшitȣл pелелop?

'Επι-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiȣ чева пe d' asȣnpa, кpestezȣ în faцъ. 2) taiȣ de o datъ, saȣ пȣцin чева; (fir:) oпpeskȣ; micheskȣ, înпȣцinezȣ, npeskȣptezȣ (de ȣnde ἐπιτομή).

'Επίτεξ [ἐπὶ, τίκτω], εκος (ἡ), кape este anpoane de fачepe. (vezî шi ἐπίτοκος).

'Επι-τερατεύομαι, biit: -εύσομαι, adaorȣ întp' o noveste minȣnî, o mъpeskȣ кȣ apъtъpi de iesmoase лȣкpȣpî.

'Επιτέρμιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ ла, saȣ înгpiжeште de xotape. [ἐπὶ, τέρμα].

'Επιτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte veseлitopȣ, плъкȣtȣ, гpaцiosȣ. [шi

'Επίτερπνος (ὁ, ἡ), ='Επιτερπής. [din

'Επι-τέρπω, biit: -τέρψω, înveseлeskȣ пe чinева, (шi miж: saȣnas:) mъ înveseлeskȣ пentpȣ чева.

'Επιτερπῶς, adв: кȣ mȣлtъ veseлie, плъчepe, шi чл: [ἐπιτερπής].

'Επι-τερσαίνω, biit: -ανῶ, noet: ȣsȣкȣ чева пe чева. «Ἡελίῳ ψαμάθοις ἐπιτερσαίνονται (алц: ἔπι τερσαίνονται)».

'Επιτεταμένως, [ἐπιτείνω] adв: (de naptч:) кȣ mȣлtȣ tonȣ, tape, кȣ stъpȣinцъ.

'Επιτέταρτος (ὁ, ἡ), конpinzъtopȣ de ȣnȣ totȣ, шi o a natpa napte din totȣ, adiкъ чinчî a natpa пъpцî. (vezî шi ἐπίτριτος). [ἐπὶ, τέταρτος].

'Επιτετευγμένως, [ἐπιτυγχάνω] adв: (de naptч:) вine пemepit.

'Επιτετηδευμένως [ἐπιτηδεύω], adв: (de naptч:) кȣ skȣmпъtate, кȣ îndemînъtate, saȣ iskȣsinцъ.

'Επιτέτληκα (nex: ἐπέτλην, шi чл:) tpe: de кȣ: în локȣ de npez: aл neîntp: ἐπιτλάω, pavdȣ viteжeште, stъpȣieskȣ sȣfepind. (vezî шi ἐπιτολμάω).

'Επιτετμημένως [ἐπιτέμνω], adв: (de naptч:) npeskȣptat, saȣ în npeskȣptape.

'Επιτετράφαται, Ion: 3: îm: neps: de nas: tpe: de кȣ: aл лȣî ἐπιτρέπω.

'Επίτευγμα (τὸ), лȣкpȣ пemepitȣ, desъвîршitȣ (**capo d' opera** ltл:); op че a пemepit, a съвîршit, a dovîndit чinева. [шi

'Επιτευκτικὸς, ή, όν, deпpinsȣ a пemepi (a isвȣti în) skoпȣл съȣ; (лȣкpȣ) конtpiвȣitopȣ ла пemepipe. [шi

'Επίτευξις, εως (ἡ) пemepipe, съвîршipe, dovîndipe de skoпȣ. [ἐπιτυγχάνω].

'Επι-τεχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, пъskoчeskȣ пe ȣpmъ noȣ meшteшȣгȣ, saȣ metodȣ. 2) ȣneлteskȣ, ȣpzeskȣ neînчetat viклeniî înпpotiva кȣiva. [de ȣnde

'Επιτέχνησις, εως, (ἡ), maî noȣъ пъskoчipe de metodȣ. 2) ȣneлtipe, ȣpzipe de viклeniî. [шi

'Επιτέχνημα (τὸ), pesȣлtatȣ de noȣъ învenцie. 2) ȣneлtitъ viклenie. [шi

'Επιτεχνητὸς, ή, όν, съвîршitȣ npin пъskoчipe, meшteшȣцitȣ.

'Επι-τεχνολογέω-ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) aплiкȣ ла чева (eкsплiкȣ dȣпe) peгȣлеле texnoлoцiче.

'Επιτηδεέστερος, шi 'Επιτηδειέστερος, η, ον, Ion: kompap: aл лȣî...

'Επιτήδειος [ἐπιτηδὲς], α saȣ ος, ον, foлositopȣ; destoinikȣ, îndemînatikȣ; пpoпopцionatȣ, notpivitȣ; npiinчosȣ; vpednikȣ. «'Επιτήδειος ταῦτα παθεῖν». Dm: ‖ (кa sȣвst:) famiлiapȣ, npietenȣ; pȣdъ; шкoлapȣ

|| (în neȣt: îm:) Ἐπιτήδεια (τὰ), tpeвȣinчoaсeлe вieцiĭ, пpoвiziĭ de xpanъ, шi чл: [de ȣnde

Ἐπιτηδειότης (ἡ), a fi чeвa foлositopȣ, npiinчoсȣ, notpiвitȣ лa чeвa; îndemînatate, destoĭniчie; вpedniчie, saȣ mepitȣ de чeвa. || familiapitate, npietenie; pȣdenie; (în цen:) stpînsъ (de anpoane) peлaцie. [шi

Ἐπιτηδειόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ чeвa, saȣ ne чineвa îndemînatikȣ, npiinчoсȣ лa чeвa. [шi

Ἐπιτηδείως, adв: notpiвit, лa вpeme; kȣ îndemînъtate, saȣ npiinц..; kȣ familiapitate, npietenewte, шi чл:

Ἐπιτήδεος (ὁ, ἡ), Ion: în лokȣ de ἐπιτήδειος. [din

Ἐπιτηδὲς, saȣ ἐπίτηδες [ἐπὶ, τάδε] adв: înadins, nentpȣ aчestȣ sfîpшitȣ; (npin ȣpm:) kȣ stъpȣinцъ.

Ἐπιτηδέστατος, η, ον, шi

Ἐπιτηδέστερος, α, ον, [neîntp: ἐπιτηδής] în лokȣ de ἐπιτηδεώτερος, -ώτατος.

Ἐπιτήδευμα (τὸ), mesepie, tpeaвъ (op че ȣneлtewte чineвa); oвiчeĭȣ, datinъ. [шi

Ἐπιτήδευσις, εως (ἡ), npofesionape de o mesepie; îndeлetniчipe лa вpe ȣnȣ лȣkpȣ, saȣ tpeaвъ; peцimȣ (pîndȣiaлъ) de вiaцъ, nȣptape. [шi

Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, ὸν, лȣkpatȣ kȣ iskȣsinцъ, saȣ kȣ eksaktitate, mewtewȣцitȣ; (de ȣnde) siлitȣ, nȣ natȣpaлȣ. [din

Ἐπιτηδεύω, вiit: -εύσω, лȣkpezȣ чeвa kȣ dînadinsȣл, mъ îndeлetniчeskȣ din mesepie лa чeвa; nepfekцionezȣ; înfpȣmȣseцezȣ чeвa neste tpeвȣinцъ. (de ȣnde) «Ἐπιτετηδευμένον». Лks: npea mewtewȣцitȣ; (de ȣnde maĭ de mȣлte opĭ) nenatȣpaлȣ, siлitȣ. [ἐπιτηδές].

Ἐπιτηδέως, adв: Ion: în лokȣ de ἐπιτηδείως.

Ἐπιτηδεώτατος (-ώτερος), η, ον, Ion: în лokȣ de ἐπιτηδειότατος (-ότερος).

Ἐπιτήθη (ἡ), mȣma, saȣ вȣna вȣneĭ meлe. [ἐπὶ, τήθη].

Ἐπίτηκτος (ὁ, ἡ), (despre metaлe) topitȣ, шi topnatȣ neste чeвa. 2) ȣnsȣ, ȣnsoitȣ ne d' asȣnpa (kȣ чeapъ, шi чл); dpesȣ лa oвpazȣ; (fiг:) adȣoratȣ ne d'asȣnpa; (fiг:) faлsȣ, npefъkȣtȣ. «Ἐπίτηκτα φιλεῖν». Eпгp: [din

Ἐπι-τήκω, вiit: -τήξω, topeskȣ шi topnȣ neste чeвa. «Ἐπέτηξε κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα». Ep:

Ἐπιτηλὶς, ἴδος (ἡ), asemenea kȣ nлanta [τῆλις, вezĭ ziч:], aвînd asemenea kopnoase teчĭ. «Μήκων—». Nik: == Κερατῖτις.

Ἐπι-τηρέω, -ῶ, вiit: -ήσω, nъzeskȣ; nîndeskȣ вpeme; вaгȣ de seamъ. [de ȣnde

Ἐπιτήρησις, εως (ἡ), nîndipe; npeвegiepe, въгape de seamъ. [шi

Ἐπιτηρητὴς, οῦ (ὁ), въгъtopȣ de seamъ, îngpiжitopȣ; nînditopȣ. [шi

Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatikȣ a лȣa a minte, a npeвegia, a nъzi; шi чл:

Ἐπι-τίθημι, вiit: -θήσω, (neк: ἐπέθηκα, шi miж: ἐπεθέμην, шi nas: ἐπετέθην, шi чл:) nȣiȣ neste чeвa (maĭ de mȣлte opĭ kȣ dat: indip:) «Λίθον δ' ἐπέθηκε θύρησιν». Od: N. (шi sȣвtînц: dat:) «Λόχον («Νέφος) ἀνακλῖναι, ἠδ' ἐπιθεῖναι». Od: A: шi Iл: E. se tpaгъ, шi sъ nȣie zovopȣл лaȣшъ. «Θύρας ἐπίθεσθε». Лks: înkideцi ȣшeлe. «Καλάμῳ ἂν ἐπιθῇς βάρος». Aл: Afpod: «Ἐπιθήσει φάρμακα». Iл: Δ. (шi kȣ ak: npen:) «Ἐπιτίθει ἐπ' ἀνθρακιὰν». Dskpd: (шi kȣ цen: npea pap) «Τὸν δὲ λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας». Iл: Ω. (шi în napaл:) «Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην». Skp: 2) daȣ чeвa în mîna kȣiвa (ka sъ dȣkъ ȣndeвa). «Ὁ γραμματοφόρος, ᾧ τὴν ἐπιστολὴν ἐπέθηκα». Sin: (шi eл:) «Ἐπέθηκεν εἰς Μιτυλήνην». Ep: a tpimis skpisopĭ, a înшtiinцat лa Mitiлena. (шi miж:) «Ἀποθνήσκων ἐπέθετο τοῖς οἰκείοις». At: a лъsat noвaцъ. (вezĭ шi ἐπιστέλλω). 3) înnȣiȣ (osîndъ, шi чл:). «Σοὶ δὲ θωὴν ἐπιθήσομεν». Od: B. «Νόμον ἐπιθεῖναι». Плt: «Καὶ δίκην τὴν ἀξίαν ἐπιθεῖναι τῷ ἀμελοῦντι». Ksn: «Ζυγὸν ἐπιθεῖναι». Ksn: (шi miж:) «Φόβον ἐπιτίθεσθαι». Ksn: a însȣfлa, a въгa fpikъ. «Ὄνομα ἐπιθεῖναι». Sxл: Aпл n: a 'ĭ skoate nopekлъ. 4) adaoгȣ. «Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω». Iл: Ψ. «Καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι». Iл: H. 5) anлikȣ, notpiвeskȣ чeвa ne ȣpmъ (ne d' asȣnpa). «Χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην. Iл: Δ. (шi fiг:) «Οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις». Iл: T. 6) (miж:) întpenpinzȣ. «Ἐπιθέσθαι ναυτιλίῃσι». Ep: «Θεατροσκοπίαις ἐπιθέμενοι». Sin: 7) nъвълeskȣ asȣnpa kȣiвa fъpъ вeste. «Ἐπιθέσθαι τοῖς Μακεδόσι». Diod: (шi fiг:) «Ἐπιθέσθαι τῇ ἀρχῇ». Пл: «Ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων ἁμαρτίαις». Iskp: 8) (npea pap шi înd:) în лokȣ de ὑπερτίθεμαι, amînȣ. «Διὰ τὴν τῶν καμνόντων ὀλιγωρίαν ἐπιτίθενται γάρ». Inkp: (вezĭ шi ἐπιβάλλω).

Ἐπι-τίκτω, вiit: -τέξομαι, maĭ naskȣ iapъшĭ шi de aл doiлea.

'Επι-τιλάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ къſъреskъ (пiъ skîрпъвеskъ) пе чева.

'Επι-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, чinsteskъ пе чinева maĭ пе ъртъ; (de ъnde) pesвъпъ moaptea къїва. (Ep: στ'. 39). 2) (леџ:) osîndeskъ ла глоавъ; (iap прinч:) întъpeskъ osînda în вanĭ, че însъшĭ вinoвatъл îmĭ înпъsese. «Τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμέων». Ep: (везĭ шi προστιμάω). 3) ърkъ преџъл лъкрълъĭ de вînzape, îл skъmпeskъ. «Ὁ σῖτος ἐπιτιμᾶται». Dm: 4) (oвiч: къ dat:) хълеskъ, mъstpezъ. «Τοῖς πεπραγμένοις ἐπιτιμᾷν». Dm: [de ъnde

'Επιτίμημα (τὸ), чееa че se faче, saъ se ziче sпpe dожъпipea къїва; osîndъ în вanĭ; пedeanсъ; dожanъ; хълъ, шi чл: [шi

'Επιτίμησις, εως (ἡ), îmпъnepe de въneaskъ пedeanсъ saъ pesвъпape; întъpipe de пpeчedintъ osîndъ; dожъпipe, хълipe. 2) skъmпipe de лъkpъ de вînzape. [шi

'Επιτιμητήρ, ῆρος (ὁ), поet: în лokъ de

'Επιτιμητής, οῦ (ὁ), (жъdiкъtopъ) хотъpîtopъ de osîndъ în вanĭ; dожъпitopъ; pesвъпъtopъ; (пpin întind:) окpotitopъ. [шi

'Επιτιμητικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, disпъsъ, aплеkatъ a dожъпi, a хъли, a osîndi, шi чл:

'Επιτιμήτωρ, ορος (ὁ), поet: == 'Επιτιμητήρ, pesвъпъtopъ; окpotitopъ.

'Επιτιμία (ἡ), == 'Επιτίμησις, dожъпipe, хълipe. 2) dpeптъл пpeвeлeџiatълъĭ четъџeanъ. 3) mъdълapeлe челе askъnse: [шi

'Επιτίμιος (ὁ, ἡ), каpe se faче sпpe чinstea къїва. || (sъвst:) 'Επιτίμιον (τὸ), osîndъ înпъsъ sпpe пedeanсъ asъпpa къїва; (în џen:) pesплътipe къ de o пotpiвъ. 2) (поъ, Бisep:) карте de влeстemъ.

'Επίτιμος (ὁ, ἡ), чinstitъ, de вънъ penъtaџie; (пpin ъpm:) чел че se въкъpъ de toate dpeптъpiлe sлoвodълъĭ четъџeanъ. (înпpot: de ἄτιμος). «Χρήματα ἐπίτιμα». Dm: aвepĭ a ле ънъĭ четъџeanъ fъџitъ din пatpia sa пeнtpъ omopъ fъpъ вoiea sa, (пpin ъpm:) пesъпъse ла konfiskape. [ἐπὶ, τιμή]. [de ъnde

'Επιτίμως, adв: чinstit, къ вънъ penъtaџie.

'Επιτίτθιος, шi 'Επίτιτθος (ὁ, ἡ), чел înкъ ла џiџъ, saъ de џiџъ. [ἐπί, τιτθός].

'Επι-τιτράω -ῶ, biit: ἐπιτρήσω, гъъpeskъ чева пе d' asъпpa.

'Επι-τιτρώσκω, biit: -τρώσω, pъпeskъ пе чinева пе d' asъпpa.

'Επιτλήτω, 3: stпr: пeps: de пex: ал пopъпч: лъĭ ἐπιτέτληκα.

'Επι-τμήγω, (saъ -τμήσσω), biit: -τμήξω, поet: în лokъ de ἐπιτέμνω.

'Επίτοκος (ὁ, ἡ), (γυνὴ, femeĭe) aпpoaпe de faчepe; (în џen:) пpъsitoape. 2) (ἀργύριον, вanĭ) пъшĭ ла doвîndъ. || «Τόκοι ἐπίτοκοι». Плt: doвînzĭ ла deвînzĭ. [ἐπὶ, τόκος]. [de ъnde

'Επιτόκως, adв: къ doвîndъ.

'Επιτολή (ἡ), [ἐπιτέλλω] pesъpipe de stea; isвopîpe de pîъ, шi чл:

'Επι-τολμάω -ῶ, biit: -ήσω, поet: (къ înf:) sъfepъ къ îndpъzneaлъ; (maĭ поъ къ dat:) îndpъzneskъ a întpeпpinde чева; кълezъ înпpotiвa къїва, saъ în чева.

'Επιτομή (ἡ), tъiepe de o пapte; (fir:) пpeskъptape de вpe ънъ skpisъ, шi чл: [шi

'Επίτομος (ὁ, ἡ), [ἐπιτέμνω] tъiatъ кîtва; (пpin ъpm:) пpeskъptatъ. «Ὁδὸς —». Ksn: «Τὰ ἐπίτομα τῆς χώρας». Пasъs: челе desпъpџite къ dpъmъpĭ.

Ἔπιτον, înd: de хоt: saъ пopъпч: ал лъĭ ἔπειμι.

'Επιτόνιον (τὸ), instpъmîntъ, пpin каpe se întind коapdeле ънеĭ maшine, saъ вpe ънъĭ mъsiкалъ opгanъ; (fir:) op че faче шaĭ tonikъ, întъpeшte чева. «Ἡ συντροφία τῆς εὐνοίας ἐπιτόνιον». Пл: [шi

'Επίτονος (ὁ, ἡ), întinsъ. || (sъвst: вървъ: se înџ: ἱμάς) къpea, saъ шtpeangъ, шi чл: каpe pъmîne (шi пpin ъpm: џine шi алtъ чева) întinsъ; (anatm:) вineле челе mapĭ, saъ mъшkiĭ ъmepiлop, шi вpaџeлop. [ἐπὶ, τόνος]. [de ъnde

'Επιτόνως, adв: къ tonъ, tape.

'Επι-τοξάζομαι, biit: -άσομαι, (къ dat:) sъџetezъ, saъ okiеskъ къ аркъл asъпpa къїва. [шi

'Επι-τοξεύω, biit: -εύσω, == 'Επιτοξάζομαι.

'Επιτοξίς, ίδος (ἡ), кpestъtъpa аркълъĭ, ъnde se џine коapda. [ἐπὶ, τόξον].

'Επι-τοπίζω, biit: -ίσω, dъineskъ, пetpeкъ maĭ mълtъ вpeme întp' ънъ лokъ. (înпpot: de ἐκτοπίζω).

'Επιτοπλεῖστον (-πλέον, -πλῆθος, -πολύ), adв: în лokъ de ἐπὶ τὸ πλεῖστον (πλέον, шi чл:), de maĭ mълte opĭ, în џeнepaлъ.

'Επιτόσσαις, Dop: пex: 1: de пapтч: ал лъĭ ἐπιτυγχάνω. (везĭ ἐπέτοσσα).

'Επι-τραγηματίζομαι, biit: -ίσομαι, пъiъ ла masъ ъskъtъpĭ (mezeлiкъpĭ), saъ поame, шi чл:

'Επιτραγία (ἡ), eпit: ал Венepiĭ, (fiind къ a tpansfopmat o капpъ în џaпъ). [везĭ шi

'Επιτράγιος, α saъ ος, ον, шi

'Επίτραγος (ὁ, ἡ), desfpînatъ; (пpin ъpm:

despre bite) stepnȣ; (despre плante) ne-poditopȣ, a къpȣia podnічie se pisineшte în кpъчї шi fpȣnze nȣmaї. || (sȣвst:) 'Ἐπιτραγία(ἡ), saȣ 'Ἐπιτραγίας, ȣnȣ пeшte, кape de mȣлtъ гpъsime nȣ пpъseшte. || 'Ἐπιτράγιοι (οἱ), лȣnцeлe кoapde шi de npisosȣ aлe вii. [ἐπὶ, τράγος].

'Ἐπι-τραγῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoвeste-sкȣ чeвa кȣ tpaцiкȣ emfasȣ, saȣ adaorȣ tpaцiчe evenemînte întp' o пoвestipe, кa sъ o mъpeskȣ maї mȣлt.

'Ἐπιτραπεζίδιος, шi

'Ἐπιτραπέζιος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ лa masъ, saȣ fъкȣtȣ, zisȣ лa masъ (пe вpemea mîn-къpiї). [шi

'Ἐπιτραπέζωμα (τὸ), вȣкatъ пȣsъ пe masъ (iap npiнч: dȣлчeaцъ, saȣ mezeлiкȣ). [ἐπὶ, τράπεζα].

'Ἐπι-τραπέω пoet:, шi 'Ἐπιτράπω, вiit: τράψομαι, Ion: în лoкȣ de ἐπιτρέπω.

'Ἐπιτραχήλιος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ лa, saȣ пȣsȣ пe гpȣmazȣ. «Κόσμος—». Лкs: гiop-danȣ, кoлetȣ de rîtȣ. || (sȣвst:) 'Ἐπιτραχήλιον (τὸ), (Бisep:) petpaxiлȣ. [ἐπὶ, τράχηλος].

'Ἐπι-τραχύνω, вiit: -υνῶ, înъsпpeskȣ, înвîptoшeskȣ faцa вpe ȣnȣї tpȣпȣ, saȣ чeвa пe d' asȣпpa.

'Ἐπιτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, înгъdȣitopȣ, eptъ-topȣ. [din

'Ἐπι-τρέπω, вiit: -τρέψω, înвîpteskȣ, în-topкȣ, îndpeptezȣ чeвa кътpe чeвa; (maї de mȣлte opї пpin întind: шi fir:) лasȣ чeвa în вoiea, în гpiжa, saȣ xotъpîpea кȣї-вa, mъ înкpezȣ, saȣ înгъdȣiȣ. (кȣ dat: indip:) «Καὶ τὸν οἶκον εἰ ἐπιτρέπει τις αὐτῷ». Ksn: «Ἔστιν ὅτῳ ἄλλῳ πλείω ἐπιτρέπεις ἢ τῇ γυναικί»; Ksn: «Καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος κτήματα». Od: H. sъ лase de moштenipe. «Ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν». Od: T. шi X. «Κλεινίᾳ δ' οὐκ ἂν ἐπιτρέψαις». Ksn: nȣ 'л aї faчe apвitpȣ, saȣ aлesȣ жȣdiкъtopȣ. (de ȣnde eл:). «Ὀργῇ ἐπιτρέπειν». Лкs: a se stъпîni de mînie кȣ totȣл. «Φεύγεις δὴ, Ποσειδάωνι δὲ νίκην πᾶσαν ἐπέτρεψας»; Iл: Φ. aї înгъdȣit? (шi fir: «Οὐκ ἐπέτρεπε γήραϊ». Iл: K. nȣ se лъsa вътpîneцiї. (шi пas): «Ὦ λαοὶ ἐπετετράφαται». Iл: B. къpȣia s'aȣ înкpedinцat. «Ἐπιτρέπεταί μοι» Ep: îmї este eptatȣ. «Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο εἴρεσθαι. Od: 1. te a îndemnat inima.

'Ἐπι-τρέφω, вiit: -θρέψω, цiȣ de xpanъ кȣ îndestȣлape пe чineвa; (пas: кȣ dat:) mъ xpъneskȣ, кpeskȣ dȣпe кitъвa вpeme. «Ἐκ τουτέων σφι ἐπετράφη νεότης». Ep: «Ἐπιτεθραμμένης νεότητος ἱκανῆς». D. Aл:

'Ἐπιτρεχόντως, adв: = 'Ἐιτροχάδην. [din

'Ἐπι-τρέχω, вiit: -θρέξομαι, saȣ -δραμοῦμαι, aлeprȣ пe d'asȣпpa, saȣ asȣпpa, în-пpotiвa кȣївa, tpeкȣ aлeprînd пe d'asȣпpa; (шi fir:) пoвesteskȣ, saȣ чiteskȣ чeвa iȣte, în tpeaкъtȣ. «Ἅρματα δὲ ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον». Iл: Ψ. «Ἀσπὶς δ' ἐπιθρέξαντος αὖσεν ἔγχεος». Iл N. «Ἐπιδραμεῖν τὴν χώραν». Ep: a пpъda цapa. «Οὔτι ἐπιδραμὼν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέχετο». Ep: n'a aлep-rat sъ лe ia. «Ἐπιτρέχων τοὺς καλάμους τοῖς χείλεσι». Лoнц: кîntînd кȣ naiȣл. (шi miж: fir:). «Λευκὴ ἐπιδέδρομεν αἴγλη». Od: Z. este pevъpsatъ asȣпpъ 'I. «Ἥλιος δ' οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς». Od: Υ. 'л a aкoпepit. (шi пas:) «Ὃ ἡμῖν ἀργότερον ἐπιδεδράμηται τοῦ λόγου (saȣ τῷ λόγῳ)». Ksn:

'Ἐπίτρησις [ἐπιτιτράω], εως (ἡ), гъȣpipe пe d' asȣпpa, saȣ a пъpцiї de sȣs.

'Ἐπι-τρίβω, вiit: -τρίψω, fpeкȣ пe чeвa, saȣ fpeкind sпoїeskȣ, лiпeskȣ пe чeвa; (de ȣnde miж:) mъ sȣлimeneskȣ. (zezї шi ἐντρίβω). 2) fpeкȣ neînчetat; (пpin ȣpm:) întъpîtȣ; (med:) ipitezȣ, oвpinteskȣ. «Τὴν νόσον ἐπιτρίβειν». Aп: 3) (maї des) stpiкȣ, пpъпъdeskȣ de totȣ (maї de mȣлte opї în sensȣ de влestemȣ). «Ἀλλά σε ὁ Ζεὺς ἐπιτρίψειε». Лȣч: (шi пas:) «Ἀλλ' ἐπιτριβείην, εἴ τι τούτων ἔψευσμαι». Apstf: «Τὸ τοῦ Πλάτωνος συμπόσιον ἀναγνοὺς ἐπιτριβείη τις μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀρετὴν παρορμηθείη». At:

'Ἐπιτριετὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл aпpoaпe de a înплini tpeї aнї. [ἐπὶ, τρία, ἔτος].

'Ἐπι-τριηραρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ tpiepapxȣ пeste tepminȣ. «Ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη δυοῖν μηνῶν». Dm: tpeкînd doъ лȣnї пeste tepminȣл tpiepapxii. [de ȣnde

'Ἐπιτριηράρχημα (τὸ), dъinipe de tpie-papxie пeste sopoкȣ, шi кeлtȣїeлeлe miж-лoчite întp'aчea distanцъ de вpeme.

'Ἐπίτριμμα (τὸ), op чe s'a fpeкat mȣл-tъ вpeme пe чeвa; (fir: кȣ цen:) omȣ fpeкatȣ, depinsȣ în чeвa. [шi

'Ἐπίτριπτος (ὁ, ἡ), пpea fpeкatȣ, eкspe-piinцatȣ; пpea вiклeanȣ; вpedniкȣ de пpъпъdit, = Ἐξώλης. [ἐπιτρίβω].

'Ἐπιτρὶς, adв: пînъ în tpeї opї. [ἐπὶ, τρὶς].

'Ἐπίτριτος (ὁ, ἡ), кoпpinzъtopȣ de ȣnȣ întpegȣ шi o a tpeia пapte din totȣ, a-diкъ de пatpȣ a tpeia пъpцi, (de ȣnde în Apitm:) nȣmъpȣл 4 este ἐπίτριτος aл лȣї 3. (în metp: «Ποῦς —». komпȣsȣ din tpeї

silaбe лsnųĭ шi sna sksptъ. «Δάνεισμα ἐπίτριτον». Лкs: пentps каpe se плъteште doвîndъ a tpeia napte din капete. (веzĭ шi ἐπιμόριος, шi ὑπότριτος). [ἐπὶ, τρίτος].

'Επίτριψις, εως (ἡ), fpeкape пe d' assпpa, saš sna пeste алta (акt: saš пas:); ssлimenipe; stpiкъчisne, пpъпъdipe. [ἐπιτρίβω].

'Επίτρομος (ὁ, ἡ), коnpinsš de кstpemspš, кs totsл sпъĭmîntatš, inpprozitš. [ἐπὶ, τρόμος].

'Επιτροπαῖος, α, ον, înкpedinųatš лa (кiвepnisitš de) enitponš. «Ἀρχὴ ἐπιτροπαία». Ep: dpeгъtopie enitponiкъ. [ἐπιτροπή].

'Επιτροπεία, ας, шi

'Επιτρόπευσις, εως (ἡ), enitponiкъ îngpiжipe. [шi

'Επιτροπευτικός, ή, όν, destoĭniкš (îndemînatiкš) de a fi enitponš. [din

'Επιτροπεύω, вiit: -εύσω, (кs ųen: saš aк:) sîntš enitponš. înгpiжitopš aл кsĭвa; (fъpъ каzš) dipiųezš (кiвepnisesкš) enitponeште. [din

'Επιτροπὴ (ἡ), înкpedinųape de чeвa кsĭвa; tpeaвa, пsptapea de гpiжъ a enitponsлsĭ; (în ųen:) deплinъ пstepe în чeвa. «Δόντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπήν». Diod: dîndš se în disкpeųia вipsitopsлsĭ. [ἐπιτρέπω].

'Επιτροπία (ἡ), ='Επιτροπεία. [шi

'Επιτροπικὸς, ἡ, ὸν, enitponiкš, atinгъtopš de enitponš, saš enitponie. «Νόμος——». Плt: лeųe despe enitponie шi enitponĭ.[din

'Επίτροπος (ὁ, (ἡ), enitponš; лoкoųiitopš; aлesš; кiвepnisitopš, îngpiжitopš, шi чл: (веzĭ шi ἐπιστάτης). [ἐπιτρέπω].

'Επιτροχάδην [ἐπιτρέχω], adв: în гpaвъ, în sкsptš, ĭste; (пpin spm:) лesne. «'Επιτροχάδην ἀγόρευεν». Iл Г. кs msлtъ лesniчisne de кsвîntš.

'Επι-τροχάζω, вiit: -άσω, tpeкš aлepгînd пe sndeвa; (fir:) вopвesкš пpipit, ĭste. [шi

'Επιτρόχαλος (ὁ, ἡ), [ἐπίτροχος] пeste кape пoate чinева aлepгa saš mepųe iste; (пpin spm:) netedš, saš вълosš. 2) ĭste, sшopš.

'Επιτροχασμὸς (ὁ), ssвst: лsĭ...

'Επι-τροχάω -ῶ, вiit: -άσω, == 'Επιτροχάζω. [din

'Επίτροχος (ὁ, ἡ), [ἐπιτρέχω] == 'Επιτρόχαλος, sшopš, ĭste. || (nest:) 'Επίτροχον în лoкš de...

'Επιτρόχως, adв: == 'Επιτροχάδην.

'Επι-τρύζω, вiit: -τρύξω, sfîpîĭš, чipipeskš пe чeвa. «Χελιδὼν ἐπιτρύζει». Eпiгp:

'Επι-τρώγω, вiit. ·τρώξομαι, (пex: ἐπέτραγον, шi чл:) mъпînкš чeвa пe spmъ, пe d' assпpa (dsпe masъ).

'Επι-τροπάω -ῶ, вiit: -ήσω, poet: în лoкš de ἐπιτρέπω.

'Επι-τυγχάνω, вiit: -τεύξομαι, (пox: ἐπέτυχον, шi чл:) (кs dat: saš aк:) гъsesкš din întîmплape, nemepesкš, вpodesкš. (de snde «'Ο ἐπιτυχὼν». Лкs: (fir:) чeл de pîndš, пpostš (кape se гъseшte opĭ snde). 2) întiлnesкš; (шi fir:) чitesкš (пpinч:) кapte, чe 'mĭ a къzst din întîmплape în mînъ (веzĭ шi ἐντυγχάνω). 3) (кs ųen:) nemepesкš semnsл; (fir:) îmĭ вpodesкš sкопsл. (de snde пas:) «Ἡ πρᾶξις («'Ο λόγος) ἐπιτέτευκται». Лкs: a isвstit, s' a вpodit вine. (шi aвsл:) «Τὸ ἐπιτετευγμένον». Лкs: nemepipea.

'Επιτυμβίδιος, шi

'Επιτύμβιος (ὁ, ἡ,) poet == 'Επιτάφιος, пssš пe (fъкstš пentps) mopmîntš;(despe пъsъpĭ) кpestosš (чeл кs кpeastъ кa snš mopmîntš пe кaпš). [ἐπὶ, τύμβος].

'Επι-τυφλόω -ῶ, вiit: -ώσω, == 'Αποτυφλόω.

'Επι-τυφόω -ῶ вiit: -ώσω, шi

'Επι-τύφω, вiit: -θύψω, apzš кs пsųinš шi fsmerosš foкš; (fir:) dopopesкš, topesкš.

'Επιτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nemepitopš, isвstitopš în sкопsл sъš, popoчitš; (despe лsкp:) вine nemepitš. [ἐπιτυγχάνω]. [de snde

'Επιτυχία (ἡ), nemepipe, popoчitъ isвstipe în sкопš. [шi

'Επιτυχῶς, adв: кs nemepipe, popoчit.

'Επι-τωθάζω, вiit: -άσω, (кs dat; saš aк:) îmĭ вatš жoкš, iaš în pîsš пe чinева despe чeвa; глsmesкš în чeвa. [de snde

'Επιτωθασμὸς (ὁ), вatжoкopipe, лsape în pîsš; глsmipe.

'Επι-φαιδρύνω, вiit: -υνῶ, poet: faкš чeвa stpълsчitš, veseлš, apъtosš; înnodoвesкš, înfpsmsseųezš.

'Επι-φαίνω, вiit: ανῶ, apъtš чeвa de faųъ; (шi eл: saš miж:) mъ apъtš, mъ înfъųiшezš de o datъ, saš пe кînd se faчe, saš se ziчe чeвa; mъ iвesкš, pesъpš. «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν». Sкp: (шi пas:) «Τὰ ἐπιφαινόμενα». Iпкp: simптomeлe, чe se apatъ.

'Επιφάνεια (ἡ), apъtape de faųъ, înfъųiшape (пpinч: de o datъ, пe neaшteптate); pesъpipe, iвipe a soapeлsĭ, кpъпape de zi; (de snde Teoлų:) apъtapea mîntsitopsлsĭ Xpistosš, Боботеаза. 2) пaptea de d' assпpa a лsкpsлsĭ, ssпpaųa;fa

fir:) sлавъ, stpълвчipe de din afapъ, mъpeцie. «Τὸ μέγεθος τῶν δικῶν ἐπιφάνειάν τινα ἐποίησεν». Is: a fъквt oape-кape întinъpipe, a snepiat. [din

'Επιφανής, έος (ὁ, ἡ), înвedepatъ ла toцî, saв apъtosв; (npin întind: ші fir:) însemnatв, sлъвitв. [ші

'Επιφάνια (τὰ), (Бisep:) Бобоteaza. [ші

'Επίφαντος (ὁ, ἡ), noet: = 'Επιφανής. «'Επίφαντος ἐν φάει». Sof: възвtв în (saв възъtopв înкъ de) лвminъ, adiкъ виv. [ἐπιφαίνω].

'Επιφανῶς, adв: înвedepat; stpълвчit; sлъвit. [ἐπιφανής].

'Επι-φαρμακεύω, вiit: -εύσω, ші

'Επι-φαρμάσσω, вiit: -άξω, daв iapъшî, saв ші алtъ doктopie квїва; maî пвїв ші maî пе вpmъ чева dpesвpî în вкаte, ле îndвлчesкв înкъ maî mвлt.

'Επίφασις, εως (ἡ),='Επιφάνεια, stpълвчipe din afapъ, mъpeцie. 2) apъtape, înfъцiшape, въdipe. [ἐπιφαίνω].

'Επι-φάσκω, греш: în локв de ἐπιφαύσκω.

'Επιφατνίδιος noet: în локв de....

'Επιφάτνιος (ὁ, ἡ), чел пе, saв în iesлe. [ἐπί, φάτνη].

'Επίφατος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπί, φημί] defъîmatв. (вezî ші ἐπίῤῥητος).

'Επι-φαύσκω, вiit: -φαύσω, (кв dat:) = 'Επιφώσκω, лвчesкв пе чева, лвminezв, pesъpв. (вezî ші ἐπιφαίνω).

'Επι-φέρβομαι, (фъpъ вiit:) noet: în локв de ἐπινέμομαι, пasкв вndeвa, пъsкînd pozв de totв.

'Επι-φέρω, вiit: ἐποίσω, (пeх: ἐπήνεγκα, ші чл:) adвкв (пвїв, apвнкв) чева d'aсвnpa, saв аsвnpa квїва; (fir:) лiпesкв, atpiбвїesкв чева квїва. «Σοὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει». Ιл: А. «'Επιφέρειν τὰ ὅπλα (πόλεμον, αἰτίαν, μωρίαν, ὄνειδος, ὄνομα, ші чл:) τινί». Лкs: «'Επιφέρειν φάρμακον (θεραπείαν). Гал: (вezî ші ἐπιτίθημι). 2) ppiчinвїesкв, adвкв. «'Επιφέρει θάνατον ἀνθρώποις». Лкs: «'Επιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει δι' ἴδια κέρδη». Твч: mîniind пе... 3) ofepв, npinosesкв. «'Επιφέρων στέφανον τῷ νεκρῷ». Пл: «Τάφῳ χοάς («Θεοῖς ἱερά) ἐπιφέρειν». Лопц: Iвл: 4) (miж: saв пas:) вiв пе вpmъ, saв аsвnpa квїва, пъвълеsкв, atакв; (fir:) pesпвnzв. «"Οταν θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται». Ksn: (ші авsл:) «'Επιφερόμενοι». Лкs: вpmaшiî. ші «'Επιφερόμενα». Лкs: челе вiitoape. 5) apdiкв, карв asвnpъ 'mî, saв кв (dвпе) sinemî. «Μηδὲν ὅπλον ἀρήϊον ἐπιφερόμενος». «"Υδωρ ἐπιφερόμενος». Stp: 6) adвкв, înfъцiшezв чева ла miжлокв; (fir:) чitezв кввintеле квїва în голосвл meв. «Μάρτυρας («Τὸν "Ομηρον) ἐπιφερόμενος». Лкs: (вezî ші ἐπάγω).

'Επι-φεύγω, вiit: -φεύξομαι, fвгв (pefвгв) ла чineва; fвгв кв mape гpавъ. [de вnde

'Επιφευκτός, ἡ, όν, de кape tpeввie se fвгъ чineва.

'Επιφημητήρ, ῆρος (ὁ), înквviinцъtopв, anpoвъtopв de чева. [ἐπιφημέω].

'Επί-φημι, вiit: -φήσω, întъpesкв npin квvintв; anpoвezв; fъгъdвїesкв. (вezî ші ἐπαινέω).

'Επι-φημίζω, вiit: -ίσω, npoпвнцв вopве npiiнчoase (saв пenpiiнчoase) аsвnpa вpe впвї лвкpв; pomenesкв пвmеле (npinч:) вpe впвї zeв, saв demoнв, atpiввind ла dînsвл (кa гiчind) npiчina вpe впвї лвкpв, saв eкsnлiкв чева кa npooрочind; (în цen:) apъtв de npiчinъ чева кв пвme de лавdъ. «"Ο δ' ἂν τὸ θνητὸν τῆς ψυχῆς ἔμελλε καθέξειν,... μυελὸν τοῦτο ἐπεφήμισε». Плt: (ші кв dat: îndip:) «Δαίμονας («Θεοὺς) ἐπιφημίζειν τινί». Лкs: (ші кв înf:) «Πολλὰ τῶν ἀδήλων ἐπεφήμιζε δηλοῦν». Пл: (вezî ші ἐπιθειάζω). 2) ='Επευφημῶ, saв ἐπίφημι, înквviinцezв, npiimesкв de ввнв. [de вnde

'Επιφήμισμα (τὸ), op че se ziче, saв se faче snpe apъtape de zeeasкъ înквviinцape ла чева. [ші

'Επιφημισμὸς (ὁ), npoпвнцape de квvinte favopaвiле ла вpe o fanтъ, ші npintp' aчeasta (înцeлeгîndв se de огвpв) o konsfinцipe a fanteî, кa înквviinцate întp' внв кinъ ші de zeitate. (вezî ші ἐπιθειασμός).

'Επι-φθάνω, вiit: -φθάσω, noet: ажвнгв, anвкв maî 'nainte.

'Επι-φθέγγομαι, вiit: -φθέγξομαι, (кв dat:) гpъїesкв, pesпвнzв аsвnpa вpe впвї лвкpв. (вezî ші ἐπιφωνῶ). «Τοῖς κατὰ τὸ δέον ἐνεργοῦσί τι ἀποφθεγγόμεθα τὸ Κάλλιστα». Гpam: [de вnde

'Επίφθεγμα (τὸ), чева zisв аsвnpa, saв în вpmъ dвпе чева, пеpopaцie, pesпвнsв, aклamaцie ла чева.

'Επι-φθίνω, вiit: -φθίσομαι, (кв dat:) mъпъпъdesкв (mъ topesкв) аsвnpa, saв dвпе чева.

'Επιφθονέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (кв dat:) пismвїesкв пе чineва despre чева, пв 'л лasв (de пismъ) a лва napte din чева. [din

'Επίφθονος (ὁ, ἡ), пismвitв, saв вpedniкв de пismъ; вpîчosв. «'Επίφθονος πρὸς τῶν

πλεόνων». Ep: 2) noet: foapte nismsitopŏ. «Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ». Esp: [ἐπὶ, φθόνος]. [de sнde

Ἐπιφθόνως, adв: în kinŏ de nismsitopŏ, saŏ nismsitŏ. «Ἐπιφθόνως ἔχω, saŏ διάκειμαι». Лкs: sîntŏ nismsitopŏ, saŏ nismsitŏ.

Ἐπίφθορος (ὁ, ἡ), pricinsitopŏ de, saŏ sънsсŏ ла stpikъчisne, stpikъtopŏ, saŏ stpikъчosŏ. [ἐπὶ, φθορά].

Ἐπι-φθύσδω, Dop: în локŏ de ἐπιπτύω.

Ἐπι-φιλοπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кs dat:) mъ îndeлetniчeskŏ кs isвipe de osteneaлъ ла чева.

Ἐπίφλεβος (ὁ, ἡ), чел кs вineлe eшite în faцъ. [ἐπὶ, φλέψ].

Ἐπι-φλεγμαίνω, вiit: -ανῶ, kazŏ în înfлamaцie; saŏ mъ înfлamezŏ пe d' asнпpa, saŏ înкъ maî msлt, saŏ пe spmъ dsпe чева.

Ἐπι-φλέγω, вiit: -φλέξω, înfлъкъpezŏ, пîpжoлeskŏ, apzŏ de totŏ; (fir:) anpinzŏ, zъdъpъskŏ; (пpin întind:) лsminezŏ; (fir:) fакŏ stpълsчitŏ; (шi nestp:) лsчeskŏ, daŏ лsminъ.

Ἐπι-φλογίζω, вiit: ίσω, apzŏ чева пe d' asнпpa; (med:) adsкŏ înfлamaцie пe d' asнпpa. [de sнde

Ἐπιφλόγισμα (τὸ), пapтea чea пe d' asнпpa înfлamatъ, saŏ înfлamaцie în faцъ.

Ἐπιφλογώδης, εος (ὁ, ἡ), înfлamatŏ пe d' asнпpa пsmaî, saŏ кape seamънъ a fi înfлamatŏ. [ἐπὶ, φλόξ].

Ἐπι-φλυκταινόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, skoцŏ apsъtspî (pesъfлъtspî) în faцa пeлiцeî.

Ἐπι-φλύω, вiit: -φλύσω, noet: (кs dat:) въpfeskŏ asнпpa кsiва.

Ἐπίφοβος (ὁ, ἡ), konpinsŏ de fpiкъ, sпъîmîntatŏ. 2) înfpiкoшъtopŏ. saŏ de кape tpeвsie a se teme чiнeва. [ἐπὶ, φόβος].

Ἐπι-φοινικίζω, вiit: -ίσω, kam вatŏ în poшs.

Ἐπι-φοινίσσω, вiit: -ίξω, poшeskŏ чева пe d' asнпpa. 2) nestp: вatŏ în poшs, sîntŏ poшietiкŏ.

Ἐπι-φοιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, viŏ, saŏ mъ dsкŏ sndeва des, saŏ пe zъstimпspî; viŏ de o datъ шi кa de sss; (fir) viŏ în mintea кsiва (în feлŏ de însъfлape); mъ întîmплŏ. [de sнde

Ἐπιφοίτησις, εως (ἡ), вeнipe fъpъ veste шi кa de sss; zeeaskъ înfъцiшape, saŏ însъfлape.

Ἐπίφονος (ὁ, ἡ), noet: пssŏ пe (raia de) omopŏ. [ἐπὶ, φόνος].

Ἐπιφορὰ (ἡ), [ἐπιφέρω] adъoцipe; adaosŏ ла kontpiвsцie, saŏ ла плatъ, лeafъ (пpinч: ostъш:). 2) пъвaлъ, ataкŏ; konкspцepe (med:) de smezeлî din tpoaxпъ (пpinч: asнпpa okiлop). 3) (лoц:) konклssie (dape кs sokoteaлa). [de sнde

Ἐπι-φορέω -ῶ, вiit: -ήσω, къpînd gpъmъdeskŏ sнa пeste aлta. [de sнde

Ἐπιφόρημα (τὸ), op че se adsчe maî пe spmъ; (пapтiк:) mîнкъpî adsse dsпe вskate, dsлчeцe, fpskte, шi чл: (Fpanц:) le dessert.

Ἐπιφορικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, iste, пъвълitopŏ. [din

Ἐπίφορος (ὁ, ἡ), [ἐπιφέρω] adsкъtopŏ de чева repede шi dpept кътpe... «Ἄνεμος — ». Лкs: vîntŏ пpiinчosŏ, potpivitŏ. 2) вълosŏ, saŏ dsкъtopŏ de vaлe; (пpin întind: шi fir:) апleкatŏ, aлsпekosŏ кътpe чева. 3) (despe fem: vite) вopцoasъ. [de sнde

Ἐπιφόρως, adв: кs пъвaлъ, repede.

Ἐπι-φορτίζω, вiit: -ίσω, înкapкŏ (шi miж: mъ înкъpкŏ) înкъ maî msлt, adaoгŏ шi aлtъ пoвapъ; (пpin întind:) îngpeвiezŏ, sъпъpŏ пpea msлt.

Ἐπίφραγμα (τὸ), op че sлsжeшte spre astspape. [ἐπιφράττω].

Ἐπιφραδέως, adв: noet: кs rîndipe, кs лsape a minte, înцeлeпцeшte; кs siлinцъ шi îndemînъtate. [din

Ἐπι-φράζω, вiit: -φράσω, (întpeв: пsmaî пex: 2: ἐπέφραδον) noet: zікŏ, besteskŏ, paпoptŏ; пopsпчeskŏ. 2) (maî oвiч: miж:) mъ rîndeskŏ; вagŏ de seamъ; mъ пpiчeпŏ, isвodeskŏ кs mintea; daŏ кs sokoteaлa.

Ἐπίφραξις, εως (ἡ), înкidepe; astspape. [din

Ἐπι-φράσσω (ττω), вiit: -φράξω, astsпŏ чева пe d' asнпpa, saŏ de totŏ.

Ἐπιφρὶξ, gpeш: în локŏ de ἐπὶ φρίξ.

Ἐπι-φρίσσω (-ττω), вiit: -φρίξω, (кs dat:) mimкîndз mъ пe faцa вpe sнsî tpsпŏ iл fакŏ a se înfiopa, (шi fir: despre mape) a faче вsioape sнde (a se înкpeцi).

Ἐπι-φρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: sîntŏ rînditopŏ, înцeлentŏ.

Ἐπιφροσύνη (ἡ), noet: înцeлeпчisne; лsape a minte. [ἐπίφρων].

Ἐπίφρουρος (ὁ, ἡ), пssŏ stpeжsitopŏ, пъzitopŏ пeste чева; (iap despre лsкp: fir:) кape stъ d' asнпpa. «Ξίφος ἐπίφρουρον δέρῃ». Esp: [ἐπὶ, φρουρός].

Ἐπίφρων, [ἐπὶ, φρήν] ονος (ὁ, ἡ), noet: înцeлentŏ.

'Επιφυάς, άδος (ἡ), odpasлъ, saŭ mлъdiцъ пе tpъnkiŭ de конaчiŭ. [ἐπιφύω].

'Επιφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ, nînditopŭ. [din

'Επι-φ... ...σσω (ττω), btit: -άξω, превеrîezŭ, i... ...tênte asъпpa вpe ъnъĭ лъкpъ; nîndes... ...ην ἐπιφυλάξαντες» Fot:

'Επ... ...αι -ῶμς, înпъpцitŭ пe seminцiĭ. ... пцr. Eъp: [ἐπὶ, φυλή].

'Επι-φυλλίζω, biit: -ίσω, adъnŭ stpъгъpiĭ ръmaшĭ dъпe... ...; (fir:) maĭ каъtŭ (черчetezŭ) къ mълtъ skъmпътate. [din

'Επιφυλλίς [ἐπὶ, φύλλον], ίδος (ἡ), чорkinъ de stpъгъpe ръmasъ некълeasъ.

'Επιφυλλόκαρπος (ὁ, ἡ), (botn:) aл къpъia podŭ se faче пe fpъnze. [ἐπὶ, φύλλον, καρπός].

'Επίφυσις, εως (ἡ), [ἐπιφύω] op че pesape (ese) пe чева ка пpisosŭ, шi nefipeskŭ. (bezĭ шi ἀπόφυσις).

'Επι-φυτεύω, biit: -εύσω, sъdeskŭ чева пe, saŭ dъпe чева.

'Επι-φύω, biit: -φύσω, (miж: tpe: de къ: ἐπιπέφυκα, шi nex: ἐπέφυν) naskŭ, продъкŭ чева. || (miж:) pesъpŭ, mъ naskŭ пe (saŭ пpea апpoaпe de) чева; (пpin întind:) mъ лiпeskŭ, mъ апъкŭ, mъ arîцŭ de чева, saŭ de ъndeва. (къ dat:) «Τοῖς ἀδικοῦσιν, ὥσπερ θηρίοις σκύλακες, ἐπιφυόμενοι». Пл: (шi fir: къ dat: opr:) «'Οδόντι ἐπιφύω». Плв: mъшkŭ. «'Αμφοῖν ταῖν χειροῖν ἐπιφύειν. Пл: a înвpъцiша къ amîndoъ mîĭnеле.

'Επι-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, stpiгŭ къtpe чineва, saŭ пe kînd se faче, op se ziче чева, saŭ dъпe чева; (în цen:) zikŭ чева potpiвitŭ къ sъвiektъл de faцъ. (bezĭ шi ἐπιλέγω, шi προσφωνῶ). [de ъnde

'Επιφώνημα (τὸ), aклamaцie potpiвitъ къ вpe o înпpeжъpape). [de ъnde

'Επιφωνηματικός, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, къвenitŭ лa (saŭ zisŭ ка o) aклamaцie, stpiгape asъпpa вpe ъnъĭ лъкpъ.

'Επιφωνημάτιον (τὸ), dim: aл лъĭ ἐπιφώνημα.

'Επιφώνησις, εως (ἡ), aклamape, saŭ stpiгape asъпpa ъnъĭ лъкpъ. [ἐπιφωνέω].

'Επι-φωράω -ῶ, biit: -άσω, skoцŭ чева къ totъл de faцъ; въdeskŭ пe чineва asъпpa fanteĭ.

'Επι-φώσκω, (fъpъ biit:) = 'Επιφαύσκω, лъчeskъ, лъminezŭ; înчeпŭ a mъ zъpi, pesъpŭ. «Τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν τῶν σαββάτων». Skp: în лъminatъл ziliĭ.

'Επιφωτισμός (ὁ), лъminape, saŭ isвip... de лъminъ пeste вpe ъnŭ tpъпŭ. [ἐπιφωτίζω].

'Επι-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, (къ dat:) mъ ъitŭ лa чева къ гъpa къskatъ; (пpin întind: шi fir:) aшtentŭ къ гъpa къskatъ, къ пepъвdъpe; sîntŭ къ totъл înfintŭ лa чева.

'Επιχαιράγαθος (ὁ, ἡ), чел че se въкъpъ de вiнeлe aлtъia. (înпpot: de ἐπιχαιρέκακος). [ἐπὶ, χαίρω, ἀγαθόν].

'Επι-χαιρεκακέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ въкъpŭ de ръъл aлtъia. [шi...

'Επιχαιρεκακία (ἡ), въкъpie пentpъ ръъл aлtъia. [din

'Επιχαιρέκακος (ὁ, ἡ), чел че se въкъpъ de ръъл aлtъia. [ἐπὶ, χαίρω, κακόν].

'Επι-χαίρω, biit: -χαιρήσω, saŭ χαρήσομαι, mъ въкъpŭ de чева, (maĭ de mълte-opĭ) пentpъ ръъл (шi în пisma) къiва.

'Επι-χαλαζάω -ῶ, biit: -ήσω, asвîpлŭ чева ка гpîndina пeste чева.

'Επιχαλαρός, ά, όν, лъsatŭ кam sлaвŭ, destinsŭ. [din

'Επι-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasŭ чева; кam sлaвezŭ, destinsŭ; (eл: шi fir:) mъ къmпъtezŭ, mъ плeкŭ.

'Επιχαλκεύω, biit: -εύσω, лъкpezŭ чева ка fepapŭ (вatŭ къ чoкaпъл) пeste чева; (fir:) depпinzŭ пe чineва лa чева къ mape гpeъtate; netezeskŭ, лъstpezŭ; пepfeкцionezŭ чева къ meшteшъгŭ. [din

'Επίχαλκος (ὁ, ἡ), aкoпepitŭ, saŭ къпtъшitŭ къ apamъ. «'Ασπὶς —». Ep: [ἐπὶ, χαλκός].

'Επίχαραγμα (τὸ), op че este skoвitŭ (tinъpitŭ) пe чева. [din

'Επι-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, skoвeskŭ (tinъpeskŭ) пe чева; (къ dat: indip:) «Τῶν νομισμάτων τοῖς παλαιοτάτοις βοῦν ἐπεχάρασσον». Пл:

'Επιχαρής, έος (ὁ, ἡ), кonpinsŭ de въкъpie, веселŭ пentpъ чева. 2) poet: adъкътopŭ de въкъpie, înвeselitopŭ. [ἐπὶ, χαρά].

'Επι-χαριεντίζομαι, biit: -ίσομαι, глъmeskŭ asъпpa вpe ъnъĭ лъкpъ.

'Επι-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, fakŭ înкъ шi aлtъ гpaцie (хatîpŭ) къiва.

'Επίχαρις, ιτος (ὁ, ἡ), гpaцiosŭ, плinŭ de dapъpĭ, (Fpanц:) gentil. [ἐπὶ, χάρις].

'Επιχάριττα, Dop: în лoкŭ de ἐπιχάρισαι, пex: de пopъпч: aл лъĭ ἐπιχαρίζομαι.

'Επιχαρίτως, adв: къ mълtъ гpaцie. 2) къ toatъ въкъpia. [ἐπίχαρις].

'Επίχαρμα (τὸ), oвiektŭ de въкъpie (maĭ къ seamъ пentpъ ръŭ). 2) în лoкŭ de...

'Επίχαρσις, εως (ἡ), = 'Επιχαιρεκακία. [шi

'Επίχαρτος (ὁ, ἡ), adъкътopŭ de въкъpie пentpъ ръŭ. «Βαρβάροις ἐπίχαρτος γε-

νόμενος». Пλt: «'Εχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα». Esχл: [ἐπιχαίρω].

'Επι-χασκάζω, biit: -άσω, sîntŭ крънаtŭ în naptea de sss.

'Επι-χασμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, каskŭ fъкînd (saŭ пе кînd se faче) чева, saŭ fакŭ чева dopшіtînd (fъръ noſtъ).

'Επι-χέζω, biit: -χεσοῦμαι, mъ skîpnъbeskŭ пе чева, saŭ пе sinemĭ.

'Επιχειλέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕmплѕ чева пînъ în bѕze. [din

'Επιχειλής, έος (ὁ, ἡ), плinŭ пînъ în bѕze (în кît dъ пе din afаръ). «Πίθον ἐπιχειλῆ τῶν ἀγαθῶν». Temst: (шi fir:) «Γλῶσσα —». Плd: бърfitoape. «Ῥήματα ἐπιχειλῆ». Плd: tpiвiале, saŭ bорвite din npiвоsѕл inimeĭ. 2) чел кѕ bѕzеле înкpeцite, saŭ tpase înъѕntpѕ (ка bъtpînii). (Алчd:) [ἐπὶ, χεῖλος].

'Επι-χειμάζω, biit: -άσω, netpeкŭ înкъ шi eapna ѕndeba. 2) (în a 3: пeps:) se faче iаръшĭ eapnъ, saŭ bpeme pea. [de ѕnde.

'Επιχείμασις, εως (ἡ), epnape ѕndeba. 2) stpiкape de bpeme din noŭ, faчepe iаръшĭ de eapnъ.

'Επίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), întpenpinzъtopŭ de чева. [ἐπὶ, χείρ]. [de ѕnde

'Επιχειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat: sаŭ npea pap aк:) întpenpinzŭ (mъ aпѕкŭ de) чева; atакŭ пе чineва, mъ nopneskŭ asѕnpa кѕiва; (de ѕnde лоц:) dobedeskŭ npin siлоцismĭ, saŭ apгѕmentaцiĭ. [de ѕnde

'Επιχείρημα (τὸ), întpenpindepe, tpeabъ; (лоц:) ѕnŭ felŭ de siлоцismŭ, enixipemъ. [шi

'Επιχειρηματικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatiкŭ ла întpenpindepĭ; чел în felѕл enixipemeĭ (лоц:). [шi

'Επιχείρησις, εως (ἡ), aпѕкape de ѕnŭ лѕкpѕ, întpenpindepe; (petp: saŭ лоц:) postipe de siлоцismѕл enixipema. [шi

'Επιχειρητής, οῦ, (ὁ), лesniчosŭ ла întpenpindepĭ, aкtiвŭ, (Fpanц:) entreprenant. [шi

'Επιχειρητικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς= 'Επιχειρηματικὸς, îndemînatiкŭ a tpaкta tpebĭ, întpenpindepĭ, saŭ enixipeme.

'Επι-χειρίζομαι, biit: -ίσομαι,='Επιχειρῶ; (med:) tpaкtezŭ, кaѕtŭ boaлъ.

'Επιχείριον, pap, шi înd: în лoкŭ de...

'Επίχειρον (τὸ), (obiч: ла îm:) banĭĭ, чe se daŭ în mînъ; (în цen:) pesплatъ. [ἐπὶ, χείρ].

'Επι-χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, xotъpъskŭ (întъpeskŭ) чева npin maiopitate (fъкîndѕ se botaцia npin întindepe de mînъ).

'Επιχειροτονία (ἡ), xotъpîpe; aлeцepe, întъpipe npin maiopitate (кѕ botaцie npin intindepe de mînъ). [ἐπὶ, ... τόνος].

'Επι-χεῤῥονησιάζω, biit: -άσω, ... semъnŭ maĭ ка o nenînsѕлъ ... [de ...

'Επι-χερσεύω, biit: -εύσω, ... saŭ лoкѕіeskŭ obiчnѕit пе ѕsкatŭ.

'Επίχευμα (τὸ), noet: ... лoкŭ de ἐπίχυσις. [din

'Επι-χέω, biit: -χεύσω, (nex: ἐπέχεα, шi noet: ἐπέχευα, шi чл:) (кѕ dat: îndip:) bъpsŭ, topnŭ чева d' asѕnpa, saŭ пе d' asѕnpa de чева. «Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι». Iл: Ω. (шi кѕ inf:) «'Επέχευε νίψασθαι». Od: A: (шi mіж:) «Πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην». Od: E. «Χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων». Od: E. «Τοὶ δ' ἐπέχυντο». Iл: O. s' aŭ bъpsat (aŭ întpat ка ѕnŭ topentŭ) înъѕntpѕ. 2) (mіж: кѕ цen: eл:) ziкŭ sъ 'mĭ toapne binŭ, шi apdiкŭ naxapѕл în sъnъtatea кѕiва. «'Επιχεομένους Δημητρίου βασιλέως». At: (bezĭ шi ἐγχέω).

'Επι-χηρεύω, biit: -εύσω, bъdѕbeskŭ dѕпе soцѕл, saŭ soaцa mea.

'Επιχθόνιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, χθών] пъmînteskŭ; (npin întind: despre oamenĭ) mѕpitopŭ.

'Επι-χλευάζω, biit: -άσω, (кѕ dat:) pîzŭ, îmĭ batŭ жoкŭ de чева.

'Επι-χλιαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskŭ чева пѕцin пе d' asѕnpa; (despre aпъ) înкponeskŭ.

'Επίχλοος (ὁ, ἡ), noet: înbepzitŭ пе d' asѕnpa, saŭ акonepitŭ кѕ eapbъ bepde. [ἐπὶ, χλόη].

'Επι-χνοάω -ῶ, biit: -άσω, noet: sîntŭ...

'Επίχνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: акonepitŭ пе d' asѕnpa кѕ пъpŭ, nѕfŭ, шi чл: [ἐπὶ, χνόος].

'Επίχολος (ὁ, ἡ), плinŭ de fiepe, saŭ beninŭ (xoлepiкŭ); (npin întind:) iѕte ла mînie, neкъжiчosŭ; 2) кpeskъtopŭ, saŭ zъdъpъtopŭ de fiepe, saŭ beninŭ. [ἐπὶ, χολή].

'Επιχορδίς, ίδος (ἡ), =Μεσεντέριον. [ἐπὶ, χορδή].

'Επι-χορεύω, biit: -εύσω, (кѕ dat:) dъnцezŭ пе, saŭ pentpѕ чева; (кѕ aк:) adaoцŭ чева ла sfîpшitѕл xopѕлѕĭ teatpaлŭ ка ἐξόδιον (bezĭ ziчepea).

'Επι-χορηγέω -ῶ, biit: ήσω, maĭ daŭ neste кîte amŭ dat, saŭ daŭ чева ка a-

daosѣ; (ìn џen:) daѣ ìnвiлшѕrat. [de ѕnde

'Επιχορήγημα (τὸ), чел че se dъ ка adaosѣ neste челе date. [шi

'Επιχορήγησις, εως, шi

'Επιχορηγία, ας (ἡ), dape de adaosѣ, saѣ ìnвiлшѕratъ. 2) = 'Επιχορήγημα. [ἐπὶ, χορηγός].

'Επι-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, (кѕ dat:) ìntpeвѕinџezѣ чева des, saѣ пе лîngъ челе-л-алte, saѣ neste mъsѕpъ, aвѕsezѣ. 2) amѣ речiпpoкъ pелаџie saѣ famiлiapitate кѕ чineва.

'Επι-χράω, (прел: ἐπέχραον, шi maĭ mѕлtѣ nѕ) noet: (кѕ dat:) nъвълeskѣ, kazѣ asѕпpъ. «Ὡς λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον». Iл· П. «Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον». Od: B· o siлѕiaѣ. 2) (maĭ noѣ) ìn локѣ de ἐπιψαύω, atingѣ пе d' asѕпpa. «Τάων ἀκροτάτησιν ἐπέχραον χερσίν». Aплп: 3) (кѕ inf:) dopeskѣ, saѣ amѣ tpeвѕinџъ a...

'Επι-χρεμέθω, (fъpъ biit:) noet: ìnлокѣ de

'Επι-χρεμετίζω, biit: ίσω, pînkezѣ пентpѕ, saѣ dѕпе чева, saѣ ìnпpotiва кѕiва.

'Επι-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, pъпind skѕinѣ neste чева.

'Επι-χρησμῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, пpoopoчeskѣ despre, saѣ dѕпе чева.

'Επι-χρίμπτω, biit: -χρίμψω, aплeкѣ, pezemѣ, sпpiжinѣ пе чева, saѣ aпpoпiѣ de чева. (вeзĭ шi ἐγχρίπτω).

'Επίχρισις, εως (ἡ), ѕnџepe пе d' asѕпpa. [шi

'Επίχρισμα (τὸ), ѕnsoape, aлifie, snoitѕpъ пе d' asѕпpa. [шi

'Επίχριστος (ὁ, ἡ), ѕnsѣ, snoitѣ пе d' asѕпpa. [din

'Επι-χρίω, biit: -ίσω, ѕngѣ чева, snoĭeskѣ пе d' asѕпpa.

'Επιχροὰ, шi 'Επίχροια (ἡ), faџa, колоapea dene d' asѕпpa. [ἐπὶ, χροιά].

'Επι-χρονίζω, biit: -ίσω, staѣ mѕлtѣ timпѣ (ìnвъtpîneskѣ) ìn чева, mъ fakѣ ....

'Επιχρόνιος, шi ἐπίχρονος (ὁ, ἡ), dѕinosѣ, de mѕлtъ вpeme. [ἐπὶ, χρόνος].

'Επίχρυσος (ὁ, ἡ), aѕpitѣ (snoitѣ, saѣ къпtѕшitѣ кѕ aѕpѣ) пе d' asѕпpa; (пpin ìntind:) вoratѣ. [ἐπὶ, χρυσός]. [de ѕnde

'Επιχρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, aѕpeskѣ, (sѕfлѕ, saѣ къпtѕшeskѣ кѕ aѕpѣ) пе d' asѕпpa. [de ѕnde

'Επιχρύσωσις, εως (ἡ), sѕfлape кѕ aѕpѣ пе d' asѕпpa.

'Επι-χρώζω, biit: -χρώσω, шi

'Επι-χρωματίζω, biit: -ίσω, шi

'Επι-χρώννυμι, biit: -χρώσω, колоpezѣ, въпseskѣ чева пе d' asѕпpa. [de ѕnde

'Επίχρωσις, εως (ἡ), ѕnџepe пе d' asѕпpa кѕ въпseа, колоpape ìn faџъ.

'Επίχυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ mѕлtѣ mѕstѣ (хpъnitoape sѕвstanџъ). [ἐπὶ, χυλός].

'Επίχυμα (τὸ), op че se toapnъ (se vapsъ) пе d' asѕпpa, neste чева. [шi

'Επίχυσις, εως (ἡ), topnape, въpsape neste чева; topnape ìn пахаpѣ; apdiкape de пахаpѣ, ìnкinape ìn sъnъtatea кѕiва. (de ѕnde) «'Επίχυσιν λαμβάνω τινός». Пл: = 'Επιχέομαι. 2) (fir:) коnкѕpџepe de mѕлџime, гpъmѕdipe. 3) (пpin ìntind:) vasѣ de topnape, (tѕpч:) iвpiкѣ. (вeзĭ шi κατάχυσις). [шi

'Επιχυτέον, nosit: ал лѕĭ ἐπιχέω. [шi

'Επίχυτος (ὁ, ἡ), въpsatѣ neste чева, saѣ de sѕs de ѕndeва. (de ѕnde ‖ sѕвst:) ѕnѣ feлѣ de плъчintъ. (вeзĭ шi ἔγχυτος). 2) ѕnѣ feлѣ de monetъ topnatъ (iap nѕ sъпatъ). [ἐπιχέω].

'Επίχωλος (ὁ, ἡ), kam skioпѣ. [ἐπὶ, χωλός].

'Επίχωμα (τὸ), гpъmadъ de пъmîntѣ, maлѣ fъкѕtѣ spre aпъpape, шi чл: [din

'Επι-χώννυμι, biit: -χώσω, гpъmъdeskѣ пъmîntѣ neste чева.

'Επι-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat: indip:) ìngъdѕiѣ, лasѣ, eptѣ. 2) mъ dѕкѣ кътpe, ìnaintezѣ; nъвълeskѣ. [de ѕnde

'Επιχώρησις, εως (ἡ), eptape, ìngъdѕipe.

'Επι-χωριάζω, biit: -άσω, mъ aflѕ, saѣ netpeкѣ din oвiчnѕinџъ ìn вpe ѕnѣ локѣ; «'Επιχωριάζω Ἀθήναζε». Плt: (вeзĭ шi ἐπιδημέω). (кѕ dat:) «'Επιχωριάζειν τοῖς ἄνω πράγμασι». Лѕч: «Τὸ πάθος ἐπιχωριάζει τῇ νόσῳ». Stp: (despre лѕкp: ìn a tpeia neps:) este oвiчnѕitѣ. «Οὐ τῆς ἀρχαίας ('Αττικῆς γλώσσης), ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης». D. Aл: «Ταφαῖς ἐξηλλαγμέναις ἐπιχωριάζουσι». Diod: чiѕdate ìnmopmîntъpĭ oвiчnѕiesk. (шi nas:) «Σπανίως ἐπιχωριάζεται». Apst: se oвiчnѕieшte. [din

'Επιχώριος, α saѣ ος, ον, aflatѣ, saѣ oвiчnѕitѣ ìntp' ѕnѣ локѣ, ìnsѕшitѣ ал локѕлѕĭ, ал џъpiĭ. [ἐπὶ, χώρα]. [de ѕnde

'Επιχωρίως, adв: dѕпе oвiчeiѕл пъmîntѕлѕĭ.

'Επίχωσις, εως (ἡ), [ἐπιχώννυμι] гpъmѕdipe de пъmîntѣ; konstpѕкџie de maлѣ spre aпъpape.

'Επι-ψαίρω, biit: ψαρῶ, noet: atingѣ, krestezѣ, saѣ sgîpiѣ tpeкînd пе d' asѕпpa «'Επιψαίρειν κῦμα». Oп:

'Επι-ψακάζω, ='Επιψεκάζω.

'Επιψάλιον (τὸ), лъпцѕшѕл, че џine zъвала ѕѕвt fалка калѕлѕї. [ἐπὶ, ψάλιον].

'Επι-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, atinrѕ пе d' asѕпра коарделе вре ѕпѕї mѕsikалѕ inѕtrѕmînlѕ, kînlѕ кѕ kitapа, ші чл: [de ѕnde

'Επιψαλμὸς (ὁ), ѕпѕ fелѕ de mѕsikалѕ прелѕdѕ (преînчепѕtѕ).

'Επιψαύδην, adв: кѕ atinџере пе d' asѕпра. (грам: експлік: а лѕї ἐπιλίγδην). [ші

'Επίψαυσις, εως (ἡ), atinџере пе d'asѕпра. [din

'Επι-ψαύω, biit: -ψαύσω, (кѕ џen: saѕ dat: ші преа рар кѕ ак:) atinrѕ чева пе d'asѕпра. «'Επιψαύειν φιλοτάτων». Ilind: «"Ος τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσιν. Od: Θ. este înпъrtъшitѕ пѕџiн чева din înџеленчїѕne.

'Επι-ψέγω, biit: -ψέξω, maї хѕлеskѕ înкъ, saѕ despre чева.

'Επι-ψεκάζω, biit: -άσω, вѕрezѕ, stропеskѕ пеste чева.

'Επιψέλιον (τὸ), ='Επιψάλιον.

'Επι-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, поеt: (кѕ dat:) minџѕ întpѕ toate, saѕ despre чева, saѕ dinaintea кѕїва.

'Επίψηγμα (τὸ), чева ка fъpîmѕpъ, saѕ пilitѕpъ, ші чл: [ἐπιψήχω].

'Επι-ψηλαφέω -ῶ, biit: -ήσω, пiпъїѕ чева пе deasѕпра.

'Επι-ψηφίζω, biit: -ίσω, пропѕiѕ (sѕпѕiѕ) чева ла botaџie. || (між:) înтъреskѕ (хотъръskѕ) чева прin botaџie. [de ѕnde

'Επιψήφισις, εως (ἡ), botape despre чева. 2) înтъpipe прin botaџie.

'Επι-ψιμμυθέω -ῶ, biit: -ώσω, daѕ пе d' asѕпра кѕ sѕлimanѕ. sѕлimeneskѕ.

'Επίψογος (ὁ, ἡ), вpednikѕ de хѕлъ; [ἐπὶ, ψόγος].

'Επι-ψοφέω -ω, biit: -ήσω, (кѕ dat:) tponкъneskѕ, fакѕ sгomotѕ, пе кind se fаче, saѕ se ziче чева.

'Επι-ψύχω, biit: -ψύξω, поеt: (кѕ dat:) sѕflînd ръкореskѕ.

'Επι-ψωμίζω, biit: -ίσω, хpъneskѕ пе чinева înвѕкindѕ 'л кѕ пiine, ші чл:

'Επιωγή, (ἡ), поеt: [ἐπὶ, ἰωγή] локѕ ла џъpmѕ, ѕnde рефѕг коръвiiле sпре adъпоstipe de вîntѕ.

'Επλάγχθην, пas: пех: 1: ал лѕї πλάζω.

"Επλαξα, Dop: în локѕ de ἔπληξα, пех: ал лѕї πλήσσω.

"Επλασσα, поеt: în локѕ de ἔπλασα, пех: ал лѕї πλάσσω.

"Επλε, ἔπλεο ші ἔπλευ, ἔπλετο, поеt: (în sinк:) în локѕ de ἔπελε, ἐπέλου, ἐπέλετο, а 2: ші а 3: sinг: пеpѕ: а прел: saѕ пех: de хot: ал лѕї πέλω, πέλομαι.

"Επληντο, поеt: în локѕ de ἐπέπληντο, пеste съв: ал лѕї πίλναμαι.

'Επόγδοος (ὁ, ἡ), копрinzъtopѕ de ѕпѕ întpегѕ, ші о а optѕлеа парte din totѕ, (adiкъ) поъ а optѕлеа пъpџї. «Δάνεισμα —». Sѕid: ла каре se плъteшte de doвîndъ о а optѕлеа парte din капete, (adiкъ $2^1|_8$ ла sѕtъ. (вezї ші ἐπίτριτος).

"Επογκος (ὁ, ἡ), гpeѕ-înкъркatѕ; (despre fem:) вopџoasъ. [ἐπὶ, ὄγκος].

'Επογμεύω, biit: -εύσω, поеt: fopmezѕ вpasdъ пе чева. «Κύκλον — ». Tpifiod: deskpiѕ, fopmezѕ черкѕ. [ші

'Επόγμιος (ὁ, ἡ), поеt: patpoпѕ ал враsdелор, ал agpiкѕлtѕpeї. (епіt: ал Череseї). [ἐπὶ, ὄγμος].

'Επόδια (τὰ), Ion: în локѕ de ἐφόδια, ші ἐποδιάζω, în локѕ de ἐφοδιάζω.

'Επόδυνος (ὁ, ἡ), ='Επώδυνος.

'Επ-οδύρομαι, biit: -υροῦμαι, (кѕ dat: saѕ ак:) плinгѕ, mъ жълеskѕ пеntpѕ чinева.

'Εποδώκει, поеt: Ion: în локѕ de ἐφωδώκει, а 3: sinг: пеpѕ: de пеste съв: ал лѕї ἐφοδόω (алџїї îndpeп: ἐποδήγει).

'Επ-όζω, biit: -οζήσω, пѕtѕ.

'Επ-οίγω, biit: -οίξω, поеt: (înпpot: de ἀνοίγω, adiкъ) înкizѕ. (вezї ἐπῴχατο).

'Επ-οιδαίνω, biit: -οιδήσω, mъ ѕmflѕ. [de ѕnde

'Εποιδαλέος, α, ον, поеt: ѕmflatѕ.

'Εποιδίσκω, ='Εποιδαίνω.

'Εποικέω -ῶ, biit: -ήσω, локѕїеskѕ ѕпdeва ка колопѕ, de ѕnde s' aѕ isronit локѕitopiї. [ші

'Εποικία (ἡ), колоnie în локѕ пѕstiitѕ de вpъжmaшї. || (sѕвst:) = "Επαυλις, ші 'Εποίκιον. [ші

'Εποικίδιος, α saѕ ος, ον, поеt: ал kaseї, чел din kasъ, saѕ de d' asѕпра kaseї. [ші

'Εποικίζω, biit: -ίσω, попоpezѕ ѕпѕ локѕ пѕstiitѕ кѕ колопї; (în џen:) fondezѕ, попоpezѕ ѕпѕ opaшѕ, ші чл: апроапе, saѕ пе вре ѕпѕ локѕ. (вezї ші ἐπιτειχίζω). [ші

'Εποίκιον (τὸ), kasъ ла џаръ. (вezї ші ἔπαυλις). 2) ѕпеalтъ de kasъ. [ἐπὶ, οἶκος].

'Εποίκισις, εως (ἡ), попоpape de вpe ѕпѕ локѕ пѕstiitѕ кѕ колопї. [ἐποικίζω].

'Εποικοδομέω ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) клъdeskѕ пе чева; adaorѕ ші алtъ клъdipe пеste чеа în fiinџъ. [din

'Εποικοδομή (ἡ), ші

Ἐποικοδόμησις, εως (ἡ), клъdipe neste алta. [ἐποικοδομέω].

Ἐποικονομία (ἡ), пропорџionatъ, bine întoкmitъ aшezape de obiekte. (bezĭ шi διάθεσις). [ἐπὶ, οἰκονόμος].

Ἔποικος (ὁ, ἡ), колонѕ în пъmîntѕ пѕstiitѕ de връжmaшĭ. [ἐπὶ, οἶκος].

Ἐπ-οικτείρω, biit: -ερῶ, (кѕ aк:) mъ milostibeskѕ asѕпpa кѕĭba, mi se faче miлъ de чinеba.

Ἐπ-οικτίζω, biit: -ίσω, miшкѕ пе чinеba (шi miж: mъ miшкѕ) spre milъ, spre konпъtimipe. [de ѕnde

Ἐποίκτιστος (ὁ, ἡ), noet: bpednikѕ de milъ.

Ἐπ-οιμώζω, biit: -ώξω, (кѕ dat:) плîngѕ, mъ baĭtѕ (mъ жълeskѕ) pentpѕ чеba.

Ἐποίνιος (ὁ, ἡ), noet: kape se faче, saѕ se ziче în bpeme de бъѕtѕpъ de binѕ. [шi

Ἔποινος (ὁ, ἡ), beatѕ, saѕ beџibѕ. 2)=Ἐποίνιος. [ἐπὶ οἶνος].

Ἐπ-οιχνέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

Ἐπ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, noet: mъ dѕкѕ ѕndeba; mъ порneskѕ spre bpe o лѕкpape, saѕ înпpotiba кѕĭba; пъbълeskѕ asѕпpa кѕĭba.

Ἐπ-οιωνίζομαι, biit: -ίσομαι, faкѕ a se npibi чеba ka ѕnѕ бѕnѕ огѕpѕ, saѕ îĭ atpibѕĭeskѕ o бѕnъ npeînsemnape. (bezĭ шi ἐπιφημίζω).

Ἐπ-οκέλλω, biit: -ελῶ, (кѕ dat: îndip:) =Ἐπικέλλω, apѕnкѕ, saѕ kazѕ afapъ (пе ѕskatѕ).

Ἐπ-οκλάζω, biit: -άσω, înџenѕkiѕ, шezѕ пе bine stîpчitѕ.

Ἐπ-οκριάω -ῶ, biit: -άσω, noet: amѕ asnpъ (пеnetedъ) faџъ.

Ἐπόλιὸς греш: în локѕ de αἰγώλιος.

Ἐπ-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, (кѕ dat:) алѕпеkѕ, шi kazѕ пе чеba.

Ἐπ-ολολύζω, biit: -ύξω, stpipѕ, џinѕ de бѕкѕpie, saѕ de mîxnipe.

Ἐπ-ολοφύρομαι, biit: -υροῦμαι, (кѕ dat:) плîngѕ, mъ жълeskѕ pentpѕ чеba.

Ἕπομαι [ἕπω], biit: -έψομαι, (прел: εἱπόμην, пех: 2: noet: ἑσπόμην) (кѕ dat:) ѕpmezѕ кѕĭba; însoџeskѕ пе чinеba în кале, шi чл: (шi npin întind:) askѕлtѕ кѕ sѕпѕnеpe; (fir:) înџелегѕ, npiчепѕ; sîntѕ înboitѕ кѕ чinеba; amѕ релаџie, sîntѕ în пропорџie, saѕ notpibitѕ кѕ чеba; esѕ ка o konклѕsie (dapе кѕ sokoteaла) din чеba.

Ἐπ-ομβρέω -ῶ, biit: -ήσω, faкѕ a къdea pепеde плоае neste чеba; (npin întind:) moĭѕ, ѕdѕ de totѕ. [de ѕnde

Ἐπόμβρησις, εως (ἡ), pепеde плоаре neste чеba.

Ἐπομβρία (ἡ), (înпpot: de ἀνομβρία) mѕлtъ плоае. [шi

Ἐπομβρίζω, biit: -ίσω, apѕnкѕ pепеde плоае neste чеba; ѕdѕ. [din

Ἐπόμβριος, шi ἔπομβρος (ὁ, ἡ), плоĭosѕ. [ἐπὶ, ὄμβρος].

Ἐπομένως, adb: (napтч:) (кѕ dat:) în, saѕ npin ѕpmape, пе ѕpmъ; aшa dap. [ἕπομαι].

Ἐπ-όμνυμι, шi (miж:) Ἐπόμνυμαι, biit: -ομοῦμαι, (пех: ἐπώμοσα, шi чл:) жѕpѕ despre чеba; saѕ пе nѕmeле кѕĭba; întъpeskѕ, înкpedinџezѕ чеba кѕ жѕpъmîntѕ.

Ἐπ-ομόργνυμι, biit: -ομόρξω, шtepgѕ пе чеba; (npin întind:) iaѕ depe чеba, tinъpeskѕ пе чеba.

Ἐπομφάλιος (ὁ, ἡ), чел neste, saѕ d'asѕпpa бѕpiкѕлѕĭ. (de ѕnde || sѕбst:) Ἐπομφάλιον =Ἐπιγάστριον (bezĭ ziч:); (шi adb:) «Βάλε σάκος μέσον ἐπομφάλιον». Iл: H. tokmaĭ neste бѕpiкѕ. 2) чел че ape бѕpiкѕ, saѕ ка ѕпѕ бѕpiкѕ. «Σῦκον ἐπομφάλιον». Enigp: pentpѕ бѕpiкosѕл eĭ bîpfѕ. [ἐπὶ, ὀμφαλός].

Ἐπ-ονειδίζω, biit: -ίσω, mѕstpezѕ, doжъneskѕ кѕ nonositoape bopbe, окъpъskѕ în faџъ. [de ѕnde

Ἐπονείδιστος (ὁ, ἡ), (шi adb:) -ίστως, bpednikѕ de nonosлѕit, saѕ de окѕpît.

Ἐπ-ονομάζω, biit: -άσω, daѕ nѕme, saѕ npenѕme ла чеba, îл nѕmeskѕ кѕ (îĭ atpibѕĭeskѕ) nѕmeле кѕĭba. «Γυναῖκα ἐπονομάζειν τινί». Лкѕ: a лоgodi кѕ чinеba. (шi nas:) «Τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπονομάζεται». Плт: se dъ nѕmeле de ὕβρις asѕпpa stъпînipiĭ. [de ѕnde

Ἐπονομασία (ἡ), npenѕmipe. [шi

Ἐπονόμαστος (ὁ, ἡ), (шi adb:) -άστως, npenѕmitѕ.

Ἐποξίζω, biit: -ίσω, înчепѕ a mъ akpi, mъ кам akpeskѕ. [шi

Ἐποξύνω, biit: -υνῶ, faкѕ чеba askѕџitѕ, askѕџѕ; (fir:) întъpîtѕ. [din

Ἔποξυς, εος (ὁ, ἡ), npea askѕџitѕ; (fir:) iste. 2) akpiшopѕ. [ἐπὶ, ὀξύς].

Ἐπ-οπίζω, biit: -ίσω, шi (maĭ des)

Ἐπ-οπίζομαι, biit: -ίσομαι, noet: (кѕ aк:) mъ temѕ; mъ sfieskѕ; pesnektezѕ.

Ἐπόπισθεν, adb: noet: пе din anoĭ. (maĭ кор: ἐπ' ὄπισθεν).

Ἐποποιία (ἡ), enonee, ad: enikъ noesie; saѕ noeшъ (npin întind:). [шi

Ἐποποιικός, ή, όν, atingъtopѕ de, saѕ notpibitѕ ла enonee. [din

Ἐποποιός (ὁ), noetѕ de bepsѕpĭ (npinч:)

epoiче, saŭ de поemъ eпiкъ, op eпoпee. [ἔπος, ποιός].

'Επ-οπτάνομαι, (neoлoџ:) mъ вѣзŭ, mъ apъtŭ.

'Επ-οπτάω -ῶ, вiit: -ήσω, fpirŭ чeвa пŭџin (пe d'asŭпpa nŭmaĭ).

'Εποπτεία (ή), лŭape a minte de чeвa, enistasie, ĭnrpiжipe. 2) aл treilea шi чeл din ŭpmъ rpadŭ de iniџiaџie, (adiкъ) вedepe кiap кŭ okiĭ a mistepieлop Eлeŭsiene. [din

'Επ-οπτεύω, вiit: -εύσω, (кŭ aк:) npeвeriezŭ asŭпpa вpe ŭnŭĭ лŭкpŭ, sîntŭ enistatŭ, inrpiжitopŭ, шi чл: 2) вѣзŭ кŭ okiĭ mistepieлe (Eлeŭsiene); (de ŭnde npin întind:) sîntŭ în чeл maĭ 'naлtŭ rpadŭ de fepiчipe.

'Εποπτὴρ, ῆρος, noet: în лoкŭ de...

'Επόπτης, ου, (ὁ), insпeкtopŭ, înrpiжitopŭ. 2) npiвitopŭ; (de ŭnde naptiк:) înвredniчitŭ de npiвipea oкŭлapъ a mistepieлop Eлeŭsiene (adiкъ de чeл maĭ 'naлtŭ, saŭ aл treilea rpadŭ aл iniџiaџii). [шi

'Εποπτικὸς, ή, όν, peлativŭ кŭ ἐπόπτης, saŭ ἐποπτεία. (вezĭ ziч:). [шi

"Εποπτος (ὁ, ή), npiвitŭ de ŭndeвa, вѣzŭtŭ кŭ okiĭ. [ἐπόψομαι].

'Επ-οράω (έω) -ῶ, Ion: în лoкŭ de ἐφοράω.

'Επ-οργάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ anpinsŭ de dopinџъ пeпtpŭ чeвa, saŭ кonpinsŭ de întŭsiasmŭ.

'Επ-οργιάζω, вiit: -άσω, sъвîpшeskŭ opџiiлe (вezĭ ὄργια). (кŭ dat:) «"Ερως πόλεσσιν ἐποργιάζει». Anкp: tpiŭmfeazъ, domneшte.

'Επ-ορέγομαι, вiit: -ορέξομαι, îmĭ întinzŭ mîna кътpe; (npin întind:) ofepŭ, adŭкŭ. 2) atinrŭ; (de ŭnde) okind nemepeskŭ. 3) (кŭ џen:) dopeskŭ înкъ maĭ mŭлt; nofteskŭ foapte.

'Επ-ορθιάζω, вiit: -άσω, noet: apdiкŭ чeвa dpent în sŭs; sŭiŭ (npinч:) rлasŭл. «Γόοις ἐπορθιάζω». Esхл: џinŭ nлînrînd.

'Επ-ορθοβοάω -ῶ, вiit: -ήσω, шi Dop: -άσω, noet: ='Επορθιάζω. «"Ινα πατρὶ γόους νυχίους ἐπορθοβοάσω». Eŭp:

'Επ-ορθρεύομαι, вiit: -εύσομαι, шi

'Επ-ορθρίζω, вiit: -ίσω, mъ skoлŭ (în џen: fakŭ чeвa) npea de dimineaџъ. [de ŭnde

'Επορθρισμὸς (ὁ), mîneкape, saŭ skŭлape npea de dimineaџъ.

'Επ-οριγνάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, noet: în лoкŭ de ἐπορέγομαι.

'Επ-ορίνω, вiit: -ινῶ, noet: peskoлŭ, întъpîtŭ.

'Επ-ορκίζω, вiit: -ίσω, Ion: în лoкŭ de ἐφορκίζω, nŭiŭ пe чineвa лa жŭpъmîntŭ, saŭ îл жŭpŭ пe чeвa; (Бisep:) = 'Εξορκίζω. [de ŭnde

'Επορκισμὸς (ὁ), ='Εξορκισμός. шi

'Επορκιστής, οῦ (ὁ), = 'Εξορκιστής.

'Επ-ορμέω -ῶ вiit: -ήσω, Ion: în лoкŭ de ἐφορμέω.

'Επ-όρνυμι, шi 'Επ-ορνύω, вiit: -όρσω, noet: (кŭ dat:) îndemnŭ, întъpîtŭ; (шi miж: saŭ nas:) nъвълeskŭ asŭпpa кŭiвa; (fir:) skopneskŭ, însŭfлŭ ŭnŭ simџimîntŭ în чineвa.

"Επορον, noet: вezĭ πορεῖν.

'Επ-ορούω, вiit: -ούσω, noet: (кŭ dat: saŭ aк:) sъpŭ, mъ apŭnкŭ penede în sŭs, saŭ asŭпpa кŭiвa.

'Επ-οροφόω -ῶ, вiit: -ώσω, akopepŭ кŭ înвeлitoape, saŭ tabanŭ, nŭiŭ чeвa d' asŭпpa кa o înвeлitoape.

"Επορσον nex: 1: de nopŭnч: aл лŭĭ ἐπόρνυμι.

'Επ-ορχέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кŭ dat) dъnџezŭ neste чeвa; (fir: npin întind:) кaлкŭ în niчoape, вatжokopeskŭ пe чineвa.

"Επος [ἔπω], εος -ους (τὸ), (în џen: mi antiк:) кŭвîntŭ, вopвъ; noвeste; fъrъdŭiaлъ; noвaџъ; opdinŭ, mi чл: (maĭ noŭ) вepsŭ (npinч: epoiкŭ); (maĭ de mŭлte opĭ îm:) noemъ (npinч: epoiкъ); кintiкŭ; npoopoчie (вepsîfiкatъ); zisъ, maksiшъ de noetŭ. «Ὡς ἔπος εἰπεῖν». Fps: întp' ŭnŭ кŭвîntŭ, кŭm am ziчe, кŭm e вopвa. «Οὐδὲν πρὸς ἔπος». Пpoв: кŭ totŭл nenotpiвitŭ кŭ sŭвieкtŭл. «Πρὸς ἔπος». Fp: în datъ, în minŭtŭ.

'Επ-οστρακίζω, вiit: -ίσω, жŭкîndŭ-mъ apŭnкŭ кoжĭ de stpidiĭ, saŭ вŭкъџĭ de къpъmidъ пe sŭnpafaџa шъpiĭ în кinŭ, кa dŭnъ кîteвa sъpîtŭpĭ sъ se кŭfŭnde. [de ŭnde

'Εποστρακισμὸς (ὁ), ŭne feлŭ de жoкŭ. (вezĭ вepвŭл, шi Плd: 9, 119).

'Επόσχιον (τὸ), кpaкъ кŭ poade пe dînsa. [ἐπὶ, ὄσχος].

'Επ-οτοτύζω, (fъpъ вiit:) шъ жълeskŭ (mъ вoчeskŭ) neпtpŭ чeвa, saŭ dŭnъ aлtŭл.

'Επ-οτρύνω, вiit: -υνῶ, (maĭ de mŭлte opĭ noet: кŭ aк: saŭ dat:) îndemnŭ, întъpîtŭ.

'Επουδαῖος, α, ον, шi 'Επούδαιος (ὁ, ή), noet: [ἐπὶ, οὖδας] чeл чe stъ, se spriжineшte пe faџa пъmîntŭлŭĭ. (вezĭ шi ἐπιχθόνιος).

Ἐπουλίς, ίδος (ἡ), шиfлъtьръ de џinџiĭ. (вezĭ шi παρουλίς). [ἐπί, οὖλον].

Ἔπουλος (ὁ, ἡ), пъџin чева креџъ̆. [ἐπί, οὖλος].

Ἐπ-ουλόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкizъ̆ (tъmъ-dъiesкъ̆) panъ. [ἐπί, οὐλή]. [de ъnde

Ἐπούλωσις, εως (ἡ), înкidepe (tъmъdъi-pe) de panъ. [шi

Ἐπουλωτικός, ή, όν, kontpiвъitopъ̆ лa înкidepe de panъ.

Ἐπουραῖος, α, ον, чeл d' asъпpa пе (saъ̆ aпpoape de) коadъ. [ἐπί, οὐρά].

Ἐπουράνιος (ὁ, ἡ), чeл sъs în чеpъ̆, чеpeskъ̆. [ἐπί, οὐρανός].

Ἐπ-ουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, saъ̆ -ήσομαι, mъ пiшъ̆ пе чева; (saъ̆ simплъ) mъ пiшъ̆.

Ἐπ-ουριάζω, вiit: -άσω, шi Ἐπουρίζω, вiit: -ίσω, sъfлъ вîntъ̆ пpiiнчоsъ̆, dъкъ̆ чева (saъ̆ nestp: mъ dъкъ̆) къ пpiiнчоsъ̆ вîntъ̆; (fir: къ dat: indip:) ажътъ̆ лa sкопъл къïва; skopneskъ̆, însъfлъ; (nestp:) îmĭ пъïъ̆ пъпа dъпе вîntъ̆; (пpîn ъpm:) tpargъ̆ лa ъskatъ̆ къ пpiiнчоsъ̆ вîntъ̆; (къ ак: пpeп:) mъ îndpeptezъ̆ dpept кътpe... «Τρέχε κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας». Apstf: [din

Ἔπουρος (ὁ, ἡ), = Οὔριος; (fir:) пpiiнчо-sъ̆ лa ъnъ̆ skопъ̆. [de ъnde

Ἐπουρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἐπουρίζω, плъteskъ̆ къ вîntъ̆ пpiiнчоsъ̆.

Ἐπουσιώδης, εος (ὁ, ἡ), акчesopiъ̆, (adi-къ) кapе нъ eksistъ fipeшte, чi este adъ-oratъ̆ întp' o fiinџъ. [ἐπί, οὐσία].

Ἐπ-οφείλω, вiit: -οφειλήσω, maĭ sîntъ̆ da-topъ̆ înкъ шi пentpъ...

Ἐκ-οφέλλω, (fъpъ вiit:) poet: кpeskъ̆ чева înкъ maĭ mълt.

Ἐπ-οφθαλμέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

Ἐπ-οφθαλμιάζω, (άω -ῶ), вiit: -άσω, шi

Ἐπ-οφθαλμίζω, вiit: -ίσω, (къ dat:) îmĭ apъпкъ̆, îmĭ aџintezъ̆ окiĭ asъпpa вpе ъ-пъï лъкpъ (пpiнч: къ pismъ, sъъ̆ dopinџъ); пъïъ̆ лa окiъ̆, saъ̆ окïeskъ̆ чева. [шi

Ἐποφθάλμιος (ὁ, ἡ), чeл aпpoape de окĭ, saъ̆ d' asъпpa, saъ̆ dînaintea окiлop. [ἐπί, ὀφθαλμός].

Ἐπ-οφλισκάνω, вiit: -φλήσω, = Ἐποφείλω.

Ἐποχετεία (ἡ), sъвst: лъĭ...

Ἐπ-οχετεύω, вiit: -εύσω, skъpgъ̆ чева пpin (saъ̆ кa пpin) канaлъ̆ ъndeвa.

Ἐπ-οχεύω, вiit: -εύσω, (despre înпpeъ-nape de вite) înкaлiкъ̆, saъ̆ гoneskъ̆.

Ἐπ-οχέω-ῶ, вiit: -ήσω, (пpea pap stpъm:) aшezъ̆ чева (шi шaĭ oвiч: пas: saъ̆ miж: шezъ̆) пе чева, saъ̆ кa în tpъsъpъ. (къ dat.) «Ὕδατι ἐποχέω». Лкs: плъteskъ̆.

Ἐποχή (ἡ), [ἐπέχω] џinepe înaпoĭ, o-пpipe, înпiediкape; (Filsf:) stînжinipe de жъdiкatъ, îndoiaлъ; (astpnm:) stapea чере-шteлop копpъpĭ întp' ъnъ̆ oape кapе momentъ̆; (χpoнoлџ:) eпoкъ, înчепъtъ̆ de χponiкъ̆ пepiodъ̆ xotъpîtъ̆ пpin вpе ъnъ̆ însemnatъ̆ eвenemîntъ̆.

Ἐποχθίδιος (ὁ, ἡ), poet: кapе stъ пе maлъ̆. [ἐπί, ὄχθη].

Ἐπ-οχθίζω, вiit: -ίσω, poet: (къ dat:) oftezъ̆, sъsпinъ̆, mъ пeкъжeskъ̆ пentpъ чева.

Ἐποχλεύς, έως (ὁ), [ἐπί, ὄχλος] пiedi-къ de poate пentpъ mepџepe лa вaле.

Ἐπ-οχμάζω, вiit: -άσω, poet: în локъ̆ de ἐπέχω (oпpeskъ̆ în локъ̆), saъ̆ ἐποχάω (вezĭ ziч:). (dъпе aлџiĭ гpeш: în локъ̆ de ἐπαιχμάζω).

Ἐποχμεύω, гpeш: în локъ̆ de ἐπογμεύω.

Ἔποχον (τὸ), кingа samapълъĭ, saъ̆ a шeлeĭ. [шi

Ἔποχος (ὁ, ἡ), [ἐπέχω] пъptatъ̆, saъ̆ шe-zъtъ̆ пе (saъ̆ кa пе) tpъsъpъ. (къ џen: saъ̆ dat:). «Νηὸς («Ἅρμασιν) ἔποχος». Esxл: 2) чeл че se џine (saъ̆ este depinsъ̆ a se џinea) џeaпъnъ̆ пе tpъsъpa sa; (de ъnde пpin întind:) statopniкъ̆, stъpъitopъ̆; neskimвatъ̆. (de ъnde компap: Ἐποχώτε-ρος). 3) кapе џine, saъ̆ poate џinea че-вa asъпpъшĭ. «Ποταμὸς ναυσὶν ἔποχος». Пл: (шi fir:) «Λόγος μανίας ἔποχος». Eъp: apъtъtopъ̆ de...

Ἐπ-οχυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskъ̆, asigъpъ̆ чева înкъ maĭ mълt.

Ἔποψ, οπος (ὁ), ъnъ̆ feлъ̆ de пasъpe, пъпъzъ.

Ἐποψάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъnîn-къ̆ чева кa o лeгъmъ къ пîine. [ἐπί, ὄψον].

Ἐποψὲ, adв: în локъ̆ de ἐπ' ὀψέ, пpea tipziъ̆ (însepat).

Ἐπόψημα (τὸ), лeгъmъ, че se mъnînкъ къ пîine.

Ἐπόψησις, εως (ἡ), mînкape de лeгъmъ. [ἐποψάομαι].

Ἐποψία (ἡ), = Ἔποψις. 2) fem: aл лъĭ ἐπόψιος.

Ἐποψίδιος (ὁ, ἡ), poet: кapе se mъ-nînкъ кa o лeгъmъ. [ἐπί, ὄψον].

Ἐπόψιμος (ὁ, ἡ), poet: пpiimitopъ̆ de пpiвipe, вьzъtъ̆. [шi

Ἐπόψιος (ὁ, ἡ), poet: вpedniкъ̆ de пpi-вit. 2) гpeш: în локъ̆ de ὑπόψιος. 3) =

Ἐπόπτης, eфорȣ, natponȣ. «Ζεὺς («Ἀπόλλων) —». Кал: [din

Ἔποψις, εως (ἡ), прівіре, (Epanџ:) vue. «Εἰσίν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις». Stp: se вѫd ȣna de ла алta. [din

Ἐπόψομαι, віit: ал лȣĭ ἐφοράω.

Ἐπράθην, nas: nex: 1: ал лȣĭ πιπράσκω.

Ἔπραθον, noet: nex: 2: ал лȣĭ πέρθω.

Ἔπρεσεν, noet: (npea pap) în локȣ de ἔπρησεν, nex: 2: ал лȣĭ πρήθω.

Ἔπρηξα, Ion: în локȣ de ἔπραξα, nex: ал лȣĭ πράσσω.

Ἔπρησα, акt: шi ἐπρήσθην, nas: nex: 1: ал лȣĭ πρήθω.

Ἐπρίω, 2: sinг: neps: de miж: nex ал лȣĭ πρίαμαι.

Ἑπτὰ (οἱ, αἱ, τὰ), (nȣmp:) nedeкл: шanteˊ; (npin întind: шi maĭ кȣ seamъ în вekiȣл test: în локȣ de) mȣлte, aneвoĭe de nȣmъpat. (вezĭ шi ἑπταπλασίως, шi ἑκατὸν, шi ἐννέα).

Ἑπταβασίλειον (τὸ), ȣnȣ felȣ de mipeasmъ. [ἑπτά, βασίλειον].

Ἑπταβόειος (ὁ. ἡ), noet: komnȣsȣ din шante nieĭ de воȣ, nȣse ȣna neste алta. (вezĭ βοῦς). [шi

Ἑπτάβοιος (ὁ, ἡ), noet: кape npeџȣieшte шante воĭ (вite, saȣ monete). (вezĭ βοῦς). 2) (npea pap) în локȣ de ἑπταβόειος. [ἑπτὰ, βοῦς].

Ἑπτάγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante лimвĭ (гласȣpĭ, koapde) «Φόρμιγξ —». Пind: [ἑπτὰ, γλῶσσα].

Ἑπταγράμματος (ὁ, ἡ), komnȣsȣ din шante лitepe. [ἑπτὰ, γράμμα].

Ἑπτάγωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante ȣnгiȣpĭ, saȣ în шante колџȣpĭ. ‖ (sȣвst:) ἑπτάγωνα (τὰ), ȣnȣ felȣ de mȣsiкалȣ instpȣmîntȣ. [ἑπτὰ, γωνία].

Ἑπτάδουλος (ὁ, ἡ), de шante opĭ (ad: кȣ toтȣл, din stpъmoшĭ) poвȣ. (вezĭ шi δουλέκδουλος). [ἑπτὰ, δοῦλος].

Ἑπτάδυμος (ὁ, ἡ), = Ἑπταπλάσιος. [ἑπτὰ, δύο].

Ἑπταέτης, ου (ὁ), шi ἑπταέτης, εος, saȣ έος (ὁ, ἡ), кape este de (saȣ dъineшte) шante anĭ. (вezĭ δεκαέτης). ‖ (neвt:) ἑπτάετες, adв: în шante anĭ dapîndȣл. [ἑπτὰ, ἔτος].

Ἑπταέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ἑπταέτης.

Ἑπτάζωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante вpîne (чepкȣpĭ). [ἑπτὰ, ζώνη].

Ἑπταήμερος (ὁ, ἡ), чел de шante zile. [ἑπτὰ, ἡμέρα].

Ἑπταῖος, α, ον, кape se faчe, saȣ faчe чева în шante zile, de шante zile. [ἑπτὰ]

Ἑπτακαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nȣmp:) nedeкл: шantesnpezeчe. [ἑπτὰ, καὶ, δέκα]. [de ȣnde

Ἑπτακαιδεκάκις, adв: de шante-snpezeчe opĭ.

Ἑπτακαιδεκαέτης, ου (ὁ), шi Ἑπτακαιδεκαέτης, εος saȣ έος (ὁ, ἡ), кape este de (saȣ dъineшte) шante-snpezeчe anĭ. (вezĭ шi δεκαέτης]. [ἑπτακαίδεκα, ἔτος].

Ἑπτακαιδεκάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de шante-snpezeчe niчoape. [ἑπτακαίδεκα, πούς].

Ἑπτακαιδεκαταῖος, α, ον, кape se faчe, saȣ faчe чева în шante-snpezeчe anĭ, saȣ este de шante-snpezeчe anĭ. [din

Ἑπτακαιδέκατος, η, ον, ал шante-snpezeчelea. [ἑπτακαίδεκα].

Ἑπτακαιδεκέτης, ου, = Ἑπτακαιδεκαέτης.

Ἑπτακαιεικοσαέτης, εος, saȣ έος (ὁ, ἡ), чел чe este de (saȣ dъineшte) doъzeчĭ шi шante de anĭ. [ἑπτὰ, καὶ, εἴκοσι, ἔτος].

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, α saȣ ος, ον, de doъ-zeчĭ шi nante de opĭ atîta. [ἑπτὰ, καὶ, εἴκοσι, ἁπλοῦς].

Ἑπτάκαυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante коchene, saȣ кotoape. [ἑπτὰ, καυλός].

Ἑπτάκις, adв: de шante-opĭ. [ἑπτά].

Ἑπτακισμύριοι, αι, α, шante-zeчĭ de miĭ. [ἑπτάκις, μύριοι].

Ἑπτακισχίλιοι, αι, α, шante miĭ. [ἑπτάκις, χίλιοι].

Ἑπτάκλινος (ὁ, ἡ), [ἑπτὰ, κλίνη] коnpinzъtopȣ, saȣ înкъnъtopȣ de шante naтȣpĭ. ‖ (sȣвst:) Ἑπτάκλινον (τὸ), локалȣ de mîncape nentpȣ шante inшĭ.

Ἑπτακόσιοι, αι, α, шante sȣte. [ἑπτά].

Ἑπτακοσιοπλασιάκις, adв: de шante sȣte de opĭ ne atîta. [ἑπτακοσιοπλάσιος].

Ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ал шantesȣtelea. [ἑπτακόσιοι].

Ἑπτάκτις, ινος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante paze. [ἑπτὰ, ἀκτίς].

Ἑπτάκτυπος (ὁ, ἡ), noet: = Ἑπτάφωνος, шi Ἑπτάχορδος. [ἑπτὰ, κτύπος].

Ἑπτάκωλος (ὁ, ἡ), komnȣsȣ din шante memвpe, nъpџĭ, saȣ вepsȣpĭ. [ἑπτὰ, κῶλον].

Ἑπτάλογχος (ὁ, ἡ), noet: komnȣsȣ, saȣ алкъtȣitȣ din шante sȣлiџe, saȣ apmiĭ. [ἑπτὰ, λόγχη].

Ἑπτάλοφος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante dealȣpĭ. [ἑπτὰ, λόφος].

Ἑπτάλυχνος (ὁ, ἡ), чел кȣ шante лamne, лȣminĭ, шi чл: [ἑπτὰ, λύχνος].

Ἐπτάμην, miж: nex: 2: ал лȣĭ ἵπταμαι.

Ἑπταμηνιαῖος, α, ον, чел чe dъineшte

(saŭ se face, op facѹ чева în) шanтe лѹ-nĭ; saŭ чел de шanтe лѹnĭ. [шi

Ἑπτάμηνος (ό, ή), de шanтe лѹnĭ. (vezĭ ἑξάμηνος). [ἑπτά, μήν].

Ἑπταμήτωρ, ορος (ή), noet: mѹmъ de шanтe копiĭ. [ἑπτα, μήτηρ].

Ἑπτάμιτος (ό, ή), noet: компѹсѹ din шanтe fipe, saŭ коapde. [ἑπτά, μίτος].

Ἑπταμόριον (τό), a шanтелеa napтe din вpe ѹnѹ лѹкpѹ. [ἑπτά, μόριον].

Ἑπτάμυχος (ό, ή), noet: чел кѹ шanтe fѹndѹpĭ (askѹnzъtopĭ, adînчimĭ, шi чл:). [ἑπτά, μυχός].

Ἔπταξαν, Dop: în локѹ de ἔπτηξαν, nex: ал лѹĭ πτήσσω.

Ἑπταπάλαιστος (ό, ή), чел кѹ întindepe de шanтe nалme. [ἑπτά, παλαιστή].

Ἑπτάπεκτος (ό, ή), [ἑπτά, πέκω] tѹnsѹ, saŭ пѹtinчosѹ a se tѹnde de шanтe (a-dikъ de mѹлte) opĭ, пъposѹ, лînosѹ.

Ἑπτάπηχυς, εος (ό, ή), de шanтe коцĭ. [ἑπτά, πῆχυς].

Ἑπταπλασιάζω, biit: -άσω, fakѹ чева în-шentitѹ; saŭ (ел:) mъ fakѹ, saŭ sîntѹ...

Ἑπταπλάσιος, α, ον, шi Ἑπταπλασίων, ονος (ό, ή), înшentitѹ, saŭ de шanтe-opĭ atîta. [de ѹnte

Ἑπταπλασίως, adв: de шanтe opĭ п' a-tîta; (npin întind:) кѹ mѹлtѹ maĭ mѹлt. «Ἐκκαύσατε τὴν κάμινον ἑπταπλασίως». Skp:

Ἑπτάπλευρος (ό, ή), чел кѹ шanтe коa-ste saŭ лatѹpe. [ἑπτά, πλευρά].

Ἑπτάπλοος -ους (ό, ή), =Ἑπταπλάσιος. [ἑπτά, ἁπλόος -οῦς].

Ἑπταπόδης, ου (ό, ή),= Ἑπτάπους.

Ἑπτάπολις, εως (ό, ή), копpinzъtopѹ de (saŭ компѹсѹ din) шanтe opaшe. [ἑπτά, πόλις].

Ἑπτάπορος (ό, ή), чел кѹ шanтe tpeчe-pĭ, dpѹmѹpĭ; (despre pîѹpĭ) чел кѹ шa-nтe въpsъtѹpĭ, saŭ гѹpĭ. [ἑπτά, πόρος].

Ἑπτάπους, οδος (ό, ή), чел кѹ întinde-pe de шanтe пiчoape. [ἑπτά, ποῦς].

Ἑπτάπυλος (ό, ή), чел кѹ шanтe nopцĭ. [ἑπτά, πύλη].

Ἑπτάπυργος (ό, ή), чел кѹ шanтe tѹp-nѹpĭ. [ἑπτά, πύργος].

Ἑπτάῤῥοος -ους (ό, ή), чел кѹ шanтe въpsъtѹpĭ, гѹpĭ. «Ποταμός —». Esxл: [ἑ-πτά, ῥόος, -οῦς].

Ἑπτάς, άδος (ή) шentime, 2) sѹmъ de шanтe ѹnimĭ. [ἑπτά].

Ἑπτάσημος (ό, ή), чел кѹ шanтe semne (каpaktepe, fiгѹpĭ, шi чл:). [ἑπτά, σῆμα].

Ἑπταστάδιος (ό, ή), чел кѹ întindepe de шanтe stadiĭ. [ἑπτά, στάδιον].

Ἑπτάστερος (ό, ή), компѹсѹ din шanтe steлe. [ἑπτά, ἀστήρ].

Ἑπτάστοιχος, ου, шi Ἑπταστοιχής, έος (ό, ή), noet: компѹсѹ din шanтe pîndѹpĭ, saŭ шipe. (saŭ гpeш: în локѹ de ἑπτατει-χής). [ἑπτά, στοῖχος].

Ἑπτάστολος (ό, ή), noet: алкътѹitѹ din шanтe fлоte. [ἑπτά, στόλος].

Ἑπτάστομος (ό, ή), чел кѹ шanтe гѹpĭ (въpsъtѹpĭ, saŭ ѹшĭ). [ἑπτά, στόμα].

Ἑπτατειχής, έος, (ό, ή), întъpîtѹ кѹ шa-nтe zidѹpĭ (tѹpnѹpĭ, saŭ чetъцѹĭ). [ἑπτά, τεῖχος].

Ἔπτατο, 3: sinг: пeps: de nex: ал лѹĭ ἵπταμαι.

Ἑπτάτονος (ό, ή), чел кѹ шanтe tonѹpĭ, (гласѹpĭ, коapde, шi чл:). [ἑπτά, τόνος].

Ἑπταφαής, έος (ό, ή), noet: în локѹ de ἑπτάφωτος. [ἑπτά, φάος].

Ἑπτάφθογγος (ό, ή), noet: în локѹ de ἑπτάφωνος. [ἑπτά, φθόγγος].

Ἑπτάφυλλος (ό, ή), чел din шanтe foĭ, saŭ fpѹnze. [ἑπτά, φύλλον].

Ἑπτάφωνος (ό, ή), каpe skoate шanтe гласѹpĭ, saŭ de шanтe opĭ ачелашĭ sѹne-tѹ. «Στοά, —» Лѹч: [ἑπτά, φωνή].

Ἑπτάφωτος (ό, ή), чел кѹ шanтe лѹmi-nĭ. «Λυχνία —». Skp: «Ζώνη — ». Opf: înstелатъ кѹ шanтe steлe. [ἑπτά, φῶς].

Ἕπταχα, шi ἑπταχῆ, adв: noet: în шa-nтe пъpцĭ; de шanтe opĭ п' atîta. [ἑπτά].

Ἑπτάχορδος (ό, ή), чел кѹ шanтe коap-de. «Λύρα —». Лкs: [ἑπτά, χορδή].

Ἑπτέτης, ου (ό), шi Ἑπτέτις, ιδος (ή),= Ἑπταέτης, шi Ἑπταέτις.

Ἑπτήμερος (ό, ή),=(saŭ гpeш: în локѹ de) Ἑπταήμερος.

Ἑπτήρης, εος (ό, ή), (npinч: ναῦς) кѹ шanтe pîndѹpĭ de вîsле, saŭ вîsлашĭ. (vezĭ шi τριήρης). [ἑπτά, ἐρέσσω].

Ἑπτόργυιος, шi noet: Ἑπτορόγυιος (ό, ή), чел de шanтe stînжinĭ. [ἑπτά, ὀργυιά, шi noet: ὀρόγυια].

Ἑπτώροφος (ό,ή), (касъ) кѹ шanтe katѹ-pĭ. [ἑπτά, ὀροφή].

Ἔπυδρος (ό, ή), Ion: în локѹ de ἔφυ-δρος.

Ἐπύλλιον (τό), kom: dim: ал лѹĭ ἔπος, кѹвînцелѹ; kintiчелѹ; noemiцъ, шi чл:

Ἔπω, neintp: npim: (din каpe este întp: noet: нѹmaĭ îm: ἔπουσι, шi комп: ἐνέπω, ἀπενέπω; iap npoz: nex: εἶπα, шi εἶπον)= Λέγω, шi Φημί.

Ἕπω, biit: ἕψω, (npeл: εἶπον, nex: ἕ-

σπον) noet: (кꙋ ак: преп:) mъ îndeлetniчeskꙋ ла чева. (iap în проз: întp: нꙋmaĭ комп: διέπω, шi περιέπω, шi miж; ἕπομαι, bezĭ ziч:).

'Επ-ωάζω, biit: -άσω, шezꙋ пе оꙋъ, клоческꙋ. [de ꙋnde

'Επώασις, εως (ἡ), шi ἐπωασμὸς (ὁ), клочipe, шedepe пе оꙋъ. [шi

'Επωαστικὸς, ἡ, ὸν, овiчнꙋitꙋ, saꙋ кꙋ înꙋшime de a шedea пе оꙋъ, a клочi. «"Ορνις ἐπωαστικωτέρα». Apst: maĭ вꙋнъ de a клочi.

'Επωβελία (ἡ), osîndъ de ꙋнꙋ оболꙋ ла драхmъ плъtitъ de пîpîtopꙋ пîpîtꙋлꙋĭ пе nedpeптate, adiкъ a шaseлea napte din sꙋma, пе кîtъ ера fъкꙋtъ пîpa. [ἐπὶ, ὀβελὸς =ὀβολός].

'Επῳδὴ (ἡ), [ἐπᾴδω] deskîntiкꙋ; fepmeкꙋ: (fir:) atpъгъtoape (лiпгꙋшitoape) вopвipe. 2) ='Επῳδός.

'Επώδης, εος (ὁ, ἡ), пꙋtꙋposꙋ. [ἐπόζω].

'Επῳδικὸς, ἡ, ὸν, pелаtiвꙋ кꙋ [ἐπῳδὴ, saꙋ ἐπῳδός, bezĭ ziч:]. || 'Επωδικὰ (se înц: μέλη, saꙋ ἔπη), каpе аꙋ enodꙋ. [ἐπῳδός].

'Επωδίνω, греш: în локꙋ de ἐπ' ὠδίνω. imn: Аплп:

'Επῴδιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ ἐπῳδή (2).

'Επῳδὸς (ὁ, ἡ), deskîntъtopꙋ «Νοσῶν νοσοῦντι ἐπῳδός». Пind: 2) (pas:) каpе se кîntъ пе, saꙋ пentpꙋ чева. «Μορφῆς ἐπῳδὸν τῆς ἐμῆς». Еꙋр: препꙋme. || (sꙋbst:) pefpenꙋ, вepsꙋ, че se întpeziче penetîndꙋ se din кînd în кînd întp' о noemъ, saꙋ кîntiкꙋ. «Τὸν κοινὸν ἁπάσης ἀδολεσχίας ἐπῳδὸν». Пл: 3) (ἡ), a tpeia napte a лipiчелор noeme dꙋпе sfîpшitꙋл fie-кърia stpofe шi antistpofe. 4) ꙋнꙋ felꙋ de лipiкъ noemъ комnꙋsъ din maĭ mapĭ шi maĭ miчĭ вepsꙋpĭ ꙋнеле dꙋпе алtеле. (Opaцie a skpis astfeл de noeше imitînd пе Архiлохꙋ). [ἐπὶ, ᾠδή].

'Επωδυνία (ἡ), dꙋpepe npea tape. [din

'Επώδυνος (ὁ, ἡ), npiчiнꙋitopꙋ, saꙋ npiчiнꙋitꙋ de mape dꙋpepe. [ἐπὶ, ὀδύνη].

'Επ-ώζω, (tъpъ biit:) ком: (кꙋ dat:) = 'Εποδύρομαι, плîнгꙋ, mъ tîнгꙋĭeskꙋ пentpꙋ...

'Επ-ῴζω, npea pap (npin întpꙋnipe) în локꙋ de ἐπωΐζω.

'Επ-ωθέω -ῶ, biit: ἐπωθήσω, saꙋ ἐπώσω, înпiнгꙋ чева къtpe... (шi ел: saꙋ nestp:) înпiнгîнd mъ вîpꙋ ꙋndeва.

'Επ-ωθίζω, biit: -ίσω, ='Επωθέω.

'Επ-ωΐζω, biit: -ίσω, ='Επωάζω.

'Επ-ωκύνω, biit: -υνῶ, ='Επιταχύνω.

'Επωλένιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐπὶ, ὠλένη]· лꙋatꙋ, saꙋ цinꙋtꙋ în вpaцe.

'Επωμάδιος (ὁ, ἡ), noet: apdiкatꙋ пе ꙋmepĭ. [шi

'Επωμαδὸν, adв: noet: пе ꙋmepĭ. [шi

'Επωμίδιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ ἐπωμίς.

'Επ-ωμίζω, biit: -ίσω, пꙋĭꙋ чева пе ꙋmepiĭ кꙋĭва. || (miж:) iaꙋ, apdiкꙋ чева пе ꙋmepiĭ meĭ. [шi

'Επωμὶς, ίδος (ἡ), naptea чea din sꙋs a ꙋmepꙋлꙋĭ (ꙋnde se ꙋneшte кꙋ snateлe); (npin întind:) ꙋmepꙋл, шi naptea dinaпoĭ a rîtꙋлꙋĭ, чeafa; (fir:) naptea чea maĭ de sꙋs a коpъвii, шi алtop feлꙋpite лꙋкpꙋpĭ. 2) ꙋнꙋ felꙋ de хaĭнъ fem: кꙋ mîнiчĭ (înnpot: de ἐξωμίς). [ἐπὶ, ὦμος].

'Επωμοσία (ἡ), жꙋpape despre чева, saꙋ în nꙋmeле кꙋĭва; înкpedinцape npin жꙋpъmîntꙋ. (bezĭ шi ἐξωμοσία). [шi

'Επώμοτος (ὁ, ἡ), noet: înкpedinцъtopꙋ npin жꙋpъmîntꙋ, жꙋpatꙋ. 2) ачeла, пе nꙋmeле кърꙋia жꙋpъ чineва. «Ζεὺς —». Sof: [ἐπόμνυμι].

'Επώνιον (τὸ), (se înц: τέλος) taksъ, че se плъteшte пentpꙋ вînzъpiле, че se fак npin tîpгꙋpĭ. 2) чeea че se dъ пе d' asꙋnpa кꙋmпъpъtopꙋлꙋĭ de вînzъtopꙋ. (bezĭ шi ἐπίμετρον). [ἐπὶ, ὤνιον].

'Επωνυμία (ἡ), npenꙋme, nopeклъ. [шi

'Επωνύμιος, α saꙋ ος, ον, noet: în локꙋ

'Επώνυμος (ὁ, ἡ), чeл че 'шĭ a лꙋat nꙋmeле din вpe о npiчiнъ, de ла вpe о пepꙋ: saꙋ лꙋкpꙋ. (кꙋ цen:) «Κάδμου ἐπώνυμος πόλις». Пл: Kadmea, saꙋ Тева. «Βουλόμενος ἕν γε τοῦτο ἔργον ἐπώνυμον αὐτοῦ γενέσθαι. Пл: «"Ορνιχος ἐπώνυμος». Пind: (шi кꙋ dat:) «'Εορτῇ πηγνυμέναις κλισίῃσιν ἐπώνυμος». Non: a коptꙋpiлор. (шi adвepв:). «'Αλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον». Iл: I· «'Αρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον». Od: Н. «Τῷ δ' 'Οδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον». Od: Т. (de ꙋnde || sꙋbst:) 'Επώνυμον (τὸ), nopeклеле, npenꙋmeле. (bezĭ шi φερώνυμος). 2) чeл че кꙋ nꙋmeле sъꙋ însemneazъ чева. (de ꙋnde în Atena). «"Αρχων ἐπώνυμος». Petp: ꙋнꙋл din чeĭ noъ архонцĭ, кꙋ nꙋmeле кърꙋia se data anꙋл. «'Αρχὴ —». Petp: demnitatea лꙋĭ. (iap în Poma) «'Αρχαὶ ἐπώνυμοι». Istp: konsꙋлatꙋл. «"Ηρωες ἐπώνυμοι». (шi simnлꙋ) «'Επώνυμοι. Petp: de ла каpе s' аꙋ nꙋmit чeле zeче seminцiĭ a ле Atenenilор. [ἐπὶ, ὄνομα]. [de ꙋnde

'Επωνύμως, adв: (кꙋ dat:) notpiвit кꙋ nꙋmeле кꙋĭва; saꙋ dꙋпе nꙋmeле кꙋĭва.

'Επ-ωπάω -ῶ, шi 'Επ-ωπάζω, biit: -άσω,

поеt: прiвеskъ d' asъпра пеste чева; прiвеriezъ, iaъ a minte. [din

'Επωπὴ (ἡ), поеt: în локъ de ἔποψις; (прin întind:) локъ de пîndъ, saъ de ъnde поаtе чiнева прiвi пеste чева. (везi шi περιωπή). 2) snaцiъ, întindере маре, kîmпie, шi чл: [шi

'Επώπης, ου (ὁ), în локъ de 'Επόπτης, inspektорь, лъъtорь a minte. [ἐπὶ, ὤψ]. [de ъnde

'Επῶπὶς, ίδος, saъ ἴδος (ἡ), înгрiжitоаре; slъжnikъ. (iaр алцiĭ skрiъ...

'Επωπὶς, ίδος (ἡ), [ἔπομαι] поеt: (прea рар) ърmъtоаре.

'Επ-ωριάζω, вiit: -άσω, înгрiжеskъ (înпроt: de ἐξωριάζω).

'Επῶρσε, поеt: a 3; sinг: пеps: a пеx:, шi

'Επῶρτο, поеt: a 3: sinг: пеps: de пas: пеste sъв: ал лъĭ ἐπόρνυμι.

'Επ-ωρύω, шi 'Επ-ωρύομαι, вiit: -ύσομαι, ърлъ (latрь) asъпра...

"Επωσις, εως (ἡ), înпinцере kъtре чева. [шi

'Επωστρὶς, ίδος (ἡ), înпinгъtоаре (ажъtъtоаре) ла sъiре. [ἐπώθω].

'Επ-ωτειλόω -ῶ, вiit: -ώσω, ='Επουλόω.

'Επωτὶς, ίδος (ἡ), (прinч: ла îm:) лемnе ка пiште ърекĭ лiпite de пръеле резвоĭештелор коръбiĭ ъпре sirъранцъ. [ἐπὶ οὖς, ὠτός].

'Επωφέλεια (ἡ), fолоsinцъ, ажъtорinцъ ла чева. [ἐπωφελής].

'Επ-ωφελέω -ῶ, вiit: -ήσω, fолоseskъ, ажъtъ ла чева. (iaр a лъĭ Sof: Ed: K: 441. este în локъ de ὤφελον). [de ъnde

'Επωφέλημα (τὸ), ажъtорь datъ къiва ла чева.

'Επωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), fолоsitорь ла чева. [ἐπὶ, ὄφελος]. [de ъnde

'Επωφελία (ἡ), поеt: în локъ de ἐπωφέλεια. [шi

'Επωφέλιμος (ὁ, ἡ), = 'Επωφελής.

'Επώχατο, поеt: Ion: шi Еол: a 3: îm: пеps: de пas: пеste-sъв: ал лъĭ ἐπέχω. «Πύλαι ἐπώχατο». Il: M. ераъ înkise. (алцiĭ skрiъ ἐπῴχατο ка din ἐποίγω).

'Επ-ῴχετο, a 3; sinг: пеps: de прел: ал лъĭ ἐποίχομαι.

"Ερα, ας (ἡ), (neîntр:) пъmîntъ; (de ъnde) "Εραζε, adв: поеt: ла пъmîntъ, saъ пе пъmîntъ.

'Εράασθε, поеt: în локъ de ἠρᾶσθε, a 2: îm: пеps: de прел: ал лъĭ ...

"Εραμαι, вiit: ἐράσομαι, (пеx: ἠρασάμην) поеt: în локъ de ἐράω, iъвеskъ, dорeskъ. (къ цеn:) «Πολέμου ἔραται». Il: 1. (шi къ înf:) «Πλουτεῖν («'Αείδειν) ἔραμαι». Епгр: Оп:

'Εράνάρχης, ου (ὁ), епistatъл stрînцерiĭ коntрiвъцiĭ, saъ чел dintîĭ din коntрiвъitорĭ. [ἔρανος, ἄρχω].

'Ερανέμπολος (ὁ), пегъцъtорь прin акцiĭ. [ἔρανος, ἐμπολέω]. 2) (fiг:) търtорь din ажъtоаре коntрiвъite de ъniĭ алцiĭ.

'Ερανίζω, вiit: -ίσω, adъпъ коntрiвъцiĭ; (ъnе-орĭ) коntрiвъieskъ. (къ ак:) «Τοὺς ἄλλους ἐράνιζε» Лрt: (шi mіж:) «Λόγους ἀναγινώσκοντες ἠρανίζοντο». Aрt: stрîпцеаъ вanĭ. (шi пas:). «Πρὸς τῶν φίλων ἐρανισθέντα». Лрt: de прieteni fъkîndъ i se коntрiвъцiĭ de ажъtорь. [шi

'Ερανικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорь de (saъ fъкъtъ прin) коntрiвъцie. [ἔρανος].

'Εράνιον (τὸ), dim: ал лъĭ ἔρανος.

'Εράνισις, εως (ἡ), шi 'Ερανισμὸς (ὁ), stрînцере, saъ dаре de коntрiвъцiĭ, saъ резъltatъл коntрiвъiрiĭ. [шi

'Ερανιστὴς, οῦ (ὁ), adъпъtорь, saъ (maĭ des) коntрiвъitорь de коntрiвъцie. [ἐρανίζω].

'Ερανίστρια (ἡ), fem: ал лъĭ ἐρανιστής.

'Εραννὸς, ἡ, ὸν, поеt: вреdnikъ de iъвit, dръгълашъ, saъ dръгъstosъ.

"Ερανος (ὁ), [ἐράω] коntрiвъцie, (Търч:) pefenea (прinч:) пеntръ оsпъцъ; (de ъnde арх:) оsпъцъ din коntрiвъцie, (Енгл:) пikпikъ; (în цеn:) коntрiвъцie (maĭ къ seamъ пеntръ прieteni săраčĭ); (fiг:) рекъпошtinцъ; (прin întind:) soцietate de партiкълaрĭ коntрiвъitорĭ пеntръ ъпъ коmъпъ ал лор skопъ.

"Ερασδε, Dор: in локъ de ἔραζε.

'Ερασίμολπος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐράω, μολπή]. iъвitорь de kîntаре, de mъsikъ, saъ але къръia kîntiче sînt плъкъte.

'Ερασιπλόκαμος (ὁ ἡ), поеt: чел къ пъръ плъкъtъ. [ἐράω, πλόκαμος].

'Ερασίπτερος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ fръmоase, плъкъte арiпĭ, saъ пепе. [ἐράω, πτερόν].

'Ερασιχρήματος (ὁ, ἡ), fоаpte iъвitорь de вanĭ. [ἐράω, χρήματα].

'Εράσμιος, α saъ ος, ον, вреdnikъ de iъвit, dръгълашъ. [ἐράω].

"Ερασσαι, поеt: în локъ de ἔρασαι, a 2: sinг: пеps: de пrez: ал xol:, шi

'Ερασσάμην, поеt: în локъ de ἠρασάμην, mіж: пеx: 1: ал лъĭ ἔραμαι.

'Ερα-στεύω, вiit: -εύσω, поеt: (къ цеn:) sîntъ...

'Εραστής, οῦ (ό), foapte ĭȣвitopȣ̆; amopezȣ̆. [шi

'Εραστὸς, ὴ, ὸν,='Ερατὸς, foapte ĭȣвitȣ̆, dpъгъstosȣ̆. [ἐράω].

'Ερἀστρια (ἡ), fem: ал лȣĭ ἐραστής, amopezъ.

'Ερατεινὸς, ὴ, ὸν, noet: ='Εράσμιος. [шi

'Ερατίζω, вiit: -ίσω, noet: (кȣ џen:) = Ἔραμαι. [ἐρατός].

'Ερατοπλόκαμος (ὁ, ἡ),='Ερασιπλόκαμος.

'Ερατὸς, ὴ. ὸν, noet: ĭȣвitȣ̆, dopitȣ̆; веселitopȣ̆. [ἐράω].

'Ερατόχροος -ους (ὁ, ἡ), noet; чел кȣ плъкȣtъ, fpȣmoasъ колоape, saȣ̆ пелiџъ, faџъ. [ἐρατὸς, χρόα].

'Ερατὺς, ύος (ἡ), noet: Ion:='Ερασμιότης, (Fpanџ:) amabilité, atpaџepe de dparoste (dpъгълъшie). [ἐρατός].

'Ερατῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea кȣ къȣtъtȣpъ плъкȣtъ, atpъгъtoape de amopȣ̆; saȣ̆ fpȣmoasъ ла faџъ. [ἐρατὸς, ὤψ].

'Εράω -ῶ, [ἔρως] вiit: ἐρασθήσομαι, (nex: ἠράσθην, mi nosit: ἐραστέον) (кȣ џen:) ĭȣвeskȣ̆ кȣ natimъ, sîntȣ̆ amopezatȣ̆; dopeskȣ̆ npea mȣлt. «'Ηχοῦς ἠράσθη». Ткр: «Εὐθὺς ἐκ παιδὸς ἐρασθεὶς τοῦ εὐκλεὴς γενέσθαι». Ksn: (шi nas: naptч:) «'Ερώμενος (ὁ), шi ἐρωμένη (ἡ), (în лoкȣ̆ de adieкt:) amopezȣ̆, amopezъ.

'Εράω -ῶ, neîntp: npimit: în afin: кȣ ῥέω шi întp: nȣmaĭ în komn: ἀπεράω, = ἐξεράω, μετεράω, шi чл:

'Εργᾷ, în лoкȣ̆ de ἐργάσῃ, 2: sînr: neps: de вiit: ал лȣĭ ἐργάζομαι.

'Εργάδης, εός (ὁ), (întpeв: nȣmaĭ ла îm:) în лoкȣ̆ de ἐργάτης, лȣкpъtopȣ̆ (кȣ zioa). [din

'Εργάζομαι, вiit: -άσομαι, (npeл: εἰργαζόμην, nex: εἰργασάμην, tpe: de кȣ: miж: saȣ̆ nas: εἴργασμαι, nex: nas: miж: εἰργάσθην) лȣкpezȣ̆ (npinч: пъmîntȣ̆, saȣ̆ вpe ȣnȣ̆ meшteшȣгȣ̆), плȣгъpeskȣ̆, кȣлtiвȣ̆; (în џen:) fakȣ̆, konstpȣiȣ̆. (кȣ ак:) «Γῆν («Τέχνας, «'Επιστήμας) ἐργάζεσθαι». Ksn: «Θάλατταν ἐργάζεσθαι» Лкs: «Ὅπλα ἐργάζεσθαι». Epd: «Ὅπλα, οἷς χρυσὸν ἐργάζετο». Od: Γ. (шi fъpъ kazȣ̆). «'Εργάζευ». Es: «Ἕως μὲν ἂν ὁρῶσιν αὐτοὺς ἡβῶντας καὶ δυναμένους ἐργάζεσθαι... ἐπειδὰν δὲ ἀδυνάτους αἴσθωνται ὄντας ἐργάζεσθαι διὰ τὸ γῆρας». Ksn: (шi nas:) «Εἰργασμένη γῆ». Tfp: «Ἀγάλματα εἰργασμένα». Лкs: «Καὶ ἐργασθὲν (τὸ σίλφιον) ἄσηπτον ἤδη διαμένει». Tfp: 2) îmĭ aгoniseskȣ̆ але вieџiĭ лȣкpînd; mъ neгoџezȣ̆; kîшtiгȣ̆. «'Εργασάμενος χρήματα μεγάλα». Ep: «Πρὶν ἄξια τῆς τροφῆς ἐργάζεσθαι». Ksn: «Οὕτως ἂν ὀλίγα ἐργαζοιτο, ὥστε μὴ λαμβάνειν τὰ ἀρκοῦντα». Ksn: (шi кȣ dat:) «'Εργάζεσθαι τῷ σώματι». Dm: (desnpe чеĭ че se кȣpвesк). (шi fъpъ kazȣ̆). «Τοὺς ἐργαζομένους ἠρώτα, πόσου βούλονται αὐτῷ ἐργάζεσθαι». Apst: «Χρήματα ἐργαζόμενα». Лкs: вanĭ лȣкpaџĭ кȣ dовîndъ, saȣ̆ îmnȣлџiџĭ. 3) (în џen:) fakȣ̆, sъвîpшeskȣ̆, лȣкpezȣ̆. «Πόλιν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην». Ksn: «Οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος ἐν τῇ πόλει». Ksn: «'Εργάζεσθαι εὐεξίαν τῷ σώματι». Ksn: (de ȣnde fъpъ kazȣ̆) «Τὸ χρῆμ' ἐργάζεται». Лs: «Τὰ πρόσθεν εἰργασμένα». Ep: (шi ел:) «'Επ' εἰργασμένοις». Fps: dȣne че s' a sъвîpшit tpeaва. «Τροφὴ εἰργασμένη». Лкs: mistȣitъ. [ἔργον].

'Εργάθω, (npeл: ἔργαθον, sȣȣ̆ ἐέργαθον) noet: în лoкȣ̆ de εἴργω. (вezĭ ἀπείργω].

'Εργαλεῖον (τὸ), înstpȣmîntȣ̆, ȣneaлtъ. [шi

'Εργάνη (ἡ), noet: лȣкpъtoape (enit: ал Minepвeĭ). [ἔργον].

'Εργαξῆ, Dop: în лoкȣ̆ de ἐργάσῃ, 2 sinr: neps: de вiit: ал лȣĭ ἐργάζομαι.

'Εργασείω, fъpъ вiit: (noet:) dopeskȣ̆ a лȣкpa, sîntȣ̆ disnȣsȣ̆, amȣ̆ rîndȣ̆ a sъвîpшi чeвa [шi

'Εργασία (ἡ), лȣкpȣ, tpeaвъ; meшteшȣгȣ̆, mesepie; лȣкpȣ de mînъ. «Πάσης ἄμεινον ἐργασίας». Eпгр: «Τὰς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἐργασίας». Ksn: 2) лȣкpape, konstpȣipe; кȣлtiвape. «Ἡ ἐργασία τῆς γῆς». Ksn: «Ἡ τῆς ἐσθῆτος ἐκ τῶν ἐρίων ἐργασία». Ksn: «Ἡ τῆς τροφῆς ἐργασία». Лкs: mistȣipea. 2) кіпȣл (meшteшȣгȣл) konstpȣipiĭ. «Τεκμαιρόμενον ἐκείνου εἶναι ἀπὸ τῆς ἐργασίας». Лкs: 4) aгonisipe, kîшtiгȣ̆; neгoџȣ̆. «Τῶν τὰς τέχνας ἐχόντων, καὶ ἐργασίας ἕνεκα χρωμένων αὐταῖς». Ksn: 5) (pap:) кopnopaџie, isnafȣ̆ (Тȣpч:) «Ἀπὸ τῆς τῶν βαφέων ἐργασίας». Skp: [ἐργάζομαι]. [de ȣnde

'Εργάσιμος (ὁ, ἡ), de лȣкpat, npiimitopȣ̆ de лȣкpape. «Χώρα —». Лкs: «Γυναῖκες ἐργάσιμοι». Aptmd: nȣвліче: «Ἡμέρα —». Лкs: zi de лȣкpъtoape.

'Εργαστὴρ (ὁ), ='Εργάτης. [ἐργάζομαι].

'Εργαστηριακὸς, ὴ, ὸν, чел че ape (saȣ̆ лȣкpeazъ în) пpъвълie, пpъвъліaшȣ̆. [ἐργαστήριον].

'Εργαστηριάρχης, ου (ὁ), stъnînȣ̆, saȣ̆ dipeкtopȣ̆ de пpъвълie, saȣ̆ faвpiкъ. [ἐργαστήριον, ἄρχω].

'Εργαστήριον (τὸ), лȣкpъtopie, saȣ̆ faвpiкъ, пpъвълie. [шi

'Εργαστὴς, οῦ (ὁ), лȣкpъtopȣ̆. [шi

'Εργαστικὸς, ἡ, ὸν, == 'Εργατικὸς, îndemînatikỏ, disnssỏ ла лѕкраре, ïѕвitорỏ de osteneaлъ, актiвỏ. [ші

'Εργαστῖναι (αἱ), (se пѕтiaỏ ла Atena) fечоареле, че лѕкраỏ sfîntѕл вештîntỏ ал Minepвеї. [ἐργάζομαι].

'Εργάτα, αο (ὁ), Еол: în локỏ de ἐργάτης.

'Εργατεύω, ші (між:) 'Εργατεύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, лѕкрезỏ ка лѕкрътоpỏ. [din

'Εργάτης, ου (ὁ), лѕкрътоpỏ (аргатỏ). 2) (ка adiekt;) мѕнчiторỏ, омỏ ал треḃiї, харпiкỏ. 3) ѕнỏ fелỏ de машiнъ, крабакỏ, saỏ skpiпеtỏ, (Франц:) cabestan. [ші

'Εργατήριος, α saỏ ος, ον, =='Εργάσιμος, de плѕгъpit, apat, ші чл:

'Εργατικὸς, ἡ, ὸν, кѕвенitỏ, потрiвitỏ ла лѕкрътоpỏ. 2) îndemînatikỏ, ïѕte ла лѕкраре, мѕнчiторỏ. [ἐργάζομαι]. [de ѕnde

'Εργατικῶς, adв: прекѕм se кѕвiне, saỏ se обiчнѕïеште ла лѕкрътоpї. 2) кѕ disposiцie de лѕкраре, saỏ кѕ aktibitate.

'Εργατίνης, ου (ὁ), поеt: în локỏ de ἐργάτης.

'Εργάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї ἐργάτης; (ка adiekt:) мѕнчiтоаре, харпiкъ.

'Εργατοκύλινδος (ὁ),=='Εργάτης (3). [ἐργάτης, κυλίνδω].

'Εργατὼν, ῶνος (ὁ), dopмiторie de лѕкрътоpї, saỏ аргацї. [ἐργάτης].

'Εργάων, ονος (ὁ), dѕпе diaл: Кpet: мѕнчiторỏ (робỏ). [ἔργον].

'Εργεπείκτης, ου (ὁ),=='Εργοδιώκτης. [ἔργον, ἐπείγω].

'Εργεπιστασία (ἡ), enistasie песте лѕкрърї пѕблiче. [ші

'Εργεπιστατέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntỏ...

'Εργεπιστάτης, ου, (ὁ), enistatỏ песте пѕблiче лѕкрърї. [ἔργον, ἐπιστάτης].

"Εργμα (τὸ), поеt: în локỏ de ἔργον, лѕкрѕ, fаптъ. (se konf: кѕ ...

"Εργμα (τὸ),=="Ερκος, îngръditѕръ; (прin îпtind:) опpiтоаре, пiedikъ. [din

"Εργνυμι (прел: ἐέργνυν), biit: ἔρξω, поеt: în локỏ de εἴργω, îпkizỏ, îngръdeskỏ îппрежѕр.

'Εργοδιωκτέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntỏ ...

'Εργοδιώκτης, ου (ὁ), (enistatỏ) silitopỏ de лѕкрътоpї, ші гръвiторỏ de лѕкраре. [ἔργον, διώκω].

'Εργοδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, daỏ кѕïва de лѕкрѕ. [din

'Εργοδότης, ου (ὁ), (în цеп:) dътъторỏ de лѕкрѕ, (Тѕрч:) мѕштериỏ; (iap пaptiк:) îпsърчiпъторỏ de кре ѕпỏ лѕкрѕ аѕѕпра ѕпѕї îпtpeпpiпzъторỏ (коптракчiỏ). [ἔργον, δίδωμι].

'Εργολάβεια, ші ἐργολαβία (ἡ), spекѕлаптъ îпtpeпpiпdepe. [ші

'Εργολαβέω -ῶ, biit: -ήσω, iaỏ asѕпръмї ѕпỏ лѕкрѕ пе платъ, мъ îпsърчiпezỏ a fаче чева пепtpѕ кîштiгỏ; (прin îпtind:) speкѕлezỏ, пегоцezỏ чева (проп: ші fir:). [din

'Εργολάβος (ὁ), îпtpeпpiпzъторỏ, saỏ speкѕлапtỏ în îпtpeпpiпdepї de a se îпsърчiпa кѕ чева пепtpѕ кîштiгỏ (коптракчiỏ). [ші

'Εργολήπτης, ου (ὁ), =='Εργολάβος. [ἔργον, λαμβάνω].

"Εργον (τὸ), [ἔρδω] (în цеп:) лѕкрѕ, saỏ ор че поате fаче чiпева, обiектỏ, saỏ резѕлtatỏ de лѕкраре, треабъ, îпdeлetпiчipe; îпtpeпpiпdepe; îsпpавъ. «Σὸν ἔργον ἐστὶ». Лкs: «'Ατελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ». Іл: Δ. «Οὐδὲν ἔργον ἑστάναι». Apst: пѕ e треабъ (пѕ folosеште пiмiкỏ) a sta. «Πυρὸς («Μαχαίρας) ἔργον ἐγένετο». Елd: s'a apsỏ, s'a îпжѕпgiat. (ші adверб:) «"Εργῳ». Лкs: in fаптъ, în adевърỏ. (ла în:) «"Εργα γυναικῶν». Om: «'Αγλαὰ ἔργ' εἰδεῖα». Om: лѕкрърї de мîпъ. «"Εργα βοῶν». Od: К. плѕгъpie «Θαλάσσια ἔργα». Od: Е. пескъpie, saỏ пaвiгацie. «Φιλοτήσια ἔργα». Лкs: == 'Αφροδίσια. (ші абs:). «"Εργα ἀποδείκνυσθαι». Ep: îпsemпate fапtе. 2) (пaptiк:) dobîпdъ; (în цеп:) кîштiгỏ. «Τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν». Dm: 3) greѕtate, difiкѕлtate. «"Εργον μὲν νυκτὸς λῦσαι ἵππους, ἔργον δ' ἐπισάξαι». Ksn: (de ѕпde) «"Εργα παρέχειν τινί». Лкs: a adѕче sѕпърърї кѕïва. 4) în: цapiпї, локѕрї de apat. «'Ιθάκης ἔργ' ἀφίκοντο». Od: Ξ. «"Αγειν δὲ ἄμεινον τὰς κύνας τὰ ὄρη πολλάκις, τὰ δὲ ἔργα ἧττον». Ksn: 5) miпe de meтале (Dm: ші Ksn:). (везї ші πρᾶγμα, ші χρῆμα).

'Εργοπαρέκτης [ἔργον παρέχω], ου (ὁ),== 'Εργοδότης.

'Εργοπόνος (ὁ, ἡ), поеt: [ἔργον, πόνος], лѕкрътоpỏ, мѕпчiторỏ (маї кѕ seamъ) de пъмîпtỏ, плѕгарỏ.

'Εργοστάσιον (τὸ), =='Εργαστήριον, fабрiкъ. [ἔργον, στάσις].

'Εργόστολος (ὁ), [ἔργον, στέλλω] == 'Εργεπιστάτης.

'Εργοχειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (плц:) лѕкрезỏ кѕ mîïпеле. [din

'Εργόχειρον (τὸ), (плц:) лѕкрѕ de mîпъ. [ἔργον, χείρ].

Ἔργω, biiit: ἔρξω, noet: în локȣ de εἴργω.

Ἐργώδης, εος (ὁ, ἡ), aneвoĭosȣ, греȣ, ostenivosȣ. [ἔργον]. [de ȣnde

Ἐργωδία (ἡ), osteneaлъ, aneвoime. [шi

Ἐργωδῶς, адв: кȣ греȣ, aneвoïe.

Ἐργώνης, [ἔργον, ὠνή] ου, (ὁ), =Ἐργολάβος. [de ȣnde

Ἐργωνία (ἡ), =Ἐργολαβία.

Ἔρδεσκον, noet: прел: ал лȣĭ ...

Ἔρδω, saȣ ἔρζω, Еол: în локȣ de ἔργω, biit: ἔρξω, saȣ ἔρξω (tpe: de кȣ: ἔοργα, neste sъв: ἐώργειν, шi чл;) noet: лȣкрезȣ, фaкȣ; (iap npinч:) жерtфeskȣ; (de ȣnde) =(кȣ чел dintp' însȣл) Ῥέζω.

Ἐρέα (ἡ), (pap) în локȣ de ἔριον, lînъ.

Ἐρεβεννὸς [ἔρεβος], ἡ, ὸν, noet: întȣnekosȣ.

Ἐρέβευσφιν, noet: în локȣ de ἐρέβους, џen: ал лȣĭ ἔρεβος.

Ἐρεβίνθειος (ὁ, ἡ),=Ἐρεβίνθινος. [шi

Ἐρεβινθιαῖος, α, ον, mape, кîtȣ ȣnȣ вoвȣ de nъȣtȣ. [шi

Ἐρεβίνθινος, η, ον, de nъȣtȣ. [din

Ἐρέβινθος (ὁ), nъȣtȣ; (kom:) mъdȣлa pȣл въpвatȣлȣĭ. [de ȣnde

Ἐρεβινθώδης, εος (ὁ, ἡ), ка nъȣtȣл, saȣ din soĭȣл nъȣtȣлȣĭ.

Ἐρεβοδιφάω -ῶ, biit: -ήσω, каȣtȣ în întȣnepikȣ; (fir:) mъ adînчезȣ în întȣnekoase шi mistepioase npoвлeme. [ἔρεβος, διφάω].

Ἐρεβόθεν, адв: noet: de ла întȣnepikȣ. [din

Ἔρεβος [ἐρέφω], εος (τὸ), noet: (npinч:) чел de sȣвt nъmîntȣ întȣnepikȣ, saȣ întȣnечime. [de ȣnde

Ἐρεβόσδε, адв: noet: ла întȣnepikȣ.

Ἐρεβοφοῖτις, ιδος (ἡ), чеea че merџe, neîpeчe adesea ne ла întȣnepikȣ. [ἔρεβος, φοιτάω].

Ἐρεβώδης, εος (ἡ), noet: întȣnekosȣ ка [ἔρεβος, везĭ ziч:]

Ἐρεβῶπις [ἔρεβος, ὤψ], ιδος (ἡ), noet: întȣnekoasъ; (npin întind:) грозавъ, skîpвoasъ.

Ἔρεγμα (τὸ), [ἐρείκω] op че (iap maĭ кȣ seamъ легȣmъ) nisatȣ, saȣ mъчinatȣ гpos, mape, (snpe eks:) вȣлгȣрȣ. (везĭ шi χόνδρος). [de ȣnde

Ἐρέγμινος, η, ον, фъкȣtȣ din ἔρεγμα. (везĭ ziч:)

Ἐρεγμὸς (ὁ), =Ἔρεγμα.

Ἐρεείνω, шi (miж:) ἐρεείνομαι, (фъpъ biit:) noet: =Ἔρομαι, întpeвȣ.

Ἐρεθίζω [ἐρέθω], biit: -ίσω, întъpîtȣ, zъdъpъskȣ. «Πηγὴ ῥέουσα ἐρεθίζει». Анкр: îndeamnъ ла веселie. (шi nas:) «Πνεῦμα ἠρεθισμένον». Евр: deasъ шi întpepȣnъ pesȣфлape. [de ȣnde

Ἐρέθισμα (τὸ), op че întъpîtъ, miжлокȣ de întъpîtape. [шi

Ἐρεθισμὸς (ὁ), întъpîtape, ipitaцie. [шi

Ἐρεθιστὴς, οῦ (ὁ), întъpîtъtopȣ. [шi

Ἐρεθιστικὸς, ἡ, ὸν, (шi адв:) -ικῶς, aдȣкъtopȣ de (îndemînatikȣ ла) întъpîtape.

Ἐρέθω, (фъpъ biit:) noet: [în afin: кȣ ἔρις, шi ἐρέσσω], =Ἐρεθίζω.

Ἔρειγμα (τὸ), =Ἔρεγμα.

Ἐρείδω [în afin: кȣ ἐρέσσω шi ἕρμα], biit: -είσω, (nas: tpe: de кȣ: ἐρήρεισμαι) pezemȣ, snpiжinȣ; лinеskȣ de чева; (npin întind:) înninгȣ, saȣ вîpȣ penede, înфigȣ; (kom:) = Βινῶ, шi Περαίνω (везĭ ziч:); (nestp:) казȣ neste чева; mъ гpъвeskȣ; (fir:) mъ înnpotiвeskȣ; stъpȣieskȣ în чева; (nas: saȣ miж:) mъ notpiвeskȣ кȣiва, mъ disnȣtȣ, mъ чертȣ. (кȣ ак: dip: шi dat: saȣ npen: ак: indipeк:) «Ἀσπὶς ἀσπίδ' ἔρειδε». Iл: N. «Ὄμμα («Ἴχνος) ἐρείδειν». Лкѕ: «Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι». Od: X. «Ἆθλον ἐρείδειν». Ткр: a nȣne npinsoape. (шi fir:) «Ἔρειδε τὰν γνώμαν». Ткр: rîndeшte te кȣ лȣаpe a minte. (шi nestp:) «Κατά τινα τῶν μορίων σφοδρότερον ἐρείδει τὸ ἄλγημα». Гал: (везĭ шi ἐνσκήπτω). шi nas: saȣ miж:) «Σκήπτρῳ («Ἔγχει) ἐρειδόμενος». Om: «Ἔγχος διὰ θώρηκος ἠρήρειστο». Iл: Г. «Θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδαται ἔνθα καὶ ἔνθα». Od: H. «Οὐδεϊ χαῖται ἐρηρέδαται». Iл: Ψ. «Λᾶες («Τοῖχοι) ἐρηρέδαται». Iл: Ψ. шi Od: Θ. sînt вine înцепenite. (везĭ шi ἐλαύνω). «Μηκέτ' ἐρείδεσθον». Iл: Ψ.

Ἐρείκη (ἡ), [ἐρείκω] вълъpiĭ, (Фpанц:) bruyére. (везĭ шi βράθυ). [de ȣnde

Ἐρεικόεις -οῦς, -όεσσα -οῦσα, -όεν -οῦν, noet: плinȣ de вълъpiĭ, вълъpiosȣ.

Ἐρεικτὸς, ἡ, ὸν, mъчinatȣ, nisatȣ mape, гpos. [din

Ἐρείκω, [în afin: кȣ ῥήσσω] biit: ἐρείξω, saȣ ἐρέξω, (nex: 2: кȣ însemn: nas: ἤρικον, nas: tpe: de кȣ: ἐρήριγμαι) noet: фъpîmȣ, pȣnȣ, snapгȣ; гъpeskȣ; (npin întind: maĭ noȣ) nisezȣ mape, гpos.

Ἐρεικώδης, εος (ὁ, ἡ), вълъpiosȣ; saȣ плinȣ de вълъpiĭ. [ἐρείκη].

Ἔρειξις, εως (ἡ), фъpîmape, nisape.

Ἔρειο, noet: în локȣ de ἔρεο, ἔρου, 2: sinг: neps: de npeл:, шi

Ἐρείομεν, noet: în локȣ de ἐρέωμεν, 1: îm: пеps: de пpez: ал sȣп: лȣі ἔρομαι.

Ἐρείπιον (τὸ), (пpinч: ла îm:) dъpъmъtȣpĭ, pȣine. [ἐρείπω]. [de ȣnde

Ἐρειπιών, ῶνος (ὁ), локȣ пліnȣ de sȣpпъtȣpĭ, saȣ pȣine.

Ἐρείπω [în afin: кȣ ῥέπω шi ῥίπτω, biit: ἐρείψω, (пех: 2: ἤριπον, tpe: de кȣ: ἐρήριπα, шi ἐρήριμμαι, пех: пas: ἠρείφθην) noet: sȣpпȣ чева, (шi пеȣtp:) казȣ ла пъmîntȣ.

Ἔρεισις, εως (ἡ), pezemape, sпpiжinipe, шi чл: [шi

Ἔρεισμα (τὸ), sпpiжinȣ, pezemъtoape; (fir:) mînrîiepe, ȣшȣpape. «Στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.» Esхл:

Ἐρείψιμος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρείπω] чел în пpimeждie de a se sȣpпa.

Ἐρειψίτοιχος (ὁ, ἡ), noet: sȣpпъtopȣ de zidȣpĭ. [ἐρείπω, τοῖχος].

Ἐρεμνός [пpin sinк: din ἐρεβεννός], ἡ, όν, noet: пеpгȣ, întȣneкosȣ; (пpin întind:) гpozaвȣ; (fir:) nedesлȣшitȣ, nesirȣpȣ.

Ἔρεξα, noet: în локȣ de ἔῤῥεξα, пех: 1: ал лȣі ῥέζω.

Ἐρέομαι, Ion: noet: în локȣ de ἔρομαι,

Ἐρεοῦς, (пpin întpȣп: în локȣ de ἐρέεος) ᾶ, οῦν, фъкȣtȣ de лînъ. [ἐρέα].

Ἐρέπτομαι, (фъpъ biit:) noet: [în afin: кȣ ἐρείπω] mъnînкȣ, pozȣ; (пpinч: despre bite mънкъtoape de eapbъ) пaскȣ. (vezĭ шi ἀνερεί (ρέ) πτω).

Ἐρέπτω, biit: ἐρέψω, = Ἐρέφω.

Ἐρέριπτο, noet: a 3: sinг: пеps: de пas: пeste-sъв: ал лȣі ἐρείπω.

Ἔρεσθαι, пpez: шi ἐρέσθαι пех: de inf: ал лȣі ἔρομαι.

Ἐρεσία (ἡ), bîsлipe. [din

Ἐρέσσω (ττω), biit: ἐρέσω, (пех: ἤρεσα) [în afin: кȣ ἀράσσω, шi ἐρείδω] bîsлezȣ; (пpin întind:) miшкȣ, пopnesкȣ. «Ἐρέσσων πόδα». Еȣp: «Ἐρέσσειν ἀπειλάς». Sof: «Μήτιν ἐρέσσων». Еȣp: adȣкîndȣ шi a minte, шi гîndindȣ se. (шi пas:) «Ἀργώ ἐρεσσομένη». Апл: înпinгîndȣ se пpin bîsлipe.

Ἐρεσχελέω-ῶ biit: -ήσω, [ἐρέθω] sȣпъpȣ кȣ atinгъtoape вopве; глȣmesкȣ; въpfesкȣ. [de ȣnde

Ἐρεσχελία (ἡ), глȣmъ; въpfipe.

Ἐρέτης, ου (ὁ), bîsлaшȣ. [шi

Ἐρετικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла bîsлipe; (de ȣnde) «Ἐρετική». Плt: (se înц: τέχνη) meшteшȣгȣл bîsлipiĭ; (шi колeк:) «Τὸ ἐρετικόν» în локȣ de οἱ ἐρέται, bîsлaшiĭ. [шi

Ἐρετμός (ὁ), шi ἐρετμὸν (τὸ), (foapte pap noet:) bîsлъ. (iap ла îm: este întp: neȣt: ἐρετμά). [ἐρέσσω]. [de ȣnde

Ἐρετμόω-ῶ, biit: -ώσω, гъtesкȣ ȣnȣ basȣ кȣ bîsлe; (пpin întind:) «Χεῖρας ἐρετμόω». Еȣp: Opf: aпȣкȣ bîsлa. 2) (pap) în локȣ de ἐρέσσω, bîsлezȣ. (Non:).

Ἐρέττω, At: în локȣ de ἐρέσσω.

Ἔρευγμα (τὸ), pîrîitȣpъ; pъпitȣpъ. [ἐρεύγομαι]. [de ȣnde

Ἐρευγματώδης, εος, (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ de pîrîitȣpъ.

Ἐρεύγμενος, η, ον, noet: în локȣ de ἐρευγόμενος.

Ἐρευγμός (ὁ), = Ἔρευξις, шi Ἔρευγμα. [de ȣnde

Ἐρευγμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἐρευγματώδης

Ἐρεύγομαι, (imit:) biit: ἐρεύξομαι, (пех: 2: ἤρυγον) pîrîiȣ, pъпesкȣ, въpsȣ. «Ἐρεύγετο οἰνοβαρήων». Od: I. (шi fiг:) «Ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω». Iл: P. «Ἐρεύγονται πηγαὶ πυρὸς». Пind: 2) =Ὠρύομαι, ȣpлȣ, mopmîiȣ, шȣцesкȣ. «Ἤρυγεν ὡς ὅτε ταῦρος». Iл: Υ.

Ἐρευθαλέος, α, ον, noet: Ἐρυθρὸς. poшȣ. [ἔρευθος].

Ἐρευθέδανον (τὸ), = Ἐρυθρόδανον.

Ἐρευθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Ἐρευθήεις, εσσα, εν, noet: шi ἐρευθής, έος (ὁ, ἡ), =Ἐρυθρὸς, poшȣ. [de ȣnde

Ἐρευθιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: în локȣ de ἐρυθριάω, sîntȣ poшȣ. [din

Ἔρευθος, εος -ους (τὸ), =Ἐρύθημα, poшaцъ. [din

Ἐρεύθω, [vezĭ ἐρυθίβιος] biit: ἐρεύσω, (пех: ἤρευσα) poшesкȣ, saȣ въпsesкȣ чева poшȣ. «Αἵματι γαῖαν ἐρεῦσαι». Iл: Л. шi Σ.

Ἐρευκτικὸς, ἡ, ὸν, пpiчinȣitopȣ de (saȣ sȣпȣsȣ ла) pîrîitȣpĭ. [ἐρεύγομαι].

Ἔρευνα [ἐρεείνω], ης (ἡ), черчetape, iskodipe, къȣtape. [de ȣnde

Ἐρευνάω -ῶ, biit: ήσω, кaȣtȣ, черчetezȣ, iskodesкȣ, mъ siлesкȣ a гъsi чева. [de ȣnde

Ἐρευνητὴρ, ῆρος. noet: în локȣ de...

Ἐρευνητὴς, οῦ (ὁ), черчetъtopȣ, къȣtъtopȣ, iskoditopȣ.

Ἐρευνήτρια (ἡ), fem: ал лȣі ἐρευνητής.

Ἔρευξις, εως (ἡ), pîrîipe. [ἐρεύγομαι].

Ἐρευξίχολος (ὁ, ἡ), noet: чел че вapsъ beninȣ, fiepe; (пpin intind:) ȣte ла mînie, пeкъжiчosȣ. [ἔρευξις, χολή].

Ἐρεῦσαι, пех: 1: de inf: ал лȣі ἐρεύθω.

Ἐρέφω [ῥέπω], biit: ἐρέψω, акoпepȣ; (пpinч:) înвeлesкȣ касъ, шi чл: (пpin

întind:) înкъпъпъ; ѕмбрескъ.

'Ερέχθω, (фъръ biit:) поеt: = 'Ερείκω, фъpîmъ, sfîшъ; кletinъ, tърбъръ.

'Ερέψιμος (ό, ή), folositоръ (potpivitъ) ла învelipe, tъвъnipe, шi чл:. [din

'Έρεψις, [ἐρέφω]εως (ή), învълipe (припч: de касъ, шi чл): tъвъnipe.

'Ερέω, Ion: поеt: în локъ de ἐρῶ, biit: (пергл:) ал лъї λέγω.

'Ερημάζω, biit: άσω, petpeкъ обічпъit în локърї пъstiї, tpъїeскъ în singъpъtate.

'Ερημαῖος, α, ον, поеt: în локъ de ἔρημος. [шi

'Ερημὰς, άδος (ή), (поеt: adiекt:) пъstie, singъpatiкъ, пъръсitъ; (къ цen:) лiпsitъ. [шi

'Ερημία (ή), пъstietate, singъpъtate; (къ цen:) лipsъ de... «Φίλων («Κακῶν) —». Sof: шi Еър: [шi

'Ερημιὰς, άδος (ή), поеt:='Ερημάς. [шi

'Ερημικὸς, ή, όν, de пъstietate, saъ обічпъitъ în (лъbitоръ de) пъstietate. [шi

'Ερημίτης, ου (ό), tpъitоръ în пъstietate; (Бisep:) пъstпiкъ, epemitъ. [ἔρημος].

'Ερημόβιος (ό, ή), поеt: = 'Ερημίτης. [ἔρημος, βίος].

'Ερημόθωκος (ό, ή), поеt: [ἔρημος, θῶκος] шezъtоръ singъръ, saъ în пъstiъ.

'Ερημοκόμης, ου (ό), [ἔρημος, κόμη] (fir:) лiпsitъ de пъръ, плешъвъ.

'Ερημόλαλος (ό, ή), поеt: ворбitоръ în пъstiъ (фъръ a'л аъzi чineва); бъpfiторъ; [ἔρημος, λάλος].

'Ερημονόμος (ό, ή), поеt: tpъitоръ în пъstiъ; (în цen:)='Ερημικός. [ἔρημος, νέμω].

'Ερημοπλάνης, ου (ό), шi

'Ερημόπλανος (ό, ή), поеt: чел че se ръtъчеште (petpeче) în пъstietъцї, saъ singъръ. [ἔρημος, πλάνη].

'Ερημοποιὸς (ό, ή), фъкътоpъ de пъstiъ, saъ пъstiitоръ de вре ъпъ локъ. [ἔρημος, ποιός].

'Ερημόπολις, ιδος, шi поеt: 'Ερημόπτολις, ιος (ό, ή), лiпsitъ de орашъл, saъ patpia sa, експatpiatъ, фъгаръ. [ἔρημος, πόλις].

'Έρημος, шi поеt: ἐρῆμος [ἔρα], η saъ ος, ον, singъpatiкъ, пъръсitъ; (despre локъ) пъstiъ, пелокъitъ; (прin ърm:) пекълtivatъ, шi чл: (къ цen:) лiпsitъ. «Φίλων («Βοηθείας) —». Sof: шi Еър: «Έρημον ἀφίημι τὸν ἀγῶνα». Лкs: лепъdъ кiеtapea ла лъпtъ. «'Ερήμη (înпреъпъ шi фъръ) δίκη». Petp: хotъpîpe de жъdiкатъ în лiпsъ de o прічінашъ parte; (de ъnde) «'Ερήμην κατηγοροῦντες». Плt: пîpînd пе чел че лiпseшte. «'Ώφλε τὴν δίκην ἐρήμην». Dm: s' a osîndit în лiпsъ. (шi adверб:) «Έρημον ἐμβλέπω». Apstf: шъ ъitъ ъndeва aбîndъ 'шї mintea întp' алtъ parte, fiind пе rîndъpї. || (sъbst:) 'Έρημος (ή), (se înц: γῆ) пъstiъ, saъ пъstietate.

'Ερημοσκόπος (ό, ή), поеt: лъъtоръ a minte, пъzitоръ de локъ пъstiъ; (прin ърm: fir:) пъzitоръ în zadаръ, saъ фъръ лъаре a minte. (грам: експл: a лъї ἀλαοσκοπίη). [ἔρημος, σκοπός].

'Ερημοσύνη (ή), поеt: singъpъtate, пъstietate. [ἔρημος].

'Ερημοφίλης, ου (ό), шi 'Ερημόφιλος (ό, ή), поеt: iъbitоръ de пъstietate saъ singъpъtate. [ἔρημος, φίλος].

'Ερημόω -ῶ, biit: -ώσω, пъstiezъ ъпъ локъ; (прin întind:) пъръseскъ пе чineва singъръ; (къ цen:) лiпseскъ пе чineва de чева. [ἔρημος]. [de ъnde

'Ερήμωσις, εως (ή), пъstiipe; лiпsipe, (акt:). [шi

'Ερημωτής, οῦ (ό), пъstitоръ.

'Ερηρέδαται, Ion: în локъ de ἐρηρεισμένοι εἰσί, a 3: în: пеps: de пas: tp: de къ: ал лъї ἐρείδω.

'Ερήρεινται, греш: în локъ de ἐνήρεινται, a 3: în: пеps: de пas: tpe: de къ: ал лъї ἐνερείδω. saъ At: ачеаші ал лъї ἐρείδω.

'Ερήρικα, At: tpe: de къ: ал лъї ἐρίζω.

'Ερήριμμαι, At: пas: tpe: de къ: ал лъї ἐρείπω.

'Ερήτυθεν, Еол: în локъ de ἐρητύθησαν, 3: în: пеps: de пas: пех: ал лъї...

'Ερητύω [ἐρύω], biit: ύσω, поеt: цiъ înдъръt, опрескъ, împiediкъ.

'Ερι [în afin: къ ἀρι], partiк: înțeц: ъпitъ пеdesпърцit къ felъpite (maї de мълte-орї поеtiче) zічерї.

'Εριαυγής, εος (ό, ή), поеt: преа stрълъчitъ. [ἐρι, αὐγή].

'Εριαύχην, ενος (ό, ή), поеt: (прінч: ἵππος, калъ) каре îшї цine rîtъл în sъs; преа mîndръ. [ἐρι, αὐχήν].

'Εριβόας, ου (ό), поеt: чел къ гласъ mаре, saъ tаре. [ἐρι, βοή].

'Ερίβομβος (ό, ή), поеt: преа мълt вîжiitоръ, saъ sъipîitоръ. «Μέλισσα —». Орf: [ἐρι, βόμβος].

'Εριβρεμέτα, αο, Еол: în локъ de...

'Εριβρεμέτης, ου (ό), поеt: чел че бъбъie, tъпъ, saъ ръкпеште tаре. «Ζεύς («Λέων, Αὐλός)—». Om: шi Пind: [шi

'Εριβρεμής, έος (ό, ή), = 'Ερίβρομος. [ἐρι, βρέμω].

'Εριβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte греŭ. [ἐρι, βρίθω].

'Ερίβρομος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Εριβρεμέτης.

'Εριβρύχης, ου (ὁ), шi ἐρίβρυχος (ὁ, ἡ), поеt: tape ръкпitорŭ. [ἐρι, βρύχω].

'Εριβώλαξ, ακος, шi ἐρίβωλος (ὁ, ἡ), поеt: (γῆ, χώρα, пъmîntŭ) чел кŭ преа mapĭ (грase) вpasde, вългърĭ; (adikъ) foapte poditорŭ. [ἐρι, βῶλος].

'Εριγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: пîntекоsŭ; (прin întind:) mîпкъчоsŭ. [ἐρι, γαστήρ].

'Ερίγδουπος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de (шi maĭ întр: de кîl) ἐρίδουπος. [ἐρι, γδοῦπος].

'Εριγήθης, εος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐρι, γηθέω] foapte веселŭ.

'Ερίγηρυς, υος (ὁ, ἡ), поеt: чел кŭ mape гласŭ. [ἐρι, γῆρυς].

'Εριγληνος (ὁ, ἡ), поеt: чел кŭ окĭ mapĭ, окĭоsŭ. (везĭ шi Βοώπης). [ἐρι, γλήνη].

"Εριγμα (τὸ), = "Ερεγμα.

'Εριδαίνω, віit: -ανῶ, (пех: ἐρίδηνα) поеt: în локŭ de ἐρίζω, mъ disпŭtŭ, mъ чертŭ; mъ întрекŭ, mъ потрівеsкŭ кŭ чineва. «Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς». Iл: Ψ. [de ŭnde

'Εριδάντης, εος (ὁ), поеt: disпŭtъчоsŭ, гîлчевitорŭ.

'Εριδέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, поеt:= 'Εριδαίνω.

'Ερίδηλος (ὁ, ἡ), поеt:='Αρίδηλος, foapte înведеpatŭ, кŭпоsкŭtŭ. [ἐρι, δῆλος].

'Εριδινὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (ποταμὸς, рîŭ) чел кŭ mapĭ вŭлtoape, adînкŭ, репеdе. [ἐρι, δίνη].

'Ερίδιον (τὸ), dim: ал лŭĭ ἔριον, лîпiшоаръ.

'Εριδμαίνω, віit: -ανῶ, поеt:='Ερεθίζω.

'Ερίδματος (ὁ, ἡ), Dор: поеt: în локŭ de ἐρίδμητος, tape domoлitорŭ; (прin ŭрm:) foapte вitеазŭ.

'Ερίδουπος (ὁ, ἡ), поеt: чел че фаче mape sгomotŭ, saŭ tропкъпitŭръ. [ἐρι, δοῦπος].

'Ερίδρομος (ὁ, ἡ), поеt: tape алергъtорŭ. [ἐρι, δρόμος].

'Ερίδωρος (ὁ, ἡ), поеt: foapte dарпiкŭ. [ἐρι, δῶρον].

'Ερίζω [ἔρις], віit: -ίσω, mъ disпŭtŭ; mъ чертŭ; (прin întind:) mъ потрівеsкŭ, mъ întрекŭ кŭ чineва. (кŭ dat: saŭ преп: ак:) «'Ερίζετον ἀλλήλοιν». Od: Σ. (шi кŭ ак: ел:). «'Αφροδίτη κάλλος ἐρίζειν». Iл: I. (шi mîж:) «Κρονίωνι βουλὰς ἐρίζετο» Es: se потрівіа, se асеmъпа.

'Ερίζωος (ο, ἡ), поеt; лŭпг-віецŭitорŭ, saŭ tръitорŭ. [ἐρι, ζωή].

'Ερήκοος (ὁ, ἡ), поеt: foapte ацерŭ de аŭzŭ. [ἐρι, ἀκοή].

'Ερίηρες (οἱ), поеt: în локŭ de ἐρίηροι, îm: ал лŭĭ ...

'Ερίηρος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐρι, ἄρω, ἄρηρα] преа віпе потрівitŭ, комвinatŭ;(прin ŭрm:) плъкŭtŭ, dръгъstоsŭ.

'Εριηχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: tape resŭпъtорŭ. [ἐρι, ἦχος].

'Εριθάκη (ἡ), miере клisоаsъ шi пŭ преа dŭлче, кŭ каре алвinеле îшĭ ŭпг ŭлеĭеле. (везĭ шi κήρινθος, шi σανδαράχη). 2) овъле ŭпii, шi чл: (Esix:) 3) ŭпŭ фелŭ de плаntъ, еарвъ de ŭрекie. [шi

Εριθακὶς, ίδος (ἡ), аргъtoае. [шi

'Ερίθακος (ὁ), ŭпŭ фелŭ de пасъре, прiхорiŭ. [ἔριθος].

'Εριθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (despre плаntе) foapte înверzitŭ. [шi

'Εριθαλὶς, ίδος (ἡ),ŭпŭ фелŭ de плаntъ.[шi

'Εριθαλλὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Εριθαλής, [шi

'Ερίθαλλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кŭ mŭлте шi mapĭ кръчĭ, saŭ влъstape; (în цеп:) ='Εριθαλής. [ἐρι, θάλλω]

'Εριθεία (ἡ), лŭкраре de simвріашŭ; (maĭ овiч:) intрigъ (прiпч:) пептрŭ dовîndipe de полiтiкŭ postŭ; demaroцie. [ἐριθεύω].

'Εριθεὺς, έως (ὁ), ='Ερίθακος. [шi

'Εριθεύω, віit: -εύσω, [ἔριθος] лŭкрезŭ пе плаtъ; (прiпч:) торкŭ лîпъ. ‖ (maĭ овiч: mîж:) intрiцезŭ (прiпч:) полiтiкŭ postŭ.

'Εριθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐρι, τέθηλα] = 'Εριθαλής.

"Εριθος (ὁ, ἡ), [ἔρα, saŭ ἔριον, saŭ ἐρέσσω] лŭкръtорŭ, simвріашŭ, sлŭгъ. «Γαστρὸς ἔριθος». Om: Imn: вîпtŭл dепе жоs.

'Ερίθυμος (ὁ, ἡ), поеt: преа пекъжiчоsŭ, iute ла mînie. 2) = Μεγάθυμος, mapinimŭ. [ἐρι, θυμός].

'Ερικὰς [ἐρείκω], άδος (ἡ), (прiпч: κριθή) орzŭ mъчiпаtŭ, saŭ pisatŭ mape, ŭрdŭitŭ, арпъкашŭ, saŭ вŭлгŭрŭ, шi чл:

'Ερίκη (ἡ), = 'Ερείκη.

'Ερικὶς, ίδος (ἡ), ='Ερικὰς. [de ŭnde

'Ερικίτης, ου (ὁ), (ἄρτος, saŭ ζωμὸς) пîiпе, saŭ zеаmъ de ἐρικίς (везĭ zîч:).

'Ερικλάγκτης [ἐρι, κλάζω], ου (ὁ), поеt: tape resŭпъtорŭ, вîжiitорŭ.

'Ερίκλαυστος (τος), ου (ὁ, ἡ), поеt: = Πολύκλαυστος. [ἐρι, κλαίω].

'Ερίκλυτος (ὁ, ἡ), поеt: foapte вestitŭ. [ἐρι, κλυτός].

'Ερικτέανος (ὁ, ἡ), поеt: пропрiеtарŭ de mŭлте аверĭ. [ἐρι, κτέανον].

'Ερικτὸς, ἡ, ὸν, ='Ερεικτός.

'Ερίκτυπος (ὁ, ἡ), noet: чел че faче mape sromotš. [ἐρι, κτύπος].

'Ερικυδής, έος (ὁ, ἡ), noet: преа slъвitš, bestitš. [ἐρι, κῦδος].

'Ερικύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: каре faче mapĭ talazspĭ. [ἐρι, κῦμα]. 2) [ἐρι, κύω] пръsitopš, пsĭosš. «Λαγωὸς —». Esxл:

'Ερικώδης, εος (ὁ, ἡ), въльpiosš, ='Ερεικώδης. 2) asemenea кš чева тъчinatš mape. [ἐρικάς].

'Εριλαμπής, έος (ὁ, ἡ), noet: преа stpълšчîtš. [ἐρι, λάμπω].

'Εριμήκετος (ὁ, ἡ), noet: =Περιμήκετος.

'Ερίμυκος (ὁ, ἡ), noet: tape mšџitopš. [ἐρι, μυκάομαι].

'Ερινάζω, biit: -άσω, atîpnš selвatiчe smokine în domestikš smokinš, ка sъ nš kazъ, чi sъ se коакъ smokinele. [din

'Ερινὰς, άδος (ἡ) ='Ερινεός; (iap пpinч: ка adiekt: ал sšвtînџ: sšвst: κράδη) кракъ de selвatikš smokinš кš smokine. [ἐρινεὸν].

'Ερινασμὸς (ὁ), atîpnape de selвatiчe smokine în domestikš smokinš, ка sъ se коакъ smokinele. [шi

'Ερινασтὸς, ἡ, ὸν, пpiimitopš de (saš ко-ntš пpin) ἐρινασμός (vezĭ ziчsp). [ἐρινάζω].

'Ερινεάζω, biit: -άσω, ='Ερινάζω.

'Ερινειὸς (ὁ), noet: în локš de ἐρινεός.

'Ερινεὸν (τὸ), podšл smokinšлšĭ selвatikš. [din

'Ερινεὸς, [ῥίς, ῥινὸς] smokinš selвatikš.

'Ερίνεος [ἔριον], α, ον, Ion: de лînъ.

'Ερινεώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кš [ἐρινεὸς, vezĭ ziчepea].

'Ερινὺς, saš (шaĭ корек:) 'Ερινὺς, ύος (ἡ), (îm: ἐριννύες, шi ἐρινῦς) fšpie, saš zeitate pesвšnъtoape de pele fante. «Πατρὸς («Μητρὸς) ἐριννύες». Il: (алегр:) въtaie de кšџetš, каре mšnчeшte пe šчiгaшiĭ de tatъ, saš de mšmъ. [ἔρις]. [de šnde

'Εριννύω, biit: -ύσω, (dšne diaл: Аркd:) întšpiezš, пeкъжeskš. [шi

'Εριννυώδης, εος (ὁ, ἡ), fšpiosš, selвatikš ка o fšpie.

'Ερινὸς, ἐρινὸν, în локš de ἐρινεὸς, ἐρινεόν.

'Ερινὸς, ἡ, ὸν, noet: în локš de ἐρινεώδης, asпpš. [de šnde

'Ερινόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Ερινάζω.

'Ερινύω, = 'Εριννύω.

'Εριόδων, οντος (ὁ, ἡ), noet: чел кš dinџĭ mapĭ. [ἐρι, ὀδούς].

"Εριον (τὸ), [εἶρος] лînъ. «"Ερια τὰ ἀπὸ ξύλων». Ер: вšmвaкš. «Τὰ τῆς θαλάσσης ἔρια». Алч: пšfš de пinъ (sidefš), шi чл: 2) (пpin întind:) пînzъ de лînъ.

'Εριόξυλον (τὸ), планta вšmвaкšлšĭ. [ἔριον, ξύλον].

'Εριοπλύτης, ου (ὁ), spълъtopš de лînъ, saš de лînetšpĭ. [ἔριον, πλύνω].

'Εριοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, bînzš лînъ. [ἔριον, πωλέω]. [de šnde

'Εριοπώλης, ου (ὁ), bînzъtopš de лînъ, лînapš. [de šnde

'Εριοπωλικῶς, adв: (ком:) ка de šnš bînzъtopš de лînъ, (adiкъ) кš amъџipe, viкленeшte. [шi

'Εριοπώλιον (τὸ), bînzъtopie de лînъ, saš лînъpie.

'Εριούνης, ου (ὁ), шi ἐριούνιος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρι, ὀνίνημι] преа foлositopš. (enit: ал лšĭ Меркšpš).

'Εριουργεῖον (τὸ), faвpiкъ de лînъ. [шi

'Εριουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лšкpezš ла лînъ. [шi

'Εριουργία (ἡ), лšкpape de лînъ. [din

'Εριουργὸς (ὁ, ἡ), лšкpъtopš de лînъ, saš de лînetšpĭ. [ἔριον, ἔργον].

'Εριοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš...

'Εριοφόρος (ὁ, ἡ), пšpтъtopš de (акопepitš din natšpъ кš) лînъ. [ἔριον, φέρω].

'Ερίπλευρος (ὁ, ἡ), noet: чел кš mapĭ saš tapĭ коaste. [ἐρι, πλευρά].

'Ερίπνη (ἡ), [ἐρείπω] stînкъ tъiatъ din mšnte, pînъ, пpъпastie.

'Εριπτόητος (ὁ, ἡ), [ἐρι, πτοέω] foapte spъĭmîntatš, spepiatš.

"Ερις, ιδος (ἡ), (ак: ἔριν, saš ἔριδα) disпštъ; чeaptъ; пešnipe.

'Ερισάλπιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: tape tpîmвiџъtopš. [ἐρι, σάλπιγξ].

'Ερισθενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кš mape пštepe. [ἐρι, σθένος].

"Ερισμα (τὸ), oвiektš de disпštъ. [ἐρίζω].

'Ερισμάραγος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ερίγδουπος, шi 'Ερίκτυπος. [ἐρι, σμάραγος].

'Ερίσπορος (ὁ, ἡ), noet: преа вine semъnatš, podosš. [ἐρι, σπείρω].

'Εριστάφυλος (ὁ, ἡ) noet: poditopš de (saš fъкštš din) mapĭ шi mšлџĭ stpšгšpĭ; (пpin špm: fîr:) îmвiлшšгatš. «Οἶνος —». Od I: [ἐρι, σταφυλή].

'Εριστὴς, οῦ (ὁ), disпštъtopš, saš гîлчeвitopš. [шi

'Εριστικὸς, ἡ, ὸν, oвiчnšitš, aплeкatš, saš îndemînatikš ла disпštape; (de šnde) «'Εριστική» meшteшšгšл disпštъpiĭ, dialeктiка, шi «'Εριστικοί». чeĭ че se окšпaš de aчeasta. [шi

Ἐριστὸς, ή, ὀν, npiimitopŏ de (sвпвsŏ ла) disпвtape. [ἐρίζω].

Ἐρισφάραγος (ὁ, ἡ), noet: = Ἐρισμάραγος. [ἐρι, σφάραγος].

Ἐρίσφηλος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρι, σφάλλω] чел че sгвdвie tape, шi sвpпъ чева ла пъmîntŏ; (npin врm:) = Ἐρισθενής.

Ἐριταρβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: препа sпъїmîntatŏ, копрinsŏ de frikъ; sпepiosŏ. [ἐρι, ταρβέω].

Ἐρίτιμος (ὁ, ἡ), noet: чел de mвлтŏ шi mape пpeцŏ. [ἐρι, τιμή].

Ἐριφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte лвminosŏ. [ἐρι, φέγγος].

Ἐρίφειος (ὁ, ἡ), de капръ. [шi

Ἐρίφη (ἡ) къпpiцъ. [шi

Ἐρίφιον (τὸ), dim: ал лвї [ἔριφος].

Ἐρίφλοιος (ὁ, ἡ), noet: чел кв гроасъ коажъ. «Δρύς —». Esst: [ἐρι, φλοιός).

Ἐριφόκλοπος (ὁ, ἡ), fвpŏ de капpe. [ἔριφος, κλοπή].

Ἔριφος (ὁ, ἡ), капръ. ‖ (îm:) o konstелаціе (апвsвл кърia пpebestia bpeme pea). (de вnde) «Ἐπ' ἐρίφοις». Apat: пе bpeme de віжеліе.

Ἐρίφυλλος (ὁ, ἡ), чел кв mвлte, saŏ mapї fрвnze. [ἐρι, φύλλον].

Ἐρίχρυσος (ὁ, ἡ), плinŏ de авpŏ, кв totвл авpitŏ. [ἐρι, χρυσός].

Ἐριώδης, εος (ὁ, ἡ), лînosŏ. [ἔριον].

Ἐριώδυνος (ὁ, ἡ), noet: плinŏ de dвpepї. [ἐρι, ὀδύνη].

Ἐριώλη (ἡ), noet: [ἔρι, ἄελλα] mape, pепеdе віжеліе, saŏ вîptежŏ. ‖ Apstf: [din ἔριον, ὄλλω] nвmeшte aшa mantела, fiind къ în konstpвкціа еї se пpъпъdeшte, adiкъ se келтвїeшte mвлтъ лînъ.

Ἐριώπης, ου (ὁ), шi Ἐριῶπις, ιδος (ἡ), noet: [ἐρι, ὤψ] окїosŏ. [bezї шi βοώπης).

Ἑρκάνη (ἡ), гapdŏ, înгpъditвpъ. [шi

Ἑρκεῖος, α, ον, шi

Ἕρκειος (ὁ, ἡ), pелatibŏ кв înгpъdipe. «Ζεὺς —». Od: X. пatpoнвл înгpъdipiї (копpinsвлвї) kaseї. [шi

Ἑρκίον (τὸ), = (шi dвпе fopmъ nвmaї dim: ал лвї) Ἕρκος, înгpъdipe de квpte. [шi

Ἕρκιος (ὁ, ἡ), în локŏ de ἕρκειος. [шi

Ἑρκίτης, ου (ὁ), pобŏ mвnчitopŏ, шi цinвtŏ înkisŏ noaптеа. [ἕρκος].

Ἑρκοθηρευτικὸς, шi Ἑρκοθηρικὸς, ή, όν atinгъtopŏ de bînapea чea npin пласе, saŏ тpeже. [ἕρκος, θήρα].

Ἕρκος, εος -ους (τὸ), [εἴργω] (în цen:) op че sлвжeшte de înkidepe, înгpъdipe de zidŏ, шi чл: кошŏ, пласъ, шi чл: (fir:) чел че se вate în pîndвл чел dînainte, mi este ка o апъpape челор dinaпoї; шi «Ἕρκος ὀδόντων». Od: K: înгpъditвpa (шipвл) dinцiлор.

Ἕρκουρος (ὁ, ἡ), noet: [ἕρκος, οὖρος].= Εἱρκτοφύλαξ, пъzitopŏ de înгpъdipe.

Ἑρκτὴ (ἡ), Ion: în локŏ de εἱρκτή.

Ἑρκτὸς, ή, όν, în локŏ de ῥεκτὸς, пвтinчosŏ a se faче, a se съвîpшi. [шi

Ἕρκτωρ, ορος (ὁ), noet: fъкъtopŏ, лвкpъtopŏ de чеva. [neintp: ἔργω].

Ἕρμα (τὸ), [εἴρω] (în цen:) op че sлвжeшte a цinea чеva, лeгъtвpъ, sпpiжinŏ (пpoп: шi fir:); tpъsвpъ (de вnde Omepŏ nвmeшte съцeata. «Μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων». Iл: Δ). (пaptik:) savвpa коpъвii; (шi fir:) пpвnквл din пîнтече. «Ἕρμα δῖον λαβοῦσα». Esхл: înвopцошатъ de вpe вnŏ zeŏ. (fir:) вasŏ, temeліе, пічорŏ; malŏ (de піatpъ) ла поptŏ sпpe апъpape de валвpї, saŏ ла pîŏ sпpe апъpape de noтопŏ; піatpъ ла înчепвтвл kapiepeї, de вnde îшї înчепеаŏ квpsвл алepгъtopiї; піatpъ sввt mape, = Ὕφαλος (πέτρα), de kape se isвеsk, шi se sfъpamъ коpъвііле; (вneopї) = Ὅρμος, гіopdanŏ; бpъцapъ; чepчелŏ; (bezї шi ἕχμα).

Ἑρμαγέλη (ἡ), noet: чіpada лвї Mepквpŏ, mopцiї, че Mepквpŏ dвче în iadŏ. [Ἑρμῆς, ἀγέλη].

Ἑρμάζω, віit: -άσω, sпpiжinesкŏ; înцeпeneскŏ; savвpezŏ. [ἕρμα].

Ἑρμαθήνη (ἡ), statвъ a Minepвeї asemenea кв a лвї Mepквpŏ de fiгвpъ пъtpatъ. [Ἑρμῆς, Ἀθηνᾶ].

Ἑρμαΐζω, віit: ίσω, imitŏ пе Mepквpŏ

Ἑρμαϊκὸς, ή, όν, ал лвї Mepквpŏ, patponatŏ de Mepквpŏ; (de вnde îm:) înвъцaцiї. [шi

Ἕρμαιον (τὸ), гъsitŏ, neпъdъждвitŏ кішtiгŏ (fiind къ ачестеа se sokotiaŏ dapвpї але лвї Mepквpŏ). [шi

Ἑρμαῖος, α, ον, кввenitŏ (konsfinцitŏ) лвї Mepквpŏ. (de вnde ‖ Ἑρμαῖα (τά), statвеле, saŏ sepвъtopiле лвї Mepквpŏ [Ἑρμῆς].

Ἕρμαξ, ακος (ὁ), [ἕρμα] în локŏ de ἑρμάς, stîпкъ de sввt mape (de kape se isвеsk коpъвііле); (обіч: ла îm:) гpъmezї de пietpe fopmate tpentat de кълъtopї, шi atpiввite лвї Mepквpŏ. [Ἑρμῆς].

Ἑρμάριον (τὸ), dim: ал лвї Ἑρμῆς (Dop: Ἑρμᾶς).

Ἑρμὰς, ἄδος (ἡ), noet: гpъmadъ de nisinŏ, saŏ de піatpъ de sввt mape. [ἕρμα]. (bezї шi χερμάς).

'Ερμασις, εως (ἡ), sпріжinіре, înцепеnіре; saвѕраре. [ші
'Ερμασμα (τὸ), ='Ερμα, sпріжinitѕръ; saвѕръ. [ші
'Ερμασμὸς (ὁ), ='Ερμασις. [ἑρμάζω].
'Ερματίζω, biit: -ίσω, ='Ερμάζω, saвѕрezѕ. ‖ (тіж:) тъ înкаркѕ (ка корабіа кѕ saвѕръ). [ші
'Ερματίτης, ου (ὁ), каре sлѕжеште de saвѕръ. [ἕρμα].
'Ερμαφρόδιτος (ὁ), (дѕпе mitолоџ:) чел de доъ natѕрі fiѕ ал лѕї Меркѕрѕ ші ал Венеріі; (în џеn:) ермаfroditѕ, чел de natѕръ ші бърбътеаskъ ші femeiaskъ. ['Ερμῆς, 'Αφροδίτη].
'Ερμάων, ωνος, Dop:, ші 'Ερμέας, saѕ 'Ερμέης, ου, Ion: noet:, ші
'Ερμείας, ας -ω, Еол: noet: ші 'Ερμείης, εω (ὁ), noet: Ion: ='Ερμῆς.
'Ερμεῖον (τὸ), mikѕ temnлѕ în чinstea лѕї Меркѕрѕ (обічнѕit dînaintea întpъріі екsерчіtopiiлор). ['Ερμῆς].
'Ερμηνεία (ἡ), експлікаре, тълтъчіре; (Ptp:) експрімаре. [ші
'Ερμήνευμα (τὸ), експлікаціе (tîлкѕ). [ші
'Ερμηνεὺς, έως (ὁ), експлікътopѕ, dparomanѕ (tîлmачіѕ); bestitopѕ; кълъѕzitopѕ, ші чл: [ші
'Ερμηνευτής, οῦ (ὁ), ='Ερμηνεύς. [ші
'Ερμηνευτικὸς, ή, όν, кѕвеnitѕ, saѕ îndeminatikѕ ла експлікаре, експресівѕ. [din
'Ερμηνεύω, biit: -εύσω, експлікѕ, deслѕmeskѕ (tîлкѕіеskѕ); tpadѕкѕ (tîлmъчеskѕ); експрімѕ. [din
'Ερμῆς [εἴρω, ші de ѕnde Лat: sermo] οῦ, (ὁ), (прin întpѕn: din 'Ερμέας) Меркѕрѕ (zeѕ mitолоџ:) 2) (astpnm:) ѕnѕл din планецї. 3) (прin întind:) statѕъ a лѕї Меркѕрѕ fъръ mîînї ші пічоаре, (adікъ) каnѕл лѕї не колоanъ пътратъ. întp' aчeastъ însem: se noate deріва ші din ἑρμάς).
'Ερμίδιον (τὸ), dim: ал лѕї 'Ερμῆς, Меркѕрашѕ.
'Ερμίν, saѕ ἑρμίς, ῖνος (ἡ), noet:='Ερμα, sпріжinѕ; (прінч:) пічорѕ de natѕ.
'Ερμογλυφεῖον (τὸ), statѕаріе (прінч:) de statѕеле лѕї Меркѕрѕ. [ші
'Ερμογλυφεὺς, έως (ὁ), ='Ερμογλύφος. [ші
'Ερμογλυφικὸς, ή, όν, de statѕарѕ. «'Ερμογλυφική.» apta statѕъріі. [din
'Ερμογλύφος (ὁ), ['Ερμῆς, γλύφω] statѕарѕ (прінч:) de statѕеле лѕї Меркѕрѕ.
'Ερμοκοπίδης, ου (ὁ), чіѕntitopѕ de statѕеле лѕї Меркѕрѕ. (komikѕ enit: ал лѕї Алчівіаdѕ ші soцілор лѕї). ['Ερμῆς, κόπτω].
'Ερμόπαν, ανος, (ὁ), statѕъ a лѕї Паnѕ în felѕ de Меркѕрѕ (adікъ fъръ mъinї ші пічоаре, пътратъ). (везї ші ἑρμαθήνη). ['Ερμῆς, Πάν].
'Ερνεσίπεπλος (ὁ, ἡ), noet: înnodoвitѕ (акоперітѕ) кѕ кръчї верzї. [ἔρνος, πέπλος].
'Ερνοκόμος (ὁ, ἡ), noet: [ἔρνος, κομέω] înгріжitopѕ de tinepеле плаnte, saѕ гръdinapѕ de плаnte.
"Ερνος [în afin: кѕ ἔρση], εος -ους (τὸ), tînъръ (fраџеdъ) плаntъ, влъstapѕ, тѕгѕрѕ (проп:: ші fir:). [de ѕnde
"Ερνυξ, υγος (ὁ, saѕ ἡ), корnѕл чел din noѕ реsъріtѕ ал червоаїчеї. [ші
'Ερνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ (saѕ плinѕ de) влъstape «Οἱ ἐρνωδέστατοι κλάδοι». Џеопоп: челе maї влъstъроаsе.
'Ερξίης, ου, (ὁ), Ion:=ῥέκτης, aktiвѕ, aџерѕ în лѕкраре. [din
"Ερξω, biit: ал лѕї ἔρδω, saѕ ῥέζω
'Ερόεις, εσσα, εν, noet: dpъгъstosѕ, de dopit: Еол: [ἔρος].
'Εροίην, At: în локѕ de ἐροῖμι, biit: непгл: ал noft: лѕї λέγω.
"Ερομαι [εἴρω], biit: ἐρήσομαι, (прел: ші nex: 2: ἠρόμην) întpeвѕ; черчетеzѕ; тъ sfътѕіеskѕ; (през: este maї neîntp:)
"Ερος (ὁ). Еол: noet: în локѕ de ἔρως, amopѕ, dparoste; noftъ, «Πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.» Om:
"Ερος, εος -ους (τὸ), noet: în локѕ de εἶρος, лînъ.
'Ερoτή, ῆς, ші ἔροτις, ιος (ἡ), прin metat: saѕ дѕпе diaл: Чіпр: în локѕ de ἑορτή.
'Ερπάκανθα, ης, (ἡ), ѕnѕ felѕ de tîpîtopѕ skacte fъръ rimпї. [ἕρπω, ἄκανθα].
'Ερπετόδηκτος (ὁ, ἡ), тѕшкатѕ de tîpîtoape. [ἑρπετὸν, δηκτὸς].
'Ερπετόεις, εσσα, εν, noet: atinгътopѕ de tîpîtoape. [din
'Ερπετός [ἕρπω] ή, όν, tîpîtѕ не nînteчe. ‖ (sѕвst: 'Ερπετὸν (se înц: ζῶον), tîpîtopѕ, шарпе, ші челе asemenea; (în џеn: ші прin întind:) доbitoкѕ, natpѕnedѕ. «Τοῖς μέν ἄλλοις ἑρπετοῖς πόδας ἔδωκαν (οἱ θεοὶ). . . , ἀνθρώπῳ δὲ καὶ χεῖρας.» Ksn: [de ѕnde
'Ερπετώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ѕnѕ tîpîtopѕ.
'Ερπηδὼν, όνος (ἡ), noet: în локѕ de ἕρπης. 2) ='Ερπυδών.
'Ερπήλη (ἡ), ='Ερπύλη.
'Ερπὴν, ῆνος (ὁ), ="Ερπης. [de ѕnde
'Ερπηνώδης, εος (ὁ, ἡ), нечінџіnosѕ,

каре se întinde ка печінџіна.
"Ερπης [ἕρπω], ητος (ὁ), печінџінъ.
'Ερπηστὴρ, ῆρος noet: în локš de...
'Ερπηστὴς, οῦ (ὁ), tîpîtš пе nînтече. «Σκώληξ —». Лкs: [ші
'Ερπηστικὸς, ὴ, ὸν, fъкstš din наtsръ a se tîpî. [ἕρπω].
'Ερπητικὸς, ὴ, ὸν, каре se întinde ка о печінџінъ. [ἕρπης].
"Ερπις (еџіnt:), ιος (ὁ), noet: вinš.
'Ερπυδών, όνος (ἡ),= 'Ερπηδών. 2) tîpîре пе nînтече. [din
'Ερπύζω, вiit: -ύσω, noet: în локš de ἕρπω. [de sнde
'Ερπύλη (λλη), ης (ἡ), sнš felš de верме, pîmъ, saš omidъ de лъкsstъ. (de Nsmen: se препsміа δολιχήπους, ші slsжia ка momeалъ ла pескsіре). 2) шопîрлъ [de ачі].
'Ερπύλλινος, η, ον, fъкstš de лъmîiџъ. [ἕρπυλλον].
'Ερπυλλὶς, ίδος (ἡ), ='Ερπύλη.
"Ερπυλλον (τὸ), ші "Ερπυλλος (λος), ου (ὁ), [ἕρπω] sнš felš de miposіtoаре плаntъ̆ пеsешtedъ, лъmîiџъ, saš лъmîіоаръ, (fрапџ:) serpolet.
'Ερπυσμὸς (ὁ), tîpîре пе nînтече. [έρπύζω].
'Ερπυστάζω, noet: în локš de ἑρπύζω. [din
'Ερπυστὴς, οῦ (ὁ), ='Ερπηστής. [de sнde
'Ερπυστικὸς, ὴ, ὸν,='Ερπηστικός, ші 'Ερπητικός.
"Ερπω [în afin: кs ῥέπω], вiit: ἕρψω, ші ἑρπύσω, (прел: εἷρπον, ші чл:) mъ tîpъskš пе nînтече; (прin întind:) mъ mішкš, sмблs înчет; înaintezš tрentat, ші пе nesimџitе; ажsнгš; mъ întрeвîpš; (noet: în џеn:) sмблs, mъ dsкš.
"Ἔρραγκα, tpe: de кs: ал лsĭ ῥαίνω.
'Ἐρράγην, пas пех: 2: ал лsĭ ῥήγνυμι.
'Ἐρράδαται, Ion: noet: în локš de ἐρρασμένοι εἰσί, 3: îm: neps: de пas: tpe: de кs: ал лsĭ ῥαίνω.
"Ἔρραος (ὁ), noet: [ἄρρην] џапš; saš поркš mistреџš.
"Ἔρρας, α, (ὁ),= "Ἔρραος.
'Ἐρραστωνευμένως, adв: (de партч:) кs tрîndъвіе, кs леневіе, ші чл:
'Ἐρρέθην, = 'Ἐρρήθην.
"Ἔρρευν, Dop: în локš de ἔρρεον, 3: îm: neps: de прел: ал лsĭ ῥέω.
'Ἐρρήθην, пas: пех: 1: ал (neîntp:) ῥέω, zікš.
"Ἔρρηξα, пех: 1: ал лsĭ ῥήγνυμι.
"Ἔρριγα, tpe: de кs: în локš dš през:, ші
'Ἐρρίγησι, noet: în локš de ἐρρίγη, 3: sінг: neps: de ssп:, ші
'Ἐρριγὼν, οῦσα, όν, noet: пех: 2: de партч: ал лs: ῥιγέω.
"Ἔρρινον (τὸ), ор че se вагъ în nasš ка doktоріе. [ἐν, ῥὶς, ῥινός].
'Ἐρρύην, пех: ал лsĭ ῥέω.
'Ἐρρυθμισμένως, adв: (de партч:) кs tакtš, saš кsmпътš, mъsspъ. [ῥυθμίζομαι].
"Ἔρρυθμος (ὁ, ἡ), чел че аре (este fъкstš кs) tакtš; înпърџіtš dsпе pîndsіалъ (пропорџіе),=Εὔρυθμος, вine-taktatš. [ἐν, ῥυθμός].
"Ἔρρω [în afin: кs ῥέω], вiit: ἐρρήσω, (пех: ἤρρησα) sмблs (прінч:) înчет ші кs греš; mъ преsмблs tрistš; mъ dsкš, saš вiš sпре реіреа ші ръsл meš; піерš, mъ препъdeskš. «"Ερρει τὰ καλά». Ksn: ші Пл: «"Ερρει τἀμὰ πράγματα». Ksn: «'Ενθάδε ἔρρων». Ia: Θ. кînd п' а ші fi maĭ апъкат а вeni аічĭ. (іар maĭ овіч: порsнч): «'Ερρε. «"Ερρ' εἰς κόρακας». Apstf: ds te корвілор. (ші in a 3: neps:) «'Ερρέτω». Om: dsкъ se în реіре.
"Ἔρρωγα, miж: (în локš de пas:) tpe: de кs: ал лsĭ ῥήγνυμι.
'Ἐρρωμένος, η, ον, (прінч:) пas: tpe: de кs: ал партч: лsĭ ῥώω, ῥώννυμι. || (ка аdiект:) tape, вîрtosš; îndръzneџš; (desпре лsкр:) џеапънš; statорпікš. (компар: перг: ἐρρωμενέστερος, ssпрл: -έστατος). [de sнde
'Ἐρρωμένως, adв: кs вîрtste, tape; кs îndръznеалъ.
'Ἐρρώοντο, пas: a 3: îm: neps: de прел: ал лsĭ ῥώομαι.
"Ἔρρωος (ὁ), noet: ="Ἔρραος.
"Ἔρρωσα, акt: пех: 1: de хоt: ші
"Ἔρρωσο, ші îm: ἔρρωσθε, пas: tpe: de кs: de порsнч: ал лsĭ ῥώννυμι.
"Ἔρσα, Eол: пех: 1: ал лsĭ εἴρω.
'Ἐρσαῖος, α, ον, ='Ερσήεις, poosš. [din
"Ἔρση, saš "Ερση (ἡ), noet [ἔρσω], ροъ; (прin întind:) ор че este tînъръ, fраџеdš, moaле, (п: е:) de кsрînd пъsкstš препкš, тіелsшелš, ервsшоаръ, ші чл: (везĭ ші δρόσος, ші ψάκαλον). [de sнde
'Ἐρσήεις, εσσα, εν, noet: poosš, fраџеdš; проаsпътš.
"Ἔρσην, ενος (ὁ), Ion: în локš de ἄρσην.
"Ἔρσις, saš ἔρσις [εἴρω], εως (ἡ), înпле-tіре, înшіраре.
"Ἔρσω, Eол: вiit: ал лsĭ εἴρω.
"Ἔρσω, (fъръ вiit:) noet: ="Ἄρδω, sdš, moiš.
'Ἐρσώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ερσήεις.
'Ἐρυγγαίνω, în локš de ἐρυγμαίνω.
'Ἐρυγγάνω, вiit: ἐρεύξομαι,='Ερεύγω, -ομαι.

'Ερυγεῖν, nex: de inf: ал лѕї ἐρεύγω. [de ѕnde
'Ερυγὴ (ἡ), ші "Ερυγμα (τὸ), ="Ερευγμα, pîrîitѕръ. [de ѕnde
'Ερυγμαίνω, ='Ερυγμέω. [ші
'Ερυγματώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ερευγματώδης. [ші
'Ερυγμέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локѕ de ἐρυγγάνω, ші ἐρεύγομαι.
'Ερύγμηλος, η saѕ ος, ον, noet: adѕкъtopѕ de pîrîitѕръ. «Ῥάφανος —». Nік: 2) tape mѕџitopѕ. «Ταῦρος —». Iл: Σ. [din
'Ερυγμὸς (ὁ), = 'Ερυγή.
'Ερυθαίνω, віit: ἐρυθήσω, (nex: ἠρύθηνα) noet: în локѕ de ἐρυθραίνω, pошesкѕ. [de ѕnde
'Ερύθημα (τὸ), pошаџъ (npinч: de oвpazѕ); (med:) ='Ερυσίπελας, врîнкъ.
'Ερυθιάω -ῶ, віit: άσω, = (saѕ греш: în локѕ de) 'Ερυθριάω.
'Ερυθίβιος (ὁ, ἡ), Dop: (dѕпе diaл: Podeniлор) în локѕ de ἐρυσίβιος.
'Ερυθῖνος (ὁ), ='Ερυθρῖνος.
'Ερυθράδιον (τὸ), ='Ερυθρόδανον.
'Ερυθραίνω, віit: -ανῶ, pошesкѕ чева; (ші nestp:). || (між: saѕ nas:) mъ pошesкѕ (de pѕшine). [ші
'Ερυθραῖος, α, ον, poшietiкѕ. [ἐρυθρός].
'Ερύθρημα (τὸ), în локѕ de ἐρύθημα.
'Ερυθρίας, ου (ὁ), poшiopѕ, кат pошѕ.
'Ερυθρίασις, εως (ἡ), poшipe (de pѕшine). [din
'Ερυθριάω -ῶ, віit: -άσω, mъ pошesкѕ (de pѕшine). [ші
'Ερυθρῖνος (ὁ), ѕнѕ feлѕ de пешtе, окiaнъ. [ші
'Ερύθριον (τό), ѕнѕ feлѕ de poшie ѕnsoape (nomadъ). [ἐρυθρός].
'Ερυθροβαφής, έος (ὁ, ἡ), въпsitѕ pошѕ. [ἐρυθρὸς, βαφή].
'Ερυθρόγραμμος (ὁ, ἡ), însemnatѕ кѕ dѕnџї poшiї. [ἐρυθρὸς, γραμμή].
'Ερυθροδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ deџete poшiї. [ἐρυθρὸς, δάκτυλος].
'Ερυθρόδανον (τὸ), ѕнѕ feлѕ de плantъ, грапѕ, saѕ poївъ, кѕ каре въпsiaѕ pошѕ. [ἐρυθρός]. [de ѕnde
'Ερυθροδανόω -ῶ, віit: -ώσω, въпsesкѕ pошѕ кѕ грапѕ, saѕ poївъ.
'Ερυθροειδής, έος (ὁ, ἡ), poшietiкѕ ла faџъ. [ἐρυθρός, εἶδος].
'Ερυθροκάρδιος (ὁ, ἡ), (лemnѕ) чел кѕ inimъ poшie. [ἐρυθρὸς, καρδία].
'Ερυθρόκομος (ὁ, ἡ), pошѕ ла пърѕ. [ἐρυθρὸς, κόμη].
'Ερυθροποίκιλος (ὁ, ἡ), nestpiџatѕ кѕ pошѕ. [ἐρυθρὸς, ποικίλος].
'Ερυθρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пічоаpe poшiї. || (sѕвst:) o пasъpe. [ἐρυθρὸς, ποῦς].
'Ερυθροπρόσωπος (ὁ, ἡ), pошѕ ла oвpazѕ. [ἐρυθρὸς, πρόσωπον].
'Ερυθρὸς [ἔρευθος], ά, όν, pошѕ. «Αἰσχυνθεὶς γάρ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο». Гал:
'Ερυθρόστικτος (ὁ, ἡ), ='Ερυθροποίκιλος, пікatѕ кѕ pошѕ. [ἐρυθρὸς, στίζω].
'Ερυθρότης, ητος (ἡ), poшeaџъ. [ἐρυθρός].
'Ερθρόχροος -ους, ші ἐρυθρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), pошъ ла faџъ. [ἐρυθρὸς, χρόα, ші χρώς].
'Ερυθρώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ερυθροειδής, poшietiкѕ. [ἐρυθρός].
'Ερυκακέειν, noet: nex: 2: de înf: ші 'Ερύκακον noet: nex: 2: de хot: ал лѕї ἐρύκω.
'Ερυκανάω (έω), saѕ 'Ερυκάνω, noet: în локѕ de ἐρύκω.
'Ερυκτῆρες (οἱ), (se nѕmiaѕ în Snapta) sловоziџiї poвї. [din
'Ερύκω [ἐρύω], віit: ἐρύξω, (nex: ἤρυξα, saѕ ἠρύκακον) noet: џiѕ îndъpъt, onpesкѕ; isronesкѕ, denъptezѕ. «Ἀλλὰ σφῶε δεσμὸς ἐρύξει». Od: Θ. «'Ολίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει». Iл: Λ. (ші кѕ џen: indip:) «Μὴ μ' ἔρυκε μάχης». Iл: Σ. (ші кѕ dat: хap:) «Ἀκέν τοι λιμὸν ἐρύκοι». Om: ші кѕ înf: «Ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι». Esхл: (ші між:) «Κῦμά μιν ἐρύκεται». Iл: M. (ші nas:) «Οὐδ' αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω». Od: P.
"Ερυμα (τὸ), [ἐρύω] op че sлѕжеште de anъpape, аконеpъmîntѕ, adъnostѕ, întъpipe.
'Ερυμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї ἔρυμα, miкъ întъpipe snpe anъpape.
'Ερυμνὸς, ή, όν, întъpitѕ; (desnpe mѕнџї) pînosѕ, neanpoпiatѕ. [de ѕnde
'Ερυμνότης (ἡ), sirѕpanџъ de anъpъtoape întъpipe. [ші
'Ερυμνόω -ῶ, віit: -ώσω, întъpesкѕ snpe anъpape.
"Ερυξις, εως (ἡ),="Ερευξις.
'Ερυσάρματος (ὁ, ἡ), noet: [ἐρύω, ἅρμα] tъpъtopѕ de tъѕѕpъ. (ла îm: se ziче ші ἐρυσάρματες noet: în локѕ de ἐρυσάρματοι). «Ἵπποι —». Es:
'Ερυσιβάω -ῶ, ='Ερυσιβοῦμαι. [din
'Ερυσίβη (ἡ), [ἐρεύφω] tъчїѕne (o воалъ че вîntѕie плantele), ѕнѕ npaѕ de faџъ pѕџinie, че se fopmeazъ пе плante, кînd dѕпе плоае saѕ вpѕmъ ѕpmeazъ apzoaзъ кълdѕpъ. [de ѕnde

Ἐρυσίβιος, η, ον, поet: апъръtорŭ de tъчiѕne (еnit: ал Череseĭ). [шi

Ἐρυσιβόω -ῶ, biil: -ώσω, прiчiпѕieѕкŭ (шi пas: пъtimeѕкŭ de, saŭ кazŭ în) tъ-чiѕne. [шi

Ἐρυσιβώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ (акопеritŭ de, ѕъпѕѕŭ ла) tъчiѕne.

Ἐρυσίθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), поet: [ἐρύω, θρίξ] smѕлгъtорŭ, шi netezitорŭ de перĭ. «Ψήκτρα—». Епгр: 2) [ἐρεύθω, θρίξ] ро-шѕ ла пъръ.

Ἐρύσιμον (τὸ), [ἐρύω] ѕпŭ felŭ de плаn-tъ, fрѕnza воiкрiѕлѕĭ, saŭ раniцъ de кîmпŭ.

Ἐρυσινηΐς [ἐρύω, ναῦς], ίδος (ἡ), поet: оnрitоаре de корабiе. «Ἄγκυρα—». Епгр:

Ἐρυσίπελας, ατος (τὸ), [ἐρεύθω, πέλλα, пелiцъ] бrînкъ. [de ѕnde

Ἐρυσιπελατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка бrînка.

Ἐρυσίπτολις, ιος (ὁ, ἡ), поet: [ἐρύω, πόλις] апъръtорŭ de орашŭ.

Ἐρυσίχθων, ονος (ὁ, ἡ), поet: [ἐρύω, χθών] sfîшiitорŭ кѕ плѕгѕл (лѕкръtорŭ) de пъmîntŭ. «Βοῦς —». (Stpat: în) At:

Ἐρυσμὸς (ὁ), поet: оnрiре, апъраре, препъziре. [ἐρύω].

Ἐρυσσάμενος, поet: în локŭ de ἐρυσάμε-νος, miж: пex: 1: de партч: ал лѕĭ ἐρύω.

Ἐρυστὸς, ή, όν, пѕtinчоѕŭ а se tраце, de tрas. [шi

Ἐρυτὴρ (ὁ), поet: tръгъtорŭ. [din

Ἐρύω, biil: -ύσω, (пex: εἴρυσα, saŭ ἔρυσα, -σσα, tpe: de кѕ: пas: εἴρυμαι, шi пергл: ἔρυμαι) поet: tрагŭ, smѕлгŭ; sfîшiŭ. ‖ (шiж:) tрăгînd skоцŭ чева din; (fir:) = ῥύομαι, mîntѕieѕкŭ, skапŭ; рeѕкѕmпърŭ; цiŭ, пъstрezŭ, апърŭ; оnрeѕкŭ, depъrte-zŭ; черчеtezŭ, iѕкоdeѕкŭ. «Χαλεπὸν θεῶν δήνεα εἴρυσθαι». Od: Ψ. (шt пas:) «Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν». Es: se цiпеа, se пъ-zia, sta înкisъ.

Ἔρφος, εος -ους (τὸ), поet: = Στέρφος, пiеле.

Ἔρχαται, Ion: în локŭ de εἴρχαται, εἰρ-γμένοι εἰσί, а 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кѕ: ал лѕĭ εἴργω.

Ἐρχατάω, bezĭ ἐρχατόωντο. [шi

Ἐρχατόεις, εσσα, εν, поet: înгръditŭ кѕ рарdŭ. [din

Ἔρχατος (ὁ), поet: [εἴργω], = ἔρκος, în-гръditѕръ, рарdŭ. [de ѕnde

Ἐρχατόω -ῶ, biil: -ώσω, поet: înкizŭ чева întр' о înгръditѕръ, saŭ царкŭ. [de ѕnde

Ἐρχατόωντο, поet: în локŭ de ἠρχατοῦν-το а 3: îm: пeps: de пред: ал лѕĭ ἐρχα-τόω, saŭ ἐρχατάω

Ἔρχομαι [în af: кѕ ἄρχομαι, шi ὀρχέο-μαι], biil: (din пеîntр: ἐλεύθω) ἐλεύσομαι, (пex: ἤλυθον, ἦλθον, tpe: de кѕ: ἐλήλυθα) biŭ, soseѕкŭ, ажѕпгŭ. (кѕ ак: преп:). «Ἔρχεται πρὸς Κῦρον». Ksn: (шi în ел: de преп:) «Ἔρχονται πεδίοιο». Iл: B. «Ἔρχε-σθον κλισίην». Iл: A. (шi fir:) «Νόσος ἐλ-θοῦσα». Ksn: «Τοῦ ἐρχομένου ἔτους». Лкs: «Στενὸς ἔρχεται αὐλών». Dion: se întinde, прintрече. (шi fir:) «Εἰς λόγους ἔρχεσθαί τινι». Лкs: а intра în ворбъ кѕ чiпеба. «Ἔρχεσθαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν». Dm: «Παρὰ μι-κρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι». Лкs: пѕ-цiпŭ а лiпsit а пе робi. «Ἐπὶ πᾶν ἦλθον». Лкs: amŭ intреѕѕiпцаt ор че miжлокŭ. (шi în перifр:). «Διὰ μάχης ἔρχεσθαί τινι». Тѕч: а se înкъiера în бътълiе кѕ чiпеба. «Διὰ πείρας ἔρχεσθαί τινος». Лкs: а черка чеба. «Διὰ πυρὸς («φόνου) ἔρχεσθαι». Лкs: пetрeкŭ арzînd (оmорînd). «Διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐληληθότες». Ksen: пetрeкînd прin toate челе бѕпе (шi кѕ biil: de партч:) «Ἔρχομαι οἰσόμενος». Om: «Ἔρχο-μαι ὀψομένη». Om: biŭ ка съ... (de ѕnde în перfр:) «Ἔρχομαι ἐρέων (λέξων)». Ep: în datъ amŭ а ziче. (шi кѕ през:) «Ἔρ-χομαι ἐπιχειρῶν ἐπιδείξασθαι». Плt: (bezĭ шi εἰμι).

Ἔρψις, εως (ἡ), tîрîре пе пîntече. [ἕρπω].

Ἐρῶ, biil: ал (пеîntр:) εἴρω (ziкŭ).

Ἔρω, поet: (прin апок:) în локŭ de ἔρωτι dat: ал лѕĭ ἔρως, saŭ

Ἔρῳ, dat: ал лѕĭ ἔρος.

Ἐρωδιὸς (ὁ), ѕпŭ felŭ de пasъре, еродiŭ.

Ἐρωέω -ῶ, biil: -ήσω, поet: = ῥέω, mъ въrsŭ, кѕргŭ peпеde. 2) mъ tрагŭ înапоĭ; mъ ѕѕпѕiŭ, mъ înдѕплекŭ; (кѕ цеn:) mъ лasŭ de чеба; înчеtezŭ; лiпseѕкŭ. 3) faкŭ пе чiпеба а se tраце înапоĭ, îл depъrte-zŭ; îл пъръseѕкŭ; îл оnрeѕкŭ. [din

Ἐρωὴ (ἡ), iѕцеалъ; порniре; (fir:) tа-ре dорiпцъ, пoftъ de чеба. 2) retраце-ре; înчеtаре.

Ἐρωμανέω -ῶ, biil: -ήσω, = Ἐρωτομανέω. [din

Ἐρωμανὴς, έος (ὁ, ἡ), шi adb: ῶς, = Ἐρωτομανής. [de ѕnde

Ἐρωμανία (ἡ), = Ἐρωτομανία.

Ἐρωμένιον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Ἐρώμενος, η, ον, партч: пas: ал лѕĭ ἐ-ράω, ‖ (ка ѕѕбst:) amорezŭ.

Ἔρων поet: în лочŭ de ἔρωτα, ак: ал лѕĭ

Ἔρως, ωτος (ὁ), amорŭ; (în цеn:) iѕte

dopinцъ, tape noſtъ; (dȣnе mitoлц:) zeȣл
amopȣлȣї, fiȣл Benepiї, ші чл:

'Ερωτάριον (τὸ), dim: ал лȣї ἔρως.

'Ερωτάω -ῶ, віit: -ήσω, întpeвȣ, чер-
чetezȣ; ворвeskȣ npin siлоџisme, ші în-
tpeвopesnȣnsȣpї; (maї noȣ) porȣ. [ἔρο-
μαι]. [de ȣnde

'Ερώτημα (τὸ), oвieктȣ de întpeвape;
пропȣнepe, проблемъ (npinч: în feлȣ
de întpeвape). [de ȣnde

'Ερωτηματίζω, віit: -ίσω, posteskȣ în
kinȣ de întpeвape o пъpepe, че ape tpe-
вȣinцъ de dovezї, saȣ npeſakȣ пропȣnе-
pea în întpeвape. [ші

'Ερωτηματικὸς, ή, ὸν, чел în feлȣ de
întpeвape; saȣ atinгъtopȣ de întpeвape;
(грам:) екsnpimъtopȣ, însemnъtopȣ de
întpeвape. [de ȣnde

'Ερωτηματικῶς, adв: în kinȣ de, saȣ
npin întpeвъpї.

'Ερωτημάτιον (τὸ), dim: ал лȣї ἐρώτημα,
mikъ (skȣptъ) întpeвape.

'Ερώτησις, εως (ή), întpeвape. [ἐρωτάω].

'Ερωτιὰς, ἀδος (ή), noet: amopezъ; (ка
adieкt:) amopoasъ, dpъгъstoasъ. [ші

'Ερωτιάω -ῶ, віit: -άσω, sîntȣ конpin-
sȣ de, saȣ аплекatȣ ла amopȣ. [ші

'Ερωτιδεὺς, έως (ὁ), amopamȣ (în imi-
tape ші жокȣ de ziч: ἀετιδεύς). [ші

'Ερωτίδια (τὰ), (se înц: ἱερά) sepвъtoa-
pe în onoapea Amopȣлȣї. [ші

'Ερωτικὸς, ή, ὸν, ші adв: -ικῶς, atinгъ-
topȣ de (saȣ аплекatȣ, îndemînatікȣ ла)
amopȣ; tpaktȣtopȣ, (npin ȣpm:) întъpîtъ-
topȣ de amopȣ. «"Ασματα («Μέλη) ἐρωτι-
κά». Лкs: amopoase. [ші

'Ερώτιον (τὸ), dim: ал лȣї ἔρως. [ші

'Ερωτίς, ίδος (ή), noet:='Ερωτιάς. [ἔρως].

'Ερωτογράφος (ὁ, ή), skpiitopȣ despne
amopȣ, saȣ de amopoase nоvestipї. [ἐ-
ρως, γράφω].

'Ερωτοδιδάσκαλος (ὁ, ή), înвъцъtopȣ de-
snpe amopȣ, saȣ de чeлe amopoase. [ἔ-
ρως, διδάσκαλος].

'Ερωτόληπτος (ὁ, ή), [ἔρως, λαμβάνω]
конpinsȣ de amopȣ, amopezatȣ. [de ȣnde

'Ερωτοληψία (ή), конpindepe, stъnînipe,
înпъtimipe de amopȣ.

'Ερωτομανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ...

'Ερωτομανὴς, έος (ὁ, ή), neвȣnȣ în a-
mopȣ, saȣ neвȣneште amopezatȣ. [ἔρως,
μαίνομαι]. [de ȣnde

'Ερωτομανία (ή), neвȣnie în amopȣ, saȣ
neвȣnatікȣ amopȣ. [ші

'Ερωτομανῶς, adв; кȣ neвȣnie de amopȣ.

'Ερωτοπαίγνιον (τὸ), жȣкъpie de (saȣ
жȣкъpiosъ noemъ despne) amopȣ. [ἔρως,
παίγνιον].

'Ερωτοπλάνος (ὁ; ή), noet: pъtъчitopȣ
de (adiкъ adȣкъtopȣ de ȣїtape despne)
amopȣ; saȣ tîpîtopȣ (pъtъчitopȣ) în a-
mopȣ. [ἔρως, πλάνη].

'Ερωτοπλοέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: nлȣ-
teskȣ (sîntȣ кȣ totȣл кȣſȣndatȣ) în amo-
pȣ. [ἔρως, πλόος -οῦς].

'Ερωτοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, npiчinȣїe-
skȣ (însȣfлȣ) amopȣ. [ἐρως, ποιέω].

'Ερωτοτόκος (ὁ, ή), noet: [ἔρως, τόκος]
nъskъtopȣ (însȣfлъtopȣ) de amopȣ.

'Ερωτοτρόφος (ὁ, ή), noet: xpъnitopȣ,
kpeskъtopȣ de amopȣ; kpeskъtoapea a-
mopȣлȣї (enit: ал Benepiї). [ἔρως, τρέφω].

'Ερωτύλος (ὁ, ή), noet:='Ερωτικός. «'Ε-
ρωτύλα ἀείδειν». Біon: || (ка sȣвst:) dim:
ал лȣї ἐραστής. [ἔρως].

'Ες, Аt: ші Ion: în локȣ de εἰς. (kîte
dap din ziчepiлe înчenȣte de ла ἐς nȣ
se aſлъ aічї, sъ se каȣte npin εἰς).

'Εσ-αγγέλω, віit: -αγγελῶ, Аt: în локȣ
de εἰσαγγέλλω.

'Εσάγεσκεν, noet: în локȣ de εἰσῆγε,
3: sinг: neps: de npeл: ал лȣї εἰσάγω.

'Εσαεὶ, adв: Аt: ші ἐσαιὲν, noet: în локȣ
de εἰσαεί.

'Εσᾶλτο, noet: în локȣ de εἰσήλατο. 3:
sinг: neps: de nex: ал лȣї εἰσάλλομαι.

"Εσαν, noet: în локȣ de ἦσαν, 3: îm:
neps: de npeл: ал лȣї εἰμί.

"Εσαν, noet: a 3: îm: neps: de акt: nex:
1: ал лȣї ἕννυμι, saȣ ал лȣї ἕζω, saȣ ал
лȣї ἵημι.

"Εσαντο, noet: în локȣ de ἥσαντο a 3:
îm: neps: de miж: nex: 1: ал лȣї ἕννυμι.

'Εσάξαντο, noet: în локȣ de εἰσήξαντο,
3: îm: neps: de miж: nex: 1: ал лȣї εἰσάγω.

'Εσαπικνέεσθαι, Ion: în локȣ de εἰσαφι-
κνεῖσθαι.

'Εσαῦθις, Аt: în локȣ de Εἰσαῦθις.

'Εσαύριον, Аt: în локȣ de εἰσαύριον.

"Εσβεσα, акt: ші ἔσβην, nas: nex: ал лȣї
σβέννυμι.

"Εσβην, noet: în локȣ de εἰσέβην, nex:
2: ал лȣї εἰσβαίνω.

'Εσδέκομαι, Ion: în локȣ de εἰσδέχομαι.

'Εσέδρακον, noet: nex: 2: ал лȣї εἰσδέρ-
κομαι.

"Εσει, Аt: în локȣ de ἔσῃ, 2: sinг: neps:
ал віit: лȣї εἰμί.

'Εσελεύσομαι, Аt: în локȣ de εἰσελεύσο-
μαι, віit: ал лȣї εἰσέρχομαι.

'Εσεμάσσατο, поet: în локȣ de εἰσεμάσατο, 3: sinr: пeps: de пex: 1: ал лȣĭ εἰσμάομαι.

'Εσενείκασθαι, Ion: în локȣ de εἰσενέγκασθαι, miж: пex: 1: de inf: ал лȣĭ εἰσφέρω.

'Εσένης, bezĭ ἔνη.

'Εσέπτατο, 3: sinr: пeps: de miж: пex: ал лȣĭ εἰσίπταμαι.

'Εσεσάχατο, Ion: în локȣ de σεσαγμένοι ἦσαν, a 3: îm: пeps: de пas: пeste-съв: ал лȣĭ σάττω.

'Εσεσήρειν, пesto-съв: în локȣ de пpeл: ал лȣĭ σαίρω.

'Εσέτρωσαν, a 3: îm: пeps: de пex: ал лȣĭ ἐστιτρώσκω.

'Εσέχυντο, поet: în локȣ de εἰσεχύθησαν, saȣ εἰσεκέχυντο, 3: îm: пeps: de miж: пex: saȣ пeste-съв: ал лȣĭ εἰσχέω.

'Εσῆκα At: пex: 1: ал лȣĭ εἰσίημι.

'Εσήλατο, At: în локȣ de εἰσήλατο, a 3: sinr: пeps: de пex: 1: ал лȣĭ εἰσάλλομαι.

'Εσηλυσίη (ἡ), Ion: în локȣ de εἰσέλευσις.

'Εσθ' (пpin апокопъ maĭ 'nainte de asп: вок:) în локȣ de ἐστί, saȣ ἐστὲ, saȣ de timпop: пaptik: ἔστε. «"Εσθ' ὅτε». Sof: ȣпe-opĭ.

"Εσθαι, поet: пas tpe: de кȣ: de înf: ал лȣĭ ἕννυμι. saȣ 2) miж: пex: 1: de inf: ал лȣĭ ἵημι.

'Εσθεὶς, εἶσα, έν, At: în локȣ de εἰσθεὶς, akt: пex: 2: de пaptч: ал лȣĭ εἰστίθημι.

"Εσθημα (τὸ), поet: = ἐσθής, înбpъкъminte, saȣ (de aчĭ) вeшmîntȣ. [пeîntp: ἐσθέω].

'Εσθημένος, η, ον, Ion: în локȣ de ἠσθημένος, înбpъкatȣ, пas: tpe: de кȣ: de пaptч: ал пeîntp: ἐσθέω.

"Εσθην 3: ind: пeps: de пas: пeste-съв: шi 2) 1: пeps: de пas: пex: ал лȣĭ ἕννυμι.

'Εσθὴς [ἕννυμι], ῆτος (ἡ), хaĭпъ; (колек:) înбpъкъminte; aшtepпȣtȣpĭ.

"Εσθησις [ἐσθέω], εως (ἡ), поet: înбpъкape (akt: saȣ пas:).

'Εσθίω, [ἔσθω] вiit: (din пeîntp: ἔδω) ἔδομαι, ἔδῃ, saȣ ἔδει, ἔδεται. saȣ (din пeîntp: φάγω) φάγομαι, φάγεσαι, φάγεται, (пpeл: ἤσθιον, пex: 2: ἔφαγον, tpe de кȣ: ἐδήδοκα, пeste-съв: ἐδηδόκειν, пas: tpe: de кȣ: ἐδήδεσμαι, шi пosit: ἐδεστέον) mъпînкȣ, poзȣ; (пpin întind:) пpъпъdeskȣ, tonekȣ. «'Εσθιέμεν καὶ πινέμεν». Od: B. шi Φ. (шi fir:) «Πάντας πῦρ ἐσθίει». Iл: Ψ. «Καρδίαν μὴ ἐσθίειν». Пitr: a пȣ se toпi de mîхпipe. (шi пas:) «Οἶκος ἐσθίεται». Od: Δ. (de ȣпde medik: în локȣ de adiek): «'Εσθιόμενος ἕρπης». Гал: poзътoape пeчinцinъ.

'Εσθλοδότης, ου (ὁ), шi 'Εσθλοδότις, ιδος (ἡ), поet: = 'Αγαθοδότης. [ἐσθλὸς, δίδωμι].

'Εσθλὸς [ἔσθω, bezĭ ἐδανὸς], ἡ, ὸν, поet: бȣпȣ; biteazȣ; пoбiлȣ; înцeлeпtȣ; вpednikȣ; îndemînatikȣ; biptȣosȣ; (despre лȣкp:) фoлositopȣ; beseлitopȣ; пpiinчosȣ, шi чл: || (кa sȣst: лa пeȣt:) 'Εσθλὰ, бȣпȣpiле, aвepiле, шi чл: «Πυρὴν ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν». Od: K. (bezĭ ἀγαθός). |de ȣпde

'Εσθλότης (ἡ), бȣпъtate, шi чл: [шi

"Εσθλωμα (τὸ), поet: faпtъ, isпpaвъ de бȣпȣ, biptȣosȣ бъpбatȣ.

"Εσθος, εος -ους (τὸ), поet: = ἐσθής, хaĭпъ. [ἕννυμι].

"Εσθω [ἔδω], поet: în локȣ de ἐσθίω.

'Εσιδεῖν, At: în локȣ de εἰσιδεῖν, пex: 2: de inf:, шi

'Εσιδέσθην, поet: a 3: înd: пeps: de miж: пex: 2:, шi

'Εσίδεσκεν, поet: a 3: sinr: пeps: de akt: пex: 2: (în локȣ de пpeл:) de xoti ал лȣĭ εἰσοράω.

'Εσιέναι, At: în локȣ de εἰσιέναι, inf: ал лȣĭ εἴσειμι.

'Εσίζομαι, At: în локȣ de εἰσίζομαι.

'Εσκάτθετο, поet: în локȣ de εἰσκατέθετο, 3: sinr: пeps: de miж: пex: 2: ал лȣĭ εἰσκατατίθημι.

"Εσκε, Ion: поet: în локȣ de ἦν, a 3: sinr: пeps: de пpeл: ал лȣĭ εἰμί.

'Εσκεμμένως, adв: (de пaptч:) кȣ sokotinцъ, кȣ kiпзȣipe, înцeлeпцeшte.

'Εσκευάδαται, Ion: în локȣ de ἐσκευασμένοι εἰσί, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ σκευάζω.

"Εσκληκα, tpe: de кȣ: în локȣ de пpeз: ал лȣĭ σκέλλω, sîntȣ кȣ totȣл ȣskatȣ, înбiptoшatȣ.

"Εσκλητος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de ἔκκλητος.

"Εσκον, поet: în локȣ de ἦν, 1: sinr: пeps: de пpeл: ал лȣĭ εἰμί.

'Εσλὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локȣ de ἐσθλός.

"Εσμα (τὸ), [ἕζομαι] koada пoaтeлop.

"Εσμαι, saȣ εἷμαι, поet: пas: tpe; de кȣ: ал лȣĭ ἕννυμι.

"Εσμιος, α saȣ ος, ον, = 'Ηδὺς, dȣлчe, плъкȣtȣ. [din

'Εσμὸς, saȣ 'Εσμὸς(ὁ), [ἵημι] dpoĭȣ, saȣ poĭȣ de albine; (în цeп:) tȣpmъ; (пpin întind:) mȣлцime; гpъmadъ; вiшȣгȣ. «Γάλακτος ἐσμούς». Eȣp:

'Εσμοτόκος (ό, ή), noet: înmълцitорȣ de poaĭe de албine, коntpiбȣitорȣ ла кре-штереа лор. [έσμὸς, τόκος].

'Εσμοφύλαξ, ακος (ό), пъzitорȣ de poaĭe de албine. [έσμὸς, φύλαξ].

"Εσο, noet: în локȣ de ἴσθι, порȣнч:, ши

"Εσομαι, biit: de xot: ал лȣĭ εἰμί.

'Εσοπτρίζω, biit: -ίσω, At: în локȣ de εἰσοπτρίζω, аpътȣ (ши miж: мъ ȣĭtȣ) în оглindъ. [din

'Εσοπτρὶς, ίδος (ή), dim: ал лȣĭ ἔσοπτρον.

'Εσοπτρισμὸς (ό), оглindipe (miж:), a se ȣĭta în оглindъ. [ἐσοπτρίζομαι].

'Εσοπτροειδής, έος (ό, ή), [ἔσοπτρον, εἶδος] asemenea кȣ...

"Εσοπτρον (τὸ), maĭ întp: de кît εἴσοπτρον, оглindъ. [ἐς, ὄπτομαι].

'Εσοῦνται, Dop: în локȣ de ἔσονται, 3: îm: пеps: de biit: ал лȣĭ εἰμί.

'Εσπέρα, ας (ή), (приnч: fem: ал лȣĭ ἕσπερος, se înц: ὥρα) seaрь. «Πρὸς ἑσπέραν». Лкs: кътре seaрь. (ши ел:) «"Ηκειν ἑσπέρας». Лкs: «Οὐκ ἦν ἑσπέρας». Apstf: (ши кȣ аptiк): «Τὸ ἑσπέρας». Skp: 2) апȣсȣл soapeлȣĭ; (прin întind:) локȣл ȣnde апȣne soapeле. «Πρὸς ἑσπέραν». Skp:

'Εσπερία (ή), fem: ал лȣĭ ἑσπέριος. || (se înц: ὥρα) seaрь; (se înц: τροφή) чinъ; (se înц: χώρα) апȣсȣ.

'Εσπερίζω, ши (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, чinezȣ, мънînкȣ seapa. [ши

'Εσπερινὸς, ή, όν, ='Εσπέριος (se înц:) ὕμνος), кîntаpe, слȣжбъ de seaрь (вечерnie) (Бisep). [ши

'Εσπέριος, α saȣ ος, ον, de seaрь. (maĭ de мȣлte opĭ adвepв:). «'Εσπέριος εἰς ἄστυ κάτειμι». Od: O. «'Εσπέριος δ' ἦλθεν». Od: I: (ши îm:) «'Εσπερίους δ' ἀγέρεσθαι ἀνώγει». Od: B. 2) апȣsanȣ. «'Εσπερίους, ἑώους τε». Eпгр: (вezĭ ши ἑσπερία). [ши

'Εσπερὶς, ίδος (ή), (ка adiект:)='Εσπερία, de seaрь, saȣ de апȣсȣ. || (sȣбst:) ȣнȣ soiȣ de floape, че miроase maĭ мȣлt seapa, (фpanц:) **giroflée** sȣȣ **julienne**, ȣнȣ фелȣ de miкшȣнеле. 2) (îm:) «'Εσπερίδες». (дȣnе miтолоц:) tpeĭ saȣ шапtе nimfe, fiĭче але nопцiĭ, каpе кȣлtiваȣ мереле de аȣрȣ, ши чл: [ἕσπερος].

'Εσπέρισμα (τὸ), [ἑσπερίζω] mînкаpe de îndeseaрь(de namiezȣ) maĭ'nainte de чinъ.

'Εσπερόθεν, adв: noet: de ла апȣсȣ. [din

"Εσπερος (ό, ή), noet: în локȣ de ἑσπέριος. «"Εσπερος θεός». Sol: Плȣtonȣ. «"Εσπερος (înпpeȣнъ ши fъpъ) ἀστήρ». Om: steaoa (Венеpiĭ) de seaрь, каpе se zi-че ши ἑωσφόρος (кînd pesape de dimineаць). (de ȣnde 2) (прin întind:) seapa. «'Επῆλθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ ἕσπερος». Апли: (ши îm: în neȣt: în локȣ de adв:) «Ποτὶ ἕσπερα». Om: кътpe seaрь. (вezĭ ποθέσπερος).

"Εσπετε, noet: în локȣ de εἴπατε, 2: îm: пеps: de порȣнч: ал лȣĭ εἶπον.

'Εσπευσμένως [σπεύδω], adв: (de партч:) гръбit, кȣ прiпъ.

'Εσπόμην, noet: пех: 2: ал лȣĭ ἕπομαι.

"Εσπον, noet: în локȣ de εἶπον.

'Εσπουδασμένως, adв: (de партч:) [σπουδάζω], кȣ sepiositate = Σπουδαίως.

"Εσσ', noet: în локȣ de ἔσο, ἴσθι.

"Εσσα, noet: în локȣ de εἷσα, пех: 1: ал лȣĭ ἕννυμι, saȣ ἕζω.

'Εσσάμενος, η, ον, noet: miж: пех: 1: de партч: ал лȣĭ ἕννυμι.

"Εσσαν, noet: în локȣ de ἦσαν, 3: îm: пеps: de прел: ал лȣĭ εἰμί

"Εσσεαι, noet: în локȣ ee ἔσῃ, 2: sinг: пеps: de biit: 1:, ши

"Εσση, Dop: în локȣ de ἐσεῖ, 2: sinг: пеps: de biit: 2: ал лȣĭ εἰμί.

'Εσσὴν, ῆνος (ό), matка, saȣ îmпъpаtȣл албinелор; (noet: ши арх: în цen:) îmпъpаtȣ, монаpхȣ; (паptiк:) преоtȣл 'Efeseanеĭ Diane.

"Εσσο, noet: în локȣ de εἷσο, 2: sinг: пеps: de пас: пеste-sъвîp: ал лȣĭ ἕννυμι.

"Εσσομαι, noet: în локȣ de ἔσομαι, biit: ал лȣĭ εἰμί,

"Εσσον, noet: în локȣ de ἕσον, пех: 1: de порȣнч: ал лȣĭ ἕννυμι.

'Εσσόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, Ion: în локȣ de ἡττάομαι.

"Εσσυθεν, noet: Еол: în локȣ de ἐσσύθησαν, 3: îm: пеps: de пас: пех: 1:, ши

"Εσσυμαι, noet: пас: tpe: de кȣ: ал лȣĭ σεύω. [de ȣnde

'Εσσυμένως, adв: (de партч:) noet: гръбit, iȣte, pепеde.

"Εσσυο, ἔσσυτο, noet: 2: ши 3: пеps: de пас: пеste-sъв: ал лȣĭ σεύω.

"Εσσων, ονος (ό, ή), Ion: în локȣ de ἥσσων.

"Εσταθεν, Еол: în локȣ de ἐστάθησαν, 3: îm: пеps: de пас: пех: 1:, ши

"Εστακα, акt: ши "Εστακα Dop: în локȣ de ἕστηκα, miж: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἵστημι.

'Εσταλάδατο, ши ἐστάλατο Ion: în локȣ de ἐσταλμένοι ἦσαν, 3: îm: пеps: de пас: пеste-sъв: ал лȣĭ στέλλω.

'Εστάμεν, -εναι, noet: în локȣ de ἑστάναι.

"Εσταμεν, Ion: (прin sinк:) în локȣ de

ἑστήκαμεν, 1: îm: neps: de tpe: de кв:, ші

"Εσταν, Εол: noet: în локȣ de ἔστησαν. 3: îm: neps: de nex: 2:, ші

'Εστάναι, tpe: de кв: de înf: ал лвĭ ἵστημι.

'Εσταότες noet: în локȣ de ἑστῶτες, прич: tpeк: de квр: ал лвĭ ἵστημι.

'Εστὲ, a 2: îm: neps: de npeз: xot: ал лвĭ εἰμί.

"Εστε, a 2: îm: neps: de nopвнч: ал лвĭ εἰμί.

"Εστε [ἐς, τε], adв: лок: nînъ (кв ак: saȣ sinrвpȣ, saȣ кв прen:) «"Εστε ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ἴστρου». Лкs: 2) (timn:) nînъ kînd, пе kînd. (кв xot: saȣ noft: iap înпрeвnъ кв ἄν ші кътre свn:). «"Εστε Σωκράτει συνήστην». Ksn: «"Εστ' ἄν δέῃ χρῆσθαι». Ksn: "Εστ' ἂν ἄρχωσιν αὐτῶν». Ksn:

'Εστενωμένως, adв: (de naptч:) stpimtopat; авia. [στενόω].

'Εστέπερ, adв: noet: în локȣ de ἔστε.

'Εστεώς, ῶσα, ὀς, Ion: în локȣ de ἑστηκώς, miж: tpe: de кв: de naptч:, ші

"Εστηκα, miж: tpe: de кв: xot: ал лвĭ ἵστημι, ші

'Εστήξω, 'Εστήξομαι, miж: nprл: biit: (din neîntp: ἑστήκω, din кape se пъstpeaзъ nвmaĭ στήνω) ал лвĭ ἵστημι.

'Εστῆμος, adв: noet: în локȣ de ἐς τῆμος, nînъ atвnчĭ, întp' aчestea.

'Εστία (ἡ), [ἕζω] nipostie; вatpъ; (npin întind:) касъ; familie; peшedinцъ, капiталъ; (mitолц:) o zeitate, natpoanъ de opaше ші касе, (Лat) Vesta, кape npin вpm: epa ші pefвгъ, skъnape, asilȣ.

'Εστίαμα (τὸ), osпъцȣ [ἑστιάω], op че слвжеште sпpe osпътape.

'Εστιαρχέω -ῶ, biit: ήσω, sîntȣ...

'Εστιάρχης, ші 'Εστίαρχος ου (ὁ), stъпînȣ de касъ. 2) ='Εστιοῦχος, кънetenie de osпъцȣ, osпътъtopȣ. [ἑστία, ἄρχω].

'Εστιάς, ἄδος (ἡ), feчoapъ npeoтiцъ a Вesteĭ. ['Εστία].

'Εστίασις, εως (ἡ), osпътape (акt: saȣ nas:), osпъцȣ. [ші

'Εστιατήριον (τὸ), osпътъpie, saȣ saлъ de mînкape, sofpaцipie (Твpч:). [ші

'Εστιατορία (ἡ), (Skp:) osпъцȣ. [ші

'Εστιατόριον (τὸ), ='Εστιατήριον. [ші

'Εστιάτωρ, ορος (ὁ), osпътъtopȣ (кape dъ masъ). [din

'Εστιάω -ῶ, biit:-άσω, (прeл: εἱστίων, ші чл:) (npinч:) npiimeskȣ пе чineва în каsa mea; (npin вpm:) osпъtezȣ. «'Εστιῶ τινά τινος». Пlt: (ші fir:) «Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἑστιῶ». Ел: îmĭ mвлцвmeskȣ okiĭ, npivind чeва. (ші ел:). «Γάμους ἑστιῶ». Apstf: fakȣ osпъцȣ de nвntъ. [ἑστία].

'Εστιοπάμων, ονος (ὁ, ἡ), [ἑστία, πέπαμαι], Dop: stъпînȣ de к..sъ.

"Εστιος, α, ον,= 'Εφέστιος, ал кaseĭ, familiapȣ. [ἑστία].

'Εστιουχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

'Εστιοῦχος (ὁ, ἡ), [ἑστία, ἔχω] кoпpinзъtopȣ de kase. «Γαῖα («Πόλις)—». Esxл: ші Sof: natponȣ de kase, «Θεὸς—». Лкs: = Πολιοῦχος. 2) npoпpietapȣ, stъпînȣ de касъ; (npin вpm:) osпътъtopȣ, npiimitopȣ de stpeinĭ.

'Εστιόω -ῶ, biit: -ώσω, пвiȣ, вагȣ în kasa mea пе чineва; (fir:) asirвpȣ mowtenipea familiii. [ἑστία].

'Εσ-τιτρώσκω, biit: ἐστρώσω, (nex: ἐσέτρωσα) At: în локȣ de εἰστιτρώσκω, (кв dat:) ръneskȣ înъвntpȣ adînk, pesвeskȣ nînъ ...

"Εστιχον, nex: 2: ал лвĭ Στείχω.

'Εστιώτης, ου (ὁ), ші 'Εστιῶτις, ιδος (ἡ), ал, a kaseĭ. [ἑστία].

"Εστο, noet: în локȣ de εἶτο, 3: sinr: neps: de nas: neste-sъв: ал лвĭ ἕννυμι.

'Εστοχασμένως, adв: (de naptч:) ='Εσκεμμένως, вine rîndit, nemepit. [στοχάζομαι].

'Εστὼ, [εἰμὶ] όος -οῦς (ἁ), Dop: în локȣ de οὐσία, stape, авepe.

"Εστωρ, ορος (ὁ), [ἵημι] (алцiĭ aȣ чitit ἕκτωρ) чiokîlteȣ, (adiкъ) квĭвл, че цine жвгвл de пpoцапвл каpвлвĭ.

'Εσύστερον, adв: în локȣ de ἐς ὕστερον, de aчĭ în коло, maĭ în вpmъ.

"Εσφλασις, ιος (ἡ), Ion: сввst: ал лвĭ...

'Εσφλάω -ῶ, biit: -φλάσω, Ion: în локȣ de εἰσθλάω, stpiвeskȣ, saȣ fъpîmȣ чeва sпpe înъвntpȣ.

'Εσχάρα, [ἴσχω =ἔχω] ας (ἡ), (npinч:) вatpъ; (npin întind:) касъ (вezĭ ші ἑστία); (naptik:) алtapȣ; saȣ локвл жеptfелniквлвĭ, вnde apdea foквл; (de вnde Apxit:) op че seamъnъ кв алtapȣ, basȣ (пътpatȣ) de stîлпȣ, ші чл: (maĭ noȣ) гpъtapȣ (вneaлtъ de вaкъtъpie neпtpв fpiцepe); (de вnde neпtpв asemъnape) гpъtapвл, пе кape se sпpiжinъ коpaвia, kînd se înkeie; tвnъ (вezĭ ші πυρεῖον); (med:) коaжа, че se npinde пе panъ (maĭ кȣ seamъ de apsъtвpъ); (кom:) naptea цenitaлъ fem: [de вnde

'Εσχαρεύς, έως (ὁ), îngpiжitopȣ de вatpъ; вaкъtapȣ (npinч: de коpaвie). [ші

'Εσχαρεὼν, ῶνος (ὁ), noet: локвл гpъtapвлвĭ; în цen: вatpъ; алtapȣ. [ші

'Εσχάριον (τὸ), dim: ал лȣї ἐσχάρα; (іар партік:) грътарȣл корѣбіілор, че se лȣкреазъ. [ші

'Εσχάριος (ὁ, ἡ), кȣвенітȣ ла ватръ, ла жертфелнікȣ, saȣ ла грътарȣ. «Πῦρ — ». Епгр: [ші

'Εσχαρίς, ίδος (ἡ), ='Εσχάριον; (партік:) къделніцъ, saȣ тъміітоаре. [ші

'Εσχαρίτης, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος) пїїне коаптъ пе ватръ.

'Εσχαρόπεπτος (ὁ, ἡ), [ἐσχάρα, πέπτω] коптȣ, saȣ фертȣ пе ватръ, saȣ пе грътарȣ.

'Εσχαρόφιν, поет: ін локȣ de ἐσχάρας, saȣ ἐσχάρᾳ, џен: saȣ dat: ал лȣї ἐσχάρα.

'Εσχαρόω -ῶ, віїт: -ώσω, формезȣ коажъ пе ранъ. [ἐσχάρα]. [de ȣнde

'Εσχάρωσις, εως (ἡ), формаре de коажъ пе ранъ. [ші

'Εσχαρωτικός, ή, όν, прічінȣіторȣ (контрібȣіторȣ ла фачере) de коажъ пе ранъ.

'Εσχατεύω, (ші грам: 'Εσχατάω) віїт: -εύσω, сінтȣ чел маї din ȣрмъ de кїт тоцї: мъ афлȣ ла марџінеа вре ȣнȣї локȣ. [ші

'Εσχατιὰ (ἡ), марџіне, чеа маї din ȣрмъ, ші (маї de мȣлте орї) сінгȣратікъ парте de вре ȣнȣ локȣ; челе маї de марџіне хотаръ; (прін інтінд:) пропріетате de царъ ін позіціе ретрасъ ла о парте (преа департе de орашȣ, ші маї кȣ сеамъ апроапе de маре saȣ de мȣнцї). [ἔσχατος]. [de ȣнde

'Εσχατιάω, поет:, ші

'Εσχατίζω, віїт: -ίσω, (маї нoȣ) ін локȣ de ἐσχατεύω, сінтȣ, saȣ віȣ маї ін ȣрмъ, інтірзіезȣ.

'Εσχάτιος (ὁ, ἡ), поет: ін локȣ de ἔσχατος]. [de ȣнde

'Εσχατιώτης, ου (ὁ), ші 'Εσχατιῶτις, ιδος (ἡ), поет: каре se афлъ ла марџініле вре ȣнȣї локȣ.

'Εσχατογέρων, οντος (ὁ), ші 'Εσχατόγηρως (At: ін локȣ de ἐσχατόγηρος) (ὁ, ἡ), ажȣнсȣ ін чеа маї de марџіне (adінкъ) бътрінеце. [ἔσχατος, γέρων].

'Εσχατόεις, εσσα, εν, поет: ін локȣ de..

Ἔσχατος [ἔχω, saȣ ἐξ], η, ον, чел маї din ȣрмъ, de марџіне, de чел маї depъртатȣ капътȣ; (фір:) чел маї de sȣs, маї інтіїȣ, ковіршіторȣ; saȣ чел маї de жос, маї мікȣ, маї простȣ. «Τὰ τοῦ ἄστεος ἔσχατα». Тȣч: ші Dm: «Ἔσχατος δῆμος». Apst: чел маї de жос пінdȣ ал породȣлȣї. «'Εσχάτη τιμωρία». Лкs: педеапсъ капіталъ, моарте. «'Εσχάτη ἀδικία». Плт: чеа маї маре. (ші кȣ џен: ка компар:) «Ἔσχατ' ἐσχάτων κακά». Sof: челе маї din ȣрмъ de кїт тоате, ін локȣ de «Τὰ πάντων ἐσχατώτατα». Ksn: (ші ел:). «Τὰ ἔσχατα παθεῖν». Ksn: «'Επ' ἔσχατα βαίνω». Ksn: (періфр:) ='Εσχάτως διάκειμαι». (ші адверб:) «Εἰς τὸ ἔσχατον». Лȣч: (saȣ) «Εἰς τὰ ἔσχατα». Ksn: ін локȣ de ἐσχάτως.

'Εσχατόων, όωσα, поет: през: de партч: ал (неінтр:) ἐσχατάω.

'Εσχάτως, adв: ін чел маї din ȣрмъ градȣ, кȣ ковіршіре. «'Ανὴρ φιλοπόλεμος ἐσχάτως». Ksn: «Ἐκεῖνο δὲ ἐσχάτως ἄτοπον». Лкs: «'Εσχάτως ἔχω (διάκειμαι)». Skp: сінтȣ ін чеа маї проастъ старе; (деспре волн:) імї daȣ sȣфлетȣл. [ἔσχατος].

Ἔσχεθον, поет: ін локȣ de ἔσχον.

'Εσχηματισμένως, adв: (de партч:) ін фігȣрї, сімволічеште, saȣ кȣ семне алегоріче. [σχηματίζομαι].

Ἔσχων, прел: ал лȣї σχάω.

Ἔσω, At: ін локȣ de εἴσω, іннъȣнтрȣ. [de ȣнde

Ἔσωθεν, adв: dinъȣнтрȣ.

'Εσωπὴ (ἡ), поет: ведере, прівіре ін фацъ. [ἐς, ὤψ].

'Εσώτατος, η, ον, чел че стъ...

'Εσωτάτω, adв: (sȣперл: ал лȣї ἔσω) фоарте, de тотȣ інъȣнтрȣ.

'Εσωτερικός, ή, όν, чел dinъȣнтрȣ, saȣ кȣвенітȣ ла челе dinъȣнтрȣ (іннрот: de ἐξωτερικός). «'Εσωτερικοί». школарії лȣї Пітаг: ші Apist: кърора аскȣлтаȣ челе маї adінчї, ші таініче інвъцътȣрї але фіlософії, каре se зічеаȣ асеменеа, ἐσωτερικά. (везі ші ἀκροαματικός). [din

'Εσώτερος, α, ον, чел че se афлъ...

'Εσωτέρω, adв: (компар: ал лȣї ἔσω) маї інъȣнтрȣ.

'Ετάζω, [ἐτὸς] віїт: -άσω, (рар, ші інтр: нȣмаї ін Skp: ін локȣ de комп: ἐξετάζω) черчетезȣ, каȣтȣ. «'Ο ἐτάζων καρδίαν». Skp:

'Εταίρα, ας (ἡ), (прінч:) фем: ал лȣї ἑταῖρος, прієтенъ, соацъ; (пентрȣ sȣферітъ експресіе) цііторе, (обіч:) кȣрвъ.

'Εταιρεία (ἡ), соціетате, товъръшіе; фаміліарітате; (прін інтінд:) сістемъ de соцї, чеатъ; (ін ръȣ) фатріе (Тȣрч: тарафȣ), пентрȣ політікȣ скопȣ. 2) (рар) ін локȣ de ἑταίρησις. [ἑταιρεύω].

'Εταιρειάρχης, ші 'Εταιρείαρχος, ου (ὁ), (неолџ:) къпітанȣ de остъшеаскъ чеатъ. [ἑταιρεία, ἄρχω].

'Εταιρεῖος, α, ον, кȣвенітȣ ла соцї, saȣ

soцietate. «Ζεὺς — ». Лкs: natpoнš de soцietъцї. (везї шi φίλιος). 2) în локš de ἑταιρικός. «Φιλότης ἑταιρείη». Om: Imn: amopoasъ dparoste. [шi

Ἑταιρεύω, biit; -εύσω, mъ însoцeskš în товъръшiе кš чinева. 2) sîntš цiitoapea кšiва. 3) (stpm:) skoцš femee din minцї. [шi

Ἑταιρέω -ῶ, biit: -ήσω, tpъiesкš кšpвeшte. «Παῖς ἡταιρηκώς». Esx: [ἑταῖρος].

Ἑταιρηΐη (ἡ), Ion: în локš de ἑταιρεία.

Ἑταιρήϊος, η, ον, Ion: în локš de ἑταιρεῖος.

Ἑταίρησις [ἑταιρέω], εως (ἡ), пšptapea (desfînapea) кšpвeшtei вieцї. [ἑταιρέω).

Ἑταιρία (ἡ), =Ἑταιρεία, soцietate, товъръшiе; fatpie. [ἑταῖρος]. [de šnde

Ἑταιρίδεια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape în чinstea natponšлšї de soцietъцї Жoe.

Ἑταιρίδιον (τὸ), dim: ал лšї ἑταίρα.

Ἑταιρίζω, biit: -ίσω, (кš dat:) mъ însoцeskš (fakš товъръшie) кš чinева, intpš în релaцie, mъ famîliezš кš чinева. ‖ (miж: кš ак:) iaš пе чinева кš sineшї de товършie. 2)=Ἑταιρέω. [шi

Ἑταιρικὸς, ἡ, ον, npieteneskš. soцialš; кšpвeskš. «Ἵππος ἑταιρική». Лкs: tpšпъ кълъpeaskъ алкътšitъ din чeї maї noвiлї Maчedonienї нšmiцї ἑταῖροι snpe naza împъpaцiлор. (везї шi πεζέταιροι). «Ἄσματα ἑταιρικά». Лкs: кšpвeшtї. [ἑταῖρος]. [de šnde

Ἑταιρικῶς, adв: кšpвeшte. «Ἑταιρικῶς ἐσκευασμένη». Лšч: ка о кšpвъ.

Ἑταίριος, греш: în локš de ἑταιρεῖος.

Ἑταιρὶς, ίδος (ἡ), = (шi dšnе tinš нšmaї dim: ал кšї) Ἑταίρα.

Ἑταιρισμὸς (ὁ), =Ἑταίρησις. [шi

Ἑταιριστὴς, οῦ (ὁ), кšpвapš. [ἑταιρίζω]. [de šnde

Ἑταιρίστρια (ἡ), femee пšвлiкъ, кšpвъ.

Ἑταῖρος (ὁ), [ἔτης, шi în afin: кš ἕτερος] npietenš, soцš, товаръшš în op че. ‖ (ка adiekt: ape шi sšпeрл:) «Ἑταιρότατος». Плt: foapte famiлiapš, npea de апроапе npietenš. (fem: ἑταίρα ape deosebitъ însemn: везї ziч:)

Ἑταιρόσυνος, η, ον, noet: în локš de ἑταῖρος.

Ἑτάρη (ἡ), noet: în локš de ἑταίρα.

Ἕταρος (ὁ), noet: în локš de ἑταῖρος.

Ἐτεθήλειν, neste-sъв: (în локš de npeл:) ал лšї θάλλω.

Ἐτεθήπεα, Ion: în локš de ἐτεθήπειν, neste-sъв: (în локš de npeл:) ал лšї τέθηπα.

Ἐτελείετο, noet: în локš de ἐτελέετο, a 3: sinг: neps: de npeл: ал лšї τελέομαι.

Ἔτελις, εως (ὁ), šнš felš de neшte.

Ἐτεοδμὼς, ῶος (ὁ), noet: adeвъpatъ, кpedinчoasъ slšгъ. [ἐτεὸς, δμώς].

Ἐτεόκρητες (οἱ), adeвъpaцї (пъmînteni) Кpetenї. [ἐτεὸς, Κρής].

Ἐτεόκριθος (ἡ), чел maї adeвъpatš (вšнš) opzš. [ἐτεὸς, κριθή].

Ἐτεὸς [εἰμί], ά, όν, adeвъpatš. ‖ (întpeв: нšmaї în локš de adв: în fem:) «Ἐτεῇ». Ion: (saš nest:) «Ἐτεόν». (шi îm:) «Ἐτεά». Om: întp'adeвъpš; (în întpeв: коpesпšнde ла fpaseлe) întp'adeвъpš? кš dinadinsšл? sepios? «Τί τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ»; Apstf: (везї шi ἀληθής).

Ἐτεραλκέως, adв: Ion: în локš de ἑτεραλκῶς, кš de o notpiвъ folosš ла amîndoъ пъpцiле. [din

Ἑτεραλκὴς [ἕτερος, ἀλκή], έος (ὁ, ἡ), чел кš пštepe аплекатъ ла šна din doъ, saš ла amîndoъ пъpцiле de o notpiвъ,= Ἑτεροκλινής, saš Ἀμφιῤῥεπής.

Ἑτεραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), maї гpeš ла šна din doъ пъpцї, (npin špm:) =Ἑτεροκλινής. [ἕτερος, ἄχθος].

Ἑτερεγκεφαλάω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) пътimeskš de o napte a кpeepiлор, нš sîntš desъвîpшitš în minцiле meле. [ἕτερος, ἐγκέφαλον].

Ἑτερειδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локš de ἑτεροειδής.

Ἑτερήμερος (ὁ, ἡ), кape se faчe, saš faчe чева întp'o zi шi алtа нš; saš šнšл întp' o zi, шi алtšл întp' алtа. [ἕτερος, ἡμέρα].

Ἑτερήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: =Ἀμφήρης, шi Ἑτεροκλινής, îndoiosš. [ἕτερος, ἐρέσσω].

Ἑτέρηφι, noet: în локš de ἑτέρᾳ, dat: fem: ал лšї ἕτερος.

Ἑτεροβάρεια (ἡ), гpeštate maї mшлtъ ла o napte. [шi

Ἑτεροβαρέω -ῶ, biit: ήσω, sîntš...

Ἑτεροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἑτεραχθής, гpeš maї mшлt ла o napte. [ἕτερος, βάρος].

Ἑτεροβουλία (ἡ), = Παλιμβουλία. [ἕτερος, βουλή].

Ἑτερογάστριος (ὁ, ἡ), пъsкštš dintp'алtš mînteчe (adiкъ mшmъ). (înпpot: de ὁμογάστριος). [ἕτερος, γαστήρ].

Ἑτερογένεια (ἡ), etepoцenie, a fi de алtš neamš. [шi

Ἑτερογενέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš...

Ἑτερογενὴς, έος (ὁ, ἡ), etepoцenš, кšвenitš ла (saš tpašš din) алtš neamš,

saȣ soiȣ; (грам:) декlinatȣ în sinг: ла ȣnȣ neamȣ, ші în: ла алтȣл. [ἕτερος, γένος].

'Ετερόγλαυκος (ὁ, ἡ), бъланȣ de ȣnȣ окіȣ нȣмаі. [ἕτερος, γλαυκός].

'Ετερόγλωσσος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште, saȣ este sкрisȣ întр' алтъ лімбъ. (înпрot: de ὁμόγλωσσος). [ἕτερος, γλῶσσα].

'Ετερόγναθος (ὁ, ἡ), (прінч: ἵππος, калȣ) чел кȣ о falкъ maі таре, saȣ maі simцітоаре de кît чеа-л-алтъ. [ἕτερος, γνάθος].

'Ετερογνωμοσύνη (ἡ), sȣвst: ал лȣі...

'Ετερογνώμων (ὁ, ἡ), чел de алтъ пъpepe, saȣ idee. [ἕτερος, γνώμη].

'Ετερόγονος (ὁ, ἡ), пъsкȣtȣ din deosebіці (нȣ de ачелаші soiȣ пъpinці). «'Ημίονος —». Лкs: [ἕτερος, γόνος].

'Ετεροδιδασκαλέω -ῶ, віit: -ήσω, daȣ алтъ (нȣ чеа обічнȣітъ, saȣ adeвъратъ) învъцътȣpъ. [ἕτερος. διδάσκαλος].

'Ετεροδοξέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ de алтъ deosebітъ (ші maі de мȣлте-орі грешітъ) пъpepe despre чева. [ші

'Ετεροδοξία (ἡ), алтъ, deosebітъ пъpepe, ші simцімîntȣ. [din

'Ετερόδοξος (ὁ, ἡ), чел че sлъвеште, кpede алтеле (maі de мȣлте-орі грешіте) dorme; deosebітȣ, грешітȣ în пъpepі ші simцімінте despre adeвъpȣ. [ἕτερος, δόξα]. [de ȣnde

'Ετεροδόξως, adв: кȣ deosebітъ (грешітъ) пъpepe, кpezъmînt despre чева.

'Ετεροεθνής, έος (ὁ, ἡ),== 'Αλλοεθνής. [ἕτερος, ἔθνος]

'Ετεροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de алтȣ felȣ, soiȣ, [ἕτερος, εἶδος].

'Ετερόζηλος (ὁ, ἡ), чел кȣ maі мȣлтъ dparoste кътре ȣna (пeps: saȣ лȣкpȣ) din доъ; (прін ȣрм:) пъpтіnітоpȣ; (în ціен:) чел кȣ алте (deosebіте) аплекърі, saȣ simпатіі кътре алтȣ чева. [ἕτερος, ζῆλος].

'Ετεροζυγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ ръȣ (неnоtpівіt) înпepeкіатȣ, конжȣгатȣ. «Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις». Skp: нȣ въ ȣніці кȣ некpedінчошії. [ἑτερόζυγος]. [de ȣnde

'Ετεροζύγησις, εως (ἡ), ші

'Ετεροζυγία (ἡ), а fi чінева...

'Ετερόζυγος (ὁ), ръȣ (неnоtpівіt) înпepeкіатȣ. 2) аплекатȣ (повîрnітȣ) ла о парте а кȣмпънеі; (în ціен:) неnоtpівітȣ, неînвоітȣ, неînsоціві лȣ. [ἕτερος, ζυγός].

'Ετερόζυξ, υγος (ὁ, ἡ),== 'Ετερόζυγος. 2) лinsітȣ de перекіеа sa.

'Ετεροθαλής, έος (ὁ, ἡ), înвеpzітȣ, înfлорітȣ нȣмаі пе de о парте; (fiг:) пъsкȣтȣ dintр' алтъ мȣмъ, saȣ лinsітȣ (sîpmanȣ) de ȣнȣл din пъpinціі sъі. (înпрot: de ἀμφιθαλής). [ἕτερος, θάλλω).

'Ετεροθελής, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ алтъ (deosebітъ) воінцъ. [ἕτερος, θέλω].

'Ετερόθηκτος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, θήγω] askȣцітȣ пе de о парте нȣмаі.

'Ετερόθροος (ὁ, ἡ), поеt: == 'Αλλόθροος, чел de алтъ лімбъ, saȣ націе. [ἕτερος, θρόος].

'Ετεροῖος, α, ον,=='Αλλοῖος, de алтȣ felȣ, saȣ soiȣ, deosebітȣ. [ἕτερος]. [de ȣnde

'Ετεροιότης (ἡ), а fi de алтȣ felȣ, неаsemъnъtate, ші чл: [ші

'Ετεροιόω -ῶ, віit: -ώσω, пpefакȣ чева, saȣ îл факȣ а fi алтfел. [ші

'Ετεροίως, adв: întр' алтȣ felȣ, saȣ кіпȣ.

'Ετεροίωσις, εως (ἡ), пpefачере, sкімваре, pefopmape. [ші

'Ετεροιωτικός, ή, όν, нȣтеpnікȣ, indemînатікȣ а пpefаче чева întр' алтȣ felȣ, saȣ кіпȣ. [ἑτεροιόω].

'Ετερόκαρπος (ὁ, ἡ), пpodȣкътоpȣ de deosebіте, неаsemenea поаde. [ἕτερος, καρπός].

'Ετεροκίνητος (ὁ, ἡ), мішкатȣ de алтȣл, нȣ de sine. [ἕτερος, κινέομαι].

'Ετεροκλινέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ ...

'Ετεροκλινής, έος (ὁ, ἡ), аплекатȣ, повîрnітȣ ла о парте, неnоtpівітȣ. [ἕτερος, κλίνω]. [de ȣnde

'Ετεροκλινῶς, adв: кȣ аплекаре ла о парте. «'Ετεροκλινῶς ἔχω πρός τι». Ар: sîntȣ аплекатȣ maі мȣлт кътре чева.

'Ετερόκλιτος (ὁ, ἡ), ші adв: -κλίτως, (грам:) декlinatȣ непеpeгȣлат ла deosebіте декlinації. [ἕτερος, κλίνω].

'Ετεροκνεφής, [ἕτερος, κνέφας], έος (ὁ, ἡ), întȣнекоsȣ пе о парте.

'Ετεροκρανία (ἡ), == 'Ημικρανία. [ἕτερος, κρανίον].

'Ετερόκωφος (ὁ, ἡ), sȣpdȣ de о ȣpeкіе. [ἕτερος, κωφός].

'Ετερολεξία (ἡ), еksпpesie de ачееаші idee пpintр' алтъ sinonimъ zічере. [ἕτερος, λέξις].

'Ετερόμαλλος (ὁ, ἡ), пъpoșȣ пе о парте нȣмаі. [ἕτερος, μαλλός].

'Ετερομάσχαλος (ὁ, ἡ), (χιτών) хаїнъ кȣ о mînікъ нȣмаі. [ἕτερος, μασχάλη].

'Ετερομεγεθέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ ...

'Ετερομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), мъpітȣ, кpeskȣтȣ пе о парте нȣмаі, saȣ неnоtpівітȣ ла мъpime. [ἕτερος, μέγεθος].

'Ετερομέρεια (ἡ), sȣвst: ал лȣі...

'Ετερομερής, έος (ὁ, ἡ), чел de о пар-

te nsmaĭ; (npin întind:) nъptinitopš. [ἕτερος, μέρος].

'Ετερομετρία (ἡ), a fi ...

'Ετερόμετρος (ὁ, ἡ), komnsssš din alte deosebite metpe de вepsspĭ. [ἕτερος, μέτρον].

'Ετερομήκης, εος (ὁ, ἡ), maĭ лsnгš пe o napte din doъ. [ἕτερος, μῆκος].

'Ετερομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чeл din altъ msmъ. [ἕτερος, μήτηρ].

'Ετερομόλιος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, μολέω] (δίκη, жsdikatъ) în kape este de faцъ nsmaĭ sna din npironitoapeлe пъpцĭ. (вezĭ шi ἀντιμωλία). se skpie шi 'Ετερομώλιος, [ἕτερος, μῶλος] α saš ος, ον.

'Ετερόμορφος (ὁ, ἡ), чeл de altъ deosebitъ fopmъ, fiгspъ. [ἕτερος, μορφή].

'Ετεροπάθεια (ἡ), a fi чineвa...

'Ετεροπαθής, έος (ὁ, ἡ), пъtimaшš de o napte nsmaĭ. [ἕτερος, πάθος].

'Ετεροπαχής, έος (ὁ, ἡ), maĭ гpasš пe o napte. [ἕτερος, πάχος].

'Ετεροπλανής, έος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe se pъtъчeшte kînd întp' o napte kînd întp' alta. [ἕτερος, πλάνη].

'Ετεροπλατής, έος (ὁ, ἡ), maĭ latš пe o napte. [ἕτερος, πλάτος].

'Ετερόπλοιος, шi 'Ετερόπλοος -ους (ὁ, ἡ), înпpot: de ἀμφοτερόπλους. [ἕτερος, πλόος].

'Ετερόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чeл ks deosebitъ (maĭ msltъ, saš maĭ пsцinъ) ssflape de la o napte. «Αὐλὸς — ». Ankp: nenotpîbitš, saš de doъ felspite ssflъpĭ. [ἕτερος, πνοή].

'Ετεροποδέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš...

'Ετερόπους, οδος (ὁ, ἡ), чeл ks snš пiчopš deosebitš de чeл-altš (maĭ лsnгš, saš maĭ sksptš); (npin spm:) skionš; (despre вite)='Ετερόχηλος. [ἕτερος, πούς].

'Ετεροπροσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš έτεσςπρόσωπος, saš...

'Ετεροπροσωπικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, de altъ persoanъ (гpam:). [din

'Ετεροπρόσωπος (ὁ, ἡ), = 'Ετεροπροσωπικός. [ἕτερος, πρόσωπον].

'Ετερόπτολις, εως (ἡ), noet: чeл de (saš din) altš opaшš. [ἕτερος, πτόλις].

'Ετεροῤῥεπέω, ῶ, вiit: -ήσω, sîntš ...

'Ετεροῤῥεπής, έος (ὁ, ἡ), ='Ετερόῤῥοπος. [ἕτερος, ῥέπω].

'Ετεροῤῥοπέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš...

'Ετερόῤῥοπος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -όπως, noвîpnitš, saš noвîpnitopš maĭ msлt лa sna, saš kînd лa sna kînd лa altъ napte. ='Ετεροκλινής. (вezĭ шi ἑτεραλκής). [ἕτερος, ῥοπή].

'Ετερόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чeл de altš (deosebitš) taktš, pîndsiaлъ, fopmap e. [ἕτερος, ῥυθμός].

'Ετερόῤῥυσμος (ὁ ἡ), Ion: în лokš de ἑτερόῤῥυθμος.

Ἕτερος [εἷς], α, ον, snsл, saš чeлaltš din doĭ. «Οὔπως ἦεν χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ». Od: K. nsmaĭ ks o mînъ. (шi eл:) «Τῇ ἑτέρᾳ, (saš npin kontpakt:) Θατέρᾳ». Лks: ks чeea-л-altъ mînъ (чea stînгъ). «Ἕτεροί γε παῖδα κλαύσονται». Iл: Υ. пъpinцiĭ snsia din doĭ (saš aĭ snsia, saš altsia). «Ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως». Ksn: în чeea-л-altъ napte saš mapцine a opaшsлsĭ. «Τὴν ἐπὶ θάτερα τρέπεσθαι». Sin: a apska altš dpsmš. 2) =Ἄλλος, (în цen:) altsл. «Ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα». Apst: «Ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ». Iл: I: «Ὠμὸς, εἴτις ἕτερος». Лks: «Ἕτερ' ἄττα». Лsч: «Ἑτέρους τοσούτους». Esxл: «Ἕτερόν τι». Kks: altš чeвa. 3)=Ἀλλοῖος, de altš felš, deosebitš; (de snde sne opĭ) de înnpotiвъ, kontpapš (ks шi fъpъ цen:) «Ὁ φίλος ἕτερος ὢν τοῦ κόλακος». Пл: «Στοιχεῖον ἕτερον τῶν τεσσάρων». Apst: «Ἑτέρῳ χρήσῃ μοι διακόνῳ». Ksn: Ἕτεροι τῶν πρότερων γενόμενοι». Пл: «Τὰ ἕτερα τῷ εἴδει». Apst: (шi aвs:) «Θάτερα». Лks: (npin menaжape de вopвъ) чeлe din npotiвъ, peлeлe. || (fem:) «Ἑτέρῃ (se înц: ὁδῷ)» Ep: adв: în лokš de ἑτέρως, altfeл, întp' altš kinš. || (At: de kîte opĭ se întîmninъ вokaлeлe apt: шi nsm: se faчe kontpakцie, ὁ ἕτερος, ἅτερος; ἡ ἑτέρα, ἡτέρα; τὸ ἕτερον, θάτερον, шi Ion: τοὔτερον; iap npin aвssš, saš maĭ adeв: din neвъгape de seamъ aš zis шi θάτερον, în лokš de τὸν ἕτερον, шi ὁ θάτερος, шi θατέρα). (вezĭ шi ἄλλος).

'Ετεροσκελής, έος (ὁ, ἡ) = 'Ετερόπους, skionš. [ἕτερος, σκέλος].

'Ετεροσήμαντος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άντως, чeл de altъ (deosebitъ) însemnape (însemnъtopš de altš чeвa. [ἕτερος, σημαίνω].

'Ετερόσκιος (ὁ, ἡ), (цeorp:) sitsatš întp' astfeл de nosiцie în peлaцie ks soapeлe, în kît smвpa лsĭ лa miezsл ziлiĭ se fopmeazъ totdasna kъtpe aчeeaшĭ napte saš nopdikъ, saš mepidionaлъ. (înnpot: de ἀμφίσκιος). [ἕτερος, σκιά].

'Ετερόστοιχος (ὁ, ἡ), чeл de altš pîndš, saš шipš. [ἕτερος, στοῖχος].

'Ετερόστομος (ὁ, ἡ), чeл ks гspъ, saš tsiшš пe o napte nsmaĭ. [ἕτερος, στόμα].

'Ετεροσχήμων, ονος (ὁ,ἡ), чeл de altъ (de-

saŭ soiŭ; (грам:) декліnatŭ în sinг: ла ѹnŭ neamŭ, ші în: ла алtѹл. [ἕτερος, γένος].

'Ετερόγλαυκος (ὁ, ἡ), бълаnŭ de ѹnŭ окiŭ nѹmaĭ. [ἕτερος, γλαυκός].

'Ετερόγλωσσος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште, saŭ este sкрisŭ întр' алтъ лiмбъ. (înпрот: de ὁμόγλωσσος). [ἕτερος, γλῶσσα].

'Ετερόγναθος (ὁ, ἡ), (прiнч: ἵππος, калŭ) чел кѹ о фалкъ maĭ тарe, saŭ maĭ simцitoape de кît чеа-л-алтъ. [ἕτερος, γνάθος].

'Ετερογνωμοσύνη (ἡ), sѹбst: ал лѹĭ...

'Ετερογνώμων (ὁ, ἡ), чел de алтъ пъpepe, saŭ idee. [ἕτερος, γνώμη].

'Ετερόγονος (ὁ, ἡ), пъsкѹtŭ din deoseбiцĭ (nѹ de ачелашĭ soiŭ пъpinцĭ). «'Ημίονος —». Лкs: [ἕτερος, γόνος].

'Ετεροδιδασκαλέω -ῶ, бiit: -ήσω, daŭ алтъ (nѹ чеа обiчnѹitъ, saŭ adeвъpatъ) înвъцътѹpъ. [ἕτερος. διδάσκαλος].

'Ετεροδοξέω -ῶ, бiit: -ήσω, sîntŭ de алтъ deoseбitъ (ші maĭ de мѹлте-орĭ грешitъ) пъpepe despre чева. [ші

'Ετεροδοξία (ἡ), алтъ, deoseбitъ пъpepe, ші simцiмîntŭ. [din

'Ετερόδοξος (ὁ, ἡ), чел че sлъвеste, кpede алтеле (maĭ de мѹлте-орĭ грешite) dorme; deoseбitŭ, грешitŭ în пъpepĭ ші simцiminte despre adeвъpŭ. [ἕτερος, δόξα]. [de ѹnde

'Ετεροδόξως,, adв: кѹ deoseбitъ (грешitъ) пъpepe, кpeзъmînt despre чева.

'Ετεροεθνής, έος (ὁ, ἡ),= 'Αλλοεθνής. [ἕτερος, ἔθνος]

'Ετεροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de алтŭ фелŭ, soiŭ, [ἕτερος, εἶδος].

'Ετερόζηλος (ὁ, ἡ), чел кѹ maĭ мѹлтъ dparoste кътpe ѹna (пеps: saŭ лѹкpŭ) din доъ; (прin ѹpm:) пъptinitopŭ; (în цen:) чел кѹ алте (deoseбite) аплекъpĭ, saŭ simпатiĭ кътpe алтŭ чева. [ἕτερος, ζῆλος].

'Ετεροζυγέω -ῶ, бiit: -ήσω, sîntŭ pъŭ (nenotpiвit) înпереклiatŭ, конжѹгатŭ. «Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις». Sкp: nѹ въ ѹniцĭ кѹ nекpedinчoшiĭ. [ἑτερόζυγος]. [de ѹnde

'Ετεροζύγησις, εως (ἡ), ші

'Ετεροζυγία (ἡ), а fi чinева...

'Ετερόζυγος (ὁ), pъŭ (nenotpiвit) înпереклiatŭ. 2) аплекatŭ (повipnitŭ) ла о парте а кѹmпъneĭ; (în цen:) nenotpiвitŭ, neînвoitŭ, neînsoцiвiлŭ. [ἕτερος, ζυγός].

'Ετερόζυξ, υγος (ὁ, ἡ),= 'Ετερόζυγος. 2) лinsitŭ de пеpeкiеа sa.

'Ετεροθαλής, έος (ὁ, ἡ), înвеpzitŭ, înфлоpitŭ nѹmaĭ пе de о парте; (fiг:) пъsкѹtŭ dintp' алтъ мѹmъ, saŭ лinsitŭ (sipmanŭ) de ѹnѹл din пъpinцiĭ sъĭ. (înпрот: de ἀμφιθαλής). [ἕτερος, θάλλω).

'Ετεροθελής, έος (ὁ, ἡ), чел кѹ алтъ (deoseбitъ) воinцъ. [ἕτερος, θέλω].

'Ετερόθηκτος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, θήγω] asкѹцitŭ пе de о парте nѹmaĭ.

'Ετερόθροος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Αλλόθροος, чел de алтъ лiмбъ, saŭ naцie. [ἕτερος, θρόος].

'Ετεροῖος, α, ον,='Αλλοῖος, de алtŭ фелŭ, saŭ soiŭ, deoseбitŭ. [ἕτερος]. [de ѹnde

'Ετεροιότης (ἡ), а fi de алtŭ фелŭ, neaseмънъtate, ші чл: [ші

'Ετεροιόω -ῶ, бiit: -ώσω, префакŭ чева, saŭ îл факŭ а fi алtфел. [ші

'Ετεροίως, adв: întp' алtŭ фелŭ, saŭ кiпŭ.

'Ετεροίωσις, εως (ἡ), префачере, sкiмваре, реформаре. [ші

'Ετεροιωτικός, ἡ, όν, пѹtepniкŭ, îndemînatiкŭ а префаче чева întp' алtŭ фелŭ, saŭ кiпŭ. [ἑτεροιόω].

'Ετερόκαρπος (ὁ, ἡ), продѹкъtopŭ de deoseбite, neasemenea poade. [ἕτερος, καρπός].

'Ετεροκίνητος (ὁ, ἡ), miшкatŭ de алtѹл, nѹ de sine. [ἕτερος, κινέομαι].

'Ετεροκλινέω -ῶ, бiit: -ήσω, sîntŭ ...

'Ετεροκλινής, έος (ὁ, ἡ), аплекatŭ, повipnitŭ ла о парте, nenotpiвitŭ. [ἕτερος, κλίνω]. [de ѹnde

'Ετεροκλινῶς, adв: кѹ аплекаре ла о парте. «'Ετεροκλινῶς ἔχω πρός τι». Ap: sîntŭ аплекatŭ maĭ мѹлt кътpe чева.

'Ετερόκλιτος (ὁ, ἡ), ші adв: -κλίτως, (грам:) декліnatŭ nереглат ла deoseбite декліnaцiĭ. [ἕτερος, κλίνω].

'Ετεροκνεφής, [ἕτερος, κνέφας], έος (ὁ, ἡ), întѹnекosŭ пе о парте.

'Ετεροκρανία (ἡ), = 'Ημικρανία. [ἕτερος, κρανίον].

'Ετερόκωφος (ὁ, ἡ), sѹpdŭ de о ѹpeкie. [ἕτερος, κωφός].

'Ετερολεξία (ἡ), екsпpesie de ачееашĭ idee пpintp' алтъ sinonimъ zічере. [ἕτερος, λέξις].

'Ετερόμαλλος (ὁ, ἡ), пъposŭ пе о парте nѹmaĭ. [ἕτερος, μαλλός].

'Ετερομάσχαλος (ὁ, ἡ), (χιτών) хаiнъ кѹ о mîniкъ nѹmaĭ. [ἕτερος, μασχάλη].

'Ετερομεγεθέω -ῶ, бiit: -ήσω, sîntŭ ...

'Ετερομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), mъpitŭ, кpeskѹtŭ пе о парте nѹmaĭ, saŭ nenotpiвitŭ ла mъpime. [ἕτερος, μέγεθος].

'Ετερομέρεια (ἡ), sѹбst: ал лѹĭ...

'Ετερομερής, έος (ὁ, ἡ), чел de о пар-

te nsmaĭ; (npin întind:) nsptinitopš. [ἕ-τερος, μέρος].

'Ετερομετρία (ἡ), a fi...

'Ετερόμετρος (ὁ, ἡ), komnssš din alte deosebite metpe de bepssrĭ. [ἕτερος, μέτρον].

'Ετερομήκης, εος (ὁ, ἡ), maĭ lsnrš ne o napte din doъ. [ἕτερος, μῆκος].

'Ετερομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел din altъ msmъ. [ἕτερος, μήτηρ].

'Ετερομόλιος (ὁ, ἡ), [ἕτερος, μολέω] (δίκη, жsdikatъ) în kape este de faцъ nsmaĭ sna din npironitoapele nъpцĭ. (bezĭ шi ἀντι-μωλία). se skpie шi 'Ετερομώλιος, [ἕτερος, μῶλος] α saš ος, ον.

'Ετερόμορφος (ὁ, ἡ), чел de altъ deosebitъ fopmъ, fiгspъ. [ἕτερος, μορφή].

'Ετεροπάθεια (ἡ), a fi чineba...

'Ετεροπαθής, έος (ὁ, ἡ), nъtimaшš de o napte nsmaĭ. [ἕτερος, πάθος].

'Ετεροπαχής, έος (ὁ, ἡ), maĭ гpasš ne o napte. [ἕτερος, πάχος].

'Ετεροπλανής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел чe se ръtъчeшte kînd întp' o napte kînd întp' alta. [ἕτερος, πλάνη].

'Ετεροπλατής, έος (ὁ, ἡ), maĭ latš ne o napte. [ἕτερος, πλάτος].

'Ετερόπλοιος, шi 'Ετερόπλοος -ους (ὁ, ἡ), înnpot: de ἀμφοτερόπλους. [ἕτερος, πλόος].

'Ετερόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кs deosebitъ (maĭ msltъ, saš maĭ nsцinъ) ssflape de la o napte. «Αὐλὸς — ». Ankp: nenotpîbitš, saš de doъ felspite ssflъpĭ. [ἕτερος, πνοή].

'Ετεροποδέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš...

'Ετερόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кs snš nî-чopš deosebitš de чел-altš (maĭ lsnгš, saš maĭ sksptš); (npin spm:) skionš; (de-snpe bite)='Ετερόχηλος. [ἕτερος, πούς].

'Ετεροπροσωπέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš ἑτεροπρόσωπος, saš...

'Ετεροπροσωπικὸς, ἡ, ὸν, (шi adb:) -ικῶς, de altъ nepsoanъ (гpam:). [din

'Ετεροπρόσωπος (ὁ, ἡ), = 'Ετεροπροσωπικός. [ἕτερος, πρόσωπον].

'Ετερόπτολις, εως (ἡ), noet: чел de (saš din) altš opaшš. [ἕτερος, πτόλις].

'Ετερορρεπέω, ῶ, biit: -ήσω, sîntš ...

'Ετερορρεπής, έος (ὁ, ἡ), ='Ετερόρροπος. [ἕτερος, ῥέπω].

'Ετερορροπέω, -ῶ, biit: -ήσω, sîntš...

'Ετερόρροπος (ὁ, ἡ), (шi adb:) -όπως, nobîpnitš, saš nobîpnitopš maĭ mslt la sna, saš kînd la sna kînd la altъ napte. ='Ετεροκλινής. (bezĭ шi ἑτεραλκής). [ἕτε-ρος, ῥοπή].

'Ετερόρρυθμος (ὁ, ἡ), чел de altš (deo-sebitš) taktš, pîndsialъ, fopmape. [ἕτερος, ῥυθμός].

'Ετερόρρυσμος (ὁ ἡ), Ion: în lokš de ἑτερόρρυθμος.

"Ετερος [εἷς], α, ον, snsl, saš чelaltš din doĭ. «Οὔπως ἦεν χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ». Od: K. nsmaĭ кs o mînъ. (шi el:) «Τῇ ἑ-τέρᾳ, (saš npin kontpakt:) Θατέρᾳ». Лks: кs чeea-l-altъ mînъ (чea stînгъ). «"Ετεροί γε παῖδα κλαύσονται». Il: Y. nъpinцiĭ s-nsia din doĭ (saš aĭ snsia, saš altsia). «'Επὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως». Ksn: în чeea-l-altъ napte saš mapцine a opaшslsĭ. «Τὴν ἐπὶ θάτερα τρέπεσθαι». Sin: a apsкa altš dpsmš. 2) ="Αλλος, (în цen:) altsl. «"Ετερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα». Apst: «"Ετερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ». Il: I: «'Ωμὸς, εἴτις ἕτερος». Лks: «"Ετερ' ἄττα». Лsч: «'Ετέρους τοσούτους». Esxl: «"Ετερόν τι». Kks: altš чeba. 3)='Αλλοῖος, de altš felš, deosebitš; (de snde sne opĭ) de în-npotibъ, kontpapš (кs шi fъpъ цen:) «'Ο φίλος ἕτερος ὢν τοῦ κόλακος». Пl: «Στοι-χεῖον ἕτερον τῶν τεσσάρων». Apst: «'Ετέρῳ χρήσῃ μοι διακόνῳ». Ksn: "Ετεροι τῶν πρό-τερων γενόμενοι». Пl: «Τὰ ἕτερα τῷ εἴδει». Apst: (шi abs:) «Θάτερα». Лks: (npin mena-жape de bopbъ) чele din npotibъ, pe-lele. || (fem:) «'Ετέρῃ (se înц: ὁδῷ)» Ep: adb: în lokš de ἑτέρως, altfel, întp' altš kinš. || (At: de kîte opĭ se întîmninъ bokalele apt: шi nsm: se faчe kontpak-цie, ὁ ἕτερος, ἅτερος; ἡ ἑτέρα, ἡτέρα; τὸ ἕτερον, θάτερον, шi Ion: τοὔτερον; iap npin absss, saš maĭ adeb: din nebъгape de seamъ aš zis шi θάτερον, în lokš de τὸν ἕτερον, шi ὁ θάτερος, шi θατέρα). (bezĭ шi ἄλλος).

'Ετεροσκελής, έος (ὁ, ἡ) = 'Ετερόπους, skionš. [ἕτερος, σκέλος].

'Ετεροσήμαντος (ὁ, ἡ), (шi adb:) -άντως, чел de altъ (deosebitъ) însemnape (în-semnъtopš de altš чeba. [ἕτερος, σημαίνω].

'Ετερόσκιος (ὁ, ἡ), (цеoгp:) sitsatš în-tp'astfel de nosiцie în pelaцie кs soa-pele, în kît smbpa lsĭ la miezsl zilìĭ se fopmeazъ totdasna кътpe ачeeaшĭ napte saš nopdikъ, saš mepidionalъ. (în-npot: de ἀμφίσκιος). [ἕτερος, σκιά].

'Ετερόστοιχος (ὁ, ἡ), чел de altš pîndš, saš шipš. [ἕτερος, στοῖχος].

'Ετερόστομος (ὁ, ἡ), чел кs гspъ, saš tъiшš ne o napte nsmaĭ. [ἕτερος, στόμα].

'Ετεροσχήμων, ονος (ὁ,ἡ), чел de altъ (de-

*

oseвitъ) formъ, saȣ firȣpъ. [ἕτερος, σχῆμα].
'Ετερότης (ἡ), insȣшimea de a fi aлтъл, deosebitate. [ἕτερος].
'Ετεροτροπέω -ῶ, biit: -ήσω, sintȣ...
'Ετερότροπος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ intp' aлtȣ kinȣ, saȣ чел de aлte insȣшimi, obiчeiȣpi, пъръвȣpi, deosebitȣ intp' aлe saлe. 2) =Παλίντροπος, Παλίμβουλος. [ἕτερος, τρόπος].
'Ετερότροφος (ὁ, ἡ), aлtfeл кpeskȣtȣ (saȣ гpeш: in лoкȣ de ἑτερότροπος). [ἕτερος, τροφή].
'Ετερούσιος (ὁ, ἡ), чел de aлtъ (deosebitъ) fiinцъ. [ἕτερος, οὐσία].
'Ετεροφαής, έος (ὁ, ἡ), чел пe o пapte(пe жȣmъtate) пȣmai лȣminatȣ. [ἕτερος, φάος].
'Ετεροφθαλμία (ἡ), a fi...
'Ετερόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел пȣmai кȣ ȣпȣ okiȣ; saȣ чeaшiȣ; saȣ = 'Ετερόγλαυκος (вezi ziч:). [ἕτερος, ὀφθαλμός].
'Ετερόφθογγος (ὁ, ἡ), вopвitopȣ кȣ aлtȣ гласȣ, saȣ intp' aлtъ лimвъ,='Ετερόγλωσσος. [ἕτερος, φθόγγος].
'Ετεροφορέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι,= 'Ετεροῤῥοπέω. [ἕτερος, φορά].
'Ετεροφροσύνη (ἡ), a fi чinева...
'Ετερόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел de aлte simцiminte,='Ετερόδοξος. [ἕτερος, φρήν].
'Ετεροφυής, έος (ὁ, ἡ), чел de aлtъ naтȣpъ. [ἕτερος, φυή].
'Ετερόφυλος (ὁ, ἡ), = 'Αλλογγενής, чел de aлtȣ neamȣ. [ἕτερος, φυλή].
'Ετερόφυτος (ὁ, ἡ), aлtoitȣ кȣ aлtъ, saȣ intp' aлtъ плaнtъ. [ἕτερος, φυτόν].
'Ετεροφωνία (ἡ), a fi...
'Ετερόφωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ aлtȣ гласȣ, ='Ετερόφθογγος. [ἕτερος, φωνή].
'Ετερόχηλος (ὁ, ἡ), чел кȣ o кonitъ deosebitъ (mai лȣnгъ saȣ mai skȣptъ) de kit чea-л-aлtъ, nenotpivitȣ лa пiчoape (animaлȣ); (пpin ȣpm:) skionȣ de ȣпȣ пiчopȣ. [ἕτερος, χηλή].
'Ετεροχροέω -ῶ, biit: -ήσω, sintȣ de deosebitъ кoлoape (faцъ). [шi
'Ετερόχροια, шi ἑτεροχροιότης (ἡ), deosebipe лa кoлoape. [din
'Ετερόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кȣ feлȣpite (пpinч: doъ ȣna dȣпe aлta penetate) feцe, nestpiцȣ; saȣ чел de aлtъ faцъ. [ἕτερος, χρόα].
'Ετεροχρωματέω -ῶ, biit: ήσω, sintȣ...
'Ετερόχρωμος, ου [ἕτερος, χρῶμα], шi 'Ετερόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), ='Ετερόχροος.
'Ετερόω -ῶ, biit: -ώσω, 'Ετεροιόω, пpefaкȣ чeва aлtfeл. [ἕτερος].
'Ετέρσετο, noet: 3; sinг: пeps: de miж: пex: 2: aл лȣi τερσαίνω.
'Ετέρωθεν, шi noet: 'Ετέρωθε, adв: dintp' aлtъ, saȣ din чeca-л-aлtъ пapte. [шi
'Ετέρωθι, adв: intp' aлtъ пapte, aiȣpea. [ἕτερος].
'Ετερωνυμία (ἡ), a fi чineва...
'Ετερώνυμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ύμως, чел de aлtȣ (deosebitȣ) пȣme. [ἕτερος, ὄνομα].
'Ετέρως, adв: aлt-feл, intp' aлtȣ kinȣ; (ȣne opi пpin intind: inпp: кȣ ὡς) pъȣ. «Εὔτε καὶ ὡς ἑτέρως». Apstd: «Τοῦ σκέλους ἑτέρως εἶχε». Filstp: = Ἦν ἑτεροσκελής». «Ἦν δ' ἑτέρως ἔλθῃς». Eпгp: aлtfeл, (adiкъ) кȣ miini demepte. [шi
'Ετέρωσε, adв: лa aлtъ пapte, aiȣpea. [ἕτερος].
'Ετέρωσις, εως (ἡ), пpefaчepe, skimвape intp' aлtȣ kinȣ. [ἑτερόω].
'Ετέρωτα, Eoл: in лoкȣ de ἑτέρωσε, ἑτέρωθι.
'Ετέταλτο, noet: 3. sinг: пeps: de пas: пeste-sъв: aл лȣi τέλλω.
'Ετετάχατο, Ion: in лoкȣ de τεταγμένοι ἦσαν, 3: im: пeps: de пas: пeste-sъв: aл лȣi τάσσω.
'Ετετεύχατο, Ion: noet: 3: im: пeps: de пas: пeste-sъв: aл лȣi τεύχω.
"Ετετμον, noet: пex: 2: aл лȣi τέμνω.
'Ετετύγμην, υξο, υκτο, шi чл: noet: пas: пeste-sъв: aл лȣi τεύχω.
'Ετετύφεα, Ion: in лoкȣ de ἐτετύφειν, пeste sъв: aл лȣi τύπτω.
"Ετης [ἔθος], ου (ὁ), noet: = 'Εταῖρος, soцȣ, tovapъшȣ; de o vipstъ; пpietenȣ, famiлiapȣ; кonчetъцeanȣ. || (Вок:) «Ὦ τὰν, in лoкȣ de ὦ ἔτα». (obiчпȣitȣ de кътpe пeкȣпoskȣцi) пpietene!
'Ετησίαι, ων (οἱ) (ἄνεμοι) viптȣpi (пpinч: пopdiчe), чe sȣflъ пepiodiчeшte vapa пe mapea Eцeа, (Tъpч:) meлteme. [шi
'Ετησιάς, άδος (ἡ), noet: in лoкȣ de ἐτησία (αὔρα). [шi
'Ετήσιος, α saȣ ος, ον, кape se faчe пe fie кape anȣ. [ἔτος]. [de ȣnde
'Ετησίως, adв: пe fie кape anȣ.
'Ετητυμία (ἡ), noet: adeвъpȣ. [din
'Ετήτυμος (ὁ, ἡ), in лoкȣ de ἔτυμος, adeвъpatȣ, кȣpatȣ. || (пeȣt:) «'Ετήτυμον, in лoкȣ de ...
'Ετητύμως, adв: noet: adeвъpat, intp' adeвъpȣ. «Ὡς ἐτητύμως». Лкs:
"Ετι, adв: timп: saȣ adъoг: inкъ; mai mȣлt. «Νέος ἔτι». Пл: «"Ετι καὶ νῦν». Iл: A. (шi in biit:) «"Εδωκεν, ἤδ' ἔτι δώ-

σει». Om: «Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμί». Skp: «Ἔτι ἐκ κοιλίας μητρός». Skp: (шi негат:) «Οὔτε παῖς ἔτι». Лks: (везĭ шi μηκέτι, οὐκέτι); (шi adъог:) «Ἔτι μᾶλλον». Iл: Ξ. «Αἴσχίων ἔτι». Sof: «Καί τι πρὸς τούτοις ἔτι». Dm:

Ἔτμαγεν, Еол: în локȣ de ἐτμάγησαν, поет: 3: îm: пеps: de пas: пех: ал 2: ал лȣĭ τμήσσω.

Ἐτνηρὸς, ά, όν, чел ка шъкаpea вътвтъ, чл: «Ἔψημα ἐτνηρὸν». At: [ἔτνος].

Ἐτνήρυσις, εως (ἡ), [ἔτνος, ἀρύω] лiнгȣръ de вȣкъtъpie, кȣ каpe se amesteкъ, шi se deшарtъ мazъpea вътвтъ, saȣ sлeitъ, шi чл:

Ἐτνίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пîine de mazъpe,=Λεκιθίτης. [ἔτνος].

Ἐτνοδόνος (ὁ, ἡ), поеt: [ἔτνος, δονέω] amestekъtорȣ de mazъpe вътвтъ, шi чл: «Τορύνη —». Епгр:

Ἔτνος [ἔδω, ἐδανὸς[, εος -ους, zeamъ de легȣme вътвtъ шi sлeitъ, saȣ înкeгатъ, ка mazъpea, fasoлea, шi чл:

Ἑτοιμάζω, вiit: -άσω, гъteskȣ. [ἕτοιμος]. [de ȣnde

Ἑτοιμασία (ἡ), гъtipe; шi (ȣne орĭ)= Ἑτοιμότης. [шi

Ἑτοιμαστής, οῦ (ὁ), гъtitорȣ.

Ἑτοιμόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), rata, лesniчosȣ a върsa лакрътĭ, = Ἀρίδακρυς. [ἕτοιμος, δάκρυον].

Ἑτοιμοθάνατος, (ὁ, ἡ), rata de moapte totdaȣna. [ἕτοιμος, θάνατος].

Ἑτοιμοπειθής, έος (ὁ, ἡ), rata, лesne de înдȣплeкat. [ἕτοιμος, πειθώ].

Ἑτοιμόῤῥοπος (ὁ, ἡ), rata a se aплeка, saȣ повîрni. [ἕτοιμος, ῥοπή].

Ἑτοῖμος, шi (maĭ поȣ) Ἕτοιμος [în afin: кȣ ἔτυμος], η saȣ ος, ον, (пpiнч: шi арх:) adeвъpatȣ, înfiinцatȣ; sigȣpȣ; неaпъpatȣ. «Ταῦτα γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἄλλως παρατεκτήναιτο». Iл: Ξ. «Ἡ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο». Od: Θ. «Αὐτίκα τοι μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος». Iл: Σ. 2) rata; воĭosȣ; лesne; îndemînъ. «Ὀνείαθ' ἑτοῖμα». Om: «Ἑτοιμός εἰμι ὁτιοῦν πάσχειν». Лks: «Τροφαῖς ἵππων ἑτοῖμος». Hind: шi адверв: «Ἐξ ἑτοίμου, «Ἐν ἑτοίμῳ». Лks: în локȣ de ἑτοίμως, de ла îndemînъ. 3) (пpea pap шi поет:) поtpiвitȣ, кȣвiinчosȣ. «Γάμος — ». Hind: [de ȣnde.

Ἑτοιμότης (ἡ), гъtime, лesniчiȣne; воinцъ, a fi чineва rata ла чева.

Ἑτοιμοτόμος (ὁ, ἡ), поеt: rata de tъiat, saȣ tъiosȣ. [ἕτοιμος, τομή].

Ἑτοιμοτρεπής, έος, (ὁ, ἡ), skimвъчosȣ; (пpin ȣрт:) лesniчosȣ de повъцȣit, de menaжat, de adȣs ла воinцъ. [ἕτοιμος, τρέπω].

Ἑτοιμοτρεχής, έος, (ὁ, ἡ), поеt: rata, воĭosȣ ла алергаpe. [ἕτοιμος, τρέχω].

Ἑτοίμως, adв: лesne; кȣ воinцъ; de ла îndemъпъ. [ἕτοιμος].

Ἔτορον, поеt: пех: ал 2: ал лȣĭ τορέω.

Ἔτος, εος-ους (τὸ), anȣ. «Ἀνὰ πᾶν ἔτος». «Κατ' ἔτος.» Лks: «Παρ' ἔτος.» Лks: întp' ȣпȣ anȣ, шi întp'алtȣл пȣ.

Ἐτὸς [εἰμί], ἡ, όν, гpam: пpim: ал лȣĭ ἐτεός, adeвъpatȣ, înfiinцatȣ. (везĭ шi

Ἐτὸς, adв: în zadapȣ (пȣmaĭ înпpeȣпъ кȣ οὐκ) «Οὐκ ἐτὸς.» Пл. (шi ла întpeвape) «Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε»; пȣ fъpъ кȣвîntȣ, saȣ пpiчinъ . . .? шi «Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή;» Apstf: (maĭ dpeптъ mi se паpe eksпликацia sxoлiastȣлȣĭ) întp'adeвъpȣ, în fiinцъ.

Ἔτραγον, пех: 2: ал лȣĭ τρώγω.

Ἐτρύφην, пas: пех: 2: ал лȣĭ θρύπτω.

Ἐτυμηγόρος (ὁ, ἡ), поеt: [ἔτυμος, ἀγορά]. ворвitорȣ de adeвъpȣ.

Ἐτυμηθρόος (ὁ, ἡ), поеt: [ἔτυμος, θρόος] sпȣitорȣ de adeвъpȣ.

Ἐτυμόδρυς, υος (ἡ), adeвъpatȣ stежаpȣ, гоpȣпȣ. [ἔτυμος, δρύς].

Ἐτυμολογέω-ῶ, вiit: -ήσω, аpъtȣ etimoлоцia (adeвъpata пpimitiвitate a) ȣпеĭ ziчеpĭ, о eksпликȣ etimoлоцiчеште. [шi

Ἐτυμολογία (ἡ), etimoлоцie, аpъtаpe de пpimitiвȣ, din каpe se deривъ о ziчеpe. [шi

Ἐτυμολογικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, кȣвenitȣ, saȣ folosiiорȣ ла etimoлоцie; îndemînatiкȣ a afла deривацia ziчеpiлор. [din

Ἐτυμολόγος (ὁ, ἡ), etimoлоgȣ, каpe se окȣпъ кȣ deриваpea ziчеpiлор. [ἔτυμος, λέγω].

Ἔτυμος [ἐτὸς], η saȣ ος, ον, adeвъpatȣ, înfiinцatȣ; кȣpatȣ, sigȣpȣ. ‖ (sȣвst) «Ἔτυμον» adeвъpatъ deривацie de ziчеpe. ‖ (адверв:) «Ἔτυμον» поеt: în локȣ de ἐτύμως, întp'adeвъpȣ. (везĭ шi ἐτεός). [de ȣnde

Ἐτυμότης (ἡ), adeвъpata, saȣ пpoпpia însemnаpe a ziчеpiĭ; adeвъpȣ: înкpedinцаpe.

Ἐτυμώνιος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de ἔτυμος.

Ἐτύμως, adв: adeвъpat, eksakt, кȣ etimoлоцiкъ eksaktitate. «Ἐτύμως καλοῦμεν», Apst. [ἔτυμος].

'Ετύχθην, поet: пав: пех: 1: ал лві τεύχω.

'Ετωσιοεργὸς (ὁ, ἡ), поet: лвкрътору de zadarпiче, пеlpевпiче лвкрврi, saв кв лепевiре (фъръ воiпцъ). [ἐτώσιος, ἔργον].

'Ετώσιος (ὁ, ἡ), поet: [ἔτος] zadarпiкв, пеfолоsitорв, de пеiпtреввiпцаt; фъръ sкопв, saв iспраsъ. ‖ (певt:) 'Ετώσιον, шi 'Ετώσια, адв: ïп zadарв.

Εὖ, адв: вiпе; дреnt; ексакt; кв siлiпцъ, saв ïпdемiпътate; кв квviiпцъ; лесnе; кв ïввstiре; плъкзt; (ïп цеп:) прекзм sе каde; (вne-орi, шi maï кв seamъ ïп комп:) ïп локв de λίαν, преа мвлt; таре, saв кв totвл: «Εὖ μαλα.» Od: Δ: шi Χ. «Εὐπάντες.» «Εὖ πᾶσιν.» Od: Θ. тоцї (кв тоцї) ïппреввпъ, фъръ екчепцiе. «Εὖ καὶ ἐπισταμένως». Iл: Κ: «Εὖ λέγειν τινά». Акs: а лъвdа. «Εὖ λέγεις.» Лкs: вiпе zічї. «Εὖ οἶδ' ὅτι» Dm: «Εὖ ποιεῖν (шi поet: ἔρδειν) τινά» Лкs: а фаче вiпе квiва. «Εὖ γεγονὼς». Лкs: ïп локв de εὐγενής, повiлв. «Εὖ πεφυκὼς». Лкs: de ввпв паtврале, = Εὐφυής. «Εὖ ἥκειν (λαχεῖν, ἔχειν).» Лкs: а sе афла, а мерце вiпе, а iсввtі, шi чл: «Οὐκ εὖ σεαυτοῦ τυγχάνεις ἔχων.» Filem: пв ешtї вiпе. «Εὖ τε καὶ χεῖρον». Твч: saв «Εὖ τε καὶ ὡς ἑτέρως.» Apstd: (шi ïп компар:) «Οὐχ ἧττον εὖ.» Пл: (шi ïп парл:) «Εὖ καὶ καλῶς». Пл: (шi iроп:) «'Εξέδειρ' εὖ καὶ ἀνδρικῶς». Apstf: (шi ïппреввпъ кв γε) «Εὖ γε ποιῶν». преа вiпе фъкïпd. (везї шi εὖγε). (шi ка аptiк:) «Τὸ εὖ, «Τοῦ εὖ ἕνεκα.» Apst: вiпеле,ферiчiреа: [прiпч: певt: ал лві ἐὺς ïп локв de ἐὺ, везї zіч:].

Εὖ шi (епгл:) εὑ, Ion: поet: ïп локв de οὗ. ἑαυτοῦ, saв αὐτοῦ.

'Εύ, поet: ïп локв de εὖ, адв: «Οὖς κεν ἐῢ γνοίην». Iл: Γ:

Εὖα, [εὖ, ἆ] іпtерiек: de ïпdемп: saв весел: = Εἶα.

Εὐαγγελέω-ῶ, вiit: -ήσω, = (saв греш: ïп локв de). .

Εὐαγγελίζομαι, вiit: -ίσομαι, (рар акt:) вiпе-вестеsкв; (Skр:) пропоседеzв Еваnгелiа лві Хрistosв; (maї пов) iaв чева de ввпв semпв, saв оrврв. [шi

Εὐαγγελικὸς. ή, όν, atiпгътору de ввпе вестiрї, saв (Бis:) de sf: Еваnгелiе. [diп

Εὐαγγέλιον (τὸ), (sе ïпц: δῶρον) дарв, че sе дъ sпре респлътiре челві че адвче ввпъ весте. «'Εγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω.» Od. Ξ: (ïп прозъ maї de мвлте орї ла ïm:) «Εὐαγγέλια (sе ïпц: θύματα, saв ἱερὰ) θύειν.» Пл: шi Apstf: 2) ввпъ (веселiтоаре) весте. (de вnde 3) (Бisер:) мïпtвiтоарел de лвмe вестiре (проповедвiре) ал лві Хрïstosв; (шi прiп ïпtiп:) sfъпtа карте копрiпzътоаре de челе sкрisе desпре мïпtвiторвл, Еваnгелiе. [шi

Εὐαγγέλιος (ὁ, ἡ), = Εὐαγγελικὸς. [εὐάγγελος].

Εὐαγγελισμὸς (ὁ), ввпъ вестiре, saв ïпквпоштiпцаре de вiпе. 2) (Бisер:) сервътоарел ввпеї вестiрї dате maїчеї Dомпвлві de кътре ïпцерв. [шi

Εὐαγγελιστής, οῦ (ὁ), вiпе вестiтору, адвкътору de веселiтоаре штiрї; (Бisер:) sкрiiторв, шi ïпвъцътору de sf: Еваnгелiе. [шi

Εὐαγγελίστρια (ἡ), fem: ал лві εὐαγγελιστής. [εὐαγγελίζομαι].

Εὐάγγελος (ὁ, ἡ), поet: вестiтору de вiпе. [εὖ, ἄγγελος]

Εὐάγεια (ἡ), къръцiе, sfiпцепiе, шi чл: [шi

Εὐαγέω-ῶ, вiit: -ήσω, sïпtв...

Εὐαγής, [εὖ, ἄγος] έος (ὁ, ἡ), квратв; певiповатв; дрептв; ертатв. 2) [εὖ, ἄγνυμι] лесnе de sпapt, de фърïмаt. 3) [εὖ, ἄγω] леспiчосв de мiшкаt, de ïпвiptit; iвtе; (desпре вïпtв) прiiпчосв. 4) греш: ïп локв de εὐαυγής.

Εὐάγητος (ὁ, ἡ), поet: = Εὐαγής (3).

Εὐάγκαλος (ὁ, ἡ), пе каре лесnе, saв кв твлцвмiре поартъ чiпева ïп враце. [εὖ, ἀγκάλη].

Εὐάγκεια (ἡ), поet: калitате de локв кв фрвмоасе въї. [diп

Εὐαγκὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кв фрвмоасе въї. [εὖ, ἄγκος].

Εὔαγλις, ιθος (ὁ, ἡ), поet: компвсв diп мвлцї шi марї къцеї de ввтроїв. «Σκορόδου κεφαλὴ —» Fпгр: [εὖ, ἄγλις].

Εὐαγόραστος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лві εὔωνος, лесnе de кзмпъраt, eftiпв. [εὖ, ἀγοράζω].

Εὐαγορέω-ῶ, вiit: -ήσω, Dор: ïп локв de εὐηγορέω.

Εὐαγρεσία (ἡ), поet: ïп локв de εὐαγρία.

Εὐαγρέω-ῶ, вiit: -ήσω, sïпtв ...

Εὐαγρὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ïп локв de εὔαγρος.

Εὐαγρία (ἡ), ввпъ (порокоасъ) вïпаре. [diп

Εὔαγρος (ὁ, ἡ), чел че фаче, saв а фъквt ввпъ вïпаре, saв песквiре, saв жъфiре: [εὖ, ἄγρα].

Εὐαγωγία (ἡ), ввпъ едвкацiе, шi чеа ïпtр'аceasta sвпвпере, saв леспiчiвпе [diп

Εὐάγωγος (ὁ, ἡ), леспiчосв ïп едвкацiа

sa; (прin ɤpm:) sɤnɤsɤ̆, влажinɤ̆, лesne de повъцɤit. 2) (локɤ̆) în каpe поate чineва петpече în odixnъ шi mълцɤmipe, saɤ̆ ɤnde toate se пot tpanспopta лesne; sъпъtosɤ̆, шi чл; [εὖ, ἄγω]. [de ɤnde

Εὐαγώγως, adв: кɤ лesniчosɤ̆ кinɤ̆ saɤ̆ miжлокɤ̆; кɤ sɤпɤnepe, шi чл: (вezĭ εὐάγωγος).

Εὐάγων, ωνος (ὁ, ἡ), поet: пopoчitɤ̆, saɤ̆ чinstitɤ̆ din лɤптъ. [εὖ, ἀγών].

Εὐαγῶς, adв: în кɤpъцie, невinoвъцie, saɤ̆ sfinцenie. [εὐαγής].

Εὔαδε, Еол: поet: în локɤ̆ de ἕαδε 3: sinг: пеps: de пеx: 2: ал лɤĭ ἁνδάνω [de ɤnde

Εὐαδής, έος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἁνδάνω], веselitopɤ̆, плъкɤtɤ̆; (saɤ̆ гpeш: în локɤ̆ de εὐαής).

Εὐαδίκητος (ὁ, ἡ), лesne de nedpeптъцit. [εὖ, ἀδικέω].

Εὐάεια (ἡ), [εὐαής] = Εὔπνοια, вɤнъ sɤflape.

Εὐαερία (ἡ), sɤвst: ал лɤĭ...

Εὐάερος (ὁ, ἡ), (локɤ̆) каpe аpe вɤнɤ̆ (sъпъtosɤ̆) aepɤ̆. [εὖ, ἀήρ].

Εὐάζω, шi (miж:) -άζομαι, вiit: -άσω, -άσομαι, веseлindɤ mъ stpiгɤ̆ ваkantiкa акламацie [εὐα]; (în цen:) sepвezɤ̆. «Πάσχα εὐάζω». Епгp:

Εὐαής εὖ, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), ἄνεμος) = Οὔριος, пpiinчosɤ̆; (τόπος) = Εὐάερος, кɤ вɤнɤ̆ aepɤ̆; (în цen·) = Εὔπνους, віne sɤflътopɤ̆.

Εὔαθλος (ὁ, ἡ), поet: пopoчitɤ̆ (îndemînatiкɤ̆, sъвitɤ̆) în лɤпte. [εὖ, ἆθλος].

Εὐαίνητος (ὁ, ἡ). поet. [εὖ, αἰνέω] dɤпe кɤviinцъ шi mɤлt лъɤdatɤ̆.

Εὐαίρετος (ὁ, ἡ), [εὖ, αἱρέω] лesne de лɤat (de пpins, de stъпinit, saɤ̆ de алеs).

Εὐαισθησία (ἡ), simцiвilitate. [шi

Εὐαίσθητος (ὁ, ἡ), чел кɤ вɤne întpeцĭ, sъпъtoase) simцɤpĭ; пpin ɤpm:) simцiвiлɤ̆, лesne шi îndatъ simцitopɤ̆ 2) кɤ плъчepe simцitɤ̆ (пas:). «Τὰ θερμὰ τῶν ὑδάτων εὐαίσθητα». Лкs: [εὖ, αἰσθάνομαι]. [de ɤnde

Εὐαισθήτως, adв: кɤ вɤнъ simцipe. «Εὐαισθητοτέρως ἔχω τινος, saɤ̆ περί τινος». Плt: simцɤ̆ (пpiчепɤ̆) чева maĭ віne, saɤ̆ maĭ лesne.

Εὐαίων, ωνος (ὁ, ἡ), поet: петpeкътopɤ̆ de fepiчitъ віацъ; (în цen:) fepiчitɤ̆. «Βίος (Ὕπνος) —». Кал: шi Sof: [εὖ, αἰών].

Εὐαίως [εὐα, saɤ̆ εὐαίων], adв: кɤ пopoчipe, fepiчit.

Εὐάκεστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀκέομαι] лesne de тъmъdɤit, de pепарат.

Εὐακέως, adв: Ion: кɤ кinɤ̆ лesniчosɤ̆ de тъmъdɤipe; (în цen:) лesne. [din

Εὐακής, έος (ὁ, ἡ), = Εὐάκεστος.

Εὐακοέω -ῶ, вiit: -ήσω, Dop: în локɤ̆ de εὐηκοέω. [din

Εὐάκοος (ὁ, ἁ), Dop: în локɤ̆ de εὐήκοος. [εὖ, ἀκοή].

Εὐάκτιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кɤ fpɤmoase paze. [εὖ, ἀκτίς].

Εὐαλάκατος (ὁ, ἁ), Dop: în локɤ̆ de εὐηλάκατος.

Εὐαλδής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -έως, поet: [εὖ, ἀλδέω], = Εὐαυξής.

Εὐαλθής, έος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἄλθω] = Εὐάκεστος.

Εὐάλιος (ὁ, ἁ), Dop: în локɤ̆ de εὐήλιος.

Εὐαλκής, έος (ὁ, ἡ), tape, віteazɤ̆. [εὖ, ἀλκή].

Εὐαλλοίωτος (ὁ, ἡ), лesne sкimвъчosɤ̆. [εὖ, αλλοιόομαι].

Εὐαλούστερος, α, ον, комп: пеpeг: ал лɤĭ εὐάλωτος.

Εὐαλσής, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἄλσος] чел кɤ fpɤmoase пъdɤpĭ.

Εὐάλφιτος (ὁ, ἡ), поet: fъкɤtɤ̆ din вɤнъ fъinъ. εὖ, ἄλφιτον].

Εὐαλωσία (ἡ). ɤmплɤtoape de apiĭ. (епit: ал Чеpesiĭ). εὖ, ἅλως].

Εὐάλωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἁλίσκω] лesne de лɤat în stъпinipe.

Εὐάμπελος (ὁ, ἡ). (τόπος) локɤ̆ плinɤ̆, saɤ̆ вɤнɤ̆ de виĭ. [εὖ, ἄμπελος].

Εὐάν, [εὖ, ἄνα, saɤ̆ εὐα] акламацie ваkantiкъ.

Εὐαναγνωστος, (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀναγινώσκω] лesne de чitit.

Εὐανάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de sкos saɤ̆ sɤit în sɤs. [εὖ. ἀνάγω].

Εὐαναδίδακτος (ὁ, ἡ). лesniчosɤ̆ de a înвъца, saɤ̆ лesne de înвъцat. εὖ, ἀναδιδάσκω].

Εὐανάδοτος (ὁ, ἡ), лesne de pепpodɤs în tpɤпɤ̆, saɤ̆ de mistɤit. [εὖ, ἀναδίδωμι].

Εὐανάκλητος (ὁ, ἡ), шi adв: -ήτως, лesne de pекiemat, saɤ̆ peadɤs în sine, saɤ̆ ла datopiiле sale; (пpin ɤpm:) sɤпɤsɤ̆, влажinɤ̆. 2) лesne de peadɤs a minte. [εὖ, ἀνακαλέω].

Εὐανακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de peadɤs înапоĭ. [εὖ, ἀνακομίζω].

Εὐανάληπτος (ὁ, ἡ). лesne de peîntpemat, saɤ̆ de pевenit în stapea de maĭ 'nainte (din воалъ, лешinɤ̆, пепоpочipe, шi чл:), saɤ̆ de лɤat înапоĭ. [εὖ, ἀναλαμβάνω].

Εὐανάλωτος (ὁ, ἡ), лesne de келtsit. [εὖ, ἀναλίσκω].

Εὐανάμνηστος (ὁ, ἡ), лesnічоsъ de a'шї adsче a minte, чел кs вsnъ memopie. [εὖ, ἀναμιμνήσκομαι].

Εὐανάπνευστος (ὁ, ἡ), лesnічоsъ de a pesѕfла, saѣ a se pesѕfла. «Λέξις —». Apst: лesne de пponsnцat întp' o pesѕfлape. [εὖ, ἀναπνέω].

Εὐανάστροφος (ὁ, ἡ), вsnъ de adsnape, saѣ конвepsaцie. [εὖ, ἀναστρέφομαι].

Εὐανάσφαλτος (ὁ, ἡ) лesnічоsъ de a 'шї веni în sine (din воалъ, лешinъ, шї чл:), saѣ de a se sкsлa. [εὖ, ἀνασφάλλομαι].

Εὐανάτρεπτος (ὁ, ἡ), лesne de pestopnat. [εὖ, ἀνατρέπομαι].

Εὐανάτροφος (ὁ, ἡ), лesne de кpeskst (пpin хpanъ). 2) = Εὐτραφής, вine хpъnitъ (tpsnешъ). [εὖ, ἀνατρέφω].

Εὐανδρέω -ῶ, шї (miж:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, sîntъ локсіtъ de вitежї, saѣ віptsошї въpваці. [шї

Εὐανδρία (ἡ), въpвъцie; saѣ ssвst: aл sъї...

Εὔανδρος (ὁ, ἡ), (τόπος локъ) попsлatъ de вsnї, вitежї, saѣ віptsошї въpваці. 2) поet: adsкъtopъ de fepічipe oamenілop. «Συμφορὰ —». Esхл: (Esm: 1029).

Εὐάνεμος (ὁ, ἡ), поet: вine ssfлatъ de вîntspї; saѣ snde ssfлъ tapї (op din пpot:) кsmпъtate вîntspї. 2) чел кs пpiiнчоsъ вîntъ. [εὖ, ἄνεμος].

Εὐάνετος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀνίημι] лesne de лъsat sлав, saѣ de anaлisit, tonit.

Εὐάνθειος, α saѣ ος, ον, шї Εὐάνθεμος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de εὐανθής. ‖ (ssвst:) Εὐάνθεμον, = Ἀνθεμίς. [шї

Εὐανθέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntъ...

Εὐανθής, έος (ὁ, ἡ), чел кs msлte шї fpsmoase fлopї, saѣ колоapе, = Εὔχρους. [εὖ, ἄνθος].

Εὐάνιος (ὁ, ἡ), (înпpot: de δυσάνιος) лesnічоsъ (ръвdъtopъ) лa mîхnipї шї пeкaзspї. [εὖ, ἀνία].

Εὐάνιος (ὁ ά), Dop: în локъ de εὐήνιος.

Εὐάνοικτος (ὁ, ἡ), лesne de deskis. [εὖ, ἀνοίγω].

Εὐανορία (ά), Dop: în локъ de εὐηνορία.

Εὐαντέω -ῶ, viit: -ήσω, поet: esъ în întîmпinapea кsїва; пpiimeskъ, saѣ (пpin întind:) asksлtъ пe чinева кs вsnъ воinцъ. [din

Εὐάντης, εος, шї εὐάντητος (ὁ, ἡ), кape se întîmпinъ кs msлцsmipe; saѣ a къpsia întîлnipe este огspлic, попокоasъ. шї плъкstъ. saѣ 2) = Εὐπρόσιτος, апponiatъ, saѣ влажinъ, воїоsъ. [εὖ, ἀντάω].

Εὐαντίλεκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀντιλέγω] лesne de коntestat.

Εὐάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἄντυξ]. = Εὐάξων.

Εὐάνωρ, ορος (ὁ, ά), Dop: în локъ de εὐήνωρ.

Εὔαξος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἄγνυμι] лesne de snapt, de fъpîmat.

Εὐάξων, ονος (ὁ, ἡ), (tpъsspъ) кs fpsmoasъ osie; (пpin întind:) stpълsчitъ, пъpeaцъ. [εὖ, ἄξων].

Εὐαπάλλακτος (ὁ, ἡ), (шї adв:) -άκτως, de кape лesne noate sкъпa чineва. [εὖ, ἀπαλλάσσομαι].

Εὐαπαντησία (ἡ), вsnъ întîmпinape, пpiimipe. [шї

Εὐαπάντητος (ὁ, ἡ), = Εὐάντητος, шї Εὐπρόσιτος. [εὖ, ἀπαντάω].

Εὐαπάτητος (ὁ, ἡ), лesne de amъцit, saѣ înшeлat. [εὖ, ἀπατάω].

Εὐαπήγητος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de εὐαφήγητος.

Εὐαπόβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локъ) лesnічоsъ de desвъpкat. (Tsч: Δ. 30). [εὖ, ἀποβαίνω].

Εὐαπόβλητος (ὁ, ἡ), лesne de лепъdat, saѣ пiepdst. [εὖ, ἀποβάλλω].

Εὐαπόδεικτος (ὁ, ἡ), лesne de dовedit. [εὖ, ἀποδείκνυμι].

Εὐαπόδεκτος (ὁ, ἡ), лesne de anpoвat, de кpezst, пpoваbiлъ. [εὖ, ἀποδέχομαι].

Εὐαπόδοτος (ὁ, ἡ), лesne de dat înanoї. (плъtit). [εὖ, ἀποδίδωμι].

Εὐαπόκριτος (ὁ, ἡ), (шї adв:) -κρίτως, къtpe кape лesne noate чineва pesnsnde. [εὖ, ἀποκρίνομαι].

Εὐαπολόγητος (ὁ, ἡ), ачела, în fавоpъл къpsia лesne noate чineва гъsi кsвinte de îndpentape, saѣ desвinовъцipe. [εὖ, ἀπολογέομαι].

Εὐαπόλυτος. (ὁ, ἡ), лesne de sлоbozit, sкъпat. [εὖ, ἀπολύω].

Εὐαπόρρυτος (ὁ, ἡ), лesne de sкsps. [εὖ, ἀπορρέω].

Εὐαπόσβεστος (ὁ, ἡ), лesne de stins, шteps, шї ч: [εὖ, ἀποσβέννυμι].

Εὐαπόσειστος (ὁ, ἡ), шї adв: σείστως, лesne de sкsтspat dene sine. [εὖ, ἀποσείω].

Εὐαπόσπαστος (ὁ, ἡ), лesne de smsлs. [εὖ, ἀποσπάω].

Εὐαποτείχιστος (ὁ, ἡ), лesne de înкis. saѣ desпъpцit кs zidъ. [εὖ, ἀποτειχίζω].

Εὐαπόφυκτος (ὁ, ἡ), de кape лesne noa-

te чinева fбці. a[illegible]se deнъptа. [εὖ. ἀπο-φεύγω].

Εὐαρδής, έος (ὁ, ἡ), вine adъnatǒ. saǒ лesne de adъnat. [εὖ, ἄρδω].

Εὐάρεσκος (ὁ, ἡ), (неапрoв: saǒ греш:) in лoкǒ de εὐάρεστος.

Εὐαρεστέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші (мiж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι (кб dat:) мъ мблцбmeskǒ не чева; (pap) плакǒ, sînt плъкbtǒ кбiва. [εὐάρεστος]. [de бnde

Εὐαρέστησις, εως (ἡ), плъчepe, saǒ мбл-цбmipe (akt: saǒ пas:) de чева.

Εὐαρεστικός, ή, όν, чел кб kalitate de a плаче кбiва, saǒ a se мблцбmi de чe-ва. [din

Εὐάρεστος (ὁ, ἡ), (înпpot: de δυσάρεστος) лesne de a плаче, saǒ de a se мблцбmi; (în цen:) вine плъкbtǒ. [εὖ, ἀρέσκομαι]. [de бnde]

Εὐαρέστως, adв: кб кinǒ плъкbtǒ; saǒ кб мблцбmipe.

Εὐαρίθμητος (ὁ, ἡ), лesne de нbмъpat; (прin бpm:) пбцinǒ ла нbмъpǒ. [εὖ, ἀριθμέω].

Εὐάριθμος (ὁ, ἡ), (maĭ ноǒ) în лoкǒ de εὐαρίθμητος. [εὖ, ἀριθμός].

Εὐαρκής [εὖ, ἀρκέω], έος (ὁ, ἡ), îndestб-лъtopǒ, destбл de folositopǒ. 2) (бne-opĭ) греш: in лoкǒ de εὐερκής.

Εὔαρκτος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἄρχω] лesne de гбвepnat.

Εὐάρματος (ὁ, ἡ), поet: чел кб вбнъ saǒ fpбmoasъ tpъsбpъ. [εὖ, ἅρμα].

Εὐαρμοστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntǒ вine notpivitǒ. [ші

Εὐαρμοστία (ἡ), sбвst: ал лбĭ ...

Εὐάρμοστος (ὁ, ἡ), (пpinч: despre мб-sikъ) вine notpivitǒ, întonatǒ, saǒ акop-datǒ; (пpin бpm:) вine taktatǒ; (fir: de-spre oam:) лesniчosǒ, îndemînatikǒ în кonпбptape; (despre лбкp:) вine întoкmitǒ, aшezatǒ; (în цen:) notpivitǒ. [εὖ, ἁρμόζω]. [de бnde

Εὐαρμόστως, adв: notpivit, кб вбнǒ ta-ktǒ; dбne кбviinцъ, ші чл:

Εὔαρνος (ὁ, ἡ), поet: чел кб мблцĭ mieĭ, saǒ мблte tбpme. [εὖ, ἀρς].

Εὐάροτος (τρος), cu (ὁ, ἡ), вine apatǒ, saǒ лesne de apat; (în цen:) poditopǒ. [εὖ, ἀρόω].

Εὐάρτυτος (ὁ, ἡ), вine гътitǒ (despre mînкъpĭ). [εὖ, ἀρτύω].

Εὐαρχία (ἡ), вбнъ гбвepnape. [din

Εὔαρχος (ὁ, ἡ), вбнǒ гбвepnatopǒ; saǒ вine гбвepnatǒ; saǒ лesne de гбвepnat. 2) чел че face începбtǒ вбнǒ, saǒ пopo-кosǒ, (Тбрч:) seftea. [εὖ, ἄρχω].

Εὐάς [εὐάν], ἄδος (ὁ, ἡ), поet: вакапалǒ. «Κῶμος —». Епгр: ‖ (sбвst:) fem: =Βάκ-χη, Вакantъ.

Εὔασμα (τὸ), вакantiкъ акламаціe. [ші

Εὐασμός (ὁ), вакantiкъ лаpmъ. [εὐάζω].

Εὐάστειρα (ἡ), fem: aš лбĭ εὐαστήρ.

Εὐάστερος (ὁ, ἡ), поet: плinǒ de stpъ-лбчitoape steле. [εὖ, ἀστήρ].

Εὐαστήρ, ῆρος, поet: în лoкǒ de...

Εὐαστής, οῦ (ὁ), чел че кб вакantiкъ лаpmъ sepвeazъ opціiле Бакблбĭ. [εὐάζω]. [de бnde

Εὐαστικός, ή, όν, atinгътopǒ de вакan-tiкъ sepвape кб лаpmъ.

Εὐάτριος (ὁ, ά), Dop: în лoкǒ de εὐήτριος.

Εὐαυγής, έος (ὁ, ἡ), поet: възътopǒ, saǒ възбtǒ кбpat, de denapte лбminosǒ; (se конf: кб εὐαγής). [εὖ, αὐγή]. [de бnde

Εὐαυγία (ἡ), (maĭ ноǒ) fpбшoasъ пpi-вipe; stpълбчipe; пътpбnzътoape вedepe.

Εὐαυξής, έος (ὁ, ἡ), чел че кpeшte ĭбte ші вine. [εὖ, αὔξω].

Εὔαυρος (ὁ, ἡ), =Εὐάερος, sбflatǒ, въ-tбtǒ de fpбmosǒ aepǒ. [εὖ, αὔρα].

Εὐαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кб вбнǒ, fpб-mosǒ гpбmazǒ. [εὖ, αὐχήν].

Εὐάφεια (ἡ), sбвst: idealǒ ал лбĭ [εὐα-φής, veziĭ ziч]:

Εὐαφήγητος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀφηγέομαι] лe-sne de повestit, de skpis, de eкsплiкat.

Εὐαφής, έος (ὁ, ἡ), вбнǒ de пiпbit, moaле, лesne de atins. 2) (akt:) îndemî-natiкǒ ла atinцepe, saǒ пiпъipe; влîndǒ, deлiкatǒ (fir:). [εὖ, ἅπτομαι]. [de бnde

Εὐάφιον (τὸ), doktopie moitoape, по-tолitoape de dбpepĭ.

Εὐάφορμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόρμως, кape se face кб вбнъ пpiчinъ (în вбнъ oкazie); notpivitǒ, кбviinчosǒ. [εὖ, ἀφορμή].

Εὐαφῶς, adв: кб deлiкatъ пiпъipe, saǒ atinцepe îndemînatiкъ; (fir:) кб deлiкa-teцъ ші влîndeцe. [εὐαφής].

Εὐάχητος (ὁ, ἡ), Dop: în лoкǒ de εὐή-χητος.

Εὐβάστακτος (ὁ, ἡ), лesne de apdiкat; (fir:) лesne de sбfepit. [εὖ, βαστάζω].

Εὔβατος (ὁ, ἡ), (înпpot: de δύσβατος) лesne de бmвлat пe dînsбл. [εὖ, βαίνω].

Εὔβιος, ші εὐβίοτος (ὁ, ἡ), вine (în fe-piчipe saǒ viptбte) tpъitopǒ. чел кб вбнъ viaцъ. 2) чел че лesne îшĭ agoniseшte a ле vieцiĭ. [εὖ, βίος, saǒ βίοτος].

Εὔβλαπτος (ὁ, ἡ), лesne de вътъmat, saꙋ de a se вътъma. [εὖ, βλάπτω].

Εὐβλάστεια (ἡ), stapea чeлꙋĭ în пꙋntꙋ de a da влъstapꙋ. [шi

Εὐβλαστέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ în пꙋntꙋ de a влъstъpi. [шi

Εὐβλαστής, έος (ὁ, ἡ), чeл în пꙋntꙋ de a влъstъpi. [εὖ, βλαστός].

Εὐβλαστία (ἡ), == Εὐβλάστεια. [din

Εὔβλαστος (ὁ, ἡ), == Εὐβλαστής.

Εὐβλέφαρος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ fpꙋmoase плeoпe de окĭ; (пpin întind:) fpꙋmoſꙋ лa окĭ, == Εὐόφθαλμος. [εὖ, βλέφαρον].

Εὔβλητος (ὁ, ἡ), [εὖ, βάλλω] лesne de aꙋвîpлit (de deпapte), saꙋ de лoвit, op пemepit.

Εὐβοήθητος (ὁ, ἡ), лesne de ажꙋtat. [εὖ, βοηθέω].

Εὐβολέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ...

Εὔβολος (ὁ, ἡ), пemepitopꙋ лa apꙋпкape (de тpeaжъ, saꙋ кꙋвe); (în џen:) пopoчitꙋ în пemepipe. [εὖ, βολή].

Εὐβοσία (ἡ), вiлшꙋгꙋ de пъшꙋпe, saꙋ пꙋtpeџꙋ. [εὔβοτος].

Εὐβόστρυχος (ὁ, ἡ), поet: чeл кꙋ fpꙋmoase плete (de пъpꙋ), шi (fir:) paze. «Αἴγλη —» Επгp: [εὖ, βόστρυχος].

Εὐβοτέομαι-οῦμαι, вiit: -ήσομαι, sîntꙋ...

Εὔβοτος (ὁ, ἡ), (τόπος, лoкꙋ) îmвiлшꙋгatꙋ de вꙋпъ пъшꙋпe. 2) (пas:) == Εὐτραφής. [εὖ, βόω].

Εὐβότρυος, шi εὔβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ вꙋпĭ шi mꙋлџĭ stpꙋгꙋpĭ. [εὖ, βότρυς].

Εὐβουλεύς, έως (ὁ), dъtъtopꙋ de вꙋпe sfatꙋpĭ. (eпit: aл лꙋĭ Жoe шi aлtop zeitъџĭ). [шi

Εὐβουλία (ἡ), вꙋпъ sfъtꙋipe, saꙋ кiпzꙋipe. [din

Εὔβουλος (ὁ, ἡ), вiпe sfъtꙋitopꙋ, saꙋ кiпzꙋitopꙋ; (пpin ꙋpm:) înџeлeпtꙋ. [εὖ, βουλή].

Εὔβους, οος, (ὁ, ἡ), поet: чeл кꙋ вꙋпĭ шi mꙋлџĭ воĭ. [εὖ, βοῦς].

Εὐβρεχής, έος (ὁ, ἡ), поet: вiпe ꙋdatꙋ (moiatꙋ). [εὖ, βρέχω].

Εὔβροχος (ὁ, ἡ), поet: вiпe пpiпsꙋ în лaџꙋ, saꙋ кiotoape, вiпe лeгatꙋ, saꙋ înкeiatꙋ. [εὖ, βρόχος].

Εὔβρωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, βιβρώσκω] вꙋпꙋ лa mîпкape (лa гꙋstꙋ).

Εὔβως (ὁ, ἡ), Dop: în лoкꙋ de εὔβους.

Εὐγαθής, έος, шi εὐγάθητος, ου (ὁ, ἡ), Dop: în лoкꙋ de εὐγηθής, -ήθητος.

Εὔγαιος (ὁ, ἡ), == Εὔγειος.

Εὐγάλαξ, ακτος (ὁ, ἡ), вiпe хpъпitꙋ кꙋ лapte, saꙋ чeл кꙋ вꙋпꙋ лapte, (пom: пꙋ se гъseшte). [εὖ, γάλα].

Εὐγάληνος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ήνως, поet: кꙋ totꙋл лiпꙋ, чeл în desъвîpшitъ seniпъtate. [εὖ, γαλήνη].

Εὐγαμία (ἡ), вꙋпъ къsъtopie. [din

Εὔγαμος (ὁ, ἡ), вiпe къsъtopitꙋ. [εὖ, γάμος].

Εὖγε, (în лoкꙋ de εὖ γε) iпtepieк: вpaвo. (вeзĭ шi εὖ).

Εὔγειος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ вꙋпꙋ (poditopꙋ) пъmîпtꙋ. [εὖ, γέα].

Εὐγένεια (ἡ), пoвiлitate, saꙋ кaлitate de вꙋпꙋ пeamꙋ; (пpin întind:) џeпepositate, mapiпimie; (despre вite шi плaпte) вꙋпꙋ пeamꙋ, saꙋ soiꙋ; [вeзĭ шi εὐγενής],

Εὐγένειος (ὁ, ἡ), eкsплiк: a лꙋĭ ἐϋγένειος, чeл кꙋ fpꙋmoasъ вapвъ, saꙋ кoamъ. [εὖ, γένειον].

Εὐγενέτης, ου (ὁ), поet: în лoкꙋ de...

Εὐγενής, έος (ὁ, ἡ), пoвiлꙋ, de вꙋпꙋ шi stpълꙋчitꙋ пeamꙋ; (пpin întind:) џeпepoſꙋ, mapiпimꙋ, лiвepaлꙋ, dapпiкꙋ, шi чл; (despre вite шi плaпte) чeл de вꙋпꙋ, saꙋ aлesꙋ soiꙋ. (вeзĭ шi γενναῖος). [εὖ, γένος]. [de ꙋпde

Εὐγενίη (ἡ), Ion: în лoкꙋ de εὐγένεια. [шi

Εὐγενίζω, вiit: -ίσω, înпoвiлezꙋ пe чiпeвa. [шi

Εὐγένιος (ὁ, ἡ), == Εὐγενής. [шi

Εὐγενίς, ίδος (ἡ), fem: пoвiлъ, saꙋ de вꙋпꙋ пeamꙋ.

Εὐγεφύρωτος [ὁ, ἡ), вiпe пoditꙋ (despre pîꙋ шi чл:). 2) лesпe de пodit. [εὖ, γεφυρόω],

Εὐγεώργητος (ὁ, ἡ), вiпe плꙋгъpitꙋ, кꙋлtivatꙋ (пъmîпtꙋ); saꙋ пpiimitopꙋ de кꙋлtivape, p dosꙋ. εὖ, γεωργέω.

Εὐγέωργος (ὁ, ἡ), == Εὐγεώργητος. [εὖ, γεωργός].

Εὔγεως (ὁ, ἡ), At: în лoкꙋ de εὔγειος.

Εὐγηθής, Eoл: шi Εὐγήθητος (ὁ, ἡ), поet: вeseлitopꙋ, плъкꙋtꙋ. [εὖ, γήθω].

Εὐγηρία (ἡ), вꙋпъ вътpîпeџe. [εὐγήρως].

Εὔγηρυς, εος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, γῆρυς] чeл кꙋ вꙋпꙋ гpaiꙋ, saꙋ глasꙋ.

Εὐγήρως, ω (ὁ, ἡ), чeл кꙋ вꙋпe вътpîпeџe. [εὖ, γῆρας].

Εὐγλάγετος, шi Εὐγλαγής, έος, шi Εὐγλαγος (ὁ, ἡ), поet: чeл чe ape (saꙋ кoпtpiвꙋeшte a se face) вꙋпꙋ mi mꙋлtꙋ лapte. «Ἑρμῆς—» Επгp: [шi

Εὔγλαξ, αγος (ὁ, ἡ), (iпtpeв: пꙋmaĭ dat: εὔγλαγι) поet: == кꙋ Εὐγλάγετος, шi чл: [εὖ, γλάγος].

` Εὔγληνος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, γλήνη] чел кȣ фрȣмошї saȣ̆ аџерї окї, = Εὐόφθαλμος. [εὖ, γλήνη].

Εὔγλυπτος, шi εὐγλυφὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, γλύφω] вine, фрȣмоs skȣлптatȣ̆ (sъпatȣ̆), saȣ̆ чioплitȣ̆ кȣ daлta.

Εὐγλωσσία (ττία) (ἡ), калitatea лȣї...

Εὔγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел кȣ вȣпъ лimвъ, ad: вine ворвitорȣ̆, елокȣinte. «Οἶνος —» Епгр: adȣкъtорȣ̆ de елокȣinцъ. [εὖ, γλῶσσα]. [de ȣnde

Εὐγλωττέω -ῶ, viit: -ήσω, шi Εὐγλωττίζω, viit: -ίσω, ворвeskȣ̆ вine, saȣ̆ sîntȣ̆ елокȣinte. 2) кîntȣ̆ фрȣмоs.

Εὐγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кȣ вȣпȣ̆ (askȣцitȣ̆) вîрфȣ̆. «Ὀϊστὸς—». Оп: [εὖ. γλωχίν].

Εὖγμα (τό), [εὔχομαι] поеt: = Εὖχος.

Εὔγναμπτος, шi Ἐύγναμπτος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, γνάμπτω] вine, îndemînatik înковоiatȣ̆. 2) млъdiosȣ̆.

Εὐγνωμονέω -ῶ, viit: -ήσω, amȣ̆ вȣne simцiminte; sîntȣ̆ înцелептȣ̆. 2) sîntȣ̆ peкȣnoskъtорȣ̆ пentpȣ фачерї de вine. [шi

Εὐγνωμόνως, adв: кȣ вȣne simцiminte; înцелепцеште; кȣ вȣпъ disпosiцie; кȣ peкȣnoштinцъ. [шi

Εὐγνωμοσύνη (ἡ), înцелепчiȣne; peкȣnoштinцъ. [din

Εὐγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), вine кȣnoskъtорȣ̆, înцелептȣ̆; вine disпȣsȣ̆; (maї кȣ seamъ кътpe вine-фъкъtорї) peкȣnoskъtорȣ̆; (прin întind:) modestȣ̆ (пemîndpȣ); dpeптȣ̆. [εὖ, γνώμη].

Εὐγνώριστος (ὁ, ἡ), лesпe de кȣnoskȣt. [εὖ, γνωρίζω] = кȣ

Ἔυγνωστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ώστως, лesпiчosȣ̆ de a se кȣnoaште. [εὖ, γιγνώσκω].

Εὔγομφος, шi Εὐγόμφωτος (ὁ, ἡ), вine înвinatȣ̆, tape înкеїatȣ̆. [εὖ, γόμφος].

Εὐγόνατος (ὁ, ἡ, чел кȣ вȣnї, tapї џeпȣкї, (шi despe плaпte) nodȣpї. [εὖ, γόνυ].

Εὐγονία (ἡ), = Εὐτοκία. [din

Εὔγονος (ὁ, ἡ), пъskъtорȣ̆ de вȣnї копiї; (în џеп:) пръsitорȣ̆. [εὖ, γόνος].

Εὐγραμμία (ἡ), eksaktitate, потpiвitate de лiniї; (прin ȣpm:) фрȣмȣseцe întp'ȣпȣ̆ desemnȣ̆, шi чл: [din

Εὔγραμμος (ὁ, ἡ), кȣ потpiвite лiniї (фрȣmos) isвoditȣ̆, saȣ̆ zȣгръвitȣ̆. «Τὸ τῶν ὀφρύων εὔγραμμον». Лȣч: în локȣ̆ de ἡ εὐγραμμία, пропорцia în лiniї. [εὖ, γραμμή].

Εὐγραφὴς, έος (ὁ, ἡ), вine skpisȣ̆, saȣ̆ zȣгръвitȣ̆. 2) (акt:) îndemînatikȣ̆ калiгрaфȣ̆. [εὖ, γράφω].

Εὔγυρος (ὁ, ἡ), поеt: вine potȣпzitȣ̆ [εὖ, γύρος].

Εὐγώνιος (ὁ, ἡ), вine потpiвitȣ̆ ла ȣпгiȣpї. [εὖ, γωνία].

Εὐδαίδαλος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ шȣлtȣ̆ meштeшȣгȣ̆ лȣкpatȣ̆. [εὖ, δαιδάλλω].

Εὐδαιμονέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntȣ̆ вine-порочitȣ̆, фepiчitȣ̆. [εὐδαίμων]. [de ȣnde

Εὐδαιμόνημα (τὸ), порочitъ întîmплape.

Εὐδαιμονία (ἡ), вȣпъ порочipe. [шi

Εὐδαιμονίζω, viit: -ίσω, фepiчeskȣ̆, saȣ̆ zikȣ̆, къ este чineва фepiчitȣ̆. [шi

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆ ла (atinгъtорȣ̆ de) фepiчipe. «Εὐδαιμονικοὶ (φιλόσοφοι)». Лaept: чеї че sлъviaȣ̆ de skопȣ̆ aл фiлosofii фepiчipea. [εὐδαίμων]. [de ȣnde

Εὐδαιμονικῶς, adв: = Εὐδαιμόνως.

Εὐδαιμόνισμα (τὸ), oвiektȣ̆ de a фepiчi пe чineва. [шi

Εὐδαιμονισμὸς (ὁ), фepiчipe, (adiкъ) a фepiчi пe чineва. [εὐδαιμονίζω].

Εὐδαιμονιστέος, α, ον, пosit: aл лȣї εὐδαιμονίζω, вpednikȣ̆ de a se ziче фepiчitȣ̆.

Εὐδαιμόνως, adв: кȣ вȣпъ порочipe, фepiчit. [шi

Εὐδαιμοσύνη (ἡ), (пpea pap) în локȣ̆ de εὐδαιμονία. [din

Εὐδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), вine порочitȣ̆, фepiчitȣ̆; вoratȣ̆, шi чл: «Χώραν ἀγαθὴν καὶ εὐδαίμονα». Ksп: [εὖ, δαίμων].

Εὐδάκρυτος (ὁ, ἡ), поеt: чел че варsъ, saȣ̆ пpiчinȣieште мȣлte лакръmї. [εὖ, δακρύω].

Εὐδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ фрȣмoase deџete. [εὖ, δάκτυλος].

Εὐδάνω, viit: εὐδήσω, поеt: în локȣ̆ de εὕδω.

Εὐδάπανος (ὁ, ἡ), = Πολυδάπανος, мȣлtкелtȣitорȣ̆. 2) = Εὔωνος, eftinȣ̆. [εὖ, δαπάνη].

Εὐδαρκὴς, έος (ὁ, ἡ), în локȣ̆ de εὐδρακὴς, saȣ̆ εὐδερκής.

Εὐδείελος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὔδηλος, възȣtȣ̆ (зъpitȣ̆ de deпapte; (dȣпe aлцiї) вine aшezatȣ̆ sпpe aпȣsȣ̆ [εὖ, δείλη], (iap dȣпe aлцiї) sпpe soape. [εὖ, εἵλη]

Εὐδειπνία (ἡ), пoфtъ вȣпъ de чiпъ, de mîнкape. «Ἀνεῖπεν εὐδειπνίας (aлцiї îndpeпt: εὖ δείπνειας)». At: пoфtъ вȣпъ. [din

Εὔδειπνος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ape (saȣ̆ se чinsteште кȣ) вȣпъ чiпъ «Δαίς — ». Eȣp: ospъцȣ̆, ȣnde se поate чineва ospъta, saȣ̆ desфъta пpea вine. [εὖ, δεῖπνον].

Εὔδενδρος (ὁ, ἡ), плinȣ̆ de вȣnї шi мȣлцї арвopї; saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла sъdipe de арвopї. [εὖ, δένδρον].

Εὐδερκὴς [εὖ, δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), поеt:

=Εὐδρακής, аџерѣ de ведері. saѣ 2) въzвtѣ віne, курат.

Εὐδέρματος (ὁ, ἡ), Sхл: ексил: а лвї εὐῤῥινος, къпівшitѣ віne кв піеле. [εὖ, δέρμα].

Εὔδεσκον, поet: în локѣ de εὗδον, прел: ал лвї εὕδω.

Εὐδέψητος (ὁ, ἡ), віne арґъsitѣ. [εὖ, δεψέω].

Εὔδηλος (ὁ, ἡ), преа înвedepatѣ, лъмвpitѣ, desлвшitѣ, ші чл: [εὖ, δῆλος].

Εὐδία (ἡ), (прінч:) fem: ал лвї εὔδιος; (ка sвsst:) лiniшte, seninъtate; (fir:) влînдеџe, влажinie.

Εὐδιάβατος (ὁ ἡ), (локѣ, рîѣ) прin каре поate чineва treче лesne. 2) (акt:) îвtetpeкътopѣ; (fir:) stpiкъчosѣ, вpeмeлnікѣ. [εὖ, διαβαίνω].

Εὐδιάβλητος, ші Εὐδιάβολος (ὁ, ἡ), лesne de калоmniat, saѣ хвліt. [εὖ, διαβάλλω].

Εὐδιάγνωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, διαγιγνώσκω]. лesne de deoseвіt (de квnosквt deoseвіpea), de жвdікаt.

Εὐδιάγωγος (ὁ, ἡ), ввnѣ de пetpeчepe (вeseлѣ, ші чл:). [εὖ, διάγω].

Εὐδιάζω, saѣ (maї корек:) Εὐδιάζομαι, віit: -άσω, -ομαι, пetpeкѣ віаџъ лinъ, netвpввpatъ. (вezї mi εὐδιάω). [εὔδιος].

Εὐδιάθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, [εὖ, διατίθημι] віne întokmitѣ; (fir:) віne disпвsѣ, ad: кв ввnъ voinџъ. 2) лesne de menажat, saѣ de пвs ла кале; лesne de вîndвt.

Εὐδιάθρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, διαθρύπτω] лesne de фърîmat, saѣ snapt.

Εὐδίαιος (ὁ,), гаврѣ, прin каре se stpeкoаръ апеле коръвiї; гвра џевії кліstipвлвї, ші чл: [εὖ, διαίνω).

Εὐδιαίρετος (ὁ, ἡ), лesne de îппърџіt; saѣ віne îппърџітѣ. [εὖ, διαιρέω].

Εὐδιαίτερος, α, ον, компар: пepeг: ал лвї εὔδιος.

Εὐδιαίτητος (ὁ, ἡ), лesne de жвdікаt ші хотърît de арвітрв, saѣ алesѣ жвдікътopѣ. [εὖ, διαιτάω].

Εὐδίαιτος (ὁ, ἡ), тръitopѣ кв ввnъ dietъ, регвлат, saѣ кв ikonomie. [εὖ, δίαιτα].

Εὐδιάκλαστος (ὁ, ἡ), лesne de фрînt. [εὖ, διακλάω].

Εὐδιακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de tpansпoptat аїврea прin вре внѣ локѣ. [εὖ, διακομίζω].

Εὐδιάκοπος (πτος) (ὁ, ἡ), лesne de тъiat прin miжлокѣ, saѣ de întpepвnt. [εὖ, διακόπτω].

Εὐδιακόσμητος (ὁ, ἡ), лesne de аранжат, de întokmit. [εὖ, διακοσμέω].

Εὐδιάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως, лesne de îmпъкаt. [εὖ, διαλλάττω].

Εὐδιάλογος (ὁ, ἡ), =Εὐόμιλος. [εὖ, διάλογος].

Εὐδιάλυτος (ὁ, ἡ), лesne de desфъквt, saѣ pisinit, (прin врm:) de desfiinџat; (fir:) = Εὐδιάλλακτος. [εὖ, διαλύω].

Εὐδιανέμητος (ὁ, ἡ), лesne de îппърџіt. [εὖ, διανέμω].

Εὐδιανός, ἡ, όν, поet: = Εὐδιεινός.

Εὐδιάπνευστος, ші Εὐδιάπνοος -ους (ὁ, ἡ), лesne de резвфлат, евапорат. [εὖ, διαπνέω].

Εὐδιάπτωτος (ὁ, ἡ), лesne de къзвt, saѣ алвнекат în грешелї. [εὖ, διαπίπτω].

Εὐδιάρθρωτος (ὁ, ἡ), віne комвinatѣ în înкeїetвpї. 2) віne аpтікoлatѣ, лesne de înџелеs. «Οὐκ εὐδιάρθρωτος ἡ παραγγελία». Евst: [εὖ, διαρθρόω].

Εὐδιάρπαστος (ὁ, ἡ), лesne de хръпіt din toate пърџіле. [εὖ, διαρπάζω].

Εὐδιαῤῥίπιστος [ὁ, ἡ], лesne de pisinit прin вîntвpape, saѣ miшкapea вîntвлвї. [εὖ, διαῤῥιπίζω].

Εὐδιάσειστος (ὁ, ἡ), лesne de svвdвit, saѣ клetinat tape. [εὖ, διασείω].

Εὐδιάσπαστος (ὁ, ἡ), лesne de sfîшіat. [εὖ, διασπάω].

Εὐδιάστολος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -στόλως, лesne de deoseвіt, saѣ desпърџіt; (fir:) лesne de квnosквt віne dintpe алteлe. [εὖ, διαστέλλω].

Εὐδιάτμητος (ὁ, ἡ), віne тъiatѣ în доъ. [εὖ, διατέμνω].

Εὐδιάφθαρτος, ші Εὐδιάφθορος (ὁ, ἡ), лesne de stpiкat, saѣ корвпt. [εὖ, διαφθείρω].

Εὐδιαφορέω -ῶ, віit: -ήσω, (поate греш: în локѣ de εὖ διαφορέω) mistвїeskѣ віne, saѣ лesne; (прin врm:) мъ фолоseвкѣ din mistвipe, креskѣ, мъ întъpeskѣ; înфлоpeskѣ. [de вnde

Εὐδιαφόρητος (ὁ, ἡ), лesne de mistвit, pisinit, ші чл: 2) лesne de asвdat, saѣ пвdвшit.

Εὐδιάφυκτος (ὁ, ἡ), de каре лesne поаte фвџі, sкъпа чineва. [εὖ, διαφεύγω],

Εὐδιάχυτος (ὁ, ἡ), лesne de ревърsat, pisinit, tonit. [εὖ, διαχέω].

Εὐδιαχώρητος (ὁ, ἡ), лesnічosѣ ла misвіpe, ші deшertape (sлoбodѣ ла ешіpe); saѣ лesne de mistвit, ші eшit афаръ (despre mînкърї, ші пpisoaseлe пîntечелвї). [εὖ, διαχωρέω].

Εὐδιάω -ῶ, віit: -άσω, sînтѣ лinѣ, ші

seninȣ, saȣ fakȣ чева în timnȣ seninȣ; (ñpiч:) плȣteskȣ пе време seninъ; (fir:) = Εὐδιάζω, isȣteskȣ, sîntȣ norokosȣ întp'але меле. [εὐδία].

Εὐδίδακτος (ὁ, ἡ), лesnічosȣ a înвъца, saȣ a se înвъца. [εὖ, διδάσκω].

Εὐδιεινός, ή, όν, (шi адв:) -εινῶς = [εὔδιος].

Εὐδίειον (τό). = Εὐδίαιος.

Εὐδιέξοδος (ὁ, ἡ), a кърȣia npineшipe este лesnічoasъ; saȣ din каpe este лesne de eшit; 2) лesnічosȣ a eшi. [εὖ, διά, ἔξοδος].

Εὐδίετος (ὁ, ἡ), [εὖ, διίημι] лesne de a-налisit, pisіuit, шi чл:

Εὐδιήγητος (ὁ, ἡ), лesne de побestit. [εὖ, διηγέομαι].

Εὐδιινός, ή, όν, noet: = Εὐδιεινός.

Εὐδικία (ἡ), dpentate, saȣ dpeantъ жȣ-dikatъ. [εὖ, δίκη].

Εὐδίνητος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, δινέω] лesne de înвîptit. «Στόμα—» Imn: Еклеs: елокȣintъ гъpъ, saȣ лiмвъ.

Εὐδινός, = (saȣ грeш: în локȣ de) Εὐδιεινός.

Εὐδίοδος (ὁ, ἡ), лesne de npintpeкȣt, saȣ a кърȣia npintpeчepe este лesnічoasъ. [εὖ, διά, ὁδός].

Εὐδιοίκητος (ὁ, ἡ), лesne de гȣвepnat, saȣ кiвepnisit. [εὖ, διοικέω].

Εὐδίοπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, διόπτομαι] npin ка-pe лesne noate ведea чinева (tpansnapinte).

Εὐδιόρθωτος (ὁ, ἡ), лesne de îndpentat, saȣ корeкtat. [εὖ, διορθόω].

Εὔδιος (ὁ, ἡ), [εὖ, Διός] (καιρός, timnȣ) seninȣ, лinȣ; (fir:) влîndȣ, лiniшtitȣ, вла-жinȣ.

Εὐδιόων, noet: în локȣ de εὐδιῶν, naptч: a лȣї εὐδιάω.

Εὔδμητος, шi Ἐΰδμητος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, δέμω] вine ziditȣ, клъditȣ.

Εὐδοκέω-ῶ, viit: -ήσω, înкȣвiinцezȣ, хо-търъскȣ чева кȣ мȣлцȣmipe; мъ îndȣ-плeкȣ, npiimeskȣ кȣ toatъ inima; (în цen:) ръmîїȣ мȣлцȣmitȣ de чева. [εὖ, δοκέω]. [de ȣnde

Εὐδόκησις, εως (ἡ), = Εὐδοκία, înвoipe, апроваре, мȣлцȣmipe. [шi

Εὐδόκητος (ὁ, ἡ), плъкȣtȣ, апровatȣ, вine npiimitȣ. [шi

Εὐδοκία (ἡ), чеа кȣ мȣлцȣmipe saȣ кȣ вȣнъ voinцъ înвoipe ла чева; вȣнъ disnosiцie, favoape. «Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Skp: (vezї Теолоц:).

Εὐδοκιμέω-ῶ, viit: -ήσω, шi (miж: каpe este шi maї întpeв:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, sîntȣ npin черкаpe апровatȣ, мъ вȣ-кȣpȣ de пȣвлiкъ penȣtaцie, sîntȣ чinstitȣ шi лъȣdatȣ; isвȣteskȣ, înfлopeskȣ, шi чл: [εὐδόκιμος]. [de ȣnde

Εὐδοκίμησις, εως (ἡ), isвȣtipe, dowîndipe de лаȣdъ, шi чл:

Εὐδόκιμος (ὁ, ἡ), din черкаpe апровatȣ, чinstitȣ, шi лъȣdatȣ de toцї. [εὖ, δοκιμή].

Εὐδοκουμένως, адв: (de naptч:) кȣ пȣ-влiкъ лаȣdъ, шi мȣлцȣmipe.

Εὐδοξέω-ῶ, viit: -ήσω, мъ вȣкȣpȣ de penȣtaцie, sîntȣ слъвitȣ de toцї. [шi

Εὐδοξία (ἡ), вȣнъ penȣtaцie, славъ, лаȣdъ. 2) dpeantъ жȣdikatъ, (fpanц:) bon sens (înnpot: de ἐπιστήμη); (dȣпе Enifan:) = Ὀρθοδοξία. [din

Εὔδοξος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -δόξως, = Εὐδόκιμος, шi Εὔδοξος. [εὖ, δόξα].

Εὔδουλος (ὁ, ἡ), вȣнȣ, влажinȣ кътpe ровї. [εὖ, δοῦλος].

Εὐδρακής [εὖ, δέρκομαι], έος (ὁ, ἡ), noet: = Ὀξυδερκής.

Εὐδράνεια (ἡ), noet: вîptȣte, капачitate fisiкъ în лȣкpape. [din

Εὐδρανής, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, δραίνω] des-stoїnікȣ în лȣкpape, вîptosȣ, tape. [de ȣnde

Εὐδρανία (ἡ), = Εὐδράνεια.

Εὐδρομέω -ῶ, viit: -ήσω, алеpгȣ вine, saȣ sîntȣ îndemînatiкȣ în алеpгаpe. [шi

Εὐδρομία (ἡ), isвeaлъ ла алеpгаpe. [din

Εὔδρομος (ὁ, ἡ), шi Εὐδρομίας, ου, але-pȣ, îndemînatiкȣ ла алеpгаpe. [εὖ, δρόμος].

Εὔδροσος (ὁ, ἡ), вine шi плъкȣt ръ-кopitopȣ. [εὖ, δρόσος].

Εὐδύνατος (ὁ, ἡ), noet: вine înnȣtep-nічitȣ. [εὖ, δυνατός].

Εὐδυσώπητος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -πήτως, лesnічosȣ de a îndȣплeка; saȣ лesne de îndȣплeкat, de înвлînzit. [εὖ, δυσωπέω].

Εὕδω, viit: -εὑδήσω, noet: în локȣ de (комп:) καθεύδω, dopmȣ; (despe вîntȣpї) пȣ sȣflȣ; (fir:) sîntȣ netȣpвȣpatȣ; (în цen:) мъ odixneskȣ, мъ лiniшteskȣ.

Εὐδώρητος (ὁ, ἡ), noet: înвiлшȣгatȣ de dapȣpї, saȣ înzestpatȣ. [εὖ, δωρέομαι].

Εὔδωρος (ὁ, ἡ), noet: мъpeцȣ, saȣ ma-pinimȣ dapniкȣ; (despe цapinї) podi-topȣ. [εὖ, δῶρον].

Εὐέανος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ἑανός] вine, stpълȣчit înвpъкatȣ.

Εὐέγρετος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἔγρομαι] лesne de deшtentat.

Εὔεδρος (ὁ, ἡ), шi адв: -έδρως, пе каpe

noate medea чineва вine (sirвр, шi чл:), saв каре аре odixniчoasъ шedepe; шezъ-topв пе skaвnв вnв, saв statopnikв, si-rвр ашezatв. «Ὄρνις —». Ел: каре шade sпре dpeaпta, (прin врm:) пpiinчoasъ. [εὖ, ἕδρα].

Εὐέθειρος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ἔθειρα] чел кв лвнгв шi fpвmosв пъpв.

Εὐειδής, έος (ὁ, ἡ), fpвmosв ла faцъ, saв ла вedepe. [εὖ, εἶδος].

Εὐείκαστος (ὁ, ἡ), лesne de dat кв so-koteaлa. [εὖ, εἰκάζω].

Εὔεικτος (ὁ, ἡ), шi adв: -είκτως, лesne de a se плека, a se свпвne; вlîndв. [εὖ, εἴκω].

Εὔειλος (ὁ, ἡ), [εὖ, εἵλη] = Εὐήλιος.

Εὐειματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв....

Εὐείματος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, εἷμα] вine înвpъкatв.

Ἐὐειμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв...

Εὐείμων, ονος (ὁ, ἡ), =Εὐείματος.

Εὔειρος (ὁ, ἡ], noet: [εὖ, εἶρος] чел кв (saв din) ввнъ лînъ.

Εὐείσβολος (ὁ, ἡ), (локв) лesniчosв de a пъвълi întp' însвл вpъжташвл, saв свпвsв ла пъвълipea вpъжташiлвї. [εὖ, εἰσβολή].

Εὐέκβατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκβαίνω] = Εὐέξοδος.

Εὐέκκρινος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκκρίνω] лesne de desпъpцit, saв de алes. 2) = Εὐδιαχώρητος.

Εὐέκνιπτος [εὖ, ἐκνίπτω], шi

Εὐέκπλυτος (ὁ, ἡ), лesne de sпълat, saв de skos кв sпълътвpъ. [εὖ, ἐκπλύνω].

Εὐέκπνευστος (ὁ, ἡ), лesne de pesвfлat, saв de eвaпopat. [εὖ, ἐκπνέω].

Εὐεκπύρωτος (ὁ, ἡ), лesne de înfoкat, de пpea tape înfepвîntat. [εὖ, ἐκπυρόω].

Εὐέκρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐκρύπτω] = Εὐέκπλυτος.

Εὐεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв...

Εὐέκτης [εὖ, ἔχω], ου (ὁ), sънъtosв, de ввнъ konstitвцie; (fir:) чел de ввнъ stape. [de вnde

Εὐεκτία (ἡ), пpea pap =Εὐεξία. [шi

Εὐεκτικός, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, чел че аре (saв kontpiввieшte ла) вîptвte, sънъtate.

Εὐέκφορος (ὁ, ἡ), лesniчoчв a skoate, a пpodвче, saв a se пpodвче; (пpin întind:) лesne-пъsкътopв, saв poditopв; (гpam:) лesne de пpoнвнцat. [εὖ, ἐκφέρω].

Εὐέλαιος (ὁ, ἡ), (локв) sвditв кв мвлцї шi ввнї мъsлinї, saв îndemînatiкв ла sъdipe de мъsлinї; (în цen:) înвiлшвгatв de мъsлinї, saв вntdeлemnв. [εὖ, ἐλαία, saв ἔλαιον].

Εὐέλεγκτος (ὁ, ἡ), лesne de dovedit, saв въdit de neadeвъpatв; 2) aплекatв a defъїma, a хвлi. [εὖ, ἐλέγχω].

Εὐέλικτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐλίσσω] вine în-fъшвpatв.

Εὐελκής, έος (ὁ, ἡ), лesne de tъmъ-dвit de pъni. [εὖ, ἕλκος].

Εὐελπής, έος (ὁ, ἡ), гpeш: în локв de εὐθαλπής.

Εὔελπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел че аре, saв dъ ввнe пъdeждi. «Τὸ εὔελπι». în локв de ἡ εὐελπιστία. [εὖ, ἐλπίς].

Εὐελπιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв вine пъdъждвitв, amв ввнe пъdeждї. [шi

Εὐελπιστὶ, adв: кв ввнe пъdeждi. [шi

Εὐελπιστία (ἡ), ввнъ пъdъждвipe. [din

Εὐέλπιστος (ὁ, ἡ),= Εὔελπις. [εὖ, ἐλπίζω].

Εὐέμβατος (ὁ, ἡ), (локв) лesniчosв ла intpape întp' însвл, saв кв лapгъ intpape; (акt:) каре intpъ лesne. [εὖ, ἐμβαίνω].

Εὐέμβλητος (ὁ, ἡ), чел че лesne se ва-гъ (întpъ) ла локвл sъв. [шi

Εὐέμβολος (ὁ, ἡ), = Εὐείσβολος. [εὖ, ἐμβάλλω].

Εὐέμετος (ὁ, ἡ), каре лesne пopneшte (saв se пopneшte. ла) вървътвpъ. [εὖ, ἐμετός].

Εὐεμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв ...

Εὐεμής, έος (ὁ, ἡ), =Εὐέμετος.

Εὐεμπτωσία (ἡ), a fi чineва...

Εὐέμπτωτος (ὁ, ἡ), лesniчosв a къdea în гpeшeлї, saв воaлe, свпвsв ла гpeшeлї, saв воlпъвiчosв. [εὖ, ἐμπίπτω]

Εὐένδοτος (ὁ, ἡ), чел че лesne se moaїe, se îndвплекъ. [εὖ, ἐνδίδωμι].

Εὐέντυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐντυγχάνω] лesne de întîлnit, de aпpoпiat.

Εὐεξάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de skos. [εὖ, ἐξάγω].

Εὐεξάλειπτος, (ὁ ἡ), лesne de шteps. [εὖ, ἐξαλείφω].

Εὐεξανάλωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐξαναλίσκω] лesne de кeлtвit; saв de mistвit.

Εὐεξαπάτητος (ὁ, ἡ), лesne de amъцit. [εὖ, ἐξαπατάω].

Εὐέξαπτος (ὁ, ἡ), лesne de anpins, de лвat foкв. [εὖ, ἐξάπτω].

Εὐεξάρτυτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐξαρτύω] лesne de гъtit, de sъвîpшit.

Εὐεξέλεγκτος (ὁ, ἡ), лesne de dovedit, saв въdit кв desъвîpшipe de neadeвъpatв. [εὖ, ἐξελέγχω].

Εὐεξέλικτος (ὁ, ἡ), лesne de desfъшѹ-pat. [εὖ, ἐξελίσσω].

, Εὐεξία (ἡ), [εὐέκτης] tape konstitѹцie, вîptѹte, sъnъtate. (пропр: шi fir:) «Ἡ ἐν τοῖς πολέμοις —». Плв:

Εὐεξίλαστος (ὁ, ἡ), лesne de inвлînzit, de îndѹплекat ла milostiвipe. [εὖ, ἐξιλάσκω].

Εὐέξοδος (ὁ, ἡ), a къpѹia, saѹ din kape este лesnічoasъ eшipea. [εὖ, ἔξοδος]

Εὐεπάγωγος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐπάγω] лesne de adѹs, saѹ atpas къtpe...

Εὐεπαίσθητος (ὁ, ἡ), лesne, saѹ вine simцitopѹ; (пas:) лesne de simцit, saѹ înцeлes. [εὖ, ἐπαισθάνομαι].

Εὐεπανόρθωτος (ὁ, ἡ), лesne de îndpeptat, saѹ adѹs iapъшi în вѹnъ stape. [εὖ, ἐπανορθόω].

Εὐέπεια (ἡ), [εὐεπής] fpѹmoasъ eкspesie, eлoкѹinцъ; (poet:) =Εὐφημία.

Εὐεπήβολος (ὁ, ἡ), лesne nemepitopѹ, saѹ isвѹtitopѹ în чeва. [εὖ, ἐπιβάλλω]. [de ѹnde

Εὐεπηβόλως, adв: кѹ mѹлtъ nemepipe, îndemînъtate, saѹ isвѹtipe.

Εὐεπηρέαστος (ὁ, ἡ), лesne de sѹпъpat, saѹ въtъmat. [εὖ, ἐπηρεάζω].

Εὐεπής [εὖ, ἔπος] (ὁ, ἡ), вine вopвitopѹ, eлoкѹinte. «Ὕδωρ εὐεπές». Eпigp: апъ, кape faчe вine-вopвitopï пe въѹtopïï sъï. [de ѹnde

Εὐεπία (ἡ), noet: = Εὐέπεια.

Εὐεπίβατος (ὁ, ἡ), (лoкѹ) лesnічosѹ de кълкat, saѹ sѹit пe dînsѹл. [εὖ, ἐπιβαίνω].

Εὐεπίβλεπτος (ὁ, ἡ), лesne de oвsepвat, въгat de seamъ. [εὖ, ἐπιβλέπω].

Εὐεπίβολος, (ὁ, ἡ), шi adв: -βόλως = Εὐεπήβολος.

Εὐεπιβούλευτος (ὁ, ἡ), asѹпpa къpѹia лesne noate чineвa кinzѹi, saѹ ѹneлti peлe. [εὖ, ἐπιβουλεύω].

Εὐεπίγνωστος (τος), ου (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐπιγιγνώσκω] лesnічosѹ a кѹnoaшte, saѹ a se кѹnoaшte кѹ sкѹmпъtate.

Εὐεπίθετος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θέτως [εὖ, ἐπιτίθημι] asѹпpa къpѹïa лesne noate пъвълi чineвa.

Εὐεπίληστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐπιλανθάνομαι] лesne ѹïtъtopѹ, saѹ de ѹïtat.

Εὐεπίμικτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μίκτως, лesnічosѹ ла кomѹnікaцie (maï кѹ seamъ кomepцiaлъ). «Λιμὴν —». Stp: [εὖ, ἐπιμίγνυμι].

Εὐεπίστρεπτος, шi εὐεπίστροφος (ὁ, ἡ), лesne de întops înanoï, saѹ de fъкѹt a se întoapчe. [εὖ, ἐπιστρέφω].

Εὐεπίτακτος (ὁ, ἡ), лesnічosѹ a se sѹпѹne ла nopѹнчï. [εὖ, ἐπιτάσσω].

Εὐεπιφορία (ἡ),=Εὐφορία. 2) a fi чineвa.

Εὐεπίφορος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φόρως, (лoкѹ) лesnічosѹ de кoвopît ла вaлe; (npin ѹpm:) лesnічosѹ ла aлepgape, (шi despre лiкѹide) ла въpsape; (fir:) foapte aплeкatѹ, nopnitѹ къtpe чeвa. [εὖ, ἐπιφέρω].

Εὐεπιχείρητος (ὁ, ἡ), asѹпpa къpѹïa лesne noate чineвa faчe пъвълipï, гoane, saѹ ataчe. 2) лesne de întpeпpins. 3) (лoц:) лesnічosѹ de a se faчe, saѹ a se fopma apгѹmîntѹ. [εὖ, ἐπιχειρέω].

Εὐεπῶς, adв: кѹ fpѹmoasъ eкspesie, saѹ eлoкѹinцъ; шi = Εὐφήμως. [εὐεπής].

Εὐέργαστος (ὁ, ἡ), лesne de лѹкpat, (fir:) de кondѹs. [εὖ, ἐργάζομαι].

Εὐεργεσία (ἡ), faчepe de вine, гpaцie. ‖ «Ψηφίζεσθαί τινι εὐεργεσίαν». Лкs: npin dекpetѹ a atpiвѹi кѹïвa titлѹл de [εὐεργέτης].

Εὐεργετέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкѹ кѹïвa (шi пas: doвîndeskѹ de ла чineвa) вine. [εὐεργέτης]. [de ѹnde

Εὐεργέτημα (τὸ), = Εὐεργεσία.

Εὐεργέτης, ου (ὁ), fъкъtopѹ de вine. [εὖ, ἔργον]. [de ѹnde

Εὐεργετικός, ἡ, ὸν (шi pap εὐεργετητικός), (шi adв:) -κῶς, peлatiвѹ кѹ (saѹ aплeкatѹ, disпѹsѹ spre) faчepe de вine. [шi

Εὐεργέτις, ιδος (ἡ), fem: aл лѹï εὐεργέτης.

Εὐεργής, έος (ὁ, ἡ), noet: вine, fpѹmos лѹкpatѹ. 2) кape se faчe spre вine. (de ѹnde) «Οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων». Oδ: Δ, шi X. în лoкѹ de εὐεργεσιῶν. [шi

Εὔεργος (ὁ, ἡ), noet: лѹкpъtopѹ de fante вѹne, вiptѹosѹ. 2) (пas:) вine лѹкpatѹ, кѹлtiвatѹ. saѹ 3) лesne de лѹкpat. [εὖ, ἔργον]. de ѹnde

Εὐεργῶς, adв: кѹ îndemînatate, кѹ meшteшѹгѹ.

Εὐερέθιστος (ὁ, ἡ), лesne de ipitat, ïѹte ла mînie. [εὖ, ἐρεθίζω].

Εὐερία (ἡ), sѹвst: aл лѹï...

Εὐέριος (ὁ, ἡ), neaпpoв: în лoкѹ de εὔερος.

Εὐέρκεια (ἡ), вѹnъ înгpъdipe. [din

Εὐερκής, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἕρκος] вine, sigѹp înгpъditѹ, înкisѹ; saѹ вine înкizъtopѹ. «Θύραι εὐερκέες». Od: P. [de ѹnde

Εὐερκία (ἡ), = Εὐέρκεια.

Εὐέρκτης, ου (ὁ), noet: în лoкѹ de εὐεργέτης.

Εὐερκῶς, adв: кѹ sigѹpъ înгpъdipe. [εὐερκής].

Εὐερμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѹ...

Εὐερμῆς, έος (ὁ, ἡ), чел че аре патронӗ пе (кîштігосѕл) Меркѕрӗ; (прін ѕрт:) норокосӗ (прінч: în негоцӗ, saӗ în întîmплъtoape гъsitѕрî). [εὖ, Ἑρμῆς]. [de ѕnde

Εὐερμία (ἡ), норочіре (прінч: ла вînъtoape, ші чл:).

Εὐερνὴς [εὖ, ἔρνος], έος (ὁ, ἡ), (прінч: despre плante) = Εὐβλαστής, Εὐθαλὴς; (fir: despre oam:)=Εὐμήκης; (despre лок:) =Εὔδενδρος.

Εὔερος (ὁ, ἡ) поеt: =Εὔειρος.

Εὐέστιος (ὁ, ἡ), чел че аре вѕнъ локѕінцъ. [εὖ, ἑστία].

Εὐεστὼ [εὖ, εἰμί], όος, -οῦς (ἡ), Dop: поеt: вѕнъ fiiнцъ (în sъnъtate, saӗ аверe, ші чл:).

Εὐετηρία, ші

Εὐετία (ἡ), вѕнӗ (podosӗ, fepічitӗ) анӗ. [εὖ, ἔτος].

Εὐετὺς, ύος (ἡ), Ion: поеt: ші εὐεστὼ, όος -οῦς (ἁ), Dop: поеt: în локӗ de εὐεστώ.

Εὐέυρετος (ὁ, ἡ), лesne de гъsit. [εὖ, εὑρίσκω].

Εὐέφοδος (ὁ, ἡ), asѕпра къреіа лesne поаte face чінева asaлtӗ. [εὖ, ἔφοδος].

Εὐέψητος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἕψω] лesne de fept, saѕ de mistѕit.

Εὔεψος (ὁ, ἡ), = Εὐέψητος.

Εὐζηλία (ἡ), нобілӗ zелӗ; emѕлацie; saӗ іѕвіре de чinste. [din

Εὔζηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ζήλως, чел че din нобілӗ zелӗ мішкаtӗ imitъ челе вѕне, saӗ чева віне, норочitӗ imitъtopӗ, saӗ рівалӗ. [εὖ, ζῆλος].

Εὔζυγος, ші поеt: Ἠΰζυγος (ὁ, ἡ), поеt: віне конжѕгаtӗ, saӗ комбінаtӗ. 2) чел че аре fpѕmoase вънчі de вісламі; (în џen:) віне fъкѕtӗ. «Ναῦς —». Od: N. ші P: [εὖ, ζυγὸς].

Εὔζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὔζυγος.

Εὐζωὰ, ᾶς (ἁ), Dop: în локӗ de εὐζωΐα. [ші

Εὐζωέω -ῶ, віit: -ήσω, tpъіескӗ віне, fepічit. [ші

Εὐζωΐα (ἡ), вѕнъ, fepічitъ віацъ, saӗ tpaiӗ. [εὔζωος].

Εὐζωμεύω, віit: -εύσω, fерѕӗ чева віне, пînъ sъ se topiaскъ de totӗ, sъ se fakъ zeamъ, = Διαζωμεύω. [din

Εὔζωμος (ὁ, ἡ), чел че аре, saӗ face вѕнъ zeamъ. (de ѕnde || sѕвst:)Εὔζωμον, ѕнӗ fелӗ de плantъ, sъmînца къреіа о întpeвѕінцаӗ de мѕштарӗ. [εὖ, ζωμὸς].

Εὔζωνος, ші поеt: Ἠΰζωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ fpѕmosӗ врîӗ, saӗ fpѕmos înчinsӗ. (везі ші βαθύζωνος). 2) віне (strîns) înчinsӗ; ѕшорӗ; (прін ѕрт:) гъtitӗ (прінч: de дрѕмӗ). [εὖ, ζώνη].

Εὔζωος (ὁ, ἡ), чел кѕ вѕнӗ ші fepічitӗ tpaiӗ; (despre плante) каре креште лesne, ші дъінеште fъръ мѕлtъ къѕtape. [εὖ, ζωὴ].

Εὔζωρος (ὁ, ἡ), (οἶνος, вінӗ) пpea кѕpatӗ, нічі dekѕm amestekatӗ кѕ чева. [εὖ, ζωρὸς].

Εὐηγενής, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локӗ de εὐγενὴς.

Εὐηγεσία (ἡ), poet: [εὖ, ἡγοῦμαι] вѕнъ повъцѕіре.

Εὐηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: ворвескӗ de віне, лаѕдӗ пе чінева. [ші

Εὐηγορία (ἡ), лаѕдъ; fpѕmoasъ ворвіре, елоквінцъ. [din

Εὐήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γόρως, віне, fpѕmos ворвіtopӗ, елоквінte. 2) лъѕдъtopӗ, віне-ворвіtopӗ de чінева. [εὖ, ἀγορά].

Εὐηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἦδος] foapte dѕлче ші плъкѕtӗ.

Εὐήθεια (ἡ), simпліtate, неръѕtate, (fpнц:) bonhomie; (maї de мѕлtе opî în ръѕ) нерозie, простie. [din

Εὐήθης, εος (ὁ, ἡ), simплѕ, невіноваtӗ, fъръ ръѕtate; (maї de мѕлtе opî) простӗ, (tѕрч:) вѕдала; (med:) лesne de tъmъ dѕit (înпpot: de κακοήθης). [εὖ, ἦθος]. [de ѕnde

Εὐηθία (ἡ), поеt: în локӗ de εὐήθεια. [ші

Εὐηθίζομαι, віit: -ίσομαι, мъ пор tӗ, saӗ ворвескӗ простеште. [ші

Εὐηθικὸς, ἡ, ὸν, простескӗ, нерозескӗ. [de ѕnde

Εὐηθικῶς, ші Εὐήθως, adв: простеште, нерозеште.

Εὐήκης [εὖ, ἀκὴ], εος (ὁ, ἡ), пpea asкѕцitӗ ла вîрfӗ.

Εὐηκοΐα (ἡ), a fi чінева...

Εὐήκοος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κόως, чел кѕ вѕнӗ аѕzӗ; (fir:) askѕлtъtopӗ, sѕпѕsӗ. || «Εὐηκοωτέρα ἡ νὺξ τῆς ἡμέρας». Apst: noaптea se аѕde maї віне. [εὖ, ἀκοή].

Εὐηλάκατος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ вѕнъ fѕркъ, saӗ sъцеаtъ; ші îndemînatікӗ a toapче, saӗ a sъцеta. [εὖ, ἠλακάτη],

Εὐήλατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἐλαύνω] (despre metaлe) каре лesne, saӗ віне ші îndemînatік se вате кѕ чокапѕл. 2) (локӗ) îndemînatікӗ, потрівіtӗ ла алергаре de каї saӗ de tpъsѕpî.

Ἐὐῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел кѕ вѕнъ вîрstъ, saӗ staӗ (tînъpӗ, saӗвіне крескѕtӗ). [εὖ, ἡλικία].

Εὐήλιος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ηλίως, чел în

бѫнъ позіціе деспре соаре, саѣ каре се лѫміneазъ, ші се înкълzеште біне де соаре. [εὖ, ἥλιος].

Εὐημερέω -ῶ, віит: -ήσω, петрекѣ бѫне зіле, сінтѣ ферічітѣ; ісвѫтескѣ, înфлорескѣ în чева. (εὐήμερος). [де ѫнде

Εὐημέρημα (τὸ), норочітъ întрепрindере, ісвѫтіре. неmеріре în чева.

Εὐημερία (ἡ), бѫнъ zі, фрѫмосѣ тіmпѣ. 2) (обіч: фіг:) феріччіре, ісвѫтіре, норокоасъ неmеріре. [дін

Εὐήμερος (ὁ, ἡ), петрекъторѣ де бѫне зіле; (în ґен:) феріччітѣ; (прін ѫрm:) веселѣ. [εὖ, ἡμέρα]. 2) преа блîndѣ. [εὖ, ἥμερος].

Εὐημής, έος (ὁ, ἡ), Іон: în локѣ де εὐεμής.

Εὐηνεμία (ἡ), бѫнѣ, прііnчосѣ вîntѣ. [дін

Εὐήνεμος (ὁ, ἡ), Іон: în локѣ де εὐάνεμος.

Εὐήνιος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -ίως, сѫпѫсѣ фрîнелор, лесне де мънат; (прін întінд: ші фіг:) блîndѣ. [εὖ, ἡνία].

Εὐηνορία (ἡ), поет: [εὐήνωρ] бървъціе, кѫлте де вîрстъ, ші вîртѫте.

Εὐήνυστος (-υτος), ου (ὁ, ἡ), [εὖ, ἀνύω]. лесне де сѫвîршіт.

Εὐήνωρ [εὖ, ἀνὴρ], ορος (ὁ, ἡ), întъріторѣ де (саѣ нотрівітѣ ла) бървації. «Οἶνος («Χαλκὸς) —». Od: Δ. ші N. 2) = Εὔανδρος. «Πόλις —». Pind:

Εὐηπελής [εὖ πέλομαι], έος (ὁ, ἡ), поет: чел че се афлъ în бѫнъ старе. [де ѫнде

Εὐηπελίη (ἡ), поет: Іон: афларе în бѫнъ старе; (în ґен:) феріччіре.

Εὐήρατος (ὁ, ἡ), поет: преа ïѫбітѣ. [εὖ, ἐράω].

Εὐήρεια (ἡ), сѫбст: ал лѫї εὐήρης.

Εὐήρετμος (ὁ, ἡ), поет: (ναῦς, корабіе) лесне плѫтітоаре прін вîсле, ѫшоаръ, лесне де мішкат; (омѣ) îндемîнатікѣ, бѫнѣ вîслашѣ. [εὖ, ἐρετμός].

Εὐήρης [εὖ, ἄρω], εος (ὁ, ἡ), біне потрівітѣ, саѣ комбінатѣ; (прін ѫрm:) бѫнѣ де întребѫінцат, саѣ біне фъкѫтѣ спре întребѫінцаре. 2) = Εὐήρετμος [εὖ, ἐρέσσω]; (фіг:) ѫшорѣ.

Εὐήροτος (ὁ, ἡ), =Εὐάροτος.

Εὐήρυτος (ὁ, ἡ), поет: лесніччосѣ де а скоате дінтр'însѫл апъ, ші чл:, а се zлеі. [εὖ, ἀρύομαι].

Εὐητόριος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἦτορ] înвеселіторѣ, înвѫнъторѣ де інімъ. 2) греш: în локѣ де

Εὐήτριος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἥτριον] біне цесѫтѣ; саѣ контрібѫіторѣ ла бѫнъ цесътѫръ. «Κερκὶς —». Епгр:

Εὐηφενής [εὖ, ἄφενος], έος (ὁ, ἡ), поет: богатѣ, în бѫнъ старе.

Εὐηχής, έος, ші εὐήχητος, ші εὔηχος (ὁ, ἡ), біне ресѫнъторѣ. [εὖ, ἦχος].

Εὔθ'. поет: în апок: în локѣ де εὖτε.

Εὐθάλαμος (ὁ, ἡ), поет: [εὖ, θάλαμος] фъкъторѣ де феріччіреа нѫнції.

Εὐθάλασσος (ττος) ου, (ὁ, ἡ), біне пѫсѣ пе църтѣ де маре; (прін ѫрm:) біне фолосітѣ де маре. 2) лесніччосѣ (саѣ лесне сѫферіторѣ) ла плѫтірі пе маре. [εὖ, θάλασσα].

Εὐθαλέω -ῶ, віит: -ήσω, сîntѣ...

Εὐθαλής [εὖ, θάλλω], έος (ὁ, ἡ), (деспре планте) înверzітѣ кѫ totѫл; чел în флоареа са, în бѫнъ старе.

Εὐθαλπής, έος (ὁ, ἡ), поет: чел че înкълzеште mѫсѫрат, mі (прін ѫрm:) плъкѫт, дестѫл де калдѣ. [εὖ, θάλπω].

Εὐθανασία (ἡ), лесніччоасъ ші феріччітъ мѫріре. [ші

Εὐθανατέω -ῶ, віит: -ήσω, морѣ де моарте бѫнъ (лесніччоасъ, саѣ чінстітъ). [дін

Εὐθάνατος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -άτως, чел че моаре де моарте бѫнъ (чінстітъ, саѣ лесніччоасъ). [εὖ, θάνατος].

Εὐθάρσεια (ἡ), бѫнъ ценерозітате, кѫражѣ. [ші

Εὐθαρσέω -ῶ, віит: -ήσω, сîntѣ кѫражосѣ, несперіосѣ. [дін

Εὐθαρσής, έος (ὁ, ἡ), îndръzнецѣ, кѫражосѣ, ші чл: [εὖ, θάρσος].

Εὔθαρσος (ὁ, ἡ), = Εὐθαρσής. [де ѫнде

Εὐθαρσῶς, адв: кѫ îndръzнеалъ, кѫ кѫражѣ, ші чл:

Εὐθέατος (ὁ, ἡ), лесне де прівіт. [εὖ, θεάομαι].

Εὐθεῖα (ἡ), фем: ал лѫї εὐθύς.

Εὐθένεια, Εὐθενέω, Εὐθενὲς, ші чл: = (саѣ греш: în локѣ де) Εὐθήνεια, ші чл:

Εὐθεράπευτος (ὁ, ἡ), лесне де тъmъдѫіт; (фіг:) де îndрептат, саѣ де атрас спре дрaгосте, де фаміліат прін де апроапе кѫѫтаре. [εὖ, θεραπεύω].

Εὐθέριστος (ὁ, ἡ), лесне де ѫечерат. [εὖ, θερίζω].

Εὐθέρμαντος (ὁ, ἡ), лесне де înкълzіт. [εὖ, θερμαίνω].

Εὔθερμος (ὁ, ἡ), преа калдѣ. [εὖ, θερμός].

Εὔθερος (ὁ, ἡ), (локѣ) бѫнѣ де локѫіт вара. [εὖ, θέρος].

Εὐθεσία (ἡ), бѫнъ позіціе, саѣ старе (în ґен:). [ші

Εὐθετέω -ῶ, віит: -ήσω, (рар: стръm:)

= Εὐθετίζω; (обіч: nestp: кв ак: преп:) sîntš notpiвitš, îndemînatікš, folositорš ла чева; (фъръ kazš) sîntš în вsnъ stape, мергš віне în чева. [εὔθετος]. [de šnde

Εὐθέτησις, εως (ἡ), aflape în вsnъ stape; вsnъ комвіnape, notpiвipe. 2)= Διευθέτησις.

Εὐθετίζω, віit: -ίσω, аранжезš, пsiš ла вsnъ pîndšіалъ, saš fie-че лsкрš ла локсл сsš; віне-întокмескš. [din

Εὔθετος (ὁ, ἡ), nssš віне, ла локсл сsš; (прin šрm:) notpiвitš ла чева. [εὖ, τίθημι]. [de šnde

Εὐθέτως, adв: în вsnъ nosiцie, saš stape, notpiвit.

Εὐθεώρητος (ὁ, ἡ), лесне de upiвit. [εὖ, θεωρέω].

Εὐθέως, adв: = Εὐθύς, îndatъ. (везі ші αὐτίκα). [εὐθύς].

Εὐθηγής, έος (ὁ, ἡ), віне saš лесне askšцitорš. 2) = кš ...

Εὔθηκτος (ὁ, ἡ), віне askšцitš. [εὖ, θήγω].

Εὐθηλέω -ῶ, віit: -ήσω, хръnескš віне (прінч: кš цiцъ); (прin šрm:) îngpашš. [ші

Εὐθηλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: віне хръnitš (кš цiцъ); (прin šрm:) граsš, fpaцеdš. [din

Εὐθηλής, έος (ὁ, ἡ), noet:=Εὐθηλήμων. 2) =Εὐθαλής. [ші

Εὔθηλος (ὁ, ἡ), [εὖ, θηλή] чел, чеа кš fpsmoase (лъntoase) цiце.

Εὐθημονέω -ῶ, віit: -ήσω, ашезš notpiвit, dsne кsвiinцъ (fie че лsкрš ла локсл сsš), depetiкš, = Εὐθετίζω. [ші

Εὐθημοσύνη (ἡ), пsnере ла вsnъ pîndšіалъ, аранжаре. [din

Εὐθήμων, ші noet: Εὐθήμων [εὖ, τίθημι], ονος (ὁ, ἡ), ашезatš віне, nssš ла локсл сsš; (акt:) išвitорš de вsnъ pîndšіалъ în лsкръріле sале; (în цеn:) регšлatš.

Εὐθήνεια (ἡ), вsnъ (înflopitъ) stape; fepiчipe; podniчie; вілшsгš; (прin šрm: маі nsš) eftinъtate [de ачі]. [ші

Εὐθηνέω -ῶ, віit: -ήσω, (ші між:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, sîntš în вsnъ, înflopitъ stape; (кš цеn:) sîntš înвiлшsgatš, în авondinцъ de чева. [din

Εὐθηνής, έος (ὁ, ἡ), чел în вsnъ stape, în floapea sa; înвiлшsgatš; (прin šрm: маі nsš) eftinš (de ачі). [εὖ, τιθή, saš τιθήνη, іар dsne алцiі εὖ, θέω = τίθημι]. [de šnde

Εὐθηνία (ἡ), = Εὐθήνεια.

Εὐθήρατος, ші Εὐθήρευτος, ші Εὐθήρητος, лесне de вinat, de npins. [εὖ, θηράω].

Εὐθηρία (ἡ), = Εὐαγρία. [din

Εὔθηρος (ὁ, ἡ), вsnš de (saš норокоsš ла) вînъtoape; (локš) вогаtš de вinatš. [εὖ, θήρα].

Εὐθής, έος (ὁ, ἡ), Алексаndp: în локš de εὐθύς, έος.

Εὐθήσαυρος (ὁ, ἡ), чел кš мapi комopі. 2)=Εὐθησαύριστος, лesnічosš, saš notpiвitš de a se гръмsdi ла комоаръ, (adiкъ) a se пsne în пъstpape. [εὖ, θησαυρός].

Εὐθικός, ή, όν, [εὐθύς] fъкstš пе лinie dpeanтъ.

Εὐθικτέω -ῶ, віit: -ήσω, atingš кš îndemînъtate. [din

Εὔθικτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίκτως, [εὖ, θίγω] лесне de atins; (обіч: stpъm: ші fig:) чел че atinцe îndeмînatiк, ші nemepit; (în цеn:) isкsсitš, îndemînatiкš. (se конf: кš εὔθηκτος).

Εὐθιξία (ἡ), nemepічoasъ isкssinцъ, îndemînъtate. [εὖ, θίξις].

Εὔθλαστος (ὁ, ἡ), лесне de snapt, saš fъpîmat. [εὖ, θλάω].

Εὔθοινος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, θοίνη] мînкъчosš. 2) вsnš de snš мape osпъцš, înвiлшsgatš.

Εὐθορύβητος (ὁ, ἡ), лесне de tspвspat, (snepiat). [εὖ, θορυβέω].

Εὔθραυστος (ὁ, ἡ), лесне de fъpîmat saš snapt: [εὖ, θραύω].

Εὔθριγκος (ὁ, ἡ), чел кš stpълsчitъ, мъреацъ îngpъdipe. [εὖ, θριγκός].

Εὔθριξ, ші noet. Ἐΰθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), fpsmosš ла пърš. 2) fъкstš din вsnš (цеапънš) пърš. [εὖ, θρίξ].

Εὔθρονος, ші noet: Ἐΰθρονος (ὁ, ἡ), чел че аре (saš шаde пе) fpsmosš tponš (skasnš). [εὖ, θρόνος].

Εὔθροος -ους (ὁ, ἡ), =Εὔηχος, ші Εὔφωνος. [εὖ, θρόος].

Εὐθρυβής, έος, ші Εὔθρυπτος (ὁ, ἡ), = Εὔθραυστος, ші Εὐδιάσπαστος (везі zічеpiле); (fig:) foapte молешitš, слъвitš de desfъtъpі. [εὖ, θρύπτω].

Εὐθύ (τὸ), nest: лsі εὐθύς. ‖ (ка adв:) dpent, saš d' a dpentsл. 2) = Εὐθέως, îndatъ.

Εὐθυβολέω -ῶ, віit: -ήσω, asвîplš, isвeskš dpent ла semnš. [ші

Εὐθυβολία (ἡ), isвipe, nemepipe în dape кš sokoteала. [din

Εὐθύβολος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βόλως, (нарокs:) isвitорš, nemepitорš, (іар nponapoкs:) isвitš, nemepitš dpent în... (în

цен:) dpent nemepitopȣ, saȣ nemepitȣ, îndemînatikȣ, notpiritȣ. [εὐθὺς, βολή].

Εὐθυγενής, έος (ὁ, ἡ), грам: екsпл: a лȣĭ Ἰθαγενής. [εὐθὺς, γένος].

Εὐθόγλωσσος (ττος), (ὁ, ἡ), = Εὐθυεπής. [εὐθὺς, γλῶσσα].

Εὐθύγραμμος (ὁ, ἡ), чел în лinie dpeaпtъ, saȣ кȣ dpente лiniĭ. [εὐθὺς, γραμμή].

Εὐθυδήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: simплȣ nonȣлapȣ. [εὐθὺς, δῆμος].

Εὐθυδικέω -ῶ, biit: -ήσω, жȣdîkȣ dpent. 2) snpe desbinoвъцipea mea î tpȣ în datъ în жȣdikatъ (adikъ fъpъ a къȣta a-mînape npin napagpafiĭ шi екчепцiĭ). [шi

Εὐθυδικία (ἡ), dpeaпtъ жȣdikatъ. 2) intpape îndatъ în жȣdikatъ (maĭ кȣ seamъ snpe desbinoвъцipe). (npiнч: în fpaseлe) «Εὐθυδικίᾳ, шi Εὐθυδικίαν εἰσιέναι, saȣ ἀγωνίζεσθαι». Лкs: [din

Εὐθύδικος (ὁ, ἡ), чел че жȣdikъ dpent. 2) чел че îшi dъ кȣвinte de îndpentape în datъ, шi d' a dpentȣл (fъpъ шikane шi stpъгъnipĭ). (Esxл: a întpeвȣinцat шi fem: εὐθυδίκη). [εὐθὺς, δίκη]

Εὐθυδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, алергȣ dpent пе калеа mea. [din

Εὐθύδρομος (ὁ, ἡ), dpent-алергътоpȣ, saȣ îndemînatikȣ ла dpeaпtъ алергape; (în цен:) dpentȣ. [εὐθὺς, δρόμος].

Εὐθυέντερος (ὁ, ἡ), чел кȣ maцe dpente, neînвîptejite. [εὐθὺς, ἔντερον].

Εὐθυέπεια (ἡ), dpeaпtъ (neminчinoasъ) вopвipe, saȣ snȣnepe de adeвъpȣ. [din

Εὐθυεπής, έος (ὁ, ἡ), [εὐθὺς, ἔπος] вopвitopȣ de dpentȣ, snȣitopȣ de adeвъpȣ. [de ȣnde

Εὐθυεπία (ἡ), noet: în локȣ de εὐθυέπεια.

Εὐθυεργής, έος (ὁ, ἡ), [εὐθὺς, ἔργον] лȣкpatȣ dpent, кȣ пpопорціе.

Εὐθυθάνατος (ὁ, ἡ), adȣкътоpȣ îndatъ de moapte. «Πληγὴ —». Плв: [εὐθὺς, θάνατος].

Εὐθύθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пъpȣл dpentȣ (nекpeцȣ). [εὐθὺς, θρίξ].

Εὐθύκαυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ кочеanȣл dpentȣ. [εὐθὺς, καυλὸς].

Εὐθυκέλευθος (ὁ, ἡ), ȣpmъtopȣ de кале dpeaпtъ. «Ὀδὸς —». Apet: [εὐθὺς, κέλευθος].

Εὐθύληπτος (ὁ, ἡ), îndatъ (лesne) лȣatȣ, saȣ npinsȣ. [εὐθὺς, λαμβάνω].

Εὐθυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, вopвeskȣ dpent, snȣiȣ adeвъpȣл. [шi

Εὐθυλογία (ἡ), вopвipe ла dpeцtȣ, snȣnepe de adeвъpȣ. [din

Εὐθυλόγος (ὁ, ἡ), = Εὐθυεπής, вopвitopȣ ла dpentȣ, snȣitopȣ de adeвъpȣ. [εὐθὺς, λόγος].

Εὐθυμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ вatȣ în dpentate. [din

Εὐθυμάχης, noet: шi Εὐθυμάχος, ου (ὁ), чел че se вate în dpentate, (ad:) fъpъ вiклeнie, de faцъ. [εὐθὺς, μάχη]. [de ȣnde

Εὐθυμαχία (ἡ), въtълie dpeaпtъ, bolnineaskъ, neвiклeanъ.

Εὐθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, înbeseлeskȣ пе чineвa, îĭ fakȣ inima вȣnъ. ‖ (овiч: neȣt: saȣ miж:) sîntȣ beseлȣ, кȣ inimъ вȣnъ. [шi

Εὐθυμία (ἡ), inimъ вȣnъ, beseлie. [din

Εὔθυμος (ὁ, ἡ), кomпap: -ότερος, -ότατος) чел кȣ inimъ вȣnъ, beseлȣ; (noet:)= Ἄσμενος, вȣкȣposȣ. «Εὔθυμος ἔδωκε». Od: Ξ. [εὖ, θυμός]. [de ȣnde

Εὐθύμως, adв: кȣ inimъ вȣnъ; =Ἀσμένως, вȣкȣpos, кȣ toatъ inima.

Εὐθύνη (ἡ), (овiч: ла îm:) кȣвîntȣл, saȣ sokoteaлa, че dъ, saȣ este datopȣ a da despe лȣкpъpiле saле înkpedinцatȣл tpeвĭ saȣ вanĭ пȣвлiчĭ. [εὐθὺς]. [de ȣnde

Εὐθύνης, ου (пȣшаĭ ла îm:) npea papȣ, saȣ греш: în локȣ de...

Εὔθυνος (ὁ), = Εὐθυντήρ, dipeкtopȣ, îndpentъtopȣ; pesплъtitopȣ, nedensitopȣ. 2) (naptik: în Atena) pîndȣitȣ a лȣa sokoteлĭ de лȣкpъpĭ пȣвлiче de ла amплоia цĭ =Ἐλεγκτής.

Εὔθυνσις, εως (ἡ), îndpentape (npon: шi fir:); skȣmnъ черчetape. [шi

Εὐθυντήρ (ὁ), черчetътоpȣ; жȣdikътоpȣ; nedensitopȣ, saȣ osînditopȣ snpe îndpentape. «Ὕβριος —». Teor: 2) dipeкtopȣ; kîpmaчiȣ. «Νεὼς —». Лкs: «Οἴαξ —». Esxл: [шi

Εὐθυντηρία (ἡ), (în Eвp: Ifiц: în Taвp: se веde греш: în локȣ de διευθυντηρίους) npiнч: fem: aл лȣĭ...

Εὐθυντήριος, α, saȣ ος, ον, foлositopȣ ла îndpentape, kîpmȣipe, шi чл: [шi

Εὐθυντής, οῦ (ὁ), = Εὐθυντήρ. [εὐθύνω]. [de ȣnde

Εὐθυντικὸς, ή, ὸν, =Εὐθυντήριος, îndemînatikȣ ла îndpentape.

Εὐθυντὸς, ή, ὸν, npiimitopȣ de îndpentape, кopeкціonape, шi чл: saȣ îndpentatȣ, кopeкціonatȣ. [din

Εὐθύνω [εὐθὺς], biit: -υνῶ, îndpentezȣ; (fir: maĭ de mȣлte opĭ) dipiцezȣ, kîpmȣieskȣ; жȣdikȣ; черчetezȣ; iaȣ sokoteaлъ de ла чineвa; nîpъskȣ; nedenseskȣ snpe îndpentape. 2) tpimiцȣ, adpesezȣ кътpe; daȣ. «Οὖρον (. Ὄλβον) εὐθύνειν». Пind:

*

Εὐθυονειρία (ἡ), ведере de кꙋрате (adевърате) віse. [din

Εὐθυόνειρος (ὁ, ἡ), възътꙋрꙋ de adевъpate, кꙋрате віse. [εὐθὺς, ὄνειρος].

Εὐθυόνυξ, υχος, ші Εὐθυόνυχος (ὁ, ἡ), чел кꙋ drepte ꙋnгії. [εὐθὺς, ὄνυξ].

Εὐθυπλοέω -ῶ, віit: -ήσω, плꙋteskꙋ drept, пꙋ ꙋрmezꙋ kotitꙋреле џъртꙋрілор, џіꙋ în плꙋtіре лініе dreaптъ. [ші

Εὐθύπλοια, ші Εὐθυπλοΐα (ἡ), плꙋtіре în лініе dreaптъ. [εὐθύπλοος].

Εὐθυπλοκία (ἡ), dreaптъ înплеtіtꙋръ, saꙋ цесътꙋръ. [εὐθὺς, πλοκή].

Εὐθύπλοος -ους, (ὁ, ἡ), каре плꙋteште drept înainte. [εὐθὺς, πλόος].

Εὐθύπνοος -ους, (ὁ, ἡ), drept sꙋфлътоrꙋ. 2) лesne resꙋфлътоrꙋ. (везї ші ὀρθόπνοος). [εὐθὺς, πνοή].

Εὐθυπομπής, έος, ші Εὐθύπομπος (ὁ, ἡ), поеt: чел че trіmіte, saꙋ kondꙋче чева drept. [εὐθὺς, πομπή].

Εὐθυπορέω -ῶ, віit: -ήσω, ꙋмвлꙋ, merгꙋ drept. [ші

Εὐθυπορία (ἡ), ꙋмвлеtꙋ, mersꙋ dreptꙋ. [din

Εὐθύπορος (ὁ, ἡ), merгътоrꙋ drept; (în џen:) dreptꙋ. [εὐθὺς, πόρος].

Εὐθυῤῥημονέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskꙋ ла dreptꙋл (фъръ înвꙋрtіtꙋрї, saꙋ sfіалъ); ворвеskꙋ de îndatъ, фъръ нреrîndіре. [ші

Εὐθυῤῥημόνως, adв: кꙋ ворвіре непрефъкꙋtъ, nesfіітъ, d'a dreptꙋл, saꙋ непреrîndіtъ. [din

Εὐθυῤῥήμων [εὐθὺς, ῥῆμα], ονος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште d'a dreptꙋл (фъръ întорsътꙋрї) dreptꙋл, saꙋ adевърꙋл.

Εὐθύῤῥιζος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кꙋ drepte ръdъчіnї. [εὐθὺς, ῥίζα].

Εὐθύῤῥιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кꙋ nasꙋл dreptꙋ (некоkîржаtꙋ). [εὐθὺς, ῥίν].

Εὔθυρσος (ὁ, ἡ), поеt: џіtоrꙋ de (saꙋ înnodoвіtꙋ кꙋ) фрꙋmosꙋ tіpsꙋ. [εὖ, θύρσος].

Εὐθὺς [ἰθὺς], έος, εῖα, ύ, dreptꙋ (înпр: de σκολιὸς, strîmвꙋ); (фіг:) dreptꙋ, adевъраtꙋ; (maї поꙋ) sіmплꙋ, фъръ ръꙋtate, sіnчерꙋ, кꙋраtꙋ ла іnімъ, ші чл: «Τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ». Skp: «Τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις». Skp: «Εὐθεῖα, (se înц: γραμμή)». Mat: înпр: de καμπύλη. «'Επὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας». Плв: întр'ачееашї лініе (pîndꙋ). «Εὐθεῖα (se înц: πτῶσις)» Грам: nomіnатівꙋл. (ші adвервіал) «'Εκ τοῦ εὐθέος». Тꙋч: de îndatъ, (прін ꙋрm:) фъръ нреrîndіре. «'Απὸ τοῦ εὐθέος λέγειν». Лкs: a ворві d'a dreptꙋл adевърꙋл. «'Εξ εὐθείας, (saꙋ). «'Απ' εὐθείας, (saꙋ) Κατ' εὐθεῖαν (se înц: ὁδὸν, saꙋ γραμμήν)». Лкs: drept. [de ꙋnde

Εὐθὺς, adв: îndatъ. «Εὐθὺς ἐκ παίδων». «Εὐθὺς νέοι ὄντες». Лкs: (везї ші εὐθέως).

Εὐθύσανος (ὁ, ἡ), înnodoвіtꙋ кꙋ фрꙋmoase фꙋnte, saꙋ чіꙋкꙋрї. [εὖ, θύσανος].

Εὐθύστομος (ὁ, ἡ), чел кꙋ гꙋръ dreaптъ; (фіг:) ворвіtоrꙋ de dreptꙋ, saꙋ de adевърꙋ фъръ sfіалъ, = Εὐθυῤῥήμων. [εὐθὺς, στόμα]. 2) чел кꙋ intраре dreaптъ. [εὐθὺς, στόμιον].

Εὐθυτενής, έος, (ὁ, ἡ),='Ιθυτενής. drept-întіnsꙋ, dreptꙋ. [εὐθὺς, τείνω].

Εὐθύτης (ἡ), dreptіme (проп: ші фіг:), sіmплітаte, sіnчерітаte; dreptate. [εὐθὺς].

Εὐθύτομος (ὁ, ἡ), (пароks:) тъietоrꙋ drept; (пропароks:) тъіаtꙋ drept. [εὐθὺς, τέμνω].

Εὐθύτονος (ὁ, ἡ), = Εὐθυτενής. || (sꙋвst: îm:) Εὐθύτονα (τὰ), ꙋnꙋ фелꙋ de resвоіаskъ maшінъ. (везї ші παλίντονος). [εὐθὺς, τείνω].

Εὐθύτρητος (ὁ, ἡ), [εὐθὺς, τιτράω] гъꙋрітꙋ drept.

Εὐθύτριχος, џen: ал лꙋї εὐθύθριξ. (іар maї поꙋ nomіn:).

Εὐθυφερής, έος (ὁ, ἡ), dꙋкътоrꙋ (saꙋ kondꙋsꙋ) drept; (în џen:) dreptꙋ. [εὐθὺς, φέρω].

Εὐθύφλοιος (ὁ, ἡ), чел кꙋ dreaптъ, netedъ коажъ. [εὐθὺς, φλοιός].

Εὐθυφορέω -ῶ, віit: -ήσω, dꙋкꙋ, џіꙋ, іаꙋ чева (ші пas: mъ kondꙋкꙋ, mъ mішкꙋ) drept. [ші

Εὐθυφορία (ἡ), dꙋчере, mішkаре dreaптъ. (înпр: de κυκλοφορία). [εὐθὺς, φορὰ].

Εὐθύφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кꙋ drepte sіmџімînte; віне-воіtоrꙋ. [εὐθὺς, φρὴν].

Εὐθυωρέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εὐθυπορέω. [ші

Εὐθυωρία (ἡ), = Εὐθυπορία, ші Εὐθυφορία; (прін întіnd:) dreptіme. [din

Εὐθύωρος (ὁ, ἡ), [εὐθὺς, ὥρα] = Εὐθυφερής. || (neꙋt:) Εὐθύωρον, adв: = Αὐθωρεὶ, în datъ, în mіnꙋtꙋ.

Εὐθώρηκος (ὁ, ἡ), Ion: înarmatꙋ кꙋ вꙋнꙋ платошꙋ, віне înzeлаtꙋ. [ші

Εὐθώρηξ, ηκος, (ὁ, ἡ), Ion: = Εὐθώρηκος. [εὖ, θώραξ].

Εὐϊάζω, віit: -άσω, поеt: = Εὐάζω. [ші

Εὐϊακὸς, ή, ὀν. Бакхікꙋ. [ші

Εὐϊάς, άδος (ἡ), атінгътоаре de Бакхꙋ [Εὔϊος] Бакхікъ. || (sꙋвst:)=Εὐάς, ші Μαινάς, Бакантъ.

Εὐίατος (ὁ. ἡ), [εὖ, ἰάομαι] лesne de tъmъdsit.

Εὔϊδρως, ω (ὁ, ἡ), лesne de assdat, saš kape assdъ msлt. [εὖ, ἱδρὼς].

Εὐίερος (ὁ, ἡ), поet: = Εὐαγὴς, прea sfîntš. [εὖ, ἱερός].

Εὐϊλασία (ἡ), лesnivisne ла înвлînzipe, atpaцepe de eptape ші faвoape. [ші

Εὐϊλατεύω, вiit: -εύσω, (Skp:) sîntš...

Εὐίλατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ἱλάσμαι] лesne de înвлînzit, de atpas eptape ші faвoape; (прin întind:) вine-вoitopš, neцiitopš de mînie, pъвdъtopš, ші чл:

Εὐϊματέω -ῶ; вiit: -ήσω, ші Εὐίματος = (saš греш: în лoкš de) Εὐειματέω, Εὐείματος.

Εὔϊνος (ὁ, ἡ), лeл кs всne (tapî) вine, вînosš. [εὖ, ἴς].

Εὔϊος (ὁ, ἡ), [εὐοῖ] konsfinцitš лsî Бaкхs, Бaкхiкš, întsсiastiкš. || enit: ал лsî Бaкхs.

Εὔϊππος (ὁ, ἡ), чeл кs кaî всnî, saš îndemînatiкš кълъpeцš. [εὖ, ἵππος].

Εὐίστιος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкš de εὐέστιος.

Εὔϊστος (ὁ, ἡ), поet: [εὖ, ἴσημι] штiitopš, кsnoskъtopš de чeлe всne. «Πόθος — » Пл:

Εὐίσχιος (ὁ, ἡ), поet: чeл кs всne шoлdspî. [εὖ, ἰσχίον].

Εὔϊχθυς, υος (ὁ, ἡ), чeл кs всnî ші msлцî пeштî. [εὖ, Ἰχθὺς].

Εὐϊώτης, ου (ὁ), ші Εὐϊῶτις, ιδος, поet: = Εὐϊακὸς.. Бaкхiкš. [εὔϊος].

Εὐκαής, έος (ὁ, ἡ), лesne, saš всnš de aps. [εὖ, καίω].

Εὐκαθαίρετος (ὁ, ἡ), лesne de sspnat, stpiкat, ші чл: [εὖ, καθαιρέω].

Εὐκάθαρτος (ὁ, ἡ), лesne de кspъцit. [εὖ, καθαίρω].

Εὐκάθεδρος (ὁ, ἡ), гpam: eкsпл: a лsî εὔσσελμος, ші εὐέδρος. [εὖ, καθέδρα].

Εὐκάθεκτος (ὁ, ἡ), лesne de цinst, de oпpit. [εὖ, κατέχω].

Εὐκαιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, amš, saš гъseskš вpeme; îmî întpeвsinцezš вpemea ла чeвa; nemepeskš пpiinчoasъ вpeme, saš oкazie faвopaвiлъ пentps чeвa. «Εὐκαιροῦντες, ші (mіж:) εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις». Плв: чeî în всnъ stape. [εὔκαιρος]. [de snde

Εὐκαίρημα (τὸ), чeea чe se faчe de чineвa în notpiвitъ вpeme.

Εὐκαιρία (ἡ), oкazie, saš вpeme notpiвitъ de a se faчe чeвa; înлesnipe; пpiinчoasъ nosiцie. [din

Εὔκαιρος (ὁ, ἡ), кape se faчe în вpeme кsвenitъ; вine întoкmitš; всnš de întpeвsinцat; notpiвitš ла чeвa. [εὖ, καιρὸς]. [de snde

Εὐκαίρως; adв: în вpeme кsвenitъ; nemepit. (Eлі:)

Εὐκαλία, Εὔκαλος, Dop: în лoкš de εὐκηλία, εὔκηλος.

Εὐκάματος (ὁ, ἡ), пsцin osteniчosš, ad: лesniчosš. [εὖ, κάματος].

Εὐκάμπεια (ἡ), лesniчoasъ înкoвoiape.[din

Εὐκαμπής, έος, ші Εὔκαμπτος (ὁ, ἡ), лesne de înкoвoiat, saš fpsmos, вine înкoвoiatš. [εὖ, κάμπτω].

Εὐκαμψία (ἡ), = Εὐκάμπεια. [εὖ, κάμψις].

Εὐκάρδιος (ὁ, ἡ), = Εὔτολμος. 2) = Εὐστόμαχος, (Itaл:) кopdiaлš. [εὖ, καρδία]. [de snde

Εὐκαρδίως, adв: = Εὐτόλμως, кs inimъ, кs кspaжš.

Εὐκαρπέω -ῶ вiit: -ήσω, podeskš вine, sîntš podosš. [ші

Εὐκαρπία (ἡ), podniчie. [din

Εὔκαρπος (ὁ, ἡ), foapte podosš. 2) kontpiвsitopš ла podniчie. «Ἀὴρ — ». Tfp: [εὖ, καρπός].

Εὐκατάγνωστος (ὁ, ἡ), лesne, saš вpednікš de osîndit. [εὖ, καταγιγνώσκω].

Εὐκαταγώνιστος (ὁ, ἡ), лesne de вipsit. [εὖ, καταγωνίζομαι].

Εὐκατάκαυστος (ὁ, ἡ), лesne de aps кs totsл. [εὖ, κατακαίω].

Εὐκατακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de кoвopît. [εὖ, κατακομίζω].

Εὐκατακράτητος (ὁ, ἡ), лesne de цinst în лoкš, saš de oпpit; лesne de вipsit ші sspss кs totsл. [εὖ, κατακρατέω].

Εὐκατάληπτος (ὁ, ἡ), лesne de пpiчeпst, saš înцeлes. [εὐ, καταλαμβάνω].

Εὐκατάλλακτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -λλάκτως, = Εὐδιάλλακτος, лesne de înпъкat [εὖ, καταλλάττω].

Εὐκατάλυτος (ὁ, ἡ), лesne de spiкat, saš de desfiinцat. [εὖ, καταλύω].

Εὐκαταμάθητος (ὁ, ἡ), лesne de înвъцat, saš înцeлes foapte вine. [εὖ, καταμανθάνω].

Εὐκαταμάχητος (ὁ, ἡ), лesne de вipsit пpin вътълie. [εὖ, καταμάχομαι].

Εὐκατανόητος (ὁ, ἡ), лesne de înцeлes кs sкsmпъtate. [εὖ, κατανοέω].

Εὐκατάπληκτος (ὁ, ἡ), = Εὐκαταπτόητος, лesne de snepiat. [εὖ, καταπλήσσω].

Εὐκαταπράϋντος (ὁ, ἡ), лesne de înвлînzit, saš notoлit de totš. [εὖ, καταπραΰνω].

Εὐκατάπρηστος (ὁ, ἡ), [εὖ, καταπίμπρημι], лesne de aps, = Εὐκατάκαυστος.

Εὐκαταπτόητος (ὁ, ἡ), лesne de спъімîntat, saѕ înrpozit. [εὖ, καταπτοέω].

Εὐκατάπτωτος (ὁ, ἡ), лesne de къзѕt жos, saѕ skъzѕt. [εὖ, καταπίπτω].

Εὐκατασήμαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, κατασημαίνομαι] лesne de însemnat, saѕ пeчetлѕit.

Εὐκατάσκεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, κατασκέπτομαι], лesne de oвsepвat, saѕ вътat de seamъ.

Εὐκατασκεύαστος, ші Εὐκατάσκευος (ὁ, ἡ), лesne de konstpѕit, de алкътѕit. [εὖ, κατασκευάζω].

Εὐκατάσκηπτος (ὁ, ἡ), гpeш: în лoкѕ de εὐκατάσκεπτος.

Εὐκατάστατος (ὁ, ἡ), вine ашezatѕ, saѕ statopnічitѕ. [εὖ, καθίσταμαι].

Εὐκατάστρεπτος (ὁ, ἡ), лesne de sѕpnat, de пpъпъdit. [ші

Εὐκατάστροφος (ὁ, ἡ), fpѕmos tepminatѕ. «Φράσις —». Ptp: [εὖ, καταστρέφω].

Εὐκατάσχετος (ὁ, ἡ), =Εὐκάθεκτος.

Εὐκατατρόχαστος (ὁ, ἡ), лesne de înвîptit ка o poatъ; (fir:) nestatopnікѕ. 2) лesne de ronit, (fir:) de пîpît; (лoкѕ) sѕпѕsѕ лa пъвълірі de вpъжтaші. [εὐ, κατατροχάζω].

Εὐκατάτροχος (ὁ, ἡ), =Εὐκατάφορος. [εὖ, κατατρέχω].

Εὐκαταφορία (ἡ), mѕлtъ аплекаpe, алѕпекаpe кътpe чeвa. [din

Εὐκατάφορος (ὁ, ἡ), пpea аплекатѕ, алѕпекоsѕ кътpe чeвa. [εὖ, καταφέρω].

Εὐκαταφρόνητος (ὁ, ἡ), лesne de despreцѕit, вpednікѕ de nesoкotit. «Μηδ' ὑφ' ἑνὸς εὐκαταφρόνητος εἶναι». Ksn: [εὖ, καταφρονέω].

Εὐκατάψευστος (ὁ, ἡ), asѕпpa къpѕіa лesne пoate minцi чінeвa. [εὖ, καταψεύδομαι].

Εὐκατέακτος (ὁ, ἡ), [εὐ, κατέαγα] лesne de snapt. (Aptmdp:)

Εὐκατέργαστος (ὁ, ἡ), лesne de съвîpшit; de mistѕit; de вipѕit. [εὖ, κατεργάζομαι].

Εὐκατηγόρητος (ὁ, ἡ), лesne de пîpît. [εὐ, κατηγορέω].

Εὐκατόρθωτος (ὁ, ἡ), лesne de съвîpшit, saѕ de îndeпліnit. [εὖ, κατορθόω].

Εὐκάτοχος (ὁ, ἡ), =Εὐκάθεκτος.

Εὔκαυστος (τος), ου (ὁ, ἡ), лesne, saѕ вѕпѕ de aps. [εὖ, καίω].

Εὐκέανος (-κέαστος, -κέατος), ου (ὁ, ἡ), noet: [εὐ, κεάζω] лesne de sfîmiat.

Εὐκέλαδος (ὁ, ἡ), noet: = Εὔηχος, чeл кѕ fpѕmosѕ гласѕ. [εὐ, κέλαδος].

Εὔκεντρος (ὁ, ἡ), noet: чeл кѕ вѕпѕ (askѕцitѕ) вoлdѕ. [εὖ, κέντρον].

Εὐκέραος (ὁ, ἡ), noet: =Εὔκερως.

Εὐκέραστος (ὁ, ἡ), = Εὔκρατος.

Εὐκερδὴς (ὁ, ἡ), noet: adѕкътopѕ de вѕпѕ кîштігѕ, кîштіrosѕ. [εὖ, κέρδος].

Εὐκερματέω -ῶ, віit: -ήσω, amѕ mѕлцi вaпі, sîntѕ кѕ stape. [εὖ, κέρμα].

Εὔκερως, ω (ὁ, ἡ), noet: чeл кѕ mapі ші fpѕmoase коapne. «Ἄγρα —». Sof: вѕпъ вîпътoape de кopnate віte [εὖ, κέρας].

Εὐκέφαλος (ὁ, ἡ), чeл кѕ вѕпѕ (fpѕmosѕ, saѕ înцeлeпtѕ) капѕ. 2) вѕпѕ de dѕpepe de капѕ. (veзі ші εὐκάρδιος). [εὖ, κεφαλή].

Εὐκηλήτειρα (ἡ), noet: лiniштітoape (пoтoлітoape) кѕ înлesnipe de чінeвa. «Παίδων —». Es: [ші

Εὐκηλία (ἡ), лiniште, вліndeцe, netѕpвѕpape. [din

Εὔκηλος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -κήλως, noet: [εὖ, κηλέω, saѕ ἕκηλος] лiniштітѕ, neтѕpвѕpatѕ; nesѕпъpatѕ; (despre лѕкp:) nesгemotosѕ; (пpin întind:) neîntpepѕптѕ, neoпpitѕ.

Εὔκηλος (ὁ, ἡ), [εὖ, καίω]. лesne de aps, ѕskatѕ.

Εὐκινησία (ἡ), лesnічіѕne în miшкаpe.[ші

Εὐκίνητος (ὁ, ἡ), лesne de miшкat; iѕte; (fir:) віoіѕ, deштeптѕ, iskѕsitѕ. [εὖ, κινέομαι].

Εὐκισσος (ὁ ἡ,) noet: sѕditѕ, înпodoвitѕ кѕ fpѕmoase edepe. [εὖ, κισσός].

Εὐκίων, ονος (ὁ, ἡ), noet: înпodoвit кѕ fpѕmoші stîлпі, saѕ кoлoane; (пpin întind:) mъpeцѕ, stpълѕчitѕ. [εὖ, κίων].

Εὔκλαδος (ὁ, ἡ), гpam: eksпл: a лѕі εὔπτορθος. [εὐ, κλάδος].

Εὔκλαστος (ὁ, ἡ), [εὖ, κλάω]. лesne de fpînt.

Εὐκλεὴς [εὖ, κλέος], έος (ὁ, ἡ), (aк: εὐκλεᾶ, ші noet: εὐκλέα, ші im: εὐκλέας)= Εὔδοξος, sлъвîtѕ. [de ѕnde

Εὔκλεια, ші Εὐκλεία, ші Εὐκλεία (ἡ), вѕпъ pepѕtaцie, sлавъ.

Εὐκλείη, ші Εὐκλεΐη (ἡ), Ion: în лoкѕ de Εὔκλεια. [de ѕnde.

Εὐκλεΐζω, віit: -ίσω, noet: sлъвeskѕ, лаѕdѕ.

Εὐκλειής, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѕ de εὐκλεής.

Εὐκλεινος (ὁ, ἡ), noet: = Εὐκλεής.

Εὔκλειστος (ὁ, ἡ), віne înкisѕ, saѕ лesne de înкis; (пpinч: despre ѕшъ) кape se înкide віne. [εὖ, κλείω].

Εὐκλειῶς, noet: în лoкѕ de ...

Εὐκλεῶς, adв: sлъвіt. [εὐκλεής].

Εὐκλῄς, ιδος, saѕ ἴδος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѕ de εὔκλειστος.

Εὐκληματέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ вȣне віце. [εὖ, κλῆμα].

Εὐκληρέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ нороч́itȣ. [εὔκληρος]. [de ȣнde

Εὐκλήρημα (τὸ), норокоасъ întîmпларе.

Εὐκληρία (ἡ), нороч́іре, вȣнъ soaptъ. [din

Εὔκληρος (ὁ, ἡ), нороч́itȣ, de вȣнъ soaptъ, [εὖ, κλῆρος].

Εὔκλωστος (ὁ, ἡ), віне topsȣ. [εὖ, κλώθω].

Εὔκναμπτος (ὁ, ἡ), Ат: în локȣ de εὔγναμπτος.

Εὔκναπτος (ὁ, ἡ), віне нълвitȣ. [εὖ, κνάπτω].

Εὔκνημις, ші Ἐύκνημις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: нȣрtъtорȣ de вȣнĭ кълцȣнĭ. [εὖ, κνημίς].

Εὔκνημος (ὁ, ἡ), чел кȣ вȣне пълне; saȣ чел кȣ вȣне spiце de poatъ || (sȣвst:) Εὔκνημον (τὸ), saȣ Εὔκνημος (ἡ), ȣнȣ felȣ de плаntъ, че se zіче ші Πολύκνημον. [εὖ, κνήμη].

Εὔκνιστος (ὁ, ἡ), лесне de rîdiлat, ipitat; (прin întind:) лесне-simцitорȣ. [εὖ, κνίζομαι].

Εὐκοίλιος (ὁ, ἡ), (înпр: de δυσκοίλιος, adiкъ) лesniчоsȣ, sловодȣ (saȣ înлesnitорȣ) ла deшертареа пîntечелȣĭ, saȣ е шіре афаръ. [εὖ, κοιλία].

Εὐκοινόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, κοινός, μῆτις] каре se фаче, saȣ фаче чева прin пȣвлікъ вінѕȣіре, (прin ȣрт:) ѕпре вінеле пȣвлікȣ. «Ἀρχὰ — ». Еѕхл: обштескȣ sfatȣ.

Εὐκοινωνησία (ἡ), лesniчiȣне în комȣнікацiе. [ші

Εὐκοινώνητος (ὁ, ἡ), лesniчоsȣ în комȣнікацiе; (despre лȣкр:) = Εὐμετάδοτος. [εὖ, κοινωνέω].

Εὐκολία (ἡ), лesniчiȣне; în цен: калitatea лȣĭ [εὔκολος].

Εὐκόλλητος (ὁ, ἡ), лесне de лiпit. [εὖ, κολλάω].

Εὔκολλος (ὁ, ἡ), каре лiпеште віне, saȣ прin каре se лiпеште лесне чева. [εὖ, κόλλα].

Εὔκολος (ὁ, ἡ), [εὖ, κόλον] (дȣпе zічере) каре se мълцȣмеште de ор че хранъ; (de ȣнde în цен:) лесне de înпъкat, мълцȣмitȣ пе ор че; (despre трȣпȣрĭ) ȣшорȣ, лесне de miшкat; (despre лȣкр:) лесне de съвîршit, saȣ лesniчоsȣ.

Εὔκολπος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ формеазъ вȣнȣ sînȣ. [εὖ, κόλπος].

Εὐκόλυμβος (ὁ, ἡ), вȣнȣ, îndemînъtікȣ înnotъtорȣ, saȣ ла înnotаре. [εὖ, κολυμβάω].

Εὐκόλως, адв: лесне, кȣ înлesnіре. [εὔκολος].

Εὐκομάω (-έω), = εὖ κομάω (-έω). [din

Εὐκόμης, ου (ὁ), = Εὔκομος.

Εὐκομιδής, έος, ші Εὐκόμιστος (ὁ, ἡ), віне къȣtatȣ, înгрiжitȣ. [εὖ, κομίζω].

Εὔκομος (ὁ, ἡ), чел кȣ фрȣmoѕȣ пърȣ. [εὖ, κόμη].

Εὐκομόων, ωσα, ων, поеt: în локȣ de εὔκομος.

Εὔκομπος (ὁ, ἡ), поеt: чел че фаче маре sгомоtȣ. [εὖ, κόμπος].

Εὐκοπία (ἡ), пȣцinъ osteneaлъ; лesniчiȣне. [din

Εὔκοπος (ὁ, ἡ), лесне ла osteneлĭ; saȣ каре чере (se фаче кȣ) пȣцinъ osteneaлъ; (în цен:) лesniчоsȣ. [εὖ, κόπος].

Εὐκοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ валіга чеа вȣнъ. [εὖ, κόπρος].

Εὐκόπως, адв: лесне. [εὔκοπος].

Εὐκόρυθος (ο, ἡ), поеt: [εὖ, κόρυς], пȣртъторȣ de фрȣmoѕȣ коїфȣ.

Εὐκόρυφος, (ὁ, ἡ), чел че аре (saȣ se sfîршеште în) фрȣmoѕȣ вîрфȣ. (fir:) «Περίοδος — ». D: Ал: везĭ εὐκατάστροφος. [εὖ, κορυφή].

Εὐκοσμέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ портȣ, saȣ ворвескȣ кȣ вȣнъ пîндȣiaлъ, sîntȣ регȣлatȣ, кȣ вȣне пȣртърĭ. [εὔκοσμος]. [de ȣнde

Εὐκόσμητος (ὁ, ἡ), віне, saȣ фрȣmos întокmitȣ, înnодовitȣ.

Εὐκοσμία (ἡ), вȣнъ подоавъ; (fir:) регȣлъtate în пȣртаре, вȣнъ моралitate. [ші

Εὐκοσμίως, адв: = Εὐκόσμως. [din

Εὔκοσμος (ὁ, ἡ), = Εὐκόσμητος, віне întокmitȣ, saȣ înnодовitȣ; (fir:) регȣлatȣ în пȣртъріле sале, чел de вȣнъ моралitate. [εὖ, κόσμος]. [de ȣнde

Εὐκόσμως, адв: кȣ вȣнъ întокmіре, saȣ подоавъ, фрȣmos; (fir:) регȣлat, кȣ вȣнъ пîндȣiaлъ, ші моралitate.

Εὔκουρος (ὁ, ἡ), поеt: віне (adînк) tȣнsȣ; (прin întind:) вікленȣ, posȣ, фрекatȣ. [εὖ, κουρά].

Εὐκραδία (ἡ), sȣвst: ал лȣĭ ...

Εὐκράδιος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ фрȣmoase рамȣре de smokinȣ. saȣ 2) поеt: în локȣ de εὐκάρδιος [εὖ, κράδη, saȣ κραδία].

Εὐκράδαντος (ὁ, ἡ), = Εὔπειστος. [εὖ, κραδαίνω].

Εὐκραής, έος, ші Εὔκρας, ατος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de εὔκρατος, кȣмпъtatȣ, tемпеratȣ. (прінч: despre аерȣ).

Εὔκραιρος, η saŭ ος, ον, noet: [εὖ, κραῖρα], = Εὔκερως, чел кѕ бѕне коарne, (ші fir: despre resboіешtі коръбіі) кѕ tape емболѕ (ѕпѕ болдѕ вірfosѕ, кѕ каре гъѕріаѕ връжмъшешtеле коръбіі)

Εὐκρασία (ἡ), бѕпъ temnepatѕръ (npінч: de аерѕ). [ші

Εὔκρατος (ὁ, ἡ), [εὖ, κεράννυμι] біне temnepatѕ, мъсѕратѕ, notpівітѕ (npінч: despre клітъ ші аерѕ). (пропр: ші fir:).

Εὐκρατῶς, [εὐ, κράτος] адв: кѕ мѕлтъ пѕtере, tъріе, statopnічіе, ші чл:

Εὐκράτως, ші Εὐκραῶς, адв: кѕ бѕпъ temnepatѕръ, къмпътatе, ші чл: [εὔκρατος, ші εὐκραής].

Εὔκρεκτος, ші Ἐὔκρεκτος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, κρέκω] = Εὔκροτος. «Κιθάρα —» Епгр: 2) = Εὐκρότητος. «Μίτος —» Епгр: пînzъ бътѕтъ.

Εὔκρημνος (ὁ, ἡ), noet: плінѕ de pîпе. [εὖ, κρημνός].

Εὔκρηνος (ὁ, ἡ), чел кѕ мѕлtе ші бѕне fîntîпе. [εὖ, κρήνη].

Εὔκρηπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пѕрtътopѕ de бѕне опінчі, saŭ fрѕмоаse înкълцъмinte. 2) întemeіатѕ пе бѕпѕ fѕndamentѕ. [εὖ, κρηπίς].

Εὔκρητος (ὁ, ἡ), Ion: îл локѕ de εὔκρατος.

Εὔκριθος (ὁ, ἡ,) чел че аре, saŭ подеште бѕпѕ, saŭ fрѕмосѕ орзѕ. [εὖ, κριθή].

Εὐκρίνεια (ἡ), desлѕшіре, ексактъ деосебіре de лѕкрѕрі. [ші

Εὐκρινέω -ῶ, віit: -ήσω, dежѕdікѕ, алегѕ, deosebeскѕ пѕінd лѕкрѕл ла pîndѕл кѕвenітѕ. (маі întpeвѕінц: este διακρινέω). [din

Εὐκρινής, έος, ші Εὔκριτος (ὁ, ἡ), лesне de жѕdікат, de алес, saŭ deosebіt dintpe алтеле; (npін întinд:) кѕратѕ, deслѕшітѕ; (npін ѕрм:) лesне de înцелес. 2) біне аранжатѕ; (мед: despe боале) лesне de кѕnоскѕt; (despre болнавѕ) каре se афлъ în întpeмаре; (spre апъраре de неплъкѕtъ ексnpesie) мортѕ. [εὖ, κρίνω]. [de ѕnde

Εὐκρινῶς, адв: кѕ dежѕdікаре, saŭ deosebіtoape кѕnоаштере; (npін ѕрм:) desлѕшіt, кѕрат.

Εὐκρόκαλος (ὁ, ἡ), noet: плінѕ de пietpічеле. «Αἰγιαλὸς —». Епігр: [εὖ, κροκάλη].

Εὐκρόταλος (ὁ, ἡ), noet: (despre мѕs: instpѕminte) = Εὔηχος. [εὖ, κρόταλον].

Εὐκρότητος (ὁ, ἡ), noet: біне бътѕtѕ кѕ чоканѕл; біне лѕкратѕ. 2) bestітѕ, famosѕ. [εὖ, κροτέω].

Εὔκροτος (ὁ, ἡ), каре fаче маре, ші плъкѕtѕ sгомоtѕ, = Εὔηχος. [εὖ, κρότος].

Εὔκρυπτος, ші Εὐκρυφής, έος (ὁ, ἡ), лesне, saŭ біне аскѕnsѕ. [εὖ, κρύπτω].

Εὐκτάζομαι, віit: -άσομαι, noftеskѕ, ѕpeзѕ neînчетат. [ші

Εὐκταῖος, α, ον, de dopit, de noftit. 2) noet: fъкѕtѕ în fелѕ de рѕгъчіѕне; saŭ ачела, кътре каре se adpeseazъ рѕгъчіѕnеа. «Θέμις εὐκταία». Еѕр: (ші îм:) «Τὰ εὐκταῖα». Esхл: în локѕ de αἱ εὐχαί. [εὐκτός]. [de ѕnde

Εὐκταίως, адв: în кіпѕ de dopit, de noftit.

Εὐκτέανος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de εὐκτήμων. [εὖ, κτέανον].

Εὐκτέον, nosit: ал лѕі εὔχομαι.

Εὐκτήδονος, ші Εὐκτήδων, ονος (ὁ, ἡ), (ξύλον, лемнѕ) а ле кърѕіа біне sînt netede; (npін ѕрм:) лesне de кръпат. [εὐ, κτηδών].

Εὐκτημοσύνη (ἡ), мѕлтъ авере, богъціе. [din

Εὐκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѕ мѕлtе ші бѕпе аверí, бѕпѕ пропріетарѕ, богатѕ. [εὖ, κτῆμα].

Εὐκτήριος (ὁ, ἡ), кѕвenітѕ лѕ рѕгъчіѕne. || (sѕbst:) «Εὐκτήριον» (τὸ), локѕ, saŭ локалѕ de рѕгъчіѕne. [εὔχομαι].

Εὔκτητος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, κτάομαι] лesне de dobîndit, saŭ біне кîштігатѕ.

Εὐκτικὸς, ἡ, ὸν, ексnpімътopѕ, saŭ însemnътopѕ de dopінцъ, saŭ ѕpape. (de ѕnde грам: «Εὐκτικὴ ἔγκλισις». модѕ noftітівѕ. [εὔχομαι]. [de ѕnde

Εὐκτικῶς, адв: în кіпѕ saŭ fелѕ de noftіpe, ѕpape, ші чл: (грам:) în модѕ noftітівѕ.

Εὐκτίμενος, ші (о datъ пѕмаі) Ἐὐκτίμενος, η, ον, біне клѕdітѕ, zідітѕ, saŭ біне локѕітѕ. (везі ші εὐναιόμενος). [ші

Εὔκτιστος, ші noet: Ἐὔκτιστος (ὁ, ἡ), = Ἐὐκτίμενος. [εὖ, κτίζω].

Εὐκτὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -κτῶς, каре se fаче dѕпе dopінцъ, saŭ este de dopit. [εὔχομαι].

Ἐὐκτυπέων, ουσα, ον, noet: tape tponкъпітopѕ; pesѕпътopѕ. [εὖ, κτύπος].

Εὐκυβέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ норокосѕ în жокѕл кѕбелор. [εὖ, κύβος].

Εὔκυκλος (ὁ, ἡ), біне, ексакt potѕnzітѕ, черкѕітѕ; (în цеn:) біне fъкѕtѕ; (noet: despre тръs:) = Εὔτροχος. [εὖ, κύκλος].

Εὐκύκλωτος (ὁ, ἡ), каре чіркѕлъ, saŭ

se înbîrteште регълат ш'înпрежър de чева. (în цеn:) = Εὔκυκλος. [εὖ, κυκλέω].

Εὐκύλιξ, ικος (ὁ, ἡ), поеt: късенitъ ла пахаръ, (шi прin întind:) ла оспъцъ. [εὖ, κύλιξ].

Εὐκύλιστος (ὁ, ἡ), лesne de postoroлit. [εὖ, κυλίω].

Εὐκύμαντος (ὁ, ἡ), поеt: (локъ) ънde se înaлцъ марі валърі. [εὖ, κυμαίνομαι].

Εὔκωπος (ὁ, ἡ), =Εὐήρετμος. [εὖ, κώπη].

Εὐλάβεια (ἡ), sfiaлъ; лъаре aminte, лъаре de seamъ, пазъ; (Віseр:) респектъ кътре челе sfinte (маї поъ). [шi

Εὐλαβέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, мъ sfieskъ, мъ пъzeskъ, баgъ віне de seamъ; (къ ак: ел:) «Εὐλαβοῦ τὰς ἐν τοῖς πότοις συνουσίας». Iskр: (шi къ inf:) «Εὐλαβοῦμαι πεσεῖν». Sof: [din

Εὐλαβὴς [εὖ, λαμβάνω], έος (ὁ, ἡ), (дъпе ziч:) чел че апъкъ чева віне (цеапъn, къ бъgаре de seamъ); (de ънde маї de мълtе орі fir:) sfiitъ, бъгъtоръ de seamъ, превъzъtоръ; (Віs:) респектъосъ кътре челе дъмпеzeeштї.

Εὐλαβητέον, позit: ал лъї εὐλαβέομαι.

Εὐλαβητικὸς, ἡ, ὸν, sfiiчосъ, саъ deпринсъ а se пъzi къ бъgаре de seamъ. [εὐλαβέομαι].

Εὐλαβίη (ἡ), Ion: în локъ de εὐλάβεια.

Εὐλαβῶς, адв: къ sfiaлъ, къ лъаре а minte; къ евлавіе (кътре челе sfinte). [εὐλαβής].

Εὐλαγής, греш: în локъ de εὐγλαγής.

Εὐλάζω, віit: -άσω, sîntъ плинъ de вермї. [εὐλή].

Εὐλάσδω [εὐλάκα], віit: -αξῶ, Dор: аръ.

Εὐλάϊγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de εὔλιθος. [λᾶς].

Εὐλάκα [αὖλαξ], ας (ἁ), Dор: плъгъ, саъ феръ de плъгъ

Εὔλαλος (ὁ, ἡ), лesne саъ фръмоs-ворвіторъ. 2) (ъне орі) мълt-ворвіторъ, въpfitоръ. [εὖ, λάλος].

Εὐλαμπὴς, έος, шi Εὔλαμπρος (ὁ, ἡ), віне, фръмоs-stpълъчіторъ; (саъ греш: în локъ de Ἔκλαμπρος). [εὖ, λάμπω].

Εὐλάχανος (ὁ, ἡ), поеt: плинъ de мълtе шi въне вердеце (zapzaвaтърї). [εὖ, λάχανον].

Εὐλείαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, λειαίνω] лesne de фрекаt; (шi прin întind:) de netezit, de лъstpat.

Εὔλειμος, шi Εὐλείμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ фръмоase лівezї. [εὖ, λειμών].

Εὔλεκτρος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, λέκτρον] прічіпъіторъ, саъ довîнditоръ de пороčітъ пъntъ, саъ късъtоріе.

Εὐλέπιστος (ὁ, ἡ), лesne de жъпъit, de къръцit de soazї. [εὖ, λεπίζω].

Εὔλευκος (ὁ, ἡ), = (саъ греш: în локъ de) Ἔκλευκος. [εὖ, λευκός].

Εὐλεχὴς [εὖ, λέχος], έος (ὁ, ἡ), = Εὔλεκτρος.

Εὐλὴ (ἡ), [εἴλω, εἰλέω] верме (прінч: de panъ, саъ de карне пътpedъ).

Εὔληκτος (ὁ, ἡ), поеt: каре лesne se sfîршеште, саъ къпрînd înчeteazъ. [εὖ, λήγω]

Εὐλημματέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ къражоsъ, îndpъzneцъ. [εὖ, λῆμμα].

Εὐληνὴς, έος, шi Εὔληνος (ὁ, ἡ), [εὖ, λῆνος] =Εὔειρος.

Εὔληπτος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -λήπτως, [εὖ, λαμβάνω] лesne de прins, (шi fir:) de înцелеs, de прічепъt.

Εὔληρα (τὰ), поеt: [εἰλέω] frîne, хъцърї; къреле.

Εὐλίβανος (ὁ, ἡ), поеt: чел къ (продъкъtоръ, саъ афъмаtъ de) мълtъ лібапъ, саъ smirnъ. [εὖ, λίβανον].

Εὔλιθος (ὁ, ἡ), чел че аре (саъ este zіditъ къ) въне піetpe. [εὖ, λίθος].

Εὐλίμενος (ὁ, ἡ), чел къ въпъ, саъ къ мълtе шi въне портърї. [εὖ, λιμήν]. [de ънde

Εὐλιμενότης, -ητος (ἡ), fiinцъ de въне портърї.

Εὐλιπὴς, έος (ὁ, ἡ), преа грасъ, саъ ънсъроsъ. [εὖ, λίπος].

Εὐλιτάνευτος (ὁ, ἡ), прin літапії (цереmonioase ръгъчіъпї) лesne de înблinzit, de îndъплекаt спре ертаре. [εὖ, λιτανεύω].

Εὐλογέω -ῶ, віit: -ήσω, лаъдъ; (Віseр:) віне-къвinteзъ. [εὖ, λόγος]. [de ънde

Εὐλογητὸς, ἡ, ὸν, віне-къвîntaтъ; вреdпікъ de лаъдъ.

Εὐλογία (ἡ), лаъдъ; (Віs:) віне-къвintаре, саъ влагословепіе (каре se дъ de преоцї, саъ de пъріпцї); sfîntъ пîїне, дъmпezeeаскъ комъпікъtъръ (вezї шi εὐχαριστία); (ъне орі) milostenie. [εὖ, λόγος].

Εὐλογιστέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ rîndeskъ віне, dpent, înцелепцеште. [шi

Εὐλογιστία (ἡ), dpeantъ, въпъ rîndipe. [din

Εὐλόγιστος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -γίστως, віне, dpeпt-rîndiторъ, înцелепtъ. 2) лesne de sokotit; саъ віне-sokotitъ, ад: despre каре s'а віне-кіпzъit чіпева. [εὖ, λογίζομαι].

Εὔλογος (ὁ,ἡ), каре se фаче, саъ фаче чева къ къвîntъ, înteмеіatъ пе dpeптъ къвîntъ;

de крezѫt. «Τὸ εὔλογον». Акаdem: пробаbiлitate. (шi adвербiaл). «Ἐκ τῶν εὐλόγων». Акаdem: dѫnе toate пробаbiлiтѫцiле saѫ semneлe. [εὖ, λόγος].

Εὐλογοφάνεια (ἡ), апаriнцѫ, saѫ пѫреpe de пробаbiлitate, op de dрептѫ. [din

Εὐλογοφανής, έος (ὁ, ἡ), каре se apatѫ, se паре a fi de dрептѫ кѫвiнтѫ, saѫ пробаbiлѫ. [εὔλογος, φαίνω].

Εὐλογχέω -ῶ biit: -ήσω, sintѫ ...

Εὔλογχος (ὁ, ἡ), [εὖ, λαγχάνω] = Εὔκληρος, bine-nemepitѫ; норокоsѫ.

Εὐλόγως, adв: кѫ dрептѫ кѫвiнтѫ. [εὔλογος].

Εὐλουσία, греш: în локѫ de εὐλυσία.

Εὔλοφος (ὁ, ἡ), пѫртѫторѫ de фрѫmosѫ коiфѫ. 2) чел кѫ фрѫmoase deaлѫрi, saѫ кѫлmi. 3) чел кѫ mѫлѫdiosѫ грѫmazѫ, sѫпѫsѫ, блажinѫ; saѫ неînгреѫitорѫ de грѫmazѫ; лesnichosѫ. (înпрot: de δύσλοφος). [εὖ, λόφος]. [de ѫnde

Εὐλόφως, adв: кѫ sѫпѫнере; saѫ лesne.

Εὔλοχος (ὁ, ἡ), înлеsnitорѫ de наштерi, saѫ лехѫзiї. [εὖ, λόχος].

Εὐλόγιστος (ὁ, ἡ), лesne de înковоiat, mлѫdiosѫ. [εὖ, λυγίζω].

Εὐλύρας, α. Dop: în локѫ de εὐλύρης, ου, шi εὔλυρος (ὁ, ἡ), поet: чел че аре бѫнѫ лiрѫ, saѫ кiнтѫ bine кѫ лiра. [εὖ, λύρα].

Εὐλυσία (ἡ), лesnipe de deslегаре, saѫ слобоziре. «Κοιλίας —». Чiч: слобоzenie de нiнтече. [шi

Εὔλυτος (ὁ, ἡ), шi adв: -λύτως, лesne de deslegat; (прin întind:) гата, ла îndemînѫ. [εὖ, λύω].

Εὐμάθεια (ἡ), лesnipe de înвѫцat. [din

Εὐμαθής, έος (ὁ, ἡ), лesnichosѫ a învѫца (a înцелеџе), saѫ a se învѫца, = Εὐδίδακτος. [εὖ, μανθάνω]. [de ѫnde

Εὐμαθία (ἡ), = Εὐμάθεια [шi

Εὐμαθῶς, adв: кѫ кiпѫ de a învѫца чiнева, saѫ a se învѫца чева лesne.

Εὐμάλακτος (ὁ, ἡ), лesne de moiat; (fir:) лesne de îndѫплекат spре еptape, saѫ înвоiре. [εὖ, μαλάσσω].

Εὔμαλλος (ὁ, ἡ), поet: чел кѫ, saѫ din бѫнѫ лînѫ. [εὖ, μαλλός].

Εὐμάραθος (ὁ, ἡ), поet: плinѫ de mѫрарѫ. [εὖ, μάραθον].

Εὐμάραντος (ὁ, ἡ), поet: лesne de вештеzit. [εὖ, μαραίνω].

Εὐμάρεια (ἡ), = Εὐχέρεια, лesnichiѫне; бѫнѫ оказie; бѫнѫ потрiвiре, saѫ комбiнаре; абонdinцѫ, saѫ бiлшѫгѫ, шi чл: «Οὐκ εὐμαρείᾳ χρῶμαι». Sof: нѫ mѫ înлesneskѫ în чева. 2) (în menажатѫ екsпресie) = Ἀφόδευσις, deшертаре de нiнтече. «Σκιδνάμεναι πρὸς εὐμαρίην». Ер: spре fipeaska трeбѫiнцѫ. [шi

Εὐμαρέως Ion: în локѫ de εὐμαρῶς. [din

Εὐμαρὴς [εὖ, μάρη], έος (ὁ, ἡ), = Εὐχερής, лesnichosѫ. [de ѫnde

Εὐμαρίζω, biit: -ίσω, înлеsneskѫ. [шi

Εὐμαρίη (ἡ), Ion: în локѫ de Εὐμάρεια.

Εὐμαρὶς, ῖδος (ἡ), ѫnѫ fелѫ de înкѫлцѫminte, (тѫрч:) папѫкѫ, saѫ тiрлiкѫ. [шi

Εὐμαρῶς, adв: лesne.

Εὔμεγας, Εὐμεγάλη, Εὔμεγα, преа mаре. [εὖ, μέγας]; saѫ = кѫ...

Εὐμεγέθης, εος (ὁ, ἡ), потрiвiтѫ ла mѫрime, saѫ 'нѫлцime. [εὖ, μέγεθος].

Εὐμεθοδικῶς, adв: = Εὐμεθόδως. [din

Εὐμέθοδος (ὁ, ἡ), каре fаче, saѫ se fаче кѫ бѫнѫ metodѫ. [εὖ, μέθοδος]. [de ѫnde

Εὐμεθόδως, adв: кѫ бѫнѫ metodѫ.

Εὐμειδής, έος (ὁ, ἡ), поet: dѫлче-zîmbiторѫ; веселѫ, блажinѫ. [εὖ, μειδάω].

Εὐμείλικτος (ὁ, ἡ), лesne de înбѫлînzit, moiat, saѫ înduѫплекат ла еptape, шi miлѫ. [εὖ, μειλίσσω].

Εὐμέλανος (ὁ, ἡ), поet: вѫпsitѫ (sкрisѫ) кѫ бѫнѫ saѫ mѫлтѫ чернеалѫ. [εὖ, μελάνη].

Εὐμέλεια (ἡ), бѫнѫ бiepsѫiре, meлodie. 2) пропорцie de mѫdѫлареле трѫпѫлѫї.[din

Εὐμελής, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, μέλος] чел кѫ бѫнѫ тактѫ, saѫ бiepsѫ, армониosѫ. 2) чел кѫ бѫне, sѫнѫтoase, saѫ пропорционate mѫdѫларе.

Εὐμελίας, ου (ὁ), грам: екsпл: a лѫї ἐϋμελίης.

Εὐμελιτέω (-ττέω) -ῶ, biit: -ήσω, sintѫ înбiлшѫгатѫ de miepe, saѫ албiне. «Ἐὰν εὐμελιτῇ τὰ σμήνη». Аpst: dака stѫпiї mерг bine. [εὖ, μέλι, saѫ μέλιττα].

Εὐμελῶς, adв: кѫ бѫнѫ meлodie, saѫ армонie. [εὐμελής].

Εὐμένεια (ἡ), бѫнѫ воiнцѫ, fавороасѫ disпosiцie, комнѫтimipe, шi чл: [εὐμενής].

Εὐμενέτειρα (ἡ), fem: ал лѫї ...

Εὐμενέτης, ου (ὁ), поet: în локѫ de εὐμενής. [шi

Εὐμενέω -ῶ, biit: -ήσω, sintѫ bine-воiторѫ, арѫтѫ fавоаре кѫтре.. [шi

Εὐμενέως, Ion: în локѫ de εὐμενῶς. [din

Εὐμενής, [εὖ, μένος], έος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫнѫ disпosiцie, bine-воiторѫ; (despре лѫкр:) fолоsiторѫ; odixniторѫ; лesnichosѫ, комоdѫ. «Καὶ ἡ τραχεῖα τοῖς ποσὶν ἀμαχεὶ ἰοῦσιν εὐμενεστέρα». Ksn: [de ѫnde

Εὐμενία (ἡ), = Εὐμένεια. [шi

Εὐμενίδες (αἱ), (în menaжaлъ ekspresie) fъpiiлe (în лokъ de δυσμενίδες). [шi

Εὐμενίζω, шi (miж:) Εὐμενίζομαι, виit: -ίσω, -ομαι, fakъ пe чinева вine-воitopъ, saъ îmĭ atpaгъ faвoapea kъiва. [шi

Εὐμενικὸς, ή, όν, kъвenitъ вine-воitopълъĭ; faвopaвiлъ. 2) din natъpъ aплekatъ spre вънъ воinцъ. [шi

Εὐμενῶς, adв: kъ вънъ воinцъ, saъ faвoape

Εὐμέριστος (ὁ, ἡ), лesne de înпъpцit. [εὖ, μερίζω].

Εὐμεταβλησία (ἡ), лesniчiъne în skimвape. [шi

Εὐμετάβλητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -βλήτως, лesniчosъ în skimвape, skimвъчosъ. [εὖ, μεταβάλλω].

Εὐμετάβολος (ὁ, ἡ), =Εὐμετάβλητος. [εὖ, μεταβολή].

Εὐμετάδοτος (ὁ, ἡ), лesne de înпъpтъшit; (шi akt:) лesniчosъ a înпъpтъшi, лiвepaлъ, dapnikъ. [εὖ, μεταδίδωμι].

Εὐμετάθετος (ὁ, ἡ), [εὖ, μετατίθημι] =kъ

Εὐμετακίνητος (ὁ, ἡ), лesne de stpъmъtat; (fir:) skimвъчosъ, лesne de desдъплekat, [εὖ, μετακινέω].

Εὐμετακόμιστος (ὁ, ἡ), лesne de tpansпoptat, saъ stpъmъtat (din лokъ în лokъ). [εὖ, μετακομίζω].

Εὐμετάπειστος (ὁ, ἡ), лesne de desдъплekat, de skimвaĭ пъpepea, saъ skoпъл, op шi simцimîntъл. [εὖ, μεταπείθω].

Εὐμεταποίητος (ὁ, ἡ), лesne de пpefъkъt, saъ modifikat. [εὖ, μεταποιέω].

Εὐμετάπτωτος (ὁ,ἡ), лesne de skimвat, saъ stpъmъtat, nestatopnikъ. [εὖ, μεταπίπτω].

Εὐμετάστατος (ὁ, ἡ), [εὖ, μεθίσταμαι] лesne de stpъmъtat, =Εὐμετάθετος.

Εὐμετάτρεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, μετατρέπομαι] =Εὐμετάβλητος, skimвъчosъ.

Εὐμεταχειριστία (ἡ), лesniчiъne de tpaktat. [din

Εὐμεταχείριστος (ὁ, ἡ), лesniчosъ de a 'л tpakta чinева, kъm ap вoi, лesne de menaжat, de вipъit, saъ amъцit, шi чл: [εὖ, μεταχειρίζομαι].

Εὐμετρία (ἡ), вънъ mъsъpъtate, пpoпopцie. [din

Εὔμετρος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μέτρως; вine mъsъpatъ, saъ пpoпopцionatъ, [εὖ, μέτρον]

Εὐμήκης, εος (ὁ, ἡ), destъл de лъnгъ. [εὖ, μῆκος].

Εὔμηλος (ὁ, ἡ), noet: чeл kъ mълte шi fpъmoase oĭ. [εὖ, μῆλον].

Εὔμηρος (ὁ, ἡ), noet: чeл kъ fpъmoase, saъ tapĭ koapse. [εὖ, μηρός].

Εὐμήρυτος (ὁ, ἡ), [εὖ, μηρύω] лesne de tops.

Εὔμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, μῆτις] = Εὔβουλος, înцeлeptъ.

Εὐμηχανία (ἡ), iskъsinцъ, îndemînъtate лa пъskoчipĭ. [din

Εὐμήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatikъ, iskъsitъ a пъskoчi лesne maшine, saъ aлte miжлoaчe de isвътipe în чeва. [εὖ, μηχανή]. [de ъnde

Εὐμηχάνως, adв: kъ iskъsinцъ шi îndemînъtate în пъskoчipĭ.

Εὔμικτος (ὁ, ἡ), лesne de amestekat; (шi fir:) лesniчosъ în komъnikaцie, saъ peлaцie kъ aлцiĭ, = Εὐκοινώνητος. [εὖ, μίγνυμι].

Εὐμίμητος (ὁ, ἡ), лesne de imitat. [εὖ, μιμέομαι].

Εὐμίσητος (ὁ, ἡ), вpednikъ de ъpît. [εὖ, μισέω].

Εὔμιτος (ὁ, ἡ), noet: цesътъ din вънъ toptъ. [εὖ, μίτος].

Εὔμιτρος (ὁ, ἡ), noet: пъpтътopъ de (saъ înпodoвitъ kъ) fpъmoasъ mitpъ, saъ kъпънъ. [εὖ, μίτρα, вezĭ ziч:].

Ἐϋμμελίης, εω -ω (ὁ), noet: пъpтътopъ, saъ întpeвъinцътopъ de fpъmoasъ saъ вънъ sълiцъ; (upin ъpm:) viteazъ, saъ îndemînatikъ pesвoinikъ. [εὖ, μελία, вezĭ ziч:].

Εὐμνημονεστέρως [εὐμνήμων], adв: kъ maĭ вънъ, maĭ лesniчoasъ цinepe de (saъ adъчepe a) minte.

Εὐμνημόνευτος (ὁ, ἡ), лesne de цinъt minte, saъ de пomenit. [εὖ, μνημονεύω].

Εὐμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), чeл kъ вънъ цinepe de minte [εὖ, μνήμη].

Εὔμνηστος (ὁ, ἡ), лesniчosъ a 'шĭ adъчe a minte de чeва; saъ (пas:) лesne de цinъt minte, saъ de a nъ se ъita (пas:) [εὖ, μνάομαι].

Εὐμοιρατέω -ῶ, виit: -ήσω, (пpea pap, saъ гpeш:) în лokъ de...

Εὐμοιρέω -ῶ, виit: -ήσω, amъ вънъ soaptъ, saъ ъpsitъ, sîntъ nopokosъ. [шi

Εὐμοιρία (ἡ), вънъ soaptъ, nopokъ. [din

Εὔμοιρος (ὁ, ἡ), чeл kъ вънъ soaptъ, nopokosъ. [εὖ, μοῖρα]. [de ъnde

Εὐμοίρως, adв: kъ nopoчipe.

Εὐμολπέω -ῶ, виit: -ήσω, kîntъ fpъmos, kъ дълчeaцъ. [шi

Εὐμολπία (ἡ), noet: плъkъtъ (meлodikъ) kîntape. [din

Εὔμολπος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, μολπὴ] каре кîнтъ фрꙋмос, кꙋ мелодie.

Εὐμορφία (ἡ), фрꙋмꙋсеце. [din

Εὔμορφος (ὁ, ἡ), чел кꙋ бꙋнъ формъ, saꙋ фігꙋръ, фрꙋмосꙋ. [εὖ, μορφή].

Εὐμουσία (ἡ), a fi чінева...

Εὔμουσος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μούσως, бiне înвъцатꙋ (прінч: мꙋsiка ші челе-л-алте фрꙋмоase apte, ші штiinце); (în цен:) кꙋлтiватꙋ, saꙋ кꙋ бꙋнꙋ simцꙋ ші гꙋстꙋ, = Φιλόκαλος (înпр: de ἄμουσος). [εὖ, μοῦσα].

Εὔμοχθος (ὁ, ἡ), бꙋнꙋ мꙋнчiторꙋ, saꙋ їꙋбiторꙋ de ostenеалъ. [εὖ, μόχθος].

Εὔμυκος (ὁ, ἡ), noet: tape-мꙋцiторꙋ. [εὖ, μυκάομαι].

Εὐνάζω, biit: -άσω, [εὐνὴ] кꙋлкꙋ пе чiнева în патꙋ, ка съ doapмъ; (прін întind:) adopмꙋ пе чiнева; (fir:) потолескꙋ. (ші nestp: saꙋ miж:) мъ кꙋлкꙋ съ dopмꙋ; (прін ꙋрм:) dopмꙋ; мъ odixnескꙋ, мъ лiніштескꙋ.

Εὐνεαιτάων, ουσα, ον, noet: [εὖ, νεαιτάω] бiне-локꙋітꙋ. (алцiї skpiꙋ εὖ νεαιτάων).

Εὐναίη (ἡ), noet: în локꙋ de εὐνή. (везї εὐναῖος).

Εὐναιόμενος, η, ον, noet: [εὖ, ναίω] (локꙋ, пъмîнтꙋ) бiне-локꙋітꙋ, попꙋлатꙋ, saꙋ бꙋнꙋ, îndemînатiкꙋ de локꙋit. (алцiї skpiꙋ εὖ ναιόμενος).

Εὐναῖος, α, ον, кꙋвeнiтꙋ ла (saꙋ каре se афлъ în) патꙋ; (în цен:) de патꙋ. «Εὐναῖος γαμέτας». Еꙋр: соцꙋ de късътopie. «Λαγὼς εὐναῖος». Ksn: епꙋре фꙋцiтꙋ snpe скъпаре din кꙋлкꙋшꙋ. (ші прін întind:) «Εὐναῖα ἴχνη». Ksn: ꙋртеле фꙋгарꙋлꙋї епꙋре. «Εὐναῖον πηδάλιον». Еꙋр: кîрмъ асiгꙋрътoape de кopaбie. ‖ (sꙋбst:) «Εὐναίη (ἡ), ші «Εὐναῖον (τὸ), în локꙋ de εὐνή, патꙋ, кꙋлкꙋшꙋ; ancꙋръ. [εὐνή].

Εὐνάσιμος (ὁ, ἡ), (локꙋ) бꙋнꙋ de кꙋлкат, saꙋ ꙋnde se поate кꙋлка чiнева. [ші

Εὐναστὴρ, ῆρος, noet: în локꙋ de εὐναστής. [ші

Εὐναστήριον (τὸ), локꙋ de кꙋлкат, dopмiтopie, saꙋ патꙋ. 2) noet: femee, соцie.

Εὐναστής, οῦ (ὁ), adopмiторꙋ (odixnitорꙋ, ші чл:) ал кꙋїба, слꙋгъ de dopмitopie; соцꙋ de патꙋ. [εὐνάζω].

Εὐνάστρια (ἡ), fem: ал лꙋї εὐναστὴρ, слꙋжнiкъ de dopмitopie, камаріеръ; цiitoape; soaцъ de патꙋ.

Εὐνάστωρ, ορος (ὁ), noet: = Εὐναστής.

Εὐνάτειρα (ἡ), noet: = Εὐνάστρια, fem: ал лꙋї ...

Εὐνατὴρ, ῆρος (ὁ), noet: = Εὐναστής.

Εὐνατήριον (τὸ), = Εὐναστήριον.

Εὐνάτωρ, ορος (ὁ), noet: = Εὐναστής.

Εὐνάω -ῶ, biit: -άσω, noet: în локꙋ de εὐνάζω.

Εὐνάων, ουσα, ον, noet: [εὖ, νάω] înбiлшꙋгатꙋ, isвopîторꙋ de лiмпезї fîntînї. (везї ші Ἐὔῤῥυτος).

Εὐνάων, Еол: în локꙋ de εὐνῶν, цен: îм: ал лꙋї εὐνή.

Εὐνείκετος, ші Εὐνείκητος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, νεῖκος] лesne de desбътꙋт, saꙋ жꙋdiкат.

Εὐνέτης, ου (ὁ), noet: соцꙋ de патꙋ, бърбатꙋ. [ші

Εὐνέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лꙋї εὐνέτης, соцie, saꙋ цiitoape. [din

Εὐνὴ (ἡ), [în afin: кꙋ εὕδω] патꙋ; (desпре биte) кꙋлкꙋшꙋ, кꙋїбꙋ; (în цен:) локꙋiнцъ; (desпре морцї) патꙋ de морцї; saꙋ мормîнтꙋ; (прін întind:) пънтъ, saꙋ (simп:) înпреꙋнъ кꙋлкꙋре a соцiлор; noet: în локꙋ de σύνευνος, saꙋ σύζυγος, соцꙋ конжꙋгалꙋ; (îm:) піатръ, че слꙋжiа de ancꙋръ ла коръбiї în sекoлiї epoiчї. [de ꙋnde

Εὐνήεις, εσσα, εν, noet: кꙋлкатꙋ; (fir:) потолiтꙋ, лiніштiтꙋ. [ші

Εὐνῆθεν, noet: în локꙋ de ἀπὸ τῆς εὐνῆς, din патꙋ.

Εὐνηθῆναι, пас: nex: 1: de înf: ал лꙋї εὐνάω.

Εὔνημα (τὸ), noet: în локꙋ de εὐνή; (прінч:) кꙋлкаре înпреꙋнъ. [εὐνάω].

Εὐνηστὴρ, εὐνήστρια, ші εὐνητὴρ, εὐνήτειρα, noet: în локꙋ de εὐναστὴρ, ші чл: [ші

Εὐνητήριος (ὁ, ἡ), noet: atîнгъторꙋ de патꙋ, saꙋ somнꙋ, = Ἐνεύναιος. [εὐνή].

Εὔνητος (ὁ, ἡ), [εὖ, νήθω] бiне topsꙋ, saꙋ бiне цесꙋтꙋ.

Εὐνήτρια (ἡ), noet: fem: ал лꙋї εὐνητήρ.

Εὐνῆφι (φιν), noet: цен: saꙋ dat: ал лꙋї εὐνή.

Εὐνήτωρ, ορος (ὁ), noet: = Εὐνάτωρ.

Εὔνια (τὰ), = Ἐνεύναια.

Εὖνις [εἷς, ἑνός], ιος (ὁ, ἡ), noet: въdꙋвꙋ; (прін întind:) sîpманꙋ; (кꙋ цен:) лiпsiтꙋ de чеба.

Εὐνίς, ιδος, saꙋ ἴδος (ἡ), noet: = Εὐνέτις, соцie (femee).

Ἐύννητος (ὁ, ἡ), noet: în локꙋ de εὔνητος.

Εὐνοέω -ῶ, biit: -ήσω, фаворезꙋ, воїескꙋ бiнеле кꙋїба. [εὔνοος -ους]. [de ꙋnde

Εὐνόημα (τὸ), фаптъ de фабoape, saꙋ de înцелепчїꙋне.

Εὐνόητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) ήτως, лesne de înцелеs. [εὖ, νοέω].

Εὔνοια (ἡ), dparoste, бѹнъ воinцъ, фавоаре. «Κατ' εὔνοιαν». Лкѕ: în фавоаре, кѹ пъртinipe. «Εὐνοίᾳ τῇ σῇ». Лкѕ: пentpѹ хатîpѹл тѣѹ, în грацia ta. [ші
Εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, фавораbiлѹ, саѹ фавоpitopѹ. [εὔνοος -ους].
Εὐνομέομαι οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, мъ administpezѹ кѹ бѹне лецї. 2) лѹкрезѹ, мъ nopтѹ дѹпе лецї. [εὖ, νόμος]. [de ѹнde
Εὐνόμημα (τὸ), фanтъ лецitimъ.
Εὐνομία (ἡ), бѹне лецї, ші чеа дѹпе dînseлe administpaцie, ші пѹртаpe. (везї ші εὐδικία). 2) бѹнъ пъшѹне de віte. [din
Εὔνομος (ὁ, ἡ), чел че аре (саѹ se administpeazъ кѹ) бѹне лецї; каре se поартъ, саѹ se фаче дѹпе лецї, лецitimѹ, dpentѹ. [εὖ, νόμος]. 2) чел че аре (саѹ namte) бѹне пъшѹнї. «Τὰ εὐνομώτερα τῶν χωρίων». Лonц; [εὖ, νομή].
Εὔνοος -ους (ὁ, ἡ), (îm: εὖνοι) віne воitopѹ. (везї ші εὐμενής). [εὖ, νόος].
Εὔνοστος (ὁ, ἡ), (înпpot: de ἄνοστος ad:) =Νόστιμος. [εὖ, νόστος].
Εὐνουχίας, ου (ὁ), asemenea кѹ фаmenѹ (skoпitѹ), nedestoînikѹ ла înпpеѹнаpe; (фir:) «Σικυὸς —». Лкѕ: înпр: de σπερματίας. [ші
Εὐνουχίζω, віit: -ίσω, факѹ фаmenѹ, skoпeskѹ. 2) nestp: seamънѹ a (тръieskѹ ка ѹнѹ) femenѹ. [ші
Εὐνούχιον (τὸ), ѹнѹ feлѹ de лъnтѹкъ, = Ἄστυτις. [εὐνοῦχος].
Εὐνουχισμὸς (ὁ), skonipe. [ші
Εὐνουχιστής, οῦ (ὁ), skonitopѹ. [εὐνουχίζω].
Εὐνουχοειδής, έος (ὁ, ἡ), = Εὐνουχίας. [εὐνοῦχος, εἶδος].
Εὐνοῦχος (ὁ), [εὐνή, ἔχω, саѹ εὖνις, ὀχή, ὀχεία] сѹнѹкѹ, пъzitopѹ de natѹ, adikъ de femeї; skonitѹ, fаmenѹ, (прin întind:) nепръsitopѹ; (în цеn:) лinsitѹ. ‖ (ка adiekt:) «Εὐνοῦχα ὄμματα». Sof: веrїetopї. [deѹnde
Εὐνουχώδης, εος (ὁ, ἡ), = Εὐνουχοειδής, afemeiatѹ.
Εὐνόως, адв: = Εὐνοϊκῶς, кѹ фавоаре, саѹ бѹнъ воinцъ.
Εὔντα, Dop: în локѹ de ἐόντα, ὄντα, ак: sinг: върб: de партч: лѹї εἰμί.
Εὐνώμας, α (ὁ), noet: [εὖ, νωμάω] лesnічоsѹ, iвte în mішкаpe.
Εὔνως, адв: (рар) în локѹ de εὐνόως.
Εὔνωτος (ὁ, ἡ), чел кѹ таpe snate. [εὖ, νῶτος].
Εὔξαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, ξαίνω]. віne skъpmънatѹ.
Εὔξενος, ші Ion: Εὔξεινος (ὁ, ἡ), бѹнѹ кътpe streinї, саѹ їѹвitopѹ de streinї. «Πόντος —». Цеогр: (în kontpa екsпр: în локѹ de ἄξενος) mapea neагръ. [εὖ, ξένος]. [de ѹnde
Εὐξένως, ші Ion: Εὐξείνως, адв: кѹ їѹвіpe de streinї, саѹ ospitaлitate.
Εὔξεστος, ші noet: Ἐΰξεστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ξέω] віne ръзѹitѹ, саѹ лesne de netezit кѹ pîndeoa, саѹ віne чiоплitѹ, ші чл: (în цеn:) віne meштешѹцitѹ, лѹкpatѹ.
Εὐξήραντος (ὁ, ἡ), лesne de ѹskat, саѹ вештежit. [εὖ, ξηραίνω].
Εὐξόανος (ὁ, ἡ), noet: (neапр:) konstpѹktopѹ de бѹне statѹe. [εὖ, ξόανον].
Εὔξους, ші noet: ἐΰξους (ὁ, ἡ), = Εὔξεστος.
Εὔξυλος (ὁ, ἡ), konpinzътopѹ de mѹлte ші бѹне лemne, саѹ фъкѹtѹ din бѹнѹ лemnѹ. [εὖ, ξύλον].
Εὐξύμβολος, Εὐξύνετος, ші чл: în локѹ de εὐσύμβολος, εὐσύνετος, ші чл:
Εὔξυστος (ὁ, ἡ), = Εὔξεστος.
Εὐογκία (ἡ), a fi чineва...
Εὔογκος (ὁ, ἡ), destѹл, (мъsѹpatѹ) ла мъpime; (прin ѹpm:) ѹшорѹ, лesnічоsѹ ла întpeбѹinцaре. [εὖ, ὄγκος].
Εὐοδέω -ῶ, ші (mіж:) Εὐοδέομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -σμαι, sîntѹ пе бѹнъ кале; (fir:) mepгѹ віne, înaintezѹ. [εὔοδος].
Εὐοδής, έος (ὁ, ἡ), = Εὔοδος. (алцiї îndpent: εὐαδής, саѹ εὐαλδής).
Εὐοδία (ἡ), бѹнъ, лesнічоасъ кале, саѹ порочitъ кълътоpie; (fir:) fepічitѹ sfîpшitѹ, isбѹtipe, nemepipe. [εὔοδος]. [de ѹnde
Εὐοδιάζω, віit: -άσω, пѹiѹ чева пе бѹнъ кале, саѹ înлesneskѹ дрѹmѹл ла чева. [de ѹnde
Εὐοδιασμὸς (ὁ), пѹнере пе бѹнъ кале, саѹ înлesnipe ла дрѹmѹ.
Εὐοδμία (ἡ), = Εὐοσμία, бѹнѹ miposѹ. [din
Εὔοδμος (ὁ, ἡ), = Εὔοσμος, віne-mipositopѹ. [εὖ, ὄζω].
Εὔοδος (ὁ, ἡ), каре фаче бѹнъ кълътоpie; (fir:) каре isбѹteште (nemepeште) în întpenpindepiлe сале, înainteazъ; (локѹ) чел кѹ бѹне дрѹмѹрї; (дрѹмѹ) лesnічоsѹ. [εὖ, ὁδός]. [de ѹnde
Εὐοδόω -ῶ, віit: -ώσω, пѹiѹ пе чineва пе бѹнъ кале; (fir:) факѹ a лѹа чева бѹнѹ pesѹлtatѹ. ‖ (mіж:) isбѹteskѹ în чева. [ші
Εὐόδως, адв: кѹ бѹнъ кале, саѹ кълътоpie; (fir:) лesne, noрочit.
Εὐοῖ, inтеpiекцie вакхікъ (екsпpimътоаpe de бѹкѹpie), = Εὐάν. (везї ші Αἰβοῖ).
Εὐοικονόμητος (ὁ, ἡ), лesne de menажat

(ikonomisit); лesne de mistвit. [εὖ, οἰκονομέω].

Εὔοικος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (saš лoкšïeшte în) вšnъ kasъ; (лoкš) вšnš de лoкšit. 2) вšnš ikonomš, stъnînš de kasъ. [εὖ, οἶκος].

Εὐοινέω -ῶ, biit: -ήσω, amš, saš пpodšкš mšлtš шi вšnš binš. [шi

Εὐοινία (ἡ), biлшšгš de binš. [шi

Εὐοίνιστος (ὁ, ἡ), noet: kape se faчe кš вšnš binš. «Λοιβαὶ —». Opf: [din

Εὔοινος (ὁ, ἡ), чeл чe ape, saš пpodšчe mšлtš шi вšnš binš; saš (лoкš) îndemînatiкš лa sъdipe de bie. [εὖ, οἶνος].

Εὐοιώνιστος (ὁ, ἡ), kape se ia de вšnš oršpš, saš se npeînsemneazъ npin вšne oršpe, npiinчosš. [εὖ, οἰωνίζομαι].

Εὔολβος (ὁ, ἡ), noet: npea fepiчitš, saš вoratš. [εὖ, ὄλβος].

Εὐόλισθος (ὁ, ἡ), kape лesne aлšnekъ; saš npea aлšnekosš; nesigšpš. [εὖ, ὀλισθαίνω].

Εὐόλκιμος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὁλκή] kape лesne se tpaџe, se întinde ka koapda (aлšatšл, sakîzšл, шi чл:).

Εὔολπος (ὁ, ἡ), noet: чeл кš вšne špчoape, saš kïšnšpï de šntdeлemnš, saš de binš. [εὖ, ὄλπη].

Εὔομβρος (ὁ, ἡ), (лoкš) šnde nлoъ destšл шi лa вpeme. [εὖ, ὄμβρος].

Εὐόμιλος (ὁ, ἡ), вšnš de adšnape saš konвopвipe (beseлš). [εὖ, ὅμιλος].

Εὐομολόγητος (ὁ, ἡ), лesne de înвoit, nekontestaвiлš. [εὖ, ὁμολογέω].

Εὐόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtopš, saš npiчinšitopš de вšne bise. [εὖ, ὄνειρον].

Εὐόνυξ, υχος (ὁ, ἡ), чeл кš вšne, tapï šnгiï. [εὖ, ὄνυξ].

Εὐοπλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš вine apmatš. [шi

Εὐοπλία (ἡ), вšnъ apmъtšpъ. [din

Εὔοπλος (ὁ, ἡ), вine apmatš. 2) nopoкosš în apme, ad: în pesвoiš. [εὖ, ὅπλον].

Εὔοπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὄπτομαι] лesne de въzšt.

Εὐόρατος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὁράω] = Εὔοπτος.

Εὐοργησία (ἡ), kšmnъtš în mînie; npin întind:) влîndeџe. [din

Εὐόργητος (ὁ, ἡ), kšmnъtatš în mînie, лa nekazš; влîndš. 2) ište лa mînie, (aлџiï skpiš εὐόργιστος întp'aчeastъ însem:). [шi

Εὐοργία (ἡ), = Εὐοργησία. [din

Εὔοργος (ὁ, ἡ), =Εὐόργητος. [εὖ, ὀργή].

Εὐόρεκτος (ὁ, ἡ), kape ape, saš adšчe вšnъ noftъ. [εὖ, ὀρέγομαι].

Εὐόριστος (ὁ, ἡ), лesne de xotъpît, saš mъpџinit; (npin špm:) mikš, saš de nšџinъ întindepe. [εὖ ὁρίζω].

Εὐορκέω -ῶ, biit: -ήσω, îmï пъzeskš жšpъmîntšл. 2) mъ жšpš ne dpentš. [εὔορκος]. [de šnde

Εὐορκησία (ἡ), шi

Εὐορκία (ἡ), biptštea пъzitopšлšï de жšpъmîntš. [din

Εὔορκος (ὁ, ἡ), пъzitopš de жšpъmîntšл sъš; saš fъкъtopš de dpenïš жšpъmîntš; konшtiinџosš. «Εὔορκον τὴν ψῆφον ἐνέγκατε». Лšч: daџi-въ xotъpîpea notpiвit кš жšpъmîntšл, în вšnъ konшtiinџъ. [εὖ, ὅρκος].

Εὐόρκωμα (τὸ), noet: (noate гpeш:) în лoкš de εὐόρκημα, op чe s' a sъвîpшit, saš s' a zis dšne dpentš жšpъmîntš, în konшtiinџъ.

Εὐόρκως, adв: кš dpentš жšpъmîntš, în konшtiinџъ. [εὔορκος].

Εὐόρκωτος (ὁ, ἡ), (noate гpeш:) în лoкš de εὐόρκητος, = Εὔορκος.

Εὐόρμητος (ὁ, ἡ), лesne de nopnit, de îndemnat. 2) (лoкš) de šnde лesne noate чineвa пъвълi. [εὖ, ὁρμάω].

Εὔορμος (ὁ, ἡ), чeл кš вšnš noptš, = Εὐλίμενος [εὖ, ὅρμος]. 2) = Εὐόρμητος. [εὖ, ὁρμή].

Εὐορνιθία (ἡ), înfъџiшape de вine-вestitoape пъsъpï, (ad:) de npiinчoase ogšpšpï. [din

Εὔορνις, ιθος (ὁ, ἡ), kape se faчe, saš faчe чeвa sšв вšne semne de пъsъpï, saš ašsniџiï. 2) (лoкš) šnde sînt mšлte шi вšne пъsъpï, saš гъinï. [εὖ, ὄρνις].

Εὐόροφος (ὁ, ἡ), noet: чeл кš fpšmosš tavanš saš вoлtъ. [εὖ, ὀροφή].

Εὐόρπηξ, ηκος (ὁ, ἡ), noet: чeл кš fpšmoase кpъчï, saš вšne pamšpe [εὖ, ὅρπηξ].

Εὐοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, miposš fpšмos, saš daš вšnš miposš. [шi

Εὐοσμία (ἡ), вšnš miposš. [din

Εὔοσμος (ὁ, ἡ), вine-mipositopš, saš чeл кš вšnš miposš. [εὖ, ὀσμή]. [de šnde

Εὐοσμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Εὐώδης, шi Εὔοσμος.

Εὐοσφραντικὸς, ἡ, ὸν, шi Εὐόσφραντος (ὁ, ἡ), чeл кš вšnš (aџepš) simџš de miposš. (гpam: eksnлik: a лšï εὖριν). [εὖ, ὀσφραίνομαι].

Εὐόφθαλμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φθάλμως, чeл кš fpšmoшï okï. 2) веseлitopš, плъkštš лa okï, лa вedepe; (aвšs:) «Εὐόφθαλ-

μον ἀκοῦσαι». Apsl: плъкѫtȣ ла азzȣ. [εὖ, ὀφθαλμὸς].

Εὔοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кȣ fрѫmoase sпrînчene. [εὖ, ὀφρύς].

Εὐοχέω -ῶ, biit: -ήσω, mînȣ, saȣ каѫtȣ bine tръзѫръ. (se konf: кȣ εὐωχέω). [εὔοχος].

Εὐοχθέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: tръieskȣ în bіlшѫгȣ. [din

Εὔοχθος (ὁ, ἡ); noet: [εὖ, ὀχὴ] înbіlшѫгatȣ (прінч: despre храпъ). «Τράπεζα —» Бакхід:

Εὔοχος (ὁ, ἡ), чел че цine чева, saȣ se цine de чева, ad: înкалікъ, op шade пе чева bine, цеапън. «Σχῆμα εὔοχον». Ksn: a îndemînatікѫлѫі кълъреця. [εὖ, ὄχος].

Εὐοψέω -ῶ, biit: -ήσω, amȣ mѫлtȣ шi fрѫmosȣ пeшte. [шi

Εὐοψία (ἡ), bіlшѫгȣ de aлesȣ пeшte. [din

Εὔοψος (ὁ, ἡ), чел че аpe mѫлtȣ шi bѫнȣ пeшte, шi aлte лѫкрѫрі de mape. [εὖ, ὄψον].

Εὐπαγής [εὖ, πήγνυμι], έος (ὁ, ἡ), bine клѫditȣ, kombinatȣ; statopnікȣ, цеапънȣ; «Ναῦς —» Лкs: «Σῶμα εὐπαγές». Ksn: bine алкътѫitȣ, цеапънȣ. (se konf: кȣ εὐπαχής).

Εὐπάθεια (ἡ), bѫнȣ tpaiȣ, saȣ bѫнъ пetpeчepe, desfъtape. «Ἐν εὐπαθείαις ἦσαν». Ep: se desfъtaȣ. 2) mape simцiчіѫne (Алекs: Afpd:). [шi

Εὐπαθέω -ῶ, biit -ήσω, tpъieskȣ bine, mъ desfъtezȣ în плъчepi, шi bѫнъtъціle віецеі. 2) sîntȣ...

Εὐπαθής [εὖ, πάθος], έος (ὁ, ἡ), fоаpte simцiчіosȣ, saȣ кърbia op че fаче mѫлtъ îmтinъpipe. «Εὐπαθὲς πρὸς ἁρμονίαν». Пл: [de ѫnde

Εὐπαθίη (ἡ), = Εὐπάθεια.

Εὐπαιδευσία (ἡ), a fi чineva ...

Εὐπαίδευτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -δεύτως, bine înвъцatȣ, bine крeскѫtȣ. [εὖ, παιδεύω].

Εὐπαιδία (ἡ), аверe de bѫні копіі. [din

Εὔπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кȣ bѫні копіі. 2) noet: bѫнȣ fіȣ, saȣ fікъ. [εὖ, παῖς].

Εὔπακτος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкȣ de εὔπηκτος.

Εὐπάλαιστος (ὁ, ἡ), лesne de bіpѫit în лѫптъ. [εὖ, παλαίω].

Εὐπάλαιστρος (ὁ, ἡ), îndemînatікȣ, saȣ bine depринsȣ în лѫпtъtopie; (în цen:) вpeдnікȣ de op че. [εὖ, παλαίστρα].

Εὐπάλαμνος (μος), ου (ὁ, ἡ), noet: îndemînatікȣ în mînі; (fir:) = Εὐμήχανος. 2) fъкѫtȣ de meшteшѫгapiцъ, îndemînatікъ mînъ. [εὖ, παλάμη].

Εὐπαλέως, adв: noet: în лoкȣ de εὐπαλῶς. [din

Εὐπαλής [εὖ, πάλη, saȣ πάλλω], έος (ὁ, ἡ), = Εὐπάλαιστος; (прin întind: шi fir:) лesne de sѫbîpmit, лesnіосȣ. [de ѫnde

Εὐπαλῶς, adв: лesne.

Εὐπαράγωγος (ὁ, ἡ), лesne de абътѫt (skos din minte, amъцit). [εὖ, παράγω].

Εὐπαράδεκτος (ὁ, ἡ), лesne de пpiimit, (ad:) de крeзѫt, пpoвabілȣ. [шi

Εὐπαράδοχος (ὁ, ἡ), = Εὐπαράδεκτος. [εὖ, παραδέχομαι].

Εὐπαραίτητος (ὁ, ἡ), = Εὐδυσώπητος. [εὖ, παραιτέομαι].

Εὐπαράκλητος (ὁ, ἡ), [εὖ, παρακαλέω] лesne de mînгîiat, saȣ îndѫплeкat.

Εὐπαρακολούθητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -θήτως, лesne de ѫpmъpit, (шi fir:) de цinѫt шіpѫл, (прin ѫpm:) de înцeлes. [εὖ, παρακολουθέω].

Εὐπαρακόμιστος (ὁ, ἡ), пe кape, saȣ кътpe кape лesne noate чineva tpanspopta, saȣ a se tpanspopta пieziш, шi întp' ѫнȣ кінȣ пѫ d'a dpeптѫл. «Πλοῦς —». Apst: în кape лesne se întpodѫк (прінч: пe fѫpiшȣ шi кѫ mічі върчі) лѫкрѫрі de храпъ, saȣ mѫpfі. (шi fir:) «Τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ συμφέρον εὐπαρακόμιστος». Пл: лesne de îndѫплeкat. [εὖ, παρακομίζω].

Εὐπαραλόγιστος (ὁ, ἡ) лesne de amъцit (прінч:) în sokoteлі, (iap fir:) прin mінчіnoase apѫmentaцiі, saȣ sofisme. [εὖ, παραλογίζομαι].

Εὐπαραμύθητος (ὁ, ἡ), лesne de mînгîiat, saȣ înbлînzit, notoлit, îndѫплeкat. [εὖ, παραμυθέομαι].

Εὐπάραος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкȣ de εὐπάρηος = Εὐπάρειος.

Εὐπαράπειστος (ὁ, ἡ), лesne de îndѫплeкat кѫ amъцipe ла nedpeптȣ, лesne de înшeлat. [εὖ, παραπείθω].

Εὐπαράπλους, ου (ὁ, ἡ), пe лînгъ кape лesne шi фъpъ пpimeждie noate чineva плѫti. [εὖ, παρὰ, πλοῦς].

Εὐπαράτρεπτος (ὁ, ἡ), = Εὐπαράπειστος, лesne de абътѫt din dpeптȣ [εὖ, παρατρέπω].

Εὐπαρατύπωτος (ὁ, ἡ), (moneтъ) лesne de stambat mінчіnos (Търч: калпѫзъnemte). [εὖ, παρατυπόω].

Εὐπαράφορος (ὁ, ἡ), чел че лesne se aбate emind din хotape, saȣ калea чea dpeaптъ (пpon: шi fir:). [εὖ, παραφέρω].

Εὐπάρεδρος (ὁ, ἡ), slъpsitopȣ, statopnikȣ пе лiнгъ чiнева; (прin зpm:) kpedinчosȣ. [εὖ, παρά, ἕδρα].

Εὐπάρειος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ fpsmowї obpaжї. [εὖ, παρειά].

Εὐπαρείσδυτος (ὁ, ἡ), (локȣ) unde лesne se noate чinева вiрi în kinȣ de a nȣ se simци. [εὖ, παρεισδύομαι].

Εὐπαρήγορος (ὁ, ἡ), шi adв: -γόρως, = Εὐπαραμύθητος. [εὖ, παρήγορος].

Εὐπάρθενος (ὁ, ἡ), noet: (локȣ) unde sînt мȣлte шi fpsmoase fечоаре. 2) бȣнъ, fpsmoasъ fечоаръ. (везi шi εὔπαις). [εὖ, παρθένος].

Εὐπαρόδευτος, шi Εὐπάροδος (ὁ, ἡ), noet: (локȣ) лesne de tpeкut npintp' însȣл, saȣ de netpeкut. [εὖ, παροδεύω, шi πάροδος].

Εὐπάροιστος (ὁ, ἡ), = Εὐπαράγωγος. [εὖ, παραφέρω, παροίσω].

Εὐπαρόξυντος (ὁ, ἡ), лesne de întъpîtat. [εὖ, παροξύνω].

Εὐπαρόρμητος (ὁ, ἡ), лesne de îndemnat, saȣ noрnit ла чева. [εὖ, παρορμάω].

Εὐπάροχος (ὁ, ἡ), лesne-dъtъtopȣ. [εὖ, παρέχω].

Εὐπαρρησίαστος (ὁ, ἡ), лesniчosȣ de a воpвi fъpъ sfiaлъ adeвъpȣл. [εὖ, παρρησιάζομαι].

Εὐπάρυφος (ὁ, ἡ), (xaînъ) кȣ fpsmosȣ kenapȣ; (прin întind:) înвpъкatȣ лȣksos. [εὖ, παρυφή].

Εὐπάταγος (ὁ, ἡ), noet: kape faче mape sgomotȣ. [εὖ, πάταγος].

Εὐπατέρεια (ἡ), noet: чea de noвiлȣ tatъ. «Ναίεις εὐπατέρειαν αὐλάν». Esp: локȣieшti nалatȣл noвiлȣлȣї tъȣ tatъ. [εὖ, πατήρ].

Εὐπάτητος (ὁ, ἡ), лesne de кълкat; saȣ вine (npea мȣлt) кълкatȣ. [εὖ, πατέω].

Εὐπατόριον (τὸ), [εὐπάτωρ, enit: aл лȣї Mitpidatȣ] ȣnȣ feлȣ de nлantъ, = Βουβώνιον, (fpanц:) aigremoine, tъpiцъ mape.

Εὐπατρίδης, ου (ὁ), noвiлȣ aл natpii; natpiчie. [шi

Εὔπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: = Εὐπατρίδης. [εὖ, πατρίς].

Εὐπάτωρ (ὁ, ἡ), fiȣ, saȣ fiїкъ de noвiлȣ tatъ. [εὖ, πατήρ].

Εὐπαχής, έος (ὁ, ἡ), notpiвitȣ ла гpasȣ. (se konf: кȣ εὐπαγής). [εὖ, πάχος].

Εὐπεδιάς, άδος (ἡ), în локȣ de εὐπέδιος, чea кȣ fpsmoase kîmпiї. [εὖ, πεδίον].

Εὔπεζος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, πέζα] чел кȣ fpsmoase nічoape.

Εὐπείθεια (ἡ), sȣnȣnepe. [шi

Εὐπειθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ sȣnȣsȣ. [din

Εὐπειθής, έος (ὁ, ἡ), sȣnȣsȣ, askȣлtъtopȣ. 2) noet: лesniчosȣ a înдȣnлeka; de kpezut. «Σήματα εὐπειθῆ». Esxл: [εὖ, πείθω]. [de ȣnde

Εὐπειθῶς, adв: кȣ sȣnȣnepe.

Εὔπειστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πείστως, лesne de înдȣnлekat; (прin зpm:) = Εὔπιστος, лesne de kpezut. [εὖ, πείθομαι].

Εὔπεκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πέκω] вine tȣnsȣ, saȣ nieптenatȣ, (прin зpm:) = Εὔποκος.

Εὐπελέκητος (ὁ, ἡ), лesne de чioплit. [εὖ, πελεκέω].

Εὐπελής, έος (ὁ, ἡ), noet: = Εὐηπελής, saȣ гpeш: în локȣ de Εὐπαλής, лesniчosȣ. [εὖ, πέλω].

Εὐπέμπελος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, πέμπω] влîndȣ, лesniчosȣ. «Οὐκ εὐπέμπελος». Esxл: = Δυσπέμπελος.

Εὐπένθερος (ὁ ἡ), noet: чел кȣ noвiлȣ sokpȣ. [εὖ, πενθερός].

Εὔπεπλος (ὁ, ἡ), noet: nȣpтътopȣ de fpsmoasъ, saȣ мъpeaцъ xaînъ. [εὖ, πέπλον].

Εὔπεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πέπτω] лesne de mistuit, saȣ de kopt.

Εὐπεριάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de înвîptit, dȣs înкoaчї шi înкoлo. [εὖ, περιάγω].

Εὐπεριαίρετος (ὁ, ἡ), лesne de лȣat înпpeжȣp, къpъцit dene чева. «Φλοιὸς —». [εὖ, περιαιρέω].

Εὐπερίβλεπτος (ὁ, ἡ), neanpoв: = Εὐπερίοπτος. [εὖ, περιβλέπω].

Εὐπερίγραπτος, шi Εὐπερίγραφος (ὁ, ἡ), мъpцinitȣ în mikъ шi fpsmoasъ fopмъ, fъкutȣ în miniatȣpъ. [εὖ, περιγράφω].

Εὐπερίθραυστος (ὁ, ἡ), лesne de fъpîmat înпpeжȣp. [εὖ, περιθραύω].

Εὐπερικάλυπτος (ὁ, ἡ), лesne de akonepit înпpeжȣp. [εὖ, περικαλύπτω].

Εὐπερίκοπος (ὁ, ἡ), лesniчosȣ a tъia, a apdika чeлe de npisosȣ. «Εὐπερίκοπος τὰς ἐντεύξεις. Плв: fъpъ мȣлte цepemoniї în adȣnъpї, (fpanц:) sans façons. [εὖ, περικόπτω].

Εὐπερίκτητος (ὁ, ἡ), înпpot: de δυσπερίκτητος, лesniчosȣ a faче sъ 'ї npisosiaskъ din aвepiле saȣ kîштiгȣл sъȣ, aвutȣ. [εὖ, περικτάομαι].

Εὐπερίληπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιλαμβάνω] лesne de konpins, saȣ înкъпut; mikȣ, nȣцinȣ.

Εὐπερίοπτος (ὁ, ἡ), лesne de tpeкut кȣ vedepea, saȣ desnpeцuit. [εὖ, περιόπτομαι].

Εὐπεριόριστος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιορίζω] лesne de мъpцinit, de xotъpît înпpeжȣp.

Εὐπερίπατος (ὁ, ἡ), лesne de преѫмблat înпрежѫр. [εὖ, περίπατος].

Εὐπερίσπαστος (ὁ, ἡ), лesne de tpas, saѫ smѫлs din toate пърціле de жѫр înпрежѫр. [εὖ, περισπάω].

Εὐπερίστατος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιΐσταμαι] лesne înконжѫрътopѫ, saѫ de înконжѫpat. «Ἡ ἁμαρτία — ». Skp: пъкatѫл лesne пе înконжоаръ, înкît нѫ пѫtem a нѫ къdea întp' însѫл.

Εὐπερίστροφος (ὁ, ἡ), лesne de înвîptit înпрежѫр. [εὖ, περιστρέφω]

Εὐπερίτρεπτος (ὁ, ἡ), лesne de pestopnat. [εὖ, περιτρέπω].

Εὐπερίφωρος (ὁ, ἡ), = Εὐφώρατος. [εὖ, περί, φώρ].

Εὐπερίχυτος (ὁ, ἡ), лesne de pевъpsat înпрежѫр de чева. [εὖ, περιχέω].

Εὐπερίψυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, περιψύχω] лesne de копрins de pечеалъ.

Εὐπετάλεια (ἡ), poet: fem: ал лѫї..

Εὐπέταλος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ mѫлte, saѫ fpѫmoase fpѫnze. [εὖ, πέταλον].

Εὐπέταστος (ὁ, ἡ), [εὖ, πετάννυμι] лesne de întins, de pesfipat.

Εὐπέτεια(ἡ), лesnічїѫne; înвілшѫгаpe.[din

Εὐπετής, έος (ὁ. ἡ), (dѫпе zіч:) чел че kade, (ші fir:) se ковоаръ, se sfîpшеште віne (везї ші εὐκατάστροφος); (обіч:) лesnічоsѫ, ла îndemînъ; înвілшѫгаtѫ; плъкѫtѫ. [εὖ, πίπτω].

Εὔπετρος (ὁ, ἡ), fъкѫtѫ din бѫнъ піаtpъ. [εὖ, πέτρα].

Εὐπετῶς, adв: лesne; în tікнъ. [εὐπετής].

Εὐπεψία (ἡ), бѫнъ, лesnічоasъ mistѫipe. [εὔπεπτος].

Εὐπηγής, έος, Ion:, ші Εὔπηκτος (ὁ, ἡ), poet: în локѫ de εὐπαγής.

Εὐπήληξ, ηκος (ὁ, ἡ), poet: пѫpтътopѫ de fpѫmosѫ коїfѫ. [εὖ, πήληξ].

Εὐπήμαντος (ὁ, ἡ), [εὖ, πημαίνω] лesne de вътъmat.

Εὔπηνος (ὁ, ἡ), poet: [εὖ, πήνη] віne цесѫtѫ.

Εὐπηξία (ἡ), бѫнъ каліtate de клъdіpe, цепеnіe în konstpѫкціe. [εὖ, πῆξις].

Εὔπηχυς, εος (ὁ, ἡ), poet: чел кѫ fpѫmoase враце. (εὖ, πῆχυς].

Εὐπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫне isвоаpe; (ші пpin intind:) чел кѫ mѫлtъ ші гѫstoasъ zeamъ. «Βότρυς ». Епгр: [εὖ, πίδαξ].

Εὐπιθέω -ῶ, віit: -ήσω,=Εὐπειθέω. [din

Εὐπιθής, έος (ὁ, ἡ),=Εὐπειθής.

Εὐπίλητος(ὁ,ἡ), [εὖ, πιλέω] віne кълкаtѫ.

Εὐπίνεια (ἡ), fіpeaska fpѫmѫseце a вpe ѫneї antіче konstpѫкціï, (їap пpінч:) a вpe ѫпѫї ѫвpажїѫ пpozaікѫ saѫ poetікѫ, simпліtatea, ші totdeodatъ віоічїѫnea еkspesii, ші чл: [din

Εὐπινής, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, πίνος] (пpінч: despre atлeцї) înflopitѫ, вігѫpoѫ, (ші dѫпе Apst: =Λιπαρὸς, καὶ Εὐανθὴς ἐκ τῆς παλαίστρας». 2) (despre metaл:) акопеpitѫ кѫ sdpoвопелеле чеsе din tonitoape; (de ѫnde fir: despre stілѫ de кѫвіntѫ) каpe ape пе sіпеші stpълѫчіndъ ачеа antікъ simпліtate ші гpаціе.

Εὐπιστία (ἡ), лesnічоasъ кpedepe, saѫ înкpedepe (акt: saѫ пas:). [din

Εὔπιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πίστως, лesne кpezътopѫ, saѫ înкpezътopѫ. 2) вpednікѫ de кpedinцъ, saѫ de înкpedepe; (despre лѫкp:) вpednікѫ de a fi кpezѫtѫ. 3) =Εὔπειστος, sѫпѫsѫ, лesne de înduплекat, плекаtѫ. [εὖ, πιστός].

Εὐπίων, ονος (ὁ, ἡ), poet: notpівітѫ de гpasѫ, =Εὐπαχής. [εὖ, πίων].

Εὐπλανής, έος (ὁ, ἡ), poet: (кїїne) каpe околеште înкоачї ші înколо ѫmвлînd кѫ îndemînътate. [εὖ, πλάνη].

Εὔπλαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πλάστως, лesne de плъsmѫit, saѫ fopmat; saѫ îndemînatік плъsmѫitѫ, алкътѫitѫ. [εὖ, πλάττω]

Εὐπλατής, έος (ὁ, ἡ), notpівітѫ de латѫ. [εὖ, πλάτος].

Εὔπλειος, η, ον, poet: віne плinѫ, ="Εμπλεως. [εὖ, πλέως].

Εὐπλεκής, έος poet:, ші Εὔπλεκτος (ὁ, ἡ), віne înплеtітѫ. «Σειρὰ («Δίφρος, «Δίκτυον, «Κόφινος) — ». Пл: [εὖ, πλέκω].

Εὔπλευρος (ὁ, ἡ), чел кѫ бѫне (цепепе) koaste. [εὖ, πλευρόν].

Εὐπληθής, έος (ὁ, ἡ), віne înmѫлцітѫ, пѫmъpoasъ, попѫлаtѫ. [εὖ, πλῆθος].

Εὔπληκτος (ὁ, ἡ), лesne de ловіt. [εὖ, πλήττω].

Εὐπλήρωτος (ὁ, ἡ), лesne de ѫmплѫt, saѫ віne ѫmплѫtѫ. [εὖ, πληρόω].

Εὐπλοέω -ῶ, віit: -ήσω, плѫteskѫ, saѫ кълъtopeskѫ пе mape nopoчit. [ші

Εὔπλοια (ἡ), бѫнъ (nopoчitъ) кълъtopіe пе mape; saѫ бѫнѫ timпѫ de плѫtit. || (ка enit: ал Венеріі) dътътoape de бѫнъ плѫtipe. [ші

Εὐπλοΐη, ші Εὐπλοΐα (ἡ), Ion: în локѫ de εὔπλοια. [ші

Εὐπλόϊμος (ὁ, ἡ), =[Εὔπλους 2].

Εὐπλοκαμίς, ίδος (ἡ), poet: fem: ал лѫї

Εὐπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кѫ fpѫmoase

плete, saѫ коade. [εὖ, πλόκαμος].

Εὔπλοκος (ὁ, ἡ), =Εὔπλεκτος.

Εὔπλοος -ους (ὁ, ἡ), плѫtitopѫ, saѫ къ-лъtopѫ пе mape ноpoчitѫ (кѫ пpiinчosѫ timпѫ, ші чл:). 2) (пas:) лoкѫ бѫнѫ, лe-sniчosѫ de плѫtit. [εὖ, πλόος -οῦς].

Εὐπλυνής, έος (ὁ, ἡ), бine спълatѫ, кѫ-patѫ. [εὖ, πλύνω].

Εὔπλωτος (ὁ, ἡ),=Εὐπλόϊμος, ші Εὔπλους, noet: [εὖ, πλώω].

Εὐπνευστία (ἡ), лesniчïѫne лa pesѫflа-pe. [din

Εὔπνευστος (ὁ, ἡ), лesne de pesѫflat (акt: saѫ пas:). 2) = Εὔπνους [εὖ, πνέω].

Εὔπνοια (ἡ), = Εὐπνευστία. 2) бѫнѫ a-бѫpѫ, saѫ miposѫ. 3) sѫflape de бѫнѫ бintѫ; (пpin întind:) лoкѫ кѫ бѫнѫ aepѫ (deskisѫ). «Εὐήλιοι εὔπνοιαι». Diod: [din

Εὔπνοος -ους (ὁ, ἡ), лesniчosѫ лa pe-sѫflape (ad: кѫ tapï плъmînï, saѫ deskise, лapџï пъpï). «Ἵππος —». Лкs: 2) кape кѫ плъчepe se pesѫflъ, ръкoposѫ, saѫ бi-ne mipositopѫ. «Ἀήρ εὔπνους». Лкs: (mi компp:) «Τὸ τῆς ὀψίας εὐπνούστερον». Eлd: 3) (пpin întind: лoкѫ) ѫnde pesѫflъ чine-ва sлobod ші кѫ плъчepe. «Οἶκος («Λει-μών) —». [εὖ, πνοή].

Εὐποδία (ἡ), бѫнъ кaлitate de пiчoape. [εὔπους].

Εὐποιέω -ῶ, бiit: -ήσω, faкѫ бine кѫïва. [εὐποιός]. [de ѫnde

Εὐποιήτη (ἡ), noet: fem: aл лѫï εὐποίη-τος. [ші

Εὐποιητικὸς, ὴ, ὸν, aплeкatѫ лa faчepe de бine. [ші

Εὐποίητος (ὁ, ἡ), бine-fъкѫtѫ.

Εὐποιΐα (ἡ), faчepe de бine. [εὐποιός].

Εὐποίκιλος (ὁ, ἡ), noet: fpѫmos-пestpi-џatѫ, =Πολυποίκιλος. [εὖ, ποικίλος].

Εὐποιὸς (ὁ, ἡ), бine fъкъtopѫ. [εὖ, ποιός].

Εὔποκος (ὁ, ἡ), noet: лînosѫ, saѫ чeл кѫ fpѫmoasъ лînъ. [εὖ, πόκος].

Εὐπολέμητος (ὁ, ἡ), лesne de pesбoit, saѫ бipѫit. [εὖ, πολεμέω].

Εὐπόλεμος (ὁ, ἡ), îndemînatiкѫ, saѫ no-poчitѫ în pesбoïѫ. [εὖ, πόλεμος].

Εὐπολιόρκητος (ὁ, ἡ), лesne de înпpe-sopat, saѫ de лѫat пpin înпpesopape. [εὖ, πολιορκέομαι].

Εὔπολις, ιδος (ὁ, ἡ), кoпpinzъtopѫ de мѫлte ші шapï, saѫ fpѫmoase opaшe. [εὖ, πόλις].

Εὔπομπος (ὁ, ἡ), tpiшiџъtopѫ, пoвъџѫi-topѫ, saѫ пetpeкъtopѫ de чineва sirѫpѫ, saѫ пopoчitѫ. [εὖ, πέμπω].

Εὐπόρευτος (ὁ, ἡ), чeл чe mepџe, къ-лъtopeшte, saѫ ѫmблъ бine; saѫ лesne de ѫmблat. [εὖ, πορεύομαι].

Εὐπορέω -ῶ, бiit: -ήσω, amѫ miжлoaчe; (кѫ џen:) sîntѫ înлesnitѫ, înбiлшѫgatѫ de чeва; (miж:) sîntѫ бoгatѫ; în бѫнъ stape; (pap stpъm: кѫ aк:) înлesnesкѫ; (ші пas:) mъ aflѫ лa îndemînъ. [εὔπορος]. [de ѫnde

Εὐπόρημα (τὸ), кiпѫ, miжлoкѫ пъsкoчitѫ de îndatъ.

Εὐπόρθητος (ὁ, ἡ), лesne de жъfѫit. [εὖ, πορθέω].

Εὐπορία (ἡ), înлesnitate în tpeчepe (de dpѫmѫ, de pîѫ, ші чл:); (fir:) бiлшѫгѫ de miжлoaчe; aвepe de бanï mi чл:; кa-пaчitate, isкѫsinџъ; бѫнъ oкazie; (în џen:) înлesnitate. [εὔπορος].

Εὐπόριστος (ὁ, ἡ), лesne de къпътѫit, saѫ doбîndit. [εὖ, πορίζομαι].

Εὔπορος (ὁ, ἡ), (dpѫmѫ) лesne de tpe-кѫt; (акt:) кape tpeчe лesne; (fir:) înлe-snitѫ (saѫ ші пъsкoчitopѫ) de miжлoaчe; (пpin întind:) înбiлшѫgatѫ, бoгatѫ; (în џen:) лesniчosѫ, лesne de doбîndit, saѫ de sъбîpшit. [εὖ, πόρος]. [de ѫnde

Εὐπόρως, adв: лesne, кѫ înлesnipe.

Εὐπόρφυρος (ὁ, ἡ), чeл кѫ fpѫmoasъ пop-fipъ; saѫ (гpeш:) în лoкѫ de ἐμπόρφυρος. [εὖ, πορφύρα].

Εὐποτμία (ἡ), noet: нopoчipe, fepiчi-pe. [din

Εὔποτμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πότμως, no-poчitѫ, fepiчitѫ. [εὖ, πότμος].

Εὔποτος (ὁ, ἡ), лesne, saѫ бѫнѫ de бъ-ѫt. [εὖ, πίνω].

Εὔπους, οδος (ὁ, ἡ), чeл кѫ бѫne (fpѫ-moase, saѫ џenene, ïѫџï) пiчoape. [εὖ, ποῦς].

Εὐπραγέω -ῶ, бiit: -ήσω, = Εὖ πράττω, isбѫtesкѫ în tpeбiлe мeлe, sîntѫ нopoчitѫ. [εὐπραγής]. [de ѫnde

Εὐπράγημα (τὸ), нopoчitъ întpeпpindepe, saѫ întîmплape (бpodeaлъ).

Εὐπραγής, έος (ὁ, ἡ), нopoчitѫ, saѫ is-бѫtitopѫ în tpeбiлe saлe. [εὖ, πράττω]. [de ѫnde

Εὐπραγία (ἡ), нopoчipe, isбѫtipe, пe-mepipe.

Εὔπρακτος (ὁ, ἡ), лesne de sъбîpmit. 2) = Εὐπραγής. [ші

Εὐπραξία (ἡ), =Εὐπραγία. 2) бiptѫoasъ пѫptape; faчepe de бine. [ші

Εὔπραξις, εως (ἡ), noet: = Εὐπραξία. [εὖ, πράττω].

Εὔπρεμνος (ὁ, ἡ), чeл кѫ бѫнѫ tpѫнкiѫ,

(коченnъ). [εὖ, πρέμνον].

Εὐπρέπεια (ἡ), бънъ къвiinцъ, saъ pînдъiaлъ, регълapitate; fрътоsъ еkstеріоръ; подоавъ; віне notрівіtъ пpetekstъ (прічінъiре). [din

Εὐπρεπὴς [εὖ, πρέπει], έος (ὁ, ἡ), чел къ fрътоsъ, търецъ еkstеріоръ; înподобітъ, аръtosъ; віне notрівіtъ; saъ de бънъ къвiinцъ. «Λόγος («Πρόφασις) — ». Евр: mi Тъч:

Εὔπρεπτος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de εὐπρεπής. (везї ші πάμπρεπτος).

Εὐπρεπῶς, adв: къ бънъ къвiinцъ, saъ аръtаре (апарінцъ). [εὐπρεπής].

Εὔπρηκτος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de εὔπρακτος.

Εὐπρηξίη (ἡ), Ion: în локъ de εὐπραξία.

Ἐϋπρήσσεσκον, поет· în локъ de εὖ ἔπρασσον, лъкраъ віне ші кърînd.

Εὔπρηστος (ὁ, ἡ), поет: [εὖ, πίμπρημι] лесне de апpins, ші аps. (акт: saъ між: ші пас:)

Εὐπρήων, ονος (ὁ, ἡ), поет: чел къ мълте skosъpї, капъpї (de маре). [εὖ, πρηών].

Εὔπριστος (ὁ, ἡ), [εὖ, πρίζω] віне хеpъstpъitъ, saъ лесне de хеpъstpъit.

Εὐπροαίρετος (ὁ, ἡ), чел че лесне алеџе, хоtъраште, saъ se алеџе; чел къ бънъ воінцъ, saъ каре преферъ вінеле. [εὖ, προαιρέομαι].

Εὐπροόρατος (ὁ, ἡ), лесне de превъзът. [εὖ, προοράω].

Εὐπρόσδεκτος (ὁ, ἡ), лесне, saъ къ мълцътіре пріімітъ. [εὖ, προσδέχομαι].

Εὐπρόσεδρος (ὁ, ἡ), = Εὐπάρεδρος. [εὖ, πρὸς, ἕδρα].

Εὐπροσηγορία (ἡ), леснічїъне, saъ блажініе în салътаре, афавілitate. [din

Εὐπροσήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γόρως, чел че лесне ші къ блîndеце салътъ пе (ворбеште, se adъпъ къ) ор чіне; афавілъ. [εὖ, προσήγορος].

Εὐπρόσθετος (ὁ, ἡ), лесне de adъоrat ъndева, saъ de креskът прін адаоsъ. [εὖ, προστίθεμαι].

Εὐπρόσιτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίτως. [εὖ, πρόσειμι] лесне de апропiat.

Εὐπροσόδευτος (ὁ, ἡ), чел че аре, saъ дъ бъне веніtъpї. [εὖ, προσοδεύω].

Εὐπρόσοδος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όδως, = Εὐπρόσιτος. 2)=Εὐπροσόδευτος. [εὖ, πρόσοδος]

Εὐπρόσοιστος (ὁ, ἡ), [εὖ, προσφέρω, προσοίσω] = Εὐπρόσιτος, лесне de апропiat; (în цен:) леснічоsъ.

Εὐπροσόμιλος (ὁ, ἡ), = Εὐπροσήγορος. [εὖ, πρὸς, ὅμιλος].

Εὐπροσόρμιστος (ὁ, ἡ), (локъ) леснічоsъ de а траџе къ корабіа ла ъsкаtъ, saъ în портъ. [εὖ, προσορμίζομαι].

Εὐπρόσρητος [εὖ, πρὸς, ῥητός], ші

Εὐπρόσφθεγκτος (ὁ, ἡ), = Εὐπροσήγορος. [εὖ, προσφθέγγομαι].

Εὐπρόσφορος (ὁ, ἡ), бънъ ла мînкаре, (каре se мънînкъ къ гъstъ). 2) = (saъ греш: în локъ de) Εὐπρόφορος, віне пропънцътоpъ. [εὖ, προσφέρω].

Εὐπρόσφυτος (ὁ, ἡ), лесне de лiніt, ші înтpъпаt къ чева. [εὖ, προσφύομαι].

Εὐπροσωπέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ, saъ мъ аръtъ fрътоsъ ла фацъ, плакъ. «Θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι». Skp: съ плакъ, ші съ isвътiaskъ. [ші

Εὐπροσωπία (ἡ), калitatea лъї...

Εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ), ші adв: -ώπως, чел къ fрътоасъ, блажінъ фацъ; весълъ; (fir:) пъръtъ) (în аръtаре) бънъ. [εὖ, πρόσωπον].

Εὐπροφάσιστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίστως, леснічоsъ а гъsi пpetekste; saъ înfъцішаtъ къ бъне прічінъpї. [εὖ, προφασίζομαι].

Εὐπρόφορος (ὁ, ἡ), лесне de пронънцаt, saъ екsпрімаt. (акт: ші пас:) [εὖ, προφορά].

Εὐπρημνὴς, έος, поет: ші Εὔπρυμνος (ὁ, ἡ), (корабіе) къ бънъ пъпъ; (прін înтind:) віне fъкътъ; (fir:) sigъръ. [εὖ, πρύμνη].

Εὔπρωρος (ὁ, ἡ), (корабіе) къ бънъ пръъ; (fir:) =Εὐπρόσωπος. [εὖ, πρώρα].

Εὔπταιστος (ὁ, ἡ), лесне de а se потікні, saъ а потікні, алънекоsъ, nesigъръ, прімеждіоsъ. [εὖ, πταίω].

Εὔπτερος, ші Εὐπτέρυγος (ὁ, ἡ), чел къ бъне аріпї; (прін înтind:) 'налт-sвъpъtоръ; (fir:) мîndpъ. [εὖ, πτερόν, ші πτέρυξ].

Εὐπτησία (ἡ), [εὖ, ἵπταμαι] леснічїъне, înдемînъtate ла sворъ.

Εὐπτοίητος (ὁ, ἡ), поет: лесне de sперіat, de înгрозіt, =Εὐπτόητος.

Εὐπτόλεμος (ὁ, ἡ), поет: în локъ de εὐπόλεμος. [εὖ, πτόλεμος].

Εὔπτορθος (ὁ, ἡ), поет: чел къ мълте ші fрътоасе кръчї. [εὖ, πτόρθος].

Εὐπυγία (ἡ), калitatea лъї....

Εὔπυγος (ὁ, ἡ), = Καλλίπυγος. [εὖ, πυγή].

Εὐπυνδάκωτος (ὁ, ἡ), [εὖ, πύνδαξ] чел къ бънъ, цеапъпъ fъndъ.

Εὔπυργος (ὁ, ἡ), поет: (четаte) къ fрътоасе тъpпъpї. [εὖ, πύργος].

Εὔπυρος, ші Εὐπυροφόρος (ὁ, ἡ), поет: продъкътоpъ de мълtъ ші бънъ грîъ. [εὖ, πυρός].

Εὐπύρωτος (ὁ, ἡ), лесне de înfокаt, saъ

*

pomit în fokš. [εὖ, πυρόω].

Εὐπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кš фрšmoasъ барбъ. [εὖ, πώγων].

Εὔπωλος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре, saš продšче mšлцї ші бšнї mînжї. [εὖ, πῶλος].

Εὐραθάμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поеt: каре пікъ mšлte ші înвілшšrate пікъtšрї. [εὖ, ῥαθάμιγξ].

Εὐραὶ (αἱ), [οὐρά, везї ші εὖρος] кълъtîiеле osii, пе каре se потрівеsk poateле.

Εὐράμην, (maї поš) mіж: пех: 1: ал лšї εὑρίσκω.

Εὐράξ, [εὐρὺς] адв: поеt: în латš, кат depapte; (de šnde se întребšinцеазъ, кînd stpirъm кšїва sъ se dea) în латšре, ла о parte. Іл: О. ші Л.

Εὐραφὴς, έος (ὁ, ἡ), віне кšsštš. [εὖ, ῥαφή].

Εὐρεὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὔρυτος.

Εὐρείτης, ου, ші Εὔρειτος (ὁ, ἡ), поеt: = Εὔρυτος.

Εὐρείων, ουσα, ον, поеt: =Εὐρεής.

Εὕρεμα (τὸ), = Εὕρημα.

Εὐρεσιέπεια (ἡ),=Εὐρεσιλογία. [ші

Εὐρεσιεπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Εὐρεσιλογέω. [din

Εὐρεσιεπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Εὐρεσιλόγος. [εὕρεσις, ἔπος].

Εὐρεσίκακος (ὁ, ἡ), пъskочitорš, saš skopnitорš de реле. [εὕρεσις, κακὸν].

Εὐρεσιλογέω -ῶ, віit: -ήσω, афль, гъseskš кšвinte siлite (sofisme), ка sъ експлікš, saš sъ îndрепtъцеskš чева; прічiнšїeskš šнеле пентрš алтеле. [ші

Εὐρεσιλογία (ἡ), гъsipe de demapte кšвinte în прічiнšipe despre чева. [din

Εὐρεσιλόγος (ὁ, ἡ), гъsitорš de demapte кšвinte supe акоперіреа адевърšлšї. [εὕρεσις, λόγος].

Εὐρέσιος (ὁ), патропš ал пъskочipiлор, saš înвенцiiлор (епіt: ал лšї Жое). [din

Εὕρεσις, εως (ἡ), гъsipe; пъskочipe; deskoперipe. [εὑρίσκω].

Εὐρεσίτεχνος (ὁ, ἡ), поеt: пъskочitорš de meштешšгšрї, saš машinърiї. [εὕρεσις, τέχνη].

Εὐρετέος, α, ον, posit: ал лšї εὑρίσκω.

Εὑρέτης, ου, saš οὗ (ὁ), афлъторš, saš пъskочitорš de чева. [εὑρίσκω]. [de šnde

Εὑρετικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikš în пъskочipї.

Εὑρέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лšї εὑρέτης.

Εὑρετὸς, ἡ, ὸν, гъsitš; афлатš, saš пъskочitš. 2) пštinчosš а se афла, ші чл: [εὑρίσκω].

Εὑρέτρια (ἡ), fem: ал лšї εὑρέτης.

Εὕρετρον (τὸ), дарš de респлътipe афлъторšлšї de чева. [ші

Εὕρημα (τὸ), афлътšръ, saš пъskочitšръ; (іар прінч:) чева гъsitš din întîmпларе, ші пе пепъdъждšite; (de šnde) кîштігš întîmплътopš, =Ἕρμαιον. [εὑρίσκω].

Εὐρημοσύνη (ἡ), (пеапр:) =Καλλιέπεια, елокšinцъ. [din

Εὐρήμων, ονος (ὁ, ἡ), (пеапр:) în локš de εὐφραδής, віне ворвitорš. [εὖ, ῥῆμα].

Εὔρην, ηνος, ші Εὔρηνος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, ῥὴν], = Εὔαρνος.

Εὐρησιεπὴς, Εὐρησιλογέω, ші чл: каštъ εὐρεσιεπής, ші чл:

Εὕρησις, εως (ἡ), = Εὕρεσις, ші Εὑρητέος = Εὑρετέος.

Εὔρητος (ὁ, ἡ), віне-zisš. [εὖ, ῥητός].

Εὑρήτωρ, ορος (ὁ), =Εὑρέτης.

Εὔριζος (ὁ, ἡ), чел кš вšне ші mšлte ръdъчinї, віне înpъdъчinatš. [εὖ, ῥίζα].

Εὔριν, ινος, ші Εὔρινος (ὁ, ἡ). чел кš вšnš пасš (ад: miposš). [εὖ, ῥίς].

Εὔρινος (ὁ, ἡ), поеt: [εὖ, ῥινὸς] фъкštš din (saš акоперitš, кълтšшitš кš) вšпъ, цеапъпъ піеле.

Εὐρίπιστος (ὁ, ἡ), лесне mішкаtš de ор че sšфларе de вînтš; (fir:) šшорš, skimвъчosš, nestatорnікš [εὖ, ῥιπίζομαι]; ші =кš

Εὔριπος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥιπή] лесне, saš nekontenit mішкаtš; (fir:) nestatорnікš, skimвъчosš. || (sšbst: върв:) ор че stpimtoape de маре (дар маї кš seamъ чеа dintpe Беоцiа ші Ешвеа), šnde se фаче рефлšksš; (în цеп:) капалš. [de šnde

Εὐριπώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о stpimtoape de mape, (adikъ) sšпšsš ла рефлškse; (fir:) nestatорnікš, nesігšpš.

Εὑρίσκω, віit: εὑρήσω, (tpe de кš: εὕρηκα, ші пас: εὕρημαι, пех: εὗρον, ші mіж: εὑρόμην, ші маї поš εὑράμην, ші пас: εὑρέθην) гъseskš (къštînd, saš din întîmплаpe); афль; nemepeskš; пъskочeskš, «Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ, εὑρήκαμεν τὸν Μεσίαν». Skp: Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν». Ткр: «Ὁ τὴν κωμῳδίαν εὑρὼν Ἐπίχαρμος». Ткр: (ші mіж:) «Ὄνομα εὕρεο, ὅττι κε θείης παιδί». Od: T: (іар маї des în фраs:) «Ἀπεδίδοτο, εἰ πολὺ ἀργύριον εὑρίσκοι. Ккп: «Πόσον ἂν οἴῃ εὑρεῖν τὰ σὰ κτήματα πωλούμενα»; Ksn: (ші авsол:) «Πωλεῖ, καὶ ἀποδίδοται τοῦ εὑρόντος (în локš τοῦ εὑρεθέντος)». пе кîtš se ва гъsi. (везї ші ἀλφαίνω). (mіж: пех: εὑράμην însem: довîndeskš). «Εὕραιο τῆς προθυμίας ἀμοιβὴν

παρὰ θεοῦ. Sin: «Ἀτέλειαν παρ' αὐτῶν εὕραντο». Dm: aš dobîndit.

Εὐροέω -ῶ, biit: -ήσω, кѫргѣ bine (fърѫ опріре, saš înbілшѫrat); (fir:) înaintezѣ, isbѫteskѣ, mергѣ bine. [шi

Εὔροια (ἡ), bѫnѫ (înbілшѫratѣ) кѫрцере de ліквідѣ; (fir:) лесniчіѫne în експресie. «Εὔροια λόγου». Лкs: (fir:) înaintape, isbѫtipe, nemepipe. [εὔροος -ους].

Εὐροΐζητος (ὁ, ἡ), noet: tape bîжііtopѣ în sbopѫл sѫš. [εὖ, ῥοῖζος].

Εὐροκλύδων, saš (dѫne îndp: алt:) Εὐρυκλύδων, ονος (ὁ), mape fѫptѫnѫ, saš bižeлie skopnitѫ de bîntѫл pesѫpiteanѣ. [εὖρος, κλύδων].

Εὐρόνοτος (ὁ), bîntѫл de ла pesѫpitѣ шi miazѫ-zi. [εὖρος, νότος].

Εὔροος -ους (ὁ, ἡ), лin, saš înbілшѫrat кѫргѫtopѣ; (fir:) лesniчosѣ în експресiї, saš în bopbipe; (npin întind:) înaintѫtopѣ, isbѫtitopѣ dѫne dopinцѫ; (med:) «Σῶμα εὔρουν». Лкs: але кѫрѫia toate sкѫрцеpiле ѫmezeлiлор se fак bine шi лesne. (εὖ, ῥοή].

Εὔροπος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ῥοπή] лesne de înкoboїat, mлѫdiosѣ, saš лesne înbîptitѣ. «Ἄμμα — ». Епгр: лацѣ лesne de stpîns tpѫгîndѫ se.

Εὖρος, (ὁ), [οὖρος, saš αὔρα] bîntѣ pesѫpiteanѣ.

Εὖρος, εος -ους (τὸ), лѫцime.

Ἐΰρραπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ῥαπίς] пѫptѫtopѣ de bѫnѫ bapгѫ, saš bastonѣ.

Ἐΰρραφής, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѣ de εὐραφής.

Ἐΰρρεῖος, noet: în лoкѣ de εὐρεέος, цen: ал лѫї εὐρεής.

Ἐϋρρείτης, шi Ἐΰρρειτος, ου (ὁ), шi Ἐϋρρείων, ουσα, ον, noet: în лoкѣ de εὐρείων, εὔρυτος, шi чл:

Ἐΰρρην (ὁ, ἡ), noet: în лoкѣ de εὔρην, шi Ἐΰρρηνος, în лoкѣ de εὔρηνος.

Ἐΰρρηχος (ὁ, ἡ), noet: [εὖ, ῥῆχος] înapmatѣ de natѫpѫ кѫ mѫлці шi tapї rimnї.

Ἐΰρριν, ινος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѣ de εὔριν.

Ἐΰρροος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѣ de εὔροος.

Εὐρὺ, neѫt: лѫi εὐρὺς. ‖ (кa adb: saš naptik: înteц: în комп:) =Ἐρι шi Ἀρι.

Εὐρυάγυιος, άγυια, ον, noet: (npinч: opaшѣ) кѫ лapці, ѫліце, (ad:) mape. [εὐρὺς, ἀγυιά].

Εὐρυαίχμας, α (ὁ), Dop: noet: a кѫрѫia sѫліцѫ ape askѫцitѫл bîpfѣ лѫtѫpeцѣ, (npin ѫpm:) este mape; (npin întind:) a кѫрѫia stѫnînipe se întinde denapte; saš aлкѫtѫitѣ din mѫлці шi biteжї sѫліцaшї (pesboїnічї); (în цen:) biteazѣ; saš mѫлtѣ ла nѫmѫpѣ. «Στρατός —». Пind: [εὐρὺς αἰχμή].

Εὐρύαλος, ου, шi Εὐρυάλως, ωος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape лapгѫ apie, saš întinsѣ oкoлѣ; (în цen:) лapгѣ, snaцiosѣ. [εὐρὺς, ἅλως.

Εὐρυάνασσα, ης (ἡ), noet: mape (saš de mape imnepiѣ) îmnѫpѫteasѫ. [εὐρὺς, ἄνασσα].

Εὐρυβατεύομαι, biit: -εύσομαι, mѫ noptѣ кa Εѫpibatѣ (bestitѣ amѫцitopѣ), mѫ biклeneskѣ, ѫneлteskѣ intpiцї. [Εὐρυβάτης].

Εὐρύβατος (ὁ, ἡ), noet: [εὐρὺ, βαίνω] (лoкѣ) nentpѫ a кѫрѫia tpeчepe se чер mapї naшї, (adiкѫ) întinsѣ, snaцiosѣ.

Εὐρυβίας, α (ὁ), Dop: шi Εὐρυβίης, ου (ὁ), Ion: noet: [εὐρὺς, βία] tape, nѫtepniкѣ.

Εὐρυβόας, α (ὁ), noet: чел кѫ mape гласѣ [εὐρὺς, βοή].

Εὐρυγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ лapгѣ, mape nîntече. [εὐρὺς, γαστήρ].

Εὐρυγένειος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ лatѫ, mape bapbѫ. [εὐρὺς, γένειον]. 2) конpinzѫtopѣ de (saš întinsѣ în) mѫлte neamѫpї. «Αἰὼν —». Non: [εὐρὺς, γενεά].

Εὐρυδίνης, ου (ὁ), noet: (pîѣ) але кѫрѫia ane fак mapї bѫлtoape, (ad:) лatѣ, adînкѣ. [εὐρὺς, δίνη].

Εὐρυέδης, εος (ὁ, ἡ), noet: [εὐρὺς, ἕδος]. чел кѫ лatѣ (mape, întinsѣ) fѫndѣ; лapгѣ, snaцiosѣ.

Εὐρυής, έος (ὁ, ἡ), = Εὔροος.

Εὐρυθέμεθλος, шi Εὐρυθέμειλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ лate (întinse, цenene) temeлiї. [εὐρὺς, θέμεθλον].

Εὐρυθμία (ἡ), apmonie de taktѣ, saš de mѫsѫpѫ, nponopцie. [din

Εὔρυθμος (ὁ, ἡ), (шi adb:) -ρύθμως, (mѫs:) чел кѫ bѫnѣ taktѣ, apmoniosѣ; (în цen:) notpibitѣ, nponopцionatѣ. [εὖ, ῥυθμός].

Εὐρυκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ лatѣ капѣ. [εὐρὺς, κάρηνον].

Εὐρύκερως, ω, saš ωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ лate, saš mapї коapne. [εὐρὺς, κέρας].

Εὐρυκλύδων, ονος (ὁ), bezї εὐροκλύδων.

Εὐρυκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кѫ mape nîntече, saš кѫ лapгѫ adînкѫtѫpѫ, skobitѫpѫ, гаѫpѫ. [εὐρὺς, κοιλία].

Εὐρύκολπος (ὁ, ἡ), чел кѫ лapгѣ sînѣ; snaцiosѣ. (bezї шi εὐρύστερνος). [εὐρὺς, κόλπος].

Εὐρυκόωσα (ἡ), noet: [εὐρὺ, κοέω] кape aѫde, saš se aѫde de denapte. «Νὺξ —». Eѫfop: (bezї εὐήκοος).

Εὐρυκρείων οντος (ὁ), noet: mape împъpatš. [εὐρὺς, κρέω, κρείω].

Εὐρυλείμων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: κonpinzъtopš de лate (întinse) лiвezĭ. [εὐρὺς, λειμών].

Εὐρυμέδων, οντος (ὁ), noet:=Εὐρυκρείων. [εὐρὺς, μέδω].

Εὐρυμενὴς, έος, шi Εὐρύμενος, шi (în sinк:) Εὔρυμνος (ὁ, ἡ), noet:=[Εὐρὺς], лatš, лapгš, întinsš

Εὐρυμέτωπος (ὁ, ἡ), noet: чeл кš лatъ fpъnte. «Βοῦς — ». Om: [εὐρὺς, μέτωπον].

Εὐρύνω [εὐρὺς], вiit: -υνῶ, лъцeskš, лъpцeskš. «Εὐρύνων τὸ μέσον». Ep: лъsînd лapгš miжлoкšл.

Εὐρύνωτος (ὁ, ἡ), noet: лatš în snate. [εὐρὺς, νῶτος].

Εὐρυόδειος, α saš ος, ον, noet: (лoкš) кš лapцĭ dpšmšpi; (npin špm:) лapгš, întinsš. (veзĭ шi εὐρύπορος). [εὐρὺς, ὁδός].

Εὐρύοπα, αο, Eoл: noet: în лoкš de εὐρυόπης, ου (ο), [εὐρὺς, ὄψ] a къpšĭa вeдepe ажšnџe (saš гласšл se ašde) denapte.

Εὐρυπέδιλος (ὁ, ἡ), noet: (nîчopš) de лapгъ înкълџъminte, (adiкъ) лatš. [εὐρὺς, πέδιλον].

Εὐρύπεδος (ὁ, ἡ), noet: κonpinzъtopš de întinse кîmniĭ; (în џen:) лapгš, snaцiosš. [εὐρὺς, πέδον].

Εὐρύπορος (ὁ, ἡ), чeл кš лapцĭ tpeчepĭ; (în џen;) întinsš, лapгš. «Θάλασσα — ». Om: (veзĭ шi εὐρειόδειος). [εὐρὺς, πόρος].

Εὐρυπρωκτία (ἡ), sšвst: aл лšĭ...

Εὐρύπρωκτος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, πρωκτὸς] = Κύναιδος npe-кšpвapš. [veзĭ ῥαφανιδόω].

Εὔρυπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥύπτω] лesne de snълat, de къpъцit.

Εὐρυπυλὴς, έος, шi Εὐρύπυλος (ὁ, ἡ), noet: чeл кš лapцĭ nopцĭ. [εὐρὺς, πύλη].

Εὐρυρέεθρος (ὁ, ἡ), noet: чeл кš лatъ кšpџepe. «Ποταμὸς— ». Iл: Φ. [εὐρὺς, ῥέεθρον].

Εὐρυρέων, ουσα, ον, noet: = Εὐρυρέεθρος.

Εὐρὺς [εὖρος], έος, εῖα, ύ, лatš, лapгš, întinsš. «Τεῖχος — ». Iл: Μ. (шi fir). «Κλέος εὐρύ». Od: Ψ.

Εὐρυσάκης, εος (ὁ, η), noet: чeл кš лatš sкštš, павъзъ. [εὐρὺς, σάκος].

Εὐρυσθενὴς, [εὐρὺς, σθένος] έος (ὁ, ἡ), noet: foapte tape, nštepniкš.

Εὔρυσμα (τὸ),=(întpeв: nšmaĭ кomn:) Ἀνεύρυσμα (veзĭ ziч:), aneвpiкmš. [εὐρύνω]. [de šnde

Εὐρυσματώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кš simntome de aneвpismš, saš кa aneвpismš. (veзĭ ἀνεύρυσμα).

Εὐρύσορος (ὁ, ἡ), noet: (mopmîntš) κonpinzъtopš de mape кšшчĭšгš, (adiкъ) mape. [εὐρὺς, σορός].

Εὐρύστερνος (ὁ, ἡ), noet: чeл кš лatš nientš; saš (fir:) чeл кš mape înкъnъчĭšne, лapгš. [εὐρύς, στέρνον].

Εὐρυστήθης, εος (ὁ, ἡ),=Εὐρύστερνος. [εὐρὺς, στῆθος].

Εὐρυστομία (ἡ), лъpџime de гšpъ, saš npoпšnџape, вopвipe кš гšpa deskisъ. [din

Εὐρύστομος (ὁ, ἡ), лapгš лa гšpъ, saš întpape; (în џen:) лatš, лapгš. [εὐρὺς, στόμα, saš στόμιον].

Εὐρυτενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: întinsš denapte, saš de шape întindepe, snaцiosš. [εὐρὺς, τείνω].

Εὐρύτης (ἡ), лъцiшe, лъpџime. [εὐρύς).

Εὐρύτιμος (ὁ, ἡ), noet: чeл de mape чinste. «Ζεὺς — ». Пind: [εὐρὺς, τιμὴ].

Εὔρυτος (ὁ, ἡ), чeл кš înвiлmšgate кšpџepĭ de лimneзĭ ane. [εὖ, ῥέω].

Εὐρύτρητος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, τιτράω] лapггъšpitš, saš чeл кš лapцĭ гъšpĭ.

Εὐρυτριαίνης, ου (ὁ), noet: чeл кš mape tpidintъ. [εὐρὺς, τρίαινα, veзĭ ziч:].

Εὐρύτρυπος (ὁ, ἡ), = Εὐρύτρητος. [εὐρὺς, τρύπα].

Εὐρυφαὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, φάος] în лapгš, saš denapte лšminъtopš.

Εὐρυφαρέτρης, ου (ὁ), noet: чeл кš лapгъ, mape tšлвъ. [εὐρὺς, φαρέτρα].

Εὐρυφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (nлantъ) aлe къpia toate nъpцiлe sînt mapĭ, (ad:) înfлopitъ, saš вine kpeskštъ.

Εὐρυφωνία (ἡ), вopвipe кš лapгš, mape гласš. [din

Εὐρύφωνος (ὁ, ἡ) вopвitopš кš лapгš (npea deskisš) гласš. [εὐρὺς, φωνή].

Εὐρυχαδὴς, έος (ὁ, ἡ,), noet: [εὐρὺς, χανδάνω] чeл кš mape înкъnъчĭšne. (se konf: кš εὐρυχανής)

Εὐρυχαίτης, ου (ὁ), noet: чeл кš mape кoamъ, saš mšлtš шi лšnгš nъpš. [εὐρὺς, χαίτη].

Εὐρυχανὴς, έος (ὁ, ἡ), [εὐρὺς, χαίνω] noet: чeл кš лapгъ къskъtšpъ, saš гšpъ.

Εὐρύχορος (ὁ, ἡ, (лoкš) лapгš, în кape se noт fopma mšлte xopšpĭ. [εὐρὺς, χορός].

Εὐρυχωρὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρία (ἡ), лъpџime de лoкš. [din

Εὐρύχωρος (ὁ, ἡ), (лoкš лapгš, snaцiosš, înкъnъtopš, шi чл: [εὐρὺς, χῶρος].

Εὐρύωψ, ωπος saš οπος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe вede întins, denapte. (veзĭ шi εὐρύοπα). [εὐρὺς, ὤψ].

Εὐρώγης, εος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ мꙋлte шi бꙋне вробоане. «Σταφυλὴ—». Епгр: [εὖ, ῥώξ].

Εὐρώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: (npin sinк: шi întpꙋn:) în локꙋ de εὐρυόδειος, ларгꙋ, înкъпъtорꙋ. (iар дꙋне алцii în локꙋ de...

Εὐρώεις [εὐρώς], εσσα, εν, noet: мꙋчедꙋ; (npin întind:) чецosꙋ, întꙋнекosꙋ; (npin întind: saꙋ авꙋзꙋ) ларгꙋ.

Εὐρωπὸς [εὐρύς, ὤψ], ή, όν, noet: латꙋ, ларгꙋ. 2) (дꙋне алцiĭ) = Εὐρώεις, întꙋнекosꙋ; (în цен:) nemъpцinitꙋ.

Εὐρὼς [în afin: кꙋ εὖρος], ῶτος (ὁ), мꙋчегаiꙋ; рꙋцинъ; soaie. (везĭ шi νοτίς).

Εὐρωστέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntꙋ вîрtosꙋ, sъnъtosꙋ. [шi

Εὐρωστία (ἡ), sъnъtate, вîрtꙋte, шi чл: [din

Εὔρωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, ῥώννυμι] sъnъtosꙋ, вîрtosꙋ, цеапънꙋ. [de ꙋnde

Εὐρώστως, adв: кꙋ вîрtꙋte, цепenie, воĭniчеште.

Εὐρωτιάω -ῶ, [εὐρώς], viit: -άσω, мꙋчезескꙋ. «Βίος εὐρωτιῶν». Apstf: (npin întind:) віацъ лiniштitъ.

Ἐΰς, ἐῆος (ак: ἐΰν), noet: бꙋнꙋ; viteazꙋ; новiлꙋ; frꙋmosꙋ. ‖ (neꙋt: întpeвꙋinцатꙋ нꙋмаĭ ла цен: îm: лꙋîndꙋse ка sꙋвst: în însemn: de) челе бꙋне, feriчiріле. «Θεοὶ δωτῆρες ἐάων». Om:

Εὖσα, Dop: în локꙋ de ἐοῦσα, οὖσα, nom: sinг: de fem: партiч: ал лꙋĭ εἰμί.

Εὖσα, пех: 1: ал лꙋĭ εὕω.

Εὐσανίδωτος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лꙋĭ εὔσελμος. [εὖ, σανίς].

Εὐσαρκία (ἡ), трꙋпешie, saꙋ гръsime de трꙋпꙋ. [din

Εὔσαρκος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлte кърнꙋрĭ, трꙋпешꙋ, грасꙋ. [εὖ, σάρξ]. [de ꙋnde

Εὐσαρκόω -ῶ, viit: -ώσω, îngрашꙋ, înкърпезꙋ пе чinева. [de ꙋnde

Εὐσάρκωσις, εως (ἡ), îngръшаре, înкърнаре.

Εὐσέβεια (ἡ), nietate (благочestie), respектꙋ кътре Dꙋmnezeꙋ (пърiнцĭ, маĭ бътрîнĭ, шi чл:). [шi

Εὐσεβέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntꙋ niosꙋ (благочestivꙋ). [εὐσεβής] [de ꙋnde

Εὐσέβημα (τό), fanтъ niоасъ (благочestivъ).

Εὐσεβής, έος (ὁ, ἡ), niosꙋ (благочestivꙋ) respектosꙋ кътре Dꙋmnezeꙋ (пърiнцĭ, чеĭ маĭ марĭ, шi чл:); (în цен:) вiртꙋosꙋ, кꙋ frікъ de Dꙋmnezeꙋ. [εὖ, σέβας]. [de ꙋnde

Εὐσεβία (ἡ), noet: în локꙋ de εὐσέβεια.

Εὐσεβοφρόνως, adв: кꙋ nioase simцiminte. [εὐσεβής, φρήν].

Εὐσεβῶς, adв: кꙋ nietate, кꙋ frікъ de Dꙋmnezeꙋ. [εὐσεβής].

Εὔσειστος (ὁ, ἡ), лesne de клеtinat, saꙋ sгꙋдꙋit; sꙋпꙋsꙋ ла dese кꙋтремꙋре. [εὖ, σείω].

Εὐσέλαος (ὁ, ἡ), noet: = Εὐφεγγής. [εὖ, σέλας].

Εὐσέληνος (ὁ, ἡ), лꙋminatꙋ de frꙋmoasъ лꙋнъ. «Νὺξ — ». Esix: [εὖ, σελήνη].

Εὔσελμος (ὁ, ἡ), noet: (коравie) кꙋ бꙋне бънчĭ de вîслашĭ, saꙋ кꙋ бꙋнъ копертъ; (în цен:) віне fъкꙋтъ. [εὖ, σέλμα].

Εὔσεμνος (ὁ, ἡ), noet: = кꙋ

Εὔσεπτος (ὁ, ἡ), noet: преа respектаbiлꙋ. [εὖ σέβω].

Εὐσήκωτος (ὁ, ἡ), віне валанцатꙋ, eksaкt de опоtrівъ аплекатꙋ ла amîndoъ пърцiле. [εὖ, σηκόω].

Εὐσημεία (ἡ), бꙋнꙋ, saꙋ кꙋратꙋ semnꙋ. [din

Εὔσημος (ὁ, ἡ), de віне însemnътoрꙋ, npiinчosꙋ; saꙋ лesne de înцелеs; (fiг:)= Ἐπίσημος. [εὖ, σῆμα]. [de ꙋnde

Εὐσήμως, adв: desлꙋшit; 2) кꙋ бꙋне saꙋ npiinчoase semne, шi=Ἐπισήμως.

Εὔσηπτος (ὁ, ἡ), лesne de nꙋtrezit. [шi

Εὐσηψία (ἡ), лesniчĭꙋne de nꙋtrezit. [εὖ, σήπομαι].

Εὐσθένεια (ἡ), =Εὐρωστία. [шi

Εὐσθενέω -ῶ, viit: -ήσω, sînt tape, nꙋternікꙋ, вîрtosꙋ. [din

Εὐσθενής, έος (ὁ, ἡ), = Εὔρωστος. [εὖ, σθένος]. [de ꙋnde

Εὐσθενῶς, adв: =Εὐρώστως.

Εὐσίδηρος (ὁ, ἡ), fъкꙋtꙋ, saꙋ акоперітꙋ віне кꙋ ferꙋ. [εὖ, σίδηρος].

Εὔσιπυος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ гrînарꙋл, saꙋ житніца sa nлinъ; (npin ꙋрм:) ківерnisitꙋ, în бꙋнъ stape. [εὖ, σιπύα].

Εὐσιτέω -ῶ, viit: -ήσω, mъnîнкꙋ віне (кꙋ noftъ). [mi

Εὐσιτία (ἡ), mîнкаре кꙋ бꙋнъ noftъ. [din

Εὔσιτος (ὁ, ἡ), чел че mъnîнкъ віне (кꙋ noftъ). [εὖ, σῖτος].

Εὔσκαλμος (ὁ, ἡ), (коравie) кꙋ бꙋне вîсле; (npin întind:) віне fъкꙋтъ, цеапънъ, saꙋ iꙋte. [εὖ, σκαλμός].

Εὐσκανδάλιστος (ὁ, ἡ), лesne de skandaлizat, saꙋ smintit. [εὖ, σκανδαλίζομαι].

Εὐσκάνδιξ, ικος (ὁ, ἡ), noet: (локꙋ) ꙋnde кꙋ înвiлꙋгаре se face nлanta [σκάνδιξ, (franц:) cerfeuil, vez: ziч:].

Εὔσκαρθμος, шi noet: Ἐύσκαρθμος (ὁ, ἡ),

[εὖ, σκαίρω] ȣшор sълtъtорȣ, ĭȣte ла пічорȣ. «Ἵππος —». Іл; N.

Εὐσκάριστος (ὁ, ἡ), поet: = Εὔσκαρθμος.

Εὐσκελής, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ вънĭ крачĭ; (прin întind:) ĭȣte, ацерȣ de пічоаре. [εὖ, σκέλος].

Εὐσκέπαστος, ου, ши Εὐσκεπής, έος (ὁ, ἡ), вine акоперitȣ, saȣ акоперitорȣ; sigȣрȣ. [εὖ, σκεπάζω, ши σκέπη].

Εὔσκεπτος (ὁ, ἡ), лesne de кinzȣit. [εὖ, σκέπτομαι].

Εὐσκευέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ...

Εὔσκευος (ὁ, ἡ), вine екiпatȣ, гъtitȣ кȣ toate trевȣinчoaseле ȣнелtе. [εὖ, σκεῦος].

Εὐσκίαστος, ши Εὔσκιος (ὁ, ἡ), ȣmвritȣ de, ши ȣmвritорȣ кȣ вȣнъ ши гроasъ ȣmврь. [εὖ, σκιάζω, ши σκιά].

Εὐσκιόφυλλος (ὁ, ἡ), (арворȣ) але кърȣĭа frȣnze fак вȣнъ ȣmврь. [εὖ, σκιά, φύλλον].

Εὐσκόπελος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ mȣлte stînчĭ. [εὖ, σκόπελος].

Εὔσκοπος (ὁ, ἡ), вȣнȣ nînditорȣ; (fir:) rînditорȣ, înцелепtȣ; (despре локȣ) вȣнȣ de nîndъ ('nалtȣ). [εὖ, σκοπός]. [de ȣnde

Εὐσκόπως, adв: înцелепцеmte, кȣ лȣаре a minte.

Εὐσκωμμόνως, adв: кȣ îndemînъtate de лȣat în pisȣ. [ши

Εὐσκωμμοσύνη (ἡ), iskȣsinцъ de a лȣа în вътаĭе de жокȣ. [din

Εὐσκώμμων, ονος (ὁ, ἡ), iskȣsitȣ, îndemînatiкȣ вatжокоritорȣ. [εὖ, σκώπτω].

Εὔσμηκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, σμήχω] поet: вine спълatȣ кȣ frекъtȣръ de sъпȣнȣ; (прin ȣрm:) преа кȣрatȣ. [εὖ, σμήχω].

Εὔσμηνος (ὁ, ἡ), поet: продȣкъtорȣ de (îmmȣлцitȣ în) вȣне roĭȣрĭ; saȣ чел de вȣнȣ roĭȣ. «Μέλισσα—». Non: [εὖ, σμῆνος].

Εὐσμήριγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ frȣmosȣ пърȣ. [εὖ, σμήριγξ].

Εὐσμίλευτος (ὁ, ἡ), frȣmos лȣкratȣ кȣ dалta. [εὖ, σμιλεύω].

Εὔσοια (ἡ), поet: mîntȣire, sigȣранцъ, вȣнъ stape. [din

Εὔσοος (ὁ, ἡ), поet: вine пъstratȣ, întregȣ, чел în вȣнъ stape. [εὖ, σόος].

Εὐσπειρής, έος, ши Εὔσπειρος (ὁ, ἡ), поet: formъtорȣ în stрînцереа sa de mȣлte, saȣ frȣmoase îndoitȣрĭ, saȣ înколъчitȣрĭ. [εὖ, σπεῖρα].

Εὐσπλαγχνία (ἡ), îndръzneалъ, кȣражȣ, mаrinimie; (maĭ nоȣ) компъtimire, milostivire. [ши

Εὐσπλαγχνίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ milostivеskȣ. [din

Εὔσπλαγχνος (ὁ, ἡ), [εὖ, σπλάγχνα] кȣражоsȣ, mаrinimȣ, цепероsȣ; (maĭ noȣ) milostivȣ, компъtimitорȣ.

Εὔσπορος (ὁ, ἡ), чел кȣ вȣнъ ши mȣлtъ semînцъ; вine semъnatȣ, saȣ вȣнȣ de semъnat; podosȣ. [εὖ, σπόρος].

Ἐΰσσελμος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de εὔσελμος.

Ἐΰσσωτρος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de εὔσωτρος.

Εὐστάθεια (ἡ), statornicie, цепепie; (fir:) neskimвъчĭȣne, netȣрвȣраре, mоралъ statornicie. [ши

Εὐσταθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ...

Εὐσταθής [εὖ, ἐστάθην], έος (ὁ, ἡ), вine ашезatȣ, цеапънȣ; (fir:) statornicȣ, neskimвъчoсȣ; (дȣпе Епікȣрȣ) лiniштitȣ, ашезatȣ, netȣрвȣратȣ; (прin ȣрm:) fericitȣ. [de ȣnde

Εὐσταθίη (ἡ), Ion: поet: în локȣ de εὐστάθεια.

Εὐστάθμως, adв: кȣ вȣнъ кȣmпънire; дȣпе регȣле, eksакt. [εὖ, στάθμη].

Εὐσταθῶς, adв: кȣ statornicie, пе sigȣрȣ; fъръ tȣрвȣраре, лiniштit; (de ȣnde дȣпе Епікȣрȣ:) fericitȣ. [εὐσταθής].

Εὐσταλής [εὖ, στέλλω], έος (ὁ, ἡ), вine, ȣшор înвръкatȣ; (прin ȣрm:) гata, лesne de порnit. (везĭ ши εὔζωνος'. 2) strînsȣ, skȣmпȣ; îndestȣлatȣ кȣ пȣцinȣ. [de ȣnde

Εὐσταλία (ἡ), a fi чinева ȣшор înвръкatȣ, saȣ гata. [ши

Εὐσταλῶς, adв: кȣ ȣшоаръ înвръкъminte.

Εὐστάφυλος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ вȣнĭ ши mȣлцĭ strȣгȣрĭ. [εὖ, σταφυλή].

Εὔσταχυς, υος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte ши вȣне spiче. [εὖ, στάχυς].

Εὐστεγής, έος (ὁ, ἡ), акоперitȣ кȣ вȣнȣ învелiшȣ. [εὖ, στέγη].

Εὔστειρος (ὁ, ἡ), поet: (кораviе) кȣ вȣнъ каренъ (partea din жос а кoръвii, пе кîtȣ este întratъ în апъ); вine înкеĭatъ. [εὖ, στεῖρα].

Εὔστερνος (ὁ, ἡ), чел кȣ frȣmosȣ, saȣ вȣнȣ (цеапънȣ) пieптȣ. [εὖ, στέρνον].

Εὐστέφανος, ши поet:, Ἐϋστέφανος, ου, ши Εὐστεφής, έος (ὁ, ἡ), пȣрtъtорȣ de frȣmoasъ кȣнȣнъ, saȣ înчinгъtoаре de капȣ; (fir: орашȣ) întъритȣ кȣ tȣрĭ ши frȣmoase zidȣрĭ, saȣ tȣрнȣрĭ. [εὖ, στέφω].

Εὐστιβής [εὖ, στείβω], έος (ὁ, ἡ), поet: вine кълкatȣ; (de ȣnde despре drȣmȣ) вътȣtȣ, netedȣ; (despре цesъtȣрĭ) вътȣtȣ, saȣ вine 'nълвitȣ.

Εὔστικτος (ὁ, ἡ), [εὖ, στίζω] поet: пestpiцatš кš fpšmoase пікътърї.

Εὔστιπτος (ὁ, ἡ), = Εὐστιβής.

Εὐστολίζω, віit: -ίσω, înподовеsкš віne. [din

Εὔστολος (ὁ, ἡ), поet: віne înвpъкatš, înподовitš, saš apmatš; (fir:) гъtitš, saš rata de чева. [εὖ, στολή].

Εὐστομαχία (ἡ), калitate de вšпš stomaxš. [din

Εὐστόμαχος (ὁ, ἡ), чел кš вšпš stomaxš; saš вšпš de stomaxš; (kom:) în локš de εὔστομος. [εὖ, στόμαχος].

Εὐστομέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеsкš, кîntš fpšmos. 2) =Εὐφημέω. [ші

Εὐστομία (ἡ), вšпъ (fpšmoasъ) гъpъ; (npin întind:) елоквinцъ; (desпpe mînкape) вšпš гšstš. [din

Εὔστομος (ὁ, ἡ), чел кš вšпъ (îpšmoasъ) гъpъ; (de šnde despре каї) moaле în гъpъ. 2) віne пpoпšпцътopš, saš вopвitopš; (ші пas:) лesne de пpoпšпцat. 2) чел че ворвеште вšne (dpeпte) ворве, saš taче din peлiцioasъ sfiaлъ, (de šnde adвepвiaл). «Εὔστομ' ἔχε». Sof: =Εὐφήμει. «Περὶ τούτων εὔστομά μοι κείσθω». Ep: sъ 'mі цiš гъpa, sъ такš. 4) чел кš mape гъpъ, saš лapгъ întpape; (fir:) пeoпpitš ла гъpъ, въpfitopš. 5) (despре mîпкъpї) гšstosš. [εὖ, στόμα].

Εὐστόρθυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поet: fъкštš din вšпš (цеапъпš, гpošš) вšшteanš. [εὖ, στόρθυγξ].

Εὐστοχέω -ῶ, віit: -ήσω, (кš цеп:) пemepesкš цinta, semпšл, (ші fir:) окazia. [εὔστοχος]. [de šnde

Εὐστόχημα (τὸ), кiпzšipe, ворвipe, saš faпtъ віne пemepitъ.

Εὐστοχία (ἡ), вšпъ пemepipe, saš îndemîпътate de a isвšti. [din

Εὔστοχος (ὁ, ἡ), віne пemepitopš ла цinтъ, saš semпš; (fir:) чел кš dpeaпtъ жšdiкатъ, кiпzšipe, saš dape кš sокoteaлa; (npin întind:) isкšsitš ла лšape în pîsš, saš вътaїe de жoкš; (în цеп:) îndemînatiкš, пemepiчošš. [εὖ, στόχος]. [de šnde

Εὐστόχως, адв: кš вšпъ пemepipe, saš вpodipe, (пpoп: ші fir:) кš isкšsinцъ ші îndemîпътate.

Εὔστρα (ἡ), [εὕω] пîpлitopie de (локšл, šnde se пîpлesк). поpчї. 2) opzš пîpлitš, saš пîpпълitš пeптpš faчepe de fъinъ.

Εὐστραβής, έος (ὁ, ἡ), (лemпš) кape лesne se spîmвеазъ. [ші

Εὐστραφής, έος, ші Εὔστρεπτος, ші Εὐστρεφής, έος (ὁ, ἡ), віne pesšчitš, saš лesne de pesšчit. [εὖ, στρέφω].

Εὐστροφάλιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поet: віne (fpšmos, îndemînatiк) înfъшšpatš. «Κόμη —». Епігр: [εὖ, στροφάλιγξ].

Εὐστροφία (ἡ), лesniчїšne ла mішкаpe, ла înвîptipe, ла sšчipe, ші чл: [din

Εὔστροφος (ὁ, ἡ), лesne de înвîptit, mішкат, sšчit, înкoвoiat, ші чл:; ацepš; (fir:) isкšsitš, dешtептš, îndemînaiкš; (поet:) віne pesšчitš. [εὖ, στροφή]. [de šnde

Εὐστρόφως, адв: кš лesniчїšne ла înвîptipe, ші чл:; кš îndemîпътate.

Εὔστρωτος (ὁ, ἡ), поet: віne aштepпštš. [εὖ, στρώννυμι].

Εὔστυλος (ὁ, ἡ), чел кš вšпї stîлпї. [εὖ, στύλος].

Εὐσύγκρυπτος (ὁ, ἡ), віne asкšпšš, saš лesne de asкšпs. [εὖ, συγκρύπτω].

Εὐσυκοφάντητος (ὁ, ἡ), лesne de калomniat (xšлit пe пedpeптate). [εὖ, συκοφαντέω].

Εὐσύλητος (ὁ, ἡ), лesne de жъfšit. [εὖ, συλέω].

Εὐσύλληπτος (ὁ, ἡ), лesne de пpins, de înцелes, saš de zъmisлit. [εὖ, συλλαμβάνω].

Εὐσυλλόγιστος (ὁ, ἡ), despре кape лesne se поate чineва rîndi, saš da кš sокoteaлa. [εὖ, συλλογίζομαι].

Εὐσυμβίβαστος (ὁ, ἡ), лesne de înвoit, saš комвinat. [εὖ, συμβιβάζομαι].

Εὐσύμβλητος (ὁ, ἡ), лesne de înцелes кš dape de sокoteaлa, saš de гiчit. [ші

Εὐσύμβολος (ὁ, ἡ), = Εὐσύμβλητος. [εὖ, συμβάλλω]. 2) вšпš de комšпiкацie, adšпape, saš dapaвepe.

Εὐσυμπεριφόρος (ὁ, ἡ), лesniчošš în кoпnšptape, saš în кoпfopmape кš чеї dintp' o adšпape, комšпiкавiлš. [εὖ, συμπεριφορά].

Εὐσυμπερίφυτος (ὁ, ἡ), (воtп:) лesniчošš a pesъpi înпpeжšp, ші a se кoпtpšпa (a кpeште înпpeшпъ) кš aлтъ плaнтъ. [εὖ, συμπεριφύομαι].

Εὐσυμπλήρωτος (ὁ, ἡ), лesne de кoпплinit, saš îndeплinit. [εὖ, συμπληρόω].

Εὐσύμφυτος (ὁ, ἡ), лesne de pesъpit, ші šnit пpin кoпкpeштepe; (despре panъ) лesne de înкis saš tъmъdšit пe deasšпpa. [εὖ, συμφύομαι].

Εὐσυνάγωγος (ὁ, ἡ), лesne de adšпat; (локš) šnde лesne se пot adšпa mšлцї oamenї, saš mšлte лšкpъpї. [εὖ, συνάγω].

Εὐσυνάλλακτος (ὁ, ἡ), ші адв: -λλάκτως,

бsnš de dapaвере, de комsnікаціе, soціавілš. [ші

Εὐσυναλλαξία (ἡ), лesniчїsne în комsnікаціе, dapaвере, ші чл: [εὖ, συναλλάσσω].

Εὐσυνάρμοστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -μόστως, лesne de комвіnat, notpівіt, saš de înвоіt înпpeзnъ. [εὖ, συναρμόζομαι].

Εὐσυνάρπαστος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -άστως, лesne de хpъnіt de o datъ. [εὖ, συναρπάζομαι].

Εὐσυνειδησία (ἡ), бsnъ, кspaтъ конштіinцъ. [ші

Εὐσυνείδητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -δήτως, чел кs бsnъ конштііnцъ, nemsstpatš de кsцetš. [εὖ, συνειδέω].

Εὐσυνεσία (ἡ), лesniчїsne de a înцeлeџe, saš de a se înцeлeџe. [ші

Εὐσύνετος (ὁ, ἡ), [εὖ, συνίημι] лesniчosš a înцeлeџe, saš a se înцeлeџe.

Εὐσυνθεσία (ἡ), stpiктъ пazъ de кondiціï, saš de înвоїелї. [εὖ, σύνθεσις].

Εὐσυνθετέω -ῶ, віit: -ήσω, пъzesкš кs кpedinцъ înвоїелеле (маї кs seaмъ челе полiтiче); (despre лsкp:) sîntš ...

Εὐσύνθετος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -θέτως, віne кomnsss (întoкmitš); saš лesne de кomnss. [εὖ, συντίθημι].

Εὐσύνοπτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -όπτως, лesne de кonpins de o datъ кs вedepea, saš de npesкspтat; (fir:) лesne de npiчenst. [εὖ, σύν, ὄπτομαι = ὁράω].

Εὐσύντακτος (ὁ, ἡ), ші adв: -τάκως, віne apanжatš, întoкmitš înпpeзnъ кs (saš întpe) алтеле. [εὖ, συντάσσω].

Εὐσύντριπτος (ὁ, ἡ), лesne de sfъpîmat. [εὖ, συντρίβω].

Εὔσφυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, σφύζω] чел кs бsnъ saš pegsлatъ бъtaïe de вîнъ (пsлsš).

Εὔσφυρος, ші Ἐύσφυρος (ὁ, ἡ), noet: чел кs fpsmoase глezne, ші (npin întind:) пічоаре. [εὖ, σφυρόν].

Εὔσχετος (ὁ, ἡ), вsnš de авst, saš de пъstpat. [εὖ, σχέω=ἔχω].

Εὐσχημονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš, saš мъ apътš în бsnъ fopмъ пе din afapъ; saš мъ nopтš кs бsnъ кsвііnцъ. [εὐσχήμων]. [de snde

Εὐσχημόνημα (τὸ), кsвîntš, saš fantъ, (în цen:) пsptape чinstitъ.

Εὐσχημόνως, adв: кs бsnъ saš de бsnъ кsвііnцъ пsptape. [εὐσχήμων].

Εὔσχημος (ὁ, ἡ), = Εὐσχήμων.

Εὐσχημοσύνη (ἡ), каpактеpsл, saš калітatea челsї pegsлatš în пsptъpiле saле, saš пsptape de бsnъ кsвііnцъ în челе din afapъ. [din

Εὐσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кs бsnъ apъtape, (ad:) noвілъ, pegsлatъ пsptape în челе din afapъ, чinstitъ, modestš, ші чл: [εὖ, σχῆμα].

Εὐσχήμως, adв: =Εὐσχημόνως. [εὐσχήμος].

Εὐσχιδής, έος, ші Εὔσχιστος (ὁ, ἡ), лesne de sfîшiat; saš віne psnтš. [εὖ, σχίζω].

Εὐσχολέω -ῶ, віit: -ήσω, amš, saš îmї pъmîne msлtъ вpeme пentps чева. [ші

Εὐσχολία (ἡ), neoкsnatъ вpeme, neîndeлetnічipe ла чева. [din

Εὔσχολος (ὁ, ἡ), чел че ape msлtъ вpeme, ns лsкpeazъ nimiкš, se odixneшte din овічnsiteле saле окsnaцiї. [εὖ, σχολή].

Εὐσωματέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš tpsneшš, віptosš. [ші

Εὐσωματία (ἡ), tpsneшіe, віptste. [din

Εὐσώματος (ὁ, ἡ), = Σωματώδης, tpsneшš, гpasš. [εὖ, σῶμα].

Εὔσωμος (ὁ, ἡ), =Εὐσώματος.

Εὔσως, ω (ὁ, ἁ), Dop: în лoкš de εὔσοος.

Εὔσωτρος (ὁ, ἡ), noet: (tpъsspъ) кs бsne poate. [εὖ, σῶτρον]

Εὐτακής, έος (ὁ, ἡ), лesne de tonit; (despre лesme) віne feptš. [εὖ, τήκω].

Εὐτακτέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї пъzesкš віne pîndsїaлa, sîntš pegsлatš. [εὔτακτος]. [de snde

Εὐτάκτημα (τὸ), fantъ, вopвъ, (în цen:) пsptape pegsлatъ.

Εὔτακτος (ὁ, ἡ), pegsлatš, пssš în бsnъ pîndsїaлъ; ssnsss леџілop; modestš, кsmпътatš întp' але saле, ші чл: [εὖ, τάττω]. [de snde

Εὐτάκτως, adв: кs бsnъ pîndsїaлъ, pegsлat.

Εὐταλαίπωρος (ὁ, ἡ), npea tiкълosš. [εὖ, ταλαίπωρος].

Εὐταμίευτος (ὁ, ἡ), [εὖ, ταμιεύω] віne пъstpatš; saš бsnš пъstpъtopš.

Εὐταξία (ἡ), бsnъ pîndsїaлъ; sssnsnepe ла леџі; pegsлatъ пsptape. [εὖ, τάξις].

Εὐταπείνωτος (ὁ, ἡ), лesne de smilit, saš smepit. [εὖ, ταπεινόω].

Εὐτάρακτος (ὁ, ἡ), лesne de tspвspat. [εὖ, ταράσσω].

Εὔταρσος (ὁ, ἡ), noet: чел кs бsne пічоаре, saš apinї; 2) pелatівš кs fpsmoase пічоаре, saš apinї. [εὖ, ταρσός].

Εὖτε [οὔτε цen: ал лsї ὅςτε] noet: în лoкš de ὅτε, saš (кs ἄν) ὅταν. adв: timп: кînd (кs хoтър:) «Εὖτε πύλας ἵκανεν». Іл: Ζ. «Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτεν». Od: Υ. Іл: Ψ. (ші кs ssп: înпpeзnъ кs ἄν). Εὖτ' ἄν

πολλοὶ πίπτωσι»; Іл: А. «Εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν». (ші fъръ ἄν). «Εὖτ' ἔρδωμεν ἑκατόμβας». Od: H. 2) (pap) asemъn: (în компар:) «Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην». Іл: Г. (везї ші ἠΰτε). 3) (преа pap) fiind къ, дѕпе че (Sof:).

Εὐτείχεος, ші Εὐτειχὴς, εος, saѹ έος, ші Εὐτείχητος (-τείχιστος), ші

Εὔτειχος (ὁ, ἡ), noet: înпрежѕратѕ кѕ бѕne, tapї zidѕpї; (în џen:) bine ziditѕ. [εὖ, τεῖχος].

Εὐτέκμαρτος (ὁ, ἡ), [εὖ, τεκμαίρομαι] лesne de dat кѕ sokoteaлa.

Εὐτεκνέω -ῶ, biit: -ήσω, amѕ бѕnї копiї. [ші

Εὐτεκνία (ἡ), авере de бѕnї копiї. [din

Εὔτεκνος (ὁ, ἡ), чел кѕ бѕnї, saѹ mѕлџї копiї, nopoчitѕ de копiї. [εὖ, τέκνον].

Εὐτέλεια (ἡ), пѕџinъ келтѕiaлъ, tpaiѕ sъpъкъчosѕ; (despre лѕкp:) пѕџinѕ пpeџѕ, eftinъtъte; (npin ѕpm:) npostie, nimiчie; (fir:) miчinimie. «Εἰς εὐτέλειαν». Apstf: adв: în лoкѕ de εὐτελῶς. [din

Εὐτελὴς [εὖ, τέλος], έος (ὁ, ἡ), de пѕџinѕ npeџѕ, npea eftinѕ; (npin ѕpm:) npostѕ; sъpъкъчosѕ; (npin întind:) de nimiкѕ; (fir:) înжositѕ, miчinimѕ. [de ѕnde

Εὐτελίζω, biit: -ίσω, miчeskѕ, despreџѕieskѕ, apъtѕ чева de nimiкѕ. [de ѕnde

Εὐτελισμὸς (ὁ), despreџѕipe, nimiчipe, ші чл:

Εὐτελῶς, adв: npost; npea eftin; în кinѕ sъpъкъчosѕ; (fir) în кinѕ жositѕ, de nimiкѕ. [εὐτελής].

Εὐτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), npea веsiлitopѕ. [εὖ, τέρπω].

Εὐτέχνητος (ὁ, ἡ), noet: bine meшteшѕџitѕ, кѕ meшteшѕгѕ лѕкpatѕ. [ші

Εὐτεχνία (ἡ), бѕnъ meшteшѕџie, iskѕsinџъ, îndemînъtate. [din

Εὔτεχνος (ὁ, ἡ), бѕnѕ, îndemînatiкѕ meшtepѕ, saѹ aptistѕ; (în џen:) îndemînъtiкѕ. [de ѕnde

Εὐτέχνως, adв: кѕ бѕnѕ meшteшѕгѕ, saѹ îndemînъtate, iskѕsinџъ, ші чл:

Εὔτηκτος (ὁ, ἡ), лesne de topit. [ші

Εὐτηξία (ἡ), лesniчiѕne în topipe. [εὖ, τήκω].

Εὐτιθάσσευτος (ὁ, ἡ), лesne de înвлînzit, saѹ domestiчit. [εὖ, τιθασσεύω].

Εὐτλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: лesniчosѕ a sѕfepi, foapte pъбdъtopѕ. [εὖ, τλάω].

Εὔτμητος (ὁ, ἡ), [εὖ, τέμνω] bine tъiatѕ, saѹ лesne de tъiat.

Εὔτοιχος (ὁ, ἡ), чел кѕ бѕnї, fpѕmoшї пepeџї. [εὖ, τοῖχος].

Εὐτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskѕ кѕ лesnipe; sîntѕ npъsitopѕ. [ші

Εὐτοκία (ἡ), лesniчoasъ naштepe; (noet:) npъsiчiѕne, saѹ naштepe de mѕлџї копiї. [ші

Εὐτόκιος (ὁ, ἡ), înлesnitopѕ de naштepe. [din

Εὔτοκος (ὁ, ἡ), лesne пъskъtopѕ, npъsitopѕ. 2) (пas:) bine, saѹ лesne-пъskѕtѕ. [εὖ, τόκος].

Εὐτολμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ npea îndpъzneџѕ, кѕpaжosѕ. [ші

Εὐτολμία (ἡ), mѕлtъ îndpъzneaлъ, кѕpaжѕ. [din

Εὔτολμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόλμως, плinѕ de noвiлъ îndpъzneaлъ, џenepoѕѕ, кѕpaжosѕ «Εὔτολμος εἶναι κρίνε, τολμηρὸς δὲ μή». Гnom: [ὖυ, τόλμη].

Εὔτομος [εὖ, τέμνω], bine tъiatѕ, saѹ înпъpџitѕ. «Οἶκος —». Apst:

Εὐτονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ destѕл de tape, saѹ destoinikѕ, a pъбda чева). [ші

Εὐτονία (ἡ), tъpie; siлinџъ întinsъ, aktiвitate stъpѕitoape. [din

Εὔτονος (ὁ, ἡ), [εὖ, τείνω] bine, tape întinsѕ, bînosѕ; (fir:) кѕ stъpѕipe aktiвѕ. (se konf: кѕ ἔντονος). [de ѕnde

Εὐτόνως, adв: кѕ mѕлtъ tъpie, saѹ nemoiatъ stъpѕinџъ, ші aktiвitate.

Εὐτοξία (ἡ), авере de бѕnѕ (saѹ îndemînatiкъ întpeвѕinџape de) apкѕ. [din

Εὔτοξος (ὁ, ἡ), ші noet: Ἐΰτοξος, чел че ape бѕnѕ apкѕ; saѹ îndemînкtiкѕ лa sъџetape. [εὖ, τόξον].

Εὐτόρνευτος, ші Εὔτορνος, bine, îndemînatik stpѕnгъpitѕ; saѹ лesne de лѕкpat în stpѕnгѕ. [εὖ, τορνεύω, ші τόρνος].

Εὐτράπεζος (ὁ, ἡ), чел кѕ бѕnъ (înвiлшѕgatъ de mînкъpї) masъ; (despre mînк:) гѕstosѕ, бѕnѕ de o лѕksoasъ masъ. [εὖ, τράπεζα].

Εὐτραπελεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ noptѕ, saѹ вopвeskѕ гpaџios, (Tѕpч:) кѕ xazѕ, кѕ глѕme. [ші

Εὐτραπελία (ἡ), пѕptape, saѹ вopвipe гpaџioasъ (кѕ dѕxѕ); глѕmъ. [ші

Εὐτραπελίζω, biit: -ίσω, = Εὐτραπελεύομαι. [din

Εὐτράπελος (ὁ, ἡ), [εὖ, τρέπω] (dѕпе ziч:) лesne de înвiptit; (fir:) skimвъчosѕ, nestatopnikѕ; (oвiч:) гpaџiosѕ, глѕmeџѕ. [de ѕnde

Εὐτραπέλως, adв: кѕ гpaџie, (tѕpч:) кѕ xazѕ, кѕ глѕme, ші чл:.

Εὐτραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ хрънеsкꙋ вine, ꙟntꙋ rpasꙋ. [din

Εὐτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), вine хрънitꙋ, rpasꙋ. 2) вine хрънitорꙋ, кꙋ вꙋnꙋ mꙋstꙋ. [εὖ, τρέφω]. [de ꙋnde

Εὐτραφία, шi Εὐτράφεια (ἡ), stapea вine-хрънitꙋлꙋĭ, rpasꙋлꙋĭ. saꙋ 2)=(noet: rpeш: în локꙋ de) Εὐτροφία.

Εὐτρεπὴς, [εὖ, τρέπω] έος (ὁ,ἡ), лesne de înвîptit, de miшкat; (npin ꙋpm:) rata, saꙋ îndemînatiкꙋ ла op че, воĭosꙋ.]de ꙋnde

Εὐτρεπίζω, вiit: -ίσω, rъteskꙋ, întокmeskꙋ чева; (med:) tъmъdꙋĭeskꙋ; (fir) dpeрꙋ. [de ꙋnde

Εὐπρεπισμὸς (ὁ), rъtipe, întокmipe (акt: saꙋ nas:); dpeцepe; (med:) tъmъdꙋipe. [шi

Εὐτρεπιστὴς, οῦ (ὁ), întокmitорꙋ, nꙋitорꙋ ла кале, saꙋ вꙋnъ pîndꙋĭалъ; (în цen:) rъtitорꙋ spre чева, шi чл:

Εὔτρεπτος (ὁ, ἡ), [εὖ, τρέπω] лesne de înвîptit, de întops, skimвъчosꙋ.

Εὐτρεφὴς, шi noet: 'Εὐτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐτραφὴς.

Εὐτρεψία (ἡ), skimвъчĭꙋne, saꙋ лesniчĭꙋne ла înвîptipe, шi чл: [εὖ, τρέψις].

Εὔτρητος, шi noet: 'Εὔτρητος (ὁ, ἡ), вine, saꙋ кꙋ mꙋлte rъꙋpĭ rъꙋpitꙋ. [εὖ, τιτραίνω].

Εὐτριαίνης, ου (ὁ), чел кꙋ вꙋnъ tpidintъ. [εὐ, τρίαινα, вezĭ ziч:].

Εὐτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), вine fpeкatꙋ; (fir:) вine denpinsꙋ, îndemînatiкꙋ. [шi

Εὔτριπτος (ὁ, ἡ), вine fpeкatꙋ, saꙋ лesne de fpeкat. [εὖ, τρίβω].

Εὔτριχος (ὁ, ἡ), =Εὔθριξ; шi цen:: sinr; ал лꙋĭ εὔθριξ.

Εὔτριψ, ιβος (ὁ, ἡ), = Εὐτριβής.

Εὐτροπία (ἡ), вꙋnъ кaлitate de nꙋptъpĭ, saꙋ вꙋnъ disnosiцie, воĭnцъ. 2)=Εὐστροφία; (fir:) вiклenie. [εὔτροπος].

Εὔτροπις, ιδος (ὁ, ἡ), = Εὔστειρος. [εὖ, τρόπις].

Εὔτροπος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τρόπως, (omꙋ) кꙋ вꙋne nꙋptъpĭ, de вꙋnъ disnosiцie; (în цen:) лesniчosꙋ, лesne de tpaкtat; (med:) лesne de tъmъdꙋit. [εὖ, τρόπος].

Εὐτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ хрънеsкꙋ вine, mъ înrpaшꙋ. [шi

Εὐτροφία (ἡ), хрънipe (nas:) кꙋ вꙋnъ (хрънitoape) mînкape; (npin ꙋpm:)=Εὐτράφεια, шi Εὐσαρκία. 2) npiinцъ de хранъ (акt:). [din

Εὔτροφος (ὁ, ἡ), =Εὐτραφής, шi Εὔσαρκος, вine хрънitꙋ, înrpъшatꙋ. 2) вine хрънitорꙋ, saꙋ npiinчosꙋ ла înrpъшape. [εὖ, τροφή].

Εὐτρόχαλος, шi 'Εὐτρόχαλος (ὁ, ἡ), noet: вine-ĭꙋte-алеprъtорꙋ; saꙋ (локꙋ) лesniчosꙋ de алеprat, netedꙋ; (ĭap ка din fopma poцiĭ) potꙋndꙋ. [шi

Εὔτροχος, шi 'Εὔτροχος (ὁ, ἡ), (în цen:) лesne-ĭꙋte-алеprъtорꙋ; (naptiк· desnpe tpъꙋpъ) кape ape вꙋne poate; (desnpe лацꙋ) лesne de tpas. «Ἱστίον εὔτροχον εἰς καθαίρεσιν». Sin: лesne de коворît npin takapeлe. [εὖ, τροχός].

Εὐτρύγητος (ὁ, ἡ), лesne de кꙋлеs. [εὖ, τρυγάω].

Εὔτυκος (ὁ, ἡ), (npea pap шi noet:) în локꙋ de ...

Εὔτυκτος, шi noet: 'Εὔτυκτος (ὁ, ἡ), [εὖ, τεύχω] вine fъкꙋtꙋ, saꙋ лꙋкpatꙋ; (npin întind:) вine ꙋpanжatꙋ, întокmitꙋ, rata.

Εὐτύπωτος (ὁ, ἡ), лesne de tinъpit. [εὖ, τυπόω].

Εὐτυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ nopoчitꙋ, fepiчitꙋ; isвꙋteskꙋ, nemepeskꙋ în dopinцеле меле. «Εὐτυχοίης». (Fp: eponiкꙋ) sъ цĭ dea Dꙋmnezeꙋ вine. (vezĭ шi ἐπαινέω). [εὐτυχὴς]. [de ꙋnde

Εὐτύχημα (τὸ), nopoчitъ întîmnлape, saꙋ foлosꙋ.

Εὐτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nopoкosꙋ, saꙋ nopoчitꙋ, fepiчitꙋ. [εὖ, τύχη]. [de ꙋnde

Εὐτυχία (ἡ), nopoчipe, fepiчipe, isвꙋtipe, nemepipe în чева.

Εὔτυχος (ὁ, ἡ), rpeш: în локꙋ de εὔτυκος.

Εὐτυχῶς, adв: кꙋ вꙋnъ isвꙋtipe, nemepipe; кꙋ nopoчipe. [εὐτυχής].

Εὔυαλος (ὁ, ἡ), noet: fъкꙋtꙋ din вꙋnъ, кꙋpatъ stiклъ. [εὖ, ὕαλος].

Εὐυδρέω -ῶ, -ήσω, amꙋ mꙋлte шi вꙋne ane. [шi

Εὐυδρία (ἡ), mꙋлцime de вꙋne ane. [din

Εὔυδρος (ὁ, ἡ), (локꙋ) înвiлшꙋratꙋ de вꙋne ane. [εὖ, ὕδωρ].

Εὐυμνία (ἡ), mꙋлцime de алеse imnꙋpĭ. [din

Εὔυμνος (ὁ, ἡ), noet: вpedniкꙋ de mꙋлte imnꙋpĭ. [εὖ, ὕμνος].

Εὐυπέρβατος (ὁ, ἡ), лesne de tpeкꙋt ne deasꙋnpъĭ, saꙋ de întpeкꙋt. [εὖ, ὑπερβαίνω].

Εὐυπέρβλητος (ὁ, ἡ), лesne de ковîpшit, saꙋ de întpeкꙋt. [εὖ, ὑπερβάλλω].

Εὔυπνος (ὁ, ἡ), adꙋкъtорꙋ, saꙋ doвindiторꙋ de вꙋnꙋ somnꙋ. [εὖ, ὕπνος].

Εὐυπόδητος (ὁ, ἡ), лesne de înкълцat; saꙋ notpiвitꙋ de înкълцъminte. [εὖ, ὑποδέω].

Εὐύποιστος (ὁ, ἡ), лesne de sꙋfepit. [εὖ, ὑποφέρω, ὑποίσω].

Εὐυπόληπτος (ὁ, ἡ), лesne de rîndit saȣ̆ înцeлes întp' ȣnȣ̆ feлȣ̆; (maĭ noȣ̆) чeл чȣ вȣnъ penȣtaцie. [εὖ, ὑπολαμβάνω].

Εὐυποχώρητος (ὁ, ἡ), лesne de a кончeda, de a se плeкa лa... [εὖ, ὑποχωρέω].

Εὐύφαντος [εὖ, ὑφαίνω], шi Εὐυφὴς [εὖ, ὑφή], έος (ὁ, ἡ), вine цesȣtȣ̆.

Εὐυψὴς, έος (ὁ, ἡ), (maĭ noȣ̆) чeл кȣ mȣлtъ 'nълцime, пpea 'naлtȣ̆, saȣ̆ пpea mape. [εὖ, ὕψος].

Εὐφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пpea лȣminosȣ̆, stpълȣчitopȣ̆. [εὖ, φάος].

Εὐφαμία (ἁ), Dop: în лoкȣ̆ de Εὐφημία.

Εὐφανὴς, έος (ὁ, ἡ), вine, кȣpat въzȣtȣ̆, înвedepatȣ̆; saȣ̆ =Εὐφαής. [εὖ, φαίνω].

Εὐφαντασίωτος (ὁ, ἡ), чeл чe noate a 'шĭ înкinȣi eксaкt oвieкteлe în imaцinaцie, saȣ̆ чeл кȣ вie imaцinaцie. [εὖ, φαντασιόω].

Εὐφαρέτρης, ου (ὁ), noet: чeл кȣ вȣnъ tȣлвъ. [εὖ, φαρέτρα].

Εὐφάρμακος (ὁ, ἡ), кonpinzъtopȣ̆ de mȣлte шi вȣne doктopiĭ; чeл чe sлȣжeшte de вȣnъ doктopie, saȣ̆ въnsea. [εὖ, φάρμακον].

Εὐφέγγεια (ἡ), =Εὐφεγγία. [din

Εὐφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣminъtopȣ̆ кȣ destȣлъ шi fpȣmoasъ лȣminъ. «Τὸ εὐφεγγὲς» în лoкȣ̆ de ἡ εὐφεγγία. [εὖ, φέγγος]. [de ȣnde

Εὐφεγγία (ἡ), destȣлъ, (шi npin ȣpm:) nлъкȣtъ лȣminъ.

Εὐφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, (în цen:) лaȣdȣ̆; saȣ̆ npiimesкȣ̆ ne чineva кȣ вeseлe aклamaцiĭ de лaȣdъ; (naptiк: în вpeme de peлiцiosъ цepemonie) npoнȣnцȣ̆ вopвe npeвestitoape de вine, saȣ̆ taкȣ̆ (кa sъ nȣ sкoцȣ̆ вopвъ neпpiinчoasъ). (de ȣnde fpasȣл) «Εὐφήμει». At: taчĭ, nȣ sкoate вopвъ pea, zi de вine. [шi

Εὐφημία (ἡ), вȣnъ famъ, saȣ̆ вȣnȣ̆ nȣme; лaȣdъ; (naptiк: în вpeme de peлiцioasъ цepemonie) npoнȣnцape de вine-npeвestitoape вopвe, saȣ̆ tъчepe snpe anъpape de op чe neпpiinчoasъ eкsnpesie. [шi

Εὐφημίζω, вiit: -ίσω = Εὐφημῶ, лaȣdȣ̆, вopвesкȣ̆ de вine. [шi

Εὐφήμιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ̆ de [εὔφημος].

Εὐφημισμὸς (ὁ), (maĭ noȣ̆) în лoкȣ̆ de εὐφημία; (iap naptiк: în гpam: шi ptp:) fiгȣpъ de кȣвîntȣ̆, кînd чineva eкsnpimъ кȣ вȣnъ nȣmipe лȣкpȣ pъȣ̆, snpe eкs: Εὐμενίδες în лoкȣ̆ de Ἐριννύες, шi чл: [εὐφημίζω].

Εὔφημος (ὁ, ἡ), [εὖ, φήμη] (кȣвîntȣ̆) zisȣ̆ de вine, nлъкȣtȣ̆ чeлȣĭ чe 'л aȣde; saȣ̆ npeвestitopȣ̆ de вine, npiinчosȣ̆. «Τὸ εὔφημον». Map: Ant: лaȣda. «Εὔφημα φώνει». =Εὐφήμει. 2) (npin întind:) вopвitopȣ̆ de вine, лъȣdъtopȣ̆. «Εὔφημος ἴσθι». At:=Εὐφήμει. 3) (în цen:) npiinчosȣ̆, (tȣp:) oгȣpлiȣ̆, veseлitopȣ̆. «Εὔφημον ἦμαρ». Esхл: [de ȣnde

Εὐφήμως, adв: кȣ вȣne saȣ̆ fpȣmoase вopвe.

Εὔφθαρτος (ὁ, ἡ), лesne de stpiкat, stpiкъчosȣ̆; (ȣne opĭ) лesne de mistȣit. [εὖ, φθείρομαι].

Εὐφθογγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆...

Εὔφθογγος (ὁ, ἡ), =Εὔηχος, вine sȣnъtopȣ̆, saȣ̆ глъsȣitopȣ̆. [εὖ, φθόγγος].

Εὐφιλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пpea iȣвitopȣ̆. saȣ̆ 2)=кȣ...

Εὐφίλητος (ὁ, ἡ), noet: foapte iȣвitȣ̆. [εὖ, φιλέω].

Εὐφιλόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: foapte iȣвitopȣ̆, saȣ̆ пpea iȣвitȣ̆ de кonii sъĭ. [εὖ, φιλόπαις].

Εὐφιλοτίμητος (ὁ, ἡ), tъкȣtȣ̆ din лъȣdaвiлъ amвiцie, saȣ̆ iȣвipe de чinste. [εὖ, φιλοτιμέομαι].

Εὔφιμος (ὁ, ἡ), noet: пpea stpîнгъtopȣ̆, înкizъtopȣ̆ (кa къпъstpȣл гȣpa). [εὖ, φιμός].

Εὔφλαστος (ὁ, ἡ), = Εὔθλαστος, saȣ̆ Εὔθραυστος, лesne de snapt, saȣ̆ fъpîmat.

Εὔφλεκτος (ὁ, ἡ), лesne de anpins шi aps, =Εὔπρηστος. [εὖ, φλέγω].

Εὐφορβία (ἡ, вȣnȣ̆ nȣtpeцȣ̆ de вite. [шi

Εὐφόρβιον (τὸ), o nлantъ pimnoasъ de Afpiкa, шi poada шi mȣstȣл eĭ (întpeвȣinцatъ în med:). [din

Εὔφορβος (ὁ, ἡ), [εὖ, φορβή] (despne вite) = Εὔτροφος, вine хpъnitȣ̆, гpasȣ̆; (despne nлante, шi чл:) хpъnitopȣ̆.

Εὐφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ poditopȣ̆, podesкȣ̆ кȣ înвiлшȣгape. 2) (maĭ noȣ̆) tpaгȣ̆ кopaвia вine лa цъpmȣ̆. [εὔφορος].

Εὐφόρητος (ὁ, ἡ), [εὖ, φορέω] лesne de apdiкat, saȣ̆ къpat; (fiг:) лesne de sȣfepit.

Εὐφορία (ἡ), лesniчiȣne de a къpa, saȣ̆ a sȣfepi. 2) podniчie. [εὔφορος].

Εὐφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe ape вȣnъ (saȣ̆ кîntъ вine кȣ) лъȣtъ; saȣ̆ кape se кonчepteazъ (adiкъ se кîntъ вine înпpeȣnъ) кȣ лъȣta. «Ἀοιδὴ — ». Eпгp; [εὖ, φόρμιγξ].

Εὔφορος (ὁ, ἡ), [εὖ, φέρω] лesne de nȣptat, saȣ̆ къpat; ȣшopȣ̆; (fiг:) лesne de sȣfepit; saȣ̆ sȣfepitopȣ̆, pъвdъtopȣ̆; (oвiч:) poditopȣ̆ кȣ вiлшȣгȣ̆; (despne вîntȣ̆) npiinчosȣ̆.

Εὔφορτος (ὁ, ἡ), noet: ȣшop-înкъpкatȣ̆; saȣ̆ лesniчosȣ̆ de a 'шĭ nȣpta noвapa; (în

цеп:) вшорă, ĭste. «Ναῦς —». Епігр: [εὖ, φόρτος].

Εὐφόρως, adв: лesne; saă кв podniчie, înбiлшвgat. [εὔφορος].

Εὐφράδεια (ἡ), лesniчĭвne în eкsпрimape, елоквinцъ. [шi

Εὐφραδέως, noet: în локă de εὐφραδῶς. 2) кв квпъ кinzвipe, înцелепцеште. [din

Εὐφραδὴς [εὖ, φράζω], έος (ὁ, ἡ), лesniчоșă, шi грацiosă în eкsпрimape, елоквinte. 2) noet: [εὖ, φράζομαι] вine rinditopă, înцелептă. [de вnde

Εὐφραδίη (ἡ), Ion: în локă de εὐφράδεια. [шi

Εὐφραδῶς, adв: кв fрвmoase eкsпресiĭ, кв елоквinцъ.

Εὐφραίνω [εὖ, φρήν], вiit: ανῶ, înвеселеsкă, вwквръ. || (miж:) mъ înвеселеsкă, mъ вwквръ de чева.

Εὐφρανέαι, Ion: în локă de εὐφρανῇ. 2: sinr: пеps: de miж: вiit: [шi

Εὐφράνθην, пas: în локă de miж: пех: ал лвĭ εὐφραίνομαι.

Εὐφραντικὸς, ἡ, ὸν, прiчinвitopă (шi грам: însemnъtiвă) de веселie. [din

Εὐφραντὸς, ἡ, ὸν, de каре se поаte чинева înвеселi, saă вwкъра. [шi

Εὐφρασία (ἡ),=Εὐφροσύνη (прiнч: în вsпъцă). [εὐφραίνομαι].

Εὔφραστος (ὁ, ἡ), лesne de eкsпрimat, saă eкsплiкat. [εὖ, φράζομαι].

Εὐφρονέω, шi Ἐϋφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: воĭeскă вiнеле кваiва. 2)=Σωφρονῶ, sînтă înцелептă (totdaвna în партч:). [шi

Εὐφρόνη (ἡ), noet: ноаптеа (кънă atвнчĭ se rîndеште чинева maĭ вine, saă чел пвцină, maĭ лesne). [εὔφρων]. [de вnde

Εὐφρονίδης, ου (ὁ), noet: fiă ал нопцiĭ.

Εὐφρόνως, adв: кв minte, înцелепцеште. [шi

Εὐφροσύνη (ἡ), вwквpie, веселie; плъчере. [εὔφρων]. [de вnde

Εὐφρόσυνος (ὁ, ἡ), noet: înвеселiторă; (пas:) înвеселiтă, веселă.

Εὔφρουρος (ὁ, ἡ), noet: ввнă stрежвiторă, saă вine stрежвiтă. [εὖ, φρουρά].

Εὔφρων [εὖ, φρήν], ονος (ὁ, ἡ), mintoсă, înцелептă, вine воiторă, saă de ввнъ disnosiцie; воĭoсă, веселă; (рар) adвкъторă de веселie «Οἶνος—». Iл: Г.

Εὐφυὴς [εὖ, φύω, saă φυή], έος (ὁ, ἡ), (despre плante) вine крeskвтă, înверzітă, saă înfлopiтă; (în цеп:) вine fъквтă din натвръ, saă fireште notpiвiтă, îndemînatiкă ла чева. (партiк: desпре омă) is квsiтă, кв dвхă. (de вnde) =Εὐτράπελος. (Isкр: Ареопац:). [de вnde

Εὐφυΐα (ἡ), натвралъ îndemînъtate, disnosiцie ла чева; (партiк): isквsinцъ.

Εὐφύλακτος (ὁ, ἡ), вine пъзiтă, saă лesne de пъзiт; saă de каре лesne se поаte пъзi чинева. [εὖ, φυλάττομαι].

Εὔφυλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кв mвлте шi fрвmoase fрвнzе. [εὖ, φύλλον].

Εὐφύσητος (ὁ, ἡ), лesne de свfлат, saă de pisinit: [εὖ, φυσάω].

Εὔφυτος (ὁ ἡ), (локă) плină de felврite плanте; saă ввнă de плanте. [εὖ, φυτόν].

Εὐφυῶς, adв: кв isквsinцъ; saă кв fireaskъ îndemînъtate ла чева. [εὐφυής].

Εὐφωνία (ἡ), ввнă, fрвmoсă, saă пвтерniкă гласă. [din

Εὔφωνος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -φώνως, чел кв fрвmoсă saă tape гласă; (despre mвsiче înstрвm:) = Εὔηχος, вine свнъторă. [εὖ, φωνή].

Εὐφώρατος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, свперл: -ότατος), лesne de въdit, saă de npins în fantъ de fврă, шi чл: [εὖ, φωράω].

Εὐχαίτης, ου, шi Εὐχαιτίας, ου (ὁ), noet: шi Εὔχαιτος (ὁ, ἡ), чел кв ввнъ коамъ, saă пъръ; (шi fir: despre арворĭ) чел кв fрвmoase fрвнzе, шi кръчĭ. [εὖ, χαίτη].

Εὐχάλινος (ὁ, ἡ), чел кв fрвmoсă fрîă. [εὖ, χαλινός].

Εὐχαλίνωτος (ὁ, ἡ), лesne de înfрînat. [εὖ, χαλινόω].

Εὔχαλκος (ὁ, ἡ), noet: fъквтă din ввнъ арамъ. 2) вогатă în арамъ. [εὖ, χαλκός].

Εὐχάλκωτος (ὁ, ἡ), noet: вine лвкрaтă, saă къптвшiтă кв арамъ. [εὖ, χαλκόω].

Εὔχαρις, ιτος (ὁ, ἡ), foapte грацiосă, плъквтă. «Τὸ εὔχαρι μὴ σκώμμασιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπιτήδευε». Ксн: [вezĭ шi εὐχάριστος]. [εὖ, χάρις].

Εὐχαριστέω -ῶ, вiit: ήσω, mвлцвmeскă, îmĭ аратă реквноmтiнца. 2) врезă, saă fepiчiтезă. [шi

Εὐχαριστήριος (ὁ, ἡ), каре se кввiне ла (saă se fаче, op se ziче sпре) mвлцвmipe, арътаре de реквноштinцъ. «Τὰ εὐχαριστήρια (se înц: ἱερά)». Плв: жертfъ de mвлцвmipe. [шi

Εὐχαριστία (ἡ), mвлцвmipe, mъртвpisipe de реквноштinцъ пентрв fаvере de вine; (Вiseр:) чina чea de taĭнъ, saă Двmnezeeaska комвнiкътвръ. (вezĭ шi εὐλογία). [din

Εὐχάριστος (ὁ, ἡ), [εὖ, χαρίζομαι] грациосă, плъквтă. 2) реквноsкъторă. [de вnde

Εὐχαρίστως, adв: кв плъчере, saš mвлцвmire; кв реквноштinцъ,

Εὐχαρίτως [εὔχαρις], adв: кв mвлtъ граціе, кв кiпš плъквtš, saš mвлцвmilорš.

Εὔχεαι, Ion: în локš de εὔχῃ, 2: sinr: перs: de през: ал хоt: лвĭ εὔχομαι.

Εὔχειλος (ὁ, ἡ), чел кв ввне, fрвmoase, saš notрiвite ввzе. [εὖ, χεῖλος].

Εὐχείμερος (ὁ, ἡ), [εὖ, χεῖμα] лesniчosš a ръвda еарнъ, a dвче ла fрiгš, saš ла време реа. 2)(локš) вnde se faче notрiвitъ, квmnъtъtъ еарнъ; (прin врm:) лesniчosš de epnat.

Εὔχειρ, ειρος, шi Εὔχειρος (ὁ, ἡ), чел кв шîînĭ ввne, вшоаре, saš îndemînatiче. [εὖ, χείρ]. [de вnde

Εὐχειρία (ἡ), îndemînъtate în mîînĭ.

Εὐχείρωτος (ὁ, η), (компър: εὐχειρότερος, шi ввперл: -ότατος în локš de εὐχειρωτότερος -ότατος) [εὖ, χειρόω] лesne de свпвs, saš domoлit.

Εὐχέρεια (ἡ), (dвne ziч:) = Εὐχειρία, îndemînatate în mîînĭ; капачitate; (oвiч:) лesnitate; (fir:) влîndeцe, modestie; (шi în sensš de ръš) непъsape, indifepinцъ. [din

Εὐχερής [εὖ, χείρ[, έος (ὁ, ἡ), каре se faче, saš faче чева лesne, лesniчosš ла întреввinцаре; (în цen:) лesniчosš; (fir:) de вsнš simцimîntš; (în ръš) вшорš de minte, неашеzatš. [de вnde

Εὐχερῶς, adв: лesne.

Εὔχεο, Ion: noet: în локš de εὔχου, 2: sinr: перs: de през: ал порвнч: лвĭ εὔχομαι.

Εὐχετάομαι -ῶμαι, noet: în локš de εὔχομαι. [din

Εὐχέτης, ου (ὁ), рвгъtорš de вiне ла Dвmnezeš. [εὐχή]. [de вnde

Εὐχετιάζω, вiit: -άσω, = Εὐχετάομαι.

Εὐχή (ἡ), рвгъчiвне; saš fъгъdвinцъ къtре Dвmnezeš. «Δὶ εὐχῆς ἄγω, (saš) ἔστί μοι» = Εὔχομαι, noftеsкš. 2) noet: fълiре. (везĭ шi αὐχή). [αὔω, αὐχή].

Εὔχιλος, (ὁ, ἡ), [εὖ, χιλὸς] (локš) чел кв mвлtъ шi ввнъ пъшвне пеntрв вiте; (калš) каре mънîнкъ mвлtš, (прin врm:) se хрънеште вiне.

Εὐχίμαρος (ὁ, ἡ), noet: чел че аре mвлte шi ввне капре. [εὖ, χίμαρος].

Εὔχλοος -ους (ὁ, ἡ), noet: чел кв mвлtъ шi ввнъ вердеацъ, еарвъ. [εὖ, χλόη].

Εὔχλωρος (ὁ, ἡ), noet: Εὔχλοος. [εὖ, χλωρός].

Εὐχολόγιον (τὸ), колекціе (карtе) de рвгъчiвni (moлitfелнiкš). [εὐχή, λογή].

Εὔχομαι [εὐχή], вiit: εὔξομαι, (noet: шi арх:) fъгъdвĭеsкš; înкрedinцеzš; (прin врm:) mъ fълеsкš. «Εὔχομαι ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας». Iл: Θ. «Ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι». Iл: Σ. (шi ел:) «Ἐκ Κρητάων γένος εὔχομαι (se înц: εἶναι)». Od: Ξ (шi aвs:). «Οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται». Iл: Ξ. «Εὔχεαι αὔτως». Iл: Л. (de вnde 2) (oвiч: шi проz:) fъгъdвĭеsкš лвĭ Dвmnezeš; (прin врm:) mъ рогš, черš ла Dвmnezeš, mъ înкinš. (кв dat: saš преа рар кв преп: ак: шi inf: saš ак: indip:). «Εὔχομαι τοῖς θεοῖς, saš πρὸς τοὺς θεούς. saš τοὺς θεούς», Лкs: «Ηὔξατο τοῖς θεοῖς, εἰ διασωθείη, βοῦς ἑκατὸν εἰς θυσίαν προσοίσειν». Faв: (шi maĭ sкврt:) «Εὔχεσθαι κατὰ βοὸς (καθ' ἑκατόμβης)». Sхл: «Ἃ εὔχονται». Лвч: (mi кв dat: харіst:). «Εὔχοντο αὐτῷ πολλὰ καὶ ἀγαθά». Tвч: (шi în sensš de ръš). «Τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι». Лвч: (шi aвs:) «Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε τῷ θεῷ». Sкр: (шi преа рар nas:) «Τοῦτ' εὐχεσθέ μοι». Sof: ачеастъ fъгъdвinцъ прiimiцĭ de ла mine.

Εὐχοποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, îmĭ faкš рвгъчiвnea, înкinъчiвnea, saš fъгъdвinцa кътре Dвmnezeš. [εὐχή, ποιέομαι].

Εὔχορδος (ὁ, ἡ), noet: (лiръ) кв ввne коарde, saš вiне акордatъ, (прin врш:) вiне свнъtoаре. [εὖ, χορδή].

Εὔχορτος (ὁ, ἡ), = Εὔχιλος. [εὖ, χόρτος].

Εὖχος, εος -ους (τὸ), oвieкtš de рвгъчiвne, saš fъгъdвinцъ кътре Dвmnezeš; лвкрв konsfinцitš (înкinatš) лвĭ Dвmnezeš; fалъ. «Χαλκῷ μορφώσας εὖχος ἔθηκεν». Епгр: (везĭ шi ἄγαλμα).

Εὐχρηματέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš вогаtš de вanĭ. [шi

Εὐχρηματία (ἡ), авере, saš вогъцiе de вanĭ. [din

Εὐχρήματος (ὁ, ἡ), вогаtš de вanĭ. [εὖ, χρήματα].

Εὐχρηστέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кв dat: saš преп: ак:) sîntš de întреввinцat, saš folositорš ла чева. ‖ (nas: кв цen: преп:) mъ folosesкš (mi se faче вiне) de ла чинева. [εὔχρηστος]. [de вnde

Εὐχρήστημα (τὸ), folosš, kîштiгš, faчере de вiне de ла чinева.

Εὐχρηστία (ἡ), лesniчoasъ, saš ввнъ întреввinцаре. [din

Εὔχρηστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -χρήστως, лesniчosš, saš oвiчнвitš în întреввinцаре; (прin врm:) folositорš. [εὖ, χράομαι].

Εὐχρόαστος (ὁ, ἡ), =Εὔχροος.
Εὐχροέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...
Εὐχροής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de εὔχρους.
Εὔχροια (ἡ), бȣнъ, sънъtoasъ faцъ. [din
Εὔχροος -ους (ὁ, ἡ), каре аре (saȣ dъ) бȣнъ, sънъtoasъ faцъ (бȣнъ minъ). [εὖ, χρόα].
Εὔχρυσος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de πολύχρυσος. [εὖ, χρυσός].
Εὔχρως, ωτος (ὁ, ἡ), = Εὔχροος -ους. [εὖ, χρώς].
Εὐχυλία (ἡ), бȣнȣ mȣstȣ, saȣ гȣstoasъ saвoare. [din
Εὔχυλος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sȣпрл: -ότατος) чел кȣ бȣнȣ, гȣstosȣ sȣкȣ, saȣ sънъtosȣ mȣstȣ. [εὖ, χυλός].
Εὐχυμία (ἡ), = Εὐχυλία. [din
Εὔχυμος (ὁ, ἡ), = Εὔχυλος [εὖ, χυμός]. (компар: -ότερος, sȣпрл: -ότατος).
Εὐχωλή (ἡ), Ion: ши noet: în локȣ de εὐχή, saȣ εὖχος. [de ȣnde
Εὐχωλιμαῖος, α, ον, = Εὐκταῖος. 2) îndatoриtȣ прin sfîntъ fъгъdȣinцъ a face чева; (обшt:) fъгъdȣitȣ лȣî Dȣmnezeȣ.
Εὐχώριστος (ὁ, ἡ), лesne de desпърцit. [εὖ, χωρίζω].
Εὔχωρος (ὁ, ἡ), destȣл de înкъпъtорȣ, ларгȣ,=Εὐρύχωρος. [εὖ, χῶρος].
Εὔχωστος (ὁ, ἡ), [εὖ, χώννυμι] лesne de ȣмплȣt, înълцat кȣ пъмîntȣ, fъкȣt малȣ.
Εὐψάμαθος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ мȣлtȣ nisinȣ, nisinosȣ. [εὖ, ψάμαθος].
Εὔψηφις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: плinȣ de nietрiчеле. «Εὐψήφιδι πέδον ποικίλλετο τέχνῃ». Non: [εὖ, ψηφίς].
Εὔψυκτος (ὁ, ἡ), лesne de ръкорit, aeрat, saȣ ръчit. [εὖ, ψύχομαι].
Εὐψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ марinimȣ, цеnеrosȣ. [εὔψυχος].
Εὐψυχής, έος (ὁ, ἡ), [εὖ, ψύχος] бine ръкоритȣ, речiшорȣ.
Εὐψυχία (ἡ), марinimie, цеnеrositate. [din
Εὔψυχος (ὁ, ἡ), [εὖ, ψυχή] марinimȣ, цеnеrosȣ. 2)=Εὔθυμος, веселȣ. [de ȣnde
Εὐψύχως, adв: къ цеnеrositate, кȣ марinimie.
Εὔω, saȣ At: Εὔω [αὔω], biit: εὔσω, (пех. εὖσα, ши пas: εὔσθην) ȣсȣкȣ, fрigȣ преа мȣлt; (iар партiк:) пîрлескȣ. «Ὗες εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογός». Iл: Ψ.
Εὐώδης [εὖ, ὄζω], εος (ὁ, ἡ), бine mirositорȣ. [de ȣnde
Εὐωδία (ἡ), бȣнȣ mirosȣ. [de ȣnde
Εὐωδιάζω, biit: -άσω, sкоцȣ, daȣ бȣнȣ mirosȣ, saȣ mirosȣ fрȣmos. (stрът: ши nestр:)
Εὐώδιν, ινος (ὁ, ἡ),=Εὔτοκος. [εὖ, ὠδίν].
Εὐώλενος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ fрȣmoase враце. [εὖ, ὠλένη].
Εὐώνητος (ὁ, ἡ), лesne de кȣмпърat, eftinȣ, =Εὔωνος. [εὖ, ὠνέομαι].
Εὐωνία (ἡ), eftinъtate. [ши
Εὐωνίζω, biit: -ίσω, eftineskȣ чева, îî sкаzȣ прецȣл. [din
Εὔωνος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὠνή] eftinȣ. [de ȣnde
Εὐώνως adв: кȣ пȣцinȣ прецȣ, eftin.
Εὐώνυμος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὄνομα] чел кȣ бȣнȣ nȣme, saȣ de бȣнъ реnȣtaцie; (în менажатъ експресie) =Ἀριστερὸς, stîngȣ. «Ἐξ εὐωνύμων». Skр: din партеа stîngъ.
Εὐώπης, ου (ὁ), ши Εὐῶπις, ιδος (ἡ), ши Εὐωπὸς (ὁ, ἡ), noet: =Εὐώψ, fрȣmosȣ ла окî, ла faцъ; (în цен:) fрȣmosȣ. [ши
Εὔωπος (ὁ). ȣнȣ fелȣ de пеште,=Βόωψ, saȣ Χρύσοφρυς. [εὖ, ὤψ].
Εὐωρέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ὀλιγωρῶ, пȣцin îngрiжeskȣ, nȣ ’mî пasъ. [ши
Εὐωρία (ἡ), пȣцinъ гріжъ, nепъsаре. 2) [εὖ, ὥρα]. време бȣнъ; (fiг:) fеричiре. [ши
Εὐωριάζω, biit: -άσω, = Εὐωρέω. [din
Εὔωρος (ὁ, ἡ), [εὖ, ὥρα] пȣцin îngрiжitорȣ, nепъsъtорȣ; saȣ de пȣцinъ гріжъ вредniкȣ, de desпрецȣit, saȣ невъгat în sеамъ. 2) [εὖ, ὥρα] =Ὡραῖος, копtȣ, ажȣnsȣ ла времеа sa, saȣ чел în бȣнъ време; (прin ȣрм:) podosȣ. «Γῆ (•Γάμος). —•. Лкs:
Εὐώροφος (ὁ, ἡ),=Εὐόροφος. [εὖ, ὀροφή].
Εὐωχέω -ῶ [εὐωχία], biit: -ήσω, osпъtezȣ пе чineва; (desпре bite) nȣtрeskȣ bine. ‖ (miж:) мъ desfъtezȣ бînd ши mînкînd; (în цен: ши fiг:) шъ бȣкȣрȣ de чева, мъ îndestȣлezȣ. (кȣ ак:) «Ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ•. Ksn: (ши fiг: кȣ цен:) «Εὐωχοῦ τοῦ λόγου». Пл: în локȣ de ἀπόλαυε. (вezî ши ἑστιάω). [de ȣnde
Εὐωχητήριον (τὸ), = Εὐηβητήριον. [ши
Εὐωχητής, οῦ (ὁ), osпъtъtорȣ; saȣ oasпъtȣ, noftitȣ ла osпъцȣ. [de ȣnde
Εὐωχητικός, ή, όν, atingъtорȣ de osпъцȣ, saȣ înедmînatiкȣ a osпъta.
Εὐωχία (ἡ), [εὖ, ἔχω] osпъцȣ; desfъtаре. [de ȣnde
Εὐωχιάζω, biit: -άσω =Εὐωχέω.
Εὐώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ марî (прin ȣрм:) fрȣмоші окî, saȣ faцъ; (în цен:) fрȣmosȣ. «Σελήνη — ». Пind: [εὖ, ὤψ].

Ἔφα, Dop: în локȣ de ἔφη, 3: sinг: пeps: de пex: 2: ал лȣї φημί.

Ἐφαάνθην, поеt: în локȣ de ἐφάνθην, пas: пex: 1: ал лȣї φαίνω.

Ἐφαβικὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локȣ de ἐφηβικός. [din

Ἔφαβος, ω, (ὁ), Dop. în локȣ de ἔφηβος.

Ἐφ-αγίζω, виit: -ίσω, ші Ἐφαγιστεύω, виit: -εύσω, ші Ἐφαγνίζω, виit: -ίσω, поеt: adȣкȣ чева sпре жерtфъ (пріпч: пе mormîntȣ), sъвîршeскȣ реліџіоаsеле întоктirї în чinstea, saȣ поmenipea mортsлȣї.

Ἐφ-αιρέομαι, οῦμαι, виit: -ήσομαι, алегȣ пе чinева дȣпе, saȣ în локȣл алtȣїа.

Ἐφάλιος (ὁ, ἡ), = Ἔφαλος.

Ἐφ-άλλομαι, виit: -αλοῦμαι, sъpȣ, пъвълeskȣ asȣпра кȣїва.

Ἔφαλμος (ὁ, ἡ), пкsȣ, пъstpatȣ în saлamȣръ. [ἐπὶ, ἅλμη].

Ἔφαλος, (ὁ, ἡ, [ἐπὶ, ἅλς] чел дȣпе лinгъ mape, џъpmȣpeanȣ.

Ἐφαλόω -ῶ, виit: -ώσω, Dop: în локȣ de ἐφηλόω.

Ἔφαλσις, εως (ἡ), sъpipe, пъвъліpe asȣпра кȣїва. [ἐφάλλομαι].

Ἐφάμαν, Dop: în локȣ de ἐφάμην.

Ἐφ-αμαξεύω, виit: -εύσω, tpeкȣ кȣ tpъsȣpa пе d'asȣпра. (de ȣnde) «Ἐφημαξευμένη ὁδός». Sof: dpȣmȣ ȣмблatȣ de tpъsȣpї. [Ἐπὶ, ἅμαξα·]

Ἐφ-αμαρτάνω, виit: -ήσομαι, tîpъскȣ пе чinева, ші (пеstp:) казȣ în грешалъ. [de ȣnde

Ἐφάμαρτος (ὁ, ἡ), sȣпȣsȣ ла грешале; (despre skpiepї) грешitȣ.

Ἐφάμιλλος (ὁ, ἡ), чел че se întpeче (intpъ în emȣлаџіе) кȣ чinева; (despre лȣкр:,) îndoїosȣ, disпȣtaвiлȣ, пехоtъpîtȣ; (în џеn:) de о поtpiвъ, аsеmепеа. [ἐπὶ, ἅμιλλα) [de ȣnde

Ἐφαμίλλως, adв: кȣ îndoialъ; de о поtpiвъ; saȣ кȣ emȣлаџіе, кȣ amвiџіе.

Ἔφαμμα (τὸ), = Ἐφαπτίς. [ἐφάπτω].

Ἔφαμμος (ὁ, ἡ), пліnȣ, акоперіtȣ de nisinȣ, nisinosȣ. (везї ші ὕφαμμος). [ἐπὶ, ἄμμος].

Ἔφαν (α, skȣptȣ) Еол: în локȣ de ἔφασαν, 3: îm: пeps: 2) (α, лȣпгȣ) Dop: în локȣ de ἔφην, 1: sinг: пeps: de пex: 2: ал лȣї φημί.

Ἐφ-ανδάνω, виit: -αδήσω, поеt: (кȣ dat:) плакȣ кȣїва.

Ἐφάπαξ, [ἐπὶ, ἅπαξ] adв: пentpȣ о datъ; о datъ пentpȣ totdaȣпа.

Ἐφ-απλόω -ῶ, виit: -ώσω, întinzȣ чева пе d'asȣпра. [de ȣnde

Ἐφάπλωμα (τὸ), întinsъtȣpъ пе d'asȣпра, акоперішȣ; (de aчі) паплоmъ. [ші

Ἐφάπλωσις, εως (ἡ), întindepe de чева пе d' asȣпра.

Ἐφαπτὶς, ἴδος (ἡ), хаїпъ de пе d'asȣпра, mantелъ (пріпч: sпре întpeв: ostaшілор). [din

Ἐφ-άπτω, виit: -άψω, легȣ, (ші пріп întînd:) аtîpпȣ пеste чева; ліпeskȣ; агъџȣ; (ші fiг:) пріčinȣїeskȣ. «Ἔργον ἐφάψεις τόδε». Sof: «Πότμον ἐφάπτουσα». Пind: (ші пas:) «Ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται». Od: Φ. s' a skopnit чеаptъ întpe dînшії. «Τρώεσσι κήδε' ἐφῆπται». Ил: В. ші Ξ. staȣ d'asȣпра. (везї ші ἐπικρεμάννυμι) 2) (miж:) atinгȣ; mъ апропіȣ; ажȣпгȣ; (пріп întînd:) mъ înпъptъшeskȣ. (кȣ џеn:) «Ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο». Od: Δ. «Ἐφαπτόμενος τοῦ τέλους». Apst: «Εἴδεος ἐπαμμένος.» Ep: înпъptъшitȣ din fpȣmȣseџe. 3) = Ἐνάπτω, daȣ fокȣ. [de ȣnde

Ἐφάπτωρ, ορος (ὁ), поеt: (кȣ џеn:) atinгъtopȣ, апропіatȣ de чева. (în Esxiлȣ zічерea sȣвtînsemneazъ mitолоџіа чеа despre Епаfȣ).

Ἐφαρμογὴ, (ἡ), потpiвipe пе чева. [din

Ἐφ-αρμόζω, виit: -όσω, (кȣ dat: îndip:) потpiвeskȣ, saȣ (пеstp:) sîntȣ потpiвitȣ, mъ потpiвeskȣ пе чева. «Πειρήθη, εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε τὰ ὅπλα». Ил: Т. daка i se потpiвesк apmeле пе tpȣпȣ. [de ȣnde

Ἐφάρμοσις, εως (ἡ), = Ἐφαρμογή.

Ἐφαρμοστέος, α, ον, посіt: ал лȣї...

Ἐφ-αρμόττω, виit: -αρμόσω, At: în локȣ de ἐφαρμόζω.

Ἐφάρξαντο, поеt: (în metatesȣ) în локȣ de ἐφράξαντο». 3: îm: пeps: de miж: пex: 1 ал лȣї φράσσω.

Ἔφαυσε поеt: а 3: sinг: пeps: de пex: 1: ал лȣї φαύσκω.

Ἔφαψις, εως (ἡ), atîpпаpe, агъџаpe; коnлегаpe, ȣпіpe (акt: saȣ пas:). [ἐφάπτω].

Ἐφέβδομος (ὁ, ἡ), копpinzъtopȣ de ȣпȣ întpeгȣ, ші о а шаntea паpte, (ad:) de оntȣ а шаntea пъpџї. (везї ші ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ἕβδομος].

Ἐφέδρα (ἡ), [ἐπὶ, ἕδρα] = Ἐφεδρεία, stъpȣitoape шеdepe пе чева; (пріп întînd:) înпpesopape; пîndъ; (mекап:) = Ἕδρα, васȣ de solidȣ. [de ȣnde

Ἐφεδράζω, виit: -άσω, (кȣ dat: îndip:) ашeзȣ пеste чева. [ші

Ἐφέδρανον (τὸ), (în џеn:) пе op че

шade чinева, skaвnȣ̆, шi чл:; (naptiк: ла îm:) вȣчеле шezȣtȣлȣî.

'Εφεδρεία (ἡ), шedepe anpoane, saȣ̆ пе чева; nîndipe; înnpesopape de чetate, шi чл:; (fir:) oвsepвaцie; (ostъш:) stpeaжъ; saȣ̆ peserвъ. [din

'Εφεδρεύω, вiit: -εύσω, кȣ dat: шezȣ̆, saȣ̆ sîntȣ̆ aшezatȣ̆ пeste, saȣ̆ anpoane de чева; nîndeskȣ̆; ȣnelteskȣ̆ ръȣл кȣîва; (fъръ kazȣ̆) sîntȣ̆ [ἔφεδρος 2].

'Εφεδρήσσω, (fъръ вiit:) noet:, шi

'Εφεδριάω -ῶ (-άζω), вiit: -άσω, ='Εφεδρεύω, (кȣ dat:) шezȣ̆ пе чева. [шi

'Εφεδρίζω, вiit: -ίσω, жокȣ̆ жокȣл nȣmitȣ̆

'Εφεδρισμὸς (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de жокȣ̆, în kape вipȣitȣл apdiкъ пе вipȣitopȣ̆ пе ȣmepiî sъî, efedpismȣ̆.

'Εφεδρίσσω, Dop: în локȣ̆ de ἐφεδρίζω. [de ȣnde

'Εφεδριστὴρ, ῆρος, Dop: în локȣ̆ de ἐφεδριστὴς, οῦ (ὁ), жȣкътopȣ̆ de (шi naptiк: вipȣitopȣ̆ în) жокȣл ἐφεδρισμὸς (вezî ziч:).

Ἔφεδρος (ὁ, ἡ), (ἐπὶ, ἕδρα], (în цen:) шezъtopȣ̆ de nazъ, nînditopȣ̆, (кȣ цen:) «Ἔφεδρος τῶν καιρῶν», Ksn: 2) (naptiк: fъръ kazȣ̆) atлetȣ̆ (лȣnтъtopȣ̆) pîndȣitȣ̆ a se лȣnta кȣ вipȣitopȣл, ka sъ îndeплiniaskъ локȣл вipȣitȣлȣî; (de ȣnde în ostъш:) = 'Επίτακτος, чел din корпȣл de peserвъ; (шi npin întind:) «Βασιλεὺς—». Ep: ла kape kade tponȣл în лinsъ de moшtenitopȣ̆ лецitimȣ̆. ‖ (sȣвst:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de napasitiкъ плantъ, kape se ziче шi Ἵπ-πουρις, koada калȣлȣî.

'Εφ-έζομαι, вiit: ἐφεδοῦμαι, noet:='Επικάθημαι, шezȣ̆ în, saȣ̆ пе чева.

'Εφέηκα, Ion: în локȣ̆ de ἐφῆκα, akt: nex: 1: de xot: ал лȣî ἐφίημι.

'Εφεῖσα, ας, ε, noet: akt: шi ἐφεισάμην, noet: miж: nex: 1: ал лȣî ἐφίζω.

'Εφείω, ῃς, ῃ, шi чл: noet: în локȣ̆ de ἐφῶ, nex: 2; de sȣn: ал лȣî ἐφίημι.

'Εφεκτικὸς, ἡ, ὸν, nȣtinчosȣ̆, saȣ̆ disnȣsȣ̆ a onpi, a цinea în локȣ̆. (de ȣnde) «'Εφεκτικοὶ» = Σκεπτικοὶ, filosofî skentiчî. [вezî ἐπέχω 5]. [de ȣnde

'Εφεκτικῶς, adв: dȣne кinȣл filosofiлop nȣmiцî ἐφεκτικοί.

'Εφεκτὸς, ἡ, ὸν, nȣtinчosȣ̆ de a se onpi; saȣ̆ desnpe kape tpeвȣie (filosofiчeшte) a 'шî amîna xotъpîpea жȣdiкъцiî. [вezî ἐπέχω].

Ἔφεκτος (ὁ ἡ), konpinzъtopȣ̆ de ȣnȣ̆ întperȣ̆, шi o a шaseлea napte, (ad:) de шa-nte a шaseлea пърцi. (вezi шi ἐπίτριτος). [ἐπὶ, ἕκτος].

'Εφελίσσω, вiit: -ίξω, noet: înfъшȣpȣ̆ (deanъnȣ̆) пе чева. ‖ (miж:) tîpъskȣ̆ înвîptind чева шepnȣit dȣne sinemî. «Οὐρὴν ἐπελίσσεται». Nik:

'Εφελκὶς, ίδος (ἡ), koaжъ, че se faче пе panъ. [ἐπὶ, ἕλκος].

'Εφελκυσμὸς (ὁ), atpaцepe кътpe чева. [din

'Εφ-ελκύω, шi 'Εφ-έλκω, вiit: -ελκύσω, шi -έλξω (nex: ἐφείλκυσα, шi чл:) atparȣ̆, tîpъskȣ̆ чева кътpe, saȣ̆ în ȣpmъ, dȣne... «Τὴν θύραν ἐφείλκυσα». Лȣч: (шi nas:) «Πόδες ἐφελκόμενοι». Iл: Ψ. (шi desnpe oшtaшî). «'Επελκόμενοι» Ion: în локȣ̆ de ἐφελκόμενοι, чeî че ръmîn în ȣpmъ, (fpanц:) les traineurs. «Τοὺς ἀπολειπομένους αὐτέων καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευον». Ep: (miж:) tîpъskȣ̆, tparȣ̆ чева кътpe, saȣ̆ dȣne sinemî; (fir:) adȣкȣ̆ ла вoîea mea: «Βρόγχον ἐφέλκομαι». înriцȣ̆ o sopвitȣpъ. (шi fir:) «Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος. Od: П. îл întъpitъ шi neвoind. [de ȣnde

Ἔφελξις, εως (ἡ), = 'Εφελκυσμός.

'Εφέμεν, Dop: noet: în локȣ̆ de ἐφεῖναι.

'Εφ-έννυμι, вiit: ἐφέσω, noet: ='Επενδύω, înвpaкȣ̆ пе d'asȣnpa.

'Εφεξῆς, шi noet: ἐφεξείης [ἐπὶ, ἑξῆς, ἑξείης], adв: în шipȣ̆, ȣna dȣne alte; în ȣpmъ. «'Εφεξῆς τοῖς εἰρημένοις». Лкs:

Ἔφεξις, εως (ἡ), onpipe, цinepe înanoî (akt: saȣ̆ nas:); întîpziepe, stpъrъnipe. «Τοῦ δ' ἔφεξιν»; Apistf: nentpȣ kape кȣвîntȣ̆»? [ἐπέχω].

'Εφέπεσκον, noet: npeл: ал лȣî ..

'Εφέπω, вiit: -έψω, (npeл: ἐφεῖπον, шi ἔφεπον, nex: 2: ἐπέσπον, de ȣnde inf: ἐπισπεῖν, шi miж: ἐπισπέσθαι) noet: (кȣ ak: dipeк: шi ȣne opî кȣ dat: indip:) roneskȣ̆ din ȣpmъ, stpimtopezȣ̆; (desnpe kaî шi tpъs:) ='Ελαύνω, mîiȣ̆; (fir:) rȣвepnezȣ̆, dipiцezȣ̆; (în цen:) mъ îndeлetniчeskȣ̆ în чева. ‖ (miж: saȣ̆ eл: кȣ dat:) ȣpmezȣ̆, mъ dȣкȣ̆ dȣne чineва, saȣ̆ îл însoцeskȣ̆; meprȣ̆ des ла...; (fir:) mъ sȣnȣiȣ̆, askȣлtȣ̆, mъ îndȣnлeкȣ̆; (maî noȣ̆) mъ înвoîeskȣ̆ ла чева.

'Εφερμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, foлositopȣ̆ ла maî mȣлtъ eksnлikape. [din

'Εφ-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, eksnлiкȣ̆ maî вine.

'Εφ-ερπύζω, вiit: -ύσω, шi

'Εφ-έρπω, вiit: -έρψω, шi -ερπύσω, (nex: ἐφείρπυσα, шi чл:) mъ tîpъskȣ̆ (meprȣ̆ tîpîndȣ mъ) кътpe... (noet: кȣ ak: saȣ̆ sinr: saȣ̆ npen:) ажȣnrȣ̆ ла; mъ anponiȣ̆ nȣцin

kîte пвџin; sosesкȣ. «Τὰ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει». Ткр: sosesк пeste пвџinȣ.

Ἔφερσεν, Еол: a 3: sinr: пeps: de пех: 1: ал лвї φέρω.

Ἐφέσιμος (ὁ, ἡ), (процесȣ) de апелат, апелавілȣ. [din

Ἔφεσις [ἐφίημι], εως (ἡ), asвîрлipe aѕвпра квіва. 2) fir:) аплекаре кътpe, poftъ de чева. 3) deплinъ воie. 4) (dikan:) апеларе de жвdikatъ ла алтъ maї 'налтъ жвdikътopie.

Ἐφεσπερεία (ἡ), petpeчepe, saȣ оквпаџie de seaръ [din

Ἐφεσπερεύω, biit: -εύσω, (кв dat:) petpeкȣ seapa вndeвa, saȣ кв вpe впȣ лвкpȣ. [din

Ἐφέσπερος (ὁ, ἡ), каре se face, saȣ face чева seapa (spre seaръ, saȣ de кв seaръ). (maї mвлt ка adв: . [ἐπὶ, ἑσπέρα).

Ἐφεσπόμην, поеt: miж: 2: пех: ал лвї ἐφέπομαι.

Ἐφέσσαι, поеt: пех: 1: de inf: шi Ἔφεσσαι поеt: m. ж. пех: 1: de порвнч: шi Ἐφεσσάμην, поеt: în локȣ de ἐφεισάμην, miж: пех: 1: de xot: ал лвї ἐφίζω, saȣ ἐφέννυμι.

Ἐφέστακα, Dop: în локȣ de ἐφέστηκα, miж: tpe: de кв: ал лвї ἐφίστημι.

Ἐφέστιος (ὁ, ἡ), ал kasei, saȣ каре a венit, saȣ se aflъ în kasa sa. op a алtвїa. «Ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν». Ιл: B. stъпîпї de kasъ, saȣ пъmînteni. «Θεοὶ ἐφέστιοι». Лкs: patponї aї kasei, (фpanџ:) les **Dieux pénates.** (шi ел:) «Τὰ ἐφέστια». D: Ал familia. (везї шi ἐπίστιος). (шi în локȣ de adв:) «Ἐμὲ οἶον ἤγαγεν ἐφέστιον». Od: H. «Ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος». Od: Γ. [ἐπὶ, ἑστία].

Ἐφεστρίδιον (τὸ), dimin: ал лвї...

Ἐφεστρὶς [ἐπὶ, ἕννυμι], ίδος ἡ), xaїnъ de пe d'asвпpa, de kasъ (ка aквm халатȣ); saȣ mantелъ.

Ἐφέτης (ὁ), (în џen: шi поеt:) dpегъtopȣ, saȣ deплin-înпвtepnічitȣ гвверпаtopȣ. 2) (paptік: în Atena) «Ἐφέται». Пл: жвdiкъtopї apвitpi, saȣ апелатiвї în пpoчese de omopȣ. [шi

Ἐφετικὸς, ή, όν, чел че аре, saȣ înseмпеazъ dopinџъ, poftъ. [шi

Ἐφετίνδα, adв: впȣ felȣ de жокȣ кв minчea, = Ἅρπαστον. [шi

Ἐφετμὴ (ἡ), поеt: opdinȣ, порвнкъ. 2) рвгъчiвпe. 3) ашеpinџape. [шi

Ἐφετὸς, ή, όν, [ἐφίεμαι] чел че a лвat (saȣ лвкреazъ din) порвнкъ, saȣ înпвtepпічipe. «Δικαστής — ». везї ἐφέτης. 2) de dopit. [de вnde

Ἐφετῶς, adв: кв dopinџъ, pîвпъ, шi чл:

Ἐφ-ευάζω, biit: -άσω, =(saȣ греш: în локȣ de) ἐπευάζω.

Ἐφεύρεμα (τὸ), інвенџie, saȣ oвieктȣ de пъsкочipe. [шi

Ἐφεύρεσις, εως (ἡ), aflape, пъsкочipe. [шi

Ἐφευρετὴς, οῦ (ὁ), пъsкочitopȣ, aflъtopȣ de чева. [шi

Ἐφεύρημα, Ἐφεύρησις, = Ἐφεύρεμα, шi чл: [din

Ἐφ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, гъsesкȣ пе чiпева de o datъ fъpъ вeste (пе кînd face чева), saȣ двпe mвлte къвtъpї; (de вnde) aflв чева кв mintea mea, пъsкочesкȣ.

Ἐφ-εψιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, поеt: (кв dat:) важокоresвȣ, atinгȣ кв пeчinstitoape кввinte.

Ἐφεψιόωντο, поеt: în локȣ de ἐφεψιῶντο, 3: îm: пeps: de пpeл: ал лвї ἐφεψιάομαι.

Ἐφ-έψω, biit: -εψήσω, maї fepвȣ, maї гъtesкȣ de аldoilea (o mînкape.).

Ἐφεώρων, пpeл: ал лвї ἐφοράω.

Ἐφήβαιον (τὸ), първл чел de d' asвпpa џenitалелоp mъdвлape, (Лat: **pubis.** [шi

Ἐφηβαῖος, α ον, = Ἐφηβικὸς. [ἔφηβος].

Ἐφήβαρχος (ὁ, ἡ), гвверпорȣ de tinepї. [ἔφηβος, ἄρχω].

Ἐφ-ηβάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ fакȣ жвпe, saȣ intpȣ în вîpsta жвпeџiї. [шi

Ἐφηβεία (ἡ), вîpstъ de жвпї 2) (колект:) ἡ ἐφηβεία. în локȣ de οἱ ἔφηβοι, жвпimea, în локȣ de жвпiї. [шi

Ἐφηβεῖον (τὸ), лвптъtopie de жвпї. [шi

Ἐφ-ηβεύω, biit: -εύσω, sîntȣ (пpin вpm: mъ noptȣ, mъ înвpaкȣ шi чл: ка) жвпe. [шi

Ἐφηβία (ἡ), = Ἐφηβεία. [шi

Ἐφηβικὸς, ή, όν, atîпгъtopȣ de жвпeџe. || «Τὸ ἐφηβικόν». колек; жвпimea. [din

Ἔφηβος (ὁ), ажвпsȣ în вîpstъ de жвпeџe. (везї шi διέτης). [ἐπὶ, ἥβη]. [de вnde

Ἐφηβοσύνη, поеt: шi Ἐφηβότης (ἡ), жвпie, saȣ вîpstъ de жвпe.

Ἐφ-ηγέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, кълъвzezȣ (арътȣ dpвmвл) кътpe, saȣ asвпpa квїва; (de вnde) daȣ de faџъ пе впȣ fъкъtopȣ de pеле asквпsȣ. [de вnde.

Ἐφήγησις, εως (ἡ), кълъвzipe; saȣ въdipe de asквпsȣ вiповatȣ, шi чл:

Ἐφ-ήδομαι, biit: ἐφησθήσομαι, (кв dat:) = Ἐπιχαίρω.

Ἐφ-ηδύνω, biit: -υνῶ, îndвлчesкȣ чева, (saȣ вввкpȣ пе чiпева) înкъ maї mвлt.

Ἐφ-ήκω, biit: -ήξω, (кв ак: пpeп:) viȣ, sosesкȣ; (шi fir:) sîntȣ кввenitȣ ла...

*

Ἐφῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), ажкнsъ̆ în вîрstъ. 2) чел de ачеeашї вîрstъ. [ἐπὶ, ἧλιξ].

Ἔφηλὶς, ιδος, saъ̆ ίδος (ἡ), валата de ла капакъл лъzії. 2) петеле, че es пе образъ̆. [шi

Ἔφηλος (ὁ, ἡ), приnsъ̆ кв къїе, saъ̆ a-че. 2) чел кв nete пе образъ̆, saъ̆ ал-веаџъ în окїъ̆. [ἐπὶ, ἧλος]. [de ъnde

Ἐφηλότης (ἡ), калitate de пatъ алвъ пе образъ̆, saъ̆ de алвеаџъ în окїъ̆. [шi

Ἐφηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, поеt: вatъ̆ кв кьїъ̆ ъnъ̆ лъкръ neste чева. [шi

Ἐφηλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв (saъ̆ плinъ̆ de) nete пе образъ̆.

Ἐφηλωτὸς, ή, όν, [ἐφηλόω] noet: вътъtъ̆, saъ̆ de вътъt кв кьїъ̆ neste чева.

Ἔφ-ημαι, (fъръ вiit:) noet: (кв dat: saъ̆ ак:) шеzъ̆ пе, saъ̆ апроапе de чева.

Ἐφημερευτὴς, οῦ (ὁ), пъzitopъ̆ ъndeва, saъ̆ пîndiтopъ̆ de чева toatъ zioa. [din

Ἐφημερεύω, вiit: -εύσω, пеtреkъ̆ ъndeва toatъ zioa. [шi

Ἐφημερία (ἡ), лъкраре, saъ̆ келtъїалъ de o (saъ̆ de fie каре) zi; slъжвъ, че sъ-вîршеште чinева periodiчеште ла atîtea ziле; (în џеn:) класъ̆, de каре fаче пар-te чinева; seminџie; шiръ̆. «Εἰς ἐφημερί-ας». Skp: пе pîndъ̆, кв zioa sa fie-каре. [шi

Ἐφημερινὸς, ἡ, ὸν, =Ἐφήμερος, de toate zilele; saъ̆ каре se кввiне ла оаре-каре (saъ̆ џiне нъмаї o) zї. [шi

Ἐφημέριος, α saъ̆ ος, ον, noet: în локъ̆ de ἐφήμερος. [шi

Ἐφημερὶς, ίδος (ἡ), карte (istоpiкъ), în каре se skpiъ̆ întîмплъpiле de fie-каре zi; katastiхъ̆ de dapaвepe пе fie-каре zї; (маї нoъ̆) zіapъ̆, газеtъ; шi календаръ̆. [din

Ἐφήμερος (ὁ, ἡ), каре dъinеште, saъ̆ лъкреазъ чева întp' ъna sinгъръ, saъ̆ în-tреагъ zi. «Πυρετὸς—». Гал: (шi în локъ̆ de adв: «Οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι δάκρυ». Od: Δ. în toatъ ачеа zi. ‖ (sъвst:) Ἐφήμε-ρον (τὸ), Α′. o insекtъ, a къріа вiaџъ dъinеште нъмаї o zi. Β′. o плantъ, че în-floреште, шi desfлореште întp' o sinгъ-ръ zi. C′. otpaвъ (каре se ziче шi ἀκό-νιτον, saъ̆ κολχικόν), каре omoаpъ întp' o zi. (de ъnde 2) вpемелнiкъ̆, stpiкъ-чоsъ̆; zadapniкъ̆, saъ̆ skimвъчоsъ̆ пе fie-каре zi. «Χρήματα ἐφήμερα». Тъч: (шi în локъ̆ de adв:) «Ἐφημέρια φρονέοντες». Od: Φ. rîndindъ se нъмаї ла пpezentъ̆, їар нiчї de кът ла вiitopъ̆. [ἐπὶ, ἡμέρα].

Ἐφημερούσιος (ὁ, ἡ), a кърьia авере este нъмаї пе o zi, каре tръїеште dintp' o zi пînъ întp' алta. [ἐφήμερος, οὐσία].

Ἐφημοσύνη (ἡ), noet: [ἐφίημι]=Ἐφετμὴ, поръnкъ, opdinъ̆.

Ἔφησθα, Еол: шi At: în локъ̆ de ἔφης, a 2: sinг: перs: de прел: ал лъї φημί.

Ἐφ-ησυχάζω, вiit: -άσω, (кв dat:) мъ лiniштеskъ̆ пе, saъ̆ despre чева; мъ odi-хneskъ̆ пъdъжdъind în чева.

Ἐφθαλέος, α, ον, noet:=Ἑψαλέος.

Ἑφθέος, α, ον, греш: în локъ̆ de ἑφθὸς saъ̆ ἑφθαλέος.

Ἑφθήμερος (ὁ, ἡ),=Ἑπταήμερος.

Ἑφθημιμερὴς, έος (ὁ, ἡ), конpinzъtopъ̆ de, saъ̆ компъsъ̆ din шапte жъмъtъџї de пъpџї, (adiкъ) 3 ½ întpeџї. (de ъnde în Metp:) «Ἑφθημιμερές». челе dintîї tpeї шi жъмъtate пiчоаре a ле версълъї (приnч: Epoiкъ̆, saъ̆ Iamвiкъ̆). (vezї шi πενθημι-μερὴς). [ἑπτὰ, ἥμισυ, μέρος].

Ἔφθην, noet: nex: 2: ал лъї φθάνω.

Ἐφθίατο, Ion: în локъ̆ de ἔφθιντο, a 3: îm: перs: de пas: neste-sъв: a лъї φθίνω.

Ἑφθοπωλεῖον (τὸ), пръвълie de вък-tapъ̆. [din

Ἑφθοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopъ̆ de въ-kate, saъ̆ мîнкърї fepte. [ἑφθὸν, πώλης].

Ἑφθοπώλιον (τὸ), = Ἑφθοπωλεῖον.

Ἑφθὸς [ἕψω], ἡ, ὸν, feptъ̆. «Χρυσὸς—». Лкs: лъмъритъ̆. (vezї шi ἄπεφθος).

Ἑφθότης (ἡ), калitatea лъкрълъї feptъ̆; (прин întind:) ововеалъ, молешitъръ.

Ἐφιάλτης [ἐπιάλλω], ου (ὁ), înneкъtъръ, saъ̆ ръгъшitъръ, че se întîмплъ de мълte opї în somnъ̆ din оаре каре апъsape, (францъ:) Cauchemar. [de ъnde

Ἐφιαλτία, шi Ἐφιάλτιον, = Παιονία, o плanтъ, че se кредea, къ лъкреазъ în контpa патiмеї ἐφιάλτης.

Ἐφ-ιδρόω -ῶ, вiit: ώσω, (кв dat:) asъ-dъ̆, пе кînd faкъ̆ чева; (med:) мъ пъdъ-шеskъ̆ віне. [de ъnde

Ἐφίδρωσις, εως (ἡ), пъdъшipe, asъdape destълъ.

Ἐφ-ιζάνω, At: în локъ̆ de...

Ἐφ-ίζω, вiit: -ιζήσω, (nex: ἐφέσσα, шi між: ἐφεσσάμην, шi чл:) noet: ашеzъ̆ пе чinева (шi ел: saъ̆ nestp:) шеzъ̆ пе чева. (кв dat: indip) «Μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν». Іл: 1: (шi кв џеn:)» Ἀλλά μοι νηός ἔφεσσαι». Od: O. Λιβύην μ' ἐπὶ νηός ἔσσατο». Od: Λ: (шi nestp:) «Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφί-ζανον». Іл: Λ.

Ἐφ-ίημι, вiit: ἐφ-ήσω, (nex: ἐφῆκα, шi чл:) порneskъ̆ кътpe; asвîpлъ̆, словоzъ̆ чева a-sъпра кьїва; пъїъ̆ asъпръ, saъ̆ înпъїъ̆. (кв

dat: indip:). «Πριάμῳ ἶριν ἐφήσω». Iл: Ω: «Ἔγχος αὐτῷ ἐφῆκα...». Iл: Υ. «Μνηστῆρσι χεῖρας (ἄεθλον τοῦτον) ἐφήσω». Od: Υ. ші Τ. (ші fir): «Ἀργείοισι κήδε' ἐφῆκε. «Iл: Α. «Καὶ τοῖσι πότμον ἐφῆκεν». «Iл: Δ. 2) лasȣ frîȣл sлaвȣ; (fir:) daȣ воїе, eptȣ, înгъ-dȣїȣ. «Ὅλην ἐφιέναι τὴν ἡνίαν». Гpг: «Οἷς ουκέτι ἐφίεσαν οἱ ξύμμαχοι τήν ἡγεμονίαν». Tȣч: (ші eл;) «Ἐφιέναι τῷ θυμῷ (ταῖς ἡδοναῖς)». Гpг: a se stъпîni de... (ші пas:) «Ἐφείσθω σχολάζειν» Apst: «Οὐκ ἐφεῖτο αὐτοῖς τέχνης ἅψασθαι βαναύσου». Hл: (вezї ші ἀφίημι). 3) (кȣ înf:) îndemnȣ, întъpîtȣ, mъ fakȣ пpічinȣitopȣ de... «Ἐχθοδοπῆσαι μ'ἐφήσεις Ἥρη». Iл: Α. «Οἶνος ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι». Od: Ξ. «Καί τινα Τρωϊάδων... ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην». Od: Ξ. 4) (лeџ:) апелȣ жȣdікatъ ла altъ maї 'пaltъ instanџъ. «Οὔτε ἐφῆκεν εἰς τὸ δικαστήριον». Dın: 5) (mіж:) поpȣнчeskȣ. «Ἄλλο δέ τι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι». Iл: Ψ. «Οὔ τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω». Iл: Ω. «Υμέων ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδ' εἴρω». Od: N. «Ἐπιστολὰς, ἅς σοι πατήρ ἐφεῖτο». Esxл: (пoate ші aчeasta) «Χαίρειν ἐγὼ σ' ἐφίεμαι». Sof: Easȣ. 6) (кȣ џen:) пoftеskȣ, dopeskȣ; (ші пpin întind:) пpiвeskȣ, aџintezȣ ла чева. «Τῶν ἀλλοτρίων οὐκ ἐφίενται». Apst: Πᾶσα μέθοδος ἀγαθοῦ τινος ἐφίεται». Apst: (ші кȣ înf:) «Χαίρειν ἐγὼ σ' ἐφίεμαι». Sof:

'Εφ-ικνέομαι -οῦμαι, вiit: -ίξομαι, (пex: ἐφικόμην, ші чл:) ажȣнгȣ, (mъ întinzȣ) пînъ ла...; (пpin întind:) aflȣ; пemepeskȣ; sîntȣ destoїnikȣ, isвȣteskȣ a ... (кȣ џen:) «Ἀλλήλων ἐφίκοντο». Iл: N. (ші кȣ dat: opгan:) «Τῇ βακτηρίᾳ τινὸς ἐφικνεῖσθαι». Hлt:(ші кȣ aк: îndip:) «Ἐπικέσθαι μάστιγι πηγὰς τὸν Ἑλλήσποντον Ep: sъ 'л вiчїȣїaskъ. (ші fir:) «Τὰ δὲ ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα. Ep: aї вopвit. [de ȣnde

'Εφικτὸς, ή, ὸν, пе кapе пoate чinева ажȣnџe, пemepi, saȣ sъвîpші. «Ὡς («Ὅσον) ἐφικτόν.» Лks: кътȣ este кȣ пȣtinџъ.

'Εφίλαθεν, Dop: ші Eол: în лoкȣ de ἐφιλήθησαν.

'Εφίλατο, пoet: în лoкȣ de ἐφίλησεν.

'Εφ-ιμείρω (fъpъ вiit:), пoet: (кȣ aк: saȣ inf:) пoftеskȣ, dopeskȣ пpea mȣлt. [din.

'Εφίμερος (ὁ, ἡ), пoet: [ἐπί, ἵμερος] dopitȣ, їȣвitȣ.

Ἔφινος (ὁ, ἡ), плinȣ de вine, вînosȣ. «Σάρξ —». Esix: [ἐπί, ἴς].

'Εφ-ιππάζομαι, вiit: -άσομαι, aлepгȣ кълape asȣпpa кȣїва.

'Εφιππαρχία (ἡ), îndoitъ komandъ de кълъpime, doъ чete (optȣ eskadpoane) de кълъpime, (adikъ) 1024 кълъpeџї.

'Εφίππειος (ὁ, ἡ), = 'Εφίππιος.

'Εφ-ιππεύω, вiit: -εύσω, = 'Εφιππάζομαι.

'Εφίππιος (ὁ, ἡ), кapе se faчe пpin кaї, saȣ se пȣпe пе калȣ. «Ἀγὼν — Лks: aлeprape, saȣ вътъліe кȣ кaї. ‖ (sȣвst:) 'Εφίππιον (τὸ), шeaoa, saȣ xapшeaoa, saȣ samapȣл калȣлȣї. [din.

Ἔφιππος (ὁ, ἡ), кълape, ‖ (sȣвst:) ἔφιππον (τὸ), tpъsȣpъ tpasъ пȣmaї de ȣпȣ калȣ. [ἐπί, ἵππος].

'Εφιπποτοξότης, ου (ὁ), кълъpeџȣ apкaшȣ (вezї ші ἀμφιπποτοξότης). [ἔφιππος, τοξότης].

'Εφ-ίπταμαι, вiit: ἐπιπτήσομαι, (кȣ dat: saȣ aк: пpeп:) sвopȣ d'asȣпpa, saȣ asȣпpa кȣїва; sвopȣ кътpe...

'Εφ-ισδάνω, Dop: în лoкȣ de ἐφιζάνω.

'Εφ-ιστάνω, papȣ ші maї пoȣ în лoкȣ de

'Εφίστημι, вiit: ἐπιστήσω, (пex: ἐπέστησα, ші 2: saȣ mіж: tpe: de кȣ: ἐφέστηκα, ші чл:) пȣїȣ чева sъ stea, (ші mіж:) staȣ пе, saȣ апpoaпe, saȣ în ȣpmъ de чевв; (de ȣnde fir:) пȣїȣ, aшezȣ, (ші mіж:) sîntȣ епistatȣ, înгpiжitopȣ пeste чева. (кȣ dat: indip:) «Ξύλινον τεῖχος ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει». Tȣч: «Στήλην τῷ τάφῳ ἐπέστησε». Лks: (ші fir:) «Φύλακα ταῖς θύραις ἐπέστησε». Пλ: 'Επέστησε τούτῳ παιδαγωγόν». Лks: 'Εφιστάναι τινα τοῖς πράγμασιν». Iskp: (ші пpin întind:) «Ἐπιστήσας τοῖς γάμοις αἰδῶ καὶ τάξιν». Пл: (ші mіж:) «Δίφρῳ ἐφεσταότος Iл: Ρ. «Θύρῃσιν ἐφεστάμεν» Od: Α. «Πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν». Iл: N. (ші în пapaл:) «Ἐφεσταότες παρὰ τάφῳ». Iл: M. (ші fir:). «Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι». Apstf: (ші aвs:) «Οἱ ἐφεστηκότες» Fiл: în лoкȣ de οἱ προεστῶτες, къпeteniiлe. 2) џiȣ îndъpъt, saȣ în лoкȣ, opeskȣ, împїedikȣ; (de ȣnde eл:) îmї amînȣ, intîpzieзȣ жȣdікata ші xotъpîpea despre чева, шѣ îndoїeskȣ, = 'Επέχω (вezї ziч:). «Τὴν πορείαν ἐπιστήσας». Пл: (ші кȣ џen: indip:) «Ἐπέστησε τοὺς ἱππέας τοῦ πρόσω. Ap: (ші eл:) «Περὶ θεοῦ ἐπιστήσαντες». Atenгp: (ші mіж:). «Ἐφίστασθαι». Sin: «Μικρὸν ἐπιστὰς ἀποθνήσκει». Лȣч: (ші în stpъm: însem:) «Τί δ' ἐστί; τοῦ με τὴν δ' ἐφίστασαι βάσιν»; Sof: 3) fir.) îmї пipoпeskȣ mintea ла чева; (ші maї de mȣлte-opї eл:) вагȣ de seamъ, mъ гîndeskȣ кȣ лȣape aminte; (pap stpъm:)

«'Επιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας». Плв: a face пе ascȣltътоpĭ къгътоpĭ de seamъ. «'Εφίστημι τὸν νοῦν (τὴν διάνοιαν) τινι, saȣ ἐπί τι, saȣ περί τινος. Лкs: (ші ел:) «'Επιστήσας τοῖς ποιήμασι». Пл: «"Αξιον δὲ ἐπιστῆσαι, πῶς»; Плв: «Παντὶ γνώριμον τῷ καὶ μικρὸν ἐπιστήσαντι». Bas: (ші між:) «'Επιστὰς ἐπὶ τὰ Θησέως ἔργα». Iskp: 4) (між:) staȣ în faцъ, плȣteskȣ пе d' asȣпpa. «'Εφίσταται τούτῳ καθάπερ ὀῤῥὸς γάλακτι». Diskp: 5) (fir:)='Επίκειμαι, staȣ, atîpnȣ d' asȣпpa ameninцînd. «'Εφειστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος. Dm: «Τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον». Лкs: «Κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο». Iл: M. 6) віȣ, soseskȣ ȣndeва, mъ înfъцimezȣ fъpъ veste. «'Εφίσταται αὐτοῖς ὁ "Ηφαιστος». Лȣч: «'Ως ἐπέστη τῇ βασιλείῳ αὐλῇ». Epd: «'Επιστῆναι κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ». Пл: 7) noet: staȣ кȣїва, ажȣtȣ; saȣ (din kontpa) mъ împotiveskȣ. «'Εφέστασαν ἀλλήλοισιν». Iл: O. (maĭ жos ziче «'Εγγύθεν ἱστάμενοι); (ші fъpъ kazȣ) «'Εφεστάμεναι καὶ ἀμύνειν». Od: Ω.

'Εφ-ιστορέω -ῶ, віit: -ήσω, maĭ întpeвȣ, maĭ черчetezȣ înкъ.

"Εφλαδον, пex: 2: ал лȣĭ φλάζω.

'Εφόβηθεν, Еол: în локȣ de ἐφοβήθησαν.

'Εφοδεία (ἡ), мерцере spre вizitape (пpinч:) de s'pежȣipea de noapte; (ші prin întind:) кіap patpaвла, че se пpeȣmблъ пentpȣ aчeasta. [ші

'Εφοδευτής, οῦ (ὁ), вizitътopȣ (пpinч:) de stpeжile de noapte. [din

'Εφ-οδεύω, віit: -εύσω, = 'Επέρχομαι, мepгȣ (калкȣ) fъpъ veste; (prin întind:) вагȣ de seamъ, черчetezȣ; noet: кълъȣzezȣ; (овіч:) mъ пpeȣмблȣ ка вizitъtopȣ în patpaвлъ; (між:) mъ aшezȣ întp' o poziцie ка stpeжȣitopȣ. «'Εφωδεύοντο ἀφ' ἑσπέρας κατὰ τὰ τείχη». Ksn: [ші

'Εφοδία (ἡ), ='Εφοδεία. [ἔφοδος].

'Εφοδιάζω, віit: -άσω, къпъtȣїeskȣ (ші між: mъ къпъtȣїeskȣ) de провizii, saȣ апpoвizionezȣ кȣ tpeвȣinчoase (пpinч:) de dpȣmȣ. «Δὶ ἀμαξῶν τὰ βιώσιμα ἐφωδιάζοντο». Νίκ: Χρον: (ші fir:) «Παρ' ἐκείνων καὶ ἑαυτὸν ἐφοδιάσασθαι». Iamвл: [din

'Εφόδιος (ὁ, ἡ), atîngътоpȣ de (saȣ tpeвȣinчosȣ ла) dpȣmȣ, ‖ (sȣвst:) 'Εφόδιον (τὸ), ші (îm:) 'Εφόδια (τὰ), провizii, saȣ келȣїалъ, komпanie, ші (în цen:) tpeвȣinчoase de dpȣmȣ. (fir:) «'Η ἀρετὴ τοῦ γήρως ἐφόδιον». Гnm: [din

"Εφοδος (ὁ, ἡ), (локȣ) de ȣмблат, de кълъtopit. [ші

"Εφοδος (ὁ), ='Εφοδευτής [ші

"Εφοδος (ἡ), мерцере, нъвълipe asȣпpъ, atakȣ (пpoз: ші fir:). «'Εξ ἐφόδου». Лкs. în datъ, (fpanц:) d' emblée. «Εἷλεν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν». Плв: (вezĭ ші Αὐτοβοεί). «Μάχην ἐξ ἐφόδου συνάπτειν». Diod: în datъ че ва sosi ла връжмашȣ. 2) вizitape, komȣnikaцie. «'Ησυχία ἦν καὶ ἔφοδοι πρὸς ἀλλήλους». Тȣч: 3)= 'Εφοδεία, пpeȣмблape de stpeaжъ, saȣ patpaвлъ. 4) кіпȣ, metodȣ. [ἐπί, ὁδός]. [de ȣnde

'Εφοδόω -ῶ, віit: -ώσω, кълъȣzezȣ, apъtȣ dpȣмȣл.

'Εφοίτη, Dop: în локȣ de ἐφοίτα, 3: sinr: neps: de пpeз: ал лȣĭ φοιτάω.

'Εφόλκαιον (τὸ), noet: кîpmъ, saȣ în локȣ de...

'Εφόλκιον (τὸ), баpкъ; (în цen:) op че mikȣ basȣ se tpaцe dȣпe o mape кораbie; (de ȣnde fir:) op че tîpaшte чinева dȣпe sine (maĭ de mȣлte opĭ ка o гpeȣtate de пpisosȣ). ‖ (ла îm:) вагажȣ (Тȣрч:) калавалîкȣ de dpȣmȣ. [ші

'Εφολκίς, ίδος (ἡ), = 'Εφόλκιον, mikъ баpкъ; (fir:) гpeȣtate de пpisosȣ tîpîtъ dȣпe чinева. [din

'Εφολκός (ὁ, ἡ), atpъгътopȣ de чева кътpe sine. «'Ιχθύων —». Ел: 2) (pas:) tîpîtȣ, pъmasȣ în ȣpmъ, зъбавnikȣ. «'Εφολκὸς ἐν λόγῳ». ворвitopȣ în делȣнгȣ. ['Εφέλκω].

'Εφομαρτέω -ῶ, віit: -ήσω, poet: ȣpmezȣ кȣ toatъ воinцa dȣпe чinева.

'Εφ-ομιλέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ dat:) amȣ adȣпape, intpȣ în peлaцie кȣ...

'Εφ-οπλίζω, віit: -ίσω, apmezȣ, ekipezȣ чева кȣ toate tpeвȣinчoaseле; (кȣ dat: indip:) гъteskȣ чева, (ші між:) mъ гъteskȣ asȣпpa кȣїва.

'Εφορατικός, ή, όν, пȣtinчosȣ, капавілȣ a inspekta, a вizita. [din

'Εφ-οράω -ῶ, віit: ἐπόψομαι, (пex: ἐπεῖδον, ші чл:) = 'Επιβλέπω, пpeвегîezȣ, iaȣ aminte de чева.

'Εφορεία (ἡ), лȣape-aminte, îngpiжipe, epistasie; (în Spapta) demnitatea efopȣлȣĭ. [ші

'Εφορεῖον (τὸ), овічпȣitȣ локȣ de adȣпape ал efopiлop în Spaptъ. [din

'Εφορεύω, віit: -εύσω, = 'Εφορῶ, iaȣ aminte, inspektezȣ. 2) (în Spapta) sîntȣ efopȣ.

'Εφορέω, Ion: poet: în локȣ de ἐφοράω.

'Εφορικός, ή, όν, ал efopiлop, saȣ atingътopȣ de efopie. «Δίφρος ἐφορικός». Ksn: a efopiлop din Spapta. [ἔφορος].

'Εφόριος, α saŭ ος, ον, atinгътopŭ de (saŭ siъtъtopŭ ла) xotape. «Στήλη — ». Лкѫ: колоанъ desпъpцitoape de xotape. «'Αγορὰ — ». Dm: локѕл dintpe xotape (fiind къ около se adѕnaŭ пentpѕ dapaвepiлe лop вeчinii de xotape). [ἐπὶ, ὄρος].

'Εφ-ορμαίνω, віit: -ανῶ, noet: пъвълeskŭ asѕпpa кѕiва; (fir: кѕ dat: saŭ ак:) = 'Εφίεμαι, dopeskŭ, ші mъ siлeskŭ a doвindi чeва.

'Εφ-ορμάω-ῶ, віit: -ήσω, îndemnŭ, întъpîtŭ, nopneskŭ пe чineва (ші eл: saŭ miж:) пъвълeskŭ asѕпpa кѕiва. «Θεοὶ ἀνέμους (πόλεμόν) μοι ἐφώρμησαν». Iл: Γ: ші Od: Π. (ші miж: кѕ ак:) «'Αετὸς ὀρνίθων ἔθνος ἐφορμᾶται». Iл: O. «'Αμφω ἐφορμηθεὶς». Iл: Υ. (ші кѕ inf:) «Θυμός μοι ἐφορμᾶται πολεμίζειν (μάχεσθαι, ші чл:)». Om: dopeшte sѕfлetѕл meŭ.

'Εφ-ορμέω-ῶ віit:-ήσω, staŭ кѕ кopaвia tpasъ, saŭ пe пънze înъѕntpѕл (saŭ maĭ mѕлt în гѕpa) noptѕлѕĭ; (npin ѕpm:) nîndeskŭ, saŭ влочezŭ flota вpъжmъшeaskъ dinъѕntpѕл noptѕлѕĭ (rata, îndatъ че se ва nopni, sъ плѕteskŭ asѕпpъ'ĭ). (de ѕnde fir:) «'Εφορμεῖν τοῖς καιροῖς». Dm: a nîndi npiinчĭoaseлe окazii.

'Εφορμὴ (ἡ), ='Εφόρμησις; (npin întind:) локŭ, de ѕnde noate пъвъли чineва кѕ îndemînape, ='Ορμητήριον; (se konf: кѕ ἀφορμή). [ἐπὶ, ὁρμή].

'Εφόρμησις, εως (ἡ), [ἐφορμάω] пъвъліpe asѕпpa кѕiва. 2) [ἐφορμέω]. astѕпape, înkidepe de noptŭ, saŭ пл ѕtipe asѕпpa noptѕлѕĭ, ші челop dintp' însѕл вpъжmъшeшti коpъвii; (npin întind:) локŭ de пъвъліpe, ='Ορμητήριον. (se konf: кѕ ἐφόρμισις).

'Εφορμητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла пъвъліpe. [ἐφορμάω].

'Εφ-ορμίζω, віit: -ίσω, (кѕ dat: saŭ ак: npeп:) tpaгŭ кopaвia (saŭ кѕ кopaвia) înъѕntpѕ (saŭ anpoane) de noptŭ; (npin întind:) asiгѕpezŭ чeва înъѕntpѕ în noptŭ. [de ѕnde

'Εφόρμισις, εως (ἡ), tpaцepe кѕ кopaвia înъѕntpѕ, saŭ anpoane de noptŭ; (npin întind:) локŭ îndemînatikŭ de авopdape. (se konf: кѕ ἐφόρμησις).

"Εφορμος (ὁ, ἡ), чeл кѕ (saŭ tpasŭ în) noptŭ. ‖ (sѕвst: вѣpв:) în локŭ de ὅρμος локŭ de авopdat, ='Ορμητήριον. [ἐπὶ, ὅρμος].

"Εφορος (ὁ, ἡ), (кѕ цen:) пѕptъtopŭ de гpiжъ de чeва. ‖ (sѕвst: fъpъ kazŭ) лѕъtopŭ a minte, efopŭ; (ші în (Snapta) efopŭ, чeл maĭ 'пaлtŭ dpeгътopŭ ал statѕлѕĭ. [ἐφοράω].

'Εφόσα, saŭ ἐφόσον, adв: în локŭ de ἐφ' ὅσα (ὅσον). вezĭ ὅσος.

'Εφ-υβρίζω, віit:-ίσω, (кѕ ак: saŭ dat: ші fъpъ kazŭ) neчinsteskŭ, despreцѕĭeskŭ пe чineва înkъ maĭ mѕлt; (naptik: кѕ dat:) mъ вѕкѕpŭ, mъ desfъtezŭ în peлeл кѕiва despreцѕind, saŭ batжokopindѕ'л, ='Ενυβρίζω. [de ѕnde

'Εφυβριστὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локŭ de

'Εφυβριστὴς, ου (ὁ), despreцѕitopŭ de чineва; saŭ desfъtъtiвŭ кѕ batжokopipe în peлeлe кѕiва. [ші

'Εφύβριστος (ὁ, ἡ), neчinstitŭ, despreцѕitŭ; saŭ вpednikŭ de batжokopit. [de ѕnde

'Εφυβρίστως, adв: кѕ kinŭ despreцѕitopŭ, saŭ batжokopitopŭ.

'Εφ-υγιάζω, віit: -άσω, însъnъtoшezŭ кѕ desъвъpшipe пe чineва. (вezĭ ші ἀφυγιάζω).

'Εφύγοσαν, Aлeksandp: în локŭ de ἔφυγον, a 3: îm: пеps: de пex: a 2: ал лѕĭ φεύγω. (вezĭ ші εἴδοσαν).

'Εφ-υγραίνω, віit: -ανῶ ѕmezeskŭ чeва пѕцin. (вezĭ ші ἀφυγραίνω). [din

"Εφυγρος (ὁ, ἡ), пѕцin чeва ѕmedŭ, asѕdatŭ. [ἐπι, ὑγρός].

'Εφυδάτιος (ὁ, ἡ), noet: kape stъ, пeтpeчe în апъ. [ἐπὶ, ὕδωρ].

'Εφ-υδρεύω, віit:- ήσω, ѕdŭ чeва des saŭ пe d'asѕпpa. [ші

'Εφυδρία, (ἡ), вiлшѕгŭ, konkѕpцepe de ane; deasъ ѕdape, плoape. [ші

'Εφυδριὰς, άδος (ἡ), (νύμφη) zeiцъ de ane (Nepaidъ). [din

"Εφυδρος (ὁ, ἡ), ѕmedŭ, плoĭosŭ; (în цen:)='Εφυδάτιος. [ἐπὶ, ὕδωρ].

'Εφ-υλακτέω-ῶ, віit:-ήσω, (кѕ dat:) лatpŭ dѕпe, saŭ asѕпpa кѕiва.

'Εφ-υμνέω-ῶ, віit:-ήσω, noet: kîntŭ чeва ka ѕпŭ imnŭ despre чineва, saŭ înпpotiва кѕiва, ad: влestemŭ пe чineва; (ѕneopĭ) kiemŭ în ажѕtopŭ вpe o zeitate npin imnŭ. [ші

'Εφύμνιον (τὸ), чeea чe se kîntъ dѕпe imnŭ; saŭ imnŭ (aклamaцie) în чinstipea кѕiва; (noet:)='Επώνυμον. [ἐπὶ, ὕμνος].

'Εφυν, пex: 2: ал лѕĭ φύομαι.

"Εφύπερθε (θεν), adв: noet: пe d'asѕпpa (кѕ цen: saŭ dat:); (npin întind:) afapъ de aчeasta, înkъ, [ἐπὶ, ὑπὲρ].

'Εφυπνίδιος (ὁ, ἡ), noet: atinгътopŭ (adѕкътopŭ, вѕпŭ) de somnŭ. [ші

'Εφ-υπνώττω (σσω), віit: -ώσω, (кѕ dat:) dopmŭ пe, saŭ dѕпe чeва. [ἐπὶ, ὕπνος].

'Εφύση, Dop: în локŭ de ἐφύσα, 3: sinг:

пеpѕ: de прел: ал лѕĭ φυσάω.
Ἐφυστέρησις, εως (ἡ), венire în ѕрmъ; saѕ întîmпларе de чева маĭ în ѕрmъ, =Καθυστέρησις. [din
Ἐφ-υστερέω-ῶ, віit:-ήσω, шi Ἐφυστερίζω, віit: -ίσω, віѕ, fакѕ, saѕ шъ fакѕ маĭ пе ѕрmъ.
Ἐφ-υφαίνω, віit:-ανῶ, цесънd пъїѕ d'asѕпра saѕ п'întpe (adaorѕ пе ѕрnъ ла цесътѕръ) шi алтѕ чева (sпре екs: флорічеле, вовiце, шi чл:).
Ἐφυφὴ (ἡ), вътътѕръ de пънzъ. [ἐπὶ, ὑφή].
Ἐφ-ύω, віit: ύσω, (кѕ dal): плоѕ пeste, saѕ dѕпе чева.
Ἐφώριος (ὁ, ἡ), поеt: [ἐπὶ, ὥρα] =ὡραῖος, ажѕnsѕ ла вpemea sa, копtѕ.
Ἔχαδον пех: ал 2: ал лѕĭ χανδάνω.
Ἐχέβοιον (τὸ), [ἔχω, βοῦς] =Μεσάβοιον.
Ἐχέγγυος (ὁ, ἡ), asirѕpatѕ пріп кezъшie; (пріn ѕрm:) врednікѕ de кredinцъ; destoĭnікѕ. (vezĭ шi φερέγγυος). [ἔχω, ἐγγύη].
Ἐχεγλωττία (ἡ), цinерe, опріре de лімбъ, тъчере. [ἔχω, γλῶττα].
Ἐχεδερμία (ἡ), [ἔχω, δέρμα] лініре de піеле пе oase, ad: desъвършітъ слъбічіѕnе. (patimъ de віte).
Ἐχέθυμος (ὁ, ἡ), поеt:=Ἐχέφρων, стъпînѕ пе sine, înцелеntѕ. [ἔχω, θυμός].
Ἐχείδιον (τὸ), dim; ал лѕĭ ἔχις, мікъ віперіцъ.
Ἐχέκολλος (ὁ, ἡ), каре se пріnde віне, se ліпеште ка клеĭѕл. [ἔχω, κόλλα].
Ἐχεκτέανος (ὁ, ἡ), поеt: проприеtарѕ de аверĭ, богатѕ. [ἔχω, κτέανον].
Ἐχέμεν, шi ἐχέμεναι, Dор: поеt: în локѕ de ἔχειν
Ἐχεμυθέω-ῶ, віit: -ήσω, цiѕ taĭnъ, пѕ sкоцѕ ворбъ. [шi
Ἐχεμυθία (ἡ), цinере de taĭnъ; тъчере. [din
Ἐχέμυθος (ὁ, ἡ), [ἔχω, μῦθος] цiitорѕ de sекretѕ (каре пѕ sкоаte ворбъ).
Ἔχεν, Dор: în локѕ de ἔχειν.
Ἐχενηὶς [ἔχω, ναῦς], ἴδος, (ἡ), поеt: (ка adiект): опріtoare de коръвiĭ în локѕ. «Ἄγκυρα («Νηνεμία)—». Esхл: шi Епгр: ‖ (sѕbst:) ѕпѕ felѕ de пеште (fiind къ se кredea, къ ліпіndѕ-se de коръвiĭ ле опріа din кълъторie).
Ἐχεπευκὴς, [ἔχω, πεύκη] έος (ὁ, ἡ), поеt: amарѕ, veninosѕ; dѕреrosѕ; оморътоrѕ. «Βέλος— Ом: (vezĭ шi πευκεδανὸς).
Ἐχέπικρος (ὁ, ἡ), [ἔχω, πικρὸς] грам; екsпл: а лѕĭ ἐχεπευκής.
Ἐχέπωλος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре mînжĭ, saѕ каĭ. [ἔχω, πῶλος].
Ἐχεῤῥημοσυνη, (ἡ), поеt:=Ἐχεμυθία.[din
Ἐχεῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:=Ἐχέμυθος. [ἔχω, ῥῆμα].
Ἐχέσαρκος (ὁ, ἡ), лінitѕ de (пѕрtatѕ пе) трѕпѕ. [ἔχω, σάρξ].
Ἔχεσκον, поеt: în локѕ de εἶχον, прел: ал лѕĭ ἔχω.
Ἐχέστονος (ὁ, ἡ), поеt: [ἔχω, στόνος] прічіnѕітоrѕ de sѕspinѕрĭ; врednікѕ de плîns.
Ἐχέτης, ου (ὁ), авѕtѕ, богатѕ. [ἔχω].
Ἐχετλεύω, віit:-εύσω,=Ἀροτριῶ, арѕ.[din
Ἐχέτλη (ἡ), mînерѕ, saѕ mînѕшъ (локѕ de апѕкаt) de орі че instрѕmîntѕ, (dар пріпч:) de плѕгѕ. [ἔχω]. [de ѕnde
Ἐχετλήεις, εσσα, εν, поеt: чел кѕ mînѕшъ, saѕ mînерѕ. [шi
Ἐχέτλιον (τὸ), (în цеn:), vasѕ înкъпътоrѕ de ор че. (іар партiк: 2) амварѕ de кораdie, ѕnde se пѕn мърfiле. 3) локѕ de цinѕt пеште віѕ.
Ἐχέτρωσις, εως (ἡ), [ἔχω, τρῶσις] о плаntъ=Βρυωνία, кѕркѕвiцъ, saѕ кѕрпене албѕ.
Ἔχευ, Dор: în локѕ de ἔχου, порѕпч: ал лѕĭ ἔχομαι.
Ἔχευα, поеt: în локѕ de ἔχεα, пех: ал лѕĭ χέω.
Ἐχεφρονέω-ῶ, віit: -ήσω, поеt: sъntѕ mintosѕ, înцелеntѕ. [шi
Ἐχεφροσύνη (ἡ), înцелепчіѕnе, saѕ авере de minte. [din
Ἐχέφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: mintosѕ, înцелеntѕ. [ἔχω, φρήν].
Ἐχθαίρω, віit: -αρῶ, (пех; ἤχθηρα) поеt: dѕшmъпеsкѕ, ѕръsкѕ пе чіпева. [ἔχθος],
Ἐχθὲς, adв: în локѕ de χθὲς (dѕпе вокалъ) iерĭ. [de ѕnde
Ἐχθεσινός, ἡ, όν, în локѕ de χθεσινός, de iерĭ.
Ἔχθημα (τὸ), [ἔχθω] обiектѕ de вражмъшіе, de ѕръ.
Ἔχθιμος (ὁ, ἡ), поеt; врednікѕ de вражмъшіе, de ѕръ, ѕрîчosѕ. «Τὰ ἔχθιμα» Sof: прічіnеле вражмъшіеĭ. [ἔχθος].
Ἐχθιόνως, adв: кѕ маĭ мѕлтъ вражмъшіе. «ἐχθιόνως ἔχω.» Плt: sîntѕ înкъ шi маĭ мѕлt вражмашѕ. [din
Ἐχθίων, ονος, (ὁ, ἡ), компар: (перег:) ал лѕĭ ἐχθρός, маĭ вражмашѕ.
Ἐχθίστατος (ὁ, ἡ), поеt: sѕпрл: ал лѕĭ
Ἔχθιστος (ὁ, ἡ), sѕпрл: (перег:) ал лѕĭ ἐχθρὸς, foарtе вражмашѕ.

Ἐχθοδοπέω-ῶ, biit: -ήσω, мъ порtŏ връжмъшеште, чертŏ пе чинева. [din

Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, поеt: [ἔχθος, δάπος] връжмашŏ, дъшманŏ, ѕрѣ̂вoѕŏ.

Ἔχθος, εος-ους (τὸ), връжмъшие, дъшмъние, ѕръчѣ̂ніе. [de ѕnde

Ἔχθρα (ἡ),=Ἔχθος. «Ἔχθραν ἔχω τινὶ». Dm: [de ѕnde

Ἐχθραίνω, biit: -ανῶ, (кѕ dat): sîntŏ връжмашŏ кѕїва, ѕръскŏ пе чинева; (рар stpm;) înвръжвeskŏ пе чинева кѕ чинева. [de ѕnde

Ἐχθραντέος, α, ον, nosit: ал лѕї ἐχθραίνω, врednikŏ de връжмъшit, saŏ de ѕръ. [ші

Ἔχθρασμα (τὸ),=Ἔχθημα.

Ἐχθρεύω, biit: -εύσω, sîntŏ връжмашŏ кѕїва, îл дъшмъnеskŏ. [ші

Ἐχθρικὸς, ἡ, ὸν, връжмъшеskŏ, лѕкрѕ fъкѕtŏ de връжмашŏ. [ἐχθρός].

Ἐχθροδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: връжмашŏ zеiлор, ѕрîtорŏ de zеї. 2) =Κακοδαίμων.

Ἐχθρόξενος, (ὁ, ἡ), поеt: връжмашŏ, ѕрîtорŏ de strеinї. [ἐχθρὸς, ξένος].

Ἐχθροποιέω, -ῶ, biit: ήσω, fакŏ пе чинева връжмашŏ кѕїва, saŏ mie însѕmї.[din

Ἐχθροποιὸς (ὁ, ἡ), înвръжвitорŏ, saŏ zъдъръtорŏ de връжмъшие. [ἐχθρὸς, ποιός].

Ἐχθρὸς (ἔχθος], ὰ, ὸν, [компар: nерег: ἐχθίων, ѕѕпрл: ἔχθιστος) връжмашŏ, saŏ дъшманŏ кѕїва; (înцеn:) ѕрîtŏ. [de ѕnde

Ἐχθρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἐχθρικὸς, връжмъшеskŏ. [de ѕnde

Ἐχθρωδῶς, ші Ἐχθρῶς, adв: връжмъшеште.

Ἔχθω, biit: ἐχθήσω, (nas: tре de кѕ: ἤχθημαι) поеt: ѕръскŏ, sîntŏ skîрвitŏ пе чинева. «Ἔχθεταί μοι». îмї este ѕрîtŏ.[ἔχθος].

Ἔχιδνα, ης (ἡ), ѕnŏ fелŏ de otръвічoѕŏ шарпе, віперъ, нъпîркъ. [vezї ші ἔχις]. [de ѕnde

Ἐχιδναῖος, α, ον, ші Ἐχιδνήεις, εσσα, εν, поеt: asemenea кѕ віперъ. Ἱμάσθλη—». Епгр: înплetitъ în форmъ de шарпе. [ші

Ἐχίδνιον (τὸ), dim: ал лѕї ἔχιδνα. 2)= Ἔχιον.

Ἐχιδνόδηκτος (ὁ, ἡ), [ἔχιδνα, δάκνω] мѕшкаtŏ de віперъ, de нъпîркъ.

Ἐχιδνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелѕл віпереї, saŏ ка о нъпîркъ. [ἔχιδνα, εἶδος].

Ἐχιδνοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кѕ капŏ de нъпîркъ, saŏ кѕ віпере în капŏ (în локŏ de пърŏ). [ἔχιδνα, κεφαλή].

Ἐχιδνόκομος (ὁ, ἡ), чел кѕ нъпîрчї în локŏ de пърŏ. [ἔχιδνα, κόμη].

Ἐχιδνοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), веселŏ пеntрѕ мѕлtеле sале віпере, (ad:) плінŏ de нъпîрчї. (vezї ші εἰροχαρής. [ἔχιδνα, χαίρω].

Ἐχιδνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἐχιδνοειδής. [ἔχιδνα].

Ἐχίειον (τὸ), поеt: în локŏ de ἔχιον.

Ἐχιεὺς (рар ші Ἐχιδεὺς), έως (ὁ), пѕїŏ de нъпîркъ. [ἔχις].

Ἐχιναῖος, α, ον, поеt: (saŏ греш:) în локŏ de ἐχιδναῖος. 2) atingъtорŏ de, saŏ asemenea кѕ аріchїŏ. [ἐχῖνος].

Ἐχῖνες, ші Іоn: Ἐχινέες (οἱ), ѕnŏ fелŏ de шоарічї de Лівіа (кѕ foapte asпрѕ пърŏ ка аріchїї). [ἐχῖνος].

Ἐχινὶς, ίδος (ἡ), ші Ἐχινίσκος (ὁ), dim: ал лѕї ἐχῖνος.

Ἐχινοκέφαλος [ἐχῖνος, κεφαλή] (ὁ, ἡ), чел кѕ капŏ ка de аріchїŏ. 2) греш: în локŏ de ἐχιδνοκέφαλος.

Ἐχινομήτρα (ἡ), ѕnŏ fелŏ de маре аріchїŏ de маре. [ἐχῖνος, μήτρα].

Ἐχινόπους, οδος (ὁ), ѕnŏ fелŏ de гimпоасъ плантъ, рѕгŏ, saŏ skaete. (se конf: кѕ χηνόπους). [ἐχῖνος, ποῦς].

Ἐχῖνος (ὁ), [ἔχω] аріchїŏ. 2) ѕnŏ fелŏ de skoїкъ de маре. 3) (fіг:) коажъ de kastanъ, ші чл: 4) stomaхŏ de рѕмегъtoape віte, ші de ѕнеле пъсърї. 5) partea dintoasъ a fрîѕлѕї. 6) лъdiцъ de арамъ, în каре овічпѕїаŏ a пъstra înskriseле de жѕdікатъ, ші каре ѕnе орї slѕжіа ші ка ѕрпъ de votѕрї. 7) (прin întind:) ѕnŏ vasŏ de вѕкътъріе. [de ѕnde

Ἐχινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка ѕnŏ аріchїŏ, sпіпоѕŏ, saŏ гimпоѕŏ.

Ἐχιόδηκτος (ὁ, ἡ), =Ἐχιδνόδηκτος. [ἔχις, δάκνω].

Ἔχιον (τὸ), ѕnŏ fелŏ de плантъ, (каре, прекѕм zік, este вѕнъ de мѕшкъtѕръ de нъпîркъ) сарва шарпелѕї. [din

Ἔχις [în afin: кѕ ὄφις], εως, ші ιος (ὁ, ші рар ἡ), (дѕпе ѕnії) вървътeaskъ нъпîркъ, saŏ віперъ; (іар дѕпе алцїї) ѕnŏ алтŏ fелŏ de veninoѕŏ, saŏ otръвічoѕŏ шарпе; (în цеn:) нъпîркъ. [de ѕnde

Ἐχίτης, ου (ὁ), ѕnŏ fелŏ de преціоасъ піатръ (пеntрѕ шерпоаселе sале пеte, din каре se sokotia ші ка леакŏde мѕшкъtѕръ de шарпе).

Ἔχμα (τὸ), поеt: (în цеn:) піedікъ; легъtѕръ; опрitоаре; sпріжінŏ, ші чл: (кѕ цеn:) «Ἔχμα ἐπηλυσίης». Ом: Імп: препъzitорŏ, de леакŏ. «Ἔχματα πύργων». Іл: М. tѕрііле de dinaintea tѕрпѕрілор. «Ἔχματα γούνων». Nік: înкеїеtѕреле. «Ἐχ-

ματα γαίης». Апли: малкрї de търїй (metepize). [ἔχω]. [de кnde

'Εχμάζω, вiit: -άσω, поеt: sпрiжinesкъ, легъ, sкsцiъ; опpesкъ, înnieдiкъ; (шi ел: saъ nestpъm:) staъ în локъ. (вezї шi 'Οχμάζω).

"Εχοισα, Dop: în лок[illegible] fem[illegible] [illegible] de ἔχουσα, паptч: [illegible] ал лкї ἔχω.

'Εχόμενα, шi ἐχομένως, adв: (de паptч:) în копцinepe, în кpmape; asemъnat, потpiвit.

"Εχοντι Dop: în локъ de ἔχουσι, 3: îm: neps: a лкї ἔχω,

'Εχόντως, adв: (de паptч:), întpeв: пкmaї în fpaskл) «Νοῦν ἐχόντως, saъ 'Εχόντως νοῦν». Плt: in локъ de νουνεχῶς.

"Εχραον, поеt: пpeл: ал лкї χράω, saъ пех. ал лкї χραύω.

'Εχρῆν, пpeл: ал лкї χρή.

"Εχρησα, пех: ал лкї κίχρημι.

'Εχρόωντο, поеt: în локъ de ἐχρῶντο. 3: îm: neps: de пpeл: ал лкї χράομαι.

'Εχυρὸς [ἔχω], ά, όν, (компар: -ώτερος ѕкпpл: ώτατος) ='Οχυρός, întъpîtъ. siгкpъ. «'Εν ἐχυρῷ εἶναι». Лкs: în siгкpanцъ. [de кnde

'Εχυρότης (ἡ), търie, siгкpanцъ, saъ stapea челкї întъpitъ.

'Εχυρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), statopnicъ în simцiminte, saъ tape de minte. [ἐχυρός, φρήν].

'Εχυρόω -ω, вiit: -ώσω, ='Οχυρόω. [ἐχυρός]. [de кnde

'Εχύρωμα (τὸ), ='Οχύρωμα.

'Εχυρῶς, adв: siгкp, кк търie. [ἐχυρός].

"Εχω [în afin кк ἔω =εἰμί], вiit: ἕξω, шi σχήσω, (пpeл: εἶχον, пех: 2: ἔσχον, de кnde nopкnч: σχές, noft: σχοίην, ѕкп: σχῶ, inf: σχεῖν, шi паptч: σχών, tpe: de кк: ἔσχηκα, шi пas: ἔσχημαι, пех: ἐσχέθην, шi miж: ἐσχόμην, de кnde nopкnч: σχοῦ, inf: σχέσθαι, шi чл: вiit: пas: σχεθήσομαι, шi miж: ἕξομαι, шi σχήσομαι, шi nosit: ἑκτέον, шi σχετέον) (пpon: шi apx:) =Κατέχω, saъ Συνέχω, цiъ. «Χερσὶν («'Εν χερσὶν, «Μετὰ χερσὶν, «Διὰ χειρὸς) ἔχειν». Лкs: «"Ατλας οὐρανὸν ἔχει». Om: «'Οχῆες εἶχον πύλας». Іл: М. (вezї шi 7). «Ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει». Іл: Z. «'Εν γαστρὶ («Κατὰ γαστρὸς) ἔχειν». Лкs: «Μέσον ἔχειν τινα, (шi пas:) «Μέσος ἔχομαι». Apstf: «Τὸ μέσον ἔχω». Ksn: «'Εν στόματι («Διὰ στόματος) ἔχειν». Лкs: (шi fiг:) «Αἴθρη ἔχει κορυφήν». Od: M. «Μένος ἠελίοιο ἔχει μιν». Od: K. їл пpinde soapeле. «'Ως σφέας ἡσυχίη τῆς πολιορκίας ἔσχε». Ep: (шi fiг:) «"Εχων τὰ πράγματα τῆς πόλεως». Apstf: «Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχεν». Od: Θ. «Γῆρας («'Ονείδη «Πληγὰς, «Τέλος) ἔχειν». Лкs: (шi în контpa:). «Γῆρας («Δέος, «Θαῦμα, «'Οργὴ, «Σέβας, «"Υπνος) μ' ἔχει». Om: «Τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε». Ep: (шi пas: «"Εχεσθαι νόσῳ (ἀνάγκῃ, шi чл:)». «"Εχεσθαι ἐν συμφοραῖς (ἐν στενῷ, шi чл:)» Лкs: de кnde || miж:) mъ апккъ, mъ агiцъ, mъ цiъ; (пpin кpm:) кpmezъ пе лîпгъ, mъ цiъ înnpeкпъ; (шi fiг:) mъ înnъpтъшesкъ; înчепъ, întpenpinzъ. «"Εχεο κρατερῶς». Іл: П. «Ῥινὸς σχέτο». Іл: П. (шi кк цеп:) «Καί μοι ἔπου ἐχόμενος τῆς χλαμύδος». Лкч: «'Αλλήλων ἐχόμεναι». Fiл: «"Εχεσθαι τῶν ἰχνῶν». Bas: «"Εχεσθαι τῆς ὁδοῦ». Ep: «"Εργου εἴχοντο». Ksn: se апккаъ de лкkpъ; (шi fiг:). «Τῆς γνώμης ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι». Ткч: «"Εχεται τῆς αὐτῆς δυνάμεως». Dskp: «"Εχεταί τινος αἰτίας εὐλόγου». Алекs: Afp: (de кnde паptч:) 'Εχόμενος, ръzopaшъ; пpea апpoane; asemenea. (шi în пepifp): «Τά γε τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα». Ep: але віselop. «Τὸ ἐχόμενον τέχνης». Плt: (шi în локъ de adв:). «'Εχόμενα în локъ de ἐχομένως, asemenea, пpeкkm. «Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας». Skp: 2) amъ în stъпînipe, amъ de пpoпpietate; (шi кne opi) локкїesкъ. «"Εχειν χρήματα». Apstf: (шi ел:) «"Εχοντες». Sof: вогаці, авкці. «'Ολύμπια δώματ' ἔχοντες». Om: «Οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν». Om: «Οὕνεκ' ἔχεις 'Ελένην». Od: Δ. «"Εχω Λαΐδα, οὐκ ἔχομαι». Пл: «Οἱ τὰς τέχνας ἔχοντες». Ksn: «"Εχειν τινα πειθόμενον». Ksn: 3) (пекt:) апккъ, tpагъ ла кskalъ. «Κατὰ τὸν Χαλκιδικὸν ἔσχεν Εὔριπον». Пакs: «Ποῦ σχήσειν δοκεῖς»; Apstf: 4) (despre distanцe) ажкпгъ, mъ întinzъ. «'Επ' ὅσον τοῦ ἱεροῦ ἔποψις εἶχε». Ep; 5) îndpentezъ чева, (шi ел: saъ nestpъm:) mъ îndpentezъ, (шi fiг:) пpiвesкъ, ацintezъ ла чева; sîntъ ккvenitъ, saъ îndeлetniчitъ ла чева. «Νῆας («"Ιππους) ἔχειν ἐπί τινι». Іл: Г. Od: I. (шi ел:) «Πύλον δ' εἶχον». Od: I. «"Εχειν πρὸς τὴν ἑσπέρην». Ep: «"Εχειν εἰς (πρὸς) τὰ ἔξω». Лкs; = 'Εξέχειν, ὑπερέχειν. «Κίονες ὕψος' ἔχοντες». Od: T. «"Εγχος ἔσχε δι' ὤμου». Іл: N. (шi fiг:) «"Εχθρας ἐχούσης εἰς 'Αθηναίους». Ep: «Τὸ ἐς 'Αργείους ἔχον». Ep: «Τὰ πρὸς τὸν πόλεμον (ἐς τὴν ἀπόστασιν) ἔχοντα». Лкs: «"Οσον εἰς τὴν ἅλωσιν ἔχει». Пакs: «Περὶ («'Αμφὶ) ταῦτ' εἶχον». Ksn: (вezї шi ἐπέχω, шi προσέχω). 6) daъ, пpiчinкїesкъ, faкъ, =Παρέχω. «Συγγνώμην («Τιμὴν) ἔχειν». Лкs: «Τὸ λυποῦν αἴσθησιν ἔχει ἑκάστῳ». Ткч: «Καναχὴν, («Βοὴν) ἔχον». Іл:

Π. Σ. «Τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον»: Лкs: «Εἰλήθυιαι πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι». Ιл: Λ. (вezĭ ши 7). «Τοῦτο μεγάλους ἔχει κινδύνους τῇ πόλει». Dm: 7) цiš îndърът, опреskš, îmmedikš; (npin întind:) препъzeskš, mintsieskš; (nestp:) цiš, dsкš ла... (ши fir:) paвdš, ssfepš, staš, мъ oпpeskš. (ши miж:) мъ deпърtezš, învetezš. «Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι Πηλείωνα». Om: «Σχήσει χεῖρας». Om: «Τρεῖς μὲν νύκτας ἔχον». Od: Ρ. «Θύρην εἶχε μοῦνος ἐπιβλής». Ιл: Ω. (вezĭ ши I). «Εἰλήθυιαι πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι Iл: Λ. (вezĭ ши 6). «Οὐκ ἐδύναντο σχεῖν τὸ αἷμα». Ksn: «Τοῦδ' ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη». Iл: Χ. «Πόλιν ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους καὶ τέκνα». Iл: Ω. (ши eл: saš nestpъm:) «Οὐδὲ οἱ ἔσχεν ὀστέον». Iл: Π. «Ἀλλ' ἔξω, ὡς ὅτε τις λίθος ἠὲ σίδηρος». Iл: Τ. «Ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα». Iл: Μ. «Ἀλλ' ἔχον ἢ τὰ πρῶτα τεῖχος ἐσᾶλτο». Iл: Ν. «Ἔχε δή, «Ἔχ' ἀτρέμας». Плt: (ши miж: кs цen:). «Σχέσθε δ'ὄσσε γόοιο». Om: «Ἔσχοντο μάχης». Iл: Ξ. «Εἴποτ' αὐτῆς σχοίατ', ἀκούσειαν δέ». Iл: Β. (ши fъръ казš) «Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε». Iл: Χ. ши în локš de nas: «Ἔσχετο φωνή». Iл: Ψ. 8) (кs adв:) = Διάκειμαι, sîntš, мъ aflš întp' snš felš de stape. «Πῶς ἔχεις»; «Εὖ, («Καλῶς, «Κακῶς, «Πονηρῶς) ἔχω (sne opĭ se adaorъ ши) τοῦ σώματος». Лкs: «Οὕτως ἔχω δόξης». D. Aл: «Ἔχειν ἀκρατῶς πρὸς τὰς ἡδονάς». Пл: «Ἄλις («εὖ) ἔχει ταῦτα, saš τούτων». Лкs: «Εὐσεβῶς ἔχει». Dm: «Ἔχει μοι ἀναγκαίως». Ep: «Ἔχ' ἀτρέμας». Лкs: Ὡς ἕκαστος εὐνοίας, ἢ μνήμης ἔχε». Tsч: «Ὡς («Ὥσπερ) εἶχε». «Ὡς εἶχε δεσμῶν». Eлd: «Ὡς εἶχε ποδῶν». «Ὡς εἶχε τάχους». Aкs: «Τὸ νῦν ἔχον». Лкs: de o кam datъ. «Ἀπνευστὶ ἔχειν πολὺν χρόνον». Плt: 9) (кs inf.) potš, amš miжлокš. «Τί τίς ἂν ἔχοι εἰπεῖν; Пл: «Ἔχεις πλεονεξίαν τινα ἐμοῦ κατηγορῆσαι»; Ksn: (eл:) «Ἴθυσεν μάχεσθαι, ἀλλ' οὕτως ἔτι εἶχεν». Iл: Ρ. (ши în anaл:) «Οὐκ' ἔχω, ὅπως βοηθῶ (τί ἄλλο ποιῶ)». Ksn: Плt: 10) (кs naptч: în perifp: apatъ desъвîpшipe, saš dъinipe de лsкpape). «Ἔχω ποιήσας». Лкs: amš fъкst, saš fъкssemš. «Κρύψαντες ἔχουσι». Ep: «Ἱκανόν ἐστι σιγῶντα ἔχειν. Ap: «Τί δή με ταῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις».; Sof: «Πολὺν χρόνον ἔχω μὴ ἐπιστείλας». Лкs: «Ἔστιν ἔχον. Esx: ши Apstf: (ши în кontpa) «Παίζεις («Ληρεῖς) ἔχων». în локš de παίζων (ληρῶν) ἔχεις». «Ἵππους, οὓς αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν». Iл: Ω. «Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν»; Apstf: «Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων»; Apst:

Ἔχωντι, Dop: în локš de ἔχωσι 3: im: neps: de ssn: aл лsĭ ἔχω.

Ἐχώσθην, nas: nex: aл лsĭ χώννυμι.

Ἐψάλαται, Ion: în локš de ἐψαλμένοι εἰσί, a 3: im: neps: de nas: tpe: de кs: aл лsĭ ψάλλω

Ἐψαλέος [ἕψω], α, ον, noet: feptš, onъpitš.

Ἑψάνδρα, ᾶς (ἡ), кom: [ἕψω, ἀνήρ] fepвъtoape de oamenĭ. (enit: aл Medieĭ).

Ἑψάνη (ἡ), вasš de fept, tinцipe. [ши

Ἑψανός, ή, όν, лesne de fept. [ἕψω].

Ἕψεαι, Ion: în локš de ἕψῃ, 2: sinr: neps: de вiit: aл лsĭ ἕπομαι.

Ἐψευσμένως, adв: (de naptч:) minцit, rpemit. (ψεύδομαι).

Ἑψέω-ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локš de ἕψω. [de snde

Ἕψημα (το), feptspъ; (iap naptiк:) msstš feptš. (tspч:) netmezš. [ши

Ἕψησις, εως (ἡ), fepвepe, rъtipe de вsкate. [ши

Ἑψητήρ (ὁ),=Ἑψητής. [ши

Ἑψητήριον (τὸ), вasš, în кape se rъtesк вsкate. [ши

Ἑψητής, οῦ (ὁ), fepвъtopš de чевà, вsкъtapš. [de snde

Ἑψητικος, ή, όν, atinrъtopš de (saš foлositopš ла) fepвepe.

Ἑψητὸς, ή, όν, feptš, saš de fept. || (sвst: im:) snš felš de miчĭ neшtiшopĭ, чe Niлsл лasъ ne sskatš tpъrîndš se în matкa sa. [ἕψω].

Ἑψία, saš Ἐψία (ἡ), [ψία] noet: snš felš de жoкš (npinч: кs nietpiчeлe); (în цen:) netpeчepe, кonвopвipe de netpeчepe, rлsmipe. [de snde

Ἐ(Ἑ)ψιάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, noet: мъ жoкš, netpeкš, rлsmeskš. [de snde

Ἑψιάσιμος (ὁ, ἡ), жsкъpiosš, вsnš de netpeчepe.

Ἐψιμμυθισμένως, adв: (de naptч:) în кinš de sълimenitš. [ψιμμυθίζομαι].

Ἕψω, [în afin: кs εὕω] вiit: -ήσω, fep вš, rъteskš вsкate. «Γῆρας ἕψει». Пind: îши въnseшte nepiĭ чeĭ aлвĭ (fir).

Ἔω, temat: npimit: aл лsĭ εἰμί. [de snd'e

Ἔω, Ion: noet: în локš de ὦ, ἦς, ἦ, ssn: aл лsĭ εἰμί.

Ἕω, Ion: noet; în локš de ὦ, ἧς, ἧ, nex: 2: de ssn: aл лsĭ ἵημι.

Ἕω, цen: saš aк: sinr: aл лsĭ ἕως.

Ἐῶ, întpsn: лsĭ ἐάω.

Ἐῷ, în întpsn: în локš de ἐάοι, 3: sinr:

neps: de npez: ал noft; лЅї ἐάω.
Ἑῷ, noet: dat: sinr: ал лЅї ἑός.
Ἔῳγα, mіж: tpe: de кЅ ал лЅї οἴγω.
Ἔωθα, Ion: în локЅ de εἴωθα.
Ἕωθεν, [ἕως] adв: de dimineaцъ, din pеввърsatЅл ziорілор. [de Ѕnde
Ἑωθινὸς, ἡ, ὸν, чел de dimineaцъ «Τὸ ἑωθινόν». Лкs: dimineaцa.
Ἐώθουν, At: în локЅ de ὤθουν, npел: ал лЅї ὠθέω.
Ἑῷϊος, α saЅ ος, ον, noet: Ion: în локЅ de ἑῷος.
Ἐῴκειν, în локЅ de ἐοίκειν, neste -sъв: ал лЅї ἔοικα, în локЅ de npел:
Ἑωλίζω, вiit: -ίσω, ласЅ чева (nîine, карne, вЅкate, шi чл:) ne mîine, шi чл: (a se tpezвi, a se înвeкi, saЅ a se fръцezi); (fir.) amînЅ ne mîine. [ἕωλος]. [de Ѕnde
Ἑωλισμός (ὁ), sЅвst: акt: ал лЅї ἑωλίζω.
Ἑωλοκρασία (ἡ), [ἕωλος, κρᾶσις]. tpesвita dpoждie a вinЅлЅї (кЅ каpe oвiчnЅїаЅ adЅnaцїї ла osпъцЅ a Ѕda. saЅ a stponi ne oasпъtЅл, че dopmita); rpeЅtate de капЅ din вeцїa de ïepї; (în цen: sкïpвъ, desrЅstЅ.
Ἑωλόνεκρος (ὁ, ἡ), moptЅ de кътева ziле neînrpoпatЅ. [ἕωλος, νεκρός].
Ἕωλος (ὁ, ἡ), [ἕως] (dЅne ziч:) de ïepї, de чеea-л-алтъ dimineaцъ, saЅ zi; (npin Ѕpm:) tpesвitЅ; [npin întind:] чел fъpъ nЅtepe, de neîntpeвЅinцat, zadapniкЅ.
Ἐώλπειν, noet: neste sъв: ал лЅї ἔλπομαι.
Ἐῶμεν, 1: îm: neps: de npez: xot: saЅ sЅпЅsЅ ал лЅї ἐάω.
Ἑῶμεν, noet: 1: îm: neps: de nex: 2: de sЅn: ал лЅї ἄαμαι.» Ἐπεὶ χ' ἑῶμεν πολέμοιο». Iл: 1:» dЅne че ne вom sъtЅpa. (алцїї sкpiЅ ἕωμεν ка din ἵημι, вezї шi ἕντο.)
Ἐῷμι, în локЅ de ἐάοιμι, noft: ал лЅї ἐάω.
Ἐών, ἐοῦσα, ἐόν, Ion: noet: în локЅ de ὤν, naptч: лЅї εἰμί.
Ἐώνημαι, At: tpe: de кЅ: ал лЅї ὠνέομαι.
Ἐῳνοχόει, noet: 3: sinr: neps: de npел: ал лЅї οἰνοχοέω.
Ἑώνυχον (τὸ). [ἕως, νύξ] o zi шi o noaпte.
Ἔῳξα, noet: nex: 1: ал лЅї οἴγω, οἴγνυμι.
Ἐῷος [ἕως], α saЅ ος, ον, ал dimineцїї, ал ziорілорЅ.«Ἐῴα se înцeл: μοῖρα, saЅ χώρα)». Лкs: pеsъpitЅл, saЅ naptea pesъpiteanъ a nъmîntЅлЅї. «Ἐῷος ἀστήρ.» Лкs: steaoa de dimineaцъ.
Ἐώρα (ἡ), noet: în локЅ de αἰώρα, sЅînzЅpape. 2) mtpeanrЅ, fЅnie nentpЅ sЅînzЅpape. 3) кletinape de лЅкpЅ atîpnatЅ.
Ἑώρα, a 3: sinr: neps: de npел:, шi
Ἑώρακα, At: tpe: de кЅ: ал лЅї ὁράω.
Ἐώργειν, noet: neste -sъв: ал лЅї ῥέζω, saЅ ἔρδω.
Ἐωρέω-ῶ, вiit: -ήσω, шi Ἐωρίζω, вiit: -ίσω, în локЅ de αἰωρέω -ίζω.
Ἑώρταζον, npел: ал лЅї ἑορτάζω.
Ἕως, ἕω (ἡ), =ἠώς, pesъpitЅл soapeлЅї, ziорї, fanlЅл ziлїї. «Ἄμ' ἕῳ». Лкs: în pевЅpsatЅл ziорілор: «Πρὸς ἕω». Лкs: snpe pesъpitЅ.
Ἕως [ὥς], adв: лок: saЅ timn:=Ἄχρι, Μέχρι, nъnъ, în кîtъ вpeme (кЅ цen:). «Ἕως οὗ». Skp: (saЅ кЅ adв:) «Ἕως πότε»; Skp: «Ἕως ἄρτι». Skp: (saЅ кЅ вepвЅ nЅmaї în xot: saЅ шi înnpeЅnъ кЅ îndoїaseле naptiкЅле în noft: шi sЅn:) Ἕως ἐπῆλθεν εἰς ποταμόν». Od: H. «Εἵως μοι Πηνελόπεια ζώει». Od: P. «Εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν». Od: Г. шi N. «Ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος». Od: P. (шi în npoz:) Ἕως πρὸς τὰ ἱερὰ ἀπεδήμει». Ksn: (шi peлat: кътpe Τόφρα, saЅ Τέως). «Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα». Om: Ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη». Od: B. «Εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω». Iл: Г. Ἕως μὲν ἂν ὁρῶσιν ἡβῶντας αὐτούς». Ksn: «Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Skp: 2) noet: koniЅnкц: în локЅ de ἵνα. «Δῶκε δ' ἐν ληκύθῳ ἔλαιον, εἵως χυτλώσαιτο». Od: Z.
Ἕωσα, акt: шi ἐώσθην nas: nex: 1: ал лЅї ὠθέω.
Ἕωσι, noet: în локЅ de ὦσι, 3: îm: neps: de sЅn: ал лЅї εἰμί.
Ἑωσφόρος (ὁ, ἡ), noet: adЅкъtopЅ de лЅminъ (de zi). (de Ѕnde || sЅвst:) steaoa dimineцїї (a Beнepiї); (Bisep:) чел dintїї demonЅ. [ἕως, φέρω].
Ἑωϋτοῦ, Ἑωϋτέων, saЅ (dЅne алцїї) Ἑωυτοῦ, Ἑωυτέων». Ion: în локЅ de ἑαυτοῦ, ἑαυτῶν».

Z.

Z, Ζῆτα (τὸ), zita, (nedeкл:) a maseлea лiterъ a aлfabetsлsĭ Eлenikš. || (nsmър:) mante (7), saš aл manteлea, шi ζ, mante miĭ (7000).

Ζα, naptik: întegit: se komnsne nedesnърц: кs sneлe ziч: noet: (noate în лoкš de διά). (вezĭ шi δα).

Ζάβατος, α, ον, Eoл: în лoкš de διαβατός.

Ζάβοτος, (ὁ, ἡ), noet: [ζα, βόσκω] чeл кs msлte nъшsnĭ, saš вite.

Ζαβρὸς (ὁ, ἡ), noet: [ζα, βορός] mînкъчosš; (dsne aлцiĭ) în лoкš de λάβρος.

Ζάγκλη (ἡ), шi Ζάγκλον (τὸ), [ζα, ἀγκύλος] koasъ; seчeръ; saš кsцitoae de nлiвit.

Ζαγρεὺς, έως (ὁ), [ζωγρέω, saš ἄγρα] enit: aл чeлsĭ maĭ antikš Бaкš, saš aл лsĭ Плstonš.

Ζαὴς [ζα, ἄημι], έος (ὁ, ἡ), noet: penede, iste-ssfлъtopš. «Ἄνεμος—».Om: (вezĭ шi ζάω).

Ζάθεος, η saš ος, ον, noet: foapte Dsmnezeeskš, npea sfîntš; foapte minsnatš. [ζα, Θεός].

Ζαθερὴς [ζα, θέρος], έος (ὁ, ἡ), noet: npea fepвinte.

Ζακαλλὴς [ζα, κάλλος], έος (ὁ, ἡ), noet: =Περικαλλὴς, foapte fpsmosš.

Ζακορεύω, вiit: εύσω, sîntš...

Ζάκορος (ὁ, ἡ,) Ion: noet: [ζα, κορέω, saš διάκτορος] =Νεωκόρος, sлsжitopš de temnлs; npeotš, npeotiцъ.

Ζάκοτος (ὁ, ἡ), noet: [ζα, κότος] npea neкъжitš, saš foapte neкъжiчosš; (npin spm:) emitš din fipe, nemintosš.

Ζαλάω-ῶ вiit: -ήσω, noet: skopneskš (saš sîntš însoцitš, asskatš în кълъtopie de) fsptsnъ, вiжeлie. [ζάλη].

Ζάλευκος (ὁ, ἡ), noet: de totš aлвš. [ζα, λευκός].

Ζάλη (ἡ), [σάλος] tspвspape a atmosfepeĭ, вpeme pea, fsptsnъ; (fir: în лimвa nosъ) ameцeaлъ. [de snde

Ζαλόεις, εσσα, εν, noet: fsptsnosš, tspвspatš.

Ζάλος (ὁ), noet: =Ζάλη. 2) nomoлš adssš de pîš.

Ζᾶλος, ω (ὁ), Dop: în лoкš de ζῆλος

Ζαλόω-ῶ, Dop: în лoкš de ζηλόω.

Ζαλόων, ωσα, noet: napтч: aл лsĭ ζαλάω.

Ζαλωτὸς, ὰ, ὸν, Dop: în лoкš de ζηλωτός.

Ζαμενέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: гpozaв mъ neкъжeskš. [din

Ζαμενὴς [ζα, μένος], έος (ὁ, ἡ), noet: mapinimš, кspaжosš, foapte вitezš, penede, nъвaлnikš; iste лa neкazš; seлвatikš, dsшmъnosš. «Κένταυρος (Ἥλιος, «Χόλος, «Ἄνεμος) —». Пind: Om: || (nest:) Ζαμενὲς, adв: iste, penede.

Ζαμενήχολος (ὁ, ἡ), noet: foapte neкъжitš, saš npea neкъжiчosš. [ζαμενὴς, χόλος].

Ζαμερίτας, α (ὁ), Dop: [ζὰ, μερίς] în лoкš de μακαρίτης (вezĭ ziч:).

Ζαμία (ἁ), Dop: în лoкš de ζημία.

Ζὰν, ζανὸς (ὁ), Dop: în лoкš de Ζὴν, ζηνὸς (de snde лat: Janus).

Ζᾶν, Dop: în лoкš de ζῆν, inf: aл лsĭ ζάω.

Ζανὼ, όος -οῦς (ἡ), Dop: în лoкš de ἡ Ἥρα (Лat: Juno), Жsna. [Ζάν].

Ζάπεδον, (τὸ), Dop: în лoкš de δάπεδον.

Ζαπίμελος (ὁ, ἡ), [ζα, πιμελή) foapte гpasš.

Ζαπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de πολυπληθής. [ζα, πλῆθος].

Ζαπλουτέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntš...

Ζάπλουτος (ὁ, ἡ), foapte вopatš. [ζα, πλοῦτος].

Ζαπότης, ου (ὁ),=Πολυπότης, mape въstopš, вeцiвš. [ζα, πότης].

Ζάπυρος (ὁ, ἡ), noet: =Διάπυρος, înfokatš кs totsл. [ζα, πῦρ].

Ζάραξ, ακος (ὁ, шi ἁ), Dop: (Apкad:) în лoкš de χάραξ.

Ζαρέω -ῶ, вiit: -ήσω, Dop: (Apкad:) în лoкš de βαρέω (s'a aflat nsmaĭ în komn: ἐπιζαρέω).

Ζάρος (ὁ), sns feлš de xpъnitoape nasspe, (noate) =Λάρος.

Ζατεῦσ', Dop: în лoкš de ζητοῦσα, fem: naptч: aл лsĭ...

Ζατέω, saš Ζατεύω, Dop: în лoкš de ζητέω, -εύω.

Ζατρεῖον (τὸ), Dop: în лoкš de Ζητρεῖον.

Ζατρεύω, вiit: -εύσω =Ζητρεύω.

Ζατρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), =Εὐτραφής, npea вine xpъnitš, гpasš; (npin întind:) цeanъnš. [ζα, τρέφω].

Ζαυκίτροφος (ὁ, ἡ), [σαυκός, τρέφω] кs moлiчisne кpeskstš (pîsrîiatš).

Ζαφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte лsminosš. [ζα, φέγγος].

Ζαφελὴς, έος, saš Ζάφελος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λῶς, [ζα ὀφέλλω] întpeв: nsmaĭ în komn: ἐπιζάφελος (вezĭ ziч:)

Ζαφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte în-

fлъкъpatš, înfokatš; (прin întind:) вioĭš. [ζα, φλέγω].

Ζάχολος (ὁ, ἡ), поеt: = Ζάκοτος, пpea пeкъжitš, saš пeкъжiчosš. [ζα, χόλος].

Ζαχρειής, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Ζαχρηής.

Ζαχρεῖος (ὁ, ἡ), поеt: [ζα, χρεία]. (кš цen:) чел кš мape tpeвšiнцъ de чева.

Ζαχρηής [ζα, χράω], έος (ὁ, ἡ), поеt: pepede пъвълitорš песte чева.

Ζάχρυσος (ὁ, ἡ), поеt: = Πολύχρυσος, foapte лоratš. [ζα, χρυσός].

Ζάψ (ἡ), поеt: (пpea pap) мapea. «Καρίδας ἡ ζαψ ἐκφέρει κίχθύδια». Кpat:

Ζάω -ῶ, [ἄω, ἄημι, шi în afin: кš ζέω] ζῇς, ζῇ, ζῶμεν, ζῆτε, ζῶσι, вiit: ζήσομαι, шi (pap) ζήσω, (пpeл: ἔζων, шi ἔζην, ἔζης, ἔζη, ἐζῶμεν ἐζῆτε, ἔζων; пex: ἔζησα; tpe; de кš: пpea pap ἔζηκα; поpšнч: ζῆθι, шi поеt: ζῆ; поft: ζῴην; infin: ζῆν; шi паptч: ζῶν; iap челе-л-алte se înплinesк de ла βιόω) tpъiesкš, sîntš viš, saš în вiaцъ; petpeкš. «Ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνοισι θηρεύοντές τε καὶ λ.ϊ.όμενοι». Ep: «Ἀπὸ τῆς θαλάσσης ζῶντες». Лкs: 2) (прin întind:) sîntš вioiчosš, în floapea мea, saš în toate пštepiлe. «Οἱ ζῶντες». Apstf: чеĭ вoraцĭ шi пštepпiчĭ (fir:). «Τὸ κάλλος ὀλίγον ζῇ». Ткp: «Κισσὸν ζώοντα». Ткp: «Ἄνθραξ ζῶν». Алкs: Tpaл: «Χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν». Sof: (шi fir:) «Ἀείποτε ζῇ ταῦτα». Sof: (шi пpoв:) «Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία». 2) (despre вîntš) поеt: sšflš pepede, tape (Esxл:).

Ζέα, шi Ζεία (ἡ), šнš felš de semъпъtšpъ, saš rpîš, seкаpъ алвъ (vezĭ шi Ὄλυρα). 2) sвîpчitšpъ (înкpeцitšpъ), че se fopmeazъ пе чеpкл rъpeĭ каiлop.

Ζείδωρος (ὁ, ἡ), поеt: dъpšitopš de вiaцъ (adiкъ de tpeвšiнчоaseлe вieцеĭ; poditopš. «Ἄρουρα — ». Om: [ζωή, δῶρον].

Ζειρὰ (ἡ), лšпrъ Asiatiкъ шi Tpaчiкъ хаĭнъ de d' asšпpa. (manta).

Ζειροφόρος (ὁ, ἡ), пšptъtopš de [ζειρά, шi φέρω].

Ζείω (пpeл: ἔζειον), поеt: în лoкš de ζέω.

Ζέμα (τὸ), [ζέω] = Ἀπόζεμα, (de aчi) zeamъ, deкotš.

Ζεματοποσία (ἡ), вepe de калde въštšpĭ. [ζέμα, πόσις].

Ζέννυμι (пpeл: ἐζέννυον), = Ζέω.

Ζεόπυρον (τὸ), šнš felš de semъпъtšpъ (întpe seкаpъ шi rpîš). [ζέα, πυρός].

Ζέρεθρον (τὸ), Dop: Apкad: în лoкš de βέρεθρον, βάραθρον.

Ζέσις, εως (ἡ), fepвepe. «Ζέσιν πρώτην ζέση». Цеоп: 2) (fir:) ковîpшitoape пîвпъ, zeлš, вoioшie; (oвiч:) fepвiнцеaлъ. «Τοῖς ζέσει εἰς τὰς πράξεις μὴ συνέσει φερομένοις ἀνάγκη τοῦ βελτίστου ἁμαρτάνειν». Лeкsin: [ζέω].

Ζεστολουσία (ἡ), sпълapе, saš sкълdape (акt: saš пas:) кš калdъ, saš feaptъ апъ. [ζεστός, λούω].

Ζεστός, ἡ, όν, [ζέω] feptš, saš опъpitš; fepвinte. «Κρέα ζεστά», Ап: «Ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολάς». Stp: de šnde

Ζεστότης, (ἡ), fepвiнцеaлъ (de апъ feaptъ, шi чл:).

Ζευγάριον (τὸ), dim: ал лšĭ ζεῦγος, пъpeкiцъ (maĭ de mšлte opĭ supe despeц:).

Ζευγεῖον (τὸ), = [ζεῦγος].

Ζευγελάτης, ου, (ὁ), miitopš de înжšraцĭ воĭ, saš каĭ, шi чл:, ad: плšrapš, saš къpъšшš. [шi

Ζευγηλασία (ἡ) mînape de înжšraцĭ воĭ, каĭ, шi чл: [ζεῦγος, ἐλαύνω].

Ζευγηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, miĭš înжšraцĭ воĭ (ла плšrš, saš кapš). [din

Ζευγηλάτης, ου (ὁ), = Ζευγελάτης.

Ζευγήσιον (τὸ, rpeш: în лoкš de ζευγίσιον.

Ζευγῆτις, ιδος (ἡ), rpeш: în лoкš de ζευγῖτις.

Ζευγίππης, ου (ὁ), чел че se pesвoieшte din tpъsšpъ кš каĭ. [ζεῦγος, ἵππος].

Ζευγίσιον (τὸ), (se înц: τέλος) tpiвštš, че плъtiaš în Atena плšrapiĭ. [din

Ζευγίτης, ου (ὁ), шi Ζευγῖτις, ιδος (ἡ), înжšratš înпpešнъ, înпepeкiatš. ‖ (sšвst:) пpoпpietapš de o пъpeкie de вite. (ла Atena ачешtia fopmaš ал tpeiлea кlasš de четъцеnĭ).

Ζεύγλη (ἡ), apкšita skoвitšpъ a жšrшлšĭ, šnde intpъ rpšmazšл вiteĭ înжšrate; (прin întind:) жšrš (пpoп: шi fir:); (fir:) кšpeaoa, каpe цine лerатъ кîpma коръвiĭ. [ζεῦγος]. [de šnde

Ζεύγληθεν, adв: поеt: de ла жšrš.

Ζεύγληφι, поеt: цen: saš dat: ал лšĭ ζεύγλη.

Ζευγλόδεσμον (τὸ), лerъtšpa жšrшлšĭ de кapš, saš de плšrš. (vezĭ шi ζευγόδεσμον, шi μέσαβον). [ζεύγλη, δεσμός].

Ζεῦγμα (τὸ, (în цen:) op че este înжšratš (înпpešнatš); (paptiк:) nodš (пpiнч: de вase лerate алъtšpea šпа кš алtа); лerъtšpъ, nodš; (rpam:) firšpъ de кšвîntš (кînd šнš atpiвštš se dedšче ла doъ sšвiecte, fъpъ a se потpiвi кš amîndoъ). [din

Ζεύγνυμι, вiit: ζεύξω, (пex: ἔζευξα, шi

пas: ἐζεύχθην, ши ал 2: ἐζύγην; tpe: de кѕ: ἔζευγμαι) înжѕгѕ, пѕîѕ ла жѕгѕ; in џen:) înпpeѕnѣ; înпepeкîezѕ; nodeskѕ; (fir:) ѕneskѕ în късъtopie «Ὑφ' ἁμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν». Іл: Ω. (ши fir:) «Ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον». ѕnind npin noditѕpъ malѕpiлe Eлesnontѕлѕї. «Γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου». Ap: «Αἰγινῆται πρῶτοι ζεῦξαν νῆας». Hind: aѕ înпpeѕnat amîndoъ лatѕpeлe кѕpъвiiлop (npin stinriiлe, saѕ въпчiлe пѕse in кѕpmeziшѕ). «Ζεύξαντες τὰς παλαιὰς ναῦς». Тѕч: (ѕnde sxoлiastѕл ziче. «Ζυγώματα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι)». (ши fir:) «Τίς ταύτην ἔζευξεν»; Eѕp: s' a înпpeѕnat (tpѕneшte) кѕ dînsa. (везї ши δαμάζω). (ши nas:) «Πέδαις ἔζευκτο πόδας». Пл: «Κόρην γάρ... οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐζευγμένην παρεσδέδεγμαι». Sof: [ζεύγω].

Ζευγοποιία (ἡ), [ζεῦγος, ποιός] înпepeкîape, ѕnipe; konstpѕкџie, saѕ notpiвipe de лѕкpѕpї înпepeкîate (îndoite).

Ζεῦγος, εος -ους (τὸ), пepeкîe (de воï, saѕ каï ши чл:); tpъѕpъ tpasъ de doï воï, saѕ каï, (în џen:) op че este înпepeкîatѕ кѕ алтѕл. «Ζεῦγος τριπάρθενον». noet: челе tpeї Гpaџiї. [ζεύγω].

Ζευγοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хpъneskѕ (amѕ) o пepeкîe de каï, saѕ воï. «Οἱ ζευγοτροφοῦντες ζευγήσιν ἐτέλουν». Плd: [din

Ζευγοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopѕ (пpoпpietapѕ) de o пepeкie de каï saѕ воï. (везї ши ζευγίτης). [ζεῦγος, τρέφω].

Ζευγοφορέομαι οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, mъ dѕкѕ, mъ каpѕ пe tpъѕpъ кѕ o пepeкîe de tpъгъtopї. [ζεῦγος, φορά].

Ζεύκτειρα (ἡ), noet: fem: ал лѕї ...

Ζευκτήρ, ῆρος (ὁ), înжѕгъtopѕ; înпpeѕnъtopѕ. «Ἱμάς—». Esix: =Ζυγόδεσμον. ζεύγω]. [de ѕnde

Ζευκτήριος, α, ον, фoлositopѕ, îndemînatiкѕ ла înжѕгape (înпpeѕnape, saѕ domoлipe). ‖ (sѕвst: fem: se înџ: σειρά) fѕnie, кѕ каpe este лeгatъ o пepeкîe de воï, saѕ doï ши maï mѕлџї oгapї; ши лeгъtѕpъ de кîpmъ =Ζεύγλη «Ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων. Skp: ‖ (neѕt:), (se înџ: ξύλον) жѕгѕл.

Ζευκτὸς, ἡ, ὸν, înжѕгatѕ, înпpeѕnatѕ; (fir:) кѕсъtopitѕ. ‖ (sѕвst:) Ζευκτὸν, =Ζεῦγος (de воï saѕ каlîpї). 2) (takt:) = Διλοχία. [ζεύγω].

Ζευξίλεως, ω (ὁ, ἡ), noet: каpe џine în жѕгѕ (pobite) nopoade, tipanѕ. [Ζεῦξις, λεώς].

Ζεῦξις, εως (ἡ), înжѕгape; nodipe; înпepeкîape; înпpeѕnape, [ζεύγω].

Ζεὺς (Dop: Δεὺς, Лat: Deus, Zeѕ) џen: ка (de ла Δίς) Διὸς, dat: Διΐ, ак: Δία, вок: Ζεῦ, Жoe, шtiѕtѕл Zeѕ din Mitoлoџ: (ши astpoн:) пɑaнetѕл Жoe; (în џen:) чepѕл (везï εὔδιος ши ἔνδιος; ши (simп.) Zeѕ; (везi δῖος). [ζέω, saѕ ζάω].

Ζεφυρηΐς, ή, ον, noet: Ion; în лoкѕ de ζεφύριος.

Ζεφυρηΐς, ΐδος, ши ζεφυρίη (ἡ), noet: fem: ал лѕї ζεφύριος. [ши

Ζεφυριακὸς, ἡ, ὸν, ши

Ζεφύριος, α saѕ ος, ον, peлatiвѕ кѕ, saѕ пѕсѕ snpe, saѕ пpoвenitѕ din zefipѕ (вîntѕ de anѕsѕ); anѕsanѕ. «Αὔρα —». Sхл: «Ἀκτὴ —». везї ἐπιζεφύριος. «Ὠὸν —». Apst: каpe алtfeл se ziче, οὔριον, ши ὑπηνέμιον. ши

Ζεφυρίτης, ου (ὁ), ши ζεφυρῖτις, ιδος (ἡ); = Ζεφύριος. [din

Ζέφυρος (ὁ, ἡ), [ζόφος] zefipѕ, вîntѕл anѕsanѕ, (Itaл:) nonente.

Ζέω, віit: ζέσω, (nas: tpe: de кѕ: ἔζεσμαι) (pap stpъm) ferвѕ în кoлкote; (npin întind:) fpirѕ; apzѕ; onъpeskѕ; (fir: кѕ џen:) sîntѕ плinѕ (кoлкoteskѕ) de чeвa. «Λίμνην ζέουσαν ὕδατος καὶ πηλοῦ». Пlt: «Σκωλήκων ζέσας». Лѕч:

Ζῆ, (npea pap) în лoкѕ de ζῆθι.

Ζῆ, noet: în лoкѕ de ἔζη, 3: sinr: neps: de npeл:, ши

Ζῆ, 3: sinr: neps: de хot:, ши

Ζῆθι, nopѕnч: nepeг: ал лѕї ζάω.

Ζήδωρος (ὁ, ἡ), în лoкѕ de ζείδωρος.

Ζηλαῖος, α, ον, noet: nismaiшѕ; temъtopѕ (жaлѕzѕ). [ζῆλος].

Ζηλευτής, οῦ, = ζηλωτής. [din

Ζηλεύω, віit: -εύσω, = ζηλόω. [ζῆλος].

Ζήλη (ἡ), pîвaлъ în amopѕ.

Ζηλημοσύνη (ἡ), noet: în лoкѕ de ζῆλος, nismѕipe; temepe (жaлѕzie). [din

Ζηλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: temъtopѕ; nismaшѕ. [ζῆλος].

Ζηλοδοτήρ, (ὁ), noet: dъtъtopѕ de вpedniче de pъвnit вѕnѕpї. [ζῆλος, δοτήρ].

Ζηλομανής, έος (ὁ, ἡ), neвѕnѕ în жaлѕzie, saѕ temepe. [ζῆλος, μαίνομαι].

Ζῆλος (ὁ), [ζέω] zeлѕ, fepвinџeaлъ de sѕfлetѕ, pîвnъ, saѕ вѕnъ voinџъ; emѕлaџie, întpeчepe, imitape; «Ἀσιανὸς λόγων ζῆλος.» Ил: imitape de stiлѕл Asianѕ; (în pъѕ) nismъ; жaлѕzie, saѕ temepe; (npin întind:) чinste, amвiџie. «Τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπη

ἂν ἀναῤῥηθῇ.» Dm;

Ζηλοσύνη (ἡ), поеt: =Ζηλημοσύνη.

Ζηλοτυπέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntš жалsзš, temътоpš, temš. [ші

Ζηλοτυπία (ἡ), жалsзie, temepe. [din

Ζηλότυπος (ὁ, ἡ), [ζῆλος, τύπτω] жалsзš, temътоpš. [de sнde

Ζηλοτύπως, adв: кs temepe, saš жалsзie.

Ζηλόω-ῶ, віit: -ώσω, admipš, fepiческš; (пpin spm:) pîвneskš, mъ amвiцionezš, mъ sîleskš a imita, a ажsпце ла чева пе алтsл; de sнde) mъ emsлezš (mъ întpeкš); (în pъš) nismsieskš; sîntš жалsзš. «Ζηλῶ δ᾽ἀγάμους ἀτέκνους τε.» Еsp: «Ἁ δ᾽ αἴοισα ζαλοῖ με, καί τάκεται.» Ткр: (ші în epon:) «Ζηλῶ σε». Еsp: mъ mipš de tine. (ші кs aк: ел: indip:) «Τοῦτό σε ζηλοῦν ἔχω». Sof: [ζῆλος]. [de sнde

Ζήλωμα (τὸ), oвiектsл, saš pesзлtatsл pîвnipiї, saš imitъpiї. [ші

Ζήλωσις, εως (ἡ), pîвnipe, imitape; amвiцionape, emsлацie (întpeчepe). [ші

Ζηλωτέος, α, ον, nosit: ал лsї ζηλόω. [ші

Ζηλωτής, οῦ (ὁ, ἡ), zelotš, pîвnitopš; imitътopš; pivалš; temътopš, saš жалsзš; (Бisep:) nopnitš din Dsmnezeeaskъ pîвnъ, saš плinš de pîвnъ nentps... [de sнde

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, însшitš sнsї zelotš, pîвnitopš; аплекатš spe pîвnipe; npiiшitopš de pîвnipe.

Ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, pîвnitš de тоцї; saš de pîвnit, de imitat. [ζηλόω].

Ζημία (ἡ), [δῆμος, δήμιος] osîndъ (npinч: înnssъ de nsвлiкš); (npin întind:) вътъmape, лinsipe, пагsвъ. «Θάνατον εἶναι τήν ζημίαν». Dm: «Ζημίαν λαβεῖν». Sof: «Ζημίαν ποιεῖν». Apstf: «Ἐμοὶ ζημία μᾶλλον ἢ ὠφέλεια ἐστί». Ksn: (ші spe desnpeцsipe în fp:) «Καθαρὰ ζημία.» Алчфр: omš вlestematš, шipetš, ші чл:

Ζημιοπρακτέω-ῶ, віit: -ήσω, stpînrš вanї de osъndъ (глоавъ). [ζημία, πράκτης].

Ζημιόω-ῶ, віit: -ὼσω, osîndeskš ла nedeansъ de платъ de вanї; (în цen:) nedenseskš; (npin întind:) вatъmš, пъгsвeskš. [ші

Ζημιώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, пъгsвitopš, вътъmътopš. [ζημία].

Ζημίωμα (τὸ), чеea че se înnsne asspa кsїва de osъndъ în вanї, ші чл: =Ζημία, ші Πρόστιμον. [ші

Ζημίωσις, εως (ἡ), osîndipe în вanї, ші чл:; вътъmape, пъгsвipe. [ші

Ζημιωτής, οῦ (ὁ), înnsitopš de osîndъ (npinч: în вanї); nedensitopš. «Τὸν κοινὸν ζημιωτήν». Еsst: rîdea. [ζημιόω].

Ζὴν, Ζηνὸς (ὁ), поеt: în локš de Ζεύς.

Ζῆν, inf: ал лsї ζάω.

Ζηνόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: кsnoskъtopš, ші înкsноштinцътopš de кsцetъpiле, saš воinцеле лsї Жое (enit: ал лsї Аполонš). [Ζὴν, φρὴν].

Ζῆτα (τὸ), (nedeкл:) nsmeле лiтеpeї Z. «Σάτυρος ὁ Ἀριστάρχου γνώριμος, Ζῆτα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ζητητικὸν αὐτοῦ». Фоt:

Ζηταρετησιάδης, ου (ὁ), къsтътopš de виpтsтe, în fъцъpie însъ spe аpътаpe nsmaї. (кom: enit: ал filosofiлop nsmiцї Ζητητικοί). (везї ші ἀρεταλόγος). [ζητῶ, ἀρετὴ].

Ζητεύω, віit: -εύσω, поеt: în локš de

Ζητέω-ῶ, віit: -ήσω, [ζα, αἰτέω] (кs aк:) каsтš (sъ гъseskš, sъ aflš), чepчetezš; isniteskš, întpeвš; (кs inf:) воїeskš, dopeskš. «Ζητεῖ εἰδέναι». Плt: (ші în a tpeia neps:) «Ζητεῖται». Гpam: este nedesлsшitš, nedomipipe. (ші în naptiч:). «Τὸ ζητούμενον». în локš de...

Ζήτημα (τὸ), oвiектš de къsтаpе; (fir:) nedomipipe, npoвлemъ.

Ζητημάτιον (τὸ), dim: ал лsї ζήτημα.

Ζητήσιμος (ὁ, ἡ), de къsтаt; (de sнde) Ζητήσιμα (τὰ), Ksn: локspiле, sнde tpeвsie, saš noate каsта вînътоpsл вînатsл. [din

Ζήτησις, εως (ἡ), къsтаpе, чepчeтаpе, întpeвape; nponsнepe de npoвлemъ; isnitipe, kestionape. [ші

Ζητητέος, α, ον, nosit: ал лsї ζητέω. [ші

Ζητητὴρ (ὁ), поеt: în локš de ζητητής. [ші

Ζητητήριος (ὁ, ἡ), pелаtiвš кs къsтътоpsл; folositopš ла къsтаpе, saš чepчeтаpе. (de sнde) «Ζητητήρια (τὰ)», Ssid: mijлоачеле de кinsipe (msнчipe) spe deskoпepipea adeвъpsлsї. [ші

Ζητητής, οῦ (ὁ), къsтътоpš; isnititopš, чepчeтътоpš. [ші

Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, аплекатš, saš îndemînатiкš ла къsтаpе saš sksmnъ чepчeтаpе; Ζητητικοὶ, Zetetiчї; se nsmїaš ніште filosofi, кape npofesionaš къsтаpеа, ші deskoпepipea adeвъpsлsї. [ші

Ζητητὸς, ἡ, ὸν, къsтатš, saš de къsтаt. [ші

Ζητήτωρ, ορος (ὁ), = Ζητητής. [ζητέω].

Ζητουμένως, adв: (de naptiч:) кs îndoїaлъ. [ζητούμενος].

Ζητρεῖον (τὸ), moapъ de sекаpъ; saš (în цen:) локsл, sнde лsкpaš msнчindš se noвiї. [optografia ші etimoлоцia ziч: este felspitъ, dap maї de кpezst nape a fi

din ζέα, τρέω, saŭ ζήτωρ]. (vezĭ шi ζωντεῖον, шi ζωγρεῖον). [de ѕnde

Ζητρεύω, biit: -εύσω, mѕnчeskŭ nedensind ровĭ ла ζητρεῖον.

Ζήτω, a 3: sinг: neps: de порѕnч: ал лѕĭ ζάω.

Ζήτωρ, ορος (ὁ), = (saŭ греш: în локŭ de) Ζητήτωρ.

Ζιβύνη (ἡ), шi Ζιβύνιον (τὸ), (Skp:) în локŭ Σιβύνη.

Ζιγγίβερις, εως (ἡ), (stpein:) o рѣdъчinъ apomatikъ (de пiперŭ, тѕрч: rimbipŭ)

Ζιγνὶς, ίδος (ἡ), ѕnŭ feлŭ de шопiрлъ, =Ζυγνὶς, шi Χαλκίς.

Ζιζάνιον (τὸ), nerinъ, =Αἶρα. [de ѕnde

Ζιζανώδης, εος (ὁ, ἡ), ка nerina, saŭ în feлѕл nerineĭ.

Ζίζυφον (τὸ), podѕл ѕnѕĭ копъчелŭ, niшte вровоане întpeвѕinџate de doktopie în sniџepiĭ (каре Лat: se nѕmeшte jujuba e, fpanџ: gigeolier).

Ζόη (ἡ), Ion: în локŭ de ζωή.

Ζοΐα (ά), Dop: шi Eол: în локŭ de ζωή.

Ζοὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локŭ de ζωός.

Ζορκὰς, άδος, шi Ζὸρξ, ζορκὸς (ἡ), Ion: în локŭ de δορκὰς, δὸρξ, къпрiоаръ.

Ζόφεος, α, ον, noet: în локŭ de...

Ζοφερὸς [ζόφος], ὰ, ὸν, întѕnekosŭ; (npin întind:) neгpŭ, neгpiчosŭ. «Σάρκες πελιδναί τε ζοφεραί τε». Nik:

Ζοφηφορία (ἡ), întѕnepikŭ; чeaџъ. [ζόφος, φορά].

Ζόφιος, η, ον, noet: în локŭ de ζοφερός.

Ζοφοδορπίδης [ζόφος, δόρπος], ου (ὁ), kom: каре чinъ ла întѕnepikŭ, ad: tîpziŭ, saŭ fъpъ лѕminъ, (npin ѕpm:) sъpъчeшte, шi tikълoшeшte. «Τῶν υἱῶν μου τοὺς κατωτέρους ἐν θεάτρῳ προσδιατρίψαντας ἀκροάμασι, καὶ βράδιον ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐλθόντας οἱ Θέωνος υἱοὶ κωλυσιδείπνους καὶ ζοφοδορπίδας καὶ τοιαῦτα μετὰ παιδιᾶς ἔσκωπτον, οἱ δὲ, ἀμυνόμενοι πάλιν ἐκείνους τρεχεδείπνους ἀπεκάλουν». Пл:

Ζοφοείδελος (ὁ, ἡ), noet:, шi

Ζοφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), întѕnekosŭ. «Ζοφοειδέα ὀρῆ». Iпкр: înnъĭenжinat. [ζόφος, εἶδος].

Ζοφόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de ζοφώδης. [ζόφος].

Ζοφομηνία (ἡ), [ζόφος, μήνη] întѕneчime, saŭ innopape de лѕnъ.

Ζόφος (ὁ), [în af: кѕ γνόφος] întѕnepikŭ; (noet:) anѕsŭ. «Οὐ γὰρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ, ὅπη ἠώς». Od: K. «Πρὸς ζόφον τετραμμένον». Od: M. [de ѕnde

Ζοφόω -ῶ, biit: -ώσω, întѕnekŭ. [шi

Ζοφώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ζοφερὸς, întѕnekosŭ, шi чл: «Οὖρον — ». Iпкр: tѕpвѕpe.

Ζόφωμα (τὸ), op че adѕчe întѕnepikŭ. [шi

Ζόφωσις, εως (ἡ), întѕnekape. [ζοφόω].

Ζόω, (прел: ἔζοον, шi maĭ mѕлt: nѕ) noet: în локŭ de ζάω.

Ζυγάδην, adв: în перекie, saŭ înперекieat. [ζυγάς].

Ζύγαινα, ης (ἡ), ѕnŭ feлŭ de пеште (vezĭ шi σφύραινα). [ζυγός].

Ζυγανὸς, ὴ, ὸν, =Ζυγιανός.

Ζυγὰς, άδος(ἡ),=Ζεῦγος, перекie. [ζυγός].

Ζυγάστριον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Ζύγαστρον (τό), шi Ζύγαστρος (ὁ), ладъ de лемnŭ. 2)=Ἐπίθημα, акоперiшŭ. «Λάρνακος —». Esхл: [ζυγόω].

Ζυγεὶς, εῖσα, έν, nas: nex: 2: de naptч: ал лѕĭ ζεύγνυμι.

Ζυγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ nѕsŭ în жѕгŭ; (npin ѕpm:) staŭ nemiшkatŭ. [ζυγός].

Ζυγηδὸν, adв: în перекie, kîte doĭ în pîndŭ, în шipŭ, =Ζυγάδην.

Ζυγῆναι, nas: nex: 2: de înf: ал лѕĭ ζεύγνυμι.

Ζυγηφόρος (ὁ, ἡ), în локŭ de ζυγοφόρος.

Ζυγιανὸς, ὴ, ὸν, (astpoлџ:) nѕsѕtŭ în zodiѕл Кѕmпeneлор [шi

Ζυγικὸς, ὴ, ὸν, atingътopŭ de кѕmпene. «Τὰ ζυγικά». Nikmx: meшteшѕгѕл de a кѕmnъni (a tpaџe în кѕmпene). [шi

Ζύγιμος (ὁ, ἡ), notpibitŭ пentpѕ кѕmпene; dpentŭ ла кѕmпene. [шi

Ζυγίον (τὸ), dim: ал лѕĭ ζυγὸς, miчĭ кѕmпene. [шi

Ζύγιος, α saŭ ος, ον, notpibitŭ пentpѕ жѕгŭ. «Βοῦς («Ἵππος) — ». Sхл: 2) (neѕt:) кѕvenitŭ ла ζυγός (лавiџa de шedepe a bîsлашiлор). «Κώπη —». Лкs: (de ѕnde) «Ἐρέτης—». Fot: шi Пld: bîsлашѕл de miжлoкŭ, че se ziче шi ζυγίτης, шi μεσόνεως. 3) natponѕл kasniчeĭ înѕoцipĭ. «Ζεὺς («Ἥρα)—». noet: [шi

Ζυγὶς, ίδος (ἡ), (плantъ) лѣmîiџъ,=Ἕρπυλλον. [шi

Ζυγίτης, ου (ὁ), =Μεσόνεως. [ζυγός].

Ζυγνὶς, ίδος (ἡ), =Ζιγνίς.

Ζυγόδεσμον (τὸ), (maĭ de mѕлte opĭ ла îm:), шi

Ζυγόδεσμος (ὁ), кѕpeaoa, saŭ fѕnia, кѕ каре se леагъ жѕгѕл de плѕгŭ, saŭ de про цапѕл карѕлѕĭ. (vezĭ Ap: Anaв: Γ 11, шi ziч: μέσαβον). [шi

Ζυγοδέτης, ου (ὁ), =Ζυγόδεσμος. [ζυγὸς, δέω].

Ζυγοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлвл жв-гвлвї, saŭ ка жвгвл. [ζυγὸς, εἶδος].

Ζυγοκρούστης, ου (ὁ), чел че isbeште вiклeneште кътпeнeлe, ad: траџе лiпсъ. [ζυγὸς, κρούω].

Ζυγόλωρον (τὸ), = Ζυγόδεσμον. [ζυγὸς, λῶρος].

Ζυγομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв ак: преп:) mъ batŭ, mъ чертŭ кв soџвл meŭ; (în џen:) mъ batŭ, mъ чертŭ. [шi

Ζυγομαχία (ἡ), чеартъ, пrironipe între soџї. [ζυγὸς, μάχη].

Ζυγὸν (τὸ), (maĭ de мвлте-орї ла îm:) în локŭ de ζυγός.

Ζυγοπλάστης, ου (ὁ), чел че лвкреазъ, saŭ binde кв minчinoase кътпене. [ζυγός, πλάττω].

Ζυγοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакŭ жвгврї. 2) înперекїezŭ. [din

Ζυγοποιὸς (ὁ), fъкъtopŭ de жвгврї. [ζυγός, ποιός].

Ζυγὸς (ὁ), [ζεύγνυμι] (în џen:) op че înпреvнъ doъ оаре-каре лвкрврї; (de вnde naptiк: 1) жвгвл плвгвлвї, saŭ ал карвлвї. 2) кътпене, балапџъ; (прiнч:) дрвгвл de лемнŭ, saŭ de fepŭ, de кaре staŭ atîrnate tepeziiле. 3) skîndвръ, каре внеште amîndoъ латвреле корътiї (dap maĭ кв seamъ despre пвпъ, вnde stъ кiрmачївл); (de вnde fir:) ‛ponŭ, stъпî-nipe. «Ἐπὶ ζυγοῖς καθίζεσθαι ἀρχῆς». Евр: (dintp' ачеasta шi «Ὑψίζυγος ὁ Ζεὺς». Om:) 4) (прin вpm:) банка, лавiџа din miж-локŭ а вîслашiлор. 5) лемнвл, saŭ o-свл, каре înпревнъ în miжлокŭ челе doъ латвре але лiреї (прiнч: челiї векї), пe каре ераŭ aшezate кvїеле коарделор. 6) шipŭ de ostaшi întinsŭ de ла о арiпъ пi-нъ ла чеса-л-алтъ а армiї. 7) кvреаоа înкълџъminteлор. 8) (рар) în локŭ de ζεῦγος. (de вnde) «Κατὰ ζυγά». Ткр: шi Apst: în перекї, кîte doĭ-doĭ.

Ζυγοσταθμέω -ῶ, biit: -ήσω, Sхл: în локŭ de ζυγοστατέω. [din

Ζυγόσταθμος (ὁ), кътпене. [ζυγός, στάθμη].

Ζυγοστασία (ἡ), кîntъpipe, траџере кв кътпене saŭ балапџъ. [шi

Ζυγοστάσιον (τὸ), локвл, вnde stъ кîn-тъpitopвл. [ζυγὸς, στάσις].

Ζυγοστατέω -ῶ, biit: ήσω, кîntъpeskŭ, кътпъneskŭ; mъ балапџezŭ, saŭ staŭ în балапџъ, «Ζυγοστατεῖ ὁ πόλεμος». Плв: e-ste de o potrivъ. [din

Ζυγοστάτης [ζυγὸς, ἵστημι], ου (ὁ), кîn-тъpitopŭ, saŭ kantapaџiŭ (dpeгътopŭ ла Aлeksandpenї). 2) дрвгвл чел лвпгŭ ал кîntapвлвї, пe каре sînt însemnate кîti-miле греvтъџiлор.

Ζυγοστροφέω -ῶ biit: -ήσω, poet: în локŭ de οἰακοστροφῶ. (vezĭ ζυγός). 2) гввернezŭ, dipiџezŭ. [ζυγός, στροφή].

Ζυγοτρυτάνη (ἡ), кътпене; балапџъ; кîntapŭ. [ζυγός, τρυτάνη].

Ζυγουλκὸς, (ὁ, ἡ), тръгътopŭ de жвгŭ. «Βοῦς —». Stв: [ζυγός, ἕλκω].

Ζυγοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, în локŭ de ζευγοφορέομαι. 2) = Ζυγοστατέω. 3) портŭ (sîntŭ sввt) жвгŭ. [din

Ζυγοφόρος (ὁ), пвртътopŭ de жвгŭ: [ζυγός, φέρω].

Ζυγόω -ῶ, biit: -ώσω, înжвгŭ, saŭ пвiŭ ла жвгŭ, înхamŭ; (fir:) domoлeskŭ; свпвiŭ; ровeskŭ; înпревнŭ прin, (saŭ ка прin) жвгŭ; înперекїezŭ. [ζυγός].

Ζυγωθρίζω, biit: -ίσω, înкъiŭ, zоворъskŭ вша. 2) кîntъpeskŭ: (fir:) черчetezŭ, so-koteskŭ кв mintea. [din

Ζύγωθρον (τὸ), zоворвл вшеї. 2) кът-пене, кîntapŭ. [шi

Ζύγωμα (τὸ), = Ζύγωθρον, zоворŭ. 2) (пахt:)=Ζυγός (4). 3) (anatom:) впŭ osŭ ал хîрчеї капвлвї. [шi

Ζύγωσις, εως (ἡ), înжвгаре; înперекїа-ре, шi чл: [шi

Ζυγωτὸς, ἡ, ὸν, înжвгatŭ; înперекїatŭ; (în џen:) înпревнatŭ. [ζυγόω].

Ζῦθος, saŭ Ζῦθος, ου (ὁ), шi Ζῦθος, saŭ Ζῦθος, εος -ους (τὸ), о бъвтвръ bînoasъ fъ-квтъ (maĭ кв seamъ) din орzŭ, (Itaл:) biръ, saŭ bepe, шi пiвъ. [шi

Ζύμη (ἡ), [ζέω] алватŭ. «Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ». Skp: «φύραμα, οὗ ζύμη». Tom: Maџ: [de вnde

Ζυμήεις, εσσα, εν, poet: dospitŭ кв (saŭ ка кв) алватŭ. [шi

Ζυμίζω, biit: -ίσω, amŭ, saŭ fакŭ а авеа mipоsŭ, saŭ гвstŭ de алватŭ, mъ акpeskŭ ка алватвл. [шi

Ζυμίτης, ου (ὁ), (прiнч: ἄρτος) dospitŭ. [шi

Ζυμόω -ῶ, biit: -ώσω, dospeskŭ прin (saŭ ка прin) алватŭ, пвiŭ în dospipe, (шi med:) în овpintipe, saŭ înfламаре, zъdърîре. «Κοιλίην ἔτι ζέουσαν καὶ ἐζυμωμένην». Iпкр: [шi

Ζυμώδης, εος (ὁ, ἡ), алвъtosŭ, ка алватвл; saŭ dospitŭ кв алватŭ.

Ζύμωμα (τὸ), op че fаче (saŭ kontpi-ввеште ла) dospipe, saŭ se fаче прin dos-pipe. (de вnde) «Χθονὸς κακὸν ζύμωμα». Nik; чївперка. [шi

Ζύμωσις, εως (ἡ), dospipe; (med:) oвpintipe, înflamape, zъdъpîpe; (npin врm:) вmflape. «Ἥπατος —». Інкр: [ші

Ζυμωτικός, ἡ, όν, fъкъtopȣ de (saȣ kontpiввitopȣ ла) dospipe. [ші

Ζυμωτός, ἡ, όν, dospitȣ кв (saȣ ка кв) алвatȣ. [ζυμόω].

Ζῶ, npin întpвn: din ζάω.

Ζωὰ (ἁ), Dop: în локȣ de ζωή.

Ζωαγρία (ἡ) pedoвîndipe de вitалеле пвtepї, peîntpemape; deslешinape. [ші

Ζωάγριον (τὸ), (npinч: ла îm:) pesплata, че este datopȣ npinsвл în pesвoiȣ вiȣ, saȣ mîntвitвл din op че npimeжdie mîntвitopвлвї свȣ. [ζωή, ἄγρα].

Ζωάριον (τὸ), dim: ал лвї ζῶον.

Ζωάρκεια (ἡ), ажвtopȣ, свsціnepe de віацъ. [din

Ζωαρκής, έος (ὁ, ἡ), ажвtъtopȣ, свsціitopȣ de віацъ. «Τὰ ζωαρκῆ». Fot: провiziiле îndestвлъtoape віецеї. [ζωή, ἀρκέω].

Ζωαρχικός, ἡ, όν, dъtъtopȣ de înчепвtвpї (свȣ isвopîtopȣ) de віацъ. [ζωή, ἀρχή].

Ζώαρχος (ὁ, ἡ), повъцвitopȣ de doвitoaчe. ‖ (сввst:) == Ἐλεφαντάρχης. [ζῶον, ἄρχω].

Ζωγραφεῖον, (τὸ), лвкpъtopie de zвгpъвie. [ші

Ζωγραφέω -ῶ, вiit: ήσω, (de aчї) zвгpъвeskȣ (npinч: oвiekte вiї, înfiinцate); (npin întind:) въпseskȣ, колopezȣ. ‖ (mіж:) пвiȣ a zвгpъвi. [ζωγράφος]. [de вnde

Ζωγράφημα (τὸ), zвгpъвitвpъ, saȣ op че s'a zвгpъвit. [ші

Ζωγραφητός, ἡ, όν, zвгpъвitȣ, saȣ de zвгpъвit.

Ζωγραφία(ἡ), zвгpъвie, saȣ zвгpъвipe. [ші

Ζωγραφικός, ἡ, όν, atinгъtopȣ de (saȣ îndemînatikȣ ла) zвгpъвie. «Ζωγραφική». zвгpъвie, saȣ apta zвгpaввлвї. [ζωγράφος]. [de вnde

Ζωγραφικῶς, adв: în кinȣ, saȣ felȣ de zвгpъвit, saȣ ка zвгpaвiї.

Ζωγράφος (ὁ, ἡ), [ζῶον, γράφω] [de aчї zвгpaвȣ (npinч: de oвiekte вiї, saȣ în fiinцъ, npeквm sînt în natвpa лop).

Ζωγρεία (ἡ), =Ζωγρία. [ші

Ζωγρεῖον (τὸ), локȣ de цinвt doвitoaчe, saȣ feape (npinч: вiї), == Θηριοτροφεῖον (menaцepie), Ἰχθυοτροφεῖον, ші ч.л: [ші

Ζωγρέω-ῶ, вiit: -ήσω, [ζωός, ἄγρα] вiit: -ήσω, npinzînd вiȣ връжmaшȣ în pesвoiȣ пв 'л omopȣ, чi îл цiȣ poвȣ. 2) [ζωή, ἀγείρω] peadвкȣ în віацъ, înвiezȣ. [de вnde

Ζωγρητικός, ἡ, όν, atinгъtopȣ de (saȣ îndemînatikȣ ла) npindepe de вiȣ (вitъ, saȣ omȣ).

Ζωγρία (ἡ), npindepe de doвitoкȣ, saȣ връжmaшȣ вiȣ. [ші

Ζωγρίας, ου (ὁ), npinsȣ вiȣ, npizoniepȣ, poвȣ de pesвoiȣ. [ші

Ζῶγρον (τὸ), ші Ζῶγρος (ὁ), (плц:) în локȣ de ζωγρεῖον. [ζωός, ἄγρα].

Ζωδάριον (τὸ), dim: ал лвї ζώδιον, гînganie, insekтъ, doвitoчелȣ.

Ζωδιακός, ἡ, όν, (astpпm:) черкȣ копpinzъtopȣ de чеде 12: zodiї, zodiaкȣ. [ζώδιον].

Ζωδιογλύφος (ὁ), лвкpъtopȣ npin sкълntape (чіопліpe, съпape) de zodiї. [ζώδιον, γλύφω].

Ζώδιον (τὸ), npin întpвn: din ζῶδιον, mikȣ doвitoкȣ, вitiшoapъ; кinȣ (ікоапъ) de шikȣ doвitoкȣ; (astpon:) o konstelaцie a черквлвї zodiaкȣ, zodie; (npin întind:) distanца de ла o zodie пînъ ла alta, (ad:) de 30: гpade «Ὅταν ἡ σελήνη ζωδίου μέγεθος ὑπερέχῃ τοῦ ὁρίζοντος..., ἕως ἂν περὶ τὰς ἀνατολὰς περιχωρήσασα ζώδιον τοῦ ὁρίζοντος ἀπόσχῃ.» Stp: [ζῶον].

Ζωδιοφόρος (ὁ), (κύκλος) черквл пвpтъtopȣ de zodiї, == Ζωδιακός, zodiaкȣ. [ζώδιον, φέρω].

Ζωδιωτός, ἡ, όν, пestpiцatȣ кв кinвpї de doвitoчеї, ==Ζωωτός. [ζώδιον].

Ζώεσκον, поet: пpeл: ал лвї Ζώω, ==Ζάω.

Ζωή (ἡ), віацъ; tpaiȣ, peцimȣ (кinȣ) de віацъ; mіжлоaче de віацъ, aвepe. (вezї ші βίος). [ζῶ].

Ζωηδόν, adв: ка вiteле. [ζῶον].

Ζώην, npez: de поlt: ал лвї ζάω.

Ζωηρός, ά, όν, вioiȣ. 2)=Ζωηφόρος. ζωή].

Ζωήρρυτος (ὁ ἡ), din кape кврце (isвopaшte) віацъ. [ζωή, ῥέω].

Ζωηφορέω-ῶ, вiit: -ήσω, пpodвкȣ вieцвцї «Ἐζωηφόρει φθειρῶν ἀμύθητον χρῆμα». T: Metox: [din

Ζωηφόρος (ὁ, ἡ), adвкъtopȣ, dъtъtopȣ de віацъ. [ζωή, φέρω].

Ζωθάλμιος (ὁ, ἡ), поet: [ζωή, θάλλω] вiȣ (вioiȣ), în floapea віецеї; saȣ npodвкъtopȣ de віацъ. (вezї ші βιοθάλμιος). [ші

Ζωθαλπής, έος (ὁ, ἡ), поet: [ζωή, θάλπω] înкълzitopȣ, ad; npodвкъtopȣ de віацъ.

Ζωθάλπις, ιδος (ἡ), поet: fem: ал лвї ζωθαλπής.

Ζώθαπτος (ὁ, ἡ), îngpoпatȣ de вiȣ. [ζωός, θάπτω].

Ζωΐα (ἡ), поet: în локȣ de ζωή.

*

Ζωΐδιος, η, ον, поеt: în локъ de ζωδιακός.

Ζωϊκός, ή, όν, релаtівъ кв віtъ, saъ кв віаџъ (de віtъ, de віаџъ). [ζῶον, ζωή].

Ζώϊον (τὸ), поеt: în локъ de ζῶον.

Ζῶμα (τὸ), хаїнъ skвptъ ажвnsъ пъпъ ла (saъ ші stpъnsъ кв) врîъ. 2) =ζώνη, врîъ; saъ 3) =Διάζωμα (3). [ζωννύω].

Ζωμάριον (τὸ)], dim: ал лвї ζωμός, zemшоаръ.

Ζωμάρυστρον (τὸ), ші Ζωμάρυστρις (ἡ), =Ζωμήρυσις.

Ζώμευμα (τὸ), zeamъ, (фpanџ:) bouillon, saъ saлџъ. (Apstf: întpeввinџeazъ коmiчеmtе zічереа în локъ de Ζῶμα =Διάζωμα, saъ ὑπόζωμα de корaвie. (вezї zічеpiле) [din

Ζωμεύω, віit: -εύσω, fepвînd skoџъ zeamъ din чева. [ζωμός].

Ζωμήρυσις, εως (ἡ), лiнгвpъ de demeptape, saъ de лвat snвma. [ші

Ζωμήρυστρον (τὸ), =Ζωμάρυστρον, ші Ζωμήρυσις. [ζωμός, ἀρύω].

Ζωμίδιον, (τὸ). dim: ал лвї ζωμός. zemшоаръ.

Ζωμοποιέω-ῶ, віit: -ήσω, =Ζωμεύω, fакъ zeamъ. [din

Ζωμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopъ de вяnъ zeamъ. «Οἱ μάγειροι ζωμοποιοὶ ἡδεῖς.» Dskp. 2) вкъtapъ de zemї (ші maї кв seamъ de вestita zeamъ a Snaptiaџiлop). [ζωμός, ποιός].

Ζωμὸς (ὁ), [ζέω] zeamъ гъtitъ, sвnъ: saлџъ; (fir:) върsape de sînџe. 2) греш: în локъ de ψωμὸς.

Ζωμοτάριχος (ὁ), бвiлiонъ, (фpanџ:) bouillon, zeamъ віne înkeratъ ші вskatъ пentpв кълъtopie. [ζωμός, τάριχος].

Ζωναῖος, α, ον, кввenitъ ла (saъ локвitopъ de) о џеогр: zonъ. [ζώνη]

Ζωνάριον (τὸ), dim: ал лвї

Ζώνη (ἡ), [ζώννυμι] врîъ, înчinгъtoape. «Καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ». Skp: (ші în перifp:) «Ζώνην λύειν». Ep: a гъsdвi; saъ =Διαπαρθενεύειν. «Ζώνην ἀνέρι λυσαμένη». Епгр: 2) кimipъ. «Ὑπεζωσμένος ζώνην χαλκοῦς ἔχουσαν». Ил: (паptік: чел ostъш: asemenea кв чел de astъzї) înчinгъtoape кв tокврї de apme, siлахъ (tвpч); (de вnde пpin întind:) înapmape; (ші de вnde) mesepia, saъ panгвл ostaшвлвї. «Ζώνης τυχεῖν». Xps. 3) mіжлоквл (tpвnвлвї), вnde se поаptъ врîвл. «Ἄρεϊ ζώνην ἴκελος.» Ил: B: (пpin întind:) пîntечеле. «Σ'ἔθρεψεν ἐντὸς ζώνης». Esхл: (de вnde Diana). «Λύει τὴν ζώνην τῶν τικτουσῶν», ле вшвpeazъ ла наштере. 4) (fir:) чеpкъ de stîлпъ, ші чл: (џеогр: ші astpn:) zonъ, вnъ чеpкъ înкіпвitopъ, къ înчinџe пъmîntвл de жвp împрежвp; (med:) вnъ fелъ de печinџinъ, каpe se zічe ші ζωστήρ. [de вnde

Ζωναῖος, α, ον, de о потpівъ ла гpоsime, saъ лъџime кв вnъ врîъ, [ші

Ζώνιον (τὸ), =Ζωνάριον, врîвлеџъ.

Ζωνιοπλόκος (ὁ, ἡ), împлеtitopъ de врîне. [ζώνιον, πλοκή].

Ζωνίτης, ου (ὁ), ші Ζωνῖτις, ιδος (ἡ), пвptъtopъ de (saъ пвptatъ în, saъ asemenea кв врîъ. [ζώνη].

Ζώννυμι [în afin: кв ζεύγνυμι], віit: ζώσω. (tpe: de кв: ἔζωκα, ші пas; ἔζωσμαι, пех: пas: ἐζώσθην) înчinгъ: (пpin întind:) înapmezъ; (пpin вpш:) гъteskъ; (fir:) stpîнгъ. înконжвpъ. «Τοῖς ποσὶν εἶχεν ἐζωκώς». Павs.

Ζωννύσκετο, поеt: Ion: în локъ de ἐζώννυτο, 3: sinг: пеps: de miж: пpел: ал лвї ζώννυμι.

Ζωνόγαστρις, ιος, поеt ші Ζωνογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел кв пîntечеле înчinsъ: (пpinч: fеmee) пвptъtoape de ostъшeaskъ înчinгъtoape, ка вnъ въpвatъ. [ζώνη, γαστήρ].

Ζωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелъ de (ка вnъ) врîъ, saъ înчinгъtoape. [ζώνη, εἶδος].

Ζώντειον, ші Ζώντιον, ші Ζώστιον (τὸ), [ші se skpie, ші se depiвъ în maї mвлtе кіпвpї, dap maї пpoвaвiлъ este de ла ζέα, ζεόντειον] pîшniџъ. шоаpъ de mînъ, вnde mъчinaъ sкаpъ швпчinдв se poвiї; (de вnde în џеn:) локъ de пedeпsiт poвiї osîndiџї ла mвnкъ, =Ζητρεῖον. (каvtъ Пол; Onomast: Kapt: III: Кап VIII:)

Ζωοβρύτης [ζωή, βρύω], ου (ὁ), isвopîtopъ de віаџъ.

Ζωογενὴς, εος (ὁ, ἡ), fъквtъ, пъsквtъ din віtъ. [ζῶον, γένος].

Ζωογλύφος (ὁ, ἡ), поеt: skвлпtopъ (чiоплitopъ, sъпъtopъ) de віtе, ші оаmenї (statвapъ). [ζῶον, γλύφω].

Ζωογονέω-ῶ, віit: -ήσω, =Ζωοτοκέω «Μόνος ἐρέβινθος οὐ ζωογονεῖ». Tfp: 2) (în џеn:) naskъ, пpъseskъ. «Τὸ τῶν ὄφεων γένος ἀφ' αἵματος ζωογονεῖται». Skst: 3) =Ζωοποιῶ. «Καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα». Skp: ле пъstpaъ віаџа. [ζωογόνος]. [de вnde

Ζωογόνησις, εως (ἡ), = Ζωοτοκία, пpъsipe; вepmвipe; (în џеn:) podipe; (Skp:) пъstpape, џinepe în віаџъ. [ші

Ζωογονητικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, потpівitъ, saъ контpiввitopъ ла наштере, пpъsipe, saъ podipe, ші чл:

Ζωογονία (ἡ), пɤtepe de a naшte, a прѣsi, шi чл: (vezĭ шi ζωογόνησις). [шi

Ζωογονικός, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικως, =Ζωογοννητικὸς. [ζωογόνος].

Ζωογράφος (ὁ), поet: în лoкɤ̆ de ζωγράφος.

Ζωοδότειρα (ἡ), поet: fem: ал лɤĭ ζωοδοτήρ.

Ζωοδοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Ζωοποιέω. [ζωοδότης].

Ζωοδοτὴρ, ῆρος, поet: în лoкɤ̆ de...

Ζωοδότης, ου (ὁ), dѣtѣtopɤ̆ de вiaцѣ, saɤ̆ de але цinepiĭ вieцeĭ. (vezĭ шi ζωόδωρος). [ζωὴ. δίδωμι].

Ζωοδόχος (ὁ, ἡ), пpiimitopɤ̆ de вiaцѣ; (saɤ̆ авɤs:) dѣtѣtopɤ̆ de вiaцѣ.[ζωή, δέχομαι].

Ζωόδωρος (ὁ, ἡ), =Ζείδωρος. [шi

Ζωοδώρητος (ὁ, ἡ), поet: = Ζωοδότης. [ζωὴ, δῶρον].

Ζωοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлɤл, saɤ̆ fopma вiteĭ, asemenea кɤ вitѣ. [ζῶον, εἶδος],

Ζωοθετέω-ῶ, вiit: -ήσω, [ζωὴ, τίθημι] пɤĭɤ̆, daɤ̆ вiaцѣ, înвiezɤ̆, însɤfлeцeskɤ̆.

Ζωοθηρία (ἡ), вînape de вiĭ doвitoaчe. [шi

Ζωοθηρικὸς, ἡ, ὸν, кɤвenitɤ̆, saɤ̆ îndemînatiкɤ̆ лa вînape de вiĭ doвitoaчe. [ζῶον, θήρα].

Ζωοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), хpѣnitopɤ̆ (пɤtpitopɤ̆) de вite. «Βοτάνη —» К: Man: [шi

Ζωοθρέπτειρα (ἡ), поet: = Ζωοθρέμμων. «Γῆ —». К: Man: [ζῶον, τρέφω].

Ζωοθυσία (ἡ), жeptfipe de вitѣ, saɤ̆ вite. [шi

Ζωοθυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, жeptfeskɤ̆ вite. [ζῶον, θύω].

Ζωόκαυστος (ὁ, ἡ), apsɤ̆ de вiɤ̆. [ζωὸς, καίω].

Ζωοκτονία (ἡ), ɤчidepe de вite. [din

Ζωοκτόνος (ὁ, ἡ), ɤчiгѣtopɤ̆, saɤ̆ omopîtopɤ̆ de вite. [ζῶον, κτείνω].

Ζωόμορφος (ὁ, ἡ), чeл кɤ fopmѣ, saɤ̆ fiгɤpѣ de doвitoкɤ̆. [ζῶον, μορφή].

Ζῶον, шi (maĭ kopeк: din ζώιον) ζῷον (τὸ), [ζωός] (în цen:) вieцɤitopɤ̆, вiɤ̆, (naptiк:) animaлɤ̆, doвitoкɤ̆; (пpin întind:) кiпɤ̆ de doвitoкɤ̆ zɤгpѣвitɤ̆. (de ɤnde adвepвiaл) «Ζῶα γράψασθαι τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου». Ep: a zɤгpѣвi вiɤ̆ (întoкmaĭ) пodipea Eлesпontɤлɤĭ (fpanц: d'apres nature).

Ζωοπάρoχος (ὁ, ἡ), dѣtѣtopɤ̆, dѣpɤitopɤ̆ de вiaцѣ. [ζωή, παρέχω].

Ζωοπλαστέω-ῶ, вiit: -ήσω, плѣsmɤĭeskɤ̆, înкiпɤĭeskɤ̆ вite. [din

Ζωοπλάστης, ου (ὁ), плѣsmɤitopɤ̆, înкiпɤitopɤ̆ (din чeapѣ, saɤ̆ лɤtɤ̆, шi чл:) de вite, saɤ̆ animaлe. [ζῶον. πλάττω]. [de ɤnde

Ζωοπλαστία (ἡ), плѣsmɤipe, saɤ̆ înкiпɤipe de animaлe.

Ζωοποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, daɤ̆ вiaцѣ. înвiezɤ̆. 2) пpѣseskɤ̆ вepmĭ, пѣdɤкĭ, шi чл: ζωοποιός]. [de ɤnde

Ζωοποίησις, εως (ἡ), акt: înвiepe, însɤfлeцipe. 2). пpѣsipe de вepmĭ. шi чл: [шi

Ζωοποιητικος, ἡ, ὸν, чeл кɤ пɤtepe, saɤ̆ însɤшime de a da вiaцѣ, = Ζωογοννητικὸς. шi

Ζωοποιία (ἡ), = Ζωοποίησις. [din

Ζωοποιὸς ὁ, ἡ), fѣкѣtopɤ̆, dѣtѣtopɤ̆ de вiaцѣ. «Ζωοποιὸν τὸ ὕδωρ καὶ γόνιμον.» Sхл: «Ζωοποιὸν τὸ πνεῦμα». Sim: Tes. ζωή, ποιὸς].

Ζωοπωλεῖον τὸ), лoкɤл, ɤnde se вînd вite, tîpгɤ̆ de вite. [din

Ζωοπώλης, ου (ὁ), шi ζωόπωλις, ιδος (ἡ), вînzѣtopɤ̆ de вite (пpinч: пentpɤ жeptfѣ). «Ζωόπωλις ἀγορὰ». = Ζωοπωλεῖον. [ζῶον, πώλης].

Ζωός, ἡ, ὸν, поet: Ion: вiɤ̆. [ζωή].

Ζωόσοφος (ὁ, ἡ), поet: înцeлeпtɤ̆ лa aлe вieцeĭ, шtiitopɤ̆ de a tpѣi, saɤ̆ кɤ eкspepiinцѣ de лɤme. [ζωὴ, σοφὸς].

Ζωοστασία (ἡ), шi Ζωοστάσιον (τὸ), staɤлɤ̆ de вite. [ζῶον, στάσις].

Ζωοσφαγία (ἡ), = Ζωοθυσία. [ζῶον, σφαγή].

Ζωοταμών, όντος (ὁ), поet: în лoкɤ̆ de ζῶα ταμών.

Ζωότης (ἡ), doвitoчie, saɤ̆ stapea doвitoкɤлɤĭ. [ζῶον].

Ζωοτοκέω-ῶ, вiit: -ήσω, naskɤ̆ вietѣцĭ вiĭ (пɤ oɤѣ, saɤ̆ moptѣчĭɤnĭ); faкɤ̆ вepmĭ, пѣdɤкĭ шi чл: [шi

Ζωοτοκία (ἡ), naшtepe de вietѣцĭ вiĭ. [din

Ζωοτόκος (ὁ, ἡ), пѣskѣtopɤ̆ de вietѣцĭ вiĭ (пɤ moptѣчĭɤnĭ, saɤ̆ oɤѣ); пpѣsitopɤ̆ de вepmĭ, шi чл: [ζῶον, τόκος].

Ζωώτρια (ἡ), înвietoape. [ζωόω].

Ζωοτροφεῖον (τὸ), лoкaлɤ̆ de a se хpѣni (soхatɤ̆ de) вite. [шi

Ζωτροφέω-ῶ, вiit: -ήσω, хpѣneskɤ̆ вite. [шi

Ζωοτροφία (ἡ), хpѣnipe de вite. [шi

Ζωοτροφικός, ἡ, ὸν, потpiвitɤ̆, îndemînatiкɤ̆ лa пɤtpipe de вite. [din

Ζωοτρόφος (ὁ, ἡ), хpѣnitopɤ̆ de вite înadins пɤse пe хpanѣ. 2) = Ζωοποιὸς, шi Ζωογόνος. "Ἡ τοῦ γάλακτος ζωοτρόφος οὐσία„. «Клm: [ζῶον, τρέφω].

Ζωοτύπος (ὁ), шi Ζωοτύπη (ἡ), поet: = Ζωοπλάστης. [ζῶον, τύπος].

Ζωοφαγέω-ῶ, вiit: -ήσω, mѣnînкɤ̆ (mѣ хpѣneskɤ̆ кɤ) кapne de вite. [шi

Ζωοφαγία (ἡ), mînкape de (хpѣnipe кɤ) кapne de вite, = Σαρκοφαγία. [din

Ζωοφάγος (ὁ, ἡ), = Σαρκοφάγος, mînкѣ-

topŭ de карne de вite. [ζῷον, φάγω].

Ζωόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѫ окї ка de doвitокѫ. (de ѫnde ‖. sѫвst:) Ζωόφθαλμον, о плаntъ, =Βούφθαλμον, окїѫл вокѫлѫї. [ζῷον, ὀφθαλμός].

Ζωοφθορία (ἡ), stpiкъчїѫne (ѫчidepe) de вite. 2) =Κτηνοβατία. [din

Ζωοφθόρος (ὁ, ἡ), stpiкътopŭ (пръпъdi-topŭ) de вite. 2) =Κτηνοβάτης. [ζῷον, φθείρω].

Ζωοφορέω-ῶ, вiit: -ήσω, норtŭ în пїn-теuе вietate (вiŭ fъtŭ); (despre плаnte) мъ npinzŭ, esŭ, pesъpŭ. [din

Ζωοφόρος (ὁ, ἡ), adѫкъtopŭ, dъtъtopŭ de viaцъ, =Ζωογονητικός. «Ἄνεμος—.» Епгр. 2) чел че аре пе sineшї (înnodoвitŭ, saŭ zѫгръвitŭ кѫ) doвitoaче. (de ѫnde ‖ sѫвst:) черкѫл zodiaкŭ; (шi architect:) partea чеа înnodoвitъ (maї de мѫlte-орї) кѫ fiгѫрї de вite a ѫneї колоане, saŭ a zi-dѫлѫї de sѫвt stpaшinъ, (франц:) la frise. [ζῷον, φέρω].

Ζωοφυτέω-ῶ, вiit:-ήσω, =Ζωογονέω, (прінч: despre плаnte) daŭ вљъstape, мъ npinzŭ вine. [din

Ζωόφυτον (τὸ), чеа de odatъ шi плаntъ шi вietate, zoofitŭ (прекѫм este вѫpeteле, шi чл:). [ζῷον, φυτόν].

Ζωόω-ῶ, вiit: -ώσω, daŭ viaцъ, înviezŭ. 2) nestpiцezŭ чева кѫ кіпѫрї de вite. 3) faкŭ верmї. «Θέρμος καὶ ἐρέβινθος μόνα οὐ ζωοῦται τῶν χεδροπῶν.» Tfp: [ζῷον, saŭ ζωή].

Ζώπισσα (ἡ), katpanŭ, saŭ pe цinъ de moлiftŭ. 2) вeкїѫл katpanŭ pasŭ dene ко-ръвiї, =Ἀπόχυμα. [ζωός, πίσσα].

Ζωπονέω-ῶ, вiit: -ήσω, noet: sкѫлntezŭ, saŭ zѫгръвeskŭ вite. [ζῷον, πονέω].

Ζωπυρέω-ῶ, вiit: -ήσω, apzŭ, anpinzŭ їa-ръшї din мiкъ skînteїe fокѫл: (fir:) zъ-[illegible], înтъpîtŭ; însѫfleцeskŭ, saŭ pe-[illegible]zŭ [ζώπυρον]. de ѫnde

Ζωπύρημα (τὸ), peaцîцatкѫ fокŭ (dintr'o мiкъ skînteїe). [шi

Ζωπύρησις, εως (ἡ), peaцîцare de fокŭ; (fir:) peînsѫfleцipe; peînкѫpaжape.

Ζωπύριον (τὸ), dim: aл лѫї ζώπυρον.

Ζωπυρίς, ίδος (ἡ), чеа че конpinde, saŭ слѫжeшte de...

Ζώπυρον (τὸ), ръмъшiцъ de fокŭ, saŭ fокŭ înвълitŭ nentpѫ aцîцape; (fir:) ръ-dъчinъ (motiвŭ, npiчinъ) de чева. (vezї шi ἐμπύρευμα). 3) (maї noŭ) foї de sѫflat în fокŭ. ‖ (iap npiнч: neвt: aл лѫї...

Ζώπυρος (ὁ, ἡ), peaцîцъtopŭ de (saŭ пъs-тръtopŭ de nestinsŭ) fокŭ; (fir:) dъtъtopŭ de viaцъ; saŭ vioїŭ. [ζωός, πῦρ]. [de ѫnde

Ζωπυρόω-ῶ, вiit: -ώσω, =Ζωπυρέω. [de ѫnde

Ζωπύρωσις, εως (ἡ), =Ζωπύρησις.

Ζωροποτέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Ζωροπότης, ου (ὁ), въѫtopŭ de вinŭ кѫ-ratŭ (neamestекatŭ кѫ апъ), веціvŭ. [ζω-ρός, πότης].

Ζωρὸς (ὁ, ἡ), (прінч: οἶνος вinŭ) neames-tекatŭ кѫ апъ, saŭ (dѫпе Tfp:) пѫцin ames-tекatŭ, нotpiвitŭ. «Ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρατα». Emned: (maї întpeв: компар:) «Ζω-ρότερον πίνειν.» Лѫч: кѫ maї пѫцinъ апъ. [ζωηρός].

Ζώς, npea papŭ (npin întpѫn:) în лoкŭ de ζωός. (vezї шi σώς].

Ζώσιμος (ὁ, ἡ), de тръit, de viaцъ, =Βιώ-σιμος. [ζόω].

Ζῶσις, εως (ἡ), învinцере (акt: saŭ пас:); înконжѫpape. [шi

Ζῶσμα (τὸ), neanpoв: în лoкŭ de ζῶμα. [шi

Ζωσμὸς (ὁ), noet: în лoкŭ de ζώνη, saŭ ζῶσις. [шi

Ζώστειρα (ἡ), fem: adieкt: aл лѫї...

Ζωστήρ, ῆρος (ὁ), (sѫвst:) =Ζώνη, вpîŭ (npiнч: de въpвatŭ, шi partiк, de ostaшŭ). 2) ѫnŭ feлŭ de печiнцinъ, каpe omoapъ, de va învinцe de жѫp împpeжѫp пе omŭ, zosterŭ. 3) skîndѫpъ, че în лѫnгѫл коpъ-вii este eшitъ afapъ ка ѫnŭ вpîŭ. «Μέ-χρι τρίτου ζωστῆρος.» Eлd. 4) ѫnŭ feлŭ de плаntъ de mape, =Πράσον. 5) (enit: aл лѫї) Аполонŭ; шi Ζώστειρα (fem:) Minepva. [ζώννυμι]. [de ѫnde

Ζωστήριος, α ον, peлatiвŭ кѫ вpîѫл, saŭ каpe слѫжeшe în лoкŭ de вpîŭ. (ѫne-opi enit: aл лѫї Аполонŭ, шi aл Minepveї).

Ζωστηροκλέπτης, ου (ὁ), noet: fѫpŭ de вpîne. [ζωστήρ, κλέπτης].

Ζώστης, ου (ὁ), învinгътopŭ; înконжѫ-ръtopŭ. [шi

Ζωστὸς, ή, όν, învinsŭ. [шi

Ζῶστρον (τὸ) =Ζῶμα. [ζωννύω].

Ζωτικός, ή, όν, dътъtopŭ, saŭ пъstpъtopŭ, цiitopŭ de viaцъ. «Ἄρτος—» Гpг: 2) плi-нŭ de вioiчїѫne; (despre мъїestpate лѫкp:) ка însѫfleцitŭ, viŭ. [ζωή]. [de ѫnde

Ζωτικῶς, adв: кѫ вioiчїѫne. «Ζωτικῶς ἔχει». пл: este de viaцъ, saŭ dopeшte a тръi. шi sѫnpл:) «Ζωτικώτατα γράφειν». Лкс:

Ζωύφιον (τὸ), dim: aл лѫї ζῷον, inseкtъ, гînganie.

Ζωφορίη (ἡ), noet: în лoкŭ de ζωοφόρος. «Κατ' αἰθέρος ἠερόπλαγκτον ζωφορίην.» Manet: черкѫл zodiaкŭ. [din

Ζωφόρος (ό, ή), noet: în локȣ de ζωοφόρος.

Ζώφυτος (ό, ή), noet: вioiчĭosȣ, saȣ dъtъtopȣ de вiaцъ, înвietopȣ. «Ζώφυτον αἷμα». Esx: 2) (sȣвst:) Ζώφυτον, = Ζωόφυτον. [ζωή, saȣ ζῶον, φυτός].

Ζώω, (прел: ἔζωον, шi maĭ mȣлtȣ nȣ) în локȣ de ζάω.

Ζωώδης, εος, (ό, ή), din soiȣл вiteлop, saȣ doвitoкȣ de feлȣ; saȣ (asemenea) ка ȣnȣ animaлȣ. «Οἱ παχεῖς κατὰ φύσιν... ζωώδεες.» Apet: 2) плinȣ de вiaцъ, вioĭȣ. «Ζωώδεες ἐς χροιήν.» Apet: [ζῶον, saȣ ζωή]. [de ȣnde

Ζωωδία (ή), stapea, saȣ кaлitatea, xapaкtepȣл doвitoкosȣлȣĭ.

Ζωωνυμία (ή), nȣmipe кȣ nȣme de вpe ȣnȣ animaлȣ, saȣ de zodiȣ. [ζῶον, ὄνομα].

Ζώωσις, εως, (ή), înвiepe. [шi

Ζωωτὸς, ὴ, ὸν, înnodoвitȣ, nestpiцatȣ кȣ firȣpĭ de animaлe. [ζωόω].

H.

H, η, Ἦτα (τὸ), (nedeкл:) Ita, a шapteлea лitepъ a aлfaвetȣлȣĭ Eлeneskȣ. ‖ (nȣmъp:) ή, optȣ (8), saȣ aл optȣлea, = ὀκτώ, saȣ ὄγδοος, όη, οον; шi η, optȣ miĭ (8000), = Ὀκτακισχίλιοι, αι, α.

Ἡ, fem: aл aptiк: ὁ.

Ἤ, конiȣnк: (npinч:) despъpц: Ἢ κεκώφωται, ἢ δυσκολαίνει καθ' ἡμῶν». Лȣч: 2) întpeвъt: «Τίπτ' εἰλήλουθας, ἢ ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος;» Iл: A. (шi лa înчen: de кȣв: eкsnлiк: шi шaĭ de mȣлte-opĭ epon:) «Ἢ σὺ μέμνας' ὅτε... Tкp: op adiкъ nȣ... (vezĭ шi ἢ). 3) кomnap: «Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι». Iл: A. «Πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα ἢ ἐμοί». Aплп: «Οὐ προήει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δώδεκα σταδίων». Ksn: 4) eкчent: = Πλὴν, afapъ de, de кît. «Ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι ἠέ σε». Tкp: (vezĭ шi ἀλλά).

Ἤ, aкlam: (întpeвъt: шi вoкat:) eĭ! tȣ! ȣnde eшtĭ? «Ποῦ Ξανθίας; ἢ, Ξανθίας». Apstf: 2) emfant: spre atpaцepe de лȣapea a minte a askȣлtъtopȣлȣĭ, seȣ spre înfpȣntape шi opripe «Ἢ ἢ, σιώπα». Apstf: e e, taчĭ.

Ἥ, fem: aл npoпȣm: ὅς.

Ἦ, adв: întpeвъt: saȣ mipъt: (кȣ feлȣpite aлte naptiк:) oape? întp' adeвъpȣ? aшa? «Ἦ ῥα νύ μοι κεχολώσεαι»; Om: "Ἦ ῥά γε λεύσσεις»; Tкp: «Ἦ καὶ ἐμὲ οὖν, ἔφη, δεήσει ταῦτα ποιεῖν»; Ksn: "Τί λέγεις; φάναι, ἦ γὰρ σὺ ταῖς σαῖς χερσὶ τούτων τι ἐφύτευσας"; Ksn: (шi sȣsoл: înnpeȣnъ кȣ γάρ). «Ἦ γὰρ; ἦ γὰρ οὔ„; Ksn: 2) înкpedinцъt: "Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο„. Iл: A. „Ἦ στωμύλος ἦσθα„. Tкp: (шi în жȣpъmîntȣ înnpeȣnъ кȣ μήν). "Ὄμνυμι ἦ μὴν δώσειν„. Ksn: "Ὑπεδέξατο ἦ μὴν μὴ ἀπορεῖν αὐτοὺς τροφῆς„. Ksn:

Ἦ, noet: în локȣ de ἔφη, (în npozaiчĭ nȣmaĭ în fps:) "Ἦ δ' ὅς„. vezĭ ἠμί.

Ἦ, foapte papȣ în локȣ de ἦν, a 3: sinr: neps: de npeл: aл xot:, шi

Ἦ, a 3: sinr: neps: de sȣn: aл лȣĭ εἰμί.

Ἧ, dat: fem: sinr: aл peлat: npon: ὅς. 2) (se ia шi кa) adв: de локȣ, de кaлit: шi asem: (în eл: de ὁδῷ, saȣ μεθόδῳ) în локȣ de ὅπου, ὅπως, ὡς, «Ἧ θέμις ἐστίν». Iл: B. "Ἧ ῥᾶστα (τάχιστα, ἄριστα, шi чл:)„. Лкs:

Ἧ noet: în локȣ de ἑῇ, dat: sinr: fem: aл лȣĭ ὅς în локȣ de ἑός.

Ἦα, noet: Ion: în локȣ de ἦν, npeл: aл лȣĭ εἰμί.

Ἤα At: în локȣ de ᾖα, tpe: de кȣ: (în локȣ de npeл:) aл лȣĭ εἰμί.

Ἥατο, Ion: în локȣ de ἧντο: 3: îm: neps: de npeл: aл лȣĭ ἧμαι.

Ἥβα (ά), Dop; în локȣ de ἥβη.

Ἠβαιὸς, [ἠ, βαιὸς] ά, όν, noet: miкȣ, saȣ nȣцinȣ. ‖. (maĭ de mȣлte-opĭ în локȣ de adв:) «Ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους.» Od: I: (шi maĭ des кȣ nerat:) «Οὐδ' ἠβαιόν.» Iл: B: N: шi чл: niчĭ deкȣm.

Ἡβάσκω, viit: -ήσω, = кȣ...

Ἡβάω-ῶ, viit: -ήσω, sîntȣ în floapea vîpsteĭ, жȣne, tînъpȣ (npon: шi fir:) «Ἀνὴρ μάλα ἡβῶν». «Iл: M: «Ἡ μερὶς ἡβώωσα». Od: E. = Θάλλουσα. (шi fir:) «Ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν». Esxл: este вie dopinцъ în вътpîni de a înвъцa вine. [din

Ἥβη (ή), [αὔω] (npinч:) = Ἄωτον, floape, vîpfȣ (npinч: de vîpstъ), tinepeцe; (npinч:) чeл dintъĭ semnȣ aл жȣneцeĭ (nȣвeptate); (ȣne-opĭ) veseлie; (dȣnє mitoлц:) zeiцa tinepeцiĭ. [de ȣnde

Ἡβηδόν, adв: tinepeшte, în floapea vîpsteĭ; (oвiч:) în rrъmadъ, neste totȣ, fъpъ eкчenцie.

Ἡβητήρ (ό), noet: în локȣ de ἡβῶν, tinъpȣ; sвȣpdъtopȣ; veseлȣ. [ἡβάω]. [de ȣnde

Ἡβητήριον (τὸ), локȣ de veseлie, de desfъtape (npinч: de tinepĭ).

Ἡβητής, οῦ, шi ἡβήτωρ, ορος, noet: (ό), = Ἡβητήρ. [de ȣnde

'Ηβητικὸς, ἡ, ὸν, tinepeskŭ, de жŭne.

'Ηβουλήθην, ши 'Ηβουλόμην, Ал: în локŭ de ἐβουλήθην, ши ἐβουλόμην.

'Ηβυλλιάω-ῶ, вiit: -ήσω, ком: în локŭ de ἡβάσκω.

'Ηβώην, At: în локŭ de ἡβῷμι. noft:

'Ηβώτης, ου (ὁ), ='Ηβήτης. [din

'Ηβώω, поет: în локŭ de ἡβάω.

'Ηγάασθε, поет: în локŭ de ἠγᾶσθε, a 2ι îm: перs: de прел: ал лŭĭ ἀγάομαι, saŭ ἀγάζομαι (2).

'Ηγάθεος, η, ον, поет: în локŭ de 'Αγάθεος, = Ζάθεος, преа zeeskŭ, преа sfîntŭ.

'Ηγαλέος, α, ον, în локŭ de ἀγαλέος [ἄγνυμι], fъpъmatŭ, saŭ лesne de snapt.

"Ηγανον (τὸ), Ion: în локŭ de Τήγανον.

'Ηγάπευν, în локŭ de ἠγάπεον -ουν, Dop: saŭ Еол: în локŭ de ἠγάπων, прел: ал лŭĭ ἀγαπάω.

'Ηγάσθην, пех: ал лŭĭ ἄγαμαι.

"Ηγε, fem: ал лŭĭ ὅγε, saŭ ὅσγε.

'Ηγεμονεία (ἡ),=(maĭ întpeв:) 'Ηγεμονία. [ἡγεμονεύω].

'Ηγεμόνεια (ἡ), поет: fem: ал лŭĭ ἡγεμονεύς.

'Ηγεμόνευμα (τὸ), = 'Ηγεμονία. 2) поет: în локŭ de ἡγεμών. [ἡγεμονεύω].

'Ηγεμονεύς, έως (ὁ), = ['Ηγεμών]. [de ŭnde

'Ηγεμονεύω, вiit: -εύσω, ши ἡγεμονέω-ῶ, вiit: -ήσω, merгŭ înainte, пречеdŭ; (кŭ ши fъpъ ὁδόν) кълъŭzezŭ; (npin întind:) гŭвернezŭ, sîntŭ къпetenie, domnŭ, ши чл: (vezĭ ши ἡγέομαι).

'Ηγεμόνη (ἡ), поет: fem: ал лŭĭ ἡγεμών.

'Ηγεμονία (ἡ), гŭвернŭ, domnie, stъпînipe; (în цen:) ковîршipe. 2) прiнчiпалitatea (че este maĭ de къпetenie a) вре ŭнŭĭ лŭкрŭ. „Τέχνης " At: 3) чеатъ, тpŭпъ (de oaste). [ши

'Ηγεμονικός, ή, όν, (ши adв:) -ικῶς, кŭвenitŭ, потpiвitŭ ла гŭвернatopŭ; îndemînatikŭ, saŭ аплекatŭ ла гŭвернape (повъцŭipe, ши чл:). „Τὸ ἡγεμονικὸν." Flsf: dpentŭл кŭвîntŭ, paцia. [ши

'Ηγεμόνιος (ὁ), (enit:) Меркŭpŭ (ка ŭнŭл че kondŭчеа sŭfletele ла iadŭ). [ши

'Ηγεμονίς, ίδος (ἡ), fem: ал лŭĭ ἡγεμών. [ши

'Ηγεμόσυνος (ὁ, ἡ), кŭвenitŭ, saŭ datŭ kondŭкъtopŭлŭĭ; (de ŭnde ‖ . sŭbst:) 'Ηγεμόσυνα (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жеptfe ofepite пentpŭ бŭнъ кълъtopie. [din

'Ηγεμὼν, όνος (ὁ, ши pap ἡ), mергъtopŭ înainte; kondŭкъtopŭ, кълъŭzŭ; (fir:) komandipŭ de oaste; domnŭ, гŭвернatopŭ; (în цen:) întîĭaшŭ, къпetenie. [din

'Ηγέομαι -οῦμαι [ἄγω], вiit: ἡσομαι, mергŭ înaintea алтора (пречеdŭ). «Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο». Od: Θ. (ши кŭ dat: ши ак: saŭ цen: ел:) «Ἡγεῖσθαί τινι τὴν ὁδὸν saŭ τῆς ὁδοῦ». Лкs: кълъŭzezŭ пе чinева. «Οὐκ ἄν μοι δόμον ἡγήσαιο». Od: Η. (ши кŭ adв:) «Πρόσθεν ἡγεῖτο». Іл: Ω. 2) (npin întind: ши în цen:) iaкŭ чева întîĭŭ (daŭ пildъ алтора) «Ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα ἡγείσθω ἡμῖν ὀρχηθμοῖο». Od: Ψ. «Ἡγεῖσθαι παντὸς ἔργου». Iskp: 3) (fir:) sîntŭ maĭ пpesŭs, întîĭezŭ; (паpтiк:) sîntŭ къпetenie (în oaste, administpaцie, ши чл:); (în цen:) гŭвернezŭ, stъпîneskŭ. (кŭ цen: saŭ поет: кŭ ак:). «Στρατιᾶς ἡγεῖσθαι». Ep: «Ἡγεῖσθαι τῶν ἡδονῶν». Iskp: (ши кŭ dat: пеpiп:) «Ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλῶτταν πάνθ' ἡγουμένην». Sof: (ши aвsол:) «Ἡγεῖται ἡ τῶν ὀνομάτων ἐκλογή». D. Ал: «Τὸ ἡγούμενον καὶ το μέγιστον». Dm: чел maĭ прiнчiпалŭ. 4) rîndeskŭ, sokoteskŭ, кpezŭ. «Θεοὺς ἡγοῦμαι». Еŭр: «Περὶ οὐδενὸς ἡγεῖσθαί τι, saŭ τινα». Лs: «Κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθαι». Тŭч:

'Ηγερέεσθαι, ши 'Ηγερέθονται, поет: în локŭ de ἀγείρεσθαι, ши ἀγείρονται.

"Ηγερθεν Еол: în локŭ de ἠγέρθησαν, a 3: îm: перs: a лŭĭ ἠγέρθην.

'Ηγεσία (ἡ), поет: în локŭ de "Ηγησις = 'Ηγεμονία.

'Ηγέτης, ου (ὁ), ши 'Ηγέτις, ιδος (ἡ), поет: în локŭ de ἡγεμών.

'Ηγηλάζω вiit: -άσω, поет: dŭкŭ, tîpъskŭ; кълъŭzezŭ; пetpekŭ; mъ aflŭ. «Ὑπὸ καρκίνῳ ἡγηλάζει». Apat: [ши

"Ηγημα (τὸ), кълъŭzipe, пŭptape (kondŭчеpe); (fir:) пъpepe, повацъ. [ши

"Ηγησις,εως(ἡ), повъцŭipe, гŭвернape.[ши

'Ηγήτειρα (ἡ), поет: fem: ал лŭĭ...

'Ηγητήρ, ῆρος (ὁ), поет: = 'Ηγεμών. [ἡγέομαι]. [de ŭnde

'Ηγητηρία (ἡ), o пъпŭшъ de smokine, че se пŭpta înainte întp' ŭnеле peлiцioase цеpemoniĭ пŭmite Πλυντήρια.

'Ηγητής, οῦ (ὁ), поет:='Ηγητήρ. [ши

'Ηγητορία (ἡ), ="Ηγησις. saŭ 2) ='Ηγητηρία. [ши

'Ηγήτρια, поет: fem: ал лŭĭ ἡγητής. [ши

'Ηγήτωρ, ορος (ὁ), = 'Ηγητήρ. [ἡγέομαι].

"Ηγμαι, пas: tpe: de кŭ: ал лŭĭ ἄγω. [de ŭnde

'Ηγμένως, adв: (de паpтч:), кŭ експеpiiнцъ, пpaktiкъ, saŭ denpindepe.

Ἡγνευμένως [ἁγνεύω], adв: (de пaptiч:), кв кврѫціе, квmпѫtate, înfpînape.

Ἠγορόωντο, пoet: a 3: îm: пeps: de пpeл: aл лвї ἀγοράομαι.

Ἤγουν, [ἤ, γε, οὖν] кonisпкц: desпѫpц; saв îmпвціn: чeл maї пвціnв, mѫкap. 2) (maї пoв) eкспліk: adiкѫ, sпpe eкsemплв, ші чл;

Ἠγρόμην, пoet: miж: пex: 2: aл лвї ἐγείρω.

Ἠδὲ, пoet: konisпкц: komплet: (вpmѫtoape лвї ἠμὲν, saв вne-opї лвї τε, saв καὶ). вezї ἠμέν.

Ἦδε, fem: aл лвї ὅδε.

Ἤδε', пoet: în aпoк: în локв de ᾔδεε, ᾔδει.

Ἤδεα, Ion: пoet: în локв de...

Ἤδειν, εις, ει, пpeл: aл лвї οἶδα. 2) пoet: în локв de ᾔδεις, 2 sinr: ші 3) în локв de ᾔδεισαν. 3: îm: пeps: de aчелаші timпв.

Ἤδεισθον, Eoл: în локв de ᾔδεις, 2: sinr: пeps: a лвї ᾔδειν.

Ἠδελφισμένως [ἀδελφίζω], adв:(de пaptч:), aidoma, asemѫnat, întoкmaї кa...

Ἤδεσαν, în локв de ᾔδεισαν, 3: îm: пeps: a лвї ᾔδειν.

Ἠδέσθην, пex: 1: aл лвї αἰδέομαι.

Ἤδετε, пoet: пpea pap în локв de ᾔδειτε, 2: îm: пeps: a лвї ᾔδειν.

Ἡδέως, (кomпap: ἥδιον, ші sвпpл: ἥδιστα) adв: [ἡδύς], кв плѫчepe, кв mвлцвmipe, ввкврos.

Ἤδη [ἤ, δὴ], adв: timп: aквm, fpaпц: déjà; пînѫ aквm; aквm îndatѫ, двпе пвціnв; (вne-opї) în sfîpшitв «Ἤδη λέξω». Dm: (ші кв aptiк:) «Τὴν ἤδη χάριν». Dm: «Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη». Tкp: «Ἤδη μυρί' ἐπεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς». Tкp: «Ἤδη ποτε τεθέασαι;» Лвч: «Εἰ ἤδη ποτε εὐοδωθήσομαι». Skp: «Οὐ γὰρ εἴτι μέτρον, ἤδη καὶ ἔπος, οὐδ' εἴτι ἔπος, ἤδη πάντως καὶ ῥυθμός». Sхoл: Apstf:

Ἤδη, At: în локв de ᾔδεα, ᾔδειν, saв ᾔδει. 1: ші 3: sinr: пeps: de пpeл: aл лвї οἶδα.

Ἤδησθα, Eoл: = Ἤδεισθα.

Ἧδι. At: în локв de ἥδε, fem: aл лвї ὅδε.

Ἥδιον, пeвt: aл лвї ἡδίων, saв komпap: aл лвї ἡδέως.

Ἥδιστα, sвпpл: aл лвї ἡδέως, saв îm: пeвt: aл лвї...

Ἥδιστος, η, ον, sвпpл:, ші

Ἡδίων, ονος (ὁ, ἡ), komпp: aл лвї ἡδύς.

Ἥδομαι, viit: ἡσθήσομαι, (пex: ἥσθην) mѫ ввкврв, mѫ mвлцвmeskв. (вezї ἥδω). [de вnde

Ἡδομένως, adв: (de пaptч:), кв ввкврie, кв mвлцвmipe.

Ἡδονὴ (ἡ), [ἧδος] ввкврie, mвлцвmipe; simціmîntв de плѫчepe (пpiнч: tpвпeaskѫ); veseлie. «Δέλεαρ δεινὸν ἡ ἡδονή». Плt: «Καθ' («Πρὸς) ἡδονὴν, «Δι' ἡδονῆς, «Ἐν ἡδονῇ». Лks: în локв de ἡδέως, кв плѫчepe, saв mвлцвmipe. «Πρὸς («Καθ') ἡδονὴν λέγειν τι». Dm: ші Tвч: a вopвi чева пe плaкв. «Κότερα ἀληθηίῃ χρήσομαι πρὸς σὲ ἢ ἡδονῇ»; Ep: 2) (вne-opї) în локв de ἥδυσμα, saв ἄρτυμα; (iap пapt:) = Ὄξος. oцetв. «Τὰ πετραῖα τῇ ἡδονῇ σκευασθέντα». At: [de вnde

Ἡδονικὸς, ή, όν, peлatiвв кв плѫчepe; adвкѫtopв de desfѫtape; aплeкatв лa desmiepdѫpї. «Ἡδονικοὶ (φιλόσοφοι), чeї чe кpedeaв плѫчepea (віne înцeлeasѫ) de eкstpemвл віne aл omвлвї.

Ἡδονοκρασία (ἡ), At: în локв de ἡδονοκρατία, stѫпînipe de (sвпвпepe лa) плѫчepї ші desfѫtѫpї. (вezї ші γυναικοκρατία).

Ἡδονοπλὴξ, ῆγος (ὁ ἡ), ameцitв (stѫпînitв) de плѫчepї. [ἡδονή, πλήττω].

Ἦδος, ші Ἥδος [ἥδω], εος -ους (τὸ), = Ἡδονὴ, mвлцвmipe; dobîndipe, кîштігв, folosв. «Αὐτὰρ ἐμοί τι τόδ' ἧδος». Od: Ω. 2) (maї пoв) în локв de ἥδυσμα, saв ὄξος. (вezї ἡδονή).

Ἡδύβιος (ὁ, ἡ), пetpeкѫtopв de двлче (плѫквtѫ) viaцѫ. 2) îndвлчitopв de viaцѫ. ‖ (sвbst:) вnв felв de пpѫжitвpѫ. [ἡδύς, βίος].

Ἡδυβόας, ου (ὁ), пoet: Dop: чeл кв двлче глasв; (despe лвкp:) віne pesвпѫtopв. [ἡδύς, βοή].

Ἡδύγαιος (ὁ, ἡ), пoet: чeл кв (saв кpeskвtв în) плѫквtв пѫmîntв. [ἡδύς, γαῖα=γῆ].

Ἡδύγαμος (ὁ, ἡ), пoet: dobînditopв de плѫквtѫ пвntѫ, saв кѫsѫtopie. [ἡδύς, γάμος].

Ἡδύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), чeл кв двлче, плѫквtв pîsв. [ἡδύς, γέλως].

Ἡδύγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чeл кв двлче лimвѫ (вopвipe). [ἡδύς, γλῶσσα].

Ἡδυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чeл кв плѫквtѫ oпinie, saв favopaвiлѫ voinцѫ кѫtpe op чine. [ἡδύς, γνώμη].

Ἡδυέπεια (ἡ), пoet:=Καλλιέπεια. 2) (кa eпit:) fem: aл лвї...

Ἡδυεπὴς [ἡδύς, ἔπος], έος (ὁ, ἡ), двлче лa вopвipe, saв кîntape.

Ἡδύθροος -ους (ὁ, ἡ), пoet: чeл кв двлче глasв, saв sвnetв. [ἡδύς, θρόος].

Ἡδύκαρπος (ὁ, ἡ), чeл кв двлче podв. [ἡδύς, καρπός].

'Ηδύκρεως, ω (ὁ, ἡ), чел кѕ dѕлче карне. [ἡδὺς, κρέας].

'Ηδύκωμος (ὁ, ἡ), îndѕлчitорѕ de оспеце. [ἡδὺς, κῶμος].

'Ηδύληπτος (ὁ, ἡ), поеt: кѕ плъчере лѕatѕ. [ἡδὺς, ληπτός].

'Ηδυλίζω [ἡδύλος], віit: -ίσω, = 'Ηδυλογέω. [de ѕnde

'Ηδυλισμὸς (ὁ), = 'Ηδυλογία.

'Ηδυλογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвескѕ dѕлче, плъкѕt; лінгѕшескѕ. [шi

'Ηδυλογία (ἡ), dѕлче, плъкѕtъ ворвіре; лінгѕшіре. [din

'Ηδυλόγος (ὁ, ἡ), ворвіtорѕ пе плакѕ; лінгѕшіtорѕ. [ἡδὺς, λόγος].

'Ηδύλος, η, ον, dѕлчішорѕ, плъкѕцелѕ. [ἡδύς].

'Ηδυλύρης, ου (ὁ), поеt: dѕлче кîntъtорѕ кѕ ліра. [ἡδὺς, λύρα].

'Ηδυμανής, έος (ὁ, ἡ), пъtімашѕ de dѕлче, плъкѕtъ певѕпіе. [ἡδὺς, μαίνομαι].

'Ηδυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: кîntъtорѕ de dѕлчі вієрsѕрі. [ἡδὺς, μέλος].

'Ηδυμελίφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: dѕлче ка мієреа гласѕіtорѕ. [ἡδύς, μέλι, φθόγγος].

'Ηδυμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: dѕлче în аместекаре, saѕ віне tемпераtѕ. [ἡδὺς, μίγνυμι].

Ἥδυμος (ὁ, ἡ), (компар: -έστερος, -έστατος) поеt: dѕлче, плъкѕtѕ. (везі шi νήδυμος). [ἡδύς].

'Ηδυνάμην, At: în локѕ de ἐδυνάμην, прел:, шi

'Ηδυνάσθην, saѕ 'Ηδυνήθην, At: în локѕ de ἐδυνήθην, пех: ал лѕі δύναμαι.

'Ηδυντὴρ (ὁ), поеt: îndѕлчitорѕ. [шi

'Ηδυντήριος (ὁ, ἡ), шi

'Ηδυντικὸς, ἡ, ὸν, пѕtінчоsѕ, saѕ кѕ însѕшіме de a îndѕлчі, a фаче плъкѕtѕ; (despре мîнк:) = Ἥδυσμα. «Ηδυντικά». Лкs: (se înц: ἀρτύματα) ароmate, шi чл: кѕ кîte se фак мîнкъріле maі плъкѕte. 2) (пas:) îndѕлчitѕ, фъкѕtѕ плъкѕtѕ прін ароmate, шi чл: [din

'Ηδύνω, віit; υνῶ, îndѕлческѕ, факѕ плъкѕtѕ; (despре мîнк:) = 'Αρτύω, шi Καρυκεύω; (фіг:) înвеселескѕ. [ἡδύς].

'Ηδυοινία (ἡ), dѕлчеацъ de вінѕ. [din

'Ηδύοινος (ὁ, ἡ), чел че аре, saѕ фаче dѕлче вінѕ. «Ἄμπελος—». Ksn:

'Ηδυόνειρος (ὁ, ἡ), възъtорѕ de (saѕ фъкъtорѕ de a веdea) плъкѕte вісе. [ἡδὺς, ὄνειρον].

'Ηδυοσμία (ἡ), = Εὐωδία, плъкѕtѕ міроsѕ. [din

'Ηδύοσμος (ὁ, ἡ), = Εὐώδης, чел кѕ dѕлче saѕ плъкѕtѕ міроsѕ. ‖ (sѕвst:) 'Ηδύοσμον (τὸ), (плантъ) ізмъ (de апі). [ἡδὺς, ὀσμή].

'Ηδυόφθαλμος (ὁ, ἡ), грам: експлік: ал лѕі μελίγληνος. [ἡδὺς, ὀφθαλμός].

'Ηδυπάθεια (ἡ), înпъtімітate de плъчері. [шi

'Ηδυπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ înкінatѕ плъчерілор вієцеі, tръіескѕ desфъtat, saѕ în desміерdърі. [ἡδυπαθής]. [de ѕnde

'Ηδυπάθημα (τὸ), овіектѕ în довîndіре de tрѕпешті плъчері, saѕ în сімціре de desміерdърі.

'Ηδυπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înпъtімітѕ de (datѕ кѕ tоtѕл ла) плъчері. [ἡδύς, πάθος].

'Ηδύπνευστος, поеt: шi 'Ηδύπνοος -ους (ὁ, ἡ), скоцъtорѕ de dѕлче, плъкѕtъ сѕфларе; (прін ѕрм:) = Εὐώδης, saѕ Εὔηχος; (în цен:) плъкѕtѕ. «Ὄνειρος—». Sof: (se конф: кѕ ἡδύχνοος). [ἡδύς, πνέω, шi πνοή].

'Ηδύπολις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: плъкѕtѕ în орашѕ, saѕ оръшанілор. [ἡδύς, πόλις].

'Ηδυπορφύρα (ἡ), ѕпѕ фелѕ de продѕкtѕ de маре, пѕрпѕръ. [ἡδὺς, πορφύρα].

'Ηδυπότης, ου (ὁ), плъкѕtѕ оаспъtѕ, saѕ коммеseanѕ. [шi

'Ηδυπότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕі ἡδυπότης. ‖ (maі des) ѕпѕ фелѕ de пахарѕ, saѕ чеапъ, кѕ каре se веа maі кѕ плъчере вінѕл. [шi

'Ηδύποτος (ὁ, ἡ), каре se веа кѕ плъчере, dѕлче ла възѕtѕръ. [ἡδύς, πίνω].

'Ηδυπρόσωπος (ὁ, ἡ), dѕлче, плъкѕtѕ ла овразѕ, saѕ фацъ. [ἡδύς, πρόσωπον].

'Ηδύς [ἥδω], έος, εῖα, ύ, (компар: ἡδύτερος, sѕпрл. ἡδύτατος, saѕ ἡδίων, ἥδιστος) dѕлче, плъкѕtѕ, (пропр: шi фіг:) грацiosѕ, веселѕ; кат сімплѕ (простѕ) «'Ο ἐν Κύπρῳ Φοῖνιξ ἡδύς σφόδρα καὶ γλυκύς ἐστὶ.» Tfp: «'Ηδεῖα ἀοιδή». Od: Δ: «'Εν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος.» Гпом: «'Ηδίους ἔσεσθε ἀκούσαντες». Dm: въ веці мѕлцѕмі maі мѕлt. «'Ηδίω τὴν γνώμην πρὸς τὸ μέλλον ποιεῖν.» Іпкр; (шi în локѕ de adв:) «'Ηδὺ κνώσσειν.» Od: D: «'Επ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.» Іл: В.

'Ηδύσαρον (τὸ), ѕпѕ фелѕ de плантъ, че se зіче шi Πελεκῖνος.

Ἥδυσμα (τὸ), ор че контрівѕіеште a îndѕлчі гѕstѕл, saѕ міроsѕл, = Ἄρτυμα, Ἄρωμα, шi чл: [ἡδύνω].

'Ηδυσμάτιον, (τὸ), dim: ал лѕі ἥδυσμα.

'Ηδυσματοθήκη (ἡ), кѕtіе, шi чл: de лѕкрѕрі îndѕлчітоаре, ароmate, шi чл: [ἥδυσμα, θήκη].

'Ηδυσμὸς (ὁ), îndѕлчіре (de мîнк: кѕ ароmate, шi чл:). [ἡδύνω].

'Ηδυσώματος (ὁ, ἡ), чел кꙋ dꙋлче (фрꙋmosꙋ, плъкꙋtꙋ) tрꙋпꙋ. [ἡδύς, σῶμα].

'Ηδύτης (ἡ), dꙋлчеаꙡъ, saꙋ калitatea dꙋлчелꙋї. [ἡδύς].

'Ηδυφαγέω-ῶ, viit: -ήσω, mънînкꙋ кꙋ плъчере, кꙋ поftъ. [ἡδύς, φάγω].

'Ηδυφαής, шi'Ηδυφανής, έος (ὁ, ἡ), dꙋлче, плъкꙋt-лꙋminъtорꙋ. [ἡδύς, φάος, шi φαίνω].

'Ηδυφάρυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), kom: indꙋлчitорꙋ de ritлежꙋ, saꙋ dꙋлче ла гꙋstꙋ. [ἡδύς, φάρυγξ].

'Ηδύφθογγος (ὁ, ἡ), = 'Ηδύφωνος. [ἡδύς, φθόγγος].

'Ηδυφιλέω -ῶ, viit: -ήσω, sърꙋtꙋ dꙋлче. [ἡδύς, φιλέω].

'Ηδυφραδής, έος (ὁ, ἡ), noet: dꙋлче експриmъtорꙋ. [ἡδύς, φράζω].

'Ηδυφωνία (ἡ), dꙋлче глъsꙋire. [din

'Ηδύφωνος (ὁ, ἡ), (шi adv:) -φωνως, чел кꙋ dꙋлче, плъкꙋtꙋ гласꙋ. [ἡδύς, φωνή].

'Ηδυχαρής, έος (ὁ, ἡ), noet: плъкꙋt-veselitорꙋ; saꙋ преа veseлꙋ. [ἡδύς, χαρά].

'Ηδύχνοος-ους (ὁ, ἡ), чел кꙋ dꙋлче, плъкꙋtꙋ пꙋfꙋ, пърꙋ, saꙋ lînъ. «Ἀρνίον— ». Fot: шi Esix: [ἡδύς, χνόος -οῦς].

'Ηδύχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кꙋ dꙋлче, плъкꙋtъ faꙡъ (колоаре). [ἡδύς, χρέα].

Ἥδω, viit: ἥσω, (nex: ἧσα) îndꙋлческꙋ, вꙋкꙋрꙋ, înveseлескꙋ. || (maї des miж: saꙋ pas:) Ἥδομαι, mъ вꙋкꙋрꙋ, mъ veseлескꙋ, mъ mꙋлꙡꙋmeskꙋ. «Σπείρων, ὅτι ἡ γῆ ἥδοιτο φύουσα καὶ τρέφουσα». Ksn: «Τῷ δὲ καὶ αὐτῷ ἦν ἡ μονὴ ἡδομένῳ». Part: (шi absoл:). «Τὸ ἡδόμενον». Пл: вꙋкꙋрia, mꙋлꙡꙋmirea. шi «Τὰ ἥδοντα». Eл: în лoкꙋ de αἱ ἡδοναί.

'Ηέ, noet: în лoкꙋ de ἤ.

Ἧε, noet: în лoкꙋ de ἦν.

Ἤεα, Ion: în лoкꙋ de ἤειν, mъ dꙋчеаmꙋ.

Ἤει, 3: sinr: пeрs: de преꙡ: ал лꙋї εἶμι.

Ἤειδε, Ion: în лoкꙋ de ᾔδει, saꙋ ᾔδεν.

'Ηείδειν, εις, ει, saꙋ ης, η, noet: Ion: în лoкꙋ de ᾔδειν.

Ἤειδον, noet: преꙡ: ал лꙋї ἀείδω, în лoкꙋ de ᾖδον, преꙡ: ал лꙋї ᾄδω.

Ἤειν, εις, ει, преꙡ: ал лꙋї εἶμι.

Ἤειρα, noet: nex: 1: ал лꙋї ἀείρω.

'Ηέλιος (ὁ), noet: în лoкꙋ de ἥλιος. [de ꙋnde

'Ηελιώτης, ου (ὁ), шi 'Ηελιῶτις, ιδος (ἡ), noet: în лoкꙋ de ἡλιώτης -ῶτις.

'Ηέπερ, noet: în лoкꙋ de ἤπερ.

'Ηέρα, noet: Ion: ак: ал лꙋї ἀήρ. [de ꙋnde

'Ηερέθομαι, (fъръ viit:) noet: mъ miшкꙋ (mъ apdikꙋ, шi зворꙋ, mъ avîntꙋ) în aерꙋ; (fir:) mъ клеtinꙋ, sîntꙋ nestatорnikꙋ.

Ἤερθεν, noet: Eол: în лoкꙋ de ἠέρθησαν, 3: îm: пeрs: de pas: nex: 1 ал лꙋї ἀείρω.

'Ηέρι, Ion: noet· dat: ал лꙋї ἀήρ.

'Ηερινός, ή, όν, noet: în лoкꙋ de ἐαρινός.

'Ηέριος, η, ον, Ion: noet: în лoкꙋ de ἀέριος, ἐναέριος, чел прin, saꙋ în aерꙋ; чел de dimineaꙡъ, saꙋ de ревърsatꙋл ziорiлор.

'Ηερίφοιτος (ὁ, ἡ), noet: în лoкꙋ de ἀερόφοιτος.

'Ηεροδινής, έος, шi 'Ηεροδίνητος (ὁ, ἡ), noet: Ion: чел че se învîrteшte în aерꙋ. «'Αετὸς — ». Epr: [ἀήρ, δίνη, шi δινέω].

'Ηεροειδής, έος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în лoкꙋ de ἀεροειδής, чеꙡosꙋ, întꙋнекокꙋ; (прinч: пентрꙋ лꙋnꙡiше, saꙋ adînчime) пеmърꙡinitꙋ, saꙋ fъръ fꙋndꙋ.

'Ηερόεις, εσσα, εν, noet:='Ηεροειδής.

'Ηερόθεν, adv: noet: din aерꙋ. [ἀήρ].

'Ηερομήκης, εος (ὁ, ἡ), noet: în лoкꙋ de ἀερομήκης, лꙋпгꙋ, 'палtꙋ în aерꙋ пînъ ла черꙋ. [ἀήρ, μῆκος].

'Ηερόμικτος (ὁ, ἡ), noet: = 'Αερομιγής.

'Ηερόπλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἀήρ, πλάζομαι] чел че se ръtъчеште în atmosферъ, în черꙋ.

'Ηερόπομπος (ὁ, ἡ), noet: [ἀήρ, πέμπω] ivitꙋ în aерꙋ.

'Ηέρος, Ion: noet: ꙡen: ал лꙋї ἀήρ,

'Ηεροφαής, έος (ὁ, ἡ), noet: лꙋminosꙋ în aерꙋ. [ἀήρ, φάος].

'Ηεροφοίτης, ου (ὁ), шi 'Ηεροφοῖτις, ιδος, (ἡ), шi 'Ηερόφοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че ꙋmблъ прin aерꙋ, saꙋ ка aерꙋл (ка vîntꙋл, iꙋte), saꙋ în întꙋнерiкꙋ. «'Ερινὺς — ». Om: [ἀήρ, φοιτάω].

'Ηερόφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ гласꙋ resꙋнъtорꙋ în aерꙋ, ad: mape. [ἀήρ, φωνή].

'Ηέροψ, οπος (ὁ), Ion: în лoкꙋ de ἀέροψ.

'Ηέρτημαι, noet: pas: tpe: de кꙋ: ал лꙋї ἀερτάω.

Ἤεσαν, 3: îm: пeрs: de преꙡ: ал лꙋї εἶμι.

'Ηζάνθην, pas: nex: ал лꙋї ἀζαίνω.

'Ηήδει, noet: în лoкꙋ ᾔδει, 3: sinr: пeрs: а лꙋї ᾔδειν.

Ἤην, noet: în лoкꙋ de ἦν.

'Ηήρ, έρος (ὁ, шi ἡ), Ion: în лoкꙋ de ἀήρ.

'Ηθ', noet: (în апок: maї 'nainte de вок: asпip:) în лoкꙋ de ἦτε, 2: îm: пeрs: de преꙡ: ал лꙋї εἰμί.

'Ηθάδιος, η, ον, noet: în лoкꙋ de ἠθάς.

'Ηθαῖος, α, ον, Dop: în лoкꙋ de ἠθεῖος.

'Ηθάνιον (τὸ), ='Ηθμός.

'Ηθάς, άδος (ὁ, ἡ), noet: în лoкꙋ de ἐ-

θάς, обічnsitš; familiapš; кsnoskstš; (despre animaле) domestikš, влindš. [ші

'Ηθεῖος [ἦθος], α, ον, familiapš; (прin spm:) кredinчosš; isвitš. ‖ (овіч: чinstit: saš npieten: кіетаре de maї tînпрš кътре maї mape, ка pom:) nene, леле, ші чл:.

Ἤθεος (ὁ, ἡ), At: în локš de ἠΐθεος.

'Ηθέω -ῶ, [ἵημι, σήθω] biit: -ήσω, (nas: tpe: de кs: ἦθημαι] stpeкорš npin nînzъ, saš stpeкspъtoape; лътsрeskš. [de snde

Ἤθημα (τὸ), лікsidš stpeкspatš, латsръ. [ші

'Ηθήνιον (τὸ), Ion: în локš de ἠθάνιον. [ші

'Ηθητὴρ (ὁ), =Ἠθητής. [de snde

'Ηθητήριος (ὁ, ἡ), folositopš, внnš ла stpeкspape. ‖ (ssвst:) 'Ηθητήριον (τὸ, = 'Ηθμὸς, stpeкspъtoape.

'Ηθητὴς, οῦ, (ὁ), stpeкspъtopš, лътsрitopš. [ἠθέω].

'Ηθίζω, biit: -ίσω, =Ἠθέω.

'Ηθικὸς, ἡ, ὸν, редатівš кs (saš аръtъtopš de) пъравsл, характерsл omsлsї; kontpiвsitopš ла formapea пъравsрілор, моралš. [ἦθος]. [de snde

'Ηθικῶς, адв:='Εν ἤθει, кs emfasš, saš înцелеsš; dsne persлеле моралеї, saš моралічеште.

Ἤθισις, εως (ἡ), ші

'Ηθισμὸς (ὁ, =Ἤθησις. [ші

'Ηθιστήριον (τὸ),=Ἠθητήριον. [ἠθίζω].

'Ηθμάριον (τὸ), dim: ал лsї ἠθμός.

'Ηθμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de (гъsрitš ка о) stpeкspъtoape. «Τὸ ἠθμοειδὲς ὀστοῦν». Anatom: snsл din oaseле nasslsї. [ἠθμὸς, εἶδος].

'Ηθμὸς, ші 'Ηθμὸς (ὁ), [ἠθέω] stpeкspъtoape (nînzъ, ші чл: de stpeкspat). 2) (Anatom:) naptea din sssл nasslsї, snde este osзл кs гъsреле. [de snde

'Ηθμώδης, εος (ὁ, ἡ). =Ἠθμοειδής.

'Ηθογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, deskpiš пъравsріле oamenілор. [din

'Ηθογράφος (ὁ, ἡ), deskpiitopš de пъравsріле (характереле) oamenілор [ἦθος, γράφω].

'Ηθολογέω -ῶ, biit: -ήσω, аpъtš вopвind (saš skpiind) моралsл (характерsл) кsїва întokmaї. 2) вopвeskš (saš skpiš) кs dpamatiкš emfasš (ἐν ἤθει). [ші

'Ηθολογία (ἡ), imitatiвъ penpesintaцie, saš deskpiepe de пъравsрі. [din

'Ηθολόγος (ὁ, ἡ), penpesintъtopš, saš deskpiitopš întokmaї de пъравsрі, saš характере (imitъtopš, aktopš). (везї ші βιολόγος). [ἦθος, λόγος].

'Ηθοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, formezš пъравsріле; (maї des) imitš npin вopвipe saš skpiepe характерsл моралš ал кsїва, saš (în цen:) пъравsріле oamenілор întokmaї. [ἠθοποιός]. [de snde

'Ηθοποιητικὸς, ἡ, ὸν, редатівš кs, saš îndemînatiкš ла...

'Ηθοποιΐα (ἡ), imitape, saš екsактъ noetiкъ saš petopiкъ deskpiepe de пъравsріле (характерsл) кsїва, saš (în цen:) а ле oamenілор. [din

'Ηθοποιὸς (ὁ, ἡ), formъtopš (întokmitopš), saš екsакт penpesintъtopš (noetš, saš opatopš) de пъравsріле oamenілор. [ἦθος, ποιός].

Ἦθος [ἔθος], εος -ους (τὸ), (îm:) «Τὰ ἤθεα», овічnsitsл локš de petpeчepe, saš tpaїš, локsinцъ (de omš, saš вітъ) «Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες». Ep: 2) овічеїsл локsлsї, datina пъмîntsлsї. 3) моралsл характерš ал omsлsї. 4) (ptp:) imitatiвъ penpesintaцie а моралsлsї характерš, ші чел dintp' ачеаста skopnitš simцimîntš (maї modepatš dekît πάθος).

Ἤϊα (τὰ), noet: [εἶμι] коже ле легsmeлор. «'Ηίων θημῶνα καρφαλέων». Od: E. провізії de хранъ; (în цen:) mînкаре, nstpeцš. «'Ελάφοισιν, αἵ λύκων ἤϊα πέλονται». Il: N.

Ἤϊα ας, ε, Ion: tpe: de кs:, ші

'Ηΐεσαν, Ion: în локš de ἤεισαν, 3: îm: neps: de npeл: ал лsї εἰμί.

Ἤϊθεος (ὁ, ἡ), noet: [ἀήθης, saš ἠθεῖος] neînsspatš, flъкъš; (napt:) tînъpš, воїniкš. (везї ші αἰζηός).

Ἤϊκτο, în локš de ἐῴκει, semъna, 3 sinr: neps: de nas: neste sъв: ал лsї εἴσκω, în локš de ἔοικα.

Ἤϊμεν, noet: în локš de ἤειμεν, 1: îm: neps: de npeл: ал лsї εἶμι.

Ἤϊξα noet: nex: 1: ал лsї ἀΐσσω.

'Ηϊόεις, εσσα, εν, noet: în локš de ἠϊονόεις, чел кs 'naлte (pînoase) malspї. saš 2) [ἤϊα] чел кs mzлtъ eapвъ, saš rpasъ nъшsne. saš 3) [εἶμι] netedš.

Ἤϊον, noet: npeл: ал лsї εἶμι.

'Ηϊόνιος (ὁ, ἡ), Ion: noet: = 'Ηόνιος.

Ἤϊος (ὁ, ἡ), noet: în локš de 'Ιήϊος.

'Ηϊόω -ῶ, [ἤϊα], biit: -ώσω, хръneskš. satspš.

Ἤϊσαν, Ion: în локš de ἤεισαν, 3: îm: neps; de npeл: ал лsї εἶμι.

Ἤϊσκον, npeл: ал лsї εἴσκω.

Ἤϊτε noet: în локš de ἤειτε, 2: îm;

пeps: de прел: ал лзї εἶμι.

Ἠίχθην, noet: nas: пех: ал лзї αἴσσω.

Ἠϊών [εἶμι], όνος (ἡ), малз de pîз; цэртз de маре.

Ἠίων [ἀΐω], ονος (ἡ), noet: famъ, азzipe, штipe.

Ἦκα [în afin: кз ἀκὴν], adв: noet: înчеt, кз înчетзл; пэцin чева, кзmпътat, зшор, кîte пэцinз.

Ἦκα, noet: пех: 1: ал лзї ἵημι.

Ἤκαζον, At: în локз de εἴκαζον, прел: ал лзї εἰκάζω.

Ἠκαλέεις [ἦκα], εσσα, εν, noet: влажinз, влîndз, лinimtitз.

Ἠκάχησα, ші Ἤκαχον, noet: пех: 1: ші 2: ал лзї ἄχνυμι.

Ἤκεστος [ἀ, κεντέω], η, ον, noet: (βοῦς, боз) пеîппзпsз кз волдзл, nedomолitз, пепззз ла жзгз; (дзпе алцїї) вiтъ пегопitъ. (везї ші ἀκέντητος).

Ἤκιστος, saз Ἥκιστος, [ἦκα] η, ον, noet: (кз înf:) преа lîpziз, saз чел маї din зpmъ, чел маї пэцinз, чел маї мiкз; (прin зрm:) foapte nedestoïnikз. || (în прозъ înтpeв: пзмаї) Ἥκιστα, adв: de локз. пiчї de кзm. «Οὐδεὶς ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἥκιστα σύ». Dm: «Ὡς ἥκιστα». Лкs: kît маї пэцin, de локз; (ші овiч:) «Οὐχ ἥκιστα». Ksn: декît toate маї мзлt.

Ἤκου Ion: ші Dop: în локз de ἤπου.

Ἠκριβωμένως, adв: (de партч:), ексакt (кз sкзmпзtate), saз кз desъвîршipe. [ἀκριβόομαι.

Ἦκται, 3: sinг: пеps: dn пas: tpe: de кз: ал лзї ἄγω.

Ἥκω, вiit: ἥξω, (прел: ἧκον, iap чеїлалцї timпї пеîntpeв:) вiз, sosesкз, ажзпгз, saз (маї ексакt) sîntз venitз, sositз, amз ажзпs. «Ἄρτι ἥκεις ἢ πάλαι»; Плt: «Ἧκε νῦν ταχύ». Apstf: (ші кз партч:) «Ἧκεν ἄγων αὐτὸν ἐπὶ τὴν θέαν». Ksn: (ші în вiit:) «Ἧκον ἀμυνοῦντες». Dm: (ші кз преп:) «Ἥκειν εἰς Ἰθάκην»; Od: N. (ші кз adв:). «Μάλα τηλόθεν ἥκω». Іл: Е. «Ὅτε γὰρ ἥκομεν δεῦρο ἀπὸ τῆς προτέρας πρεσβείας». Dm: (ші fir:) «Ἥξει καιρός». Ткр: «Ἰν' ἥκει μαντεύματα». Sof: s'аз îппліпіt «Ὅ καὶ νῦν ἥκει γενόμενον». Плв: s'а îпtîmплat а se фаче. «Εἰς τουτο («Πόρρω) ἡλικίας (σοφίας, δυνάμεως, τόλμης) ἥκων». Лкs: «Εἰς ταὐτὸ ἥκει.» Лкs: ла ачеашї ажзпце, saз ачеашї este. «Ὁ διὰ πάντων ἥκων (în локз de διήκων) ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ». Sin: (ші în перifp: în локз de ἔχω). «Φρονήσεως («Παιδείας) εὖ ἥκων». Лкs: віпе ажзпsз despre îпцелепчiзпе, ші чл: «Αἰ μορφῆς εὖ ἥκουσαι». Лкч: «Ἥκει οὐχ ὁμοίως ὡρέων». Ер: п'аре asemenea климъ. «Πῶς ἀγῶνος ἥκομεν»; Екр: че реззлtatз а лзаt îпtpeпpindepea поаstpъ? (ші pap fъpъ adв:) «Σὺ δὲ δυνάμεως ἥκεις μεγάλης». Ер: 2) (fir:) =Ἀνήκω, мъ потрiвескз, мъ dedзкз, прiвескз ла чева; аtîрпз de чева. (pap кз dat:) «Ἡκέ μοι γένει». Sof. (ші кз преп:) «Τό γε εἰς ἐμὲ ἧκον». Лкs: «Ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκεν». Dm: «Τὰ πρὸς ἔπαινον (εἰς φιλανθρωπίαν) ἥκοντα». Плв: «Τῶν ἐς θαῦμα ἡκόντων». Пазs: (ші adв:) «Ποῖ λόγος ἥκει»: Екр: ла че прiвеште?

Ἠλαίνω, ші (мiж:) Ἠλαίνομαι, (fъpъ вiit:) noet: [ἠλεός, saз ἀλάομαι] мъ ръtъчеsкз în коачї ші în коло: (fir:) sîntз певзпз, sмiпtitз.

Ἠλάκατα (τὰ), noet: firз, toptз. [din

Ἠλακάτη (ἡ), [ἠλάσκω] (арх:) пaiз de sпiкз; кочеапз; tpestie, ші чл: (овiч:) fзркъ (de tops); fзsз: sъцеатъ; вîрfз de катaptз; зпз fелз de машiпъ, прin înвîрtipea кърia se tpaце, saз se sкоate, saз se asвîpлъ чева, (Tзрч: макара) skpiпetз, (франц: din лat: cabestan) крiвакз; sneteaza. че înвîрtinдзse apatъ ssflapea op кързїa вîntз. (везї ші ἄτρακτος) [de зnde

Ἠλακατῆνες (οἱ). зпз fелз de пештї, че se sъpaз. [ші

Ἠλακατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о fзркъ de tops, saз fзsз, ші чл:

Ἠλασκάζω, ші Ἠλάσκω, noet: мъ înвîрtesкз, мъ ръtъчеsкз în коачї ші în коло. 2)—Ἀλυσκάζω, мъ апъpз, мъ депъртезз.

Ἤλδανε, noet: 3: sinг: пеps: de пех: 2: ал лзї ἀλδαίνω.

Ἠλέκτρινος (ὁ, ἡ), fъкзtз de (saз tpansпаpinte ка) кехрiварз. [ἤλεκτρον].

Ἠλεκτροειδής, έος (ὁ, ἡ), [ἤλεκτρον, εἶδος] asemenea кз, saз ка...

Ἤλεκτρον (τὸ), ші Ἤλεκτρος (ὁ, ші ἡ). [ἠλέκτωρ] (арх:) о шiртъ de азрз ші арцiпtз; (маї пoз ші овiч:) кехрiварз. || (fin:) кзїе de прецiоsз metaлз пепtpз stpîпs коарделе ла лiръ, kitapъ, ші чл; (saз маї de кpezзt) пеstpiцitзрї de кехрiварз.

Ἠλεκτροφαής, έος (ὁ, ἡ), лзminosз (tpansпаpinte) ка кехрiварзл. [ἤλεκτρον, φάος].

Ἠλεκτρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἠλεκτροειδής. [ἤλεκτρον].

Ἠλέκτωρ, ορος (ὁ), noet: лзminosз, în-

пръшtiitopš de paze. (enit: ал soapeлšĭ, [ἕλη, ἥλιος].

'Ηλέματος [ἠλεός], η, ον (ші adв:) -μάτως. поеt: пегĭовš; zadapnikš, sекš.

'Ηλεόποινος (ὁ, ἡ), поеt: = Νηλεόποινος.

'Ηλεὸς [ἄλη, ἀλαὸς], ἡ, ὸν, поеt: пepodš, nemintosš. 2) (акt:) прічіnsitopš de neminte. «Οἶνος —». Od: Ξ.

'Ηλεύατο, поеt: 3: sinr: пеps: de між: пех: ал лšĭ ἀλεύω.

'Ηλήλατο, ші їm: 'Ηλήλαντο, At: поеt: їn локš de ἐλήλατο, -αντο, пeste sъв: ал лšĭ ἐλαύνω.

'Ηλήλιμμην, At: пas: пeste-sъв: ал лšĭ ἀλείφω.

'Ηλθεσαν, Беоt: ші Алеksandp: їn локš de ἦλθον, 3: im: пеps: de пех: 2: ал лšĭ ἔρχομαι.

'Ηλιάδες (αἱ), fiĭче, ші 'Ηλιάδης, ου (ὁ), fiš а soapeлšĭ. [ші

'Ηλιάζω, віit: -άσω, їntinzš (ъsšкš, saš їnkълzeskš) чева ла soape. [ἥλιος]. || (між:) sîntš memврš ал Елieiĭ, жšdікъtopiĭ din Atena. [din

'Ηλιαία (ἡ), [vezĭ ἁλία] о šліцъ їn Atena, šnde afapъ (sšвt черš) se kompleкta жšdікъtopia Елiea.

'Ηλιακὸς, ἡ, ὸν, solapš (ал soapeлšĭ). «'Ενιαυτὸς—». Astpnm: anš solapš. [ἥλιος].

'Ηλίασις, εως (ἡ), (акt: ші пas:) їntindepe, їnkълzipe, sвîntape ла soape; (їn Atena) fiinцъ de жšdікъtopš Eliastš. [ші

'Ηλιαστήριον (τὸ), локš notpivitš пentpš їntindepe, saš šsкape ла soape. [ші

'Ηλιαστὴς, οῦ (ὁ), Eliastš, мъdšлapš ал жšdікъtopiĭ Eлiea din Atena. [ἡλιάζω]. [de šnde

'Ηλιαστικὸς, ἡ, ὸν, pелativš кš жšdікъtopiĭ Eliastĭ, saš жšdікъtopia Eлiea.

'Ηλιάω -ῶ, віit: -άσω, amš faцa ші лšчіpea soapeлšĭ. [ἥλιος].

'Ηλίβατος (ὁ ἡ), поеt: [ἥλιθα, βαίνω] пpea 'naлtš, pîпosš, anевое de šмвлаt пe dînsšл; foapte adînkš; (їn цеn:) foapte mape, monstpšosš.

'Ηλιεῖον (τὸ), temплš ал soapeлšĭ. [ші

'Ηλιεύω, віit: -εύσω, = 'Ηλιάζω. [ἥλιος].

'Ηλιθα, [ἅλις, saš ἡλός] adв: поеt: пpea, foapte mšлt. 2) гpъmadъ, de о datъ, fъpъ veste. 3) їn zadapš.

'Ηλιθιάζω, віit: -άσω, лšкpezš мъ пoptš ка šnš...

'Ηλίθιος, [ἠλεὸς, ἥλιθα] α, ον, пiepdštš, zadapnikš, fъpъ pesšлtatš; (despe oam:) пpostš, šitšкš, nesimцitopš, šîmitš. (vezĭ ші ἐμβρόντητος). [de šnde

'Ηλιθιότης (ἡ), nesimцipe; пpostie, šîmipe, ші чл: [ші

'Ηλιθιόω -ῶ, віit: -ώσω, fакš пe чinева nesimцitopš, їл šîmeskš. [ші

'Ηλιθιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка šнš šîmitš, nesimцitopš, ші чл:

'Ηλικία (ἡ), [ἡλίκος] statš, (tšpч:) воĭš; (їn цеn:) 'nълцime, mъpime. 2) (maĭ des) вîpsta omšлšĭ; (iap пaptiк:) floapea вîpsteĭ, tinepeцe; (колеkt:) tinepime; (šneopĭ) цепераціа de акšm, kontimпopaniĭ. [de šnde

'Ηλικιώτης, ου (ὁ), ші 'Ηλικιῶτις, ιδος (ἡ), чел de ачееаші вîpstъ кš алtšл; (despe лšкp:) kontimпopanš. «Πράξεις ἡλικιώτιδες». Diod: ші «'Ηλικιῶτις ἱστορία». Istopie kontimпopanъ.

'Ηλίκος, η, ον, кîtš (ла mъpime, ла statš, saš ла вîpstъ); (ші mipît:) кît de mape, saš mікš. «Εἶναι μέγεθος ἡλίκον λέοντα». Apst: «'Ηλίκος γέγονε». Плt: «'Ηλίκα τόξα κρατεῖ». Tкр: «'Ηλίκος πόνος» Лкs: «Θαυμαστὸς ἡλίκος». Лкs: «Μέγιστα ἡλίκα». Лкs: (vezĭ ші πηλίκος, ші τηλίκος). [din

'Ηλιξ, -ικος (ὁ, ἡ), = 'Ηλικιώτης, de ачееаші вîpstъ; kontimпopanš; soцš, tovapošš; (maĭ пoš кš цеn:) asemenea.

'Ηλιόβλητος (ὁ, ἡ), вътštš (apsš) de soape. [ші

'Ηλιόβολος (ὁ, ἡ), = 'Ηλιόβλητος. [ἥλιος, βάλλω].

'Ηλιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, asemenea ка soapeле. [ἥλιος, εἶδος].

'Ηλιοθερὴς (ἥλιος, θέρω], έος (ὁ, ἡ), їnкълzitš de soape, = Εἰληθερής.

'Ηλιοκαὴς, έος (ὁ, ἡ), apsš de soape. [ἥλιος, καίω]. [de šnde

'Ηλιοκαΐα (ἡ) apsšpъ de soape.

'Ηλιοκάμινος (ὁ), локšinцъ їnкълzitъ de (пšsъ їn вътaĭe de) soape, (пpin špm:) de eapпъ. [ἥλιος, κάμινος].

'Ηλιοκάνθαρος (ὁ), rîndaкš konsfinцitš de Eцiптenĭ soapeлšĭ. [ἥλιος, κάνθαρος].

'Ηλιόκαυστος (ὁ, ἡ), = 'Ηλιοκαής.

'Ηλιόκεντρὶς, ιδος, saš ίδος (ἡ), (плц:) tpadšкцie din Лat: solipuga, šнš felš de insektъ, кape їnпšnцe ла soape, soapeпšnцe. [ἥλιος, κέντρον].

'Ηλιομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пeвšнš dšпe soape, foapte ĭšвitopš de кълdšpa soapeлšĭ; saš їntšsiastš de soape. «Τέττιξ—». Apst: [ἥλιος, μαίνομαι].

'Ηλιόμορφος (ὁ, ἡ) чел кš figšpъ de soape, saš fpšmosš ка soapeле [ἥλιος, μορφή].

Ἡλιόπους, οδος (ὁ), = Ἡλιοτρόπιον, (плантъ) floapea soapelsĭ. [ἥλιος, ποῦς].

Ἡλίοπος, η, ον, [ἥλιος, ὤψ] aĭ кърsia окĭ лsчеsк ка soapeле.

Ἥλιος [ἕλη] (ὁ), soape; (прin întind:) лsmina soapelsĭ, zioa; (sне орĭ îm:) ραzеле, saš apssра soapelsĭ. «Ἥλιοι ἐκ νεφῶν ὀξεῖς». Tfp:

Ἡλιοσκόπιον (τὸ), sнš felš de плантъ, че se sĭtъ ла (se întoарче dsне) soape, (franц: tithymale) лаnteле кsкsлsĭ. [ἥλιος, σκοπός].

Ἡλιοστεγής, έος (ὁ, ἡ), noet: акореріmš (оnpitорš) de soape [ἥλιος, στέγη].

Ἡλιοστερής, έος (ὁ, ἡ), noet: лinsitорš de soape. [ἥλιος, στερέω].

Ἡλιοστιβής [ἥλιος, στείβω], έος (ὁ, ἡ), noet: кълкаtš (лsminatš, saš înкълzitš) de soape.

Ἡλιότευκτος (ὁ, ἡ), noet: [ἥλιος, τεύχω] fъкstš (норnitš) de soape. Αὐγή—». Dions:

Ἡλιοτρόπιον (τὸ), [ἥλιος, τροπή] чеаsорnікš solарš, saš de soape. 2) sнš felš de плантъ, floapea soapelsĭ (къчĭ se întoарче dsне soape).

Ἡλιοφάνεια (ἡ), ібіреа (ресъріреа, лsчіреа) soapelsĭ. [din

Ἡλιοφανής, έος (ὁ, ἡ), лsminosš ка soapeле. 2) (nas:) лsminatš de soape. [ἥλιος, φαίνω].

Ἡλιόχρυσος (ὁ, ἡ), = Ἑλίχρυσος. [ἥλιος, χρυσός].

Ἡλιόω-ῶ, biit: -ώσω, пsĭš ла soape. ‖ (mіж: saš nas:) mъ лsminezš, saš mъ înкълzeskš de soape; (прin întind:) тръĭeskš afаръ (sssт черš). (în прot: de σκιατραφέομαι). [ἥλιος].

Ἡλίσκος (ὁ), Dim: ал лsĭ ἧλος, кsĭшорš.

Ἡλιτενής, έος (ὁ, ἡ), = Ἠλίβατος, 'nалtš. [ἤλιθα, τείνω].

Ἠλιτήμερος (ὁ, ἡ), = Ἀλιτήμερος.

Ἡλίτης, ου (ὁ), шi ἡλῖτις, ιδος (ἡ), реlatіbš, saš asemъnatš кs кsĭš. [ἧλος].

Ἠλιτοεργός (ὁ,ἡ), noet: [ἀλιταίνω, ἔργον] neissstitорš în треаba, saš întренрindереа sa.

Ἠλιτόμην, noet: mіж: nех: 2. ал лsĭ ἀλιταίνω.

Ἠλιτόμηνος (ὁ, ἡ), noet: [ἀλιταίνω, μήν] ръtъчitš în nsтърsл лsнелор; nенъsкstš în xotъріtа лsнъ. (bezĭ шi ἀλιτήμερος).

Ἤλιτον, noet: nех: 2: ал лsĭ ἀλιταίνω.

Ἠλιτόποινος (ὁ ἡ), noet: [ἀλιταίνω, ποινή] skъnatš din osîndъ. (dsне алцiĭ греш: în локš de νηλεόποινος).

Ἠλιτόφρων, ονος (ὁ), [ἀλιταίνω, φρήν] еșitš din minte, smintitš.

Ἧλιψ, ιπος (ὁ), sнš felš de înкълцъminte.

Ἡλιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ἡλιοειδής. [ἥλιος].

Ἡλίωσις, εως (ἡ), înкълzіре ла soape. [ἡλιόω].

Ἡλιώτης, ου (ὁ), шi Ἡλιῶτις, ιδος (ἡ), noet: реlatіbš кs, saš провenitš dела soape. [ἥλιος].

Ἧλκον, ἥλκησα, Dop: noet: în локš de εἷλκον, εἵλκυσα.

Ἡλοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ, saš de felsл кsĭsлsĭ. [ἧλος, εἶδος].

Ἡλοκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, taiš, fакš кsĭe. din

Ἡλοκόπος (ὁ), tъĭetорš, fъкъtорš de кsĭe. [ἧλος, κοπή].

Ἡλοπαγής, έος (ὁ, ἡ), бъtstš кs кsĭš. [ἧλος, πήγνυμι]. = Ἡλότυπος.

Ἧλος (ὁ), [ἥμι] кsĭš, шi ор че seamънъ кs кsĭš; (прin întind:) nегš, бътъtsръ ла пічорš, saš mînъ.

Ἠλός, ἡ, όν, noet: în локš de ἠλεός, saš ἠλίθιος. [de sнde

Ἠλοσύνη (ἡ), noet: în локš ἠλιθιότης.

Ἡλότυπος (ὁ, ἡ), noet: [ἧλος, τύπτω] бъtstš кs кsĭš, = Ἡλοπαγής.

Ἦλουν, εις, ει, пред: ал лsĭ ἀλέω.

Ἡλόω-ῶ, biit: -ώσω, batš кs кsĭš, цintsĭeskš. [ἧλος].

Ἠλσάμην, шi Ἠλσόμην, noet: mіж: nех: 1: шi 2: ал лsĭ εἴλλω, saš ἴλλω.

Ἤλσατο, (foapte рар) în локš de ἠλάσατο, mіж: nех: 1: ал лsĭ ἐλαύνω.

Ἠλυγάζω, biit: -άσω, întsнекš, акоперš, sмбреskš. [шi

Ἠλυγαῖος, α, ον, întsнекosš, sмбрosš. [din

Ἠλύγη (ἡ), [ἀ прiв:, λύκη, saš ἀ înteц:, λύγη] întsнерікš, sмбръ. [de sнde

Ἠλυγίζω, biit: -ίσω, = Ἠλυγάζω. [de sнde

Ἠλυγισμός (ὁ), întsнекаре, sмбріре.

Ἤλυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Ἠλυγαῖος.

Ἤλυξα, nех: ал лsĭ ἀλύσκω.

Ἠλύσιος, α, ον, реlatіbš кs, saš венitš de ла Elisеš. ‖ (sssst:) «Ἠλύσιον (кs шi fъръ) πεδίον». Om: локsінца чеа dsне moapte a еroiлор, раĭsл векілор Еленĭ, (алt:) «Μακάρων νῆσοι». 2) локš sfîntš (некълкаtš) прінч: înпрежsр de temплs. (bezĭ шi ἐνηλύσιον, шi κατηλύσιον). [din

Ἤλυσις, εως (ἡ), noet: în локš de ἔλευσις, венire, sosire. [ἐλεύθω].

Ἦλφον, noet: nех: 2: ал лsĭ ἀλφαίνω.

Ἡλωτός, ή, όν, чел în formъ de кsĭš, saš бъtstš кs кsĭš. [ἡλόω].

῏Ημα (τὸ), поеt: [ἵημι] asвîрлitsрѣ (de sъцеatъ, шi чл:).

Ἡμαγμένος, η, ον, пas: tpe: de кв: ал партч: лвї αἱμάσσω, sînцepatв.

Ἠμαθόεις, εσσα, εν, поеt: în локв de ἀμαθόεις, nisinosв. [ἄμαθος].

῏Ημαι, ἧσαι, ἧσται, шi 3: îm: пepѕ: ἧνται, (прел: ἥμην, ἧσο, ἧστο, шi 3: îm: ἧντο, порвнч: ἧσο, ἥσθω, inf: ἧσθαι, шi партч: ἥμενος) поеt: în локв de (чел обiч: шi întpeв: în прозъ) κάθημαι, шeзв, staв; (despre лвкр: maї кв seamъ npinoase) sîntв aшezatв, пвsв a sta, = Ἀνάκειμαι; sîntв aшezatв, ad: жos, кam adînкatв. «Ἥμενοι ἐν χόρτῳ.» Ткр: în кврte, saв огpadъ aшezatъ, пв 'палtъ.

῏Ημαρ, ατος (τὸ), поеt: în локв de ἡμέρα, zi.

Ἡμαρτημένως, adв: (de партч:) грешit, фърѣ кввîntв. [ἁμαρτάνω].

Ἡμᾶς, ак: îm: ал лвї ἐγώ, пе пої.

Ἠμάτιος, η, ον, [ἦμαρ] поеt: în локв de ἡμερινὸς, каре se фаче, saв фаче чева zioa, saв în toate zileлe, de fie-каре zi.

῎Ημβλακον, поеt: пех: 2: ал лвї ἀμβλακέω.

῎Ημβροτον, поеt: în локв de ἥμαρτον.

Ἁμέας, Іоn: în локв de ἡμᾶς.

Ἡμεδαπός [ἡμεῖς, δάπεδον], ή, όν, ал поsтрв пъмîнteanв, концетъцеanв.

Ἡμεῖς, (цеn: ἡμῶν, dat: ἡμῖν, ак: ἡμᾶς) îm: ал лвї ἐγώ, поï.

Ἡμείων, поеt: Іоn: în локв de ἡμέων, ἡμῶν.

Ἡμεκτέω-ῶ, вiit: -ήσω, Іоn: (întpeв: пвmaї în комп: περιημεκτέω) mъ пекъжеsкв, saв sîntв пекъжiчosв. [ἐμέω, ἔχω, îmї onpesкв, saв цiв греаца, înгiцв пodвpï].

Ἠμελημένως, adв: (de партч:), = Ἀμελῶς, кв леnевiре. [ἀμελέω].

῎Ημελλον, At: în локв de ἔμελλον, прел: ал лвї μέλλω.

Ἠμὲν [ἤ, μὲν] коnівнкц: комплеt: (авînd врmъt: пе ἠδέ, шi вne-opї пе καί, saв δὲ) поеt: în локв de μὲν, τε «Ἠμὲν ὅτῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν.» Іл: О:

῏Ημεν, Dop: în локв de εἶναι, inf: ал лвї εἰμί.

῏Ημεν, At: în локв de ἤειμεν, 1: îm: пepѕ: de прел: ал лвї εἶμι.

Ἡμέρα (ἡ), zi; (поеt:) вiaцъ; mînтвiре; феpiчiре. «Ἅμ' ἡμέρα (Еpodotв adaorъ шi) διαφωσκούσῃ» în ревърsatвл zioрiлор «Ἀφ' ἡμέρας πίνει». Плв: de кв zioa, пînъ а пв înсepa. «Δι' ἡμέρας.» Лкs: «Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας». (шi ел:) «Ἡμέρας, (saв) «Μεθ' ἡμέραν». Лкs: zioa, toatъ zioa. «Καθ' ἡμέραν, (saв). «Ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν». (шi ел:) «Πᾶσαν ἡμέραν». Лкs: în toate zileлe, saв пе fie-каре zi. «Πρός ἡμέραν». Лкs: despre zioъ. [de вnde

Ἡμερεύω, вiit: -εύσω, (кв dat: saв sinг: saв кв преп:) реtpeкв zioa în.. [шi

Ἡμερήσιος, α, ον, de o zi, de fie-каре zi, = Ἐφήμερος. ‖ (sввst:) Ἡμερήσιον (τὸ), (se înц: μίσθωμα) плаtъ de o zi; (înцелеrîndв se βιβλίον) katastiхв de fie-каре zi (zilаpв), în каре se înseamnъ întîmплъpiлe zilїї.

Ἡμερίδης, ου (ὁ), влînдв, влажinв, = [ἥμερος].

Ἡμερίδιον (τὸ), dim: ал лвї ἡμέρα, ziвліцъ.

Ἡμερινός, ή, όν, = Ἡμερήσιος, каре se фаче zioa. [шi

Ἡμέριος, α, ον, поеt: = Ἡμερήσιος, шi Ἐφήμερος. [ἡμέρα].

Ἡμερίς, ίδος (ἡ), fem: ал лвї ἥμερος, înвлînzitъ (прiнч: прin квлtiваре). ‖ (sввst). (se înц: ἄμπελος) вie лвкpatъ, (maї кв seamъ) = Ἀναδενδράς.

Ἡμερόβιος (ὁ, ἡ), къпъtвitв de tpeввinчioaseлe вieцeї пе o zї пвmaї (de azї пînъ mîine). 2) tpъitopв пвmaї o zi. (везї ἐφήμερος). [ἡμέρα, βίος].

Ἡμερογράφος (ὁ), skpiitopв de astponomiкв, saв meteoроЛоцiкв zilаpв. [ἡμέρα, γράφω].

Ἡμεροδανειστής, οῦ (ὁ), înпрвmвtвtopв пвmaї пе o zї (каре saв se плъtеште în datъ, saв îшї sokoteшe ла капеtе doвînda fie-къpia zi). [ἡμέρα, δανειστής].

Ἡμεροδρομέω-ῶ, вiit: -ήσω, алергв toatъ zioa. [din

Ἡμεροδρόμος (ὁ, ἡ), алергъtopв (къльtopв) de toatъ zioa. ‖ (sввst:) кврiepв. [ἡμέρα, δρόμος].

Ἡμερόδρυς, υος (ἡ), stежарв domestiкв. [ἥμερος, δρύς].

Ἡμεροθαλής, έος (ὁ, ἡ), поеt: înвepzitв domestiчеште (adiкъ прin квлtiваре). (везї шi ἡμεροθαλής). [ἥμερος, θάλλω].

Ἡμεροθηρία (ἡ), вînаре de domestiче doвitoaче. [шi

Ἡμεροθηρικός, ή, όν, кввenitв (saв întemînatiкв) ла вînаре de влînde doвitoaче. [ἥμερος, θήρα].

Ἡμεροκαλλές, έος -οῦς (τὸ), шi

Ἡμεροκαλλίς, ίδος (ἡ), вnв felв de кpinв кв floрї галвеnе. [ἥμερος, κάλλος].

Ἡμεροκλέπτης, ου (ὁ), fърř de zi (în-npot: de νυκτοκλέπτης). [ἡμέρα, κλέπτης].

Ἡμεροκοίτης, ου (ὁ), шi

Ἡμερόκοιτος (ὁ, ἡ), noet: чел че doapme toatъ zioa. «Νυκτερίς («Κλέπτης]—» Оп: Es:. || (sъbst:) ъnř felř de natpъnedř de mape, че алt: se ziче шi Καλλιώνυμος, шi Οὐρανοσκόπος, (fpanц:) Veau-marin, Bi-dpъ. [ἡμέρα, κοίτη].

Ἡμερολεγδὸν, adв: nъmъpînd zilele kîte ъna ъna. [шi

Ἡμερολεκτέω -ῶ, biit: -ήσω, ═Ἡμερολογέω. [ἡμέρα, λέγω].

Ἡμερολογεῖον, шi Ἡμερολόγιον (τὸ), ka-lendapř, în kape sînt skpise zilele anъ-лъї; saъ ъnř felř de zilapř. [шi

Ἡμερολογέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ak:) цiř sokotealъ de (saъ nъmъpř, sokoteskř) zile în вpe ъnř лъkpъ. [ἡμέρα, λόγος].

Ἡμερονύκτιον (τὸ), ═ Νυχθήμερον. [ἡμέ-ρα, νύξ].

Ἡμεροποιέω -ῶ, biit: -ήσω, înвлînze-skř. [din

Ἡμεροποιὸς (ὁ, ἡ), înвлînzitopř. [ἥμε-ρος, ποιός].

Ἥμερος (ὁ, ἡ), влîndř, domestikř. «Ζῶ-ον («Δένδρον) ἥμερον». Лks: «Ὁδὸς—». Плt: kале netedъ, saъ sigъpъ despre xoцї. «Ἄνθρωπος—». Лks: влажinř.

Ἥμερος (ὁ, ἡ), noet: în локř de ἐφή-μερος. [ἡμέρα].

Ἡμεροσκοπεῖον, шi Ἡμεροσκόπιον (τὸ), локř de nîndъ ал stpeжapълъї de zi. [шi

Ἡμεροσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskř, nîndeskř zioa. [din

Ἡμεροσκόπος (ὁ, ἡ), nîndapř, stpeжa-př de zi. [ἡμέρα, σκοπός].

Ἡμερότης (ἡ), влîndeцe. [ἥμερος].

Ἡμεροτροφίς, ίδος (ἡ), îndestълъtoape de xpanъ пе o zi. [ἡμέρα, τροφή].

Ἡμεροφαὴς, шi Ἡμεροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лъminъtopř, saъ въzъtř zioa. [ἡμέρα, φά-ος, шi φαίνω].

Ἡμερόφαντος (ὁ,ἡ), noet:═Ἡμεροφανής.

Ἡμερόφοιτος (ὁ, ἡ), пpeъmвлъtopř, saъ okoлitopř zioa. [ἡμέρα, φοιτάω].

Ἡμεροφυλακέω -ῶ. biit: -ήσω, ═Ἡμε-ροσκοπέω. [ἡμέρα, φυλακή].

Ἡμεροφύλαξ, ακος (ὁ), ═ Ἡμεροσκόπος [ἡμέρα, φύλαξ].

Ἡμερόφωνος (ὁ, ἡ), noet: bestitopř de zi npin гласъл съř. «Ἀλέκτωρ — ». Sim: [ἡμέρα, φωνή].

Ἡμερόω -ῶ, biit: -ώσω, înвлînzeskř. [ἥμερος]. [de ъnde

Ἡμέρωμα (τὸ), op че s' a înвлînzit, domestiчit, deseлвътiчit, спре екs: omř aлtoitř, шi чл:

Ἡμέρως, adв: kъ влîndeцe. [ἥμερος].

Ἡμέρωσις, εως (ἡ), înвлînzipe. [ἡμερόω].

Ἧμες, Dop: în локř de ἦμεν, epam. saъ 2) în локř de εἶναι inf:

Ἡμετέρειος, шi Ἡμετερήϊος, η, ον, noet: în локř de

Ἡμέτερος, α, ον, ал nostpъ. [ἡμεῖς].

Ἡμέων, Ion: noet: în локř de ἡμῶν, цen: ал лъї ἡμεῖς.

Ἥμημαι, tpe: de kъ: nas: ал лъї ἀμάω.

Ἤμην în локř de ἦν, пpeл: (npinч: miж: neste-съв:) ал лъї εἰμί.

Ἤμην, пpeл: ал лъї ἧμαι.

Ἠμί, (гъpъ biit:) At: în локř de φημί. «Παῖ, ἠμί, παῖ». Apstf: (вezї шi ἦ, шi ἦν).

Ἡμίαμβος (ὁ), (вepsř) жъmътate Iamвř. [ἥμισυς, Ἴαμβος].

Ἡμιαμφόριον (τὸ), жъmътate amfopeъ (воркanř kъ doъ toapte). [ἥμισυς, ἀμφορεύς].

Ἡμιάνδριον (τὸ), dim: despreц: ал лъї

Ἡμίανδρος (ὁ) жъmътate въpвatř, sko-nitř. [ἥμισυς, ἀνήρ].

Ἡμιάνθρωπος (ὁ, ἡ), жъmътate omř, (ad:) kъ tpъnъл nъmaї omeneskř. [ἥμισυς, ἄν-θρωπος].

Ἡμιάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), ═Ἡμίανδρος. [ἥ-μισυς, ἀνήρ].

Ἡμιάῤῥην, ενος (ὁ, ἡ), ═ Ἡμίανδρος. [ἥ-μισυς, ἄῤῥην].

Ἡμιάρτιον (τὸ), ъnř felř de nîine пe жъmътate potъndъ. [ἥμισυς, ἄρτος].

Ἡμιασσάριον (τὸ), жъmътate de asapř, (Лat:) Semissis. [ἥμισυς, ἀσσάριον, вezї ziч:].

Ἡμιαστράγαλος (ὁ), жъmътate de apшikř. [ἥμισυς, ἀστράγαλος].

Ἡμιβάρβαρος (ὁ, ἡ), пe жъmътate вap-вapř (вezї шi ἡμιέλλην]. [ἥμισυς, βάρβαρος].

Ἡμιβαφής, έος (ὁ, ἡ), пe жъmътate въ-nsitř, saъ afъndatř, moiatř. [ἥμισυς, βαφή].

Ἡμίβιος (ὁ, ἡ), noet: пe жъmътate viř. [ἥμισυς, βίος].

Ἡμιβρα(βρε)χὴς, έος, шi

Ἡμίβροχος (ὁ, ἡ), пe жъmътate ъdatř. [ἥμισυς, βρέχω].

Ἡμίγαμος (ὁ, ἡ), пe жъmътate kъsъto-pitř, saъ a kъpъїa nъntъ nъ este kъ de-съвîpшipe лeцitimъ. [ἥμισυς, γάμος].

Ἡμιγένειος (ὁ), чел kъ вapвa пe жъmъ-tate eшitъ. [ἥμισυς, γένειον].

Ἡμιγενής, έος (ὁ, ἡ), пe жъmътate kъ-venitř neamълъї; saъ пe жъmътate fъkътř, nesъвîpшitř. [ἥμισυς, γένος].

ʽΗμιγέρων, οντος (ὁ), пе жȣmъtate бъtpînȣ. [ἥμισυς, γέρων].

ʽΗμίγυμνος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate голȣ. [ἥμισυς, γυμνός].

ʽΗμιγύνης, αικος, ши

ʽΗμίγυνος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate femee, =Θηλυδρίας. [ἥμισυς, γυνή].

ʽΗμιδαής [ἥμισυ, δαίω, saȣ δαίομαι], έος (ὁ, ἡ), noet: пе жȣmъtate apsȣ. 2) [ἥμισυ, δαίνυμαι] пе жȣmъtate mînкatȣ. 3) пе жȣmъtate înвъцatȣ. [ἥμισυ, δάω].

ʽΗμιδάϊκτος (ὁ, ἡ), noet: пе жȣmъtate îuжȣnгïatȣ, omopîtȣ. [ἥμισυ, δαΐζω].

ʽΗμιδακτυλιαῖος, α, ον, лȣnгȣ, saȣ латȣ de жȣmъtate de deцetȣ. [ши

ʽΗμιδακτύλιον (τὸ), (metp:) жȣmъtate de daкtiлȣ. [ἥμισυς, δάκτυλος].

ʽΗμιδαμής, έος (ὁ, ἡ), noet: пе жȣmъtate domoлitȣ, doбopîtȣ, maï omopîtȣ. [ἥμισυ, δαμάω].

ʽΗμιδαρεικὸς (ὁ), жȣmъtate de ȣnȣ dapiкȣ (галбеnȣ Пepsesкȣ). [ἥμισυς, δαρεικός].

ʽΗμιδεής, έος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, δέομαι] пе жȣmъtate лinsitȣ пînъ ла întpeгȣ.

ʽΗμιδιπλοΐδιον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de femeeasкъ xaînъ, жȣmъtate poкe; saȣ =Κολόβιον. [ἥμισυς, διπλοΐς].

ʽΗμίδουλος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate poвȣ. [ἥμισυς, δοῦλος].

ʽΗμιδραχμιαῖος, α, ον, чел de гpeȣtate, saȣ npeцȣ de...

ʽΗμίδραχμον (τὸ), жȣmъtate de dpaxmъ. (вeзї ши ἡμιτάλαντον). [ἥμισυς, δραχμή].

ʽΗμιέκτεον, ши ʽΗμίεκτον (τὸ), жȣmъtate de eкteȣ. [ἥμισυς, ἑκτεύς, вeзї ziч:].

ʽΗμιέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate Eлenȣ (nȣ desъвîpшitȣ). (вeзї ши ἡμιβάρβαρος). [ἥμισυς, Ἕλλην].

ʽΗμιεργής, έος, ши ʽΗμίεργος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate лȣкpatȣ; [ἥμισυς, ἔργον].

ʽΗμιετής, έος (ὁ, ἡ), чел de жȣmъtate de anȣ. ‖ (sȣбst:) «ʽΗμίετες» o жȣmъtate de anȣ. [ἥμισυ, ἔτος].

ʽΗμίεφθος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, ἕψω] пе жȣmъtate feptȣ.

ʽΗμιζώνιον (τὸ), жȣmъtate de вpîȣ. [ἥμισυς, ζώνη].

ʽΗμίζωος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate віȣ. [ἥμισυς, ζωή].

ʽΗμίηλος, (saȣ dȣпе алцiї ἡμίειλος) пе жȣmъtate sвîntatȣ ла soape. [ἥμισυς, ἥλιος].

ʽΗμιθαλής, έος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate, saȣ пе o napte nȣmaï înвepzitȣ, =ʽΕτεροθαλής. [ἥμισυ, θάλλω].

ʽΗμίθαλπτος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate înкълzitȣ. [ἥμισυ, θάλπω].

ʽΗμιθανής, έος (ὁ, ἡ), жȣmъtate-moptȣ. [ἥμισυ, ἔθανον].

ʽΗμιθέαινα, ης (ἡ), fem: ал лȣї...

ʽΗμίθεος (ὁ, ἡ), semizeȣ (din tatъ, saȣ din mȣmъ nȣmaï). (вeзї ши ἥρως). [ἥμισυς, θεός].

ʽΗμίθηλυς, εος, υια, υ, пе жȣmъtate femeesкȣ, saȣ femee, =ʽΕρμαφρόδιτος, saȣ Θηλυδρίας. [ἥμισυς, θῆλυς].

ʽΗμίθηρ, ηρος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate de tpȣnȣ feapъ (ши чеea-л-алtъ omȣ). [ἥμισυς, θήρ].

ʽΗμίθνης, ητος, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: =ʽΗμιθανής.

ʽΗμίθνητος (ὁ, ἡ), noet: пе жȣmъtate mȣpitopȣ, saȣ întp' o zi mȣpitopȣ, ши întp' алta nemȣpitopȣ. [ἥμισυς, θνητός].

ʽΗμίθραυστος (ὁ, ἡ), жȣmъtate-snaptȣ, fъpîmatȣ. [ἥμισυς, θραύω].

ʽΗμιθωράκιον (τὸ), жȣmъtate de za (nȣmaï naptea de dinainte). (вeзї ши γύαλον). [ἥμισυς, θώραξ].

ʽΗμιουδαῖος (ὁ), пе жȣmъtate (nȣ desъвîpшitȣ) Iȣdeȣ. [ἥμισυς, Ἰουδαῖος].

ʽΗμικάδιον (τὸ), жȣmъtate de кadȣ (o mъsȣpъ). [ἥμισυς, κάδος. вeзї ziч:].

ʽΗμίκακος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -κάκως, пе жȣmъtate pъȣ. [ἥμισυς, κακός].

ʽΗμίκαυστος(τος) (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate apsȣ. [ἥμισυς, καίομαι].

ʽΗμίκενος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate deшeptȣ. [ἥμισυς, κενός].

ʽΗμίκερκος (ὁ, ἡ), чел кȣ кoada жȣmъtate, чїȣntȣ de кoadъ. [ἥμισυς, κέρκος].

ʽΗμικεφάλαιον (-φάλιον), ши ʽΗμικέφαλον (τὸ), жȣmъtate de кanȣ. [ἥμισυς, κεφαλή].

ʽΗμίκλαστος (ὁ, ἡ), жȣmъtate fpîntȣ. [ἥμισυ, κλάω].

ʽΗμίκλεις, ειδος [ἥμισυς, κλείς], ши ʽΗμίκλειστος [ἥμισυ, κλείω], пе жȣmъtate înкisȣ.

ʽΗμικλήριον (τὸ), жȣmъtate de moшtenipe (кliponomie). [ἥμισυς, κλῆρος].

ʽΗμίκοπος (ὁ, ἡ), tъïatȣ пе жȣmъtate, saȣ npin miжлoкȣ. [ἥμισυς, κοπή].

ʽΗμικόριον (τὸ), жȣmъtate de кopȣ (o mъsȣpъ). [ἥμισυς, κόρος, вeзї ziч:).

ʽΗμικόσμιον (τὸ), = ʽΗμισφαίριον, жȣmъtatea лȣmiї. [ἥμισυς, κόσμος].

ʽΗμικοτύλη (ἡ), жȣmъtate de кotiлъ. [ἥμισυς, κοτύλη, вeзї ziч:]. [de ȣnde

ʽΗμικοτυλιαῖος, α, ον, de o notpiвъ кȣ...

ʽΗμικοτύλιον (τὸ), =ʽΗμικοτύλη.

ʽΗμίκραιρα (ἡ), [ἥμισυς, κραῖρα] noet: în лoкȣ de ἡμικέφαλον; ши = кȣ

ʽΗμικρανία (ἡ), dѕpepe de жѕmътate de капѕ. [ἡμικράνιον]. [de ѕnde

ʽΗμικρανικὸς, ἡ, ὸν, пътimaшѕ de dѕpepea de жѕmътatea капѕлѕї.

ʽΗμικράνιον (τὸ), жѕmътate de капѕ. [ἥμισυς, κρᾶνον].

ʽΗμίκρης, ητος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate Крeteanѕ. [ἥμισυς, Κρής].

ʽΗμικύαθος (ὁ, ἡ), жѕmътate de кiatѕ (ѕnѕ felѕ de mъѕѕpъ). [ἥμισυς, κύαθος, везї ziч:].

ʽΗμικύκλιον (τὸ), semiчеркѕ, saѕ жѕmътate de черкѕ. (iap пpiнч: neѕt: aл лѕї...

ʽΗμικύκλιος (ὁ, ἡ), чел în фopmъ de semiчеркѕ. || (sѕвst:) op че este konstpѕitѕ, saѕ întokmitѕ în фopmъ de semiчеркѕ. [ἡμίκυκλος]. [de ѕnde

ʽΗμικυκλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѕл semiчеркѕлѕї.

ʽΗμίκυκλος (ὁ, ἡ), == ʽΗμικύκλιος. || (sѕвst:)==ʽΗμικύκλιον. [ἥμισυς, κύκλος].

ʽΗμικυλίνδριον (τὸ), шi ʽΗμικύλινδρος (ὁ), semiчiлindpѕ, saѕ жѕmътate de чiлindpѕ. [ἥμισυς, κύλινδρος, везї ziч:].

ʽΗμικύων, υνος, (ὁ, ἡ), чел пе жѕmътate kîine, шi жѕmътate aлtѕ чева. [ἥμισυς, κύων].

ʽΗμιλέπιστος, шi ʽΗμίλεπτος (ὁ, ἡ), пoet: [ἥμισυ, λεπίζω, шi λέπω] пе жѕmътate skosѕ din коажъ (de oѕ, шi чл:).

ʽΗμίλευκος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate aлвѕ, шi жѕmътate de aлtъ faцъ. [ἥμισυς, λευκὸς].

ʽΗμιλιτριαῖος, α, ον, чел кѕ гpeѕtate, saѕ npeцѕ de...

ʽΗμιλίτριον, шi ʽΗμίλιτρον (τὸ), o жѕmътate de лiтpъ. [ἥμισυς, λίτρα].

ʽΗμίλουτος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate лъѕtѕ, skълdatѕ. (ἥμισυ, λούομαι].

ʽΗμιλοχία (ἡ), жѕmътate de o чeatъ oстъшаskъ de o sѕtъ, (saѕ Лat:) de чentѕpie. [шi

ʽΗμιλοχίτης, ου (ὁ), къпitanѕ de жѕmътate de чentѕpie. (везї шi διμοιρίτης). [ἥμισυς, λόχος].

ʽΗμιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate învъцatѕ. [ἥμισυς, μανθάνω].

ʽΗμιμανὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate nевѕnѕ. [ἥμισυς, μαίνομαι].

ʽΗμιμάραντος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate вешtежitѕ. (ἥμισυς, μαραίνομαι].

ʽΗμιμάσητος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate mestekatѕ. [ἥμισυ, μασάομαι].

ʽΗμιμέδιμνον (τὸ), жѕmътate de вaniцъ. [ἥμισυς, μέδιμνος].

ʽΗμιμεθὴς, έος, шi ʽΗμιμέθυσος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate вeatѕ. [ἥμισυ, μέθη, καὶ μεθύω].

ʽΗμιμερὴς, έος (ὁ, ἡ), împъpцitѕ în doъ жѕmътъцї. [ἥμισυ, μέρος].

ʽΗμίμεστος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate плinѕ. [ἥμισυ, μεστός].

ʽΗμίμετρον (τὸ), жѕmътate de mъѕѕpъ. [ἥμισυ, μέτρον].

ʽΗμιμηνιαῖος, α, ον, чел de o жѕmътъte de лѕnъ. [ἥμισυς, μήν].

ʽΗμιμναῖον (τὸ), жѕmътate de minъ. [din

ʽΗμιμναῖος, α, ον, чел de гpeѕtate, saѕ npeцѕ de o жѕmътate de minъ. [ἥμισυς, μνᾶ].

ʽΗμιμοιριαῖος, α, ον, чел кѕ întindepe de o жѕmътate de гpadѕ (цeoгpafiкѕ). [ἥμισυς, μοῖρα].

ʽΗμιμοίριον, шi ʽΗμιμόριον (τὸ), жѕmътate паptea вpe ѕnѕї лѕкpѕ. [ἥμισυς, μοῖρα, шi μόριον].

ʽΗμιμόχθηρος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate pъѕ. [ἥμισυς, μοχθηρός];

ʽΗμίνα, ης (ἡ),==ʽΗμίεκτον, шi ʽΗμικοτύλιον. [ἥμισυς].

ʽΗμίνηρος (ὁ, ἡ), (пеште) пе жѕmътate (notpivit) ѕѕpatѕ. [ἥμισυς, νεαρός].

ʽΗμιξέστιον, шi ʽΗμίξεστον (τὸ), жѕmътate de ksestѕ (o mъѕѕpъ de капачitate). [ἥμισυς, ξέστης, везї ziч:].

ʽΗμίξεστος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate ръzѕitѕ, saѕ чioплitѕ. [ἥμισυ, ξέω].

ʽΗμίξηρος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate ѕskatѕ. [ἥμισυς, ξηρός].

ʽΗμιξύρητος (ὁ, ἡ), пе жѕmътate pasѕ. [ἥμισυς, ξηράω].

ʽΗμιοβόλιον (τὸ), жѕmътate de oвoлѕ. [ἥμισυς, ὀβολός].

ʽΗμιολιασμὸς (ὁ), цinцъ de o kîtime de...

ʽΗμιόλιος, α saѕ ος, ον, шi ʽΗμίολος (ὁ, ἡ), коprinzътopѕ de ѕnѕ întpeгѕ, шi de жѕmътatea лѕї (sп: e: пѕmъpѕл de 3 în pелацie кѕ doъ, везї шi ἐπίτριτος). || (sѕвst:) ʽΗμιολία, saѕ ʽΗμιόλιον (se înц: ναῦς, saѕ πλοῖον), ѕnѕ felѕ de iѕte-плѕtitoape кopaвie (oвiч: tîлхъpeaskъ), кape авea ѕnѕ лipѕ шi жѕmътate de вiслe. [ἥμισυ, ὅλον].

ʽΗμιονεία (ἡ), (se înц: κόπρος)==ʽΗμιονίς, fem: aл лѕї

ʽΗμιόνειος, α, ον, de katîpѕ. «Ζεῦγος—». Лкs: komпѕsѕ, saѕ tpasѕ de katîpї. [ἡμίονος].

ʽΗμιονηγὸς (ὁ, ἡ), kondѕкътopѕ de katîpї, katîpapѕ. [ἡμίονος, ἡγοῦμαι].

ʽΗμιονικὸς, ἡ, ὸν, == ʽΗμιόνειος. [шi

ʽΗμιόνειον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плantъ,== Ἄσπληνον, шi Σκολοπένδριον. [шi

*

'Ημιονὶς, ἴδος (ἡ), валігъ de католъ. [ші

'Ημιονίτης, ου (ὁ), ші 'Ημιονῖτις, ιδος(ἡ), ='Ημιόνειος. «Ἵππος—». Stp: іапъ кв катîръ în пîнтече. || (свбst:) = 'Ημιόνιον. [din

'Ημίονος (ὁ, ші ἡ), катîръ. [ἥμισυς, ὄνος].

'Ημίοπος (ὁ, ἡ), чел кв гъзрî пе жвмътате (декîт алтвл). »Αὐλὸς—». At: [ἥμισυς, ὀπή].

'Ημίοπτος (ὁ, ἡ), пе жвмътате фріптъ. [ἥμισυς, ὀπτός].

'Ημιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жвмътате înкегатъ, апътосъ. «'Ωὸν ἡμιπαγές». Inкp: 2) (васъ de пл8тіре, ші чл:) пе жвмътате înкелатъ, несъвîршітъ. [ἥμισυς, πήγνυμι].

'Ημιπαίδευτος (ὁ, ἡ),='Ημιμαθής. [ἥμισυ, παιδεύομαι].

'Ημιπέλεκον (τὸ), секвръ нвмаî кв вн8 тъішъ. [ἥμισυς, πέλεκυς].

'Ημιπέπανος (ὁ, ἡ), пе жвмътате коптъ, кам некоптъ. [ἥμισυς, πεπανός].

'Ημίπεπτος (ὁ, ἡ), пе жвмътате ферптъ, саъ містсітъ, саъ коптъ, кам крвдъ. [ἥμισυ, πέπτω].

'Ημιπηχυαῖος, α, ον, ші 'Ημίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел кв întindере de о жвмътате de котъ. [ἥμισυς, πῆχυς].

'Ημίπλεθρον (τὸ), жвмътате de погонъ. [ἥμισυ, πλέθρον].

'Ημιπληγία (ἡ), ='Ημιπληξία. [ші

'Ημιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, пътімашъ de (свпвсъ ла) емiплексie. [ші

'Ημιπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), пе жвмътате ловітъ, рънітъ; (med:) пътімашъ, саъ ловітъ de емiплексie, (дамбла пе жвмътатеа трвпвлвî, саъ ла о парте нвмаî, нв întреагъ). [ші

'Ημιπληξία (ἡ), емiплексie, саъ апоплексie (дамбла) пе жвмътатеа трвпвлвî, саъ ла о парте нвмаî, нв întреагъ. [ἥμισυ, πλήττω].

'Ημιπλήρωτος (ὁ, ἡ), пе жвмътате вмплвтъ. [ἥμισυ, πληρόω].

'Ημιπλίνθιον (τὸ), жвмътате de къръмідъ. [ἥμισυς, πλίνθος].

'Ημίπνικτος (ὁ, ἡ), пе жвмътате înнекатъ, саъ свгрвматъ. [ἥμισυ, πνίγομαι].

'Ημίπνοος, -ους (ὁ, ἡ), чел кв жвмътате de свфларе, пе жвмътате мортъ. [ἥμισυς, πνοή].

'Ημιπόδιον (τὸ), жвмътате de пічоръ. (мъсвръ). [ἡμίπους].

'Ημίπολος (ὁ), жвмътатеа полвлвî, семігловвл чердвлвî. [ἥμισυς, πόλος].

'Ημιπόνηρος (ὁ, ἡ), пе жвмътате ръъ, саъ віклеанъ. [ἥμισυς, πονηρός].

'Ημίπους, οδος, (ὁ), ='Ημιπόδιον. [ἥμισυς, πούς].

'Ημίπτωτος (ὁ, ἡ), пе жвмътате къзвтъ. [ἥμισυ, πίπτω].

'Ημιπύργιον (τὸ), тврнъ în формъ de семічеркъ. [ἥμισυς, πύργος].

'Ημίπυρος (ὁ, ἡ), пе жвмътате înфокатъ. [ἥμισυς, πῦρ].

'Ημίπυῤῥος (ὁ, ἡ), пе жвмътате (нв тотъ) вълапъ, рошкатъ. [ἥμισυς, πυῤῥός].

'Ημιπύρωτος (ὁ, ἡ), пе жвмътате арсъ. [ἥμισυ, πυρόω].

'Ημιρόμβιον (τὸ), внъ фелъ de хірвціkъ легътвръ (în формъ нв de тотъ ромвоідъ). [ἥμισυς, ρόμβος, везî зіч:].

'Ημιῤῥαγής, έος (ὁ, ἡ), пе жвмътате кръпатъ, рвптъ. [ἥμισυ, ῥήγνυμι].

'Ημιῤῥόπως, [ἥμισυς, ῥοπή] adв: пе жвмътате, квмпътат, нв de одатъ (грътадъ).

'Ημίῤῥυπος (ὁ, ἡ), пе жвмътате (нв de тотъ) соіосъ. [ἥμισυς, ῥύπος].

'Ημισάκιον (τὸ), жвмътате (саъ мікъ) сакъ. [ἥμισυς, σάκος].

'Ημισάλευτος (ὁ, ἡ), пе жвмътате клетінатъ. [ἥμισυ, σαλεύω].

'Ημισαπὴς, έος (ὁ, ἡ), жвмътате пвтредъ. [ἥμισυ, σήπω].

'Ημίσεια (ἡ), fem: ал лвî ἥμισυς. || (ка свбst: se înц: μοῖρα, саъ μερίς) жвмътате. «'Εξ ἡμισείας». Твч:

'Ημίσεον (τὸ),='Ημισυ.

'Ημίσευμα (τὸ), жвмътъцітвръ, саъ жвмътате din чева. [din

'Ημισεύω, віit: -εύσω, жвмътъцескъ; înпарцъ; înпвцінезъ; (ші nestp:) сîнтъ înпърцітъ пе жвмътате, жвмътъцітъ. [ἥμισυς].

'Ημισίκλιον (τὸ), жвмътате de сіклв. [ἥμισυς, σίκλος, везî зіч:].

'Ημίσοφος (ὁ, ἡ), пе жвмътате (нв десъвîршіт) înцелептъ, înвъцатъ. [ἥμισυς, σοφός].

'Ημίσπαστος (ὁ,ἡ), пе жвмътате смвлсъ, сврпатъ, деспръдъчінатъ. [ἥμισυ, σπάω].

'Ημισπιθαμιαῖος, α, ον, чел de о жвмътате de палмъ. [ἥμισυς, σπιθαμή].

'Ημισταδιαῖος,α, ον, чел de о жвмътате de стадіъ. [din

'Ημιστάδιον (τὸ), жвмътате de стадіъ. [ἥμισυ, στάδιον].

'Ημιστατὴρ (ὁ), жвмътате de статеръ (греvтате, саъ монетъ). [ἥμισυς, στατήρ, везî зіч:]

'Ημιστίχιον (τὸ), ші 'Ημίστιχος (ὁ), жвмътате de версъ. [ἥμισυς, στίχος].

'Ημιστρατιώτης, ου (ὁ), пе жвмътате о-

staшȣ̆. [ἥμισυς, στρατιώτης].

'Ημιστρόγγυλος (ὁ, ἡ), пе жȣmatate (nȣ de totȣ̆) polȣndȣ̆. [ἥμισυς, στρογγύλος].

Ἥμισυς, εως, шї ἡμίσεος -ους (εια, υ), жȣmъtate. «Ἡμίσει ἐν χρόνῳ». Om: «Οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων». Ksn: «Τριῶν ἥμισυ σταδίων». Stp: || (sȣbst:) «Τὸ ἥμισυ». partea жȣmъtate. «Ἄμφω τὰ ἡμίση». Лks:

'Ημισφαγής, έος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate înжȣnгїatȣ̆. [ἥμισυς, σφαγή].

'Ημισφαίριον (τὸ), жȣmъtatea глобȣлȣ̆ї. [ἥμισυς, σφαῖρα].

'Ημιτάλαντον (τὸ), жȣmъtate de talantȣ̆. «Τέταρτον— ». Ep: tpeї шї жȣmъtate, ad: dȣпе tpeї întpeцї шї ал patpȣлеа жȣmъtate. (iap ла îm: din npot:) «Πέντε ἡμιτάλαντα». Dm: doї шї жȣmъtate talanцї. (ачееашї пропорцie se пъzeшte în toate nȣmeле însemn: de kїtime, компȣse din ἥμισυ). [ἥμισυ, τάλαντον]

'Ημιτάριχος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate (кȣ mъsȣpъ) sъpatȣ̆, пъstpъmatȣ̆. [ἥμισυς, τάριχος].

'Ημιτέλεια (ἡ), eptape de жȣmъtate de dawdie, saȣ̆ глоавъ. [шї

'Ημιτέλειος, α, ον, пе жȣmъtate desъвîpшitȣ̆. [ἥμισυς, τέλειος].

'Ημιτέλεστος, шї 'Ημιτελὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate isпpъвitȣ̆. [ἥμισυς, τελέω].

'Ημιτετράγωνος (ὁ, ἡ), чел жȣmъtate de ȣnȣ̆ пъtpatȣ̆. [ἥμισυ, τετράγωνον).

'Ημίτμητος (ὁ, ἡ), = 'Ημίτομος, tъїatȣ̆ пе жȣmъtate. [шї

'Ημιτόμης, шї 'Ημιτομίας, ου, (ὁ),='Ημίτμητος; (iap пȣptik:) = Εὐνοῦχος. [шї

'Ημιτόμιον (τὸ), = 'Ημίτομον. [шї

'Ημίτομος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, τέμνω] tъїatȣ̆ пе din doъ; saȣ̆ din кape s' a tъїat жȣmъtate. || (sȣbst:) 'Ημίτομον (τὸ), жȣmъtate, o napte din чеea че s' a tъїat în doъ, sн: e: semiглобȣ̆, шї чл: (xipȣpц:)='Ημιρόμβιον.

'Ημιτονιαῖος, α, ον, de o notpiвъ кȣ ȣnȣ̆

'Ημιτόνιον (τὸ), жȣmъtate de ȣnȣ̆ tonȣ̆ mȣsikaлȣ̆, ='Ημίφωνον. [din

'Ημίτονος (ὁ, ἡ), = 'Ημίφωνος. [ἥμισυς, τόνος].

'Ημίτραυλος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate (nȣ de totȣ̆) пелtikȣ̆, saȣ̆ rîпгавȣ̆. [ἥμισυς, τραυλός].

'Ημιτριβής, έος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate fpekatȣ̆, posȣ̆; (despre xaїne пȣptate) kam înвekitȣ̆. [ἥμισυ, τρίβω].

'Ημιτρίγωνος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate (nȣ de totȣ̆) tpiгonȣ̆, tpiȣnгїȣ̆. || 'Ημιτρίγωνον (τὸ), жȣmъtatea ȣnȣї tpiȣnгїȣ̆. [ἥμισυς, τρίγωνος].

'Ημιτριταῖος, α, ον, (npinч: πυρετός) fpiгȣpї, a ле кърора nepioade вin ȣnȣл în toate zileле, шї алtȣл ла doъ zile (пе жȣmъtate de a tpeia zi). [ἥμισυς, τρίτος].

'Ημιτύβιον, шї (aвȣs:) 'Ημιτύμβιον, ου (τὸ), вasma, saȣ̆ шtepгapȣ̆, шї алteле dintp' o dъinoasъ nînzъ de inȣ̆ (Eцint:)

'Ημιτύμβιον, (τὸ), жȣmъtate de (saȣ̆ miкȣ̆) mopmîntȣ̆. [ἥμισυς, τύμβος).

'Ημίυπνος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate adopmitȣ̆. [ἥμισυς, ὕπνος].

'Ημιφαὴς, шї 'Ημιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣminosȣ̆, saȣ̆ въzȣtȣ̆ пе жȣmъtate. [ἥμισυς, φάος, шї φαίνω].

'Ημιφάλακρος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtatea капȣлȣї плешȣвȣ̆. [ἥμισυς, φαλακρὸς].

'Ημιφάριον (τὸ), [ἥμισυς, φᾶρος] ȣnȣ̆ felȣ̆ de nînzъtȣpъ, saȣ̆ xaїnъ, жȣmъtate de poke, saȣ̆ fȣstъ, поалъ, шї чл:

'Ημίφατος (ὁ, ἡ),= Ἥμισυς. (vezї шї διφάσιος). [ἥμισυς, φαίνω].

'Ημίφαυλος (ὁ, ἡ), ='Ημιπόνηρος. [ἥμισυς, φαῦλος].

'Ημίφαυστος (ὁ, ἡ), [ἥμισυς, φαῦσις] пе жȣmъtate nȣmaї лȣminatȣ̆.

'Ημιφλεγής, έος, шї 'Ημίφλεκτος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate apsȣ̆. [ἥμισυ, φλέγω].

'Ημιφόρμιον (τὸ), кошпічоаръ. (vezї шї ἡμισάκιον). [ἥμισυς, φορμός],

'Ημίφρακτος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate înгpъditȣ̆, întъpitȣ̆, asiгȣpatȣ̆. [ἥμισυ, φράττω].

'Ημιφυής, έος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate pesъpitȣ̆; (tir:) neisвȣtitȣ̆. [ἥμισυς, φυή].

'Ημίφωνος (ὁ, ἡ), чел че ape, skoate (saȣ̆ este компȣsȣ̆ din) жȣmъtate de гласȣ̆. || (sȣbst:) 'Ημίφωνον (τὸ), (mȣsik:)='Ημιτόνιον; (Гpam:) nesъвîpшitȣ̆ вокалȣ̆. [ἥμισυς, φωνή].

'Ημίχλωρος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate вepde, kam пълitȣ̆. [ἥμισυς, χλωρός].

'Ημιχοαῖος, α, ον, ='Ημίχοος.

'Ημιχοινίκιον (τὸ), жȣmъtate de xenikȣ̆. [шї

'Ημιχοίνικος, шї 'Ημιχοῖνιξ, ικος, (ὁ, ἡ), копpinzъtopȣ̆, saȣ̆ înкъпъtopȣ̆ de ȣnȣ̆ || 'Ημιχοίνικον (τὸ), ='Ημιχοινίκιον. [ἥμισυς, χοῖνιξ, vezї ziч:].

'Ημιχολώδης, εος (ὁ, ἡ), пе жȣmъtate, пȣцin вeninosȣ̆, saȣ̆ пекъжічїosȣ̆. [ἥμισυς, χολώδης].

'Ημίχοος-ους (ὁ, ἡ), копpinzъtopȣ̆, saȣ̆ înкъпъtopȣ̆ de ȣnȣ̆ || 'Ημίχοον (τὸ), жȣmъtate de xoȣ̆. [ἥμισυς, χόος-οῦς, vezї ziч:].

'Ημιχόριον (τὸ), жȣmъtate de xopȣ̆. [ἥμισυς, χορός].

'Ημίχρηστος (ὁ, ἡ), чел пе жȣmъtate de

întpeвsingat, saŭ вsnŭ, de tpeaвъ. [ἥμισυς, χρηστὸς].

‘Ημίχρυσος (ὁ, ἡ), пе жsmъtate (ns de totŭ) de aspŭ. [ἥμισυς, χρυσός].

‘Ημίχωστος (ὁ, ἡ), пе жsmъtate smплstŭ кs (înгpoпatŭ în) пъmîntŭ. [ἥμισυ, χώννυμι].

‘Ημιψυγὴς,έος, шi ‘Ημίψυκτος (ὁ, ἡ), [ἥμισυ, ψύχω] пе жsmъtate sвîntatŭ, saŭ pъчitŭ.

‘Ημιωϐολιαῖος, α, ον, чел în пpeцŭ de snŭ

‘Ημιωϐόλιον, шi ‘Ημιώϐολον (τὸ), о жsmъtate de oвoлŭ. [шi

‘Ημιώϐολος (ὁ), = ‘Ημιωϐόλιον. [ἥμισυς, ὀϐολός].

‘Ημιώριον (τὸ), о жsmъtate de чasŭ. [ἥμισυς, ὥρα].

‘Ημὸς, ἡ, ὸν, поet: în локŭ de ἡμέτερος.

Ἦμος [ἦμαρ], поet: adв: timп: кînd; (pap) пе кînd. «Ἦμος... τῆμος.» Iл: A: 475—477: (шi în пapл:) «Ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρεν». Аплп:

Ἤμπισχον, пех: 2: ал лsĭ ἀμπέχω, saŭ пpeл: ал лsĭ ἀμπίσχω.

Ἤμπλακον, поet: пех: 2: ал лsĭ ἀμπλακίσκω.

Ἠμπόλησα, пех: 1: ал лsĭ ἐμπολέω.

Ἠμυόεις, εσσα, εν, плекatŭ, повîpпitŭ. 2) каm înкisŭ (окĭŭ, saŭ вsze). [din

Ἠμύω [ἀ, μύω], вiit:-ύσω, поet: mъ плекŭ, mъ повîpпeскŭ; (пpin întind:) staŭ sъ казŭ; (пpin spm:) казŭ; (fiг:) mopŭ.

Ἤμων, пpeл: ал лsĭ ἀμάω.

Ἤμων [ἵημι], ονος (ὁ), поet: asвîpлitopŭ de sъцeцĭ, шi чл: (аpкашŭ, лъпцашŭ, пpъшtiашŭ, шi чл:).

Ἢν коnisпкц: în локŭ de ἐὰν (oвiч. кs ssп:)«Ἢν μὴ» daка пsmaĭ. «Ἢν καὶ». de шi.

Ἤν, intepieкц: saŭ adв: (pap) în локŭ de ἠνί, iatъ.

Ἥν, ак: sinг: fem: ал pелat: ὅς.

Ἥν, поet: în локŭ de ἑήν, ак: sinг: fem: ал поses: ἑός.

Ἦν, 1: шi maĭ des a 3: sinг: peps: a пpeл: лsĭ εἰμί.

Ἦν, поet: шi At: în локŭ de ἔφην 1: sinг: peps: de пех: ал лsĭ ἠμί. пsmaĭ în fp: «Ἦν δ' ἐγώ.» Плt: (вezĭ шi ἦ).

Ἠναγκασμένως, adв: (de паptч:) silit, de пevoĭe. [ἀναγκάζομαι].

Ἠναίδηκα, tpe: de кs: ал лsĭ ἀναιδέω.

Ἠναίνετο, пpeл: ал лsĭ ἀναίνομαι.

Ἤναξα, пех: 1: ал лsĭ ἀνάσσω.

Ἤναρα, saŭ Ἤναρον, пех: 1: saŭ 2: ал лsĭ ἐναίρω.

Ἤνεικα Ion: în локŭ de ἤνεγκα.

Ἠνεκέως, adв: поet: în mape (пemъpцinitъ) întindepe. [din

Ἠνεκής, έος (ὁ, ἡ), [ἐνέγκω] поet: пemъpцinit întinsŭ; пекontenitŭ, = Διηνεκής. ‖ (ssвst:) Ἠνεκές, în локŭ de...

Ἠνεκῶς, adв: =Ἠνεκέως, шi Διηνεκῶς, пекontenit.

Ἠνέμιον (τὸ), =Ἀνεμώνη.

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de Ἀνεμόεις, =Ἀνεμώδης; (пpin întind:) 'пaлtŭ (пpoп: шi fiг:).

Ἠνεμόφοιτος (ὁ, ἡ), поet: smвлъtopŭ 'пaлt în вîntŭ, saŭ кs iзцeaлъ de вîntŭ. [ἄνεμος, φοιτάω].

Ἠνεμόφωνος (ὁ, ἡ), поet: вîжiitopŭ ка вîntsл. [ἄνεμος, φωνή].

Ἠνέῳγα, шi ἠνέῳγμαι At: în локŭ de ἀνέῳγα, шi ἀνέῳγμαι, tpe de кs:, шi

Ἠνεῴχθην, пех: пas: ал лsĭ ἀνοίγω.

Ἤνθον, Dop: în локŭ de ἦλθον, пех: ал лsĭ ἔρχομαι.

Ἠνί, intepieкц: apъt: =Ἰδού, iatъ.

‘Ηνία (ἡ), (în цeп:) кspea; (паptiк:) кspeaoa fpîsлsĭ; (шi пpin întind:) fpîŭ(пpoп: шi fiг:) «Ἀφ' ἡνίας» Кавал: din dpeanta sпpe stînгa. «Ἐξ ἡνίας». din stînгa sпpe dpeanta. (шi fiг:) «Παρ' ἡνίαν ποιεῖν.» Fлstp: =Ἀφηνιάζειν, шi Ἀπειθεῖν. [de snde

‘Ηνιάζω, вiit: -άσω, înfpînezŭ.

Ἤνιγμαι, пas: tpe: de кs: ал лsĭ αἰνίσσομαι.

Ἠνίδε, intepieкц: apъt: în локŭ de ἠν' ἴδε, iatъ вezĭ:

‘Ηνίκα [ἥ], adв: timп: pелat: кînd (вezĭ шi πηνίκα, шi τηνίκα).

‘Ηνίον (τὸ), (întpeв: пsmaĭ ла îm:) în локŭ de ἡνία, кspea; fpîŭ.

‘Ηνιοποιεῖον (τὸ), пpъвълie de кspeлapŭ, saŭ fъкъtopŭ de хamspĭ. [шi

‘Ηνιοποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

‘Ηνιοποιὸς (ὁ, ἡ), кspeлapŭ, saŭ fъкъtopŭ de fpîne, хamspĭ, шi чл: [ἡνίον, ποιός].

‘Ηνιοστροφέω-ῶ, вiit: -ήσω, (кs ак:) dipiцezŭ кs fpîne, saŭ хъцspĭ. [din

‘Ηνιοστρόφος (ὁ, ἡ), = ‘Ηνίοχος. [ἡνία, στροφή].

‘Ηνιοχεία (ἡ), tpeaвa vizitisлsĭ, шi чл: [шi

‘Ηνιοχεὺς, έως (ὁ), поet: în локŭ de ἡνίοχος. [din

‘Ηνιοχεύω, вiit: -εύσω, шi

‘Ηνιοχέω -ῶ, вiit: -ήσω, цiŭ fpînele, saŭ хъцspiле; (пpin spm:) sîntŭ vizitiŭ; (fiг: stpъm:) dipiцezŭ, гsвepnezŭ. [ἡνίοχος]. [de snde

‘Ηνιόχησις, εως, шi

Ἡνιοχία (ἡ), = Ἡνιοχεία. [ші
Ἡνιοχικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ bizitiȣлȣĭ; фoлositopȣ, saȣ îndemînatikȣ ла mînape кȣ фpîne. [din
Ἡνίοχος (ὁ, ἡ), [ἡνία, ἔχω] bizitiȣ, saȣ dipektopȣ de tpъsȣpъ; (în цen: fir:) dipektopȣ, гȣвернopȣ, kîpmȣitopȣ.
Ἠνίπαπε, noet: a 3: sinr: neps: de пех: 2: ал лȣĭ ἐνίπτω.
Ἦνις [ἔνος], ιος (ἡ), noet: de ȣнȣ anȣ. «Βοῦς —». Om:
Ἦνον, noet: прел: ал лȣĭ Ἄνω = Ἀνύω.
Ἠνορέη (ἡ), noet: Ion: în локȣ de Ἀνορέα = Ἀνδρία, бърбъцie.
Ἤνοχα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ φέρω din ἐνέκω. (maĭ întpeб: ἐνήνοχα).
Ἤνοψ, οπος (ὁ, ἡ), noet: [ἀ, ὄψ] întȣneкъtopȣ (лȣъtopȣ) de вedepĭ кȣ лȣmina sa, foapte stpълȣчïosȣ. (вezĭ ші νῶροψ).
Ἤνπερ, коniȣнкц: daka însъ, daka кȣ toate aчestea
Ἥνπερ, ші Ἡνπεροῦν, ак: sinr: fem: de ὅσπερ -οῦν.
Ἤνσει Dop: în локȣ de ἤνθει, 3: sinr: neps: de прел: ал лȣĭ ἀνθέω.
Ἤντεον, noet: прел: ші ἤντηκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ἀντάω (-έω).
Ἤνυστρον (τὸ), [ἀνύω] ал patpȣлea nînteчe ал pȣmerъtoapeлop вite.
Ἠνώγεα, Ion: ші ἠνώγεον, saȣ ἤνωγον, noet: прел: ал лȣĭ ἄνωγα.
Ἠνώρθουν, ші Ἠνώχλουν, At: прел: ал лȣĭ ἀνορθόω, ші ἐνοχλέω.
Ἦξα, пех: 1: ал лȣĭ ἄγνυμι.
Ἧξα, пех: 1: ал лȣĭ ᾄσσω, saȣ ἀίσσω.
Ἧξις, εως (ἡ), [ἥκω] noet: în локȣ de ἄφιξις, венipe.
Ἠοῖ, noet: dat: sinr: ал лȣĭ ἠώς.
Ἠοῖος, α saȣ η, ον, noet: Ion: în локȣ de ἐῷος, чел de dimineaцъ, saȣ pesъpiteanȣ. ‖ (sȣбst:) Ἠοίη (ἡ), (se înц: ὥρα) timпȣл de dimineaцъ, pesъpitȣл.
Ἤομεν, noet: 1: im: neps: de прел: ал лȣĭ εἶμι.
Ἠόνηκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ αἰονάω.
Ἠόνιος, α, ον, noet: în локȣ de (ші maĭ întpeв:) ἠϊόνιος, чел dȣпе цъpmȣл mъpiĭ. Ψάμμος —». Епгр: [ἠϊών].
Ἠπανάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimeskȣ de лinsъ. [din
Ἠπανία (ἡ), Dop: în локȣ de σπάνις, лinsъ.
Ἠπάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, noet: = Ἠπιάω, лекȣieskȣ; dperȣ; kîpneskȣ.
Ἧπαρ, ατος, (τὸ), fikatȣ; (noet:) чеа maĭ podoasъ napte a пъmîntȣлȣĭ. (вezĭ ші οὖθαρ). [de ȣnde
Ἡπατήριος (ὁ, ἡ), =(saȣ греш: în локȣ de) Ἠπητήριος; (de ȣnde) «Ἡπατήρια (se înдрепт: Ἠπητήρια) φάρμακα», Алекs: Трал: moitoape, noтoлitoape. [ші
Ἡπατίζω, вiit: -ίσω, seamъnȣ кȣ fikatȣл, amȣ faцa fikatȣлȣĭ. [ші
Ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвȣ кȣ (saȣ пъtimaȣ de) fikatȣ. [ші
Ἡπάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ἧπαρ, fikъцелȣ. [ші
Ἡπατίτης, ου (ὁ), ші Ἡπατῖτις, ιδος (ἡ), = Ἡπατικὸς. ‖ (sȣбst: върб:) воалъ de fikatȣ; (fem:) ȣнȣ фелȣ de npeцioasъ niatpъ; ші о лекȣitoape плantъ.
Ἡπατοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în фелȣл, saȣ fopma fikatȣлȣĭ. [ἧπαρ, εἶδος].
Ἥπατος (ὁ), ȣнȣ фелȣ de neште (кȣ npea mape fikatȣ). [ἧπαρ].
Ἡπατοσκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ȣitȣ ла (kaȣtȣ) fikatȣл вiteлop жeptfite ка npeînsemnъtopȣ de чева. [ші
Ἡπατοσκοπία (ἡ), kaȣtapea fikatȣлȣĭ жeptfeлop. [din
Ἡπατοσκόπος (ὁ, ἡ), оȣsepвъtopȣ (kъȣtъtopȣ) de fikatȣл жeptfeлop, ші преве-stitopȣ dintp' aчeasta de вiitopȣ. [ἧπαρ, σκοπός].
Ἡπατουργὸς (ὁ, ἡ), noet: tъĭetopȣ (desmъdȣлъtopȣ) de fikatȣ nentpȣ прекȣноштinцъ de вiitopȣ. = Ἡπατοσκόπος. [ἧπαρ, ἔργον].
Ἡπατοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînkȣ fikaцĭ. [ἧπαρ, φάγω = τρώγω].
Ἤπαφε, noet: 3: sinr: neps: de пех: 2: ал лȣĭ ἀπαφίσκω.
Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, noet: sлавȣ, neпȣtinчosȣ; saȣ влîndȣ. [ἀ, πέδον, saȣ ἤπιος]. [de ȣnde
Ἠπεδανόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: (akt:) sлъвeskȣ, fakȣ neпȣtinчosȣ.
Ἠπειγμένως [ἐπείγω], adв: (de napтч:), кȣ npiпъ, гръвit, silit.
Ἠπειρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskȣtȣ пе ȣskatȣ, în konцinȣtȣ. [ἤπειρος, γείνω].
Ἠπειρόθεν, adв: de ла ȣskatȣ, saȣ konцinȣtȣ. [din
Ἤπειρος (ἡ), [ἀ, πέρας] konцinȣtȣ, ȣskatȣ (în pелaцie къtpe mape ші insȣлe); (npinч:) Asia; (dap naptik:) Епipȣл (провinцie a Елadeĭ). [de ȣnde
Ἠπειρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ mapea konцinȣtȣ, saȣ ȣneskȣ о insȣлъ кȣ ȣskatȣл. [ші

Ἠπειρώτης, ου (ὁ), konцinȣteanȣ, локȣitopȣ de ȣskatȣ, saȣ ал провinцii Епірȣлȣĭ, Епipotȣ. [de ȣnde

Ἠπειρωτικὸς, ἡ, ὸν, релatівȣ кȣ konцinȣtȣл, saȣ кȣ Епіроцiĭ. [шi

Ἠπειρῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ Ἠπειρώτης.

Ἤπειτα, поеt: în локȣ de ἔπειτα.

Ἤπερ, konіȣнкц: (dȣпе компар:) în локȣ de ἤ.

Ἥπερ, fem: ал лȣĭ ὅσπερ.

Ἧπερ, dat: sinr: fem: ал лȣĭ ὅσπερ. || (ка адв:) de ȣnde; прекȣm. (vezĭ ὅσπερ).

Ἠπερόπευμα (τὸ), поеt: mіжлокȣ de înшелъчiȣne, amъцitpъ. [ἠπεροπεύω].

Ἠπεροπεὺς, έως (ὁ), поеt: amъцitopȣ. [ἀπεροπός. Анкр].

Ἠπερόπευσις, εως (ἡ), поеt: amъцipe. [шi

Ἠπεροπευτὴς, οῦ (ὁ), поеt: = Ἠπεροπεύς. [din

Ἠπεροπεύω, вiit: -εύσω, поеt: amъцeskȣ, skoцȣ din minцĭ. [ἠπεροπεύς].

Ἠπεροπῆα, Ion: ак: ал лȣĭ ἠπεροπεύς. [de ȣnde

Ἠπεροπηῒς, ίδος (ἡ), поеt: amъцitoape. «Τέχνη—» Полien: мештешȣгȣ de a înшела (прin stateцеme).

Ἠπήσασθαι, поеt: пех 1: de inf: ал лȣĭ ἠπάομαι.

Ἠπητήριον (τὸ), =Ἀκέστρα, акȣ (de кîрпачĭ, шi чл:) ȣndpea. (прinч: neȣt; ал лȣĭ

Ἠπητήριος (ὁ, ἡ), folositopȣ ла dpeцере; лекȣire; кîрпire. (vezĭ шi ἠπατήριος). [шi

Ἠπητής, οῦ (ὁ), dpesъtopȣ; кîрпачiȣ. [шi

Ἠπήτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ ἠπητής.

Ἠπήτριον (τὸ), = Ἠπητήριον. [ἠπάομαι].

Ἠπιαλάω-ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskȣ de fpiгȣpĭ tpemȣpъtoape. [шi

Ἠπιάλης, ητος (ὁ), прea pap în локȣ de ἐφιάλτης. [din

Ἠπίαλος (ὁ), [ἐπὶ, ἅλλομαι] fpiгȣpĭ tpemȣpъtoape; (napt:) fpiгȣл fpiгȣpiлор. 2). (pap) în локȣ de ἐφιάλτης. [de ȣnde

Ἠπιαλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de felȣл fpiгȣpiлор tpemȣpъtoape.

Ἠπίαμα (τὸ), doktopie moitoape, katanлasmъ. [din

Ἠπιάω-ῶ, вiit: -άσω, = Ἠπιόω. [ἤπιος].

Ἠπιοδίνητος (ὁ, ἡ), поеt: [ἤπιος, δινέω]. кȣ влîndeцe înвîрtitȣ, pesȣчitȣ.

Ἠπιόδωρος (ὁ, ἡ), поеt: dъpȣitopȣ de înвлînzitoape, saȣ плъкȣte dapȣpĭ. [ἤπιος, δῶρον].

Ἠπιοδώτης, ου (ὁ), поеt: = Ἠπιόδωρος. [ἤπιος, δίδωμι].

Ἠπιόθυμος (ὁ, ἡ), поеt: влîndȣ, влажinȣ de inimъ; (прin ȣрm:) чел de disпosiцie, de характерȣ влажinȣ. [ἤπιος, θυμός].

Ἠπιόλης, ου (ὁ), =Ἠπίαλος.

Ἠπίολος (ὁ), (pap) în локȣ de ἠπίαλος. 2) flȣtȣpe de лȣmînape.

Ἠπιόμοιρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ вȣнъ soaptъ, норочitȣ. [ἤπιος, μοῖρα].

Ἠπιόμυθος (ὁ, ἡ), поеt: влажinȣ, dȣлче ла ворвъ. [ἤπιος, μῦθος].

Ἤπιος, α, ον, (прinч: despre doktopiĭ) moitopȣ, потолitopȣ de dȣpepĭ (maĭ кȣ seamъ прin deskîntape, vezĭ шi ὀδυνήφατος); (обiч:) влîndȣ, влажinȣ; кȣmпъtatȣ; потpivitȣ. «Ἀνάκτεσιν ἤπια εἰδώς.» Od: O. вine-воitopȣ. [de ȣnde

Ἠπιότης (ἡ), влîndeцe, влажinie.

Ἠπιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: =Μετριόφρων, de влîнde simцiminte. [ἤπιος, φρήν].

Ἠπιόχειρ, ειρος, шi ἠπιόχειρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ mînъ потолitoape de dȣpepĭ. [ἤπιος, χείρ].

Ἠπιστέαντο, Ion: în локȣ de ἠπίσταντο, 3: îm: пepѕ: de прел: ал лȣĭ ἐπίσταμαι.

Ἠπιόω -ῶ, вiit: -ώσω, потолeskȣ dȣpepiле; лекȣieskȣ; (fiг:) dpegȣ, îndpentezȣ. || (neстpъm:) mъ ȣшȣpezȣ чева de dȣpepĭ, sîntȣ maĭ вine. [ἤπιος].

Ἠπίως, адв: кȣ влîndeцe; кȣmпъtat; netȣpвȣpat. «Ἠπίως ἔχω πρός τι». Плт: кȣmпъtat dopeskȣ чева. [ἤπιος].

Ἤπου, saȣ (maĭ корек:) ἤ που, konіȣнкц: поate кȣmва, doapъ.

Ἦπου, saȣ (maĭ корек:) ἦ που, napтik: întъpit: шi emfant: în totȣ кiпȣл, negpeшit; (шi în întpeв:) пȣ este aшa? пȣ кȣm-ва oape? «Ἦπου γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ Σικελίᾳ. Тȣч: στ'. 37:

Ἠπύτα, αο, Еол: поеt: în локȣ de ...

Ἠπύτης, ου, (ὁ), поеt. Ion: stpiгъtopȣ кȣ гласȣ mape. [din

Ἠπύω, вiit: -ύσω, Ion: în локȣ de ἀπύω, stpiгȣ tape; (neînȣфл:) pesȣнȣ.

Ἦρ, ἦρος (τὸ), în kontpak: în локȣ de ἔαρ (în проз: întpeв: пȣmaĭ цen: шi dat:)

Ἦρα, пех: ал лȣĭ ἄρω, saȣ αἴρω.

Ἦρα (τὰ), прinч: ак: ал neîntpeв: ἦρον [ἄρω], поеt: челе плъкȣte. (пȣmaĭ în fp:) «Ἦρα φέρειν (ἐπιφέρειν, κομίζειν, шi чл:) τινί:» Om: Opf: a face гpaцie, a ажȣta. || (шi în локȣ de ἕνεκα кȣ цen:) «Ἦρα φιλοξενίης». Кал: пentpȣ osпitaлitate.

Ἥρα, [ἔρα, saȣ ἀήρ] ας (ἡ), Жȣна, zeiцъ, mitoл: soцia лȣĭ Жое. [de ȣnde

Ἡραῖος, α, ον, ал Жȣneĭ. || (sȣвst:) Ἡραι-

ον (τὸ), temплъл Жꙋnei, ши Ἡραῖα (τὰ), serвътоriле еĭ.

Ἡράκλειος, α, ον, ал лꙋĭ Еркꙋлꙋ. ‖ (sꙋвst:) «Ἡρακλεία (λίθος)» marnetъл. «Ἡρακλεία (πόα)»=Σιδηρῖτις. [ши

Ἡράκλεις, interiекц: mirъt: Dꙋmnezeꙋле! (кꙋ ши fъръ цen:) «Ἡράκλεις τοῦ μεγέθους»! Лкs: Dꙋmnezeꙋле, че mъrime! [Ἡρακλῆς].

Ἡράνθεμον (τὸ), [ἔαρ, ἄνθος] ꙋnꙋ felꙋ de floаре, ши плаntъ de пrimъваръ=Ἀνθεμίς, maкꙋ spinosꙋ.

Ἥρανος (ὁ), poet: [ἥρα] патronꙋ, sкꙋtitорꙋ; domnitорꙋ. «Ἱστορίης—». Es:

Ἥραρε, poet: 3: sinг: neрs: de пех: 2: ал лꙋĭ ἄρω.

Ἡράσσαο, poet: în локꙋ de ἠράσω, 2: sinг: neрs: de пех: miж: ал лꙋĭ ἐράω.

Ἠρέμα, ши (maĭ 'nainte de вок:) ἠρέμας [ἤρεμος], adв: linimtit, înчet, kîte пꙋцinꙋ, saꙋ чева пꙋцin. «Ἐπὶ γεωλόφου τινὸς ἠρέμα κατακλινοῦς». Лкs: [de ꙋnde

Ἠρεμάζω, viit: -άσω,=Ἠρεμέω, mъ liniшteskꙋ (пrinч: din tristецъ). [ши

Ἠρεμαῖος, α, ον, (кomпар: ἠρεμέστερος, sꙋперл: -έστατος) linꙋ, netꙋрвꙋratꙋ; zъвавnikꙋ în miшкъriле sале. [de ꙋnde

Ἠρεμαίως, adв: liniшtit; кꙋ zъвавъ.

Ἠρεμέστερος, α, ον, (ши adв:) -στέρως, кomпар: пereг: ал лꙋĭ ἠρεμαῖος, ши ἤρεμος.

Ἠρεμέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ liniшteskꙋ, staꙋ nemiшкatꙋ, tъкꙋtꙋ, ши чл: [ἤρεμος]. [de ꙋnde

Ἠρέμησις, εως (ἡ), ши

Ἠρεμία (ἡ), liniшte, netꙋрвꙋrаре, nemiшkаре, ши чл: [ши.

Ἠρεμίζω, viit: -ίσω, liniшteskꙋ, potoleskꙋ; (ши ел: saꙋ miж:)= Ἠρεμῶ. [din

Ἤρεμος (ὁ, ἡ), [ἔρα, вezĭ ши ἔρημος] =Ἠρεμαῖος, liniшtitꙋ, ши чл: [de ꙋnde

Ἠρεμόω -ῶ, viit: -ώσω,= Ἠρεμίζω.

Ἧρευν, Ion: în локꙋ de ᾖρουν, прел:, ши

Ἥρημαι, tre: de кꙋ: ал лꙋĭ αἱρέω.

Ἠρήρειν, At: neste-sъв: ал лꙋĭ ἄρηρα.

Ἠρήρειστο, At: în локꙋ de ἐρήρειστο, a 3: sinг: neрs: de neste-sъв: ал лꙋĭ ἐρείδομαι.

Ἦρι, dat: ал лꙋĭ ἔαρ (вezĭ ἦρ), пrimъвара. «Ἅμα ἦρι τοῦ θέρους». Тꙋч: ‖ poet: în локꙋ de adв: de dimineацъ. «Ἦρι μάλ'». Om: пrea de dimineацъ.

Ἠριγένεια (ἡ), poet: fem: ал лꙋĭ ...

Ἠριγενής, έος (ὁ, ἡ), каре se naшte пrimъвара, saꙋ dimineaца. (epit: ал лꙋĭ αὐγή). [ἦρι, γείνω].

Ἠριγέρων, οντος (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de плаntъ каре înвъtrîneшte, ши фаче semînцъ пrimавара), (franц:) seneçon. [ἦρι, γέρων].

Ἠρικαπαῖος, [ἦρι, κᾶπος Dор: în локꙋ de κῆπος] α, ον, (epit:) Бакꙋ, saꙋ Пrіапꙋ.

Ἤρικον, poet: пех: 2: ал лꙋĭ ἐρείκω.

Ἤριμος, (ὁ, ἡ), în локꙋ de ἠρινός, ἡ, όν, (în kontraк:) în локꙋ de ἐαρινός, timпꙋriꙋ. [ἦρι].

Ἠρίον (τὸ), [ἔρα] mormîntꙋ (пrinч: în felꙋ de мъгꙋръ).

Ἠριπόλη (ἡ), poet: [ἦρι, πολέω] каре se преꙋмблъ, sꙋвsistъ dimineaца. (epit: ал лꙋĭ αὐγή).

Ἡρμοσμένως [ἁρμόζω], adв: (de партич:), potrivit, комвinat.

Ἦρος, цen: ал лꙋĭ ἔαρ. (вezĭ ἦρ).

Ἦρσα, Еол: пех: 1: ал лꙋĭ αἴρω, saꙋ ἄρω.

Ἠρύγγιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ ἤρυγγος, ꙋnꙋ felꙋ de плаntъ spinоаsъ, saꙋ skaete (кꙋ foĭ ши рꙋдъчinъ aromatiче), (franц:) chardon-roland, saꙋ chardon à cent têtes.

Ἠρυγγίς, ίδος (ἡ), poet: din soiꙋл лꙋĭ...

Ἤρυγγος (ἡ), =Ἠρύγγιον. 2) варвъ de цапꙋ, saꙋ de капръ. [ἐρυγγάνω].

Ἤρυγον, пех: 2: ал лꙋĭ ἐρεύγω.

Ἠρύκακον, poet: пех: 2: ал лꙋĭ ἐρύκω.

Ἤρχατο, Ion: în локꙋ de ἠργμένοι ἦσαν, 3: im: персоаnъ de пас: neste-sъв: ал лꙋĭ ἄρχω.

Ἥρω, poet: în локꙋ de ἥρωα, ак: ши ἥρῳ, poet: în локꙋ de ἥρωϊ dat: ал лꙋĭ ἥρως.

Ἡρώειον (τὸ), =Ἡρῷον.

Ἡρωελεγεῖον (τὸ), (μέλος, saꙋ μέτρον) poemъ komпꙋsъ din versꙋrĭ eroiче, ши елецее (adiкъ de шаsе, ши de чinчĭ metre). [ἥρως, ἔλεγος].

Ἡρωΐζω, viit: -ίσω, mъ portꙋ ка ꙋnꙋ eroꙋ. 2) (strъm:) komпꙋĭꙋ poemъ кꙋ (saꙋ transformꙋ în) eroiче versꙋrĭ. [ши

Ἡρωϊκός, ή, όν, eroiкꙋ. «Στίχος — ». versꙋ de шаsе metre, saꙋ eksametrꙋ. [ἥρως]. [de ꙋnde.

Ἡρωϊκῶς, adв: eroiчеште, saꙋ ка ꙋnꙋ eroꙋ.

Ἡρωΐνη (ἡ), =Ἡρωΐς. eroinъ. [ши

Ἡρώϊος, α, ον, poet: în локꙋ de Ἡρῷος. [ши

Ἡρωΐς, ίδος (ἡ), poet: în локꙋ de ἡρωϊκή. ‖ (sꙋвst:) fem: ал лꙋĭ ἥρως, eroinъ, saꙋ eroiцъ. [ши

Ἡρώϊσσα, ης (ἡ), =Ἡρωΐς. [ἥρως].

Ἡρῴνη, poet: (în kontrakt:) în локꙋ de Ἡρωΐνη.

Ἡρωολογέω-ῶ. viit: -ήσω, spꙋĭꙋ (în poesie, saꙋ прозъ) fanteце, saꙋ neamꙋл вре

ѕnѕĭ ероŭ, saŭ але ероilор. [ші

Ἡρωολογία (ἡ), ворвіре despre ероĭ. [ἥρως, λόγος].

Ἡρῷος, ші Ἡρῷος, α, ον, =Ἡρωϊκός. || (ѕвѕt:) Ἡρῷον (τὸ), temплѕ, saŭ mормînтŭ de Ероŭ. «Ἡρῷα (τὰ), серввtoape ші жертфѣ în чinstea вре ѕnѕĭ ероŭ. [din

Ἥρως, ωος (ὁ), (ла începѕtŭ ѕnŭ felŭ de titлѕ ка ал nostpŭ) domnŭ; (партік:) новілŭ; viteazŭ; (în цen:) vrednikŭ de чinste; (maĭ în ѕрmъ) semizeŭ (mape omŭ, înzeitŭ dѕпе moapte). [de ѕnde

Ἡρῷσσα (ἡ), =Ἡρωΐσσα.

Ἧς, Dop: în локŭ de ἦν, 3, sinг: пеps: de прел: ал лѕĭ εἰμί.

Ἧς, поеt: în локŭ de ἑῆς, цеn: fem: ал лѕĭ ἑός.

Ἧς, Ion: în локŭ de αἷς, dat: îm: fem: ал релаt: ὅς.

Ἦσα, пех: 1: ал лѕĭ ᾄδω.

Ἦσα, пех: 1: ал лѕĭ ἥδω.

Ἤσαν, поеt: în локŭ de ᾔδεισαν, 3: îm: пеps: de прел: ал лѕĭ οἶδα.

Ἦσαν, în локŭ de ᾔεισαν, 3: îm: пеps: de прел: ал лѕĭ εἶμι.

Ἦσθα, Еол: în локŭ de ἦς, а 2: sinг: пеps: de прел: ал лѕĭ εἰμί.

Ἥσθημαι, tре: de кѕ: ал neîntрв: ἐσθέμαι, sîntŭ înврѣкаtŭ, поptŭ (кѕ dat: saŭ ак:).

Ἥσθην, пас: пех: 1: ал лѕĭ ᾄδω.

Ἡσί, поеt: în локŭ de φησί. (vezĭ ἠμί).

Ἦσι, поеt: în локŭ de ᾖ, 3: sinг: пеps: de ѕвп: ал лѕĭ εἰμί.

Ἧσι, Ion: поеt: în локŭ de αἷς, dat: îm: fem: ал релаt: ὅς.

Ἡσιεπὴς, έος (ὁ. ἡ), =Ἡδυεπής. [ἧσις, ἔπος].

Ἧσις, εως (ἡ), înveselipe, desfѣtape. [ἥδω]

Ἤσκειν, поеt: în локŭ de ἤσκεεν, Ion: în локŭ de ἤσκει, а 3: sinг: пеps: de прел: ал лѕĭ ἀσκέω.

Ἦσμαι, пас: tре: de кѕ: ал лѕĭ ᾄδω.

Ἧσμαι. пас: tре: de кѕ: ал лѕĭ ἥδω.

Ἦσμεν, At: în локŭ de ᾔδειμεν, 1: îm: пеps: de прел: ал лѕĭ οἶδα.

Ἦσο, а 2: sinг: пеps: de прел: (проп: між: neste-ѕъв:) ал лѕĭ εἰμί.

Ἧσο, а 2: sinг: пеps: de порвнч: ал лѕĭ ἧμαι.

Ἧσσα (ἡ), în локŭ de (maĭ întрев:) ἧττα. [de ѕnde

Ἡσσάω, saŭ ἡττάω -ῶ, віit: ήσω, вірѕĭeskŭ, || (maĭ овіч: пас:) sîntŭ maĭ de жоs, mѣ înпѕцinezŭ, mѣ вірѕĭeskŭ, пѕ nemepeskŭ. (кѕ цеn:) «Γαστρὸς, («Ἡδονῆς, «Κάλλους, ші чл:) ἡττώμενος». Лкs: (vezĭ ἥσσων). [de ѕnde

Ἥσσημα, saŭ Ἥττημα (τὸ), вірѕіре (пас:).

Ἡσσόνως, saŭ ἡττόνως, adв: maĭ de жоs, maĭ пѕцin. [din

Ἥσσων, saŭ Ἥττων, ονος (ὁ, ἡ), кomпар: пеreг: ал лѕĭ μικρὸς, saŭ ὀλίγος, maĭ mikŭ, maĭ пѕцinŭ, maĭ de жоs; maĭ рѣŭ; maĭ nepѕtinчĭosŭ. «Γαστρὸς («Οἴνου, ші чл) ἥττων». Ksп: sѕпкѕŭ, stѣпînitŭ, шĭ чл: «Τὸν ἥττω λόγον κρείττω ἀποφαίνειν». Плt: а арѣta (кѕ sofisme) nedpentѕл dpentŭ, а stpîmва adeвѣрѕл. || (neѕt:) Ἧσσον (maĭ de mѕлte opĭ ел:) în локŭ de adв: «Οὐχ' («Οὐδὲν) ἧσσον». Лкs: de о потрівѣ, (vezĭ ші ἐλάσσων).

Ἦστε, At: în локŭ de ᾔδειτε, а 2: îm: пеps: Ἤστην, în локŭ de ᾐδείτην, 3: înd: пеps: de прел: ал лѕĭ οἶδα.

Ἤστην, At: în локŭ de ἤτην, 3: înd: пеps: de прел: ал лѕĭ εἰμί.

Ἡστικὸς [ἥδω], ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, adѕкѣtopŭ de плѣчере, sѕŭ mѕлцѕmipe, înveselitopŭ.

Ἧστο, поеt: 3: sinг: пеps: de прел: ал лѕĭ ἧμαι.

Ἥστον, поеt: în локŭ de ἦτον, 2: înd: пеps: de прел: ал лѕĭ εἰμί.

Ἦστον, At: în локŭ ᾔδειτον, 2: înd: пеps: de прел: ал лѕĭ οἶδα.

Ἡστὸς [ἥδω], ή, όν, пѕtinчĭosŭ а înveseлі, saŭ а se înveseлі. «Τὸ ἡστόν.» Лкs: вѕкѕріе, плѣчере, veseлie.

Ἧσυχα, neѕt: îm: ал лѕĭ ἥσυχος. || (ка adв:) în локŭ de ἡσύχως.

Ἡσυχάζω, віit: -άσω, mѣ лiniшteskŭ; (fiг:) пѕ tѕрвѕрŭ, пѕ mѣ tѕрвѕрŭ, takŭ. [ші

Ἡσυχαῖος, α, ον, поеt: în локŭ de [ἥσυχος.]. [de ѕnde

Ἡσυχαίτερος, α, ον, кomпар: ші Ἡσυχαίτατος, η, ον, ѕѕпрл: maĭ, пpea лiniшtitŭ.

Ἡσυχαστήριον (τὸ), [de ачі] sixѣstpie, локŭ de лiniшte. [ші

Ἡσυχαστὴς, οῦ (ὁ), [de ачі] sixastpѕ, лiniшtitŭ în пѕstietate, saŭ пѕstnikŭ. [ἡσυχάζω].

Ἡσυχῆ, adв: лiniшtit, înчеt, kîtепѕцinŭ. [ші

Ἡσυχία (ἡ), лiniшte; odixnѣ; пеласкрапе; tѣчере, netѕрвѕрапе; sinгѕрѣtate. «Ἡσυχίαν (saŭ «Τὴν ἡσυχίαν) ἄγειν.» Лкs: =Ἡσυχάζειν. [ші

Ἡσύχιμος (ὁ, ἡ). ші Ἡσύχιος, η saŭ ος, ον, поеt: în локŭ de [ἥσυχος]. [de ѕnde

Ἡσυχιότης (ἡ), =Ἡσυχία. [ші

Ἡσυχίως, adв: поеt: în локŭ de ἡσύχως.

Ἥσυχος (ὁ, ἡ), (компар: -αίτερος, -αίτατος, ші рар: -ώτερος, -ώτατος) [ἧμι, ἧσω, saŭ ἧμαι] лініштітŭ; нetѫрбѫрѫторŭ, ші неtѫрбѫраtŭ; tѫкѫtŭ; блîндŭ, пачнікŭ. [de ѫнде

Ἡσύχως, адв: în ліниште.

Ἦτε, коніѫнкц: поеt: în локŭ de ἤ. «Παρασχέμεν, ἦτ ἐχέμεν». Іл: Т.

Ἦτε, fem ал лѫї ὥστε.

Ἦτε, saŭ (maї корек:) ἤ τε, адв: поеt: неапѫраt, негрешіt; în адевѫрŭ.

Ἦτε, поеt: în локŭ de ἤειτε, 2: îm: перs:

Ἤτην, поеt: în локŭ de ἠείτην, 3: înd; перs: de прел: ал лѫї εἶμι.

Ἤτοι, коніѫнкц: desпѫрц: (пречеdаtѫ, saŭ ѫрмаtѫ de ἤ) saŭ, ор. 2) (mai noŭ ші нѫmaї грам:) експлік: adікѫ. (везї ші ἤγουν). 3) поеt: stpîm: de înцелесŭ, saŭ înчеп: de кѫвîнtŭ «Ἤτοι, ὅγ' ὥς εἰπών.» Om: 4:) întѫріt: (dap întр'ачеаstѫ înseм: maї корек: este...

Ἦτοι, saŭ ἤτοι, поеt: =Ἦτε.

Ἦτορ [ἄω, ἄημι], ορος (τὸ), поеt: інімѫ; ѫѫfлеtŭ; minte; віацѫ; бѫрбѫціе.

Ἠτραῖος, ші Ἠτριαῖος, α, ον, каре фаче парtе а пîнтечелѫї de жоs. [ἦτρον].

Ἤτριον (τὸ), ѫрzeaлѫ; цесѫtѫрѫ, пînzѫ (прінч:) ѫѫбціре, ші рарѫ, канава; (de ѫнde) пînzѫ de stpeкѫрat, astapŭ. [în afin: ἄττω, ші ἀΐσσω].

Ἦτρον (τὸ), [ἦτορ] пîнтечеле de жоs; (despre планtе) = Ἐντεριώνη.

Ἧττα (ἡ), (înпрot: de νίκη) бірѫіре (în бѫtѫліе, ші чл:). [ἥττων]. [de ѫнde

Ἡττάω -ῶ, віit: -ήσω, каѫtѫ ἡσσάω. [de кѫ ѫнde

Ἥττημα (τὸ), каѫtѫ ἥσσημα.

Ἡττόνως, адв: =Ἡσσόνως. [din

Ἥττων, ονος (ὁ, ἡ), каѫtѫ ἥσσων.

Ἤτω, în локŭ de ἔστω.

Ἠΰ, поеt: неѫt: лѫї ἠΰς.

Ἠϋγένειος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de εὐγένειος.

Ἠΰζωνος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de εὔζωνος.

Ἠΰηνα, пеx: 1: ал лѫї αὐαίνω.

Ἠϋθέμεθλος, ші ἠϋθέμηλος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de εὐθέμεθλος, чел кѫ бѫне temeлiї, sirѫрŭ, неклѫtіtŭ.

Ἠϋκάρηνος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de εὐκάρηνος, чел кѫ mape капŭ.

Ἠΰκερως (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de εὔκερως.

Ἠΰκομος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de εὔκομος.

Ἠΰν, поеt:, ак: ал: лѫї ἠΰς.

Ηὑράμην, ηὗρω, 1: ші 2: перs: de між: пеx: ал лѫї εὑρίσκω.

Ἠΰς, έος (ὁ), поеt: în локŭ de ἐΰς.

Ἤϋσα, поеt: пеx: ал лѫї αὔω, stpirŭ.

Ἠΰτε, поеt: Іon: în локŭ de εὖτε.

Ἠΰτοκος, Ἠΰχορος, ші чл: поеt: în локŭ de εὔτοκος, εὔχορος, ші чл:

Ἡφαιστεῖον (τὸ), temплѫ ал лѫї Вѫлканŭ. [ші

Ἡφαίστειος, α, ον, ал лѫї Вѫлканŭ. || (ѫѫбst:) Ἡφαίστειον (τὸ), =Ἡφαιστεῖον, ші Ἡφαίστεια, =кѫ...

Ἡφαίστια (τὰ), (se înц: θύματα, saŭ ἱερά) жерtfѫ. ші ѫербѫtоаре în чinstea лѫї Вѫлканŭ. [Ἥφαιστος].

Ἡφαιστόπονος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἡφαιστότευκτος. [ἥφαιστος, πόνος].

Ἥφαιστος (ὁ), [ἅπτω] Вѫлканŭ, Zeŭ Mітол: ал фокѫлѫї.

Ἡφαιστότευκτος, ші Ἡφαιστοτευχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [Ἥφαιστος, τεύχω] лѫкраtŭ de Вѫлканŭ.

Ἠφείθην, At: în локŭ de ἀφείθην, пas: пеx: ал лѫї ἀφίημι.

Ἧφθα, Dop. în локŭ de ἥφθη, 3: sінг: перs: а пas: пеx: ал лѫї ἅπτω.

Ἧφι, поеt: în локŭ de ᾗ, dat: sінг: fem: ал лѫї ὅς.

Ἠφίειν, εις, ει, ші

Ἠφίουν, At: în локŭ de ἀφίην, прел: ал лѫї ἀφίημι.

Ἠχεῖον (τὸ), ор че бѫtîndѫ se, saŭ mішкîndѫ se inadins фаче ѫѫнеtŭ; (партік:) ѫнŭ фелŭ de tобѫ de арамѫ (în teatpe), = Βροντεῖον. [ἠχώ].

Ἠχέτα, αο, Еол: în локŭ de

Ἠχέτης, ου (ὁ), ѫѫнѫtорŭ; stpirѫtорŭ; «Τέττιξ —». Es: [ші

Ἠχετικός, ή, όν, чел кѫ înѫѫшіме, saŭ депріndере de а ѫѫна, а sromota. [din

Ἠχέω -ῶ, віit: -ήσω, факŭ ѫѫнеtŭ, sromotŭ, гѫлѫціе; вîжîŭ; ѫѫіpнiŭ; (акt: кѫ ак:) факŭ а ѫѫна. [din

Ἠχή (ἡ), поеt: în локŭ de [ἦχος], ѫѫнаре; stpirѫtŭ, sromotŭ; (maї noŭ) ворбіре; кîntаре; весtе, штіре, фамѫ. [de ѫнde

Ἠχήεις, εσσα, εν, поеt: ѫонорŭ; вîжîіtорŭ; резѫнѫtорŭ; (прin întind:) маре; ларгŭ, întinsŭ.

Ἤχημα (τὸ), efeктŭ de ѫѫнеtŭ, вîжîіtѫрѫ, tропкѫніtѫрѫ, ші чл: [ші

Ἤχησις, εως (ἡ), ѫѫнаре, вîжîіре, sromotаре, ші чл: [ші

Ἠχητικός, ή, όν, грам: în локŭ de ἠχετικός. [ἠχέω].

Ἠχθέσθην 1: sінг: перs: de пеx: пas: saŭ 3: înd: de прел: ал лѫї ἄχθομαι.

Ἤχθημαι, пas: tpe: de кѫ: ал лѫї ἐχθάνομαι.

῎Ηχθηρα, noet: nex: ал лъї ἐχθαίρω.

Ἠχθόμην, прел: ал лъї ἄχθομαι; saъ nex: 2: ал лъї ἐχθάνομαι.

Ἦχι, шї ῞Ηχιπερ, adв: noet: în локъ de ᾗ, ъnde, în каре локъ.

Ἠχικὸς, ή, ὸν, каре face ъъnetъ. [ἦχος].

῏Ηχον, Dop: în локъ de εἶχον, прел: ал лъї ἔχω.

῏Ηχος (ὁ), ъъnetъ; вїжїitъpъ (maї къ seamъ a ърекілор). «Βόμβος ἐν ὀξέσι, καὶ ἦχος ἐν ὠσί». шї (simплъ). «Κεφαλαλγίαι καὶ ἦχος». Inкр: [din

Ἠχὼ, όος -οῦς (ή), noet: în локъ de ἠχή, ἦχος, (овіч:) еко, pesъnetъ, saъ întoapчере de ъъnetъ; (дъnе Mitoл:) о nimfъ мъnteanъ, amopeazъ a лъї Папъ, шї чл: [de ъnde

Ἠχώδης, εος (ὁ, ή), pesъnosъ, saъ къ însъшime de a ъъna.

῞Ηψησα, nex: 1: ал лъї ἕψω.

Ἠῶ, noet: ак: sinr: ал лъї ἠώς.

Ἠῶθεν, adв: noet: în локъ de ἕωθεν, de dimineaцъ, din ziopї. 2) de ла pesъpitъ. [шї

Ἠῶθι, adв: noet: dimineaцa. «Ἠῶθι πρὸ». Apat: Om: пpea de dimineaцъ. [ἠώς].

Ἠώκοιτος (ὁ, ή), чел че doapme dimineaцa. [ἠώς, κοίτη].

Ἠῶν, Dop: în локъ de ἠῶ, ак: ал лъї ἠώς.

Ἠὼν, όνος, noet: în локъ de ἠϊών.

Ἠῷος, α, ον, noet: în локъ de ἑῷος, чел de dimineaцъ, saъ de ла pesъpitъ.

Ἠώρουν, прел: ал лъї αἰωρέω.

Ἠὼς, ἠόος -οῦς (ή), (dat: ἠοῖ, ак: ἠῶ noet: în локъ de ἕως, ziopї; dimineaцъ; zi, saъ лъminъ de zi; pesъpitъ de soape.

Θ.

Θ, θ, θῆτα (τὸ), (nedeкл:) a onta літеpъ a алфаветълъї Еленескъ. || (нъмер:) θʹ, noъ (9), saъ ал ноълea; шї θ͵, noъ miї (9000).

Θʼ, în anok: (maї 'nainte de asnip: вок:) în локъ de τε.

Θαάσσω, шї (în kontpak:) θάσσω, (fъpъ biit:) noet: шезъ, sîntъ пъsъ (aшezatъ, tъвъpitъ, шї чл:), staъ, zakъ.

Θαδώλια, At: în локъ de τὰ ἐδώλια.

Θαεῖτο, Dop: noet: 3: sinr: neps: de прел:, шї

Θάεο, Dop: noet: порънч: ал лъї..

Θαέομαι, Dop: în локъ de θεάομαι, прівескъ, mъ ъitъ (прічн: къ mipape); mъ mipъ. [de ъnde

Θάημα (τὸ), Dop: în локъ de θέαμα, лъкръ вреdnікъ de прівіt, minъnatъ. [шї

Θαητὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локъ θεατὸς, вреdnікъ de прівіt къ mipape.

Θαίρεος, α, ον, къвеnitъ, вънъ пentpъ [θαιρός, vezї zічерea].

Θαιροδύτης, ου (ὁ), веріга процапълъї, saъ oїшteї, пріn каре se petpeчeaъ кърелеле жъгълъї. [θαιρὸς, δύω].

Θαιρὸς (ὁ), [ἄρω] цїцїnъ de ъшъ. 2) latъpeле, saъ loitpeле карълъї. (de ъnde) «Θαίρεα ξύλα». Пл∂. летnеле, че слъжеsk ла konstpъкцia лор. 3) osia poateлор; шї процапъл, saъ oїшtea tpъsъpeї.

Θακεύω, biit: -εύσω, шї Θακέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (къ ак:) «Ἕδρας παγκρατεῖς θακεῖν». Esхл: a шedea пe monapхічe tponъpї. [θᾶκος]. [de ъnde

Θάκημα (τὸ), noet: шedepe; (пріn întind:) ръгъчїъne, saъ ръгъtopъ.

Θάκος, saъ (maї корек:) Θᾶκος (ὁ), [θαάσσω] skaъnъ, tponъ; (пріn întind:) skaъnъ de deшeptapea mistъїeleї. «Ἐπὶ θᾶκον ἀνιστάμενος». Tfp: skъlîndъ se a mepџe ла fipeaska tpeвъinцъ.

Θαλάμαξ, ακος (ὁ), =Θαλαμίτης.

Θαλάμευμα (τὸ), noet: =Θάλαμος. [шї

Θαλαμεύτρια (ή), гътitoape de nъnцiaла къmаpъ [din

Θαλαμεύω, biit: -εύσω, (къ ак:) dъkъ în къmаpa de nъntъ, mъ însopъ. || (nas: saъ miж:) шezъ înkisъ (ка mъеріле) în kasъ [θάλαμος]; (despre feapъ) staъ bîpîtъ în кълкъшъл meъ. [din

Θαλάμη (ή), кълкъшъ de bite, saъ къїбъ, bizъinъ de feapъ. 2) (îm:) пъpeле nasълъї.

Θαλαμήϊος (ὁ, ή), noet: pелаtівъ къ къmаpъ, saъ kasъ. «Θαλαμήϊα δοῦρα». Es: лemne de fъкъt пatъpї, saъ kase.[θάλαμος].

Θαλαμηπολέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ...

Θαλαμηπόλος (ὁ, ή), [θάλαμος, πολέω], îngpіжitopъ de nъnцiaлъ (saъ simплъ) къmаpъ, камаpіеpъ. «Ὀρφνὴ —». noet:

Θαλάμιος, шї Θαλαμιαῖος, α, ον, къвеnitъ ла къmаpъ. || (sъвst: fem:) bîsла de naptea чea maї de жos a коръвіїі; шї гаъpa, пріn каре ера eшітъ afapъ aчeastъ bîsлъ; (върв:) = къ

Θαλαμίτης, ου, (ὁ), bîsлашъ de шіръл

bîsлелор челор maĭ de жos але pesвoĭe-шteĭ коръвiĭ, taлamitš. [din

Θάλαμος, [θάλλω, θάλπω] кътаръ, (Itaл:) кавinetš; (napt:) кътара (ĭatакъл) femeĭ, saš a tinepiлop късъtopiцĭ; (de ъnde npin întind;) пъntъ; (despe вite) = Θαλάμη; (naъt:) naptea чea maĭ de жos a ъneĭ (pesвoĭeшtĭ) коръвiĭ, ъnde bîsлаš taлamiцiĭ; (în цen:) naptea temnлъsĭ, saš a kaseĭ чea maĭ înлъtъpatъ, ъnde nъ epa eptatš op-къĭ a intpa, = Ἄδυτον.

Θάλασσα [ἅλς, saš σάλος], ης (ἡ), mapea. «Ἡ ἐντὸς καὶ ἡ ἐκτὸς θάλασσα». Ep: 2) aпъ de mape. «Πυριᾶν θερμῇ θαλάσσῃ». Dskpd: 3) вaлtъ. «Τιβεριάδος θάλασσα». Skp: [de ъnde

Θαλασσαῖος, α, ον, noet: în лoкš de θαλάσσιος. [шi

Θαλασσεὺς, έως (ὁ), = Ἁλιεὺς. [de ъnde

Θαλασσεύω, biit: -εύσω, netpeкš, staš oвiчnъit în (mъ ъdš de) mape. (de ъnde) «Τὰ θαλαττεύοντα τῆς νεώς». Πл: «Καταχόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις θαλασσεύει». Epкld: întpeвъinцeazъ mapea în aлeropiĭ.

Θαλασσίας, ου (ὁ), (npinч: binš) amestekatš къ aпъ de mape. [шi

Θαλασσίδιος (ὁ,ἡ), noet: în лoкš de θαλάσσιος. [шi

Θαλασσίζω, biit: -ίσω, amš гъstš, faцъ, saš miposš de mape, (în цen:) seamъnš a mape. 2)=Πελαγίζω. (bezĭ ziчepea). [шi

Θαλάσσιος, α saš ος, ον, de mape, mapitimš. «Θαλάσσια ἔργα». Iл: B. «Θαλάσσια στρώματα». Dskp: (шi în лoкš de adв:) «Θαλάσσιον ἐκρύψατε». Sof: în mape. [шi

Θαλασσίτης, ου (ὁ), = Θαλασσίας. [θάλασσα].

Θαλασσοβαφέω -ῶ, biit: ήσω, въпseskš (шi nas: sîntš въпsitš) къ nopfipъ de mape. [θάλασσα, βαφή].

Θαλασσοβίωτος, шi Θαλασσόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopš în, saš din mape, mapinapš, saš neskapš. [θάλασσα, βίος].

Θαλασσογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskъtš din mape. [Θάλασσα, γείνω].

Θαλασσοειδὴς, έος (ὁ,ἡ), asemenea (maĭ къ seamъ лa faцъ) къ mapea. [θάλασσα, εἶδος].

Θαλασσοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, лoveskš (къ bîsлa) mapea; (fir:) вopвeskš fъpъ înцeлesš, въpfeskš. [θάλασσα, κόπτω].

Θαλασσοκρατέω -ῶ, biit: -ήσω, stъпîneskš mapea. [шi

Θαλασσοκρατία (ἡ), stъпînipe de mape. [шi

Θαλασσοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), stъпînitopš de mape, saš чeл къ шapĭ пъtepĭ mapitime. [θάλασσα, κράτος].

Θαλασσομέδουσα (ἡ), noet: fem: aл лъĭ...

Θαλασσομέδων, οντος (ὁ), noet: =Θαλασσοκράτωρ. [θάλασσα, μέδω].

Θαλασσόμελι, ιτος (τὸ), ъnš feлš de въвtъpъ fъкъtъ (spe къpъцipe de nînteчe) din miepe шi aпъ de mape. [θάλασσα, μέλι].

Θαλασσόνομος (ὁ, ἡ), noet: [θάλασσα, νέμω] кape пашte (se хpъneшste, saš tpъieшte) în mape.

Θαλασσόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: =Θαλασσογενής. [θάλασσα, παῖς].

Θαλασσόπλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: pъtъчitš пe mape. [θάλασσα, πλάζομαι].

Θαλασσόπληκτος (ὁ, ἡ), noet: isвitš de mape. «Νῆσος — ». Esx: [θάλλασσα, πλήττω].

Θαλασσοπορέω -ῶ, biit: -ήσω, кълъtopeskš пe mape. [din

Θαλασσοπόρος (ὁ, ἡ), кълъtopš пe mape. [θάλασσα, πόρος].

Θαλασσοπόρφυρος (ὁ, ἡ), rpam: eкsпл: a лъĭ ἁλουργὸς, шi ἁλιπόρφυρος. [θάλασσα, πορφύρα.]

Θαλασσουργέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš лъкpъtopš пe mape. [шi

Θαλασσουργία (ἡ), tpeaвa лъкpъtopълъĭ пe mape. [din

Θαλασσουργὸς (ὁ, ἡ), лъкpъtopš пe mape, (adiкъ) mapinapš, neskapš, шi чл:. [θάλασσα, ἔργον].

Θαλασσοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš...

Θαλασσοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopš de цъpmiĭ mъpiĭ. [θάλασσα, φύλαξ].

Θαλασσόω -ῶ, biit: -ώσω, npefaкš în (акoпepš къ) mape; o napte de ъskatš; amesteкš къ mape. (npin întind:) «Ἡ ναῦς θαλασσοῦται». Плв: кopaвia ia aпъ (întpъ aпъ întp' însa). [шi

Θαλασσώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea къ mapea. [θάλασσα].

Θαλάσσωσις, εως (ἡ), notonipe de mape neste ъnš лoкš. [θαλασσόω].

Θάλαττα, Θαλαττεύω, шi чл: în лoкš de θάλασσα, θαλασσεύω, шi чл:

Θάλεα (τὰ), noet: îm: aл лъĭ θάλος.

Θαλέθω, noet: (fъpъ biit:) în лoкš de θάλλω.

Θαλεία (ἡ), =Θαλία.

Θάλεια (ἡ), noet: în лoкš de θάλλουσα, чea în кълmea sa, stpълъчitъ, mъpeaцъ, înвiлшъгatъ. [шi

Θάλειος, α, ον, noet: în лoкš de θαλε-

ρὸς, fербinte, saŭ înбiлшяratŭ. «Δάκρυ — ». Om: [θάλλω].

Θαλερόμματος (ὁ, ἡ), noet: =Θαλερῶπις. [θαλερὸς, ὄμμα].

Θαλερὸς [θάλλω], ὰ, ὸν, înвepzitŭ, înfлopitŭ, fpaџedŭ; (maĭ de mяльte-opĭ fir:) sяяpdaлnikŭ, tînъposŭ, вiгяposŭ; mяльtŭ, înбiлшяratŭ; (яne opĭ) блîndŭ, modestŭ (кяmnъtatŭ). «Πνεῦμα —». Esхл: Ὕπνος —». Лкs: dялче.

Θαλερῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea кя блажinъ кънtъtяpъ, dялче ла окĭ. [θαλερός, ὤψ].

Θαλέω-ῶ, Dop: în локŭ de θηλέω.

Θαλία (ἡ), (npinч:) =Θαλλός, fpaџedъ pamяpъ. 2) (oвiч: fir:) sepвъtopeaskъ adяnape, ospъџŭ; (în џen:) бякяpie, veseлie; fepiчipe. 3) =Θαλλίς. [θάλος]. [de яnde

Θαλιάζω, viit: -άσω, mъ înвeseлeskŭ, mъ desfъtezŭ.

Θάλικτρον (τὸ), яnŭ feлŭ de nлanтъ, (Лat:) thalictrum (Diskp: Δ: 92).

Θάλλινος, η, ον, fъкяtŭ (înnлetitŭ) din pamяpe. [шi

Θαλλὶς, ίδος (ἡ), кошълеџŭ înnлetitŭ din pamяpe (de finikŭ). [din

Θαλλὸς (ὁ), [θαλλω] fpaџedъ pamяpъ, влъstapŭ, mяrяpŭ (npinч: de mъsлinŭ); fpянзъ de finikŭ. «Θαλλὸν προσείειν τινί». Пpoв: a momi пe чineвa кя лinrяшitoape nъdeждĭ (ка капpeлe кя mяrяpĭ).

Θαλλοφαγέω-ῶ, viit: -ήσω, mъnînкŭ (ка капpeлe) mяrяpŭ. [din

Θαλλοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopŭ de (хpъnitŭ кя) mяrяpŭ. [θαλλός, φάγω].

Θαλλοφορέω-ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ...

Θαλλοφόρος (ὁ, ἡ), пяptъtopŭ de pamяpъ de mъsлinŭ în sepвъtoapea Панatenелop. [θαλλός, φέρω].

Θάλλω [θάω, шi θάλπω], viit: θαλήσομαι, (tpe: de кя: în локŭ de npez: τέθηλα) (npinч: desпpe nлante) sîntŭ în fлoapea mea (înвepzitŭ, înкъpкatŭ de fpяnze, fлopĭ, шi poade); (fir:) sîntŭ în чea maĭ înfлopitъ stape, în кялme; (npea pap stpъm:) fakŭ чeвa a fi în чea maĭ desъвîpшitъ stape. «Οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος». Пind. [de яnde

Θάλος, εος-ους (τὸ), noet:=Θαλλός, влъstapŭ, mяrяpŭ (npon: шi fir:). ‖ (îm:) пlъчepĭ, desfъtъpĭ.

Θάλπημι, noet: npea papŭ în локŭ de θάλπω.

Θαλπιάω-ῶ, viit: -άσω, noet: sîntŭ калdŭ. [θάλπος].

Θαλπιόων, noet: naptч: a лăĭ θαλπιάω.

Θαλπνὸς, ή, ὸν, noet: калdŭ, кълdяposŭ. [din

Θάλπος, εος -ους (τὸ), кълdяpъ, fepвinџeaлъ; (fir:) pîвnoasъ nopnipe.

Θαλπτήριος (ὁ, ἡ), кълdяposŭ; (fir:) mînгîiosŭ, notoлitopŭ. [din

Θάλπω [în afin: кя θάλλω], viit: θάλψω, înкълzeskŭ; (яne-opĭ) înfлъкъpezŭ, apzŭ (stpъm: шi nestpъm:); (fir:) înвiezŭ; mînгîiŭ; înвeseлeskŭ; însяfлeџeskŭ; întъpîtŭ; atparŭ, amъџeskŭ; (pap) adякŭ neлiniшte. «Ἐμὲ οὐδὲν θάλπει κέρδος.» Apst: [de яnde

Θαλπωρὴ (ἡ), Ion: fepвinџeaлъ; бякяpie; nъdeждe; însяfлeџipe; яшяpъtoape mînгîiepe.

Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, noet: калdŭ, fepвinte; înfлъкъpatŭ; (fir:) anpinsŭ de natimъ (înfoкatŭ). [шi

Θαλύσια (τὰ), o sepвъtoape în чinstea Чepeseĭ, шi nîpџeлe semъnъtяpeлop, шi чл:, чe se adaк întp' aчeasta. [шi

Θαλυσιὰς, άδος (ἡ), noet: fem: aл лăĭ...

Θαλύσιος (ὁ, ἡ), atinгъtopŭ de sepвъtoapea Θαλύσια. [din

Θαλύσσω, viit: -ύξω, =Θάλπω.

Θάλψις, εως (ἡ), înкълzipe (акt: шi nas:). [θάλπω].

Θαμὰ [ἅμα], adв: noet: des, яna neste aлta. [de яnde

Θαμάκις, adв: adesea, de mяльte-opĭ.

Θαμβαίνω (fъpъ viit:), noet: în локŭ de θαμβέω.

Θαμβαλέος, α, ον, noet: ="Εκθαμβος. [din

Θαμβέω (-άω) -ῶ, viit: -ήσω, (кя ак: eл:) mъ кonpinzŭ de snaĭmъ, mъ sпepiŭ, pъmîiŭ înкpemenitŭ (вăzînd, saŭ aяzind чeвa), mъ minяnezŭ. ‖ (pap stpъm:) fakŭ пe чineвa a pъmînea înкpemenitŭ, snepiŭ. [θάμβος]. [de яnde

Θάμβημα (τὸ), snaĭmъ, sпepiitяpъ; oбieкtŭ de snaĭmъ [шi

Θάμβησις, εως (ἡ), snepiape. [шi

Θαμβήτειρα (ἡ), noet: snepiitoape, înгpozitoape (enit. aл fяpiiлop). [шi

Θαμβητὸς, ή, ὸν, npiчinяitopŭ de snaĭmъ, гpozaвŭ; вpednikŭ de mipape.

Θάμβος [θάομαι], εος -ους (τὸ), snaĭmъ, гpoazъ. [de яnde

Θαμβὸς, ή, ὸν, ="Εκθαμβος, înгpozitŭ, snъĭmîntatŭ.

Θαμέες (οἱ), noet: în локŭ de θαμειοί, îm: aл лăĭ....

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, noet: desŭ, яnял neste aлtял, îndesatŭ. [шi

Θαμίζω, viit: -ίσω, mepгŭ des яndeвa;

saȣ fakȣ чева des. «Οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν.» Od: Θ: nȣ se dikisia des. [θαμά].

Θαμινὰ, ші Θαμινάκις, adв:=Θαμὰ, Θαμάκις, des. [din

Θαμινὸς, ή, ὸν, [θαμὰ] îndesitȣ; desȣ; ȣnȣл neste алtȣл. || (neȣt:)Θαμινὰ, în лoкȣ de

Θαμινῶς, adв:=Θαμὰ, des.

Θάμνας, ου (ὁ), (плц:)= Δευτερίας, ші Στεμφυλίτης (οἶνος),вінȣ din leskoвінъ, saȣ de вoшtінъ. [ші

Θαμνὰς, άδος (ἡ), ръdъчінъ. [ші

Θαμνίον (τὸ), ші Θαμνίσκος (ὁ), dim: ал лȣї θάμνος. [ші

Θαμνίτης, ου (ὁ), ші θαμνῖτις, ιδος (ἡ), релаtівȣ, saȣ asemenea кȣ копъчелȣ. [θάμνος].

Θαμνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de (asemenea кȣ) копъчелȣ. [θάμνος, εἶδος].

Θαμνομήκης, εος (ὁ, ἡ), de о notpівъ ла mъpime, saȣ 'пълціme кȣ ȣnȣ копъчелȣ. [θάμνος, μῆκος].

Θάμνος (ὁ), [θαμὰ, θαμινὸς] копъчелȣ кȣ dese кръчї; (îm:) dese niтȣлate кръкȣце, че resър înпрежȣрȣл ръdъчінеї ȣnȣї tъiatȣ копачїȣ.

Θαμνοφάγος (ὁ, ἡ), (вітъ) каре poade, пашtе копъчеї. [θάμνος, φάγω].

Θαμνώδης, εος (ὁ, ἡ), = Θαμνοειδής. [ші

Θαμνὼν, ῶνος, крîнгȣ, dȣmвравъ de копъчеї; resadniцъ de копъчеї, пепініеръ (Fpanц:). [θάμνος].

Θανάσιμος, η saȣ ος, ον, (ші adв:) -ίμως, =Θανατηφόρος. 2) noet: mȣpitopȣ, ȣnȣȣȣ (saȣ хотъpîtȣ) ла moapte; (ȣne-opї) mopțȣ. 3) =Θνησιμαῖος. «Θανάσιμα κρέα.» Лкs: [ші

Θανατάω-ῶ, віit: -ήσω, dopeskȣ, saȣ despreцȣïeskȣ moaptea. [θάνατος].

Θανατηγὸς [θάνατος, ἄγω], ші Θανατηρὸς, ὰ, ὸν, =Θανατηφόρος. [ші

Θανατήσιμος, ші Θανατήσιος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ ла (saȣ fъкȣtȣ пentpȣ) moapte; adȣкъtopȣ de moapte,=Θανάσιμος. [θάνατος].

Θανατηφορία (ἡ), adȣчере de moapte. [din

Θανατηφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ de moapte. [θάνατος, φέρω].

Θανατιάω-ῶ, віit: -άσω, =Θανατάω. [ші

Θανατικὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ ла (saȣ adȣкъtopȣ de) moapte, moptaлȣ. «Θανατική κρίσις.» Лкs: жȣdikatъ de moapte. [ші

Θανατόεις, εσσα, εν, noet: în локȣ de θανατικὸς, ші θανατηφόρος. [θάνατος].

Θανατοποιός (ὁ, ἡ), =Θανατηφόρος. [θάνατος, ποιός].

Θάνατος (ὁ), [θνήσκω] moapte; (Лц:) nedeaпsъ кȣ moapte.

Θανατοφόρος (ὁ, ἡ), = (saȣ греш: în локȣ de) Θανατηφόρος.

Θανατούσια (τὰ), sepвъtoape a mopцїї. [ші

Θανατόω -ῶ, віit: -ώσω, osîndeskȣ ла moapte; omopȣ. [ші

Θανατώδης, εος (ὁ, ἡ), =Θανάσιμος. [θάνατος].

Θανάτωσις, εως (ἡ), osîndipe ла moapte; omopîpe. [θανατόω].

Θανέειν, Ion: noet: ші Θανέμεν, Dop: în локȣ de θανεῖν, nex: 2: de inf:

Θάομαι [θάω, ἄω], віit: θήσομαι, (nex: ἐθησάμην) noet: = Θηλάζω, mȣлгȣ, sȣгȣ (stpъm: ші nestp:)«'Επηετανὸν γάλα θῆσθαι». Od: Δ. «Γυναῖκά τε θήσατο μαζόν». Iл: Ω. (ші stpъm:) «Οὐδ' ἄρ 'Απόλλωνα θήσατο μήτηρ». Om: imn: (sъ nȣ se конf: кȣ...

Θάομαι, віit: θάσομαι, ші θήσομαι, noet: în локȣ de θεάομαι, прівeskȣ, mъ ȣitȣ кȣ mipape.

Θάπα, ας (ά), Dop: ші θάπος, εος-ους (τὸ), înлокȣ de θάμβος, ші τάφος. [θήπω, ші

Θάπτω, віit: θάψω, (nas: tpe: de кȣ: τέθαμμαι, nex: 2: ἐτάφην, ші nos: θαπτέον) înгponȣ; înmopmîntezȣ moptȣ. «Πυρί θάπτων». Епгр: a apde (dȣne овічеїȣл челор векї) tpȣпȣл moptȣлȣї.

Θαργήλια (τὰ), Тарцеліе, о sepвъtoape în чinstea лȣї Аполонȣ ші a Dianeї. (прінч: neȣt: ал лȣї...

Θαργήλιος, α saȣ ος, ον (enit:) Аполонȣ, ші Diana. [ші

Θαργηλιὼν, ῶνος (ὁ), a ȣnȣ-spre-zeчелea лȣнъ a Atenenілор (în каре se sepваȣ Тарцелііле). [din

Θάργηλος (ὁ), оала, în каре fервеаȣ пîрцеле поȣълор poade întp'ȣnеле sepвъtopї; (enit:) пîїне de гpîȣ noȣ. [θέρω, γῆ].

Θαῤῥαλέος, α, ον, кȣражosȣ, îndpъzneцȣ. [θάῤῥος]. [de ȣnde.

Θαῤῥαλεότης (ἡ),каліtatea кȣражosȣлȣї.[ші

Θαῤῥαλέως, adв: кȣ кȣражȣ, кȣ îndpъzneaлъ; кȣ înкpedinцаpe, fъpъ sfiaлъ.

Θαῤῥέω-ῶ, віit: -ήσω, amȣ кȣражȣ, пъdeжde în чева, saȣ кpeditȣ în чinева; (fъpъ казȣ) sîntȣ кȣражosȣ, nȣ mъ temȣ; «Καὶ τότε δή θάρσησε καὶ ἤυδα». Iл: A; (овіч: порȣнч:) «Θάῤῥει τούτου γε ἕνεκα.» Лкs: nȣ te teme, fiї лiniштitȣ. (ші în локȣ de adв:) «Θαρσέων καθίζευ.» Ткр: «Θαῤῥῶν ἔθυε.» Ksn: [θάῤῥος]: [de ȣnde

Θαῤῥητικός, ή, ὸν, din natȣpъ saȣ depindepe плінȣ de кȣражȣ, îndpъzneцȣ.

Θάῤῥος, εος ·ους (τὸ), îndpъzneaлъ, nesfiaлъ, netemepe, кȣражȣ, =Θάρσος.

Θαῤῥούντως, [θαῤῥέω] adв: (de партч:), =Θαῤῥαλέως.

Θαῤῥύνω, вiit: -υνῶ, înкsражезš. 2) поеt: în локš de θαῤῥέω.

Θαρσαλέος, α, ον, =Θαῤῥαλέος.

Θαρσεῦσ' Dop: поеt: în локš de θαρσοῦσα, партч: fem: ал лsĭ....

Θαρσέω-ῶ, вiit: -ήσω, =Θαῤῥέω.

Θαρσήεις, εσσα, εν, поеt: în локš de θαρσαλέος. [θάρσος].

Θάρσησις, εως (ἡ), лsape de кsражš, înкredере. [Θαρσέω].

Θάρσος, εος -ους (τὸ), =Θάῤῥος (касtъ ziч:). (вezĭ ші θράσος).

Θάρσυνος (ὁ, ἡ), поеt: (кs dat:) плinš de кsражš. пъdъжdsitš în чева. [ші

Θαρσύνω, вiit: -υνῶ, =Θαῤῥύνω. [din

Θαρσὺς, υῖα, ύ, грам: în локš de θαρσαλέος. [θάρσος].

Θᾶσαι, Dop: în локš de θέασαι, пех: de порsнч:, ші

Θάσομαι, Dop: în локš de θεάσομαι, вiit: ал лsĭ θεάομαι.

Θάσομαι, Dop: în локš de θήσομαι, між: вiit: ал лsĭ τίθημι.

Θᾶσσον, пеst: ал лsĭ Θάσσων.

Θάσσω, вiit: θάξω, поеt: în локš de θαάσσω.

Θάσσων, ονος (ὁ, ἡ), компар: перег: ал лsĭ ταχύς, maĭ isтe, maĭ грабнiкš: ‖ пеst:) Θᾶσσον în локš de adв: maĭ кsрînd. (вezĭ ταχὺς).

Θάτερα, Θάτερον, Θατέρου, în коntрак: în локš de τὰ ἕτερα, τὸ ἕτερον, τοῦ ἑτέρου, ші чл: (вezĭ ἕτερος).

Θάττων, ονος (ὁ, ἡ), At: în локš de Θάσσων.

Θαῦμα (τὸ), [θάομαι, θεάομαι] ор че se прiвеште кs mipape; minsne. (de snde прiнч: ла îm:) «Θαύματα». Ksn: жsкърiiле eskamatopiлор (tsрч: хокабazлîкsрĭ). «Θαῦμα ἰδέσθαι». Om: «Ἐν θαύματι ἐποιοῦντο». Es: sokotiaš de minsne, se mipaš. 2) în локš de θαυμασμὸς, mipape. «Θαύματος ἄξιος». Лкs: =(моnолек:) Ἀξιοθαύμαστος». «Θαῦμα μ' ἔχει» = Θαυμάζω. [de snde

Θαυμάζω, вiit: -άσω, (ші maĭ des) -άσομαι, (tрек: de кs: τεθαύμακα, ші пас: τεθαύμασμαι, ші чл;) прiвеsкš, saš азzš чева кs mipape, шъ minsnezš; (прin întinд:) admipš, респектеzš, чinsteskš. (кs ак ел:) «Τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν ἱππέας κατὰ τάξιν ἐλαύνοντας»; Ksn: «Τὸ μὲν οὖν τὸ πλῆθος περὶ τούτου λεληθέναι οὐ θαυμάζω· τὸ δὲ καὶ ὑμᾶς ταῦτ' ἀγνοεῖν, τοῦτο μοι δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι». Ksn: (ші авсол:) «Θαυμάζεσκον ἀκούοντες μῦθον». Ткр: «Πολλάκις ἐθαύμασα, τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν». Ksn: (ші кs џеn: ел:) «Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων». Iskp: «Θαυμάζω σε τῆς ἀρετῆς, saš σου τὴν ἀρετήν». Лкs: (ші пас:) «Θαυμάζομαι μὴ παρών». Sof: «Ἐπὶ τῷ ἡγεμόνες εἶναι καὶ τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι». Тsч: (вezĭ ші ἄγαμαι). [ші

Θαυμαίνω, вiit: θαυμανέω-ῶ, поеt: în локš de θαυμάζω.

Θαύμακτρον (τὸ), плаtъ пеntрs вedере de eskamatopiĭ. [θαυμάζω].

Θαυμαλέος, α, ον, поеt: =Θαυμάσιος (maĭ de msлte-орĭ în eponie). [θαῦμα].

Θαυμασία (ἡ), =Θαυμασμός. [ші

Θαυμάσιος, α, ον, minsnatš, saš чел de minsnat; (sne-орĭ în epon:) чisdatš, кsриozš. [θαυμάζω]. [de snde

Θαυμασιότης (ἡ), minsнъџie, saš калitatea snsĭ лsкрs minsnatš.

Θαυμασιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Θαυματουργέω, fакš minsnĭ. [θαυμάσιος, ἔργον].

Θαυμασίως, adв: minsnat, saš de minsne. [θαυμάσιος].

Θαυμασμός (ὁ), minsnape, mipape; saš admipape. [ші

Θαυμαστής, οῦ (ὁ), mipъtopš; saš admipъtopš (лъsdъtopš кs mipape). [ші

Θαυμαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, аплекatš, saš депріnsš ла minsnape, mipape, saš admipape. (грам:) însemnъtiвš, saš експресiвš de mipape. [ші

Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, minsnatš, вредnікš de mipape; admipавiлš; (sne орĭ) чisdatš. «Οὐδὲν θαυμαστόν». Лкs: (ші îm:) «Θαυμαστά γ', ἔφη, εἰ πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους δύνασαι, πρὸς δὲ σεαυτὸν οὔ». Ksn: (ші în локš de adв:) «Θαυμαστὸν ὅσον (οἷον)». Плt: foapte msлt. [θαυμάζω]. [de snde

Θαυμαστόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакš a fi (a se арътa) чева minsnatš. [ші

Θαυμαστῶς, adв: de minsne, =Θαυμασίως.

Θαυματίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ копрinzš de mipape. [ші

Θαυματικὸς, ἡ, ὸν (ші adв:) -ικῶς, peлatiвš кs minsne, saš експресiвš de mipape. [ші

Θαυματόεις, εσσα, εν, поеt: în локš de θαυμαστός. [θαῦμα].

Θαυματοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакš minsnĭ, saš eskamatopiĭ. [θαυματοποιός]. [de snde

Θαυματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopš de

eskamatopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла eskamatopie.

Θαυματοποιία (ἡ), eskamatopie, apъtape de minsnate лѕкpѕpĭ. [шi

Θαυματοποιικὸς, ἡ, ὸν, =Θαυματοποιητικός. [din

Θαυματοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ, saŭ apъtъtopŭ de minsnĭ (пpiнч: snpe amъцipea пpiвitopiлop), eskamatopŭ (tspч: xoкaвazŭ, fpanц: jongleur). [θαῦμα, ποιός].

Θαυματὸς, ἡ, ὸν, noet: în лoкŭ de θαυμαστός.

Θαυματουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (oвiч: Biвep:) fakŭ minsnĭ, = Θαυματοποιέω. [θαυματουργός]. [de snde

Θαυματούργημα (τὸ), fanтъ minsnaтъ.

Θαυματουργία (ἡ), fачepe de minsnĭ, = Θαυματοποιία. [din

Θαυματουργὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de minsni, =Θαυματοποιός. [θαῦμα, ἔργον].

Θαυσίκριον (τὸ), nodŭ 'нaлtŭ nentps пpiвitopĭ în teatps, шi чл: [θάομαι, ἰκρίον].

Θαψία (ἡ), o pъdъчinъ adssъ oвiчnsit din inssлa [Θάψος], вsnъ de вънsit гaлвenŭ. [de snde

Θάψινος, η, ον, вънsitŭ гaлвenŭ кs θαψία.

Θάψος (ἡ), =Θαψία.

Θάω, neîntp: temat: aл лsĭ θάομαι, шezŭ. 2) пpiвeskŭ. 3) ssгŭ.

Θεὰ, шi Θέαινα, fem: aл лsĭ θεός, zeiцъ. «Τὰ θεά». Лкs: чeлe doъ zeiцe, Чepesa шi Пepsefona.

Θέα, (ἡ), пpiвipe; (npin întind:) пpiвeлiшte; шi dpentsл de пpiвipe în teatps. 2) faцъ (de пpiвit), кoлoapea вpe snsĭ лskps.

Θεαγγελεὺς, έως (ὁ), pîndsitŭ a вesti nopodsлsĭ sepвъtopiлe zeiлop. [θεὸς, ἄγγελος].

Θεαγωγία (ἡ), adsчepe de zeĭ npin fepmeкъtopiĭ. [din

Θεαγωγὸς, (ὁ, ἡ), adsкъtopŭ de zeĭ npin maцiчe кiemъpĭ saŭ eksopчisme. [θεὸς, ἄγω].

Θεάζω, вiit: -άσω, seamъnŭ a zeŭ; npopoчeskŭ кa zeŭ; (sne opĭ stpъm:) înzeieskŭ. (вezĭ шi θειάζω). [θεός].

Θέαινα, ης (ἡ), noet: în лoкŭ de θεά.

Θεαίτητος (ὁ, ἡ), чepstŭ, шi doвînditŭ de лa zeĭ. [θεὸς, αἰτοῦμαι].

Θεάκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: adsкъtopŭ (atpъгъtopŭ, înвлînzitopŭ) de zeĭ. [θεὸς, ἄγω].

Θέαμα (τό), eksnssŭ лa пpiвipe, пpiвeлiшte. [шi

Θεάμων, ονος (ὁ, ἡ), пpiвitopŭ (пpiнч: nsmaĭ în кomn:). [θεάομαι].

Θεανδρικὸς, ἡ, ὸν, peлativŭ кs Dsmneze-omsл Iissŭ, Dsmnezeieskŭ шi omeneskŭ de o datъ. [din

Θέανδρος (ὁ), (tлц:) = Θεάνθρωπος. [θεὸς, ἀνήρ].

Θεανθρωπία (ἡ), înssшimea Dsmneze-omsлsĭ. [din

Θεάνθρωπος, (ὁ), (tлц:) Dsmnezeŭ шi omŭ de o datъ (Iissŭ Xpistosŭ), Dsmneze-omŭ. [Θεὸς, ἄνθρωπος].

Θεάομαι -ῶμαι, [θέα] вiit: -άσομαι, пpiвeskŭ (пpiнч: în, saŭ кa în teatpŭ); mъ sitŭ (maĭ кs seamъ кs mipape шi кspiositate).

Θεάρεστος (ὁ, ἡ), плъкstŭ лsĭ Dsmnezeŭ.

Θεάριον, ω (ὁ), Dop: лoкŭ pîndsitŭ nentps пpiвitopĭ. [din

Θεάριος, ω (ὁ), Dop: în лoкŭ de Θεώριος.

Θεαρὸς, ῶ (ὁ), Dop: în лoкŭ de θεωρός. [θέα].

Θεαρχία (ἡ), atotstъnînipea лsĭ Dsmnezeŭ. [шi

Θεαρχικὸς, ἡ, ὸν, peлativŭ кs atotstъnînipea лsĭ Dsmnezeŭ. [шi

Θεάρχιος, α, ον, noet: în лoкŭ de θεαρχικός. [Θεὸς, ἀρχή].

Θεαστὶ, adв: dsne (în) лimвa zeiлop. [шi

Θεαστικὸς, ἡ, ὸν, înssflatŭ de Dsmnezeŭ. [θεάζω].

Θεατὴς, οῦ (ὁ), пpiвitopŭ; (naptiк:) пpiвitopŭ în teatps, saŭ (în цen:) de op чe пpiвeлiшte. [шi

Θεατικὸς, ἡ, όν, кsвenitŭ, saŭ foлositopŭ лa пpiвipe. «Δύναμις—». Ap: nstepea вedepiĭ. [шi

Θεατὸς, ἡ, ὸν, въzstŭ, saŭ de въzst, вpednikŭ de npiвit. [θεάομαι].

Θεάτρια (ἡ), fem: aл лsĭ θεατής.

Θεατρίδιον (τὸ), dim: aл лsĭ θέατρον.

Θεατρίζω, вiit: -ίσω, sîntŭ aktopŭ de teatps; (stpъm:) eksnsĭŭ, penpesintŭ чeвa în (saŭ кa în) teatps; (maĭ de mstte opi în pъŭ) defaĭmŭ, daŭ în nsвлiкŭ. [шi

Θεατρικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, teatpaлŭ; nomnosŭ, apъtosŭ. [θέατρον].

Θεατριστὴς, οῦ (ὁ), aktopŭ de teatps. [θεατρίζω].

Θεατροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), кape mepцe лa (se ssie ne) teatps. [θέατρον, βάω, βαίνω].

Θεατροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, чeл în feлŭ, saŭ fopmъ de teatps. [θέατρον, εἶδος].

Θεατροκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ siлeskŭ (пpiнч: npin лinгsшipĭ, шi sneлtipĭ вi-

κлепешті) a плаче (a мъ аплаѕda) în teaтpѕ. [ші

Θεατροκοπία (ἡ), ѕпелtipe ѕпре аплаѕdape în teatpѕ. [din

Θεατροκόπος (ὁ, ἡ), ѕпелtitopѕ прin лinгѕшipĭ de o ѕe аплаѕda în teatpѕ. [θέατρον, κόπτω].

Θεατροκρατία (ἡ), пpedominape a teaтpѕлѕĭ, ad: a пpiвitopiлop (kînd eĭ îmпѕп воinца лop aѕкпpa поециiлop), saѕ a поециiлop ші акtopiлop (kînd eĭ nopt пѕблiкѕл dѕпе воiea лop). [θέατρον, κράτος].

Θεατρομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ neвѕnѕ de teatpѕ, ad: певѕпеште їѕвеsкѕ teatpѕ. [θέατρον, μαίνομαι].

Θεατρόμορφος (ὁ, ἡ),=Θεατροειδής. [θέατρον, μορφή].

Θέατρον(τὸ), teatpѕ, saѕ лоkaлѕ, ѕnde se репрезinтъ пpiвeлiштĭ; (пpin întind:) кĭap екsпѕsa пpiвeлiште; (колек:) пpiвitopiĭ. [θεάομαι].

Θεατροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopѕ, saѕ клъditopѕ de teatpѕ. [θέατρον, ποιός].

Θεατροπώλης (ὁ,ἡ), вînzътopѕ (înкipietopѕ) de лoкѕpĭ în teatpѕ ла пpiвitopĭ, ad:=Θεατρώνης.

Θεατροτορύνη (ἡ), лinгѕpъ de teatpѕ (kom: enii: de акtpiцъ, saѕ кѕptizanъ). [θέατρον, τορύνη].

Θεατρώνης,, ου (ὁ), кѕmпъpътopѕ, saѕ înкipietopѕ de лoкѕpĭ în teatpѕ. [θέατρον, ὠνή].

Θέειον (τὸ), Ion: noet: în лoкѕ de θεῖον, пѕчĭoaѕъ.

Θέειος, η, ον, Ion: noet: în лoкѕ de θεῖος, Dѕmnezeeѕкѕ. [de ѕnde

Θεειόω -ῶ, biit: -ώσω, Ion: noet: în лoкѕ de θειόω.

Θεεύμενος, (noate грешт: în лoкѕ de θηεύμενος) η, ον, Ion: în лoкѕ de θεώμενος, паpтч: a лѕĭ θεάομαι.

Θεηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѕ de θεογενής.

Θεηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, вopвеѕкѕ deѕпpe Dѕmnezeѕ, =Θεολογῶ. [ші

Θεηγορία (ἡ), вopвipe deѕпpe Dѕmnezeѕ, =Θεολογία. [din

Θεηγόρος (ὁ, ἡ), вopвitopѕ deѕпpe Dѕmnezeѕ, =Θεολόγος. [θεὸς, ἀγορά].

Θεηδόκος(χος), ου (ὁ, ἡ), Ion: noet: în лoкѕ de θεοδόχος.

Θεήϊος, α, ον, Ion: noet: în лoкѕ de θεῖος.

Θεηκολεὼν, ῶνος (ὁ), Ion: лoкѕinцъ de пpeotѕ saѕ пpeoцĭ. [din

Θεηκόλος (ὁ), Ion: în лoкѕ de θεηπόλος.

Θεηλασία (ἡ), dѕmnezeeaѕкъ roanъ. [θεὸς, ἔλασις].

Θεηλατέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кѕ ак: eл:) mъ плîпгѕ пentpѕ o пепорочipe пpoвenitъ din Dѕmnezeeaѕкъ roanъ. [din

Θεήλατος (ὁ, ἡ), [θεὸς, ἐλαύνω] tpimiѕѕ (пpiнч: înпpotiва кѕiва) de ла Dѕmnezeѕ. «Νόσος («Συμφορὰ, ші чл:)—». Poet: 2) mînatѕ (tîpîtѕ) кътpe Dѕmnezeѕ. «Βοῦς — ». Esхл: adѕѕѕ ла алtapѕ ѕпpe жеptfipe. 3) ronitѕ (ѕpцisitѕ) de Dѕmnezeѕ. (вezĭ ші ποινήλατος).

Θέημα (τὸ), Ion: în лoкѕ de θέαμα.

Θεημαχία (ἡ), poet: în лoкѕ de θεομαχία.

Θεημάχος (ὁ, ἡ), poet: în лoкѕ de θεομάχος.

Θεημοσύνη (ἡ), Ion: poet: пpiвipe, oвѕepвape. [din

Θεήμων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкѕ de θεάμων.

Θεηπολέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: sîntѕ ...

Θεηπόλος (ὁ, ἡ), [θεὸς, πολέω] înкinъtopѕ (пpeotѕ, sлѕжitopѕ) de вpe ѕnѕ zeѕ, saѕ zeiцъ, (iap паpтiк;) ал Чiвeлeĭ, (de ѕnde) = Μητραγύρτης.

Θεητής, οῦ (ὁ), Ion: în лoкѕ de θεατής.

Θεητόκος (ἡ), poet: în лoкѕ de Θεοτόκος.

Θεητὸς, ἡ, ὸν, Ion: în лoкѕ de θεατός.

Θέητρον (τὸ), Ion: în лoкѕ de θέατρον.

Θεία (ἡ), fem: ал лѕĭ θεῖος, мътѕшъ.

Θειάζω, biit: -άσω, fакѕ чeвa Dѕmnezeeѕкѕ, konsfinцеѕкѕ, saѕ adѕкѕ лѕĭ Dѕmnezeѕ; înzeĭeѕкѕ; întѕsiezѕ; пpoopoчeѕкѕ ка întѕsiastѕ, saѕ înѕѕfлatѕ de zeitate. (вezĭ ші ἐπιθειάζω). [θεῖος]. [de ѕnde

Θειασμὸς (ὁ), întѕsiasmѕ, saѕ dѕmnezeeaѕкъ înѕѕfлape; ѕѕпеpstiцie, fanatismѕ; пpoopoчipe (de întѕsiastѕ); жѕpъmîntѕ; кĭemape de Dѕmnezeѕ în ажѕtopѕ. [ші

Θειαστὶ, adв: =Θεαστί.

Θείκελος (ὁ, ἡ), poet: = Θέσκελος.

Θεϊκὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -κῶς = Θεῖος.

Θειλοπεδεύω, biit: -εύσω, întinzѕ, пѕĭѕ чeвa a se ѕѕкa ла soape. [din

Θειλόπεδον (τὸ), în лoкѕ de εἰλόπεδον, лoкѕ експѕѕѕ ла soape, ѕnde se întind stpѕгѕpĭ ші алte poame, sъ se ѕвinte, saѕ sъ se ѕѕѕче.

Θεῖμεν, poet: în лoкѕ de θείημεν, 1: îm: пеpѕ: de пех: 2: de пoft: , ші

Θεῖναι, пех: 2: de inf: ал лѕĭ τίθημι.

Θεῖναι, пех: 1: de înf: ал: лѕĭ ...

Θείνω [în afin: кѕ κτείνω], biit: θενῶ, (пех: 1: ἔθεινα, ші 2: ἔθενον) poet: лo-

beskŏ, isbeskŏ; гъзреskŏ кз волdŏ, înnзnгŏ кз frigare, ші чл:

Θεισγενής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŏ de θεογενής.

Θειοδάμος, η saŏ ος, ον, noet: domolitорŏ, doвоrîtорŏ ші de zeї. «'Ανάγκη —». Езsев: [θεὸς, δάμνω].

Θειόδομος (ὁ, ἡ), noet: în локŏ de θεόδμητος.

Θείομεν, noet: în локŏ de θῶμεν, 1: înn: neps: de nex: 2: de sзn: ал лзї τίθημι.

Θεῖον (τὸ), [θεῖος, saŏ θέω, saŏ θύω] пзчїоasъ.

Θεῖος, α, ον, Dзmnezeeskŏ, sfînţŏ; minзnaţŏ; maї пресзs de натзрь. «Τὸ θεῖον». Лкs: zeitate, dзmnezeeaskъ провеdinцъ [θεός].

Θεῖος (ὁ), [ἡθεῖος] зnкїŏ.

Θεοτειχής, έος (ὁ, ἡ), noet: înгръditŏ кз zeeшtї zidзрї. [θεῖος, τεῖχος].

Θειότερος, α, ον, ші adв: -τέρως, компар: ал лзї θεῖος.

Θειότης (ἡ), търеціа zeitъцїї, saŏ sfinцenia zeeшtiлор лзкрзрї. [θεῖος].

Θειοφανής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŏ de θεοφανής. [θεῖος, φαίνω].

Θειόχροος ους (ὁ, ἡ), чел кз фацъ de пзчїоasъ. [θεῖον, χρόος].

Θειόω -ῶ, віit: -ώσω, afзmŏ (npin зpm: кзръцŏ) кз пзчїоasъ. [θεῖον]. 2)=Θειάζω, konsfinцeskŏ лзї Dзmnezeŏ. [θεῖος].

Θείω, noet: în локŏ de θέω, алергŏ.

Θείω, noet: Ion: în локŏ de θῶ, nex: 2: de sзn: ал лзї τίθημι.

Θειώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка пзчїоasa. [θεῖον].

Θείως, adв: Dзшnezeeшte, saŏ dзne Dзmnezeeaskъ воinцъ, saŏ însзflape. [θεῖος].

Θελγεσίμυθος (ὁ, ἡ), noet: atpъгътоpŏ кз ворве. [θέλγω, μῦθος].

Θέλγητρον (τὸ), міжлокŏ de atpaцepe (лiпiчїŏ). [ші

Θέλγμα (τὸ), =Θέλγητρον. [din

Θέλγω [ἕλκω], віit: θέλξω, fepmeкŏ (прінч: прін пiпъiре de мînъ); (прін întind:) amopцeskŏ, молешeskŏ; ameцeskŏ, adopmŏ; înвeseлeskŏ; îndзлчeskŏ; mînгîїŏ, потолeskŏ; (în цen:) atparŏ плъчереa, saŏ amopзл кзїва.

Θέλεμος (ὁ, ἡ), noet: dзлче, влажinŏ, плъкзtŏ. [ші

Θέλεος (ὁ, ἡ), noet: фъкъторŏ de чева din взna sa воinцъ. [θέλω].

Θέλεσκον, noet: în локŏ de ἔθελον, прел: ал лзї θέλω.

Θέλημα (τὸ), воinцъ. [θέλω]. [de зnde

Θεληματαίνω, віit: θεληματήσω, (плц:) stъpзїeskŏ зpmînd воinцeї меле.

Θέλημος, ші Θελήμων, ονος (ὁ, ἡ), воitорŏ, saŏ rata a воi (osîpdnikŏ). [ші

Θέλησις, εως (ἡ), воipe, saŏ пзtepea, op лзкрареa воinцeї. [ші

Θελητής, οῦ (ὁ), (кз цen:) воitорŏ de чева. [ші

Θελητὸς, ἡ, ὸν, воitŏ, dopitŏ, їзвitŏ. [θέλω].

Θέλιμνον (τὸ), =Θέλυμνον.

Θέλιμος (ὁ, ἡ), =Θέλεμος.

Θελκτὴρ (ὁ), noet: atpъгътоpŏ; mînгîitорŏ; потолitорŏ, ші чл: «Ὀδυνάων —». Om: Imn: [ші

Θελκτήριος (ὁ, ἡ), чел кз пзtере, saŏ înзкшime de atpaцepe, mînгîїepe, потолipe, saŏ fepmeкаре. ‖ (nezt:) Θελκτήριον (τὸ), =Θέλγητρον. [ші

Θέλκτης, ου (ὁ), =Θελκτήρ. [ші

Θελκτικὸς, ἡ, ὸν, =Θελκτήριος. [ші

Θέλκτις, ιος (ἡ), греш: în локŏ de θελκτύς. [ші

Θέλκτριος (ὁ, ἡ), noet: în локŏ de θελκτήριος. [ші

Θέλκτρον (τὸ),=Θέλγητρον. [ші

Θελκτὺς, ύος (ἡ), noet: =Θέλξις, saŏ Θέλγητρον. [θέλγω].

Θελξίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: fepmeкъtорŏ, atpъгъtорŏ, amъцitорŏ (прін плъчерї) de oameнї. [θέλγω, βροτός].

Θελξίνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: atpъгъtорŏ, amъцitорŏ de minte. «Πειθὼ —». Епгр: [θέλγω, νόος -οῦς].

Θελξίπικρος (ὁ, ἡ), noet: adзкъtорŏ de плъчере зnitъ кз amъpîчїзne. [θέλγω, πικρός].

Θέλξις, εως (ἡ), atpaцepe (акt: saŏ пas:). [θέλγω].

Θελξίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Θελξίνοος. [θέλγω, φρήν].

Θελοκακέω -ῶ, віit: ήσω, казtъ ἐθελοκακέω.

Θέλυμνον (τὸ), noet: în локŏ de θέμεθλον, temeлie. (прінч: întpев: нзmaї în комп: προθέλυμνος, ші чл:).

Θέλω [ἕλω], віit: θελήσω, (прел: ἔθελον, nex: ἐθέλησα; iap ἤθελον, ші ἠθέλησα, se зsвdзк кз maї шзлtъ аналоцie ла ἐθέλω; tpe: de кз; maї noŏ τεθέληκα) = Βούλομαι, воїeskŏ, dopeskŏ, saŏ казtŏ sъ...; oвiчнзїeskŏ, mъ мзлцзmeskŏ. (кз ак: saŏ inf:) «Πᾶν ὃ θέλεις». Ткр: «Εἰ δὲ θελήσει

ἀναβῆναι ἡ τυραννὶς εἰς τὴν θυγατέρα». Ep: de ва fi съ ажѕпгъ. (ші авсол:) «Δάκρυε ὄσσα θέλεις». Ткр: «Πλέον τοῦ θέλοντος». Sof: în локѕ de τοῦ δέοντος. (ші în локѕ de адв:) «Ἡ γῆ θέλουσα διδάσκει». Ksn: de ла sine. (везї ші ἐθέλω).

Θέμα (τὸ), деnositѕ; (прінч:) банї, че se депѕн ла npinsoape (рътъшагѕ), saѕ ка премiѕ. 2) (лоц:) idee прінчіпалъ, каре se ia de басѕ ал пропосіціі, (везї ші θέσις) темъ. 3) (грам:) zічереа npimitівъ, че este ка о ръдъчінъ spre depiвареа алтора. 4) (astpлц:)=Ὡροσκοπεῖον. 5) (Бizant:) о парте а ѕнеї провінції, жѕдецѕ, distpiktѕ; (іар прінч:) трѕпъ de оштіре пîndѕitъ spre паза ѕнеї провінції, гарнизонъ. [τίθημι]. [de ѕnde

Θεματίζω, віit: -ίσω, (лоц:) пѕїѕ о idee de темъ а пропосіціі; (astpлц:) факѕ ороскопiѕл кѕїва, saѕ ïї черчетеzѕ тimпѕл наштерії spre ведіреа soaptei сале; (în цеn:) пѕїѕ, ашеzѕ, fikseзѕ посіціа. [ші

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, atінгъторѕ de (saѕ лѕатѕ ка о) темъ. «Ρῆμα — ». Грам: «Ἀγὼν—». Лкс: лѕптъ, пентрѕ каре se депѕне маї'nainte о сѕмъ de банї ка премiѕ.

Θεματισμὸς (ὁ), а лѕа чеаа de темъ; întокміре de темъ (лоц: saѕ astpлц:); (în цеn:) ашеzаре în вре ѕнѕ локѕ. [Θεματίζω].

Θέμεθλον (τὸ), поеt: în локѕ de θεμέλιον, temeлie, басѕ, ръдъчінъ, fѕndѕ. [ші

Θεμείλιον, ші Θέμειλον (τὸ), поеt: în локѕ de θεμέλιον. [θέμα].

Θεμελιακὸς, ἡ, ὸν, релатівѕ кѕ temeлie, saѕ ал temeлii. [ші

Θεμελιόθεν, адв: din temeлії. [din

Θεμέλιον (τὸ), (de аvї) temeлie, saѕ temeїѕ; (іар прінч:) песї: ал лѕї ...

Θεμέλιος (ὁ, ἡ), [θέμα]=Θεμελιακός, ші Θεμελιώδης, кѕ temeїѕ, temeїnікѕ. ‖ (сѕвst:) Θεμέλιος (ὁ), (se înц: λίθος)=Θεμέλιον.

Θεμελιοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре (se spiжінъ пе) temeлії. [θεμέλιον, ἔχω].

Θεμελιόω -ῶ, віit: -ώσω, întemeїezѕ (пропр: ші fir:). [θεμέλιον]. [de ѕnde

Θεμελίωσις, εως (ἡ), întemeїере. [ші

Θεμελιωτής, οῦ (ὁ), întemeietopѕ.

Θέμεν, ші Θέμεναι, Dop: ші Еол: în локѕ de θεῖναι, пех: 2: de înf: ал лѕї τίθημι.

Θεμερὸς, ἁ, ὸν, поеt: ашеzатѕ, înцелептѕ, (франц:)posé,=Σεμνός, modestѕ.[θέμα].

Θεμερόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ statopnікѕ, ашеzатѕ, înцелептѕ simцimîntѕ, saѕ характерѕ. [θεμερὸς, φρήν].

Θεμερύνομαι, віit: -υνοῦμαι, поеt: =Σεμνύνομαι. [θεμερός].

Θεμερῶπις, ιδος (ἡ), поеt: [θεμερὸς, ὤψ] modestъ (smepitъ) ла ведерї, saѕ ѕїтътѕръ.

Θέμηλον (τὸ), поеt: = (saѕ греш: în локѕ de) Θέμεθλον.

Θεμίζω, віit: ίσω, поеt: жѕdікѕ; педеpseskѕ. ‖ (тіж:) întокmeskѕ, регѕлеzѕ чева дѕпе легї ші дреntate. [θέμις].

Θεμίπλεκτος (ὁ, ἡ), поеt: înплетitѕ регѕлат; (fir:) съвîршitѕ, saѕ добîndітѕ дѕпе легї ші дреntate. [θέμις, πλέκω].

Θέμις [τίθημι], θέμιδος, ші Dop: θέμιτος, ші θέμιστος (ἡ), (ак: θέμιν, вок: θέμι) (прінч: ші арх:) întокміта пîndѕіалъ а лѕкрѕрілор, обічеїѕріле ѕнѕї локѕ; (авсол:) дрептѕ, кѕвіінцъ; (прін ѕрт:) дреntate; (поеt:) =Θεσμὸς, леце (прінч:) întemeїатъ пе datіне; (дѕпе mітолц:) zeiца дрептъції; (îт:) întокмірї, регѕлърї, хотърîрї; (de ѕnde) nestpъmѕтateлe хотърîрї але ѕрsitoapei, saѕ а ле zeiлор; (прін ѕрт:) проорочії; прічінї de жѕdікатъ; дрептѕріле, saѕ препоратівеле ѕнѕї жѕdікъторѕ, saѕ дрегъторѕ. «Λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας». Іл: І. «Ἡ θέμις ἐστίν». Іл: В. (ші маї eksakt). «Ἡ θέμις ἀνθρώπων πέλει». Іл: І: Т: дѕпе обічеїѕл оаменілор. «Οὔμοι θέμις ἐστι ξεῖνον ἀτιμῆσαι». Od: Ξ. пѕ mi se кѕвine.

Θεμισκόπος (ὁ, ἡ), поеt: дрептѕ inspeкtopѕ. [θέμις, σκοπός].

Θεμισκρέων, οντος (ὁ), поеt: чел че îmпъръцеште (гѕверпъ) дѕпе легї ші кѕ дреntate. [θέμις, κρέων].

Θέμιστα, ші Θέμιστας, Dop: поеt: ак: sinг: ші îm: ал лѕї θέμις. [de ѕnde

Θεμιστεῖος, α, ον, поеt: леџітімѕ, дрептѕ.

Θεμίστευμα (τό), = Θεσμός, леце, хотъріре. [ші

Θεμιστευτὸς, ἡ, ὸν, лецїѕітѕ, konsfінцітѕ прін леце, saѕ векїѕ обічеїѕ. [din

Θεμιστεύω, віit: -εύσω, лецїѕїeskѕ; даѕ дрептѕрї; (în цеn:) гѕвернеzѕ, порѕнчeskѕ; проорочeskѕ. [θεμιστός].

Θεμιστέων, поеt: цеn: îm: ал лѕї θέμις.

Θεμίστιος (ὁ) ἡ), патронѕ ал дрептъції. (еніt: ал лѕї Жое). [θέμις].

Θεμιστοπόλος (ὁ, ἡ), поеt: [θέμις, πολέω] чел че se îndeлетнічеште ла дреntate (жѕdікъторѕ, saѕ імпъратѕ).

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, = Θεμιτός. [de ѕnde

Θεμιστοσύνη (ἡ), поеt: дреntate.

Θεμιστοῦχος (ὁ, ἡ), noet: [θέμις, ἔχω] =Θεμιστοπόλος.

Θεμίστωρ, [θέμις, ἵστωρ] ορος (ὁ), кȣnoскъtорȣ, ші пъzitорȣ de дрeптate.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, [θέμις] (ші adв:) -ιτῶς, дрeптȣ, лeџitimȣ

Θεμὸς (ὁ), =Θεσμός, întокmiре; повъцȣiре. [θέμα]. [de ȣnde

Θεμόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: (кȣ înf:) пȣiȣ în poziцie, adȣкȣ în stape, fакȣ.

Θέναρ [θείνω], αρος (τὸ), палма mînei; saȣ тaлпа пiчорȣлȣi; (noet:) temeлie, basȣ; fȣndȣ. [de ȣnde

Θεναρίζω, biit: -ίσω, ловeскȣ кȣ палма, пълмȣiескȣ.

Θενεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣi θείνω.

Θέο, Ion: în локȣ de θοῦ, miж: nex: 2: de порȣнч: ал лȣi τίθημι.

Θεοβάδιστος (ὁ, ἡ), (локȣ) пе каре а ȣмблat Dȣmnezeȣ. [θεὸς, βαδίζω].

Θεοβλάβεια (ἡ), smintipe de Dȣmnezeeaскъ ȣрџie. [ші

Θεοβλαβέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ smintitȣ din Dȣmnezeeaскъ ȣрџie. [din

Θεοβλαβής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -βλαβῶς, smintitȣ din Dȣmnezeaскъ ȣрџie, saȣ кърȣiа 'ĭ a лȣat Dȣmnezeȣ minџiле. (θεὸς, βλάβη]. [de ȣnde

Θεοβλαβία (ἡ), noet: = Θεοβλάβεια.

Θεόβλητος (ὁ, ἡ), лепъdatȣ, saȣ бътȣtȣ de Dȣmnezeȣ. [θεὸς, βάλλομαι].

Θεογαμία (ἡ), нȣнta zeiлор. [ші

Θεογάμια (τὰ), серbъtoape în чinstea нȣнџiĭ Пepsefoneĭ. [θεὸς, γάμος].

Θεογενεσία (ἡ), în Dȣmnezeȣ (прin Dȣmnezeeскȣл ботezȣ) penaштере. [θεὸς, γένεσις].

Θεογενὴς (ννὴς), έος (ὁ, ἡ), [θεὸς, γένος, γέννα], =кȣ...

Θεογέννητος (ὁ, ἡ), пъскȣtȣ din Dȣmnezeȣ. [θεὸς, γεννάω].

Θεόγληνος (ὁ, ἡ), noet: [θεος, γλήνη] чел кȣ Dȣmnezeeшtĭ (fрȣмошĭ) окĭ.

Θεόγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: ворбitорȣ кȣ Dȣmnezeeaскъ лimбъ, saȣ елокȣinцъ. [θεὸς, γλῶσσα].

Θεογνωσία (ἡ), кȣнoштinцъ de Dȣmnezeȣ (de adeвърata peлiџie). [θεὸς, γνῶσις].

Θεόγνωστος (ὁ, ἡ), кȣnoскȣtȣ лȣi Dȣmnezeȣ, saȣ peкȣnoскȣtȣ de Dȣmnezeȣ. [θεὸς, γιγνώσκω].

Θεογονία (ἡ), opiџina (џeneaлоџia) zeiлор. [din

Θεόγονος, (ὁ, ἡ), пъскȣtȣ, saȣ tpaȣȣ din zeȣ. [θεὸς, γόνος].

Θεόγραφος (ὁ, ἡ), skpisȣ de Dȣmnezeȣ. [θεὸς, γράφω].

Θεοδαίσια (τὰ), жертfъ (ospъцȣ, серbъtoape) în чinstea вре ȣнȣĭ zeȣ (dap maĭ паpтiк: a лȣĭ Dionisȣ). [θεὸς, δαίς].

Θεοδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Θεοδέκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: =Θεοδόχος.

Θεοδήλητος (ὁ, ἡ), [θεὸς, δηλέομαι] = Θεοβλαβής.

Θεοδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцatȣ de кътpe Dȣmnezeȣ. [θεὸς, διδάσκομαι].

Θεοδινὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: miшкatȣ, порnitȣ de Dȣmnezeȣ. [θεὸς, δινέομαι].

Θεοδιφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, διφάω] кътȣtорȣ, черчеtъtорȣ de Dȣmnezeȣ, saȣ de челе Dȣmnezeeшtĭ. [θεὸς, διφάω].

Θεόδμητος, (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, δέμω] ziditȣ de Dȣmnezeȣ.

Θεοδόκος (ὁ, ἡ), = Θεοδόχος.

Θεοδοσία (ἡ), dape (konsfinџipe) лȣĭ Dȣmnezeȣ. [ші

Θεόδοτος (ὁ, ἡ), =Θεόσδοτος.

Θεοδόχος (ὁ, ἡ), пpiimitорȣ (înкъпъtорȣ) de Dȣmnezeȣ. [θεὸς, δέχομαι].

Θεοδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, алергȣ (ȣмблȣ) пе калеа лȣĭ Dȣmnezeȣ. [din

Θεόδρομος (ὁ, ἡ), ȣмблъtорȣ пе калеа лȣĭ Dȣmnezeȣ. [θεὸς, δρόμος].

Θεοδώρητος (ὁ, ἡ), dъpȣitȣ de Dȣmnezeȣ. [θεὸς, δωρέομαι].

Θεοείδεια (ἡ), asemъnape кȣ Dȣmnezeȣ. [din

Θεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, asemenea ла fацъ кȣ Dȣmnezeȣ; Dȣmnezeeскȣ. [θεὸς, εἶδος].

Θεοείκελος (ὁ, ἡ), noet: asemenea zeiлор. [θεὸς, εἴκελος].

Θεοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), грam: napfp: ал лȣĭ θεσπέσιος. [θεὸς, ἔπος].

Θεοεχθία, ші Θεοεχθρία (ἡ), Dȣmnezeeaскъ ȣрџie, ȣръ. [din

Θεοέχθρος (ὁ, ἡ), ȣрîtȣ, връжmъшitȣ de Dȣmnezeȣ, [θεὸς, ἐχθρός].

Θεοήλατος (ὁ, ἡ), =Θεήλατος.

Θεόθεν, adв: de ла Dȣmnezeȣ. [θεὸς].

Θεόθυτος (ὁ, ἡ), жертfitȣ лȣĭ Dȣmnezeȣ. [θεὸς, θύω].

Θεοίνια (τὰ), серbъtoape în чinstea zeȣлȣĭ вinȣлȣĭ, opџiiле (misтepiiле) лȣĭ Dionisȣ. (vezĭ ші γεραίρω). [ші

Θεοίνιον (τὸ), temплȣл лȣĭ Dionisȣ. [θεὸς, οἶνος].

Θεοκάπηλος (ὁ, ἡ), прекȣпeцitорȣ de челе Dȣmnezeeшtĭ. [θεὸς, κάπηλος].

Θεοκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), експлiк: a лȣĭ

θεόκμητος, ши θεόδμητος. [θεὸς, κατασκευάζω].

Θεοκῆρυξ, υκος (ὁ), вestitорŭ (пропоbedȣitорŭ) de Dȣmnezeŭ, saŭ de кȣвîntȣл лȣĭ Dȣmnezeŭ. [θεὸς, κῆρυξ].

Θεοκίνητος (ὁ, ἡ), miшкatŭ (îndemnatŭ) de Dȣmnezeŭ. (грam: eкспліk: a лȣĭ θέορτος). [θεὸς, κινέομαι].

Θεόκλητος (ὁ, ἡ), кîematŭ de Dȣmnezeŭ; (лoкŭ) ȣnde se кîeamъ Dȣmnezeŭ în ажȣtорŭ. «Ναὸς—». Non: [θεὸς, καλέομαι].

Θεοκλυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, [θεόκλυτος] кîemŭ în ажȣtорŭ (fiind în пpimeждie), saŭ aдȣкŭ maptȣpŭ (пъпъstȣindȣ-mъ) пe Dȣmnezeŭ; (în цen:) ='Επικαλοῦμαι. 2) aȣzŭ din гȣра лȣĭ Dȣmnezeŭ. [de ȣnde

Θεοκλύτησις, εως (ἡ), кîemape de Dȣmnezeŭ în ажȣtорŭ, saŭ maptȣpŭ. 2) aȣzipe din гȣра лȣĭ Dȣmnezeŭ.

Θεόκλυτος (ὁ, ἡ), noet: asкȣлtatŭ de Dȣmnezeŭ. 2) (fir:) чinstitŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, κλύω].

Θεόκμητος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, κάμνω],= Θεότευκτος, fъкȣtŭ, клъditŭ de Dȣmnezeŭ.

Θεοκολέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Θεοκόλος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŭ de θεηπόλος, пpeotŭ de zeŭ, saŭ zeiцъ. [θεὸς, κολέω].

Θεοκόρος (ὁ, ἡ), = Θεοκόλος. [θεὸς, κορέω].

Θεόκραντος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, κραίνω] sъвîpшitŭ de лa Dȣmnezeŭ.

Θεοκρασία (ἡ), amestекape, ȣnipe кȣ Dȣmnezeŭ. [θεὸς, κρᾶσις].

Θεοκρατία (ἡ), administpaцie de ȣnŭ statŭ nemiжлочitъ de лa Dȣmnezeŭ, saŭ deлa ministpiĭ лȣĭ, teoкpatie. [Θεὸς, κράτος].

Θεοκρίτης, ου (ὁ), noet: жȣdiкъtорŭ de zeĭ. (епit: aл лȣĭ Пapisŭ). [ши

Θεόκριτος (ὁ, ἡ), жȣdiкatŭ, anpoвatŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, κρίνω].

Θεόκτιστος, ши Θεόκτιτος (ὁ, ἡ), noet: ziditŭ, saŭ кpeatŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, κτίζω].

Θεοκτονία (ἡ), omopîpe de zeŭ; saŭ вina лȣĭ...

Θεοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtорŭ de zeŭ. [θεὸς, κτείνω].

Θεολαμπής, έος (ὁ, ἡ), noet: stpълȣчitŭ de Dȣmnezeeasкъ лȣminъ. [θεὸς, λάμπω].

Θεόλημπτος, saŭ Θεόλαμπτος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŭ de θεόληπτος.

Θεοληπτικὸς, ἡ, ὸν, лȣкpъtорŭ, saŭ лȣкpatŭ npin însȣfлape de Dȣmnezeŭ. [din

Θεόληπτος (ὁ, ἡ), însȣfлatŭ de Dȣmnezeŭ, întȣsiastŭ; (npin întind:) sȣnepstiцiosŭ. [ши

Θεοληψία (ἡ), însȣfлape de Dȣmnezeŭ, întȣsiasmŭ; sȣnepstiцie. [θεὸς, λαμβάνω].

Θεολογεῖον (τὸ), naptea вeкîȣлȣĭ teatpȣ, ȣnde se înfъцiшaŭ, mi вopвîaŭ zeiĭ. [ши

Θεολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвesкŭ (saŭ sкpiŭ) despre Dȣmnezeŭ, ши Dȣmnezeeштĭ лȣкpъpĭ, sîntŭ teoлoгŭ. «Τὰ θεολογούμενα». Apst: [ши

Θεολογία (ἡ), teoлoцie, штiinцa, че tpaкteazъ despre Dȣmnezeŭ. ши чeле Dȣmnezeeштĭ. [ши

Θεολογικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, teoлoцiкŭ, peлatiвŭ кȣ (saŭ кape tpaкteazъ despre) teoлoцie. [din

Θεολόγος (ὁ, ἡ), teoлoгŭ, кape вopвeште, saŭ sкpie despre Dȣmnnezeŭ. [θεὸς, λόγος].

Θεολώβητος (ὁ, ἡ), noet: = Θεοβλαβὴς. [θεὸς, λωβάομαι].

Θεομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Θεομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neвȣnŭ din Dȣmnezeeasкъ ȣpцie (кa Opestŭ). [θεὸς, μαίνομαι]. [de ȣnde

Θεομανία (ἡ), natima, saŭ stapea neвȣnȣлȣĭ din Dȣmnezeeasкъ ȣpцie.

Θεομαντεία (ἡ), пpoopoчie din Dȣmnezeeasкъ însȣfлape. [ши

Θεομαντέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Θεόμαντις, εως (ὁ), пpoopoкŭ (гîчitорŭ) din Dȣmnezeeasкъ însȣfлape. [θεὸς, μάντις].

Θεομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatŭ înnpotiвa лȣĭ Dȣmnezeŭ; saŭ mъ înnpotiвesкŭ лa Dȣmnezeeштiлe sfatȣpĭ. [ши

Θεομαχία (ἡ), pesвoipe asȣnpa лȣĭ Dȣmnezeŭ, saŭ a zeiлop întpe dînшiĭ. [din

Θεομάχος (ὁ, ἡ), pesвoitорŭ înnpotiвa лȣĭ Dȣmnezeŭ; saŭ înnpotiвitорŭ întoкmipiлop dȣmnezeeштeĭ пpoвedinцe. [θεὸς, μάχη].

Θεόμεν, Ion: noet: în лoкŭ de θῶμεν, 1: îm: neps: de nex: 2: de sȣn: aл лȣĭ τίθημι.

Θεομηνία (ἡ), mînie, ȣpцie Dȣmnezeeasкъ. [θεὸς, μῆνις].

Θεομήστωρ [θεὸς, μήδομαι], opoς (ὁ, ἡ), noet: rînditорŭ, saŭ sfъtȣitорŭ кa ȣnŭ Dȣmnezeŭ, înzestpatŭ кȣ zeeasкъ înцeлenчȣne.

Θεόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet:=Θεομήστωρ. [θεὸς, μῆτις].

Θεομήτωρ, ορος (ἡ), maĭкъ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, μήτηρ].

Θεομιμησία (ἡ), imitape de Dȣmnezeŭ. [ши

Θεομίμητος (ὁ, ἡ), imitъtorŭ de Dȣmnezeŭ; saŭ fъkȣtŭ kȣ imitape de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, μιμέομαι]. [de ȣnde

Θεομιμήτως, adв: în, saŭ kȣ imitape de Dȣmnezeŭ.

Θεομισής, έος (ὁ, ἡ), [θεὸς, μῖσος]. шi

Θεομίσητος (ὁ, ἡ), ȣpîtŭ de (saŭ лȣĭ) Dȣmnezeŭ. [θεὸς, μισέω].

Θεόμοιρος, шi Θεόμορος (ὁ, ἡ), поеt: înпъpцitŭ (întokmitŭ, xotъpîtŭ) de Dȣmnezeŭ; (în цеn:) dȣmnezeeskŭ. [θεὸς, μοῖρα, шi μόρος].

Θεόμορφος, (ὁ, ἡ), = Θεοειδής. [θεὸς, μορφή].

Θεομυσής, έος (ὁ, ἡ), вinoвatŭ în кpimъ кътpe Dȣmnezeŭ; (пpin ȣpm:)=Θεομισής. [θεὸς, μῦσος].

Θεονύμφευτος, saŭ Θεόνυμφος (ἡ), [θεὸς, νυμφεύω, saŭ νύμφη] mъpitatъ kȣ (saŭ mipeasъ de) zeŭ.

Θεοξένιος (ὁ, ἡ), епit: ал лȣĭ Аполонŭ, шi ал лȣĭ Меркȣpŭ. ‖ «Θεοξένια (τὰ)» sepвътоape în чinstea лор. [θεὸς, ξένος].

Θεόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), fiŭ, fiĭкъ de zeŭ. [θεὸς, παῖς].

Θεοπάρακτος (ὁ, ἡ), aвътȣtŭ, ръtъчitŭ de кътpe zeĭ. [θεὸς, παράγω].

Θεοπάτωρ, ορος (ὁ), tatъ, пъpinte de Dȣmnezeŭ, saŭ de zeĭ. [θεὸς, πατήρ].

Θεοπείθεια (ἡ), sȣпȣnepe ла Dȣmnezeŭ. [din

Θεοπειθής, έος (ὁ, ἡ), sȣпȣsŭ лȣĭ Dȣmnezeŭ, saŭ ла xotъpîpiле лȣĭ. [θεὸς, πείθω].

Θεόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, πέμπομαι].

Θεοπλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, плъsmȣieskŭ noĭ zeĭ; konstpȣiezŭ statȣe de zeĭ; saŭ pепpesintŭ чeвa în fiȣpъ de zeŭ. [din

Θεοπλάστης, ου (ὁ), плъsmȣitopŭ (пъskoчitopŭ) de noĭ zeĭ; saŭ konstpȣktopŭ de statȣe de zeĭ. [шi

Θεοπλαστία (ἡ), плъsmȣipe (пъskoчipe) de zeĭ; saŭ konstpȣkцie de statȣe de zeĭ; saŭ pепpesintaцie de чeвa în fiȣpъ de zeŭ. [шi

Θεόπλαστος (ὁ, ἡ), кpeatŭ, konstpȣitŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, πλάττω]. [шi

Θεόπληκτος (ὁ, ἡ), isвitŭ de Dȣmnezeŭ, =Θεοβλαβής, шi Θεόληπτος.

Θεοπληξία (ἡ), isвipe (въtaĭe) de ла Dȣmnezeŭ,=Θεοβλάβεια, шi Θεοληψία. [θεὸς, πλήττω].

Θεόπλοκος (ὁ, ἡ), împлеtitŭ de Dȣmnezeeaskъ mînъ. [θεὸς, πλέκω].

Θεόπνευστος (ὁ, ἡ), însȣflatŭ (лȣminatŭ) de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, πνέω].

Θεοποιέω -ῶ, вiit -ήσω, fakŭ zeŭ, înzeĭeskŭ пе чinева; konstpȣiezŭ statȣe de zeĭ. [θεοποιός]. [de ȣnde

Θεοποιητικὸς, ἡ, ὸν, kȣвenitŭ, saŭ îndemînatikŭ ла faчepe de zeĭ. [шi

Θεοποίητος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ de Dȣmneseŭ, =Θεότευκτος.

Θεοποιΐα (ἡ), faчepe de zeĭ, înzeipe; konstpȣкцie de statȣe zeeшtĭ. [din

Θεοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopŭ de zeĭ, saŭ înzeitopŭ; konstpȣktopŭ de statȣe de zeĭ. [θεὸς, ποιός].

Θεοπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Θεοπόλος (ὁ, ἡ), =Θεηπόλος.

Θεόπομπος (ὁ, ἡ), =Θεόπεμπτος.

Θεοπόνητος (ὁ, ἡ), [θεὸς, πονέω].=Θεόκμητος.

Θεοπρέπεια (ἡ), каліtatea, xapaкtepȣл лȣĭ.

Θεοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πρεπῶς, kȣвenitŭ, потpiвitŭ ȣnȣĭ zeŭ, saŭ zeeшte mъpeцŭ. [θεὸς, πρέπω].

Θεοπρόβλητος (ὁ, ἡ), пpoпȣsŭ, aлesŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, προβάλλομαι].

Θεοπροπέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpoopoчeskŭ, saŭ eкsплiкŭ чeвa кa пpoopoкŭ. [шi

Θεοπροπία (ἡ), пpoopoчie, saŭ tpeaвa пpoopoкȣлȣĭ. [шi

Θεοπρόπιον (τὸ), пpoopoчeaskъ zisъ de пpoopoкŭ. 2) (maĭ noŭ) opaкoлŭ, =Χρηστήριον, шi Μαντεῖον, temплȣ de пpoopoчie. [din

Θεοπρόπος (ὁ, ἡ), [θεὸς, προέπω = προλέγω]=Προφήτης, шi Χρησμολόγος, пpoopoкŭ. 2) tpimisŭ a konsȣлta opaкoлŭ, a чepe пpoopoчie. 3) поеt: =Προφητικὸς, шi Μαντικός.

Θεοπρόσπλοκος (ὁ, ἡ), = Ἱεροπρόσπολος [θεὸς, προσπλέκω].

Θεοπτεία (ἡ), вedepe de Dȣmnezeŭ. [din

Θεόπτης, ου (ὁ), възътopŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, ὄπτομαι]. [de ȣnde

Θεοπτία (ἡ),=Θεοπτεία. [шi

Θεοπτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, peлatiвŭ kȣ вedepe, saŭ kȣ възътopŭ de Dȣmnezeŭ.

Θεόπτυστος (ὁ, ἡ), = Θεομυσής. [θεὸς, πτύω].

Θεόπυρος (ὁ, ἡ), anpinsŭ de zeeskŭ fokŭ. «Φλὸξ —» Евр: [θεὸς, πῦρ].

Θεοῤῥημοσύνη (ἡ), вopвipe, învъцъtȣpъ despпe Dȣmnezeŭ. [din

Θεοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), вopвitopŭ despпe Dȣmnezeŭ, saŭ de Dȣmnezeeшtĭ zise. [θεὸς, ῥῆμα].

Θεόῤῥητος (ὁ, ἡ), zisŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, ῥητός].

Θεόῤῥυτος (ὁ, ἡ), кȣpsŭ (isвopîtŭ, пpoвenitŭ) de лa Dȣmnezeŭ. [θεὸς, ῥέω].

Θέορτος (ὁ, ἡ), пopnitŭ, mišкatŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, ὄρνυμι].

Θεὸς (ὁ), [θέω, saŭ τίθημι, dap вezĭ maĭ вine Ζεύς] Dȣmnezeŭ; (кȣ aptiк: fem:)=Θεά; (maĭ пaptiк:) soapta, пopoкȣл. (înd:) «Τὼ θεώ». (în At:) Чepesa, ші Пepseфona, (iap în Snapta) Diosкȣpiĭ.

Θεόσδοτος (ὁ, ἡ), datŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, δίδωμι].

Θεοσέβεια (ἡ), pesпeкtŭ, чinstipe de Dȣmnezeŭ, =Εὐσέβεια, пietate. [ші

Θεοσεβέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

Θεοσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), чinstitopŭ de Dȣmnezeŭ ші de чeлe dȣmnezeeшti, =Εὐσεβὴς, пiosŭ. [θεὸς, σέβας]. [de ȣnde

Θεοσεβῶς, adв: кȣ pesпeкtŭ, saŭ fpiкъ de Dȣmnezeŭ, =Εὐσεβῶς.

Θεόσεπτος (ὁ, ἡ), pesпeкtatŭ, saŭ de pesпeкtat кa ȣnŭ zeŭ. [ші

Θεοσέπτωρ, ορος (ὁ), пoet: în лoкŭ de Θεοσεβής. [θεὸς, σέβομαι].

Θεοσεχθρία (ἡ), (кom:) вpъжmъшie кътpe, saŭ de лa zeĭ. [θεὸς, ἔχθρα].

Θεοσημεία (ἡ), чea пpin semne apъtape de вenipea, saŭ вoinцa лȣĭ Dȣmnezeŭ. (вezĭ ші διοσημεία). [θεὸς, σημεῖον].

Θεοσκυνέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ înкinŭ лȣĭ (saŭ кȣĭвa кa лȣĭ) Dȣmnezeŭ. [din

Θεοσκυνὴς, έος (ὁ, ἡ), înкinatŭ кa ȣnŭ zeŭ. [θεὸς, κύω].

Θεοσοφία (ἡ), desъвîpшitъ кȣnoшtinцъ de чeлe Dȣmnezeeшtĭ; Dȣmnezeeasкъ înцeлeпчiȣne. [din

Θεόσοφος (ὁ, ἡ), înцeлentŭ în (кȣnosкъtopŭ de) чeлe Dȣmnezeeшtĭ. [θεὸς, σοφός].

Θεόσσυτος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, σεύω].=Θέορτος.

Θεοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкȣnȣnatŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, στέφος].

Θεοστήρικτος (ὁ, ἡ), supiжinitŭ în (saŭ de) Dȣmnezeŭ. [θεὸς, στηρίζομαι].

Θεοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στείβω] =Θεοβάδιστος.

Θεόστοργος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στέργω] iȣвitopŭ de Dȣmnezeŭ.

Θεοστυγὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, στυγέω] ȣpîtopŭ, saŭ ȣpîtŭ de Dȣmnezeŭ,=Θεομισής. [de ȣnde

Θεοστύγητος (ὁ, ἡ), пoet: = Θεομίσητος. [ші

Θεοστυγία (ἡ), ȣpiчiȣne de Dȣmnezeŭ (aкt: saŭ пas:), ='Ασέβεια.

Θεοσυλέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Ἱεροσυλέω. [din

Θεοσύλης, ου (ὁ),=Ἱερόσυλος. [θεὸς, σύλη]. [de ȣnde

Θεοσυλία (ἡ), =Ἱεροσυλία.

Θεοσύνακτος (ὁ ἡ), adȣnatŭ în пȣmeлe лȣĭ Dȣmnezeŭ. [θεὸς, συνάγω].

Θεοσύστατος (ὁ, ἡ), кonstitȣatŭ, întoкmitŭ de Dȣmnezeŭ; (maĭ noŭ) peкomandatŭ лȣĭ Dȣmnezeŭ. [θεὸς, συνίστημι].

Θεόσυτος (ὁ, ἡ), пoet: =Θεόσσυτος.

Θεόταυρος (ὁ), пoet: zeŭ, ші (кȣ fiгȣpъ de) taȣpŭ; saŭ zeesкŭ taȣpŭ. [θεὸς, ταῦρος].

Θεοτειχὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: (opaшŭ, чetate) ziditŭ de zeĭ. [θεὸς, τεῖχος].

Θεοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet:=Θεάρεστος. [θεὸς, τέρπω].

Θεότευκτος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, τεύχω] лȣкpatŭ de Dȣmnezeŭ,=Θεοκατασκεύαστος.

Θεότης, (ἡ), zeitate. [θεός].

Θεοτίμητος, ші Θεότιμος (ὁ, ἡ), чinstitŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, τιμάω, ші τιμή].

Θεοτόκος (ἡ), пъsкъtoape de Dȣmnezeŭ. [ші

Θεότοκος (ὁ, ἡ), пъsкȣtŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, τέκω=τίκτω].

Θεότρεπτος (ὁ, ἡ), пoet: sкimвatŭ, пpefъкȣtŭ de Dȣmnezeŭ. [θεὸς, τρέπω].

Θεοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: xpъnitopŭ de zeĭ. «'Αμβροσία—». Eпігр:

Θεοτυπία (ἡ). =Θεομιμησία. [ші

Θεοτύπωτος (ὁ, ἡ), fъкȣtŭ dȣпe кinȣл (în imitaцia) лȣĭ Dȣmnezeŭ. [θεὸς, τύπος].

Θεουδεία (ἡ), пoet: fpiкъ de Dȣmnezeŭ. [din

Θεουδὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [θεὸς, δέος] чeл кȣ fpiкъ de Dȣmnezeŭ, 2) = Θεοειδής; (în цen:) Dȣmnezeesкŭ.

Θεουδόχος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкŭ de Θεοδόχος.

Θεουργία (ἡ), лȣкpȣ de Dȣmnezeeasкъ пȣtepe. 2) înzeipe. 3) ȣnŭ feлŭ de fepmeкъtopie; saŭ шapлatania fepmeкъtopiлop. [ші

Θεουργικὸς, ἡ, όν, aținгъtopŭ de înzeipe; saŭ îndemînatiкŭ лa fepmeкъtopie. [din

Θεουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopŭ de лȣкpȣpĭ Dȣmnezeeшtĭ. 2) пpiчinȣitopŭ omȣлȣĭ de чeлe în asemъnapea лȣĭ Dȣmnezeŭ. 3) fepmeкъtopŭ, кape faчe minȣnĭ, кiemînd în ажȣtopŭ пȣmeлe лȣĭ Dȣmnezeŭ. [θεὸς, ἔργον].

Θεοφάνεια (ἡ), înfъцiшape de Dȣmnezeŭ; (Бisep:) apъtapea лȣĭ Xpistosŭ în лȣme. [ші

Θεοφάνεια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) serвъtoare în чinstea, saŭ nomenirea înfъцiшъriĭ лъĭ Dъmnezeŭ; (de ъnde Бiser:) serвъtoarea Бotezълъĭ D. Xristosъ. [din

Θεοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), arъtatъ, deskoperitъ de Dъmnezeŭ. [шi

Θεοφάνια (τὰ),=Θεοφάνεια. [шi

Θεόφαντος (ὁ, ἡ),=Θεοφανής. [шi

Θεοφάντωρ, ορος (ὁ), = Θεοκῆρυξ. [θεὸς, φαίνω].

Θεοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), лъminъtorъ къ dъmnezeeaskъ лъminъ. [θεός, φέγγος].

Θεόφημος (ὁ, ἡ), поet: teoлoгъ; astroлoгъ. [θεὸς, φήμη].

Θεόφθεγκτος, шi Θεόφθογγος (ὁ, ἡ), поet: гrъitъ, pronъnцatъ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φθέγγομαι].

Θεοφιλὴς, έος, (ὁ, ἡ), шi adв: -φιλῶς, iъвitъ, saŭ iъвitorъ de Dъmnezeŭ. [шi

Θεοφίλητος (ὁ, ἡ), iъвitъ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φιλέω].

Θεοφιλία (ἡ), iъвire de Dъmnezeŭ (akt: saŭ pas:). [din

Θεόφιλος (ὁ, ἡ),=Θεοφιλής. [θεὸς, φίλος].

Θεόφιν, поet: în лoкъ de θεοῦ, θεῷ, θεοῖς.

Θεόφοβος (ὁ, ἡ), temъtorъ (къ frikъ) de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φόβος].

Θεοφορέω -ῶ, вiit: вiit: -ήσω, sokoteskъ (чinsteskъ) pe чineва ka Dъmnezeŭ. || (шıж: saŭ pas:) mъ întъsiezъ, mъ însъfлъ de zeŭ. [θεοφόρος]. [de ъnde

Θεοφόρησις, εως (ἡ), însъfлare de zeitate, întъsiasmъ. [шi

Θεοφόρητος (ὁ, ἡ), поvъцъitъ (însъfлatъ) de Dъmnezeŭ, întъsiastъ. 2) (stрът:) pъrtъtorъ (pe ъmeriĭ sъĭ) de statъa вre ъnъĭ zeŭ, saŭ zeiцe. [de ъnde

Θεοφορήτως, adв: ka ъnъ întъsiastъ, saŭ къ întъsiasmъ.

Θεοφορία (ἡ),=Θεοφόρησις. [din

Θεοφόρος (ὁ, ἡ), (dъpe ziч:) pъrtъtorъ asъprъшĭ de zeŭ, saŭ zeiцъ; (Бiser:) pъrtъtorъ în sine de Dъmnezeŭ, saŭ koprinsъ de drarostea лъĭ Dъmnezeŭ. [θεὸς, φέρω].

Θεοφραδὴς, έος (ὁ,ἡ), гrъitorъ de вorвe Dъmnezeeшtĭ, saŭ ka din гъra лъĭ Dъmnezeŭ. [θεὸς, φράζω]. [de ъnde

Θεοφραδία (ἡ), dъmnezeeaskъ вorвire; proorочie.

Θεοφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), = Θεοφραδής.

Θεοφρονὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: in лoкъ de θεόφρων.

Θεοφροσύνη (ἡ), Dъmnezeeaskъ înцeлepчiъne, saŭ însъfлare; pietate. [θεόφρων].

Θεοφρούρητος (ὁ, ἡ), strежъitъ, пъzitъ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φρουρέω].

Θεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чeл къ zeeskъ simцimîntъ, saŭ înцeлepчiъne, piosъ, вirtъosъ. 2) întъsiastъ. [θεὸς, φρήν].

Θεοφύλακτος (ὁ, ἡ), пъzitъ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φυλάττω].

Θεόφυτος (ὁ, ἡ), sъditъ (pрiнч: шi fir:) de Dъmnezeŭ. [θεὸς, φύομαι].

Θεοφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, proorочeskъ (гrъieskъ dъmnezeeшte). [θεός, φωνή].

Θεοχάρακτος (ὁ, ἡ), sъpatъ, înskrisъ de mîna лъĭ Dъmnezeŭ. [θεὸς, χαράττω].

Θεοχόλωτος (ὁ, ἡ), = Θεοστυγής, ъrцisitъ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, χολόω].

Θεόχρηστος (ὁ, ἡ), proorочitъ de Dъmnezeŭ [θεὸς, χράω].

Θεόχριστος (ὁ, ἡ), ъnsъ de Dъmnezeŭ. [θεὸς, χρίω].

Θεόω -ῶ, вiit: -ώσω, înzeieskъ. [θεός]. 2) поet: în лoкъ de θειόω, afъmъ къ pъчioasъ.

Θεράπαινα, ης, (ἡ), fem: aл лъĭ θεράπων, sлъжnikъ.

Θεραπαινίδιον (τὸ), dim: aл лъĭ ...

Θεραπαινίς, ίδος (ἡ), dim: aл лъĭ θεράπαινα, sлъжnikъцъ.

Θεραπεία (ἡ), sлъжire, înгrižire, kъъtare; (îar partik:) înkinare, adorare de zeitate; гraцioasъ pъrtare (kъtre prieteпъ, saŭ ъnъ maĭ mare); kълtiвare (de пъmîntъ); kъъtare de вoлnaвъ; шi (prin întind:) tъmъdъire; (fir:) îndreptare, dreцere; mîngîiere; (koлek:) în лoкъ de οἱ θεράποντες, sъita, kъrtezaniĭ ъnъĭ prinцъ шi чл:, (franц:) la maison. [шi

Θεράπευμα (τὸ), totъ чe se faчe spre înгrižire, kъъtare, чinstire, шi чл:; (prin întind:) doktorie. [шi

Θεραπευσία (ἡ), în лoкъ de θεραπεία, înгrižire (nъmaĭ în komп: ἀθεραπευσία).[шi

Θεραπεύσιμος (ὁ, ἡ), priimitorъ, saŭ вrednikъ de înгrižire, kъъtare, шi чл:; (prin întind:) de tъmъdъit. [шi

Θεραπευτέος, α, ον, nosit: aл лъĭ θεραπεύω. [шi

Θεραπευτὴρ, ῆρος, шi Θεραπευτὴς, οῦ (ὁ), sлъгъ; kъъtъtorъ înгrižitorъ de чineва; doktorъ; окъпatъ de Dъmnezeeaskъ înkinare [шi

Θεραπευτικὸς, ἡ, όν, (шi adв:) -ικῶς, вoitorъ, saŭ îndemînatikъ a înгriжi de чineва; гraцiosъ, îndatorъtorъ; лinгъшitorъ; pоtrivitъ лa kъъtare, saŭ tъmъdъire de вoлnaвъ. (de ъnde) «Θεραπευτική».

Med: meштeшвгъл de a късtа болнавї. шї «Ἕξις θεραπευτική». Apst: stape слъвъноагъ, шї (прin врm·) кв tребвinцъ de о nekontenitъ късtаре. [шї

Θεραπευτίς, ίδος, шї Θεραπεύτρια (ἡ), fem: ал лвї θεραπευτής. [шї

Θεραπευτὸς, ἡ, ὸν,=Θεραπευτικὸς, шї Θεραπεύσιμος. [din

Θεραπεύω, biit: -εύσω, слвжеskв; îngрiжеskв, кавtв (ла боалъ, шї чл:); (прin întind:) tъmъdвieskв; (fir:) dpегв, репареzв; квлtiвв (пъmîntв); mъ înкinв лвї Dвmnezeв; лiнгвшеskв, кврteneskв пе маї mареле мев. [θεράπων].

Θεραπηΐη (ἡ), Ion: în локв de θεραπεία.

Θεραπήϊος η, ον, Ion: noet: în кокв de θεραπευτικός.

Θεράπνη (ἡ), noet: în локв de θεράπαινα. 2) rasdъ, (Тврч:) konaкв.

Θεραπνίδιον (τὸ), noet: dim: ал лвї...

Θεραπνίς, ίδος (ἡ), noet: în локв de θεραπαινίς.

Θεραπόντιον (τὸ), dim: ал лвї θεράπων.

Θεραποντὶς, ίδος (ἡ), noet: =Θεράπαινα, fem: ал лвї..

Θεράπων, οντος (ὁ), =Θεραπευτής, слвгъ; înкinъtopв (adopъtopв). «Ἄρηος θεράποντες». Om: pesвoїnічї. «Μουσάων θεράποντες». Om: квлtiвъtopї de Мвse, поецї. [din

Θέραψ, απος (ὁ), noet: în локв de θεράπων. (întpeв: прinч: нвmaї în kazeле овлiче).

Θερεία (ἡ), fem: ал лвї θέρειος.

Θερείβοτος (ὁ, ἡ), noet: (локв, soxatв) în каре паsк biteле вара. [θέρος, βόω, βόσκω].

Θερειγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsквtв, pesъpitв вара; (прin întind:) кълdвposв, saв въpatiкв. [θέρος, γένος].

Θερειλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în каре se поate квлка чinева вара ка în патв. [θέρος, λέχος].

Θερείνομος (ὁ, ἡ), noet: каре слвжеште de пъшвne biteлор пе timпв de варъ. [θέρος, νομή].

Θέρειος, α saв ος, ον, въpatiкв; кълdвposв. «Ὥρα θερεία, saв θέρειος, (шї simп:) «Θερεία (se înц: ὥρα)». вара. [θέρος].

Θερείποτος (ὁ, ἡ), noet: adъпатв (вdatв) пе timпв de варъ. [θέρος, πίνω].

Θερειτατος, η, ον, noet: în локв de θερειότατος, свпрл: перег: ал лвї θέρειος, преа кълdвposв.

Θερείω, (гъръ biit:) noet: (маї пов) în локв de θέρω, înкълzeskв.

Θέρετρον (τὸ), локв notpiвitв de локвinцъ въpatiкъ. [θέρος].

Θέρευς, Dop: шї Еол: în локв de θέρους, ген: ал лвї θέρος.

Θερέω, noet: în локв de θερῶ, пас: пех: 2: de свп: ал лвї θέρω.

Θερήγανον (τὸ), гратiа карвлвї, кв каре se tрапsпорt znопiї sечерацї. [θέρος, ἄγω].

Θερηγενής, έος (ὁ, ἡ), noet:=Θερειγενής.

Θέρηγνον (τὸ), în sinк: în локв de θερήγανον.

Θερίζω, biit: -ίσω, sечерв; (fir:) пръпъdeskв. 2) (nestpъm:) petpeкв вара вndeва. [θέρος].

Θερικὸς, ἡ, ὸν,=(saв греш: în локв de Θερινὸς, ἡ, ὸν, de варъ, въpatiкв. [шї

Θέριος, η, ον, noet: în локв de θέρειος. [θέρος].

Θέρισις, εως (ἡ), шї

Θερισμὸς (ὁ), sечераре. [шї

Θεριστὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în локв de θεριστής. [θερίζω]. [de вnde

Θεριστήριος (ὁ, ἡ), folositopв, бвнв ла sечераре. ‖ (свбst:) Θεριστήριον (τὸ), (se înц: σκεῦος, впеалтъ) sечеръ.

Θεριστὴς, οῦ (ὁ), sечеръtopв. [шї

Θεριστικὸς, ἡ, ὸν,=Θεριστήριος. [шї

Θεριστὸς, ἡ, ὸν, sечератв, saв de sечерат. [шї

Θερίστρια (ἡ), fem: ал лвї θεριστής, [шї

Θερίστριον (τὸ), dim: (двпе tinв нвмаї) ал лвї...

Θέριστρον (τὸ), свбціре (de варъ) хаїнъ, saв акоперъmîntв de капв. 2) sечеръ. [θερίζω].

Θέρμα (τὸ), saв Dop: (ά), în локв de θέρμη. [θέρω]. [de вnde

Θερμάζω, biit: -άσω, noet: în локв de

Θερμαίνω, biit: ανῶ, înкълzeskв, înferвîntв; (fir:) апрinzв, înfлъкърезв. ‖ (між: saв пас:) amв кълdвръ, ferвinцеалъ. «Κότῳ σπλάγχνα θερμαίνομαι». Поет: mъ некъжеskв, ferвв de некаzв. (шї nestpъm:) «Πολλὰ θερμαίνοι φρενί». Esхл: ар fаче mвлtе некввiinце din апрindере de креерї. [de вnde

Θέρμανσις, εως (ἡ), înкълzire, înferвîntаре. [шї

Θερμαντὴρ, ῆρος (ὁ), înferвîntъtopв; (ка свбst:) васв de înкълzit апъ, шї чл: (кълdаре). [de вnde.

Θερμαντήριος, α saв ος, ον, folositopв, (îndemînatiкв) ла înкълzire. ‖ (свбst:)

Θερμαντήριον (τὸ), кълdаре, saŭ вasŭ de înкълzit апъ, шi чл:

Θερμαντικὸς, ὴ, ὸν, =Θερμαντήριος. [din

Θερμαντὸς, ὴ, ὸν, пріimitорŭ de înкълzire. [шi

Θερμασία (ἡ), (неапров:) fервinцеалъ, апrindere. [шi

Θέρμασμα (τὸ), ор че slȣжеште ла înкълzire; (іар partік:) калdъ каtапласmъ. [шi

Θερμάστιον (τὸ), dim: ал лȣĭ...

Θερμαστὶς, ίδος (ἡ), =Θερμαστρίς. [шi

Θερμάστρα (ἡ), ваtра fерарȣлȣĭ; кonторŭ de ваĭе; soвъ; вasŭ de înкълzit апъ, шi чл: [шi

Θερμαστρὶς, ίδος (ἡ), dim: (dȣne tinŭ пȣшаĭ) ал лȣĭ θερμάστρα; (іар partік:) клеште de арцintарĭ, шi чл:; (fiг: despre formъ) ферŭ пentрȣ легаре de пietре, шi чл: 2) ȣнŭ felŭ de danцŭ, în каре sъpind чineва în sȣs, maĭ 'nainte de а кълка пе пъmîntŭ, îшĭ înкрȣчішеazъ пічоареле. [θερμαίνω].

Θερμαύστρα (ἡ), =Θερμάστρα.

Θερμαυστρίζω, віit: -ίσω, dъnцezŭ danцȣл.

Θερμαυστρὶς, ίδος, = Θερμαστρίς. (veзĭ зіч: 2).

Θερμερῶπις, ιδος (ἡ), греш: în локŭ de θεμερῶπις.

Θέρμη (ἡ), кълdȣръ, fервinцеалъ. || (îm:) въĭ калde (прінч: naтȣрале). [θέρω].

Θερμηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеsкŭ кȣ fервinцеалъ, saŭ апrinsŭ de пеказŭ. [θερμὸς, ἀγορά].

Θερμημερίαι (αἱ), челе maĭ кълdȣроаse зіле а лe верiĭ (капiкȣлеле). [θερμὸς, ἡμέρα.

Θέρμιον (τὸ), (прінч: ла îm:) dim: ал лȣĭ θέρμος.

Θέρμινος, η, ον, fъкȣtŭ din [θέρμος. veзĭ зіч:].

Θερμοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), moĭаtŭ în апъ калdъ. (înпрот: de ψυχροβαφής). [θερμὸς, βάπτω].

Θερμόβλυστος (ὁ, ἡ), поеt: isворîtорŭ de апъ калdъ. [θερμὸς, βλύζω].

Θερμόβουλος (ὁ, ἡ), ком: fервinte (iȣte, ацерŭ) în кinзȣіреле, шi хотърîріле sале. [θερμὸς, βουλή].

Θερμοδότης, ου, (ὁ), шi Θερμοδότις, ιδος (ἡ), dътъtорŭ, вînзъtорŭ de калde въȣtȣрĭ. [θερμὸς, δίδωμι].

Θερμοκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кȣ калdŭ пîntече. [θερμὸς, κοιλία].

Θερμοκύαμος (ὁ), ȣнŭ felŭ de ковŭ. [θέρμος, κύαμος].

Θερμολουσία (ἡ), sкъldаре калdъ. [шi

Θερμολουτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ лаŭ, mъ sкаldŭ кȣ апъ калdъ. [шi

Θερμολούτης, ου, (ὁ), întреввinцъtорŭ de въĭ калde. [шi

Θερμολουτία (ἡ), =Θερμολουσία. [шi

Θερμολουτρέω -ῶ, віit: -ήσω, = Θερμολουτέω -ῶ. [θερμὸς, λούω].

Θερμομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), аmestекаtŭ (înкропitŭ) кȣ калdŭ. [θερμὸς, μίγνυμι].

Θερμόνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ minte апrinsъ, екsалtаtъ. [θερμὸς, νόος, -οῦς].

Θερμόπλα, ας (ἡ), о воалъ (ȣнŭ felŭ de frigȣрĭ) da каĭ, шi чл:, че аtакъ maĭ кȣ seamъ ла коніtе. [θερμὸς, ὁπλή[.

Θερμοπότης, ου (ὁ), въȣtорŭ de калde въȣtȣрĭ. [шi

Θερμοπότις, ιδος (ἡ), (se înц: κύλιξ) ȣнŭ felŭ de пахарŭ пentрȣ въȣtȣрĭ калde (фелiцеанŭ, чеашкъ, шi чл:). [θερμὸς, πίνω].

Θερμοπώλης, ου (ὁ), вînзъtорŭ de калde въȣtȣрĭ, saŭ mîнкърĭ. (veзĭ шi ἐφθοπώλης). [θερμὸς, πώλης]. [de ȣnde

Θερμοπώλιον (τὸ), локŭ, ȣnde se вînd mîнкърĭ. шi въȣtȣрĭ калde. (veзĭ шi ἐφθοπώλιον).

Θερμορρόη (ἡ), вasŭ (івrікŭ), saŭ цеавъ, din каре кȣрце апъ, saŭ въȣtȣрĭ калde. «Λουτροῦ —». N: Xoн: [θερμὸς, ῥοή].

Θερμὸς, ἡ, ὸν, [θέρω] калdŭ, fервinte; (fiг:) аktiвŭ, ацерŭ; (шi în ръȣ) desmeтікŭ, зȣmitŭ; (ȣне-орĭ) калdŭ, (аd:) проаsпъtŭ. || «Τὸ θερμὸν (se înц: ὕδωρ)» калdъ апъ, saŭ въȣtȣръ. (îm:) «Θερμὰ (se înц: λουτρά)».=Θέρμαι.

Θέρμος (ὁ), ȣнŭ felŭ de легȣmъ ка вова, (Лаt:) лȣпinŭ.

Θερμοσποδία (ἡ), [θερμὸς, σποδός] fервinte ченȣшъ, sпȣzъ.

Θερμότης (ἡ), кълdȣръ; (fiг:) fервinцеалъ, iȣцеалъ; (în ръȣ) апrindere de креерĭ, saŭ ешіре din minцĭ. [θερμός].

Θερμοτραγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînкŭ лȣпine, saŭ калde mîнкърĭ. [θέρμος, saŭ θερμὸς, τρώγω].

Θερμουργία (ἡ), fаптъ îndръзneаццъ, dîрзъ. [din

Θερμουργὸς, (ὁ, ἡ), fервinte, iȣte în fаптеле sале, аktiвŭ, ацерŭ; (шi în ръȣ) преа îndръзnецŭ, dîрзŭ, овразnікŭ. [θερμὸς, ἔργον].

Θερμόω -ῶ, віit: -ώσω, înкълzeskŭ, înфервîntŭ, апrinzŭ. [θερμός].

Θέρμυδρον (τὸ), локѕ, ѕnde isворъsк апе калde. [θερμὸς, ὕδωρ].

Θέρμω, (фъръ biit:) noet: in локѕ de θερμαίνω.

Θερμώδης, εος (ὁ, ἡ), кълdѕцѕ. [θερμός].

Θερμωλὴ (ἡ), кълdѕръ, fервinцеалъ (пріч: de fpiгѕрі). [θέρμη].

Θερμῶς, adв: кѕ кълdѕръ; (fir:) кѕ fервinцеалъ, кѕ рівнъ. [θερμός].

Θέρος [θέρω], εος -ους (τὸ), варъ; кълdѕръ de варъ; seчеръ de semънътѕре.

Θέρω, biit: θέρσω, (пас: tpe: de кѕ: τέθερμαι, пех: пас: ἐθέρην) noet: în локѕ de θερμαίνω, înкълzeskѕ; ѕѕкѕ; арpinzѕ; арzѕ; пîржолеskѕ; (рар:) tъmъdѕieskѕ (прінч: прin калde каtапласme, ші чл:) «Θέρων ἕλκος». Nік:

Θέσις, εως (ἡ), (în цеп:) пѕпере; ашеzаре; înтоктire; stаре, saѕ позiціе, поstѕ; (партік:) depѕпере, saѕ deпosiтаре de ваnі; (прin întind:) deпositѕ; (fiлs: ші лоц:) позitiвъ пропозiціе, temъ; (ptp:) позitiвitате, afipmаре (înпрот: de ἄρσις, tъгъdѕire); (грам:) пѕnktѕаціе; (леџ:) хотърîре, înвоіре. (de ѕnde) «Θέσει (înпрот: de φύσει) πατήρ». Лкs: чел прin аdопtаціе. «Θέσει πολίτης». Лкs: четъцепitѕ; (ші прin întind:) «Θέσει βραχεῖα, saѕ μακρὰ συλλαβή». Грам: ѕпоsatъ (пѕ natѕралъ) skѕртъ, saѕ лѕнгъ siлавъ. [τίθημι].

Θέσκελος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, εἴσκω] = Θεοείκελος (пріч: despre лѕкр:), Dѕmnezeeskѕ, minѕnatѕ. «Θέσκελα ἔργα». Іл: Г. чiѕdate, de mirаре. (ші în локѕ de adв:) «Εἴκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ». Іл: Ψ. îi semъпа de minѕпе, aidoma.

Θέσμιος, α, ον, леџitimѕ. ‖ (ѕѕвst:) Θέσμιον (τὸ), = Θεσμὸς, леџе, овічеіѕ. [θεσμός].

Θεσμοδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, прiimeskѕ (mъ sѕпѕiѕ ла) оаре-каре леџе. [θεσμὸς, δοχὴ din δέχομαι].

Θεσμοδότειρα (ἡ), noet: fem: ал лѕі ...

Θεσμοδοτὴρ (ὁ), noet: = Νομοδότης, dъtъtорѕ de леџе, леџiѕitорѕ. [θεσμὸς, δίδωμι].

Θεσμοθεσία (ἡ), întoктire de леџі, леџiслаціе. [ші

Θεσμοθέσιον, ші Θεσμοθετεῖον (τὸ), локѕл, ѕnde se adѕпаѕ леџiѕitорії. [ші

Θεσμοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, întoктeskѕ леџі. [din

Θεσμοθέτης, ου (ὁ), [θεσμὸς, τίθημι] = Νομοθέτης, леџiѕitорѕ. ‖ (în Atena se пѕmiaѕ) Θεσμοθέται, чеі din ѕрmъ шase din поъ архопції (pîndѕiції прінч: жѕdікътopі de omорѕрі, ші îndpепtъторі de леџі).

Θεσμολογέω -ῶ, biit: -ήσω, (Biz:) гѕвернеzѕ; insпекtezѕ. [θεσμὸς, λέγω].

Θεσμὸν (τὸ), noet: în локѕ de θεσμός. (neîntp: ла sinг:).

Θεσμοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакѕ (întoкmeskѕ) поъ леџе. [θεσμὸς, ποιέω].

Θεσμοπόλος (ὁ, ἡ), noet: [θεσμὸς, πολέω] леџistѕ (îndeлetnічitѕ ла леџі).

Θεσμὸς (ὁ), (ла îm: θεσμοί, ші noet: θεσμά) [τίθημι] (dѕпе ziч:) = Θέσις, пѕпере, ашеzаре; (прin întind:) позiціе de локѕ; (овіч: fir:) леџе; порѕпкъ; întoкmire; овічеіѕ; (прінч:) леџе органікъ (întoкmitoаре de гѕвернѕ), регѕламентѕ; (авs:) dреptѕл; леџitimѕл; (în цеп:) înfiінцателе овічеіѕрі, datine. «Λέκτροιο θεσμὸν ἵκοντο». Od: Ψ. (în перiфр:) s'aѕ кѕлкаt înпреѕпъ. (în Esхл: Eѕm: 571) «Θεσμοί». жѕdікътopії. [de ѕnde

Θεσμοσύνη (ἡ), noet: леџitimitate, dреptate. 2) леџе, леџiѕіре.

Θεσμοφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) Tesmofopiі, серввътоаре în чinstea Черезеі, [θεσμοφόρος]. [de ѕnde

Θεσμοφοριάζω, biit: -άσω, сервеzѕ Tesmofopiiле.

Θεσμοφόριον (τὸ), templѕл tesmofoареі Черезе (ѕnde femeiле сервaѕ Tesmofopiiле). [din

Θεσμοφόρος (ὁ, ἡ), = Θεσμοδότης, ші Θεσμοθέτης. ‖ (партік:) Череza (Tesmofoaръ), ка ѕпа че а кѕлtivat віаца соціалъ прin агрікѕлtѕръ ші întoкmirea овічеіѕрілор соціале. [θεσμὸς, φέρω]

Θεσμοφύλαξ, ακος (ὁ), = Νομοφύλαξ. [θεσμὸς, φύλαξ].

Θεσμῳδέω -ῶ, biit -ήσω, kîntѕ леџі версifікate în feлѕ de одъ. [θεσμὸς φδή].

Θεσπέσιος [θέσπις], α saѕ ος, ον, Dѕmnezeeskѕ; (прin ѕрm:) пеste natѕръ, песпѕsѕ; (în цеп:) mѕлtѕ, mаре; грозавѕ; deoseвitѕ în feлѕл сѕѕ; minѕnatѕ. «Θεσπέσιον πλοῦτον». Іл: B. «Ὀσμὴ θεσπεσίη». Іл: I: «Ἠχὴ θεσπεσίη». Поеt: «Θεσπέσιος ὅμιλος». Ткр: (ші ел: în локѕ de adв:) «Θεσπεσίη (se înц: βουλῇ)». Іл: B. (ші пеѕt:) «Θεσπέσιον ὑλάοντες». Ткр: în локѕ de

Θεσπεσίως, adв: Dѕmnezeeште; (прin ѕрm:) minѕnat, пеste natѕръ; (în цеп:) преа mѕлt; tаре; грозав.

Θεσπιαειδὸς (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de θεσπιῳδός.

Θεσπιδαὴς, έος (ὁ, ἡ), [θέσπις, δαίω]

поet: (фокȣ) аprinsȣ de Dȣmnezeȣ, (ad:) грozавȣ, пеpotoлitȣ.

Θεσπιέπεια (ἡ), noet: кȣвîntȣ de zeȣ, проорочie. || (ка епit:) fem: ал лȣї...

Θεσπιεπής, έος (ὁ, ἡ), [θέσπις, ἔπος] noet: гръitopȣ de zeeшtї ворве, проорочitopȣ.

Θεσπίζω, вiit: -ίσω, проорочеskȣ; (în цen:) поръпчеskȣ, daȣ opdinȣ. [din

Θέσπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: [θεὸς, ἔπω, ἔσπον] пророкȣ. || (enit:) проорочitopȣ, însȣфлatȣ de zeȣ; (în цen:) zeeskȣ. «Θέσπιν... ὄπα». Imn: Еклs:

Θέσπισμα (τὸ), проорочie; (în цen:) порȣнкъ, ofiцȣ, opdinȣ. [шi

Θεσπιστής, οῦ (ὁ), проорочitopȣ, прегічitopȣ. [θεσπίζω].

Θεσπιῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, проорочеskȣ. [θεσπιῳδός]. [de ȣnde

Θεσπιῴδημα (τὸ), проорочie (xpismosȣ), =Θέσπισμα.

Θεσπιῳδὸς (ὁ, ἡ), [θέσπις, ᾠδή] kîntъtopȣ din zeeaskъ însȣфлape, noetȣ, saȣ kîntъpeцȣ întȣsiastȣ, (ad:) însȣфлatȣ de вpe o zeitate. || (sȣвst:) пророкȣ, прегічitopȣ.

Θεσσαλότμητος (ὁ, ἡ), kom: tъiatȣ дȣпе овічеїлл Tesaлienілор (adikъ în мȣлte мapї вȣкъцї). «Κρέας θεσσαλότμητον». At: [θεσσαλὸς, τέμνω].

Θέσσαν, noet: în локȣ de ἔθεσαν, 3: îm: пеps: de пех: 2: ал лȣї τίθημι.

Θέσσασθαι, між: пех: de înf: ал пеîнtpeв: θέσσομαι, (din каpe s' a maї гъsit пȣmaї a 3: îm: пеps: de xot: θέσσαντο, шi партч: θεσσάμενος) noet: porȣ, кіемȣ în ажȣtopȣ. [τίθημι, saȣ θάσσω].

Θεσφατηλόγος (ὁ, ἡ), noet:=Χρησμολόγος, пророкȣ. [θέσφατος, λόγος].

Θέσφατος (ὁ, ἡ), [θεὸς, φημί] zisȣ (пре-zisȣ, прехотъpîtȣ) de Dȣmnezeȣ. (de ȣnde) «Θέσφατον» ȣpsitъ, пpedestinaцie. (шi îm:) «Θέσφατα» (τὰ), кȣвinteлe, поръпчеле, saȣ проорочiiле лȣї Dȣmnezeȣ. 2) (ȣпе орї) noet: în локȣ de θεόπεμπτος. «Ἀὴρ — ». Od: H. (везї шi θεσπέσιος).

Θετέος, α, ον, nosit: ал лȣї τίθημι.

Θέτης, ου (ὁ), (în цen:) пȣitopȣ (ашезъtopȣ, pîndȣitopȣ) de чева (întpeк: npinч: пȣпаї în komnȣse); (naptik:) deпȣitopȣ de чева ка zълогȣ, saȣ denositȣ. 2) adontъtopȣ de fiȣ. [τίθημι]. [de ȣnde

Θετικὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ potpivitȣ ла пȣпере, ашеzape de чева; (fлsf: шi лоц:) пе каpе поate чінева пȣпе ка вазȣ ал пропосiцieї saле, nositivȣ. (de ȣnde грam:) «Θετικὰ ὀνόματα, saȣ ἐπιῤῥήματα». nositive пȣме saȣ adверві, каpе însemneазъ, къ поate, saȣ тpeвȣie a se фаче чева. [de ȣnde

Θετικῶς, adв: кȣ nositivitate (înкpeдінцape), nositiv.

Θετὸς, ή, ὸν, пȣsȣ, saȣ пȣtinчosȣ a se пȣпе (a se denȣпе, saȣ pîndȣi, шi чл:); (naptik:] adontatȣ (fiȣ); четъцenitȣ; adъopatȣ пе deasȣпра. || «Θετὸν». Епігр: ȣпȣ feлȣ de femeeaskъ легътȣpъ de капȣ. [τίθημι].

Θεῦ, Dop: în локȣ de θεοῦ, між: пех: 2: de поръпч: ал лȣї τίθημι.

Θευδόσιος, Θεύμορος, шi чл: Dop: noet: în локȣ de θεοδόσιος, θεόμοιρος, шi чл:

Θευμορᾷ, noet: Dop: în локȣ de θεομόρῳ, dat: sinг: fem: ал лȣї θεόμορος.

Θευμορίη (ἡ), noet: în локȣ de θεομοιρία, naptik: fem: ал лȣї θεόμοιρος, pîndȣitъ (destinatъ, tpimisъ) de ла Dȣmnezeȣ. «Νοῦσος («Μοῖρα) — ». Апл: Епгр:

Θεῦς, Dop: noet: în локȣ de θεός.

Θέω (în afin: кȣ σεύω], вiit: -θεύσομαι, Dop: θευσοῦμαι, шi (преа рарȣ noet:) θεύσω, (прел: ἔθεον, шi maї мȣлт пȣ) aлергȣ. «Τὸν περὶ ψυχῆς («Τὸν περὶ τοῦ παντός) (se înц: δρόμον saȣ κίνδυνον) θέω». Лкs: (iap прінч: Iл: X. fpasȣ, пров:) îmї пȣiȣ віаца saȣ totȣл în npimeждie. (шi (adв:) «Ἶξε θέων». Od: Г. (шi fiг:) «Φλὲψ ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές». Iл: N. întinzîndȣ se în toatъ лȣпцimea sninъpiї. «Ἡ λεπτότατος θέε χαλκός». Iл: Υ. (везї шi ἐλαύνω. 4). «Ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος». Iл: Ξ о înчінцea de жȣр înпрежȣр ка о павъзъ. «Ὀδόντες λευκὰ θέοντες». Es: fopшînd ȣпȣ teлȣ de алвъ înгръdipe.

Θέω, θέωμεν, Ion: în локȣ de θῶ, θῶμεν, пех: 2: de sȣп: ал лȣї τίθημι.

Θεῶ, în kontpak: în локȣ de θεάου, поръпч: ал лȣї θεάομαι.

Θεωνυμίαι (αἱ), zeeшtї пȣme. [θεὸς, ὄνομα].

Θεωρεῖον (τὸ), =Θεωρητήριον. [шi

Θεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (прінч:) sîntȣ, saȣ мъ tpimiцȣ ȣndeва ка θεωρός (везї zіч:); прівеskȣ în teatpȣ, saȣ în вpe o sepвъtopeaskъ adȣпаpe; (în цen:) вăzȣ, мъ ȣitȣ, вагȣ de seamъ; (шi fiг:) чepчetezȣ кȣ mintea, мъ кінzȣieskȣ. (везї шi θεάομαι). [θεωρός). [de ȣnde

Θεώρημα (τὸ), прівеліште; овіектȣ de гîndipe (овсерваре, saȣ teopie); (naptik:)

пропосіціе оббервать кв mintea, ші апробать, teopemъ; (de вnde) «Θεωρήματα» apтеле ші штііnцеле. [de вnde

Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, чел че se intpebвinцеазъ, saȣ konstъ în dobedeште, saȣ se dokedeште npin) teopeme.

Θεώρησις, εως (ἡ), npiвipe, обcepвape; (fir:) rîndipe, meditape. [ші

Θεωρητήριον (τὸ), локвл, de вnde npiвеште чіпева (npinч: în teatpв). [ші

Θεωρητὴς, οῦ (ὁ), npiвitopȣ, оббервъtopȣ, =Θεατής. [ші

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, nвtinчesȣ, saȣ depnipsȣ, îndemînatikȣ a npiвi (кв mintea), a обcepвa. 2) teopetikȣ (înnpot: de πρακτικός). «Βίος θεωρητικός». Лкs: [ші

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, възвtȣ, saȣ de npiвit; (fir:) npiimitopȣ de чea npin minte teopie (de înцелеs). [ші

Θεώρητρα (τὰ), dapвpiле, че da цinepeле mipeseĭ, kînd o веdea întîĭ neînвelitъ. [θεωρέω].

Θεωρία (ἡ), npiвipe (maĭ кв seamъ în teatpв); обcepвape, въгape de seamъ; (fir:) kinzвipe, meditape; (naptik:) kinвл de a чepчeta, ші a înцелеце aбstpakt ші npin цenepaле pegвле лвкpвpiле, (iap npinч: штііnцеле), teopie (înnpot: de πρᾶξις). 2) însemnatъ sepвъtopeaskъ adвnape, че se съвîpшia npin tpimitepe de deпвtaцĭ nвmiцĭ θεωροί, teopĭ; (npin întind:) kiap tpimiшiĭ teopĭ, ші nomna, кв kape se tpimiteaȣ. 3) fopma, saȣ faцa (колоapea) вpe вnвĭ лвкpв. (At: ιέ. 27). [ші

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de (teatpikъ, saȣ sepвъtopeaskъ) npiвipe, saȣ de teopĭ (вezĭ ziч: θεωρὸς); (naptik: ла Atena). «Θεωρικὸν (se înц: ἀργύριον), ші Θεωρικὰ (se înц: χρήματα)» baniĭ, че se daȣ de nввлikȣ ла чеĭ maĭ съpaчĭ четъцenĭ, ка съ nлътiaskъ intpapea în teatpв. [ші

Θεώριος (ὁ, ἡ), zeвл, че se чinstia npin tpimitepe de sepвъtopeшtĭ teopĭ. (enit: ал лвĭ Аполонȣ). [ші

Θεωρὶς, ίδος (ἡ), (înnpeвnъ ші гъpъ ναῦς) kopaвia, кв kape кълъtopiaȣ, ші (se înц: ὁδὸς) калеa, пе kape mepцеaȣ tpimiшiĭ teopĭ. [вezĭ θεωρός].

Θεωροδόκος (ὁ, ἡ), npiimitopȣ (гъsdвitopȣ) în kasa sa de teopĭ. [θεωρὸς, δέχομαι].

Θεωρὸς (ὁ), [θέα, ὥρα] (în цen.) npiвitopȣ, оббервъtopȣ; (naptik:) teopȣ, deпвtatȣ tpimisȣ ofiчiaл ла sepвъtopeaskъ adвnape (ка съ adвкъ жepttе, ші съ se afле de faцъ ла лвnte), saȣ ла opaколȣ (ка съ чеаръ npoopoчie) din naptea вpe вnвĭ opaшȣ. (вezĭ ші θεοπρόπος).

Θέωσις, εως (ἡ), înzeipe. [θεόω].

Θεώτερος, η, ον, noet: komnap: ал лвĭ θεὸς, maĭ npesвs de zeȣ, saȣ ал лвĭ θεῖος în локȣ de θειότερος.

Θηβαγενὴς, ші Θηβαιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nъsквtȣ în Теба, Тебеanȣ. [Θῆβαι, γένος].

Θηγαλέος, ші Θηγάνεος, η, ον, noet: askвцitȣ, тъĭosȣ; saȣ (кв цen:) ввnȣ de askвцit. [din

Θηγάνη (ἡ), гpesie, niatpъ de askвцit.

Θήγανον (τὸ), =Θηγάνη [ші

Θήγανος (ὁ, ἡ), noet: =Θηγάνεος, ввnȣ de askвцit. [din

Θήγω, [în afin: кв Δήκω = Δάκνω, noate ші кв θίγω] biit: θήξω, askвцȣ; (fir:) zъdъpъskȣ, întъpîtȣ; înkвpaжezȣ.

Θηέομαι, biit: -ήσομαι, Ion: în локȣ de θεάομαι.

Θηεύμενος, Dop: în локȣ de θεώμενος, ші θηεῦντο, în локȣ de ἐθεῶντο Dop:, ші

Θηήσομαι, Ion: în локȣ de θεάσομαι, biit: ал лвĭ θεάομαι.

Θηητὴρ, ші Θηήτωρ (ὁ), Ion: în локȣ de θεατής.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локȣ de θεατὸς, вpednikȣ de npiвit, minвnatȣ.

Θηῖον (τὸ), Ion: în локȣ de θεῖον, nвчioasъ.

Θήϊος, η, ον, Ion: în локȣ de θεῖος.

Θῆκα, noet: în локȣ de ἔθηκα, nex: 1: ал лвĭ τίθημι.

Θηκαῖος, α, ον, konpinzъtopȣ de teчĭ, saȣ ка o teakъ, saȣ ввnȣ de teakъ; nъstpatȣ în teakъ. [din

Θήκη (ἡ), [τίθημι] (de aчi) teakъ; квtie; dвлапȣ; ладъ, ші чл: (în kape se nвne чева spпe nъstpape.)

Θηκίον (τὸ) dim: ал лвĭ θήκη, teкшoapъ, квtioapъ, лъdiцъ, ші чл:

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, askвцitȣ, тъĭosȣ. [θήγω].

Θηλάζω, biit: -άσω, (nas: tpe: de кв: τεθήλασμαι) daȣ цiцъ. [θηλή]. [de вnde

Θηλαμινὸς (ὁ), sвгapȣ, sвгъtopȣ. [ші

Θηλαμὼν, όνος (ἡ), noet: dъtъtoape de цiцъ. doikъ: [ші

Θηλασμὸς (ὁ), dape de (аnлеквpe ла) цiцъ.

Θήλεια (ἡ), fem: ал лвĭ θῆλυς.

Θήλεος [θηλὴ], η, ον, noet: înkъ sвгapȣ.

Θηλέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локȣ de θάλλω.

Θηλὴ (ἡ), [θάω] sfîrкъл џîџeĭ; (прin întind:) џîџъ.

Θηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de џîџъ. [θηλὴ, εἶδος].

Θηλυγενὴς, έος (ὁ, ἡ), notpivitš ла sексэл femeĭeскš. [θῆλυς, γένος]. [de unde

Θηλυγενῶς, adв: dзпе femeĭeaскъ opiџinъ, din партea мъмeĭ.

Θηλύγλωσσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), чел кв femeeaскъ лimбъ, dзлче-ворвitорš. [θῆλυς, γλῶσσα].

Θηλυγονέω -ῶ, виit: -ήσω, ==Θηλυτοκέω.

Θηλυγονία (ἡ)==Θηλυτοκία. 2) џенеалоџie din партea мъмeĭ. «'Αδριανοῦ ἔκγονος κατὰ θηλυγονίαν». Epd: [din

Θηλυγόνος (ὁ, ἡ), ==Θηλυτόκος, пъскъtорš de fete. [θῆλυς, γόνος].

Θηλυδρίας, ου (ὁ), afemeiatš, мъïeposš, moлiчosš. [θῆλυς, δράω]. [de unde

Θηλυδριάω -ῶ, виit: -άσω, sîntš afemeĭatš, шoлiчosš ка o мъïepe. [шi

Θηλυδριώδης, εος (ὁ, ἡ), чел че seamънъ a afemeĭatš, мъïepatiкš.

Θηλυκεύομαι, виit: -εύσομαι, tpъïeскš (мъ портš) ка o femeĭe. [din

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, femininš, de sексэл, saš neamэл femeĭeскš. [θῆλυς]. [de unde

Θηλυκῶς, adв: în neamš femeĭeскš.

Θηλυκρανεία, шi Θηλυκρανία (ἡ), корнš (копачïš) femeĭeскš. [θῆλυς, κρανεία].

Θηλυκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: stъпîniторš de (saš прin) femeĭ, saš sексэл femeĭeскš. [θῆλυς, κράτος].

Θηλυκτόνος (ὁ, ἡ), (пенсэл:) вчiraшš de (saš прin) femeĭ; (antenenсэл:) вчisš, omoритš de femeĭ. [θῆλυς, κτείνω].

Θηλύλαλος (ὁ, ἡ),==Θηλύγλωσσος. [θῆλυς, λάλος].

Θηλυμανέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntš...

Θηλυμανὴς, έος (ὁ, ἡ), небзнš de femeĭ, saš dзпе мъïepĭ. [θῆλυς, μαίνομαι].

Θηλυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: кîntъtорš кв вiepsš dзлче ка de femeĭe. [θῆλυς, μέλος].

Θηλυμίτρης, ου (ὁ), шi

Θηλύμιτρις, ιος (ὁ, ἡ), пspтъtорš de femeĭeскš акопepeмîntš de капš; (în џen: îмбpъкatš femeĭeшte. [θῆλυς, μίτρα].

Θηλύμορφος (ὁ, ἡ), чел кв figзpъ de femeĭe. [θῆλυς, μορφή]

Θηλύνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: ==Θηλύφρων. [θῆλυς, νόος].

Θηλύνω, виit: -υνῶ, afemeĭezš, ad: moлeшeскš, desnepвезš пe чineвa; (шi mîж:) мъ afemeĭezš; мъ înџoџonezš, saš мъ înfpînгš ка o мъïepe. [θῆλυς].

Θηλύπαις, αιδος (ἡ), noet: пъскъtoape (мъмъ) de fete. [θῆλυς, παῖς].

Θηλύπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: чел кв (saš notpivitš ла) femeĭeскš пiчорš. «Βάσις —». Eзр: змблетš, кълкъtзpъ de femeĭe. [θῆλυς, πούς].

Θηλυπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) πρεπῶς, notpivitš, кзвenitš, înszшitš шъïepiĭ; мъïepatiкš. [θῆλυς, πρέπω].

Θηλυπτέριον (τὸ), шi Θηλυπτερίς, ίδος (ἡ), зпš felš de плантъ. [θῆλυς, πτερόν].

Θῆλυς [θηλή], εος, εια шi υς, υ, de sексš femeĭeскš. «Θήλειαι ἵπποι». Om: ïепe; мъïepeскš. «'Αϋτὴ—». Om: (прin întind:) fpaџedš, deлiкatš; moлiчosš, desnepвatš. «Γυνὴ δὲ θῆλυς οὖσα». Sof: пpъsitoape, poditoape. «Θῆλυς ἐέρση». Om: (архitект:) op че ape adîнкъtзpъ, în каpe se înbinъ партea чea eшitъ, saš sкoasъ afapъ a алtзĭ лзкpз, шi аша se коплеагъ, se înкeĭe. || компар: Θηλύτερος se ia adesea în noeџĭ în лoкš de nosit: «Θηλύτεραι γυναῖκες». Es: || (ка sзбst:) Θήλεια, шi компар: θηλυτέρα (ἡ), în лoкš de γυνή, мъïepe «Τὸ χρῆμα σοφώτερον ἁ θήλεια». Ткр: «'Εν πινυταῖς ἔπρεπε θηλυτέραις». Ткр:

Θηλύσπορος (ὁ, ἡ), noet: semъnatš de tatъ, каpe faчe tot fete. (de unde) «Γέννα —». Esхл: челе 50 fete але лзĭ Današ. [θῆλυς, σπόρος].

Θηλυστολέω -ῶ, виit: -ήσω, портš хaïne femeĭeшtĭ. [din

Θηλύστολος (ὁ, ἡ), îмбpъкatš în хaïne femeĭeшtĭ. [θῆλυς, στολή].

Θηλύτερος, α, ον, компар: ал лзĭ θῆλυς.

Θηλύτης (ἡ), femeitate, saš înszшime, характерš de femeĭe, moлiчïзпе. [θῆλυς].

Θηλυτοκέω -ῶ, виit: -ήσω, naскš копiĭ tot de sексэл femeĭeскš. [шi

Θηλυτοκία (ἡ), нашtepe de fete. [din

Θηλυτόκος (ὁ, ἡ), пъскъtорš de копiĭ de sексэл femeĭeскš. [θῆλυς, τόκος].

Θυλυφανὴς, έος (ὁ, ἡ), == Θηλυπρεπής, пъpзtš ка o femeĭe. [θῆλυς, φαίνω].

Θηλυφόνος (ὁ, ἡ), omoриtорš de femeĭ, saš de вite feminine. [θῆλυς, φόνος].

Θηλύφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв femeĭeшtĭ (неbiteze) simџiminte. [θῆλυς, φρήν].

Θηλύφωνος (ὁ, ἡ), чел кв гласš femeĭeскš. [θῆλυς, φωνή].

Θηλυχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: пspтъtорš de femeĭaскъ tзniкъ. [θῆλυς, χιτών].

Θηλὼ, όος -οῦς (ἡ), dъtъtoape de џîџъ, doiкъ. [θηλή].

Θημολογέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: adsnš, saš desnapųš în грътezĭ. [θημὼν, λέγω].

Θημονία (ἡ),=Θημωνία.

Θημονοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš грътadъ, клаĭe. [θημὼν, θέτης].

Θημὼν [τίθημι], ῶνος (ὁ), грътadъ, шiръ, клаĭe. [de sнde

Θημωνία (ἡ), =Θημών.

Θὴν [în atin: кs δὴν], naptik: enглit: însemn: de înкpedinųape, saš de apъtape de npičinъ. «Ἡ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον». Iл: Л. «Οὔθην δὴ νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται». Od: Г. «Καὶ γὰρ θὴν οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν». Ткр: «Πεῖρα θὴν πάντα τελεῖται». Ткр:

Θῆξις [θήγω], εως (ἡ), asksųipe; (fir:) întъpîtape.

Θηοῖο noet: în лок: de θηέσιο, a 2: sinг: neps: de noft: ал лsĭ θηέομαι în локš de θεάομαι.

Θὴρ, θηρὸς (ὁ, шi ἡ), fĭeapъ; (naptik:) леš; (npin întind:) monstps fĭeposš, saš ĭasmъ (snpe eкs: чentaspš, satipš, шi чл:). [de snde

Θήρα (ἡ), bînape (de selbatikš dobitoкš); (fir:) stъpsitoape къstape. 2) (npin întind:) bînatš npinsš. (bezĭ шi ἄγρα). 3) локš de bînъtoape. «Καὶ κῶμαι πολλαὶ καὶ θῆραι πάγκαλαι». Ksn:

Θηραγρέτης, ου (ὁ), noet: bînъtopš de fĭeapъ. [din

Θήραγρος (ὁ, ἡ), noet: folositopš ла bînape. [θὴρ, ἄγρα].

Θηραϊκὸν, шi Θήραιον (τὸ), o хaĭnъ nestpiųъ, че nsptaš în sepbъtopiле лsĭ Бакs. [Θήρα, insslъ, snde se ųesea, saš se въnsĭa]. (bezĭ шi ἀμόργινον).

Θήραμα (τὸ), bînatš npinsš, saš de npins. [θηράω].

Θηραρχία (ἡ), demnitatea, шi tpeaba лsĭ...

Θήραρχος (ὁ), pîndsitš enistatš assnpa fĭeapeлop (iap npinч: eлefanųiлop). [θὴρ, ἄρχω].

Θηράσιμος (ὁ, ἡ), de bînat; saš локš de bînъtoape. [шi

Θηρατήριος, α, ον, noet: în локš de θηρατικός. [шi

Θηρατέος, α, ον, nosit: ал лsĭ θηράω. [шi

Θηρατὴς, οῦ (ὁ), bînъtopš. [шi

Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, кsbenitš, saš îndemînatikš ла bînъtopie. (fir:) «Τὰ θηρατικὰ τῶν φίλων». Ksn: mižлoaчeле de a kîшtira npieteni. [шi

Θηρατὸς, ἡ, ὸν, nstinчosš a se bîna, saš npinde, (fir:) a se kîшtira. [шi

Θήρατρον (τὸ), instpsmîntš de bînъtoape (кspsъ, плasъ, шi чл:). [шi

Θηράτωρ, ορος (ὁ), noet:=Θηρατής, bînъtopš. [din

Θηράω -ῶ, biit: -άσω, шi (miж:) -άομαι, -άσομαι,=θηρεύω, bînezš, saš npinzš în bînъtoape; (fir:) mъ siлeskš a kîшtira (aлepгš dsne) чeвa; sъbîpшeskš; dobîndeskš. [θήρα].

Θήρειος (ὁ, ἡ), de fĭeapъ. «Βία —». Sof: nstepe de fĭeapъ. «Κρέα θήρεια». Лкs: de bînatš. [θήρ].

Θήρευμα (τὸ),=Θήραμα. [шi

Θηρεύσιμος (ὁ, ἡ), = Θηράσιμος. [шi

Θήρευσις, εως (ἡ), bînape (npon: шi fir:).

Θηρευτὴρ, ῆρος, (noet: în локš de...

Θηρευτὴς, οῦ, (ὁ), bînъtopš; (fir:) siлitopš de a kîшtira чeвa. [шi

Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν,=Θηρατικός. [шi

Θηρευτὸς, ἡ, ὸν, =Θηρατός. [din

Θηρεύω, biit: -εύσω, шi -εύσομαι, шi Ion: θηρέω -ῶ, biit. -ήσω, =Θηράω.

Θήρημα (τὸ), Ion: în локš de θήραμα.

Θηρήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лsĭ...

Θηρητὴρ (ὁ), Ion: în локš de Θηρατής.

Θηρήτωρ, ορος (ὁ), Ion: noet: în локš de θηράτωρ.

Θηριακὸς, ἡ, ὸν, чeл чe ape de obiektš fĭeapeлe. «Θηριακὴ (se înų: ἀντίδοτος)», tepiakš, snš feлš de лeakš înnpotiba fĭeapeлop beninoase (maĭ кs seamъ шъpniлop). [θηρίον].

Θηριάλωτος (ὁ, ἡ), npinsš de fĭeapъ. [θηρίον, ἁλίσκομαι].

Θηρίδιον (τὸ), dim: ал лsĭ θηρίον.

Θηρίκλεια (τὰ), шi Θηρίκλειαι (αἱ), (se înų: κύλικες) sns feлš de naxape de nъmîntš negps, saš de лemnš, fъкste întîĭ de snš Kopinteanš a nsme [Θηρικλῆς].

Θηριμάχος (ὁ, ἡ), noet: pesboitopš de fĭeape. [θηρίον, μάχη].

Θηριόβρωτος (ὁ, ἡ), mînкatš de fĭeape. [θηρίον, βιβρώσκω].

Θηριόδηκτος (ὁ, ἡ), msшкatš de fĭeapъ (npinч: de шapne). [θηρίον, δήκω,=δάκνω].

Θηριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл кs figsръ de fĭeapъ, fĭeposš. [θηρίον, εἶδος].

Θηριοκτόνος (ὁ, ἡ), = Θηροκτόνος. [θηρίον, κτείνω].

Θηριομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ batš (mъ pesboĭeskš) кs fĭeape. [din

Θηριομάχης, ου (ὁ), pesboitopš (maĭ кs seamъ în teatps) кs fĭeape. [θηρίον, μάχη]. [de snde

Θηριομαχία (ἡ), бътѣліе de omȣ (saȣ de fїеаръ) кȣ fїеаре.

Θηριομάχος (ὁ, ἡ), =Θηριομάχης.

Θηριομιγής, έος (ὁ, ἡ), а кърѣїа fігȣръ este amestекатъ de omȣ ші fїеаръ. [Θηρίον, μίγνυμι].

Θηριόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ formъ de fїеаръ. [Θηρίον, μορφή].

Θηρίον (τὸ), dim: (dар maï de mȣлteорї dȣпе ліпȣ пȣmaї) ал лȣї θήρ, fїеаръ selbatікъ, saȣ veninoasъ; bînatȣ; mаpe, ші чл: (în џеп:) вітъ. «"Ελαφον μάλα μέγα θηρίον». Od: K. «Θηρίον αἰνολέοντα, κακὸν τέρας». Ткр: «Τυτθὸν θηρίον ἀντὶ μέλισσα». Ткр: 2) (în:) віеpmiї пїnteчелȣї, ші аї легȣmелор. 3) (fіг: în med:) = Θηρίωμα.

Θηριοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), кȣвепітȣ, потрївітȣ ла о fїеаръ, fїеpoсȣ. [Θηρίον, πρέπω].

Θήριος, α, ον, =Θήρειος.

Θηριότης (ἡ), însȣшіme de fїеаръ; fїероші е; selbътъчіе. [Θηρίον].

Θηριοτροφεῖον (τὸ), локȣ, ȣnde se хрънеsк, ші se џіп fїеареле (menажеріе). [ші

Θηριοτροφέω -ῶ, віїт: -ήσω, хрънеsкȣ fїеаръ, saȣ креsкȣ пе чінева ка пе о fїеаръ. [din

Θηριότροφος (ὁ, ἡ), (пепȣлт:) хрънітоpȣ de fїеаръ; (antепепȣлт:) хрънітȣ de (saȣ кȣ карпе de) fїеаръ. [Θηρίον, τροφή].

Θηριοφόνος (ὁ, ἡ),=Θηροκτόνος. [Θηρίον, φόνος].

Θηριόω -ῶ, віїт: ώσω, fакȣ fїеаръ, (ad: fіг:) selbътъчеsкȣ пе чінева; (med:) ganгrепеzȣ ранъ. ‖ (пас:) fакȣ віерmї.[Θηρίον].

Θηρίτας, saȣ Θηρείτας (ὁ), Лакед: Марџȣ. (ка...

Θηριώδης, εος (ὁ, ἡ), fїеpoсȣ (asemепеа кȣ fїеаръ), selbatікȣ; dobіtокоsȣ; (локȣ) плїпȣ de fїеаре; (med:) обрїпtітȣ, ganгrепatȣ. [Θηρίον]. [de ȣnde

Θηριωδία (ἡ), fїеpoші е, selbътъчіе. [ші

Θηριωδῶς, adв: ка о fїеаръ, selbътъчеште.

Θηρίωμα (τὸ), вȣвъ обрїпtітъ, ранъ înвеківъ, ganгrепатъ, ші пеvіndекавілъ. [Θηριόω]

Θηριώνυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣmе de fїеаръ, спре ек: леȣ, ші чл: [Θηρίον, ὄνομα].

Θηρίωσις, εως (ἡ), префачере în fїеаръ; selbътъчіре; (fіг:) înтърїтаре; (med:) înflamаре, обрїпtіре de ранъ, ші чл:; (ȣпе-орї) fачере de віерmї. [Θηριόω].

Θηρόβατος (ὁ, ἡ), [Θὴρ, βαίνω] (локȣ) ȣмблатȣ пȣmaї (локȣітȣ) de fїеаре.

Θηροβολέω -ῶ, віїт: -ήσω, ловеsкȣ (съџетеzȣ, оморȣ) fїеаре. [din

Θηροβόλος (ἡ, ἡ), ловітоpȣ (съџетътоpȣ, оморїтоpȣ) de fїеаре. [θὴρ, βάλλω].

Θηρόβορος (ὁ, ἡ), поеt: = Θηριόβρωτος. [Θὴρ, βορά].

Θηρόβοτος (ὁ, ἡ), (локȣ) пъсквтȣ (локȣітȣ) de fїеаре. [Θὴρ, βόσκω].

Θηρόβρωτος (ὁ, ἡ),=Θηριόβρωτος.

Θηροδιδασκαλία (ἡ), înвъџаре, dепрїпdере de fїеаре. [Θὴρ, διδασκαλία].

Θηροειδής, έος (ὁ, ἡ), =Θηριοειδής.

Θηροθήρης, ου (ὁ), вîпътоpȣ de fїеаре.

Θηρόθυμος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ inimъ de fїеаръ, selbatікȣ. [θὴρ, θυμός].

Θηροκόμος (ὁ, ἡ), îngрїжітоpȣ de fїеаре (партік: de еlеfанџї). [θὴρ, κομέω].

Θηροκτόνος (ὁ, ἡ), оморїтоpȣ de fїеаре. [θὴρ, κτείνω].

Θηρολέτης, ου (ὁ), пръпъdітоpȣ de fїеаре. [ші

Θηρόλετος (ὁ, ἡ), пръпъdітȣ (mîпкатȣ) de fїеаре. [θὴρ, ὀλέω].

Θηρομαχία (ἡ),=Θηριομαχία.

Θηρομιγής, έος, ші Θηρόμικτος (ὁ, ἡ), =Θηριομιγής.

Θηρονόμος (ὁ, ἡ), (пепȣлт:) пъstopȣ de fїеаре; (antепепȣлт: локȣ) пъsквтȣ de fїеаре. [θὴρ, νέμω].

Θηρόπεπλος (ὁ, ἡ), поеt: пȣртътоpȣ de (акоперітȣ кȣ) пїеле de fїеаръ. [θὴρ, πέπλος].

Θηροπλαστέω -ῶ, віїт: -ήσω, sîntȣ...

Θηροπλάστης, ου, (ὁ), formътоpȣ (din гіпsȣ, ші чл:) de fїеаре. [ші

Θηρόπλαστος (ὁ, ἡ), поеt: formatȣ în fігȣръ de fїеаръ. [θὴρ, πλάττω].

Θηροσκόπος [ὁ, ἡ], поеt: [θὴρ, σκοπός]. пїпdітоpȣ de fїеаре, вîпътоpȣ.

Θηροσύνη (ἡ), meштеш угȣл (meseріа) вîпъторȣлȣї. [Θήρα].

Θηροτόκος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкътоpȣ de fїеаре; 2) (локȣ) în каре se пръsеsк fїеаре. [θὴρ, τόκος].

Θηροτροφέω, Θηροτρόφος, = Θηριοτροφέω, ші чл:

Θηρότυπος (ὁ, ἡ), чел кȣ кіпȣ de fїеаръ. [θὴρ, τύπος].

Θηροφονεύς, έως (ὁ), ші Θηροφόνος (ὁ, ἡ), = Θηριοφόνος, ші Θηροκτόνος. [Θὴρ, φόνος]. 2) Θηροφόνον (τὸ), о плантъ veninoasъ, омакȣ, saȣ търȣл лȣпȣлȣї, (frанџ:) aconit.

Θηρόχλαινος (ὁ, ἡ), поеt: îмбръкатȣ кȣ пїеле de fїеаръ în локȣ de хаїпъ. [θὴρ, χλαῖνα].

Θής, θητὸς (ὁ), лȣкрътоpȣ, mȣпчітоpȣ, sімбріашȣ; (în Atena) четъџеапȣ de pîn-

dȣл чел maĭ de жos. [θέω, τίθημι].

Θησαίατο, poet: Ion: în локŭ de θεάσαιντο, 3 îm: пeps: de пex: 1: ал noft: лȣĭ θεάομαι.

Θήσασθαι, poet: пex; 1: de înf:, шi

Θήσατο, poet: în локŭ de ἐθήσατο 3: sinг: пeps: de пex: 1: ал хоt: лȣĭ θεάομαι.

Θησαυρίζω, вiit: -ίσω, stpînгŭ (пȣĭŭ în пъstpape) чева ла комоаpъ. [θησαυρός]. [de ȣnde

Θησαύρισμα (τὸ), stpînsoape (din ikonomie) пȣsъ în пъstpape, (фpanц:) épargne. [шi

Θησαυρισμὸς, (ὁ) stpînцepe (saȣ пȣnepe în пъstpape) de aronisealъ. [шi

Θησαυριστής, οῦ (ὁ), stpînгъtopŭ, гpъмъditopŭ de aвepe din ikonomie. [de ȣnde

Θησαυριστικὸς, ή, όν, ĭȣвitopŭ, îndemînatikŭ de a stpînцe aвepe.

Θησαυροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Θησαυρίζω. [din

Θησαυροποιὸς (ὁ), = Θησαυριστής. [θησαυρὸς, ποιὸς].

Θησαυρὸς (ὁ), [θῆσις din θέω, αὖρον] (dȣпe ziч:) гpъмъdipe de aȣpŭ, tesaȣpŭ, комоаpъ; мȣлцime de лȣкpȣpĭ пȣse în пъstpape, saȣ ка пpeцioase, saȣ ка sъ пpinzъ вine ла вpeme. 2) локалŭ de пȣnepe în пъstpape a челор stpînse sпpe aчestŭ sfîpшitŭ, sпpe ек: marazie de гpîŭ, apмъpie, шi чл: (iap naptik:) = Θησαυροφυλάκιον.

Θησαυροφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ пъstpъtopŭ de комopĭ. [шi

Θησαυροφυλάκιον (τὸ), локалŭ, ȣnde se пъstpeazъ комоpiле (пpinч: вanĭ, шi пpeцioase лȣкpȣpĭ), (tȣpч:) xazna. [din

Θησαυροφύλαξ, ακος (ὁ), (în цen:) пъstpъtopŭ de комopĭ; (iap naptik:) tesaȣpapŭ, пъzitopŭ, saȣ înгpiжitopŭ de пȣвliче комopĭ. [θησαυρὸς, φύλαξ].

Θησαυρώδης, εος (ὁ, ή), чел în felŭ de (ка o) комоаpъ. [θησαυρός].

Θησεῖον (τὸ), templȣл лȣĭ Teseŭ. || (îm:) Θησεῖα (τὰ), sepвъtoape în чinstea лȣĭ Teseŭ. [Θησεύς].

Θησειότριψ, ιβος (ὁ), ком: (poвŭ) каpe fpeакъ пpea мȣлt, пpъпъdeшte templȣл лȣĭ Teseŭ (pefȣгînd des, saȣ netpeкînd maĭ мȣлt întp' însȣл ка asiлŭ ал poвiлop), adiкъ netpeвnikŭ. [θησεῖον, τρίβω].

Θησείω, (fъpъ вiit:) poet: dopeskŭ sъ пȣĭŭ, sъ aшezŭ. [θῆσις = θέσις].

Θησέμεν, Dop: în локŭ de θήσειν, вiit: de înf:, шi

Θησεύμεσθα, Dop: în локŭ de θησόμεθα, 1: îm: пeps: de miж: вiit: ал лȣĭ τίθημι.

Θῆσθαι, poet: Ion: în локŭ de θᾶσθαι, înf: ал лȣĭ θάομαι.

Θήσοντι, Dop: în локŭ de θήσουσι, 3: îm: пeps: de вiit: ал лȣĭ τίθημι.

Θῆσσα, ης (ή), fem: ал лȣĭ θής, мȣnчitoape пe simвpie. || (adieк:) în локŭ de θητική. «Τράπεζα —». Eȣp:

Θῆτα (τὸ), (nedeкл:) пȣмеле literel Θ.

Θητεία (ή), лȣкpape, мȣnкъ пe simвpie. [θητεύω].

Θητέρῃ, Ion: în локŭ de τῇ ἑτέρᾳ.

Θητεύω, вiit: -εύσω, лȣкpezŭ, мȣnчeskŭ пe плаtъ ла алtȣл. [θής].

Θητικὸς, ή, όν, кȣвenitŭ ла мȣnчitopŭ пe плаtъ. || «Τὸ θητικὸν». (колек:) în локŭ de οἱ θῆτες.

Θῆττα, ης (ή), At: în локŭ de θῆσσα.

Θητώνιον (τὸ), плаta мȣnчitopȣлȣĭ. [θής, ῶνος].

Θῆχ' (în апок: maĭ 'nainte de вок: asпip:) în локŭ de θῆκε, poet: în локŭ de ἔθηκε, 3: sinг: пeps: de пex: 1: ал лȣĭ τίθημι.

Θιασάρχης, ου (ὁ), înчeпъtopŭ, къпetenie de хорŭ, шi чл: [θίασος, ἄρχω].

Θιασεία (ή), poet: în локŭ de θίασος. [din

Θιασεύω, вiit: -εύσω, ĭaŭ napte (шi stpъm: întpodȣкŭ пe чineвa) în adȣnape, хорŭ, шi чл:; sepвezŭ, мъ înвeseleskŭ. [din

Θίασος (ὁ), (θεὸς, saȣ θειάζω] soцietate, чeatъ de adȣnaцĭ ла sepвape кȣ danцȣpĭ, шi чл: în чinstea вpe ȣnȣĭ zeŭ; хорŭ; osпъцŭ; litanie (sepвъtopeaskъ цepemonie); (în цen:) adȣnape (пpinч: însъ de oamenĭ adȣnaцĭ sпpe desfъtape шi вeselie). [de ȣnde

Θιασόω -ῶ, вiit: -ώσω, комплeктezŭ (saȣ ipitezŭ, întȣsiezŭ ла) sepвъtopeaskъ adȣnape, шi чл: [шi

Θιασώδης, εος (ὁ, ή), fъкȣtŭ în felŭ de sepвъtopeaskъ adȣnape, sepвъtopeskŭ. «Ὥρα —». Non: timпȣл sepвъtopiлop. [шi

Θιασών, ῶνος (ὁ), локŭ de sepвъtopeшtĭ adȣnъpĭ, saȣ osпeцe, шi чл: [шi

Θιασώτης, ου (ὁ), мъdȣлapŭ, пъpтaшŭ ал sepвъtopeшteĭ adȣnъpĭ; (în цen:) înкinъtopŭ; ȣpмъtopŭ, чetaшŭ. [de ȣnde

Θιασωτικὸς, ή, όν, кȣвenitŭ ла чetaшiĭ ȣneĭ sepвъtopeшtĭ adȣnъpĭ. «Τὸ θιασωτικόν». (колек:) în локŭ de οἱ θιασῶται.

Θιασῶτις, ιδος (ή), fem: ал лȣĭ θιασώτης.

Θίβη (ή), [în afin: кȣ ἴβη шi τίβηνος, Eвp: timвax) кошŭ, кошiцъ.

Θιβρὸς, ὰ, ὸν, =Θιμβρός.

Θιγγάνω [θίγω], biit: θίξω, ші (maĭ корек:) θίξομαι, (пеx: 2: ἔθιγον, nosit: θικτέον) (кв цen:)=Ψαύω, atinгѣ (пе d' asвпра); mъ апропiѣ; (прin întind:) mъ înпърtъшeskѣ; dobîndeskѣ; (fir:) свпърѣ (кв ворве), atinгѣ

Θίγημα, ші Θίγμα (τὸ), atînгъtвръ. «Τῶν Διὸς θιγημάτων (îndpent: вnії în локѣ de γεννημάτων)». Esхл: (Пром: 849). 2) mînжiре înпъртъшiтъ прin atinцере (Esix:). [din

Θίγω, biit: -θίξομαι, прim: ал лвї (ші pap întpев: în прeз: în локѣ de) θιγγάνω.

Θιγὼν, пеx: 2: de партч: ал лвї θιγγάνω.

Θιμβρὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локѣ de θερμός.

Θὶν, θινὸς (ὁ, ші ἡ), (: лвпгѣ, de ачеea ак: θῖνα, îm: nom: θῖνες, dal: θισίν, ак: θῖνας) (în цen:) гръmadъ; клаїe, шiръ; (партiк:) гръmadъ de nisinѣ (прiнч: пе църmвл mърiї, saѣ пе malѣ de pîѣ), църmѣ nisinosѣ, (fpanц:) dune. «Θίν' (în локѣ de θινὶ) ἐν φυκιόεντι.» Ιл: Ψ. «Θῖνες ἄνυδροι καὶ θηριώδεις.» Пл: [de вnde.

Θινόω-ῶ, biit: -ώσω, акоперѣ кв гръmeзї de nisinѣ. [ші

Θινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв (fopmatѣ din) гръmeзї de nisinѣ, nisinosѣ.

Θίξις, εως (ἡ), atinцере, вшоаръ пiпъiре. [θίγω].

Θίς, ινός (ὁ, ші ἡ), =Θίν.

Θλαδίας, ші Θλασίας, ου (ὁ), skonitѣ, евнвкѣ. [ші

Θλάσις, εως (ἡ), чеа прin stpiвiре saѣ nisape fъpîmape. [ші

Θλάσμα (τὸ), fъpîmътвpъ din stpiвiре.

Θλάσπι, ші (dim:) Θλασπίδιον (τὸ), ші Θλάσπις, ιος, saѣ εως (ἡ), вnѣ felѣ de връвianъ, kapdama кв лаiе (кв fъpîmate) seminцe. [ші

Θλάστης, ου (ὁ), fъpîmъtopѣ, snъргъtopѣ. [ші

Θλαστικὸς, ἡ, ὸν, пвtinчiosѣ de a fъpîma, snapцe (maĭ кв seamъ прin stpiвiре). [ші

Θλαστὸς, ἡ, ὸν, fъpîmatѣ, saѣ пвtinчiosѣ de a se fъpîma прin stpiвiре, saѣ sdpoвiре. «Ἐλαῖαι θλασταί.» At: stpiвite. [din

Θλάω, [in afin: кв θραύω ші κλάω] biit: θλάσω, (пас: tpe: de кв: τέθλασμαι) stpiвeskѣ; sdpoвeskѣ; snapгѣ. (веzї ші θραύω).

Θλιβερὸς, ὰ, ον, апъсъtopѣ; stpiвitopѣ; (fir:) stpimtopъtopѣ, свпъpъtopѣ, mîxnitopѣ. [ші

Θλιβίας, ου, (ὁ), =Θλαδίας, skonitѣ. [din

Θλίβω [în afin: кв θλάω, ші τρίβω], biit: θλίψω, (пас: tpe: de кв: τέθλιμμαι, ші пеx: 2: ἐθλίβην) stpiвeskѣ, teskвieskѣ, stpînгѣ; (fir:) stpimtopeзѣ, свпърѣ, mîxneskѣ adînк. [de вnde

Θλίμμα (τὸ), stpiвitвpъ, saѣ partea чеа stpiвitъ. [ші

Θλιμμὸς (ὁ), ші

Θλίψις, saѣ maĭ (корек:) θλῖψις, εως (ἡ), stpiвiре (акт: saѣ пас:); (fir:) stpimtopape, пеказѣ, skîpбъ.

Θνησείδιος (ὁ, ἡ), ші

Θνησιμαῖος, α, ον, mвpitopѣ; saѣ moptѣ (de fipeaskъ moapte). || (свбst: певt:) карпе, saѣ лешѣ de вitъ moaptъ, moptъчiвne. «Ἀπέχεσθαι θνησιμαίων (se înц: κρεῶν)». Iерокл: [din

Θνήσκω [θείνω], biit: θανοῦμαι, saѣ τεθνήξομαι, (tpe: de кв: τέθνηκα, пеste съвîp: ἐτεθνήκειν, пеx: 2: ἔθανον, їар челел-alte fopmaцiї s'aѣ ашезat fie-кape ла локвл сѣѣ); mopѣ, saѣ mъ omopѣ (de алтвл).

Θνητογαμία (ἡ), пвntъ (însoцiре) de zeiцъ кв mвpitopѣ. [θνητός, γάμος].

Θνητογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъсквтѣ din mвpitopї. [θνητὸς, γείνω].

Θνητοειδής, έος (ὁ, ἡ), mвpitopѣ de felвл сѣѣ. [θνητός, εἶδος].

Θνητὸς, ἡ, ὸν, свпвсѣ ла moapte, mвpitopѣ, stpiкъчосѣ; (партiк:) =Βροτὸς, omѣ. [θνήσκω].

Θοάζω [θοὰς], biit: -άσω, поеt: порпeskѣ чева; (nestpъm:) mъ порпeskѣ, алергѣ, saѣ съpѣ, mъ asвîpлѣ în свs pepede ші їute. «Κῆτος θοάζον ἐξ Ἀτλαντικῆς ἁλός.» Евр: «Θοάζων αἰθέρος ἄνω καπνός». Евр: 2)=(saѣ греш: în локѣ de) θαάσσω, шeзѣ. [de вnde

Θόασμα (τὸ), поеt: локвл, вnde алеаргъ pepede чinева.

Θοιματίδιον (τὸ), At: în локѣ de τὸ ἱματίδιον.

Θοιμάτιον (τὸ), At: în локѣ de τὸ ἱμάτιον.

Θοίμην, поеt: în локѣ de θείμην, miж: пеx: 2: de noft: ал лвї τίθεμαι.

Θοινάζω, biit: -άσω, грam: în локѣ de θοινάω.

Θοίναμα (τὸ), Dop: în локѣ de θοίνημα. [ші

Θοινατὴρ, Dop: în локѣ de θοινητήρ. [ші

Θοινατικὸς, ἡ, ὸν, Dop: în локѣ de θοινητικός. [ші

Θοινάτωρ, ορος (ὁ), Dop: în локѣ de θοινήτωρ. [din

Θοινάω-ῶ, ші miж: (ші maĭ întpев:) θοινάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ήσομαι, mîn-

*

kînd mъ satsрš; mъ desfъtezš. [din

Θοίνη (ἡ), [θάω] (în ųen:) хранъ, mînкаре; (партik:) ospъцš. «Εν θοίνῃ ποιοῦμαί τινα». Ssid: ospъtezš пе чинева; (ші прін întind:) estimš, amš sвnъ opinie despre чинева. [de sнde пров:) «Τοὺς γόητας οὐκ ἐν θοίνῃ λέγω». Пл: пš'ї пsїš în pîndš, пs'ї пpeцsїeskš de локš.

Θοίνημα (τὸ), op че folosеште, op s'a pregътit пentps ospъцš. [ші

Θοινητήρ (ὁ), поet: =Θοινήτωρ. [ші

Θοινητήριος (ὁ, ἡ), поet:, кsвenitš, saš folositopš ла ospъцš. || (ка sвst:) «Θοινατήριον.» Евр: ospъцš. [ші

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, кsвenitš ла ospъцš; saš аплекatš ла ospъцsрї. [ші

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, поet: de mînкat. [ші

Θοινήτωρ, ορος (ὁ), поet: [θοινάω] ospъtъtopš. 2) пъpтaшš din ospъцš; (прін întind:) mînкъчосš.

Θοῖτο, поet: a 3: sinг: пepѕ: а лsї θοίμην.

Θολερός, ά, όν, [θολός] tsлвsре; soїosš; întsnekosš; (fir:) nedeslsшitš; înкsркatš. [de sнde

Θολερῶς, adв: tsлвsрat; întsnekos; nedeslsшit. [ші

Θολερώδης, εος (ὁ, ἡ), din natsръ tsлвsposš.

Θολία (ἡ), snš felš de înпletitš акоперътîntš de капš în fopmъ de волtъ (пentps апъраре de soаре). [θόλος].

Θολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de волtъ, волtosš, saš овалš. [θόλος, εἶδος].

Θολόεις, εσσα, εν, поet: în локš de θολερός.

Θολομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), [θολὸς, μίγνυμι]. amestekatš кs tsлвsрътsръ, saš нороїš.

Θολοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, факš чева tsлвsре, tsлвsрš. [θολὸς, ποιέω].

Θολὸς (ὁ), [în afin: кs δόλος] nomoлš (de pîš, ші чл:); saš нороїš dепе fsndš; пsроїš; (партik:) черпеала sпiеї, ші чл:

Θόλος (ὁ, ші ἡ), [εἴλλω, saš ὅλος] волtъ; (прін întind:) клъdіре акоперitъ кs волtъ, ваїе, ші чл:; (ші în Atena партik:) Пpitanеsл.

Θολόω -ῶ, вiit: -ώσω, tsлвsрš; mînжеskš; întsnekš; (fir:) konfsziezš, tspвsрš, amestekš. [ші

Θολώδης, εος (ὁ, ἡ), tsлвsposš; норо-їosš. [θολός].

Θόλωσις, εως (ἡ), tsлвsраре; întsnекаре. [θολόω[.

Θοὸς [θέω], ἡ, όν, поet: ацерš, їsте; грозавš; репезосš, saš пътрsnzъtopš. «Βέλος («Ἅρμα) θοόν». Od: Ξ. ші Il: Ρ. «Νὺξ θοή». Om: ші Es: їste-lpeкъtoape, saš грозавъ. «Δαῖτα θοήν». Od: Θ. кsпînd гъtitъ. «Νῆσοι θοαί». Od: Ο. пentps asksцiteле лор stînче, saš întinшiї лор msлt afapъ капї. [de sнde

Θοόω -ῶ, вiit: -ώσω, поet: факš чева asksцitš; (fir:) zъdъpъskš, întъpîtš.

Θοραῖος, α, ον, seminaлš, saš pелatiвš кs semînца вieцsitoapелор. «Πόρος — ». Nik: каналsл seminaлš. [θορή].

Θορεῖν, пех: 2: de înf: ал лsї θρώσκω.

Θορὴ (ἡ), =Θορός. [de sнde

Θορικὸς, ἡ όν, =Θοραῖος.

Θορίσκω, грам: sпре dеpiв: лsї θρώσκω, ші = кs...

Θόρνυμαι [ὄρνυμαι], вiit: θοροῦμαι, (пех: ἔθορον) sъpš, înкалікš, mъ înпpesnš (desпpe вite), гoneskš.

Θορόεις, εσσα, εν, поet: ка semînца, semînцosš. «Βρέφος θορόεν». Om: fътš neînкерatš, nefopmatš înкъ. [din

Θορὸς (ὁ), [ὀρός] semînца вieцsitoapелор; (iap партik:) ікреле, saš лапцiї пештiлор.

Θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, факš sгomotš (tspвsраре) (прінч: în teatps, saš алтъ adsнаре), îmї аpъtš msлцsmipea прін вътаїе în палме, saš nemsлцsmipea прін mspmspъ; (de sнde кs ак:) tspвspš; ssпъpš; (пас:) mъ sпеpiš de stipгъte, de sгomotš, ле пiеpzš. [θόρυβος]. [de sнde

Θορυβητικὸς, ἡ, όν, îndemînatikš, saš їsвitopš de а sгomota. sпъpъtopš, їsвitopš de tspвsраре.

Θορυβοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, факš sгomotš, adsкš tspвsраре. [din

Θορυβοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopš de sгomotš, tspвsрътopš. [θόρυβος, ποιός].

Θόρυβος (ὁ, ἡ), [θρόος, τύρβη] sгomotš, stipгъte amestekate de msлцї oamenї adsнaцї ла snš локš; (în цen:) tspвsраре, konfszie. [de sнde

Θορυβώδης, εος (ὁ, ἡ), sгomotosš, плinš de tspвsраре. [de sнde

Θορυβωδῶς, adв: кs sгomotš ші tspвsраре.

Θορὼν, οῦσα, όν, пех: 2: de партiч: ал лsї θρώσκω.

Θουκάτειον (τὸ), At: în локš de τὸ ἑκάτειον.

Θουραῖος, α, ον, поet: în локš de θοῦρος, пъвалnikš, saš dîpzš; desfpînatš în челе венеpiене. [ші

Θουράς, άδος (ἡ), поet: fem: ал лsї θοῦρος, saš θουραῖος. [ші

Θουρήεις, εσσα, εν, поet:=Θουραῖος. [ші

Θούρης, ου (ὁ). (калȣ, taȣрȣ) хръnitȣ, ка sъ ronïaskъ ïeпеле, шi вачеле. [шi

Θουρικός, ή, όν, =Θουραῖος. [θοῦρος].

Θουριόμαντις, εως (ὁ), anprinsȣ, întȣsiastȣ проорокȣ. [θούριος, μάντις].

Θούριος, α, ον, noet:=Θοῦρος.

Θοῦρις, ιδος (ή), noet: fem: ал лȣї...

Θοῦρος (ὁ, ή), noet: [θόρω, =θρώσκω], ïȣte, нъвалnikȣ; pesвоïnikȣ. [de ȣnde

Θουρόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: нъвълeskȣ penede.

Θόωκος (ὁ), noet: (кȣ neste-întind:) în локȣ de θῶκος.

Θοῶς, adв: ïȣte, кȣ гравъ. [шi

Θόωσα, ας (ἁ), Dop: noet: ïȣџime, гръвnïчie. [θοός].

Θραγμὸς (ὁ), [θράσσω] tposnetȣ (de лȣкрȣ, че se sпарџе); tȣрбȣраре.

Θρακοφοίτης, ου (ὁ), noet: des-шергъторȣ în Трачia. [Θράκη, φοιτάω].

Θρανεύω, [θρᾶνος] biit: -εύσω, întinzȣ пïеле пе skîndȣръ, къ sъ о аргъseskȣ, stamatoseskȣ пïеле.

Θρανίας, ου (ὁ), =Θρανίς.

Θρανίδιον (τὸ), dim: ал лȣї...

Θρανίον (τὸ), dim: ак лȣї θρᾶνος.

Θρανὶς ίδος (ή), ȣnȣ felȣ de пеште, = Ξιφίας. [шi

Θρανίτης, ου (ὁ), шi Θρανῖτις, ιδος (ή), în локȣ de θρανιτικός. «Σκαλμὸς («Λεὼς) —». Apstf: «Κώπη —». Aкs: ‖ (ка sȣвst: se înџ: ἐρέτης) bîsлашȣ de чеа maï de sȣs napte a коръбiї (npin ȣрm:) кȣ чеа maï лȣnгъ bîsлъ. (везї шi ζευγίτης, шi θαλαμίτης). [шi

Θρανιτικὸς, ή, όν, кȣвenitȣ bîsлашȣлȣї θρανίτης. (везї ziч:). [din

Θρᾶνος (ὁ), [θράομαι] skaȣnȣ, жеџȣ; (naptik:) лавiџъ de bîsлашiї чеї maï de sȣs; tежгïа de тавачї; skaȣnȣ (џȣкалȣ) de deшертареа nîntечелȣї.

Θρανόω -ῶ, biit: -ώσω, (întpeв: nȣmaï în челе комп:) în локȣ de...

Θρανύσσω, biit: -ύξω, noet: fъpîmȣ, fakȣ вȣкъџеле. [θραύω].

Θράομαι, biit: θρήσομαι, (întpeв: nȣm: nex: de inf: θρήσασθαι) шеzȣ.

Θρασαύχην, ενος (ὁ, ή), (неолџ:) în локȣ de ἐριαύχην, dîpzȣ, tape în червiче. [θρασὺς, αὐχὴν].

Θρασέως, adв; обръzniчеште, кȣ mape îndръzneaлъ.

Θρασκίας, ου (ὁ), bîntȣ, каpe sȣflъ denpe Трачia, (npin ȣрm: кътpe Eлада) nopdpesъpiteanȣ. (везї шi καικίας). [Θράκη].

Θράσος, εος -ους (τὸ), (noet: шi în anaгpamatismȣ) =Θάρσος (овiч: în pъȣ) îndръzneaлъ neste mъsȣръ, обръzniчie.

Θράσσω(ττω), biit: θράξω, At: în локȣ de ταράσσω.

Θρασυγλωττία (ή), обpaznikъ лimвъ (вopвipe). [din

Θρασύγλωττος (ὁ, ή), обpaznikȣ de лimвъ (în вopвipe). [θρασὺς, γλῶττα].

Θρασύγυιος (ὁ, ή), noet: [θρασὺς, γυῖον] bîptosȣ, tape în mîinï шi nïчоаpe, воïnikȣ.

Θρασύδειλος (ὁ, ή), fpikosȣ (în adeвъpȣ) шi îndръzneџȣ (în аpъtape). [θρασὺς, δειλὸς].

Θρασύθυμος (ὁ, ή), noet: [θρασὺς, θυμὸς] în локȣ de...

Θρασυκάρδιος (ὁ, ή), noet: кȣражосȣ de inimъ. [θρασὺς, καρδία].

Θρασυμάχανος (ὁ, ά), Dop: în локȣ de θρασυμήχανος.

Θρασυμάχας, α (ὁ), Dop: în локȣ de...

Θρασυμάχης, ου (ὁ), noet: шi θρασύμαχος (ὁ, ή), кȣражосȣ, îndръzneџȣ pesвоïnikȣ. [θρασὺς, μάχη].

Θρασυμέμνων, ονος (ὁ, ή), noet: [θρασὺς, μένος] кȣражосȣ.

Θρασυμήδης, εος (ὁ, ή), noet: [θρασὺς, μῆδος] îndръzneџȣ ла minte.

Θρασυμήτης, ου (ὁ), шi θρασύμητις, ιδος (ή), noet: [θρασὺς, μῆτις]=кȣ преч:

Θρασυμήχανος (ὁ, ή), noet: îndръzneџȣ în mашinаџiiле (ȣnелtipiле, saȣ планȣpiле) sале. [θρασὺς, μηχανή].

Θρασύμυθος (ὁ, ή), noet: îndръzneџȣ вopвitopȣ. [θρασὺς, μῦθος].

Θρασύνω, biit: -υνῶ, fakȣ îndръzneџȣ, însȣflȣ îndръzneaлъ; (nestpъm: saȣ ел: шi miж:) sîntȣ îndръzneџȣ; (кȣ ак: ел: saȣ преп:) обръzniчeskȣ кътpe чinева, mъ noptȣ кȣ desnpeџȣ; (nas: кȣ dat: în-dip:) îmï amȣ кȣражȣл (înkpedinџареа, în чева, mъ înkȣражеzȣ de... [θρασύς].

Θρασυξενία (ή), обръzniчie de stpeinȣ. [θρασὺς, ξένος].

Θρασυπόλεμος, шi Θρασυπτόλεμος (ὁ, ή), noet: кȣражосȣ în pesвоiȣ. [θρασὺς, πό-(πτό) λεμος].

Θρασύπονος (ὁ, ή), ostenitopȣ (mȣnчitopȣ) кȣ îndръzneaлъ шi stъpȣinџъ. [θρασὺς, πόνος].

Θρασὺς, έος (εῖα, ὺ), îndръzneџȣ, nefpikosȣ, кȣражосȣ; (maï de mȣлte-opï în pъȣ) обpaznikȣ, dîpzȣ; (desnpe лȣкp:) гpozaвȣ, anевое de înfrîmninat; nesȣfeритȣ; saȣ înkȣражъtopȣ. «Οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ

προσμίξαι θρασύ». Sof: nȣ este sirȣpȣ, ne-
primeждiosȣ. [θράσος].

Θρασύσπλαγχνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -σπλάγ-
χνως, noet: [θρασὺς, σπλάγχνον], = Θρασυ-
κάρδιος.

Θρασυστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ oвpa-
znikȣ de гȣpъ. [ші

Θρασυστομία (ἡ), oвpaznikъ вopвipe. [din

Θρασύστομος (ὁ, ἡ), = Θρασύγλωττος, o-
вpaznikȣ лa гȣpъ (вopвъ). [θρασὺς, στόμα].

Θρασύτης (ἡ), = Θράσος, îndpъzneaлъ
nemъsȣpatъ, oвpъznічie. [θρασύς].

Θρασυφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Θρασυ-
στομέω. [ші

Θρασυφωνία (ἡ), = Θρασυστομία. [din

Θρασύφωνος (ὁ, ἡ), = Θρασύστομος. [θρα-
σὺς, φωνή].

Θρασυχάρμης, ου (ὁ), noet: = Θρασυπόλε-
μος. [θρασὺς, χάρμη].

Θρασύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), îndpъzneцȣ în
întpenpindepiле saле; вiteazȣ, nefpikosȣ.
[θρασὺς, χείρ]. [de ȣnde

Θρασυχειρία (ἡ), noet: îndpъzneaлъ în
întpenpindepĭ; вiteжie.

Θρασώ, όος -οῦς (ἡ), noet: în лoкȣ de
θρασεῖα, îndpъzneaцъ; (enit:) Minepвa.

Θράττα, ης (ἡ), ȣnȣ feлȣ de neшte ne-
stpiцȣ de mape.

Θραττίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ θράττα.

Θράττω, вiit: θράξω, At: = Θράσσω.

Θραυλὸς, ἡ, ὸν, лesne de fъpîmat, fpa-
цedȣ. (вezĭ ші τραυλὸς). [ші

Θραῦμα (τὸ), = Θραῦσμα.

Θραύπαλος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de nomȣ.

Θραυπὶς, ίδος (ἡ), o mikъ nasъpe, ni-
цiгoĭȣ, (Лat:) carduelis.

Θραυσάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: kom: fъ-
pîmъtopȣ de poate. [θραύω, ἄντυξ].

Θραῦσις, εως (ἡ), fъpîmape, snapцepe;
(fir:) mape stpikъчiȣne, omopîpe (în въ-
тълie); moapte de enidemikъ вoaлъ, (ші
чл: [ші

Θραῦμα (τὸ), fъpîmъtȣpъ, saȣ вȣkatъ
din лȣkpȣ fъpîmatȣ. [ші

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fъpîmatȣ, saȣ de fъ-
pimat. [din

Θραύω, [imitat: maĭ asnpȣ în nponȣn-
цie de kît θλάω, în afin: kȣ θρύβω, θρύ-
πτω] вiit: -θραύσω, (nas: tpe: de kȣ: τέ-
θραυσμαι) snapгȣ (лoвind), fъpîmȣ; (fir:)
stpikȣ, pestȣpnȣ; (med:) temnepezȣ, în-
kponeskȣ. «Θραύομεν τὸ ψυχρὸν θερμὸν ἐ-
πιμιγνύντες». Гaл:

Θρεκτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikȣ, ĭȣte лa
aлepгape. [din

Θρεκτὸς, ἡ, ον, (лoкȣ) ne kape noate
aлepгa, saȣ a aлepгat чineвa. [τρέχω,
θρέξω].

Θρέμμα (τὸ), op че (dap npiнч: вitъ)
xpъneшte, saȣ kpeшte чineвa. || (лa îm:)
θρέμματα (τὰ), doвitoaчeлe; (ші naptik:)
чeлe de înжȣnгiat, oiлe, ші чл: [τρέφω].

Θρεμμάτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ θρέμμα;
(npiнч:) pȣвшopȣ (kpeskȣtȣ de mikȣ).

Θρεμματοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, xpъne-
skȣ doвitoaчe (de înжȣnгiat. oĭ, ші чл:).
[θρέμμα, τροφή].

Θρέξασκον, noet: în лoкȣ de ἔτρεχον, 3:
îm: neps: de npeл:, ші

Θρέξομαι, вiit: aл лȣĭ τρέχω.

Θρεοκάρδιος (ὁ, ἡ), noet: [θρέω, καρδία]
tȣpвȣpatȣ, neлiniшtitȣ; tpistȣ.

Θρέπτα (τὰ), maĭ noȣ în лoкȣ de θρέπ-
τρα. [ші

Θρέπτειρα (ἡ), noet: fem: aл лȣĭ...

Θρεπτήρ (ὁ), noet: xpъnitopȣ, kpeskъ-
topȣ. [τρέφω]. [de ȣnde

Θρεπτήριος (ὁ, ἡ), kȣвenitȣ, saȣ foлosi-
topȣ лa xpъnipe, xpъnitopȣ. «Νηδύος θρεπ-
τήρια.» Sof: 2) noet: kpeskȣtȣ, înгpiжitȣ.
«Πλόκαμος κεφαλῆς —» Esxл: 3) (îm:)
θρεπτήρια, în лoкȣ de θρέπτρα = Τροφεῖα
(Om: imn: Δ).

Θρεπτικός, ἡ, όν, foлositopȣ, kontpiвȣi-
topȣ лa xpъnipe. [ші

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, xpъnitopȣ, saȣ de xpъ-
nit. [ші

Θρέπτρα (τὰ), nлata, чe sъ dъ лa xpъ-
nitoape, saȣ xpъnitopȣ (kpeskъtopȣ). [ші

Θρέπτρια (ἡ), = Τροφὸς, doĭkъ. [ші

Θρέπτρον (τὸ), neîntpeв: sinг: aл лȣĭ
θρέπτρα. [τρέφω].

Θρετταναλὸ, kom: imitaцie de sȣneтȣл
лipeĭ, ka τραλαλα-λὰ. (вezĭ ші τήνελλα).

Θρέττε (τὸ), nedeкл: kom: în лoкȣ de
θράσος, îndpъzneaлъ.

Θρεψίππας, ου (ὁ), noet: în лoкȣ de ἱπ-
ποτρόφος. [θρέψις, ἵππος].

Θρέψις, εως (ἡ), xpъnipe, kpeшtepe (akt:
saȣ nas:). [τρέφω].

Θρέω, ші (miж: kape ші sinгȣpȣ este
întpeв:) θρέομαι, (fъpъ вiit:) noet: stpiгȣ,
fakȣ sгomotȣ kȣ цipeteлe meлe; mъ жълeskȣ.

Θρηνέρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: nлînгъtopȣ
de amopȣл sъȣ. [θρῆνος, ἔρως].

Θρηνέω-ῶ, вiit: -ήσω, nлînгȣ, жълeskȣ.
[θρῆνος]. [de ȣnde

Θρήνημα (τὸ), noet: în лoкȣ de θρῆνος,
жълipe; saȣ oвiektȣ de nлînцepe. [ші

Θρηνητήρ, ῆρος (ὁ), noet: în лoкȣ de.

Θρηνητής, οῦ (ὁ), плînгъtорꙋ, жълitорꙋ. [de ꙋnde

Θρηνητικός, ή, όν, поеt: (ші adв:) -ικῶς, îndemnъtорꙋ, saꙋ аплекаtꙋ ла плînџере; mîxnitорꙋ, întpistъtорꙋ.

Θρηνήτρια (ἡ), fem: ал лꙋї θρηνητής, плînгъtоаре, жълitоаре.

Θρῆνος (ὁ), [θρέω] плînџере кꙋ џinete, жъліре (вочеtꙋ).

Θρῆνυς, υος (ὁ), Ion: în локꙋ de θρᾶνος.

Θρηνῳδέω-ῶ, віit: -ήσω, плînгꙋ, жълеskꙋ kîntînd. [θρηνῳδός]. [de ꙋnde

Θρηνῴδημα (τὸ), =Θρηνῳδία, saꙋ обї-еktꙋ de жъліре.

Θρηνώδης, εος (ὁ, ἡ), плînџеросꙋ; saꙋ =Θρηνητικός. [θρῆνος].

Θρηνῳδία (ἡ), плînџере, жъліре în felꙋ de kîntаре. [din

Θρηνῳδός (ὁ, ἡ), жълitорꙋ în kîntiче. [θρῆνος, ᾠδή].

Θρησκεία (ἡ), înkinаре, кредinцъ în Dꙋmnezeꙋ ші челе Dꙋmnezeeштї. реліџie; (прin întind:) реліџioасъ церемonie; (авꙋs:) сꙋnерstiџie. [ші

Θρήσκευμα (τὸ), ор че съвîршеште, saꙋ este daторꙋ а съвîрші реліџіосꙋл, треавъ (datopie) реліџioасъ. [ші

Θρησκεύσιμος (ὁ, ἡ), konsfînцitꙋ сꙋвt кꙋвîntꙋ реліџiосꙋ. [ші

Θρησκευτήριον (τὸ), локꙋ konsfînцitꙋ spre съвîршіреа реліџioаселор церемonії, saꙋ локꙋ de рꙋгъчіꙋне. [ші

Θρησκευτής, οῦ (ὁ), ексаktꙋ ꙋрmъtорꙋ de реліџioаселе daторії. [din

Θρησκεύω, віit: -εύσω, amꙋ simцiminte реліџioасе; saꙋ съвîршеskꙋ вре о реліџioасъ datopie; (în џen:). mъ înkinꙋ кꙋ реліџiositate лꙋї Dꙋmnezeꙋ. [din

Θρῆσκος (ὁ, ἡ), [θράξ, saꙋ θρέω, поаtе ші în afin, кꙋ θεραπεύω] кꙋ ковîршіре реліџiосꙋ; (прin întind:) сꙋnерstiџiосꙋ.

Θριάζω, віit: -άσω, [θρίον] taiꙋ, кꙋлегꙋ fрꙋnze de smokinꙋ (întрев: nꙋmaї komп: ἀποθριάζω). 2) mъ întꙋsiezꙋ, пророчеskꙋ. [din

Θριαὶ (αἱ), niште nimfe але Парnasꙋлꙋї înвъцъtоаре, saꙋ нъskочitоаре de ꙋnꙋ felꙋ de пророчіе прin піеtрічеле, че skoteaꙋ ка niште sорцї dintр'ꙋnꙋ вasꙋ; (прin întind:) піеtрічелеле, че слꙋжїаꙋ ла а-чеasta; ші kіар пророчіа daтъ прintр'а-чеasta. (de ачі поаtе dареа кꙋ вовії).

Θριαμβευτής, οῦ (ὁ), tpiꙋmfъtорꙋ. [din

Θριαμβεύω, віit: -εύσω, tpiꙋmfezꙋ, saꙋ întрꙋ ꙋndева în tpiꙋmfꙋ; (stръm:) порtꙋ чева, saꙋ пе чinева în tpiꙋmfꙋ; daꙋ în пꙋ-влікꙋ saꙋ п'în tipгꙋ. [ші

Θριαμβικὸς, ή, όν, tpiꙋmfалꙋ. [ші

Θριαμβίς, ίδος (ἡ), adiек: în локꙋ de θριαμβική. [din

Θρίαμβος (ὁ), [θρῖον, ἴαμβος] imnꙋ, ші реліџioасъ церемonie în чinstea лꙋї Бакꙋ; (în Рома) серъъtореаskъ intраре а вірꙋi-торілор în орашꙋ, tpiꙋmfꙋ.

Θριάσιον (τὸ), вasꙋл konpinzъtорꙋ de піеtрічелеле de пророчіе. [везї θριαί].

Θριγκίον, ші (maї nоꙋ) Θριγγίον (τὸ), dim: ал лꙋї

Θριγκὸς, ші (maї nоꙋ) Θριγγὸς (ὁ), кꙋл-mea zidꙋлꙋї, ші înвелішꙋл dепе dînsꙋл de плъчї, saꙋ кърътizї skoase afаръ ка о stpaшinъ пentpꙋ апъраре de плоаїе (везї ші γεῖσον); (maї nоꙋ) înгръditꙋръ de zidꙋ. [de ꙋnde

Θριγκέω-ῶ, віit: -ώσω, înвълеskꙋ, saꙋ stръшinezꙋ zidꙋл; (fir:) desꙋвършеskꙋ чева; (ꙋne-орї) înkizꙋ кꙋ înгръdіре. [de ꙋnde

Θρίγκωμα (τὸ),=Θριγκός, înгръditꙋръ.

Θριδακηΐς, ίδος (ἡ), поеt: adiек: în локꙋ de

Θριδακίνη (ἡ), = Θρίδαξ.

Θριδακινίς, ίδος (ἡ), dim: ал лꙋї θριδα-κίνη, марꙋлікъ

Θριδάκινος, η, ον, fъкꙋtꙋ de (saꙋ asemenea кꙋ) марꙋле. [θρίδαξ].

Θριδακίσκη (ἡ), dim: ал лꙋї θρίδαξ, ма-рꙋлікъ. 2) ꙋnꙋ felꙋ de пръжітꙋръ.

Θριδακώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кꙋ ма-рꙋлъ; saꙋ din soїꙋл марꙋлеї. [din

Θρίδαξ, ακος (ἡ), марꙋлъ. [din

Θρίζω, віit: -ίσω, поеt: în локꙋ de θερίζω.

Θρίναξ, ακος (ἡ), fꙋркоїꙋ кꙋ tpeї крачї пentpꙋ întорsꙋл semъnъtꙋрелор în аріе (везї ші τρίαινα). [τρίς, ἀκή].

Θρίξ, τριχός (ἡ), (dat: im: θριξί) fірꙋ de пърꙋ; (îm:) лînъ de капръ, ші чл:; пърꙋ.

Θριοβόλος (ὁ, ἡ), пророчіtорꙋ прin арꙋn-каре de піеtрічелеле θριαί, saꙋ прегічіtорꙋ (de віitорꙋ) арꙋnкъtорꙋ de вовї (ка мꙋїе-ріле пе ла поï). [θριαί, βάλλω].

Θρῖον, saꙋ θρίον (τὸ), fрꙋnzъ de smo-kinꙋ [τρίς пentpꙋ чеꙋ în tpeї а еї despi-каре]; (în џen:) fрꙋnzъ. 2) ꙋnꙋ felꙋ de mînkаре, че se гъtia înfъшꙋратъ în (saꙋ se adꙋчеа ла масъ пе) fрꙋnze. 3) вꙋка-тъ de карне (tъїатъ сꙋвџіре ка fрꙋnza): (în џen:) вꙋкатъ; foаїе «Θρίον ταρίχους.» Apstf: (Axp: 1101). «Ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρία δύο.» Apstf: (Batpx; 134).

Θρίος (ὁ), (прінч: ла їш:) ѓѫпїї, кѫ каре лерїндѫ se se miчesk нїнzеле коръвїї, кїнd вате tape вїнtѫл, iap дѫпе алїнаре se desлег.

Θριοφόρος (ὁ, ἡ). [θριαι, саѫ θρίον φερω] проорочїtорѫ, гічїtорѫ; саѫ =Ναρθηκοφόρος.

Θριπήδεστος (ὁ, ἡ), [θρίψ, ἔδω] мїнкаtѫ, росѫ de вїерmї, саѫ de карї. (astfeл de лемне слѫжїаѫ шї ка печеџї.)

Θριπόβρωτος (ὁ, ἡ), [θρίψ, βιβρώσκω] поеt: în локѫ de θριπήδεστος.

Θριποκοπέω-ῶ, віїt: -ήσω, роzѫ ка карѫл лемнеле. [θρίψ, κόπτω].

Θριποφάγος (ὁ, ἡ), mїнкъtорѫ de (хрънitѫ кѫ) карї (вїерmї de лемнѫ). [θρίψ, φάγω].

Θριπώδης, εος (ὁ, ἡ), кърosѫ, саѫ sѫпѫsѫ a se mїнка de карї. [θρίψ].

Θρίσσα (ἡ), шї θρίσσος (ὁ), [θρίξ] ѫнѫ feлѫ de пеште (de рїѫ шї de mаре), че seamънъ кѫ чел пѫmitѫ акѫm τριχίας.

Θρίψ [τρίβω], θριπὸς (ὁ), вїерmе de лемнѫ, карѫ.

Θροέω-ῶ [θρόος], віїt: -ήσω, поеt: sromotezѫ, ворвеskѫ tape; (stрѫm:) пѫвлїкѫ, pesnїndeskѫ шtiре despre чева; (în џеп:) zікѫ, повеsteskѫ; (ѫне-орї) вомвънеskѫ, шоntеskѫ. «Θροεῖν ἐπῳδὰς.» Sof:

Θρομβήϊος, Ion: în локѫ de θρόμβειος (ὁ, ἡ), поеt: formatѫ, înкеratѫ, ка ѫнѫ вѫлгъре саѫ вѫлzѫ potѫndѫ. «(Ὠὰ) νέον θρομβήϊα» Nік: каре înкъ n'аѫ прins коажъ, нѫ s'аѫ înкеrat віне. [θρόμβος, vezї zіч:)

Θρομβίον (τὸ), dіm: ал лѫї θρόμβος

Θρομβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлѫ de вѫлгъре, (ка ѫнѫ) вѫлzѫ potѫndѫ. [θρόμβος, εἶδος].

Θρόμβος (ὁ, ἡ), [τρέφω] (прінч:) вѫлгъре, вѫлzѫ, саѫ dровонелѫ de лапtе врїнzitѫ, саѫ de sїнџе înкеratѫ; (în џеп:) вовѫ, гръѫнtе de sape, шї чл: [de ѫnde

Θρομβόω-ῶ, віїt: -ώσω, fакѫ ѫнѫ лїкѫidѫ (dар маї кѫ seamъ лапtе, саѫ sїнџе) înкеrїndѫ se a se fopma în вѫлzї (a se врїnzi, a se тъїа), înкеrѫ. [шї

Θρομβώδης, εος (ὁ, ἡ), formatѫ ка ѫнѫ вѫлzѫ, тъїatѫ, înкеratѫ (лапtе, саѫ sїнџе).

Θρόμβωσις, εως (ἡ), înкеrаре (de лапtе, sїнџе, шї чл:). [θρομβόω].

Θρονίζω, віїt: -ίσω, пѫїѫ пе skаѫн, întpopezѫ. [шї

Θρονίον (τὸ), dіm: ал лѫї θρόνος.

Θρονισμός (ὁ), înskъѫнаре, întpопаре. [шї

Θρονιστής, οῦ (ὁ), înskъѫнъtорѫ, întpoпъtорѫ. [θρονίζω].

Θρόνον (τὸ), (înтрев: нѫмаї ла їш:) θρόνα (τὰ), поеt: [θρώσκω] fлорї; (fіг:) fлорї, вовїџе, шї алtе nestpiџitѫрї în џесътѫрї шї кѫсътѫрї. 2) вѫрїенї de леакѫ саѫ de fермече.

Θρονοποιός (ὁ), fъкъtорѫ de skаѫне, саѫ tрoнѫрї. [θρόνος, ποιός].

Θρόνος (ὁ), [θρᾶνος, саѫ θρῆνυς] tронѫ. жеџѫ, skаѫнѫ кѫ реzемъtоаре, (franџ:) fauteuil; (нарtіk:) kаtedръ, skаѫнѫ (de îmпъраtѫ, жѫdікъtорѫ, шї чл:); (прін întind:) stъпїнірe, îmпъръџіе, domnie, шї чл.

Θρόνωσις, εως (ἡ), = Θρονισμὸς (прінч: în misterїїле zіѫелеї).

Θρόος-οῦς, [θρέω] -όου -οῦ (ὁ), sromotѫ (прінч: de nороdѫ), amestekate stpigъte, гълъџіе; мѫрmѫритѫръ; шоntіре, (прін întind:) neîntemeїate шtiрї, саѫ aѫzipї.

Θρυαλλίδιον (τὸ), dіm: ал лѫї...

Θρυαλλίς, ίδος (ἡ), ѫнѫ feлѫ de плантъ, din ал къріа вѫмвъкоѫсѫл нѫѓѫ se fъчеаѫ fitілѫрї; (обіч:) fitілѫ de kandілъ; саѫ mѫкѫ de лѫmїнаре.

Θρυγανέω-ῶ, віїt: -ήσω, шї Θρυγανόω -ω, віїt ώσω, =(саѫ греш: în локѫ de) Τρηδονάω. [imit:].

Θρύϊνος, η, ον, fъкѫtѫ de папѫръ [θρύον].

Θρυλέω-ῶ, віїt: -ήσω, =(маї întрев: At: dекїt) Θρυλλέω. [de ѫnde

Θρύλημα (τὸ), =Θρύλλημα.

Θρύλιγμα (τὸ), =Θρύλλιγμα. [шї

Θρυλιγμὸς (ὁ), =Θρυλλιγμός. din

Θρυλίζω, віїt: -ίσω, =Θρυλλίζω.

Θρυλλέω-ῶ, віїt: -ήσω, [θρύλλος] =Θροέω; шоntеskѫ, мѫрmѫрezѫ, înпръштiѫ nреtѫtindinea веste despre чева. [de ѫnde

Θρύλλημα (τὸ), шtiре, веste înпръштiаtъ nреtѫtindinea, саѫ zisъ pesnїnditъ în гѫреле тѫтѫлор; fаmъ џенераль.

Θρύλλιγμα (τὸ), поеt: fърїмътѫръ, вѫкъџікъ. [θρυλλίσσω].

Θρυλλιγμὸς (ὁ), параfоnіе (sвїрнїре ла кїнtаре de kitаръ, шї чл:). [din

Θρυλλίζω, віїt: -ίσω, = Θρυλλέω; (fіг:) fакѫ параfоnіе (кїнtїnd кѫ kitара, шї чл:).

Θρυλλίσσω, віїt: -ίξω, поеt: fърїмѫ, sпаргѫ. [θραύω, θρύπτω].

Θρύλλος, шї (маї корек:) Θρύλος, саѫ θροῦλος (ὁ), =[θρόος] мѫрmѫръ, sromotѫ, гълъџіе.

Θρύμμα (τὸ), [θρύπτω] =θραῦμα, fърї...тѫръ, вѫкатъ [de ѫnde

Θρυμματίς, ίδος (ἡ), ѫнѫ feлѫ de пръжітѫръ fърїmічоаsъ (поаtе халваоа de казъ).

Θρυόεις, εσσα, εν, поеt: плінѣ de. saѣ акоперitѣ кѣ...

Θρύον (τὸ), папѣрѣ. 2) =Στρύχνος μανικὸς, o плantѣ вепіпоаsѣ, (itaл:) велаdona.

Θρυπτικός, ή, όν. лesnivosѣ saѣ аплекatѣ ла fѣрimivipe, saѣ молешipe; (прin ѣрт:) моліvosѣ, (It:) delikatѣ: (fiг:) desmierdosѣ (intindekiatѣ, мѣiepatikѣ). [θρύπτω]. [de ѣnde

Θρυπτικῶς, adв: кѣ моліvѣne, saѣ desmierdape.

Θρύπτω [τρύω, θραύω], biit: θρύψω, (пas: ipe: de кѣ: τέθρυμμαι, пex: пas: ἐτρύφην) sпаргѣ, fѣрimѣ, fakѣ вѣкѣцеле; (обіч: fiг:) молешескѣ, afemeiezѣ; (шi miж:) tрѣieskѣ în desmierdѣрi: мѣ mindpeskѣ, мѣ înrîmfezѣ, мѣ înfpînгѣ. (bezi шi ἀκκίζομαι). [de ѣnde

Θρύψις, εως (ή), fpînцере, sпарцере, fѣрimape (akt: saѣ пas:); (fiг:); молешipe, desmierdape; лѣксѣ.

Θρυώδης, εος (ό, ή), пѣпѣросѣ; saѣ плinѣ de папѣрѣ. [θρύον].

Θρώσκω, [θορίσκω] biit: θοροῦμαι, (пex: ἔθορον) поеt: сѣрѣ, мѣ asвîрлѣ; (despre bite) înкалікѣ, гопескѣ [de ѣnde

Θρωσμὸς (ό), dealѣ, мѣгѣрѣ пе кімпіе (локѣ înѣлцatѣ, сѣрitѣ în sѣs).

Θύα (ή), =Θυία.

Θυάζω [θυάς], biit: -άσω, мѣ înѣsiezѣ бакхічеште.

Θύαμα (τὸ), Dор: în локѣ de θύμα.

Θυανία (ά), Dор: =Συανία, чеарѣ, окѣрîрî, вѣtѣi, шi чл:

Θύαρος (ό), плanta ἧρα, saѣ αἶρα. (bezi zічеріле).

Θυὰς [θύω], άδος (ή),=Μαινάς. Бакантѣ. || поеt: (adiekt:) «Θυὰς ἑορτή». Non: serѣѣtoape кѣ жертfe, saѣ Баканалѣ.

Θυάω -ῶ, biit: -άσω, (despre порчі) ѣѣрdezѣ spre tрѣпеaskѣ înпреѣпаpe. [θύω].

Θυγάτηρ, θυγατρὸς, шi поеt: θυγατέρος (ή), (dat: θυγατρὶ, шi поеt: θυγατέρι, ак: θυγατέρα, шi θύγατρα, вок: θύγατερ; îm: nom: θυγατέρες, цеп: θυγατέρων, dat: θυγατράσιν, ак: θυγατέρας, шi поеt: θύγατρας) fiiкѣ, fatѣ. [de ѣnde

Θυγατριδῆ (ή), непоatѣ de fatѣ. fem: ал лѣi.

Θυγατριδοῦς (ό) непоtѣ de fatѣ.

Θυγάτριον (τὸ), dim: ал лѣi θυγάτηρ.

Θυγατρόγαμος (ό, ή), кѣsѣtoritѣ кѣ fiiка sa. [θυγάτηρ, γάμος].

Θυγατρογόνος (ό, ή), поеt: пѣskѣtорѣ de fete. [θυγάτηρ, γένος]

Θυγατροθεσία (ή), adontape de fiiкѣ. [θυγάτηρ, θέσις].

Θυγατροθετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѣ fatѣ de ѣѣfletѣ. [θυγάτηρ, θετός].

Θυέεσσιν, поеt: în локѣ de θύεσιν, dat: îm: ал лѣi θύος.

Θυεία (ή), [θύω] пiѣлицѣ, пioѣ. 2) ѣпѣ fелѣ de лігеапѣ, în каре se жѣка жокѣл κότταβος. (bezi zічереа).

Θυείδιον (τὸ), dim: ал лѣi θυεία.

Θύελλα, ης (ή), fѣрtѣпѣ, (bezi шi ἄελλα) віжеліе; віртежѣ de вінtѣ. [θύω, ἄελλα]. [de ѣnde

Θυελλήεις, εσσα εν, поеt: în локѣ de θυελλώδης.

Θυελλόπους, οδος (ό, ή), поеt: în локѣ de ἀελλόπους, iѣte de пічорѣ, репеde ка вінtѣл. [θύελλα, ποῦς].

Θυελλοτόκος (ό, ή), поеt: пѣskѣtорѣ, adѣкѣtорѣ de fѣрtѣпѣ. [θύελλα, τόκος].

Θυελλοφορέω -ῶ, biit. -ήσω, dѣкѣ чева репеde, ка fѣрtѣпа (=кѣ «Ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων». Skp:) [θύελλα, φέρω].

Θυελλώδης, εος (ό ή), fѣрtѣпосѣ, saѣ ка о віжеліе. [θύελλα].

Θυέστης, ου (ό), [θυεία]. пiѣлегѣ.

Θυήεις, εσσα, εν, поеt: каре мiросѣ а tѣміie, saѣ аѣрѣ de жертfe; (în цеп:) віне-міроsіtорѣ. [θύος].

Θυηκόος (ό), поеt: =Θυοσκόος.

Θυηλέομαι -οῦμαι biit: -ήσομαι, adѣкѣ пе алtарѣ жертfe, шi чл: [din

Θυηλὴ (ή), поеt: [θύω] партеа віktimei, че se аpdea în жертfѣ; (în цеп:) adѣчере de жертfe, пірці, шi чл: tѣміie, шi ор че se аpdea пе жертfелпікѣ; (прin întind:) чеа прin жертfѣ проорочіре. «Φρίξοις θυηλὰς στέλλομαι ἀμπλήσων». Апл:

Θυήλημα (τὸ), поеt: ор че s' a adѣs în жертfѣ, saѣ прinосѣ. [θυηλέομαι].

Θύημα (τὸ), =Θυηλή. [θύω].

Θυηπολέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѣ (прin ѣрт: жертfеskѣ, saѣ пророческѣ ка) преоtѣ жертfiторѣ, пророчітор. [шi

Θυηπολία (ή), sfînta slѣжвѣ, saѣ пророчіа преоtѣлѣi жертfiторѣ. [шi

Θυηπόλιον (τὸ), жертfѣ; жертfелпікѣ, алtарѣ. [din

Θυηπόλης, ου (ό), шi Θυηπόλος (ό, ή), [θύος, πολέω] поеt: înделетпічітѣ ла жертfe, преоtѣ, прin жертfe пророчіторѣ.

Θυητής, οῦ (ό), поеt: adѣкѣtорѣ de жертfe лѣi Dѣмпезеѣ. [шi

Θυητὸς, ή, όν. поеt: afѣмаtѣ кѣ tѣміie. віне-міроsіtорѣ. [θύω].

Θυηφάγος (ὁ, ἡ), поet: mінкъtорѣ de жертfe. «Φλὸξ —». Esхл: [θύος, φάγω].

Θυία, ας (ἡ), [θύος] ѹнѣ felѣ de арборѣ de Africa (asemenea кѹ кеdрѹл, saѣ кіпаrisѹл), але кърѹїа лemnѹл ші рірina aѣ ѹнѣ miросѣ.

Θυία [θυίω], ας (ἡ), (întреб: прінч: ла îm:) = Θυὰς, Бакантъ.

Θυῖα (τὰ), [θύω] орџііле (serбъріле) Бакѹлѹї.

Θυῖα (ἡ), =Θυεία.

Θυϊὰς, ші θυιὰς, άδος (ἡ), =Θυάς.

Θυΐδιον (τὸ),=Θυείδιον.

Θύϊνος, η, ον, fъкѹtѣ din лemnѹл de (saѣ лѹatѣ din) помѹл [θυία].

Θυῖον (τὸ), поet: în локѣ de θύον.

Θύϊος, η, ον, =Θύϊνος.

Θυὶς, ίδος (ἡ), =Θυεία.

Θυίσκη (ἡ), miкъ къdelniџъ, saѣ afѹмъtoare. [θύον].

Θυιίτης, ου (ὁ), (se înџелеџе λίθος) о fosілъ (піатръ skoasъ din пъmîntѣ) de Etiопіа.

Θυίω, saѣ θυΐω biit: θυίσω, saѣ θυΐσω, поet: în локѣ de θύω, mъ întѹsiezѣ, mъ ѹmплѹ de прооpоческѣ sпірitѣ.

Θυλακίζω, biit: -ίσω, чершеtopeskѣ кѹ traїsta. [θύλακος].

Θυλάκιον (τὸ), dim: ал лѹї θύλακος.

Θυλακὶς, ίδος (ἡ),=Θυλάκιον; (fir:) къпъџînъ de makѣ; (în џеn:) teaкъ de semînџъ de плante. [de ѹnde

Θυλακίσκη (ἡ), ші Θυλακίσκος (ὁ), ші Θυλακίσκιον (τὸ), dim: але преч:

Θυλακίτης, ου (ὁ), ші Θυλακῖτις, ιδος (ἡ), [θύλακος].=кѹ ...

Θυλακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѣ saѣ formъ de тъrîрџъ, saѣ traїstъ; (bot:) a кърѹїа teaкъ de semînџъ seamънъ кѹ di-sагъ. [θύλακος, εἶδος].

Θυλακόεις, εσσα, εν, поet: în локѣ de θυλακοειδής. [din

Θύλακος (ὁ), бѹрdѹfѣ, (каре slѹжеште прінч: ка) sъкѹлеџѣ de піеле, traїstъ, тъrîрџъ; (kom:) ларџії чеакшірї аї Asienілор; (bot:) teaкъ de semînџъ a ѹнор плante; (de filosofї кѹ desпреџѹіре se нѹміа) трѹпѹл omeneskѣ. [φυλάσσω].

Θυλακοτρὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), рozъtорѣ de sakѣ. [θύλακος, τρώγω].

Θυλακοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѣ ...

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ), пѹрtъtорѣ de traї-stъ пе ѹmерї. [θύλακος, φέρω[.

Θυλακώδης, εος (ὁ, ἡ),=Θυλακοειδής.[din

Θύλαξ, ακος (ὁ), =Θύλακος.

Θυλὰς, άδος (ἡ), поet: în локѣ de θύλαξ.

Θύλημα (τὸ), поet: =Θυήλημα. [din

Θυλέομααι -οῦμαι, поet: =Θυηλέομαι.

Θῦμα (τὸ), [θύω] (арх:) тъmîїe; (обіч:) ор че se adѹче ка жертfъ; (іар прінч:) biтъ înжѹнгїатъ sпре жертfъ, віктimъ.

Θυμάγροικος (ὁ, ἡ), kom: џъранѣ, бъdъранѣ, нечівілitѣ. [θυμὸς, ἄγροικος].

Θυμαίνω, biit; -ανῶ, поet: mъ mînіїѣ, mъ некъжеskѣ. [θυμὸς].

Θυμαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [θυμὸς, ἀλγέω] adѹкъtорѣ de dѹрере de inimъ, (ad:) mîxnitорѣ, неплъкѹtѣ.

Θυμαλὶς, ίδος (ἡ), поet: în локѣ de τιθυμαλίς.

Θυμάλωψ, ωπος (ὁ), лemnѣ жѹmъtate арsѣ, тъчїѹне; жъратікѣ; [τύφω].

Θυμαρέω -ῶ. biit: -ήσω, Dор în локѣ de Θυμηρέω. [din

Θυμάρης, εος (ὁ, ἁ), Dор: în локѣ de θυμήρης.

Θυμάρμενος, η, ον, поet:=Θυμήρης.

Θυμάτιον (τὸ), dim: ал лѹї θῦμα.

Θύμβρα, ας (ἡ), (de ачі) чimбръ. [θύμος, saѣ θύμον].

Θυμβρεπίδειπνος (ὁ, ἡ), чел че аре ла чіnъ чimбръ de лeгѹmъ, (ad:) преа sъракѣ. [θύμβρα, ἐπὶ, δεῖπνον].

Θυμβρίτης, ου (ὁ), (οἶνος, bінѣ) fъкѹtѣ кѹ чimбръ. [θύμβρα].

Θυμβροφάγος (ὁ, ἡ), = Θυμβρεπίδειπνος. «Θυμβροφάγον βλέπειν». Kom: a se ѹїta крѹнt. [θύμβρα, φάγω].

Θυμβρώδης, εος (ὁ, ἡ), чimбросѣ, saѣ din soїѹл чimбрѹлѹї. [θύμβρα].

Θυμελαία [θύμος, ἐλαία], ας (ἡ), (med:) ѹнѣ felѣ de копъчелѣ, каре rodeште гръѹнџеле knidiї (κνίδειοι κόκκοι).

Θυμέλη (ἡ), [θῦμα] (antik:) жертfелнікѣ, алtарѣ; (în џен:) мъреџѣ edifiчїѣ (temплѹ, палаtѣ, ші чл:); (de ѹnde în Atena) пріtaneѹл; (ла teatрѹ) пътрata клъdітѹръ din mіжлокѹл шенеї, пе каре sta хорегѹл; (прін întind:) шенъ, teatрѹ. [de ѹnde

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, teatралѣ.

Θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, поet: saѣ греш: în локѣ de θυμόομαι.

Θυμηγερέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: [θυμὸς, ἀγείρω] îmї redoбîndeskѣ пѹterіле, mъ reîntреmezѣ.

Θυμηδέω -ω, biit: -ήσω, mъ înбеseлeskѣ, mъ desfъtezѣ. [din

Θυμηδὴς, έος (ὁ, ἡ), [θυμὸς, ἦδος] поet:

=Θυμήρης, beseлitopȣ, плъкȣtȣ inimeĭ. [de ȣnde

Θυμηδία (ἡ), mȣлцȣmipe, плъчepe a sȣfletȣлȣĭ, beseлie, (Тȣрч:) keſȣ.

Θυμηρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: mъ înbeseлeskȣ de чeвa. [din

Θυμήρης [θυμὸς, ἄρω], εος (ὁ, ἡ), noet: плъкȣtȣ sȣfletȣлȣĭ, dȣne inima saȣ dopinцa kȣĭва:

Θυμιάζω, biit: -άσω, = Θυμιάω.

Θυμίαμα (τὸ), tъmîie, saȣ op чe se apde snpe afȣmape, ka smirna, шi чл:. [шi

Θυμίασις, εως (ἡ), tъmîiepe, afȣmape; евапopape. [mi

Θυμιατὴρ (ὁ), шi Θυμιατήριον (τὸ), къdeлniцъ, saȣ afȣmъtoape, къцie. (npinч: neȣt: лȣĭ...

Θυμιατήριος, α saȣ ος, ον, atingъtopȣ de (saȣ op чe sлȣжeшte лa) tъmîiepe. [mi

Θυμιατικὸς, ἡ, ὸν, op чe sлȣжeшte лa tъmîiepe, saȣ afȣmape, apomatikȣ. [шi

Θυμιατὸς, ἡ, ὸν, tъmîiatȣ; saȣ de aps ka tъmîia. [din

Θυμιάω -ῶ, biit: -άσω, [θῦμα] tъmîiȣ, afȣmȣ; (stpъm: шi nestpъm:) skoцȣ din sinemĭ, saȣ pisipeskȣ чeвa în fȣmȣ, saȣ евапopaцie; (kȣ dat:) anpinzȣ tъmîie în чinsteя kȣĭва.

Θυμίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ Θυμός.

Θυμικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îȣte, penede; nekъжiчosȣ, saȣ kȣpaжosȣ. [θυμός].

Θύμινος, η, ον, fъkȣtȣ de чimбpȣ. [θύμος].

Θυμιὸν (τὸ), dim: aл лȣĭ θύμος (npinч: 3). 2) ȣnȣ feлȣ de nлantъ,=Σμίλαξ.

Θυμίτης, ου (ὁ), fъkȣtȣ kȣ чimбpȣ, = Θυμβρίτης. [θύμος].

Θυμοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: îngpeȣitopȣ de inimъ, întpistъtopȣ. [θυμὸς, βάρος].

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ), noet: [θυμὸς, βορά] pozъtopȣ, tonitopȣ de inimъ, mîxniчosȣ.

Θυμοδακὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [θυμὸς, δάκνω] mȣшkъtopȣ de inimъ, (ad:) foapte mixnitopȣ.

Θυμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, noet: nekъжiчosȣ; înвiepшȣnatȣ; (în цen:) îȣte, bioĭȣ, îndpъzneцȣ, kȣpaжosȣ. [θυμὸς, εἶδος].

Θυμόεις, εσσα, εν, noet: (τόπος, лokȣ) плinȣ de чimбpȣ.

Θυμολέαινα, ης (ἡ), noet: fem; aл лȣĭ...

Θυμολέων, οντος (ὁ), noet: чeл kȣ inimъ de лeȣ. [θυμὸς, λέων].

Θυμολιπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [θυμὸς, λείπω] kȣ totȣл лeшinatȣ, oбositȣ.

Θυμόμαντις, ιος (ὁ, ἡ), noet: aл къpȣĭa sȣfletȣ npeвede чeвa de sine, nȣ din zeчeaskъ însȣflape. [θυμὸς, μάντις].

Θυμομαχέω-ῶ, biit: -ήσω, mъ batȣ kȣ toatъ inima, saȣ îmĭ fepбe inima de бътълie. [шi

Θυμομαχία (ἡ), бътълie nismъtapiцъ. [θυμὸς, μάχη].

Θύμον (τὸ) =Θύμος.

Θυμοξάλμη (ἡ), o saлцъ (ȣnȣ feлȣ de saлadъ) de чimбpȣ, oцetȣ, шi saлamȣpъ. (bezĭ θύμος). [θύμος, ὄξος, ἅλμη].

Θυμοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: плinȣ de îȣцeaлъ. [θυμός, πλῆθος].

Θυμοραϊστὴς, οῦ (ὁ), noet: [θυμός, ῥαίω] пъпъditopȣ de biaцъ; бpъжmaшȣ de moapte.

Θυμὸς (ὁ), [θύω] (υ лȣngȣ) sȣfletȣ, inimъ; (npin întind:) popnipe îȣte (saȣ natimъ) a sȣfletȣлȣĭ, noftъ; (iap npinч:) mînie, nekazȣ; (în цen:) disnosiцie (a sȣfletȣлȣĭ), simцimîntȣ; (noet:) biaцъ. «Θυμὸν ὀλέσαι (ἀπαυρεῖν, шi чл:)» Om: «Ἀπὸ δ' ἔπτατο («Λίπε δ' ὀστέα) θυμός.» Om: «Θυμὸν ἀποπνέειν.» Om: a 'шi da sȣfletȣл. «Θυμὸν ἀγείρειν». Om: (bezĭ θυμηγερέω). «Ἤθελεν («Ἤλπετο, «Πείθετο) θυμὸς.» Om: «Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν.» Om: (шi în napaл:) «Κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν». Om: «Ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.» Om: (шi desnpe bite) «Βόε, ἴσον θυμὸν ἔχοντε». Om: «Καὶ τοὺς μὲν (ἄρνας) κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ, θυμοῦ δευομένους». Om: (шi în nepifp:) «Οὐκ ἐς θυμὸν φέρω.» Ksn: nȣ 'mĭ adȣkȣ aminte. «Ἵνα γνόω κατὰ θυμὸν». Тkp: ka sъ înцeлegȣ, sъ mъ domipeskȣ. «Ἐκ θυμοῦ στέργοισα». Тkp: din inimъ. (шi eл:) «Ὅπα θυμὸς ἑκάστου». ȣnde boĭa fie-kape. «Ἀπὸ θυμοῦ εἶναι (saȣ γίγνεσθαι, saȣ πίπτειν) τινί». Om: a fi ȣpîtȣ kȣĭва. «Ἕτερος δὲ με θυμὸς ἔρυκεν». Om: aлtȣ gîndȣ.

Θύμος (ὁ), (υ skȣptȣ) ȣnȣ feлȣ de apomatikъ nлantъ, чimбpȣ (sъpaчiĭ îл mînkaȣ, npekȣm шi akȣm, saлadъ, de ȣnde Θυμοξάλμη). «Ταὐτὸν θύμον φαγόντες.» Apstf: 2)= Βολβός, чeanъ seлбatikъ. (de ȣnde 3) (fig:) ȣnȣ feлȣ de ȣmfлъtȣpъ,=Σῦκον. 4) gîndȣpeлe, saȣ momiцeлe dene лîngъ gîtȣл biteлop fȣtate de kȣpînd, шi maĭ kȣ seamъ aл biцeiлop; (npinч:) gîлka de лîngъ kanȣл inimeĭ d'înanoĭ ne лa aл шeanteлea kîpчeĭȣ, = Παρασφαγίς.

Θυμοσοφέω-ῶ, biit: -ήσω, nъskoчeskȣ чeвa deлa sinemĭ. [шi

Θυμοσοφικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв): -ικῶς, pe-

лatівѣ кѣ чел de sine înвъцatѣ, dела sine пъsкочіtopѣ. [din

Θυμόσοφος (ό, ή), din natѣpъ inцелentѣ, de sine înвъцatѣ, saѣ de ла sine пъsко-чіtopѣ, iskѣsitѣ. [θυμὸς, σοφὸς].

Θυμοφθορέω-ῶ, biit: -ήσω, îmĭ пpъпъ-deskѣ inima, mъ toпeskѣ. [din

Θυμοφθόρος (ό, ή), пpъпъditopѣ de ini-ma, віаца saѣ пѣtepiле atît fisiче кît ші mopaле але omѣлѣĭ; (în цen:) adѣкъtopѣ de moapte; «Γράμματα («Φάρμακα) θυμοφ-θόρα.» Om: [θυμὸς, φθορὰ].

Θυμόω-ῶ, biit: -ώσω, (stpъm: кѣ aк:) пe-къжeskѣ пe чіneва; (ші miж: saѣ пas:) mъ пeкъжeskѣ. «Τὸ θυμούμενον»: Тч: ші Пл: în лoкѣ de ὁ θυμὸς, пeкazѣл. [ші

Θυμώδης, (υ лѣпгѣ) εος (ό, ή). (ші a-dв:) -ωδῶς, =Θυμοειδής, ĭѣte ла mînie; îndpъzпeцѣ, пъвaлпікѣ. [θυμὸς].

Θυμώδης, (υ skѣptѣ) εος (ό, ή), чел кa чim-вpѣ, saѣ din soĭѣл чimвpѣлѣĭ. [θύμος].

Θύμωμα (το), пoet: пopпipe de пeкazѣ.

Θύμωσις, εως(ή), пeкъжipe (akt: saѣ пas:). [θυμόω].

Θυνέω (пpeл: ἐθύνεον), пoet: Іon: în лoкѣ de θύνω.

Θυννάζω, biit: -άσω, гъѣpeskѣ, saѣ пъ-tpѣпzѣ кѣ fѣpкѣліца чeва кa пe пeшteлe θύννος кѣ ostia. [θυννὰς]

Θυνναῖος, α, ον, pелatівѣ кѣ [θύννος].

Θύνναξ, ακος (ό), dim: ал лѣĭ θύννος.

Θυννὰς, ἀδος (ή), =Θύννη.

Θύνναιος, α, ον, =Θυνναῖος.

Θυννευτικὸς, ή, ὸν, pелatівѣ, saѣ înde-mînatікѣ ла пeskѣipea tѣпiлop. [din

Θυννεύω, biit: -εύσω, пeskѣĭeskѣ tѣпĭ. [вeзĭ θύννος].

Θύννη (ή), femeĭeskѣл tѣпѣ, saѣ (Ітл:) tѣпinъ.

Θυννίζω, biit: -ίσω, =Θυννάζω.

Θυννίον (τὸ), dim: ал лѣĭ θύννος.

Θυννὶς, ίδος (ή), = Θυννὰς.

Θυννοθηραῖος, α, ον, pелatівѣ кѣ вîпъto-pѣл de tѣпĭ. [din

Θυννοθήρας, ου (ό), вîпъtopѣ, saѣ пes-кѣitopѣ de tѣпĭ. [θύννος, θήρα].

Θύννος (ό), [θύνω] ѣпѣ felѣ de пeшte de mape, (dѣпe Ітл:) tѣпѣ. ‖ (fem:) θύννος (ή), =Θύννη.

Θυννοσκοπεῖον (τὸ), лoкѣ de пîndipea tѣпiлop. [ші

Θυννοσκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, пîndeskѣ tѣ-пĭ. [ші

Θυννοσκοπία (ή), пîndъ, saѣ пîndipe de tѣпĭ. [din

Θυννοσκόπος (ό, ή), пîndapѣ de tѣпĭ. [θύννος, σκοπὸς].

Θυννώδης, εος (ό, ή), asemeпea кѣ tѣпѣ; saѣ din soĭѣл пeшtiлop tѣпĭ; (fir:) пeгĭо-вѣ кa пeшteлe tѣпѣ. [θύννος, вeзĭ ziч:].

Θῦνον, пoet: în лoкѣ de ἔθυνον, пpeл: ал лѣĭ θύνω.

Θῦνος (ό), пpea pap în лoкѣ de θύννος.

Θύνω [θύω], biit: θυνῶ, пoet: mъ пop-пeskѣ, aлepгѣ кѣ ĭѣцeaлъ.

Θυοδόχος (ό, ή), [θύος, δέχομαι] кoпpin-zъtopѣ de tъmîĭe; saѣ кape sлѣжeшte кa ѣпѣ вasѣ de apomate.

Θυόεις, εσσα, εν, пoet: = Θυώδης, віпe-mipositopѣ. [din

Θύον (τὸ), пoet: =Θύος, пpъжitѣpъ пeп-tpѣ жeptfъ; apomъ; tîmîĭe. 2) ѣпѣ felѣ de кoпaчĭѣ apomatікѣ, (пoate) =Θυία.

Θύος, εος -ους (τὸ), пoet: [θύω] apomъ. saѣ fpъmîntъtѣpъ adѣsъ în жeptfъ; tъmîĭe; (în цen:) жeptfъ. 2) пeвѣпeaskъ пъвaлъ. tѣpвape.

Θυοσκινέω -ῶ, biit: -ήσω, [θύος, κινέω] (пpea pap) îndemпѣ ла жeptfe, saѣ pîn-dѣĭeskѣ a se faче жeptfe. (dѣпe алцĭĭ гpeш: în лoкѣ de...

Θυοσκοέω -ῶ, biit: -ήσω, пoet: жeptfe-skѣ, saѣ sъвîpшeskѣ жeptfъ; (пestp:) sîntѣ

Θυοσκόος (ό, ή), Іon: пoet: [θύος, κο-έω în лoкѣ de νοέω] = Θυηπόλος, жep-tfitopѣ, пpeotѣ; пpoopoкѣ. (se кoпf: кѣ...

Θυοσκόπος (ό, ή), [θύος, σκοπός], oвsep-вътopѣ de fлaкъpa, saѣ mъpѣпtaĭeлe жept-feлop, ші dintp' aчestea пpoopoчitopѣ.

Θυοφόρος (ό, ή), пoet: ofepitopѣ (adѣ-къtopѣ) de tъmîĭe, saѣ жeptfъ. «Χεὶρ—». Гpam: [θύος, φέρω].

Θυόω -ῶ, biit: -ώσω, пoet: [θύον] apo-matizѣ. 2) (miж:) пeвѣпeskѣ, tѣpвezѣ.

Θύρα, ας, (ή), ѣшъ (maĭ de mѣлte-opĭ ла îm; пeпtpѣ doъ кaпate); (fir:) плeo-пeлe, saѣ кoaжeлe, чe se deskid, ші se înкid але skoĭчeлop de mape. 2) op чe tъĭatѣ din skîndѣpĭ, ші înвinatѣ кa o ѣшъ, saѣ пoptiцъ, (ad): пъtpatѣ ші лѣпгѣĭaцѣ; (de ѣпde θυρεός). 3) (пpin întind:) кѣptea пaлatѣлѣĭ împъpъteskѣ (пpiпч: a împъ-paцiлop Пepsieĭ, пpeкѣm ші aкѣm пoap-ta, saѣ înaлta пoaptъ a Тѣpчieĭ). (de ѣпde). «Φοιτᾷν ἐπὶ θύρας». Ksп: a se înfъцiшa ла кѣptea împъpatѣлѣĭ, (fpaпц:) faire la cour au roi. (вeзĭ ші...

Θύραζε, adв: ла (saѣ afapъ din) ѣшъ; (în цeп:) afapъ. «Βῆ θύραζε» Іл: Σ. «Τοὺς ἔκβαλε θύραζε. «Іл: Φ. «Ἐκ μηροῦ δόρυ

ὦσε θύραζε. Ιл: Е. «Ἔκβασις οὔπη φαίνεθ' ἄλλος θύραζε». Iл: Σ. (mi кѕ aptik:) «Οἱ θύραζε». Apstf: stpeinii. (везї mi ἔξω). [θύρας, δε]. [de ѕnde

Θυράζω, biit: -άσω, staѕ ла (saѕ skoцѕ пе чinева afapъ din) ѕшъ.

Θύραθεν, adв: de ла ѕшъ (snpe înъѕntpѕ); (în цeн:) de afapъ. [θύρα, θεν].

Θυραῖος, α шi ος, ον, релatiвѕ кѕ (saѕ кape este afapъ de) ѕшъ; кape лipseште; stpeinѕ, de din afapъ. [θύρα].

Θυρανοιξία (ἡ), deskidepe de ѕшъ (пpinч: de temплѕ); (de ѕnde Бiсep:) tîpnosipe de вiserikъ. [θύρα, ἄνοιξις].

Θυραυλέω -ῶ, biit: -ήσω, петpекѕ afapъ din (ѕшъ) касъ; лipseskѕ în pesвoiѕ, петpекѕ în taвъpъ; (în цeн:) лipseskѕ ѕndeва. «Τῇ γυναικὶ κάλλιον οἴκοι μένειν ἢ θυραυλεῖν». Ksn: 2) staѕ dînaintea ѕшелор кѕiва amtentîndѕ 'л, saѕ ка съ 'л лinгѕшeskѕ, iл кѕpteneskѕ. [шi

Θυραυλία (ἡ), петpeчepe afapъ (în taвъpъ, шi чл:); кѕptenipe. [шi

Θυραυλικός, ή, όν, релatiвѕ кѕ петpeчepea afapъ din касъ; saѕ кape se faче afapъ din касъ (în aepѕ deskisѕ). [din

Θύραυλος (ὁ, ἡ), [θύρα, αὐλή] петpекъtopѕ afapъ din касъ (în taвъpъ, шi чл:); лipsitѕ de a касъ.

Θυρέασπις, ιδος (ἡ), ѕnѕ felѕ de sкѕtѕ лѕnгѕiaцѕ ка θυρεός. (вez: ziч:). [θυρεός, ἀσπίς].

Θυρεαφόρος (ὁ, ἡ), =Θυρεοφόρος.

Θυρεοειδής, έος [θυρεός, εἶδος] (ὁ, ἡ). asemenea кѕ, în fopmъ de...

Θυρεός (ὁ), ѕnѕ felѕ de павъзъ лѕnгѕiaцъ în fopmъ de пъtpatѕ. [везї θύρα]. 2) noet: niatpъ mape пѕsъ dinaintea ѕшеї, mi slѕжind în локѕ de ѕшъ.

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѕ de (apmatѕ кѕ) павъза θυρεός (везї ziч:). [θυρεός, φέρω].

Θυρεπανοίκτης, ου (ὁ), deskizъtopѕ de ѕшї, saѕ пentpѕ кape ѕшеле каселор sînt deskise, (adiкъ) пе кape toцї пpiimesк кѕ вѕкѕpie. (аша s' a пѕmit filosofѕл Кpatesѕ). [θύρα, ἐπί, ἀνοίγω].

Θύρετρον (τό), noet: în локѕ de [θύρα]; каnatѕ de ѕшъ.

Θορηβόλιον (τὸ), =Ἔπαυλις, колiвъ. [din

Θυρηβόλος (ὁ), =Τέκτων. [θύρα, βολή].

Θύρηθεν, Θήρηθι, Ion: noet: în локѕ de θύραθεν, θύραθι.

Θύρηφι, adв: (în fopmъ de dat:) noet: ла ѕшъ, saѕ ла поаptъ.

Θυρίδιον (τὸ), dim: ал лѕї θύρα, saѕ θυρίς, поptiцъ, saѕ fepestpѕie.

Θύριον (τὸ), dim: ал лѕї θύρα, поptiцъ.

Θυρίς, ίδος (ἡ), (пpinч:) dim: ал лѕї θύρα; (обiч:) fepeastpъ.

Θυροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл ѕшеї, saѕ ка о ѕшъ. [θύρα, εἶδος].

Θυροιγός (ὁ, ἡ), deskizъtopѕ de поаptъ, поptapѕ, =Θυρωρός. [θύρα, οἴγω].

Θυροκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, batѕ ла ѕшъ, съ 'mї deskizъ. [шi

Θυροκοπία (ἡ), вътaie ла ѕшъ. [шi

Θυροκοπίδης, ου (ὁ), кom: în локѕ de θυροκόπος. [шi

Θυροκοπικός, ή, όν, de вътѕt în ѕшъ; saѕ обiчnѕitѕ a fi...

Θυροκόπος (ὁ, ἡ), чел че вate ла ѕшї, (ad:) ѕmвлъ din касъ în касъ, чepшъtopѕ. [θύρα, κόπτω].

Θυροκρουστέω -ῶ, biit: -ήσω, Θυροκοπέω. [θύρα, κρούω].

Θυροπηγία (ἡ), [θύρα, πήγνυμι] алкъtѕipe de ѕшъ.

Θυροποιός (ὁ), fъкъtopѕ de ѕшї. [θύρα, ποιός].

Θυρόω -ῶ, biit: -ώσω, пѕiѕ, deskizѕ ла о клѕdipe ѕшъ; saѕ potpiveskѕ каnate ла ѕшъ. [θύρα].

Θυρσάδδω, Лакоn: în локѕ de θυρσάζω, biit: -άσω, sepвezѕ цiind în mînъ tipsѕ în чinstea лѕї Бакѕ. «Βακχᾶν θυρσαδδωᾶν». Apstf: în локѕ de θυρσαζουσῶν. [θύρσος].

Θυρσάριον (τὸ), dim: ал лѕї θύρσος.

Θυρσαχθής, έος (ὁ, ἡ), poet: [θύρσος, ἄχθος] înкъpкatѕ кѕ (пъptъtopѕ de) tipsѕ.

Θυρσοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de tipsѕ. [θύρσος, εἶδος].

Θυρσόλογχος (ὁ, ἡ), poet: sѕлiцъ, че slѕжеште în локѕ de (saѕ înкѕnѕnatъ кѕ edepъ în felѕ de) tipsѕ. [θύρσος, λόγχη].

Θυρσομανής, έος (ὁ, ἡ), [θύρσος, μαίνομαι], шi

Θυρσοπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), [θύρσος, πλήττω] isвitѕ (întѕsiastѕ) de Бакхiкъ певѕnie.

Θύρσος (ὁ), [θύω] пpъжinъ înfъшѕpatъ кѕ fpѕnze de edepъ, шi de viцъ, че цineaѕ în mînъ Бакanцiї, tipsѕ.

Θυρσοτινάκτης, ου (ὁ), poet: клetinъtopѕ de tipsѕ în felѕл Бакanцiлор. [θύρσος, τινάσσω].

Θυρσοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, poptѕ în mînъ tipsѕ; saѕ sepвezѕ ка Бакantѕ. [шi

Θυρσοφορία (ἡ), пѕptape de tipsѕ, saѕ sepвape în чinstea лѕї Бакѕ. [din

Θυρσοφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѕ de tipsѕ în чinstea лѕї Бакѕ. [θύρσος, φέρω].

Θυρσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чел че se înbeseлeште (serbeazъ) în чinstea лȣĭ Бакȣ. [θύρσος, χαίρω].

Θυρσόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ (npefakȣ) чева în formъ de tipsȣ. [θύρσος].

Θύρωμα (τὸ), kasъ (kлъdire) kȣ ȣшĭ. 2) ȣшъ, saȣ kanatȣ de ȣшъ. [θυρόω].

Θυρὼν, ῶνος (ὁ), =Πυλών. [θύρα].

Θυρωρεῖον (τὸ), лokȣinџa portarȣлȣĭ. [шi

Θυρωρέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskȣ поarta. [din

Θυρωρὸς (ὁ, ἡ), [θύρα, ὤρα] пъzitorȣ de поartъ, portarȣ.

Θύσαι (αἱ), noet: (npea rap) în лokȣ de θυάδες, Бakante.

Θυσανηδὸν, adb: ka niшte fȣnde, saȣ чĭȣkȣrĭ. [шi

Θυσανόεις, εσσα, εν, înnodobitȣ kȣ fȣnde, saȣ чĭȣkȣrĭ. [din

Θύσανος (ὁ), [θύω] fȣndъ, saȣ чĭȣkȣre.

Θυσάνουρος (ὁ, ἡ), чел kȣ koadъ fȣndoasъ (deasъ, пъroasъ). [θύσανος, οὐρά].

Θυσανώδης, εος (ὁ, ἡ), fȣndosȣ, saȣ ka o fȣndъ. [шi

Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν =Θυσανόεις. [θύσανος].

Θύσθλον (τὸ), noet: (npinч: лa îm:) чeлe sfinte (fъkлiĭ, tipse, шi чл:), че џineaȣ în mîinĭ Бakanteлe лa serbъtoarea Бakȣлȣĭ; (npin întind:) misteriiле (орџiiле) Бakȣлȣĭ; (în џen:) жertfъ; serbъtoare. [шi

Θυσία (ἡ), [θύω] tъmîie, жertfъ; zi de жertfъ, serbъtoare. [de ȣnde

Θυσιάζω, biit: -άσω, =Θύω, adȣkȣ жertfъ. 2) serbezȣ (npinч:) în чinstea Бakȣлȣĭ. [din

Θυσιὰς, άδος (ἡ), = Θυάς, Бakantъ. || (adiekt:) peлatibъ kȣ Бakanteлe, saȣ Бakixikъ. [θυσία].

Θυσίασμα (τὸ), жertfitȣrъ; saȣ жertfъ, biktimъ. [шi

Θυσιαστήριον (τὸ), aлtarȣ, жertfeлnikȣ. [θυσιάζω].

Θύσιμος (ὁ, ἡ), potpribitȣ пentrȣ жertfъ. [din

Θύσις, εως (ἡ), noet: pornire; fербinџeaлъ; ferbere. «Θυμοῦ —». Плt: [θύω].

Θυσκάριον (τὸ), dim: aл лȣĭ ..

Θύσκη (ἡ), =Θυΐσκη.

Θυσκόος (ὁ, ἡ), noet:=Θυοσκόος.

Θύσσανος, шi Θυσσανόεις, шi чл: noet: în лokȣ de θύσανος, шi чл:

Θυστὰς, άδος (ἡ), noet: în лokȣ de θυάς. || (adiek:). =Βακχική.

Θυτέος, α, ον, nosit: aл лȣĭ θύω.

Θυτὴρ (ὁ), noet: în лokȣ de θύτης. [de ȣnde

Θυτήριον (τὸ), жertfeлnikȣ; saȣ kъdeлniџъ. 2) noet: = Θῦμα. 3) neȣt: aл лȣĭ

Θυτήριος (ὁ, ἡ), =Θυτικός.

Θύτης, ου (ὁ), жertfitorȣ (npeotȣ, шi чл:). [θύω].

Θύψαι, nex: 1: de inf: aл лȣĭ τύφω.

Θύψις, εως (ἡ), ardere; pîrлire; afȣmare, шi чл: [τύφω].

Θύω [în afin: kȣ θέω, σείω, σεύομαι], biit: θύσω, (npinч: шi noet: despre bîntȣ, fokȣ, шi чл:) bîжîȣ, шȣerȣ; (prin întind:) пъбълeskȣ; (în џen:) mъ porneskȣ pe nede; aлergȣ ka întȣsiastȣ; neбȣneskȣ. «Ἔγχεϊ θύειν». Iл: Л. «Ὀλοῇσι φρεσὶ θύει» Iл: A. este smintitȣ. «Δάπεδον αἵματι θύεν». Od: A. ȣndea de sînџe 2) arzȣ tъmîie; (în џen:) adȣkȣ жertfъ, жertfeskȣ bitъ; (prin întind:) serбъtoreskȣ; daȣ ospъџȣ în zioa жertfeĭ; (miж:) observȣ пroorочeште prin npeotȣ mъrȣntaĭeлe жertfeĭ (ka sъ mъ domireskȣ despre pesȣлtatȣл întrenrindepiĭ meлe). «Γάμους («Εὐαγγέλια) θύειν». Лkз: «Θύω (saȣ Θύομαι) ἐπ' ἐξόδῳ». Лkз: (шi kȣ inf:) «Θύομαι ἰέναι». Ksn:

Θυώδης, εος (ὁ, ἡ), [θύος] noet:=Θυήεις, bine-mirositorȣ.

Θυώεις, εσσα, εν, noet: =Θυώδης.

Θύωμα (τὸ), [θυόω] tъmъĭe; aromъ.

Θυωρίς, ίδος (ἡ), sfînta masъ a жertfeĭ. [шi

Θυωρίτης, ου (ὁ), sлȣжitorȣ лa sfînta masъ. 2) (abȣs:) zarafȣ; (în џen:) kȣnoskъtorȣ, npeџȣitorȣ de лȣkрȣрĭ; жȣdikъtorȣ. [din

Θυωρὸς (ἡ), [θύω, ὥρὰ] sfînta masъ, пe kape se пȣneaȣ пърџiлe жertfeлорȣ pînдȣite пentrȣ zeĭ; (în џen:) жertfeлnikȣ; (prin întind:) masъ de ospъџȣ; (abȣs:) masъ de zarafȣ.

Θωή (ἡ), noet: osîndъ xotъrîtъ asȣпра kȣĭba; binъ; pîrъ пentrȣ bpe o krimъ. [τίθημι].

Θωκέω-ῶ, biit: -ήσω, noet: =Θακέω. [din

Θῶκος (ὁ), noet: în лokȣ de θᾶκος, жeџȣ, tronȣ; шedepe; adȣnape.

Θῶμαι, în kontrak: în лokȣ de θάομαι, noet: =Θώσσομαι, mъпînkȣ шi beaȣ, (ad:) mъ desfъtezȣ în bepe шi mînkape.

Θώμιγξ, ιγγος (ὁ), koardъ de arkȣ; aџъ, sfoarъ; kĭeotoape; лaџȣ; biчĭȣ. [din

Θωμίζω [θωμὸς], biit: -ίσω, легȣ, saȣ biчĭȣeskȣ kȣ fȣnie.

Θώμισυ, noet: (în kontrak:) în лokȣ de τὸ ἥμισυ.

Θωμίσσω, вііt: -ίξω, noet: în локȣ de θωμίζω.

Θωμὸς, (ὁ), noet: în локȣ de θημὼν, гръmadъ, teanкȣ; клаĭe.

Θωπεία (ἡ), лінгȣшіре. [шi

Θώπευμα (τὸ), ворвъ saȣ fanlъ de лінгȣшіре. [θωπεύω].

Θωπευμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ θώπευμα.

Θωπευτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, овічnȣitȣ, saȣ îndemînatiкȣ а лінгȣшї. [din

Θωπεύω, вііt: -εύσω, mîнгîїȣ, лінгȣшesкȣ; amъцesкȣ. «Καιρὸν—». Лкs: pesкȣmпърȣ вреme. [шi

Θωπικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς,=Θωπευτικὸς. [шi

Θώπτω. вііt: θώψω, noet: în локȣ de θωπεύω. [θώψ].

Θωρακεῖον (τὸ), napte de zidȣ, saȣ клъdіре skoasъ afaръ (tȣpnȣ, шi чл:) sпре преnazъ, (franц:) parapet, (tȣpч:) metepizȣ. 2) (neȣt:) nodiшорȣ înпрежȣрȣл вîрfȣлȣĭ kataptȣлȣĭ, (Itл:) папafingȣ. (veзї шi καρχήσιον шi φάτνωμα). 3) tȣpnȣ амеzatȣ пе елеfantȣ. [шi

Θωρακίζω, вііt: -ίσω, înвракȣ кȣ za; (în цеn:) înapmezȣ. [θώραξ].

Θωράκιον (τὸ), dim: ал лȣĭ θώραξ. 2) în локȣ de θωρακεῖον.

Θωρακισμὸς (ὁ), înapmape кȣ za. [θωρακίζω].

Θωρακίτης, ου (ὁ), =Θωρακοφόρος. [θώραξ].

Θωρακομάχος (ὁ, ἡ), кape se вate înapmatȣ кȣ za. [θώραξ, μάχη].

Θωρακοποιός (ὁ, ἡ), fъкъторȣ de zaле, saȣ платоше. [θώραξ, ποιὸς].

Θωρακοφόρος (ὁ, ἡ), пȣртъторȣ de платошȣ. [θώραξ, φέρω].

Θώραξ, ακος (ὁ), naptea tpȣпȣлȣĭ omȣлȣĭ de ла гîтȣ пînъ din жosȣ de вȣрікȣ; (naptik:) пieптȣл, saȣ osȣл пieптȣлȣĭ. (de ȣnde 2) (овіч:) къмашъ de fepȣ, za, saȣ платошȣ. (veзї γύαλον). 3) skoвȣл din zidȣ snpe anъpape (tȣpnȣ, шi чл:). (veзї θωρακεῖον); (прin întind:) zidȣ. 4)=Προτομή, вȣstȣ. 5) ȣnȣ feлȣ de naxapȣ.

Θωρηκτὴς, οῦ (ὁ), Ion: noet: în локȣ de θωρακίτης, saȣ θωρακοφόρος. [шi

Θωρηκτὸς, ἡ, ὸν Ion: înapmatȣ кȣ платошȣ. [θωρήσσω].

Θώρηξ, ηκος (ὁ), Ion: în локȣ de θώραξ.

Θώρηξις, ιος (ἡ), Ion: =Θωρακισμός. 2) веціе. (veзї шi ἀκροθώραξ). [din

Θωρήσσω, вііt: -ήξω, Ion: în локȣ de θωρακίζω. 2) mъ înвътȣ, ȣmвлȣ веаtȣ. (veзї шi θώσσομαι). [θώρηξ].

Θὼς, θωὸς (ὁ), ȣnȣ feлȣ de patpȣпedȣ карпіворȣ пestpiцȣ, (noate) pîsȣ. (veзї шi λύγξ). [θοὸς].

Θώσασθαι, noet: nex: ал лȣĭ...

Θῶσθαι, infin, ал лȣĭ θῶμαι.

Θώσσομαι [θάω], вііt: θωχθήσομαι, noet: mъ înвътȣ, ȣmвлȣ tot веаtȣ. (veзї шi θωρήσσω, шi θῶμαι).

Θὥτερον, noet: în локȣ de τὸ ἕτερον.

Θωὐκτήρ (ὁ), noet: [θωΰσσω] stpigaчїȣ, кape stpigъ, латpъ, saȣ faче mape вȣetȣ.

Θῶυμα (iap nȣ θώϋμα) (τὸ), Ion: în локȣ de θαῦμα. [de ȣnde

Θωυμάζω (iap nȣ θωϋμάζω), вііt: -άσω, Ion: în локȣ de θαυμάζω.

Θωΰσσω [θοὸς], вііt: -ύξω, noet: stpigȣ tape, faкȣ mape вȣetȣ; (ȣne-opї) пъвълesкȣ asȣпpъ кȣ гълціе.

Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локȣ de θαυμαστὸς, вpednікȣ de пріvіре.

Θώψ, θωπὸς (ὁ, ἡ), лінгȣшіторȣ; amъціторȣ; (adiек:) îndemînatiкȣ а amъці прin лінгȣшірї.

I.

Ι, ι, Ἰῶτα (τὸ), (nedeкл:) Iota, а поълеа літеpъ а Елінesкȣлȣĭ алfaвetȣ. || (пȣmъp:) ʹΙ, zeче (10), saȣ ал zечелеа; шi Ι, zeче miї (10000).

Ἴ, saȣ Ἵ, цеn: шi ἵν saȣ ἵν (de ȣnde μίν шi νίν) dat: saȣ ак: ал (neîntpeв:) npon: ἵς, ел (пъstpatȣ în Лаt: is, шi în Елін: τίς) noet: în локȣ de ὅς. «Ἵν αὐτῷ». Пind: în локȣ de ἑαυτῷ.

Ἰὰ (τὰ), noet: înl: neȣt: (eteponeнȣ) ал лȣĭ Ἰός, sъцеatъ.

Ἰὰ, ᾶς (ἡ), noet: гласȣ, stpigъtȣ, цinъtȣ sȣnetȣ, sgomotȣ.

Ἴα, цеn, Ἰῆς, dat: Ἰῇ, ак: Ἴαν, Ion: noet: în локȣ de μία, fem: ал лȣĭ εἷς, ȣna.

Ἰάζω, вііt: Ἰάσω, imitȣ (прінч: în diaлектȣ) пе Ionienї, =Ἰωνίζω.

Ἰαθμὸς (ὁ), =Ἰαυθμὸς.

Ἰαιβοῖ, intepieкц: =Αἰβοῖ.

Ἰαίνω, вііt: ἰανῶ, (nex: ἴηνα, шi nas: ἰάνθην), noet: înкълzesкȣ, înfepвîntȣ, пригоpesкȣ; (прin întind:) moiȣ; (fig:) аліnezȣ, nотолesкȣ, înвлînzesкȣ; înвeseлesкȣ; mîнгîїȣ; îndȣлчesкȣ; (ȣne-opї) лекȣїesкȣ. «Οὐθὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσιν ἰάνθη». Іл: О:

n'a pîs, nȣ s'a desnosomopît faųa eĭ.

'Ιακὸς, ὴ, ὸν, ='Ιωνικὸς.

'Ιακχαγωγὸς (ὁ), ["Ιακχος, ἄγω] dȣкътopȣ de statȣa Бакȣлȣĭ ла ųepmoniiлe sepвъtopiлop лȣĭ.

'Ιακχάζω, biit: -άσω, noet: stpirȣ (fakȣ гълъųie) ка Бакanųiĭ; (în ųen:) stpirȣ. [шi

'Ιακχαῖος, α, ον, pелatiвȣ кȣ Iакхȣ, saȣ Бакхiкȣ. [шi

'Ιακχεῖον (τὸ), tempлȣл Бакȣлȣĭ [шi

'Ιακχέω-ῶ, biit: -ήσω, ='Ιακχάζω. [шi

'Ιάκχιος (ὁ, ἡ), noet: ='Ιακχαῖος. [din

"Ιακχος (ὁ), ['Ιάχω] Бакȣ; (npin întind:) statȣa лȣĭ; imnȣ în чinstea лȣĭ; (în ųen:) stpirъtele (гълъųiiлe) Бакanųiлop. 2) (adiек:) ='Ιακχαῖος.

'Ιαλεμίζω [ἰάλεμος], biit: -ίσω, жълeskȣ, mъ вoчeskȣ. [de ȣnde

'Ιαλεμίστρια (ἡ), жълitoape.

'Ιάλεμος (ὁ), [ἰὴ] imnȣ жалnikȣ (de moapte); жълipe, вoчipe. [de ȣnde

'Ιαλεμώδης, εος (ὁ,ἡ), чeл ка de жале; (fir:) neплъкȣtȣ, monotonȣ.

'Ιάλλω [ἵημι], biit: ἰαλῶ, (nex: ἴηλα) noet: nopneskȣ, asвîpлȣ («'Οϊστὸν.» ѕъųeatъ); întinzȣ («Χεῖρας»); skoųȣ afapъ («Φωνὴν, ὑλακὴν»), împȣiȣ («Δεσμὸν περὶ χερσίν, ἴχνος»); atакȣ («'Ατιμίησι τινά»); (nestpъm: saȣ eл:) mъ mišкȣ tape, алepгȣ, ѕвopȣ. «Μεταχθόνια ἴαλλον.» Es: [de ȣnde

'Ιαλτὸς, ή, ὸν, noet: nopnitȣ, asвîpлitȣ.

"Ιαμα (τὸ), mižлoкȣ de tъmъdȣipe, леакȣ. [ἰάομαι].

'Ιαμβειογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopȣ, noetȣ de iamвe; satipistȣ, oкъpîtopȣ. [ἰαμβεῖον, γράφω].

'Ιαμβεῖον (τὸ), kîntikȣ, saȣ noemъ iamвiкъ, (maĭ de mȣлte-opĭ) satipiкъ. [шi

'Ιάμβειος (ὁ, ἡ), ='Ιαμβικὸς, iamвiкȣ, skpisȣ în вepsȣpĭ iamвiчe. [ἴαμβος].

'Ιαμβειοφάγος (ὁ, ἡ), ='Ιαμβοφάγος. [ἰαμβεῖον, φάγω].

'Ιαμβιάζω, biit: -άσω, шi 'Ιαμβίζω, biit: -ίσω, kompȣiȣ вepsȣpĭ iamвiчe; (stpъm:) oкъpъskȣ, вatжokopeskȣ ne чineвa npin iamвe, satipezȣ. [шi

'Ιαμβικὸς, ή, ὸν, kompȣsȣ din (notpiвitȣ nentpȣ) iamвe. [ἴαμβος].

'Ιαμβιστής, οῦ (ὁ), iamвistȣ, satipistȣ. [ἰαμβίζω].

'Ιαμβογράφος, (ὁ, ἡ), ='Ιαμβειογράφος. [ἴαμβος, γράφω].

'Ιαμβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în fелȣл iamвeлop. [ἴαμβος, εἶδος].

'Ιαμβοποιέω-ῶ, biit: -ήσω, fakȣ (kompȣiȣ) iamвe, sîntȣ...

'Ιαμβοποιὸς (ὁ, ἡ), noetȣ de iamвe. [ἴαμβος, ποιὸς],

"Ιαμβος [ἰάπτω] (ὁ), (în metpiкъ) niчopȣ de вepsȣ kompȣsȣ dintp'o silaвъ лȣnгъ шi alta skȣptъ; (npin întind:) вepsȣ iamвiкȣ, noemъ satipiкъ; ȣnȣ fелȣ de înnpoвizatъ komodie; (ȣne-opĭ) penpesintъtopȣл ȣneĭ asemenea komodiĭ.

'Ιαμβοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ (postitopȣ ne din afapъ, saȣ stpîmвъtopȣ) de iamвe. (komiкȣ enit: de aȣtopȣ tpaųiкȣ). [ἴαμβος, φάγω].

'Ιαμβύκη (ἡ), ȣnȣ fелȣ de instpȣmîntȣ mȣsiкaлȣ, (noate) =Γαμβύκη.

'Ιαμβώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ιαμβοειδής, satipiкȣ. [ἴαμβος].

'Ιαμεναὶ (αἱ), шi "Ιαμνοι (οἱ), noet: лoкȣpĭ foapte ȣmedoase, saȣ вълųĭ epвoase. (вezĭ шi εἰαμεναί).

'Ιάνθινος (ὁ, ἡ), чeл кȣ faųa de mікшȣnea. [din

"Ιανθον (τὸ), floapea шi faųъ mікшȣneлeĭ. ["Ιον, ἄνθος].

'Ιάομαι -ῶμαι [ἰαίνω], biit: ἰάσομαι, (nex: miж: ἰασάμην, шi nas: ἰάθην, nas: tpe: de кȣ: ἴαμαι, шi nosit: ἰατεὸν) tъmъdȣieskȣ, лeкȣieskȣ; (fir:) îndpentezȣ, dpeгȣ.

'Ιαππαπαιὰξ, kom: intepieкų: (eкsnpimъtoape de dȣpepe) aoлeo!

'Ιάπτω [ἵημι], biit: ἰάψω, (nas: nex: ἰάφθην) noet: apȣnкȣ, asвîpлȣ; лoвeskȣ, isвeskȣ; nopneskȣ, zъdъpъskȣ; ‖ (nestp: saȣ eл:) mъ nopneskȣ iȣte, nъвълeskȣ. (вezĭ шi ἰάλλω).

'Ιάπυξ, υγος (ὁ), вîntȣ nopdanȣsanȣ sȣfлъtopȣ din Ianiųia (o napte a Italieĭ).

'Ιὰς, άδος (ἡ), ='Ιωνική, Ioniкъ. ‖ (sȣвst: se înų: γῆ) Ionia.

'Ιάσιμος (ὁ, ἡ), tъmъdȣiвiлȣ, saȣ npiimitopȣ de вindeкape. ["Ιασις].

'Ιασίνη (ἡ), ='Ιασιώνη.

"Ιασις, εως (ἡ), вindeкape, tъmъdȣipe. ['Ιάομαι].

'Ιασιώνη (ἡ), ȣnȣ fелȣ de nлantъ (din soiȣл edepiĭ), (noate) =Κισσάμπελος. 2) (dȣne алųiĭ) pокea pîndȣpiчeĭ.

'Ιασμέλαιον (τὸ), [Пeps:] ȣntȣ de iasomie. [ἰάσμη, ἔλαιον].

'Ιάσμη (ἡ), iasomie. 2) ='Ιασμέλαιον. [ἴον].

'Ιασπίζω, biit: -ίσω, sîntȣ de faųa saȣ кoлoapea лȣĭ...

"Ιασπις, ιδος, (ἡ), ȣnȣ fелȣ de npeųioasъ

пĭatpъ пestpiцъ, iasпisȣ, saȣ somaki ал-вastpȣ (din soĭȣл aгatȣлȣĭ).

'Ιασπόνυξ, υχος (ὁ), ȣпȣ feлȣ de пpe-цioasъ пĭatpъ asemenea кȣ iasпisȣ. [ἴα-σπις, ὄνυξ].

'Ιαστί, adв: Ioniчeшte, saȣ dȣпe diaлe-ktȣл Ioпikȣ. [ἰάζω].

'Ιασὼ, όος (ἡ), zeiцa mediчiпeĭ (dokto-pieĭ). [ἰάομαι].

'Ιατέος, α, ον, пosit: ал лȣĭ ἰάομαι.

'Ιατὴρ (ὁ), пoet: = 'Ιατρὸς, doktopȣ, medikȣ. [de ȣпde

'Ιατήριος, α saȣ ος, ον,='Ιαματικὸς, вȣпȣ de лeakȣ. «'Ιατηρία (se îпц: τέχνη)» apta doktopeaskъ, saȣ mediчiпa.

'Ιατορία (ἡ), пoet: [ἰάτωρ] (se îпц: τέχνη) apta doktopeaskъ; (în цeп:) вindekape.

'Ιατὸς, ἡ, ὸν, tъmъdȣitȣ; saȣ ='Ιάσιμος, вindekaвiлȣ. [ἰάομαι].

'Ιατραλείπτης, ου (ὁ), doktopȣ tъmъdȣi-topȣ кȣ ȣпsopĭ. [ἰατρὸς, ἀλείφω]. [de ȣпde

'Ιατραλειπτικὴ (ἡ), apta doktopȣлȣĭ tъ-mъdȣitopȣ кȣ ȣпsopĭ.

'Ιατρεία (ἡ), вindekape, tъmъdȣipe (akt: saȣ пas:). [шi

'Ιατρεῖον (τὸ), лoкaлȣл doktopȣлȣĭ, шi aл doktopiiлop. 2) (îm:) плata doktopȣ-лȣĭ. [шi

'Ιάτρευσις, εως (ἡ), вindekape, лekȣipe. [din

'Ιατρεύω, вiit: -εύσω, sîпtȣ doktopȣ, saȣ medikȣ; (stpъm:) kaȣtȣ, saȣ tъmъdȣieskȣ вoлпaвȣ. [шi

'Ιάτρια (ἡ), doktopiцъ; saȣ moaшъ. [шi

'Ιατρικὸς, ἡ, ὸν, doktopeskȣ, medikaлȣ. «'Ιατρικὴ» meсepia doktopȣлȣĭ. шi «'Ιατρικὸς, îndemîпatikȣ, saȣ îndeлeтпiчitȣ în doktopie. [ἰατρός]. [de ȣпde

'Ιατρικῶς, adв: doktopeшte, ad: кȣ dok-topiĭ, saȣ ka ȣпȣ doktopȣ.

'Ιατρίνη (ἡ),='Ιάτρια.

'Ιατρολογέω -ῶ, aiit: -ήσω, вopвeskȣ, (tpaktezȣ) despe doktopie. [ἰατρὸς, λόγος].

'Ιατρομαθηματικοὶ (οἱ), întpeвȣiпцъtopĭ de astpoлoцie spe вindekapea вoaлeлop. [ἰατρὸς, μαθηματικός].

'Ιατρόμαια (ἡ), doktopiцъ шi moaшъ. [ἰατρὸς, μαῖα].

'Ιατρόμαντις, εως (ὁ), doktopȣ шi гiчi-topȣ, saȣ пpoopokȣ de o datъ (вpaчiȣ). [ἰατρὸς, μάντις].

"Ιατρον (τὸ), ='Ιατρεῖον (2). [шi

'Ιατρὸς (ὁ), doktopȣ, medikȣ. [ἰάομαι].

'Ιατροσοφιστὴς, οῦ (ὁ), doktopȣ îпвъцatȣ, ='Ιατροφιλόσοφος. [ἰατρὸς, σοφιστής].

'Ιατροτέχνης, ου (ὁ), meшtepȣ, îndemî-пatikȣ лa doktopie, doktopȣ. [ἰατρὸς, τέχνη].

'Ιατταταὶ, шi 'Ιατταταιὰξ, întep: въĭtъt: (ekspim: de dȣpepe, saȣ mîxпipe). ax! вaĭ!

'Ιαῦ, шi 'Ιαυοῖ, kom: întepiek: (pesпȣп-zъt:) eĭ! чe e !. 2) (ekspim: de mîxпipe) ax! ox! 3) (ekspim: de вȣkȣpie) ox! ox! xo!

'Ιαυθμὸς (ὁ), пoet: лoкȣ de odixпъ, лo-kȣiпцъ; (despe вite) staȣлȣ, кȣлкȣшȣ, кȣiвȣ. 2) (ȣпe opĭ) somпȣ. [din

'Ιαύω [αὔω], вiit: ἰαύσω, пoet: (пpea pap stpъm:) odixпeskȣ; (oвiч: пestpъm:) mъ odixпeskȣ, dopmȣ; (saȣ simплȣ) пetpekȣ пoaптea; (пpîп întind:) лoкȣieskȣ, saȣ гъsdȣieskȣ вpemeлпiчeшte ȣпdeвa.

'Ιαφέτης, [ἰὸς, ἀφίημι] ου (ὁ), пoet: = 'Ιοβόλος.

'Ιαχαῖος, α, ον, пoet: pesȣпъtosȣ, sгo-motosȣ. (вezĭ шi ἰακχαῖος). [шi

'Ιαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet:='Ιάχω. [din

'Ιαχὴ (ἡ), пoet: [ἰὰ] stpiгъtȣ, гълъцie, sгomotȣ; (despe пeîпsȣfл:) mape tpoп-къпitȣpъ, saȣ tposпitȣpъ.

'Ιάχημα (τὸ), пoet:='Ιαχή, гласȣ, stpi-гъtȣ. [ἰαχέω].

"Ιαχος (ὁ), пoet: = 'Ιαχή.

'Ιαχρὸς, ὰ saȣ ὸς, ὸν, пoet: [ἰαίνω] mo-ĭatȣ; moaлe; (пpiп întind:) пȣtpedȣ; (fiг:) вeseлȣ.

'Ιάχω, вiit: ἰαχήσω, (пex: ἴαχον, tpek: de кȣ: în лoкȣ de пpez: ἴαχα) пoet: stpiгȣ; sвiepȣ, fakȣ гълъцie; (despe пe-îпsȣfл:) вîжiȣ, fakȣ вȣetȣ; pesȣпȣ; (stpъm:) fakȣ чeвa a вîжii (a pesȣпa). [ἰαχή].

'Ιάων, ωνος, saȣ ονος (ὁ), пoet: în лoкȣ de ἴων. [de ȣпde

'Ιαωνίζω, вiit: -ίσω, пoet: în лoкȣ de ἰωνίζω. [de ȣпde

'Ιαωνιστὶ, adв: пoet: în лoкȣ de ἰωνιστί.

'Ιβανατρὶς, ίδος (ἡ), Dop: în лoкȣ de ἱ-μονία, fȣпie de пȣцȣ. [din

'Ιβανέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцȣ aпъ din пȣцȣ. [din

'Ιβάνη (ἡ), шi "Ιβανος (ὁ), [ἱμάω] гъ-лeatъ de пȣцȣ.

"Ιβδη, ης (ἡ), шi "Ιβδης, ου (ὁ), гaȣpъ пe fȣпdȣл кopъвii пeпtpȣ deшeptapea a-пeлop stpîпse aкoлo. (вezĭ шi εὐδίαιος).

'Ιβηρὶς, ίδος (ἡ), [ἰβηρία] ȣпȣ feлȣ de плaпtъ, tapxoпȣ.

"Ιβις [Eцiпt:], ἴβος, saȣ ιος (ἡ), ȣпȣ feлȣ de пaсъpe (вapzъ) de Eцiпtȣ.

Ἰβίσκος (ὁ), ᴕнᴕ̆ felᴕ̆ de палвъ sелватікъ, =Ἀλθαία, алtea.

Ἰβύζω, віit: -ύσω, =Ἰύζω.

Ἰβυκινέω -ῶ, віit: ήσω, =Βυκανάω.

Ἶβυξ, υκος (ὁ), ᴕнᴕ̆ felᴕ̆ de пасъре кᴕ маре гласᴕ̆, коdoвatърь. (везї ші ἴυξ).

Ἴγδη (ἡ), піоъ de пisat. [de ᴕнde

Ἰγδίζω, віit: -ίσω, пisezᴕ̆ în піоъ; (fir:) daᴕ̆ din ᴕмерї ка ла пisape.

Ἰγδίον (τὸ), dim: ал лᴕї ἴγδη, піᴕліцъ.

Ἴγδισμα (τὸ), пisъtърь în піᴕліцъ; (fir:) ᴕнᴕ̆ felᴕ̆ de danцᴕ̆.

Ἰγδοκόπανον(τὸ), пisълогᴕ̆. [ἴγδη, κόπανον].

Ἰγνύα, ші Ion: ἰγνύη, поеt: ἰγνὺς, [везї γόνυ] ύος (ἡ), (ак: ἰγνύα, ші ἰγνὺν, ак: îм: ἰγνῦς) партеа чеа de sᴕвt цеnᴕкїᴕ̆; пᴕлпа. «Ἐν ταῖς ἰγνύσιν ὑπὲρ τὴν γαστροκνημίαν». Лᴕч:

Ἰδαῖος, α, ον, чел din мᴕнтеле [Ἴδα]; (în цеn:) мᴕнtosᴕ̆. «Θάμνος, saᴕ̆ βάτος ἰδαία». о плантъ, smeᴕрᴕл.

Ἰδάλιμος (ὁ, ἡ), поеt: [ἶδος] adᴕкъtорᴕ̆ de sᴕdoape, пъdᴕшitорᴕ̆. 2) Ἰδάλιμος, = Εἰδάλιμος, fpᴕмosᴕ̆.

Ἰδανικὸς, ἡ, ὸν, ideалᴕ̆, în idee пᴕмаї înfinцatᴕ̆ (імацinарᴕ̆). [din

Ἰδανὸς, ἡ, ὸν, поеt: fpᴕмosᴕ̆ ла faцъ, аръtosᴕ̆. [ἰδέα].

Ἰδὲ, копіᴕнкц: поеt: în локᴕ̆ de ἠδὲ, шіἤ.

Ἴδε, ші At: Ἰδέ, пех: 2: de порᴕнч: ал лᴕї ὁράω. || (ка adв:) =Ἰδού.

Ἰδέα (ἡ), [ἴδον, пех: ал лᴕї εἴδω] figᴕра, faцa чеа din afаръ; колоаре; formъ. 2) кіпᴕл, felᴕл,=εἶδος. 3) (filsf:) чеа din tîї (simплъ, ші abstraktъ) кᴕnoшtinцъ а fie-кърᴕїа лᴕкрᴕ (прінч: din vedepe), idee.

Ἰδέειν, поеt: în локᴕ̆ de ἰδεῖν, пех: 2: de inf: ал лᴕї ὁράω.

Ἰδέμεν, ші Ἰδὲν, Dop: în локᴕ̆ de ἰδεῖν.

Ἰδέρως, ωτος (ὁ, ἡ), amopezatᴕ̆ din întîїа vedepe. [ἴδον, ἔρως].

Ἴδεσκον, ες, ε, поеt: în локᴕ̆ de ἑώρων, пред: ал лᴕї ὁράω. [εἴδω].

Ἰδέω, греш: în локᴕ̆ de εἰδέω-ῶ, sᴕп: ал лᴕї οἶδα.

Ἴδη, (ἡ), ᴕнᴕ̆ мᴕнte ал Kpeteї, ші ал Fpiцieї; (în цеn:) мᴕнte пъdᴕposᴕ̆; (прін ᴕрм:) лемпъріе. «Ἴδη ναυπηγήσιμος». Ep:

Ἴδηαι, Ion: în локᴕ̆ de ἴδῃ, 2: sinr: пеps: de між: пех: 2: de sᴕп. ал лᴕї ὁράω.

Ἴδηθεν, adв: поеt: din (мᴕнтеле) Ida.

Ἰδῆν, Dop: în локᴕ̆ de ἰδεῖν.

Ἰδησῶ, Dop: віit: ал лᴕї εἴδω, în локᴕ̆ de ὄψομαι.

Ἰδία, dat: fem: sinr: ал лᴕї Ἴδιος. || (de мᴕлte орї în локᴕ̆ de) adв: везї ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, adв: (de партч:) în deosевї, în парte; маї алеs; маї партікᴕлар. [din

Ἰδιάζω, віit: -άσω, sîntᴕ̆ sinгᴕрᴕ̆ (desпърцitᴕ̆, deosевitᴕ̆); кᴕvenitᴕ̆ прівat кᴕїва; amᴕ̆ чева партікᴕларᴕ̆ (deosевitᴕ̆); ръмîїᴕ̆ sinгᴕрᴕ̆ кᴕ чінева, saᴕ̆ îл întîлnеskᴕ̆ în парte; (кᴕ dat:) мъ окᴕпᴕ̆ маї deosевit de чева, saᴕ̆ пᴕїᴕ̆ о deosевitъ silinцъ. || (між:) îмї însᴕшеskᴕ̆. [ἴδιος].

Ἰδιαίτατος, η, ον, sᴕперл: ал лᴕї ἴδιος. || (пеᴕt: îм:) Ἰδιαίτατα, adв: [din

Ἰδιαίτερος, α, ον, компар: ал лᴕї ἴδιος. || (пеᴕt:) Ἰδιαίτερον, adв:=Ἰδιαιτέρως,

Ἰδιασμὸς (ὁ), deosевitъ însᴕшime; чїᴕdъціе; ekstpaвaганцъ. [ші

Ἰδιαστής, οῦ (ὁ), tpъitорᴕ̆ ла о парte, petpasᴕ̆, sinгᴕpatікᴕ̆. [ἰδιάζω].

Ἰδικὸς, ἡ, ὸν, =Εἰδικὸς, партікᴕларᴕ̆, sпецiaлᴕ̆. [ἰδέα]. [de ᴕнde

Ἰδικῶς, adв: deosевit, партікᴕлар, saᴕ̆ în парte.

Ἰδιοβουλέω-ῶ, віit -ήσω, лᴕкрezᴕ̆ dᴕпе а меа пропріе пъpepe (fъръ а лᴕа sfatᴕ̆ de ла алtᴕл), fakᴕ̆ de капᴕл меᴕ̆. [ἴδιος, βουλή].

Ἰδιογενής, έος (ὁ, ἡ), (despre vite) пᴕsкᴕtᴕ̆, tpasᴕ̆ din soїᴕл sъᴕ̆, neamestekatᴕ̆ кᴕ алtᴕл. (în прot: de κοινογενής). [ἴδιος,γένος].

Ἰδιόγλωσσος (ὁ, ἡ), ворвitорᴕ̆ în а sa deosевitъ лімвъ. [ἴδιος, γλῶσσα].

Ἰδιογνωμονέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntᴕ̆...

Ἰδιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че se цine de а sa пропріе пъpepe; (прін ᴕрм:) =Ἰσχυρογνώμων. [ἴδιος, γνώμη].

Ἰδιογονία (ἡ), însᴕшimea, каlitatea пᴕsкᴕtᴕлᴕї din пропріᴕл sъᴕ̆ soїᴕ̆ (Ἰδιογενής, везї ziч:). (înпрot: de κοινογονία). [ἴδιος, γόνος].

Ἰδιόγραφος (ὁ, ἡ), =Αὐτόγραφος, skrisᴕ̆ de însᴕшї, saᴕ̆ кᴕ mîna sa. [ἴδιος, γράφω].

Ἰδιοθανέω-ῶ, віit: -ήσω, морᴕ̆ кᴕ ᴕнᴕ̆ deosевitᴕ̆ кіпᴕ̆ de moapte. [ἴδιος, θάνω = θνήσκω].

Ἰδιοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, вîнъtорᴕ̆ în парte 'ші (sпре folosᴕл sъᴕ̆). [ἴδιος, θηρεύω],

Ἰδιοθηρία (ἡ), вînape, saᴕ̆ вîнъtoape în пропріᴕл sъᴕ̆ folosᴕ̆. [ἴδιος, θήρα].

Ἰδιοθρονέω-ῶ, віit: -ήσω, шеzᴕ̆ пе пропріᴕл меᴕ̆ (deosевitᴕ̆) tponᴕ̆, жецᴕ̆, saᴕ̆ skaᴕнᴕ̆. [ἴδιος, θρόνος].

Ἰδιόκοτος (ὁ, ἡ), înпрot: de ἀλλόκοτος; (прін ᴕрм:) = Ἰδιογενής. [ἴδιος, κότος în локᴕ̆ de τόκος].

Ἰδιόκριτος (ὁ, ἡ), чел кᴕ deosевitᴕ̆ кіпᴕ̆ de жᴕdікаре, saᴕ̆ rîndipe, = Ἰδιογνώμων,

ші Ἰδιόῤῥυθμος. [ἴδιος, κρίνω].

Ἰδιόκτητος (ὁ, ἡ), kîштiratȣ̆ de чineва ka a sa пропрietate. [ἴδιος, κτῶμαι].

Ἰδιολογέομαι-οῦμαι, вiit: -ήσομαι, вор-вeskȣ̆ în паpte кȣ чineва. [ші

Ἰδιολογία (ἡ), паptiкȣларъ копворвipe; saȣ̆ паptiкȣларъ maniepъ de екsпpesie. [ἴδιος, λόγος].

Ἰδιομήκης, εος (ὁ, ἡ), чел de a sa пропpie (deoseвitъ) лȣпџime. [ἴδιος, μῆκος].

Ἰδιόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ deoseвitъ a sa fiгȣpъ. [ἴδιος, μορφή].

Ἰδιοξενία (ἡ), pелаџie dintpe паptiкȣ-pĭ пpin оsпitalitate. [din

Ἰδιόξενος (ὁ, ἡ), чел în пpiватъ pелаџie пpin оsпitalitate кȣ чineва. (вezĭ ші πρό-ξενος). [ἴδιος, ξένος].

Ἰδιοπάθεια (ἡ), паptiкȣлаpitate de sim-џiminte, saȣ̆ пatimĭ. [ші

Ἰδιοπαθέω-ῶ, вiit, -ήσω, sîntȣ̆...

Ἰδιοπαθής, έος (ὁ, ἡ), чел че аpe але sале deoseвite пatimĭ, saȣ̆ simџiminte, (ad:) чел че simte, saȣ̆ пътimeште întp'ȣпȣ̆ кiпȣ̆ паptiкȣларȣ̆. [ἴδιος, πάθος].

Ἰδιοποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ̆ чева пpo-пpiȣ̆, însȣшeskȣ̆ кȣїва. || (miж:) îmĭ în-sȣшeskȣ̆, ĭaȣ̆ чева ka о а mea пpoпpie-tate. [ἴδιος, ποιέω]. [de ȣnde

Ἰδιοποίημα (τὸ), чева însȣшitȣ̆ de чine-ва. [ші

Ἰδιοποίησις, εως (ἡ), însȣшipe; saȣ̆ а-пpoпpiape de чева (акt: saȣ̆ пas:).

Ἰδιοπραγέω-ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ каȣtȣ̆ (în-гpiжeskȣ̆ de) tpeвiле mele; saȣ̆ tpъїeskȣ̆ вiaџъ пpiватъ. 2) лȣкpezȣ̆ чева dела si-пemĭ. [ші

Ἰδιοπραγία (ἡ), кȣȣtape (înгpiжipe) пȣ-maĭ de tpeвiле sале; saȣ̆ вiaџъ пpiватъ. 2) лȣкpape de чева dintp'a sa пpoпpie пopпipe (пȣ din opdinȣ̆, saȣ̆ sfatȣ̆ ал ал-tȣїa). [ἴδιος, πράττω].

Ἰδιοπραγμονέω-ῶ, вiit: -ήσω,=Ἰδιοπραγέω, sîntȣ̆..

Ἰδιοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), кȣȣtъtopȣ̆ de tpeвiле sале; saȣ̆ tpъitopȣ̆ de пpiватъ вia-џъ. [ἴδιος, πρᾶγμα].

Ἰδιοπραξία (ἡ), =Ἰδιοπραγία.

Ἰδιοπροσωπέω-ῶ, вiit: -ήσω, (astpoл:) amȣ̆ (mъ înfъџiшezȣ̆ sȣвt) a mea паptiкȣларъ, deoseвitъ faџъ, saȣ̆ fiгȣpъ. [ἴδιος, πρόσωπον].

Ἰδιοῤῥυθμία (ἡ), каlitatea, хаpактеpȣл лȣї

Ἰδιόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), ȣpmъtopȣ̆ de a sa паptiкȣларъ (deoseвitъ) pîndȣїалъ, saȣ̆ кiпȣ̆ de вiaџъ, чȣdatȣ̆. [ἴδιος, ῥυθμός].

Ἴδιος [εἶδος, saȣ̆ ἰδέα], α, ον, (компаp: —αίτερος, sȣпеpл: —αίτατος, ші maĭ пoȣ̆ —ώτερος — ώτατος) пpoпpiȣ̆ ал sъȣ̆, паp-tiкȣларȣ̆, indiвidȣалȣ̆, «Ἴδια ὀνόματα.» Гpam: пȣme пpoпpiĭ. 2) deoseвitȣ̆, чȣdatȣ̆. «Ἴ-διος ἄνθρωπος». Лкs: 3) паptiкȣларȣ̆, пpiва-tȣ̆ (пȣ пȣвлiкȣ̆); (despe stiлȣ̆ de кȣвîntȣ̆) пpozaiкȣ̆. || (dat: fem:) Ἰδίᾳ se ĭa de adв: în лoкȣ̆ de ἰδίως, în паpte, пpiвat, пȣ în пȣвлiкȣ̆; (кȣ џеп:)=Ἄνευ, fъpъ, deoseвit de. «Ἰδίᾳ φρενός». Apstf:

Ἰδιόστολος (ὁ, ἡ), [ἴδιος, στέλλω] (па-ȣt:) гъtitȣ̆ кȣ пpoпpia келtȣїалъ а кȣїва. «Ναῦς—» At: «Ἰδιόστολος ἔπλευσε». Пл: кȣ пpoпpia sa кopавie.

Ἰδιοσυγκρασία (ἡ), [ἴδιος, σὺν, κρᾶσις]. ші

Ἰδιοσυγκρισία (ἡ), deoseвitъ konstitȣџie a tpȣпȣлȣї. [ші

Ἰδιοσύγκριτος (ὁ, ἡ), [ἴδιος, συγκρίνω] чел кȣ deoseвitъ konstitȣџie.

Ἰδιοσύστατος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -στάτως, каpe konstъ, este în fiinџъ de ла sine, аpe a sa пpoпpie eksistinџъ. [ἴδιος, συνίσταμαι].

Ἰδιότακτος (ὁ, ἡ), гpam: екsпл: a лȣї ἰδιόῤ-ῥυθμος. [ἴδιος, τάσσομαι].

Ἰδιότης (ἡ), însȣшime (de каlitate, saȣ̆ кîtime) a fie-къpȣїa лȣкpȣ, пpin каpe sə deoseвeште de чеle-л-alte. [ἴδιος].

Ἰδιοτροπία (ἡ), каlitatea лȣї...

Ἰδιότροπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρόπως, чел кȣ deoseвite, saȣ̆ ekstpaвaгante oвi-чеїȣpĭ, saȣ̆ simџiminte, ші хаpактеpȣ̆. [Ἴδιος, τρόπος].

Ἰδιότροφος (ὁ, ἡ), чел че se хpъпeште deo-seвit, saȣ̆ кȣ ȣпȣ̆ deoseвitȣ̆ кiпȣ̆. [ἴδιος, τροφή].

Ἰδιότυπος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ̆ кȣ ȣпȣ̆ deose-вitȣ̆ кiпȣ̆, saȣ̆ fiгȣpъ. [ἴδιος, τύπος].

Ἰδιοφεγγής, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ a sa пpo-пpie лȣminъ. [ἴδιος, φέγγος].

Ἰδιοφυής, έος (ὁ, ἡ), fopmatȣ̆ dȣпe о de-oseвitъ a sa пpoпpie пatȣpъ. [ἴδιος, φυή].

Ἰδιόχειρος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ̆ (dap пpiнч: skpisȣ̆) кȣ пpoпpia sa mînъ. [ἴδιος, χείρ]. [de ȣnde

Ἰδιοχείρως, adв: кȣ пpoпpia sa mînъ (пpiнч: skpisȣ̆).

Ἰδιόχρωμος (ὁ, ἡ), чел че аpe пpetȣ-tindinea ачееашĭ а sa, saȣ̆ asemenea faџъ, коloape. [ἴδιος, χρῶμα].

Ἰδιόω-ῶ, вiit: -ώσω, =Ἰδιοποιέω. || (miж:) îmĭ însȣшeskȣ̆ чева, saȣ̆ îmĭ familiezȣ̆ (лipeskȣ̆ de sinemĭ) пе чineва. [ἴδιος].

Ἴδισις, εως (ἡ), пȣdȣшipe, asȣdape. [din

Ἰδίω [ἴδος], вiit: -ίσω, poet: asȣdȣ̆, mъ пъdȣшeskȣ̆.

Ἰδίωμα (τὸ), însȣшimea, saȣ̆ паptiкȣла-

рѕл характеpistikѕ ал кѕїви. 2) (despre лimвъ) партiкѕларѕ обiчеiѕ de експpesie; (în џen:) deosebitѕ обiчеiѕ de локѕ, saѕ de oamenї. [ἰδιόω].

'Ἰδίως, (компар: ἰδιαίτερον, сѕперл: ἰδιαίτατα), адв: дѕпе ѕнѕ deosebitѕ, партiкѕларѕ кiпѕ; în парте, deosebit; прiнчiпал, maї алеs, saѕ maї кѕ seamъ. [ἴδιος].

'Ἰδίωσις, εως (ἡ), [ἰδιόω] însѕшipe (de пропpietate), ='Ἰδιοποίησις; deosebipe, saѕ despърџipe de чева în партеа sa.

'Ἰδιωτεία (ἡ), вiaџъ прiватъ, = 'Ἰδιοπραγία. 2) некѕноштiнџъ, неекспеpiiнџъ de лѕme; (прiн ѕрm:) простiе. 3) ='Ἰδιότης, saѕ 'Ἰδίωμα. [din

'Ἰδιωτεύω, вiit: -εύσω, sîntѕ, тръieskѕ ка

'Ἰδιώτης, ου (ὁ), прiватѕ (нѕ пѕвлiкѕ), simплѕ четъџеанѕ (нѕ дрегътopѕ, нiчї demnitapѕ); (прiн ѕрm:) неîнпъртъшitѕ de лiберъ edѕкаџie, (шi партiк:) de трѕпеаскъ deпрindере în џimnasiї; (în џen:) idiotѕ, (ад:) неîнвъџatѕ, нечеркatѕ de лѕme, простѕ; (despre лѕкр:) în локѕ de ἰδιωτικός. [ἴδιος]. [de ѕnde

'Ἰδιωτίζω, вiit: -ίσω, ворвeskѕ, saѕ skpiѕ ка ѕнѕ неîнвъџatѕ. [шi

'Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, кѕвенitѕ ла ѕнѕ прiватѕ, saѕ simплѕ четъџеанѕ. 2) трiвiалѕ, простѕ. [дн ѕnde

'Ἰδιωτικῶς, адв: фъръ штiiнџъ; фъръ експерiaре. «'Ἰδιωτικῶς τὸ σῶμα ἔχεις». Ksn: недепrinsѕ, неîнвъџatѕ.

'Ἰδιῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї ἰδιώτης.

'Ἰδιωτισμός (ὁ), [ἰδιωτίζω] idiotismѕ, партiкѕларѕл кiпѕ de експpesie ал fie-къpia лimвї. 2) stiлѕ простѕ, трiвiалѕ (ал челор de рîndѕ).

'Ἰδιωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), în парте 'шї foлositopѕ. (îнпрот: de κοινωφελής). [ἴδιος, ὄφελος].

Ἴδμεν, поет: în локѕ de ἴσμεν, 1: îm: пеpѕ: а лѕї οἶδα, din ἴσημι.

Ἴδμεναι, поет: în локѕ de εἰδέναι, през: de infin: ал лѕї οἶδα.

'Ἰδμοσύνη (ἡ), поет: штiiнџъ, кѕноштiнџъ; експерiiнџъ. [din

Ἴδμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: (кѕ џen:) штiitopѕ, înвъџatѕ. [ἴσημι=οἶδα].

'Ἰδνόω-ῶ [οἰδέω], вiit: -ώσω, млъдiѕ; ѕѕчeskѕ; stpîmвезѕ, înковоiѕ; (пас:) мъ гîрвовeskѕ, поет: Ion: «'Ἰδνώθη», шi 'Ἰδνωθείς». Om:

'Ἰδοίατο, Еол: Ion: în локѕ de Ἴδοιντο, а 3: îm: пеps: de mіж: пех: 2: de noft:, mi

Ἴδον, поет: în локѕ de εἶδον, пех: ал 2: de xot: ал лѕї ὁράω, din εἴδω.

Ἶδος [în afin: кѕ ὕδος, ὕδωρ], εος-ους (τὸ), поет: sѕdoape; (прiн întind:) mape (пъдѕшitoape) кълдѕръ.

Ἴδοσαν, Алексдр: în локѕ de εἶδον, 3: îm: пеps: de пех; 2: ал лѕї ὁράω.

'Ἰδού, адв: аръt: iatъ. 2) emfant: ѕїтъ те, везї. [din

'Ἰδοῦ, mіж: пех: 2: de порѕнч: ал лѕї ὁράω.

'Ἰδρεία, поет: шi 'Ἰδρίη Ion: (ἡ), кѕноштiнџъ, штiiнџъ, експеpiiнџъ. [din

Ἴδρις, ιος, шi εως (ὁ, ἡ), поет: înџелептѕ, mintosѕ; (кѕ џen:) штiitopѕ, експеpiiнџатѕ. || (sѕвst:) fѕpnikъ (Es:). [ἴσημι = οἶδα]. [de ѕnde

'Ἰδρίτης, ου (ὁ), поет: =Ἴδρις, (кѕ џen:) штiitopѕ.

'Ἰδρός (ὁ, шi ἡ), Еол: поет: în локѕ de ἱδρώς. [de ѕnde

'Ἰδρόω-ῶ, вiit: -ώσω, пъдѕшeskѕ.

Ἵδρυμα (τὸ), клъditѕpъ, edifiчiѕ; temплѕ; stabiлimîntѕ (saѕ ашезъmîntѕ), шi чл: «'Ἰάσωνος ἵδρυμα». Лкs: «Πόλεως ἵδρυμα». Еѕр: четъџенiї. [шi

Ἵδρυσις, εως (ἡ), ашезаре, întemeiepe, zidipe. [шi

'Ἱδρυτέον, nosit: ал лѕї ἱδρύω. «Οὐχ ἱδρυτέον.» Sof: нѕ требѕie, нѕ este време de а шедеа чинева. (везї шi ἕδρα 4). [шi

'Ἱδρυτὸς, ἡ, ὸν, întemeiatѕ, statopniчitѕ; konsfinџitѕ, шi чл: [din

'Ἱδρύω [ἵζω], вiit: -ύσω, (пас: тре: de кѕ: ἵδρυμαι, шi пех: ἱδρύθην, шi поет: ἱδρύνθην) ашезѕ, statopнiчeskѕ, întemeiezѕ. «Τοὺς βίους ἵδρυσαν». Dion: Ал: s' аѕ statopнiчit ла ѕнѕ локѕ. || (mіж:) zideskѕ temплѕ; ашезѕ statѕъ; (în џen:) înалџѕ пѕвлiкѕ, saѕ sfîntѕ edifiчiѕ «Τὰς μούσας ἱδρύσατο». Пл: а zidit жертfелнiкѕ în чinstea mѕselop, saѕ temплѕ кѕ statѕеле лор. || (пас:) zакѕ, staѕ ашезатѕ ѕndeвa; шезѕ, mъ odixneskѕ, mъ лiniшteskѕ.

'Ἱδρῶ At: în локѕ de ἱδρῶτα, ак: ал лѕї ἱδρώς.

'Ἱδρῷ, dat: ал лѕї ἱδρός.

'Ἱδρῶα (τὰ), pesѕflъtѕpї din пъдѕшалъ.

'Ἱδρώδης, εος (ὁ, ἡ), însoџitѕ кѕ (saѕ аплекatѕ ла) sѕdoape. [din

'Ἱδρὼς, ῶτος (ὁ), [ἶδος] sѕdoape; (прiн întind:) aroniseaлъ кѕ osteneaлъ; (fir:) peџinъ (лакрътъ) de копачiѕ; (în џen:) op че isвораште, лiкѕidѕ, ѕmezeaлъ.

Ἵδρωσις, εως (ἡ), asѕdape, пъdѕшipe.

Ἱδρωτήριος (ὁ, ἡ), ші Ἱδρωτικὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, прічінѕіторѕ de (saѕ disпѕѕѕ, аплекатѕ ла) ѕѕdoaре. [ἱδρόω].

Ἱδρωτοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, adѕкѕ пъdѕшеалъ, saѕ факѕ пе чінева а asѕda. [ші

Ἱδρωτοποιΐα (ἡ), ѕѕвst: ал лѕї. ...

Ἱδρωτοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторѕ, adѕкъторѕ de пъdѕшеалъ. [ἱδρώς, ποιός].

Ἱδρώω -ῶ, поеt: Ion: în локѕ de ἱδρόω.

Ἰδυῖα, поеt: în локѕ de εἰδυῖα. fem: ал лѕї εἰδώς. «Ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν». Om: ші Es: кѕ iskѕsitѕл, saѕ mъеstроѕѕл лѕї dѕхѕ, saѕ кѕ indѕstріоаsа лѕї îndemînъtate.

Ἷε, поеt: în локѕ de ἧει, a 3: sinг: пеps: de прел: saѕ пех: 2: ал лѕї εἶμι.

Ἵεθι, поеt: порѕнч: ші ἱείη, a 3: sinг: пеps: de пoſt: ал лѕї ἵημι.

Ἱείη, поеt: în локѕ de ἵῃ, ѕвп: ал лѕї εἶμι.

Ἱεῖσι. a 3: îm. пеps: de през: ал хоt: ἵημι

Ἵεμαι (прел: ἱέμην, inf: ἵεσθαι, ші партч: ἱέμενος) în локѕ de εἶμι.

Ἰέμεν, поеt: în локѕ пе ἰέναι, inf: ал лѕї εἶμι.

Ἱέμεν, ші ἱέμεναι, поеt: în локѕ de ἱέναι, inf: ак лѕї ἵημι.

Ἷεν, поеt: =Ἷε.

Ἵεν, поеt: Еол: în локѕ de ἵεσαν, 3: îm: пеps: de прел: ал лѕї ἵημι; ші ἱέν поеt: пеѕt: ал лѕї ἱείς.

Ἱεράγγελος (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, ἄγγελος] вестіторѕ de sерѕъторі, ші de sfinteле лор цереmоніі.

Ἱεραγωγὸς (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, ἄγω] adѕкъторѕ, saѕ пѕртъторѕ de sfinteле васе, saѕ ѕпелtе, ор жертfе în вре о реліціоасъ помпъ.

Ἱερακιδεύς, έως (ὁ), пѕїѕ de кѕрѕїѕ. [ші

Ἱερακίζω, віit: -ίσω, stpігѕ, saѕ ѕворѕ ка кѕрѕїѕл. [ші

Ἱεράκιον (τὸ), ѕпѕ fелѕ de плантъ, saѕ еарвъ. [ші

Ἱερακίσκος (ὁ), dim: ал лѕї ἱέραξ. [ші

Ἱερακίτης, ου (ὁ), ѕпѕ fелѕ de прецioaсъ піатръ de колоареа кѕрѕїѕлѕї. [ἱέραξ].

Ἱερακοβοσκός (ὁ), пъскъторѕ (крескъторѕ, ші dепрinzъторѕ) de вîнъторешті кѕрѕї. [ἱέραξ, βοσκὸς].

Ἱερακόμορφος (ὁ, ἡ), чел în формъ de кѕрѕїѕ. [ἱέραξ, μορφή].

Ἱερακώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soїѕл кѕрѕілор; saѕ asешепеа кѕ кѕрѕїѕ. [din

Ἱέραξ, [ἱερός, saѕ ἵημι] ακος (ὁ), ѕпѕ fелѕ de пасъре хръпіtoape, кѕрѕїѕ; saѕ ѕлеѕ. 2) ѕпѕ fелѕ de пеште ѕвѕрътopѕ.

Ἱεραοιδὸς (ὁ), кîнтъpeцѕ de sfinte кîнтърї ла цереmоніі. [ἱερός, ἀοιδός].

Ἱεράομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, (кѕ цеп: saѕ dat:) mъ konsfinцеskѕ ка преоtѕ saѕ преоtіцъ în slѕжва вре ѕпеї zeitъцї. [ἱερὸς].

Ἱεραπόλος (ὁ), mapeле преоtѕ întp'ѕпеле Елінешті ораше. [ἱερὸν, πολέω].

Ἱεραρχέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ ...

Ἱεράρχης, ου (ὁ),=Ἀρχιερεύς, іерархѕ, saѕ къпеtenіa преоцimiї. [ἱερεὺς, ἄρχω]. [de ѕпdе

Ἱεραρχία (ἡ), іерархіе, demnitatea іерархѕлѕї, saѕ архіеріе; градація преоцешtілор tрепtе. [ші

Ἱεραρχικὸς, ἡ, ὸν, іерархікѕ, saѕ архіеpeskѕ, кѕвenitѕ іерархѕлѕї. [de ѕпdе

Ἱεραρχικῶς, адв: кѕ іерархікъ pîndѕіалъ, saѕ архіерешtе.

Ἱερατεία (ἡ), demnitatea ші tpeaва преоtѕлѕї. (везї ші ἱερωσύνη). [ші

Ἱερατεῖον (τὸ), локѕл, ѕпdе staѕ în tеmплѕ, saѕ локѕіеsk преоцiї. 2) (колек:) преоцime, клерѕ. [ші

Ἱεράτευμα(τὸ),=Ἱερατεία,ші Ἱερατεῖον.[ші

Ἱερατευματικος, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ преоцimiї, преоцeskѕ. [din

Ἱερατεύω, віit: -εύσω, ші (між:) -εύομαι, віit: -εύσομαι, (кѕ цеп:) =Ἱεράομαι, slѕжеskѕ ка (saѕ mъ факѕ) преоtѕ. [ші

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, =Ἱερατευματικὸς, преоцеskѕ. [ἱερατὸς пеîпtр: din ἱεράομαι]. [de ѕпdе

Ἱερατικῶς, адв: преоцешtе.

Ἱερεία (ἡ), преоціе. [ἱερεύω].

Ἱέρεια (ἡ), fem: ал лѕї ἱερεύς, преоtіцъ, saѕ кълѕгъріцъ.

Ἱερεῖον (τὸ), жертfъ, віktimъ. [ἱερεύω].

Ἱερείτης, ου (ὁ), ші ἱερεῖτις, ιδος (ἡ), поеt: în локѕ de...

Ἱερεύς, έως (ὁ), преоtѕ; (ла чеї векї a-челаші ші) проорокѕ. [ἱερεύς].

Ἱερεύσιμος (ὁ, ἡ), потрівіtѕ пепtрѕ жертfъ. [din

Ἱερεύω, кііt: -εύσω, (în цеп:) konsfinцеskѕ чева прін реліціоасъ цереmоніе; (партік:) съвършеskѕ жертfъ; înжѕпгїѕ вітъ, жертfeskѕ; (fъръ kazѕ) sîntѕ (saѕ slѕжеskѕ ка) преоtѕ. [ἱερεὺς].

Ἱέρη (ἡ), Ion: în локѕ de ἱερὰ, saѕ ἱέρεια (întреб: прінч: în komп: μελλιέρη, ші παριέρη).

Ἱερήϊον (τὸ), Ion: în кокѕ de ἱερεῖον.

Ἱερητεύω, віit: -εύσω, Ion: în локѕ de ἱερατεύω.

Ἱερίζω. віit: -ίσω, sfinцеskѕ, кърѕцѕ; жертfeskѕ. [din

Ἱερίς, ἴδος (ἡ), =Ἱέρεια.

Ἱεριστής, οῦ (ὁ), sfinціtopѕ (кърѕціtopѕ)

de чева прin жертfe. [ἱερίζω].

Ἱεροβοτάνη (ἡ), ɤнȣ felȣ de плантъ, вревенелȣ, =Σιδηρῖτις (нɤmitъ аша, fiind ка слɤжiа ла sfinцitoape кɤръцiрї). [ἱερὸς, βοτάνη].

Ἱερογλύπτης, ου (ὁ), съпъtорȣ de iероглifiче литере. [ἱερὸς, γλύπτης].

Ἱερογλυφικὸς, ἡ, ὸν, iероглifikȣ. «Τὰ ἱερογλυφικὰ (se înц: γράμματα)». figɤрї характерistiче але Еџiпtenilор, каре însemnaȣ чева misteriosȣ în лɤкрɤрї релiџioase, saȣ în штiinце, шi în арте, съmîndɤ se maї овiчнɤit пе овелisчї, шi чл: [din

Ἱερογλύφος (ὁ), = Ἱρογλύπτης. [ἱερός, γλύφω].

Ἱερόγλωσσος (ὁ, ἡ), ворвitорȣ în sfîntъ (прооpочeaskъ) лimвъ. [ἱερὸς, γλῶσσα].

Ἱερογραμματεὺς, έως (ὁ), (ла Еџiпtenї) преоtɤл чел de ал doїлеа, каре tîлкɤiа sfinteле литере, шi експлiка попорɤлɤї datinеле, шi taїнеле релiџii, теологȣ. [ἱερὸς, γραμματεύς].

Ἱερόγραφον (τὸ), simволiкъ iкоанъ a Dɤmnezeeштiлор лɤкрɤрї. [шi

Ἱερογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, înкiпɤїeskȣ (deskriȣ, saȣ зɤгръвеskȣ) simволiчеште челе Dɤmnezeeштї. (de ɤнde) «Ἱερογραφούμενα». Dion: Ареопац:=Ἱερόγραφα. [шi

Ἱερογραφία (ἡ), simволiкъ deskpiере, шi înкiпɤiре de челе zeeштї. [ἱερὸς, γράφω].

Ἱερόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: але кърɤїа лакрьтї (пiкъtɤрї) слɤжеsк în лɤкръpiле челе sfinte (enit: ал smipneї, шi чл:). [ἱερὸς, δάκρυον].

Ἱεροδιδάσκαλος (ὁ,ἡ), înвъцъторȣ (експлiкъторȣ) de челе sfinte. [ἱερὸς, διδάσκαλος].

Ἱερόδοκος (ὁ, ἡ), (пенɤлt:) приimitорȣ (копрinзъторȣ) de sfinteле ɤнелtе, saȣ dарɤрї; (antепенɤлt:) noet: приimitȣ de zeї ка прinosȣ, saȣ dарȣ. [ἱερὸς, δέχομαι].

Ἱερόδουλος (ὁ, ἡ), ровȣ konsfinцitȣ în слɤжва, saȣ temплɤл вре ɤнеї zeitъцї. [ἱερὸς, δοῦλος].

Ἱεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: sfîntȣ шi înверzitȣ. [ἱερὸς, θάλλω].

Ἱεροθετέω -ῶ, viit: -ήσω, întокmeskȣ (регɤлезȣ, лецɤїeskȣ) але dɤmnezeeштiї înкiпърї. [шi

Ἱεροθήκη (ἡ), локȣ de нɤs în пъstpаре челе sfinte. [ἱερὸς, τίθημι].

Ἱεροθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Ἱεροθαλής.

Ἱεροθυτέω -ῶ, viit: -ήσω, жертfeskȣ zeiлор ка...

Ἱεροθύτης, ου (ὁ), преоtȣ съвîршitорȣ de жертfe. [шi

Ἱερόθυτος (ὁ, ἡ), жертfitȣ zeiлор, saȣ adɤsȣ ка о sfîntъ жертfъ. «Θάνατος —». Пл: moартеа челɤї de вɤнъ воеа sa жертfitȣ în fолосɤл патрii. [ἱερὸς, θύω].

Ἱεροκαυτέω -ῶ, viit: -ήσω, арзȣ жертfъ, жертfeskȣ чева. [ἱερὸς, καίω].

Ἱεροκήρυξ, υκος (ὁ), пропонedɤitорȣ de челе sfinte, saȣ tîлкɤitорȣ de кɤвîнtɤл лɤї Dɤmnezeȣ în релiџioaseле цеpemoniї. 2) sfîntȣ вestitорȣ, каре повъцɤїа пороdɤл ла tъчере шi віne-кɤвîнtаре пе времеа жертfелор шi съвîршiрiї sfinteлор taїне. [ἱερὸς, κήρυξ].

Ἱεροκόμος (ὁ, ἡ), îngрiжitорȣ de челе sfinte (ɤнелtе, шi чл:) а ле templɤлɤї,=Σκευοφύλαξ. [ἱερὸς, κομέω].

Ἱεροκρυφίως, adв: în taїнъ, saȣ în кiпȣ misteriosȣ. [ἱερὸς, κρύπτω].

Ἱερόληπτος (ὁ, ἡ), =Θεόληπτος. [ἱερὸς, λαμβάνομαι.]

Ἱερολογέω -ῶ, viit: -ήσω, ворвеskȣ despre sfinte лɤкрɤрї, saȣ пронɤнцȣ sfinte ворве despre челе dɤmnezeeштї лɤкрɤрї, = Θεολογῶ. [шi

Ἱερολογία (ἡ), ворвiре despre sfinte шi Dɤmnezeeштї лɤкрɤрї, =Θεολογία. 2) (ноȣ Бiсер:) слɤжва логоdneї. [din

Ἱερρλόγος (ὁ, ἡ), =Θεολόγος, ворвitорȣ despre sfinte лɤкрɤрї. [ἱερὸς, λόγος].

Ἱερομανία (ἡ), sfîntъ невɤnie, релiџiosȣ întɤsiasmȣ. [ἱερὸς, μανία].

Ἱερομαντία (ἡ), пророчiе din овсерваpea жертfелор. [ἱερὸς, μάντις].

Ἱερομηνία (ἡ), шi Ἱερομήνια (τὰ), sfîntъ (сервъtoреаskъ) лɤнъ; zi (прiнч: чеа din tîї а лɤнеї) de сервътоаре; (în цен:) сервътоаре. [ἱερὸς, μήν].

Ἱερομνημονέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntȣ...

Ἱερομνήμων, [ἱερὸς, μνήμη] ονος (ὁ, ἡ), (dɤпе zіч:) чел че кɤноаште прin цiне-пе de minte ор че прiвеште релiџia. (аcestȣ нɤme s' а пъstpat dintр' ачеї timпї, în каре înкъ skpiереа нɤ ера кɤноskɤtъ, шi прin ɤрmаре ачеста ера пе аtɤнчї неапърат tревɤiнчоsȣ); (în цен:)=Ἱερογραμματεύς, шi Ἱεροφύλαξ; (întр' ɤнеле ораше, прекɤm шi în Бizantiȣ) чел dintîї dрегъторȣ, saȣ (поате ачелашї шi) архiереȣ; (de ɤнde de Dion Алiк: se нɤmеште аша) шi пontifiкɤл Роmanilор. 2) (овiч:) преоtɤл, saȣ sekpetарɤл, каре se tpimitea înпреɤнъ кɤ пiлагора ка deпɤtatȣ ла Amfiktioniкa adɤnаре.

Ἱερόμυρτος (ἡ), = Ὀξυμυρσίνη. [ἱερὸς, μύρτος[.

Ἱερομύστης, ου (ὁ), [ἱερός, μυέω] iniцiatopŭ (katexetŭ) de misteрiĭ; (în цen:) înвъцъtopŭ de челе sfinte, teoлогŭ. (vezĭ шi ἱεροφάντης).

Ἱερὸν (τὸ), vezĭ ἱερός.

Ἱερονίκης, ου (ὁ), вipвitopŭ, kape s'a înkвnвnat între вna din челе natpв sfinte лвnte але Еладеĭ. [ἱερὸς, νίκη].

Ἱερονόμος (ὁ, ἡ), =Ἱεροδιδάσκαλος. [ἱερὸς, νόμος].

Ἱερονουμηνία (ἡ), sepвъtoape de лвнъ нoвъ. (vezĭ шi ἱερομηνία). [ἱερὸς, νέος, μήν].

Ἱερόπλαστον (τὸ), = Ἱερόγραφον. [шi

Ἱεροπλαστία (ἡ), = Ἱερογραφία. [ἱερὸς, πλάττω].

Ἱεροποιέω -ῶ, вiit: ήσω, îngpiжeskŭ despre жeptfe (saŭ жeptfeskŭ), шi чл: ka ἱεροποιός. [шi

Ἱεροποιία (ἡ), treaвa лвĭ...

Ἱεροποιὸς (ὁ), îngpiжitopвл (saŭ enistatвл) челор sfinte (жeptfe, шi чл:). || (în Atena- naptik:) pîndвitвл (вnвл din fie-kape seminцie) oвsepвъtopŭ de semнеле de ла жeptfe, (алt:) μωμοσκόπος. [ἱερὸς, ποιός].

Ἱερόπολις, εως (ἡ), sfîntъ четate.

Ἱερόπομπος (ὁ), чел че se trimitea ka soлŭ ла Poma kв sfîntвл tpiввtŭ ал Ivdeiлop. [ἱερός, πέμπω].

Ἱεροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πρεπῶς, kввenitŭ (potpivitŭ) ла sfîntъ persoanъ, лoкŭ, saŭ лвкpв; пpопорцionatŭ kв шъpeцia вpe вneĭ peлiцioase цepemoniĭ. [ἱερός, πρέπω].

Ἱεροπρόσπλοκος (ὁ, ἡ), (neoлoц:) apponiatŭ de челе sfinte. [ἱερὸς, προσπλέκω].

Ἱερόπτης -ου (ὁ), = Ἱεροσκόπος. [ἱερὸς, ὄπτομαι].

Ἱερὸς, [ἵημι, npiнч: de ла вiteле челе konsfinцite, kape se лъsaŭ sлoвode a tepцe, вnde воĭaŭ, vezĭ шi ἐλεύθερος] ά шi (npea pap noet:) ὸς, ὸν, sfîntŭ; sfinцitŭ; dвmnezeeskŭ; (kв цen: saŭ dat:) konsfinцitŭ ла..; (noet:) mape; гpozaвŭ; minвnatŭ; deoseвitŭ; (în цen:) pesnektaвiлŭ, de чinste. «Βωμὸς («Ναὸς, «Ἀγὼν, шi чл:)—». Лкs: «Πέργαμος («Θήβη, шi чл:) ἱερά». Om: «Ἄργεος ἐξ ἱεροῖο». Tкp: «Ἱερὰ ἐλαία». Dm: мвслinŭ konsfinцitŭ Minepвeĭ. «Ἱεροὶ ποταμοί». Om: (шi kв цen:) «Λεύκαν Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος». Tкp: «Ἱερὸς κύκλος». Om: ал жвdiкъtopiiлop, saŭ adвnъpiлop. «Ἱερὴ δόσις». Es: dвmnezeeskŭ dapŭ. «Ἱερὸν ἦμαρ (κνέφας)». Om: (ka kpeatвpĭ Dвmnezeeшtĭ). «Ἱερὸς πόλεμος». Лкs: чел înпpotiвa sakpiлeцiлop. «Ἱερὸς δίφρος». Iл: P. minвnatŭ nentpв konstpвkцia лвĭ «Ἱερὸς στρατός». Od: Ω. apmie гpozaвъ (nentpв mвлцimea saŭ вiteжia eĭ). «Ἱερὰ νόσος». Apet; eniлensie. (ачĭ dedвк вniĭ шi) «Ἱερὸς ἰχθύς». Om: (шi) «Ἱερὰ κύματα» Поet: || (ka sввst: fem:) Ἱερὰ (înц: ἄγκυρα), kape se asвîpлъ maĭ în вpmъ; (înц: γραμμή) вna din челе чinчĭ лiniĭ a ле taвлeĭ de damъ, nietpiчeлеле kъpia se miшkaŭ nвmaĭ ла вpeme de nевoe; (de вnde) «Τὸν ἀφ' ἱερᾶς (se înц: γραμμῆς λίθον) κινεῖν». Пpoв: a întpeввinцa челе maĭ din apmъ miжлoaче. || (nevt:) «Ἱερὸν (τὸ), templв, kaneшte kв înпpeжмвipiле saлe. (шi îm:) «Ἱερὰ (τὰ), челе sfinte, kîte kontpiввiesk ла peлiцioaseле цepemoniĭ; (iap npiнч:) жepfeле. (de вnde) «Καλὰ («Ἀγαθὰ) ἱερὰ». челе npeвestitoape (npin oвsepвapea mъpвntaieлop, шi чл:) de npiinцъ шi nopoчipe. (шi) «Γίγνεται («Προχωρεῖ χρηστά, saŭ οὐ γίγνεται) τὰ ἱερά». Лкs: «Ἱερὰ ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἑλοῖσαι». Tкp: (шi sinг: pap:) «Ὄφρ' ἱερὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ». Iл: K.

Ἱεροσαλπιγκτής, οῦ (ὁ), чел че tpîmвiцa ла peлiцioaseле цepemoniĭ. [ἱερὸς, σαλπιγκτής].

Ἱεροσκοπέω-ῶ, вiit: -ήσω, npoopoчeskŭ din kъвtapea жeptfeлop. [шi

Ἱεροσκοπία (ἡ), чepчetape de жeptfe spre npeвestipe de вiitopŭ. [din

Ἱεροσκόπος (ὁ), npoopoчitopŭ din чepчetapea жeptfeлop; (în цen:) npopoкŭ, npeгiчitopŭ. [ἱερὸς, σκοπός].

Ἱερόστεπτος (ὁ, ἡ), noet; [ἱερὸς, στέφω] înkвнвнatŭ kв sfinte вандлiче.

Ἱεροστολιστής, οῦ (ὁ), îngpiжitopвл îmвpъкъminteĭ statвeлop, шi (în цen:) noдoaвeĭ templвлвĭ, шi челор din întpв. [ἱερὸς, στολίζω].

Ἱεροσυλέω-ῶ, вiit: -ήσω, fвpŭ sfinte лвкpвpĭ. [ἱερόσυλος]. [de вnde

Ἱεροσύλημα (τὸ), sfîntŭ лвкpв fвpatŭ. 2) = kв...

Ἱεροσύλησις, εως (ἡ), fвpape de челе sfinte.

Ἱεροσυλία (ἡ), fвptiшагŭ de sfinte, шi вina fвpвлвĭ de sfinte. [din

Ἱερόσυλος (ὁ, ἡ), [ἱερὸς, σύλη] fвpŭ de sfinte. [de вnde

Ἱεροσύλως, adв: npin fвpape (saŭ ka вnŭ fвpŭ) de sfinte.

Ἱεροτελεστής, οῦ (ὁ), = Ἱερομύστης. [ἱερὸς, τελέω]. [de вnde

ʽΙεροτελεστία (ἡ), katexisipea челор че se iniцiaŭ în misteрiĭ.

ʽΙερότροχος (ὁ, ἡ), поet: (tръsъръ, saŭ карŭ) кѕ sfinte poate, (ad:) destinatŭ пentpѕ sfinte sлѕжбe. [ἱερὸς, τροχὸς].

ʽΙερότυπος (ὁ, ἡ), чел кѕ sfîntŭ кinŭ. «Εἰκὼν—» Dion: Apeon: [ἱερὸς, τύπος].

ʽΙερουργέω-ῶ, biit: -ήσω, sъвîршeskŭ sfîntъ sлѕжбъ (жeptfъ, шi чл:). [шi

ʽΙερουργία (ἡ), sfîntъ sлѕжбъ. saŭ peлiцioasъ цepemonie. [din

ʽΙερουργὸς (ὁ, ἡ), (în цen:) îndeплinitopŭ de sfîntъ sлѕжбъ; (maĭ пaptik:) пpeotŭ sъвîpшitopŭ de жeptfъ (Bis: de Dѕmnezeeaska лitѕpгie), saŭ op каpe алtъ peлiцioasъ цepemonie. [ἱερὸς, ἔργον].

ʽΙεροφαντέω, biit: -ήσω, sîntŭ (шi stpъm: eksплikŭ челe sfinte ка)...

ʽΙεροφάντης, ου (ὁ), iepofantŭ, аpъtъtopŭ de челe sfinte, saŭ eksплikъtopŭ de челe peлiцioase; (пaptik:) пpoestosѕл пpeoцiлop din Eлeѕsina, каpe аpъta шi eksплika пpivitopiлop (bezĭ ἐπόπτης) mistepiiлe. [ἱερὸς, φαίνω]. [de ѕnde

ʽΙεροφαντία (ἡ), demnitatea шi tpeaба iepofantѕлѕĭ. [шi

ʽΙεροφαντικός, ή, όν, кѕbeнitŭ, saŭ însѕшitŭ iepofantѕлѕĭ. [de ѕnde

ʽΙεροφαντικῶς, adb: пpekѕm se кѕbine ѕпѕĭ (ка ѕпŭ) iepofantŭ.

ʽΙεροφορία (ἡ), tpeaба лѕĭ...

ʽΙεροφόρος (ὁ), пъptъtopŭ de sfinteлe ѕneлte, saŭ жeptfe. [ἱερὸν, φέρω].

ʽΙεροφυλάκιον (τὸ), = Σκευοφυλάκιον, лoкѕл de пъstpapea sfinteлopŭ ѕneлte аle tempлѕлѕĭ. [din

ʽΙεροφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopŭ de sfinteлe ѕneлte; saŭ îngpiжitopŭ de цinepea sfinteлop datine шi obiчeĭѕpĭ. [ἱερὸν, φύλαξ].

ʽΙερόφωνος (ὁ, ἡ), поet: = ʽΙεροψάλτης. saŭ 2) = Ἠερόφωνος. [ἱερὸς, φωνὴ].

ʽΙερόχθων, ονος (ὁ, ἡ), поet: кѕbeнitŭ ла sfîntŭ пъmîntŭ. [ἱερός, χθών].

ʽΙεροψάλτης, ου (ὁ), kîntъpeцŭ de sfinte kîntъpĭ. [ἱερός, ψάλτης].

ʽΙερόψυχος (ὁ, ἡ), чел кѕ sѕfлetŭ sfîntŭ (пiosŭ, шi чл:). [ἱερός, ψυχὴ].

ʽΙερόω-ῶ, biit: -ώσω, sfinцeskŭ, konsfinцeskŭ. [ἱερός]. [de ѕnde

ʽΙέρωμα (τὸ), лѕкpѕ konsfinцitŭ, пpinosŭ, шi чл:

ʽΙερώνυμος (ὁ, ἡ), чел кѕ sfîntŭ пѕme. [ἱερόν, ὄνομα].

ʽΙερῶς, шi поet: ἱερωστὶ, adb: кѕ sfîntŭ (Dѕmnezeeskŭ) кinŭ; (поet:) шinѕnat· [ἱερός].

ʽΙερώσυνα (τὰ), пъpцiлe жeptfeĭ кѕbeнite пpeotѕлѕĭ. [шi

ʽΙερωσύνη (ἡ), пpeoцie, demnitatea, шi tpeaба пpeotѕлѕĭ. [ἱερεύς].

ʽΙεῦ, intepieкц: batжok: ѕĭdeo, шi чл:

ʽΙζάνω, biit: ἱζήσω, = Ἵζω [de ѕnde

Ἵζημα (τὸ), aшezъtѕpъ пe fѕndŭ (dpoжdiĭ, пopoiŭ, шi чл); îndesъtѕpъ, aпъsъtѕpъ пeste чева.

Ἵζω [ἕζω], biit: ʽΙζήσω, aшezŭ, пѕĭŭ sъ stea întp' ѕпŭ лoкŭ. || (miж: saŭ eл:) шezŭ, staŭ tъbъpîtŭ ѕndeba; (despre лѕкp:) mъ aшezŭ ла fѕndŭ, saŭ mъ кѕfѕndŭ «Πηλοῦ, ὃν ἡ νῆσος ἱζομένη παρέσχετο. Плt:

Ἰὴ, intep: (eksпpim: de beseлie, пpinч: în чinstea лѕĭ Aпoлoнŭ). «Ἰὴ Παιάν!» Пл: (bezĭ шi εὐοῖ).

Ἰὴ (ἡ), Ion: în лoкŭ de ἰά, stpigъtŭ, kiotŭ, шi чл:

Ἴη, ης (ἡ), Ion: în лoкŭ de μία.

Ἰηδὼν [ἰαίνω], όνος (ἡ), вѕкѕpie.

Ἰήϊος [ἰὴ], α saŭ ος, ον, поet: însoцitŭ кѕ mapĭ saŭ жaлпiчe stpigъpĭ. «Ἰήϊοι κάματοι». Sof: dѕpepĭ de naшtepe. «Μένος ἰήϊον. Eѕp: жaлnikъ tîngѕipe; (пaptik.) «Ἰήϊος». (eпit;) Aпoлoнŭ (fiind къ se чinstia кѕ intep: «Ἰὴ Παιάν»). (bezĭ ἰὴ, шi εὔιος).

Ἰήκοπος (ὁ, ἡ), поet: [ἰὴ, κόπτω] adѕкъtopŭ de ostenелĭ шi mѕнчĭ însoцite de dѕpepoase stpigѕpĭ.

Ἴηλα, пex: 1; ал лѕĭ ἰάλλω.

Ἰήλεμος, Ἰηλεμίζω, шi чл: Ion: în лoкŭ de ἰάλεμος, шi чл:

Ἴημα (τὸ), Ion: în лoкŭ de ἴαμα.

Ἵημι, biit: ἥσω, (пpeл: ἵην, ης, η, saŭ ἵουν, εις, ει, пex: ἧκα, tpe: de кѕ: εἷκα, шi пas: εἷμαι, пex: пas: ἕθην, saŭ εἴθην, biit: ἑθήσομαι) пopneskŭ чева iŭte (pepede); tpimiцŭ; asbîpлŭ; skoцŭ afapъ, sлoбozŭ. «Τοῖσι δ' ἴκμενον οὖρον ἵη Ποσειδάων». Om: «Λᾶαν ἵησιν». Om: (шi кѕ dat:). «Ἵησι τῇ βώλῳ». Ksn: «Ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν». Om: (шi пpoz:) «Φωνὴν ἱέναι». Пл: a skoate гласŭ. «Δωρίδα γλῶσσαν ἱέντες». Tѕч: bopbind. (шi eл:) «Ποταμὸς ἐπὶ γαῖαν ἵησιν (se înц: ὕδωρ)». Om: кѕpцe. «Κρήνη ἵησιν». Om: isbopaшte. «Βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκεν». Od: Ψ. «Καδ' δὲ χάρητος ἧκε κόμας». Om: «Ἐκ δὲ ποδοῖιν ἄκμονας ἧκε δύο». Om: a atîpnat (шi кѕ inf:). «Ἧκε φέρεσθαι». Om: (шi пpoz:). «Ἵει ἅμα

πάντα καὶ σκέλη καὶ χεῖρας, καὶ κεφαλήν». Ksn: miшка ізte. (шi кв ųen:) «Μεγάλων ψυχῶν ἱείς». Sof: aтлrînd. || (miж:) noet: пъвълeskъ; mъ îndpentezъ кътpe чeва; (npin întind: ші fir: dopeskъ, noЃteskъ. (кв ųen:) «Ἱέμενοι πόλιος». Іл: Λ (ші кв adв:) «Ἱέμενος Τροίην δέ». Od: Τ. «Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων». Od: Κ. aвîndъ 'ші капъл întopsъ, ші вîlînds se кътpe... (ші fir:) «Νίκης ἱέμενος». Іл: Ψ. (ші кв inf:) «Ἵετο Αἰνείαν κτεῖναι». Om:

Ἤνα, noet: nex: ал лъї ἰαίνω.

Ἰηπαιήων, ονος (ὁ), (enit:) Аполонъ (везї ἰήϊος). [ἰή, Παιάν]. [de ънde

Ἰηπαιωνίζω, вііt: -ίσω, кїemъ în ажътopъ, saъ înaлųъ лавdъ лъї Аполонъ, stpirînd, Ἰὴ Παιάν!

Ἤσι, Ion: noet: în локъ de ἵη, a 3: sinr: neps: de вкп: ал лъї εἶμι.

Ἰήσιμος, ші Ἴησις, ші Ἰητὴρ, ші Ἰητρος, Ion: în локъ de ἰάσιμος, ἴασις, ші чл:

Ἰθαγενὴς, ші noet: Ἰθαιγενὴς, [ἰθὺς, γένος], έος (ὁ, ἡ), пъскътъ din леųітimъ пъnтъ, adeвъpatъ, леųітimъ fiъ. saъ 2) пъmînteanъ; (în ųen:) noвiлъ, de вънъ familie. 3) (despe лъкр:) =Αὐτοφυής.

Ἰθαίνω, вііt: ανῶ, грам: în локъ de ἰαίνω. [de ънde

Ἰθαρὸς, ά, όν, noet: лimnede, кърatъ.

Ἰθέα, Ion: în локъ de ἰθεῖα, fem: ал лъї ἰθύς.

Ἰθέως, [ἰθὺς] adв: dpent: 2) =Εὐθέως, îndatъ.

Ἴθι, 2: sinr: neps: de nopъnч: ал лъї εἶμι. || (ка adв:) îndemn: =Ἄγε, aїde.

Ἴθμα (τὸ), noet: [εἶμι] ъpmъ, кълкътъpъ; ъmвлеtъ; sвopъ; (în ųen:) miшкаpe, nopnipe.

Ἴθρις, ιος (ὁ), евпъкъ, skonitъ.

Ἰθύβολος(ὁ, ἡ),=Εὐθύβολος. [ἰθὺς, βάλλω].

Ἰθυδίκης, ου (ὁ), ші Ἰθύδικος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐθύδικος. [ἰθὺς, δίκη].

Ἰθύδρομος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐθύδρομος. [ἰθὺς, δρόμος].

Ἰθύθριξ, ύτριχος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐθύθριξ. [ἰθὺς, θρίξ].

Ἰθυκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de εὐθυκέλευθος. [ἰθὺς, κέλευθος].

Ἰθυκτίων, ωνος (ὁ, ἡ), în локъ de ἰθυπτίων.

Ἰθυκυφὴς, έος, ші Ἰθύκυφος (ὁ, ἡ), [ἰθὺς, κύπτω] гîpвовъ, кв spinapea skoasъ afapъ, плекatъ spre înainte.

Ἰθύλορδος (ὁ, ἡ), плекatъ spre înanoї, кв nientъл ші nînteчeле skosъ afapъ, saъ кв spatele înковоїatъ spre înъъntpъ. [ἰθὺς, λορδός].

Ἰθυμαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Εὐθυμαχέω.

Ἰθυμαχία (ἡ), =Εὐθυμαχία. [din

Ἰθυμάχος (ὁ),=Εὐθυμάχος. [ἰθὺς, μάχη].

Ἴθυμβος (ὁ), [ἰθύω] imnъ ші danųъ în чinstea Бакълъї.

Ἰθύνοος (ὁ, ἡ), noet: чел кв dpeantъ minte, saъ жъdikatъ. [ἰθὺς, νόος].

Ἴθυνσις, [ἰθύνω] (ἡ),=Εὔθυνσις, îndpentape.

Ἰθύντατος, η, ον, noet: în локъ de ἰθύτατος, sъперл: ал лъї ἰθύς. || (neъt:) Ἰθύντατα, adв: кв totъл dpent; (ші mop: fir:) = Δικαιότατα. «Δίκην ἰθύντατα εἴπῃ». Іл: Σ.

Ἰθύντειρα (ἡ), fem: ал лъї...

Ἰθυντὴρ (ὁ), noet: în локъ de εὐθυντήρ, =Διευθυντής. [ἰθύνω]. [de ънde

Ἰθυντήριος, α, ον = Εὐθυντήριος.

Ἰθυντὴς, οῦ, ші Ἰθύντωρ, ορος (ὁ), noet: =Ἰθυντήρ. [din

Ἰθύνω, [ἰθὺς] вііt: -υνῶ, noet: în локъ de εὐθύνω, îndpentezъ, пъїъ чeва a sta dpent; îndpentezъ чeва кътpe, saъ asъпpa къїва; (fir:) кîpmъїeskъ, dipiųezъ; кореktezъ; nedenseskъ.

Ἰθυπορέω -ῶ, вііt: -ήσω, noet: în локъ de εὐθυπορέω. [din

Ἰθυπόρος (ὁ, ἡ), noet: (neпъл:) ъmвлътopъ, mepгътopъ dpent înainte; (despe вîntъ) sъfлътopъ dinanoї, npiinчoъ. 2) (antenenъл:) чел кв кЪї, dpъmъpї dpente. [ἰθὺς, πόρος].

Ἰθυπτίων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: [ἰθὺς, πέτομαι] чел че sвoapъ dpent.

Ἰθύῤῥοπος(ὁ,ἡ), аплекatъ, noвîpnitъ dpent în жos. [ἰθὺς, ῥοπή].

Ἰθὺς, έος, (εῖα, ύ) (кomnap: -ύτερος, sъперл: -υτατός, ші noet: -ύντερος, -ύντατος) = Εὐθύς, dpentъ (matep: ші fir: mop:), кореktъ; sinчepъ, adeвъpatъ; dpentъ. || (fem:) Ἰθεῖαν (se înų: καθ' ὁδόν) se ia în локъ de adв: dpent, în лinie dpeantъ. (ші fir:) «Ἐκ τῆς ἰθείης». Ep: în sinчepitate, fъpъ вікленie; nesfiit, saъ fъpъ a околі adeвърол. || (neъt:) Ἰθὺ =кв...

Ἰθὺς, adв: noet: dpent, în dpeantъ лinie. (кв ųen:) «Ἰθὺς Δαναῶν». Om: dpent asъпpa лор. (ші кв npen:) «Ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίας». Ep: (ші simn:) «Ἰθὺς μάχεσθαι». Іл. Ρ. =Ἰθυμαχῆσαι (mononek:).

Ἰθὺς, ύος (ἡ), noet: [ἰθύω] пъвалъ, saъ penede nopnipe dpent asъпpa кЪїва; (fir:) noЃtъ, dopinųъ, skonъ; întpenpindepe.

Ἰθυσκόλιος (ὁ, ἡ), înковоїatъ în ънгїъ

dpeptš. «Ῥάχις—» Іпкр: (vezĭ ἰθυκυφής). [ἰθύς, σκολιός],

Ἰθυτένεια (ἡ), întindepe în dpeaптъ лinie, saŭ adpesape d'a dpeптъл. [din

Ἰθυτενής, [ἰθύς, τείνω] έος (ὁ, ἡ), (ші adв:)-τενῶς, întinsŭ, dpeptŭ, saŭ în dpeaптъ лinie; (în цen:) dpeptŭ (пѕ stpîmвŭ).

Ἰθύτης (ἡ), [ἰθύς] = Εὐθύτης, dpeptime.

Ἰθυτμής, ῆτος, poet: ші Ἰθύτομος (ὁ, ἡ), tъĭatŭ dpept, saŭ în dpeaптъ лinie. [ἰθύς, τέμνω].

Ἰθύτριχες, îm: aл лѕĭ ἰθύθριξ.

Ἰθυφαλλικός, ἡ, όν, ші Ἰθυφάλλιος (ὁ, ἡ), кѕвenitŭ лa...

Ἰθύφαλλος (ὁ), [ἰθύς, φαλλός] o asemъпътѕpъ de întinsŭ въpвъteskŭ mъdѕлapŭ, че пѕptaŭ Бакanцiĭ. 2) (ppin întind:) ѕпŭ feлŭ de kîntikŭ, че se kînta în цepemoniiлe Бакѕлѕĭ. 3) omŭ desfpînatŭ, корѕптŭ.

Ἰθυφάνεια (ἡ), лѕчipe (pazъ de лѕminъ) къzѕtъ dpept neste чева. [ἰθύς, φαίνω].

Ἰθύω, вiit: -ύσω, (neѕt:) пъвълeskŭ dpept кѕ pепежѕпe asѕпpa кѕĭва; (fig;) поfteskŭ, dopeskŭ tape чева. [ἰθύς].

Ἰθυωρία (ἡ), = Εὐθυωρία. [ἰθύς, ὥρα].

Ἰίζω, вiit: ἰίσω, amŭ faцa ші чл: aлe pѕцineĭ. [ἰός].

Ἱκανοδοσία (ἡ), (плц:) кezъшѕipe, saŭ îndestѕлъtoape desпъгѕвipe, satisfaчеpe;. [ші

Ἱκανοδότης ου, (ὁ), (плц:) dъtъtopŭ de îndestѕлъtoape кezъшѕipe, saŭ satisfaчеpe. [ἱκανός, δίδωμι].

Ἱκανός [ἱκάνω], ἡ, όν, destѕлŭ; (ші кѕ inf:) destoĭnikŭ a...; кezъшѕitopŭ, вpednikŭ de кpedinцъ; потpivitŭ; destѕлŭ de mape, mѕлtŭ, ші чл: «Ἱκανὴ γυνή». Лкs: fpѕmѕшikъ. «Ἱκανὸς τεκμηριῶσαι.» Тѕч: destoĭnikŭ a dovedi. (ші eл:) «Ἐφ' ἱκανόν (se înц: χρόνον)». «Ἐξ ἱκανοῦ (se înц: χρόνου)». Лкs: «Πόῤῥω τοῦ ἱκανοῦ». Лкs: neste mъsѕpъ. «Τὸ ἱκανὸν ποιεῖν». Плв: a satisfaчe, a îndestѕлa, (fpaнц:) donner satisfaction. «Ἱκανὸν ποιοῦμαι, saŭ τίθεμαι». Лкs: =Ἀρκοῦμαι. [de ѕпde

Ἱκανότης (ἡ), destѕлime; destoĭniчie în чева. [ші

Ἱκανόω-ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ чева destѕлŭ, saŭ пе чineва destoĭnikŭ лa чева. || (mіж:) mъ îndestѕлezŭ, mъ mѕлцѕmeskŭ.

Ἱκάνω, ші (mіж:) ἱκάνομαι, (прел: ἵκανον, ші maĭ mѕлtŭ пѕ) poet: [ἵκω] mъ dѕkŭ, viŭ, soseskŭ; mъ апропiŭ, atingŭ; (de ѕпde) pefѕgŭ (kazŭ) лa чineва spre skъпape; saŭ пъвълeskŭ asѕпpъ, stъпîneskŭ. (vezĭ ші ἱκνέομαι).

Ἱκανῶς, adв: destѕл, пе kît tpeвѕie, препkѕm se кѕвine. «Ἱκανῶς ἔχω». Лкs: sîntŭ îndestѕлatŭ. «Ἱκανῶς ἔχω τινί». poet: sîntŭ destoĭnikŭ a mъ împotivi кѕĭва. (ші neneps:) «Ἱκανῶς ἔχει». Лкs: e destѕлŭ. (vezĭ ші ἅλις). [ἱκανός].

Ἴκελος, η, ον, poet: în лoкŭ de εἴκελος, asemenea, лeitŭ. [de ѕпde

Ἰκελόω-ῶ, вiit: -ώσω, poet: fakŭ чева asemenea, asemъпŭ кѕ чева. [ші

Ἰκέλως, adв: asemenea, aidoma, întокmaĭ.

Ἱκεσία, (ἡ), pѕгъчiѕпe de [ἱκέτης]. 2) (кa adieк:) fem: aл лѕĭ ἱκέσιος. [de ѕпde

Ἱκεσιάζω, вiit: -άσω, = Ἱκετεύω. [ші

Ἱκέσιος, α saŭ ος, ον, = Ἱκετήριος, кѕвenitŭ лa pѕгъчiѕпe de ажѕtopŭ, saŭ skъпape. «Ζεύς—» Лкs: patpoпŭ aл pѕгъtopiлop. «Ἱκεσία τε γίγνομαι» Eѕp: în лoкŭ de ἱκέτις.

Ἱκεταδόκος (ὁ, ἡ), poet: ppiimitopŭ de pѕгъtopĭ. [ἱκέτης, δέχομαι].

Ἱκετεία (ἡ), = Ἱκεσία. [ші

Ἱκέτευμα (τὸ), kiпŭ de pѕгъчiѕпe. [ші

Ἱκετευτικός, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, fъkѕtŭ în feлŭ de pѕгъчiѕпe. [din

Ἱκετεύω, вiit: -εύσω, (кѕ ак: sing: saŭ преп:) pogŭ; (iap ppinч:) pefѕgŭ лa чineва кѕ pѕгъчiѕпe de ажѕtopŭ saŭ skъпape. [ἱκέτης].

Ἱκετηρία (ἡ), fem: aл лѕĭ ἱκετήριος

Ἱκετηριάζω, вiit: -άσω, întinzŭ pamѕpъ pѕгъtivъ, pogŭ. [din

Ἱκετήριος, α saŭ ος, ον, кѕвenitŭ лa pѕгъtopŭ, saŭ fъкѕtŭ spre pѕгъчiѕпe, saŭ în feлŭ de pѕгъчiѕпe. || (кa sѕвst:) Ἱκετηρία (ἡ), (se înц: ῥάβδος) pamѕpъ de mъsлinŭ, че цinea pѕгъtopѕл. (de ѕпde) «Ἱκετηρίαν τιθέναι (se înц: ἐπὶ τοῦ βωμοῦ)». Ep: = Ἱκετεεύειν. «Οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκεν οὐδείς πώποθ' ὡς ἀδικούμενος παῤ ὑμῖν». Dm: п'a dat niminea жaлвъ. [ші

Ἱκετηρίς (ἡ), poet: fem: aл лѕĭ ἱκετήριος, = Ἱκετηρία, ші Ἱκετευτική. [din

Ἱκέτης, [ἵκω] ου (ὁ), (ppinч:) чeл че pefѕцia лa чineва, ші череa ажѕtopŭ, saŭ кѕpъцipe de пîпгъpipea вpe ѕпѕĭ omopŭ. (oвiчпѕit aчesta цinea pamѕpъ de mъsлinŭ pѕгъtivъ, ші sta лa aлtapѕл saŭ vesta; de aчеea se ppiвiа de sfîntŭ, ші între dînsѕл ші patpoпѕл лѕĭ se fopma o peлaцie asemenea кѕ a oaspeцiлop). (de ѕпde 2) ppiimitopŭ de pѕгъtopŭ (Od: II: 422). 3) poet: în лoкŭ de ἱκετήριος. [de ѕпde

'Ικετήσιος, α, ον, = 'Ικέσιος. [ши
'Ικετικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ικετήριος.
'Ικέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лꙋї ἱκέτης.
'Ικετοδόκος (δόχος), ου (ὁ, ἡ),= 'Ικεταδόκος.
'Ικετώσυνος (ὁ, ἡ),='Ικετήριος, (de ꙋnde || sꙋвst:) 'Ικετώσυνα (τὰ), (se înц: ἱερά) жертѣ de кꙋрѫцїре а рꙋгѫторꙋлꙋї оmоріторꙋ. [ἱκέτης].
"Ικηαι, Ion: în локꙋ de ἵκῃ, a 3: sinг: пеps: de пех: 2; de sꙋп: ал лꙋї ἱκνέομαι.
'Ικμαδώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ικμαλέος. [ши
'Ικμάζω, вііt: -άσω, ши 'Ικμαίνω, вііt: -ανῶ, ꙋmezeskꙋ, moïꙋ; (пріп întind:) fakꙋ чева moaле, moлешеskꙋ. [ши
'Ικμαῖος (ὁ), (enit:) Жое (fiind кѫ реварsѫ пpeste пѫmîntꙋ плоаїе ши ꙋmezeaлѫ). [ши
'Ικμαλέος, α, ον, ꙋmedosꙋ, ꙋdꙋ, asꙋdatꙋ. [din
'Ικμὰς, άδος (ἡ), ꙋmezeaлѫ; пѫstꙋpeлꙋ de asꙋdape.
'Ικμασία (ἡ),='Ικμάς. [ἰκμάζω].
"Ικμενος, Ion: în локꙋ de ἵκμενος, [ἱκνέομαι] η, ον, поеt: (прінч: вîntꙋ) пріінчоsꙋ; (іар dꙋпе алцїї din ἰκμάς) ꙋmedosꙋ, poosꙋ, рѫкоposꙋ; dꙋлче.
"Ικμη (ἡ), [ἰκμὰς] ꙋnꙋ fелꙋ de плаntѫ, че pesape în ꙋmezoase (вѫлtoase) локꙋрї.
'Ικμόβωλον (τὸ), ꙋdꙋ (клisosꙋ) вꙋлгѫре de пѫmîntꙋ. [ἰκμὰς, βῶλος].
'Ικνέομαι -οῦμαι, [ἵκω, ἱκάνω] вііt: -ἵξομαι, (прел: ἱκνεόμην -ούμην, пех: ἱκόμην, тре: de кꙋ: ἵγμαι) віꙋ, mѫ dꙋкꙋ, ажꙋпгꙋ ꙋndeва. (кꙋ ак: преп:) «Πεζὸς εἰς Κόλχους ἵκετο». Ткр: (ши іп ел: de преп:) «Εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο». Ткр: «'Ελλήσποντον ἵκοντο». (ши fіг:) «Τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος; Іл: А. «Τὸ δ' ἄφ' ἵκετ' Ἕκτορα». Іл: 'л а іsвіt. (ши кꙋ adв:) «"Οθεν ἵκετο». Ткр: (ши fѫрѫ казꙋ) «Πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι». Ткр: «Δεδεγμένος, ὁπόθ' ἵκοιτο». Ткр: (ши кꙋ dat: ел:) «Μὴ ὥραισιν ἵκοιτο». Пл: (fр:) sѫ пꙋ ажꙋпгѫ пînѫ ла апꙋл. 2) реfꙋгꙋ ꙋndeва saꙋ кѫtре чіпева ка рꙋгѫторꙋ; (în цеп:) роrꙋ, saꙋ казꙋ кꙋ рꙋгѫчїꙋпе. «'Ικνέομαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς». Sof: (ши în ел: de преп:) «Ταύτης ἱκνοῦμαί σε». Еꙋр: 3) (пепеps; saꙋ în партч:) se вроdеште, se потрівеште, se кꙋвіпе; прівеште ла... «Γαγγραινοῦσθαι ἱκνέεται τὸν πόδα». Іпкр: se întîmплѫ... (ши кꙋ ак: преп:) «'Ες τὸν ἱκνέεται ἔχειν (αὐτήν)». Ер: (ши în ел: de преп:) «'Ημέας ἱκνέεται». (ши кꙋ dat: saꙋ цеп:) «"Οσον ἵξεται ἀμφοῖν». Кsп: кîtꙋ ва кѫdea în партеа лор. (ши în партч:) «Μέγεθος ἱκνούμενον». Арst: de ажꙋпs, пропорцїonatꙋ. «'Εν χρόνῳ ἱκνευμένῳ». Ер: în веnitѫ, saꙋ вроditѫ вреme. «Τοῦ ἱκνουμένου χρόνου». Пл: în кꙋвепіtа (хоtѫрîtа) вреme. [de ꙋnde
'Ικνουμένως, ши Ion: 'Ικνεομένως, ши Dор: 'Ικνευμένως, adв: (партч:) прекꙋm se kade; de îndestꙋл.
'Ικοίμην, ши Dор: ἱκοίμαν, пех: 2: de poft: ал лꙋї ἱκνέομαι.
'Ικρίδιον (τὸ), dim: ал лꙋї
'Ικρίον, saꙋ "Ικριον (τὸ), [ἄκρις, ὄκρις] (прінч: ла îm:) подеалѫ de skîndꙋрї; копертѫ de корабіе; каtꙋл de sꙋs ал казеї; галеріе (în înвѫлitoapea tꙋрпꙋлꙋї); skелѫ пептрꙋ клѫdіре; каtаfалкꙋ; (de ꙋnde) ор че клѫditꙋрѫ de îndemîпѫ fѫкꙋtѫ de skîndꙋрї пептрꙋ прівіторї, saꙋ ꙋnde ꙋркѫ пе osîndiцї пептрꙋ ексекꙋtареа капіtалеї педепsе, (fрапц:) échafaud, ешаfоdꙋ.
'Ικριοπηγὸς (ὁ, ἡ), konstрꙋкtорꙋ de поделе de skîndꙋрї, saꙋ skеле, ши чл: [ἰκρίον, πήγνυμι].
'Ικριόφιν, поеt: în локꙋ de ἰκρίου, saꙋ ἰκρίῳ, цеп: saꙋ dat: ал лꙋї ἰκρίον.
'Ικριόω -ῶ, вііt: ώσω, клѫdeskꙋ чева în fелꙋ de подеалѫ; акоперꙋ кꙋ skîndꙋрї; подеskꙋ. [ἰκρίον].
'Ικταῖος, α, ον, поеt: în локꙋ de ἱκέσιος, saꙋ ἱκετήριος.
"Ικταρ, adв: поеt: [ἵκω] апроапе; înпреꙋпѫ, tot de o datѫ; îndatѫ; de odatѫ, fѫрѫ вeste. (кꙋ цеп:) «"Ικταρ ἥμενος Διός». Esхл: (ши авsол:) «Οὐδ' ἴκταρ βάλλει». Плt: (dꙋпе ziч:) пічї se апропіе sѫцеаtа de seмпꙋ.
'Ικτεράω -ῶ, вііt: -ήσω,= 'Ικτεριάω. [ши
'Ικτερίας, ου (ὁ), ꙋпꙋ fелꙋ de прецїоаsѫ гѫлвепічоаsѫ пїаtрѫ. [ши
'Ικτεριάω -ῶ, вііt: -άσω, пѫtimeskꙋ de гѫлвепаре. [ши
'Ικτερικὸς, ἡ, ὸν, пѫtimашꙋ de, saꙋ sꙋпꙋsꙋ ла, saꙋ însoцitꙋ кꙋ гѫлвепаре. [ши
'Ικτεριώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ικτερικός; saꙋ asemenea кꙋ галвепареа. [ши
'Ικτερόεις, εσσα, εν, поеt: în локꙋ de 'Ικτεριώδης. [ши
'Ικτερόομαι -οῦμαι, (fѫрѫ вііt:) пѫtimeskꙋ de гѫлвепаре. [din
"Ικτερος (ὁ), ꙋпꙋ fелꙋ de воалѫ, гѫлвепаре. 2) грапгꙋре (пasѫре). [de ꙋnde
'Ικτερώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ικτεριώδης.

Ἱκτὴρ (ὁ), поеt: în локꙋ de ἱκέτης, din (neîntp:) ἱκετήρ. [de ꙋnde
Ἱκτήριος, α, ον, поеt: în локꙋ de ἱκετήριος.
Ἴκτης, ου (ὁ), поеt: în локꙋ de ἱκέτης.
Ἰκτίδεος, α, ον, de dixopꙋ. ‖ (fem:) Ἰκτιδῆ (ἡ), (se înц: δορὰ) пïеле de dixopꙋ, пꙋркъ. [ἰκτίς].
Ἰκτὶν, ῖνος, saꙋ (maï корек:) Ἰκτῖνος (ὁ), [ἵημι, saꙋ ἵκω] o пасъре хръпitoape. гаïе. 2) ꙋnꙋ felꙋ de лꙋпꙋ, цакалꙋ.
Ἰκτὶς, [ἵημι] ἴδος (ἡ), dixopꙋ de касъ.
Ἰκτορεύω, biit: -εύσω, поеt: în локꙋ de ἱκετεύω. [din
Ἴκτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локꙋ de ἱκέτης.
Ἴκω, biit: ἴξω, (прел: ἶκον, ши пех: ἶξον) поеt: npimit: ал лꙋï ἥκω, ἱκάνω, ши ἱκνέομαι. soseskꙋ, віꙋ, ажꙋнгꙋ.
Ἴλα, ας (ἁ), Dop: în локꙋ de ἴλη. [de ꙋnde
Ἰλαδὸν, adb: поеt: în локꙋ de ἰληδόν.
Ἱλάειρα (ἡ), поеt: [ἱλάω] лꙋпа.
Ἴλαθι, поеt: în локꙋ de ἱλάσθητι, пас: пех: 1: de порꙋпч: ал лꙋï ἱλάσκω.
Ἵλαμαι (ка din neîntpeв: ἵλημι), ши
Ἱλάομαι (ка din neîntpeв: ἱλάω) поеt: în локꙋ de ἱλάσκομαι.
Ἵλαος (ὁ, ἡ), поеt: în локꙋ de ἵλεως.
Ἱλαρία (ἡ), = Ἱλαρότης. [ши
Ἱλάρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o ѕервъtoape (beselitoape) în чinstea Чівелеï (ѕервать de Pomanï пела екіnoксꙋл de варъ). [din
Ἱλαρὸς [ἱλάω], ά, όν, веселꙋ ла фаць, блажinꙋ. [de ꙋnde
Ἱλαρότης (ἡ), блînдеце, веселie în фаць.
Ἱλαροτραγῳδία (ἡ), tpaцedie префъкꙋtъ ѕпре комікꙋ. [ἱλαρὸς, τραγῳδία].
Ἱλαρόω -ῶ, biit: -ώσω, ши Ἱλαρύνω, biit: -υνῶ, înблînzeskꙋ, потолеskꙋ, faкꙋ веселъ inima кꙋїва. [ἱλαρός].
Ἰλάρχης, ου (ὁ), къпitanꙋ de ꙋnꙋ eskadponꙋ (трꙋпъ кълъреаскъ). [ἴλη, ἄρχω]. [de ꙋnde
Ἰλαρχία (ἡ), къпitъnie de eskadponꙋ.
Ἱλαρῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, кîntꙋ ка ἱλαρῳδός. (вezï ziч:). [ши
Ἱλαρῳδία (ἡ), кîntape, saꙋ кîntікꙋ de..
Ἱλαρῳδὸς (ὁ, ἡ), кîntъpeцꙋ, saꙋ npeotꙋ de веселitoape кîntiче. [ἱλαρὸς, ᾠδή].
Ἱλαρῶς, adb: кꙋ блînдеце, saꙋ блажin. [ἱλαρός].
Ἱλάσιμος (ὁ, ἡ), [ἱλάω] notpiвitꙋ (încemînatікꙋ) ла înблînzipe, saꙋ потолipe de mînie. [din
Ἱλάσκω [ἱλάω], biit: ἱλάσω, (плц:) în локꙋ de ἱλάσκομαι, biit: ἱλάσομαι, (tpe: de кꙋ: ἵλασμαι, пех: ἱλάσθην, ши biit: ἱλασθήσομαι) потолеskꙋ mînia кꙋїва, îл фaкꙋ віne-воitopꙋ кътpe sinemï, saꙋ кътpe алтꙋл, atparꙋ мilъ; (ши пас:) мъ întopкꙋ кꙋ мilъ. (кꙋ dat: indip: saꙋ opг:) «Μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο». Іл: А. «Θυσίῃσι αὐτὸν ἱλάσκονται». Ep: (saꙋ nepin:) «Ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι». Skp: [de ꙋnde
Ἵλασμα (τὸ), npinosꙋ, жертфъ пentpꙋ întoapчере ла шilostivipe. [ши
Ἱλασμὸς (ὁ), atpaцepe de мilъ, saꙋ faвoape: жертфъ, saꙋ op каpe алтъ pelicioasъ цеpemonie, че se faче ѕпре întoapчере ла milostivipe. [ши
Ἱλαστήριος, α saꙋ ος, ον, каpe se faче, saꙋ kontpiвꙋїeшte ла atpaцepe (maï кꙋ seamъ de ла Dꙋmnezeꙋ) de milostivipe. ‖ sꙋвst:) «Ἱλαστήριον (τὸ)», Skp: masa de аꙋpꙋ de neste kivotꙋл векїꙋлꙋї testъmîntꙋ. [ши
Ἱλαστικὸς, ἡ, ὸν,=Ἱλαστήριος. «Ἱλαστικὰ (τὰ), жертфъ ѕпре înвлînzipe de zeeaskъ ꙋpцie.
Ἱλάω, neîntpeв: temat: ал лꙋï Ἱλάσκω, -ομαι, (de ꙋnde) biit: ἱλάσω, ши чл:
Ἱλέομαι, Ion: în локꙋ de Ἱλάομαι.
Ἰλεὸς (ὁ), [ἴλλω] =Εἰλεός (1, 2).
Ἵλεος (ὁ, ἡ), поеt: în локꙋ de ἵλεως. [de ꙋnde
Ἱλεόω -ῶ, biit: -ώσω, întopкꙋ ла milostivipe; (ши між:) мъ întopкꙋ кꙋ шilъ.
Ἵλεως (ὁ, ἡ), At: în локꙋ de ἵλεος, блînдꙋ, блажinꙋ, веселꙋ ла фаць; (ши прin întind: ши овiч:) віne-воitopꙋ, компъtimitopꙋ, фавopaвilꙋ. [de ꙋnde
Ἱλέως, adb: кꙋ вꙋнъ voinцъ, saꙋ мilъ кътpe чineва.
Ἱλεωτήριον (τὸ), =Ἱλαστήριον. [ἱλόεω].
Ἴλη (ἡ), [ἴλλω]=Εἴλη, adꙋnъtꙋpъ de oamenï, ши чл:; (пapтiк:) чeатъ, saꙋ tpꙋпъ de ostaшï (прinч:) кълъpeцï, (фpanц:) eskadponꙋ. [de ꙋnde
Ἰληδὸν, adb: în tpꙋпe; în tꙋpme, ши чл: (кꙋ гpъmada).
Ἴληθι, Ion: în локꙋ de ἴλαθι.
Ἱλήκω, (întpeв: прinч: пꙋmaï în noft: ши sꙋп:) поеt: sîntꙋ, saꙋ мъ фaкꙋ віneвoitopꙋ кꙋїва.
Ἰλιγγιάω -ῶ, biit: άσω, ameцeskꙋ, мъ ꙋїmeskꙋ, мъ întꙋnekꙋ; (fir:) ле пïерzꙋ. [din
Ἴλιγγος (ὁ), (în цеп:) înвiptitꙋpъ, sꙋчitꙋpъ; (прinч:) ameцеалъ, ꙋїmipe; (fir:) nedomipipe. [din
Ἴλιγξ [ἴλλω], ιγγος (ἡ), = Δίνη, вꙋлtoape de апъ.
Ἰλιόθεν, adb: поеt: de ла Tpoada. [ши

Ἰλιόθι, adв: noet: ла Троаda. [Ἴλιον].

Ἰλιοραΐστης, οῦ (ὁ), noet: [Ἴλιον, ῥαίω]. пръпъditорѣ, жъfѣitорѣ de Троаda.

Ἰλλαίνω [ἰλλὸς], вііt: -ανῶ, мъ ѣітѣ stрîmв, шашіѣ.

Ἰλλὰς, άδος [ἴλλω] (ἡ), штреanгѣ, fѣnie de легаt, împлетitъ din teiѣ, ръкitъ, ші алтеле asemenea mлъdioase лѣкрѣрі pesѣчite; ѣnѣ fелѣ de лаџѣ 2) ѣпѣ fелѣ de mікъ пасъре, stѣрzѣ.

Ἰλλίζω [ἰλλός], вііt: -ίσω,=Ἰλλαίνω, ші Ἰλλώπτω.

Ἰλλὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѣі...

Ἰλλὸς (ὁ), [ἴλλω] попіноsѣ; saѣ шашіѣ.

Ἴλλος (ὁ), Ion: окіѣ. (везі δενδίλλω). [din

Ἴλλω, (fъръ вііt:) =Εἴλλω, ші Εἰλέω, pesѣчeskѣ; înколъчeskѣ; stрînгѣ ла ѣnѣ локѣ; fакѣ remѣ, deaпъnѣ; легѣ; înкопжѣрѣ.

Ἰλλώδης, εος (ὁ, ἡ), [ἰλλὸς] кат шашіѣ.

Ἰλλωπέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші Ἰλλωπίζω, вііt: ίσω, ші ...

Ἰλλώπτω [ἰλλὸς, ὤψ], мъ ѣітѣ шашіѣ, saѣ попіноs (кѣ окіі жѣmъtate înкішї); каѣtѣ кіорѣш; îmі жоакъ окії; fакѣ (semnѣ) кѣ окіѣл.

Ἴλλωσις, εως (ἡ), înвîрtіре de окі; къѣtъtѣръ шашіе, saѣ кіорѣшъ. [neîntр: ἰλλόω].

Ἰλυόεις, εσσα, εν, noet: (локѣ) плinѣ de поpoiѣ, smîркоsѣ, поmолоsѣ. [ἰλύς].

Ἰλυὸς (ὁ), noet: =Εἰλυός, візѣinъ, кѣiвѣ de fіеаръ.

Ἰλὺς [ἴλλω], ύος (ἡ), поpoiѣ de pîѣ, поmолѣ; (în џen:) ашезъtѣръ пе fѣndѣ.

Ἰλυσπάομαι -ῶμαι,=Εἰλυσπάομαι.

Ἰλύω, вііt: -ύσω,=Εἰλύω. 2) [ἰλὺς] поpoieskѣ, mînжeskѣ.

Ἰλυώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ἰλυόεις.

Ἱμαῖος [ἱμάω], α, ον, atinгъtорѣ de (кѣвenitѣ ла) skoатере de апъ (din пѣџѣ, ші чл:). «Ἀείδει τις ἱμαῖον (se înџ: ᾆσμα, saѣ μέλος)». At:

Ἱμαντάριον (τὸ),=Ἱμάντιον.

Ἱμαντελιγμὸς (ὁ), ѣnѣ fелѣ de жокѣ, în каре se пропѣnе a se гъsі міжлокѣл ѣnеі кѣреле înколъчіtе întр'ѣnѣ кіпѣ преа варіаtѣ, ші înкѣркаtѣ, (tѣрч:) каіsѣ. [ші

Ἱμαντελικτεὺς, έως (ὁ), (fіг): пропѣitорѣ de преа înкѣркаte ші dілеmatіче пропѣнерї, sofіstѣ, (шереtѣ). [ἱμὰς, ἑλίσσω].

Ἱμάντινος, η, ον, fъкѣtѣ, înплеtіtѣ din кѣреле. [ἱμάς].

Ἱμάντιον (τὸ), dim: ал лѣі ἱμάς, кѣрелѣшъ, fіmіоаръ.

Ἱμαντόδεσμος (ὁ), [ἱμὰς, δεσμός]. шіѓ

Ἱμαντοπέδη (ἡ), [ἱμὰς, πέδη] легъtѣръ de кѣреа.

Ἱμαντόπους, οδος (ὁ), ѣnѣ fелѣ de пасъре de апъ кѣ лѣнџї пічоаре. [ἱμὰς, πούς].

Ἱμαντοτομέω -ῶ, вііt: -ήσω, taiѣ (skoџѣ) кѣреле, saѣ fішії. [din

Ἱμαντοτόμος (ὁ, ἡ), [ἱμὰς, τέμνω] tъіеtорѣ (skoџъtорѣ) de кѣреле, saѣ fіші.

Ἱμαντώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѣ о кѣреа, saѣ înплеtіtѣ ка о fіmіе; ор fъкѣtѣ din кѣреле, saѣ fіmії. [ἱμάς].

Ἱμάντωμα (τὸ), паїаntъ, saѣ лemnѣл înкрѣчішаtѣ, че џіне легаtѣ zidѣл. [ші

Ἱμάντωσις, εως (ἡ), легаре stрînsъ кѣ кѣреле. 2) =Ἱμάντωμα. 3) о паtimъ а ѣmoшорѣлѣі. [neîntреб: ἱμαντόω din ἱμάς, -άντος].

Ἱμαοιδὸς (ὁ), noet: [ἱμάω, ἀείδω] чел че кîntъ skoџînd апъ din пѣџѣ, ші чл:. (везі ἱμαῖος).

Ἱμὰς [ἵημι], άντος (ὁ), кѣреа; вічїѣ de кѣреле; кѣреаоа, fрînгіа, кѣ каре se ѣркоskовора греѣtatea de din dосѣл ѣшеї; mînѣшъ de піеле, saѣ înплеtіtѣръ de кѣреле, че пѣрtaѣ гїоntaшії; колаnѣ, saѣ кінгъ; (în џen:) ор че fіmіе. 2) fѣnіе, saѣ otronѣ пentрѣ апгѣръ, ші чл:

Ἱμάσθλη (ἡ), кѣреаоа вічїѣлѣї, saѣ вічїѣ de кѣреле. [din

Ἱμάσσω [ἱμὰς], вііt: ἱμάσω, ваtѣ кѣ кѣреа, saѣ вічїѣieskѣ.

Ἱματηγὸς (ὁ, ἡ), [ἱμάτιον, ἄγω] (ναῦς, кораБіе) прін каре se трansпоаrtъ хаїне (înвръкъmіnte, pînzetѣрї, ші челе asemenea).

Ἱματιδάριον, ші Ἱματίδιον (τὸ), dim: ал лѣї ἱμάτιον, хъїnішоаръ.

Ἱματίζω, вііt: -ίσω, înвракѣ. [ἱμάτιον].

Ἱματιοθήκη (ἡ), dѣлапѣ de хаїне, гардеровѣ. [ἱμάτιον, θήκη].

Ἱματιοκάπηλος (ὁ, ἡ), ревînzъtорѣ de хаїне. [ἱμάτιον, κάπηλος].

Ἱματιοκλέπτης, ου (ὁ), fѣрѣ de хаїне. [ἱμάτιον, κλέπτω].

Ἱματιομίσθης, ου, ші ἱματιομισθωτής, οῦ (ὁ), înкіріеtорѣ de хаїне. [ἱμάτιον, μισθός].

Ἱμάτιον (τὸ), [εἷμα] хаїнъ (прінч:) de-пе d'асѣпра; înвелішѣ; (în џen:) pînzъ. «Σακκέουσι ἱματίοισι». Ер: stрекоаръ прін pînze.

Ἱματιοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорѣ de хаїне. [ἱμάτιον, πώλης].

Ἱματιοπῶλις, ιδος (ἡ), fem: ал пречеd: || (adіект:) «Ἀγορὰ—». tîргѣ de хаїне.

Ἱματιοφυλακέω -ῶ, biit: ήσω, sîntŭ pîndвitŭ пъstpътopŭ de xaïne. [шi

Ἱματιοφυλάκιον (τὸ), локŭ de пъstpapea хаïнелор. [din

Ἱματιοφύλαξ, ακος (ὁ), însъpчinatŭ кв пъstpapea xaïnелор. [ἱμάτιον, φύλαξ].

Ἱματισμὸς (ὁ), înбpъкъminte, xaïne; pвfъpie. [ἱματίζω].

Ἱματουργικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopŭ de лвкpъtopвл, saŭ de лвкpapea xaïnелор. «Ἱματουργικὴ (se înц: τέχνη)» кpoitopie. [din

Ἱματουργὸς (ὁ, ἡ), лвкpъtopŭ de xaïne, кpoitopŭ. [ἱμάτιον, ἔργον].

Ἱμάω -ῶ, [ἱμάς] biit: -ήσω, = Ἀνιμάω, skoцŭ кв fвnie апъ din пвцŭ.

Ἱμείρω, шi (між:) Ἱμείρομαι, (fъpъ biit:) (пеx: ἱμέρθην) поеt: [ἵεμαι] (кв цеn:) поfteskŭ, dopeskŭ.

Ἴμεν, шi ἴμεναι, поеt: în локŭ de ἰέναι, пpez: de inf: ал лвï εἶμι.

Ἱμερόεις, εσσα, εν, поеt: [ἵμερος] dpъгъstosŭ, bpednikŭ de iввit.

Ἱμεροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв beselitoape bepdeaцъ. [ἵμερος, θάλλω].

Ἱμερόνοος ους (ὁ, ἡ), поеt: чел de iввit пentpв mintea, saŭ simцimîntвл sъŭ. [ἵμερος, νόος].

Ἱμερόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, sîntŭ amopezatŭ; dopeskŭ foapte мвлt. [din

Ἵμερος (ὁ), [ἱμείρω] поftъ, dopinцъ (пpinч: amopoasъ): (în цеn:) поftъ. || (паptік:) amopŭ.

Ἱμερόφωνος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв плъквtŭ, atpъгъtopŭ гlasŭ. [ἵμερος, φωνή].

Ἱμέῤῥω, Еол: îp локŭ de ἱμείρω.

Ἱμερτὸς, ἡ, όν, поеt:=Ἱμερόεις, чел de dopit, iввibilŭ.

Ἱμερῶπις, ιδος (ἡ), поеt: чеа кв atpъгъtoape къвtътвpъ. [ἵμερος, ὤψ].

Ἱμῆν, At: în локŭ de ἱμᾶν, inf: ал лвï ἱμάω.

Ἱμητήριον (τὸ), =Ἱμονία. [шi

Ἱμητὸς [ἱμάω], ἡ, ὸν, tpasŭ în sвs; skosŭ din пвцŭ.

Ἴμμεναι, поеt: în локŭ de ἴμεναι, = Ἰέναι.

Ἱμονία (ἡ), fвnie de skos апъ din пвцŭ. [ἱμάω].

Ἱμονιοστρόφος (ὁ, ἡ), skoцъtopŭ de апъ din пвцŭ. || (ка sвst:) maminъ de skos апъ din пвцŭ. (de вnde) «Ἱμονιοστρόφου μέλη». Apstf: че faче skpîпъtвл пвцвлвï înбîptindв se. [ἱμονία, στρέφω].

Ἴν, saŭ Ἶν, пpon: поеt: bezî Ἴ.

Ἴν', în апок: în локŭ de...

Ἵνα, [ἵν, saŭ εἰν] копiвnкц: pesвлtat: (кътpe sвп: saŭ пoft: шi xot: în пpeл: пвmaï întp' вnеле fpase sвпositibe) ка sъ. Ἔρχεσθαι ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρνα». Iл: B. «Ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσι γένοιτο». Iл: E. (шi înпpeвnъ кв μή). «Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι». Od: Δ. (шi din tpeквtŭ în локŭ de кaвzat:). «Ἵνα δὲ γέλωτα παράσχῃ τοῖς ἄλλοις, αὐτὸς πολὺν χρόνον ἔκλαυσε». Пл: (шi кв пpeл: xot:) «Ἵν', εἰ μὴ παρεδίδουν, ἐδόκουν». Dm: (шi ел:) «Ἵνα τί (se înц: γένηται)»; пentpв че? 2) în локŭ de adв: (saŭ лок). вnde, аколо вnde. «Ἵνα πυνθάνοιτο ἐνηβητήρια». Ep: (шi кв цеn:) «Ἵνα γῆς»; Sof: (шi fir:) «Οὐχ ὁρᾷς, ἵν' εἶ κακοῦ»; Sof: (saŭ timп:) kînd, în кape bpeme. «Σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἐστίν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν ἕννυσθαι, τὰ δὲ παρασχεῖν». Od: Z.

Ἰνδάλλομαι, (fъpъ biit:) [εἶδος, εἰδάλιμος] mъ аpъtŭ; seamъпŭ. [de вnde

Ἴνδαλμα (τὸ), лвкpв бъzвtŭ; asemъпъtвpъ; ikoaнъ; idолŭ; fantomъ. [de вnde

Ἰνδαλματίζω, biit: -ίσω, (maï noŭ) fopmezŭ, înкiпвieskŭ.

Ἰνδαλμὸς (ὁ), asemъnape; (вne-opï) în локŭ de ἴνδαλμα, idолŭ, statвъ.[ἰνδάλλομαι].

Ἰνδικοπλεύστης, ου (ὁ), nabiгъtopŭ în India. [Ἰνδική, πλέω].

Ινδικὸς, ἡ, ὸν, чел din India || (sвbst:) Ἰνδικὴ (se înц: χώρα), India, шi Ἰνδικὸν (se înц: φάρμακον), вnŭ felŭ de doktopie, saŭ бъпsea, indiro, лвлакiŭ. [Ἰνδός].

Ἰνδολέτης, ου (ὁ), поеt: пpъпъditopŭ (бipвitopŭ) de Indienï, saŭ de India. [Ἰνδὸς, ὀλέω].

Ἰνδὸς (ὁ), Indŭ, вnŭ pîŭ ал Indii. || (ка націоналŭ) Indianŭ. [de вnde

Ἰνδῷος, α, ον, = Ἰνδικός.

Ἰνέω (-άω, -όω,) -ῶ, [de вnde Лат: inanis], biit: -ήσω, Ion: (pap) deшeptŭ; квpъцŭ. [de вnde

Ἰνηθμὸς (ὁ), deшeptape; квpъцipe. [шi

Ἴνησις, εως (ἡ), гpam: єкsпліk: а лвï ἰνηθμός.

Ἰνίον (τὸ), [ἴς] паptea din апоïа (ачеле доъ bine але) rîtвлвï, чеafa.

Ἶνις, ιος (ὁ, шi ἡ), поеt: [ἴς] копілŭ, feчopŭ, saŭ fatъ.

Ἴννος, saŭ Ἶννος, saŭ Ἰνὸς (ὁ), кaвtъ γίννος.

Ἰνοειδὴς, шi Ἰνώδης, εος (ὁ, ἡ), (de aчi) bînosŭ. [ἴς, ἰνός].

Ἴξ, saŭ Ἶξ, ἰκὸς (ὁ), вnŭ felŭ de bepme, saŭ insektъ, че baтъmъ biile, (поate)=Ἴψ.

Ἰξαλῆ (ἡ), пїеле de капрь. [din
Ἴξαλος (ὁ, ἡ), noet: сьріторь; (епіт:) капрь селбатікь, саѕ кьпріоарь. (ἰξύς, ἅλλομαι].
Ἴξευμα (τὸ), вінать прінсь прін васкь. (везї ἰξός). [ші
Ἰξευτάς, Dop, ші Ἰξευτήρ (ὁ), noet: ін локь de ἰξευτής. [ἰξεύω]. [de ѕнde
Ἰξευτήριος (ὁ, ἡ), = Ἰξευτικός.
Ἰξευτής, οῦ (ὁ), вінъторь de пъсърї кѕ пьїеле ѕнse кѕ клеїѕ, саѕ васкь. [ἰξεύω]. [de ѕнde
Ἰξευτικός, ή, όν, atingъторь de вінъторьл ἰξευτής, саѕ de лѕкрареа лѕї. «Ἰξευτική (se inц: τεχνή)» meшteшѕгѕл, tpeaва лѕї ἰξευτής.
Ἰξεύτρια (ἡ), fem: ал лѕї ἰξευτής,
Ἰξεύω, віit: -εύσω, прінзь пъсърї кѕ васкь, (ad:) пѕїеле ѕнse кѕ клеїѕл [ἰξός].
Ἰξία (ἡ), =[Ἰξός]. 2) =Κιρσός. 3) =кѕ
Ἰξίας, ου (ὁ), ѕнь фель de плантъ чепоасъ, саѕ кѕ рьdъчіna ка чеапа. (везї χαμαιλέων). [ші
Ἰξίνη (ἡ), ѕнь фель de копъчель продѕкъторь de васкь. [ἰξός].
Ἰξιόεις, εσσα, εν, noet: копрінзъторь de (фъкѕтъ din) планта. [ἰξία].
Ἶξις, εως (ἡ), noet: sosipe; пъвъ ipe, penежѕne. «Καθ' ἴξιν.» Інкр: d'adpentѕл. [ἵκω].
Ἰξοβολέω-ῶ, віit: -ήσω,=Ἰξεύω; (ін цen:) вінезь (пропр: ші fir:). [din
Ἰξοβόλος (ὁ, ἡ), =Ἰξευτής. [ἰξός, βάλλω].
Ἰξοβόρος (ὁ, ἡ), [ἰξός, βορὰ] mінкъторь de (хрьніть кѕ) васкь.
Ἰξοεργός (ὁ, ἡ), noet: ін локь de ἰξευτής. [Ἰξός, ἔργον].
Ἶξον, noet: пех: ал лѕї ἵκω.
Ἰξός (ὁ), [ἴσχω, de ѕнde Лат: Viscus, ші de ачі] васкь, ѕнь фель de парasitікъ плантъ (че pesape пе stejapї); (прін інtind:) гръѕнtеле ачестеї планте, ші клеїѕл фъкѕть dintp'ачеаsta пentpѕ ѕнs верцеле snpe вінареа, саѕ прінdepea пъсърілор. 2) =Κιρσός.
Ἰξοφάγος (ὁ, ἡ), =Ἰξοβόρος. [ἰξός, φάγω].
Ἰξοφορεύς, ῆος (ὁ), noet: ін локь de...
Ἰξοφόρος (ὁ, ἡ), продѕкъторь, саѕ ѕнѕь кѕ клеїѕ de васкь. «Δόναξ—» Лкs: варгъ вьскѕіtъ.
Ἰξυόθεν, adв: de ла...
Ἰξύς, [ін afin: кѕ ἰσχύς] ύος (ἡ), партеа tpѕпѕлѕї din сѕs de шолdѕрї, міжлокѕл (пе ла інчінгъtoape). «Περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξύϊ». Od: E:
Ἰξώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ васкѕл; клеїоsь, mіsrosь. [ἰξός].

Ἰοβάκχεια (τὰ), [ἰή, Βάκχος] серебъtoapea Бакѕлѕї.
Ἰοβαφής, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ фаць de mікшѕпеа, саѕ віорea. [ἴον, βαφή].
Ἰοβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел кѕ плеопеле окілор, саѕ окії negр-албаstpі. [ἴον, βλέφαρον].
Ἰοβολέω-ῶ, віit: -ήσω, asвірль съцецї; саѕ вьрсь otpaвъ. [din
Ἰοβόλος (ὁ, ἡ), [ἰός, βάλλω] asвірліторь de съцецї; саѕ вьрсъторь de otpaвъ, otpъвічоsь.
Ἰοβόρος (ὁ, ἡ), noet: [ἰός, βορὰ] mінкъторь de (хрьніtь кѕ) otpaвъ, otpъвічоsь.
Ἰοβόστρυχος (ὁ, ἡ), noet: =Ἰοπλόκαμος. [ἴον, βόστρυχος].
Ἰόγληνος (ὁ, ἡ), =Ἰοβλέφαρος, чел кѕ окї negр-албаstpі [ἴον, γλήνη].
Ἰόδετος (ὁ, ἡ), noet: легать, іnплеtіtь кѕ mікшѕпеле, саѕ віореле. [ἴον, δέω].
Ἰοδνεφής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἴον, δνόφος] іntѕnекоsь, negрічоsь ка mікшѕпеаоа.
Ἰοδόκη (ἡ), =Βελοθήκη, tѕлбъ de съцецї. [ші
Ἰοδόκος (ὁ, ἡ), [ἰός, δέχομαι] копрінзъторь de съцецї, саѕ otpaвъ.
Ἰοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de фелѕл, саѕ фаца mікшѕпелеї, ка віореаоа. [ἴον, εἶδος].
Ἰόεις, εσσα, εν, noet: ін локь de ἰοειδής. [ἴον],
Ἰόζωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ інчінгъtoape de фаца віорелеї. [ἴον, ζώνη].
Ἰοθαλής, έος (ὁ, ἡ), noet: інфлорать (інподовіть) кѕ віореле. «Στέφανος—» Епгр: [ἴον, θάλλω].
Ἰόκολπος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ sінь de віореле, (ad:) плъкѕть. [ἴον, κόλπος].
Ἰολόχευτος (ὁ, ἡ), noet: пъскѕть din otpaвъ. [ἰός, λοχεύω].
Ἰομιγής, έος (ὁ, ἡ), [ἰός, μίγνυμι] аmestекаtь кѕ otpaвъ.
Ἰόμωρος (ὁ, ἡ), [ἰός, саѕ ἰή, μῶρος] ресвоіторь кѕ съцецї, саѕ цinete, (прін ѕрm:) фрікоsь (певіtеазь) pesвоїнікь, каре пѕmaї de depapte шtie съ asвірле съцецї, саѕ съ ціпе ін вьtъліе.
Ἴον (τὸ), (ι скѕрtь) mікшѕпеа, саѕ віорea; (noet: ін цen:) флоаре. (везї, ἴουλος, ші ἰοστέφανος).
Ἰόνθ', noet: (ін апок: маї 'nainte de aspip: вокалъ) ін локь de ἰόντα.
Ἰονθάς, άδος (ἡ), noet: лінoaсъ, пъроасъ. «Αἰγός ἰονθάδος». Od: Ξ. [din
Ἴονθος (ὁ), ръdъчіna фірѕлѕї de пърь; пърь (прінч: кінd ese інtіі). 2) вѕвѕліце,

apsȣpĭ, че es пе обpazȣл tinepiлоp, ='Ακμαὶ.

'Ιοπλόκαμος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ negpe плete, saȣ kosiцe de пъpȣ. [ἴον, πλόκαμος].

'Ιόπλοκος (ὁ, ἡ), поet: (пепȣлt:) înплеtitopȣ de кȣпȣпĭ, (шi antepeпȣлt: înплеtitȣ кȣ вiopeлe. [ἴον, πλέκω].

"Ιορκος (ὁ), ȣпȣ felȣ de къпpioapъ.

'Ιός (ὁ), (ι лȣпгȣ) (îm: поet: de алtȣ neamȣ, τὰ ἰά] [ἵημι] pȣцinъ (în цen: de metaлe, шi партiк: de apamъ); (npin întind:) otpaвъ (npinч: de вitъ); (поet:) sъцeatъ. (iap Пind: a пȣmit аша шi miepea. «'Ιόν μελισσᾶν». Од: 6. ка ȣпȣ пpодȣktȣ ал лоp).

"Ιος, ἴα, ἴον, поet: (pap) în локȣ de εἷς, μία, ἕν. (din вЪpв: se гъseште пȣmaĭ dat: iap fem: se aflъ maĭ des).

'Ιοστέφανος (ὁ, ἡ), поet: înкȣпȣnatȣ кȣ вiopeлe; (npin întind:) înflopitȣ, вioĭȣ; (шi fir:) stpълȣчitȣ, sлъвitȣ. [ἴον, στέφανος].

'Ιότης (ἡ), поet: (maĭ tot d'aȣпa în dat: шi odatъ пȣmaĭ în ак:) ["Ις, saȣ ἴος] воinцъ; xotъpîpe; npiчinъ; (de ȣпde adв: în локȣ de ἕνεκα, ἕκητι). «Θεῶν ἰότητι». Om: кȣ воinцa, saȣ ажȣtopȣл. «Μνηστήρων («Ἀλλήλων) ἰότητι». Om: din npiчina. «Μή δι ἐμήν ἰότητα». Iл: O: din npiчina mea.

'Ιοτόκος (ὁ, ἡ), поet: [ἰός, τέκω = τίκτω] ='Ιοβόλος, otpъвitopȣ.

'Ιοτυπής, έος (ὁ, ἡ), поet: [ἰός, τύπτω]. isвitȣ de sъцeatъ, saȣ de otpъвiчoasъ fieapъ, otpъвitȣ.

'Ιού, шi ἰοῦ, intepiекц: (eksnpim: de dȣpepe, saȣ вȣкȣpie) ox! ax! ox, ox!

'Ιουλίζω, вiit: -ίσω, înчeпȣ a 'mĭ da, a 'mĭ eшĭ пepĭ în вapвъ. [mi

'Ιουλίς, ίδος (ἡ), ȣпȣ felȣ de mikȣ пeште de mape кȣ вioaĭe колoape. [ἴουλος].

'Ιουλόπεζος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ mȣлte piчoape ка insekta. [ἴουλος, πέζα].

"Ιουλος (ὁ), [ἴον, οὖλος] (în цen:) floape; (iap npinч.) floapea пȣкȣлкĭ. 2) (fir:) чeĭ dintîĭ пepĭ din вapвъ, че es tinepiлоp. 3) mъпȣпкiȣ de sпiчĭ (алt: οὖλος). (de ȣпde 4) imпȣ în чinstea Чepeseĭ. 5) ȣпȣ felȣ de insektъ кȣ mȣлte piчoape de amîndoъ пъpцiлe.

'Ιουλοφυέω -ῶ, вiit: ήσω, [ἴουλος, φύω] = 'Ιουλίζω.

'Ιουλώ, όος (ἡ), (enit:) Чepesa. [вezĭ ἴουλος].

'Ιουλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ floapea, saȣ insekta. [ἴουλος[.

'Ιύφ, intepiекц: (eksnpim: de skîpвъ, гpoazъ, saȣ пemȣлцȣmipe). of!

'Ιοφόρος (ὁ, ἡ), поet: [ἰὸς, φέρω] = 'Ιοβόλος, вeninosȣ, otpъвiчosȣ.

'Ιοχέαιρα, ας (ἡ), поet: [ἰὸς, χαίρω], ĭȣвitoape de a asвîpлi sъцeцĭ (enit: ал Dianeĭ). 2) foapte вeninoasъ (enit: ал asпideĭ, вezĭ шi εἰροχαρής).

'Ιόω -ῶ, вiit: -ώσω, лasȣ чeвa a pȣцini; (шi пas:) npinzȣ pȣцinъ, pȣцineskȣ. [ἰός].

'Ιπνεύω, вiit: -εύσω, кокȣ saȣ ȣsȣкȣ чeвa în коntopȣ. [ἰπνός].

"Ιπνη (ἡ), [ἴψ] ȣпȣ felȣ de пasъpe, гionoae. (вezĭ шi δρυοκολάπτης).

"Ιπνιος, α, ον, кȣвeniĭtȣ ла коntopȣ, saȣ ȣmвлъtoape. [шi

'Ιπνίτης, ου (ὁ), коntȣ în коntopȣ. [ἰπνός].

'Ιπνοκαής, έος (ὁ, ἡ), коntȣ, пpъжitȣ în коntopȣ, ='Ιπνίτης. [шi

'Ιπνοκήϊον (τὸ), гȣpъ de коntopȣ; saȣ гъteaже de aps коntopȣл. [ἰπνὸς, καίω].

'Ιπνολέβης, ητος (ὁ), шi 'Ιπνολεβήτιον (τὸ), kazanȣ, (saȣ кълdape, шi чл:) ziditȣ în (saȣ fъкȣtȣ ка ȣпȣ) коntopȣ пentpȣ înкълzipe de aпъ. (astел este samoвapȣл Pȣшiлоp, шi iвpikȣл saлenчiiлоp). [ἰπνὸς, λέβης].

'Ιπνοπλάθης (θος), шi 'Ιπνοπλάστης, ου (ὁ), konstpȣktopȣ din xȣmъ de лȣкpȣpĭ (къpъmidъ, шi чл:), че se кок în коntoape, къpъmidapȣ, олapȣ, шi чл: 2) fъкъtopȣ de коntoape de пъmîntȣ, коntopapȣ. [ἰπνὸς, πλάττω].

'Ιπνοποιὸς (ὁ), ='Ιπνοπλάστης (npinч: 2). [ἰπνος, ποιός].

'Ιπνὸς (ὁ), [ἶπος] коntopȣ; къminȣ; soвъ; înкълzitoape de вaĭe (tȣpч: кĭoлxanȣ); вatpъ; кошȣ; вȣкъtъpie; (ȣпe-opĭ) ȣmвлъtoape. [de ȣпde

'Ιπνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ιπνεύω, кокȣ, fipгȣ, пpъжeskȣ, ȣsȣкȣ în коntopȣ. ‖ (în Esxл: Пpom: 365 se îndpeпt: ἰπόω).

'Ιποκτόνος (ὁ, ἡ), [ἴψ, κτείνω] omopîtopȣ de вepmĭ, saȣ кapĭ (pozъtopĭ de вiцъ, saȣ de лemпȣ).

"Ιπος (ὁ, шi pap ἡ), teaskȣ (de xaĭne); saȣ mъпгълъȣ (de pȣfe); кȣpsъ, че kade, шi коnлeшeште шoapiчiĭ, шi чл: (de ȣпde în цen:) гpeȣtate, пoвapъ пȣsъ asȣпpъ; (шi fir:) nedeansъ; înпiлape, stpimtopape, aпъsape. [de ȣпde

'Ιπόω -ῶ, вiit: -ώσω, поet: stpîпгȣ în teaskȣ, teskȣĭeskȣ; (fir:) aпъsȣ, stpimtopezȣ, înпiлezȣ.

'Ιππαγρέται (οἱ), [ἵππος, ἀγείρω] (se пȣmiaȣ аша în Sпapta) чeĭ tpeĭ къпitanĭ de кълъpime.

Ἵππαγρος (ὁ), калѕ sълвatікѕ. [ἵππος, ἄγριος].

Ἱππαγωγὸς, (ὁ, ἡ), kondѕkѣtopѕ, saѕ tpansnoptѣtopѕ de каї. «Ναῦς —». Ep: ші Тѕч:

Ἱππάετος (ὁ), ѕnѕ dobitокѕ fabѕлosѕ (zѕгрѣвitѕ, saѕ џesѕtѕ oвічі: în Пepseшtеле ковоаре) în fiгѕрѣ de калѕ ші вѕлtѕрѕ. 2) ѕnѕ fелѕ de mape вѕлtѕрѕ. (вeзї ші ἵπ-πος). [ἵππος, ἀετός].

Ἱππάζω, ші (maї oвіч:) Ἱππάζομαι, biit: -άσω, -ομαι, ѕmвлѕ кѣларе. [ἵππος].

Ἱππαιχμία (ἡ), noet: în локѕ de ἱππο-μαχία. [din

Ἵππαιχμος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, αἰχμή] чел че se вate кѣлѣpeшtе.

Ἱππάκη (ἡ), ші (mai noѕ) ἱππάκης, ου (ὁ), вpînzѣ din лante de їanѣ, че oвiчнѕїaѕ a mînка Skiџiї. 2) ѕnѕ fелѕ de плantѣ лerѕmoasѣ, (noate) tpifoїѕл, saѕ алtѕ чeвa notpiвitѕ nentpѕ хpanѣ de каї. [ἵππος].

Ἱππακοντιστής, οῦ (ὁ), кѣлѣpeџѕ înapmatѕ кѕ лanче, лѣnџaшѕ кѣлѣpeџѕ. [ἵπ-πος, ἀκοντίζω].

Ἱππαλεκτρυὼν, όνος (ὁ), o пasѕpe fabѕлoasѣ în fiгѕрѣ de калѕ, ші de кокошѕ (вeзї ші ἱππάετος). [ἵππος, ἀλεκτρυών].

Ἱππαλέος, α, ον, noet: în локѕ de ἱππικός.

Ἱππάνθρωπος (ὁ), =Ἱπποκένταυρος. [ἵπ-πος, ἄνθρωπος].

Ἱππαπαὶ, o intepiекџ: de кѣлѣpeџї (fopmatѣ ком: дѕne ῥυπαπαί). [ἵππος].

Ἱππάρδιον (în локѕ deἱπποπάρδιον) (τὸ), =Καμηλοπάρδαλις.

Ἱππάριον (τὸ), dim: ал лѕї ἵππος, кѣлѕшелѕ.

Ἱππαρμοστής, οῦ (ὁ), Лак: în локѕ de ἵππαρχος. [ἵππος, ἁρμόζω].

Ἱππαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, komandѕ кѣлѣpime. [din

Ἱππάρχης, ου (ὁ), =Ἵππαρχος.

Ἱππαρχία (ἡ), demnitatea ші tpeaвa komandantѕлѕї de кѣлѣpime; tpѕnѣ de кѣлѣpeџї de sѕвt komanda inapхѕлѕї. [ші

Ἱππαρχικὸς, ή, όν, atinгѣtopѕ de komandѣ, saѕ de komandantѕ de кѣлѣpime.

Ἵππαρχος (ὁ), komandantѕ de кѣлѣpime, inapхѕ. [ἵππος, ἄρχω].

Ἱππὰς, άδος (ἡ), adiекt: în локѕ de ἱπ-πική. «Στολή — ». Ep: kostѕmѕ de кѣлѣpeџѕ. «Ἱππάδα (saѕ) «Εἰς ἱππάδα (se înџ: τάξιν) τελεῖν». Пл: a fi în tpѕnѣ de кѣлѣpeџї. [ἵππος].

Ἱππασία (ἡ), кѣлѣpie. [ші

Ἱππάσιμος (ὁ, ἡ), indemînatікѕ, вѕnѕ, notpiвitѕ ла кѣлѣpie. (fir:) «Τοῖς κόλαξιν ἀνεικῶς ἑαυτὸν ἱππάσιμον». Пл: s' a лѣsat a 'л înкѣлика. [ші

Ἵππασμα (τὸ), înкѣлiкаpe. [ші

Ἱππαστὴρ, noet: în локѕ de...

Ἱππαστής, οῦ (ὁ), =Ἱππεύς, saѕ Ἱππι-κὸς, вѕnѕ, saѕ îndemînatікѕ ла кѣлѣpie.

Ἱππαστὶ, adв: în кіпѕ кѣлѣpeskѕ, кѣ-лѣpeшtе (кѕ крачiї deskiшї). [ші

Ἱππάστρια (ἡ), fem: ал лѕї ἱππαστής. «Κάμη-λοι ἱππάστριαι». Пл: вѕne de кѣлѣpit, saѕ de înкѣлiкat. (вeзї ші δρομάς). [ἱππάζω].

Ἱππάφεσις, εως (ἡ), xotapѕл, de ѕnde se sлoвoзїaѕ каїї, ші tpѣsѕpeлe ла inodpomiѕ, saѕ ла капiepѣ de каї. [ἵππος, ἀφίημι].

Ἱππεία (ἡ), =Ἱππασία. 2)=Ἱπποτροφία. 3) fem: ал лѕї ...

Ἵππειος, α, ον, de калѕ,=Ἱππικὸς. [ἵππος]

Ἱππελάτειρα (ἡ), fem: ал лѕї...

Ἱππελατήρ (ὁ), noet: în локѕ de...

Ἱππελάτης, ου (ὁ), =(maї întpeв:) ἱπ-πηλάτης.

Ἱππέλαφος (ὁ ші ἡ), ѕnѕ fелѕ de mape чepвѕ, че se întpeвѕinџeazѣ în локѕ de калѕ, (fpanџ:) élan. [ἵππος, ἔλαφος].

Ἱππεραστής, οῦ (ὁ), їѕвitopѕ de каї. [ἵππος, ἐραστής].

Ἵππερος (ὁ), [ἵππος, ἔρως] =Ἱππομανία. 2) (dѕne алџiї) o воалѣ а каiлop (dѕne fopma лѕї ὕδερος, ші ἴκτερος).

Ἵππευμα (τὸ), кѣлѣpitѕ. [ἱππεύω].

Ἱππεὺς, έως (ὁ), кѣлѣpeџѕ; (naptiк:) pesвoitopѕ кѣлѣpeџѕ; (de ѕnde în At:) чел кѕ venitѕ de 300 вaniџe, ші (npin ѕpm:) кѕвenitѕ, saѕ kontpiвѕitopѕ ла кѣлѣpime. (ачeшtia fѣчeaѕ клasѕл ал doiлea de четѣџeнї). [ἵππος].

Ἵππευσις, εως (ἡ), înкѣлiкаpe;=Ἱππα-σία. [ші

Ἱππευτήρ, noet: ші Ἱππευτής, οῦ (ὁ), кѣ-лѣpeџѕ,=Ἱππαστής. [din

Ἱππεύω, biit: -εύσω, înкалiкѕ калѕ, saѕ ѕmвлѕ кѣларе. 2), sîntѕ (sлѕжeskѕ ка) кѣ-лѣpeџѕ. [ἱππεύς].

Ἱππηγέτης, ου (ὁ), noet: ші ἱππηγός (ὁ, ἡ), =Ἱππηλάτης, ші Ἱππαγωγὸς. [ἵππος, ἡγέομαι].

Ἱππηδόν, adв: ка каiї, saѕ ка кѣлѣpeџiї. [ἵππος].

Ἱππηλασία (ἡ), mînape de (алергаpe кѕ) каї. [ші

Ἱππηλάσιον (τὸ), =Ἱππηλασία, ші Ἱππο-δρομία. 2) =Ἱπποδρόμιον, локѕ de înкѕpat каї. [ἵππος, ἔλασις].

Ἱππηλατέω-ῶ, biit: -ήσω, înкалiкѕ ка...

Ἱππηλάτης, ου (ὁ), mînѣtopѕ de калѕ

(кълъреџ), saŭ de tpъsŭpъ. [ші

Ἱππήλατος (ὁ, ἡ), notpiвitŭ, îndemînatikŭ ла mînape de kaĭ, saŭ ла кълъpie. «Ὅυτις νήσων ἱππήλατος.» Od: Δ. [ἵππος, ἐλαύνω].

Ἱππημολγοὶ (οἱ), [ἵππος, ἀμέλγω] mŭлгъtopĭ de ĭene; saŭ хрънiџĭ кŭ лапtе de ĭапъ.

Ἱππῆς, At: în локŭ de ἱππεῖς, îm: ал лŭĭ ἱππεύς.

Ἱππιάναξ, ακτος (ὁ), поеt: къпеtеniе de кълъpime. [ἵππος, ἄναξ].

Ἱππιατρία (ἡ), mesepia лŭĭ...

Ἱππίατρος (ὁ), doktopŭ de kaĭ. [ἵππος, ἰατρός].

Ἱππίδιον (τὸ), dim: ал лŭĭ ἵππος, кълŭшелŭ. 2) ŭнŭ fелŭ de пеште mikŭ.

Ἱππικός, ή, όν, de калŭ; saŭ de кълъреџŭ; îndemînatikŭ ла кълъpie. «Ἱππικὴ (se înџ: τέχνη)» meшteшŭгŭл кълъреџŭлŭĭ. «Ἱππικόν (τὸ), кълъpime; 2) mъsŭpъ de întindepe de локŭ, saŭ de stadiĭ. [ші

Ἵππιος (ὁ, ἡ), =Ἵππειος, ші Ἱππικός. [ἵππος].

Ἱππιοχαίτης, ου (ὁ), поеt: чел (înnodoвitŭ) кŭ коаmъ (saŭ пърŭ) de калŭ. [ἵππιος, χάιτη].

Ἱππιοχάρμης, ου (ὁ), поеt: [ἵππιος, χάρμη] чел че se вate depe калŭ, saŭ din tpъsŭpъ.

Ἱππίσκος (ὁ), =Ἱππίδιον.

Ἱπποβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ŭmвлъtopŭ кълаpe; (fir:) înfîmfatŭ, лъŭdъposŭ, mîndpŭ. [ші

Ἱπποβάτης, ου (ὁ), înкълikъtopŭ, roнitopŭ de ĭene. 2) кълъреџŭ. [ἵππος, βάινω].

Ἱπποβήτης, ου (ὁ), поеt: în локŭ ἱπποβάτης.

Ἱππόβινος (ὁ), [ἵππος, βινέω] =Κτηνοβάτης, doвitoчеште desfpînatŭ. (kom: паpodie ал пŭm: Ἱππόνικος).

Ἱπποβοσκός (ὁ), =Ἱπποφορβός. [ші

Ἱπποβότης, ου (ὁ), =Ἱπποτρόφος. (aша se пŭmĭaŭ în Eŭвеа чеĭ maĭ вогаџĭ четъџенĭ, кaре komплеktaŭ apistokpaџia, veзĭ ἱππεύς). [ші

Ἱππόβοτος (ὁ, ἡ), поеt: (локŭ) de пъsкŭt kaĭ. (eпit: ал Apгosŭлŭĭ). [ἵππος, βόω].

Ἱπποβουκόλος (ὁ), поеt: în локŭ de ἱπποβοσκὸς. [ἵππος, βουκόλος].

Ἱππόβροτος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἱππάνθρωπος, ші Ἱπποκένταυρος. [ἵππος, βροτός].

Ἱππόβρωτος (ὁ, ἡ), [ἵππος, βιβρώσκω] mînkatŭ de kaĭ.

Ἱππογέρανοι (οἱ), kom: кълъреџĭ înкълiкаџĭ пе кокоpĭ. [ἵππος, γέρανος].

Ἱππόγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кŭ лimвъ de калŭ (ad: mape). ‖ (sŭвst:) Ἱππόγλωσσον (τὸ), ŭнŭ fелŭ de плаntъ, лimва калŭлŭĭ. [ἵππος, γλῶσσα].

Ἱππογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кŭпоsкъtopŭ de kaĭ. 2) поеt: (fir:) mape ла minte, saŭ ла iskŭsinџъ. [ἵππος, γνώμη].

Ἱππόγυποι (οἱ), kom: кълъреџĭ înкълiкаџĭ пе mapĭ вŭлtŭpĭ. [ἵππος, γύψ].

Ἱπποδαμαστής, οῦ (ὁ), ші Ἱππόδαμος (ὁ, ἡ), поеt: domoлitopŭ de kaĭ, îndemînatikŭ кълъреџŭ. [ἵππος, δαμάζω, ші δάμνω].

Ἱππόδασυς, εος (εια, υ), поеt: акоперitŭ кŭ dese fŭnde de пърŭ de калŭ. [ἵππος, δασύς].

Ἱππόδεσμον (τὸ), поеt: легъtŭpъ de калŭ, къпъstpŭ, saŭ fpîŭ. [ἵππος, δεσμός].

Ἱπποδέτης, ου (ὁ), поеt: кaре sлŭжеште ла легаре de калŭ. «Ῥυτήρ—» Sof: къпъstpŭ, [ἵππος, δέω].

Ἱπποδιώκτης, ου (ὁ), поеt: =Ἱππηλάτης. [ἵππος, διώκω].

Ἱπποδρομία (ἡ), алергаре пе калŭ, saŭ în tpъsŭpъ (npinч: sпpe fалъ ші лŭпtъ în...

Ἱπποδρόμιον (τὸ), inodpomiŭ, каpiepъ пentpŭ înкŭрареа каiлор пе întpeкŭte, ‖ Ἱπποδρόμια (τὰ), лŭпtъ de înкŭрареа каiлор. (iap npinч: next: ал лŭĭ...

Ἱπποδρόμιος (ὁ, ἡ), кŭвenitŭ ла алергъtopŭ, saŭ алергаре кŭ kaĭ. [din...

Ἱππόδρομος (ὁ), =Ἱπποδρόμιον. 2) =Ἱπποδρομία, înкŭраре de kaĭ. [ші

Ἱπποδρόμος (ὁ), алергъtopŭ кълаpe, înкŭpъtopŭ de kaĭ; saŭ кълъреџŭ ŭшopаpmatŭ. [ἵππος, δρόμος].

Ἱπποζώνη (ἡ), mъгъpiџъ вopџoaзъ din калŭ, saŭ хрънitoape de kaiîpŭ. [ἵππος, ζώνη].

Ἵπποθεν, adв: поеt: depe калŭ.

Ἱπποθήλης, ου (ὁ), asinŭ, saŭ kaiîpŭ, че а sŭnt лапtе de ĭапъ, ші se кpеште, ка sъ înкалiче ĭене. [ἵππος, θηλή].

Ἱπποθόρος (ὁ), [ἵππος, θόρνυμι] (ὄνος, asinŭ) înкълikъtopŭ, roнitopŭ de ĭене. 2) kîntikŭ, че se kînta, пе kînd se roнiaŭ ĭепеле.

Ἱπποθυτέω-ῶ, вiit: -ήσω, жеptfeskŭ kaĭ. [ἵππος, θύω].

Ἵπποιϊν, поеt: în локŭ de ἵπποιν, џen: ші dat: înd: de ἵππος.

Ἱπποκάμπη (ἡ), ші Ἱππόκαμπος (ὁ), [ἵππος, κάμπη, ші κάμπος din κάμπτω] о faвŭлоаsъ вitъ de mape (калŭ кŭ înковоiаtъ коаdъ de пеште), пе кaре овiчнŭiаŭ а зŭгpъвi înкълiкаџĭ zeĭ mapinĭ. 2) ŭнŭ fелŭ de monstpŭosŭ пеште (Eлianŭ).

Ἱπποκάμπιον (τὸ), dim: ал лѕі ἱπποκάμπη. || ѕнѕ фелѕ de черчеї.

Ἱπποκάνθαρος (ὁ), маре (кітѕ ѕнѕ калѕ) ріndакѕ. [ἵππος, κάνθαρος].

Ἱπποκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: кълъtорѕ къ-ларе, саѕ ін tръѕръ,=Ἱππηλάτης. [ἵππος, κέλευθος].

Ἱπποκένταυρος (ὁ), о miтолоџікъ, саѕ фа-вълоасъ monstрѕositate (iasmъ) din калѕ ші чentaѕрѕ; (ін џen:) ор че neінfiinџatъ пъскочitѕръ a imaџinaџii· [ἵππος, κένταυρος, везі ziч:];

Ἱπποκομέω -ῶ, віit: -ήσω, інгріжескѕ de каї. [din

Ἱπποκόμος (ὁ), [ἵππος, κομέω] інгріжі-tорѕ de калѕл, саѕ каії кѕіва (tѕрч: seizѕ).

Ἱππόκομος (ὁ, ἡ), noet: інnоdoвітѕ кѕ пърѕ de калѕ. [ἵππος, κόμη].

Ἱπποκορυστής, οῦ (ὁ), noet: [ἵππος, κορύσσω] іndeminatікѕ ла інармаре, саѕ ек-серчітаре de резвоіескѕ калѕ; преа капа-вілѕ ін кълъреаскъ вътъліе.

Ἱπποκόρυστος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, κόρυς] пѕрtъtорѕ de коїфѕ інnоdoвітѕ кѕ пърѕ de калѕ.

Ἱπποκρατέω -ῶ, віit: -ήσω, сінtѕ маї пѕtерпікѕ de кіt връжмашѕл (саѕ вірѕіе-скѕ) кѕ кълърimea. [ші

Ἱπποκρατία (ἡ), вірѕінџъ ін кълърea-скъ вътъліе; саѕ ковіршіре ін кълъріme. [ἵππος, κράτος].

Ἱππόκρημνος (ὁ, ἡ), noet: foapte ріno-сѕ; (fir:) помnосѕ, фълосѕ; саѕ пріmеж-dioсѕ ін іndръzneџe ексnресії. [ἵππος, κρημνός].

Ἱπποκροτέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, ре-сѕнѕ din tропкъпitѕл каілор. [din

Ἱππόκροτος (ὁ, ἡ), ресѕнъtорѕ din tропкъпitѕл, саѕ ѕѕвt пічоареле каілор; (пріп інtind:) (локѕ) netedѕ, шесѕ, de кълъ-pit. (везі ші ἐπίκροτος). [ἵππος, κρότος].

Ἱππολάπαθον (τὸ), ѕнѕ фелѕ de планtъ кѕ фрѕnze марі, мъкрішѕ. [ἵππος, λάπαθον].

Ἱππολείχην, ῆνος (ὁ), ѕнѕ фелѕ de план-tъ, поповнікѕ енвреескѕ (fiind къ кѕ а-чеasta se лекѕіеск ніште неџї, че ес пе пічоареле каілор). [ἵππος, λειχήν].

Ἱππολεχής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, λέχος] tрѕпеште інпресѕнаtѕ кѕ калѕ. (епіt: ал Чересеї).

Ἱππόλοφος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ креаstъ, фѕndъ de пърѕ de калѕ. [ἵππος, λόφος].

Ἱππομανέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ невѕне-скѕ dѕпе каї (ізвескѕ каії преа мѕлt). 2) (despre іапъ) свѕрdezѕ, сінtѕ інвіершѕ-наtъ dѕпе арmъsарѕ. [din

Ἱππομανής, έος (ὁ, ἡ), невѕнѕ dѕпе каї. 2) невѕнеште (foapte) плъкѕtѕ ла каї. «Λειμὼν —». Sof: кѕ мѕлtъ еарвъ. (везі εἰροχαρής) 3) (іапъ) інвіершѕнаtъ dѕпе арmъsарѕ; (fir: ші despre оам:) foapte desфрінаtѕ ін nofte трѕпешtї. || (неѕt:) Ἱππομανὲς (τὸ), о негрічоасъ вѕкъџікъ de карне, че есе пе фрѕntea мінzѕлѕї de кѕрінd фъtаtѕ, пе каре фермекъtоареле о інtреввінџаѕ ка вѕнъ de dragoste. 2) ѕнѕ фелѕ de еарвъ плъкѕtъ преа мѕлt каілор, саѕ пе каре мінкінd' о tѕрваѕ. (ші ачеasta о авеаѕ вѕнъ de фъкѕt de dragoste). 3) (ін џen:) фермекъtоаре въ-ѕtѕръ adѕкъtоаре de невѕніе ін drago-ste. [ἵππος, μαίνομαι]. [de ѕnde

Ἱππομανία (ἡ), невѕніе (маре drago-ste) de каї.

Ἱππομάραθρον (τὸ), ѕнѕ фелѕ de молоtрѕ маре ші selватікѕ. [ἵππος, μάραθρον].

Ἱππομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ ваtѕ къ-лърешtе. [ші

Ἱππομαχία (ἡ), вътъліе de кавалеріе. [din

Ἱππομάχος (ὁ, ἡ), резвоіtорѕ кълъреџѕ. [ἵππος, μάχη].

Ἱππόμητις, ιος (ὁ, ἡ), штііtорѕ de але каілор; іndeminaтікѕ ла кълъріе. (везі ші ἱππογνώμων). [ἵππος, μῆτις].

Ἱππομιγής, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ фігѕръ амеstекаtъ de калѕ ші омѕ. [ἵππος, μίγνυμι].

Ἱππομολγοί (οἱ), =Ἱππημολγοί.

Ἱππόμορφος (ὁ, ἡ), чел кѕ фігѕръ de калѕ. [ἵππος, μορφή].

Ἱππομύρμηξ, ηκος (ὁ), ком: кълъреџѕ інкълікаtѕ пе фѕрnікъ. [ἵππος, μύρμηξ].

Ἱππονομεύς, έως (ὁ), пъstорѕ de каї. [ші

Ἱππόνομος (ὁ, ἡ), (пенѕлt:)=Ἱππονομεύς. 2) (antепенѕлt:) (локѕ) de пъскѕt каї, = Ἱππόβοτος. [ἵππος, νέμω].

Ἱππονώμας, ου (ὁ), noet: [ἵππος, νωμάω] мінъtорѕ de каї, саѕ тръсѕръ, = Ἱππεύς, саѕ Ἁρματηλάτης.

Ἱππόομαι -οῦμαι, [ἵππος] віit: -ωθήσομαι, мъ префакѕ ін калѕ; (dѕпе Акаdемієнї) імї інкіпѕіескѕ, къ чева есtе калѕ (фъръ а шtі, de есtе, саѕ нѕ).

Ἱπποπέδη (ἡ), піеdікъ de калѕ. 2) ѕнѕ фелѕ de алергъtѕръ а калѕлѕї. (везі πέδη). 3) (fir: ла маtм:) о фігѕръ de інково-ıаtъ (кѕрвъ) лініе. [ἵππος, πέδη].

Ἱπποπείρης, εω (ὁ), Ion: noet: ексnе-ріінџаtѕ de каї ші кълъріе. [ἵππος, πεῖρα].

Ἱπποπῆραι (αἱ), traiste de калѕ. [ἵππος, πήρα].

*

Ἱπποπόλος (ὁ, ἡ), noet: [ἵππος, πολέω] denpinsꙋ ла каї ші кълъріе, îndemînatікꙋ кълъреџꙋ, saꙋ mînъtорꙋ de трьсьръ.

Ἱππόπορνος (ὁ, ἡ), ком: маре (преа desfrînatꙋ) кꙋрварꙋ. (везї ші ἱππόδινος). [ἵππος, πόρνος].

Ἱπποπόταμος (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de маре amfiбiꙋ naтрꙋnedꙋ; (дꙋnе zіч:) калꙋ de рîꙋ. [ἵππος, ποταμός].

Ἱπποπώλης, ου (ὁ), bînzъtорꙋ de каї (џеатбашꙋ). [ἵππος, πώλης].

Ἵππος (ὁ), калꙋ, (ἡ), їапъ; (fir:) femeїе преа desfrînatъ. 2) кълъріmе. «Διακοσία ἵππος». Тꙋч: 3) (îm: noet:) тръсꙋръ кꙋ каї. «Καθ' ἵππων ἆλτο». Om: 4) ꙋnꙋ felꙋ de пеште de маре. 5) о патімъ de окї, че se înкid, ші se deskid neînvetat. 6) мъдꙋларꙋл џеніталꙋ ал бърбатꙋлꙋї ші ал femeїї. || (în комп: însemn: ка ші βοῦς) маре ші selбatікꙋ. (везї ἵππουρος]. [ші

Ἱπποσέλινον (τὸ), ꙋnꙋ felꙋ de маре selбatікъ selinъ. [ἵππος, σέλινον].

Ἱπποσόας, ші Ἱπποσόος, ου (ὁ), noet: [ἵππος, σεύω] = Ἱππηλάτης.

Ἱπποστασία (ἡ), ші Ἱπποστάσιον (τὸ), ші

Ἱππόστασις, εως (ἡ), гражд de каї. 2) noet: времеа, în каре stаꙋ каїї din лꙋкрꙋ seара. [ἵππος, στάσις].

Ἱπποστράτηγος (ὁ), џенералꙋ, saꙋ комandірꙋ de кълъріmе. [ἵππος, στρατηγός].

Ἱπποσύνη (ἡ), meштешꙋгꙋ de а mîna каї, saꙋ тръсꙋръ; îndemînъtate de кълъріе. 2) (рар) кълъріmе, saꙋ кавалеріе. 3) (ꙋne-орї) =Ἱπποδρόμιον. [ші

Ἱππόσυνος, η, ον, noet: în локꙋ de ἱππικός. [ἵππος].

Ἱπποτέκτων, ονος (ὁ), noet: konstрꙋкторꙋл калꙋлꙋї Dꙋрiꙋ. [ἵππος, τέκτων].

Ἱππότης, ου (ὁ), кълъреџꙋ; ші =Ἱππικός. [ἵππος].

Ἱππότίγρις, ιδος (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de маре тігрꙋ. [ἵππος, τίγρις].

Ἱππότιλος (ὁ), [ἵππος. τιλάω] ꙋрдinаре de каї.

Ἱππότις, ιδος (ἡ), fem: ал лꙋї ἱππότης; ші =Ἱππική. «Ζώνη—» Епгр:

Ἱπποτοξότης, ου (ὁ), кълъреџꙋ аркашꙋ. [ἵππος, τοξότης].

Ἱπποτραγέλαφος (ὁ), animalꙋ fabꙋlosꙋ formatꙋ în felꙋ de калꙋ, џапꙋ, ші чербꙋ. [ἵππος, τράγος, ἔλαφος].

Ἱπποτροφεῖον (τὸ), локалꙋ, în каре se хрънеsk ші se пръsesk каї. [ші

Ἱπποτροφέω-ῶ, biit: -ήσω, џiꙋ пе хрань калꙋ (de resбоiꙋ, saꙋ de лꙋnтъ), saꙋ каї de пръsiлъ. 2) întреbꙋinџеzꙋ чева spre нꙋтріре de калꙋ. «Πόαν—» Diod: [ші

Ἱπποτροφία (ἡ), џinере пе храпъ de калꙋ, saꙋ каї. (везї вербꙋл). [ші

Ἱπποτροφικός, ἡ, όν, нотрівітꙋ ла хранъ, saꙋ хрънітoрꙋ de каї. [din

Ἱπποτρόφος (ὁ, ἡ), хрънітoрꙋ de калꙋ, saꙋ каї. (везї вербꙋл). [ἵππος, τροφή].

Ἱπποτυφία (ἡ), [ἵππος, τύφος] маре трꙋfie, saꙋ mîndріе.

Ἱππούραιον (τὸ), коадъ de калꙋ. [ші

Ἱππουρεύς, έως (ὁ), = Ἱππουρος, ꙋnꙋ felꙋ de пеште. [ші

Ἱππουρίς, ίδος (ἡ), (епіт:) înnodobітъ кꙋ fꙋndъ de коадъ de калꙋ. || (sꙋbst:) креаstъ, fꙋndъ, пanъ de коадъ, saꙋ пърꙋ de калꙋ. 2) ꙋnꙋ felꙋ de плантъ (че реsаре în локꙋрї бълтоаse, ші seamънъ а коадъ de калꙋ), коада їепі. [din

Ἵππουρος (ὁ, ἡ), (adieкt:) чел кꙋ коадъ de калꙋ; saꙋ маре. (везї ἵππος). (de ꙋnde 2) (sꙋbst:) ꙋnꙋ felꙋ de пеште (везї χρύσοφρυς. 3) =Σκίουρος. 4) ꙋnꙋ felꙋ de insекtъ (мꙋskъ). [ἵππος, οὐρά].

Ἱπποφαές, saꙋ Ἱπποφανές, έος, ші

Ἱππόφαιστον (τὸ), ші

Ἱππόφεως, [ἵππος, φάος, saꙋ φαίνω] εω (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de плантъ (din soiꙋл чентаꙋреї).

Ἱπποφοβάς, άδος (ἡ), о плантъ sперіітоаре de каї. [ἵππος, φόβος].

Ἱπποφορβεύς, έως (ὁ), = Ἱπποφορβός. [ші

Ἱπποφορβία (ἡ), =Ἱπποτροφία. [ші

Ἱπποφόρβιον (τὸ), = Ἱπποτροφεῖον; (прin întind:) ергеліе de каї în пъшꙋне. [din

Ἱπποφορβός (ὁ, ἡ), [ἵππος, φέρβω] пъсторꙋ (ергелеџiꙋ) de каї, saꙋ stъпînꙋ de ергеліе.

Ἱπποφυές, ші ἱππόφυον (τὸ), = Ἱπποφαές. [ἵππος, φυή].

Ἱπποχάρμης, ου (ὁ), noet: =Ἱππιοχάρμης.

Ἱππόω-ῶ, biit: -ώσω, (întреб: нꙋмаї pas: везї ἱππόομαι). [ші

Ἱππώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiꙋл калꙋлꙋї; saꙋ asemenea кꙋ калꙋ. [ші

Ἱππών, ῶνος (ὁ), = Ἱπποστάσιον. 2) staџіе de skimбat каїї пе кале, поштъ. [ἵππος].

Ἱππωνεία (ἡ), кꙋмпъръtoаре de каї. [ші

Ἱππωνέω-ῶ, biit: -ήσω, кꙋмпърꙋ каї. [din

Ἱππώνης, (ὁ), кꙋмпъръtорꙋ de каї, ка съ'ї ревînзъ. [ἵππος, ὠνή]. [de ꙋnde

Ἱππωνία (ἡ), = Ἱππωνεία.

Ἵπταμαι, biit: πτήσομαι, (пех: ἔπτην, ші між: ἐπτάμην, ші чл:) sбoрꙋ.

Ἴπτω, At: în локǒ de ἴπτασο, 2: sinr: neps: de прел: ал лǒї ἴπταμαι.

Ἴπτομαι [ἶπος], biit: ἴψομαι, noet: апъсǒ, stpimtopezǒ; (în цen:) batъmǒ; вetежesкǒ, ръnesкǒ; nedenseskǒ, tiкълошeskǒ.

Ἴπωσις, εως (ἡ), stpibipe, апъsape. [ἰπόω].

Ἱρὰ (τὰ), Ion: în локǒ de ἱερὰ.

Ἱράομαι-ῶμαι, biit: -ήσομαι, Ion: în локǒ de ἱεράομαι.

Ἱρεύς, έως (ὁ), Ion: în локǒ de ἱερεύς.

Ἱρέυω, biit: -εύσω, Ion: în локǒ de ἱερέυω.

Ἴρη (ἡ), noet: în локǒ εἴρη, adǒnape, saǒ локǒ de adǒnape.

Ἱρηΐη (ἡ), Ion: în локǒ de ἱέρεια.

Ἱρήϊον (τὸ), Ion: în локǒ de ἱερεῖον.

Ἴρην, ενος (ὁ), Ion: în локǒ de εἴρην.

Ἴρηξ, ηκος (ὁ), Ion: în локǒ de ἱέραξ.

Ἰρινόμικτος (ὁ, ἡ), amestекatǒ кǒ mipeasma ἴρινον (vezi ziч:). [ἴρινον, μίγνυμι].

Ἴρινος, η, ον, fъкǒtǒ din nлanta, saǒ floapea [ἶρις]. || (ка sǒвst:) Ἴρινον (se înц: ἔλαιον), ǒnǒ felǒ de mipeasmъ.

Ἰριοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felǒл кǒp-кǒвеǒлǒї. [ἶρις, εἶδος].

Ἶρις [εἴρω], ιδος, saǒ ιος (ἡ), кǒpкǒвеǒ. 2) (fir:) чеаркъnǒл dinnpeжǒpǒл лǒminei okïǒлǒї. 3) ǒnǒ felǒ de пїatpъ npeцioasъ кam în faцa кǒpкǒвеǒлǒї. 4) (dǒne mitол:) o zeiцъ nǒptъtoape de vestï a лǒї Жoe, ші чл: 5) ǒnǒ felǒ de floape (din soiǒл кpinilop) кǒ ръdъчinъ вine-mipositoape. (întp'aчeastъ însem: se fopmeazъ цen: în ινος, ші ак: în ιν)

Ἱροδρόμος (ὁ, ἡ), Ion: în локǒ de ἱεροδρόμος, алергъtopǒ în sfinteле лǒnte.

Ἱρός, ἡ, ὸν, Ion: în локǒ de ἱερός.

Ἶρος (ὁ), nǒme de ǒnǒ чершъtopǒ în Odisea, каpe epa tot de odatъ ші dǒкъtopǒ de vestï; (în цen:) чершъtopǒ, foapte sъpaкǒ. [ἶρις].

Ἱρουργία (ἡ), Ion: în локǒ de ἱερουργία,

Ἱροφάντης, εω (ὁ), Ion: în локǒ de ἱεροφάντης.

Ἱρόχθων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локǒ de ἱερόχθων.

Ἱρῶς, adв: Ion: în локǒ de ἱερῶς.

Ἱρωστὶ, adв: Ion: în локǒ de ἱερωστὶ.

Ἴς, (ι лǒnгǒ) ἰνός (ἡ), (în: dat: noet: ἴνεσσιν) (de aчi) вînъ; (npin întind:) tъpie, вîptǒte, nǒtepe; (ші în nepifp:) «Ἴς Ὀδυσσῆος (Τηλεμάχοιο, ші чл:)». Om: (ші în napaл:) «Ἴς βίης Ἡρακληΐης». Es: nǒtepnікǒл Epкǒлǒ. (vezi βία).

Ἶσα, saǒ ἴσα, în: neǒt: ал лǒї ἴσος. || (ка adв:) de o notpiвъ, asemenea, ші чл:

Ἰσάγγελος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γγέλως, de o notpiвъ, asemenea кǒ înцepiї. [ἴσος, ἄγγελος].

Ἰσάδελφος (ὁ, ἡ), de o notpiвъ кǒ (întoкmaї ка ǒnǒ) fpate.

Ἰσάζω, biit: -άσω, faкǒ чева deonotpiвъ (în op че) кǒ алta. || (nestp: saǒ ел: ші між:) mъ notpiveskǒ. [ші

Ἰσαῖος, α, ον, noet; în локǒ de ἴσος. [ші

Ἰσαίω, (fъpъ biit:) noet: în локǒ de ἰσάζω. [ші

Ἰσάκις, adв: de deonotpiвъ opї. [ἴσος].

Ἰσαλῆ (ἡ), =Ἰξαλῆ.

Ἴσαμι, Dop: în локǒ de ἴσημι.

Ἰσάμιλλος (ὁ, ἡ), noet: de o notpiвъ ла întpeчepe, saǒ ла nǒtepe. || (neǒt:) Ἰσάμιλλα, adв: deonotpiвъ. [ἴσος, ἅμιλλα].

Ἴσαν, în локǒ de ᾔεισαν 3; în: neps: de npeл: ал лǒї εἶμι. 2) Dop: în локǒ de ᾔδεισαν, 3: în: neps: de npeл: ал лǒї οἶδα.

Ἰσανάφορος (ὁ, ἡ), чел че de o notpiвъ (de odatъ) se sǒie (se înaлцъ) în opizontǒ. «Ἀστήρ —». Astpлц: [ἴσος, ἀναφέρω].

Ἰσάνεμος (ὁ, ἡ), noet: чел de o notpiвъ (ла їǒцеалъ) кǒ вîntǒл. [ἴσος, ἄνεμος].

Ἴσαντι, Dop: în локǒ de ἴσασι.

Ἰσάξιος, α saǒ ος, ον, чел de o notpiвъ ла npeцǒ, saǒ mepitǒ, [ἴσος, ἀξία].

Ἰσαπόστολος (ὁ, ἡ), чел de o notpiвъ кǒ апоstoлiї. [ἴσος, ἀπόστολος].

Ἰσάργυρος (ὁ, ἡ), noet: чел de o notpiвъ (ла npeцǒ) кǒ apцintǒл. «Πορφύρα —». Esхл: [ἴσος, ἄργυρος].

Ἰσάριθμος (ὁ, ἡ), чел de o notpiвъ ла nǒmъpǒ. [ἴσος, ἀριθμός].

Ἰσάρτητος (ὁ, ἡ), чел de o notpiвъ atîpnatǒ (de amîndoъ nъpцiле). [ἴσος, ἀρτάω].

Ἰσάσκετο; noet: în локǒ de ἰσάζετο, 3: sinr: neps; de між: saǒ nas: npeл: ал лǒї ἰσάζω.

Ἰσάστερος (ὁ, ἡ), чел deonotpiвъ (asemenea) кǒ o stea (ла лǒчipe). [ἴσος, ἀστήρ].

Ἴσατι, Dop: în локǒ de ἴσησι, 3: sinr: neps: a лǒї ἴσημι.

Ἰσάτις, ιδος (ἡ), ǒnǒ felǒ de nлantъ, din каpe se faчe въnsea чivitъ înкisъ, лǒлакǒ. [de ǒnde

Ἰσατώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка лǒлакїǒл, чivitǒ, saǒ алвastpǒ înкisǒ.

Ἰσαύδης, εος (ὁ, ἡ), чел кǒ de o notpiвъ (aчелаші) гласǒ, saǒ sǒnetǒ кǒ алtǒ чева. [ἴσος, αὐδή].

Ἰσαχῶς, adв: în de o notpiвъ, asemenea кinǒ. [ἴσος].

"Ισειον (τὸ), temnлsл, шi "Ισεια (τά), sepвъtopiле Isideĭ. ["Ισις].

'Ισηγορέω -ῶ, шi шiж: -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, ворвеsкŏ deonotpiвъ кs aлtŏ чiнева (кs ачеeaшĭ sлoвozenie, nš maĭ nsцin). [шi

'Ισηγορία (ἡ), notpiвitate, saŭ eraлitate în ворвipe (dpentŏ de sлoвodŏ четъцеanŏ). [ἴσος, ἀγορά].

'Ισήλικος, η, ον, шi 'Ισῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чeл de o notpiвъ лa (de ачеeaшĭ) вîpstъ, statŏ, saŭ mъpime. [ἴσος, ἡλικία].

'Ισημερία (ἡ), isemepie, notpiвitate de zi кs noantea (ad: de кîte 12 чеasspĭ fie-каpe), ekinoкsŏ. [шi

'Ισημερινὸς, ἡ, ὸν, кsвenitŏ (чeл ne timnsл) isemepieĭ, ekinoкsiaлŏ. [din

'Ισήμερος (ὁ, ἡ), чeл кs de o notpiвъ ziле кs aлtsл, de ачеeaшĭ вîpstъ. 2) = 'Ισημερινός. [ἴσος, ἡμέρα].

"Ισημι, (întpeв: nsmaĭ în кîte-ва пepsoane:) noet: шtiŭ. (вezĭ οἶδα).

'Ισήρετμος (ὁ, ἡ), noet: [ἴσος, ἐρετμός] чeл кs вîsлe de o notpiвъ лa nsmъpŏ saŭ лa mъpime de fie-каpe napte, saŭ кs aлtъ коpaвie.

'Ισήρης, [ἴσος, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), noet: în локŏ de ἴσος, de ачеeaшĭ konstpsкцie, комвinape.

'Ισήριθμος (ὁ, ἡ), noet: în локŏ de ἰσάριθμος.

"Ισης, noet: 2: sinr: пeps: a лsĭ ἴσημι.

"Ισθι, nopsnч: aл лsĭ οἶδα, sъ шtiĭ. 2) aл лsĭ εἰμί, în локŏ de ἔσο. 3) (maĭ nsŏ, saŭ греш:) în локŏ de ἴθι, nopsnч: aл лsĭ εἶμι

'Ισθλή (ἡ), în локŏ de 'Ισαλή, шi 'Ιξαλή.

"Ισθμια (τὰ), Istmia, лsnteле, че se sepвъtopiaŭ лa istmsл (pîtsл) Kopintsлsĭ. (npinч: nest: îm: aл лsĭ ἴσθμιος). [de sнde

'Ισθμιάζω, biit: -άσω, sepвezŏ (iaŭ napte кa лsntaшŏ, saŭ mъ aflŏ nsmaĭ de faцъ кa npiвitopŏ лa) sepвъtopiле Istmia. [шi

'Ισθμικὸς, ἡ, ὸν, кsвenitŏ лa istmŏ, saŭ лa Istmia.

'Ισθμιὰς, άδος (ἡ), fem: aл лsĭ ἴσθμιος,

'Ισθμιαστής, οῦ (ὁ), aflatŏ de faцъ кa npiвitopŏ лa Istmia. [ἰσθμιαζω].

'Ισθμικὸς, ἡ, ὸν, aл istmsлsĭ. [ἰσθμός. вezĭ ziч:].

"Ισθμιον (τὸ), вezĭ ἴσθμιος.

'Ισθμιονίκης, ου (ὁ), вipsitopŏ în лsnteле Istmiiлop. ["Ισθμια, νίκη].

"Ισθμιος, α, ον, кsвenitŏ istmsлsĭ, saŭ pîtsлsĭ. (de sнde || ssв:) "Ισθμιον (τὸ), pîtŏ, pîtлeжŏ. 2) (npin întind:) лeгътspъ de pîtŏ. 3) (fir:) pîtŏ de basŏ; (în цen:) stpimtъ tpeкъtoape; (îm:) вezĭ "Ισθμια. [ἰσθμός].

'Ισθμοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeлŏ în feлŏ de (stpimtŏ кa snŏ) istmŏ. [ἰσθμὸς, εἶδος].

'Ισθμόθι, adв: noet: лa, în istmŏ. [din

'Ισθμὸς (ὁ), [εἶμι] (în цen:) stpimtъ tpeкъtoape, stpimtoape; (iap naptiк:) pîtŏ de sskatŏ întpe doъ mъpĭ (шi maĭ кs seamъ aл Kopintsлsĭ); (fir:) pîtŏ (de omŏ, saŭ de basŏ). [de sнde

'Ισθμώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ισθμοειδής.

'Ισιακὸς, ἡ, ὸν, aл Isideĭ (zeiцъ a Eцiптeniлop). ["Ισις].

'Ισίκιον (τὸ). [din лat: insicium] шi "Ισικος (ὁ), kiftea (de кapne).

"Ισκω, (fъpъ biit:) noet: 'Είσκω, seamъnŏ; pîndeskŏ, zikŏ în mintea mea. (de sнde 2) (npinч: лa noeцĭ) zikŏ.

"Ισμα (τὸ), noet: [ἵζω] ="Ιδρυμα, клъditspъ; aшezъmîntŏ.

"Ισμεν, în локŏ de ἴσαμεν, 1: îm: пeps: de ἴσημι, saŭ οἶδα.

'Ισοβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл кs deonotpiвъ adînчime neste totŏ, saŭ în peлaцie кs aлtsл. [ἴσος, βάθος].

'Ισοβαλλίων, ωνος (ὁ), kom: deonotpiвъ (asemenea) кs Baлionŏ (snŏ вestitŏ nentps пъstatea лsĭ), foapte pъŭ-пъpъвitŏ. [ἴσος, Βαλλίων].

'Ισοβαρέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŏ...

'Ισοβαρής, έος (ὁ, ἡ), чeл deonotpiвъ лa (saŭ кs ачеeaшĭ) гpeštate. [ἴσος, βάρος].

'Ισοβασιλεὺς, έως (ὁ), чeл deonotpiвъ (asemenea) кs împъpatŏ. [ἴσος, βασιλεύς].

'Ισόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopŏ de ачеeaшĭ viaцъ; saŭ чeл de ачеeaшĭ вîpstъ, de deonotpiвъ timnŏ; saŭ dъinitopŏ кît шi viaцa. [ἴσος, βίος].

'Ισόβοιος (ὁ, ἡ), чeл de npeцŏ deonotpiвъ кs snŏ вoŭ (вitъ, saŭ monetъ). || (ssвst:) 'Ισόβοιον (τὸ), snŏ feлŏ de fлoape кa такsл. [ἴσος, βοῦς].

'Ισόβολος (ὁ, ἡ), ='Ισοστάσιος. [ἴσος, βολή].

'Ισόγαιος (ὁ, ἡ), чeл deonotpiвъ лa întindepe, saŭ înкъпepe кs пъmîntsл. 2) чeл deonotpiвъ (sna) кs пъmîntsл. [ἴσος, γαῖα].

'Ισογενὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл de o notpiвъ кs aлtŏ чiнева dsne neamŏ, saŭ naшtepe. [ἴσος, γένος].

"Ισόγεως (ὁ, ἡ), At: în локŏ de 'Ισόγαιος. «Τέμνειν ἰσόγεων». Tfp: [ἴσος, γέα].

'Ισογνωμέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŏ...

'Ισογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чeл de de o notpi-

въ, saŭ de ачеeaшĭ пърере кŭ алтŭл. [ἴσος, γνώμη].

'Ισογονία (ἡ), потрibitate de neamŭ, saŭ наштере. [ἴσος, γόνος].

'Ισογράφος (ὁ, ἡ), чел че скрie de опоtрiвъ кŭ (întoкmaĭ ка) чiнева. [ἴσος, γράφω].

'Ισογώνιος (ὁ, ἡ), чел кŭ deопоtрiвъ ŭнгĭурĭ (екiангŭларŭ). [ἴσος, γωνία].

'Ισοδάιμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: (кŭ dat:) чел кŭ de опоtрiвъ, saŭ лчеeaшĭ soaрtъ (бŭнъ saŭ реа) кŭ алtŭ чiнева. 2) (fъръ kazŭ)='Ισόθεος. [ἴσος, δαίμων].

'Ισοδαίτης, ου (ὁ), [ἴσος, δαίω] împърцitорŭ de de опоtрiвъ пърцĭ ла тоцĭ.

'Ισόδενδρος (ὁ, ἡ), чел de опоtрiвъ (ла мъpime) кŭ ŭнŭ копачĭŭ. [ἴσος, δένδρον].

'Ισοδιαίτης,ου(ὁ),греш: în локŭ de ἰσοδαίτης.

'Ισοδίαιτος (ὁ, ἡ), трътiторŭ кŭ o de опоtрiвъ dietъ, saŭ кŭ ачелашĭ кiпŭ de траĭŭ. [ἴσος, δίαιτα].

'Ισόδομος (ὁ, ἡ), [ἴσος, δέμω] zidiтŭ, клъdiтŭ dŭпе ŭнŭ de o потрiвъ кiпŭ. ‖ (sŭбst:) 'Ισόδομον (τὸ), архiтект: ŭнŭ felŭ de клъdiре кŭ пiетре de o потрiвъ ла мъpime (împoт: de ψευδισόδομος).

'Ισόδουλος (ὁ, ἡ), sхол: експл: a лŭĭ ἀντίδουλος. [ἴσος, δοῦλος].

'Ισοδρομέω-ῶ, biit: -ήσω, алергŭ de опоtрiвъ кŭ чiнева, (ad:) кŭ ачеeaшĭ ĭŭцеалъ. [din

'Ισόδρομος (ὁ, ἡ), чел de опоtрiвъ ла алергаре кŭ алтŭл, saŭ кŭ ачеeaшĭ ĭŭцеалъ tot de ŭна; (în цеn) de o потрiвъ, asemenea. [ἴσος, δρόμος].

'Ισοδυναμέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ de o потрiвъ кŭ алтŭ чiнева ла пŭтере. [шi

'Ισοδυναμία (ἡ), потрibitate ла пŭтере. [din

'Ισοδύναμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -νάμως, чел кŭ de опоtрiвъ пŭтере (мериtŭ, saŭ însemnътate) кŭ алтŭ чiнева, saŭ чева. [ἴσος, δύναμις],

'Ισοελκής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἴσος, ἕλκω] каре трацe (în греŭtate) de o потрiвъ кŭ алтŭ чева.

'Ισοέτηρος (ὁ, ἡ), чел de o потрiвъ ла анĭ (ad: timпŭ, saŭ вîрstъ). [ἴσος, ἔτος].

'Ισοζυγέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

'Ισοζυγής, έος, шi ἰσόζυγος (ὁ, ἡ), шi ἰσόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), înжŭгатŭ de o потрiвъ; saŭ чел de deопоtрiвъ греŭtate ла кŭмпънъ; (în цеn) de o потрiвъ. [ἴσος, ζυγός].

'Ισοθεΐα (ἡ), потрibitate кŭ Dŭмnezeŭ. [din

'Ισόθεος (ὁ, ἡ), чел de опоtрiвъ кŭ Dŭмnezeŭ, Dŭмnezeeскŭ. [ἴσος, Θεός].

"Ισοικος, (ὁ, ἡ), чел dintр'ачеeaшĭ касъ, saŭ familie. [ἴσος, οἶκος].

'Ισοκατάληκτος (ὁ, ἡ), чел кŭ de опоtрiвъ silaбъ ла sfîршitŭ, ='Ομοιοκατάληκτος. [ἴσος, καταλήγω].

'Ισοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел de опоtрiвъ кŭ ŭнŭ капŭ (de omŭ). [ἴσος, κεφαλή].

'Ισοκίνδυνος (ὁ, ἡ), adŭкъторŭ de (saŭ aflaтŭ în) ачеeaшĭ прimeждie, de o потрiвъ прimeждiosŭ; (în Тŭч:)='Ισοπαλής, шi 'Ισόμαχος. [ἴσος, κίνδυνος].

'Ισοκιννάμωμος (ὁ, ἡ), asemenea кŭ скорцiшоара. ‖ (sŭбst:) 'Ισοκιννάμωμον (τὸ), ŭнŭ felŭ de плантъ asemenea (ла miроsŭ) кŭ скорцiмоара. [ἴσος, κιννάμωμον].

'Ισοκλεής, έος (ὁ, ἡ), чел de опоtрiвъ кŭ чiнева ла репŭтацie. [ἴσος, κλέος].

'Ισόκληρος (ὁ, ἡ), împъртъшiтŭ de o потрiвъ din моштенiре, saŭ soaртъ. (ἴσος, κλῆρος].

'Ισοκλινής, έος (ὁ, ἡ), плекатŭ, повîрniтŭ de o потрiвъ кŭ чева. [ἴσος, κλίνω].

'Ισόκοιλος (ὁ, ἡ), de o потрiвъ adînкosŭ, saŭ înкъпъторŭ. [ἴσος, κοῖλον].

'Ισοκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кŭ креasta de o потрiвъ (ла 'пълцime) кŭ чева, saŭ netedъ, [ἴσος, κορυφή].

'Ισοκραής, έος (ὁ, ἡ),=«Ἴσος ἴσῳ κεκραμενος». Om: din de o потрiвъ пърцĭ amestекатŭ. ἴσος, κεράω .

'Ισοκράτεια (ἡ), потрibitate de stъпînire (saŭ de dрепtŭрĭ, шi чл:), ='Ισονομία. [din

'Ισοκρατής, έος (ὁ, ἡ), чел кŭ deопоtрiвъ пŭтере (dрепtŭрĭ, шi чл:) кŭ алтŭл împъртъшiтŭ de o потрiвъ din stъпînire. 2) (în Iпкр:) греш: în локŭ de ἰσοκραής. [ἴσος, κράτος]. [de ŭnde

'Ισοκρατία (ἡ), Ion: шi At: ='Ισοκράτεια.

'Ισόκριθος (ὁ, ἡ), чел de o потрiвъ (ла мъpime, saŭ прецŭ) кŭ орzŭ. [ἴσος, κριθή].

'Ισόκτιστος (ὁ, ἡ), zidiтŭ de o потрiвъ (asemenea) кŭ чева. [ἴσος, κτίζω].

'Ισοκωλία (ἡ), потрibitate de пърцĭ înтр'ŭнŭ периоdŭ de кŭвîнtŭ. [din

'Ισόκωλος (ὁ, ἡ), (περίοδος λόγου, периоdŭ de кŭвîнtŭ) компŭsŭ din de опоtрiвъ пърцĭ saŭ мемвре. [ἴσος, κῶλον].

'Ισολεχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἴσος, λέχος] împреŭнъторŭ, saŭ împреŭнатŭ în потрiвit, натŭ, (ad:) нŭнтъ.

'Ισολογία (ἡ), (maĭ noŭ) în локŭ de ἰσηγορία. [ἴσος, λόγος].

'Ισόλυρος (ὁ, ἡ), Sхол: експл: a лŭ ἀντίλυρος. [ἴσος, λύρα].

'Ισόμαλος (ὁ, ἡ), ='Αγχώμαλος. [ἴσος, ὁμαλός].

вѣ, saŭ de ачеeaшĭ пѣрере кѕ алtѕл. [ἴσος, γνώμη].

Ἰσογονία (ἡ), potpiвitate de neamŭ, saŭ naшtepe. [ἴσος, γόνος].

Ἰσογράφος (ὁ, ἡ), чел че skpie de onotpiвѣ кѕ (întokmaĭ ка) чineва. [ἴσος, γράφω].

Ἰσογώνιος (ὁ, ἡ), чел кѕ deonotpiвѣ ѕnгĭѕpĭ (екianгѕларŭ). [ἴσος, γωνία].

Ἰσοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: (кѕ dat:) чел кѕ de onotpiвѣ, saŭ лчеeaшĭ soaptѣ (вѕпѣ saŭ pea) кѕ алtŭ чineва. 2) (fѣpѣ кazŭ)=Ἰσόθεος. [ἴσος, δαίμων].

Ἰσοδαίτης, ου (ὁ), [ἴσος, δαίω] înпѣpцitopŭ de de onotpiвѣ пѣpцĭ ла toцĭ.

Ἰσόδενδρος (ὁ, ἡ), чел de onotpiвѣ (ла mѣpime) кѕ ѕпŭ копачĭŭ. [ἴσος, δένδρον].

Ἰσοδιαίτης, ου (ὁ), греш: în локŭ de ἰσοδαίτης.

Ἰσοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpѣitopŭ кѕ o de onotpiвѣ dietѣ, saŭ кѕ ачелашĭ кiпŭ de tpaĭŭ. [ἴσος, δίαιτα].

Ἰσόδομος (ὁ, ἡ), [ἴσος, δέμω] ziditŭ, клѣditŭ dѕпе ѕпŭ de o potpiвѣ кiпŭ. || (sѕвst:) Ἰσόδομον (τὸ), архitекt: ѕпŭ фелŭ de клѣdipe кѕ пietpe de o potpiвѣ ла mѣpime (înпpot: de ψευδισόδομος).

Ἰσόδουλος (ὁ, ἡ), sхол: екsпл: a лѕĭ ἀντίδουλος. [ἴσος, δοῦλος].

Ἰσοδρομέω-ῶ, вiit: -ήσω, алергŭ de onotpiвѣ кѕ чineва, (ad:) кѕ ачеeaшĭ iѕцеалѣ. [din

Ἰσόδρομος (ὁ, ἡ), чел de onotpiвѣ ла aлергаре кѕ алtѕл, saŭ кѕ ачеeaшĭ iѕцеалѣ tot de ѕna; (în цen:) de o potpiвѣ, asemenea. [ἴσος, δρόμος].

Ἰσοδυναμέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ de o potpiвѣ кѕ алtŭ чineва ла пѕtepe. [шi

Ἰσοδυναμία (ἡ), potpiвitate ла пѕtepe. [din

Ἰσοδύναμος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -νάμως, чел кѕ de onotpiвѣ пѕtepe (mepitŭ, saŭ însemnѣtate) кѕ алtŭ чineва, saŭ чева. [ἴσος, δύναμις],

Ἰσοελκής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἴσος, ἕλκω] каре tpaцe (în гpeѕtate) de o potpiвѣ кѕ алtŭ чева.

Ἰσοέτηρος (ὁ, ἡ), чел de o potpiвѣ ла anĭ (ad: timпŭ, saŭ вîpstѣ). [ἴσος, ἔτος].

Ἰσοζυγέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Ἰσοζυγής, έος, шi ἰσόζυγος (ὁ, ἡ), шi ἰσόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), înжѕгatŭ de o potpiвѣ; saŭ чел de deonotpiвѣ гpeѕtate ла кѕmпѣпѣ; (în цen) de o potpiвѣ. [ἴσος, ζυγός].

Ἰσοθεΐα (ἡ), potpiвitate кѕ Dѕmnezeŭ. [din

Ἰσόθεος (ὁ, ἡ), чел de onotpiвѣ кѕ Dѕmnezeŭ, Dѕmnezeeskŭ. [ἴσος, Θεός].

Ἴσοικος, (ὁ, ἡ), чел dintp'ачеeaшĭ кasѣ, saŭ famiлie. [ἴσος, οἶκος].

Ἰσοκατάληκτος (ὁ, ἡ), чел кѕ de onotpiвѣ siлaвѣ ла sfîpшitŭ, =Ὁμοιοκατάληκτος. [ἴσος, καταλήγω].

Ἰσοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел de onotpiвѣ кѕ ѕпŭ капŭ (de omŭ). [ἴσος, κεφαλή].

Ἰσοκίνδυνος (ὁ, ἡ), adѕкѣtopŭ de (saŭ aflatŭ în) ачеeaшĭ пpimeжdie, de o potpiвѣ пpimeжdiosŭ; (în Tѕч:) =Ἰσοπαλής, шi Ἰσόμαχος. [ἴσος, κίνδυνος].

Ἰσοκιννάμωμος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ skopцiшoapa. || (sѕвst:) Ἰσοκιννάμωμον (τὸ), ѕпŭ фелŭ de плantѣ asemenea (ла miposŭ) кѕ skopцimoapa. [ἴσος, κιννάμωμον].

Ἰσοκλεής, έος (ὁ, ἡ), чел de onotpiвѣ кѕ чineва ла pепѕtaцie. [ἴσος, κλέος].

Ἰσόκληρος (ὁ, ἡ), înпѣptѣшitŭ de o potpiвѣ din moшtenipe, saŭ soaptѣ. [ἴσος, κλῆρος].

Ἰσοκλινής, έος (ὁ, ἡ), плекatŭ, повîpnitŭ de o potpiвѣ кѕ чева. [ἴσος, κλίνω].

Ἰσόκοιλος (ὁ, ἡ), de o potpiвѣ adîпкosŭ, saŭ înкѣпѣtopŭ. [ἴσος, κοῖλον].

Ἰσοκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кѕ кpeasta de o potpiвѣ (ла 'пѣлцime) кѕ чева, saŭ пetedѣ. [ἴσος, κορυφή].

Ἰσοκραής, έος (ὁ, ἡ), =«Ἴσος ἴσῳ κεκραμένος». Om: din de o potpiвѣ пѣpцĭ amestекatŭ. [ἴσος, κεράω].

Ἰσοκράτεια (ἡ), potpiвitate de stѣпînipe (saŭ de dpentѕpĭ, шi чл:), =Ἰσονομία. [din

Ἰσοκρατής, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ deonotpiвѣ пѕtepe (dpentѕpĭ, шi чл:) кѕ алtѕл înпѣptѣшitŭ de o potpiвѣ din stѣпînipe. 2) (în Iпкp:) греш: în локŭ de ἰσοκραής. [ἴσος, κράτος]. [de ѕnde

Ἰσοκρατία (ἡ), Ion: шi At: =Ἰσοκράτεια.

Ἰσόκριθος (ὁ, ἡ), чел de o potpiвѣ (ла mѣpime, saŭ пpeцŭ) кѕ opzŭ. [ἴσος, κριθή].

Ἰσόκτιστος (ὁ, ἡ), ziditŭ de o potpiвѣ (asemenea) кѕ чева. [ἴσος, κτίζω].

Ἰσοκωλία (ἡ), potpiвitate de пѣpцĭ întp'ѕпŭ пepiodŭ de кѕвîntŭ. [din

Ἰσόκωλος (ὁ, ἡ), (περίοδος λόγου, пepiodŭ de кѕвîntŭ) компѕsŭ din de onotpiвѣ пѣpцĭ saŭ memвpe. [ἴσος, κῶλον].

Ἰσολεχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ἴσος, λέχος] înпpeѕпѣtopŭ, saŭ înпpeѕnatŭ în potpiвit, natŭ, (ad:) пѕntѣ.

Ἰσολογία (ἡ), (maĭ поŭ) în локŭ de ἰσηγορία. [ἴσος, λόγος].

Ἰσόλυρος (ὁ, ἡ), Sхол: екsпл: a лѕ ἀντίλυρος. [ἴσος, λύρα].

Ἰσόμαλος (ὁ, ἡ), =Ἀγχώμαλος. [ἴσος, ὁμαλός].

Ἰσομάτωρ, ορος, (ὁ, ἡ), Dop: în локѣ de ἰσομήτωρ.

Ἰσόμαχος (ὁ, ἡ), чел de o нotpiвъ în въtълie, = Ἰσάμιλλος. [ἴσος, μάχη].

Ἰσομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), чел de o нotpiвъ ла мъpime кѣ алtѣл. [ἴσος, μέγεθος].

Ἰσομερής, έος, (ὁ, ἡ), компѣсѣ din deonotpiвъ пъpцĭ. 2) = Ἰσόμοιρος. [ἴσος, μέρος].

Ἰσομέτρητος, шi ἰσόμετρος (ὁ, ἡ), (i adв:) -μέτρως, чел de o нotpiвъ ла мъсѣpъ, saѣ чел че аре ачееашĭ мъсѣpъ кѣ алtѣл. [ἴσος, μέτρον].

Ἰσομέτωπος (ὁ, ἡ), чел кѣ fpѣntea, saѣ naptea dinainte de o нotpiвъ кѣ алtѣл, saѣ netedъ. [ἴσος, μέτωπον].

Ἰσομήκης, εος (ὁ, ἡ), de o нotpiвъ (asemenea) кѣ алtѣл ла лѣнџime. [ἴσος, μῆκος].

Ἰσομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел de o нotpiвъ кѣ мѣмъ, saѣ кѣ мѣма sa. [ἴσος, μήτηρ].

Ἰσομιλήσιος (ὁ, ἡ), чел de o нotpiвъ (asemenea) кѣ Мілеteanѣ. «Ἔρια ἰσομιλήσια». Diod: лînъ asemenea (de o нotpiвъ ла каlitate) кѣ чеа din Мілеtѣ. [ἴσος, Μιλήσιος].

Ἰσομοιρέω-ῶ, віit: -ήσω, (кѣ џen: dipeк: шi dat: saѣ ак: преп: indip:) sîntѣ пъptaшѣ de o нotpiвъ кѣ алtѣл din чева. [din

Ἰσομοιρής, έος (ὁ, ἡ), = Ἰσόμοιρος.

Ἰσομοιρία (ἡ), deonotpiвъ înпъpтъшipe din чева. [din

Ἰσόμοιρος (ὁ, ἡ), deonotpiвъ пъptaшѣ кѣ алtѣл din чева; (npin ѣpm:) de o нotpiвъ ла мъpime, saѣ ла пѣtepe, шi чл: [ἴσος, μοῖρα].

Ἰσόμορος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de ἰσόμοιρος.

Ἰσόνειρος (ὁ, ἡ), чел de o нotpiвъ кѣ (asemenea neînfiinџatѣ шi zadapnікѣ ка) ѣнѣ вiсѣ. [ἴσος, ὄνειρος].

Ἰσόνεκυς, υος (ὁ, ἡ), noet: чел de o нotpiвъ кѣ (ка ѣнѣ, маĭ) moptѣ. [ἴσος, νέκυς].

Ἰσονομέω-ῶ. віit: -ήσω, înпарџѣ de o-нotpiвъ. ‖ (obiч: nas:) мъ administpezѣ кѣ егалitate (demокpatiчеште), sîntѣ четъџеанѣ de demокpatікѣ statѣ. [шi

Ἰσονομία (ἡ), нotpiвitate de полiтiче dpenтѣpĭ în гѣвеpнѣ, че аре de вasѣ егалitatea, isonomie, demокpatie, saѣ pепѣблікъ. [шi

Ἰσονομικός, ἡ, όν, шi atв: -ικῶς, atinгътopѣ de (saѣ tpъitopѣ sѣвt) гѣвеpнѣ de егалitate în леџĭ; (în џen:) iѣвitopѣ de isonomie, demокpatікѣ. [din

Ἰσόνομος (ὁ, ἡ), înпъpџitѣ deonotpiвъ. 2) tpъitopѣ în statѣ гѣвеpнatѣ demокpatiчеште. 3) (în џen:) deonotpiвъ, asemenea. [ἴσος, νόμος].

Ἰσόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел deonotpiвъ (asemenea) кѣ ѣнѣ копiлѣ; deonotpiвъ пеpѣtinчоsѣ. (везĭ шi Ἰσόπρεσβυς). [ἴσος, παῖς].

Ἰσοπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел de o нotpiвъ (în dimensie) кѣ o палмъ. [ἴσος, παλαιστή].

Ἰσοπαλαίω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѣ...

Ἰσοπαλής, έος, шi Ἰσόπαλος (ὁ, ἡ), (шi adв:)-πάλως, чел deonotpiвъ кѣ алtѣ чineва în лѣптъ (pesвоiѣ, шi чл:); deonotpiвъ ла пѣtepe; (în џen:) deonotpiвъ, asemenea. [ἴσος, πάλη].

Ἰσοπαχής, έος (ὁ, ἡ), deonotpiвъ кѣ алtѣл ла гpъsime, saѣ гpоsime. [ἴσος, πάχος].

Ἰσόπεδος (ὁ, ἡ), чел în deonotpiвъ лinie de sѣпpafaцъ кѣ алtѣл; netedѣ, шесѣ. ‖ (sѣвst:) Ἰσόπεδον (τὸ), кîmпie netedъ, шесѣ. [ἴσος, πέδον].

Ἰσοπέλεθρος (ὁ, ἡ), [ἴσος, πέλεθρον] чел deonotpiвъ ла întindepe, saѣ лѣнџime кѣ чева.

Ἰσοπενθής, έος (ὁ, ἡ), Sxл: ексnл: a лѣĭ ἀντιπενθής. [ἴσος, πένθος].

Ἰσοπεριμέτρητος, шi Ἰσοπερίμετρος (ὁ, ἡ), чел кѣ околѣ din toate пъpџiле deonotpiвъ (ла întindepe) кѣ алtѣл. [ἴσος, περίμετρον].

Ἰσόπετρος (ὁ, ἡ), noet: чел deonotpiвъ (ла вîptoшie) кѣ пiatpa. [ἴσος, πέτρα].

Ἰσόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел deonotpiвъ кѣ ѣнѣ kotѣ; saѣ de deonotpiвъ коцĭ кѣ чева. [ἴσος, πῆχυς].

Ἰσοπλατής, έος (ὁ, ἡ), deonotpiвъ латѣ, saѣ ла лъџime. [ἴσος, πλάτος].

Ἰσοπλάτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел deonotpiвъ (asemъnatѣ) кѣ Платонѣ. [ἴσος, Πλάτων].

Ἰσόπλευρος (ὁ, ἡ), чел кѣ deonotpiвъ koaste, saѣ латѣpe, екiлатерaлѣ. [ἴσος, πλευρόν].

Ἰσοπληθής, έος (ὁ, ἡ), чел deonotpiвъ ла мѣлџime. [ἴσος, πλῆθος].

Ἰσοπολιτεία (ἡ), нotpiвitate (егалitate) în полiтiче dpenтѣpĭ. [din

Ἰσοπολίτης, ου (ὁ), шi Ἰσοπολῖτις, ιδος (ἡ), четъџеанѣ, -џеанкъ de statѣ гѣвеpнatѣ кѣ егалitate în леџĭ, saѣ demокpatікѣ. 2) чел че se вѣкѣpъ de ачелеашĭ четъџенештĭ dpenтѣpĭ кѣ пъmînteniĭ saѣ adeвъpaцĭĭ четъџенĭ. «Πόλις—». Ап: каpe аре astfel de npiвeлeџiѣ, (Лat:) municipium. [ἴσος, πολίτης].

Ἰσόπρεσβυς, εος (ὁ, ἡ), noet: чел deonotpiвъ (asemenea) кѣ ѣнѣ вътpînѣ; deonotpiвъ пеpѣtinчоsѣ; (în џen:) вътpîniчоsѣ. [везĭ шi ἰσόπαις]. [ἴσος, πρέσβυς].

Ἰσόπτερος (ὁ, ἡ), чел кꙋ deoпotpiвъ (ла mъpime, saꙋ ꙟꙋцime) apinĭ. [ἴσος, πτερόν].

Ἰσόπτωτος (ὁ, ἡ), грam:=Ὁμοιόπτωτος. [ἴσος, πτῶσις].

Ἰσόπυρον (το), [ἴσος, πυρός] ꙋnꙋ feлꙋ de плantъ.

Ἰσορροπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἰσόρροπος.

Ἰσορροπέω-ῶ, вiit: -ήσω, deoпotpiвъ mъ aплекꙋ întp'amîndoъ пъpцiле. [шi

Ἰσορροπία (ἡ), aплекape, пoвîpnipe de oпotpiвъ întp' amîndoъ пъpцiле. [din

Ἰσόρροπος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ρόπως, de oпotpiвъ плекatꙋ, пoвîpnitꙋ ла amîndoъ пъpцiле; чел кꙋ de oпotpiвъ гpeꙋtate; (fiг:) чел de oпotpiвъ ла vinste, пpeцꙋ, saꙋ пꙋtepe кꙋ алtꙋл. [ἴσος, ῥοπὴ]. (în цen:) = кꙋ

Ἶσος, saꙋ poet: ἶσος [ἴσκω, εἴσκω], η, ον, (кomпap: ἰσαίτερος) de o потpiвъ, asemenea (ла kîtime, фopmъ, пꙋtepe, шi чл:). «Ἑπτὰ λοχαγοὶ ταχθέντες ἴσοι πρός ἴσους». Sof: «Ἴση μοῖρα». Od: Υ: (шi fъpъ sꙋbst): «Ἀτεμβόμενος ἴσης». Iл: A: шi Od: 1: «Ἐρίζετον περὶ ἴσης». Iл: M: (шĭ кꙋ dat:) «Ἶσος ἀέλλῃ». Om: «Ἶσος ἡρώεσσι». Tкp: «Ἶσον ὄρευς κορυφᾷ». Tкp: «Ἶσον ἴσῳ κεκραμένον» At: «Οὔ σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας». Iл: A. (шi în пepiфp:) «Εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τοῖς ἡλικιώταις τῇ ἱππικῇ. Ksn: Ĭ a ажꙋns ла кълъpie. «Τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι». Лкs: «Ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις». Лкs: кꙋ кondiцie de ачелеашĭ dpentꙋpĭ, кꙋ egaлitate легалъ. (шi în локꙋ de adв:) «Ἶσον κηρί». Iл: T. «Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε». Iл: I. «Ἶσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν». Tкp: (шi înпpeꙋnъ кꙋ καὶ). Ἶσον καὶ ῥήναιαν ἐφίλησεν». Tкp: (шi îm:) «Ἔτρεφεν ἶσα τέκεσσιν». Iл: E. «Ἶσα τοκεῦσιν ἐτίομεν». Iл: O. (шi înпpeꙋnъ кꙋ καὶ) «Ἶσα καὶ τοὺς υἱέας φιλῶ». Лкs: «Ἶσα καὶ ὀδυρόμενος». Пaꙋs: кa кꙋm ap шi плînцe. (шi кꙋ пpeп:) «Ἐξ («Ἐκ τοῦ, «Ἀπὸ τοῦ) ἴσου. «Ἐπὶ ἴσης. шi «Ἐπίσης». Aкs: «Ἐπὶ ἴσης διαφέρειν τὸν πόλεμον». Ep: a se вate кꙋ deoпotpiвъ isпpaвъ. «Ἐν ἴσῳ. «Ἐν ἴσῳ εἰ καί». Лкs: кa кꙋm. «Ἐν ἴσῳ (se înц: βήματι) προσήεσαν». Ksn: 2) netedꙋ, шesꙋ (kîmпꙋ, шi чл:). «Εἰς τὸ ἴσον καταβαίνειν». Ksn: 3) (fiг:) noтpiвitꙋ; dpentꙋ; (despпe oam:) ꙟꙋвitopꙋ de dpentate. «Ἶσον θυμὸν ἔχοντι». Iл: N. «Ἶσαι μαρτυρίαι». Skp: «Ἶσος ἐν ἴσοις ἀνήρ». Sof: «Ἐν δὲ τοῖς δ' ἴσος». Sof: «Πῶς ἐστι τοῦτο ἴσον, ἢ δίκαιον»; Dm: (шi aвs:) «Τό ἴσον». Лкs: egaлitate, dpentate,=Ἰσονομία. (шi кꙋ пpeп: în локꙋ de adв:) «Ἐξ ἴσου, saꙋ «Ἐκ τοῦ ἴσου». Лкs: кꙋ dpentate, fъpъ пъptinipe. 4) ачелашĭ; (fiг:) indifepinte. «Ἶσος ὁ μόχθος». Tкp: «Ἶσος πρὸς τὰς παρ' αὐτοῦ δόσεις». Кeв:

Ἰσοσθένεια (ἡ), пъtpiвitate în пꙋtepe, saꙋ вîptꙋte кꙋ алtꙋл. [шi

Ἰσοσθενέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ...

Ἰσοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:)-σθενῶς, чел de o noтpiвъ ла пꙋtepe, saꙋ вîptꙋte. (кꙋ dat:) «Πενίαν πλούτῳ ἰσοσθενῆ». Dmкpt: [ἴσος, σθένος].

Ἰσοσθενία (ἡ), = Ἰσοσθένεια.

Ἰσοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кꙋ deoпotpiвъ (ла лꙋнцime) кpaчĭ; (fiг: în matem:) ekiлatepaлꙋ, = Ἰσόπλευρος; (despпe nꙋmъpꙋ) soцꙋ, =Ἄρτιος. [ἴσος, σκέλος]. [de ꙋnde

Ἰσοσκελία (ἡ), noтpiвitate de кpaчĭ, de лatꙋpe; шi чл:

Ἰσόσπριος (ὁ, ἡ), poet: чел deoпotpiвъ кꙋ (kîtꙋ, saꙋ кa) o легꙋmъ (пъꙋtꙋ, fasoле. шi чл:) [ἴσος, ὄσπριον].

Ἰσοστάδην, adв: în deoпotpiвъ stъtъtꙋpъ. aплекape, saꙋ пꙋtepe, =Ἰσοστασίως.

Ἰσοσταθμέω -ῶ, вiit: ήσω,=Ἰσοβαρέω. [шi

Ἰσοσταθμία (ἡ), =Ἰσορροπία. [din

Ἰσόσταθμος (ὁ, ἡ),=Ἰσοβαρὴς, кape tpaцe deoпotpiвъ ла гpeꙋtate кꙋ чeвa. [ἴσος, στάθμη].

Ἰσοστάσιος (ὁ, ἡ), шi adв: ίως, [ἴσος, στάσις]= Ἰσοβαρής. 2) deoпotpiвъ ла пꙋtepe, saꙋ ла пpeцꙋ. 3) (în цen:) deoпotpiвъ, asemenea.

Ἰσοστατέω-ῶ, вiit: -ήσω, = Ἰσοσταθμέω.

Ἰσόστοιχος (ὁ, ἡ), Sxoл: eкsплik: a лꙋĭ ἀντίστοιχος.

Ἰσόστροφος (ὁ, ἡ), de oпotpiвъ pesꙋчitꙋ. 2) (гpam:) (пoemъ) кꙋ stpofe de oпotpiвъ ла nꙋmъpꙋ кꙋ aлta. [ἴσος, στροφὴ].

Ἰσοσυλλαβέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ...

Ἰσοσύλλαβος (ὁ,ἡ),(шi adв:)-λλάβως, чел кꙋ siлaвe de oпotpiвъ кꙋ aлtꙋл. [ἴσος, συλλαβὴ].

Ἰσοτάλαντος, (ὁ, ἡ),=Ἰσοβαρής, шi Ἰσοστάσιος. [ἶσος, τάλαντον].

Ἰσοταχέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ...

Ἰσοταχὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ταχῶς, чел de oпotpiвъ кꙋ чineвa ла ꙟꙋцime în aлepгape, лꙋкpape, шi чл: [ἴσος, τάχος].

Ἰσοτέλεια (ἡ), stapea (dpentꙋл) лꙋĭ [ἰσοτελής, вezĭ ziч:]

Ἰσοτέλεστος (ὁ, ἡ), poet: sъвîpшitꙋ de oпotpiвъ, saꙋ de odatъ кꙋ... «Ἀΐδος—» Sof: de oпotpiвъ nesfîpшitꙋ; (în цen:) de oпotpiвъ. [ἴσος, τελέομαι].

Ἰσοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че faчe ачелеашĭ келtꙋieлĭ; saꙋ кape плъteшte ачелеашĭ tpiвꙋte кꙋ aлtꙋл. (de ꙋnde în Atena) «Ἰσοτελεῖς» metiчiĭ, кape se вꙋкꙋpaꙋ de oape-

каре dpentsрĭ de опоtрівъ кв пъmîntenіĭ. [ἴσος, τελος].

Ἰσότης (ἡ), поtрiвitate (егаліtate); asemъnъtate. [ἴσος].

Ἰσοτιμία (ἡ), поtрiвitate în чinste; dobîndipe de ачелеашĭ політiче чinstĭ ші dpentsрĭ, = Ἰσονομία. [din

Ἰσότιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τίμως, de опоtрівъ чinstitš; saš каре se вѕкѕръ de ачелеашĭ політiче чinstĭ ші dpentsрĭ; saš прецвitš de о поtрівъ. [ἴσος, τιμή]

Ἰσότοιχος (ὁ, ἡ), (прінч: ναῦς, коравіе) кв пъреціĭ de о поtрівъ ла 'пълціme de amîndoъ пърціле. [ἴσος, τοῖχος].

Ἰσότονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόνως, de опоtрівъ întinsš; чел кв ачелашĭ tonš; (грам:) чел кв asemenea tonš. [ἴσος, τόνος].

Ἰσοτράπεζος (ὁ, ἡ), чел de опоtрівъ кв о masъ; saš каре аре (mъnînкъ ла) de опоtрівъ вѕпъ masъ. [ἴσος, τράπεζα].

Ἰσοτριβής, έος (ὁ, ἡ), поеt: (кв цеп:) реtрекътоpš întp'ачелашĭ локš кв алtвл, копловsitорš, товарошš, ші чл: [ἴσος, τρίβω].

Ἰσοτροπέω-ῶ, віit: -ήσω, sîntš...

Ἰσότροπος (ὁ, ἡ), чел de опоtрівъ ла пърtаре (пъравѕрĭ) кв алtвлор, кв sine; saš чел de вnš регвлatš (statopnікš) характерš. [ἴσος, τρόπος].

Ἰσότυπος (ὁ, ἡ), чел de опоtрівъ ла (кв ачелашĭ) кіпš. [ἴσος, τύπος].

Ἰσοτύραννος (ὁ, ἡ), чел deопоtрівъ кв вnš tipanš. [ἴσος, τύραννος].

Ἰσοΰλος (ὁ, ἡ), чел din ачееашĭ mateріе. [ἴσος, ὕλη].

Ἰσουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лвкрезš deопоtрівъ, saš ачелеашĭ кв алtвл, [din

Ἰσουργὸς (ὁ, ἡ), лвкрътоpš deопоtрівъ, saš de ачелашĭ лвкрв кв алtвл. [ἴσος, ἔργον].

Ἰσοϋψής, έος (ὁ, ἡ), deопоtрівъ 'налtš. [ἴσος, ὕψος].

Ἰσοφανής, έος (ὁ, ἡ), аръtatš, възвtš deопоtрівъ кв алtвл. [ἴσος, φαίνω].

Ἰσοφαρίζω, Dop: în локš de ἰσοφερίζω, віit: -ίσω, поеt: mъ порtš de опоtрівъ, mъ поtрівеskš; (прin întind:) mъ întpекš кв чinева ‖ (рар stр:) faкš чева de о поtрівъ (asemenea) кв алtвл. [ші

Ἰσοφόρος (ὁ, ἡ), пврtъtорš de гревtate deопоtрівъ кв алtвл. «Οἶνος—» Лкs: вinš, каре apdікъ înкъ atîta апъ. [ἴσος, φέρω].

Ἰσοφυής, έος (ὁ, ἡ), чел de ачееашĭ natвръ, saš însвшime кв чева. [ἴσος, φυή].

Ἰσοχειλής, έος, ші Ἰσόχειλος (ὁ, ἡ), плinš deопоtрівъ кв вѕзеле, venitš пînъ ла вѕзе. [ἴσος, χεῖλος].

Ἰσόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), = Ἰσοσθενής. [ἴσος, χείρ].

Ἰσόχνοος, ους (ὁ, ἡ), чел deопоtрівъ ла ешіреа първлвĭ dintîĭš (de ачееашĭ віpstъ) кв алtвл. [ἴσος, χνόος -οῦς].

Ἰσόχορδος (ὁ, ἡ), чел кв de опоtрівъ (ла пвтъpš) коарde кв алtвл. [ἴσος, χορδή].

Ἰσοχρονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš...

Ἰσοχρόνιος. ші Ἰσόχρονος (ὁ, ἡ), чел deопоtрівъ ла timпš; deопоtрівъ dвinitорš кв алtвл; (грам: ші metр:) чел de ачелашĭ timпš de вокалъ. [ἴσος, χρόνος].

Ἰσόχροος, -ους (ὁ, ἡ), чел deопоtрівъ ла колоаре, de ачееашĭ faцъ. [ἴσος, χρόα].

Ἰσόχρυσος (ὁ, ἡ), чел de опоtрівъ (ла прецš), saš asemenea (în орче) кв аврвл. [ἴσος, χρυσός].

Ἰσοψηφία (ἡ), поtрiвitate (în пвmъpš) de воtsрĭ. [din

Ἰσόψηφος (ὁ, ἡ), чел че аре, saš dъ ачелашĭ воtš кв алtвл, = Ὁμόψηφος, înвоitš. 2) чел кв de опоtрівъ dpentš de а vota, = Ἰσότιμος. 3) (zічере) din а къріа літере арітmetіченте sокоtinds se резвлtъ ачееашĭ кіtime, ка шi din алtа, sп: ек: Πέδαι, Μένε ші чл: daš пвm: de о sвtъ. (de вnde) «Ἰσόψηφα (se înц: ἔπη)». Арtmdр: [ἴσος, ψῆφος, saš ψηφίον].

Ἰσόψυχος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ψύχως, чел deопоtрівъ ла sвfletš кв алtвл. [ἴσος, ψυχή].

Ἰσόω -ῶ, віit: -ώσω, = Ἰσάζω, ‖ (mіж: saš пas:) віš ла deопоtрівъ кв... «Ὄνυχας χεῖρας τε ἰσώσαντο». Es: аš venit ла deопоtрівъ вътъліе кв вnгііле ші mîînеле întpe dinшiĭ. [ἴσος].

Ἱστάνω, (прел: ἵστανον) = Ἵστημι.

Ἱστάριον (τὸ), dim: ал лвĭ ἱστός.

Ἵστασχ' (în апок: maĭ 'nainte de вок: aspіp:) în локš de ἵστασκε, поеt: 3: sinг: перs: de прел: ал лвĭ ἵστημι.

Ἰστέον, поsit: ал лвĭ ἴσημι, saš οἶδα, тревѕіе sъ шtim.

Ἵστημι (ші пas:) Ἵσταμαι, віit: -στήσω, (ші пas:) σταθήσομαι. (прел: ἵστην, ἵστων, ші пas: ἱστάμην, пех: ἔστησα, ші пas: ἐστάθην, ші поsit: στατέον) пвĭš а sta чева dpent, apdікš în sвs. «Ἱστὸν ἵστημι». Лкs: «Ὁ ἵππος ἵστησι τὰ ὦτα». Лкs: «Ἵστησι τὰς τρίχας» Арst: «Ἵστημι τεῖχος (τρόπαιον)». Лкs: «Ἱστάναι τινα χαλκοῦν». Dm: «Τοῦτον ὁ δῆμος ἔστησ' ἐνθάδε». Ткр. (ші пas:). «Σταθῆναι ἐν ἀγορᾷ». Арst: (везĭ ші ἱδρύω). 2) ашезš чева ла локвл sъš; (de вnde прin întind: ші fіг:) pîndвіеskš, înstълезš; (despre ostашĭ) аранжезš (пвĭš ла pîndš); (despre жерtfe, ші чл:) daš, оferš.

прinoseskȣ. «Ἔγχος δ᾽ἔστησε πρὸς κίονα». Od: Α. Πεζοὺς δ᾽ ἐξόπισθεν στῆσεν». Iл: Α· «Ἀγῶνα (»Πόλεμον) ἱστάναι». Пл: «Δίκτυα ἱστάναι». Ksn: (шi miж:) «Χορὸν ἐστήσαντο». Ткр: «Ἡ πόλις τοῦτον ἐστήσατο βασιλέα». Ksn: «Θεοῖς κρατῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον». Iл: Ζ. «Στασῶ κρατῆρα γάλακτος ταῖς νύμφαις (τῷ Πανί)». Ткр: «Τοιόνδε κρητῆρ' Ἡρακλῆϊ γέρων ἐστήσατο Χείρων». Ткр: 3) apdikȣ, skopneskȣ. «Κονίην («Κῦμα «Νεφέλας, «Βοὴν, Φύλοπιν, шi чл:) ἱστάναι». Om: (шi miж:) «Εἰώθασι Ἕλληνες ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι». Ep: «Στησάμενοι δ᾽ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσίν. Od: Ι· 4) џiȣ nemiшkatȣ, aџintezȣ. «Ἵστημι τὸ πρόσωπον (τοὺς ὀφθαλμοὺς)». Лks: 5) opreskȣ. «Μύλην στήσασα». Od: Υ. Ἱστάναι τὰς ἀγέλας». Ksn: «Κοιλίαν ἵστησι». Dsкр: 6) kîntъpeskȣ. «Ἢ μετροῦντες, ἢ ἱστάντες». Ksn: ‖ (miж:) ἵσταμαι, viit: στήσομαι, шi ἑστήξω; saȣ ἑστήξομαι, (пех: ἐστησάμην, шi ἔστην, în înd: însemnape; neste sъв:, kape se ia шi în локȣ de прел:, ἑστήκειν, saȣ εἱστήκειν, de ȣnde naptч: ἑστὼς -ῶσα, ὼς, saȣ ὸς, шi mai noȣ ἑστηκὼς, υῖα, ὸς), staȣ dpeпtȣ, mъ apdikȣ în sȣs. «Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν». Iл: Ω. «Ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη». Ткр: «Κονίη ἵσταται». Om: se înaлџъ. 2) staȣ ла ȣnȣ локȣ, nȣ mъ miшkȣ. «Ἀγχοῦ δ᾽ἱσταμένη». Iл: Α. «Ἀντίοι ἔσταν». Ош: «Τίπτ᾽ αἰθερίαν ἕστηκε πέτραν»; Eȣp: «Πολλά δὲ δοῦρα ἐν γαίῃ ἵστατο». Iл: Ο. шi «Τί ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί»; Sкр: «Στᾶθι, καὶ εἴσιδε». Ткр: (шi fir:) «Ἱστάμενος ἐπ᾽ ὀλίγων ῥημάτων». Гpr: stъpȣind, 3) în локȣ de εἰμί, staȣ, sîntȣ, mъ aflȣ. Ἑσταότ' εἰν᾽ἀΐδαο δόμοις». Iл: Ω. «Ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις». Ткр: «Ἵσταται κατὰ βορέαν». Tȣч: «Τῇ δ᾽ ἕβδομος εἱστήκει μείς». Iл: Τ. «Ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς». Ep: Ἀλλ᾽ ἑστάτω (în локȣ de ἔστω) μοι καὶ δέος τι καίριον». Sof: 4) staȣ, înчetezȣ. «Ἐνταῦθα στησόμεθα τοῦ λόγου». Пlt: «Οὐ μὴν ἐνταῦθ᾽ ἕστηκε τὸ πρᾶγμα». Dm: «Οὐ στήσεται πάντας ἀνθρώπους ἀδικῶν». Dm: 5) staȣ înкpemenitȣ; mъ înкerȣ; sîntȣ apdikatȣ 'naлt. «Κρημνοὶ («Ὀφθαλμοί, «Τρίχες) ἕστασαν». Iл: Μ. Ω. Od: Τ. 6) este (a ajȣns) în вîpfȣ (în чea mai mape кpeшtepe) «Φύλοπις («Νεῖκος) ἵσταται». Iл: Ν. Σ. «Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δὲ ἱσταμένοιο». Od: Ξ. «Ἔαρος νέον ἱσταμένοιο». Od: Τ. 8) (kȣ adв:) netpeкȣ; mъ noptȣ. «Ὀρθῶς (εὐλαβῶς) ἵσταται». Лks:

Ἱστιάτωρ, opoς (ὁ), Ion: în локȣ de ἑστιάτωρ, npeotȣл Dianei din Efesȣ, =Ἐσσήν. [din

Ἱστίη, шi Ἱστίη (ἡ), Ion: în локȣ de ἑστία.

Ἱστιητήριον (τὸ), Ion: în локȣ de ἑστιατήριον.

Ἱστιητόριον (τὸ), Ion: în локȣ de ἑστιατόριον.

Ἱστιήτωρ, opoς (ὁ), Ion: în локȣ de ἑστιάτωρ.

Ἱστιοδρομέω -ῶ, viit: -ήσω, алергȣ nлȣtind кȣ nînzeлe întinse. [ἱστίον, δρόμος].

Ἱστιοκώπη (ἡ), кopaвie, saȣ nлȣtipe кȣ nînze шi вîsлe. [ἱστίον, κώπη].

Ἱστίον (τὸ), [ἱστὸς] nînzъ; op че џesъtȣpъ; (naptiк: ла îm:) nînze de кopaвie.

Ἱστιοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakȣ nînze de кopaвie; saȣ înapmezȣ кopaвia кȣ nînze. [ἱστίον, ποιέω].

Ἱστιοῤῥάφος (ὁ, ἡ), кȣsъtopȣ de nînze de кopъвii; (kom:) în локȣ de μηχανοῤῥάφος, вiклeanȣ, amъџitopȣ. [ἱστίον, ῥαφή].

Ἱστοβοεὺς, έως (ὁ), Ἱστοβόη (ἡ), [ἱστὸς, βοῦς], npoџanȣл nлȣгȣлȣi.

Ἱστοδόκη (ἡ), [ἱστὸς, δέχομαι] локȣ în кopaвie de nȣs kataptȣл кoвopîtȣ.

Ἱστοκεραία (ἡ), antena (Itл:) kataptȣлȣi. [ἱστὸς, κεραία].

Ἱστοπέδη (ἡ), naptea de жos a kataptȣлȣi, кȣ кape stъ înfîntȣ. [ἱστὸς, πέδη].

Ἱστοπόνος (ὁ, ἡ), [ἱστὸς, πόνος] лȣкpъtopȣ (џesъtopȣ) de nînzъ, nînzapȣ.

Ἱστόπους, οδος (ὁ), (npinч: ла îm:) лemneлe, кape џin nînza întinsъ în pъsвoiȣ apdikatȣ în sȣs, =Κελέοντες. [ἱστὸς, πούς].

Ἱστορέω -ῶ, [ἵστωρ] viit: -ήσω, чepчetezȣ, кa sъ aflȣ; saȣ mъ domipeskȣ din nponpia mea oвsepвape, aflȣ кȣ deamъpȣntȣл. 2) (mai des) snȣiȣ nobestind, че amȣ въzȣt, шi amȣ înџeлes кȣ skȣmnъtate. 3) (în џen:) mъptȣpiseskȣ, înкpedinџezȣ чeвa dȣne шtiinџa, че amȣ кa însȣmi въzъtopȣ de вpe ȣnȣ лȣкpȣ. «Ἱστορεῖ, ὅτι οὕτως ἔχει». Лks: [de ȣnde

Ἱστόρημα (τὸ), op че s'a nobestit dȣne o eksaktъ шtiinџъ; nobeste, =Διήγημα.

Ἱστορία (ἡ), [ἵστωρ] чepчetape npin eksaktъ oвsepвape, шi aflape desnpe чeвa. «Ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἱστορίαν». Плв: 2) istopie, snȣnepe, nobestipe de kîte a въzȣt, saȣ aлtfeл s'a înкpedinџat чineвa. «Οὐκ ἀκοὴν λέγω, ἀλλ᾽ ἱστορίαν». Eл: 3) (mai џen:) istopie, saȣ înskpisъ Istopisipe de чeлe dȣne вpemi întîmnлate. «Πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν». Лȣч: [de ȣnde

Ἱστορικὸς ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de istopie. 2) шtiitopȣ, saȣ skpiitopȣ de istopie. [de ȣnde

Ἱστορικῶς, adв: în feлȣ de istopie, istopiчeшte.

Ἱστοριογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopȣ de istopie. [ἱστορία, γράφω].

Ἱστόριον (τὸ), istopikъ întîmплape fолоsitoape spe dobadъ; (în цen:) dobadъ (sirȣpъ шi nekontestaбiлъ). [ἱστορία].

Ἱστοριοσυγγραφεὺς, έως (ὁ),=Ἱστοριογράφος; (npinч: însъ) kompȣitopȣ de колекцie de istopisite de kъtpe aлцiĭ de maĭ 'nainte, (fpanц:) compilateur. [ἱστορία, συγγράφω].

Ἱστὸς (ὁ), [ἵστημι] kataptȣ de kopaбie. «Ἱστὸν στήσαντο». Iл: A. 2) ȣлȣл чел de sȣs, пe kape se înfъшȣpъ пînza în pъsбoĭȣл aшezatȣ în sȣs; (npin întind) pъsбoĭȣ de цesȣt apdikatȣ în sȣs. 3) пînzъ цesȣtъ; tpîmбъ de пînzъ. «Ὀθονίων ἱστούς». Плв: 4) (în цen:) цesъtȣpъ. «Ἱστὸς ἀράχνης». Лкs:

Ἱστότονος (ὁ, ἡ), întinsȣ în pъsбoiȣ (de цesȣt). [ἱστὸς, τείνω].

Ἱστουργεῖον (τὸ), faбpikъ, цesъtopie de пînze; saȣ pъsбoiȣ. [шi

Ἱστουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣkpezȣ пînze, цesȣ. [шi

Ἱστουργία (ἡ), meшteшȣгȣл, tpeaбa лȣkpъtopȣлȣĭ de пînze, цesъtopitȣ. [шi

Ἱστουργικὸς, ἡ, όν, atinгъtopȣ de лȣkpapea saȣ лȣkpъtopȣл de пînze. «Ἱστουργικὴ (se înц: τέχνη»). цesъtopitȣ de пînze.

Ἱστουργὸς (ὁ, ἡ), лȣkpъtopȣ de пînze în pъsбoiȣ, цesъtopȣ. [ἱστὸς, ἔργον].

Ἴστω, 3: sinг: пepș: de поpȣнч: ал лȣĭ ἴσημι, saȣ οἶδα, sъ шtie. «Ἴστω (шi Dop: ἴττω) Ζεύς». (fp: de жȣp:) maptȣpȣ fie 'mĭ Dȣmnezeȣ.

Ἴστω, în лokȣ de ἴστασο 2: sinг: пepș: de поpȣнч: ал лȣĭ ἵσταμαι.

Ἱστών, ῶνος (ὁ), лokȣл, ȣnde este aшezatȣ pъsбoiȣл de цesȣt, цesъtopie, =Ἱστουργεῖον. [ἱστός].

Ἵστωρ, шi ἴστωρ [ἴσημι], opoς (ὁ), (kȣ цen:) шtiitopȣ de чeбa; maptȣpȣ; însȣшĭ бъzъtopȣ; (fiг:) apбitpȣ. «Ἵστορα δ' Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω.» Iл: Ψ.

Ἰσχάδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ἰσχάς.

Ἰσχαδοκάρυα (τὰ), smokine ȣskate amestekate kȣ пȣчĭ. [ἰσχάς, κάρυον].

Ἰσχαδοπώλης, ου (ὁ), шi Ἰσχαδόπωλις, ιδος (ἡ), бînzъtopȣ, -toape de smokine. [ἰσχάς, πώλης].

Ἰσχαδώνης, ου (ὁ), kȣmпъpъtopȣ (пentpȣ peбînzape) de smokine. [ἰσχάς, ὠνή].

Ἴσχαιμος (ὁ, ἡ), [ἴσχω, αἷμα] чел kȣ însȣшime de a oпpi sînцeлe, =Αἱματοστάτης.

Ἰσχαίνω, biit: -ανῶ, поet: în лokȣ de ἰσχάνω, ἴσχω, oпpeskȣ, цiȣ (în fpîȣ); (dȣпe aлцiĭ) în лokȣ de ἰσχναίνω.

Ἰσχαλέος. α, ον, поet: în лokȣ de ἰσχναλέος, ȣskъцiȣ, sлaбȣ.

Ἰσχανάω, поet: în лokȣ de ἴσχω, цiȣ (шi пas: pъmîiȣ) îndъpъt, oпpeskȣ, înпiedikȣ; staȣ înпpotiбъ kȣ stъpȣipe. (de ȣnde 2) (kȣ цen: saȣ infin:) пofteskȣ, dopeskȣ.

Ἰσχάνω, (пpeл: ἴσχανον, шi maĭ mȣлtȣ пȣ) поet: =Ἴσχω.

Ἰσχάς [ἴσχω, ἰσχνός], άδος (ἡ), smokinъ ȣskatъ. 2) (fiг:) гaȣpa шezȣtȣлȣĭ. 3) ȣnȣ feлȣ de плantъ (din soiȣл лaпteлȣĭ kȣkȣлȣĭ, bezĭ τιθύμαλλος). 4) поet: (eпit:) aнгȣpa.

Ἰσχέμεν, шi Ἰσχέμεναι, поet: în лokȣ de ἴσχειν.

Ἰσχιαδικὸς, ἡ, όν, пъtimaшȣ de (saȣ бȣnȣ de леakȣ пentpȣ) бoaлa [ἰσχιάς].

Ἰσχιάζω, biit: -άσω, îmĭ miшkȣ шoлdȣpiле лa ȣmблetȣ. «Ἰσχιάζουσα βωμολόχος». Пpkп: kape kȣpбeшte îшĭ înfpînцea шoлdȣpiле. [шi

Ἰσχιακός, ἡ, όν, =Ἰσχιαδικός. [din

Ἰσχιάς, άδος (ἡ), (adiekt:) kȣбenitъ лa шoлdȣpĭ. (de ȣnde. || sȣбst:) (se înц: νόσος) dȣpepe (peȣmatismȣ) de шoлdȣpĭ. [din

Ἰσχίον (τὸ), [ἴσχω, ἰσχὺς] înkeĭetȣpa шoлdȣлȣĭ шi a koaпseĭ; (пpin întind:) шoлdȣл. (bezĭ Iл: E: шi ἰξύς шi γλουτός).

Ἰσχιοῤῥωγικὸς [ἰσχίον, ῥώξ], ἡ, όν, (dȣпe ziч:) шoлditȣ; (de ȣnde fiг:) бepsȣ iambikȣ kȣ пiчoapeлe soaцe sпondee. (bezĭ шi χωλίαμβος).

Ἰσχναίνω, biit: -ανῶ, ȣsȣkȣ, sлъбeskȣ (în peлaцie kȣ kapnea шi гpъsimea). [шi

Ἰσχναλέος, α, ον, поet: sлaбȣ, ȣskъцiȣ, sȣбцipatikȣ. [ἰσχνός].

Ἴσχνανσις, εως (ἡ), sлъбipe, ȣskape (akt: saȣ пas:). [шi

Ἰσχναντικός, ἡ, όν, чeл kȣ însȣшime de a sлъбi, a ȣska. [шi

Ἰσχνασία (ἡ), =Ἰσχνότης. [ἰσχναίνω].

Ἰσχνοεπέω-ῶ, biit: -ήσω, бopбeskȣ sȣбцipe, kȣ fineцъ. [ἰσχνός, ἔπος].

Ἰσχνόκωλος (ὁ, ἡ), [ἰσχνός, κῶλον] sлaбȣ, sȣбцipe în mъdȣлapeлe tpȣпȣлȣĭ.

Ἰσχνολέσχης, ου (ὁ), sȣбцipe (шepetȣ) лa бopбъ; saȣ бъpfitopȣ. [ἰσχνός, λέσχη].

Ἰσχνολογια (ἡ), sȣбцipe (amъцitoape), iskȣsitъ бopбipe. [din

Ἰσχνολόγος (ὁ, ἡ), бopбitopȣ kȣ sȣбцipime, iskȣsinцъ; пpisositopȣ în бopбipe de amъnȣnte,=Ἰσχνολέσχης. [ἰσχνὸς, λόγος].

Ἰσχνομυθία (ἡ), =Ἰσχνολογία. [din
Ἰσχνόμυθος (ὁ, ἡ), =Ἰσχνολόγος, [ἰσχνός, μῦθος].
Ἰσχνοπάρειος (ὁ, ἡ), (плц:) slabъ, ȣs-katȣ ла ображї. [ἰσχνός, παρειά].
Ἰσχνοποιός (ὁ, ἡ), =Ἰσχναντικός. [ἰσχνός, ποιός].
Ἰσχνόπορος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцїрї, stpimцї порї аї пїелії. [ἰσχνός, πόρος].
Ἰσχνός [ἴσχω, ἰσχάνω], ἡ, όν, sȣбцїре, ȣskatȣ, slabȣ (fъръ гръsime de локȣ); (fir: despre stiлȣ de кȣвїntȣ) sekȣ, fъръ opatopiче подоабе.
Ἰσχνοσκελής, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцїрї, slabї крачї аї пічоарелор. [ἰσχνός, σκέλος].
Ἰσχνότης (ἡ), sȣбцїpime, slъвічїȣne, ȣs-къцївie; (despre пропȣnцїе) înпротiвъ de πλατειασμός; (despre stiлȣ de кȣвїntȣ) se-къцїе, ȣskъцїе. [ἰσχνός].
Ἰσχνουργής, έος (ὁ, ἡ), лȣкратȣ sȣбцїре. [ἰσχνός, ἔργον].
Ἰσχνοφωνία (ἡ), slъвічїȣne, sȣбцїpime de гласȣ. 2) rînгъвie. [dîn
Ἰσχνόφωνος (ὁ, ἡ), slabȣ, sekȣ de гласȣ. 2) anevoiosȣ ла пропȣнцаре, rînгавȣ (везї шї ἰσχόφωνος),=Μογιλάλος. [ἰσχνός, φωνή].
Ἰσχνόω-ῶ, виit: -ώσω, =Ἰσχναίνω. [шї
Ἰσχνῶς, adв: sȣбцїре, slaв, simплȣ. (maї de мȣлte-opї fir:) «Ἰσχνῶς εἰπεῖν». Плв: a ворбї fъръ npisoase, simплȣ, екsakt. [ἰσχνός].
Ἰσχομένως, adв: (de партч:) sfiit, кȣмпътat.
Ἰσχουρία (ἡ), oпpipe de ȣdȣ (везї шї δυσουρία). [ἴσχω, οὖρος].
Ἰσχοφωνία(ἡ), шї Ἰσχόφωνος (ὁ,ἡ), =(ast-feл îndpent: ȣniї maї пропорцїonat în pe-лацїе кȣ etimолоцї: пе) Ἰσχνοφωνία, шї Ἰσχνόφωνος (2). [ἴσχω, φωνή].
Ἰσχυριεύω, (fъръ виit:) dopeskȣ a stъpȣi în (nismъtъpeшte a snpiжini) пъререa mea. [шї
Ἰσχυρίζομαι, виit: -ίσομαι, mъ sileskȣ (mъ лȣntȣ). кȣ toatъ пȣterea mea a'mї snpiжini пъререa, stъpȣieskȣ nismъtъpeшte în кȣвїntȣл meȣ. [шї
Ἰσχυρικός, ἡ, όν, кат tape, tъpiшорȣ. [ἰσχυρός].
Ἰσχυροβελής, έος, (ὁ, ἡ), поеt: tape în-протiва sъцецїлор. [ἰσχυρός, βέλος].
Ἰσχυρογνωμοσύνη (ἡ), tape (nismъtapiцъ) stъpȣinцъ întp'o пъреpe. [din
Ἰσχυρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), tape (nismъ-tapiцȣ) în пъререa sa, nedesdȣплекатȣ din simцїmîntȣл sȣȣ, [Ἰσχυρός, γνώμη].
Ἰσχυρόδετος (ὁ, ἡ), tape легатȣ (stpînsȣ). [ἰσχυρός, δέω].
Ἰσχυροπαθέω -ῶ, виit: -ήσω,=Δεινοπαθέω, tape, грозав пъtimeskȣ. [ἰσχυρός, πάθος].
Ἰσχυροποιέω-ῶ, виit: -ήσω, fakȣ чева tape, întъpeskȣ. [din
Ἰσχυροποιός (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de întъpi-pe, întъpitopȣ. [ἰσχυρός, ποιός].
Ἰσχυροπότης, ου (ὁ), tape (грозавъ) бъȣ-topȣ. [ἰσχυρός, πίνω].
Ἰσχυροπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), sъвîpшitopȣ de mapї (грозаве) лȣкрȣрї. (Sхол: екsпл: a лȣї Ὀβριμοεργός). [ἰσχυρός, πρᾶγμα].
Ἰσχυρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кȣ tapї ръдъ-чинї. [ἰσχυρός, ῥίζα].
Ἰσχυρός [ἰσχύς], ά, όν, (komпар: -ότερος, sȣ-перл: -ότατος) tape, пȣternikȣ; (despre лȣк:) цеапънȣ, solidȣ, dȣinosȣ; їȣte; грозавȣ. «Ἰσχυρὸν ψήφισμα». Ksn: (шї în локȣ de adв: кȣ преп:) «Κατὰ τὸ ἰσχυρόν». Ep: npin siлъ, fъръ sfiaлъ. [de ȣnde
Ἰσχυρόω-ῶ, виit: -ώσω, =Ἰσχυροποιέω, întъpeskȣ. [шї
Ἰσχυρῶς, adв: tape; їȣte; foapte мȣлt, грозав. || (sȣперл:) «Ἰσχυρότατα». Ksn: în локȣ de μάλιστα (în afipmat: pesnȣnsȣ).
Ἰσχύς, [ἴσχω] ύος (ἡ), tъpie, пȣtepe (fi-sikъ, saȣ мораль); stъnînipe.
Ἰσχυτήριος, α, ον, =Ἰσχυροποιός. [din
Ἰσχύω, виit: -ύσω, amȣ, dobîndeskȣ пȣ-tepe; sîntȣ în floapea mea; цїȣ, dȣineskȣ; (кȣ înf:) почїȣ, sîntȣ destoїnikȣ; saȣ is-бȣteskȣ a... «Ὅσον ἰσχύεις». Sof: [ἰσχύς].
Ἴσχω, виit: -ήσω,=(алтъ fopmaцїе a лȣї) ἔχω (npinч: în însemn: de) цїȣ, опpeskȣ; (шї між: saȣ ел) mъ опpeskȣ; îmї tpагȣ mîna; пъръseskȣ, învetezȣ; (шї despre pîȣ) sekȣ; (ȣne-opї) npinzȣ, агъцȣ. «Λαβὼν τὸ σάκος ἴσχε διὰ πάρπακος». Sof: «Ἴσχει μέ τι μὴ στέλλειν στρατόν». Eвp: «Μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω» Sof: «Αἵματος ἀναγωγὴν ἴσχει». Dskp: (шї nestp: saȣ ел:) «Ἴσχοντες πρὸς ταῖς πόλεσι». Тȣч: «Χειμῶνος ἴσχουσιν (οἱ Ἰνδικοὶ ποταμοί)». Ap: «Ἴσχειν περί τινος». Плt: a se onpi. (шї між:) «Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε». Iл: «Ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνης». Od: Λ. «Τὰ μὲν ὡμολόγητο αὐτοῖς, ὁμήρους δ'οὐκ ἐδίδοσαν· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἴσχετο». Ksn: «Ἴσχεσθαι αὐτὸ χρὴ δυσαπολύτως». Гал: sъ se npinzъ бine. (шї кȣ цен:) «Ἴσχεο κλαυθμοῖο». Od: Ω. «Ἴσχεσθε πολέμου». Om: 2) konpinzȣ. «Ἴσχει σφέας εὐωδίη». Ep: «Ἐμὲ δέος ἴσχει». Ткр: (шї pas:) «Φθόῃ ἰσχόμενος». Iskp: 3:) simплȣ în локȣ de ἔχω, amȣ. «Ῥέξω ἄρνα, τὸν ἴσχω». Ткр: 4) dobîndeskȣ, kîшtigȣ. «Ἴσχει

παῖδα». Ep: 5) прецѕïeskѕ. «Ἴσχει τάλαντον». Плв: аре прецѕ de ѕnѕ talantѕ. 6) sîntѕ în stape, saѕ disnosiцie. «Φαύλως («Ἀσθενῶς, ші чл:) ἴσχειν». Apst: «Ἴσχειν ἐπὶ τὸ βέλτιον». Плt: а тερце snpe maï sine.

Ἰσωνία (ἡ), [ἴσος, ὠνή] вчелаші прецѕ ла кѕтпъръtoarea ѕnѕï лѕкрѕ. 2) dpentѕл de а кѕтпъра чева întp' ачелаші прецѕ кѕ altѕл.

Ἰσωνυμία (ἡ), а fi чінева...

Ἰσώνυμος (ὁ, ἡ),=Συνώνυμος.[ἴσος, ὄνομα].

Ἴσως [ἴσος], adв: d'а dpentѕл; de о потрівъ; (pap) asemenea; (fir:) кѕ dpentate. 2) (maï des) поате; de крезѕt; maï, пе апроапе, ка ла... 3) (ла Atiчï) în локѕ de βεβαίως, кѕ înкpedinцаpe.

Ἴσωσις, εως (ἡ), потрівіре; (mtm·)екѕацie. [ἰσόω].

Ἰταμεύομαι, віit: εύσομαι, тъ портѕ обръznічеште. [mi

Ἰταμία (ἡ), Skp: în локѕ de ἰταμότης. [din

Ἰταμὸς [ἴτης], ἡ, όν, обраznікѕ, перѕшinatѕ. [de ѕnde

Ἰταμότης (ἡ), обръzniчіе, перѕшіпоаѕъ îndpъzneалъ. [ші

Ἰταμῶς, adв: обръzniчеште, fъръ sfiалъ.

Ἰτέα (ἡ), (копачïѕ) (de ачі) teïѕ. 2) поеt: (npin întind:) павъзъ (înпletitъ din pamѕpe de teïѕ). [de ѕnde

Ἰτέϊνος, η, ον, fъкѕtѕ din teïѕ, saѕ de teïѕ.

Ἰτέον, posit: ал лѕï εἶμι.

Ἰτεών, ῶνος (ὁ), teiшѕ, saѕ пъdѕpe de teï. [ἰτέα].

Ἴτης [εἶμι], ου (ὁ), їѕte, penezosѕ, пъвалnікѕ; (fir:) nesпepiosѕ; (în sensѕ de ръѕ) обраznікѕ, перѕшinatѕ.

Ἰτητέον,=Ἰτέον.

Ἰτητικὸς, ἡ, όν, = Ἰταμὸς, пъвълitорѕ. [ἴτης].

Ἴτριον (τὸ), în локѕ de ἤτριον; (npin întind:) пръжitѕpъ кѕ foï (плъчintъ).

Ἰτριοπώλης, ου (ὁ), вînzъторѕ de пръжitѕpï (плъчintapѕ). [ἴτριον, πώλης].

Ἴττω, Dop: în локѕ de ἴστω.

Ἴτυς, υος (ἡ), (dѕne ziч: ші etimолц:) варгъ de teïѕ; (de ѕnde în цen:) околъ, чіркѕmferinцъ; (партіk:) черкѕл poateлор карѕлѕï; (ші maï пеѕ) первазѕл skѕtѕлѕï; (în цen:) op че аркаtѕ; (de ѕnde fir:) «Ἴτυς βλεφάρων». Апкр: sпрînченеле. (везï ші ἀψίς).

Ἴτω, At: în локѕ de ἔστω.

Ἴτω, 3. sinr: ші Ἴτων, At: în локѕ de ἴτωσαν, 3: îm: пеps: de порѕnч: а лѕï εἶμι.

Ἰυγὴ (ἡ), ші Ἰυγμὸς (ὁ), поеt: stpirъtѕ пъtpѕnzъторѕ, цinъtѕ; шѕеpatѕ de шарпе. [ші

Ἴυξ, ἴυγγος (ἡ), ѕne felѕ de пасъре, кodoвatѕpъ (konsfinцitъ Венереï, ші întpeвѕinцatъ ла fермече de dparoste); (de ѕnde) ші în локѕ de φίλτρον, лініч ïѕ; їѕte poftъ. [din

Ἰύζω, [imit:] віit: ἰύξω, stpirѕ кѕ пътpѕnzъторѕ гласѕ, цinѕ; шѕерѕ, fлѕерѕ; (în цen:) fакѕ op че sromotѕ ші гълъцie. [de ѕnde

Ἰυκτὰ, ᾶο, Еол:, ші Ἰυκτὴρ, ῆρος, поеt: în локѕ de...

Ἰυκτής, οῦ (ὁ), поеt: fлѕерарѕ, tpîmвiцашѕ; кîntъpецѕ, mѕsikantѕ; (în цen:) цinъторѕ кѕ пъtpѕnzъторѕ гласѕ. [ші

Ἰυχμὸς (ὁ), поеt: în локѕ de Ἰυγμός.

Ἴφθιμος, η saѕ ος, ον, поеt: viteazѕ, вîptosѕ; tape, пѕtерnікѕ; (de ѕnde ка ѕnѕ titлѕ de onoape) повілѕ. [din

Ἶφι, [ἴς] adв: поеt: кѕ пѕtere, tape, stpaшпік.

Ἰφιγένητος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкѕtѕ (prodѕsѕ) penede (кѕ пѕtepe). «Πῦρ ἰφιγένητον». Opf: [ἶφι, γενητός].

Ἴφιος, (ὁ, ἡ), поеt: tape; mape; грасѕ, віне хръnitѕ. [ἶφι].

Ἴφιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плантъ, ші fлоаре (поате левантъ).

Ἰχθύα (ἡ), пїеле ѕskatъ de пеште, кѕ каpe se slѕжїаѕ în локѕ de пілъ. 2) ѕnѕ instpѕmîntѕ хірѕрцікѕ întpeвѕinцatѕ ла тъїереа вѕрікѕлѕï прънчілор. [ші

Ἰχθυάζω, віit: -άσω, =Ἰχθυάω. [ші

Ἰχθυάριον (τό), = Ἰχθύδιον. [ші

Ἰχθυάω -ῶ, віit: -άσω, (прел: ἰχθυάασκον) поеt: прinzѕ пеште, пеѕкѕïeskѕ. [ἰχθύς].

Ἰχθυβολεὺς, έως (ὁ), поеt:= Ἰχθυβόλος.

Ἰχθυβολέω -ῶ, віit: -ήσω, isвeskѕ пештiï кѕ ostia. [din

Ἰχθυβόλος (ὁ, ἡ), [ἰχθὺς, βάλλω] isвiторѕ (stpъпѕnгъторѕ кѕ ostia, saѕ altѕ чева asemenea) de пештï.

Ἰχθυβόρος (ὁ, ἡ), поеt: [ἰχθὺς, βορὰ] mîпкъторѕ pe пеште.

Ἰχθύβοτος (ὁ, ἡ), поеt: [ἰχθὺς, βόσκω] mînкatѕ de пештï.

Ἰχθυγόνος (ὁ, ἡ), поеt: пръsiторѕ de пеште. [ἰχθὺς, γόνος].

Ἰχθύδιον (τὸ), dim; ал лѕï ἰχθύς, пештiшорѕ.

Ἰχθυδόχος (ὁ, ἡ), поеt: [ἰχθύς, δέχομαι] приimiторѕ în sine, saѕ копрinzъторѕ de пеште.

Ἰχθύη (ἡ), Ion: în локѕ de ἰχθύα.

'Ιχθυήματα (τὰ), Ion: пілітърї. [везї ἰχθύα].

'Ιχθυηρός, ή, όν, de saŭ din пеште; (їm:) «'Ιχθυηρὰ (τὰ), (se înц: ὄψα, saŭ ἐδέσματα) mînкърї de пеште. [ші

'Ιχθυΐα (ή), ='Αλιεία, пескъіре. [ші

'Ιχθυΐδιον (τὸ), поет: în локŭ de ἰχθύδιον. [ші

'Ιχθυϊκός, ή, όν, de пеште, ал пештілор. «Πύλη—» Skp: поарта de ла пескърia, saŭ tîргъл de пеште. [ші

'Ιχθύϊνος, η, ον, = 'Ιχθυηρός. [ἰχθύς].

'Ιχθύκεντρον (τὸ), ostie, къ каре se stpепъnџe, ші se пpinde пештеле. [ἰχθύς, κέντρον].

'Ιχθυμέδων, οντος (ό), поет: [ἰχθύς, μέδων] împъратъл пештілор, =къ...

'Ιχθυνόμος (ό, ή), поет: [ἰχθύς, νέμω] гъвернаторъл, stъпînіторъл пештілор.

'Ιχθυοβολεύς, έως (ό), ='Ιχθυβολεύς.

'Ιχθυοβολέω-ῶ, віit: -ήσω, = 'Ιχθυβολέω.

'Ιχθυόβρωτος (ό, ή), [ἰχθύς, βιβρώσκω] mînкатŭ de пештї, ='Ιχθύβοτος·

'Ιχθυοειδής, έος (ό, ή), чел din soiъл пештілор, saŭ asemenea къ пеште. ['Ιχθύς, εἶδος].

'Ιχθυόεις, εσσα, εν, поет: плінŭ de пеште; (în џеn:) mapitimŭ (de mape). «'Ιχθυόεντα κέλευθα». Od: Γ: mapea. ['Ιχθύς].

'Ιχθυοθήρας, ου (ό), [ἰχθύς, θήρα] вînъторŭ de пеште; пескарŭ.

'Ιχθυοθηρευτής, οῦ (ό), ='Ιχθυοθήρας. ['Ιχθύς, θηρεύω]. [de ънde

'Ιχθυοθηρευτικός, ή, όν, пескърескŭ. «'Ιχθυοθηρευτικὴ (ή), (se înц: τέχνη) пескъріtъл.

'Ιχθυοθηρητήτ, поет: Ion: ші ἰχθυοθηρητής, οῦ (ό), Ion: în локŭ de ἰχθυοθηρευτής.

'Ιχθυοθηρικός, ή, όν, = 'Ιχθυοθηρευτικός. [ἰχθυοθήρας].

'Ιχθυόθηρον (τὸ), ші 'Ιχθυόθηρος (ό), плантъ, еарва пештілор, къ каре se вînеазъ пештеле (алt: κυκλάμινον), пîînеа поркъ-лъї. [ἰχθύς, θήρα].

'Ιχθυοκένταυρος (ό), пеште ші чентаърŭ (епit: ал лъї Tritonŭ). [ἰχθύς, κένταυρος].

'Ιχθυόκεντρον (τὸ), = 'Ιχθύκεντρον.

'Ιχθυοκόλλα, ης, (ή), клеїŭ de пеште. [ἰχθύς, κόλλα].

'Ιχθυοκτόνος (ό, ή), поет: omopîtopŭ de пештї. [ἰχθύς, κτείνω].

'Ιχθυοληϊστήρ (ό), поет: жъфъіtорŭ (ad: вînъторŭ) de пештї. [ἰχθύς, ληΐζω].

'Ιχθυολκός (ό, ή), [ἰχθύς, ἕλκω] търгъторŭ de пештї, пескарŭ.

'Ιχθυολογέω-ῶ, віit: -ήσω, ворвескŭ, saŭ tpaktezŭ despre пештї. [ші

'Ιχθυολογία (ή), ворвіре, saŭ tpaktape despre пештї, iktiолоџie. [din

'Ιχθυολόγος (ό, ή), чел че ворвеште, saŭ tpakteazъ în skpiseле сале despre пештї, iktiологŭ. [ἰχθύς, λέγω].

'Ιχθυολύμης, ου (ό), поет: [ἰχθύς, λύμη] kom: пръпъditopŭ (mînкъtopŭ) de пештї.

'Ιχθυομαντία (ή), проорочіе, пpегічitopie пpin пештї. [din

'Ιχθυόμαντις, εως (ό), проорочitopŭ, пpегічitopŭ din оъsерваpeа пештілор. [ἰχθύς, μάντις],

'Ιχθυονόμος (ό, ή), = 'Ιχθυνόμος.

'Ιχθυοπώλαινα (ή), fem: ал лъї ἰχθυοπώλης, вînзъtoape de пештї, пескъреасъ.

'Ιχθυοπωλεῖον (τὸ), tîргŭ de пеште, пескърie. [din

'Ιχθυοπώλης, ου (ό), вînзъtopŭ de пеште, пескарŭ. [ἰχθύς, πώλης]. [de ънde

'Ιχθυοπωλία (ή), meseria пескаръльї, saŭ вînзъtopitŭ de пеште. [ші

'Ιχθυοπώλιον (τὸ), = 'Ιχθυοπωλεῖον.

'Ιχθυόρροος -ους, (ό, ή), поет: къргъtopŭ (înвілшъгatŭ) de пеште. «Ποταμός—» At: [ἰχθύς, ῥοή].

'Ιχθυοτροφεῖον (τὸ), локŭ (хелештеŭ) înкisŭ, ънde se хръпеште пештеле. [ші

'Ιχθυοτροφικός, ή, όν, къвеnitŭ saŭ îndemînatikŭ ла хръпіре de пеште. [din

'Ιχθυοτρόφος (ό, ή), хръпitopŭ (џiitopŭ în хелештеŭ) de пеште. [ἰχθύς, τροφή].

'Ιχθυουλκός (ό), = 'Ιχθυολκός.

'Ιχθυοφαγέω-ῶ, віit: -ήσω, mъпînкŭ (mъ хръпескŭ къ) пеште. [ші

'Ιχθυοφαγία (ή), mînкъpe de пеште. [din

'Ιχθυοφάγος (ό, ή), mînкъtopŭ de (хръпitŭ овічпъіt къ) пеште. [ἰχθύς, φάγω].

'Ιχθυπαγής, έος (ό, ή), поет: [ἰχθύς, πήγνυμι] înfintŭ în пеште. «"Αγκιστρον—» Епгр:

'Ιχθύπρωρος (ό, ή), поет: чел че аре пе пръва sa (saŭ пръва sa în) fiгъpъ de пеште. [ἰχθύς, πρώρα].

'Ιχθύς, ύος (ό), (ак: ἰχθύα, ші maї des ἰχθῦν, ші ла îm: ἰχθύες, ἰχθύας -ῦς) пеште. ‖ (îm): în локŭ de ἰχθυοπωλεῖον. «'Εν τοῖς ἰχθύσιν». Apstf:

'Ιχθυφάγος (ό, ή), поет: în локŭ de ἰχθυοφάγος.

'Ιχθυφόνος (ό, ή), поет: = 'Ιχθυοκτόνος. [ἰχθύς, φόνος].

'Ιχθυώδης, εος (ό, ή), = 'Ιχθυοειδής, ші 'Ιχθυόεις. [ἰχθύς]. [de ънde

'Ιχθυωδῶς, adв: în фелъ de пеште, ка пештеле.

"Ιχμα (τὸ), = "Ιθμα, ші "Ιχνος.

'Ιχναῖος, α, ον, noet: ѕрmърitорѕ ѕрmелор кѕіва. (еnit: ал Nemeseĭ). [ші

'Ιχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, ='Ιχνεύω. [ἴχνος].

'Ιχνεία (ἡ), къѕtаре dѕпе ѕрmе, ѕрmъріре. [ἰχνεύω].

'Ιχνελάτης, ου (ὁ), noet: în локѕ de ἰχνηλάτης.

"Ιχνευμα (τὸ), обіектѕ de къѕtаре dѕпе ѕрmе; saѕ гъsitѕ прin ѕрmъріре. [ші

'Ιχνεύμων, ονος (ὁ), ѕnѕ felѕ de animaлѕ de Еџіптѕ (кв ѕnѕ шоаріче) връжmашѕ ал крокоdелѕлѕї, ѕрmъріndѕ'л, ші пръпъdindѕ'ĭ оѕъле. 2) ѕnѕ felѕ de пасѕре mînкътоаре de вермĭ. 3) ѕnѕ felѕ de insектъ (веспе), че віnеазъ пъїанжіnіĭ. [ші

"Ιχνευσις, εως (ἡ), къѕtаре dѕпе ѕрmе, ѕрmъріре. [шt

'Ιχνευτήρ, ῆρος, noet: în локѕ de...

'Ιχνευτής, οῦ (ὁ), къѕtъtорѕ de чева dѕпе ѕрmе, ѕрmърitорѕ. [din

'Ιχνεύω, biit: -εύσω, каѕtѕ dѕпе ѕрmе, їаѕ ѕрmа, ѕрmъреѕкѕ; (în џеn:) черчетеzѕ, каѕtѕ, iskodeѕкѕ. [ἴχνος].

'Ιχνηλασία (ἡ), гоніре, віnаре dѕпе ѕрmъ. [ἴχνος, ἔλασις].

'Ιχνηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, гонеѕкѕ, віnеzѕ dѕпе ѕрmъ; ѕрmъреѕкѕ пе чінева. [din

'Ιχνηλάτης [ἴχνος, ἐλαύνω], ου (ὁ), ='Ιχνευτής, гонітрорѕ dѕпе ѕрmъ. [de ѕnde

'Ιχνηλατία (ἡ), ='Ιχνηλασία.

"Ιχνιον (τὸ), noet: ="Ιχνος.

'Ιχνοβάτης, ου (ὁ), noet: ѕmблъtорѕ dѕпе ѕрmа кѕіва, ='Ιχνηλάτης. [ἴχνος, βαίνω].

'Ιχνογραφία (ἡ), desemnѕ, isbodѕ de zѕгръвіе прin însemnаре de ѕрmе (ad: пѕntѕрĭ, saѕ semne nѕmaĭ, ші чл:) [ἴχνος, γραφή].

'Ιχνοπέδη (ἡ), [ἴχνος, πέδη] кътѕmѕ, feape de пічоаре, пінте.

"Ιχνος, [ἵημι, saѕ ἴκω] εος -ους (τὸ), ѕрmъ, кълкъtѕръ de пічорѕ. 2) (прin întind:) ѕmблеtѕ. 3) talпа пічорѕлѕї. 4) talпъ de înкълџъminte.

'Ιχνοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, обсервѕ ѕрmеле кѕіва, ѕрmъреѕкѕ пе чінева. [ші

'Ιχνοσκοπία (ἡ), въгаре de seamъ ѕрmелор (ѕрmъріреа) кѕіва, [ἴχνος, σκοπός].

'Ιχῶ, noet: în локѕ de ἰχῶρα, ак: ал лѕї

'Ιχώρ, ῶρος (ὁ), партеа чеа апоасъ а sînџелѕї; sînџе înкъ nefоrmatѕ, saѕ stрікатѕ (tъїatѕ, aposѕ); пѕроїѕ; (noet:) transпарінtеле ші аеросѕл лікѕіdѕ, че черкѕла în локѕ de sînџе în вінеле zеілор.

'Ιχωροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕ de sînџе aposѕ; saѕ ка ѕnѕ пѕроїѕ. [ἰχώρ, εἶδος].

'Ιχωῤῥοέω-ῶ, biit: -ήσω, îmĭ кѕрџе din рапъ пѕроїѕ. [ἰχώρ, ῥοή].

'Ιχωρώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ιχωροειδής. [ἰχώρ].

"Ιψ, [ἴπτω] ἰπὸς (ὁ), (îm: ἶπες) верmе, saѕ rîndaкѕ, каре poade лemnеле, oaseле, ші чл:, карѕ. (vezĭ ші ἴξ).

"Ιψαο, noet: în локѕ de ἴψω, 2 sinr: перs: de mіж: nех: ал лѕї ἴπτω.

"Ιψος, saѕ ἰψός (ὁ), плѕтъ (ші копачїѕл, din каре se fаче). 2) еdеръ.

'Ιὼ, interiекџ: въitът: saѕ вокаt: ox! eĭ! «'Ιὼ, ἔποψ, σέ τοι καλῶ». Apstf:

'Ιῶ, în kontрак: în локѕ de ἰάου, 2 sinr: перs: de прел: ал лѕї ἰάομαι.

'Ιωὰ (ά), Dop: în локѕ de 'Ιωή.

'Ιωγὴ (ἡ), noet: [ἰαύω] акоперъmîntѕ, adъпоstѕ. «Βορέω ὑπ' ἰωγῇ». Od: Ξ. în локѕ adъпоstitѕ despre вîntѕріле крівъџене. (vezĭ ші ἐπιωγή).

'Ιώδης, εος (ὁ, ἡ), [ἴον] віоріѕ, saѕ de faџа віореleĭ. 2) [ἰὸς] рѕџinitѕ, saѕ отръвіvosѕ.

'Ιωὴ (ἡ), noet: [ἰὰ, ἰὼ] віжііtѕ (de вîntѕ); џinete (de оamenĭ); ѕnetѕ (de лиръ); tропкъпitѕ, sгомоtѕ (de ѕmблеtѕ), ші чл:

'Ιῶκα, noet: în локѕ de ἰωκὴν, ак: ал лѕї

'Ιωκὴ (ἡ), noet: [ἰὼ, saѕ ἰώκω =διώκω] гълъџіоаsъ пъвалъ, saѕ гоапъ în вътълie; (în џеn:) лартъ de вътълie.

'Ιῶμαι, пас: saѕ mіж: прez: de sѕп: ал лѕї ἵημι.

'Ιώνγα Беоt: în локѕ de ἔγωγε.

'Ιωνιὰ (ἡ), локѕ (în гръdinъ) sъditѕ кѕ віореле, saѕ tарла de mікшѕнеле. [ἴον].

'Ιωνίσκος (ὁ), ѕnѕ felѕ de пеште (alt: χρύσοφρυς, fiind кѕ solzіĭ ка de аѕрѕ).

"Ιωξις, εως (ἡ), noet: în локѕ de ἰωκή.

"Ιωρός (ὁ), [ἴ, ὥρα, saѕ ὦρος], портарѕ; saѕ пъzitорѕ de хоtаре, гръпічерѕ. (пѕmaĭ în fр: ѕрid:) «'Εντὸς, («'Εκτὸς) ἰωροῦ». Sѕid: ші Апл: înъѕntрѕ (afaръ) de граніџе·

'Ιωτακίζω, biit: -ίσω, intреѕѕінџеzѕ foarte des, saѕ пронѕнџѕ maĭ аsprѕ пе їota. [ἰῶτα]. [de ѕnde.

'Ιωτακισμὸς (ὁ), defектѕ în пронѕнџіа лѕї їota; saѕ ѕnѕ felѕ de хаsmodie din гръmѕdіре а mѕltора їota.

'Ιωτογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skріѕ о zічере кѕ їota (în локѕ de altъ de ачеаші пронѕнџіе вокалъ). [ἰῶτα, γράφω].

'Ιωχμὸς (ὁ), ='Ιωκή.

'Ιωψ, ἴωπος (ὁ), ѕnѕ felѕ de пеште.

K.

K, κ, Κάππα (τὸ), (nedeкл:) Кaпa, a zечелеа літеръ a Еленескълъї алfaбetъ. || (нъmep:) κ', доъ-zечї (20), шi κ, доъ-zечї de miї (20000).

Κα, Dop: în локъ de κε, конiънкц: ъъnos:="Αν, daка.

Καβάλλης [Лat:] ου (ὁ), калъ пpostъ.

Καββαίνων, noet: în локъ de καταβαίνων.

Κάββαλε, noet: în локъ de κατέβαλε. [de ъnde

Καββαλικὸς, (кomnap: καββαλικώτερος) ή, ὸν, destoïnikъ (îndemînatikъ) a довopî пe protibnikъл съъ, бънъ лъnтъtopъ. || «Καββαλική». Гал: лъnтъtopie (кa o napte a цimnastiчеї).

Καββὰς, ᾶσα, άν, în локъ de καταβάς.

Καββάσι, Лakon: în локъ de κατάβηθι.

Κάβδαλος, каътъ αὐτοκάβδαλος, шi κίβδηλος.

Καβειριάζομαι, biit: -άσομαι, imitъ datiнеле, саъ сербеzъ mistepieле Kaвipiлop.

Καβειριὰς, άδος (ή), =Καβειρική. [шi

Καβειρικὸς, ή, ὸν, релatiбъ къ Kaвipiї шi mistepieле лop. [шi

Καβειρὶς, ίδος (ή), =Καβειριάς. [din

Κάβειροι (οἱ), нiште zeitъцї din Вълканъ сербate de Пелаsцї în insъла Лemnosъ, шi Samotpaчia npin нiште mistepioase цеpemoniї; (iap дъnе Esixie) stakoжї, кape se чinstїaъ кa zeitъцї în inсъла Лemnoсъ. (de ъnde шi fiї aї лъї Вълканъ).

Κάβηξ, ηκος (ὁ), =(саъ греш: în локъ de) Καύηξ, Κήϋξ.

Καβιόθυρα (τὰ), [Лat: cavea, θύρα] = Καταῤῥακτή, облопъ de пimпiцъ, шi чл:

Κάβος (ὁ), [Евр: în afin: къ κάδος] ънъ felъ de mъсъръ пеntpъ semъnъtъpї, = Χοῖνιξ.

Κὰγ, noet: (maї 'nainte de γ) în локъ de κατά. «Κὰγ γόνυ». Iл: Υ. (алt: se skpie Καγγόνυ).

Κἀγαθὸς, în kontpakц: în локъ de καὶ ἀγαθός.

Καγγόνυ, bezї κάγ.

Κάγκαμον (τὸ), komъ, клеїъ, саъ рецinъ de ънъ Asiatikъ копачїъ (în med:).

Καγκανέος (-λέος), α, ον, шi Κάγκανος (ὁ, ή), noet: [καίω] ъskatъ, (npin ъpm:) бънъ de aps; (дъnе алцiї din κατέαγα) цandъpъ; fpîntъpъ; snъptъpъ.

Καγχάζω, [imit: dap bezї шi γαγγαλίζω] biit: -άσω, pîzъ къ kinote; (npin întind:) їaъ în pîsъ, batжокopeskъ; (ъnе-opї) mъ бъкъpъ npea mълt.

Καγχαλάω -ῶ, biit: -άσω, noet: în локъ de καγχάζω.

Καγχασμὸς (ὁ), pîsъ kikotosъ. [шi

Καγχαστὴς, οῦ (ὁ), pîzъtopъ къ kikote, саъ къ mape гласъ; batжокopitopъ. [καγχάζω]. [de ъnde

Καγχαστικὸς, ή, ὸν, anлекatъ лa pîsъ къ kikote.

Καγχρυδίας, ου (ὁ), asemenea (лa faцъ, саъ гъstъ) къ opzъ пpъжitъ шi кожitъ. «Σῖτος —». Tfp: 2) fъкътъ din astfелъ de opzъ. «Ἄρτος —». Лкs: [шi

Καγχρύδιον (τὸ), (npinч: лa îm:) naїеле шi кожеле лъї κάγχρυς (bezї ziч:), [шi

Καγχρυόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de καγχρυώδης. [din

Κάγχρυς, υος (ή), opzъ npъжitъ, шi кожitъ. 2) poada ънop nomї mi планte дъпе къdepea fлоapeї лop. 3) (maї naptik:) гpъъnte de posmapinъ.

Καγχρυοφόρος (ὁ, ή), (botn:) prodъкътopъ de κάγχρυς (bezї ziч:). [κάγχρυς, φέρω].

Καγχρυώδης, εος (ὁ, ή), asemenea în fopmъ къ [κάγρυς, bezї ziч:].

Κἀγὼ, în kontpakц: în локъ de καὶ ἐγώ.

Καδδὲ, noet: Еол: în локъ de κατὰ δὲ. [de ъnde

Καδδέβαλεν, саъ καδδ'ἔβαλεν, noet: Еол: în локъ de κατὰ δὲ ἔβαλε, κατέβαλε δέ.

Καδδίζω, biit: -ίξω, Лakon:=Ψηφοφορῶ, botezъ. [шi

Κάδδιχος (ὁ), Лakon: în локъ de καδίσκος, ънъ felъ de mъсъpъ пеntpъ semъnъtъpї, înкъпътoape de 4 хеniче. (bezї χοῖνιξ). [din

Κάδδος, ω, (ὁ), Лakon: în локъ de κάδος.

Καδδραθέτην, Еол: noet: în локъ de κατεδραθέτην, 3: înd: пеps: de nex: 2: aл лъї καταδαρθάνω.

Καδδύναμιν, noet: Еол: în локъ de κατὰ δύναμιν.

Καδδῦσαι, noet: în локъ de καταδῦσαι, îm: fem: aл лъї καταδύς.

Κάδιον (τὸ), шi Καδίσκος (ὁ), dim: aл къї κάδος.

Καδμεία, шi Καδμία (ή), (se înц: γῆ, саъ λίθος) ънъ felъ de fosilъ, саъ semimetaлъ (folositopъ лa fabpikapea apameї, шi чл:), кape se desгpопа din пъmîntъ п' înпpeжъpъл Kadmieї (Tebeї), (fpanц:) calamina. [Κάδμος].

Καδοποιός (ὁ), fъкътopъ de base пеntpъ апъ, binъ, шi чл:, dorapъ. [κάδος, ποιός].

Κάδος (ὁ), [χανδάνω, dap bezї шi κά-

6ος] basӗ de апъ, binӗ, ші чл: doniцъ, îpdъӗ, бӗtoiӗ, mi чл:; (în Sпapta) ӗрпъ пentpӗ botӗpĭ.

Κάδουλος (ὁ), бъĭatӗ, че sлӗжĭа ла misтepiеле Кавipiлop. [Κάβειρος, δοῦλος].

Καδύτας, ου (ὁ), ӗпӗ feлӗ de плantъ a Sipieĭ. (dӗпе алцiĭ κασύτας).

Κάδωλος, ω (ὁ), Dop: în локӗ de κάδουλος.

Κάζω, neîntpeв: temat: în afin: кӗ κήδομαι, (din кapе este întpeв: пӗmaĭ пas: tpeк: de кӗ: κέκασμαι, saӗ κέκαδμαι, ші neste-sъв: ἐκεκάσμην) поеt: sîntӗ rpiжitӗ, înпodoвitӗ, гъtitӗ. (пpin ӗpm: 2) sîntӗ maĭ пpesӗs, maĭ deoseвitӗ.

Κα̣ήμεναι, поеt: în локӗ de καῆναι, пas: пeх: 2: de înf: ал лӗĭ καίω.

Καθὰ, [καθ' ἃ] adв: = Καθώς.

Καθ-αγιάζω, вiit: -άσω, Sкp: [κατὰ, ἅγιος] în локӗ de...

Καθ-αγίζω, вiit: -ίσω, adӗкӗ жeptfъ sпpe кӗpъцitoapе eptape de пînrъpipе; apzӗ de totӗ пе алtapӗ жeptfъ, saӗ пе жъpatiкӗ tpӗпӗ de moptӗ; (de ӗnde поеt:)= Κηδεύω, înmopmîntezӗ; (ӗпе opĭ) кӗpъцӗ пpin peлiцioasъ цepemonie вpе ӗпӗ локӗ пînrъpitӗ; (în цеп:) sfinцeскӗ чева de totӗ; konsfinцeскӗ. [κατὰ, ἅγος]. [de ӗnde

Καθαγισμὸς (ὁ), sfinцipe; adӗчepe de жeptfъ sпpe doвîndipe de eptape; konsfinцipe; înmopmîntape.

Καθ-αγνίζω, вiit: -ίσω, [κατὰ, ἁγνός] кӗpъцӗ чева кӗ totӗл (пpinч:) de пînrъpitъ fantъ. [κατὰ, ἁγνός].

Καθαιμακτὸς, ἡ, ὸν, foapte sînцepatӗ; (fir:) mînжitӗ în sînцe de omopӗ. [din

Καθ-αιμάσσω, вiit: -άξω, mînжeскӗ în sînцe; sînцepezӗ de totӗ. [din

Κάθαιμος (ὁ, ἡ), плinӗ de sînцe, sînцepatӗ de totӗ. [κατὰ, αἷμα].

Καθαίρεσις, εως (ἡ), pestopnape; sӗpпape; stpiкape; пpъпъdipе; (ӗпе-opĭ) în локӗ de ἀναίρεσις, omopîpе. 2) (Бis:) лӗape de dapӗл пpeoцieĭ. [ші

Καθαιρετέος, α, ον, пosit: ал лӗĭ καθαιρέω. [ші

Καθαιρέτης, ου (ὁ), sӗpпъtopӗ, pestopпъtopӗ, пpъпъditopӗ. [ші

Καθαιρετικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкӗ, saӗ kontpiвӗitopӗ ла sӗpпape, ші чл: [din

Καθ-αιρέω -ῶ, вiit: -αιρήσω, ші 2 -ελῶ, (пeх: 2; καθεῖλον, ші чл), коборӗ, пitӗлezӗ; (de ӗnde поеt:) închizӗ окiĭ moptӗлӗĭ; sӗpпӗ ла пъmîntӗ; stpiкӗ; пpъпъкӗ!des omopӗ; доборӗ; destpoпezӗ; osîndeскӗ: (despe лӗкp:) sъвîpшeскӗ; (ӗпе-opĭ) stъпîneскӗ; înfpînrӗ, вipӗĭeскӗ de totӗ. (вezĭ ші ἀναιρέω). 2) (Бis:) ĭaӗ, desfiinцezӗ dapӗл пpeoцieĭ.

Καθ-αίρω, вiit: -αρῶ, (пeх: ἐκάθηρα, пas: tpe: de кӗ: κεκάθαρμαι, ші пeх: ἐκαθάρθην) кӗpъцӗ; (fir:) вatӗ, (oвmt:) sкӗtӗpӗ кожокӗл.

Καθ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, (кӗ цеп:) sъpӗ de ӗndeвa жos, saӗ пeste чева.

Καθαλμὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [κατὰ, ἅλμη]. пpea sъpatӗ, = кӗ...

Κάθαλος (ὁ, ἡ), поеt: [κατὰ, ἅλς] пpea sъpatӗ. || (пpin întind:) «Μάγειρος —». At: кapе пӗпе mӗлtъ sape în вӗкate.

Καθ-αμαξεύω, вiit: -εύσω, tpeкӗ des tpъsӗpa, saӗ кӗ tpъsӗpa пeste чева. (de ӗnde пas: пaptч:) «Καθημαξευμένος». пeste кapе aӗ tpeкӗt mӗлte ші mӗлtъ вpeme tpъsӗpĭ, (пpin ӗpm:) кълкatӗ, ӗmвлatӗ; (алtfeл) fpeкatӗ (пpoп: ші fir:). «Ὁδὸς καθημαξευμένη». Лкs: (ші fir:) «Σκώμματα καθημαξευμένα». Лкs:=Τὰ ἐξ ἁμάξης. «Γύναιον καθημαξευμένον ὑπὸ τοῦ τυχόντος». Ел: «Καθημάξευσε ταῖς συμφοραῖς». Еӗпп: 'л a dӗs ла чea maĭ din ӗpmъ tiкълoшie.

Κάθαμμα (τὸ), [καθάπτω] подӗ, saӗ înпodъtopъ.

Καθαμμίζω, вiit: -ίσω, вezĭ καταμμίζω.

Καθάπαν, (în локӗ de καθ' ἅπαν) adв: кӗ totӗл. de totӗ, în цепepaлӗ.

Καθάπαξ. adв: o datъ пӗmaĭ; o datъ пentpӗ totdaӗпa; în цепepaлӗ, кӗ totӗл; toate înпpeӗпъ, пeste totӗ.

Καθάπερ, ші Καθαπερεί, ші Καθαπερανεί, adв: = Καθὰ, καθώς.

Καθ-απλόω -ῶ, вiit: -ώσω, întinzӗ чева de totӗ, saӗ пeste totӗ.

Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, atinrъtopӗ: sӗпъpъtopӗ. [ші

Καθαπτὸς, ἡ, ὸν, înвpъкatӗ. [din

Καθάπτω, вiit: -άψω, (pap stpъm:) лerӗ (aгъцӗ, aплiкӗ) чева пeste чева; (пpin întind:) înвpaкӗ, пӗĭӗ înпpeжӗp; (ші miж:) пoptӗ. 2) (oвiч: miж: кӗ цеп: saӗ поеt: кӗ aк:) atinrӗ чева (maĭ de mӗлte opĭ în pъӗ); (de ӗnde fir:) atinrӗ кӗ вopвe, (saӗ лinrӗшitoapе) mînrîiӗ, înвӗпezӗ; (saӗ maĭ des sӗпъpъtoapе) чeptӗ. пoпosлӗĭeскӗ. 3) (pap) adӗкӗ în вopвipе пе чineвa de maptӗpӗ ал кӗвintелop meле.

Καθάρειος (ὁ, ἡ), ші adв: είως, = Καθάριος. [de ӗnde

Καθαρειότης (ἡ), = Καθαριότης.

Καθαρεύω, ші Καθαριεύω, вiit: -εύσω. (кӗ цеп:) sîntӗ кӗpatӗ (ші fir: пeвinoвatӗ)

despre чева, petrekъ în кързціе. [шi
Καθαρίζω, віit: -ίσω,=Καθαίρω. [шi
Καθάριος (ὁ, ἡ), їввitорѣ de кързціе, кsратѣ; (прin întind:) граціosѣ, saѣ (франц): élégant. [καθαρός]. [de ѕnde
Καθαριότης (ἡ), їввіре, цinере de кързціе: (прin întind:) елеганцъ.
Καθαρισμὸς (ὁ), кързціре. [шi
Καθαριστήριον (τὸ), кързцitоріе, saѣ локѣ de кързціре. [καθαρίζω].
Καθαρίως, adв: кѕ îndemînъtate de кързціе, кsрат; граціos. [καθάριος].
Κάθαρμα (τὸ), кързцътsръ, гѕnoiѣ, soaie кързцатъ (Тѕрч: мѕрдарлікѣ); (партік:) чеea че sпре кързціре se adѕче în жертфъ, шi пе ѕрмъ se леапъдъ; (de ѕnde despre oameni) skîрвosѣ, de депъртat. [καθαίρω].
Καθ-αρμόζω, віit: -όσω, потрівеskѣ, апlікѣ пе чева.
Καθαρμὸς (ὁ),=Κάθαρσις; (партік:) жертфъ sпре кързціре de пînгъріре реліціoasъ (маї кѕ seamъ de mîнжіре în оморѣ). [καθαίρω].
Καθαρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskѣ, мъ еksпрimѣ кѕрат. [καθαρὸς, λόγος].
Καθαροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, =Καθαίρω, кързцеskѣ. [καθαρὸς, ποιέω].
Καθαρὸς, ά, ὸν, кързцitѣ; кѕратѣ; (фіг:) adeвъратѣ; deslѕшitѣ, еksaktѣ; невіноватѣ; de пехѕлit. «Καθαρὸς Τίμων». Apstf: întокмаї, леitѣ. «Καθαρὸς θάνατος». Od: X. вінstitъ, нѕ прin sѕгрѕмаре. «Τὸ καθαρὸν τοῦ στρατοῦ». Ep: флоареа, партеа алеasъ. «Ἐν καθαρῷ (se înц: τόπῳ)». Om: шi Apstf: deskisѣ, demeptѣ de oameni, saѣ алте înkѕркътѕрі. [καθαίρω]. [de ѕnde
Καθαρότης (ἡ), кързціе; (фіг:) deslѕшіре; невіновъціе, шi чл:
Καθαρουργικὸς, ἡ, ὸν, лѕкратѣ кѕрат. «Καθαρουργικὴ γῦρις». Цеопоп: кѕратъ шi sѕвціре фъinъ. [καθαρὸς, ἔργον].
Καθ-αρπάζω, віit: -άσω, saѣ άξω, хръпеskѣ репеde (прінч: de sѕs în жos).
Καθάρσιος (ὁ, ἡ), =Καθαρτήριος, кързцitорѣ, saѣ контрівѕitорѣ ла кързціре; (фіг:) міжлочіторѣ de еіптаре. || (sѕвst:) Καθάρσιον (τὸ), (înц: ἱερεῖον) жертфъ de кързціре; (înц: φάρμακον) докторіе de кързціт, кързценіе. [din
Κάθαρσις, εως (ἡ), кързціре (акт: saѣ пас:). [шi
Καθαρτέος, α, ον, посit: ал лѕї καθαίρω, чел de кързціт. [шi
Καθαρτὴρ (ὁ), = Καθαρτής. [шi
Καθαρτήριος (ὁ, ἡ), =Καθαρτικός. [шi
Καθαρτὴς, οῦ (ὁ), (кѕ цеn:) кързцitорѣ; (партік:) шарлатанѣ, каре проfeseazъ a кързці прin deskîntіче пе пътimaшi. [καθαίρω]. [de ѕnde
Καθαρτικὸς, ἡ, ὸν, пѕtinчosѣ, saѣ îndemînatікѣ (кѕ înѕшіme de) a кързці.
Καθαρύλλος (ὁ, ἡ), dim: ал лѕї καθαρός. кързцелѣ.
Καθαρῶς, adв: кѕрат; deslѕшit; еksakt; пехѕлit, фъръ вinъ, шi чл: [καθαρός].
Καθ-αυαίνω, віit: -ανῶ, ѕsѕкѣ de totѣ.
Καθαυτὸν, (în локѣ de καθ' αὑτὸν) adв: în sine, sinгѕрѣ; de вѕnъ воiea sa, dела sine.
Καθέδρα, ας (ἡ), [κατὰ, ἕδρα] локѣ de шеdере, skaѕnѣ; катеdръ (амвонѣ) de înвъцъtорѣ, шi чл:; skaѕnѣ de дешертареа пîнтечелѕї; (în цеn:) шеdере, odixnъ; stърѕinцъ întр' ѕnѣ локѣ; кѕлкѕшѣ de вitъ.
Καθέδριον (τὸ), dimin: ал лѕї καθέδρα, skъѕнелѣ.
Καθέδριος (ὁ, ἡ), шезъторѣ пе skaѕnѣ. [καθέδρα].
Καθέζομαι, віit: -εδοῦμαι, (прел: ἐκαθεζόμην) шезѣ; staѣ ѕndeва маї мѕлтъ време; локѕieskѣ.
Καθέηκα, Ion: în локѣ de καθῆκα, пех: 1: de xot:, шi
Καθείην, пех: 2: de постѣ: шi καθεῖκα, тр: de кѕ: ал лѕї καθίημι.
Καθείμαρμαι, пас: тре: de кѕ: ал неîntp: καταμείρω, (întрев: нѕмаї інf: καθειμάρθαι, шi партч: καθειμαρμένος) este ѕрsitѣ, прехотърîtѣ de ѕрsitoape.
Καθειμένως, adв: (de партч); пітѕлат; жos; (фіг:) sfiit, фъръ tonѣ.
Καθείργνυμι (-ειργνύω -είργω), віit: -είρξω, înkizѣ, апеstезѣ. [de ѕnde
Κάθειρξις, εως (ἡ), пѕnере ла înkisoape, апеstаре.
Καθεὶς, (цеn:) καθενὸς, (маї поѕ) în локѣ de ἕκαστος. «Εἷς καθεὶς». Skp: кîte ѕnѕ ѕnѕ, fie-каре în парте. [κατὰ, εἷς].
Καθεῖσα, поеt: пех: 1: ал неîntp: Καθέζω, =Καθίζω.
Καθεκάστην, (маї корек:) Καθ' ἑκάστην (se înц: ἡμέραν), пе fie каре зі.
Καθεκούσιος (ὁ, ἡ), =Ἑκούσιος.
Καθέκτης, ου (ὁ), овлонѣ de котецѣ de порѕмвi. [шi
Καθεκτέον, посit: ал лѕї κατέχω. [шi
Καθεκτικὸς, ἡ, ὸν, пѕtinчosѣ, saѣ îndemînatікѣ a цinea în локѣ, a опрі. [шi
Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -εκτῶς, de
*

ци̂nst, de oпpit, saš de înкъпst. [κατέχω].

Καθελίσσω, biit:-ίξω, înfъшsрš чева de totš.

Καθελκυσμὸς (ὁ), tpaцере de чева din sss în жos. [din

Καθ-έλκω, biit: -έλξω, saš -ελκύσω, (пех: καθέιλκυσα, ши чл:) tpагš чева din sss în жos, коворš tpъгînd ла вале. «Τὰς ναῦς καθέλκειν». Apstf: ши Ksn:

Κάθεμα (τὸ), [καθίημι] op че лъsatš a afîpna în жos snpe подоавъ, snpe екs: къпътîiьл лапцьлъї atîpnatš de rîtš, ши чл:

Καθέννυμι, везї καταέννυμι.

Καθεξῆς, adв: = Ἐφεξῆς, пе pîndš, în шipš; în spmape. [ши

Κάθεξις, εως (ἡ), цinepe, oпpipe, ши чл: (акt: saš пas:). [din

Καθέξω, biit: ал лsї κατέχω.

Κάθεο, poet: în локš de κάθεσο, 2: sinг: пеps: de miж: пех: 2: de поpsнч: ал лsї καθίημι.

Κάθερμα (τὸ), [κατὰ, ἕρμα] черчелš. (везї ши κάθεμα).

Καθ-ερπύζω, ши Καθέρπω, biit: -ερπύσω, (пех: καθείρπυσα, ши чл:) mъ коворš tîpîndз-mъ; saš mъ întinzš în жos kîte пsцinš.

Κάθεσις [καθίημι], εως (ἡ), коворîpe, въгаpe, saš лъsape în жos; înfiцере. 2) [καθέζομαι]. шedepe.

Καθεσσάμην, poet: пех: 1: (кs însem: aktiвъ) ал лsї καθέζομαι.

Καθέστηκα, (прел: καθειστήκειν, 2: miж. tpe: de кs: în локš de пpeз: ал лsї καθίστημι din neîntpeв: καθεστήκω) sîntš ашezatš (întokmitš, лецїsitš, ши чл:); sîntš în întpeвsinцape; eksistš, ръmîiš statopnikš, dзineskš.

Καθεστηκότως, adв: кs statopnicie; sigsp; liniштit; positiв, temeïnik; obiчnsit; хotъpît. [din

Καθεστηκώς, υῖα, ός, (партч: ал лsї καθέστηκα, везї верв:) înfiinцatš; хotъpîtš; întpeвsinцatš, obiчnsitš, регsлatš; temeïnikš; statopnikš, positiвš. (везї ши καθεστώς).

Καθεστήξω, biit: ал (neîntpeв:) καθεστήκω.

Καθεστώς, ῶσα, ός, =Καθεστηκώς. ‖ (obiч: ла nest: îm:) «Τὰ καθεστῶτα (se înц: πράγματα)». stapea de faцъ a лsкpspiлop, лeцiле челе în fiinцъ, administpaцia întokmitъ, ши чл:

Καθετήρ (ὁ), [καθίημι] katetepš, op че instpsmîntš de въгаt în fsndsл snsї tpsпš snpe aflapea челор din întps; (партiк): sondъ, milš, saš snš felš de fitilš хipspцikš; sondъ (o fsnie кs плsmвš ла къпътîiš, snpe черкаpea adînчimiї апелор întpeвsinцatъ de mapinapї), sndiцa пeskapiлop. [de snde

Καθετήριος (ὁ, ἡ), каpe slsжеште ка instpsmîntsл καθετήρ.

Καθετηρισμὸς (ὁ), опеpaцia чеа пpin katetepš (везї καθετήρ). [neîntp: καθετηρίζω].

Καθέτης, ου (ὁ), =Καθετήρ. [ши

Κάθετος (ὁ, ἡ), [καθίημι] лъsatš în жos, коворîtš ла вале. «Βοῦς—». Лкs: чел че în felš de жертfъ se ксfsnda în mape. «Θύρα—» Sхол: Евр: =Καταῤῥακτή, ovлonš. «Μόλυβδος —» Лкs: sonda mapinapiлop, saš кsmпъna zidapiлop. (de snde). «Γραμμὴ—» Mtm: linie перпendiкsлapъ tpasъ dpent în жos. (în цen: ‖ sssst:) =Καθετήρ, (maї партiк:) sndiцa пeskapiлop. «Τριχίνη—» Епгр:

Καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, (прел: καθηῦδον, saš ἐκάθευδον) dopmš.

Καθεύρεμα, saš Καθεύρημα (τὸ), =Ἐφεύρημα, пъskoчitspъ, inвenцie. [din

Καθ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, (пех: καθεῦρον, ши чл:) =Εὑρίσκω, aflз, пъskoчeskš.

Κάθεφθος (ὁ, ἡ), [κατὰ, ἕψω] пpea (вine) feptš. «Χρυσός—» Лкs: (алt:) ἄπεφθος, лъmspitš.

Καθεψής, έος (ὁ, ἡ), = Κάθεφθος.

Καθύψησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ fepвepe. [din

Καθ-έψω, biit: -εψήσω, fepвš чева вine (пînъ sъ se toniaskъ); toneskš, лъmspeskš; (fiг:) moiš, потолeskš.

Κάθη, în локš de κάθησαι, 2: sinг: пeps: ал лsї κάθημαι.

Καθηγεμονικός, ή, όν, = Ἡγεμονικός. [din

Καθηγεμών, όνος (ὁ, ἡ), =Ἡγεμών, повъцsitopš, кълъsзš. [din

Καθηγέομαι -οῦμαι, biit:-ήσομαι, (кs цen:) =Ἡγοῦμαι, mepгš înainte, аpъtš dpsmsл, повъцsieskš пе чinева кътpe..; înчепš чева (daš пildъ) întîiš.

Καθηγήτειρα (ἡ), poet: fem: ал лsї...

Καθηγητήρ, (ὁ), poet: în локš de...

Καθηγητής, οῦ (ὁ), =Καθηγεμών; повъцsitopš. 2) înвъцъtopš. [καθηγέομαι].

Καθ-ηδύνω, biit :-υνῶ, îndsлчeskš de totš.

Καθ-ηδυπαθέω-ῶ, biit:-ήσω, îmї пpъпъdeskš вiaцa (sънъtatea, авеpea) în плъчepoase neîpсчepї.

Καθῆκον (τὸ), nest: de партч: лsї καθήκω. ‖ (ка sssst:) ксвiinцъ, къdepe mopaлъ, datopie a fie-къpsia omš. [de snde

Καθηκόντως, adв: dsпе ксвiinцъ; saš dsпе къdepea ксївa.

Καθήκω, вiit: -ήξω, (tot d'aвna în a treĭa перs: saŭ în partч:) ажвnгŭ, mъ întinzŭ пînъ ла..; (fir:) mъ вrodeskŭ, mъ întîmплв. (кв ак: преп:) «Ὄρος καθῆκον ἐπὶ θάλατταν». Ksn: «Καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος.» Esxл: ne a венit pîndвл sъ ворвim. «Ὁπότε καθήκοι ὁ χρόνος». Ksn: kînd ap sosi вpemea хоtъpîtъ. «Ἑορτῆς εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας καθηκούσης». Пл: вrodindв-se a fi; (ші fir: în partч:) «Τὸ ἐκ Θεοῦ καθῆκον». Лкs: op че вine de ла Dвmnezeŭ. «Τὰ καθήκοντα». Ep: stapea de fаџъ a лвкрърілор, înпрежърърiле. 2) (fir: кв, saŭ fъpъ dat:) mъ notrivesкŭ. «Ὁ καθήκων χρόνος». вpemea notrivitъ, saŭ хоtъpîtъ. (ші авs:) «Τὸ καθῆκον». кввiinџa, saŭ datopia.

Καθ-ηλάιζω, вiit: -άσω, експвĭŭ чева кв totвл ла кълдвра saŭ лвmina soapeлвĭ; лвminezŭ кв totвл.

Καθ-ηλόω-ῶ, вiit: -ώσω, ватŭ кв квĭŭ, saŭ пiponeskŭ de totŭ neste чева. [de вnde

Καθήλωσις, εως (ἡ), пiponipe de чева neste чева. [ші

Καθηλωτής, οῦ (ὁ), пiponitopŭ. [ші

Καθηλωτός, ἡ, όν, tape пiponitŭ, saŭ въtвtŭ кв квĭŭ.

Κάθημαι, (прел: ἐκαθήμην) шezŭ, staŭ nemiшкatŭ în nosiџia mea, ad: fъpъ niчĭ o лвкрape; petpeкŭ maĭ мвлтъ вpeme вndeва; локвĭeskŭ. (кв преп: saŭ adв:) «Ὧδε καθήμενος». Ткр: «Οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ κάθου ἐκεῖ». Skp: (ші înпpot:) «Καθῆστο ἐκ τοῦ μέσου». Ep: s'a tpas, a плекat. (ші кв partч:) «Καθῆσθαι μηδὲν ποιοῦντας» Ksn: (ші în прfp:) «Τοιαῦτα ὀνείδη προξενῶν κάθηται». Пл: «Κάθηνται προσδεχόμενοι». Diod: (ші în partч: în локŭ de adieк:) «Χωρίον καθήμενον». Лкs: жososŭ. (везĭ ші ἧμαι, ші καθίημι, ші καθίζω).

Καθημαξευμένως, [καθαμαξεύω] adв: кв кinŭ овiчнвitŭ, npostŭ.

Καθημέραν, (în локŭ de καθ' ἡμέραν) adв: în toate zilele, пe fie-каpe zi. «Ὁ («Ἡ, «Τὸ) καθημέραν». Лкs: =Καθημερινός. [ші

Καθημερία (ἡ), оквnаџie de toate zilele. [ші

Καθημερεύω, вiit: -εύσω,=Διημερεύω. [ші

Καθημερινός, ἡ, όν, de toate zilele, saŭ че se faче пe toatъ zioa. [ші

Καθημέριος, α, ον, кввenitŭ ла (saŭ fъквtŭ în) zioa de astъzĭ; saŭ чел de toatъ zioa, = Καθημερινός. [κατά, ἡμέρα].

Καθημερόβιος, (ὁ, ἡ),= Ἡμερόβιος.

Καθῆστο, Ion: în локŭ de ἐκάθητο, прел: ал лвĭ κάθημαι.

Καθ-ησυχάζω, вiit: -άσω, mъ лiniшteskŭ кв desъвîpшipe.

Καθίγνυμι Ion: în локŭ de καθέζομαι.

Κάθιδρος (ὁ, ἡ), = Κάθιδρως (везĭ ziч:). [de вnde

Καθιδρόω-ῶ, вiit: -ώσω, (stpъm: ші nestp:) вmплв, saŭ mъ вmплв de sвdoape, saŭ пвdвшeaлъ.

Καθίδρυμα (τὸ), =Ἵδρυμα, клъditвpъ, edifiчiŭ; aшezъmîntŭ, ші чл: [din

Καθ-ιδρύνω, = Καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως (ἡ),=Ἵδρυσις, întemeĭepe de aшezъmîntŭ, ші чл: [din

Καθ-ιδρύω, кiit: -ύσω, (пas: tpe: de кв: καθίδρυμαι, nex: καθιδρύθην) = Ἱδρύω, aшezŭ; пвĭŭ чева a sta statopniк вndeва; zideskŭ (прінч: aшezъmîntŭ); înaлџŭ statвъ, edifiчiŭ, monвmentŭ, ші чл:

Κάθιδρως (ὁ, ἡ), At: în локŭ de Κάθιδρος, плinŭ de sвdoape. [κατά, ἱδρώς].

Καθ-ιερεύω, вiit: -εύσω, ші

Καθ-ιερουγέω-ῶ, вiit: -ήσω, ші

Καθ-ιερόω-ῶ, вiit: -ώσω, = Καθαγνίζω, квръџŭ de пînгъpipe, saŭ пъкatŭ; sfinџeskŭ. [de вnde

Καθιέρωσις, εως (ἡ),sfinџipe; konsfinџipe.

Καθ-ιζάνω, вiit: -ιζήσω, ші miж: -ιζήσομαι, =Καθίζω, -ομαι. [de вnde

Καθίζησις, εως (ἡ), = Κάθισις, шedepe.

Καθ-ίζω, вiit: -ίσω, (прел: ἐκάθιζον, nex: ἐκάθισα, noet: καθῖσα) пвĭŭ пe чineва a шedea; aшezŭ; коmплектezŭ adвnape; întокmeskŭ, pîndвĭeskŭ; mъ fakŭ npiчinвitopŭ de... ‖ (ел: saŭ nestp: ші maĭ noŭ miж:) шezŭ; mъ aшezŭ, saŭ staŭ (petpeкŭ) вndeва. «Ἐκάθισαν τὸ στράτευμα εἰς χωρίον ἐπιτήδειον». Твч: «Ἐνέδραν καθίζειν». ші «Ἐκάθισε τὴν βουλὴν ἐπίσκοπον πάντων». Пл: «Βουλὴν («Δικαστήριον) καθίζειν». Лкs: (ші кв inf:) «Κλάιειν καθίζω τινά». Ksn: fakŭ пe чineва a плînџe. «Ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας». Skp: am лвat de soџiĭ... (ші ел: saŭ nestp:) «Ἐλθόντες δ' ἐκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισι». Od: П: «Τᾷ δ'ὑπὸ τάν κότινον καθίξας». Ткр: «Καθίζουσιν εἰς τὸ Ἡραῖον». Твч: (ші ел:) «Βωμὸν (ἱρὰ) καθίζειν». Поet: a refвџi (ка ръгътopŭ de skъпape). «Εἰς τὸ συνέδριον οὐκ ἤθελε καθίζειν». Ksn: a se adвna. «Καθίσαντες δὲ (εἰς Νηρησσόν) ἡμέρας ἐννέα». Esxл: «Καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τρεῖς». Sof: «Καθίζειν ἐπὶ κώπην». Esst: a апвка вîsla, saŭ a вîslî. (ші fir:) «Ἐκάθισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες αὐτοῦ». Плв: (ші miж:) «Καὶ καθιεῖται (se înџ:

ἐπὶ τοῦ θρόνου) βασιλεύς». Sкр: se ва ашеza împъpatš.

Καθ-ίημι, вііt: καθήσω, (пех: καθῆκα, ші чл:) ласš, sлобоzš чева în жos; ласš чева а къdea, saš а sta atîpnatš; коворš, (ші мiж: saš ел:) mъ коворš; пitвлš; (прin întind:) ашеzš, пвïš ла піndъ; репрезintš în teatpв; порпеsкš чева asвпра квïва. «Καθιέναι κλίμακα». Ер: «Ζωούς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε ἵππους». Iл: Φ: «Οἶνον Λευκανίης καθέηκα». Iл: Ω. (перifp: în локš de ἔπιον) amš въвt. «Σπονδάς καθιέναι». Евр: а торпа лiваціï. «Τείχη καθεῖναι εἰς θάλασσαν». Твч: а траце zidš de amîndoъ пърціле пînъ în маре. «Καθιέναι τὴν φωνήν». Лвч: а înчetina гласвл. «Μακρον καθεικὼς τὸ γένειον». Алчfр: (ші мiж:) «Καθίεσθαι τοὺς πλοκάμους». Алчfр: (ші ел:) «Καθιέναι (se înц: ἑαυτὸν) ἀφ' ὑψηλοῦ». Ksn: (ші fiг:) «Καθιέναι πεῖραν (πρόφασιν)». Ел: Арstf: а пропвне черкаре (а sonda, fiг: de ла марinъ în afin: de însem: кв καθετήρ). «Καθιέναι λόγον (σφαγέα)». Лкs: «Καθιέναι (înпреvнъ ші fъръ εἰς ἀγῶνα) ἵππους (ἅρματα, δρᾶμα)». Лкs: (ші пas:) «Κατίετο δὲ (ἡ στρατηλασίη) εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα». Ер: «Οὐ καθεῖτο τείχη». Твч: (ші în партч:) «Χωρία καθειμένα». Лкs: локврî ашеzate, жosoase. (везï ші κάθημαι).

Καθ-ικετεύω, вііt: -εύσω, рогš ферввinte.

Καθ-ικνέομαι -οῦμαι, вііt: -ίξομαι, (пех: καθικόμην, ші чл:) (кв цеп: ші рар кв ак: dipeк: ші dat: орган: indip:) вiš, ажвпгš пînъ ла..; atinгš (маï de мвлtе-орï spre вътъмаре); (de внde прin întind:) isвеsкš, ловеsкš; (ші fiг:) atinгš sвпъpînd, мвstреzš. «Πικρότατα καθικόμενος αὐτοῦ». Елі: (ші кв ак:) «Μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ. Iл: Ξ. m' aï atins ла inimъ.

Καθ-ιλαρεύομαι, вііt: -εύσομαι,=Καθιλαρύνομαι, мiж: saš пas: ал лвï..

Καθ-ιλαρύνω, вііt: -υνῶ, fакš пе чінева кв totвл влîndš, веselš.

Καθ-ιμάω -ῶ, вііt: -ήσω, ласš чева în жos, погорš (ші мiж: mъ погорš) кв (saš ка кв) fвnie (ad: пвцin кîte пвцinš). [de внde

Καθίμησις, εως (ἡ), чеа прin fвnie кîte пвцinš погорîре (акt: saš пas:).

Καθίννυμι, =Καθίγνυμι.

Καθιξῶ, Dор: în локš de καθίσω, вііt: акt: [ші

Καθ-οῦμαι, At: мiж: вііt: ал 2: ал лвï καθίζω.

Καθ-ιππάζομαι, вііt: -άσομαι, алергš (трекš) песte чева къларе; пръпъdesкš întр' вnš кінš кв кълъpîmea mea; (fiг:) калкš, despreцвïesкš, iaš în пічоаре. «Καθιππάσατο τὴν Μεγαρίδα». Ер: Καθιππάσασθαι τῆς φιλοσοφίας». Лаерt: «Καθιππάζεται νόμους (πρεσβύτην) νέος». Esхл: 2) fакš парадъ къларе. [de внde

Καθίππαξις, ιος (ά), Dор: парадъ de кълъpime (ла Лачdm:)

Καθίππευσις, εως(ἡ), тречере къларе. [din

Καθ-ιππεύω, вііt: -εύσω,= Καθιππάζομαι, трекš къларе. «Οἱ ποταμοὶ καθιππεύονται». se трек (пе înгецš) къларе.

Καθ-ιπποκρατέω -ῶ, вііt: -ήσω, ші

Καθ-ιππομαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, вірвïesкš în вътъліе de кълъpime.

Καθ-ίπταμαι, вііt: καταπτήσομαι, (пех: κατέπτην, ші чл:) sворš în жos.

Κάθισις. εως (ἡ), ашеzаре, saš шеdере

Κάθισμα (τὸ), локš, saš лвкрв, пе каре шаde чінева. 2) (маï новš) = Κάθισις. [καθίζω.]

Καθίστα, în локš de καθίσταθι, порвнч: ал лвï καθίστημι.

Καθ-ιστάνω, ші Καθιστάω -ῶ, (прел: καθίστανον) (маï новš) în локš de...

Καθ-ίστημι, вііt: καταστήσω, (пех: κατέστησα, ші 2: κατέστην, ші пas: κετεστάθην, мiж: тре: de кв: καθέστηκα, ші чл:) пвïš, (fакš) sъ stea, ашеzš, statopniчesкš; (fiг:) pîndвïesкš, instълеzš. «Κρητῆρα καθίστα». Iл: I. «Νῆα κατάστησον». Od: M: опреште кораві. (ші ел:) «Καταστήσαντες (se înц: τὴν ναῦν, saš ἑαυτοὺς) ἐπὶ θέαν». Ksn: (екоn: 15, 7). (ші fiг:) «Ἐπιμελητάς τινας καθιστάναι». Ksn: «Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς»; Sкр: Καθιστάναι δημοκρατίαν (δικαστήρια)». Лкs: (ші мiж:) «Ἐπειδὰν καταστήσησθε τοὺς ἄρχοντας». Ksn: (de внde партч:) «Καθεστηκὼς, ші καθεστὼς». pîndвitš, întокmitš, овічпвitš, ші чл: (ші невt:) «Τὸ καθεστηκός». регвла, овічеïвл. 2) (кв преп:) adвкš ші ласš пе чінева în..; (fiг:) îл fакš а ажвнце, îл adвкš întр' о stаре оаре-каре; (мiж:) ажвпгš în чева. «Τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλον δε ἤ εἰς Ἤλιδα καταστῆσαι Od: N. (ші мiж:) «Καταστὰς εἰς Ῥήγιον (εἰς τὸ στρατόπεδον)». Твч: ші Ер: «Καταστὰς ἐπὶ τὸ πλῆθος». Твч: înfъцішîndв se ла adвпареа пороdвлвï. «Καθίσταντο εἰς τούς Ἐπαρίτους». Ksn: «Ὥσπερ ἐν νηί διαπονεῖσθαι, ἕως ἂν ἐς οὖρον καταστῶσιν». Ksn: (ші fiг:) «Καθιστάναι τινα εἰς ἀσφαλὲς (ἐν ἀκινδύνῳ, ші чл:), saš εἰς ἀνάγκην (εἰς ἀπορίαν, εἰς κίν-

ϑυνον, εἰς αἰσχύνην, ши чл:). (ши між:) «Καθίστασθαι εἰς πόλεμον (εἰς ἀγῶνα, εἰς ἔχθραν) τινί». Лкs: «Καταστὰς εἰς φόβον». Лкs: (de ѕnde 3) (між:) мъ fakѕ; (ши în tpe: de кѕ:) sîntѕ aкѕm, eksistѕ. «Φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι». Sof: (de ѕnde 4) kostѕ. «Ἂν γὰρ ἐκλογισθῇ τῶν δραμάτων ἕκαστον, ὅσου κατέστη». Пл: (ши în партч:) «Ὥστε εἰς τάλαντον ἀργυρίου τὴν τιμὴν εἶναι τοῦ οἴνου καθεσταμένην σὺν τοῖς ἀναλώμασιν». Dm: (вeзї ши γίνομαι 10). 5) ашeзѕ, нотолeskѕ, лініштeskѕ; (ши між: despre лікѕide) мъ ашeзѕ ла fѕндѕ; (despre vîntѕpї) мъ алінѕ, мъ нотолeskѕ. «Καθιστάναι τὴν πόλιν ταραττομένην. Грг: «Καθιστάναι τινα ἐκ μανίας». Bas: (ши між:) «Ὅταν ἡ λίμνη καταστῇ». Apstl: «Ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα καθεστηκὸς λάβῃς». Apstl: (ши fir:) «Ἀνὴρ καθεστώσης ἡλικίας». Лѕч: de vîpstъ ашeзатъ, de міжлокѕ.

Καθ-ιστορέω-ῶ, віit: -ήσω, черчeтeзѕ, ши aflѕ чeвa кѕ desъвîрширe.

Καθό, (în локѕ de καθ' ὅ) adв: нe kîtѕ; fiind къ.

Καθ-οδηγέω-ῶ, віit: -ήσω, =Ὁδηγῶ. [ши

Καθοδηγία (ἡ), =Ὁδηγία. [din

Καθοδηγός (ὁ), =Ὁδηγός. [κατὰ, ὁδηγός].

Κάθοδος (ἡ), погорîре, saѕ дрѕмѕ de погорît 2) întoарчeрe de eksiлатѕ. [κατὰ, ὁδός]

Καθοίμεθα, 1: îm: пeрs: de поft: a лѕї κάθημαι.

Καθολικός, ή, όν, ѕнівeрsалѕ, saѕ џeнeралѕ, totалѕ. [κατά, ὅλος]. [de ѕnde

Καθολικῶς, adв: în џeнeралѕ.

Καθολκή (ἡ), траџeрe în жos. «Ἡ τῶν νεῶν καθολκή». Лкs: погорîрeа коръбіілор дeнe ѕскатѕ нe марe. [ши

Καθολκός (ὁ, ἡ), тръгътopѕ, tîрîtopѕ ла вале, în жos. [καθέλκω].

Κάθολος (ὁ, ἡ), totѕ înпрeѕнъ, întpeгѕ. [κατὰ, ὅλος]. [de ѕnde

Καθόλου, (în локѕ de καθ' ὅλου) adв: în џeнeралѕ, нeste totѕ, saѕ în toate. (маї de мѕлтe-орї кѕ aptik:) «Ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις». Плв: компѕнeрeа istopii ѕнівeрsале. «Ἡ καθόλου προσῳδία». Грам: џeнeрала просодie.

Κάθομα, ши Καθομάδα, [κατὰ, ὁμός] adв: asemenea.

Καθ-ομαλίζω, віit: -ίσω, нeтeзeskѕ чeвa, нотрівeskѕ de totѕ; (fir:) înѕлînзeskѕ.

Καθ-ομηρεύω, віit: -εύσω, ши Καθ-ομηρίζω, віit: -ίσω, deskpiѕ, saѕ лаѕдѕ чeва кѕ Омeріче вeрsѕрї. [κατὰ, Ὅμηρος].

Καθ-ομιλέω-ῶ, віit: -ήσω, (кѕ ак:) atpaгѕ чeва кѕ конворвірea мea. 2) (кѕ dat:) amѕ марe рeлаціe, fаміліаритатe кѕ чінeва; конворвeskѕ. 3) (пас: în партч:) sîntѕ ворвітѕ de тоції; sîntѕ în întpeѕвінцарe de обштe. «Δόξα καθωμιλημένη». Плв: опініe пѕвлікъ, idee прііmітъ în џeнeралѕ de тоції.

Καθ-ομολογέω-ῶ, віit: -ήσω, мъ înвоїeskѕ, fъгъдѕїeskѕ кѕ înкрeдінцарe; арвѕнeskѕ.

Καθ-οπλίζω, віit: -ίσω, înармeзѕ кѕ desъвîрширe; прeгътeskѕ кѕ toate трeвѕінчоaseлe. [de ѕnde

Καθόπλισις, εως (ἡ), ши

Καθοπλισμός (ὁ), înармаре, (akt: saѕ пas:).

Καθορατικός, ή, όν, îndeмînatikѕ a пътрѕндe кѕ вeдeрea. [din

Καθ-οράω-ῶ, ши поеt: -οράομαι -ῶμαι, віit: κατόψομαι, (пeх; -κατεῖδον, ши чл:) мъ ѕітѕ în жos; мъ ѕітѕ нeклінit; вагѕ de seamъ кѕ мѕлтъ кѕріositate.

Καθ-ορίζω, віit: -ίσω, хотъръskѕ eksakt. [de ѕnde

Καθοριστικός, ή, όν, контрівѕітopѕ ла о eksaktъ хотъpîpe, definitivѕ; saѕ хотъpîtѕ, definitѕ, sigѕpѕ.

Καθ-ορμάω-ῶ, віit: -ήσω, =Ὁρμάω.

Καθ-ορμίζω, віit: -ίσω, трагѕ (stpъm: ши нestpъm:) în нортѕ. [ши

Καθόρμιον (τὸ), (Skp:) ланцѕ de гîтѕ, гїорданѕ. [κατὰ, ὅρμος].

Καθ-οσιόω-ῶ, віit: -ώσω, =Καθιερόω, konsfinцeskѕ. «Καθωσιωμένος τινί». Epd: înкінатѕ кѕ totѕл кѕїва. [de ѕnde

Καθοσίωσις, εως, (ἡ), =Καθιέρωσις, konsfinцірe. 2) fantъ кріміналъ asѕпра ѕнeї вeнeравілe нeрsoане. «Καθοσιώσεως ἔγκλημα.» Лц: крімъ asѕпра îмпърatѕлѕї, Лat: crimen laesae majestatis.

Καθόσον, (în локѕ de καθ' ὅσον) adв: =Καθό.

Καθότι, (în локѕ de καθ' ὅτι) adв: прeкѕм; fiind къ, =Καθό, ши Καθόσον.

Καθ-υβρίζω, віit: -ίσω, (кѕ ак: saѕ џen:) нeвінstесkѕ прeа мѕлт; (кѕ dat:) калкѕ кѕ despreцѕіpe, їаѕ în нічоарe нe чінeва.

Καθ-υγιάζω, віit: -άσω, însънътошeзѕ кѕ desъвîрширe нe чінeва. [de ѕnde

Καθυγίασις, εως (ἡ), desъвîршітъ însънътоширe, вінdeкарe.

Καθ-υγραίνω, віit: -ανῶ, ѕмeзeskѕ чeва de totѕ, моїѕ. [de ѕnde

Καθυγρασμὸς (ὁ), desъвîршітъ ѕмeзірe, ѕдарe, saѕ моїарe.

Κάθυγρος (ὁ, ἡ) кѕ totѕл ѕmedѕ̆, ѕdatѕ̆, moїatѕ̆; apoѕѕ̆. [κατὰ, ὑγρός].

Κάθυδρος (ὁ, ἡ), = Κάθυγρος. 2) поеt: плinѕ̆ de aпъ. [κατὰ, ὕδωρ].

Καθ-υλακτέω-ῶ, biit: -ήσω, (кѕ цеn:) лatpѕ asѕпра кѕїва.

Καθ-υλίζω, biit: -ίσω, =Διυλίζω, stpeкорѕ̆, лътѕреskѕ̆, кѕръцѕ̆ de matepie.

Καθ-υλομανέω-ῶ, biit:-ήσω,(despre плапte) daѕ̆, skoцѕ̆ mѕлte (petpeвniчe) кръчї, ши fpѕnze.

Καθ-υμνέω-ῶ, biit: -ήσω, daѕ̆ лаѕde, înaлцѕ̆ imпѕрї des ши кѕ глаsѕ̆ mape.

Καθ-υπάρχω, biit: -άρξω, eksistѕ̆ пепреkѕpmat, dѕineskѕ̆.

Καθ-υπ-είκω, biit: -είξω, mъ sѕпѕїѕ̆ întpѕ toate.

Καθ-υπ-εμφαίνω, biit: -φανῶ, însemnezѕ̆ чева kam askѕnsѕ̆, алегорiкѕ̆.

Καθ-υπ-εν-δίδωμι, biit: -ενδώσω, mъ îndѕплекѕ̆, mъ sѕпѕїѕ̆ desъвîршit.

Καθ-υπερ-ακοντίζω, biit: -ίσω, = Ὑπερακοντίζω.

Καθ-υπερ-έχω, biit: -έξω, întpeкѕ̆, ковîршеskѕ̆ în toatъ întindepea.

Καθ-υπερηφανέω-ῶ, biit: -ήσω, (кѕ цеn:) mъ поpтѕ̆ кѕ mѕлтъ mîndpie asѕпра кѕїва, despreцѕїeskѕ̆ пе чinева кѕ totѕл.

Καθύπερθε, ши (maї 'nainte de вок:) καθύπερθεν, adв: лок: пе deasѕпра, maї presѕs, saѕ̆ maї sѕs de чева. (кѕ цеn:) «Ἡ καθύπερθε ἢ ὑπένερθε Χίου». Od: Γ: «Δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν». Iл: Γ: (ши кѕ inf:) «Καθύπερθε γενέσθαι». Лкs: sъ predomnїaskъ, sъ вipѕїaskъ. 2) (timп:) maї 'nainte. «Καθύπερθε δὲ τουτέων». Ep: [κατὰ, ὑπέρ].

Καθυπέρτατος, η, ον, (sѕперл: ал лѕї καθύπέρτερος) чел maї presѕs de kît toцї.

Καθ-υπερτερεω-ῶ, biit: -ήσω, (кѕ цеn:) întpeкѕ̆, sîntѕ̆ de totѕ̆ maї presѕs· [din

Καθυπέρτερος, α, ον, (кomпар: ал лѕї καθύπερθε) чел кѕ totѕл maї presѕs de алтѕл. «Τὰ πράγματα καθυπέρτερα γέγονε». Ep: aѕ̆ predomnit, aѕ̆ ковîршit.

Καθ-υπηρετέω-ῶ, biit: -ήσω, sлѕжeskѕ̆ кѕ mѕлтъ вѕпъ voinцъ (din toatъ inima).

Καθ-υπισχνέομαι -οῦμαι, (фъpъ biit:) фъгъdѕїeskѕ̆ кѕ înkpedinцape.

Καθυπνής, έος (ὁ, ἡ), =Κάθυπνος. [ши

Καθύπνιος (ὁ, ἡ), kape se face în somnѕ̆, saѕ̆ пе вpemea somnѕлѕї. [ши

Κάθυπνος (ὁ, ἡ), adînkatѕ̆ în somnѕ̆; somnoposѕ̆. [κατὰ, ὕπνος]. [de ѕnde

Καθ-υπνόω-ῶ, biit: -ώσω, dopmѕ̆ adînkѕ̆ somnѕ̆; saѕ̆ adopmѕ̆. [de ѕnde

Καθύπνωσις, εως (ἡ), adopmipe.

Καθ-υπο-βάλλω, biit: -βαλῶ, = Ὑποβάλλω.

Καθ-υπο-γράφω, biit: -γράψω, = Ὑπογράφω.

Καθ-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, = Ὑποδείκνυμι.

Καθ-υπό-κειμαι, biit: -κείσομαι, = Ὑπόκειμαι

(кѕ totѕл)

Καθ-υπο-κρίνομαι, biit; -κρινοῦμαι, (кѕ ак:) atpaгѕ̆ плъчереа кѕїва прin репреsintaцia mea în teatpѕ. 2) (кѕ ак: saѕ̆ inf:) imitѕ̆, saѕ̆ mъ prefakѕ̆ чева faлs.

Κατ-υπο-πίπτω, biit: -υποπεσοῦμαι, kazѕ̆ sѕвt чева кѕ totѕл.

Καθ-υπ-οπτεύω, biit: -εύσω, вънѕїeskѕ̆ чева asѕпра кѕїва. [din

Καθύποπτος (ὁ, ἡ), =Καχύποπτος. [κατὰ, ὕποπτος, = Καχύποπτος].

Καθ-υπο-στιβίζω, biit: -ίσω, îmї въпseskѕ̆ цепеле ши sпрînчепеле кѕ ѕпѕ̆ feлѕ̆ de neaгpъ въпsea.

Καθ-υπο-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, sѕвordinezѕ̆, saѕ̆ sѕпѕїѕ̆ кѕ totѕл.

Καθ-υπο-τοπέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, =Καχυποτοπέομαι.

Καθ-υπο-τρέχω, biit: -υποδραμοῦμαι, (пех: καθυπέδραμον, ши чл.) гoneskѕ̆ din ѕpmъ; saѕ̆ amъцeskѕ̆ пе askѕns.

Καθ-υπουργέω-ῶ. biit: -ήσω, =Καθυπηρετέω.

Καθ-υστέρέω-ῶ, biit: -ήσω, ши

Καθ-υστερίζω, biit: -ίσω, ръmîїѕ̆ mѕлt îndъpъt; (кѕ цеn:) viѕ̆, saѕ̆ fakѕ̆ чева maї în ѕpmъ de toцї; (fir:) sîntѕ̆ maї de жos dekît toцї.

Καθ-υφαίνω, biit; -ανῶ, цеsѕ̆ чева întpeгѕ̆; (fir:) ѕпелteskѕ̆ реле înпpotiva кѕїва.

Καθύφεσις, εως (ἡ), лепевipe, kodipe în împлinipea datopii saѕ̆ віклепіpe în sъвîршipea вpe ѕпеї înkpedinцate тpeвї, (sпре екs:) înцелецерe de advokatѕ̆ кѕ protivnikѕл în прічinъ de жѕdikatъ. [ши

Καθυφετήρ (ὁ), кълкътopѕ̆ din віклепіe de datopiiлe saлe прin taїnікъ înцелеце-pe кѕ връжmашѕл; пеînгрiжitopѕ̆ din pea voinцъ de лѕкpѕpї, saѕ̆ тpeвї înkpedinцate лѕї. [din

Καθ-υφ-ίημι, biit: καθυφήσω, (пех: καθυφῆκα, ши чл:) îmї лепевeskѕ̆ din pea voinцъ datopiiлe; (maї кѕ seamъ) fiind advokatѕ̆ în прічinъ de жѕdikatъ лаsѕ̆ пе protivnikѕ̆ a se fолоsi din окazii, fiind de maї 'nainte înцелеsѕ̆ кѕ dînsѕл; saѕ̆

în вътъліе mъ лаsŏ nebitежеmte a mъ înfrînџe връжmашѫл, trъdaŏ вірѫінџа; (în џеn:) =᾿Εθελοκακῶ (везї ziч:).

Καθ-υφ-ίστημι. biit: καθυποστήσω, = Ὑφίστημι.

Καθυψηλός, ή,όν, пrea'naltŏ.[κατὰ.ὑψηλός].

Καθ-ωραΐζομαι, biit: -ίσομαι, пrea mѫлt mъ înfrѫmѫseџezŏ, mъ înџoџonezŏ.

Καθώς, [κατὰ, ὡς] adв: =Καθάπερ, пrекѫm, în че кіпŏ.

Καὶ, коnіѫnкџ: коmплеt: (кonлеrînd saŏ zічере кѫ zічере) «Ἡ οἰκονομία ἐπιστήμη τις ἐστιν, ὥσπερ ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ χαλκευτικὴ καὶ ἡ τεκτονική». Ksn: (шi înпreѫnъ кѫ τε) «Ἰδὼν δὲ ὁμοῦ ὄντας Σωκράτην τε καὶ Κριτόβουλον, шi чл:» Ksn: (saŏ пrопоsiџіе кѫ пrопоsiџіе). «Τά τε ὄμματα φιλοφρονεστέρως ἔχουσι, καὶ τὴν φωνὴν πραοτέραν ποιοῦνται, καὶ τὰ σχήματα εἰς τὸ ἐλευθεριώτατον ἄγουσιν». Ksn: 2) în strъmѫtape de înџелѫŏ. «Καὶ ἐγὼ εἶπον». шi «Καὶ ἐγὼ ἀκούσας». Ksn: 3) înпpotіbіtate de înџелеsŏ. «Καὶ πῶς, ἔφη, οὐκ ἀπαλλάττῃ»; Ksn: «Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἴω». Іл: І. (шi înпreѫnъ кѫ μήν). «Καὶ μὴν ἐπόμνυνται δύο καὶ εἴκοσιν (ἔτη) εἰς τὸν ἐπόμενον μῆνα τελέσειν». Лѫч: (шi înпreѫnъ кѫ ἄν). «Καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο». Іл: Е. (шi înпreѫnъ кѫ εἰ). «Καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν». Іл: ... «Καὶ εἰ μὴ χρήματά τις τύχοι ἔχων». Ksn: (іар обіч: înпreѫnъ кѫ τοι шi περ) везї καίτοι, καίπερ. 5) (кonтрапоsit: în локŏ de ἀλλά). «Καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἐστί, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει· καὶ τὸ κάλλος καλόν ἐστι, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ». Ткр: 6) adъог: «Ναὶ μὰ τοὺς θεούς, καὶ σφόδρα γε». Ksn: «Νὴ Δία καὶ πολλούς γε». Ὃ δὴ καὶ καθ' ἡμᾶς διεσώζετο». Лкs: (шi înпreѫnъ кѫ ἀλλά). «Ἀλλὰ καὶ ἔμελλον δὲ ἐγὼ τοῦτο ἐρήσεσθαι». Ksn; 7) înтеџ: saŏ emf: (în felѫpite înџелеsѫpї). «Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ». Od: А. «Ἆρ' οὐ τοῦτό γε ἤδη καὶ λίαν μανικόν». Ksn: «Αὐξανόμενος γίνεται καὶ εἰς ἑπτακαίδεκα πήχεας». «Κέλεται δὲ ἑ θυμὸς καὶ εἰς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν». Іл: М. «Ἄχρηστοι καὶ γυναιξί». Плт: «Ἐπὶ σὲ οὗτοι, καὶ τίνα, φησίν, ἄλλον»; Пл: «Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ». Іл: D. «Ἦν δ' ἦμαρ ἤδη δεύτερον, καὶ κατηγόμην». Sof: (іар обіч:) «Καὶ ταῦτα». шi maї bîrtos, în вреmе че, кѫ toate къ. «Καὶ ταῦτα εἰδότες, ἔτι». Ksn: «Καὶ ταῦτα τῶν δοκούντων ἱκανωτάτων ἀνδρῶν εἶναι». Ksn: 8) (dѫпе челе asemъnъtіbe) în локŏ de ὡς, ὥσπερ. «Γνώμῃσι ἐχρέοντο ὁμοίῃσι καί σύ». Ер: ‖ (înпреѫnъ кѫ felѫpite пaptік: se експлікъ în felѫpite кіпѫpї, maї de mѫлtе орї însъ ръmîne maї nесксплікatŏ). «Καὶ γάρ, «Καὶ γάρ τοι, «Καὶ γὰρ δή, «Καὶ γὰρ οὖν». fiind къ, întр' adеверŏ. «Καὶ δὲ, «Καὶ δέ τε, «Καὶ δέ νυ». поеt: шi întр' adеверŏ, maї кѫ seamъ шi, шi пе лîнгъ ачеаsta. «Καὶ νύ κε, «Καὶ νύ κε δή». «Καὶ νύ κεν ἐξετέλεσαν». Od: А. шi поаte (nегрешіt) ар fi sъвîpшіt' о. «Καὶ δή, «Καὶ δὴ δέδειγμαι». Esхл: «Καὶ δὴ παρεῖχεν». Еѫр: sъ пе înкіпѫіm, къ. «Καὶ μέν, «Καὶ μὲν δή, «Καὶ μὲν δή καί». Лкs: dар înкъ шi.

Καιάδας, saŏ Καιάτας, saŏ Καιέτας, α (ὁ), [în afin: кѫ Κῶος] пръпаstіе, în каре арѫнкаŏ пе вінованџї ла Sпарта.

Καῖαρ, ατος (τὸ), = Κύαρ.

Καιετάεις, [καιέτας] εσσα, εν, поеt: adînкоsŏ, пръпъstіosŏ. (везї шi κητόεις).

Καικίας, ου (ὁ), вîntŏ нordоресъpiteanŏ. (везї шi θρασκίας).

Καινίζω, biit: -ίσω, înnоїеsкŏ; fакŏ înоваџїї. ‖ (în a treia пеps: шi nеstр:) «Καὶ τι καινίζει στέγη». Sof: чева поŏ se întîmплъ în касъ. 2) поеt: еŏ întîїŏ întrевѫінџеzŏ ѫnŏ поŏ лѫкрѫ. «Καίνισον ζυγόν». Esхл: (везї шi καινόω). [καινός].

Καινίς, [καίνω] ἴδος (ἡ), (se înџ: μάχαιρα) кѫџitŏ de înжѫnгіаt віte, = Κοπίς.

Καίνισμα (τὸ), лѫкрѫ аръtаtŏ de поŏ, saŏ реnоіtŏ, іноваџіе. [шi

Καινισμὸς (ὁ), реnоіре; іноваре. [шi

Καινιστής, οῦ (ὁ), реnоіtорŏ; іноваtорŏ. [καινίζω.].

Καινογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiŏ (коmпѫїŏ) поѫъ лѫкрѫрї. [καινὸς, γράφω].

Καινοδοξέω -ῶ, biit: -ήσω, = Καινοτομέω. [καινὸς, δόξα].

Καινολογία (ἡ), поŏ кіпŏ de ворвіре, іноваџіе în експресіе. [καινὸς, λόγος].

Καινοπαγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [καινὸς, πήγνυμι] din поŏ, saŏ de кѫpînd konstpѫitŏ. (везї шi καινοπαθής).

Καινοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ξενοπαθῶ.

Καινοπαθής, έος (ὁ, ἡ), пе каре а пъtimit (а sѫferit) чіпева întîїа оаръ. (алџїї îndрепt: καινοπαγής). [καινὸς, πάθος],

Καινοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [καινὸς, πῆμα] пъtimашŏ de кѫpînd (saŏ întîїа оаръ) de о непорочіре.

Καινοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакŏ, saŏ пъскочеskŏ чева поŏ, іноvezŏ, saŏ реnоїеskŏ. «Τί καινοποιηθὲν λέγεις»; Sof: че поŏ zічї? [καινοποιός]. [de ѫnde

Καινοποιητὴς, οῦ (ὁ), пъsкочitopš, saš întpodšкъtopš de чева noš; penoitopš.

Καινοποιία (ἡ), пъsкочipe de чева noš; penoipe; inoвaцie. [din

Καινοποιὸς (ὁ, ἡ), inoвatopš; saš penoitopš. [καινὸς, ποιός].

Καινοπραγέω -ῶ, вiii: -ήσω, faкš noвъ лšкpšpĭ, inoвezš. [шi

Καινοπραγία (ἡ), =Καινοτομία, inoвaцie. [καινὸς, πράττω].

Καινοπρέπεια (ἡ), sšвst: aл лšĭ...

Καινοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -πρεπῶς, кape seamъnъ a fi noš, neoвiчnšitš. [καινὸς, πρέπω].

Καινὸς, [καίω] ή, ὸν, noš. «Ἐκ καινῆς, adв: din noš (de isnoaвъ).

Καινόσπουδος (ὁ, ἡ), sîpršitopš лa noвъ лšкpšpĭ, îšвitopš de inoвaцiĭ. «Τὸ καινόσπουδον». Лonц: aплeкapea лa inoвaцiĭ. [καινὸς, σπουδή].

Καινοσχημάτιστος (ὁ, ἡ), fopmatš în кiпš noš, (чĭšdatš, neoвiчnšitš). [καινὸς, σχηματίζω].

Καινοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ),=Καινοσχημάτιστος. [καινὸς, σχῆμα].

Καινόταφος (ὁ, ἡ), noet: кšвenitš лa noš (dšne noš кiпš кльditš) mopmîntš. [καινὸς, τάφος].

Καινότης (ἡ), noime, saš noštate. [καινός].

Καινοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taĭš (deskizš) noš dpšmš (noвъ minъ, шi чл:). (de šnde 2) (maĭ de mšлte-opĭ fir:) întpodšкš noвъ sistemъ (noвъ пъpaвšpĭ, dorme, шi чл:), inoвezš. [καινοτόμος]. [de šnde

Καινοτόμημα (τὸ), inoвaцie (op чe din noš întpodšsš).

Καινοτομία (ἡ), пъsкочipe, întpodšчepe de noвъ dorme, шi чл:, inoвaцie. [din

Καινοτόμος (ὁ, ἡ), întpodšкъtopš de noвъ sistemъ; îšвitopš de inoвaцiĭ, inoвatopš. [шi

Καινότομος (ὁ, ἡ), (dšne ziч:) din noš tъĭatš; (fir:) din noš întpodšsš, inoвatš, noš-apъtatš. [καινὸς, τέμνω]. [de šnde

Καινοτόμως, adв: кš кiпš inoвatš, din noš пъsкочitš.

Καινότροπος (ὁ, ἡ), de noš кiпš, neoвiчnšitš (кisnoвatš). [καινὸς, τρόπος].

Καινουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкš чева noš, penoĭeskš. 2) skimвš (faкš пpefaчepĭ în) чeлe întoкmite, saš oвiчnšite. [καινουργός]. [de šnde

Καινούργημα (τὸ), noвъ пъsкочitšpъ, =Καινοτόμημα.

Καινουργὴς, έος (ὁ, ἡ), din noš лšкpatš. [καινὸς, ἔργον].

Καινούργησις, εως (ἡ), шi

Καινουργία (ἡ), din noš лšкpape, penoipe; inoвaцie, = Καινοτομία. [шi

Καινουργίζω, вiit: -ίσω, = Καινουργέω. [καινουργὸς]. [de šnde

Καινουργισμὸς (ὁ), =Καινουργία.

Καινουργὸς (ὁ, ἡ), penoitopš; saš inoвatopš. [καινὸς, ἔργον].

Καινοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), din noš (întîĭa oapъ) въzštš, apъtatš. [καινὸς, φαίνω].

Καινόφιλος (ὁ, ἡ), îšвitopš de inoвaцiĭ, saš noštъцĭ. 2) fъкъtopš (пpefepitopš) de noĭ пpieteni. [καινὸς, φίλος].

Καινοφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeвšinцezš noвъ ziчepĭ, saš o кisnoвatъ лimвъ. [шi

Καινοφωνία (ἡ), =Καινολογία, noвъ, кisnoвatъ вopвipe, saš eкsпpesie. [din

Καινόφωνος (ὁ, ἡ) =Καινοφραδής. [καινός, φωνὴ].

Καινόω-ῶ, вiit: -ώσω, =Καινίζω, penoĭeskš; шi ='Εγκαινιάζω; sfinцeskš (tîpnoseskš) «Ποιησαμένην δίκημα ὑπόγαιον καινοῦν τῷ λόγῳ». Ep: a 'ĭ da вine-кšвîntapea. (шi nas:) «Καινοῦσθαι τάς διανοίας». Tšч: a se aплeкa кътpe inoвaцiĭ. [καινός].

Καίνυμαι, (пpeл: ἐκαινύμην) noet: (кš aк:) întpeкš кoвîpшeskš. (вezĭ шi κάζω). [din

Καίνω, [în afin: кš θείνω], вiit: -κανῶ, (nex: 2: ἔκανον) noet: = Κτείνω, omopš.

Καινῶς, adв: кš noš (neoвiчnšitš) кiпš. [καινός].

Καίνωσις, εως (ἡ), [καινόω] penoipe; inoвape, saš inoвaцie.

Καίπερ, кoni̇šnкц: înпpotiв: кš toate къ, de шi. (кš пaptч:) «Καίπερ εἰδότα, ὅτι». Ksn: «Καίπερ γυνὴ οὖσα». Ksn: (шi înпpešnъ кš ὅμως). «Καίπερ οὐ στέργων ὅμως». Esxл: (шi кš întpeпšnepe de aлtъ пaptiк:). «Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον». Om: (вezĭ шi καίτοι).

Καιρικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitš (пponopцionatš) кš вpemea. [шi

Καίριμος, η, ον, noet: în лoкš de...

Καίριος, α шi ος, ον, fъкštš în вpemea кšвenitъ, în potpiвitъ oкazie; (пpin špm:) пpinчiпaлš, esenцiaлš (fpanц:); foлositopš. «Σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια». Гnom: «Τὸ καίριον ποιεῖν ξένῳ». Sof: (вezĭ шi εὔκαιρος). 2) чeл чe a пemepit лoкšл кšвiinчošš; (de šnde despe лoвitšpъ, saš panъ) moptaлъ, пpimeждioasъ. «Παίει αὐτὸν, καὶ καιρίας μὲν πληγῆς ἁμαρτάνει». Ksn: (шi eл.). «Καιρίαν λαβεῖν». Лks: a se

ръni nemepit. (de sнde 3) (npin întind:) «Καίριον (τὸ), ши (îm:) Καίρια (τὰ), (se înц: μέρη) челе mai esenцiale пърцї ale tpsпsлsї, sнde лoвitspele sînt adsкъtoape de moapte. «Ὁ αὐχὴν τῶν καιρίων ἐστί» Ksn: «Ἐν καιρίῳ (saš)«Κατὰ καίριον». Ep: [вeзї ши καιρός]. [de sнde

Καιρίως, adв: ла вреme (късenitъ). 2) ла локš nemepitš, de moapte.

Καιρόεις, εσσα, εν, [καῖρος] вine цesstš.

Καιρὸς (ὁ), [ἀκαρὴς, saš maї вine în afin: кs κήρ, κάρη] xotъpîtъ distanцъ de timnš. (de sнde). «Οἱ τέσσαρες καιροὶ τοῦ χρόνου». чeї natps timnї aї ansлsї. (вeзї ши ὥρα). «Κατὰ καιρὸν μὲν, κατὰ καιρὸν δέ». Ep: =ποτὲ μὲν, ποτὲ δέ, kînd awa, kînd altfeл. 2) вpeme notpiвitъ, saš înвoitъ; okazie, sopokš, saš nsntš de timnš; (npin spm:) foлosš, îintepesš. «Χρόνου καιρός». Лкs: «Καιρὸν τηρεῖν». Лкs: вeзї καιροφυλακέω. «Καιροῦ λαβόμενος». Лкs: «Οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μενετοί». Тsч: (ши în nepifp:) «Ἐν καιρῷ γίνεσθαί (saš εἶναί) τινι». Ksn: a ажsta, a foлosi пe чineва. (ши în локš de adв:) «Εἰς («Πρός, «Κατὰ) καιρόν». «Ἐπὶ καιροῦ, «Παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν». Лкs: Ἐπὶ καιροῦ λέγειν». Пл: a вopвi nemepit. «Παρὰ καιρόν». «Ἐκ («Ἀπὸ «Ἄνευ) καιροῦ». Лкs: «Τίς σοι καιρός»; Esp: че te foлoseште? 3) локš notpiвitš. «Αὐλίσασθαι τῶν χωρίων, οὗ καιρὸς ἐστί». Тsч: (de sнde 4)=Καίριος. «Εἰς καιρὸν τυπείς». Esp: «Τὸ εἰς καιρὸν τοῦ τραύματος». Flstp: 5) mъsspъtate, кsвiinцъ, пpoпopцie. «Ὑπὲρ καιρὸν ἐμπιπλάμενος». Ksn: «Μείζων τοῦ καιροῦ γαστήρ». Ksn: «Προσωτέρῳ («Ἐγγυτέρῳ) τοῦ καιροῦ». Пл: ши Ksn: «Καιροῦ πλέονες». Лкs: 6) stape, disnosiцie; înпpeжspape. «Οἱ τῶν ἀέρων (σωμάτων) καιροί». Stpв: ши Гал: «Πόλις συνηγμένη ὑπὸ λιμοῦ εἰς ἔσχατον καιρόν. Пл: (вeзї ши χρόνος, ши ὥρα).

Καῖρος (ὁ, saš τὸ), [κείρω, saš κήρ] fîпгioapeле цesъtopeштiлop ssлsрї, кs kape se лeг къпъtїїeле iцeлop; saš înплetitspa, npin kape sînt netpeкste fipeле toptsлsї npin iцe, кa sъ ns se înкspче.

Καιροσέων, noet: în локš de καιροέσσων, цen: îm: fem: ал лsї καιρόεις.

Καιροσκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, [καιρὸς, σκοπός]. [ши

Καιροφυλακέω (κτέω) -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskš, nîndeskš вpeme. «Καιροφυλακεῖν τὴν πόλιν (τὴν χρῆσιν)». Dm: ши Apst: [ши

Καιροφυλακία (ἡ), nîndipe de вpeme. [καιρὸς, φυλακή].

Καιρόω -ῶ [καῖρος], вiit: -ώσω, лerš къпъtїїeле iцeлop de fîпгioapeле ssлsрiлop. [de sнde

Καίρωμα (τὸ). (în цen: цesъtspъ, nînzъ, (ïap naptik:) чea лeratъ înкъ de ssлsрї. [ши

Καίρωσις, εως (ἡ), лerapea iцeлop de ssлsрї; (npin spm:) nsnepe de nînzъ în pъsвoїš. [ши

Καιρωστὶς (στρὶς), ίδος (ἡ), цesъtoape.

Καισαρεύω, вiit: -εύσω, sîntš (гsвepnezš, saš лsкpezš кa snš) Чesapš. [Καῖσαρ].

Καίτοι, (în локš de καί τοι) koniкnкцie: înпpotiв: кs toate къ. (кs xot:) «Καίτοι πειρῶμαι». Ksn: (ши înпpesnъ кs γε). «Καί τοι γε εἴρηκεν». Ksn: (ши кs naptич:) înпpesnъ кs περ). «Καίτοι περ ἀποκρήμνου ὄντος τοῦ χώρου». Ep: (вeзї ши καίπερ).

Καίω, вiit: -καύσω, (nex: ἔκηα, nas: tpe: de кs: κέκαυμαι, nex: ἐκαύθην, ши 2: ἐκάην) anpinzš (fokš). «Πῦρ κῆαι ἄνωγε, ὀπτῆσαί τε κρεῶν». Od: O. «Πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν». Od: I. (ши mïж:) «Πῦρ κήαντο». Iл: I. «Πῦρ μέγα κηάμενος». Od: Ψ. «Κηάμενοι πυρὰ πολλά». Od: Ψ. «Ἐν τῷ χειμῶνι πῦρ καίειν πᾶσι δοκεῖ, ἢν ξύλα ἔχωσι». Ksn: (ши nas:) «Παννύχιον καίεται τὸ ἐλλύχνιον». Ep: «Δάς καιομένη». Пл: 2) apzš. «Καί μιν (τὸν νεκρὸν) ἐν πυρὶ κήαιεν». Iл: Ω. «Μηρὰ κήαντες». Od: N. жeptfind. «Καί νιν πυρᾶ κήαντες». Sof: (ши fir:). «Μίμνερμος ἐκαίετο Ναννοῦς». At: apdea de amopsл eї.

Κὰκ, noet: (în anok: maї 'nainte de κ) în локš de κατ', saš κατά. «Ἤλασε κὰκ κεφαλῆς». Tкp: «Ἄκρην κὰκ κόρυθα. Iл: Λ.

Κὰκ, At: (în kontpaкц:) în локš de καὶ ἐκ.

Κακάβη (ἡ), = Κακκάβη.

Κακαγγελέω-ῶ, вiit: -ήσω, вesteskš peле. [ши

Κακαγγελία (ἡ), вeste pea. 2) (în Iнokp:) гpeш: în локš de καταγγελία, вopвipe de pъš. [din

Κακάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopš de peле. [κακός, ἄγγελος].

Κακάγγελτος (ὁ, ἡ), noet: вestitš (înкsnoштinцatš) snpe pъš; npiчinsitš dintp' o pea вestipe. [κακός, ἀγγέλλω].

Κακαλία (ἡ), snš felš de вsрianъ, (alt:) βήχιον. (вeзї ши ἀκακαλίς).

Κακανδρία (ἡ), nевitежie, fpikoшie. 2) (dsnе Esixie) вървъцie snpe fачepe de pъš. [κακός, ἀνήρ].

Κακανέω-ῶ, вiit, -ήσω, (se sokoteште

грешitѕ) în локѕ de κατακονάω.

Κακανθήεις, εσσα εν, поет: чел кѕ реа (saѕ otрѣвічоasѣ) fлоаре. [κακός, ἄνθος].

Κακάω, кaѕtѣ κακκάω.

Κἀκεῖ, în kontpakц: în локѕ de κάι ἐκεῖ.

Κἀκεῖνος, în kontpakц: în локѕ de κάι ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, în kontpakц: în локѕ de κάι ἐκεῖσε.

Κακελπιστέω-ῶ, віit: -ήσω, amѕ реле пѣdeждĭ, sîntѕ desnepatѕ. [κακός, ἐλπίζω].

Κακέμφατος (ὁ, ἡ), (прінч: λέξις) kape ape pea însemnape, saѕ fаче pea întinѣpipe, ѕnѣ рѣѕ, este рѕшinoasѣ. [κακός, ἐμφαίνω];

Κακεντρέχεια (ἡ), kапачіtate (aktiвitate) ла рѣѕ. [din

Κακεντρεχής, έος (ὁ, ἡ), порnitѕ ла рѣѕ, вікleanѕ. [κακός, ἐν, τρέχω].

Κακεργασία (ἡ), pea mistѕipe. (poate ші греш: în локѕ de κατεργασία). [ші

Κακεργάτης, ші Κακεργέτης, ου (ὁ), ші Κακεργάτις (γέτις), ιδος (ἡ), fѣкѣtopѕ de pеле. [κακός, ἔργον].

Κακεστώ, όος -οῦς (ἡ), înnpot: de εὐεστώ, pea stape, tікѣлошіе. [κακός, εἰμί].

Κακέσχατος (ὁ, ἡ), поет: чел че se прівеште ка чел maĭ din ѕpmѣ (чел maĭ mape) рѣѕ. [κακός, ἔσχατος].

Κάκη (ἡ), =Κακία, neвіtežie; tікѣлошіе; netpeвnічіе; npostie; (ѕne-opĭ) mînie.

Κακηγορέω-ῶ, віit: -ήσω, ворвeskѕ de рѣѕ, хѕleskѕ, окѣрѣskѕ. [ші

Κακηγορία (ἡ), ворвipe de рѣѕ, хѕlipe, ші чл: [ші

Κακηγόριον (τὸ), (нѕmaĭ în Iѕpid: fpasѕ) «Κακηγορίου δίκη». жѕdikatѣ пentpѕ defѣĭmape, (fpauц:) plainte en diffamation. [din

Κακήγορος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γόρως, (kompap: -ίστερος, ѕnepл -ίστατος) ворвitopѕ de рѣѕ, окѣрîtopѕ. [κακός, ἀγορά].

Κακήθης, εος (ἡ, ἡ), =Κακοήθης.

Κακήμερος (ὁ, ἡ), поет: în локѕ de καχήμερος.

Κακηπελέω-ῶ, віit: -ήσω, поет: [κακῶς, πέλομαι] mѣ aflѕ рѣѕ, sîntѕ în pea stape, (овшt:) nѕ 'mĭ mepцe віne.

Κάκης, ου (ἡ), ѕnѕ felѕ de nîĭne de Eцintѕ.

Κακία (ἡ), neвіtežie, fpikoшіe; nedestoĭnічіе; (în цen:) рѣѕtate, pea пѣрѣвіе, netpeвnічіе; (în Tѕч:) nечіnste; defektѕ (de kѕвîntѕ, ші чл:). [κακός].

Κακιζότεχνος (ὁ, ἡ), astfeл s'a npenѕmit чел maĭ sîpгѕitopѕ meшtepѕ Καλίmaxѕ, kape tot d'aѕna îшĭ хѕлĭа ка neпеpfekte indѕstpioasele sале лѕкpѣpĭ. [κακίζω, τέχνη].

Κακίζω, віit: -ίσω, хѕleskѕ пе чinева de рѣѕ. 2) (miж:) mѣ apѣtѕ fpikosѕ, neвiteazѕ. [κακός].

Κάκιον, neѕt: лѕĭ κακίων. || (adв:) kompap: ал лѕĭ κακῶς.

Κακιότερος, α, ον, поет: în локѕ de κακίων.

Κακισμός (ὁ), хѕlipe, defѣĭmape. [κακίζω].

Κάκιστος, η, ον, ѕnepл: ал лѕĭ κακός, foapte neвiteazѕ; saѕ npea рѣѕ. [din

Κακίων, ονος (ὁ, ἡ), kompap: ал лѕĭ κακός, maĭ neвiteazѕ; saѕ maĭ рѣѕ.

Κακιῶσαι, Dop: în локѕ de κακίουσαι.

Κακκάβα, [imit:] гласѕл potѣрnikiĭ; (npin întind:) potѣрnike.

Κακκάβη (ἡ), [κάβος] оалѣ (кѕ tpeĭ пічоаре); tinцipe; кѣлdape.

Κακκαβίζω, віit: -ίσω, stpigѕ ка potѣрnikea. [κακκάβα].

Κακκάβιον (τὸ), dim: ал лѕĭ κακκάβη, кѣлdѣpѕшѣ.

Κακκαβίς, ίδος (ἡ), mikѣ, saѕ fem: potѣрnike. 2) =Κακκάβιον.

Κάκκαβος (ἡ, saѕ ὁ), =Κακκάβη.

Κακκάζω, [imit:] віit; -άσω, (desпpe гѣinѣ) kîpkîĭe, (maĭ кѕ seamѣ) kînd este sѣ оѕѣ.

Κακκάω, (de ѕnde κακκᾶν, овічnѕita stpigape a mічілор копiĭ пentpѕ deшeptapea пîntечелѕĭ, какѣ) în локѕ de χέζω (vezĭ ziч:). [κάκκη].

Κακ-κέιω, поет: în локѕ de κατακέιω.

Κακκεφαλήν, Κακκεφαλῆς, (tpeвѕie sѣ se skpie desпѣрцit) Κάκ κεφαλὴν, -λῆς. (vezĭ κάκ).

Κάκκη (ἡ), skîpnѣ de omѕ, [de aчі] какѣ, кѣкatѕ.

Κακκῆαι, поет: în локѕ de κατακῆαι, пеx: 1; de inf: ал лѕĭ κατακάιω.

Κακκονέω, (Лак: aша îndpeпt: ѕniĭ пе κακανέω) în локѕ de κατακονάω.

Κακκόρυθα, Κακκορυφήν, (tpeвѕie sѣ se skpie desпѣрцit) Κάκ κόρυθα, κάκ κορυφήν. (vezĭ κάκ).

Κακκρύπτω, віit: -κρύψω, поет: în локѕ de κατακρύπτω.

Κακοανάστροφος (ὁ, ἡ), anевоĭosѕ în konвepsape; рѣѕ de soцietate. [κακός, ἀναστροφή].

Κακοβάκχευτος (ὁ, ἡ), рѣѕ întѕsiastѕ de

Бакапале. [κακός, βακχεύω].

Κακόβιος (ό, ή), netpeкъtopȣ de pea (tikълoasъ) viaцъ. [κακός, βίος].

Κακοβλαστέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Κακοβλαστής, έος, ші Κακόβλαστος (ό, ή), (бot:) кape dъ anебoe, saȣ ръȣ-fopmate влъstape. [κακός, βλαστός].

Κακόβλητος (ό, ή), [κακός, βάλλω] ръȣ, neîndemînatik apȣnkatȣ, asвîpлitȣ.

Κακοβουλεύω, biit: -εύσω, mъ кinzȣïeskȣ, saȣ sfъtȣïeskȣ ръȣ; rîndeskȣ кȣïва ръȣ. «Κακοβουλευθεῖσ' ἔκ τ'ἀνθρώπων, ἔκ τ'ἀθανάτων». Eȣp: [ші

Κακοβουλία (ή), pea rîndipe; pea sfъtȣipe. [din

Κακόβουλος (ό, ή), ръȣ кinzȣitopȣ, saȣ sfъtȣitopȣ; nemintosȣ, nerînditopȣ. [κακός, βουλή].

Νακοβουλοσύνη (ή), noet: în лoкȣ de κακοβουλία.

Κακόγαμβρος (ό, ή), noet: notpiвitȣ ȣnȣï ръȣ цinepe. [κακός, γαμβρός].

Κακογαμία (ή), ші Κακογάμιον (τό), (nȣmaï în iȣpid: fpasȣ). «Κακογαμίου (în лoкȣ de κακογαμίας) δίκη». Ksn: жȣdiкatъ înnpotiва pîȣ-fъкȣteï (neлъцïȣiteï, saȣ nenotpiвiteï) nȣnцï. [din

Κακόγαμος (ό, ή), = Δύσγαμος. [κακὸς, γάμος].

Κακογείτων, ονος (ό, ή), noet: ръȣ вeчinȣ (soцȣ, tовapoшȣ); (dȣne aлцiï) nedesпъpцit însoцitȣ în pele, saȣ nenopoчipï. «Στόνος—». Sof: [κακὸς, γείτων].

Κακογένειος (ό, ή), чeл кȣ ȣpitъ (snînoasъ) вapвъ. [κακὸς, γένειον].

Κακογενὴς, έος (ό, ή), чeл чe se tpaцe din pîȣ, saȣ npostȣ neamȣ. [κακὸς, γένος].

Κακογλωσσία, (ή), лimвъ pea, вopвipe de ръȣ, клefetipe. [din

Κακόγλωσσος (ό, ή), чeл кȣ pea (клefetitoape) лimвъ. 2) пpeвestitopȣ de pe-ле, кoвitopȣ în вopвъ. [κακὸς, γλῶσσα].

Κακογνωμονέω -ῶ, biit: -ήσω, (nлц:) amȣ pea oninie (disnosiцie) desnpe чineва [ші

Κακογνωμοσύνη (ή), pea oninie, saȣ пъpepe desnpe чineва. [din

Κακογνώμων, ονος (ό, ή), чeл лȣ pea oninie (disnosiцie) desnpe чineва, ръȣ-voitopȣ, dȣшmanȣ. [κακὸς, γνώμη].

Κακόγονος (ό, ή), кape nȣ isвȣteшte dȣne naшtepea sa; nenopoчitȣ. [κακὸς, γόνος].

Κακογύναιος (ό, ή), nenopoчitȣ desnpe mȣïepï. [κακὸς, γυνή].

Κακοδαιμονάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ stъnînitȣ de ръȣ цeniȣ, sîntȣ neвȣnȣ. [ші

Κακοδαιμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ ръȣnopoчitȣ, saȣ nenopoчitȣ. [ші

Κακοδαιμονία (ή), pea nopoчipe, tiкълoшie. 2) neкȣnie. [ші

Κακοδαιμονίζω, biit: -ίσω, къïeskȣ ne чineва de nenopoчitȣ. [ші

Κακοδαιμονικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ лa (npiчinȣitȣ, nopnitȣ din) ръȣ цeniȣ. [κακοδαίμων].

Κακοδαιμονιστής, οῦ (ό), каȣtъ νουμηνιαστής. [κακοδαιμονίζω].

Κακοδαιμόνως, adв: кȣ nenopoчipe, saȣ tiкълoшeшte. [ші

Κακοδαιμοσύνη (ή), noet: în лoкȣ de κακοδαιμονία. [din

Κακοδαίμων, ονος (ό, ή), = Δυσδαίμων, nenopoчitȣ; tiкълosȣ; nepodȣ. ‖ (sȣвst:) ръȣ цeniȣ. [κακὸς, δαίμων].

Κακοδάκρυτος (ό, ή), =Δυσδάκρυτος. [κακὸς, δακρύω].

Κακόδερμος (ό, ή), чeл кȣ pea (asnpъ) nïeлe. [κακὸς, δέρμα].

Κακοδιάκονος (ό, ή), ръȣ (netpeвnikȣ) sлȣжitopȣ. [κακὸς, διάκονος].

Κακοδιδασκαλέω -ῶ, biit, -ήσω, înвъцȣ ръȣ, saȣ ръȣл. [κακὸς, διδάσκαλος].

Κακοδικία (ή), pea (nedpeantъ) жȣdiкatъ. [κακὸς, δίκη].

Κάκοδμος (ό, ή), =Κάκοσμος.

Κακοδόκιμος (ό, ή), neanpoвatȣ, defъïmatȣ. [κακὸς, δοκιμή].

Κακοδοξέω -ῶ, biit: -ήσω, amȣ pea penȣtaцie, ръȣ nȣme, sîntȣ defъïmatȣ. 2) amȣ pea (гpeшitъ, saȣ înnpotiвitoape) пъpepe desnpe чeва. [ші

Κακοδοξία (ή), pea penȣtaцie; pea (гpeшitъ) oninie, пъpepe. [din

Κακόδοξος (ό, ή), чeл кȣ pea penȣtaцie, defъïmatȣ. 2) гpeшitȣ în пъpepea sa. [κακὸς, δόξα].

Κακόδουλος (ό, ή), ръȣ (netpeвnikȣ) poвȣ. [κακὸς, δοῦλος].

Κακοδρομία (ή), noet: ръȣ dpȣmȣ, nenopoчitъ кълъtopie. [κακὸς, δρόμος].

Κακόδωρος (ό, ή), = Δύσδωρος, snpe ръȣ dъpȣitȣ, saȣ dъpȣitopȣ de чeва. [κακὸς, δῶρον].

Κακοειδὴς, έος (ό, ή), =Δυσειδὴς, ȣpîtȣ лa faцъ. [κακὸς, εἶδος].

Κακοειμονία (ή), pea, npoastъ înвpъкъminte. [din

Κακοείμων, ονος (ό, ή), noet: [κακὸς, εἶμα] ръȣ, npost înвpъкatȣ.

Κακόεκτος (ό, ή), =Κάχεκτος.

Κακοελκὴς, έος (ό, ή), noet: кape ape

характерѕ de реа, обрintitъ ранъ. [κακὸς, ἕλκος].

Κακοέπεια, шi Κακοεπία (ἡ), ръѕ, проstѕ кinѕ de ексnpesie. 2)=Κακολογία. [κακὸς, ἔπος].

Κακοεργέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Κακουργέω. sîntѕ...

Κακοεργής, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Κακοεργός.

Κακοεργία (ἡ), поеt: în локѕ de κακουργία [din

Κακοεργὸς (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de κακοῦργος. [κακὸς, ἔργον].

Κακοζηλία (ἡ), imitape de реле; saѕ реа (непемерitъ) imitape. [din

Κακόζηλος (ὁ, ἡ), шi адв: -ζήλως, imitъtорѕ de реле (нetpeвniче, неплъкsie, шi чл:); saѕ чел че imitъ чева ръѕ (nenemepit). «Τὸ κακόζηλον». Лкs: în локѕ de ἡ κακοζηλία. [κακὸς, ζῆλος].

Κακοζοΐα, поеt: în локѕ de...

Κακοζωΐα (ἡ), реа, tiкълоасъ віаџъ. [din

Κακόζωος (ὁ, ἡ), tpъitорѕ de реа, tiкълоасъ віаџъ. [κακὸς, ζωή].

Κακοήθεια (ἡ), реа нъръвіре; netpeвnічіе, вікленіе, шi чл: (despre ръні) обрintipe. [κακοήθης].

Κακοήθευμα (τὸ), fanтъ, saѕ ворбъ de реа нъръвіре; нърtape вікleanъ, saѕ аmъџitoape; (în џen:) pesѕлtatѕ de demopaлisaџie. [din

Κακοηθεύομαι, вiiт: -εύσομαι, mъ порtѕ ка ѕnѕ...

Κακοήθης, εος (ὁ, ἡ), ръѕ-нъръвitѕ, demopaлisatѕ; (прin întind:) вікleanѕ. amъџitорѕ, netpeвnікѕ; (despre ръні шi воале fiг:) обрintitѕ, înfѕpiatѕ, saѕ апевое de вindeкat. «Τὸ κακόηθες». Лкs: în локѕ de ἡ κακοήθεια. [κακὸς, ἦθος]. [de ѕnde

Κακοήθως, адв: кѕ demopaлisaџie; віклеnеште. [шi

Κακοηθίζομαι, вiiт: -ίσομαι, batжокорескѕ пе чinева demopaлisat.

Κακοήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: [κακὸς, ἦτορ] чел кѕ ръѕ sѕfletѕ, ръѕ-воitорѕ.

Κακοηχής, έος, шi Κακόηχος (ὁ, ἡ), (грам:) ръѕ-sѕнъtорѕ în пронѕнџie. [κακὸς, ἦχος].

Κακοθαλπής, έος (ὁ, ἡ), грам: екsпл: а лѕї δυσθαλπής. [κακὸς, θάλπω].

Κακοθανασία (ἡ), реа (nevinstitъ, saѕ dѕpepoasъ) moapte. [din

Κακοθάνατος (ὁ, ἡ), adѕкъtорѕ (saѕ mоptѕ) de реа (dѕpepoasъ, вредnікъ de milъ, saѕ nevinstitъ) moapte. [κακὸς, θάνατος].

Κακοθέλεια (ἡ), =Κακοθελία. [din

Κακοθελής, έος (ὁ, ἡ), воitорѕ de ръѕ. [κακὸς, θέλω]. [de ѕnde

Κακοθελία (ἡ), воinџъ реа, saѕ de ръѕл кѕїва.

Κακόθεος (ὁ, ἡ), înкinъtорѕ de ръї (saѕ rînditорѕ, къ sînt ръї) zeї. 2) (Sхл:) = Κακοδαίμων, шi Δύσθεος. [κακὸς, θεός].

Κακοθεραπεία (ἡ), реа къѕtape; реа лекѕіpe. [κακὸς, θεραπεία].

Κακοθημοσύνη (ἡ), поеt: неperѕлapitate în ашеzapea fie-кърѕіа лѕкрѕ. (înпрot: de εὐθημοσύνη). [din

Κακοθήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [κακὸς, τίθημι] ръѕ, неperѕлatѕ în ашеzape de лѕкрѕрї; saѕ неnotpibit ашеzatѕ; (în џen:) неperѕлatѕ. (înпрot: de εὐθήμων).

Κακοθηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ în проаstъ stape, nѕ креsкѕ, nѕ isбѕteskѕ. (înпрot: de εὐθηνέω, везї ziч:).

Κακόθροος -ους (ὁ, ἡ), поеt: пребestitорѕ, ковitорѕ de ръѕ. «Λόγος—». Sof: [κακός, θρόος].

Κακοθυμέω-ῶ, вiit: -ήσω, amѕ inimъ реа; sîntѕ în реа disnosiџie. [шi

Κακοθυμία (ἡ), реа (dѕшmъneaskъ) disnosiџie asѕпра кѕїва; saѕ = Δυσθυμία, inimъ реа. [din

Κακόθυμος (ὁ, ἡ), ръѕ disnѕsѕ asѕпра кѕїва; saѕ чел кѕ inimъ реа, =Δύσθυμος. (înпрot: de εὔθυμος). [κακός, θυμός]. [de ѕnde

Κακοθυμοσύνη (ἡ), поеt: în локѕ de κακοθυμία.

Κακόθυτος (ὁ, ἡ), adѕкъtорѕ de реа (проаstъ) жеpтfъ. [κακός, θύω].

Κακοΐλιος (ἡ), поеt: tiкълоаsа Tpoadъ. [κακός, Ἴλιον].

Κακοκαρπία (ἡ), реа (проаstъ) stape а poadeлор (а реколтеї). [din

Κακόκαρπος (ὁ, ἡ), продѕкъtорѕ de проаste poade. [κακός, καρπός].

Κακοκέλαδος (ὁ, ἡ), поеt: =Δυσκέλαδος, шi Δύσφημος. [κακός, κέλαδος].

Κακοκέρδεια (ἡ), ръѕ (nedpentѕ) кîштiгѕ. [din.

Κακοκερδής, έος (ὁ, ἡ), кîштiгъtорѕ прin реле (nedpente) mijлоаче. [κακός, κέρδος].

Κακοκλεής, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Δυσκλεής, defѕїmatѕ. [κακός, κλέος].

Κακόκναμος (ὁ, ἡ), Dор: în локѕ de..

Κακόκνημος (ὁ, ἡ), чел кѕ реле (ѕpîte) пѕлпе, (ад:) пічоаpe. (epit: ал лѕї Панѕ). [κακός, κνήμη].

Κακοκοίμητος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лѕї δύσκοιτος. [κακός, κοιμάομαι].

Κακοκρισία (ἡ), pea жȣdikatъ (kinzȣipe, saȣ xotъpîpe). [шi

Κακόκριτος (ὁ, ἡ), = Δύσκριτος. [κακός, κρίνω].

Κακοκτέριστος, шi Κακοκτερής, έος (ὁ, ἡ), pъȣ înmopmîntatȣ. [κακός, κτερείζω, κτέρεα].

Κακόλεκτρος (ὁ, ἡ), noet: [κακός, λέκτρον] înnpeȣnatȣ în pea (neлeџiȣitъ, saȣ de xȣлit) nȣntъ.

Κακολίμενος (ὁ, ἡ), чeл кȣ pъȣ (nesiгȣpȣ) лimanȣ, noplȣ [κακός, λιμήν].

Κακολογέω-ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskȣ de pъȣ, клefeteskȣ ne чineвa. [шi

Κακολογία (ἡ), вopвipe de pъȣ, клefetipe; окъpîpe. [шi

Κακολογικός, ἡ, ὸν, kape se ziчe (saȣ anлeкatȣ) snpe клefetipe. [din

Κακόλογος (ὁ, ἡ), вopвitopȣ de pъȣ, клefetitopȣ, saȣ xȣлitopȣ. [κακός, λόγος].

Κακομαθής, έος (ὁ, ἡ), = Δυσμαθης; saȣ pъȣ înвъџatȣ. [κακός, μάθω].

Κακομανέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ pъȣ neвȣnȣ. [κακός, μαίνομαι].

Κακόμαντις, εως (ὁ, ἡ), пpoopoчitopȣ de peлe. de nenopoчipĭ. [κακός, μάντις].

Κακομαχέω-ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatȣ pъȣ (neвiteжeшte, saȣ вiклeneшte). (вezĭ шi ἀδικομαχέω). [шi

Κακομαχία (ἡ). pea (вiклeanъ, neвiteжeaskъ) вътълie. (вezĭ шi ἀδικομαχία). [κακὸς, μάχη].

Κακομέλετος (ὁ, ἡ), noet: кîntъtopȣ, вĭepsȣitopȣ de peлe, saȣ de nenopoчipĭ. [κακός, μέλος].

Κακομετρέω-ῶ, вiit: -ήσω, mъsȣpȣ pъȣ; nȣ пъzeskȣ perȣлa mъsȣpeĭ. [κακός, μέτρον]. [de ȣnde

Κακομὲτρητος (ὁ, ἡ), pъȣ mъsȣpatȣ.

Κακόμετρος (ὁ, ἡ), pъȣ mъsȣpъtopȣ, saȣ mъsȣpatȣ. [κακός, μέτρον].

Κακομηδής, έος (ὁ, ἡ), [κακός, μῆδος] pъȣ-кinzȣitopȣ; вiклeanȣ.

Κακομήτηρ, ερος (ἡ), pea (nenopoчitъ, saȣ neĭȣвitoape de кoniĭ) mȣmъ. (гpam: eкsпл: a лȣĭ δυσμήτηρ). [κακός, μήτηρ].

Κακομήτας, α, Dop: în лoкȣ de..

Κακομήτης, ου (ὁ), noet: [κακός, μῆτις] =Κακομηδής, вiклeanȣ. [de ȣnde

Κακομητίη (ἡ), noet: Ion: вiклenie, aмъџipe.

Κακόμητις, ιος, шi Κακόμητος (ὁ, ἡ), =Κακομήτης.

Κακομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), =(гpam: eкsпл: a лȣĭ Δυσμήτωρ, чeл чe ape pea mȣmъ. [κακός, μήτηρ].

Κακομηχανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, шi

Κακομηχανέω-ῶ, вiit: -ήσω, mъ meшteшȣџeskȣ, ȣneлteskȣ peлe. [шi

Κακομηχανία (ἡ), пъskoчipe, ȣneлtipe de peлe вiклeniĭ. [din

Κακομήχανος (ὁ, ἡ), ȣneлtitopȣ, кinzȣitopȣ de peлe. [κακός, μηχανὴ].

Κακομιλία (ἡ), pea konвopвipe, saȣ konвepsaџie. [κακός, ὁμιλία].

Κακομίμητος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μήτως, pъȣ saȣ de peлe imitъtopȣ. (вezĭ шi κακόζηλος). [κακός, μιμέομαι].

Κακόμισθος (ὁ, ἡ), pъȣ плъtitopȣ, saȣ плъtitȣ de simвpie. [κακός, μισθός].

Κακομοιρία (ἡ), pea stpiшte, nenopoчie. [din

Κακομοίριος, saȣ (maĭ кopeк:) Κακόμοιρος (ὁ, ἡ), чeл кȣ pea stpiшte, soaptъ. [κακός, μοῖρα].

Κακόμορος (ὁ, ἡ), =Κακόμοιρος. [κακός, μόρος].

Κακομορφία (ἡ), = Δυσμορφία, ȣpîчĭȣne. [din

Κακόμορφος (ὁ, ἡ), = Δύσμορφος, ȣpîtȣ лa fiгȣpъ. [κακός, μορφὴ].

Κακομουσία (ἡ), pea (кopȣntъ) mȣsiкъ. [din

Κακόμουσος (ὁ, ἡ), pъȣ (neîndemînatiкȣ) mȣsiкȣ, (maĭ) = Ἄμουσος. [κακός, μοῦσα].

Κακόμοχθος (ὁ, ἡ), чeл чe pъȣ (кȣ гpeȣ, saȣ кȣ коniîpшipe, în zadapȣ, saȣ nenopoчit) mȣnчeшte. [κακός, μόχθος].

Κακονοέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ pъȣ-гînditopȣ, dȣшmanȣ кȣĭвa. [κακόνους]. [de ȣnde

Κακονόητος (ὁ, ἡ). (плџ:) în лoкȣ de κακόνους.

Κακόνοια (ἡ), înnpot: de εὔνοια, dȣшmъnie къtpe чineвa. [κακόνους].

Κακονομέομαι -οῦμαι, вiit, -ηθήσομαι, mъ гȣвepnȣ кȣ peлe лeџĭ, amȣ pea administpaџie. (înnpot; de εὐνομέομαι). [шi

Κακονομία (ἡ), pea лeџisлaџie, saȣ administpaџie. (înnpot: de εὐνομία). [din

Κακόνομος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (se гȣвepnъ кȣ) peлe лeџĭ. [κακός, νόμος].

Κακόνοος -ους (ὁ, ἡ), (кomnap: -ούστερος, snpл: -ούστατος), = Δύσνους, pъȣ disnȣsȣ asȣnpa кȣĭвa, nefaвopaвiлȣ, dȣшmanȣ. (înnpot: de εὔνους). [κακός, νόος, -οῦς].

Κακονύμφευτος, шi noet: Κακονύμφιος, шi...

Κακόνυμφος (ὁ, ἡ), pъȣ (nenopoчit) însȣpatȣ. [κακός, νυμφεύομαι, νύμφη].

Κακόνως, At: în лoкȣ de κακονόως, adв: dȣшmъneшte. [κακόνους].

Κακοξεινία (ἡ), поet: în локꙋ de κακο-ξενία. [din

Κακόξεινος (ὁ, ἡ), поet: în локꙋ de κακόξενος.

Κακοξενία (ἡ), реа пꙋрtаре, саꙋ непо-рочіре în релацie кꙋ strеinii. [din

Κακόξενος (ὁ, ἡ), рꙋꙋ кътре (неїꙋбitорꙋ de) strеinї. 2) сꙋферіtорꙋ din оспitалitаte de рꙋї strеinї. [κακός, ξένος].

Κακοξύνετος (ὁ, ἡ), прічепꙋtꙋ ла рꙋꙋ, вікleанꙋ. [κακός, ξυνίημι].

Κακοοινία, ші Κακοινία (ἡ), реа каlіtаte, саꙋ неродіре de бінꙋ. (înпрot: de εὐοινία). [κακός, οἶνος].

Κακοπάθεια (ἡ), пъtimіре de реле, tікълошіе. [ші

Κακοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, пъtimeскꙋ вре ꙋнꙋ рꙋꙋ, саꙋ непорочірї; пацꙋ рꙋꙋ, мъ недепsескꙋ. «Ὑπὸ τοῦ καπνοῦ κακοπαθεῖν». Ksn: [din

Κακοπαθής, έος (ὁ, ἡ), пъцitꙋ рꙋꙋ, tікълосꙋ. [κακός, πάθος[.

Κακόπαθος (ὁ, ἡ),=Κακοπαθής.

Κακοπαθῶς, adв: кꙋ пъtimіре de рꙋꙋ, tікълошеще. [κακοπαθής].

Κακοπαρθένευτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -εύτως, (παρθένος, феꙋоаръ) рꙋꙋ пъзitъ, (ad:) кꙋ кіпꙋ непоtрiвitꙋ ла о феꙋоаръ. [κακὸς, παρθενεύω].

Κακοπάρθενος (ὁ, ἡ), поet:=Δυσπάρθενος. 2) непоtрiвitꙋ, саꙋ непорочitꙋ în релацie кꙋ феꙋоаръ. «Μοῖρα —». Епгр; [κακὸς, παρθένος].

Κακόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), поet: чел кꙋ реа (dеfъїмаtъ) паtріе. [κακὸς, πατρίς].

Κακοπετής, έος (ὁ, ἡ), рꙋꙋ (аневое) sвꙋрътoрꙋ. (везї ші κακόπτερος). [κακὸς, πέτομαι].

Κακόπηρος (ὁ, ἡ), чел кꙋ реа tраїstъ. [κακὸς, πήρα].

Κακοπινής, έος (ὁ, ἡ), поet: [κακὸς, πῖνος] =Δυσπινής, рꙋꙋ (преа) soїosꙋ, (Тꙋрч:) мꙋрdарꙋ.

Κακοπιστία (ἡ), реа кредінцъ; (Бісер:) неріеtаte. [din

Κακόπιστος (ὁ, ἡ), рꙋꙋ(саꙋ не)кредінчосꙋ; [κακὸς, πίστις].

Κακόπλαστος (ὁ, ἡ), ші adв: -πλάστως, [κακὸς, πλάσσω] рꙋꙋ пласмꙋitꙋ, формаtꙋ. 2) рꙋꙋ пъsкочitꙋ. 3) поet: [κακὸς, πλάζομαι] рꙋꙋ рътъчitꙋ.

Κακοπλοέω -ῶ, biit: -ήσω, рꙋꙋ кълъtoрескꙋ плꙋtind пе маре. [din

Κακόπλοος -ους (ὁ, ἡ), рꙋꙋ плꙋtitoрꙋ, (ad:) непорочitꙋ în кълъtорie пе маре. [κακὸς, πλόος -οῦς].

Κακοπλώω, (fъръ biit:) поet: Ion: în локꙋ de κακοπλοέω.

Κακόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кꙋ реа (греа) респіраре. [κακὸς, πνοή].

Κακοποιέω -ῶ, biit: ήσω, (кꙋ ак:) факꙋ рꙋꙋ кꙋїва. 2) (fъръ казꙋ) факꙋ рꙋꙋ, грешескꙋ, = Κακουργέω (везї зіч:). [κακοποιός]. [de ꙋnde

Κακοποίησις, εως (ἡ), =Κακοποιΐα. [ші

Κακοποιητικὸς, ἡ, ὸν, аплекаtꙋ, депринsꙋ а фаче рꙋꙋ.

Κακοποιΐα (ἡ), фачере de рꙋꙋ, въtъмаре. [din

Κακοποιὸς (ὁ, ἡ), фъкъtорꙋ de рꙋꙋ, въtъмъtорꙋ. [κακὸς, ποιός].

Κακοπολιτεία (ἡ), реа адміністрацie; реа stаре а лꙋкрꙋрілор політіче. [κακὸς, πολιτεία].

Κακοπονητικὸς, ἡ, ὸν, рꙋꙋ (недепринsꙋ) а сꙋфері остенелї. [κακὸς, πονέω].

Κακόποτμος (ὁ, ἡ), поet: = Δύσποτμος, чел кꙋ реа soаrtъ, непорокосꙋ. [κακὸς, πότμος].

Κακόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кꙋ реле (slаве, саꙋ ꙋрîtе) пічоаре. (κακὸς, πούς].

Κακοπραγέω, -ῶ, biit: -ήσω, рꙋꙋ мергꙋ în tребіле меле. [κακοπραγής]. [de ꙋnde

Κακοπράγημα (τὸ), рꙋꙋ sfîршitꙋ, саꙋ резꙋлtаtꙋ ал tребілор, непорочіре.

Κακοπραγής, έος (ὁ, ἡ), непорочitꙋ, неісбꙋtitoрꙋ în лꙋкръріле sале. [κακὸς, πράττω]. [de ꙋnde

Κακοπραγία (ἡ), неісбꙋtіре în tребї, непорочіре.

Κακοπραγμονέω -ῶ, biit: -ήσω, лꙋкрезꙋ рꙋꙋ, вікленеште. [ші

Κακοπραγμοσύνη (ἡ), каlіtаtеа лꙋкръtорꙋлꙋї de рꙋꙋ, вікленіе, рꙋꙋtаte. [din

Κακοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), = Κακομήχανος, ꙋнелtіtорꙋ de рꙋꙋ, вікleанꙋ. [κακὸς, πράττω].

Κακοπρόσωπος (ὁ, ἡ), рꙋꙋ, ꙋрîtꙋ ла фацъ. [κακὸς, πρόσωπον].

Κακόπτερος (ὁ, ἡ), чел кꙋ реле (недестоїніче ла sворꙋ) арірї, (пріn ꙋрm:) = Κακοπετής. [κακὸς, πτερόν].

Κακορραφὴς, έος (ὁ, ἡ), = Κακορράφος.

Κακορραφέω -ω, biit: -ήσω, ꙋрзескꙋ, ꙋнелtескꙋ реле асꙋпра кꙋїва. [ші

Κακορραφία (ἡ), ꙋнелtіре de рꙋꙋ înпротіва кꙋїва. [din

Κακορράφος (ὁ, ἡ), ꙋнелtітoрꙋ de реле асꙋпра кꙋїва. [κακὸς, ῥαφή].

Κακοῤῥέκτης, ου (ὁ), поеt: [κακὸς, ῥέζω] fѣкътоpȣ de реле.

Κακοῤῥημοσύνη (ἡ), = Κακολογία. [din

Κακοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = Κακολόγος, ші Κακόμαντις. [κακὸς, ῥῆμα].

Κακοῤῥοθέω -ῶ, біit: -ήσω, поеt: în локȣ de κακολογέω. [κακὸς, ῥόθος]. de ȣnde

Κακοῤῥόθησις, εως (ἡ), поеt: în локȣ de κακολογία.

Κακόῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чел кȣ ръȣ boтȣ, ȣрîтȣ ла faцъ. [κακὸς, ῥύγχος].

Κακόῤῥυθμος (ὁ, ἡ), чел кȣ ръȣ taktȣ, нерегȣлаtȣ. «Σφυγμός—». [κακός, ῥυθμός].

Κακοῤῥύπαρος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лȣї κακοπίνης. [κακός, ῥυπαρός].

Κακός, [χάζω] ἡ, ὸν, (компар: χείρων, saȣ κακίων, ші поеt: κακώτερος, ші κακίστερος; ші sȣперл: χείριστος, saȣ κάκιστος, ші поеt: κακώτατος) (înпpot: de ἀγαθός, ad:) ръȣ (maї în toate însemn: ziч: їар партік: 1) nedestoїnікȣ, nеврednікȣ, saȣ ленешȣ (în treaba sa). «Κακὸς ἀλήτης». Od: Θ. «Κακοὶ νομῆες». Od: Ρ. «Κακὸς ἐργάτης». Ksn: (ші кȣ înf:) «Κακοὶ φίλοις χρῆσθαι». Ksn: (їар принч: 2) neîndemînatікȣ în реsвоїȣ. (ad: 3:) fрікоsȣ, nевіteazȣ. «Οὔτε κάκιστος ὁ στρατιώτης». Ткр: «Πάντων τῶν τετραπόδων κάκιστον ἔστι τὸ πρόβατον». Apst: (везї ші ἀγαθός). (de ȣnde 4) простȣ de neamȣ; sъракȣ; neînsemnatȣ; tікълоsȣ. «Οὐ σέ γε φημὶ κακῶν ἐξ ἔμμεναι, οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι». Ткр: (везї ші χέρης). 5) netpевnікȣ; ръȣпъръвітȣ, demopaлisatȣ; fѣкъtopȣ de ръȣ; (прін ȣрm:) =Δεινὸς, грозавȣ, seлвatікȣ; (ші despre аȣгȣре, віse, ші чл:) neпрїінчоsȣ, defaвораbiлȣ. «Κακὴ μέλισσα». «Κακῆς λεαίνης». Ткр: «Πάντων κάκιστε θηρίων». Ткр: 6) простȣ; ȣрîтȣ; skîрвоsȣ; (despre лȣкр:) векїȣ, de nічї о treaвъ; (în цen:) netpевnікȣ în fелȣл sъȣ. «Κακὰ εἵματα». Om: «Ὁποία τε ἀγαθὴ ἐστὶ γῆ, καὶ ὁποία κακή». Ksn: || (sȣвst:) Τὸ κακὸν, (ші îm:) Τὰ κακὰ (în însemn: Α'. авstрак: ші înпpot: de τὸ ἀγαθὸν) ръȣtate; netpевnічїе; fрікошїе, ші чл:. «Διαγινώσκειν τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν». Лкs: (kînd se ші tаче de mȣлte-орї). «Σοὶ γὰρ καλῶν ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις»; Dm: (ші Β'. ка ȣnȣ resȣлtatȣ ал ръȣtъцїї) вътъmаре, пагȣвъ, nепорочїре, реа întîmпларе, воалъ, ші чл:. «Ἄρης τυκτὸν κακόν». Om: «Ἐμὸν κακὸν, οὕτοι ἀρέσκω»; Ткр: (de ȣnde) «Κακὸν ποιεῖν (ші комп: κακοποιεῖν)τινα, ἢ πάσχειν ὑπό τινος». Лкs: «Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν»; Ткр: (ші în тъчере) «Ὅσα τῇ πόλει γέγονεν ἀγαθὰ ἢ θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον». Dm: || (înпреȣnъ кȣ adв: κακῶς se înцелеuіе însemn: adiект:) «Κακὸς κακῶς ὄλοιτο». Sof: «Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς». Apstf: || (în комп: apaтъ грешалъ, saȣ ковîршіре, saȣ лinsъ, saȣ înдъръtnічїе, ші este = Δυσ). || (ка adв:) Κακὸν în локȣ de κακῶς. «Κακὸν ἐξόσδει». Ткр: (везї ші καλός).

Κακόσημος (ὁ, ἡ), însemnъtopȣ (превеstitopȣ) de реле. [κακὸς, σῆμα].

Κακόσινος (ὁ, ἡ), поеt: Ion: [κακὸς, σίνομαι] foapte вътъmътopȣ.

Κακοσιτία (ἡ), реа, desrȣstoasъ, saȣ nехрънітоаре mînкаре. [din

Κακόσιτος (ὁ, ἡ), чел че mъnînкъ кȣ непльчере, fъръ поfтъ ші пȣцінȣ. (везї ші δύσκολος). 2) чел че se хрънеuіе кȣ проаste mînкърї; (прін ȣрm:) ȣskatȣ, sлавȣ. [κακὸς, σῖτος].

Κακοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ реле (sлаве, saȣ ȣрît fъкȣte) пічоаре (крачї). (везї ші κακόκνημος). [κακὸς, σκέλος].

Κακοσκηνὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (κακός, σκῆνος] чел кȣ tікълоsȣ (sлавȣ) trȣnȣ, ȣрîтȣ, sлъвънοгȣ.

Κακοσμία (ἡ), поеt: ръȣ mірosȣ, пȣtoаре. [din

Κάκοσμος, (ὁ, ἡ), поеt: skoцъtopȣ de ръȣ mірosȣ, пȣtȣposȣ. [κακὸς, ὀσμή].

Κακόσπερμος (ὁ, ἡ), продȣкъtopȣ de реле (проаste, mічї, ші чл:) seminцe. [κακὸς, σπέρμα].

Κακόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), [κακὸς, σπλάγχνον] fрікоsȣ, пȣцінȣ de inimъ.

Κακοσπορία (ἡ), поеt: реа, проаstъ seminцъ. [κακὸς, σπόρος].

Κακοσσόμενος, греш: în локȣ de κάκ' (κακὰ) ὀσσόμενος.

Κακοστατέω(θέω) -ῶ, біit: -ήσω, nȣ staȣ віне; sîntȣ nestatopnікȣ, neaшezatȣ. [κακὸς, ἵσταμαι].

Κακοστένακτος (ὁ, ἡ), foapte (din adînкȣ) sȣsпінъtopȣ. [κακὸς, στενάζω].

Κακοστομαχέω -ῶ, біit: -ήσω, пъtіmeskȣ de stрікъчїȣне de stomaxȣ, sîntȣ...

Κακοστόμαχος (ὁ, ἡ), чел кȣ ръȣ (sлавȣ, saȣ stрікatȣ) stomaxȣ. 2) (despre mînкърї) ръȣ (вътъmъtopȣ) ла stomaxȣ, aневоїе de mistȣit. [κακὸς, στόμαχος].

Κακοστομέω -ῶ, біit: -ήσω, (кȣ ак:) ворвeskȣ de ръȣ; окъръskȣ, клefeteskȣ. 2) (fъръ kazȣ) amȣ реа пронȣнцїе. [ші

Κακοστομία (ἡ), окърîре, клеfetipe. 2) реа пропsнціе. [din

Κακόστομος (ὁ, ἡ), чел кs реа (клеfetitoape) гsръ, окърîtорš, ші чл:. 2) ръš пропsнцъtорš, saš пропsнцаtš. [κακὸς, στόμα].

Κακόστρωτος (ὁ, ἡ), ръš-аштерпstš; saš кsлкаtš пе ръš аштерпstš. [κακὸς, στρώννυμι].

Κακοσύνετος (ὁ ἡ), bezĭ κακοξύνετος.

Κακοσυνθεσία (ἡ), грам: експл: а лsĭ κακοῤῥαφία, компsнере (sпелtipe) de реле. [ші

Κακοσύνθετος (ὁ, ἡ), ръš-компssš. [κακὸς, συντίθημι].

Κακοσύστατος (ὁ, ἡ), ръš-комбinatš, întокmitš, saš комплекtatš. [κακὸς, συνίστημι].

Κακοσφυξία (ἡ), реа (нерегsлаtъ) бъtaĭe de bîнъ. [κακὸς, σφύξις].

Κακοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), nenotpiвitš în firsръ, sрîtš. [κακὸς, σχῆμα]. [de snde

Κακοσχημόνως, adв: кs некsвiinцъ; sрît.

Κακοσχολεύομαι, biit: -εύσομαι, ші Κακοσχολέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeбsinцezš ръš timпsл, îmĭ пïерzš бpemea în реле окsпаціĭ, saš nepîndsïелĭ. [ші

Κακοσχολία (ἡ), реа îndeлetnічipe (în nepîndsïелĭ, saš netpeбнічiĭ). [din

Κακόσχολος (ὁ, ἡ), întpeбsinцъtорš ръš (saš în zadapš) de бpemea sa. 2) поеt: прічinsitорš de реа (zadapnікъ, saš tiкълоasъ) netpeчepe, saš de пïерdepe de бpeme. [κακὸς, σχολή].

Κακότακτος (ὁ, ἡ), ръš întокmitš. [κακὸς, τάττω].

Κακοτεκνία (ἡ), fiinцъ de ръĭ копiĭ. [κακὸς, τέκνον].

Κακοτελεύτητος (ὁ, ἡ), ръš съвîршitš. [κακὸς, τελευτάω].

Κακοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел че ръš saš анебоïе se sfîршеште (îнчеtеазъ); чел че аре ръš sfîршitš. [κακὸς, τέρμα].

Κακοτεχνέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ мештешsцеsкš реле înпotiва кsïва. 2) (stpъm:) amъцеskš. 2) îmĭ stpікš мештешsгsл. [ші

Κακοτεχνία (ἡ), sпелtipe de реле, віклеnie. 2) stpікъчisne de мештешsгš. «Κακοτεχνίας σημεῖον τὸ παρὰ τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμεῖν». Al: [ші

Κακοτεχνίζω, biit: -ίσω, поеt: în локš de κακοτεχνέω. [ші

Κακοτέχνιον (τὸ), (нsmaĭ în isрid: fpasš). «Κακοτεχνίου δίκη». жsdikaтъ înпotiва minчinoaseĭ mъptspiĭ. [din

Κακότεχνος (ὁ, ἡ), (компар: -έστερος, sspл: -έστατος) віклеанš, amъцitорš; (despre лsк:) преfъкstš, minчinosš. [κακὸς, τέχνη].

Κακότης, (ἡ), ръstate; fpiкошіе, nebiteжie; nedestoïnічie; (поеt:) ръš, nenopoчipe, tiкълошіе. «Ἦσαν κακότητα φέροντες». Iл: М. [κακός].

Κακοτροπεύομαι, biit: -εύσομαι, ші Κακοτροπέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ noptš foapte ръš, sпелteskš вікленiĭ кътpe чineва. [ші

Κακοτροπία (ἡ), ръsтate în nsptape, saš nъpaвsрĭ, netpeбнічie. [din

Κακότροπος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τρόπως, чел кs реле nsptърĭ, saš nъpaвsрĭ; ръš, snspкаtš; віклеанš. [κακὸς, τρόπος].

Κακοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хpъneskš ръš пе чineва; (nestpъm: saš nas:) mъ хpъneskš ръš, saš mъ toneskš din лinsъ de (saš din реа) хpanъ. [ші

Κακοτροφία (ἡ), реа хpъnipe; saš zъpnічipe din лinsъ de (saš din реа) хpanъ. [din

Κακότροφος (ὁ, ἡ), ръš хpъnitорš, saš хpъnitš; nъпъditš (zъpnічitš) din лinsъ (saš din реа калitate) de хpanъ. [κακὸς, τροφή].

Κακοττεία (ἡ), [κακὸς, ὄσσα]. = Δυσφημία, defъĭmape.

Κακοτυχέω -ῶ, biit; -ήσω, sîntš...

Κακοτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nenopoчitš; de реа soaptъ. [κακὸς, τύχη]. [de snde

Κακοτυχία (ἡ), реа soaptъ, nenopoчie.

Κακοϋπονόητος (ὁ, ἡ), == Δυστόπαστος, ші Δυστέκμαρκτος. 2) = Καχύποπτος. [κακὸς, ὑπονοέω].

Κακουργέω -ῶ, biit: -ήσω, (кs ак:) fakš ръš, baтъmš; (кs преп:) mъ вікленеskš în чева; (fъpъ kazš) mъ noptš ръš, nepesлаt; (despre калš) daš кs пічорsл, ші чл: [κακοῦργος]. [de snde

Κακούργημα (τὸ), fanтъ (binъ) de fъкъtорš de реле; saš бъtъmape, nasбъ прічinsitъ în чева.

Κακουργία (ἡ), faчepe de ръš; sпелtipe de реле, віклеnie. 2) = Κακούργημα. [din

Κακοῦργος (ὁ, ἡ), fъкъtорš de реле; віклеанš, tspбspъtорš, intpiгantš; (în цen:) ръš-nъpъвitš, înpъstъцitš, netpeбнікš. [κακὸς, ἔργον].

Κακουχέω-ῶ, biit: -ήσω, [κακός, ἔχω] tpaktezš ръš пе чineва. ‖ (nas:) nъtimeskš ръš, sîntš în реа stape. [de snde

Κακουχία (ἡ), nъtimipe de ръš, tiкълошіе; реа tpaktape; (despre лsкр:) stpікъчisne, бъtъmape.

Κακόφατις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: [κακὸς, φάτις]

ковitорš de рЪš, неприinчosš.

Κακόφατος (ό, ή), [κακῶς, φημί] = Κακέμφατος, însemnЪtорš de рЪš; saš рЪš-sšнЪtорš. «Τὸ κακόφατον». Грам: =Κακοφωνία, pea произнцie; saš depiвацie de рšшinoasЪ însemnape.

Κακοφημία (ή), =Δυσφημία. 2) defЪîmape, ворвіре de рЪš. [din

Κακόφημος (ό, ή), (шi adв:) -φήμως, =Δύσφημος, însemnЪtорš de рЪš. 2) ворвitорš de рЪš. 3) (пас:) defЪîmatš. [κακός, φήμη].

Κακόφθαρτος (ό, ή), рЪš прЪпЪditš, stpikatš кš totšл. [шi

Κακοφθορεύς, έως (ό), шi Κακόφθορος (ό, ή), поеt: кš totšл прЪпЪditорš. [κακός, φθείρω].

Κακόφλοιος (ό, ή), чел кš pea коажЪ. [κακός, φλοιός].

Κακοφραδής, έος (ό, ή), поеt: [κακός, φράζω] рЪš rînditорš, saš чел кš реле rîndšpî (sконšpî); нerînditорš; (šне-орî) ворвitорš de рЪš. [de šнde

Κακοφραδία (ή), поеt: рЪš rîndš; pea кinzšіре.

Κακοφραδμοσύνη (ή), поеt: = Κακοφραδία. [din

Κακοφράδμων, ονος (ό, ή), поеt: =Κακοφραδής.

Κακοφρονέω-ῶ, віit: -ήσω, мЪ rîndeskš рЪš; amš реле simцiminte, saš rîndšpî. [шi

Κακοφροσύνη (ή), рЪš simцimîntš, saš sконš; pea minte. [din

Κακόφρων, ονος (ό, ή), рЪš-rînditорš; saš хрЪнitорš de реле rîndšpî. [κακός, φρήν],

Κακοφυής, έος (ό, ή), (принч: despre плантe) рЪš pesЪpitš (maî кš кеатЪ skšptš, ninернічitš) din natšpЪ; saš fіреште нeîndemînatikš; špîtš, шi чл:. (înпрot: de εὐφυής). [κακός, φυή]. [de šнde

Κακοφυΐα, (ή), pea natšpЪ; fіреaskЪ нeîndemînЪtate, saš šрîчіšне.

Κακοφωνία (ή), глasš, saš sšнetš рЪš. [din

Κακόφωνος (ό, ή), (шi adв:) -φώνως, чел кš рЪš глasš, saš sšнetš. [κακός, φωνή].

Κακόχαρτος (ό, ή), поеt: beseлš de рЪšл altšia, = Χαιρέκακος. 2) прічinšitорš de вšкšріе ла рЪі. «Ἔρις—» Es: [κακός, χαίρω].

Κακοχράσμων, ονος, (ό, ή), поеt: în локš de Κακοχρήμων, sЪракš. 2) = Δύσχρηστος. [κακός, χράομαι].

Κακοχροέω-ῶ, віit: -ήσω, amš pea (šрîtЪ) faцЪ, колоаре. [шi

Κακοχροία (ή), pea, šрîtЪ faцЪ, saš колоаре. [din

Κακόχροος -ους (ό, ή), чел кš pea, šрîtЪ faцЪ, saš колоаре. [κακός, χρόα].

Κακόχυλος, (компар: -ότερος. sšпрл: -ότατος) чел че аре, saš face рЪš mšstš, zeamЪ. [κακός, χυλός].

Κακοχυμία (ή), рЪš sšкš. [din

Κακόχυμος (ό, ή), (компар: -ότερος, sšпрл: -ότατος) чел че аре, saš face реле sšкšpî. [κακός, χυμός].

Κακόψογος (ό, ή). рЪš хšлitорš, foapte îšвitорš de defЪîmape. [κακός, ψέγω].

Κακοψυχία (ή), miчiniшie, невitежie. [din

Κακόψυχος (ό, ή), некšражosš, miчinimš. [κακός, ψυχή].

Κακόω-ῶ, віit: -ώσω, batЪmš, stpikš, adšкš în pea stape. ‖ (пас:) пацš, sšfерš рЪš. «Ἐκεκάκωτο γάρ ὑπὸ τῆς πορείας». Ksn: [κακός].

Κακτάμεναι, поеt: în локš de κατακτάμεναι, κατακτάναι, нех: de inf:, шi

Κάκτανε, поеt: în локš de Κατέκτανε 3. sinг: нерs; de нех: 2: ал хоt: κατακτείνω.

Κἀκτός, At: (în kontpaкц:) în локš de καὶ ἐκτός.

Κάκτος (ό), [ἄγνυμι] šнš felš de spinoasЪ плантЪ, selвatikЪ anginapЪ.

Κακύνω, віit: -υνῶ, поеt: = Κακόω, шi Κακίζω. [κακός].

Κακχεῦσαι, поеt: în локš de καταχεῦσαι.

Κακώδης, εος (ό, ή), рЪš-mipositорš, пštposš. [κακός, ὄζω]. [de šнde

Κακωδία (ή), = Δυσωδία, рЪš miposš, пštoape.

Κακώλεθρος (ό, ή), поеt: foapte прЪпЪditорš. [κακός, ὄλεθρος].

Κακώνυμος (ό,ή), = Δυσώνυμος. [κακός, ὄνομα]·

Κακῶς, (компар: χεῖρον, saš κάκιον, шi sšпрл: χείριστα, saš κάκιστα) adв: рЪš, saš în рЪš кinš. «Κακῶς ἠφίει». Il: A: «Πολλὰ ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα». Om: «Κακῶς ποιεῖν τινὰ, saš. «Κακῶς πάσχειν ὑπό τινος». [везî κακός]. «Κακῶς λέγειν τινὰ». = Κακολογεῖν. «Κακῶς ἰδεῖν γοναῖκα». Флstр: кš рЪš rîndš. «Κακῶς γηράσκειν». Ksn: în tikЪлоше. «Κακῶς πράττειν». = Δυσπραγεῖν. (везî шi εὖ шi καλῶς).

Κάκωσις, εως (ή), вЪtЪmape; pea tpaktape; stpikape, пЪгšвіре; pea пЪtimipe, tikЪлоше. [шi

Κακωτικός, ή. όν, adšкЪtорš de (saš пštinчosš a adšче) вЪtЪmape. [κακόω]

*

Καλαβίδια (τὰ), о серьъtoape a Dianeĭ în Sпарта. [din

Καλαβίς, saŭ Καλλαβίς, ίδος, (ἡ), ȣнŭ фелŭ de danцŭ. (vezĭ шi κάλαβρος).

Καλαβρεύομαι, biit: -εύσομαι, шi Καλαβρίζω, biit: -ίσω, = Κολαβρίζω. [κάλαβρος]. [de ȣnde

Καλαβρισμός (ὁ), = Κολαβρισμός.

Κάλαβρος (ὁ), = Κόλαβρος, ȣнŭ фелŭ de danцŭ.

Καλαθηφόρος (ὁ, ἡ), пȣртътopŭ de кошŭ. [κάλαθος, φέρω],

Καλάθιον (τὸ), шi Καλαθίς, ίδος (ἡ), шi Καλαθίσκος (ὁ). dim: ал лȣĭ κάλαθος, кошȣлецŭ. 2) = кȣ...

Καλαθισμός (ὁ), ȣнŭ фелŭ de danцŭ.

Καλαθοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în фелŭ saŭ формъ de кошŭ, [κάλαθος, εἶδος].

Καλαθοποιός (ὁ, ἡ), фъкътopŭ de кошȣрĭ, [κάλαθος, ποιός].

Κάλαθος (ὁ), кошŭ, панерŭ, шi чл: 2) (fir:) = Ψυκτήρ: 3) калîпŭ, în кape se тoарнъ ферȣл. 4) партea капътȣлȣĭ stîлпȣлȣĭ, пе кape обiчнȣĭesк a форма asemънътȣрĭ de фрȣнzе de skaĭete.

Καλάϊνος, η, ον, фъкȣtŭ din (saŭ asemenea ла фацъ кȣ) перозеа албастръ. [din

Κάλαϊς, [κάλλος, καλός] ιδος (ὁ), ȣнŭ фелŭ de прецioasъ албастръ, saŭ албастроверde пiaтръ, перȣzea, saŭ sanфiрŭ.

Καλαμάγρωστις, εως (ἡ), ȣнŭ фелŭ de пiрŭ, saŭ еарбъ кîĭнeaskъ кȣ паĭȣл гpoсŭ. [κάλαμος, ἄγρωστις].

Καλαμαδίας, ου (ὁ), плінŭ de trestiĭ. [шi

Καλαμαῖος, α, ον, de trestie. «Τέττιξ —». Лкs: || (sȣbst: fem:) ȣнŭ фелŭ de лъкȣstъ, (алt:) μάντις. 2) (maĭ noŭ) în локŭ de καλάμη. [шi

Καλαμαιὼν, ῶνος (ὁ), a опtȣлеа лȣнъ a anȣлȣĭ дȣпе Kiziчeнĭ (înчeнînd de ла 24: Апрiлie). [шi

Καλαμάομαι ῶμαι, biit: -ήσομαι, adȣнŭ паĭeле, snikȣĭeskŭ; (în цen:) кȣлегŭ ръмъшiцеле. «Καλαμώμενος ὀπίσω τρυγητῶν». Skp: (шi fir:) «Ἐκεῖνος γὰρ ἐθέρισε τὴν Ἀσίαν, ἐγὼ δὲ καλαμῶμαι». Пл: [шi

Καλαμάριον (τὸ), (de aчi) кълъмърĭ, teakъ de kondeĭe. [κάλαμος].

Καλαμαύλης, ου, шi Καλαμαυλητής, οῦ (ὁ), кîntътopŭ кȣ флȣере de trestie. [κάλαμος, αὐλός].

Καλαμεὺς, έως (ὁ), neskȣitopŭ кȣ ȣndiцa. [κάλαμος].

Καλαμευτής, οῦ (ὁ), sечеръторŭ; saŭ snекȣitopŭ. 2) = Ἰξευτής, saŭ Καλαμεύς. [din

Καλαμεύω, biit: -εύσω, sечерŭ; saŭ snikȣĭeskŭ. 2) neskȣĭeskŭ кȣ ȣndiцa. saŭ 3) prinzŭ пъсърĭ кȣ верцĭ въskȣite. [καλαμεύς].

Καλάμη (ἡ), [κάλαμος, vezĭ ziч:] кoтoрȣл snічелор, шi tȣlȣлор snikoaselор плаnte, паĭȣл. (ĭар партiк: 2) = Λινοκαλάμη. 3) (fir:) ръмъшiцъ; (прiн ȣрm:) трȣнŭ de бътрînŭ; kadавpȣ de moptŭ, шi чл: (de ȣnde пров:) «Ἀπὸ τῆς καλάμης τεκμαίρεσθαι». шi «Ἐπὶ καλάμης ἀροῦν». Лкs: a semъna neînчetat ачеeашĭ цapiнъ; (прiн ȣрm:) a sȣгцiа пъmîntȣл, (шi fir:) a препъdi пе чiнeва de totŭ. [de ȣnde

Καλαμηδὸν, adв: ка trestia; saŭ ка паĭеле.

Καλαμητομία (ἡ), noet: тъĭерea паĭȣлȣĭ, шi (прiн întind:) a грîȣлȣĭ, sечерape. [din

Καλαμητόμος (ὁ, ἡ), noet: [καλάμη, τέμνω]. tъĭetopŭ de паĭȣл грîȣлȣĭ; (прiн întind:) sечеръторŭ.

Καλαμήτρια, ας, шi Καλαμητρὶς, ίδος (ἡ), snikȣitoape; saŭ sечеръtoape. [καλαμάομαι].

Καλαμηφάγος (ὁ, ἡ), noet: mîнкътopŭ (saŭ sечеръторŭ) de паĭe. [καλάμη, φάγω, = τρώγω].

Καλαμηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, карŭ паĭe, saŭ trestie. 2) înфъцiшezŭ în фiгȣ semnȣл (vezĭ κάλαμος 6), ка sъ пoчiŭ кȣmпъра semънътȣрĭ. [din

Καλαμηφόρος (ὁ, ἡ), пȣртътopŭ de trestie; saŭ къръtopŭ de паĭe. [κάλαμος, καλάμη, φέρω].

Καλαμίζω, biit: -ίσω, кîntŭ кȣ флȣерȣл de trestie. [κάλαμος].

Καλαμίνθη (ἡ), шi Καλάμινθος (ὁ, шi ἡ), [καλὸς, μίνθη] ȣнŭ фелŭ de apomatiкъ плантъ, isмъselбatiкъ. [de ȣnde

Καλαμινθώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭȣл ismeĭ selбatiче; asemenea кȣ (saŭ плінŭ de) ismъ selбatiкъ.

Καλάμινος, η, ον, фъкȣtŭ de trestie, saŭ de паĭe. [κάλαμος, καλάμη].

Καλάμιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κάλαμος, trestioаръ. 2) = кȣ...

Καλαμὶς, ίδος (ἡ), [vezĭ κάλαμος] ȣndiцъ de neskapĭ. 2) варгъ въskȣitъ de пъсърарĭ. 3) kondeĭŭ (прiнч: de trestie, fiind къ чел de пanъ de rîskъ se ziче în перфр:) «Καλαμὶς ἀπὸ πτερῶν χηνείων». Пав: Eцiп: 4) кълъмърĭ, saŭ teakъ de kondeĭe (ка челе тȣрчешti). 5) skoбitoape de dinцĭ. 6) ȣнŭ фелŭ de акŭ кȣ гъмълie; saŭ nienтenaшŭ nentpȣ пърȣл капȣлȣĭ. 7) ȣнŭ ферŭ цевosŭ nentpȣ înkpeцitȣл пърȣлȣĭ. 8) ȣнŭ instpȣmîntŭ nentpȣ въпsitȣл плеопелор окiлор. 9) = Καλαμών.

Καλαμίσκος (ὁ), dimin: пл лѣї κάλαμος, tpestioapъ, saѣ fлѣерашѣ.

Καλαμίτης, ου (ὁ), ші Καλαμῖτις, ιδος (ἡ), =Καλαμαῖος. [κάλαμος].

Καλαμοβόας, ου (ὁ), spirъtopѣ кѣ коndeїѣл пѣmaї, ad: înskpis: [κάλαμος, βοή].

Καλαμογλυφέω -ω, biit: -ήσω, fакѣ коndeїe. [ші

Καλαμογλυφίς, ίδος (ἡ), врїчеаrѣ de коndeїe. [din

Καλαμογλύφος (ὁ, ἡ), fъкъtopѣ de коndeїe. [κάλαμος, γλύφω].

Καλαμογραφία (ἡ), skpiepe кѣ tpestie. [κάλαμος, γραφή].

Καλαμοδύτης, [κάλαμος, δύομαι], ου (ὁ), ѣnѣ felѣ de pasъpe, че тръїеште вїpїтъ п' în tpestie, saѣ stѣfѣ.

Καλαμοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felѣл tpestii, saѣ ка tpestia. [κάλαμος, εἶδος].

Καλαμόεις, εσσα, εν, poet: de tpestie; saѣ плinѣ de tpestie. [κάλαμος].

Καλαμοκοπεῖον, ші Καλαμοκόπιον (τὸ), тъїеtopie de tpestie. 2) =Καλαμογλυφίς. [κάλαμος, κοπή].

Κάλαμος (ὁ), [κᾶλον] tpestie. «Κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον»». Skp: «Ὁ κάλαμος τοῦ σίτου». Ksn: везї καλάμη. 2) ѣnѣ felѣ de fлѣерѣ. 3) = Καλαμίς (ad: ѣndiцъ; варгъ въskѣitъ; коndeїѣ). 4) съцеатъ (принч: de tpestie плinъ, поate шоварѣ). 5) кѣїѣл, de каpe sînt лerate коapdele лїpeї, ші чл:. 6) ѣnѣ semnѣ de лemnѣ, (принч:) ка съ поатъ tîpгѣї чinева грîѣ. 7) ѣnѣ felѣ de мъsѣpъ (de întindepe) копpinzъtoape de 6 коцї. (везї ші δόναξ, ші ῥάβδος].

Καλαμοστεφής, έος (ὁ, ἡ), înкѣnѣnatѣ (întinsѣ de жѣр înпрежѣр) кѣ tpestiї. «Βύρσα —». Батрахт: [κάλαμος, στέφος].

Καλαμοτύπος (ὁ, ἡ), [κάλαμος, τύπτω] вîпъtopѣ de пъsъpї кѣ верцї въskѣite.

Καλαμόφθογγος (ὁ, ἡ), [κάλαμος, φθόγγος] kîntatѣ кѣ fлѣерѣ de tpestie.

Καλαμοφόρος (ὁ, ἡ), =Καλαμηφόρος.

Καλαμόφυλλος (ὁ, ἡ), înкѣnѣnatѣ, saѣ ѣмвpitѣ кѣ foї de tpestie. [κάλαμος, φύλλον].

Καλαμόω-ῶ, biit: -ώσω, лerѣ osѣ fpîntѣ кѣ tpestiї. 2) (pas:) (despre плante) fакѣ кочеanѣ. [ші

Καλαμώδης, εος (ὁ, ἡ), =Καλαμοειδής. 2) плinѣ de (sѣditѣ кѣ) tpestie. [ші

Καλαμών, ῶνος (ὁ), локѣ de tpestie, tpestiiшѣ, stѣfiшѣ. [ші

Καλαμωτή (ἡ), gratie, леasъ de tpestie. [κάλαμος].

Κάλανδρα (ἡ), ші Κάλανδρος (ὁ), [καλέω, ἀνήρ]. чокîpлanѣ моцatѣ (поate fiind къ чipiпiind dimineaцa кїamъ пе плѣгapї ла sечеръ. везї Ткр: Ed. I. 50. 51. ші Sхол:)

Καλαπόδιον (τὸ), ші Καλάπους, οδος (ὁ), =Καλοπόδιον, ші Καλόπους.

Καλάσιρις, ιδος (ἡ), ѣnѣ felѣ de хаїnъ Eцiпteanъ ші Персanъ лѣnгъ кѣ чїѣкѣpї пе поaлe.

Καλαυρίτης, ου (ὁ), ші Καλαυρῖτις, ιδος (ἡ), ѣnѣ felѣ de smaлцѣ de плѣмвѣ (adѣsѣ din Калаврїа). [Καλαυρία].

Καλαῦροψ, [Κᾶλον, αὖος, ῥέπω] οπος (ἡ), вîтъ de чїoвanї кокîpжїatъ, кацъ.

Καλέεσκον, poet: în локѣ de ἐκάλουν, прел: [ші

Καλέμεναι, Dop: în локѣ de καλεῖν, inf:, ші

Καλέοισα, Еол: în локѣ de καλέουσα-οῦσα, партч: fem: ал лѣї καλέω.

Κάλεσις, εως (ἡ), (прea pap) în локѣ de κλῆσις, кїemape.

Καλεσσάμην, poet: în локѣ de ἐκαλεσάμην, між: пех: 1, ші

Καλεῦντο, poet: Dop: în локѣ de ἐκαλοῦντο, 3: îm: пеps: de pas: прел: ал лѣї...

Καλέω-ῶ, [în afin: кѣ κηλέω] biit: -έσω, ші At: καλῶ, (пех: ἐκάλεσα, tpe: de кѣ: κέκληκα, ші pas: κέκλημαι, пех: pas: ἐκλήθην, ші posit: κλητέον) stpirѣ, кїemѣ пе чinева съ вie; adѣnѣ (în adѣnape, ші чл:); poftesкѣ ла шasa mea; кїemѣ кѣ чitaцie ла жѣdiкъtopie; пîpъsкѣ; (despre лѣкр: fir:) amѣ tpeвѣinцъ, черѣ. «Δαῖτας δαίνυται· πάντες γὰρ καλέουσιν». Od: A. «Τῆνον ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμες». Ткр: «Τὰν κύνα ἔσω κάλεσον». «Ἐς ἀγορὰν καλέσαντα Ἀχαιούς». Od: A: (ші кѣ inf:) «Αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι Iл: K. (ші між:) «Ἀγορὴν δὲ καλέσσατο λαόν». Iл: A. «Ἐκ Πύλου ἐλθών, καλέσσαντο γὰρ αὐτοί». Iл: A. «Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, δεῦρο, φίλον τέκος». Iл: Г. (ші pas:). «Ὅσοι κεκλήατο βουλήν». Iл: K. «Ἔνθα δὴ ὁ σύλλογος καλεῖται». Ksn: se комплекteазъ. 2) пѣмeskѣ. «Κοτύλην δέ τε μιν καλέουσιν». Iл: E. (ші кѣ ак: хотъpîtopѣ îndipeкtѣ). «Ὄνομ' ὅττι σε κάλεον». Od: Θ. «Καλοῦσι με τοῦτο τὸ ὄνομα». Ksn: «Ἀλκυόναν καλέεσκον ἐπώνυμον». Iл: I. «Ἄρκτον, ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν». Iл: Σ. (ші pas:) «Τί ποιῶν καλὸς καὶ ἀγαθὸς κέκλησαι»; Ksn: «Ἡ καλουμένη φιλοσοφία». Лкs: «Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται θεοί».

Ткр: «Σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι. Ткр: веї fi. «Σὴ παράκοιτις κέκλημαι». Ід: Δ. sîntš. «Παῖδα τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι». Od: Η. (ші în перifр:) «Ἐμοὶ τοιός δε πόσις κεκλημένος εἴη». Od: Ξ. «Λατοῖζα κεκλημένον πατρὸς». Пind: 3) (тіж:) кїеmš în ажštорš. «Τοὺς θεοὺς καλούμεθα. Esхл:

Κάλη (ἡ), Дор: ші Аt: în локš de κήλη.

Καλήμεναι Дор: поеt: în локš de καλεῖν.

Καλήμενος, η, ον, поеt: (îndoїоsš) în локš de καλούμενος.

Καλήτης, ου (ὁ), Дор: ші Аt: în локš de κηλήτης.

Καλήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локš de κλήτωρ.

Καλιά (ἡ), [κᾶλον] temплš, saš казъ de лemnš; колівъ; амварš de гріne; (оbіч:) кšївš de пasъре. [de šnde

Καλιάς, άδος (ἡ), =Καλιὰ, temплš de лemnš, saš параклisš (капелъ).

Καλίδιον (τὸ), dim: ал лšї καλιὰ.

Καλίκιος (ὁ), =Κάλτιος, Καλτίκιος.

Καλινδέω-ῶ, віit: -ήσω, =Κυλινδέω. [de šnde

Καλίνδησις, εως (ἡ), =Κυλίνδησις.

Κάλινος, [κᾶλον] η saš ός, ον, поеt: (рар) de лemnš.

Κάλιον (τὸ), dim: ал лšї Κᾶλον, лemnішорš. веџішорš. 2) вiserікšџъ de лemnš. (de šnde) «Μητίχου κάλιον». Плd: о жšdiкъtоріе în Аtena.

Καλιστρέω-ῶ, віit: -ήσω, Іоn: поеt: în локš de καλέω.

Κάλλαιον (τὸ), [κάλλος] (прінч: ла îm:) вървіе de кокошš.

Καλλάϊνος, η, ον, =Καλάϊνος din κάλλαϊς, ιδος (ἡ), =Κάλαϊς.

Καλλαρίας, [χέλαρης] ου (ὁ), šnš feлš de пеште de маре, (алt:) ὄνος, (Іsпаn:) ваkалаš, (франџ:) merlan, saš merluche.

Καλλείδομαι, поеt: în локš de καταλείδομαι.

Καλλείπω, поеt: în локš de καταλείπω.

Κάλλεον (τὸ), =Κάλλαιον.

Καλλίας, [κάλλος în antifр:] ου (ὁ), маїмšџъ.

Καλλιβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел кš fрšmoase плеопе de окї (fрšmoші окї). || (sšвst:) Καλλιβλέφαρον (τὸ), (se înџ: φάρμακον) šnš feлš de neагръ въпsеа пentрš џene, (Тšрч:) sšрmea. [κάλλος, βλέφαρον].

Καλλιβόας, ου (ὁ), поеt: чел кš fрšmoасъ гласš, віне-sšнъtорš. «Αὐλός—» Арstf: ші Sof: [κάλλος, βοή].

Καλλίβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš fрšmoase чїоркіне de stрšгšрї, ші чл: «Νάρκισσος—» Sof: [κάλλος, βότρυς].

Καλλίβωλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš вšнї вšлгърї (грasš, podosš пъmîntš). [κάλλος, βῶλος].

Καλλιγάληνος (ὁ, ἡ), поеt: чел че tоt-d'ašна аре fрšmoасъ seninъtate, saš лініште, dšлче, влажінš. «Πρόσωπον—» Ешр: [κάλλος, γαλήνη].

Καλλίγαμος (ὁ, ἡ), поеt: віне къsъtоріtš. [κάλλος, γάμος].

Καλλιγένεθλος (ὁ, ἡ), поеt: [κάλλος, γενέθλη] tрasš din вšнš (stрълšчitš) neamš; saš чел кš вšнї stрънепоџї.

Καλλιγένεια (ἡ), новілitate. [din

Καλλιγενής, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Καλλιγένθλος, новілš.

Καλλιγέφυρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš вšнš, saš fрšmosš podš (пšnte) пе рîš. [κάλλος, γέφυρα].

Καλλίγλουττος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš fрšmoase вšчї de шеzštš. (везї ші καλλίπυγος). [κάλλος, γλουττός].

Καλλίγονος (ὁ, ἡ), поеt: =Καλλιγενής. [κάλλος, γόνος].

Καλλιγραφέω-ῶ, віit: -ήσω, sкріš, saš zšгръвеsкš fрšmos; (šне-орї) sšлimenesкš; (în џen:) înfрšmšseџezš. [ші

Καλλιγραφία (ἡ), fрšmoасъ sкрisoаре, saš zšгръвіре; saš калitatea лšї...

Καλλιγράφος, (ὁ. ἡ), калігрaфš, чел че sкріе, saš zšгръвеште fрšmos. [κάλλος, γραφή].

Καλλιγύναιξ, αικος (ὁ, ἡ), поеt: (τόπος, локš) чел кš fрšmoase mšїерї. (întрешšінџаїš nšmaї dat: ші ак:). [κάλλος, γύναιξ =γυνή].

Καλλίδενδρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš fрšmoші, вšнї pomї, saš конaчї. [κάλλος, δένδρον).

Καλλιδίνης, ου (ὁ), поеt: чел кš fрšmoase вšлtoаре, кšрџерї de апе. [κάλλος, δίνη].

Καλλίδιφρος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре (saš шаde пе) fрšmosš sкašнš. [κάλλος, δίφρος].

Καλλιδόναξ, ακος (ὁ, ἡ); поеt: чел че аре (saš se šmвреште sšвt) fрšmoase tрestiї. «Εὐρώτας—» Ешр: [κάλλος, δόναξ].

Καλλιέθειρα (ἡ), поеt: чеа кš fрšmosš пърš. [κάλλος, ἔθειρα].

Καλλιέλαιος (ὁ, ἡ), чел кš fрšmoase mšsлine, saš šnt-de-лemnš. || (sšвst: fem:)

domestikŏ (altoitŏ, kultivatŏ) mъslinŏ. [κάλλος, ἐλάια, ἔλαιον].

Καλλιέπεια (ἡ), frumoasъ eksnpesie, saŭ stilŏ elegantŏ de kuvîntŏ. [ші

Καλλιεπέω-ῶ, viit: -ήσω, vorbeskŏ, mъ eksnlikŏ npea frumos. «Λόγοι κεκαλλιεπημένοι». Plt. [din

Καλλιεπής, έος (ὁ, ἡ), [κάλλος, ἔπος] чел че vorbeште, saŭ se eksnpimъ frumos.

Καλλιεργέω-ῶ, viit: -ήσω, lukrezŭ чева frumos; saŭ (maĭ noŭ) kultivŏ. [ші

Καλλιεργία, ші (maĭ noŭ) Καλλιέργεια (ἡ), frumuseце de lukpape, de mъiestpie; kultivaцie. [din

Καλλίεργος (ὁ, ἡ), bunŏ, indemînatikŏ lukrъtopŏ, meшtepŏ; (maĭ noŭ) kultivъtopŏ. 2) (pas:) frumos (mъiestpeште) lukpatŏ; kultivatŏ. [κάλλος, ἔργον].

Καλλιερέω-ῶ, viit: -ήσω, ofepŏ bine-npiimitъ жертfъ; dobîndeskŏ bine-npevestitoape semne din жертfa mea. «Πρίν ἤ γ' ἐμὲ καλλιερῆσαι ταῖς νύμφαις τόν ἀμνόν». Tkp: (obiч: fъръ kazŭ). «Οὐδαμῶς ἐκαλλιέρεε διαβαίνειν μιν (τόν ποταμόν)». Ep: «Τῇ δὲ ὑστεραία θύσαντες ἐκαλλιέρησαν». Ksn: (ші nestp:) «Καλλιερησάντων τῶν ἱρῶν.» Ep: «Καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο». Ep: [κάλλος, ἱερόν]. [de unde

Καλλιέρημα (τὸ), жертfъ bine-npiimitъ, saŭ npeînsemnъtoape de nopoчipe.

Καλλιζυγής, έος (ὁ, ἡ), noet: bine, frumos înжugatŏ. [κάλλος, ζυγός]

Καλλίζωνος (ὁ, ἡ), noet: frumos înчinsŭ; saŭ чел ku frumosŭ (subцipe) miжlokŭ; (în цen:) frumosŭ. [κάλλος, ζώνη].

Καλλιθέμεθλος (ὁ, ἡ), noet: [κάλλος, θέμεθλον] чел ku bunъ temelie; bine fъkutŏ.

Καλλίθριξ, -τριχος (ὁ, ἡ), noet: чел ku frumosŭ пърŭ, saŭ ku bunъ lînъ. [κάλλος, θρίξ].

Καλλιθυτέω-ῶ, viit: -ήσω, = Καλλιερέω, жертfeskŏ bune жертfe. [din

Καλλίθυτος (ὁ, ἡ), noet: bine (ku nopoчipe) жертfitŏ; saŭ npiimitopŭ de bune, frumoase жертfe. «Βωμός —» Eup: [κάλλος, θύω].

Καλλικαρπέω-ῶ, viit: -ήσω, produkŏ bune, saŭ frumoase poade. [ші

Καλλικαρπία (ἡ), bunъ podipe, saŭ produkцie de frumoase poade. [din

Καλλίκαρπος (ὁ, ἡ), produkъtopŭ de bune, saŭ frumoase poade. [κάλλος, καρπός].

Καλλικέλαδος (ὁ, ἡ), noet: [κάλλος, κέλαδος] чел ku frumosŭ glasŭ, bine-sunъtopŭ. 2) bine vorbitŏ, lъudatŏ, vestitŏ.

Καλλίκερως, -κερω, ші -κέρωτος (ὁ, ἡ), noet: чел ku frumoase koapne. || (subst:) = Βούκερας, unŭ felŭ de nlantъ legumînoasъ. [κάλλος, κέρας].

Καλλίκοιτος, η saŭ ος, ον, чел че ape, saŭ faчe bunŭ kulkuшŭ, saŭ aшternutŭ de kulkat. (de unde || (subst:) = Παλλακίς. [κάλλος, κοίτη].

Καλλίκοκκος (ὁ, ἡ), produkъtopŭ de bune, saŭ frumoase гръunцe. [κάλλος, κόκκος].

Καλλίκομος (ὁ, ἡ), noet: чел ku frumosŭ пърŭ; (ші despre nomĭ) чел ku frumoase frunze. [κάλλος, κόμη].

Καλλικοτταβέω-ῶ, viit: -ήσω, жокŭ frumos жокul [κότταβος, vezĭ ziч:].

Καλλικρέας -ατος, ші -ως (τὸ), (dune ziч:) bunъ, frumoasъ kapne; ші =Μεσεντέριον. [κάλλος, κρέας].

Καλλικρήδεμνος (ὁ, ἡ), noet: purtъtopŭ de frumoasъ legъturъ de kanŭ; (npin întind:) frumosŭ. [κάλλος, κρήδεμνον].

Καλλίκρηνος (ὁ, ἡ), noet: чел ku bune (frumoase) fîntînĭ. [κάλλος, κρήνη].

Καλλίκρουνος (ὁ, ἡ), чел din frumoase шipote, isvoape. [κάλλος, κρουνός].

Καλλίκτυπος (ὁ, ἡ), noet: чел ku bunŭ (frumosŭ) sunetŭ. [κάλλος, κτύπος].

Καλλιλαμπέτης, ου (ὁ), noet: frumos-luчitopŭ. [κάλλος, λάμπω].

Καλλιλεκτέω-ῶ, viit: -ήσω, =Καλλιεπέω, ші Καλλιλογέω. [ші

Καλλιλεξία (ἡ), = Καλλιέπεια, ші Καλλιλογία. [κάλλος, λέγω].

Καλλιλογέω-ῶ, viit: -ήσω, vorbeskŏ bine, frumos; (une-opĭ) îmĭ batŭ жокŭ de чineva ku bune vorbe. [ші

Καλλιλογία (ἡ), =Καλλιέπεια, frumoasъ, elegantъ eksnpesie; (une-opĭ) = Μεγαλαυχία. [κάλλος, λόγος].

Καλλιμαίων, ωνος (ὁ), [κάλλιμος] una din lune dune Smipneĭ.

Καλλίμηρος (ὁ, ἡ), чел ku frumoase kupsĭ, koapse. [κάλλος, μηρός].

Καλλίμορφος (ὁ, ἡ), чел ku frumoasъ figurъ, frumosŭ. [κάλλος, μορφή].

Κάλλιμος (ὁ, ἡ), noet: în lokŭ de κάλλιστος. 2) npea npiiчiosŭ; npea nopoчitŭ; isbutitopŭ. [κάλλος].

Καλλίναος (ὁ, ἡ), noet: [κάλλος, νάω] = Καλλίῤῥοος.

Καλλίνικος (ὁ, ἡ), slъvitŭ bipuitopŭ; чeea че se faчe, saŭ se dъ nentpu o stpъluчitъ bipuinцъ. || (subst:) Καλλίνικον (τὸ), stpъluчitъ bipuinцъ; npemiŭ, saŭ kîntikŭ nentpu bipuinцъ. [κάλλος, νίκη].

Καλλιοινία (ἡ), вілшвгѣ, saѣ калitate de бѕнѣ вinѣ. [κάλλος, οἶνος].

Κάλλιον, ονος (τὸ), neѕt: лѕї Καλλίων. || (ка adв:) компар: ал лѕї καλῶς, = кѕ

Καλλιόνως, adв: maї вѣne, maї fpѕmos.

Καλλιόπη (ἡ), noet: [κάλλος, ὄψ] noet: (adiek:) în локѣ de καλλίφωνος. (de ѕnde || npinч:) mѕsa noesieї, Каліопа.

Καλλιότερον, adв: = Κάλλιον.

Καλλίουλος (ὁ), [κάλλος, ἴουλος] imnѣ în чinstea Чересеї.

Καλλιουργέω-ῶ, вiit: -ήσω, înfpѕmѕseцezѣ, înnodoвeskѣ. [κάλλος, ἔργον].

Καλλιόω-ῶ, вiit: -ώσω, fakѣ чева maї fpѕmosѣ, maї бѕнѣ. [καλλίων].

Καλλιπαιδία (ἡ), авере de бѕнї, saѣ fpѕmoші копiї, = Καλλιτεκνία. [din

Καλλίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кѕ бѕнї, fpѕmoші копiї, =Καλλίτεκνος. || (sѕвst:) fpѕmosѣ fiѣ, saѣ fpѕmoasъ fiїкъ. [κάλλος, παῖς].

Καλλιπάρῃος, Ion: în локѣ de καλλιπάρειος (ὁ, ἡ), чел кѕ fpѕmoші обpaзї. [κάλλος, παρειά].

Καλλιπάρθενος (ὁ, ἡ), чел кѕ fpѕmoase fete (feчїoape); кѕвenitѣ ла (saѣ asemenea кѕ) о fpѕmoasъ feчїoapъ. || (sѕвst:) бѕнъ, fpѕmoasъ fatъ. [κάλλος, παρθένος].

Κάλλιπε, noet: în локѣ de κατέλιπε, 3: sinг: neps: de nex: 2: ал лѕї καταλείπω.

Καλλιπέδιλος (ὁ, ἡ), noet: пѕptѕtopѣ de fpѕmoase înкълцъminte. [κάλλος, πέδιλον].

Καλλίπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пѕptѕtopѣ de fpѕmosѣ акоперemîntѣ de капѣ (воалѣ), saѣ хaїнъ dene d' asѕпpa; (npin întind:) fpѕmosѣ înбpъкatѣ, înnodoвitѣ. [κάλλος, πέπλον].

Καλλιπέτηλος (ὁ, ἡ), noet:=Καλλίφυλος. [κάλλος, πέταλον].

Καλλίπηχυς, εως (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ fpѕmoase враце. [κάλλος, πῆχυς]

Καλλιπλόκαμος (ὁ, ἡ), noet: fpѕmos înпletitѣ; saѣ чел кѕ fpѕmoase kosiцe, коаde. saѣ пъpѣ. [κάλλος, πλόκαμος].

Καλλίπλουτος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ fpѕmoase (mѕlte) вогъцiї. «Πόλις —». Hind: [κάλλος, πλοῦτος].

Καλλίπνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: dѕtѕtopѣ de fpѕmoasъ pesѕfлаpe (miposѣ, saѣ sѕnetѣ) =Εὔπνους, saѣ Εὔηχος. «Αὐλὸς —». [κάλλος, πνοή].

Καλλίπολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ fpѕmoase чetъцi, saѣ opaше. || (sѕвst:) бѕнѣ (fpѕmosѣ, шi чл:) opaшѣ. [κάλλος, πόλις].

Κάλλιπον, noet: în локѣ de κατέλιπον, nex: 2: ал лѕї καταλείπω.

Καλλίπονος (ὁ, ἡ), noet: fpѕmos лѕкpatѣ, fъкѕtѣ. [κάλλος, πόνος].

Καλλιπόταμος (ὁ, ἡ), noet: кѕвenitѣ ла (saѣ ѕdatѣ de) fpѕmosѣ pîѣ [κάλλος, ποταμός].

Καλλιπρόβατος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ fpѕmoase oї. [κάλλος, πρόβατον].

Καλλιπρόσωπος (ὁ, ἡ), fpѕmosѣ ла faцъ. [κάλλος, πρόσωπον].

Καλλίπρωρος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ fpѕmoasъ npѕъ; (fiг:)=Καλλιπρόσωπος. [κάλλος, πρώρα].

Καλλιπτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: fpѕmosѣ, воїнікѣ în pesвoїѣ. [κάλλος, πτόλεμος].

Καλλίπυγος (ὁ, ἡ), (кѕnoskѕtѣ enit: ал Венеріï) чел кѕ fpѕmosѣ шeзѕtѣ. [κάλλος, πυγή].

Καλλίπυλος (ὁ, ἡ), noet: (opaшѣ) чел кѕ fpѕmoase nopцi. [κάλλος, πύλη].

Καλλίπυργος, шi Καλλιπύργητος (ὁ, ἡ), noet: întъpitѣ кѕ fpѕmoase, saѣ бѕne tѕpnѕpї; (npin întind: шi fiг:) 'nалtѣ, saѣ sіrѕpѣ. «Σοφία—». Apstf: [κάλλος, πύργος].

Καλλίπωλος (ὁ, ἡ), noet: чел че аре fpѕmoші nѕї, (mînжї, жѕнчї, шi чл:). [κάλλος, πῶλος].

Καλλιρέεθρος, шi Καλίροος -ους (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de καλλίῤῥοος.

Καλλιῤῥημονέω -ῶ, вiit. -ήσω,=Καλλιλογέω. [шi

Καλλιῤῥημοσύνη (ἡ), = Καλλιέπεια, шi Καλλιλογία. [din

Καλλιῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Καλλιεπής. [κάλλος, ῥῆμα].

Καλλίῤῥοος -ους, (ὁ, ἡ), fpѕmos-кѕpгъtopѣ, isвopîtopѣ. [κάλλος, ῥοή].

Καλλισθενής, έος (ὁ,ἡ), noet: înzestpatѣ кѕ о fpѕmoasъ вîptѕte. [κάλλος, σθένος].

Καλλιστάδιος (ὁ, ἡ), noet: formъtopѣ de (че sлѕжеште ка) о fpѕmoasъ капіеpъ, dpeптѣ, netedѣ. «Δρόμος —». Еѕp: [κάλλος, στάδιον].

Καλλιστεῖον (τὸ), npemiѣ datѣ nentpѕ fpѕmѕseцe, saѣ вîptѕte (вiteжie, шi чл:). [шi

Καλλίστευμα (τὸ), dapѕл de а întpeче пе алцiї în fpѕmѕseцe; пpoвъ de вiteжie; (noet:). în локѣ de ὁ κάλλιστος. [din

Καλλιστεύω, шi (miж:) Καλλιστεύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, întpeкѣ пе алцiї ла fpѕmѕseцe. (кѕ цen:) «Καλλιστεύει πασῶν τῶν γυναικῶν». Ер: «Τὸν καλλιστεύοντα τῶν ἐπιβατέων». Ер: (шi miж:) «Δῶρ' ἃ καλλιστεύεται τῶν νῦν». Еѕp: (шi aвsол:) «Ὅπου καλλιστευομένα μούσειος ἕδρα». Еѕp: în локѣ de ἡ καλλίστη. [κάλλιστος].

Καλλιστέφανος (ὁ, ἡ), înкѕnѕnatѣ кѕ fpѕ-

moasъ кънънъ; saŭ înпрежмъitŭ кŭ frъmoase zidъpĭ; formъtopŭ de frъmoasъ кънънъ, saŭ короанъ. [κάλλος, στέφανος].

Κάλλιστος, η, ον, sъпрл: ал лъĭ καλὸς, foarte frъmosŭ, saŭ кŭ desъвîршire вънŭ. || (îm: neъt:) κάλλιστα, adв: foarte вine.

Καλλίστως, adв: (плц:) în локŭ de κάλλιστα.

Καλλιστρούθιον(τὸ), ънŭ fел de aleasъ smoкinъ, saŭ гъtъĭe. [κάλλος, στρούθιος, вezĭ ziч:].

Καλλίσφυρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кŭ frъmoase глezne, saŭ пîчoape. [κάλλος, σφυρόν].

Καλλιτεκνία (ἡ), авере de вънĭ, saŭ frъmoшĭ копiĭ. [din

Καλλίτεκνος (ὁ, ἡ), чел кŭ вънĭ, saŭ frъmoшĭ копiĭ. [κάλλος, τέκνον].

Καλλιτεχνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Καλλιτέχνης, ου (ὁ), meшterŭ, îndemînatiкŭ în frъmoase лъкръpĭ. [шi

Καλλιτεχνία (ἡ), вънŭ, frъmosŭ meшteшъгŭ, saŭ artъ. [din

Καλλίτεχνος (ὁ, ἡ),=Καλλιτέχνης. [κάλλος, τέχνη].

Καλλιτόκεια (ἡ), поеt: fem: ал лъĭ...

Καλλίτοκος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкътopŭ de frъmoшĭ копiĭ. [κάλλος, τόκος].

Καλλίτοξος (ὁ, ἡ), поеt: чел кŭ frъmosŭ аркŭ. [κάλλος, τόξον].

Καλλιτράπεζος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре frъmoasъ (кŭ мълte шi вънe вънкate) masъ. [κάλλος, τράπεζα].

Καλλίτριχος (ὁ, ἡ), maĭ поŭ în локŭ de καλλίθριξ. || (sъвst:) Καλλίτριχον (τὸ), ънŭ fелŭ de плантъ, = Ἀδίαντον, пъръл fеteĭ. [κάλλος, θρίξ].

Κάλλιφ', поеt: (în апок: maĭ 'nainte de воκалъ asпiр:) în локŭ de κάλλιπε, κατέλιπε.

Καλλίφαρος (ὁ,ἡ), поеt: [κάλλος, φάρος]. frъmos îмвръкatŭ, înподoвitŭ.

Καλλιφεγγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел че дъ o frъmoasъ лъminъ. [κάλλος, φέγγος].

Καλλίφθογγος (ὁ, ἡ), поеt:=Καλλίφωνος, шi Εὔηχος. [κάλλος, φθόγγος].

Καλλίφλοξ, ογος (ὁ, ἡ), поеt: sкоцътopŭ (în ардере de жертfe) de frъmoasъ (пpiinчoasъ) flакъръ. [κάλλος, φλόξ].

Καλλιφυής, έος (ὁ, ἡ), поеt: (пpiнч: despre планte) frъmos, вine креsкътŭ, de frъmoasъ statъръ. [κάλλος, φυή].

Καλλίφυλλος (ὁ, ἡ), чел кŭ frъmoase frъnze. || (sъвst:) Καλλίφυλλον (τὸ), ънŭ fелŭ de плантъ, (поаte)=Καλλίτριχον (вezĭ ziч:). [κάλλος, φύλλον].

Καλλιφύτευτος (ὁ, ἡ), frъmos sъditŭ, плinŭ de frъmoase sade. [κάλλος, φυτεύω].

Καλλιφωνία (ἡ), frъmъseцe de гласŭ. [din

Καλλίφωνος (ὁ, ἡ), чел кŭ frъmosŭ гласŭ. [κάλλος, φωνή].

Καλλίχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел кŭ frъmoase mîinĭ. [κάλλος, χείρ].

Καλλιχέλωνος (ὁ, ἡ), (ὀβολὸς) каре аре пе sine întinъpitъ frъmosŭ кîпŭ de вроаsкъ цestoasъ. [κάλλος, χελώνη].

Κάλλιχθυς, υος (ὁ), ънŭ fелŭ de пешtе de mаpe, ='Ανθίας. [κάλλος, ἰχθύς].

Καλλίχοιρος (ὁ, ἡ), (τόπος) продъкътopŭ de frъmoшĭ порчĭ. [κάλλος, χοῖρος].

Καλλίχορος (ὁ, ἡ), комплектътopŭ de (saŭ folositopŭ ла) frъmoase хоръpĭ; (de ънde despre локŭ)=Εὐρύχορος, (de ънde шi)=Εὐρύχωρος. || (sъвst:) поеt: frъmosŭ хорŭ. [κάλλος, χορός].

Καλλίων, ονος (ὁ, ἡ), комnар: ал лъĭ καλὸς, maĭ вънŭ, maĭ frъmosŭ. || (neъt:) κάλλιον, adв: maĭ вine, maĭ frъmos.

Καλλιώνυμος (ὁ, ἡ), чел кŭ вънŭ, saŭ frъmosŭ пъme. || (sъвst:) ънŭ fелŭ de пешte, =Οὐρανοσκόπος. [κάλλος, ὄνομα].

Καλλιώτερος, α, ον, maĭ поŭ шi рарŭ în локŭ de καλλίων.

Καλλονή (ἡ), шi

Κάλλος, εος -ους (τὸ), frъmъseцe || (îm:) лъкръpĭ saŭ persoane frъmoase. «Ἐν ποικίλοις κάλλεσιν». Esхл: (шi în перifp:) «Κυπαρίττων κάλλη καὶ ὕψη». Плt: frъmoшĭ шi 'налцĭ кiпаpiшĭ. [de ънde

Καλλοσύνη (ἡ), поеt: în локŭ de καλλονή, шi κάλλος. [шi

Καλλόσυνος, η, ον, поеt: în локŭ de καλός.

Καλλυντήρ (ὁ), поеt: în локŭ de καλλυντής, înfrъmъseцътopŭ (къръцitopŭ, depetiкътopŭ, шi чл:). [шi

Καλλυντήριος (ὁ, ἡ), folositopŭ, saŭ îndemînatiкŭ a înfrъmъseцa, a înподoвi. (de ънde || neъt:) Καλλυντήριον (τὸ), лъкръ de подoaвъ, de гъteaлъ. шi Καλλυντήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o serвъtoare în Atena, че se sъвîршia în a 19 zi a Тарцеліопълъĭ. (вezĭ шi Πλυντήρια). [шi

Καλλυντής, οῦ (ὁ), maĭ întpeв: de кît καλλυντήρ. [шi

Κάλλυντρον (τὸ), (дъпе ziч:)=Καλλυντήριον, лъкръ de подoaвъ; (în цеп:) insтръmîntъ de înfrъmъseцare, saŭ къръцire; (de ънde партiк:) mътъръ. [din

Καλλύνω, [κάλλος] вiit: -υνῶ, înfrъmъseцezŭ, înподoвeскŭ; (maĭ овiч:) depetiкŭ, къръцŭ, mътъръ, шi чл: || (miж:) mъ fълeскŭ, mъ înfrîmfezŭ.

Καλλωπίζω, [κάλλος, ὤψ] biit: -ίσω, înînfpъmъseцezъ faцa, înnodoвeskъ (kъ mълtъ meшteшъџire). || (miж:) mъ înnodoвeskъ; mъ înfîmfezъ; (kъ inf:) mъ înfpînrъ, mъ npefakъ, kъ... [de ъnde

Καλλώπισμα (τὸ), op че se faчe, saъ kontpiвъieшte snpe înfpъmъseцape, лъkpъ de nodoaвъ, de гъteaлъ. [шi

Καλλωπισμὸς (ὁ), înnodoвipe; mîndpipe; înfpînцepi. [шi

Καλλωπιστὴς, οῦ (ὁ), чeл че se гъteшte, se dikiseшte ka o mъiepe. «Εἶναι βούλου τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής». Iskp: [шi

Καλλωπιστικὸς, ἡ, ὸν, folositopъ, saъ aплekatъ лa înnodoвipe, лa dikisipe, saъ гъteaлъ.

Καλλωπίστρια (ἡ), fem: aл лъi καλλωπιστὴς, înnodoвitoape, dikisitoape (kъ mълtъ iskъsinцъ) de sine, saъ de aлteлe.

Καλοβαθρίζω, biit: -ίσω, ъmвлъ kъ пiчoроanцe. [καλόβαθρον]. [de ъnde

Καλοβαθριστὴς, οῦ (ὁ), = Καλοβάτης.

Καλόβαθρον (τὸ), пiчopъ de лemnъ, пiчopoпгъ. [шi

Καλοβάμων, ονος, шi

Καλοβάτης, ου (ὁ), чeл че ъmвлъ în пiчopoanцe. [κᾶλον, βαίνω].

Καλόβιος (ὁ, ἡ), (nлц:) tpъitopъ de вънъ (nopoчitъ, saъ biptъoasъ) viaцъ. [καλὸς, βίος].

Καλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (nлц:) чeл kъ вънe simцiminte, saъ disnosiцii. [καλὸς, γνώμη].

Καλοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), (Skp:) învъцъtopъ de вine. [καλὸς, διδάσκαλος].

Καλοεργὸς (ὁ, ἡ), (nлц:) лъkpъtopъ de вine. [καλὸς, ἔργον].

Καλοήθης, εος -ους (ὁ, ἡ), (nлц:) = Χρηστοήθης, вine-пъpъвitъ. [καλὸς, ἦθος].

Καλοιώνιστος (ὁ, ἡ), [καλὸς, οἰωνίζομαι] de вънъ orъpъ, npiinчosъ.

Καλοκαγαθία (ἡ), вънътate, sinчepitate, шi чл: [шi

Καλοκαγαθικὸς, ἡ, ὸν, kъвenitъ чeлъi вънъ (omъ); aплekatъ din natъpъ лa вънъtate. [din

Καλοκάγαθος (ὁ, ἡ), (mai nъъ, шi neaпpoв:) în лokъ de [καλὸς κἀγαθὸς], (vezi καλὸς) biptъosъ, чinstitъ, sinчepъ; (ъneopi) цeneposъ; (în цen:) omъ de tpeaвъ.

Καλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ξυλοκοπέω. [κᾶλον, κόπτω].

Κᾶλον (τὸ), [καίω] лemnъ (npinч: ъskatъ, saъ tъiatъ de aps).

Καλοπέδιλα (τὰ), noate гpeшit în лokъ de, saъ = Καλὰ πέδιλα. 2) înkълцъminte de лemnъ, че пъneaъ în пiчoapeлe vaчei, kînd o mълцeaъ (Tkp:). [κᾶλον, πέδιλον].

Καλοπόδιον (τὸ), dim: aл лъi...

Καλόπους, [κᾶλον, πούς] οδος (ὁ), (dъnе ziч:) пiчopъ de лemnъ, ad: kaлînъ, saъ kaлanodъ (de aчi) «Ἐνὶ καλόποδι πάντας ὑποδέουσι». Пpoв:

Καλόπους, οδος (ὁ, ἡ), = (saъ гpeш: în лokъ de) Καλλίπους. [καλὸς, πούς].

Καλοπρόσωπος (ὁ, ἡ), = (saъ гpeш: în лokъ de) Καλλιπρόσωπος. [καλὸς, πρόσωπον].

Καλορρημοσύνη (ἡ), = (saъ гpeш: în лokъ de) Καλλιρρημοσύνη. [καλὸς, ῥῆμα].

Καλὸς, ἡ, ὸν, (komnap: καλλίων, шi pap καλλιώτερος, sъnpл: κάλλιστος) (npinч: înnpot: de αἰσχρὸς, ad:) = Εὔμορφος, fpъmosъ; плъkъtъ; (în цen:) вънъ, de aлes, шi чл: (întp' aчeastъ însemn: oвiчnъiaъ a skpi пe пepeцi). «Ὁ δεῖνα καλός». Apstf: «Ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται». Tkp: «Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει». «Χωρίον καλόν». Лks: «Λιμὴν καλός. Od: Z. «Καλὸς οἶνος». Skp: 2) = Ἀγαθὸς, вine-пъpъвitъ, dpentъ, чinstitъ, biptъosъ, шi чл: (de ъnde) «Καλὸς κἀγαθὸς (vezi καλοκάγαθος).» Ksn: (Ekonom: Στ'. 15). 3) notpivitъ, kъviinчosъ, шi чл: «Ἐν καλῷ (se înц: τόπῳ) θέσθαι». Лks: «Θάρσει, γύναι, ἐν καλῷ εἰμές». Tkp: în sigъpanцъ. «Ἐν καλῷ εἴης». Tkp: sъ fii вine. Ἐν καλῷ τοῦ πολέμου». Tъч: «Εἰς καλὸν (se înц: καιρὸν) ἥκεις». Плt: «Ἐν καλῷ τοῦ βλάπτειν». Ksn: 4) лъъdatъ, чinstitъ. «Τυγχάνειν ἐν πολέμῳ καλῆς σωτηρίας». Ksn: || (neъt:) Τὸ καλὸν, (шi îm:) Τὰ καλά. A'. (aвstpakt) fpъmъseцe. B'. (în цen:) op че este плъkъtъ, dopitъ; notpivitъ; saъ лъъdatъ. «Ὅττι καλὸν, φίλον ἐστὶ, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστί». Гnm: (de ъnde φιλόκαλος), Г'. (îm:) faнteлe чeлe лъъdate, biptъtea. «Σοὶ δὲ καλῶν ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις»; Dm: Δ'. fepiчipiлe (вънъpiлe) viецеi. «Τὰ ἐν ἀνθρώποις καλά». Лks: «Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει μιν». Tkp: || (advepвiaл) Καλὸν, (шi îm:) Καλὰ în лokъ de καλῶς. «Καλὸν ἀείδειν». Om: «Ὡς καλὸν ὕδει». Tkp: «Οὐκέτι καλὰ δόμων ἀπὸ δὴν ἀλάλησαι». Om: «Καλὰ πάσχω». Лks: = Εὖ πάσχω. [κάλλος].

Κάλος (ὁ), = (mai întpeв: At:) Κάλως.

Καλοστρόφος (ὁ, ἡ), = Καλωστρόφος.

Καλοσύμβουλος (ὁ, ἡ), (nлц:) вънъ sfъtъitopъ. [καλὸς, σύμβουλος].

Καλότης (ἡ), (преа рарѕ ши неапроб:) ін локѕ de καλλονὴ, saѕ ἀγαθότης.

Καλοτίθηνος (ὁ, ἡ), бѕнѕ крeskѣторѕ, saѕ біне крeskѕтѕ; (прін întind:) resfѣцatѕ. [καλὸς, τιθηνός].

Καλοτύπος (ὁ), [κᾶλον, τύπτω] гіопоае (пасѣре),=Δρυοκολάπτης.

Καλουφαντος (ὁ, ἡ), sхол: експл: а лѕі εὐυφής, ши εὐήτριος. [καλὸς, ὑφαίνω].

Καλοφόρος (ὁ, ἡ), [κᾶλον, φέρω] кѣрѣторѕ de лемне de aps.

Καλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Εὔφρων. [καλος, φρήν].

Καλπάζω, [κάλπη] віit: -άσω, (despre каї) алергѕ сѣpind în патрѕ пічоаре, în галопѕ,(франц:) galoper. (везї ши τριποδίζω).

Κάλπασος (ὁ), în локѕ de κάρπασος.

Κάλπη (ἡ), [καλύπτω, καλύβη] (în цен:) =Ὑδρία, врчорѕ, saѕ доніцѣ de апѣ. 2) (партік:) basѕ de пѕs în пѣstpape ченѕша мортѕлѕї apsѕ. 3) basѕл, în каре пѕнеаѕ вотѕріле. 4) ѕнѕ фелѕ de алергѣтѕрѣ а калѕлѕї, (франц:) galop; (de ѕnde) «Κάλπης δρόμος». Павs: (Ел: Α'. έ. 9.) ѕнѕ фелѕ de алергаре de калѕ, întpѕ каре кѣлѣрецѕл, кînd ажѕнџеа ла о distанцѣ апроапе de капѣтѕ, тrebѕia, фѣрѣ а'шї опрі калѕл, сѣ сарѣ жос dene dînsѕл, ши цііndѕ'л de фрîѕ сѣ ѕрмezе înпреѕнѣ пînѣ ла semnѕ.

Κάλπιον (τὸ), dim: ал лѕі...

Κάλπις, ιδος (ἡ), = (ши маї întpeв: dekit) Κάλπη.

Κάλπος (ὁ), преа рар în локѕ de κάλπις.

Κάλτιος, ши Καλτίκιος (ὁ), о înкѣлцѣмінte Романѣ [лат: calceas, Ром: кѣлцѕнѕ].

Καλύβη (ἡ), [καλύπτω] (de ачі) колівѣ. [de ѕnde

Καλύβιον (τὸ), dimin: колівіоарѣ. [ши

Καλυβίτης, ου (ὁ), локѕіторѕ de колівѣ, колівашѕ.

Καλυβοποιέω-ῶ, віit: -ήσω, факѕ колівї. [καλύβη, ποιέω].

Καλυκίζω, віit: -ίσω, înбобочeскѕ. [ши

Καλύκιον (τὸ), dim: ал лѕї [κάλυξ].

Καλυκοστέφανος (ὁ, ἡ), поеt: пѕртѣторѕ de кѕнѕнѣ din бобочї de тrandafiлѕ. [κάλυξ, στέφανος].

Καλυκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în формѣ de (ка ѕнѕ) бобокѕ (de флоаре). [κάλυξ].

Καλυκῶπις, ιδος (ἡ), поеt: чеа кѕ фацѣ de бобокѕ de тrandafiлѕ, рошіе ка тrandafiлѕл. [κάλυξ, ὤψ].

Κάλυμμα (τὸ), [καλύπτω] (în цен·) învелішѕ; (партік:) акоперемîнтѕ de капѕ ал фемеілор; коажѣ de поамѣ, saѕ de помѕ; ѕнѕ фелѕ de пласѣ, простоволѕ; (поеt:) плакѣ, піатрѣ dene мормîнтѕ.

Καλυμμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї κάλυμμα.

Κάλυξ, [καλύπτω] υκος (ἡ, ши преа рар ὁ), бобокѕ de флоаре, маї кѕ seамѣ de тrandafiлѕ. 2) (фір:) ѕнѕ тефарікіѕ de гѣтеалѣ de капѕ а фемеілорѕ, акѕ, saѕ черчелѕ. (везї ши καλαμίς). 3) ѕнѕ фелѕ de скоїкѣ de маре (de пѕрпѕрѣ).

Καλύπτειρα (ἡ), поеt: în локѕ de καλύπτρα; (іар прінч:) fem: ал лѕї...

Καλυπτήρ (ὁ), = Κάλυμμα, акоперішѕ; (партік:) кѣрѣмідѣ, saѕ шендрілѣ de învелітоаре. [ши

Καλυπτήριον (τὸ), = Κάλυμμα. [ши

Καλυπτὸς, ή, όν, акоперітѕ saѕ de акоперіt; (поеt:) пѕсѕ п' înпрежѕр, saѕ d'asѕпра. [ши

Καλύπτρα (ἡ), învелітоаре, акоперішѕ; (партік:) сѕвціреле акоперемîнтѕ de капѕ ал фемеілор, (франц:) воалѕ. (везї κάλυμμα). [din

Καλύπτω, [în afin: кѕ γλύφω, κλέπτω, κρύπτω] віit: -ύψω, акоперѕ; (прін întind:) аскѕnzѕ; întѕнекѕ; (фір:) înнегрескѕ, невіnstескѕ. «Μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας 'Αθήνας». Sof:

Καλχαίνω, віit: -ανῶ, (dѕпе зіч:) амѕ фацѣ рошіе înкісѣ; (прін întind:) мѣ întѕнекѕ; (обіч: фір:) мѣ афлѕ пѕсѕ adînк пе гîndѕрї, înгріжатѕ; (кѕ înf:) проіектезѕ în mintea mea, dорескѕ сѣ... [din

Κάλχη (ἡ), [χάλκη, κάχληξ, κόχλος] скоїкѣ de маре, порфірѣ, saѕ пѕрпѕрѣ; ши пѕрпѕріа (рошіа) вѣпsea, че se формеазѣ dintp' înѕа. 2) ѕнѕ фелѕ de флоаре, (алт:) χρυσάνθεμον, saѕ βούφθαλμον, (лат: caltha) окіѕл воѕлѕї. 3) înвîртежіта, saѕ спірала кѕнѕнѣ, (франц: volute) пе капѣтѕл Іонічелор колоане, saѕ стîлпї.

Καλχὶς, ίδος (ἡ), греш: în локѕ de χαλκίς.

Καλώδιον (τὸ), dim: ал лѕї κάλως, сфоарѣ, фрînгіоарѣ.

Καλωπὸς (ὁ),фрѕмосѕ ла фацѣ. [καλὸς, ὤψ].

Κάλως, κάλω, ши (преа рар) κάλωος (ὁ), фѕніе, (прінч:) отгоnѕ de корабіе. «'Από κάλω πλεῖν». Ткр: = 'Ρυμουλκεῖν. «Πάντα κάλων κινεῖν (ἐντείνειν, ἀνασείειν, ши чл:)». Проб: а întpeбѕінца ор че міжлоаче.

Καλῶς, (компар: κάλλιον, ши сѕпрл· κάλλιστα) adв: (înпрot: de κακῶς) біне; фрѕмос. «Καλῶς ἔχω». Лкs: sînt біне. «Καλῶς ἔχει, saѕ γίγνεται, (ши ел:) Καλῶς». Лкs: мерџе біне, saѕ ажѕнџе. «Καλῶς

ποιεῖς». Лкs: «Καλῶς με ὑπέμνησας». Filstp. вine къ 'mĭ aĭ adвs aminte. «Καλῶς μάλα τοῦτο ἴσημι». Ткр: «Καλῶς τοῦ πολέμου καθίστασθαι». Твч: a isввti în pesвoiŭ. (вne-opĭ fpasвл «Καλῶς ποιεῖν» este în пропорціe кв fpaseлe «Οὐδεὶςφθόνος». «'Απέστω νέμεσις, шi чл:) «Τῶν ἀγαθῶν», ἃ καλῶς ποιοῦντες κέκτησθε». Dm: de кape sъ въ вswкврацĭ sъпътоші. ‖ (вne-opĭ se ĭa în eponie, saŭ ameninц:). «'Αμέλει, καλῶς». Apstf: (Batp: 932) вine, sъ цiĭ minte, пв 'цĭ nese. ‖ (de kîte opĭ se aflъ în парл: кв εὖ, este în пропорціe кв ал nostpвл îndoitŭ, вine вine, saŭ пpea вine). Εὖ καὶ καλῶς τὸν τράχηλον περιδήσας». Пл: (vezĭ шi εὖ). [καλός].

Καλωστρόφος (ὁ, ἡ), [κάλως, στρέφω] = Σχοινοστρόφος, pesвчitopŭ de fвniĭ (fвnieрŭ).

Κάμ, noet: (maĭ 'nainte de μ.) în локŭ de κατὰ, «Κάμ μέν». Od: 1: «Κάμ μέσον». Іл: Δ:

Κἄμ' noet: (în kontpak: шi апок) în локŭ de κάμὲ, καὶ ἐμὲ.

Καμακίας, ου (ὁ), вnŭ feлŭ de гpîŭ кв паĭвл гpoсŭ, шi snîквл mîкŭ. [шi

Καμάκινος, η, ον, fъквtŭ de шоварŭ; (прin врm:) fpaцedŭ. [din

Κάμαξ, [καμάσσω] ακος (ἡ, шi ὁ), (прінч:) вnŭ feлŭ de tpestie плinъ, шоварŭ. (vezĭ шi δόναξ). 2) (oвіч:) аракŭ (пentpв sпpiжinipe de віцъ, saŭ de поmŭ); (прin întind:) лапче вшоаръ, (tвpч:) цipitŭ.

Καμάρα, [κάμπτω] ας (ἡ), воліъ; (прin întind:) op че клъditъpъ (касъ, карŭ, коpaвie) воліtъ; (de вnde) къмаръ, (tвpч:) odae; (anatm:) adînкъtвpa вpeкiĭ. [de вnde

Καμαρεύω, biit: - εύσω, = (saŭ гpeш: în локŭ de) Καμαρόω. 2) în локŭ de Καμμορέω, -εύω.

Καμάριον (τὸ), dim; ал лвĭ καμάρα, къmъpвцъ.

Καμαροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлŭ de воліъ, аpквitŭ. [καμάρα, εἶδος].

Κάμαρος (ὁ), = Κάμμαρος.

Καμαρόω-ῶ, biit: -ώσω, fopmezŭ чева în feлŭ de воліъ. [καμάρα]. [de вnde

Καμάρωμα (τὸ), op че fъквtŭ în feлŭ de воліъ, воліtвpъ; воліъ. [шi

Καμάρωσις, εως (ἡ), înковоĭepe în fopmъ de воліъ; гîpвовipe. [шi

Καμαρωτός, ἡ, ὸν, воліtŭ, ziditŭ кв волціĭ. [καμαρόω].

Καμασήν, ῆνος, шi Καμασῖνος (ὁ), вnŭ feлŭ de пеште. [din

Καμάσσω, biit: -άσω, клеtinŭ, sвdвĭŭ.

Καματηδόν, adв; воеt: кв mвnкъ, кв osteneaлъ. [шi

Καματηρός, ὰ, ὸν, mвnчitopŭ, ĭввitopŭ de лвкpape; цеапънŭ. 2) гpeŭ, ostenічosŭ. 3) oвositŭ de osteneaлъ; слъвъпоцitŭ; tiкълоsŭ. [κάματος]. [de вnde

Καματηρῶς, adв: кв osteneaлъ, кв гpeвtate.

Κάματος (ὁ), [κάμνω] mвnкъ, osteneaлъ; лвкpape; meseрie de лвкpъtopŭ; aвepe aronisitъ пpin mвnкъ. «Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον ἔδουσιν.» Od: Ξ: [de вnde

Καματόω-ῶ, biit: -ώσω, = Κάμνω, ostenesкŭ, oвoseskŭ. [шi

Καματώδης, εος (ὁ, ἡ), =Καματηρός, ostenічosŭ; ostenitŭ, oвositŭ; слъвъпоrŭ.

Καμβαίνω, гpeш: în локŭ de βαμβαίνω.

Κὰμβαλον, гpeш: în локŭ de κάββαλον.

Καμβολίη (ἡ), noet: [καταβάλλω] înжвpъtвpъ, окъpîpe.

Καμβρίζω, biit: -ίσω, în локŭ de καταβρίζω, леnевeskŭ.

Κάμε, noet: în локŭ de ἔκαμε, 3: sinr: peps: de nex: ал лвĭ κάμνω.

Καμήλειος, α, ον, de къmiлъ. [κάμηλος].

Καμηλέμπορος (ὁ), чел че se negoцеaзъ (къл tоpеште, шi 'шĭ tpansnoaptъ mъpfiле) кв къmiле. [κάμηλος, ἔμπορος].

Καμηλασία (ἡ), къльtopie кв къmiле. 2) mînape de къmiле [шi

Καμηλάτης, ου (ὁ), [κάμηλος, ἐλαύνω] къmiлаpŭ, mînъtopŭ de къmiле.

Καμηλίζω, biit: -ίσω, seamъпŭ кв (saŭ imitŭ) къmiлъ. [шi

Καμηλίτης, ου, [κάμηλος], шi

Καμηλοκόμος (ὁ), înгpiжitopŭ de къmiле, къmiлаpŭ. [κάμηλος, κομέω].

Καμηλοπάρδαλις, εως (ἡ), вnŭ feлŭ de патpвnedŭ, жipafъ (asemenea ла гîtŭ кв къmiлъ, iap ла nestpiцъtвpĭ кв napdosŭ). [κάμηλος, πάρδαλις].

Κάμηλος (ὁ въpв:, шi ἡ fem:) [din Пеps: gameл] къmiлъ. 2) = (saŭ гpeшit în локŭ de) κάμιλος.

Καμηλοσφαγέω-ῶ, biit: -ήσω, înжвпгĭŭ (snpe жеptfъ) къmiлъ. [шi

Καμηλοσφαγία (ἡ), înжвпгĭepe (жеptfipe) de къmiле. [κάμηλος, σφαγή].

Καμηλοτροφέω-ῶ, biit: -ήσω, хpъneskŭ къmiле. [κάμηλος, τροφή].

Καμηλωτή (ἡ), пiеле de къmiлъ; вnŭ feлŭ de цесъtвpъ (шалŭ, saŭ nostavŭ) de пъpŭ de къmiлъ, (de вnde Fpanц:) Camelot. [κάμηλος].

Κάμιλος (ὁ), fsnie гроасъ, otronš, (de snde franц:) Cable.

Καμιναῖος, saš Καμινιαῖος, α, ον, кsвеnitš ла (saš лsatš din) коnторš. «Αἰθάλη—» Sкр; [κάμινος].

Καμινεία (ἡ), лsкраре прin коnторš. 2) (прin întind:) fокsл коnторsлsї. [καμινεύω].

Καμινεύς, έως (ὁ, ἡ), ор че meшterš лsкреазъ прin коnторš, fераpš, кърътidapš, въраpš, (sne-opї) вsкъtapš, шi чл: [κάμινος].

Καμινητήρ, поеt: în лоkš de. . .

Καμινευτής, οῦ (ὁ), =Καμινεύς. [шi

Καμινεύτρια (ἡ), fem: ал лsї καμινευτής. [din

Καμινεύω, вiit: -εύσω, лsкрezš (mъ înделetniчeskš) ла коnторš (ка кърътidapš, лsкрътoрš de metaле, шi чл:). [καμινεύς].

Καμίνιον (τὸ), dim: ал лsї κάμινος, коnторашš.

Καμινίτης, ου (ὁ), (прinч: ἄρτος) пїїnе коаntъ în коnторš. [шi

Καμινόθεν, adв: поеt: de ла коnторš. [κάμινος].

Καμινοκαύστης, ου (ὁ), арzъtopš de коnторš. [κάμινος, κάιω].

Κάμινος (ἡ), коnторš, къminš [de aчi] (de лsкрътopї de metaле, de кърътidapї, de въраpї, шi чл:). 2) (рар) batpъ, saš sовъ, шi чл: [καίω].

Καμινοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felš de (asemenea кs) къminš, saš коnторš. [κάμινος, εἶδος].

Καμινώ, οῦς (ἡ), (прinч: γραῖα) вавъ (че шаde totdasna în batpъ). [шi

Καμινώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καμινοειδής. [κάμινος].

Κάμμα (τὸ), [κάπτω] snš felš de пръжitsръ înfъшsратъ în frsnze de dafinš (каре пentрs ачеasta se ziчеа шi καμματίδες). (вezї шi καπύριον). [de snde

Καμματίς, ίδος (ἡ), вezї κάμμα.

Κάμμαρος (ὁ), [κάπτω] snš felš de mikš stakosš, saš mape pакš de mape, (franц:) homard. (вezї шi κάραβος).

Καμμάρψαι, поеt: în лоkš de καταμάρψαι.

Καμμέν, греш: în лоkš de κάμ μέν, поеt: în лоkš de κατὰ μέν.

Καμμένω, вiit: -μενῶ, поеt: în лоkš de καταμένω.

Κάμμες, în коntракц: în лоkš de καὶ ἄμμες, Dop: шi Еол: în лоkš de καὶ ἡμεῖς (Ткр: 18: 56:), saš καὶ ἡμᾶς (Ткр: 29: 2).

Καμμονίη (ἡ), Ion: saš Еол: поеt: în лоkš de καταμονία [καταμένω], stърsinцъ, шi прintр' ачеasta вipsinцъ în вътълie.

Καμμορέω-ῶ, вiit: -ήσω, шi Καμμορεύω, вiit: -εύσω, поеt: sîntš. . . .

Κάμμορος (ὁ, ἡ), поеt: [κατὰ, μόρος] nепорочitš, tikълоsš. || (sssst:) «Κάμμορον (τὸ)» Iпкр: Niк; Dsкр: snš felš de pъчitoape doktopie, (поаte) = Κώνειον, saš Ἀκόνιτον.

Καμμύω, вiit: -ύσω, în лоkš de καταμύω, miжesкs, înkizš окiї.

Κάμνω, [δάμνημι] вiit: καμοῦμαι, (tре: de кs κέκμηκα, nех: 2: ἔκαμον, шi поеt: ἐκαμόμην) (nestр:) msnчeskš, mъ siлeskš din toatъ пstepea; (прin spm:) osteneskš, оsoseskš; пъtimeskš ръš, ssferš; mъ волnъвeskš; mъ вipsїeskš; mъ пръпъdeskš кs totsл; (în пaptiч:) mopš. «Σὺ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππου ὀχῇ, ἐγὼ δὲ χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων». Ksn: «Οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε». Iл: Θ. «Οὐδέ τι τόξον δὴν ἔκαμον τανύων. Od: Φ. «Ἀπ' ἄγρας κεκμηκὼς ἀμπαύεται». Ткр: (шi кs aк: eл: în хotъpîpe de пъtimitoapea parte.), «Περὶ δ' ἔγχεα χεῖρα καμεῖται». Iл: B. «Τοῦ γαρ τὴν ἀρχὴν μὴ κάμνειν τὸ στράτευμα, τούτου σοι δεῖ μέλειν». Ksn: «Ὅς ἂν κάμνῃ τῶν οἰκετῶν, τούτων σοι ἐπιμελητέον πάντων, ὅπως θεραπεύηται». Ksn: «Τί ὄφελος ἰατροῦ, ὅς ἐπιμελοῖτο μὲν κάμνοντός τινος, ὅ,τι δὲ συμφέρον τῷ κάμνοντι ποιεῖν εἴη, τοῦτο μὴ εἰδείη». Ksn: (шi кs пaptч:). «Μὴ κάμῃς λέγων». Евр: «Πολεμίων καμόντων». Esхл: «Νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι». Esхл: «Ψυχαί, εἴδωλα καμόντων». Iл: Ψ. «Στυγνόν πορθμῆα καμόντων». Ткр: Ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηῶτας». Тsч: 2) (stрът:) fакš, sъвîршeskš, saš агоniseskš чева прin osteneaлъ. «Κάμον δυωκαίδεκα βωμούς». Ткр: Αὐτὴ γὰρ νῆα κάμεν». Аплп: «Μυσοῖσιν ἄστυ καμόντα». Аплп: «Πέπλοι, οὓς κάμεν αὐτή». Od: O. Σκῆπτρον, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων». Iл: B. (шi miж:) «Νῆσον ἐκάμοντο». Od: I. aš înвsпътцit прin osteneaлъ. «Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα». Iл: Σ. am kîшtirat. (вezї шi ἐργάζομαι, шi κάματος).

Κἀμοί, (în коntрак:) în лоkš de καὶ ἐμοί.

Καμόμεσθα, поеt: în лоkš de ἐκαμόμεθα, 1: îm: пepс: de miж: nех: 2: ал лsї κάμνω.

Καμπαλέος, α, ον, поеt: кокîржатš, înковоїatš. [καμπή].

Καμπεσίγουνος (ὁ, ἡ), поеt: каре siлеште пе чineва a 'шi плека цenskiї (a se smili). «Ἐριννύς—». Esхл: [κάμπτω, γόνυ.]

Καμπεσίγυιος (ὁ, ἡ), поеt: [κάμπτω, γυῖον] але кърsїа msдsларе se înковоаїе (se

miшкъ, saŭ se mлъdie). «Καμπεσίγυια παί-γνια». Opf: пъпѕшеле.

Καμπὴ (ἡ), înkoвoitѕpъ, îndoitѕpъ; întoapчepe; (npin întind:) kolitѕpъ, колцѕ, (de ѕnde noet:)==Καμπτήρ. «Πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπήν ἄγω.» Eѕp: mъ întopкѕ sъ besteskѕ кѕвîntѕл tъѕ. [шi

Κάμπη (ἡ), omidъ. [κάμπτω].

Κάμπιμος, η, ον, noet: пѕtinчosѕ, saŭ de tpeвѕinцъ a se îndoi. (de ѕnde) «Δρόμος—» Ep: ==Δίαυλος. [καμπὴ].

Κάμπος (ὁ), noet: ѕnѕ felѕ de kitѕ de mape. (de ѕnde ἱππόκαμπος).

Καμπτήρ (ὁ), == Καμπὴ, ѕнгïѕ, колцѕ; kolitѕpъ; (npinч:) капъtѕл kapiepeï (înnpeжѕpѕл кърѕïa tpeвѕïa sъ koliaskъ ла întoapчepe алергъtopiï), (алt:) νύσσα. «'Επὶ τοῖς καμπτῆρσιν ἐκλύονται». Apst: (шi fir:) «Βίου—». Stв: sfîpшitѕл вieцiï. [шi

Καμπτικὸς,ὴ,ὸν, înкoвoïosѕ, mлъdiosѕ.[шi

Καμπτὸς, ὴ, ὸν, înкoвoïatѕ, saŭ пѕtinчosѕ a se înкoвoïa. [шi

Κάμπτρα (ἡ), ==Κάμψα, saŭ Κάψα. [din

Κάμπτω, вiit: κάμψω, (nas: tpe: de кѕ: κέκαμμαι, шi чл:) înкoвoïѕ (шi ел. saŭ nestp:) mъ плекѕ, mъ noвîpneskѕ; (шi fir:) miшкѕ ла komпъtimipe, atpagѕ cptape; îndѕплекѕ. «Γόνυ κάμπτω». Лкs: îngenѕkïѕ, saŭ kazѕ în genѕkï. «Ἄμφω γοῦνατ' ἔκαμψεν χεῖράς τε. Od: E. «'Ορθοστάδην ἄϋπνος οὐ κάμπτων γόνυ». Esxл: (шi кѕ цen: npen:) «Κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου». Sof: (nepifp:) шezï. (шi ел:) «Πᾶ κάμψω»; Eѕp: ѕnde sъ mъ daŭ, sъ гъseskѕ odixnъ? (шi nas: saŭ miж:) «'Ερινεὸς καμπτόμενος». Ткp: «Ἡ παῖς εἰς τοὔπισθεν καμπτομένη τροχοὺς ἐμιμεῖτο». Ksn: (шi fir: desnpe mѕsiк:) «Εἴτις κάμψειέ τινα καμπὴν». Apstf: de ва łaчe вpe o îndoitѕpъ, saŭ înвîptitѕpъ de гласѕ, (шi fir:) Ὑψιφρόνων τίν' ἔκαμψε βροτῶν»; Hind: a ѕmilit. 2) înвîpteskѕ, sѕчeskѕ; koteskѕ (stpъm: шi nestpъm:) «Καὶ κάμψαντι τοῦτον (τὸν ἀγκῶνα τῆς γῆς) ἐντὸς». Пл: (шi ел;) «Περὶ νύσσαν κάμπτοντα (se înц: ἑαυτὸν, saŭ τὸ ἅρμα, saŭ τὸν ἵππον)». Ткp: (шi кѕ алt: ел:). «Τήναν τὰν λαύραν κάμψας εὑρήσεις». Ткp: (шi în nepifp;). «Κάμψειε παλιν θυμέλας οἴκων». Eѕp: sъ se întoapкъ. (шi fir:) «Βίον κάμπτειν». Eѕp: a se anponia de sfîpшitѕл вieцiï. (вezï καμπτήρ). (de ѕnde). «'Εγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτει φρενῶν». Eѕp: se anponie de idea mea.

Καμπυλαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кѕ гpѕmazѕл înкoвoïatѕ, кoкoшatѕ. [καμπύλος, αὐχὴν].

Καμπυλέομαι, Ion: în лoкѕ de καμπύλλομαι. [καμπύλος].

Καμπύλη (ἡ), вezï καμπύλος.

Καμπυλίζω, вiit: -ίσω, saŭ καμπυλιάζω, вiit: -άσω, în лoкѕ de...

Καμπύλλομαι, (nex: ἐκαμπυλάμην) Ion: mъ înкoвoïѕ, mъ гîpвoвeskѕ. [καμπύλος].

Καμπυλόγραμμος (ὁ,ἡ), komпѕѕ din лiniï кѕpвe, saŭ înкoвoïate. [καμπύλος, γραμμή].

Καμπυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de înкoвoïatѕ. [καμπύλος, εἶδος].

Καμπυλόεις, εσσα εν, noet: în лoкѕ de καμπύλος.

Καμπυλόπρυμνος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕпъ înкoвoïatъ. [καμπύλος, πρύμνη].

Καμπυλόῤῥιν, ινος, шi Καμπυλόῤῥινος (ὁ,ἡ), чел кѕ nasѕл кoкîpжatѕ. [καμπύλος, ῥίν].

Καμπύλος, [κάμπτω] η, ον, înкoвoïatѕ, кoкîpжatѕ, гîpвoвitѕ. «Καμπύλη (înпpeѕнъ, шi fъpъ) γραμμή». Mtш: лiniе кѕpвъ. || (sѕвst:) «Καμπύλη (se înц: ῥάβδος)». вîtъ кîpлigoasъ a чoвanilop, saŭ a цъpanilop.

Καμπυλοσαλπιστὴς, οῦ (ὁ), tpîmвiцъtopѕ кѕ înкoвoïatъ (кopnoasъ) tpîmвiцъ. [καμπύλος, σαλπίζω].

Καμπυλότης (ἡ), înкoвoitѕpъ, гîpвoвie, == Κυρτότης. [καμπύλος].

Καμπυλόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: ==Καμπυλοειδής, Καμπύλος. «Κερκίς». Ksn: плѕгѕл. [καμπύλος, χρώς].

Κάμψα, [κάμπτω] ης (ἡ), (npinч:) кoшѕ; (oвiч:) înплetitѕ кѕfъpѕ, saŭ senetѕ; (în цen:) ладъ. [de ѕnde

Καμψάκης, ου (ὁ), (npinч: dim: ал npeчed:) васѕ de ѕntdeлemnѕ, saŭ (în цen:) de op чe лiкѕidѕ. 2) ѕnѕ felѕ de mъsѕpъ înкъпъtoape de 4: ksestе, ad: 96: ѕнцiï.

Καμψίγουνος (ὁ, ἡ), ==Καμπεσίγουνος.

Καμψιδίαυλος (ὁ, ἡ), noet: kape de doъ opï a netpeкѕt алepгînd kapiepa (s'a dѕs, шi s'a întops); (npin întind:) ïѕte în miшкape. [κάμψις, δίαυλος].

Κάμψιον (τὸ), dim: ал лѕï κάμψα, лъdiцъ, senetaшѕ.

Καμψίουρος (ὁ), [κάμψις, οὐρά] ==Σκίουρος, вeвepiцъ.

Καμψίπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: == Καμπεσίγουνος; saŭ ïѕte de niчopѕ. «'Εριννύς—» Esxл: [κάμψις, πούς].

Κάμψις, εως (ἡ), înкoвoïepe, mлъdiepe (aкt: saŭ nas:). [κάμπτω].

Καμψόδυνος (ὁ, ἡ), noet: simцitopѕ de dѕpepe din шѕлъ înкoвoïepe. [κάμψις, ὀδύνη].

Καμψός, ή, όν, înkoвoïatŏ, kokîpжatŏ; rîpвовŏ. [κάμπτω].

Κάμων, ωνος (ό), noet: în лokŏ de σκαμωνία.

Κἄν, in лokŏ de καὶ ἄν, saŭ καὶ ἐὰν (sŏnos: kъtpe sŏn:) «Κἄν θέλῃς». Tkp: (шi kŏ naptч: înnpotiв:) «Κἄν ἀνήρ δοκῶν σοφός». Men: de шi... (шi eл:)» Κἄν εἰ μηδενός ἄλλου χάριν, ἀλλὰ». Плt: чeл maĭ nŏцinŏ.

Κὰν, noet: în лokŏ de καὶ ἐν.

Κάν, noet; (maĭ 'nainte de ν) în лokŏ de κατὰ. «Κάν νόμον» Pind: (aлцiĭ skpiŭ καννόμον) = Κατά νόμον.

Κανάβευμα (τὸ), = Κάναβος.

Κανάβινος, η, ον, kapeлe sлŏжeшte de (saŭ ape peлaцie kŏ) κάναβος (вezĭ ziч:). «Σῶμα —» Лks: foapte sлaвŏ, înkît i se вѣd вineлe. [din

Κάναβος (ό), [κάνναβις] anatomikŏ isвodŏ (skeлetŏ înfъцiшъtopŏ de вine nŏmaĭ) aл tpŏnŏлŏĭ omeneskŏ; (în цen:) isвodŏ, (Fpanц:) Canevas; (iap npinч:) isвodŏ (de чeapъ, saŭ rinsŏ) aл statŏapiлop, (Fpanц:) modéle, modeлŏ.

Κανάζω, вiit: -άξω, = Καναχάω, fakŏ sromotŏ. (întpeв: maĭ kŏ seamъ în komn: ἐγ, ἐπεγ, διακανάζω).

Κάναθρον (τὸ), [κάνη] tpъsŏpъ (npinч: nentpŏ femeĭ) înвeлitъ kŏ o înnлetitŏpъ de porожinъ, saŭ de koшŏ, (tŏpч:) koчie.

Καναστραῖον, шi Κάναστρον (τὸ), [κάνης] koшŏ, nanepŏ. 2) (npin întind:) вasŏ de пъmîntŏ, taлepŏ în fopmъ de nanepŏ.

Καναφόρος (ό, ά), Dop: în лokŏ de κανηφόρος.

Καναχέω-ῶ, вiit: -ήσω, noet: fakŏ sromotŏ, вîжiŏ, sŏnŏ; (stpъm:) fakŏ a se aŏzi (a pesŏna) «Μέλος —» Anлп: [din

Καναχὴ (ή), [καναζω] noet: вŏetŏ, sromotŏ, tponkъnitŏ, op чe feлŏ de sŏnetŏ. [de ŏnde

Καναχηδὰ, шi Καναχηδόν, adв: noet: kŏ вŏetŏ, sromotŏ, шi чл:

Καναχήπους, οδος (ό, ή), noet: чeл чe faчe sromotŏ, tponkъneшte kŏ niчoapeлe. «Ἵππος —» On: [καναχὴ, πούς].

Καναχής, έος (ό, ή), noet: sromotosŏ, вîжiosŏ. || (neŏt:) Καναχές, adв: în лokŏ de καναχηδόν. [шi

Καναχίζω, вiiĭ: -ίσω, noet: = Καναχέω. [шi

Καναχός, ή, όν, noet: = Καναχής. [καναχή].

Κάνδαος (ό), [καίω, δάιω] noet: npenŏme aл лŏĭ Mapцŏ.

Κάνδαυλος (ό), [Лid:] ŏnŏ feлŏ de mînkape, saŭ плъчintъ din fъinъ, лapte, saŭ вpînzъ шi mъpapŏ kŏ zeamъ de kapne.

Κανδήλα (ή), [καίω, δάιω] kandeлъ, лamnъ akonepitъ, feлinapŏ.

Κανδύκη (ή), = Κάνδυς.

Κανδύλη (ή), шi Κάνδυλος (ό), = Κάνδαυλος.

Κάνδυς, [Pepс: în afin: kŏ μανδύας] υος (ό), ŏnŏ feлŏ de Pepsanъ xaĭnъ dene d'aŏnpa, manteлъ, saŭ (tŏpч:) kaftanŏ.

Κανδυτάλη (νη), ης, шi Κανδύταλις (νις), εως (ή), [κάνδος] dŏлanŏ, saŭ лadъ de xaĭne, rapdeposŏ. (вezĭ шi σάνδυξ).

Κανεῖν, nex: 2: saŭ вiit: 2: de inf: aл лŏĭ καίνω.

Κάνειον (τὸ), = Κάνεον. 2) kanakŏ de вasŏ kŏ цeaвъ în вîpfŏ nentpŏ pesŏfлape.

Κάνεον, шi (în kontpakц:) Κανοῦν (τὸ), [κάννα] koшŏ. nanepŏ (npinч: de tpestie); (npin întind:) вasŏ în feлŏ de nanepŏ.

Κάνη (ή), npea pap, saŭ rpeш: în лokŏ de κάννα. [de ŏnde

Κάνης, ητος (ή), (în цen:) op чe înnлetitŏpъ de tpestie; (iap naptik:) ŏnŏ feлŏ de пълъpie. saŭ ŏmвpeлъ de poroжinъ. (вezĭ шi θολία).

Κανήτιον (τὸ), dim: aл лŏĭ κάνης, koшŏлoцŏ; ŏmвpeлŏцъ.

Κανητοποιός (ό), fъkъtopŏ de пълъpiĭ, saŭ ŏmвpeлe de tpestie. [κάνης, ποιός].

Κανηφορέω-ῶ, вiit: -ήσω, noptŏ în peлiцioase цepemoniĭ sfîntŏл koшŏ. [шi

Κανηφορία (ή), nŏptape de sfîntŏл koшŏ лa цepemoniĭ peлiцioase. [din

Κανηφόρος (ό, ή), (npinч: παρθένος, feчoapъ) kape nŏpta în kanŏ sfîntŏл koшŏ kŏ вase, saŭ dapŏpĭ în sepвъtopeшtĭ napade. [κάνεον, φέρω].

Κανθάρεος (ή), (se înц: ἄμπελος) ŏnŏ feлŏ de viцъ. [шi

Κανθαρίζω, вiit: -ίσω, rpam: = Τανθαρίζω. [шi

Κανθάριον (τὸ), dim: aл лŏĭ κάνθαρος (npinч: 4:). [шi

Κανθάριος (ό, ή), = (noate maĭ kopek: dekît) κανθάρεος. [шi

Κανθαρίς, ίδος (ή), ŏnŏ feлŏ de insektъ, rîndъчeлŏ. (maĭ întpeв: лa îm; -ίδες, rîndъчeĭ, чe se întpeвŏinцeazъ лa вizikъtopĭ). [шi

Κανθαρίτης, ου (ό), (οἶνος, вinŏ) din вiцa nŏmitъ [κανθάρεος, вezĭ ziч:].

Κανθαροειδής, έος (ό, ή), чeл de feлŏл, saŭ fopma rîndakŏлŏĭ. [κάνθαρος, εἶδος].

Κάνθαρος (ὁ), ѹнѹ̆ фелѹ̆ de insektъ, rîndakѹ̆. 2) ѹнѹ̆ фелѹ̆ de пеште. 3) ѹнѹ̆ фелѹ̆ de корабіе. 4) ѹнѹ̆ фелѹ̆ de пахарѹ̆. [κάνθος].

Κανθαρώλεθρος (ὁ), локѹ̆ пръпъditорѹ̆ de rîndaчĭ. [κάνθαρος, ὄλεθρος].

Κανθήλια (τὰ), samapѹ̆ пentpѹ поверĭ. 2) кошѹрĭ марĭ (прінч: пentpѹ кърat stpѹгѹрĭ). [шi

Κανθήλιος (ὁ), мъгарѹ̆ (de поваръ); (fir:) пегĭовѹ̆ (nesimцitорѹ̆, гросоланѹ̆) омѹ̆, (прекѹм шi noĭ zічем) мъгарѹ̆. [шi

Κανθὶς, ἴδος (ἡ), fem: dim: ал лѹĭ κάνθος, мъгърічоаръ. [din

Κάνθος (ὁ),=Κανθήλιος, asinѹ̆. 2) rîndakѹ̆.

Κανθὸς (ὁ), коada окĭѹлѹĭ; (прin întind:) окĭѹ̆. 2) шinъ de poatъ,=Ἐπίσωτρον. [de ѹnde

Κανθώδης, εος (ὁ, ἡ), înковоĭatѹ̆ ка о шinъ de poatъ.

Κάνθων, ωνος (ὁ), мърitівѹ̆ ал лѹĭ [κάνθος], маре мъгарѹ̆, saѹ̆ rîndakѹ̆.

Κανίας, ου (ὁ), (κάλαθος, кошѹ̆) înплеtitѹ̆ din tpestie. [κάνη].

Κανίκλειον (τὸ), =Κάνειον; (maĭ noѹ̆)= Καλαμάριον. [κάνη, κλείω].

Κανίσκιον, шi Κάνιστρον (τὸ), =Κάναστρον, кошѹлецѹ̆; (ла Bizant: прекѹм шi ла Гречiĭ de акѹм în însem: de) dapѹ̆. «Ἀποστεῖλαι τὸν πρῶτον ἄνθρωπον μετὰ μεγάλου κανισκίου πρὸς τὸν βασιλέα». Порfiроцen: [κάνεον].

Κάννα, ης (ἡ), (прінч:) tpestie, porozѹ̆ (Лat: canna). 2) (прin întind:) înплеtitѹръ (прінч: пentpѹ înгръdipe, saѹ̆ înвелішѹ̆) de tpestie, saѹ̆ de porozѹ̆, рогожінъ, saѹ̆ леasъ, =Καλαμωτή. (везĭ шi γέρρον).

Καννάβινος, η, ον, (фъкѹtѹ̆) de кîнінъ. [din

Κάνναβις, ἴδος, шi εως (ἡ), (de ачі) кîнінъ; (прin întind:) кîлцĭ, saѹ̆ нînzъ de кîнінъ. [κάννα].

Κάνναθρον (τὸ), =Κάναθρον.

Καννεύσας поet: în локѹ̆ de κατανεύσας.

Κάννη (ἡ), Ion: în локѹ̆ de κάννα.

Καννόμον, поet: греш: în локѹ̆ de κὰν νόμον. везĭ κάν.

Καννωτός, ή, όν, фъкѹtѹ̆ (înплеtitѹ̆) de tpestie. [κάννα].

Κανονάρχης, ου (ὁ), (Бісер:) канонархѹ̆, începъtорѹ̆ de кîntapea каnonѹлѹĭ; (прin întind:) спѹitорѹ̆ пе карte ла кîntъреџѹ̆. [κανὼν, ἀρχή].

Κανονίας, ου (ὁ), (ἄνθρωπος, омѹ̆) лѹнгѹ̆, dpentѹ̆ шi сѹвціре ка лiнiа. [шi

Κανονίζω, віit: -ίσω, îndpentезѹ̆ чева кѹ dpentapѹл; лѹкрезѹ̆, аплікѹ̆, saѹ̆ întoкmeskѹ̆ чева dѹпе регѹлеле мештешѹгѹлѹĭ; pîndѹĭeskѹ̆, пѹĭѹ̆ чева ка о регѹлъ, saѹ̆ прin регѹлъ. || (пas:) мъ înвоĭeskѹ̆ кѹ регѹла. [шi

Κανονικὸς, ἡ, ὸν, фъкѹtѹ̆ dѹпе (saѹ̆ înвоitѹ̆, потрівітѹ̆ кѹ) регѹле. «Κανονικὴ τέχνη». teopia мѹsічеĭ, шi «Κανονικοί». Mtmt: teopiтічĭ мѹsічĭ. «Κανονικὰ βιβλία». Бісер: кърцiле пекѹnoskѹte, шi tpekѹte în катaлогѹ̆ (канонisite). «Γράμματα—». Біz: кърцĭ date afapъ din naptea епiskопiлор кътpe крештinĭ despre вре о канонікъ пропѹнере, saѹ̆ спре рекомandaцiа вре ѹнѹĭ клерікѹ̆. || (сѹбst:) «Κανονικοὶ, канонічĭ, клерічĭ, saѹ̆ монахĭ. «Κανονικὸν (se înц: τέλος)». taksъ datъ de енорiашĭ преоtѹлѹĭ, saѹ̆ de епархiоцĭ епiskопѹлѹĭ. [κανών]. [de ѹnde

Κανονικῶς, adв: dѹпе каноане, канонічеште, регѹлat.

Κονόνιον (τὸ), dim: ал лѹĭ κανών.

Κανονὶς, ἴδος (ἡ), лiнiе (ріглъ) de skpiiторѹ̆. [κανών].

Κανόνισμα (τὸ), = Κανών, лѹкрѹ, saѹ̆ skpiitѹръ dѹпе регѹле. [шi

Κανονισμὸς (ὁ), îndpentape de чева dѹпе dpentapѹ̆, saѹ̆ întoкmipe de чева dѹпе регѹле. 2) (прin întind:) о napte а касеĭ. [κανονίζω].

Κανοῦν (τὸ), în коntpaкц: în локѹ̆ de κάνεον.

Κἀνταῦθα, în локѹ̆ de καὶ ἐνταῦθα.

Κἀντεῦθεν, în локѹ̆ de καὶ ἐντεῦθεν.

Κανωβίζω, віit: -ίσω, мъ desmĭerdѹ̆, мъ desfъtезѹ̆ ка локѹitорiĭ Еџinteneĭ четъцĭ Канова. [Κάνωβος]. [de ѹnde

Κανωβισμὸς (ὁ), desfъtape, desmĭerdape.

Κανὼν, [κάνη] όνος (ὁ), (în цen:) ор че лemnѹ̆ кѹ desъвîршire dpentѹ̆ (ка tpestia), каре слѹжеште ла мъсѹръtoape шi îndpentape de алte tpѹпѹрĭ; (іар пaptік:) лiнiа skpiitорiлор; коtѹл матеmatічiлор; dpentapѹл zidapiлор. 2) лimба кѹmпепелор, saѹ̆ dpѹгѹл de ферѹ̆ ал кîntapѹлѹĭ, пе каре sînt însemnate граделе греѹtъцiлор. 3) лemnѹл пѹsѹ̆ кѹрmeziш ла skѹtѹ̆, каре слѹжĭа de mînѹшъ. 4) сѹвелпiцъ кѹ цеaвъ întp' însa; saѹ̆ tindeкea цесъtорѹлѹĭ. 5) (fir:) isvodѹ̆, модeлѹ̆, оріцiналѹ̆, каре слѹжеште спре екsaktъ лѹкраре în ор че мештешѹгѹ̆; (іар пaptік: ла statѹapĭ) вре о statѹъ а лѹĭ Поліклетѹ̆ спре imitape; (шi ла мѹsічĭ) монокордѹл (instpѹmîntѹ̆ мѹsікалѹ̆ кѹ о коардъ). 6) (Грам: шi Plp:) регѹлъ, канонѹ̆. 7) (Бісер: А'.) Еван-

цеlіка înвъцъtърь. «Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ᾽ αὐτούς». Skp: (В') kanonъ, saъ înlокmіре, înskрisъ хоtърîре de sinodъ, леце. «Οἱ ἐν τῇ συνόδῳ ἐπίσκοποι καὶ ἄλλα τινὰ ἐγγράψαντες, ἃ κανόνας ὀνομάζειν εἰώθασι». Sокр: «Ὁ κανὼν οὔτε πρόσθεσιν οὔτε ἀφαίρεσιν δέχεται, ἐπεὶ τὸ κανὼν εἶναι ἀπόλλυσι». Xps: (С'.) tarma, saъ чеata monaxілор, saъ а клерічілор. «Οἱ ἐν τῷ κανόνι ἐξεταζόμενοι». Кап: «Ἀλλότριος τοῦ κανόνος ἔσται». Кап: (Δ'.) ънъ imnъ віserіческъ пе васъл челор 9 кîntърî а ле векїълъї testъmîntъ. (везї Sozom: Α'. 23). (Ε'.) takсъ îmпъсъ (de ънde în лімва поъъ Греакъ, ка шi în Ромîn: оsîndъ snре îndрептаре, kanonъ). «Ὡς ἐμοῦ κανόνα τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπιβάλλοντος». Atans:

Κάνωπον (τὸ), floаре de sокъ. [κάνη,ὤψ].

Κανωτὸς, ἡ, ὸν=Καννωτός.

Κὰξ, поеt: în локъ de καὶ ἐξ.

Κὰπ поеt: (maї 'nainte de π шi φ) în локъ de κατὰ. «Κάπ πεδίον». Оm: «Κάπ φάλαρα». Оm:

Καπάναξ, ακος (ὁ), резеmъtoаrea d'алъtъреа а капреї віzіtіълъї. [шi

Καπανεὺς, έως (ὁ), [καπάνη] шi

Καπανευτὴς, οῦ (ὁ), mînъtорь de tръсъръ. [din

Καπανεύω, віit: -εύσω, mînъ tръсъръ. [καπανεύς].

Καπάνη (ἡ), Тесал: în локъ de ἀπήνη, каръ, tръсъръ (Тесалікъ). 2) резъmъtoаreа dinапоï а skaънълъї mînъtорълъї. [de ънde

Καπανίζω, віit: -ίσω, = Καπανέω. [шi

Καπανικὸς, ἡ, ὸν, релаtівъ, потрівіtъ къ tръсъръ; (kom:) mъреџъ, помпосъ. [шi

Καπάνια (τὰ), кърслеле tръсъреї.

Κἄπειτα, поеt: în локъ de καὶ ἔπειτα.

Καπέτις, ιδος (ἡ), ънъ felъ de mъсъръ înкъпъtoаре de доъ хеніче. [шi

Κάπετος (ὁ), поеt: [κάπτω] гроапъ; шанцъ; mormîntъ; (în цеn:) пръпаstіе, adinкъtъръ; кръпъtъръ.

Κάπη (ἡ), [κάπτω, везї zіч:] поеt: іесле, шi пъtреџъл віtелор dintр' însеле. [de ънde

Κάπηθεν, adв: поеt: din іесле.

Καπηλεία (ἡ), прекъпеціе, saъ ревînzаре къ mъръnцеаоа de felъріtе mърfї (іар прінч: de віnъ). [шi

Καπηλεῖον (τὸ), пръвъліе de прекъпеџъ; (прінч:) кîрчїъmъ. [шi

Καπηλευτὴς, οῦ (ὁ),=Κάπηλος. [din

Καπηλεύω, віit: -εύσω, ревînzъ, прекъпеskъ; (прін întind: шi fir:) пре fакъ, falsifікъ, saъ tръdaъ чева пентръ nечinstіtъ кîшtігъ. [шi

Καπηλικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, къвеnіtъ, потрівіtъ ла ънъ прекъпеџъ; (fіг:) înшелъчосъ, вікленосъ. «Ἀγοραῖα καὶ καπηλικὰ ὀνόματα». Лкs: ворве de ъліце, saъ кîрчїъmъреші. «Καπηλικῶς χρῆσθαί τινι». Елі: а se негоціа къ чева nечinstit. [шi

Καπήλιον (τὸ),=Καπηλεῖον. [шi

Καπηλίς, ίδος (ἡ), прекъпеацъ, saъ кîрчїъmъреасъ. [κάπηλος].

Καπηλοδύτης, [κάπηλος, δύομαι] ου (ὁ), вîрîlъ totdaъna п' în кîрчїъmї, веціvъ, шi чл:

Κάπηλος (ὁ), [κάπτω] (în цеn:) прекъпеџъ, saъ ревînzъtорь (maї de mъlte орї de люкръrї de mîнкаре къ mъръnцеаоа); (іар партік:) ревînzъtорь de вінъ, кîрчїъmаръ. (прін întind. шi fіг: || adiek:) пре fъкъtъ, falsifікаtъ, mіnчіnoсъ, înшелъчосъ. «Κάπηλα ῥήματα». Esxл:

Καπήριον (τὸ), = (saъ греш: în локъ de) Καπύριον.

Καπητὸν (τὸ), ор че se пъne în іесле de пъtреџъ каілор. [κάπη].

Κὰπὶ, поеt: în локъ de καὶ ἐπί.

Κάπιον (τό), [κάπτω] [de аічі] чеапъ, (Лаt:) саера.

Καπίθη (ἡ), =Καπέτις.

Καπναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), [καπνὸς, αὐγή] (епігр:) în локъ de καπνοσκόπος, шi καπνόμαντις, гічіtорь прін fъmъ.

Καπνείω, (fъръ віit:) поеt: în локъ de καπνίζω.

Καπνέλαιον (τὸ), (se пъmіа în Чілічіа) ънtъл de піаtръ, паtъралъл katpanъ. [καπνὸς, ἔλαιον].

Κάπνη (ἡ),= Καπνοδόχη, кошъ, хорнъ.

Καπνηλὸς (ὁ, ἡ), поеt: afъmаtъ, saъ чел къ mіросъ de fъmъ. [шi

Καπνία (ἡ), (ἄμπελος)=Κάπνιος. [шi

Καπνίας, ου (ὁ), чел къ fаџъ, saъ гъstъ de fъmъ. «Λίθος —». Лкs: «Οἶνος —». Apstf: віnъ fъкъtъ din віе пъmіtъ καπνία, saъ afъmаtъ înadins, ка съ mіроаsе, saъ (прін întind:) векїъ, (în цеn:) алесъ. [шi

Καπνιάω -ῶ, віit: -άσω, afъmъ, saъ fакъ fъmъ (stръm: шi nestръm:) [шi

Καπνίζω, віit: -ίσω, (stръm:) екsпъїъ чева ла (saъ съпръ къ) fъmъ, afъmъ; (прін întind:) fакъ, апрінzъ fокъ; гъteskъ въкаtе. «Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο». Іл: В. «Καπνίζειν αὐτοὺς ὀφοποιουμένους τοὺς παῖδας». Dm: || (пас:) mъ pisіneskъ în (saъ mъ съпъръ de) fъmъ·

«Οἱ ἐξώφθαλμοι καπνίζονται μᾶλλον». Apst:

Καπνίον (τὸ), dim: ал лȣĭ καπνὸς, пȣцinȣ̆ fȣmȣ̆, fȣmȣлецȣ̆. [ші

Κάπνιος (ὁ, ἡ), (прінч: ἄμπελος) вie, aĭ къріа stpȣгȣpĭ sînt de faцa fȣmȣлȣĭ, saȣ̆ fȣmъpiĭ. [καπνός].

Κάπνισις, εως (ἡ), afȣmape. [ші

Κάπνισμα (τὸ), op че, кȣ капе se afȣmъ (tъmîĭe, ші чл:). (ші

Καπνιστὸς, ἡ, ὸν, afȣmatȣ̆ȣ̆, seȣ̆ пȣsȣ̆ ла fȣmȣ̆ (ка sъ se ȣsȣче, ші sъ ĭa miposȣ̆). [καπνίζω].

Καπνοβάτης, ου (ὁ),=Καπνοπάτης. [καπνὸς, βαίνω].

Καπνοδοκη, ші Καπνοδόχη (ἡ), [ші

Καπνοδοχεῖον (τὸ), кошȣ̆ de eшit fȣmȣл. [din

Καπνοδόχος (ὁ, ἡ), пpiimitopȣ̆ de fȣmȣ̆. [καπνὸς, δέχομαι].

Καπνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічitopȣ̆ пpin оbsеpваpеа fȣmȣлȣĭ. (везĭ ші καπναυγής). [καπνὸς, μάντις].

Καπνοπάτης, ου (ὁ), поеt: [καπνὸς, πάομαι, saȣ̆ πατέομαι]. tpъitopȣ̆, хpъnitȣ̆ кȣ fȣmȣ̆.

Καπνοποιός (ὁ, ἡ), каpе faче fȣmȣ̆. [καπνός, ποιός].

Καπνὸς (ὁ), [κάπος] fȣmȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плаntъ, fĭepеа пъmîntȣлȣĭ, корkоdanȣ̆, saȣ̆ еаpвъ de кȣpкъ.

Καπνοσφράντης, ου (ὁ), (kom:) tpъitopȣ̆ кȣ miposȣл fȣmȣлȣĭ, ad: (fir:) foapte skȣmпȣ̆, sгîpчitȣ̆. [καπνὸς, ὀσφραίνομαι].

Καπνοῦχος (ὁ),=Καπνοδόχος. [καπνὸς, ἔχω].

Καπνόω -ῶ, віit: -ώσω, поеt: în локȣ̆ de καπνίζω, pisineskȣ̆ (ші пас: mъ pisineskȣ̆) în fȣmȣ̆. [ші

Καπνώδης, εος (ὁ), fȣmosȣ̆, saȣ̆ акопеpitȣ̆ кȣ fȣmȣ̆; (пpin întind:) întȣnекosȣ̆. [καπνός].

Κάπος (ὁ), sȣflape. [κάπτω].

Κᾶπος, ω (ὁ), Dop: în локȣ̆ de κῆπος.

Κάππα (τὸ), nedeкл: Капа, пȣmеле літеpеĭ К. (везĭ ші κόππα).

Καππάριον (τὸ), капеpъ; (în цеn:) dim: ал лȣĭ...

Κάππαρις, εως (ἡ), капеpȣ̆, копъчелȣл, че podeшtе капеpа; (пpin întind:) капеpъ.

Καππαύω, поеt: în локȣ̆ de καταπαύω.

Καππεδίον, în локȣ̆ de κὰπ πεδίον (везĭ κάπ).

Κάππεσον, în локȣ̆ de κατέπεσον, nex: ал лȣĭ καταπίπτω.

Καπποφόρος (ὁ, ἡ),=Κοππαφόρος, ші Κοππατίας, пȣptъtopȣ̆ de semnȣл літеpеĭ Капа. [κάππα, φέρω].

Καππυρίσασα, nex: 1: de fem: пapтч: ал лȣĭ καππυρίζω, поеt: în локȣ̆ de καπυρίζω. (алцiĭ fъpъ tpeвȣinцъ îndpent: κάππυρος εὖσα, în локȣ̆ de κατάπυρος οὖσα).

Καππώτας, α (ὁ), Dop: în локȣ̆ de καταπαυτής, odixnitopȣ̆; notolitopȣ̆.

Κάπραινα, ης (ἡ), fem: лȣĭ κάπρος, skpoafъ sелвatiкъ; (fir:) femeĭe desfpînatъ.

Καπράω -ῶ, віit: -άσω, sȣȣpdezȣ̆, sîntȣ̆ înвĭepшȣnatȣ̆ спpе tpȣпеaskъ înпpеȣпape. (пpінч: despпe skpoafъ, iap fir: ші despпe desfpînatъ mȣĭеpе). [ші

Καπρέα, saȣ̆ Καπρία (ἡ), пȣnгъ de оȣъ a skpoafeĭ, ші a къtiлеĭ, капе se taĭe, ка sъ se stîpnĭaskъ віta. [ші

Κάπρεος (ὁ, ἡ), поpчeskȣ̆, de поpкȣ̆ sелвatiкȣ̆. [ші

Καπριάω -ῶ, віit: -άσω, ші καπρίζω, віit: -ίσω, =Καπράω. [ші

Κάπριος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de κάπρειος, pелаtiвȣ̆, saȣ̆ asemenea кȣ поpкȣ̆ sелвatiкȣ̆. «Πρῶρα: — ». Ep: fopmate ка ȣnȣ̆ pîtȣ̆ de поpкȣ̆. ‖ (sȣвst:) în локȣ̆ de κάπρος (înпpеȣпъ ші fъpъ σῦς). [ші

Καπρίσκος (ὁ), dim: пȣpчелȣ̆ sелвatiкȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de пешtе, каpе цiпъ ка поpкȣл. [din

Κάπρος (ὁ), поpкȣ̆ вiepȣ̆ (пpінч: sелвatiкȣ̆). 2) mетвpȣл цenitaлȣ̆ ал въpвatȣлȣĭ. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de воалъ a алвiнелоp.

Καπροφόνος (ὁ, ἡ), ȣчiгъtopȣ̆ de поpчĭ sелвatiчĭ. [κάπρος, φόνος].

Καπρώζω, віit: -ώσω, (despпe поpкȣ̆ пȣmaĭ) =Καπράω. [κάπρος].

Καπτὴρ, (поate гpеш: în локȣ̆ de καλυπτὴρ) ῆρος (ὁ), цеaвъ de пъmîntȣ̆, олanȣ̆. [din

Κάπτω, віit: κάψω, mъnînкȣ̆, saȣ̆ веaȣ̆ лакom, înвȣкȣ̆, ші înгiцȣ̆ pеnеde. 2) поеt: pesȣflȣ гpеȣ̆ (пȣmaĭ în tpe: de кȣ: κέκηφα, ші пapтiч:). «Κεκαφηότα θυμὸν». Іл: ші Od: Е. fiind în агоnie (tpъгînd sъ moapъ). (везĭ ші κάπυσσε).

Καπύριον, ші Καπυρίδιον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пpъжitȣpъ ȣskat пpъжitъ (везĭ ші κάμμα, ші ψαθύριον). [ші

Καπυρίζω, віit: -ίσω, apzȣ̆ tposnind (ка paskoteле ȣskate, saȣ̆ fpȣnzеле de dafinȣ̆). 2) pîzȣ̆ xîxîind (къчĭ Sipax zічe, ка гласȣл mъpъчinілоp de sȣвt кълdape, аша este pîsȣл nemintoшілоp)» 3) (пpin întind:) mъ desfъtezȣ̆ (пpінч: ла цаpъ). (везĭ ші ἀκτάζω). [καπυρός]. [de ȣnde

Καπυριστὴς, οῦ (ὁ), desfъtosȣ̆ (вpiнч: ла цаpъ); (în цеn:) datȣ̆ кȣ totȣл ла desfъtъpĭ.

Καπυρὸς, ά, όν, ȣskatȣ̆ (пpінч: de apzosȣ̆ аеpȣ̆); (în цеn:) sвîntatȣ̆, ȣskatȣ̆;

(despre воалъ) арzоasъ; (прin întind: despre pîsъ) sromotosъ, xîxîitosъ (вezî καπυρίζω); (прin врm:) веселitорѣ, adъкъторѣ de плъчере. (вezî шi λαμυρός). «Καπυρὸν γελάσας». Епгр: (вezî шi Κραμβαλέος). «Καπυρὸν συρίζω». Лвч: «Καπυρὸν στόμα». Ткр: гърѣ вïерsвitoаре. [καπύω, saѣ κατάπυρος]. [de впde

Καπυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, всвкѣ; (шi пas:) mъ всвкѣ; (despre skîndврï) mъ skoвърdezѣ. [шi

Καπυρώδης, εος (ὁ, ὁ), вскъчоsѣ, saѣ коптѣ вskat, пръжitѣ.

Κάπυσσε, поеt: în локѣ de ἐκάπυσε (din καπύω). a eksпipat, 'шï a dat sвfлеtкл.

Καπφάλαρα, поеt: греш: în локѣ de κάπ φάλαρα. (вezî κάπ).

Κάπων, [Лаt: сapo] ωνος (ὁ), [de ачi] капопѣ (кокошѣ skопitв).

Κὰρ, поеt: (maï 'nainte de ρ) în локѣ de κατὰ. «Κὰρ ῥόον». Iл: M. «Κὰρ ῥα. Iл: Y.

Κὰρ, καρὸς (ἡ), (α, skвртѣ) [κείρω] fipѣ de пърѣ (прinч: de pesътвръ) ал капвлвї. (пвmaï în fp:) «Ἐν καρὸς αἴσῃ». Iл: I. kît впѣ fipѣ de пърѣ, ad: de nimікѣ. (ачеasta se поаte dedвче шi ла...

Κὰρ, Καρὸς (ὁ), (α, лвпгѣ) (прinч:) poвѣ din Каріа (провinцie a Asieї mічї); (прin întind:) de пimікѣ, de despreцвit.

Κάρα (τὸ), nedeкл: поеt:=Κάρη, шi

Κάρα, ας (ἡ), капѣ.

Καράβιον (τὸ), dim: ал лвї κάραβος.

Καραβὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї κάραβος, ракѣ.

Καραβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), din soïвл лвї (saѣ asemenea кв) κάραβος (вezî ziч:). [καραβος, εἶδος].

Καραβοπρόσωπος (ὁ, ἡ), [κάραβος, πρόσωπον] чел кв faцъ, saѣ fігвръ de...

Κάραβος (ὁ), [ἀράσσω, ἄραβος] rîndакѣ: верme de лemne (вezî шi τερηδών). (de ачi) карѣ. 2) (обiч:) stакоzѣ rimпosѣ. 3) (de ачi) кораѣie. (вezî шi κάνθαρος).[de впde

Καραβώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καραβοειδής.

Καραγὸς (ὁ), (takt:) înгръdіре înпрежвр de таѣъръ прin каръ, шi алте mашinaцiї.

Καραδοκέω, [κάρα, δοκέω] вiit: -ήσω, (двпе ziч:) mъ вїтѣ, пîndeskѣ кв капвл ардiкатѣ; (în цеn:) аштептѣ кв перъѣdаре, кавтѣ съ въzѣ, пъzеskѣ вреmе, вагѣ de seamъ. «Καραδοκήσαντα τὴν μάχην, ᾗ πεσέεται». Ер: (шi кв ак: преп:) «Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν». Apsтf: [de впde

Καραδοκία (ἡ), пîndipe, въгаре de seamъ, аштептаре.

Καραιβαράω -ῶ, вiit: ήσω,=(saѣ греш: în локѣ de) Καρηβαρέω.

Καρακάλλιον, шi Καράκαλλον (τὸ), впѣ fелѣ de manta кв глвгъ. [κάρα, κάλλος].

Καράμβιος, шi Κάραμβος (ὁ), вezî κεράμβυξ.

Καρανιστὴρ, ῆρος, шi Καρανιστὴς, οῦ (ὁ), поеt: тъїеторѣ de капѣ, оmорîторѣ. «Δίκη —». Евр: osîndъ капiталъ. [din

Κάρανον (τὸ), поеt: Dop: = Κάρηνον. [de впde

Κάρανος (ὁ), [κάρα] капѣ, saѣ къпitanѣ. (вezî шi κοίρανος). [шi

Καρανόω -ῶ, вiit: -ώσω, поеt: în локѣ de κεφαλαιόω, съвîршеskѣ, îndeплineskѣ; (кв dat: îndip:) zікѣ în рекапітвлацiе.

Καρατομέω -ῶ, вiit: -ήσω, таїѣ капвл. [шi

Καρατομία (ἡ), тъїере de капѣ. [din

Καρατόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) тъїеторѣ de капѣ; (пропароks:) чел кв капвл тъїатѣ; (поеt:) тъїатѣ шi лвatѣ din капвл квїва. «Καρατόμοις χλιδαῖς». Sof: плете de пърѣ тъїате din капѣ. [κάρα, τέμνω].

Καρβάζω, вiit: -άσω, шi Καρβαΐζω, шi Καρβανίζω, вiit: -ίσω, ворѣеskѣ ка...

Καρβάν, ᾶνος, шi Κάρβανος (ὁ, ἡ), поеt: [κάρ, βάζω] варварѣ.

Κάρβασα (τὰ), пînze de кораѣie. (вezî шi κάρπασος).

Καρβάτινος, η, ον, de пïеле. || (свѣst: fem): впѣ fелѣ de înкълцъmіnте (опinчї) din пеаргъsitъ пïеле. [шi

Καρβατίων, ωνος saѣ ῶνος (ὁ), în локѣ de καβαστίων. [καρβάν].

Καρδαμάλη (ἡ), впѣ fелѣ de пîїne de кардаmа. [шi

Καρδαμίζω, вiit: -ίσω, amѣ гвstѣ de кардаmа, sîntѣ ївте ка кардаmаоа; (fiг:) sîntѣ de характерѣ ївte, свчitѣ (îndъpъtпікѣ). 2) ворѣеskѣ, върfeskѣ despre кардаmа. [шi

Καρδαμίνη, шi Καρδαμὶς, ίδος (ἡ), впѣ fелѣ de плантъ din soïвл кардаmалелор, (алт:) ἰβηρίς, шi λεπίδιον. [κάρδαμον].

Καρδαμογλύφος (ὁ, ἡ), (двпе ziч:) съпъторѣ, къвтъторѣ de съmînца кардаmалеї, (ad:) foарте skвmпѣ (fріце-лінте). (вezî шi κυμινοπρίστης). [κάρδαμον, γλύφω].

Κάρδαμον (τὸ), [Пеrs: хардаm] кардаmа (плантъ); (прin întind:) съmînца еї (пе каре обічпвїаѣ a mînка maï кв sea: Персiї fъквтъ кв оцетѣ, ка аквm швштарвл). (de впde) «Καρδάμου κεκομμένου καὶ σεσημένου λεπτοῦ.» Полiеп: || «Κάρδαμον βλέ-

πειν.» Kom: a se ѕїta ѕpît, mînios.

Καρδαμύσσω (ττω), вiit: -ύξω, = Σκαρδαμμύττω.

Καρδάμωμον (τὸ), [κάρδαμον, ἄμωμον] ѕnѕ felѕ de плantъ шi ѕъmînцъ apomatikъ.

Κάρδαξ, [Пeps:] ακος (ὁ), ostaшѕ mepчenapѕ (simвpiaшѕ).

Καρδία (ἡ), [κῆρ, κέαρ] inimъ (пpопр: шi fir:); вiteжie, îndpъzneaлъ; minte; ѕnipitѕ; înцeлeпчiѕne; (în цen:) disnosiцie. 2) (fir:) mъdѕва (inima) пomѕлѕї, (aлt:) ἐγκάρδιον. 3) (aвѕs:) гѕpa de ѕѕs a stomaxѕлѕї. [de ѕnde

Καρδιακός, ή, όν, peлativѕ кѕ inima, saѕ stomaxѕл. 2) =Καρδιαλγικός. [de ѕnde

Καρδιακῶς, adв: din inimъ, saѕ în inimъ, = ἐγκαρδίως.

Καρδιαλγέω -ῶ, вiit: -ήσω, amѕ dѕpepe de inimъ, saѕ de stomaxѕ. [din

Καρδιαλγής, έος (ὁ, ἡ), [καρδία, ἄλγος] пъtimaшѕ de dѕpepe de inimъ, saѕ de stomaxѕ. [de ѕnde

Καρδιαλγία (ἡ), dѕpepe de inimъ, saѕ de stomaxѕ. [шi

Καρδιαλγικός, ή, όν, adѕкътopѕ, saѕ пъtimaшѕ, saѕ însoцitѕ de dѕpepe de inimъ, saѕ de stomaxѕ.

Καρδιᾶτις, ιδος (ἡ), (dѕпe Пitaгopiчї) пѕmъpѕл de чinчї, чinчime. [шi

Καρδιάω-ῶ, вiit: -άσω, = Καρδιώσσω. [καρδία].

Καρδιοβολέομαι -οῦμαι, лiit: -ηθήσομαι, mъ atinгѕ лa inimъ, mъ mîxneskѕ adînк; îmї вate inima. [din

Καρδιοβόλος (ὁ, ἡ), isвitopѕ (atinгъtopѕ) de inimъ. [καρδία, βολή].

Καρδιογνώστης, ου (ὁ), кѕnoskъtopѕ de inimъ. [καρδία, γιγνώσκω].

Καρδιόδηκτος (ὁ, ἡ), пoet: mѕшкъtopѕ (ръnitopѕ, pozъtopѕ) de inimъ. [καρδία, δάκνω],

Καρδιοπονέω-ῶ, вiit: -ήσω, mъ doape inima, (ad:) mъ mîxneskѕ din ѕѕfлetѕ. [καρδία, πόνος].

Καρδιουλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, [καρδία, ἕλκω] smѕлгѕ inima вiteї, кa sъ o apzѕ sпpe жeptfъ. [de ѕnde

Καρδιουλκία (ἡ), лѕapea шi apdepea inimeї жeptfeї.

Καρδιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, гpeш: în лoкѕ καρδιουλκέω.

Καρδιοφύλαξ, ακος (ὁ), o плaкъ de metaлѕ, чe пѕptaѕ ostaшiї лa пieптѕ пentpѕ пpeпaza inimeї. [καρδία, φύλαξ].

Καρδιόω -ῶ, saѕ (maї кopeктѕ) καρδιόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι, =Καρδιουλκέω. [καρδία].

Καρδιωγμός (ὁ), = Καρδιαλγία. [din

Καρδιώσσω, вiit: -ώξω, = Καρδιαλγέω, пъtimeskѕ de inimъ. [καρδία].

Καρδοπεῖον (τὸ), înвeлiшѕл къпistepii. 2) = Παυσικάπη. [κάρδοπος].

Καρδοπογλύφος (ὁ), skoвitopѕ, saѕ fъкъtopѕ de aлвiї, къпistepiї, шi чл: [κάρδοπος, γλύφω].

Κάρδοπος (ἡ), кoпaie, къпistepie de fpъmîntat пiine; (în цen:) aлвie; гѕвanѕ, шi op чe aлtѕ adînкosѕ вasѕ de лemnѕ.

Κάρειον (τὸ), пoet: în лoкѕ de...

Κάρη, ητος, шi καρήατος (τὸ), пoet: Ion: în лoкѕ de κάρα, кaпѕ: кpeшtetѕ, вîpfѕ. «'Ολύμπου κάρη». Es: (шi în: пepifp:) «Ζηνός ('Ιοκάστης) —» Пoet: în лoкѕ de Ζεύς, 'Ιοκάστη. (вezї шi κάρηνον).

Κάρη (ἡ), Ion: пoet: (papѕ, шi maї пoѕ) în лoкѕ de κάρα.

Καρηβάρεια (ἡ), =Καρηβαρία. [шi

Καρηβαρέω -ῶ, вiit: -ήσω, amѕ гpeѕtate de кaпѕ, mi se îпгpeѕїazъ (шi пoet: mi se плeaкъ) кaпѕл. [din

Καρηβαρής, έος (ὁ,ἡ), пъtiшaшѕ de гpeѕtate (ameцeaлъ) de кaпѕ. [κάρη, βάρος].

Καρηβάρησις, εως (ἡ), [καρηβαρέω] шi

Καρηβαρία (ἡ), гpeѕtate, ameцeaлъ, dѕpepe de кaпѕ; (пoet:) гpeѕ кaпѕ. »'Οζαλέη βάκτρου καρηβαρίη«. Eпгp: [καρηβαρής]. [de ѕnde

Καρηβαριόω-ῶ, = Καρηβαρέω. [шi

Καρηβαρικός, ή, όν, пpiчinѕitopѕ, saѕ пъtimaшѕ de гpeѕtate de кaпѕ.

Καρηβοάω-ῶ, вiit: -ήσω, îmї вîжie кaпѕл, sîntѕ ameцitѕ de stpiгъpї. [κάρη, βοάω].

Καρηκομάω -ῶ' вiit: -ήσω, пoet: [κάρη, κόμη] amѕ пъpѕ, sîntѕ пъposѕ пe кaпѕ. (пѕmaї în пaptч: καρηκομόωντες, кape se îndpent: κάρη κομόωντες).

Καρῆναι, пas: пex: 2: de inf: aл лѕї κείρω.

Κάρηνον (τὸ), пoet: = Κάρα, кaпѕ; вîpfѕ, кpeшtetѕ; чetъцѕїe, tѕpnѕ, шчл: «'Ολύμπου κάρηνα». шi Πόλεων κάρηνα. «Om: (шi în пepifp:)» «Βοῶν—». Om: кaпete de вoї, în лoкѕ de βόες, вoї. «Νεκύων κάρηνα.» Om: [вezї шi κάρη].

Κάρητι, Κάρητος пoet: dat: шi цen: aл лѕї κάρη.

Καριδάριον, шi Καρίδιον (τὸ), dim: aл лѕї καρίς.

Καριδόω -ῶ, вiit: -ώσω, кoкîpжezѕ, гîpвoвeskѕ чeвa кa o кapidъ. [καρίς -ίδος].

Καρίζω, виit: -ίσω, imitѣ пе (saѣ mъ аплекѣ кътре) Kapieнї. [Κάρ].

Καρικοεργής, έος (ὁ), лѣкраtѣ ка de Kapieнї (ad: npost, pїѣ). [Καρικὸς, ἔργον].

Καρικὸς, ή, ὸν, релаtiвѣ кѣ Kapia, saѣ Kapieniї, Kapieneskѣ. «Καρικὴ μοῦσα». Лкs: жалнікъ плїнџере, saѣ вочіре. «Καρικὸν (se înџ: μῦρον» saѣ ἔλαιον)». ѣнѣ фелѣ de ѣntѣ, saѣ алifie (nomadъ). [ші

Καρίνη (ή), Kapianкъ, mѣiepe din Kapia, каре овічнѣit se лѣа кѣ плаtъ, ка sъ вочїaskъ пе morџї. [Κάρ].

Καριόω -ῶ, виit: -ώσω, греш: în локѣ de καρόω.

Καρὶς, ίδος (ή), kapidъ, ѣнѣ фелѣ de skoїкъ de mape.

Καριστὶ, adв: Kapieнеште, în кinѣл, saѣ лimва Kapieнілор. [ші

Καρίων, ωνος (ὁ), (în пореклїре) ostaшѣ skѣptѣ. [Κάρ].

Καρκαίρω, [imitat:] виit: -αρῶ, noet: tpoнкъneskѣ клеtinîndѣ mъ. (везї ші γαργαίρω].

Κάρκαρον (τὸ), înkisoape, apestѣ, (Лat:) carcer. (везі ші γοργύρα).

Καρκινὰς, άδος (ή), ѣнѣ фелѣ de голѣ каpkinѣ, stakozѣ (каре se вîръ în коже-ле челе дештерtе але кокілелор, ші slѣжеште ка о momeaлъ). [ші

Καρκίνιον (τὸ), dim: ал лѣї καρκῖνος. [ші

Καρκινευτὴς, οῦ (ὁ), вînъtopѣ de каpkinї, stakoжї. [καρκῖνος].

Καρκινοβάτης, [καρκῖνος, βαίνω] ου (ὁ), ѣmблъtopѣ ка каpkinѣл, dandapaтеле ка ракѣл.

Καρκῖνος, ші Καρκίνος (ὁ), каpkinѣ, stakozѣ (ракѣ mape de mape). 2) канцерѣ, ѣнa din zodiї. 3) =Καρκίνωμα, о невindeкaвілъ ѣmфлътѣръ, (че se întîmnлъ maї овічнѣit ла џіцеле femeiлор) каpkinѣ. 4) клештеле, saѣ џimвistpa арџintapілор. 5) ѣнѣ фелѣ de mашinъ пентрѣ apdikat nietpe, (Франџ:) louve. 6) ѣнѣ фелѣ de кеїе mашinaлъ, = Βαλανάγρα (везї zіч:). 7) ѣнѣ фелѣ de înkълцъminte, saѣ maї вine de легеtѣръ de кѣреа а înkълцъmіntелор. 8)=(saѣ греш: în локѣ de) Κίρκινος, kompasѣ, пергелѣ.

Καρκινόχειρ, ειρος (ὁ, ή), чел кѣ каpkinї în локѣ de mîiнї. [καρκῖνος, χείρ].

Καρκινόω -ῶ, виit: -ώσω, (maї de mѣлte-opї nas:) mъ факѣ (mъ sгîрчеskѣ, mъ înвiрtoшeskѣ) ка каpkinѣл; (despre плante) mъ înнлетіческѣ în фелѣл каpkinѣлѣї; (med): пъtimeskѣ (ажѣнгѣ а пъtimi) de каpkinѣ. [ші

Καρκινώδης, εος (ὁ, ή), asemenea (din soїѣл) каpkinілор. [καρκῖνος].

Καρκίνωμα(τὸ),=Καρκῖνος (3).[καρκινόω].

Καρναβάδιον (τὸ), = Κάρον.

Κάρνεα, ші Κάρνεια (τὰ), (se înџ: ἱερὰ) о сервъtoape а Dopieнілор din Пелопонесѣ, ші партік: а Лачеdemoneнілор în чinstea лѣї Аполонѣ пренѣmitѣ...

Καρνεῖος (ὁ), (enit:) Аполнѣ [Κάρνος, ѣнѣ прооpокѣ ші їѣвitѣ ал лѣї]. «Καρνεῖος μήν», лѣна (Аѣг: ші Sent:), în каре se серва серваtoapea Κάρνεια.

Καρνεονίκης, ου (ὁ), вірѣitopѣ în лѣnтеле серваtopiї [κάρνεα, νίκη].

Κάρνον (τὸ), ші Κάρνυξ, υκος (ὁ), [Челt:] tpîmвiџa Галаџілор.

Κάροινον (τὸ), [κάρος, οἶνος] вінѣ dѣлче фертѣ.

Κάροιον (τὸ), греш: în локѣ de κέροιον =Κεροίαξ.

Κάρον (τὸ), ѣнѣ фелѣ de sъmînџъ apomatikъ,=Κύμινον Αἰθιοπικὸν. [din

Κάρος (ὁ), [κάρη] somnѣ греѣ de волнавѣ; ameцеaлъ.

Καρὸς, ῶ (ὁ), Dop: în локѣ de κηρός.

Καρόω -ῶ, виit: -ώσω, adѣкѣ ameцеaлъ, ameцeskѣ. [κάρος].

Καρπαία (ή), (se înџ: ὄρχησις) ѣнѣ фелѣ de danџѣ ал Tesaлieнілор, ші Мачеdoнieнілор. (везї Ksn: Anaв: 6. 1. 7).

Καρπάλιμος (ὁ, ή), noet: [ἁρπάζω] їѣte, penezічоsѣ. [de ѣnde

Καρπαλίμως, adв: noet: преа їѣte, penede.

Καρπάσινος, η, ον, везї ѣрmъt:

Κάρπασος (ή), ѣнѣ фелѣ de преа sѣвџіре інѣ de Snania. (de ѣnde || îm:) Κάρπασα, ші Καρπάσινα, sѣвџіреле nînzetѣpї џеsѣte dintp' însѣл noate în insѣла [Κάρπαθος]. (везї ші ἀμοργίς].

Κάρπασος, saѣ Κάλπασος (ὁ), ѣнѣ фелѣ de плantъ otpъвічoaсъ. каѣtъ ὀποκάρπασος.

Καρπεία (ή), =Καρπισμὸς, doвîndipe de podѣ. [ші

Κάρπευμα (το), op че doвîndeште чinева de podѣ de ла чева, фолоsѣ. [din

Καρπεύω, виit: -εύσω, saѣ (maї корек:) καρπεύομαι, виit: -εύσω, -ομαι, (кѣ ак:) doвîndeskѣ podѣ, mъ фолоseskѣ de ла чева. [καρπός].

Καρπήσιον (τὸ), ѣнѣ фелѣ de лemнѣ apomatikѣ din Asia, întpeвѣinџatѣ în meдічinъ ка ἄσαρον (везї zіч:).

Καρπίζω, ші (mіж:) Καρπίζομαι, виit: -ίσω, -ομαι, кѣлегѣ podѣл, seчерѣ; (прin întind:) їаѣ фолоsѣ de ла чева; zлеїeskѣ podnічia пъmîntѣлѣї прin neînчetaтъ по-

dipe; (noet: dinпpot:) fakȣ̆ чева podi-
toрȣ̆, kontribȣieskȣ̆ ла podнічia лȣї. «Πε-
δία γῆς οὐ καρπίζουσ' ἀρότοις».Eȣp: [καρπός].
Καρπίζω, [καρπὶς] biit: -ίσω, слобозȣ̆
робȣ̆ (dȣпе обічеїȣл Романілор).
Κάρπιμος, η, ον, poditoрȣ̆, пръsitoрȣ̆;
folositoрȣ̆. || (sȣbst: їm:) Κάρπιμα (τὰ),
poadeле пъmîntȣлȣї. [καρπός].
Καρπίον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плантъ apo-
matikъ de India, кȣішорȣ̆. [ші
Καρπίς, ίδος (ἡ), варга, кȣ каре atin-
џеа преторȣл dȣпе datina Романілор пе
капȣ̆ робȣл, че se слобозїа, (Lat:) vin-
dicta. [κάρφος].
Καρπισμὸς (ὁ), [καρπίζω] кȣлеџере de
poade; dobîndipe de folosȣ̆ din чева. 2)
слобозipe de робȣ̆ dȣпе datina Рома-
нілор. (везї καρπὶς).
Καρπιστεία (ἡ), = Καρπισμός (de робȣ̆
Ром:). [din
Καρπιστής, οῦ (ὁ), лȣкрътoрȣ̆ de сло-
бозipe de робȣ̆ (dȣпе кінȣл Ром:),
(Lat:) vindex. [везї καρπίς, καρπίζω].
Καρποβάλσαμον (τὸ), балсамȣ̆ stopsȣ̆ din
арборȣл балsamodendpȣ. (везї ὀποβάλσα-
μον). [καρπός, βάλσαμον].
Καρποβριθής, έος (ὁ, ἡ), пomȣ̆ înkъркatȣ̆
de poade. [καρπός, βρίθω].
Καρπόβρωτος (ὁ, ἡ), (pomȣ̆) чел кȣ poa-
de de mînkape. [καρπὸς, βρωτός].
Καρπογένεθλος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de
καρπογόνος. [καρπὸς, γενέθλη].
Καρπογονέω-ῶ, biit: -ήσω, = Καρποφο-
ρέω. [ші
Καρπογονία (ἡ), = Καρποφορία. [din
Καρπογόνος (ὁ, ἡ), = Καρποφόρος, po-
dosȣ̆, saȣ̆ продȣкъtoрȣ̆ de poade. [καρπός,
γόνος].
Καρπόδεσμον (τὸ), = Χειροπέδη, легътȣръ
de mînъ, saȣ̆ кътȣшъ. 2) бръцаръ; (хі-
рȣрџ:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de легътȣръ, saȣ̆ înfȣшъ-
тȣръ de mînъ. [καρπός, δεσμός]. [de ȣnde
Καρποδέσμιος (ὁ, ἡ), пȣртъtoрȣ̆ de бръ-
царъ, saȣ̆ кътȣше, легатȣ̆ de mîînї.
Καρποδότειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣї καρ-
ποδοτήρ.
Καρποδοτέω -ῶ, biit; -ήσω, daȣ̆ podȣ̆. [ші
Καρποδοτήρ, ῆρος, noet: în локȣ̆ de ..
Καρποδότης, ου (ὁ), dътъtoрȣ̆, saȣ̆ про-
дȣкъtoрȣ̆ de podȣ̆. [καρπός, δίδωμι].
Καρπολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣлегȣ̆ poa-
деле din пomї, ші чл: [ші
Καρπολογία (ἡ), кȣлеџере de poade. [din
Καρπολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъtoрȣ̆ de poa-
de din пomї, ші чл: [καρπὸς, λέγω].

Καρπομανής, έος (ὁ, ἡ), poditoрȣ̆ не-
бȣпеште (песїе mъsȣръ). [καρπὸς, μαίνο-
μαι]. [de ȣnde
Καρπομανία (ἡ), небȣпъ (преа mȣлтъ)
podipe.
Καρποποιός (ὁ, ἡ), fъкъtoрȣ̆ de podipe,
saȣ̆ podнічie (enit: ал Череseї). [καρπός,
ποιός].
Καρπός (ὁ), [κάρφω] podȣ̆, продȣktȣ̆ de
поаme, saȣ̆ semъпъtȣрї; sъmînцъ; (fir:)
pesȣлtatȣ̆; kîштігȣ̆, folosȣ̆. (абȣs:) «Καρ-
πὸν εὐανθέα μήλων». Оп: лîna оілор. 2)
[μάρπτω] паptea de d'asȣпра a mînеї de
ла înkeїeтȣра брацȣлȣї пînъ ла înчепȣтȣл
деџетелор. «Κῦσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ» Іл: Σ:
«Ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι.» Оm: imn.
Καρποσπόρος (ὁ, ἡ), semъпъtoрȣ̆ de poa-
de. [καρπός, σπείρω].
Καρποτελέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (în-
doїosȣ̆) isбȣteskȣ̆ în чева. [din
Καρποτελής, έος (ὁ, ἡ), noet: [καρπός,
τέλος] desъвîршitoрȣ̆ de podȣл sъȣ̆.
Καρποτόκεια (ἡ), noet: fem: ал лȣї καρ-
ποτόκος. [ші
Καρποτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, = Καρποφο-
ρῶ. [ші
Καρποτοκία (ἡ), = Καρποφορία. [din
Καρποτόκος (ὁ, ἡ), = Καρποφόρος. [καρ-
πὸς, τόκος]
Καρπότροφος (ὁ, ἡ), (пароkс:) хрънітoрȣ̆
de poade, saȣ̆ кȣ poade; (пропароkс:)
хрънітȣ̆ кȣ poade. [καρπός, τρέφω].
Καρποφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtoрȣ̆ de poade,
= Καρπότροφος. [καρπὸς, φάγω = τρώγω].
Καρποφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditoрȣ̆ de poa-
de. [καρπὸς, φθείρω].
Καρποφορέω -ῶ, biit: -ήσω, продȣкȣ̆ podȣ̆,
podeskȣ̆. [ші
Καρποφορία (ἡ), продȣчере de podȣ̆, po-
dipe. [din
Καρποφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъtoрȣ̆ de podȣ̆,
poditoрȣ̆, saȣ̆ podosȣ̆. [καρπός, φέρω].
Καρποφυέω -ῶ, biit: -ήσω, naskȣ̆, про-
дȣкȣ̆ podȣ̆, = Καρποτοκέω. [καρπὸς, φυή].
Καρποφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitoрȣ̆ de
poade. [καρπὸς, φύλαξ].
Καρπόω-ῶ, biit: -ώσω, (stpъm: кȣ ак:)
podeskȣ̆ чева. 2) adȣкȣ̆ пîрџї de poade
în жертfъ. 3) (шіж:) adȣпȣ̆ poadeле
(продȣкtеле) ȣпȣї пъmîntȣ̆, mъ бȣкȣрȣ̆
de реколта ȣпеї џаpінї; (ші fir:) do-
бîndeskȣ̆ podȣл (pesȣлtatȣл saȣ̆ бȣпȣ̆,
saȣ̆ ръȣ̆ ал) вре ȣпȣї лȣкрȣ. 4) ажȣпгȣ̆ ла
коачере, saȣ̆ продȣчере de podȣ̆, isбȣ-

tеskŏ. «Τὰ ῥιζόφυτα καρπωθέντα.» Очл: [καρπὸς].

Καρπύκη (ἡ), о плantъ de India (ка лimба боулуї). (вeзї шi καρπησία).

Κάρπω, biit: κάρψω, грam: în локŏ de κάρφω.

Καρπώδης, εος (ὁ, ἡ), podosŏ; adъкъtорŏ de folosŏ. [καρπός],

Κάρπωμα (τὸ), [καρπόω] noet: în локŏ de καρπός, реколtъ; benitŏ; пpinosŏ, жeртfъ; (обiч: fir:) кîштirŏ, пpofitŏ.

Καρπώνης, [καρπὸς, ὠνὴ] ου (ὁ), кoмпърътopŏ de toatъ реколtа вpe ʒнеї moшiї de ла пpoпpietарŏ (аpendaшŏ).

Καρπώσιμος (ὁ, ἡ), de ла кaрe поate луа чinева podŏ, a se folosi, podosŏ, =Κάρπιμος. || «Τὰ καρπώσιμα.» Аt: în локŏ de οἱ καρποὶ. [din

Κάρπωσις, εως (ἡ), [καρπόω] добîndipe de podŏ. 2) adʒчepe de poade în жeрtfъ.

Καρπωτός, ἡ, ὸν, (пpiнч: χιτών) хаїнъ кʒ mîнiчeлe пînъ ла лаба mîнeї. [καρπὸς, везї ziч: 2].

Καῤῥέζω, noet: în локŏ de καταῤῥέζω.

Κάῤῥοθεν, adв: noet: Dop: [κάῤῥων] deла maї бʒнъ пapte.

Κάῤῥον (τὸ), (de ачi) карŏ (кʒ доъ poate), (Ital:) Carro.

Κάῤῥων, ονος (ὁ, ἡ), Dop: în локŏ de κρείσσων, maї бʒнŏ; шaї biteazŏ.

Κάρσιος, α. ον, грam: în локŏ de ἐγκάρσιος, пîeziшŏ

Κὰρσις, εως (ἡ), tʒndepe. [κείρω].

Καρσίως, adв: грam: în локŏ de ἐγκαρσίως. пîeziш

Κάρτα, [κράτος] adв: noet: Ion: =Λίαν, foapte, пpea mʒлt; (ла pesпʒnsʒpi) da, negpeшit. [de ʒnde

Καρτάζομαι, шi Καρτάινω, biit: -άσομαι, =Διισχυρίζομαι, stъpʒieskŏ a înkpedinцa.

Καρταίπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: =Κρατάιπους.

Καρταλάμιον (τὸ), dim: ал лʒї...

Κάρταλος (λλος), ου (ὁ), Skp: кoшŏ, пaнepŏ.

Καρτεραίχμης, ου (ὁ), noet: =Κρατεράιχμης.

Καρτεραύχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: =Κρατεραύχην.

Καρτερέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntŏ tape, цeaпънŏ; (кʒ паpiч: saŏ ак: sinг: оp кʒ пpeп:) цiŏ, dʒкŏ, рабdŏ ла...; saŏ stъpʒieskŏ кʒ bitежie; (кʒ цen:) mъ înfpînezŏ, mъ deпърtezŏ de чева. [καρτερός]. [de ʒnde

Καρτέρημα (τὸ), оp че рабdъ чinева; saŏ în кape stъpʒieшte кʒ ръбdape. [шi

Καρτέρησις, εως (ἡ), шi

Καρτερία (ἡ), statopniкъ шi цeнepoaсъ ръбdape; saŏ stъpʒinцъ în чева. [καρτερὸς]. [de ʒnde

Καρτεριάζω, шi (шiж:) Καρτεριάζομαι, шi (Лак:) Καρτεριάδδομαι, biit: -άσω, -ομαι, amŏ stъpʒitoape ръбdape. [шi

Καρτερικὸς, ἡ, ὸν, пʒtinчosŏ, destoїnikŏ a sʒfepi кʒ stъpʒinцъ, ръбdъtopŏ. [de ʒnde

Καρτερικῶς, adв: кʒ ръбdape; кʒ stъpʒinцъ; neîndʒплекat.

Καρτεροβρόντης, ου (ὁ), noet: tape tʒnъtopŏ. [καρτερὸς, βροντή].

Καρτερόθυμος (ὁ, ἡ), чел кʒ sʒfletŏ tape, saŏ inimъ ръбdъtoape; (în ръŏ) пismъtapiцŏ, nemлъdiosŏ de inimъ, neîndʒплекабiлŏ. [καρτερὸς, θυμός].

Καρτεροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: tape, грozaв isбitopŏ. [καρτερὸς, πλήττω].

Καρτερὸς, [κράτος] ὰ, όν, tape, грozaвŏ; stъpʒitopŏ; neskimбatŏ; (кʒ цen:) stъпînitopŏ, domnŏ. || (adв:) «Κατὰ τὸ καρτερὸν». Apstf: în локŏ de καρτερῶς.

Καρτερούντως, [καρτερέω] adв: (паpтч:) =Καρτερικῶς, кʒ stъpʒinцъ, saŏ neîndʒплекape.

Καρτερόφρων, ονος (ὁ, ἡ),=Κρατερόφρων. [καρτερὸς, φρήν].

Καρτερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), noet: tape, цeaпънŏ în mîinї. [καρτερὸς, χείρ].

Καρτεροψυχία (ἡ), =Καρτερία, tъpie de sʒfletŏ. [din

Καρτερόψυχος (ὁ, ἡ), = Καρτερὸς, tape de sʒfletŏ. [καρτερὸς, ψυχή].

Καρτερόω -ῶ, biit: ώσω,=Κρατύνω. [καρτερός].

Καρτερώνυξ, υχος, шi Καρτερώνυχος, (ὁ, ἡ), tape, цeaпънŏ în ʒnгiї, saŏ кoпite. [καρτερὸς, ὄνυξ].

Καρτερῶς, adв: tape; кʒ stъpʒinцъ; neîndʒплекat. [καρτερός].

Κάρτιστος, η, ον, noet: în локŏ de κράτιστος.

Καρτὸς, [κείρω] ἡ, ὸν, tʒnsŏ, saŏ обiчnʒitŏ a se tʒnde. «Καρτὸν (înпpeʒnъ шi фъpъ) κρόμμυον». Гал: Цeoп: пpazŏ; (dʒпe алцiї în локŏ de καρωτόν).

Κάρτος, εος -ους (τὸ), noet: în локŏ de κράτος. [de ʒnde

Καρτύνω, biit: -υνῶ, noet: în локŏ de κρατύνω.

Καρύα (ἡ), пʒкŏ.

Καρυάριον (τὸ), dim: ал лʒї κάρυον, пʒкшoapъ.

Καρυάτιδες (αἱ), femeĭ din Καρυαὶ (орашŭ ал Лакоnieĭ). || (архіtekt:) колоане în fiгѕрѣ de femeĭ sпрijinitoape de tabane de temплѕрĭ, шi чл: (vezĭ шi ἐγκουράς). [de ѕnde

Καρυατίζω, biit: -ίσω, dѣnцezŭ ѕnŭ felŭ de danцŭ, че dѣnцaŭ fetele din орашѕл Лакoniеĭ Καρυαὶ ла sepбѣtoapea Dianeĭ Kapiatide. 2) (miж:) mѣ жокŭ în пѕчĭ. [κάρυον].

Καρύδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ καρύα, saŭ κάρυον, пѕкшорŭ, saŭ пѕкшоарѣ.

Καρυηδὸν, adв: ка о пѕкѣ, кѕm se sпарце пѕка. (експр: хірѕрц: despre sпарцерe de osŭ). [шi

Καρυηρὰ (τὰ), поаme din soĭѕл пѕчелор.

Καρύϊνον (τὸ), =(saŭ греш: în локŭ de) Κάροινον. [шi

Καρύϊνος, η, ον, fѣкѕtŭ de пѕкŭ; saŭ asemenea ла faцѣ кѕ пѕка вepde. [шi

Καρυΐσκος (ὁ), (прінч:) dim: ал лѕĭ [κάρυον] пѕкшоарѣ; (fir:) о konstpѕкціe în fopmѣ de пѕкѣ. (kandeла чea кѕ шапte лѕminĭ a kopтѕлѕĭ mѣptѕpieĭ aвea tpeĭ de aчestea în fie-каре pamѕрѣ а sa).

Καρυκάζω, biit: -άσω, =Καρυκεύω; (fir:) fakŭ amestekѣtѕpĭ, tѕpбѕрѣрĭ, intpiцĭ.

Καρυκεία (ἡ), îndѕлчіpe, dpeцepe de mînkѣpĭ. [шi

Καρύκευμα (τὸ), mînkape dpeasѣ, гѣtitѣ кѕ apomate, шi чл:; saŭ ор че slѕжeшte a dpeцe, a îndѕлчi о бѕkatѣ. [din

Καρυκεύω, biit: -εύσω, гѣteskŭ mînkape dpeгînd'o кѕ apomate; (fir:) înподoбeskŭ кѕвîntŭ saŭ skpisŭ кѕ mѕлtѣ meшteшѕціpe. [din

Καρύκη (ἡ), (Лid:) ѕnŭ felŭ de zeamѣ (saлцѣ) din maĭ mѕлte лѕкрѕрĭ fѣкѕtѣ кѕ sînцe de бitѣ; (în цen:) îndѕлчitѕрѣ, dpeѕѣtѕрѣ de бѕkate. [de ѕnde

Καρύκινος, η, ον, чел кѕ faцa saлцeĭ καρύκη, ad: poшѕ-înkisŭ.

Καρύκιον (τὸ), dim: ал лѕĭ καρύκη.

Καρυκοειδής, έος (ὁ, ἡ), = Καρύκινος. [καρύκη, εἶδος].

Καρυκοποιέω-ῶ, biit:-ήσω,=Καρυκεύω. [din

Καρυκοποιὸς (ὁ, ἡ), бѕкѣtapŭ; fѣкѣtopŭ de saлцa [καρύκη, шi ποιός].

Κάρυμνον, греш: în локŭ de κάροινον, saŭ Καρύϊνον.

Κᾶρυξ, υκος (ὁ), Dop: în локŭ de κῆρυξ.

Καρυοβαφής, έος (ὁ, ἡ), вѣпsitŭ ка fpѕnza de пѕкŭ. [καρύαν, βαφή].

Καρυοκατάκτης, [κάρυον, κατάγνυμι] ου, (ὁ), instpѕmîntŭ de snapt пѕчеле. 2) ѕnŭ felŭ de пасѣре, (алt:) κοκκοθραύτης.

Καρυοκοκκύμηλον (τὸ), ѕnŭ felŭ de прѕпѣ altoitѣ în пѕкŭ. [κάρυον, κοκκύμηλον].

Κάρυον (τὸ), (în цen:) sîmбѕре копрінzѣtopŭ în sine de miezŭ de mînkape; (de ѕnde) ор че поаtѣ кѕ коажѣ tape. (maĭ de mѕлte-opĭ definitŭ кѕ ѕnŭ adiek: sп: е:) «Κάρυον Ποντικόν». алѕпѣ. «Κάρυον Εὐβοϊκόν, saŭ πλατύ, saŭ καστανaϊκόν». kastanѣ, шi чл: (simп:) «Κάρυα (τὰ), кѕкѕпареле; (iap прінч:) пѕкѣ (каре se ziче шi кѕ adiekt:) «Βασιλικόν—». (vezĭ шi βάλανος). 2) (fir:) пaptea чea polѕndѣ a ѕneĭ maшine, пе каре se înfѣшѕрѣ fѕnie ка пе ѕnŭ remŭ.

Καρυοναύτης, ου (ὁ), kom: плѕtitopŭ пе коажѣ de пѕкѣ (în локŭ de варкѣ). [κάρυον, ναύτης].

Καρυόφυλλον (τὸ), [καρύα, φύλλον] о apomatikѣ плantѣ de India, (продѕкtѕл кѣpia este) кѕiшорѕл. (de ѕnde шi Pom: kapomfilŭ).

Καρυόχροος -ους (ὁ, ἡ), = Καρυοβαφής, чел кѕ faцѣ ка пѕкѕл. [καρύα, χρόα].

Καρυτίζομαι, biit: -ίσομαι,=Καρυατίζομαι, mѣ жокŭ în пѕчĭ; (în цen:) mѣ înveseleskŭ, petpeкŭ вpemea плѣкѕt. [шi

Καρυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭѕл пѕчелор; saŭ ка пѕка. [κάρυον].

Καρυωτικὸς, ἡ, ὸν, = Καρυωτός.

Καρυῶτις, ίδος (ἡ), ѕnŭ felŭ de хѕpma (finikŭ) în fopmѣ de пѕкѣ. [шi

Καρυωτὸς, ἡ, ὸν, fopmatŭ în felŭ de пѕкѣ. [κάρυον].

Καρφαλέος, α, ον, [κάρφω] poet: преа ѕskatŭ; (прін întind:) însetatŭ; (fir:) sѣpакŭ; tikѣлosŭ. 2) (akt:) ѕskѣtopŭ. «Πῦρ —». Nik:

Καρφαμάτιον (τὸ), [κόρφος, ἀμάω] instpѕmîntŭ de secepat, saŭ tpeĭepat.

Καρφεῖον (τὸ), =(saŭ греш: în локŭ de) Καρφίον. 2) poet: = Καρπός. [din

Κάρφη (ἡ), = Κάρφος, eapбѣ ѕskatѣ; paĭŭ; paskotѣ. [de ѕnde

Καρφηρός, ὰ, ὸν, = Καρφίτης.

Καρφίον (τὸ), dim: ал лѕĭ κάρφος.

Καρφίς, ίδος (ἡ), (maĭ întpeв: de kît) = καρπίς, [шi

Καρφίτης, ου, (ὁ), fѣкѕtŭ din paskote, saŭ паĭe, гѕпоаĭe, шi чл: [κάρφος].

Καρφοειδης, έος (ὁ, ἡ), sѕбціpe, saŭ ѕшорŭ ка ѕnŭ паĭŭ, гѕпоĭŭ, шi чл; [κάρφος, εἶδος].

Καρφολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кѕлегŭ kîte ѕna ѕпа паĭe, перĭ, гѕпоаĭe, шi чл: depe хаĭпеле меле, saŭ але altѕia. (ѕnŭ че ast-

felȣ fak smintiцiĭ din mȣltъ fервinцea-лъ). [шi

Καρφολογία (ή), adȣnape de гȣnoaĭe depe xaĭne, шi чл: (vezĭ верввл). [κάρφος, λέγω].

Κάρφος, [κάρφω] εος -ους (τό), ȣskъtȣpъ de лemnȣ, sȣрчea, paskotъ; paĭȣ; гȣnoĭȣ, шi чл: (кȣ de aчestea îшĭ клъdesk pîn-dȣpeлeлe кȣĭвȣpiлe). 2) ȣnȣ лemniшорȣ, че sлȣжĭa ka o ложinкъ, ȣnȣ felȣ de цe-dȣлъ. 3)=Καρπίς. 4) поet:=Καρπός. [de ȣnde

Καρφόω -ῶ, виit: -ώσω, = Κάρφω, ȣsȣkȣ.

Καρφυρὸς, ὰ, ὸν=Καρφηρός.

Κάρφω, [în afin: кȣ μάρπτω] поet: ȣsȣkȣ de totȣ; вeшtежeskȣ, пълeskȣ; (прin ȣpm:) sвîpчeskȣ; (fir:) miчeskȣ; ȣmiлeskȣ. «Ζεὺς Ἀγήνορα κάρφει». Es:

Καρφώδης, εος(ό,ή),=Καρφοειδής. [κάρφος].

Καρχαλέος, шi Καρχαρέος, α, ον, поet: =(saȣ греш: în локȣ de) Καρφαλέος, преa ȣskatȣ; (прin ȣpm:) asпpȣ, вîptosȣ; (fir:) pъȣ. «Κύνες καρχαρέοι». Аплп: (vezĭ κάρχαρος). [шi

Καρχαρίας, ου (ό), ȣnȣ felȣ de ferosȣ пeшte, saȣ kitȣ (кȣ mȣлцĭ askȣцiцĭ dinцĭ), (Франц:) requin. [κάρχαρος].

Καρχαρόδους, шi Καρχαρόδων, οντος (ό,ή), чeл кȣ askȣцiцĭ шi ferъstpъĭoшĭ dinцĭ. «Κύων—». Іл: N. шi K. (шi fir:) «Ἅρπη —». [κάρχαρος, ὀδούς].

Κάρχαρος (ό, ή), [χαράσσω] asпpȣ, tape, вîptosȣ; (despre dinцĭ) askȣцitȣ, tъĭosȣ, ferъstpъĭosȣ. «Κύων —». Лік: în локȣ de καρχαρόδους.

Καρχηδόνιος (ό), (se înц: λίθος) ȣnȣ felȣ de преціоasъ пĭatpъ, (Лat:) carbunculus. [Καρχηδών].

Καρχήσιον (τὸ), ȣnȣ felȣ de пaxapȣ spimtȣ ла miжлокȣ. 2) ȣnȣ instpȣmîntȣ tektonikȣ, шi чл: кȣmпъпъ, saȣ tpiȣпгĭȣ кȣ ȣnȣ плȣmвȣ лeгatȣ de къпъtîĭȣл ȣneĭ fȣniĭ пepпendi-кȣлapе пentpȣ піveлаpe. 3) (овіч:) вîpfȣл katapȣлȣĭ, (Франц:) calcet; saȣ къпъtîĭȣл anteneĭ. 4) skpinetȣл лeгatȣ аколо. шi 5) (îm:) fȣniiлe пetpeкȣte пpintp' aчestȣ skpinetȣ. 6) (fir:) faшe xipȣpціче.

Καρχήσιοι (οἱ),=Καρχήσιον (5, 6).

Καρώδης, εος (ό, ή), (шi adв:) -ωδῶς, afȣndatȣ în ameцeaлъ de kaпȣ, saȣ лe-tapціe; sȣпȣsȣ ла aчeeastъ пatimъ. [κάρος].

Κάρωσις, εως (ή), [καρόω] ameцipe кȣ mape гpeȣtate de kaпȣ.

Καρωτὶς, ίδος (ή), (прінч: ла îm:) чeлe doъ apтepiĭ aлe tîmплeлор, пpin kape se tpansпoaptъ sînцeлe în кpeepĭ, шi se adȣчe somnȣл. [шi

Καρωτικὸς, ή, όν, чeл кȣ însȣшime de a adȣчe ameцeaлъ. (de ȣnde) «Καρωτικαὶ ἀρτηρίαι». Antm:=Καρωτίδες. [шi

Καρωτὸς, [κάρα] ή, όν (вot:) =Κεφαλωτός. || (sȣвst:) Καρωτὸν (τὸ), къпъцinъ de морковȣ, (Франц:) carotte.

Κὰς, поet: (în kontpakц:) în локȣ de καὶ ἐς, saȣ καὶ εἰς.

Κασαλβάζω, виit: -άσω, kom: tpaktezȣ пe чinева ka пe o кȣpвъ. [din

Κασαλβὰς, άδος, шi Κασάλβη (ή), [κάσσα] кȣpвъ. [de ȣnde

Κασάλβιον, (поate Κασαλβεῖον) (τὸ), tpa-ktipȣ de кȣpвe.

Κάσαμον (τὸ), =Κυκλάμινον.

Κάσας, α, шi Κασᾶς, ᾶ (ό), [Перs:] xaшa, пpeцiosȣ akoпepъmîntȣ de kaлȣ.

Κασαύρα, ας, шi Κασαυρὰς, άδος (ή),= Κασαλβὰς, кȣpвъ. [de ȣnde

Κασαυρεῖον, шi Κασαύριον (τὸ), = Κασάλβιον. [шi

Κασαυρὶς, -ίδος (ή), =Κασαυρὰς, кȣpвъ.

Κᾶσθ', поet: (în kontpakц: шi апокопъ maĭ 'nainte de вок: asпip:) în локȣ de καὶ ἔστι(στιν).

Κασία (ή), =Κασσία.

Κασιγνήτη (ή), fem: aл лȣĭ κασίγνητος, sopъ.

Κασιγνητικὸς, ή, όν, fpъцeskȣ. [din

Κασίγνητος (ό), [κάσις, γνήσιος] fpate вȣ-nȣ. 2) пeпotȣ; (în цen:) pȣdъ (din sînцe). 3) (despre лȣк:) asemenea. 4) fpъцeskȣ. «Κασίγνητον κάρα». Eȣp: (пepifp:) fpate, sopъ.

Κασίπνοος -ους (ό, ή), чeл кȣ miposȣ de [κασία, шi πνοή].

Κάσις, ιος (ό, ή), fpate; sopъ; пeпotȣ; pȣdъ; (Лачed:) товapoшȣ, soцȣ; чeл de o вîpstъ.

Κάσσα, [κάσις] ης (ή), кȣpвъ; (în цen:) desfpînatъ.

Κασσία (ή), ȣnȣ felȣ (maĭ пpostȣ) de skopцiшoapъ (pomȣ); (ȣne-opĭ adiekt:) «Κασσία σύριγξ». ȣskata коaжъ de skopцi-шoapъ. (vezĭ шi κινάμωμον). [de ȣnde

Κασσίζω, виit: -ίσω, semъпȣ кȣ (miposȣ ka) skopцiшoapa.

Κασσιτέρινος, η, ον, fъкȣtȣ din kositopȣ. [κασσίτερος].

Κασσιτεροποιὸς (ό), fъкъtopȣ de вase din kositopȣ. [κασσίτερος, ποιός].

Κασσίτερος (ό) ȣnȣ felȣ de metaлȣ, (de aчi) kositopȣ.

Κασσιτερουργὸς (ὁ),=Κασσιτεροποιός. [κασσίτερος, ἔργον].

Κασσιτερόω -ῶ, biit: -ώσω, snoіeskȣ кȣ kositopȣ. [κασσίτερος].

Κάσσυμα (τὸ), кaȣtъ κάττυμα.

Κασύῤῥοος, (în sinкопъ) în лoкȣ de κατασύῤῥοος (ὁ, ἡ), кȣргъtopȣ лa вaлe înпреȣнъ кȣ altȣл.

Κασσύω, biit: -ύσω, кaȣtъ καττύω.

Κασσωρεῖον (τὸ), шi Κασσωρίς, ίδος (ἡ), =Κασαυρεῖον, шi Κασαυρίς.

Κᾶστ', поеt: (în коntpaкц: шi апок:) în лoкȣ de καὶ ἔστι(στιν).

Κασταναϊκὸς, ἡ, ὸν, чел din Kastane (ȣнȣ opaшȣ aл Поntȣлȣі, saȣ aл Tesaлieі). «Κάρυον Κασταναϊκόν». Diod: [Κάστανα]. [шi

Καστάνειος, α, ον,=Κασταναϊκός. [шi

Κασταvεὼν, ῶνος (ὁ), пъдȣpe de kastanі, къstъniшȣ. [din

Κάστανον, saȣ Καστανvὸν (τὸ), (se înц: κάρυον) =Κασταναϊκὸν, kastanъ.

Καστόρειος (ὁ, ἡ), de kastopȣ; saȣ fъкȣtȣ din пъpȣ шi чл: de kastopȣ. [шi

Καστορία (ἡ), (κύων) bezі καστορίς. [шi

Καστορίζω, biit: -ίσω, amȣ гȣstȣл, saȣ miposȣл kastopȣлȣі. [шi

Καστόριον (τὸ), o matepie întpeȣȣinцatъ în mediчinъ, adȣnatъ în въшiкa чea de лiнгъ воaшeлe kastopȣлȣі, kastopȣ. (iap npiнч: neȣt: лȣі...

Καστόριος (ὁ, ἡ), = Καστόρειος. [шi

Καστορὶς, ίδος (ἡ), [κύων] ȣнȣ feлȣ de ogapȣ (de лa epoȣл Kastopȣ, saȣ пentpȣ oape-кape asemъnape кȣ animaлȣл kastopȣ). [κάστωρ].

Καστόρνυμι, (de ȣnde napтч: καστοροῦσα), în лoкȣ de καταστόρνυμι.

Κάστωρ, ορος (ὁ), ȣнȣ animaлȣ natpȣnedȣ, kastopȣ. 2) (npin întind:) în лoкȣ de καστόριον.

Κασύτας, ου (ὁ), bezі καδύτας.

Κάσχεθε, поеt: în лoкȣ de κατέσχεθε, =Κατέσχε, akt:, шi

Κάσχετο, поеt: în лoкȣ de κετέσχετο, miж: neх: 2: aл лȣі κατέχω.

Κασωρεῖον (τὸ), = Κασαυρεῖον, lpaktipȣ de кȣpвe. [din

Κασωρεύω, biit: -εύσω, поеt: кȣpвeskȣ.

Κασωρὶς, ίδος, шi Κασωρῖτις, ιδος (ἡ), поеt:=Κασαυρὶς, кȣpвъ; desfînatъ.

Κατὰ, пpen: (se sintak: кȣ цen: шi ak: însem: în sint: кȣ цen: 1) miшкape (din sȣs în жos). «Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων». Iл: A. «Κατὰ τοῦ τείχους ῥιπτεῖν». Лкs: «Δάκρυα κατὰ βλεφάρων ῥέειν». Om: Ἔλασέν μιν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης. Od: E. «Αἱρέουσι τὴν πόλιν κατ' ἄκρης». Ep· «Δῦναι κατὰ βάθους (κατὰ γῆς)». Лкs: «Ψυχὴ κατὰ χθονὸς ᾤχετο». Iл: Ψ. (шi eл:) «Ὁ κατὰ γῆς» Ksn: чeл moptȣ шi înгpoпatȣ. 2) лoкȣ, saȣ asȣnpa, d' asȣnpa. «Ὄμματα κατὰ χθονὸς πήξας». Om: «Κατὰ γῆς». Ksn: «Κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς». Om: «Καθ' ὕδατος γράφειν, шi «Κατὰ πετρῶν σπείρειν». Пpoв: «Τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα ζῶα». Лкs. «Ὕδωρ κατὰ χειρὸς (în eл: de διδόναι)». Лкs: «Κατὰ κόῤῥης τύπτειν». Лкs: «Ὀμόσαι καθ' ἱερῶν». Лкs: (bezі шi ἐπί). «Ὁρκίζων αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διός». Faв: «Κατ' ἀνθρώπου καὶ ἵππου τὸ ζῶον λέγεται». Filsf: (шi întp' altȣ înц:). «Εὔχεσθαι κατὰ βοὸς (καθ' ἑκατόμβης, κατὰ χιλίων χιμάρων)». Лкs: a fъгъдȣі în pȣгъчiȣne лȣі Dȣmnezeȣ. 3) asȣnpa (шi fir: înпpot:) кȣіва. «Τοξεύειν κατὰ σκοποῦ». Лкs: «Κατὰ Κτησιφῶντος ὁ λόγος» Ptp: 4) peлaцie, saȣ pапортȣ. «Τάττειν κατά τινος». D: Aлiк: «Ἓν κατὰ πάντων» Плt: (bezі шi 5) sȣвіektȣ în лoкȣ de περί. «Εἰ καὶ κατὰ πάντων ἐμφανὲς εἴη, ὅτι ...». Ksn: «Κατὰ πασῶν τῶν τεχνῶν». Плt: «Ἓν κοινὸν κατὰ πάντων». Лкs: «Μέγιστον ἦν τοῦτο ἐγκώμιον καθ' ὑμῶν». Dm: 6) kiпȣ. «Καθ' ἱερῶν τελείων ἑστιᾶν». Лȣч: (шi adверbiaл) «Κατὰ παντὸς. «Καθ' ὅλου». (bezі шi καθόλου). ‖ (iap кȣ ak: 1) лoкȣ, (A') în miшкape. «Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατὰ Τηΰγετον ἢ Ἐρύμανθον». Od: Ξ. «Ὤχετο πάντη κατὰ στρατόν». Om: «Κατὰ δὲ τὴν πόλιν γυναῖκες περιϊοῦσι». Ep: «Ἕπεσθαί τινι κατὰ πόδας». Лкs: (B'.) în stape, npiнч: înпotpiвъ, în dpentȣ de... «Κεῖται δὲ ἡ Κεφαληνία κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν». Tȣч: «Ἑστηκὼς κατὰ βορέαν». Tȣч: «Κατὰ μὲν δὴ Ἀθηναίους ἐτετάχατο Φοίνικες, κατὰ δὲ Λακεδαιμονίους Ἴωνες». Ep: «Ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτούς». Ksn: «Κατὰ πρόσωπον». Лкs: «Οὐδεὶς ἐθέλει τυράννου κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν». Ksn: (C') în xotъpîpe. «Οὔτασε κατὰ στῆθος (λαπάρην, μηρὸν, шi чл:)». Om: «Βάλλε κατ' ἀσπίδα (ζωστῆρα, шi чл:)». Om: «Βέλος κατὰ καίριον ἦλθεν». Iл: A. (шi eл:) «Δεδεμένος τοὺς πόδας». Skp: (D') simплȣ ȣnde. «Καθ' ὁδόν». Лкs: «Ποῦ δὲ ἥδιον θερίσαι ἢ κατ' ἀγρούς». Ksn: «Ἄν τι κατὰ πόλιν δέῃ πράττειν». Ksn: «Καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν». Ksn: (шi fir:) «Κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν. Om: (шi în пepifp:) «Τὰ κατὰ τὸν οὐρανὸν». Лкs: fenomeneлe din atmosfеpъ. «Τὰ κατὰ τὴν Ἀμβρακίαν».

Лкs: «Τὰ κατὰ τὴν πόλιν» Лкs: «Τὰ κατὰ τὸν πόλεμον». Ksn: «Οἱ κατ'ἀγορὰν». Лкs: 2) timпŭ. «Κατὰ Κροῖσον». «Κατὰ τὰ Τρωϊκά. «Καθ'ἡμᾶς». Лкs: «Κατὰ τὸν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμον». Ep: «Κατὰ τοὺς θανάτους τῶν βασιλέων». Ep: «Κατὰ δὲ τὸν γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενον». Ep: пе kînd se naшte, шi moape вpe зсвл dintp' înшiĭ. «Μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτόν». Ksn: maĭ presss de kît toцĭ kontimпоpanĭĭ sъĭ. (вezĭ шi ἐπί). 3) (fiг:) pricinъ (saŭ motiвaлъ în лoкŭ de διά), din «Κατὰ θεὸν». Apstf: din zeeaskъ вoinцъ, saŭ din întîmплаpe. «Κατὰ τὸ ἔχθος τῶν Λακεδαιμονίων». Ep: «Κατὰ τὴν ξυμμαχίαν». Ep: «Οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσσῆσθαι προσεγένετο». Тъч: «Κατὰ τὸ μητρυιᾶς ὄνομα». D: Aл: «Κατ' ἔχθραν. «Κατ' εὔνοιαν. «Καθ' ὅ. (saŭ pesълtatiвъ, adiкъ пentpъ че sfîpшitŭ, în лoкŭ de πρὸς. «Ἤ τι κατὰ πρῆξιν ἀλάλησθε». Od: Г. «Κατὰ ληΐην ἐκπλώσαντας». Ep: «Τριήρης, ἣ κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε». Ep: Ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον ἅμα κατ' ἐμπορίαν καὶ καθ' ἱστορίαν τοῦ Νείλου». Epist: 4) asemъпъtate, шi пpoпopцie. «Κατα ταὐτά τοῖσι ἄλλοισι». Ep: «Πατέρα τε καὶ μητέρα εὑρήσεις οὐ κατὰ τὸν βουκόλον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ». Ep: «Κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν». Skp: «Λευκὸς κατὰ χιόνα». Лкs: «Ὁρῶ αὐτοὺς (τοὺς ἁλιεῖς) κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἐμπείροις ἀποφαινομένους περὶ τῆς ἀγαθῆς γῆς». Ksn: «Τὴν κατὰ σαυτόν ἔλα». Кал: «Κατὰ τὴν ἐπιχώριον γλῶσσαν». D: Aл: «Κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον». Плt: «Καθ' ἅ, «Καθ' ὅ, «Καθ' ὅ,τι». (шi кs кoмпap: înпpeзnъ кs ἤ). «Πλείω ὅπλα ἢ κατὰ τοὺς νεκρούς». Тъч: «Βαθύτερα ἢ κατὰ Θρήϊκας. Ep: «Μείζων ἢ κατὰ δάκρυα». Тъч: (шi кs înf:) «Μείζω ἢ κατ' ἐμὲ καὶ σὲ ἐξευρεῖν». Плt: 5). ѕpmape, saŭ konseкsinцъ. «Κατὰ τὰς Θεμιστοκλέους ἐντολάς». Ep; Κατὰ τὰ συγκείμενα σφίσι». Тъч: (шi adвepвiaл). «Κατὰ μοῖραν, «Κατὰ κόσμον, «Κατὰ τρόπον, «Κατὰ λόγον, «Κατὰ γνώμην (νόον) τινί». Ep: шi Ksn: «Καθ' ἡδονήν». (шi кs aptiк: în eл: de паpтч: ssвstant:). «Ὁ καθ' ἡδονὴν θάνατος». Ἡ κατὰ φύσιν ἔνδεια». Лкs: 6) кiпŭ, saŭ кsm (maĭ de mълte-opĭ adвepвiaл). «Κατὰ μικρὸν, «Κατὰ λέξιν, «Καθ' ἡσυχίαν, «Κατὰ τάξιν, «Κατὰ τάχος, «Κατὰ σπουδήν, «Κατὰ κράτος, «Κατὰ τὸ ἰσχυρόν, «Κατὰ μέρος, «Κατ' ἰδίαν, «Κατ' ἐμαυτὸν, «Καθ' αὐτούς, «Κατὰ βάθος (μῆκος, шi чл:)». 7) (xotъpîpe (saŭ de лoкŭ). «Οὔτασε κατὰ λαπάρην, шi чл:». Om: (вezĭ maĭ sss 1). «Κατὰ πόδας». Лкs: (шi fiг:) «Ἡ κατὰ πόδας ἡμέρα». Лкs: чea ѕpmъtoape. (saŭ de timпŭ). «Κατὰ μῆνα, «Κατ' ἐνιαυτὸν, «Καθ' ἡμέραν, «Καθ' ἑκάστην ἡμέραν». (шi fъpъ ssвst:) «Καθ' ἑκάστην». (шi în eл:) «Πᾶσαν ὥραν». Лкs: (saŭ de лsкps) «Κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σῶσαι, οὓς δεῖ». Плt: (шi în eл:) «Ἰωάννης τὸ ὄνομα». Лкs: «Κεραμεὺς τὴν τέχνην». Лкs: 8) înпъpцipe (кs пъпepaле). «Κατὰ ἕνα μαχεόμενοι». Ep: kîte ѕпsл ѕпsл. «Διέστησαν κατὰ διακοσίους». Тъч: kîte doъ-ssie. «Ἐχωρήσαμεν πάντα κατὰ φυλάς». Ksn: «Τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ». Apstf: «Κατ' ὀλίγας (ναῦς) προσπίπτοντες». Тъч: «Κατ' ἄνδρα». Лкs: «Οἱ καθ' ἕνα». Лкs: (mi înпpeзnъ кs ἕκαστος)» «Κατὰ πόλεις (κώμας) ἑκάστας». Ep: «Καθ' ἓν ἕκαστον ἐρωτᾶν». Ksn: «Καθ' ἓν ἕκαστον μακρὸν ἂν εἴη γράφειν». Ksn: 9) dape кs sokoteaлa, кa лa... «Ἀπίθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας». Ep: «Κατ' ἑξήκοντα ἔτεα καὶ χίλια». Ep: 10) peлaцie, saŭ pаpoptŭ. «Κατ' ἐμὲ». Ksn: «Τὸ κατ' ἐμὲ». Лкs: despre пaptea mea. «Καθ' Ἡρόδοτον». Лкs: «Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον». Skp: ‖ (iap în кoмп:) miшкape în жos, καταβάλλω, καταβαίνω, κάθοδος. 2) stape întp'ѕпŭ saŭ пe ѕпŭ лoкŭ, κατάκειμαι, καθίστημι, κατατάττω. 3) înпpotiвъ, καταβοῶ, καταλαλῶ, καταψηφίζομαι, καταδίκη. 4) întецipe, saŭ de totŭ, κατατρώγω, κατάδηλος; (шi în pъŭ) κατάτεχνος. ‖ (de mълte-opĭ шi maĭ кs seamъ în sintaк: кs aк: κατὰ лipseшte, înцeлerîndъ se din aфapъ). «Ἀγαθὸς τὰ πολεμικά». «Κρὴς τὴν πατρίδα». «Ὠχρὸς τὴν ὄψιν» шi чл: ‖ (în пoeцĭ. A'. se despapte de вepвsл komпssŭ întpeпsindъ se aлte пaptiкsлe). «Κατὰ δ'ὕπνον ἔχευεν». Od: D. (шi în пpoзъ) «Κατ' ὧν εἷλε». Ep: în лoкŭ de καθεῖλεν οὖν. «Ὅτ' ἂν εὐφροσύνη ἔχῃ κατὰ δῆμον». Od: I. (dintp' aчeasta пoate s' a sokotit, къ se aкopdъ шi кs dat:) «Κατὰ σφεσίσιν ἐέργνυ». Od: în лoкŭ de καθείργνυ. «Κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν». Od: Л. în лoкŭ de κατέδησαν. (B'. se пsпe dsпe кazŭ, saŭ цine лoкŭ de adвepвŭ, kînd îшĭ шi ѕpкъ oвičпsit toпsл). «Εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλά». Iл: P. în лoкŭ de κάτω, жos. «Πεδίον κάτα δηριάασθαι». Iл: П. (C'. în sintaкsŭ, шi în кoмпsпepe îшĭ лeaпъdъ чeл din ѕpmъ α, iap пe τ пpefaчe în konssпa de лa înчeпstŭ a ziч: ѕpmъtoape, saŭ în kopesпondinta ssвцipe maĭ 'nainte

de asnipatъ). «Κὰγ' γόνυ. «Καπ' φάλαρα, ші чл:». Κάββαλε, κάλλιπε, κάτθανε, ші чл:

Κἄτα, în локš de καὶ εἶτα.

Κατάβα, în локš de κατάβηθι, пех: 2 de порвнч: ал лвї καταβαίνω.

Καταβάδην, adв: înnpot: de ἀναβάδην, кв пічоареле în жос, ла вале. [ші

Καταβαθμὸς (ὁ), Ion: în локš de καταβασμὸς, коборîре. 2) вале. [din

Κατα-βαίνω, вііt: -βήσομαι, (nexot: κακατέβην, ші чл:) mъ погорš (în ųen: din sвs sпре în жос, din локš maї 'naлтš sпре maї ла вале, прin врm: din пърціле челе de maї пъвntpв але пъmîntвлвї sпре църmiї mърiї) (кв ųen: saš sinгвpš). «Πόλιος κατέβαν». Iл: Ω. «Καταβήσεο δίφρου». Iл: E. (saš кв преп:) «Ἐξ εὐνῆς κατέβη». Ткр: (ші кв ак: maї de mвлte-opi în ел: de преп:) «Θάλαμον κατεβήσαντο Od: B. «Κλίμακα κατεβήσατο». Od: A. «Κατέβαιν' ὑπερῷια». Od: Σ. ші Ψ. (ші кв преп:) «Κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ». Skp: (ші пas: преа pap:) «Ὅταν ταχὺ καταβαίνηται (ὁ ἵππος)». Ksn: se deskaлiкъ. (ші прin întind:) «Καταβαίνειν εἰς ἀγῶνα». Sof: (ші fir:). «Δεῖ τὴν ἡλικίαν εἰς τοὺς χρόνους τούτους καταβαίνειν». Apst: а ажвнце, а кadea întp' aчestĭ timnĭ. (ші кв партч:) «Λέγων δὲ ταῦτα κατέβαινε παραιτεόμενος». Ep: «Κατέβαινον συλλυπεύμενοι». Ep: în sfîршitš. 2) (pap ші поеt: stpъm:) погорš; (fir:) доворš, вmiлeskš. «Δαίμων ἄλλον ὕπερθε βάλλει, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ καταβαίνει». Пind:

Κατα-βακχεύω, вііt: -εύσω, întвsiezš кв totвл; (ші miж:) -ομαι, mъ întвsiezš în чел maї 'naлтš градš, = Ἐκβακχεύω, -ομαι.

Κατα-βάλλω, вііt: βαλῶ, (nex: κατέβαλον, ші чл:) пвїš, арвнкš, ласš а къdea чева жос; сврпš; погорš; (прin întind:) доворš, înfpîнгš; омоpš; (fir:) вmiлeskš; (desupe лвк:) desfiinцezš, desпвtepezš. «Αἰετὸς νεβρὸν ἔχων ὀνύχεσσι παρ' βωμῷ κάββαλεν». Iл: Θ. (ші în desпърц:) «Κατ' ἀγρείῳ ἐν πυρὶ βάλλω». Ткр: «Καταβάλλειν (τῇ γῇ) τὸν καρπόν». Ksn: а semъna. «Καὶ σιτία τῇ στρατιῇ καταβάλλειν ἐκέλευεν, ἵνα ἐπιτηδεώτατον εἴη». Ep: sъ denвie în пъstpape. «Οὔατα κάββαλεν». Od: P. 'шї а влеrouшat вpekiле. «Ἅπαξ μεθυσθεὶς, καταβαλών τε τὰς ὀφρῦς». Евp: «Κατάβαλλε τὸ λάϊον». Ткр: seчeръ: «Ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς αὐτῶν κατέβαλλον». Ksn: Ἄρκτον καταβάλλει». Ksn: (ші miж:) «Ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλευ». Ткр: te aĭ квлкаt. (ші fir:) «Καταβάλλειν τοὺς νόμους (τὴν πολιτείαν)». Лкs: (ші пas:) «Φρόνημα καταβεβλημένον». Лкs: «Ἔπη («Παιδεύματα) καταβεβλημένα». Apst: tpiвiaлe, проaste; (ші ка свбst:) «Καταβεβλημένοι». Iskp: чеї de pîndš, de desпрецвit. 2) пвmъpš вanĭ, плъteskš în datъ. «Τὸ ἀργύριον («Τὰ πορθμεῖα «Τὴν τιμὴν) καταβάλλειν». Лкs: 3) (miж:) пвїš temeлie, înчепš; întokmeskš, fondezš. «Λόγον («Ὠδὴν) καταβάλλομαι». Лкs: «Τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν». Stp:

Κατα-βαπτίζω, вііt: -ίσω, afвndš, квfвndš чева de totš, înnekš (проп: ші fir:). [de вnde

Καταβαπτιστήριον (τὸ), локš, вnde se afвndъ, saš se înneakъ чінева. [ші

Καταβαπτιστής, οῦ (ὁ), afвndъtopš, înneкъtopš.

Κατα-βάπτω, вііt: -άψω, moїš чева întpeгš în чева; 2) въпseskš кв faцъ înkisъ.

Κατα-βαρέω-ῶ, вііt: -ήσω, апъсš, înгpeвiezš чева кв totвл. [din

Καταβαφής, έος (ὁ, ἡ), foapte гpeš. [κατὰ, βάρος].

Καταβάρηρις, εως (ἡ), прin mвлtъ гpeвtate апъсape, saš stpiвipe. [καταβαρέω].

Καταβαρύνω, вііt: -υνῶ, = Καταβαρέω.

Κατα-βασανίζω, вііt: -ίσω, чеpкš; isniteskš, чеpчetezš în totš кіпвл; mвнчeskš aspвв (кв ковîршіpe).

Καταβάσιον (τὸ), = Κατάβασις, погорîре în свtepanš (nimniцъ, вopdeiš, ші чл:); вале; (navt:) = Ἀποβάθρα. [ші

Καταβάσιος (ὁ, ἡ), = Καταβάτης. [din

Κατάβασις, εως (ἡ), погорîре; (navt:) desваpкš (ешіре din коравie). 2) (прin întind:) кале ковоpîtoape în свtepanš, ші чл:; (în цen:) вале. [καταβαίνω].

Κατα-βασκαίνω, вііt: -ανῶ, deoкiš de totš; saš fepmeкš кв totвл.

Καταβασμός (ὁ), поеt: în локš de καταβαθμός.

Καταβατέον, позіt: ал лвї καταβαίνω.

Κατα-βατεύω, вііt: -εύσω, sхол: експл: а лвї καταστείβω. [din

Καταβάτης, ου (ὁ), ostaшš, че погоpîndв se din tpъвpъ se вate ші de жос. [ші

Καταβατός ἡ, όν, de погорît; локš вълосš. [καταβαίνω].

Κατα-βαύζω, вііt: -ύσω, поеt: (кв цen:) латрв asвпра квїва; (fir:) stpiгš, вopвeskš de ръš înпpotiва квїва.

Κατα-βαυκαλάω (έω), -ῶ, вііt: -ήσω, а-

dopmȣ копілȣ прin кîntape de nani nani. [de ȣnde

Καταβαυκάλησις, εως (ἡ), adopmipe de копілȣ прin кîntape de nani nani.

Κατα-βαυκαλίζω, лiit: -ίσω =Καταβαυκαλάω. 2) [κατὰ, βαύκαλις] înrïџȣ.

Κατα-βδελύσσομαι (ττομαι), biit: -ύξομαι, mъ skîpвeskȣ пpea mȣлt.

Κατα-βεβαιόω-ῶ, biit: -ώσω, înkpedinџezȣ, asirȣpȣ кȣ desъвîpшipe. [de ȣnde

Καταβεβαίωσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ înkpedinџape, asirȣpape.

Καταβεβλακευμένως, [καταβλακεύω] adв: (de пapтч:) кȣ mȣлtъ tpîndъвie шi лeнeвipe.

Καταβείομεν, noet: în лoкȣ de καταβῶμεν, 1: îm: пeps: de нex: de ȣп: aл лȣĭ καταβαίνω.

Καταβελής, έος (ὁ, ἡ), пліnȣ de съџeџĭ. [κατὰ, βέλος].

Καταβήσεο, noet: în лoкȣ de κατάβηθι. [din

Καταβήσομαι, biit: (че se ĭa ȣne-opĭ în лoкȣ de пpez:) aл лȣĭ καταβαίνω.

Κατα-βιάζομαι, biit: -άσομαι, шi пas: (pap) -ασθήσομαι, silеskȣ пpea mȣлt.

Κατα-βιβάζω, biit: -άσω, погорȣ чeвa. [de ȣnde

Καταβιβασμός (ὁ), погорîpe (akt: saȣ пas:).

Κατα-βιβρώσκω, biit: κατα-βρώσομαι, mъnînкȣ, pozȣ de totȣ. (bezĭ шi καταβροχθίζω).

Κατα-βιόω-ῶ, biit: -ώσομαι, =Καταζάω, îmĭ пetpeкȣ, saȣ îmĭ sfîpшeskȣ biaџa. [de ȣnde

Καταβίωσις, εως (ἡ), пetpeчepe, sfîpшipe de biaџъ.

Κατα-βλακεύω, biit: -εύσω, (кȣ aк:) лeнeвeskȣ чeвa de totȣ. || (mïж:) mъ пoptȣ кȣ desъвîpшitъ tpîndъвie, saȣ лeнe.

Κατα-βλάπτω, biit: -βλαψω, batъшȣ foapte mȣлt.

Κατα-βλέπω, biit: -βλέψω, mъ ȣĭtȣ în жos, în пъmîntȣ; (stpъm:) =Καθοράω, oвsepвȣ, чepчetezȣ кȣ eksaktitate.

Κατάβλημα (τὸ), op че se погоаpъ, se лasъ лa вaлe; (ĭap пaptik:) пepdeaoa teatpȣлȣĭ; temeлie. [шi

Καταβλής, ῆτος (ὁ), =Ἐπιβλής. [шi

Καταβλητικός, ή, όν, îndemînatiкȣ, saȣ kontpiвȣitopȣ лa sȣpпape. [καταβάλλω].

Κατα-βληχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, sвiepȣ tape (despre oĭ шi mieĭ).

Κατα-βλώσκω, biit: -μολοῦμαι, noet: în лoкȣ de κατέρχομαι.

Κατα-βοάω-ῶ, biit: -ήσομαι, (кȣ џeп:) stpirȣ asȣпpa кȣĭвa, saȣ mъ плîпrȣ de чineвa în гȣpa mape. 2) (кȣ aк:) ameџeskȣ пe чineвa кȣ stpirъte. «Καταβοήσομαι βοῶν σε.» Apstf: (шi пas:) «Κατεβοᾶτο ὁσημέραι.» Nikoл: Damsk: [de ȣnde

Καταβοή, шi Καταβόησις, εως (ἡ), stpirape, хȣлipe înпpotiвa кȣĭвa. [шi

Καταβολάς, άδος (ἡ), pamȣpъ, saȣ кpaкъ! (de ȣnde) вȣtaшȣ de biџъ, шi чл:

Καταβολεύς, έως (ὁ), depȣitopȣ, плъtitopȣ de вanĭ; 2) întemeĭetopȣ, fȣndatopȣ. [din

Καταβολή (ἡ), apȣпкape жos (лa пъmîntȣ); depȣnepe; плaтъ (în mînъ); пȣnepe de temeлie; (fir:) înчепepe; înчeпȣtȣ, opiџinъ; (med:) пepiodȣ de fpirȣpĭ; пepdea лa oкĭ, =Καταῤῥάκτης. (bezĭ шi καταβολή). «Καταβολὴν ποιοῦμαι.» Плв: пȣĭȣ temeлie, înчeпȣ, «Ἐκ («Ἀπὸ) καταβολῆς». Лкs; din noȣ. (bezĭ шi δρύοχος); (шi fir:) de лa înчeпȣtȣ, saȣ dintpȣ 'nчeпȣtȣ. [καταβάλλω]. [de ȣnde

Καταβολικός, ή, όν, =Καταβλητικός. [шi

Καταβόλος (ὁ, ἡ), =Καταβολεύς. || (sȣвst:) =Ἀγκυροβόλιον.

Κατα-βομβέω-ῶ, biit: -ήσω, вȣвȣĭȣ, вîжîĭȣ tape; saȣ faкȣ a pesȣna вȣetȣл вpeȣпȣĭ лȣкpȣ. «Τῇ σάλπιγγι καταβομβέω.» Arat:

Κατα-βορβορόω-ῶ, biit: -ώσω, mînжeskȣ de totȣ кȣ (вarȣ în) пȣtposȣ пopoĭȣ. [de ȣnde

Καταβορβόρωσις, εως (ἡ), totaлъ mînжipe кȣ пopoĭȣ, saȣ înпopoipe.

Καταβόρειος, шi Κατάβοῤῥος (ὁ, ἡ), =Πρόσβοῤῥος. saȣ 2) (dinпpot:) înпiпȣsȣ, îndpeптatȣ de кpivъџȣ. [κατὰ, βορέας, saȣ βοῤῥᾶς].

Κατα-βόσκω, biit: -βοσκήσω, лasȣ viteлe a пaшte (шi mïж: пaskȣ) toatъ пъшȣпea вpe ȣпȣĭ лoкȣ; (fir: în џeп:) pozȣ, пpъпъdeskȣ de totȣ. «Κτήνεα σφιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη». Кaл:

Καταβόστρυχος (ὁ, ἡ), înплetitȣ în mȣлte кoade, saȣ плete. [κατὰ, βόστρυχος]. [de ȣnde

Κατα-βοστρυχόω-ῶ, biit: -ώσω, înпodoвeskȣ пe чineвa кȣ (saȣ desпapџȣ пъpȣл кȣĭвa în) mȣлte кoade, плete, saȣ zȣлȣfĭ.

Κατα-βουκολέω-ῶ, biit: -ήσω, пъstopeskȣ sпpe pъȣ; pъtъчeskȣ, amъџeskȣ, skoџȣ din minџĭ.

Κατα-βραβεύω, biit: -εύσω, osîndeskȣ. 2) pъȣ pesплъteskȣ, лiпseskȣ пe чineвa de пpemiȣл, чe i se кȣвine; (în џeп:) sȣпъpȣ; batъmȣ.

Καταβραχύ, (în лoкȣ de κατὰ βραχύ) adв: кîte пȣџinȣ.

Κατα-βραχύνω, biit: -υνῶ, înnsцinezŏ, miчeskŏ de totŏ.

Κατα-βρέμω, (fъpъ biit:) noet: tsnŏ (fakŏ вsetŏ, pesnnŏ) tape.

Κατα-βρενθύομαι, (fъpъ biit:) mъ mîndpeskŏ, mъ înrîmfezŏ npea mslt.

Κατα-βρέχω, biit: -βρέξω, sdŏ (stponeskŏ, saŏ moiŏ) чева de totŏ. (fir:) «Καύχημα κατάβρεχε σιγῇ». Пind: notoлeшte, kъmпъteazъ.

Κατα-βρίζω, biit: -βρίσω, noet: nikotezŏ de somnŏ; (npin întind:) ленеveskŏ чева кs totsл.

Κατα-βρίθω, biit: -βρίσω, noet: înrpeвieзŏ de totŏ; (fir:) вipsieskŏ, ковîpшeskŏ. || (nestpm: шi maĭ кs seamъ. în tpe: de кs: καταβέβριθα) sîntŏ foapte înкъpkatŏ, saŏ повîpnitŏ de msлtъ гpeвtate. «Ὄρπηκες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε.» Ткp:

Κατα-βρογχίζω, biit: -ίσω, =Καταβροχθίζω.

Κατα-βροντάω-ῶ, biit: -ήσω, tsnŏ tape; sneрiŏ npin tsnetŏ, simeskŏ пe чinева.

Κατα-βροτόω-ῶ, biit: -ώσω, noet: sînцepezŏ de totŏ (npinч: în pesвoiŏ).

Καταβροχή (ἡ), msлtъ sdape (akt: saŏ nas:). [καταβρέχω].

Κατα-βροχθίζω, biit: -ίσω, înriцŏ de totŏ; mъnînkŏ, mistsieskŏ кs totsл. [de snde

Καταβροχθισμός (ὁ), mînkape, înriцipe totaлъ.

Κατα-βρόχω, biit: -βρόξω, гpam: în локŏ de καταβροχθίζω, saŏ καταβιβρώσκω. (пentps depiвaцia лsi καταβρόξειε шi καταβροχθείς, sinrspe întpeвsinцate. вezi шi ἀναβρόξειε).

Κατα-βρύκω, biit: -βρύξω, noet: mъnînkŏ, pozŏ de totŏ (npoп: шi fir:).

Κατα-βρυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, шi

Κατα-βρύχω, biit: -βρύξω, кpлs: saŏ skpîшneskŏ dinцi tape.

Κατα-βρύω, biit: -ύσω, sîntŏ însiлшsгatŏ, înкъpkatŏ de...

Κατάβρωμα (τὸ), ap чe s'a mînkat, s'a pos de totŏ; demînkape, xpanъ. [шi

Κατάβρωσις, εως (ἡ), mînkape, poadepe de totŏ. [din

Κατα-βιβρώσκω, шi Καταβρώσκω, biit:-βρώσομαι, mъnînkŏ, pozŏ de totŏ (npoп: шi fir:).

Κατα-βυθίζω, biit- ίσω, ksfsndŏ чева de totŏ. [de snde

Καταβυθισμὸς (ὁ), desъвîpшitъ ksfsndape.

Κατα-βυρσόω -ῶ, -ώσω, къntsшeskŏ чева neste totŏ кs пieлe. [de snde

Καταβύρσωσις, εως (ἡ), къntsшipe neste totŏ кs пieлe.

Καταβώσομαι, Ion: în локŏ de καταβοήσομαι, biit: aл лsi καταβοάω.

Κατάγαιος (ὁ, ἡ), =Κατώγειος. [κατὰ, γαῖα].

Κατα-γανόω-ῶ, biit: -ώσω, snoieskŏ (fakŏ чева лsчiosŏ) neste totŏ.

Κατ-αγαπάω-ῶ, biit: -ήσω, isвeskŏ foapte mslt.

Καταγγελέυς, έως (ὁ), вestitopŏ, dъtъtopŏ de шtipe; saŏ nîpitopŏ, tpъdъtopŏ. [шi

Καταγγελία (ἡ), înшtiinцape, nsвлiкaцie; nîpîpe. [шi

Κατ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, înksnoшtinцezŏ чева, nsвлiкŏ tstsлop; dekлapŏ pesвoiŏ; nîpъskŏ, tpъdaŏ. [din

Κατάγγελος (ὁ), =Καταγγελεύς. [κατὰ, ἄγγελος].

Καταγγελτικὸς ἡ, ὸν, denpinsŏ, saŏ disnsŏ a da de шtipe, a nîpî. [шi

Κατάγγελτος (ὁ, ἡ), tpъdatŏ npin înksnoшtinцape. «Τοῖς πολεμίοις καταγγέλτους γίνεσθαι». Тsч: a afла вpъжmaшii (npin snioni, saŏ fsгapi) nлansрiлe лop. [καταγγέλλω].

Κατ-αγγίζω, biit: -ίσω, nsiŏ, topnŏ чева în вasŏ (вinŏ în kapafъ, шi чл:).

Κατάγειος (ὁ, ἡ), kape zaчe пe пъmîntŏ; saŏ =Ἐπίγειος, saŏ Ὑπόγειος. || (ssвst:) «Κατάγειον (înnpesnъ, шi fъpъ οἴκημα)». Лks: лoksinцъ în (saŏ ssвt) пъmîntŏ, nimniцъ, вopdeiŏ, шi чл: [κατὰ, γέα].

Καταγελάσιμος (ὁ, ἡ), =Καταγέλαστος. [шi

Καταγέλασμα (τὸ), oвiektŏ de pîsŏ, de вatжokopipe. [шi

Καταγελαστικός, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatikŏ, saŏ anлekatŏ a лsa in pîsŏ, a вatжokopi. [шi

Καταγέλαστος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -άστως, лsatŏ în pîsŏ, saŏ вpednikŏ de лsat în въtaie de жokŏ, de pîsŏ. [din

Κατα-γελάω-ῶ, biit: άσω, biit: -άσομαι, шi (pap) -άσω, iaŏ în pîsŏ, îmi вatŏ жokŏ de чinева.

Κατάγελος (ὁ, ἡ), (лoкŏ) плinŏ de чipade, tspme de вite. [κατὰ, ἀγέλη].

Κατάγελως, ωτος(ὁ), pîsŏ snpe desnpeцsipea ksiвa, въtaie de жokŏ. «Ὁ κατάγελως τῆς πράξεως». Плt: naptea чea mai de pîsŏ. [κατὰ, γέλως].

Κατα-γέμω, (fъpъ biit:) (кs цen:) sîntŏ кs desъвîpшipe плinŏ de чева.

Κατα-γεύω, biit: -γεύσω, вatъmŏ, anъцeskŏ npin гsstape. || (miж:) гsstŏ, чepkŏ

чева în toatъ întinderea; черчetezѣ кѣ a-mърѣntѣл.

Κατα-γεωργέω-ῶ, biit: -ήσω, лѣкрезѣ ѣпѣ пъmîntѣ, îл арѣ пeste totѣ.

Καταγεωστής, ші Καταγεωτής, οῦ (ὁ), în-гропътoрѣ de морці. [κατὰ, γέα].

Καταγηράναι, пеx: 2: de inf: aл лѣї...

Κατα-γηράσκω, biit: -γηράσω, ші (maї des) -άσομαι, înбътрînескѣ de totѣ. [ші

Κατα-γηράω-ῶ, biit: -άσω, -ομαι, poet: în локѣ de καταγηράσκω. [ші

Κατάγηρως (ὁ, ἡ), de totѣ бѣтрînѣ. [κατὰ, γῆρας].

Κατα-γιγαρτιζω, biit: -ίσω, ком: stpiкѣ feчоріе, saѣ feчоаръ. [κατὰ, γίγαρτον].

Κατα-γίγνομαι, каѣтъ καταγίνομαι.

Κατα-γιγνώσκω, каѣтъ καταγινώσκω.

Κατ-αγίζω, biit: -ίσω, Ion: în локѣ de καθαγίζω,

Κατ-αγινέω-ῶ, Ion: în локѣ de κατάγω.

Κατα-γίνομαι, ші (арх:) καταγίγνομαι, biit: -γενήσομαι, sîntѣ (mъ aflѣ, петрекѣ, mъ îndeлетніческѣ) în вре ѣпѣ локѣ, saѣ лѣкрѣ. 2) mъ погорѣ, ажѣпгѣ жос. «Εἰς βυθὸν—» Пл:

Κατα-γινώσκω, ші (арх:) -γιγνώσκω, biit: -γνώσομαι, багѣ de seamъ; кѣпоскѣ чева біпе, mъ domipeскѣ (maї de mѣлte-opї despre вре-ѣпѣ ръѣ). (кѣ ак:) «Καταγνούς τοῦ γέροντος τούς τρόπους». Apstf: «Καταγνῶναι τὸ μέγεθος». Ел: «Καὶ πῶς δὴ τοῦτο κατέγνως»; Ksn: (ші кѣ партч:) «Ἔστιν ὅ, τι πώποτε οὐ προθύμως πράττοντά με κατέγνως»; Ksn: 2) rîndeскѣ, жѣdiкѣ, хоtъръскѣ (maї de mѣлte-opї спре ръѣ, ші în въtъmarea кѣїва). (кѣ ак: saѣ цеп: ші infin:) «Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην την δίκην». Apstf: «Κατέγνωσαν τοῦ μὴ ἐλθεῖν.» Skp: «Καταγνούς ἑαυτόν μὴ περιέσεσθαι». Тѣч: «Κατεγνωκότες ἀλλήλων ἀδικεῖν». Esx: (ші în апалisѣ) «Καταγνῶναι τοῦ δούλου, ὡς ἐλεύθερος ἐστίν». Apstf: (ші пас:) «Ὅπως ἄν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.» Esxл: «Καταγνωσθείς πρός αὐτέων νεώτερα πρήσσειν πρήγματα.» Ep: (de ѣnde 3) пîръскѣ; osîndeскѣ. «Ἄγνοιαν («Προδοσίαν) καταγινώσκειν τινός». Лкs: «Καταγινώσκειν τινος θάνατον (saѣ pap τινὰ θανάτου)». Diod: «Καταγινώσκειν τινα φόνου». Лѣч: «Τῶν τετελευτηκότων παρανοίας καταγινώσκειν.» Лѣч: (ші în парал:) «Ὀυκ ἐπιτήδεια καταγνόντες κατ' ἐμοῦ» Ep: (ші пас:) «Θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη.» Ksn: „Τό καταγνωσθέν ἐκτίνειν.“ Iskp: плаta, ла каре s'a osîndit.

Κατ-αγκυλόω-ῶ, biit: -ώσω, înковоїѣ чева de totѣ, факѣ ка кîрлігѣл.

Κατ-αγλαΐζω, biit: -ίσω, înлѣmіnezѣ, înfрѣmѣseцezѣ, înnodoвeскѣ преа mѣлt.

Κατα-γλισχραίνω, biit: -ανῶ, факѣ чева преа mѣлт кліsosѣ, saѣ алѣпекosѣ.

Κατα-γλυκαίνω, biit: -ανῶ, îndѣлчeскѣ чева преа mѣлт; (fir:) atparѣ кѣ totѣл.

Καταγλυφὴ (ἡ), скѣлптѣръ, sъпътѣръ de піatръ, ші чл: [κατὰ, γλυφὴ].

Κατα-γλωσσαλγέω-ῶ, biit: -ήσω, ворвескѣ кѣ mape овръзпіčie; saѣ amѣ disпosiціe de a върfi пеîпчetat.

Κατα-γλωττίζω, biit: -ίσω, (кѣ ак:) sъpѣtѣ amopos în гѣръ. 2) кѣ mѣлta mea ворвіре astѣпѣ гѣра кѣїва, îл факѣ a тъчea, a лe піеpde. 3) (кѣ цеп: indip:) ворвeскѣ de ръѣ, пîръскѣ, хѣлeскѣ. 4) (prin întind: ші fir:) îndѣлчeскѣ. (de ѣnde) „Μέλος κατεγλωττισμένον„ Apstf: atpъгътoрѣ, плъчeposѣ. „Ποιήματα κατεγλωττισμένα.„ Esѣs: înnodoвite кѣ înflopitѣ stiлѣ, saѣ (întp'алтѣ sensѣ) кѣ глosematiчe зічepї. (везї γλωσσηματικός). [de ѣnde

Καταγλώττισμα (τὸ), ші Καταγλωττισμός (ὁ), amopoaзъ sъpѣtape în гѣръ. 2) întpeвѣinцape de глosematiчe (pape) зічepї.

Καταγλωττος (ὁ, ἡ), (λογος, кѣвîntѣ) плі-пѣ de глosematiчe, pape зічepї) 2) (ἄνθρωπος, omѣ) върfitopѣ, лimвѣtѣ. [κατὰ, γλῶττα].

Καταγμα (τὸ), [κατάγω] лîпъ dъръчitъ, ші гъtitъ de tops; fipѣ, toptѣ. (везї ші μήρυμα). 2). [κατάγνυμι] fъръmъtѣръ, sпър-їѣръ, fpîntѣръ. [de ѣnde

Καταγματικός, ή, όν, кѣвenitѣ ла fpîn-tѣръ (пріпч: de osѣ).

Κατα-γνάμπτω, biit: -γνάμψω, poet: în локѣ de κατακάμπτω, înковоїѣ de totѣ; (fir:) sпріжіпѣ, pezemѣ. „Ἐλπίδας βίου ἐπὶ σὲ κατέγναμψεν.„ Esp: (se конf: кѣ ...

Κατα-γνάπτω, biit: -γναψω, sfîшіѣ de totѣ.

Κατ-άγνυμι, ші Καταγνύω, biit: -άξω, (пеx: κατέαξα, пре: de кѣ: κατέαγα, ші чл:) sпарѣ de totѣ, факѣ fърîme; (ші fir:) moлешeскѣ, слъвeскѣ (despерveзѣ) în градѣл чел maї 'пaлtѣ. „Εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μεθύων.„ Apstf: (ші пас:) «Ἰσχυρὸν ἐστι (τὸ ἀγγεῖον), ὥστ' ούκ ἂν καταγείη ποτέ». Apstf: (ші кѣ цеп; ел.) «Ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος, καὶ πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.» Apstf: (ші fir:) «Καὶ τὰ σώματα καταλυμαίνονται, καὶ τὰς ψυχὰς καταγνύουσιν (αἱ βαναυσικαὶ τέχναι)». Ksn: (ші пас:) «Μέλη κατεαγότα.» Лкs: moліčoase.

Κατα-γνυπόω-ῶ [везї γνυπετός], biit: -ώσω

sлъвeskȣ̆ кȣ totȣл. (vezĭ шi καταγρυπόω).

Κατάγνωσις, εως (ἡ), хȣлipe, osîndipe; osîndъ. [шi

Κατάγνωστος (ὁ, ἡ), osînditȣ̆, de osîndit; вpednikȣ̆ de хȣлipe. [καταγιγνώσκω].

Κατα-γογγύζω, вiit: -ύσω, (кȣ цen:) mъ плîngȣ̆ de чineвa (înпpotiвa кȣĭвa).

Κατα-γοητεύω, вiit: -εύσω, amъцeskȣ̆ кȣ fepmeчe, fepmekȣ̆ пe чineвa.

Καταγομος (ὁ, ἡ), пpea плinȣ̆, saȣ̆ înкъpkatȣ̆. [κατὰ, γόμος].

Κατα-γομφόω-ῶ, вiit: -ώσω, вatȣ̆ кȣ кȣĭe, пiponeskȣ̆ din toate пъpцiлe tape, înцeneskȣ̆.

Κατ-αγοράζω, вiit: -άσω, tîpгȣĭeskȣ̆ mapfъ пe вanĭ înпpȣmȣtaцĭ de maĭ 'nainte, saȣ̆ iaȣ̆ mapfъ în лoкȣ̆ de вanĭ. [de ȣnde

Καταγορασμὸς (ὁ), tîpгȣipe пe вanĭ înпpȣmȣtaцĭ de maĭ 'nainte.

Καταγόρευσις, εως (ἡ), =Κατηγορία. [din

Κατ-αγορεύω, вiit: -εύσω, saȣ̆ (nepeг:) κατερῶ, (пex: κατηγόρευσα, шi maĭ oвiч; κατεῖπον, шi чл:),=Καταγγέλλω, înкȣпoшtinцezȣ̆ пpetȣtindinea; tpъdaȣ̆, пîpъskȣ̆, хȣлeskȣ̆, saȣ̆ вopвeskȣ̆ de pъȣ̆. (кȣ цen).

Κατάγραπτος (ὁ, ἡ), skpisȣ̆ întpeгȣ̆; tpeкȣtȣ̆ în peцistpȣ; zȣгpъвitȣ̆; înпestpiцatȣ̆. (vezĭ шi κατάγραφος). [шi

Καταγραφὴ (ἡ), katarpafie, skpiepe, tpeчepe în peцistpȣ, шi чл: (de ȣnde пpinч: лeц:)=Ἐγγραφή, tpeчepe în kondiкъ (adeвepipe, întъpipe) de пponpietate, (Лat:) mancipatio. 2) zȣгpъвipe, deseшnape de oвpazȣл жȣmъtate, пpiвitȣ̆ dintp' o пapte пȣmaĭ, (fpnnц:) profil. «Ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις καταγραφῇ ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας γεγονότες». Плt: 3) (pap). =Περιγραφή, deskpiepe [шi

Κατάγραφος (ὁ, ἡ), =Κατάγραπτος; (iap пpinч:) zȣгpъвitȣ̆ пe жȣmъtate oвpazȣл (Fpanц: de profil). (vezĭ καταγραφή 2). [din

Κατα-γράφω, вiit: -γράψω, (apх:) sfîшiȣ̆, sгîpiȣ̆ кȣ ȣnгiiлe (Ep: D. 108) 2) skpiȣ̆ чeвa пe ȣnȣ̆ лȣкpȣ; tpeкȣ̆ (înseмnȣ̆) în katastiхȣ̆, шi чл:; pekpȣtezȣ̆, înpoлezȣ̆ în apmie; (лeц:) tpeкȣ̆ în kondiкъ (întъpeskȣ̆) o пponpietate вîndȣtъ, (Лat:) mancipare; (fiг:) întpenȣmъpȣ̆; (de ȣnde) sokoteskȣ̆, пъdȣжdȣĭeskȣ̆ чeвa de siгȣpȣ̆. «Καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα». Sȣid: «Κατέγραφον ἕξειν δεῖπνον». Eлi: 3) înпestpiцezȣ̆ (zȣгpъвeskȣ̆) чeвa de sȣs пînъ жos, saȣ̆ пiezіш (Fpanц: de profil). (vezĭ καταγραφή). 4) (ȣne-opĭ)=Περιγράφω, deskpiȣ̆.

Κατ-αγρέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: пpinzȣ̆, (iaȣ̆ în stъпînipe) кȣ desъвîpшipe.

Κατα-γρυπόω -ῶ, вiit: ώσω, fakȣ̆ чeвa de totȣ̆ гîpвoвȣ̆, кoкîpжatȣ̆; (fiг:) ȣmiлeskȣ̆, desпȣtepezȣ̆. || (miж:) sîntȣ̆ гpeȣ̆, пosomopîtȣ̆. «Αὐστηρὸν καὶ κατεγρυπωμένον».

Κατα-γυιόω -ῶ, вiit: -ώσω, enepвezȣ̆, sлъвeskȣ̆ de totȣ̆.

Κατα-γυμνάζω, вiit: -άσω, denpinzȣ̆ кȣ desъвîpшipe, ekseрчezȣ̆ neînчetat. 2) кeлtȣĭeskȣ̆, пpъпъdeskȣ̆ în (saȣ̆ пpin) denpindepĭ.

Καταγύνης, αικος (ὁ), пeвȣпȣ̆ dȣпe (datȣ̆ кȣ totȣл лa) mȣĭepĭ. [κατὰ, γυνή].

Κατ-άγχω, вiit: -άγξω, sȣгpȣmȣ̆ tape; (fiг:) spimtopezȣ̆ пpea mȣлt.

Κατ-άγω, вiit: -άξω, (пex: κατήγαγον, шi чл:) (în цen:) dȣкȣ̆ жos, пoгopȣ̆. «Κατήγαγον τὸν Δία μαγεύσαντες». Пл: «Ἑρμῆς ψυχὰς κατάγων». Od:Ω. «Πομπὴν („Θρίαμβον) κατάγειν». Лks: «Σαγήνην κατάγειν». Пл: a tpaцe tpeaжa лa ȣskatȣ̆. «Ἔρια («Κρόκην) κατάγειν». Лȣч: a toapчe (de ȣnde κάταγμα). (шi кȣ пpeп:) «Ἐπὶ νῆας καταξέμεν». Iл: Z. «Εἰς ἐκκλησίαν κατάγειν». Eл: în лoкȣ̆ de εἰσάγειν. (de ȣnde 2) adȣкȣ̆ кopaвia dene mape în пoptȣ̆; (шi пpin întind:) fakȣ̆ вona пpezъ o кopaвie, шi o dȣкȣ̆, ȣnde вoiȣ̆. «Κρήτην δὲ κατήγαγεν ἴς ἀνέμοιο ἱέμενον Τροίην δε». Od: T. «Κατάγειν τὰ χρήματα εἰς Χίον». Лks: «Κατάγειν τὰ πλοῖα». Ksn: шi Dm: «Ἐλῄζοντο, καὶ κατῆγον τοὺς ἐμπόρους». Пл: (шi miж: saȣ̆ пas:) «Εἰς Γεραιστὸν ἐννύχιαι κατάγοντο (αἱ νῆες)". Od: Γ. (шi despre плȣtitopĭ. «Ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηΐ κατηγαγόμεσθ' εἰς λιμένα». Od: K. (de ȣnde) «Καταγόμενα». Лks: пoвepe пeгȣцъtopeшtĭ. 3) adȣкȣ̆ пe чineвa înaпoĭ лa kasa sa, întopкȣ̆ eksпatpiatȣ̆ în пatpia sa; пȣiȣ̆ împъpatȣ̆ къzȣtȣ̆ iapъшĭ пe tpoпȣл sъȣ̆, шi чл: «Κατάγειν τοὺς φυγάδας». Ksn: «Κατάγειν τὴν στρατιήν». Ep; (шi пas:) «Εἰς τὴν ἀΐδιον οἴκησιν κατήγετο». Ksn: 4) (miж:) mъ daȣ̆ жos ȣndeвa în кълъtopie; (пpin întind:) гъzdȣĭeskȣ̆. «Κατάγεσθαι εἰς πανδοχεῖον». Пл: «Προξενεῖς δὲ αὐτῶν, καὶ κατάγονται ἀεὶ παρὰ σοί». Ksn: (шi aвsoл:) «Ὅτι βούλοιτο κατάγεσθαι». Ksn: (vezĭ шi καταλύω). 5) (пas: fiг:) mъ tpaгȣ̆, îmĭ amȣ̆ opiцina din... «Κατάγομαι ἔκ (saȣ̆ ἀπό) τινος». Лks: [de ȣnde

Καταγωγὴ (ἡ), пoгopîpe (akt: saȣ̆ пas:); sosipe шi tpaцepe de кopaвie în пoptȣ̆; гъzdȣipe; pekĭemape (întoapчepe) de ek-

siлatŏ, ши чл:; (fir:) tpaџepe de neamŏ. 3) (npin întind:) în локŏ de...

Καταγώγιον (τὸ), локŏ de ръzdѕipe, stanџie, (Тѕрч:) konакŏ, (Franџ:) pied à terre; (în џen:) локѕinџъ. 2) (îm:) Καταγώγια (τὰ), (se înџ: ἱερὰ) жeptfъ, ши osпъџŏ de mѕлџѕmipe пentpѕ întoapчepe.

Καταγωγὶς, ίδος (ἡ), fѕnie, npin кape se tpaџe чeвa în жos. [ши

Καταγωγὸς (ὁ, ἡ), dѕкъtopŏ, tîpîtopŏ de чeвa în жos; (de ѕnde) marŏ (fiind къ ачeîa se кpedeaŏ, кa погораŏ лѕna, ши чл:).

Κατ-αγωνίζομαι biit: -ίσομαι, довορŏ пe чineвa în лѕntъ; (în џen:) вipѕîeskŏ, înfpînrŏ. [de ѕnde

Καταγώνισις, εως (ἡ), ши Καταγωνισμὸς (ὁ), вipѕinџъ, înfpînџepe npin лѕnтъ.

Κατα-δαίνυμι, biit: -δαίσω, кeлtѕîeskŏ чeвa пe mînкape. || (miж:) mъnînкŏ de totŏ. «’Ογδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας“.Ткр:

Κατα-δαίομαι, biit: -δάσομαι, noet: înnapџŏ; desmъdѕлezŏ.

Κατα-δάκνω, biit: -δήξομαι, noet: mѕшкŏ tape.

Κατα-δακρύω, biit: -ύσω, плîнrŏ кѕ ковîpшipe, mъ жълeskŏ; (stpъm:) miшкŏ лъкpъmiлe кѕîвa.

Κατα-δακτυλίζω, biit: -ίσω, =Σκιμαλίζω. [ши

Καταδακτυλικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŏ a da вовîpnaчe, a maлtpata, a чepкa кѕ deџetѕл, ши чл: aлe вepвѕлѕî пpeчedinte. [κατὰ, δάκτυλος].

Κατα-δαμάζω, biit: -άσω, domoлeskŏ, sѕnѕîŏ, ѕmiлeskŏ кѕ desъвîpшipe.

Κατα-δάμναμαι, noet: în локŏ de καταδαμάζω.

Κατα-δάνειος (ὁ, ἡ), плinŏ de înnpѕmѕтъpî, de datopiî. [κατὰ, δάνειον].

Κατα-δαπανάω -ῶ, biit: -ήσω, кeлtѕîeskŏ чeвa de totŏ, saŏ pъŏ. [din

Καταδαπάνη (ἡ), mape, saŏ pea кeлtѕîaлъ. [κατὰ, δαπάνη].

Κατα-δάπτω, biit: δάψω, noet: sfîшiŏ, ши mъnînкŏ de totŏ (кa feapeлe).

Κατα-δαρδάπτω, saŏ -δάρπτω, noet: = Καταδάπτω.

Κατα-δαρθάνω, biit: -δαρθήσομαι, (nex: κατέδαρθον, ши noet: κατέδραθον, ши nas: κετεδάρθην) mъ кѕлкŏ sъ dopmŏ, adopmŏ.

Καταδέδασται, nas: saŏ miж; tpe: de кѕ: aл лѕî καταδαίνυμι.

Καταδέδαιτο, rpeш: în локŏ de κατεδέδεκτο.

Κατα-δεδίττομαι (σσομαι), biit: ίξομαι, mъ snepiŏ, mъ temŏ пpea mѕлt.

Καταδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лinsitŏ, nesъвîpшitŏ; (kompap:) καταδεέστερος, α, ον, (кѕ џen:) чeл de maî de жos, (Franџ:) inferieur. [din

Καταδεῖ, biit: -δεήσει, nepeps: esto лinsъ, saŏ лinsitŏ. (вezî καταδέω).

Κατα-δειδίσσομαι, biit: -ίξομαι, noet: în локŏ de καταδεδίσσομαι.

Κατα-δείδω, (tpe: de кѕ: καταδέδοικα maî mѕлt întpeв: în локŏ de npez:) biit: -δείσω, mъ temŏ пpea mѕлt, mъ snepiŏ. || (ѕneopî în biit: ши nex: stpъm:) snepiŏ, înrpozeskŏ.

Κατα-δείκνυμι, biit: -δείξω, apъtŏ чeвa în toatъ întindepea, dовedeskŏ; înfiinџezŏ, întpodѕкŏ.

Κατα-δειλιάζω, saŏ Καταδειλιάω -ῶ, biit: -άσω, (кѕ ак:) negpiжeskŏ (лasŏ a nepi, a nѕ isвѕti) чeвa de fpiкъ.

Καταδειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, кeлtѕîeskŏ чeвa în mese ши osпъџѕpî; mъnînкŏ de totŏ. [din

Κατάδειπνον (τὸ), neaпpов: în локŏ de δεῖπνον, xpanъ, mînкape. [κατὰ, δεῖπνος].

Κατάδενδρος (ὁ, ἡ), плinŏ de nomî, saŏ кonaчî. [κατὰ, δένδρον].

Κατα-δέομαι, biit: δεήσομαι, porŏ fepвinte, кѕ stъpѕinџъ.

Κατα-δέομαι -οῦμαι, biit: -δεθήσομαι, nas: aл лѕî καταδέω (лerŏ).

Κατα-δέρκομαι, biit: δέρξομαι, noet: în локŏ de καθοράω, mъ ѕîtŏ de sѕs (din ’naлtŏ) în жos neste чeвa. «Οὐδέποτε αὐτοὺς ἠέλιος καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν“. Od: Λ. nѕ ’î вede niчî o datъ soapeлe.

Κατάδεσις, εως (ἡ), stpînsъ лerape; (fir:) fepmeкape. [καταδέω].

Κατα-δεσμεύω, biit: -εύσω, лerŏ tape, stpîns. [din

Κατάδεσμος (ὁ), џeaпъnъ лerъtѕpъ, înnodъtѕpъ; (xipѕpџ:) înfъшъtѕpъ; (npin întind:) fepmeкъtѕpъ npin лerape de nodŏ.

Καταδέτης, ου (ὁ), ѕnŏ feлŏ de лerъtѕpъ. [ши

Κατάδετος (ὁ, ἡ), лeratŏ stpîns, saŏ din toate пъpџiлe. [καταδέομαι].

Κατα-δεύω, biit: -δεύσω, moîŏ, ѕdŏ de totŏ.

Κατα-δέχομαι, biit: -δέξομαι, npiimeskŏ кѕ mѕлџѕmipe, saŏ пe чineвa кѕ dparoste; îaŏ asѕnpъmî кѕ вѕnъ voinџъ; pавdŏ кѕ ѕmiлinџъ; sѕfepŏ (mъ îndѕnлeкŏ лa) чeвa din modestie; (despe mînкъpî) îmî npiimeшte stomaxѕл.

Κατα-δέω, biit: -δήσω, лerŏ tape, stpîns; (xipѕpџ:) înfъшŏ panъ, ши чл:; (npin întind:) лerŏ npin nodŏ fepmeкъtopŏ; (fir:)

onpeskȣ, търцineskȣ, îndatopezȣ ла чева; (de ȣnde кȣ inf:) dobedeskȣ de вinoвatȣ, **osîndeskȣ.**

Κατα-δέω, вiit: -δεήσω, (кȣ цen:) sîntȣ **лinsitȣ** de чева. «Ἕνδεκα μυριάδες καταδέουσαι μιᾶς χιλιάδος». Ep: fъръ o mie. (шi **пenepѕ:**) «Καταδεῖ δύω νηῶν εἰς τὸν ἀριθμὸν». Ep: 2) (fir:) sîntȣ máĭ de жos de **kît алтȣ** чineвa. «Ἀνδρός ἰδιώτου καταδέουσιν εἰς τὴν εὐδαιμονία». Пaѕѕ: (вeзĭ шi ἐνδέω).

Καταδεῶς, adв: кȣ лinsъ, saȣ nedesъвîршire. [καταδεής].

Κατα-δηϊόω, -ῶ, вiit: -ώσω, noet: = Καταδηόω.

Κατα-δηλέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, = Καταλυμαίνομαι, вatъmȣ de totȣ.

Κατάδηλος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -δήλως, кȣ totȣл înbedepatȣ. [κατὰ, δῆλος].

Κατάδημα (τὸ), [καταδέω] лinsъ; întepвaлȣ deшeptȣ.

Κατα-δημαγωγέω -ω, вiit: -ήσω, kîштirȣ кȣ desъвîршire faвoapea nopodȣлȣĭ npin demaгoцiчeлe meлe лinгȣшitoape amъцipĭ.

Κατα-δημοβορέω -ῶ, вiit: ήσω, mъnînкȣ de totȣ чeлe пȣвлiчe. (вeзĭ δημοβόρος). 2) (despre nopodȣ) mъnînкȣ, îmĭ înnapцȣ чeвa de totȣ. «Λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι». Iл: Σ. sъ лe mъnînчe nopodȣл.

Κατα-δημοκοπέω -ω, вiit: -ήσω, =(шi maĭ pъȣ de kît) Καταδημαγωγέω.

Κατα-δημομερίζω, вiit: -ίσω, грam: eкsпл: a лȣĭ καταδημοβορέω (2).

Κατα-δηόω -ω, вiit: -ώσω, жъfȣĭeskȣ, пȣstiezȣ ȣnȣ лoкȣ вpъжmъшeшte

Κατα-δηριάζομαι, грeш: în лoкȣ de κάτα δηριάομαι (dedȣkîndȣ se npeп: ла пȣmeлe npeчedinte. вeзĭ κατὰ ла sfîpшiiȣ).

Κατα-διαιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, (nex: κατα-διεῖλον, mi чл:) înnapцȣ (шi miж: mъ înnapцȣ кȣ aлцiĭ) чeвa кa жafȣ de pesвoiȣ, saȣ în totaлȣ

Κατα-διαιτάω, ω, вiit: -ήσω, шi (miж: кape este шi maĭ întpeв:) καταδιαιτάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (кȣ цen:) жȣdikînd кa apвitpȣ osîndeskȣ.

Κατα-διαλλάσσω(ττω), вiit: -άξω, înnpieteneskȣ кȣ totȣл, saȣ peînnaкȣ.

Κατα-δια-σπλεκόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Διασπλεκόω.

Κατα-διδάσκω, вiit: -διδάξω, înвъцȣ pъȣ, saȣ de pъȣ.

Κατα-διδόω -ῶ, Ion: în лoкȣ de καταδίδωμι.

Κατα-διδράσκω, вiit: -δράσομαι, fȣгȣ, mъ pesnîndeskȣ înкoaчĭ шi înкoлo; fȣгȣ snpe anъpape; skanȣ.

Κατα-δίδωμι вiit: -δώσω, daȣ, înnapцȣ чeвa înкoaчĭ шi înкoлo. 2) (nestp: saȣ eл: despre pîȣ) mъ вepsȣ (îmĭ amȣ skȣpцepiлe în...

Κατα-δι-ίστημι, вiit: καταδιαστήσω, desnapцȣ чeвa de totȣ.

Κατα-δικάζω, вiit: -άσω, npin жȣdikatъ osîndeskȣ ne чineвa, (npin ȣpm:) înnȣiȣ жȣdikъtopeшte asȣnpa кȣiвa osîndъ (în nлatъ de вanĭ, saȣ алтȣ чeвa). «Καταδικάζειν τινος θάνατον, saȣ θανάτῳ τινὰ, saȣ θανάτου τινός». Лкs: || (miж:) kîштirîndȣ'mĭ жȣdikata faкȣ a se osîndi npotiвnikȣл meȣ. «Χρημάτων κετεδικάσατο ἑκατέρου τῶν Ἑλλανοδικῶν». Пaѕѕ: [de ȣnde

Καταδικαστής, οῦ (ὁ), osînditopȣ кa жȣdikъtopȣ; saȣ npiгonitopȣ kîштirъtopȣ de npiчina sa npin osîndipea npotiвnikȣлȣĭ.

Καταδίκη (ἡ), xotъpîpe înnpotiвa вinoвatȣлȣĭ, шi osînda înnȣsъ asȣnpa лȣĭ. [шi

Κατάδικος (ὁ, ἡ), osînditȣ вinoвatȣ. (кȣ цen:) «Θανάτου («Φυγῆς, шi чл:)—». Лкs: osînditȣ ла moapte, шi чл: [κατὰ, δίκη]. [de ȣnde

Κατα-δικόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Καταδικάζω.

Κατα-διφθερόω -ῶ, вiit: -ώσω, акonepȣ, къntȣшeskȣ чeвa neste totȣ кȣ пĭeĭ.

Κατα-διψάω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ este, saȣ (stpъm:) faкȣ ne aлтȣл a 'ĭ fi sete npea mȣлt.

Κατα-διώκω, вiit: -ώξομαι, вînezȣ ne чineвa din ȣpmъ; гoneskȣ, = Κατατρέχω.

Κατα-δοκέω -ῶ, вiit: -δόξω, (nex: пas: κατεδοκήθην) amȣ pea idee (nъpepe) despre чineвa, îл вънȣĭeskȣ. «Καταδόξαντες σφέας εἶναι κλῶπας». Ep: (шi пas:). «Καταδοκηθείς φονεὺς εἶναι». Antf: (вeзĭ шi καταδοξάζω).

Κατ-αδολεσχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ цen:) ameцeskȣ ne чineвa кȣ въpfitȣpeлe meлe.

Κατα-δοξάζω, вiit: -άσω, = Καταδοκέω, amȣ pea, saȣ грeшitъ nъpepe despre чineвa, жȣdikȣ pъȣ. 2 sîntȣ înkpedinцatȣ despre чeвa. 3) (Бisep:) sлъвeskȣ npea mȣлt ne чineвa.

Καταδουλίζομαι, вiit: ίσομαι, шi Dop: -ίξομαι, Enigp: în лoкȣ de καταδουλόομαι. [de ȣnde

Καταδουλισμὸς (ὁ), în лoкȣ de καδαδούλωσις.

Κατα-δουλόω-ῶ, шi (miж;)-δουλόομαι-οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι, îmĭ poвeskȣ ne чineвa npin silъ; (fir:) ȣmiлeskȣ sîmцimîntȣл de

вържatй џeneposй ал кйiва. [de йnde

Καταδύλωσις, εως (ἡ), pobipe npin siлъ, saй sйnйnepe ла pobie.

Κατάδουπα (τὰ), kalapaktele Nilйлйi. [шi

Καταδουπέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: kazй жos fъkînd mape sromotй, saй бйбйitйpъ, tponkъnitйpъ, шi чл: 2) (stpъm:) ameџeskй, asйpzezй пe чinева. [шi

Κατάδουποι (οἱ), локйitopiĭ de lîнгъ kataрактеле Nilйлйi. [κατά, δοῦπος].

Καταδοχή, (ἡ), npiimipe кй тйлџйmipe, saй amiчie; anpobape, înkйbiinџape; pekîewape de eksilatй. [καταδέχομαι].

Κατα-δρέπω, biit: -δρέψω, taiй, кйлегй fpйnze, шi чл: din nomй.

Καταδρομή (ἡ), пъвълiре (npinч: de кълъpime); жъfйipe; гonipe din йpmъ; (fir:) înnpotibipe npin вopбe; saй iste, tape пiръ; dйшmъneaskъ (în op че кiпй) гоanъ. 2) локй de skъnape, asiлй (йnde pefйџe, saй se askйnde чineва). [шi

Κατάδρομος (ὁ, ἡ), noet: чел че a пъџit пъвълiре, saй гоanъ de ла чineва. || (sйбst:) fйnie întinsъ ла вале, пe kape îшĭ fak жокйрiле ымблътopiĭ пe fйnie în teatpй. [καταδρέμω=κατατρέχω].

Κατάδρυμμα (τὸ), [καταδρύπτω] naptea чеа sfîшiatъ кй йnгiiле, sгîpiitйpъ.

Κατάδρυμος (ὁ, ἡ), плiнй de пъdйpĭ. [κατά, δρυμός].

Κατα-δρύπτω, biit: δρύψω, sгîpiй, sfîшiй кй йnгiiле.

Κατα-δρυφάσσω, biit: -άξω, îngpъdeskй din toate пърџiле, înkizй, asiгйpй йnй локй кй δρύφακτον (bezĭ ziч:).

Καταδυναστεία (ἡ), anъsape de silnikъ stъnînipe, tipanie. [din

Κατα-δυναστεύω, biit: -εύσω, (кй џen: saй ак:) îmĭ întpebйinџezй пъй nйtepea de stъnînipe asйnpa кйiва, tipanezй, anъsй, înпiлезй.

Κατα-δύω, =Καταδύομαι. [de йnde

Κατάδυσις, εως (ἡ), afйndape, saй кйfйndape (akt: saй nas:). 2) локй de bîpîpe, saй askйndepe, askйnzъtoape.

Καταδύσεο, noet: Ion: în локй de κατάδυθι. [din

Καταδύσομαι, biit: (se ia noet: în локй de npez:) лйĭ καταδύομαι.

Κατα-δυσωπέω -ῶ, biit: -ήσω, fakй a se pйшina, îndйnлeкй кй totйл; (npin йpm:) atpaгй miлъ шi eptape, saй notoлeskй mînia кйiва.

Κατα-δύω, biit: -δύσω, (miж: nex: κατέδυν, шi чл:) кйfйndй. «Τῶν νηῶν, ἅς καταδύσειαν». Тйч: (шi fir:). «Καταδύειν τινα τῷ ἄχει». Ksn: || (maĭ обiч: miж:) mъ daй afйnd, mъ кйfйndй; (de йnde desnpe soape) anйiй; (în џen:) mъ bîpй adînk saй пe askйns; intpй în adînkй; mъ askйnzй de pйшine. «Τὰς καταδεδυκυίας ναῦς». Ksn: «Ἅμ' ἠελίῳ καταδύντι». Om: «Ξύλον κατὰ τέφρας πολλῆς καταδεδυκός». Пл: «Καταδύσης αἰχμῆς εἰς βάθος». Пл: Καταδυσόμεθ' εἰς Ἀΐδαο δόμους» Om: «Καταδύονται εἰς φάραγγας. Ksn: «Ἐν μυχῷ τοῦ συμποσίου ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκώς». Лйч: «Κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης ἀκούων ταῦτα». Ksn: (шi ел:) «Παρακάθηται, καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις». Dm: «Οἱ πρέσβεις κατεδύοντο ἐπὶ τῇ ἀγνοίᾳ». Zos: (шi noet:) «Δόμον («Πόλιν») καταδῦναι». Om: «Μάχην καταδύμεναι». Om: «Τεύχεα καταδῦναι, saй καταδύσασθαι». Om: «Σπάργανα κατέδυνεν». Om: (bezĭ шi δύω).

Κατ-άδω, biit: -ᾴσομαι, (лй џen: saй ак:) kîntй dînaintea кйiва; îmĭ batй жокй; asйpzeskй пe oamenĭ кй тйлteле meле kîntiчe; (npin întind:) notoлeskй, saй тъпъdйieskй кй deskîntiчe. (bezĭ шi ἐπᾴδω).

Κατα-δωροδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, mitйieskй; (шi ел: saй nas:) mъ mitйieskй, mъ кopйnй npin mitйipe.

Κατ-αείδω, biit: -αείσω, noet: în локй de κατᾴδω.

Καταειμείνος, η, ον, în локй de καθειμένος, nas: tpe: de кй: de naptч: ал лйĭ καθέννυμαι, saй καθίεμαι. «Ὄρος καταειμένον ὕλῃ». Od: N. akonepitй. «Ἐθείρας, αἳ οἱ ἀτημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο». Аплн: atîpnaй йndeлînd. iap «Ἰσθμὸς καταειμένος». Аплн: (Α'. 939) se bede гpeш: în локй de κατακείμενος.

Καταείνυον noet: npeл: ал лйĭ καταέννυμι.

Καταείσατο, noet: în локй de καθείσατο, 3: sinг: peps: de miж: nex: ал лйĭ καθέζω.

Κατα-έννυμι, noet: în локй de καθέννυμι, akonepй de totй.

Κατ-αζαίνω, biit: -ανῶ, noet: йsйкй de totй.

Κατα-ζάω -ῶ, biit: -ζήσομαι, saй βιώσομαι, (nex: κατεβίων, шi чл:) îmĭ netpeкй toatъ biaџa.

Κατα-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, înжйгй кй siла; (fir:) silniчeskй. 2) (nestp: saй ел:) кълъtopind гъzdйieskй йndeва; (desnpe apmie) taбъpй. (bezĭ шi ἀναζεύγνυμι). [de йnde

Κατάζευξις, εως (ἡ), înжйгape кй siла; tape йnipe. 2) гъzdйipe; tъбъpîpe de apmie.

Καταζήνασκε, noet: în локй de κατήζανε,

*

преꙁ: ал лѕї καταζάνω=Καταζαίνω.

Κατα-ζωγραφέω-ῶ, biit: -ήσω, zѕгрѣвеskѕ, înkinѕїeskѕ eksakt.

Κατα-ζωμεύω, biit: -εύσω, sорвѕ, saѕ fервѕ чева ка о zeamъ. «Τὸ γάλα—». Esix:

Κατα-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчinгѕ din toate пърцiле. [de ѕnde

Κατα-ζώστης, ου (ὁ), kinга шелiї калѕлѕї, (Търч:) колапѕ.

Κατα-θαλασσόω (ττόω)-ῶ, biit: -ώσω, акоперѕ, înnekѕ de totѕ кѕ mаре; (прin întind:) кѕfѕndѕ.

Κατα-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskѕ біne.

Κατα-θαμβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, мъ sперiѕ. мъ înгроzeskѕ преа мѕлt.

Κατα-θάπτω, biit: -θάψω, înгропѕ, îmmормînтѕ de totѕ, saѕ afѕnd.

Κατα-θαῤῥέω (θαρσέω)-ῶ, biit: -ήσω, (кѕ ценː saѕ ак:) iaѕ кѕражѕ asѕпра кѕїва; întpепрinzѕ чева fъръ fрiкъ; нѕ мъ sfiеskѕ. 2) (кѕ dat:) amѕ нъdeжde (мъ реzемѕ) în чiнева преа мѕлt.

Κατα-θαῤῥύνω (θαρσύνω), biit: -υνῶ, înкѕражеzѕ; întърîtѕ.

Κατα-θεάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, прiвеskѕ пеste чева în жоs; (fir:) обсервѕ кѕ лѕаре а minte, черчетеzѕ біne.

Κατα-θείομαι, poet: în локѕ de καταθῶμαι, мiж:, шi

Καταθείομεν, poet: în локѕ de καταθῶμεν, akt: nex: 2: de sѕn: ал лѕї κατατίθημι.

Κατα-θέλγω, biit: -θέλξω, atрагѕ de totѕ dрагоstea кѕїва, fермекѕ; saѕ нотолеskѕ пе чiнева кѕ totѕл прin fермече. [de ѕnde

Κατάθελξις, εως (ἡ), atрацере de dрагоste; fермекаре, saѕ прin враже нотолiре de mînie, шi чл:

Καταθεξῆς, adв: (епгрf:) în локѕ de κατὰ τὸ ἑξῆς.

Κατάθεος (ὁ, ἡ), копрinsѕ de fрiка лѕї Дѕmnezeѕ, piosѕ.

Κατα-θεραπεύω, biit: -εύσω, каѕtѕ, tъмъdѕїeskѕ кѕ desъвîршiре, saѕ кѕ înгрiжiре.

Κατα-θέρω, biit: -θερῶ, =Καταθάλπω, înкълzeskѕ de totѕ.

Καταθέσιον (τὸ), локѕ de пѕs în пъstраре, saѕ de denositat лѕкрѕрї. 2) (maї поѕ) în локѕ de ..

Κατάθεσις, εως (ἡ), пѕнере жоs, denѕнере; платъ; (Лц:) denositаре (de zълогѕ, шi чл:); ексnрimаре, репресinтаре прin кѕвîнtѕ, (frанц:) deposition, шi чл: [veзї κατατίθημι].

Κατα-θέω, biit: -θεύσομαι, алергѕ în жоs; (despre коръвiї) плѕteskѕ ла вале кѕ прiinчоsѕ вîntѕ 2) прin връжтъшеаskъ пъвълiре препъdeskѕ ѕnѕ локѕ; (fir:) dobedeskѕ прin tарї аргѕmente.

Κατα-θεωρέω-ῶ, biit: -ήσω, =Καταθεάομαι.

Κατάθηαι. Ion: în локѕ de κατάθῃ, 2: sinг: пеps: de miж: nex: 2: de sѕn: ал лѕї κατατίθημι.

Κατα-θήγω, biit: -θήξω, askѕцѕ чева біne; (fir:) zъdъръskѕ, întърîtѕ.

Καταθήκη (ἡ), =Παρακαταθήκη, denositѕ. [κατατίθημι].

Κατα-θηλύνω, biit: -υνῶ, afemeїezѕ, молешеskѕ de totѕ.

Κατα-θήπω, neîntp: преz: sпре dерiваціа лѕї κατατέθηπα.

Κατα-θλάω-ῶ, biit: -άσω, sпаргѕ, fъrîмѕ de totѕ.

Κατ-αθλέω-ῶ, biit: -ήσω, вiрѕїeskѕ прin atлetiче лѕnte. 2) мъ ексерчеzѕ, мъ daѕ кѕ totѕл ла atлetiче denpinderї.

Κατα-θλίβω, biit: -θλίψω, stрînгѕ, stрiвеskѕ din toate пърціле; stрimtoреzѕ, sѕгрѕмѕ tаре; (fir:) апъsѕ, înпiлеzѕ foapte мѕлt. [de ѕnde

Κατάθλιψις, εως (ἡ), tаре stрiвiре; stрimtоpаре, апъsаре, înпiларе.

Κατα-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, poet· în локѕ de ἀποθνήσκω. [de ѕnde

Καταθνητός, ἡ, ὸν, poet: în локѕ de θνητός.

Κατα-θοινάω-ῶ, biit: -ήσω, шi άσω, =Κατατρώγω, шi Κατευωχοῦμαι.

Κατα-θολόω-ῶ, biit: -ώσω, tѕлвѕрѕ (întѕnекѕ, înнегреskѕ) кѕ totѕл.

Κατα-θορυβέω-ῶ, biit: -ήσω, sгомоtînd astѕпѕ гѕра кѕїва. 2) zікѕ чева кѕ глаsѕ шаре, saѕ кѕ шѕлtъ гълъціе.

Καταθορών, οῦσα, όν, nex: 2: de партч: ал лѕї καταθρώσκω.

Κατα-θρασύνω, biit: -υνῶ, fакѕ пе чiнева (шi miж: мъ fакѕ) foapte обраznікѕ, dîрzѕ.

Κατα-θραύω, biit· -θραύσω, sпаргѕ de totѕ, fакѕ fъrîме.

Κατ-αθρέω-ῶ, biit: -ήσω, =Καθοράω, шi Καταθεάομαι.

Κατα-θρηνέω-ῶ, biit: -ήσω, (кѕ ак:) жълеskѕ tаре пе чiнева.

Κατα-θροέω-ῶ, шi

Κατα-θρυλέω (-θρυλλέω) -ῶ, biit: -ήσω, =Καταθορυβέω.

Κατα-θρύπτω, biit: -θρύψω, fakȣ̆ чева кȣ totȣл fъrîmiчosȣ̆, moале; (fir:) молешeskȣ̆, afemeíezȣ̆.

Κατα-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (пех: κατέθορον) sъrȣ̆ de sȣs în жos.

Κατ-αθυμέω-ῶ, biit: -ήσω, îmĭ пĭerzȣ̆ порпіреа, saȣ̆ кȣражȣл de totȣ̆.

Καταθύμιος, a saȣ̆ ος, ον, каре este, saȣ̆ se фаче дȣпе dopinца inimeĭ, (ad:) dopitȣ̆, плъкȣtȣ̆. saȣ̆ 2) poet: каре se aflъ în mintea, saȣ̆ memopia кȣĭва. «Μήτοι θάνατος καταθύμιος ἔστω». Iл: K: пȣ пȣпе în rîndȣ̆ moaptea. [κατά, θυμός]. [de ȣnde

Καταθυμίως, adв: дȣпе dopinцъ, плъкȣt.

Κατα-θυμοβορέω-ῶ, biit: -ήσω, poet: îmĭ тъпîпкȣ̆ (mi se topeште) inima (de mîxnipe, de грiжъ шi чл:).

Κατα-θύω, biit: -θύσω, жertfeskȣ̆, saȣ̆ înжȣпгĭȣ̆ жertfъ, saȣ̆ чева ка жertfъ. 2) (miж:) fepmeкȣ̆ прiп маціче (fepmeкъtopeшtĭ) опеpацiĭ, (ad:) apzȣ̆ tъmîĭ мацічеште sпре вътъmapea кȣĭва.

Κατα-θωπεύω, biit: -εύσω, îъвлînzeskȣ̆, потолеskȣ̆ пе чiпева прiп лiпгȣшiрĭ.

Κατα-θωρακίζω, biit: -ίσω, înapmezȣ̆ кȣ платошȣ̆, saȣ̆ za.

Καταί, poet: în локȣ̆ de κατὰ (преа рарȣ̆).

Καταιβασία (ή), poet: în локȣ̆ de κατάβασις. || (îm:) Καταιβασίαι (αἱ), fȣцере шi tȣпеte (прiпч: însoцitoape de înfъцiшapea вре ȣпȣĭ zeȣ̆ în teatpȣ). [шi

Καταιβάσιος (ὁ, ή), =Καταιβάτης (tpъsnetȣ̆). [din

Καταίβασις, εως (ή), poet: în локȣ̆ de κατάβασις. [шi

Καταιβάτης, ου (ὁ), poet: каре se погоаръ, saȣ̆ погоаръ чева. «Ζεὺς—». Лкs: asвîrлitopȣ̆ de tpъsnete. «'Απόλλων —». Sхл: Евр: înлesnitopȣ̆ de întoapчерea înstpeinaцiлор, saȣ̆ експatpiaцiлор în patpie. «'Αχέρων —». Евр: погорîtopȣ̆ de mopцĭ în ĭadȣ̆. «Κεραυνὸς —». Esхл: =Σκηπτὸς, шi Πρηστήρ. (шi fъръ sȣвst:) «Πληγεὶς καταιβάτῃ». Nik: Хpon: [шi

Καταιβάτις, ιδος (ή), poet: fem: ал лȣĭ καταιβάτης. «Κέλευθος — ». Аплп: Non: каре дȣче de вале. «Σελήνης —». Esхл: Аплп: погорîtoape de лȣпъ прiп fepmeчеле sале. [шi

Καταιβατὸς, ή, όν, poet: прiп каре se poate чiпева погорî. [καταιβαίνω].

Καταίγδην, [καταΐσσω] adв: poet: pepede ка о вiжелiе.

Καταιγιδώδης, εος (ὁ, ή), ĭȣte, pepede ка о fȣptȣпъ. [шi

Καταιγίζω, biit: -ίσω, прiчiпȣĭeskȣ̆ (saȣ̆ sîntȣ̆ însoцitȣ̆ кȣ) вiжелiе; saȣ̆ пъвълеskȣ̆ ка о fȣptȣпъ. [шi

Καταίγιος (ὁ, ή), = Καταιγιδώδης. [din

Καταιγὶς, ίδος (ή), [καταΐσσω] fȣptȣпъ, вiжелiе (прoп: шi fir:).

Καταιγισμὸς (ὁ), = Καταιγίς; (fir:) ĭȣte, пeопpitъ întъpîtape a patimiлор. [καταιγίζω].

Κατ-αιδέω -ῶ, biit: -αιδέσω, =Καταδυσωπέω, fakȣ̆ пе чiпева a se pȣшiпа кȣ totȣл. || (miж:) mъ pȣшiпezȣ̆, saȣ̆ mъ къĭeskȣ̆ преа mȣлt пeпtpȣ чева; pesпектezȣ̆ преа mȣлt пе чiпева.

Κατ-αιθαλόω -ῶ, biit: -ώσω, apzȣ̆, шi fakȣ̆ чева чепȣшъ; mîпжeskȣ̆ кȣ fȣпiпцiпе; (fir:) fakȣ̆ пе чiпева a ле пĭepde, îĭ astȣпȣ̆ гȣра.

Καταίθυξ, υγος (ὁ, ή), poet: fȣptȣпosȣ̆, pepede. «Ὄμβρος —». Esix: [din

Κατ-αιθύσσω, biit: -ύξω, mъ ȣпdeлezȣ̆ ка вȣлвоареа; stpълȣчeskȣ̆, лȣminezȣ̆ foapte; пъвълeskȣ̆ pepede.

Κατ-αίθω, (fъръ biit:) poet: apzȣ̆ de totȣ̆; (fir: шi aвȣs:) pesȣпȣ̆, вîжiȣ̆

Κατ-αικίζω, biit: -ίσω, tpaktezȣ̆ пе чiпева foapte pъȣ̆. 2) întpeвȣiпцezȣ̆ чева аша de neîпгpiжit, înkît ажȣпце a пȣ se maĭ кȣпоаште.

Καταίνεσις, εως (ή), îndȣплекаре, înвоiре; fъгъдȣiре, шi чл: [din

Κατ-αινέω -ῶ, biit: -έσω, шi poet: -ήσω, mъ înвоĭeskȣ̆, mъ îndȣплекȣ̆ ла чева; îmĭ daȣ̆ кȣвîntȣл (maĭ партiк: ла късъtopie); fъгъдȣĭeккȣ̆; înкȣвiiпцezȣ̆

Καταΐξ, ικος (ή), poet: în локȣ̆ de καταιγίς.

Κατ-αιονάω -ῶ, biit: -ήσω, topпȣ̆ d' asȣпра, ȣдȣ̆; (med:) întpeвȣiпцezȣ̆ sпpe tъmъдȣiре вȣpete moĭatȣ̆, saȣ̆ ȣдъpĭ, stpopipĭ кȣ оаре-каре лiкȣidȣ̆, saȣ̆ апъ. (везĭ шi καταντλέω). [de ȣпde

Καταιόνημα (τὸ), лiкȣidȣл, че slȣжеште ла ȣdape, шi чл: [шi

Καταιόνησις, εως (ή), ȣdape, topпape d' asȣпра; (med:) întpeвȣiпцape de ȣпȣ̆ лiкȣidȣ̆ прiп ȣdape, saȣ̆ пȣпepe d' asȣпра sпре лекȣiре, (фpaпц:) lotion.

Κατ-αιρέω -ῶ, biit: ήσω, Ion: în локȣ̆ de καθαιρέω.

Κατ-αίρω, biit: -αρῶ, (прiпч:) =Κατάγω, дȣкȣ̆ жos, погорȣ̆; (iap maĭ oвiч:) mъ погорȣ̆; soseskȣ̆ пе mape ȣпdeвa, tpaгȣ̆ ла ȣskatȣ̆ (пе копцiпȣtȣ̆); гъzдȣĭeskȣ̆; taвъpȣ̆ кȣ oштipea.

Κατ-αισθάνομαι, biit: -αισθήσομαι, simųš, npičenš npea binc.

Καταίσιμος (ὁ, ἡ), špsitš; kšbenitš; nponopųionatš. [κατὰ, αἶσα]. [de šnde

Καταισιμόω -ῶ, biit: -ώσω,=Ἀναισιμόω, dešeptš nînъ în fšndš (naxapšл, ші чл:).

Καταίσιος (ὁ, ἡ), noet: foapte npiinчosš, kšbenitš, ші чл:. [κατὰ, αἴσιος].

Κατ-αΐσσω, biit: -αΐξω, sъpš penede în жos, saš asšnpa kšĭba; mъ asbîpлš de sšs; (kš ak:) netpekš ka šnš fšлџepš o distanџъ de лokš de лa o mapџine nînъ лa алta.

Καταισχυμμὸς (ὁ), pšшinape, nečinstipe (akt: saš nas). [ші

Καταισχυντὴρ, noet: în лokš de...

Καταισχυντής, οῦ (ὁ), pšшinъtopš de чineba. [din

Κατ-αισχύνω, biit: -υνῶ, (kš ak:) pšшinezš, nečinsteskš ne чineba kš totšл. || (miж:) mъ pšшinezš nentpš чeba; mъ sfieskš de чineba, îл pesnektš.

Κατα-ίσχω, noet: în лokš de κατίσχω = Κατέχω.

Κατ-αιτιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, ші nas: -αθήσομαι, nîpъskš, xšлeskš, apъtš ne чineba de binobatš. [de šnde

Καταιτίασις, εως (ἡ), nîpîpe, înbinobъџipe.

Καταίτυξ, υγος (ἡ), šnš felš de koĭfš skšptš ші fъpъ kpeastъ. [καταὶ, τεύχω].

Κατ-αιωρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, stаš atîpnatš de šndeba în жos. «Θύσανοι κατῃωροῦντο». Es:

Κατα-καγχάζω, biit: -άσω, (kš џen:) pîzš tape kš kikote de чineba, îmĭ batš жokš.

Κατακαῆμεν, Dop: în лokš de κατακαῆναι, nas: nex: 2 de inf: šл лšĭ κατακαίω.

Κατα-καιάθω, noet: (npea papš) în лokš de κατακαίω.

Κατακαίνω, biit: -κανῶ,=Κατακτείνω.

Κατακαίριος (ὁ, ἡ), noet: în лokš de καίριος, saš гpeш: în лokš de κατὰ καίριον.

Κατα-καίω, biit: -καύσω, (nex: κατέκηα, ші чл:) apzš de totš.

Κατα-καλέω, ῶ, biit: -έσω, kiemš ne чineba sъ bie (sъ se nогоаpe, sъ easъ, sъ se întoapkъ). || (miж:) kiemš în ажštopš.

Κατα-καλλύνω, biit: -υνῶ, înfpšmšseџezš, înnodobeskš, гъteskš; depetikš kš mšлtъ siлinџъ.

Κατακάλυμμα (τὸ), akonepemîntš neste totš; (fir:) npetekstš (npičinšipe) snpe akonepipea adebъpšлšĭ. [din

Κατα-καλύπτω, biit: -ύψω, înbeлeskš de totš, saš neste totš; (fir:) akonepš, asššnzš. [de šnde

Κατακάλυψις, εως (ἡ), akonepipe; (fir:) asššndepe de adebъpš sššt aлtъ npičinšipe.

Κατα-καμαρόω -ῶ, biit: -ώσω, boлteskš neste totš; (fir:) mъ înfpînгš, mъ fšdšлeskš npea mšлt.

Κατα-κάμπτω, biit: κάμψω, înkoboĭš чeba de totš; akonepš чeba de лa o mapџine nînъ лa алta kš boлџĭ. «Ὑπονόμῳ συννόμῳ λίθῳ κατακαμφθέντας». Stp: [de šnde

Κατάκαμψις, εως (ἡ), înkoboĭepe, saš boлtipe neste totš.

Κατα-καπηλεύω, biit: -εύσω, npefakš, faлsifikš чeba de totš.

Κατακάρδιος (ὁ, ἡ), ажšnsš tokmaĭ лa (atinsš de) inimъ. «Πληγὴ —». Epd; 2) (fir:) чeл dšne inima kšĭba, =Καταθύμιος. [κατὰ, καρδία].

Κατακάρπιον (τὸ), înbeлiššл, koaжa poadeĭ. [din

Κατάκαρπος (ὁ, ἡ), nлinš de podš, foapte podosš. [κατὰ, καρπὸς]. [de šnde

Κατακαρπόω -ῶ, biit: -ώσω, (Skp:) = Ὁλοκαρπόω, ші Ὁλοκαυτόω. [ші

Κατακάρπως, adb: înbiлшšгat, kš mšлtъ podničie.

Κατακάρπωσις, εως (ἡ), (Skp:)= Ὁλοκάρπωσις, ші Ὁλοκαύτωσις. [κατακαρπόω].

Κατα-καρυκεύω, biit: -εύσω, îndšлчeskš, гъteskš o mînkape kš mšлte dpesšpĭ, apomate, ші алteлe.

Κατα-κάρφω, biit: -κάρφω, noet: ššškš de totš; kîte.nšџinš npъnъdeskš.

Κατάκασσα, ης (ἡ), kšpbъ de šлiџъ. [κατὰ, κάσσα].

Κατάκαυμα (τὸ), apsšъtšpъ; saš bъшikъ din apsšpъ. [ші

Κατάκαυσις, εως (ἡ), apdepe de totš (akt: saš nas:). [ші

Κατακαύτης, ου (ὁ), apzъtopš de totš (npinч: de mopџĭ). [κατακαίω].

Κατα-καυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (kš џen:) mъ fълeskš asšnpa kšĭba, mъ noptš kš mšлtъ mîndpie kъtpe чineba, îл despeџšĭeskš.

Κατα-κεάζω, biit: -άσω, ші Κατακεαίνω, biit: -ανῶ, noet: sfiшiš, pšnš în mšлte bškъџĭ, saš de koлo nînъ koлo.

Κατακεῖαι, noet: în лokš de κατακαῦσαι, nex: de înf: aл лšĭ κατακαίω.

Κατακείαται, noet: Ion: în лokš de κατάκεινται, a 3: îm: neps: a лšĭ κατάκειμαι.

Κατακειέμεν, noet: în лokš de κατακαίειν.

Κατά-κειμαι, biit: -κείσομαι, zakš, stаš întinsš, шezš; (ші despe лšκp:) sîntš

пэsŭ ѕndeва; (прin întind:) шezŭ fъръ гріжъ. «Πτῶξ θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος». Iл: P. «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής». Iл: Ω. «Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει». Iл: Ω. «Δεῦρο παρ' ἐμὲ κατάκεισο». Плt: «Οὐδεὶς ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα, ὥσπερ ἐξὸν ἡσυχίαν ἄγειν». Ksn: (вezĭ шi ἀνάκειμαι).

Κατα-κείρω, вiit: -κερῶ, tѕnzŭ adînк; taĭŭ din ръдъчinъ; (fir:) кеltѕĭeskŭ, пръпъdeskŭ.

Κατα-κείω, (fъръ вiit:) поеt: amŭ поftъ sъ mъ кѕлкŭ (sъ dopmŭ).

Κατακελευσμὸς (ὁ), stpigape snpe înвitape, înкѕражаpe; (de ѕnde) ѕnŭ feлŭ de пеanŭ (imnŭ) în оноapea лѕĭ Аполонŭ. [din

Κατα-κελεύω, вiit: -εύσω, îndemnŭ кѕ гласŭ mape, saŭ înкѕражezŭ кѕ stpigъpĭ; (partiк:) dipiжezŭ mішкърile вîслашілор ка...

Κατακελευστής, οῦ (ὁ), = Κελευστής.

Κατα-κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, deшeptŭ de totŭ, saŭ жos пе пъmîntŭ.

Κατα-κεντάννυμι, преа рарŭ în локŭ de..

Κατα-κεντάω(-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, гъѕpeskŭ, stpъпѕпгŭ пînъ dinколо. 2) прinzŭ, апѕкŭ кѕ акѕл. (вezĭ шi διαῤῥάπτω). [de ѕnde

Κατακέντημα (τὸ), гъѕpitѕpъ, stpъпѕпsъtѕpъ пînъ dinкоко. 2) пpinsъtѕpъ, апѕкъtѕpъ кѕ акѕл (шѕлалŭ).

Κατα-κεντίζω, вiit: -ίσω, = (saŭ греш: în локŭ de Κατακεντάω.

Κατα-κεντρόω -ῶ, вiit: -ώσω. înarmezŭ чева din toate пърцile кѕ вolдѕpĭ, saŭ fакŭ гimпosŭ.

Κατακέομαι, поеt: în локŭ de κατάκειμαι.

Κατα-κεράννυμι, вiit: κεράσω, amestекŭ de totŭ ѕnŭ likѕidŭ кѕ алtѕл. [de ѕnde

Κατακέρασις, εως (ἡ), amestекаpe deliкѕide. [шi

Κατακεραστικὸς, ή, ον, notpiвitŭ ла înпpeѕnъ amestекаpe. (вezĭ шi ἐπικεραστικός).

Κατα-κεραυνόω -ῶ, вiit: -ώσω, doвopŭ кѕ tpъsnetŭ.

Κατα-κερδαίνω, вiit: -ανῶ, кîштigŭ ръŭ, saŭ прin aвѕsŭ.

Κατα-κερματίζω, вiit: -ίσω, (în цen:) fакŭ чева în mѕlte вѕкъцĭ, saŭ despapцŭ în mѕlte пърцĭ; (de ѕnde partiк:) skimвŭ о monetъ maĭ mape în maĭ miчĭ.

Κατε-κερτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ ак: saŭ цen: шi pap кѕ dat:) печinsteskŭ пе чinева кѕ окърitoape ворве.

Κατακέφαλα, adв: tokmaĭ în, saŭ din капŭ; (шi fir:) de ла înчепѕtŭ. 2) (овшt:) кѕ капѕл în жos. [κατά, κεφαλή].

Κατα-κεχύαται, поеt: Ion. în локŭ de κατακέχυνται, 3: îm: пеps: de пas. tpe: de кѕ: ал лѕĭ καταχέω.

Κατακειέμεν, поеt: în локŭ de κατακαίειν.

Κατα-κηλέω-ῶ, вiit: -ήσω, =Καταθέλγω, потолeskŭ, înѕлînzeskŭ (tъmъdѕĭeskŭ) кѕ totѕл прin deskîntiче, връжeskŭ. [de ѕnde

Κατακηλητικὸς, ή, όν, îndemînatiкŭ а потолi, а tъmъdѕi прin deskîntiче шi fepmeче; atpъгъtopŭ.

Κατακήομεν, поеt: în локŭ de κατακήωμεν =Κατακαύσωμεν.

Κατα-κηρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ѕпгŭ чева пeste totŭ кѕ чеаpъ.

Κατα-κηρύσσω(ττω), вiit: -ύξω, înпръштiŭ штipe прin вestitopŭ; în лiчitaцie (mezatŭ) adжѕdiкŭ чева (харачладezŭ) asѕпра кѕiва. (вezĭ шi κατακυρόω).

Κατα-κινέω, -ῶ, вiit: -ήσω, mішкŭ (клеtinŭ) чева tape. [de ѕnde

Κατακίνησις, εως (ἡ), tape, ĭѕte miшкаpe, saŭ клеtinape.

Κατα-κιρνάω -ῶ, шi Κατακίρνημι, вiit: κεράσω, поеt:=Κατακεράννυμι.

Κατα-κισσηρίζω, вiit: -ίσω, грекŭ чева кѕ spѕmъ de mape, ка sъ se лѕstpeze.

Κατάκισσος (ὁ, ἡ), акопеpitŭ кѕ edepъ. [κατά, κισσὸς].

Κατ-ακκίζομαι, вiit: -ίσομαι, fакŭ mѕlte înfpinгъtѕpĭ, mъ прefaкŭ.

Κατα-κλάζω, вiit: -κλάξω, Dop: în локŭ de κατακληΐζω, шi κατακλείω.

Κατα-κλάω, вiit: -κλαύσομαι, (кѕ цen:) mъ плînгŭ ла чinева, ка sъ doвîndeskŭ комптъtimipe. 2 (în Плt:) în локŭ de κατακλάω (вezĭ ziч:).

Κατάκλασις, εως (ἡ), fpînцepe de totŭ [κατακλάω].

Κατάκλαυσις, εως (ἡ), плînцepe преа dѕioasъ, miшкъtoape de milъ. [κατακλάω.

Κατακλάω, вiit: -κλάσω, snapгŭ, fpîпгŭ de totŭ. fакŭ fъpîme; (fir:) miшкŭ snpe milъ, înfpîпгŭ inima кѕiва; moĭŭ, slъвeskŭ. «Οὐκ ἔστιν, ὅντιν' οὐ κατέκλασε». Плt: tѕtѕлор а pѕпt inima. (шi пas:) «Ἡμῖν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ δεισάντων». Om: ni s'a tъiat inima de fpiкъ.

Κατακλεὶς, εἶδος (ἡ), лакъtŭ, saŭ гаѕpъ de лакъtŭ. 2) (fir:) înкеĭetѕpa sninъpiĭ кѕ пiептѕл. (вezĭ κλείς, шi σφαγή). 3) (fir:) înкеĭepea, sfîpшitѕл прiчiпеĭ.

Κατάκλεισις, εως (ἡ), înкidepe, înкѕĭepe de totŭ; apestape (пѕпеpe ла înкisoape). [шi

Κατάκλειστος (ὁ, ἡ), înkisǔ, înkǔĭatǔ în-ъǔntpǔ de totǔ; пǔsǔ ла înкisoape (apestatǔ); (fir:) пpeцiosǔ. [din

Κατα-κλείω, biit: -κλείσω, înkizǔ, înkǔĭǔ înъǔntpǔ віне; înпpesopǔ, auediezǔ; пǔĭǔ ла înkisoape, saǔ ла apestǔ; (fir:) stpimtopezǔ, mъpцinesкǔ. «Νόμῳ κατακλείειν». Dm:

Κατα-κληΐζω, biit: -ίσω, Ion: în локǔ de κατακλείω, 2) = Κατακλεΐζω, лаǔdǔ, înaлцǔ пpea mǔлt. (bezĭ simпǔл). [din

Κατακληΐς, ΐδος (ἡ), Ion: în локǔ de κατακλείς. 2) (în Кал:) în локǔ de ταμεῖον, saǔ εἱρκτή.

Κατα-κληροδοτέω-ῶ, biit: -ήσω, înпapцǔ пpin sopцĭ. (bezĭ шi κατακληρουχέω, шi

Κατα-κληρονομέω-ῶ, biit: -ήσω, înпapцǔ, saǔ ĭaǔ чева ка кliponomie, saǔ пpin sopцĭ.

Κατα-κληρουχέω-ῶ, biit: -ήσω, înпapцǔ, saǔ iaǔ пpin sopцĭ (пpinч:) пъmîntǔ кîшtiratǔ пpin pesвoĭǔ.

Κατα-κληρόω-ῶ, biit: -ώσω, înпapцǔ (шi miж: ĭaǔ în паptea mea) чева пpin sopцĭ.

Κατακλησία, шi Κατάκλησις, εως (ἡ), кĭemape de nopodǔ (пpinч: de локǔitopiĭ чеĭ afapъ din uetate) în ekstpaopdinapъ adǔnape. (bezĭ шi ἐκκλησία). [шi

Κατάκλητος (ὁ, ἡ), кĭematǔ, adǔnatǔ (ekstpaopdinap шi кǔ пpiпъ). «Ἁλία—» Епгр: ekstpaopdinapъ adǔnape. [κατακαλέω].

Κατάκλιμα (τὸ), греш: în локǔ de περιάλειμμα. [шi

Κατακλινής, έος (ὁ, ἡ), повîpnitǔ ла вале; шezǔtǔ ла masъ; saǔ кǔлкatǔ în пatǔ. [κατακλίνω].

Κατακλινοβατής, έος, (ὁ, ἡ), поet: (νόσος, воалъ) каpe face пе oamenĭ a se пǔpta, saǔ a zъчеа пе пatǔ. [κατὰ, κλίνη, βάινω].

Κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, (пex: пas: κατεκλίθην, шi чл:) pezeшǔ чева жos пе пъmîntǔ; кǔлкǔ пе чineва în пatǔ; saǔ пǔĭǔ (лǔпцеskǔ кǔлкatǔ dǔпе обичеĭǔл челор векĭ) пе чineва ла masъ. || (miж:) mъ кǔлкǔ, mъ лǔпцеskǔ în пatǔ; saǔ шezǔ ла masъ. «Νύκτωρ κατακλίνειν αὐτόν εἰς Ἀσκληπιοῦ». Apstf: (bezĭ ἐγκοιμάομαι). «Σκιὰ ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ πόα καθίζεσθαι, εἰ δὲ βουλόμεθα, κατακλιθῆναι». Плt: «Κατακλίνεται εἰς γόνατα». Apst: înцеnǔкĭazъ. (шi пas: fir:) «Κατακλίνεται ὑπὸ τῆς ἡδονῆς». Лкs: skade din simцimîntǔл sъǔ. [de ǔnde

Κατάκλισις, εως (ἡ), кǔлкape în пatǔ; saǔ шedepe ла masъ. «Γάμου κατάκλισις» Ep: ospъцǔ de пǔntъ, saǔ кǔлкapea tinepiлop. [шi

Κατάκλιτον (τὸ), = Ἀνάκλιντρον, kanaпеа, saǔ dopmezǔ.

Κατα-κλύζω, biit: -κλύσω, потопеskǔ, înпекǔ (акопepǔ кǔ апъ); spълъчеskǔ, клъteskǔ кǔ mǔлtъ апъ; (med:) кǔpъцǔ пpin dese кlistipe; (fir:) пpъпъdeskǔ, stinrǔ. «Λαῖφος ἀκάτου τινάξας κατέκλυσε πόνων ὡς πόντου κύμασιν». Епp: «Οἱ ὑετοὶ κατακλύζουσι τὰ ἴχνη». Ksn: (шi fir:) «Κατακλύσειαν ἂν ἀφθονίᾳ τὴν ἐμὴν δαπάνην». Ksn: «Ταῖς περὶ τὰ θέατρα πολυτελείαις τὰς πρὸ ἑαυτοῦ κατέκλυσε φιλοτιμίας». Пл: [de ǔnde

Κατάκλυσις, εως (ἡ), потопipe, înпекape de ǔnǔ локǔ кǔ гpъmъdipe de апе; (în цеп: fir:) пъпъdipe, гpъmъdipe пeste чева. [шi

Κατάκλυσμα (τὸ), (med:) doktopie de кlistipǔ. [шi

Κατακλυσμός (ὁ), =Κατάκλυσις, потопǔ. [шi

Κατάκλυστρον (τὸ), локǔ, ǔnde se skǔpr апе вътъчite.

Κατακλῶθες (αἱ), поet: ǔpsitoapeле (ка topкъtoape de вiaца шi soapta oamenilop). [din

Κατα-κλώθω, biit: -κλώσω, topкǔ (fir:), гътeskǔ, ǔneлteskǔ чева înпpotiва кǔĭва.

Κατα-κνάιω, biit: -κνάισω, pozǔ, srîpiǔ, sfîшiǔ de totǔ; (fir:) апъsǔ, înпilezǔ.

Κατα-κνάω-ῶ, шi

Κατα-κνήθω, biit: -κνήσω, skapпinǔ tape, srîpiǔ, sfîшiǔ кǔ ǔnгiiле. (bezĭ шi...

Κατα-κνιδεύω, biit: -εύσω, шi

Κατα-κνίζω, biit: -ίσω, adǔкǔ гpozавъ mînкъpime; (fir:) întъpîtǔ пpin глǔme, atinrǔ, apǔnкǔ вopве. (bezĭ шi κνίζω). [de ǔnde

Κατακνισμός (ὁ), mînкъpime; (fir:) sǔпъpape, atinцepe пpin вopве.

Κατα-κνώσσω, biit: -κνώσω, adopmǔ, saǔ dopmǔ dǔsǔ.

Κατα-κοιμάω-ῶ, biit: -ήσω, = Κατακοιμίζω, adopmǔ пе чineва (пpoп: шi fir:). || (miж: saǔ пas:) dopmǔ, mъ adopmǔ. [de ǔnde

Κατακοιμητής, οῦ (ὁ), = (saǔ греш: în локǔ de) Κατακοιμιστής. [de ǔnde

Κατακοιμητικὸς, ἡ, ὸν, пǔtinчosǔ, saǔ кǔ însǔшime de a adopmi, amopцitopǔ.

Κατα-κοιμίζω, biit: -ίσω, adopmǔ, fakǔ пе чineва sъ doapmъ. «Τῆς ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοιμίζουσα». Ksn: (fir:) потоleskǔ, лiniшteskǔ. [de ǔnde

Κατακοιμιστής, οῦ (ὁ), îngrіжitорꙋл кътърії de dормit.

Κατα-κοινόω -ῶ, biit: -ώσω, ши

Κατα-κοινωνέω -ῶ, biit: -ήσω, комꙋnікꙋ чева ла maĭ mꙋлцĭ; mъ înпарцꙋ чева кꙋ товарошії, saꙋ soцiĭ meĭ. «Κατακοινωνήσαντες τὰ τῆς πόλεως πράγματα». Esx:

Κατα-κοιρανέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: гꙋвернezꙋ чева ка stъпînꙋ.

Κατάκοιτος (ὁ, ἡ), кꙋлкatꙋ în патꙋ; адормitꙋ; лiniшtitꙋ. [κατὰ, κοίτη].

Κατα-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, лiпeskꙋ tape.

Κατάκολλος (ὁ, ἡ), amestekatꙋ кꙋ mꙋлtꙋ клеĭꙋ. [κατὰ, κόλλα].

Κατα-κολλυβίζω, biit: -ίσω, =Κατακερματίζω, skiшбꙋ о monetъ în maĭ miчĭ.

Κατ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кꙋ dat:) ꙋрmezꙋ дꙋпе чineва; (fir:) mъ înвоĭeskꙋ кꙋ desъвîршiре; askꙋлtꙋ.

Κατα-κολούω, biit: -ούσω, skiлоцeskꙋ, saꙋ чiꙋnteskꙋ кꙋ totꙋл; (fir:) mіческꙋ (ꙋmiлeskꙋ) пе чineва, îл слъвeskꙋ de totꙋ.

Κατα-κολπίζω, biit: -ίσω, intрꙋ кꙋ корабia în sînꙋ, ad: пꙋ трекꙋ d' adрепtꙋл de ла ꙋnꙋ капꙋ ла алtꙋл, чi daꙋ околꙋ înъꙋntрꙋ sînꙋлꙋĭ dintре dîншĭ. [de ꙋnde

Κατακόλπισις, εως (ἡ), околiре în плꙋtiре a sînꙋлꙋĭ întregꙋ înъꙋntрк.

Κατα-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, înnotînd mъ daꙋ afꙋnd. [de ꙋnde

Κατακολυμβητής, οῦ (ὁ), înnotъtорꙋ, че se dъ afꙋnd.

Κατα-κομάω -ῶ, biit: -ήσω, amꙋ mꙋлtꙋ mi лꙋnгꙋ пърꙋ. «Τὸν μύστακα κατακομᾶν ἤθελον». Прок: sъ aĭбъ лꙋnцĭ mꙋstъцĭ.

Κατακομιδὴ (ἡ), погорîре de sꙋs жоs (din miжлокꙋл търії ла църmꙋ). [din

Κατα-κομίζω, biit: -ίσω, дꙋкꙋ, карꙋ, погорꙋ de sꙋs жоs. || (miж:) mъ погорꙋ; (пaꙋt:) трагꙋ ла църmꙋ; mъ întоркꙋ; îmĭ адꙋкꙋ чева înапоĭ.

Κατάκομος (ὁ, ἡ), чел кꙋ пърꙋ лꙋnгꙋ лъsatꙋ în жоs; (despre поmĭ fir:) плînꙋ de фрꙋnze.

Κατα-κομψεύομαι, biit: -εύσομαι, (кꙋ цen:) ворбeskꙋ кꙋ mꙋлtъ грацie despre чineва, saꙋ kontра кꙋĭва.

Κατακονὰ, ᾶς (ἁ), Dор: [καταχαίνω] пръпъdiре, пеiре; (Еꙋр: Iпл: 131). (дꙋпе алцiĭ κατακονᾷ, 3: пеrs: a лꙋĭ...

Κατ-ακονάω -ῶ, biit: -ήσω, askꙋцꙋ преа mꙋлt; (прin ꙋрm:) пръпъdeskꙋ.

Κατα-κονδυλίζω, biit: -ίσω, batꙋ tape кꙋ пꙋmnꙋл.

Κατ-ακοντίζω, biit: -ίσω, stръпꙋnгꙋ, ши оморꙋ кꙋ лапчеа.

Κατακοπὴ (ἡ), тъĭere de totꙋ (din ръdъчinъ). [ши

Κατάκοπος (ὁ, ἡ), тъĭatꙋ de totꙋ; (fir:) обоsitꙋ. [din

Κατα-κόπτω, biit: -κόψω, taĭꙋ de totꙋ, saꙋ în бꙋкъцеле; лоbeskꙋ, batꙋ tape; пisezꙋ; (fir:) обоseskꙋ, osteneskꙋ пе чineва. «Ὡς μὴ κατακόπτωσι τοὺς ἵππους διώκοντες». Ksn:

Κατα-κορέννυμι, biit: -κορέσω, satꙋрꙋ преа mꙋлt.

Κατακορέως, adв: Ion: în локꙋ de κατακόρως. [din

Κατακορὴς, έος (ὁ, ἡ), (pap акt:) foapte sъцiosꙋ; (maĭ des пas:) foapte sъtꙋлꙋ; (despre feцe) înkisꙋ; (fir:) ковîрmitорꙋ; neste mъsꙋръ. «Κατακόροις καὶ περιέργοις ἱερουργίαις». Пл: [κατὰ, κόρος].

Κατα-κορμάζω, biit: -άσω, ши Κατακορμίζω, biit: -ίσω, taĭꙋ лemne în трꙋnкiꙋрĭ, ле ‹f›акꙋ бꙋштenĭ.

Κατάκορος (ὁ, ἡ),=Κατακορής. [de ꙋnde

Κατακόρως, adв: sъцios, кꙋ saцiꙋ; кꙋ ковîршiре, înбiлшꙋгat.

Κατα-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, аранжezꙋ, întокmeskꙋ; depetikꙋ; гъteskꙋ; лiniшteskꙋ. «Κατέχειν τὴν διάνοιαν καὶ κατακοσμεῖν». Пл: [de ꙋnde

Κατακόσμησις, εως (ἡ), аранжаре, întокmiре; depetikаре; гъtiре.

Κατα-κοτταβίζω, biit: -ίσω, (кꙋ цen) жокꙋ în чinstea кꙋĭва жокꙋл Κότταβος, (vezĭ zіч:, прекꙋm zічem) înkinꙋ în чinstea кꙋĭва.

Κατάκουσις, εως (ἡ), трацере кꙋ ꙋрекеа, askꙋлtаре пе fꙋрiш. 2) аꙋzіре, ворбъ pesnînditъ. [ши

Κατακουστής, οῦ (ὁ), askꙋлtъtорꙋ пе fꙋрiш, тръгъtорꙋ кꙋ ꙋрекеа. [din

Κατ-ακούω, biit: -ακούσομαι, (în цen:) аꙋzꙋ bine; прiчепꙋ; (прin întind:) askꙋлtꙋ, шъ sꙋпꙋĭꙋ; (în sensꙋ de ръꙋ) пꙋĭꙋ ꙋрекеа, askꙋлtꙋ пе askꙋns, че se zіче ꙋndeва.

Κατα-κράζω, biit: κράξω, saꙋ κεκράξομαι, înпекꙋ, вiрꙋĭeskꙋ пе чineва кꙋ stрігърĭ maĭ tapĭ dekît a ле лꙋĭ.

Κατάκρας, (în локꙋ de κατ' ἄκρας) adв: de sꙋs пînъ жоs, кꙋ totꙋл, кꙋ desъвîршiре. (vezĭ ἄκρα).

Κατάκρασις, εως (ἡ), = Κατακέρασις.

Κατα-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (кꙋ цen: saꙋ ак:) цiꙋ tape; (fir:) пꙋĭꙋ ла mînъ, ĭaꙋ прin sілъ în stъпîнiреа mea; добîndeskꙋ (mi fir: прiчепꙋ, înвъцꙋ) кꙋ desъвîршiре;

(nestp:) пredomneskȣ, вірȣieskȣ. [de ȣnde

Κατακράτησις, εως (ἡ), silnikъ sȣпȣпере; (fir:) înвъцъtȣpъ de чева prin ostenелї; (în цеn:) predomnіре, вірȣinцъ. [шi

Κατακρατητικὸς, ἡ, όν, destoïnikȣ, saȣ aплекatȣ a predomni, a вірȣi.

Κατακρατικὸς, ἡ, όν, = Κατακεραστικός.

Κατακράτος, (în локȣ de κατὰ κράτος) adв: tape, кȣ toatъ пȣterea; кȣ desъвîpшіре, кȣ totȣл.

Κατα-κραυγάζω, biit: -άσω, =Κατακράζω, saȣ Καταβοῶ.

Κατα-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, atîpnȣ чева în жos. ‖ (mіж:) staȣ atîpnatȣ în жos. [de ȣnde

Κατακρέμαστος, шi

Κατακρεμής, έος (ὁ, ἡ), atîpnatȣ în жos, = Ἐκκρεμής.

Κατα-κρεουργέω -ῶ, biit: -ήσω, taїȣ în вȣкъцї (ка вȣкъtарȣл) карнеа.

Κατάκρηθεν, saȣ κατακρῆθεν, [κατὰ, κάρη, κάρηθεν, κρῆθεν] adв: poet: Ion: din капȣ, din крешtetȣ; (fir:) кȣ totȣл, кȣ desъвîpшіре. (вezї шi κατάκρας).

Κατα-κρημνάω-ῶ, biit: -ήσω, = Κατακρεμάννυμι.

Κατα-κρημνίζω, biit: -ίσω, арȣпкȣ depe pîпъ (шi în цеn: din 'налtȣ локȣ) de вале. [de ȣnde

Κατακρημνισμὸς (ὁ), арȣпкаре depe pîпъ (прінч: de osînditȣ); (în цеn:) asвірліре жos din ор че 'налtȣ локȣ. [шi

Κατακρημνιστής, οῦ (ὁ), înвpînчitорȣ depe pîpe ла вале (прінч: de osîndiцї).

Κατάκρημνος (ὁ, ἡ), foapte pîposȣ. [κατὰ, κρημνός].

Κατάκρης, adв: Ion: în локȣ de κατάκρας.

Κατ-ακριβόω-ῶ, biit: -ώσω, лȣкрezȣ, черчetezȣ кȣ мȣлtъ eksaktitate.

Κατα-κριδεύω, [κατὰ, κρίδδω] biit: -εύσω, pîzȣ препа tape, кȣ кікоte.

Κατάκριμα (τὸ), osîndъ xotъpîtъ prin жȣdikatъ asȣпра кȣїва. [din

Κατα-κρίνω, biit: -ινῶ, osîndeskȣ prin жȣdikatъ.

Κατακρίσιμος (ὁ, ἡ), de osîndit, saȣ вредnikȣ de osîndipe. [din

Κατάκρισις, εως (ἡ), osîndipe. [шi

Κατάκριτος (ὁ, ἡ), osînditȣ, saȣ вредnikȣ de osîndъ. [κατακρίνω].

Κατα-κροαίνω, (fъpъ biit:) poet: (кȣ ак:) алергȣ (sъpȣ) ка калȣл peste чева.

Κατ-ακροάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, asкȣлtȣ кȣ лȣаре a minte, tрагȣ кȣ ȣрекеа; (fir:) daȣ askȣлtape, saȣ sȣпȣпере.

Κατα-κροταλίζω, biit: -ίσω, fакȣ sromotȣ кȣ клопоцеї, zорнале, шi чл: (вezї κρόταλος); (în цеn:) pesȣпȣ tape, fакȣ маре sromotȣ.

Κατα-κροτέω-ῶ, biit: -ήσω, fакȣ маре sromotȣ; (прin întind:) плesnеskȣ din палме, аплаȣdȣ. [din

Κατάκροτος (ὁ, ἡ), sromotosȣ. [κατὰ, κρότος].

Κατα-κρουνίζω, biit: -ίσω, кȣргȣ, isворъskȣ în шіpotȣ ла вале. 2) въpsȣ чева ка ȣпȣ шіpotȣ peste чева.

Κατάκρουσις, εως (ἡ), ловіре жos, saȣ în жos. [шi

Κατακρουστικός, ἡ, όν, пȣtinчosȣ, saȣ кȣ însȣшіме de a isві, a înпінце чева în жos. [din

Κατα-κρούω -biit: -ούσω, ловеskȣ, batȣ, saȣ înпінгȣ чева în жos; înfігȣ; (med:) xараkseskȣ; atрагȣ кȣ sromotoasъ въtaїe în чева (despre албіne пȣмаї). «Κατακρούων οἰκειοῦται (τὰς μελίσσας)».

Κατα-κρύπτω, biit -κρύψω, askȣпzȣ de totȣ (кȣ мȣлtъ въгаре de seamъ). [de ȣnde

Κατακρυφή, = Κατάκρυψις. 2) локȣ de askȣndepe, de pefȣгъ. [шi

Κατάκρυψις, εως (ἡ), totaлъ askȣndepe (акt: saȣ пas:); прічinȣipe, префъкъtȣpъ.

Κατα-κρώζω, biit: -κρώξω, stpігȣ ка корвії asȣпра кȣїва.

Κατακτάμεν, шi Κατακτάμεναι, poet: Dop: în локȣ de κατακτεῖναι.

Κατα-κτάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, dовîndeskȣ чева de totȣ, saȣ prin (резвоїaskъ) silnічie; (fir:) atрагȣ пе чінева în partea mea, îл fакȣ кȣ totȣл ал меȣ. (вezї шi ἀνακτάομαι).

Κατακτάς, ᾶσα, άν, poet: în локȣ de κατακτείνας.

Κατα-κτεατίζω, шi (mіж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, poet: în локȣ de κατακτῶμαι, isвȣteskȣ a dовîndі, a кîштіга чева.

Κατα-κτείνω, biit: -κτενῶ, оморȣ de totȣ.

Κατα-κτενίζω, biit: -ίσω, пієпtъпȣ des (кȣ мȣлtъ silinцъ). [de ȣnde

Κατακτενισμός (ἡ), deasъ шi кȣ silinцъ пієпtъпаре,

Κατάκτενος (ὁ, ἡ), віne пієпtъпatȣ. [κατα, κτείς].

Κατάκτης, ου (ὁ), [κατάγνυμι] sпъргъtорȣ, fрîнгъtорȣ. (вezї καρυοκατάκτης). 2) [κατάγω] кoвоpîtорȣ de fірȣ din fȣркъ, torкъtорȣ.

Κατάκτησις, εως (ἡ), [κατακτάομαι] desъвîршіtъ, saȣ silnікъ (prin арме) do-

вîndіре; кѫчеріре, saѣ stъпînіре (прінч:) de пъмîntѣ.

Κατακτός, ή, όν, [κατάγνυμι] лесне de sнapt, de fъpîmat. 2) [κατάγω] лесне de tops.

Κατάκτρια (ή), fem: ал лѫї κατάκτης (2), торкъtoare, saѣ піеntъпъtoare de лînъ, вѫмбакѣ, шi чл:

Κατα-κτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, ловескѣ tape песte чева.

Κατα-κυβεύω, віit: -εύσω, піерzѣ чева în жоквл квбелор, шi чл:

Κατα-κυβιστάω-ῶ, віit: -ήσω, мъ даѣ песte капѣ; saѣ în даnцѣ fакѣ fелѫріtе fігѫрі, ка съ 'мі аръtѣ веселіа кѫtре чіпева.

Κατα-κυδρόω-ῶ, віit: -ώσω, (плц:) sлъвескѣ пе чіпева преа мѫлt.

Κατα-κυκάω-ῶ, віit: -ήσω, amestекѣ чева de totѣ

Κατα-κυκλόω-ῶ, віit: -ώσω, înконжѫрѣ din toate пърціле.

Κατα-κυλινδέω-ῶ, віit: -ήσω, шi κατακυλίνδω, = кѫ...

Κατα-κυλίω, віit: -ίσω, postoroлeскѣ чева de вале.

Κατα-κυματόω-ῶ; віit: -ώσω, акоперѣ, потопескѣ de totѣ кѫ ѫnделе.

Κατα-κυμβαλίζω, віit: -ίσω, înвеселескѣ, saѣ asѫрzezѣ пе чіпева кѫ вѫвѫітѫл тобеї.

Κατα-κύπτω, віit: -κύψω, мъ плекѣ de totѣ: «Πρόσσω κατέκυψεν». Om: «Ἐπεὶ κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος». Лѫч: (шi кѫ преп:) «Κατακύψας (ἀπό τῆς ἀκροπόλεως) εἰς τὸ ἄστυ». Лѫч:

Κατα-κυριεύω, віit: -εύσω, stъпînескѣ чева кѫ totѫл, saѣ прін sілъ.

Κατα-κυρόω-ῶ, віit: -ώσω, întърескѣ, адеверezѣ; аджѫdікѣ (харачладезѣ) лѫкрѫл вîndѫtѣ asѫпра кѫмпъръtорѫлѫї; (ѫnе-орї) осîndескѣ. «Ψήφῳ θανάτου κατακυρωθείς.» Еѫр:

Κατα-κυρτόω-ῶ, віit: -ώσω, гîрбовескѣ чева кѫ totѫл. [de ѫnde

Κατακύρτωμα (τὸ), гîрбовіtѫръ, кокоашъ.

Κατα-κωκύω, віit: -ύσω, = Καταθρηνέω.

Κατα-κωλύω, віit: -ύσω, опрескѣ чева fъръ кѫвіinцъ.

Κατα-κωμάζω, віit: -άσω, поеt: (кѫ dat:) = Ἐσκωμάζω, intpѫ ѫndeва кѫ sіла шi sпре вътъмареа локѫіtорілор de аколо.

Κατακωχὴ (ή), [κατέχω] копрindере, stъпînіре (прінч: de вре ѫnѣ ценіѣ); (прін ѫрm:) înтѫsіаsмѣ, însѫfларе. [de ѫnde

Κατακώχιμος (ό, ή), пѫtіnчоsѣ de a se копрinde, (шi fіг:) a se stъпînі (прінч:) de вре о пътімъ; пріimitорѣ de înтѫsіа-smѣ, шi чл:; (прін ѫрm:) лesnічоsѣ a se апleка, a алѫпека ла чева.

Καταλαβεύς, έως (ό), парѣ; кѫїѣ de лемnѣ. [καταλαβή].

Κατα-λαγνεύω, ομαι, віit: εύσω, -ομαι, sîntѣ datѣ кѫ totѫл ла desмїердъчїѫnї, шi desfрînърї.

Κατ-αλαζονεύομαι, віit: εύσομαι, мъ fълескѣ кѫ мѫлtъ mîndріе desпре чева, saѣ înпроtіва кѫїва.

Καταλαθιστής, οῦ (ό), Dop: în локѣ de καταληθιστής, експлікъtорѣ de адевърѣ. [κατὰ, ἀληθής]; (în цеn:) tîлкѫіtорѣ.

Κατα-λακτίζω, віit: -ίσω, ловескѣ, (даѣ) кѫ пічорѫл tape пе чіпева (desпре віte).

Κατα-λαλέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ ак:) asѫрzezѣ, astѫпѣ гѫра, saѣ înдѫплекѣ пе чіпева кѫ мѫлtа меа ворвіре. 2) (кѫ цеn: saѣ ак:) ворвескѣ în контра кѫїва, хѫлескѣ, osîndескѣ. 3) (кѫ dat: îndір:) tръдаѣ (destъїнѫїескѣ) ѫnѣ sекреtѣ. «Παρακούων δεσποτῶν, ἅττ' ἄν λαλῶσι, καὶ ταῦτα τοῖς θύραζε καταλαλῶν». Apstf: [шi

Καταλαλιά (ή), ворвіре înпроtіва кѫїва. [din

Κατάλαλος (ό, ή), ворвіtорѣ înпроtіва кѫїва, хѫліtорѣ. [κατὰ, λάλος].

Κατα-λαμβάνω, віit: λήψομαι, (пех: κατέλαβον, шi чл:) апѫкѣ, прінzѣ пе чіпева fъкînd (saѣ afлîndѫ se în) чева; прінzѣ fъръ веste; апѫкѣ маї 'nainte; ажѫпгѣ пе чіпева fѫцind; опрескѣ; (în цеn:) ажѫпгѣ, sosескѣ din ѫрмъ; прінzѣ; їаѣ în stъпînіре. «Καταλαμβάνειν τινὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ». Пл: «Ἔνδον καταλαμβάνειν τινά». Ksn: «Ὀρχούμενον αὐτὸν κατέλαβον». Ksn: «Καταλαμβάνειν τινα τρέχοντα». Ksn: (шi fіг:) «Ἔχοντες σπουδὴν πολλὴν καταλαβεῖν». Ер: «Ἐπεὶ κατέλαβον αἱ ἡμέραι». Epd: «Καταλαβούσης τῆς ὡρισμένης ἡμέρας». (шi fъръ kazѣ). «Τρέχετε, ἵνα καταλάβητε». Skp: (шi fіг:) «Ὅρκοις καταλαμβάνειν τινά». Тѫч: а 'л лега, а 'л îndatopa. «Κατέλαβε νόσος μιν». Ер: (шi fіг:) «Καταλαβεῖν αὐτῶν αὐξανομένων τὴν δύναμιν». Ер: «Ἴσχε, καὶ κατελάμβανε σεαυτόν». Ер; опреште te. «Ὅσα μὲν ἄλλοισι εἴρηται, ἐάσομεν, τὰ δὲ ἄλλοι οὐ κετελάβοντο, τουτέων μνήμην ποιήσομαι». Ер: п' аѣ апѫкаt съ ле zікъ. «Χρὴ καταλαμβάνειν τὰς διαφοράς». Ер; съ ле опріаskъ. (шi пas:) «Καταληπτέος ἐστιν ἡμῖν θανάτῳ». Ер: «Πόλις κατειλημμένη». Тѫч: (шi fіг:) «Τὸν αἴτιον τῶν γενομένων καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου». Dm: (везї шi καταλήψιμος). 2) (fіг:) înцелегѣ, прічепѣ.

«Οὐ καταλαμβάνω». Лвч: (шi miж: преа pap). «Καταλαμβάνομαι, ὅτι οὐ προσωπολήπτης ὁ Θεός». Skp: (шi пas:) «Δυνάμεις ἐντελῶς καταλαμβανόμεναι». Лks: 3) (în a tpeia пeps: saŭ în партч:) пpiвeшte, ape pеланie; saŭ se întîmпль. «Ἁ καταλαμβάνει τὴν πόλιν». Ep: kîte пpiвesк ла, se atinr de opaшŭ. (шi кŭ inf:) «Κατέλαβεν αὐτὸν ἄπαιδα ἀποθανεῖν». Ep: "Καὶ σφέας καταλαμβάνειν πάντας ἅμα σοὶ στρατεύεσθαι». Ep: »Καταλελάβηκε ἐμὲ τοῦτο εἰς ὑμέας ἐκφῆναι». Ep: (шi în партч:) «Ἀπελθὼν ἐσήμαινε αὐτῷ τὰ καταλαβόντα». Ep: челе întîmплate. «Ἡ ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδών». Epd.

Κατάλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte stpълŭчitŭ, лŭminosŭ.

Καταλαμπτέος, α, ον, Ion: în локŭ de καταληπτέος.

Κατα-λάμπω, biit: -λάμψω, (кŭ нen: saŭ ак:) лŭчeskŭ, лŭminezŭ neste чева. || (nestp:) sîntŭ foapte stpълŭчiosŭ. [de ŭnde

Κατάλαμψις, εως (ἡ), мŭлтъ stpълŭчipe, лŭminape.

Κατα-λανθάνω, biit: -λήσω, (кŭ ак:) pъmîiŭ askŭnsŭ (nenpiчenŭtŭ, nesimнitŭ) de чinева кŭ totŭл.

Κατ-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, simнŭ dŭpepe, (шi fir:) mîxnipe преа мŭлтъ.

Κατ-αλγύνω, biit: -υνῶ, пpiчinŭieskŭ mapî dŭpepi, (шi fir:) mape mîxnipe.

Κατα-λεαίνω, biit: -ανῶ, netezeskŭ, лŭstpezŭ чева de totŭ; (fir:) perŭлezŭ (înлesneskŭ) кŭ desъвîpшipe.

Καταλέγμενος, η, ον, noet: în локŭ de καταλεγόμενος, кŭлкatŭ. (партч: ал лŭi...

Καταλέγω, biit: -λέξω, zikŭ пe pîndŭ, saŭ кŭ skŭmпътate, повesteskŭ кŭ амъpŭntŭл, înшipŭ. «Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ 'κεῖνον κατάλεξον, εἴπου ἔτι ζώει, ἢ ἤδη τέθνηκεν». Od: Δ. «Χρέος κατέλεξε». Tкр: «Τί πρῶτον καταλέξω»; Tкр: «Καταλέγοντι τοὺς ἄνω ἀεὶ πατέρας αὐτέων». Ep: (шi кŭ нen:) «Καταλέγων τῶν χρησμῶν». Ep: (шi пas:) «Τοὺς Δωριέων βασιλῆας καταλεγομένους ὀρθῶς ὑπ' Ἑλλήνων». Ep: 2) tpeкŭ în каталогŭ, saŭ peнistpŭ; înpoлезŭ (пpiнч: despre pекpŭтаніe); (în нen:) пŭiŭ în pîndŭ, întpenŭмъpŭ; (npin întind:) sокоteskŭ de чева. «Τοὺς πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ἱπποτροφεῖν κετέλεξε». Ksn: (шi miж:) «Ἐπεψηφίσαντο ὁπλίτας τε αὐτῶν κατελέξασθαι χιλίους, ἱππέας δὲ ἑκατὸν, τριήρεις δὲ πεντήκοντα». Ksn: (шi пas:) «Κατειλεγμένος ἱππεύειν». Лks: шi npin întind:) «Εὐεργεσίαν καταλέγειν, ὅτι шi чл:». Ksn: o sокотiа de... (вezi шi καταγράφω). 3) (miж:) noet: мъ кŭлкŭ, saŭ (пе вiitopŭ) мъ dŭкŭ, sъ мъ кŭлкŭ (sъ dopмŭ). «Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο». Ил: I: (вezi mi λέγω simплŭ).

Κατα-λείβω, biit: -λείψω, noet: topnŭ пе пъmîntŭ; (miж:) мъ въpsŭ din 'налтŭ локŭ, кŭpгŭ жоs; мъ toneskŭ, шi пiкŭ; (fir:)= Κατατήκομαι, мъ toneskŭ, мъ пpъпъdeskŭ.

Κατάλειμμα (τὸ), pъmъшiнъ, pestŭ. [καταλείπω].

Κατάλειπτος (ὁ, ἡ), [καταλείφω] ŭnsŭ, snoitŭ пе toate пъpнiле. 2) pъmasŭ, npisositŭ. [din

Κατα-λείπω, biit: -λείψω, лasŭ пе пъmîntŭ; saŭ пъpъseskŭ de totŭ; лasŭ în diskpeнia кŭiва. 2) лasŭ dŭпe moaptea, saŭ în ŭpma mea (mошtenipe, saŭ npisosŭ); (de ŭnde пas:) pъmîiŭ ка pъmъшiнъ, saŭ dpoжdiï пе fŭndŭ; npisoseskŭ. 3) (кŭ inf:) лasŭ (înгъdŭiŭ) a se faчe чева.

Κατα-λειτουργέω-ῶ, biit: -ήσω, келтŭiеskŭ чева întp'o пŭвлiкъ tpeвŭiнъ, saŭ slŭжвъ.

Κατ-αλείφω, biit: -αλείψω, ŭnгŭ, snoieskŭ чева neste totŭ.

Κατάλειψις, εως (ἡ), лъsape, пъpъsipe (akt: saŭ пas:); лъsape de npisosŭ, saŭ pъmъшiнъ în ŭpmъ. [καταλείπω].

Καταλείφω, biit: ал лŭi καταλείπω, saŭ καταλείφω.

Κατα-λεπτολογέω-ῶ, biit: -ήσω, eksпликŭ, analisŭ чева кŭ мŭлтъ амъpŭнніme, saŭ eksaktitate.

Κατα-λεπτύνω, biit: -υνῶ, sŭвнiezŭ de totŭ.

Καταλευκαίνω, biit: -ανῶ, 'пълвeskŭ чева de totŭ; (fir:) eksпликŭ foapte desлŭшit. [din

Κατάλευκος (ὁ, ἡ), алвŭ de totŭ. [κατὰ, λευκός]. [de ŭnde

Καταλευκόω-ῶ, biit: -ώσω, = Καταλευκαίνω-

Καταλεύσιμος (ὁ, ἡ), вpednikŭ de вътŭt кŭ пieтpe. [din

Κατα-λεύω, biit: -λεύσω, вatŭ кŭ пieтpe. 2) (Esix;) apŭnкŭ пе osînditŭ în пieтpъpiï, saŭ okne de metaле, ка sъ se мŭnчiaskъ.

Κατ-αλέω -ῶ, biit: -αλέσω, мачinŭ de totŭ.

Κατα-λήγω, biit: -λήξω, înчetezŭ, sfîpшeskŭ. «Αὐτοῦ καταλήγομεν μαθεῖν, τί λέγεται». Ap:

Κατα-λήθομαι, biit: -λήσομαι, noet: (кŭ нen:) ŭitŭ de totŭ.

Κατα-ληΐζομαι, biit: -ίσομαι, жъфвіеskš de totš.

Καταληκτικὸς, ἡ, ὸν, kape este ла sfîp-шitš; (paptik: bepsš) лiпsitš, saš npisositš întp' šna, saš doъ siлabe ла sfîpшitš. (în-npot: de ἀκαταληκτικὸς, bezî ziч:). [κατα-λήγω]. [de šnde

Καταληκτικῶς, adb: кš totšл, кš desъ-bîpшipe; înкеїat. «Καταληκτικῶς ἔδωκας». Ap: Eпikt: «Καταληκτικῶς ἔχειν περὶ ταῦ-τα». Eпikt: a se îndeлetniчi nšmaî întp' a-чestea.

Κατάληξις, εως (ἡ), înчetape; sfîpшitš; (rpam:) tepminaцia, saš siлaba de ла sfîpшitš. [καταλήγω].

Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adb:) -ικῶς, nštinчosš, depinsš, îndemînatikš a anška; a sšpnpinde, a npîчene, шi чл: (bezî κα-ταλαμβάνω). [din

Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, de anškat, de npins; saš konpîns; de kîшtirat; de npîчenšt, шi чл: 2) întîmnлatš, benitš ne neшtište. [καταλαμβάνω, bezî bepbšл ne ла sfîpшitš).

Κατα-ληρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кš цen:) bîpfeskš dînaintea, saš înnpotiba кšiba; ameцeskš ne чineba кš bîpfitšpî. [2) (кš ak:) bîpfind, rлšmind nîeрzš чeba. «Κα-τελήρησα τὴν ἐξωμίδα». At:

Καταλήψιμος (ὁ, ἡ), nštinчosš, saš кš-biinчosš de a se npinde; bpednikš de o-sîndit. [din

Κατάληψις, εως (ἡ), npindepe, saš кš-npindepe (akt: saš nas:); лšape în stъ-nînipe; (npin întind:) atakš de o nebpîkъ boaлъ, = Καταληψία. (bezî шi ἐπιληψία); (mšsik:) stъpšinцъ (цinepe) de maî mšлtъ bpeme întp' šnš rлasš, = Κράτημα; (fir:) npîчenepe, înцeлeцepe; (npin întind:) ko-npinsa, saš înцeлeasa idee. «Τέχνη ἐστι σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων πρὸς ...». Лšч: (καταλαμβάνω].

Κατα-λιθάζω, biit: -άσω, шi

Κατα-λιθοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, batš de totš, omopš кš nîetpe.

Κατάλιθος (ὁ, ἡ), nлinš de (înnodobitš кš) npeцioase nîetpe. [κατὰ, λίθος].

Κατα-λιθόω -ῶ, biit: -ώσω, = Καταλι-θοβολέω. «Μήλοις — ». Fiлstp:.

Κατα-λιμπάνω, biit -λείψω, = Καταλείπω.

Κατα-λιπαίνω, biit: -ανῶ, înrpaшš de totš.

Κατα-λιπαρέω -ῶ, biit: -ήσω, porš foap-te mšлt.

Κατ-αλίσκομαι, biit: -αλώσομαι, Ion: în лokš de καθαλίσκομαι, mъ npinzš, kazš în stъnînipea кšiba.

Κατα-λιχμάζω, biit: -άσω, лinrš neste totš.

Κατα-λιχνεύω, biit: -εύσω, кeлtšieskš ne mînкъpî лъкomoase.

Καταλλάγδην, adb: în skimbš, saš skim-bat; în peчiпpokš. [шi

Καταλλαγὴ (ἡ), skimbape, saš skimbš (npinч:) de moneтъ, шi kîшtiršл npobe-nitš dintp' aчeasta, (Itл:) kambiš. (bezî шi ἐπικαταλλαγή). 2) (fir:) înnpietenipe, în-nъkape. [шi

Καταλλάκτης, ου (ὁ), înnpietenitopš, saš înnъкъtopš. 2) (maî noš)= Ἀργυραμοιβὸς, zapafš.

Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikš a în-nъka, a înboi ne чeî înbpъжbiцî. 2) maî noš) îndemînatikš, saš кšbenitš ла skim-bape de monete, saš banî. [din

Κατ-αλλάσσω(ττω), biit: -άξω, skimbš šna ne aлta, fakš skimbš; (naptik:) skim-bš moneтъ кš kîшtirš. 2) (fir:) înnakš, înboieskš înbpъжbiцî; (шi miж:) mъ în-nakš кš чineba. «Καταλλάσσετο τὴν ἔχθραν τοῖσι στασιώτῃσι». Ep: «Θεοῖσιν ὡς καταλ-λαχθῇ χόλου». Sof: (bezî шi διαλλάσσω).

Κατάλληλος (ὁ, ἡ), nšsš šnšл înnotpi-bъ, în dpentš кš aлtšл, în peчiпpokš. (în-npot: de παράλληλος). 2) (npin întind:) notpibitš, nponopцionatš, konfopmš; (npin întind:) kontimnopanš. [κατὰ, ἀλλήλων]. [de šnde

Καταλληλότης (ἡ), nosiцie, saš stape de doъ лšкpъpî nšse înnotpibъ šnšл de aл-tšл; (npin întind:) notpibitate, nponopцie. [шi

Καταλλήλως, adb: în nosiцie, saš kinš de notpibitate, în nponopцie, шi чл:

Κατ-αλοάω -ῶ, biit: -ήσω, fъpîmiчezš, (ka snicîî de rpîš în apie); batš tape, o-mopš de bъtaie.

Καταλογάδην, [κατὰ, λόγος] adb: în npozъ. (bezî шi καταλογή).

Καταλογεὺς, έως (ὁ), înskpiitopš în ka-taлorš, kondikъ, шi чл: (npinч:) de osta-шî, saš tpibštapî; (în цen:) цiitopš de pe-цistpe, saš къstъtopš de sokoteлî, (fpanц:) kontpoлopš. [κατάλογος].

Κατ-αλογέω -ῶ, biit: -ήσω, (кš ak: saš цen:) sokoteskš de nimikš, despeцšieskš; neînrpiжeskš.

Καταλογὴ (ἡ), tpeчepe în peцistpš, ka-tarpafie; înnъpцipe în kлase. 3) чitipe (ne-kîntape) de kîntikš. [καταλέγω].

Καταλογία (ἡ), bezî καταλοχία.

Κατα-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, tpeкš чeba

în каталогв, întpenвтръ. «Ἐν τοῖς ἀδίκοις καταλογίζεσθαι τούς ἀχαρίστους». Ksn: 2) цій în sokoteaлъ; (fir:) sokoteskв de чева, «Εὐεργεσίαν καταλογιῇ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τοσαύτῃ ὕβρει». Лвч: «Οὐ καταλογίζομαι πρός ὑμᾶς τὸ εὐεργέτημα». Dm: 3) = Καταλέγω, побestesкв пе pîndв. 4) sokoteskв кв mintea, mъ rîndeskв (Ап:). [de вnde

Καταλογισμὸς (ὁ), tpeчepe în sokoteaлъ, saв în peцistpв; înnвmъpape.

Κατάλογος (ὁ), (în цen:) каталогв, катаrpafie; (партik:) таблъ, în кape se înskpiaв чetъцenії потрівіцї ла слвжбъ (прінч:) ostъшеаскъ. (de вnde) «Καταλόγους ποιεῖθαι». Твч: a înpoлa ostaшї, a pekpвta. «Οἱ ὑπέρ τόν καταλογον». Лкs: tpeквцї пeste bîpsta ostъшеаскъ. [κατὰ, λόγος].

Κατ-αλοιάω-ῶ, biit: -ήσω, поеt: în локв de καταλοάω.

Κατάλοιπος (ὁ, ἡ), ръmasв, пpisositв. [καταλείπω].

Κατ-αλοκίζω, biit: -ίσω, faкв чева totв бръzdъtвpї, adiкъ кръпътвpї, srîpiitвpї, sfîmiв кв вnгііле.

Κατα-λούω, biit: -λούσω, лaв topnînd апъ din капв neste tpвпв ла вале, saв лimпezeskв кв мвлtъ апъ; кeлtвieskв мвлt în бъї; (în цen: fir:) кeлtвieskв fъръ mілъ, некрвцat.

Καταλοφάδια, adв: поеt: [κατὰ, λόφος] neste гpвmazвл, saв вmepiї квїва.

Καταλοχία (ἡ), чеatъ ostъшеаскъ, saв înпъpцipe în ostъшешtї чеte. «Ἐν καταλοχίαις (îndpent: «Ἐγκαταλοχίσαι) ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ αὐτοῦ». Skp: [шi

Καταλοχίζω, biit: -ίσω, înпарцв, saв apanжezв în ostъшешtї чеte. [κατὰ, λόχος]. [de вnde

Καταλοχισμός (ὁ), înпъpцipe, saв apanжape în ostъшешtї чеte.

Κατάλσης, εος (ὁ, ἡ), плінв de пвdвpї лвnкoase. [κατὰ, ἄλσος].

Κατα-λυγίζω, biit: -ίσω, лerв neste totв кв пвїеле de ръкitъ, saв salчie.

Καταλυκουργίζω, biit: -ίσω, (kom:) поmeneskв des în ажвtорвл meв шi înпpotiва квїва леціле лвї Лікврrв. [κατὰ, Λυκοῦργος].

Κατάλυμα (τὸ), локв de rъzdвipe, oteлв, шi чл: (bezї шi κατάλυσις 2). [καταλύω].

Κατα-λυμαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, batъmв de totв, пръпъdeskв.

Κατα-λυμακόω-ῶ, biit: -ώσω, = Καταλυμαίνομαι.

Καταλύμανσις, εως (ἡ), mape вътъmape, пръпъdipe. [καταλυμαίνομαι].

Καταλύσιμος, (ὁ, ἡ), пвtinчosв saв квbiinчosв a se stpiкa, a se desfiinцa кв totвл. [din

Κατάλυσις, εως (ἡ), stpiкape, пръпъdipe, desfiinцape, sfîpшipe de чева; (fir:) moapte. 2) rъzdвipe вndeва; (npin întind:) în локв de κατάλυμα, локв de rъsdвit, (Твpч:) ханв, шi чл: «Σταθμοὶ τε πανταχῇ εἰσι βασιλήϊοι καὶ καταλύσεις κάλλισται». Ep: [καταλύω].

Κατα-λυσσάω (ττάω)-ῶ, biit: -ήσω, tвpbezв de totв, saв asвnpa квїва.

Καταλυτήριον (τὸ), =Κατάλυμα, локв de rъzdвipe. [шi

Καταλυτής, οῦ (ὁ), stpiкъtopв, пръпъditopв, desfiinцъtopв de чева. [шi

Καταλύτης, ου (ὁ), попоsitв, ръmasв în razdъ вndeва. [din

Κατα-λύω, biit: -λύσω, desfaкв чева în пъpціле, din кape a fost-komnвsв, stpiкв de totв; sвpпв din temeлії; (fir:) desfiinцezв; (în цen:) пръпъdeskв. «Πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα». Iл: B. «Καταλύειν τὴν γέφυραν». Ep: «Μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει». Ep: «Τὸν δῆμον καταλύοντι». Ksn: «Ἐπεχείρησε καταλῦσαι τὴν ἀρχήν αὐτῶν (τῶν βασιλέων)». Ksn: (шi пas:) «Εὐθέως κατελύθησαν». Ksn: 2) desлerв de totв; (npin întind:) daв sfîpшitв, înчetezв. «Σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους». Od: Δ. съ desхътъm. «Καταλύειν τὴν στρατιάν (τὸν πότον, τὴν φυλακὴν)». Лкs: a desfaче, a pisipi. «Καταλύειν τὴν θυσίαν». Ksn: «Καταλύειν τὸν πόλεμον (τὸν πλοῦν, τὸν λόγον, τὸν βίον)». Лкs: (шi кв цen: indip:) «Κατέλυσεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς». Ksn: (шi eл:) «Καταλύουσι πρὸς Ἀθηναίους». Ksn: se înпъчвіesk «Μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν... ». Ksn: съ нв se înвоїаскъ кв... «Πύκτης ὢν κατέλυσε». Лкs: a înчetat de a fi...». «Ἡ πατρῴα δόξα ἐν σοὶ καταλύει». Dm: «Οἱ ἐν πολιᾷ καταλύσαντες». Грr: чеї че aв mвpit. (шi miж:). «Εἰς ἀρετὴν καταλυσάμενοι βίον». Eвp: 3) (de вnde npin întind: шi eл: de πορείαν) попоseskв, rъzdвieskв вndeва în кълъtopie. «Εἰς πανδοχεῖον (παρά τινα, saв παρά τινι) καταλύειν». Пл: Твч Dm:

Κατα-λωβάω -ῶ, biit: -ήσω, чівntezв пe чinева în toate mъdвлapeле, îл skілоцeskв de totв.

Κατα-λωφάω (шi Ion: -έω) -ῶ, aiit: -ήσω, (stpъm: шi nestpъm:) înчetezв, kontenesкв кв totвл.

Καταμάγειον, (τὸ), [καταμάσσω] шtepгapв.

Κατα-μαγεύω, biit: -εύσω, fermekš kš totšл.

Κατα-μαθηματικεύομαι, biit: -εύσομαι, (kš ak:) kopšnš o шtiinцъ npintp' o nenotpibitъ anликацie шi amestekape de matematiче demonstpaцiĭ.

Καταμάθησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ înвъцape, saš npîчenepe. (шi

Καταμαθητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikš a înвъца, a înцeлeцe чева вine, saš eksakt. [καταμανθάνω].

Κατα-μαίνομαι, biit: -μανοῦμαι, saš -μανήσομαι, (kš цen:) nebšneskš kš totšл înnpotiва kšîва.

Καταμάκτης, [καταμάσσω] ου (ὁ), шtepгъtopš de înвъїaцi.

Κατα-μαλακίζω, biit: -ίσω, фakš ne чinева de totš moлiчosš (nebiteazš, tpîndaвš). || (miж:) mъ moлeшeskš kš totšл.

Κατα-μαλάσσω(ττω), biit: -άξω, moĭš de totš; (fir:) înвлînzeskš, miшkš snpe miлъ, saš konnъtimipe.

Κατ-αλδύνω, biit: υνῶ, noet: miчeskš, sлъвeskš чева de totš. (vezĭ шi simплšл).

Κατα-μαλθακίζω, biit: -ίσω, =Καταμαλακίζω.

Κατα-μαλθάσσω, biit: -άξω, = Καταμαλάσσω.

Κατα-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, (nex: κατέμαθον, шi чл:) înвъцš kš desъвîpшipe, saš skšmnъtate; oвsepвš kš лšape a minte; înцeлeгš, npîчenš вine.

Κατα-μαντεύομαι, biit: -εύσομαι, (kš цen: saš dat:) npoopoчeskš despe чева, saš înnpotiва kšîва; (kš ak:) daš kš sokoteaлa; npeгîчeskš.

Κατα-μαραίνω, biit: -ανῶ, вeшteжeskš kš totšл; (miж: despe panъ) mъ desšшfлš, mъ desoвpinteskš.

Κατα-μαργάω (шi Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, =Καταμαίνομαι.

Κατα-μάρπτω, biit: -μάρψω, noet: în лokš de καταλαμβάνω, anškš, npinzš, soseskš ne чinева din špmъ.

Κατα-μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (kš цen: îndip:) mъptšpiseskš înnpo tiва kšîва; (kš ak:) dovedeskš de pъš, de sanpoвezš, osîndeskš.

Κατα-μασσάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mesteкš ĭšte; mъnînkš de totš.

Κατα-μάσσω (ττω), biit: -μάξω, шtepгš вine de totš.

Κατα-μαστεύω, biit: -εύσω, kaštš npetštindinea, saš kš stъpšinцъ.

Κατα-μαστίζω, biit: -ίξω, вiчišĭeskš tape; вatš ne oвpazš.

Κατα-ματεύομαι (-ττεύομαι), biit: -εύσομαι, шi Κατα-μάττομαι, biit: -μάξομαι, =Εἰσμάττομαι, ninъĭš чева ne dinъšntpš. «Πτερῷ —» Inkp: kšpъцš pana ne dinъšntpš kš nanъ. (vezĭ шi κατεμματέω, шi καταμηλόω).

Κατα-μάχομαι, biit: μαχέσομαι, шi -μαχήσομαι, înfpîngš, вipšĭeskš în вътaлie.

Κατ-αμάω-ῶ, biit: -ήσω, noet: гpъmъdeskš (ka seчepъtopiĭ) înnpešnъ, saš šna neste aлta, fakš kлъĭ.

Καταμβλακεύω, гpeш: în лokš de καταβλακεύω.

Κατ-αμβλόω-ῶ, biit: -ώσω, шi Κατ-αμβλύνω, biit: -υνῶ, tîmneskš de totš.

Καταμβὼ, όος -οῦς (ἁ), Dop: noгopîpe лa вaлe. (vezĭ шi ὀπισαμβὼ).

Κατα-μεγαλαυχέω-ῶ, biit: -ήσω, (kš цen:) mъ îълeskš, mъ mîndpeskš asšnpa kšîва, saš despe чева.

Κατα-μεγαλοφρονέω-ῶ, biit: -ήσω, desnpeцšĭeskš ne чinева din mъpeцie saš mîndpie.

Κατα-μεθύσκω, biit: -μεθύσω, înвътš ne чinева npea mšлt. || (miж:) šmвлš tot вeatš.

Κατα-μεθύω, biit: -ύσω, sîntš вeatš, saš mъ înвътš kš totšл.

Κατ-αμείβομαι, biit: -αμείψομαι, pesnšnzš.

Κατα-μειδιάω-ῶ, biit: -άσω, (kš цen:) zîmвeskš a pîde (kš desnpeцšipe) despe чева. «Θανάτου —». Ios:

Κατα-μειλίσσομαι (ττομαι), biit: -ίξομαι, înвлînzeskš, înвšnezš, saš npin mîngîĭepĭ шi лingšшipĭ atpagš komnъtimipea kšîва.

Καταμελεϊστὶ, [καταμελίζω] adв: noet: în вškъцeлe.

Κατα-μελετάω-ῶ, лiit: -ήσω, meditezš, saš înвъцš чева вine npin deasъ meditaцie.

Κατ-αμελέω-ῶ, biit: -ήσω, (kš цen:) neîngpiжeskš, лeneвeskš чева kš totšл.

Κατα-μελίζω, biit: -ίσω, ta napцš în mъdšлapeлe saлe.

Κατα-μελιτόω-ῶ, biit: -ώσω, šngš чева neste totš kš mĭepe; (fir:) îndšлчeskš de totš.

Κατα-μέλλω, biit: -μελλήσω, întîpziezš, amînš чева fъpъ kšвîntš. (se konf: kš καταμελέω).

Κατάμεμπτος (ὁ, ἡ), foapte xšлitš, saš вpednikš de defъĭmat. [din

Κατα-μέμφομαι, biit: -μέμψομαι, (kš ak: dipek: шi dat: saš ak: indip:) xšлeskš, defaĭmš, чeptš ne чinева npea mšлt· [de šnde

Κατάμεμψις, εως (ἡ), чeptape, doжъnipe, defъĭmape asšnpa kšîва.

Κατα-μένω, виit: -μενῶ, staš, рътîîš, ѕnde m'amš aflat.

Κατ-αμέργω, виit: -αμέρξω, mѕлгš (ші авѕѕ: кѕлегš) de totš; stopкš toatъ zeama.

Κατα-μερίζω, виit: -ίσω, despapцš în мѕлte пърцĭ; saš înпарцš ла mѕлцĭ. [de ѕnde

Καταμέρισις, εως (ἡ), ші Καταμερισμός (ὁ), despърцire de чева în maĭ mѕлte пърцĭ; înпърцire ла maĭ mѕлцĭ.

Καταμέστιος (ὁ, ἡ), poet: în локš de...

Κατάμεστος (ὁ, ἡ), плinš кѕ desъвîршire. [κατά, μεστός]. [de ѕnde

Καταμεστόω -ῶ, виit: ώσω, ѕmплѕ de totš (пînъ în вѕze).

Κατα-μετρέω -ῶ, виit: -ήσω, шъѕѕрš чева foapte eкsaкt (în toate dimensiiлe); (кѕ dat: îndip:) daš кѕ шъѕѕръ (кѕ коtš, ші чл:). [de ѕnde

Καταμέτρημα (τὸ), op че s' a mъѕѕрat, saš s' a dat кѕ mъѕѕръ eкsaкt. 2) = кѕ

Καταμέτρησις, εως (ἡ), eкsaкtъ mъѕѕpape (прinч:) de ѕѕпрafaцa ѕnѕĭ локš.

Καταμήκεα, (ка din καταμήκης, εος) грешк în локš de κατὰ τὰ μήκεα.

Κατα-μηλόω -ῶ, виit: -ώσω, (хipѕpц:) вîрš milѕл în panъ; (în цen:) вîрš чева ка ѕnš milš ѕndeва (sпpe eк: deцetѕл în rîtš, ка sъ върѕš). (de ѕnde) «Ἀναγκάζω πάλιν ἐξεμεῖν, ἄττ' ἂν κεκλόφωσί μου, κημὸν καταμηλῶν». Apstf: прin жѕdiкatъ.

Καταμήνιος (ὁ, ἡ), каpe se face, se peнetъ пе fie-каpe лѕнъ. (de ѕnde || sѕвst:) Καταμήνια (τὰ), fipea mѕĭepiлop. [κατά, μήν]. [de ѕnde

Καταμηνιώδης, εος (ὁ, ἡ), atîнгъtopš de, saš asemenea кѕ fipea mѕĭepiлop.

Καταμήνυσις, εως (ἡ), вestipe ла toцĭ, пѕвлiкape; desлѕшipe. 2) dape пе faцъ de o taĭнъ; tpъdape de fъкъtopš de peлe, ші чл: [din

Κατα-μηνύω, виit: -ύσω, înкѕнoшtinцezš tѕtѕлop. 2) daš пе faцъ o taĭнъ înпpotiвъ; tpъdaš în mîna stъпînipiĭ пе ѕnš fѕгapš de жѕdiкatъ, saš fъкъtopš de peлe, ші чл:; daš mъptѕpie înпpotiва кѕĭва. «Ὃς ἂν καταμηνύσῃ τὸν δεῖνα, λήψεται μισθὸν τάλαντον». Ksn: «Μάλα σευ ψευδομένω κατεμάνυσεν». (Лак:) Ksn: te a вѕdit, къ minцĭ.

Κατα-μιαίνω, виit: -ανῶ, mînжeskš de totš. (pas:) mъ înвpaкš de жaлe пеntpѕ moptš. (Ep: 6. 58). (vezĭ ші Левit: 21. 1—7:)

Κατα-μίγνυμι, виit: μίξω, amestекš de totš.

Καταμικρὸν, (în локš de κατὰ μικρὸν) кîte нѕцinš, tpeнtat.

Κατα-μιμέομαι -οῦμαι, виit: -ήσομαι, imitš чева satipiчeшte sпpe pîsš.

Κατα-μιμνήσκομαι, виit: καταμνήσομαι, 'mĭ adѕкš a minte пpea вine.

Κατάμιξις, εως (ἡ), amestекape de totš. [din

Καταμίσγω, виit: -μίξω, poet: în локš de καταμίγνυμι.

Κατα-μισθοδοτέω-ῶ, виit: -ήσω, кeлtѕĭeskš mѕлtš în dъpĭ de плaтъ (пpiнч: ла ostaшĭ); кopѕнš прin mitѕpĭ.

Κατα-μισθοφορέω -ῶ, виit: -ήσω, daš плъцĭ ковîршitoape (пpiнч: ла ostaшĭ).

Κατα-μνημονεύω, виit: -εύσω, цiš вine minte.

Κατα-μολίσκω, виit: -μολοῦμαι, Sхол: în локš de καταβλώσκω.

Κατάμομφος (ὁ, ἡ), = Κατάμεμπτος. 2) poet: хѕлitopš; doжъпitopš. [κσταμέμφομαι].

Καταμόνας, (în локš de κατὰ μόνας) adв: în parte, în sinгѕpъtate.

Καταμονὴ (ἡ), stъpѕipe, dъinipe maĭ mѕлtъ вpeme întp'ѕнš локš. [καταμένω].

Κατα-μονομαχέω -ῶ, виit: -ήσω, вipѕĭeskš пе чinева în dѕeлš.

Κατάμονος (ὁ, ἡ), stъpѕitopš; dъinitopš, statopniкš. [καταμένω].

Καταμόσχευσις, εως (ἡ), пpъsipe de o плantъ прin pesъdipe. [din

Κατα-μοσχεύω, виit: -εύσω, înmѕлцeskš feлѕл ѕneĭ плante прin pesъdipe de вlъstapeлe saлe.

Κατα-μουσόω-ῶ, виit: -ώσω, înпodoвeskš чева кѕ гpaцiiлe mѕseлop (înвъцъĭѕpъ, poesie, ші чл:).

Κατάμπελος (ὁ, ἡ), плinš de виĭ. [κατά, ἄμπελος].

Κατ-αμπέχω, ші Καταμπίσχω, виit: -αμφέξω, înвpaкš neste totš.

Κατα-μυθολογέω-ῶ, виit: -ήσω, desmĭepdš, saš amъцeskš кѕ fавѕлe.

Κατα-μυκτηρίζω, виit: -ίσω, вatжокоpeskš пе чinева de totš.

Κατ-αμύνομαι, виit: -αμυνοῦμαι, îmĭ pesвѕнš asѕпpa кѕĭва.

Κατα-μυρίζω, виit: -ίσω, ѕdš, saš stропeskš neste totš кѕ mipesme.

Κατάμυσις, εως, (ἡ), miжipe de oкĭ. [καταμύω].

Κατα-μύσσω (ττω), виit: -ύξω, sгîpiš adînк, sfîшiš de totš.

Κατα-μυττωτεύω, виit: -εύσω, fpeкš вine, pisezš чева ка mînкapea μυττωτόν(vezĭ ziч:).

Κατα-μύω, виit: -μύσω, miжeskš din oкĭ,

dopmitezȣ; apomezȣ; adopmȣ; (прin înтind;) mopȣ. 2) fакȣ кȣ окїȣл.

Κατ-αμφιέννυμι, biit: -αμφιέσω, = Καταμπέχω, акоперȣ neste totȣ.

Κατ-αμφίζομαι, biit: ίσομαι, mъ despapцȣ, mъ taїȣ în doъ.

Κατα-μωκάομαι -ῶμαι biit: -ήσομαι. (кȣ цen:) îmї batȣ mȣлt жокȣ de чineва. [de ȣnde

Καταμώκησις, εως (ἡ), batжокоpipe пpea mȣлtъ de чineва.

Κατα-μωλύνω, biit: -υνῶ, = Καταμβλύνω, notoлeскȣ dȣpepї.

Κατα-μωλωπίζω, biit: -ίσω, fакȣ tpȣnȣл кȣїва totȣ pъnї (вътîndȣ 'л).

Κατα-μωμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, = Καταμέμφομαι, хȣлeскȣ foapte.

Κατά-μωραίνω, biit: -ανῶ, пpъпъdeскȣ чeва în nepozії, saȣ din nepozie.

Κατ-αναγκάζω, biit: άσω, siлeскȣ, stpimtopezȣ, înпiлezȣ пe чineва пpea mȣлt; (хipȣpц:) aшezȣ лa локȣл лop oaseлe e-mite din înкeїetȣpї. [de ȣnde

Κατανάγκασις, εως (ἡ), siлȣipe, înпiлape mȣлtъ. 2) aшezape de osȣ лa локȣл сȣȣ.

Κατανάγκη (ἡ), = Κατανάγκασις. 2) ȣnȣ feлȣ de плantъ, че epa ȣȣnъ de a fache de dparoste. (de ȣnde 3) (în цen:) лiпiчїȣ. «Ἐρωτικαὶ κατανάγκαι». Sin: [κατὰ, ἀνάγκη].

Κατανάθεμα (τὸ), (Бiѕep:) ȣлestemȣ гpozавȣ. [κατὰ, ἀνατίθημι]. [de ȣnde

Κατ-αναθεματίζω, biit: -ίσω, ȣлestemȣ pe-netînd de mȣлte-opї, anatema съ fie.

Κατ-αναιδεύομαι, biit: -εύσομαι, (кȣ цen:) mъ poptȣ кȣ mȣлtъ nepȣшinape, шi o-ȣpъznічie înпpotiва кȣїва.

Κατ-αναιδίζομαι, biit: -ίσομαι = Καταναιδεύομαι. [de ȣnde

Καταναιδιστὴρ (ὁ), noet: foapte nepȣшinatȣ, oȣpaznікȣ.

Κατα-ναιετάω -ῶ, noet:=Καταναίω.

Κατ-αν-κισιμόω -ῶ, biit: -ώσω, кeлtȣїeскȣ neste mъsȣpъ.

Κατ-αναισχυντέω -ῶ, biit: -ήσω. = Καταναιδεύομαι.

Κατα-ναίω, шi Κατα-ναίομαι, biit: -νάσομαι, (nex: κατενασάμην) noet: локȣїeскȣ, saȣ mъ aшezȣ ȣndeва кa локȣitopȣ, saȣ колonȣ; (шi în nex:) nonȣлezȣ ȣnȣ локȣ.

Κατ-ανα-λείχω, biit: -λείξω, лinгȣ de totȣ.

Κατ-αναλίσκω, biit: -αλώσω, кeлtȣїeскȣ чeва, пpъпъdeскȣ de totȣ. [de ȣnde

Κατανάλωσις, εως (ἡ), кeлtȣipe, пpъпъdipe de totȣ.

Κατα-ναρκάω -ῶ, biit: -ήσω, amopцeскȣ de totȣ. 2) (кȣ цen:) лeneвeскȣ чeва кȣ totȣл.

Κατ-ανασκύλλω, biit: -σκυλῶ, sȣпъpȣ, stpîmtopezȣ пpea mȣлt.

Κατα-νάσσω, biit: νάξω, batȣ чeва tape, кa съ se кaлче.

Κατα-ναυμαχέω -ῶ, biit -ήσω, bipȣїeскȣ пpin ȣъtaїe naвaлъ (пe mape).

Κατ-ανδρίζομαι, biit: -ίσομαι, (кȣ цen:) bipȣїeскȣ de totȣ лȣntîndȣ-mъ biteжeшte.

Κατανδρολογία (ἡ), гpeш: în локȣ de κατ' ἀνδρολογίαν; saȣ = Ἀνδρολογία, stpînцepe, aлeцepe de ȣъpȣaцї, înpoлape în oaste; кapitaцie, saȣ daждie de fie-кape ȣъpȣatȣ.

Κατα-νεανιεύομαι, -biit: -εύσομαι, mъ mînдpeскȣ пpea mȣлt; (кȣ цen:) mъ poptȣ кȣ tinepeaскъ semeцie asȣпpa кȣїва.

Κατα-νείσσομαι, noet: = (saȣ гpeш: în локȣ de) κατανίσσομαι.

Κατανεμέσησις, εως (ἡ), mape nemȣлцȣmipe, neкъжipe. [κατὰ, νεμεσάω].

Κατα-νέμω, biit: -νεμῶ, înпapцȣ (шi miж: mъ înпapцȣ) чeва de'o notpiвъ, saȣ de totȣ. 2) (pap) naскȣ bite; (miж: despre bite) pozȣ пъскînd; (шi fiг:) «Τὸ πῦρ κατανέμεται τὴν ὕλην». Лкs:

Κατανέομαι, шi Κατανεῦμαι, (fъpъ biit:) noet:=Κατανίσσομαι (къpȣїa цine ȣne-opї локȣ de biitopȣ).

Κατανεύσιμος (ὁ, ἡ), despre кape se noate чineва îndȣплeкa, saȣ înȣoi. [din

Κατάνευσις, εως (ἡ), плeкape din кanȣ spre semnȣ de înȣoipe; (în цen:) înȣoipe, пpiimipe, mȣлцȣmipe. [din

Κατα-νεύω, biit: -εύσω, (pap stpъm:) плeкȣ чeва în жos. «Τὴν κεφαλὴν κατανεύειν». Пл: (oбiч: eл:) mъ плeкȣ; (iap пpinч:) fакȣ semnȣ кȣ кanȣл, (кa съ a-pъtȣ, къ) mъ înȣoїeскȣлa чeва. (кȣ aк: eл: indip:) «Ὑποσχεσίην κατανευέμεν». Koint: (шi кȣ dat: opг:) «Ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω, шi (miж:) κατανεύσομαι». Iл: A. (шi кȣ inf:) «Ἵππους δωσέμεναι κατένευσεν». Iл: K. «Ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσεν δωσέμεναι». Iл: N. (шi кȣ dat: nepin:) «Ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ». Od: O.

Κατα-νεφόω -ῶ, biit: -ώσω, акоnepȣ totȣ opizontȣл кȣ deшi nopї, înnopezȣ de totȣ.

Κατα-νέω(νήω), biit: -νήσω, гpъmъdeскȣ ȣna neste aлta.

Κατάνη (ἡ), (dȣпe diaлektȣл Sічiл:) pъzъtoape de ȣpînzъ. (bezї шi κάτανος).

Καταvήσας, пех: de naptч: ал лѕї κατανέω.

Κατα-νήχομαι, віit: -νήξομαι, înnotѕ dѕпе кѕрѕѕра рїѕлѕї ла вале.

Κατ-ανθίζω, віit: -ίσω, înnodoвeskѕ пеste totѕ кѕ flopї; (fir:) înnestpiцezѕ кѕ felѕpite колоаpe, saѕ кѕsѕtѕpї de mѕлte feцe.

Κατ-ανθρακόω -ῶ, віit: -ώσω, apzînd пpeiakѕ în кѣрвѕнї, saѕ прѣпѣdeskѕ чева npin fokѕ.

Κατα-νίζω, віit: -νίψω, == (шi mai întpeв: de kїt) κατανίπτω.

Κατα-νικάω -ῶ, віit: -ήσω, înвinгѕ (вірѕїeskѕ) de totѕ.

Κατάνιμμα (τὸ), апѣ da spѣлat. [шi

Κατανίπτης, ου (ὁ), dѣtѣtopѕ de апѣ de spѣлat. [din

Κατα-νίπτω, віit: νίψω, spѣлѕ віне, лimpezeskѕ; ѕdѕ de totѕ, moїѕ.

Κατα-νίσσομαι, (fѣpѣ віit:) noet: mѣ поpopѕ de ѕndeва; mѣ întopkѕ.

Κατ-αν-ίσταμαι, віit: καταναστήσομαι, (кѕ цen:) mѣ skoлѕ înnpotiва кѕїва; mѣ peволtezѕ; (în цen:) staѕ înпpotiвѣ.

Κατα-νίφω, віit: -νίψω, ninгѕ mѕлt; (fir:) apѕnkѕ чева ка zѣпadѣ.

Κατα-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, oвsepвѕ кѕ mintea; înцелегѕ, пpічепѕ пpea віне. 2) (nestp:) sîntѕ, saѕ îmї вiѕ în simцipe, în minte. [de ѕnde

Κατανόημα (τὸ), oвsepвaцie, konчentatѣ ideѣ. «Χρηματικὸν —». Apst: întpeпpindeпe, saѕ пpoiektѕ de speкѕлaцie. [шi

Κατανόησις, εως (ἡ), oвsepвape npin minte, пpічепере de ѕnѕ лѕкpѕ. [шi

Κατανοητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikѕ ла пpічепере, пpічепѕtѕ, iskѕsitѕ.

Κατα-νομιστεύω, віit: εύσω, пpefakѕ în monete; iakѕ a aвea чева npetѕtindinea tpeчepe ка o monetѣ.

Κατα-νομοθετέω -ῶ, віit: -ήσω, лeцiѕleskѕ чева în kontpa кѕїва, saѕ челе din пpotiвѣ.

Κατάνομος (ὁ, ἡ), konfopmѕ кѕ лeцea, лeцitimѕ. [κατὰ, νόμος].

Κάτανος (ὁ), ѕnѕ felѕ de вѕкѣtѣpeaskѣ ѕnealtѣ, tirae, (de ѕnde Лat:) catinus. (вezї шi κατάνη).

Κατα-νοστέω-ῶ, віit: -ήσω, mѣ întopkѕ (пpінч: din eksiлѕ) în natpia mea. (вezї шi κατέρχομαι).

Κατα-νοσφίζομαι, віit: -ίσομαι, îmї însѕшeskѕ пе nedpentate лѕкpѕ stpeinѕ; fѕpѕ (sfetepiseskѕ) din чеea че mi se înkpedinцeazѣ.

Κατα-νοτίζω, віit: -ίσω, ѕmezeskѕ, ѕdѕ de totѕ. (Eѕp: Ifiц:).

Κατα-νουθετέω -ῶ, віit: -ήσω, повѣцѕind înцелепцeskѕ, saѕ îndpeпtezѕ кѕ deseле меле повеце.

Κάταντα, [κατὰ, ἄντα] adв: ла ваle. «Ἄναντα, κάταντα, πάραντά τ' ἦλθον». Iл: Ψ. aѕ sѕit, шi aѕ пopopit mѕнцї шi пѣdѕpoase вѣї. [de ѕnde

Καταντάω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ ак: пpeп:) ажѕnгѕ în sfîpшitѕ ла..; (ѕne-opї stpѣm:) adѕkѕ în sfîpшitѕ чева în stape de a..; (пеpeps:) se întîmnлѣ. [de ѕnde

Κατάντημα (τὸ), pesѕлtatѕ, sfîpшitѕ; întîmnлape.

Καταντῆν, adв:==Κάταντα. [din

Καταντής, εος (ὁ, ἡ), вѣлozѕ, pînosѕ; (fir:) апleкatѕ; (despre лѕкp:) лesnічosѕ. [κάταντα].

Καταντηστιν, [κατὰ, ἀντί] adв: noet: == Κατέναντι, înnotpiвѣ, în dpeпtѕ.

Καταντία (ἡ), вале, pîпѣ. || (ак:) Καταντίαν, adв: noet:==[Κάταντα].

Κατ-αντιβολέω -ῶ, віit: -ήσω, pогѕ fepвinte, ==Καθικετεύω.

Καταντικρὺ, adв: tokmai înnotpiвѣ, în dpeпtѕ de чева. [κατὰ, ἀντικρύ].

Καταντίος, α, ον, кape se aflѣ dpeпt înnotpiвѣ de чева; (npin întind:)==Ἐναντίος, пpotiвnikѕ. || (neѕt: sinг: шi îm:) Καταντίον, Καταντία, adв: ==Καταντικρὺ, шi Ἐναντίον. (кѕ цen:) «Τὸν καταντίον τῆς ἀκροπόλεως ὄχθον οἱ Ἀθηναῖοι καλέουσι Ἀρήϊον πάγον». Ep: (шi кѕ dat:) «Ἀβύδῳ καταντίον». Ep: [κατὰ, ἀντί].

Καταντιπέρα (-ας), adв: în naptea чea din потpiвѣ, de dinkoлo. (кѕ цen:) «Ἐν χερροννήσῳ τῇ καταντιπέρας Ἀβύδου». Ksn: [κατὰ, ἀντὶ, πέρας].

Κατ-αντι-πνέω, віit: -πνεύσω,== Ἀντιπνέω.

Κατ-αντλέω (-άω) -ῶ, віit: -ήσω, topnѕ ѕnѕ likѕidѕ neste чева; (naptik:) topnѕ (saѕ пѕїѕ d' asѕpra вѕpete, шi чл: кѕ) апѣ каldѣ пе naptea пѣtimaшѣ spe лeкѕipe. «Ὕδωρ καταντλεῖν τινος, (saѕ) «Ὕδατι κετεντλεῖν τινα». Лкs: «Καταντλεῖν ὕδατι τὸ πεπονθὸς μόριον». Dskp: (вezї шi καταιονάω). (шi fir:) «Γέλωτα καταντλεῖν τινος». Плt:==Καταγελᾶν. (шi nas:) «Δοκεῖτέ μοι σφοδροῖς κατηντλῆσθαι λόγοις». At: в' aцi ameцit. [de ѕnde

Κατάντλημα (τὸ), likѕidѕл, че se toapnѣ, saѕ se пѕne d' asѕpra пѣtimaшeї пѣpцї spe tѣmѣdѕipe, (med: Лat:) fomentѕ. [шi

Κατάντλησις, εως (ἡ), topnape, saѕ пѕ-

nepe de лікsidă d' asspраă пърціĭ пъtimаше snpe bindекаpе, (Лat:) fomentaцie.

Κάταντλος (ὁ, ἡ), =Ὑπέραντλος. [κατὰ, ἄντλος].

Καταντυγώδης, εος (ὁ, ἡ), (nлц:) potsndă, în fopmъ de poatъ. [κατὰ, ἄντυξ].

Κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν, smiлosă, dsĭosă. [шi

Κατάνυξις, εως (ἡ), dspеpoasъ înпsnцеpе, saă înboлdipe; (fir:) întъpîtape de ssfлеteaskъ dspеpе; (Бisep:) smiлinцъ, saă anъsъtoape mîxnipe a ssfлеtsлsĭ челsĭ че se покъĭеште nentps пъкаtеле saлe. [din

Κατα-νύσσω(ττω), biit: -νύξω, înboлdeskă, înninгă adskînd tape dspеpе; (fir:) atingă npea simцit inima кsĭbа, îл adskă ла komnъtimipe; (Бisep:) adskă ла smiлinцъ. (bezĭ κατάνυξις).

Κατα-νυστάζω, biit: -άξω, nikotezĭ de somnă npea msлt (npon: шi fir:); (sne-opĭ stpъm:) adskă mape somnie, amopцipe, шi чл:

Κατα-νύτω (ύω), biit: -ύσω. sъbîpшeskă чеbа de totă: isbsteskă a sъbîpшi чеbа; îndeплineskă; (fir:) пpъпъdeskă, omopă. (nestp: saă eл:) ажsпгă ла чеbа; (pas:) ĭaă sfîpшită, mъ îndeплineskă, mъ peaлisezĭ. (кs ак:) «Πόσην ἂν ὁδὸν ἵππος κατανύτοι τῆς ἡμέρας ἐλαυνόμενος». Ksn: кîtъ кале noate sъ ĭa ne zi. (dap maĭ de msлte opĭ în eл: de ак: dip: кs ак: пpen: ind:) «Νηὶ κατανύσας ἐκ Χερσοννήσου εἰς τὴν Λῆμνον». Ep: (шi întp' aлtă eл: noet:) «Φίλης προξένου (se înц: εἰς δόμον) κατήνυσαν». Sof: (шi pas:) «Τὸ τέρας κατηνύσθη εἰς». Fot:

Κατ-άνω, biit: -ανύσω, noet: Ion: în лoкă de κατανύω. «Τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται». Od: B. se sfîpшesk, se пpъпъdesk.

Κατανωτιαῖος, α, ον, пsptată în sninape, ne smepĭ. [шi

Κατανωτίζομαι, biit: -ίσομαι, (кs ак::) цiă, noptă ne чineba în sninape, ne smepĭ. «Δέρμα λέοντος —». Пл: 2) întopкă snateлe ла чineba; (npin întind:) desnpeцsĭeskă, nesoкoteskă. «Τὴν σύλληψιν καὶ κόλασιν —». Simnл: [κατὰ, νῶτος]. [de snde

Κατα-νωτιστὴς, οῦ (ὁ), (кs цen:) desnpeцsitopă.

Κατα-ξαίνω, biit: -ξανῶ, (pas: tpe: de кs: κατέξαμμαι, nex: pas: κατεξάνθην) skapmъnă (лînъ, шi чл: în dapaкă, nĭenteni, шi чл:); sгîpîă, sfîшiă de totă; (npin întind:) fpeкă msлt; (fir:) кinsĭeskă, toneskă de totă. «Καταξαίνειν τινα εἰς φοινικίδα». Apstf: sъ 'л psnĭ кs bъtъiлe. «Δάκρυσι παρειὰς καταξαίνειν». Enгp: «Τῇ βαρύτητι τῶν ἔργων κατέξαινον τὴν ταλαιπωρίαν». Diod: zъdъpaă înкъ maĭ msлt. (bezĭ шi ἀναξαίνω). (шi pas:) «Πέτροις, («Βολαῖς) καταξανθέντες». Esp: bъtsцĭ кs nĭetpe. «Κατεξάνθην πόνοις». Esp: «Τὰ ὅπλα κατέξανται». Diod: aă psцinit. «Πέτρα κατεξαμμένη. Diod: poasъ, mînкаtъ.

Κατα-ξενόω -ῶ, biit: -ώσω, npiimeskă кs osnitaлitate ne чineba.

Κατα-ξέω, biit: -ξέσω, pîndeză, чĭonлeskă чеbа ка dsлгepiĭ, шi чл:; konstpsĭă, (înfpsmseцeză) чеbа npin meштeшsгoasъ pъzsipe.

Κατα-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ssskă de totă.

Κατάξηρος (ὁ, ἡ), foapte sskată. [κατὰ, ξηρός].

Κατ-αξιοπιστεύομαι, biit: εύσομαι, (кs цen:) mъ îndoĭeskă despe (bъnsĭeskă) кpedinцa кsĭbа; saă îmĭ înpebsinцeză pъă кpeditsл snpe bъtъmapea кsĭbа; npetinză a mъ кpede fъpъ чepчetape ла op че zikă înnpotiba кsĭbа.

Κατάξιος (ὁ, ἡ), foapte bpednikă, saă demnă. [κατὰ, ἄξιος]. [de snde

Καταξιόω -ῶ, biit: -ώσω, (кs цen:) жsdiкă de foapte bpednikă, saă înbpedniчeskă de чеbа. 2) înкsbiinцeză (xotъpъskă) чеbа întp' snă feлă. 3) poгă fepbinte, saă npetinză msлt (amă mapĭ npetenцiĭ nentps) чеbа.

Κάταξις, [κατάγνυμι] εως (ἡ), desъbîpmitъ snapцepe, fъpîmape de чеbа.

Καταξίως, adb: (кs цen:) dsne bpedniчie, dsne mepită. [κατάξιος].

Καταξίωσις, εως (ἡ), жsdiкape de foapte bpednikă nentps чеbа; msлtъ bsnъ oninie despe sine saă aлtsл; (npin spm:) npetenцie. [καταξιόω].

Κάτα-ξυράω -ῶ, biit: -ήσω, pază bine (fakă nepdafă).

Καταξυσμός (ὁ), sъnape, чĭonлipe de лsкps de tîmплъpie. [din

Κατα-ξύω, biit: -ξύσω, =Καταξέω.

Κατάξω, biit: aл лsĭ κατάγω, шi aл лsĭ κατάγνυμι.

Κατάορος (ὁ, ἡ), Dop: în лoкă de κατήορος.

Κατα-παγιδεύω, biit: -εύσω, mъ siлeskă în totă кinsл a npinde în кspsъ ne чineba.

Καταπάγιος (ὁ, ἡ), npea statopnikă, цeanъnă. [καταπήγνυμι]. [de snde

Καταπαγίως, adb: кs statopniчie, saă цenenie.

Κατα-παιδεραστέω-ῶ, biit: -ήσω, кeлts-

ieskȣ, pisineskȣ чева de totȣ пentpȣ a-морȣ de вѫїeцї.

Κατα-παίζω, biit: -παίξομαι, (кȣ цen:) îmї batȣ жокȣ.

Κατα-παίω, biit: -παίσω, ловeskȣ tape, saȣ în капȣ пe чiнeва.

Καταπακτός, [καταπήγνυμι] ἡ, ὀν, înкe-iatȣ, комбinatȣ bine пe чева. (de ȣndе) «Θύρη καταπακτὴ». Ep; = Καταῤῥακτὴ. (вeзї καταῤῥακτός). [de ȣnde

Καταπακτόω -ῶ, biit: -ώσω, astȣпȣ bine din toate пѫрцiле.

Κατα-παλαιόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, мѫ înвeкїeskȣ de totȣ; (пpin ȣpм:) a-жȣнгȣ a нȣ maї fi de înтpeвȣinцat.

Κατα-παλάιω, -biit: -παλάισω, віpȣieskȣ în лȣптѫ пe чiнeва.

Κατα-πάλλω, biit: -παλῶ, srȣdȣind as-вîpлȣ (ші між: мѫ asвîpлȣ) în жos. «Οὐ-ρανοῦ κατέπαλτο». Iл: I:

Καταπάλμενος, поet: în локȣ de κατα-παλόμενος, між: пex: 2: de папtч: aл лȣї καταπάλλω.

Κατα-παννυχίζω, biit: -ίσω, факȣ пe чi-нeва a пetpeче (ші між: пetpeкȣ) toatѫ noaптea deштeнтȣ.

Κατα-πανουργέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ цen:) aмѫцeskȣ пe чiнeва кȣ вiклeнiї; (кȣ aк:) ковîpшeskȣ, înтpeкȣ în вiклeнiї.

Κατάπαρσις, εως (ἡ), [καταπείρω] гѫȣpi-pe, stpѫпȣndepe de кȣiȣ пînѫ diнколо.

Κατάπασμα (τὸ), пpesѫpѫtȣpѫ (пpiнч: de пpafȣ medikaлȣ) neste чева. [din

Κατα-πάσσω, biit: -πάσω, (ȣne-opї кȣ цen: indip:) пpesѫpȣ чева neste... [de ȣnde

Κατάπαστος (ὁ, ἡ), пpesѫpatȣ кȣ чева пe d'asȣпpa; (fir:) neste totȣ кȣsȣtȣ кȣ pesfipate кpѫчї (кȣ tpeмȣse, ші чл:)

Κατα-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ aк:) калкȣ tape, fѫpîmȣ, калкȣ în пiчoape; (fir:) iaȣ în пiчoape, desppeцȣieskȣ. [de ȣnde

Καταπάτημα (τὸ), кѫлкѫtȣpѫ вpѫжмѫ-шeaskѫ; saȣ oвieктȣ de кѫлкape, saȣ de desppeцȣipe. [ші

Καταπάτησις, εως (ἡ), кѫлкape de totȣ; (fir:) лȣape în пiчoape, desppeцȣipe.

Κατάπαυμα (τὸ), міжлокȣ (motiвȣ) ȣпpe înчetape, saȣ kontenipe. 2) = Κατάπαυ-σις. [ші

Καταπαύσιμος (ὁ, ἡ), notpiвitȣ лa înче-tape, odixniвosȣ. [ші

Κατάπαυσις, εως (ἡ), desȣвîpшitѫ înче-tape (akt: saȣ пas:); desпȣtepнiчipe; des-fiinцape, destitȣape (de dpeгѫtopȣ); o-dixнipe, лiniштipe. [ші

Καταπαυστικός, ἡ, ὀν, пȣtinчosȣ, saȣ кon-tpiвȣitopȣ лa înчetape, ші чл: [din

Κατα-παύω, biit: -παύσω, (ȣne-opї кȣ цen: indip:) înчetezȣ чева, saȣ пe чiнe-ва din чева кȣ totȣл, пpeкȣpmȣ, опpeskȣ, îndѫpѫtnezȣ; desпȣtepezȣ, saȣ desfiinцezȣ; лiniштeskȣ de totȣ. ‖ (між: saȣ eл: кȣ пaptч:) înчetezȣ кȣ desѫвîpшipe de a face чева, мѫ опpeskȣ, tpaгȣ mîna deлa чева.

Κατα-πεδάω -ῶ, biit: -ήσω, = Καταδε-σμεύω.

Καταπειθής, έος (ὁ, ἡ), foapte sȣпȣsȣ. [κατὰ, πειθὼ].

Κατα-πείθω, biit: -πείσω, îndȣплeкȣ кȣ totȣл; saȣ domipeskȣ în чева.

Κατ-απειλέω-ῶ, biit. -ήσω, amepinцȣ, sпepiȣ tape.

Κατάπεινος (ὁ, ἡ), пpea flѫmîndȣ. [κατὰ, πεῖνα].

Κατάπειρα (ἡ), чepкape, пpoвѫ. [κατὰ, πεῖρα]. [de ȣnde

Καταπειράζω, biit: -άσω, (кȣ aк: saȣ цen:) чepкȣ, de пoчiȣ sѫвîpші чева, мѫ ispiteskȣ în чева. [de ȣnde

Καταπειρασμός (ὁ), чepкape, ispitipe.

Κατα-πειρατήρ, ші Ion: καταπειρητήρ (ὁ). ші καταπειρατηρία, ші Ion: καταπειρητηρία (ἡ), = Βολίς, (naȣt:) sondѫ. [din

Καταπειράω -ῶ, biit: -άσω, (naȣt:) son-dezȣ, чepкȣ adînчimea aпeї; (fir:) пiпѫiȣ. [κατόπειρα].

Κατα-πείρω, biit: -περῶ, гѫȣpeskȣ, stpѫ-пȣнгȣ пînѫ diнколо.

Κατα-πελματόω -ῶ, biit: -ώσω, пȣiȣ tалпѫ ȣna neste aлta лa (кѫpпѫчeskȣ) o вeкїe înкѫлцѫminte.

Κατα-πελτάζω, ші (між;) -άζομαι, biit: -άσω, -σομαι, пpѫпѫdeskȣ ȣнȣ пѫmînt пpin пeлtastї (ostaшї înapmaцї кȣ ȣшoapa пa-вѫзѫ, πέλτη, вeзї зiч:) saȣ кa пeлtastȣ.

Καταπελταφέτης ου, (ὁ), [καταπέλτης, ἀ-φίημι] asвîpлitopȣ de sѫцeцї пpin...

Καταπέλτης, ου (ὁ), [καταπάλλω] ȣнȣ feлȣ de pesвoiaskѫ maшinѫ, пpin кape se asвîpлiaȣ пpea mapї sѫцeцї. 2) ȣнȣ feлȣ de instpȣmîntȣ мȣнчitopȣ, saȣ кinȣitopȣ. [de ȣnde

Κατα-πελτικὸς, ἡ, ὀν, кape se asвîpлѫ пpin, saȣ se deдȣчe лa καταπέλτης. (вeзї зiч: пpeчed:).

Κατα-πέμπω, biit: -πέμψω, пopneskȣ, înпiнгȣ, asвîpлȣ în жos.

Κατα-πενθέω -ῶ, biit: -ήσω, жѫлeskȣ, плîнгȣ amap.

Κατα-πεπαίνω, biil: -ανῶ, mъ кокꙋ кꙋ de-sъвîршire.

Καταπεπόσθαι, пas: tpe: de кꙋ: de inf: ал лꙋї καταπίνω.

Καταπεπταμένος, η, ον, пas: tpe: de кꙋ: de партч: ал лꙋї καταπετάννυμι.

Καταπεπτηὼς, υῖα, ὸς, поet: în локꙋ de κατάπεπτηχώς, tpe: de кꙋ: de партч: ал лꙋї καταπτήσσω, saꙋ καταπτώσσω.

Κατα-πέπτω, biit: -πέψω, mistꙋїeskꙋ de-sъвîршit; (fir:) sꙋferꙋ. «Χόλον—». Iл: Ά: (обшt:) ferвꙋ în sinemї.

Καταπεπυκασμένως, [καταπυκάζω] adв: (de партч:) înцелепцеште; (прin întind:) is-кꙋsit, вiклeneште.

Κατάπερ, adв: Ion: în локꙋ de καθάπερ.

Κατα-περαιόω-ῶ, biit: -ώσω, treкꙋ (akt: saꙋ neꙋt:) de чеа-л-алтъ парte, dinколо (de рîꙋ, шi чл:). [de ꙋnde

Καταπεραίωσις, εως (ἡ), trечере (akt: saꙋ neꙋt:) dinколо, de чеа-л-алтъ парte.

Κατα-πέρδω, saꙋ (maї корек:) κατα-πέρδομαι, biit: -παρδήσομαι, (пех: κατέπαρδον, шi чл:) (кꙋ цen:) възꙋ пe чineвa, (ad:) îл desпрецꙋїeskꙋ.

Κατα-περί-ειμι, biit: -έσομαι, (кꙋ цen:) întреkꙋ преа mꙋлt, sîntꙋ mꙋлt maї пpe-sꙋs, вiрꙋїeskꙋ кꙋ totꙋл.

Κατα-περίξυσις, εως (ἡ), pendape, чio-плire de жꙋр înпрежꙋр. [κατά, περιξύω].

Κατα-περονάω-ῶ, biit: -ήσω, batꙋ чеva цеапън кꙋ пiронꙋ saꙋ кꙋїꙋ.

Κατα-περπερεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ портꙋ кꙋ mꙋлte mꙋїерештї кокеtърiї, saꙋ înfîngъtꙋрї.

Κατα-πέσσω, Еол: în локꙋ de καταπέττω.

Κατα-πετάννυμι biit: -πετάσω, întinzꙋ чеvа пeste totꙋ; (прin ꙋрm:) акоперꙋ кꙋ чеvа. «Ἵπποι φοινικίσι καταπεπταμένοι». Ksn: «Ὅσον ἄν τόπον ἐπίσχῃ καταπτασθὲν τὸ τῆς νεὼς ἱστίον». Iл: [de ꙋnde

Καταπέτασμα (τὸ), katanetasmъ, пердеа, saꙋ ор че este întinsꙋ dînainte, saꙋ neste чеvа ка ꙋnꙋ акоперemîntꙋ.

Κατα-πέτομαι, biit: πτήσομαι,=Καθίπταμαι, sворꙋ în жos, mъ погорꙋ în sворꙋ.

Κατα-πετροκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, sfърîmꙋ чеvа ка о пїatръ (кꙋ чокапꙋл), saꙋ ло-вind de пїetpe, stîнчї, шi чл:

Κατα-πετρόω-ῶ, biit: -ώσω, batꙋ de totꙋ кꙋ пїetpe. 2) daꙋ чеvа de рîпъ ла вале.

Κατα-πέττω, biit: -πέψω, At: în локꙋ de καταπέπτω.

Κατα-πέφνω, (neîntp: temat: spre depi-vareа sinгꙋрꙋлꙋї întреб: пех: 2: κατέπε-φνον, de ꙋnde партч: καταπέφνων în локꙋ de καταπεφνών) вezї πέφνω.

Καταπεφρονηκότως, adв: (de партч:) кꙋ mꙋлtъ desпрецꙋire. (akt:). [шi

Καταπεφρονημένως, adв: (de партч:) fo-apte desпрецꙋit (пas:). [καταφρονέω].

Κατα-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfirꙋ adînk, înцепeneskꙋ în чеvа. 2) înkeгꙋ (înгїецꙋ) de totꙋ.

Κατα-πηδάω-ῶ, biit: -ήσω, sърꙋ de sꙋs жos, saꙋ mъ погорꙋ sъpind.

Κατα-πημαίνω, biit: -ανῶ, поet: batъmꙋ кꙋ totꙋл.

Κατάπηξ, ηγος, saꙋ ῆγος (ὁ), [καταπήγνυμι] парꙋ înfiпtꙋ în пъmîntꙋ. 2) о парte a ꙋшeї, (поate)=Ἐπιβλής. 3)=Ἐπίπηξ, smiчea пentpꙋ altoipe.

Κατάπηρος (ὁ. ἡ), кꙋ totꙋл betearꙋ (sa-katꙋ). [κατά, πηρός].

Κατα-πιαίνω, biit: -ανῶ, îngpaшꙋ de totꙋ.

Κατα-πιέζω, biit: -έσω, stpiвeskꙋ tape; (fir:) stpimtopezꙋ преа mꙋлt, tipanezꙋ, în-пilezꙋ. [de ꙋnde

Καταπίεσις, εως (ἡ), tape stpiвipe; (fir.) апъsape, tipaпiкъ înпiлape.

Κατα-πιθανεύω, biit: -εύσω, fakꙋ пe чi-neva a kpede (a se îndꙋплека ла) чеvа прin пробавiлiтъцiле, че sпꙋїꙋ.

Κατάπικρος (ὁ, ἡ), de totꙋ amapꙋ. [κατὰ, πικρὸς].

Κατα-πιλέω-ῶ, biit: -ήσω, înfъшꙋрꙋ (a-коперꙋ) neste totꙋ; (miж:) mъ înfъшꙋрꙋ în xaїne, ка sъ пꙋ ръчeskꙋ.

Καταπίμελος (ὁ, ἡ), преа граsꙋ. [κατὰ, πιμελὴ].

Κατα-πίμπλημι, biit: -πλήσω, ꙋmплꙋ de totꙋ.

Κατα-πίμπρημι, biit: -πρήσω, apzꙋ de totꙋ.

Κατα-πίνω, biit: -πίομαι, înгiцꙋ; (fir:) кeл-tꙋїeskꙋ ръꙋ în desfъtꙋрї, pisineskꙋ. «Τὴν πατρῴαν οὐσίαν—». Esxл:

Κατα-πιπράσκω, biit; -πράσω, шi At: πε-ράσω, вînzꙋ чеvа de totꙋ, saꙋ ръꙋ.

Κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, kazꙋ жos, saꙋ de totꙋ; (fir:) skazꙋ de totꙋ, îmї пї-epzꙋ toatъ stapea (matepiалъ, saꙋ mopa-лъ) de maї 'nainte; sлъвeskꙋ, mъ treкꙋ. «Στόμαχος καταπεπτωκὼς». Алс: Трл: късꙋtꙋ, sлъвitꙋ.

Κατα-πισσόω(ττόω),-ῶ, biit: ώσω, кътpъ-nezꙋ, saꙋ ꙋnꙋ чеvа кꙋ katpanꙋ neste totꙋ.

Κατα-πιστεύω, biit. -εύσω, mъ înkpezꙋ; (пas: кꙋ ak:) mi se înkpede чеvа.

Κατα-πιστόω-ῶ, biit: -ώσω, черꙋ, saꙋ їaꙋ înkpedinцърї (прin жꙋръmîntꙋ, кezъшiс,

ші чл:) de ла чінева; (між:) даѕ înкредінџърі, înкредінџезѕ, кезъшѕіескѕ, ѓъгъдѕіескѕ. 2) мъ înкредінџезѕ чева înконтра кѕіва. [de ѕnde

Καταπίστωσις, εως (ἡ), чеа прін жѕръмінтѕ (кезъшіе, ші чл:) înкредінџаре, асігѕраре.

Κατα-πιττόω-ῶ, біit: -ώσω, At: în локѕ de καταπισσόω. [de ѕnde

Καταπίττωμα (τὸ), лѕкрѕ de totѕ кътрънітѕ, saѕ каре слѕжеште ла ѕнџере кѕ катранѕ. [ші

Καταπίττωσις, εως (ἡ), ѕнџере кѕ катранѕ, saѕ кътрънірe песте totѕ.

Κατα-πιτύσκω (πιτύω), везі καταπυτίσκω.

Κατα-πίω, біit: -πίσω, ѓакѕ пе чінева a беа (a înгіџі), adъпѕ.

Κατα-πλαγής, έος (ὁ, ἡ), [καταπλήσσω] спъімîнtatѕ, înгрозітѕ. (везі καταπλήξ). [de ѕnde

Καταπλαγία (ἡ), спъімîнtare, înгрозіре, = Κατάπληξις.

Κατάπλασις, εως (ἡ), пѕнере de катаплазмъ. [ші

Κατάπλασμα (τὸ), катаплазмъ, saѕ ор че se пѕне d'asѕпра пърџії пътімаше (аліfіе, обложітѕръ, ші чл:). [din

Κατα-πλάσσω (ττω), біit: -πλάσω, ѕпгѕ, saѕ пѕіѕ чева d'asѕпра ка o катаплазмъ, обложескѕ. 2) formезѕ чева дѕпе алта кѕ мѕлтъ îndemînаре; (fir:) плъсмѕінд поvestescѕ чева de adeвъратѕ. [de ѕnde

Καταπλαστός, ἡ, ὸν, че se пѕне, saѕ se поate пѕне d'asѕпра ка o катаплазмъ saѕ обложітѕръ. 2) (fir:) плъсмѕітѕ, мінчіносѕ.

Καταπλαστύς, ύος (ἡ), Ion: în локѕ de κατάπλασις; (прін întind:) în локѕ de κατάπλασμα. [din

Κατα-πλάττω, біit: -πλάσω, At: în локѕ de καταπλάσσω.

Κατα-πλέκω, біit: -πλέξω, înплетескѕ ѕна кѕ алта; (fir:) înкѕркѕ. (везі καταπλήσσω). 2) îmі съвîршескѕ înплетіреа; (în џen:) ісправескѕ.

Κατα-πλεονεκτέω -ῶ, біit: -ήσω, (кѕ џen:) предомнескѕ кѕ asѕпріре asѕпра кѕіва, îл амъџескѕ; (în џen:) asѕпрескѕ пе чінева.

Κατάπλεος (ὁ, ἡ), везі κατάπλεως.

Κατα-πλέω, біit: -πλεύσομαι, плѕтескѕ în жос (адікъ дѕпе кѕрсѕра рîѕлѕі, saѕ дѕпе маре кътре ѕскатѕ); (de ѕnde) сосескѕ, saѕ мъ înторкѕ іаръші кѕ коръбіа în портѕ. 2) плѕтескѕ în фелѕріте дірекџії.

Κατάπλεως (ὁ, ἡ), At: în локѕ de κατάπλεος, кѕ desъвîршіре плінѕ. [κατα, πλέως].

Καταπληγμὸς (ὁ), Skp: în локѕ de κατάπληξις.

Κατα-πλήθω, (фъръ біit:) (кѕ џen: ші рар dat:) sîntѕ кѕ totѕл плінѕ de чева.

Καταπληκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, спъімîнtъторѕ, înгрозіtорѕ. [ші

Καταπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), спъімîнtatѕ; ѓіреште frікоsѕ, неîndръзнеџѕ; ѕімітѕ, пірдѕтѕ. [ші

Κατάπληξις, εως (ἡ), сперііечѕне, спаімъ; ѕіміре, ші чл: [din

Καταπλήσσω(ττω), біit: πλήξω, (дѕпе ziч:) ісвескѕ în капѕ; (прін ѕрм:) амеџескѕ de totѕ; (обіч:) спъімîнtezѕ, ѕімескѕ. || (між:) ръмîіѕ ѕімітѕ (înкременітѕ), ле пierzѕ de totѕ. «Μὴ καταπλῆξαι (дѕпе алџії καταπλέξαι) αὐτὸν προδοσίῃ». Ep: съ пѕ 'л вѕдіаскъ în пѕбlікѕ de тръдъторѕ. (ші між:) «Καταπληξάμενος τοὺς ἔνδον παρέλαβε τὴν πόλιν». Diod: «Τῇ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην». D: Ал: (ші пас: кѕ ак: ел: indір:) «Κατεπλήγη (At: Κατεπλάγη) φίλον ἦτορ». Iл: Г. «Ψυχῆς ὑπὸ φόβων καταπεπληγμένης». Ksп: (везі ші ἐκπλήσσω).

Καταπλήσω, біit: ал лѕі καταπίμπλημι.

Καταπλιγμέω -ῶ, біit: -ήσω, [κατὰ, πλίγμα] клінтінд пе контралѕптъторѕл dів позіџіа sa, îл трîнтескѕ ла пъмîнтѕ.

Καταπλοκὴ (ἡ), înплетіре, înкѕркътѕръ; (іар партік: în мѕзікъ) погоріре de гласѕ кîте пѕџінѕ. (înпрот de ἀναπλοκή).

Κατάπλοος -ους (ὁ), траџере de кораbie ла портѕ; întoарчере пе маре. [κατὰ, πλόος].

Κατα-πλουτέω -ῶ, біit: -ήσω, (кѕ ак: ел:) sîntѕ боgatѕ, saѕ мъ înбогъџескѕ din чева.

Κατα-πλουτίζω, біit: -ίσω, înбогъџескѕ пе чінева преа мѕлт.

Κατα-πλουτομαχέω -ῶ, біit: -ήσω, înfрînгѕ пе връжмашѕ прін богъџіа меа.

Κατάπλυμα (τὸ), спълъчітѕръ. 2)=Κατάπλυσις. [din

Κατα-πλύνω, біit: -πλυνῶ, спълѕ біне, în мѕлте апе, лімпезескѕ; (fir:) desпреџѕіескѕ, німіческѕ. «Νῦν δὲ ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα». Tfp: a скъзѕt, a ажѕпs de німікѕ. [de ѕnde

Κατάπλυσις, εως (ἡ), спълъчіре, лімпезіре кѕ мѕлтъ апъ. [ші

Κατάπλυστος (ὁ, ἡ), греш: în локѕ de (saѕ =) Κατάπτυστος.

Κατα-πλώω, біit: -πλώσω, поеt: Ion: în локѕ de καταπλέω.

Κατα-πνείω, поet: în локȣ de καταπνέω.

Κατάπνευμα (τὸ), обїектȣ, аsȣпра къ-рзїа, саȣ în каре se фаче sȣфларе. «Λωτοῦ —». Еȣр: флȣерȣл. [din

Κατα-πνέω, віit: -πνεύσω, (кȣ ак:) sȣ-флȣ în чева аsȣпра, d' аsȣпра кȣїва, саȣ din toate пърцiле.

Κατα-πνίγω, віit: -πνίξω, înnекȣ репеде, саȣ кȣ totȣл. [de ȣnde

Κατάπνιξις, εως (ἡ), pepede, саȣ tota-лъ înnекаре.

Καταπνοή (ἡ), sȣфларе аsȣпра, саȣ de вîntȣ. [κατὰ, πνοή]. [de ȣnde

Κατάπνοος -ους (ὁ, ἡ), sȣфлатȣ din toate пърцiле, саȣ ексnȣsȣ ла sȣфлъріле вîntȣ-рiлор.

Καταπόδα, шi Καταπόδας (în локȣ de κατὰ πόδα, -δας), adв: în datъ дȣпе; din ȣрmъ; d' апроапе.

Καταπόθρα (ἡ), în локȣ de καταπότρα.

Κατα-ποικίλλω, віit: -ιλῶ, înnestрiцezȣ, înnodoвеskȣ чева neste totȣ; саȣ кȣ фе-лȣрite колоаре.

Κατ-απολαύω, віit: -λαύσω, (кȣ цеn:) doвîndeskȣ (mъ вȣкȣрȣ de) чева кȣ sa-цiȣ, саȣ neste mъsȣръ.

Κατα-πολεμέω -ῶ, віit: -ήσω, înфрînгȣ (пръпъdeskȣ) пе чinева, саȣ îл domоле-леskȣ прin реsвоїȣ. [de ȣnde

Καταπολέμησις, εως (ἡ), înфрînцере, саȣ înвinцере прin реsвоїȣ.

Κατα-πολιτεύομαι, віit: -εύσομαι, вірȣіе-skȣ, sȣпȣїȣ пе чinева прin політiче ȣпел-tipї, саȣ опоsiцiї. 2) вatъmȣ intереsеле кȣїва прin реаоа mеа політiкъ.

Καταπολὺ, (în локȣ de κάτα πολὺ) adв: пpea mȣлt.

Κατα-πομπεύω, віit: -εύσω, (кȣ ак:) adȣ-кȣ чева кȣ помпъ, саȣ парадъ. 2) (кȣ цеn:) ворвеskȣ помпоs înпротiва кȣїва, саȣ despre чева.

Κατα-πονέω -ῶ, віit: -ήσω, овоseskȣ пе чinева; (прin ȣрm:) înфрînгȣ, domолеskȣ, шi чл: [κατάπονος]. [de ȣnde

Καταπόνησις, εως (ἡ), овоsipe; înвinце-ре (акt:)

Κατάπονος (ὁ, ἡ), овоsitȣ de mȣлtъ о-stенеалъ; (despre лȣкр: fir:) съвîршitȣ кȣ mȣлtъ mȣнкъ; (прin ȣрm: maї de mȣлtе-орї) siлitȣ, meшteшȣцitȣ (нȣ natȣралȣ). [κατὰ, πόνος].

Κατα-ποντίζω, віit: -ίσω, (κατὰ, πόντος] аsвîрлȣ чева în фȣndȣл, саȣ în miжлокȣл mъpiї;. (în цеn:) кȣфȣndȣ. [de ȣnde

Καταποντισμὸς (ὁ), înnекаре în mape; (în цеn:) кȣфȣndape. [шi

Καταποντιστής, οῦ (ὁ), кȣфȣndъtopȣ de коръвiї, саȣ înnекъtopȣ de чеї npinшї întp' înseле (пiratȣ, корsapȣ).

Κατα-ποντόω -ῶ, віit: -ώσω, = Καταποντίζω.

Κατ-απο-πέρδω, саȣ maї корек: -πέρδο-μαι, віit: -παρδήσομαι, ком: = Καταπέρδω.

Κατα-πορεύομαι, віit: -εύσομαι, = Κατέρχο-μαι, mъ întоркȣ (прinч: din екsiлȣ).

Κατ-απορέω -ῶ, віit: ήσω, вatъmȣ чева din neштiinцa (лiпsa de miжлоаче, саȣ îndoїала) mеа.

Κατα-πορθέω -ῶ, віit: -ήσω, жъфȣind пръ-пъdeskȣ, нȣstiezȣ кȣ totȣл.

Καταπόρνευσις, εως (ἡ), sȣвst: акt: ал лȣї...

Κατα-πορνεύω, віit: εύσω, siлeskȣ, саȣ лаsȣ о mȣїере а кȣрвi кȣ ор чine. 2) = кȣ

Κατα-πορνοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, кел-tȣїеskȣ desfrînat ла кȣрве.

Κατα-πορσαίνω, віit: ανῶ, гъteskȣ, înto-кmeskȣ, dikiseskȣ чева кȣ îngriжiре. «Ἄ-λοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν». Om: Imn: dipiцeazъ, цin în вȣнъ pîndȣїалъ. (алцiї dedȣк преп: ла нȣmе) вeзї шi...

Κατα-πορσύνω, (în Ksn:) греш: în локȣ de κακὰ πόρσύνω. (вeзї ziч:).

Κατάποσις, εως (ἡ), înгiцiре. 2) înгi-цitoape. [шi

Καταπότης, ου (ὁ), înгiцitopȣ, (ad:) mȣлt-mînкъtopȣ шi въȣtopȣ. [шi

Καταπότιον, шi Κατάποτον (τὸ), (прinч: med:) хапȣ (înгiцitȣ nemestекatȣ). [шi

Καταπότρα, ας (ἡ), partea de жоs а гît-лежȣлȣї, înгiцitoape. [καταπίνω].

Κατα-πραγματεύομαι, віit: εύσομαι, (кȣ цеn:) пъsкочеskȣ, шi întpȣвȣinцezȣ фелȣрite mi-жлоаче înnpotiва кȣїва.

Καταπρακτικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, indemînatikȣ, destoїnikȣ а съвîрші, а лȣ-кра чева, aktiвȣ. [καταπράττω].

Καταπρανής, έος (ὁ, ά), Dop: în локȣ de καταπρηνής.

Κατάπραξις, εως (ἡ), съвîршiре, desъ-вîршitъ лȣкраре de чева. [din

Κατα-πράσσω(ττω), віit: -πράξω, îmї съ-вîршеskȣ, adȣкȣ ла îndепліnipe skопȣл, саȣ întpepрinderea.

Καταπραΰνσις, εως (ἡ), înвлînzipe, do-молiре desъвîршitъ. [din

Κατα-πραΰνω, віit: -υνῶ, înвлînzeskȣ, do-молеskȣ, лiniшteskȣ de totȣ.

Κατάπρεμνος (ὁ, ἡ), плinȣ de влетstере de ла ръдъчinъ. [κατὰ, πρέμνον].

Κατα-πρεσβεύω, віit: -εύσω, (кȣ цеn:) mъ tрimiцȣ, саȣ лȣкрezȣ ка солȣ înnpotiва кȣїва.

Κατα-πρήθω, biit:-πρήσω,=Καταπίμπρημι.

Καταπρηνὴς, έος (ὁ, ἡ), intopsȣ̆ кȣ faца în жos. «Χειρὶ καταπρηνεῖ». Om: кȣ палma în жos. [κατὰ, πρὴν]. [de ȣnde

Καταπρηνίζω, biit: -ίσω, арȣnкȣ̆ чева кȣ faца în жos de вале.

Καταπρηνόω -ῶ, biit: -ώσω, =Καταπρηνίζω.

Κατα-πρίω, biit: -πρίσω, taĭȣ̆ кȣ (saȣ̆ ка кȣ) ferъstpъȣл; ferъstpȣĭeskȣ̆ în лȣnгȣ̆.

Κάτα-προ-δίδωμι, biit: -δώσω, tpъdaȣ̆ de totȣ̆, saȣ̆ пъръseskȣ̆ ка ȣnȣ̆ tpъdъtopȣ̆.

Κατα-προ-ίημι biit: -προήσω, (кȣ цen:) asвîpлȣ̆ чева кȣ mînie asȣпpa кȣĭва; (miж:) лasȣ̆ чева de totȣ̆ neînгpiжitȣ̆ snpe вътъmъpea кȣĭва; tpъdaȣ̆; пъръseskȣ̆.

Καταπροίξομαι, шi Ion: Καταπροίξομαι, [κατὰ, προὶξ] biit: de neîntp: npez: вoĭȣ̆ faче чева fъpъ pesnлъtipe; вoĭȣ̆ pъmînea nenedensitȣ̆. (totdaȣna кȣ ner: шi în sensȣ̆ de pъȣ̆). «Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροίξεται». Архiл: nȣ mъ ва вътъma (вatжокорi, шi чл:) fъpъ pesвȣnape; (шi кȣ naptч:) «Οὐ λωβησάμενος ἐμὲ καταπροίξεται». Ep: (шi aвsoл:) «Οὔτοι καταπροίξει» Ep:

Κατα-προ-λείπω, вtit: λείψω, noet: лasȣ̆ ȣ totȣл, пъръseskȣ̆.

Κατα-προνομεύω, biit: -εύσω, жъfȣĭeskȣ̆, nȣstiezȣ̆ кȣ totȣл npin хpъnipĭ de nȣtpeцȣpĭ ȣnȣ̆ пъmîntȣ̆ вpъжmъшeskȣ̆.

Κατα-προτερέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ цen:) anȣкȣ̆ a faче чева maĭ 'nainte de кît алtȣл, saȣ̆ шtiȣ̆ a mъ foлosi maĭ înгpaв шi maĭ вine din înnpeжȣpъpĭ de кît алtȣл; (în цen:) ковîpшeskȣ̆, întpeкȣ̆.

Κατα-προχέω, biit: -εύσω, noet: (ȣne-opĭ кȣ цen: indip:) въpsȣ̆ чева înвiлшȣгat neste... «Δάκρυα παρειῶν—». Aпл:

Καταπρωκτίζω, biit: -ίσω, Sхл: =Καταπυγίζω. [din

Κατάπρωκτος (ὁ, ἡ),=Καταπύγων. [κατὰ, πρωκτός].

Καταπταλὼν, (iap nȣ Καταπτακὼς) noet: nex: 2: de naptч: алȣĭ καταπτήσσω, -πτώσσω.

Κατάπτερος (ὁ, ἡ), totȣ̆ înapinatȣ̆. [κατὰ, πτερὸν]. [de ȣnde

Καταπτερόω, -ῶ, biit: ώσω, înapinezȣ̆.

Καταπτήσομαι, biit: aл лȣĭ καθίπταμαι.

Κατα-πτήσσω, biit: -πτήξω, (tpe: de кȣ: καταπέπτηχα, шi κατέπτηχα, nex: noet: κατέπτακον) mъ temȣ̆ foapte mȣлt, ле nĭepжȣ̆ de fpiкъ; (npin ȣpm:) mъ sгîpчeskȣ̆, mъ nitȣлezȣ̆, шъ askȣnzȣ̆ de гpoazъ. «Νεβρὸς καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ». Iл: X. «Τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν». Iл: Θ. (шi în desnъpцipe). «Κατά δ'ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ». Od: Θ. (шi кȣ adв: de лoкȣ̆). «Καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών». Esхл: (шi кȣ dat: npiчinȣit:) «Λιμῷ καταπεπτηυῖαι». (шi кȣ aк: eл:) «Καταπεπτηχέναι τὴν ἐπίκλυσιν». Eлd: (вezĭ шi καταπτώσσω).

Καταπτήτην, noet: în лoкȣ̆ de κατεπτηξάτην, saȣ̆ κατεπτήτην, 3: înd: neps: de nex: aл лȣĭ καταπτήσσω, saȣ̆ aл лȣĭ καθίπταμαι.

Κατα-πτίσσω, biit: -πτίξω, nisezȣ̆ tape шi mȣлt.

Κατα-πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, snepiȣ̆ npea mȣлt. ‖ (nas:saȣ̆ miж:)=Καταπτήσσομαι, mъ snъĭmîntezȣ̆.

Κατ-άπτομαι, biit: -άψομαι, Ion: în лoкȣ̆ de καθάπτομαι.

Κατα-πτέσθαι, nex: de înf: aл лȣĭ καταπέτομαι.

Κατάπτυστος (ὁ, ἡ), [καταπτύω] de skȣĭnat în faцъ; (npin întind:) skîpвosȣ̆; netpeвniкȣ̆.

Καταπτυχὴς, έος(ὁ, ἡ), [καταπτυχὴ](npinч: хaĭnъ) кape faче mȣлte îndoitȣpĭ, saȣ̆ кpeцȣpĭ, лapгъ.

Κατα-πτύω, biit: -ύσω, (кȣ цen. saȣ̆ aк:) skȣĭnȣ̆ în faцъ; (npin întind:) mъ skîpвeskȣ̆ de чineва, îл desnpeцȣĭeskȣ̆ npea mȣлt.

Κατάπτωμα (τὸ), къzъtȣpъ, sȣpnъtȣpъ. pȣinȣ̆.2)=кȣ...

Κατάπτωσις, εως (ἡ), къdepe жos, sȣpnape (nas:); (med:) desъвîpшitъ skъdepe de nȣtepe, saȣ̆ sлъвiчiȣne a вoлnaвȣлȣĭ. [καταπίπτω].

Κατα-πτώσσω, biit: -πτώξω, noet: în лoкȣ̆ de καταπτήσσω, mъ sгîpчeskȣ̆ de fpiкъ. «Καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα». Iл: E.

Κατάπτωτος (ὁ, ἡ), къzȣtȣ жos, saȣ̆ гata a se sȣpna. [καταπίπτω].

Κατα-πτωχεύω, biit: -εύσω, sъpъчeskȣ̆ ne чineва кȣ totȣл. ‖ (nas:) aжȣнгȣ̆ în desъвîpшitъ sъpъчie. «Τῶν μὲν ἐν δόξῃ κατεπτωχευμένων εἰς θέατρα, шi чл:». Пл:

Καταπυγὴς, έος (ὁ, ἡ), =Καταπύγων. [de ȣnde

Καταπυγίζω, biit: -ίσω, =Πυγίζω.

Κατάπυγος (ὁ, ἡ), =Καταπύγων.

Καταπυγοσύνη (ἡ), кaлitatea, шi (кa adĭeк:) fem aл лȣĭ...

Καταπυγόσυνος, η, ον, noet: în лoкȣ̆ de...

Καταπύγων, ονος, saȣ̆ ωνος (ὁ, ἡ), (кomnap; καταπυγωνέστερος) neste fipe desfpînatȣ̆, înкinatȣ̆ кȣ totȣл tpȣneшteлop na-

timĭ. [κατὰ, πυγὴ везĭ ziч:).

Κατα-πύθω, вiit: -πύσω, пвtpezeskš de totš. «Ξύλον δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ». Iл: Ψ.

Κατα-πυκάζω, вiit: -άσω, акоперš чева кв гросš акоперътintš; вmплв, îndesš чева віне.

Κατάπυκνος (ὁ, ἡ), преа desš; (прin врm:) вîptosš, tape. «Κοιλίη — ». Iпкр: [κατά, πυκνός]. [de вnde

Καταπυκνόω -ῶ, вiit: -ώσω, îndesezš чева преа мвлt; крeskš, îmmвлцeskš; гръmъdeskš; вmплв, îndesš. [de вnde

Καταπύκνωσις, εως (ἡ), îndesipe; гръmъdipe; вmплере, îndesape мвлtъ.

Κατα-πυκτεύω, вiit: -εύσω, îmĭ віpвĭeskš лвпtъtopвл în гĭontвipe.

Καταπυρίζω, вiit: -ίσω, везĭ шi καππυρίζω. [din

Κατάπυρος (ὁ, ἡ), кв totвл înfokatš, апрinsš. [κατά, πῦρ].

Κατα-πυρπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, apzš de totš.

Κατάπυῤῥος (ὁ, ἡ), foapte въланš, saš poшkatš. [κατά, πυῤῥός].

Κατα-πυτίσκω, вiit: -πυτίσω, stponeskš преа мвлt чева (прinч: din гвръ).

Καταπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), чел кв лвпгъ шi deasъ барбъ, върбosš. [κατά, πώγων].

Κατα-πωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Καταπιπράσκω.

Κατάρα (ἡ), влеstemš asвпра квĭва. [κατά, ἀρά].

Κατα-ραθυμέω-ῶ, вiit: -ήσω, = Καταῤῥαθυμέω.

Κατα-ραίζω, -ομαι (în локš de καταῤῥαίζω, -ομαι), вiit: -ίσω, -ομαι, мъ întpemezš кв desъвîpшipe din воалъ.

Καταραιρημένος, Ion: în локš de καθῃρημένος, пas: tpe: de кв: de партч: лвĭ καθαιρέω.

Κατα-ρακόω -ῶ, вiit: -ώσω,=(saš греш: în локš de) Καταῤῥακόω.

Καταράκτης, ου (ὁ), поеt: în локš de καταῤῥάκτης.. (везĭ καταράσσω). [de вnde

Καταρακτικὸς, ή, όν, (шi адв:) -κῶς, ĭвte, foapte репеde.

Κατ-αράομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, (кв dat: шi în Skp: кв ак: dip: шi ак: indip:) влеstemš.

Καταράσιμος (ὁ, ἡ), вредnikš de влеstemš (влеstemaтš). [din

Κατάρασις, εως (ἡ), влеstemape. [καταράομαι].

Κατα-ράσσω (ττω), вiit: -ράξω, поеt: în локš de καταῤῥάσσω.

Κατ-αράσσω, вiit: -αράξω, isвind репеde fъpîmš чева кв sгomotš. (везĭ шi καταῤῥάσσω).

Κατάρατος (ὁ, ἡ), влеstemaтš, saš de влеstemat, sпвркатš. [καταρῶμαι].

Καταραψῳδέω-ῶ, вiit: -ήσω,=(saš греш: în локš de) Καταῤῥαψῳδέω.

Κατάρβυλος (ὁ, ἡ), поеt: ажвпsš пiпъ ла înкълцътinte; лвпгš пiпъ ла глезпе. «Χλαῖνα—». Sof: [κατά, ἀρβύλα].

Κατ-αργέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакš, лаsš чева de totš пелвкрътopš, de пeîntpeввinцat; desпвtepezš, desfiinцezš. «Τοὺς καιροὺς — ». Sвid: пв мъ ĭолоseskš din окaziĭ

Κάταργμα (τὸ), [κατάρχω] пîpгъ adвsъ маĭ 'nainte de прinчiпала жертĭъ, (de вnde îm:)=Ἀπαρχαί.

Κατάργυρος (ὁ, ἡ), кв totвл de арџîntš. [κατὰ, ἄργυρος]. [de вnde

Καταργυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакš чева de (saš îпбракš кв) арџintš. (fir:) «Κατηργυρωμένος λέγω ταῦτα». Sof: mitвitš.

Κατ-αρδεύω, вiit: -εύσω, вdš, adъпš de totš. [de вnde

Κατάρδευτος (ὁ, ἡ), вdatš, моĭatš, adъпatš de totš.

Κατ-άρδω, (fъръ вiit:)=Καταρδεύω; (прin întind:) înвeseлeskš.

Κατα-ρέζω, вiit: -ρέξω, поеt; în локš de καταῤῥέζω.

Κατ-αρέομαι, Ion: în локš de καταράομαι.

Κατ-αρέσκω, вiit: -αρέσω, мъ мвлцвmeskš de чева, приimesвš кв плъчере, înкввiinцezš чева.

Κατάρης, εος (ὁ, ἡ), Dop: în локš de κατήρης.

Κατ-αρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Διαρθρόω, saš Ἐξαρθρόω.

Καταριγηλὸς (în локš de καταῤῥιγηλός), ή, όν, поеt: грozавš.

Κατ-αριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, пвмъpš kîte вna вna; saš înшipš ла пвмъpš. [de вnde

Καταρίθμησις, εως (ἡ), пвмъраре kîte вna вna, saš înпвмъраре.

Κατα-ριπίζω, вiit: -ίσω, апъpš, sвĭлв în чева, fакš вîntš, мiшкš аервл.

Κατα-ριπτάζω, вiit: -άσω, =(saš греш: în локš de) Καταῤῥιπτάζω.

Κατ-αριστάω -ῶ, вiit: -ήσω, мъnîнkš чева ла прînzš, прînzeskš.

Κατ-αριστεύω, вiit: -εύσω, (кв џеп:) мъ аръtš вiteazš îmпotiва квĭва.

Κατ-αρκέω -ῶ, biit: -έσω, sîntǔ destѕлǔ, ажѕнгǔ. [de ѕnde

Καταρκής, έος (ὁ, ἡ), destѕлǔ, de ажѕns; плinǔ; desъвîpшits.

Καταρκτικὸς, ἡ, ὸν, dъtъtopǔ de înчeпѕtǔ. «Αἴτιον καταρκτικὸν». Пл: чea dintîi (înчeпъtoape) пpічinъ. [κατάρχω].

Κατ-αρμόζω, biit: -όσω, Ion: în лoкǔ de καθαρμόζω.

Κατ-αρνέομαι- οῦμαι, biit: ήσομαι, tъгъdѕieskǔ кѕ totѕл. «Φῇς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε»; Sof:

Κατ-αρόω -ῶ, biit: -ώσω, apǔ de totǔ.

Καταῤῥαγὴ (ἡ), =Κατάῤῥηξις, spapџepe; sfîшiepe; pѕпepe, шi чл: [καταῤῥήγνυμι].

Καταῤ-ῥαθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, пiepzǔ, saǔ batъmǔ чeвa din лeпeвipea mea; (nestp:) mъ fakǔ кѕ totѕл лeпeшǔ, tpîndavǔ.

Καταῤ-ῥαΐζω, biit: -ίσω, vezî καταραΐζω.

Καταῤ-ῥαίνω, biit: -ρανῶ, stpoпesлǔ de totǔ, ѕdǔ.

Καταῤ-ῥακόω -ῶ, biit: -ώσω, tpeпџѕieskǔ, sfîшiǔ.

Καταῤῥακτὴρ, ῆρος (ὁ), пoet: în лoкǔ de

Καταῤῥάκτης, ου (ὁ), кape kade, saǔ se лasъ лa вaлe peпede, =Καταῤῥακτὸς. «Ὀδὸς (=Οὐδὸς) — ». Sof: пpъpastie de пъmîntǔ, saǔ pîпoasъ intpape de пpъpastie. || (sѕbst: 1) katapaktǔ, peпede къdepe de apъ din лoкǔ 'пaлtǔ. 2) oвлoпǔ de rîpлiчiǔ, шi чл: 3) stъвiлapǔ de pîǔ, de шaпџǔ, de skoкǔ de moapъ, шi чл: 4) ѕпǔ felǔ de пasъpe de mape, (fpaпџ:) goéland, saǔ frégate [шi

Καταῤῥακτὸς, ἡ, ὸν, кape se sлoвoade a къdea peпede în жos. «Θύρα καταῤῥακτή». Пл: kaпatǔ de oвлoпǔ, чe se înkide în жos. [καταῤῥάσσω].

Καταῤ-ῥαντίζω, biit: -ίσω, =Καταῤῥαίνω.

Καταῤ-ῥάπτω, biit: -ράψω, kosǔ din toate пъpџiлe; (кѕ dat: îndip:) kosǔ чeвa biпe în..; (fir:) ѕpzeskǔ maшiпaџiǐ de viклeпie asѕпpa кѕiвa.

Καταῤ-ῥάσσω(ττω), biit: ῥάξω, (dѕпe ziч:) =Καταῤῥήσσω, (oвiч:) mъ apѕпкǔ, kazǔ peпede asѕпpa кѕiвa. (vezî шi καταράσσω, шi καταῤῥήγνυμι].

Καταῤῥαφὴ (ἡ), кѕsъtѕpъ din toate пъpџiлe; (iap xipѕpџ:) кѕsъtѕpъ de плeoпa de жos a oкiѕлѕǐ pѕпtъ. (înпpot: de ἀναῤῥαφή).

Κατάῤῥαφος (ὁ, ἡ), кѕsѕtǔ, kîpпitǔ din toate пъpџiлe. [καταῤῥάπτω].

Καταῤ-ῥαψῳδέω -ῶ, biit: ήσω, înшipǔ tiкълoase papsodiǐ, въpfeskǔ пeînчetat; (stpъm:) ameџeskǔ пe чiпeвa кѕ въpfipiлe meлe.

Καταῤ-ῥέζω, biit: -ῥέξω, пoet: doвopǔ, sѕpпǔ, saǔ пoгopǔ; (paptik:) netezeskǔ кѕ mîпa пepiǐ sѕвipџiǐ; (пpin ѕpm:) mîпrîiǔ кѕ mîпa.

Καταῤ-ῥεμβεύω, biit: -εύσω, пpiвeџeskǔ, pъtъчeskǔ înкoaчǐ шi 'пкoлo пe чiпeвa.

Καταῤῥεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плeкatǔ în жos, вълoѕǔ. [din

Καταῤ-ῥέπω, biit: -ρέψω, (stpъm: шi пestpъm:) mъ aплeкǔ, mъ пoвîpпeszǔ în жos, saǔ лa вaлe.

Καταῤ-ῥέω, biit: -ρεύσω, saǔ -ρυήσομαι, (пex: κατέῤῥευσα, saǔ κατεῤῥύην, шi чл:) mъ въpsǔ, кѕpгǔ de sѕs, saǔ de ѕпdeвa în жos пeste чeвa; (пpin întind:) kazǔ peпede жos; (în a 3: peps:) ажѕпгǔ, kazǔ în paptea кѕiвa «Αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς». Iл: Δ. «Ἱδρῶτι καταῤῥέων, saǔ καταῤῥεόμενος». Ksп: moiatǔ în sѕdoape. «Κατεῤῥύη πρὸς τοὔδαφος». Пл: (шi aвsл:) «Συνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταῤῥυείς». Apstf: «Καταῤῥέουσι τὰ φύλλα (αἱ τρίχες)» Лкs: «Τοῖχος ὑπὸ χρόνου καταῤῥέων». Лкs: «Εἰς σὲ καταῤῥεῖ ἡ χίμαρος», Ткp:

Καταῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, (miж: tp: de кѕ: κατέῤῥωγα, шi пex: κατεῤῥάγην) pѕпǔ, sfîшiǔ de totǔ; saǔ spapгǔ în mѕлte вѕкъџǐ; sѕpпǔ de totǔ. || (пas: saǔ miж: de siпe пas:) кpъпǔ, mъ pѕпǔ tposпiпd; kazǔ, mъ въpsǔ peпede. «Τὴν γαστέρα καταῤῥῆξαι». Лкs: a пopпi лa eшipe пpin tape кѕpъџeпie. (шi пas:) «Ἡ γαστὴρ κατεῤῥάγη». Eлi: s' a пopпit пe ѕpdiпape. «Ὄμβρου καταῤῥαγέντος Лкs: (шi кѕ џeп:) «Κατεῤῥάγη μου δάκρυον». Sof: «Πολλοὺς κατέῤῥηξεν ἡμῶν γέλωτας». Esix: (шi пas:) «Γέλωτος πολλοῦ καταῤῥαγέντος». At: (шi fir:) «Πόλεμος ἡμῖν κατεῤῥάγη». Apstf: «Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεῤῥάγη». Apstf: (vezî шi ἐκρήγνυμι). [de ѕпde

Καταῤῥηκτικὸς, ἡ, ὸν, adѕкъtopǔ de eшipe a pîпteчeлѕǐ. [шi

Κατάῤῥηξις, εως (ἡ), pѕпepe, sfîшiepe, spapџepe, кpъпape siлпiкъ; apѕпкape, saǔ къdepe жos peпede (fir:) «Κοιλίης — ». Iпкp: гpozaвъ ѕpdiпape.

Κατάῤῥησις, εως (ἡ), вopвipe de pъǔ, defъimape. [κατέῤῥημαι пeîпtp:].

Καταῤ-ῥήσσω, biit: -ῥήξω, =Καταῤῥήγνυμι. (vezî καταῤῥάσσω).

Καταῤ-ῥητορεύω, biit: -εύσω, (кѕ џeп:) petopiчeшte вopвeskǔ împotiвa кѕiвa; astѕпǔ гѕpa кѕiвa кѕ petopiкa mea.

Καταῤ-ῥιγέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: tpeмspŏ tolŏ de fpiкъ.

Καταῤῥιζος (ὁ, ἡ), плinŏ de pъdъчinĭ. [κατὰ, ῥίζα]. [de ŏnde

Καταῤῥιζόω -ῶ, вііt:-ώσω, înpъdъчinezŏ чева adînк, saŭ îĭ înmsлцeskŏ pъdъчinele.

Καταῤ-ῥικνόω -ῶ, вііt: -ώσω, sвîpчeskŏ чева de tolŏ.

Καταῤῥινάω (νέω) -ῶ, вііt: -ήσω, пілeskŏ чева віne. (de ŏnde пpin întind:) «Βραχίων εὐκατεῤῥινημένος». Esxл: înapmatŏ віne кŏ askŏцitъ sъцeatъ. (шi fir:). «Εἶπεῖν τι κατεῤῥινημένον». Apstf: кŏ iskŏsinцъ, кŏ fineцъ. [κατὰ, ῥίνη].

Καταῤῥινέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Καταῤῥινόω, saŭ

Καταῤῥινίζω, вііt: -ίσω, = Καταῤῥινάω.

Καταῤῥινόω -ῶ, вііt: -ώσω, = Καταβυρσάω; (пpin întind:) înapmezŏ (пpinч:) кŏ skolŏ. (вeзĭ καταῤῥινάω). [κατὰ, ῥινός].

Καταῤ-ῥιπτάζω, вііt: -άσω, шi

Καταῤ-ῥιπτέω-ῶ, вііt:-ήσω, At: în лoкŏ de..

Καταῤ-ῥίπτω, вііt: -ῥίψω, apŏнкŏ жos, sŏpnŏ лa пъmîntŏ.

Καταῤῥοὴ, шi Κατάῤῥοια (ἡ), =Κατάῤῥους.

Καταῤ-ῥοιζέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: шŏepŏ, flŏepŏ tape.

Καταῤ-ῥοΐζομαι, вііt: -ίσομαι, пъtimeskŏ de гŏtŏpaiŏ. [шi

Καταῤῥοϊκὸς, шi Καταῤῥοϊτικὸς, ἡ, ὸν, pelatiвŏ кŏ, saŭ пpoвenitŏ din гŏtŏpaiŏ, saŭ tpoaxnъ. [din

Κατάῤῥοος -ους (ὁ), кŏpцepe de ŏmezeлĭ (пpinч: din капŏ), (de ачі) гŏtŏpaiŏ, tpoaxnъ. [κατὰ, ῥόος -ροῦς].

Καταῤῥοπία(ἡ), aплeкape, повîpnipe în жos. [din

Κατάῤῥοπος (ὁ, ἡ), =Καταῤῥεπής. [κατὰ, ῥοπή].

Καταῤ-ῥοφέω -ῶ, вііt: -ήσω, sopвŏ кŏ tolŏл.

Καταῤῥοώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καταῤῥοϊκός, sŏпŏsŏ лa tpoaxnъ.

Καταῤῥυὴς, έος (ὁ, ἡ), кŏpsŏ лa вaлe; tonitŏ; saŭ de tolŏ ŏdatŏ de ŏnŏ лiкŏidŏ кŏpsŏ asŏпpъ 'ĭ. [κατεῤῥύην, пex: aл лŏĭ καταῤῥέω].

Καταῤ-ῥυθμίζω, вііt: -ίσω, pегŏлezŏ чева eкsaкt dŏпe taкtŏл mŏsiчeĭ; (пas:) sîntŏ

Κατάῤῥυθμος (ὁ, ἡ), tonisitŏ foapte eкsaкt dŏпe taкtŏл mŏsiкaлŏ; (пpin ŏpm: maĭ de mŏлte opĭ) monotonŏ, adŏкъtopŏ de ŏpîtŏ. [κατὰ, ῥυθμός].

Καταῤ-ῥυπαίνω, вііt: -ανῶ, шi Καταῤ-ῥυπόω, -ῶ, вііt: -ώσω, soĭeskŏ de tolŏ.

Κατάῤῥυτος (ὁ, ἡ), ŏdatŏ, adъпatŏ din toate пъpцiлe de aпe къpгъtoape; (fir:) înвiлшŏгatŏ de чева. 2) пeste кape, saŭ пpin кape лesne кŏpцe aпъ лa вaлe. «Κεραμωτὸν κατάῤῥυτον». Плв: [καταῤῥέω].

Κατ-αῤῥωδέω -ῶ, вііt: -ήσω, lon: în лoкŏ de κατοῤῥωδέω.

Καταῤῥὼξ, [καταῤῥήγνυμι] ῶγος, (ὁ, ἡ), sfîшiatŏ din toate пъpцiлe; saŭ de tolŏ sŏpnatŏ. «Πέτρα —». Esix: stînкoasъ, pîпoasъ. (вeзĭ шi ἀποῤῥώξ).

Κάταρσις, εως (ἡ), поropîpe, tpaцepe de коpъвiĭ лa noptŏ. 2) (пpin întind:) вadŏ, лoкŏ de tpas лa ŏsкatŏ.

Κατ-αρτάω -ῶ, вііt: -ήσω, atîpnŏ чева d' asŏпpa, saŭ лa лoкŏл sъŭ; (пpin ŏpm:) = Καταρτίζω. «Πρωὶ κατήρτητο». Iпкp: epa în minцiлe saлe. [de ŏnde

Κατάρτησις, εως (ἡ), atîpnape de ŏnŏ лŏкpŏ лa лoкŏл sъŭ; (пpin ŏpm:) = Κατάρτισις.

Καταρτία (ἡ), =Κατάρτισις.

Κατ-αρτίζω, вііt: -ίσω, întокmeskŏ, apanжezŏ; notpiвeskŏ; înвoĭeskŏ; (xipŏpц:) пŏĭŏ osŏл чeл eшitŏ лa лoкŏл sъŭ; (în цen:) dpeгŏ, кîpneskŏ, penapezŏ, întpeцeskŏ.

Κατάρτιον (τὸ), шi

Κατάρτιος (ἡ), (maĭ пoŭ) în лoкŏ de ἱστὸς, кataptŏ de коpaвie.

Κατάρτισις, εως (ἡ), шi καταρτισμὸς (ὁ), întокmipe, apanжape; înвoipe; (în цen:) întpeцipe, dpeцepe, penapaцie; (xipŏpц:) пŏnepe de osŏ eшitŏ лa лoкŏл sъŭ. [шi

Καταρτιστὴρ, ῆρος, шi Καταρτιστὴς, οῦ (ὁ), îndpentъtopŏ; întpeгъtopŏ, penapatopŏ; înвoitopŏ, înпъкъtopŏ, apвitpŏ (жŏdiкъtopŏ). (вeзĭ шi ἁρμοστής). [καταρτίζω].

Κατάρτυσις, εως (ἡ), гъtipe; fopmape пpin кpeшtepe, edŏкaцie. [din

Κατ-αρτύω, вііt: -ύσω, гъteskŏ кŏ toate tpeвŏinчoaseлe, desъвîpшeskŏ; apanжezŏ; depпinzŏ кŏ desъвîpшipe. (de ŏnde ‖ naptч: nestpъm:) Κατηρτυκὼς, υῖα, ὸς (пpinч: despe кaлŏ, шi чл:) desъвîpшitŏ în вîpstъ; depпinsŏ кŏ desъвîpшipe. (ŏne-opĭ кŏ цen:) «Κατηρτυκὼς κακῶν». Eŏp: oвiчnŏitŏ лa... (вeзĭ шi καθίστημι).

Κατ-αρχαιρεσιάζω, вііt: -άσω, пpin înпpotiвъ ŏneлtipĭ fакŏ a пŏ isвŏti чineвa în aлeцepiлe de dpeгъtopiĭ.

Καταρχὰς, (în лoкŏ de κατ' ἀρχὰς) adв: лa înчeпŏtŏ.

Καταρχὴ (ἡ), întîĭa înчeпepe. 2) лiвaцia чea maĭ 'nainte de жeptfъ. 3) =Ἀπαρχὴ, пîpгъ. [din

Κατ-άρχω, вііt: -άρξω, (кŏ цen:) eŭ

întîiš încепš чева. «Ὁδοῦ—». Sof: мерrš înainte, кълъzezš. (ші кв ак:) «Ἡ φιλοτιμία κατάρχει τὴν ἡλικίαν». Diod: а апвкаt маї 'nainte. (ші між:) «Κατάρχομαι στεναγμόν». Евр: «Οὐ πράως μου κατήρξατο». Лвч: пв м'а лват dintiї кв віпішорвл. 2) (між: кв цеп: saš ак:) începš жертfa прin церемоніїле челе înadins pîndвite пентрв ачеаsta; (вне-орї) жертfeskš; (în цеп:) înжвпгїš; (прin întind:) sfinцeskš, konsfinцeskš. «Κατάρχομαι τῶν ἱερῶν». Dm: «Μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου». Apstf: (ші кв dat: орг:) «Στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὡς κατάρξομαι ξίφει». Евр: (ші авсол:) «Κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισι μέλει». Евр: (ші прin întind:) «Ὡς κατηργμένης αὐτοῦ φιλοσοφίας». Пл: (ші ком:) «Σκυτάλην λαβὼν κατήρξατό μου». Лвч: а începвt а мъ крої. (везї ші ἀπάρχομαι).

Κατάσαρκος (ὁ, ἡ), înкърkatš de кърнгї, трвпешš. 2) (маї пoš) пвsš, лiпitš пе карне, saš пе пїеле. [κατά, σάρξ].

Κατα-σαρκόω -ῶ, віit: -ώσω, înкърпеzš, înграшš пе чіпева.

Κατα-σάττω, віit: -σάξω, вmплв віне, îndesš.

Κατα-σβέννυμι, віit: -σβέσω, stinгš de totš; (fiг: despre лiквide) sекš; (despre гласš) fакš а тъчеа; (fiг:) алinezš, потолеskš; вmілеskš; (між: saš пас:) мъ stinгš; învеteзš, мъ съвîршеskš. [de вnde

Κατάσβεσις, εως (ἡ), stinцере; sкаре; învеtаре, пеіре.

Κατ-ασβολόω -ῶ, віit: -ώσω, префакš în чепвшъ, арzš de totš; пръпъdeskš.

Κατάσεισις, εως (ἡ), ші Κατασεισμὸς (ὁ), sвvst: ал лвї...

Κατα-σείω, віit: -σείσω, клетinš таре, saš sгвdвind доборš жоs; тврвврš; îнгроzeskš; (сл: кв dat: indip:) fакš квїва semnš клетinînd din мînъ; (вне-орї) шовъїеskš de веатš.

Κατα-σεύομαι, віit: -συθήσομαι, поет: пъвълеskš, алергš în жоs.

Κατα-σήθω, віit: -σήσω, чернš віне.

Κατα-σημαίνω, віit: -ανῶ, însemnezš чева віне кв semnš; печетлвїеskš. || (між:) даš кв sокотеала; вагš de seamъ. [de вnde

Κατασημαντικὸς, ή, όν, каре аре însемнаре ексактъ de вnš лвкрв.

Κατα-σήπω, віit: -σήψω, пвtрезеskš чева, saš лаsš а пвtрезі de totš. || (трс: de кв: ал 2: κατασέσηπα аре між: însemn:, ші se întреввінцеаzъ în локš de презентš).

Κατ-ασθενέω -ῶ, віit: -ήσω, slъвеskš de totš чева, adвкš ла маре slъвічївне.

Κατ-ασθμαίνω, віit: -ανῶ, (кв цеп:) sвfлв таре аsвпра вре вnвї лвкрв.

Κατα-σιγάζω, віit: -άσω, fакš пе чіпева, іл sileskš sъ такъ; (fiг:) потолеskš, лiпіштеskš кв totвл пе чіпева.

Κατα-σιγάω -ῶ, віit: -ήσω, saš -ήσομαι, такš de totš. 2) (stpъм:)=Κατασιγάζω.

Κατα-σιδηρόω -ῶ, віit: -ώσω, кълtвшеskš, акоперš пеste totš кв fерš.

Κατα-σικελίζω, віit: -ίσω, (ком:) мъпînкš кв мвлtъ поftъ вре вnš продвкtš (вріпzъ, ші чл:) ал Sічіліі.

Κατα-σιλλαίνω, віit: -ανῶ, ватжокореskš, satірезš.

Κατάσιμος (ὁ, ἡ), de totš кîрнš. [κατά, σιμός].

Κατα-σινάζω, віit: -άσω, ші Κατασίνομαι, віit: -σινοῦμαι, поет: ватъмš de totš.

Κατα-σιτέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι,=Κατεσθίω, мъпînкš de totš.

Κατα-σιωπάω ῶ, віit: -ήσομαι, =Κατασιγάω. 2) (stpъм:) =Κατασιγάζω. 3) вірвїеskš, saš рвшinezš пе чіпева прin тъчереа меа.

Κατα-σκάζω, віit: -σκάσω, skїоапъtš de totš.

Κατα-σκαίρω, віit: -σκαρῶ, sъгš пе чева; (fiг:) вndezš, мъ клеtinš ка вnda. «Λευκαί με κατασκαίρουσιν ἔθειραι». Епгр: (везї ші κατασπείρω).

Κατα-σκάπτω, віit: -σκάψω, sапš de totš; sъпînd sвгпš (пеstорпš) din temeліi, съпînd îнгропš adînк.

Κατα-σκαριφάω -ῶ, віit: -ήσω, рîкîїš (ка гъїnа) кв вnгііле, saš sгîріš.

Κατασκαφὴ (ἡ), sвгпаре din temeліi прin съпаре; (fiг:) пръпъdіре. 2) поет: îнгропаре; мормîntš. [ші

Κατασκαφής, έος (ὁ, ἡ), съпаtš din temeліi, sвгпаtš de totš; пръпъditš. 2) съпаtš (saš îнгропаtš) adînк. || Οἴκησις—». Sof: мормîntвл. [κατασκάπτω].

Κατα-σκεδάζω, ші Κατα-σκεδάννυμι, віit: -άσω, (кв цеп: saš sinг: saš преп: indip:) върsš чева пеste... 2)=Διασκεδάζω, împръштіš, pisіпеskš în toate пърціле; desfiinцezš, desfакš, пръпъdeskš.

Κατασκεδῶ, ᾷς, ᾷ, At: în локš de κατασκεδάσω, віit: ал лвї κατασκεδάννυμι.

Κατα-σκελετεύω, віit: -εύσω, fакš чева кв totвл skeletš, топеsвš, вsвкš de totš.

Κατασκελὴς, έος (ὁ, ἡ), [κατά, σκέλος] лвпгš, маре în крачї. (fiг: despre stiлš de квvînts) компвsš din мвлtе întinse періоаde; (прin вpм:) неграціоsš, fъръ

tonǎ. 2) пpea slabǎ; ǎskatǎ. [din

Κατα-σκέλλω, вiit: -σκελῶ, toneskǎ, ǎ-sǎkǎ de totǎ; (пpin întind:) kinǎieskǎ, tipanezǎ foapte. (tpe: de kǎ: κατέσκληκα, kape se ĭa în лokǎ de пpez:, шi пex: κατέσκληη aǔ însemn: пasiвъ).

Κετα-σκεπάζω, вiit: -άσω, akoпepǎ вine; пpeпъzeskǎ, adъпosteskǎ.

Κατα-σκέπτομαι, вiit: -σκέψομαι, oвsepвǎ, чepчetezǎ, вaгǎ de seamъ kǎ mǎлtъ лǎape a minte, = Κατασκοπεύω.

Κατα-σκέπω, (пpeл: κατέσκεπον)=Κατασκεπάζω.

Κατα-σκευάζω, вiit: -άσω, konstpǎĭǎ, fakǎ; kлъdeskǎ; (în ųen:) гъteskǎ; kъпъtǎieskǎ de чeвa; ekiпezǎ. înapmezǎ; înnodoвeskǎ; întokmeskǎ; sъвîpшeskǎ; konstitǎiezǎ, opгanisezǎ, fopmezǎ; пъskoчeskǎ; doвedeskǎ; depinzǎ. «Κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ Περικλέους εἰς οἰκονομίαν». Пл: || (miж:) лokǎieskǎ; (dǎпe ziч:) îmĭ aшezǎ ǎпeлteлe ǎndeвa (deskizǎ пpъвълie), îmĭ ǎпeлteskǎ meшteшǎгǎл. «Κετεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο». Тǎч: «Κατασκευάζεσθαι, ὡς αὐτοῦ που οἰκήσοντας». Ksп: «Τέχνην μυρεψικὴν κατασκευάζομαι». Лs: [de ǎnde

Κατασκευασείω, (fъpъ вiit:) dopeskǎ, mъ sileskǎ a alkъtǎi, a faчe чeвa. [шi

Κατασκεύασμα (τὸ), konstpǎkųie, kлъditǎpъ, лǎkpǎ de mînъ; (fir:) miжлokǎ meшteшǎųitǎ; пъskoчitǎpъ; sofismъ (шipetлikǎ). || (îm:) ǎпeлteлe kaseĭ. [шi

Κατασκευασμὸς (ὁ), = Κατασκευὴ, (пpinч: fir:) пъskoчipe de вikлenie, ǎпeлtipe, meшteшǎųipe. [шi

Κατασκευαστὴς, οῦ (ὁ), konstpǎktopǎ, sъвîpшitopǎ de чeвa; (пaptik:) пъskoчitopǎ de вikлene ǎпeлtipĭ. [шi

Κατασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatikǎ лa konstpǎipe, sъвîpшipe, doвedipe, шi чл:. [шi

Κατασκευαστὸς, ὴ, ὸν, konstpǎitǎ пpin meшteшǎгǎ, fъkǎtǎ de mînъ.

Κατασκευὴ (ἡ), konstpǎipe; гъtipe; înapmape, saǔ ekiпape; întokmipe, aшezape de ǎпeлte лa лokǎл лop; înfpǎmǎseųape; opгanismǎ, fopmaųie; ǎпeлtipe de вikлenie, шi чл:; (пpin întind:) kлъditǎpъ, edifiчiǔ; menaжǎ, saǔ ǎпeлte de kasъ. «Κατασκευὴ, ἐν ᾗ κατοικοῦμεν». Iskp: «Εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη». Тǎч: «Παυσανίαν δρῶντα τὴν Μαρδονίου κατασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ παραπετάσμασι ποικίλοισι κατεσκευασμένην». Ep: «Τῇ τῶν θεῶν κατασκευῇ δυνάμενος ἀλύπως χρῆσθαι». Ksп: «Θεοῦ κατασκευὴν βίῳ δόντος τοιαύτην». Eǎp: (шi fir:) «Λόγον ἁπλοῦν, καὶ ἄνευ κατασκευῆς». Eлi: пemeшteшǎųitǎ. [κατὰ, σκευή].

Κατάσκεψις, εως (ἡ), oвsepвape, чepчetape kǎ лǎape a minte; iskodipe. [κατασκέπτομαι].

Κατ-ασκέω -ῶ, вiit: -ήσω, depinzǎ, eksepчezǎ kǎ desъвîpшipe.

Κατα-σκηνάω (νέω) -ῶ, вiit: -ήσω, шi

Κατα-σκηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, (kǎ пpeп: saǔ adв:) îmĭ aшezǎ koptǎл, taвъpa, пoпoseskǎ ǎndeвa; mъ dǎkǎ în koptǎл, saǔ лokaшǎл meǔ. || (ǎпe opĭ stpъm:) пpiimeskǎ în koptǎл meǔ (în kasa mea) пe чineвa. [de ǎnde

Κατασκήνωμα (τὸ), пoet: akoпepiшǎ; пepdea. [шi

Κατασκήνωσις, εως (ἡ), aшezape de koptǎpĭ, tъвъpîpe; пoпosipe în koptǎ.

Κατα-σκήπτω, вiit: σκήψω, mъ pezemǎ tape de чeвa; (fir:) poгǎ kǎ stъpǎinųъ пe чineвa. «Ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς». Sof: 2) (oвiч: kǎ dat: saǔ ak: пpeп: indip:) kazǎ, mъ apǎnkǎ peпede пe, saǔ пeste чineвa; (fir:) aжǎпгǎ лa... «Τοῖσι Λακεδαιμονίοισι μῆνις κατέσκηψε». Ep: «Κατέσκηπτε γὰρ (τὸ νόσημα) καὶ εἰς τὰ αἰδοῖα, καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας, καὶ ἐς πόδας». Тǎч: isвĭa. (шi în eл: de пpeп:). «Πρὶν κατασκῆψαι τινά». Eǎp: maĭ 'nainte de a pesǎfлa asǎпpa kǎĭвa. «Ὁ πόλεμος εἰς τοῦτο τὸ τέλος κετέσκηψε». D: Aл: «Κατέσκηψεν εἰς ὠμότητα». Пapt: (шi kǎ adв:) «Ἔγνωσαν αὐτοῦ που κατασκήψαντες». Eлd: (вezĭ шi ἐπισκήπτω). [de ǎnde

Κατάσκηψις, εως (ἡ), пъвълipe peпede, isвipe (de вoaлъ, шi чл:); sfîpшitǎ, pesǎлtatǎ.

Κατα-σκιάζω, шi пoet: Κατα-σκιάω, вiit: -άσω, ǎmвpeskǎ (în ųen: akoпepǎ) чeвa kǎ totǎл.

Κατα-σκίδναμαι, пoet: în лokǎ de κατασκεδάννυμαι.

Κατάσκιος (ὁ, ἡ), ǎmвpitǎ de чeвa; шi пoet: ǎmвposǎ, saǔ adǎkъtopǎ de гpoasъ ǎmвpъ; (în ųen:) akoпepitǎ kǎ totǎл de чeвa (kǎ dat: saǔ ųen:). [κατὰ, σκιά].

Κατα-σκιρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskǎ, înвîptoшeskǎ чeвa de totǎ.

Κατα-σκιρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, (kǎ ųen:) sъpǎ пe чeвa; (fir:) despeųǎieskǎ, вatжokopeskǎ. (вezĭ шi κατορχέομαι).

Κατα-σκλητεύω, biit: -εύσω, în локъ de κατασκελετεύω.
Κατασκόπευσις, εως (ἡ), sъбst: ал лъї...
Κατα-σκοπεύω, biit: -εύσω, = Κατασκοπέω, шi Κατασκέπτομαι; (прінч:) багъ de seamъ, pîndeskъ ка snionъ, saъ snionezъ.
Κατα-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, прівеskъ din локъ 'налтъ; (прin ърm:) багъ de seamъ біне, pîndeskъ; (în ръъ) iskodeskъ.
Κατασκοπή, шi
Κατασκόπησις, εως (ἡ), обсерваре къ луаре а minte; saъ (în ръъ) snionape, iskodipe. [κατασκοπέω].
Κατασκοπικός, ἡ, όν, îndemînatikъ ла прівіре din 'налтъ локъ. [шi
Κατασκόπιον (τὸ), (прінч:) корабіе pîndsitъ spre snionape, (франц:) aviso. [din
Κατάσκοπος (ὁ, ἡ) бъгътоpъ de seamъ, pînditopъ, шi чл: || (sъбst: бърб:) snionъ, iskoadъ. [κατὰ, σκοπός].
Κατα-σκορπίζω, biit: -ίσω, pisineskъ чева de totъ, saъ ръъ,
Κατα-σκυθρωπάζω, шi -σκυθρωπάω -ῶ, biit: -άσω, (къ џen:) мъ посоморъскъ асъпра къїва.
Κατα-σκυλεύω, biit: -σκυλεύσω, жъфъіеskъ de totъ.
Κατα-σκύλλω, biit: -σκυλῶ, sfîшiъ de totъ.
Κατα-σκώπτω, biit: -σκώψω, батжокореskъ не чіпева къ totъл.
Κατα-σμικρίζω, biit: -ίσω, = Κατασμικρύνω.
Κατα-σμικρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, хълеskъ не чіпева de sfîрчitъ.
Κατα-σμικρύνω, biit: -υνῶ, micheskъ (desпреџъїеskъ) чева de totъ.
Κατάσμυρνος (ὁ, ἡ), плінъ de (miposъ de) smipnъ. [κατὰ, σμύρνα].
Κατα-σμύχω, biit: -σμύξω, арzъ de totъ (прінч: къ askunsъ, пъбъшitъ fокъ); (fir:) topeskъ de totъ. «Σεσηρός τι καὶ κατεσμυγμένον ὑποβλέψασα». Ехр: къ амаръ zîmbipe.
Κατα-σμώχω, biit: -σμώξω, поеt: fpekъ, pisezъ біне.
Κατα-σοβαρεύομαι, biit: -εύσομαι,(къ џen:) мъ портъ къ мълтъ грехtate, mîndpie асъпра къїва.
Κατα-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, sперіind fакъ не чіпева а fsџi ла вале.
Κατα-σοφίζω, (шi маї des miж:) Κατασοφίζομαι, biit: -ισω, -ομαι. біръеskъ, амъџеskъ, saъ мъ апъръ къ sofisme (шipetлікърї). [de ъnde
Κατασοφισμὸς (ὁ), амъџіpe, saъ апъраре прin sofisme.
Κατα-σοφιστεύω, biit: -εύσω, (къ џen:) мъ disпътъ, (къ ак:) біръеskъ къ sofisme (шipetлікърї).
Κατ-ασπάζομαι, biit: -άσομαι înбръџішезъ, салътъ пе чіпева foapte прietenешte.
Κατα-σπαθάω -ῶ, biit: -ήσω, келтъеskъ desfpînat în desfътърї.
Κατα-σπαράσσω(ττω), biit: -άξω, sfîшiъ de totъ.
Κατάσπασις, εως (ἡ), smълџере, smîчіре ла вале, în жоs. [шi
Κατάσπασμα (τὸ), бъкатъ, че s' а smъls din чева de totъ. [шi
Κατασπασμὸς (ὁ), =Κατάσπασις. [шi
Κατασπαστικός, ἡ, όν, îndemînatikъ а smълџе, а sfîшia în жоs. [κατασπάω].
Κατα-σπαταλέω -ῶ, biit: -ήσω, келтъеskъ преа мълт în desfpînate desmieрdъчiъnї; =Κατασπαθάω.
Κατα-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, smългъ, smîчеskъ, тргъ în жоs; (fir:) înгiџъ; пропъпџъ skъpt.
Κατα-σπειράω -ῶ, biit: -άσω, înвîptежеskъ, înfъшъръ біне, strîns. «Φῶς κατεσπειραμένον». Лрt: гроасъ, saъ (маї біне) мешtешъџitъ.
Κατα-σπείρω, biit: -σπερῶ, semъnъ претъtindinea, saъ ръъ; (прin întind:) naskъ (în zadapъ). 2)=Διασπείρω, pisineskъ în toate пърціле. «Λευκαὶ με κατασπείρουσιν ἔθειραι». Епігр: (везї κατασκαίρω].
Κατάσπεισις, εως (ἡ), topnape de лібаџie; sfinџіре de жертъ прin stropіре; (de ъnde) înkinape пînъ ла моарте în слъжба къїва. [din
Κατα-σπένδω, biit: -σπείσω, adъкъ лібаџie; saъ topnъ în fелъ de лібаџie; stropeskъ, ъdъ de totъ; (партік:) konsfinџеskъ прin stropіре віктіма хотърîtъ de жертъ; (de ъnde în џen:) konsfinџеskъ; (шi пас:) sîntъ къ totъл înkinatъ къїва. «Μούσαις κατεσπείσθη πᾶς ὁ βίοτος». Епгр:
Κατα-σπέρχω, biit: -σπέρξω, гръбеskъ преа мълт.
Κατα-σπεύδω, biit: -σπεύσω, îndemnъ, гръбеskъ; (nestр:) мъ пріпеskъ. [de ъnde
Κατάσπευσις, εως (ἡ), маре гръбіре, saъ пріпіре.
Κατα-σπιλάζω, biit: -άσω, пъtezъ, mînжеskъ de totъ. 2) пъвълеskъ de о datъ, коплешеskъ fъръ veste ка о stînkъ. [κατὰ, σπιλάς].
Κατα-σπλεκόω -ῶ, biit: -ώσω, =Κατελαύνω (în ърîtъ însemn:).

Κατα-σποδέω -ῶ, biit: -ήσω, ші Κατα-σποδέω-ῶ, biit: ώσω, tpînteskȣ жos în пълвере; omopȣ; (în ȣpîtȣ înцeл:) = Κατελαύνω.

Κατασπορὰ (ἡ), sȣbst: аллȣї [κατασπείρω, bezї ziч:].

Κατα-σπουδάζω, ші (miж:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι, (кȣ цen:) înгріжeskȣ de чeвa кȣ mȣлтъ siліnцъ; пȣїȣ toatъ siліnцa пeнтpȣ чeвa; (fъръ kazȣ) mъ îndeлetniчeskȣ некȣpmat; (пas:) sîntȣ обїектȣл ȣнеї не-прекȣрmate ші înteцite îndeлetniчipї. (de ȣnde) «Κατεσπουδασμένος». Ep: foapte aктіbȣ; saȣ пpea dopitȣ.

Κατασσεύομαι, biit: -συθήσομαι, noet: în лoкȣ de κατασεύομαι. [de ȣnde

Κατάσσυτος (ὁ, ἡ), noet: pepede пъвъліtopȣ.

Κατασταγμὸς (ὁ), sȣbst: aл лȣї ...

Κατα-στάζω, biit: -στάξω, пікȣ, mъ въpsȣ neste чeвa. (кȣ цen:) «Αἵματος ῥοαὶ τάφου καταστάζουσιν». Exp: (ші fъръ kazȣ) «Δάκρυα καταστάζοντα». Ksn: (stpъm:) stpoпeskȣ, ȣdȣ neste totȣ. (кȣ ак:) «Ἀφρῷ καταστάζοντα Καδμίαν χθόνα. Exp:

Καταα-σταθμεύω, biit: -εύσω, ашeзȣ o-stawiї пe лa staцiiлe лop (iї пȣїȣ пe лa razde); (despre bite) adȣкȣ, baгȣ în staȣлȣ (кошаpȣ, граждȣ, ші чл:). 2) пекъже-skȣ пe opъшeнї кȣ ostъшeштї гъzdȣipї (кbaptipe).

Κατα-σταθμίζω, biit: -ίσω, kîntъpeskȣ; înпарцȣ кȣ kîntapȣл, saȣ кȣmпeнeлe. [de ȣnde

Κατασταθμισμὸς (ὁ), înпърцipe кȣ кȣmпeнe, saȣ kîntapȣ.

Κατα-σταλάω -ῶ, biit: -άσω, noet: în лoкȣ de καταστάζω.

Κατάσταλσις, εως (ἡ), notoлipe, înблînzipe; saȣ înfpînape, ші чл: [ші

Κατασταλτικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ, saȣ îndemînatікȣ a notoлi, a înблînzi, a înfpîna, ші чл: [καταστέλλω].

Κατα-σταμνίζω, biit: -ίσω, deшeptȣ binȣ din бȣte în бȣtiлчe, saȣ ȣpчoape. [de ȣnde

Κατασταμνισμὸς (ὁ), deшeptape de binȣ în ȣpчoape, saȣ бȣtiлчe.

Κατα-στασιάζω, biit: -άσω, fopmeзȣ пapтidъ, saȣ fatpie înпpotiba кȣїba; îmї biрȣїeskȣ onosantȣл пpin пapтida mea. [de ȣnde

Καταστασιαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікȣ a fopma пpin intpiцї пaptide, a peskȣлa nopodȣл.

Κατάστασις, εως (ἡ), (stpъm: în цen:) amezape de чeвa întp'ȣnȣ лoкȣ; (paptik:) înfъцішape de soлȣ, ші чл: în adȣnape, (Fpanц:) audience; pîndȣipe în nostȣ (de слȣжбъ); (пpin întind:) depȣnepe de бaнї maї 'nainte, saȣ kontpiбȣціe, чe лȣaȣ în Atena кълъpeцiї. «Κατάστασιν λαμβάνων, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν». Exп: 2) (nestpъm:) stape, nosiціe, în кape se aflъ чeвa; (paptik:) поліtiкъ sistemъ, saȣ feлȣл de administpaціa ȣnȣї лoкȣ. «Κορινθίοισι γὰρ ἦν πόλεως κατάσασις τοιῆδε, ἦν ὀλιγαρχίη, ші чл: Ep: «Λοιμικὴ κατάστασις». Плв: 3) лiniшte, ашeзape; (пpin întind:) a fi чinebа în minціле saлe. «Ὥσπερ ἐν καταστάσει, οὕτω καὶ ἐν μανίᾳ». Skst: «Νυκτὸς ἐν καταστάσει». Exp: (bezї ші ἀμολγός). [ші

Καταστατέον, nosit: aл лȣї καθίστημι. [ші

Καταστάτης, ου (ὁ), (кȣ цen::) ашeзъ-topȣ; întoкmitopȣ. [καθίστημι]. [de ȣnde

Καταστατικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікȣ a a-шeza (a notoлi, a лiniшti); kontpiбȣitopȣ лa întoкmipe, ші чл:

Κατα-στεγάζω, biit: -άσω, акоперȣ чeвa бine кȣ înбeлitoape. [de ȣnde

Καταστέγασμα (τὸ), op чe слȣжeшte de înбeлitoape.

Κατάστεγνος (ὁ, ἡ),=Κατάστεγος, stpîns înкisȣ (акоперitȣ), (fpanц:) hermétiquement fermé. [κατὰ, στεγνός]. [de ȣnde

Καταστεγνόω -ῶ, biit: -ώσω, = Κατα-στεγάζω, înкizȣ (акоперȣ) stpîns.

Κατάστεγος (ὁ, ἡ), акоперitȣ neste totȣ кȣ înбeлitoape. [κατὰ, στέγη].

Κατα-στείβω, biit: -στείψω, калкȣ, бъtъto-peskȣ.

Κατα-στείχω, biit: -στείξω, noet: în лoкȣ de κατέρχομαι, mъ погорȣ, mъ întopкȣ.

Κατα-στέλλω, biit: -στελῶ, skobopȣ; (пpin întind: ші fir:) onpeskȣ, mъpцineskȣ; noteлeskȣ, aлinezȣ, лiniшteskȣ. 2) înnodobeskȣ, гъteskȣ; къпъtȣїeskȣ; înapmezȣ:

Κατα-στενάζω, ші Κατα-στένω, biit: -στενάξω, oftezȣ, sȣspinȣ amap; (кȣ цen: saȣ aк:) плînгȣ, mъ жълeskȣ пeнтpȣ...

Κατ-αστερίζω, biit: -ίσω, înnodobeskȣ кȣ steлe. 2) ашeзȣ întpe steлe. [de ȣnde

Καταστέρισις, εως (ἡ), ші

Καταστερισμὸς (ὁ), înnodobipe кȣ steлe. 2) ашeзape întpe steлe.

Κατάστερος (ὁ, ἡ), плinȣ de (înnodobitȣ кȣ) steлe; лȣчiosȣ de mȣлte steлe. [κατὰ, ἀστήρ].

Κατα-στεφανόω -ῶ, biit: -ώσω, înкȣnȣnȣ кȣ mȣлte кȣnȣne, saȣ кȣ mъpeaцъ кopoanъ.

Καταστεφής, έος (ὁ), înkѫnѫnatѫ, акоперitѫ de npetѫtindinea. [din

Κατα-στέφω, biit: -στέψω, = Καταστεφανόω. 2) акоперѫ de npetѫtindinea.

Κατα-στηλιτεύω, btit: -εύσω, skpiѫ чева îmпpotiva кѫiва пе колоанъ; (în цen:) pѫшinezѫ пе чinева în пѫблiкѫ.

Κατα-στηλόω -ῶ, biit: -ώσω, înnodoбeskѫ de ла ѫnѫ кънътiiѫ пînъ ла чел altѫ кѫ колоane; aшeзѫ de amîndoъ пърцiле dpѫmѫлѫi пѫблiкѫ колоane аpътътoape de distanцe.

Κατάστημα (τὸ), aшeзъmîntѫ, stabiлimîntѫ. 2) în локѫ de κατάστασις, stape (npinч: a timпѫлѫi, a atmosfepei). 3) simцimîntѫ aшeзatѫ, înцeлепчiѫne. [καθίσταμαι]. [de ѫnde

Καταστηματικός, ή, όν, aшeзatѫ, înцeлeптѫ, perѫлatѫ, кѫmпътatѫ, (Fpanц:) posé.

Κατάστημος (ὁ, ἡ), цesѫtѫ кѫ вълътѫpъ deasъ шi цеaпънъ. [κατά, στῆμα].

Κατα-στηρίζω, biit: -ίξω, = Κατασκήπτω.

Καταστιγής, έος (ὁ,ἡ), = Κατάστικτος. [шi

Κατάστιγμα (τὸ), semnѫ fѫкѫtѫ npin înпѫnѫътѫpi, saѫ пiкътѫpi пе чева. [din

Κατα-στίζω, biit: -ίξω, ѫmплѫ чева de înпѫnѫътѫpi saѫ пѫnтѫpi; desemnezѫ пeste totѫ кѫ пѫnтѫpi. [de ѫnde

Κατάστικτος (ὁ, ἡ), плinѫ пeste totѫ de пѫnтѫpi, saѫ înпѫnѫътѫpi.

Κατα-στίλβω, biit: -στίλψω, =Καταλάμπω, лѫчeskѫ, skлiпeskѫ de totѫ; (stpъm:) fакѫ a лѫчi, a skлiпi. «Πρὴν κατάστιλψον σέλας ὑψόθεν». Om: Imn: = Κατάπεμψον.

Κατα-στοιχειόω ῶ, biit: -ώσω, шi

Κατα-στοιχίζω, biit: ίσω, eksпѫiѫ, saѫ înвъцѫ, saѫ komпѫiѫ чева elementapѫ; (de ѫnde în кѫгp:)=Ἰχνογραφῶ, fакѫ isbodѫ.

Καταστολή (ἡ), потолipe, шi чл:; (npinч:) skoвopîpe, dape ла вале de хaînъ; saѫ пѫptape de înвpъкъminte лapгъ шi лѫнгъ; (în цen:) înвpъкъminte; (npin întind:) тъpeцie; modestie; лiniшtitѫ кepakтepѫ, пѫptape aшeзatъ. «Καταστολή πρὸς οὐδὲν ἐκταρασσομένη πάθος ἐν τῷ λέγειν». Пл: (шi im:) «Ἔρχῃ μοι καταστολὰς ποιήσας ὡς σοφός». Epikt: te порцi кътpe mine гpeѫ.

Κατα-στολίζω, biit: -ίσω, înвpакѫ (înпodoбeskѫ) de sѫs пînъ жos.

Καταστομίζω, biit: -ίσω, = Ἐπιστομίζω, înкizѫ, astѫnѫ гѫpa кѫiва. [din

Καταστομίς, ίδος (ἡ), = Ἐπιστομίς (npinч: a fлѫeрѫлѫi). (везi шi φορβειά, шi ὑφόλμιον). [κατά, στόμα].

Κατα-στοναχέω, -ῶ, biit: -ήσω, шi Κατα-στοναχίζω, biit: -ίσω, поеt:=Καταστένω.

Κατα-στορέννυμι, biit: -στορέσω, aшtepnѫ, întinzѫ пе пъmîntѫ; omopѫ; (fir:) aлinѫ, потолeskѫ, шi чл:

Κατα-στοχάζομαι, biit: -άσομαι, (кѫ цen:) okieskѫ, шi daѫ ла semnѫ; (fir:) nemepeskѫ, daѫ кѫ sokoteaлa, гiчeskѫ. [de ѫnde

Καταστοχασμός (ὁ), dape кѫ sokoteaлa, nemepipe. [de ѫnde

Καταστοχαστής, (ὁ), гiчitopѫ (вpoditopѫ) de adeвъpѫ npin dape кѫ sokotѫaлa. [de ѫnde

Καταστοχαστικός, ή, όν, îndemînatiкѫ a вpodi adeвъpѫл npin dape кѫ sokoteaлa.

Κατα-στραγγίζω, biit: -ίσω, stopкѫ, stpeкopѫ de totѫ.

Κατ-αστράπτω, biit: άψω, fѫлцepѫ tape, saѫ aѫпpa кѫiва; înтѫnekѫ okii кѫiва de o datъ, saѫ snepiѫ кѫ лѫчipea mѫлtop fѫлцepe ѫnѫл dѫпе aлtѫл.

Κατα-στρατεύομαι, biit: -εύσομαι, (кѫ цen:) mъ oшteskѫ înпpotiva кѫiва; (în цen:) mъ înпpotiвeskѫ. 2) (кѫ ак:) окoлeskѫ, stpѫвatѫ ѫnѫ локѫ ка oslaшѫ. «Κατεστρατευμένος ἐκ πολλοῦ τὸν Πόντον». Eвstл:

Κατα-στρατηγέω -ῶ, biit: -ήσω, amъцeskѫ, шi вipѫieskѫ пе вpъжmaшѫ npin stpataцeшъ. (везi στρατήγημα).

Καταστρατοπεδεία (ἡ), sѫвst: aл лѫi...

Κατα-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, aшezѫ (шi miж:) mъ aшezѫ în taвъpa oшtipii. (везi шi κατασταθμεύω).

Κατα-στρεβλόω -ῶ, biit: -ώσω, kinѫieskѫ, mѫnчeskѫ гpozaв.

Κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, (nas: saѫ miж: tpe: da кѫ: κατέστραμμαι, nex: κατεστράφην, шi чл:) (npea pap) pesѫчeskѫ, topкѫ вine. «Νῆμα — ». Tкp: 2) (oвiч:) pestopnѫ; (npin întind:) пpъпъdeskѫ;(miж:) stъпîneskѫ, îmi sѫпѫiѫ. «Εἷλε τὴν Κύπρον, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν». Ep: (шi nas:) «Οἱ Λυδοὶ κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων». Eѫp: «Ἀποστάντες δὲ ὀπίσω κατεστράφθησαν, μάχῃ νικηθέντες». Ep; (везi шi ἀναστρέφω, шi ἀνατρέπω).2)sѫвipшeskѫ, saѫ (nestp:) mъ sѫвipшesвѫ; (de ѫnde înпpeѫnъ кѫ шi fъpъ τὸν βίον) mopѫ. «Καταστρέφω τὸν λόγον». Пл: (шi nas: nestp:) «Τοῦ ἐνιαυτοῦ καταστραφέντος». Пaѫs: (шi miж:). «Εὖ τὴν νόσον καταστρέφου». Eѫp: tpakteazъ вine воaлa пînъ ла sfîpшitѫ. ‖ (nas:) «Λέξει κατεστραμμένη». Apst: (înпpot: de εἰρομένη) întpepѫпtъ. 3) (pap) în локѫ de ἐπιστρέφω. (Лвп:)

Κατα-στρηνιάω -ῶ, biit: -άσω, (кѫ цen:)

mъ nesкuкïš (ка вita nenpiimind fpîšл, saš жsгsл) înnpotiвindк mъ кsïва.

Καταστροφὴ, (ἡ), katastpofъ, pestopnape; sfîpшitš, desлегаре (de dpъmъ); (înnpesnъ кš, шi fъpъ βίου) moapte; pobipe, sъnsne-pe. [καταστρέφω]. [de šnde

Καταστροφικῶς, adв: în кinš de dpamaтiкъ desлегаре.

Κατάστρωμα (τὸ), aштерnštš; акоперimš (npin aштерnštš). 2) (обiч:) копертъ de кораbie (nodeaлa de d'asšnpa). [din

Κατα-στρώννυμι, biit: -στρώσω, =Κατα-στορέννυμι, aштерnš (întinzš) пе пъmîntš; (npin întind:) omopš; aштерnš пе жos fpšnze, шi чл:; (fir:) notoлеsкš, алinš, шi чл: [de šnde

Κατάστρωσις, εως (ἡ), aштерnepe (întindepe) пе пъmîntš; акоперipe пе d' asš-npa кš чева.

Κατα-στυγέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: κα-τέστυγον) noet: mъ înrpozesкš, saš mъ mîxnesкš, mъ skîpвesкš npea mšлt. || (stpъm: nšmaĭ în nex: 1) faкš пе чineва šrîчosš, saš грozaвš.

Καταστυγνάζω, biit: -άσω, sîntš, saš mъ faкš...

Κατάστυγνος (ὁ, ἡ), npea nosomopîtš, tpistš. [κατὰ, στυγνός].

Καταστύφελος, шi Κατάστυφλος (ὁ, ἡ), noet: foapte bîptosš, šsкatš, asnpš; (fir:) dîpzš. [din

Κατα-στύφω, biit: -στύψω, faкš чева кš totšл stifosš, saš stpenezitopš, stpînrъtopš de гšpъ, (шi fir:) asnpš, îndъpъtniкš. «Τὸ αὐστηρὸν καὶ κατεστυμμένον». Плв: a-snpimea, шi îndъpъtniчiea.

Κατα-στωμύλλω, шi (maĭ des: miж.) Καταστωμύλλομαι, biit: -υλῶ, -οῦμαι, въp-fesкš, вopвesкš mšлte шi fъpъ кšвîntš.

Κατα-συβωτέω -ῶ, biit: -ήσω, хpъnesкš, шi înгpamš ка пе šnš nopкš.

Κατα-συλάω -ῶ, biit: ήσω, desnoïš, жъfšïesкš de totš.

Κατα-συλλογίζομαι, biit: -ίσομαι, bipšïesкš пе чineва npin siлoџisme, saš apгš-mentaџiĭ. (vezĭ συλλογισμός).

Κατα-συρίττω, biit: -ίξω, (кš џen:) fлšepš înnpotiва кšïва.

Κατα-σύρω, biit: -συρῶ, tîpъsкš пе пъ-mîntš, saš în жos; sfîшiš; жъfšïesкš; (nas: despre лiкšide) кšpгš ла вале.

Κατασφαγὴ (ἡ), înжšnгïepe desъвîpшitъ. [din

Κατα-σφάζω, (saš At:) -σφάττω, biit: -σφάξω, înжšnгïš; omopš. [de šnde

Κατασφακτικὸς, ἡ, ὸν, aплекatš, saš în-demînatiкš ла înжšnгïepe.

Κατ-ασφαλίζω, biit: -ίσω, лeгš, saš în-кizš чева npea siršp; (fir:) asiršpš npea вine.

Κατα-σφάττω, biit: -σφάξω,=Κατασφάζω.

Κατ-ασφαλτόω -ῶ, biit: -ώσω, šnгš пе-ste totš кš asfaлtš.

Κατα-σφενδονάω -ῶ, biit: -ήσω, (кš џen:) daš кš npaшtia asšnpa кšïва, saš лове-sкš кš nïetpe npin npaшtie; (кš ак:) do-вopš пе чineва кš npaшtia.

Κατα-σφηκόω -ῶ, biit: -ώσω, вatš, stpîn-гš tape кš кšïe de лemnš; (fir:) stpim-topezš. (se конf: кš...

Κατα-σφηνόω -ῶ, biit: -ώσω, stpînгš din toate пъpџiле кš nene; лeгš stpîns; кom-пinš, notpivesкš кš desъвîpшipe вine.

Κατα-σφίγγω, biit: -σφίγξω, stpînгš tape; stpivesкš.

Κατα-σφραγίζω, biit: -ίσω, печетлšïesкš вine din toate пъpџiле.

Κατα-σχάζω, biit: -άσω, кpъnš чева кš вpiчïš, saš nistepš, faкš neste totš кpe-stъtšpĭ. [de šnde

Κατάσχασμα (τὸ), кpestъtšpъ кš вpiчïš, шi чл:. [шi

Κατασχασμὸς (ὁ), кpestape de чева кš вpiчïš, шi чл:

Κατα-σχάω -ῶ, biit: -σχάσω, лasš жos, пъpъsesкš, лeпeвesкš чева.

Κατα-σχεδιάζω, biit: -άσω, (кš џen:) вop-вesкš op че 'mĭ вine; saš minџš înnpo-tiва кšïва, saš despre чева.

Κατα-σχέθω, noet: în лoкš de κατέχω. [de šnde

Κατάσχεσις, εως (ἡ), anšкape; џinepe; oпpipe; stъnînipe (aкt: saš nas). (vezĭ шi κατοχή).

Κατα-σχετλιάζω, biit: -άσω, (кš џen:) mъ пeкъжesкš asšnpa кšïва.

Κατάσχετος (ὁ, ἡ),=Κάτοχος, кoпpinsš, întšsiastš. (кš dat: saš џen: кš npeп:) «Μανίαις («Ἐκ νυμφῶν) —». Sof: шi Пaвs:

Κατα-σχηματίζω, biit: -ίσω, daš firšpъ, saš fopmezš чева кš desъвîpшipe.

Κατ-ασχημονέω -ῶ, biit: ήσω, (кš џen:) mъ noptš foapte špît (кš mšлtъ des-npeџšipe) asšnpa кšïва.

Κατα-σχίζω, biit: -σχίσω, pšnš чева de totš, saš faкš вšкъџĭ. [de šnde

Κατάσχισις, εως (ἡ), pšnepe, sfîшiepe în mšлte вšкъџĭ. [шi

Κατάσχισμα (τό), pšntšpъ, saš napte, вšкatъ pšntъ de totš din чева.

Κατα-σχολάζω, biit: -άσω, îmî пîерzŏ вреmea de џеава; (кŏ џеn:) върſeskŏ de пеtречере înпротiва кŏîва.

Κατ-ασχολέω -ῶ, biit: -ήσω, оквпŏ пе чineва кŏ totŏл, îл ſакŏ а se îndeлetnічi непреквpmat. ‖ (тiж:) saŏ пas:) тъ аfлŏ în mŏлtъ оквпаџie, saŏ treaвъ.

Κατα-σωρεύω, biit: -εύσω, ſакŏ mape грътаdъ, saŏ грътъdeskŏ тереŏ.

Κατ-ασωτεύω, шi (тiж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, îmî кeлtŏîesвŏ, saŏ pisinessŏ аверea în desſpînъpî.

Κατα-σώχω, Ion: (în лoкŏ de καταψύχω) biit: -σώξω, nisezŏ, тачinŏ, ſрeкŏ чева sŏвџipe.

Κατατάκερος (ὁ, ἡ), кŏ totŏл tonitŏ. [κατὰ, τακερός].

Κατα-τάμνω, Dop: în лoкŏ de κατατέμνω.

Κατα-τανύω, biit: ύσω, поеt: în лoкŏ de κατατείνω.

Καταταξεῖς, Dop: în лoкŏ de κατατήξεις, 2: sinг: пеps: de biit: ал лŏî κατατήκω.

Κατάταξις, εως (ἡ), ашezape, аpanжаpe (акt: saŏ пas:).

Κατα-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, tŏpвŏpŏ de totŏ, adŏкŏ în mape neлiniшte.

Κατα-ταρταρόω -ῶ, biit: ώσω, аpŏnкŏ în taptapŏ кŏ totŏл.

Κατάτασις, εως (ἡ), întindepe tape, saŏ în жоs (акt: saŏ пas:); stъpŏitoape siлinџъ, шi чл: [κατατείνω].

Κατα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, аpanжеzŏ, saŏ ашezŏ чева ла лoкŏл sъŏ; înпарџŏ în pîndŏpî, чеtе; пеtpeкŏ în каtалоrŏ, înшipŏ ла пŏтъpŏ. 2) (тiж: леџ:) deпŏîŏ în жŏdiкъtopie, saŏ în а tpeiлеа mînъ; (în џеn:) asirŏpŏ, че este de npironipe. «Κατατάξασθαι τοῖς φυλέταις ὑπὲρ τοῦ ὀφλήματος». Dm:

Κατα-ταχέω -ῶ, biit: -ήσω, (кŏ ак: saŏ inf: saŏ пaptч:) întpeкŏ ла îŏџеaлъ, аnŏкŏ maî 'nainte; (în џеn:) тъ гръвeskŏ а fаче чева.

Κατα-ταχύνω, biit: -υνῶ, = Καταταχέω, шi Κατασπεύδω.

Κατα-τέγγω, biit: -τέγξω, ŏdŏ, moîŏ de totŏ; (npin întind:) ſакŏ чева de totŏ moaлe; (fir:) поpneskŏ sŏпpe комnъtimipe.

Κατατεθαῤῥηκότως, [καταθαῤῥέω] adв: (de пaptч:) кŏ mŏлtŏ кŏpажŏ, кŏ mape îndpъzneaлъ.

Κατατέθηπα, (tp: de кŏ: în лoкŏ de пpez:) admipŏ, ad: пpiveskŏ чева кŏ sпaîmъ шi pesneктŏ.

Κατατεθνει(θνη)ὼς, υῖα, ὸς, поеt: tpe: de кŏ: de пaptч: ал лŏî καταθνήσκω.

Κατα-τείνω, biit: τενῶ, întinzŏ tape, saŏ în жоs; întinzŏ. (шi ел: saŏ nestp:) тъ întinzŏ (ажŏпгŏ) пînъ ла... «Τείχη κατατείνοντα εἰς θάλασσαν». Ksn: (шi пas:) «Λόγων κατατεινομένων». întinse; (шi ел:) «Κατατείνων φεύγω». Лкs: fŏгŏ, кît почîŏ. (шi fir:) «Κατατείνων λέγω». Лкs: ворвеskŏ непреквpmat, saŏ întins. 2) tpaгŏ îndъpъt, опpeskŏ; (nestpъm: saŏ ел:) тъ înпpotiveskŏ. 3) кinŏîeskŏ, mŏnчeskŏ. 4) (тiж:) îmî пŏîŏ toate пŏtepiле, тъ siлeskŏ în totŏ кinŏл.

Κατα-τειχίζω, biit: -ίσω, = (saŏ греш: în лoкŏ de) Ἐντειχίζω.

Κατα-τειχογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, греш: în лoкŏ de κατατοιχογραφέω.

Κατατελέα, греш: în лoкŏ de κατὰ τέλεα.

Κατα-τεμαχίζω, biit: -ίσω, taîŏ în вŏкъџî.

Κατα-τέμνω, biit: -τεμῶ, (în џеn:)=Κατακόπτω, înпарџŏ în mŏлte вŏкъџеле; (paptik:) гъŏpeskŏ пъmîntŏл, ка sъ deskizŏ minъ, saŏ окnъ. (vezî шi ἐπικατατέμνω).

Κατα-τέρπω, biit: -τέρψω, înveseлeskŏ пpea mŏлt.

Κατα-τετραίνω, biit: -ανῶ, At: în лoкŏ de κατατιτραίνω.

Κατα-τετρύσθαι, пas: tpe: de кŏ: de inf: ал лŏî κατατρύχω.

Κατα-τεφρόω -ῶ, biit: ώσω, акопеpŏ de totŏ кŏ чenŏшъ.

Κατατεχνικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, кŏ mŏлtŏ meшteшŏгŏ лŏкpatŏ. [κατάτεχνος].

Κατα-τεχνολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвеskŏ, saŏ pîndŏîeskŏ чева dŏпе pегŏлеле meшteшŏгŏлŏî; saŏ dedŏкŏ ла (deskpiŏ dŏпе) pегŏле.

Κατάτεχνος (ὁ,ἡ), (шi adв:) τέχνως, foapte meшteшŏџitŏ; (de ŏnde maî de mŏлteopî) siлitŏ, meшteшŏџitŏ (пŏ simплŏ). [κατὰ, τέχνη].

Κατα-τήκω, biit: -τήξω, toпeskŏ (пpoпp: шi fir:) de totŏ; (npin întind:) кeлtŏîeskŏ, pisineskŏ de totŏ; (fir: maî de mŏлte-opî în пas:) тъ toпeskŏ, шъ пpъпъdeskŏ, sŏвeskŏ de totŏ.

Κατα-τίθημι, biit: καθήσω, (nex: κατατέθηκα, шi чл:) пŏîŏ (лasŏ) чева жоs пе, saŏ în чева. «Καὶ τοὺς μὲν κετέθηκεν ἐπὶ χθονὸς». Iл: Φ. «Καὶ μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ ἄγοντες κάτθεσαν ἐς Ἰθάκην». Od: Π. «Στέφανον καταθήσομεν ἐς Πλατάνιστον»; Ткр: «Χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα». Ткр: (шi fir:) «Ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις»; Sof:

(ші тіж:) «Ἱερὰ κατέθεντο ἐπὶ βωμῶν». Ткр: 2) (прin întind:) пъръseskš. «Καταθεὶς τὰ ὅπλα». «Ksn: (ші тіж:) «Κατάθου θοιμάτιον». Apstf (ші fir:) «Καταθέσθαι τὴν μοναρχίαν». Пл: 3) пвїš жоs ванї пе прinsoape; плъteskš пешіn. «Χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον». Ткр. «Σύριγγα κατθείην, τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθήσω». Ткр: «Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς». Apstf: «Μηδὲν καταθεὶς αὐτῶν». Ksn: (везї ші καταβάλλω) 4) statopnіческš (întокmeskš) чева (ка sъ ръmîie) вєчнікš; (în цen:) sъвîрmeskš. «Σόλων νόμους κρατίστους τῇ πόλει κατέθηκεν». Ksn: «Ἔργον ἅπασι κοινὸν κατατιθέναι». Пл: «Σπονδὰς («Πεῖραν) καταθεῖναι». Евр: ші Грг: (ші тіж:) «Μεγάλην χάριτα καταθήσεσθαι». Ep: (ші кš dat:) «Χάριν τῇ πόλει καταθέσθαι». Лs: (ші кš ак: преп:) «Ἔχθραν φανερὰν πρὸς ἐκείνους καταθέσθαι». Лs: 5) (тіж:) пвїš віне în пъstpape пentpš віітopš; depositezš. «Γαστέρες, τὰς ἐπὶ δόρπῳ κατθέμεθα». Od: Σ. «Τροφὴν κατατίθεσθαι». Ksn: «Αἰσθόμενοι προσιόντας τοὺς πολεμίους τὴν λείαν ἅπασαν κετέθεντο εἰς τοὺς ἀστυγείτονας». Ksn: (ші fir:) «Δόξαν κατατίθεσθαι». Твч: 6) (în цen:) пвїš чева întp' šnš felš de posiцie, întокmeskš, disпвїš. «Βουλόμενος ἀσφαλῶς καταθέσθαι τὰ περὶ αὐτόν». Iskp: (ші în пеpifp:) «Κατατίθεμαί τινα ἐν ἀμελείᾳ. Лks:

Κατα-τιλάω -ῶ, віit: -ήσω, (кš цen:) mъ кšfšpeskš пе чева.

Κατα-τίλλω, віit: -τιλῶ, smвлгš пършл, жšmšлeskš de totš.

Κατα-τιτραίνω, ші Κατα-τιτράω, віit: κατατρήσω, гъšpeskš de totš.

Κατα-τιτρώσκω, віit: κατατρώσω, ръneskš de totš

Κατα-τιτύσκομαι, (fъръ віit:) поеt: окїeskš, пвїš ла semnš чева.

Κατα-τοιχογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, (кš цen:) skpiš, saš ліneskš satipe пе пereцї înпotiва кšїва, (фрaнц:) placarder. (везї ші καταστηλιτεύω).

Κατα-τοκίζω, віit: -ίσω, пръпъdeskš (sъръчeskš) кš tolšл пе чіnева кš ковîpшitoapeле dobînzї.

Κατα-τολμάω -ῶ, віit: -ήσω, (кš inf:) кštezš а... (кš цen: saš ак: ел:) nesokoteskš, despreцšїeskš.

Κατατομή (ἡ), тъїере de totš. 2) (прin întind:) кръпътšръ. [κατατέμνω].

Κατάτονος (ὁ, ἡ), [κατατείνω] întinsš, trasš, погорîtš преа жоs, maї жоsitš de-kît trевšїe.

Κατα-τοξεύω, віit: -εύσω, ловeskš (пътрšnzš) кš sъцeцeле.

Κατα-τραγῳδέω -ῶ, віit: ήσω, deskpiš чева кš траціkš emfasš, кš eksaцepaцiї.

Κατα-τραυματίζω, віit: -ίσω, ръneskš neste totš; (fir:) šшплš de гъšрї.

Κατα-τρέπω, ші (тіж:) -τρέπομαι, віit: -τρέψω, -ομαι, пвїš пе fšгъ кš desъвîpшіре пе връжmашš, îл înfpînгš de totš.

Κατα-τρέχω, віit: -δραμοῦμαι, (пех: κατέδραμον) преšmвлîndš mъ варš de seamъ. 2) (овіч:) алергš înпotiва кšїва, saš гonеskš din špmъ; жъfšїeskš šnš локš пъвълind întp' însšл (прinч: кš кълъpime); (în цen:) isвeskš; (fir:) atакš înskpis, saš прin граїš пе протівnікšл meš.

Κατάτρησις, εως (ἡ), [κατατιτράω] гъšpе пînъ dinколо. 2) (прin întind:) гаšръ, пръпаstie, гšръ.

Κατα-τριακοντίζω, saš Κατατριακοντουτίζω, віit: -ίσω, (kom:) întpeвšinцezš тpaktateле de паче de тpeї-zeчї de анї ка пе ніште кšрве (zічере fopmatъ de Apstf: Іпл: în sensš desfpînatš dšпе вервšл ἀκοντίζω, везї ziч:) [κατὰ, τριάκοντα, saš τριακοντοῦτις].

Κατατριβή (ἡ), = Κατάτριψις, (паpтік:) sšлimъnipe. [din

Κατα-τρίβω, віit: -τρίψω, фрекš чева пе..; (прin întind:) sšлimъneskš. (везї ші ἐντρίβω). 2) (овіч:) фрекš tape; (прin întind:) пръпъdeskš прin фрекаре; (în цen:) келtšїeskš de totš; sšpпš, slъвeskš кš totšл; (пas:) mъ пръпъdeskš, овоseskš кš totšл. (везї ші ἐπιτρίβω).

Κατα-τρίζω, віit: -τρίξω, ціпš tape (ка шоарічеле, ліліакšл, ші чл:). [imit:]

Κατατρίχιος (ὁ, ἡ), sšвцiре ка šпš fipš de пършš. [κατὰ, θρίξ].

Κατάτριψις, εως (ἡ), tape фрекаре (акт: saš пas:); (прin întind:) stpikape, fъpîmiчіре, tonipe, пръпъdipe. [κατατρίβω].

Κατατροποόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, (плц:) în локš de κατατρέπω, пвїš пе fšгъ, înfpînгš, вірšїeskš кš totšл. [din

Κατάτροπος (ὁ, ἡ), = (saš греш: în локš de) Κατάρροπος, плекатš ла ваде; порнітš šпре fšгъ. [κατατρέπω].

Κατα-τροχάζω, віit: -άσω, = Κατατρέχω. 2) (stpъm:) = Κατατροχίζω. [de šnde

Κατατρόχαστος (ὁ, ἡ), вšнš de алергат tръsšpъ пе dînsšл.

Κατα-τροχίζω, віit: -ίσω, fакš чева а se învîpti ка о poatъ, postoroлeskš.

*

Κατα-τρύζω, biit: -τρύξω, (dѕпе ziч:)= Κατατρίζω; (кѕ џen:) вързеѕкѕ аѕѕпра кѕї-ва; saѕ ameџeskѕ пе чiпева кѕ вързiрї.

Κατα-τρυπάω,-ῶ, biit: -ήσω,=Κατατιτράω.

Κατα-τρυφάω- -ῶ, biit: -ήσω, ='Εντρυφῶ, mъ desfъtezѕ în чева (кѕ џen:).

Κατα-τρύχω, biit: -ύξω, ші Κατατρύω, biit: -τρύσω, = Κατατρίβω; (fir:) stpimtopezѕ, ѕѕпързѕ преа mѕлт; tipanezѕ, кinѕїeskѕ, обоseskѕ de totѕ; (пas:) ѕѕferѕ mape ti-кълоmie.

Κατα-τρώγω, biit: -τρώξομαι. (пех: 2: κατέφαγον, ші чл:) mъпinкѕ de totѕ; pozѕ пînъ ла оѕѕ; (fir:) пръпъdeskѕ.

Κατα-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (пех: κατέτυχον, ші чл:) (кѕ џen:) nemepeskѕ; isѕѕteskѕ; dobîndeskѕ.

Κατα-τυραννέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ џen:) tipanezѕ кѕ totѕл, saѕ кinѕїeskѕ прin tipania mea.

Κατάτυρος (ὁ, ἡ), плinѕ de бpînzъ. [κατά, τυρός].

Κατα-τυφλόω -ῶ, biit: -ώσω, орбeskѕ пе чiпева de totѕ.

Κατα-τωθάζω, biit: -άσω, (кѕ џen:) = Καταγελῶ, batжокореskѕ.

Κατ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ѕѕѕкѕ de totѕ.

Κατ-αυγάζω, biit: -άσω, = Καταλάμπω, stpълѕчeskѕ; (stpъm:) лѕminezѕ кѕ totѕл чева. [de ѕnde

Καταυγασμὸς (ὁ), stpълѕчipe; лѕminape преа mѕлtъ. [ші

Καταυγάστειρα (ἡ), поеt: fem: ал лѕї

Καταυγαστὴρ (ὁ), поеt: stpълѕчitopѕ, лѕminъtopѕ.

Καταύγεια (ἡ), mape stpълѕчipe, saѕ лѕminъ. [din

Καταυγὴς, έος (ὁ, ἡ), плinѕ de лѕminъ. [κατά, αὐγή].

Κατ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: skoџѕ ворбъ, destъinѕїeskѕ чева sпре вътъmapea кѕїва. (везї ші κατειπεῖν). [de ѕnde

Καταύδησις, εως (ἡ), пѕблiкаpe, destъїпѕipe înпроtiва кѕїва; (în џen:) stpiгърї, џinete.

Κατ-αυθαδίζομαι, biit: -ίσομαι, (кѕ џen:) mъ портѕ кѕ обpъzniчie, saѕ nismъtъpiџie înпроtiва кѕїва; обpъzniчeште mъ înпроtiвeskѕ.

Καταῦθι, поеt: în локѕ de καταυτόθι, аколо; întp' ачелаші локѕ. (maїкорек: desпърџ: κατ' αὖθι).

Κατ-αυλακίζω, biit: -ήσω,= Καταλοκίζω.

Κατ-αυλέω -ῶ, biit: -ήσω, desfъtezѕ, saѕ întѕsieazѕ пе чiпева кѕ (saѕ ка кѕ) флѕерѕл; (în џen:) atpazѕ кѕ totѕл; (пas:) mъ înвеselеskѕ askѕлtînd ла флѕерѕ; (despre пеînѕѕfл:) pesѕпѕ de ѕѕпеtѕл флѕерѕлѕї. «Ἡ δὲ νῆσος κατηυλεῖτο, καὶ κατεψάλλετο». Пл: [de ѕnde

Καταύλησις, εως (ἡ), чеа прin кîntape de флѕерѕ desfъtape, saѕ întѕsiape.

Κατ-αυλίζομαι, biit: -ίσομαι, попоseskѕ (pîmîїѕ în razdъ) ѕndeва.

Κάταυλος (ὁ, ἡ), [κατά, αὐλός] în локѕ de κατηυλημένος. 2)=Καταπεπταμένος. (întp' ачеаstъ însemn: поаte tpeвѕїe a se skpi καταύλαιος). [κατά, αὐλή].

Καταύστηρος (ὁ, ἡ), foapte stpaшnikѕ, аспрѕ. [κατά, αὐστηρός].

Καταύστης, [καταύω] ου, saѕ οῦ (ὁ), ѕѕкъtopѕ, арzъtopѕ de totѕ; пръпъditopѕ.

Καταυτίκα, adв: поеt: акѕm îndatъ. (în Ткр. maї корек: desпърџ: κατ' αὐτίκα, de-dѕкîndѕ se преп. ла вервѕ).

Καταυτὸ, adв: în локѕ de κατ' αὐτό, аsemenea, întокmaї; saѕ întp' adeвърѕ, eksakt.

Καταυτόθι, adв: поеt: în локѕ de κατ' αὐτόθι, каѕtъ καταῦθι.

Κατ-αυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, în локѕ de καταυχάομαι.

Καταυχένιος (ὁ, ἡ), чел пе гpѕmazѕ «Πλόκαμος—». Поеt: [κατά, αὐχήν].

Κατ-αυχέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: (кѕ dat:) mъ fълeskѕ pentpѕ чева.

Κάταυχμος (ὁ, ἡ), кѕ totѕл ѕѕkatѕ; пеѕ-medѕ. [κατά, αὐχμός].

Κατ-αύω, biit: -αύσω, поеt: ѕѕѕкѕ de totѕ, apzѕ; (fir:) пръпъdeskѕ.

Καταφαγᾶς, ᾶ (ὁ), mi Καταφαγάς. άδος (ὁ, ἡ), mînкъчоѕѕ, лакоmѕ.

Καταφαγεῖν, пех: 2: de inf: ал лѕї κατατρώγω, saѕ κατεσθίω.

Κατα-φαίνω, biit: -φανῶ, аpъtѕ чева ла toџї, dовedeskѕ de faџъ. ‖ (пas: saѕ miж:) mъ аpъtѕ, mъ fakѕ вѕzѕtѕ bine, кѕpat; seamъпѕ преа mѕлt; papѕ foapte de крезѕt.

Κατα-φαμίσδω, biit: -ίξω, Dop: în локѕ de καταφημίζω.

Καταφάνεια (ἡ), înвеdepъtate. [din

Καταφανὴς, έος (ὁ, ἡ), кѕ totѕл înвеdepatѕ. [καταφαίνω].

Κατα-φαντάζω, biit: -άσω, înfъџiшezѕ înвеdepat, кѕ totѕл de faџъ.

Καταφαντικὸς, ἡ όν, (ші adв) -ικῶς, поtpiвitѕ, saѕ îndemînatikѕ a înвеdepa, a da кѕ totѕл de faџъ; saѕ=Καταφατικός. [din

Κατάφαντος, ἡ saѕ ος, ὸν saѕ ον, каpe se поаte аpъta de faџъ, saѕ tpeвѕїe a se

експрima de sirѕрѕ̆ în afipmaцie. (вeзĭ ши ἀπόφαντος). [καταφαίνω].

Καταφανῶς, adв: прea de faцъ, foapte înвedepat. [καταφανής].

Κατα-φαρμακεύω, вiit: -εύσω, ши

Κατα-φαρμάσσω, вiit: -άξω, otpъвeskѕ̆, fepmeckѕ̆ кѕ totѕл. 2) daѕ̆ mѕлte doftopiĭ болнaвѕлѕ̆ĭ.

Κατάφασις, εως (ἡ), afipmaцie, întъpîpe, înвoipe. [din

Κατα-φάσκω, = Κατάφημι. [de ѕnde

Κατα-φατίζω, вiit: -ίσω, гъгъdѕĭeskѕ̆ кѕ înкpedinцape, înкpedinцezѕ̆ кѕ жѕpъmîntѕ̆. [ши

Καταφατικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, afipmatiвѕ̆; însemnъtiвѕ̆ de înвoipe.

Κατα-φαυλίζω, вiit: -ίσω, fakѕ̆ чeвa кѕ totѕл postѕ̆; miчeskѕ̆; neчinsteskѕ̆, despreцѕĭeskѕ̆.

Κατα-φέγγω, вiit: -φέγξω, ĭaѕ̆ въzѕлкѕ mѕлta лѕminъ.

Καταφέρεια (ἡ), = Κατωφέρεια. [din

Καταφερὴς, έος (ὁ, ἡ), = Κατωφερής. [din

Κατα-φέρω, вiit: κατοίσω, (nex: κατήνεγκα, nas: tpe: de кѕ: κατήνεγμαι, nex: κατηνέχθην, ши чл:) dѕkѕ̆, погорѕ̆ чeвa în жos. «Ἄχος με κατοίσεται ἄϊδος εἴσω». Iл: X. 2) daѕ̆ чeвa жos pepede: apѕnkѕ̆, пръпъstѕĭeskѕ̆; (ши nas:) mъ tîpъskѕ̆ în жos гъръ воĭea mea; kazѕ̆, mъ кѕĭѕndѕ̆. «Καταφέρειν (înпреѕnъ кѕ, ши гъръ) πληγὴν». Пл: (ши nas:) «Κατενεχθέντος τοῦ πύργου». Плв: «Εἰς ὕπνον («Εἰς κάρον, ши fir: «Εἰς πάθη) καταφερόμενος». Лкs: «Λύχνος καταφερόμενος». Пл: kape se apponie de a se stinцe. 3) плъteskѕ̆ în (пѕĭѕ̆ жos) вaнĭ. «Τάλαντον κατήνεγκε». Лкs: 4) (miж: saѕ̆ nas:) вiѕ̆, soseskѕ̆ ла limanѕ̆, = Κατάγομαι. «Καὶ λέμβος κατεφέρετο». Елd: 5) пъвълeskѕ̆ asѕпpa кѕĭвa; (fir:) dожъneskѕ̆ amap. (de ѕnde καταφορά).

Κατα-φεύγω, вiit: -φεύξομαι, (кѕ ак: преп:) pefѕгѕ̆ ла чineвa, saѕ̆ ѕndeвa sпpe skъпape. [de ѕnde

Κατάφευξις, εως (ἡ), = Καταφυγή, pefѕгъ, skъпape.

Κατά-φημι, вiit: -φήσω, zikѕ̆ xotъpît da; mъptѕpiseskѕ̆ despre чeвa, къ este аша; шъ înвoĭeskѕ̆.

Καταφημίζω, вiit: -ίσω, (nas: tpe: de кѕ: καταπεφήμισμαι) înпръштiѕ̆ sвonѕ̆; (кѕ цen:) вesteskѕ̆ чeвa despre чineвa, saѕ̆ înпpotiвa кѕĭвa, defaĭmѕ̆. [din

Κατάφημος (ὁ, ἡ), defъimatѕ̆. [κατὰ, φήμη].

Κατα-φθάνω, вiit: -φθάσω, ажѕnгѕ̆ гъръ вeste, апѕкѕ̆ de o datъ, saѕ̆ maĭ 'nainte; (maĭ noѕ̆) ажѕnгѕ̆ din ѕpmъ.

Κατα-φθατοῦμαι, noet: în локѕ̆ de καταφθάνω.

Κατα-φθείρω, вiit: -φθερῶ, stpikѕ̆ de totѕ̆, кopѕпѕ̆, пръпъdeskѕ̆.

Καταφθίμενος, η, ον, noet: nas: tpe: de кѕ: în локѕ̆ de nex: 2: de партч: ал лѕĭ καταφθίω.

Καταφθινέω -ῶ, вiit: -ήσω, (de ѕnde tpe: dn кѕ: κατεφθινηκὼς), ши

Καταφθινύθω, вiit: -φθίσω, noet: = Καταφθίω.

Κατα-φθίνω, вiit: -φθινῶ, noet: mъ пръпъdeskѕ̆ de totѕ̆, saѕ̆ kîte пѕцinѕ̆, mъ topeskѕ̆, mъ sfîpшeskѕ̆. || (stpъm: în локѕ̆ de...

Κατα-φθίω, вiit: -φθίσω, noet: пръпъdeskѕ̆, topeskѕ̆ de totѕ̆; stpikѕ̆, кopѕпѕ̆; pozѕ̆, mъnînкѕ̆; (nestp: saѕ̆ ел: ши nas: saѕ̆ miж:) пĭepѕ̆, mъ пръпъdeskѕ̆, mъ sfîpшeskѕ̆, ши чл: «Ἤια κατέφθιτο». Od: Δ. s'aѕ̆ mînkat, s'aѕ̆ isпpъвit. «Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο, καὶ νὺξ ἐπῄει». Esxл: a лinsit. «Ὡς καταφθίσθαι ὤφελες»; Od: B. (ши în партч:) «Καταφθίμενος (în локѕ̆ de κατεφθιμένος), η, ον, пĭepdѕtѕ̆, пръпъditѕ̆, isпpъвitѕ̆; moptѕ̆. «Νεκύεσσι καταφθιμένοισιν». Od: Λ.

Καταφθορὰ (ἡ), [καταφθείρω] desъвîpшitъ stpikъчĭѕne, neipe; кopѕпцie; nimiчipe (pѕшinape).

Κατ-αφ-ίημι, вiit: -καταφήσω, лasѕ̆ чeвa a къdea жos, saѕ̆ asѕпpa кѕĭвa, asвîpлѕ̆ жos, saѕ̆ înпpotiвъ.

Κατα-φιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sъpѕtѕ̆ din inimъ (dѕлче).

Κατα-φιλοσοφέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ цen:) filosofeшte apгѕmentezѕ̆, saѕ̆ daѕ̆ xotъpîtoape пъpepe înпpotiвa кѕĭвa: (кѕ ак:) ковîpшeskѕ̆ ла înцелепчĭѕne пе чineвa.

Κατα-φλάω-ῶ, вiit: -άσω, Еол: în локѕ̆ καταθλάω, snapгѕ̆, гъpîmѕ̆ de totѕ̆.

Κατα-φλέγω, вiit: -φλέξω, apzѕ̆ de totѕ̆. [de ѕnde

Κατάφλεκτος (ὁ, ἡ), apsѕ̆ de totѕ̆.

Καταφλεξίπολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: apzъtopѕ̆ de opaшe. [κατάφλεξις, πόλις].

Κατάφλεξις, εως (ἡ), apdepe de totѕ̆. [καταφλέγω].

Κατα-φλυαρέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ цen:) ameцeskѕ̆ пе чineвa кѕ mѕлteле meле въpгîpĭ.

Καταφοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfpikoшezѕ̆ кѕ totѕл. || (miж: de sine nas:) mъ temѕ̆,

mъ înrgozeskȣ преа шȣлt. [din

Κατάφοβος (ὁ, ἡ), копрinsȣ de frikъ, însпъĭmîntatȣ. (кȣ ак: ел:) «Οὕτως ἦσαν κατάφοβοι τοὺς ἐλέφαντας». Плв: în локȣ de κατεπεφόβηντο. [κατὰ, φόβος].

Κατα-φοιβάζω, віit: -άσω, întȣsiezȣ кȣ totȣл. 2) грълеskȣ însȣflatȣ de Аполонȣ, прооpочеskȣ кȣ mape întȣsiasmȣ.

Κατα-φοινίσσω, віit: -ίξω, въпseskȣ чева de totȣ pошȣ.

Κατα-φοιτάω (ші Ion: -έω)-ῶ, віit: -ήσω, mъ погорȣ des.

Κατα-φονεύω, віit: -εύσω, omорȣ кȣ ȣnȣ кipȣ преа asпpȣ, saȣ пе toцĭ.

Κατάφονος (ὁ, ἡ), вредnikȣ de omopit (de moapte). [κατὰ, φόνος].

Καταφορὰ (ἡ), [καταφέρω] коворîpe, къdepe, ловitȣpъ penede; anȣsȣ de soape; (med:) sілnikъ ші невipȣitъ аплекаре ла somnȣ, nipoteалъ; (fir:) ĭste atakȣ, saȣ шȣstpape (приnч:) asȣпpa npironitopȣлȣĭ. [de ȣnde

Καταφορέω, -ῶ, віit: -ήσω, dȣкȣ, карȣ ла вале, коворȣ. [ші

Καταφορικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ĭȣte, penede asȣпpa кȣĭва; (med:) adȣкътopȣ de летарџie, nesimџiчĭȣne. [ші

Κατάφορος (ὁ, ἡ),=Κατωφερής, алȣnекоsȣ ла вале; (прin întind:) tȣpвȣpatȣ, nelinimitȣ.

Καταφορτίζω, віit: -ίσω, înповърезȣ преа mȣлt. [ші

Καταφορτικὸς, ἡ, ὸν, преа înповърътopȣ; греȣ, sȣпърътopȣ. [din

Κατάφορτος (ὁ, ἡ), (кȣ џen:) греȣ înповърatȣ. [κατὰ, φόρτος].

Κατάφραγμα (τὸ), [καταφράσσω] шанџȣ, tъpie; (în џen:) акоперішȣ, saȣ клъditȣpъ џеапънъ пentpȣ препазъ, saȣ adъnostȣ.

Κατα-φράζομαι, віit: -άσομαι, noet: mъ rîndeskȣ, обсервȣ кȣ лȣаре a minte, пpiчепȣ foapte віне.

Καταφράκτης, ου (ὁ), платошȣ кȣ totȣл de fepȣ. [ші

Κατάφρακτος (ὁ, ἡ), întъpitȣ (къпtȣшitȣ кȣ fepȣ, ші чл:) de npetȣtindinea; înapmatȣ кȣ платошȣ din капȣ пînъ'n пічоаpe. (везĭ Елd: Θ. 16). [din

Κατα-φράσσω[ττω], віit: -φράξω, înгръdeskȣ (акоперȣ, întъpeskȣ) din toate пъpџiле; înapmezȣ кȣ платошȣ de sȣs пînъ жоs.

Καταφρονέστερον adв: кȣ maĭ mȣлtъ despreџȣipe. [neîntp: καταφρων din κατὰ, φρήν].

Κατα-φρονέω -ῶ, віit: -ήσω, (кȣ џen saȣ antik; ак:) despreџȣĭeskȣ пе чіневa, saȣ amȣ pea onіnie despre чіневa. 2) (кȣ înf:) rîndeskȣ sirȣp, sîntȣ înkpedinџatȣ, къ...; (în џen:) amȣ o onіnie, rîndeskȣ întp'ȣnȣ felȣ. 3) (pap кȣ ак:) вагȣ віне de seamъ, mъ rîndeskȣ, пpiчепȣ кȣ mȣлtъ лȣаре a minte чева. (de ȣnde 4) (fъpъ казȣ) sîntȣ, saȣ îmĭ віȣ кȣ desъвîpшіpe în minџĭ,=Σωφρονῶ (înпpot: de παραφρονῶ). «'Εξαναστάντες οὐ κατεφρόνησαν». Пл: [de ȣnde

Καταφρόνημα (τὸ), simџimîntȣ de despreџȣipe, saȣ înkpedinџаpe în sine de sȣпepiopitate (stape maĭ de sȣs) a sa кътpe чіневa. [ші

Καταφρόνησις, εως (ἡ), despreџіpe, nesokotipe кътpe чіневa. [ші

Καταφρονητὴς, οῦ (ὁ), despreџȣitopȣ, nesokotitopȣ de чева. [de ȣnde

Καταφρονητικὸς, ἡ, ὸν, аплекatȣ a despreџȣi пе алтȣл (ovpaznikȣ). [de ȣnde

Καταφρονητικῶς, adв: кȣ кipȣ despreџȣitopȣ.

Κατάφρονις, ιος (ἡ), noet: în локȣ de καταφρόνησις, везĭ φρόνις.

Κατα-φροντίζω, віit: -ίσω, sîntȣ foapte înгрiжatȣ, înгрiжeskȣ преа mȣлt; stȣdiȣ adînk, saȣ mъ rîndeskȣ преа віне în чева· 2) (ком: кȣ ак:) пĭерзȣ чева din пpiчіna ȣnор zadapniче гpiжĭ, saȣ окȣпаџiĭ.

Καταφρύαγμα (τὸ), mîndpie, înrîmfъtȣpъ.

Κατα-φρυάσσομαι (ττομαι), віit: -άξομαι, (пpiнч: despre калȣ) sȣflȣ пе пъpĭ, nekiezȣ asȣпpa frîѣлȣĭ; (maĭ овіч: fir:) mъ nesȣпȣĭȣ, obpъzniчeskȣ, mъ înrîmfezȣ, mъ mîndpeskȣ asȣпpa кȣĭва.

Κατα-φρύγω (φρύσσω, -ττω), віit: -φρύξω, ȣsȣкȣ fpirînd, apzȣ.

Κατα-φυγγάνω, віit: -φεύξομαι, = Καταφεύγω. [de ȣnde

Καταφυγὴ (ἡ), pefȣгъ, skъпаpe. 2) (пpin întind:) în локȣ de...

Καταφύγιον (τὸ), локȣ de skъпаpe; (fir:) miжлокȣ de шîntȣipe.

Καταφυλαδὸν, adв: în seminџiĭ, în neamȣpĭ. [κατὰ, φυλή].

Κατα-φυλάσσω [ττω], віit: άξω, пъzeskȣ віне, кȣ лȣаре a minte; пîndeskȣ, вагȣ de seamъ.

Κατα-φυλλοροέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ kad de totȣ fpȣnzeле; (fir:) mъ вештежeskȣ, mъ tpeкȣ.

Κατάφυλλος (ὁ, ἡ), плinȣ de fpȣnze, saȣ foĭ. [κατὰ, φύλλον].

Καταφύξιμος (ὁ, ἡ), notpivitȣ ка локȣ de skъпаpe, ȣnde noate pefȣџi чіневa.

[κατάφυξις din καταφύγω neîntp:]

Κατα-φύομαι, biit: -φύσομαι, (nex: κατέφυν) =Φύομαι, mъ naskъ.

Κατα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ұen:) sъflъ neste чева; (kъ ak:) sъflînd ъnflъ чева. (bezî шi ἐμφυσάω).

Κατα-φυράω -ῶ, biit: -άσω, =Φυράω.

Καταφύτευσις, εως (ἡ), пръsipe din sъdipe. [din

Καταφυτεύω, biit: -εύσω, sъdeskъ чева în kinъ de a se пръsi în totъ ачелъ локъ, ъmплъ ъnъ локъ de ъnъ felъ de sade. [din

Κατάφυτος (ὁ, ἡ), totъ sъditъ, saъ плinъ de sade. [κατὰ, φυτόν].

Κατα-φωνέω ῶ, biit: -ήσω, fakъ a pesъna ъnъ локъ de stpirъpî. [de ъnde

Καταφώνησις, εως (ἡ), pesъnape de stpiгъpî

Κατα-φωράω -ῶ, biit: -άσω, npinzъ în fantъ, въdeskъ (de binobatъ); (în ұen:) înұeлeгъ, npîчenъ bine; deskonepъ чева.

Κατάφωρος (ὁ, ἡ), npinsъ în fantъ (pea); (în ұen:) въditъ de binobatъ. [κατὰ, φώρ].

Κατα-φωτίζω, biit: -ίσω, лъminezъ чева kъ totъл.

Κατα-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, (kъ ұen:) kaskъ asъnpa kъîba, îл batжokopeskъ kъ гъpa kъskatъ.

Κατα-χαίρω, bit: -χαρήσομαι, (kъ ұen:) mъ bъkъpъ de pъъл kъîba, = Χαιρεκακῶ. (bezî шi ἐπιχαίρω).

Κατα-χαλαζάω, -ῶ, biit: -ήσω, asbîpлъ гpindinъ (saъ nîetpe, шi чл: ka гpindina) asъnpa kъîba.

Κατα-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, kobopъ de ъndeba чева жos kъ fъnie.

Κατα-χαλκεύω, biit: -εύσω, лъkpezъ чева kъ fokъ, saъ чokanъ ka apama. 2) = Καταχαλκόω. «Τὸν τόπον κατεχάλκευσαν θυρίσι». Epkлd: 'лaъ înkis de npetъtindinea kъ fepestpe de fepъ. [din

Κατάχαλκος (ὁ, ἡ), плinъ (saъ akonepitъ) de apamъ, (шi npin întind:) de înapmaұî ostaшî. [κατὰ, χαλκός]. [de ъnde

Καταχαλκόω -ῶ, biit: -ώσω, kъntъшeskъ чева neste totъ kъ apamъ.

Κατα-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, fakъ чева (maî de mълte opî abъsъ) în faboapea kъîba, saъ fakъ гpaұie kъîba fъpъ dpentate; (în ұen:) dъpъieskъ (жъptfeskъ) toate; (kъ ak:) «Καταχαρίζομαι τὸν ἀγῶνα». Esхл: пъpъseskъ, saъ лenebeskъ în faboapea kъîba o npiгonipe, че altfeл aшî fi kъшtiгat' o. (алұiî îndpent: καταχειρίζομαι). (шi kъ dat: îndip:) «Καταχαριζόμενος τ' ἀληθὲς τοῖς πολίταις». Eл: жъptfind adebъpъл în гpaұia чetъұenilop. [de ъnde

Καταχαριστικὸς, ἡ, ὸν, anлekatъ a fache гpaұie fie-kъpъia.

Κατα-χαριτόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ чева foapte гpaұiosъ, saъ плъkъtъ.

Κατάχαρμα (τὸ), obîektъ de bъkъpie bpъжmaшълъî. [καταχαίρω].

Κατα-χάσκω, biit: -χανοῦμαι, mъ ъitъ лa чева kъ гъpa kъskatъ (de mълtъ dopinұъ); saъ aшtentъ kъ гъpa kъskatъ. (bezî шi καταχαίνω). [de ъnde

Κοτάχασμα (τὸ), mape пpъnastie. 2) = (saъ гpeш: în локъ de) Κατάχαρμα. [de ъnde

Καταχασμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (fiг:) mъ pъnъ, mъ deskizъ, kpъnъ în doъ. 2) (kъ ұen:)=Καταχαίνω, pîzъ de чineba kъ гъpa kъskatъ. [de ъnde

Καταχάσμησις, εως (ἡ), = Καταχήνη.

Κατα-χέζω, biit: -χέσομαι, (kъ ұen:) skîpnъbeskъ ne чineba de sъs nînъ жos; saъ mъ skîpnъbeskъ din 'naлtъ локъ.

Καταχειρίζομαι, biit: -ίσομαι, лasъ чева a 'mî skъna din mînъ, (лenebeskъ) tpekъ kъ bedepea. (bezî καταχαρίζομαι). 2) în локъ de διαχειρίζομαι, omopъ. [шi

Καταχείριος (ὁ, ἡ), noet: notpibitъ ne mîna kъîba, saъ kape bine bine лa mînъ. [κατὰ, χείρ].

Καταχειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, (kъ ұen: dipek: шi ak: eл: indip:) osîndeskъ ne чineba (npinч: npin botape de întindepe de mînъ) лa чева. «Θάνατον καταχειροτονῶ τινος». Лks: [шi

Καταχειροτονία(ἡ), osîndipe (botape înnpotibъ) npin întindepe de mîinî. [κατὰ, χεὶρ, τόνος].

Κατα-χεύομαι, biit: -εύσομαι, noet: în локъ

Κατα-χέω, biit: -χεύσω, (nex: κατέχεα, шi noet: κατέχευα, шi чл:) topnъ чева (npinч: în mълtъ kîtiшe) asъnpa kъîba, ъmплъ de sъs nînъ жos; въpsъ, (шi fiг:) pisineskъ ne жos, saъ kъ гpъmada; tonesкъ. «Ψιάδας κατέχευεν ἔραζε». Iл: Π: (шi fiг:) «Πλοῦτον κατέχευε Κρονίων». Iл: B: a nлoat. «Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν». Iл: Z: «Τεῦχος ἀναῤῥήξας, εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι». Iл: H. (шi fiг:). «Πέπλον κατέχευεν ἐπ' οὔδει». Iл: E. (шi kъ ұen: îndip:) «Ὅς σφῶϊν ἔλαιον χαιτάων κετέχευεν». Iл: Ψ. «Τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν». Apstf: (шi kъ dat:) «Ἀχλὺν οἱ κατέχευεν». Od: H. «Ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην». Iл: Γ. (шi fiг:) «Σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ». Iл: Ψ. (шi în desnpъұ:) «'Εμῇ κεφαλῇ

κατ' ὀνείδεα χεῦαν». Od: X. (ші mіж:) «Καταχεάμενος χρυσὸν». Ep: (ші пas:) Ὁ χῶρος οὗτος, ἐν τῷ αἱ ἄκανθαι κατακεχύαται». Ep: sînt o гpamadъ. (ші aвъs:) «Ἱστὸς δ' ὅπλα τε πάντα εἰς ἄντλον κατέχυνθ'».Od:M.

Καταχήνη, (ἡ), [καταχαίνω] вatжokopipe (кs гspa къskatъ), desnpeцsipe.

Κατα-χηρεύω, biit: -εύσω, петpekš pъmъшiцa вieцiĭ (вътpîneцeлe) în въdъвie.

Καταχής, έος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкš de κατηχής.

Κατ-αχθέω -ῶ, biit: -ήσω, înгpeъĭezš, înnoвъpezš npea mълt. [din

Καταχθής, έος (ὁ, ἡ), noet: (кs цen:) înкъpkatš de... «Καρποῖο — ». Ap: [κατά, ἄχθος].

Κατ-άχθομαι, biit: -αχθεσθήσομαι, mъ mîxnesкš, mъ neкъжesкš npea mълt, (ad:) simцš mape гpeъtate în inima mea:

Καταχθόνιος (ὁ, ἡ), noet: sъtepanš, de sъвt-nъmîntš. 2) nъmîntesкš, de d' asъ-npa nъmîntълъĭ. [κατά, χθών].

Κατα-χλαινόω -ῶ, biit: -ώσω, înвpaкš, înfъшъpš în manteлъ.

Κατα-χλευάζω, biit: -άσω, îmĭ вatš жoкš npea mълt. [de ъnde

Καταχλευαστικός, ἡ, όν, aплekatš, saš în-demînatiкš a вatжokopi.

Κατα-χλιδάω -ῶ, biit: -ήσω, (кs цen:) mъ desfътezš, mъ înfîmfezš apъtîndъ'mĭ лъкsъл în okiĭ ші nisma къĭвa.

Κατα-χλοάζω, biit: -άσω, sîntš...

Κατάχλοος (ὁ, ἡ), кs toтъл вepde (aлцiĭ îndpeп: κατάχολος). [κατά, χλόη].

Κατάκλυσις, εως (ἡ), aкoпepipe кs чeaцъ, saš întъnecape din чeaцъ. [κατά, ἀχλύω].

Κατάχολος (ὁ, ἡ), nлinš de вeninš, saš вepde кa вeninъл. (вezĭ ші κατάχλοος]. [κατά, χολή].

Κατα-χορδεύω, biit: -εύσω, taĭš în въкъцĭ, saš în fiшiĭ (кa maцeлe în koapde). (вezĭ ші κατακρεουργέω). 2) (npin întind:) des-mĭepdš кs sъnetъл koapdeлop kitapeĭ (лipeĭ, ші чл:).

Κατα-χορδέω -ῶ, biit: -ήσω, = Καταχορδεύω.

Καταχόρευσις, εως (ἡ), dъnцape de вipъinцъ (npinч: în чinstea Пitiълъĭ Aпoлoнš). 2) dъnцape de въкъpie snpe вatжokopipea вpъжmaшълъĭ. [din

Κατα-χορεύω, biit: -εύσω, (кs цen:) dъnцezš de въкъpie (npinч: nentpъ nenopoчipea ші în вatжokopa вpъжmaшълъĭ). (вezĭ ші κατορχέομαι).

Κατα-χορηγέω -ῶ, biit: -ήσω, кeлtъĭesкš mълtš în xopeцiĭ. (вezĭ χορηγία ші κατα-λειτουργέω); (în цen:) кeлtъĭesкš neкpъцat, dъpъĭesкš кs mape dъpniчie.

Κατα-χραίνω, biit: -χρανῶ, mînжesкš, snъpкš de totš.

Κατα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, (кs dat: saš pap кs aк:) întpeъъinцezš кs de-sъвîpшipe (dap maĭ кs seamъ pъš ші neste mъsъpъ) ъnš лъкpъ, aвъsezš; кeлtъĭesкš pъš; npъnъdesкš; omopš.

Κατα-χρέμπτομαι, biit: -χρέμψομαι, (кs цen:) pъnind sкъinš ne чineвa în faцъ.

Κατάχρεος, ші At: Κατάχρεως (ὁ, ἡ), înnekatš în datopiĭ. [κατά, χρέος].

Κατάχρη, biit: -χρήσει, (npeл: κατέχρην, saš κατέχρα, nex: κατέχρησε) = Ἀπόχρη, este îndestълš, saš de îndestълš.

Κατάχρησις, εως (ἡ), npea deasъ, pea, nenotpiвitъ, saš nemъsъpatъ întpeъъinpe, aвъsš; (гpam:) întpeъъinцape de zi-чepe nenpoпpie. [ші

Καταχρηστικός, ἡ, όν, aвъsiвš. [καταχράομαι]. [de ъnde

Καταχρηστικῶς, adв: кs aвъsš, saš nenotpiвitъ întpeъъinцape.

Κατάχρισις, εως (ἡ), desъвîpшitъ ъnцepe saš snoipe (de nepete, ші чл:). [ші

Κατάχρισμα (τὸ), ъnsoape, aлiфie, mipš, ші чл: [ші

Κατάχριστος (ὁ, ἡ), neste totš ъnsš, snoitš. [din

Κατα-χρίω, biit: -ίσω, ъnгš neste totš, snoiesкš de sъs nînъ жos.

Κατάχρυσος (ὁ, ἡ), totš аъpitš. 2) кopinzъtopš, nлinš de аъpš. «Γῆ — ». Пл∂: [κατά, χρυσός]. de ъnde

Καταχρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, аъpesкš neste totš.

Κατα-χρώννυμι, biit: -χρώσω, въnsesкš вine; (fiг:) «Κατὰ δ' αἰθάλου κηλίδα κέχρωσαι». Eъp: în лoкš de κατηθαλώθης. [de ъnde

Κατάχρωσις, εως (ἡ), въnsipe tape, neeшitъ.

Καταχύδην, adв: topnînd de sъs neste saš în чeвa. «Καταχύδην πίνειν». At: aвea ne nepesъflate. (вezĭ ἀμυστί). [ші

Κατάχυμα(σμα) (τὸ), op чe se toapnъ de sъs neste чeвa (aпъ de snълat, ші чл:).

Κατάχυσις, εως (ἡ), topnape de sъs neste чeвa (aкt: saš nas:). 2) (npin întind:) вasš de topnat aпъ ші чл: (iвpiкš, ші чл:). [ші

Κατάχυσμα (τὸ), = Κατάχυμα; (naptiк:) zeamъ гъtitъ (saлцъ), чe se toapnъ neste

вкkate; (îm:) Καταχύσματα, пвчĭ, smokinc, ші алте asemenea fpвkte, че овічпвĭaв а арвnка пeste poвiĭ чеĭ поĭ, saв пeste tiпepiĭ квзвtopiцĭ. [ші

Καταχυσμάτιον (τὸ), dim: ал лвĭ κατάχυσμα, zemmoapъ, sвлцioapъ. [ші

Κατάχυτλον (τὸ), basв de topnat ла baĭe. [καταχύω=καταχέω].

Κατα-χυτρίζω, biit: -ίσω, = Ἐγχυτρίζω; (прin întind:) прzпвdeskв.

Κατα-χωλεύω, biiĭ: -εύσω, fakв de totв skĭonв, ологв, олоцeskв пe чinева; (nestpъm:) sîntв...

Κατάχωλος (ὁ, ἡ), кв totвл skĭonв, saв ологв. [κατὰ, χωλὸς].

Κατα-χωνεύω, biit: -εύσω, topeskв чева de totв în topitoape.

Κατα-χώννυμι, biit: -ώσω, îпгропв чева de totв în пъmîntв.

Κατα-χωρίζω, biit: -ίσω, пвĭв чева ла локвл sвв, saв ла о napte; tpекв în kaталогв, saв în katarpafie. [de вnde

Καταχωρισμὸς (ὁ), пвnepe, шezape de впв лвкрв ла локвл sвв; tpeчepe în katarpafie, listъ, ші чл:

Κατάχωσις, εως (ἡ), [καταχώννυμι] вmплере, saв акоперіре кв (înгропаре de totв în) пъmîntв.

Κατα-ψαίρω, biit:-ψαρῶ, mъ mişкв (вndezв) вшврел.

Κατα-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, atparв, îndвлчeskв пe чinева кв kîntape de kitapъ, лipъ, ші чл; (пas:) pesвnв de sвnetвл kitapeĭ, ші чл: (везĭ ші καταυλέω).

Κατα-ψάω -ῶ, biit: -ψήσω, mîпгîĭв піпъind. «Καταψῶν αὐτὸν, ὥσπερ πωλίον». Apstf: (везĭ ші καταψήχω).

Κατα-ψεκάζω, biit: -άσω, вpeзв пeste чева, stpopeskв de плоае.

Κατα-ψελλίζω, biit: -ίσω, ворвeskв foapte пeлtik.

Κατα-ψεύδομαι, biit:- ψεύσομαι, (кв цen:) minцв despre чева, saв înпpotiва квĭва; înшeлв кв minчівnĭ.

Κατα-ψευδομαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв цen:) daв minчinoasъ mъptвpie înпpotiва квĭва.

Κατάψευσις, εως (ἡ), amъцipe прin minчівnĭ. [ші

Καταψευσμὸς (ὁ), =Κατάψευσις. [ші

Κατάψευσμα(τὸ), minчівnъ spre amъцipe. [καταψεύδομαι].

Κατα-ψέφω, (fъpъ biit:) = Κατασκοτίζω.

Κατα-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, (кв цen:) îmĭ daв вотвл înпpotiва квĭва, osîndeskв (ші пas: mъ osîndeskкв) прin вotape; (în цen:) xotъpъskв пositiв, daв neîndoĭoasъ xotъpîpe. [de вnde

Καταψήφισις, εως (ἡ), osîndipe прin вotape. [ші

Καταψήφισμα (τὸ), osîndъ; saв xotъpîtoape вotape. [ші

Καταψηφισματέον, (foapte pap) în локв de καταψηφιστέον. [ші

Καταψηφισμὸς (ὁ), =Καταψήφισις.

Κατα-ψήχω, biit: -ψήξω, fpекв кв пepia, saв цesaлa, цesaлв (везĭ ші καταψάω); (în цen:) skapnin*; (прin întind:) pъzînd, saв fpeкînd прzпвdeskв; (пas:) mъ fъpîmiчeзв, mъ topeskв de totв.

Κατα-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, (кв цen:) шоntind intpiцeзв înпpotiва квĭва, пîpъskв, xвлeskв пe askвns.

Κατα-ψιλόω -ῶ, biit: -ώσω, голeskв de totв; (fir:) fakв de totв плeшввв.

Κατα-ψοφέω -ῶ, bit: -ήσω, вmплв впв локв de tpопkъnitвл, sгomotвл, pesвnetвл вpe впвĭ лвкрв. (везĭ ші καταφωνέω).

Καταψυκτικὸς, ἡ, ὸν, pъчitopв, saв чел кв însвшime de pъkopipe. [ші

Κατάψυκτος (ὁ, ἡ), de totв pъчitв, pъkopitв. [ші

Κατάψυξις, εως (ἡ), pъчipe, pъkopipe de totв. [ші

Κατάψυχρος (ὁ, ἡ), кв totвл peчe. [din

Κατα-ψύχω, biit: -ψύξω, pъчeskв, pъkopeskв чева de totв; sвîntв чева în aepв; вsвкв кв totвл în fpirв. (de вnde) «Ἡ κετεψυγμένη ζώνη». Цеогр: (nestp:) 'mĭ e fpirв, pъчeskв, mъ pъkopeskв de totв; (fir:) pesвfлв, saв mъ odixneskв.

Κατάωρα, adв: поеt: în локв de καθ' ὥραν, în вipstъ; sa* nепрекврmat. (алцiĭ skpiв κατάωρα în локв de κατήορα, ші алцiĭ алtfeл).

Κατέαγα, At: miж: (кв însem: пas:) tpe: de кв: ші κατέαξα, пex: akt: ал лвĭ κατάγνυμι.

Κατέαται, Ion: în локв de κάθηνται, 3: îm: peps: а лвĭ κάθημαι.

Κατεβλακευμένως, [καταβλακεύω] adв: (de paptч:) пpea molешit, кв desъвîpшitъ tpîndъвie, saв лeneвipe.

Κατεγγυάω -ῶ, biit: -ήσω, (пex: κετηγγύησα, ші κατεγγύησα) silеskв пe чinева а da кeзъшie; ĭaв кeзъшie de ла чinева; кeзъшвĭeskв, fъгъdвĭeskв sigвp; (de вnde) логоdeskв. || (miж:) mъ кeзъшвĭeskв, ĭaв asвпpъ 'mĭ (întpeпpinzв) чева кв sigвpanцъ, къ sîntв destoĭnikв а о skoate ла къ-

пъlilѣ. «Οἶμαι πολλοὺς κατεγγυηθήσεσθαι τὴν ὑπόθεσιν». Плв: [din

Κατεγγύη (ἡ), чea npin кezъшie îndatopipe, fъгъdѕipe; лоrodnъ.

Κατεγγυητικὰ (τὰ), (se înц: γράμματα saѣ ἱερὰ) kîte se fak nentpѕ лоrodnъ, foaîe de zestpe, saѣ iepoлоџie (peлiџioasъ цеpemonie a лоrodneï). [κατεγγυάω].

Κατεγγὺς, adв: foapte anpoane. (κατὰ, ἐγγύς].

Κατ-εγ-καλέω ῶ, вiit: -έσω, pîpъskѣ ne чineва, pекламѣ asѕnpa кѕiва.

Κατ-έγ-κειμαι, вiit: -κείσομαι, (кѕ џen:) ŝtъpѕieskѣ кѕ mѕлtъ siлinцъ; (în Iпкp:)=Κατάκειμαι.

Κατέγκλημα (τὸ), [κατεγκαλέω] вinъ, pрiчinъ de pîpъ.

Κατ-εγ-κονέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ гръвeskѣ, mъ npineskѣ.

Κατ-εγ-χαίνω, вiit: -χανοῦμαι, (кѕ dat:) =Καταχαίνω, Καταχλευάζω.

Κατ-εγ-χέω, вiit: χεύσω, topnѣ кѕ гръmada înъѕntpѕ în...

Κατ-εγ-χλιδάω -ῶ, вiit: ήσω, noet: (кѕ dat:)=Κατεντρυφάω.

Κατεδάην, nas: nex· 2: aл лѕî καταδιδάσκω.

Κατεδαίσατο, 3: sinг: neps: de miж: nex: aл лѕî καταδαίνυμι.

Κατέδαρθον, nex: 2: aл лѕî καταδαρθάνω.

Κατεδάσατο, 3: sinг: neps: de nex: aл лѕî καταδαίομαι, saѣ καταδαίνυμι.

Κατεδασσάμεθα, noet: în лоkѣ de κατεδασάμεθα, 1: îm: neps: de nex: aл лѕî καταδαίομαι.

Κατ-εδαφίζω, вiit: -ίσω, sѕpnѣ чeва ла (saѣ nînъ în) пъmîntѣ.

Κατεδέδεκτο, Ion: în лоkѣ de κετεδέδεικτο, 3: sinг: neps: de nas: neste-sъвîp: aл лѕî καταδείκνυμαι.

Κατεδήδοκα, tpe: de кѕ: aл лѕî κατεσθίω.

Κατέδραμον, nex: 2: aл лѕî κατατρέχω.

Κατέδυν, nex: 2: aл лѕî καταδύομαι.

Κατ-έδω, вiit; κατέδομαι, noet: în лоkѣ de κατεσθίω.

Κατέηγα, Ion: în лоkѣ de κατέαγα.

Κατ-εθίζω, вiit: -ίσω, (кѕ dat: indip:) oвiчnѕieskѣ ne чineва ла чeва кѕ totѕл.

Κάτει, 2: sinг neps: aл лѕî κάτειμι.

Κατ-είδω, noet: în лоkѣ de καταλείβω, pikѣ жos.

Κατεῖδον, nex: 2: aл лѕî καθοράω.

Κατείδωλος (ὁ, ἡ), плinѣ de idoлî. [κατὰ, εἴδωλον].

Κατεῖεν, noet: în лоkѣ de κατήει, 3: sinг: neps: de npeл: aл лѕî κάτειμι.

Κατ-εικάζω, вiit: -άσω, daѣ чeва кѕ sokoteaлa npea anponiat de adeвъpѣ; въnѕieskѣ; (nas:) mъ aseamъnѣ, seamъnѣ кѕ desъвîpшipe.

Κατεικὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ἐπιεικής.

Κατεῖλεχα, tpe: de кѕ; aл лѕî καταλέγω.

Κατ-ειλέω -ῶ, вiit: -ήσω, înresѕieskѣ, înkizѣ ѕndeва de totѣ.

Κατείλημμαι, nas: tpe: de кѕ: aл лѕî καταλαμβάνω.

Κατείλησις, εως (ἡ), înresѕipe, saѣ înkidepe ѕndeва. [κατειλέω].

Κατ-ειλίσσω, Ion: în лоkѣ de Καθελίσσω.

Κατειλίχατο, Ion: 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: aл лѕî Κατειλίσσω.

Κατ-είλλω,=Κατίλλω, saѣ Κατειλέω.

Κατείλοχα, At: în лоkѣ de κατεῖλεχα.

Κατ-ειλυσπάομαι -ῶμαι, (npiнч: înlpeв: nѕmai în npez: шi npeл:) mъ коворѣ aлѕnekînd.

Κατ-ειλύω, вiit: -ύσω, înîъшѕpѣ, înвълeskѣ neste totѣ.

Κατ-ειλωτίζω, вiit: -ίσω, fakѣ eлotѣ, poвeskѣ de totѣ.

Κατειμένος, η, ον, noet: nas: tpe: de кѕ: aл napтч: лѕî καθέννυμι.

Κάτειμι, вiit: -ειμι, =Κατέρχομαι, mъ коворѣ; mъ întopkѣ din eksiлѣ шi чл: în natpia mea.

Κατεῖναι, Ion. în лоkѣ de καθεῖναι, nex: 2: de inf: aл лѕî καθίημι.

Κατ-είννυμι, noet: în лоkѣ de καθέννυμι.

Κατ-είργω, вiit: -είρξω, înkizѣ de totѣ, stpimtopezѣ, siлeskѣ npea mѕлt.

Κατ-ειρύω, вiit: -ύσω, Ion: în лоkѣ de κατερύω.

Κατ-ειρωνεύομαι, вiit: -εύσομαι, (кѕ џen:) batжokopeskѣ, saѣ amъџeskѣ ne чineва кѕ eponiî (лѕъpî în вътaîe de жokѣ); (кѕ ak:) sѕвt-askѕnzѣ.

Κατ-εισ-άγω, вiit: -άξω, daѣ de faцъ, tpъdaѣ, dovedeskѣ.

Κατεκλάξατο, Dop: în лоkѣ de κατεκλῄσατο, κατεκλείσατο, 3: sinг: neps: de miж: nex: 1: шi

Κατεκλάσθην, Dop: în лоkѣ de κατεκλήσθην, κατεκλείσθην, nas: nex: 1: aл лѕî κατακλείω.

Κατ-εκ-λύω, вiit: -λύσω, moîѣ, sлъвeskѣ чeва de totѣ.

Κατ-εκ-πλύνω, вiit: -πλυνῶ, snълѣ, limnezeskѣ чeва npea вine.

Κατέκτα, noet: în лоkѣ de κατέκτεινε, 3: sinг: neps: de akt:, шi

Κατέκταθεν, Eoл: noet: în лоkѣ de κα-

τεκταθησαν, 3: îm: пеps: de пех: ал лȣî κατακτείνω.

Κατ-εκ-φεύγω, biit: -φεύξομαι, fȣцind скапȣ.

Κατέλαιος (ὁ, ἡ), плinȣ de ȣntdелеmnȣ. [κατὰ, ἔλαιον].

Κατέλασμα (τὸ), алергаре кȣ калȣл ла вале. [din

Κατ-ελαύνω, biit: -ελάσω, гопескȣ, (ші fir:)- împinгȣ în жos, înfirȣ; алергȣ къларе ла вале; (кȣ цеп:) пъвълескȣ асȣпра кȣїва (везї ші καθιππάζομαι); (în ръȣ înцел:)=Περαίνω.

Κατ-ελέγχω, biit -ελέγξω, daȣ de faцъ; skoцȣ minчinosȣ, dobedeskȣ de împotівъ. «Σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος». Es: sъ пȣ te аръцї de алтȣ simцimintȣ de кît чел че меритъ firȣра ta.

Κατ-ελεέω -ῶ, mi se faче milъ преа мȣлt de чinева.

Κατελεῖν, Ion: în локȣ de καθελεῖν.

Κατέλευσις, εως (ἡ), коборîре; întoарчере. [din

Κατελεύσομαι, biit: de хоt:, ші

Κατελθεῖν, пех: de înf: ал лȣî κατέρχομαι.

Κατ-ελίσσομαι, biit: -ίξομαι, Ion: în локȣ de καθελίσσομαι

Κατ-ελκύω, biit: -ύσω, Ion: în локȣ de καθελκύω.

Κατελόμενος, Κατελών, Ion: în локȣ de καθελόμενος, καθελών, між: ші akt: пех: de партич: ал лȣî καθαιρέω.

Κατ-ελπίζω, biit: -ίσω, пъдъждȣїeskȣ sigȣр. [de ȣnde

Κατελπισμὸς (ὁ), sigȣръ пъдъждȣїре, înkredinцаре. (алцїї înдреnt: κατεπελπισμός).

Κατ-εμ-βλέπω, biit: -βλέψω, -ομαι, (кȣ dat:) mъ ȣїtȣ în faцъ.

Κάτεμεν, Ion: поеt: în локȣ de καθεῖμεν, 1: îm: пеps: de пех: 2: ал лȣî καθίημι.

Κατ-εμέω -ῶ, biit: -έσω, (кȣ цеп:) върsȣ (ші fir: skoцȣ din гȣръ ворбе реле) асȣпра кȣїва.

Κατ-εμ-ματέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: = Καταματεύομαι. «Χεῖρα—». Nik:

Κατ-εμπάζω, biit: -άσω, багȣ în маре гріжъ; stimtopezȣ, siлeskȣ, гръбeskȣ; saȣ (греш:) în локȣ de κατσπάζω.

Κατ-εμ-πεδόω -ῶ, biit: -ώσω, întъреskȣ (asigȣрȣ) чева кȣ toate міжлоачеле.

Κατ-εμ-πίπρημι, biit: κατεμπρήσω, поеt: арzȣ, пîржолеskȣ de totȣ.

Κατ-εναίρω, biit: αρῶ, (пех: κατένηρα, saȣ κατήναρα, ші між: κατενηράμην) поеt: омоpȣ.

Κατέναντα, ші Κατέναντι=кȣ...

Κατεναντία, ші Κατεναντίον, adв: (кȣ цеп: ші пар: dat:) împotрівъ de, saȣ împotріва кȣїва.

Κατ-εναρίζω, biit:-ίσω, поеt:=Κατεναίρω.

Κατένασσα, поеt: пех: 1: ал лȣî καταναίω.

Κατενδεής, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл лipsitȣ, foapte съракȣ. [κατὰ, ἐνδεής].

Κατ-εν-δύνω, saȣ κατ-ενδύομαι, biit: -δύσομαι, (пех: κατενέδυν, ші чл:) mъ înбракȣ, портȣ чева; mъ вîрȣ înъȣntpȣ; mъ înвелеskȣ în чева.

Κατενεχθείς, εῖσα, έν, пас: пех: 1: de партич: ал лȣî καταφέρω.

Κατένεξις (νεγξις), εως (ἡ), în локȣ de καταφορά.

Κατ-ενεχυράζω, biit: -άσω, іаȣ, saȣ daȣ, пȣїȣ чева zълогȣ.

Κατενήνοθα, поеt: tpe: de кȣ: în локȣ de прez: ал лȣî ἐνόθω, (întpев: пȣмаї а 3: sinг: пеps: кȣ dat: saȣ ак:) ȣndeazъ, fiлfîїe nеste... (везї ἐνήνοθα).

Κατενθεῖν, saȣ Κατενθὲν, Dop: în локȣ de κατελθεῖν.

Κατενιαύσιος (ὁ,ἡ), каре пе fie-каре anȣ se реnoїеште. ‖ (sȣbst:) о dрегъторіе, saȣ demnitate în Siчеліа.

Κατ-εν-τείνομαι, biit: -τενοῦμαι, mъ siлеskȣ кȣ toate пȣтеріле меле.

Κατεντευκτὴς, οῦ (ὁ), чел че пîраште, saȣ se плînцe de чinева кътре...[κατεντυγχάνω].

Κατ-εν-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:), mъ resfъцȣ împotріва кȣїва, tpaktîndȣ 'л, кȣm воїȣ, кȣnoskîndȣ 'ї слъбічїȣпеа чеа кътре mine.

Κατ-εν-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (пех; κατενέτυχον) (кȣ dat: dip: ші цеп: indip:) mъ плînгȣ кътре чinева асȣпра кȣїва, îл пîръскȣ ла чinева.

Κατ-εντύνω, biit: -υνῶ, поеt: (кȣ цеп: ел: indip:) гътеskȣ чева împotріва кȣїва.

Κατενῶπα, saȣ Κατένωπα, поеt: în локȣ de..

Κατενώπιον, adв: (кȣ цеп:) =Κατέναντι.

Κατεξανάστασις, εως (ἡ), resкȣларе, ревоȣltаре асȣпра кȣїва. [ші

Κατεξαναστατικὸς, ἡ, ὸν, аплекатȣ, saȣ kontрібȣїtopȣ ла resкȣларе. [din

Κατ-εξ-αν-ίσταμαι, biit: -στήσομαι, (пех: κατεξανέστην, ші чл:) (кȣ цеп:) mъ reskoлȣ (арdikȣ капȣ) асȣпра кȣїва; (în цеп:) mъ пеsȣпȣїȣ, mъ împotріveskȣ.

Κατ-εξ-εράω -ῶ, biit: -άσω, (кȣ цеп:) върsȣ (skȣїнȣ ші чл:) асȣпра кȣїва.

Κατ-εξ-ετάζω, biit: -άσω, черчетезъ кs amърsntsл.

Κατ-εξ-ευμαρίζω, biit: -ίσω, înлesneskъ чева în toatъ întindepea.

Κατεξουσιάζω, biiі: -άσω, (кs џen:) îmi întpebsinџezъ toatъ stъпіnia asъпpa кsïва. [κατεξούσιος]. [de sнde

Κατεξουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, apъïъtopъ (saъ kontpibsitopъ ла лsкpape) de o desъвîpшitъ stъпînipe.

Κατεξούσιος (ὁ, ἡ), =Αὐτεξούσιος.

Κατεπαγγελία (ἡ), sirspъ fъгъdsinџъ.[din

Κατ-επ-αγγέλλομαι, biit: -αγγελλοῦμαι, fъгъdsieskъ кs înкpedinџape чева.

Κατ-επ-άγω, biit: -αξω, (nex: κατεπήγαγον, шi чл:) înпsïъ чева (osîndъ, pedeansъ, шi чл:) asъпpa кsïва.

Κατ-επ-ᾴδω, biit: -ᾴσομαι, (кs џen: indip:) кîntъ des, saъ pepetat dînaintea кsïва; adopmъ (înкîntъ, fepmекъ) npin кîntiчe.

Κατ-επ-αίρομαι biit: -αρθήσομαι, (кs џen:) mъ înalџъ, mъ mîndpeskъ ('mi apdикъ nassл) asъпpa кsïва.

Κατεπακολούθημα, греш: în лoкъ de κατ' ἐπακολούθημα.

Κατεπάλληλος (ὁ, ἡ),=Ἐπάλληλος.[κατὰ, ἐπὶ, ἀλλήλων].

Κατεπάλμενος (ὁ, ἡ), în лoкъ de κατεφαλόμενος, nex: 2: de naptч: ал лsï κατεφάλλομαι. (алџiï îndpent: καταπάλμενος).

Κατέπαλτο, noet: în лoкъ de κατεπάλετο, saъ κατεφήλατο, 3: sinr: neps: de miж: nex: 2: ал лsï καταπάλλω, saъ κατεφάλλομαι.

Κατ-επείγω, biit: -είξω, гpъвeskъ, npineskъ чева npea msлt; stpimtopезъ, silеskъ; (despe лsкp: în a tpeia neps: saъ în naptч:), ns npiïmeшte amînape. ‖ (miж: кs џen:) mъ гpъвeskъ, apъtъ mape dopinџъ de a sъвîpшi, saъ a кîшtiга чева. [de sнde

Κατέπειξις, εως (ἡ), гpъвipe, npinipe, їsџеалъ.

Κατεπεισόδιος (ὁ, ἡ), =Ἐπεισόδιος.

Κατ-επ-ευφημίζω,biit:-ίσω,=Κατεπιφημίζω.

Κατ-επι-δείκνυμι, biit: -δείξομαι, apъtъ чева кs fълipe înпpotiва кsïва.

Κατεπιθύμιος (ὁ, ἡ), foapte dopitъ, saъ de noftit. [din

Κατεπίθυμος (ὁ, ἡ), (sъ џen:) foapte dopitopъ de чева. [κατὰ, ἐπὶ, θυμός].

Κατ-επι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, apsкъ вine; sspnpinzъ asъпpa fantei.

Κατ-επι-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, amъџeskъ, saъ вipsïeskъ npin minчinosъ жъpъmîntъ.

Κατ-επι-σκήπτω, biit: -σκήψω, apsнкъ (pezemъ) чева pepede neste чева; (fir:) nopsnчeskъ кs tonъ saъ stъpsinџъ.

Κατεπιτήδευμα (τὸ), fanтъ, saъ кsвîntъ вine meшteшsџitъ. [din

Κατ-επιτηδεύω, biit: -εύσω, faкъ, saъ ziкъ чева кs msлtъ meшteшsџipe.

Κατ-επι-τίθημι, biit: κατεπιθήσω, nsïъ (шi miж: nъвълeskъ) asъпpъ.

Κατ-επι-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, aлеpгъ asъпpa кsïва

Κατ-επι-φεύγω, biit: -φεύξομαι, pelsгъ, skanъ ла чinева.

Κατ-επι-φημίζω, biit: -ίσω, konsfinџeskъ чева не nsmeлe кsïва

Κατ-επι-χειρέω -ῶ, biit: -ήσω, nsïъ mîna не чева saъ asъпpa кsïва; mъ apsкъ de чinева; nъвъleskъ, isвeskъ.

Κατ-επι-χέω, biit: -χεύσω, topnъ, въpsъ чева în aвondinџъ neste чева.

Κατ-επι-χρώννυμι, biit:-χρώσω, въnseskъ чева de totъ, saъ не d' asъпpa.

Κατ-εράω -ῶ, biit: -άσω, npitoчeskъ (вiнъ, шi чл:) dintp' snъ вasъ întp' altsл; deшeptъ.

Κατ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, îmi sъвîpшeskъ (desъвîpшeskъ) лsкpsл; saъ лsкpезъ (кsлiвъ) чева кs desъвîpшipe; (de snde) apгъseskъ; (despe xpanъ) mistsïeskъ (вezi шi ἐξεργάζομαι); domoлeskъ, îndsnлекъ, sssnsïъ, atpaгъ ла вoinџa mea; onopъ (вezi шi διεργάζομαι). «Κατειργάσατο τὸν λέοντα». Ksn: «Ἑαυτὸν κατειργάσατο». Лкs: «Τὴν Ἑλλάδα κατεργάσασθαι». Ep: (шi кs infin:). «Εἴ τινα βούλοιο κατεργάσασθαι καλεῖν σε ἐπὶ δεῖπνον». Ksn: (шi nas:) «Οὐχ ἐδύνατο κατεργασθῆναι αὐτῷ». Ep: (шi în naptч:). «Γῆ κατειργασμένη». Лкs:

Κατ-εργάθω, шi (miж:) Κατ-εργάθομαι, noet: în лoкъ de κατείργω.

Κατεργασία (ἡ), desъвîpшitъ лsкpape; saъ desъвîpшipe de op че felъ de лsкpъ. [шi

Κατεργαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкъ a desъвîpшi (a isssti în) вpe snъ лeкps. [шi

Κατέργαστὸς, ος saъ ἡ, ον saъ ὸν, лsкpatъ кs msлtъ silinџъ, saъ desъвîpшipe. [κατεργάζομαι].

Κάτεργος (ὁ, ἡ), лsкpatъ кs desъвîpшipe; кsлtiвatъ (apatъ, шi чл:); slъвъnoшitъ, oвositъ de лsкpъ. ‖ (sssst:) «Κάτεργον». Skp: лsкps, saъ лsкpape.

Κατ-έργω, biit: -έρξω, Ion: în лoкъ de κατείργω.

Κατ-ερεθίζω, biit: -ίσω, întъpîtъ, zъdъpъskъ de totъ.

Κατ-ερείδω, biit: -είσω, sпpiжineskȣ bine; (nestpъm:) mъ pezemȣ tape; (npin întind:) isbeskȣ, înninrȣ din kontpa.

Κατερειχτὸς, ή, ὸν, sfъpîmatȣ, sъȣ fъpîmiцitȣ. || (sȣbst: neȣt:)= Ἔρεγμα, apnъкашȣ, вȣлгрȣ, ши чл:. [din

Κατ-ερείχω, biit: -είξω, noet: sdpoвeskȣ, fъpîmiцezȣ, ȣpdȣieskȣ de totȣ (ка în moapъ); (npin întind:) sȣвцiezȣ, înnȣцinezȣ.

Κατ-ερειπόω -ῶ, biit: -ώσω,, (плц:) în локȣ de..

Κατ-ερείπω, biit: -ερείψω, (miж: tpe: de кȣ: κατερήριπα, ши nas: κατερήρειμμαι, nex: 2: κατήριπον) sȣpnȣ de totȣ; pestopnȣ; пъпъdeskȣ; (nestpъm:) mъ sȣpnȣ din temeлiĭ, каzȣ жos. «Τεῖχος κατερήριπεν». Iл: Ξ.

Κατ-ερεύγω, saȣ (maĭ корек:) -ερεύγομαι, biit: -εύξω, -ομαι, (кȣ цen:) pîrîiȣ; въpsȣ; (ши fir:) въpfeskȣ, гръieskȣ de ръȣ înpotiва кȣiва.

Κατερεφὴς, έος (ὁ,ἡ), греш: în локȣ de κατηρεφής. [din

Κατ-ερέφω, biit: -έψω, noet: акоnepȣ кȣ înвeлitoape.

Κατ-ερέω, Ion: în локȣ de κατερῶ, biit: (nepeг:) ал лȣĭ καταγορεύω.

Κατερήριπα, noet: tpe: de кȣ: ал лȣĭ κατερείπω.

Κατ-ερητύω, biit: -ύσω, noet: цiȣ îndъpъt, onpeskȣ.

Κατ-εριθεύομαι, biit: -εύσομαι, вipȣieskȣ, sȣnȣiȣ кȣ totȣл npin вiклene ȣnелtipĭ. (вezĭ ἐριθεύομαι).

Κατεριχτὸς, ή, ὸν, =Κατερειχτὸς.

Κατ-εριπόω -ῶ, biit: -ώσω,=Κατερειπόω. [de ȣnde

Κατερίπωσις, εως (ἡ), (плц:) pestopnape, totaлъ sȣpnape, pȣinape.

Κατέρνης, εος (ὁ, ἡ), плinȣ de кръчĭ. [κατὰ, ἔρνος].

Κατερυθραίνω, biit: -ανῶ, въnseskȣ foapte pошȣ. [ши

Κατερυθριάω -ῶ, biit: -άσω, mъ pȣшeskȣ de totȣ de pȣшine. [din

Κατέρυθρος (ὁ, ἡ), de totȣ pошȣ. [κατὰ, ἐρυθρὸς].

Κατ-ερυκάνω, noet: în локȣ de . .

Κατ-ερύκω, biit: -ερύξω, (nex: κατερύκανον) noet: în локȣ de κατερητύω.

Κατ-ερύω, biit: -ερύσω, noet: în локȣ de καθέλκω.

Κατ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: κατῆλθον, ши чл:) mъ коворȣ, mъ întopкȣ (npinч: din eksiлȣ în natpie).

Κἀτέρῶτα, adв: Eoл: în локȣ de καὶ ἑτέρωθε, ши алтъ datъ; ши altfeл.

Κατ-εσθίω, biit: κατέδομαι, (nex: κατέφαγον, ши чл:) =Κατατρώγω.

Κατέσκληκα, tpe: de кȣ: în локȣ de npez: ал лȣĭ κατασκέλλω.

Κατεσπευσμένως, [κατασπεύδω] adв: (de naptч:) кȣ mȣлтъ pрiпъ, foapte гр[illegible]

Κατεσπουδασμένως, [κατασπουδάζω] adв: (de naptч:) кȣ mape siлiнцъ, кȣ mȣлтъ pîвnъ ши вȣnъ вoiнцъ.

Κατέσσυμα (τὸ), (noate греш:) în локȣ de Κάσσυμα=Κάττυμα

Κατέσσευτο, noet: 3: sinг: neps: de nesteсъв: (în локȣ de nex:) ал лȣĭ κατασεύομαι.

Κατέσταθεν, noet: Eoл: în локȣ de κατεστάθησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 1:, ши

Κατεστεὼς, Ion: în локȣ de Καθεστεὼς= Καθεστὼς, miж: tpe: de кȣ: (de naptч:) ал лȣĭ καθίστημι.

Κατεστραμμένως, [καταστρέφω] adв: (de naptч:) кȣ îndъpъtniчie; dandapateлe, кȣ sȣsȣл în жos.

Κατεστράφατο, Ion: 3: îm: neps: de nas: neste-съв: ал лȣĭ καταστρέφω.

Κατ-εσχαρόω -ῶ, biit: -ώσω, (despre panъ) акоnepȣ кȣ (nas: npinzȣ) коажъ.

Κατ-ευαρεστέω -ῶ, biit: -ήσω,=Εὐαρεστῶ.

Κάτευγμα (τὸ), noet: [κατεύχομαι] ȣpape, saȣ влestemȣ; dapȣ, npinosȣ (fъгъdȣitȣ лȣĭ Dȣmnezeȣ).

Κατ-ευδαιμονίζω, biit: -ίσω, fepiчeskȣ npea mȣлt ne чinева.

Κατ-ευδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) înкȣвiinцezȣ, npiimeskȣ чeва de вȣnȣ în toatъ întindepea.

Κατ-ευδοκιμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ цen:) isвȣteskȣ, dobîndeskȣ вȣnъ penȣtaцie maĭ mȣлтъ dekît алтȣл.

Κατ-ευημερέω -ω, biit: -ήσω, (кȣ цen:) sîntȣ nopoчitȣ maĭ npesȣs dekît алтȣл.

Κατ-ευθικτέω -ῶ, biit: -ήσω, nemepeskȣ кȣ atinцepea, saȣ вpodeskȣ ловind ла локȣ notpiвitȣ.

Κατευθὺ, (în локȣ de κατ' εὐθὺ) adв: dpent înainte, d'a dpentȣл. «Τὸ κατευθὺ ὁρᾶν». Ksn: чeea чe se aflъ dpent înnotpiвъ.

Κατευθυντὴρ, ῆρος, ши Κατευθυντὴς, οῦ (ὁ), îndpentъtopȣ de чeва. [ши

Κατευθυντήριος, α saȣ ος, ον, îndemînatiкȣ a îndpenta, a notpiвi, ши чл: || (sȣbst:) (se înц: σανὶς, saȣ σχοῖνος) лinia skpiitopiлop, ши чл: [din

Κατ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îndpentezš, потрibeskš, netezeskš; гъвернezš, dipiџezš; корекtezš, nedenseskš; (nestpъm: saš ел: ші miж:) mъ îndpentezš кътре...; (fir:) nemepeskš; isвъteskš.

Κατ-ευκαιρέω -ῶ, biit: -ήσω, гъsesвš, вроdeskš вънъ окаzie.

Κατ-ευκηλέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: потолеskš, алinš.

Κατευκτικὸς, ή, όν, каре se face, saš se пронънцъ...

Κατευκτικῶς, adв: în kinš de fъгъdъipe кътре Dъmnezeš, saš de влestemš. [ші

Κάτευκτος (ὁ, ἡ), atpasš, saš doвîndiтš прin fъгъdъitoape ръгъ кътре Dъmnezeš, saš зрape. 2) fъгъdъitš къ înкpedinџape (прiнч: a se omopî nentpъ чineва). [κατεύχομαι].

Κατ-ευλογέω -ῶ, biit: -ήσω, вine-къвintezš, лаъdš преа mълt.

Κατ-ευμαρίζω, biit: -ίσω,=Κατεξευμαρίζω, înлesneskš чева în totš kinъл.

Κατ-ευμεγεθέω -ῶ, biit:- ήσω, (къ џen:) întpeкš ла mъpime, saš пътере.

Κατ-ευνάζω, biit: -άσω, кълкš пе чineва în пatš, îл adopmš; (fir:). алinš, потолеskš, лiniшteskš. [de ънde

Κατευνασμὸς (ὁ), adopmipe; потолipe, алinape, ші чл: (акt:) [ші.

Κατευναστὴρ (ὁ),=Κατευναστής. [de ънde

Κατευναστήριον (τὸ), (se înџeл: δωμάτιον) къmаpъ de dopmit. (прiнч: neъt: лъі...

Κατευναστήριος (ὁ, ἡ), kontpiвъitopš, îndemînatikš a adopmi, a потолi, a лiniшti къ totъл.

Κατευναστὴς, οῦ (ὁ), adopmitopš, ші чл: || (съвst:) înгpiжitopš de dopmitopiš, saš къmаpъ de кълкаt. [κατευνάζω]. [de ънde

Κατευναστικὸς, ή, όν, = Κατευναστήριος.

Κατευνάστρια (ἡ), fem: ал лъі κατευναστής.

Κατ-ευνάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локš de κατευνάζω.

Κατευνήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лъі...

Κατευνητὴρ, ῆρος, ші

Κατευνητὴς, οῦ (ὁ), noet: în локš de κατευναστήρ.

Κατ-ευοδόω -ῶ, biit: -ώσω, dъкš, повъџъіeskš пе преа вънš dpъmš; (fir:) daš вънš peзълtatš зnъі лъкpъ; (пas:) soseskš вine-кълътopind ла локъл, ънde amš плекаt; (fir:) isвъteskš, înaintezš în чева (mepгš вine). [de ънde

Κατευόδωσις, εως (ἡ), вънъ кълътopipe; вънš peзълtatš; isвътipe, ші чл:

Κατ-ευορχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ жъpš fоpтaл пе adевъpš.

Κατ-ευορχίζω, biit: -ίσω,=Κατευορχέω.

Κατ-ευπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ desmierdš în плъчерî преа mълt,=Καθηδυπαθῶ.

Κατ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, amš mape înлesnipe (mълte miжлоаче) despre чева, saš înпpotiва къіва.

Κατ-ευρύνω, biit: -υνῶ, лъцeskš, лъpџeskš de totš.

Κατ-ευστοχέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ џen:) ловеskš преа nemepit ла semnš; (fir:) nemepeskš къ desъвîpшipe.

Κατ-ευτελίζω, biit: -ίσω, = Ἐξευτελίζω.

Κατ-ευτονέω -ῶ, biit: -ήσω, amš mълtš tonš (пътере); (къ џen:) npedominš асъпра къіва.

Κατ-ευτροπίζω, biit: -ίσω, арaнжezš, întokmeskš.

Κατ-ευτυχέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ џen:) isвъteskš къ порочipe în чева, predominš асъпра къіва.

Κατ-ευφημέω -ῶ, biit: -ήσω, пронънцš лаъde кътре чineва, saš npiimeskš înкъвiinцînd чева.

Κατ-ευφραίνω, biit: -ανῶ, înвeseлeskš, desfътezš преа mълt.

Κατ-ευχειρίζω, biit: -ίσω, fакš чева къ totъл лesniчоsš în tpaktape.

Κατευχὴ (ἡ), ръгъчiъne, saš fъгъdъinцъ кътре Dъmnezeš despre чева.

Κατ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, (къ dat: ел: saš inf:) зpezš, nofteskš чева din inimъ къіва; dopeskš чева преа mълt. 2) (къ џen: ел:) влestemš. 3) (къ dat: saš inf:) fъгъdъіeskš лъі Dъmnezeš; mъ fълeskš, mъ лаъdš (vezі simnлъл). 4) (къ ак:) porš пе чineва жъpîndъ 'л пе Dъmnezeš, ші чл:

Κατ-ευωχέω -ῶ, biit: -ήσω, (pap stpъm:) ospetezš пе чineва înвiлшъgat; (obiч: miж:) mънînkš ка ла ospъцš къ mape îndestълаpe.

Κατ-εφ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, (къ dat:) sъpš penede асъпра къіва, saš жos.

Κάτεφθος (ὁ, ἡ), =Κάθεφθος.

Κατ-εφ-ίστημι, biit: κατεπιστήσω, (nex: miж: κατεπέστην, ші чл:) (къ џen: indip:) înпpotiвeskš чева (ші miж: mъ înпpotiвeskš) къіва.

Κατ-εχθραίνω, biit: -ανῶ, dъшmъneskš зpъskš преа mълt.

Κατ-εχμάζω, biit: -άσω, noet: în локš de κατέχω, цiš tape; легš stpîns; (în џen:) опpeskš.

Κατέχοντι, Dop: în локš de κατέχουσι,

3: îm: neps: ал ллї κατέχω.

Κατέχυνθ', noet: (în апок: maї 'nainte de вокалъ asnip:) în локš de κατεχέχυντο, 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал ллї καταχέω.

Κατ-έχω, biit: καθέξω, saš κατασχήσω, (nex: κατέσχον, шi чл:) џiš tape; onpeskš. (de šnde ел:) staš, nonoseskš šndeвa; (nast:) tparš, anъкš ла šskatš; шъ ковоpš; (fir:) konpinzš; însšfлъ, întšsiezš. «Ἢν τοὺς τοιούτους (ἵππους) δύνωνται κατέχειν». Ksn: «Μὴ μ' ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ». Od: O. «Κελεύων κατασχεῖν (τοὺς πρέσβεις) καὶ μὴ ἀφεῖναι, πριν...». Tšч: (шi fir:) «Κατασχεῖν τὴν ἀρχὴν». Пл: (шi шiж:) «Παρεὸν κατασχέσθαι (τὰ χρήματα) οὐκ ἐθέλησε». Ep: sъ 'шi însšшiaskъ, sъ onpiaskъ ne seama sa. (шi fir:). «Κατέχειν τὴν ὀργὴν (τὸν γέλωτα)». Лкs: sъ 'шi џie minia (pisšл). «Οὐ καθέξει τὴν φιλίαν». Ksn: (шi ел:) «Κατέσχεν (se înџ: τὴν ναῦν) εἰς Δῆλον». Ep: «Προξένων δ' ἐν τῷ κατέσχες (se înџ: τὸν ἵππον, saš τὸ ἅρμα)». Ešp: (шi fir:) «Παρά παιδὶ τερείνῃ ἄλλος ἀνὴρ κατέχει». Trn: (bezî шi 3). (шi nas: saš miж:) Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο». Od: Γ. «Ἐνθαῦτα δὴ κατεχόμενοιυ. Ep: «Μανέντι καὶ κατασχομένῳ». Плt: kînd 'î op вeni toaneлe. «Πάντες οἱ ἐκ θεῶν του κατεχόμενοι». Ksn: «Πάντες οἱ ἀγαθοὶ ποιηταὶ οὐκ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες καὶ κατεχόμενοι πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα». Ksn: (шi maї xotъpît). «Καρδίαν κατέσχετο ἔρωτι». Ešp: 2) (npin întind:) askšnzš, акопеpš. »Νὺξ κάτεχ' οὐρανόν». Od: N. (шi în nepfp:) «Πρὶν καί τινα γαῖα καθέξῃ». Iл: П. (шi nas:) «Οὐδὲν σελήνη οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσιν». Od: Σ. (шi miж:) Κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα». Od: T. «Κατασχομένη ἀργῆτι ἑανῷ». Iл: T. 3) (fir:) stъnîneskš; (tъpъ kazš) npedomneskš; sîntš oвiчnšitš. «Κατεῖχεν αὐτοὺς ὁ φόβος». Epd: «Κατεῖχε πᾶν τὸ στρατόπεδον δυσφημίαις βοῶν, στενάζων». Sof: «Μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς». Sof: «Ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί». Пind: «Ἡ τινα λάθα κατέχει». Пind: «Τῶν τότε μιν κατεχόντων πρηγμάτων». Es: «Τοιαῦτα αὐτοὺς ἐπυνθάνετο κατέχοντα». Es: se aflaš întp' astfeл de stape. «Κατέχων πολλὸν τοὺς ἄλλους ὁ Ἱπποκλείδης». Es: întpekînd, koвîpшind ne чeї-л-алџї. (шi fъpъ kazš) «Ὄμβρος κατέχει». Пл: «Λόγος κατέχει». On: se ворвeшte. «Παρὰ παιδὶ τερείνῃ ἄλλος ἀνὴρ κατέχει». Tšч: npedomneшte (bezî шi 1). (шi fir:). «Εὖ κατασχήσει». Sof: o sъ easъ вine, ла вšnš sfipшitš. 4) (kš naptч:) stъpšieskš, špmezš nekontenit a... «Μάλα κατεῖχον βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες». Ksn: «Κατεῖχε διώκων». Пл: (шi aвsл:) «Ἰσχυρὰν τὴν φυγὴν τοῖς πολεμίοις κατέχων ἐποίει». Ksn: 5) (miж:) konpinzš. «Τὰς βουνώδεις (πόλεις) πλείους οἰκίας ὑπολαμβάνουσι κατέχεσθαι τῶν ἐπιπέδων». Плв:

Κατέψησις, εως (ἡ), Ion: în локš de καθέψησις. [din

Κατ-έψω, biit: -εψήσω, Ion: în локš de καθέψω.

Κατηβολέω-ῶ, biit: -ήσω, noet: mъ npind fpigšpї, (eniлenѕie, шi чл:); kazš în лeшinš. [din

Κατηβολὴ (ἡ), Ion: în локš de καταβολή, atakš (nepiodš) de fpigšpї; лeшinš; eniлenѕie, шi чл:

Κατηβολὶς, ίδος (ἡ), în локš de κατηβολή.

Κατηγεμὼν, όνος (ὁ), Ion: in локš de καθηγεμὼν. [din

Κατ-ηγέομαι, Ion: in локš de καθηγέομαι.

Κατηγορέω-ῶ, biit: -ήσω, (kš џen: în џen:) ворвeskš înnpotiва kšiва, xšлeskš. «Κατηγοροῦσί τινες ἡμῶν». Iskp: 2) (naptik: kš џen: dip: шi ак: indip: saš dinnpot:) nîpъskš (pekлamš) în жšdikъtopie. «Πολλὰ καὶ δεινὰ αὐτοῦ κατηγορῶν». Лкs: (шi kš doї ак:) «Πῶς οὐκ ἄν τις προδοσίαν ὑμῶν τοῦτο κατηγοροίη»; Ksn: (шi nas:) «Τὰ κατηγορημένα μου». Плt: 3) (fir: kš ак:) doвedeskš, daš de faџъ. «Τὸ βάδισμα ἔκλυσιν τῆς ψυχῆς κατηγορεῖ». Isл: «Ἐμφαίνεταί τι αὐτοῖς (τοῖς νέοις) νεαρὸν, ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν». Ksn: 4) (kš ак:) îmї daš o nъpepe desnpe чeва xotъpîtoape, kъ aшa este; anлikš вpe o zічepe asšnpa вpe šnšї лškpš. «Οἱ τὴν γέννησιν τοῦ κόσμου κατηγοροῦντες». Fiл: (шi nas:) «Ἐφ' ὧν σημαινομένων τὰ ὀνόματα κατηγορεῖται». Apstf: [κατήγορος]. [de šnde

Κατηγόρημα (τὸ), вiна, defektšл, nentpš kape se nîpaшte, se xšлeшte чineва, saš npічina nîpeї, xšлeї kšiва. || (лoџ: шi fлsf:) xotъpîta însšшime a (χαpaktepistikšл) šnšї лškpš, npezisšл, (Лat:) praedicatum, (Fpanџ:) attribut.

Κατηγορία (ἡ), xšлъ (nлînџepe) asšnpa kšiва; (naptik:) pekлamaџie, nîpъ în жšdikъtopie. 2)=Κατηγόρημα, katerоpie (лoџ:). (de šnde) «Αἱ δέκα κατηγορίαι τοῦ Ἀριστοτέλους». Лoџ: [шi

Κατηγορικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, atinrъtopš de (saš asemъnatš kš o) xšлъ,

saŭ пîрѣ; 2) kategorikŭ, каре слѫжеште de kategorie, saŭ atpiвѫtŭ, пpezisŭ ал вpeмѫї лѫкрѫ. [din

Κατήγορος (ὁ, ἡ), пîpîtopŭ de чineвa în жѫdikѣtopie; вînzѣtopŭ, saŭ tpѣdѣtopŭ. [κατὰ, ἀγορά].

Κατῆκαν, saŭ κατέηκαν, Ion: în локŭ de καθῆκαν, 3: îm: пepѕ: dę пex: ал лѫї καθίημι.

Κατῆκον, οντος (τὸ), Ion: în локŭ de καθῆκον, пeѫt: de пaptч: ал лѫї καθήκω.

Κατήκοος (ὁ, ἡ), [κατακούω] askѫлtѣtopŭ кѫ лѫape a minte (каpe tpaџe кѫ ѫpeкea). (de ѫnde ‖ sѫвst.) =Ὠτακουστής, шпiонŭ (Ep:). 2) ѫskѫлtѣtopŭ, sѫпѫsŭ. (de ѫnde ‖ sѫвst:) sѫпѫsŭ (sѫditŭ, фpanџ: sujet), = Ὑπήκοος, «Ἀθηναίων κατήκοοι ὄντες». Пaѫѕ: 3) askѫлtѣtopŭ de pѫгѣчiѫniле кѫїва. «Εὐχωλῇσι —». Епгр:

Κατ-ήκω, Ion: în локŭ de καθήκω.

Κατῆλιψ, ιφος (ἡ), ѫnŭ feлŭ de пodŭ пe taвaнѫл kaseї, ѫnde se пѫn лѫкрѫpї în пѣstpape, saŭ шi dopm. [κατὰ, ἤλιψ].

Κατηλογέω -ῶ, виit: -ήσω, Ion: în локŭ de καταλογέω.

Κάτηλυς, -υδος (ὁ,ἡ), пoet: вѣлоѕŭ, пpѣпѣstioѕŭ.

Κατηλυσία, шi Κατήλυσις, εως (ἡ), пoet: în локŭ de κατέλευσις, коворîpe; ковopîшŭ. [κατελεύθω = κατέρχομαι].

Κατηλωκυῖα, Ion. în локŭ de Καθηλωκυῖα, fem: ал tp: de кѫ: de пaptч: ал лѫї καταλίσκομαι.

Κατῆμαρ, adв: пoet: în локŭ de κατ' ἦμαρ, în toate zileлe.

Κατημελημένως, [καταμελέω] adв: (de пaptч:) кѫ мѫлtѣ лeneвipe, saŭ nenѣsape.

Κατήμενος, η, ον, Ion: în локŭ de καθήμενος, пaptч: ал лѫї κάθημαι.

Κατ-ημύω, виit: ύσω, пoet: плекŭ чeвa кѫ totѫл în жoѕ; (eл: saŭ nestp:) kazŭ жoѕ.

Κατηναγκασμένως, [καταναγκάζω] adв: (de пaptч:) de neвoie, în siлѣ.

Κατήνεμος (ὁ, ἡ), шezatŭ înпotpiвa (saŭ eкѕпѫѕŭ ла вѣtaiea) вîntѫлѫї. [κατὰ, ἄνεμος].

Κάτηξις, ιος (ἡ), Ion: în локŭ de κάταξις.

Κατήορος (ὁ, ἡ), пoet: [κατὰ, αἰωρέω, saŭ ἀείρω] atîpnatŭ în жoѕ.

Κατηπειγμένως, [κατεπείγω] adв: (de пaptч:) =Κατεσπευσμένως, кѫ mape гpaвѣ.

Κατ-ηπιάω, -ω, виit: -άσω, пoet: потoлeskŭ, îmвлînzeskŭ кѫ totѫл. (пaѕ: кѫ întpeп: de ѳ). «Ὀδύναι κατηπιόωντο». Iл: E.

Κατ-ηρεμέω -ῶ, виit: -ήσω, шi Κατηρεμίζω, виit -ίσω, лiniшteskŭ de totŭ.

Κατήρεον, Ion: în локŭ de καθήρουν, пpeл: ал лѫї καθαιρέω.

Κατηρεφής, [κατερέφω] έος (ὁ, ἡ), акoпepitŭ вine din toate пѣpџiле, saŭ înвeлitŭ кѫ (saŭ кp кѫ) înвeлitoape; (пoet:) конкавŭ, кѣвѣnatŭ кa o înвeлitoape, saŭ воллѣ. «Στέγη κατηρεφεῖς δόμοι». Eѫp: «Σπέος δάφνησι κατηρεφές». Od: I. (шi fir:) «Τράπεζα κατηρεφής». At: акoпepitѣ кѫ (плinѣ de) вѫкate. «Μέγα κῦμα κατηρεφές». Od: E. ѫmflatŭ кa o воллѣ. «Τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα». Esxл: (în пepifp: în локŭ de) ἵσταται, saŭ κάθηται, stѣ, saŭ шade.

Κατήριπον, пex: 2: ал лѫї κατερείπω.

Κατήρης, [κατὰ, ἐρέσσω] εος (ὁ, ἡ), înapmatŭ (anpoвizionatŭ) кѫ вîsле, saŭ (пpin întind:) кѫ toate челе tpeвѫinчoase, гata. «Πλοῖον κατῆρες». Ep: пe вîsле. (шi кѫ dat:) «Χλανιδίοις κατήρης». Eѫp: înвpѣкatŭ, înпodoвitŭ; (шi пpin întind fir:). «Ποτὸν ὀσμῆς κατῆρες». Eѫp: плinŭ de mipoѕŭ.

Κατήφεια (ἡ), пoѕomopîчiѫne; (пpin întind:) pѫшine; saŭ mîxniчiѫne. [шi

Κατηφέω -ῶ, виit: -ήσω, mѣ пoѕomopѣѕкŭ. [din

Κατηφής, [κατὰ, φάος] έος (ὁ, ἡ), чeл кѫ окiї în жoѕ, пoѕomopitŭ; (пpin întind:) tpistŭ; saŭ pѫшinatŭ. [de ѫnde

Κατηφίη (ἡ), Ion: în локŭ de κατήφεια. [шi

Κατηφιάω -ῶ, виit: -άσω, пoet: în локŭ de κατηφέω. [шi

Κατηφὼν, ῶνος, (ὁ), пoet: пpiчinѫitopŭ de пoѕomopîчiѫne, de tpisteџѣ; saŭ pѫшinatŭ.

Κατ-ηχέω, -ῶ, виit: -ήσω, fakŭ a pesѫna чeвa nekontenit în азѫл кѫїва, aѫpzeskŭ, saŭ înkîntŭ пe чineвa de totŭ. «Μύθοις κατηχοῦσι τοὺς ἀκούοντας». Лѫч: (vezї шi κατᾴδω). 2) (oвiч) iniџiezŭ, katexizŭ, înвѣџŭ пpin гpaїŭ, întinпѣpesѫŭ penetind des чeвa în азѫл кѫїва; (de ѫnde) «Κατηχούμενοι». Вiѕep: кiemaџї, каpe se iniџiaŭ în dormeле кpedinџeї. 3) (nestp:) fakŭ ѫnetŭ neпotpiвitŭ, пѫ pesѫnŭ вine. «Τόποι κατηχοῦντες». Вitpѫв: каpe stinг, saŭ întpepѫп sѫnetѫл. (înпpot: de συνηχοῦντες). [de ѫnde

Κατήχημα (τὸ), op че pesѫnѣ (saŭ se penetѣ des, кa sѣ se întinпѣpeaskѣ) în азѫл кѫїва. 2) oвiектŭ de dormatikѣ înвѣџѣtѫpѣ.

Κατηχής, έος (ὁ, ἡ), pesѫnѣtopŭ, saŭ плinŭ de sѫnetŭ. [κατὰ, ἦχος].

Κατήχησις, εως (ἡ), прin mѕлtȣ ѕѕnetȣ ameцire, saȣ înkîntape; 2) katexisȣ, прin граiȣ înвъцъtѕpъ de dormeлe шi taineлe peлiцiï. [шi

Κατηχητὴς, οῦ (ὁ), katexetȣ, înвъцъtopȣ de kiemaцi ла peлiцie; (în цen:) înвъцъtopȣ. [шi

Κατήχητος (ὁ, ἡ), katexisitȣ, înвъцatȣ dormeлe peлiцii. [κατηχέω].

Κατηχίζω, biit: -ίσω, (Бisep:)=Κατηχέω. [κατηχής]. [de ѕnde

Κατηχισμὸς (ὁ), (Бisep:)=Κατήχησις. [шi

Κατηχιστὴς οῦ, (ὁ),=Κατηχητής. [de ѕnde

Κατηχιστικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de katexisȣ, saȣ kape se faчe, saȣ se ziчe ѕпpe peлiцioasъ înвъцъtѕpъ.

Κατηχουμενεῖα, шi Κατηχουμένια (τὰ), (Бisep:) katexѕmene, лokѕл, ѕnde staȣ în вiserічï чeï kiemaцi. [κατηχούμενος].

Κάιθανε, поet: în лokȣ de κατέθανε, 3: sinг: peps: de пеx: 2: ал лѕï καταθνήσκω.

Κατθάψαι, поet: în лokȣ de καταθάψαι, пеx: 1: de înf: ал лѕï καταθάπτω.

Κατθέμεν, Еол: în лokȣ de καταθεῖναι, пеx: 2: de înf: [шi

Κάτθεο, поet: în лokȣ de κατάθου, 2: sinг: peps: de miж: пеx: 2: de поpѕnч: ал лѕï κατατίθημι.

Κἄτι, поet: în лokȣ de καὶ ἔτι.

Κατ-ιάπτω, biit: -ιάψω, поet: batъmȣ, stpikȣ de totȣ.

Κατιάδιον (τὸ), dim: ал лѕï...

Κατιὰς, άδος (ἡ), ѕnȣ ſeлȣ de xipѕpц: sondъ tpeвѕitoapе ла опеpaцiï dinъѕntpѕ. [κατίημι].

Κατίασι, 3: îm: peps: a лѕï κάτειμι.

Κατιᾶσι, Ion: în лokȣ de καθιᾶσι, 3: îm: peps: ал лѕï καθίημι.

Κατίζω, Ion: în лokȣ de καθίζω.

Κατ-ίημι, biit: κατήσω, Ion: în лokȣ de καθίημι.

Κατιθὺ, saȣ κατιθὺς, adв: поet: (кѕ цen:) dpent înainte; sѕȣ în dpentѕл кѕiвa.

Κατ-ιθύνω, biit: -υνῶ, Ion: поet: în лokȣ de κατευθύνω.

Κατ-ικετεύω, biit: -εύσω, Ion: în лokȣ de καθικετεύω.

Κατ-ικμάζω, шi Κατ-ικμαίνω, biit: -άσω, поet:=Καθυγραίνω, ѕmezeskȣ de totȣ; moiȣ de totȣ чeва прin ѕmezeaлъ.

Κατ-ιλλαίνω, шi (miж:) -αίνομαι, biit: -ανῶ, -οῦμαι, (пеx: κατιλλάνθην) (кѕ dat:) mъ ѕitȣ кѕ despreцѕipe (кѕ koada okiѕлѕï, saȣ кѕ okiï жѕmъtate înkiшi). (bezï шi κατιλλώπτω). [de ѕnde

Κατιλλαντὴς, οῦ (ὁ), despreцѕitopȣ, mîndpѕ.

Κατ-ίλλω, biit: -ειλήσω,=Κατείλλω, saȣ Κατειλέω. «Φωνὴ κατίλλουσα» Iпкp: гласȣ прinsȣ.

Κατ-ιλλώπτω, biit: -ώψω, deskizȣ de totȣ, sгîieskȣ, saȣ înkizȣ пе жѕmъtate okiï (ка чеï sкѕpцï de bedepï), ка sъ вѕzȣ maï вine. «Εὖ κατιλλώψας ἄθρει». Apѕtf: 2) (кѕ dat:) ſakȣ кѕ okiѕл. «Τῇ θεραπαίνῃ κατιλλώπτων».Фiлem: (bezï шi διαπληκτίζομαι).

Κατ-ιλύω, biit: -ύσω, порoieskȣ de totȣ.

Κατίμεν, Dop: поet: în лokȣ de κατεῖναι, пеx: 2: saȣ κατιέναι, прez: de inf: ал лѕï κάτειμι.

Κατ-ιμονεύω, biit: -εύσω, Ion: în лokȣ de καθιμονεύω, шi καθιμάω (bezï ziч:).

Κατ-ιόω -ῶ, biit: -ώσω, pѕцineskȣ de totȣ, ѕmплѕ de pѕцinъ. (miж) «Κατιωμένοι ἧλοι». Лкs:

Κατ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, Ion: în лokȣ de καθιππάζομαι.

Κατ-ίπταμαι, biit: καταπτήσομαι, Ion: în лokȣ de καθίπταμαι.

Κατ-ιρόω, biit: -ώσω, Ion: în лokȣ de καθιερόω.

Κάτισθι, 2: sinг: peps: de поpѕnч: ал лѕï κάτοιδα.

Κατίστασθαι, Ion: în лokȣ de καθίστασθαι.

Κατιστέατο, Ion: în лokȣ de καθίσταντο.

Κατισχναίνω, biit: -ανῶ, sлъвeskȣ de totȣ, ѕsѕkȣ (despre tpѕпȣ). [din

Κάτισχνος (ὁ, ἡ), de totȣ ѕskatȣ, sлaвȣ. [κατὰ, ἰσχνὸς]. [de ѕnde

Κατισχνόω -ῶ, biit: -ώσω,=Κατισχναίνω.

Κατ-ισχύω, biit: -ύσω, (кѕ цen:) вipѕieskȣ прin tъpia mea. 2) (кѕ ак:) silѕiчeskȣ, înпiлezȣ прin пѕtepe. 3) întъpeskȣ, înпѕtepniчeskȣ; (шi nestp: saȣ eл:) iaȣ, doвîndeskȣ пѕtepe, mъ întъpeskȣ. «Κατίσχυσε δέμας». Sof:

Κατ-ίσχω, biit: κατασχήσω,=Κατέχω, цiȣ, опpeskȣ; (nestp: saȣ miж:) staȣ, tpaгȣ ла ѕskatȣ, mъ коворȣ. «Λέγουσι σέλας ἐπ' αὐτὴν κατίσχειν». Ep:

Κατιτήριος (ὁ, ἡ), [κάτειμι], kape se faчe пentpѕ întoapчepe în patpie. «Κατιτήρια (se înц: ἱερὰ)». Esix: жеptſe пentpѕ порoчiтѕ întoapчepe.

Κατ-ιχνηλατέω-ῶ, biit: -ήσω,=Ἰχνηλατέω.

Κάτοδος (ἡ), Ion: în лokȣ de κάθοδος.

Κατ-οδυνάω -ῶ, biit; -ήσω, прiчinѕieskȣ (шi nestp: simцȣ) mape dѕpepe.

Κατ-οδύρομαι, biit: -οδυροῦμαι, mъ tînгѕieskȣ, плînгȣ amap.

Κατ-όζω, biit: -οζήσω, ші -οζέσω, (кѕ џen:) пѕtѣ de totѣ. «Κατόζων σεαυτοῦ». Ар: Епіkt:

Κατοιάδες (αἱ), [κατὰ, οἶς] капреле, каре мерг înaintea tѕрмелор de oĭ.

Κάτ-οιδα, biit: -κατ-είσομαι, штiѣ foapte віне.

Κατοίησις, εως (ἡ), маре mîndpie (fantasie). [κατοίομαι].

Κατοικὰς, ἀδος (ἡ), poet: fem: ал лѕĭ κατοικίδιος. [κατὰ, οἶκος].

Κατοικεσία (ἡ), Skp: în локѣ de κατοίκησις.

Κατοικέσια (τὰ), (se inџ: ἱερά) serвѣtoape anѕалѣ ѕпре пomenipea локѕiріĭ (поnѕлѣріĭ) ѕпѕĭ локѣ. [din

Κατ-οικέω ῶ, biit: -ήσω, (кѕ ак: saѣ преп: dat: saѣ adв: лок: indip:) sîntѣ statopnivitѣ кѕ локѕinџa, локѕіеskѣ ѕndeва. [de ѕnde

Κατοίκησις, εως (ἡ), локѕіре. [ші

Κατοικητὴρ (ὁ), poet: în локѣ de κάτοικος, локѕitopѣ. [de ѕnde

Κατοικητήριον (τὸ), локѣ de локѕit, локашѣ; (їар прінч: neѕt: лѕĭ...

Κατοικητήριος (ὁ, ἡ), чел de локѕit.

Κατοικία (ἡ), локѕinџѣ, saѣ локашѣ. 2) (des) ='Αποικία. [ші

Κατοικίδιος, α saѣ ος, ον, stѣрѕitopѣ пе лîнгѣ касѣ, ал kaseĭ, domestikѣ, familiapѣ. [κάτοικος].

Κατ-οικίζω, biit: -ίσω, ашеzѣ пе чînева а локѕi ѕndeва; попѕлеzѣ ѕпѣ локѣ кѕ локѕitopĭ; pestatopnivеskѣ пе чînева їарѣші în локѕinџa sa. [din

Κατοικὶς (ἡ), poet: = Κατοικάς.

Κατοίκισις, εως (ἡ) ші Κατοικισμὸς (ὁ), локѕіре (akt: saѣ pas:); statopnivіре de колонĭ în вре ѕпѣ локѣ, saѣ попѕларе. [ші

Κατοικιστὴς, οῦ (ὁ), попѕлѣtopѣ de вре ѕпѣ локѣ, fondatopѣ de колоnie.

Κατ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕмплѕ ѕпѣ локѣ de zidipĭ. 2) келtѕіеskѣ преа мѕлт пе клѣditѕpĭ. 3) ='Εγκατοικοδομέω.

Κατ-οικονομέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeвѕinџеzѣ (келtѕіеskѣ кѕ) маре ikonomie; (fir:) menажеzѣ (ikonomiseskѣ) кѕ iskѕsinџѣ împрежѕрѣріле.

Κάτοικος (ὁ, ἡ), локѕitopѣ. [κατὰ, οἶκος].

Κατ-οικοφθορέω -ῶ, biit: -ήσω, прѣпѣdeskѣ de totѣ аверea ші oamenіĭ ѕпеĭ kase. «Κατοικοφθόρησε τὴν πόλιν». Пл а прѣпѣdit stapea tѕtѕлор familiілор ѕпѕĭ orашѣ.

Κατ-οικτείρω, biit: -κατειρήσω, (кѕ ак: ел:) mi se фаче мiлѣ, мѣ milostiveskѣ asѕпpa кѕiва преа мѕлt.

Κατ-οικτίζω, biit: -ίσω, = Κατοικτείρω. || (між:) прin dѕioase плîнџерĭ аtрагѣ міла, saѣ kompѣtimipea кѕiва. [de ѕnde

Κατοίκτισις, εως (ἡ), mішкаре de milostivipe, de kompѣtimipe.

Κατ-οιμώζω, biit: -ώξω, мѣ плîнгѣ, мѣ вѣікѣpeskѣ амар.

Κάτοινος (ὁ, ἡ), плinѣ de vinѣ, (ad:) beatѣ de totѣ. [κατὰ, οἶνος]. [de ѕnde

Κατ-οινόω -ῶ, biit: -ώσω, înвѣtѣ кѕ vinѣ пе чînева de totѣ.

Κατ-οίομαι, biit: -οιήσομαι, amѣ мѕлtѣ mîndpie, гînѕeskѣ, кѣ sîntѣ чева.

Κατ-οίσομαι, між: biit: ал лѕĭ καταφέρω.

Κατ-οιστρέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: înstpeкiezѣ.

Κατ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, мѣ dѕкѣ în жос; морѣ. (de ѕnde) «Κατοιχόμενοι». Пл: морџiĭ.

Κατ-οιωνίζομαι, biit: -ίσομαι, їаѣ чева de огѕрѣ, de semnѣ превestitopѣ; daѣ кѕ sokoteaла.

Κατ-οκλάζω, ші (між:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι, ='Οκλάζω, înџenѕкiѣ.

Κατ-οκνέω -ῶ, biit: -ήσω, леневеskѣ чева de totѣ.

Κάτακωχὴ (ἡ), At: în локѣ de κατοχὴ, întѕsiasmѣ, însѕфларе.

Κατόλεθρος (ὁ,ἡ), =(saѣ греш: în локѣ de) Κατώλεθρος.

Κατ-ολιγωρέω -ῶ, biit: ήσω, (кѕ џen:) neîngpiжeskѣ de totѣ.

Κατ-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, алѕnekînd kazѣ жос.

Κατ-ολολύζω, biit: -ύξω, poet: (кѕ џen:) мѣ tîngѕіеskѣ despre чева; плîнгѣ înпpotiва кѕiва, saѣ олекѣindѕ мѣ вlestemѣ пе чînева.

Κατ-ολοφύρομαι, biit: -υροῦμαι, мѣ жѣлеskѣ амар (мѣ вочеskѣ).

Κατομβρέω -ῶ, biit: -ήσω, мѣ вѣрsѣ ка o (potopeskѣ din) penede плоае. [ші

Κατομβρία (ἡ), potopipe din penede плоае. [din

Κάτομβρος (ὁ, ἡ), плоаtѣ, ѕdatѣ de totѣ de o penede плоае; sѕпѕsѣ ла плоĭ penezĭ ші марĭ; (în џen:) foapte ѕmedosѣ. [κατά, ὄμβρος].

Κατ-όμνυμι, biit: -ομοῦμαι, пех: κατώμοσα, ші чл:) жѕрѣ despre чева saѣ пе нѕмеле кѕiва; întѣpeskѣ, înkpedinџеzѣ чева прin жѕрѣmîntѣ. «Τῶν θεῶν (saѣ τοὺς θεοὺς) κατόμνυμι». Лкѕ: «Κατόμοσον ταῦτά

μοι». Apstf: 2) (miж: кв цеп:) прin жвръmîntš îmĭ înкpedinцezš nîpa, че fакš асвпра квiва. «Κατόμνυται Δημαρήτου». Ep-

Κατομφάλιος (ὁ, ἡ), чел апроапе de (saš nînъ ла) ввpiкš. [κατὰ, ὀμφαλὸς].

Κατόναι', în апокопъ în локš de κατόναιο, 2: sinг: пeps: de miж: neх: ал noft: лвĭ κατονίνημι.

Κατ-ονειδίζω, biit:- ίσω, окъpъskš, попоsлвieskš tape; saš dosъdeskš în fацъ. [de вnde

Κατονειδιστὴρ (ὁ), noet: окъpîtopš, попоsлвitopš.

Κατ-ονεύομαι, biit: -ονεύσομαι, întinzš чева кв вîpteжвл.

Κατ-ονίνημι, biit: -ονήσω, folosеskš преа мвлt. || (miж: кв цеп:) mъ folosеskš мвлt din чева. «Οὕτω σαυτῆς κατόναιο». Apstf: (вnš felš de жъpъmîntš) аша sъ aĭ napte de biaцъ.

Κατ-ονομάζω, biit: -άσω, препвmeskš; (кв dat: indip:) înкinš чева пе (nвmeskš кв) nвmeле квiва, zikš, къ este ал квtъpвia; (de вnde) лoгodeskš.

Κατ-όνομαι, biit: -ονόσομαι, Ion: noet: хвлeskš de totš, despreцвieskš.

Κατονόμαξις, ιος (ἁ), Dop: în локš de

Κατονομασία (ἡ), препвmipe; înкinapə пе nвmeле квiва. [κατονομάζω].

Κάτοξος (ὁ, ἡ), [κατὰ, ὄξος] foapte акpв. «Μάγειρος —». At: пвitopš de мвлtš оцetš în ввкate.

Κατ-οξύνω, biit: -υνῶ, fакš чева преа аsквцitš; (fiг:) îsцeskš, прineskš чева tape. [din

Κάτοξὺς, εος saš έος (εῖα, ὺ), преа asквцitš, saš îste. «Νόσημα —». [κατὰ, ὀξύς].

Κατ-οπάζω, biit: -άσω, noet: алepгš двпе..., bînezš d' апроапе, ĭaš din вpmъ; sîpimtopezš; înfpînгš, domoлеskš, свпвiš.

Κατόπιν, ші κατόπισθε, ші (maĭ 'nainte de вок:)-σθεν, adв: dinапоĭ, de dîndъpъt, din вpmъ; (timп:) пе вpmъ двпе. «Κατόπιν ἑορτῆς». Пpob: (ші кв aptiк:) «Ὁ κατόπιν χρόνος». Лкs: вpmъtopвл timпš.

Κατ-οπτάω ῶ, biit: ήσω, peskoкš, saš ввскš de totš ла fокš, saš ла soape.

Κατοπτεία, ші κατόπτευσις, εως (ἡ), observape (nîndipe) din локš 'naлtš. [ші

Κατοπτευτήριος (ὁ, ἡ), îndemînatiкš, saš потpibitš ла пpibipe în жos, saš ла nîndipe dintp' вnš локš'naлtš. || (ssвst:) «Κατοπτευτήριον (τὸ), локš de nîndъ maĭ 'naлtš, nîndъpie. [din

Κατοπτεύω, biit: -εύσω, mъ sîtš кв въrape de seamъ, черчetezš; nîndeskš. [κατόπτης].

Κατοπτὴρ, ῆρος (ὁ), noet: въгъtopš de seamъ; nînditopš; snionš. || (ssвst:) insтpвmîntš хipвpциkš, =Ἑδροδιαστολεύς. [κατόπτομαι]. [de вnde

Κατοπτήριος (ὁ, ἡ), = Κατοπτευτήριος.

Κατόπτης, ου (ὁ), noet: =Κατοπτήρ.

Κατόπτησις, εως (ἡ), peskoaчере. [κατοπτάω].

Κατοπτία, греш: în локš de κατοπτεία.

Κατοπτίλλομαι, biit: -ιλοῦμαι, Dop: mъ вăzš, mъ аpъtš. [κατὰ, ὀπτίλλος].

Κάτοπτος (ὁ, ἡ), въzвtš, аpъtatš de fаць, înbedepatš. [κατόπτομαι].

Κάτοπτος (ὁ, ἡ), peskoptš. [κατὰ, ὀπτός].

Κατοπτρίζω, biit: -ίσω, аpъtš în (saš ка în) оглindъ; (fiг:) въzš чева кврat. [ші

Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, pелatiвš кв оглinda. «Κατοπτρικὴ (ἡ), шtiinцъ (fisiкъ), каре tpaкteaзъ despre pesfpîngерea лвmineĭ. [din

Κατοπτρὶς, ίδος (ἡ), noet: în локš de [κάτοπτρον].

Κατοπτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [κάτοπτρον, εἶδος] asemenea кв...

Κάτοπτρον (τὸ), оглindъ. [κατόπτομαι].

Κατ-οράω, Ion: în локš de καθοράω.

Κατ-οργανίζω, biit: -ίσω, noet: înbiopeзš вnš локš прin свnetвл mвsiкалeлор оргaне. (vezĭ ші καταυλέω).

Κατοργὰς, άδος (ἡ), = Ὀργὰς, цаpinъ.

Κατ-οργάω-ῶ, biit: -άσω, =Ὑπερακμάζω.

Κατ-οργιάζω, biit: -άσω, întpodвкš пе чinева în opгiĭ (mistepii), întвsiezš.

Κατ-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, ашезš чева dpeпtš în свs, îndpeпtezš; (fiг:) pегвлеzš, întoкmeskš; адвкš чева ла бвнъ isправъ. || (nestp: ші пas:) nемеpesвš, isбвteskš, sîntš în бвнъ stape. »Νῦν γὰρ ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν». Dın: isбвtipea. «Κατορθοῦντος φρένα». Sof: aвîndв'mĭ minцiле întpeцĭ. «Δρᾶν κατώρθωσαι φρενί». Esхл: te aĭ хotъpit. (ші în паpтич:) «Τὰ κατωρθωμένα». Лкs: isправеле. [de вnde.

Κατόρθωμα (τὸ), isправъ, isбîndъ, nemepipe, isбвtipe. [ші

Κατόρθωσις, εως (ἡ), пopoчitъ, nemepitъ isпръвipe; înбвnъtъцipe (aкt: saš пas:). [ші

Κατορθωτὴς, οῦ (ὁ), адвкъtopš de чева ла бвнъ isправъ, saš stape. [de вnde

Κατορθωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкš, поpoкosš a isбвti în întpeпpindepĭ.

Κατ-ορούω biit: -ορούσω, mъ коборš pe nede, пъвълеskš ла вале.

*

Κατ-ορρωδέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ temъ̆ npea mълt.

Κατορυκτὸς, ἡ, ὸν, înгропаtъ̆ în пъ-mîntъ̆. [шi

Κατόρυξις, εως (ἡ), îнгропаре (npin sъ-паре) în пъmîntъ̆. [din

Κατ-ορύσσω (ττω), biit: ύξω, sъпînd în-гропъ̆ în пъmîntъ̆. [de ъnde

Κατορυχὴ (ἡ), = Κατόρυξις. 2) (npin în-tind:) гроапъ, mормîntъ̆.

Κατ-ορφνάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: întъne-къ̆ de totъ̆.

Κατ-ορχέομαι -οῦμαι, biit:- ήσομαι, (къ ак:)fеrтекъ̆, atрагъ̆ плъчереа къїва къ totъл, 'mi 'л ъпъїъ̆ npin danцъ̆. 2) (къ цen:) dъп-цezъ̆ în nisma шi despreцъїреа къїва; (în цen:) desпрецъїeskъ̆, neчinsteskъ̆. 3) (фъръ казъ̆) dъпцezъ̆ npea mълt.

Κατορχίτης, ου (ὁ), = Συκίτης, вinъ̆ fъ-кътъ̆ (прiнч: ла Чiпръ) din smокine ъs-кate. [κατὰ, ὀρχίς, saъ̆ ὀρχάς].

Κατόσσομαι, biit: -όψομαι, noet: în локъ̆ de καθοράω, saъ̆ κατοπτεύω.

Κατότι, Ion: în локъ̆ de καθότι.

Κατουδαῖος (ὁ, ἡ), noet: [κατὰ, οὖδας]= Καταχθόνιος, sътеранъ̆ (de sъвt пъmîntъ̆).

Κατουλὰς, [κατὰ, οὖλος] άδος (ἡ), noet: foapte întъnекоаsъ. (enit: ал nonцiї).

Κατ-ουλόω -ῶ, biit: -ώσω, bindeкъ̆ къ desъвîршiре o panъ (înкît ръmîne nъ-mai semnъл eї). [de ъnde

Κατουλωτικὸς, ἡ, ὸν, чeл къ însъшimе de a bindeка къ desъвîршiре paneле.

Κατουρανόθεν, în локъ̆ de κατ' οὐρανόθεν.

Κατ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ цen:) îmї fакъ̆ ъdъл ne чinева; (npin întind:) des-npeцъїeskъ̆.

Κατ-ουρίζω, biit: -ίσω, = Ἐπουρίζω, sъfлъ npiinчоsъ̆; saъ̆ плъteskъ̆ къ npiinчоsъ̆ bîntъ̆; (fir:) їaъ̆ вънъ̆ peзълtatъ̆, sfîршitъ̆; (despre npooрочiї, шi чл:) mъ împлineskъ̆.

Κατ-ουρόω -ῶ, biit: -ώσω, плъteskъ̆ къ npiinчоsъ̆ bîntъ̆, saъ̆ amъ̆ bîntъ̆ dinanoї, din naptea пъпеї (naъt:).

Κατ-ουτάω, -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Οὐτάω, pъneskъ̆.

Κατ-οφείλω, biit: -οφειλήσω, = Ὀφείλω.

Κατ-οφρυάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, шi Κατ-οφρυόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, amъ̆ mapї sпрîнчене (maї къ seamъ лъsate în жos); (fir: npin întind:) sîntъ̆ foapte no-somopîtъ̆; (къ цen:) mъ nopтъ̆ къ mълtъ гравitate, saъ̆ mъpeцie asъпpa къїва.

Κάτοχα (τὰ), mînepъл sfredeлълъї, шi чл:. [шi

Κατοχεὺς, έως (ὁ), цiitopъ̆ tape de чeва. ‖ zовоpъ̆ de ъшъ. [κατέχω].

Κατ-οχεύω, biit: -εύσω, пъїъ̆ viteлe sъ se înкалiче, sъ se гoniaskъ.

Κατοχὴ (ἡ), цinepe tape; onpipe (акt: saъ̆ nas:); (fir:) stъпîniре de пропріеtate; (iap naptik:) însъfларе, întъsiasmъ̆; (med:) ъnъ̆ feлъ̆ de каtалеnsie, (ad:) somnъ̆ къ окiї deskiшi. [κατέχω]. [de ъnde

Κατόχιμος (ὁ, ἡ), = Κάτοχος, апъкаtъ̆, npinsъ̆; însъfлаtъ̆, întъsiastъ̆; (Skp:) пъtъtъ̆ a se лъа, saъ̆ авеа în stъпîniре. [шi

Κατόχιον (τὸ), miжлокъ̆ de цinepe, saъ̆ stъпîniре, onpipe шi чл:.

Κατ-οχμάζω biit: -άσω, = Κατεχμάζω.

Κάτοχος (ὁ, ἡ), (къ цen:) каpe цine tape (шi fir: цine minte) чeва. ‖ (sъвst: fem:) = Κατοχή, saъ̆ Καταληψία. 2) (nas:) кonpinsъ̆, stъпînitъ̆ de чeва, saъ̆ чinева; (naptik:) însъfлаtъ̆ de o sъпрanatъpaлъ пъtepe; saъ̆ кonpinsъ̆ de natima κατοχή, καταληψία. [κατέχω]. [de ъnde

Κατόχως, adв: къ tape цinepe, saъ̆ цea-пъп. 2) în feлъ̆ de însъfлаpe de цeniъ̆, saъ̆ zeitate; saъ̆ în кinъ̆ de каtалеnsie. (вeзї κατοχή).

Κατοψὲ, adв: npea tîpziъ̆, de totъ̆ în-sepat. [κατὰ, ὀψέ].

Κατόψιος (ὁ, ἡ), noet: чeл sъвt вedepe, saъ̆ înaintea окiлор; (къ цen:) чeл în faцa къїва. [κατὰ, ὄψις].

Κατόψομαι, biit: ал лъї καθοράω.

Κατ-οψοφαγέω -ῶ, biit: ήσω, îmї кeлtъ-їeskъ̆ аверea în вънe mînкъpї. [шi

Κατοψοφαγία (ἡ), mълtъ кeлtъїpe ne mîn-кape. [κατὰ, ὄψον, φάγω].

Κατρεὺς, έως (ὁ), ъnъ̆ feлъ̆ de пaсъpe, пъънъ̆ de India.

Καττάδε, Dop: în локъ̆ de κατὰ τάδε.

Καττάνυσαν, noet: (în sinк:) în локъ̆ de κατετάνυσαν, 3: îm: peps: de nex: 1: ал лъї καταταnύω.

Καττίτερος (ὁ), At: în локъ̆ de κασσίτερος.

Κάττυμα (τὸ), [καττύω] tалпъ de înкъл-цъminte; (npin întind:) înкълцъminte; (fir:) maшinaцie, saъ̆ вiклеanъ ъneлtipe.

Καττύπτεσθαι, noet: în локъ̆ κατατύπτεσθαι.

Καττύς, ύος (ἡ), въкъцiкъ de nieлe ве-кiе. [din

Καττύω, [κατὰ, σύω, = ράπτω] biit: -ύσω, коsъ̆ înпреъnъ, înпъdeskъ̆ (прiнч: nieлe), кîpneskъ̆ înкълцъminte шi чл: (fir:) ъneл-teskъ̆ intpiцi, вiкленiї.

Καττῶ, Dop: în локъ̆ de κατὰ τοῦ.

Κατύπερθε, Ion: în локъ̆ de Καθύπερθε.

Κατυπέρτερος, η, ον, Ion: în локȣ de Καθυπέρτερος.

Κατ-υπνόω -ῶ, biit: -ώσω, Ion: în локȣ de καθυπνόω.

Κάτω, [κατὰ] adв: (лок:) жos, ла вале. «Ἧστο κάτω δρόων». Od: Ψ. «Κάτω διεχώρει αὐτοῖς». Ksn: aвеaȣ ȣрdinape. «Πετρῶν ὦσαι κάτω». Eȣр: (ші кȣ aptik:). «Οἱ κάτω». Лкs: локȣitopiĭ de лîнгъ mape, saȣ de кîmпȣ (în релаціе кȣ чеĭ de maĭ înъȣнtpȣ пе ȣskatȣ, saȣ de mȣnte). «Τοὺς κάτω (νεκροὺς, saȣ θεούς). Лкs: пе чеĭ din ïadȣ (mopціĭ, saȣ zeĭ). «Οἰκίδιον διπλοῦν ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω». Лкs: (ші timп:) «Οἱ κάτω (кȣ ші fъръ τοῦ χρόνου (se înц: γεγεννημένοι)». Eл: ȣpmaшiĭ; (ші fir:). »Τέως μὲν κάτω ἐτέτακτο». Лкs: epa în pîndȣл de maĭ жos. «Ἄνω καὶ κάτω (saȣ пекопл ег:). «Ἄνω κάτω». Лкs: (vezĭ ἄνω).

Κατωβλέπων, οντος (ὁ), ші Κατώβλεπον, οντος (τὸ), ші

Κατώβλεψ, εпος (ὁ), ȣпȣ felȣ de animaлȣ (къпріоаръ, saȣ taȣpȣ) de Afpika кȣ капȣ mape, ші totdaȣna плекatȣ în жos. [κάτω, βλέπω].

Κατώγειος, ші At: Κατώγεως (ὁ, ἡ), =Κατάγειος. [κάτω, γέα].

Κατωδυνάω -ῶ, греш: în локȣ de Κατοδυνάω. [din

Κατώδυνος (ὁ, ἡ), копрinsȣ de mape дȣpepe. [κατά, ὀδύνη].

Κάτωθε, ші (maĭ 'nainte de вок:) -θεν, adв: (лок:) de жos; din пърціле de жos; (кȣ ген:) de desȣвt; saȣ maĭ жos de кît... [κάτω].

Κατ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, ші ώσω, înпinгȣ în жos, saȣ apȣнкȣ înпinгînd чеva.

Κατῶκαρ, ші Κατωκάρα, adв: noet: кȣ капȣл în жos. [κάτω, κάρη].

Κατῴκισθεν, Eол: în локȣ de Κατῳκίσθησαν, 3: îm: пeps: de nas: nex: 1: ал лȣĭ κατοικίζω.

Κατώλεθρος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл пръпъditopȣ. [κατὰ, ὄλεθρος].

Κατωμάδιος, η saȣ ος, ον, noet: пȣptatȣ, saȣ aтîpnatȣ пе ȣmepĭ. «Πήρην εἶχε κατωμαδίην». Enгр: «Δίσκος κατωμάδιος. Iл: Ψ. пiatpa, че лȣnтînдȣ se apȣнкaȣ înапоïа ȣmepiлop, saȣ adȣкînd mîna кътpe ȣmepe.[ші

Κατωμαδὸν, adв: noet: пе, saȣ депе ȣmepĭ. «Μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους». Iл: O: ші Ψ: apdikînd mîna кътpe ȣmepe, (ad:) кît пȣtea. [ші

Κατωμίζω, biit: -ίσω, пȣĭȣ ȣmepeлe de desȣвt, ка sъ apdikȣ чеva; ïaȣ чеva пе ȣmepĭ; (despre калȣ) apȣнкȣ пе кълърeцȣ în пaptea de dinainte; (xipȣpц:) пȣïȣ ла локȣ (apdikînd în sȣs кȣ ȣmepeле) mъдȣларȣл skosȣ din înкeïetȣpъ. [ші

Κατωμὶς, ίδος (ἡ), акопеpemîntȣ de ȣmepĭ, хаïнъ депе d' asȣпpa. (аша îndpeпt: ȣniĭ пе κατωτίς). [κατά, ὦμος].

Κατώμισμὸς (ὁ), пȣнеpe de ȣmepĭ desȣвt snpe apdikape de чеva; (napitк:) ȣпȣ felȣ de xipȣpц: onepaціе snpe пȣнеpe ла локȣ a ȣmepeлȣĭ skosȣ din înкeïetȣpъ, saȣ a алtȣĭ mъдȣларȣ npin пȣнеpe de desȣвt a ȣmepeлȣĭ. [ші

Κατωμιστὴς, οῦ (ὁ), (калȣ) apȣнкъtopȣ de кълърeцȣ în пaptea de dinainte. [κατωμίζω].

Κάτωμος (ὁ, ἡ), чел кȣ ȣmepiĭ în жos. [κατὰ, ὦμος].

Κατωμοσία (ἡ), înкpedinцape npin жȣpъmîntȣ; saȣ mъptȣpie, op пîpъ înкpedinцatъ npin жȣpъmîntȣ. [din

Κατώμοσις, εως (ἡ), = Κατωμοσία. [ші

Κατωμοτικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, eкsпpimъtopȣ de afipmatiвȣ жȣpъmîntȣ, saȣ de înкpedinцape datъ npin жȣpъmîntȣ. [ші

Κατώμοτος (ὁ, ἡ), înкpedinцatȣ npin жȣpъmîntȣ. [κατόμνυμι].

Κατωνάκη (ἡ), [κάτω, νάκος] ȣпȣ felȣ de хаïнъ de poвȣ кȣ пpofiлȣ de oaïe пе noaлe.

Κατωνακοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ de [κατωνάκη, φέρω].

Κατωπιάω -ῶ, biit: -άσω, =Κατηφιάω. [din

Κατωπὸς (ὁ, ἡ), [κατά, ὤψ] = Κατηφής.

Κάτωρ, [κάζω] ορος (ὁ), noet: =Κάστωρ, къпetenie, гȣвеpпъtopȣ.

Κατῶρα, Ion: în локȣ de καθεώρα 3: sinг: пeps: de npeд: ал лȣĭ καθοράω.

Κατ-ωραΐζομαι, biit: -ίσομαι, Ion: în локȣ de καθωραΐζομαι.

Κατωρὴς, έος (ὁ, ἡ), плекatȣ, aтîpnatȣ în жos. (de ȣnde || sȣвst: îm:) чеpчеĭ, saȣ alte asemenea подоаве. «Κατωρῆδες δύο». Enгр: (vezĭ ші κάθεμα). [κάτω, αἰωρέω].

Κατῶρυξ -υχος (ὁ, ἡ), [κατορύσσω] noet: înгpопatȣ. || (sȣвst: fem:) гpoaпъ, sȣteпаȣ, вopdeïȣ. 2) вȣiашȣ.

Κατ-ωρύομαι, biit: -ύσομαι, ȣpлȣ tape.

Κατώρυχα, [κατῶρυξ] adв: noet: sȣвt пъmîntȣ.

Κατωρυχέεσσι, noet: în локȣ de κατωρυχέσι, dat: îm: ал лȣĭ

Κατωρυχὴς -έος, ші Κατώρυχος (ὁ, ἡ), noet:=Κατῶρυξ.

Κατώτατος, [sȣnpл: ал лȣĭ κατώτερος], η, ον, кape stъ, se aflъ...

Κατωτάτω, adв: în чea maĭ de жos пosiцie, de totȣ жos.

Κατωτερικὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ ла пърциле de жos; (med:) пopnitopȣ (кърънitopȣ) пe жos. [din

Κατώτερος, [кomпap: aл лȣĭ κάτω] α, ον, кape se aфлъ...

Κατωτέρω, adв: maĭ жos (пpoп: шi fir:). [de ȣnde

Κατωτέρωθεν, adв: din naptea de maĭ жos.

Κατωτὶς, ίδος (ή), mantелъ, кape aкопepъ шi ȣpeкiлe. [vezĭ κατωμίς). [κατὰ, οὖς, ὠτός].

Κατωφαγᾶς, ᾶ (ὁ), mînкъчosȣ, (dȣпe ziч:) къzȣtȣ кȣ totȣл ла mînкърĭ. [κάτω, φάγω].

Κατωφελὴς, έος (ὁ, ή), foapte folositopȣ. [κατὰ, ὄφελος].

Κατωφέρεια (ή), вaлe, saȣ вълoasъ пosiцie; (fir:) natȣpaлъ aплекape spre desfpînate desfътъчiȣnĭ. [din

Κατωφερὴς, έος (ὁ, ή), (шi adв:) -φερῶς, dȣкътopȣ ла вaлe, saȣ вълosȣ (лoкȣ); (fir:) aплекatȣ (пpinч:) spre desfpînърĭ, desfътъчosȣ. [шi

Κατώφορος (ὁ, ή), пopнitȣ, dȣsȣ în жos ла вaлe. [κάτω, φέρω].

Κατωχάνης, ου (ὁ),=Κάτοχα (τὰ), (vezĭ κάτοχος) mînepȣл sipedeлȣлȣĭ.

Κατ-ωχράω -ῶ, foapte pap în лoкȣ de

Κατ-ωχριάω -ῶ, viit: -άσω, mъ faкȣ de totȣ гaлвeнȣ, mъ oфiлeскȣ пpea mȣлt. [κατὰ, ὠχρός].

Καύαξ, ακος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de foapte mînкъчoasъ пasъpe,=Κῆϋξ, шi Κήξ,(lat:) gavia.

Καυάξαις, Eoл: пoet: în лoкȣ de κατάξαις, 2: sinr: нeps: de пex: 1: de пoft: aл лȣĭ κατάγνυμι.

Καύηξ, ῆκος (ὁ), Ion: în лoкȣ de καύαξ.

Καυθμὸς (ὁ), пълitȣpъ de плaнte (тъчiȣne) din apsȣpa soapeлȣĭ dȣпe ръчeaлa de noante, saȣ din înreцape. [καίω, καύσω].

Καυκαλάω -ῶ, =Βαυκαλάω. [шi

Καυκαλίας, ου(ὁ),ȣnȣ feлȣ de пasъpe. [шi

Καυκάλιον (τὸ), =Βαυκάλιον. [шi

Καυκαλὶς, ίδος (ή), ȣnȣ feлȣ de плaнтъ, пътрȣнжeлȣ sълвatiкȣ. [din

Καύκαλον (τὸ), = Βαύκαλον. [καῦκος]. [de ȣnde

Καυκαλόω -ῶ, viit: -ώσω, =Βαυκαλόω.

Καυκὶς, ίδος (ή), =Βαυκίς. [din

Καῦκος (ὁ), =Δαῦκος. (de ȣnde 2) = Καυκαλίς.

Καυλέω -ῶ, viit: -ήσω, (вotn:) amȣ, saȣ faкȣ кoчeanȣ. [шi

Καυληδὸν, adв: (xipȣpц:) кa кoчeanȣл, =Ραφανηδὸν, шi Σικυηδόν. [шi

Καυλίας, ου (ὁ), zeamъ eшitъ din кoчeanȣл плaнteĭ. [шi

Καυλικὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ пotpivitȣ ла кoчeanȣ. [шi

Καυλίνης, ου (ὁ), кaȣtъ καυλίον. [шi

Καύλινος, η, ον, фъкȣtȣ din кoчeanȣ de плaнтъ. (vezĭ шi καυλίας). [шi

Καυλίον (τὸ), dim: aл лȣĭ καυλός. 2) ȣnȣ feлȣ de плaнтъ de mape. (de ȣnde οἱ καυλίναι κωβιοί. At:).

Καυλίσκος (ὁ), dim: aл лȣĭ καυλός.

Καυλοειδὴς, έος (ὁ,ή), чeл кa ȣnȣ кoчeanȣ, pesȣpitȣ în feлȣл кoчeanȣлȣĭ. [καυλὸς, εἶδος].

Καυλοκινάρα (ή), ȣnȣ feлȣ de anкinapъ, aл къpia кoчeanȣл нȣmaĭ se mъnînкъ. [καυλὸς, κινάρα].

Καυλομύκης, ητος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de чiȣпepкъ кȣ лȣnгȣ кoчeanȣ. [καυλὸς, μύκης].

Καυλοπώλης, ου (ὁ), вînzътopȣ de кoчenĭ (фpaцede вълȣstape de плaнte), saȣ de вepdeцȣpĭ. [καυλὸς, πώλης].

Καυλὸς (ὁ), [αὐλός], кoчeanȣ de плaнтъ; (fir:) къпъtîiȣ de sȣлiцъ, кape intpъ în askȣцitȣл вîpfȣ; mînepȣл кȣцitȣлȣĭ; цeava пeneлop; mъdȣлapȣл цenitaлȣ aл въpватȣлȣĭ; koada viteлop.

Καυλοτομέω -ῶ, viit: -ήσω, skoпeskȣ (пpin тъiepea цenitaлȣлȣĭ mъdȣлapȣ). [καυλὸς, τομή].

Καυλώδης, εος (ὁ, ή), = Καυλοειδής.

Καυλωτὸς, ή, ὸν, (despre плaнte) кoчenosȣ, saȣ кape ape кoчeanȣ. [καυλός].

Καῦμα (τὸ), [καίω] apsътȣpъ, saȣ semnȣ de apsȣpъ; (despre плaнte) =Καυθμός. 2) mape кълdȣpъ, saȣ apшiцъ de soape; fepвinцeaлъ (de фpiгȣpĭ, шi чл:); (fir:) flaкъpъ de amopȣ. [de ȣnde

Καυμασία(ή),гpeш: în лoкȣ de καυσία. [шi

Καυματηρὸς, ά, ὸν, apzosȣ. [шi

Καυματίας, ου (ὁ), гpeш: în лoкȣ de κλιματίας. [шi

Καυματίζω, viit: -ίσω, apzȣ, fpiгȣ, faкȣ skpȣmȣ. || (пas:)=кȣ ...

Καυματόομαι, -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, simцȣ mape fepвinцeaлъ, mъ anpinzȣ; (fir:) mъ înfлъкъpezȣ de amopȣ. [шi

Καυματώδης, εος (ὁ, ή), însoцitȣ кȣ mape кълdȣpъ, saȣ apшiцъ.

Καυμὸς (ὁ),=Καυθμός. [καίω].

Καυνάκη (ή), шi Καυνάκης, ου(ὁ), [Пeps:] vлanъ de кaкȣmȣ, saȣ de мiнцeanȣ.

Καυνιάζω, biit: -άσω, арѫнкѣ soрцї. [din
Καῦνος (ὁ), =Κλῆρος, soрцѣ.
Καυρὸς, ά, ὸν, шi Καῦρος, α, ον,=Κακὸς, fрikosѣ, nebiteazѣ.(de ѫnde || sѫbst:) eпѫрe.
Καυσαλὶς, ίδος(ή),бъшikъ din арsѫрь.[шi
Καύσησις, εως (ή), = Καῦσις, aршiцъ; saѣ fрiцере, арdере (de feрbinte mînkaрe). [шi
Καυσία (ή), ѫnѣ felѣ de Machedoniкъ пълъріе de lînъ, saѣ de пърѣ кѫ late пeрвaзѫрї nentрѫ апъраре de арdерea soаreлуї. [шi
Καύσιμος (ὁ, ή), пѫtinчosѣ a se арde; saѣ bѫnѣ de арѕ. [din
Καῦσις, εως (ή), арdере (акт: saѣ пas:). 2) =Καύσων, aршiцъ. [шi
Καῦσος (ὁ, шi τὸ), =Καύσων, (maї des) feрbinцeaлъ mаре (de fрiгѫрї). 2) пaжeшte de пъmînt арsъ de totѣ. 3) ѫnѣ felѣ de шарпе,=Διψάς. [καίω]. [de ѫnde
Καυσόω -ῶ, biit: -ώσω, (întрeб: nѫmaї în пas:) =Καυματόομαι.
Καύστειρα (ή), noet: fem: ал лѫї καυστήρ.
Καυστειρὸς, ά, ὸν, noet: = (saѣ гreш: în локѣ de) Καυστηρὸς.
Καυστὴρ (ὁ),=Καυτήρ [καίω]. [de ѫnde
Καυστηριάζω, biit: -άσω,=Καυτηριάζω. [шi
Καυστήριον (τὸ),=Καυτήριον. 2) (în Арtmdр:) гreш: în локѣ de Καυσαυρεῖον. [шi
Καυστηρὸς, ά, ὸν, noet: арzosѣ, saѣ арzъtoрѣ; (fiг:) пръпъditoрѣ, saѣ iѫte. «Μάχη —» Iл: Δ. шi Μ
Καύστης, ου (ὁ), арzъtoрѣ de чeва. [шi
Καυστικὸς, ή, ὸν, (шi adв:) -κῶς, чeл кѫ пѫtере, saѣ însѫшime de a арde. [шi
Καῦστις, εως (ή), гreш: în локѣ de γράστις. [шi
Καυστὸς, ή, όν, =Καύσιμος. [шi
Καύστρα (ή), арzъtoрie de tрѫпѫрї moаpte. [καίω].
Καυσώδης, εος (ὁ, ή), (шi adв:) -ωδῶς, пъtimaшѣ, saѣ adѫкъtoрѣ de арѕѫрь, saѣ mаре feрbinцeaлъ. [καῦσος].
Καύσωμα (τὸ), [καυσόω] =Καῦσος. [шi
Καύσων, ονος (ὁ), коbîршitoаре кълdѫрь, aршiцъ. 2) bîntѣ арzъtoрѣ (пріич: de плante). [шi
Καυτὴρ (ὁ), (adieк:)=Καύτης. 2) (обiч: sѫbst:) =Καυτήριον. [καίω].
Καυτηριάζω, biit: -άσω, арzѣ, însemnѣ кѫ
Καυτήριον (τὸ), feрѣ арsѣ, кѫ каре se însemneaзъ biteле, шi чл: 2) semnѣ de feрѣ арsѣ; (пріич: nеѫt: лѫї...
Καυτήριος (ὁ, ή), =Καυστικός. [καυτήρ].
Καύτης, ου (ὁ),=Καύστης.
Καυτικὸς, ή, όν, =Καυστικός.

Καυτὸς, ή, όν, = Καυστός.
Κἀυτὸς, ή, ὸ, în локѣ de καὶ αὐτός.
Καυχάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кѫ dat:) пreп: saѣ ак: ел: saѣ inf:) mъ fълeskѣ, mъ лаѫdѣ. [шi
Καυχὰς, άδος, (ή), лъѫdъроаsъ. [шi
Καυχέομαι -οῦμαι, noet: în локѣ de καυχάομαι (Ткр: Е. 77). [din
Καύχη(ή), noet: în локѣ de καύχησις, fалъ.
Καύχημα (τὸ), обiektѣ de fалъ, saѣ прічinъ de fълiре. [καυχάομαι]. [de ѫnde
Καυχηματίας, ου(ὁ) лъѫdъроsѣ=Καυχητής.
Καύχησις, εως (ή) fълiре, лъѫdаре de sine. [шi
Καυχητὴς, οῦ (ὁ), fълitoрѣ=Καυχηματίας. [καυχάομαι].
Καφάν -ᾶνος (ὁ), Dор: în локѣ de κηφήν.
Καφώρη, saѣ Σκαφώρη (ή), вѫлпе (fem:).
Καχάσδω, biit: -άξω, Dор: în локѣ de καγχάζω.
Καχεκτέω -ῶ, biit: ήσω, sîntѣ de pea konstitѫцie, amѣ slабѣ temпeрътînтѣ; (sѫfleteшte) sîntѣ ръѣ disпѫsѣ, коррѫпtѣ. [καχέκτης]. [de ѫnde
Καχέκτημα (τὸ), pea stаре (tрѫпeаскъ, saѣ sѫfleteaskъ).
Καχέκτης, ου (ὁ), чeл în пroastъ ştаре (desпре tрѫпѣ, saѣ авере), ad: slъбъnorѣ, saѣ sъракѣ; (fiг: demoрализатѣ; рeвѫръtitoрѣ tѫрбѫрътoрѣ. [κακός, ἔχω. [de ѫnde
Καχεκτικὸς, ή, όν, пъtimaшѣ de kахekѕie, saѣ slъбѫnoцie. (vezї καχεξία).
Κάχεκτος, (ὁ, ή),=Καχέκτης.
Καχελκὴς, -έος (ὁ, ή), чeл кѫ рeлe (aneвоie de bindekat) pане. [κακός, ἕλκος].
Καχεξία (ή), kахekѕie, пroаstъ ştаре (de tрѫпѣ, sѫfletѣ, saѣ авере). [κακὸς, ἕξις].
Καχεταιρία (ή), noet: adѫnаре, relацie кѫ ръї soцї. [κακὸς, εταιρία].
Καχήμερος (ὁ, ή,), noet: tрътoрѣ de pеле zile, saѣ tikълoаsъ biaцъ. [κακός, ήμέρα]
Κἀχθὲς, noet: în локѣ de καὶ ἐχθές.
Καχλάζω, [imit:] biit: -άσω, колкоteskѣ; kîlkiiѣ; bîжiiѣ (desпре апъ feрbînd, desпре binѣ tорnîndѫ se în пахарѣ, desпре вaлѫрї бътîndѫ se de църmѣ, saѣ плоае къzînd pеpede). (vezї παφλάζω).
Καχλαίνω, biit: ανῶ, saѣ άσω, хiлtiiѣskѣ, saѣ mişkѣ чeва tронкъnind; fакѣ a колkoti feрbînd. [imit:].
Κάχλασμα (τὸ), шi Καχλασμὸς (ὁ), колкоtiре (de апъ шi чл: feрbînd, saѣ isворînd); bîжiitѫръ de валѫрї tѫрбѫрate, шi чл: [καχλάζω].
Κάχληξ, -ηκος, шi Κάχλιξ, -ικος [în afin:

кɤ κόχλος] (ὁ), пеtрічікъ de pîŭ, saŭ de џърtŭ de mape.

Καχορμισία (ἡ), pea, npimeждioasъ înтrape în noрîŭ. [κακὸς, ὁρμίζω].

Καχρυδίας, ου (ὁ), = Καγχρυδίας. [шi

Καχρύδιον (τὸ), =Καγχρύδιον. [шi

Καχρυόεις, εσσα, εν, = Καγχρυόεις. [din

Κάχρυς, υος (ἡ), =Κάγχρυς.

Καχρυφόρος (ὁ, ἡ), = Καγχρυφόρος.

Καχρυώδης, εος (ὁ, ἡ), = Καγχρυώδης.

Καχυπονόητος [κακὸς, ὑπονοέω], шi

Καχύποπτος (ὁ, ἡ), вънɤitopŭ de peлe în toate; (пас·) ръŭ-вънɤitŭ npea mɤлt. [κακὸς, ὕποπτος].

Καχυποτοπέομαι, (алцiĭ skpiŭ desпърцit καχ᾽ ὑποτοπέομαι) -οῦμαι, biit: -ήσομαι, вънɤieskŭ (daŭ кɤ sokoteaлa) peлe. [din

Καχυπότοπος (ὁ,ἡ),=Καχύποπτος. [κακὸς, ὑπότοπος].

Κάψα, ας (ἡ),=Κάμψα, казъ, ладъ, шi чл:

Καψάκης, ου (ὁ), =(saŭ греш: în лoкŭ de) Καμψάκης.

Καψάκιον (τὸ), dim: ал лɤĭ κάψα.

Καψιδρώτιον (τὸ), шtергарŭ de sɤdoape. [κάπτω, ἱδρώς].

Καψικίδαλος (ὁ), = Ἐγκαψικίδαλος. [κάπτω, κίδαλος].

Κάψις, εως (ἡ), înɤкаре (mînкаре, saŭ bepe) лакотъ. [κάπτω].

Κάω, (npeл: ἔκαον) At: în лoкŭ de καίω.

Κε, [în afin: кɤ γε] noet: naptik: enклit: (îndoit: saŭ sɤnosit:) în лoкŭ de ἄν.

Κεάζω, biit: -άσω, noet: лoвind sпapгŭ, pɤпŭ npin miжлoкŭ, saŭ în maĭ mɤлte вɤкъцi, fъpîmŭ.

Κεάνωθος (ὁ), ɤnŭ feлŭ de rimnoasъ плantъ.

Κέαρ, ατος (τὸ), noet: inimъ (de ɤnde Лat: cor, шi Fpanц: coeur); (npin întind:) minte; simцimîntŭ; boinцъ, skonŭ, кɤцetŭ, шi чл: (bezĭ καρδία).

Κέαρνον (τὸ), în лoкŭ de σκέπαρνον. [шi

Κέασμα (τὸ), sпъptъpъ, fpînтъpъ, вɤкаtъ. [κεάζω].

Κέαται, Κέατο, Ion: noet: în лoкŭ de κεῖνται, ἔκειντο din κεῖμαι.

Κέβλη, saŭ Κεβλή (ἡ), Maчed: шi Алекs: (în sink:) în лoкŭ de κεφαλή.

Κεβλήγονος (ὁ, ἡ), noet: пъpтъtopŭ de sъmînцъ în къпъцîna sa. «Μήκων — ». Nik: [κέβλη, γόνος].

Κεβλήπυρις, ιδος (ἡ), ɤnŭ feлŭ de nasъpe nekɤnoskɤtъ (dɤne ziч:) кɤ капɤл poшɤ (Apstf:). [κέβλη, πυρός].

Κέβλος (ὁ), în лoкŭ de κέφαλος кefaлŭ (neшte).

Κεβριόνης, ου (ὁ), ɤnŭ feлŭ de nasъpe. (Apstf:)

Κεγχραλέτης -ου (ὁ), mъчinъtopŭ de meiŭ, saŭ de гpъɤнцe de metaлe. [κέγχρος, ἀλέθω].

Κεγχραμιδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кɤ (конpinzъtopŭ de)...

Κεγχραμίς, ίδος (ἡ), semînцъ, saŭ гpъɤnцŭ de smokinъ. 2) sîmвɤpe de mъsainъ. [κέγχρος, ἀμάω].

Κεγχρεὼν, ῶνος (ὁ), лoкаʌɤл, ɤnde se ɤsɤкъ, se mачinъ, saŭ se кɤpъцъ гpъɤнцeлe, saŭ nisinɤл de metaлe. [шi

Κεγχριαῖος, α, ον, mape кît ɤnŭ гpъɤnte de meiŭ. [шi

Κεγχρίας, ου (ὁ), гpъɤнцosŭ ка meiɤл. «Ἕρπης —». Med: ɤnŭ feлŭ de nечinцinъ. «Ὄφις —»: Лks:=Κεχρίνης. [шi

Κεγχριδίας, ου (ὁ), =Κεγχρίας. [шi

Κεγχρίδιον (τὸ), dim: ал лɤĭ κέγχρος. [шi

Κεγχρίνης, ου (ὁ), ɤnŭ feлŭ de шapne, neteлe кърɤia seamъnъ кɤ гpeɤнцe de meiŭ. [шi

Κέγχρινος, η, ον, fъкɤtŭ din meiŭ. ‖ (sɤвst: fem:) ɤnŭ feлŭ de zeamъ de meiŭ кoжitŭ. [шi

Κεγχρὶς, ίδος (ἡ), ɤnŭ feлŭ de кɤpɤiŭ, saŭ шoimŭ, bezĭ κερχνηίς. 2) ɤnŭ feлŭ de nasъpe mînкъtoape de meiŭ. 3) ɤnŭ feлŭ de шapne, = Κεγχρίνης. [шi

Κεγχρίτης, ου (ὁ), шi Κεγχρῖτις, ιδος (ἡ), конpinzъtopŭ de meiŭ, saŭ de гpъɤнцe ка meiɤл. «Λίθος —». Лat: lapis miliaris. «Ἰσχὺς —». Епгр: [κέγχρος].

Κεγχροβόλος (ὁ, ἡ), apɤnкъtopŭ, saŭ semъnъtopŭ de meiŭ. [κέγχρος, βολή].

Κεγχροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea, saŭ deonotpiвъ лa mъpime кɤ meiŭ. [κέγχρος, εἶδος].

Κέγχρος (ὁ, шi pap ἡ), [în afin: кɤ κέρχνος] meiŭ. 2) semînцъ de smokinъ, = Κεγχραμίς. 3) гpъɤнцe de metaлe, saŭ nisinŭ metaлosŭ. 4) вɤвɤлiцъ, че ese ne nлeona okiɤлɤĭ, ɤpчiopŭ. 5) tpemɤsъ, o potɤnдъ nodoaвъ de aɤpŭ, saŭ apцintŭ, че se koase ne stofe (кɤmaшɤpi) de xaine.

Κεγχροφόρος (ὁ, ἡ), npodɤкъtopŭ de meiŭ. [κέγχρος, φέρω].

Κεγχρώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κεγχροειδής.

Κέγχρωμα (τὸ), (npinч: лa im:) кɤiшoapeлe, saŭ гъъpeлeлe dene potoкoлɤл (чepкoferinцa) павъzeĭ. [шi

Κέγχρων, ωνος (ὁ), ɤnŭ bîntŭ sɤflъtopŭ

пе pîsл Fasisȣ̆ (noate tpeȣȣie sъ se skpie κέρχνων). [ші

Κεγχρωτὸς, ἡ, ὸν, фъpъnцosȣ̆ ка meĭsл, лintosȣ̆. 2) =Κερχνωτὸς. [κέγχρος].

Κεδάζω, ші Κεδάω (αίω), ȣiit: -άσω, noet: în лoкȣ̆ de σκεδάννυμι.

Κέδμα (τὸ), (пpinч: лa îm:) peȣmatiчe дȣpepi, saȣ̆ xponiчe ȣmfлъtȣpĭ maĭ кȣ seamъ пе шoлдȣpĭ ші koanse. (ȣezi ші ἰσχιάς). 2) (ȣne opĭ) în лoкȣ̆ de ἀνεύρυσμα (Apet:). [de ȣnde

Κεδματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saȣ̆ însoцitȣ̆ кȣ κέδματα (ȣezĭ ziч:).

Κεδνὸς, [κήδομαι] ἡ, ὸν, noet: ȣpednikȣ̆ de лȣat în ȣъgape de seamъ, pesnektaȣiлȣ̆, чinstitȣ̆, глopiosȣ̆; (akt:) rînditopȣ̆, înцeлentȣ̆; (desnpe лȣк:) stpълȣчitȣ̆, însemnatȣ̆; dpentȣ̆; (în цen:) ȣȣnȣ̆. «Εἴτε κεδνὸν, εἴτε μή». Esxл:

Κεδρέλαιον (τό), ȣлeĭȣ̆, katpanȣ̆ de кedpȣ. [κέδρος, ἔλαιον].

Κεδρελάτη (ἡ), кedpȣ mape. [κέδρος, ἐλάτη].

Κεδρία (ἡ), peцinъ, saȣ̆ ȣntȣ̆ de кedpȣ, katpanȣ̆. [ші

Κεδρίνεος, α, ον, noet: în лoкȣ̆ de ..

Κέδρινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ din лemnȣ̆ de кedpȣ. [ші

Κέδριον (τὸ), =Κεδρέλαιον. [ші

Κεδρὶς, ίδος (ἡ), podȣл кedpȣлȣĭ, enȣnepe. (ȣezĭ ші ἀρκευθίς]. [ші

Κεδρίτης, ου (ὁ), (ȣinȣ̆) fъкȣtȣ̆ кȣ enȣnepe. [κέδρος].

Κεδρόμηλον (τὸ), podȣл (кȣкȣnapкл) кedpȣлȣĭ; (saȣ̆ гpeцк în лoкȣ̆ de κιτρόμηλον). [κέδρος, μῆλον].

Κέδρος (ἡ), кedpȣ, кonaчiȣ̆ de enȣnepe, saȣ̆ enȣnepȣ̆, шneanъnȣ̆. (ȣezĭ ші ἄρκευθος). 2) лemnȣ̆ de кedpȣ, ші op че ȣasȣ̆ (пpinч: лadъ) de astfeл de лemnȣ̆.

Κεδροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ȣȣitopȣ̆ (лȣкpъtopȣ̆ totdaȣna) de лemnȣ̆ de кedpȣ. (enit: de tîmnлapȣ̆, ші naptik: de кȣшчiȣгapȣ̆). [κέδρος, χαίρω].

Κεδρόω -ῶ, ȣiit: -ώσω, ȣnгȣ̆ (ȣълȣъmezȣ̆) кȣ ȣntȣ̆ de кedpȣ. [ші

Κεδρὼν, ῶνος (ὁ), пъдȣpe de кedpi, saȣ̆ enȣnepi, кedpiшȣ̆. [ші

Κέδρωστις, εως (ἡ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de nлantъ =Λευχάμπελος. [ші

Κεδρωτὸς, ἡ, ὸν, ȣnsȣ̆ кȣ ȣntȣ̆, peцinъ (saȣ̆ fъкȣtȣ̆ din лemnȣ̆) de кedpȣ. [κέδρος].

Κέεσθαι, noet: Ion: în лoкȣ̆ de κεῖσθαι, inf:, ші..

Κέεται, noet: Ion: în лoкȣ̆ de κεῖται, 3: sinг: neps: a xoi:, ші..

Κέηται, 3: sinг: neps: de sȣn: aл лȣĭ κεῖμαι.

Κειάμενοι, ші κείαντες, noet: în лoкȣ̆ de κηάμενοι, ші κήαντες, miж: ші akt: nex: 1: aл лȣĭ καίω.

Κείαται, Κείατο, noet: Ion: în лoкȣ̆ de κεῖνται, ἔκειντο din κεῖμαι.

Κεῖθεν, adȣ: Ion: noet: în лoкȣ̆ de ἐκεῖθεν.

Κεῖμαι, ȣiit: -κείσομαι, (пpeл: ἐκείμην, пopȣnч: κεῖσο, κείσθω, ші чл: nofl: κεοίμην, sȣn: κέωμαι, inf: κεῖσθαι, ші naptч: κείμενος) zакȣ̆ (кȣлкatȣ̆, obositȣ̆, pъnitȣ̆, moptȣ̆, лenъdatȣ̆, ші чл:); шezȣ̆ fъpъ лȣкpȣ, mъ лiniшteskȣ̆, mъ odixneskȣ̆; (desnpe лȣкp:) staȣ̆ пȣsȣ̆ (în пъstpape, saȣ̆ konsfinцitȣ̆, ші чл:) ȣndeȣa; sîntȣ̆ aшezatȣ̆ în nostȣ̆, цiȣ̆ oape-кape nosiцie; (fir:) sîntȣ̆ xotъpîtȣ̆, pîndȣitȣ̆ (лeцiȣitȣ̆, ші чл:); staȣ̆ înainte, sîntȣ̆ пponȣsȣ̆; sîntȣ̆ пȣsȣ̆ în pesepȣъ; konstaȣ̆ (mъ кoпpinzȣ̆) în..; (în цen:) sîntȣ̆. (кȣ dat: пpen: saȣ̆ adȣ: лoк:). «Ἴομεν κείοντες». Iл: Ξ. sъ mepцem sъ ne кȣлкъm. «Κεῖμαι δ'ἐν κλιντῆρι». Tкp: «Ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο». Iл: Σ, «Εὗρε δ' αὐτὸν ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο». Iл: O. «Κεισεῦμαι πεσών». Tкp: «Κείσομ' ἐπεί κε θάνω. Tкp: «Κεῖται Πάτροχλος». Iл: Σ. «Ἐν νηυσὶ κέαται βεβλημένοι». Iл: Λ. «Νῆσός τις ἐν ἁλὶ κεῖται». Od: H. (ші кȣ ак: пpen:). «Ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθα». Eȣp: (ші în eл: de пpen:) «Τόπον ὅντινα κεῖται». Sof: «Ἑλέφφον κείμενον». Od: P. «Εἰς θάλαμον, ὅθι οἱ δέμνι' ἔκειτο». Od: Θ. «Οἶκος ἐγγύθι κεῖται». Od: Ω. «Παυσάμενος ἔργοιο, τὸ οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο». «Tкp: «Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται». Om: stъ în mîna лȣĭ Dȣmnezeȣ̆. «Τόξον, τὸ, μνῆμα φίλοιο, κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισιν». Od: Φ. «Τί κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς κείμενος»; Tкp: «Ἡ εἰς τὸν ἐνιαυτὸν κειμένη δαπάνη». Ksn: «Παιδὸς γὰρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο». Od: Ω. «Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον». Пpoȣ: «Νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος». Apstf: «Κώμη, τῇ ὄνομα Ἀνθήλη κεῖται». Ep: «Ἠνίδε κεῖται ὤριφος». Tкp: (ші кȣ dat: nepin:) «Ἆθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς». Tȣч: «Τρισχίλιαί σοι κεῖνται παρὰ τῷ δεῖνι (τραπεζίτῃ)». Ilt: (ші în eл:) «Δραχμῆς αὐτῷ κειμένης». Tfp: (ші fir:) «Οὐ κακῶς σοι κείσεται ὅ,τι ἂν ἡμᾶς εὐεργετήσῃς». Плt: «Τὰ ῥόδα κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι». Tкp:

Κειμηλιάρχης, ші Κειμηλίαρχος, ου (ὁ), enistatȣ̆, efopȣ̆ aл кomopiлop, tesaȣpapȣ̆.

[χειμήλιον, ἄρχω]. [de ѕnde
Κειμηλιάρχιον (τὸ, = Θησαυροφυλάκιον, (Тѕрч:) xazna, пѣstрѣtopie de комоpї, saŭ de пpeцioase sкѕлe.
Κειμήλιος (ὁ ή), noet: [κεῖμαι] пѕsŭ, saŭ вpednікŭ de пѕs în пѣstpape. || (sѕbst:) Κειμήλιον (τὸ), лѕкpѣ papŭ ші пpeцiosŭ, че se пѣstpeazѣ ка о комоаpѣ, sкѕлѣ, цїѕвaiєpŭ, ші чл:» «Δῶρον, ὅ σοι κειμήλιον ἔσται ἐξ ἐμεῦ». Od: A. (ші fir:) «Μέγιστον ἐν βίῳ κειμήλιον κρίνας σε». Esp: [de ѕnde
Κειμηλιόω -ῶ, biit: -ώσω, пѕїŭ чева în пѣstpape ка о (fакŭ) комоаpѣ. [de ѕnde
Κειμηλίωσις, εως (ή), пѕнepe în пѣstpape de чева пpeцiosŭ ка ла комоаpѣ; saŭ stpînцepe de комоpї
Κείνη, adв: noet: Ion: în лoкŭ de ἐκείνη.
Κεῖνος, η, ο, noet: Ion: în лoкŭ de ἐκεῖνος.
Κεινός, ή, όν, Ion: noet: în лoкŭ de κενός. [de ѕnde
Κεινόω-ῶ, biit: -ώσω, Ion: în лoкŭ de κενόω.
Κείνως, adв: Ion: noet: în лoкŭ de ἐκείνως.
Κεῖπος (ὁ,,.= (saŭ гpeш: in лoкŭ de) Κῆπος (4), ѕнŭ felŭ de maimѕцѣ.
Κειρία (ή), καῖρος] легѣtѕpѣ, faшѣ, вandeлetѣ; fѕnie, saŭ кѕpea a патѕлѕї.
Κεῖρις, εως (ή), ші Κειρύλος (ὁ), ѕнŭ felŭ de пasѣpe, (Лat:) ciris, (алцїї) κηρύλος. [din
Κείρω, biit: -κερῶ, (пеx: ἔκειρα, пas: tpe: de кѕ: κέκαρμαι, ші пеx: 2: ἐκάρην) tѕnzŭ. «Ἐν χρῷ κείρειν». Лкs: (ші miж:) «Κείρασθαι κάμην». Od: Δ. (ші кѕ dat: пеpin:). «Κείρονται δὲ ταύτῃσι καὶ αἱ κόραι καὶ οἱ παῖδες». Ep: în чinstea aчestopa. 2) (fir:) taїŭ; (паptiк:) taїŭ копачї; (пpin întind:) пpѣпѣdeskŭ, пѕstiezŭ. «Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες». Iл: Ω. «Ἔκειρε τὸ ὄρος, ἵνα ταύτῃ διεξίῃ ή στρατιή». Ep: Πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον». Ep: (ші пas:). «Ἐπεὶ τε ἐκείρετο ή Ἀττικὴ ὑπὸ τοῦ πεζοῦ». Ep: (вezї ші κεραΐζω). 3) taїŭ, pѕпŭ кѕ dinцїї; pozŭ (пpoп: ші fir:). «Γῦπες ἔκειρον τὸ ἧπαρ». Od: A. «Κτήματα κείρειν». Od: B. 4) (fir:) mічeskŭ; zѣdѣpнічeskŭ; înпетpeskŭ. «Μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει». Iл: Θ. «Δόξαν τινος κείρειν». Enгp: 5) (miж:) їаŭ, dobîndeskŭ; кѕлегŭ; seчepŭ. «Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν». П:
Κείς, noet: în лoкŭ de καὶ εἰς
Κεῖσε adв: noet: Ion: în лoкŭ de ἐκεῖσε.
Κεισεῦμαι, Dop: în лoкŭ de κείσομαι, biit: ал лѕї κεῖμαι.
Κείω, (fѣpѣ biit:) noet: dopeskŭ, saŭ mѣ dѕкŭ sѣ mѣ кѕлкŭ; (pap) zакŭ, staŭ кѕлкatŭ.
Κείω, noet: în лoкŭ de κεάζω, saŭ καίω.
Κεχαδήσομαι, noet: biit. ал лѕї κήδομαι.
Κεκαδήσω, noet: biit: ал лѕї κήδω, (stpѣm: кѕ цen:) = Στερήσω, saŭ Ἀφαιρήσομαι.
Κεκαδμένος, α, ον, Dop: în лoкŭ de κεκασμένος. (вezї κάζω, ші κέκασμαι).
Κεκάδοντο, noet: 3: îm: пеps: de пеx: 2: ал лѕї χάζομαι.
Κεκαδών, οῦσα, όν, noet: пеx: 2: de паptич: ал лѕї κήδω, (stpѣm: кѕ цen:) aвînd лinsѣ de чева.
Κεκάμω, noet: în лoкŭ de κάμω, пеx: 2: de sѕп: ал лѕї κάμνω.
Κέκαρμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї κείρω.
Κέκασμαι, noet: пas: tpe de кѕ: (în лoкŭ de пpez:) ал лѕї κάζω, saŭ καίνυμαι, saŭ ал лѕї κήδομαι, sîntŭ înпodoвitŭ (кѣпѣtѕitŭ) кѕ чева.
Κέκαυμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї καίω.
Κεκαφηώς, noet: Ion: în лoкŭ de κεκηφώς, вezї κάπτω.
Κεκεύθει, noet: în лoкŭ de ἐκεκεύθει, 3: sinг: пеps: de пеste-sѣв: ал лѕї κεύθω.
Κεκινδυνευμένως, adв: (de паptич:) кѕ piskŭ saŭ пpimeжdie.
Κεκινέαται, Κεκινέατο, Ion: în лoк de κεκίνηνται, ἐκεκίνηντο, пas: tpe: de кѕ: ші пеste-sѣв: ал лѕї κινέω.
Κέκλαμμαι, în лoк de κέκλεμμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї κλέπτω
Κέκλασμαι, пas: tpe: de кѕ: ал лѕї κλάω.
Κεκλέαται, Ion: în лoкŭ de κέκληνται, a 3: îm: пеps: de пas: tpe: de кѕ: ал лѕї καλέω
Κέκλετο, noet: în лoкŭ de ἐκέκλετο, a 3: sinг: пеps: de пеx: 2:, ші
Κέκλευ, Dop: noet: în лoкŭ de κέλου = κάλεσον, поpѕнч: ал лѕї κέλομαι.
Κεκλήαται, Κεκλήατο, Ion: în лoкŭ de κέκληνται, пas: tpe: de кѕ: ші ἐκέκληντο, пеste-sѣв: ал лѕї καλέω.
Κέκληγα, noet: tpe: de кѕ: ал лѕї κλάζω.
Κεκλίαται, Κεκλίατο, Ion: în лoкŭ de κέκλινται, ἐκέκλιντο, пas: tpe: de кѕ: ші пеste-sѣв: ал лѕї κλίνω.
Κεκλόμενος, noet: пеx: 2: de паptич: ал лѕї κέλομαι.
Κέκλυθι, Κέκλυτε, noet: în лoкŭ de κλῦθι, κλῦτε, пеx: 2: de поpѕнч: ал лѕї κλύω.
Κεκμακώς, υῖα, ός, Dop: în лoкŭ de κεκμηκὼς паptич: лѕї...
Κέκμηκα, tpe: de кѕ: ал лѕї κάμνω. [de ѕnde

Κεκμηκότως, adв: (партч:), кв ostenealъ, anевоїе.

Κεκμηὼς, ῶτος, шї ὁτος, поеt: în локв de κεκμηκώς.

Κεκολασμένως, adв: (партч:), înfrînat, мъsвpat, квmпъtat. [κολάζω].

Κέκονα, поеt: між: tpe: de кв: ал лвї κτείνω.

Κεκορεσάμενος поеt: în локв de κορεσάμενος.

Κεκόρεμαι, поеt: în локв de κεκόρεσμαι.

Κεκορηὼς, ότος, поеt: Ion: tpe: de кв: de партч: ал лвї κορέννυμι.

Κεκρυθμένος, поеt: пas: tpe: de кв: de партч: ал лвї κορύσσω.

Κεκράανται, Κεκράαντο, пas: tpe: de кв: шї пеste-sъв: ал лвї κραίνω.

Κέκραγα, між: tpe: de кв: (în локв de прez:) ал лвї κράζω.

Κέκραγμα (τὸ), шї Κεκραγμὸς (ὁ), stpirape, џinъtв. [шї

Κεκράκτης, ου (ὁ), stpirачїв. [κράζω].

Κέκραμαι, пas: tpe: de кв: ал лвї κεράννυμι. [de вnde

Κεκραμένως, adв: (партч:), astîmпъpat, квmпъtat.

Κέκραξ, ακος (ὁ), = Κεκράκτης.

Κεκραξιδάμας, α (ὁ), ком: domолitopв, віpвitopв кв stpirъpї, гpozaвв stpirачїв. [κέκραξις, δάμνω].

Κεκράξομαι, віit: ал лвї κράζω.

Κεκράχαται, Ion: a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кв ал лвї κράζω.

Κέκραχθι, поpвпч: ал лвї κέκραγα.

Κέκρηγα, Ion: în локв de κέκραγα.

Κέκρητο, Ion: în локв de ἐκέκρατο, a 3: sinr: пeps: de пas: пеste-sъв: ал лвї κεράννυμι.

Κέκριγα, між: tpe: de кв: (în локв de прez:) ал лвї κρίζω.

Κεκριμένως, [κρίνω] adв: партч:, кв жвdікatъ, saв diskpeџie; deosевit, квpat, лъмвpit.

Κεκροτημένως, [κροτέω] adв: (партч:), кв apmonie, кв ввнв taktв; кв фpвmoasъ eksпpesie.

Κεκρυμμένως, [κρύπτω] adв: (партч:), пе askвns, пе fвpiш.

Κεκρυφαλοπλόκος (ὁ), [κεκρύφαλος, πλέκω] înплеtitopв de...

Κεκρύφαλος (ὁ), [κρύπτω] tвpвaнв, saв вопеtв (femeeskв) de капв în felв de плаsъ. 2) sakвл пласеї. 3) (fir:) stomaxвл de ал doiлea ал pвmerъtoapeлop віte, (fpanџ;) le bonnet. 4) пaptea fpîвлвї dепе лîпrъ fpвnte шї вpeкї, (Тврч:) вашлîкв.

Κεκρύφαται, Ion: în локв de κεκρυμμένοι εἰσί, a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кв: ал лвї κρύπτω.

Κέκρωψ, οπος (ὁ), греш: în локв de κέρκωψ.

Κέκτημαι, tpe: de кв: (în локв de прez:) ал лвї κτάομαι. ‖ (партч:) ὁ κεκτημένος, ἡ κεκτημένη, (se ia ка sввst:) stъпînв, -înъ.

Κεκύθωσι, поеt: a 3: îm: пeps: de пех: 2: saв de tpe: de кв: ал sвп: лвї κεύθω.

Κεκυφὼς, υῖα, ὸς, tpe: de кв: de партч: ал лвї κύπτω.

Κελαδεινός, шї Еол: Κελαδεννός, ἡ, ὸν, поеt: = Θορυβώδης, sromotosв. [шї

Κελαδέω -ῶ, віit: -ήσω, saв -ήσομαι, поеt: stpirв tape; факв лapmъ; (despre лвкp:) віжїв; факв ввеtв; (despre пъsърї) кîntв; (spiтъм:) факв a pesвna чева; лaвdв în кîntъpї; (шї вne-opї) кїemв în ажвtopв кв mape гласв.[κέλαδος]. [de вnde

Κέλαδημα (τά), поеt: stpirъtв; ввеtв; imпв. [шї

Κελαδῆτις, ιδος (ἡ), поеt: pesвпъtoape în кîntiче.

Κελαδόδρομος (ὁ, ἡ), поеt: алергъtopв, вînъtopв кв stpirъte шї sromotв. [κέλαδος, δρόμος].

Κέλαδος (ὁ), поеt: [în afin: кв καλέω, шї κέλομαι] ввеtв, stpirъtв, sromotв; sвпеtв de mвsiкъ, вiepsв.

Κελάδω, поеt: = Κελαδέω, віжїв, pesвпв. (întpев: пвшаї прez: de партч:)

Κελαινεγχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [κελαινὸς, ἔγχος] чел кв лапчеа пеагръ de sîпџе.

Κελαινεφὴς, έος (ὁ, ἡ), [κελαινὸς, νέφος] (dвпе ziч:) акоперітв кв пегpi пopї; (în џеп:) пегpв, întвnекоsв, înкisв; (ка eпit: ал лвї Жое) înвелitopв de чеpв, saв (пas:) înвелітв кв пopї, saв (алегоp:) певъzвtв.

Καλαινιάω -ῶ, віit: -άσω, (de вnde партiч: кв întpeпвпеpe de о κελαινιάων) поеt: sintв, saв mъ аpъtв пегpв. [κελαινός].

Κελαινόβρωτος (ὁ, ἡ), поеt: [κελαινὸς, βιβρώσκω] пегpв шї mîпкаtв.

Κελαινόρρινος (ὁ, ἡ), поеt: [κελαινὸς, ῥινὸς] чел кв пеагръ пїеле.

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, [în afin: кв μέλας] пегpв, întвпекоsв; (пpiп întind:) гpozaвв, de snaїmъ. [de вnde

Κελαινότης (ἡ), пегpеалъ, saв пегpеаџъ.

Κελαινοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: пегpв, întвпекоsв ла веdеpe. [κελαινὸς, φαίνω].

Κελαινόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [κελαινὸς, φρήν] askвпsв ла minte; віклеанв, воі-

орȣ̆ de ръȣ̆, (обш:) кȣ sȣfletȣ̆ негрȣ̆.

Κελαινοχρώς, ῶτος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ фацъ, saȣ̆ пеліцъ неагръ. [κελαινός, χρώς].

Κελαινώπης, ου (ὁ), ші Κελαινῶπις, ιδος (ἡ), поеt: [κελαινός, ὤψ] негрȣ ла фацъ; întȣнекоsȣ̆; (fir:) гроzавȣ̆, sелбатікȣ̆.

Κελάρυζα, ης (ἡ), поеt: = Λακέρυζα, тронкънітоаре, гълъціоасъ, кîрîітоаре. «Κορώνη —». Es: [ші

Κελαρύζω, віit: -ύσω, ші -ύξω, поеt: вîжіȣ̆ (прінч: апа, кînd кȣрџе); (în џеn:) факȣ̆ sȣнетȣ̆, sгомотȣ̆; (despре віte) sвіерȣ̆ des. [în afin: кȣ κέλαδος]. [de ȣnde

Κελάρυξις, ιος (ἡ), ші Κελάρυσμα (τὸ), ші Κελαρυσμὸς (ὁ), поеt: вîжіітȣ̆, sгомотȣ̆ de апъ кȣргîнд.

Κελέβειον (τὸ), ші Κελέβη (ἡ), [în afin: кȣ λέβης, ші κύπελλον] васȣ̆ de апъ ші чл: ȣрчіорȣ̆; воркапȣ̆; teasȣ̆, пахарȣ̆, ші чл:

Κελεβήϊον (τὸ), Ion· în локȣ̆ de κελέβειον.

Κελέοντες (οἱ), [κᾶλον, κῆλον] пічоареле челе лȣнџі але ръзбоїȣлȣї de џесȣt аше-zатȣ̆ dрепt în sȣs, (алtfeл) ἱστόποδες.

Κελεὸς (ὁ), ȣнȣ̆ фелȣ̆ de пасъре, (поаte) гіопоаеа.

Κέλευθα (τὰ), în: de алtȣ̆ неатȣ̆ ал лȣї κέλευθος.

Κελεύθειος, α saȣ̆ ος, ον, = Εὐόδιος. [ші

Κελευθέω (θείω), поеt: = Ὁδεύω, къ-лъторескȣ̆. [ші

Κελευθιάω -ῶ, dорескȣ̆ а кълъторі. 2) (греш:) în локȣ̆ de κελευτιάω. [ші

Κελευθίτης, ου (ὁ), поеt: = Ὁδίτης, кълъторȣ̆. [κέλευθος].

Κελευθοποιὸς (ὁ, ἡ), поеt: = Ὁδοποιός, (тергъторȣ̆ înainte ші) фъкъторȣ̆ de кале. [κέλευθος, ποιέω].

Κελευθοπόρος (ὁ, ἡ), поеt: = Ὁδοιπόρος, кълъторȣ̆- [κέλευθος, πόρος].

Κέλευθος (ἡ), (în: αἱ κέλευθοι, ші τὰ κέλευθα) поеt: [κέλλω, saȣ̆ маї пробавілȣ̆ ἐλεύθω] кале, dрȣмȣ̆, кълъторіе; sоsіре; înаіntаре; (fir:) міжлокȣ̆ de sȣвîршіт чева; міжлокȣ̆, saȣ̆ кіпȣ̆ de віецȣіре, траїȣ̆. «Θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους». Іл: Γ. (везї ші ὁδός, ші οἶμος).

Κέλευμα (τό), în локȣ̆ de κέλευσμα. [ші

Κέλευσις, εως (ἡ), порȣнчіре; îndemнаре, înвітаре. [ші

Κέλευσμα (τὸ), (прінч:) ордінȣл повъцȣіторȣлȣї de візлашї (везї κελευστής; (în џеn:) порȣнкъ, ордінȣ̆; îndemнȣ̆. [ші

Κελευσμὸς, (ὁ), ші Κελευσμοσύνη (ἡ), поеt: în локȣ̆ de κέλευσις. [κελεύω].

Κελευστάνωρ, ορος (ὁ), поеt: [κελευστής, ἀνήρ], порȣнчіторȣ̆, гȣвернъторȣ̆ de оаменї, къпетеніе.

Κελευστής, οῦ (ὁ), (în џеn:) порȣнчіторȣ̆; гȣверпорȣ̆, къпетеніе; (іар партік: ла коръбії) пîndȣітȣ̆ а îndемна пе вîзлашї, ші а ле da ложінка вîзлърії. [κελεύω]. [de ȣnde

Κελευστιάω -ῶ, =Κελευτιάω. [ші

Κελευστικὸς, ἡ, ὸν, îndемîнатікȣ̆ а порȣнчі, а îndемна, ші чл:

Κελευστὸς, ἡ, ὸν, порȣнчітȣ̆; îndемнатȣ̆, ші чл. [ші

Κελεύστωρ, ορος (ὁ), поеt: în локȣ̆ de κελευστής. [ші

Κελευτιάω, -ῶ, (de ȣnde партч: кȣ îн-треȣнере de ο κελευτιόων) поеt: порȣн-ческȣ̆ ȣна întр' алта, saȣ̆ даȣ̆ порȣнчї ȣна песte алtа. [ші

Κελεύτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локȣ̆ de κελευστής. [din

Κελεύω, [κέλω, κέλομαι] віit: -εύσω, (пас: тре: de кȣ: κεκέλευσμαι, пех: ἐκελεύσθην, ші позіt: κελευστέον) (проп: ші поеt:) пȣїȣ̆ în міщкаре, îndемнȣ̆. «Ὁ μὲν ἡνιόχει, ὁ δὲ μάστιγι κέλευεν». Іл: Ψ. мîна каії. 2) порȣнческȣ̆; (saȣ̆ simплȣ) îndемнȣ̆; повъцȣіескȣ̆; (ȣне-орї) рогȣ̆ (кȣ вк:). «Πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις». Od: Λ. «Εἰ ᾤμην πείσειν ὑμᾶς, ἐκέλευον ἄν». Тȣч: (ші кȣ inf:) «Ἐκέλευον συνδειπνεῖν». Лs: «Ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω γενέσθαι». Dm: «Ὁδὸν ἤτεον, ἠδ' ἐκέλευον πεμπέμεν». Od: Κ: (ші sȣвt-înц: inf:). «Κελεύσαντες ἐπὶ τὰ ὅπλα (se înц: ἰέναι). Ksn: «Ἐκέλευσε (se îndреnt: ἐκάλεσε) τοὺς ἕνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην». Ksn: (ші кȣ dat:) «Κοσμῆσαί τε φάλαγγα, καὶ ἱππήεσσι κελεῦσαι». Ткр: (ші кȣ dat: ші inf:). «Κηρύκεσσι κέλευε κηρύσσειν». Іл: Β: «Δμωῇσι κέλευσε στορέσαι λέχος». Іл: Ι. (ші пас:) «Κελευόμενος ᾄδειν». Пл: «Τὸ κελευόμενον ποιεῖν». Dm:

Κελέων, οντος (ὁ), неîntреȣ: sінг: nom: ал лȣї κελέοντες.

Κέλης, [κέλλω] ητος (ὁ), (înпреȣнъ, ші фъръ ἵππος) калȣ̆ de кълъріе (іар нȣ de тръȣръ). (din Dop: κέλης, s' а фъкȣt Лат: celeres, ші Pom: кълъреџȣ̆, saȣ̆ кълъра-шȣ̆, кȣріерȣ̆ къларе). 2) ȣнȣ̆ фелȣ̆ de їȣte плȣтіторȣ̆ васȣ̆, каікȣ̆. [de ȣnde

Κελητίζω, віit: -ίσω, înкалікȣ̆ калȣ̆ de кълъріе. [ші

Κελήτιον (τὸ), dim: ал лȣї κέλης (2), каічелȣ̆, (Тȣрч:) піаde.

Κελλὸς, ἡ, ὸν, în локȣ̆ de κυλλός, чїȣнгȣ̆; (прін întind:) орвȣ̆; (în џенї) (de

аvі, вкілогѣ, etearѣ, влвtѣ, (Тврч:) sakatѣ.

Κέλλω, biit: κέλσω, поet: апропіѣ ко-рабіа, saѣ tрагѣ кв корабіа ла вskatѣ (stрвм: ші nestрвм:). (vezі ші ὀκέλλω).

Κέλομαι, biit: κελήσομαι, (nex: ἐκεκλόμην) поet: în локѣ de κελεύω, поpвнче-skѣ; îndemnѣ; кіеmѣ пе пвmе, пвmeskѣ. «Κέκλετο δ' Ἥφαιστον, εἶπέ τε μῦθον, Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε». Іл: Σ. «Κέκλου ἐπώνυμον Αἴαντα». Піnd: пвmеште 'л, zі 'і пе пвme.

Κέλσαι, nex: de inf: ал лвї κέλλω.

Κελύφανον (τὸ), = Κέλυφος. [de вnde

Κελυφανώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κελυφώδης.

Κελύφη (ἡ), =Κέλυφος. [de вnde

Κελύφινος, η, ον, fъквtѣ din кожї.

Κελύφιον (τὸ), dim:ал лвї ...

Κέλυφος, [γλύφω, καλύπτω] εος-ους (τὸ), коажъ de поаme, de оѣ, ші чл: [de вnde

Κελυφώδης, εος-ους (ὁ), чел ка о коажъ.

Κέλω, biit: κελῶ, întреб: пвмаї між: κέλομαι. [de вnde

Κέλωρ, ωρος (ὁ), поet: (преа рар) ко-піл, fiѣ. [de вnde

Κελώριον (τὸ), dim: копілашѣ.

Κεμαδοσσόος (ὁ, ἡ), поet: [κεμάς, σεύω] bînъtорѣ de черві; (în ɥен:) bînъtорѣ.

Κεμάς, άδος (ἡ), поet: lînъръ къпріоа-ръ, saѣ чербѣ, saѣ вnѣ fелѣ de чербѣ, saѣ къпріоаръ, (поate)=Πύγαργος (а лвї Ліnѣ).

Κέμμα (τὸ), Dор: поet: [κεῖμαι] кълкв-шѣ, локѣ de îndелвнгъ petречере.

Κεμμάς, άδος (ἡ), поet: =Κεμάς.

Κέμφος (ὁ), ком: în локѣ de κέπφος.

Κεν (маї 'nainte de вокалъ) în локѣ de κε.

Κεναγγέω -ῶ, biit: -ήσω, кавтъ κενεαγγέω. [din

Κεναγγής, έος (ὁ, ἡ), поet: deшертъ-tорѣ de base. «Ἄπλοια —». Еsхл: zлеіtoа-ре de провізії. [κενὸς, ἀγγεῖον]. [de вnde

Κεναγγία (ἡ), =Κενεαγγείη.

Κενανδρία (ἡ), поet:=Λειψανδρία. [din

Κένανδρος (ὁ, ἡ), deшертѣ de оаmenі, пвstііѣ, пелоквітѣ. [κενὸς, ἀνήρ].

Κεναυχής, έος (ὁ, ἡ), поet: zadapnікѣ fълітоpѣ, (Франц:) fanfaron. [κενὸς, αὐχέω].

Κένδυλα, ης(ἡ), поet: în локѣ de σχενδύλη.

Κενεαγγέω -ῶ, biit: -ήσω, Іоn: îmі амѣ deшерте баселе іръпвлвї; (прin врм:) мъ аfлв în слъбічівnе, atonie. [ші

Κενεαγγείη (ἡ), Іоn: în локѣ de κενεαγγεία; deшертъчівnе de баселе іръпв-лвї; (прin врм:) слъбічівnе, atonie. [ші

Κενεαγγικὸς, ἡ, ὸν, însoцітѣ кв deшер-тъчівnе de base, saѣ kontрівбітоpѣ ла în-vetapea eї. [κενεαγγής, saѣ κεναγγής]. [de вnde

Κενεαγγικῶς, adв: în fелѣ, saѣ în stape de atonie din κενεαγγείη

Κενεαυχής, έος (ὁ), поet: Іоn:=Κεναυχής.

Κενέβρια (τὰ), моpтъчівnі de къpnвpі; (прin întind:) пaptea пieцїї, вnde se вin-deaѣ asemenea къpnвpі, тъчелъpіі. [diu

Κενέβριος, ші Κενέβρειος (ὁ, ἡ), = Θνησιμαῖος, de моpтъчівne. «Κρέας —». Елі: ші Плд:

Κενεγκράνιος (ὁ, ἡ), deшертѣ de креері, smintitѣ. [κενὸς, ἐν, κρανίον].

Κενεηγορίη (ἡ); Іоn: în локѣ de κενολογία. [κενὸς, ἀγορά].

Κενεμβατέω -ῶ, biit: ήσω, (прinч: de-spре хірвpгі: katetepѣ saѣ sondъ, kînd въгîndв se în panъ пв гъсеште пapte пепвtpedъ) калкѣ (мъ pezemѣ) în локѣ deшертѣ; (обіч: fіг:) грешескѣ; мъ аbatѣ, вмблв în secѣ, ostenescѣ înzadap. [κενὸς, ἐμβατέω]. [de вnde

Κενεμβάτησις, εως (ἡ), свбst: превед: (прinч: de хірвpгіка операціе a sondeї). «Μέχρι κενεμβατήσεως». Лкs: (fіг:) греша-лъ, abatepe; saѣ zadapnікъ ostenеалъ.

Κενεολογίη (ἡ), Іоn: în локѣ de κενολογία.

Κενεὸς, ἡ, ὀν, Іоn: поet: în локѣ de κενὸς. [de вnde

Κενεότης (ἡ), Іоn: în локѣ de κενότης.

Κενεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), Іоn: поet: în локѣ de κενόφρων.

Κενεὼν, [κενεὸς] ῶνος (ὁ), поet: (în цен:) deшеартъ distanцъ; къвъвлвtpъ; къпъtв-ръ; борканѣ, ші чл: «Γλαφυρῷ κενεῶνι». Nоn: (vezі ші γλάστρα). 3) (обіч) de-шертвл, ad: пaptea dintpe коаste, ші шол-dвpі, =Λαπάρα.

Κενεώπρησις, εως (ἡ), [κενεὼν, πίμπρημι] вnfлъtвpъ, saѣ înflamaціe a пîntечелвї de жос (прinч: ла каї).

Κενήριον (τὸ), [κενὸς, ἠρίον]=Κενοτάφιον.

Κενοβουλία (ἡ), deшаpтъ (zadapnікъ) кinzвipe, saѣ sfatѣ. [κενὸς, βουλή].

Κενογάμιον (τὸ), вмбpъ (formъ) пвмаї de пвпцъ (пapoдіe de κενοτάφιον). [κενὸς, γάμος].

Κενοδοντίς, ίδος (ἡ), поet: fem: ал лвї κενόδους.

Κενοδοξέω -ῶ, biit: -ήσω, амѣ deшеар-тъ пъpepe despре чева. 2) ізбескѣ deшар-tъ (zadapnікъ) slaвъ. [ші

Κενοδοξία (ἡ), zadapnікъ пъpepe, idee; 2) deшаpтъ slaвъ. [din

Κενόδοξος (ὁ, ἡ), deшeptš, sekš în пъpepiлe, saš ideiлe saлe. 2) Їšвitopš de deшeaptъ, zadapnikъ sлавъ. [κενός, δόξα].

Κενόδους, οντος (ὁ, ἡ), deшeptš (лipsitš) de dinцї. [κενός, ὀδούς].

Κενοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, aлepгš în sekš. [κενός, δρόμος].

Κενοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, osteneskš înzadap. [κενὸς, κόπος].

Κενόκρανος (ὁ, ἡ),=Κενεγκράνιος, [κενός, κρᾶνον].

Κενολογέω -ῶ, вiit: ήσω, вopвeskš sekъtspї, вър̂feskš. [шi

Κενολογία (ἡ), seakъ, zadapnikъ вopвipe, вър̂fipe. [din

Κενολόγος (ὁ,ἡ), вopвitopš în deшeptš, saš de sekъtspї, вър̂fitopš. [κενός, λόγος].

Κενοπάθεια (ἡ), deшepte simцiminte. [шi

Κενοπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, amš zadapniчe, deшepte simцiminte (ne-dedsse лa вpe snš pealš oвїektš). [κενός, πάθος]. [de snde

Κενοπάθημα (τὸ), deшeptš simцimîntš (neвasatš пe pealš oвїektš).

Κενόπρησις, εως, (ἡ), гpeш: în лokš de κενεώπρησις.

Κενορρημοσύνη (ἡ), = Κενολογία. [κενός, ῥῆμα].

Κενὸς, [вezї κεδνός] ἡ, ὸν, deшeptš, sekš; (fir:) zadapnikš, neпssš în лskpape, fъpъ efektš, sekš; (кs цen:) гoлš, лipsitš. «Κενὸς πάντων.» Ksn: «Κενός νοῦ».Ksn: "Κενὸς σφυγμός». Med: sлaвš. (шi aвsoл:) «Τό κενόν». Лks: (шi în лokš de adв:)«Εἰς κενόν». Лks: în deшeptš.

Κενοσοφία (ἡ), seakъ (minчinoasъ) înцeлenчїsne. [din

Κενόσοφος (ὁ, ἡ), deшeptš, nefoлositopš, saš minчinosš înцeлentš, =Δοκησίσοφος. [κενὸς, σοφός[.

Κενοσπουδέω -ῶ, вiit:-ήσω, mъ siлeskš (кs siлinцъ mъ îndeлetniчeкš) în zadapniчe шi nefoлostioapэ лskpspї. [шi

Κενοσπουδία (ἡ), siлinцъ în zъdъpniчїi, deшeptъчїsnї. [din

Κενόσπουδος (ὁ,ἡ), oкsпatš кs siлinцъ în deшapte лskpspї. [κενός, σπουδή]. [de snde

Κενοσπούδως, adв: кs deшaptъ siлinцъ, înzadap.

Κενοταφέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кs ak:) sъвîpшeskš mopmîntaлe цepemonїї în чinstea snsї moptš, тpsпsл кърsїa este aїspea înгpoпatš; înгpoпš în deшeptš mopmîntš. (fir:) «Τὸν βίον κενοταφεῖν». Пл: a тpъi moaptъ вiaцъ, a fi înгpoпatš de вiš. [шi

Κενοτάφιον(τό), deшeptš mopmîntš înълцatš în onoapea вpe snsї moptš în stpeinš пъmîntъ, saš aл кърsїa тpsпš пs s' a гъsit. [din

Κενόταφος (ὁ, ἡ), чinstitš кs deшeptš mopmîntš, saš monsmentš. [κενὸς, τάφος].

Κενότης (ἡ), deшeptъчїsne; (fir:) zъdъpniчie; neînsemnъtate. [κενός].

Κενοτομία (ἡ), гpeш: în лokš de καινοτομία. [mi

Κενοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, гpeш: în лokš καινοτομέω. [κενός, τομή].

Κενοφροσύνη (ἡ), =Ματαιοφροσύνη. [din

Κενόφρων, ονος (ὁ, ἡ), = Ματαιόφρων. [κενὸς. φρήν].

Κενοφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpirš (вopвeskš) înzadap, saš пentps sekъtspї. [шi

Κενοφωνία (ἡ), zadapnikъ stpiгape, seakъ вopвipe, =Κενολογία. [din

Κενόφωνος (ὁ,ἡ), kape stpirъ în sekš,= Κενολόγος. [κενὸς, φωνή].

Κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кs цen: indip:) deшeptš; zлeieskš; гoлeskš, лipseskš de totš. [κενός].

Κένσαι, noet: în лokš de κεντῆσαι, nex: de inf:, [шi

Κέντασε, Dop: noet: în лokš de ἐκέντησε, nex: de xot: aл лsї κεντέω.

Κενταύρειος, α, ον, кsвenitš лa чentaspš, saš лa Xiponš (чent:) (de snde) «Κενταρεία πόα, saš βοτάνη». =Κενταύριον, чentaspa. [шi

Κενταυρίδης, ου (ὁ), fiš de чentaspš. [шi

Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, aл (însшitš) чentaspsлsї; (пpin întind:) гpoвianš, nepodš, neîndemînatikš. [κένταυρος]. [de snde

Κενταυρικῶς, adв: ka snš чentaspš; пpostemte.

Κενταύριον (τὸ), шi Κενταυρὶς, ίδος (ἡ), snš felš de плantъ amapъ, (de aчi) чentaspъ (вsnъ de fpiгspї). [шi

Κενταυρίσκος (ὁ), dim: aл лsї κένταυρος.

Κενταυροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopš de чentaspš. [κένταυρος, κτείνω].

Κενταυρομαχία (ἡ), вътълie asspa чentaspiлop. [κένταυρος, μάχη].

Κενταυροπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: плinš de чentaspї. [κένταυρος, πλῆθος].

Κένταυρος (ὁ). (κεντέω, saš κινέω, ταῦρος] (mitoлoг:) iasmъ, monstps din кaлš, шi omš, = Ἱπποκένταυρος; (Istop:) лoksitopš dintpe msnцiї Tesaлieї Пeлisл шi Osa (snde întiї s' a кsnoskst кълъpia); (etimoл:) =Ταυρελάτης (din чeлe din Tesaлia în вekime лsпte de taspї). 2) (пpin întind:) doвitokosš; neînfpînatš.

Κεντάω, (пap) în лokš de κεντέω -ῶ,

biit: -ήσω, [κοντὸς, saȣ κεὸς] înпȣnгȣ, înвoлdeskȣ, înцenȣ. «Τὸν κλέπτην ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντησε μέλισσα». Ткр: 2) înжȣпгȣ, omopȣ. «Κεντεῖτε, μὴ φείδεσθε». Eȣр: 3) kosȣ flopi, шi чл: пе чева. [de ȣnde

Κέντημα (τὸ), înпȣnsътȣpъ; saȣ op че слȣжеште ла înпȣnцере, saȣ înцепаре, (ad:) пinте, акȣ, волdȣ, шi чл:, (fir:) iȣte dȣpepe; întъpîtътȣpъ. [шi

Κέντησις, εως (ἡ), înпȣnцере, înцепаре, înвoлdipe, шi чл: [шi

Κεντητήριον (τὸ), instpȣmîntȣ de înпȣnцере (fpiгаре, волdȣ, шi чл). [шi

Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, indemînatikȣ ла înпȣnцере, saȣ înцепаре. [шi

Κεντητὸς, ἡ, ὸν, înпȣnsȣ, гъȣpitȣ кȣ волdȣл, шi чл:; кȣsȣtȣ, înпestpiцatȣ npin кȣsътȣpъ de flopi, шi чл: (Еnikt: 39).

Κεντρήεις, εσσα, εν, noet: înapmatȣ кȣ волdȣ, сȣлiцъ, шi чл: [κέντρον].

Κεντρηνεκὴς, έος (ὁ, ἡ); noet: [κέντρον, ἐνέκω] dȣsȣ, saȣ silitȣ a мерџе кȣ волdȣл. «Ἵππος —». Іл: Е. шi Θ.

Κεντρίζω, biit: -ίσω, înпȣnгȣ кȣ волdȣ, înцепȣ; (fir:) întъpîtȣ. [шi

Κεντρίνης, ου (ὁ), ȣnȣ felȣ de insektъ (rîndakȣ, saȣ tpîntopȣ). 2) ȣnȣ felȣ de kitȣ de мape. [шi

Κέντριον (τὸ), dim: ал лȣi [κέντρον], волdiшopȣ. 2) naptea, ȣnde se înвoлdеште калȣл кȣ пinteniі. [de ȣnde

Κεντριόω-ῶ, biit: -ώσω, = Κεντρίζω. 2) = Ἐγκεντρίζω, altoieskȣ.

Κεντρὶς, ίδος (ἡ), = Κέντριον. 2) ȣnȣ felȣ de шаpпе. [шi

Κεντρίσκος (ὁ), ȣnȣ felȣ de пеште de pîȣ. [шi

Κεντρίτης, ου (ὁ), = Κεντρίνης. [κέντρον].

Κεντροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), (matm:) каpe se înвipȣeште înпрежȣpȣл чentpȣлȣi, se sppijinъ пе чentpȣл гpeȣтъцiі sale. [κέντρον, βάρος]. [de ȣnde

Κεντροβαρικὰ (τὰ), kapte, каpe tpakteazъ despre, кȣm съ гъsiaskъ чinева чentpȣл гpeȣтъцiі.

Κεντροδάλητος (ὁ, ἁ), Dop: noet: în локȣ

Κεντροδήλητος, [κέντρον, δηλέω] bîntȣitopȣ, saȣ мȣnчitopȣ de чinева кȣ (saȣ ка) волdȣл. «Ὀδύνη —». Eschl:

Κεντρομυρσίνη (ἡ), ȣnȣ felȣ de копъчелȣ, sпinoasъ mipsinъ. [κέντρον, μυρσίνη]. (vezi ὀξυμυρσίνη).

Κέντρον (τὸ), [κεντέω] волdȣ; rimne; nintine; акȣ (de албinъ, шi чл:); nintine de кокошȣ; nodȣ, okiȣ de лemnȣ, saȣ de мapтȣpȣ; (mtml:) чentpȣ, цelȣ, ad: пȣnktȣл чел maі din miжлокȣл ȣneі fiгȣpі, saȣ корпȣ; (fir:) op че întъpîtъ; кȣвîntȣ atinгътopȣ, шi чл:; шiжлокȣ de a atpaџе dparoste.

Κεντροπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înfirътopȣ de волdȣ, акȣ, шi чл: [κέντρον, πήγνυμι].

Κεντροτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ловitȣ кȣ волdȣл, înвoлditȣ, = Κεντρηνεκὴς. [шi

Κεντρότυπος (ὁ, ἡ), noet: = Κεντροτυπὴς.

Κεντροτύπος (ὁ, ἡ), ловitopȣ, înпȣnгътopȣ кȣ волdȣл, шi чл: [κέντρον, τύπτω].

Κεντροφόρος (ὁ, ἡ), пȣptътopȣ de (înapmatȣ кȣ) волdȣpi înцепътoape. 2) грам: napafpa ал лȣi κεντρηνεκὴς. [κέντρον, φέρω].

Κεντρόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ чева askȣцitȣ ка ȣnȣ волdȣ; înapmezȣ кȣ волdȣpi, сȣлiцe, шi чл: 2) = Κεντέω. 3) (matm:) aшezȣ în чentpȣ. [шi

Κεντρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ каpe ape) волdȣ; askȣцitȣ, rimnosȣ, цenosȣ. [шi

Κέντρων, ωνος (ὁ), (χιτὼν) хаiнъ înпetikatъ din maі мȣлte вȣкъцеле; (de ȣnde) поешъ компȣsъ din вepsȣpi de felȣpiцi noeцi (прекȣм челе zise Ὁμηρόκεντρα), (Fpanц:) centon. 2) (kom:) = Μαστιγίας, omȣ netpeвnikȣ [κέντρον].

Κέντρωσις, εως (ἡ), sȣbst: лȣi κεντρόω; (iap npinч:) aшezape ла чentpȣ. [шi

Κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, гъȣpitȣ кȣ волdȣ, цeanъ, шi чл: 2) înapmatȣ кȣ волdȣ. [κεντρόω].

Κεντυρίων, ωνος (ὁ), [Лat: centurio] sȣtaшȣ.

Κέντωρ, ορος (ὁ), noet: înпȣnгътopȣ, înвoлditopȣ, înцепътopȣ. [κεντέω].

Κένωμα (τὸ), локȣ deшeptȣ, deшeptatȣ; deшeptътȣpъ (лȣкpȣ de npisosȣ). [κενόω].

Κενῶς, adв: în deшeptȣ; (fir:) înzadap. [κενός].

Κένωσις, εως (ἡ), deшeptape. [шi

Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, adȣкътopȣ de deшeptape; (med:) кȣpъцitopȣ de nînteче. [κενόω].

Κεοίμην, noit: ал лȣi κεῖμαι.

Κέονται, noet: în локȣ de κεῖνται.

Κεπφαττελεβώδης, εος (ὁ, ἡ), kom: = Κεπφώδης. [κέπφος, ἀττέλεβος].

Κεπφόομαι -οῦμαι, biit; -ωθήσομαι, мъ amъцeskȣ, мъ moteskȣ лesne ка o...

Κέπφος (ὁ), [în afin: кȣ κοῦφος] o пасъpe de мape foapte лesne de amъцit, (Лat:) sula, din soiȣл кopвiлop de мape (cormoran). 2) (fir:) negioвȣ, лesne de înшeлat. [de ȣnde

Κεπφώδης, εος (ὁ ἡ), asemenea кȣ κέπφος, лesne de amъцit.

Κέρα, noet: în локš de κέραα îm: saš κέραε înd:, ші

Κέρα, noet: în локš de κέραϊ dat: ал лsї κέρας.

Κεβαβάτης, εος (ὁ, ἡ),=Κερεβάτης.

Κεραελκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: tрътъторš npin koapne. «Βοῦς — ». Лкs: (везї ші κεραλκής). [κέρας, ἕλκω].

Κεραία (ἡ), [κέρας] (în џen:) op че este ешітš афаръ ка sнš корнš; (партік:) antena коръвії. (de sнde) «Ἐκ κεραίας διαδραμεῖν». Лsч: a траџе ла sskatš їste; кракsл компassлsї; nічорsл ракsлsї, ші чл:; къпътїїеле лsnei чеї поsъ; semnsл пssš пе zічерї (sпре tonismš, saš ssflape). (de sнde) «Τὸ διὰ πάσης κεραίας διῆκον πικρὸν καὶ νοερόν». Dion: Ал:

Κεραΐζω, [κεραῖς] віїt: -ίσω, жъфšїеskš, хръпеskš, ші чл:; (despre коръвії) гъsреskš, ksфsndš de totš; (despre înssфл:) оморš; (în џen:) пръпъdeskš. «Οἱ λέοντες τὰς καμήλους ἐκεράϊζον μούνας». Ер: (ші пас:) «Τὸ δὲ πλῆθος τῶν νεῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι ἐκεραΐζετο, αἱ μὲν ὑπ' Ἀθηναίων διαφθειρόμεναι, αἱ δὲ ὑπὸ Αἰγινητῶν». Ер: (везї ші κείρω. 2).

Κεραιοῦχος (ὁ, ἡ), [κεραία, ἔχω] (se înџ: κάλως) фsnia, кs каре se sркъ ші se коборъ, saš se înвїрtеште antena коръвії, (алт:) Κεροίαξ. (везї ші πούς).

Κεραίρω, noet: = (saš греш: în локš de) Κεραίω.

Κεραΐς, (a лsнгš) ΐδος (ἡ), верme, saš шоліе роzътоаре de koapne. 2) (фір:) пръпъditoape. 3) оае saš капръ de doї anї, noatinъ. [κέρας].

Κεραϊσμὸς (ὁ), пръпъdіре. [ші

Κεραϊστής, οῦ (ὁ), noet: пръпъditорš; тїлхарš. [κεραΐζω].

Κεραΐτις, ιδος(ἡ), sнš фелš de плантъ= Βούκερας, ші Αἰγόκερας. (везї τῆλις). [κέρας].

Κεραίω, віїt: κεράσω, noet: în локš de κεράννυμι, saš κιρνάω.

Κεραλκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: каре îшї аре toatъ пsтерea în koapne. «Βοῦς — ». Лкs: (везї ші κεραελκής). [κέρας ἀλκή].

Κεραμαῖος, α, ον, =Κεράμειος.

Κεράμβηλον (τὸ), ші Κεράμβηλος (ὁ), ші Κέραμβον (τὸ), în локš de ...

Κεράμβυξ, υκος (ὁ), [κέρας, ἄμβυξ] sнš фелš de rîndакš кs марї koapne. 2) sпеpiitoapea, че пsn пе помї гръdінарії, ші чл:

Κεραμεία (ἡ), мештешsгsл къръміdaрълsї, оларълsї, saš лsкрареа baselor de пъмîntš. 2) поваръ de base de пъмîntš.[ші

Κεραμεικὸς, ἡ, ὸν, =(saš греш: în локš de) Κεραμικός. || (nest: ssbst:) sнš локš, saš sліцъ în Atena înъsntpš ші афаръ din четате. [ші

Κεραμεῖον (τὸ), къръміdърie. [ші

Κεράμειος, α, ον, ші Κεράμεος -οῦς (ὁ, ἡ), фъкsтš de къръміdъ, saš de пъмîntš.

Κεραμεὺς, έως (ὁ), (къръміdaрš, saš оларš. [κέραμος].

Κεραμευτὴς, οῦ (ὁ), (maї nsš) în локš de κεραμεύς. [ші

Κεραμευτικὸς, ἡ, όν, de (saš релатівš кs) къръміdaрš, оларš, saš къръміdърie, олърie. «Κεραμευτική (ἡ), мештешsгsл къръміdърії, saš олърії. [din

Κεραμεύω, віїt: -εύσω, лsкрezš къръміdъ, saš base de пъмîntš. «Τὰ τρυβλία καλῶς κεραμεύει». Apsif: [κέραμος].

Κεραμήϊον (τό), noet: Ion=Κεράμιον.[din.

Κεραμήϊος, η, ον Ion: noet: în локš de κεράμειος.

Κεραμηΐς, ΐδος (ἡ), noet: Ion: fem: ал лsї Κεράμειος.

Κεραμία (ἡ), = (saš греш: în локš de) Κεραμεία.

Κεραμιδόω -ῶ, віїt:-ώσω, акоперš чева кs (saš ка кs) къръміzї. [κεραμίς].

Κεραμικὸς, ἡ, όν, =Κεραμευτικός. [ші

Κεράμινος, η, ον, =Κεράμειος, de лsтš. [ші

Κεράμιον (τό), basš de лsтš; (прінч:) dim: ал лsї κέραμος, къръміжоаръ; saš ал лsї κέραμον, въsчорš de пъмîntš; saš nest: ал лsї...

Κεράμιος, α, ον, = Κεράμειος. [ші

Κεραμὶς, ίδος (ἡ), (adiekt: se înџ: γῆ) =Κεραμῖτις. 2) (ssbst:) (de ачі) къръміdъ. 3)= Κεράμιον. [ші

Κεραμίτης, ου (ὁ), (χοῦς) ші Κεραμῖτις, ιδος (ἡ), (γῆ) пъмîntš, лsтš bsnš de фъкst къръміdъ. [ші

Κέραμον (τό), basš de пъмîntš; (în џen:) basš. (de sнde) «Δεῖπνα κεράμῳ παντὶ χορηγούμενα ἀργυρῷ». At: [κέραμος].

Κεραμοποιὸς (ὁ), =Κεραμεύς. [κέραμος, ποιός].

Κεραμοπωλεῖον (τό), вîнzътopie de къръміdъ, saš de base de пъмîntš. [ші

Κεραμοπωλέω -ῶ, віїt -ήσω, sîntš ...

Κεραμοπώλης, ου (ὁ), вîнzъторš de къръміdъ, saš de base de пъмîntš.[κέραμος, πώλης].

Κέραμος (ὁ), [κεράννυμι, saš ἔρα] пъмîntš de къръміdъ. 2) (овїч) op че basš de пъмîntš (în џen:); (iap партік:) къръмі-

basǎ. 3) поеt: (dѫпе о dіaлекtъ Чіпр:) înkisoape. «Χαλκέῳ δ' ἐνκεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας». Іл: Е. 4) бѫкаtъ de къpъmidъ.

Κεραμουργὸς (ὁ), =Κεραμοποιὸς, ші Κεραμεύς, [κέραμος, ἔργον].

Κεραμόω -ῶ, віit: -ώσω, înвълеskǎ кѫ къpъmidъ. [κέραμος], [de ѫnde

Κεραμωτὸς, ή, ὸν, înвълitǎ кѫ къpъmidъ, saǔ awterпѫtǎ кѫ бѫкъцеле de къpъmidъ. || (sѫbst:) Κεραμωτὸν (τὸ), кopasanǎ, saǔ лoкǎ awterпѫtǎ кǎ кopasanǎ. (vezî ші χλιβανωτόν).

Κεράννυμι, [κεράω] віit:-άσω, (pas:tpe: de кѫ: κεκέρασμαι, ші κέκραμαι, пеx: pas: ἐκράθην) amestекǎ, înпpeѫпǎ (пpінч: doъ лікѫіde, mi maî кѫ seamъ вінǎ ші апъ), потpівеskǎ кѫ amestекаpe; (пpin întind:) topпǎ кѫіва sъ веа; (în цеп:) topпǎ; «Κέρασσε νέκταρ». Od: Е. «Κερῶντας οἶνον». Od: Ω. (ші між:) «Οἴνου κρητῆρα κεράσσατο». Od: Г. (ші кѫ dat:) «Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο». Od: Σ. «Λοῦεν ἐκ τρίποδος κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων». Od: К.

Κεραοξόος (ὁ), поеt: în лoкǎ de κερατοξόος.

Κεραὸς, ή, ὸν, поеt: кopпаtǎ. 2)=Κεράτινος.

Κεραοῦχος (ὁ, ή), поеt: în лoкǎ de κεροῦχος.

Κεράρχης, ου(ὁ), = Κερατάρχης. [de ѫnde

Κεραρχία (ή), =Κεραταρχία.

Κέρας, [în afin: кѫ χάρη, saǔ κείρω]ατος, saǔ αος -ως (τὸ), кopпǎ. «Ἐχόμενος τῶν κεράτων τοῦ κριοῦ». Лкs: 2) (пpin întind:) кopпǎ лѫкpаtǎ (пpin фoкǎ) пепtpѫ кonstpѫкціе de feлѫpite лѫкpѫpî. «Ὀφθαλμοὶ ὡσεὶ κέρα ἕστασαν ἠὲ σίδηρος». Od: Т. «Πύλαι αἱ μὲν κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δὲ ἐλέφαντι». Od: Т. 3) (în цеп:) basǎ фъкѫtǎ de кopпǎ, (іap пaptік:) аpкǎ. «Κέρας ὑγρὸν ἑλὼν, κοίλην τε φαρέτρην». Ткp: «Τοξότα, κέρα ἀγλαέ». Іл: Л. 4) пахаpǎ de кopпǎ, saǔ în fopmъ de кopпǎ. «Καὶ πλήρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας». Sof: 5) ѫпǎ feлǎ de flѫеpǎ, saǔ tpîmвіцъ, (alt:) βυκάνη, кopпǎ, (Фpanц:) cor, saǔ cornet (à bouquin). (de ѫnde κεραύλης). 6) (пеskъp:) ... κέρσιμον. 7) (fir:) op че este ешіtǎ afapъ ка ѫпǎ кopпǎ, къпъtîiǎ, кotǎ ші чл:. «Ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου». Skp: 8) =Κεραία. «Τὰ κέρατα τῆς σελήνης». Лкs: «Τοῦ σταυροῦ τὰ κέρατα». Тpир: 9) ѫпǎ feлǎ de кpeцǎ aл пîpѫлѫî капѫлѫî. (de ѫnde κεροπλάστης; ачі dedѫк ѫпіі ші пе «Κέρα ἀγλαέ». Іл: Л. 10) mînікъ (pѫпtѫpъ) de pîǔ, ші чл:. «Ὠκεανοῖο κέρας». (de ѫnde se ші плъsmѫіa ѫpтъtoape de кoapпе pîѫpіле, ші къ Еpкѫлǎ a smѫлs кopпѫл лѫі Ахелоǔ). 11) аpіпъ de oштіpе. «Ἐπὶ κέρως, «Κατὰ κέρας». Такt: în лiпіе. 12) =Κερατίνη, ѫпǎ feлǎ de sofismъ (vezî σόφισμα). 13) (fir:) tъpіе, пѫtере; ковîpшіpе (Skp:). [de ѫnde

Κεράς, άδος (ή), поеt: fem: aл лѫі κεραός, кopпаtъ. 2)=Κεραΐς.

Κεράς, [κεράω] adв: поеt: amestекat, temперat. «Κερὰς ἠφύσσατο». Sѫid:

Κερασβόλος (ὁ, ή), [κέρας, βάλλω] (dѫпе zіч:) аpѫпкаtǎ, saǔ къzѫtǎ пе кopпǎ; (de ѫnde dѫпpе легѫme) пеfеptǎ (fiind къ цъpanіï кpedeaǔ, къ апевоіе feрвеаǔ кîte se atinцеаǔ de кoapпеле воілоp, пекînd se semъпаǔ); (fir:) вîptosǎ, пemлъdiosǎ. (vezî ші ἀτέραμνος).

Κερασέα, saǔ Κερασία (ή),=Κέρασος. [ші

Κεράσιον (τὸ), череашъ (de ачі). [κέρασος].

Κέρασμα [τὸ], =Κρᾶμα, ші Κρᾶσις, amestекъtѫpъ de лікѫіde, saǔ въѫtѫpъ потpівіtъ пpin amestекаpe. [κεράω].

Κέρασος (ὁ, ші maî пoǔ ή), (pomǔ, de ачі) черешǔ.

Κεράστης, ου (ὁ), (adiект:) кopпаtǎ. «Ἔλαφος —». кѫ кoapпеле de totǎ кpeskѫte. || (sѫbst:) ѫпǎ feлǎ de rîndaкǎ mînкъtopǎ de smokine. 2) ѫпǎ feлǎ de верme pozъtopǎ de лemпǎ. 3) ѫпǎ feлǎ de шapпе ка кѫ кoapпе. [κέρας].

Κεραστής, οῦ (ὁ), amestекъtopǎ, topпъtopǎ de вінǎ, ші чл: [κεράω].

Κεράστις, ιδος (ή), fem: aл лѫі κεράστης.

Κεραστὸς, ή, ὸν, amestекаtǎ (потpівіtǎ пpin amestекаpe). [κεράω].

Κερασφορέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntǎ...

Κερασφόρος (ὁ, ή), пѫpтъtopǎ de кoapпе. [κέρας, φέρω].

Κερατάρχης, ου (ὁ), (takt:) къпitanǎ de 32 елеfanцî. [κέρας, ἄρχω]. [de ѫnde

Κεραταρχία (ή), demnitatea ші tpѫпа de елеfanцî de sѫвt κερατάρχης.

Κεραταύλης, ου (ὁ), = Κεραύλης.

Κερατέα, saǔ Κερατεία, saǔ Κερατία, (pomǔ) poшковǔ. [ші

Κεράτειος (ὁ, ή), = Κεράτινος. saǔ Κερατοειδής. [ші

Κερατίας, ου(ὁ), пѫpтъtopǔ de кoapпе. [ші

Κερατίζω, віit: -ίσω, înпѫпгǎ кѫ кoapпеле; (fir:) isвеskǎ, довоpǎ. «Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν». Skp: [ші

Κερατίνη, ης (ή), (se înц: σάλπιγξ)=Βυ-

κάνη. 2) ɤnɤ felɤ de sofismъ, прin каpe dobedeшte чineва пe protiвnikɤл sъɤ пɤpтъtopɤ de коapne (ad: че n' aĭ пepdɤt, aĭ, коapne n' aĭ пepdɤt, аша dap коapne aĭ). (iap пpinч: fem: ал лɤĭ...

Κεράτινος, η, ον, fъкɤtɤ de копnɤ. «Κερατίνη (înпpeɤnъ шi fъpъ) σάλπιγξ», Лкs: (bezĭ κέρας 5). [шi

Κεράτιον (τὸ), dim: ал лɤĭ κέρας, копniшopɤ. 2) (fir: despre плante] teакъ de semin це. 3) (обiч:) pошковъ. 4) плanta βούκερας (bezĭ ziч:). 5) ɤnɤ felɤ de гpeɤtate, a 3: пapte a обoлɤлɤĭ, (Fpanц:) silique, (Pom: noate de aчi) кpatɤ. [шi

Κερατίς, ίδος (ἡ), = Κερατίνη. [κέρας].

Κερατιστής, οῦ (ὁ), înпɤпгъtopɤ кɤ коapneле. [κερατίζω].

Κερατίτης, ου (ὁ), шi Κερατῖτις, ιδος (ἡ), чел кɤ коapne, (mi Бot:) кɤ teчĭ ка коapneле. «Μήκων—» Dskp: ɤnɤ felɤ de плanтъ = Γλαύκιον. [κέρας]

Κερατογλύφος (ὁ), = Κερατοξόος. [κέρας, γλύφω].

Κερατοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de felɤл (fopma, saɤ лɤчipea) копnɤлɤĭ. 2) sɤnъtopɤ ка копnɤл. (bezĭ κέρας 5). [κέρας, εἶδος].

Κερατοξόος (ὁ, ἡ), чioплitopɤ, лɤкpъtopɤ de коapne; (пaptik:) konstpɤktopɤ de apче din коapne. [κέρας, ξέω].

Κερατοποιὸς (ὁ, ἡ)), гpam: eкsпл: a лɤĭ κερατοξόος. [κέρας, ποιός].

Κερατόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кɤ пiчoape de копnɤ (ка калɤл, цапɤл, шi чл:), гpam: eкsпл: a лɤĭ κεροβάτης. [κέρας, ποῦς].

Κερατουργὸς (ὁ, ἡ), гpam: eкsпл: a лɤĭ κερατοξόος. [κέρας, ἔργον],

Κερατοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, =Κερασφορέω. [din

Κερατοφόρος (ὁ, ἡ), = Κερασφόρος.

Κερατοφυέω, -ῶ, biit: -ήσω, skoцɤ коapne. [din

Κερατοφυής, -έος (ὁ, ἡ), къpбia aɤ eшit коapneле. «Τόν Διόνυσον κερατοφυῆ ἀναπλάττουσιν». At: [κέρας, φυή].

Κερατόφωνος [ὁ, ἡ], чел кɤ гласɤ, sɤnetɤ ка de копnɤ (instp: mɤsik:) «Μάγαδις — ». At: [κέρας, φωνή].

Κερατόω -ῶ, biit: -ώσω, пpeфакɤ în (în bîptoшezɤ ка) копnɤ. [шi

Κερατώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κερατοειδής. [шi

Κερατών, ῶνος (ὁ), алtapɤл лɤĭ Аполонɤ din Delosɤ, клɤditɤ din коapne. [шi

Κερατωνία (ἡ), = Κερατέα. [κέρας].

Κερατῶπις (ἡ), пъpɤtъ ла bedepe ка кɤ кɤ коapne, saɤ ка fъкɤtъ de копnɤ. [κέρας, ὤψ].

Κεραύλης, ου (ὁ), kîntъtopɤ, tpîmbiцъtopɤ кɤ копnɤл. [κέρας, αὐλός].

Κεραύνειος (ὁ, ἡ), = Κεραύνιος. [шi

Κεραυνίας, ου (ὁ), tpъsnitɤ. ||. (sɤbst: se înц: λίθος) ɤnɤ felɤ de пpeцioasъ пiaтpъ (кapе se кpedea, къ fiind къzɤtъ înпpeɤnъ кɤ o sъцeatъ de tpъsnetɤ este бɤnъ de a апъpa de tpъsnetɤ). [шi

Κεραύνιον (τό), dim: ал лɤĭ κεραυνός; (iap пaptik) ɤnɤ semnɤ (алt: ὀβελός), кɤ кape însemnaɤ kpitiчiĭ копɤпteле пasaцe din skpiseле aɤtopiлop. [шi

Κεραύνιος, α, ον, pелatiвɤ кɤ (пpoвenitɤ din, saɤ apmatɤ кɤ) tpъsnete. «Ζεύς—». Лкs: || (sɤbst:) ɤnɤ felɤ de чɤпepкъ, = Ὕδνον (къчĭ кpeшte, пpeкɤm zik, din tpъsnetɤ). [κεραυνός].

Κεραυνοβλής, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: în локɤ de

Κεραυνόβλητος (ὁ, ἡ), isbitɤ de tpъsnetɤ. [κεραυνός, βάλλω].

Κεραυνοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, asbîpлɤ tpъsnete; (stpъm:) лoвeskɤ кɤ, saɤ ка кɤ tpъsnetɤ. [шi

Κεραυνοβολία (ἡ), isbipe de tpъsnetɤ. [шi

Κεραυνοβόλιον (τό), локɤ, ɤnde a къzɤt tpъsnetɤ. 2) къdepe de tpъsnetɤ. [din

Κεραυνόβολος (ὁ, ἡ), (пenɤлt:) asbîpлitopɤ de tpъsnete; (antenenɤлt:) =Κεραυνόβλητος. [κεραυνός, βολή].

Κεραυνοβρόντης, ου (ὁ), noet: tɤnъtopɤ. «Ζεὺς —». Apstf: [κεραυνός, βροντή].

Κεραυνομάχης, ου (ὁ), noet: чел че se бate пpin tpъsnete. [κεραυνός, μάχη].

Κεραυνοπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), [κεραυνός, πλήσσω], =Κεραυνόβλητος.

Κεραυνός, [κείρω, saɤ κέρας, αὔω] tpъsnetɤ, sъцeatъ.

Κεραυνοσκοπεῖον (τό), maшinъ teatpaлъ, пpin кape se bede, ка кɤm ap къdea tpъsnetɤ. 2) локɤл, de ɤnde se обsepbaɤ tpъsneteле; [шi

Κεραυνοσκοπία (ἡ), обsepbape de tpъsnete, шi чea пpintp' însa пpooрочipe saɤ гiчipe de biitopɤ. [κραυνός, σκοπή].

Κεραυνοῦχος (ὁ, ἡ), цiitopɤ în mîinĭ, saɤ stъпînɤ de tpъsnete. [κεραυνός, ἔχω].

Κεραυνοφαής, έος (ὁ, ἡ), noet: лɤminosɤ кɤ лɤчipe de tpъsnetɤ. [κεραυνός, φάος].

Κεραυνοφόρος (ὁ, ἡ), пɤptъtopɤ de tpъsnetɤ. [κεραυνός, φέρω].

Κεραυνόω -ῶ, biit: -ώσω, tpъsneskɤ. [κεραυνός]. [de ɤnde

Κεραύνωσις, εως (ἡ), tpъsnipe.

Κεράω -ῶ, віit: -άσω, (takt:) staŭ în къпътîîлл, saŭ apina oшtipiî. [κέρας].

Κεράω -ῶ, віit: άσω, noet: în локŭ de κεράννυμι.

Κεράω -ῶ, At: în локŭ de κεράσω, віit: ал лъî κεράννυμι.

Κεραῶψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: чел în forмъ de коapne. «Σελήνη —». Manet: [κέρας, ὤψ].

Κερβολέω -ῶ, віit: -ήσω, = Σκερβολέω, шi Κερτομέω. [κῆρ, βάλλω].

Κερδαίνω, віit: κερδανῶ, saŭ κερδήσω, шi miж: κερδήσομαι, (tpe: de къ: κεκέρδηκα, saŭ κεκέρδακα) кîштiгŭ, мъ foloseскŭ; doвîndeскŭ (în de вine, saŭ de ръŭ). [шi

Κερδαλέη (ἡ), вezî κερδαλῆ. [шi

Κερδαλέος, έα, έον, (despre лъкр:) кîштiгосŭ, folositopŭ. 2) (despre oam:) вiклeanŭ, isteцŭ, îndemînatiкŭ в кîштiга. [κέρδος]. [de ъnde

Κερδαλεότης (ἡ), îndeшîнъtate a кîштiга; вiклenie, isteцime.

Κερδαλεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Κερδαλέος (2). [Κερδαλέος, φρήν].

Κερδαλέως, adв: къ кiпŭ кîштiгосŭ; вiклeneшte. [κερδαλέος].

Κερδαλῆ (ἡ), (în kontpакцie din κερδαλέη, se înц: δορά) пieле de вълпe, = Ἀλωπεκῆ. [din

Κερδάλη (ἡ), în локŭ de κερδώ.

Κερδαντὴρ (ὁ), noet: iъвitopŭ de кîштiгŭ. [шi

Κερδαντὸς, ή, όν, пътînчосŭ a se кîштiга. [κερδαίνω].

Κερδάριον (τὸ), dim: ал лъî κέρδος, кîштiцелŭ.

Κερδεία (ἡ), în локŭ de φιλοκέρδεια.

Κερδέμπορος (ὁ), noet: adъкътopŭ de кîштiгŭ ла пегъцътopî. (enit: ал лъî Меркъpiŭ) [κέρδος, ἔμπορος].

Κερδητικὸς, ἡ, όν, грам: ексnл: a лъî κερδαλέος. [neîntp: κερδάω].

Κερδία (ἡ), = Κερδεία.

Κέρδιστος, η, ον, sъnpл:, шi

Κερδίων, ονος (ὁ, ἡ), komnap: (neper:) în локŭ de κερδαλεώτερος, -ώτατος, maî кîштiгосŭ, maî folositopŭ; (despre omŭ) maî вiклeanŭ, maî isteцŭ. «Ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη». Om: [κέρδος].

Κερδογαμέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ însopŭ пentpъ кîштiгŭ. [κέρδος, γάμος].

Κέρδον (τὸ), = Στρουθίον, (Лat:) gerdius. вpaвie.

Κέρδος, [ἔρδω] εος -ους (τὸ), кîштiгŭ, folosŭ (вezî шi ἔργον); noet: вiклenie, ъneltipe de amъцipe, шipetлiкŭ. (maî de мълte-opî ла Im:) «Πολλοὶ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν». Od: Ψ.

Κερδοσυλλέκτης, ου (ὁ), stpîngътopŭ de кîштiгъpî. [κέρδος, συλλέγω].

Κερδοσύνη (ἡ), noet: = Κερδαλεότης. [κέρδος]

Κερδοφόρος (ὁ, ἡ), adъкътopŭ de кîштiгŭ, кîштiгосŭ. [κέρδος, φέρω].

Κερδύφιον (τὸ), dim: ал лъî κέρδος, = Κερδάριον.

Κερδὼ, όος -οῦς (ἡ), вълпe. 2) (pap) вeвepiцъ. [шi

Κερδῷος, α, ον, noet: вiклeanŭ ка вълпea. 2) patponŭ ал кîштiгълъî (în коmepцŭ). «Ἑρμῆς —». Лкs: [κέρδος].

Κέρεα (τὰ), Ion: în локŭ de κέρατα.

Κερεαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Κεραλκής.

Κερέειν, Ion: în локŭ de κερεῖν, віit: de inf: ал лъî κείρω.

Κέρθιος (ὁ), ъnŭ felŭ de пасъpe, каpe se sъie пe копачî, (Fpanц:) grimperau.

Κερκέτης, [κέρκος] ου (ὁ), ъnŭ felŭ de miкъ апкоpъ, че слъжia шi de apmъ în вpeme de înкъlepape în вътълie пe mape. (вezî шi δελφίς).

Κερκίδιον (τό), dim: ал лъî κερκίς.

Κερκιδοποιική, шi Κερκιδοποιητική (ἡ), meшteшъгъл лъî...

Κερκιδοποιὸς (ὁ), fъкътopŭ de sъвeлniце. [κερκίς, ποιός].

Κερκίζω, віit: -ίσω, цесŭ къ sъвeлniцъ; saŭ вatŭ пînзъ къ snatъ. [κερκίς]

Κερκιθαλλὶς, ίδος (ἡ), ъnŭ felŭ de пасъpe (de epodiŭ, saŭ de paцъ selвatiкъ), (Fpanц:) cercelle, saŭ sarcelle. [κερκίς, θάλλω].

Κερκὶς, [κρέκω] ίδος (ἡ), sъвeлniцъ, saŭ snatъ de цесътopŭ; (npin întind:) пînзъ, цесътpъ. «Κερκίδος φωνή». Apst: цесътpa Filomeлiî 2) пieptene de капŭ. 3) (fir:) парŭ; лemnŭ de amestekat, fъкълeцŭ. 4) nanъ de isвit коapdeлe instpъmentaлe mъsiкaлe; saŭ аркъшŭ de вioаpъ, (Тъpч:) misdpanŭ. 5) fлъepъл пiчоpълъî, (Лat:) radius. (вezî шi περόνη). 6) naptea sкаъnelop, saŭ вънчiлop teatpълъî, каpe este eшitъ afapъ ка ъnŭ felŭ de nanъ. 7) (matmt:) линie tpasъ din чentpъ кътpe чepкоferinцъ, saŭ semidiametpъ ал чepкълъî; saŭ (maî пpoвaвiлŭ) paza, че se fopmeaзъ din доъ astfeл de линiî (fiind къ întp' adeвъpŭ sъвeлniцa ape fopmъ de доъ astfeл de paze ъnite în вaseлe лop). 8) ъnŭ felŭ de плonŭ, (Fpanц:) tremble (пentpъ пipamidoasa лъî fopmъ).

Κέρκισις, εως (ἡ), цесepe къ sъвeлni-

*

ца, saŭ вatepe de пînzъ кв snata. [шi

Κερχιστικὴ (ἡ), meштешвгвл цesъtopieĭ. [κερκίζω].

Κερκίων, [κέρκω, saŭ κρέκω] ονος (ἡ), шi Κερκοκορώνη, шi Κερκορώνη (ἡ), вnŭ felŭ de пasъpe stръmвtъtівъ. [κέρκος, κορώνη].

Κερκοπίθηκος (ὁ), maĭmвцъ кв koada лвnгъ. [κέρκος, πίθηκος].

Κέρκος, [κίρκος, saŭ ἕρκος] koada biteлор. 2) (fir:) koada, saŭ mînвша baseлор. 3) вnŭ felŭ de insekтъ вътъmъtoape de віцъ. 4) цenitaлвл mъdвларŭ ал въpвatвsвĭ. (vezĭ шi οὐρά). 5) вnŭ felŭ de nipostie, saŭ skaвnŭ кв tpeĭ пічoape..

Κέρκουρος, saŭ Κερκοῦρος, [κέρκος, κείρω] вnŭ felŭ de вшoapъ кopaвie. 2) вnŭ felŭ de пeшte.

Κερκοφόρος (ὁ, ἡ), чeл кв koadъ. [κέρκος, φέρω].

Κέρκω, poet: пpea pap (npin metat:) în лoкŭ de κρέκω.

Κερκώπειος (ὁ, ἡ), кввenitŭ, însвшitŭ лвĭ [κέρκωψ, vezĭ ziч:]; (npin întind:) aтъцitopŭ, вiклeanŭ.

Κερκώπη (ἡ), вnŭ felŭ de гpeepe, saŭ лъквstъ кв koadъ. [шi

Κερκωπίζω, віit: -ίσω, mъ maĭmвцezŭ; (npin вpm:) mъ віклeneskŭ; saŭ mъ desfрînezŭ de totŭ. [κέρκωψ.].

Κέρκωσίς, εως (ἡ), o вmfлъtвpъ лa гвpa mitpeĭ. [κέρκος].

Κέρκωψ, [mъpit: aл лвĭ κέρκος] ωπος (ὁ), вnŭ felŭ de mape κερκοπίθηκος (vezĭ ziч:); (npin întind:) omŭ віклeanŭ; saŭ desfрînatŭ. 2) = Κερκώπη.

Κέρμα (τὸ), [κείρω] (dвne ziч:) вwкъцiкъ; (oвiч:) monetъ mъpвntъ; (îm:) вanĭ. [de вnde

Κερματίζω, віit: -ίσω, taiŭ în вwкъцeлe; desпapцŭ; (de вnde) skimвŭ mape monetъ în maĭ miчĭ.

Κερμάτιον (τὸ), dim: aл лвĭ κέρμα.

Κερματιστής, οῦ (ὁ), = Κολλυβιστής zapafŭ; (npin întind:) înпpвmвtъtopŭ кв doвîndъ. [κερματίζω].

Κερμοδότης, ου (ὁ), = Κερματιστής. [κέρμα, δύω].

Κέρνος (ὁ), шi Κέρνον, saŭ Κέρνος, εος -ους (τὸ), [κεράννυμι] вnŭ вasŭ лatŭ de пъmîntŭ кв mвлte desпъpцitвpĭ кonpinзъtoape de feлвpite npodвкte aлe пъmîntвлвĭ, чe se пвpta în пapadъ лa цepemoniiлe Κopівanцiлop. (vezĭ Κορύβας.)

Κερνοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ ...

Κερνοφόρος (ὁ, ἡ), пвptъtopŭ de [κέρνος (vezĭ ziч:), шi φέρω].

Κεροβάτης, ου (ὁ), poet: = Κερατόπους. «Πὰν —». Apstf: [κέρας, βαίνω].

Κεροβόας, ου (ὁ), swnъtopŭ кa кopnвл (mвsiкaлŭ instp:). «Αὐλὸς — ». Eпігp: чeл Fpiцianŭ. [κέρας, βοή].

Κερόδετος (ὁ, ἡ), poet: лeгatŭ (fъквtŭ) кв кopnŭ, saŭ koapne. «Τόξον — ». Εвp: [κέρας, δέω].

Κεροειδής, έος (ὁ, ἡ), = Κερατοειδής.

Κερόεις, εσσα, εν, poet: = Κερασφόρος, saŭ Κερατοειδής. «Αὐλὸς —». Кaл: de кopnŭ; saŭ = Κεροβόας; (aввs:) «Ὄχος—». Кaл: кapŭ кв воĭ. [κέρας].

Κεροίαξ, [κέρας, οἴαξ] ακος (ὁ), = Κεραιοῦχος κάλως, fвnia, npin кape se îndpenteazъ antena кopъвiĭ.

Κεροπλάστης, [κέρας, πλάσσω] ου (ὁ), кape fache (îпкpeцeшte) пъpвл кanвлвĭ.

Κερόστρωτος (ὁ, ἡ), aшtepnвtŭ (лвкpatŭ) în felŭ de mosaiкŭ кв nestpiцe шiчĭ вwкъцeлe de кopnŭ. [κέρας, στρώννυμι].

Κεροτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, лoвeskŭ, înпвnгŭ кв koapneлe. [κέρας, τύπτω].

Κερουλκὶς, ίδος (ἡ), poet: tpasъ de koapne. «Αἴξ—» Ткp: (în цen:) fem: aл лвĭ

Κερουλκὸς (ὁ, ἡ), (акt:) = Κεραελκής. 2) tpъгъtopŭ de antena кopъвiĭ. «Κάλως —».Лкs: (vezĭ κεραιοῦχος). 3) tpъгъtopŭ de apкŭ (enit: aл лвĭ Aпoлonŭ). 4) (пas:) tpasŭ, întinsŭ de amîndoъ къпъtîĭeлe. «Τόξον —». Εвp: [κέρας, ἕλκω].

Κερουτίας, ου (ὁ), = Κερατίας; (npin întind:) mîndpв, neaпponiatŭ· [κέρας]. [de вnde

Κερουτιάω -ῶ, віit: -άσω, îmĭ apъtŭ (amepinцŭ кв) koapneлe; (fir:) mъ mîndpeskŭ.

Κερουχίς, ίδος (ἡ), poet: fem: aл лвĭ...

Κεροῦχος (ὁ, ἡ), = Κερασφόρος. 2) = Κεραιοῦχος (κάλως). [κέρας, ἔχω].

Κεροφφόρος (ὁ, ἡ), poet: în лoкŭ de κερασφόρος.

Κερόχρυσος (ὁ, ἡ), чeл кв koapne de aвpŭ, saŭ пoлeite. [κέρας, χρυσός].

Κερόω -ῶ, віit: -ώσω, înкoвoĭв чeвa кa вnŭ кopnŭ, saŭ кa квm ap aвea koapne. «Κερόωσι σελήνην». Ap: [κέρας].

Κέρσαι, poet: пex: de înf: aл лвĭ κείρω.

Κέρσιμον (τὸ), кopnвл, чe se пвne лa къпътîĭвл вndiцeĭ пeskapiлop (шi кa sъ se anepe de dinцiĭ пeшtiлop, шi кa sъ nв se fpîngъ de гpeвtatea лop). [κέρας].

Κερτόμεος (ὁ, ἡ), (пpea pap) în лoкŭ de κερτόμιος.

Κερτομέω -ῶ, віit: -ήσω, atinгŭ лa inimъ

кѕ ворве, окъръскѕ. [κερτόμος]. [de ѕnde

Κερτόμησις, εως (ἡ), ѻкъріре, печinstipe кѕ atinrъtoape ворве.

Κερτομία(ἡ),ворвъ atinrъtoape,окаръ.[ші

Κερτομίας, ου (ὁ), окъріторѕ. [ші

Κερτόμιος, ші Κέρτομος (ὁ, ἡ), поеt: [κῆρ, τέμνω] (пріпч: кѕвіntѕ) atinrъtорѕ, окъріторѕ, sfіmііtорѕ de inimъ. «Κερτομίοις ἐπέεσσιν». Om: (ші ка ѕѕвst:) «Κέρτομα βάζειν». Es: (везі ші δακέθυμος). 2) atръгъторѕ, атъциторѕ. «Χαρὰ («Ἁρμονία) — ». Евр: ші Епігр: «Μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου». (Елі: ін) Ѕѕіd:

Κερχαλέος, η, ον, Ion: (пріпч: despre ѕѕnetѕ) аспръ, гросѕ, ръгѕшітѕ. [din

Κερχάω -ῶ, віit: -ήσω, [κέρχω] ѕkoцѕ ѕѕnetѕ, гласѕ ръгѕшітѕ.

Κερχναλέος, η, ον, Ion: = Κερχαλέος.

Κερχνασμὸς (ὁ), ръгѕшіре. [din

Κερχνάω(έω)-ῶ, віit: -ήσω, = Κερχάω.[ші

Κέρχνη, ης (ἡ), ші Κερχνηΐς, ΐδος (ші ін kontpak:) Κερχνῆς, ῆδος (ἡ), ѕпѕ felѕ de пасъре хръпітоаре (поате din ръгѕшітѕл ѕъѕ гласѕ), (Франц:) crécerelle. (везі κεγχρηΐς ші κίρχος). [din

Κέρχνος (ὁ), [κέρχω] ръгѕшеалъ. 2) (пріп metat: de літеръ)=Κέγχρος, меіѕ; пісіпѕ de metaлікъ мінъ. [de ѕnde

Κερχνόω -ῶ, віit: -ώσω, =Κέρχω, ръгѕшескѕ пе чінева. [ші

Κερχνώδης, εος (ὁ, ἡ), kam ръгѕшітѕ.

Κέρχνωμα (τὸ), (ін цеп:) ѕѕкъчіѕne, віртоші; (партік:) ръгѕшеалъ. 2) nestpiцатъ черкоferinцъ de павъзъ, saѕ de васѕ; (поате) ші чеаркъпѕл ferekatѕ ал monetelop. [ші

Κερχνωτὸς, ὴ, ὸν, пъtimашѕ de ръгѕшеалъ, ръгѕшітѕ; (despre monete) ferekatѕ. [κερχνόω].

Κέρχω, [ін afin; кѕ κάρφω, ші χρέκω] віit: -κέρξω, ѕѕкѕ, інъспрескѕ, інвіртошезѕ; (пріпч: despre гласѕ) ръгѕшескѕ.

Κερχώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κερχνώδης.

Κερῳδὸς (ὁ), = Κεραύλης. [κέρας, ᾠδή].

Κερωνέα, ші Κερωνία (ἡ),=Κερατέα, ші Κερατωνία, рошковѕ.

Κέρωνται, поеt: а 3: ім: перѕ: de між: през: ал ѕѕп: лѕі κεράννυμι.

Κερώνυξ, υχος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ ѕпгіі de корпѕ (копіte). «Πὰν — ». Dionis: [κέρας, ὄνυξ].

Κερωτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, ін локѕ de κερρτυπέω.

Κέσκετο, поеt: ін локѕ de ἔκειτο, а 3: sinr: перѕ: de прел: ал лѕі κεῖμαι.

Κεσκίον (τὸ), кілці, saѕ fѕіорѕ de інѕ.

Κεστὸς, ή, ὄν, поеt: ін локѕ de κεντητός. || (ѕѕвst: se інц: ἱμάς) врі̂ѕ de піеле кѕѕѕtѕ, (ші партік:) famoѕѕл врі̂ѕ ал Венеpii; (de ѕnde ін цеп:) міжлокѕ de atpas фaposte, ліпічіѕ.

Κέστρα, ας (ἡ), = Κέστρον, fpirape. 2) чоканѕ аскѕціtѕ ла ѕпѕ къпътііѕ. (de ѕnde 3) ѕпѕ felѕ de арmъ. 4) ѕпѕ felѕ de пеште=Σφύραινα, (Лаt:) sudis. [de ѕnde

Κεστραῖος (ὁ), =Κεστρεύς. [ші

Κεστρέα (ἡ), Ѕхл: ін локѕ de κέστρα. (пеште). [ші

Κεστρεὺς, έως (ὁ), ѕпѕ felѕ de пеште mape, saѕ de mape, кеfалѕ,=(fiind къ пѕ мъпінкъ карпе, чі se хръпеште кѕ nomолѕ, ші se aflъ totdaѕna кѕ stomaxѕл голѕ, s' а препѕміt) Νῆστις; (de ѕnde fir:) despre оам:) пеѕѕтѕлѕ, лаkomѕ, saѕ mopтѕ de foame. [de ѕnde

Κεστρεύω, віit: -εύσω, sіпtѕ флъміндѕ.

Κεστρινίσκος (ὁ), dim: ал лѕі...

Κεστρῖνος (ὁ), = Κεστρεύς.

Κεστρίτης, ου (ὁ), (οἶνος) вінѕ fъкѕtѕ кѕ планта κέσρον (3). [din

Κέστρον (τὸ), [κεντέω] ѕпѕ instpѕміntѕ de fepѕ (ѕѕлъ, saѕ stpѕпгѕлецѕ) кѕ каре se лѕкреазъ fildешѕл, ші чл: 2) ѕпѕ felѕ de арmъ, (Тѕрч:) кіѕлѕпгѕ. 3)ѕпѕ felѕ de плантъ, (Лаt:) веtoнікъ, (Франц:) bétoine.

Κέστρος (ὁ), = Κέστρον. 2) поадъ інкъ пелегатъ (пеformатъ). 3) аспріме пе лімбъ. 4) = кѕ

Κεστροσφενδόνη (ἡ), ѕпѕ felѕ de машіпъ резвоіаскъ, пріп каре асвірліаѕ съцеці ші пietpe (везі Лів: MB. 65). [κέστρον, σφενδόνη].

Κεστροφύλαξ, ακος (ὁ), пъзіторѕл резвоіештелор машіпе. [κέστρος (4), ші φύλαξ].

Κεστρόω -ῶ, віit: -ώσω, лѕкрезѕ (ѕkoвескѕ, sапѕ) кѕ [κέστρον, вез: зіч:]. 2) fакѕ чева вірfoѕѕ, аскѕціtѕ (ка κέστρον). [de ѕnde

Κέστρωσις, εως (ἡ), ѕъпаре, desemnape пе metaлѕ кѕ instpѕміntѕл κέστρον (везі зіч:). [ші

Κεστρωτὸς, ή, όν, аскѕціtѕ, ші кѕ вірfѕл інтърітѕ пріп фоkѕ. «Ξύλον — ». Esix: паръ кѕ вірfѕл пірлітѕ.

Κευθάνω,(fъръ віit:)поеt: ін локѕ de κεύθω.

Κεῦθμα (τὸ), ші Κευθμὸς (ὁ), поеt: ін локѕ de...

Κευθμὼν, ῶνος (ὁ), поеt: [κεύθω] локѕ аскѕпѕѕ, аскѕпзътоаре; партеа templѕлѕі,

ȣnde nȣ este eptatȣ a intpa чineva; bizȣinъ (кълкȣшȣ) de feapъ; пештеръ; пръnastie; fȣndȣ; ĭadȣ.

Κευθμωνοχαρής, έος (ὁ, ἡ), ĭȣbitopȣ de (netpeкъtopȣ кȣ тълцȣmipe în) локȣpĭ askȣnse, пештеpĭ, шi чл:; saȣ плinȣ de asemenea локȣpĭ. (vezĭ шi Εἰροχαρής). [κευθμὼν, χαίρω].

Κεῦθος, εος -ους (τὸ), noet: =Κευθμών.

Κεύθω, [în afin: кȣ κύω] biit: κεύσω, (nex: ἔκυθον, tpe: de кȣ: în локȣ, de прez: κέκευθα) noet: askȣnzȣ (копpinzȣ) în sinemĭ; (fir:) цiȣ чева askȣnsȣ (sekpetȣ) de чinева; (miж: saȣ nestpъm:) sîntȣ askȣnsȣ (îngpoпatȣ, bîpîtȣ) ȣndeва. «Αἰσχύλον τόδε κεύθει μνῆμα». Επiгp: «Οὐκέτι κεύθετε θυμῷ βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα». Od: Σ. nȣ въ maĭ nȣteцĭ onpi din тълтъ mînкаpe шi въtъpъ. «Ἄλλο μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει». Om: (шi кȣ aк: indip:) «Ὅσσα πεύθομαι, δαήσεαι, οὐδὲ σε κεύσω». Od: Γ. (шi nestpъm:) «Θανὼν κεύθει κάτω δὴ γῆς». Sof: «Μητρὸς δ' ἐν ᾅδου καὶ πατρὸς κεκευθότων». Sof: (шi nas:) «Εἰσόχεν αὐτὸς ἐγὼ ἀΐδι κεύσομαι». Iл: Ψ.

Κεφαλαία (ἡ), tape шi хponiвъ dȣpepe de кanȣ. [шi

Κεφάλαιον (τὸ), papȣ шi noet: saȣ kom: în локȣ de κεφαλή. «Κεφάλαιον ῥαφανῖδος». Apstf: 2) (обiч: npin întind:) вîpfȣ; floapea, naptea чea maĭ алеаsъ (smîntînъ). «Ἐπιτιθέναι ὡσπερεὶ κεφάλαιον τοῖς ἔργοις». Пл: "Ὅτι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν». Пл: kanitaлȣ (de вanĭ) пȣsȣ ла dobîndъ. «Ὡς ἐξὸν μὴ ἀποδιδόναι μήτε τόκον, μήτε κεφάλαιον». Пл:; adȣnъtъpъ (sȣmъ) de maĭ мълte nȣmepe. «Καὶ κεφάλαιον ποιήσας». Tfp: adȣnînd sȣma. 3) (fir:) naptea чea maĭ npinчinaлъ (esenцiaлъ) a вopвipiĭ, adeвъpatъл skonȣ, sfîpшitъл, конклȣsia. «Τὸ κεφάλαιον τῆς ὀργῆς». Лȣч: «Πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων κεφάλαιον ἦν οὐ γινώσκειν, ἔτι шi чл:». Tȣч:; npeskȣptape, saȣ în skȣptȣ копpindepe de челе zise. «Βούλομαι δὲ καὶ ἐν κεφαλαίοις ἐπανελθεῖν τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, ὡς ἂν ὁ ἔπαινος εὐμνημονευτέρως ἔχῃ». Ksn: (de ȣnde) maksimъ, zisъ; (ptp:) = Κοινὸς τόπος. «Ἐν δὲ τούτῳ, (τῷ πρὸς Νικοκλέα λόγῳ) διαλύσας καὶ χωρίσας, καὶ ὥσπερ τὰ λεγόμενα κεφάλαια ποιήσας πειρῶμαι διὰ βραχέων ἕκαστον, ὧν συμβουλεύω, φράζειν». Iskp: «Τῷ κεφαλαιον εἰπόντι ἀντειπεῖν τὸ ἑτέρου ποιητοῦ τινος, εἰ τὴν αὐτὴν εἶπε γνώμην». At: «Ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδῃ». At: (шi în локȣ de adв:) «Κεφάλαιον, «Ἐν («Ἐπὶ) κεφαλαίῳ, «Ἐν κεφαλαίοις, «Ἐπὶ κεφαλαίων». Лкs: în локȣ de κεφαλαιωδῶς, пе skȣptȣ. [шi

Κεφαλαῖος, α, ον, кȣвenitȣ (dedȣsȣ) ла капȣ, saȣ npiвitȣ ка капȣ, însemnъtopȣ; (fir:) esenцiaлȣ, npinчinaлȣ, de къпetenie; (despre кȣвinte) emfantiкȣ, întinъpîtopȣ. [κεφαλή]. [de ȣnde

Κεφαλαιόω -ῶ, biit: ώσω, împapцȣ în капеte; stpînгȣ întp' o sȣmъ; daȣ кȣ sokoteaлa; spȣĭȣ пе skȣptȣ; npiвeskȣ ȣnȣ лȣкpȣ în челе maĭ de къпetenie a ле лȣĭ. [шi

Κεφαλαιώδης, εος (ὁ,ἡ), eksпȣsȣ în npeskȣptape. [de ȣnde

Κεφαλαιωδῶς, adв: în капеte, пе skȣptȣ, în npeskȣptape.

Κεφαλαίωμα (τὸ), adȣnъtъpъ întp'o sȣmъ, totaлȣл deoseвitелор kîtimĭ. [κεφαλαιόω].

Κεφαλαλγέω -ῶ, biit: -ήσω, amȣ dȣpepe de капȣ. [din

Κεφαλαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), пътimaшȣ (saȣ npiчinȣitopȣ) de dȣpepe de капȣ. «Ὁ Φοῖνιξ κεφαλαλγής». Ksn: [κεφαλὴ, ἄλγος]. [de ȣnde

Κεφαλαλγία (ἡ), dȣpepe de капȣ. [шi

Κεφαλαλγικὸς, ἡ, όν, sȣпȣsȣ ла dȣpepe de капȣ.

Κεφαλαργὴς, Κεφαλαργία, =Κεφαλαλγὴς, -γία, At: (maĭ noȣ).

Κεφαλὴ (ἡ), [în afin: кȣ κύπελλον] капȣ. «Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Om: «Ἀλγέω τὰν κεφαλάν». Tкp: «Νευστάζων κεφαλῇ». Tкp: «Εἰς κεφαλὴν σοι». Apstf: în înцел: de вlestemȣ, съ 'цĭ вie ла капȣ. «Κατὰ κεφαλὴν». neste капȣ. «Μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν». Dm: a nȣ мepцe neste капȣ (a nȣ алерга) îndatъ ла жȣdiкъtopie. 2) naptea din sȣs, вîpfȣл op къpȣĭa лȣкpȣ. «Αἴξ, ἅτις ὑπὲρ κεφαλῆς ἀεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ». Tкp: îл ȣmnле кȣ лanțe nînъ dъ пе din afapъ «Κατὰ κεφαλὴν τὸ τεῖχος τῆς ἀκροπόλεως διώρυττον». Ksn: (vezĭ шi ἄκρα). 3) (npin întind:) fie-каpe omȣ, insȣ, indiвiдȣ, капȣ. «Ἠθείη («Φίλη) κεφαλή». npea ĭȣbite. «Κακὴ κεφαλή». Лкs: (шi adв:) «Κατὰ κεφαλὴν». Лкs: кȣ капȣл în жos, saȣ neste капȣ. 4) вiaцa, fiinцa omȣлȣĭ «Παρθέμενοι κεφαλάς». Od: B. пȣindȣ 'шĭ капȣл, (ad:) вiaцa în npimeжdie. «Κεφαλῆ περιδείδια». Iл: P. 5) (fir:) în локȣ de κεφάλαιον, naptea чea maĭ de къпetenie a ȣneĭ npiчinĭ; adȣnъtъpъ de maĭ мȣлte kîtimĭ; конклȣsie, шi чл:

Κεφαληγερέτης, ου (ὁ), kom: enit: al лȣĭ

Περίκλεῦ (ком: пароd: din Νεφεληγερέτης). [κεφαλή, ἀγείρω].

Κεφαληδὸν, adв: noet: în формъ de капъ, saъ капеte. [ші

Κεφαλήτης, ου (ὁ), (поate греш:) în локъ de κεφαλίτης. [ші

Κεφαλίζω, віit: -ίσω, = Κεφαλαιόω, adъnъ ѕъma. [ші

Κεφαλικὸς, ή, ὸν, de капъ. «Φάρμακον —». Med: ъънъ de дърере de капъ. 2) atingъtорѣ de капъ (de віацъ). [κεφαλή]. [de ънde

Κεφαλικῶς, adв: къ nedeanсъ de капъ, къ moapte.

Κεφαλίνη (ή), партеа чеа маї din жоs a лimbeї de лimгъ înrigitoape.

Κεφαλῖνος (ὁ), ънъ fелъ de кеfалъ, (алт:) βλεψίας. [ші

Κεφάλιον (τὸ), dim: ал лъї κεφαλή, къпшоръ. 2) капъ de колоапъ. [ші

Κεφαλὶς, ίδος (ή), (npinч:) dim: ал лъї κεφαλή, къпъцioаръ. «Σκορόδου — ». Лкs: 2) (fig:) вîрfъ, партеа de sъs; înчепътъ. «Βιβλίου—». Skp: «Ἐμβάδος — ». ботъл înкълцъmintеї. (везї ші γλῶσσα). 3) (npin înтind:) легъtърх de капъ. 4) = Κεροίαξ. «Κεφαλίδας ἐξῆπτον ἑκάστης νεὼς, καὶ οὕτως ἀνείλκυσαν αὐτὰς τεταρσωμένας» Полieп: [κεφαλή].

Κεφαλισμὸς (ὁ), [κεφαλίζω] îmmълцiреа ънiмiлор, saъ табла Пitagoрiкъ.

Κεφαλίτης, ου (ὁ), (λίθος) пiатръ ашезатъ în колцъл zidълъї. [ші

Κεφαλιῶται (οἱ), четъцenії чеї маї de фрънte, фрънташї. [κεφαλή].

Κεφαλοβαρὴς, έος (ὁ, ή), (nas:) греъ de капъ; (акт:] adъкъторъ de греъtate ла капъ. [κεφαλή, βάρος].

Κεφαλοδέσμιον (τὸ), ші Κεφαλόδεσμος (ὁ), легътъръ de капъ. [κεφαλή, δεσμός].

Κεφαλοειδὴς, έος (ὁ, ή), формаtъ în fелъл капълъї. [κεφαλή, εἶδος].

Κεφαλόθλαστος (ὁ, ή), чел къ капъл ѕпаrtъ. «Κεφαλόθλαστα (τά), рапеле капълъї din ловitърї. [κεφαλή, θλάω].

Κεφαλοχρούστης, ου (ὁ), каре бate ла капъ. «Οἶνος —». Dskp: ‖. (ѕъbѕt:) ънъ fелъ de пъiанжinъ, = Κρανοκολάπτης. [κεφαλή, κρούω].

Κεφαλόμακτρον (τό), штергаръ de (ѕъdoape de) капъ. [κεφαλή, μάκτρον].

Κεφαλόρριζος (ὁ, ή), (віт:) чел къ ръdъчinъ în форма капълъї. [κεφαλή, ῥίζα].

Κέφαλος (ὁ), (npinч:) къпъцinoѕъ, мape ла капъ: (de ънde ѕъbѕt:) кеfалъ (пеште). [κεφαλή].

Κεφαλοτομέω-ῶ, віit: -ήσω, таїъ капъл. [ші

Κεφαλοτόμος (ὁ, ή), тъiеtоръ de капъ. «Πέλεκυς — ». Лкs: [κεφαλή, τομή].

Κεφαλώδης, εος (ὁ, ή), = Κεφαλοειδής. [ші

Κεφαλωτὸς, ή, όν, чел къ къпъцinъ, saъ în формъ de капъ. «Πράσον —». Цеопп: [κεφαλή].

Κεχαλασμένως, [χαλάω] adв: (de партч:) слъвit, neîntins.

Κέχανδα, noet: tpe: de къ: ал лъї χανδάνω.

Κεχάνια (τὰ), [χαίνω] smokine кръпate, saъ къскate.

Κεχάρηκα, акт: ші κεχάρημαι, пас: tpe: de къ: ал лъї χαίρω.

Κεχαρησέμεν, noet: în локъ de χαιρήσειν, віit: de inf:, ші

Κεχαρηώς, noet: în локъ de κεχαρηκώς, tpe: de къ: ал партч: лъї χαίρω.

Κεχαρισμένος, η, ον, (компар: -ώτερος, ѕъпрл: -ώτατος) npinч: tpe; de къ: de партч: ал лъї χαρίζομαι. ‖ (ка adieкт:) грациоѕъ, плъкътъ. [de ънde

Κεχαρισμένως, adв: къ кiпъ грациоѕъ, плъкътъ.

Κεχαριτωμένως, [χαριτόω] adв: (de партч:) =Κεχαρισμένως.

Κεχαροίατο, noet: în локъ de κεχάροιντο, a 3: îm: neps: de між: tpe: de къ: saъ de між: nex: ал noft:, ші

Κεχάροντο, noet: în локъ de ἐχάροντο, a 3: îm: neps: de між: nex: ал хоt: χαίρω.

Κέχηνα, між: tpe: de къ: ал лъї χαίνω. [de ънde

Κεχηναῖος, α, ον, ком: чел че ѕe вiтъ къ гъра къскатъ, гъръ-каскъ, (пароd: лъї Ἀθηναῖος). [ші

Κεχηνότως, adв: (de партч:) къ гъра къскатъ.

Κέχλαδα, між: tpe: de къ: ал лъї χλάζω.

Κέχλιδα між: tpe: de къ: ал лъї χλιδάω.

Κέχρημαι, tpe: de къ: ал лъї χράομαι, ші ал лъї κίχραμαι.

Κέχυμαι, пас: tpe: de къ: ал лъї χέω.

Κεχωρίδαται, Ion; în локъ de κεχωρισμένοι εἰσὶ, a 3: îm: neps: de пас: tpe: de къ: ал лъї χωρίζω.

Κέχωσμαι, пас: tpe: de къ: ал лъї χώννυμι.

Κέω, (фъръ віit:) noet: în локъ de κείω; мъ дъкъ ѕъ мъ кълкъ.

Κέω, saъ Κείω, noet: în локъ de κεάζω.

Κῆ, Ion: în локъ de πῆ, saъ поï. ‖ Κη (енгл:) în локъ de που.

Κῆαι, nex: de înf: ші κῆαι, a 3: ѕinг:

пєрѕ: de пех: ал поѕt:, ші

Κηάμενος, поеt: між: пех: de партч: ал лѕї καίω.

Κῆβος (ὁ), ѕпѕ felѕ de maїmѕцъ din ѕoїѕл лѕї κερκοπίθηκος, ѕemпека.

Κηγὼ, ші (maї 'nainte de вокалъ) Κηγὼν, Dop: în локѕ de κἀγώ.

Κηδαίνω, віit: -ανῶ, поеt: în локѕ de κήδομαι.

Κηδεία (ἡ), [κηδεύω] îngrіжіre (прінч:) de mоptѕ, înгропъчїѕне. 2) кѕѕкріе.

Κήδειος (ὁ, ἡ), [κῆδος] вреднікѕ de îngrіжіt, ѕѕвіtѕ. «Κασίγνητος — ». Іл: Т. (везї ші κεδνός). 2) de рѕдъ, fаміліарѕ. «Θρίξ — ». Esхл: 3) каре чере (saѕ se face кѕ) îngrіжіре, siлінцъ. «Κήδειοι τροφαὶ παίδων». Евр:

Κηδεμονεὺς, έως (ὁ), поеt: în локѕ de κηδεμών. [ші

Κηδεμονία (ἡ), tреава, лѕкрѕл пѕрtъtoрѕлѕї de гріжъ, епітропѕлѕї, ші чл: [ші

Κηδεμονικὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, кѕвеніtѕ, înѕѕшіtѕ îngrіжіtoрѕлѕї; îndeminatікѕ ла îngrіжіре, ші чл:. [din

Κηδεμὼν, ὄνος (ὁ), [κήδομαι] пѕрtъtoрѕ de гріжъ, протектoрѕ, епіstatѕ; епітропѕ (de sîрманѕ); îngrіжіtoрѕ de înгропъчїѕнеа mорtѕлѕї. 2) = Κηδεστής, цінере, рѕдъ din кѕѕкріе; (прін întind:) fаміліарѕ.

Κήδεος (ὁ, ἡ), Ion: în локѕ de κήδειος.

Κήδεσαι, поеt: а 2: sinг: пєрѕ: de між: пех: ал порѕпч: лѕї κηδέω.

Κηδεστής, οῦ (ὁ), рѕдъ din кѕѕкріе, цінере, ші чл: [κηδέω]. [de ѕнде

Κηδεστία (ἡ), рѕдеnіе din кѕѕкріе. [ші

Κηδεστικὸς, ἡ, ὸν, релатівѕ кѕ рѕдъ, saѕ рѕдеnіе din кѕѕкріе. [ші

Κηδέστρια (ἡ), fem: ал кѕї κηδεστής, ѕоакръ, кѕѕкръ, кѕmnatъ, ші чл:

Κηδέστωρ, ορος, поеt: în локѕ de κηδεμών.

Κήδευμα (τὸ), = Κῆδος, îngrіжіре, siлінцъ. 2)=Κηδεία, înгропъчїѕне de mоptѕ. 3) = Κηδεστία. 4) поеt: în локѕ de κηδεστής. «Ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως». Sof: [ші

Κηδευτής, οῦ (ὁ), =Κηδεμών, înгропъtoрѕ de mоptѕ. 2)=Κηδεστής. [din

Κηδεύω, віit: -εύσω, (кѕ ак:) îngrіжеѕкѕ, каѕtѕ; îndeплінеѕкѕ а ле înгропъчїѕніі mорtѕлѕї. 2) кѕѕѕtoреѕкѕ (кѕ dat: saѕ fъръ казѕ); înкѕѕкреѕкѕ. «Τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ». Esхл: а se înкѕѕкрі чінева кѕ чеї de о потрівъ кѕ sine este foapte віne. [ші

Κηδέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: =Κήδω.

Κηδίστατος, (поаtе греш:) în локѕ de Κήδιστος, η, ον, ѕѕпрл:, ші

Κηδίων, ονος (ὁ, ἡ), компар: (перег:) а лѕї κήδειος, foapte ѕѕвіtѕ; преа fаміліарѕ.

Κήδομαι, везї κήδω.

Κῆδος, εος -ους (τὸ), (поеt: ші арх:) [κήδω] пѕрtаре de гріжъ; rîndipe, неліnіште; tрisteцъ; (de ѕnde овіч:) жале de mоptѕ; (прін întind:) înгропъчїѕне. 2) (прін întînd:) кѕѕкріе. «Κῆδος συνάπτειν». Пл: [de ѕnde

Κηδοσύνη (ἡ), поеt: = Κῆδος, некаzѕ, неліnіште, гріжъ. [ші

Κηδόσυνος (ὁ,ἡ), поеt: îngrіжаtѕ; saѕ îndeminatікѕ а пѕрtа de гріжъ,а кѕѕtа de чева.

Κήδω, віit: κηδήσω, saѕ κεκαδήσω, (між: tpe: de кѕ: în локѕ de през: κέκηδα, пех: ἐκέκαδον) поеt: вагѕ în гріжъ, пѕїѕ пе rîndѕрї, неліnіштеѕкѕ, некъжеѕкѕ; ваtъmѕ. «Χειμὼν μῆλα κήδει». Іл: Ξ. (ші між:) «Πᾶσα κέκηδε πόλις πόθῳ.». Тгп: 2) (кѕ цен: indір:) ліпѕеѕкѕ пе чінева de чева. «Πολλεὺς τόδε τόξον κεκαδήσει ψυχῆς». Od: Φ. || (між:)sîntѕ în неліnіште, îngrіжаtѕ деѕпре чева,пoрtѕ гріжа. «Οὐκέτι Δαναῶν ὀλλυμένων κεκαδησόμεθα». Іл: Θ. «Κηδόμενοι ἀθανάτων αὐτοί πλέον ἔχουσι βροτοί». Епгр: чіnѕtіnd, adopînd. [везї χάζω].

Κήδωκε Dop: în локѕ de καὶ ἔδωκε.

Κηδωλὸς, [κῆδος] ἡ, ὸν, поеt: în локѕ de κηδόμενος, saѕ κηδεμών.

Κῆεν поеt: în локѕ de ἔκαιεν.

Κηθάριον, ші Κηθίδιον (τό), dim: ал лѕї

Κήθιον(τὸ), ші Κηθίς [χάω, χανδάνω], ἰδος (ἡ),васѕ, în каре se пѕнеаѕ воtѕріле (везї κημός); ѕпѕ васѕ înплеtіtѕ, în каре вѣгînd zарeле (în жокѕл кѕвелор) ле клъtіаѕ maї 'nainte de а ле арѕнка,(францѕ:) Cornet.

Κὴκ, Dop: (în контрак:) în локѕ de καί ἐκ.

Κῆκα, Dop: (în контрак:) în локѕ de καὶ αἶκα.

Κηκάζω, віit: -άσω, поеt: окъръѕкѕ, înжѕрѕ. [din

Κηκάς [κακός], άδος (ἡ), Ion: поеt: рѣа, вѣtъmъtoаре. «Γλῶσσα-», Кал: окърîtoаре.

Κηκασμός (ὁ), поеt: [κηκάζω] înжѕрътѕ-ръ, окърîtѕръ.

Κηκίβαλος (ὁ), ѕпѕ продѕкtѕ de mаре, midie.

Κηκίδιον (τὸ), dim: ал лѕї κηκίς.

Κηκιδοφόρος (ο, ἡ), [κηκίς, φέρω] продѕкъtoрѕ de.

Κηκίς (ἡ), гогоаші de pistікѕ (че se

fаче пе stежарĭ шi алцi копачi). «Κυπαρισσίνη —». Тfр: = Κυπαρισσόμηλον. 2) (проп: шi поет:) ресъfлатъл аьърĭ, saŭ ъmeзеалъ. «Πορφύρας —». Esхл: ъкъл пърпъреi- [de ънde

Κηκίω, biit: -ίσω, поет: (despre ъmeзелi) пiшteskŭ, isворъskŭ; (despre fъmŭ) esŭ. «Κήκιε λιγνὺς θυέων». Апл: «Αἷμα κηκίον». Sof: «Ἀφρῷ ἐκήκιεν ἅλμη». Апл: (шi шiж:) «Αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων». Sof:

Κηλαίνω, biit: κηλήσω, поет: =Κηλέω.

Κηλὰς, [κηλίς] άδος (ἡ), (ἡμέρα) zi нороасъ, de еарнъ; норŭ превеstiторŭ de вintŭ, ъskatŭ; капръ къ гълвенiчоасъ, saŭ нороасъ патъ пе fрънte. (везi шi κνηκίς).

Κήλας, [κήλη] α (ὁ), ънŭ felŭ de пасъре, = Πελεκάν.

Κηλάστρα (ἡ), шi Κήλαστρον (τό), [κῆλον] ънŭ felŭ de плантъ totdаъна înверzitъ. (везi шi κόνναρος).

Κήλειος, шi Κήλεος (ὁ, ἡ), поет: [καίω] арзъторŭ, fлъкъросŭ, saŭ лъminosŭ.

Κελέστης, ου (ὁ), =Κηλητής, атъцiторŭ, fермекъторŭ. [din

Κηλέω -ῶ, biit: -ήσω, (în afin: къ κήλεος] атрагŭ, înдълчеskŭ; (прiнч: прiн deskîntiче) fермекŭ; (прiн ърm:) astîmпърŭ, кътпътеzŭ (везi шi θεραπεύω), mînгîiŭ; потолеskŭ ор че тървъраре; атрагŭ (ла воiнца mea); атъцеskŭ, momeskŭ.

Κήλη (ἡ), [χαλάω]. (în ген:) ъmfлътъръ; (iар партiк:) въtътътъръ, saŭ вошороцiе.

Κηληδὼν, όνος (ἡ), поет: siренъ; (прiн întind:) лiпiчiŭ, тiжлокŭ de атрас дра-гоstе. [шi

Κηληθμὸς (ὁ), поет: în локŭ de κήλησις, fермекаре; saŭ ъimiре din преа мълтъ плъчере. [шi

Κήληθρον (τὸ), =Θέλγητρον. [шi

Κηλήκτας, α (ὁ), Dор: în локŭ de κηλητής. [шi

Κήλημα (τὸ), =Θέλγητρον. [шi

Κήλησις, εως (ἡ), атрацере de плъчере, fермекаре; momiре. [шi

Κηλήτειρα (ἡ), поет: fem: ал лъi...

Κηλητὴρ (ὁ), поет: în локŭ de κηλητής. [κηλέω]. [de ънde

Κηλητήριον (τὸ), тiжлокŭ de атрацере прiн плъчере, = Θέλγητρον. (iар прiнч: неът: ал лъi...

Κηλητήριος, α, ον, =Κηλητικός.

Κηλητής, οῦ (ὁ), атрагъторŭ прiн плъчере; (прiн ърm:) mînгîiторŭ, потолiторŭ de тiхнiре, шi чл:; fермекъторŭ, momiторŭ, атъцiторŭ, шi чл: [κηλέω].

Κηλήτης, ου (ὁ), въtътatŭ, вошорогŭ. [κήλη].

Κηλητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ а атраце плъчереа къiва, а fермека, шi чл:. [шi

Κηλήτωρ, ορος (ὁ), поет: = Κηλητής. [κηλέω].

Κηλιδιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntŭ пътatŭ.[шi

Κηλιδόω -ῶ, biit: -ώσω, пътеzŭ. [κηλίς]. [de ънde

Κηλιδωτὸς, ἡ, όν, пътatŭ.

Κηλὶς, ίδος (ἡ), [καίω] патъ, (Търч:) лiкеа; (fiг:) поносŭ, невinste; (ъне-орi) ранъ. «Βροτοφθόρους κηλῖδας». Esхл:

Κῆλον (τὸ), Ion: în локŭ de κᾶλον, лемнŭ (de арs); (прiн întind:) съцеатъ; saŭ ланче; (fiг:) «Ἡελίου χρύσεα κῆλα». Епгр: разеле. 2) (în Пind: Пit: А. 21) =Θέλγητρον.

Κηλόνειον (ήιον), греш: în локŭ de Κηλώνειον.

Κηλοτομία (ἡ), тъiере (операцiе хiрърц:) de ъmfлътъръ de вошорогŭ. [din

Κηλοτόμος (ὁ, ἡ), [κήλη, τομή] тъiеторŭ (хiрърг операторŭ) de ъmfлътъръ de вошорогŭ.

Κηλόω -ῶ, biit: -ώσω, поет: пîржолеskŭ, арзŭ de totŭ. [κῆλον]. 2) =Κηλέω. 3) =Ὀχεύω, шi Βατεύω. [din

Κήλων, [κήλη] ωνος (ὁ), (прiнч: asinŭ) армъсарŭ; (fiг: despre omŭ) desfrînatŭ în тръпешiĭ înпреънърi. 2) [κῆλον] = къ

Κηλώνειον, шi Κηλώνιον (τὸ), [κήλων 2] кътпънъ de машинъ de skos апъ din пъцŭ. [din

Κηλωνεύω, biit: -εύσω, skoцŭ апъ din пъцŭ къ (saŭ ка кŭ) кътпънъ; ашеzŭ чева ка о кътпънъ de пъцŭ.

Κηλωνήϊον (τὸ), Ion: în локŭ de κηλώνειον.

Κηλώνιον (τὸ),=Κηλώνειον.

Κηλωστὸς, (поate κηλωτὸς) ἡ, ὸν, поет: [κηλόω 3] чел de кървъшiе. «Νυμφεῖα κηλωστά». Лкs: stabiliminte de кървъшiе.

Κἠμαυτὸν, Dор: (în контрак:) în локŭ de καὶ ἐμαυτόν.

Κἠμὲ, Dор: (în контрак:) în локŭ de καὶ ἐμέ.

Κῆμος (ὁ), ънŭ felŭ de maцiкъ плантъ.

Κημὸς (ὁ), [χάω] кошŭ de пеште конoidŭ, вîрfosŭ. 2) înвелiшъл жъdiкъtoре-штеi ърне, прiн каре se арънкаŭ întр' însa воtъpiле. (везi шi κηθίς). 3) кънъstръл (saŭ трaista) калълъi. 4) ънŭ felŭ de femeiaskъ подоабъ. [de ънde

Κημόω -ῶ, biit: -ώσω, пыіѣ кыпъstpѣ în гѣра калѣлѣї. [de ѣnde

Κήμωσις, εως (ἡ), пѣnepe de кыпъstpѣ în гѣра калѣлѣї.

Κὴν, Dop: în локѣ de καὶ ἐν; ші κὴν, Dop: în локѣ de καὶ ἄν.

Κῆνος, η, ον, Еол: în локѣ de κεῖνος, ἐκεῖνος.

Κῆνσος (ὁ), [Лаt: census] tpibѣtѣ плъtitѣ de капѣ dѣпе прецѣл аверії sale.

Κὴξ, κηκὸς (ἡ), ѣnѣ feлѣ de пasъpe de mape (алt: κήϋξ).

Κῆξαπίνης, Dop: (în kontpak:) în локѣ de καὶ ἐξαπίνης.

Κήομεν, поеt: în локѣ de κήωμεν, îm: 1: neps: de nex: 1: de sѣп: ал лѣї καίω.

Κηπαῖος, α, ον, atînгъtopѣ de, pesъpitѣ în, saѣ dѣкъtopѣ ла гpъdinъ. ‖ (sѣbst:) ѣnѣ feлѣ de плantъ, (Fpanц:) orpin, ка eap-ba гpasъ de гpъdinъ. [κῆπος].

Κῆπε, Dop: (în kontpak:) în локѣ de καὶ εἶπε.

Κῆπεὶ, Κῆπειτα, Dop: (în kontpak:) în локѣ de καὶ ἐπεὶ, καὶ ἔπειτα.

Κηπεία (ἡ), =Κηπουρία, кѣлtibape de гpъdinъ, гpъdinъpie. [ші

Κήπευμα (τὸ), плantъ sъditъ ші кѣл-tibatъ în гpъdinъ. [ші

Κηπεὺς, έως (ὁ), =Κηπουρός. [ші

Κηπεύσιμος (ὁ), пѣtinчosѣ a se кѣлtiba în гpъdinъ. [ші

Κηπευτὴς, οῦ (ὁ), = Κηπεὺς, ші Κηπουρός. [ші

Κηπευτὸς, ἡ, ὸν, кѣлtibatѣ în гpъdinъ.[din

Κηπεύω, biit: -εύσω, sъdeskѣ, ші кѣлtibѣ плante în гpъdinъ; saѣ кaѣtѣ de гpъdinъ, ка гpъdinъpѣ. [κῆπος].

Κῆπὶ, Dop: (în kontpak:) în локѣ de καὶ ἐπί.

Κηπίδιον (τὸ), dim: ал лѣї κῆπος.

Κήπιον (τὸ), =Κηπίδιον. 2) (fir:) ѣnѣ feлѣ de tѣnsѣpъ ші гъteaлъ a пъpѣлѣї капѣлѣї. [κῆπος].

Κηποκόμας, α (ὁ), Dop: în локѣ de κηποκόμης, чел кѣ пъpѣл tѣnsѣ în fopmъ de гpъdinъ. [κῆπος, κόμη].

Κηποκόμος (ὁ), [κῆπος, κομέω] = Κηπουρὸς, îngpіжitopѣ de гpъdinъ.

Κηπολόγος (ὁ), вopbitopѣ, înвъцъtopѣ în гpъdinъ (enit: ал лѣї Епікѣpѣ). [κῆπος, λέγω].

Κηποποιία (ἡ), faчepe (fopmape) de гpъdinъ. [κῆπος, ποιός].

Κῆπος (ὁ), гpъdinъ. «Κῆπος Ἀδώνιδος». Sxл: Ткp: кошѣ, saѣ гnastpъ кѣ eapbъ ші fлopї sъdite în feлѣ de гpъdinъ ла sepbъtoapea лѣї Adonisѣ. «Οἱ ἀπὸ τῶν κήπων». Лкs: Епікѣpeniї. 2) (fir:) ѣnѣ feлѣ de tѣnsѣpъ, saѣ fopmape de пъpѣл капѣлѣї. 3) naptea цenitaлъ femeiaskъ (de ѣnde μανιόκηπος). 4) =Κῆβος, ѣnѣ feлѣ de κερκοπίθηκος. (bezї ziч:).

Κηποτάφιον (τὸ), mopmîntѣ în гpъdinъ. [κῆπος, τάφος].

Κηπουργία (ἡ), = Κηπουρία. [ші

Κηπουργικὸς, ἡ, ὸν, = Κηπουρικός. [κῆπος, ἔργον].

Κηπουρέω -ῶ, biit: -ήσω, кѣлtibѣ гpъdinъ, sіntѣ гpъdinapѣ. [ші

Κηπουρία (ἡ), tpeaba гpъdinapѣлѣї. [ші

Κηπουρικὸς, ἡ, ὸν, atînгъtopѣ de гpъdinъ, saѣ de гpъdinъpie. [din

Κηπουρὸς (ὁ), [κῆπος, οὖρος] кѣлtibъtopѣ de гpъdinъ, гpъdinapѣ.

Κηποφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopѣ (enistatѣ) de гpъdinъ. [κῆπος, φύλαξ].

Κηπωρέω -ῶ, Κηπωρία, Κηπωρικὸς, Κηπωρὸς [κῆπος, ὥρα], = Κηπουρέω, ші чл:

Κὴρ, [κείρω] κηρὸς (ἡ), peastpiште, neпopoчipe apsitъ кѣiba; stpikъчѣѣne, въtъmape; mоаpte. 2) naтъ, mînжitѣpъ; nîngъpitѣpъ; pъstate, biцiѣ (кѣsѣpѣ).

Κὴρ, κῆρος (ὁ), (гѣpъ îm:) поеt: (în kontpak:) în локѣ de κέαρ, inimъ.

Κηραίνω, biit: -ανῶ, поеt: [κὴρ] bîntѣiѣ, batѣmѣ, пpъпъdeskѣ. 2) [κῆρ] sîntѣ кѣ inimъ pea, îngpіжatѣ, tѣpbѣpatѣ, пekъжitѣ.

Κηραμύντης, ου (ὁ), поеt: [κὴρ, ἀμύνω] =Ἀλεξίκακος, апъpъtopѣ, fepitopѣ de neпopoчipe (mоаpte, saѣ mоаpte).

Κηράνθεμον (τὸ), ѣnѣ feлѣ de fлoape de пpimъ-вapъ, (поаte)=Ἠράνθεμον,(Fpanц:) pâquerette. (bezї ші κήρινθον]. [κηρὸς, ἄνθος].

Κηραφὶς, ίδος (ἡ), поеt: =Χηραφίς.

Κηραχάτης, ου (ὁ), ѣnѣ feлѣ de піatpъ пpeцioasъ гaлбenъ ка чеаpa.[κηρίον, ἀχάτης].

Κηρεία (ἡ), =Κηρία.

Κηρέλαιον (τὸ), amestekъtѣpъ din чеаpъ ші ѣntde-лemnѣ. [κηρίον, ἔλαιον].

Κηρεμβροχὴ, (ἡ), пѣnepe d'-asѣпpa de ѣdѣ emплastpѣ de чеаpъ. [κηρὸς, ἐν, βροχή].

Κηρέσιος (ὁ, ἡ), [κὴρ] пpъпъditopѣ.

Κηρεσιφόρος (ὁ, ἡ), [κὴρ, φέρω] adѣкъtopѣ de въtъmape, de пpъпъdipe, de mоаpte.

Κηρεσσιφόρητος (ὁ ἡ), поеt: adѣsѣ ѣndeba de pea soapтъ (de вpцia лѣї Dѣmnezeѣ). [κὴρ, φορέω].

Κηρία (ἡ),=Κειρία, fашъ de înfъшѣpat mopцї. [κὴρ].

Κηριάζω, biit: -άσω, amȣ faцъ de чеаръ, saȣ formъ de faгȣрȣ. [κηρίον].

Κήρινθον (τὸ), ȣnȣ felȣ de miрositoape floape de приmъ-варъ, (noate)=Κηράνθεμον. [шi

Κήρινθος (ὁ),='Εριθάκη, ȣnȣ felȣ de miѕгъ, че fak албinele, ка sъ 'шi ȣnгъ ȣлеiеле. [κηρίον, ἄνθος].

Κήρινος, η, ον, fъкȣtȣ de чеаръ. ‖ (sȣbst:) «Κηρίνη» ȣnȣ felȣ de вiчiȣ. 2) галбенȣ ка чеара. [κηρίον].

Κηριοειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (ка) чеара, saȣ faгȣрȣл. [κηρίον, εἶδος].

Κηριοκλέπτης, ου (ὁ), fȣрȣ de faгȣрi. [κηρίον, κλέπτης].

Κηρίον (τὸ), faгȣрȣ; (прin intind:) чеаръ; saȣ miере; (fir:) ȣnȣ felȣ de pesȣiлъtȣръ piioasъ aneвoie de лекȣit. (вezi шi μελικηρίς). [κηρός].

Κηριοποιός (ὁ), fъкъtорȣ de faгȣрi. [κηρίον, ποιός].

Κηριόω -ῶ, biit: -ώσω, ȣnгȣ кȣ чеаръ. 2) (nas:) mъ fакȣ галбенȣ ка чеара; (прin intind:) лешinȣ. [κηρίον].

Κηρίς, ίδος (ἡ), = Κιῤῥίς.

Κηρίτης, ου (ὁ), (se inц: λίθος) пiatръ in faцa черii. (вezi κηραχάτης). [κηρός].

Κηριτρεφὴς έος, (ὁ, ἡ), noet: [κὴρ, τρέφω] sȣferitорȣ de хотърiriле pestрiштii (soaptei) sale.

Κηρίφατος (ὁ, ἡ), noet: [κήρ, φένω] omoритȣ кȣ siлnicъ moapte.

Κηριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ ка) faгȣрi. [шi

Κηρίων, ωνος (ὁ), гроasъ fъклiе, saȣ торцъ, (лat:) cereus. 2) = Κηρίνη (вiчiȣ). [κηρίον].

Κηρογονία (ἡ), konstрȣкцiе de чеаръ. [κηρὸς, γόνος].

Κηρογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zȣгръвeskȣ прin чеаръ (in smaлтȣ). [шi

Κηρογραφία (ἡ), zȣгръвiе прin чеаръ (in smaлтȣ), = Ἐγκαυστική. [din

Κηρόγραφος (ὁ, ἡ), (пароks:) zȣгръвitорȣ, (пропароks:) zȣгръвitȣ прin чеаръ, saȣ in smaлтȣ. [κηρός, γράφω].

Κηροδέτας, α (ὁ), Dор: in локȣ de ...

Κηρόδετος (ὁ, ἡ), легатȣ (лiритȣ) кȣ чеаръ. «Αὐλός —». Еȣр: naiȣ; (прin intind:) «Πνεῦμα —». Ткр: sȣnetȣл naiȣлȣi. [κηρός, δέω].

Κηροδομέω -ῶ; biit: -ήσω, noet: клъdeskȣ кȣ чеаръ, konstрȣiȣ faгȣрȣ. [κηρός, δέμω].

Κηροειδής, έος (ὁ, ἡ), = Κηρώδης. [κηρός, εἶδος].

Κηρόθεν, adв: noet: din inimъ. [шi

Κηρόθι, adв: noet: in inimъ. [κῆρ].

Κηροπαγής, έος (ὁ,ἡ), = Κηρόδετος. [шi

Κηροπήγιον (τό), sfeшnikȣ. [κηρός, πήγνυμι].

Κηρόπισσος (ἡ), aлifiе din чеаръ шi smoaлъ. (вezi шi πισσόκηρος).

Κηροπλαστέω -ῶ, biit: -ήσω, плъsmezȣ, konstрȣiȣ чева de чеаръ. [din

Κηροπλάστης, ου (ὁ), konstрȣкторȣ de statȣе, шi чл:, din чеаръ. [шi

Κηροπλαστικός, ή, όν, кȣвenitȣ, saȣ indeminatikȣ ла konstрȣiре din чеаръ. «Κηροπλαστική» (ἡ), meштeшȣгȣл de a konstрȣi din чеаръ. [шi

Κηρόπλαστος (ὁ, ἡ), formatȣ, fъкȣtȣ de чеаръ. [κηρός, πλάττω].

Κηροποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакȣ чеаръ, saȣ de чеаръ (ка албinele). [κηρός, ποιέω].

Κηροπώλης, ου (ὁ), вinzъторȣ de чеаръ, saȣ de лȣminъpi de чеаръ. [κηρὸς, πώλης].

Κηρός (ὁ), (de ачi) чеаръ. ‖ (im:) лȣminъpi, fъклii de чеаръ.

Κηροτέχνης, ου (ὁ), =Κηροπλάστης. [κηρός, τέχνη].

Κηροτρεφής, έος (ὁ,ἡ), =Κηριτρεφής. [шi

Κηροτρόφος (ὁ, ἡ), [κήρ, τρέφω] adȣкъторȣ de пeipe, saȣ de moapte.

Κηρότροφος (ὁ, ἡ), noet: хръnitȣ кȣ (saȣ in) чеаръ. [κηρός, τρέφω].

Κηρουλκός (ὁ, ἡ), noet. [κήρ, ἕλκω] tiрiторȣ ла пeipe, saȣ ла шoapte.

Κηροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sintȣ...

Κηροφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъторȣ de чеаръ. [κηρός, φέρω].

Κηροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: inвръкатȣ кȣ чеаръ (ка кȣ о хаiнъ). [κηρός, χιτών].

Κηρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ faцъ de чеаръ, гълбenivosȣ, saȣ бълanȣ. [κηρὸς, χρὼς].

Κηροχυτέω -ῶ, biit: -ήσω, topnȣ in каliпȣ чеаръ, saȣ чева ка чеаръ. [din

Κηρόχυτος (ὁ, ἡ), [κηρός, χέω] fъкȣtȣ din topnatъ (tonitъ) чеаръ. (вezi κηρόδετος].

Κηρόω -ῶ, biit:- ώσω,=Κηριόω, черȣieskȣ.

Κηρύβιον (τὸ), = Κυρήβιον.

Κήρυγμα (τὸ), проклamацiе; saȣ веste, штiре; йорȣникъ; премiȣ (пȣбликате). [шi

Κηρυγμὸς (ὁ),=Κήρυξις. [κηρύττω].

Κηρύκαινα, ης (ἡ), kom: fem: ал лȣi κῆρυξ. 2) (in Алеksandpia) femeie piндȣiтъ a adȣna кiрпeле de fipе a ле шȣiерiлор, шi a ле аръnка in mаре.

Κηρυκεία (ἡ), треaba, saȣ demnitatea веstiторȣлȣi. [κηρυκεύω].

Κηρυκειοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел че цine

чева ка ѕnѣ (saѣ este fъкѕtѣ în felѣ de) kadѕчеѣ. [κηρύκειον, εἶδος].

Κηρύκειος, α, ον, кѕвenitѣ ла bestitopѣ. || (sѕbst:) Κηρύκειον (τὸ), kadѕчеѣ, saѣ toïarѣ, че обічнѕïaѣ a џine în mînъ bestitopiï, saѣ tpimiшiї dintpe пъpџiле pesвoitoape, шi pѕгътоpii. (astfelѣ пѕpta шi Меркѕрѣ). || (îm:) плата bestitopѕлѕї. [κῆρυξ]

Κηρύκευμα (τὸ), poet: în локѣ de κήρυγμα. [шi

Κηρύκευσις, εως (ἡ), =Κηρυκεία. [шi

Κηρυκευτικὸς, ἡ, ὸν, = Κηρυκικὸς. [din

Κηρυκεύω, biit: -εύσω, sлѕжeskѣ ка bestitopѣ, besteskѣ. [κῆρυξ].

Κηρυκηΐη (ἡ), Ion: în локѣ de κηρυκεία.

Κηρυκήϊος, η, ον, Ion: în локѣ de κηρύκειος.

Κηρυκικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѣ (saѣ ал) bestitopѕлѕї. [шi

Κηρύκινος, η, ον, = Κηρυκικὸς. «Ῥάβδος —». Sѕid: =Κηρύκειον. [шi

Κηρύκιον (τὸ), =Κηρύκειον. 2) dim: ал лѕї [κῆρυξ].

Κηρυκιοφόρος (ὁ, ἡ), пѕртътоpѣ de kadѕчеѣ. [κηρύκιον, φέρω].

Κηρυκτὴς, οῦ (ὁ), poet: în локѣ de κῆρυξ. [κηρύσσω].

Κηρύλος (ὁ), ѕnѣ felѣ de пasъpe de mape, (dѕпе ѕniї) вървatѕл алвіonеї.

Κήρυξ, saѣ κῆρυξ [γῆρυς], υκος (ὁ), bestitopѣ; (арх: în џеп:) sлѕжваш̆ пѕвлікѣ; (партік:) solѣ, tpimisѣ în вpeme de pesвoïѣ; (întp' ѕнеле ораше Еліnешti) пpeotѣ, saѣ sлѕжitopѣ ла жеptfe· 2) (пpin întind: шi fir:) ѕnѣ felѣ de mape шi rimnosѣ meлкѣ de mape (а къpѕїа коажъ se întpeвѕinџa de tpimвiџъ).

Κήρυξις, εως (ἡ), bestipe, saѣ пѕвлікаpe пpin bestitopѣ. [din

Κηρύσσω(ττω), biit: -ύξω, besteskѣ stpirînd чева, saѣ пѕвлікѣ пpin bestitopѣ (ка ла лічitaџie, шi чл:); ѕпелteskѣ mesepie de bestitopѣ. «Κηρύσσων γήρασκεν». Ιл: Р. (în џеп:) пѕвлікѣ; пpebesteskѣ; (ѕnе-opї) nofteskѣ, saѣ kiemѣ în ажѕtopѣ stpirînd tape. «Ἐγὼν κηρυξῶ γα Δικαιόπολιν: ὅπα Δικαιόπολις; ἦ λῆς πρίασθαι χαρίαν»; Apstf:

Κηρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κηροειδὴς [κηρός]; saѣ tpeш: în локѣ de κηριώδης.

Κήρωμα (τό), (în џеп:) op че este fъкѕtѣ de, saѣ ѕnѕѣ кѕ чеаpъ; (iap партік:) pinакidъ чеpѕitъ пentpѕ skpiepe. 2) =Κηρωτή. 3) =Κυψελὶς (а ѕpeкiлop, bezї ziч:). 4) ѕnѣ felѣ de alifie, =Κηρέλαιον пentpѕ atлeџї (лѕптътоpї). 5) (пpin întind:) = Παλαίστρα, лѕптътоpie. [κηρόω]. [de ѕnde

Κηρωματίζω, biit: -ίσω, ѕnгѣ кѕ alifia κήρωμα (bezї ziч: 4). [шi

Κηρωματικὸς, ή, όν, ѕпѕѣ кѕ κήρωμα (4).

Κηρωματιστής,οῦ(ὁ),=Ἀλείπτης, ѕпгътоpѣ de лѕптътоpї. [κηρωματίζω].

Κηρῶν, ῶνος (ὁ), ѕлeïѣ, кошѣ de albine. [κηρός].

Κήρωσις, εως (ἡ), чеpѕipe. (bezї κώνησις). [κηρόω].

Κηρωτοειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ [κηρωτόν, шi εἶδος].

Κηρωτός, ή, όν, ѕпѕѣ, saѣ amestекatѣ кѕ чеаpъ. (de ѕnde. || sѕbst:) Κηρωτή (ἡ), saѣ Κηρωτὸν(τό), плаstpѕ de alifie de чеаpъ шi alteлe, ѕnѣ felѣ de mѕшama, (Iтл:) џipoto. [κηρόω],

Κῆς, Dop: (în kontpaк:) în локѣ de καὶ εἰς.

Κῆται, poet: în локѣ de κέηται, a 3: sinr: peps: de sѕп: ал лѕї κεῖμαι.

Κῆτε, Dop: în локѣ de καὶ εἴτε.

Κητεία (ἡ), pesкѕipe de kiџї (mapї пешtї).

Κήτειος, α, ον, atinгътоpѣ de, saѣ asemenea кѕ kitѣ; (fir:) foapte mape. [шi

Κῆτημα (τό), вѕкatъ de kitѣ batoчitѣ, лакеpdъ. [шi

Κητήνη (ἡ), кopaвie foapte mape (kit ѕпѣ kitѣ). [κῆτος].

Κητόδορπος (ὁ, ἡ), poet: вѕnѣ пentpѕ хpanъ de kiџї. [κῆτος, δόρπος].

Κητοθηρία (ἡ), bînape, pesкѕipe de kiџї. 2) marazie, ѕnde se пъstpeazъ ѕпелteле tpeвѕinчoase пentpѕ bînapea kiџiлop. [κῆτος, θήρα].

Κῆτος, εος -ους (τό), (în џеп:) mape пеште; (партік:) kitѣ, вaлenъ, fokea, шi чл. 2) (fir:) o konsteлaџie. || (în komпѕпеpї) =Κύτος, kaвitate, saѣ кѣвъпъtate.

Κητοτρόφος (ὁ, ἡ), poet: хpъnitopѣ de kiџї. [κῆτος, τρέφω].

Κητοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътоpѣ de (хpъnitѣ кѕ) kiџї. [κῆτος, φάγω].

Κητοφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѣ de kiџї. [κῆτος, φόνος].

Κητόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ fakѣ mape, (kpeskѣ) kitѣ ѕпѣ kitѣ. [шi

Κητώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ, saѣ mъpime de kitѣ. [шi

Κητώεις, εσσα, εν, poet: mape, kitѣ ѕпѣ kitѣ; лapгѣ. 2) (ка epit: ал Лачеdemoneї dѕпе ѕniї) în локѣ de καιετάεις (bezї ziч:) [шi

Κητῷος, α, ον, poet: în локѣ de κητώδης. [κῆτος].

Κῆυ, Dop: (în kontpaк:) în локѣ de καὶ εὖ.

Κήϋξ, υκος (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de mînкъчoasъ пasъpe de mape.

Κῆφ', Dop: (maĭ 'nainte de asп: вoк:) în лoкꙋ de καὶ εἶπε». «Κῆφ', ὅτι». Tкp:

Κῆφα, Dop: în лoкꙋ de καὶ ἔφη.

Κηφὴν, ῆνος (ὁ), tpîntopꙋ; (fir:) пeлꙋкpъtopꙋ. 2) (кa adieкt: fir:) lipsitꙋ de apipĭ din вътpîneцe (кa шi tpîntopꙋл de aкꙋ); (пpin ꙋpm:) nedestoĭniкꙋ лa лꙋкpape. «Γραῦς — ». Eꙋp: [de ꙋnde

Κηφήνιον (τὸ), dim: aл лꙋĭ κηφήν. 2) faгꙋpꙋ fъpъ miepe de tpîntopĭ, saꙋ alteлe asemenea inseкte. [шi

Κηφηνώδης, εος (ὁ, ἡ), din soĭꙋл tpîntopiлop, saꙋ кa ꙋnꙋ tpîntopꙋ.

Κῆφθα, Dop: în лoкꙋ de καὶ ἤφθη, пas: пex: 1: aл лꙋĭ ἅπτω.

Κῆχος, Ion: шi Dop: în лoкꙋ de κῆ χθονὸς = πῆ γῆς; (шi înпpeꙋпъ кꙋ ποῖ). «Ποῖ κῆχος; εὐθὺ Σικελίας» Apstf:

Κηώδης, εος (ὁ, ἡ), шi Κηώεις, εσσα, εν, poet: [καίω] =Θυόεις, mipositopꙋ a fꙋmꙋ de tъmîie, шi alte apomate; (în цen:) = Εὐώδης, вine-mipositopꙋ.

Κιάθω, (fъpъ вiit:) poet; mъ dꙋкꙋ. [вeзĭ κίω].

Κιβδηλεία (ἡ), falsifiкaцie (пpinч: de monetъ, Tꙋpч. кaлпꙋзъпie); (fir:) minчinoшie, вiклenie, пpefъкътopie. [шi

Κιβδήλευμα (τὸ), falsifiкъtꙋpъ, лꙋкpꙋ minчinosꙋ, пpefъкꙋtꙋ; (fir:) minчiꙋпъ, înшeлъчiꙋne; вiклeшꙋгꙋ. [din

Κιβδηλεύω, вiit: -εύσω, falsifiкꙋ (пpinч:) пpeцiosꙋ metaлꙋ; (шi în цen:) пpefaкꙋ op чe în minчinosꙋ; (fir:) кopꙋпꙋ; amъцesкꙋ.

Κιβδηλία (ἡ), кalitate de лꙋкpꙋ falsꙋ, minчinoшie, (пpoпp: шi fir:) amъцipe, înшeлъtopie, кopꙋпцie. [κίβδηλος]. [de ꙋnde

Κιβδηλιάω -ῶ, вiit: -άσω, seamъпꙋ (лa faцъ) a monetъ falsъ (кaлпъ); (fir:) sîntꙋ seapвъdꙋ.

Κιβδηλὶς, ίδος (ἡ), pꙋцinъ. [din

Κίβδηλος (ὁ, ἡ), (пpoпp: despre пpeцioase metaлe) falsꙋ, шinчinosꙋ; (despre monetъ) кaлпꙋ; (în цen:) amesteкatꙋ кꙋ aлtꙋ чeвa; пpefъкꙋtꙋ din adeвъpata sa stape; (fir:) amъцitopꙋ; пpefъкꙋtꙋ, neadeвъpatꙋ. [din

Κίβδη (ἡ), pꙋцinъ de metaлe. [de ꙋnde

Κίβδης, ου (ὁ), amъцitopꙋ, пpefъкꙋtꙋ, вiклeanꙋ.

Κίβη(βι, βυ)σις, εως (ἡ), =Κύβησις, sъкꙋлeцꙋ, tpaĭstъ.

Κιβώριον (τὸ), teaкъ de sъminцъ a вoвꙋлꙋĭ Eцinteanꙋ (ꙋnꙋ felꙋ de пꙋĭꙋpꙋ), fpꙋnzeлe къpꙋia sлꙋжiaꙋ de teasꙋpĭ. (de ꙋnde 2) ꙋnꙋ felꙋ de пaxapꙋ.

Κιβωτάριον, шi Κιβώτιον (τὸ), dim: aл лꙋĭ κιβωτὸς, лъdiцъ.

Κιβωτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de лadъ. [κιβωτὸς, εἶδος].

Κιβωτοποιὸς (ὁ), fъкъtopꙋ de лъзĭ. [κιβωτὸς, ποιός].

Κιβωτὸς (ἡ), [în afin: кꙋ κίβησις] лadъ de лemnꙋ.

Κιγκλίζω, вiit: ίσω, [κίγκλος] клъtesкꙋ, кletinꙋ, sгꙋdꙋiꙋ; (шi miж:) mъ кletinꙋ; (пpin întind:) skimвꙋ, пpefaкꙋ. «Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν, τὸν δὲ κακὸν κινεῖν». Tгп:

Κιγκλὶς, ίδος (ἡ), [κλείς] кaпгeлꙋ, (Tꙋpч:) пaptaкaлiкꙋ; ꙋшъ îndoitъ; înгpъdipe înпpeжꙋp, saꙋ despъpцitꙋpъ пpin înгpъdipe de гpiлe, (пpinч: despre жꙋdiкъt:)= Δρύφρακτος. (fir:) «Κιγκλίδες διαλεκτικαί» Iꙋл: înплetitꙋpeлe (întopsъtꙋpeлe) diaлeкtiчeĭ.

Κίγκλισις, εως (ἡ), шi Κιγκλισμὸς (ὁ), sгꙋdꙋipe, кletinape iꙋte шi neпpeкꙋpmatъ (aкt: saꙋ пas:). [κιγκλίζω].

Κίγκλος (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de пasъpe de лînгъ aпe, кodoвatꙋpъ (fiind къ 'шĭ кletinъ totdaꙋna кoada). «Πτωχότερος κίγκλου». Пpoв: (fiind къ, пpeкꙋm зîк, пꙋ 'шĭ faчe кꙋiꙋꙋ).

Κίδαλον (τὸ), чeaпъ, saꙋ ꙋnꙋ felꙋ de чeaпъ.

Κίδαρις [Пepś:), εως (ἡ), ꙋnꙋ felꙋ de Пepsesкꙋ aкoпepeмîntꙋ de кaпꙋ, вapetъ, пe кape îmпъpaцiĭ o пꙋptaꙋ dpeaптъ.(вeзĭ шi τιάρα). 2) ꙋnꙋ felꙋ de daнцꙋ Apкadianꙋ.

Κιδαφεύω, вiit: εύσω, mъ пoptꙋ вiклeneшte, кa вꙋлпea. [din

Κιδάφη (ἡ), [κίω, κινέω, κίναδος[вꙋлпe. [de ꙋnde

Κιδάφιος, шi Κίδαφος (ὁ, ἡ), вiклeanꙋ (кa вꙋлпea), пpefъкꙋtꙋ.

Κίδναμαι, poet: în лoкꙋ de σκεδάννυμαι.

Κιδνὸς, ή, όν, poet: [κεδάω, saꙋ κενός] ='Αχιδνός, sлaвꙋ; neînsemnatꙋ.

Κιθάρα (ἡ), кitapъ, ꙋnꙋ felꙋ de mꙋsiк: instpꙋmîntꙋ. 2) (fir:) = Κίθαρος.

Κιθαραοιδὸς (ὁ), poet: în лoкꙋ de κιθαρῳδός. [κιθάρα, ἀοιδός].

Κιθαρίζω, вiit: -ίσω, кîntꙋ кꙋ кitapa, saꙋ op кape aлtꙋ кopdatꙋ instpꙋmîntꙋ. «Συνηρμοσμένη τῇ λύρᾳ πρός τόν αὐλὸν ἐκιθάρισεν ὁ παῖς». Ksn: ‖ (пas:) asкꙋлtꙋ кîntînd кꙋ кitapa înaintea mea; saꙋ mъ кîntꙋ кꙋ кitapa (despre кîntiкꙋ saꙋ apie). «Κιθαριζόμενον ποίημα». Лкs: [κιθάρα].

Κιθάριον (τό), dim: ал лѕї κιθάρα.

Κίθαρις, ιος (ἡ), poet: în локѕ de κιθάρα. 2) =Κιθαριστύς.

Κιθάρισις, εως (ἡ), kîntape кѕ kitapa. [шi

Κιθάρισμα (τὸ), sѕnetѕ, гласѕ de кitapъ; kîntікѕ kîntatѕ din кitapъ. [шi

Κιθαρισμὸς (ὁ), Κιθάρισις. [шi

Κιθαριστὴρ (ὁ), =Κιθαριστής. [шi

Κιθαριστήριος, α, ον, =Κιθαριστικὸς. [шi

Κιθαριστὴς, οῦ (ὁ), kitapistѕ, kîntъtopѕ кѕ kitapa. [κιθαρίζω]. [de ѕnde

Κιθαριστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, кѕвenitѕ, saѕ îndemînatiкѕ ла kîntape кѕ kitapa. «Κιθαριστική (ἡ), apta kîntъpiї кѕ kitapa, kitapistiка. [шi

Κιθαρίστρια, ας, шi

Κιθαριστρὶς, ἴδος (ἡ), fem: ал лѕї κιθαριστής. [шi

Κιθαριστὺς, ύος (ἡ), noet: apta kitapistѕлѕї, =Κιθαριστική.

Κίθαρος (ὁ), (fir: de ла kitapъ) oaseлe пientѕлѕї,=Θώραξ. (vezi шi χέλυς). 2) ѕnѕ feлѕ de пеште.

Κιθαρῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntѕ кѕ kitapa шi din гѕpъ tot de odatъ. [κιθαρῳδὸς]. (de ѕnde

Κιθαρῴδησις, εως, шi

Κιθαρῳδία (ἡ), kîntape din кitapъ. [шi

Κιθαρῳδικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, saѕ îndemînatiкѕ ла kîntape кѕ kitapa. [din

Κιθαρῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtopѕ din кitapъ шi din гѕpъ de odatъ; (în џen:)=Κιθαριστής. [κιθάρα, ᾠδή].

Κιθὼν, ῶνος (ὁ), Ion: în локѕ de χιτών.

Κίκαμα (τά), ѕnѕ feлѕ de верdeџѕ, пъпѕdie. (vezi шi κιχώριον).

Κίκι, εως (τὸ), [Eџint:] poada копъчелѕдѕї σιλλικύπριον (vezї ziч:), ѕnѕ feлѕ de плantъ eksotiкъ, =Κρότων, (Лat:) ricinus, saѕ kerva.

Κίκιννος, шi (pap) Κίκινος (ὁ), пъpѕл кpeџѕ ѕл капѕлѕї, fpizѕpъ.

Κίκινος, η, ον, fъкѕtѕ din risinus. «Ἔλαιον —». Dѕкp: ѕntѕ de piџinъ. [κίκι].

Κίκιρρος (ὁ), [imit:] Tesaл: кокошѕ.

Κικκαβαῦ, imitaџie de гласѕл кѕкѕвеїчеї. [de ѕnde

Κικκάβη (ἡ), [imit:] кѕкѕвеїкъ, вѕfniџъ (vezї шi κακκάβα). [de ѕnde

Κικκαβίζω, biit: -ίσω, stpirѕ ка кѕкѕвеїка.

Κίκκος (ὁ), (în џen:) коажъ; (npiнч:) пеліџа sѕвџipe dinъѕntpѕ a podiiлop; (de ѕnde npin întind: шi fir:) лѕкpѕ de nimiкѕ. (vezi шi κόκκυ).

Κικλήσκω, (пpeл: ἐκίκλησκον, шi гъpъ кpeштере κίκλησκον, шi mai mѕлтѕ nѕ) poet: în локѕ de καλέω.

Κικλισμὸς, гpeш: în локѕ de κιχλισμὸς.

Κικράω -ῶ, biit: κεράσω, poet: Dop: în локѕ de κεράννυμι.

Κίκυβος (ὁ), шi Κικυμὶς, ἴδος (ἡ), шi Κικυμος (ὁ), = Κικκάβη. [de ѕnde

Κικυμώσσω (ττω), biit: -ώξω, nѕ възѕ bine (ка кѕкѕвеїка).

Κίκυς, saѕ Κῖκυς, [κίω, saѕ κηκὸς] υος(ἡ), noet: (pap) în локѕ de ἰσχύς, тъpie; saѕ ѕmiditate, sѕкѕ de viaџъ; (în џen:) aktivitate. (de ѕnde ἄκικυς). [de ѕnde

Κικύω, biit: -ύσω, sîntѕ tape; шергѕ iѕte, mъ гръвeskѕ.

Κιλικίζω, biit: -ίσω, imitѕ пе Чілічї (vestiџї lїлхарї); (npinч:) omopѕ asѕnpa veџii. [шi

Κιλίκιον (τὸ), гpoasъ џesъtѕpъ de лînъ (de џапѕ), ава. [Κίλιξ].

Κιλικισμὸς (ὁ), omopîpe din veџie. [κιλικίζω].

Κιλλακτὴρ, (ὁ), [κίλλος, ἄγω] mînъtopѕ de asinї.

Κιλλαμαρύζω, [ἴλλος, ἀμαρύσσω] biit: -ύσω, = Κατιλλώπτω.

Κίλλης, ου (ὁ), =Κίλλος.

Κιλλίβας, [κίλλος, βαίνω] αντος (ὁ), o minѕкѕtoape konstpѕкџie de лemnѕ (ка ѕnѕ пічорѕ de masъ), de кape pezemaѕ feлѕpite лѕкpѕpї, iap mai кѕ seamъ apme; sпpіжінѕ de pesѕвoіeштї mamine, пpeкѕm este акѕm pezemъtoapea de tѕnѕ, (Fpanџ:)affût. (vezi шi ὀκρίβας шi ὄνος).

Κίλλιξ, saѕ Κίλιξ, [κίλλω] ικος (ὁ), воѕ кѕ ѕnѕ кopnѕ sѕвitѕ înanoї.

Κίλλιος, α, ον, mъгъpeskѕ. «Χρῶμα κίλλιον». Лкs: [din

Κίλλος (ὁ), Dop: mъгapѕ. 2) (npin întind:) apшiкѕ de mъгapѕ (aлt: ὄνος, vezї ziч:). [de ѕnde

Κιλλὸς, ἡ, ὸν, =Κίλλιος.

Κίλλουρος (ὁ), [κίλλω, οὐρά] ѕnѕ soiѕ de пасъpe=Σεισοπυγὸς, кodoвatѕpъ. (vezї шi κίγκλος).

Κίλλω, = Ἴλλω, înвîpteskѕ, pesѕчeskѕ. (întpeв: nѕmai în komп:).

Κιμβάζω, biit: -άσω, =Σκιμβάζω.

Κιμβεία (ἡ), = Κιμβικεία

Κιμβερικὸν, шi Κιμβέριον (τὸ), [Ἰβηρικὸν, saѕ Κιμβρικὸν, vezi шi κάρπασος] ѕnѕ feлѕ de хаіnъ femeїaskъ (de inѕ) лѕksoasъ.

Κιμβικεία (ἡ), кѕmпліtъ skѕmпеле, saѕ iѕвipe de apџintѕ. [din

Κιμβικεύομαι, biit: -εύσομαι, sîntѕ...

Κίμβιξ, ικος (ὁ), ѕнѣ felѣ de insектъ, веспе; (fir:) кѕмпаitѣ de sкѕмпѣ, saѣ foapte ізвitopѣ de apџintѣ. (vezĭ шi σκνιφός).

Κιμωλία (ἡ), (înпревнъ шi fъръ γῆ) хѕтъ албъ (tibiшірѕ), saѣ poшie, че se adѕчea din insѕла [Κίμωλος], шi ера бѕнъ de спълат.

Κιννάβαρι, εως (τὸ), =Κιννάβαρι.

Κινάβρα (ἡ), потоаре de цапѣ, шi de сѕбџіоаръ (vezĭ γράσος); (în џen:) пѕтоаре, mіросѣ греѣ. [de ѕнde

Κιναβράω -ῶ, biit: -ήσω, пѕtѣ a цапѣ.

Κινάδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ ..,

Κίναδος, εος -ους (τὸ), шi Κίναδος (ὁ), [vezĭ κιδάφη] Sісіл: вѕлпе; (în џen:) fеаръ; (ѕвіч: fir:) omѣ вікленѣ, пetрeвнікѣ, (Італ:) bestia.

Κιναθίζω, biit: -ίσω, =Κινέω. [de ѕнde

Κινάθισμα (τὸ), поет: miшкаре; (прin întind:) sгомотаре.

Κιναιδεία (ἡ), пѕртареа перѕшinatъ a лѕĭ κίναιδος (vezĭ ziч:). [din

Κιναιδεύομαι, biit: -εύσομαι, =Κιναιδίζομαι.

Κιναιδία (ἡ), =Κιναιδεία. [шi

Κιναιδίζομαι, biit: -ίσομαι, sîntѣ (mъ порtѣ ка ѕнѣ) [κίναιδος, vezĭ ziч:]. [de ѕнde

Κιναίδισμα (τό), fаптъ, saѣ ворбъ (în џen: пѕртаре) de κίναιδος (vezĭ ziч:).

Κιναιδολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбеsкѣ ка ѕнѣ...

Κιναιδολόγος (ὁ, ἡ), ворбіторѣ de рѕшinoase лѕкрърĭ. [κίναιδος, λόγος].

Κίναιδος (ὁ), [κινέω, αἰδώς], =Καταπύγων, desfрînatѣ în пartea бъръ: mi fem: (Търч:) пѕштѣ. [de ѕнde

Κιναιδώδης, εος -ους (ὁ), asemenea кѕ (ка ѕнѣ) desfрînatѣ.

Κίναμον, шi Κινάμωμον (τὸ), = Κιννάμωμον.

Κινάρα (ἡ), anкinаръ [de aчi].

Κιναρηφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъторѣ de anкinare. [κινάρα, φάγω].

Κίνασις, ιος (ἁ), Dop: în локѣ de κίνησις.

Κιναχύρα (ἡ), [κινέω, ἄχυρον] чіѕрѣ вîнтѕрътopѣ de пaie.

Κινδαλισμὸς, шi Κίνδαλος (ὁ), каѕтъ κύνδαλος.

Κίνδαξ, ακος (ὁ, ἡ), =Σκίναξ. ‖ (sѕбst:) în локѣ de κίνδυνος.

Κινδαψὸς (ὁ), =Σκινδαψός.

Κινδύνευμα (τὸ), fаптъ, saѣ кѕвîнтѣ de прimeждie; (în џen:) прimeждie. [шi

Κινδυνευτής, οῦ (ὁ), foapte îndрѣзнеџѣ, каре se арънкъ în прimeждie. [шi

Κινδυνευτικὸς, ή, ὸν, аплекатѣ ла прimeждioase întреприндерĭ; (despre лѕкр:) прimeждiosѣ. [din

Κινδυνεύω, biit: -εύσω, sîntѣ în прimeждie, saѣ апроапе de a пъџі чева. (кѕ înf:). «Ἡ πόλις ἐκινδύνευσεν ἁλῶναι». Пл: (шi кѕ ак: ел:) «Κινδυνεύων τὴν ἀπ' αὐτοῦ διάστασιν». Ггр: (шi абсл:). «Κινδυνεύοντι ἀμύνειν». Пл: 2) intpѕ în прimeждie, mъ лѕпtѕ прimeждios. «Ἐφ ἵππων («Πρὸς τοὺς πολεμίους) κινδυνεύειν». Тѕч: (шi fir:) «Περὶ («Ὑπέρ) τῆς ἀρχῆς κινδυνεύειν». Лкс: (шi despre жѕdікъторie). «Ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύειν». Antf: «Ψευδομαρτυριῶν κινδυνεύειν». Dm: (шi пas:) «Καὶ μὴ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι». Тѕч: «Διὰ τῶν πολιτευομένων τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει». Dm: (шi în партч:). «Τὰ κεκινδυνευμένα». Лкс: челе прin прimeждie sѕвîршite, saѣ întреприnse. 3) (fir: кѕ înf:) mъ апропiѣ, ажѕнгѣ a..., паръ къ... «Νῦν δὴ κινδυνεύω μανθάνειν, ὃ λέγεις». Плт: «Κινδυνεύεις τοῦτο παρ' Ὁμήρου μεμαθηκέναι». Плт: «Κινδυνεύσει καὶ ἡ πόλις αὐτοῖς ἐναντία γενέσθαι». Ksn: «Κινδυνεύουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητες εἶναι». «Κινδυνεύεις δυσαρεστότερος εἶναι τῶν ἀρρωστούντων». Ksn: «Κινδυνεύει ἀναμφιλογώτατον ἀγαθὸν εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν». Ksn: «Κινδυνεύει ἔαρος εἶναι τούτου τοῦ ἔργου (τοῦ ἀροῦν τὴν γῆν) ἀρκτέον». Ksn: (шi пеперs:) «Κινδυνεύει ἡμῖν δράσειν». Плт: sîntem siлiџі a... [din

Κίνδυνος (ὁ), [κινέω, ὀδύνη] неапъратъ пагѕбъ провенитъ din неisбѕtipe întр'о греа întреприндере; (прin întind:) прimeждie, періколѣ; fаптъ de mаре кѕтезаре; (іар партiк:) бътълie непотрівітъ; (fir:) жѕdікатъ de moapte; келтѕіалъ преа mаре пентрѕ о непревъзѕтъ пеmepipe de вре ѕнѣ sкопѣ, шi чл: [de ѕнde

Κινδυνώδης, εος (ὁ, ἡ), aтepinџъторѣ de прimeждie, перікѕлosѣ.

Κινέω -ῶ, [κίω] biit: -ήσω, (în џen:) miшкѣ, клътеsкѣ, клетinѣ; stрътѕtѣ; (шi прin întind:) префакѣ, skimбѣ; skopneskѣ, тѕрбѕрѣ, amestекѣ; (fir:) îndemnѣ, întърîtѣ; (nestрѣm: saѣ ел:) плекѣ, mъ порneskѣ în кале; (шi прin întind:) înчепѣ; (în рѕшin: înџ:)=Βινέω, шi Ἐλαύνω. «Κινήσας δὲ κάρη». Om: «Ἄγε κινήσας». Om: «Μὴ κίνει τὸν ἀνάγυρον; Пров: «Σκληρὰ τοῦ θέρους ἡ γῆ, ὥστε κινεῖν τῷ ζεύγει». Ksn: «Γέλωτα ἐκίνησεν». Ksn: «Κινεῖν τὴν κοιλίαν». Apst: «Κινεῖν τὴν ῥητορικὴν». Кѕintл: «Τὸ κινεῖν διὰ μαλακωτέρων μειρακιώδους ἐστὶ φιλονεικίας». Пл: (шi ел:) Οὐδέπω κε-

κινηκότων ἐκ τῆς οἰκίας τῶν Κελτῶν». Пл: «Καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβρὰμ εἰς γῆν πρὸς Λίβα». Skp: (шi miж:) «Κινεῦ δή». Tkp: miшкъ-te. (шi пas:) «Κινήθη δ' ἀγορὴ ὡς κύματα». Om: (шi fir:) «Ἐπέγνως τι ἐκ τούτων κεκινημένην αὐτὴν μᾶλλον πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν». Ksn: [de ѕnde

Κινηθμὸς (ὁ), noet: în локѕ de κίνησις.

Κίνηθρον (τὸ), =Κίνητρον. [шi

Κίνημα (τὸ), efektѕл miшкърii, saѕ кіпѕл, кѕ каре se miшкъ чineвa. 2) = кѕ

Κίνησις, εως (ἡ), miшкаре (akt: saѕ пas:); клътipe, клеtinape, amestekape; (пропр: шi fir:) amestekътѕръ, tѕpвѕpape, pesкѕлаpe; пpefaчеpe, skimбape, шi чл:

Κινησιφόρος (ὁ, ἡ), noet: adѕкъtopѕ de miшкаре în чевa. [κίνησις, φέρω].

Κινησίχθων, ονος (ὁ, ἡ), Sxл: екsпл: a лѕi ἐνοσίχθων. [κίνησις, χθών].

Κινητέος, α, ον, nòsit: ал лѕi κινέω.

Κινητήρ, ῆρος (ὁ), noet: în локѕ de κινητής, miшкъtopѕ de чевa. «Γαίης—». Om: Neptѕnѕ. [κινέω]. [de ѕnde

Κινητήριος, α, ον, вѕnѕ de a miшка; îndemnътiвѕ; pesкѕлъtopѕ. «Μόωφ»—. Esxл:

Κινητής, οῦ (ὁ), вezi κινητήρ. [de ѕnde

Κινητιάω -ῶ, вiit: -άσω, =Βινητιάω. [шi

Κινητικός, ή, όν, îndemînatiкѕ, saѕ воiosѕ a miшка (a întъpita, шi чл.); tѕpвѕpъtopѕ, pesвpъtitopѕ

Κινητός, ή, όν, miшкatѕ, saѕ de miшкat (moвiлѕ); (fir:) пѕtinчosѕ a se desdѕплека. [шi

Κίνητρον (τὸ), (în sinк: în локѕ de κινητήριον) instpѕmîntѕ de miшкаре (de amestekape, шi чл:). [κινέω].

Κίννα, ης (ἡ), ѕnѕ felѕ de вѕpianъ din Чiлiчia.

Κιννάβαρι, εως (τό), kinoвapѕ, ѕnѕ че metaлiкѕ poшѕ (fosiлѕ, saѕ aptifiчiatѕ), din каре se konstpѕie apџintѕл-вiѕ. 2) ѕnѕ poшѕ romѕ (клеiѕ) de ѕnѕ копачiѕ de Asia, (алt:) αἷμα δράκοντος. [de ѕnde

Κινναβαρίζω, вiit: -ίσω, amѕ faџъ de kinoвapѕ. [шi

Κινναβάρινος, η, ον, konstpѕitѕ din (saѕ кѕ faџъ de) kinoвapѕ. ‖. (sѕвst:) Κινναβάρινον (τό), ѕnѕ felѕ de doktopie din kinoвapѕ.

Κινναβάριον (τό), гpeш: în локѕ de Κινναβάρινον.

Κιννάβευμα (τό), шi Κίνναβος (ὁ), =Κάναβος.

Κινναμολόγος (ὁ), o пasъpe de India, че 'шi клъdeшte кѕiвѕл din лemne de kinamomѕ (skopџiшоаръ). [κίνναμον, λόγος]:

Κίνναμον (τό), (mai noѕ) în локѕ de κιννάμωμον.

Κινναμωμίζω, вiit: -ίσω, amѕ гѕstѕ, saѕ miposѕ de kiџamomѕ. [шi

Κινναμώμινος, η, ον, fъкѕtѕ din (saѕ asemenea кѕ) kinamomѕ. [din

Κιννάμωμον (τό), kinamomѕ. ѕnѕ лemnѕ apomatiкѕ de Asia, skopџiшоаръ (вezi κασσία). [κίννα, ἄμωμον].

Κιννάμωμος (ὁ), = Κινναμολόγος.

Κινναμωμοφόρος (ὁ ἡ), пpodѕкъtopѕ de kinamomѕ. [κιννάμωμον, φέρω].

Κίνυγμα (τό), noet: [κινύσσω] tpѕпѕ, че se miшкъ (se клеtinъ).

Κίνυμαι, (пpeл: ἐκινύμην, шi mai мѕлt пѕ) noet: în локѕ de κινέομαι.

Κινύρα (ἡ), ѕnѕ felѕ de mѕsiкалѕ Asiatiкѕ instpѕmîntѕ кѕ zeчe коарde (каре skoate ѕnѕ жалпiкѕ sѕnetѕ). [шi

Κινύρομαι, (пpeл: ἐκινυράμην, шi mai мѕлt пѕ) mъ плînгѕ кѕ tpistѕ гласѕ; (stpѕm:) плînгѕ пе чineвa; (în џen:) skoџѕ жалпiкѕ sѕnetѕ. [din

Κινυρός, ά, όν, = Μινυρός, плînџеposѕ; (noet:) каре se плînџе кѕ плînџеposѕ гласѕ.

Κινύσσω, вiit: -ύξω, noet: (pap) în локѕ de κινέω, клеtinѕ, sгѕdѕiѕ.

Κινώπετον (τὸ), noet: feapъ. (вezi шi κνώδαλον, шi κίναδος).

Κινωπε(πη)στής, οῦ (ὁ), noet: =Κινώπετον.

Κιξαλλεία (ἡ), sѕвst: лѕi...

Κιξαλλεύω, вiit: -εύσω, sîntѕ...

Κιξάλλης, [ἰξὸς. γλίσχρος] (ὁ), tѕpѕ, хоџѕ.

Κίον, saѕ ἔκιον, noet: în локѕ de ἴον, пех: 2 ал лѕi εἶμι. (вezi κίω).

Κιονηδὸν, adв: noet: ка o колоанъ, saѕ în felѕ de колоане. [шi

Κιονικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ ла колоанъ. 2) (med:) sѕпѕsѕ ла patimiле ѕтошорѕлѕi. (вezi κιονίς). [шi

Κιόνιον (τὸ), dim: ал лѕi κίων. [шi

Κιονίς, ἴδος (ἡ), = Κιόνιον. 2) (anat:) ѕтошорѕл gîtлежѕлѕi. [шi

Κιονίσκος (ὁ), =Κιόνιον.

Κιονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de колоанъ. [κίων, εἶδος].

Κιονόκρανον (τό), [κίων, κρᾶνον] капiteлѕ de колоанъ.

Κιονοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoptѕ (sпpiжinѕ) чевa ка o колоанъ. [шi

Κιονοφορία (ἡ), џinepe (sпpiжinipe) de колоанъ. [din

Κιονοφόρος (ὁ), пѕptъtopѕ (sпpiжinitopѕ)

de чева ка о колоапъ. [κίων. φέρω].

Κιρκαία (ἡ), ѕnѣ felѣ de плантъ (a къpia ръдъчinъ seînlpeѕѕinца ла fepmeче), (алт:) δερκαία, amapantъ. [din

Κίρκη (ἡ), (пpinч: fom: ал лѕї κίρκος) ѕnѣ felѣ de кѕpѕlѣ, saѣ epete: (mîтолоџ:) о bestitъ fepmeкъtoape.

Κιρκήλατος (ὁ, ἡ), noet: [κίρκος, ἐλαύνω] кape se bîneaзъ de кѕpѕlѣ.

Κιρκήσια (τὰ), (se înц: ἀγωνίσματα) лѕnte, че se съѕîpшiaѣ în чipкѕл Pomanѣ, (Лat:) ludi circenses. [шi

Κίρκινος (ὁ), matematiкѕл компасѣ, шi черкѕл fôpmatѣ npintp' înѕѕл, (Лat:) circinus. [din

Κίρκος (ὁ), = Κύκλος, (de aчi) черкѣ, вepiгъ. 2) ѕnѣ felѣ de пасъpe хpъnitoape, кѕpѕlѣ, saѣ epete, хлеѣ (nentpѕ înѕîpti-tѕpeле, че fаче în ѕѕopѕл съѣ). (vezî шi κερχνηΐς). 3) Pomanѕл amfiteatpѕ, чipкѣ, (Лat:) circus. [de ѕnde

Κιρκόω -ῶ, biil: -ώσω, = Κρικόω, легѣ înпpeжѕpѕ ка кѕ ѕnѣ черкѣ.

Κιρνάω -ῶ, шi Κίρνημι, (de ѕnde naptч: κιρνὰς) noet: în локѣ de κεράννυμι

Κιῤῥὰς, άδος (ἡ), noet: în локѣ de κιῤῥὰ, fem: ал лѕї Κιῤῥός.

Κιῤῥίς, [κιῤῥὸς] ἴδος (ἡ), ѕnѣ felѣ de пeшte de mape, (de aчi) цipѣ.

Κιῤῥοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [κιῤῥὸς, εἶδος] гълѕѕlѣ de felѣ.

Κιῤῥὸς, ὰ, ὸν, гълѕѕlѣ. «Οἶνος—». Гал: binѣ галбенѣ, алвiчosѣ.

Κίρσιον (τό), ѕnѣ felѣ de rimnoaсъ плантъ, кape foloseшte ла ѕmfлъtѕpъ de bînъ. [κιρσός].

Κιρσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [κιρσὸς, εἶδος] asemenѣa кѕ о ѕmfлъtѕpъ de bînъ.

Κιρσοκήλη (ἡ), ѕmfлъtѕpъ de binеле de-п' înпpeжѕpѕл воителор. [κιρσὸς, κήλη].

Κιρσὸς (ὁ), înflamaцie, saѣ ѕmfлъtѕpъ de bînъ (пpinч: din binтpe), (Fpanц:) varice. [de ѕnde

Κιρσώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κιρσοειδής.

Κὶς, κιὸς (ὁ), вepmѕлецѣ de rpîѣ, шi de лemnѣ, пъpiче de rpîѣ.

Κίσηρις, εως (ἡ), = Κίσσηρις.

Κισηροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), Κισσηροειδής.

Κίσθαρος, шi Κίσθος (ὁ), = Κίστος.

Κίσσα, ης (ἡ), ѕnѣ felѣ de пасъpe, коцofanъ. 2) о natimъ a вopцoaселор femeї (гpeaцъ de ѕnеле шinкъpї, шi neseѕitъ noftъ de алтеле). [de ѕnde

Κισσαβίζω, biil: ίσω, stipirѣ ка коцofana.

Κισσάμπελος (ἡ), [κίσσα, ἄμπελος]. [шi

Κισσάνθεμον (τό), [κίσσα, ἄνθος] ѕnѣ felѣ de плантъ кѕ fpѕnзеле ка edepa din soiѕл ἑλξίνα (vezî ziч:).

Κίσσαρος (ὁ), = Κίσθαρος, шi Κίστος.

Κισσάω (ττάω) -ῶ, biil: -ήσω, пътimeскѣ de [κίσσα, vezî ziч:]; (пpin întind: кѕ ак:) mъ înвopцoшезѣ, зъmislескѣ. «Ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου». Skp: 2) (кѕ цen: saѣ inf:) nofteскѣ пpea mѕлт (ка о вopцoaсъ). «Οἱ κιττῶντες τῆς εἰρήνης».Apstl:

Κισσεὺς, έως (ὁ), (enit:) Бакѕ (de ла κισσός, konsfinцita лѕї плантъ). [шi

Κισσήεις, εσσα, εν, акопepitѣ, saѣ fъкѕtѣ de edepъ. [κισσός].

Κισσηρεφὴς, έος, (ὁ, ἡ), noet: акопepitѣ кѕ edepъ. [κισσός, ἐρέφω].

Κισσήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: = Κισσήεις, sѕditѣ кѕ edepъ. [κισσός].

Κισσηρίζω, biit: -ίσω, fpeкѣ чева кѕ spѕmъ de mape (ѕnѣ felѣ de nïatpъ nopoaсъ ка ѕѕpeteле), (Fpanц:)pierre-ponce.[din

Κίσσηρις, εως (ἡ), spѕmъ de mape, saѣ nïatpъ nopoaсъ, ѕmoapъ (din insѕла Θήρα, кape maї toatъ este din aчeastъ nïatpъ).

Κισσηροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [κίσσηρις, εἶδος] шi

Κισσηρώδης, εος, (ὁ, ἡ), asemenea кѕ spѕmъ de mape, saѣ ка ѕnѣ ѕѕpete.

Κισσινοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), гpeш: în локѣ de ὑσγινοβαφής. [κίσσινος, βαφή].

Κίσσινος, η, ον, fъкѕtѣ de edepъ; чел de колоapea edepeї, вepde închisѣ. [шi

Κισσίον (τό), dim: ал лѕї [κισσός], pъmѕpiкъ de edepъ.

Κισσόβρυος (ὁ, ἡ), noet: mînѣ, акопepitѣ (înкѕnѕnatѣ) кѕ edepъ. [κισσός, βρύω].

Κισσοδέτας, α (ὁ), Dop: noet: în локѣ de

Κισσόδετος (ὁ, ἡ), легatѣ (înкѕnѕnatѣ) кѕ edepъ. (vezî шi κηροδέτης). [κισσός, δέω].

Κισσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, asemenѣa кѕ edepъ; din soiѕл edepeї. [κισσός, εἶδος].

Κισσοκόμης, ου (ὁ), noet: чел пе пъpѕл капѕлѕї (înкѕnѕnatѣ) кѕ edepъ. [κισσός, κόμη].

Κισσόπληκτος (ὁ, ἡ), noet: [κισσός, πλήττω] ловitѣ кѕ tipѕѕл Бакѕлѕї; înкѕnѕnatѣ кѕ edepъ, (ad:) întѕsiastѣ, saѣ întѕsiatopѣ.

Κισσοποίητος (ὁ, ἡ), noet: fъкѕtѣ din edepъ. [κισσός, ποιέω].

Κισσὸς (ὁ), [în afin: кѕ ἴξος] edepъ.

Κισσοστέφανος, шi Κισσοστεφὴς, έος (ὁ,ἡ), înкѕnѕnatѣ кѕ edepъ. [κισσός, στέφω].

Κισσοφάγος (ὁ, ἡ), mînкътopѣ de edepъ,

saŭ xpъnitŭ кs вoaвe de edeрь. [κίσσος, φάγω].

Κισσοφορέω -ῶ, вiil: -ήσω, пoptŭ кsnsnъ de edeрь, saŭ tipsŭ înкsnsnatŭ кs edeрь; (npin întind:) mъ întasiezŭ. [din

Κισσοφόρος (ὁ, ἡ), пsptъtopŭ de кsnsnъ de edeрь, saŭ de tipsŭ înкsnsnatŭ кs edeрь; (npin întind:) = Βακχικός. [κισσός, φέρω].

Κισσόφυλλον (τὸ), fpsnzъ de edeрь. 2) snŭ felŭ de пlantъ (noate κυκλάμινον), але кърia fpsnze seamъnъ кs але edepeĭ. (вeзĭ шi κισσάμπελος). [κισσός, φύλλον].

Κισσοχαίτης, ου (ὁ), noet: = Κισσοκόμης. [κισσός, χαίτη].

Κισσοχαρής, έος (ὁ, ἡ), noet: їsвitopŭ de edeрь. [κισσός, χαίρω].

Κισσοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: înвpъкatŭ, акоперitŭ кs edeрь. [κισσός, χιτών].

Κισσόω -ῶ, вiil: -ώσω, акоперŭ, înкsnsnŭ кs edeрь. [κισσός].

Κισσύβιον (τὸ), вasŭ чoвъneskŭ (къвanŭ, saŭ îpdъŭ) npinч: de лemnŭ de edeрь. («Σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο». Eвр: Чiкл: 389-390).

Κισσώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κισσοειδής [κισσός]. 2) femeïe пъtimaшъ de, saŭ sпsзъ ла natima [κίσσα, вeзĭ ziч:].

Κισσωτός, ή, όν, înfъшsратŭ (înкsnsnatŭ) кs edeрь. [κισσόω].

Κίστη (ἡ), лadъ înпletitъ, senetŭ, кstie; кошŭ кs капакŭ.

Κιστηφόρος (ὁ, ἡ), = Κιστοφόρος.

Κίστις, ιδος (ἡ), dim: ал лsĭ κίστη, кошsлецŭ.

Κίστος (ὁ), snŭ felŭ de пlantъ, saŭ копъчелŭ (кs fpsnze rimnoase шĭ flopĭ trantafiliĭ, saŭ алве).

Κιστοφάγος (ὁ, ἡ), греш: în лoкŭ da κισσοφάγος.

Κιστοφόρος, (ὁ, ἡ), пsptъtopŭ de sfintŭ кошŭ în церemoniĭ sepвъtopeшtĭ. ‖ (ssвst:) monetъ кs кошŭ întinъpitŭ пe dînsa. [κίστη, φέρω].

Κίταρις, εως (ἡ), = Κίδαρις.

Κιτρέα, saŭ Κιτρία (ἡ), кitpŭ, saŭ лъmiiŭ. [шi

Κίτρινος, η, ον, чeл кs faцъ de кitpъ, галвенŭ. [шi

Κίτριον (τὸ), poada, saŭ коажа кitpeĭ, = Κιτρόμηλον, шi (maĭ вeкiŭ) Μῆλον Μηδικόν. 2) = Κιτρέα. [κίτρον].

Κιτρόμηλον (τὸ), кitpъ, saŭ лъmiïe. [κίτρον, μῆλον].

Κίτρον (τὸ), кitpъ, = Κιτρόμηλον.

Κιτρόφυλλον (τὸ), fpsnzъ de кitpŭ. 2)(fir:) вsрïanъ de meлisъ. [κίτρον, φύλλον].

Κιτρόφυτον (τὸ), = Κιτρέα. [κίτρον, φυτόν].

Κίττα, ης (ἡ), At: în лoкŭ de κίσσα. [de snde

Κιτταβίζω, вiil: -ίσω, At: în лoкŭ de κισσαβίζω. (se конf: кs κικκαβίζω).

Κιττάριον (τὸ), = (saŭ греш: în лoкŭ de) Κυτάριον.

Κιττάω -ῶ, вiil: -ήσω, At: în лoкŭ de κισσάω. [de snde

Κίττησις, εως (ἡ), = Κίσσα. (2).

Κιττός, Κιττοφάγος, шi чл: At: în лoкŭ de κισσός, шi чл:

Κιτών, ῶνος (ὁ), Ion: în лoкŭ de χιτών.

Κιχάνω, [κίω] вiil: κιχήσω, (пex: ἔκιχον, saŭ ἐκίχην) noet: (кs aк: saŭ цen:) întîmпinŭ; sosesкŭ; гъsesкŭ, nemepesкŭ. (вeзĭ шi ἱκάνω).

Κιχείς, εἶσα, έν, noet: пex: 2: de пapтч: ал лsĭ κιχάνω.

Κιχηλᾶν, Dop: цen: пл: ал лsĭ ...

Κιχήλη (ἡ), Dop: (Siчел:) în лoкŭ de κίχλη.

Κιχήμεναι, saŭ κιχῆναι, noet: în лoкŭ de κιχεῖν, пex: 2: de inf: ал лsĭ κιχάνω.

Κίχησις, [κιχάνω] εως (ἡ), noet: întîmпinape; sosipe; nemepipe.

Κίχητος (ὁ, saŭ τὸ), dialeкt: în лoкŭ de χηθίς, кstie (de тъmiïe).

Κίχλη (ἡ), [imitat:] snŭ felŭ de пasъpe, stspzŭ, (Лat:) turdus 2) (fir:) snŭ felŭ de пeшte de mape asemenea ла faцъ кs пasъpea stspzsл. [de snde

Κιχλίζω, вiil: -ίσω, mъnînкŭ stspzĭ; (ad:) mъnînкŭ вine, mъ desfъtezŭ. 2) [imit:] pîzŭ кs кikote (ка amopezaцiĭ).

Κιχλίον (τό), dim: ал лsĭ κίχλη.

Κιχλισμός (ὁ), лsкsŭ, desfъtape în mînкърĭ. 2) pîsŭ кikotosŭ de amopezaцĭ (maĭ кs seamъ de fete). [κιχλίζω, вeзĭ вepвsл].

Κίχορα, saŭ Κιχόρεια, шi Κιχόρια (τά), sълвatiкъ пъпъdie, (каsтъ κιχώριον).

Κιχράω -ῶ, papŭ, шi maĭ nsŭ în лoкŭ de

Κίχρημι, вiil: -χρήσω, (пex: ἔχρησα, пas: tpe: de кs: κέχρημαι) înпpsmstŭ; (шi miж:) mъ înпpsmstŭ. (вeзĭ шi χράω).

Κιχώρη (ἡ), шi Κιχώριον (τὸ), [κιχάνω] пъпъdie, saŭ (de aчĭ) чiкoapъ. (вeзĭ шi σερίς), [de snde

Κιχωριώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл ка чiкoapa, saŭ din soisл чiкoapeĭ.

Κίω, (пpeз: saŭ пex: 2: ἔκιον, шi fъpъ крeшtepe κίον, de snde noft: κίοιμι, шi пapтч:

κιών) noet: în лоκȣ de ἴω =εἶμι, mъ dѕкȣ. [de ѕnde

Κίων, ονος (ὁ, шi арх: ἡ), колоанъ; (noet:) mѕnte; (anatom:) =Κιονίς, ѕïпошорȣ; шi ѕгîрчïѕл паѕѕлѕï.

Κλαγγάζω, шi Κλαγγάνω, шi Κλαγγέω -ῶ, biit: κλάγξω, noet: =Κλάζω, кiѕieѕкȣ, џiпȣ ка кîinïï ла вîнъtoape; ѕtpirȣ ка вѕлtѕрѕл, варzа, кокорѕл, шi чл: [din

Κλαγγή (ἡ), [κλάζω] neaptiколоѕѕл гласȣ ал deoѕebiteлор animaлe (кîinï, порчï, шi чл:); гласѕл, saȣ ѕѕnetѕл аріпiлор вѕлtѕрѕлѕï, кокорѕлѕï, верzeï, шi чл:; ѕѕnetѕл коардеï аркѕлѕï, кînd se asвîрлъ ѕъџеаtа; (în џеп:) клiпкъпiре, ѕвîрпîiaлъ, tpoпкъпitȣ, вîжiaлъ, шi op че ѕгomotȣ. [de ѕnde

Κλαγγηδόν, adв: noet: кѕ ѕпȣ feлȣ de ѕгomotȣ. [шi

Κλαγγός, ή, όν, noet· în локȣ de κλαγερός.]шi

Κλαγγώδης, εος (ὁ, ἡ), ръгѕшitȣ, ѕгomotoѕȣ, aѕпрѕ. «Φωνὴ —». Iпкр:

Κλαγερὸς, ά, όν, шi Κλαγκτὸς, ή, όν, noet: tpoпкъпoѕȣ, ѕгomotoѕȣ. «Γέρανος—». Eпiгр: кpoпкъпitopȣ. [κλάζω].

Κλάδα, noet: (în eтероџ:) în локȣ de κλάδον, ак: ал лѕï κλάδος.

Κλαδαρόμματος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ окï atpагачï (amopoшï). [κλαδαρός, ὄμμα].

Κλαδαρόρυγχος (ὁ), ѕпȣ feлȣ de пасъре din ѕoiѕл гionoaeï, (Франџ:) bec-croisé, saȣ bec-courbé. [κλαδαρὸς, ῥύγχος].

Κλαδαρὸς [κλάω], ά, όν, fpîntȣ; saȣ ipaџedȣ, млъdioѕȣ (везï шi κραδαλὸς); (fir: deѕпре окï) mіжiџорȣ de плъчере, saȣ apoтеалъ, (Тѕрч:) maxmѕрȣ. (de ѕnde) «Κλαδαρὸν περιβλέπειν». Клт: a se ѕita кѕ amopoaѕъ къѕtъtѕръ.

Κλάδας, (noet:) (în eтероџ:) în локȣ de κλάδους.

Κλᾷδας, Dop: în локȣ de κλεῖδας, ак: îm: ал лѕï κλείς.

Κλαδάσσω, biit: -άξω, noet: кlетiпȣ, леагъпȣ ка о рамѕръ (везï шi κραδαίνω). «Αἷμα κλαδασσόμενον». Emned: tѕрвѕраtȣ. [шi

Κλαδάω (-έω)-ῶ, biit: -άσω, =Κλαδεύω. 2) =Κλαδάσσω, шi Κραδάω. [κλάδος].

Κλαδεία, шi Κλάδευσις, εως (ἡ), пліві-pe. [шi

Κλαδευτὴρ (ὁ), плівitopȣ. [шi

Κλαδευτήριον (τὸ), кoсopȣ, saȣ кѕџitoae de плівit (înковoïатъ ка ѕечера). [din

Κλαδεύω, biit: -εύσω, пліветсȣ, saȣ кѕ-ръџȣ віе, пomï, earвъ, шi чл: [шi

Κλαδεών, ῶνος (ὁ), noet: рамѕръ гроаѕъ, кракъ. [κλάδος].

Κλαδί, noet: (în eтероџ:) în локȣ de κλάδῳ.

Κλᾳδί, Dop: în локȣ de κλειδί, dat: ал лѕï κλείς

Κλαδίον (τὸ), шi Κλαδίσκος (ὁ), ръмѕрікъ, dim: ал лѕï...

Κλάδος (ὁ), (dat: noet: în eтероџ: κλαδί, ак: κλάδα, îm: dat: κλάδεσι, шi κλαδέεσσι, ак: κλάδας) [κλάω] рамѕръ, odpaслъ; (fir:) fiȣ; ѕtpъпепoтȣ.

Κλᾳδοῦχος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de κλειδοῦχος.

Κλαδώδης, εος (ὁ, ἡ), плiпȣ de рѕмѕрï, odpъслоѕȣ. [шi

Κλαδών, όνος(ὁ), noet:=Κλαδεών. [κλάδος]

Κλάζω, [imit: în afiп: кѕ κλάω] biit: -κλάγξω, (пех: 2: ἔκλαγον, tpe: de кѕ: în локȣ de през: κέκλαγγα, шi noet: κέκληγα] клiпкъпеѕкȣ, fакȣ ѕгomotȣ, tpoпкъпеѕкȣ, ѕвîрпîiȣ (ка арmeлe, кînd se ловеѕк ѕпа de алtа, ка аріпiлe пъѕъріlор, кînd ѕвoаръ, ка коарда аркѕлѕï, кînd se asвîрлъ ѕъџеаtа, шi чл:); вîжiȣ (ка вîнtѕл); (deѕпре anim:) латрѕ, кiѕieѕкȣ (ка копоïѕл); (рар deѕпре оам:) џiпȣ; (noet: шi ѕtpъm:) fакȣ а вîжiі, а tѕпа чева. «Ἔκλαγξε βροντάν». Пind:

Κλᾴζω, biit: κλᾳξῶ, Dop: în локȣ de κλῄζω, κλείω.

Κλαιήσω, At: în локȣ de κλαύσομαι.

Κλαΐς, ΐδος (ἁ), Dop: în локȣ de κληΐς, κλείς.

Κλαΐστρον, шi κλᾴστρον (τὸ), Dop: în локȣ de κλεῖθρον.

Κλαίω, [în afiп: кѕ κλάζω] biit: (рар) κλαύσω, шi (оѕіч:) κλαύσομαι, шi κλαυσοῦμαι, (пас: tpe: de кѕ: κέκλαυσμαι, шi κέκλαυμαι, пех: ἐκλαύσθην, шi поѕit: κλαυστέον) плîпгȣ; (прiп întind:) mъ miхпеѕкȣ, mъ къiеѕкȣ. «Κλαύσεται». Лкс: о ѕъ se къiаѕкъ. «Ἁλμυρὰ κλαύσεις». Ткр: 2) (кѕ ак: ел:) плîпгȣ пе чiпева, saȣ пепtpѕ чева. «Κλαίεις τὸν βωκόλον». шi «Πενίην κλαίων». Ткр:

Κλαμβὸς, ή, όν, [κλάω] =Κολοβὸς, вeteагȣ, ѕкiлoгȣ, (Тѕрч:) ѕakaлȣ.

Κλάξ, ακὸς (ἁ), Dop: în локȣ de κλείς.

Κλαξῶ, Dop: biit: ал лѕï κλᾴζω, =Κλείω.

Κλάπη (ἡ), [Lat:] înкълџъmiпtе de лemпȣ, галепџъ, saȣ (Франџ:) sabot. (везï шi καλόβαθρον).

Κλαρίας, ου (ὁ), în локȣ de Καλλαρίας.

Κλαρίον (τὸ), Dop: în локȣ de κληρίον,

înskrisă de datorie, zanisă.

Κλάριος, α, ον, Dop: în лokă de κλήριος. «Ζεύς — ». Esxa: kape цine în mîinele sale soapta oamenilop.

Κλαρονομέω -ῶ, Dop: în лokă de κληρονομέω.

Κλᾶρος (ὁ), Dop: în лokă de κλῆρος. [de ѕnde

Κλαρόω -ῶ, biit: -ώσω, Dop: în лokă de κληρόω. [шi

Κλαρῶται (οἱ), pobiî цъpanî aî Kpeteî.

Κλασαυχενεύομαι, biit: -εύσομαι, шi

Κλασαυχενίζομαι, biit: -ίσομαι, noet: [κλάω, αὐχήν] îmî sѕчeskă гpѕmazѕл în dpeauta шi în stînга, mъ înfspînгă kѕ kaпѕл kînd лa o parte kînd лa aлta.

Κλασιβώλαξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: [κλάσις, βῶλαξ] fъpîmъtѕpъ de вѕлгъpî de пъmîntă.

Κλάσις, εως (ἡ), fpînцepe, sпapцepe. «Ἀμπέλων —». плeвiлa. «Ἄρτου —». Tfp: fpînцepe de пîine; (prin întind:) чinъ. (bezî шi κλῆσις). [шi

Κλάσμα (τό), fpîntѕpъ, вѕkatъ. [шi

Κλασμὸς (ὁ), = Κλάσις. [κλάω].

Κλαστάζω, biit: -άσω, noet: = Κλάω, fpînгă, pѕпă (prinч:) пetpeвniчe kpъчi, saă kѕpъцă apвopă; (fir:) ѕпepeskă. [κλαστός].

Κλαστήρ (ὁ), плiвitopă (de biî, шi чл:). [κλάω]. [de ѕnde

Κλαστήριον (τό), kosopă de плiвit (maî kѕ seamъ лa biî).

Κλάστης, ου (ὁ), = Κλαστήρ. [шi

Κλαστός, ή, όν, fpîntă; (despre biî шi чл:) плiвită. [κλάω].

Κλαυθμονή (ἡ), шi

Κλαυθμὸς (ὁ), плînцepe, плînsetă. [κλαίω]. [de ѕnde

Κλαυθμυριάω -ῶ, biit: -άσω, шi

Κλαυθμυρίζω, шi (mіж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, плînгă; (despre kопiлă mikă) bîzîiă. [de ѕnde

Κλαυθμυρισμός (ὁ), плînsetă de kопiлă mikă (bîzîiaлъ).

Κλαυθμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kѕ (saă dispѕsă лa) плînsetă, плînцeposă. [шi

Κλαυθμών, ῶνος (ὁ), Sxp: лokă de плînцepe. 2) (ѕпe-opî) = [Κλαυθμός].

Κλαῦμα (τό), плînsetă; pricinъ de плîns. [κλαίω]. [de ѕnde

Κλαυμονή (ἡ), = Κλαυθμονή. [шi

Κλαυμυρίζομαι, biit: -ίσομαι, = Κλαυθμυρίζομαι.

Κλαύσασκε, noet: în лokă de ἔκλαιε.

Κλαυσείω, (fъpъ biit:) шi Κλαυσιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntă dispѕsă a плînцe, mъ плînгă; (fir:) skpîцiiă. «Τὸ θυρίον κλαυσιᾷ». Apstf: [κλαῦσις].

Κλαυσίγελως, ωτος (ὁ), pîsă kѕ плînsete (asemenea kѕ aл лѕî Omepă. «Δακρυόεν γελάσασα». Iл: Z). [κλαῦσις, γέλως].

Κλαυσίθυρος (ὁ, ἡ), kaѕtъ παρακλαυσίθυρον. [κλαῦσις, θύρα].

Κλαυσίμαχος (ὁ, ἡ), noet: плînгъtopă din pricina вътъліi, saă fъkъtopă de a плînцe aлцiî în вътъліe. [κλαῦσις, μάχη].

Κλαύσιμος, η, ον, вpednikă de плîns; плînцeposă. [κλαῦσις].

Κλαύσομαι, шi Κλαυσοῦμαι, biit: aл лѕî κλαίω.

Κλαυστήρ (ὁ), плînгъtopă, saă плînцeposă. [шi

Κλαυστικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, аплeкată лa плînцepe. «Κλαυστικῶς ἔχω». Лks: = Κλαυσείω. [шi

Κλαυστός, шi Κλαυτός, ή, ον, de плîns. [din

Κλάω, At: în лokă de κλαίω.

Κλάω -ῶ, [imit:] biit: κλάσω, (pas: tpe: de kѕ: κέκλασμαι, пex: ἐκλάσθην) (prinч:) înkoвoind fpînгă; (de ѕnde) плiвeskă biе, шi чл:; fpînгă kѕ mîinele пîine.

Κλέβδην, adв: noet: пe askѕns, пe fѕpiш. [κλέπτω].

Κλεεινός, шi Dop: Κλεεννός, noet: în лokă de κλεινός.

Κλεηδών, όνος (ὁ), noet: în лokă de κληδών.

Κλεῖα, noet: în лokă de κλέεα, κλέα, nom: шi ak: îm: aл лѕî κλέος.

Κλειδίον (τό), dim: aл лѕî κλείς, keiцъ; (prin întind:) плeопъ, чe se deskide, шi se înkide; saă kъпъчeлă de гaѕpъ de mѕsikaлă instpѕmîntă, saă aлtъ maшinъ, kлaпъ, (fpanц:) soupape.

Κλειδοποιός (ὁ), fъkъtopă de keî, лъkъtѕшă, [κλείς, ποιός].

Κλειδουχέω (întpeв: nѕmaî At: κληδουχέω) -ῶ, biit: -ήσω, цiă keiле, sîntă ...

Κλειδοῦχος, ου (ὁ), [κλείς, ἔχω] keлapă, цiitopă de keî, =kѕ...

Κλειδοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъstpъtopă de keî, = Δεσμοφύλαξ. [κλείς, φύλαξ].

Κλειδόω -ῶ, biit: -ώσω, înkѕiă kѕ keie. [de ѕnde

Κλείδωμα (τό), instpѕmîntă de înkѕiepe, лakъtă, вpoaskъ, шi чл: [шi

Κλείδωσις, εως (ἡ), înkѕiepe; 2) înkeieтѕpъ de membpѕ.

Κλείζω, biit: -ίσω, noet: лaѕdă, sлъвeskă. [κλέος].

Κλειήθρη, шi Κλειθρία (ἡ), гaѕpa лakъtѕлѕî, saă вpoaшteî de înkѕiepe. 2) (dѕ-

пе алціĭ) fереstрвіе, saŭ гаврѣ de mete-pizŭ. [κλεῖθρον].

Κλειθρίδιον (τό), dim: ал лвĭ Κλειθρία.

Κλειθριώδης, εος (ὁ, ἡ), кв мвлте (saŭ fѣквtŭ in fормѣ de) гѣврĭ de metepize. [вezĭ κλειθρία].

Κλεῖθρον (τὸ), [κλείω] (în ценĭ:) ор че înkide (saŭ se înkвіе), вшѣ; (обіч:) лакѣtŭ, вроаскѣ, ші чл:.

Κλειθροποιὸς (ὁ, ἡ), fѣкѣtорŭ de înkвіetорĭ, лѣкѣtвшŭ. [κλεῖθρον, ποιός].

Κλεινὸς, [κλέος] ἡ, ὄν, поеt: slѣвitŭ, famosŭ, вestitŭ.

Κλεῖξαι, Dор: în локŭ de κλεῖσαι, пех: de înf: ал лвĭ κλείζω.

Κλεῖος, εος -ους (τὸ), поеt: în локŭ de κλέος.

Κλείς, κλειδὸς(ἡ),(ак: κλεῖδα, ші κλεῖν, îm: nom: κλεῖδες, ші κλεῖς, ші ак: κλεῖδας ші κλεῖς) (de ачі) кеіе;(în ценĭ:) ор че slвжеште ла înkвіере, ші (прin врm:) ла deskidере de вшѣ, ші чл:, zоворŭ, шічл:(вezĭ ші ἐπιβλής). «Θύρας κληῖσαι κληῖδι». Od: Φ. 2) (прin întind:) копкѣ, кіоtоаре. «Περόναι κληῖσιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυῖαι». Od: Σ. 3) (anatom:) оsвл dintре гîtŭ, пieптŭ, ші вмѣрŭ. «Παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει αὐχένα τε στῆθος τε. Іл: Θ. «Τὴν κλεῖν κατεαγότα». Dm: 4) поеt: (îm:) вѣнчіле вîslашілор. «Δησάμενοι δ' ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμά. Od: Θ. 5) = Πορθμὸς, stрimtоаре de маре. «Πόντου κληῒς». Евр: Воsпорвл, saŭ Елеsпоntвл. [κλείω].

Κλεῖς, în sink: în локŭ de κλεῖδες, saŭ κλεῖδας, nom: saŭ ак: îm: ал лвĭ κλείς.

Κλεισιάδες, ші Κλεισίαι (αἱ), kanate de поаrtѣ (маĭ кв seamѣ цѣрѣнеаskѣ, маре); (прin întind:) întраре, saŭ локŭ, пе вnde întрѣ чінева; (fіг:) гврѣ de шанцŭ, saŭ de каналŭ. [din

Κλείσιον (τὸ), = Κλίσιον, înпрежмвіре, saŭ îngрѣdіре de kasѣ цѣрѣнеаskѣ. [ші

Κλεισμὸς (ὁ), греш: în локŭ de κλισμός. [κλείω].

Κλείσουρα (ἡ), кавtѣ κλεισώρεια.

Κλειστὸς, ἡ, ὄν, înkвіаtŭ saŭ de înkвіаt. [κλείω]. [de вnde

Κλεῖστρον (τό), = Κλεῖθρον.

Κλεισώρεια (ἡ), [κλείω, ὄρος] stрimtоаре întре doĭ мвнцĭ; ші четѣцвіе, saŭ тѣріе fѣквtѣ sпре паза еĭ, (Lat:) clausura.

Κλειτόπωλος (ὁ, ἡ), = Κλυτόπωλος [κλειτός, πῶλος].

Κλειτοριάζω, віit: -άσω, ші Κλειτορίζω, віit: -ίσω, піпѣĭŭ, апвкŭ desîпînat.

Κλειτορίς, [κλείω] ίδος (ἡ), лімввліца din мемврвл цеnitалŭ femeĭеskŭ.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, поеt: [κλείω, κλείζω] = Κλεινός, глоріоsŭ, вestitŭ, famosŭ. (вezĭ ші κλυτός).

Κλεῖτος, εος -ους (τό), поеt: în локŭ de κλίτος ші κλιτύς.

Κλείω, [εἰλέω, saŭ κλάω] віit: κλείσω, (пas: тре: de кв: κέκλεισμαι, ші поеt: κέκλειμαι, пех: ἐκλείσθην, ші поsit: κλειστέον) înkizŭ, înkвіŭ; (fіг:)îndatорезŭ; (оdшт:) легŭ. «Ὅρκοις κεκλήμεθα». Евр:

Κλείω, поеt: în локŭ de κλείζω, slѣвеskŭ. [κλεῖος=κλέος].

Κλέμμα (τό), лвкрв de fврat. 2) fврare, saŭ fврtішагŭ; (fіг:) амѣціре, вікленшвгŭ; stрateцемѣ; (în ценĭ:) fантѣ sѣвîршitѣ пе fвріш, пе askвns. [κλέπτω]. [de вnde

Κλεμμάδιος (ὁ, ἡ), fврatŭ, saŭ de fврat. ‖ «Κλεμμάδιον (τό), Пл: fврtішагŭ. [ші

Κλεμματικὸς, ἡ, όν, хоцеskŭ; амѣцітоpŭ, віклеанŭ. [ші

Κλεμμάτιον (τὸ), kom: dim: ал лвĭ κλέμμα; saŭ (греш:) în локŭ de κλεμμάδιον.

Κλεμματιστής, οῦ (ὁ), хоцŭ; saŭ гаsdѣ de хоцĭ. [пеîntр: κλεμματίζω din κλέμμα].

Κλεμμύς, [χέλυς, ἐμύς] ύος (ἡ), вроаскѣ цеstоаsѣ.

Κλέομαι, поеt; (пas: ал пеîntр: κλέω) sîнtŭ лѣвdatŭ, вestitŭ прetвtindineа, famosŭ. [din

Κλέος, εος -ους (τό), slaвѣ, famѣ; (поеt:) fантѣ глоріоаsѣ, isпраvѣ, isвîndѣ.

Κλέπος, εος -ους (τὸ), поеt: în локŭ de κλέμμα, fврtішагŭ. [κλέπτω].

Κλεπτέλεγχος (ὁ, ἡ), вѣditорŭ, deskопеritорŭ de хоцĭ. [κλέπτης, ἔλεγχος].

Κλεπτὴρ, поеt: în локŭ de...

Κλέπτης, ου (ὁ), fврŭ, хоцŭ; (în ценĭ:) fѣкѣtорŭ de чева пе fвріш. [κλέπτω]. [de вnde

Κλεπτίδης, ου (ὁ), kom: fіŭ de хоцŭ. [ші

Κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, хоцеskŭ; аплекаtŭ, saŭ îndemînatікŭ ла хоціе. «Κλεπτική». Евр: треава хоцвлвĭ, хоціе. [de вnde

Κλεπτικῶς, adв: хоцеште; пе fвріш, пе askвns.

Κλέπτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвĭ κλέπτης, хоацѣ.

Κλεπτίστατος, η, ον, kom: sвпрл: ал лвĭ κλέπτης.

Κλεπτὸς, ἡ, ὄν, fврatŭ, saŭ пвtinчоsŭ de a se fвра (a se askвnde). ‖ (невt:) Κλεπτὸν, (adв:) în локŭ de κλεπτικῶς. «Κλεπτὸν βλέπειν». Apstf: [κλέπτω].

Κλεπτοσύνη (ἡ), поеt: хоціе; saŭ denpindepe, îndemînъtate ла хоціе; (fir:) вікленie, askъndepe de adевъръ. [κλέπτης[.

Κλέπτρια (ἡ), =Κλέπτις, хоаць.

Κλέπτω, [καλύπτω=κρύπτω] biit: κλέψω, (tpe: de кв: κέκλοφα, ші пas: κέκλεμμαι, пex: ἐκλέφθην, ші ал 2: maĭ întpев: ἐκλάπην) fъpъ; (în цеn:) лipsesкъ пе чinева de чева; (npin întind:) fakъ чева пе askъns (ка съ amъцеskъ); mъ пpefakъ; askънzъ; înшeлъ, skoцъ din minцĭ. «Κλέπτειν τὰ τῆς πόλεως». Ksn: «Γάμον ἐκλέψατε δώροις». Tкp: aцĭ съвîpшit npin amъцipe de dapъpĭ. «Κλέψεν Μήδειαν». Пind: a amъцit' o «Πάρφασις ἔκλεψε νόον»· Iл:Σ. «Ψήφοις παίζειν τὴν ὄψιν κλεπτούσαις τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως». Гpг: «Κλέπτουσι μύθους». Sof: pisinesк пе askъns minчinoase шtipĭ. «Μή κλέπτε νόῳ». Iл: A пъ rîndi съ amъцешtĭ. «Κλέπτοισα θεοῖο γόνον». Пind: askънzînd. (ші пas:) «Κλέπτεται αἰδὼς κέρδει». Пind: «Οὐδὲ κλέπτομαι φρένας πράξειν τι». Evp: пъ mъ înшeлъ къ rîndъ, къ... «Τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος». Ep: amъцindъ se totdaъna spe a înainta.

Κλέτας (τὸ), поеt: (npea pap) în локъ de κλίτος.

Κλεψίαμβος (ὁ), ънъ feлъ de вepsъ, (поate)=Χωλίαμβος. 2) ънъ feлъ de mъsiкъ înstpъmîntъ, къ кape se kîntaъ asemenea вepsъpĭ. [κλέψις, ἴαμβος].

Κλεψιγαμέω -ῶ, biit: -ήσω, калкъ кpedinцa пъnцiĭ, пpeкъpвeskъ. [ші

Κλεψιγαμία (ἡ), пpeкъpвie. [din

Κλεψίγαμος (ὁ, ἡ), кълкъtopъ de пъnцiaлa кpedinцъ, пpeкъpвapъ. [κλέπτω, γάμος].

Κλεψιμαῖος, α, ον, = Κλοπιμαῖος. [κλέψις din κλέπτω].

Κλεψίνοος ους (ὁ, ἡ), поеt:=Κρυψίνους, віклеапъ, amъцitopъ. [κλέψις, νόος].

Κλεψίνυμφος (ὁ, ἡ), поеt:=Κλεψίγαμος. [κλέψις, νύμφη].

Κλεψιποτέω -ῶ, biit: -ήσω, amъцeсъ în въstpъ пе kommesenĭ, пpefъkîndъ mъ, къ веаъ fъpъ a веа. [din

Κλεψιπότης, ου (ὁ), чeл че se пpefaчe, къ веа fъpъ a веа. [κλέψις, ποτόν].

Κλεψίῤῥυτος (ὁ, ἡ), поеt: кape къpцe пе съbt пъmîntъ (fъpъ a se вedea); saŭ пе zъstimпъpĭ (ка ънeлe isвoape). «Ὕδωρ — ». Esix: a fîntîneĭ din Atena пъmitъ Κλεψύδρα. [κλέψις, ῥέω].

Κλεψίτοκος (ὁ, ἡ), кape пaшte пе askъns, saŭ îшĭ askъnde пъiĭ (пpeкъm obiчпъiesк чeлe maĭ mълtе femeĭeшtĭ animaлe. [κλέψις, τόκος].

Κλεψίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = Κλεψίνοος. [κλέψις, φρήν].

Κλεψίχωλος (ὁ, ἡ), поеt: askъnzъtopъ de skionъtъчiъnea sa. [κλέψις, χωλός].

Κλεψύδρα (ἡ), [κλέπτω, ὕδωρ] ънъ feлъ de чeasopniкъ de апъ (ка ачела ал къpъбiiлop de astъzĭ къ nisinъ). 2) (пъme пpon:) o fîntînъ în Atena ші Mesena, a къpia апъ къpцea пе întpepъnte, (алt:) Ἐμπεδώ. (вezĭ ші κλεψίῤῥυτος]. [de ъnde

Κλεψύδριον (τὸ), dim: ал лъĭ Κλεψύδρα.

Κλέω, (пpeл: ἔκλεον, ші maĭ mълt пъ). =Κλείζω, ші Καλέω. (вezĭ κλείω). [κλέος, saŭ în sinк: καλέω].

Κλῇδες (αἱ), At: în локъ de κληΐδες, κλεῖδες.

Κλήδην, adв: поеt, [καλέω] a пъme.

Κληδονέω -ῶ, biit: -ήσω, ші Κληδονίζω, biit: -ίσω, pesnîndeskъ famъ, вeste; пpooрочeskъ, гîчeskъ. || (mіж:) їaъ пpooрочie (npinч: din гласъ). ||. (пas:) mъ famezъ. «Γλώσσης πικροῖς κέντροις κληδονούμενοι (алцiĭ skpiъ κληδουχούμενοι)». Evp: defъĭmîndъ se, insълtîndъ se. [κληδών]. [de ъnde

Κληδόνισμα (τό), datъ, saŭ лъatъ în feлъ de пpooрочipe. [ші

Κληδονισμός (ὁ), пpooрочipe (акt: saŭ пas:)

Κληδός (ὁ), = Χλῆδος (se konf: къ...

Κλῆδος,[κλήζω 2]εος-ους(τό), înгpъditъpъ.

Κληδουχέω -ῶ, biit: -ήσω, At: în локъ de κλειδουχέω. [din

Κληδοῦχος (ὁ ἡ), At: în локъ de κλειδοῦχος.

Κληδών, ші Κληδὼν, όνος (ἡ), famъ, вeste, шtipe pesnîndiтъ. 2) sлавъ, peпъtaцie. 3) (обiч:) гласъ (zічepe, saŭ fpasъ) лъatъ în feлъ de пpooрочie. 4) (pap ші поеt:) în локъ de κλῆσις. [din

Κλήζω, поеt: în локъ de κληΐζω, saŭ κλείζω. 2) At: în локъ de κλείω.

Κληηδών, όνος (ἡ), поеt: în локъ de κληδών.

Κλήθρα, ας (ἡ), ънъ feлъ de apвopъ, aninъ [κλείω, fiind къ (dъпe Плinie στ': 37:) înцепenind къ pъdъчinелe saлe maлpiлe pîpiлop цine ачestea înkiseîn matка лop].

Κλήθρη, ης (ἡ), Ion: în локъ de κλήθρα.

Κλῆθρον (τό), At: în локъ de κλεῖθρον.

Κλῆθρος (ὁ), = Κλήθρα.

Κληΐζω, biit: -ίσω, поеt: în локъ de κλείζω. saŭ 2) = Κλείω; saŭ 3) = Καλέω.

Κληΐθρη (ἡ), = Κλειήθρη.

Κλῄϊθρον (τό), noet: Ion: în локȣ de κλεῖθρον.

Κληΐς, ἴδος, saȣ ἴδος (ἡ), noet: în локȣ de κλείς.

Κληϊστός, ή, όν, noet: Ion: în локȣ de κλειστός. [din

Κληΐω, viit: -ίσω, noet: Ion: în локȣ de κλείω.

Κλῆμα, [κλάω] (în џen:) ramȣръ, кракъ; (napt:) viџъ; de ȣnde toïaгȣл sȣtaшiлор Pomeï; (în џen:) bastonȣ, варгъ. [de ȣnde

Κληματικός, ή, όν, релативȣ кȣ viџa. [шi

Κλημάτινος, η, ον, фъкȣтȣ de viџъ. «Φλὸξ —». Tfp: [шi

Κλημάτιον (τό), dim: ал лȣï κλῆμα, viџiшoaръ. [шi

Κληματὶς, ίδος (ή), прiнч: dim: ал лȣï κλῆμα; (oвiч:) smicea de viџъ. 2)=Κληματῖτις. [шi

Κληματίτης, ου (ὁ), шi Κληματῖτις, ιδος (ή), asemenea кȣ viџa. (de ȣnde || fem: sȣbst:) ȣnȣ soïȣ de плантъ, че se înфъшаръ ка viџa, рокеа pîndȣрiчeï. [шi

Κληματόεις, εσσα, εν, noet: în локȣ de κληματώδης, saȣ κλημάτινος. «Τέφρα —». Nik: [шi

Κληματόομαι -οῦμαι; viit: -ωθήσομαι, mъ ȣмплȣ de viџe. [шi

Κληματώδης, εος (ὁ, ή), asemenea кȣ (saȣ плiнȣ de) viџъ.

Κληρικὸς (ὁ), клерiкȣ, преоџiтȣ, visepiкашȣ. [κλῆρος].

Κληρίον (τό), dim: ал лȣï κλῆρος. 2) katastixȣ; saȣ înskpisȣ de datopie, zanisȣ. (Пл: Аг: 13).

Κληροδοσία (ή), înпъpџipe npin sopџï. 2) дарȣ, saȣ легатȣ npin diaлъ, клеpoнomie. [κλῆρος, δόσις].

Κληροδοτέω -ῶ, viit: -ήσω, daȣ npin sopџï. 2) dъpȣiesкȣ ка клеpoнomie, лasȣ de moштeнipe. [din

Κληροδότης, ου (ὁ), dъtъtopȣ npin sopџï, saȣ de клеpoнomie. [κλῆρος, δίδωμι].

Κληροθεσμοθετέω, греш: în локȣ de κλήρῳ θεσμοθετέω.

Κληρονομέω -ῶ, viit: ήσω, (кȣ џen: шi pap: ак:) îmï iaȣ napte (прiнч: npin sopџï), mъ înпъpтъшeскȣ din чева: moштeнeскȣ, mъ fakȣ клеpoнomȣ; (pap stpъm:) «Δίκαιος κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν». Skp: [κληρονόμος]. [de ȣnde

Κληρονόμημα (τό), op че înпъpџiтȣ npin sopџï, saȣ лъsатȣ de moштeнipe.

Κληρονομία (ή), лȣаpe de napte npin sopџï; saȣ moштeнipe, клеpoнomie. [κληρονόμος]. [de ȣnde

Κληρονομιαῖος, α, ον, шi

Κληρονομικὸς, ή, όν, datȣ, saȣ лȣатȣ de moштeнipe. [din

Κληρονόμος (ὁ, ή), клеpoнomȣ, moштeнiтopȣ ал кȣiva, saȣ de чева. [κλῆρος, νομή].

Κληροπαλὴς, έος (ὁ, ή), noet: [κλῆρος, πάλλω] npin sopџï înпъpџiтȣ, saȣ de înпъpџit.

Κλῆρος (ὁ), [κλάω, fiind ка ла înчeпȣтȣ întpeȣȣinџaȣ вȣкъџeлe de лemnȣ] sopџȣ; арȣнкаpe de sopџï; пiетpiчiкъ, saȣ op че алтȣ slȣжeштe ка semnȣ de sopџȣ. 2) (npin întind:) op че se înnapte, saȣ se ia кȣ sopџï; (iap naptiк:) napte de пъmîntȣ (maï кȣ seamъ npin apme кîштiгатȣ) datъ npin sopџï ла клеpȣхï (vezï κληροῦχος); (npin întind:) moштeнipe (прiнч: în пъmîntȣ); (în џen: шi fir:) stapea (sȣbt op че pелаџie), în кape a ажȣns a fi чiнeва în лȣme, (Франџ:) condition. 3) (în џen:) вoтȣ, хотъpîtoape пъpepe, (iap naptiк:) чea npoopoчeaскъ. «Κλήροις θεοπροπέων». Пind: 4) (npin întind:) totaлȣл npoopoчiлop, шi чл: (de ȣnde 5) (Бisep:) клеpȣ, npeoџime. 6) = Κύβος. «Ἔπαιζον κλήροις». Eпгр: 7) ȣnȣ felȣ de vepme, кape vîntȣie stȣпiï, (алт:) πυραύστης.

Κληρουχέω ῶ-, viit: -ήσω, amȣ, saȣ iaȣ în stъпînipea mea napte de пъmîntȣ ка клеpȣхȣ. || (stpъm:) înnapџȣ пъmîntȣ ла клеpȣхï. [шi

Κληρουχία (ή), клеpȣхie, npin sopџï înпъpџipe de пъmîntȣ (прiнч: npin apme кîштiгатȣ), шi dpentȣл de пpoпpietate aсȣпpъ 'ï ал клеpȣхȣлȣï; (în џen:) пpoпpietate; (npin întind:) колонie (компȣсъ din клеpȣхï). [шi

Κληρουχικὸς, ή, όν, atingъtopȣ de клеpȣхȣ, saȣ клеpȣхie. [din

Κληροῦχος (ὁ, ή), [κλῆρος, ἔχω] (în џen:) пpoпpietapȣ de op че лȣкpȣ datȣ npin sopџï; (iap naptiк:) клеpȣхȣ, колонȣ, кape a лȣат npin sopџï stъпînipe desъvîpшiтъ asȣпpa ȣnȣï пъmîntȣ (прiнч: кîштiгатȣ npin apme); (simплȣ) în локȣ de μέτοχος, пъpташȣ. «Πολλῶν ἐτῶν κληροῦχος». Sof: 2) (stpъm:) pîndȣiтȣ a înпъpџi пъmîntȣ ла клеpȣхï (Fot:). 3) (пас: pap:) кȣвeniтȣ ла клеpȣхȣ. «Γῆ —». D. Ал:

Κληρόω -ῶ, viit: -ώσω, пȣïȣ sopџȣ; (stpъm:) daȣ, (шi miж:) iaȣ чева npin sopџï; (noet: în џen:) алегȣ npin sopџï. «Οὓς ἐκλήρωσε πάλος». Eвp: пȣвлiкȣ, daȣ afapъ.

«῞Ος ὀμφάνκληροῖς». Евр: проорочешті. (ші пas:) «Ἰν᾽ἐκληρώθῃν». Евр:[κλῆρος].[de ѕnde

Κλήρωσις, εως (ἡ), арѕнкаре de sорці; іnпърціре (алеџере, ші чл:) прin sорці. [ші

Κληρωτήριον (τὸ), локѕл, ѕnde se fъчеаѕ прin sорці алеџері de жѕdікъторі ші чл:; saѕ basѕл (алт: κληρωτίς), іn каре se пѕнеаѕ вotѕріле de алеџере; (іn џен: іm:) = Ἀρχαιρεσίαι. 2) (pap) партеа teaтрѕлѕі, ѕnde шедеаѕ жѕdікъторі, saѕ алції dрегъторі алеші прin sорці.

Κληρωτής, οῦ (ὁ), алегъторѕ, saѕ іnпърціторѕ прin sорці. [ші

Κληρωτὶ, adв: прin sорці. [ші

Κληρωτικός, ή, όν, atingъторѕ, saѕ бѕнѕ de алеџере, saѕ іnпърціре прin sорці. [ші

Κληρωτίς, ίδος (ἡ), (se іnц: κάλπη) (везі κληρωτήριον) basѕ de sорці. [ші

Κληρωτός, ή, όν, datѕ, алеsѕ, хотърітѕ, saѕ de хотъріт прin sорці. [ші

Κληρωτρίς, ίδος (ἡ), = Κληρωτίς.

Κληρωτῶς, adв: кѕ іnпърціре, алеџере, ші чл: прin sорці.

Κλῄς, κληδός (ἡ), At: іn локѕ de κλείς.

Κλῆσις, [καλέω] εως (ἡ), кіемаре; поftіре; рекламаре, saѕ кіемаре іn жѕdікатъ. 2) нѕміре. 3) (Dор: κλᾶσις, Лат: classis) іnпърціре іn класе de четъценії Ромеї кіемаці іn обштеаскъ adѕнаре (Dion: Aлік) (de ѕnde поate класѕ, ші аѕторѕ класікѕ, каре se vіteazъ dъ мъртѕріе, Франц: qui fait autorité, saѕ se предъ іn класеле школелор). 4) (Sкр:) алеџереа крedінчошілор (кіемаціілор), ші партікѕларѕ кътре dінuіі дарѕ ал лѕі Dѕмнезеѕ.

Κλῇσις, εως (ἡ), At: іn локѕ de κλεῖσις, іnкіdере. [κληΐω].

Κλῆσον, поеt: іn локѕ de κάλεσον, пех; 1: de порѕнч: ал лѕі καλέω.

Κλῇσον, At: іn локѕ de κλεῖσον, пех: 1: de порѕнч: ал лѕі κλείω.

Κλητέος, α, ον, поsіt: ал лѕі καλέω.

Κλήτευσις, εως (ἡ), кіемаре ла жѕdікатъ, =Κλῆσις. [din

Κλητεύω, [κλητὸς] віit: -εύσω, кіемѕ іn жѕdікатъ (прінч: прin, saѕ ка κλητήρ, везі zіч:). 2) =Ἐκκλητεύω, рекламѕ, saѕ протестезѕ іnпротіва челѕі че нѕ воіеште а мъртѕріsі іn прічіна меа de жѕdікатъ. «Ἀναγκάσω αὐτὸν ἢ μαρτυρῆσαι ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν». Dm: 3) (nestрѕм:) мъртѕрісескѕ ка...

Κλητήρ, ῆρος (ὁ), кіемъторѕ, вестіторѕ. 2) (партік:) кіемъторѕ de піріці іn жѕdікъторіе; saѕ лѕатѕ іmпреѕнъ ка мартѕрѕ ла о astfeл de кіемаре. «Κλητῆρα ἐπιγράφομαι». Ртр: (везі Apsif: Nopі 1217—1246). 3) (поate маі коректѕ κλιτήρ) samaрѕ de мъгарѕ; (прin іnтind:) мъгарѕ de новаръ (de ѕnde Лат: clitellae, везі ші κανθήλιος). [ші

Κλητικὸς, ή, όν, atіngъторѕ de, saѕ фолоsіторѕ ла кіемаре. (de ѕnde) «Κλητική». Грам: вокатівѕ (ал чінчілеа казѕ). [ші

Κλητὸς, ή, όν, кіематѕ, saѕ de кіемат, de поftіт ла осnъцѕ. «Πολλοὶ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί». Sкр: (везі ші κλῆσις 4). [ші

Κλήτωρ, ορος (ὁ), =Κλητὴρ (прінч: de жѕdікъторіе); вестіторѕ. [καλέω].

Κληΐω, At: іn локѕ de Ion: κληΐω, κλείω.

Κλιβάδιον (τὸ), =Κλυβάδιον.

Κλιβανάριος (ὁ), (Лат:) clivanarius, ostашѕ грееарматѕ, saѕ іnzeлатѕ, (Франц:) cuirassier. [fіг: κλίβανος].

Κλιβανεὺς, έως (ὁ), конторарѕ, цестарѕ; saѕ арзъторѕ de конторѕ, de цестѕ. [ші

Κλιβανίτης, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος) пііне коаптъ іn цестѕ. [κλίβανος].

Κλίβανος (ὁ), =Κρίβανος, [ὀκρίβας] цестѕ, saѕ конторѕ мішкъторѕ de ферѕ, saѕ de пъмінтѕ; (маі поѕ іn џен:) конторѕ. [de ѕnde

Κλιβανοφόρος (ὁ), [κλίβανος, φέρω] = Κλιβανάριος.

Κλιβανωτὸς, ή, όν, =Κριβανωτός. || (sѕвst:) Κλιβανωτὸν (τὸ), аштерпъторъ пе жос кѕ фърімъторі de васе de лѕтѕ, saѕ de стікль, saѕ кѕ кораsанѕ. (везі ші κεραμωτὸν).

Κλιδὸν, adв: поеt: =Ἐγκλιδόν. [ші

Κλίμα (τὸ), [κλίνω] = Κλίσις, повірнітѕръ ла вале, =Κλιτύς, коastъ de мѕнте; (de ѕnde џеогр:) облічітатеа пъмінтѕлѕі de ла меріdіанѕ кътре полі, ші dіntр᾽ ачеаста deosевіреа іn температѕра атмосфереі ѕнѕі локѕ de алтѕл, клімъ; (іn џен:) ор каре парте а пъмінтѕлѕі іn рапортѕ кѕ депъртареа sа de ла полѕ ші меріdіанѕ.

Κλιμάζω, віit: -άσω, = Κλιμακίζω. [ші

Κλιμακη(κι)δὸν, adв: іn фелѕ de скаръ, трептат. [ші

Κλιμακίζω, віit: -ίσω, мъ sіlеskѕ а добоrі пе контра-лѕпътторѕл меѕ пѕіndѕ᾽і піеdікъ; (прin ѕрм:) мъ лѕптѕ віклеnеште; (de ѕnde fіг:) експлікѕ ръѕ, stрімвезѕ іnцелеsѕл. «῞Οταν οὖν κλιμακίζῃ (алції скріѕ κλιμάζῃ, de ѕnde dѕпе Fotie поate βλιμάζῃ), καὶ παράγῃ τοὺς νόμους». Dinарх: (везі ші σκελίζω). [κλιμακίς].

Κλιμάκιον (τὸ), dim: ал лѕі κλίμαξ, скъ-

Κλιμάκιον (τὸ), dim: ал лѕї κλίμαξ, skъріцъ, saѣ tpentiцъ.

Κλιμακὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї κλίμαξ, skъріцъ; (fir:) роавъ, каре плекіndѕ-se se face ка о skapъ, ка sъ se sѕіе stъnîna sa în тръsѕръ. (bezî ші ἀνδράποδον).

Κλιμακίσκος (ὁ),=Κλιμάκιον.

Κλιμακισμὸς (ὁ), пѕнере de пїеdikъ în лѕптъ. [κλιμακίζω].

Κλιμακόεις, εσσα, εν, поеt: în локѣ de κλιμακωτός; (în цен:) 'налтѣ. [κλίμαξ].

Κλιμακοφόρος (ὁ, ἡ), пѕртъtорѣ, къръторѣ de skapъ, saѣ (пріnч:) de патѣ de mopтѣ. [κλίμαξ, φέρω].

Κλιμακτήρ (ὁ), tpeaптъ de skapъ. 2) (fir:) kpitiкъ înпрежѕраре, перікол. «Κλιμακτῆρσι πολλοῖς περιπίπτουσι». Simпл: [κλιμάζω]. [de ѕnde

Κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν, (пріnч:) «Ἐνιαυτὸς—». анѕл de fie каре шеntime saѣ noime (ші maї кѕ seamъ чел dѕпе поъ шеntimі, ad: ал 63) ал віецiї омѕлѕї; fiind къ (dѕпе astpoлоцї) ачела se sokoteшtе de kpitiкѣ în pелацie кѕ віаца, saѣ moaptea омѕлѕї.

Κλιμακώδης, εος (ὁ, ἡ), skъposѣ, saѣ ка skapa. [ші

Κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν, fъкѕtѣ în felѣ de skapъ, înълцаtѣ tpentat, saѣ sѕitѣ пе tpente. ‖ (nezt:) «Κλιμακωτὸν» о firѕpъ petopiкъ. [din

Κλίμαξ, ακος (ἡ), (în цен:) skapъ. «Ἑλικτὴ (στυππίνη, ші чл:) —». Лкs: 2) = Ἀποβάθρα. «Πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἄνδρες ἔβαινον ἀπὸ νηός». Ткр: (de ѕnde 3) (пріn întind:) = Ἐμπόριον, skeлъ. «Κατέστησεν αὐτὸν στρατηγὸν ἀπὸ τῆς κλίμακος Τύρου ἕως τῶν ὁρίων. Αἰγύπτου». Skp: 4) tpeaптъ de skapъ. 5) патѣ de mopтѣ. 6) ѕр че înгръdіtѕръ грілоасъ (în felѣ de skapъ). (пріn ѕрт: 7) гратia карѕлѕї. 8) ѕnѣ felѣ de хірѕрцї: ші mѕнчіtорѣ înstpѕmîntѣ, (алt:) κλιμάκιον, ші κλινοστρόφιον. 9) ѕnѣ felѣ de лѕптъ (bezî κλιμακίζω). 10) (fir:) =Κλιμακωτόν (bezî ziч:)

Κλιματίας, ου (ὁ), ѕnѣ felѣ de кѕtpemѕpѣ, (алt:) ἐπικλίντης. [κλίμα].

Κλινάριον (τό), dim: ал лѕї κλίνη, пъtѕчеanѣ.

Κλινέγερτος (ὁ, ἡ), каре în somnѕ se skoaлъ, ші шаde în патѣ ворвind аїѕреа, saѣ ѕmблъ, =Νυκτοβάτης. [κλίνη, ἐγείρω].

Κλίνειος, α, ον, de патѣ, saѣ ал патѕлѕї. [din

Κλίνη (ἡ), [κλίνω], (în цен:) skaѕnѣ канапеа, ші чл: (adiкъ лоьѣ, saѣ лѕкрѕ de шezѕt, de кѕлкаt, saѣ de pezemat); (іар partiк:) патѣ de dopmit; skaѕnѣ de тръsѕръ; кочіе. «Ἱερὰ κλίνη». Лкs: перna, пе каре se пѕnеаѣ чеде че se оfеріаѣ zeiлор, (Lat:) pulvinar. 2) о firѕpъ în deпрindереа (eksерчіціїлѕї) арmелор, (поate Франц:) parade. [de ѕnde

Κλινήρης, εος (ὁ, ἡ), кѕлкаtѣ în патѣ (болнавѣ).

Κλινηφόρος (ὁ, ἡ), пѕртъtорѣ, кърътoрѣ de патѣ (кочіе, ші чл:). [κλίνη, φέρω].

Κλινίδιον (τὸ), dim: ал лѕї κλίνη, пъtѕчеanѣ, ші чл:

Κλινικὸς, ἡ, ὸν, pелаtiвѣ кѕ (saѣ че se face лїнгъ) патѣ. ‖ (sѕbst: бърб:) doktopѣ de къѕtat болнаві în патѣ (ad: pегѕлат dѕпе înstpѕкціііле артеї); ші Κλινική, metodѕл 'ші partea medічinei, че трактеазъ despre astfeл de къѕtapе. [κλίνη].

Κλινὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї κλίνη (пріnч: de тръsѕръ).

Κλινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѣ, saѣ formъ de патѣ. [κλίνη, εἶδος].

Κλινοκαθέδριον (τὸ), ѕnѣ felѣ de odixnitорѣ skaѕnѣ (каре sлѕжеште ші ка кочіе), (Франц:) fauteuil a porteur. [κλίνη, καθέδρα].

Κλινοκοσμέω, -ῶ, віit: -ήσω, depetiкѣ патѕріле, skaѕneле, ші чл: [κλίνη, κοσμέω].

Κλινοπάλη (ἡ), лѕптъ în патѣ, (ad: în menaж: eksпр:) înпреѕnape тръпеаskъ. [κλίνη, πάλη].

Κλινοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), [κλίνη, πίπτω] кѕzѕtѣ ла патѣ (болнавѣ).

Κλινοπηγία (ἡ), mешtешѕгѕл (лѕкрѕл), ші

Κλινοπήγιον (τὸ), пръвъліа, лѕкръторіа лѕї ...

Κλινοπηγὸς (ὁ), [κλίνη, πήγνυμι] konstpѕktорѣ de патѕрї, кочії, ші чл:.

Κλινοπόδιον (τὸ), ѕnѣ felѣ de планtъ, бѕѕіокѣ sелbatiкѣ. [κλίνη, πούς].

Κλινοποιικὸς, ἡ, ὸν, pелаtiвѣ кѕ fъкъtорѕл de патѕрї. «Κλινοποιική», = Κλινοπηγία. [din

Κλινοποιὸς (ὁ), = Κλινοπηγὸς. [κλίνη, ποιός].

Κλινόπους, οδος (ὁ), пічорѣ de патѣ. [κλίνη, πούς].

Κλινόστρόφιον (τὸ), bezî κλίμαξ. [κλίνη, στροφή].

Κλινότροχον (τὸ), ѕnѣ felѣ de арворѣ, арцарѣ. [κλίνη, τροχός].

Κλινουργὸς (ὁ), = Κλινοπηγὸς. [κλίνη ἔργον].

Κλινοφόρος (ὁ, ἡ), = Κλινηφόρος.

Κλινοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), мѫлцѹmitѣ a sta, a zaче în патѣ. [κλίνη, χαίρω].

Κλιντὴρ (ὁ), ші

Κλιντήριον (τὸ), жецѣ odixnitорѣ кѹ реzemъtoape (прінч: de masъ), (Франц:) fauteuil; saѣ канапеа. [din

Κλίνω, віit: κλινῶ, (пas: tpe: de кѹ: κέκλιμαι, пех: ἐκλίθην, mi поеt: ἐκλίνθην) плекѣ, повîрпezѣ чева, saѣ ашеzѣ піеzіш; пѹіѣ съ шеazъ пе патѣ, канапеа, жецѣ, ші чл: (пеstpъm: saѣ ел:) mъ плекѣ, mъ повîрпezѣ (пропр: ші fir:); (mіж: saѣ пas:) sînтѣ плекatѣ ла о парtе, zaкѣ, mъ întinzѣ, mъ кѹлкѣ; (поеt:) sînтѣ въpsatѣ, pisinitѣ, întinsѣ пе пъmîntѣ; (despre локѣ) staѣ, sînтѣ sitѹatѣ; (fir: прінч: ла поеції) пѹіѣ пе fѹгъ, înfpînгѣ; doвopѣ, pestopnѣ. «Ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα». Іл: Т. «Ἱστία λυσάμενοι, περιμήκεά τε κλίναντες ἱστόν». Апл: «Ὅσσε πάλιν κλῖνεν». Іл: Г. 'ші a întops aïѹpea окії. «Σάκε' ὤμοι κλίναντες». Іл: Х. înцеsîndѹ' ші павъzele. «Οὐ χωρίς ἑκατέρους κλῖναι, ἀλλ' ἀνὰ δύο ἐν κλίνῃ ἑκάστῃ». Ер: «Μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων». Ткр: (ші fir:) «Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί». Іл: Е. «Ἔκλινε μάχην». Іл: Ξ. «Κλίνει ἡμέρα τἀνθρώπεια». Sof: (ші пеstp: saѣ ел:) «Ἡλίου κλίνοντος». Апллр: (ші fir:) «Ἡ πόλις πρὸς τὸ χεῖρον ἔκλινε». Ksп: (ші mіж:) «Ἥσυχα κεκλιμένος». Епгр: «Παρὲξ ὁδοῦ κλινθήτην». Іл: К. «Κλίνθη κεχμηκώς». Іл: Ψ. «Ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα». Іл: Г. «Πὰρ πυρὶ κεκλιμένος». Ткр: «Ἐν χαμευνίσιν ἐκλίνθημεν». Ткр: «Ἐπὶ κλιωνὸς κεκλιμένος». Епгр: «Ἔντεα δέ σφιν χθονὶ κέκλιτο„. Іл: К. «Πάντῃ φύλλων κεκλιμένων„. Od: къzѹte, pisinite. «Λίμνῃ κεκλιμένος». Іл: Е. локѹitорѣ пе лîпгъ валтъ. «Οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης κεκλίαται». Іл: П. sînтѣ реzemaції пе църтѹл mъpії. «Νήσων, αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται». Od: D. «Θάλασσαν κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπέρ προὔχοντος». Апл: (ші întр' алтъ акчепціе). «Ναῦς κεκλιμένη». Трп: ръtъчitъ. «Ἀσπίσι κεκλιμένοι». Іл: Г. (ші пas: fir:) «Πατρίδα δούρατι κεκλιμένην». Епгр: [de ѹnde

Κλισία (ἡ), локѣ de кѹлкаре, saѣ шеdеpe; (партік:) колівъ, (Ітл:)варакъ; (din mѹлte de ачеstea konsta Омеріка) тавъръ; (de ѹnde maï пoѣ) корtѣ de тавъръ. (везї ші κλίσιον). 2) = Κλισμός, ші Κλιντήρ. [de ѹnde

Κλισιάς, άδος (ἡ), = Κλεισιάς.

Κλισίη (ἡ), Іоп: în локѣ de κλισία. [de ѹnde

Κλισίηθεν, адв: поеt: din корtѣ. [ші

Κλισίηνδε, адв: поеt: ла корtѣ.

Κλίσιον (τό), = Κλισία, колівъ; шірѣ de asemenea локѹінце пепtрѹ slѹції (віte, ші чл:) în прежма кѹрції ѹпеї касе de царъ, (Франц:) hangar. 2) (în Dem:) tpaktipѣ de кѹрве. (везї ші οἴκημα). [din

Κλίσις, εως (ἡ), кѹлкаре (акт: saѣ пas:); întoарчере, înѹіtіpe; повîрпіре ла вале; (fir:) апл[illegible]ре (întindере) кътре чева; (грат:) деклінаціе de пѹme; (поеt:) în локѣ de κλίνη, кѹлкѹшѣ (Оп:). [ші

Κλισμός (ὁ), поеt: жецѣ, (Франц:) fauteuil. [ші

Κλιτός, ἡ, όν, плекatѣ, повîрпitѣ ла вале. 2) (грат:) деклінавілѣ. (înпроt: de ἄκλιτος). [ші

Κλίτος, saѣ Κλῖτος, εος -ους (τό), ші

Κλιτύς, ύος (ἡ), поеt: în локѣ de κλίσις, вале; (партік:) коastъ de mѹnte, saѣ деалѣ; (прin întind:) деалѣ, mъгѹръ. 2) (рар) în локѣ de κλίμα. [κλίνω].

Κλοιός (ὁ), (în: în етероп: ші κλοιά) srapdъ de fepѣ пепtрѹ кîіпі, ші fъкътоpі de реле, лапцѣ, верігъ de гîtѣ. [de ѹnde

Κλοιόω -ῶ, віit: -ώσω, пѹіѣ верігъ, лапцѣ de гîtѹл кѹіва. [de ѹnde

Κλοιώτης, ου (ὁ), чел кѹ лапцѹл de гîtѣ. [ші

Κλοιωτός, ἡ, όν, пѹртъtорѣ de srapdъ.

Κλονέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: клеtinѣ tape, srѹdѹіѣ; (прin întind:) tѹрвѹрѣ, ші adѹкѣ în пеpînдѹіалъ оштіpe (чіраdъ de віte, ші чл:), порпеskѣ пе fѹгъ, гопеskѣ din ѹpmъ; (în цеп:) înѹfлѹ spaimъ, resвръteskѣ. [de ѹnde

Κλόνησις, εως (ἡ), поеt: клеtinape tape, srѹdѹіpe; (fir:) tѹрвѹраре, resвръtіpe.

Κλόνις, ιος (ἡ), поеt: поада кѹрѹлѹї (de ѹnde Lat: clunis, шеzѹtѹл); (прin întind:) spinapea; mіжлокѹл; шолдѹл; пîнтечеле.

Κλονόεντα, греш: în локѣ de κλονέοντα.

Κλονοκάρδιος (ὁ, ἡ), поеt: tѹрвѹрътоpѣ de inimъ. [κλόνος, καρδία].

Κλόνος (ὁ), (maï de mѹлte оpї) поеt: tape клъtitѹpъ, srѹdѹitѹpъ; (în цеп:) tѹрвѹраре, sromotѣ (прінч:) de resвоіѣ; порпіре пе fѹгъ, fѹгъ. [de ѹnde

Κλονώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: tѹрвѹpatѣ, пеліпіштitѣ.

Κλοπαῖος, α, ον, = Κλοπιμαῖος. [κλοπή].

Κλοπεία (ἡ), = Κλωπεία. [κλοπεύω].

Κλοπεύς, έως (ὁ), = Κλώψ, fѹрѣ, хоцѣ. [κλοπή]. [de ѹnde

Κλοπεύω, віit: -εύσω, = Κλωπεύω.

Κλοπὴ (ἡ), fsptiшarš. «Ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι». Sof: (пepfp:) a fsųi пe fspiш. [κλέπτω].

Κλοπιμαῖος, α, ον, (шi adв:) -μαίως, fъкsтš, saš лsatš xoџeшte, (în џen:) пe fspiш, пe asksns. ‖ (neSt:) «Κλοπιμαῖον (τὸ), de fsрat, fsptiшarš. [din

Κλόπιμος, η saš ος, ον,=Κλοπιμαῖος. [шi

Κλόπιος, α saš ος, ον, noet: fъкsтš пpin fsрape, xoџeskš; (în џen:) asksnsš; (fir:) amъџitopš, вiклeanš. «Μύθων κλοπίων». Od: N. [κλοπή].

Κλοπὸς (ὁ), noet: (pap:) în лoкš de κλώψ, fspš, xoџš. [κλέπτω].

Κλοποφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (maĭ noš) în лoкš de κλοπεύω, fspš. [κλοπή, φέρω]. [de snde

Κλοποφόρημα (τὸ),=Κλέμμα, лsкps de fsрat, fsptiшarš.

Κλοτοπεύω, вiit: -εύσω, noet: amъџeskš пpin вopвe seчĭ; îmĭ пiepzš вpemea въpfind. «Οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας, οὐδὲ διατρίβειν». Iл: Т.

Κλυβάδιον (τό), шi Κλύβατις, ιος (ἡ), sпš fелš de плantъ, mъtpiчe, чe кpeшte пe zidspĭ, =Ἑλξίνη.

Κλύδα, noet: aк: sinг: aл лsĭ κλύδων (din neîntp: nom: κλύς). [de snde

Κλυδάζομαι, вiit: -άσομαι, = Κλυδωνίζομαι. [de snde

Κλυδασμὸς (ὁ), sгomotsл, fepвepea вaлspiлop.

Κλυδάττομαι, вiit: -άξομαι, =Κλυδάζομαι.

Κλύδιος, ία, ον, noet: sîntsitš de fsptsпъ.

Κλύδων, [κλύζω] ωνος (ὁ), fepвepe, пotoпipe de вaлspĭ; (пpin întind:) fsptsпъ, вifopš de mape (пpoпp: шi fir:). [de snde

Κλυδωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ вîntsiš de fsptsпъ; fepвš (кa fsptsпata mape); (fir:) sîntš пeлiniшtitš. [шi

Κλυδώνιον (τὸ), tspвspapea mъpiĭ dsпe fsptsпъ. 2) noet: (пpin întind:) пaptea џъpmsлsĭ, snde вat вaлspiлe, (aлt:) κλύσμα. (Esp: Eк: 58)

Κλύζω, [imit: în afin: кs κλάζω] вiit: κλύσω, (tpe: de кs: κέκλυσμαι, пex: ἐκλύσθην) sdš, saš moiš de totš în aпъ; (пpin întind:) sпълъчeskš; (de snde med:) къpъџš пpin клistipš. ‖ (пas:) mъ smfлs, mъ peвъpsš notoпind; mъ înвifopezš. «Ὁ ποταμὸς ὑπὸ τῶν διαβαινόντων ἐκλύσθη. Пл: «Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα». Iл: Ξ.

Κλῦθι, noet: a 2: sinг: пeps: de пopsпч: aл лsĭ κλύω.

Κλύμενον (τὸ), шi Κλύμενος (ὁ), sпš fелš de плantъ, (noate Fpanџ:) souci, кaлче. (вezĭ περικλύμενον). [din

Κλύμενος, η, ον, пas: пaptч: aл лsĭ κλύω. ‖ (кa adieкt:) aszitš, вestitš, пepsmitš.

Κλῦμι, (гpam:) în лoкš de κλύω (de snde κλῦθι, κλῦτε шi чл:).

Κλὺς, κλυδὸς (ἡ), neîntp: nom: aл sinг: întpeв: aк: κλύδα.

Κλύσις, εως (ἡ), sпълъчipe, лimпezipe кs mълtъ aпъ. (aкt: saš пas:); (med:) къpъџipe пpin клistipš. [шi

Κλύσμα (τό), лiкsidsл, чe se пsпe în клistipš. 2) пaptea џъpmsлsĭ, чe se înneaкъ de mape, saš de peflsksš. [κλύζω]. [de snde

Κλυσμάτιον (τό), dim: aл лsĭ κλύσμα, клistipaшš.

Κλυσμός (ὁ), лoвitspъ, saš fepвepe de вaлspĭ. [шi

Κλυστὴρ (ὁ), [κλύζω] (de aчi) клistipš (instpsmîntsл). 2) = Κλύσμα, (aлt:) ἔνεμα. [de snde

Κλυστήριον (τό), =Κλυστήρ.

Κλῦτε, noet: a 2: îm: peps: de пopsпч: aл лsĭ κλύω.

Κλυτόβουλος (ὁ, ἡ), noet: вestitš пentps кinzsipiлe (плansgiлe, пъskoчipiлe saлe). [κλυτός, βουλή].

Κλυτόδενδρος (ὁ, ἡ), вestitš пentps apвopiĭ sъĭ. [κλυτός, δένδρον].

Κλυτοεργός (ὁ, ἡ), noet: = Κλυτοτέχνης, вestitš пentps лsкpъpiлe saлe. [κλυτὸς, ἔργον].

Κλυτόκαρπος (ὁ, ἡ), noet: вestitš пentps poadeлe saлe; saš poditopš în sлaвъ. «Στέφανος —». Пind: [κλυτὸς, καρπός].

Κλυτόμαντις, ιος (ὁ), noet: вestitš пpoopoкš, гiчitopš. [κλυτὸς, μάντις].

Κλυτομήτης, ου (ὁ), шi Κλυτόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: =Κλυτόβουλος, вestitš пentps пъskoчitoapea sa minte, saš înџeлeпчisпe. [κλυτὸς, μῆτις].

Κλυτόμοχθος (ὁ, ἡ), noet: вestitš пentps ostenelile, чe a sšfepit. [κλυτὸς, μόχθος].

Κλυτόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: пepsmitš пentps кoпii sъĭ. [κλυτὸς, παῖς].

Κλυτόπωλος (ὁ, ἡ), noet: пepsmitš пentps кaiĭ sъĭ, saš вestitš кълъpeџš. [κλυτὸς, πῶλος].

Κλυτός, ἡ saš ὸς, ὸν, noet: [κλύω] aszitš denapte; (maĭ de msлte opĭ fir:) вestitš, sлъвitš; (despe лsкp:) aлesš, deoseвitš; stpълsчitš, fpsmosš.

Κλυτοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: sлъвitš лa sfîpшitš (пpiпч: aл вieџiĭ saлe). (вez

ші βιοτέρμων). [κλυτὸς, τέρμα].

Κλυτοτέχνης, ου (ὁ), поет: пенѕmitѕ, famosѕ aptistѕ (în apta sa). [κλυτὸς, τέχνη].

Κλυτότοξος (ὁ, ἡ), поет: вestitѕ în sъџetape, saѕ пенѕmitѕ аркашѕ. [κλυτὸς, τόξον].

Κλυτοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет:=Ἀγλαοφεγγής. [κλυτὸς, φέγγος].

Κλυτόφημος (ὁ, ἡ), поет: sлъвitѕ in пеnѕtaџie, famosѕ. [κλυτὸς, φήμη].

Κλύω, [κλέω] вiit: κλύσομαι, (прел: saѕ пех: 2: ἔκλυον, de ѕnde порѕнч: κλῦθι, ші κέκλυθι, ші îm: κλῦτε, κέκλυτε) поеt: (кѕ џен: dip: ші ак: indip:) = ἀκούω, аѕzѕ; (рар) askѕлtѕ, mъ sѕпѕiѕ =Ὑπακούω; прin întind:) прічепѕ, înџелегѕ; (ка пas: кѕ адв:) mъ ворвеskѕ întp' ѕнѕ fелѕ de віне saѕ de ръѕ; (пas:) mъ пѕmeskѕ. «Κακῶς κλύω (=Κακῶς ἀκούω) πρός τινος». Sof: mъ defaimѕ de кътре чineва. (пas:) «Κλύεται γάλα». Nік:

Κλωβίον (τὸ), (de аві) колівіе mікъ, dim: ал лѕі...

Κλωβὸς (ὁ), [κλωβὸς] колівіе.

Κλωγμὸς (ὁ), [κλώζω] клопкъnitѕл клошчеі (кѕрчеі, ші чл:) (se конf: кѕ κρωγμός). 2) клъпкъitѕ, saѕ dape de лimвъ (atinsъ de черѕл гѕреі), прin каре (maі кѕ scamъ) вizitii, ші чл: îші îndeamnъ віtеле a merџe. 3) fлѕеръtѕръ în teatpѕ, ші чл:

Κλώδωνες (αἱ), Maced: Бакантеле, (алт:) Μιμαλλόνες. (вezі Поліеп: Δ;).

Κλώζω, [imit: în afin: кѕ κλάζω, ші κρώζω) вiit: κλώξω, клопкъпeskѕ ка клошка. 2) daѕ лimвъ калѕлѕі, ші чл: (вezі κλωγμός). 3) îmі аpъtѕ пemѕлџѕmipea fлѕеpînd în teatpѕ, ші чл:

Κλῶθες (αἱ), грам: ѕpsitoapеле, (овіч:) κατακλῶθες. [din

Κλώθω, вiit: -κλώσω, (пas: tpe: de кѕ: κέκλωσμαι, ші пех: ἐκλώσθην) торкѕ. «Τὰ κεκλωσμένα τινί». челе ѕpsite кѕіва.[de ѕnde

Κλωθὼ, όος -οῦς (ἡ), (îm: поеt: κλωθῶες) торкъtoape; (de ѕnde пѕme проп:) ѕна din челе tpeі ѕpsitoape (fiind къ toapче fірѕл віеџеі omenewtі).

Κλωμακόεις, εσσα, εν, поеt: пietposѕ. [din

Κλῶμαξ, ακος (ὁ), поеt: = Κρῶμαξ, порманѕ de пietpe; saѕ локѕ пietposѕ (плinѕ de stînчі).

Κλὼν, κλωνὸς (ὁ), кракъ, ramѕpъ. [de ѕnde

Κλώναξ, ακος (ὁ), [ші

Κλωνάριον (τὸ), dim: ал лѕі κλών, ръmѕpікъ. [ші

Κλωνίζω, вiit: -ίσω, taiѕ (кѕръџѕ de) кръчіле челе de прisosѕ. [ші

Κλωνίον (τὸ), =Κλωνάριον. [ші

Κλωνίτης, ου (ὁ), кѕвеnitѕ ла кракъ, saѕ ramѕpъ.

Κλωνοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Κλωνίζω. [κλών, κοπή].

Κλωρμάστιξ, ιγος (ὁ, ἡ), ком: легаtѕ în лапџѕ, ші вътѕtѕ кѕ вічіѕл. [κλωὸς, μάστιξ].

Κλωὸς (ὁ), At: în локѕ de κλοιός.

Κλωπάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, поеt: în локѕ de κλέπτω; saѕ fакѕ чева пе fѕріш. [κλώψ].

Κλωπεία (ἡ), fѕptiшагѕ. (вezі ші κρυπτεία). [din

Κλωπεύω, вiit: εύσω, = Κλέπτω. [ші

Κλωπήϊος, η, ον, поеt: Ion: in локѕ de κλοπαῖος. [ші

Κλωπικὸς, ἡ, ὸν, хоџеskѕ; askѕnsѕ. [ші

Κλώπιμος, η, ον, = Κλωπικός. [κλώψ].

Κλωποπάτωρ, ορος (ὁ), поеt: чел кѕ taтъ хоџѕ, saѕ askѕnsѕ, пештiѕtѕ, ад: вastapdѕ. [κλώψ, πατήρ].

Κλῶσις, εως (ἡ), toapчере. 2) поеt: în локѕ de...

Κλῶσμα (τὸ), toptѕ, fipѕ. 2) чіѕкѕpe, destpъmъtѕpъ. [κλώθω].

Κλωσμάτιον (τὸ), dim: ал лѕі κλῶσμα, fipічелѕ.

Κλωσμὸς (ὁ), =Κλωγμὸς, saѕ Κρωγμὸς.

Κλώσσω, în локѕ de κλώζω.

Κλωστὴρ, ῆρος (ὁ), поеt: în локѕ de...

Κλώστης, ου (ὁ), торкъtopѕ. (de ѕnde || sѕвst:) fѕѕѕ. 2) поеt: торsѕ, în локѕ de κλωστός. [κλώθω].

Κλωστόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кѕ пърѕл реsѕчitѕ, saѕ креџѕ. [κλωστός, μαλλός].

Κλωστός, ή, όν, торsѕ, реsѕчitѕ. || .(sѕвst:) toptѕ, fipѕ. «Κλωστοῦ λίνον». Eѕp: fѕnie pesѕчitъ. [κλώθω].

Κλώψ, [κλέπτω] κλωπός (ὁ), = Κλέπτης.

Κμέλεθρον (τό), diaлект: în локѕ de μέλαθρον.

Κμητός, [κάμνω] ἡ, όν, поеt: fъкѕtѕ, лѕкpatѕ. (maі întpев: în комп:).

Κναδάλλω, вiit: -αλῶ, skаpпinѕ, fрекѕ, rîdiлѕ. [din

Κναίω, вiit: κναίσω, = Κνάω. (întpев: пѕmaі în комп:).

Κνακίας, Κνακός, Κνάκων, Dop: în локѕ de κνηκίας, ші чл:

Κνάμα, Dop: în локѕ de κνήμη.

Κναμὶς, ῖδος (ά), Dop: în локѕ de κνημίς.

Κναμός (ὁ), Dop: în локѕ de κνημός.

Κνάμπτω, вiit: κνάμψω, = Γνάμπτω.

Κνάπτω, [κνάω] Κνάφαλον, Κναφεῖον, Κναφεύς, Κναφεύω, Κναφικός, Κνάφος, ші чл: казъ γνάπτω, ші чл:

Κνᾶσαι, Dop: în локȣ de κνῆσαι, пех: de de inf: ал лȣї...

Κνάφαλον (τό),=Γνάφαλον.

Κνάω -ῶ, biit: κνήσω, (пех: пas: ἐκνήσθην, inf: κνῆσθαι, At: în локȣ de κνᾶσθαι) skapninȣ, tpeкȣ; мъпinкȣ, pozȣ (ка піла ферȣл, ші чл:); (npin întind:) stpiкȣ. «Κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ». Iл: A: (ші пas: saȣ між:) «Κνῶμαι τὴν κεφαλήν». Лкs: (везї ші κνήθω, ші κνίζω, кȣ каре se конf: ȣне-орї).

Κνεφάζω, biit: -άσω, поеt: întȣnекȣ. [ші

Κνεφαῖος, α, ον, (шiadв:) -φαίως, поеt: = Σκοταῖος (maї de шȣлte -орї în локȣ de adв:) «Κνεφαῖος ἥκει». пе întȣnерікȣ. [κνέφας].

Κνέφαλον (τό), = Κνάφαλον, Γνάφαλον.

Κνέφαος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de κνεφαῖος.

Κνέφας, [νέφος, γνόφος] κνέφεος -ους, saȣ κνέφαος, ші κνέφατος (τὸ), (dat: κνέφαї κνέφα, ші рар κνέφεϊ) поеt: întȣнерікȣ (npінч: чел dȣпе апȣсȣл, saȣ maї 'nainte de пеsъpitȣл soареłȣї). «Ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν». Om: «Ἅμα κνέφα». Ksп: înкъ пе întȣнерікȣ (npea de dimineaцъ).

Κνέφος, пеїntр: în локȣ de κνέφας (de ȣnde цеп: ші dat:).

Κνέωρον (τὸ), ші Κνέωρος (ὁ), [κνάω] ȣпȣ fелȣ de копъчелȣ, (алт:) θυμελαία.

Κνῆ, поеt: în локȣ de ἔκνη, 3: sinr: перs: de прел: ал лȣї κνάω.

Κνηθιάω -ῶ, în локȣ de κνησιάω.

Κνηθμὸς (ὁ),=Κνησμὸς, mîнкъpime. [din

Κνήθω, biit: -κνήσω, =Κνάω, skapninȣ; fакȣ mîнкъpime; (fir:) întъpîtȣ, zȣdъpъskȣ. ‖ (пas: saȣ між:) simцȣ mîнкъpime; (обшt:) мъ мънîнкъ ȣndeва; мъ skapniнȣ; (fir:) «Κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν». Плt: fiind перъȣdъtорї a aȣzi чева.

Κνήκειος (ὁ, ἡ), = Κνηκὸς. ‖ (sȣвst:) ȣпȣ fелȣ de вȣлtȣpȣ албенецȣ.

Κνηκέλαιον (τὸ), ȣntȣ din seminцe de шофpaнȣ selвatiкȣ. [κνῆκος, ἔλαιον].

Κνηκίας, ου, =Κνηκὸς. ‖ (sȣвst:) лȣпȣ (пеntpȣ колоареа sa). [ші

Κνήκινος, η, ον, fъкȣtȣ din шофpaнȣ selвatiкȣ. «Ἔλαιον —». Med:=Κνηκέλαιον.

Κνηκὶς, ἴδος (ἡ), (în цеп:) паtъ гълбеnічоаsъ; (їар партік:) пеграцъ пе черȣ, порішорȣ tȣpвȣpe (превestitорȣ de вреme pea); (fir:) о паtimъ a окїȣлȣї (везї ші ἄργεμα). 2) ȣпȣ fелȣ de червȣ (везї ші ὄρυξ). [κνῆκος].

Κνηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Κνηκὸς. [κνῆκος, εἶδος].

Κνηκόπυρος (ὁ, ἡ), поеt: гълбеnічоsȣ, ка faцa грîȣлȣї. [κνηκὸς, πυρός].

Κνηκὸς, ή, όν, гълбеnічоsȣ; албенецȣ. ‖ (sȣвst:) цапȣл (пеntpȣ обічнȣita sa faцъ). [din

Κνῆκος (ὁ), ȣпȣ fелȣ de плаntъ sпinoaсъ (de fелȣл anкinapeї, fлоареа къpia slȣжеmte de кеагȣ ла înкеgарeа вpînzeї, ші въпsешtе галбеnȣ), шофpaнȣ selвatiкȣ, (Фpaнц:) safran bâtard, saȣ carthame. [Аръп: xenna, (обшt:) κνάϊ]. [de ȣnde

Κνηκώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κνηκοειδής.

Κνῆμα (τὸ), [κνάω] = Κνίσμα.

Κνημαῖος,α,ον, релаtiвȣ кȣ пȣлпа.[κνήμη].

Κνήμαργος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ пȣлпе (пічоаре) албе, saȣ înчеt-miшкаte. «Ταῦρος —». Ткр: (везї ші Εἰλίπους. [κνήμη, ἀργός].

Κνήμη (ἡ), пȣлпъ; saȣ партеа de ла цепȣке пînъ ла глезne, fлȣерȣл пічорȣлȣї. 2) (fir:)=кȣ...

Κνημία (ἡ), sпiцъ de poatъ, (Фpaнц) rais. 2) пічорȣ de masъ, ші чл: [de ȣnde

Κνημιαῖος, α, ον, =Κνημαῖος.

Κνημιδοφόρος (ὁ, ἡ), пȣpтъtорȣ de кълцȣнї. [κνημίς, φέρω].

Κνημιδόω -ῶ, biit: ώσω, înкалцȣ кȣ кълцȣнї. [κνημίς]. [de ȣnde

Κνημιδωτὸς, ή, όν, înкълцаtȣ кȣ кълцȣнї.

Κνημὶς, ἴδος (ἡ), кълцȣнȣ, saȣ (Тȣрч:) tȣzлȣкȣ. 2) =Κνημία (de poatъ).

Κνημοπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), гpoсȣ кît o пȣлпъ. [κνήμη, πάχος].

Κνημὸς (ὁ), поеt: коаstъ (ші партік: парtе вълоасъ ші пъdȣpoасъ) de мȣнte. 2) деалȣ, saȣ 'нълцimе (de мȣнte).

Κνημόω -ῶ, biit: -ώσω, sпpіжinȣ кȣ пічоаре; (în цеп:) întъpeskȣ, asigȣpȣ. [κνήμη]. 2) [κνημὸς] sȣpпȣ, пръпъstiezȣ, пръпъdeskȣ.

Κνῆν, At: în локȣ de κνᾶν, inf: ал лȣї κνάω.

Κνησείω, (фъръ biit:) ші Κνησιάω -ῶ, biit: -άσω, amȣ mîнкъpime, îmї bine sъ мъ skapniнȣ. [κνάω].

Κνησέρα, греш: în локȣ de κρησέρα.

Κνῆσις, εως (ἡ), skъpninape. 2)=Κνησμονή. [κνήθω].

Κνησιτόκος (ὁ, ἡ), [κνάω, τόκος] (femeїe) каре a лепъdat (копілȣ).

Κνησίχρυτος (ὁ, ἡ), поеt: [κνάω, χρυσός]

fpeкъtopš, ръzвitopš de aвpš. «Ῥίνη—». Eurp: пілъ de авраpš.

Κνῆσμα (τὸ), srîpiitвpъ. (se конf: кв κνίσμα). 2) ==Κνῆστις. [ші

Κνησμονή (ἡ), ші

Κνησμὸς (ὁ), [κνάω, κνήθω], mînкъpime (se конf: кв κνισμός). [de вnde

Κνησμώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, simuitopš, saš npiчinвitopš de (însoцitš кв) mînкъpime.

Κνηστήρ, (ὁ), ші Κνηστήριον (τὸ), [κνάω] instpвmintš de pas, ръzъtoape.

Κνήστι, поеt: Ion: în локš de κνήστει, dat: ал лвї κνῆστις.

Κνηστιάω, -ῶ, вiit: -ἀσω,==Κνησιάω. [din

Κνῆστις, εως, ші ιος (ἡ),== Κνηστήρ, ръzъtoape. 2) поеt: în локš de κνησμός. 3) == Καλαμίς (6, 7). [ші

Κνηστός, ή, όν, pasš. fpeкatš, fъpîmiчitš кв ръzъtoapea. [ші

Κνῆστρον (τό), == Κνηστήριον. 2) == Κνέωρον. [ші

Κνήφη (ἡ), == Κνησμός. [κνήθω, κνάω].

Κνίδα, поеt: în етероц:) în локš de κνίδην ак: ал лвї κνίδη.

Κνιδάω -ῶ, вiit: -ήσω, вpzicš; (npin întind:) adвкš mînкъpime; вstвpš [ші

Κνίδειος (ὁ, ἡ), de вpzicъ, saš ал вpziчeї. [κνίδη].

Κνιδέλαιον (τό), вntš de knidene гогоші. (везї κνίδιος). [κνίδιον, ἔλαιον].

Κνίδη (ἡ), [κνίζω] вpzicъ. 2) (fir:) внš feлš de вietate de mape. кавtъ ἀκαλήφη (2).

Κνίδιος, α, ον, чел din орашвл [Κνίδος]. ‖ (sввst: neвt:) Κνίδιον (τό), == Κόκκος Κνίδιος, ші Ἀτράφαξις (везї ziч:), гръвnte, saš гогоашв knideanъ (везї ші Θυμαλαία), (Франц:) arroche, (Лat:) Atriplex herba, ші gnidiu granum.

Κνιδόκοκκος (ὁ), == Κνίδιος κόκκος (везї ziч: преч:).

Κνιδόω -ῶ, вiit: -ώσω, ==Κνιδάω. [de вnde

Κνίδωσις, εως (ἡ), вpzicape; (npin întind:) ==Κνισμός, mînкъpime, saš вstвpime.

Κνίζη (ἡ), Ion: în локš de κνίδη, saš κνύζα.

Κνίζω, [κνάω] вiit: κνίσω, == Κνήθω, skapninš; чівneskš; srîpiš; (npin întind:) fakš mînкъpime; вstвpš; (fir:) вnъpš, atinгš. «Ἔκνιζεν αὐτόν τῆς γυναικός ὁ ἔρως». Ep: «Τὰ σμικρὰ (ζῶα) οὐδὲν μὴν (τὸν Θεὸν) κνίζει». Ep: нв 'л întъpîtъ; (ші пас:) «Τῆς ποτ' ἐκνίσθη». Ткр:

Κνικὶς, ίδος (ἡ), în локš de κνηκίς.

Κνιπεία (ἡ), srîpчenie, skвmnete, квmпліціе; ліпsъ, sъpъчie. [κνιπός].

Κνιπολόγος (ὁ), [κνίψ, λέγω] внš feлš de пасъpe din soївл гіопоаеї.

Κνιπὸς, [κνίψ] ή, όν, квmпліtš de srîpчitš; soїosš. (везї ші κίμβιξ, κυμινοπρίστης, ші чл:). [de вnde

Κνιπότης (ἡ), вstвpime, ші лъкръmape de окї. [ші

Κνιπόω -ῶ, вiit: -ώσω, sîntš квmпліtš în srîpчenie. 2) пъtimeskš de κνιπότης. (везї ziч:).

Κνίσδω, вiit: κνιξῶ, Dop. în локš de κνίζω. [de вnde

Κνίσμα (τὸ), чівnitвpъ, srîpiitвpъ, skъpninъtвpъ; (maї de mвлte opї fir:) вnъpape, mîniepe amopoasъ (întъpîtъtoape de noftъ), npefъкъtвpї de amopezaцї. (se конf: кв κνῆσμα).

Κνισμὸς (ὁ), faчepe, saš пъtimipe de mînкъpime; чівnipe; вstвpape; (fir:) atinцepe (кв ворбе), întъpîtape; вpemeлnікъ mîniepe, zвліe, ші чл: (se конf: кв κνησμός). [de вnde

Κνισμώδης, εος (ὁ), ==Κνησμώδης, adвкъtopš de mînкъpime, saš вstвpime.

Κνισοκόλαξ, Κνισολοιχὸς, Κνισόω -ῶ, ші чл: în локš de κνισσοκόλαξ, ші чл:.

Κνίσσα, [κνίζω] (η), fвmš, saš авъpš de kapne, saš гръsime apzind. 2) поеt: прапорвл мацелор. [de вnde

Κνισσαλέος, α, ον,==Κνισσήεις, плinš de κνίσσα. (везї ziч:).

Κνισσᾶντι, Dop: (în коntpaк:) în локš de κνισσήεντι, dat: ал лвї κνισσήεις.

Κνισσάριον (τὸ), dim: ал лвї κνίσσα.

Κνισσάω -ῶ, вiit: -ήσω, вmплв локвл de авъpš, saš miposš de kapne apsъ, adвкînd жeptfъ; (nestp:) miposš a kapne fpiпtъ; skoц fвmš de fpiпtвpъ, saš пръжitвpъ. (везї ші κνισσόω). [ші

Κνισσήεις, εσσα, εν, поеt: плinš de aвъpš, fвmš de kapne fpiпtъ. [ші

Κνισσηρὸς, ὰ, ὸν,==Κνισσήεις, [κνίσσα].

Κνισσοδιώκτης, ου (ὁ), [κνίσσα, διώκω] kape гопеште (алеаргъ двпе) miposš de кърпвpї fpiпte, saš пръжitе.

Κνισσοκόλαξ, ακος (ὁ), лінгвшitopš пеп tpв mînкape, пapasitš. [κνίσσα, κόλαξ].

Κνισσολοιχία (ἡ), лъкomie. [din

Κνισσολοιχὸς (ὁ, ἡ), лакоmš, mînкъчosš. [κνίσσα, λείχω].

Κνίσσος, εος -ους (τὸ), == Κνίσσα.

Κνισσὸς, ή, όν,==Κνισσήεις, плinš de вnsoape, гръsime. 2) лакоmš, їввitopš de гръsimї, saš пръжitе кърпвpї. [κνίσσα].

Κνισσοτηρητὴς, οῦ (ὁ), pînditopȣ de miposȣ de kapne fpiнtъ, napasitȣ. [κνίσσα, τηρέω].

Κνισσέω -ῶ, biit: -ώσω, = Κνισσάω. 2) apzȣ, saȣ afȣmȣ бȣkatъ лa fokȣ. [ши

Κνισσώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), (mînkape) kape miposъ a aps, saȣ afȣmat. [ши

Κνισσωτὸς, ἡ, ὸν, = Κνισσώδης. [κνίσσα].

Κνιστὴρ (ὁ), = Κνηστήρ. [ши

Κνιστὸς, ἡ, ὸν, tokatȣ, tъiatȣ mъpȣnt. [κνίζω].

Κνιφὸς, ἡ, ὸν, = Σκνιφὸς, ши Κνιπός. [de ȣnde

Κνιφότης (ἡ), = Σκνιφότης, ши Κνιπότης.

Κνὶψ, κνιπὸς (ὁ, ши npea pap ἡ), (ïm: κνῖπες) o npea mikъ (înapipatъ) însektъ, mȣskȣлiцъ de шokinï, ши biï. (bezï ши ἴψ). 2) o natimъ de okï, = Κνιπότης. [κνίζω].

Κνοὴ (ἡ), Ion: în лokȣ de χνοή.

Κνόος -οῦς (ὁ), tponkъnitȣл poatелop ши osii tpъsȣpeï; бъtaïe de пiчoape în ȣmбletȣ; (în цen:) sromotȣ. (bezï ши χνόος).

Κνόω -ῶ, biit: ώσω, = Κνάω.

Κνῦ, nedeкл: = Γρῦ. «Οὐδὲ κνῦ». Esix: пiчï rpi.

Κνύζα, saȣ Κνῦζα, ης (ἡ), în sink: în лokȣ de κόνυζα, ȣnȣ feлȣ de плantъ. 2) = Κνισμός, saȣ Κνησμὸς, mînkъpime; pîïe.

Κνυζάω (-έω) -ῶ, [imit:] biit: ήσω, mîpîïȣ ka kîïniï, kînd se жoakъ; saȣ бîzîïȣ, ka kopii, kînd плînr. [de ȣnde

Κνυζηθμὸς (ὁ), ши Κνύζημα (τὸ), mîpîitȣpъ de kîïnï, ши чл: saȣ бîzîitȣpъ de kopiлȣ mikȣ.

Κνυζὸς, ἡ, ὸν, rpam: pentpȣ depiв: лȣï

Κνυζόω -ῶ, biit: -ώσω, [bezï γόνυ] noet: stpînrȣ, îndoïeskȣ; (npin ȣpm:) mïчeskȣ; (despre okï) tȣpбȣpȣ, întȣnekȣ. (aлцiï o depiвъ de лa κνύος).

Κνύζω, biit: κνύσω, = Κνύω, saȣ Κνίζω.

Κνῦμα (τὸ). [κνύω] ȣшoapъ srîpiitȣpъ (npiнч: în ȣшъ, ka sъ deskizъ); sromotȣл ȣneï asemenea srîpiitȣpï. (bezï ши τρηδονάω.

Κνύος, εος -ους (τὸ), noet: = Κνησμὸς, mînkъpime; (naptik:) o natimъ a kapȣлȣï (пeчinцine, pîïe, aлtȣ чeвa dekît keлia). [din

Κνύω, biit: κνύσω, skapпinȣ înчet, ȣшop.

Κνωδακίζω, biit: -ίσω, пipoпeskȣ kȣ kȣïȣ (de лemnȣ), saȣ шȣpȣпȣ. [ши

Κνωδάκιον (τό), dim: aл лȣï [κνώδαξ].

Κνώδαλον (τό), noet: [κινέω] dobitokȣ seлбatikȣ, feapъ; (în цen:) animaлȣ. (bezï ши κνώψ).

Κνωδαλὸς, ἡ, όν, noet: [κνώσσω] = Νωχελής, înчet -mишkatȣ, adopmitȣ. «Γέροντα κνωδαλόν». Om: imn.

Κνώδαξ, ακος (ὁ), kȣïȣ (npiнч:) de лemnȣ; шȣpȣпȣ (bezï ἐμπυελίς); bîpfȣ askȣцitȣ de sabie, ши чл:; sabie; чeпȣ; astȣпȣшȣ; inima osii, (Fpanц:) pivot; ȣnȣ instpȣmîntȣ de aȣpapȣ. [din

Κνώδων, [ὀδοὺς]οντος (ὁ), (în цen:) fepȣ askȣцitȣ (лanчea bînъtopȣлȣï tpeбȣïa sъ aïбъ doъ asemenea feape de fie kape napte); kȣцitȣ de bînъtoape; (npin întind:) sabie.

Κνωπόμορφος (ὁ, ἡ), [κνώψ, μορφή] noet: чeл kȣ fiгȣpъ de feapъ, = Θηριόμορφος.

Κνώσσω, (fъpъ aлtȣ timпȣ) noet: [κνόω] dopmȣ; (dȣпe ziч:) sfopъïeskȣ.

Κνώψ, ωπός (ὁ, ши ἡ), noet: = Κνώπετον, ши Κνώδαλον.

Κοάλεμος (ὁ), [κοέω, ἠλεός, ἠλέματος] noet: kom: nerïoбȣ, nesimцitopȣ, zъnatikȣ. (bezï ши κόβαλος].

Κοὰξ, kom: imitaцie a stpirъtȣлȣï бpoaшteлop.

Κοβαλεία (ἡ), sȣбst: aл лȣï...

Κοβαλεύω, biit: -εύσω, sîntȣ (mъ noptȣ ka ȣnȣ) κόβαλος; mъ bikлeneskȣ, лinrȣшeskȣ, amъцeбkȣ. [ши

Κοβαλία (ἡ), = Κοβαλεία. [Κόβαλος].

Κοβαλίκευμα (τό), faпtъ de bikлenie, amъцipe, ши чл: [din

Κοβαλικεύω, biit: -εύσω, = Κοβαλεύω. [din

Κόβαλος (ὁ), [κόπτω, κύβη, saȣ în afin: kȣ κοάλεμος] fъkъtopȣ de pîsȣ, (Tȣpч:) kapargïozȣ, mъskъpiчiȣ; лinrȣшitopȣ, napasitȣ (daлkaȣпȣ); amъцitopȣ, bikлeanȣ, шipetȣ. (bezï ши κόπις).

Κογχάριον (τὸ), dim: aл лȣï...

Κόγχη (ἡ), [bezï κόγχος] (de aчï) skoïkъ mape de mape kъбъnoasъ; (npin întind:) koaжa eï; (kape sлȣжïa ши ka) ȣnȣ feлȣ de mъsȣpъ (npiнч: pentpȣ лikȣide); (fir:) op чe ape fopmъ de skoïkъ, snpe eks: kъбъnъtȣpъ de naбъzъ; xîpkъ de kaпȣ; toбa (timпanȣл) ȣpekeï; oȣл цenȣkïȣлȣï; чeea чe se nȣne de npenazъ asȣпpa neчeцiï skpisopiлop, ши чл: (чe se oбiчпȣïeшte înkъ de Tȣpчï). «Τῇ κόγχῃ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ». Apstf: (de ȣnde ши ἀνακογχυλιάζειν). [de ȣnde

Κογχίον (τὸ), dim: aл лȣï κόγχη. [ши

Κογχίτης, ου (ὁ), (λίθος) пïatpъ kompȣsъ din бȣkъцeлe (saȣ koupinzъtoape de пъpticeлe înпïetpite) de skoïчï de mape.

Κογχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopma (saȣ din feлȣл) skoïчeлop. [κόγχη, εἶδος].

Κογχοθήρας, ου (ὁ), bînъtорȣ de кокіле (skoĭчĭ). [κόγχη, θήρα].

Κόγχος (ὁ, saȣ ἡ), [ὄγκος, ἄγγος] =Κόγχη шi Κογχύλη. 2) ȣnȣ felȣ de mînкаре a Романілор. лінте певътъtъ, neĭpeкаtъ.

Κογχυλεύω, biit: -εύσω, skoцȣ skoĭкa din коажа eĭ. [din

Κογχύλη (ἡ), = Κόγχη, (paptik:) каре продȣче пȣрпȣра. [de ȣnde

Κογχυλίας, шi Κογχυλιάτης, ου (ὁ), (λί-θος) = Κογχίτης.

Κογχυλιευτής, οῦ (ὁ), =Κογχοθήρας. [din

Κογχυλιεύω, biit: -εύσω, bînezȣ, прінzȣ skoĭчĭ de mape. [din

Κογχύλιον (τὸ), =Κογχύλη; (ĭap прінч): коажа кокілеĭ. 2) пȣрпȣра, въпseaoa, че se adȣnъ dintp'însa. 3) (în întind:) лînъ, saȣ пînzъ въпsitъ кȣ пȣрпȣръ. [de ȣnde

Κογχυλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în формъ (saȣ din felȣл) кокілелор. [шi

Κογχυλιωτὸς, ἡ ὸν, въпsitȣ кȣ пȣрпȣръ de кокіле, пȣрпȣрiȣ, рошȣ.

Κογχώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κογχοειδής. [κόγχη].

Κοδαλεύομαι, biit: -εύσομαι, = Οἰκουρέω

Κοδομεία (ἡ), пръжiре de opzȣ. [шi

Κοδομεῖον (τὸ), basȣ de пръжit opzȣ; (în цen:) tirae de пръжit. [κοδομεύω].

Κοδομεὺς, έως (ὁ), пръжitорȣ de opzȣ, шi чл: [κοδομή].

Κοδομευτὴρ (ὁ), noet: în локȣ de κοδομεύς. [шi

Κοδομεύτρια (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ κο-δομευτήρ. [din

Κοδομεύω, biit: -εύσω, пръжеskȣ opzȣ; (în цen:) пръжеskȣ în ȣskatȣ. [κοδομεύς].

Κοδομὴ (ἡ), = Κοδομεύτρια. [κάω, κόω, κόδω, κοδόμω].

Κοδομήϊον (τὸ), Ion: în локȣ de κοδομεῖον.

Κοδράντης, ου (ὁ), [Лat: quadrans] a па-tpa napte din ачерȣ, ȣnȣ felȣ de monetъ mъpȣntъ

Κοδόμηλον (τὸ), [Кpet:] ȣnȣ felȣ de mъpȣ, saȣ гъtȣie.

Κοέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în локȣ de νοέω, aȣzȣ, simцȣ, înцeлегȣ.

Κοθαρίσδω, biit: -ιξῶ, Dop: în локȣ de καθαρίζω. [din

Κοθαρὸς, ὰ, ὸν, Dop: în локȣ de καθαρός.

Κόθορνος (ὁ), ȣnȣ felȣ de înкълцъminte кȣ taлneлe foapte 'naлte, întpeбȣinцatъ (прінч:) de tpaцічiĭ aȣtopĭ; (fir:) omȣ кȣ доъ feцe (fiind къ ачea înкълцъminte se потрiвia de onotpiвъ ла amîndoъ пічоа-peлe).

Κοθουρίς, ιδος saȣ ίδος, (ἡ), =Κόλουρις, вȣлпе. [din

Κόθουρος (ὁ, ἡ), noet: [κόπτω, οὐρά] = Κόλουρις, чȣntȣ de коadъ. «Κηφῆν κόθου-ρος—». Es: =Ἄκεντρος.

Κοΐ, кom: imitaцie de цiпътȣл пȣрчеi-лор, гъiц. [de ȣnde

Κοΐζω, biit: ίσω, шi Dop -ιξῶ, гъiцezȣ, цiпȣ ка пȣрчелȣл.

Κοίη, каȣtъ κοῖος.

Κοΐκινος, [κόϊξ] η, ον, înплetitȣ din фрȣп-ze de finiче.

Κοικυλίων, ωνος (ὁ), ȣnȣ felȣ de maĭ-mȣцъ; (fir:) проstȣ, nepodȣ. [din

Κοικύλλω, [κύλλω] biit: -υλῶ, mъ ȣitȣ п' înпрежȣр кȣ гȣра къskatъ.

Κοιλαίνω, biit: -ανῶ, (nex: ἐκοίληνα, шi ἐκοίλανα, nas: tpe: de кȣ: κεκοίλασμαι) къвъnezȣ, skoвeskȣ чева; (fir:) deшeptȣ; (прin întind:) sъpъчeskȣ. [κοῖλος]. [de ȣnde

Κοίλανσις, εως (ἡ), къвъnape, skoвіpe, шi чл:

Κοιλὰς, άδος (ἡ), noet: (adiekt:) în локȣ de κοίλη; (obiч: sȣbst:) adîнкътȣръ (прінч: întpe doĭ mȣnцĭ), ваle, saȣ поĭanъ întpe doĭ mȣnцĭ. [κοῖλος].

Κοίλασμα (τό), adînкътȣръ, гроапъ, га-ȣpъ, шi чл: [κοιλαίνω].

Κοιλέμβολον (τό), o fiгȣpaцie de apan-жatъ ошtipe (înпрot: de ἔμβολον). [κοῖλος, ἔμβολον].

Κοίλη (ἡ), noet: în локȣ de κοιλότης, шi κοιλάς.

Κοιλία (ἡ), (în цen:) къвъnime, saȣ ка-bitate; (ĭap paptik:) пînteче, stomaxȣ, ȣpтъ, = Γαστήρ; (în цen:) мацеле пînteчелȣĭ de жos. «Κοιλίην μὲν πᾶσαν ἐξ ὧν εἷλον, σπλάγχνα δὲ αὐτοῦ λείπουσι ἐν τῷ σώματι». Ep: (în întind:) mitpa воpцoaseĭ. (de ȣn-de «Καρπός κοιλίας». Skp: копілȣл; (прin întind:) skîpnъ, «Κοιλίας σπυραδώδεις». Іп-кр: [κοῖλος]. [de ȣnde

Κοιλιακός, ή, όν, sȣпȣsȣ ла пъtimiлe пînтечелȣĭ de жos(nemistȣipe, шi ȣpdinape).

Κοιλίδιον (τό), dim: ал лȣĭ κοιλία.

Κοιλιοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), înкinatȣ (ка ȣneĭ zeitъцĭ) пînтeчелȣĭ, mînкъчоsȣ, =Κοι-λιόδουλος. [κοιλία, δαίμων].

Κοιλιόδεσμος (ὁ), врiȣ, каре înчінце пînтечеле. [κοιλία, δεσμός].

Κοιλιόδουλος (ὁ, ἡ), poвȣ пînтечелȣĭ (ла-komȣ, mînкъчоsȣ). [κοιλία, δοῦλος].

Κοιλιολυσία (ἡ), deslegape de пînтече, mape ȣpdinape, = Λυσεντερία. [шi

Κοιλιολυτικός, ή, όν, npiчinѕitopѕ de mape ѕpdinape. [κοιλία, λύω].

Κοιλιοπώλης, ου (ό), вînzъtopѕ de вѕpte de вite; [κοιλία, πώλης].

Κοιλιούχιον (τό), [κοιλία, ἔχω] ладъ, касъ de вanî. (în Teofp; îndpent: ѕniî κυνούχιον).

Κοιλιοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noptѕ în nînteчe, sîntѕ însъpчinatъ. [κοιλία, φέρω].

Κοιλίς, ίδος (ή), în локѕ de κυλίς.

Κοιλίσκος, ші Κοιλισκωτός (ό), ѕnѕ felѕ de xipѕpџ: iustpѕm: [алt: κοῖλος] (înnpot: de σμιλωτός), кѕџitaшѕ înкoвoïatѕ în naptea de dinainte.

Κοιλιώδης, εος (ό, ή), nînteкosѕ, вѕptosѕ. [κοιλία].

Κοιλίωσις, εως (ή), (плџ:) în локѕ de κοιλότης, adînкъtѕpъ, кaвitate. [κοιλιόω neîntp:]

Κοιλογάστωρ, ορος (ό, ή), чел кѕ nînteчeле къвъnatѕ, (ad:) deшeptѕ, flъmîndѕ; (despre лѕкp:) deшeptѕ, seкѕ, голѕ. [κοῖλος, γαστήρ].

Κοιλοκρόταφος (ό, ή), чел кѕ tîmnлеле adînкate. [κοῖλος, κρόταφος].

Κοιλομάσχαλος (ό, ή), (вotan:) чел кѕ adînчî къвънъtѕpî ла pъdъчina кpъчiлop de кътpe tpѕnкïѕ. [κοῖλος, μασχάλη].

Κοιλονεύριος (ό, ή), чел кѕ вiнеле (neвpеле) adînк înrponate (neвъzѕte). [κοῖλος, νεῦρον].

Κοιλόπεδος (ό, ή), nѕsѕ în вълtoasъ кîmnie. [κοῖλος, πέδον].

Κοῖλος, [κύω, γύω] η, ον, adînкatѕ, sъnatѕ (seкѕ) înъѕntpѕ. «Κοῖλον, δόρυ». Od: Θ. калѕл Dѕpie. «Ποιήσασθαι βοῦν ξυλίνην κοίλην». Ep: «Καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ κοίλαις ἐν πέτρησιν». Tкp: «Κοίλη Λακεδαίμων» Od: Δ. nѕsъ întpe mѕnџî. (вezî ші κητώεις). «Ἐν κοίλῳ χωρίῳ ἐνήδρευσε». Ksn: «Κοίλη φλέψ». Anatm: a fiкatѕлѕî. «Κοίλη ναῦς». Dm: amвapѕл коpъвii. «Κοῖλος χρυσὸς (ἄργυρος)». Лѕч: вase de aѕpѕ (de apџintѕ). «Κοῖλος ποταμός». Tѕч: pîѕ кѕ nѕџinъ anъ, (npin ѕpm:) кѕ 'naлte maлѕpî. «Κοίλη θάλασσα». Поліеn: ѕmflatъ. «Τὸ κοῖλον τῆς χειρός». nѕmnѕл mîneî. « — τοῦ ποδός». miжлoкѕл tалnеî nîчopѕлѕî. (de ѕnde «Δεῖξαι τὸ κοῖλον τοῦ ποδός». Пpoв: a fѕџi tape. (îm:) «Τὰ κοῖλα». Apst: nъpџiле челе deшepte de лîngъ кoaste, ші шoлдѕpî, deшeptѕл, (вezî ші κενεών). (aвѕs:) «Κόχλον ἑλὼν μηκάσατο κοῖλον». Tкp: adînкѕ, tѕnetosѕ. (вezî κοιλόστομος).

Κοιλόσταθμον (τό), Skp: локѕinџъ вoлtoasъ în nъmîntѕ (вezî Tкp: ΚΔ. 15). [κοῖλος, σταθμός]. [de ѕnde

Κοιλοσταθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, локѕieskѕ în вoлtitѕ вopdeïѕ.

Κοιλοστομία (ή), глasѕ, npononџie adînкъ din rîtѕ. [din

Κοιλόστομος (ό, ή), чел че npononџъ din rîtѕ, adînк (ка Apanii, ші чл:). (вezî κοῖλος ла sfipшitѕ). [κοῖλος, στόμα].

Κοιλοσώματος (ό, ή), чел кѕ tpѕnѕ nînteкosѕ. [κοῖλος, σῶμα].

Κοιλότης (ή), къвънъtate. [κοῖλος].

Κοιλοφθαλμία (ή), кѕfѕndъtate, adînчime de окî. [ші

Κοιλοφθαλμιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntѕ ...

Κοιλόφθαλμος (ό, ή), чел кѕ окiî кѕfѕndaџî, adînкaџî (înnpot: de ἐξόφθαλμος). [κοῖλος, ὀφθαλμός].

Κοιλοφυής, έος (ό, ή), noet: din naтѕpъ fъкѕtѕ adînкosѕ. [κοῖλος, φυή].

Κοιλόφυλλος (ό, ή), (вotan:) чел кѕ fpѕnze къвънoase. [κοῖλος, φύλλον].

Κοιλοχειλής, έος (ό, ή), noet: чел кѕ вѕze adînкoase (saѕ кѕ чepкofepinџa deшapтъ ne dinъѕntpѕ). «Κύμβαλα κοιλοχείλεα». Eѕrp: (κοῖλος, χεῖλος].

Κοιλόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Κοιλαίνω. [κοῖλος]. [de ѕnde

Κοίλωμα (τὸ), adînкъtѕpъ, къвънъtѕpъ.

Κοιλώνυξ, υχος (ό, ή), чел къ ѕngiî seчî dedesѕвt. «Ἵππος —». Stesix:

Κοιλώπης, ου (ό), ші Κοιλῶπις, ιδος (ή), ші Κοιλωπός (ό, ή), noet: чел sѕ oвpazѕ, faџъ adînкoasъ; (în џen:) къвъnosѕ.

Κοιμάω (έω) -ῶ, вiit: -ήσω, [κεῖμαι, în afin: кѕ κομέω] кѕлкѕ, adopmѕ ne чinева; (fir:) notoлeskѕ, лiniшteskѕ. ‖ (miж:) mъ кѕлкѕ, dopmѕ. «Ποῖόν τινα ὕπνον ἐκοιμῶ». Ksn: (кѕ dat:) dopmѕ înnpeѕnъ; (npin întind:) mъ odixneskѕ; mopѕ, (de ѕnde) κοιμώμενοι (Кал:), ші κεκοιμημένοι (Skp:) mopџiî. [de ѕnde

Κοίμημα (τὸ), dopmipe, somnѕ; (pap) înnpeѕnъ dopmipe. (de ѕnde) «Αὐτογέννητα κοιμήματα». Sof: amesteкapea de sînџe a лѕî Edinѕ. [ші

Κοίμησις, εως (ή), adopmipe; (fir:) moapte. [ші

Κοιμητήριον (τὸ), локѕ de dopmit, dopmitopie; (Бisep:) чimitepie, saѕ înrponъtopie de mopџî. [ші

Κοιμίζω, вiit: -ίσω, =Κοιμάω. [de ѕnde

Κοιμιστής (ό), =Κατακοιμιστής.

Κοινάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: =Κοινόω. [ші

Κοινεῖον, ші Κοινίον (τὸ), локѕ nѕвлiкѕ,

oteлѕ; tpaktipѕ de кѕрве. [ші

Κοινεών, ῶνος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de κοινῶν, ші κοινωνὸς. (în Еѕр: se îndpent: τοινεών). [ші

Κοινῇ, адв: în локѕ de κοινῶς, în комѕnѕ, de обште; (кѕ dat) înпреѕnъ. [везї κοινός].

Κοινηλογέομαι -οῦμαι, виіт: -ήσομαι, = Κοινολογέομαι.

Κοινισμὸς (ὁ), [κοινίζω] amestekape de felѕpite diaлekte în ворвіре, saѕ skpiepe.

Κοινοβιακὸς, ἡ, όν, кѕвenitѕ ла віацъ de обште (ad: ла pîndѕieлeлe ѕnѕї kinoвiѕ). [κοινόβιον].

Κοινοβιάρχης, ου (ὁ), къпetenie (stapiцѕ) de kinoвiѕ. [κοινόβιον, ἄρχω].

Κοινοβιάτης, ου (ὁ), kinoвiatѕ, saѕ monaxѕ de kinoвiѕ. [din

Κοινόβιος (ὁ, ἡ), [κοινός, βίος] tpъitopѕ în de обште кѕ алцiї. (de ѕnde Бisep: || sѕbst:) Κοινόβιον (τό), комѕnitatea, ші обштeskѕл локaлѕ (monastipea), ѕnde tpъiesk înпреѕnъ monaxiї, neaвînd nimikѕ пpoпpiѕ, чi toate комѕne. [de ѕnde

Κοινοβιότης (ἡ), tpaiѕ de kinoвiatѕ, saѕ în kinoвiѕ.

Κοινοβλαβής, έος (ὁ, ἡ), въtъmъtopѕ пѕвлiкѕлѕї, saѕ tѕtѕлop de обште. [κοινὸς, βλάβη].

Κοινοβουλευτικός, ἡ, όν, atinгъtopѕ de (saѕ фъкѕtѕ npin) sfatѕ комѕnѕ. [κοινός, βουλεύω].

Κοινοβουλέω -ῶ, виіт: -ήσω, mъ sfъtѕiesкѕ de обште înпреѕnъ кѕ алцiї. [din

Κοινοβούλης, ου (ὁ), membpѕ de sfatѕ обштeskѕ, senatopѕ, ші чл: [κοινός, βουλή]. [de ѕnde

Κοινοβουλία (ἡ), обштeaskъ înпреѕnъ кѕ алцiї sfъtѕipe despre лѕкpѕpї пѕвлiче. [ші

Κοινοβούλιον (τό), обштeaskъ adѕnape, ші лoкaлѕл обштeskѕлѕї sfatѕ, napлamentѕ, senatѕ, ші чл:

Κοινοβωμία (ἡ), жeptfъ ofepitъ de обште ла felѕpite zeitъцї пе ачелашї aлtapѕ. (везї ἀγώνιος). [κοινός, βωμός].

Κοινογάμια (τὰ), înкѕskpipe între felѕpite neamѕpї ші kase de oamenї de обште фъpъ deoseвipe. [κοινὸς, γάμος].

Κοινογενής, έος (ὁ, ἡ), kape naште înпреѕnîndѕ se кѕ de aлtѕ neamѕ doвitoкѕ. (înпpot de ἰδιογενής). «Κοινογενές ἐστι τὸ τῶν ἵππων καὶ ὄνων γένος, ὅτι ἐξ ἀλλήλων γεννῶσι». Плt; [κοινός, γένος].

Κοινογονία(ἡ), insѕшime nъtѕpaлъ a deoseвiteлop animaлe de a se пpъsi înпреѕnîndѕ se de обште între dînseлe, (ad:) каліtatea лѕї κοινογενής (везї ziч:). [κοινός, γόνος].

Κοινοδημεί, адв: = Πανδημεί, în пѕвлiкѕ, de обште în totѕ nopodѕл. [ші

Κοινοδήμιον, ші Κοινοδημόσιον (τό), пѕвлiкъ kasъ, saѕ жѕdiкъtopie. [κοινός, δῆμος].

Κοινοδίκαιον (τὸ), комѕnѕл (цeнepaлѕл) dpeptѕ, ші (пpeкѕm zik Фpanцeziї) dpeptѕл naцiiлop. [κοινὸς. δίκαιον].

Κοινόδικος (ὁ, ἡ), пъptaшѕ de dpeptѕл комѕnѕ. [κοινὸς, δίκη].

Κοινοθυλακέω -ῶ, виіт: -ήσω, amѕ пѕnгъ de обште кѕ aлtѕл, keлtѕiesкѕ înпреѕnъ. [κοινὸς, θύλακος].

Κοινολαΐτης, ου (ὁ), omѕ din nepodѕл de обште, simплѕ чetъцeanѕ. [κοινὸς, λαός].

Κοινολεκτέω -ῶ, виіт: -ήσω, ворвeskѕ лimвъ de обште înцeлeasъ. [κοινὸς, λέγω].

Κοινόλεκτρος (ὁ, ἡ), чел че doapme în natѕ комѕnѕ кѕ aлtѕл. [κοινὸς, λέκτρον].

Κοινολέκτως, адв: dѕпe обштeskѕл kinѕ de ворвіре. [ші

Κοινολεξία (ἡ), обштeskѕ (tpiвiaлѕ) stiлѕ de ворвіре, лimвa комѕnъ a nonopѕлѕї. [κοινός, λέγω].

Κοινολεχής, έος (ὁ, ἡ), noet: = Κοινόλεκτρος. 2) пpeкѕpвapѕ. [κοινὸς, λέχος].

Κοινολογέομαι, -οῦμαι, виіт, -ήσομαι, (кѕ dat: saѕ ак: пpeп:) îmї комѕnікѕ rîndѕл, mъ destъinѕiesкѕ кѕіва чepînd sfatѕ de ла dînsѕл. [κοινὸς, λόγος]. [de ѕnde

Κοινολόγημα (τὸ), oвiektѕ de destъinѕipe. 2) = кѕ...

Κοινολογία (ἡ), конворвіре sпpe комѕnікаpe de вpe ѕnѕ skonѕ. [ші

Κοινολογίζομαι, виіт: -ίσομαι, = Κοινολογέομαι.

Κοινονοημοσύνη (ἡ), înцeлeцepe ші înгpiжipe de вineлe комѕnѕ. [din

Κοινονοήμων, ονος (ὁ, ἡ), înцeлeгъtopѕ ші intepesatѕ de вineлe комѕnѕ. [κοινός, νοέω].

Κοινοπαθής, έος (ὁ, ἡ), комnъtimitopѕ în обштeштeлe natimї. (înпpot: de ἰδιοπαθής). [κοινός, πάθος].

Κοινόπλοος -ους (ὁ, ἡ), плѕtitopѕ de обште înпреѕnъ кѕ алцiї, = Σύμπλους «Ὁμιλία—». Sof: конворвіре între конплѕtitopї. [κοινός, πλόος].

Κοινοποιέω -ῶ, виіт: -ήσω, = Κοινόω. [κοινός, ποιέω].

Κοινόπους, ποδος (ὁ, ἡ), noet: конкълъtopѕ «Παρουσία—». Sof: sosipe tot întp' o вpeme a maї mѕлtop конкълъtopї. [κοινὸς, πούς].

Κοινοπραγέω -ῶ, виіт: -ήσω, лѕкpezѕ че-

ва în de овште кв алцiї, saв їaв парте ла о лвкраре. (кв dat:) «Τῶν τούτοις κοινοπραγούντων». Diod: а коплвкрвtорiлор. [шi

Κοινοπραγία (ἡ), înпвртвшіре комвнв dintр' о лвкраре, saв коплвкраре. [κοινός, πράττω].

Κοινὸς, ἡ, ὸν, [în afin: кв σύν, ξυνός, везї ziч:] комвнв, de овште ал maї мвлтора, saв шi ал алтора; de товврошie; џенералв; пввлiкв. «Τὸ κοινὸν» Лкs: комвnitate, овште; totалвл попорвлвї, че formeазв впв statв, шi гввернвл лвї (прinч: demoкратiкв,saв aристократiкв).«Ἡ γεωργία πολίτας ἀρίστους περέχεσθαι δοκεῖ τῷ κοινῷ». Ksn: «Πέμψας παρὰ τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων». Ksn: Ἀφικνεῖται πρέσβυς πρός τὸ κοινὸν τῶν Λακεδαιμόνων». Ksn: (шi îm:) «Τὰ κοινά πράττειν». Лкs:(шi кв џen:)«Ἄνευ τοῦ πάντων κοινοῦ πορευόμενον». Твч: fврв înвоіреа попорвлвї. (шi кв dat:). «Τὸ τῆς πόλεως ξύμπασι κοινόν αὔξετε». Твч: пввлiквл folosв. Ὅσα μοι ἐστὶν, ἅπαντα εἰς τὸ κοινον ἀποφαίνω». Ksn: ле пвїв ла mіжлоკв. «Κοινῇ συλλαβῇ». Грам: композвв din вокалв dixponв. «Λέξις κοινή». Грам: неdiалектiкв. «Κοινὸς τόπος». Plp: (Franц:) lieu commun. || (dat: fem:) Κοινῇ, шi (ак: îm: newt:) Κοινὰ, adв: în локв de κοινῶς, în înвоіре; (кв dat:) împreвнв. «Κοίν' ἐμοί». Sof: în локв de σὺν ἐμοί. (везї etімолоџ:). (шi кв преп:) «Κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις». Лкs: «Κοινῇ διά τε τῆς ψυχῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος». Ksn: 2) (despre оам:) апропiatв; saв dpentв de о поірівв кврtре тоцї; (în џen:) попвларв. «Κοινὸς καὶ ἐπιεικής». D.Kas: 3) (despre лвкр:) проств; (fir:) жоsitв, de пimiкв; (Skp:) пînгврitв, некврatв. «Ἰδόντες αὐτοὺς κοιναῖς χερσὶ, τουτέστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτον ἐμέμψαντο». Skp: (Еванг: Марк: Z. 2). 4) poet: frвцeskв, saв de рвdв, «Ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνη κάρα». Sof: «Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι». Sof:

Κοινόστομον (τό), греш: în локв de κυνόστομον.

Κοινότης (ἡ), попвларitate, вл̂îndв пврtаре, апропiеtate. 2) (прin întind:) soцietate (de контрвitорї, saв коплвкрвtорї), товврвшie, шi чл: 3) комвнitate. «Ἥ τε τῶν γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς οὐσίας κοινότης». Apsl: [κοινός].

Κοινότοκος (ὁ, ἡ), poet: чел de ачееашї паштере кв алтвл, (ad:) frate. [κοινός, τόκος].

Κοινοτροφία (ἡ), комвнв (împреввнв кв алцiї) хрвнire, saв крештере. [шi

Κοινοτροφικὸς, ἡ, ὸν, кввenitв ла împреввнв крештере. [κοινός, τροφή].

Κοινοφαγία (ἡ), (Skp:) mîнкаре de спвркате (некврate дввпе леџеа лвї Moisi) mîнкврї. [κοινὸς (3), φάγω].

Κοινοφιλὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: їввітор de чева împреввнв кв алтвл, saв de віnеле комвнв. (în Esхл: Евm: se îndрепt: κοινωφελής). [κοινός, φίλος].

Κοινόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet:=Ὁμόφρων, чел de ачелеашї simцiminte. [κοινός, φρήν].

Κοινοχρησία (χρηστία), ας (ἡ), =Κοινωφέλεια, а fi de комвнв întреввинцаре, saв folosв. [κοινὸς, χρῆσις, saв χρηστός].

Κοινόω -ῶ, віit: -ώσω, комвнiкв, împвртвшeskв чева шi алтвїа, saв твтвлор; (despre ккввinтв) îmї desтвїnвїеskв ккввa rîndвл (ка св 'ї afлв пврерea),=Κοινολογέομαι. (кв dat: saв ак: преп: indip:). «Τῷ πλήθει ἐκοίνωσαν» Твч: «Τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω». Евр: «Κοίνωσον μῦθον εἰς ἡμᾶς». Евр: (шi mіж:) «Θυομένῳ αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ, πότερα, шi чл:». Ksn: «Τῷ μὲν θεῷ οὐδὲν ἐκοινώσαντο, ὅπως ἂν ἡ εἰρήνη γένοιτο». Ksn: п' аv черvт sfatв de ла оракoлв, квm шi чл: (везї шi ἀνακοινόομαι). 2) (mіж:)=Κοινωνῶ, їaв парте, mв întовврвшеskв шi ев ла чева. (кв џen: saв ак:) «Ἐπεὶ προθυμεῖ τοῖςδε κοινοῦσθαι φυγῆς», Евр: Οἷόν τε δὴ, συνισταμένους καὶ κινουμένους τὴν τύχην ἀσφαλέστερον κινδυνεύειν». Ksn: «Ἐγὼ δ' ἐκείνων λύρᾳ μιν (τὸν ὕμνον) κοινώσομαι». Hind: îл воїв вni. (шi пas: кв dat:) «Οὐχ ἑκοῦσα τῷ δ' ἐκοινώθη λέχει». Евр: 3) (Skp:) прiвеskв чева de некврatв, спврkatв. «Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου». Fant: Ansl: [κοινὸς]. [de вnde

Κοίνωμα (τὸ), mіжлокв de комвнiкаціе, saв împреввнв легаре; (fir:) релацiе, întовврвшіре; împреввнаре трвпеаскв. [de вnde dim:

Κοινωμάτιον (τὸ), mікв легвtврв, лвпцiшорв, шi чл:. (везї шi προσκοινόω).

Κοινὼν, ῶνος (ὁ), =Κοινωνὸς, пврташв, soцв; (poet:) коплвкрвtорв, коввцitорв. «Κοινῶνι παρ' εὐθυτάτῳ». Hind: [κοινός]. [de вnde

Κοινωνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntв, saв mв fакв пврташв (soцв) în чева, amв чева комвнв împреввнв кв чinева, mв împвртвшeskв шi ев, saв împвртвшeskв шi пе алтвл din чева. «Συνεληλύθαμεν, ὦ γύναι, ὡς καὶ τῶν σωμάτων κοινωνήσοντες ἀλλήλοις».

*

Ksn: «Κεκοινωνηκότες τῶν πόνων». (вezĭ шi κοινόω). [de ꙋnde

Κοινώνημα (τὸ), обĭektꙋ de комꙋnікаре; saꙋ мiжлокꙋ de комꙋnікаціе (de товъръшіе, dapaвepe, релаціе); tpansakціе. [шi

Κοινώνησις, εως (ἡ), комꙋnікаре, ĭnпъртъшіре (akt: saꙋ pas:). [шi

Κοινωνητικὸς, ἡ, ὸν, аплекатꙋ, saꙋ ĭndemĭnatikꙋ ла комꙋnікаре, saꙋ ĭnпъртъшіре; (de ꙋnde despre воале) лiпiчосꙋ.

Κοινωνία (ἡ), комꙋnікаціе; ĭnпъртъшіре; konтръіре, konверsaціе; товъръшіе; soціetate; релаціе dintpe konsopцĭ; (Бisep:) familiaritatea dintpe кредінчошĭ, шi чеа dintpe dînшiĭ ĭnпъртъшіре de аверĭ; (ĭap обіч:) комꙋnікареа Dꙋmnezeeштелор taĭne. [шi

Κοινωνικός, ἡ, ὸν, soціабілꙋ, бꙋnꙋ de konверsaціе; (кꙋ цеn:) ĭnпъртъшіторꙋ; (леџ: шi комерц:) de товъръшіе. [κοινωνὸς]. [de ꙋnde

Κοινωνικῶς, adв: кꙋ кіпꙋ soціабілꙋ, saꙋ ĭnпъртъшіторꙋ; ĭn ĭnвоіре кꙋ алцiĭ, товъръшеште. «Κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι». Плт:

Κοινωνοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakꙋ пе чінева пърташꙋ din чева. [κοινωνὸς, ποιέω].

Κοινωνὸς (ὁ, ἡ), (кꙋ цеn: шi dat:) soцꙋ, пърташꙋ din чева кꙋ алтꙋл, товаръшꙋ, konлꙋкръторꙋ. [κοινών].

Κοινῶς, adв: =Κοινῇ, de обште, ĭn комꙋnꙋ, товъръшеште. 2) кꙋ проастъ, simплъ пꙋртаре, saꙋ кꙋ трівіалъ ворвіре.

Κοινωφέλεια (ἡ), обштеskꙋ folosꙋ. [din

Κοινωφελής, έος (ὁ, ἡ), de обште folositорꙋ. [κοινὸς, ὄφελος]. [de ꙋnde

Κοινωφελία (ἡ), poet: = Κοινωφέλεια. [шi

Κοινωφέλιμος (ὁ, ἡ), =Κοινωφελής.

Κόϊξ, [Еџint:] ικος (ὁ, шi) ἡ, finikꙋ de Еџintꙋ; (прin ĭntind:) кошпіцъ ĭnплетітъ din фрꙋnze de ачестꙋ finikꙋ.

Κοῖος (ὁ), Мачed: нꙋмъръ, = Ἀριθμός (Aten:).

Κοῖος, η, ον, Ion: ĭn локꙋ de ποῖος.

Κοιράνειος, α, ον, poet: domneskꙋ, ĭmпъръteskꙋ. [шi

Κοιρανέω -ῶ, віit: -ήσω, poet: (кꙋ цеn: dat: шi ак:) гꙋвернеzꙋ, domneskꙋ, saꙋ ĭmпъръцeskꙋ. «Πιερίῃ κοιρανέοντα». Аплn: «Κοιρανέουσι χορούς». Пind: [шi

Κοιρανία (ἡ), гꙋвернꙋ, domnie. [шi

Κοιρανίδης, ου (ὁ), poet: = Κοίρανος, stъпîniторꙋ; (dꙋпе zіч:) fiꙋ de stъпîniторꙋ, прinцꙋ din stрътошĭ (din моштеnіре). [din

Κοίρανος (ὁ, шi преа рар ἡ), poet: stъпîniторꙋ, domnꙋ, ĭmпъратꙋ (вezĭ шi τύραννος); (ĭn цеn:) ĭntîĭꙋ, екчелеntꙋ ĭn чева. «Τέχνης—». Анакр:

Κόϊς, (maĭ noꙋ) ĭn локꙋ de κόϊξ.

Κοισυρόομαι, οῦμαι, віit: -ώσομαι, (ĭntpeв: нꙋмаĭ комn: Ἐγκοισυρόομαι, вezĭ zіч:). [Κοισύρα, n: пр: вezĭ zіч:].

Κοιτάζω, віit: -άσω, кꙋлкꙋ пе чінева (sъ doapmъ). || (між:) мъ кꙋлкꙋ, staꙋ кꙋлкатꙋ, dopmꙋ, zакꙋ ĭn кꙋлкꙋшꙋ. [шi

Κοιταῖος, α, ον, de патꙋ, saꙋ кꙋлкатꙋ ĭn патꙋ. «Ἐν τῇ πόλει («Ἐν τῇ χώρᾳ) κοιταῖον γίγνεσθαι». Dm: шi Плв: a mînea noaptea. || (sꙋbst:) «Τὸ κοιταῖον». Пл: ĭn локꙋ de ἡ κοίτη, кꙋлкꙋшꙋ de віlъ; (ĭm:) «Κοιταῖα (τά)»., Пл: лiбаціiле, че обічнꙋіаꙋ a se съвîршi maĭ 'nainte de кꙋлкареа ĭn патꙋ. 2) каре se фаче, saꙋ фаче чева пе времеа кꙋлкърiĭ. (вezĭ шi κνεφαῖος). [κοίτη].

Κοιτασία (ἡ), кꙋлкаре; (іар прinч:) ĭnпреꙋnъ dopmipe. (ĭn Skp: ĭn локꙋ de κοίτη). [κοιτάζω].

Κοίτη (ἡ), [κεῖμαι] локꙋ de кꙋлкат, патꙋ, кꙋлкꙋшꙋ; (fiг:) матkъ de пiꙋ; (прin ĭntind:) кꙋлкаре (ĭnпреꙋnъ dopmipe) de бърбатꙋ кꙋ femeea sa. 2) (рар) ĭn локꙋ de κοιτίς, ладъ, sепетꙋ. [de ꙋnde

Κοιτίδιον (τό), dim. ал лꙋĭ...

Κοιτίς, ίδος (ἡ), dim: ал лꙋĭ κοίτη. 2) = Κυτίς, кꙋtioаръ; коштіchоаръ.

Κοιτονητής, греш: ĭn локꙋ de κοιτωνίτης.

Κοιτοπετόν, греш: ĭn локꙋ de κινώπετον.

Κοῖτος (ὁ), poet: ĭn локꙋ de κοίτη, патꙋ; кꙋлкаре; somnꙋ. «Κοῖτον ἐποιέετο». Ep: s' a кꙋлкат sъ doapmъ.

Κοιτοφθορέω -ῶ, віit: -ήσω, корꙋпꙋ пꙋnціалꙋл патꙋ ал кꙋіва, прекꙋрвеskꙋ. [κοίτη, φθορά].

Κοιτών, ῶνος (ὁ), къмаръ de кꙋлкат, ĭатакꙋ. [de ꙋnde

Κοιτώνιον (τό), шi Κοιτωνίσκος (ὁ), dim: ал лꙋĭ κοιτών, ĭetъчелꙋ. [шi

Κοιτωνίτης, ου (ὁ), slꙋгъ de ĭатакꙋ, (Itл:) камаріерꙋ.

Κοιτωνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzіторꙋ de камеръ. [κοιτών, φύλαξ].

Κοῖφι, вaзiъ κῦφι.

Κοκκάζω, віit: -άσω, (se sokoteште) греш: ĭn локꙋ de κοκκύζω, saꙋ κακκάζω.

Κοκκάλια (τά), = Κωκάλια. [din

Κόκκαλος (ὁ), кꙋкꙋпаръ. [шi

Κοκκίζω, віit: -ίσω, skoцꙋ sîmбурĭ. [κόκκος].

Κοκκινοβαφής, έος (ὁ, ἡ), = Κοκκοβαφής. [κόκκινος, βαφή].

Κόκκινος, η, ον, fъкꙋtꙋ din, saꙋ въпsітꙋ

рошꙋ кꙋ гогошї de [κόκκος].

Κοκκίον (τό), dim: ал лꙋї κόκκος, грѫꙋnte; бобꙋ; sîmбꙋре; (прin întind): хапꙋ.

Κοκκοβαφής, έος (ὁ, ἡ), вѫпsitꙋ рошꙋ (ка fesꙋлꙋ). [κόκκος, βαφή].

Κοκκοβόας, ου (ὁ), поеt; каре stpirѫ кꙋкꙋрiгꙋ. «Κοκκοβόας ὄρνις». Eꙋst: din Sof: = Ἀλεκτρυών, кокошꙋ. [κόκκυξ, βοή].

Κοκκοθραύστης, ου (ὁ), ꙋпꙋ fелꙋ de пасѫре, че sпарџе кꙋ чiокꙋл sîmбꙋрї de ор че, (Франџ:) gros-bec. [κόκκος, θραύω].

Κόκκος (ὁ), [κόγχος], sîmбꙋре; бробоанѫ; грѫꙋnte; (партiк:) гогоашѫ de stежарꙋ; (în џеn:) ор че mікꙋ potꙋndꙋ лꙋкрꙋ, гогоашѫ, ші чл:; (de ꙋnde med:) хапꙋ; (ком:) бошꙋ. 2) (прin întind:) преа mікꙋ, преа пꙋџinꙋ. «Νόου δέ μοι οὐκ ἔνι κόκκος». Tim: Sil: нiчї кîtꙋ ꙋпꙋ грѫꙋnte. (везї ші στίλη).

Κόκκος (ἡ), ꙋпꙋ копѫчелꙋ, каре продꙋче гогошї de вѫпsit рошꙋ (кîрmîzꙋ).

Κόκκυ, nedeкл: stpirѫtꙋл кꙋкꙋкꙋї, кокошꙋлꙋї, ші чл: кꙋкꙋ, кꙋкꙋрiгꙋ, ші чл: 2) (ком:) аклам: вокаt: еї! хꙋ! 3) în локꙋ de κόκκος, чел mаї mікꙋ. (Sхол: Apstf:). везї κόκκος.

Κοκκυγέα (ἡ), ꙋпꙋ fелꙋ de копачiꙋ (поаte) =Κοκκυμηλέα, saꙋ Ῥοῦς, каре sлꙋжiа de вѫпsit галбенꙋ рꙋџinosꙋ, saꙋ рошꙋ. [ші

Κοκκυγίας, ου (ὁ), ꙋпꙋ вîntꙋ (nегрешit de прimѫ-варѫ) ла Krotoniaџї. [κόκκυξ].

Κοκκύγινος, η, ον, вѫпsitꙋ кꙋ [κοκκυγέα], галбенꙋ înкisꙋ, saꙋ рошꙋ.

Κοκκύζω, [κόκκυξ] biit: -ύσω, кîntꙋ ка кꙋкꙋл, saꙋ кокошꙋл; (în џеn:) stpirꙋ кꙋкꙋ, ка ꙋпꙋ semnꙋ de а se фаче чева. «Μὴ μεθεῖσθον, πρίν ἄν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω». Apst:

Κοκκυμηλέα (ἡ), (помꙋ) прꙋпꙋ. [din

Κοκκύμηλον (τὸ), κόκκυξ, μῆλον] ꙋпꙋ fелꙋ de поамѫ, прꙋпѫ. [de ꙋnde

Κοκκύμηλος (ἡ ,=Κοκκυμηλέα. [ші

Κοκκυμηλὼν, ῶνος (ὁ), прꙋпiшꙋ, saꙋ лiвеde de прꙋпї.

Κόκκυξ, [imit: κόκκυ] υγος (ὁ), (пасѫре) кꙋкꙋ; (ка despreџ: ziч: fir:) nеродꙋ (ка ші ром: кꙋкꙋле); saꙋ кꙋрварꙋ (fiind кѫ кꙋкꙋл îшї фаче оꙋѫле în stpeine кꙋiꙋбꙋрї). 2) smoкinѫ sелбаtiкѫ, каре se коаче прimѫ-вара. 3) ꙋпꙋ fелꙋ de пеште de mаре. 4) (anatom:) ноада кꙋрꙋлꙋї. (везї ші κοχώνη).

Κοκκυσμὸς (ὁ), stpirаре, кîntаре de кꙋкꙋ; (мꙋsiк:) ꙋпꙋ fелꙋ de гласꙋ foарte sꙋбџiре (ка ал пѫtimашꙋлꙋї de tꙋse mѫгѫреаskѫ. везї ші βηχία). [ші

Κοκκυστής, οῦ (ὁ), каре кîntѫ ка кꙋкꙋл; (în џеn:) =Κεκράκτης. [κοκκύζω].

Κόκκων, ωνος (ὁ), = [Κόκκος прінч: Κνίδιος, везї ziч:]; (обiч:) грѫꙋnte de родie; (кꙋе-орї)sѫmînџѫ, бробоапѫ de вѫскꙋ.

Κοκκωτὸς, ἡ, ὸν, грѫꙋпџоsꙋ, бробоnosꙋ. (de ꙋnde || sꙋбst:) Κοκκωτὸν (τὸ). родie; mi Κοκκωτὴ (ἡ), =Βάλανος (4).

Κοκύαι (οἱ, αἱ), Ion: арх: stpѫmoшї, stpѫmoаше.

Κολαβέω -ῶ, biit: -ήσω,= Ἐγκολλαβίζω.

Κόλαβος (ὁ), = Κόλλαβος, бꙋкѫtꙋрѫ.

Κολαβρεύομαι, biit: -εύσομαι, жокꙋ danџꙋл. [κόλαβρος, везї ziч:].

Κολαβρίζω, biit: -ίσω, = Κολαβρεύομαι; (прin întind:) batжокореskꙋ fѫрѫ рꙋшiне, окѫрѫskꙋ. (везї ші κατορχέομαι]. [de ꙋnde

Κολαβρισμὸς (ὁ), dѫпџаре de κόλαβρος; saꙋ batжокорiре.

Κόλαβρος (ὁ), ꙋпꙋ fелꙋ de pesꙋoieskꙋ, saꙋ desfrînatꙋ danџꙋ, ші кîntiкꙋл лꙋї. (везї ші κόλαφος) 2) = Μολόβριον, пꙋрчелꙋ.

Κολάζω, [κολούω] biit: άσω, (ші маї îпtреб:) -άσομαι, (прінч:) taiꙋ крѫчiле de prisosꙋ але помꙋлꙋї, плiвеskꙋ; (de ꙋnde fir:) nedenseskꙋ, saꙋ dожѫneskꙋ (прінч: spре înџелепџiре); smepesчꙋ, mѫрџineskꙋ, înfrînezꙋ, кꙋmпѫtezꙋ; îndреntezꙋ; (în џеn:) înпiлезꙋ, кinꙋieskꙋ пе чinева. »Λέων σκόλοπι περιπαρείς, καὶ κολαζόμενος». Eli: «Ἡ ἅλμη κολάζεται μεμιγμένη τοῖς ἀνάλμοις». Ksn: se temпереазѫ, se dрeџe.

Κολακεία (ἡ), лiнгꙋшiре, saꙋ калitatea лiнгꙋшitорꙋлꙋї. [ші

Κολάκευμα (τό), fanтѫ, saꙋ ворбѫ de лiнгꙋшiре. [ші

Κολακευτής (ὁ), лiнгꙋшitорꙋ. [κολακεύω]. [de ꙋnde

Κολακευτικός, ή, όν, кꙋвenitꙋ, saꙋ îndeminatiкꙋ ла лiнгꙋшiре. [de ꙋnde

Κολακευτικῶς, адв: кꙋ лiнгꙋшiрї, saꙋ în кіпꙋ лiнгꙋшitорꙋ.

Κολακεύω, biit: -εύσω, лiнгꙋшеskꙋ. «Μηδένα ἀνθρώπων κολακεύειν μήτε Ἕλληνα μήτε βάρβαρον». Ksn: [ші

Κολακία (ἡ), = Κολακεία. [ші

Κολακικός, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, кꙋвenitꙋ, însꙋшitꙋ лiнгꙋшitорꙋлꙋї. [ші

Κολακίς, ἴδος (ἡ), fем: ал лꙋї [κόλαξ].

Κολακώνυμος (ὁ), ком: пароd: ал лꙋї κλεώνυμος. [κόλαξ, ὄνομα].

Κόλαξ, ακος [κόλον, saꙋ μολέω, saꙋ κέλλω] лiнгꙋшitорꙋ; (дꙋпе ziч: ші арх:) параsitꙋ, (Тꙋрч:) dалкаꙋкꙋ.

Κολαπτήρ (ὁ), чокапѕл ѕъпъторѕлѕї de пїatръ. [din

Κολάπτω, [γλάφω] biit: -άψω, вапѕ, sкoвeskѕ пїatръ, ші чл:

Κόλαρις, εως (ὁ), ѕпѕ felѕ de пасъре.

Κόλαρος, греш: în лoкѕ de κόλαβρος.

Κολασία (ἡ), пеапров: în лoкѕ de...

Κὸλασις, εως (ἡ) оnpipe (akt: saѕ пas:); (npinч: despre поmї) кърцipe, tѕndepe, плївіре; (овіч: fir:) тъpцinipe; пedensipe spre înцeлenцipe, kopeкцionape. [ші

Κόλασμα (τὸ), пedeansъ spre înцeлenцipe. [ші

Κολασμὸς (ὁ), = Κόλασις. [ші

Κολάστειρα (ἡ), poet: fem: aл лѕї...

Κολαστήρ (ὁ), poet: în лoкѕ de κολαστής. [κολάζω]. [de ѕnde

Κολαστήριον (τὸ), лoкѕ, saѕ instpѕmîntѕ de mѕнкъ (de пedeansъ), = Βασανιστήριον; (în цeн:) шѕнкъ, пedeansъ. (npinч: пеѕt: aл лѕї...

Κολαστήριος (ὁ, ἡ), îndemînatiкѕ лa mѕнчipe, оnpipe, ші чл:

Κολαστής, οῦ (ὁ), пedensitopѕ, mѕнчitopѕ; înfpînъtopѕ, оnpitopѕ, ші чл: [κολάζω]. [de ѕnde

Κολαστικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, saѕ aплeкatѕ, îndemînatiкѕ a пedensi, saѕ a înцeлenцi, a kopeкцiona.

Κολαφίζω, biit: -ίσω, пълmѕіeskѕ; (npin întind:) пеvinsteskѕ. 2) = Κολλαβίζω. [κόλαφος]. [de ѕnde

Κολάφισμα (τὸ) = Κόλαφος. [ші

Κολαφισμὸς (ὁ), пълmѕipe.

Κόλαφος (ὁ), [κολάπτω] пълmѕitѕpъ пе чеafъ, saѕ oвpazѕ. (vezї ші κόνδυλος).

Κολάω -ῶ, ші Κολάομαι -ῶμαι, At: biit: aл лѕі κολάζω.

Κολεάζω, biit: -άσω, вагѕ în teaкъ. [κολεὸς]. [de ѕnde

Κολεασμὸς (ὁ), въгape în teaкъ.

Κολέκανος, saѕ Κολοκάνος (ὁ), kom: лѕнгѕ ші slaвѕ, sѕвцipe, (de aчі poate) гîлiganѕ.

Κολεόπτερος (ὁ, ἡ), (adiekt:) ѕпѕ soїѕ de insekte (din kape ші rîndaкѕл), a лe кърора apine se asiгѕръ sѕвt o вîptoasъ коажъ кa întp' o teaкъ. [κολεὸς, πτερὸν].

Κολεὸς (ὁ), [κοῖλος] teaкъ de sabie, de кѕцitѕ, ші чл: 2)=Λάρναξ, sікpiѕ. 3) вasѕ de апъ.

Κολερὸς, [κόλος, ἔριον] ἁ, ὸν, чeл кѕ лînъ sкѕpтъ (кa tѕнsъ).

Κολετράω -ῶ, biit: -ήσω, (ziч: пpea вeкie) лoвeskѕ пе пînteчe, saѕ пе dîndъpъt; калкѕ în пічoape.

Κολίανδρον (τὸ), (пеолоц:) în лoкѕ de κορίανδρον.

Κολίας, ου (ὁ), ѕпѕ felѕ de пеште, лiкѕpinѕ. [κέλλω пentpѕ tpaїѕл лѕї în adѕнape кѕ aлцї, vezї ші κολοιὸς].

Κόλλα, ης (ἡ), клeїѕ, ші op че алтъ лiпitoape mateрie.

Κολλαβίζω, [κόλαφος] biit: -ίσω, mъ жoкѕ кa da вaвa oapвa. [de ѕnde

Κολλαβισμὸς (ὁ), жѕкape кa da вaвa oapвa.

Κόλλαβος (ὁ),=Κὸλοψ(aл лipeї). 2)(tir:) ѕпѕ felѕ de пїine, saѕ пpъжitѕpъ, tѕptъ.

Κολλάμφακον (τό), греш: în лoкѕ de κολύμβατος.

Κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, лiпeskѕ, (în цeн:) potpiveskѕ, kombinezѕ кѕ алтѕ чeвa. [κόλλα].

Κολλεψὸς (ὁ), [κὸλλα, ἕψω] fepвъtopѕ de клeїѕ.

Κολλήεις, εσσα, εν, poet: лiпitѕ, kombinatѕ. [κόλλα].

Κόλλημα (τὸ), лiпitѕpъ, saѕ лѕкpѕ лiпitѕ. 2) =Κόλλησις. [κολλάω].

Κόλληξ, ηκος (ὁ), =Κὸλλιξ.

Κόλλησις, εως (ἡ), лiпipe. [ші

Κολλητήρ (ὁ), poet: în лoкѕ de κολλητής. [ші

Κολλητήριος, α, ον, = Κολλητικὸς. [ші

Κολλητὴς, οῦ (ὁ), лiпitopѕ. [ші

Κολλητικὸς, ἡ, ὸν, кape slѕжeшte лa лiпipe, saѕ ape înѕѕшime de a лiпi, a кonлeгa ші чл:, лiпічoѕѕ, клeїoѕѕ. [ші

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, лiпitѕ, aлкътѕitѕ din felѕpite вѕкъцї kombinate кѕ meштeшѕгѕ. [κολλάω].

Κολλίζω, biit: ίσω, пеапр: în лoкѕ de κολλάω.

Κολλίκιος, α, ον, (ἄρτος) fopmatѕ în fopmъ de [κόλλιξ, vezї ziч:].

Κολλικοφάγος (ὁ, ἡ), [κόλλιξ, φάγω]. mînкътopѕ, saѕ хpънitѕ кѕ...

Κόλλιξ, [κὸλος] ικος (ὁ), ѕпѕ felѕ de пїine de opzѕ (de ѕnde ковpiгѕ).

Κολλομελέω -ῶ, biit: -ήσω, (kom:) kompѕїѕ кîntiчe, faкѕ вepѕѕpї. [κὸλλα, μέλος].

Κολλοπεύω, biit: -εύσω, mъ faкѕ (mъ poptѕ кa) κὸλλοψ (vezї ziч: 4), mъ sкѕpгѕ maї 'nainte de вpeme din desfpinatъ viaцъ. [ші

Κολλοπίζω, biit: -ίσω, întinzѕ, înкopdezѕ лipa, кitapa, ші чл: ръѕѕчind кѕїeлe коapdeлop. [κὸλλοψ].

Κολλοποδιώκτης, ου (ὁ), [κόλλοψ, διώκω] amoposŭ de бъіещї.

Κολλοπόω -ῶ, biit: -ώσω, = Κολλάω. [κόλλοψ].

Κολλοπώλης, ου (ὁ), bînzъtopŭ de клеĭŭ, ші челе asemenea. [κόλλα, πώλης].

Κολλούριον (τὸ),=Κολλύριον.

Κόλλουρος (ὁ), [κόλος, saŭ κόλλα, οὐρά] ŭnŭ felŭ (nexotъpîtŭ) de neште.

Κόλλοψ, [κόλος, κόλλα] (ὁ), nïелеа чеа гроасъ, saŭ вързіа de ла гîтŭл боілор ші чл:, din каре se fачеа клеĭŭ (ка акŭт din непре de mopŭnŭ, ші чл:). 2) (прin întind:) кŭĭŭл, кеĭа (прin каре se întind коарdеле) ліреĭ, ші чл: (fir:) «Τῆς ὀργῆς τὸν κόλλοπα ἀνεῖμεν». Apstf: sъ не кŭmпътъm mînia. 3) лемпŭл, кŭ каре se strîngе teaskŭл. 4) (fir:) tînъpŭ înбъtpînitŭ fъръ вреme din аbŭsŭpĭ, (алt:) λάσταυρος.

Κολλυβάτεια (ἡ), ŭnŭ felŭ de плаntъ, (поаte) = Κλύβατις. (везĭ ші κολύμβατον).

Κολλυβιστής, [κόλλυβον] οῦ (ὁ), = Ἀργυραμοιβός, ші Τραπεζίτης, zapafŭ. [de ŭnde

Κολλυβιστικός, ή, όν, atingъtopŭ de zapafŭ, ші meseрia лŭĭ.

Κόλλυβον (τὸ), ші Κόλλυβος (ὁ), [Евр: saŭ κόλος] ŭnŭ felŭ de преа mikъ monetъ, saŭ грeŭtate; (în ціen:) mъpŭntъ monetъ (везĭ ші κέρμα); (îm: neŭt: fir:) mezeлікŭpĭ, saŭ dŭлчеціpĭ, ші чл:, че se mъnînkъ dŭпе masъ; (de ŭnde) ші колівъ.

Κολλύρα (ἡ), ŭnŭ felŭ de nïïne, tŭptъ. (везĭ ші κόλλιξ). [de ŭnde

Κολλυρίζω, biit: -ίσω, фръmîntŭ, fopmezŭ tŭpte.

Κολλύριον (τὸ), dim: ал лŭĭ κολλύρα, tŭptiцъ. 2) (обіч: med:) ŭnŭ felŭ de аліfie пentpŭ окĭ 3) o mirmъ de smoaлъ ші алtеле asemenea лŭкрŭpĭ înпреŭnъ кŭ хŭmъ, че sлŭжіа ка чеаръ tape. (везĭ ші κολλυρόω).

Κολλυρίς, ίδος (ἡ), dim: ал лŭĭ κολλύρα, tŭptiшоаръ, azimĭоаръ.

Κολλυρίων, ονος (ὁ), греш: în локŭ de κορυλλίων.

Κολλυρόω, ῶ, biit: -ώσω, ŭngŭ кŭ [κολλύριον, везĭ ziч:].

Κολλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кŭ клеĭŭл, клеĭosŭ, ліпічosŭ. [κόλλα].

Κολόβιον (τὸ), minteanŭ fъръ (saŭ кŭ skŭpte) mînічĭ kamizoлъ. [κολοβός].

Κολοβίων, ωνος (ὁ), = Κολόβιον.

Κολοβοανθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Κολοβοανθής, έος (ὁ, ἡ), (бot:) чел кŭ fлоріле чĭŭntite. [κολοβός, ἄνθος].

Κολοβοκέρατος (ὁ, ἡ), чел кŭ коарне чĭŭnte. [κολοβός, κέρας].

Κολοβόκερκος (ὁ, ἡ), чел кŭ коаdъ чĭŭntъ. [κολοβός, κέρκος].

Κολοβομάχη (ἡ), бъtъліе чĭŭntъ, neisпръвitъ: (astfeл nŭmĭaŭ грamatічiĭ чеĭ векĭ) Θ а Iліаdеĭ лŭĭ Омерŭ. [κολοβός, μάχη].

Κολοβόπους, οδος (ὁ, ἡ), чĭŭntitŭ de пічоаре. [κολοβός, πούς].

Κολοβόρριν (ρις), ινος (ὁ, ἡ), чел кŭ nasŭ чĭŭntitŭ. [κολοβός, ῥίν].

Κολοβός (ὁ, ἡ), [κολούω] чĭŭntŭ, ліпsitŭ de вре ŭnŭ mъdŭларŭ de челе de mapџіне а ле tрŭпŭлŭĭ, (прin ŭрm:) skŭрtŭ de ачеа parte. (iap прінч:) «Χειρῶν (saŭ «Τὰς χεῖρας) —». Apst: чĭŭngŭ.

Κολοβόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), (бot:) чел кŭ spічеле чĭŭnte, ad: skŭрte. [κολοβός, στάχυς].

Κολοβότης (ἡ), чĭŭntime. «Πνεύματος—». Пл: skŭрtime de resŭflаре. (везĭ κολοβωτής). [κολοβός].

Κολοβοτράχηλος (ὁ, ἡ),=Βραχυτράχηλος, skŭрtŭ în гîtŭ. [κολοβός, τράχηλος].

Κολοβοῦρος (ὁ, ἡ), = Κόλουρος, skŭрtŭ de коаdъ. [κολοβός, οὐρά].

Κολοβόω -ῶ, biit: -ώσω, чĭŭntezŭ, skŭрtezŭ. [ші

Κολοβώδης, εος (ὁ, ἡ), каре seamъnъ а чĭŭntŭ. [κολοβός].

Κολόβωμα (τὸ), чĭŭntitŭръ, saŭ mъdŭларŭ, лŭкрŭ чĭŭntitŭ. [ші

Κολόβωσις, εως (ἡ), чĭŭntipe, sлŭtipe, saŭ бетежіре. [ші

Κολοβωτής, οῦ (ὁ), чĭŭntitopŭ (skŭрtъtopŭ, saŭ бетежitopŭ); (fir:) чел че проnŭnцъ zічеріле, saŭ періоаdеле neîntpeцĭ (din skŭрtimea sŭfлърiĭ). [κολοβόω].

Κολοιάρχης, ου (ὁ), kom: napod: а лŭĭ πολιτάρχης (în Ὀρνιθόπολις a лŭĭ Apistofanŭ). [κολοιός, ἄρχω].

Κολοιάω -ω, biit: άσω, кpoнкъneskŭ, faкŭ гълъціе. (грam: napafp: а лŭĭ κολῳάω).

Κολοιός (ὁ), [κέλλω, dîn ĭŭbirea de înпреŭnъ traĭŭ, везĭ ші κολίας] ŭnŭ felŭ de пasъре, кpoнкаnŭ, saŭ коцofanъ. «Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἵζάνει». Пров:

Κολοιτέα (ἡ), [κόλος, ἰτέα] ŭnŭ felŭ de копачĭŭ, а ле кърŭĭа frŭnze sînt кŭnoskŭta doktopie, sînamikia, (Франц:) séné.

Κολοιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кŭ кpoнкаnŭ, saŭ din soĭŭл чĭоачелор. [κολοιός].

Κολοκάνος (ὁ), каŭtъ Κολέκανος.

Κολοκασία (ἡ), шi Κολοκάσιον (τὸ), ръdъчina бoбȣлȣĭ Ецinteanŭ. 2) ȣnŭ felŭ de altъ пlantъ din soiȣл пiчoрȣлȣĭ viцeлȣлȣĭ, (Франц:) topinambour, моркoвŭ порчeскŭ, saŭ napŭ.

Κολοκορδόκολα (τὰ), ком: мацеле, каре se вînd пentrȣ гъtit бȣкatе. (κόλον, χορδή).

Κολόκυμα (τὸ), ȣмflътȣръ de mape, saŭ talazŭ învet-mișкatŭ, шi fъръ sпȣмъ, прекȣm oбiчnȣit se întîмплъ пe лînгъ цъpmȣpĭ maĭ 'nainte de fȣptȣnъ. [κόλον, κῦμα].

Κολόκυνθα, шi Κολοκύνθη, ης (ἡ), [Перс:] dовлеакŭ (принч:) potȣndŭ. (везĭ шi σικύα). [de ȣnde

Κολοκυνθιάς, άδος (ἡ), mînкape гъtitъ кȣ (saŭ ка кȣ) dовлеакŭ. «Βρωτὺς—». Епгр: mînкape de dовлеакŭ. [шi

Κολοκύνθινος, η, ον, de dовлеакŭ. [шi

Κολοκυνθίς, ίδος (ἡ), (med:) dовлеакŭ amapŭ, saŭ sелбatiкŭ (пlanta, шi podȣл). [κολοκύνθη].

Κολοκύντη (ἡ), At: în локŭ de κολοκύνθη.

Κολοκύντιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κολοκύντη, dовлечелŭ.

Κόλον (τὸ), mînкape, хранъ (нȣшаĭ în depiв: лȣĭ κόλαξ, шi компн: ἄκολος, βουκόλος, шi δύσκολος). 2) = Κῶλον. 3) = Φρύγανον.

Κόλος (ὁ, ἡ), поеt: [în afin: кȣ κυλὸς] în локŭ de κολοβός, чiȣntitŭ, sкȣptatŭ; (пaptiк:) чел кȣ коarпeлe tъĭate, (Франц:) écorné.

Κολοσσαῖος, α, ον, = Κολοσσιαῖος.

Κολοσσηνός, ή, όν, чел кȣ faца лîneлор въпsite în орашȣл [Κολοσσαί].

Κολοσσιαῖος, α, ον, asemenea, деопotpiвъ ла мъpime, saŭ 'nълцime кȣ ȣnŭ колosŭ, колosалŭ, foapte mape, 'naлtŭ. [шi

Κολοσσικός, ή, όν, кȣвenitŭ ла, saŭ потpiвitŭ кȣ колosŭ. [κολοσσός].

Κολοσσοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [κολοσσός, βαίνω] ашezatŭ ка ȣnŭ колosŭ (în пропорцiе de колosŭ).

Κολοσσοποιός, οῦ (ὁ), konstpȣktopŭ de колоase, saŭ de колosалe statȣe. [κολοσσός, ποιός].

Κολοσσός (ὁ), [în afin: кȣ κολωνὸς = κολυττὸς] колosŭ, statȣъ foapte mape, saŭковîpшitoape de oбiчnȣita statȣpъ a înкiпȣitȣлȣĭ. 2) (пaptiк:) вestita пentpȣ мъpimea sa statȣъ a лȣĭ Аполонŭ de ла insȣла Podȣ.

Κολοσσουργία (ἡ), лȣкpape, konstpȣкцie de колosŭ, (шi în цen:) de колоsaлe (mapĭ) лȣкpъpĭ. [κολοσσός, ἔργον].

Κολοσύρτης, ου, шi Κολοσυρτός (ὁ), поеt: sгomotŭ; (пpin întind:) гълъцiе de nopodŭ; (de ȣnde ком:) în локŭ de δῆμος. «Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν». Apstf: [κόλον (3), σύρω].

Κολουραῖος, [κόλουρος] α, ον, поеt: în локŭ de ἀπορρώξ, stînкosŭ. «Πέτρα —». Кал:

Κόλουρις, ιος (ἡ), fem: ал лȣĭ ...

Κόλουρος (ὁ, ἡ), [κόλος, οὐρά] чiȣntŭ de коadъ; (fir:) вiклeanŭ, saŭ ръŭ (de ла вȣлпea, че 'шi a пepdȣt коada în кȣpsъ; se ziче înкъ шi despre шъpпĭ пpовepвiaл). (везĭ шi κόθουρος). || (sȣбst:) «Κόλουροι». Цеогр: колȣpĭ, челе доъ sȣпositiвe чepкȣpĭ, каpe пpin полĭ înчinг пъmîntȣл. [de ȣnde

Κολούρωσις, εως (ἡ), în локŭ de...

Κόλουσις, εως (ἡ), чiȣntipe, skiлoцipe, slȣtipe; skȣptape, înпȣцinape. [шi

Κόλουσμα (τό), = Κολόβωμα, чiȣntitȣpъ; fpîntȣpъ (вȣкatъ). [κολούω].

Κολουτέα (ἡ), = Κολοιτέα

Κολούω [κόλος], вiit: -ούσω, чiȣnteskŭ, slȣtȣskŭ; skȣptezŭ; (пpin întind: шi fir;) лasŭ nesъвîpшitŭ, întpepȣпŭ; miчeskŭ; smiлeskŭ; stpîngŭ; oпpeskŭ, înпiediкŭ, înfpînezŭ.

Κολοφών, [κέλλω, φάος] ῶνος (ὁ), = Κορυφή, вîpfŭ (пpinч:) de mȣnte (везĭ шi κολωνός); (пpin întind: шi fir:) паptea чea maĭ de sȣs, кaпъtȣл, (Франц:) comble. «Ἐπιτιθέναι (ἐπάγειν) τὸν κολοφῶνα». Лаеpt: Елi: 2) (în Пл:) ȣnŭ felŭ de глoвŭ, saŭ minчe пentpȣ жoкŭ.

Κολοφώνιος, α, ον, Колоfoneanȣ, чел din чetatea Κολοφών. || (sȣбst: fem:) ȣnŭ felŭ de peцinъ; (îm: neȣt:) ȣnŭ felŭ de înкълцъminte.

Κολπίας, ου (ὁ), поеt: каpe ape, saŭ fȣpmeazъ sînȣpĭ, sînosŭ. «Πέπλος—». Esхл: [шi

Κολπίζω, вiit: -ίσω, fakŭ, saŭ fopmezŭ sînŭ, saŭ чeва în fopmъ de sînŭ. [шi

Κολπίτης, ου (ὁ), кȣвenitŭ ла, saŭ локȣitopŭ de sînŭ (de mape). [κόλπος].

Κολποειδής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, чел în fopmъ de sînŭ. [κόλπος, εἶδος].

Κόλπος (ὁ), [κολάπτω] (în цen:) adînкъtȣpъ, saŭ adînчime. «Δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον». Іл: Σ. (іap пaptiк:) sînŭ de mape. «Ἀργολικὸς («Ἰόνιος, шi чл:) κόλπος». Цеогр: (despre ȣskatŭ) вaлe кȣ o eшipe нȣmaĭ. «Ἔλαθε στρατοπεδευσάμενος εἰς τὸν ὄπισθεν κόλπον τῆς Μαντινικῆς». Ksn: (fir:) ȣмflътȣpъ de хaĭнъ (пpinч: femeĭa-

sкъ (вezĭ βαθύκολπος, ші κολπόω); (oвiч:) sînŏ, че se fopmeazъ din înчingъlspa xaĭneĭ. «Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον». Ткр: (npin întind:) nĭentŏ, saŏ вpaце (npinч:) de femeĭe. «Κόλπον ἀνιεμένη». Iл: X. (xipspц:) panъ, че лsкpeazъ пе sъвt nĭeлe, fistsлъ. (Гал: Z. 316). (de snde

Κολπόω -ῶ, вiit: -ώσω, fopmezŏ чева ка snŏ sînŏ, smflŏ. «Κολπωθείσης τῆς ὀθόνης». Лкs: «Κολπωθείσης δὲ τῆς ἐσθῆτος κατῆλθε». Апsдp: [ші

Κολπώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κολποειδής; (despre кsвîntŏ) smflatŏ, saŏ npea лsnцitŏ (din msлteлe aвateрĭ din sъвĭektŏ). «Ἡ ἐναγώνιος λέξις στρογγύλη τ' εἶναι βούλεται καὶ συγκεκροτημένη, καὶ μηδὲν ἔχουσα κολπῶδες». D. Aл:

Κόλπωμα (τὸ), smflъtspъ (de xaĭnъ) în fopmъ de sînŏ. [ші

Κόλπωσις, εως (ἡ), fopmape de sînŏ. Ἱστίων —». Epd: smflape de nînzeлe кopъвii de вîntŏ. [ші

Κολπωτὸς, ἡ, ὸν, = Κολπώδης. «Χιτὼν —». Пл: лapгъ, (npin spm:) fopmъtoape de mapĭ ші msлte sînspi, saŏ smflъtspĭ. [κολπόω].

Κολύβδαινα, ης (ἡ), snŏ feлŏ de stakosŏ, saŏ kapidъ.

Κολύβριον (τὸ), =Μολύβριον.

Κόλυθρον (τὸ), smokinъ коaptъ.

Κολυμβὰς, άδος (ἡ), (adiekt:) înnotъtoape. «Ἐλαία —». At: kape înnoatъ în salamspъ. || (sъвst:) snŏ feлŏ de копъчeлŏ, saŏ плantъ.

Κολύμβατος (ἡ), snŏ feлŏ de плantъ (че pesape пе ла локspĭ npea smezoase), noate = Κολλυβάτεια. [ші

Κολυμβάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ skaлdŏ, înnotŏ; пляteskŏ. [κόλυμβος]. [de snde

Κολυμβήθρα (ἡ), skълdъtoape; (Бisep:) колimвitpa nentps sfîntsл вotezŏ. [ші

Κολύμβησις, εως (ἡ), skълdape. [ші

Κολυμβητὴρ, ῆρος (ὁ), noet: în лoкŏ de

Κολυμβητὴς, οῦ (ὁ), înnotъtopŏ. [de snde

Κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, denpinsŏ, îndemînatikŏ, saŏ aпleкatŏ ла înnotape.

Κολυμβὶς, ίδος (ἡ),=Κολυμβάς. || (sъвst:) snŏ feлŏ de mikъ nasspe de mape. (вezĭ ші Αἴθυια). [din

Κόλυμβος (ὁ), (adiek:)=Κολυμβητής. (de snde || sъвst:)=Κολυμβίς. 2)=Κολύμβησις.

Κολύμφατος (ἡ), = Κολύμβατος.

Κολυτέα (ἡ), =Κολοιτέα.

Κόλυτρον (τὸ), =Κόλυθρον.

Κοχλικὸν (τὸ), [κοχλὶς] snŏ feлŏ de вeninoasъ плantъ, (Fpanц:) tue-chien.

Κολῶ, ᾷς, ᾷ, At: în лoкŏ de κολάσω. вiit: aл лsĭ κολάζω.

Κολῳάω -ῶ, [κολῳὸς] вiit: -άσω, noet: fakŏ sgomotŏ, гълъцie, stipigŏ. (вezĭ κολοιάω).

Κολώνη (ἡ), =Κολωνὸς, moвiлъ, deaлŏ, mъгspъ, (Fpanц:) *colline* 2) mopmîntŏ în fopmъ de mъгspъ; (sne-opĭ) чetъцsie; (de snde npîn întind:) лoкŏ de adsnape, nĭaцъ. [de snde

Κολωνία (ἡ), (dsne Esideni) în лoкŏ de κολώνη, mopmîntŏ.

Κολωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de moвiлъ. [κολωνὸς, εἶδος].

Κολωνὸς (ὁ), [κέλλω] deaлŏ, mъгspъ, moвiлъ; (npon:) snŏ demŏ (napte de seminцie) în Atika (patpia лsĭ Sofoклeŏ, snde epa ші mopmîntsл лsĭ Edinŏ). «Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κολωνῷ». Sof: (вezĭ ші κολοσσός, ші κολοφών).

Κολῳὸς (ὁ), noet: [вezĭ κολοιὸς] sgomotŏ, stipigъtŏ, гълъцie. «Κολῳὸν ἐλάυνω». Om: = Κολῳάω.

Κόμαρον (τό), snŏ feлŏ de fpaцe, || . Κόμαρος (ὁ, ші ἡ), snŏ копъчeлŏ, че npodsче aчeastъ poadъ. [κομάω -έω].

Κομαροφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtopŏ de [κόμαρον, ші φάγω].

Κομάτας, α (ὁ), Dop: în лoкŏ de κομήτης,

Κομάω -ῶ, вiit: -ήσω, amŏ пъpŏ лsнгŏ; (ші fir: despre nomĭ ші плante) amŏ fpsnze msлte, pъmspi, fлopĭ, ші чл: «Ἄβαντες ὄπισθεν κομόωντες». Iл: B: (вezĭ ші καρηκομάω). «Παρ' Ἕλλησιν ἐν πένθει κείρονται μὲν αἱ γυναίκες, κομῶσι δὲ οἱ ἄνδρες». Пл: (de snde). «Αὐχμηρὸν καὶ κομῶντα». Apstf: (ші aвss:) «Πρίν ἄν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃς». Ksn: (ші кs dat: despre калŏ) «Ἐθείρῃσιν κομόωντες». Iл: Θ: (ші fir:) «Ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν». Om: Imn: «Ἁ νάρκισσος κομάσαι». Ткр: (ші nas:) «Ὄρος κεκομημένον ὕλῃ». Кал: 2) (npin întind: ші fir:) mъ fsdsлeskŏ; mъ mîndpeskŏ. «Οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμησε». Ep: s' a mîndpit кs rîndsл de a se faче tipanŏ. [κόμη].

Κομβίον (τό), dim: aл лsĭ κόμβος, nodsлeцŏ; nastspŏ (maĭ noŏ). (de snde ἐπικόμβιον).

Κομβολύτης, ου (ὁ), [κόμβος, λύω] = Βαλαντιοτόμος.

Κόμβος (ὁ), [κύμβη] nodȣ, înnodъtȣрь; (npin întind:) пȣnгъ (de ȣnde κομβολύτης). [de ȣnde

Κομβόω -ῶ, biit: -ώσω, легȣ кȣ nodȣ, înnodȣ. (обіч: комп: ἐγκομβόω). [de ȣnde

Κόμβωμα (τό), = (обіч: комп:) ἐγκόμβωμα.

Κομέω -ῶ, biit: -ήσω, каȣtȣ, îngrіжeskȣ; (despre калȣ) цесълȣ; (despre плante) кȣлtіbȣ, ші чл: [din

Κόμη (ἡ), пъpȣ лȣnгȣ; (despre калȣ de ачі) коамъ; (fir: despre nomĭ ші плante) frȣnzime, eарбъ; (iap maĭ кȣ seamъ) naptea чea înflopitъ. «Θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον». Ткр: «Οὔλας κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας». Od: Ζ: [de ȣnde

Κομήτης, ου (ὁ), пъpoсȣ; (ші fir: despre nomĭ ші плante) frȣnzosȣ; (în цеn:) desȣ. «Λειμών—». Eȣр: ерbosȣ. «'Ιὸς—». Sof: ъъцеatъ кȣ папъ. || (sȣбst:) kometȣ, stea кȣ коадъ.

Κομιδή (ἡ), adȣчере, кърътȣръ; кȣлецере (de poade); (npin întind:) къȣtape, îngrіжіре; (ȣne -opĭ) venipe, întoарчере; pedoбîndipe; mîntȣipe. «Κομιδαὶ πατρός». (de ȣnde dat:) Κομιδῇ, ші (nesȣбskpisȣ) Κομιδῆ, adв: кȣ siлinцъ, eksakt; întp' adeвъpȣ; кȣ desъвîpшіре, кȣ totȣл; (ші în pesпȣnsȣpĭ) da, negreшit; (ȣne -opĭ) maĭ, пе ачі, пе апроапе, înапроksimaціе. (вeziĭ ші ἀκμήν). [din

Κομίζω, biit: -ίσω, (noet:) = Κομέω, каȣtȣ, dikiseskȣ îngrіжeskȣ. «Γηράσκοντα κομίζω». Iл: Ω.=Γηροκομῶ». «"Αναξ, οὔ σε κομίζει». Od: Ω: «Τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε». Iл: Ζ: каȣtъ 'цĭ treaбa. «Δημήτερος ἀκτὴν εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν». Es: съ пȣіе în пъstpape. (ші пас:) «Οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζε». Od: Θ. nȣ se dikisia des. 2) apdikȣ, ші іаȣ чeвa, (npінч:) ка съ îngrіжeskȣ, съ пъstpezȣ; (în цеn:) карȣ, dȣкȣ кȣ mine, saȣ de mînъ. «'Απὸ δὲ χλαῖναν βάλε θέων, τὴν δ' ἐκόμισσεν κήρυξ, ὅς οἱ ὀπήδει». Iл: Β. «Νεκροὺς κομίζετε; Eȣр: «Τὴν μὲν χιλὸν ἔπεμπε κομίζειν, ἡ δὲ ἄλλη σῖτον τ' ἔφερε καὶ οἶνον». Od: Ν. «Κόμιζε νῦν παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω». Sof: «Καὶ σὺ παῖ, κόμιζέ με». Sof: «Εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίως κομίσαντες». Tȣч: «'Ο ἵππος πρωῒ κομίζων τὸν δεσπότην». Ksn: (ші mіж:) «Σίντιες ἄνδρες κομίσαντό με πεσόντα». Iл: Α. «Κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν». Andчd: о іа de nevastъ. 3) (în цеn:) іаȣ, doбîndeskȣ, kîштіrȣ; (ȣne-opĭ) іаȣ înапоĭ, pedoбîndeskȣ. «"Ελον δ' ἄνδρα, κόμισσα δ' ἵππους». Iл: Λ. 'Αλλά τις κόμισσε χροῒ ἄκοντα». Iл: Ξ. «"Ανδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι». Пind: (ші mіж: în прозъ). «'Εκομισάμην τὴν ἐπιστολήν». Dm: «Τῆς φιλανθρωπίας τοὺς καρποὺς κεκόμισθε». Dm: «Χάριν κομίσασθε». Tȣч: «Ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν, εἰ μὴ κομιούμεθα τὴν ἡμετέραν βασιλείαν». Apstf: «Τριάκοντα ναῦς τῶν πολεμίων λαβόντες, καὶ ἃς αὐτοὶ ἀπώλεσαν, κομισάμενοι». Ksn: (de ȣnde 4) (maĭ de mȣлte-opi mіж:) mъ întopкȣ înапоĭ; (saȣ simплȣ) mъ dȣкȣ (npінч: ка кълъtopȣ). «Κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου». Tȣч: «'Επεὰν κομίζωνται εἰς τὴν πόλιν». Ep: «Πεζῇ κομιζόμενος». Ep: «Κατ' ἡσυχίαν κομίζει». Ep:

Κόμιον (τὸ), = Προκόμιον

Κομιστέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ κομίζω.

Κομιστή, (noate Κομιστύς, ύος) (ἡ), în лoкȣ de κομιδή, îngrіжіре; апровізіonape, saȣ провізіе de xpanъ. [ші

Κομιστήρ, noet: în лoкȣ de...

Κομιστής, οῦ (ὁ), dȣкȣtopȣ, кърътopȣ; îngrіжitopȣ de чeвa. «Νεκρῶν —». Eȣр: îngponъtopȣ de mopцĭ. [ші

Κομιστικὸς, ή, όν, îndemînatікȣ, saȣ вoiosȣ ла adȣчере, saȣ îngrіжіре, ші чл: [ші

Κομιστὸς, ή, όν, къȣtatȣ, îngrіжitȣ, dikisitȣ; saȣ adȣsȣ, кърatȣ. [ші

Κομίστρια (ἡ), fem: ал лȣĭ κομιστής. [ші

Κόμιστρον (τὸ), (npінч: ла îm:) pesплаtъ datъ pentpȣ adȣчере, кърътȣръ, saȣ mîntȣipea вpe ȣneĭ nepsoane, saȣ лȣкpȣ. «Ψυχῆς κόμιστρα». Esxл: = σῶστρα. [κομίζω].

Κόμμα (τὸ), [κόπτω] бȣкatъ (тъіаtъ din чeвa); чea maĭ sȣбціpe napte a паĭȣлȣĭ. «Κόμματα καὶ κυρήβια». Din: 2) тъіере; (despre monetъ).tinъpitȣpъ; (de ȣnde fir:) пъpавȣ, характepȣ. «Τοῦ πονηροῦ κόμματος». Apstf: 3) (гpam:) mikъ napte de пepiodȣ, комъ; (npin întind:) = Ὑποστιγμή. 4) înчепȣtȣл ешіріі din sȣбіektȣ a dpamatічелор хорȣpĭ. [de ȣnde

Κομματίας, ου (ὁ), întpeбȣinцъtopȣ de mȣлte kome, saȣ komatічe fpase în кȣвîntȣл съȣ. [ші

Κομματικὸς, ή, όν, (λόγος) кȣвîntȣ întpepȣntȣ din mȣлtеле kome (κόμμα 3), че коnpinde. 2)кȣвenitȣ ла teatpaлȣл κόμμα (4), saȣ (noate) ла κομμὸς (вeзĭ zічере). [de ȣnde

Κομματικῶς, adв: кȣ kome (mічĭ ші întpepȣnte fpase).

Κομμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ κόμμα, бȣкъцікъ.

Κόμμι (τό), nedeклз: komȣ (ȣnȣ felȣ de клeiȣ de sonaчiȣ).

Κομμίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ κόμμι.

Κομμιδώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ, saȣ плinȣ de komȣ. [шi

Κομμίζω, biit: -ίσω, sîntȣ кa (asemenea кȣ) komȣ. [din

Κόμμις, εως saȣ ιδος (ἡ), (maĭ noȣ) în лoкȣ de κόμμι. [de ȣnde

Κομμιώδης, εος, (ὁ, ἡ), = Κομμιδώδης.

Κομμὸς (ὁ), [κόπτω] noet: лoвitȣpъ. 2) = Κοπετός. (de ȣnde || sȣbst) ȣnȣ felȣ de кîntiкȣ (maĭ de mȣлte-opĭ плîn-ϥeposȣ) în teatpe, saȣ ȣnȣ felȣ de bep-saлъ monodie.

Κομμὸς (ὁ), [κόμμι, saȣ κόσμος] dikisi-pe a tpȣпȣлȣĭ, saȣ гъteaлъ. (Fpanц:) *toi-lette*. [de ȣnde

Κομμόω -ῶ, biit: -ώσω, dikiseskȣ, гъ-teskȣ, înnodobeskȣ, înfpȣmȣseцezȣ. [шi

Κομμώ, όος -οῦς (ἡ), npeotiцъ îngpiжi-toape de temплȣл шi statȣa Minepbeĭ.

Κόμμωμα (τὸ), dikisitȣpъ, гъteaлъ; sȣ-лimanȣ; шi (uptn întind:) = кȣ...

Κόμμωσις, εως (ἡ), aptifiчiaлъ înfpȣmȣ-seцape (bezĭ κομμός). [шi

Κομμωτήρ, noet: în лoкȣ de...

Κομμωτής, οῦ (ὁ), гъtitopȣ, saȣ înno-dobitopȣ din mesepie, (Fpanц:) *coiffeur*. [κομμόω]. [de ȣnde

Κομμωτίζω, biit: -ίσω, = Κομμόω. [шi

Κομμωτικὸς, ή, όν, (шi adb:) -ικῶς, кȣ-benitȣ, saȣ anлeкatȣ кȣ deosebipe лa гъ-teaлъ, saȣ înfpȣmȣseцape de sine. || «Κομμωτική» = Κοσμητική (se înц: τέχνη), meшteшȣгȣл гъtitopȣлȣĭ (bezĭ κομμωτής). (kosmetiкa лa чeĭ beкĭ fъчea napte din medichinъ). »Κομμωτικά (τά), чeлe foлosi-toape, saȣ peлatibe лa aчestȣ meшteшȣгȣ.

Κομμώτρια (ἡ), fem: aл лȣĭ κομμωτής, гъtitoape de femeĭ, (Fpanц:) coiffeuse. [de ȣnde

Κομμωτρίδιον (τὸ), instpȣmîntȣ, saȣ лȣ-кpȣ foлositopȣ лa гъteaлъ.

Κομοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, = Κομάω, шi [Τρέφω κόμην], amȣ пъpȣ mȣлtȣ.

Κομόωντες, noet; (кȣ întpeпȣnepe de o) în лoкȣ de κομῶντες, naptч: îm:, шi

Κομόωντι, Dop: în лoкȣ de κομῶσι, a 3: îm: neps: de xot: aл лȣĭ κομάω.

Κομπάζω, biit: -άσω, = Κομπέω (obiч: fir:) mъ fълeskȣ, saȣ nobesteskȣ snpe fa лъ, bopbeskȣ mape. [κόμπος]. [de ȣnde

Κόμπασμα (τὸ), bopbъ, saȣ fantъ de fa-лъ. [шi

Κομπασμός (ὁ), fълipe, înгîmfape. [шi

Κομπαστής, οῦ (ὁ). fълosȣ, лъȣdъposȣ, (Fpanц:) fanfaponȣ. [de ȣnde

Κομπαστικός, ή, όν, obiчnȣitȣ a se fълi, плinȣ de fanfaponadъ. [de ȣnde

Κομπαστικῶς, adb: în кinȣ de fълipe.

Κομπέω. -ω, biit: - ήσω, faкȣ sgomotȣ, bȣetȣ, pesȣnȣ (npiнч: кa basȣл de пъmîntȣ, saȣ de metaлȣ, чe se лobeшte кȣ чeba). 2) (fir:) bopbeskȣ mape, mъ fълeskȣ, no-bosteskȣ чeba кȣ emfasȣ, = Κομπάζω. [шi

Κομπηρὸς, ά, ὸν, = Κομπώδης. [κόμπος].

Κομπισμὸς (ὁ), [neîntp: κομπίζω] o ap-tifiчiatъ fopmape de sȣnetȣл ȣnȣĭ mȣsiкaлȣ instpȣmîntȣ(Fpanц:)*trille*.(bezĭшiμελισμός).

Κομπολακέω - ῶ, biit: -ήσω, [κόμπος, ληκέω] kom: în лoкȣ de κομπάζω, bopbes-кȣ nepozeшte fълindȣ mъ. [de ȣnde

Κομπολακύθης, ου (ὁ), kom: în лoкȣ de

Κομποῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), = Κομπαστής, кape bopbeшte mape. [κόμπος, ῥῆμα]

Κόμπος (ὁ), [κόπτω] sȣnetȣ (npiнч: de doъ кopnȣpĭ, чe se чioкnesк ȣnȣл de aлtȣл); (fir:) famъ, sgonȣ; (de ȣnde pap шi noet:) imnȣ, лaȣdъ; (obiч:) faлъ, în-гîmfape, bopbe mapĭ, (Fpenц:) fanfapona-dъ. [de ȣnde

Κομπὸς (ὁ), noet: în лoкȣ de κομπαστής.

Κομποφακελοῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), kom: în лoкȣ de κομποῤῥήμων, (dȣпe ziч:) kompȣ-itopȣ de пaкete de nomnoase bopbe. [κόμ-πος, φάκελος, ῥῆμα].

Κομπώδης, εος (ὁ, ἡ), fълosȣ; плinȣ de mîndpie, fȣdȣлȣ. [κόμπος]. [de ȣnde

Κομπωδῶς, adb: кȣ кinȣ nomnosȣ, fъ-лosȣ, кȣ emfasȣ.

Κομψεία (ἡ), =Κομψότης, iskȣsitъ ma-niepъ de лȣкpape, saȣ bopbipe, (Fpanц:) fineцъ, saȣ eлeganцъ. [шi

Κόμψευμα (τὸ), fantъ, saȣ bopbъ iskȣsitъ, finъ, saȣ eлegantъ; (npin întind:) глȣmъ. [κομψεύω].

Κομψευριπικῶς, saȣ Κομψευριπιδικῶς, adb: kom: dȣпe eлeganцa лȣĭ Eȣpipidȣ. [κομ-ψὸς, Εὐριπίδης].

Κομψευτὸς, ή, όν, кȣ fineцъ, saȣ eлe-ganцъ meшteшȣцitȣ. [din

Κομψεύω, biit: -εύσω, faкȣ чeba eлegan-tȣ, saȣ гpaцiosȣ, înfpȣmȣseцezȣ. || (mіж:) лȣкpezȣ, bopbeskȣ чeba, saȣ mъ noptȣ кȣ fineцъ, saȣ гpъцios. [κομψός].

Κομψοεπής, έος (ὁ, ή), bopbitopȣ кȣ e-лeganцъ, saȣ iskȣsinцъ. [κομψὸς, ἔπος].

Κομψολόγος (ὁ, ἡ),=Κομψοεπής; (în pъȣ) fanfaponȣ, шapлatanȣ. [κομψὸς, λόγος].

Κομψοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), кѣ елеганцъ, saѣ гръцiоs înnodовitѣ; (fir:) нешtешѣцitѣ snpe a fi крезѣtѣ. [κομψὸς, πρέπει].

Κομψὸς, ἡ, ὸν, [κομέω] (dѣпе ziч:) віне dikisitѣ, înfрѣмѣѕецatѣ, (Тѣрч:) zapifѣ; (fir:) грацiоѕѣ, елегантѣ. «Ὁ δ' ἄν καταγελάσειεν οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ' ὁ κομψὸς, ὅτι καὶ χύτρας φασὶν εὔρυθμον φαίνεσθαι εὐκρινῶς κειμένας». Кѣп: (vezî шi καθάριος); (ѣne-орî) омѣ чinstitѣ, de кѣратѣ simцimîntѣ. «Τῶν πενήτων οἱ κομψοί». Пл: (desnpe лѣкрѣрî) елегантѣ, віne-fъкѣtѣ; (în рѣѣ) вiклеанѣ, амъцitорѣ, преfъкѣtѣ. [de ѣnde

Κομψότης (ἡ), грацiоsitate, елеганцъ; isteцime. [шi

Κομψῶς, adв: кѣ елеганцъ, saѣ грацie, (Тѣрч:) кѣ zapifetѣ, saѣ isteцime.

Κοναβέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: sкоцѣ вѣеtѣ, pesѣnѣ. [шi

Κοναβηδὸν, adв: кѣ вѣеtѣ, saѣ pesѣnetѣ; de vasѣ, шi чл; [шi

Κοναβίζω, вiit: -ίσω, поеt:=Κοναβέω. [din

Κόναβος (ὁ), поеt: [κόμπος] вѣеtѣ, sгоmоtѣ, tронкънitѣ.

Κόναρος (ὁ), =Κόνναρος.

Κόνδαξ, ακος (ὁ),=Κόνταξ, saѣ Κύνδαλος.

Κόνδιτον (τὸ), о компосiцie mediчinaлъ, (Тѣрч:) мацiѕпѣ. (din

Κονδῖτος (ὁ), Лat: conditus, (прiнч: οἶνος) віпѣ fъкѣtѣ кѣ аромe.

Κόνδυ, [Перs:] υος (τὸ), ѣпѣ fелѣ de маре пахарѣ.=Σκύφος. 2) ѣпѣ fелѣ de мъѕѣръ пентрѣ лiкѣide (înкъпътоаре de 10 котiле).

Κονδύλη (ἡ), ѣmfлътѣръ din ловiтѣръ de пѣмпѣ. (se конfѣndъ кѣ κορδύλη). [шi

Κονδυλίζω, вiit: -ίσω, ватѣ, ловеskѣ кѣ пѣмнѣл. [κόνδυλος].

Κονδύλιον (τὸ), dim: ал лѣî κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς (ὁ), [κονδυλίζω] вътаie, ловiре кѣ пѣмпѣл; (în цеп:) реа тraктацie.

Κονδυλόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, мъ formezѣ în fелѣл nodѣрiлор deцeteлор de mîпъ înкisъ; мъ ѣmfлѣ. [din

Κόνδυλος (ὁ), [în afin: кѣ κόμβος] înкеîеtѣръ (прiнч: de deцeteле mîneî fiind înкisъ); (de ѣnde) пѣмпѣ, saѣ волѣminitate formatъ прin stрîнцереа mîneî; (în цеп:) nodѣ, пеrѣ, кѣкѣîѣ, ѣmfлътѣръ tape, вътъtѣръ; (овiч:) ловiтѣръ кѣ пѣмпѣл. «Κόνδυλον ἐνέτριψε». Пл: шi Лѣч: [de ѣnde

Κονδυλώδης, εος (ὁ, ἡ), nodѣроsѣ, ѣmflatѣ шi вîрtоsѣ.

Κονδύλωμα (τὸ), ѣmfлътѣръ tape, кѣкѣîѣ (ка о înкеîеtѣръ de deцetѣ). [шi

Κονδύλωσις, εως (ἡ), formape de кѣкѣîѣ' saѣ de ѣmfлътѣръ вîртоасъ. [κονδυλόομαι]

Κόνδυς, υος (ὁ), =Κόνδυ.

Κονέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: (арх:) în локѣ de πονέω, ostenеskѣ. siлindѣ мъ ла чева, мъ гръвеskѣ (maî întрев: овiч: kom: ἐγκονέω, шi διακονέω).

Κονὴ (ἡ), [καίνω] оморѣ, înжѣпгîере.

Κονήτης, ου (ὁ), [κονέω] slѣжitорѣ (sервitорѣ).

Κονία (ἡ), [κόνις] пълвере, праfѣ. «Κάππεσεν ἐν κονίῃσιν». Om: (шi în лѣпtътоpiî) «Ἄνευ κονίας». Лкs: =Ἀκονητί. 2) nisinѣ. «Ποταμὸς λάβρος ῥέων κονίην ὑπέρεπτε ποδοῖιν». Iл: Φ. 3) чепѣшъ «Ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν παρ' πυρί. Od: Н. 4) лешie, =Ῥῦμμα. «Ἔλουσαν ἡμᾶς ἄνευ κονίας». Apstf: «Πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου ψευδονίτρου κονίας καὶ κιμωλίας γῆς». Apsîf: 5) варѣ fъкѣtѣ кѣ апъ пентрѣ въръit перецî, adiкъ ...

Κονίαμα (τὸ), мочiрлъ de варѣ пентрѣ snoit, saѣ tenкѣit, tenкѣîалъ. 2) în локѣ de κονίασις; (прin întind:) ренарацie; шi (fir:) dreцере пе d'asѣпра, (Itл:) паліаtiвъ. [шi

Κονίασις, εως (ἡ), snoire, saѣ tenкѣire кѣ варѣ. (de ѣnde 2) = (saѣ греш: în локѣ de) Κώνισις. [шi

Κονιατὴς, οῦ (ὁ), snoitорѣ, tenкѣitорѣ кѣ варѣ. [шi

Κονιατὸς,ή,όν, snoitѣ, tenкѣitѣ кѣ варѣ. [din

Κονιάω -ῶ, вiit: -άσω, snoîeskѣ, tenкѣîeskѣ кѣ варѣ; (fir:) sѣлimeneskѣ. 2) пресарѣ кѣ праfѣ, пръfѣîeskѣ. 3)=(saѣ греш: în локѣ de) Κωνίζω. [κονία].

Κονιβατία, saѣ κονιβασία (ἡ), [κόνις, βαίνω] ѣмвларе прin пълвере, saѣ nisinѣ пентрѣ tрѣпеаskъ deпрindере.

Κονιδὶς, ίδος (ἡ), ѣпѣ fелѣ de плантъ, = Ψύλλιον.

Κονίζω, вiit: -ίσω, = Κονίω.

Κόνικλος (ὁ), Лat: coniculus, ѣпѣ fелѣ de епѣре.

Κονίλη (ἡ), [κόνις] ѣпѣ fелѣ de чiмвръ.

Κόνιλος (ὁ), =Κόνικλος.

Κονιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѣ пiчоаре пръfѣite, (adiкъ) църанѣ, (Франц:) pied-poudreux. (vezî шi κονιορτός). || (sѣвst:) ѣпѣ fелѣ de înкълцъминtе, каре пѣ акоперiа totѣ пiчорѣл. [κόνις, ποῦς].

Κονιορτόπους, οδος (ὁ, ἡ), = Κονιόπους, омѣ простѣ, de рîndѣ. [κονιορτὸς, ποῦς].

Κονιορτὸς (ὁ), [κόνις, ὄρνυμι] праfѣ, saѣ чепѣшъ înълцate în аерѣ; (fir:) омѣ de

nimikš, netrebnikš, de влiцъ, (Тврч:) кївлхапiš. (везї шi κονίσαλος). [de вnde

Κονιορτόω -ῶ, biit: -ώσω, пръфвїеsкš, втилš de прафš. [шi

Κονιορτώδης, εος (ὁ, ἡ), плinš de прафš, пръфвitš. 2) ввщiре (saš de впвлберat în аерš) ка прафвл.

Κόνιος, α, ον, поеt: плinš de пвлбере; (ка епit: ал лвї Жое) apdikъtорš de пвлбере. [κόνις]. [de вnde

Κονιόω -ῶ, biit: -ώσω, =Κονίω, apdikš прафš.

Κονίπους, οδος (ὁ, ἡ),=Κονιόπους.

Κονίπτω, biit: -ίψω, поеt: =Κονίω. [din

Κόνις, [κάω, κένω] εως (ἡ), прафš, пвлбере; чепвшъ. (везї шi κονία.). [de вnde

Κόνις, ιδος (ἡ), лindinъ de пъдвке (пврiчї, пъдвкї de лемnš, шi чл:).

Κονισα(σσα)λέος, α, ον, поеt: плinš de прафš, пръфвitš. [din

Κονίσαλος, шi Κονίσσαλος (ὁ), прафš, пвлбере. 2) soaїe (мъtреацъ) de капš, шi de трвпš ла ваїе, = Γλοιός. 3) (fir:) netребпiкš, корвпtš, (обшt:) пiпгаре, пвtоаре, шi чл: (везї шi γλοιός, шi κονιορτός); de вnde епit:) Приапš, шi алцї asemenea zeї (în Atena). [κόνις, σάλος).

Κονιστήριον (τὸ), = Κονίστρα (прiпч: în лвпtъtорiї). [шi

Κονιστικὸς, ἡ, ὸν, обiчпвitš a se тъвълi în прафš (каракtеpistiкa вnор пъсърї). [шi

Κονίστρα (ἡ), локš аштерпвtš кв пвлбере (пъмîntš мървпtš, saš nisipš), вnde se тъвълеsк bitелe, saš atлецiї, = Κυλίστρα; (прiп întind:) лвпtъtорiе. [din

Κονίω, biit: -ίσω, (пas: тре: de кв: κεκόνιμαι, saš κεκόνισμαι) пръфвїеsкš; (în цеп:) пресарš. «Κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος». (miж:) мъ грекš кв (saš мъ тъвълеsкš în пвлбере (ка bitеле saš atлецiї ; (прiп întind:) мъ гъtеsкš съ мъ лвпtš (съ мъ disпвtš, шi чл:), saš съ fакš ор че, (обшt:) мъ ввmetš. 2) fакš (apdikš) прафš; (прiп întind:) алергš, мъ гръбеsкš. «Κόνισαι λαβὼν λέκιθον». Apstf: (везї шi ἐγκονέω). [κόνις].

Κόνναρον (τὸ), мвръ (ка podš ал лвї

Κόνναρος (ὁ), [κόννος] вnš fелš de копъчелš spinosš, мврš. (везї шi κήλαστρος).

Κοννέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: Ion: (foapte рар) = Κοέω = Νοέω, înцелегš, кепоsкš, штiš.

Κόννος, saš Κόνος (ὁ), [κῶνος] вnš fелš de черчелš. 2) zвлвfš de пъpš de капš, saš de барбъ. || (în пров:) «Κόννου ψῆφος». este пвmе пропрiš (ал къpвїа diminвtiвš este Κόννιχος).

Κόνταξ, ακος (ὁ), (прiпч:) dim: ал лвї κοντὸς, (de вnde ка) вnš fелš de жокъpie, = Κυνδαλισμός. (fir:) «Κόντακα παίζειν». Епiгр: = Συνουσιάζειν.

Κοντάριον (τὸ), (плц:) dim: ал лвї κοντός, лъпчiцъ.

Κοντοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, asвîрлš (лоbеsкš кв) лапчеа, (Тврч:) цiрitвл. [κοντός, βολή].

Κοντὸς(ὁ),[κλίνω, κεντῶ] лемnš лвпгš, ввлiцъ; (прiпч: каре în коръвiї se întребвiпцеазъ ка) вîслъ; saš капце (кînd аре în вîрfš кîрлiгš, saš fерš asквцitš, везї κοντόω); вnš fелš de skвртъ ввлiцъ (прiпч: пеntрв вîпъtоаре, каре se asвîрлїа de depapte), лапче, (Тврч:) цiрitš.

Κοντοφόρος (ὁ), пвртъtорš de ввлiцъ, saš de лапче, = Δορυφόρος. [κοντός, φέρω].

Κοντόω -ῶ, biit: -ώσω, гъвреsкš, пътрвпzš кв ostie, saš капце, пеsквїеsкš. [κοντός]. [de вnde

Κόντωσις, εως (ἡ), пеsквiре кв ostie, кîрлiгš, saš капце. [шi

Κοντωτὸς, ἡ, ὸν, (прiпч: кораbiе) къпвtвitš de ввлiце, saš къпцї în локš de вîсле.

Κόνυζα, [κόνις, везї шi κόρυζα] ης (ἡ), вnš soїš de плаntъ (кв греš miposš), еарбъ de пъдвкї de лемnš, saš пврiчї. (везї шi ψύλλιον). [de вnde

Κονυζήεις, εσσα, εν, поеt: каре аре гревл miposš ал (saš se dedвче ла soївл) плаntеї преvedinte, κόνυζα. [шi

Κονυζίτης, ου (ὁ), (οἶνος) вinš fъквtš кв вnš fелš de κόνυζα.

Κοπάζω, [κόπτω] biit: -άσω, Ion: osteпеsкš, обоsеsкš; (de вnde прiпч: despre вîntš) înчеtеzš; (în цеп:) мъ къмпъtеzš. «Κοπάσαντος τοῦ καύματος». Лопц:

Κοπανίζω, biit: -ίσω, pisezš. [κόπανον]. [de вnde

Κοπανιστὴρ (ὁ), pisъtорš. [шi

Κοπανιστήριον (τὸ), pisълогš [шi

Κοπανιστὸς, ἡ, ὸν, (плц:) pisatš, saš de pisat.

Κόπανον (τὸ), =Κοπανιστήριον, pisълогš. 2) поеt: =Κοπίς, квцitš; satîрš. [шi

Κοπάριον (τὸ), вnš instрвмîntš хiрвpцiкš (квцitашš). [шi

Κοπὰς, άδος (ἡ), (smoкinš, saš мъslinš) плivitš, skвртаtš. [шi

Κοπετὸς (ὁ), въtaїe în пieпtš din ко-

вîршitoape mîxnipe, плînsetǔ, вочетǔ, mi чл: [шi

Κοπεύς, έως (ὁ), înstpǔmîntǔ de зъпъtopǔ de пïatpъ, = Ἐγκοπεύς, saǔ Σμίλη, daлtъ. [шi

Κοπὴ (ἡ), tъïepe; saǔ ловipe; (npin întind:) înжǔnrïepe, omopǔ. 2) (fir:) локǔ anевoïe de ǔmвлat, pînъ, saǔ ǔркǔшǔ. (întp' ачеastъ însem: дǔпе алції греш: în локǔ de σκοπή). 3) = Κόμμα, вǔкatъ. [κόπτω].

Κόπηθρυν (τὸ), ǔnǔ felǔ de плantъ, saǔ eapвъ seлвatiкъ.

Κοπιάζω, вiit: -άσω, = Κοπιάω. [шi

Κοπιαρὸς, ἀ, ὸν ostenічоsǔ. [din

Κοπία (ἡ), în локǔ de κόπος. [de ǔnde

Κοπιάω -ῶ, вiit: -άσω, ostenesкǔ, mǔnчesкǔ, овоsesкǔ. 2) поеt: = Κοπάζω, mъ алinǔ, înчetezǔ.

Κοπίζω, [κόπος] вiit: -ίσω, înшелǔ npin sofisme шi ворве mapï, minцǔ. 2) (Лакоn:) faкǔ ospъцǔ, ospetezǔ stpeinï. [din

Κοπὶς, ἴδος (ἡ), (adiekt:) tъïoasъ. «Μάχαιρα —». Evp: || (овiч: ел: ка sǔвst:) кǔцitǔ de вǔкъtъpie, saǔ (Тǔрч:) satîpǔ; (de ǔnde) ǔnǔ felǔ de saвie Перsiкъ, ïatarauǔ. 2) (Лак:) ospъцǔ (npinч: кǔ кърnǔpï tъïate). «Θύουσι δ' ἐν ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον». At: [шi

Κόπις, ιδος (ὁ), sofistǔ, шарлatanǔ, amъцitopǔ, (de ǔnde) δημοκόπος, || (sǔвst:) ninteneлe кокошǔлǔï, шi чл: [κόπτω].

Κοπιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κοπώδης. [κοπία].

Κόπος (ὁ), [κόπτω] osteneaлъ, овоseaлъ; (npin întind:) лǔкрǔ ostenічоsǔ, грeǔtate. 2) поеt: = Κοπετὸς.

Κοπόω -ῶ, вiit: -ώσω, ostenesкǔ, (шi пas:) mъ ostenesкǔ.

Κόππα (τὸ), nedeкл: лitepa K, каре ла înчепǔtǔ semъna кǔ Лat: q, de ǔnde овiч:) nǔmъpaл semnǔ Ϙ (90). [de ǔnde

Κοππατίας, ου (ὁ), шi

Κοππαφόρος (ὁ, ἡ), (калǔ) (însemnatǔ кǔ лitepa [κόππα, шi φέρω].

Κοπραγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, карǔ гǔnoïǔ, saǔ вълiгарǔ. [din

Κοπραγωγὸς (ὁ, ἡ), къръtopǔ, saǔ folositopǔ ла кърътǔръ de вълiгарǔ, шi чл: [κόπρος, ἄγω].

Κόπρανον (τὸ), skîpnъ de omǔ. [шi

Κόπρειος, α, ον, релаtiвǔ кǔ skîpnъ, saǔ валiгъ; saǔ вpedniкǔ de арǔnкаt în вълiгарǔ (în гǔnoïǔ); nǔtǔposǔ, skîpnaвǔ; (fir:) netpeвniкǔ, omǔ de nimiкǔ. [шi

Κοπρεύω, вiit: -εύσω, шi Κοπρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Κοπρίζω. [шi

Κοπρία (ἡ), вълiгарǔ. [κόπρος]. [de ǔnde

Κοπρίας, ου (ὁ), nepǔшinatǔ, fъкъtopǔ de pîsǔ, mъsкърiчiǔ. (vezï шi κόπρειος).[шi

Κοπρίζω, вiit: -ίσω, пǔïǔ вълiгарǔ, гǔnoïesкǔ пъmîntǔ.

Κοπριήμετος (ὁ, ἡ), [κόπρος, ἐμέω] чел че варsъ skîpnъ.

Κοπρινος, η, ον, шi

Κόπριος, α, ον, = Κόπρειος, || Κόπριον (τὸ), валiгъ, гǔnoïǔ. [κόπρος].

Κόπρισις, εως (ἡ), шi

Κοπρισμὸς (ὁ), гǔnoipe, saǔ îngръшаpe de пъmîntǔ кǔ вълiгарǔ. [κοπρίζω].

Κοπριώδης, εος (ὁ, ἡ), гǔnoïosǔ, вълiгъposǔ; saǔ mînжitǔ кǔ валiгъ, шi чл: [шi

Κοπριὼν, ῶνος (ὁ), rîndaкǔ de валiгъ. «Σκώληξ — ». Iпкр: верme de вълiгарǔ.

Κοπροβολεῖον, [κόπρος, βάλλω], шi

Κοπροδοχεῖον, [κόπρος, δέχομαι] (τό), ǔmвлъtoape; шi=кǔ

Κοπροθέσιον (τὸ), локǔ de stpîns валiгъ, saǔ вълiгарǔ. [κόπρος, θέσις].

Κοπρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpîngǔ валiгъ. [din

Κοπρολόγος (ὁ, ἡ), adǔnъtopǔ de вълiцï, saǔ гǔnoaïe, гǔnoïepǔ. || (fir:) = Κοπρίας, saǔ Κόπρειος. [κόπρος, λέγω].

Κόπρος (ἡ), (κόπτω] skîpnъ; валiгъ; гǔnoïǔ; (npin întind:) вълiгарǔ. «Κύων κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ». Od: P. 2) поеt: staǔлǔ, граждǔ. «Βοῦς ἀγελαίας ἐλθούσας εἰς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται». Od: K.

Κοπροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкǔ skîpnъ, saǔ валiгъ. [κόπρος, φάγω].

Κοπροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Κοπραγωγέω; (stpъm:) asǔpлǔ skîpnъ saǔ валiгъ asǔпра кǔïва; saǔ арǔnкǔ чева afapъ ка ǔnǔ гǔnoïǔ. [din

Κοπροφόρος (ὁ, ἡ), = Κοπραγωγὸς. «Κόφινος — ». Лкs: [κόπρος, φέρω].

Κοπρόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Κοπρίζω. [шi

Κοπρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κοπριώδης. [шi

Κοπρὼν, ῶνος (ὁ), = Κοπροδοχεῖον, шi Κοπροθέσιον. [κόπρος].

Κοπρώνης, [κόπρος, ὠνή] ου (ὁ), кǔmпъръtopǔ de вълiгарǔ, saǔ гǔnoïǔ. 2) kontpaкчiǔ de skos skîpneлe, saǔ neкǔpъцiiле afapъ din орашǔ.

Κόπρωσις, εως (ἡ), = Κοπρισμός. [κοπρόω].

Κοπτάριον (τὸ), dim: ал лǔï κοπτόν.

Κοπτὴ (ἡ), fem:, шi

Κοπτὸν (τὸ), neǔt: лǔï...

Κοπτὸς, ἡ, ὸν, tъïatǔ, nisatǔ, saǔ tokatǔ, fъpîmiчitǔ. || (sǔвst: fem: saǔ neǔt:) ǔnǔ

felš de прѫжitъrъ din felъpite лъкрърї nisate înпресънь, (ка Франц: masse-pain, mi Търч: баклава; noate de ачi este ши кїoftea). 2) ънъ felš de празš. (везї ши χαρτός). [din

Κόπτω, biit: κόψω, (тре: de къ: ал партч: κεκοπὼς) ловескš, batš. «Κόπτειν τὴν θύραν». Лкs: «Ἵππων ἐπεβήσετο, κόπτε δὲ τόξῳ». Іл: К. «Ὅστις ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσί, δώματος ἐκπέμψησιν». Od: Σ. «Οἱ δὲ τ' ὄπισθεν κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμους». Od: Θ. (de ънde || mіж:) тъ batš în nїentš (în капš) ка semnš de жале; (npin întind:) тъ жълескš. «Ὤμοξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσίν; Іл: Х. (ши къ ак: ел:) «Μηκέτι κόπτου τὸ παιδίον». Епigр: «Καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν». Skр: (ши пas:) «Παταγεῖ δὲ θάλασσα κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ χαλάζαις». Ткр: 2) (npin întind:) = Τέμνω, taiš; înжънгїš; fакš бъкъцї; tokš; fъpîmš, nisezš; гъърескš. «Κεφαλὴν δ' ἀπὸ δειρῆς κόψεν». Іл: N. «Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνας τε καὶ οὔατα χαλκῷ τάμνον, χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον». Od: Х. «Κόπτειν τὰ δένδρα». Ksn: = Δενδροτομεῖν». (ши npin întind:) «Κόπτων καὶ κάων τὴν χώραν». Ksn: (ши пas:) «Τοῦ στρατεύματος ἐν τῇ πολεμίᾳ ὄντος, καὶ κοπτομένης τῆς χώρας». Ksn: «Κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους». Ksn: (npinч:) бътîndъ'ї în капš къ чїоmецеле, (франц:) assomer. «Ὅπως τὸ δεόμενον κόψουσι, καὶ ὁμαλιεῖται ὁ ἀλοητός». Ksn: (ши fir:) «Τὸν ὕπνον ἁ φροντὶς κόπτοισα». Ткр: (ши desпре monete). «Κόπτειν νόμισμα». Apst: «Δεσμοὺς κόπτειν». Od: Θ. а лъкра къ чїоканъл. (ши mіж:) «Κοψάμενοι νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου». Ер: (ши пas:) «Γράμμα κέκοπται». Епгр: s' а ъnat пе пїatръ, ши чл: «Αἱ νῆες κόπτονται». Лкs: «Ὁ σῖτος κόπτεται». Лкs: «Ὄσπρια κεκομμένα». Лкs: mînkate de гъргъріце. (ши fir: къ цен:). «Φρενῶν κεκομμένος». Esхл: smintitš. 3) (npin întind:) ostenескš пе чїнева преа шълт; (fir:) stpimtopezš, adъкš бъtaїe de капš къїва. «Ἵππος τὸν ἀναβάτην κόπτει». Ksn: «Κόπτων αὐτὸν ἐρωτήμασιν ἀκαίροις». Пл:

Κοπώδης, εος (ὁ, ἡ), adъкъtopš de ostenеалъ, ostenічоsš. «Ὕδωρ βαρὺ καὶ κοπῶδες». (Алекs: în) At: «Αἴσθησις — ». обоsitъ. [κόπος].

Κόπωσις, εως (ἡ), ostenipe, обоsipe. [κοπόω].

Κόρα (ἁ), Dop: în локš de κόρη.

Κοράκειος, α, ον, къвenitš ла, saš asc-menea къ (negpъ ка) ънš корбš. [κόραξ].

Κορακεύομαι, biit:-εύσομαι, = Κοράττω. [din

Κορακεὺς, έως (ὁ), = Κορακῖνος. [ши

Κορακίας, ου (ὁ), = Κορακώδης. [κόραξ].

Κορακίδιον (τὸ), dim: ал лъї κοράκιον.

Κορακινίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Κορακῖνος (ὁ), ънš felš de negpічоsš пеште. 2) = Κοράκιον. [ши

Κοράκινος, η, ον, = Κοράκειος. [ши

Κοράκιον (τὸ), dim: ал лъї [κόραξ], корбълецš. 2) (fir:) ънš felš de плантъ, еарба корбълъї

Κορακίσκος (ὁ), dim: ал лъї κόραξ.

Κορακοειδὴς, έος [κόραξ, εἶδος]. [ши

Κορακώδης, εος (ὁ, ἡ), din soїъл (saš аsеmenea) корбїлор. [κόραξ].

Κοραλλίζω, biit: -ίσω, seamъnš къ (sîntš poшъ ка) тъpцеанъл. [din

Κοράλλιον (τὸ), тъpцеанš. [κόρη].

Κοραλλιοπλάστης, ου (ὁ), konstpъktopš de statъеле de тъpцеанš. [κοράλλιον, πλάττω].

Κόραξ, [κράζω, κρώζω] ακος (ὁ), корбš. «Ἄπαγε («Βάλλ') ἐς κόρακας». (ши гъръ вербš]. «Οὐκ ἐς κόρακας». Apstf: (ънš felš de блestemš) dъ 'л, dъ te корбїлор. «Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ φθόρῳ». Тгn: mînia (ъpџia) лъї Dъmnezeš. 2) (fir: de ла колоаре) ънš felš de пеште (поаte) = Κορακῖνος. 3) (ка dъпе формъ) ор че seamъnъ къ чїокъл корбълъї, кїрлїгš, (Търч:) ченгелš. (іар парт: 4:) чїоканš, saš алtš чева de fierš, къ каре se бate în ъшъ. (везї ши κορώνη). 5) ънš felš de pesbоїаskъ mашинъ. (везї Тъч: Β': 76). 6) ънš felš de mънчїtoape верiгъ, saš ланцš къ халка. «Κόρακα διτάλαντον ἐπικείμενος». Лъч: (везї ши κύφων). [de ъnde

Κοραξὸς, ή, όν, = Κοράκειος, negpъ ка корбъл. || (sъbst:) ънš felš de пеште, (поаte) = Κόραξ (2).

Κορασίδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Κοράσιον (τὸ), dim: ал лъї κόρη; (fir:) пъпъшікъ. [de ъnde

Κορασιώδης, εος (ὁ, ἡ), însъшitš fetiцелор, копілъреskš.

Κοράττω, biit: -άξω, черš (porš) къ stъpъinцъ [dъпе ziч: ка ънš чершеtopš бътînd ла ъшъ къ чїоканъл κόραξ, везї ziч: 4.].

Κορδακίζω, biit: -ίσω, dъnцezš danцъл [κόρδαξ, везї ziч:].

Κορδακικός, ή, όν, atinгъtopš de danцъл [κόρδαξ] «Ῥυθμὸς —». Apstf:

Κορδάκισμα (τὸ), desfrînatъ îndoitъpъ,

saŭ înfpînrъtвpъ ла danцвл κόρδαξ. [ші
Κορδακισμὸς (ὁ), [κορδακίζω] кордачismв, dъnцаре de
Κόρδαξ, [χορδὴ, везі ші λορδὸς] ακος, вnв felв de danцв комікв (кв нерsші-noase mішкърі).
Κορδινέομαι -οῦμαι, [κόρυς = κάρη, δινέω] віit: -ήσομαι, = Καρηβαρέω, (dвне zіч:) ші se înвîpteште капвл; (прin врm:) шъ în-tinzв, ші каskв. (întpeв: нвmaĭ σκορδινόομαι). [de внde
Κορδίνημα (τὸ), =Σκορδίνημα.
Κορδυβαλλώδης, [κορδύλη, βάλλω] εος (ὁ, ἡ), поеt: ком: вътвtв кв maĭвл. «Ἔδαφος—». Лвч:
Κορδύλη (ἡ), [κόρυς, κόρυθος] maĭв; mъчівкъ, ші чл: 2) вmflъtвpъ. 3) вnв felв de легътвpъ de капв (sapiкв) în Чіпрв; (de внde) кордeлъ. 4) вnв felв de miкъ паламidъ (продвкtв de mape în Bosпорв).
Κορδυλίς, ίδος (ἡ), dim: ал лвĭ κορδύλη (4).
Κορδύλος (ὁ), вnв felв de пеште de mape.
Κορεία (ἡ), [κορέω] mъtвpape, квръцipe. 2) [κόρος] saцiв. 3) fetie, feчоpie. (прінч: fem: ал лвĭ...
Κόρειος, α, ον, feteskв, feчopeskв. (de внde || sввst:) Κόρεῖα (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfe în чinstea Кореĭ (Персефонеĭ) [κόρη].
Κορέννυμι, [κόρος] віit: κορέσω, (пас: тре: de кв: κεκόρεσμαι, ші поеt: κεκόρησμαι, пех: ἐκορέσθην) (кв цеn: indip: în stpъm: ші nestpъm:) satвpв de чева. [de внde
Κόρεσκον, поеt: прел: în локв de ἐκορέννυν. [ші
Κορεστὸς, ή, όν, пе каре 'л поаte sътвpa чineва.
Κόρευμα (τὸ), поеt: =Κορεία, fetie, feчopie. [din
Κορεύομαι, віit: -εύσομαι, тръĭeskв feчopeште. [ші
Κορεύω, віit: -εύσω, =Διακορεύω. [κόρη].
Κορέω -ῶ, At: în локв de κορέσω, віit: ал лвĭ κορέννυμι.
Κορέω -ῶ, [κόρος] віit: -ήσω, mъtвpв, skвtвpв, квръцв de пъĭanжinĭ; (în цеn:) depetiкв.
Κόρη (ἡ), (прінч:) fem: ал лвi κόρος = κοῦρος, fatъ; feчоаpъ; (кв цеn: de нвme проп:) fiĭкъ; (maĭ кв deosевipe a Чepeseĭ), Персефона 2) (fir:) пъпвшъ 3) лвminiцa оківвлвĭ, 4) лвnra mîniкъ a Персeskвлвĭ вeшmîntв (ка aквm a тъtapчеĭ).

Κόρηθρον (τὸ), =Σάρωθρον, mъtвpъ. [ші
Κόρημα (τὸ), гвноĭв mъtвpatв. [κορέω].
Κορθύλη (ἡ), =Κόρθυς.
Κορθύλος (ὁ), [κόρυς, κόρυθος] вnв felв de miкъ пасъре (de чокîрлanв), (Франц:) *roitelet*, (алт:) βασιλίσκος.
Κορθύνω, віit: -υνῶ, поеt: înалцв, faкв вîрfв, гръmъdeskв. [din
Κόρθυς, [κόρυς] υος (ἡ), поеt; гръmadъ, клаїе. [de внde
Κορθύω, віit: -ύσω, поеt: =Κορθύνω.
Κορίαννον, ші Κορίανον (τὸ), [κόριον] вnв felв de плantъ, ші apomatiка лвĭ sъmînцъ, =Κολίανδρον.
Κορίδιον (τὸ), =Κοράσιον. [ші
Κορίζομαι, [κόριον] віit: -ίσομαι, mînrîĭв (ка пе вnв miкв копілв) (везĭ ші κουρίζομαι); =(maĭ întpeв:) ὑποκορίζομαι.
Κορικὸς, ή, όν, (ші адв:) -ικῶς, кввeniтв ла (saŭ asemenea кв) fatъ, feteskв; (fir:) цinгaшв, делiкatв. [κόρη].
Κορινθιάζω, віit: -άσω, тръĭeskв (desmĭepdat ші desfpînat) ка Коpinteniĭ. [Κορίνθιος].
Κορινθιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лвкpatв din apamъ (saŭ dвне maniepa) Коpintiaкъ. [κορίνθιος, ἔργον].
Κοριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кв (ка о) fatъ. [κόριον, εἶδος].
Κόριον (τὸ), =Κοράσιον; (fir:) пъпвшiкъ. 2) =Κορίαννον. 3) Κόρια (τὰ), =Κόρεια (везĭ κόρειος). [κόρη].
Κόρις, εως (ὁ, ші ἡ), пъdвке de лемnв. 2) вnв felв de плantъ. (везĭ ὑπερικὸν).
Κορίσκη (ἡ), dim: ал лвĭ κόρη, fetiцъ.
Κορίσκιον (τὸ), dim: ал лвĭ κορίσκη.
Κορίσκω, Ion: în локв de κορέννυμι.
Κοριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κοριοειδής. [κόριον].
Κόρκορος (ὁ), вnв felв de foapte пpoств вepdeцв (din soĭвл pекoвineĭ, saŭ пъпъdii). «Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις». Пров: Apstf:
Κορκορυγέω -ῶ, віit: -ήσω, =Βορβορύζω, întpeв: нвmaĭ în комп: διακορκορυγέω. [din
Κορκορυγὴ (ἡ), ші
Κορκορυγμὸς (ὁ), = Βορβορυγμὸς, вop-вoposipe de maцe; (în цеn:) sгomotв. «Κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ». Esхл: [neîntp: κορκορύζω].
Κόρμα (τὸ), недекл: =Κοῦρμι.
Κορμάζω, віit: -άσω, taĭв чева, квръцв ка вnв тpвnкiв, тpвnкiezв. [ші
Κορμηδὸν, адв: în felв, saŭ fopmъ de тpвnкiв, saŭ котopв. [din

Κορμὸς (ὁ), [κείρω] trѫnкĭŭ de копачĭŭ, kotorŭ, шĭ чл:

Κορνοπίων, ωνος (ὁ), epit: ал лѫĭ Еркѫлŭ (кѫчĭ а ronit лѫкѫstеле). [din

Κόρνοψ (νωψ), οπος (ὁ),=Πάρνοψ, лѫкѫstѫ, saŭ ѫnŭ felŭ de лѫкѫstѫ.

Κόροιφος (ὁ), [κόρη, οἰφάω] stpiкѫtорŭ de fечоpie.

Κοροκόσμιον (τὸ), (плц:) sкѫлѫ de гѫteaлѫ, saŭ жокѫрie de fatѫ, вandлiкѫ, шĭ чл:, saŭ пѫпѫшѫ. [κόρη, κόσμος].

Κοροκότας, ου, saŭ α (ὁ), =(saŭ греш: în локŭ de) Κροκότας.

Κοροπλαθικὸς, ἡ, ὸν, кѫвеnitŭ ла fѫкѫtорŭ de пѫпѫшĭ. || Κοροπλαθικὴ (ἡ), meшteшѫгѫл konstpѫipiĭ de пѫпѫшĭ. [din

Κοροπλάθος (ὁ, ἡ), fормѫtорŭ de пѫпѫшĭ (din чеарѫ, rinsosѫ, шĭ чл:). [шĭ

Κοροπλάστης, ου (ὁ),=Κοροπλάθος. [κόρη, πλάσσω].

Κόρος (ὁ), saцiŭ; (прin întind:) греацѫ. «Πάντων κόρος ἐστίν». Iл: N. «Κόρος ὕβριν τίκτει». Trn: (шĭ кѫ преп: în локŭ de adв:) «Εἰς κόρον». Лкs: =Κατακόρως.

Κόρος (ὁ), [κείρω] влѫstарŭ, рамѫрѫ; (de ѫnde fir:) = Κοῦρος, копiлŭ, вѫĭatŭ, воĭniкŭ.

Κόῤῥη (ἡ), [κείρω] поеt: капŭ; (рар) пѫрŭ; (овiч:) tîmплѫ; овразŭ. «Ἐπὶ («Κατὰ κόῤῥης) παίειν». Лкs: а ловi пеste капŭ, saŭ овразŭ.

Κορσεῖον, saŭ Κόρσεον (τὸ), Ion: în локŭ de κόρσιον. [din

Κόρση (ἡ), în локŭ de κόῤῥη, At: шĭ поеt: [шĭ

Κόρσης, [κείρω] ου (ὁ), pasŭ; tѫnsŭ. [de ѫnde

Κορσιόεις, εσσα, εν, поеt: ка капѫл.

Κόρσιον (τὸ), dim: ал лѫĭ κόρση; (de ѫnde fir:)=Κιβώριον.

Κορσίππιον (τὸ), = Κόρσιον.

Κορσόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: în локŭ de κείρω, tѫnzŭ. [de ѫnde

Κορσωτεὺς, έως, шĭ

Κορσωτὴρ (ὁ), Ion: în локŭ de κουρεύς, вѫрвiерŭ. [de ѫnde

Κορσωτήριον (τὸ), Ion: în локŭ de κουρεῖον, вѫрвiерiе.

Κορσωτὸς, ἡ, ὸν, греш; în локŭ de κροσσωτός.

Κορυβάντειος (ὁ, ἡ), =Κορυβαντικός. [κορύβας].

Κορυβαντιασμός (ὁ), sѫвst: ал лѫĭ...

Κορυβαντιάω -ῶ, вiit: -άσω, imitŭ (mѫ întѫsiezŭ ка) Коriванцiĭ. [шĭ

Κορυβαντίζω, вiit: -ίσω, sѫвîршеsкŭ орцiiле Коriванцiлор; saŭ iniцiezŭ пе чinева în misteрiiле (saŭ кѫрѫцŭ, вindeкŭ пе чinева прin цеremoniiле) Коriванцiлор. [шĭ

Κορυβαντικὸς, ἡ, ὸν, Коriвantiкŭ, кѫвеnitŭ, însѫшitŭ Коriванцiлор. [шĭ

Κορυβάντιον (τὸ), temплѫл Коriванцiлор. [Κορύβας].

Κορυβαντὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѫĭ Κορύβας.

Κορυβαντισμὸς (ὁ), коriвantismŭ, iniцiaцie în misteрiiле (saŭ кѫрѫцiре прin цеremoniiле) Коriванцiлор. [κορυβαντίζω].

Κορυβαντιώδης, saŭ Κορυβαντώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κορυβαντικὸς, saŭ Κορυβαντιῶν. [din

Κορύβας, [κόρυς, saŭ κορυφή] αντος (ὁ), преоtŭ ал Рееĭ, saŭ Чiвелеĭ în Fрiцiа (везĭ Stрав; I. 15); (de ѫnde în цеn:) întѫsiastŭ, невѫnatiкŭ; (ѫne-орĭ) întѫsiasmŭ. «Τὸν τῆς ποιητικῆς κορύβαντα». Лѫч:

Κορυδαλίς (λλίς), ίδος (ἡ), шĭ

Κορυδαλὸς (λλὸς) =Κόρυδος.

Κορύδηλις, ιος (ἡ), поеt: în локŭ de κορδυλίς.

Κόρυδος (ὁ), ѫnŭ felŭ de miкѫ пасѫре кѫ креаstѫ în капŭ, чокîрлапŭ моцаtŭ. [шĭ

Κόρυζα, ης (ἡ), [κόρυς] mѫкŭ; гѫtѫраĭŭ, шĭ чеа dintр' ачеasta пелѫкраре а органелор miросѫлѫĭ, шĭ гѫstѫлѫĭ; (de ѫnde fir:) nesimцiре, пероziе; (прin întind:) проаstѫ zѫdѫрnічiе, шĭ seaкѫ fѫdѫлiе. [de ѫnde

Κορυζᾶς, ᾶ (ὁ), ком: mѫкоsŭ; пероdŭ, пегĭовŭ. (везĭ шĭ βλεννός). [шĭ

Κορυζάω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ кѫргŭ mѫчiĭ, пѫtimesкŭ de гѫtѫраĭŭ; (fir:) sîntŭ пероdŭ. «Πᾶσαι μὲν ἐκορύζων αἱ πόλεις». Плв:

Κορύζω, [κείρω] вiit: -ύσω,=Ξαίνω.

Κορυθάϊξ, ϊκος [κόρυς, ἀΐσσω], шĭ

Κορυθαίολος (ὁ, ἡ), поеt: (κόρυς, αἰόλλω] резвоĭniкŭ, а кѫрѫĭа fѫnta коĭfѫлѫĭ fлѫfiе, (adiкѫ) пѫвалniкŭ, вiteazŭ.

Κορύθιον (τὸ), dim: ал лѫĭ κόρυς.

Κόρυθος (τὸ), = Κόρυδος, saŭ Κορθύλος.

Κόρυθος, цеn: ал лѫĭ κόρυς.

Κόρυκος, (шĭ челе dintр' însѫл) греш: în локŭ de κώρυκος, шĭ чл:

Κορυλλίων, ωνος (ὁ), ѫnŭ felŭ de хрѫnitoаре пасѫре, коцоfanѫ, (Fрanц:) piegrièche.

Κόρυμβα (τὰ), поеt: (în етероцеn:) în локŭ de κόρυμβοι, (прinч:) кѫпѫtîiеле корѫвiiлор.

Κορυμβὰς, ἄδος (ἡ), fsnia de ла вszeле трежеї, прin каре se stрînџe. (везї шї κορυφάς). [din

Κορύμβη (ἡ), поеt: în локš de κόρυμβος. [de sнde

Κορυμβήθρα (ἡ), шї

Κορυμβηλὸς, шї

Κορυμβίας, ου (ὁ), edeрѣ înкъркatъ кs чоркіne.

Κὸρυμβον (τὸ), neîntр: sinr: ал лsї κόρυμβα.

Κόρυμβος(ὁ), [κόρυς] вîрfš; (în џen:) капъtš. «Οὔρεος— ». «Νεῶν κόρυμβα». Om: шї Ep: (везї шї κορώνη). 2) kosiџъ înплеtitъ în крештеtsл капsлsї. (везї шї κρώβυλος). (de sнde 3) (fir:) ръжа (fsnta) floареї плантелор; (шї партік:) чоркінoasa poadъ a edeреї.

Κορυμβοφόρος (ὁ, ἡ), înflopitopš, saš продsкъtорš de podš în feлš de чоркінъ. [κόρυμβος, φέρω].

Κορυμβόω -ῶ, вiit: -ώσω, formezš чева ка о чоркінъ. [κόρυμβος].

Κορυνάω -ῶ, вiit: -ήσω, (прінч: despre плаnte) înвовочеskš. [din

Κορύνη (ἡ), [κόρυς] чїomarš къпъџînosš, saš мъчїskosš. 2) вовокš de плаnte; nodoasa парте de лîнгъ ръдъчіна кръчілор (везї шї κορωνός); партеа вървъteaskъ a floареї.

Κορύνησις, εως (ἡ), (вotn:) înвовочіре. [κορυνάω].

Κορυνήτης, ου (ὁ), înармatš кs мъчїskъ, saš чїomarš къпъџînosš. [κορύνη].

Κορυνηφόρος (ὁ, ἡ), sateлitš пsрîtорš de мъчїskъ. (κορύνη, φέρω).

Κορυνιάω -ῶ, вiit: -άσω, (întpeв: nsмаї партч: κορυνιόων) поеt: (despre плаnte) sîntš мъчїskosš, saš înвовочitš. (шї

Κορυνιόεις, εσσα, εν, поеt:=Κορυνώδης.[шї

Κορυνῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал neîntр: κορυνίτης,=Κορυνώδης. (ка eпіt. ал nimfeлор греш: în локš de κρουνῖτις). [шї

Κορυνώδης, εος (ὁ, ἡ), мъчїskosš, къпъџînosš; saš чоркіnosš. [κορύνη].

Κορυπτιάω, = Κερουτιάω. [шї

Κορυπτίλος (ὁ), поеt: ловітopš кs коарnеле. [din

Κορύπτω, вiit: -ύψω, mішкš penede капsл; (прin spm:) = Κυρίσσω, înпsнгš кs коарnеле. [din

Κόρυς, [în afin: кs κάρη] υθος (ἡ), (ак: κόρυθα шї κόρυν) (прінч: шї арх:) капš. 2) (обіч:) коїfš, saš каskъ. 3) (рар) în локš de κὸρυδος, шї κορυδαλὸς, чїокірлanš. [de sнde

Κορύσσω, вiit: -ύσω, saš -ύξω, (між nеx: ἐκορυξάμην, шї ἐκορυσσάμην, паs: tpe: de кs: de партч: κεκορυθμένος) поеt: (прінч:) înармezš кs коїfš; (în џen:) înармezš; гъteskš; (шї між:) мъ гъteskš de resвоїš, întъpîtš; (fir:) пsїš, apdikš dрeпt în sss; (між:) мъ înалџš, мъ ssїš în вîрfš. «Κόρυσσε δέ κῦμα ῥοοῖο (ὁ ποταμὸς) ὑψόσ' ἀειρόμενος». Іл: Ф: "Κῦμα κορύσσεται». Іл: Θ. «Νέφη κορύσσεται ἄλλα ἐπ' ἄλλοις». Ткр: se înалџъ în opizontš. (шї між:) «Ταῦρος ἐκορύξατο». Інкр: s' a apdikat în sss (s' a гъtit), ка sъ înпsнгъ кs коарnеле. (шї despre neînssfleџite) «Δοῦρε κεκορυθμένα χαλκῷ». Іл: Г. шї Λ. konstpsite în вîрfš кs ferš. (шї fir:) «Βίον κορύσσειν ὀρθοβούλοις μηχαναῖς». Пind: [de sнde

Κορυστὴς, οῦ (ὁ), поеt: resвоїnikš înармatš кs коїfš. (везї шї χαλκοκορυστής).

Κορυστὸς, ή, ὸν, плinš пînъ în вîрfš, гръмъditš. «Μόδιος—». Лкs: (înпpot: de ψηκτός).

Κορυττίλος (ὁ), (înдpeпt:) în локš de κορυπτίλος.

Κορυφαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкstš, din крештеtš (епіt: ал Мінервеї). [κορυφή, γένος].

Κορυφαία (ἡ), партеа fрîsлsї чеа de d'assпра капsлsї шї d'înпрежsрsл sрекілор, (Тsрч:) вашлікš, (Fрnџ:) *têtiére*. (прінч: fem: ал лsї κορυφαῖος). [шї

Κορύφαινα (ἡ), snš feлš de пеште, = Ἵππουρις. [шї

Κορυφαῖον (τὸ), партеа din sss a трежеї вînъторешtї (везї шї κορυμβάς). (прінч: nest: лsї

Κορυφαῖος, α, ον, кsвеnitš ла, saš пssš în вîрfš, saš пе крештеtš. «Πῖλος—». Пл: ал Flaminiлор din Рома. «Ζεύς—». Паss: чел маї 'налtš гsвернаторš ал sніверssлsї. (везї шї ὑψίζυγος). «Κορυφαία φύσις». Stв: прінчіпалъ, saš opiџinалъ. (шї ssпepл: маї nošš). «Ὁ κορυφαιότατος τῶν Ἀποστόλων». Трпр: ‖. (sssst:) чел întîї-sъtъtорš ал хорsлsї (прінч: ал semiхорsлsї). (везї шї χορηγὸς). «Καθάπερ ἐν χορῷ κορυφαίου κατάρξαντος συνεπηχεῖ πᾶς ὁ χορός». Apstf: (în џen:) întîїš, къпеtenie. [шї

Κορυφὰς, ἄδος (ἡ), къпъtîїsл (înкpeџitsра) sрікsлsї. (везї шї κορυμβάς). [din

Κορυφή (ἡ), [κορύπτω] крештеtsл капsлsї; (fir:) вîрfš de мsнte; (în џen:) вîрfš, капъtš; (fir:) короаnъ; пероpaџie;

naptea aлeasъ, saŭ floapea вpe ۥnۥї лۥкpۥ; sıлîntînъ de лante. «Ὁ λόγος τὴν κορυφὴν ἐπιθεὶς ἑαυτῷ». Пл: «Κορυφὰς ἀρετᾶν ἀποδρέπων». Пind: (вezї шi ἄωτον). 2)=кۥ

Κορυφιστὴρ, ῆρος, шi Κορυφιστὴς, οῦ (ὁ), ۥnŭ felŭ de femeїaskъ лeгъtۥpъ de кanŭ (diademъ), (npinч:) napte din κεκρύφαλος (вezї ziч:). 2) (despre кaї) = Κορυφαία. [κορυφίζω, neîntp:].

Κόρυφος (ὁ), ۥnŭ feлŭ de mikъ пasъpe кpestoasъ, (noate) =Κόρυδος. [шi

Κορυφόω -ῶ, вiit: -ώσω, nۥїŭ вîpfۥл înвълitoapeї; (fir:) îndenлinesкŭ. 2) fopmeзŭ (înaлцŭ) чeвa în feлŭ de вîpfŭ; гpъmъdeскŭ; (fir:) sۥmeзŭ, stpînгŭ sۥmъ; (npin (întind:) npeskۥptezŭ, цenepaлizŭ. (вezї шi κεφαλαιόω]. [шi

Κυρυφώδης, εος (ὁ, ἡ), fopmъtopŭ de вîpfŭ; eшitŭ afapъ (înълцatŭ) în feлŭ de вîpfŭ; кpestosŭ, вîpfosŭ. [κορυφή].

Κορύφωσις, εως (ἡ), fopmape de вîpfŭ, askۥцitۥpъ eшitъ în sۥs. [шi

Κορυφωτὸς, ή, ὸν, вîpfۥitŭ, saŭ кۥ вîpfŭ. [κορυφόω].

Κόρχορος (ὁ), = Κόρκορος.

Κορωνεκάβη(ἡ), кom: вaвъ foapte вътpînъ. [κορώνη, Ἑκάβη].

Κορώνεως, ω (ὁ, ἡ), ۥnŭ feлŭ de neaгpъ smoкinъ. [din

Κορώνη (ἡ), [κορωνὸς] o пasъpe, чїoaкъ. 2) (fir: din înкoвoїatۥл чїoкŭ aл пasъpiї) чїoкanۥл ۥшeї; înкoвoїatۥл къпъtїїŭ aл ăpкۥлۥї. (Ткр: К. Е. 212); înкoвoїatۥл кaпъtŭ aл пۥпeї коpъвii; înкoвoїatۥл къпъtїїŭ aл пpoцanۥлۥї, saŭ tînжeлiї плۥгۥлۥї. (вezї шi κόραξ). 3) (fir:) = Κορωνίς. [de ۥnde

Κορωνιάω -ῶ, вiit: -άσω, mъ înкoвoїŭ лa къпъtїїŭ кa чїoкۥл чїoaчeї. (aлцiї skpiŭ κορυνιάω). 2)=Κερουτιάω. [шi

Κορωνιδεὺς, έως (ὁ), nۥїŭ de чїoaкъ.[шi

Κορωνίζω, вiit: -ίσω, stpînгŭ nentpۥ чїoaкъ (npeкۥm oвiчnۥїaŭ ۥnii ۥmвлînd п'în кase, шi кîntînd кۥ o чїoaкъ în mînъ). (вezї At: H. 359, шi χελιδονίζω).

Κορώνιος (ὁ, ἡ),=Κορωνός. «Βοῦς —». Esix:

Κορωνὶς, ίδος (ἡ), noet: (adieк:) înкoвoїatъ лa къпъtїїŭ кa чїoкۥл чїoaчeї. «Ναῦς —». Om: «Βοῦς —». Ткр: (вezї шi κορωνός). || (sۥвst:) înвîptita, saŭ înкoвoїata лinie de лa sfîpшitۥл ۥneї dpame, saŭ къpцї (npeкۥm se oвiчnۥїeшte шi aкۥm ۥne-opї лa adpese de skpisopї). (de ۥnde 2) (fir:) sfîpшitۥл, кoпкeїepea op къpia fante. (вezї шi κολοφών). [κορώνη].

Κορώνισμα (τὸ), кîntiкۥл лۥї ...

Κορωνιστής, οῦ (ὁ), кîntъtopŭ, шi stpînгъtopŭ nentpۥ чїoaкъ. [вezї κορωνίζω].

Κορωνοβόλος (ὁ, ἡ), noet: лoвitopŭ, isвitopŭ de чїoчї. (de ۥnde || sۥвst:) Κορωνοβόλον (τὸ), ۥnŭ feлŭ de npaшtie. [κορώνη, βάλλω].

Κορωνοπόδιον (τὸ), =Κορωνόπους.

Κορωνοποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [κορωνόπους, εἶδος] чeл în fopmъ de ...

Κορωνόπους, οδος (ὁ), (dۥпe ziч:) пічopŭ de чїoaкъ, ۥnŭ feлŭ de плantъ, пipŭ, saŭ eapвa кîїneлۥї. [κορώνη, ποῦς].

Κορωνὸς, [κόρυς, χορός] ή, όν, noet: înкoвoїatŭ, кoкîpжatŭ. «Βοῦς — ». Архiл: (вezї шi κορωνίς). || (sۥвst:) «Ὀστέου τὸ κορωνὸν». Iпкр: înкoвoїata, saŭ oвaлa шi nodoasa napte a osۥлۥї. (вezї шi κορύνη, шi κοτύλη). «Βραχίονας, κορωνά, καρπούς». Лۥч: înкeїetۥpeлe, nodۥpiлe deцeteлop.

Κοσκινεύω, вiit: -εύσω, =Κοσκινίζω, [шi

Κοσκινηδὸν, adв: кۥ (saŭ кa кۥ) чїۥpۥл, op sita. [шi

Κοσκινίζω, вiit: -ίσω, чїۥpۥїeskŭ, saŭ чepnŭ. [шi

Κοσκίνιον (τὸ), чїۥpeлŭ, saŭ sitiшoapъ, dim: aл лۥї [κόσκινον].

Κοσκινόγυρος (ὁ), въкълia siteї, saŭ чїۥpۥлۥї. [κόσκινον, γύρος].

Κοσκινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлŭ de (asemenea кۥ)чїۥpŭ, saŭ sitъ. [κόσκινον,εἶδος]

Κοσκινομαντεία, шi

Κοσκινομαντική (ἡ), meшteшۥгۥл лۥї...

Κοσκινόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гiчitopŭ кۥ чїۥpŭ, saŭ sitъ. [κόσκινον, μάντις].

Κόσκινον (τὸ), [κινέω] чїۥpŭ, saŭ sitъ.

Κοσκινοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de чїۥpe, saŭ site. [κόσκινον, ποιός].

Κοσκινοπώλης (ὁ), вînzъtopŭ de чїۥpe, saŭ site. [κόσκινον, πώλης].

Κοσκινόρινος (ὁ, ἡ), noet: чeл кۥ пїeлea чїۥpۥitъ, saŭ гъۥpitъ кa чїۥpۥл. [κόσκινον, ῥινός].

Κοσκυλμάτιον (τὸ), [σκύλλω, σκύλμα] (npinч: лa îm:) fۥpdaлe de пїeї; (fir:) npoaste лingۥшipї.

Κοσμαγὸς, шi Κοσμαγωγὸς (ὁ, ἡ), гۥвepnatopŭ aл лۥmiї. [κόσμος, ἄγω].

Κοσμάριον (τὸ), dim: aл лۥї κόσμος, sкۥлiшoapъ de гъteaлъ.

Κοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, [κόσμος] apanжeзŭ, nۥїŭ лa pîndۥїaлъ, întoкmeskŭ; (în цen:) гъteskŭ. «Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας». Iл: В. «Δόρπον ἐκόσμει». Od: Н. «Κοσμῆ-

σαι ἀοιδήν». Om: Imn: (ши fir:) "Εργα μέτρια κοσμεῖν». Es: (ши miж:) «Κοσμησάμενος πολιήτας». Iл B. (ши nas:) «'Επεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι». Iл: Г. s'aǔ apanжat. «Πένταχα κοσμηθέντες». Om. «'Επὶ τάξεις πλεῦνας ἐκεκοσμέατο». Ep: «Εἰς τὸν Αἰγύπτιον νὸμον αὗται (αἱ χῶραι) ἐκεκοσμέατο». Ep: epaǔ aшezate. 2) гǔвepnezǔ, кîpmǔîeskǔ. «Κοσμῆσαι τόνδε». Sof: Οἱ κοσμοῦντες». Apst: dpeгъtopiĭ; (de ǔnde) «Κοσμοῦντος ἐν Γὸρτύνῃ Κύδα τοῦ 'Αντιτάλκους». Плв: =Κοσμητεύοντος. 3) înnodoвeskǔ, înfpǔmǔseцezǔ. «Οὕτω ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες ἐκόσμουν ἑαυτάς». Skp: (ши fir:) «Τιμαῖς κοσμεῖν». Ep: «Πόλιν κοσμεῖν». Trn: a adǔчe чinste. (ши nas:) «Χρυσῷ κοσμηθεῖσα». Om: Imn:

Κόσμηθεν, Eол: noet: în лoкǔ de ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα (τὸ), skǔлъ de nodoaвъ. [ши

Κόσμησις, εως (ἡ), întoкmipe, apanжape; înnodoвipe (akt: saǔ nas:). [ши

Κοσμήτειρα (ἡ), fem: aл лǔĭ κοσμητήρ, (de ǔnde în Efesǔ) femee dpeгъtoape (în tpeвĭ чiвiлe, saǔ în edǔкaцie, кa în Atena). [κοσμέω].

Κοσμητεύω, вiit: -εύσω, [κοσμητής] sîntǔ

Κοσμητὴρ, noet: în лoкǔ de...

Κοσμητὴς, οῦ (ὁ), (în цen:) întoкmitopǔ, dipeкtopǔ, гǔвepnatopǔ; (naptiк: în Atena) înгpiжitopǔ de peгǔлapitatea, saǔ disчiплina tinepiлop (npinч: în цimnasiĭ, saǔ лǔntъtopiĭ). 2) înnodoвitopǔ, гъtitopǔ, = Κομμωτὴς, (Fpanц:) *coiffeur*. [ши

Κοσμητικὸς, ἡ, ὸν, foлositopǔ, saǔ îndemînatiкǔ лa înnodoвipe, saǔ гъteaлъ. || Κοσμητικὴ (ἡ), кosmetiкъ; meшteшǔгǔл гъteлiĭ, saǔ aл лǔĭ κοσμητής (2), =Κομμωτική. [ши

Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, nǔsǔ în вǔnъ pîndǔĭaлъ, вine înnъpцitǔ, saǔ întoкmitǔ. 2) înnodoвitǔ, înfpǔmǔseцatǔ. [κοσμέω].

Κοσμήτρια (ἡ), fem: aл лǔĭ κοσμητής,= Κομμώτρια.

Κοσμήτωρ, ορος (ὁ), noet: =Κοσμητής.

Κοσμιαῖος, α, ον, mape кît лǔmea. [ши

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, (Skp:) лǔmeskǔ, npofanǔ, nesfinцitǔ. «Κοσμικὸν ἅγιον». Skp: naptea чea dintîĭ a temnлǔлǔĭ (snpe deoseвipe de sfînta sfinteлop). 2) (maĭ noǔ) mipeanǔ. [κόσμος].

Κόσμιον (τὸ), =Κοσμάριον. 2) neǔt: лǔĭ

Κόσμιος, (κόσμος] a, saǔ ος, ον, вine întoкmitǔ, saǔ apanжatǔ; (fir:) peгǔлatǔ, кǔmnъtatǔ; aшezatǔ. [de ǔnde

Κοσμιότης (ἡ), xapaкtepǔл, saǔ кaлitatea omǔлǔĭ кǔmnъtatǔ, ши peгǔлatǔ, saǔ (npeкǔm ziчem:) кǔ вǔne nǔptъpĭ. [ши

Κοσμιώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кǔ eкstepiopǔ (în чeлe dinafapъ) кǔmnъtatǔ, ши peгǔлatǔ. [ши

Κόσμιως, adв: кǔ вǔnъ pîndǔĭaлъ, кǔ кǔmnъtate, saǔ кǔ вǔne mъsǔpĭ.

Κοσμογένεια, [κόσμος, γένος] ши

Κοσμογονία (ἡ), opiцina, saǔ кpeaцia лǔmiĭ. [κόσμος, γόνος].

Κοσμογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, deskpiǔ лǔmea, saǔ кpeaцia eĭ. [ши

Κοσμογραφία (ἡ), кosmorpafie, deskpiepea лǔmiĭ saǔ кpeaцiĭ eĭ. [din

Κοσμογράφος (ὁ,ἡ), кosmorpafǔ, deskpiitopǔ de лǔme, saǔ de кpeaцia eĭ. [κόσμος, γράφω].

Κοσμοδιοικητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopǔ de гǔвepnapea, лǔmiĭ. [κόσμος, διοικέω].

Κοσμοκόμης, ου (ὁ), noet: peгǔлъtopǔ, dpeгъtopǔ de nъpǔ. [κόσμος, κόμη].

Κοσμοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet:=Παντοκράτωρ, stъnînitopǔ aл лǔmiĭ. [κόσμος, κράτος].

Κοσμολέτειρα (ἡ), noet: fem: aл лǔĭ...

Κοσμολέτης, ου (ὁ), noet: npъnъditopǔ de лǔme. [κόσμος, ὀλέω].

Κοσμολογία (ἡ), tpaкtaцie despe naтǔpaлeлe лeцĭ, npin кape se гǔвepnъ лǔmea, кosmoлoцie. [ши

Κοσμολογικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopǔ, saǔ tpaкtъtopǔ de кosmoлoцie, кosmoлoцiкǔ. [κόσμος, λόγος].

Κοσμομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: a къpǔĭa nevǔnie a stъnînit (s' a întins în toatъ) лǔmea. [κόσμος, μαίνω].

Κοσμοπατὴρ, έρος (ὁ), noet: tatъ aл лǔmiĭ [κόσμος, πατήρ].

Κοσμοπλάστης, ου (ὁ), кpeatopǔ (ziditopǔ) aл лǔmiĭ.]κόσμος, πλάττω].

Κοσμοπλόκος (ὁ, ἡ), înnodoвitopǔ de лǔme. [κόσμος, πλέκω].

Κοσμοποιέω, -ῶ, вiit: -ήσω, faкǔ, zideskǔ лǔme. [ши

Κοσμοποιία (ἡ), faчepe, кpeaцie de лǔme. [din

Κοσμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopǔ, кpeatopǔ de лǔme. «Τό κοσμοποιὸν». nǔtepea кpeatoape a ǔniвepsǔлǔĭ. 2) fъкъtopǔ de вǔnъ pîndǔĭaлъ, peгǔлъtopǔ. [κόσμος, ποιὸς].

Κοσμόπολις, ιδος (ὁ), гǔвepnъtopǔ de opaшǔ (o demnitate, saǔ dpeгъtopie лa Лoкpenĭ). (вezĭ ши κοσμητής). [ши

Κοσμοπολίτης, ου (ὁ), чetъцeanǔ aл toa-

teĭ лȣmeĭ, saȣ̆ neкȣnosкъtopȣ̆ de пропріе a sa natpie. [κόσμος, πόλις].

Κοσμοπρεπὴς, έος (ὁ ἡ), notpiвitȣ̆ кȣ mъpeцia лȣmiĭ. [κόσμος, πρέπω].

Κοσμορύστης, ου (ὁ), noet: [κόσμος, ῥύομαι] mîntȣitopȣ̆ aл лȣmiĭ.

Κόσμος (ὁ), [κομέω] peгȣлъ, saȣ̆ вȣnъ pîndȣĭaлъ; вȣnъ nȣpiape; fpȣmoasъ aшezape. «Τοί δὲ κάθιζον ἐπὶ κλισίσιν ἕκαστοι κόσμῳ». Od: N. «Ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ. Ep: «Οὐ κατὰ κόσμον ἄνδρα παρετρέψασθε». Tкp: 2) întoкmipe, apanжape. «Ἵππου κόσμον ἄεισον δουρατέου». Od: Θ. 3) nodoaвъ; (fir:) чinste. «Τῇ δρυῒ αἱ βάλανοι κόσμος». Tкp. «Ἑλένη Λακεδαίμονι κόσμος». Tкp: (шi îm:) «Καὶ τοὺς περὶ τὸ σῶμα κόσμους εἴασε χαίρειν». Плt: (de ȣnde 4) ȣniвepsȣл, лȣmea. «Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις περιεχομένων φύσεων». Apst: 5) (maĭ noȣ̆) oameniĭ, saȣ̆ neamȣл omeneскȣ̆; (naptiк:) mipeniĭ, лȣmeniĭ. «Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω». Sкp: «Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος». Sкp: 5) (în Кpeta) o demnitate anaлoгъ кȣ efopiĭ Лaчedemoneniлop. (вeziĭ κοσμητής].

Κοσμοσάνδαλον (τὸ), (aшa se nȣmĭa de Dopieniĭ) iaчintȣл, zamвiлa. [κόσμος, σάνδαλον].

Κοσμοσωτήριος (ὁ, ἡ), кape se faчe nentpȣ mîntȣipea лȣmiĭ. [κόσμος, σωτήριος].

Κοσμοτέχνης, ου (ὁ), =Κοσμοπλάστης. [κόσμος, τέχνη].

Κοσμοτρόφος (ὁ, ἡ), xpъnitopȣ̆ aл лȣmiĭ, saȣ̆ fiinцeлop din лȣme. [κόσμος, τρέφω].

Κοσμουργέω ῶ-, вiit: -ήσω, кpeezȣ̆ лȣme. [шi

Κοσμουργία (ἡ), кpeaцie de лȣme. [din

Κοσμουργὸς (ὁ), кpeatopȣ̆ (ziditopȣ̆) aл лȣmiĭ. [κόσμος, ἔργον].

Κοσμοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), apъtatȣ̆ în лȣme. [κόσμος, φαίνω].

Κοσμοφθόρος (ὁ, ἡ), npъnъditopȣ̆ de лȣme. [κόσμος, φθείρω],

Κοσμώ, όος -οῦς (ἡ), =Κομμώ. [κόσμος].

Κόσος, η, ον Ion: Eoл: în лoкȣ̆ de πόσος.

Κοσσίζω, вiit: -ισω, Κολαφίζω,. [din

Κόσσος (ὁ), [κόπτω] =Κολαφισμὸς.

Κοσσύμβη (ἡ), =Κοσύμβη.

Κοσσυφίζω, вiit: -ίσω, кîntȣ̆ кa mĭepлa. [din

Κόσσυφος, шi At: Κόττυφος (ὁ), [ὄττοβος, κότταβος] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de nasъpe, mĭepлъ. 2) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de neшte negpȣ. 3) (în Вeoцia) кoкoшȣ̆, saȣ̆ ȣnȣ̆ feлȣ̆ de кoкoшȣ̆; (шi de вom npiimi ne κόπτω de etimoлoгiкъ pъdъчinъ, este de кpezȣt) кanonȣ̆ (npeкȣm maĭ кȣ seamъ deoseвeшte шi Пaȣsania). «Γένη δύο ἀλεκτρυόνων, οἵ τε μάχιμοι καὶ οἱ κόσσυφοι». (Вeot: KВ: 4).

Κοστάριον (τὸ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de кostȣ̆, saȣ̆ лoкȣл, ȣnde se faчe кostȣл. [вeziĭ κόστος].

Κόστη (ἡ), [κόπτω] ='Ακοστὴ, (dȣne diaлeкtȣ̆) opzȣ̆.

Κόστος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de apomatiкъ nлantъ a Indii.

Κοσύμβη (ἡ), шi Κόσυμβος (ὁ), [κόρυμβος] moцȣ̆, saȣ̆ mъчĭȣкъ de nъpȣ̆ лeгatȣ̆ în кpeшtetȣл кanȣлȣĭ. (вeziĭ шi κρώβυλος). 2) fȣntъ; чĭȣкȣpe; лaцъ (de ȣnde «Κοσυμβωτὸς χιτών». лъцosȣ̆). 3) чepкȣ̆, nepвazȣ̆, (Fpanц:) bordure; (desnpe xaĭne) кenapȣ̆. [de ȣnde

Κοσυμβόω -ῶ, вiit: -ώσω, nȣĭȣ̆ лa xaĭnъ чĭȣкȣpĭ, лaцe, saȣ̆ кenape. [de ȣnde

Κοσυμβωτὸς, ἡ, ὸν, (npinч: χιτών) лъцosȣ̆, saȣ̆ fлoкosȣ̆.

Κοταίνω, (fъpъ вiit:) =Κοτέω.

Κοτέ, adв: Ion: în лoкȣ̆ de ποτέ.

Κοτεινὸς, ἡ, ὸν, noet: =Κοτήεις.

Κότερος, η, ον, Ion în лoкȣ̆ de πότερος.

Κοτέω -ῶ, вiit: κοτέσομαι, шi κοτέσσομαι, (nex: ἐκότεσα -σσα, шi miж: ἐκοτεσά -σσά-μην, шi tpe: de кȣ: de naptч: κεκοτηώς) noet: (кȣ dat:) mъ neкъжesкȣ̆, saȣ̆ fepвȣ̆ de neкazȣ̆; mъ mîniĭȣ̆, saȣ̆ цiȣ̆ mînie asȣnpa кȣĭвa, amȣ̆ nismъ ne чineвa. [шi

Κοτήεις, εσσα, εν, noet: miniosȣ̆, nismaшȣ̆ asȣnpa кȣĭвa; (în цen:) dȣшmanȣ̆, npotiвniкȣ̆. [κότος].

Κοτινὰς, άδος (ἡ), mъsлinȣ̆ aлtoitȣ̆ în mъsлinȣ̆ seлвatiкȣ̆; podȣлчeлȣĭ asemenea mъsлinȣ̆. [κότινος].

Κοτινοφόρος (ὁ, ἡ), npodȣкъtopȣ̆ de seлвatiчe mъsлine. [κότινος, φέρω].

Κότινος (ὁ, шi ἡ), [κότος] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de npea вîptosȣ̆ apвopȣ̆, mъsлinȣ̆ seлвatiкȣ̆.

Κοτινοτράγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ̆ de seлвatiчe mъsлine. [κότινος, τρώγω].

Κότος (ὁ), [în afin кȣ χώομαι] noet: stъpȣitoape (цinepe de) mînie, nismъ.

Κόττα, (Sipaк: κοδδά) (ὁ), [κόπτω] Dop: (npinч:) naptea dinanoĭ a кanȣлȣĭ (кape se tȣnde, noate de aчi кoadъ); (în цen:) кanȣ̆. (вeziĭ шi κόρση). (de ȣnde κοττίς, κόττος, κοττάναθρον, κόττυφος, προκόττας, шi чл:, ne кape шi вeziĭ în кonnapaцie).

Κοτταβεῖον (τὸ), basꙋл, кꙋ каре, saꙋ̆ în каре se жоакъ жокꙋл [κότταβος. bezĭ ziч:]. 2) premiꙋл ачелꙋĭ жокꙋ̆. [шi

Κοτταβίζω, biit: -ίσω, жокꙋ̆ [κότταβος].

Κοτταβικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopꙋ̆ de жокꙋл [κότταβος].

Κοττάβιον (τὸ), =Κοτταβεῖον.

Κοτταβὶς, ίδος (ἡ), (adiekt:) în локꙋ̆ de κοτταβικῆ; (de ꙋnde || sꙋбst: se înц: κύλιξ) ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de пахарꙋ̆ пentpꙋ̆ жокꙋл [κότταβος].

Κοττάβισις, εως (ἡ), шi Κοτταβισμὸς (ὁ), [κοτταβίζω] жокаре de...

Κότταβος (ὁ), [ὄττοβος, saꙋ̆ κόπτω] ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de жокꙋ̆ пrea mꙋлt обiчnꙋitꙋ̆ în oпeцe, шi tpansпoptatꙋ̆ din Siчелia în Atena. (din чеlе поъ кiпꙋpĭ, în каре a ажꙋns кꙋ вpeme a se жока, чел maĭ oбiчnꙋitꙋ̆ шi maĭ simплꙋ epa ꙋpmъtopꙋл, пikînd чinева întp' ꙋnꙋ̆ înadins легĭanꙋ̆ ръmъшiца вiпꙋлꙋĭ din пахарꙋ̆, maĭ de mꙋлte opĭ în пomenipea вpe ꙋnꙋĭ пpietenꙋ̆, din sгomotꙋл пikъtꙋpелор, шi ꙋneopĭ din afꙋndapea dintp' ачestea a пахарелор, че плꙋtĭaꙋ̆ în легĭanꙋ̆, гiчĭa, daка se îꙋбeшte, saꙋ̆ лꙋа premiꙋл пponꙋsꙋ̆ пentpꙋ ачeasta). 2) (пpin întind:) вiпꙋл, че se topna întp' astfeл de кiпꙋ̆, (aлt:) λάταξ. 3) basꙋл, în каре se върsa, =Κοτταβεῖον.

Κοττάναθρον (τὸ), koteцꙋ̆ de гъinĭ. [κόττα, ἀναθρώσκω din ἀναθόρω].

Κοττάνη (ἡ), ꙋnꙋ̆ peskъpeskꙋ̆ înstpꙋmîntꙋ̆.

Κόττανον (τὸ), ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de miчĭ smokine.

Κόττη (ἡ), = Κόττα.

Κοττίζω, biit: -ίσω, (Βiz:) mъ жокꙋ̆ în apшiче. [шi

Κοττίον (τὸ), apшiчелꙋ̆, dim: aл лꙋĭ κόττος (4). [шi

Κοττίς, шi Κοτίς, ίδος (ἡ), паpteа dinапоĭ a капꙋлꙋĭ. «Ἢν σφακελίσῃ ὁ ἐγκέφαλος, ὀδύνη λάζεται ἐκ τῆς κοτίδος ἐις τὴν ῥάχιν». Іпкр: [din

Κόττος (ὁ), =Κόττη. 2) (пpin întind:) кокошꙋ̆ (пentpꙋ кpeasta din капꙋ̆.) 3) ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de пemte (кefaлꙋ̆) (Apst: Z: Istop: D: 7). 4) (Βiz:) apшiкꙋ̆.

Κόττυφος (ὁ), At: în локꙋ̆ de κόσσυφος.

Κοτυλαῖος, α, ον, каре se вinde кꙋ mъpꙋnцeaoa. 2) =Κοτυλιαῖος. [din

Κοτύλη (ἡ), [κύτος] (în цen:) adînкъtꙋpъ, къвъпъtꙋpъ. (paptik: 2) (anat:) къвъпоаsa паpte a osꙋлꙋĭ (пpinч: a шолdꙋлꙋĭ), în каре se înбinъ, шi se înвîpteшte къпъцînoasa паpte a челꙋĭ-л-aлtꙋ̆ osꙋ̆. (bezĭ κορωνὸς). 3) (oбiч:) kotiлъ, ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de пахарꙋ̆, saꙋ̆ teasꙋ̆. (de ꙋnde) «Χαλκόδετοι κοτύλαι». Esхл: чimбале (tinsiĭ, instp: mꙋsiкaлꙋ̆). 4) (пpin întind:) ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de mikъ mъsꙋpъ пentpꙋ лiкꙋide (înкъпъtoape de 7: $1/2$: ꙋnцiĭ), (Fpanц:) chopine (ка de 80 dpm:). (bezĭ шi κύαθος). [de ꙋnde

Κοτυληδών, όνος (ἡ), =Κοτύλη (a oaselop). 2) окĭꙋpiле пiчоарелор (шi пpin întind: întpeaга пiчopime a) караkatiцелор, шi a op че seamъnъ кꙋ dînseле. 3). ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de пlantъ, (Fpanц:) бꙋpiкꙋл Bепepiĭ.

Κοτυλήρυτος (ὁ, ἡ), поеt: [κοτύλη, ἀρύω] (despre лiкꙋide) mꙋлtꙋ̆, înкît поаte лꙋа чinева dintp' însꙋл кꙋ пахарꙋл. 2) (ꙋne-opĭ) în локꙋ̆ de ...

Κοτυλιαῖος, α, ον, de o potpiвъ (ла kîtime, saꙋ̆ гpeꙋtate) кꙋ kîtꙋ̆ înкапе o kotiлъ. [шi

Κοτυλίζω, biit: -ίσω, вînzꙋ̆ кꙋ kotiла (ка кꙋ лitpa, saꙋ̆ кꙋ mъpꙋnцiшꙋл). 2) mъ жокꙋ̆ жокꙋл пꙋmitꙋ̆ ἐγκοτύλη (bezĭ ziч:). [κοτύλη].

Κοτυλὶς, ίδος, шi Κοτυλίσκη (ἡ), шi Κοτυλίσκιον (τὸ), шi Κοτυλίσκος (ὁ), dim: a ле лꙋĭ κοτύλη.

Κοτυλιστὴς, οῦ (ὁ), ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de eskamotopꙋ̆, (Fpanц:) joueur de gobelets. [κοτυλίζω].

Κοτυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de, saꙋ̆ asemenea кꙋ [κοτύλη, εἶδος].

Κότυλος (ὁ), Ion: = Κοτύλη, teasꙋ̆, къвъпелꙋ̆. [de ꙋnde

Κοτυλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κοτυλοειδής. [шi

Κοτύλων, ωνος (ὁ), kom: епit: de вецiвꙋ̆, deшeptъtopꙋ̆ de пахаре.

Κοῦ, поеt: Ion: în локꙋ̆ de ποῦ.

Κουβαρὶς, ίδος (ἡ), (плц:) ='Ονίσκος, ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de insektъ.

Κοὐκέθ', поеt: (maĭ 'nainte de вокалъ asпip:) în локꙋ̆ de...

Κοὐκέτι, поеt: (în întpꙋnipe) în локꙋ̆ de καὶ οὐκέτι.

Κοῦκι (τὸ), (nedeкл;) ꙋnꙋ̆ felꙋ̆ de apбopꙋ̆ de finiчĭ, шi podꙋл лꙋĭ, (Isпan:) coco, (Тꙋрч:) пꙋкъ de India (пꙋкшоаръ).

Κουκίμηλον (τό), podꙋл помꙋлꙋĭ [κοῦκι, шi μῆλον].

Κούκκινος, η, ον, fъкꙋtꙋ̆ din fpꙋnzeле, saꙋ̆ podꙋл помꙋлꙋĭ [κοῦκι].

Κουκιοφόρος (ὁ, ἡ), пpodꙋкъtopꙋ̆ de podꙋ̆ ка aл помꙋлꙋĭ [κοῦκι, шi φέρω].

Κουκούλιον (τό), (плц:) гогоашъ de гîndaкꙋ̆ de mъtase. [de ꙋnde

Κουκούμιον (τὸ), вasӗ de кѫкъtъpie, Лat: cucuma, шi Pom: гїѫmӗ.
Κουκοῦφα (ἡ), Eџint: вapzъ.
Κουλεὸν, Ion: în лoкӗ de κολεόν.
Κουλεόπτερος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкӗ de κολεόπτερος.
Κουλεὸς (ὁ), Ion: în лoкӗ de κολεός.
Κουλιβάτεια (ἡ), = Κολλυβάτεια.
Κουμάσιον (τὸ), [κοιμῶμαι] koteџӗ de гъїnї. (Esix:).
Κούνικλος (ὁ), =Κόνικλος.
Κουρὰ (ἡ), [κείρω] tѫnsъtѫpъ (пpinч: de пъpѫл капѫлѫї). «Ἐν χρῷ κουρά». Лѫч: pъsъtѫгъ.2)=Ἐντομὴ, кpъпъtѫpъ. 3) sѫpчea. «Μικραῖς τοῦ ξύλου κουραῖς συνέχεται». Пaл: Matmt:
Κουράλιον (τὸ), = Κοράλλιον.
Κουρὰς, άδος (ἡ), кaѫtъ ἐγκουράς. [κουρά].
Κουραφροδίτη(ἡ), гpaџie (лiпiчїӗ) de faтъ. [κούρη, Ἀφροδίτη].
Κουρεακὸς, ἡ, ὸν, aл tѫnzъtopѫлѫї, въpвiepeskӗ. [шi
Κουρεῖον (τὸ), tѫnzъtopie, saӗ въpвiepie. (лa чeї векї sлѫжїa кa лoкӗ de adѫnape шi пetpeчepe, кa акѫm kafeneлeлe). 2) [κοῦρος] жeptfъ ofepitъ лa sepвъtoapea Aпatѫpiiлop, (aлt:) μεῖον. [din
Κουρεὺς, έως (ὁ), [κουρά] = Κουρευτής, tѫnzъtopӗ (пpinч: de пъpѫл капѫлѫї), въpвiepӗ. 2) ѫnӗ feлӗ de пaѫpe (глaѫѫл кѫpia seamъnъ кѫ a foapfeчeї tѫnzъtoape).
Κουρευτὴς, οῦ (ὁ), tѫnzъtopӗ, = Κουρεύς. [κουρεύω]. [de ѫnde
Κουρευτικὸς, ἡ, όν, кѫвenitӗ, saӗ foлositopӗ tѫnzъtopѫлѫї.
Κουρεύτρια (ἡ), fem: aл лѫї κουρευτής.
Κουρεύω, вiit: -εύσω, Sxл: în лoкӗ de κείρω, tѫnzӗ. [κουρεύς].
Κουρεῶτις, ιδος (ἡ), чea dintїї, saӗ (dѫпe aлџiї) a tpeiлea zi a Aпatѫpiiлop, în кape se înskpiaӗ între fpatopї, шi întp' aчeeaшї вpeme îшї tѫndeaӗ întїїaшї datъ шi пъpѫл копii чetъџeniлop.
Κούρη (ἡ), Ion: în лoкӗ de κόρη.
Κουρὴ (ἡ), Ion: în лoкӗ de κουρά.
Κουρήϊος, η, ον, Ion: poet: în лoкӗ de κόρειος.
Κουρήσιμος, (ὁ, ἡ) Sxл: în лoкӗ de κόριμος.
Κούρητες (οἱ), poet: [κοῦρος] tinepї, воїпiчї.
Κουρῆτες (οἱ), [κουρά] Кѫpiџї (пpeoџї aї Чiвeлeї); (вezї шi Κορύβαντες). [de ѫnde
Κουρητίζω, вiit: -ίσω, imitӗ пe Кѫpiџї (пpeoџїї Чiвeлeї), sъвîpшeskӗ opџiiлe (misтepiiлe) лop.
Κουρῆτις, ιδος (ἡ), fem: лѫї Κουρῆτες, пpeotiџъ a Чiвeлeї.
Κουρητισμὸς (ὁ), adopapea (înкinapea) Чiвeлeї. [κουρητίζω].
Κουρίας, ου (ὁ), tѫnsӗ лa капӗ. (вezї шi κόρσης). [κουρά]. [de ѫnde
Κουριάω -ῶ, вiit: -άσω, amӗ tpeвѫinџъ de tѫndepe, sîntӗ nepasӗ, netѫnsӗ.
Κουρίδιος, η, ον, poet: din feчopie soџӗ, de mікӗ însѫpatӗ; (пpin ѫpm:) їѫвitӗ, nedesпъpџitӗ; (desпpe лѫкp:) кѫвenitӗ лa astfeл de soџie; (în џen:) de nѫntъ, de mipe, saӗ mipeasъ. [шi
Κουρίζω, [κοῦρος] вiit: -ίσω, poet:=Κουροτροφέω; (în џen:) кaѫtӗ, înгpiжeskӗ; mînгїїӗ. (вezї mi κορίζομαι). 2) sîntӗ tînъpӗ, воїnікӗ, saӗ mъ poptӗ кa astfeл.
Κουρίζω, вiit: -ίσω, tѫnzӗ. «Κυπάρισσος κουριζομένη». Tfp: [шi
Κουρικὸς, ἡ, ὸν,=Κουρευτικός, foлositopӗ лa tѫndepe. [шi
Κούριμος, η, ον, oвiчпѫitӗ a se tѫnde, saӗ tѫnsӗ. «Δάφνη —». Лкs: «Θρὶξ (»Κάρη)—». Eѫp: ‖ (sѫвst: fem:) maskъ înfъџiшъtoape de fatъ кѫ пъpѫл tѫnsӗ. (вezї шi ἐγκουράς). [шi
Κουρὶξ, adв: poet: de пъpӗ. «Κουρὶξ ἑλκομένη πλοκάμους». Aпл: [κουρά].
Κούριος, η, ον, poet: = Κόρειος.[κοῦρος].
Κουρὶς, [κουρὰ] ίδος (ἡ), (se înџ: μάχαιρα) instp: de tѫns, saӗ pas, foapfeкъ, saӗ вpiчїӗ. 2)=Κουρεύτρια, шi Κομμώτρια. 3) Dop: =Κωρὶς, шi Καρίς.
Κοῦρμι (τό), (nedeкл:) ѫnӗ feлӗ de вepe кѫ mïepe.
Κουροβόρος (ὁ, ἡ), poet: [κοῦρος, βορά] mînкъtopӗ (omopîtopӗ) de tinepї копiї.
Κουρογονίη (ἡ), Ion: naшtepe de въieџї. [κοῦρος, γόνος].
Κουροθάλεια (ἡ), poet: fem: aл лѫї...
Κουροθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: înfлopitӗ кa tînъpӗ, saӗ din mѫлтъ tѫnsъtѫpъ; (în џen:) înfлopitӗ, вepde, tînъposӗ. [κοῦρος, saӗ κουρὰ, θάλλω].
Κοῦρος (ὁ), [κείρω, κουρὰ] копiлѫ (пpinч: în вîpstъ, кînd înчeпe a se pade, saӗ tѫnde), fлъкъїaшӗ; (în џen:) tînъpӗ (de ѫnde шi кoмпъp: κουρότερος); (dѫпe aлџiї în afin: кѫ κῦρος, κύριος) fiѫл stъпînѫлѫї kaseї, (Лat:) filii familias. (вezї шi δεσπόσυνος, шi κόρος).
Κουροσόος (ὁ, ἡ), poet: mîntѫitopӗ de копiї. [κοῦρος, σόος].

Κουροσύνη (ἡ), поеt: tinepeцe, (прinч:) fem: вл лвї...

Κουρόσυνος (ὁ, ἡ), поеt: кввеnitв ла tinърв, tinepeskв. || (ssbst:) Κουρόσυνον (τὸ), (se înц: ἱερόν) жертfъ, че se sъвîршїа ла serвъtoarea Апatвріiлор. (вeзї κουρεῖον, шї κουρεῶτις). [κοῦρος].

Κουρότερος, α, ον, поеt: компар: ал лвї κοῦρος, шаї tînърв; (maї totdasna în локв de simплв nosit:) tînърв.

Κουροτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, naskв въїецї. [din

Κουροτόκος (ὁ, ἡ), поеt: =Ἀῤῥενοτόκος. [κοῦρος, τόκος].

Κουροτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, креskв въїецї. [шї

Κουροτροφία (ἡ), крештере de въїецї. [din

Κουροτρόφος (ὁ, ἡ), поеt: [κοῦρος, τρέφω] хрънitорв, saв креskъtорв de tinерї (епit: ал Чересеї шї Венерії). 2) (цaрь, орашв) каре аре вsnї, воїnічї fлъкъї. «Ἐλπὶς—». Пind: хрънitoape (mînrîitoape) de омв.

Κουρόφιλος (ὁ, ἡ), поеt: în локв de φιλόπαις, їввitорв de копії. [κοῦρος, φίλος].

Κουστωδία (ἡ), [Лat: custodia] кssтodie, (трвпъ de osташї pîndвiцї de) stреажъ.

Κουφαγωγὸς (ὁ), греш: în локв de κυφαγωγός.

Κουφίζω, [κοῦφος] віit: -ίσω, вшврезв; (прin întind:) apdiкв în sвs, înaлцв; (кв цen:) isвъвeskв, вшврезв; (nestpъm:) sîntв вшвре, mъ вшврезв. [de вnde

Κούφισις, εως (ἡ), вшвраре; apdiкаре în sвs; шї =Ἀνακούφισις. [шї

Κούφισμα (τὸ), чееа че s' а вшврat, saв s' а înълцat. 2) =кв

Κουφισμὸς (ὁ), =Κούφισις. [шї

Κουφιστήρ (ὁ), вшвръtорв. [шї

Κουφιστικὸς, ή, όν, indвmînatiкв, saв деприnsв а вшвра, шї чл:

Κουφοδοξία (ἡ), = Κενοδοξία. [κοῦφος, δόξα].

Κουφόλιθος (ὁ), пїаtръ вшоаръ (sпвmъ), вnв fелв de пїatръ, че se întрeввinцa ла компвнереа кіноварвлвї пentрв зврръвіе. [κοῦφος, λίθος].

Κουφολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskв sекъtврї, върfeskв. [шї

Κουφολογία (ἡ), = Κενολογία, ворвіре seакъ, saв дешеартъ.(вeзї шїάνεμώλιος).[din

Κουφολόγος (ὁ, ἡ), ворвitорв de sекъtврї, de nepoзії, върfitорв. [κοῦφος, λόγος].

Κουφόνοια (ἡ), вmврinцъ de minte. [din

Κουφόνοος -ους (ὁ, ἡ), вmвре de minte. [κοῦφος, νόος -οῦς]. [de вnde

Κουφονόως, адв: кв вшврinцъ de minte (fъръ коаnтъ rîndipe).

Κουφόνωτος (ὁ, ἡ), греш: în локв de κυφόνωτος.

Κουφόπτερος (ὁ, ἡ), поеt: вшвре de аpinї, ївte-sвврътoрв. [κοῦφος, πτερόν].

Κοῦφος, [κύβη, κυφὸς] η, ον, (dвпе ziч:) къвъnatв, шї деширtв, saв sекв; (овіч:) вшвре (проп: шї fir:). «Κοῦφα σπέρματα». Tfр: «Ἐν κούφῳ πυρὶ ἕψειν». Dвкр: вшвре, mъsвpatв. «Κούφων καὶ πτηνῶν λόγων». Плt: «Κούφη ἐλπίς». Твч: seакъ. «Τὸ τοῦ δήμου κοῦφον». Epd: nestatорnічia. «Βαρύτατος ἀνταγωνιστής, κουφότατος δὲ κρατήσας». Ksn: foapte квmпъtatв.(шї în локв de адв:). «Κοῦφα ποσὶ προβιβάς». Іл: N. ївte, вшор.

Κουφόσκευος (ὁ, ἡ), вшвре înapmatв, saв екіпatв. [κοῦφος, σκευή].

Κουφότης (ἡ), вшврinцъ (проп: шї fir:); деширtъчївnе. [κοῦφος].

Κουφοφορέομαι, -οῦμαι, віit: -ήσομαι, mъ мішкв (mъ stръmвtв) лesne ка вnв вшвре tрвпв. [κοῦφος, φορά].

Κούφως, адв: кв вшврinцъ, лesne; (fir:) fъръ statорnічіе, saв rîndipe; fъръ temeїв. [κοῦφος].

Κοφινοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорв de кошврї. [κόφινος, ποιός].

Κόφινος (ὁ), [κοῦφος] кошв, паnерв. 2) (în Беоціа) вnв fелв de mъsвръ (înкъпъtoape de 3 хое, вeзї χοῦς). [de вndə

Κοφινόω -ῶ, віit: -ώσω, înвълеskв, акоперв кв кошв (вnв fелв de osîndъ în Беоціа asвпра fаліціiлор). [шї

Κοφινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în форmъ de кошв, saв паnерв.

Κοχλακώδης, εος (ὁ, ἡ), плinв de пїеtрічеле. [din

Κόχλαξ, ακος (ὁ),=Κάχληξ, пїеtрічікъ.

Κόχλαι (αἱ), греш: în локв de κοχλίαι.

Κοχλιάζων, [κοχλίον, ἄξων] ονος (ὁ), вnв fелв de хірврц: instр:

Κοχλιάριον (τὸ), [κοχλίον] лingвръ; (прin întind:) кїtime de о лingвръ.

Κοχλίας, ου (ὁ), [κόχλος] мелкв. 2) вnв fелв de продвкtв de mаре. 3) орче este înвірtitв ка мелквл; (іар прinч:) о mашinъ idpавлікъ, вnв fелв de skpinetв de пвцв. (în цen: 4) =Ἕλιξ.

Κοχλίδιον (τὸ), dim: ал лвї κοχλίον, вnв fелв de mікв мелкв de mаре.

Κοχλιοειδής, έος, (ὁ, ἡ), чел în форmъ de мелкв. 2) înвірtitв, saв pesвчitв ка мелквл. [κοχλίας, εἶδος].

Κοχλίον (τὸ), dim: ал лвї κόχλος, мелквлецă. 2) коаж де мелкă. 3) шврвпелă; saă о резвчіtъ машінъ.

Κοχλὶς, ίδος (ἡ), =Κοχλίδιον.

Κοχλιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κοχλιοειδής. [κοχλίας].

Κοχλιώρυχον (τὸ), [κοχλίον, ὀρύσσω] = Κοχλιάριον.

Κόχλος (ὁ, ши рар ἡ), [în afin: кв κόγχη, κογχύλη] (прінч:) коаж de мелкă, saă de скоїкъ. «Κόχλον ἑλὼν μυκάσατο κοῖλον». Ткр: «Κόχλος ἡ μαργαροφόρος». Ist: natвр: ръдъчінъ de мъргъritарă, (Тврч:) sideфă.

Κοχύω, [χέω] віit: -ύσω, поеt: кврgă înвілшвгаt ка о fîntînъ, mi кв оаре-каре згомоtă.

Κόχωνα (τά), ши

Κοχώνη (ἡ), [κόκκυξ] înкеїеtвра шолдвлвї; saă коапsеї кв кврвл; saă кръпътвра dintре ввчеле (вапга) кврвлвї пînъ de desввt. 2) (în Іпкр):=Κόκκυξ, поаda кврвлвї. 3) (fir: вне -орї)=(saă греш: în локă de) χώνη (пîлпіе), ad: мвїере веціvъ.

Κόψιχος (ὁ), At: în локă de κόσσυφος.

Κράας, κράατος (τὸ), (dat: κράατι, ши îm: κράατα) поеt: (пеîntр: în nom:) în локă de κάρη, капă.

Κραββάτιον, saă Κραβάτιον (τὸ), пъtiшорă, dim: ал лвї...

Κράββατος, saă Κράβατος(ὁ), [Мачеd: κράας, βαίνω] паtă.

Κράγγη, ης, ши Κραγγὼν, όνος (ἡ), внă фелă de stакоsă.

Κραγέτης, ου (ὁ), =Κεκράκτης, stipraчіă, saă stipiгъторă. [ши

Κραγὸν, [κράζω] адв: (партік:) кв stіpігъtе, кв гласă маре.

Κραδαίνω, [κράδη] віit: -ανῶ, клеtină, клъtesкă, згвдвiă; (ши пас:) мъ клъteskă, мъ клеtină.

Κράδαλος (ὁ), =Κράδος.

Κραδαλὸς, [κραδάω] ἡ, ὸν, лесне de клеtinat. (везї ши κλαδαρὸς, ши ῥαδαλὸς).

Κράδασις, εως (ἡ), [ши

Κραδασμὸς (ὁ), клеtinаре, згвдвіре. [din

Κραδάω -ῶ, віit: -άσω, поеt: =Κραδαίνω, клеtină, stрвпчінă. (везї ши κλαδάω).

Κραδάω -ῶ, віit: -ήσω, (despre пlапtе) пъtimeskă de паtima [κράδη, saă κράδος].

Κράδεμνον (τὸ), Dop: în локă de κρήδεμνον.

Κραδεύω, віit: -εύσω, în локă de κραδάω. [din

Κράδη (ἡ), фрацеdъ рамвръ (прінч:) de smoкină; (прin întind:) smoкină. 2) = Κράδος, паtimъ de внії помї. 3) о машінъ а векїелор teatре пепtрв înълцареа акtорілор (кînd воїаă съ репрезinte персоане звврînd).

Κραδηφορία (ἡ), цінере în mînъ de рамвре de smoкină, ши ловіре sfinцitоаре кв dînселе de чеї че веніаă ла о серветоаре а лвї Dionisă. [κράδη, φέρω].

Κραδία (ά), Dор: în локă de καρδία. [de внdе

Κραδιαῖος, α, ον, поеt: în локă de καρδιαῖος, афлаtă în inimъ (în чепtрв), ad: чел маї din міжлокă. «Κύκλος—». Прокл:

Κραδίας, [κράδη] ου (ὁ), (τυρὸς) врînзъ înкеgаtъ кв лапtе de smoкină. 2) (νόμος) о аріе, че se кînta ла церемоніа Κραδηφορία. (везї зіч:).

Κραδίη (ἡ), Іоп: în локă de καρδία.

Κραδίης, εω (ὁ), Іоп: în локă de κραδίας.

Κραδοπώλης, ου (ὁ), вînзъторă de рамвре, saă фрвнзе de smoкină (че se înтревбінцїаă ла чеї векї în въкътъріе ка ла ної фрвнзеле de віцъ). (везї ши θρῖον). [κράδη, πώλης].

Κράδος (ὁ), =Κλάδος (везї ши ῥάδιξ), (партік:) о воалъ а рамврелор de smoкină, а se înnегрі, ши а se вска, (поаtе) =Κράμβος.

Κραδοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъторă de (saă хръпită кв) ръмвреле de smoкină; (în цеп: fir:) съракă, saă згîрчіtă, saă можікă, prostă. [κράδη, φάγω].

Κράζω,[imit:]віit: κράξω, (пеx: 2: ἔκραγον, між: tре: de кв: în локă de през: κέκραγα, de внdе пеste п: віit: κεκράξομαι, пеx: Skр: ἐκέκραξα, ши ал 2: ἐκέκραγον, ши порвпч: κέκραχθι) (прінч: despre гласвл корввлвї) stipiră кра кра; (în цеп:) stipiră tаре; (stръм: кв ак:) каvtă чева кв гълъціовsе stipігъtе.

Κραθείς, εῖσα, έν, пас: пеx: de партч:, ши

Κραθῆναι, пас: пеx: de inf: ал лвї κεράννυμι.

Κραιαίνω, віit: -ανῶ, (пеx: ἐκρήηνα, de внdе порвпч: κρήηνον, ши inf: κρηῆναι, 3: îm: перs: de пас: tре: de кв: κεκράανται, пеste-съв: κεκράαντο, ши пас: пеx: ἐκραάνθην) поеt: în întind: în локă de...

Κραίνω, [κράας-κρᾶς, κάρηνον] віit: κρανῶ, ши між: în локă de пас: κρανέομαι, (пеxоl: ἔκρηνα, ши пас: ἐκράνθην) поеt: съвîршеskă, îndeплineskă, înfiinцеză чева; desъвîршеskă; (de внdе fir:) експрімă, ек-

sплікŏ; (nestp:) ĭaŏ sъвîpшipe, mъ îndeпліneskŏ: ажѕпгŏ ла... «Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοί ἔπος, ὅττι κεν εἴπω». Od: Υ. «Οἱ μὲν φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε». Od: Ε. (шi fir:). «Κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν, ὡς τὰ πρῶτα γένοντο, καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος». Om: Imn: deskpiind, поbestind. (шi nestp:) «Κραινόντων εἰς ὀστέα». Іпкр: шi Apet: «Ποῖ δῆτα κρανεῖ; ποῖ καταλήξει»; Esхл: (шi пas:) «Ποῖ τελευτᾷ, καὶ κραναοῦται». Esхл: «Οὔ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ τῇ δε γ' ὁδῷ κρανέεσθαι». Іл: Ι. «Τάλαρον ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο». Od: Δ. 2) (кѕ џen: saŏ dat:) stъпîneskŏ, гѕвернezŏ, sîntŏ къпetenie. «Δώδεκα κατὰ δῆμον βασιλῆες ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός». Od: Θ.

Κραιπαλάω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ ameџitŏ de веџie, mъ îпвътŏ. [din

Καιρπάλη (ἡ), [κρᾶς, πάλλω] ameџeaлъ de веџie; (în џen:) веџie. [de ѕnde

Κραιπαλίζω, вiit: -ίσω, =Κραιπαλάω, mъ îпвътŏ mereŏ, петрекŏ în веџie;

Κραιπαλόβοσκος (ὁ, ἡ), поet: пъскѕtŏ (крeskѕtŏ) în веџie. [κραιπάλη, βόσκω].

Κραιπαλόκωμος (ὁ, ἡ), каре петрече în веџiĭ шi паtinade. [κραιπάλη, κῶμος].

Κραιπαλώδης, εος (ὁ, ἡ), adѕкъtopŏ de (saŏ кѕfѕndatŏ în) веџiĭ. [κραιπάλη].

Κραιπνός, [αἶψα, αἴφνης] ἡ, ὸν, поet: ĭѕte, penede. || (пеѕt:) Κραιπνά, adв: în лoкŏ de κραιπνῶς.

Κραιπνόσσυτος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -σσύτως, поet: [κραιπνὸς, σεύομαι] penede, ĭѕte miшкatŏ, порпitŏ.

Κραιπνοσύνη (ἡ), поet: [κραιπνός] ĭѕџeaлъ, peneziчiѕne.

Κραιπνόφορος (ὁ, ἡ), поet: [κραιπνὸς, φέρω] ĭѕte adѕѕŏ.

Κραιπνῶς, adв: поet: кѕ ĭѕџeaлъ, penede. [κραιπνός].

Κραῖρα, ας (ἡ), поet: [κρᾶς, κεραία] капътŏ eшitŏ aфаpъ, вîpfŏ.

Κράκτης, ου (ὁ), греш: în лoкŏ de κεκράκτης. [κράζω]. [de ѕnde

Κρακτικός, ἡ, ὸν, чел кѕ înѕѕшime, saŏ аплекаре ла sѕpirъte, stpiгачiŏ.

Κρᾶμα (τὸ), [κεράννυμι] amestekъtѕpъ de feлѕpite лiкѕide (прin ек: вinŏ кѕ апъ, apaтъ кѕ apџintŏ, шi чл:), (Fpanџ:) amaлгамъ. 2) =Κρᾶσις, (Fpanџ:) temперътîntŏ.

Κραμβαλέος, α, ον, поet: =Κραμβός, шi Καπυρὸς (веzĭ ziч:), (прinч: γέλως, pîѕŏ). (de ѕnde

Κραμβαλιάζω, вiit: -άσω, pîzŏ tape шi în sekŏ. [de ѕnde

Κραμβαλιαστὺς, ύος(ἡ), pîsŏ sekŏ шi tape.

Κραμβαλίζω, вiit: -ίσω, = Κραμβαλιάζω.

Κραμβεῖον (τό), zeamъ de варzъ; (în Siчeлia) o въѕtѕpъ вeninoasъ, întpeвѕinџatъ ка otpaвъ. [din

Κράμβη (ἡ), [κραμβός] ѕnŏ feлŏ de варzъ seлваtiкъ, каре кѕлtiвîndѕ se se fopmeazъ oвiчnѕita варzъ. [de ѕnde

Κραμβήεις, εσσα, εν, поet: de варzъ.

Κραμβίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Κραμβίον (τὸ), dim: ал лѕĭ κράμβη, върziшoapъ. 2) =Κραμβεῖον.

Κραμβίς, ἴδος (ἡ), omidъ, (шi пе ѕрmъ) flѕtѕpe de варzъ. [κράμβη].

Κραμβὸς, ἡ, ὸν, ѕsкatŏ; pesfpintŏ, saŏ peskontŏ (каре ponџъie în dinџĭ); (despre плante) apsŏ (веzĭ κράμβος); (fir:) «Γέλως—». Лкs: pîsŏ sekŏ, ѕsкatŏ. «Κραμβότατον στόμα». Apstf: (веzĭ шi καπυρός). [шi

Κράμβος (ὁ), o воaлъ a поaтeлор (шi maĭ sѕ seamъ a stpѕгѕpiлop), кînd dѕпе o въpъ de плoae ле isвeшte soapeле, manъ. (веzĭ шi ἐρυσίβη, шi κράδος). [κραῦρος].

Κραμβοφάγος (ὁ,ἡ), mînкъtopŏ de варzъ. [κράμβη, φάγω].

Κράνα, ας (ά), Dop: în лoкŏ de κρήνη.

Κραναήπεδος (ὁ, ἡ), поet: [κραναὸς, πέδον] чел кѕ вîptoasъ, пĭetpoasъ пажеште.

Κραναΐος, η, ον, =Κρανέϊνος.

Κραναὸς, ἡ, ὸν, поet: [κράνος (ἡ)] aspъ, вîptosŏ, tape; пĭetposŏ, nepodosŏ.

Κρανέα (ἡ), = Κρανεία.

Κρανέεσθαι, поet: miж: (în лoкŏ de пas:) вiit: de înf: ал лѕĭ κραίνω.

Κρανεία (ἡ), кopnŏ (копачĭŏ). 2) (прin întind:) лemnŏ (sѕлiџъ) de кopnŏ. [κράνον]. [de ѕnde

Κρανέϊνος, η, ον, fъкѕtŏ din лemnŏ de кopnŏ. [шi

Κράνειος, α, ον, =Κρανέϊνος. || (sѕвst:) Κράνειον, -εον (τὸ), =Κρᾶνον. 2) ѕnŏ џimnasiŏ (лѕпtъtopie, ѕnde noate epa шi пъdѕpe de кopnĭ) în Kopintŏ. [шi

Κράνινος, η, ον, = (saŏ греш; în лoкŏ de) Κράνειος.

Κρανιόλειος (ὁ, ἡ), netedŏ, лѕчiŏ ла капŏ, плeшѕвŏ. [κρανίον, λεῖος].

Κρανίον (τὸ), [κρᾶνον] хîpка капѕлѕĭ.

Κρανοκολάπτης, ου (ὁ), ѕnŏ feлŏ de o-тръвiчosŏ пъĭaпжinŏ, (алt:) κεφαλοκρούστης. [κρᾶνον, κολάπτω].

Κρᾶνον (τὸ), în лoкŏ de κάρηνον.

Κράνον (τὸ), =Πίτταξις, кoapnъ.

Κρανοποιέω-ῶ, вiit: -ήσω, faкŏ кoĭfѕpĭ. [din

Κρανοποιὸς, (ὁ). fъкъtорȣ de коĭfȣрĭ. [κράνος, ποιὸς].

Κράνος, εος -ους (τὸ), [κρᾶς, κρᾶνον] коĭfȣ.

Κράνος (ἡ), (везĭ шi κράταιγος)=Κρανεία, корнȣ.

Κρανουργία (ἡ), лȣкраре de коĭfȣрĭ. [din

Κρανουργὸς (ὁ), = Κρανοποιὸς. [κράνος, ἔργον].

Κράντειρα (ἡ), поеt: fem: ал лȣĭ...

Κραντὴρ (ὁ), поеt: [κραίνω] sъвîршitорȣ, îndеплinitорȣ. 2) къпetenie, stъпînitорȣ. 3) (проz:) тъseaoa тъчinъtoape de din апоĭ, (алt:) σωφρονιστήρ; (поеt: în цen:) dinte. [de ȣnde

Κραντήριος (ὁ, ἡ), поеt: aktivȣ, îndеmînatiкȣ a sъвîрші.

Κράντης, ου (ὁ), шi

Κράντωρ, ορος (ὁ), поеt: = Κραντὴρ, къпetenie, domnitорȣ. [κραίνω].

Κραπάταλος (ὁ), ȣнȣ felȣ de пръжitȣръ. 2) о търъnтъ monetъ. (алцiĭ skpiȣ κραπάπαλος).

Κρᾶς (în контракціе din Κράας), ατὸς (ὁ), (ак: κρᾶτα), поеt: =Κάρη, капȣ; (în цen:) partea чea maĭ din sȣs, крештеtȣ, вîрfȣ. «Ἀπὸ κρατὸς Ὀλύμποιο». Iл: Ω. «Ἐπὶ κρατὸς λιμένος». Od: I. шi N.

Κρᾶσις, [κεράννυμι] εως (ἡ), înпреȣнаре, amestekape (прinч:) de лiкȣide, потрiвire прin amestekape; (de ȣnde грам:) întpȣnipe, контракціе de вокале, saȣ diftonцĭ. 2) stapea tpȣпȣлȣĭ (temперъmîntȣ), saȣ a atmosfepeĭ (temпеpatȣpъ).

Κρασπεδίτης, ου (ὁ), (fir:) чел maĭ din ȣpmъ din хорȣ. [din

Κράσπεδον (τὸ), [κρηπίς] поалъ de хаĭнъ, saȣ кenapȣ, вatъ, saȣ вeteлie; (în цen:) марціне, первазȣ; (de ȣnde despre рîȣрĭ) малȣ; (despre тȣнцĭ) поалъ de тȣnte. 2) о natimъ a omошорȣлȣĭ. [de ȣnde.

Κρασπεδόω -ῶ, biit: -ώσω, înnodoвeskȣ, saȣ întърeskȣ чева кȣ kenapȣ, вeteлie, saȣ первазȣ.

Κράσσων, ονος (ὁ, ά), Dop: în лoкȣ de κρείσσων.

Κραστήριον (τὸ), eслъ. 2) (îm:) пiчоареле шi лaтȣреле skaȣнȣлȣĭ, saȣ natȣлȣĭ. [шi

Κραστίζω, biit: -ίσω, = Γραστίζω. [din

Κράστις, εως (ἡ), =Γράστις, earбъ верde, saȣ maлdъpȣ.

Κρᾶτα, ак: ал лȣĭ κρᾶς, шi (în Sof: нȣmaĭ)

Κρᾶτα (τὸ), nedeкл: în лoкȣ de κάρη.

Κρατηβόλος (ὁ, ἡ), поеt: [κρᾶς, saȣ κράτος, βάλλω] лoвitорȣ tape, saȣ în капȣ.

Κραταίγονον (τὸ), = Κραταιόγονον. (se konf: кȣ...

Κράταιγος (ὁ), [κραταιὸς, γόνος] sелватiкȣ тȣштȣлȣ (pomȣ, шi se пȣтеште аша пentpȣ tъpia лemnȣлȣĭ sъȣ).

Κραταιγύαλος (ὁ, ἡ), поеt: [κραταιὸς, γύαλον] цeaпънȣ, tape, nepȣntȣ. «Θώραξ —». Iл: I.

Κραταιγὼν, όνος (ὁ), = Κράταιγος.

Κραταιὶς, ίδος (ἡ), поеt:=Κράτος, tъpie; апleкаре, грeȣtate; (алцiĭ skpiȣ κραταί' [în лoкȣ de κραταιά] ἴς, mape пȣtepe). [κραταιὸς].

Κραταίλεως (ὁ, ἡ), [κραταιὸς, λᾶς] пĭеtposȣ, totȣ пĭatpъ.

Κραταιόγονον (τὸ), [κραταιὸς, γονὴ] ȣнȣ felȣ de плantъ, (поate)=Ὑπέρεικον.

Κραταιὸς, [κράτος] ά, ὸν, tape. (везĭ шi κρατερὸς). [de ȣnde

Κραταιότης (ἡ), = Κράτος, tъpie. [шi

Κραταιόω -ῶ, biit: -ώσω, (Skp:) în лoкȣ de κρατύνω, întъpeskȣ.

Κραταίπεδος (ὁ, ἡ), [κραταιὸς, πέδον] чел кȣ вîptoasъ (цeaпънъ) пажеште.

Κραταίπους, οδος (ὁ,ἡ), поеt: tape, цeaпънȣ în пiчoape. Ἡμίονος—». Om: [κραταιὸς, ποῦς].

Κραταίρινος (ὁ, ἡ), поеt: [κραταιὸς, ῥινὸς] чел кȣ пĭеле tape, вîptoasъ. «Χελώνη—». Ep:

Κραταίωμα (τό), чел че se фаче (saȣ контрiвȣĭеште ла) întъpipe, sпpiжinȣ. [κραταιόω].

Κραταιῶς, adв: tape, saȣ кȣ tъpie. [κραταιὸς].

Κραταίωσις, εως (ἡ), întъpipe, înпȣtepпiчipe. [κραταιόω].

Κρατάνιον (τὸ), [κρᾶσις, saȣ κράταιγος] ȣнȣ felȣ de пахарȣ.

Κατεραίχμης, ου (ὁ), поеt: [κρατερός, αἰχμὴ] viteazȣ, pesвoĭniкȣ.

Κρατεραύχην, ενος (ὁ, ἡ), поеt: tape în чeрвiче, saȣ грȣmazȣ. [κρατερὸς, αὐχὴν].

Κρατερὸς, [κράτος] ά, ὸν, поеt: tape, цeaпънȣ, soлidȣ; (fir:) asпpȣ, siлniкȣ. «Χῶρος—» Om: imn: пĭеtposȣ. «Μῦθος—». Iл: A. «Ἀνάγκη —». Om:

Κρατερόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: viteazȣ, mapinimosȣ, nefpiкosȣ; neîndȣплeкatȣ, nedomoлitȣ, вîptosȣ, nemлъdiosȣ. [κρατερὸς, φρὴν].

Κρατερόχροος (ὁ, ἡ), поеt: чел лȣ as-

нръ, вîрtoasъ пïеле. [κρατερὸς, χρόος].

Κρατερόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Κρατύνω. [κρατερός]. [de ѕnde

Κρατέρωμα (τὸ), amestекъtѕръ de коsitорѕ̆ ши арамъ, (каре sлѕ̆жïа de) оцелѕ̆.

Κρατερώνυξ, υχος, ши

Κρατερώνυχος (ὁ, ἡ), noet: tape în ѕnгiĭ, saѕ̆ копitе. «Λύκοι («Λέοντες «Ἡμίονοι)——». Om: [κρατερὸς, ὄνυξ].

Κρατερῶς, adв: tape, цеапън, вîрtos; кѕ tonѕ̆, кѕ semeцie. [κρατερός].

Κράτεσφι, noet: dat: îm: ал лѕĭ κρᾶς.

Κρατευταὶ (οἱ), ши Κρατευτήρια (τὰ), pezemъtoapeле, пе каре se peazemъ fpiгареа кѕ fpinlѕpъ. [din

Κρατέω-ῶ, вiit: -ήσω,(кѕ цеn:) stъпîneскѕ̆. вiрѕĭеssѕ̆. «Πάντων Ἀργείων κρατέει». Iл: А. «Πολλῆς κρατέει γαίης, πολλῆς δὲ θαλάσσης». Ткр: «Ἐπεὶ δὲ ἀπέβη, ἐκράτει τε τῆς γῆς, καὶ ἐδῄου. Ksn: (ши fir:) «Κρατεῖν τοῦ μὴ πείθεσθαι τοῖς νόμοις». Ksn: (ши пas:) «Ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη». Ksn: 2) (фъръ казѕ̆) sîntѕ̆ întîĭѕ̆, de maĭ sѕs, ковîршеsкѕ̆, вiрѕĭеsкѕ̆, npedomneскѕ̆; dъinezѕ̆; sîntѕ̆ oвiчnѕitѕ̆. «Ἐμὸς κεκλήσεαι, εἴ κε κρατήσω». Ткр: «Αὐτοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν». Ткр: «Ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ». Плt: doвîndeште dpeпtѕ̆.(ши кѕ dat: ел:). «Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν». Od: II. (ши орг:) «Πάσαις (se înц: ταῖς ψήφοις) πλὴν μιᾶς κρατήσας». Лѕч: 3) (кѕ ак:) апѕкѕ̆, цiѕ̆; npinzѕ̆; (npin întînd:) doвîndeskѕ̆; (fir:) îmĭ întinъpeskѕ̆ în (saѕ̆ цiѕ̆ вine) minte. «Τόξα χερσὶ κρατεῖ». Ткр: «Ὥστ' ἐμὲ σκῆπτρα κρατοῦντα τῆς δ' ἄνακτα εἶναι χθονός». Еѕр: (ши фъръ казѕ̆). «Οὐκ' ἐκράτησεν ἡ ἐμβολὰς». Лкs: n' a npins аltоĭѕл. [κράτος]. [de ѕnde

Κράτημα (τὸ), ор че цinе чева, sпpiжiнеалъ; (mѕsiк:) deлѕнцipe de вĭеpsѕ̆.

Κρατὴρ (ὁ), [κεράννυμι] vasѕл, în каре se фъчеа amestекареа вinѕлѕĭ кѕ апъ, ши dintp' însѕл se da de въѕt, (de aчi) кpontipѕ̆. «Κρατῆρα στήσασθαι, ἢ κεράσασθαι». Om: sъ skoaцъ вinѕ̆ (ка sъ чinstĭaskъ npieteniĭ); (ши fir:) «Θεοῖς κρητῆρα στήσεσθαι ἐλεύθερον». Iл: Z.=Σπεῖσαι θεοῖς ἐλευθερίοις (парафр: ал лѕĭ N. Dѕка). 2) (fir:) нръnastic, гаѕръ de mѕnte вѕлканiкѕ̆, кpatepѕ̆. [de ѕnde

Κρατηρία(ἡ),=Κρατὴρ, канъ de вinѕ̆.[ши

Κρατηρίζω, вiit: -ίσω, веаѕ̆ кѕ кpontiрѕл, saѕ̆ кѕ кѕпа вinѕ̆, (ad:) веаѕ̆ mѕлtѕ̆, sѕгѕ̆ вine. (везĭ ши κωθωνίζομαι).

Κρατήριον(τὸ), dim: ал лѕĭ κρατὴρ, кpontipашѕ̆.

Κρατησίμαχος (ὁ, ἡ), noet: вiрѕitорѕ̆ în вътъліĭ, вiteazѕ̆. [κράτησις, μάχη].

Κρατησίπους, οδος (ὁ ἡ), noet: вiрѕitорѕ̆ кѕ пiчоареле, saѕ̆ în алергаре. [κράτησις, ποῦς].

Κρατήσιππος (ὁ, ἡ), noet: вiрѕitорѕ̆ npin iѕцеала каiлор (în inodpomiѕ̆). [κράτησις, ἵππος].

Κράτησις, εως (ἡ), npindepe, цinepe (акt: saѕ̆ пas:); stъпîniре; doвîndipe; npedomnipe, ши чл: але лѕĭ κρατέω. [ши

Κρατητικὸς, ἡ, ὸν, нѕtinчоsѕ̆, deнpinsѕ̆, saѕ̆ аплекаtѕ̆ a stъпîni, a вiрѕi, a npedomni, ши чл: [κρατέω].

Κρατί, noet: dat: ал лѕĭ κρᾶς.

Κρατίς, ίδος (ἡ), греш: în локѕ̆ de γράστις.

Κρατιστεύω, вiit: -εύσω, sîntѕ̆ (mъ soкоteskѕ̆ de) чел maĭ вѕнѕ̆, întîĭѕ̆; (кѕ цеn: ши ак:) ковîршеskѕ̆ пе алtѕл în чева. (везĭ ши ἀριστεύω). [ши

Κρατιστίνδην, adв:=Ἀριστίνδην. [din

Κράτιστος, η, ον, (sѕпрл: ал лѕĭ κρατύς) foapte tape; foapte destoĭnікѕ̆; (desnpe лѕкр:) npea цеапънѕ̆, saѕ̆ solidѕ̆; (în цеn:) foapte вѕнѕ̆, алеsѕ̆. «Ἆθλα προὔθηκεν, οἵτινες κράτιστοι τὰ προσήκοντα ἔργα φαίνοιντο». Ksn: «Κρατίστην τήνδε μάχην φᾶτο δύμεναι». Iл: Z: «Τὸ κράτιστον γάλα πίνω»·Ткр: || (neѕt:)Κράτιστα,=Ἄριστα, adв: foapte вine. «Ἥτις κράτιστα ἂν ἱππεύοι».Ksn:

Κρατοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), noet: [κρᾶς, βιβρώσκω], mîнкъtорѕ̆ de капѕ̆; saѕ̆ каре a шîнкаt креерiĭ кѕĭва.

Κρατογενὴς, έος (ὁ, ἡ), нъsкѕtѕ̆ din капѕ̆. [κρᾶς, γένος].

Κρατόδετος (ὁ, ἡ), noet: леgatѕ̆ пе капѕ̆, saѕ̆ înпрежѕрѕл капѕлѕĭ. «Σφενδόνη — ». Esix: [κρᾶς, κρατὸς, δέω].

Κράτος, εος, -ους (τὸ), tъpie, нѕtepe; stъпîniре, ковîршiре; вiрѕinцъ; (ѕне-орĭ) silnічie. «Τὸν ἔπεφνε δόλῳ οὔτι κράτει γε». Iл: H. «Πόλιν ἑλεῖν κατὰ κράτος».Ksn: npin asaltѕ̆. (везĭ ши ἄκρα). «Ἐλαύνειν ἀνὰ κράτος». Ksn: кît noate. «Διαμάχεσθαι ἀνὰ κράτος». Ksn: = Ἰσχυρῶς. [κραίνω].

Κραντυντὴρ (ὁ), noet: ковîршiторѕ̆ npin нѕtepe, (ad:) вiрѕitорѕ̆. [ши

Κραντυντήριος (ὁ, ἡ), ши

Κρατυντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікѕ̆ a întъpi, a sпpiжini чева (a цinea în starea sa). [din

Κρατύνω, вiit: -υνῶ, (кѕ ак:) întъpeskѕ̆,

înnsteрeză; înџeneneskă; snріжină; (mіж: кs dat: npeп:) mъ snріжină în чева. 2) noet: (кs џen: saă кs ак:)==Κρατῶ, stъninesкă. [din

Κρατὺς, έος (ὁ), noet: în локă de κραταιός. [κράτος].

Κρατυσμὸς (ὁ), snріжinіре, întъріре, înџenenіре.

Κραυγάζω, віit: -άσω, ==Κράζω, stpiгă; џină. [κραυγή].

Κραυγάνομαι, віit: -ήσομαι, Ion: în локă de κραυγάζω, џină (ка ănă копілă mікă).

Κραυγασμὸς (ὁ), џinаре. saă џinъtă. [шi Κραύγασος, шi

Κραυγαστὴς, οῦ (ὁ), џinъtоpă; stpiгачiă. [κραυγάζω]. [de ănde

Κραυγαστικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, овічnăită, disnăsă a џina, a stpira.

Κραυγάστρια (ή), fem: ал лăi κραυγαστής.

Κραυγὴ (ή), [κράζω] stpiгъtă mаре, џinъtă. [de ănde

Κραυγίας, ου (ὁ), (ἵππος) калă snеріоsă de stpiгъte. [шi

Κραυγὸς, οῦ, шi Κραυγὼν, όνος (ὁ),(глоs:) гіоnoae.

Κραῦρα, [κραῦρος] ας (ή), о воалъ de воï, de nорчï, шi de алвіnе, (Франџ:) gourme, ănă fелă de гălъраïă. [de ănde

Κραυράω -ῶ, віit: -άσω, пътimeskă de воала κραῦρα (веzï ziч: преч:).

Κραῦρος, [θραύω] α, ον, ăskată, asnpă не d'аsănpa; fраџedă, == Εὔθραυστος. «Ἡ φύσις τῶν ὀστέων κραυροτέρα». Плt: [de ănde

Κραυρότης (ή), ăskъчiăne, asnpime; fъраџеzime. [шi

Κραυρόω -ῶ, віit: -ώσω, ăsăкă, fакă чева fраџedă, saă лesne de snapt.

Κρεάγρα, [κρέας, ἄγρα] ας (ή), făркăліџъ de skos кapnea din оалъ.

Κρεάγραπτος (ὁ, ή), noet: sгріііtоpă, sfîшiitоpă de капне, saă nіеле. [κρέας, γράφω].

Κρεαγρὶς, ίδος (ή), dim: ал лăi κρεάγρα, făркăлiчоаръ.

Κρεάδιον (τὸ), dim: ал лăi κρέας, къpnічікъ, saă вăкъџікъ de капне.

Κρεαδοτέω -ῶ, віit: -ήσω, ==Κρεωδοτέω.

Κρεανομέω -ῶ, віit: -ήσω, înnарџă капне (прінч: de жеpïfъ). [шi

Κρεανομία (ή), înnъpџiре de капне (прінч: de жеpïfъ). [din

Κρεανόμος (ὁ), înnъpџitоpă de капне. || (săвst:) == Κρεωδαίτης. [κρέας, νέμω].

Κρέας, (în afin: кă κέρας) κρέατος, -κρέως (τὸ), (dat: κρέατι -κρέᾳ, îm: κρέατα -κρέα, κρεάτων -κρεῶν, κρέασι) капне.

Κρεγμὸς (ὁ), [κρέκω] ловіреа, шi săнetăл вре ănăï măsікалă instpămîntă, saă a săвелnіџеï; (în џen:) op че sănetă asemenea кă ал коаpdeï.

Κρεηδόκος (ὁ, ή), Ion: în локă de κρεωδόχος.

Κρεηφαγέω -ω, віit: -ήσω, Ion: în локă de κρεωφαγέω.

Κρεηφαγία (ή), Ion: în локă de κρεωφαγία.

Κρεῖας (τὸ), noet: în локă de κρέας.

Κρειοδόκος (ὁ, ή), noet: în локă de κρεωδόχος.

Κρείοισα (ά), Dop: în локă de κρείουσα.

Κρεῖον (τὸ), noet: skîndăръ de тъiat, saă васă de гъtit капне. [κρεῖας].

Κρεῖον, noet: вок:, шi

Κρείουσα, ης (ή), noet: fem: ал лăi κρείων, stъnînъ, doamnъ, înnъpъteasъ; saă (în џen:) săneріоаpъ, maï npesăs dекît алтеле. (веzï κρείων).

Κρειοφάγος (ὁ, ή), noet: în локă de κρεωφάγος.

Κρεισσόνως, [κρείσσων] adв: noet:==Κρεῖσσον, maï віne.

Κρεισσότεκνος (ὁ, ή), noet: ачела, не каре аpe чінева maï віne de кît не копііï sъï. [κρεῖσσον, τέκνον].

Κρείσσων, [κράτος] ονος (ὁ, ή), (компар: nерег: ал лăi ἀγαθός) maï таре; maï destoïnікă; (în џen:) maï npesăs, maï вăнă; maï npeferaвілă; (шi în pъă) maï pъă. «Γαστρὸς κρείσσων». Ksn: stъnînă не nіnteчеле săъ, nелакотă. «Χρημάτων— ». desnpeџăitоpă de ванï, saă de mitъ. «Λόγου— ». Лкs: nesnăsă. (шi în pъă). «Ἀκόλαστος ὄχλος κρείσσων πυρός». Еăр: (шi înnpeănъ кă ἤ) «Κρείσσων ἢ κατ' ἄνθρωπον». Ksn: maï npesăs de omă. (шi ка săвst: fъpъ казă). «Οἱ κρείττονες». Плt: zeïï, чеpeштеле nătepï; (шi în sinr:). «Τὸ κρεῖττον»; Sin: Dămnezeă. || (neăt:)Κρεῖσσον, adв: maï віne, saă maï măлt.

Κρειττόνως, adв: în локă de κρεισσόνως.

Κρειττόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, (despre віe) казă în (mătimeskă de) воала κρείττωσις (веzï ziч:). [din

Κρείττων, ονος (ὁ, ή), At: în локă de κρείσσων.

Κρείττωσις, εως (ή), о воалъ a віілор, кînd daă măлte шi timnăpïï влъstape, каpe maï не ăpmъ se ăsăк. [κρειττόομαι].

Κρείων, [κάρη, κραίνω] οντος (ὁ), noet: ==Κράντωρ, къnetenie, domnă, înnъpată; (în џen:) întîiaшă; săneріоpă, maï вăнă.

(везї ші κρείσσων). «Κρείουσα γυναικῶν». Ιλ: Χ.

Κρειῶν, поеt: în лoкѕ de κρεῶν, îm: џеп: ал лѕї κρεῖας.

Κρεκάδιον (τὸ), пînzъ (прinч:) вътѕtъ, џеапъпъ. (de ѕnde). «Αὐλῆς κρεκάδια». =Αἱ αὐλαῖαι, (Фpanџ:) les tentures, les tapisseries, ковоаре ші чл: de аштерпѕt касъ. [ші

Κρεκτὸς, ὴ, ὸν, кîntatѕ кѕ лipa. «Νόμος —». Еsхл: [din

Κρέκω, [imit: în afin: кѕ κράζω, κρίζω, κρούω, ші чл:] (în џеп:) ловеsкѕ чева, înкît sъ факъ sгомоtѕ; (їар прinч:) ваtѕ пînza кѕ sѕвеллiџа, saѕ sпаtа, џеsѕ; isвеsкѕ коарdеле лiреї ші чл:; кîntѕ кѕ кitара; (авѕs:) кîntѕ кѕ флѕерѕл; (nеstр:) tропкъпеsкѕ, реsѕпѕ, sвîрпîїѕ.

Κρεμάθρα, ας (ἡ), кошѕ, saѕ алtѕ аsеменеа васѕ аtîрпаtѕ пепtрѕ пъstраре de лѕкрѕрї de мîпкаре; (în tеаtрѕ) о машiпъ пепtрѕ înълџареа челор че репреsiпtаѕ аеріепе персоапе. 2) (вot:) коада флорілор, ші а роаdелор. [din

Κρέμαμαι, віit: κρεμήσομαι, (пех: ἐκρεμάσθην) sîntѕ, staѕ atîрпаtѕ, saѕ sпînzѕраtѕ; (fir:) sîntѕ înълџаtѕ, atîрпаtѕ în аерѕ; saѕ atîрпѕ de чева. [din

Κρεμάννυμι, віit: κρεμάσω, (пех: ἐκρέμασα, ші тіж: рар ἐκρεμασάμην, ші паs:- ἐκρεμάσθην) sпînzѕрѕ, atîрпѕ; (fir:) џiѕ atîрпаtѕ (аd: în îndоїалъ). [κρεμάω]. [de ѕnde

Κρεμασμὸς (ὁ), sпînzѕраре, atîрпаре (акt: saѕ пas:). [ші

Κρεμαστὴρ (ὁ), ор че sлѕжеште ла џiпере de чева atîрпаtѕ (кѕїѕ, кîрлiгѕ, ші чл:). || (îm:) «Κρεμαστῆρες». Аnat: пiште тѕшкї аї tрѕпѕлѕї (маї кѕ sеамъ аї воашелор). [ші

Κρεμαστήριος (ὁ, ἡ), îndемîпаtiкѕ а sлѕжi ка κρεμαστὴρ (везї ziч: преч:). || (sѕвst:) Κρεμαστήριον (τὸ), лакътѕ atîрпаtѕ; (în џеп:) ор че atîрпаtѕ. [ші

Κρεμαστὸς, ὴ, ὸν, atîрпаtѕ, saѕ пріimitорѕ de atîрпаре. «Ἱστία κρεμαστὰ»- Аt: (ші simп:) «Κρεμαστά». Ksп: пînzеле (поате ші такаралеле, saѕ skрiпетеле) коръвiї. «Διὰ πολλῶν τῶν κρεμαστῶν καλουμένων πλεῖ (ἡ ναῦς)». Ksп: [ші

Κρεμάστρα, ας (ἡ), =Κρεμάθρα.

Κρεμάω -ῶ, Аt: în лoкѕ de κρεμάσω, віit: ал лѕї κρεμάννυμι.

Κρεμάω -ῶ, віit: -άσω, =Κρεμάννυμι.

Κρεμβαλιάζω, віit: -άσω, жокѕ în џеатпараle. [κρέμβαλον]. [de ѕnde

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ (ὁ), жѕкъtорѕ în џеатпараle. (se konf: кѕ...

Κρεμβαλιαστὺς, ύος (ἡ), поеt: жѕкаре, дъпџаре în џеатпараle; ші џъкъitѕл ачеstора.

Κρεμβαλίζω, віit: -ίσω —Κρεμβαλιάζω.

Κρέμβαλον (τὸ), [imit: deрiв: din Лаt: *crepo*] (маї întр: ла îm:) ѕпѕ instрѕмîntѕ, прin каре фъчеаѕ ѕпѕ armoniosѕ џъкъitѕ жѕкъtорiї de ѕпѕ фелѕ de dапџѕ, џеатпараle, (Фрппџ) *cliquettes, castagnettes.* (везї ші κρόταλον).

Κρεμνάω -ῶ, греш: în лoкѕ de κρημνάω.

Κρεμόω, поеt: (прin întреп: de ο) în лoкѕ de κρεμῶ, Аt: віit: ал лѕї κρεμάννυμι.

Κρέμυς, υος (ὁ), ѕпѕ фелѕ de пеште =Χρέμυς.

Κρεμῶ, Аt: віit: ал лѕї κρεμάννυμι.

Κρέμωμαι: sѕп: ал лѕї κρέμαμαι.

Κρέξ, [κρέκω] κρεκὸς (ἡ), ѕпѕ фелѕ de пасъре de апъ (кѕ лѕпџї пічоаре ші asкѕџitѕ чїокѕ), кîрstеїѕ, (Фраnџ:) *râle d' eau.* 2) =Κρόξ, ші Σκόλλυς, коsiџъ înплеtitъ пе крештеtѕл капѕлѕї.

Κρεέβροτος (ὁ, ἡ), поеt: мîпкъtорѕ de (хръпitѕ кѕ) карпе. [κρέας, βροτὸς].

Κρεοκάκκαβος (ὁ), васѕ, (Тѕрч:) гівечїѕ de фріпt карпе. [κρέας, κακκάβη]. 2) (прin întind:) ѕпѕ фелѕ de мîпкаре.

Κρεοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, Аt: поеt: în лoкѕ de κρεωκοπέω.

Κρεονομία (ἡ), =Κρεωνομία.

Κρεοπώλης, ου (ὁ), =Κρεωπώλης.

Κρεοσαπεὶς, εῖσα, έν, (партч: ка din κρεοσήπω) челѕ кѕ карпеа пѕtредъ, saѕ пѕtреzitѕ ка карпеа.

Κρεοσκευασία (ἡ), гъtірe de вѕкаtе din карпе. (алџiї skріѕ, κρέως σκευασία). [κρέας, σκευάζω].

Κρεουργέω -ῶ, віit -ήσω, таїѕ карпе, saѕ чева ка карпеа în вѕкъџеле. 2) sîntѕ тъчеларѕ. [ші

Κρεουργηδὸν, адв: ка карпеа tъїаtъ, saѕ прекѕт se таїе карпеа. [ші

Κρεουργία (ἡ), tъїере de карпе, saѕ în кіпѕ de карпе. [ші

Κρεουργικὸς, ὴ, ὸν, кѕвепitѕ ла tъїеtорѕ, saѕ фоlоsiфорѕ ла tъїере de карпе. [din

Κρεουργὸς (ὁ, ἡ), tъїеtорѕ (în вѕкъџї) de карпе, тъчеларѕ. 2)=Κρεωδαίτης. (de ѕnde) "Κρεουργὸν ἦμαρ». Fsхл: zi de жер-

tfъ, sвӗ sервъtoаре, =Κρεωδαισία. [κρέας, ἔργον].

Κρεοφαγία (ἡ), =Κρεωφαγία.

Κρέσσων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: ші Dop: în локӗ de κρείσσων.

Κρεΰλιον (τὸ), dim: ал лӗї κρέας.

Κρεωβορέω -ῶ, виit: -ήσω, =Κρεωφαγέω. [ші

Κρεωβορία (ἡ), =Κρεωφαγία. [din

Κρεωβόρος (ὁ, ἡ), =Κρεωφάγος. [κρέας, βορά].

Κρεωβριθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: плinӗ de кърпӗрї, кърпоsӗ, tрӗпешӗ. [κρέας, βρίθω].

Κρεωδαισία (ἡ), îппърцiре de карне. [din

Κρεωδαίτης, ου (ὁ), ші Κραιωδαΐτις, ιδος (ἡ), [κρέας, δαίω] tъїetopӗ, ші îппърцitорӗ de карне (прiнч: de жертfе). «Κρεωδαΐτις ἀρχή». Пл: demnitatea, saӗ epistasia лӗї κρεωδαίτης.

Κρεωδαίτης, ου (ὁ), [κρέας, δαίνυμαι] поеt: în локӗ de κρεωφάγος; (прin întind:) =Αἱμοβόρος, ші Σαρκοφάγος (везї ziч:).

Κρεώδειρα, ας (ἡ), (se înц: μάχαιρα) =Δορίς. [κρέας, δέρω].

Κρεώδης, εος (ὁ, ἡ), [κρέας] кърпоsӗ (ка карнеа, saӗ din felӗл кърнiї). 2) плinӗ de карне, граsӗ, tрӗпешӗ. (везї κρεωβριθής).

Κρεωδοσία (ἡ), =Κρεωδαισία, dape, îппърцiре de кърпӗрї de жертfе. [ші

Κρεωδοτέω -ῶ, виit: -ήσω, =Κρεωνομέω, dъpӗїeskӗ карне. [din

Κρεωδότης, ου (ὁ), =Κρεωδαίτης, îппърцitорӗ de бӗкъцї de карне ла оаспецї saӗ mesaшї. [κρέας, δίδωμι].

Κρεωδόχος (ὁ, ἡ), прiimitорӗ (копрinzъtорӗ) de карне (ка васӗ, magazie ші чл: de карне). [κρέας, δέχομαι].

Κρεωθήκη (ἡ), локӗ (васӗ, saӗ кътаръ) de пӗs în пъstраре карне. [κρέας, θήκη].

Κρεωκοπέω -ῶ, виit: ήσω, =Κρεουργέω. [din

Κρεωκόπος (ὁ, ἡ), tъїetopӗ, saӗ фолоsitорӗ ла tъїере de карне. [κρέας, κόπτω].

Κρεωνομέω -ῶ, виit: -ήσω, =Κρεανομέω.

Κρεωνομία, ші Κρεωνόμος, =Κρεανομία, ші Κρεανόμος.

Κρεωπωλεῖον (τὸ), вїnzъtорie de карне, тъчелърie. [ші

Κρεωπωλέω -ῶ, виit: -ήσω, вїnzӗ карне. [din

Κρεωπώλης, ου (ὁ), вїnzъtорӗ de карне, тъчеларӗ. [κρέας, πώλης]. [de ӗnde

Κρεωπωλικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, тъчелъреskӗ. [ші

Κρεωπώλιον (τό), =Κρεωπωλεῖον. 2) tреава тъчеларӗлӗї, вїnzаре de карне.

Κρεωστάθμη (ἡ), кїntарӗ de карне. [κρέας, στάθμη].

Κρεωφαγέω -ῶ, виit: -ήσω, тънїнкӗ (тъ хръпеskӗ кӗ) карне. [ші

Κρεωφαγία (ἡ), mїнкаре de (saӗ хрънiре кӗ) карне. [din

Κρεωφάγος (ὁ, ἡ), шїнкъtорӗ de (хрънitӗ кӗ) карне, = Σαρκοφάγος. [κρέας, φάγω].

Κρήγυος, saӗ Κρήγιος (ὁ, ἡ), поеt: Dop: saӗ Ion: [κρείων] вӗпӗ, фолоsitорӗ, прiinчоsӗ. кӗратӗ, adевъратӗ.

Κρήδεμνον (τὸ), [κρᾶς, δέω] легъtоръ de капӗ femeeaskъ, tӗрванӗ. 2) (fir:) капакӗ de васӗ. 3) (маї de мӗлte opi ла îm:) креste, saӗ крestъtӗрї de zidӗ, (Тӗрч:) metepize. (везї ші κάρηνον). 4) (авӗs:) перпъ. «Πέτρινα κρήδεμνα». Евр: пїetре în локӗ de перне. (везі ші δέμνιον).

Κρῆναι, поеt: пех: de inf: ші κρήηνον, поеt: порӗпч: ал лӗї κραιαίνω, κραίνω.

Κρῆθεν, [κρᾶς] adв: din капӗ, din крешtetӗ.

Κρῆθμον (τὸ), ӗпӗ felӗ de плаntъ, еарвъ грasъ de гръdinъ.

Κρήϊον (τὸ), ӗпӗ felӗ de плъчintъ.

Κρήμναμαι, поеt: în локӗ de κρέμαμαι.

Κρημνάω, виit: -ήσω, поеt: in локӗ de κρεμάννυμι.

Κρήμνη, поеt: în локӗ de κρήμνα, порӗпч: ал лӗї κρημνάω.

Κρημνηγορέω -ῶ, виit: -ήσω, ворвеskӗ кӗ рїпоasе (помпоasе) ворве ші frase. [κρημνὸς, ἀγορά].

Κρήμνημι, поеt: în локӗ de κρεμάννυμι.

Κρημνίζω, виit: -ίσω, daӗ пе чinева de рїпъ ла вале, препъstiezӗ. (маї întр: е-ste комп: κατακρημνίζω). [κρημνὸς]. [de ӗnde

Κρήμνισις, εως (ἡ), ші Κρημνισμὸς (ὁ), asвїрлiре de рїпъ ла вале.

Κρημνοβατέω -ῶ, виit: -ήσω, ӗmвлӗ пе рїпе, saӗ ӗркӗ ші коворӗ рїпоasе локӗрї. [din

Κρημνοβάτης, ου (ὁ), овічпӗitӗ а ӗmвла пе рїпоasе локӗрї; (fir:) «Ἐπέων — ». Гр: каре se exsпрimъ кӗ рїпоasе, saӗ препъstioase (ad: asпре ші semeце) ворве. 2) în локӗ de σχοινοβάτης (везї ziч:). [κρημνὸς, βαίνω].

Κρημνόθεν, adв: dепе рїпъ ла вале. [κρημνός].

Κρημνοκοπέω -ῶ, виit: -ήσω, =Κρημνηγορέω [κρημνὸς, κοπή], sїntӗ...

Κρημνοποιὸς (ὁ, ἡ), (ком:) întреӗвїn-

цъtopŭ, saŭ kpeatopŭ de mapĭ, пръпъstioase ворве, saŭ пpea îndpъzneце (пepikoлoase) metafope, saŭ firŭpaцiĭ. [κρημνὸς, ποιός].

Κρημνὸς, [κρεμάω] (ὁ), pînъ, stînkъ pînoasъ, saŭ npimeждioasъ вале; (fir:) вŭzъ de panъ. [de ŭnde

Κρημνώδης, εος (ὁ, ἡ), pînosŭ; (fir:) npimeждiosŭ.

Κρημνώρεια (ἡ), pînoasъ napte de mŭnte. [κρημνὸς, ὄρος].

Κρηναῖος, α, ον, кŭвenitŭ лa, saŭ isвopîtopŭ din fîntînъ. «Νύμφαι κρηναῖαι». Лкs: =Νηρηΐδες. || (sŭвst:) Κρηναία (ἡ), noet: în лoкŭ de κρήνη. [din

Κρήνη (ἡ), [κάρηνον] isвopŭ de апъ, fîntînъ, (Лat:) caput aquae. (везĭ шi κρουνός). [de ŭnde

Κρήνηθεν, adв: noeт: din fîntînъ. [шi

Κρήνηνδε, adв: noet: лa fîntînъ. [шi

Κρηνιὰς, άδος (ἡ), noet: în лoкŭ de κρηναία. «Νύμφαι κρηνιάδες». Лкs: [шi

Κρηνὶς (ι лŭnгŭ), ίδος (ἡ), dim: aл лŭĭ κρήνη, fîntîniцъ. 2) (ι skŭptŭ)=Κρηνιάς. [шi

Κρηνίτης, ου (ὁ), шi Κρηνῖτις, ιδος (ἡ), кŭвenitŭ лa (pesъpitŭ лîнгъ) fîntînъ.

Κρηνοῦχος (ὁ, ἡ), [κρήνη, ἔχω] noet: stъпînitopŭ de fîntîne. (enit: aл лŭĭ Nentŭnŭ).

Κρηνοφυλάκιον (τό), demnitatea лŭĭ...

Κρηνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopŭ, îngpiжitopŭ de fîntîne. [κρήνη, φύλαξ].

Κρηπιδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de înкълцъminte. [κρηπὶς, ποιός].

Κρηπιδοπώλης, ου (ὁ), vînzъtopŭ de înкълцъminte. [κρηπὶς, πώλης].

Κρηπιδόω -ῶ, вiit: -ώσω, пŭiŭ temeлie, întemeiezŭ; (miж: saŭ пas:) mъ întemeiezŭ, mъ snpiжinŭ. 2) înкалцŭ пe чinева, (шi miж:) mъ înкълцŭ кŭ чisme, шi чл: «Ἤρετο αὐτὸν μεταξὺ κρηπιδούμενος». Sŭid: [κρηπὶς]. [de ŭnde

Κρηπίδωμα (τὸ),=Κρηπὶς, temeлie, вasŭ, (Fpanц:) piédestal.

Κρηπὶς, (ι, npea pap, skŭptŭ) ῖδος (ἡ), [în afin: кŭ κρέκω] înкълцъminte (maĭ кŭ seamъ кŭ tokŭpĭ). «Παντᾶ κρηπῖδες». Ткp: (npin întind:) în лoкŭ de κρηπιδοφόροι (στρατιῶται). 2) (fir:) вasŭ de statŭъ шi чл:, (Fpanц:) piédestal; (noet:) алtapŭ, жeptfeлnikŭ; (în цen:) temeлie. «Λαϊνέας ἀπὸ κρηπῖδος». Ткp: (шi fir:) Κρηπὶς ἐπέων (ἐλευθερίας)». Пind: 3) ŭnŭ шesŭ ziditŭ de пiatpъ пe цъpmŭ de pîŭ, saŭ de mape, кeŭ, (Fpanц:) quai. «Λίμνη λιθίνη κρηπῖδι κεκοσμημένη κύκλῳ». Ep: «Ἐν τῷ λιμένι παρὰ τὴν κρηπῖδα περιπατοῦντας». Плв:

Κρῆς, Dop: în лoкŭ de κρέας.

Κρῆσαι, noet: în лoкŭ de κεράσαι, înf: nex: aл лŭĭ κεράννυμι.

Κρησέρα, ας (ἡ), sitъ deasъ de fъinъ. 2) tpeaжъ пentpŭ пeшte mikŭ.

Κρησέριον (τὸ), Dim: aл лŭĭ κρησέρα.

Κρησερίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пîine din fъinъ чepnŭtъ кŭ sitъ deasъ. [κρησέρα].

Κρησφύγετον (τὸ), [Κρὴς, φεύγω] лoкŭ de skъпape, asiлŭ. (ziч: s' a пъstpat, de kînd кopsapiĭ Apxiпeлaгŭлŭĭ se гoniaŭ de Minosŭ Кpeteanŭл).

Κρηταγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъsкŭtŭ în Кpeta (enit: aл лŭĭ Жoe). [Κρήτη, γένος].

Κρητὴρ (ὁ), Ion: în лoкŭ de κρατήρ.

Κρητήριον (τὸ), Ion: în лoкŭ de κρατήριον. 2) (npin întind:) =Ἐπίχυσις.

Κρηφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în лoкŭ de κρεωφαγέω.

Κρῖ (τὸ), nedeкл: noet: (în anoк:) în лoкŭ de κριθή, opzŭ.

Κριανὸς, ἡ, ὀν, пъsкŭtŭ sŭвt zodiŭл вepвeкŭлŭĭ. [κριός].

Κριβάνα, ας (ἁ), Dop: шi Κριβάνη (ἡ), ŭnŭ feлŭ de пîine, = кŭ...

Κριβανίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пîine кoaptъ în

Κρίβανον (τὸ), Κρίβανος (ὁ), [κρῖ, βαῦνος] =Κλίβανος, цestŭ. 2) [ὀκρίβας].=Βράχος, stînкъ (mîнкatъ de mape). [de ŭnde

Κριβανωτὸς, ἡ, ὀν, koptŭ, fpiptŭ, saŭ ŭskatŭ în цestŭ. «Κριβανωτῶν ὁρμαθῷ». Apstf: шipъ de nesmeцĭ, saŭ ŭskate smokine.

Κριγὴ (ἡ), шi Κριγμὸς (ὁ), [κρίζω] =Τριγμὸς, Skp: skîpцîipe, saŭ skpîшnipe de dinцĭ. 2) цipape, saŭ кiцiipe de лiлiечĭ, шi чл:

Κριδδέμεν, Dop: în лoкŭ de κρίδδειν, inf: aл лŭĭ...

Κρίδδω, Dop: în лoкŭ de κρίζω; (iap Вeot:) pîzŭ, (Лat:) *riddeo*

Κριδὸν, [κρίνω] adв: noet: =Διακριδὸν.

Κρίζω, [imit:] вiit: κρίξω, (tpe: de кŭ: în лoкŭ de npez: κέκριγα, пeste-sъв: în лoкŭ de npeл: ἐκεκρίγειν, пeste пŭцinŭ вiit: κεκρίξομαι, nex: 2: ἔκριγον) noet: (npinч:) skîpцîiŭ, цîpîiŭ, sfîpîiŭ; (npin aseмъnape) цînŭ кa лiлiaкŭл.

Κριηδὸν adв: noet: pepede кa вepвeчiĭ. [κριός].

Κριθαία (ἡ), ŭnŭ feлŭ de mъmълiгъ de opzŭ. [κριθή].

Κριθάλευρον (τὸ), fъinъ de opzŭ. [κριθὴ, ἄλευρον].

Κριθάμινος, η, ον, noet: în лoкŭ de κρίθινος. [шi

Κριθανίας (ὁ), (πυρὸς) ȣнȣ̆ felȣ̆ de грîȣ̆ ка орzȣл. [ші
Κριθάριον (τὸ), dim: ал лȣĬ κριθὴ, ор-zішорȣ̆, гръȣnte de орzȣ̆.
Κριθάω -ῶ. вііt: -ήσω, поеt: în локȣ̆ de κριθιάω.
Κρίθεν, Еол: поеt: în локȣ̆ de ἐκρίθησαν, а 3: îm: пеps: de пȣs: пех: ал лȣĬ κρίνω.
Κριθὴ (ἡ), [în afin: кȣ ἄκρις] орzȣ, гръȣnte de орzȣ̆, 2) (fiz:) ȣрчĬорȣ̆, saȣ̆ о вȣвȣліцъ, чеese пе плеопеле окілор întpe цене; ші ціціna, че esе ла коаdа пъсърілор. 3) (ком:)=Ἐρέβινθος. [de ȣnde
Κριθηΐς, ΐδος (ἡ), поеt: în локȣ̆ de κριθίνη. «Ἀκτὴ—». Епгр: фъinъ de орzȣ̆.
Κριθίασις, εως (ἡ), о паtimъ а каілор, кînd мъnînкъ орzȣ̆ преа мȣлtȣ̆, ші se преа înграшъ, saȣ̆ пȣ mistȣĬesк віне. [din
Κριθιάω -ῶ, вііt: -άσω, (despre каĬ) пъtimeskȣ̆ de κριθίασις (vezĬ ziч: преч); (прin întind:) sîntȣ̆ srловіȣ̆, neastîmпъраtȣ̆, nedomолȣ̆. (vezĬ ші ἀκοστήσας].]ші
Κριθίδιον (τὸ), =Κριθάριον. [ші
Κριθίζω, вііt: ίσω, хръпеskȣ̆ кȣ орzȣ̆. [ші
Κρίθινος, η, ον, (фъкȣtȣ̆) de орzȣ̆. [ші
Κριθίον (τὸ), =Κριθάριον. [κριθή].
Κριθολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъtорȣ̆ de орzȣ̆. || (ла Локрепĭ) ȣнȣ̆ dpeгъtорȣ̆, saȣ̆ demnitарȣ̆, каре în Atena se ziчea ἱεροποιὸς. [κριθὴ, λέγω].
Κριθομαντεία (ἡ), гічіtоріе прin гръȣнце de орzȣ̆. [din
Κριθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічіtорȣ̆ прin гръȣнце de орzȣ̆. [κριθή, μάντις].
Κριθοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорȣ̆ de орzȣ̆. [κριθὴ, πώλης].
Κριθοτράγος (ὁ, ἡ), поеt: =Κριθοφάγος: [κριθὴ, τρώγω].
Κριθοφαγία (ἡ), mînкаре de (хръпіре кȣ) орzȣ̆ (ȣнȣ̆ felȣ̆ de osîndъ а Ромапілор ostaшĬ а лі se da de хранъ орzȣ̆ în локȣ̆ de грîȣ̆). [din
Κριθοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtорȣ̆ de (хръпіtȣ̆ кȣ) орzȣ̆. [κριθὴ, φάγω].
Κριθοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъtорȣ̆ de орzȣ̆. [κριθὴ, φέρω].
Κριθοφυλακία (ἡ), треава (enistasia) лȣĬ
Κριθοφύλαξ, ακος (ὁ), (în Atena) ȣнȣ̆ dpeгъtорȣ̆ pîndȣitȣ̆ а пîndi екsпорtаціа орzȣлȣĬ. [κριθὴ, φύλαξ].
Κριθώδης, εος (ὁ, ἡ), орzоsȣ̆, ad: asemenea кȣ (saȣ̆ копрinzъtърȣ̆ de мȣлtȣ̆) орzȣ̆.
Κριθώλεθρος (ὁ, ἡ), ком: stрікъtорȣ̆ de (în zadарȣ̆ хръпіtȣ̆ кȣ) орzȣ̆. [κριθὴ, ὄλεθρος].
Κρίκε, поеt: =(saȣ̆ греш: în локȣ̆ de) Κρίγε, 3: sinr: пеps: de пех: 2: ал лȣĬ κρίζω.
Κρικηλασία (ἡ), [κρίκος, ἐλαύνω] ȣнȣ̆ felȣ̆ de жокȣ̆ (чіne sъ реtреакъ лemnȣл прin верігъ).
Κρικίον, ші Κρικίλλιον (τὸ), dim: кȣ лȣĬ
Κρίκος (ὁ), (în metat:) în локȣ̆ de κίρκος, черкȣ̆; (партік:) верігъ, (Тȣрч:) халка; връцаръ. [de ȣнde
Κρικόω -ῶ, вііt: -ώσω, формеzȣ̆ чева ка о верігъ. 2) реtрекȣ̆ чева п' în верігъ, saȣ̆ халка «Κεκρίκωνται τὸ χεῖλος χαλκῷ (οἱ Αἰθίοπες)». Stp: [de ȣnde
Κρικωτὸς, ἡ, ὸν, компȣsȣ̆ din верігĬ; saȣ̆ чел în формъ de верігъ.
Κρῖμ..., saȣ̆ Κρίμα (τὸ), оείекtȣ̆, saȣ̆ реsȣлtаtȣ̆ de жȣdікаtъ, хоtърîре de жȣdікъtорȣ̆; (прin întind:) крimъ, вінъ; (de ȣnde) osîndъ, пеdеапсъ; (fiлs:) dормъ, sirȣръ makѕimъ. «Οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα, μὴ μ' αἱροῦ κριτήν». Esх: «Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα»· Skp: «Κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει». Skp: «Ἔχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν». Skp:: [κρίνω].
Κριμνατίας, ші Κριμνίτης (ὁ), (ἄρτος) пîĬne фъкȣtъ din...
Κρίμνον (τὸ), фъinъ tъріцоасъ, мъчіnаtъ маре. «Κρίμνα χειρῶν». Пл: miezȣрĬ de пîĬne, saȣ̆ tъріце, кȣ каре se спълаȣ̆ пе mîĬnĬ. [de ȣnde
Κριμνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ κρίμνον (vezĬ ziч: преч:). «Καὶ κριμνώδη κατανίφοι». Apstf:
Κρινάνθεμον (τὸ), ȣнȣ̆ felȣ̆ de плаntъ, амъраntъ. 2)=Ἡμεροκαλλίς. [κρίνον, ἄνθος].
Κρίνεα, Ion: în локȣ̆ de κρίνα, ак:, ші κρίνεσι în локȣ̆ de κρίνοις, dat: îm: а ле лȣĬ κρίνον.
Κρίνινος, η, ον, фъкȣtȣ̆ din флорĬ de кріnȣ̆.
Κρινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ кріnȣ̆. [κρίνον, εἶδος].
Κρινόμυρον (τὸ), ȣнtȣ̆ de флорĬ de кріnȣ̆. [κρίνον, μύρον].
Κρίνον (τὸ), ȣнȣ̆ felȣ̆ de флоаре, (de ачі) кріnȣ̆. (vezĬ ші λείριον); ші (пеntрȣ asemъпареа sa) флоареа dовлеакȣлȣĬ.
Κρινόχρους (ὁ, ἡ), чел de колоареа (фаца албъ) кріnȣлȣĬ. [κρίνον, χρόα].
Κρίνω, [în аĬin: кȣ κραίνω] вііt: κρινῶ, (пех: ἔκρινα, ші шіж: ἐκρινάμην, tpe: de

кѕ: κέκρικα, mi пas: κέκριμαι, пех: пas: ἐκρίθην, шi пosit: κριτέον) despapцѕ; (npin întind:) алегѕ. «Κρίνειν καρπόν τε καί ἄχνας». Iл: E. «Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας». Iл: B. «Κρίνας ἐκ Λυκίης φῶτας ἀρίστους». Iл: Z. (шi miж:) «Κρινάμενος κατὰ λαὸν ἄνδρας ἀρίστους». Iл: I. (шi пas:) «Κριθέντες οἱ ἄριστοι». Iл: N. «Ἄνεμος κεκριμένος». Iл: Ξ. (вezĭ шi λαμπρὸς). 2) (npin întind:) deosebeskѕ, dежѕdikѕ. «Τὰ δὲ σκληρὰ καὶ μαλακὰ, καὶ κοῦφα καὶ βαρέα ὅλῳ τῷ σώματι κρίνομεν». Ksn: «Τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων κρίνειν». Apst: (de ѕnde 3) (fir:) черчetezѕ. «Σέ τοι, σὲ κρίνω. Sof: «Μὴ κρίνε, μὴ 'ξέταζε». Sof: «Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην»; Skp: (вezĭ 8). 4) комnapѕ. «Παρέχουσιν ἑαυτὰς κρίνεσθαι πρὸς ἐκείνας». Ksn: (de ѕnde 5) (despre вise шi чл:) tîлkѕieskѕ, eksплikѕ. «Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ἐνύπνια»; Tkp: (шi miж): «Τοῖς οὐκ ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους». Iл: E. (de ѕnde 6) (oвiч:) жѕdikѕ, (шi miж:) mъ жѕdikѕ (кѕ чineва); (fir:) mъ dispѕtѕ, mъ чeptѕ, (Франц:) vider une querelle; (npin întind:) xotъpъskѕ. «Ἀγορῆθεν ἀνέστη κρίνων νείκεα δικαζομένων». Od: M. «Βίῃ ἐν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνουσι θέμιστας». Iл: Π. «Τάχιστα ἔκριναν νεῖκος πολέμοιο». Od: Σ. «Ὁ τὰς θεὰς κρίνας». Eѕp: «Τίς ἄμμε κρινεῖ». Tkp: «Μήτ' ἐμὲ ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτε τοῦτον». Tkp: (шi fir:) «Κρίνειν διὰ μάχης τὸν πόλεμον». Diod: (шi miж:) «Πανημέριοι ἄρηϊ κρινώμεθα». Iл: B. «Τιθήνεσσι κρίναντο» Es: (шi пas:) «Ἐκρίνετο περὶ θανάτου». Ksn: (шi fir:) «Ἐκρίθη τὸ νόσημα». Med: «Γυνὴ κεκριμένη τῇ ἡλικίᾳ». Keв: de miжлокѕ ла вîpstъ, (Франц:) d'un âge mûr. 7) îndpentъцeskѕ; înkѕвiinцezѕ. «Τοῖς κριταῖς, ἢν κρίνωσ' ἡμᾶς, ὅσ' ἀγαθὰ δώσομεν». Apstf: «Διαχειροτονουμένων δὲ τῶν γνωμῶν, τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν ἐκείνου, εἶτα δὲ τὴν τῆς βουλῆς». Ksn: (saѕ 8) (din npot:) osîndeskѕ. «Μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε». Skp: (вezĭ шi 2). 9) вагѕ în жѕdikatъ, пîpъskѕ, реклamѕ. «Ἔκρινε Δολαβέλλαν κακώσεως ἐπαρχίας». Πл: «Κρίνω προδόντα αὐτὸν τοὺς νέους». Лiкpr: «Κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τουτονί». Dm: 10) гъseskѕ кѕ кале, înkѕвiinцezѕ, npefepѕ. «Ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι». Skp: «Εὔτολμος εἶναι κρίνε, τολμηρὸς δὲ μή», Гnm: (de ѕnde пas:). «Μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται». At: se npefepъ. (шi despre пeîпsѕfл:). «Ἀσπὶς πολέμῳ κεκριμένη». Eпгр: черкatъ. 11) rîndeskѕ, sokoteskѕ. «Πολέμιον κρίνειν τινά». Лks: «Ἐν τέρασι ταῦτα κρίνουσιν». Apst: Ὡς ἐγὼ κρίνω». Dm: (шi пas:) «Ὡς παρ' ἐμοὶ κέκριται». Tkp:

Κρινών, ῶνος (ὁ), шi Κρινωνιὰ (ἡ), tapлa de кpinĭ în гpъdinъ. [шi

Κρινωτός, ή, όν, fopmatѕ în feлѕ de кpinѕ, (Франц:) liliacé.

Κριζὸς (ὁ), Dop: în локѕ de κρισσός, = Κιρσός.

Κριοβόλος (ὁ, ἡ), noet: [κριός, βάλλω] înжѕnгĭetopѕ de (saѕ пѕitopѕ de a se жѕnгĭa în жeptfъ) вepвeчĭ. (вezĭ шi ταυροβόλος).

Κριοδόκη(χη), ης (ἡ), nodѕ, пе каpe se mішка поліорчetika машinъ пѕmitъ κριός, вepвeкѕ. [κριὸς, δέχομαι].

Κριοειδής, έος (ὁ, ἡ), fopmatѕ în feлѕ de вepвeкѕ. [κριὸς, εἶδος].

Κριοκέφαλος (ὁ, ἡ), чeл кѕ капѕ de вepвeкѕ. [κριὸς, κεφαλή].

Κριοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ловeskѕ zidѕл кѕ машina [κριὸς, шi κόπτω].

Κριομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatѕ ка вepвeчiĭ, saѕ npin машina κριός. [шi

Κριομαχία (ἡ), вътъліe de вepвeчĭ. [κριὸς, μάχη].

Κριόμορφος (ὁ, ἡ), чeл кѕ fiгѕpъ de вepвeкѕ. [κριὸς, μορφή].

Κριόμυξος (ὁ, ἡ), mѕкosѕ (пeгĭoвѕ) ка ѕпѕ вepвeкѕ. [κριὸς, μύξα].

Κριοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чeл кѕ oвpazѕ (saѕ naptea de dinainte fopmatъ în feлѕ) de вepвeкѕ. [κριὸς, πρόσωπον].

Κριὸς (ὁ), вepвeкѕ. 2) (fir:) o машinъ pesвoĭaskъ în fopmъ de вepвeкѕ. 3) o konsteлaцie în чepкѕл zodiaкѕ. 4) ѕпѕ kopnosѕ opпъшintѕ ал Kopintiaкѕлѕĭ капiteлѕ de stîлпѕ.

Κριόστασις, εως (ἡ), =Κριοδόκη. [κριὸς, στάσις].

Κριοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopѕ de вepвeчĭ. [κριὸς, φάγω].

Κριοφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѕ (цiitopѕ) de вepвeкѕ. [κριὸς, φέρω].

Κρίσιμος, η saѕ ος, ον, adѕкъtopѕ de алeцepe, de desfaчepe întp' ѕпѕ feлѕ xotъpîtopѕ, (Франц:) décisif; saѕ чeл de жѕdikatъ, de npironipe. [din

Κρίσις, εως (ἡ), despъpцipe, алeцepe (akt: saѕ пas:); (fir:) кiпzѕipe; xotъpîpe; жѕdikatъ. «Ἔδοξε κρίσιν ποιῆσαι αὐτῷ, καὶ πέμπουσι δικαστάς». Ksn: «Ἐπὶ κρίσιν καλούμενος οὐχ ὑπήκουσε». Πл: 2) sfîpшitѕ, pesѕлtatѕ. «Κρίσιν μὴ λαβούσης τῆς μάχης». Лks:; (med:) алeцepe, saѕ skimвape, ad:

пре\u0066ачере de боалъ sпре maĭ бine, saŭ maĭ ръŭ, кpisisŭ. «Οὐδὲν ἄλλο τὴν κρίσιν, ὅτι μὴ λύσιν ὀνομάζειν τοῦ νοσήματος». Ιпкр:

Κρίσκρανον (τὸ), =(saŭ поate греш: în локŭ de) Κιονόκρανον.

Κρισμὸς (ὁ), греш: în локŭ de κριγμός.

Κρισσὸς (ὁ), At: în локŭ de κιρσός. [de ŭnde

Κρισσώδης, εος (ὁ, ἡ), At: în локŭ de κιρσώδης.

Κριτέον, поsit: ал лŭĭ κρίνω.

Κριτήριον (τὸ), ор че слŭжеште de miжлокŭ ла жŭdikатъ, semnŭ, saŭ регŭлъ; (flsf:) fakŭltatea, saŭ пŭтереа minцiĭ de a жŭdika. 2) (обiч:) жŭdikъtopie. «Κοινὸν ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων καθίσαι κριτήριον». Плв: [шi

Κριτής, οῦ (ὁ), жŭdikъtopŭ. [κρίνω]. [de ŭnde

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, folositopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла жŭdikape; (iap партiк:) depinsŭ a жŭdika skpise de aŭtopĭ (прiнч: векĭ). (de ŭnde) «Κριτικοὶ» кpitiчĭ, чеĭ че se îndeлetnichesk ла черчетареа векiлор aŭtopĭ; шi «Κριτική». ачеастъ штiinцъ.

Κριτὶς, ἴδος (ἡ), fem: ал лŭĭ κριτής.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, алесŭ, deoseбitŭ, aпpoбatŭ, foapte бŭнŭ. [κρίνω].

Κριτόχειρος (ὁ, ἡ), чел кŭ деџетеле mîiнелор desпърцite. [κριτὸς, χείρ].

Κροαίνω, biit: -ανῶ, поеt: în локŭ de κρούω, (прiнч: despre каĭ) батŭ кŭ пiчоареле în пъmîntŭ, sŭpŭ. «Θέει πεδίοιο κροαίνων». Iл: алеаргъ пе кîmпŭ în sŭpite. (шi fir:) «Κροαίνειν ἐν τοῖς τῶν ὑποθέσεων χωρίοις». Flstp: a se aбate afapъ din sŭбiектŭ, saŭ a stŭpŭi întp'însŭл maĭ mŭлt.

Κρόκα, поеt: (în етероц:) în локŭ de κρόκην.

Κροκάλη (ἡ), [κρέκω] пiетpiчiкъ de pîŭ, saŭ de цъpmŭ; (прin întind:) цъpmŭ. [de ŭnde

Κρόκαλὸς, η saŭ ἡ, ον saŭ ὸν, поеt: плiнŭ de пiетpiчеле; (fir:) posŭ, вiклеанŭ.

Κρόκεος, η, ον, поеt: =Κροκοβαφής. [κρόκος].

Κρόκες, поеt: (în етероц:) în локŭ de κρόκαι, fem: îm: ал лŭĭ...

Κρόκη (ἡ), [κρέκω] торtŭ sŭбцipe; бътътŭpъ de пînzъ. 2) =Κροκάλη.

Κροκήϊος, η, ον, поеt: = Κρόκεος, saŭ Κρόκινος. [шi

Κροκίας, ου (ὁ), чел кŭ фацъ кam de шофpanŭ. [κρόκος].

Κροκιδίζω, biit: -ίσω, къpъцŭ fŭлцiĭ, saŭ пepiĭ depe хaĭnъ; (прin întind:) лiпгŭшеskŭ; (despre болн:) =Καρφολογέω. [κροκίς]. [de ŭnde

Κροκιδισμὸς (ὁ), кŭлецере de пepĭ, saŭ гŭnoaĭe depe чева (sпasmodiкъ simптоmъ a лiпгоapeĭ).

Κροκίζω, biit: -ίσω, amŭ (saŭ батŭ кam în) фаца шофpanŭлŭĭ. [шi

Κρόκινος, η, ον, fъкŭtŭ de шофpanŭ, saŭ галбенŭ ка шофpanŭл. [шi

Κρόκιος (ὁ, ἡ), =Κρόκεος, saŭ Κρόκινος. [κρόκος].

Κροκὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лŭĭ κρόκη, пъpŭ, saŭ лацъ skoaсъ afapъ dîn бътътŭpa пiнзеĭ; despъmъtŭpъ, skamъ; (обiч:) ацъ, пъpŭ, fŭлгŭ, flokŭ adŭsŭ de бîntŭ, шi лiпitŭ пе хaĭne; кiлцĭ (de лînъ, saŭ de inŭ, шi чл:). «Κροκίς κογχυλίου». Гал: flokŭ de пiнъ (о кокiлъ).

Κροκοβαφής, έος (ὁ, ἡ), бъпsitŭ кŭ шофpanŭ, saŭ în фаца шофpanŭлŭĭ. [κρόκος, βαφή]. [de ŭnde

Κροκοβαφία (ἡ), бъпsipe кŭ, saŭ ка кŭ шофpanŭ.

Κροκοδειλία (ἡ), skîpnъ de крокоdeлŭ de ŭskatŭ, кape se întpeбŭinцa ка sŭлimanŭ. (везĭ ψιμμύθιον). [шi

Κροκοδειλιάς, άδος (ἡ), =Κροκοδείλιον, saŭ Κροκοδειλία. [шi

Κροκοδείλινος, η, ον, peлatiвŭ кŭ крокоdeлŭл. || Κροκοδειλίνη (ἡ), ŭnŭ fелŭ de siлоцismŭ, (алт:) κροκοδειλίτης. [шi

Κροκοδείλιον (τὸ), ŭnŭ fелŭ de плantъ, skaeteлe; saŭ лemnŭл бine-miposiтopŭлŭĭ копъчелŭ, nŭmitŭ ἀσπάλαθος. [шi

Κροκοδειλίτης, ου (ὁ), (se înц: λόγος) ŭnŭ fелŭ de sofistikŭ siлоцismŭ (sŭбiектŭл къpŭia este крокоdeлŭл). [din

Κροκόδειλος (ὁ), [κρόκη, εἴλη, saŭ δείλος, fiind къ тpъiеште maĭ mŭлt пе ла zidŭpĭ ŭskate] Ion: шопîpлъ, saŭ ŭnŭ fелŭ de шопîpлъ. 2) крокоdeлŭ, ŭnŭ fелŭ de monstpŭosŭ amfiбiŭ ал pîŭлŭĭ Niлŭ. [κρόκος, δειλὸς, fiind къ se teme de bedepea, saŭ miposŭл шофpanŭлŭĭ]. 3) (în diaлектiкъ) ŭnŭ fелŭ de sofistikŭ siлоцismŭ = Κροκοδειλίτης.

Κροκοδείλη (ἡ), = (о pefopmaцie a лŭĭ) Κροκίς.

Κροκοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de fopma, saŭ фаца шофpanŭлŭĭ. [κρόκος, εἶδος].

Κροκοείμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: пъpтъtopŭ de înбpъкъminte în фаца шофpanŭлŭĭ. [κρόκος, εἷμα].

Κροκόεις, εσσα, εν, поеt: = Κρόκεος. ||

*

(sѣbst:)=Κροκωτὸς. [κρόκος].

Κροκόμαγμα (τὸ), [κρόκος, μάσσω] вошtina шofranѣлѣĭ, че i s' a stops ѣntѣл.

Κροκόμηλον (τὸ), mъpѣ, saѣ гѣtѣe feaptъ кѣ шofranѣ. [κρόκος, μῆλον].

Κροκονητικὴ (ἡ), [κρόκη, νήθω] meшteшѣгѣл de a toapче aцъ.

Κροκόπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пѣptъtopѣ de акоperemîntѣ, saѣ хaînъ de колоapea шofranѣлѣĭ. [κρόκος, πέπλος].

Κρόκος (ὁ), шofranѣ. 2) (fir:) гълвenѣшѣл оѣлѣĭ. 3) (în Teofp:) гpeш: în локѣ de βρόμος.

Κροκότας, saѣ Κροκόττας, saѣ Κροκούτας, α (ὁ), ѣnѣ felѣ de animaлѣ de India, (noate) xiena, (алt:) κυνόλυκος.

Κροκόω -ῶ, biit: -ώσω, въпseskѣ, saѣ înкѣnѣnezѣ кѣ шofranѣ [κρόκος]. 2) [κρόκη] цesѣ.

Κροκυδίζω, biit; -ίσω,=(шi maĭ întpeв: de кît) Κροκιδίζω. [κροκὺς]. [de ѣnde

Κροκυδισμὸς (ὁ),=Κροκιδισμὸς.

Κροκυλεγμὸς (ὁ), глѣ: експл: a лѣĭ κροκυδισμός. [κροκὺς, λέγω].

Κροκὺς, ύδος (ἡ), =Κροκίς.

Κροκύφαντος (ὁ, ἡ), цesѣtѣ кѣ преа sѣвцipe toptѣ, saѣ вътътѣpъ. || (sѣbst:) κροκύφαντον (τό), tѣpвanѣ femeĭeskѣ. [κρόκη, ὑφαίνω].

Κροκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κροκοειδὴς. [κρόκος]. 2) asemenea кѣ (sѣвцipe ка) aцa. [κρόκη].

Κροκωτίδιον, шi Κροκώτιον (τὸ), dim: ал лѣĭ

Κροκωτὸν (τὸ),=кѣ

Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, цesѣtѣ кѣ преа sѣвцipe вътътѣpъ [κρόκη]. 2) въпsitѣ кѣ (saѣ în фaцъ de) шofranѣ. || (sѣbst: върв:) ѣnѣ felѣ de лѣksoasъ хaînъ de femeĭ, шi a лѣĭ Dionisѣ. [κρόκος].

Κροκωτοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptѣ хaîna femeĭaskъ κροκωτὸς; sîntѣ înвpъкatѣ femeĭeшte. [din

Κροκωτοφόρος (ὁ, ἡ), înвpъкatѣ femeĭeшte. [κροκωτὸς, φέρω].

Κρομμυογήτειον (τὸ), ѣnѣ felѣ de чеапъ ка праzѣл, saѣ чеапа чоpiĭ. [κρόμμυον. γήτειον].

Κρόμμυον (τὸ), чеапъ.

Κρομμυοξυρεγμία (ἡ), pîrîipe de nemistѣitъ чеапъ. [κρόμμυον, ὀξυρεγμία].

Κρομμυοπώλης, ου (ὁ), vînzъtopѣ de чеапъ. [κρόμμυον, πώλης].

Κρομμυόεις, εσσα, εν, noet: (локѣ) плinѣ de чеапъ. [κρόμμυον].

Κρόμυον (τὸ), =Κρόμμυον. [de ѣnde

Κρομυὼν, ῶνος (ὁ), tapлa de чеапъ, saѣ локѣ sъditѣ кѣ чеапъ.

Κρόνια (τά), vezĭ Κρόνιος. [шi

Κρονιάδες (αἱ), (se înц: ἡμέραι)=Κρόνια. [шi

Κρονίδης, ου (ὁ), fiѣл лѣĭ Кponѣ (Satѣpnѣ), patponim: ал лѣĭ Жoe. [шi

Κρονικὸς, ἡ, όν, шi

Κρόνιος, α saѣ ος, ον, ал лѣĭ (konsfinцitѣ лѣĭ) Кponѣ (Satѣpnѣ); (при întind: шi kom:) foapte векiѣ, pѣцinitѣ, matѣfѣ. (vezĭ шi διπολιώδης). «Μὴν Κρόνιος». Пл: =(maĭ în ѣpmъ nѣmitѣ) Ἑκατομβαίων, ла 12: але кърѣĭa se sepва sepвъtoapea || Κρόνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape векiе ла Atena în onoapea лѣĭ Satѣpnѣ, (în Poma) Satѣpnaлiiле (кam ка ал nostpѣ лъsatѣл de sекѣ). || «Κρονίων ὄζειν». Apstf: a авеа чineва ideĭ, прежѣdiкъцĭ преа векĭ, pѣцinite. [Κρόνος].

Κρόνιππος (ὁ), =Κρονικὸς, вътpînѣ de totѣ, matѣfitѣ. [κρόνιος, ἵππος].

Κρονίων, ωνος (ὁ),=Κρονίδης.

Κρονοδαίμων, ονος (ὁ), kom: =Σοροδαίμων, foapte вътpînѣ. [Κρόνος, δαίμων].

Κρονόληρος (ὁ), kom: вътpînѣ, matѣfitѣ de totѣ. [Κρόνος, λῆρος].

Κρόνος (ὁ), [χρόνος] (mitoл:) Satѣpnѣ, zeѣл timпѣлѣĭ, tatъ ал лѣĭ Жoe, шi чл: 2) (kom:) foapte векiѣ de anĭ, înвътpînitѣ, matѣfitѣ de totѣ. «Οὗτος εἶ Κρόνος». Плt:

Κρονότεκνος (ὁ, ἡ), чел че ape fiѣ пе Satѣpnѣ (enit: ал лѣĭ Οὐρανός), Чeрѣл. [Κρόνος, τέκνον].

Κρόξ, neîntp: nom: ал лѣĭ κρόκα шi κρόκες,=Κρόκη.

Κρόσση (ἡ), [κόρση, saѣ κρόξ] (npinч: ла îm:) черкѣpiле de sѣs але четъцiĭ, вaseле saѣ paзеле metepizeлop (vezĭ шi κάρηνον); (în цen:) nimte skoase afapъ în felѣ de tpente (вpîne) în zidѣ. [de ѣnde

Κροσσὸς (ὁ), чiѣкѣpe; fѣntъ; кenapѣ пе mapцine, saѣ къпътîiѣ de чева. [de ѣnde

Κροσσόω -ῶ, biit: -ώσω, пѣiѣ чiѣкѣpĭ, saѣ fѣnte ла чева. [de ѣnde

Κροσσωτὸς, ἡ, ὸν,=Θυσανωτὸς, înnodвitѣ кѣ чiѣкѣpĭ пе mъpцinĭ. «Χιτὼν—». Лкs: || (sѣbst:) Κροσσωτοὶ, saѣ Κροσσωτὰ = Κροσσοί. 2) [κρόσση] fopmatѣ кѣ tpente ка skapa. «Σταυροῖσι κροσσωτὴ πτέρυξ» Лiкfp:

Κρόσφος (ὁ), =Γρόσφος.

Κροταίνω, (fъpъ biit:) noet: (pap) în локѣ de κροτέω.

Κροτάλιον (τὸ), dim: ал лѣĭ κρόταλον. || (îm:) Κροτάλια (τὰ), черчеĭ de atîpnate

(шi npin ɤpm: чїoknite ɤnɤл de[алтɤл) тър-гъpitape. [de ɤnde

Κροταλίζω, biit: -ίσω, лobind, чїoknind fakɤ̆ a pesɤna чеva (ка клопоtɤл шi чл:); (în џеn:) fakɤ̆ sromotɤ̆, tponkъneskɤ̆ шi чл; плеsneskɤ̆ din палме. [de ɤnde

Κροτάλισμα (τὸ), шi Κροταλισμὸς (ὁ), sɤnetɤл, tponkъnitɤл чел din лobitɤpъ de лɤкpɤpї pesɤnъtoape; бъtaїe în палме.

Κρόταλον (τό), [κρότος] (în џеn:) op че miшкîndɤ se, saɤ̆ лobindɤ se sɤnъ, клоnotɤ̆, шi чл:; (їap naptik:) o konstpɤkџie de лемnɤ̆, kape înbîptindɤ se îpîїe, îpîitoape, (Fpanџ:) *crecelle.* 2) titipezɤ̆, saɤ̆ teptелеаpɤ̆ de moapъ, (Fpanџ:) *claquet, traqnet.* (de ɤnde 3) (fir:) бъpfitopɤ̆, къpɤїa терџе гɤpa kamoapa, (Fpanџ:) *craquet de moulin.* saɤ̆ 4)=Κρότημα, шi Περίτριμμα (bezї ziч:). [de ɤnde

Κρόταλος (ὁ), (nеолоџ:) kpotaлɤ̆, чел maї beninosɤ̆ шapne de Amepika, (Fpanџ:) *serpent à sonettes.*

Κροταφιαῖος, α, ον, kɤbenitɤ̆, saɤ̆ întîmплаtɤ̆ ла tîmпле. «Πληγὴ —». Sin: [шї

Κροταφὶς, ἴδος (ἡ), ɤnɤ̆ felɤ̆ de bîpfosɤ̆ чїokanɤ̆, =Κέστρα. [шi

Κροταφίτης, ου (ὁ), ал tîmпlелор. «Μῦς —». Anat: [din

Κρόταφος (ὁ), (npinч: ла îm:) tîmпле. 2) (fir:) noet: kɤлme de mɤnte. 3) къпъџînъ de чїokanɤ̆. «Σχῆμα κατὰ κρόταφον». Mtm: firɤpъ npibitъ întp' o лatɤpъ,(Fpanџ:) *de profil.*

Κροτέω -ῶ, biit: ήσω, fakɤ̆ sromotɤ̆ лobind, плеsneskɤ̆. «Κροτεῖν τὼ χεῖρε». Ksn: a плеsni din палме. (шi ел:) «Ὁρῶντες δὲ οἱ μὲν ἐκρότουν, οἱ δὲ ἐβόων». Ksn: «Ἀναστὰς κρότησον αὐτὸν· ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι». Apt: bate л. 2) (napt:) sɤnɤ̆ din kitapъ, шi чл:; кл ъnџъїeskɤ̆ (ка bapza kɤ чїokɤл); (de ɤnde fir:) bopбeskɤ̆ kɤ emfasɤ̆, saɤ̆ гласɤ̆ mape. «Κἂν πιθανωτέρους λόγους τούτων κροτήσῃς». Esx: diaлr: 3) batɤ̆ nînza kɤ snata. «Σινδὼν λίαν κεκροτημένη». Stp: npea бъtɤtɤ̆; batɤ̆ kɤ чїokaпɤл; (npin întind:) съbîpшeskɤ̆, nɤїɤ̆ în лɤkpape. «Κεκρότηται κρηπίς». Pind: «Εὐθὺς τὸ πρᾶγμα κροτείσθω». Enгр: (шi fir:) «Ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες». Tkp: npea biкленї. 4) (fъpъ kazɤ̆) fakɤ̆ sɤnetɤ̆, sromotɤ̆ ka клопоtɤл, шi чл: [κρότος]. [de ɤnde

Κρότημα (τὸ), = Κρότος, плеsnipe din палме, шi чл: 2) (fir:) omɤ̆ posɤ̆, fpekatɤ̆, eksnepiinџatɤ̆. (bezї шi παιπάλημα). [шi

Κρότησις, εως (ἡ), sromotape npin лobipe, плеsnipe din палме, шi чл: [шi

Κροτησμὸς, (ὁ), noet: în лokɤ̆ de κρότησις. [шi

Κροτητὸς, ή, όν, бъtɤtɤ̆, лobitɤ̆ kɤ sromotɤ̆; (despre пъmîntɤ̆, saɤ̆ пажеште) кълkatɤ̆; (despre џесътɤpъ) бъtɤtɤ̆; (despre instpɤminte mɤsik:) sɤnъtoape npin isбipe; (noet:) tponkъnitopɤ̆. «Ἅρματα κροτητά» Sof: || (sɤбst: îm:). «Κροτητά». ponжъїtoape (ɤskate în koaчepea лор) пpъzitɤpї, шi чл:

Κροτοθόρυβος (ὁ), sromotoasъ плеsnipe din палме. [κρότος, θόρυβος].

Κρότος (ὁ), [κρούω] sɤnetɤ̆ din лobitɤpъ; (fir:) sromotɤ̆ din bopбe sɤї; бъtaїe în палме, аплаɤdъ. [de ɤnde

Κρότων, ωνος (ὁ), ɤnɤ̆ felɤ̆ de insektъ, saɤ̆ rînranie, =Κυνοραϊστής, în fopmъ de пъdɤke, че se faче ла ɤpekiле bitелор, dap maї kɤ seamъ a ле kîїnilор. 2) плаnta шi съmînџa piџinɤлɤї, (Fpanџ:) ricin, saɤ̆ palma christi, (Eџint:) κίκι. «Κρότωνος ὑγιέστερος». Пpob: kɤ desъbîpшipe sɤnъtosɤ̆. 3) ɤnɤ̆ felɤ̆ de doktopie (maџiɤnɤ̆) din ɤntɤ̆ de piџinɤ̆ шi miepe. [шi

Κροτώνη (ἡ),=Γόγγρος (2).

Κροτωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea kɤ insekta κρότων, saɤ̆ din soїɤл eї. [κρότων, εἶδος].

Κροῦμα (τὸ), лobitɤpъ, saɤ̆ sɤnetɤл din-tp'însa; sɤnetɤ̆, saɤ̆ kînɤ̆ de isбipe de ɤnɤ̆ mɤsik: instp:; (ɤne-opї) apie, kîntikɤ̆. (bezї шi κροῦσις). [κρούω]. [de ɤnde

Κρουματικὸς, ή, όν, чел че ape de oбїektɤ̆ (saɤ̆ pелаџie kɤ) sɤnetеле mɤsiчеї. «Μουσική—». Лks: a înkopdatелор instpɤminte, (Fpanџ:) *la musique instrumentale* «Λέξις—». Плв: fъpъ niчї ɤnɤ̆ înџелеsɤ̆. [шi

Κρουμάτιον (τὸ), dim: ал лɤї κροῦμα, kîntiчелɤ̆.

Κρουματογραφία (ἡ), tpaktaџie despre mɤsikaле sɤnete. [κροῦμα, γραφή].

Κρουματοποιὸς (ὁ), (kom:) kîntъtopɤ̆ kɤ instpɤminte; (npinч:) komnɤsitopɤ̆ de kîntiче, (Fpanџ:) *compositeur de musique.* [κροῦμα, ποιός].

Κρουναῖος, α, ον,=Κρηναῖος, isbopîtopɤ̆ din fîntînъ. [шi

Κρουνεῖον (τὸ), ɤnɤ̆ felɤ̆ de пахаpɤ̆ ka o fîntînъ. [шi

Κρουνηδὸν, adb: ka din fîntînъ. [шi

Κρουνία (ἡ),=Κρουνεῖον. [шi

Κρουνίζω, biit: -ίσω, bъpsɤ̆, isbopъskɤ̆ ka din fîntînъ. [κρουνός].

Κρουνίσκος (ὁ), dim: ал гъї κρουνός, жгебълеці, цевішоаръ.

Κρούνισμα (τό), [κρουνίζω] шіпотъ кърrind, isворînd din, saŭ ка din fîntînъ. 2) în локъ de κρουνός. [κρουνίζω]. [de ъnde

Κρουνισμάτιον (τὸ),=Κρουνίσκος.

Κρουνίτης, ου (ὁ), шi Κρουνῖτις, ιδος (ἡ), =Κρουναῖος. «Νύμφαι κρουνίτιδες». Лкs: (алт:) κρηναῖαι. [din

Κρουνὸς (ὁ), [κρήνη] isворъ de апъ; (în цен:) fîntînъ, шіпотъ. 2) цеавъ, saŭ жгеавъ de кърs апъ.

Κουνοχυτρολήραιον (τὸ), ком: въpfitopъ, nepodъ. (везї ші κρονόληρος). [κρουνὸς, χύτρα, λῆρος].].

Κρούνωμα (τὸ),=Κρούνισμα.

Κρούπαλον, saŭ Κρούπανον (τὸ), ші

Κρούπεζα (ἡ), [κρούω, πέζα] înкълцъminte de лемнъ, (Франц:) *sabot*. (везї ші κρηπίς).

Κρουπέζιον (τὸ), dim: ал лъї κρούπεζα.

Κρουπεζοφόρος (ὁ ἡ), пъртътоpъ de κρούπεζα, (ad:) fлаътistъ de teaтpъ. [κρούπεζα, φέρω].

Κρουπεζοβάμων, ονος (ὁ),=Κρουπεζοφόρος. [κρούπεζα, βαίνω].

Κρουπεζόω -ῶ, віit: -ώσω, înкалцъ къ înкълцъminte de лемнъ. [везї κρούπεζα].

Κρουσιδημέω -ῶ, віit: -ήσω, атъцескъ попоръл (ком: дъпе κρουσιμετρέω). [κρούω, δῆμος].

Κρουσίθυρος (ὁ, ἡ), вътътоpъ ла ъшї,= Θυροκόπος. || (съвst·) ънъ felъ de вїерsъ, saŭ danцъ. [κρούω, θύρα].

Κρουσιλύρης, ου (ὁ), кîntътоpъ къ лipa. [κρούω, λύρα].

Κρουσιμετρέω -ῶ, віit: -ήσω, (дъпе zіч:) ловескъ ваніца тъсърînd, ка съ se верse семънътъра; saŭ isвескъ кътпенеле, ка съ ватъ таї шълт ла о napte; (în цен.) îншелъ (пpінч:) ла тъсъpътоape. (везі ші παρακρούομαι). [din

Κρουσιμέτρης, ου (ὁ, ші Κρουσίμετρος (ὁ, ἡ), isвitopъ de ваніцъ, saŭ de кътпепе, ка съ îншеле, съ тъсъpe лipsъ. [κρούω, μέτρον].

Κροῦσις, εως (ἡ), ловіре, isвipe, вътаїе; чеа пpin ловіре черкаре de ваsъ, de есте кръпатъ; (ретр:) atinцере, ъnde тревъїе, înволdіре, întinъріре; (партік:) съnape de тъsікалъ instpъmîntъ. «Τῶν ἰαμβείων τὰ μὲν λέγεσθαι παρὰ τὴν κροῦσιν, τὰ δὲ ᾄδεσθαι». Пал: тъsік: ъnеле se пропънцъ pap (*recitativa*), iap алтеле se кîntъ. «Κροῦσις ὑπό τὴν ᾠδὴν». Apst: кончертъ de вокалъ тъsікъ къ instpъmîntалъ (de ъnde) «Τῆς περί τὴν κροῦσίν τε καὶ λέξιν θεωρίας». Пл: [ші

Κροῦσμα (τὸ),=Κροῦμα. [κρούω]. [de ъnde

Κρουσματικὸς, ἡ, ον, =Κρουματικός.

Κρουσμὸς (ὁ), =Κροῦσις (Sхол: експлік: а лъї κροτησμός).

Κρουσολύρης, ου (ὁ), греш: în локъ de κρουσιλύρης.

Κρουστικὸς, ἡ, ὸν, къвепітъ, saŭ îndemînатікъ ла isвіре, saŭ ловіре; (пpінч: în ртр:) atinгътоpъ, ъnde тревъїе, пеmерітоpъ în атачеле sале; întinъріtopъ. (везї ші συνακτικός]. ші

Κρουστὸς, ἡ, ὸν, = Κροτητός. «Κρουστὰ γράμματα». Fot: челе непропънцате. [din

Κρούω, віit: -κρούσω, [imit:] ловind факъ съnetъ, sгомотъ, ватъ, тponкънескъ. «Κρούων τοῖς ποσὶ τὴν γῆν». Ар: «Κρούειν χεῖρας». Еър: =Χειροκροτεῖν. «Κρούσας τὴν θύραν». Ksn: (ші ел:) «Τῷ κρούσαντι ἀνοιγήσεται». Skp: «Τὸ κρεμβάλοις κρούειν κρεμβαλίζειν εἴρηκεν». At: «Κέραμον κρούειν». Лкs: а черка пpin съnape ваsъ. «Πέπλον κρούειν». Еър: (ръшін: експр:) = Στύεσθαι, (Лат:) tunicam tundere «Ἡ κνίσσα τὴν ῥῖνα κρούει». Лкs: isвеште. «Πρύμναν κρούω (ші тіж: маї овіч: κρούομαι)». Тъч: ші Плв: ='Ανακρούομαι, înчет тъ трагъ înаnoї. «Κρούεσθαι τὸ πτερόν». Елі: (de ъnde fir:) «Διπλὰ κρούειν». Лкs: а вate întp' амîndoъ пърціле.

Κρυβάζω, віit: -άσω, глs: în локъ de κρύπτω.

Κρύβδα, poet: ші Κρύβδην, adв: пе аскъпs de... (къ цен:) «Κρύβδα Διός». Ил: Σ. [κρύπτω].

Κρυβῆναι, пas: пех: 2: de inf: ал лъї κρύπτω.

Κρύβηλος (ὁ, ἡ), глs: în локъ de κρυπτός, аsкъпsъ. [ші

Κρυβησία (ἡ), глs: în локъ de κρύψις, înгропаре. [ші

Κρυβήτης, ου (ὁ), глs: înгропатъ; торtъ. [κρύπτω].

Κρυερὸς, ἀ, όν, (ші adв:) -ερῶς, fpigъposъ, peче; (пpin întind:) гроzавъ. [κρύος].

Κρυμαλέος, α, ον, поет: de тоїъ ръчітъ, înгїецатъ. [κρυμός].

Κρυμοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: înгїецатъ de fpigъ. [κρυμὸς, πήγνυμι].

Κρυμὸς (ὁ), [κρύος] таpe fpigъ, церъ; тремъръторъ de fpigъpї.

Κρυμοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: їъвітоpъ de fpigъ, de церъ. [κρυμὸς, χαίρω].

Κρυμώδης, εος (ὁ, ἡ), ɥeposȣ; (med:) insoɥitȣ кȣ fiopî de fpirȣ. [κρυμός].
Κρυόεις, εσσα, εν, noet: =Κρυερός. [din
Κρύος, εος -ους (τὸ), fpirȣ, ръчеалъ; fiopî, tpemȣpъisръ de fpirȣ. [de ȣnde
Κρυόω -ῶ, biit: -ώσω, ръчеsкȣ чева; (nas:) mъ ръчеsкȣ.
Κρυπτάδιος, η, ον, noet: în локȣ de κρύφιος, askȣnsȣ. || (fem: dat:) Κρυπταδίῃ, (ші în neȣt:) Κρυπτάδια, adв: = Κρύβδην, пе askȣns. [din
Κρυπτάζω, biit: -άσω, askȣnzȣ кȣ лȣаре a minte. [κρύπτω]. [de ȣnde
Κρύπτασκε, noet: în локȣ de ἐκρύπταζε, ἔκρυπτε.
Κρυπτεία(ἡ), denpindepea векілор Snaptiaɥî de a fȣpa ші a askȣnde,=(de Iskp: se nȣmeште) Κλοπεία.. [κρυπτεύω].
Κρυπτέον, nosit: ал лȣî κρύπτω.
Κρυπτεύω, biit: -εύσω, nîndeskȣ stînd askȣnsȣ. [din
Κρύπτη (ἡ), dpȣmȣ sȣtepanȣ; (apxitekt:) askȣnzъtoape. [ші
Κρυπτηρία (ἡ), ші Κρυπτήριον (τὸ), askȣnzъtoape; (npinч:) fem: ші neȣt: аллȣі
Κρυπτήριος, α saȣ ος, ον, notpibitȣ, saȣ îndemînatікȣ de askȣns întp' însȣл. [ші
Κρυπτία (ἡ), =Κρυπτεία. [ші
Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatікȣ ла askȣndepe (akt: saȣ nas:); (fir:) askȣnsȣ ла minte, npeîъкȣtȣ. [ші
Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, askȣnsȣ, saȣ de askȣns.[din
Κρύπτω, biit: κρύψω, askȣnzȣ, акопеpȣ; (fir:) ɥiȣ чева askȣnsȣ (sekpetȣ) de чinева. «Ὁ δέ μιν σακεϊ κρύπτασκεν». Iл: Θ. «Γῆ (ssȣ ὑπὸ γῆν) κρύπτειν». Es: и înгропа. «Μή τοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν». Esx: (ші ел:) «Κρύπτων Ἥρην». Om: Imn: (ші nas:) «Θάμνοισιν ἐκρύφθην». Ткр: «Ὑφ' εἵματος κρυφείς». Sof:
Κρυπτῶς, adв: пе askȣns. [κρυπτὸς].
Κρυσταίνω, [κρύος] biit: -ανῶ, noet: în локȣ de κρυσταλλόω.
Κρυσταλλίζω, biit: -ίσω, stiклeskȣ ка kpistaлȣл. [ші
Κρυστάλλινος, η ον, fъкȣtȣ de kpistaлȣ, saȣ stpъвъzosȣ какpistaлȣл.[κρύσταλλος].
Κρυσταλλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел ка kpistaлȣл. [κρύσταλλος, εἶδος].
Κρυσταλλόπηκτος (ὁ, ἡ), înкeratȣ, saȣ înгіeɥatȣ ка kpistaлȣл. [ші
Κρυσταλλοπὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet:=Κρυσταλλόπηκτος. [κρύσταλλος, πήγνυμι].
Κρύσταλλος(ὁ), [κρυσταίνω] kpistaлȣ, гіаɥъ; (fir: de aчі) клeштapȣ, stiклъ; (în ɥen:) nîatpъ stpъвъzoasъ; (noet:) amopɥeaлъ din snaîmъ (înкpemenipe).
Κρυσταλλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), tpansnapentȣ, saȣ stpъвъzosȣ ка kpistaлȣл, = Κρυσταλλοειδής. [κρύσταλλος, φαίνω].
Κρυσταλλόω, -ῶ, biit: -ώσω, npefакȣ npin înкerape în kpistaлȣ, kpistълezȣ.[ші
Κρυσταλλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κρυσταλλοειδής. [κρύσταλλος].
Κρύσταλος (ὁ), =Κρύσταλλος.
Κρύφα, adв: пе askȣns. [ші
Κρυφᾶ, Dop: adв: în локȣ de κρυφῇ, пе askȣns. [ші
Κρυφάδις, noet: adв: = Κρύφα. [ші
Κρυφαῖος, η, ον,=Κρύφιος, askȣnsȣ. [κρυφῇ neîntp:] [de ȣnde
Κρυφαίως, adв: =Κρυφίως.
Κρυφανδὸν, (în аналоɥ: кȣ ἀναφανδὸν) adв: = Κρύφα.
Κρυφεὶς, noet: în локȣ de κρυβείς, nas: nex: 2: de naptч: ал лȣі κρύπτω.
Κρυφῆ adв: =Κρύφα.
Κρυφηδὸν, adв: noet:=Κρυφανδόν.
Κρυφιαῖος, шіΚρυφιμαῖος, ші Κρύφιμος,=кȣ
Κρύφιος, α saȣ ος, ον, askȣnsȣ, taînікȣ, sekpetȣ. [κρύπτω]. [de ȣnde
Κρυφιότης (ἡ), askȣnsime, tъînічie. [ші
Κρυφίως, adв: пе askȣns, în taînъ, кȣ кіпȣ sekpetȣ.
Κρυφόνους (ὁ, ἡ), гpam: eksnл: a лȣî κρυψίνους. [κρυφὸς, νοῦς].
Κρύφος, εος -ους (τὸ), noet: în локȣ de κρύψις, saȣ κρυφιότης. 2) (npoz:)=Κρύπτη, askȣnzъtoape. [κρύπτω].
Κρυψίγονος (ὁ, ἡ), пе askȣns nъsкȣtȣ. [κρύψις, γόνος].
Κρυψίδομος (ὁ, ἡ), noet: чeл кȣ локȣіnɥъ askȣnsъ. [κρύψις, δόμος].
Κρυψίδρομος (ὁ, ἡ), noet: askȣnsȣ în dpȣmȣpiлe, saȣ къiлe saлe. [κρύψις, δρόμος].
Κρυψιμέτωπος (ὁ, ἡ), чeл кȣ askȣnsъ (акоnepitъ) fpȣnte. [κρύψις, μέτωπον].
Κρυψίνοος -ους (ὁ, ἡ), askȣnsȣ ла minte (saȣ rîndȣpiлe saлe). [κρύψις, νόος].
Κρύψις, εως (ἡ), askȣndepe; (fir:) nptfaчepe,=Προσποίησις. [κρύπτω].
Κρυψίχολος (ὁ, ἡ), noet: ɥiitopȣ de askȣnsȣ mînie,=(кȣ a лȣî Om:) «Μετόπισθεν ἔχων χόλον». Iл: [κρύψις, χόλος].
Κρύψορχις, εως (ὁ), (anatom:) чeл кȣ воaшeлe askȣnse înъȣntpȣ în tpȣnȣ (ка nъsъpiлe). [κρύψις, ὄρχις].
Κρυώδης, εος (ὁ,ἡ), =Κρυμώδης. [κρύος].
Κρυωτήριον (τὸ), Sxл: eksnлік: a лȣі ψυκτήρ. [κρυόω].

Κρώβυλος (ὁ), [κόρυμβος, κορύμβηλος] вnȣ̆ felȣ̆ de înnлetitȣpъ de пъpȣ̆ în кpeшteтȣл кaпȣлȣĭ, кa o fȣntъ. (fir:) «Κράνη κρωβύλον ἔχοντα κατὰ μέσον». Ksn: [de ȣnde

Κρωβυλώδης, εος (ὁ, ἡ), înnлetitȣ̆ în fopmъ de κρώβυλος (вezĭ ziч:).

Κρωγμὸς (ὁ), кpoкъnitȣpъ (глaсȣл кopвȣлȣĭ, saȣ̆ aл чoapeĭ). [din

Κρώζω, [imit: în afin: кȣ κράζω] biit: κρώξω, кpoнкъneskȣ̆ кa чĭoaкa saȣ̆ кpoнкaпȣл, шi чл:; (fir:) въpfeskȣ̆.

Κρωμακίσκος (ὁ), [γρομφὰς] пȣpчeлȣ̆.

Κρωμακόεις, εσσα, εν, noet:, шi

Κρωμακωτὸς, ἡ, ὸν, =Κλωμακόεις, pîposȣ̆, пĭetposȣ̆. [din

Κρώμαξ, ακος, гpъmadъ de пĭetpe; pîпъ; stînкъ.

Κρώπιον (τὸ), seчepiцъ, dim: aл лȣĭ...

Κρῶπος (ὁ), seчepъ; кoasъ; saȣ̆ seкȣpъ кȣ doъ tъiшȣpĭ.

Κρῶσσα (ἡ), = Κρόσση.

Κρώσσιον (τὸ), doniчoapъ; saȣ̆ ȣpчopȣшȣ̆. dim: aл лȣĭ...

Κρωσσὸς (ὁ), ȣpчopȣ̆; doniцъ, (de aчi Fpanц:) cruche; (naptik:) ȣpnъ de пъstpat чenȣшъ de mopţȣ̆.

Κτὰ, Eoл: noet: în лoкȣ̆ de ἔκτα, = ἔκτανε, 3 sinr: neps: de nex: aл xot:, шi

Κτάμεν, шi κτάμεναι, noet: în лoкȣ̆ de κτεῖναι, nex: de inf:, шi

Κτάμενος, η, ον, noet: miж: (în лoкȣ̆ de nas:) nex: aл 2: de naptч:, шi

Κτὰν, noet: în лoкȣ̆ de ἔκταν = ἔκτανον, a 3: îm: neps: de nex: aл xot: шi

Κτανέοντες, Ion: în лoкȣ̆ de κτανοῦντες, îm: nom: de biit: aл naptч:, шi

Κτάνθεν, Eoл: noet: în лoкȣ̆ de ἐκτάνθησαν, a 3: îm: neps: de nas: nex: 1: aл лȣĭ κτείνω.

Κτάομαι -ῶμαι, [τάω] biit: -κτήσομαι, dobîndeskȣ̆; (кȣ dat: nepin: indip:) пpoкȣpȣ̆, înлesneskȣ̆ кȣiвa чeвa. «Παρ' οὗ ἐγὼ τὸν πλοῦτον τοῦτον ἐκτησάμην». Ksn: «'Επιορκήσας πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκτήσατο». Ksn: «Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐπιστήμην κτήσῃ αὐτῷ». Ksn: «'Εμοὶ δὲ κτήσατο κεῖνος». Od: Υ. (шi кȣ dat: opr:) «Χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην». Tкp: (шi nas:) «Οὐ δίκαιον, ἃ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτήθη, τῇ περιουσίᾳ ἀπολέσαι». Tч: || (tpe: de кȣ: κέκτημαι, шi noet: ἔκτημαι, шi neste-sъв: ἐκεκτήμην, se ĭaȣ̆ în лoкȣ̆ de npez: шi npeл:) amȣ̆, stъпîneskȣ̆ чeвa. «Οὐδ' ὅσα φασὶν Ἴλιον ἐκτῆσθαι». Iл: I. «Καὶ ἐχθροὺς κέκτηνταί τινες». Ksn: (de ȣnde naptiч:) «Ὁ κεκτημένος «Ἡ κεκτημένη (sȣвst:) în лoкȣ̆ de ὁ δεσπότης, ἡ δέσποινα, stъпînȣл, stъпîna. «Τὸν δεσπότην τὸν ἄνδρα τῆς ἐμῆς κεκτημένης». Apstf:

Κτὰς, ᾶσα, άν, noet: în лoкȣ̆ de κτείνας, nex: de naptч:, шi

Κτάσθαι, noet: (miж: în лoкȣ̆ de nas:) nex: 2: de inf: aл лȣĭ κτείνω.

Κτᾶσθαι, npez: de inf: aл лȣĭ κτάομαι.

Κτάτο, noet: în лoкȣ̆ de ἔκτατο, 3: sinr: neps: de miж: (în лoкȣ̆ de nas:) nex: 2: aл лȣĭ κτείνω.

Κτᾶτο, noet: în лoкȣ̆ de ἐκτᾶτο, 3: sinr: neps: de npeл: aл лȣĭ κτάομαι.

Κτεανισμὸς (ὁ), гpeш: în лoкȣ̆ de κτεατισμὸς. [din

Κτέανον (τὸ), noet: [κτέομαι] în лoкȣ̆ de κτῆμα, шi κτῆνος.

Κτέαρ, ατος (τὸ), noet: =Κτέανον (întpeв: npiнч: nȣmaĭ dat: îm: κτεάτεσσι).

Κτεάτειρα (ἡ), noet: пpoпpietapъ. «Νὺξ μεγάλων κόσμων κτεάτειρα». Esxл: пpoпpietapъ de nodoaвa steлeлop.

Κτεάτεσσι, noet: dat îm: aл лȣĭ κτέαρ.

Κτεατίζω, biit: -ίσω, noet: [κτέαρ] = Κτάομαι, dobîndeskȣ̆. [de ȣnde

Κτεατισμὸς (ὁ), noet: = Κτῆσις, dobîndipe, kîшtirape. [шi

Κτεατιστὸς, ἡ, ὸν, dobînditȣ̆, kîшtiratȣ̆.

Κτείνω, [θείνω] biit: κτενῶ, (nex: 2: ἔκτανον, tpe: de кȣ: ἔκτονα, nas: ἔκταμαι, шi nex: ἐκτάθην, шi ἐκτάνθην) omopȣ̆, ȣчidȣ̆.

Κτείς, [κέω, κεάζω] κτενὸς (ὁ), (de aчi) пĭentene; (шi fir:) op чe seamъnъ кȣ aчesta. (de ȣnde 2) гpaпa плȣгapiлop. 3) snata pъsвoĭȣлȣĭ de цesȣt. 4) (îm:) dinцiĭ de dinainte. 5) desпъpцitȣpa deцeteлop. 6)='Εφήβαιον. 7) naptea kitapeĭ, ȣnde se лeaгъ кoapdeлe. 8) ȣnȣ̆ felȣ̆ de skoĭкъ de mape. [de ȣnde

Κτενίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ κτένιον. [шi

Κτενίζω, biit: -ίσω, пĭentъnȣ̆; (fir:) пĭeпtъnȣ̆, ad: maĭ îndpentezȣ̆, maĭ dikisezȣ̆ чeвa. [шi

Κτένιον (τὸ), dim: aл лȣĭ κτείς, пĭenteпaшȣ̆.

Κτενισμὸς (ὁ), пientъnape. [шi

Κτενιστής, οῦ (ὁ), пĭentъnъtopȣ̆. [κτενίζω].

Κτενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв.) -ειδῶς, чeл în fopmъ de пĭentene. [κτείς, εἶδος].

Κτενοποιὸς (ὁ), пientenapȣ̆. [κτείς, ποιός].

Κτενοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ̆ de пĭeпteni. [κτεὶς, πώλης].

Κτενώδης, εος (ὁ, ἡ), = Κτενοειδής. [шi

Κτενωτὸς, ἡ, ὸν, пĭentъnatȣ̆; dъpъчitȣ̆.

2) џesъtъ. 3) fъкъlъ ка пïentenеле, dinџosъ. [κτεὶς, κτενός].

Κτέομαι, Ion: în локъ de κτάομαι. [de ъnde

Κτέρας, ατος (τὸ), noet:=Κτέαρ, авере, пропрietate; dapъ. [de ъnde

Κτέρεα (τὰ), noet: челе adъse ла înгропъчïъne în чinstea moptълъï; (în џen:) îmmopmîntape. [de ъnde

Κτερεΐζω, biit: -ΐξω, шi Κτερίζω, biit: -ίσω, noet: îmmopmîntezъ къ къвenita чinste. [de ъnde

Κτέρισμα (τὸ), чееа че se adъче ла îmmopmîntape în чinstea moptълъï. (vezï κτέρεα). [шi

Κτεριστής, οῦ (ὁ), îmmopmîntъtopъ.

Κτέωμεν Ion: în локъ de κτῶμεν, noet: =Κτείνωμεν, nex: 2: de ъbп: ак лъï κτείνω.

Κτηδών, [κτεὶς] όνος (ἡ), (пpinч: ла îm:) пïentenoasa џесътъръ а вiнелор лемпъ-лъï шi mapтъpeï. 2) (dъпе Esixie) = Τρίαινα.

Κτῆμα (τὸ), пропрietate; (îm:) авере (vezï шi χρῆμα). [κτάομαι]. [de ъnde

Κτηματίας, ου (ὁ), шi Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, авътъ, пропрietapъ de аверï. [шi

Κτημάτιον (τὸ), dim: ал лъï κτῆμα. [шi

Κτηματίτης, ου (ὁ), = Κτηματίας, шi Κτηματικός.

Κτηνηδὸν, adв: ка doвitoачеле. [κτῆνος].

Κτηνιατρὸς, (ὁ), doktopъ de bite, betepinapъ. [κτῆνος, ἰατρός].

Κτηνίτης, ου (ὁ), къвentтъ ла bite, înсъшitъ doвitoкълъï. [κτῆνος].

Κτηνοβάτης, ου (ὁ), чел че se înпреъпъ тръпеште къ bitъ. [κτῆνος, βαίνω].

Κτηνόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ doвitoчeskъ. [κτῆνος].

Κτηνοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ) къвenitъ, potpiвitъ, înсъшitъ biteï. [κτῆνος, πρέπει].

Κτῆνος, [κτάομαι] εος -ους (τὸ), bitъ (къpъtope, saъ de tъïat, воъ, oae, шi чл:); (în џen:) animaлъ domestiкъ. «Τὸν νομέα χρὴ εὐδαίμονα τὰ κτήνη ποιοῦντα χρῆσθαι αὐτοῖς». Ksn:

Κτηνοστάσιον (τὸ), stavлъ de bite. [κτῆνος, στάσις].

Κτηνοτροφεῖον (τὸ), локаль de xpъnit bite,=Κτηνοστάσιον. [шi

Κτηνοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, xpъneskъ (џiъ пе храпъ) bite.

Κτηνοτρονφία (ἡ) xpъnipe de bite. [din

Κτηνοτρόφος (ὁ, ἡ), xpъnitopъ, saъ înpъштъtopъ de bite. [κτῆνος, τροφή].

Κτηνώδης, εος (ὁ, ἡ), doвitoкosъ, пеpodъ, saъ ръъ-пъръвitъ ка ъпъ doвitoкъ, (Франц:) *brutal*. [κτῆνος]. [de ъnde

Κτηνωδία (ἡ), калitatea doвitoкosълъï, doвitoчie, (Франц:) *brutalité*. [шi

Κτηνωδῶς, adв: doвitoчеште.

Κτησείδιον (τό),=Κτησίδιον.

Κτητίβιος (ὁ, ἡ), [κτῆσις, βίος] авътъ întp' але вieџеï.

Κτησίδιον (τὸ), dim: ал лъï κτῆσις, пъџinъ авере.

Κτήσιος, α saъ ος, ον, atinгътopъ de авере, релатiвъ къ пропрietate, domestiкъ. «Κτήσιον βοτὸν», Sof: bitъ пропрietapeaskъ, de але касеï; (desпpe zeï)=Ἐφέστιος, saъ Πλουτοδότης. «Ζεύς—».At: (алт:) ἑρκεῖος.(шi npin întind:) «Βωμὸς—». Esxл: konsfinџitъ лъï «Ἑρμῆς —». Лкs:=Κερδῷος. «Κύπρις—». Епгр: înвогъџitoape de amopeze. [κτῆσις].

Κτήσιππος (ὁ, ἡ), пропрietapъ de каï. [κτῆσις, ἵππος].

Κτῆσις, εως (ἡ), doвîndipe, кîштiгаpe; stъпînipe de пропрietate; (ъпе -орï)=Κτῆμα. [шi

Κτητέον, nosit: ал лъï κτάομαι. [шi

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, îndemînatiкъ, saъ kontpiвъitopъ ла doвîndipe, saъ кîштiгаpe. 2) (грам:) nosesiвъ, însemnъtiвъ de nosesie (авере) а къiва.[шi

Κτητὸς, ἡ, ὸν, doвînditъ, saъ de кîштiгаt ка о nosesie; (de ъnde || съвst:) «Κτητή». Es: роавъ кътпъратъ. [шi

Κτήτωρ, ορος (ὁ), noet: [κτάομαι] stъпînitopъ de авере, пропрietapъ.

Κτίδεος, η, ον, noet: în локъ de ἰκτίδεος. (de ъnde || съвst:) «Κτιδέη». Iл: K. în локъ de ἰκτιδέη (se înџ: δειρὰ), пïеле de невъstъiкъ.

Κτίζω, biit: -ίσω, (пas: tpe: de къ: ἔκτισμαι) zideskъ; попълеzъ; кълtiвъ; ашеzъ, staвiлеzъ; (Skp:) креezъ; (noet: în џen:) fакъ, съвîршеskъ. «Καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χείρ γυναικεία κτίσαι». Sof: «Πολλὰς Περσίδων ἔκτισαν ἀνάνδρους». Esxл: [κτάομαι].

Κτιλεύω, biit: -εύσω, înвлînzeskъ. [din

Κτίλος, [κτίζω] η, ον, noet: înвлînzitъ, domestiкъ (vezï шi κτήσιος), (în џen:) влажinъ, влîndъ. (de ъnde) «Ὤεα κτίλα». Νίκ: оъъ клочite de клошкъ. || (съвst:) în локъ de κριὸς, џапъ (пpinч: чел че mepџе înaintea оiлор). [de ъnde

Κτιλόω, -ῶ, (miж:) Κτιλόομαι -οῦμαι, biit: -ώσω -ομαι, înвлînzeskъ (famiлiezъ кътpe sinemï) пе чinева.

Κτίμενος, η, ον, noet: în локъ de ἐκτι-

σμένος, пас: tpe: de кв: ал партч: лвї κτίζω (întpeв: пвтаї în комп:).

Κτίννυμι, saš Κτιννύω,=Κτείνω (întpeв: пвтаї în комп:)

Κτίσις, εως (ἡ), zidipe, клъdipe; попвларе; întemeïepe; квлtiваре; (поеt:) съвîршіре. «Κατ' ἔργου κτίσιν». Sof: (прin întind:)=Κτίσμα, ші Κόσμος. «'Ελάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα». Skp: ші «῞Οπερ ὁ ἥλιος ἐν τῇ κτίσει, τοῦτο ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ σώματι». Bas: 2) ашеzаре, întокміре. «Ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει». Skp:

Κτίσμα (τὸ), клъditвpъ, ziditвpъ, edifiчій; ашеzъmîntš; креаtвpъ (Skp:). [κτίζω].

Κτισματολατρεία (ἡ), înкinape ла (adopape de) креаtвpъ. [ші

Κτισματολατρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ înкinš ла zidipe. [din

Κτισματολάτρης, ου (ὁ), (Бisep:) înкinъtopš креаtвpeї în локвл креаtopвлвї. [κτίσμα, λάτρης].

Κτιστήρ, поеt: în локšde...

Κτίστης, ου (ὁ), клъditopš, întemeïetopš de чева; (Skp:) креаtopš, ziditopš. [ші

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, ziditš, клъditš; konstpвitš; креаtš. [ші

Κτιστὺς, ύος (ἡ), Ion: поеt: în локš de κτίσις. [ші

Κτίστωρ, ші Κτίτωρ, ορος, ші Κτίτης, ου (ὁ), поеt: în локš de κτίστης, fondatopš, întemeïetopš. «Ζήνων ὁ τῆς στοᾶς—». At: [κτίζω].

Κτόνος (ὁ), [κτείνω] вчіdepe.

Κτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, (пеx: 2: ἔκτυπον) лobind факš sromotš, tpoнкъпескš; вîжіš, твпš, факš ввеtš, pesвпš, saš факš a pesвпа чева. «῎Απασα στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν». Евр: (ші пас:) «'Αμφὶ δέ σοι κτυπεῖται ἠχώ». Apstf: (ші прin întind:) «Κτυπεῖν φόβον». Es: твпîнd a înсвфла спаїмъ. [κτύπος]. [de вnde

Κτύπημα (τὸ), sromotš, tpoнкъпіtš din лobitвpъ, = кв...

Κτύπος (ὁ), [imit: în afin: кв τύπτω] sromotš din лobitвpъ, Dop: γδοῦπος.

Κυάθειον (τὸ),=Κυάθιον.

Κυαθίζω, biit: -ίσω, skoцš апъ ші чл:, saš веаš кв пахарš, saš капъ. (bezї ші κωθωνίζομαι). [ші

Κυάθιον (τὸ), ші Κυαθὶς (ἡ), mi Κυαθίσκος (ὁ), dim: але лвї...

Κύαθος (ὁ), [κύω, κύτος] впš felš de пахарš, teasš, saš капъ (bezї ші κώθων); (слвжїа ші ка) bentвzъ «Κύαθον αἰτήσεις». Apstf: din бъtaїe o съ чepї bentвze. 2) впš felš de mъsвpъ (înкъпъtoape de 2 конхе, saš 4 mistpe, bezї κόγχη, ші μύστρον). [de вnde

Κυαθότης (ἡ), ком: fiinцa лвї κύαθος. [ші

Κυαθώδης, εος (ὁ, ἡ), fopmatš ка κύαθος (bezї ziч:).

Κυάμειος (ὁ), o nïatpъ în fopma бобвлвї. [κύαμος].

Κυαμευτὴς, οῦ (ὁ), botъtopš прin бобš. [ші

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, xotъpîtš (алеsš) прin botape de бобš. [din

Κυαμεύω, biit: -εύσω, алегš пе чinева, saš xotъpъскš чева прin botape de бобš. [ші

Κυαμιαῖος, α, ον, deonotpiвъ ла mъpime кв бобвл. [ші

Κυαμίζω, biit: -ίσω, [κύαμος, 4] (despre fete) sîntš ажвnsъ în вîpstъ de mъpitat. 2) =Κυαμεύω.

Κυάμινος, η, ον, фъквtš din бобš. [ші

Κυάμιον (τὸ), dim: ал лвї κύαμος, бобвшорš.

Κυαμιστὸς, ἡ, ὸν,=Κυαμευτὸς. [κυαμίζω].

Κυαμοβόλος (ὁ, ἡ),=Κυαμευτής. [κύαμος, βάλλω].

Κύαμος (ὁ), впš felš de легвмъ, бобš. 2) (прin întind:) botš. «Οἱ ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταί». Твч: (алt:) κυαμευτοί. 3) (fir:) вошš (de вnde denъptapea Пitaгорічілор de ла бобš). 4) лаптеле чел dîntîї, че se înпїetpeшte пе ла sîpкврїле fetелор în вîpstъ. 5) o гpestate de квmпепе (прінч:) în doktopiї.

Κυαμοτρὼξ, ῶγος (ὁ), mînкъtopš de (saš хръпіtš кв) бобš; (прніч: fir:) вînzъtopš de botвpiле sале. [κύαμος, τρώγω].

Κυαμοφαγία (ἡ), mînкаре de бобš. [κύαμος, φάγω].

Κυαμὼν, ῶνος (ὁ), локš съditš кв (tapла de) бобš. [κύαμος].

Κυαναιγὶς, ἴδος (ἡ), поеt: înapmatъ кв вînъtъ (грозавъ) ецidъ. [κυανὸς, αἰγίς].

Κυανάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), поеt: пвpтъtoape de вînъtъ квпвпъ, saš diademъ. (enit; ал insвлеї Delosš). [κυανὸς, ἄμπυξ].

Κυανάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв вînъtъ чipкonfepinцъ (potoколš). «Οὐρανὸς —». Sin: [κυανὸς, ἄντυξ].

Κυαναυγέτις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лвї

Κυαναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв stiклoaсъ вînъtъ, saš пеагръ колоаре. [κυανὸς, αὐγή].

Κυαναύλαξ, ακος (ὁ,ἡ), поеt: чел кв вi-

nete (negre) врasde de пъmîntš. [κυανὸς, αὖλαξ].

Κυάνειος, α, ον, поet: în локš de κυάνεος.

Κυανέμβολος (ὁ, ἡ), поet: (ναῦς) корабie кš вînътš (negrš, ad: de fierš) emболš (šnš felš de mašinъ). [κυανὸς, ἔμβολον].

Κυάνεος, α ші η, ον, вînътš, алвastrš înкisš; (maĭ des) negrš, saš negrîчosš; (прin întind:) întšneкosš; (прin šрm:) грозавš. «Κῆρες κυάνεαι». Es: || (партік:) «Κυάνεαι». (se înц: πέτραι) negrеле stînчї din прежšрšл гšреї Пontšлšї Eвksinš (Мърії negre). [ші

Κυανέω -ῶ, віit: -ήσω, поet: în локš de κυανίζω. [ші

Κυανήτης, ου (ὁ), поet: вînътš (negrîчosš) ла фацъ. [ші

Κυανίζω, віit: -ίσω, ваtš în вînътš, алвastrš înкisš, sîntš кamnegrîчosš. [ші

Κυανῖτις, ιδος (ἡ), поet: fem:=Κυανοειδής. [κυανός].

Κυανοβενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кš fšndšл negrš, ad: преа adînкš. [κυανὸς, βένθος[.

Κυανοβλέφαρος (ὁ, ἡ), поet: чел кš плеопеле (ad: окії) negre. [κυανὸς, βλέφαρον].

Κυανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Κυάνεος. [κυανὸς, εἶδος].

Κυανόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), поet: чел кš пърšл negrš. [κυανὸς, θρίξ].

Κυανοχευθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet:=Κυανοβενθὴς. [κυανὸς, κεῦθος].

Κυανοκρήδεμνος (ὁ, ἡ), поet: пšrtътоpš de neагръ легътšръ de капš. [κυανὸς, κρήδεμνον].

Κυανόπεζα, ης (ἡ), чел кš negre пічоаре. «Τράπεζα—». Iл: Λ: [κυανὸς, πέζα].

Κυανόπεπλος (ὁ, ἡ), поet: пšrtътоpš de вînътš ветmîntš, saš воалš. [κυανὸς, πέπλος].

Κυανοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кš negre косице, saš пърš. [κυανὸς, πλόκαμος].

Κυανοπρώρειος, ші Κυανόπρωρος (ὁ, ἡ), поet: (ναῦς, корабie) кš вînътъ saš neагръ пръъ (vezi ші κυανέμβολος). [κυανὸς, πρώρα].

Κυανόπτερος (ὁ, ἡ), чел кš вinete saš negre арiпї [κυανὸς, πτερὸν]. «Τέττιξ—»Es:

Κύανὸς (ὁ), šnš felš de (fosilъ, ші арtifiчiaтъ) metaлікъ maтepie. 2) (прin întind:) въпseaоа чівітъ, saš вînътъ, че se faче dintр' însa. 3) о піatръ преціоасъ de ачеastъ колоаре; (šne-орї) алвastrš iasпisš. «Περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο». Od: H. 4) šnš felš de fлоаре алвastrъ (каре maї обіч: pesape п' întpe semъпътšрї), (Франц:) *bluet*, пcrinъ. 5) šnš felš de mїeрлъ.

Κύανὸς, ος saš ἡ, ον saš ὸν,=Κυάνεος.

Κυανόστολος (ὁ, ἡ), поet: înвръкаtš în вînътš, saš negrš. [κυανὸς, στολή].

Κυανοῦν (τὸ), în контрак: în локš de κυάνεον.

Κυανόφρυς, υος (ὁ,ἡ), поet: чел кš sпрînчене negre. [κυανὸς, ὀφρύς].

Κυανοχαίτης, ου (ὁ), чел кš neагръ (лšчioaсъ) коamъ. [κυανὸς, χαίτη].

Κυανοχετὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кš negrš (adînкš) канаlš. [κυανὸς, ὀχετὸς].

Κυανόχροος -ους, ші Κυανόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: negrš ла фацъ, negrîчosš. [κυανὸς, χρόα].

Κυανώπης, ου (ὁ), ші Κυανῶπις, ιδος (ἡ), поet: [κυανὸς, ὤψ] чел кš окї negrї, saš negrîчosš «Ναῦς—». Esxл:

Κυανωπὸς, ἡ saš ὸς, ὸν, поet: Κυανώπης, negrîчosš·

Κυάνωσις, εως (ἡ), колоаре вînътъ, чівітъ, saš negrîчоаsъ. [κυανὸς].

Κυανώτερος, α, ον, компар: ал лšї κυανὸς =κυάνεος.

Κύαρ, [κύω, κύτος] ατος (τὸ), (în цеп:) къвъпъtate (vezї ші κῶος); (партік:) гаšра šрекії; šрекіле акšлšї; къвъпътšра пръшtii.

Κύβδα, [κύπτω] adв: плекаt, кš капšл în жos.

Κύβεθρον (τὸ), =Κυψέλη. [κύβη].

Κυβεία (ἡ), жокš de кšве, (în цеп:) de порокš; (fir:) перікоlаре. [κυβεύω].

Κυβείας, ου (ὁ), поet: în локš de κυβίας.

Κυβεῖον (τὸ), =Κυβευτήριον.

Κυβέλειον (τὸ), temплšл Чівелеї. [Κυβέλη].

Κυβερνάω -ῶ, віit: -ήσω, [κύβερνος] îndpentezš, кîрmъчеsкš (корабie кš timoпšл); (în цеп:) кîрmšїеsкš, saš (de ачї) гšвернezš, (прin Лat:) guberno, ші ківерпiseskš. [de šnde

Κυβερνήσια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) о sервътоаре în Atena în чinstea кîрmачілор лšї Teseš. [ші

Κρβέρνησις, εως (ἡ), кîрmъчіpe de корабie; (în цеп: ші fir:) гšверпаре, кîрmšіре [ші

Κυβερνήτειρα (ἡ), поet: fem: ал лšї...

Κυβερνητὴρ (ὁ), поet: în локš de κυβερνήτης. [de šnde

Κυβερνητήριος (ὁ, ἡ), = Κυβερνητικός.

Κυβερνήτης, ου (ὁ), кîрmачїš de корабie;

(în ųen; mi fir:) kîpmsitopš, (de aчi) гsвepnъtopš. [κυβερνάω]. [de snde

Κυβερνητικὸς, ὴ, ὸν, ksвenitš ла kîpmaчĭš; saš îndemînatikš ла kîpmъчie de kopaвie; (în ųen: шi fir:) denpinsš ла гsвepnape. «Κυβερνητικὴ» (se înų: τέχνη) meшteшsгs de a kîpmъчi kopaвie, saš a гsвepna. «Γράμμα κυβερνητικὸν». Лks: kape tpakteazъ aчeasta.

Κυβερνισμὸς (ὁ), Skp: în лokš de κυβέρνησις. [neîntp: κυβερνίζω].

Κύβερνος (ὁ), =Κυβερνήτης.

Κύβετρον (τὸ), =Κύβεθρον.

Κυβευτὴρ (ὁ), noet: în лokš de κυβευτής. [de snde

Κυβευτήριον (τὸ), лoksл, snde se adsnъ, шi жoakъ ksвeлe шi чл:, (Fpanų:) lieu de jeu. [шi

Κυβευτήριος (ὁ, ἡ), =Κυβευτικός.

Κυβευτὴς, οῦ (ὁ), жsкъtopš de ksвe, шi (în ųen:) de op чe жokš de nopokš. [κυβεύω]. [de snde

Κυβευτικὸς, ὴ, ὸν, atinгъtopš de жoksл, saš жsкъtopsл de ksвe; anлekatš, saš îndemînatikš ла жoksл de ksвe шi чл:; (fir:) ĭsвitopš de npimeждiĭ.

Κυβεύω, вiit: -εύσω, жokš ksвeлe, шi (în ųen:) op чe жokš de nopokš; (fir:) mъ вaгš în npimnждie. [κύβος].

Κύβη (ἡ), [κύω, κύτος] kansл, saš kъвъnъtspa kansлsĭ. (ziч: npimit: de msлte depiв:. вezĭ шi κύπη).

Κυβήθη (ἡ), noet: =Κυβέλη, Чiвeлa.

Κύβηθος (ὁ), npeotš aл (saš întsѕiastš ka npeoųiĭ) Чiвeлeĭ; (în ųen:) ssnepstiųiosš, fanatikš.

Κυβηλίζω, вiit: -ίσω, noet: лoвeskš ks sekspa. [din

Κύβηλις, ιος (ἡ), noet: sekspъ, tonopš. 2) ksųitš de вskъtъpie.

Κυβηλίς, ίδος (ἡ), a Чiвeлeĭ. [Κυβέλη]. [de snde

Κυβηλιστὴς, οῦ (ὁ), npeotš aл (чepшъtopš ne seama) Чiвeлeĭ; (în ųen:) шapлatanš. 2) [κυβηλίζω] лoвitopš ks tonopsл; fъkъtopš de pъš.

Κυβήριον (τὸ), гpeш: în лokš de κυρήβιον.

Κυβησίνδα, adв: (snš feлš de жokš) = Ἐγκοτύλη (noate însъ гpeш: în лokš de κυβιστίνδα). [din

Κύβησις, [κύω, κύβω] εως (ἡ), = Κίβυσις, tpaĭstъ, sъksлeųš.

Κυβίας, [κύβιον] ου (ὁ), snš feлš de лakepdъ (neшte de mape),=Τεμαχίτης.

Κυβίζω, вiit: -ίσω, fopmezš чeвa în fiгspъ de ksвš; (apitm:) sokoteskš ksвiчeшte. 2) (în Sin:) гpeш: în лokš de ἐγκυβιστάω. «Αἱ πονηραὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν (skpie ἐνεκυβίστησαν)». [шi

Κυβικὸς, ὴ, ὸν, ksвikš; (apitm:) fopmъtopš de ksвš. [κύβος]. [de snde

Κυβικῶς, adв: în feлš, saš fiгspъ de ksвš, ksвiчeшte; (apitm:) лsînd ksвsл snsĭ nsшъpš.

Κύβιον (τὸ), вskatъ nъtpatъ de вatokš sъpatš, saš лakepdъ. 2) = Κυβίας.

Κυβιοσάκτης, [κύβιον, σάττω] ου (ὁ), вatoчitopš, шi înkъpkъtopš (neгsųъtopš) de лakepdъ.

Κυβιστάω -ῶ, вiit: -ήσω, kazš, saš mъ daš afsnd (înnotînd) ks kansл în жos. [de snde

Κυβίστημα (τὸ), întopsъtspъ ks kansл în жos, dъtъtspъ neste kanš (tsmвa). [шi

Κυβίστησις, εως (ἡ), dape neste kanš, saš ks kansл în жos, faчepe de tsmвa. [шi

Κυβιστητὴρ (ὁ), чeл чe se dъ neste kanš, saš îndemînatikš ла aчeasta; dъnųъtopš, (Itaл:) sълtъtъpš; (sne-opĭ) kape se dъ afsnd în anъ. (de snde 2) snš feлš de neшte. [шi

Κυβιστίνδα, adв: «—παίζειν». Esst:=Κυβιστᾶν.

Κυβιτίζω, вiit: -ίσω, ='Ωλεκρανίζω, лoвeskš ks kotsл,(Fpanų:) coutoyer. [din

Κύβιτον (τὸ), [κύβη] koлųsл kotsлsĭ (mîĭneĭ), ='Ωλέκρανον, (Лat:) cubitus.

Κυβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de ksвš. [κύβος, εἶδος].

Κύβος (ὁ), [κύω, κύβη] (npinч:) kîpчeĭsл ossлsĭ spinъpiĭ шi шoлdspiлop. (de snde 2) (ųeometp:) ksвš, kopnš, saš fiгspъ ks шase лatspe. (de snde 3) (oвiч:) ksвš, saš zapsл de жokš; (шi naptik:) лatspa ks semnsл i, assл (вezĭ шi κῶος); (npin întind:) жoksл zapeлop, шi toate чeлe-л-aлte de nopokš; (npin spm: шi mopaлa чĭsmъ a timnsлsĭ nostps) жoksл de kъpųĭ. 4) apitm:) nsmъpsл ksвikš. «Ἡ ὀγδοὰς κύβος ἀπ' ἀρτίου πρῶτος». Пл:

Κύγχραμος (ὁ), snš feлš de nasъpe, (aл:) ὀρτυγομήτρα, kîpsteĭš (noate гpeш: în лokš κέγχραμος), (Fpanų:) *le roi*, saš *le guide des cailles*.

Κυδάζω, шi (nas:) Κυδάζομαι, вiit: -άσω, -όμαι, noet: [κύδος] defaĭmš, вopвeskš de pъš.

Κυδαίνω, вiit: -ανῶ, noet: sлъвeskš, чinsteskš, лasdš; mînгîĭš; înвeseлeskš; (pap) amъųeskš лinгsшind. [шi

Κυδάλιμος, η, ον, noet: slъвitš, famosš; (npin врт:) новілš; (npin întind:) џenepošš; (în џen:) mape. [ші
Κυδάνω, biit: -ανῶ, noet:=Κυδαίνω, чinsteskš, slъвeskš. 2) (nestp:)=Κυδιάω, mъ mîndpeskš. [κῦδος].
Κυδέστερος, α, ον, noet: în лoкš de κυδίων.
Κυδήεις, εσσα, εν, slъвitš, bestitš; mîndpš, înrîmfatš. [κῦδος].
Κυδηθῆναι, noet: nas: nex: de inf: ал лšї κυδαίνω,
Κυδιάνειρα (ἡ), noet: [κῦδος ἀνὴρ] slъвitoape de вървацї «Μάχη («Ἀγορά)—». Om: 2) famoasъ пentpš вървацїї sšї. «Σπάρτη —»: Enгp:
Κυδιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: mъ mîndpeskš; mъ вšкšpš. [ші
Κύδιμος (ὁ, ἡ), noet:=Κυδάλιμος. [κῦδος].
Κυδιόων, ωσα, ων, noet: în лoкš de κυδιῶν, naptч: лšї κυδιάω.
Κύδιστος, η, ον, sšnpл:, ші
Κυδίων, ονος (ὁ, ἡ), komnap: nepeг:: ал лšї κυδνὸς, noet: maї slъвitš; maї folositopš; (în џen:) maї вšnš. «Τί κύδιόν μοι ζῆν»; Eвp: че mъ folosešte a tpъi.
Κυδνὸς, ἡ, ὸν, noet:=Κύδιμος.
Κυδοιδοπάω -ῶ, [κυδοιμὸς, δόπος =δοῦπος] biit: -ήσω, kom: în лoкš de...
Κυδοιμέω -ῶ, biit: -ήσω, faкš sromotš, гълџie; (stpъm:) tšpвšpš, pestopnš. [din
Κυδοιμὸς (ὁ), вšetš, sromotš (npinч: de вътъліе); înкъїepape, pesвoїš; (fir:) amestекъtšpъ, tšpвšpape, nелiniшte. [din
Κύδος (ὁ), înжšpъtšpъ, necinste. (de šnde κυδάζω).
Κῦδος, εος-ους (τὸ), noet: famъ, penšme, slaвъ, чinste; fалъ. [de šnde
Κυδρὸς, ὰ, ον, noet:=Κυδάλιμος, famošš, чinstitš. [de šnde
Κυδρόω -ῶ, biit: -ώσω, noet:=Κυδαίνω, slъвeskš. 2) (miж:)=Κυδιάω.
Κυδωναῖος, α, ον,=Κυδώνιος. ‖ «Σῦκα—». At: чeлe de eapnъ. [ші
Κυδωνέα, saš Κυδωνία (ἡ), (se înџ: μηλέα) гštšїš, [ші
Κυδωνιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntš fopmatš ка гštšea. «Μαζὸς—». Enгp: [din
Κυδώνιον (τὸ), (μῆλον) гštše. (npinч: nešt: лšї...
Κυδώνιος, α, ον, чел din opaшšл Kpeteї Kidonš [Κύδων]. 2) ка гštšea. [ші
Κυδωνίνης, ου (ὁ), (οἶνος) вinš fšкštš din, saš кš гštšї. [κυδώνιον].
Κυέω -ῶ, [κύω] biit: -ήσω, =Κυοφορῶ, sîntš вopџoasъ; zъmisлeskš; naskš. [de šnde
Κύημα (τό), fъtšл zъmisлitš în nînteче. [ші
Κύησις, εως (ἡ), zъmisлipe, înвopџoшape. [ші
Κυητήριος, α saš ος, ον, kontpiвšttopš ла zъmisлipe, saš naшtepe. [ші
Κυητικὸς, ἡ, ὸν, nštinчošš, sšš kontpiвšitopš ла zъmisлipe, ші naшtepe.
Κύθε, noet: 3; sinг: neps: de nex; 2: ал лšї κεύθω.
Κύθρα, ης (ἡ), Ion: în лoкš χύτρα. [de šnde
Κύθρινος, η, ον, Ion: în лoкš de χύτρινος.
Κυθρόγαυλος (ὁ),=Χυτρόγαυλος.
Κύθρος (ὁ), Ion: în лoкš de χύτρος.
Κύϊξ, ικος (ὁ), гpeш: în лoкš de κόϊξ.
Κυΐσκω, (fъpъ biit:) [κύω] înвopџoшezš; (ші miж:) mъ înвopџoшezš. «Τὰ πρόβατα κυΐσκεται ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ὀχείαις». Apst:
Κυκανάω -ῶ, biit: -ήσω, kom: în лoкš de
Κυκάω -ῶ, biit: -ήσω, amestекš; (ші fir:) tšpвšpš, pestopnš кš sšššл în жoš; (pap miж:) faкš, ші вeaš шodo. «Καὶ τὸν θύμον τρίβων κυκῶμαι». Apstf: [de šnde
Κυκεία (ἡ),=Κύκησις.
Κυκέω, Ion: în лoкš de κυκάω.
Κυκεῶ, ші Κυκειῶ, noet: în лoкš de κυκεῶνα, ак: ал лšї ...
Κυκεὼν, ῶνος (ὁ), (în џen:) amestекъtšpъ, mirmъ; (їap napt:) šnš feлš de въštšpъ din deosebite feлšpi, шodo, saš aлteлe asemenea; (šne opї) кšpъџenie; (de šnde) «Κυκεῶνα πιὼν εἰς ἐκκλησίαν πορεύεσθαι». Tſp: (вezї ші συρμαία). [ші
Κυκήθρα, ας (ἡ), ші Κύκηθρον (τὸ), лeшnš (лinгšpъ, saš fъкълeџš, ші чл:) de amestекat (amestекъš); (fir:) omš amestекъtopš, (ad:) tšpвšpъtopš, intpirantš. [ші
Κύκημα (τὸ), =Κυκεὼν; (fir:) amestекъtšpъ, konfšsie, tšpвšpape. [ші
Κύκησις, εως (ἡ), amestекape; (fir:) tšpвšpape. [κυκάω].
Κυκησίτεφρος (ὁ, ἡ), kom: [κυκάω, τέφρα] amestекatš кš чenšшъ. «Κονία — ». Apstf:
Κυκητὴς, οῦ (ὁ), amestекъtopš; (fir:) tšpвšpъtopš. [κυκάω].
Κύκλα (τὰ), (im: în etepoџ.) în лoкš de κύκλοι.
Κυκλάμινον (τὸ), ші Κυκλάμινος (ἡ), ші Κυκλαμὶς, ίδος (ἡ), šnš feлš de nлantъ кš pъdъчinъ potšndъ, (Fpanџ:) pain-de-porceau, nîinea nopкšлšї. [ші

Κυκλὰς, άδος (ἡ), формъtoape de черкȣ. [ші

Κυκλέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: мішкȣ, înвîpteskȣ чева în околȣ; tpansnoptȣ чева кȣ карȣл; (nestp: saȣ ел:) мъ мішкȣ, мъ înвîpteskȣ, околеskȣ, черкȣлеzȣ. «Νύκτες ἡμέραι τε κυκλοῦσι». Sof: трек. (ші між:). «Κῦμα κυκλεῖταί με». Sof: мъ înкопжоаpъ. [ші

Κυκληδὸν, adв: de жȣр înпрежȣр, în черкȣ, околіt. [κύκλος].

Κύκλησις, εως (ἡ), [κυκλέω] înвîptipe, околіре, черкȣларе.

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, релаtівȣ кȣ черкȣ, saȣ формаtȣ ка черкȣл, potȣndȣ. «Κυκλικοί». чіклічї s' аȣ нȣміt епічії поецї, але кърора поеме формаȣ о черкȣларъ шіръ de векїеа fавȣлоасъ istopie. (везї ші κύκλιος). [κύκλος]. [de ȣnde

Κυκλικῶς, adв: în формъ de черкȣ.

Κυκλιοδιδάσκαλος (ὁ), поеtȣ de чікліче (прінч: ditipamвіче) поеме. [κύκλιος, διδάσκαλος]. (везї ші διδάσκαλος).

Κύκλιος, α saȣ ος, ον, = Κυκλικὸς, чел în формъ de черкȣ, potȣndȣ. ‖ «Χορὸς—». Ksn: (прінч:) чел d' înпрежȣрȣл алtарȣлȣї. «Μέλη κύκλια». Apstf: челе ліріче ші (партік:) ditipamвіче, ші «Αὐληταὶ κύκλιοι». Лȣч: чеї че кînтаȣ ла чіклічеле данцȣрї (прінч: але Dionisiiлор). ‖ (neȣt:) Κύκλιον, ші Κύκλια, поеt: în локȣ de κύκλῳ, în околȣ. «Εἱλισσόμεναι κύκλιον ἐχόρευσαν». Eȣр:

Κυκλίσκομαι, поеt: în локȣ de κυκλέομαι.

Κυκλίσκος (ὁ), dim: ал лȣї κύκλος, черкȣлецȣ. 2) în локȣ de κοιλίσκος. [de ȣnde

Κυκλισκωτὸς, ἡ, ὸν, în локȣ de κοιλισκωτός.

Κυκλοβορέω -ῶ, вііt: -ήσω, ком: sгоmotezȣ, вîжîȣ ка ȣнȣ пîpîȣ. [din

Κυκλοβόρος (ὁ), [κύκλος, βορὰ] topențȣ, пîpîȣ, каре îшї тъпînкъ малȣріле deп' înпрежȣр; (партік:) ȣнȣ пîpîȣ, о вале апроапе de Atena.

Κυκλογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, skpiind формеzȣ черкȣ; (petp:) skpiȣ черкȣрї, (везї κύκλος) ad: пеpioade, фpase potȣnde, saȣ întins. [din

Κυκλογράφος (ὁ, ἡ), формъtopȣ de черкȣ прін skpiepe, saȣ desemnape. 2) skpiitopȣ, saȣ поеtȣ чіклікȣ. [κύκλος, γράφω].

Κυκλοδίωκτος (ὁ, ἡ), поеt: чел че se мішкъ (se înвîpteшtе) черкȣіt, în околȣ. [κύκλος, διώκω].

Κυκλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în формъ de черкȣ, potȣndȣ, чіркопфеpințȣ. [κύκλος, εἶδος].

Κυκλόεις, εσσα, εν, поеt: în локȣ de κυκλικός.

Κυκλοέλικτος (ὁ, ἡ), поеt: [κύκλος, ἑλίσσω] = Κυκλοδίωκτος, каре se pesȣчеште, se înвîpteште, se înfъшоаръ înпрежȣр.

Κυκλόθεν, adв: de жȣр înпрежȣр, din toate пърцїле. [κύκλος].

Κυκλομόλιβδος (ὁ), поеt: кondeїȣ de плȣтвȣ (прінч:) ал компасȣлȣї. [κύκλος, μόλιβδος].

Κυκλοπαιδία (ἡ), = Ἐγκυκλοπαιδία.

Κυκλοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, фaкȣ (формеzȣ) черкȣ; potȣndezȣ. [κύκλος, ποιέω].

Κυκλοπορεία (ἡ), ȣмвлеtȣ околіtȣ. [ші

Κυκλοπορέω -ῶ, вііt: -ήσω, ȣмвлȣ околіnd (înпроt: de εὐθυπορέω). [κύκλος, πόρος].

Κύκλος (ὁ), [în afin: кȣ κυλὸς, ші κοῖλος, saȣ κίρκος] (în цен:) кopпȣ, saȣ fігȣръ potȣndъ, черкопфеpințъ, (прін екs:) вepігъ, черкȣ; diskȣ. «Ἡλίου —». Esхл: (de ȣnde поеt:) окїȣ; (партік:) поаtъ «Ἐπαξονίου κύκλα δίφρου». Ткр: potокоїȣ. «Ἀσπίδος — ». Esхл: околȣ de орашȣ. «Φύλακας ἄλλοτ' ἄλλη τοῦ περιτετειχισμένου κύκλου». Ksn: adȣнаpe de oamenї, (Францȣ:) cercle, attroupement. «Σύλλογοι ἐγίγνοντο, καὶ κύκλοι συνίσταντο». Ksn: (de ȣnde) adȣнаpe, sfatȣ, = Ἀγορὰ. «Οἱ δὲ γέροντες εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ». Іл: Σ. (лоц:) ȣнȣ fелȣ de siлоцismȣ; (ptp:) о fігȣръ de кȣвințȣ (kind ла înчепȣtȣл ші sfîpшitȣл пеpiodȣлȣї se пȣне ачеаші zічере. «Σοὶ μέν γὰρ κλέπτης ἦν ὁ πατὴρ, εἴπερ ἦν ὅμοιός σοι» Dm:). «Κύκλοι προσώπου». Лкs: вȣчеле обpazȣлȣї, (алt: «Μῆλα τοῦ προσώπου»). ‖ (dat:) «Κύκλῳ (înпреȣнъ ші fъръ ἐν) în локȣ de adв: de жȣр înпрежȣр. «Κύκλῳ ἀπάντῃ». Od: Θ. «Ἔχων κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια». Ksn: (ші кȣ цен:) «Κύκλῳ αὐτοῦ». Skp: (ші кȣ aptік:) «Τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς». Лкs: 2) (ка adiekt: înпреȣнъ ші fъръ χορός) în локȣ de κύκλιος. «Ἐχορήγησε κύκλῳ». Лкs: ‖ (ȣне-орї îm: în etepoц:) Κύκλα, în локȣ de κύκλοι. [de ȣnde

Κυκλόσε, adв: поеt: = Κύκλῳ, de жȣр înпрежȣр.

Κυκλοτερὴς, [κύκλος, τείρω] έος (ὁ, ἡ), (dȣпе zіч:) stpȣнгъpiȣ; (прін ȣрм:) potȣndȣ, чіркопфеpințȣ, potоколіtȣ. [de ȣnde

Κυκλοτερῶς, adв: în формъ potȣndъ.

Κυκλοφορέω -ω, вііt: -ήσω, мішкȣ (înвîpteskȣ, ші між: мъ înвîpteskȣ) черкȣ-

it, saŭ în околŭ, черкълезŭ. [κύκλος, φορά].

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, ὸν, [κυκλοφόρητος] чел кѫ înсѫшиме de a черкѫла. [de ѫnde

Κυκλοφορητικῶς, adв: în черкѫлаціе, кѫ околіре.

Κυκλοφόρητος (ὁ, ἡ), черкѫлатŭ (mішкатŭ în околіре). [κυκλοφορέω].

Κυκλοφορία (ἡ), mішкаре околітоаре, черкѫлаціе. [κύκλος, φορά].

Κυκλοφορικὸς, ἡ, ὸν, черкѫлатівŭ, saŭ кѫвеnітŭ ла (saŭ mішкатŭ în) черкѫлаціе. [de ѫnde

Κυκλοφορικῶς, adв: кѫ черкѫлаціе, saŭ околіре.

Κυκλόω -ῶ, віit: -ώσω, învіrtеsкŭ, saŭ înковоїŭ (ші між: їаŭ позіціе înпрежѫр de) чева în формъ de черкŭ; înконжѫрŭ.

Κυκλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κυκλοειδής. [ші

Κύκλωθεν, adв: (маї поŭ) în локŭ de κυκλόθεν. [κύκλος].

Κύκλωμα (τὸ), [κυκλόω]=Κύκλος, трѫпŭ ротѫndŭ.

Κυκλώπειος, α, ον, ші Κυκλωπικὸς, ἡ, ὸν, кѫвеnітŭ, înсѫшітŭ чіклопѫлѫї. [κύκλωψ]. [de ѫnde

Κυκλωπικῶς, adв: чіклопеште.

Κυκλώπιον (τὸ), ком: dім: ал лѫї κύκλωψ. 2) неѫт: лѫї ...

Κυκλώπιος, α saŭ ος, ον, =Κυκλωπικός. || (сѫвст: неѫт:) албеаца окїѫлѫї. [ші

Κυκλωπὶς, ίδος (ἡ), поет: în локŭ de κυκλωπεία, κυκλωπική. [κύκλωψ].

Κύκλωσις, εως (ἡ), înконжѫраре. [ші

Κυκλωτὸς, ἡ, όν,=Κυκλοτερής. [κυκλόω].

Κύκλωψ, [κύκλος, ὤψ] ωπος (ὁ), поет: (ка адіект:) ротѫndŭ. «Σελήνη — » Клм: «Κόρη—» Емпd: лѫміnіца окїѫлѫї. || (сѫвст: дѫпе мітолоц:) омŭ селватікŭ кѫ ѫnŭ окїŭ nѫмаї ротѫndŭ în міжлокѫл фрѫnціï; (маї поŭ) zідарŭ, saŭ ферарŭ.

Κύκνειος, α saŭ ος, ον, ал лебедеї. [ші

Κυκνίας, ου (ὁ), asemenea (албŭ) ка лебъdа. «Ἀετός —». Пасѫ: [ші

Κυκνίτης, ου (ὁ), ші Κυκνῖτις, ιδος (ἡ), =Κύκνειος. [κύκνος].

Κυκνόθρεπτος (ὁ, ἡ), хрънітŭ, saŭ крескѫтŭ de лебъdъ. [κύκνος τρέφω].

Κυκνοκάνθαρος (ὁ), ѫnŭ фелŭ de корабіе. [везї κύκνος, ші κάνθαρος].

Κυκνόμορφος (ὁ, ἡ), чел în формъ de лебъdъ. [κύκνος, μορφή].

Κύκνος (ὁ), ѫnŭ фелŭ de пасъре, лебъdъ; (фір:) поет: кіnтърецŭ. 2) ѫnŭ фелŭ de корабіе (поате фііnd къ прѫа ї ера înковоїатъ ка гітѫл de лебъdъ).

Κύκνοψις, ιος (ὁ, ἡ), поет:=Κυκνόμορφος. [κύκνος, ὄψις].

Κυκοιδοπάω -ῶ, віit; -ήσω, греш: în локŭ de κυδοιδοπάω (везї zіч:).

Κύλα (τὰ), ші Κυλάδες (αἱ), къвъnътѫреле din sѫs ші din жосѫл плеопелор înпрежѫрѫл окїлор. [din

Κυλὰς, [κοῖλος[άδος (ἡ), пеіntр: nом: sіnг: ал преч: κυλάδες.

Κυλικεῖον (τὸ), dѫлапѫл, saŭ маsа, ѫnde se пѫn în пъstраре пахареле, (франц:) buffet.

Κυλίκειος (ὁ, ἡ), релатівŭ кѫ пахарѫл, =Παροίνιος. [κύλιξ].

Κυλικηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвескŭ кѫ пахарѫл în mînъ (аsѫпра месеї). [din

Κυλικηγόρος (ὁ, ἡ), поет: ворвіторŭ кѫ пахарѫл în mînъ (ла оsпъцŭ). [κύλιξ, ἀγορά].

Κυλικήρυτος (ὁ, ἡ), поет: [κύλιξ, ἀρύω] zлеітŭ, saŭ de zлеіт кѫ пахарѫл.

Κυλίκιον (τὸ), ші Κυλικὶς, ίδος (ἡ), ші

Κυλίκνη (ἡ), dім: ал лѫї κύλιξ, пъхърѫцŭ; кѫтіоаръ (прінч: de докторії).

Κυλικοφθορέω -ῶ, віit: -ήσω, стрікŭ, пръпъdескŭ (отръвескŭ) кѫ пахарŭ. [κύλιξ, φθορά].

Κυλικοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртъторŭ (ціиторŭ în mînъ) de пахарŭ. [κύλιξ, φέρω].

Κυλινδέω -ῶ, ші (між:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι,=[Κυλίω -ομαι] (пропр: ші фір:) мъ посторолескŭ, мъ тъвълескŭ. «Ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις κυλινδηθείς». Sіп: [de ѫnde

Κυλινδήθρα, ας (ἡ), локѫл, ѫnde se тъвълеск вітеле, saŭ атлеції. (везї ші ἀλινδήθρα). [ші

Κυλίνδησις, εως (ἡ), постороліре, тъвъліре; (фір:) депріndере, обічnѫінцъ. «Ἡ ἐν τοῖς λόγοις —» Плт:

Κυλινδρικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς [κύλινδρος], ші

Κυλινδροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în формъ de чіліndрѫ, saŭ sѫлŭ. [κύλινδρος, εἶδος].

Κύλινδρος (ὁ), [κυλίνδω] чіліndрѫ, sѫлŭ, тъвълѫкŭ (ѫnŭ болѫмŭ лѫnгŭ-ротѫndŭ, saŭ колоанъ, кѫ каре посторолінdѫ se сеnетеzеште пъжештеа). 2) mînъскрісŭ векїŭ фъкѫтŭ sѫлŭ. [de ѫnde

Κυλινδρόω -ῶ, віit. -ώσω, nетеzескŭ локŭ шеsŭ кѫ тъвълѫкŭ. [ші

Κυλινδρώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κυλινδροειδής.

Κυλινδρωτὸς, ἡ, ὸν nетеzітŭ прін тъвълѫкŭ. [κυλινδρόω].

Κυλίνδω, поет: în локŭ de κυλινδέω.

Κύλιξ, ικος (ἡ), пахарѫ. [κυλίω, саѫ κοῖλος].

Κυλὶς, ἴδος (ἡ), = Κυλὰς (întреб: нѫмаї în комп:).

Κύλισις, εως (ἡ), = Κυλίνδησις, postoголіре.

Κυλίσκη (ἡ), шi Κυλίσκιον (τὸ),=Κυλίχνη, -ιον.

Κύλισμα (τὸ), чееа че s' a postoroлit, саѫ se postoroлеште. 2) =Κυλινδήθρα. [шi

Κυλιστικὸς, ἡ, ὸν, кѫвенitѫ, саѫ deпрinsѫ ла tъвълiре (прiнч: ка лѫпtъtoрiï). [шi

Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, de postoroлit, саѫ tъвълit. [шi

Κυλίστρα, ας (ἡ), = Κυλινδήθρα. [κυλίω].

Κυλίχνη (ἡ), шi Κυλίχνιον (τὸ), шi Κυλιχνὶς, ἴδος, (ἡ), шi

Κύλιχνος (ὁ), =Κυλίκνη.

Κυλίω, [κυλὸς] biit: -ίσω, postoroлеskѫ, tъвълеskѫ; (пас: саѫ між:) мъ tъвълеskѫ (проп: шi fir:). бeзï κυλινδέω.

Κυλλαίνω, biit: -ανῶ, =Κυλλόω.

Κύλλαρος (ὁ), =Σκύλλαρος.

Κυλλάστις, шi Ion: Κυλλῆστις, ιος (ὁ), пîineа de секаръ а Eцinteniлор.

Κυλλοίπους, οδος (ὁ, ἡ), шi Κυλλοπόδης, ου (ὁ), шi Κυλλοποδίων, ωνος (ὁ), шi

Κυλλόπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: skiопѫ, stpîmбѫ de пiчоре. [κυλλὸς, ποῦς].

Κυλλὸς, [în afin: кѫ κοῖλος шi ἀγκύλος, бeзï κυλός] ἡ, ὸν, în локѫ de καμπύλος; stpîmбѫ; (de ѫnde прiнч:) skiлогѫ, skidoлѫ, олoгѫ; [de ачï] чiѫлѫ, саѫ чiѫпгѫ; (în цеп:) eшitѫ din înkeïetѫpï. «Κυλλοὶ (каре аїѫреа s' a zis «Κυλλαινόμενοι, шi алt: «Καμπύλοι) κατὰ τὸν κενεῶνα». Inkp: кѫ шолдѫpiле eшite din înkeïetѫpï. [de ѫnde

Κυλλόω -ῶ, biit: -ώσω, înкoвoïѫ, плекѫ чева în жos; stpîmбezѫ; skiлоцеskѫ, чiѫпцеskѫ; (în цеп:) слѫteskѫ. «Κυλλαίνων ὦτα». кѫ ѫрекiле чiѫлite, саѫ блегошate (бeзï καταβάλλω). [de ѫnde

Κύλλωσις, εως (ἡ), skiлоцiре, чiѫпцiре, чiѫлiре, саѫ слѫtiре, skidoлiре.

Κυλοιδιάω -ῶ, biit: άσω, sîntѫ кѫ окiï ѫмfлацï de nesomnie, саѫ обoсеалъ. [κύλον, οἰδέω].

Κύλον (τὸ), [κοῖλος] каѫtъ κύλα.

Κυλὸς, [κύω, κοῖλος] ἡ, ὸν,=Κυλλὸς.

Κῦμα (τὸ), [κύω] tалазѫ, валѫ; (fir.) непорочiре, реа soaptъ. 2) în локѫ de κύημα, fъtѫ, пѫïѫ, прѫпкѫ. 3) fрацеdѫл блъstарѫ ал бepzeï, шi чл: 4) (архitект:) =Κυμάτιον.

Κυμαγωγία (ἡ), греш: în локѫ de κυματωγή.

Κυμαίνω, biit:-ανῶ, арdiкѫ валѫрï, ѫndълезѫ; (fir:) мъ miшкѫ ка ѫndеле мъpiï, мъ ѫndълезѫ; (прiп întind:) tѫрбѫрѫ; (шi пестр: саѫ пас:) мъ tѫрбѫрѫ tape, sîntѫ în маре пелiнiште. «Ἥδας ἄνθος κυμαίνει». Hind: fербе, este în fлoареа са. [κῦμα].

Κυμάκτυπος (ὁ, ἡ), în локѫ de κυματόκτυπος.

Κύμανσις, εως (ἡ), ѫndъларе; саѫ ѫndoasъ miшкаре; (fir:) tѫрбѫраре, пелiнiште. [κυμαίνω].

Κυμὰς, άδος (ἡ),="Εγκυος. [κύω].

Κυματηρὸς, ὰ, ὸν, плiнѫ de валѫрï, саѫ ѫnde. [шi

Κυματίας. ου (ὁ), че аре, саѫ stîрнеште валѫрï; (fir:) tѫрбѫраtѫ. [шi

Κυματίζω, biit: -ίσω, арdiкѫ (шi пас: мъ tѫрбѫрѫ de) валѫрï. [шi

Κυμάτιον (τὸ), dim: ал лѫï κῦμα, miкѫ валѫ саѫ ѫndъ; tîнъpѫ блъstъpeлѫ; (архitект:) ѫпѫ fелѫ de чiѫбѫкѫ în zidѫ skoсѫ ка о ѫndъ afаръ sпре подоабъ, (Франц:) *cymaise*.

Κυματοαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [κῦμα, ἄγνυμι] каре isбеште, шi sпарце (саѫ se sпарце ка) ѫпѫ tалазѫ, саѫ ѫndъ de маре.

Κυματοβόλος (ὁ, ἡ), asбîрлitорѫ de валѫрï. [κῦμα, βολὴ].

Κυματόδρομος (ὁ, ἡ), алергъtорѫ пе, саѫ прiп валѫрiле мъpiï. [κῦμα, δρόμος].

Κυματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѫ ѫnda, чел în fелѫл ѫndeï. [κῦμα, εἶδος].

Κυματόεις, εσσα, εν, поеt: în локѫ de κυματώδης.

Κυματόκτυπος (ὁ, ἡ), поеt: pesѫпъtорѫ de isбiреа валѫрiлор [κῦμα, κτύπος]; саѫ = кѫ ..

Κυματοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поеt: [κῦμα, πλήσσω] лoбitѫ de валѫрï.

Κυματοπληγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Κυματοπλήξ.

Κυματότροφος (ὁ, ἡ), поеt: (пароks:) хръпitорѫ (stîрпitорѫ) de валѫрï. «Βυθὸς — ». Imn: Eклes: (бeзï шi τροφόεις). 2) (пропар:) хръпitѫ, саѫ tръitорѫ în валѫрï. [κῦμα, τροφὴ].

Κυματόω -ῶ, biit: -ώσω,=Κυματίζω, faкѫ валѫрï; (пас:) мъ бifорезѫ. [κῦμα].

Κυματωγὴ (ἡ), [κῦμα, ἄγνυμι] каѫtъ 'Ακτὴ.

Κυματώδης, εος (ὁ, ἡ),=Κυματοειδὴς. плiнѫ de валѫрï, бiforosѫ. [κῦμα].

Κυμάτωσις, εως (ἡ), stîrnire de валврї, înвifорare. [κυματόω].

Κυμβαλίζω, viit: -ίσω, батв (кîнтв кв) чimвалвл. [ші

Κυμβάλιον (τὸ), = Κοτυληδών (плантъ). [κύμβαλον].

Κυμβαλισμὸς (ὁ), въtaie de (кîntare кв) чimвалв. [ші

Κυμβαλιστὴρ, ші Κυμβαλιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъtорв кв чimвалвл. [ші

Κυμβαλίστρια (ἡ), fem: ал лвї κυμβαλιστής. [κυμβαλίζω].

Κύμβαλον (τὸ), чimвалв, внв фелв de інstрвмîntв мвsікалв, мікъ товіцъ, (Тврч:) tвмвелекв, кindiї, saв daчpea. [ші

Κύμβαχος (ὁ, ἡ), поеt: чел че каde, saв къzвtв кв капвл în жоs. [ші

Κύμβαχος (ὁ), партеа din sвs а коїfвлвї, внde se înfiце кpeasta. [ші

Κυμβεῖον (τὸ),=Κυμβίον. [din

Κύμβη (ἡ), [κύβη] (în цен:) teasв, къвъnашв, пахарв; (іар партік:) внв фелв de пахарв, saв алтв вasв de masъ (пентрв оцетв, saв sаре), saladiеръ; saв solniцъ în формъ de кораBie; (de внde) варкъ, фелвкъ (везї ші κύφος); (прин întind:) sъквлецв, tръіstoаръ. 2) внв фелв de пасъре. [de внde

Κυμβίον (τὸ), dim: ал лвї κύμβη, пъхърелв; въркіцъ; (Архit:)=Κυμάτιον. [ші

Κύμβος (ὁ), adînчime, къвъnъtate; fвnдв de вasв.

Κύμινδις (ἡ), Іоn: (о пасъре)= Χαλκίς.

Κυμινεύω, viit: -εύσω, (Лвкс:) пресъръ кimінв. [ші

Κυμίνινος, η, ον, de кimінв. [κύμινον].

Κυμινοδόχη (ἡ), [κύμινον, δέχομαι] ші Κυμινοθήκη (ἡ), [κύμινον, θήκη] внв васв de masъ, în каре se пвне кimінв.

Κυμινοκίμβιξ, ικος (ὁ), ком.=Κυμινοπρίστης. [κύμινον, κίμβιξ].

Κύμινον (τὸ), sъмînцъ ароматікъ de о плантъ, кimінв.

Κυμινοπρίστης, ου (ὁ), ком: (двпе zічі) tъіеторв кв fереstръвл прин міжлокв (пентрв ікономіе) ші кіар de кimінв, (ad:) în чел маї din връмъ градв sквмпв. [κύμινον, πρίω]. [de внde

Κυμινοπριστία (ἡ), ком: маре sгîрчеnie.

Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος (ὁ, ἡ), [везї κυμινοπρίστης, ші καρδαμογλύφος] foarte sквмпв, квмплitв de sгîрчitв.

Κυμινότριβος (ὁ, ἡ), поеt: фрекатв, пisatв înпреvнъ кв кimінв. «Ἅλας—». At: [κύμινον, τρίβω].

Κυμινώδης, εος (ὁ, ἡ), кimіnosв, din фелвл кimінвлвї, saв ка кimінвл. [κύμινον].

Κυμοδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: прііміtорв (въtвtв, вdatв) de валвріле търії. «Ἀκτὴ—». Евр: [κῦμα, δέχομαι].

Κυμοθαλής, έος (ὁ, ἡ), поеt: (fir.) вогатв de валврї. [κῦμα, θάλλω].

Κυμόκτυπος (ὁ, ἡ), поеt: în локв de κυματόκτυπος.

Κυμόῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: în локв de κυματόῤῥοος, чел кв вndoasъ кврsвръ. [κῦμα, ῥόος].

Κυματόμος (ὁ, ἡ), tъіеторв de валврї. || (sвsst:) tрisнгiв întinsв афаръ în латвреле подврілор ші портврілор de пре-пакъ, ка sъ taie rіецвріле, ші пъвала валврілор. [κῦμα, τέμνω].

Κυναγὸς (ὁ), Дор: în локв de κυνηγός.

Κυνάγχη (ἡ), [κύων, ἄγχω] верігъ ла гîтв, sградъ de кîїне. 2) (fir:) вмfлъtвръ кв înfламаціе а гindврелор гîтвлвї; (Франц:) *esquinancie*. [de внde

Κυναγχικὸς, ἡ, ὸν, пътimашв des de вмfлъtвръ de гîтчї. [ші

Κύναγχον (τό),=Ἀπόκυνον, о плантъ отръвitoаре de кîїнї.

Κυναγωγὸς (ὁ), двкъtорв de кîїнї ла вînъtoаре [κύων, ἄγω], (Франц:) *piqueur*.

Κυνάκανθα, ші Κυνακάνθεια (ἡ), ші Κυνάκανθος (ὁ), внв фелв de копъчелв, (алt:) κυνόσβατος, трантафілв sелваtікв. [κύων, ἄκανθα].

Κυνακτής, οῦ (ὁ), fвnia, кв каре se tраг легаці кîte doї кîїнїї de вînъtoаре. [κύων, ἄγω].

Κυναλώπηξ, εκος (ὁ), внв фелв de (вînъtoresкв) кîїне кв fігвръ de (поаte ші траџере din)ввлпе, (алt:) ἀλωπεκίς. 2) омв перршinatв, ші вікленв. [κύων, ἀλώπηξ].

Κυνάμυια (ἡ), поеt: (saв греш:) în локв de κυνόμυια, мвскъ de кîїне; (fir:) foarte неррвшinатъ (ка о къцеа, ші о мвскъ). [κύων, μυῖα].

Κυνάνθρωπος (ὁ, ἡ),=Λυκάνθρωπος. [κύων, ἄνθρωπος],

Κυνάρα (ἡ), каvtъ Κύναρος.

Κυνάριον (τὸ), dim: ал лвї κύων, къцелв.

Κύναρος (ἡ), «—ἄκανθα». At: = Κυνόσβατος. [κύων]

Κυνάς, άδος (ἡ), (ка adiект:) =Κυνεία, кîїнеаскъ. «Ἡμέραι—». Пл: каніквлеле. || (sвsst:) =Κυνάκανθα. 2) пъръ de кîїне (грosв ші asпрв). 3) =Ἀπομαγδαλιά.

4) кѫїѫтrosѫ (de лemnѫ),=Κύνδαλος[κύων].

Κύναστρον (τὸ), steaoa Kїїneлe. [κύων, ἄστρον].

Κυνάω -ῶ, biit:-ήσω, (despre kїїne) sînтѫ înвїершѫnatѫ de кѫцєлire. 2) =Κυνίζω. [κύων].

Κυνδάλη (ἡ), =Κύνδαλος.

Κυνδαλισμὸς (ὁ), ѫnѫ feлѫ de жoкѫ (skoatepe de ѫnѫ пѫрѫчeanѫ înfintѫ în пѫmîntѫ în kinѫ de a se înfiцe їарѫшї de sine, (Тѫрч: цiлiк чomaкѫ). [neîntp: κυνδαλίζω].

Κυνδαλοπαίκτης, ου (ὁ), жѫкѫтopѫ de парѫ. [κύνδαλος, παίζω].

Κύνδαλος (ὁ), [κόνδαξ] парѫ; кѫїѫ de лemnѫ.

Κυνέη (ἡ), Ion: în локѫ de κυνῇ; (прînч:) fem: ал лѫї κύνεος.

Κύνειος, шi поet: Κύνεος, η, ον, kїїneskѫ, de kїїne; (fiг:) nepѫшinatѫ ка kїїneлe. [κύων].

Κυνέω -ῶ, biit: κύσω, (nex: ἔκυσα, шi miж: ἐκυσάμην) [κύω] sѫрѫtѫ. «Χεῖρας ἔκυσεν». Od: Φ: (шi miж:) «Κυσάμεναι (αἱ περιστεραὶ)». Apst: dѫne чe se вop sѫрѫta. (în прozѫ întp: προσκυνῶ).

Κυνῆ (ἡ), în kontpaк: în локѫ de κυνέη (se înц: δορὰ), пїeлe de kїїne; (прin întind:) koїfѫ (прînч: de metaлѫ пe dasѫпра шi dedesѫвt кѫ пїeлe); (în цeн:) акoпepemîntѫ de капѫ, skѫfѫ, шi чл: «Ἀιγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχειν». Od: Ω. «Κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει». Sof: «Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι Ἄρης». Iл: E: (de ѫnde mitoлoцia ziче, кѫ чeї чe пѫpтaѫ aчeasta, se fѫчeaѫ nевѫzѫцї). [κύων]

Κυνηγεσία (ἡ), вînѫtoape (прînч: кѫ kїїnї). [шi

Κυνηγέσιον (τὸ), вînatѫ, вînѫtoape, saѫ de вînѫtoape (шi вita, шi лѫкрѫл, шi локѫл). «Ὑπάγειν τὸ κυνηγέσιον». Ksn: 2) «Ἀπιέναι ἐκ τοῦ κυνηγεσίου». Ksn: 2) (прin întind:) komnanie de вînѫtopї кѫ kїїnї шi чл:; (авѫs:) хaїтѫ de лѫпї. «Τὸ κυνηγέσιον πᾶν συμπέμψω». Ep: [κυνηγός].

Κυνηγετέω -ῶ, biit: -ήσω, вînezѫ (прînч: кѫ kїїnї). [din

Κυνηγέτης, [κυνηγέω] ου (ὁ), вînѫтopѫ. [de ѫnde

Κυνηγετικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, вînѫtopeskѫ; аплeкатѫ, saѫ îndemînatikѫ ла вînѫtopie. «Κυνηγετικὰ (τὰ), tpaктatѫ în прozѫ saѫ поesie despre вînѫtoape.

Κυνηγέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫї κυνηγέτης.

Κυνηγέω -ῶ, biit: -ήσω,=Κυνηγετέω. [шi

Κυνηγία (ἡ),=Κυνηγεσία. [шi

Κυνήγιον (τὸ), Κυνηγέσιον. [din

Κυνηγὸς (ὁ), [κύων, ἡγοῦμαι]=Κυνηγέτης.

Κυνηδὸν, adв: kїїneшte. [κύων].

Κυνηλασία (ἡ), поet:=Κυνηγεσία. [шi

Κυνηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: [κύων, ἐλαύνω] =Κυνηγετέω.

Κυνήποδες (οἱ), oaseлe de ла чea maї de жos înкeїeтѫрѫ a пiчopѫлѫї каiлop,=Σφυρά, глezne, (Франц:) boulets. «Ἀνωτέρω μὲν τῶν ὁπλῶν, κατωτέρω δὲ τῶν κυνηπόδων». Ksn [κύων, πούς].

Κυνητίνδα, adв: «Παίζειν —». Плd: ѫnѫ feлѫ de жoкѫ прin sѫрѫtape. [κυνέω].

Κυνία (ἡ), ѫnѫ feлѫ de плantѫ, = Κυνοκράμβη. [шi

Κυνίας, ου (ὁ), =Κύνειος. «Πῖλος — ». Лks: =Κυνῆ. «Θὴρ — ». Лks: ѫnѫ feлѫ de apiчїѫ. [шi

Κυνίδιον (τὸ), = Κυνάριον, кѫцeлѫ. [шi

Κυνίζω, biit: -ίσω, imitѫ (прînч: despre каї, seamѫnѫ ла ѫmвлetѫ кѫ) kїїneлe. 2) (fiг:) sîntѫ (tpѫїeskѫ ка) Kiniкѫ fiлosofѫ. [шi

Κύνικλος (ὁ), =Κούνικλος. [шi

Κυνικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, = Κύνειος, kїїneskѫ. «Σπασμὸς — ». Med: kînd se stpîmвѫ гѫра, шi ese лimвa. ‖ (oвiч:). «Κυνικοὶ φιλόσοφοι» Kiniчї fiлosofi, ѫpmѫtopiї sekteї лѫї Antistenѫ, Dioцenѫ, шi aлт: (dѫne ziч:) tpѫїtopї ка kїїniї. [κύων].

Κυνίσκη (ἡ), dim: ал лѫї κύων, кѫцeлѫшѫ, fem: ал лѫї...

Κυνίσκος (ὁ), кѫцeлѫ. 2) ѫnѫ feлѫ de пeшte ка kїїneлe.

Κυνισμὸς (ὁ), sistema (tpaїѫл) Kiniчїлop fiлosofї. [шi

Κυνιστὶ, adв: = Κυνηδὸν, saѫ Κυνικῶς, kїїneшte. [κυνίζω].

Κυνοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), шi

Κυνοβάτης, ου (ὁ), (прînч: ἵππος) ѫmвлѫтopѫ ка kїїneлe кѫ кpaчїї deskiшї, (Франц:) fourbu. [κύων, βαίνω].

Κυνοβλὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ),=Κυνώπης. [κύων, βλέπω].

Κυνόβροτος (ὁ, ἡ), mînкatѫ de kїїnї. [κύων, βιβρώσκω].

Κυνόγλωσσον (τὸ), (dѫne чiч:) лimвѫ de kїїne; (de ѫnde fiг:) ѫnѫ feлѫ de сapвѫ, лimвa kїїneлѫї. [κύων, γλῶσσα].

Κυνογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: nepѫшinatѫ, oвpaznikѫ; saѫ tape, kїїnosѫ ла inimѫ. [κύων, γνώμη].

Κυνοδέσμιον (τὸ), шi Κυνοδέσμη (ἡ), o лeгѫтѫрѫ de пїeлe, кѫ каpe лѫпtѫtopїї

îшї легаȣ пърціле џenitaле, кînd se лȣпtaȣ, saȣ алtfeл se înfъцішaȣ голї. [ші

Κυνόδεσμος (ὁ), къпъstpȣ de кîїnї. [κύων, δεσμός].

Κυνόδηκτος (ὁ, ἡ), [κύων, δήκω=δάκνω] mȣшkatȣ de кîїnї. «Κυνόδηκτον (τὸ), med: mȣшкъtȣpъ de кîїne.

Κυνόδους, οντος (ὁ), dinteле кîїneskȣ (aл omȣлȣї). [κύων, ὀδούς.]

Κυνοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергȣ кȣ кîїniї în вînъtoape; saȣ (fir:) каȣtȣ, ȣpmъpeskȣ ка кîїneле ȣлmînd. [ші

Κυνοδρομία (ἡ), вînape кȣ кîїnї. [κύων, δρόμος].

Κυνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea ла fiгȣpъ, saȣ ла пъpaвȣ кȣ кîїneле. [κύων, εἶδος].

Κυνόζολον (τὸ), [κύων, ὄζω] ȣnȣ feлȣ de плantъ (кape пȣte a кîїne),=Χαμαιλέων.

Κυνοθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), ші

Κυνοθρασὺς, έος (υῖα, ὺ), поet: oвpaznікȣ ка кîїneле. [κύων, θάρσος, ші θράσος].

Κυνοκάρδαμον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de кapdama. [κύων, κάρδαμον].

Κυνόκαυμα (τὸ), кълdȣpa каnікȣлелоp. [κύων, καῦμα].

Κυνόκεντρον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плantъ,=Κυνάκανθος. [κύων, κέντρον].

Κυνοκεφάλιον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плantъ. [din

Κυνοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ капȣ de кîїne. ‖ (sȣвst:) ȣnȣ feлȣ de maїmȣцъ. [κύων, κεφαλὴ].

Κυνοκλόπος (ὁ, ἡ), fȣpȣ de кîїnї. [κύων, κλοπὴ].

Κυνοκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгpiжeskȣ de кîїnї. [κύων, κομέω].

Κυνοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, вatȣ кîїneште (fъpъ miлъ). [κύων, κόπτω].

Κυνοκράμβη (ἡ), ȣnȣ feлȣ de плantъ, =Λινόζωστις ἀγρία. [κύων, κράμβη].

Κυνοκτονία (ἡ), omopîpe, ȣчidepe de кîїnї. [din

Κυνοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de кîїnї. (de ȣnde ‖ sȣвst:) Κυνοκτόνον (τὸ), ȣnȣ soiȣ de вeninoasъ плantъ omopîtoape de кîїnї='Ακόνιτον, saȣ Κολχικὸν, eapвa кîїneлȣї (вezї ші ἀπόκυνον). [κύων, κτόνος].

Κυνολέσχης, ου (ὁ), =Κυσολέσχης, вopвitopȣ de pȣшinoase вopвe. [κύων, λέσχη].

Κυνολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskȣ despre steaoa Кîїneле; saȣ ка ȣnȣ Кinікȣ fiлosofȣ. [κύων, λόγος].

Κυνόλοφα (τὰ), ніште pesȣfлъtȣpї але кîpчeiлop osȣлȣї sпinъpiї,=Κέρνα. [κύων, λόφος].

Κυνόλυκος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de вitъ, (aлt:) κροκόττας. [κύων, λύκος].

Κυνόλυσσος (ὁ, ἡ), пътimaшȣ de tȣpвape de кîїne. [κύων, λύσσα].

Κυνόμαλον (τὸ), Dop: în локȣ de κυνόμηλον,=Κοκκύμηλον. [κύων, μῆλον].

Κυνομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatȣ кȣ кîїnї. [κύων, μάχη].

Κυνόμορον (τὸ), poada лȣї κυνόσβατος. [κύων, μόρος].

Κυνόμυια (ἡ), =Κυνάμυια. 2) ȣnȣ feлȣ de плantъ, (Лat:) *psillium*.

Κυνόπρηστις, εως (ἡ), ȣnȣ feлȣ de insektъ otpъвitoape de кîїnї. [κύων, πρήθω].

Κυνοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ oвpazȣ, saȣ fiгȣpъ de кîїne. [κύων, πρόσωπον].

Κυνοπτικὸν (τὸ), [κύων, ὄψις] ȣnȣ feлȣ de леакȣ пentpȣ окї.

Κυνοραίστὴς, ші Κυνοῤῥαίστὴς, ου, οῦ (ὁ), [κύων, ῥαίω] insekta κροτὼν (вezї ziч:).

Κυνόῤῥοδον (τὸ), floapea лȣї κυνόσβατος, saȣ tpandafiлȣ кîїneskȣ, seлвatікȣ. [κύων, ῥόδον].

Κυνόσβατον (τὸ),=Κυνόμορον, poada лȣї

Κυνόσβατος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de копъчeлȣ sпinosȣ (pȣгȣ, mъpъчine), =Κυνάκανθος. [κύων, βάτος].

Κυνόσουρα (ἡ), o konsteлаціe,=Μικρὰ ἄρκτος, (dȣпе ziч:) коada кîїneлȣї. [ші

Κυνόσουρον (τὸ), (ὠόν) =Οὔρινον ші Ὑπηνέμιον, oȣ fъpъ плodȣ. [ші

Κυνοσουρὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de oгapȣ (de soiȣ din Kinosȣpa a Лakonieї). 2)=Κυνόσουρα. [κύων, οὐρὰ].

Κυνοσπάρακτος (ὁ, ἡ), sfîшiatȣ de кîїnї. [κύων, σπαράσσω].

Κυνοσσόος (ὁ, ἡ), поet: [κύων, σεύω] întъpîtъtopȣ de, saȣ алергътopȣ кȣ кîїnї, вînъtopȣ.

Κυνόστομον (τὸ), o mъsȣpъ de întindepe,=Λιχὰς. [κύων, στόμα].

Κυνοσφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ачеla, în чinstea къpȣїa se înжȣпгїaȣ (se жeptfїaȣ) кîїnї. [κύων, σφαγὴ].

Κυνοσφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet:=Κυνόμορφος. [κύων, φαίνω].

Κυνοτροφικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ пpiiнчosȣ ла хpъnipe (кpeштepe) de кîїnї. «Κυνοτροφικὴ (se înц: τέχνη)». meштeшȣгȣл de a кpeштe кîїnї. [κύων, τροφὴ].

Κυνουλκὸς (ὁ, ἡ), поet: [κύων, ἕλκω] =Κυναγωγὸς.

Κύνουρα, ші Κυνούρια (τὰ), поet: stînчї пе цъpmȣ,= Κυματωγὴ.

*

Κυνούχιον (τό), sakš de піеле (принч: de кїїne), цеantъ. [din

Κυνοῦχος (ὁ), [κύων ἔχω] =Κυνόδεσμος. 2)=Κυνούχιον, цеantъ. «Κυνοῦχος μόσχειος». Ksn:

Κυνοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkš (mъ хрънеsкš кš) карне de кїїне. [κύων, φάγω].

Κυνοφθαλμίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ kitš semeц ка кїїнеле. [κύων, ὀφθαλμός].

Κυνοφόντις, ιδος (ἡ), о sербъtoapе а Арџienілор, în каре оmораš кїїнї. [κύων, φένω neîntр:]

Κυνόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Κυνογνώμων. [κύων, φρήν].

Κύντατος, sпрл:, ші

Κύντερος, η, ον, noet: комnар: (nереr: din κύων) maї nерšшinatš, foapte obrazniкš; (în цеn:) maї ръš.

Κυνυλαγμὸς (ὁ), лътрътзръ de кїїне. [κύων, ὑλάσσω].

Κυνώδης, εος (ὁ, ἡ), =Κυνοειδὴς, кїїноsš. [κύων].

Κυνώπης, ου (ὁ), ші Κυνῶπις, ιδος (ἡ), noet: [κύων, ὤψ] чел кš окї saš къštъtзръ de кїїне, =«Κυνὸς ὄμματ' ἔχων». nерšшinatš.

Κύνωψ, ωπος (ὁ), šnš feлš de nлantъ, =Ψύλλιον.

Κυογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: чел кš mape пîntече (ка борцоsš). [κύος, γαστήρ].

Κύος, εος -ους (τὸ), noet: în локš de κύημα.

Κυοτοκία (ἡ), [κύος, τόκος] nаштере de fъtš.

Κυοτροφία (ἡ), хрънirea fъtšлšї din nîntече. [κύος, τροφή].

Κυοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, nоrtš fъtš în nîntече, sîntš борцоasъ. [ші

Κυοφορία (ἡ), nšrtаре de fъtš în nîntече, борцоше. [din

Κυοφόρος (ἡ), [κύος, φέρω] борцоasъ.

Κυπαρὶς, ίδος (ἡ), =Κύτταρος, tеакъ de sъmînцъ de nлantъ. [κύπαρος].

Κυπαρίσσινος, η, ον, fъкštš din кіпаrisš. [κυπάρισσος].

Κυπαρισσόροφος (ὁ, ἡ), noet: tъвъnitš, înвеліtš кš лemnš de кіпаrisš. «Θάλαμος —». At:.

Κυπάρισσος (ἡ), [κύπαρος] (кonачїš) кіпаrisš.

Κυπαρισσοτρέφος (ὁ, ἡ), хрънitорš (продšкъtорš) de кіпаріші. [κυπάρισσος, τροφή].

Κυπαρισσὼν, ῶνος (ὁ), пъdšре de кіпаріші. [κυπάρισσος].

Κυπάριττος, Κυπαρίττινος, ші чл: At: în локš de κυπάρισσος, ші чл:

Κύπαρος (ὁ), =Κύτταρος. [ші

Κυπὰς, ἄδος (ἡ), noet: în локš de...

Κύπασσις, εως (ὁ, ші maї рар ἡ), noet: šnš feлš de tšnікъ (хаїнъ). [κύπη].

Κυπασσίσκος (ὁ), ші κυπάσσιον (τὸ), dim: ал лšї κύπασσις.

Κυπειρίζω, biit: -ίσω, amš rъstš, saš miposš de κύπειρον. [din

Κυπειρὶς, ίδος (ἡ), šnš feлš de nлantъ asemenea кš...

Κύπειρον (τὸ), ші Κύπειρος (ὁ), šnš feлš de apomatікъ nлantъ(de локšрї šmedoase), Францц:) *souchet*, (noate de ачї) rimbipš. 2) šnš feлš de nапšръ šпїoasъ saš колцšроasъ.

Κυπελλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лšї κύπελλον.

Κυπελλόμαχος (ὁ, ἡ), noet: чел че se întрече кš чineва, каре съ веа maї mšлte nахаре. [κύπελλον, μάχη].

Κύπελλον (τὸ), [принч: dim: ал лšї κύπη] nахарš; канъ.

Κυπελλοφόρος (ὁ, ἡ), nšрtъtорš (цiitорš) de nахарš. [κύπελλον, φέρω].

Κυπελλοχάρων, ωνος (ὁ), ком: [κύπελλον, χαίρω] ïšbitорš de бъštšръ.

Κυπερὶς, ίδος (ἡ), =Κυπαρίς.

Κύπερος (ὁ), Ion: în локš de Κύπειρος.

Κύπη (ἡ), [κύω, κύτος] [în цеn:) къвъnъtšръ; (nаrtік:) šnš feлš de nахарš, (de ачї) кšпъ; (fіг:) šnš feлš de кораbіе, варкъ, (алt:) σκύφος, (вeзї ші γύπη, ші κύμβη). [de šnde

Κυπόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: pestopnš. (întреб: принч: nšmaї în комn: ἀνακυπόω).

Κυπριάζω, biit: -άσω, = Κυπρίζω.

Κυπρίδιος, α, ον, amoposš, = Ἐπαφρόδιτος. [ші

Κυπρίζω, biit: -ίσω, înfлоpeskš (принч: despre віе ші mъšлinš). [κύπρις].

Κύπρινον (τὸ), (se înц: ἔλαιον) šnš feлš de mіpеasmъ fъкštъ din fлорї de [κύπρος, вeзї zіч:].

Κυπρῖνος (ὁ), šnš feлš de neште (de рîš), крапš, (Францц:) carpe.

Κύπρις, ιδος (ἡ), Венера (fiind ка ера adopatъ maї mšлt în insšлa Чіпрš); (noet:) tînъръ fršmoasъ, грацioasъ. 2) (fіг:) amорš; amороasъ nлъчере, лîпічїš. 3) fлоарea віі ші mъšлinšлšї. [Κύπρος].

Κυπρισμὸς, (ὁ), înfлорirea віі, ші а mъšлinšлšї. [κυπρίζω].

Κυπρογένεια (ἡ), noet: fem: ал лšї...

Κυπρογενής, έος (ἡ, ἡ), пъскѕtѕ în Чiпрѕ (eпit: ал Венерeĭ). [Κύπρος, γένος].

Κύπρος (ὁ), [κύπαρος] ѕnѕ feлѕ de конаviѕ miрositорѕ; (але къраia фрѕnze, saѕ коажъ este кѕnosкѕta пѕnsea) кна, (Фрanц) troène. 2) ѕnѕ feлѕ de mъsѕpъ (înкъпъtoape de 2 μόδιος, везĭ ziч:). 3) insѕлa Чiпрѕ.

Κυπτάζω, biit: -άσω, mъ плекѕ des, saѕ staѕ плекatѕ mѕлt (ка кѕm aшĭ късta чева, saѕ aшĭ nîndi); (прiп întînd) осsерѕѕ, вагѕ de seamъ; mъ îndeлetniчeскѕ; stъpѕiескѕ. [din

Κυπτός, ή, όν, плекatѕ în жos. [din

Κύπτω, biit: κύψω, mъ плекѕ în жos, mъ повîрнeзѕ înainte (stpъm: шi nestp:): (tpe: de кѕ:) κέκυφα, sîntѕ плекatѕ, гîрвоѕitѕ.

Κύρβαιος, α, ον, поеt: în локѕ de κυρηβιαῖος. «Μάζα—». Om шi Еѕр: de гроазъ fъinъ, пîine de касъ. (алцiĭ îndpentеazъ γυρκίη, шi ал: τυρβαίη).

Κύρβας, αντος (ὁ), поеt: (în sinк:) în локѕ de Κορύβας. [de ѕnde

Κυρβασία, шi Κύρβασις, εως (ἡ), ѕnѕ feлѕ de Персiкъ tiapъ, верetъ (везĭ шi κίδαρις). 2) (fir:) креasta кокошѕлѕĭ.

Κύρβις, [κόρυς, κόρυμβος] εως (ἡ), (прiпч: ла îm:) пiрamidoasеле колоане de лемнѕ, пе каре (înвîрtindѕ se îппрежѕрѕл ѕпеĭ osiĭ) epaѕ skpise векiле легĭ, шi релiџioasеле datine, saѕ оѕiчеiѕрĭ, ad: дрепtѕл каnonikѕ ал Atenенiлор. 2) ком: експеріiнцatѕ în легĭ, (întр' ѕпѕ кiпѕ) кodiкъ вiе.

Κυρεία (ἡ), tъpie, dominaцie. [шi

Κυρέω -ῶ, biit: κυρήσω, шi κύρσω, (пех: ἐκύρησα, шi ἔκυρσα, шi 2: ἔκυρον) поеt: (кѕ цеп: saѕ dat: шi прea рар кѕ ак:) гъseскѕ din întîmплape, вроdeскѕ, пemepескѕ. «Ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ». Еsхл: «Μελάθρου κῦρε κάρη». Om: Imn: a ажѕns, s' a апропiat. «Βασιληΐης ταφῆς κυρήσει». Ер: ва doвiндi. (шi кѕ преп:) «Λέων ἐπὶ σώματι κύρσας». Іл: Г. (шi кѕ ак:) «Ἐπ' ἀκταῖς νιν κυρῶ». Еѕр: (шi nestp:) «Ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ».; Sof: în че stape se афлъ? (шi пепеps:) «Κακόν τι κυρεῖν τῷ στρατεύματι ἔοικεν». Еѕр: a se întîmпла. (шi miж:) «Ἄλλοτε μὲν ὅ γε κακῷ κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ. Іл: Ω. каde în... 2) (ка вербѕ ажѕtъtорѕ кѕ партч:) =Τυγχάνω. «Ἐχθρὸς κυρεῖ ὤν». s' а întîmплat a fi «Εἰρηκὼς κυρεῖ». Sof: «Βωμῷ, παρ' ᾧ θύων ἔκυρον». Sof:

Κυρηβάζω, biit: -άσω, =Κυρίσσω, Κυρίζομαι.

Κυρήβιον (τὸ), (прiпч: ла îm:) кожĭ de легѕme; tъpîце; паiе.

Κυρηβιοπώλης, ου (ὁ), вîпzъtорѕ de tъpîце. [κυρήβιον, πώλης].

Κύρημα (τὸ), [κυρέω] поеt: гъsitѕ; în tîmплatѕ кîmtirѕ; întîmплape.

Κυρία (ἡ), fem: ал лѕĭ κύριος (везĭ ziч:) 2)=Κυρεία, stъпîпiре; пѕtеpe, tъpie.

Κυριακὸς, ή, όν, ал domпѕлѕĭ (шi Віs: ал лѕĭ Хрistosѕ); (de ѕnde) «Κυριακὴ (se înц: ἡμέρα)». Dѕminiкъ, zioa înвiepiĭ Domnѕлѕĭ. шi «Κυριακὸν (τὸ), чеа maĭ mape шi maĭ чеntpiкъ Вiseriкъ (ѕnde se adѕпаѕ, шi sлѕжiaѕ прiпч: dѕmiпiчеле, sпре deosевiре de пареклise). «Κυριακά». Кап: Віsеpiчештеле пропрiеtъцĭ. [κύριος].

Κυριαρχία (ἡ), (Тлц:) înчепѕtѕл (maika) toateĭ stъпîпiĭ, saѕ domniĭ. [κύριος, ἀρχή].

Κυριβάζω, biit: -άσω, =Κυρηβάζω.

Κυρίευσις, εως (ἡ), лѕаре în stъпîпiре. [din

Κυριεύω, biit: -εύσω, (кѕ цеп:) iaѕ în stъпîпiре, stъпîпeскѕ чева: пpedomпeскѕ. [κύριος].

Κυρίζομαι, biit; -ίξομαι, = Κυρίσσω, înпѕпгѕ кѕ коарпеле; (în цеп:) mъ ваtѕ, mъ чеptѕ.

Κυρίλλιον (τὸ), ѕпѕ васѕ stpimtѕ ла гîtѕ, =Βομβύλιος.

Κύριξις, εως (ἡ), [κυρίσσω] înпѕпцеpe кѕ коарпеле.

Κυριοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, (Візер:) omopѕ пе domпѕл, saѕ stъпîпѕл meѕ. [шi

Κυριοκτονία (ἡ), (Візер:) кpima ѕчiгъtорѕлѕĭ de stъпîпѕл съѕ. [din

Κυριοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtорѕ de stъпîпѕл съѕ, saѕ de Domпѕл лѕmiĭ (Iisѕsѕ Хрistosѕ),(алt:) Θεοκτόνος. [κύριος, κτείνω].

Κυριολεκτέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeвѕinцeзѕ пропрie ziчере. [шi

Κυριολεκτικῶς, шi Κυριολέκτως, adв: кѕ пропрiĭ ziчерĭ. [κύριος, λέγω].

Κυριολεξία (ἡ), пропрie înseмпаре а ziчерiĭ; saѕ întpeвѕinцаре de o ziчере în пропрiа sa (пѕ fiгѕpatъ) înseмпаре. [κύριος, λέξις].

Κυριολογέω -ῶ, biit: -ήσω, =Κυριολεκτέω. [шi

Κυριολογία (ἡ), = Κυριολεξία. [κύριος. λόγος].

Κύριος, [κῦρος] α, ον, (despre oam:) чел кѕ пѕtеpe, saѕ воiе de a фаче чева, stъпîпѕ: deпліпîпѕtеpпiчitѕ. (кѕ цеп:) «Τούτου ἡ βουλὴ κυρία». Dm: (шi în апал;)

«Ὑμᾶς τούς κυρίους, οὕςτινας δεῖ ἀποθνήσκειν, καὶ οὕς τινας μή». Ksn: (ші fъръ каzъ). «Ἔπεμψαν πρέσβεις παρὰ Ἆγιν, ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα ἐκέλευεν ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός». Ksn: (ші în компар:) «Κυριώτεροι κριταὶ περὶ τῶν τοιούτων». Плt: maї notpiвiцї. (de ѕnde ‖ sѕвst: вървъ:) stъпînъ de касъ, пропріеtаръ; (ші ка titлѕ de onoape) domnъ, (fpanц:) seigneur, monsieur, (ші обшt: în апок: ші ла поï) кip, (шî ла Bizantenï) κυρὸς (везï ші ἐκυρὸς), (de ѕnde fem:) κυρία, doamnъ, коkoanъ, (fpanц:) madame. (Бisep:) «Ὁ κύριος ἡμῶν» Iisѕsъ Xpistosъ. «Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος» Skp: «Αἱ γυναῖκες εὐθὺς ἀπὸ 14 ἐτῶν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κυρίαι καλοῦνται». Ap: Епikt: 2) (despre лѕкр:) чел кѕ tъpie, întъpîtъ, xotъpîtъ; (прiп ѕpm:) statopnikъ, sirѕpъ. «Κύριος μήν». Пind: чea din ѕpmъ a sapчineï. «Τοὺς νόμους κυρίους εἶναι». Esx: ші Плt: sъ aївъ tъpie, (Fpanц:) être en vigueur. «Κύριαι κτήσεις». Iskp: peкѕnoskѕte, neпpigonisiле. «Κύριαι δόξαι». Лpt: приimite de temeïниче. «Κυρία (de maї mѕлte opï se înц:) ἡμέρα». Dekan: =Προθεσμία, zi sopoчitъ (прinч:) de жѕdikaлъ, (Fpanц:) jour de l' assignation. «Ἐπεί τε δὲ ἡ κυρίη ἡμέρη (алt: τῶν ἡμερέων) ἐγένετο». Ep: "Κυρία ἐκκλησία». perѕлаtъ adѕnape a nopodѕлѕї (înпpot: de σύγκλητος, везï ἐκκλησία). 3) чел maї алesъ, esenциалъ, adeвъpatъ; (despre ziч:) пропріъ, natѕpaлъ (пѕ firѕpatъ). «Κύριον ὄνομα, ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶσσα δὲ, ᾧ ἕτεροι». Apst: «Κύρια ὀνόματα, οἷα δηλοῦν, οἷον ἕκαστον ἐστὶ τῶν ὄντων, ἢ οἷα ἡ φύσις τέθηκε σύμβολα τοῖς πράγμασι». D: Ал: (de ѕnde) «Κύριον ὄνομα». (грm:) пѕme пропріъ ал fie кърѕїa indiвidъ; (ші кѕ цen:) «Ὁ ἀὴρ τοῦ ψόφου κύριος οὐκ ἔστιν». Apst: пѕ este прinчiпaлa прічinъ. (ші în sѕпpл:). «Τὸ κυριώτατον ἐν φιλοσοφίᾳ». Лks: (se конf: кѕ καίριον). «Ὁ κυριώτατος τόπος τῆς χώρας». Пл: [de ѕnde

Κυριότης (ἡ), пѕtepe de domnъ, stъпînie; dominaцie.

Κυρίσσω(ττω), biit: -ίξω, [κέρας] înпѕnгъ кѕ коарнеле.

Κυρίττιλος (ὁ), поate греш: în локъ de κορυπτίλος.

Κυριωνυμέω -ῶ, biit: -ήσω, amъ (mъ xapaktepizъ кѕ) пѕme пропріъ. [ші

Κυριωνυμία (ἡ), пѕmipe кѕ пѕme пропріъ. [din

Κυριώνυμος (ὁ, ἡ), пѕmitъ кѕ пѕme пропріъ (партiкѕларъ); (despre ziч:) întpeвѕinцatъ în пропріа sa înseтпape. 2) (maї поъ) пѕртъtopъ de пѕmeле Domnѕлѕї nostpѕ. (de ѕnde) «Ἡμέρα —». Dѕminika. [κύριος, ὄνομα].

Κυρίως, adв: кѕ tъpie; (прin ѕpm:) кѕ înkpedinцape, sirѕp; xotъpît, notpiвit. (despre ziч:) eksakt, прinчiпал, ші чл: (везï κύριος). «Κυρίως κτᾶσθαι (διδόναι, ші чл:)». Лks:

Κυρκανάω -ῶ, biit: -ήσω, kom: =Κυκανάω, saъ Κυκάω, amestekъ.

Κύρμα, saъ (maї kopekt:) Κῦρμα (τὸ), (în апок:) în локъ de κύρημα, гъsitъ din întîmпларе (пе dpѕmъ), ="Ερμαιον; (прin întind) прadъ, жafъ. 2) (fir:) вiклеанъ.

Κῦρος, [în afin: кѕ κάρη, ші κόρυς] εος -ους (τὸ), ковîршipe, dominaцie; пѕtepe, tъpie; înkpedinцape; партеа чеа прinчiпалъ, saъ esenциалъ a лѕкрѕлѕї; basъ, înчепѕtъ. «Ἡ νῦν ἡμέρα πολλῶν ὑπάρξει κῦρος καλῶν». Sof: [de ѕnde

Κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, daъ tъpie, întъpeskъ; xotъpъskъ înkpedinцat.

Κύρσαι, saъ κῦρσαι, noet: Eол: nex: 1: (пepеr:) ал лѕї κυρέω.

Κυρσάνιος, ω (ὁ), Лак: în локъ de νεανίας, tînъpъ, копiлъ. (везï κοῦρος).

Κύρσω, noet: Eол: biit: (пepеr:) ал лѕї κυρέω.

Κυρταύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кѕ гpѕmazъ гîpвовъ. [κυρτός, αὐχήν].

Κυρτεία (ἡ), пeskѕipe кѕ кошѕл. [din

Κυρτεύς, έως, ші Κυρτευτής, οῦ (ὁ), пeskapъ, saъ пeskѕitopъ кѕ кошѕл [din

Κύρτη (ἡ), Ion: noet: în локъ de κύρτος. [de ѕnde

Κυρτία (ἡ), =Κύρτος. 2) ѕпъ felъ de паsъzъ. 3) = Κυρτεία.

Κυρτιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: sîntъ гîpвовъ, кокошatъ. [κυρτὸς].

Κυρτίδιον (τὸ), ші κυρτὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї Κύρτος.

Κυρτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de кошъ пeskъpeskъ. [κύρτος, εἶδος].

Κύρτος (ὁ), кошъ (de пeskѕit). 2) коліbie (de пъsѕpї). [din

Κυρτὸς, [γυρὸς, γυρόω] ἡ, ὸν, înковоїatъ, плеkatъ, кокошatъ. [de ѕnde

Κυρτότης (ἡ), înковоitѕpъ, гîpвовie. [ші

Κυρτόω -ῶ, biit: -ώσω, înковоїъ, гîpвовeskъ чева; (пas: saъ miж:) mъ кокошеzъ. [de ѕnde

Κύρτωμα (τὸ), гîpвовitѕpъ; înковоitѕpъ;

волtitзръ; (med:) зmflъtзръ; кокоашъ.

Κύρτων, ωνος (ὁ), поеt: = [Κυρτὸς] кокошatз.

Κύρτωσις, εως (ἡ), înковоіере; гîрвовіре; волtіре. [κυρτόω].

Κύρω, віit: κύρσω, поеt: (рар) în локз de κυρέω.

Κύρωσις, εως (ἡ), întъріре; реалisape; ші = Κῦρος. [ші

Κυρωτὴρ (ὁ), întъріtорз, înкредінцъtорз de чева. [ші

Κυρωτικὸς, ἡ, όν, пзtінчоsз а întърі (а хоtърî поsitів). [κυρόω].

Κύσθος (ὁ), [κύω, κύστις] (în цеn:) къвъпъtзръ; (овіч:) шеззtз; цеnitала парte а feшеілор, (de ачі ші Pom:)...

Κυσσδακνιάω -ῶ, віit: -άσω, simцз mînкъріme ла шеззtз, саз партеа цеnitалъ femeeaskъ. [κυσὸς, δάκνω].

Κυσοδόχη (ἡ), зnз msnчіtорз instpзшîntз пеntpз кзрве ші ровї. [κυσὸς, δέχομαι].

Κυσολαμπὶς, ίδος (ἡ), = Πυγολαμπὶς, (insektъ) лікзрічїз. [κυσὸς, λάμπω].

Κυσολέσχης, ου (ὁ), = Αἰσχρολόγος, ворвіtорз de печіnstіte ворве. [κυσὸς, λέσχη].

Κυσονίπτης, ου (ὁ), ші Κυσονίπτρια (ἡ), кзрварз, кзрвъ; desfрînatз. [κυσὸς, νίπτω].

Κυσὸς (ὁ), = Κύσθος.

Κύσσεν, поеt: în локз de ἔκυσεν, а 3: sinr: перs: de пех: ал лзї κυνέω.

Κύσσαρος, ші

Κυσσὸς (ὁ), = Κύσθος.

Κυσσοχήνη (ἡ), = Κυσοδόχη. [κυσσὸς, χαίνω].

Κύστη (ἡ), = Κύστις. 2) = Κύσθος.

Κύστιγξ, ιγγος (ἡ), dim: а лзї κύστις.

Κύστιον (τὸ), плаntъ = Ἀλικάκαβον, (fiind къ поада'ї есtе копрinsъ în въшікъ, de зnde) ші = Φυσαλὶς (везї зічеріле). [din

Κύστις, [κύω, κύτος] εως (ἡ), въшікъ (прінч: чеа de здз, саз de веніnз). 2) пзнгъ (de пїеле). «Κύστιν λύειν». Apstf:

Κυτίδιον (τὸ), dim: ал лзї κυτίς, кзtioаръ.

Κύτινος (ὁ), [κύτος] вовокзл, floapea podii (маї'nainte de a se deskide). [de зnde

Κυτινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în форmъ de вовокз de podie.

Κυτὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лзї κύτος, кошічоаръ; кзtіе.

Κυτισηνόμος (ὁ, ἡ), поеt: пъскзtз, хръnitз кз [κύτισος, ші νομή].

Κύτισος (ὁ), зnз felз de копъчелз, саз tpifoїз. «Ἡ αἴξ τὸν κύτισον διώκει». Apstf:

Κύτος, [κύω] εος -ους (τὸ), (în цеn:) къвъпъtзра, demeptзл dinъзntpзл ор кърьїа tрзпз, саз вазз, ші чл: «Σμικρὸς ἔγχος ἐν σμικρῷ κύτει». Sof: «Τὸ κύτος τοῦ ποταμοῦ». Лкs: matka рîзлзї, (алt:) ἔλυτρον. «Τὸ κύτος τοῦ πλοίου». Лкs: амварзл.

Κύτρα, ης (ἡ), Ion: în локз de χύτρα.

Κύτρος (ὁ), Ion: în локз de χύτρος.

Κυττάριον (τὸ), dim: ал лзї...

Κύτταρον (τὸ), ші Κύτταρος (ὁ), (în цеn:) adînкъtзръ, къвъпъtзръ; (de зnde) волtъ. «Οὐρανοῦ—». Apst: (партік:) газръ, късзцъ de fагзрз; (în întind:) злеїзл алвіnелор; гъоачеа гіndeї ші чл:; вървъteaska floape a кзкзnapзлзї «Τὸ πόσθιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον». Apstf: [ші

Κυτώδης, εος (ὁ, ἡ) къвъпоsз, adînкоsз; înкъпъtорз. [κύτος].

Κυφαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, зmвлз кз капзл плекаtз. [din

Κυφαγωγὸς (ὁ, ἡ), [κυφὸς, ἄγω] овічпзіtз а зmвла кз капзл плекаtз. «Ἵππος—». Ksn:

Κυφαλέος, α, ον, поеt: în локз de [κυφός].

Κύφελλον (τὸ), поеt: [κύπη, κύπελλον] (în цеn:) къвъпъtзръ (партік:) а зрекії; (прін întind:) зреке. 2) порз (Кал:).

Κύφη (ἡ), = Κύβη, капз (de ачі, прекзm ші Franц: *chef*).

Κῦφι [Еціnt:], εως (τὸ), зnз mацїзnз (dокtopіе) din felзріte apome.

Κυφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кз Еціnt: [κῦφι, ші εἶδος].

Κυφόνωτος (ὁ, ἡ), гîрвовз de sпіnаре. [κυφὸς, νῶτος].

Κυφὸς ἡ, ὸν, плекаtз, кокошаtз. «Γήραϊ κυφὸς». Od: B: [ші

Κύφος, εος -ους (τὸ), = Κύφωμα, кокоашъ. 2) = Σκύφος, пахарз; варкъ. 3) = Κύφων, зnз msnчіtорз instpзmîntз. [κύπτω].

Κυφότης, (ἡ), гîрвовіе. [ші

Κυφόω -ῶ, віit: -ώσω, înковоїз чева, саз кокошезз, гîрвовескз пе чінева. [κυφὸς]. [de зnde

Κύφωμα (τὸ), = Κύρτωμα, гîрвовіtзръ, кокоашъ.

Κύφων, [κῦφος] ωνος (ὁ), (în цеn:) лemnз înковоїаtз, кокîржаtз; (партік:) партеа чеа înковоїаtъ а жзгзлзї; ші жзгзл; (овіч:) зnз instpзmîntз msnчіtорз, (Franц:) *carcan, pilori*; (прін întind:) omз вредnікз de ачеа osîndъ, neтревnікз. (везї ші βάραθρος). [de зnde

Κυφωνίζω, віit: -ίσω, msnческз, къzneskз кз κύφων. [de зnde

Κυφωνισμὸς (ὁ), msnчіре, къzпіре прін κύφων.

Κύρωσις, εως (ἡ), гîрвовіре, кокошаре. [κυφόω].

Κύγχραμος (νος), ου (ὁ), =Κύγχραμος.

Κυψέλη (ἡ), [κύπη] (în џen:) къвънъ-tsръ; (naptік:) adînкъtsра зрекії, ші клеїзл stpînsъ акоlo. 2) клеїъ de albine. 3) o mъsзpъ înкъпъtoape пentpз semъ-пъtspї. 4) (în џen:) кstie, ладъ.

Κυψελίζω, biit: -ίσω, гзвернеzъ tipani-чеште, imitînd пе [Κύψελος, tipanзл Коpin-tsлзї].

Κυψέλιον (τὸ), ші Κυψελὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лзї κυψέλη.

Κυψελόβυστος (ὁ, ἡ), [κυψέλη, βύω] as-tsпatъ (плinъ) de клеїъ în зрекї.

Κύψελος (ὁ), зnъ felъ de пasъpe, = Δρεπανὶς, лъstзnъ, saъ зnъ felъ de pîn-dspікъ de mape.

Κύω, [γύω] biit: -κύσω, (пеx: ἔκυσα, ші miж: пoet: ἐκυσάμην) =Κυέω, sîntъ вор-џoasъ, zъmislеsкъ; (în џen:) sîntъ înкъпъ-topъ, копрinzъ (deзnde κύτος ші чл:). [ші

Κύω, грам: пеîntp: пpim: temat: ал з-пор timпї aї лзї κυνέω. [de зnde

Κύων, κυνός (ὁ), (dat: îm: κυσί, ші пoet: κύνεσσι) (de aчї) кîїne; ші (ἡ), къџea. «Διὸς κύνες». Sof: (mitлџ:) Арпiїle; Фз-piїle; Sfînга, ші чл: ‖ «Ξυλίνη κύων».Хpi-sm: = Κυνόσβατος 2) зnъ felъ de пеш-te de mape. 3) o konstelaџіе (mitлџ: instелaisл кîїne ал лзї Opion), = Σείριος (ἀστὴρ); (de зnde) apшiџa капiкзлъ. 4) = Κυνήπους (везї κυνήποδες). 5) = Κυνὰς, ші Κύνδαλος. 6) џenitalsл mъdзlapъ ал възваtsлзї; (anat:) аџa de dedesзвзlл лзї; 7) зnъ felъ, saъ o simптomъ de boaлъ, =Σπασμὸς κύνειος. 8) пзme de o пепo-рокоasъ aзвîpлitзpъ de къвъ saъ zapъ ла жокъ, (алt:) χῖος. 9) skînteїa, че sape din fepзл apsъ, вътînds se кз чїокапзл. 10) (fiг:) (ка ші ла пої) omъ oвpazniкъ, пepзшinatъ, saъ sзpкatъ de pъъ. ‖ kom: filosofъ Кiniкъ, = Κυνικός.

Κω, Іon: în локъ de πω.

Κῶας, [ὄϊς, saъ κεῖμαι] κώεος (τὸ), пoet: влапъ, saъ пїеле кз пъpъ (пentpз шеde-pe, saъ акопеpipe).

Κώβαλος (ὁ), pap: în локъ de κόβαλος.

Κωβιδάριον, ші Κωβίδιον (τὸ), dim: ал лзї

Κωβιὸς (ὁ), [κύβη, saъ κωδία] зnъ felъ de пеште кз капзл mape. [de зnde

Κωβίτης, ου (ὁ), ші Κωβιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїзл (saъ asemenea) пе-штелзї κωβιός.

Κωβῖτις, ιδος, (ἡ), fem: ал лзї κωβίτης

Κωδάριον (τὸ), dim: ал лзї κώδιον.

Κώδεια, пoet: ші Κώδη, ші Κωδία (ἡ). [κόττα] къпъџînъ (пpiпч:) de makъ, ші чл:.

Κώδιον (τὸ), (пpiпч: dim: ал лзї κῶας) пїеле, saъ влапъ (пpiпч: пentpз aштеp-пзt, saъ акопеpit).

Κωδιοφόρος (ὁ, ἡ), пзptъtopъ de (înвpъ-каtъ кз) пїеле, saъ влапъ. [κώδιον, φέρω]

Κωδύα (ἡ), =Κωδία

Κώδων, [κώδη, κώθων] ωνος (ὁ, ші At: ἡ), клопotъ; (пpin întind:) stpeажъ de по ante, пatpзлъ (fiind къ вътea зпъ кло-поџелъ, ла каpe тpeвзїa se ръsпзnzъ stpe-жapзл, de epa deштеntъ. (de зnde) «Τοῦ κώδωνος παρενεχθέντος». Тзч: dзпе че a-tpекзt stpeaжa. 2) пaptea чеa лаtъ a tpîm-віџеї; (пpin întind:) tpîmвiџъ. «Χαλκοστό-μου κώδωνος Τυρσηνικῆς». Sof: 3) (fiг: ші ка adiek) въpfitopъ (везї ші κρόταλον). 4) (вot:) =Κώδεια. [de зnde

Κωδωνίζω, biit: -ίσω, ваtъ клопotзл; tpîm-віџеzъ; (пpin întind:) чеpкъ пpin sзпеtъ, (пpiпч:) stpeaжа пpin клопоtъ, de este deштеantъ, кзлзл пpin tpîmвiџъ, daка sз-fepъ sгomotъ, monetъ, de este minчinoa-sъ, вasъ de пъmîntъ, de este кpъпаtъ; (în џen:) чеpкъ.

Κωδωνόκροτος (ὁ, ἡ), пoet: sзпъtopъ кз, saъ пpin клопоtъ «Ἀσπὶς—». Sof: кз кло-поџеї atîpnaџї, saъ pеззпъtoape ка кло-потзл. [κώδων, κρότος].

Κωδωνοφαλαρόπωλος (ὁ, ἡ), kom: чел кз клопоџеї atîpnaџї ла paztеле каilop. [κώ-δων, φάλαρα, πῶλος].

Κωδωνοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, џiъ клопо-tъ, saъ пoptъ клопоџеї; mъ пpeзmвлз пoa-птea ка пatpзлъ (пзptъtoape de клопоtъ); (пas:) sîntъ însoџitъ de пзptъtopї de кло-поте, saъ tpîmвiџaшї. [din

Κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ), џiтopъ de клопоtъ, saъ пзptъtopъ de клопоџеї (калъ, saъ o-staшъ); stpeжзitopъ. [κώδων, φέρω].

Κώεα, пoet: îm: пom: ші ак: ал лзї κῶας

Κωθάριον (τὸ), dim: ал лзї...

Κῶθος (ὁ), Dop: (Siчел:) =Κωβιός.

Κώθων, (κώθη, κώδων) ωνος (ὁ), зпъ felъ de пахаpъ (пpiпч; Лачеd: ші oslъш:) de лemnъ, къвъпелъ, saъ къзшъ (кз mъпз-шъ, ші вzze întoapse înъзntpз); teasъ. 2) (пpin întind:)=Κωθωνισμὸς, веџіе. 3) = Κῶθος. [de зnde

Κωθωνίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, веаъ кз къзшзл, saъ (пpeкзm zічеm) зз oaлa, (ad:) mзлtъ. [ші

Κωθωνή (ἡ), în локъ de κωθωνισμός.

Κωθώνιον (τὸ), dim: ал лэĭ κώθων, temчорѣ.

Κωθωνισμὸς (ὁ), мѣлѣ бъѣtръ, веціе.

Κωθωνιστήριον (τὸ), локал notpivitš ла бъѣtръ, kîрчімъ, ші чл: [κωθωνίζω].

Κωκάλια (τὰ), =Κοκκάλια.

Κώκυμα (τὸ), овіекіš de вочіре (плînцере); (în цен:)= кѣ...

Κωκυτὸς (ὁ), вочіре, жълire, плînџереросъ цінълš. [din

Κωκύω, [imit: în afin; кѣ ὀχθέω] віit: ύσω, плîнгš кѣ цinete.

Κωλαγρέτης, ου (ὁ), везĭ κωλακρέτης. [κωλέα, ἀγείρω].

Κωλακρετέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš....

Κωλακρέτης, ου (ὁ), = Κωλαγρέτης, ѣнѣ dрегъtорš în Atena (pîndsitš a stpînџe dpentsріле жѣdікъtореші, ші dintp'înселе a плъti жѣdікъtор'лор, ші кеltѣіелеле жертfелор, din каре лѣа sпре респлаtъ бѣtsріле de dindъръt),='Αποδέκτης. «Κωλακρέτου γάλα». Apstf: леаfа жѣdікъtорілор(ком: în локš de ὀρνίθων γάλα).

Κωλάριον (τὸ), dim: ал лэĭ κῶλον.

Κωλέα (ἡ), [κῶλον] пекоntрак: în лоin локš de κωλῆ.

Κωλεὸς (ὁ), ші

Κωλῆ (ἡ), (în kontрак: din κωλέα) бѣtѣл, saš sfeptѣл de dindъръt ал înжѣнrіаteĭ віte. 2) (în Apstf: поаte греш:) în локš пе ψωλή.

Κωλὴν, ῆνος (ὁ), =Κωλῆ.

Κωλήπιον, ші Κωλήφιον (τὸ), dim: ал лэĭ

Κώληψ, ηπος(ἡ), [κῶλον] паptea de dedesѣвtѣл џенѣкіѣлѣĭ,= Ἀγκύλη, ші Ἰγνύς. 2) apшikš.

Κωλία (ἡ), =Κωλέα, Κωλῆ. [de ѣnde

Κωλιὰς, άδος (ἡ), epit: ал Венереĭ, ші ал Череseĭ. 2) ѣнš капš în Atika (ѣnde epa прea вѣнъ хѣmъ de лѣкраt васе de пъшîntš, saš къръmidъ).

Κωλικεύομαι, віit: -εύσομαι, пъtimeskš de (saš sîntš sѣпѣsš ла) коlікъ. [din

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, кѣвenitš (saš întîmплъtорš) ла maцѣл къpѣлѣĭ. (de ѣnde) «Κωλικὸν (se înц: νόσημα)». ші «Κωλική (se înц: νόσος)». Med: коlікъ, (алt: «Κώλου ἄλγημα». Лѣч:); (прin întind:) «Κωλικὸς». пъtimaшš de (saš sѣпѣsš ла) коlікъ ші «Κωλικὰ (φάρμακα)». леакѣрĭ de коlікъ. [κῶλον].

Κωλοβαθρίζω, віit: -ίσω, гls: în локš de Καλοβαθρίζω. [din

Κωλόβαθρον (τὸ), гls: în локš de καλόβαθρον.

Κωλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, formatš în felš de [κῶλον, ші εἶδος].

Κωλομετρία (ἡ), împъrцire, ші mъsѣраре de лірісе версѣрĭ în пърцĭ. [κῶλον, μέτρον].

Κῶλον (τὸ), [κέλλω, κόλος] (în цен:) parte, вѣкаtъ. «Διαύλου θάτερον κῶλον». Esхл: partea жѣmъtate; (de ѣnde) о латѣръ de касъ, ші чл:. «Κῶλον δ' ἕκαστον τῆς πυραμίδος τριῶν πλέθρων, ἐούσης τετραγώνου». Евр: (везĭ ші φάρσος). 2) mъdѣларš de tрѣпš; (îар прinч:) пічорš, saš mînъ; (de ѣnde авѣs:) кракъ, saš віцъ. 3) (anatm:) maцѣл чел mаре (zisš) ал къpѣлѣĭ. 4) parte (memврѣ) de пеpiodš, de версš, ші чл:

Κωλοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: [κῶλον, τέμνω] чіѣnteskš, sлѣteskš; taĭš în вѣкъцĭ. (алцiĭ skpiš βωλοτομέω).

Κώλυμα (τὸ), [κωλύω] пїedікъ опpitoаре. [de ѣnde

Κωλυμάτιον (τὸ), dim: mікъ пїedікъ. 2) (maшinъ) =Χελωνάριον.

Κωλύμη (ἡ), рар: în локš de κώλυμα, saš κώλυσις.

Κωλυσανέμας, ου (ὁ), ші κωλυσάνεμος (ὁ, ἡ), поеt: опpitорš de вîntѣрĭ. [κώλυσις, ἄνεμος].

Κωλυσίδειπνος (ὁ,ἡ), опpitорš (întîрziаtорš) de чinъ. [κώλυσις, δεῖπνος].

Κωλυσίδρομος (ὁ, ἡ), поеt: опpitорš de алергаре. «Ποδάγρα—». Лѣч: [κώλυσις, δρόμος].

Κωλυσιεργέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: adѣкš împїedікаре ла вре ѣнš лѣкрѣ. [ші

Κωλυσιεργία (ἡ), опpіре, împїedікаре ла лѣкрѣ. [κώλυσις, ἔργον].

Κώλυσις, εως (ἡ), опріре, împїedікаре (akt: saš пас:). [ші

Κωλυτέον, поsit: ал лэĭ κωλύω. [ші

Κωλυτὴρ, поеt: în локš de κωλυτής. [ші

Κωλυτήριος (ὁ, ἡ), пѣtinчоsš, saš deпріnsš ла опріре. || (sѣвst:) Κωλυτήριον (τὸ), =Κώλυμα. || «Κωλυτήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfъ săвîршitъ sпре опріре de вре ѣнš ръѣ. [ші

Κωλυτής, ου (ὁ), опpitорš, împїedікъtорš, deпъртъtорš, ші чл: [ші

Κωλυτικὸς, ἡ, ὸν, =Κωλυτήριος. [ші

Κωλυτὸς, ἡ, ὸν, опрitš, saš de опpit, de împїedікаt. [din

Κωλύω, [κόλος, saš κολούω] віit: -ύσω, (кѣ цен; saš inf: ел: indip:) опрeskš, împїedікš.

Κωλώτης, [κῶλον] ου (ὁ), ='Ασκαλαβώτης.

Κωλωτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кѣ

(плinъ de пікътърї пеste totъ ка) [κωλώτης, ші εἶδος].

Κῶμα (τὸ), [κεῖμαι, saъ κοιμάσμαι] пікоteалъ, saъ аплекаре spре somnъ; (прin întind:) somnъ греъ ші лsпгъ, = Βύθος. (везї ші κάρωσις).

Κωμάζω, biit: -άσω, серветореskъ кs парадъ ваkікъ; (de sпde овіч:) тъ пресmвлs веatъ кs тsѕікъ ші чл: п'ïп касе, (овш:) fакъ patinadъ; (кs ак: поет:) лаsdъ; (în ųeп: fъръ каzъ) тъ înвеселеsкъ; serвеzъ; (кs ак: преп:) întрs кs помпъ (sерветореште). «Ἐκ πυρὸς εἰς Ὄλυμπον ἐκώμασας». Епгр: [κῶμος].

Κωμαίνω, biit: -ανῶ, пікоtezъ, sîntъ копрinsъ de somnъ. [κῶμα].

Κώμακον (τὸ), sпъ fелъ de apomatiкъ плантъ, кsішоаръ, saъ пskшоаръ.

Κώμαξ, ακος (ὁ), ïsвitорs de веселії, глsmецъ. [κωμάζω].

Κωμάρχης, saъ Κώμαρχος, ου (ὁ), întîїашъ (проestosъ) de оръшелъ.[κώμη, ἄρχω].

Κωμάσδω, biit: -αξῶ, Dор: în локъ de κωμάζω.

Κωμασία (ἡ), =Κῶμος, ваkікъ помпъ.

Κωμαστήριον (τὸ), греш: în локъ de πωμαστήριον. [ші

Κωμαστὴς, οῦ (ὁ), sъвîршitорs de sерветоаре ваkікъ; saъ пресmвлъторs прin sліце, ші прin касе кs тsѕiче în веції; (în ųeп:) веціvъ, destръmatъ. [ші

Κωμαστικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, кsвепitъ, saъ îndeminatiкъ ла patinade, веції, ші чл: [ші

Κωμάστωρ, ορος (ὁ), поет: în локъ de κωμαστής. [κωμάζω].

Κωματώδης, εος (ὁ, ἡ), însoцitъ de somnic adînкъ, saъ somnoposъ. [κῶμα].

Κώμη, [κεῖμαι, κοιμάομαι] mікъ ші пеînпрежmsitъ кs zidъ оръшелъ, saъ satъ маре, (Франц:) *bourg*, *bourgade*. 2) кътsпъ, махала, епорiе «Διελόμενος τὴν μέν πόλιν κατὰ κώμας, τὴν δὲ χώραν κατὰ δήμους». Іsкр: [de sпde

Κωμηδὸν, adв: ка пішtе sate, кътsпе, saъ махалале. [ші

Κωμήτης, ου (ὁ), локsitорs de оръшелъ; saъ чел din ачеламї satъ, saъ кътsпъ, ор махала. [de sпde

Κωμητικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, atinгъторs de sътеапъ, saъ махалацъ, ші чл:

Κωμῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лsї κωμήτης

Κωμήτωρ, ορος (ὁ), поет: în локъ de κωμήτης.

Κωμίδιον (τὸ), dim: ал лsї κώμη.

Κωμικεύομαι, biit: -εύσομαι, лsкрезъ, saъ гръїеskъ ка...

Κωμικὸς, ή, όν, komiкъ, ваtжокорitорs, saъ глsmeцъ; (în înцелеsъ de ръъ) чел de pîsъ. || (sssst:) поеtъ saъ актоpъ de komodii. [κῶμος]. [de sпde

Κωμικῶς, adв: în кіпъ komiкъ, глsmeцъ, saъ de pîsъ.

Κώμιον (τὸ), dim: ал лsї κώμη, sъtsкъ, saъ кътsпашъ.

Κωμογραμματεύς, έως (ὁ), логоfътъ de satъ. [κώμη, γραμματεὺς].

Κωμοδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, = κωμάζω, алергъ пе sліце ка κωμαστής (везї zіч:). [κῶμος, δρόμος].

Κωμόπολις, εως (ἡ), маре satъ, оръшелъ, (Франц:) *gros bourg*. [κώμη, πόλις].

Κωμόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, sîntъ копрinsъ de somnic, saъ de adînкъ somnъ. [κῶμα].

Κῶμος (ὁ), [κώμη] (проп: ші арх:) ваkantiкъ помпъ, церемоніе; (în ųeп:) компаніе, тsлціme adsпатъ; (despре віте) тsртъ, saъ чiрadъ; (овіч:) patinadъ, (ad:) пресmвлеtъ de оаменї веції пе sліцъ кs тsѕікъ ші danцsрі; ші кїар чеї че se пресmвлъ întр' astfeл de кіпъ; (în ųeп:) оспъцъ, adsпаре de desfъtаре; (прin întind:) кîпtiкъ кîпtatъ în sерветореаskъ помпъ (прекsm sînt але лsї Пindapъ).

Κωμύδριον (τὸ), dim: ал лsї κώμη.

Κώμυς, υθος (ἡ), легътsръ (порціе) de сарвъ. 2) stsfъ de tрestie. 3) =Κόρος, saъ Κορυδαλὸς, чїокîрлапъ. 4) dafinъ (арворъ) de dinaintea sшеї. 5) малъ de лакъ, че se варsъ, есе din matka sa. [κώμη].

Κωμῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, компsїъ, saъ репрезintъ komodiї; (stръm:) ваtжокореskъ пе чinева în (saъ ка în) komodie; (în ųeп:) îmї ватъ жокъ de чinева, îл їаъ în pîsъ. [κωμῳδὸς]. [de sпde

Κωμῴδημα (τὸ), ор че se zіче, saъ se fаче spре ваtжокоріре.

Κωμῳδία (ἡ), драмъ, saъ кîпtаре komiкъ; (în ųeп:) ваtжокоръ. [ші

Κωμῳδιακὸς, ή, όν, (ші adв:) -ακῶς, ші

Κωμῳδικὸς, ή, όν, (ші adв!) -ικῶς, atinгъторs de komodie, komiкъ. [κωμῳδὸς].

Κωμῳδιογράφος, [κωμωδία, γράφω],=Κωμῳδογράφος.

Κωμῳδιοποιὸς (ὁ), [Κωμωδία, ποιὸς]=Κωμῳδοποιός.

Κωμῳδογέλως, ωτος (ὁ), поет: вsfoпъ, (Іtл:) паїацъ ал teatpsлsї. [κωμῳδὸς, γέλως].

Κωμῳδογράφος (ὁ), skpiitорs, поеtъ de

комодiĭ. [κωμῳδὸς, γράφω].

Κωμῳδοδιδασκαλία (ἡ), репресintaцie de (saŭ învъцare despre) komodie. [din

Κωμῳδοδιδάσκαλος (ὁ), поеtŭ (ачелашĭ шĭ deпрinzътоpŭ de aktopĭ) de komodiĭ. [κωμῳδὸς, διδάσκαλος].

Κωμῳδολειχέω -ῶ, biit: -ήσω, kom: лiнгŭ talepeлe kъĭва npin komiчe (adѕкъtoape de pîsŭ) пѕptъpĭ (kapaгĭosлѕкѕpĭ). [κωμῳδὸς, λείχω].

Κωμῳδοποιητής, οῦ (ὁ),=Κωμῳδοποιὸς.

Κωμῳδοποιΐα (ἡ), komпѕнере de komodiĭ. [din

Κωμῳδοποιὸς (ὁ), поеtŭ de komodii. [κωμῳδὸς, ποιὸς].

Κωμῳδὸς (ὁ), [κῶμος, ᾠδὴ] aktopŭ (dap ла înчепѕtŭ ачелашĭ шĭ поеtŭ) de komodiĭ.

Κωμῳδοτραγῳδία (ἡ), dpamъ tpaцikъ шĭ komikъ, komodotpaцedie (везĭ шĭ ἱλαροτραγῳδία). [din

Κωμῳδοτραγῳδὸς (ὁ), aktopŭ, saŭ поеtŭ de komodotpaцedie. [κωμῳδὸς, τραγῳδὸς].

Κωνάριον (τὸ), dim: ал лѕĭ κῶνος.

Κωνάω, biit: -ήσω, înвîpteskŭ чева ka ѕнŭ koнŭ. [везĭ κῶνος]. 2)=Κωνίζω.

Κωνειάζομαι, biit: -άσομαι, beaŭ (мъ o·tpъвeskŭ кѕ)...

Κώνειον (τὸ), [κῶνος 4] ѕнŭ feлŭ de otpъвitoape плаntъ, (Iтл:) цikѕtъ, кѕкѕtъ.

Κώνησις, εως (ἡ), = (saŭ греш: în локŭ de) Κώνισις.

Κωνίας, ου (ὁ), (οἶνος) binŭ пъstpatŭ în вase ѕнse кѕ smoaлъ; saŭ (maĭ de кpezѕt) fъкѕtŭ кѕ [κῶνος, 3], (ad:) peцinatŭ.

Κωνίζω, biit: -ίσω, ѕнгŭ кѕ smoaлъ, saŭ peцinъ. [шĭ

Κωνικὸς, ἡ, ὸν, (шĭ adв:) -ικῶς, konikŭ, peлatiвŭ, saŭ asemenea кѕ koнŭ. [κῶνος].

Κωνίον (τὸ), dim: ал лѕĭ κῶνος.

Κώνιον (τὸ), = Κώνειον.

Κωνὶς, ίδος (ἡ), ѕнŭ вasŭ în fopmъ de koнŭ [κῶνος] пentpѕ апъ шĭ чл:, (Тѕрч:) matapa.

Κώνισις, εως (ἡ), [κωνίζω] ѕнцере кѕ smoaлъ, saŭ peцinъ.

Κωνίτης, ου (ὁ), шĭ Κωνῖτις, ιδος (ἡ), fъкѕtŭ din moлiftŭ. «Πίσσα—». Епгр:[κῶνος 3].

Κωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шĭ adв:) -ειδῶς, konoidŭ, чел în fopmъ de koнŭ. [κῶνος, εἶδος].

Κῶνος (ὁ), [χώνη] (în цен:) koнŭ, tpѕпŭ кѕ вasŭ potѕndŭ, шĭ вîpfŭ askѕцitŭ. (de ѕнде, naptik: 2) вîpfѕл, kpeasta koĭfѕлѕĭ. 3) poada konoidъ a (кѕкѕпаpѕл) moлiftѕлѕĭ, (ал:) στρόβιλος; (npin întind: копачѕл) moлiftѕл; шĭ smoaла, saŭ peцina чea dintp' înѕѕл. 4) o жѕкъpie de kopiĭ (în fopmъ konikъ) ka sfîpлeaza, =Βέμβιξ.

Κωνοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, (mtmt:) taĭŭ koнŭ, saŭ în fopmъ de koнŭ. [κῶνος, τομὴ].

Κωνοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, (botn:) sîntŭ

Κωνοφόρος (ὁ, ἡ), (botn:) продѕкътopŭ de konoida poadъ a moлiftѕлѕĭ (кѕкѕпаpѕл), = Στροβιλοφόρος. [κῶνος, φέρω].

Κωνωπεῖον (τὸ), шĭ Κωνωπεὼν, ῶνος (ὁ), пологŭ de цînцapĭ. [шĭ

Κωνώπιον (τὸ), dim: ал лѕĭ [κώνωψ], цînцъpeлŭ.

Κωνωποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de fopma цînцapѕлѕĭ. [κώνωψ, εἶδος].

Κωνωποθήρας, ου (ὁ), вînътоpŭ de цînцapĭ. ‖ (sѕвst:) ѕнŭ feлŭ de пасъpe. [κώνωψ, θήρα].

Κώνωψ, [κόναβος, saŭ κνώψ] ωπος (ὁ), цînцapŭ.

Κῶος, saŭ Κῷος (ὁ), [γῶ, saŭ κεῖμαι în afin: кѕ κύβη] вizѕinъ, saŭ кѕлкѕшŭ de feapъ шĭ чл:; înkisoape, temniцъ (везĭ шĭ καιάδας); (în цен:) къвънътѕpъ. (de ѕнде 2) naptea къвъноasъ a apшiкѕлѕĭ (kape în жокѕл кѕвелоp npeцѕĭа шase). везĭ χῖος.

Κώπαιον (τὸ), mînepѕл вîслеĭ, =(poate греш: în локŭ de] Κωπεὼν. [шĭ

Κωπεὺς, έως (ὁ),=Κωπεὼν, лemnŭ пentpѕ вîслъ. [шĭ

Κωπεύω, biit: -εύσω, ekinezŭ, saŭ nopneskŭ kopaвia кѕ вîсле. 2) пpегътeskŭ oштipea de въtълie (în kinŭ ka ostaшѕл sъ aĭвъ mîna пе mînepѕл sъвii). [шĭ

Κωπέω -ῶ, biit: -ήσω,=Κωπεύω. [шĭ

Κωπεὼν, ῶνος (ὁ), лemnŭ вѕнŭ de вîслъ. [din

Κώπη (ἡ), [κύπη] (npinч:) naptea чea гpoasъ a (къпъцina, mînepѕл) вîслеĭ; (npin întind:) вîслъ; (în цен:) mînepŭ (maĭ кѕ seamъ) de saвie, шĭ de pîшniцъ; (de ѕнде ѕне-opĭ) pîшniцъ. [de ѕнде

Κωπήεις, εσσα, εν, чел кѕ (шĭ npinч: mape) mînepŭ. [шĭ

Κωπήϊον (τὸ), вoлitѕл koвeptipŭ de пѕĭеле ал kapѕлѕĭ. (se skpie шĭ κουπήϊον).

Κωπηλασία (ἡ), вîслipe. [κώπη, ἔλασις].

Κωπηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, = Κώπην ἐλαύνω, вîслezŭ. [din

Κωπηλάτης, ου (ὁ), вîслашŭ. [шĭ

Κωπήλατος (ὁ, ἡ), поеt: вîслitŭ, saŭ плѕtitopŭ npin вîсле. 2) лѕкpatŭ ka o вîслъ. [κώπη, ἐλαύνω].

Κωπήρης, [κώπη, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), поеt: скіnatŭ кѕ вісле; saŭ цііtорŭ кѕ mîna de mîперъл съвіі; (în цеп:) rata.

Κωπητὴρ, шi Κωπητὴς (ὁ), вѕza коръвіі, ѕnde se peazemъ, шi se miшкъ вісле. [κώπη].

Κωπίον (τὸ), dim: ал лѕі κώπη, вісліmоаръ.

Κωπωτὴρ (ὁ), = Κωπητήρ.

Κώρα, ας (ἡ), Dор: în лоκŭ de κόρη.

Κωραλίσκος (ὁ), dim: ал лѕі...

Κῶρος (ὁ), Dор: în лоκŭ de κοῦρος, копілŭ:

Κωροσύνα, ας (ἁ), Dор: în лоκŭ de κουροσύνη.

Κωρυκαῖος (ὁ), (fir:) tрѣгѣtорŭ кѕ ѕрекеа, sпiопŭ; tрѣdѣtорŭ (прекѕm ерaŭ локѕіtорії капѕлѕі din Чілічіа Корікŭ, înкѕпоштіпцînd корsарілор плекѣріле пегѕцѣtорілор din портŭ). [шi

Κωρυκίδιον, шi Κωρύκιον (τὸ), шi Κωρυκὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕі [κώρυκος], дѣсѣгѕцѣ, tѕлѕmaшŭ; (de ѕnde) о ѕmfлѣtѕрѣ formatѣ пе fрѕпzеле копачілор din mѕшкѣtѕра ѕпор insecte.

Κωρυκιώτης, ου (ὁ), =Κωρυκαῖος.

Κωρυκοβολία (ἡ), [κώρυκος, βολή], шi

Κωρυκομαχία (ἡ), [κώρυκος, μάχη] ѕпŭ фелŭ de tрѕпеsкŭ екчерsіціŭ. (везї шi...

Κώρυκος (ὁ), [în afin: кѕ γωρυτὸς] sакŭ de піеле, tѕлѕmŭ; (în цimпasiї) sакŭ плінŭ de nisinŭ, saŭ de sîmвѕрї de mѕsлiпе, аtîрпatŭ de tавапŭ, пе каре апѕкînd клеtinaŭ atлeцiї sпре deпрindереа tрѕпѕлѕї. [de ѕnde

Κωρυκώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ѕпŭ sакŭ, saŭ ѕъкѕлецŭ.

Κῶς, поеt: (în контракt:) în лоκŭ de κῶας.

Κωταλὶς, ίδος (ἡ), [κοτύλη] гѣкѣлецŭ, saŭ лingѕрѣ de amestекаt дѕлчеацѣ, шi чл: (везї шi λάκτις).

Κωτιλὰς, ἄδος (ἡ), поеt: în лоκŭ de κωτίλη. || (sѕвst:) рînдѕрікъ. [шi

Κωτιλία (ἡ), mѕлtъ ворвіре (прінч: sпре лingѕшіре). [шi

Κωτίλλω, віit: -ιλῶ, (пех: ἐκώτιλλα) ворвеsкŭ mѕлtе; (sтрѣm:) sѕпѣрŭ, saŭ mѣ silеsкŭ а атѣці пе чіпева кѕ лingѕшitоаре вѣрfіре. [din

Κωτίλος, η, ον, mѕлt -ворвіtорŭ, вѣрfіtорŭ (maї кѕ seamъ кѕ оаре -каре граціе); amѣцitорŭ. (de ѕnde fir:) «Κωτίλα ὄμματα». Лкѕ: atрѣгѣtорї.

Κωφάω -ῶ, віit: -ήσω, asѕрzesкŭ (amѕцеsкŭ) пе чіпева; (în цеп:) timпеsкŭ; ва tѣmŭ, вetежеsкŭ; (пеѕt:) mѣ asѕрzesкŭ, amецеsкŭ de вре ѕпŭ sгomotŭ. [шi

Κωφεύω, віit: -εύσω, sîntŭ, saŭ staŭ ка ѕпŭ sѕрdŭ, saŭ mѕtŭ, п' аѕzŭ, saŭ tакŭ; (în цеп:) sîntŭ пesimцitорŭ. [шi

Κωφέω -ῶ, віit: -ήσω, =Κωφάω, вatѣmŭ, вetежеsкŭ. [шi

Κωφίας, ου (ὁ), ѕпŭ фелŭ de шарпе [din

Κωφὸς, [κόπτω, saŭ κοῦφος, saŭ κέπφος] ή, ὸν, (прінч:) timпŭ, slавŭ; (обіч: despre оаm:) sѕрdŭ; (ачелашї maї de mѕлtе-орї шi) mѕtŭ. «Ἤκουσας; ἢ κωφῇ λέγω». Esхл: (прin хрm:) пesimцitорŭ (везї шi ἐμβρόντητος); (în цеп:) вetearŭ; (fir:) seкŭ, zadарпiкŭ. [de ѕnde

Κωφότης (ἡ), sѕрzie, saŭ mѕцie: (în цеп:) timпime de simцѕрї; (прin înțiпd:) uрostie, пesimцічіѕпе. [шi

Κωφόω -ῶ, віit: -ώσω, asѕрzesкŭ, saŭ amѕцеsкŭ пе чіпева; (în цеп:) timпеsкŭ: вetежеsкŭ. [de ѕnde

Κώφωμα (τὸ), =Κωφότης. [шi

Κώφωσις, εως (ἡ), asѕрzіре, saŭ amѕціре; saŭ (în цеп:) adѕчере ла пesimціре. «Ὀφθαλμῶν—». Інкр: slѣвіре de вѣzŭ.

Κῶχεθ', поеt: (în контрак: шi апок: maї 'nainte de asпір: вокалѣ) în лоκŭ de κῶχετο, καὶ ᾤχετο.

Κωχεύω, віit: -εύσω, поеt: (рар) în лоκŭ de ὀκωχεύω, ардiкŭ în sѕs, în аерŭ. (întрев: прінч: комnѕsѕл ἀνακωχεύω).

Κώψ, κωπὸς (ὁ), sхл: în лоκŭ de σκώψ.

Λ.

Λ, λ, Λάϐδα, ші Λάμϐδα (τὸ), nedeкл: Лamda, а ѕnsprezечелеа літеръ а Elinesкълъї алфабетъ. || (нѕмер:) λ', треїзечї (30), ші ‚λ, треїзечї де мії (30,000).

Λα, saѕ Λαι, saѕ Λ', партік: тъpitiвъ (комп: nedesпъpцit кѕ ѕнеле зічі:) în локѕ de λίαν.

Λᾶας, [λᾶ = δᾶ, γῆ, везї ші λαὸς] (ὁ, ші преа рар ἡ), (dat: λᾶϊ, ак: λᾶαν, saѕ рар λᾶα, îm: λᾶες, λάων. λάεσσι, λᾶας) поеt: în локѕ de λίθος, пїatpъ; stînкъ.

Λαϐάργυρος (ὁ, ἡ), ком; лъътоpѕ de вanї, плътітѕ. [λαμϐάνω, ἄργυρος].

Λάϐδα (τὸ), nedeкл; = Λάμϐδα. 2) (ком:) = Ἀῤῥητοποιΐα. (везї ші λεσϐιάζω). [de ѕnde

Λαϐδακίζω, віit: -ίσω, = Λαμϐδακίζω, întреѕвінцезѕ în ворвъ des, saѕ пронѕнцѕ ръѕ літера λ. [de ѕnde

Λαϐδακισμὸς (ὁ), deasъ întpeѕвінцаре, saѕ реа пронѕнцаре а лѕї λ.

Λαϐδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în формъ de Λ. [λάϐδα, εἶδος].

Λάϐδωμα (τὸ), о фігѕръ matematiкъ ка Λ. [λάϐδα].

Λαϐὲν, Еол: saѕ Dор: în локѕ de λαϐεῖν, пеx; 2: de înf: ал лѕї λαμϐάνω

Λάϐεν, поеt: în локѕ de ἔλαϐεν.

Λάϐεσκον, поеt: în локѕ de ἔλαϐον, пеx: 2: ал лѕї λαμϐάνω.

Λαϐὴ (ἡ), лѕаре (апѕкаре, ші чл:) = Λῆψις. 2) (прін înțînd:) партеа лѕкрѕлѕї, de ѕnde îл апѕкъ чінева, мînѕшъ, saѕ мînерѕ. 3) (фір:) мотівѕ, прічінъ de пîpъ (гоанъ, ші чл:). [λαμϐάνω].

Λαϐῆν, saѕ Λαϐῆν, Dор: în ловѕ de λαϐεῖν.

Λάϐησι, поеt: în локѕ de λάϐῃ, а 3: sinг: пеps: de пеx: 2: de sѕп: ал лѕї λαμϐάνω.

Λαϐίδιον (τὸ), dim: ал лѕї λαϐίς.

Λαϐιδόω -ῶ, віit: ώσω, апѕкѕ, saѕ легѕ împреѕнъ чева прін [λαϐίς].

Λάϐιον (τὸ), = Λαϐίδιον, dim: ал лѕї ...

Λαϐὶς, ίδος (ἡ), [λαμϐάνω] [în цеп:] instpѕm: прін каре апѕкъм чева, клеште, ші чл: 2) копкъ, кіотоаре. 3) = Λαϐή, мînерѕ.

Λάϐρα, греш: în покѕ de λαύρα.

Λαϐραγόρας, ου (ὁ), поеt: [λάϐρος, ἀγορὰ] върфітоpѕ (палавраџіѕ) обраzнікѕ. [de ѕnde

Λαϐραγορέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: обръzнічеште върфескѕ (таїѕ ла палаврe).

Λαϐραγόρης, ου (ὁ), = Λαϐραγόρας.

Λαϐράζω, віit: -άσω, поеt: = Λαϐρεύομαι.

Λαϐράκιον (τὸ), dim: ал лѕї λάϐραξ.

Λαϐράκτης, ου (ὁ), = Λαϐραγόρας. [λαϐράζω].

Λάϐραξ, ακος (ὁ), ѕнѕ фелѕ de преа лакомѕ пеште. [λάϐρος].

Λαϐρεία (ἡ), = Λαϐροστομία. [din

Λαϐρεύομαι, віit: -εύσομαι, поеt: = Λαϐραγορέω, ворвеккѕ обръzнічеште. [λάϐρος]-

Λαϐρηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: = Λαϐραγορέω.

Λαϐροπόδης, ου (ὁ), поеt: iѕte de пічорѕ; репеde. «Χείμαῤῥος — ». Епгр: [λάϐρος, πούς].

Λαϐροπότης, ου (ὁ), репеde saѕ мѕлтвъѕтоpѕ. [λάϐρος, πίνω].

Λάϐρος (ὁ, ἡ), [λα, λάω, λάπτω, λαμυρὸς] iѕte, репеde, пѕвълітоpѕ; мîнкъчоsѕ, лакомѕ; (фір:) обраzнікѕ, sілнікѕ.

Λαϐρόσσυτος (ὁ, ἡ), поеt: [λάϐρος, σεύομαι] алергътоpѕ, saѕ гонітѕ репеde.

Λαϐροστομέω -ῶ, віit: -ήσω, = Λαϐραγορέω, върфескѕ; обръzніческѕ. [ші

Λαϐροστομία (ἡ), върфіре; обръzнічіе. [din

Λαϐρόστομος (ὁ, ἡ), върфітоpѕ; обраzнікѕ. [λάϐρος, στόμα].

Λαϐροσύνη (ἡ), поеt· în локѕ de...

Λαϐρότης (ἡ), iѕцеалъ, репеzie; лъкоміе ла мîнкаре; върфіре. [λάϐρος].

Λαϐροφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, тънîнкѕ лъкомеште. [λάϐρος, φάγω].

Λαϐρόω -ῶ, віit: -ώσω, поеt: în локѕ de λαϐροφαγέω. [λάϐρος].

Λάϐρυς, υος (ἡ), (dѕпе діалектѕл Лidieнілор, ші Каріенілор) топорѕ.

Λαϐρώνιον (τὸ), ші Λαϐρώνιος (ὁ), ѕнѕ фелѕ de маре пахарѕ, (Лat:) labrum.

Λάϐρως, adв: iѕte, репеde.

Λάϐυζος (ὁ), ѕнѕ фелѕ de аромъ.

Λαϐυρίνθειος (ὁ, ἡ), кѕвеnitѕ ла, saѕ asemenea кѕ лавірintѕ, = Λαϐυρινθώδης. [din

Λαϐύρινθος (ὁ), лавірintѕ, о клъdirѕ кѕ мѕлте пїеziше, ші кѕртеziше înѕîpiтѕрї de дрѕмѕрї, înкît, кînд ва інтра чінева întp'însa, съ нѕ гъѕїаскъ, пе ѕnde съ еasъ; (de ѕnde фір:) ор че este konstpѕitѕ întp' astfел de кінѕ. (de ѕnde «Ἐκ σχοίνων λαϐύρινθος». Ткр: пескъресkѕ кошѕ. [de ѕnde

Λαϐυρινθώδης, εος (ὁ, ἡ), пїеziшѕ, кѕрtеziшѕ ка ѕнѕ лавірintѕ, аневоїе de ешit dintp' însѕл; (фір:) аневоїе de înцелес; преа înпластічітѕ.

Λαγανίζομαι, виit: -ίσομαι, мънînкŏ foĭ de пръжitŏръ. [λάγανον].

Λαγάνιον (τό), dim: ал лŏi ...

Λάγανον (τὸ), [λαγαρὸς] (în џen:) foae de пръжitŏръ. «Λάγανον ἑλκύω. Al: întinzŏ foae (пentpŏ пръжitŏръ). 2) (пaptik:) лаланґitъ.

Λαγαρίζω, виit: -ίσω, întinzŏ, desfakŏ; молешeskŏ; (mi між:) мъ молешeskŏ, slъвeskŏ. (în Apstf: греш: în локŏ de λαγανίζομαι).

Λαγαροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші адв:) ειδῶς, slъвitŏ, молешitŏ de felŏ; (despe вер-sŏpĭ) каре seamънъ a λαγαρὸς (вeзĭ zîч:). [λαγαρὸς, εἶδος].

Λαγαρόκυκλος (ὁ, ἡ), поet: чел кŏ черкŏ sŏвџipe, saŭ нŏ кŏ desъвîpшipe potŏndŏ. «Λύρα —»: Eŏst: konstpŏitъ din џestŏ de вроаskъ џestoasъ. [λαγαρὸς, κύκλος].

Λαγαρὸς, [λαπαρὸς, вeзĭ λαγὼν] ά, όν, молешitŏ, întinsŏ, pisinitŏ; sŏвџipe, slaвŏ, sekŏ. «Στήλη —». Пл: преа sŏвџipe. «Τῆς πέτρας τὸ λαγαρώτατον». Пл: чea maĭ лesnічoasъ de кълкat пе dînsa (вeзĭ ші λαγὼν). (fir:) «Στίχος λαγαρός». Грam: чел че аре (прінч: în міжлокŏ) skŏptъ silaвъ în локŏ de лŏngъ. [de ŏnde

Λαγαρότης (ἡ), молічĭŏne, slъвічĭŏne; sŏвџipime, ші чл:. [ші

Λαγαρόω -ῶ, виit: -ώσω, = Λαγαρίζω. «Ἴχνος λαγαρούμενον». Епгр: ŏмвлetŏ kletinatŏ. «Ποταμὸς λαγαρούμενος». Епгр: каpe începe a se desґieџa.

Λαγγάζω, (άω, saŭ έω -ῶ) виit: -ήσω, ші Λαγγαρίζω, виit: -ίσω, пetpeкŏ вpeme, întîpziezŏ; мъ лeneвeskŏ; îmĭ піеpzŏ aktiвitatea, мъ молешeskŏ, (Fpanџ:) languir. (вeзĭ mi στραγγεύομαι). [ші

Λαγγώδης, εος (ὁ, ἡ),=кŏ...

Λαγγὼν, ῶνος (ὁ), лeneшŏ, tpîndaвŏ; zъвaвnikŏ, (Fpanџ:) languissant.

Λάγδην, адв: поet: = Λάξ.

Λάγειος (ὁ, ἡ), =Λαγῷος.

Λαγέτης, ου (ὁ), поet: komandipŏ de попоdŏ. [λαὸς, ἡγοῦμαι].

Λαγήνιον (τὸ), dim: ал лŏĭ...

Λάγηνος (ἡ), [λαγὼν] вŏtilkъ, карafъ; ŏpчopŏ, ші чл:

Λαγηνοφόρια (τὰ), о sepвъtoape în Aлeksandpia, întpŏ каpe fie-каpe îшĭ adŏчea mînкapea ші вasŏл кŏ вinŏ ла оsпъџŏ. [λάγηνος, φορά].

Λαγιδεὺς, έως (ὁ), вътŏĭŏ de епŏpe. [ші

Λαγίδινος, η, ον, atinгъtopŏ de (saŭ фъкŏtŏ din) епŏpaшŏ. [din

Λαγίδιον (τὸ), dim: ал лŏĭ λαγώς, епŏpaшŏ.

Λάγινος, η, ον, =Λαγῷος.

Λαγίον (τὸ), =Λαγιδεὺς, ші Λαγίδιον.

Λαγκία (ἡ), (Лat:) lancea, (de ачі) лanче,=Λόγχη.

Λαγνεία (ἡ), венеpikъ desfpînape. [ші

Λάγνευμα (τὸ), tpŏпeaskъ înпpeŏnape. [din

Λαγνεύω, виit: -εύσω, мъ înпpeŏnŏ tpŏпешte. «Οἱ εὐνοῦχοι οὐ λαγνεύουσι». Med:

Λάγνης, ου (ὁ), =Λάγνος.

Λαγνικὸς, ή, όν, aплekatŏ, saŭ desfpînatŏ ла tpŏпeaskъ înпpeŏnape. [din

Λάγνος, (λαγὸς, saŭ λαγαρὸς] η, ον, (кomпap: λαγνίστερος, ші λαγνιαίτερος, sŏпepл: λαγνίστατος) кŏ totŏл aплekatŏ ла венеpiene плъчеpĭ, neînfpînatŏ.

Λαγοδαίτης, ου (ὁ), поet: mînкъtopŏ de епŏpĭ. [λαγὸς, δαίνυμαι].

Λαγοθήρας, ου (ὁ), вînъtopŏ de епŏpĭ. [λαγὸς, θήρα]. [de ŏnde

Λαγοθηράω -ῶ, виit: -άσω, вînezŏ епŏpĭ.

Λαγοθηρέω -ῶ, виit: -ήσω, =Λαγοθηράω.

Λαγοθήρης, ου (ὁ), =Λαγοθήρας.

Λαγοκτονέω -ῶ, виit: -ήσω, ŏчігŏ епŏpĭ, поet: [λαγὸς, κτόνος].

Λαγὸς (ὁ), Ion: în локŏ de λαγώς.

Λογοσφαγία (ἡ), поet: înжŏнгĭepe (ŏчіdepe) de епŏpĭ. [λαγὸς, σφαγή].

Λαγύνιον (τὸ), ші Λαγυνὶς, ίδος (ἡ), = Λαγήνιον. [ші

Λαγυνίων, ωνος (ὁ), kom: нŏme de пapasitŏ (въŏtopŏ кŏ оала). [din

Λάγυνος (ἡ), (maĭ нoŭ) în локŏ de λάγηνος. [de ŏnde

Λαγυνοφόρια (τὰ),=Λαγηνοφόρια.

Λαγχάνω, [în afin: кŏ λάζομαι] виit: λήξομαι, (пex: ἔλαχον, tpe: de кŏ: εἴληχα, ші λέλογχα, пas: -εἴληγμαι) apŏнkŏ sopџĭ. «Ἀμφὶ τιμὴν ἔλαχεν». Imn: Om: 2) (oвіч:) ĭaŭ (прінч;) пpin sopџĭ, saŭ din întîmплape; (de ŏnde) ĭaŭ (îmĭ kade) în пaptea mea; моштeneskŏ; (în џen:) doвîndeskŏ, saŭ мъ înпъpтъшeskŏ, «Κλήρῳ («Πάλῳ) λαχεῖν». Om: «Τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς». Іл: Δ. «Ὁ Ποσειδῶν ἔλαχεν πολιὴν ἅλα ναιέμεν». Іл: Ο. «Ὁ Πὰν πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχεν». Om: Imn: (ші кŏ џen:) «Ὡς κεν Ἀχιλλεὺς δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχη». Іл: Ω. «Ἐξαιρέτου κατασκευῆς ἔλαχε». Fil: (de ŏnde 3) (în a tpeĭa пepŏ: saŭ în пaptч:) ese чева пpin sopџĭ, kade în пaptea кŏĭва; (în џen:) se întîmплъ. Ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο, ἔλαχε δὲ κρείων Εὔμηλος». Іл:Ψ. «Ἐκληρώσαντο, καὶ ἔλαχεν

Ἀβραδάτης». Ksn: «Εἰς δὲ ἑκάστην (νῆα) ἐννέα λάγχανον αἶγες». Od: I. «Τὸ λαχὸν μέρος». Плt: «Λαχὼν ἱερεὺς». Dm: «Λαγχάνει βουλεύειν (πολεμαρχεῖν)». Dm: шi Ep: (шi ел:) «Ὁ τῷ κυάμῳ λαχὼν». Лкs: (de ѕnde) «Λαγχάνει δίκην τινί». Is: a трaџе пе чineва în жѕdikaтъ (fiind ка în Atena шi жѕdikъtopiĭ se pîndѕĭaѕ, шi жѕdikъџiле se къѕtaѕ npin sopџĭ). (везĭ шi κληρόω). 4) (поеt: шi pap stpъm:) în локѕ de μεταδίδωμι, înпъptъшeskѕ пе чineва din чева. «Πυρὸς λελάχωσι θανόντα». Iл: Π. (везĭ шi λανθάνω).

Λαγώ, џеn: шi At: aк: шi λαγῷ, nom: îm: шi λαγῷ, dat: sinг: ал лѕĭ λαγὼς.

Λαγωβολεῖον (τὸ), локѕ de omopît епѕpĭ кѕ ловitѕpъ. 2) = Λαγωβόλον. [шi

Λαγωβολία (ἡ), bînape de епѕpĭ кѕ ловitѕpъ. [din

Λαγωβόλον (τὸ), чomaгѕ, кѕ кape ловind ѕvideaѕ епѕpĭ. 2) чomaгѕ пъstopeskѕ, bîtъ. [din

Λαγωβόλος (ὁ, ἡ), ѕчiгъtopѕ de епѕpĭ npin ловitѕpъ. [λαγὼς, βολή].

Λαγωδάριον (τὸ), = Λαγίδιον. [шi

Λαγωδίας, ου (ὁ), ѕnѕ felѕ de пасъpe de noante, de гъinѕшъ selbatikъ (кѕ пiчoape пъpoase ка de епѕpe, de ѕnde de алџiĭ шi λαγώπους se nѕmemte), = Ὦτος. [шi

Λαγώδιον (τὸ), = Λαγίδιον. [шi

Λαγώειος, α, ον, = Λαγῷος. [λαγώς].

Λαγωθήρας, ου (ὁ), = Λαγοθήρας.

Λαγὼν, όνος (ἡ, saѕ ὁ), (în џеn:) adîнкъtѕpъ. (de ѕnde) «Πρὸς τινι λαγόνι πάλινσκίῳ τοῦ κρημνοῦ». Пл: (везĭ шi λαγαρὸς). 2) (obiч:) пaptea чеa dintpe коaste шi шолдѕpĭ, дешeptѕ, (alt:) λαπάρα. (везĭ шi κενεών). (de ѕnde 3) пînteче (ѕne -opĭ de basѕ). [în afin: кѕ λαγὼς].

Λαγωοβόλον (τὸ), noet: = Λαγωβόλον.

Λαγωὸς (ὁ), Ion: în локѕ de λαγώς. [de ѕnde

Λαγῷος, α, ον, епѕpeskѕ. «Λαγῷα (se înџ: κρέατα)». Apstf:

Λαγωοφόνος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de λαγωφόνος [λαγωὸς, φόνος].

Λαγώπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пiчoape de епѕpe (ad: пъpoase); (de ѕnde || sѕbst:) ѕnѕ felѕ de пасъpe, de гъinѕшъ selbatikъ (везĭ λαγωδίας). 2) ѕnѕ felѕ de eapbъ, пiчopѕ de епѕpe [λαγὼς, ποῦς] = кѕ...

Λαγώπυρον (τὸ), [λαγὼς, πυρὸς] ѕnѕ felѕ de плantъ (везĭ λαγώπους).

Λαγὼς, [în afin: кѕ λαγὼν] ώ (ὁ), (dat: λαγῷ, ак: λαγὼ шi λαγὼν, îm: λαγὼ, λαγῶν, -ῷς -ώς) епѕpe. «Λαγὼ βίον ζῶν». Dm: 2) ѕnѕ felѕ de пeштe (sѕnosatѕ de) beninosѕ, otpъbitopѕ. 3) ѕnѕ felѕ de пасъpe, = Λαγωδίας.

Λαγωτροφεῖον (τὸ), локѕ, ѕnde se џin шi se хpънеsk епѕpĭ, (Фpanџ:) *garenna.* [шi

Λαγωτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, џiѕ пе хpanъ епѕpĭ. [λαγώς, τροφή].

Λαγωφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, obiчnѕĭeskѕ a mînка епѕpĭ. [шi

Λαγωφαγία (ἡ), obiчnѕinџъ de a mînка епѕpĭ. [λαγώς, φάγω].

Λαγωφθαλμία (ἡ), o natimъ de окĭ(dopmipe кѕ окĭĭ deskiшĭ ка епѕpеле). [din

Λαγώφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ окĭ ка de епѕpe (ad: bobошaџĭ, saѕ deskiшĭ în dopmipe). [λαγὼς, ὀφθαλμὸς].

Λαγωφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѕ de епѕpĭ «Ἀετὸς—». Ist: Nat: [λαγὼς, φόνος].

Λαγώχειλος (ὁ, ἡ), чел кѕ bѕзъ къpпaтъ (ка de епѕpe). [λαγὼς, χεῖλος].

Λάδανον (τὸ), = Λήδανον.

Λᾶδος, εος -ους (τὸ), Dop: în локѕ de Λῆδος.

Λάε, noet: în локѕ de ἔλαε, a 3: sinг: пеps: de npeл: ал лѕĭ λάω.

Λᾶε, noet: înd: nom: шi ак: ал лѕĭ λᾶας, λᾶς.

Λάζεο, noet шi λάζευ Dop: поpѕnч: ал лѕĭ λάζομαι.

Λαζίνης, ου (ὁ), ѕnѕ felѕ de пасъpe de stînчĭ, = Χαραδριός. 2) ѕnѕ felѕ de пeштe (noate гpeш: în локѕ de μαζίνης), = Καλλαρίας.

Λαζοίατο, Ion: noet: în локѕ de λάζοιντο, îm: de noft: ал лѕĭ...

Λάζομαι, шi Λάζυμαι, (npeл: ἐλαζόμην, -ύμην, шi шaĭ mѕлтѕ nѕ) noet: în локѕ de λαμβάνω, апѕкѕ, ĭaѕ. «Πάλιν λάζετο μῦθον. Om: 'шi a лѕat înanoĭ bopba. (везĭ шi λαμβάνω 2).

Λαήμεναι, гpeш: în локѕ de δαήμεναι.

Λάθα, ας (ἁ), Dop: în локѕ de λήθη.

Λαθάνεμος (ὁ, ἡ), noet: Dop: = Νήνεμος. [λάθα, ἄνεμος].

Λάθαργος (ὁ), Dop: în локѕ de λήθαργος.

Λαθεῖν, шi Dop: λαθέμεν, nex: 2: de inf: ал лѕĭ λανθάνω.

Λαθήδης, ου (ὁ), ѕĭtъtopѕ de tînepeџea sa, (ad:) npea bъtpînѕ. [λάθα, ἥβη].

Λαθητικὸς, ή, όν, ĭѕbitopѕ, saѕ îndemînatikѕ de a se askѕnde. [λάθω].

Λαθικηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λανθάνω, κῆδος] adѕкъtopѕ de ѕĭtape a pelelop,

saȣ грiжелор ші некаzȣрiлор.

Λαθίνοστος (ὁ,ἡ), поеt: (λανθάνω, νόστος] ȣїtъtорȣ (amînъtорȣ) de întорчереа sa, реtрекъtорȣ мȣлtъ време, ȣнде s' adȣs.

Λαθιπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [λανθάνω, πῆμα] =Λαθικηδής.

Λαθίποινος (ὁ, ἡ), поеt: ȣїtъtорȣ (depъr-tъtорȣ) de osîndъ, saȣ ресвȣнаре. [λαν-θάνω, ποινή].

Λαθίπονος (ὁ, ἡ), ȣїtъtорȣ de (saȣ fъ-къtорȣ de a ȣita чineва) sȣferinцеле sa-ле. 2) прiчinȣitорȣ de askȣnsъ dȣрере. [λανθάνω, πόνος].

Λαθιπορφυρίς, ίδος (ἡ), ȣнȣ fелȣ de па-sȣре, (поаtе)=Πορφυρίων (fiind къ dȣпе At: тъпînкъ пе askȣns). [λανθάνω, πορ-φύρα].

Λαθίφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: [λανθάνω, φθογ-γή] каре fаче пе чineва негръitорȣ. «Θάνατος —». Es.

Λαθιφροσύνη (ἡ), поеt: ȣїtȣчiе; лiпsъ de minte, neîнцелепчȣне. [din

Λαθίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ȣїtȣкȣ, не-гїобȣ; nemintosȣ. [λανθάνω, φρήν].

Λάθος, εος (τὸ), în локȣ de λῆθος, saȣ λήθη.

Λαθοσύνα (ἁ), ші Λαθόσυνος (ὁ), Dор: în локȣ de ληθοσύνη, ληθόσυνος.

Λάθουρος (ὁ), în локȣ de λάθυρος (ком: пореклъ а лȣї Πτολεмеȣ ал опtȣлеа, а къріа din λα ші θοῦρος еtimолоџiе mi se паре о лiнгȣшiре а кȣїва, дака нȣ este о iskȣsitъ eponie).

Λάθρα, [λάθω, =λάνθανω] adв: пе as-kȣns, în taînъ, пе fȣріш. «Λάθρα ἀπο-λύσαι αὐτήν». Skр: (ші кȣ цеn:) «Λάθρα φίλων γονέων». Ом: imн: [de ȣнде

Λαθραῖος, α, ον, каре se fаче, saȣ fаче чева пе fȣріш, пе askȣns; taїnikȣ; (прin ȣрm:) віклеанȣ. [de ȣнде

Λαθραιότης (ἡ), askȣnsime; tъiniчie. [ші

Λαθραίως, adв: =Λάθρα, пе askȣns, пе fȣріш; în taînъ.

Λάθρη, adв: Ion: поеt: în локȣ de λά-θρα. [de ȣнде

Λαθρηδά, ші Λαθρηδόν, поеt: în локȣ de λαθραίως.

Λαθρίδιος, η, ον, поеt: în локȣ de λα-θραῖος. [de ȣнде

Λαθριδίως, adв: поеt: în локȣ de λα-θραίως.

Λαθριμαῖος, α, ον, =Λαθραῖος; (прin în-tind:) вastapdȣ.

Λάθριος, α, ον, =Λαθραῖος. [de ȣнде

Λαθρίως, adв: =Λαθραίως.

Λαθροβόλος (ὁ, ἡ), поеt: asвîрлitорȣ, ші ловitорȣ пе askȣns. [λάθρα, βολή].

Λαθρογαμία (ἡ), askȣnsъ къsъtорie; saȣ =Κλεψιγαμία. [λάθρα, γάμος].

Λαθροδάκνης, ші Λαθροδήκτης, ου (ὁ), по-еt: мȣшкъtорȣ пе askȣns. [λάθρα, δάκνω].

Λαθρόνυμφος (ὁ, ἡ), поеt: însȣраtȣ пе askȣns; saȣ =Κλεψίγαμος. [λάθρα, νύμφη].

Λαθρόπους, οδος (ὁ, ἡ), каре ȣмблъ пе askȣns (пе nesimцitе). [λάθρα, πούς].

Λαθροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъпînкȣ пе askȣns. [ші

Λαθροφαγία (ἡ), mînкаре пе askȣns. [din

Λαθροφάγος (ὁ ἡ), mînкъtорȣ пе as-kȣns. [λάθρα, φάγω =τρώγω].

Λαθροφονευτής, οῦ (ὁ), [λάθρα, φονεύω], ші

Λαθροφόνος (ὁ, ἡ), оморîtорȣ пе as-kȣns, =Δολοφόνος. [λάθρα, φόνος].

Λαθυρίς, ίδος (ἡ), ȣнȣ fелȣ de легȣмъ, (ла ачеаsta se поаtе dedȣче ші) вama; (dȣпе алцiї) лапtеле кȣкȣлȣї, =Τιθύμα-λος. [din

Λάθυρος (ὁ), ȣнȣ fелȣ de легȣмъ, пъ-ȣtȣ. «Δυσεψητότεροι τῶν λαθύρων εἰσὶν οἱ ἄ-ρακοι». Гал:

Λαι, партiк: nedesпърцitъ (везї λα).

Λαία (ἁ), Dор: în локȣ de λεία. 2) = Λεά.

Λαϊβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, în локȣ de λιθοβολέω, вatȣ кȣ пiеtре. [ші

Λαϊβολία (ἡ), în локȣ de λιθοβολία, ва-tере кȣ пiеtре. [λᾶας, βολή].

Λάϊγξ, ιγγος (ἡ), [λᾶας] поеt: пiаtръ; пiеtрiчiкъ. «Βορείας ὀχλίζων λάϊγγας». Апл:

Λαιδάριον (τὸ), =Ληδάριον, dim: ал лȣї

Λαῖδος, εος -ους (τὸ), =Λῆδος.

Λαιδρὸς, ὰ, ὸν, поеt: [λαιὸς, saȣ λαμ-πρὸς] обраzniкȣ, перȣшinatȣ, dîрzȣ.

Λαικάζω, вiit: -άσω, кȣрвeskȣ. 2) (fiг:) ашъцeskȣ. [din

Λαικὰς, άδος (ἡ), кȣрвъ пȣвлiкъ.

Λαικαστὴρ, ῆρος, ші Λαικαστής, οῦ (ὁ), кȣрварȣ, desfrînatȣ în кȣрвiе. [λαικάζω]. [de ȣнде

Λαικάστρια (ἡ), fем: ал лȣї λαικαστής, =Λαικάς.

Λαικάτα, ας (ἁ), Dор: (Епгр:) adȣнаре обшtеaskъ de нороdȣ. [ші

Λαϊκὸς, ἡ, ὸν, ал нороdȣлȣї; (Бiser:)= Κοσμικὸς, лȣmeskȣ, профаnȣ; miреанȣ. [λαὸς]. [de ȣнде

Λαϊκόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакȣ пе чineва miреанȣ (din преоtȣ), каtереseskȣ.

Λαιλαπώδης, εος (ὁ, ἡ), sȣнȣsȣ ла (saȣ însoцitȣ кȣ) fȣрtȣнъ, вiжълiosȣ, (Franц:)

orageux. «Οὐρανὸς—». Інкр: fѕрtѕnatѕ. [din
Λαῖλαψ, απος (ἡ), tаре віжъліе кѕ плоаїе, =Καταιγίς.
Λαῖμα (τὸ),=Αἷμα. 2) (în Apstf:) комп: din λαιμὸς, ші αἷμα.
Λαιμάζω, виіт: -άξω, =Λαιμάσσω.
Λαιμαργέω -ῶ, виіт: -ήσω, sîntѕ лакомѕ ла mînкаре. [ші
Λαιμαργία (ἡ), лъкоmіе ла mînкаре. [din
Λαίμαργος (ὁ, ἡ), (λαιμὸς, ἀργὸς, гравnікѕ] лакоmѕ, nesъцiosѕ.
Λαιμάσσω (ττω), виіт: -άξω, sîntѕ foapte flъmîndѕ; saѕ mъnînкѕ лъкоmеште.[λαιμὸς].
Λαιμάω -ῶ, виіт: -άσω, поеt:=Λαιμάσσω.
Λαιμητόμος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de λαιμότόμος.
Λαιμία (ἡ), грам: ексnл: ал лѕї λαμία.
Λαιμίζω, виіт: -ίσω, поеt: (рар)= Λαιμοτομέω. [λαιμὸς].
Λαιμοδακής, έος (ὁ, ἡ), поеt: mѕшкъtорѕ de (saѕ înцененitѕ în) rîtѕ. «Ἀκὶς ἀγκίστρου—». Епгр: [λαιμὸς, δάκνω].
Λαιμοπέδη (ἡ), [λαιμὸς, πέδη] srapdъ de rîtѕ nentpѕ кіїnі; лацѕ nentpѕ пъсърі.
Λαιμόῤῥυτος, ші Λαιμόρυτος (ὁ, ἡ), поеt: кѕргъtорѕ din rîtѕ. «Αἷμα—». Евр: [λαιμὸς, ῥέω].
Λαιμὸς (ὁ), [λάμος] rîtѕ.
Λαιμότμητος (ὁ, ἡ), [λαιμὸς, τέμνω] чел кѕ rîtѕл tъїatѕ.
Λαιμοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taїѕ rîtѕл, înжѕнгїѕ. [λαιμοτόμος]. [de ѕnde
Λαιμοτόμητος (ὁ, ἡ),=Λαιμότμητος.
Λαιμότόμος (ὁ, ἡ), (пароκs:) tъїеtорѕ de rîtѕ (înжѕнгїеtорѕ); (пропароκs) = Λαιμότμητος. [λαιμὸς, τομή].
Λαιμώσσω (ττω), виіt: -ώξω, = Λαιμάσσω. 2) amѕ dѕрере de rîtѕ, saѕ rîлчї.
Λαῖνα, ης (ἡ),=Χλαῖνα, (de ѕnde лаt:) *laena*.
Λαΐνεος, ші Λάϊνος, η, ον, поеt: [λᾶας] de пїatpъ. «Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα». Іл: Г: (перfр:) tе аї fi вътѕt кѕ пїеtре.
Λάϊον (τό), Dор: în локѕ de Λήϊον.
Λαιὸς, ὰ, ὸν,='Αριστερὸς, (Лat:) *laevus*; (fіг:) неnріінчоsѕ; neîndemînatікѕ.
Λάϊος (ὁ), [λᾶας] ѕнѕ felѕ de пасъре, (поаte) =Λαΐς.
Λαισαῖον (τὸ), [λαιὸς, saѕ λάσιος] ѕнѕ felѕ de ѕкоаръ павъзъ de пїеле.
Λαισαιοφόρος (ὁ), пѕрtъtорѕ de [λαισαῖον, ші φέρω].
Λαισήϊον (τὸ), Іоn: în локѕ de λαισαῖον.
Λαίσθη (ἡ), =Λάσθη.
Λαίσκαπρος (ὁ, ἡ), поеt: [λαι, κάπρος] foapte desfрînatѕ.
Λαίσπαις, [λαι, παῖς] αιδος (ὁ), =Βούπαις.
Λαισποδίας, [λαι, σποδέω] ου (ὁ), ком: foapte desfрînatѕ. 2) [λαιὸς, ποὺς], =Σκαιὸς, stîngачїѕ, saѕ stрîmвѕ de пічоаре.
Λαῖτμα (τὸ), поеt: [λαιμὸς] пръпаstіе; adînкѕ de mаре, авisѕ.
Λαΐτος, ші Λαῖτος (ὁ, ἡ), Іоn: релаtівѕ кѕ попорѕ, пѕвлікѕ. [λαὸς].
Λαιφάζω, виіt: -άξω, поеt:=Λαφύσσω. [din
Λαίφη (ἡ), ші Λαῖφος, εος -ους (τὸ), поеt: [în afin: кѕ λώπη, λῶπος] (прінч:) кîрпъ, tреанцъ; (în цен:) хаїнъ; пînзъ de корабіе. (везї ші λῖτος).
Λαιψηρόδρομος [λαιψηρὸς, δρόμος], ші
Λαιψηροκέλευθος (ὁ, ἡ),поеt: їѕte ла алергаре, saѕ кале. [λαιψηρὸς, κέλευθος].
Λαιψηρὸς, ὰ, ὸν, (ші адв:) -ρῶς, поеt: [λα, αἰψηρὸς] їѕte, гравнікѕ; ѕшорѕ.
Λακάζω, виіt: -άσω, поеt:=Λάσκω, stрігѕ, ціпѕ [іmіt:].
Λακάθη (ἡ), ѕнѕ felѕ de копачїѕ, арцарѕ, saѕ teїѕ.
Λάκαινα, ης (ἡ), fem: ал лѕї Λάκων. || (se înţ: κύλιξ) ѕнѕ felѕ de пахарѕ.
Λακάνα (ἁ), Dор: în локѕ de λεκάνη.
Λακάρη (ἡ), =Λακάθη.
Λακαταπύγων, ονος (ὁ, ἡ), ком: =Λίαν καταπύγων (везї zіч:).
Λακατάρατος (ὁ, ἡ), foapte влеstemаtѕ; saѕ=Λαοκατάρατος. [λα, κατάρατος].
Λάκαφθον (τὸ), о арomatікъ коажъ, fолоsitoape ла компѕнереа лѕї κῦφι (везї zіч:). (алцїї sкрїѕ λάπαθον, ші алцїї νάρκαφθον).
Λάκε, поеt: în локѕ de ἔλακε, а 3: sінг: пеps: de пеx: ал лѕї λάσκω.
Λακεδὼν, [λάσκω] όνος (ὁ), поеt: гласѕ; (прін înтінд:) деклаmацїе; înвъцъtоръ.
Λακεῖν, поеt: пеx: 2: de інf: ал лѕї λάσκω.
Λακερολογία (ἡ), върfіре. [λακερὸς, λέγω].
Λακερὸς, ὰ, ὸν, [λάκος] гълъцїosѕ, въргfіtорѕ. 2) (прін înтінд:) sfîшїatѕ, рѕntѕ; (de ѕnde) пеtревнікѕ, пеînтревѕінцаtѕ. [de ѕnde
Λακέρυζα, ης (ἡ), поеt:=Κελάρυζα, гълъцїоаsъ, гîрїіtoape (лъtpъtoape, ші чл:) пеînчеtаtъ.
Λακέρυζος (ὁ), пл́ц: върв: ал преч: [de ѕnde
Λακερύζω, віit: -ύσω, = Κελαρύζω, лаtрѕ, fакѕ гълъціе.
Λακέω -ῶ, віit: -ήσω, Dор: în локѕ de ληκέω, saѕ λάσκω 2) =(saѕ греш: în локѕ de) Λακίζω. «Καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐ-

λάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ». Sкр:

Λακιδόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

Λακίζω, biit: -ίσω, рвпînd fакв а пîрiї, sfîшiв. || (nestp:) мъ sпаргв, кръпв (везї λακέω). [din

Λακίς, ίδος (ἡ), [λάσκω], ші

Λάκισμα (τὸ), рвпtвръ, sпъртвръ (прінч: кв пîрîitв, saв tposnetв), sfîшiitвръ; кîрпъ, saв tреапцъ. [ші

Λακιστὸς, ἡ, ὸν, поеt: [λακίζω] рвпtв, sfîшiatв, făквtв ввкъцї.

Λακκαῖος, α, ον, цinвtв în лаквּ «Ὕδωρ—». Аt: апъ de stepnъ. [λάκκος].

Λακκόπεδον (τὸ),=Ὀρχίπεδον, ші Ὄσχεον. [λάκκος, πέδον].

Λακκόπλουτος (ὁ, ἡ), îпвогъцitв din гъsipe de гроапъ кв вапї (ка Калiа în Атена); (în цеп:) foapte вогаtв. [λάκκος, πλοῦτος].

Λακκοποιὸς (ὁ), fъкъtорв de гропї (stepпе, ші чл:). [λάκκος, ποιὸς].

Λακκοπρωκτία (ἡ), коm: = Εὐρυπρωκτία.

Λακκόπρωκτος [λάκκος. πρωκτὸς], ші Λακκόπυγος, коm: [λάκκος, πυγὴ] (ὁ), =Εὐρύπρωκτος.

Λάκκος (ὁ), [λάσκω] (în цеп:) гроапъ; (паrtік:) stepпъ de апъ (вінв ші чл:), (Тврч:) хаввзв. «Ὄρνιθας λιμναίους ἔτρεφον ἐν λάκκοισι». Ер:

Λακκοσχέας, ου (ὁ), чел кв пвпга воашелор лъsatъ în жос, молешitъ (везї ῥάκωσις). [λάκκος, ὀσχέον].

Λακκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кв гропї, saв în фортъ de гроапъ, гропосв. [λάκκος].

Λάκος (ὁ), (рар) în локв de λάκκος.

Λάκος(ὁ), [λάσκω] пîрîiалъ, saв tposnetв (прінч: de лвкрв, че se рвпе, se sпарце).

Λάκος, εος, -ους (τὸ), =Ῥάκος, ші Λακὶς.

Λακπατέω -ῶ, biit: -ήσω, =[Λὰξ πατέω], калкв în пічоаре. [de вnde

Λακπάτητος (ὁ, ἡ), поеt: кълкаtв în пічоаре.

Λακτίζω, [λὰξ] biit -ίσω, daв (ловескв) кв пічорвл; калкв în пічоаре; (în цеп:) зврв, мъ звîрколескв, мъ ваtв. «Κραδίη φόβῳ φρένα λακτίζει». Esхл: (везї ші λακτέω). «Φλὸξ αἰθέρα λακτίζουσα καπνῷ». Ііnd: ажвнце пînъ..., atінце de... «Πρὸς κέντρα λακτίζειν». Sкр: пров: а se îппоtіві кв вътъмареа sа ші făръ folosв. [de вnde

Λακτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікв а лові кв пічорвл. (de вnde) «Λακτική». Евs: meштешвгвл desupe ачеаsta, паrtе а палеsцічеї. (îпnр: de πυκτική).

Λάκτις, ιος (ἡ), поеt: лемпв, кв каре se пiseazъ, saв so amesteкъ чева.

Λάκτισμα (τὸ), ловitвръ кв пічорвл. [ші

Λακτισμὸς (ὁ), ловіре (dаре) кв пічорвл. [ші

Λακτιστὴς, οῦ (ὁ), ловitорв, saв кълкъtорв кв пічоареле. «Λῃνοῦ—». Епгр: кълкъtорв de stрвгврї în лінв. [λακτίζω.] [de вnde

Λακτιστικὸς,ἡ,ὸν, овічпвitв а лові (а da) кв пічоареле, nesвпвsв, (Франц:) *récalcitrant*.

Λάκυθος (ἁ), Dор: în локв de λήκυθος.

Λακωνίζω, biit: -ίσω, imitв пе Лаконї, saв sîntв de паrtіdа лор; (паrtік:), sкрів saв ворвескв пе sквrtв ші пemepit ка Лаконії чеї векї. [Λάκων]. [de вnde

Λακωνισμὸς (ὁ), imitaціе de Лаконї; (паrtік:) emfantіка sквrtіme în ворвіре а Лаконілор, лаконismв.

Λακωνομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntв певвпв (întвsiastв) de овічеївріле saв конstitвціа Лаконілор. [Λάκων, μαίνομαι].

Λάλαγγες (οἱ), ші Λαλάγγια (τὰ),=Κολλύρια, (de ачі) лаланrite.

Λαλαγέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: фаkв гълъціе, ввеtв; ворвескв пеîпчеtat. «Τέττιγες λαλαγεῦντες». Ткр: «Χελιδὼν λαλαγεῦσα». Епгр: [din

Λαλαγὴ (ἡ), поеt: [λαλάζω] гълъціе, stірігъtв, sгомоtв.

Λαλάγημα (τὸ), ор че fаче sгомоtв, ші гълъціе. [ші

Λαλαγήτης, ου (ὁ), поеt: =Λάλαξ, вврfitорв. [λαλαγέω].

Λαλάζω, biit: -άξω. поеt: = Λαλαγέω (везї ші ἀλαλάζω). «Κῦμα—». Апкр: [din

Λάλαξ, αγος (ὁ),=Λάλος, stірігачів, гълъціосв, вврfitорв. «Βάτραχος—». Глs: 2) =(saв греш: în локв de) Λαλαγή. [ші

Λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, (în цеп:) sкоцв (прінч: nedesлвшitв, ші пеартікволосв) гласв, гръескв мвлtе (верзї ші вскаtе), ввр fескв; (рар ші прin întind:) ворвескв. «Λαλοῦσι μὲν (οἱ κύνες ші чл:), οὐ φράζουσι δέ». Плt: «Ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι». Ткр: «Κὴν αὐλῷ λαλέω, κὴν δόνακι». «Ὡς τρυφερὸν λαλέεις». Ткр: «Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες». Ткр: «Καὶ ἤρξατο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις». Sкр: (de вnde) «Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν». Евр: [din

Λάλη (ἡ), [imit:] =Λαλιά. [de вnde

Λάληθρος (ὁ, ἡ), în локв de λάλος.

Λάλημα (τὸ), орї че se ворвеште, saв s' а ворвіt, ворвъ, авzіре, fатъ. 2) поеt: în локв de λάλος; (впе-орї греш:) în

локǔ de Ἄλημα=Παιπάλημα. [ші

Αλητὴς, οῦ (ὁ), преа ворвіторǔ, вър-fіторǔ. [λαλέω]. [de ǔnde

Λαλητικὸς, ἡ, ὸν, пǔtіnчосǔ, deцріnsǔ, saǔ аплекаtǔ а гръі mǔлtе.

Λατητὸς, ἡ, ὸν, ворвіtǔ, saǔ de ворвіt. [λαλέω].

Λαλιὰ (ἡ), граіǔ, гласǔ, пропǔнціе. «Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ». Skp: 2) famъ, zisъ, аǔzіре. 2) върfіре, saǔ характерǔл върfіторǔлǔі. (везі Tfp: Χαρ: στ′). [ші

Λάλιος, η, ον, поеt: în локǔ de [λάλος], saǔ=Λαλητικός

Λάλλη (ἡ), поеt:=Κάχληξ, піеtрічікъ de апъ.

Λαλόεις, εσσα, εν, поеt: în локǔ de...

Λάλος (ὁ, ἡ), (компар: λαλίστερος, сǔпрл: -ίστατος) mǔлt-ворвіторǔ, върfіторǔ.

Λᾶμα (τὸ), Dop: în локǔ de λῆμα.

Λάμαχος (ὁ, ἡ), поеt: [λα, μάχη] віtеа-zǔ, saǔ пеînчеtаtǔ ресвоіторǔ.

Λαμβάνω, [пеîntp: λήβω] віit: -λήψομαι, (пех: ἔλαβον, de ǔnde порǔнч: λαβὲ, ші між: ἐλαβόμην, tpe: de кǔ: εἴληφα, ші пас: εἴλημμαι în локǔ de λέλημμαι, пех: ἐλήφθην, віit: ληφθήσομαι, ші поsit: ληπτέον) (în цеп:) апǔкǔ; (de ǔnde despre плаntе fъръ kazǔ) прінzǔ ръdъчінъ. «Χειρὶ χεῖρα λαβόντες». Іл: Φ. «Λαβὼν κῦσε χεῖρα». Od: Ω. (ші кǔ цеп:) «Κόρυθος («Πτέρυγος «Γούνων, ші чл:) λάβεν» Om: «Πεσόντα ποδὸς λάβεν». Іл: Δ: (ші адв:) «Ἀγκὰς λαβέτην ἀλλήλων». Іл: Ψ. (ші кǔ преп:) «Ὑπὸ στέρνοις λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν». Іл: Λ: (ші despre плаntе) «Ἵνα τὰ σπέρματα λαμβάνωσι». Tfp: съ se прінzъ. «Οὐ γὰρ φασὶ τὸν θύμον δύνασθαι φύεσθαι καὶ λαμβάνειν». Tfp: (везі ші ἀντιλαμβάνομαι); (ші між:) «Λαβόμενος τοῦ ἱματίου». Пл: «Λαμβάνεσθαι τῶν ἱερῶν». Andч: (ші прін întind:) «Τὴν Ἴδην λαβὼν εἰς ἀριστερὴν χεῖρα». «Ὁπότερος κατὰ νῶτον λάβῃ φάος ἠελίοιο». Tкр: (везі ші ἀπείργω). (ші fir:) «Ἐὰν λάβωμαι σχολῆς». Sin: daka воіǔ гъsі окаzіе. 2) іаǔ în stъпînіре; калкǔ (коплешескǔ) fъръ veste, сǔрпрінzǔ. (везі ші καταλαμβάνω). «Ἄλγος («Ἀμφασίη, «Κάματος, «Πένθος, «Πόθος, «Φόβος, ші чл:) μιν λάβεν». Om: «Τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος». Tкр: Λέγειν τι ἡμῖν, ἵνα ἡμᾶς ὕπνος λάβῃ». Tfp: «Ἀλλ' ἡ ὀδύνη σε εἴληφε»; Ksn: «Λαμβάνειν τινα πίστει, καὶ ὁρκίοισιν». Ep: «Μέμαεν δὲ μιν ἐξερέεσθαι, ἄψ' δ' ὄκνῳ ποτί χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα». Tкр: (везі ші λάζυμαι). «Κᾄν λάβῃς μ' ἐψευσμένον». Sof: (ші між:) «Χαλεπῶς λαμβάνεσθαί τινος». Ep: а se апǔка кǔ ръǔл de чінева. «Λαμβάνονταί σου τινές». Грг: (везі ші ἐπιλαμβάνομαι). (ші пас:) «Μοιχὸς ληφθείς». Is: «Ληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ». Лкs: «Πυρετῷ λαμβάνεσθαι». Пл: «Θεῷ λαμβάνεσθαι». Ep: (везі ἐνθουσιάω, ші κατέχω). «Λαβέσθαι ἑαυτοῦ». Ел: съ вірǔіаскъ пе (съ 'ші віе în) sîne, съ se stъпînіаскъ. 3) (між:) іаǔ асǔпръ 'мі; (de ǔnde) портǔ; (ǔпе-орі) кǔмпърǔ; Skp:) =Συλλαμβάνω; (прін întind:) пріімескǔ; довîndескǔ, кîштігǔ; «Φρεσὶ («Νόῳ, ші проз: «Ἐν νῷ) λαβεῖν» Om: а прічепе, а înцелеце. «Ὄψει λαβεῖν». Лкs: = Ἰδεῖν. «Ἐσθῆτα λαβεῖν». «Λαμβάνειν τι ὀβολοῦ». Apstf: «Ἐν γαστρὶ ἔλαβεν». Еванг: «Μισθὸν («Ἀργύριον) λαμβάνειν». Лǔч: «Λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι». Tǔч: «Λαμβάνομεν ἐκ τῆς γῆς οὐδέν». Ksn: «Πληγὰς λαμβάνειν». Dm: «Κακὰ λαμβάνειν». Ksn: а пъtімі реле. «Μή τι κακὸν λάβῃ παρ' ἡμῶν ἀμελοῦσα». Ksn: «Γυναῖκα λαμβάνειν». Ep: «Λαμβάνειν τινος τὴν θυγατέρα», Ksn: «Ὕψος (ші fir: «Ἐπίδοσιν) λαμβάνειν». Tǔч: ші Iskp: «Δίκην (ші ел: «Τὴν ἀξίαν) λαβεῖν παρά τινος». Лкs:. (de ǔnde 4) (fir:) =Ἐκλαμβάνω, înцелегǔ чева (аша saǔ алtfел), sokoteskǔ, прівескǔ. «Πρὸς ὀργὴν («Ἐν ὀργῇ, «Δὶ ὀργῆς ші ел: «Ὀργῇ) λαμβάνειν τι». Лкs: «Τοῦτο πρὸς ἀτιμίαν ὁ δῆμος ἔλαβε». Пл: «Ποῖα οὖν δεινὰ, ἢ ποῖα οἰκτρὰ φαίνεται τῶν συμπιπτόντων, λάβωμεν». Apst: съ ведем, съ черчеtъм; (de ǔnde fлs:) «Τὰ λαμβανόμενα». челе пропǔse, saǔ date (de кǔвіnte, saǔ васе). (везі ші αἱρέω, ἁλίσκομαι, ші ἅπτομαι).

Λάμβδα (τὸ), [Евр:] педекл: пǔмеле літереі Λ.

Λαμβδακίζω, Λαμβδακισμὸς, Λαμβδοειδὴς, везі λαβδακίζω, ші чл:

Λάμια (ἡ), [λάμος] ламіе, ǔпǔ монstpǔ (іасмъ) faвǔлосǔ, че мînка оамені, ші маі кǔ seamъ копії. 2) ǔпǔ ferǔ de пешtе feposǔ, (алt:) καρχαρίας. 3) (прін întind:) пеsъціоасъ мînкаре. [de ǔnde

Λαμιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în формъ de (аsемъпаtǔ кǔ) ламіе, монstpǔосǔ.

Λάμνα, ης (ἡ), поеt: în локǔ de λάμια(2).

Λάμος (ὁ), [λάω, λαμβάνω] гаǔръ, гроапъ, пръпаstіе.

Λαμπαδαρχία (ἡ), прешеdінцъ, saǔ efopіе ла лǔпtа =Λαμπαδηδρομία. [λαμπὰς, ἀρχή].

Λαμπαδεύω, віit: -εύσω, fakǔ fъкліі. 2)

(miж:) = Λαμπαδηφορέω. [λαμπάς].

Λαμπαδηδρομία (ἡ), ꙋnꙋ felꙋ de лꙋntъ, în каре алергаꙋ пꙋртъtорї de фъклії a-пrinse, шi вірꙋїа чел че ажꙋnџеа maї întîїꙋ ла semnꙋ кꙋ фъклia anpinsъ (вezї Пaꙋs: Atik:). [λαμπάς, δρόμος].

Λαμπαδηκόμος (ὁ, ἡ), îngrižitорꙋ de фъ-клії. [λαμπάς, κομέω].

Λαμπαδηφορέω -ῶ, вiit: ήσω, џiꙋ фъклie (пріnч: ла о џеремоnie); saꙋ алергꙋ (лꙋ-ntîndꙋmъ съ ажꙋngꙋ întîїꙋ) кꙋ фъклie a-пrinsъ. [шi

Λαμπαδηφορία (ἡ), пꙋртаре, saꙋ џinере în mînъ de фъклie anpinsъ (în лꙋnta λαμ-παδηδρομία). [din

Λαμπαδηφόρος (ὁ, ἡ), пꙋртъtорꙋ, saꙋ џiitорꙋ în mînъ (пріnч: ла о џеремоnie) de (saꙋ алергъtорꙋ ла лꙋnta λαμπαδηδρομία кꙋ) фъклie anpinsъ. [λαμπάς, φέρω].

Λαμπαδίας, ου (ὁ), = Λαμπαδηφόρος. 2) (sꙋbst:) ꙋnꙋ лꙋminosꙋ meteорꙋ, ка ꙋnꙋ felꙋ de kometꙋ. 3) (astpon:) чеа maї лꙋminoasъ stea din челе Iade (вezї ὑάς).

Λαμπαδίζω, вiit: -ίσω, =Λαμπαδιοδρομέω.

Λαμπαδικὸς, ἡ, ὸν, релатiвꙋ, saꙋ fъкꙋtꙋ кꙋ фъклie. «Ἀγὼν —». Лкs: = Λαμπαδη-δρομία. [λαμπάς].

Λαμπαδιοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, алергꙋ ка лꙋntъtорꙋ ла λαμπαδηδρομία. [λαμπάδιον, δρόμος].

Λαμπάδιον (τὸ), dim: ал лꙋї λαμπάς. 2) (med:) fitiлꙋ пеntрꙋ panъ. 3) ꙋnꙋ felꙋ de коadъ de пърꙋ .a Tевеnчелор femeї.

Λαμπαδιστής, οῦ (ὁ), [λαμπαδίζω] лꙋ-ntъtорꙋ ла λαμπαδηδρομία. ‖ «Ἀγὼν—». Лкs: = кꙋ...

Λαμπαδοδρομία (ἡ), шi Λαμπαδοδρόμια(τὰ), =Λαμπαδηδρομία. [шi

Λαμπαδοδρομικὸς, ἡ, ὸν, кꙋвenitꙋ ла λαμ-παδοδρομία. «Ἀγὼν — ». Лкs: [λαμπάς, δρόμος].

Λαμπαδόεις, εσσα, εν, поеt: în локꙋ de λαμπαδηφόρος (enit: ал Чересiї). [λαμπάς].

Λαμπαδουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, џiꙋ în mînъ фъклie. [шi

Λαμπαδουχία (ἡ), џinере de фъклie în mînъ. [din

Λαμπαδοῦχος (ὁ, ἡ), џiitорꙋ, saꙋ пꙋртъ-торꙋ de фъклie, =Λαμπαδηφόρος, [λαμπάς, ἔχω].

Λαμπάζω, вiit: -άσω, поеt: în локꙋ de λάμπω. [din

Λαμπὰς, άδος (ἡ), [λάμπω] фъклie (пріnч: de zadъ smoлitъ), (Itл:) торџъ; (поate mi) fanaрꙋ, (de aчi) лampъ. 2) = Λαμπαδη-δρομία. » Λαμπὰς ἔσται πρὸς ἑσπέραν ἀφ' ἵπ-πων τῇ θεῷ». Плt: «Οἱ τὴν ἱερὰν λαμπάδα διαθέοντες». Пл: 3) поеt: în локꙋ de λαμ-πηδὼν, лꙋчiре, лꙋminъ. (de ꙋnde) «Λαμ-πάδος ὄμμα». Sof: soapеле. 4)=Λαμπαδίας (3). 5) ꙋnꙋ felꙋ de mашinъ резвоїaskъ. 6) (adiekt:) поеt: în локꙋ de λαμπομένη, лꙋminatъ (de фъклії). «Ἀκτὴ λαμπάς». Sof: ал Елеꙋsinеї.

Λαμπαυγέτις, ιδος (ἡ), поеt =Λαμπραυ-γέτις. [λάμπω, αὐγή].

Λάμπεσκε, поеt în лъкꙋ ἔλαμπε.

Λαμπετάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în ло-кꙋ de λάμπω. [din

Λαμπέτης, ου (ὁ), шi Λαμπέτις, ιδος (ἡ), поеt: stpълꙋчitꙋ, -itъ. [λάμπω].

Λαμπετόων, όωσα, όων, поеt: Ion: пар-тч: ал лꙋї λαμπετάω.

Λαμπεύω, вiit: -εύσω, поеt: (îndoiosꙋ) în локꙋ de λάμπω.

Λάμπη (ἡ), =Λάπη, mi Λέμφος, mꙋчiгaїꙋ; (пріnч:) floapea depe d'asꙋпра ꙋnꙋї stpi-katꙋ вinꙋ шi чл:; (în џen:) пекꙋръџie; (по-et:) sꙋtepanꙋ ꙋmedꙋ, шi întꙋnekosꙋ, Iadꙋ.

Λαμπηδοκόμος (ὁ, ἡ), = Λαμπαδηκόμος. [λαμπηδὼν, κομέω].

Λαμπηδὼν, όνος (ἡ), лꙋчiре, раzъ de лꙋminъ. [λάμπω].

Λαμπήνη (ἡ), (diaлеkt:) în локꙋ de ἀ-πήνη, тpъꙋpъ învълitъ; кочie. [de ꙋnde

Λαμπηνικὸς, ἡ, ὸν, релатiвꙋ, saꙋ ase-menea кꙋ кочie-

Λαμπηρὸς, ά, ὸν, mꙋчedꙋ, saꙋ плinꙋ de пекꙋръџie. [λάμπη].

Λαμπουρὶς, ίδος (ἡ), =Λαμπυρίς. 2) по-et: (ка adiekt:) fem: ал лꙋї...

Λάμπουρος (ὁ, ἡ), чел кꙋ лꙋчоasъ (албъ, вълапъ, лiкъpitoape) коadъ. [λάμπω,οὐρά].

Λαμπραυγέτις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лꙋї

Λαμπραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Λαμπροφανής. [λαμπρὸς, αὐγή].

Λαμπρειμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Λαμπρο-φορέω. [шi

Λαμπρειμονία (ἡ), =Λαμπροφορία. [din

Λαμπρείμων, ονος (ὁ, ἡ), =Λαμπροφόρος. [λαμπρὸς, εἷμα].

Λαμπρόβιος (ὁ, ἡ), чел кꙋ вiaџъ stpъ-лꙋчitъ. [λαμπρὸς, βίος].

Λαμπροείμων, ονος (ὁ, ἡ), =Λαμπρείμων.

Λαμπρόζωνος (ὁ, ἡ), чел кꙋ stpълꙋчitъ (mъреаџъ) înчinгъtoape. [λαμπρὸς, ζώνη].

Λαμπρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskꙋ stpълꙋчit, saꙋ despe stpълꙋчite oвiekte. [λαμπρὸς, λόγος].

Λαμπρόπους, οδος (ὁ, ἡ), (gpam:) чел кꙋ

stpълȣчite (fpȣmoase) пічoape. [λαμπρὸς, ποῦς].

Λαμπροπυρσόμορφος (ὁ, ἡ), поet: чел кȣ faцъ лȣminoasъ ка о faклъ. [λαμπρὸς, πυρσὸς, μορφὴ].

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, лȣminosȣ̆, stpълȣчitȣ̆; (desпpe колоape) вioĭȣ̆, înfлopitȣ̆; (desпpe глasȣ̆) desлȣшitȣ̆; sonopȣ̆; (în цen:) кȣpatȣ̆, aлesȣ̆, лъmȣpitȣ̆; (de ȣnde desпpe вîntȣpĭ) sinгȣpȣ̆ sȣfлъtopȣ̆ (вezĭ шi κρίνω), seninosȣ̆, лinȣ̆ шi dъinosȣ̆; (пpin ȣpm:) пpiinчosȣ̆, пotpiвitȣ̆; (fir:) mъpeцȣ̆, apъtosȣ̆; amвiцiosȣ̆, лiвepaлȣ̆ (dapnikȣ̆); saȣ̆ вestitȣ̆, însemnatȣ̆. «Οἱ δὲ Ἀλκμαιωνίδαι ἔσαν μὲν καὶ τὸ ἀνέκαθεν λαμπροὶ ἐν τῇσι Ἀθήνῃσι, ἀπὸ δὲ Μεγακλέος ἐγένοντο καὶ κάρτα λαμπροί». Ep: (шi desпpe пeînsȣfл:) «Λαμπρὸν τρόπαιον». Ksn: [λάμπω]. [de ȣnde

Λαμπρότης (ἡ), stpълȣчime; лȣksȣ̆; mъpeцie, amвiцie, însemnъtate, шi чл:

Λαμπρότοξος (ὁ, ἡ), (гpȣm:) чел кȣ stpълȣчitȣ̆ (fpȣmosȣ̆) apкȣ̆. [λαμπρὸς, τόξον].

Λαμπροφαὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: stpълȣчit лȣminъtopȣ̆, foapte лȣminosȣ̆, skînteitopȣ̆. [λαμπρὸς, φάος].

Λαμπρόφθαλμος (ὁ, ἡ), (гpam:) чел кȣ stpълȣчitopĭ окĭ. [λαμπρὸς, ὀφθαλμὸς].

Λαμπροφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoptȣ̆ stpълȣчite (mъpeцe) xaĭne. [шi

Λαμπροφορία (ἡ), пȣptape de xaĭne stpълȣчite. [din

Λαμπροφόρος (ὁ, ἡ), stpълȣчit (лȣksos, fpȣmos) înвpъкatȣ̆. [λαμπρὸς, φέρω].

Λαμπροφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ̆ (вopвeskȣ̆ кȣ) stpълȣчitȣ̆ (sȣnopȣ̆, saȣ̆ desлȣшitȣ̆) глasȣ̆. [λαμπρὸς, φωνὴ]

Λαμπρόψυχος (ὁ, ἡ), stpълȣчitȣ̆ (mape) лa sȣfлetȣ̆, mapinimȣ̆. [λαμπρὸς, ψυχὴ].

Λαμπρυντὴς, οῦ (ὁ), stpълȣчitopȣ̆, лȣminъtopȣ̆. 2) (desпpe кaлȣ̆) mъpeцȣ̆, mîndpȣ (în ȣmвлetȣ̆, saȣ̆ пodoaвe). «Ἵππος λαμπρυντής». Apt: [mi

Λαμπρυντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikȣ̆ a лȣmina; saȣ̆ aплeкatȣ̆ a se mъpeцi, iȣвitopȣ̆ de a se fълi, a se apъta чeвa. [din

Λαμπρύνω, вiit: -υνῶ, лȣminezȣ̆; desлȣшeskȣ̆. »Λελάμπρυνται κέρας». Apstf: i s'aȣ̆ лȣminat окiĭ. «Ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται». Eȣp: пe defъĭmъm de faцъ. 2) (miж:) fakȣ̆ чeвa de faлъ, sпpe apъtape; вopвeskȣ̆ кam mъpeц, mъ înгînfezȣ̆; (ȣпe-opĭ) mъ fakȣ̆ apъtosȣ̆, stpълȣчeskȣ̆. »Ἐν τοῖς μικροῖς πολλὰ ἀναλίσκει, καὶ λαμπρύνεται». Apst: [λαμπρὸς]. [de ȣnde

Λάμπρυσμα (τὸ), op чe kontpiвȣĭeшte sпpe stpълȣчipe, saȣ̆ лȣminape (akt: saȣ̆ пas:); пodoaвъ лȣчitoape.

Λαμπρῶς, adв: stpълȣчit; (fir:) кȣpat, desлȣшit, de faцъ; лȣksos, mъpeц, вoгat, шi чл: [λαμπρὸς].

Λαμπτὴρ (ὁ), (în цen:) op чe se aпpinde, кa sъ лȣmineze (masaлa); (de ȣnde apx:) o гpъtъpoasъ konstpȣкцie кȣ zade aпpinse, =Πυρσὸς. «Λαμπτῆρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισιν, ὄφρα φαείνοιεν». Od: Σ, шi T: (de ȣnde) «Λαμπτὴρ δέρμα τὸ κύκλῳ ἔχων». Apst: feлinapȣ̆. [λάμπω].

Λαμπτηροκλέπτης, ου (ὁ), пoet: fȣpȣ̆ de лȣminъtopȣ̆, saȣ̆ de лȣminъ. [λαμπτὴρ, κλέπτης].

Λαμπτηρουχία (ἡ), цinepe de лȣminĭ sпpe pesпîndipe de вestipĭ. [λαμπτὴρ, ἔχω].

Λαμπτηροφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtъpȣ̆ de лȣminъtoape (masaлaлe), masaлaцiȣ̆. [λαμπτὴρ, φέρω].

Λαμπυρίζω, вiit: -ίσω, лȣчeskȣ̆, лȣminezȣ̆ пȣцin, шi пe zъstîmпȣpĭ (кînd шi кînd), лiкъpeskȣ̆. [din

Λαμπυρίς, ίδος (ἡ), =Λαμπουρίς, ȣпȣ̆ feлȣ̆ de insektъ кȣ кoada лȣminoasъ, лiкȣpiчĭȣ̆. [din

Λάμπω, [λάω] вiit: -λάμψω, лȣчeskȣ̆, лȣminezȣ̆. «Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον». Iл: N: (шi miж:) «Λάμπετο δουρὸς αἰχμὴ χαλκείη». Iл: Z. (шi fir: desпpe глasȣ̆). «Παιὰν δὲ λάμπει». Sof: pesȣпъ; (шi пpin întînd:) «Κλέος, («Ἀρετὰ) λάμπει». Пind: ‖ (pap, шi пoet: stpъm:) fakȣ̆ a лȣmina чeвa. «Δόλιον ἀστέρα λάμψας». Eȣp; înълцînd лȣminъtopȣ̆ (masaлa).

Λαμπώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λαμπηρὸς. [λάμπη].

Λαμυρία (ἡ), isteцie, îndpъsпeцie гpaцioasъ, sглoвiчĭȣпe, (Fpanц:) pétulence. [шi

Λαμυρὶς, ίδος (ἡ), =Λωγάνιον. [din

Λαμυρὸς, ὰ, ὸν [λάμος] isteцȣ̆, îndpъzпeцȣ̆, sглoвiȣ̆ кȣ oape-кape гpaцie; (пpin întind:) пepȣшinatȣ̆, oвpaznikȣ̆, dîpzȣ̆, semeцȣ̆; (de ȣnde) asпpȣ, гpozaвȣ̆. «Λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας (ὁ λέων)». Tкp: (вezĭ шi ἀναιδὴς). «Θάλασσα— ». Лks: [de ȣnde

Λαμυρῶς, adв: oвpъzпiчeшte, semeцeшte, fъpъ пiчĭ o sfiaлъ.

Λάμφ', пoet: (în aпoк: maĭ 'nainte de asпip: вoкaлъ) în лoкȣ̆ de λάμπε, ἔλαμπε.

Λαμφθῆναι, Ion: în лoкȣ̆ de ληφθῆναι, пex: 1: de înf: пas: aл лȣĭ λαμβάνω.

Λαμψάνη (ἡ), =Λαψάνη.

Λάμψις, εως (ἡ), лȣчipe, лȣminape, skîn-

teîepe, = Λαμπηδών. [λάμπω].

Λάμψομαι, Ion: în локŏ de λήψομαι, biit: ал лвĭ λαμβάνω.

Λανθάνεμος (ό, ή), ггеш: în локŏ de λαθάνεμος.

Λανθανόντως, adв: (de партч:), =Λεληθότως, пе askвns. [din

Λανθάνω, [λήθω] biit: -λήσομαι, (шipap) λήσω, (пех: ἔλαθον, шi miж: ἐλαθόμην, tpe: de кв: în локŏ de пpez: λέληθα, шi пas: λέλησμαι) (nestp: кв ак: ел: шi вne-opĭ партч: îndip:) fакŏ, saŏ пацŏ (mi se întîmплъ) чева пе nesimцite de sinemĭ, saŏ de алцiĭ; (în цen:) пв квпоскŏ, saŏ sîntŏ пеквnoskвtŏ, пв шъ шtie niminca. Ἔλαθον ἡμᾶς ἀποδράντες». Ksn: aŏ fвцit, fъpъ sъ 'ĭ simцim. «Πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων». Om: «Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος»; Apstf: кsm aĭ intpat пе nesîmцite întp' atîta datopie? «Μὴ λάθω τι παρανομήσας». Ksn: ка пв квтва în neшtiinцъ sъ fакŏ вре о кълкаре de леце. (шi în анал:) «Οὔ με λήθεις, ὅττι θεῶν τις σ' ἦγεν ἐπὶ νῆας». Іл: Ω. «Καὶ ὅτι πονηρότατοί εἰσιν, οὐδέ σέ λανθάνουσι». Ksn: «Οἷος ὢν ῥήτωρ ἐλελήθεις με». Лвч: «Τουτὶ μ' ἐλελήθει». Apstf: aчeasta пв mtiamŏ. «Δουλεύων λέληθας». Apstf: ешtĭ ровŏ fъpъ a simцi. «Οἴομαι δὲ καὶ λεληθέναι πολλὰ σεαυτὸν ἐπιστάμενον αὐτῆς». Ksn: «Λασῶ μανεὶς ποκα». Ткр: о sъ певвпеskŏ пе nesimцite, saŏ fъpъ de beste. (шi miж:) «Λησόμενοι τοὺς πολεμίους». Лвч: sъ пв 'ĭ simцъ връжmашiĭ. (шi fъpъ kazŏ). «Οὐδ' αὐτὸς λαθεῖν ἐζήτησε». Ksn: a пв se apъta, a пв se кsпоашtе. «Οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἀνθρώπων ἥκιστα λανθάνουσιν, ὅ,τι ἂν ποιῶσιν». Ksn: «Τὸ μὲν οὖν τὸ πλῆθος περὶ τούτων λεληθέναι οὐ θαυμάζω». Ksn: «Γνώμη λανθάνουσα». Epd: askвnsъ. 2) (miж: кв цen:) вitŏ, saŏ грешеskŏ. «Πῶς κεν 'Οδυσσῆος λαθοίμην». Іл: K. (шi în анал:) «Λελασμένος, ὅσσ' ἐπεπόνθει». Od: (шi кв înf:) «Λάθοιο οἴκαδ' ἀπελθεῖν». Ткр: (шi fъpъ kazŏ). «Ἦ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν». Іл: I. «Μὴ λαθόμην»; Ткр: (în прозъ maĭ întpeввinцatŏ ἐπιλανθάνομαι). || чел кв îndoipe поеt: пехоt: λελάθω, λελαθέσθαι ape stpъm: însem: fакŏ пе чiнева a вita чева, npiчinвieskŏ вitape. (вezĭ ἐκλανθάνω, шi λαγχάνω).

Λανὸς (ὁ), Dop: în локŏ de ληνός.

Λὰξ, adв: dînd, ловind кв пiчорвл.

Λάξευσις, εως (ἡ), съпаре, чiоплiре de пiatpъ. [шi

Λαξευτὴρ (ὁ), поеt: în локŏ de λαξευτής. [λαξεύω]. [de вnde

Λαξευτήριον (τὸ), instpвmîntŏ de sквлптвръ.

Λαξευτὴς, οῦ (ὁ), sквлпtopŏ, (чiопліtopŏ, съпъtopŏ) de пiatpъ. [шi

Λαξευτὸς, ή, όν, чiопліtŏ din (saŏ съпаtŏ în) пiatpъ. [din

Λαξεύω, biit: -εύσω, [λᾶας, ξέω] чiопleskŏ (лвкpezŏ) пiatpъ.

Λᾶξις, ιος (ά), Dop: în локŏ de λῆξις.

Λάξομαι, Ion: biit: ал лвĭ λαγχάνω.

Λαξπάτητος (ό, ή), în локŏ de (maĭ peгвлатвл) Λακπάτητος.

Λαοβότειρα (ἡ), поеt: fem: ал лвĭ...

Λαοβοτὴρ (ὁ), поеt: пъsкъtopŏ (хръпіtopŏ) de пopodŏ; (fir:) пъstopŏ (повъцвitopŏ) de пopodŏ. [шi

Λαόβοτος (ό, ή), поеt:=Λαοβοτὴρ (вezĭ шi λεοντόβοτος). [λαὸς, βόω=βόσκω].

Λαογραφία (ἡ), katarpafie de пopodŏ. [λαὸς, γράφω].

Λαοδάμας, αντος (ὁ), поеt: domoлitopŏ (înfpînгъtopŏ, sвпвitopŏ) de пopoade, saŏ вipвitopŏ de ошtipĭ. [λαὸς, δάμνω].

Λαόδικος (ό, ή), поеt: жвdikatŏ (хоtъpîtŏ) de пopodŏ. [λαὸς, δίκη].

Λαοδογματικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, вpmъtopŏ de, saŏ konфopmŏ (înвoitŏ) кв хоtъpîpe (пввліка опinie) a пopodвлвĭ. [λαὸς, δόγμα].

Λαοηγησία (ἡ), (плц: пеапр:) кîpmвipe, гввернаре de пopodŏ. [λαὸς,, ἡγέομαι].

Λαοκατάρατος (ό, ή), влеstematŏ de пopodŏ, = Δημοκατάρατος (алцiĭ zік λακατάρατος). [λαὸς, καταράομαι].

Λαοκρατέομαι -οῦμαι, biit: -θήσομαι, = Δημοκρατέομαι. [шi

Λαοκρατία (ἡ), = Δημοκρατία. [λαὸς, κράτος].

Λαομέδων, οντος (ό, ή), поеt: повъцвitopŏ (гввернъtopŏ) de пopodŏ, împъpatŏ. [λαὸς, μέδω].

Λαοξοϊκὸς, ή, όν, = Λιθοξοϊκὸς. [din

Λαοξόος (ό, ή), поеt: [λᾶας, ξέω] чiопліtopŏ de пiatpъ. || (ssвst:) = Λαξευτής, шi Λιθοξόος.

Λαοπαθὴς, έος (ό, ή), поеt: пъtimitŏ (sвfepitŏ) de totŏ пopodвл. [λαὸς, πάθος].

Λαοπλάνος (ό, ή), поеt: ръtъчitopŏ (амъцitopŏ) de пopodŏ. [λαὸς, πλάνη].

Λαοπόρος (ό, ή), поеt: прin каре tpeче пopodвл. «Μηχανὴ —». Esхл: подŏ пеste апъ. [λαὸς, πόρος).

Λαὸς (ὁ), [λᾶας, saŭ λᾶ= δᾶ, γῆ, пъмînтъ, вezĭ шi λᾶας шi δῆμος] nopodŭ, попоръ, мълциme de oameni; nagie; oшtipe. || (îm: în цen:) oameni (în релацie кŭ stъпîniторъл) sŭпъшĭ, saŭ ostaшĭ. «Ἔθνος λαῶν». Il: N. шълцimе, tpъпъ de ostaшĭ. (шi пaptîч: «Λαός τε καὶἵπποι». Il: Σ. пezestpi шi кълъpeцĭ.

Λᾶος, поet: цen: ал лŭĭ λᾶας.

Λαοσεβὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: pesпektatŭ de nopodŭ. [λαὸς, σέβας].

Λαοσσόος (ὁ,ἡ), поet: [λαὸς, σεύω] întъpîtъtорŭ ла вътъліе de nopodŭ. 2) (нŭмаĭ în Nonŭ) mîntŭitорŭ de nopodŭ. [λαὸς, σόος].

Λαοτέκτων, ονος (ὁ), поet: [λᾶας, τέκτων] zidapŭ; saŭ чĭoплitорŭ de пiatpъ.

Λαοτίνακτος (ὁ, ἡ), skŭtŭpatŭ (srŭdŭitŭ, клetinatŭ) de пiatpъ. «Ὕδωρ — ». Епгр: [λᾶας, τινάσσω].

Λαοτόμος (ὁ), =Λατόμος.

Λαοτόρος (ὁ, ἡ), поet: [λᾶας, τείρω] гъŭpitорŭ de пietpe.

Λαότρεφος (ὁ, ἡ), поet: (пapoкs:) хръnitорŭ de nopodŭ (de мълциme de oameni), попоратŭ. «Πόλις—». Пind: 2) (пропapoкs:) хрънitŭ (крeskŭtŭ) de nopodŭ. «Τιμὴ»— Пind: [λαὸς, τροφὴ].

Λαοτύπος (ὁ, ἡ), поet: ловitорŭ (чĭoплitорŭ) de пietpe. || (sŭbst:)=Λιθοξόος. [λᾶας, τύπτω].

Λαοφθόρος (ὁ, ἡ), stpiкъторŭ (пръпъditорŭ) de nopodŭ. [λαὸς, φθείρω].

Λαοφόνος (ὁ, ἡ), omopîtорŭ de nopodŭ (de мълциme de oameni). [λαὸς, φόνος].

Λαοφόρος (ὁ, ἡ), =(maĭ întpeв:) Λεωφόρος. [λαὸς, φέρω].

Λάπαγμα (τὸ), deшeptъtŭpъ de пîntече. [шi

Λαπαγμὸς (ὁ), =Λάπαξις. [din

Λαπάζω, [λάπη] вiit: -άξω, moĭŭ (пpinч:) пînteче пpin doktopiĭ moitoape, пpîчinŭĭeskŭ înлesnipe ла deшeptape de пîntече; (пpin întind:) deшeptŭ, zлeĭeskŭ; (de ŭnde поet:) ='Αλαπάζω, пpadŭ, жъfŭĭeskŭ. [de ŭnde

Λάπαθον (τὸ), ŭnŭ feлŭ de пlantъ (moitoape de пîntече), мъкpiшŭ, saŭ (поate de aчi) ловодъ. [шi

Λάπαθος (ὁ), гpoaпъ de пpins întp' însa вînatŭpĭ. [шi

Λαπακτικὸς, ἡ, ὸν, moitорŭ de пîntече, adŭкъtорŭ de eшipe afaръ, (Фpaoц:) *laxatif.* [шi

Λάπαξις, εως (ἡ), moĭepe, шi deшeptape de пîntече.

Λαπάρα (ἡ), пaptea чea moaлe dintpe koastъ шi шолdŭ, deшeptŭл, (алт:) λαγών, шi κενεών. [din

Λαπαρὸς, [λαπάσσω] ά, ὸν, deшeptŭ; (пpin ŭpm:) moлiчosŭ, moaлe; înлesnitŭ ла deшeptapea пîntечелŭĭ. (вezĭ шi λαγαρὸς). [de ŭnde

Λαπαρότης (ἡ), sekъчĭŭne; moлiчĭŭne, saŭ moлitate.

Λαπάσσω(ττω), вiit: -άξω, =Λαπάζω. [din

Λάπη (ἡ), [λάπτω] мŭкŭ, misгъ; (med: Лat:) лimfъ. (вezĭ шi λάμπη, шi λέμφος).

Λαπῆναι, пas: пeх: 2: de inf: ал лŭĭ λάπτω.

Λαπίζω (în локŭ de λαπιθίζω), вiit: -ίσω, sîntŭ înfîmfatŭ, fълitорŭ ка ŭnŭ [Λαπίθης]. [de ŭnde

Λάπισμα (τὸ), înfîmfape, fълipe (în вopвъ, saŭ faптъ). [шi

Λαπιστὴς, οῦ (ὁ), mîndpŭ, înfîmfatŭ.

Λαπτικὸς, ἡ, ὸν, =Λαπακτικὸς. [din

Λάπτω, [imit: în afin: кŭ λάσκω, λάβρος, шi чл:] вiit: λάψω, sopвŭ кŭ лimва, лimпъĭeskŭ (ка кîĭniĭ) aпъ; (пpin întind:) вeaŭ pepede, sopвъкъĭeskŭ; deшeptŭ.

Λαπώδης, εος (ὁ, ἡ), кoпpinzъторŭ de (saŭ чел ка o) misгъ, (Лat:) лimfatikŭ, misгosŭ, мŭкosŭ. [λάπη].

Λάρβασον (τὸ), =Στίμμι.

Λάριμνον, шi Λάριμον (τὸ), ŭnŭ feлŭ de tъmîĭe de India.

Λαρινεύω, вiit: -εύσω, îngpaшŭ. [din

Λαρινὸς, ἡ, ὸν, [λαρὸς] поet: гpasŭ, хрънitŭ, tpŭпeшŭ. || (sŭbst:) ŭnŭ feлŭ de пeшte (de mape).

Λάριξ, ικος (ὁ, шi ἡ), ŭnŭ feлŭ de fpasinŭ.

Λαρὶς, ίδος (ἡ), поet: =Λάρος.

Λαρισσαιοποιὸς (ὁ), [λαρισσαῖος, ποιὸς] fъкъторŭ de...

Λαρισσαῖος (ὁ), ŭnŭ feлŭ de tinџipe (de apaмъ), чe se fъчea oвiчnŭit ла (saŭ se adŭчea de ла) Лapisa. [Λάρισσα].

Λαρκαγωγὸς (ὁ, ἡ), adŭкъторŭ (къptорŭ) de кoшŭ, saŭ кoшniцъ, [λάρκος, ἄγω].

Λαρκίδιον (τὸ), dim: ал лŭĭ ...

Λάρκος (ὁ), кoшŭ, saŭ кoшniцъ (пpinч: пentpŭ кървŭnĭ).

Λαρκοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, кapŭ кoшŭ кŭ кървŭnĭ. [λάρκος, φέρω].

Λαρνακόγυιος (ὁ, ἡ), поet: [λάρναξ=χηλὴ, γυῖον] чел кŭ кoпita пiчopŭлŭĭ кръпатъ (eпit: ал лŭĭ Пanŭ).

Λαρνακοφθόρος (ὁ, ἡ), поet: пръпъditорŭ, omopîtорŭ, saŭ omopîtŭ în sikpiŭ, saŭ кош-

чїѕгѕ. [λάρναξ, φθείρω]. (алцїї îndpent:

Λαρνακόφορος (ό, ή), поеt: adѕsѕ (tpansпорtatѕ) în sікрiѕ. [λάρναξ, φέρω].

Λάρναξ, ακος (ή, шi maї поѕ ό), ладъ, кѕfъpѕ; (în цен:) вasѕ; tокѕ; (de ѕnde) ѕpnъ, saѕ sікріѕ de пѕs în пъstpape pъmъшiцеле mоptѕлѕї.

Λαροειδής, έος (ό, ή), [λάρος, εἶδος] asemenea кѕ...

Λάρος (ό), [în afin: кѕ λάβρος] ѕиѕ fеле de пasъpe de mape; (fir:) хръпitopѕ; asѕпpitopѕ.

Λαρὸς, [λάω] ά, όν, (комnap: -ότερος, шi ѕѕnpл: -ότατος, mi поеt: -ώτερος -ώτατος) dѕлче, rpaцiosѕ; віne-miposіtopѕ; fpѕmosѕ; (în цен:) плъкѕtѕ.

Λαρυγγιάω -ῶ, віit: -άσω, шi Λαρυγγίζω, віit: -ίσω, stpirѕ кît почїѕ; ворвескѕ din rîtѕ, (ad:) кѕ гласѕ пpefъкѕtѕ; (stpъm:) faкѕ a еші кѕїва rîtѕл stpirînd; astѕпѕ гѕра кѕїва кѕ stpirъpiле меле. [λάρυγξ]. [de ѕnde

Λαρυγγισμὸς (ό), глъѕѕіpe din rîtѕ (ad: пpefъкѕtъ); saѕ кît se поate tape stpiгаре. [шi

Λαρυγγιστής, οῦ (ό), tape-stpirъtopѕ (din rîtѕ).

Λαρυγγοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taїѕ (saѕ хірѕpц:) sпintекѕ rîtѕл. [шi

Λαρυγγοτομία (ή), tѕїepe, (saѕ хірѕpц:) sпintекаpe de rîtѕ. [λάρυγξ, τομή].

Λάρυγξ, [λάω] rîtѕ, rîtлежѕ, гѕшъ (пpin кape pesѕflъm); (аѕѕs:) înriцitoapea (în локѕ de φάρυγξ). [de ѕnde

Λαρύζω, віit: -ύξω, шi Λαρύνω, віit: υνῶ, stpirѕ din rîtѕ, ка поpѕmвѕл din гѕшъ, (Fpanц:) *roucouler*.

Λᾶς, λᾶος (ό), (dat: λᾶϊ, ак: λᾶν, шi îm: λᾶς) поеt: (пpin коntpaк:) în локѕ de λάας, пїаtpъ, stînкъ.

Λάσανον (τὸ), =Χυτρόπους, пipostie. 2) (обїч:) оалъ de ѕdѕ, saѕ de mistѕїалъ.

Λασανοφόρος (ό, ή), adѕкъtopѕ de оалa de ѕdѕ saѕ de mistѕїалъ. [λάσανον, φέρω].

Λάσας, Dop: поеt: în локѕ de ἐλήσας, пех: 1: ал лѕї λανθάνω.

Λάσδεο, Dop: поpѕпч: ал лѕї λάζομαι.

Λασεῦμαι, Dop: în локѕ de λήσομαι, віit: ал лѕї λανθάνομαι.

Λασθαίνω, віit: -ήσω, Ion: окъpъскѕ, înжѕpѕ, печinsteскѕ. [din

Λάσθη (ή), Ion: înжѕpape, окъpîpe, печinstipe.

Λασθῆμεν, Dop: în локѕ de λησθῆναι, пех: de înf: ал лѕї λανθάνομαι.

Λασιαύχην, ενος (ό, ή), чел кѕ пъpoѕѕ гpѕmazѕ. [λάσιος, αὐχήν].

Λασιόθριξ, ότριχος (ό, ή), = Δασύθριξ. [λάσιος, θρίξ].

Λασιόκνημος (ό, ή), =Δασύκνημος. [λάσιος, κνήμη].

Λασιόκωφος (ό, ή), чел кѕ пepї atît de deшї пе înпpeжѕpѕл ѕpекiлор, înкît ажѕпцe a fi sѕpdѕ. [λάσιος, κωφός].

Λασιόμαλον (τὸ), mъpѕ пъposѕ, гѕtѕе. (λάσιος, μῆλον).

Λάσιος, [δασὺς] α, ον, desѕ în пъpѕ, пъposѕ; (fir: despre локѕ) пліпѕ de поmї, stѕfosѕ în fpѕпzе. ‖ Λάσιον (τὸ), (sѕвst:) =Λασιών.

Λασιόστερνος (ό, ή), [λάσιος, στέρνον] пъposѕ пе пieptѕ.

Λασιότριχος (ό, ή), în локѕ de λασιόθριξ, =Δασύτριχος.

Λασιόφρυς, υος (ό, ή), чел кѕ пъpoase (mapї) spînчепе. [λάσιος, ὀφρύς].

Λασιὼν, ῶνος (ό), поеt: чеа maї deasъ parte de пъdѕpe; (în цен:) лiвеde de поmї. [λάσιος].

Λασκάζω, віit: -άσω, шi Λάσκω [imit: ка шi Fpanц: claquer], віit: λακήσω, (шi miж:) λακήσομαι, (пех: 2: ἔλακον, tpe: de кѕ: λέλακα) tposпескѕ (пpекѕm кînd se sпapце, saѕ se pѕпе, кpапъ чева, (везї λακέω. 2); (în цен:) pesѕпѕ. «Λάκε δ' ἀσπίς». Іл: Ψ; stpirѕ (ка epetele); saѕ латpѕ (ка кїїпеле шi чл:). «Σκύλλη δεινὸν λελακυῖα». Od: M. (despre оamenї) ворвескѕ кѕ гласѕ mape; (de ѕnde пpiпч:) пpoporоческѕ. «Φοῖβος ἔλακεν». Еѕp:

Λασταυροκάκκαβος (ό), ѕпѕ felѕ de mînкаpe пentpѕ desmїepdoшї. [λάσταυρος, κάκκαβος].

Λάσταυρος (ό), [λάσιος, ταῦρος] (dѕпе zічл:) = Δασύπυγος, (їap dѕпе însemп:) = Κίναιδος.

Λάστρις, ιδος (ή), = Λάσταυρος. (поate грешл: în локѕ de γάστρις).

Λασῶ, Dop: în локѕ de λήσω, віit: ал лѕї λανθάνω.

Λαταγεῖον (τὸ), ваsѕл, în кape se ваpsъ λάταξ (везї zіч:). [шi

Λαταγέω, -ῶ, віit: -ήσω, Aksf: în локѕ de κοτταβίζω; (în цен:) faкѕ sgomotѕ, ка λάταξ (везї zіч:). (везї шi πλαταγέω). [din

Λαταγὴ (ή), лiчѕidѕл, че se toapпъ ка (шi sѕпetѕл, че se faче пiкînd) λάταξ. [din

Λάταξ, [λάσκω] (ή), пiкъtѕpa, че кѕ sѕпetѕ kade în васѕл пѕsѕ întpadins ла жокѕл κότταβος (везї zіч:). 2) ѕпѕ felѕ de patpѕпedѕ amfiвiѕ, кїїпе de апъ.

Λατομεῖον (τὸ), локѕ, ѕnde se taїе, шi

se skoate пiatpъ, пieтpъpie. [шi

Λατομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiš din мъnte, saš чioплеskš пiatpъ. [λατόμος]. [de šnde

Λατόμημα (τὸ), пiatpъ tъiatъ din мъnte, saš чioплitъ. [шi

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, tъiatš din (saš sъпatš ka o) пietpъpie.

Λατομία (ἡ), tъiepe, saš чioплipe de пiatpъ. 2) (im:)=Λατομεῖον; (kape ла Sipakšsa шi întp' алte пъpцi sлъжia de) temniцъ (ka ла пoi okna). [шi

Λατομικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopš de (saš îndemînatikš ла) tъiepe de пiatpъ. [шi

Λατόμιον (τὸ), =Λατομεῖον. [din

Λατόμος (ὁ, ἡ), [λᾶς, τέμνω] tъietopš, чioплitopš de пiatpъ. (de šnde || sъвst:) пietpapš. шi 2) instpъmintъл (чioкaпъл, saš dalta) пietpapълъi.

Λάτος (ὁ), šnš feлš de пeшte de mape шi de pîš.

Λατρεία (ἡ), stapea шi sлъжвa simвpiaшълъi; (paptik:) înkinape ла Dъmnezeš (пpin цepemonii шi чл:).

Λάτρευμα (τὸ), faптъ, saš лoкš de înkinape, (ad:) sfintъ sлъжвъ, saš Бisepikъ. [λατρεύω].

Λατρεύς, έως (ὁ), [λάτρις] пoet: în лoкš de

Λατρευτὴς, οῦ (ὁ), =Λάτρις, simвpiaшš, sлъгъ. [шi

Λατρευτικὸς, ἡ, ὸν, къвenitš, saš воiosš ла înkinape de Dъmnezeš. [din

Λατρεύω, вiit: -εύσω, [λατρεύς] (fъpъ kazš) sintš sлъгъ, saš ostaшš simвpiaшš (вezi шi θητεύω); (kъ dat:) sлъжeskš kъiва пe плatъ; (în цen:). sintš sъпšsš «Τοῖς νόμοις λατρεύων». Kšn: (kъ dat, saš ak:) чinsteskš пe (mъ înkinš, sлъжeskš лъi) Dъmnezeš (пpin цepemonii, шi чл:).

Λάτριος, α, ον, къвenitš ла λάτρις, saš λατρεία, (ad:) sлъгъpeskš, saš înkinъtopeskš. [din

Λάτρις [λάζομαι], ιος (ὁ, ἡ), sлъгъ, saš ostaшš simвpiaшš; (šne -opi) pовš. (вezi шi θής). [de šnde

Λάτρον (τὸ), пoet: плatъ, simвpie de sлъгъ.

Λατυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Λατομέω. [шi

Λατύπη (ἡ), fъpъmъtъpъ de пiatpъ tъiatъ, saš чioплitъ, шi вapъл fъkštš dintp' aчestea. [din

Λατύπος (ὁ, ἡ), [λᾶας, τύπτω]=Λατόμος. || (sъвst:) =Λιθοξόος.

Λατύσσω, шi (mijк:) Λατύσσομαι, вiit: ύξω, -ομαι, пoet: лoвind, isвind (mai kъ seamъ în апъ, aepš, шi чл:) fakš sšnetš. (вezi шi πλαταγέω). «Λατύσσω πτερύγεσιν». Oн: =Πτερυγίζω. [în afin kъ λάταξ].

Λαυκανία (ἡ), пoet: [λάω, вezi шi λωγάνιον] îngiцitoape; (în цen:) gîtš.

Λαύρα (ἡ), [λευρὸς] šлiцъ de opaшš, saš mахала; (în цen:) šлiчoapъ, лoкš de tpeчepe; (de šnde 2) каналš. 3) (Biz:) monastipe.

Λαυρομήλη (ἡ), плц: în лoкš de λευρομήλη, šnš feлš de xipšpц: instpъmintš, mилš латš ла къпътiiš. [λαῦρος, μήλη].

Λαῦρος, α, ον, Nлц: în лoкš de λάβρος saš λευρὸς.

Λαυροστάται (οἱ), чei aшezaцi în mijлoкъл хopълъi (mai de мълte -opi чei mai îndemînatiчi). [λαύρα, ἵσταμαι].

Λαφρία (ἡ), [λάφυρον] eпit: Diana.

Λάφυγμα (τὸ), шi Λαφυγμὸς (ὁ), pepede îпвъкape, пesъцioasъ mîпkape. [шi

Λαφύκτης, ου (ὁ), лакomš îпвъкъtopš, mîпкъчosš. [шi

Λάφυξις, εως (ἡ), =Λαφυγμός. [λαφύσσω].

Λαφυραγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, iaš пpъzi; (stpъm:) жъфsieskš. [шi

Λαφυραγωγία (ἡ), пpъdape, жъфsipe. [din

Λαφυραγωγὸς (ὁ, ἡ), [λάφυρον, ἄγω] пpъdъtopš, жъфsitopš de opaшš, шi чл:

Λαφυρεύω, вiit: -εύσω, =Λαφυραγωγέω. [din

Λάφυρον (τὸ), [λάπτω, λαφύσσω] пpadъ, жафš, чe faчe вpъжmaшъл în вpeme de pesвoiš (вezi шi σκύλον). «Ἐπικηρύττειν τινὶ λάφυρον». Лкs: a da în жафš пe чineва.

Λαφυροπωλεία (ἡ), вînzape de пpъzi. [шi

Λαφυροπωλεῖον (τὸ), вînzъtopie de пpъzi. [шi

Λαφυροπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzš пpъzi, saš ka пiшte пpъzi. [din

Λαφυροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopš de пpъzi. [λάφυρον, πώλης].

Λαφυροπώλησις, εως (ἡ), = Λαφυροπωλεία. [λαφυροπωλέω].

Λαφυροπώλιον (τὸ), =Λαφυροπωλεῖον.

Λαφύσσω, вiit: -ύξω, [λάπτω] mъпîпkš pepede (ka feapeлe), sfîшiš, pozš, îпвъkš лъкomeшte; (fir:) zлeieskš; кeлtšieskš, пpъпъdeskš totš. (вezi шi ἀφύσσω). [de šnde

Λαφύστιος, α, ον, пoet: =Λαφύκτης, mîпкъчosš; (пas:) mîпkatš, posš de totš, пpъпъditš.

Λαχαίνω, [λαχὴ] вiit: -ανῶ, пoet: fakš гpoaпъ; (în цen:) sапš.

Λαχανάριον (τὸ), dim: ал лъi λάχανον.

Λαχανεία (ἡ), sъdipe (кълtiвape) de вepdeцe. 2) =Λαχανισμός. 3) =(saš гpeш: în лoкš de) Λαχανιά. [λαχανεύω].

Λαχάνειος (ὁ, ἡ), прiinчосȣ ла сȣdipe de вepdeцe. «Γῆ—». Цеоп: [λάχανον].

Λαχάνευμα (τὸ), плантъ сȣditъ, шi кȣлтiватъ în гръdinъ, zapzaватȣ. [шi

Λαχανευτὸς, ἡ, ὸν, кȣлтiватȣ, саȣ пȣtinчосȣ а se кȣлтiва ка zapzaватȣ; (локȣ) бȣнȣ пентpȣ zapzaватȣ. [din

Λαχανεύω, вiit: εὔσω, кȣлтiвȣ, шi întpeвȣinцезȣ чева de zapzaватȣ; саȣ сȣdeskȣ вepdeцe. [λάχανον].

Λαχανηλόγος (ὁ, ἡ), кȣлегътopȣ de вepdeцe (гpъdinapȣ). [λάχανον, λέγω].

Λαχανηρὸς, ὰ, ὸν, кȣвенiтȣ ла вepdeцe; саȣ чел din soiȣл вepdeцелоp, легȣмелоp. »Λαχανηρὰ«. Цеоп. zapzaвателе. [λάχανον].

Λαχανηφόρος (ὁ, ἡ), пpodȣкътopȣ de вepdeцe. [λάχανον, φέρω].

Λαχανιὰ (ἡ), папте din гpъdinъ de сȣdit, саȣ сȣditъ кȣ вepdeцe, легȣме, саȣ zapzaвате. [шi

Λαχανίζομαι, вiit: -ίσομαι, кȣлегȣ вepdeцe. [шi

Λαχανικὸς, ἡ, ὸν, =Λαχανηρὸς. [шi

Λαχάνιον (τὸ), =Λαχανάριον. [шi

Λαχάνιος, α, ον, =Λαχάνειος. [λάχανον].

Λαχανισμὸς (ὁ), кȣлецере de вepdeцe. [λαχανίζομαι].

Λαχανίτης, ου (ὁ), zapzaвацiȣ, саȣ гpъdinapȣ de вepdeцe. [λάχανον].

Λαχανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de фелȣл вepdeцелоp. [λάχανον, εἶδος].

Λαχανοθήκη (ἡ), комȣ, саȣ васȣ пентpȣ вepdeцe. [λάχανον, θήκη].

Λάχανον, [λαχαίνω] вepdeцȣ ешiтȣ în локȣ кȣлтiватȣ, легȣмъ de mînкаpe, (Тȣpч:) zapzaватȣ. ‖ (îm:) Λάχανα (τὰ), zapzaвацiрie.

Λαχανόπτερος (ὁ, ἡ), (ком:) чел кȣ арiпi de фоi de вepdeцe. [λάχανον, πτερὸν].

Λαχανοπωλεῖον (τὸ), zapzaвацiрie, саȣ тîргȣ de вepdeцe. [шi

Λαχανοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzȣ вepdeцe, sîntȣ...

Λαχανοπώλης, ου (ὁ), вînzътopȣ de вepdeцe, zapzaвацiȣ. [λάχανον, πώλης].

Λαχανοπωλητὴρ (ὁ), =Λαχανοπώλης. [шi

Λαχανοπωλήτρια (ἡ), = Λαχανόπωλις. [λαχανοπωλέω].

Λαχανοπωλία (ἡ), тpеава zapzaвацiȣлȣi. [шi

Λαχανοπώλιον (τὸ),=Λαχανοπωλεῖον. [шi

Λαχανόπωλις, ιδος (ἡ), вînzътоape de вepdeцe, zapzaвацоaiкъ, fem: ал лȣi [λαχανοπώλης].

Λαχανοφαγία (ἡ), mînкаpe (овiчнȣitъ) de (саȣ хpънipe кȣ) вepdeцe. [λάχανον φάγω].

Λαχανώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λαχανοειδής. [λάχανον].

Λάχε, поet: în локȣ de ἔλαχε, 3: sinг: пepс: de пеx: 2: ал лȣi λαγχάνω.

Λάχεια (ἡ), поet: în локȣ de ἐλαχεῖα, fem: ал кȣi ἐλαχύς, miкъ. саȣ 2) [λαχαίνω] лесне de кȣлтiвat, de бȣнȣ пъmîntȣ.

Λαχεῖν, пеx: 2: de inf: ал лȣi λαγχάνω.

Λαχεῖον (τὸ), локалȣл, ȣnde skot sopцiї (лотȣлȣi), лотъpie. [шi

Λάχεσις, εως (ἡ), soapтъ, ȣpsiтъ; (нȣме пpоп:) ȣна din челе тpеi ȣpsitoape. [λαγχάνω].

Λαχὴ (ἡ), поet: [λάσκω, λακίς] съпътȣpъ.

Λάχη (ἡ), поet:=кȣ...

Λαχμὸς (ὁ), поet: [λαγχάνω] sopцȣ, (Iтл:) лотȣ.

Λαχμὸς (ὁ), поet: [λάξ] = Λακτισμὸς.

Λαχμὸς (ὁ), гpeш: în локȣ de λάχνος.

Λαχναῖος, α, ον, поet: =Δασὺς, desȣ, пъposȣ. [din

Λάχνη (ἡ), поet: [χνοῦς, ἄχνη, шi în afin: кȣ λῆχνος, шi χλαῖνα] пъpȣ (desȣ, пȣfȣ); (despre пomi)=Φυλλὰς, фpȣnzime, (Фpанц:) feuillage.

Λαχνήεις, εσσα, εν, поet: =Λαχναῖος.

Λαχνόγυιος (ὁ, ἡ), поet. [λαχνη, γυῖον] чел кȣ mȣdȣлapеле тpȣпȣлȣi (пpiнч: mîinеле шi пiчоapеле) пъpoase.

Λάχνος (ὁ), поet: = Λάχνη. [de ȣnde

Λαχνόω -ῶ, вiit: -ώσω, фaкȣ чева пъposȣ. ‖ (пас:) mъ фaкȣ пъposȣ. [шi

Λαχνώδης, εος (ὁ, ἡ), поet: =Λαχνήεις, акопepiтȣ кȣ пepi, саȣ (fir:) кȣ eapбъ.

Λάχνωσις, εως (ἡ), [λαχνόω] ешipе de пepi. «Γενείου —». Fiл:

Λαχοίην, At: în локȣ de λάχοιμι, пеx: de ноfit; ал лȣi λαγχάνω.

Λάχος, εος -ους (τὸ), шi Λάχος (ὁ), поet: soapтъ, саȣ sopцȣ. 2) паptea, че каdе кȣiва пpin sopцi. [λαγχάνω],

Λαχὼν, οῦσα, ὸν, пеx: 2: de паpтч: ал лȣi λαγχάνω.

Λαψάνη (ἡ), [λα, ἕψω] ȣнȣ фелȣ de вepdeцȣ, вapzъ селбатiкъ.

Λαψεῦμαι, Dop: în локȣ de λήψομαι, вiit: ал лȣi λαμβάνω.

Λάψις, εως (ἡ), = Λάφυξις. [λάπτω].

Λάω, (пpeл: λάον, саȣ ἔλαον, шi maї mȣлтȣ нȣ) поet: вăzȣ. «Αἰετὸς ὀξὺ λάων». Om: Imn:

Λάω, [λα] темат: пpimit: de фелȣpiтe

ziч: (ка întpeв: s' a пъstpat nвmaĭ în) λῶ, λῇς, λῇ, Dop: în локв de θέλω, εις, ει.

Λαώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), кввenitв, potpivitв ла nopodв, поnорарв. [λαός].

Λέα (ἡ), [λᾶς] пïatpъ atîpnatъ de къпъtîïеле врzелiĭ, ка съ о цie întînsъ, (алт:) ἄγνυς.

Λέαινα (ἡ), fem: ал лвĭ λέων, леоаĭкъ.

Λεαίνω, viit: -ανῶ, netezeskв чева, îndpeptezв; sкливiseskв; (fir:) арътв чева de лesniчosв, saв folosiтоpв; îndвлчeskв. 2) fpeкв, fъpîmiчezв, nisezв; (прin întind: шi fir:) despъdъчinezв, пръпъdeskв. [λεῖος]. [de вnde

Λεάντειρα (ἡ), поеt: fem: ал лвĭ λεαντήρ, netezitoape; sкливisitoape; (fir:) potoлitoape. îndвлчitoape, шi чл: [шi

Λεαντικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, чел кв пвtepe, saв însвшimе de а netezi, а sкливisi, (fir:) а îndвлчi, а potoлi, шi чл:.

Λεβηρὶς, ίδος (ἡ), [λέπω] пïелеа, de каpе se desнoаĭе шъpпiĭ (skoĭчеле, шi вnеле însekте), (алт:) γῆρας; (în цen:) коажъ de легвme, шi чл:; soлzв. 2) =(saв греш: în локв de) Λέπορις, епвpе. (везĭ шi λειρὸς).

Λέβης, ητος (ὁ), [λείβω] vasв de apaмъ de въкътъpie, tinцipe, saв kazanв, op кълdape. 2) легïанв. 3) впнъ, свв sicpiв пentpв пъstpapea ръмъшiцелор de mopтв. 4) (în Snapta) внв feлв de tовъ. [de вnde.

Λεβητάριον (τὸ), =Λεβήτιον. [шi

Λεβητίζω, viit: -ίσω, поеt: (pap) fepвв, гъtesкв чева în...

Λεβήτιον (τὸ), dim: ал лвĭ λέβης, къзънeлв, шi чл:

Λεβητοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fъквtв în feлв de kazanв. [λέβης, εἶδος].

Λεβητοχάρης, ου, шi

Λεβητοχάρων, οντος (ὁ), [λέβης, χαίρω, saв χάρων] kom: parasitв, лакомв; (двпе ziч:) ïввitopв, saв пръпъditopв de въкателе din tinцiпĭ.

Λεβητώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λεβητοειδής. [λέβης].

Λεβίας, ου (ὁ), внв feлв de пеште, (алт:) ἥπατος, (поате) =Λεπίας.

Λέβινθος (ὁ), (diалект:) în локв de ἐρέβινθος.

Λεγεὼν, [λέγω = ἐκλέγω] ῶνος (ὁ, saв ἡ), чеатъ, тpвпъ de оstaшĭ, (Лat:) legio, (Fpanц:) legion.

Λέγμα (τὸ), [λέγω] ворвъ, eksпpesie.

Λέγνη (ἡ), шi Λέγνον (τὸ), [λέγω, λέχριος] ватъ, шipetв пе mapцine (de xaĭne шi чл:), кепарв; (în цen:) mapцine. [de вnde

Λεγνόω -ῶ, viit: -ώσω, пвĭв пе mapцine de xaĭnъ шi чл: кепарв, шipetв, шi чл: [шi

Λεγνώδης, εος (ὁ, ἡ), шi Λεγνωτὸς, ἡ, όν, чел кв mipetв, saв кепарв пе мъpцinĭ.

Λέγω, viit: λέξω, (tpe: de кв: εἴλεχα, шi εἴλοχα, шi 2: λέλογα, шi пas: εἴλεγμαι, пех: ἐλέχθην, шi 2: ἐλέγην, шi posit: λεκτέον) (întîia шi antika însem: este) кълкв пе чinеva съ doapмъ; (прin întind:) adopмв; (шi miж: кape е шi maĭ oвiч:) мъ кълкв съ dopмв, saв sîntв кълкatв; (прin вpm:) мъ лiniшtesкв, мъ odixnesкв. «Λέξον με τάχιστα». Ιл: Ω. «Ἐγὼ μὲν ὁ ὕπνος ἔλεξα Διὸς νόον». Ιл: Ξ. (шi miж:) «Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο». Ιл: Ω. «Σὺ δ' αὐτόθι λέξεο». Ιл: Ι. «Λέξομαι εἰς εὐνὴν». Od: Ρ. «Ὅθ' ἡδεῖ λέξεται ὕπνῳ». Ιл: Δ. (dintp' ачeasta шi depivaцia лвĭ λέχος, λέκτρον, λεχὼ, λόχος, шi чл:). 2)=Συλλέγω, кълегв, adвnв, stpînгв. «Ὀστέα Πατρόκλοιο λέγωμεν. «Ιл: Ψ. (шi miж:) «Ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε». Ιл: Θ. «Αἱμασιάς τε λέγων». Od; Σ. (ad:) пïetpe алese пentpв îngpъdipe. 3) (miж:) = Ἐκλέγω, алегв. «Δυώδεκα λέξατο κούρους». Ιл: Φ. (шi пas:) «Εἰ γὰρ νῦν λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι», Ιл: Ν. 4) = Καταλέγω, пвмърв, sokotesкв; saв =Συγκαταλέγω, пвĭв în пвмърв înпpевнъ кв алтеле. «Λέκτο ἀριθμὸν». Od: Δ. «Ἐν δ' ἡμέας λέγε κήτεσιν». Om: «Τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι»; Ιл: Ν. а înшipa. (шi пas:). «Ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην». Od: Ι. «Ἀνδρῶν ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω». Ткр: «Ἐν τοῖς πλουσιωτάτοις λεγόμενόν σε ἐπιστάμεθα». Ksn: (de вnde 5) (oвiч: însem: а ziчеpiĭ) zikв, свпвĭв, ворвesкв, повesteskв, шi чл: (кв oape кape deoseвipe de λαλῶ) «Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν». Ep: а ворвi pezonat, saв pегвлат. (de вnde) «Λέγοντες». Dm: opatopiĭ. «Ψεύδεα λέγειν». Es: «Κακὰ λέγειν τινά». Лкs: = Κακολογεῖν. «Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα τοιαῦτα». Ткр: «Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγόν»; Ksn: «Ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγουσι». Ksn: «Λέγ' εἴτι λέγεις». Ткр: «Τί δεῖ λέγειν»; Плт: «Λέγω τί»; Sof: zikв чева (adeвъpatв)? «Οὐδὲν λέγεις». Apstf: nimiкв ziчĭ. «Τοῦτον τὸν μέγιστον λέγω». Лкs: (шi în плеоn:) «Ἔφη λέγων». Лкs: (шi despre neînsвfл: fir:)« «Τὰ γράμματα λέγει τάδε». Ep: (шi miж:) копворвesкв.

«Μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα» Ιл: N. (ачеаsta de Kopai ші de N Dвка se експлікъ кв καυχώμεθα, съ не fълim). (ші пas:) «Λέγεται (se înц: ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων» de оаменї)». Лкs: se ворвeste în лвме. «Λέγεται ὁ Κῦρος πατρὸς γενέσθαι Καμβύσου». Ksn: (ші кв алt: ел:) «Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς οἱ λέγοντες (se înц: ἔλεγον), ἐν Ἰνδοῖς ἦν». Dm: (ші în партч:) «Ὁ λεγόμενος, ἡ λεγομένη, τὸ λεγόμενον». Лкs: «Ἡ λεγομένη εὐδαιμονία». Лкs: «Τὸ δὴ λεγόμενον (în ел: de κατὰ)». Лкs: двпе проверв8.

Λεηλασία (ἡ), пръdаре, жъfвіре. [λεία, ἔλασις].

Λεηλατέω -ῶ, віit: -ήσω,=Λείαν ἐλαύνω, прad8, жъfвіеsк8. [din

Λεηλάτης, ου (ὁ), пръdъtорв, жъfвitор8. [λεία, ἐλαύνω]. [de вnde

Λεηλατικὸς, ή, ὸν, îndeminatік8, saв аплекаt8 ла жъfвіре.

Λεία (ἡ), [λάω, saв λαὸς] лвкрв. (ші партік:) віtъ de прадъ; (în цен:) tврмъ, чірадъ. «Λείαν ποιοῦμαί τι». Лкs: жъfвіеsк8. «Μυσῶν λεία». «Пров: лвкрв, saв лок8 лesne de жъfвіt.

Λεία (ἡ), =Λέα (în цен:) atîрnat8, saв че atîрнъ sпînzвраt8.

Λειαίνω, віit: -ανῶ, Ion: поеt: în лок8 de λεαίνω. [de вnde

Λειάντειρα, ші Λειαντὴρ, Ion: поеt: în лок8 de λεάντειρα, ші чл:

Λειαυστηρὸς, ά, ὸν, (λεῖος, αὐστηρὸς] netedв ші аsпрв tot deodatъ; двлче ші акрв, saв двлче înцепътор8.

Λείβηθρον (τὸ), каналв, ші isвор8 de апъ, шіпот8, пîрîв; лок8 преа вmezos8; двмвравъ, лівеde de лвнкъ. (de вnde) «Λείβηθρα» о парte а Трачіеї, вnde петречеа Opfeв (ші dintр' ачеаsta Λειβηθρίδες, Мвsеле). [din

Λείβω, віit: λείψω, торн8 (кîte пвцін8), пік8; (кв dat: îndip:)=Σπένδω; (пas:) mъ tопеsк8 (проп: ші fір:). «Οἶνον («Δάκρυα) λείβειν». Om: «Θεοῖς λείβειν». Om: (ші пas:) «Ἀφρὸς περὶ στόμα λείβεται». Es: кврце. (ші кв dat: орг:) «Δακρύοις λείβομαι». Лкь: «Κατὰ μικρὰ λειβόμενος ἀποθνήσκει». Лкs:

Λειεντερέω -ῶ, віit: -ήσω, пъtimeск8 de

Λειεντερία (ἡ), [λεῖος, ἔντερον] врdinаре (sімптомъ, saв efекt8 de δυσεντερία). [de вnde

Λειεντεριώδης, εος (ὁ, ἡ), пъtimаш8 de, sвпвs8 ла, saв însoцit8 кв врdinаре.

Λειεῦμαι Dop: în лок8 de λειοῦμαι, пas: ал лвї λειόω.

Λεΐζομαι, Ion: în лок8 de ληΐζομαι.

Λείηναν, поеt: în лок8 de ἐλέηναν, а 3: îm: пеpс: de пех: 1: ал лвї λειαίνω.

Λειχνάριον (τὸ), dim: ал лвї λεῖχνον.

Λειχνίζω, віit: -ίσω, =Λιχνίζω, вîntвр8 кв dîрmonвл. [din

Λεῖχνον (τὸ), =Λίχνον.

Λειμακὶς, ίδος (ἡ), nimfъ de лівеzї,= Λειμωνιάς. [ші

Λειμακώδης, εος (ὁ, ἡ), foarte вmezoѕ8, saв ервоs8. [din

Λείμαξ, ακος (ὁ, ші ἡ), =Λειμών.

Λείμαξ, ακος (ὁ), мелк8 ешіt8 din коажъ, (Франц:) *limace*.

Λεῖμμα (τὸ),=Λείψανον, ръmъшіцъ,реств; (mвs:) =Δίεσις.

Λειμόδωρον (τὸ), вн8 fел8 de плантъ, че esе în лівеzї, ші п' întре кімін8. [λειμών, δῶρον].

Λειμὼν, [λείβω] ῶνος (ὁ), лівеde. [de вnde

Λειμωνήρης, εος (ὁ, ἡ), кввеніt8 ла, saв аflаt8 în лівеde. [ші

Λειμωνιὰς, άδος (ἡ), (νύμφη) локвіtоаре în, saв патроанъ de лівеzї. [ші

Λειμωνιάτης, ου (ὁ), ші Λειμωνιᾶτις, ιδος (ἡ), вн8 fел8 de преціоасъ пїаtръ верde.

Λειμώνιος, α, ον, =Λειμωνήρης, de лівеde. ‖ (sвsst: fem: ші невt:) вн8 fел8 de dеdецел8, saв вребенел8; (двпе алцїї) левантъ de маре, (Франц:) *limoine*; saв лъптвкъ, selвъtікъ. [ші

Λειμωνὶς, ίδος (ἡ), =Λειμωνιάς. [ші

Λειμωνίτης, ου (ὁ), ші Λειμωνῖτις, ιδος (ἡ), =Λειμωνιάτης, ші -ᾶτις.]λειμών].

Λειμωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ервоs8; saв fлороs8, ші вmezos8 în fел8 de лівеde. [λειμών, εἶδος].

Λειμωνόθε (θεν), adв: поеt: din лівеde.

Λεῖξις, εως (ἡ), лінцере. [λείχω].

Λειόβατος (ἡ), [λεῖος, βαίνω] netedв, лесnічоs8 ла вмвлеt8. 2) вн8 fел8 de пеште fъръ оаsе. [λεῖος, везї βάτος 2:].

Λειογένειος (ὁ), netedв (непърos8) în варвъ. [λεῖος, γένειον].

Λειόγλωσσος (ὁ, ἡ), netedв (двлче) ла лімвъ, лінгвшіtор8. [λεῖος, γλῶσσα].

Λειοκάρηνος (ὁ, ἡ), поеt: [λεῖος, κάρηνον] netedв (непъроs8) пе кап8, плешвв8.

Λειόκαυλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кв кочеан8 netedв (nenodoros8). [λεῖος,καυλὸς].

Λειοκυμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntв...

Λειοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв netede (ліне) валврї, saв вnde. «Θάλασσα—». Лвч: маре авіа tълъзвitъ. [λεῖος, κῦμα].

Λειόμιτος (ὁ, ἡ), netezitorȣ de fiреле pînzeĭ. [λεῖος, μίτος].

Λειοντῆ (ἡ), noet: în локȣ de λεοντῆ.

Λειοντομάχης, Λειοντοπάλης, noet: în локȣ de λεοντομάχης, ші чл:

Λειοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λειόω. [λεῖος, ποιέω].

Λειόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ netede (непъроase) пічоаре. [λεῖος, ποῦς].

Λεῖος, [în afin: кȣ λείχω] α saȣ ος, ον, netedȣ, dpentȣ, лȣчіȣ, sклiвisitȣ; алȣneкosȣ; (despre пажеште, saȣ локȣ) шеsȣ; лinsitȣ de nomĭ; (despre oamenĭ) neпъросȣ; (ȣne -орĭ) nisatȣ sȣвціре; (fir:) блажinȣ, блîndȣ; (despre ворве) dȣлче, амъціtорȣ, лinгȣшitорȣ. || (sȣвst:) ȣnȣ фелȣ de пеште фъръ solzĭ, (poate)=Γλῆνος, saȣ Λειόβατος.

Λειόστρακος (ὁ, ἡ), чел кȣ цestȣ, saȣ коажъ netedъ (пр: ек: ка midia). [λεῖος, ὄστρακον].

Λειόστρειον, ші Λειόστρεον (τὸ), ȣnȣ фелȣ de stpidiĭ кȣ коажа netedъ. [λεῖος, ὄστρεον].

Λειότης (ἡ), netezime. [λεῖος].

Λειοτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, фrекȣ, nisezȣ sȣвціре, mъpȣnцezȣ. [din

Λειοτριβής, έος (ὁ, ἡ), nisatȣ (фrекatȣ) mъpȣnt. [λεῖος, τρίβω].

Λειοτριχέω -ῶ, biit: -ήσω, ші Λειοτριχιάω -ῶ, biit; -άσω, amȣ пъpȣ netedȣ (лinsȣ, nȣ крецȣ). [λεῖος, θρίξ].

Λειουργέω -ῶ, biit: -ήσω,, = Λειοποιέω. [λεῖος, ἔργον].

Λείουσι, noet: în локȣ de λέουσι, dat: îm: ал лȣĭ λέων.

Λειόφλοιος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кȣ коажъ netedъ. [λεῖος, φλοιός].

Λειόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ netede фрȣnze. [λεῖος, φύλλον].

Λειόω -ῶ, biit: -ώσω, netezeskȣ, лȣstpezȣ, sклiвiseskȣ чева; жȣmȣлeskȣ, smȣлгȣ пъpȣл, saȣ пȣфȣл; (med:) nisezȣ mъpȣnt. [λεῖος].

Λειπανδρέω -ῶ, biit: -ήσω, amȣ лinsъ de въpваціĭ (de oamenĭ). [ші

Λειπανδρία (ἡ), =Λειψανδρία. [λείπω, ἀνήρ].

Λειπανθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λειπανδρέω. [ші

Λειπανθρωπία (ἡ), = Λειψανδρία. [λείπω, ἄνθρωπος].

Λειπεργάτης, ου (ὁ), чел че'ші лasъ (îшĭ лепевеште) лȣкpȣл. (ал: îndpent: λιπερνήτης). [λείπω, ἔργον].

Λειποβοτανέω -ῶ, biit: -ήσω, amȣ лinsъ de eapвъ, saȣ de вȣpienĭ. [λείπω, βοτάνη].

Λειπογάλακτος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de лapte, înцъpкatȣ de ла цîцъ, =Λειπόθηλος. [λείπω, γάλα].

Λειπόγαμος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de nȣntъ, (ad:) лъsъtорȣ de soцie. [λείπω, γάμος].

Λειπογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), (калȣ ші чл:) лinsitȣ de dînціĭ аръtъторĭ de вîpsta sa. [λείπω, γνώμων].

Λειπογράμματος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de o литеръ. (vezĭ ші ἄσιγμος). [λείπω, γράμμα].

Λειποδεής, έος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de челе tрєвȣinчoase. [λείπω, δέον].

Λειπόδερμος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de піеле, (ad:) тъiatȣ împрежȣp. [λείπω, δέρμα].

Λειποδρανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Λειποδρανής, έος (ὁ, ἡ), [λείπω, δράω] лinsitȣ de aktiвitate, slавȣ.

Λειπόθηλος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de цîцъ, înцъpкatȣ. [λείπω, θηλή].

Λειποθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, лешinȣ. [ші

Λειποθυμία (ἡ), лешinȣ, лешinape. [ші

Λειποθυμικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, sȣпȣsȣ ла лешinъpĭ. [din

Λειπόθυμος (ὁ, ἡ), лешinatȣ. [λείπω, θυμός]. [de ȣnde

Λειποθυμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λειποθυμικός.

Λειπόκρεως (ὁ, ἡ,) лinsitȣ de карne, (ad:) ȣsкъцiвȣ. [λείπω, κρέας].

Λειπομαρτύριον (τὸ), (nȣmaĭ în фp: de леці). «Λειπομαρτυρίου δίκη». жȣdiкatъ împotriва челȣĭ че nȣ s' a înфъцішat de maptорȣ. [λείπω, μάρτυς].

Λειπόναυς, (фъръ цen:) noet: ші Λειποναύτης, ου (ὁ), (mapinapȣ) пъpъsitорȣ de корaвie, saȣ de sepвічiȣл sъȣ, (ad:) desерtорȣ de mapinъ. [λείπω, ναῦς, ші ναύτης]. [de ȣnde

Λειποναύτιον (τὸ), (nȣmaĭ în фp: de леці). «Λειποναυτίου δίκη». жȣdiкatъ asȣпpa desерtорȣлȣĭ de mapinъ.

Λειπόνεως (ὁ, ἡ), =Λειπόναυς.

Λειπόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), пъpъsitорȣ de патpia sa în вpeme de nevoĭe. [λείπω, πατρίς].

Λειποπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), пъpъsitорȣ de tatъл sъȣ. [λείπω, πατήρ].

Λειπόπνοος -ους (ὁ, ἡ), лinsitȣ de sȣфлape. [λείπω, πνοή].

Λειποπυρίας, ου (ὁ), каȣtъ λειπυρίας.

Λειποπωγωνία (ἡ), snînie de вapвъ. [din

Λειποπώγων, ωνος (ὁ), лinsitȣ de перĭ

în (sпînš de) барбъ. [λείπω, πώγων].

Λειπόρινος (ὁ, ἡ), поеt: [λείπω, ῥινὸς] жšпšitš de пїеле, fir:) de коажъ.

Λειπόσαρκος (ὁ, ἡ), =Λειπόκρεως. [λείπω, σάρξ].

Λειποσιτέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš лipsitš de xрaпъ. [λείπω, σῖτος].

Λειποστρατεία (ἡ), шi λειποστράτιον (τὸ), deseptape de ostaшš. [шi

Λειποστρατέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λειποτακτέω. [шi

Λειποστρατία (ἡ), =Λειποστρατεία. [шi

Λειποστράτιος, шi Λειποστρατιώτης, ου (ὁ), =Λειποτάκτης. [λείπω, στρατὸς, saš στρατιά].

Λειποτακτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ fакš, sîntš....

Λειποτάκτης, ου (ὁ), пъръsitopš (ostaшš) de pîndšл sъš, (Франц:) deseptopš.[шi

Λειποταξία (ἡ), bina deseptopšлšї. [шi

Λειποτάξιον (τὸ), =Λειποταξία. || «Λειποταξίου δίκη». Лец: жšdikatъ împpotiba deseptopšлšї. [шi

Λεποτάξιος (ὁ), = Λειποτάκτης. [λείπω, τάττω, τάξις].

Λειποτονέω -ῶ, biit: ήσω, пїерzš din tonšл, (ad:) пštepea mea. [λείπω, τόνος].

Λείπουρος (ὁ, ἡ), лipsitš, чšпtš de коаdъ. [λείπω, οὐρά].

Λειποψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λειποθυμέω. 2) în Ep:) sîntš лipsitš de кšpaжš, miчinimš. [шi

Λειποψυχία (ἡ), = Λειποθυμία 2). fрiкошie, miчinimie. [din

Λειπόψυχος (ὁ, ἡ), = Λειπόθυμος. 2) fрiкošš, miчinimš. [λείπω, ψυχή].

Λειπτέον, posit: aл лšї λείπω.

Λειπυρία (ἡ), шi Λειπυρίας, ου (ὁ), în лoкš de λειποπυρίας (se înц: πυρετὸς), fpiгšpї, перioadeлe кърора bin šпšл neste алtšл, шi fербinцеала лipseшte, iap fpiгšл este maї neîntpepšпtš. [λείπω, πῦρ]. [de šnde

Λειπυρικὸς, ή, όν, шi Λειπυριώδης, εος (ὁ, ἡ), în лoкš de λειποπυριώδης, (omš) пъtimaшš, (боалъ) xapaktepizatъ de fpiгšpї лipsite de fербinцеалъ.

Λείπω, [în afin: кš λίπος] biit: λείψω, (пеx: ἔλιπον; шi maї noš pap ἔλειψα, шi miж: ἐλιπόμην, tpe de кš: λέλοιπα, шi пas: λέλειμμαι, пеx: ἐλείφθην) лasš, пъръseskš; лasš dšпe sinemї, saš dšпe moaptea mea; (шi пas:) pъmîiš (pъmъшiцъ); pъmъїš înapoї; sîntš лipsitš (шaї пšцinš, шi fir: maї de жos) în чeba; mъ daš în лatšpe; mъ sšпšїš; mъ bipšїeskš; mъ împšцinezš; (šne-opї) пš шtiš; (în a tpeia пеps: saš în partч:) лipseskš, пїерš, mъ isпръbeskš. «Οὐδέ τι λεῖπεν ἔκτοθεν αὐλῆς». Od: I. «Λείπειν τὴν τάξιν». Esxл: = Λειποτακτεῖν. «Λίπεν ὀστέα θυμός». Iл: M. 'Ї a eшit sšfлetšл. (шi кš dat: пpeп:) «Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο». Iл: Σ. (шi eл:) «Ψυχὴ λέλοιπεν». Od: Ξ. «Νήπιον υἱὸν ἔλειπες». Ткр: «Δῶρόν μοι τὴν σύριγγα ἔλιπε». Ткр: (шi miж:) «Μηδ' ἡμῖν ὀπίσω πῆμα λίποιτο». Iл: Г. «Μνημόσυνα λιπέσθαι εἰς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον». Ep: (шi пas:) «Τοῖο δ' ἀοσσητὴρ ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην». Iл: X. (шi кš dat: пepiп:) «Ὀλίγων σφι ἡμερέων λείπεται σιτία». Ep: (шi кš цeп:) «Μενέλαος Ἀντιλόχοιο λείπετο». Iл: Ψ. (шi кš пpeп:) «Πῶς ἂν ἀπὸ σεῖο λιποίμην οἶος». Iл: I. «Ὥστε μὴ λείπεσθαι τοῦ κήρυκος». Тšч: (шi fir:) «Λειπόμενος ξύνεσιν οὐδενός». Тšч: «Λειπόμενος παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας». Плв: «Οὐδὲν ἐμοῦ λείπη γιγνώσκων». Ksn: шtiї toate ка шi mine. «Ὅπως μὴ λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῇ τῇδε». Ep: «Τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων». Ep: (шi fъpъ казš). «Λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ», Плв: se bipšїesk. «Ὁ τοῦ λείπεσθαι καιρός». Плв: de a se sšпšпе. «Τὰς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται τὠστέα». Ткр: aš pъmas пšmaї oaseлe. «Λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησι νόμων». Esр: пš кšпoskš обічеїšрiле Еліпілор. «Λελειμμένος λόγου». Sof: пeašzind, saš пeînцeлerînd. (шi în a tpeia пеps:). «Τυρὸς οὐ λείπει με. Ткр: пš 'mї лipseшte de лoкš. «Λίπον ἰοὶ ἄνακτα». Od: X. i s' aš isпръbit sъцeцeлe. (шi кš inf: indip:) «Τοσοῦτον λείπει ἄγονος εἶναι». Пл: (шi кš цeп.) «Παντὸς λείπει». Пл: «Τριάκοντα ἔτη λείποντα δυεῖν». Плв: «Οὐ λείπει τῶν ἑκατὸν σταδίων». Плв: «Λείπει μικρὸν τοῦ θήλεος τὴν ἰδέαν». Лкs: пpea пšцiп se deoseбeшte. (шi fъpъ казš). «Τὰ λίνα πάντα λελοίπει ἐκ Μοιρῶν». Ткр: «Ἦπερ μὴ λείπωσιν αἱ δίκαι». Apstf: (шi în partч:) «Τὸ λεῖπον ἀντεισάγειν». Гaл: (bezї шi ἐκλείπω, шi ἐλλείπω).

Λειπῶδιν, [λείπω, ὠδὶν] ινος (ὁ, ἡ), лъsatš, skъпatš de dšpepiле faчepiї.

Λείρινος, η, ον, fъкštš din (saš asemenea кš) кpinš. [λείριον].

Λειριοειδής, έος (ὁ, ἡ), [λείριον, εἶδος] грam: eksлlік: a лšї..

Λειριόεις, εσσα, εν, поеt: asemenea кš

Λείριον (τὸ), кpinš aлбš, (Франц:) lis; (šne-opї) =Νάρκισσος; (поate шi) лалea; (поеt: în цeп:) fлoape. (пpiпч: пešt: лšї

Λείριος (ὁ, ἡ), poet: = Λειριόεις. [λειρός]. [de ѕnde

Λειριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λειριοειδής.

Λειρὸς, [λεῖος, λευρός] ά, ὸν, ѕѕвцire, fraцedѕ, delikatѕ. (se konf: кѕ λιρός). || (ѕѕвst:) епѕрашѕ алвѕ. (vezĭ шi λεϐηρίς).

Λειρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ dѕлчĭ (atragačĭ) окĭ. [λειρὸς, ὀφθαλμός].

Λεϊστὸς, ἡ, ὸν, Ion: noet: în локѕ de ληϊστός.

Λέϊτος, шi Λεῖτος (ὁ, ἡ), грам:=Λήϊτος, пѕвлiкѕ, ал nopodѕлѕĭ. [λεὼς At: =λαός.]

Λειτουργέω -ῶ, viit: -ήσω, сѣвîршескѕ (прiнч: келтѕind de ла sinemĭ) пѕвлiкѣ слѕжвѣ, че m' amѕ însѣрчinat; (în цеn:) слѕжескѕ statѕлѕĭ; (Бiсер:) слѕжескѕ sf: лiтѕргie. [λειτουργός]. [de ѕnde

Λειτούργημα (τὸ), слѕжвѣ сѣвîршiтѣ (saѕ лѕatѣ asѕnpra кѕĭва) пentpѕ пѕвлiкѕ. [шi

Λειτουργησία, шi

Λειτουργία (ἡ), пѕвлiкѣ слѕжвѣ (че în pепѕвлiкane state se însѣрчinaѕ a сѣвîршi пе pîndѕ келтѕind de ла sine четѣцeniĭ чеĭ богацĭ); (în цеn:) fantѣ de комѕnѕ folosѕ. (de ѕnde) «Ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν». Плѕ: enistatѕл meштepiлop, лѕкрѣторiлор oштipiĭ. 2) (Бiсер:) sfinta лiтѕргie.

Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ ла îndeплinitopѕл пѕвлiчеĭ слѕжве, saѕ кĭар шi ла ачеastѣ слѕжвѣ. [din

Λειτουργὸς (ὁ,ἡ), [λεῖτος, ἔργον] (прiнч:] =Δημιουργός, meштepѕ, лѕкрѣторѕ кѕ mîineле; (ĭар партiк: шi maĭ кѕ seamѣ în pепѕвлiче) îndeплinitopѕ кѕ але sale келтѕĭелĭ de вре о пѕвлiкѣ слѕжвѣ; (în цеn:) слѕжваmѕ; (de ѕnde Бiсер:) слѕжiторѕ de sfînta лiтѕргie.

Λειφαιμέω -ῶ, viit: -ήσω, îmĭ пĭерзѕ sînцеле. [din

Λείφαιμος (ὁ,ἡ), лiпsitѕ de sînцe, seapвѣdѕ. [λείπω, αἷμα].

Λειχάζω, viit: -άσω, =Λείχω, лiнгѕ.

Λειχὴν, [λείχω] ῆνος (ὁ), ѕnѕ felѕ de mѕчiгaĭѕ, saѕ pîĭe, че ese maĭ кѕ seamѣ пе коажеле копачiлор; (de ѕnde despre omѕ, калѕ, шi чл:) печiнцiне. «Λειχὴν ἄφυλλος». Esхл: ѕѕкѣчĭѕne. [de ѕnde

Λειχηνιάω -ῶ, viit: -άσω, amѕ печiнцiне.

Λείχω, [în afin кѕ λεῖος] viit: λείξω, (de ачi) лiнгѕ.

Λειψανδρία (ἡ), лiпsѣ de вѣрвацĭ (de oamenĭ), (Франц:) dépopulation. [λεῖψις, ἀνήρ].

Λειψανηλόγος (ὁ, ἡ), adѕnѣторѕ de рѣmѣшiцe. [λείψανον, λέγω].

Λείψανον (τὸ), рѣmѣшiцѣ, pestѕ; вѕкатѣ пѣstpatѣ din вре ѕnѕ aѕtopѕ. [шi

Λεῖψις, εως (ἡ), лѣsape, пѣрѣѕipe; (de ачi) лiпsѣ. [λείπω].

Λειψιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: a кѣрѕĭа лѕmînѣ пĭере (лiпseште) кîte пѕцinѕ. «Μήνη—». Manet:. [λεῖψις, φάος].

Λειψόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), =Λειπόθριξ.

Λειψοσέληνος (ὁ, ἡ), чел maĭ 'nainte de, saѕ dѕпе лѕnѣ плiнѣ. || (ѕѕвst: neѕt:) niшкѣtѕрѣ de лѕnѣ. [λεῖψις, σελήνη].

Λειψυδρέω -ῶ, viit: -ήσω, пѣtimeskѕ de лiпsѣ de апѣ, mѣ sѕîntѕ. [шi

Λειψυδρία (ἡ), лiпsѣ dѣ апѣ, ѕѕкѣчĭѕne.

Λειψύδριον (τὸ), локѕ лiпsitѕ de апѣ. [din

Λείψυδρος, (ὁ, ἡ), лiпsitѕ de апѣ. [λεῖψις, ὕδωρ].

Λειώδης, εος (ὁ, ἡ), =[Λεῖος], netedѕ.

Λείωμα (τὸ), op че s' a frекat, saѕ s' a pisat mѣрѕnt; (de ѕnde партiк:) вѣпsea-oa алвastpѣ a zѕгравiлор. [λειόω].

Λείων, οντος (ὁ), (poet: neîntp: ла nomin:) în локѕ de λέων.

Λείωσις, εως (ἡ), netezipe; лѕstpape, sклiвiсipe; (de ѕnde ѕne-opĭ) плешѕвipe. 2) pisape mѣрѕnt. [λειόω].

Λεκανάριον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Λεκάνη (ἡ), [λέκος] vasѕ de mînкape, влidѕ, talepѕ, шi чл:; saѕ (de ачi) легеanѕ (de спѣлат).

Λεκανίδιον(τὸ), dim: ал лѕĭ...

Λεκάνιον (τὸ), dim: ал лѕĭ λεκάνη, влidѕ de вѕкate; saѕ легенашѕ.

Λεκανὶς, ίδος, шi Λεκανίσκη (ἡ), =Λεκάνιον.

Λεκανομαντεία (ἡ), ѕnѕ felѕ de гiчiтopie.

Λεκανόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гiчiторѕ, проорочiторѕ прiн легеanѕ кѕ апѣ. [λεκάνη, μάντις].

Λεκανοσκοπία (ἡ),=Λεκανομαντεία, прiвipe în легеanѕ. [λεκάνη, σκοπός].

Λεκάριον (τὸ), dim: ал лѕĭ λέκος.

Λεκιθίτης, ου (ὁ), (ἄρτος) пîine fѣкѕтѣ кѕ гѣлвенѕшѕ de oѕ, saѕ din fѣinѣ de легѕme. [λέκιθος].

Λεκιθολαχανόπωλις, ιδος (ἡ), kom: вînzѣtoape de гѣлвенѕme de oѕѣ, шi de вepdeцѕрĭ. [λέκιθος, λάχανον, πώλης].

Λεκιθοπώλης, ου, (ὁ) шi Λεκιθόπωλις, ιδος (ἡ), вînzѣторѕ, -oape de легѕme mѣчinate, saѕ de oѕѣ. [λέκιθος, πώλης].

Λέκιθος (ἡ), [λέκος] гѣлвенѕшѕ de oѕ. (de ѕnde din asemѣnapea колоареĭ 2) лinte (de Eцiптѕ) deskoжiтѣ, saѕ sлeiтѣ, вѣtѕтѣ. (vezĭ ἔτνος). [de ѕnde

Λεκιθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ λέκιθος (везĭ ziч:).

Λεκὶς, ίδος (ἡ), шi Λεκίσκιον (τὸ), шi Λεκίσκος (ὁ), = Λεκάριον, dim: ал лȣĭ...

Λέκος, εος-ους (τὸ), шi Λεκὸς (ὁ), stpakinъ, талерȣ (везĭ шi λοπάς) [λέπος].

Λεκρὸς (ὁ), = Λικρός.

Λεκτέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ λέγω.

Λέκτης, ου (ὁ), ворвitорȣ, opatopȣ. [λέγω]. [de ȣnde

Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, релаtiвȣ, saȣ îndemînatikȣ ла ворвipe, екsпpesiвȣ. «Τῶν μέτρων μάλιστα λεκτικὸν τὸ ἰαμβεῖον ἐστί». Лкs:

Λέκτο, поеt: în апок: în локȣ de ἐλέλεκτο, пas: пeste-sъв: ал лȣĭ λέγω.

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, zisȣ, saȣ de sпȣs, de eksпpimat. «Λεκτὰ». Пл: kîte konstaȣ întpȣ a se ziче пȣmaĭ (фъpъ a eksista în faптъ), авstpakte. 2) (pap) în локȣ de ἐκλεκτὸς, алesȣ. [λέγω].

Λέκτριος (ὁ, ἡ), поеt: къzȣtȣ ла патȣ.

Λεκτρίτης, ου (ὁ), (θρόνος) жeцȣ odixnitopȣ, ка ȣпȣ патȣ, канапеа. [din

Λέκτρον (τὸ), [λέγω] = Λέχος, патȣ; (npin întînd:) пȣптъ, înпpeȣпъ dopmipe de къsъtopiцĭ; tpȣпeaskъ înпpeȣпаpe.

Λεκτροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: îȣвitopȣ de патȣ, (ad:) înkinatȣ плъчерiĭ de tpȣпeaskъ înпpeȣпаpe. [λέκτρον, χαίρω].

Λελαβέσθαι, поеt: în локȣ de λαβέσθαι, мiж: пеx: de inf: [шi

Λελάβῃσι, поеt: în локȣ de λάβῃ, a 3: пеps: de пеx: 2: de sȣп: ал лȣĭ λαμβάνω.

Λελάθω, λελάθοισι, λελαθέσθαι, шi чл: поеt: în локȣ de λάθω, шi чл:

Λέλακα, поеt: tpe: de кȣ: шi Λελάκοντο, поеt: în локȣ de ἔλακον, a 3: îm: пеps: de пеx: 2: ал лȣĭ λάσκω.

Λέλασμαι, Еол: поеt: în локȣ de λέλησμαι пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λανθάνω.

Λελάχω, поеt: în локȣ de λάχω, пеx: 2: de sȣп: ал лȣĭ λαγχάνω.

Λέλειμμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λείπω,

Λελειχμότες, поеt: (pap) în локȣ de λελειχότες, saȣ λελιχμηκότες, îm: tpe: de кȣ: ал партч: лȣĭ λείχω, saȣ ал лȣĭ λιχμάομαι.

Λελέχθαι, пas: tpe: de кȣ: de inf: ал лȣĭ λέγω.

Λέληθα, tpe: de кȣ: (în локȣ de пpez:) ал лȣĭ λανθάνω [de ȣnde

Λεληθότως, adв: (de партч:) = Λάθρα, пе askȣпs, пе пesimцite.

Λέληκα, поеt: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λάσκω.

Λέλημμαι, поеt: în локȣ de εἴλημμαι пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λαμβάνω.

Λέλησμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λανθάνω.

Λέλησμαι, поеt: (пpin kontpak:) în локȣ de λελήϊσμαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ ληΐζομαι.

Λέληφα, поеt: în локȣ de εἴληφα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ λαμβάνω.

Λελίημαι, поеt: tpe: de кȣ: (întpeв: пȣmaĭ în партч:), шi λελίητο, поеt: пеstesъв: ал лȣĭ λιλαίομαι.

Λελιμμένος, η, ον, tpe: de кȣ: de партч: ал лȣĭ λίπτομαι.

Λελογισμένως, adв: (de партч:) кȣ sokotipe, saȣ rîndipe. [λογίζομαι].

Λέλογχα, мiж: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λαγχάνω.

Λέλοιπα, мiж: tpe: de кȣ: ал лȣĭ λείπω.

Λελύμασμαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ λυμαίνομαι.

Λελυμένως, [λύω] adв: (партч:) deslînat, desmъцat, кȣ молiчiȣпе, фъpъ toпȣ.

Λελῦτο, поеt: în локȣ de λελυμένος εἴη, a 3: sinr: пеps: de tpe: de кȣ: ал поft: лȣĭ λύομαι.

Λεμβάδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ λέμβος.

Λέμβαρχος (ὁ), къпitanȣ, saȣ kîpшaчiȣ de шалȣпъ. [λέμβος, ἄρχω].

Λέμβος (ἡ, шi maĭ поȣ τὸ), [λέπω, λοβὸς] ȣпȣ felȣ de кopaвie (кȣ пpȣa askȣцitъ), шалȣпъ.

Λεμβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de шалȣпъ.

Λέμμα (τὸ), [λέπω] = Λέπισμα, коажъ; (în цеп:) akoпepemîntȣ.

Λέμνα (ἡ), ȣпȣ felȣ de плantъ (че eсе în stъtъtoape ane), лinte de апъ.

Λέμφος (ὁ), [în afin: кȣ λάμπη] мȣкȣ; (пpin întind:) пpostie, пerĭoвie, (Лаt:) лimfъ. (везĭ шi κόρυζα). || (ка adiek:) мȣkosȣ; (пpin întind:) пpostȣ, пepodȣ. [de ȣnde

Λεμφώδης, εος (ὁ, ἡ), мȣkosȣ.

Λέντιον (τὸ), [Лаt: *linteum*] шtepгapȣ (пpoѕoпȣ) de inȣ.

Λεξείδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ λέξις.

Λεξείω, (фъpъ biit:) amȣ пoftъ de ворвъ. [efetikȣ (пoftitiвȣ) ал лȣĭ λέγω].

Λέξεο, поеt: în локȣ λέξου, мiж: пеx: порȣпч: ал лȣĭ λέγω (кȣлкȣ).

Λεξίδιον (τὸ), = Λεξείδιον.

Λεξήθηρ, ος, шi

Λεξιθήρας, шi Λεξίθηρος, ου (ὁ), вîпъtopȣ

de zічерї (pape, saŭ noѫъ). [λέξις, θήρα]. [de ѫnde

Λεξιθηρέω -ῶ, biit: -ήσω, вînezŭ (каѫtŭ sъ гъseskŭ) neoвiчnѫite zічерї. [шi

Λεξιθηρία (ἡ), кѫ din adinsѫл вînape (къѫtape) de pape zічерї.

Λεξικογράφος (ὁ, ἡ), лeksikorpaфŭ, skpiitopŭ de dikцionape. [λεξικὸν, γράφω].

Λεξικὸς, ἡ, ὸν, pелатiвŭ, saŭ îndeлetnічitŭ ла zічерї; (de ѫnde || sѫвst: върв:) =Λεξικόγραφος. || (neѫt:) dikцionapŭ de лimвъ. [din

Λέξις, εως (ἡ), ворвipe, eкsпpesie; (oвiч:) stiлѫл лeкtikŭ; (шi maĭ oвiч:) o sinгѫpъ ворвъ, zічере; (ѫne-орї) пasaжŭ de aѫtopŭ, zisъ. [λέγω].

Λέξο, noet: în локŭ de λέξεο, saŭ λέλεξο, кѫлкъ te.

Λέξον, nex: 1: de порѫnч: aл лѫї λέγω.

Λεοντάγχονος (ὁ, ἡ), noet: sѫгрѫmъtopŭ de лeї. [λέων, ἀγχόνη].

Λεοντέη (ἡ), Ion: noet: în локŭ de λεοντῆ.

Λόντειος, a saŭ ος, ον, шi noet: Λεόντεος, η, ον, de леŭ. [шi

Λεοντῆ (ἡ), în kontpaк: în локŭ de λεοντέη (se înц: δορὰ), пїеле de леŭ. [шi

Λεοντηδὸν, adв: ка ѫnŭ леŭ. [шi

Λεοντιαῖος, α, ον, deoпotpiвъ (ла mъpime) кѫ ѫnŭ леŭ. [шi

Λεοντιάω -ῶ, biit: άσω, imitŭ (mъ пpeфaкŭ a) леŭ. [шi

Λεοντιδεὺς, έως (ὁ), леѫшорŭ, пѫїŭ de леŭ. [шi

Λεοντικὴ (ἡ), ѫnŭ feлŭ de пlantъ кѫ ръdъчinъ dѫлче ла mînкаре, = Κακαλία, (Fpanц:) *chervis sauvage*. [шi

Λεόντιος, α, ον, =Λεόντειος. [шi

Λεοντίσκος (ὁ), dim: aл лѫї [λέων], леѫшорŭ.

Λεοντόβοτος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) пъѫstopŭ (хръnitopŭ) de леї. «Κυβέλη—». Non: 2) (пpoпapoкs:) пъѫкѫtŭ (локѫitŭ) de леї. [λέων, βόω, βόσκω].

Λεοντοδάμας, αντος (ὁ), noet: domoлitopŭ de леї. [λέων, δάμνω].

Λεοντοδέρης, ου (ὁ), ѫnŭ feлŭ de (пpeцioaѫъ) пїatpъ кѫ faцъ ка пїелea леѫлѫї. [λέων, δέρω].

Λεοντόδιφρος (ὁ, ἡ), noet: каре ѫmвлъ în tpъѫѫpъ tpasъ de леї. [λέων, δίφρος].

Λεοντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ (saŭ fiгѫpъ) de леŭ. [λέων, εἶδος].

Λεοντόθυμος (ὁ, ἡ), чел кѫ inimъ de леŭ. [λέων, θυμὸς].

Λεοντοκέφαλος (ὁ, η), чел кѫ капŭ de леŭ. [λέων, κεφαλὴ].

Λεοντοκόμος (ὁ, ἡ), noet: [λέων, κομέω] îngpiжitopŭ de леї

Λεοντομάχης, ου (ὁ), каре se вate saŭ s' a вътѫt кѫ леї. [λέων, μάχη].

Λεοντομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestекatŭ din паштере кѫ (пe жѫmъtate) леŭ. [λέων, μίγνυμι].

Λεοντοπάλης, ου (ὁ), noet: лѫntъtopŭ кѫ леї. [λέων, πάλη].

Λεοντόπαρδος (ὁ), =Λεόπαρδος.

Λεοντοπέταλον (τὸ), ѫnŭ feлŭ de пlantъ,=Λεοντική, saŭ Λεοντοπόδιον. [λέων, πέταλον].

Λεοντοπίθηκος (ὁ), ѫnŭ feлŭ de maĭmѫцъ кѫ коamъ ка de леŭ. [λέων, πίθηκος].

Λεοντοπόδιον (τὸ), ѫnŭ feлŭ de пlantъ, saŭ de пъпъdie, коada pisiчeї. [din

Λεοντόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѫ пічоape ка de леŭ. [λέων, ποῦς].

Λεοντοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ oвpazŭ, saŭ faцъ de леŭ. [λέων, πρόσωπον].

Λεοντοτροφία (ἡ), хpъnipe (цinepe) de леї. [λέων, τροφὴ].

Λεοντοῦχος (ὁ,ἡ), чел че ape (цine) леї. [λέων, ἔχω].

Λεοντόφονος (ὁ, ἡ), (пapoкs;) omopîtopŭ, (пpoпapoкs:) omopîtŭ de леŭ. [λέων, φόνος].

Λεοντοφόρος (ὁ, ἡ), tpansпoptъtopŭ de леї. [λέων, φέρω].

Λεοντοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), пъѫкѫtŭ din (saŭ кѫ natѫpъ de) леŭ. [λέων, φυὴ].

Λεοντόχλαινος (ὁ, ἡ), înвpъкatŭ кѫ пїеле de леŭ. [λέων, χλαῖνα].

Λεοντόχορτος (ὁ, ἡ), noet: mînкatŭ de леŭ. [λέων, χόρτος].

Λεοντόψυχος (ὁ, ἡ), = Λεοντόθυμος. [λέων, ψυχὴ].

Λεοντώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λεοντοειδὴς. [λέων]. [de ѫnde

Λεοντωδῶς, adв: =Λεοντηδὸν.

Λεόπαρδος (ὁ), ѫnŭ feлŭ de feapъ (întpe леŭ шi пapdosŭ). [λέων, πάρδος].

Λεουργὸς (ὁ, ἡ), глs: în локŭ de λεωργὸς.

Λεπαδεύομαι, biit: -εύσομαι, adѫnŭ skoїчї de mape, stpidiї, шi чл: [λεπὰς].

Λεπαδνιστὴρ (ὁ), къпъtîїѫл хamѫлѫї. [din

Λέπαδνον (τὸ), хamŭ (de калŭ); (noet:) жѫгŭ; лanцŭ. [λέπω].

Λεπαῖος, α, ον, noet: [λέπας] пїetpoѫŭ, pînoѫŭ.

Λέπαμνον (τὸ), (maĭ noŭ) în локŭ de λέπαδνον.

Λέπαργος (ὁ, ἡ), noet: [λέπος, ἀργὸς] албŭ ла піеле.
Λέπας, αος (τὸ), noet: [λέπω] мȣnte пietrosŭ ші голŭ, stînкъ.
Λεπὰς, ἄδος (ἡ), [λέπος] ȣnŭ felŭ de stpidie, каре se ліпеште пе піетре. [de ȣnde
Λεπαστὴ (ἡ), (прінч: enit: ал лȣї κύλιξ) ȣnŭ felŭ de mape пахарŭ în formъ de λεπάς. [ші
Λεπαστίς, ίδος, (ἡ), глs: în локŭ de λεπαστή. [ші
Λέπαστρον (τὸ), ȣnŭ instrȣmîntŭ пескъpeskŭ пentpȣ вînapea skoïчелор de mape.
Λεπίας, ου (ὁ), ȣnŭ felŭ de пеште кȣ mapĭ solzĭ. [ші
Λεπίδιον (τὸ), dim: ал лȣї [λεπίς]. 2) ȣnŭ felŭ de плантъ, =Ἰβηρίς, saŭ Γιγγίδιον, tapxonŭ.
Λεπιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de (ка о) коажъ. [λεπὶς, εἶδος].
Λεπιδόχαλκος (ὁ), арамъ sȣвціатъ кȣ чіокапȣл ка ȣnŭ solzŭ saŭ о foac. [λεπὶς, χαλκὸς].
Λεπιδόω -ῶ, biit: ώσω, fакŭ чева solzosŭ, solzeskŭ. [λεπὶς]. [de ȣnde
Λεπιδωτὸς, ή, όν, solzosŭ. || (sȣвst:) ȣnŭ felŭ de пеште de Nilȣ, (noate)=Λεπίας.
Λεπίζω, biit: -ίσω, кȣръцŭ de solzĭ, saŭ жȣпоїŭ de коажъ. [λεπίς].
Λέπιον (τὸ), dim: ал лȣї λέπος.
Λεπὶς, ίδος (ἡ),=(ші дȣпе tinŭ пȣmaï dim: ал лȣї) Λέπος. solzŭ de пеште; (în цen:) коажъ, foae.
Λέπισμα (τὸ), [λεπίζω] коажъ dепе поамъ (кȣръцітъ).
Λέπορις, ιος (ὁ), Еол: (de ачі) ïепȣре, Лаt: lepus -oris.
Λέπος, [λέπω] εος -ους (τὸ), коажъ, foae; solzŭ de пеште; (în цen:) піеле, акоперемîntŭ.
Λέπρα, ας (ἡ), лепръ, о воалъ а піеліï, каре о înъspреште, ка кȣм s' ар solzi. (чел maï din ȣрмъ градŭ ал ачеsteï воале este λώβα). [λέπος]. [de ȣnde
Λεπρὰς, ἄδος (ἡ), noet: (adiект:) în локŭ de λεπρὰ, лепроасъ; (fir:) жȣпȣітъ, mîнкатъ. «Πέτρα —». || (sȣвst: se înц: νόσος) în локŭ de λέπρα. [ші
Λεπράω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ лепросŭ; (despre арворĭ) fакŭ mȣчігаїŭ, pîïezŭ; (despre вinŭ) mъ taïŭ, mъ акреskŭ. [ші
Λεπριάω -ῶ, biit: άσω, = Λεπράω. [ші
Λεπρικὸς, ή, όν, релатівŭ кȣ, saŭ вȣnŭ (ка леакŭ) de лепръ. [ші
Λεπρὸς, ά, όν, solzosŭ, saŭ ка кȣ solzĭ; (прін ȣрм:) asпрȣ; (despre stînчĭ) pîнosŭ; (овіч:) лепросŭ, saŭ ловосŭ. [de ȣnde
Λεπρόω -ῶ, biit: -ώσω, fакŭ чева asпрȣ, înъspreskŭ. [ші
Λεπρύνω, biit: -υνῶ, noet: = Λεπρόω. [ші
Λεπρώδης, εος (ὁ, ἡ), asпрȣ ла пеліцъ, ка лепросȣл; чел din felȣл лепреï.
Λεπτακινὸς, ή, όν, ші Λεπταλέος, α, ον, noet: în локŭ de [λεπτὸς], sȣвціpелŭ, slъвȣцŭ.
Λεπτεπίλεπτος, (ὁ, ἡ), noet: foapte sȣвціpe, saŭ ȣskъціvŭ. [λεπτὸς, ἐπὶ, λεπτός].
Λεπτηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λεπτολογέω. [λεπτὸς, ἀγορά].
Λεπτίζω, biit: -ίσω, pap în локŭ de λεπτύνω. [ші
Λεπτὶς, saŭ Λεπτῖτις, ιδος (ἡ), (se înц: κριθὴ) орзŭ sȣвціpe, saŭ лesne de desкожіt. [ші
Λεπτίστερος, (în локŭ de λεπτότερος) α, ον, (pap) компар: ал лȣї [λεπτὸς].
Λεπτοβαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пȣцin (нȣ atît) adînкŭ. [λεπτὸς, βάθος].
Λεπτόβλαστος (ὁ, ἡ), чел кȣ (skoцътopŭ de) sȣвціpĭ влъstape. [λεπτὸς, βλαστός].
Λεπτοβόης, ου (ὁ), = Λεπτόφωνος. [λεπτὸς, βοή].
Λεπτόβυρσος (ὁ, ἡ), =Λεπτόδερμος. [λεπτὸς, βύρσα].
Λεπτόγαιος (γειος, γεως) (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣвціpe, slавŭ, sекъціvŭ пъмîntŭ. [λεπτὸς, γαῖα, saŭ γέα γῆ].
Λεπτογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣвціpe (пътрȣnzътoape) minte, iskȣsitŭ. [λεπτὸς, γνώμη],
Λεπτογραμμία (ἡ), sȣвціpe, mъpȣntъ skpisoape. [din
Λεπτόγραμμος (ὁ ἡ), sȣвціpe, mъpȣnt skpisŭ. [ші
Λεπτογράφος (ὁ, ἡ), (пароks:) skpiitopŭ, (ші пропароks:) skpisŭ sȣвціpe, saŭ mъpȣnt. [λεπτὸς, γράφω].
Λεπτοδέρματος, ші Λεπτόδερμος (ὁ, ἡ), sȣвціpe ла піеле. [λεπτὸς, δέρμα]. [de ȣnde
Λεπτοδερμία (ἡ), sȣвціpime de піеле.
Λεπτόδομος (ὁ, ἡ), noet: [λεπτὸς, δέμω] sȣвціpe клъditŭ, fъкȣtŭ.
Λεπτοεπέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λεπτολογέω. [λεπτὸς, ἔπος].
Λεπτόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), sȣвціpe ла пъpŭ. [λεπτὸς, θρίξ].
Λεπτόθριος (ὁ, ἡ), noet: [λεπτὸς, θρῖον], =Λεπτόφυλλος
Λεπτόϊνος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣвціpĭ віne. [λεπτὸς, ἴν].

Λεπτοκάλαμος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipe tpestie. || (sȣбst:) ȣнȣ fелȣ de tpestie. [λεπτὸς, κάλαμος].

Λεπτόκαρπος (ὁ,ἡ), пpodȣкътopȣ de sȣбцipe (slaбȣ) podȣ. [λεπτὸς, καρπός].

Λεπτοκάρυον (ὁ, ἡ), = Ποντικὸν κάρυον, алȣнъ. [λεπτὸς, κάρυον].

Λεπτόκαρφος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipe askie (цъндърикъ, rimпe, saȣ цеnшoаръ). [λεπτὸς, κάρφος].

Λεπτόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipe кочеanȣ, saȣ коadъ. [λεπτὸς, καυλός].

Λεπτόκνημος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipĭ (slaбe) пȣлпе. [λεπτός, κνήμη].

Λεπτοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiȣ, tокȣ мъpȣnt, saȣ nisezȣ. [λεπτὸς, κοπή].

Λεπτολέσχης, ου (ὁ), =Λεπτολόγος. [λεπτὸς, λέσχη]. [de ȣnde

Λεπτολεσχία (ἡ), =Λεπτολογία.

Λεπτολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворбeskȣ, saȣ черчеtezȣ чева преа кȣ амъpȣntȣл (маĭ de мȣлte -opĭ de npisosȣ, шi sнpe амъцipe). [λεπτολόγος]. [de ȣnde

Λεπτολόγημα (τὸ), zisȣ, saȣ черчеtatȣ, кȣ амъpȣntȣл (de npisosȣ).

Λεπτολογία (ἡ), de npisosȣ черчеtape, saȣ експлiкape de челе маĭ мiчĭ амъpȣnte. 2) =Μικρολογία. [λεπτολόγος].

Λεπολογιστὴς, οῦ (ὁ), [neîntp: λεπτολογίζομαι], шi

Λεπτολόγος (ὁ, ἡ), ворбiторȣ, saȣ черчеторȣ de чева преа кȣ амъpȣntȣл (sнpe амъцipe). (Fpanц:) *minutieux*. [λεπτὸς, λόγος].

Λεπτομέρεια (ἡ), мъpȣнцime, saȣ мъpȣnteле пъpцĭ але вpe ȣнȣĭ лȣкpȣ. [din

Λεπτομερὴς, έος (ὁ, ἡ), компȣсȣ din мъpȣnte пъptiчеле; npiвitȣ, saȣ черчеtatȣ кȣ амъpȣntȣл. [λεπτὸς, μέρος]

Λεπτομεριμνία (ἡ), îngpiжipe despe челе маĭ мъpȣnte шi мiчĭ лȣкpȣpĭ. [din

Λεπτομέριμνος (ὁ, ἡ), îngpiжiторȣ despe челе маĭ мъpȣnte шi мiчĭ лȣкpȣpĭ; (npin ȣpm:) вънȣiторȣ. [λεπτὸς, μέριμνα].

Λεπτομερῶς, адв: кȣ амъpȣntȣл, (Fpanц:) *en détail*. [λεπτομερὴς].

Λεπτόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: sȣбцipe ла minte, iskȣsitȣ; (fir:) вiклеanȣ. [λεπτὸς, μῆτις].

Λεπτόμιτος (ὁ, ἡ), noet: цесȣtȣ кȣ sȣбцipe toptȣ. [λεπτὸς, μίτος].

Λεπτομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Λεπτολογέω. [λεπτὸς, μῦθος].

Λεπτόνευρος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipĭ neвpe, вine. [λεπτὸς, νεῦρον].

Λεπτόνητος, saȣ Λεπτόπηνος (ὁ, ἡ), noet: sȣбцipe topsȣ, saȣ цесȣtȣ. [λεπτὸς, νήθω, saȣ πήνη].

Λεπτοποιέω, -ῶ, вiit: -ήσω, =Λεπτύνω, [λεπτὸς, ποιέω].

Λεπτόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipĭ (slaбe) пiчоape. [λεπτὸς, ποῦς].

Λεπτόπυγος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipe (slaбȣ) шеzȣtȣ. [λεπτὸς, πυγή].

Λεπτόραξ (ῥάξ), αγος (ὁ, ἡ), sȣбцipe în вpoбоane. «Σταφυλὴ—». Плin: [λεπτὸς, ῥάξ].

Λεπτόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipĭ ръдъчinĭ. [λεπτὸς, ῥίζα].

Λεπτόῤῥυτος (ὁ, ἡ), кȣpгъторȣ sȣбцipe (ка аца). [λεπτὸς, ῥέω].

Λεπτὸς, [λέπω] ἡ, ὸν, (компар: рар λεπτίστερος) sȣбцipe (ка хîptia, saȣ fipȣл de пъpȣ); мъpȣntȣ. 2) tокаtȣ, пisatȣ мъpȣnt. 3) slaбȣ, ȣskatȣ, пеграsȣ. 4) (fir:) stpimtȣ. «Τρίβος—». Ткр: potекъ. 5) (npin întind:) мiкȣ; мъpȣнцелȣ, шi slъбȣцȣ; fpaцеdȣ, delікаtȣ; neпȣtinчоsȣ, цiнгашȣ, плъпîndȣ. 6) (fir:) askȣцitȣ ла minte; iskȣsit експрiматȣ. «Ῥῆσις—». Кал: || (sȣбst:) Λεπτὸν (τὸ), чеа маĭ мъpȣntъ monetъ (банȣ); (шi Matm:) а шаĭзечелеа napte din чеаsȣ, saȣ dinградȣ, (Itл:) minȣtȣ. || (îm: neȣt:) Λεπτὰ (ел: în локȣ de) адв: sȣбцipe, în мъpȣnte вȣкъцеле.

Λεπτόσαρκος (ὁ, ἡ), =Λειπόσαρκος, slaбȣ, ȣскъцiвȣ, sȣбцipatiкȣ. [λεπτὸς, σάρξ].

Λεπτοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipĭ, slaбĭ крачĭ, saȣ пiчоape. [λεπτὸς, σκέλος].

Λεπτοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), = Λεπτολογιστὴς, sofistȣ, амъцiторȣ кȣ амъpȣnte ворбе. [λεπτὸς, σοφιστὴς].

Λεπτοσπάθητος (ὁ,ἡ), noet: [λεπτὸς, σπαθάω] sȣбцipe цесȣtȣ.

Λεπτόσπερμος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipe съмînцъ. [λεπτὸς, σπέρμα].

Λεπτόστομος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣбцipe (мiкъ, stpimtъ) гȣръ, saȣ гаȣръ. [λεπτὸς, στόμα].

Λεπτοσύνη (ἡ), noet: în локȣ de λεπτότης. [шi

Λεπτόσυνος, η, ον, noet: în локȣ de [λεπτὸς].

Λεπτοσύνθετος (ὁ, ἡ), sȣбцipe (din sȣбцipĭ foĭ, шi чл:) компȣсȣ. [λεπτὸς, σύνθετος]

Λεπτοσχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), sȣбцipe pȣпtȣ, sfîшiatȣ. [λεπτὸς, σχίζω].

Λεπτόσωμος (ὁ, ἡ), sȣбцipe, delікаtȣ ла tpȣпȣ. [λεπτὸς, σῶμα].

Λεπτότης (ἡ), sȣбцipime; ȣскъцime; fpъ-

*

цezime; delikateцъ; (fir:) isкȣsinцъ, (Itл:) fineцъ. [λεπτὸς].

Λεπτοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭȣ̆ mърȣnt, tokȣ̆. [λεπτὸς, τομή].

Λεπτοτράχηλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ sȣбцipe грȣmazȣ̆. [λεπτὸς, τράχηλος].

Λεπτότρητος (ὁ, ἡ), [λεπτὸς, τιτράω] гъȣȣpitȣ̆ кȣ sȣбцipĭ, stpimte гъȣpĭ.

Λεπτότριχος (ὁ, ἡ), =Λεπτόθριξ.

Λεπτουργέω -ῶ, biit: ήσω, лȣкpezȣ̆ sȣбцipe лȣкpȣ. 2) =Λεπτολογέω. [ші

Λεπτουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лȣкpatȣ̆ sȣбцipe. [ші

Λεπτουργία (ἡ), sȣбцipe лȣкpape. [din

Λεπτουργὸς (ὁ, ἡ), (npin: лemnapȣ̆) лȣкpъtopȣ̆ sȣбцipe, saȣ̆ de sȣбцipĭ лȣкpъpĭ (timnлapȣ̆, saȣ̆ stpȣnгapȣ̆). [λεπτὸς, ἔργον].

Λεπτοϋφὴς, έος (ὁ, ἡ), sȣбцipe цesȣtȣ̆. [λεπτὸς, ὑφή].

Λεπτοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), sȣбцipe, înкît a se вedea npintp' însȣл, stpъвъzosȣ̆. [λεπτὸς, φαίνω].

Λεπτόφλοιος (ὁ, ἡ), чeл кȣ коажъ, saȣ̆ nosгiцъ sȣбцipe. [λεπτὸς, φλοιὸς].

Λεπτοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natȣpъ sȣбцipe. [λεπτὸς, φυή].

Λεπτόφυλλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ foĭ, saȣ̆ fpȣnze sȣбцipĭ. [λεπτὸς, φύλλον].

Λεπτοφωνία (ἡ), sȣбцipime de глasȣ̆. [din

Λεπτόφωνος (ὁ, ἡ), чeл кȣ sȣбцipe (slaбȣ̆) глasȣ̆. [λεπτὸς, φωνή].

Λεπτόχανον (τὸ), = Λεπύχανον. [λεπτὸς, χαίνω].

Λεπτόχειλος (ὁ, ἡ), sȣбцipe în бȣze, saȣ̆ чeapкъnȣл dinnpежȣpȣл гȣpeĭ. [λεπτὸς, χεῖλος].

Λεπτόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чeл кȣ sȣбцipe (delikatъ) neліцъ. [λεπτὸς, χρὼς].

Λεπτόχυλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ sȣбцipe (nȣцinȣ̆, ші nȣ npea înкeratȣ̆) mȣstȣ̆, saȣ̆ sȣкȣ̆. [λεπτὸς, χυλὸς].

Λεπτόω -ῶ, biit: -ώσω, = Λεπτύνω. [λεπτὸς].

Λέπτυνσις, εως (ἡ), sȣбцiepe (slъбipe, ȣsкъцipe ші чл:); înnȣцinape. [ші

Λεπτυντικὸς, ή, όν, чeл кȣ însȣшime, saȣ̆ îndeminatiкȣ̆ de a sȣбцia. [din

Λεπτύνω, biit: -υνῶ, (nas:tpe: de кȣ: λελέπτυσμαι) sȣбцiezȣ̆, slъбeскȣ̆; miчeскȣ̆, înnȣцinezȣ̆; ȣsȣкȣ̆. [λεπτὸς]. [de ȣnde

Λεπτυσμὸς (ὁ), =Λέπτυνσις.

Λεπύριον (τὸ), dim: aл лȣĭ λέπυρον, кожiцъ, nosгiчoapъ [de ȣnde

Λεπυριόω -ῶ, biit: -ώσω, =Λεπυρόω. [ші

Λεπυριώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λεπυρώδης

Λέπυρον (τὸ), =[Λέπος] nosгiцъ, коажъ (de легȣmъ, noamъ, oȣ̆, ші чл). [de ȣnde

Λεπυρὸς, ά, όν, noet: чeл кȣ коажъ. [ші

Λεπυρόω -ῶ, biit: -ώσω, кȣpъцȣ̆ de (saȣ̆ skoцȣ̆ чeва din) коажъ (noamъ, легȣmъ, saȣ̆ oȣ̆). [ші

Λεπυρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λεπυρὸς, кожоsȣ̆, saȣ̆ коnpinsȣ̆ în коажъ. 2) коmnȣsȣ̆ (ка чeana) din кожĭ, saȣ̆ foĭ.

Λεπύχανον (τὸ),= Λέπυρον; (naptiк:) foae de чeanъ. [λέπος, χαίνω].

Λέπω, biit: λέψω, кȣpъцȣ̆ чeва de коажъ, saȣ̆ de solzĭ; жȣnoĭȣ̆; (de ȣnde кom:) бatȣ̆; (ші mіж:) =Δέφομαι.

Λεπώδης, εος (ὁ, ἡ), кожоsȣ̆. [λέπος].

Λεσβιάζω, biit: -άσω, imitȣ̆ mȣĭepiле Лesbienчe, desfъtîndȣ mъ în tpȣneaskъ înnpeȣnape npin гȣpъ (ка еле). [din

Λεσβιὰς, άδος (ἡ), Лesbianкъ, (din insȣла Лesbosȣ̆); (npin întind:) întpeбȣinцъtoape de чeле maĭ monstpȣoase кinȣpĭ de tpȣneшti desfpînъpĭ (ка еле). [Λέσβος).

Λεσβίζω, biit: -ίσω, =Λεσβιάζω. [din

Λεσβὶς, ίδος (ἡ), =Λεσβιάς. [ші

Λέσβιον (τὸ), чea de aл doiлea кapenъ a коpъбii. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de apxitektoniкȣ̆ opnъmîntȣ̆ (vezĭ ші κυμάτιον); ші dpentapȣл de nлȣmбȣ̆, чe slȣжeшte ла fачepea ачestȣĭa. 3) ȣnȣ̆ felȣ̆ de mape naxapȣ̆. (Λέσβος].

Λεσπὶς, ίδος (ἡ), noet: =Ἐλεσπίς.

Λεσχάζω, ші Λεσχαίνω, biit: -άσω, noet: =Λεσχηνεύω. [ші

Λεσχαῖος, α, ον, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ notpivitȣ̆ ла вȣpfipe; вȣpfitopȣ̆. [din

Λέσχη (ἡ), [λέγω] коnвopвipe (ка sъ tpeaкъ вpemea), (Fpanц:) causerie; (ȣneopĭ) sfatȣ̆, adȣnape snpe кinzȣipe. «Σύγκλητον λέσχην γερόντων προτίθεσθαι». Sof: 2) (npin întind:) локȣл, ȣnde se adȣnaȣ̆, ші коnвopвiaȣ̆, saȣ̆ ші netpeчeaȣ̆ toatъ noantea (maĭ кȣ seamъ sъpaчiĭ, ші чeĭ fъpъ лȣкpȣ ка ла kafenea ші чл:), (Itл:) kazinȣ̆, saȣ̆ вepsъ. (astfeл epaȣ̆ ші a ле Pomanilop cholae porticum. vezĭ ші στοά. [de ȣnde

Λέσχημα (τὸ) вȣpfitȣpъ.

Λεσχηνεία (ἡ), коnвopвipe (de netpeчepe), вȣpfipe. [ші

Λεσχηνευτὴς, οῦ (ὁ), вȣpfitopȣ̆, (Tȣpч:) лafazanȣ̆. [din

Λεσχηνεύω, ші (mіж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, коnвopвeскȣ̆ (ка sъ tpeaкъ вpemea), шeзȣ̆ de вopвъ [ші

Λεσχηνίτης, ου (ὁ), = Λεσχηνευτής. [λεσχήνη neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηνόριος (ὁ), патроп8л sfatвpiлор, (епit: ал л8ї Аполон8). [λεσχήνωρ, neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηνώτης, ου (ὁ), школар8, а8zitop8. [λεσχήνη neîntp: din λεσχαίνω].

Λεσχηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Λεσχηνεύω.

Λέσχης, ου (ὁ), opatop8; въpfitop8[λέσχη].

Λεσχομάχη (ἡ), поet: în лок8 de λογομαχία. [ші

Λεσχόμάχος (ὁ, ἡ), поet: în лок8 de λογομάχος. [λέσχη, μάχη].

Λευγαλέος, (în afin: к8 λοιγὸς, ші λυγρὸς] α, ον, поet: пръпъditop8; грозав8; tiкълос8. [de 8nde

Λευγαλέως, adв: поet: грозав; de milъ.

Λευκάζω, вiit: -άσω, =Λευκαίνω. 2) (пеstp:) sînt8 алвiчос8.

Λευκαία (ἡ), 8н8 fел8 de кîninъ, са8 коажъ de плоп8 алв8 пенtp8 fбнiї, са8 otгоанс de коръвiї. [λεύκη].

Λευκαίνη (ἡ), 8н8 fел8 de kastanъ.[Λευκὰ, sat8 ал Кpeteї].

Λευκαίνω, вiit: -ανῶ, (пеx: ἐλεύκανα, ші пас: tpe: de к8: λελεύκασμαι) 'пълвеsк8. ‖ (пеstp: са8 пас:) mъ fак8 алв8, алвеsк8. [λευκὸς].

Λευκάκανθα (ἡ), 8н8 fел8 de копъчел8 spinos8, mъръчinе к8 flopї алве. [λευκὸς, ἄκανθα].

Λευκάλφιτος (ὁ, ἡ), fък8top8 de алвъ fъinъ. [λευκὸς, ἄλφιτον].

Λευκάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), п8ptъtop8 de легъt8pъ de кап8 алвъ. [λευκὸς, ἄμπυξ].

Λευκάνθεμον (τὸ), 8н8 fел8 de плаntъ, ші flоаpe алвъ din soїбл mвшъцел8л8ї. [din

Λευκανθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел к8 алве flopї; (în цен:) поet: алв8. «Καπνὸς —». Пind: [λευκὸς, ἄνθος]. [de 8нde

Λευκανθίζω, вiit: -ίσω, am8 алвъ фацъ, алвеsк8. «Οἰκία γύψῳ λευκανθίζουσα». Stp:

Λευκανία, ші Ion: поet: -ίη, = Λαυκανία, rîtлеж8, înгiцitoape. [de 8нde

Λευκανίηθεν, adв: поet: din înгiцitoape. [ші

Λευκανίηνδε, adв: поet: în înгiцitoape, са8 rîtлеж8.

Λεύκανσις, εως (ἡ), 'пълвipе. [ші

Λευκαντὴς, οῦ (ὁ), 'пълвitop8; (în цен:) алвitop8 (въp8itop8, ші чл:). [λευκαίνω]. [de 8нde

Λευκαντικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatik8 а 'пълвi, са8 алвi.

Λευκάργιλλος (λος) (ὁ, ἡ), копpinzъto de (комп8s8 din) х8mъ алвъ. ‖ (s8вst:) fem:) х8mъ, пъmînt8 алв8.

Λευκὰς, άδος (ἡ), поet: în лок8 de λευκή. 2) (s8вst:) 8н8 fел8 de плаntъ.[λευκὸς].

Λευκασμὸς (ὁ), =Λεύκανσις.

Λεύκασπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел к8 алвъ павъzъ. [λευκὸς, ἀσπίς].

Λευκαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: алв8 ка л8mina. [λευκὸς, αὐγή].

Λευκαχάτης, ου (ὁ), алв8 agat8, 8н8 fел8 de пpeцioasъ пiatpъ. [λευκὸς, ἀχάτης].

Λευκέα (ἡ), =Λευκαία.

Λευκερινεὸς (ἡ), 8н8 fел8 de sелваtik8 smokin8 к8 smokine алве de mînкаpe. [λευκὸς, ἐρινεὸς].

Λευκέρυθρος (ὁ, ἡ), алв8 ші poш8. [λευκὸς, ἐρυθρός].

Λευκερώδιος (ὁ), алв8 epodiв (8н8 fел8 de пасъpe). [λευκὸς, ἐρωδιὸς].

Λεύκη (ἡ), 8н8 fел8 de копачi8 'налt8 к8 коажъ алвъ, плоп8. (везї ші αἴγειρος). 2) 8н8 fел8 de печinцinоаsъ pes8flъt8pъ (înчеп8t8 de лепpъ) (везї ші ἀλφὸς). 3) петiцъ алвъ (поiцъ) depe 8нгiї. [λευκὸς].

Λευκηπατίας, ου (ὁ), чел к8 алв8 fikat8; (fiг:) fpikos8, са8 пегiов8. [λευκὸς, ἧπαρ].

Λευκήπειρος (ὁ, ἡ),=Λευκόγεως. [λευκὸς, ἤπειρος.

Λευκήρετμος (ὁ, ἡ), поet: чел к8 алве вîsле: [λευκὸς, ἐρετμὸς].

Λευκήρης, εος (ὁ, ἡ), поet: [λευκὸς, ἄρω] алв8.

Λεύκινος, η, ον fък8t8 din fp8nze de плоп8. [λεύκη].

Λεύκιππος (ὁ, ἡ), кълаpe пе, са8 tpас8 (în fpъs8pъ) de каї алвї. [λευκὸς, ἵππος].

Λευκίσκος (ὁ), 8н8 fел8 de пеште (din soїбл кеfал8л8ї), (Fpaнц:) *able*, *ablette*. (din solziї л8ї se konstp8iesk aptifiчiaтеле mъpгъpitape). [ші

Λευκίτης, ου (ὁ), ші Λευκῖτις, ιδος (ἡ), поet: în лок8 de [λευκὸς].

Λευκοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsit8 алв8. [λευκὸς, βαφὴ].

Λευκοβραχίων, ονος (ὁ, ἡ), чел к8 вpаце алве. [λευκὸς, βραχίων].

Λευκόγαιος (γειος), ші λευκόγεως (ὁ, ἡ), чел че аpe (са8 estе fък8t8 din) х8mъ, са8 пъmînt8 алв8. [λευκὸς, γαῖα, ші γέα].

Λευκογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpi8, са8 desemн8 чева к8 колоаpe алвъ.

Λευκογραφίς, ίδος (ἡ), 8н8 fел8 de алвъ х8mъ (tiвiшip8) в8нъ de skpis к8 алв8. [λευκὸς, γράφω].

Λευκοδέρματος (ὁ, ἡ), чел че аpe (са8

кънtвшitв кв) пїеле албъ. [λευκὸς, δέρμα].
Λευκοδίφθερος (ὁ, ἡ), = Λευκοδέρματος. [λευκὸς, διφθέρα].
Λευκόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кв dinці албі. [λευκὸς, ὀδούς].
Λευκοείμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Λευχείμων.
Λευκοέρυθρος (ὁ, ἡ), = Λευκέρυθρος.
Λευκόζωμος (ὁ, ἡ), чел кв (saв каре faче) zeamъ албъ. [λευκὸς, ζωμός].
Λευκόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кв първ албв. [λευκὸς, θρίξ].
Λευκοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), пвртътора de албъ za. 2) чел кв албв пїептв. [λευκὸς, θώραξ].
Λευκόϊνος, ἡ, ον, fъкstв din...
Λευκόϊον (τὸ), mікшвпеа албъ de гръdinъ. [λευκὸς, ἴον].
Λευκόκαρπος (ὁ, ἡ), prodвкътора de poadъ албъ. [λευκὸς, καρπός].
Λευκόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кв кочеанвл (saв kotорвл) албв. [λευκός, καυλός].
Λευκοκέρατος (ὁ, ἡ), чел кв албе коарne; (прin întind:) «Βοῦς —». Esix: албв. [λευκὸς, κέρας].
Λευκοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кв капв албв. [λευκὸς, κεφαλή].
Λευκόκομος (ὁ, ἡ), чел кв първ албв. [λευκὸς, κόμη].
Λευκοκράμβη (ἡ), варzъ албъ. [λευκὸς, κράμβη].
Λευκόκρας, κρατος (ὁ, ἡ), noet: în локв de λευκοκέφαλος. [λευκὸς, κρᾶς].
Λευκόκρεως (ὁ, ἡ), чел кв карne албъ. [λευκὸς, κρέας].
Λευκόκυμα (τὸ), албв (sпвmerosв) валв, saв talazв. [шi
Λευκοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кв албе (sпвmeroase) вnde. [λευκὸς, κῦμα].
Λευκόλιθος (ὁ, ἡ), fъквtв de пїatръ албъ. || (sвbst:) Λευκόλιθον (τὸ), мармвръ албъ. [λευκὸς, λίθος].
Λευκόλινον (τὸ), (dвne ziч:) inв албв, вnв felв de кîninъ пentрв otroane. (веzi шi λευκαία). [λευκὸς, λίνον].
Λευκολόφας, ου (ὁ), noet:, шi Λευκόλοφος (ὁ, ἡ), чел кв креаstъ албъ ла коifв. || (sвbst: neвt:) dealв, мъгвръ кв албъ хвmъ. [λευκὸς, λόφος].
Λευκομαινίς, ίδος (ἡ), вnв felв de пештe, (alt:) βόαξ. [λευκὸς, μαινίς].
Λευκόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кв албъ лînъ. [λευκὸς, μαλλός].
Λευκομέλας, ανος (αινα, αν), албв-negрв. [λευκὸς, μέλας].
Λευκομέτωπος (ὁ, ἡ), чел кв албъ frвnte. [λευκὸς, μέτωπον].
Λευκομφάλιος (ὁ, ἡ), чел кв вріkв албв; (проп:) вnв felв de smokinъ. [λευκὸς, ὀμφαλός].
Λευκόνοτος (ὁ), вîntв de mїazъ-zi, пріinчosв, adвкътора de seninъtate. [λευκὸς, νότος].
Λευκοόπωρος (ὁ, ἡ), noet: în локв de λευκόπωρος.
Λευκοπάρειος, шi Ion: Λευκοπάρηος (ὁ, ἡ), чел кв албі ображі. [λευκὸς, παρειά].
Λευκοπάρυφος (ὁ, ἡ), пвртътора de хаїпъ кв албе кenape. [λευκὸς, παρυφή].
Λευκόπεπλος (ὁ, ἡ), пвртътора de албв вълв, saв акопъremîntв, sпр: е: шалв, mantelъ, шi чл: [λευκὸς, πέπλος].
Λευκοπέταλος (ὁ, ἡ), чел кв албе frвnze, saв foї. [λευκὸς, πέταλον].
Λευκόπετρα, ας (ἡ), шi Λευκόπετρον (τὸ), албъ (гоалъ) пїatръ, saв stînкъ. [λευκὸς, πέτρα].
Λευκόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел кв браце албе. [λευκὸς, πῆχυς].
Λευκόπλευρος (ὁ, ἡ), чел кв koaste, saв латвре албе. [λευκὸς, πλευρά].
Λευκοπληθής, έος (ὁ, ἡ), (локв) копрinzътора de шволціme de înвръкаці în албе. [λευκὸς, πλῆθος].
Λευκοποίκιλος (ὁ, ἡ), = Λευκόστικτος, nestpiцatв кв албв. [λευκὸς, ποικίλος].
Λευκόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв албе пічоаре; saв deskвлцв. [λευκὸς, πούς].
Λευκόπρωκτος (ὁ, ἡ), чел кв шеzвтвл албв; (прin întind:) плъпîndв (neажвпsв de soape); nebiteazв; saв desfpînatв. (înпpot: de μελάμπυγος). [λευκὸς, πρωκτός].
Λευκόπτερος, шi Λευκοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кв албе аріпі; (noet: în цen:) албв, лвminosв. «Νιφάς («Ἡμέρα) —». Esхл: шi Евр: [λευκὸς, πτερὸν, шi πτέρυξ].
Λευκόπυγος (ὁ, ἡ), = Λευκόπρωκτος. [λευκὸς, πυγή].
Λευκόπυρος (ὁ, ἡ), (fъinъ, пішаштеа) fъквtв din || (sвbst: върв: saв neвt:) гpîв албв. [λευκὸς, πυρός].
Λευκόπωλος (ὁ, ἡ), noet: = Λεύκιππος. [λευκὸς, πῶλος].
Λευκόπωρος (ὁ, ἡ), poditорв de албъ poadъ, saв поamъ. «Συκῆ —». At: smokinв албв. [λευκὸς, ὀπώρα].
Λευκόροδον, шi Λευκόῤῥοδον (τὸ), trandafilв албв. [λευκὸς, ῥόδον).
Λευκὸς, [λεύσω] ἡ, ὸν, албв. «Χιὼν («Γάλα, «Κρῖνον «Μέτωπον «Ἄλευρον, шi чл:)

—». Ткр: 2) кѕраtѕ̆, лѕminosѕ̆, лѕчїosѕ̆, stрѣвѣzosѕ̆. «Ἥλιος («Ἡμέρα, «Λέβης, «Ὕδωρ, шi чл:)—». Om: 3) (прin întind:) граціosѕ̆, плѣкѕtѕ̆, весеlѕ̆. «Ἔαρ, («Γαλήνη, шi чл:)—». Епгр: 4) (despre oam:) seaрвѣdѕ̆, ofiлitѕ̆, неажѕnsѕ̆ de soape; моліchosѕ̆; frikosѕ̆. «Λευκαὶ φρένες». Пind: 5) (fir:) кѕраtѕ̆, desлѕшitѕ̆, лesne de înцелes. «Λευκὸς ἔλεγχος». Лкs: «Λευκότερον διασαφήσας». Лкs: 6) поеt: голѕ̆. «Πούς—». Еѕр: (вezї шi λευκόω).

Λευκόσαρκος (ὁ, ἡ), = Λευκόχρεως, saѕ̆ Λευκοσώματος. [λευκὸς, σάρξ].

Λευκοστεφής, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ кѕnѕnѣ, saѕ̆ кѕ kontѕрѕ̆ (чеаркѣnѕ̆) албе. [λευκὸς, στέφος].

Λευκόστικτος (ὁ, ἡ), nestpiцatѕ̆ кѕ nікѣtѕрї албе. [λευκὸς, στίζω].

Λευκόσφυρος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ̆ de λευκόπους. [λευκὸς, σφυρός].

Λευκοσώματος (ὁ, ἡ), албѕ̆ ла tрѕпѕ̆. [λευκὸς, σῶμα].

Λευκότης (ἡ), албеацѣ; лѕчire, шi чл:

Λευκοτριχέω -ῶ, biit: -ήσω, amѕ̆ пѣрѕ̆ албѕ̆. [din

Λευκότριχος (ὁ, ἡ), =Λευκόθριξ.

Λευκότροφος (ὁ, ἡ), поеt: креskѕtѕ̆ албѕ̆, saѕ̆ кѕ floрї албе. «Μύρτον — ». Apttf: [λευκὸς, τροφή].

Λεύκουρος (ὁ, ἡ), коdалвѕ̆, saѕ̆ кѕ коаdѣ албѣ. [λευκὸς, οὐρά].

Λευκοϋφής, έος (ὁ, ἡ), цеѕѕtѕ̆ кѕ албѣ вѣtѣtѕрѣ; (în цеn: despre пînzete) албѕ̆. [λευκὸς, ὑφή].

Λευκοφαής, έος (ὁ, ἡ), = Λευκαυγής, поеt: [λευκὸς, φάος].

Λευκόφαιος (ὁ, ἡ), албічosѕ̆, чепѕшiѕ̆. [λευκὸς, φαιός].

Λευκοφανής, έος (ὁ, ἡ), албѕ̆, лѕminosѕ̆ ла ведере. [λευκὸς, φαίνω].

Λευκόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ окї албї. [λευκὸς, ὀφθαλμὸς].

Λευκοφλεγματία (ἡ), ѕпѕ̆ felѕ̆ de воалѣ, sервезiе (înчепѕtѕ̆, saѕ̆ simптомѣ) de idропікѣ. [шi

Λευκοφλεγματίας, ου (ὁ), пѣtimашѕ̆ de sервезiе de idропікѣ. [шi

Λευκοφλεγματέω -ῶ, biit -ήσω, sîntѕ̆...

Λευκοφλεγματώδης, εος (ὁ, ἡ), пѣtimашѕ̆ de (saѕ̆ asemenea ка о) sервезiе de idропікѣ. [λευκὸς, φλέγμα].

Λευκόφλοιος (ὁ, ἡ), чел кѕ коажѣ, saѕ̆ posгiца dene d'asѕпра албѣ. [λευκὸς, φλοιὸς].

Λευκοφορέω-ῶ, biit: -ήσω, поptѕ̆ албе. [din

Λευκοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtѣtорѕ̆ de албѣ înврѣкѣminte. (fir:) «Ἄμπελος—». Епгр: продѕкѣtoape de stрѕгѕрї албї. [λευκὸς, φέρω].

Λεύκοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѕ албе sпрîнчене; (шi fir:) чел кѕ албѣ înпрежмѕiре, saѕ̆ албе (de марморѣ) галерiї înпрежѕр. «Ἀγορὰ—». Ер: [λευκὸς, ὀφρὺς].

Λευκοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пѕрtѣtорѕ̆ de албѣ хаiнѣ (tѕnікѣ). [λευκὸς, χιτὼν].

Λευκοχροέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ̆ албѕ̆ ла фацѣ. [шi

Λευκόχροια (ἡ), албеацѣ de faцѣ. [din

Λευκόχροος -ους (ὁ, ἡ), албѕ̆ ла faцѣ. [λευκὸς, χρόα].

Λευκόχρυσος (ὁ, ἡ), албѕ̆ шi гѣлвеніchosѕ̆ ка || (sѕвst:) Λευκόχρυσος, аѕрѕл албічosѕ̆, Францozeskѕ̆. [λευκὸς, χρυσὸς].

Λευκόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), албѕ̆ ла faцѣ, saѕ̆ ла пеліцѣ. [λευκὸς, χρώς].

Λευκόψαρος (ὁ, ἡ), seinѕ̆, вѕрѕмаріѕ̆, saѕ̆ чепѕшiѕ̆ deskisѕ̆. [λευκὸς, ψαρὸς].

Λευκόω -ῶ, biit: -ώσω, албеskѕ̆ чева (прiнч: кѕ албѣ вѣпsea) (вezї шi λευκαίνω); поеt: голеskѕ̆, deskoперѕ̆. «Πόδα—». Епгр: [λευκὸς].

Λευκώλενος (ὁ, ἡ), чел кѕ албе браце. [λευκὸς, ὠλένη].

Λεύκωμα (τὸ), [λευκόω] (în цеn:) ор че este албitѕ̆ кѕ албѣ вѣпsea; (iар пaptik:) skîndѕрѣ албitѣ, saѕ̆ алtѕ̆ чева asemenna, пе каре se skріaѕ̆ пѕмеле dрегѣtоріlор, шi ор че алtѕ̆ tревѕia sѣ se înкѕпошtінцеze пѕвлікѕлѕї. 2) албѕшѕ̆ de оѕ̆. 3) албеацѣ de окiѕ̆. [de ѕnde

Λευκωματίζω, biit: -ίσω, пѣtimeskѕ̆ de албеацѣ ла окiѕ̆. [шi

Λευκωματώδης, εος (ὁ, ἡ), пѣtimашѕ̆ de, sѕпѕѕ̆ ла (saѕ̆ asemenea кѕ) албеацѣ în окiѕ̆.

Λευκών, ῶνος(ὁ), пѕdѕре de плопї. [λεύκη].

Λευκώπης, шi Λευκωπίας, ου (ὁ), поеt: =Λευκοφανής, албѕ̆ ла faцѣ. [λευκὸς, ὤψ].

Λευκῶπις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лѕї λευκώπης.

Λεύκωσις, εως (ἡ), албіре, вѣрѕiре. 2) (med:) =Λεύκωμα. [λευκόω].

Λευρομήλη (ἡ), каѕtѣ λαυρομήλη.

Λευρὸς, ὰ, ὸν, поеt: în локѕ̆ de λεῖος, неdеdѕ̆, шеѕѕ̆; ларгѕ̆; (fir:) simплѕ, dрептѕ̆.

Λεὺς (ὁ), Dор: în лоѕѕ̆ de λᾶς, піаtрѣ.

Λεύσιμος, η ον, поеt: вредnікѕ̆ de (saѕ̆ sѣвїршitѕ̆ прiн) ловіре кѕ піеtре. «Θάνατος —». Еѕр: (вezї шi λευστήρ). [шi

Λευσμὸς (ὁ), поеt: = Λιθοβολία, ловіре кѕ піеtре. [λεύω].

Λεύσσω, biit: λεύσω, noet: [λάω, γλαύσσω] вѣzȣ; (nestp:) лȣчeskȣ.

Λευστὴρ (ὁ), noet: [λεύω] лоbitорȣ кȣ пїetre, saȣ сѣвірши̧tȣ пріп ловіре кȣ пїetре. «Μόρος —». Esхл: =Λεύσιμος.

Λευστὸς, ὴ, ὸν, noet: [λεύσσω] вѣzȣtȣ. 2) [λεύω] =Λεύσιμος.

Λεύσω, noet: biit: ал лȣї λεύσσω, шї ал лȣї λεύω.

Λευχειμονέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λευκοφορέω. [din

Λευχείμων, ονος (ὁ, ἡ), = Λευκοφόρος. [λευκὸς, εἶμα].

Λευχηπατίας, ου (ὁ), =Λευκηπατίας.

Λεύω, biit: λεύσω, noet: [λεύς] вatȣ кȣ пїetre.

Λεχαίνω, biit:-ανῶ, dореskȣ паtȣ (пȣпtѣ). [шї

Λεχαῖος, α, ον, noet: кȣвenitȣ ла (saȣ de întреbȣinцаt ка) паtȣ, шї чл: а ле лȣї [λέχος]. (se konf: кȣ λοχαῖος).

Λεχεποίης, ου (ὁ), noet: [λέχος, ποία] локȣ кȣ мȣлtѣ еарbѣ (înкît сѣ se кȣлче чїнева ка пе аштерпȣtȣ).

Λεχήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [λέχος, ἄρω] =Κλινήρης. [de ȣnde

Λεχήριον (τὸ), шї

Λεχμὰς, άδος (ἡ),='Ενήλατον, шї Ἤλεκτρον, пїчорȣ, saȣ подоаbѣ de паtȣ. [шї

Λεχοὶ, îm: nom:, шї

Λεχοῖ, dat: sinr: ал лȣї λεχώ. [din

Λέχος, [λέγω] εος -ους (τὸ), noet: аштерпȣtȣ de кȣлкаt, паtȣ; пȣпtѣ; трȣпеаskѣ înпреȣпаре; (de ȣnde пріп întind:) soцie. «Ἔκανε Τυνδαρὶς ἃ λέχεα». Eȣр: [de ȣnde

Λέχοσδε, adв: noet: în паtȣ. [шї

Λέχριος, α, ον, пȣsȣ кȣлкаtȣ în поsiцie орizопtалѣ. [шї

Λέχρις, adв: кȣлкаt, [шї

Λεχὼ, όος -οῦς (ἡ), лѣȣzѣ (de ачї). [de ȣnde

Λεχωϊὰς, άδος (ἡ), noet: = Λεχώ. [шї

Λεχώϊος (ὁ,ἡ), noet: аtîпгѣtорȣ de лѣȣzѣ, saȣ de лѣȣzie. [шї

Λεχωΐς, ΐδος (ἡ), noet: =Λεχώ.

Λεῴ, At: în локȣ de λαῷ, îm: nom: шї вок: але лȣї λεώς.

Λεώβατος (ὁ, ἡ), noet: [λεὼς, βαίνω] = Λεωφόρος (ὁδός).

Λεώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λαώδης.

Λεωκόρητος (ὁ, ἡ), [λεὼς, κορέω] =Λεώλεθρος, мѣtȣраtȣ (прѣпѣditȣ) кȣ totȣ подоdȣл.

Λεωλεθρία (ἡ), прѣпѣdіре de подоdȣ, = Πανωλεθρία. [din

Λεώλεθρος (ὁ,ἡ), прѣпѣditȣ кȣ totȣ подоdȣл, adiкѣ de totȣ. [λεὼς, ὄλεθρος].

Λεωλογέω -ῶ, biit: -ήσω, adȣпȣ, saȣ пȣмѣрȣ подоdȣл. [λεὼς, λόγος].

Λέων, [λῖς] οντος (ὁ), леȣ. 2) (пріп întind:) =Λεοντῆ. 3) ȣпȣ fелȣ de кitȣ. 4) ȣпȣ fелȣ de плantѣ,='Οσπριολέων. 5) ȣпȣ fелȣ de skірȣ, saȣ карkіпȣ (о вȣвѣ), (Тȣрч:) sерпепцеа.

Λεωπάτητος (ὁ, ἡ), грат: ekspл: а лȣї Λεώβατος. 2) (în Sof: греш:) în локȣ de λαξπάτητος. [λεὼς, πατέω].

Λεωπέτρα, шї Λεωπετρία (ἡ), în локȣ de [λεῖα, πέτρα], =Λισσας (везї ziч:).

Λεωργὸς (ὁ, ἡ), doborîtорȣ (прѣпѣditорȣ) de подоdȣ; (în цеп:) fѣкѣtорȣ de реле. [λεὼς, ἔργον].

Λεὼς, ὼ, At: шї Ion: în локȣ de λαός.

Λέως, adв: Ion: în локȣ de λίαν, saȣ (în апок:) în локȣ de τελέως.

Λεωσφέτερος, α, ον, чеtѣцеnitȣ de подоdȣ. [λεὼς, σφέτερος].

Λεωφόρος (ὁ, ἡ), dȣкѣtорȣ de подоdȣ. ‖ (овіч: înпреȣпѣ, mї fѣрѣ ὁδὸς) dрȣмȣл чел маре (înпѣрѣtеskȣ). [λεὼς, φέρω].

Ληβόλος (ὁ, ἡ), глs: în локȣ de λιθόβλητος. [λᾶς, βάλλω].

Λήγω, [λέγω] biit: λήξω, înчеtezȣ (пе алtȣл, sѳȣ maї овіч: пе sinемї); мѣ sfîршeskȣ, мѣ прекȣрмȣ. (кȣ ак:) «Οὐ λῆγε μένος». Іл: N: (шї кȣ цеп: ел: indip:) «Οὐ λήξαιμι χεῖρας φόνοιο». Od: X: (шї ел:) «Λῆγ' ἔριδος». Іл: А: «Ἐπεί οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς ἔληξανν». Ksп: (шї кȣ dat: saȣ ак: noet:) «Ἐ'ν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι». Іл 1: «Ἡ δὲ ἀτραπὸς ἄυτη ἄρχεται μὲν ἀπὸ ..., λήξει δὲ κατὰ Ἀλπηνὸν πόλιν». Ер: (шї кȣ партч:) «Ὁπότε λήξειεν ἀείδων». Іл: 1: (шї fѣрѣ кazȣ). «Οὐ λήξω, πρὶν..». Іл: Т:

Λήδανον (τὸ), о аромаtiкѣ рецiпоаsѣ маtеріе, stрîпsѣ din fрȣпzеле плапtеї [λῆδος], (de ачї) ладіпȣ.

Λήδανος (ὁ), =Λῆδος.

Ληδάριον, шї λήδιον (τὸ), dim: а л лȣї λῆδος.

Λῆδον (τὸ), noet: în локȣ de λῆδος, плаsѣ, треажѣ (de ȣпde ȣпiї îndреnteazѣ λίνον). 2) = кȣ...

Λῆδος (ὁ), [λᾶς] ȣпȣ fелȣ de копѣчелȣ, din каре ese ладіпȣл.

Λῆδος, [λεῖος] εος -ους (τὸ), noet: ȣпȣ fелȣ de пîпzetȣ sȣвціре, шї ȣшорȣ; хаїпѣ de варѣ.

Λήζομαι, noet: în локȣ de ληΐζομαι.
Ληθαῖος, α, ον, atinгътopȣ de ȣĭtape, saȣ pелatiвȣ кȣ pîȣл ȣĭtъpiĭ. 2) =Ληθεδανός. 3) în локȣ de λαθραῖος. [λήθη].
Ληθάνεμος (ὁ, ἡ), вezĭ λαθάνεμος.
Ληθάνω, (fъpъ вiit:) noet: (кȣ џen: indip:) adȣкȣ кȣĭва ȣĭtape de чева. [λήθη].
Ληθαργέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ џen:) ȣĭtȣ. [шi
Ληθαργία (ἡ), somnȣ кȣ desъвîpшitъ nesimџipe, летapџie. [шi
Ληθαργίζω, вiit: -ίσω, kazȣ (шi stpъm: adȣкȣ) în летapџie. [шi
Ληθαργικὸς, ἡ, ὸν, пъtimamȣ (sȣnȣsȣ ла), însoџitȣ de летapџie. [din
Λήθαργος (ὁ, ἡ), [λήθη, ἀργὸς] (кȣ џen:) =E'πιλήσμων, ȣĭtъtopȣ. 2) molichosȣ, zъвaвnikȣ, (oвшt:) adopmitȣ. 3) askȣns-mȣшкъtopȣ. || (sȣвst: въpв:) = Ληθαργία.
Ληθεδανὸς, ἡ, ὸν, ='Επίληθος, ppічinȣitopȣ de ȣĭtape. [din
Ληθεδών, όνος (ἡ), noet: în локȣ de, шi [din
Λήθη (ἡ), [λήθω] ȣĭtape. «Ὁ ποταμὸς τῆς λήθης». Stp: [de ȣnde
Ληθήμων, ονος (ὁ, ἡ), =E'πιλήσμων. [шi
Λήθιος (ὁ, ἡ), =Ληθαῖος, шi Λαθραῖος.
Ληθομέριμνος (ὁ, ἡ), noet: ȣĭtъtopȣ, saȣ adȣкъtopȣ de ȣĭtape a гpiжелop, nekazȣzȣpiлop, шi чл: [λήθη, μέριμνα].
Λῆθος, εος -ους (τὸ), în локȣ de λήθη. [de ȣnde
Ληθοσύνη (ἡ), noet: =Ληθεδών.
Λήθω, вiit: λήσω, (nex: ἔλαθον) noet: saȣ papȣ în локȣ de λανθάνω. «'Ατακτῶν τις τοὺς θεοὺς οὐ λήθει». Ksn: || (miж:)Λήθομαι, кaȣtъ λανθάνομαι.
Ληθώδης, εος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ de ȣĭtape. [λήθη].
Ληϊάνειρα (ἡ), noet: [ληΐη, ἀνήρ] хpъnitoape, sȣвжȣгъtoape de въpвaџĭ (enit: ал Beнepeĭ].
Ληϊάς, άδος (ἡ), [ληΐς] femee poaвъ, npizonieръ.
Ληϊβότειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ...
Ληϊβοτὴρ, ῆρος, шi Ληϊβότης, ου (ὁ), [λήϊον, βόσκω] pozъtopȣ, npъnъditopȣ de semъnъtȣpĭ. «Σῦς—». Od: Σ:
Ληϊδάριον, шi Ληΐδιον (τὸ), noet: în локȣ de ληδάριον, λήδιον.
Ληΐδιος, α, ον, noet: лȣatȣ pовȣ ка o npadъ. [шi
Ληΐζομαι, [ληΐς] вiit: -ίσομαι, жъfȣĭeskȣ, npadȣ, хpъneskȣ op че гъseskȣ; (în џen:) ĭaȣ, кanъtȣ. «Οὔ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς». Es:
Ληΐη (ἡ), Ion: în локȣ de λεία.
Ληϊνόμος (ὁ, ἡ), noet: [λήϊον, νέμω] локȣitopȣ de џapъ.
Λήϊον (τὸ), џapinъ de sечepat; (în џen:) semъnъtȣpĭ nesечepate. [шi
Ληΐς, ΐδος (ἡ), Ion: noet: în локȣ de [λεία] npъzĭ; (în џen:) вite, чipezĭ, tȣpme. || (adieкt:) în локȣ de ληϊὸς, лȣatъ poaвъ.
Ληϊστὴρ, ῆρος, шi Ληϊστὴς, οῦ (ὁ), [ληΐζομαι] noet: în локȣ de ληστὴς, жъfȣitopȣ, npъdъtopȣ, кopsapȣ. [de ȣnde
Ληϊστία (ἡ), =Ληστεία.
Ληϊστὸς, [ληΐζομαι] ἡ, ὸν, хpъnitȣ, saȣ de хpъnit în pesвoĭȣ ка o npadъ.
Ληϊστύς, ύος (ἡ), Ion: în локȣ de ληστεία.
Ληΐστωρ, ορος (ὁ), =Ληϊστὴρ.
Ληΐτις, ιδος (ἡ), noet: natpoanъ (конлȣкpъtoape) de npadъ (enit: ал Mineрвeĭ, вezĭ шi ἀγελείη). 2) (nas:) = Ληϊάς. [ληΐς].
Ληϊτοάρχης, ου (ὁ), =Λήταρχος.
Λήϊτος, η, ον, Ion: = Λέϊτος, Λεῖτος, кȣвenitȣ nopodȣлȣĭ, nȣвлiкȣ; (de ȣnde) «Λήϊτον (se înџ: δῶμα, saȣ οἴκημα)». Ep: sfatȣл opъmeneskȣ, (Fpanџ:) *l' hôtel de ville.*
Ληϊτουργέω, шi Ληϊτουργὸς, = Λειτουργέω, шi Λειτουργὸς.
Ληκάζω, вiit: -άσω, =Λαικάζω.
Ληκαλέος, α, ον, =Λαικαστὴρ.
Ληκάω -ῶ, вiit: -άσω, =Λαικάζω.
Ληκέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локȣ de λακέω.
Λήκημα, saȣ Λήκισμα (τὸ), [ληκάω] кȣpвeaskъ desfpînъtȣpъ.
Ληκτήριος, α, ον, noet: de npetȣtindinea npeкȣpmatȣ, mъpџinitȣ înnpeжȣp. «Νῆσος—». Ліkfp: [λήγω].
Ληκύθειος, α, ον, кȣвenitȣ ли, asemenea кȣ ȣpчopȣшȣ, saȣ алtȣ вasȣ de ȣntделemnȣ; (fir: despre вopвe) pomnosȣ, ȣmfлatȣ, (Fpanџ:) *ampoulé.* [шi
Ληκυθίζω, вiit: -ίσω, (dȣne ziч:) ȣnгȣ кȣ mipeasmъ шi чл: din λήκυθος, sȣлimeneskȣ; (fir:) înfpȣmȣseџezȣ meшteшȣџit 2) вopвeskȣ кȣ emfasȣ (saȣ tpaџiкȣ шi npefъкȣtȣ kinȣ), saȣ din rîtлeжȣ. [шi
Ληκύθιον (τὸ), dim: ал лȣĭ [λήκυθος.]
Ληκυθισμὸς (ὁ), meшteшȣџitъ înfpȣmȣseџape; вopвipe, stpirape din rîtȣ. [шi
Ληκυθιστὴς, οῦ (ὁ), вopвitopȣ din rîtȣ, saȣ кȣ tpaџiкȣ emfasȣ. [ληκυθίζω].
Ληκυθοποιὸς (ὁ, ἡ), [λήκυθος, ποιὸς] fъкъtopȣ, шi...

Ληκυθοπώλης, ου (ὁ), [λήκυθος, πώλης] вînzъtorǔ de...

Λήκυθος, [ληκέω] (ἡ), вasǔ, ǔрчорǔшǔ de ǔntdeлemnǔ, mireasmъ, шi ч'ː «Σκυτίνη στενόστομος — ». Інкр: «Ἔλαιον χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ». Od: Δ. шi Z. (de ǔnde прin întind:) «Ἱπποτροφίαν οὐ λακύθᾳ ὀπαδεῖν». Пл: a нǔ se потрiвi лa локǔрї ǔntdeлemnoase. 2) (fir:) meшteшǔџiрe de кǔвîntǔ, реторiкъ înfрǔmǔseџаре. 3) (fir:) нǔка rîtшежǔлǔї; (de ǔnde) = Λαρυγγισμός.

Ληκυθουργὸς (ὁ, ἡ), =Ληκυθοποιός. [λήκυθος, ἔργον].

Λῆμα (τὸ), поеt: [λάω] (în џen:) воinџъ; хотърîре; disпosiџiе de sǔfлetǔ, simџimîntǔ; (партiк:) кǔражǔ, mаріnimie.

Λημαλέος, [λήμη] α, ον, ǔрdǔроsǔ; (прin întind:) sлавǔ de веdeрї. [λήμη].

Λημάτιας, ου (ὁ), плinǔ de simџimîntǔ, de кǔражǔ, mаріnimǔ. [λῆμα]. [de ǔnde

Λημάτιάω -ῶ, viit: -άσω, поеt: sîntǔ плinǔ de simџimîntǔ, шi кǔражǔ, sîntǔ înкреdinџаtǔ în sineмї, în пǔteріле меле.

Λημάτόω -ῶ, viit: -ώσω, [λῆμα] însǔfлǔ; (шi пas:) iaǔ кǔражǔ.

Λημάω -ῶ, viit: -ήσω, amǔ ǔрdорї лa окї; (прin ǔрm:) sîntǔ sлавǔ de веdeрї, нǔ вьzǔ вine. [din

Λήμη (ἡ), [Еол: γλάμα, γλία] ǔрdоаре; (fir:) прежǔdiкаtъ înтǔnекъtоаре de minte.

Λῆμμα (τὸ), лǔъtъръ; dарǔ; mitъ; венitǔ; кîштigǔ. 2) (în Лоџ:) datǔ, проnosiџiа чеа mаре, din каре se skoate конклǔsia; testъ sпре dоваdъ. 3) titлǔ (sǔsкріпџiе, пе sкǔрtǔ коnрindere) de ǔnǔ проz: skrisǔ, saǔ поеmъ. [λαμβάνομαι]. [de ǔnde

Λημματίζομαι, viit: -ίσομαι, [плџ:] кîштigǔ, mъ foлoseskǔ. [шi

Λημματικὸς, ἡ, ὸν, îndemînаtiкǔ a se foлosi, a кîштiga. [шi

Λημμάτιον (τὸ), dim: aл лǔї λῆμμα.

Λημματισμὸς (ὁ), (плџ:) кîштigǔ, sпекǔлаџie. [λημματίζομαι].

Λημνίσκος (ὁ), [λῆνος] кордeлъ, ваndлiкъ de лînъ. 2) кордeлъ de tраs прin пieле sпре înпǔроїере (ǔnǔ feлǔ de viziкъtоаре). (Med:). 3) греш: în локǔ de μηνίσκος.

Λῆν, Dор: înf: aл лǔї λάω (воїǔ).

Ληναὶ (αἱ), поеt: Бакантеле. [шi

Λήναια (τὰ), = Διονύσια (везї λήναιος). [ληνὸς]. [de ǔnde

Ληναΐζω, viit: -ίσω, sервеzǔ, saǔ mъ лǔптǔ (ка поеtǔ) лa sервъtоаpea Λήναια; (în џen:) = Βακχεύω. [шi

Ληναϊκὸς, ἡ, ὸν, кǔвенitǔ (fъкǔtǔ) лa sервъtоаpea Λήναια, = Βακχικὸς.

Λήναιος, α, ον, [ληνὸς] реланivǔ кǔ лiнǔ, saǔ fъкǔtǔ în лinǔ; (de ǔnde enit:) Dionîsǔ. ‖ Λήναια (τὰ), (se înџ: ἱερὰ) Dionisiiле челе mічї sервate în Atena. [de ǔnde.

Ληναΐτης, ου (ὁ), поеt: în локǔ de ληναῖος, saǔ ληναϊκὸς. [шi

Ληνοιὼν, ῶνος (ὁ), a doiлеa лǔнъ de earnъ (dǔпе Ionienї), în каре se serва sервъtоаpea Λήναια.

Ληνὰς, ἄδος (ἡ), = Ληνὸς (3).

Ληνεὼν, ῶνος (ὁ), кraтъ, saǔ локаlǔл, ǔnde sînt aшezаte лiнǔрiле. [шi

Ληνὶς, ἴδος (ἡ), =Ληνάς. [ληνὸς].

Ληνοβατέω -ῶ, viit: -ήσω, калкǔ stрǔгǔрї în лinǔ. [din

Ληνοβάτης, [ληνὸς, βαίνω] ου (ὁ), кълкъtорǔ de stрǔгǔрї în лinǔ.

Ληνὸς (ὁ), [λᾶ, λᾶας] (în џen:) adînкъtǔръ, гроаnъ; steрnъ; алвiе. (партiк: 2) капра viziтiǔлǔї. 3) гаǔръ, ǔnde se înfiџе каtарtǔл. (везї шi μεσόδμη). 4) (овiч: de ачi) лinǔ de кълкаt stрǔгǔрї; (de ǔnde поеt:) кǔлеsǔ de вiе.

Λῆνος, εος -ους (τὸ), поеt: [în afin: кǔ λάχνη, шi χλαῖνα] лînъ (de ачi, de ǔnde шi Лat:) lana, шi laena.

Ληξιαρχικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорǔ de лексіархǔ [ληξίαρχος]. (de ǔnde) «Ληξιαρχικὸν (seînџ: βιβλίον, saǔ γραμματεῖον)». Dm: кodiкъ, în каре ераǔ înskрiшї четъџенiї, шi пе каре о џinea...

Ληξίαρχος (ὁ), (în Atena) ǔnǔ dрегъtорǔ (овiч: trivǔnǔл), каре înskрia în кodiкъ întр' adins пентрǔ ачeasta пе четъџенiї чеї вîрstнiчї, шi în stаре de a 'шї stъпîni аверiле. [λῆξις, ἄρχω].

Ληξιπύρετος (ὁ, ἡ), потолiторǔ de fрiгǔрї, (Franџ:) febrifuge. [λῆξις, πυρετός].

Λῆξις, [λαγχάνω] εως (ἡ), (în џen:) aлеџере, saǔ înпърџiре прin sорџї, = Κλήρωσις, шi Διακλήρωσις. 2) парте, аверe лǔаtъ прin sорџї, saǔ din-moшtenire къzǔtъ fie кърǔїa; локашǔ. «Θεῶν λήξεις». Fot: temплеле. «Ἡ περίγειος («Ἡ καθ' ὕδατος, «Ἡ ἀέριος) —». Лǔч: 3) (Лџ:) чеа прin sорџї înfъџiшаре de о прiчinъ de жǔdiкаtъ; (în џen:) реклаmаџie, прiгоniре. «Τῆς πρός με λήξεως». Is: чеа înпротiва mea.

Λῆξις, [λήγω] εως (ἡ), înчеtаре; sfîршitǔ.

Ληὸς (ὁ), Ion: (преа рар:) în локӯ de λαός.

Ληπτέος, α, ον, nosit: ал лӯї λαμβάνω.

Ληπτὴρ (ὁ), поеt: în локӯ de...

Λήπτης, ου (ὁ), лъӯtорӯ (маї întр: în компӯse). [λαμβάνω]. [ші

Ληπτικὸς, ή, όν, îndemînъtікӯ, saӯ аплекаtӯ ла лӯаре. [ші

Ληπτὸς, ή, όν, лӯаtӯ, saӯ пӯtinчосӯ de а se лӯа. [λαμβάνω].

Ληραίνω, ші

Ληρέω, -ῶ, віit: -ήσω, въpfeskӯ, ворвеskӯ, saӯ faкӯ nepozії. [λῆρος]. [de ӯnde

Λήρημα(τὸ), ворвъ, saӯfantъ nepoadъ.[ші

Λήρησις, εως (ἡ), въpfîpe; saӯ nepozie.

Ληρολόγος (ὁ, ἡ), въpfîtорӯ, ворвіtорӯ de nepozii. [λῆρος, λόγος].

Λῆρος (ὁ), въpfîpe. «Ὅλως δὲ λῆρός ἐστι τῷ Πλάτωνι τὸ συμπόσιον». At: 2) (прin întînd:) въpfîtорӯ, nepodӯ, (Тӯрч:) zevzeкӯ. «Τῷ λήρῳ ἐκείνῳ γέροντι». Лӯч: 3) лӯкрӯ zadapnікӯ, de пpisosӯ, minчinosӯ, neînsemnъtорӯ; (iар маї кӯ seamъ) чева de femeeaskъ гъteалъ. «Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' αὐτῷ». Apstf: «Τὰς ὁδοὺς, ἃς ἐπισκευάζομεν, καὶ κρήνας καὶ λήρους». Dm: (ші întр' ачеastъ însemnаpe поate zічеpea este în afin: ші ӯne-орї se конf: кӯ λείριον).

Ληρωδέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ληρέω. [din

Ληρώδης, εος (ὁ, ἡ), ворвіtорӯ de въpfелї; zadapnікӯ. [λῆρος]. [de ӯnde

Ληρωδία (ἡ), = Λῆρος, въpfîpe, tрънкънipe. [ші

Ληρωδῶς, адв: în zadapӯ; nepozeште·

Λῇς, Dор: поеt: în локӯ de θέλεις (хоt:), saӯ θέλῃς (sӯп:), 2: sinг:) пеps: а лӯї λάω.

Λησίμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: [λήθω, βροτὸς] амъџіtорӯ de оаменї; хоџӯ.

Λῆσις, [λήθω] εως (ἡ), = (saӯ греш: în локӯ de) λῆστις, = Λήθη. 2) глӯ: [λάω],=Θέλησις.

Λησμοσύνη (ἡ), поеt; = Ληθοσύνη, ші Λήθη. [din

Λήσμων, [λήθω, λέλησμαι] ονος (ὁ, ἡ), ='Επιλήσμων, ӯїtӯкӯ.

Λήσομαι, віit: ал лӯї λανθάνομαι.

Ληστάρχης, ші Λήσταρχος, ου (ὁ), къпіtанӯ de хоџї. [ληστὴς, ἀρχή].

Ληστεία (ἡ), tîлхъpie, хоџie. [ληστεύω].

Λήστειρα (ἡ), поеt: fem: ал лӯї ληστήρ.

Ληστεύω, віit -εύσω, tîлхъpeskӯ, хоџeskӯ. [ληστής].

Ληστὴρ (ὁ), поеt: în локӯ de ληστής. [de ӯnde

Ληστήριον (τὸ), гашкъ (кӯївӯ), saӯ чеаtъ de tîлхарї.

Ληστὴς, [ληΐζομαι] οῦ (ὁ), (în џеn:) жъfӯіtорӯ, пръdъtорӯ, ші чл: (de ӯnde партік:) tîлхарӯ, хоџӯ (прінч: de мӯnte), saӯ корsарӯ. [de ӯnde

Ληστικὸς, ή, όν, tîлхъpeskӯ, хоџeskӯ. 2) аплекаtӯ, saӯ îndemînatікӯ ла tîлхъpie. || «Τὸ ληστικόν». Тӯч: (колек:) tîлхаpії, saӯ чеаta de tîлхарї. [de ӯnde

Ληστικῶς, адв: tîлхъpeште.

Λῆστις, εως (ἡ), поеt: în локӯ de λήθη. «Λῆστιν ἴσχειν». Еӯр: а ӯїta.

Ληστοδίωκτος (ὁ, ἡ), гоnіtӯ de tîлхарї. [ληστὴς, διώκομαι].

Ληστόκτόνος (ὁ,ἡ), (пароks:) оморîtорӯ, (пропароks:) оморîtӯ de tîлхарї. [ληστὴς, κτείνω].

Ληστὸς, ή, όν, (în контрак:) în локӯ de λῃϊστός.

Ληστοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръneskӯ tîлхарї. [ληστὴς, τροφή].

Ληστρικὸς, ή, όν, (ші адв:) -ικῶς, = Ληστικός.

Ληστρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лӯї ληστής, tîлхъpiџъ. 2) (адiек:) în локӯ de ληστρική.

Λήσω, віit: ал лӯї λήθω, saӯ λανθάνω.

Λήταρχος (ὁ), поеt: [λῆτος, ἄρχω] = 'Αρχιερεύς, архіерeӯ.

Λήτειρα (ἡ), поеt: преоtiџъ, (fem: ал лӯї

Λητὴρ (ὁ), поеt:= [Λῆτος].

Λητογένεια (ἡ), поеt: fem: ал лӯї ...

Λητογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: fiӯ, saӯ fiїкъ de (пъsкӯtӯ -ӯtъ din) Латона. [Λητὼ, γένος].

Λητοΐδης, ου (ὁ), паtрон: ал лӯї Λητὼ, =Λητογενής.

Λῆτος, η, ον, рарӯ, saӯ neîntр: în локӯ de Λήϊτος, преоtӯ (слӯжіtорӯ) ал лӯї Dӯмnezeӯ, = Λειτουργός.

Λητουργέω -ῶ, Λητουργὸς, ші чл: în локӯ de λειτουργέω, λειτουργὸς, ші чл:

Λητωϊὰς, άδος, ші Λητωΐς, ίδος (ἡ), = Λητογένεια. [ші

Λητῷος, (în контрак: în локӯ de Λητώιος) α, ον, релаtівӯ кӯ Латона. || (sӯвst:) Λητῷον (τὸ), (se înџ: ἱερὸν) temплӯл Латонеї. [Λητώ].

Ληχμὸς (ὁ), поеt: în локӯ de λῆξις,înчetаpe, sfîpшіtӯ. [λήγω].

Ληψικέρματος, [λῆψις, κέρμα] ші

Ληψόμισθος (ὁ, ἡ), [λῆψις, μισθὸς] simвріашӯ, плъtіtӯ; (дӯпе зіч:) лӯӯtорӯ de вanї, saӯ de плаtъ.

Λῆψις, εως (ἡ), лѕаре, апѕкаре, прindepe; (med:) апѕкаре de пepiodiче fpiгѕрї; (Лоӷ:) = Λῆμμα, пропоsiӷie, tesъ; (îm:) веnitѕ, fолоsѕ. [λαμβάνω].

Ληψολιγόμισθος (ὁ, ἡ), kom: лъѕtорѕ de пѕӷinъ плаtъ. [λῆψις, ὀλίγος, μισθὸς].

Λιάζω, вiit: -άσω, поеt: плекѕ, înковоїѕ, повîрпеsкѕ; (прin întind:) арѕпкѕ, лаsѕ а къdea чева жоs. ‖ (овiч: пas:) мъ повîрпеsкѕ; (прin întind:) мъ аваtѕ, мъ deпърtезѕ, мъ daѕ ла о пapte; мъ реtрагѕ, мъ fереsкѕ de чева; (кѕ ак: преп:) fѕгѕ кътре...; (рар) казѕ пеste чева. «Πρηνὴς ἐλιάσθη». Iл: О: «Σὺν δὲ πτερὰ λίασθεν». Iл: Ψ: аѕ къзѕt жоs.

Λίαν, adв: de înteӷipe = Πάνυ, преа мѕлt, кѕ deosевipe, кѕ ковîршipe. «Λίην μέγα». Om: (шi кѕ аptik·) «Ἡ λίαν φιλότης». Esхл: ковîршitoаре. (шi кѕ sѕпрл:) «Βέλτιστα λίαν πράττει». Плt: (шi кѕ преп:) «Ὑπὲρ λίαν». Skp: маї пресѕs de totѕ кѕвîntѕл. (везї шi ἄγαν).

Λιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [λίαν, ἄνθος]. преа înfлоpitѕ, saѕ плinѕ de fлорї. (алӷiї îndpeпt: ἀλιανθὴς].

Λιαρὸς, ἀ, ὸν, поеt: în локѕ de χλιαρὸς; (прin întind:) веселitорѕ, плъкѕtѕ; (despre вîntѕ)=Αἰγύπνοος; (în ӷеп:) dѕлче. «Γάλα—». Ткр: [везї шi λαρὸς].

Λίασμα (τὸ), греш: în локѕ de λίπασμα.

Λίβα, ак: ал лѕї λίψ. 2) поеt: în локѕ de λιβάδα, ак: ал лѕї λιβάς.

Λιβάδιον (τὸ), = Λειμὼν, лiвede; локѕ лѕпкоsѕ. [шi

Λιβάζω, вiit -άσω, =Λείβω, върsѕ; (шi пas:) мъ върsѕ, пiкѕ; isворъѕкѕ.

Λιβανίδιον (τὸ), dim: ал лѕї λίβανος.

Λιβανίζω, вiit: -ίσω, мiрosѕ а smipпъ. [шi

Λιβανικὸς, ἡ, ὸν, релаtiвѕ кѕ (saѕ каре аре de овiектѕ) smipпъ. [шi

Λιβάνινος, η, ον, fъкѕtѕ кѕ (saѕ din) smipпъ. [λιβανος].

Λιβανοκαΐα (ἡ), ардере de smipпъ. [λίβανος, καίω].

Λιβανομαντεία (ἡ), марлаtania, înшелъtopia лѕї...

Λιβανόμαντις, εως (ὁ,ἡ), гiчitорѕ прin обsерварea fѕмѕлѕї smipпеї. [λίβανος, μάντις].

Λιβανοπώλης, ου(ὁ), вîпzъtорѕ de smipпъ. [λίβανος, πώλης]·

Λίβανος (ὁ, шi рар ἡ), [Евр:] лiванѕ, ѕпѕ felѕ de копачїѕ, din каре пiкъ 2) smipпъ. 3) поеt: în локѕ de λιβανωτὶς. «Σαμψύχου λιβάνου τε νέους κλάδας». Nik:

Λιβανοφόρος (ὁ, ἡ), продѕкъtорѕ de smipпъ. [λίβανος, φέρω].

Λιβανόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел кѕ faӷъ de smipпъ. [λίβανος, χρόα].

Λιβανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїѕл smipпеї. [λίβανος].

Λιβανωτίζω, вiit: -ίσω, afѕмѕ кѕ smipпъ, saѕ розмаpinѕ. [шi

Λιβανώτινος, η, ον, fъкѕtѕ de лiванѕ, saѕ розмаpinѕ. [λιβανωτὸς, saѕ λιβανωτίς].

Λιβανώτιον (τὸ), dim: ал лѕї λιβανωτός.

Λιβανωτὶς, ίδος (ἡ), ѕпѕ felѕ de apomatiлъ плапtъ, розмаpinѕ. 2) ѕпѕ аlt felѕ de плапtъ apomatikъ кѕ foae лаtъ (Dioskpd: Γ. 87, шi Tfp: Θ. 126). 3) греш: în локѕ de λιβανωτρὶς. [λιβανωτός].

Λιβανωτοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ...

Λιβανωτοπώλης, ου (ὁ), = Λιβανοπώλης. [λιβανωτὸς, πώλης].

Λιβανωτὸς (ὁ, шi рар ἡ), =[Λίβανος 2] smipпъ, saѕ лiванѕ.

Λιβανωτοφόρος (ὁ, ἡ), =Λιβανοφόρος. [λιβανωτὸς, φέρω].

Λιβανωτρὶς, ίδος (ἡ), кѕtie пепtpѕ лiванѕ, smipпъ; saѕ къdелпiӷъ, къӷie. [λιβανωτός].

Λιβὰς, άδος (ἡ), пiкъtѕpъ de ор че лiкѕidѕ; (în ӷеп;) isворѕ de апъ, fîntîпъ, шiпоtѕ. [λείβω].

Λίβηθρον (τὸ), =Λείβηθρον.

Λίβον (τὸ), Лаt: libum, ѕпѕ felѕ de плъчiпiӷъ, че se ofepїа ла жеptfe.

Λιβόνοτος (ὁ), ѕпѕ felѕ de вîntѕ de апѕѕѕ шi miazъ-zi, =Λευκόνοτος (везї ziч:). [λίψ, νότος].

Λίβος, εος -ους (τὸ), поеt: în локѕ de λιβάς. 2) =Λίβον.

Λιβοφοῖνιξ, ικος(ὁ), =Λιβόνοτος. [λίψ,φοῖνιξ].

Λιβρὸς, [λείβω] ἀ, ὸν, поеt: ѕмеzosѕ, пiкъчоsѕ. 2) (прin întind:) чеӷosѕ, întѕпекоsѕ.

Λιβυὸς (ὁ), ѕпѕ felѕ de пasъpе. 2) ѕпѕ felѕ de шарпе. 3) = [Λίβυς].

Λιβυρνὶς, ίδος (ἡ), ѕпѕ felѕ de їѕtеплѕtitoаpe кораві́е, (Fpanӷ:) галеръ.

Λίβυς, υος (ὁ), Лiвiaнѕ, локѕitорѕ ал Лiвiеї. 2) Лiвiкѕ, saѕ de Лiвia. 3) (sѕвst:) ѕпѕ felѕ de шарпе пеveninosѕ.

Λίβυσσα, ης (ἡ), fem: ал лѕї Λίβυς, Лiвiaпкъ, saѕ Лiвiкъ.

Λίγα, adв: поеt: în локѕ de λιγέως.

Λιγαίνω, вiit: -ανῶ, поеt: stpirѕ, глъsѕїеskѕ (кîntѕ, sѕпѕ) кѕ пътрѕпzъtорѕ шi dѕлче гласѕ.

Λιγγούριον τὸ =Λυγκούριον.

Λίγδα, ης (ἡ), =Λίγδος. [шi

Λίγδην, adв: noet: atins пе d' asɤпра, srîpiat. [ши

Λίγδος (ὁ), [λίζω] = Ἴγδη, пiɤъ, пiɤлiџe. 2) ıonitoape, saɤ калîпɤ ал лɤкръtopiлор de metaлe, (алt:) χοάνη.

Λίγειος, α, ον, =Λιγὺς (despre гласɤ), askɤџitɤ, пъtpɤnzъtopɤ. [ши

Λιγέως, adв: [λιγὺς] кɤ пъtpɤnzъtopɤ ши meлodiosɤ гласɤ.

Λιγήϊος, ίη, ιον, Ion: în локɤ de λίγειος.

Λίγνον (τὸ), греш: în локɤ de λέγνον.

Λιγνυόεις, εσσα, εν, noet: în локɤ de λιγνυώδης. [din

Λιγνὺς, [în afin: кɤ λύγη] ύος (ἡ), flaкъръ кɤ fɤmɤ; fɤmɤ negpɤ ши гросɤ (ка ал коntoapeлор de къръmidъ); fɤninџine, stipiџie. [de ɤnde

Λιγνυώδης, εος (ὁ, ἡ), плinɤ de fɤmɤ, saɤ de fɤninџine.

Λιγνωτὸς, ἡ, ὸν, греш: în локɤ de λεγνωτὸς. [λίγνον].

Λίγξε, noet: în локɤ de ἔλιγξεν, пех: ал лɤĭ λίζω.

Λιγυηχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: sɤnъtopɤ de askɤџitɤ, ши meлodiosɤ гласɤ. [λιγὺς, ἦχος].

Λογύθροος -ους (ὁ, ἡ), noet: =Λιγύφωνος. [λιγὺς, θρόος].

Λυγύκροτος (ὁ, ἡ), noet: = Λιγυηχής. [λιγὺς, κρότος].

Λιγύμολπος (ὁ, ἡ), noet: kîntъtopɤ кɤ meлodiosɤ гласɤ. [λιγύς, μολπή].

Λιγύμυθος (ὁ, ἡ), noet: = Λιγύφθογγος. [λιγύς, μῦθος].

Λιγυπνείων [saɤ λιγὺ πνείων], ουσα, ον, ши Λιγύπνοιος în локɤ de...

Λιγύπνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: (ἄνεμος, bîntɤ) sɤflъtopɤ кɤ шɤеръtoape saɤ dɤлче adiepe. (везĭ ши λαμπρὸς). [λιγὺς, πνοή].

Λιγυπτερόφωνος [λιγύς, πτερὸν, φωνή], ши

Λιγυπτέρυγος (ὁ, ἡ), noet: але къpɤĭa apine fak ɤnɤ плъкɤtɤ sɤnetɤ. «Τέττιξ —». Eпгр: [λιγύς, πτέρυξ].

Λιγυρίζω, biit: -ίσω, =Λιγαίνω. [λιγυρὸς].

Λιγυρόθροος -ους (ὁ, ἡ), = Λιγύθροος. [λιγυρὸς, θρόος].

Λιγυροκώτιλος, η, ον, въpfitopɤ кɤ dɤлче гласɤ. [λιγυρὸς, κωτίλος].

Λιγυρόπνοος -ους (ὁ,ἡ), = Λιγύπνοος [λιγυρὸς, πνοή].

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, (ши adв:) -ρῶς, = кɤ, ши [din

Λιγὺς, εῖα, ύ, noet: [λίζω] (npinч: despe sɤnetɤ askɤџitɤ, sɤвџipe, пътpɤnzъtopɤ; кɤpatɤ, meлodiosɤ, (Franџ:) sonopɤ. (везĭ ши λαμπρὸς); (de ɤnde despe opat:) =Εὐφραδής; (despe bîntɤ) =Λιγύπνοος; (în џen:) dɤлче, плъкɤtɤ. «Σύμβιον ἁπάντων ἥδιστον καὶ λιγυρώτατον». Iskp: «Οὐρὰ λιγυρά». Ksп: Kineџ: =(saɤ греm: în локɤ de) λυγηρά, înковоĭasъ, saɤ mлъdioasъ.

Λίγυς, υος (ὁ), чел din Лigɤpia. [de ɤnde

Λιγυστικὸν (τὸ), ɤnɤ felɤ de плantъ, (Franџ:) *livéche.*

Λιγύφθογγος (ὁ, ἡ), noet:= Λιγύφωνος. [λιγὺς, φθόγγος].

Λιγυφωνέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntɤ...

Λιγύφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел кɤ dɤлче (кɤpatɤ, sonopɤ, meлodiosɤ) гласɤ. «Ἀηδὼν—». Tкp: [λιγύς, φωνή].

Λίζω, [imit:] biit: λίγξω, noet: (npinч:) џiɤĭɤ, шɤĭepɤ (ка sъџeata asвîpлitъ); (npin întînd:) srîpiɤ чева пе d'asɤпра.

Λίην, adв: Ion: în локɤ de λίαν.

Λῖθ', noet: (în апок: maĭ 'nainte de вок: asп:) în локɤ de λῖτα.

Λιθαγωγὸς (ὁ, ἡ), къръtopɤ (tpansпoptъtopɤ) de пiетpe, saɤ вɤnɤ de ачeasta. [λίθος, ἄγω].

Λιθάζω, biit: -άσω, = Λιθοβολῶ. 2) = Λιθοποιῶ. [din

Λίθαξ, ακος (ἡ, ши ὁ), asпpɤ, tape, пĭetposɤ. || (sɤвst:) dim: ал лɤĭ [λίθος], пĭetpiчiкъ.

Λιθαργύρεος, α, ον, noet: în локɤ de ...

Λιθαργύρινος, η,ον, fъкɤtɤ din...

Λιθάργυρος (ὁ, saɤ ἡ), лitapџipɤ, плɤmвɤ ɤnitɤ кɤ apџintɤ, ши kpistaлizatɤ în tonipea sa, (алt:) sпɤmъ, saɤ floape de apџintɤ. 2) о mirmъ de apџintɤ ши плɤmвɤ пentpɤ konstpɤкџie de base, (алt:) ψευδάργυρος. 3) în локɤ de λιθαργύρινος. [λίθος, ἄργυρος].

Λιθαρίδιον (τὸ), dim: ал лɤĭ ...

Λιθάριον (τὸ), dim: ал лɤĭ λίθος, пĭetpiчiкъ (пpeџioasъ).

Λιθὰς, άδος (ἡ), noet: =Λίθαξ [λίθος].

Λιθασμὸς, (ὁ), ловipe, вътаĭе кɤ пĭetpe.

Λιθαστὴς, οῦ (ὁ), ловitopɤ кɤ пĭetpe. [λιθάζω]. [de ɤnde

Λιθαστικὸς, ἡ, ὸν, atîngъtoлɤ de, saɤ îndemînatiкɤ ла ловipe кɤ пĭetpe.

Λιθεία (ἡ), пĭetpъpie, saɤ matepiaлɤ de пĭetpe пentpɤ клъdipĭ. 2) Skp:) пĭetpe пpeџioase. [ши

Λίθειος, ши Λίθεος, α, ον, noet: în локɤ de λίθινος. [λίθος].

Λιθηλογὴς, έος (ὁ, ἡ), noet; клъditɤ кɤ пĭetpe алese. [λίθος, λογάς].

Λιθιαῖος, α, ον, noet: în локɤ de λιθώ-

δης, saŭ λίθινος. [шi

Λιθιακὸς, ἡ, ὸν, atînгъtopŭ, saŭ tpaktъtopŭ de пpeцioase пietpe. (de ǔnde) «Λιθιακὰ (se înц: βιβλία)». tpaktaцie despre пietpe. [λίθος].

Λιθίασις, εως (ἡ), o natimъ în въшika ǔdǔлǔĭ, пĭatpъ; o къpnitǔpъ tape fopmatъ пe плeoпeлe okiлop. [din

Λιθιάω -ῶ, biit: -άσω, пъtimeskǔ de пĭatpъ în въшikъ; saŭ de aptpitǔ. [шi

Λιθίδιον (τὸ), Λιθάριον. [шi

Λιθίζω, biit: -ίσω, seamъnǔ a пĭatpъ. [шi

Λίθινος, η, ον, fъкǔtǔ de пĭatpъ. [λίθος]. [de ǔnde

Λιθίνως, adв: ka de пĭatpъ.

Λιθίον (τὸ), = Λιθάριον.

Λιθὶς, ίδος (ἡ), =Λιθάς.

Λιθόβλητος (ὁ, ἡ), = Λιθοβόλητος. 2) poet: =Λιθοκόλλητος. [λίθος, βάλλω].

Λιθοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, batǔ кǔ пietpe. [λιθοβόλος]. [de ǔnde

Λιθοβολήσιμος (ὁ, ἡ), de вътǔt (omopît) кǔ пietpe; saŭ =кǔ...

Λιθοβόλητος (ὁ, ἡ), вътǔtǔ кǔ пietpe; saŭ ǔъвîpшitǔ пpin asвîpлipe de пietpe. (vezĭ шi λεύσιμος).

Λιθοβολία (ἡ), apǔnkape de, saŭ вътaĭe кǔ пietpe. [din

Λιθοβόλος (ὁ, ἡ), (пenǔлt:) apǔnкъtopǔ de, вътъtopǔ кǔ пietpe. ‖ (sǔвst:) maшinъ de asвîpлit пietpe. 2) (antenen:) =Λιθοβόλητος. [λίθος, βολή].

Λιθογλύπτης, ου (ὁ), sъпъtopǔ de пietpe.

Λιθογλυφὴς, έος (ὁ, ἡ), sъпatǔ în saŭ пe пĭatpъ. [шi

Λιθογλυφία (ἡ), skǔлntape, skoвipe de лitepe, шi чл: пe пĭatpъ. [шi

Λιθόγλυφος (ὁ), (пapoks:)=Λιθογλύπτης; (пpoпapoks:) =Λιθογλυφής. [λίθος, γλύφω].

Λιθογνωμικὸς, ἡ, ὸν, atînгъtopǔ de кǔnoskъtopǔл de пietpe, шi de meшteшǔгǔл лǔĭ. (de ǔnde) «Λιθογνωμικὸν (se înц: βιβλίον)».Sǔid: tpaktaцie despre aчeasta.[шi

Λιθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кǔnoskъtopǔ de пpeцioase пietpe. [λίθος, γνώμη].

Λιθόδενδρον (τὸ), mъpцeanǔ; (dǔпe ziч:) пomǔ înпĭetpitǔ, saŭ пetpifiкaцie în fopmъ de пomǔ. [λίθος, δένδρον].

Λιθοδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [λίθος, δέρκομαι] înпĭetpitopǔ nǔmaĭ кǔ пpivipea sa.

Λιθόδερμος (ὁ, ἡ), чeл кǔ de пĭatpъ, saŭ пietpoasъ пiele, saŭ цeastъ. «Χελώνη —». Emвed: [λίθος, δέρμα].

Λιθοδικτέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λιθοβολέω. [λίθος, δίκω].

Λιθόδμητος (ὁ, ἡ), în sinkoпъ în лoкǔ de Λιθοδόμητος (ὁ, ἡ), ziditǔ кǔ пĭatpъ.[шi

Λιθοδόμος (ὁ, ἡ), ziditopǔ кǔ пĭatpъ. [λίθος, δέμω].

Λιθοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de пĭatpъ. [λίθος, εἶδος].

Λιθοεργὴς, έος, шi Λιθοεργὸς (ὁ, ἡ), poet: пpefъкъtopǔ în пĭatpъ. [λίθος, ἔργον].

Λιθοθλάστης, ου (ὁ), [λίθος, θλάω] înstpǔmîntǔ (чiокanǔ) de sfъpъmat пietpe.

Λιθοκάρδιος (ὁ, ἡ), чeл кǔ inimъ de пĭatpъ (nemiлosǔ). [λίθος, καρδία].

Λιθοκέφαλος (ὁ, ἡ), чeл кǔ кaпǔ de пĭatpъ, saŭ кa de пĭatpъ (пpoп: шi fir:). [λίθος, κεφαλή].

Λιθοκόλλα, ης (ἡ), o mirmъ пentpǔ лiпipe de пietpe. [λίθος, κόλλα].

Λιθοκόλλητος (ὁ, ἡ), чeл кǔ пpeцioase пietpe лiпite asǔпpъĭ, (ǔne-opĭ) aкoпepitǔ кǔ mapmǔpъ. [λίθος, κολλάω].

Λιθόκολλος (ὁ, ἡ), = Λιθοκόλλητος. [λιθοκόλλα].

Λιθοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭǔ (чioплeskǔ) пietpe. [шi

Λιθοκοπία (ἡ), tъĭepe (чioплipe) de пietpe.

Λιθοκοπικὸς, ἡ, ὸν, atînгъtopǔ de tъĭetopǔ, saŭ tъĭepe de пietpe. [din

Λιθοκόπος (ὁ, ἡ), tъĭetopǔ (чioплitopǔ) de пietpe. ‖ (sǔвst:) пietpapǔ. [λίθος,κόπτω].

Λιθοκρήδεμνος (ὁ, ἡ), poet: [λίθος, κρήδεμνον] înкǔnǔnatǔ кǔ, saŭ înпpesopatǔ de пietpe.

Λιθοκτονία (ἡ), omopîpe, ǔчidepe кǔ пietpe. [λίθος, κτείνω].

Λιθολευστέω -ῶ, biit: -ήσω, batǔ кǔ пietpe. [din

Λιθόλευστος (ὁ, ἡ), [λίθος, λεύω] вътǔtǔ, saŭ de вътǔt кǔ пietpe. «Ἄρης λιθόλευστος». Sof: = Λιθοκτονία.

Λιθολογέω -ῶ, biit: -ήσω, adǔnǔ (iap oвiч: zideskǔ nǔmaĭ кǔ) aлese пietpe. [λιθολόγος]. [de ǔnde

Λιθολόγημα (τὸ), zidǔ клъditǔ nǔmaĭ кǔ aлese пietpe.

Λιθολογία (ἡ), adǔnape, шi комвinape de пietpe în клъdipe. [din

Λιθολόγος (ὁ, ἡ), adǔnъtopǔ, saŭ aлeгъtopǔ, шi комвinъtopǔ de пietpe пentpǔ клъdipe de zidǔ. [λίθος, λέγω].

Λιθομυλία (ἡ), dpǔmǔ aштepnǔtǔ кǔ пietpe mapĭ; saŭ aштepnepe de пĭatpъ пe кaлe. (dǔпe aлцiĭ гpeш: în лoкǔ de λίθῳ μυλίᾳ). [λίθος, μύλη].

Λιθόξεστος (ὁ, ἡ), [λίθος, ξέω] sъпatǔ în (saŭ fъкǔtǔ din) чioплitъ пĭatpъ.

Λιθοξόανος (ὁ, ἡ), поet: înnodoвitǔ кѕ пïetpe кѕ firѕpĭ sъпate. [λίθος, ξόανον].

Λιθοξοεῖον (τὸ), лѕкръторіе de пïetpe, пïetpъpie. [шi

Λιθοξοϊκὸς, ἡ, ὸν, кѕвепitǔ, saǔ folositopǔ ла чïoплipe de пïetpe. [din

Λιθοξόος (ὁ, ἡ), чïoплitopǔ de пïetpe. || (sѕвst:) пïetpapǔ. [λίθος, ξέω].

Λιθοποιέω -ῶ, вiit: ήσω, пpefaкǔ în пïatpъ, înпïetpeskǔ. [din

Λιθοποιὸς (ὁ, ἡ), пpefъкътopǔ de чева în пïatpъ, saǔ пѕtiпчosǔ de a înпïetpi. [λίθος, ποιός].

Λιθοπρίστης, ου (ὁ), fepъstpѕitopǔ de пïatpъ, saǔ de маpмѕpъ. [λίθος, πρίω].

Λιθόῤῥινος (ὁ, ἡ), поet: în локǔ de Λιθόδερμος. [λίθος, ῥινός].

Λίθος (ὁ, шi ἡ), пïatpъ; stînкъ; гpъmadъ, saǔ matepiaлǔ de пïatpъ; (paptik: fem:) пïatpъ пpeциоasъ; пïatpa din въшiка ѕdѕлѕĭ (vezĭ λιθίασις); (пpoп: în At:) tpiвѕna de пïatpъ, depe каpe вopвïaǔ пѕвлiкѕлѕĭ ла Πпiкъ, шi depe каpe bestea вestitopѕл în пïaцъ. (пe ачeeastъ пïatpъ îшĭ fъчeaǔ жѕpъmîntѕл tesmoteцiĭ, vezĭ θεσμοθέτης, шi λιθωμότης). «Χυτὴ λίθος». Ep: stiклъ. «Λυδία λίθος». Лкs: = Βάσανος, пïatpъ de чepкat аѕpǔ, saǔ apцintǔ, (Тѕpч:) mexeпгïǔ. «Παρία—». Ткp: чеа maĭ алвъ маpмѕpъ. «Τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον». Ткp: vezĭ γραμμή.

Λιθοσπαδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [λίθος, σπάω] (локǔ deшеptǔ) fopmatǔ пpiп skoatepe, saǔ smѕлцepe de пïatpъ din локѕл sъǔ.

Λιθόσπερμον (τὸ), ѕпǔ felǔ de плaпtъ (sъmîпца къpia este tape ка пïatpa), meiǔ пъsъpeskǔ. [λίθος, σπέρμα].

Λιθοσσόος (ὁ, ἡ), поet: [λίθος, σεύω] isgoпitopǔ de чiпeва кѕ пïetpe.

Λιθοστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), акoпepitǔ кѕ înвeлitoape de пïatpъ. [λίθος, στέγη].

Λιθόστρωτος (ὁ, ἡ), шtepпѕtǔ кѕ пïatpъ, (Тѕpч:) кълdîpîmǔ, saǔ кѕ пïetpiчeлe (ка mosaiкѕл). [λίθος, στρώννυμι].

Λιθοτομεῖον (τὸ), =Λατομεῖον. [шi

Λιθοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Λατομέω. [шi

Λιθοτομία (ἡ), = Λατομία, тъїepe (skoatepe) de пïatpъ, шi кïap пïatpa чеа тъїатъ (воловапкѕл); (пpiп întiпd: шi maĭ de mѕлte-opĭ ла îm:) = Λατομεῖον; (ѕпe-opĭ xipѕpц:) чеа пpiп тъїepe skoatepe de пïatpъ din въшiка ѕdѕлѕĭ. [шi

Λιθοτομικὸς, ἡ, ὸν, atiпгътopǔ de, saǔ îndemînatiкǔ ла тъїepe de пïetpe. «Λιθοτομική». meшteшѕгѕл тъїeтopѕлѕĭ de пïatpъ. [din

Λιθότόμος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) тъїeтopǔ de пïetpe, пïetpapǔ; (xipѕpц:) skoцътopǔ de пïatpъ din въшiка ѕdѕлѕĭ; (пpoпapoкs:) тъїatǔ (чïoплitǔ) în, saǔ din пïatpъ. [λίθος, τομή].

Λιθοτράχηλος (ὁ, ἡ), (fig:) = Σκληροτράχηλος. [λίθος, τράχηλος].

Λιθοτριβικὸς, ἡ, ὸν, folositopǔ, saǔ îndemînatiкǔ ла fpeкape (лѕstpape) de пpeциoase пïetpe. [λίθος, τριβή].

Λιθουλχέω -ῶ, вiit: ήσω, tpaгǔ (skoцǔ) пïetpe din пïetpъpie. [din

Λιθουλκὸς (ὁ, ἡ), tpъгътopǔ (skoцътopǔ) de пïatpъ din пïetpъpie. || (sъвst:) ѕпǔ felǔ de maшiпъ пeпtpѕ aчeasta. [λίθος, ἕλκω].

Λιθουργεῖον (τὸ), =(maĭ întpeв:) Λιθούργιον. [шi

Λιθουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лѕкpezǔ пïatpъ. 2) =Λιθοποιέω. [шi

Λιθουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лѕкpatǔ din пïatpъ. 2)=Λιθοεργής. [шi

Λιθουργία (ἡ), tpeaвa (meшteшѕгѕл)лѕкpътopѕлѕĭ de пïatpъ. 2) (îm:) = Λατομεῖον. [шi

Λιθουργικὸς, ἡ, ὸν, atiпгътopǔ de лѕкpътopѕл de пïatpъ; saǔ folositopǔ ла (saǔ каpe ape de овïeктǔ) лѕкpapea de пïatpъ. [шi

Λιθούργιον (τὸ), лѕкpътopie de пïatpъ, пïetpъpie. [din

Λιθουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкpътopǔ de пïatpъ, saǔ folositopǔ ла лѕкpapea eĭ. || (sѕвst:) съпътopǔ de пïatpъ. [λίθος, ἔργον].

Λιθουρία (ἡ), пiшape de пiatpъ, saǔ пisiпǔ. [λίθος οὖρος].

Λιθοφορέω -ῶ, вiit -ήσω, карǔ пïetpe. [din

Λιθοφόρος (ὁ, ἡ), кърътopǔ de пïetpe, saǔ folositopǔ ла tpaпsпoptape de пïetpe. [λίθος, φέρω].

Λιθόψωκτος (ὁ, ἡ), поet: [λίθος, ψώχω] fpeкътopǔ, лѕstpътopǔ de пïetpe skѕmпe.

Λιθόω -ῶ, вit: -ώσω, =Λιθοποιέω, înпïetpeskǔ. [шi

Λιθώδης, εος (ὁ, ἡ), tape ка пïatpa; пïetposǔ. [λίθος]. [de ѕпde

Λιθωδία (ἡ), tpie, vîptoшie de пïatpъ.

Λιθωμότης, ου (ὁ), жѕpatǔ пe пïatpa de ла Πпiка (vezĭ Πνύξ). [λίθος, ὄμνυμι].

Λιθωπὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ faцъ de пïatpъ, saǔ ка пïatpa. [λίθος, ὤψ].

Λίθωσις, εως (ἡ), înпïetpipe, saǔ пetpifiкape. [шi

Λιθωτός, ἡ, ὸν, înпïetpitǔ; saǔ = Λιθοκόλλητος. [λιθόω].

Λικμαίνω, βiit: -ήσω, = Λικμάω. (шi
Λικμαῖος, α, ον, кꙋвenitꙋ (saꙋ natponꙋл) bîntꙋрътoriлор de грîꙋ. шi чл: [шi
Λικμὰς, άδος (ἡ), bîntꙋрътoape de грîne,=Λικμητήριον, шi Θρίναξ. [шi
Λικμάω -ω, biit: -ήσω, =Λικμίζω, bîntꙋрꙋ; (în џen:) deosebeскꙋ, алегꙋ. [λικμὸς]. [de ꙋnde
Λικμητὴρ (ὁ), поet: în локꙋ de λικμητής. [шi
Λικμητήριον (τὸ), bîntꙋрътoape, лопатъ, saꙋ алтъ ꙋneалтъ de bîntꙋpat грîneџe. [шi
Λικμητηρὶς, ίδος (ἡ), =Λικμητήριον. [шi
Λικμητὴς, οῦ (ὁ), bîntꙋрътoрꙋ de semънътꙋрî. [шi
Λικμητικὸς, ἡ, ὸν, atinгътoрꙋ de, saꙋ îndemînatiкꙋ ла bîntꙋрape de грîneџe. [шi
Λικμητὸς (ὁ), лꙋкрapea шi timпꙋл bîntꙋpatꙋлꙋî de грîneџe. [шi
Λικμήτωρ, ορος (ὁ), поet: în локꙋ de λικμητής.
Λικμίζω, biit: -ίσω, bîntꙋрꙋ грîneџeлe în apie. [din
Λικμὸς (ὁ), [λίκνον] =Λικμητήριον.
Λικμοφόρος (ὁ, ἡ), = Λικνοφόρος. [λικμὸς, φέρω].
Λικνάριον (τὸ), dim: ал лꙋî λίκνον.
Λικνίζω, biit: -ίσω, =Λικμίζω. [шi
Λικνίτης, ου (ὁ), enit: Dionisꙋ, saꙋ Бакꙋ, ка natponꙋ ал bîntꙋрътoriлор. [λίκνον].
Λικνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [λίκνον, εἶδος] fъкꙋtꙋ în feлꙋ de...
Λίκνον (τὸ), комꙋ înплetitꙋ de пꙋîeлe пentрꙋ bîntꙋpatꙋ, dîрmonꙋ. 2) комꙋ sfîntꙋ, întрꙋ кape se ofeрîaꙋ zeiлор пîрџeлe poadeлор. 3) (поate de aчi) леагънꙋ de копiлꙋ miкꙋ.
Λικνοστεφέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λικνοφορέω. [din
Λικνοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), înкꙋнꙋнatꙋ кꙋ кошꙋ de пꙋîeлe, saꙋ dîрmonꙋ,=Λικνοφόρος. [λίκνον, στέφος].
Λικνοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntꙋ...
Λικνοφόρος (ὁ, ἡ), пꙋртътoрꙋ în капꙋ de sfîntꙋл кошꙋ ла џepemonia sepвътoapeî Бакꙋлꙋî. [λίκνον, φέρω].
Λικριφὶς, adв: поet: [λέχριος] алътꙋрea, saꙋ п' алътꙋрea, пe d' алътꙋрea.
Λικροὶ (οἱ), кръчiлe коарпeлор чepвꙋлꙋî.
Λίκτης, ου (ὁ), лinгътoрꙋ. [λείχω].
Λιλαίομαι, (fъръ biit: пpeл: ἐλιλαιόμην, tpe de кꙋ: λελίημαι), поet: [λέω] (кꙋ џen: saꙋ inf:) dopeскꙋ foapte, шi mъ siлeскꙋ пpea mꙋлт a dobîndi чeвa. «Δόρποιο («Πολέμοιο) λιλαίομαι». Om: шi Es: (шi кꙋ inf:) «Λιλαιομένη χροὸς ἆσαι». Iл: Φ: (шi кꙋ пpeп:) «Φόως δε λιλαίεο». Od: Λ:
Λιμαγχέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λιμοκτονέω. [λιμὸς, ἄγχω]. [de ꙋnde
Λιμάγχησις, εως, шi Λιμαγχία (ἡ), =Λιμοκτονία; (med:) stpaшniкъ dietъ. [шi
Λιμαγχικὸς, ἡ, ὸν, sꙋгрꙋmътoрꙋ, saꙋ sꙋгрꙋmatꙋ (mꙋpitoрꙋ) de foame.
Λιμαγχονέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λιμαγχέω. [din
Λιμαγχόνη, [λιμὸς, ἀγχόνη] шi Λιμαγχόνησις, εως [λιμαγχονέω] = Λιμαγχία.
Λιμαίνω, biit: -ανῶ, пътimeскꙋ de foame, sîntꙋ flъmîndꙋ. [λιμὸς].
Λιμακώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λειμακώδης.
Λιμβεία (ἡ), (плџ:) în локꙋ de λιχνεία. [din
Λιμβεύω, biit: -εύσω, (плџ:) în локꙋ de λιχνεύω. [din
Λίμβὸς, ἡ saꙋ ος, ὸν, saꙋ ον, (плџ:) în локꙋ de λίχνος.
Λιμβρὸς, ὰ, ὸν, поet: =Λιβρὸς (2).
Λιμενάρχης, ου (ὁ), къпitanꙋ de пopтꙋ. [λιμὴν, ἄρχω]. [de ꙋnde
Λιμεναρχία (ἡ), tpeaвa (demnitatea) къпitanꙋлꙋî de пopтꙋ.
Λιμενήοχος (ὁ, ἡ), поet: (пenꙋлt:) чeл чe ape (saꙋ fopmeazъ) пopтꙋ; (antenen:) копpinsꙋ înъꙋntpꙋл пopтꙋлꙋî. [λιμὴν, ἔχω].
Λιμενήρης, εος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ пopтꙋ. [шi
Λιμενίζω, biit: -ίσω, fopmezꙋ (saꙋ mъ aflꙋ în) пopтꙋ. [шi
Λιμένιον (τὸ), dim: ал лꙋîλιμήν. [шi
Λιμένιος,, α, ον, peлatiвꙋ кꙋ (saꙋ aflatꙋ în) пopтꙋ; saꙋ natponꙋ de (пpin ꙋpm: adopatꙋ în) пopтꙋpî. [шi
Λιμενίσκιον (τὸ), dim: ал лꙋî...
Λιμενίσκος (ὁ),=Λιμένιον. [шi
Λιμενίτης, ου (ὁ), шi Λιμενῖτις, ιδος (ἡ), =Λιμένιος. [λιμήν].
Λιμενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de пopтꙋ. [λιμὴν, εἶδος].
Λιμενοποιία (ἡ), konstpꙋкџie de meшteшꙋџitꙋ пopтꙋ. [шi
Λιμενοποιικὸς, ἡ, ὸν, кꙋвenitꙋ, saꙋ kontpiвꙋitoрꙋ ла fачepe de пopтꙋ. «Λιμενοποιικὰ (sə înџ: βιβλία)». Matm: Пал: tpaktaџie despe konstpꙋipe de пopтꙋpî. [λιμὴν, ποιός].
Λιμενορμίτης, ου (ὁ), поet: aflatꙋ, saꙋ adopatꙋ în лimanꙋpî, шi пopтꙋpî. (enit: ал лꙋî Πρίαπꙋ шi чл:). [λιμὴν, ὅρμος].
Λιμενοσκόπος (ὁ, ἡ), oвsepвътoрꙋ de пopтꙋpî. ‖ (sꙋвst:) natponꙋ, saꙋ къпitanꙋ de пopтꙋpî. [λιμὴν, σκοπὸς].

Λιμενοφυλακία (ἡ), [λιμὴν, φυλακή] demnitatea, enistasia лѕї...
Λιμενοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitорѕ de порtѕ. [λιμὴν, φύλαξ].
Λιμὴν, [în afin: кѕ λίμνη] ένος (ὁ), (de aчі) лimanѕ, порtѕ; (fir:) asілѕ, локѕ de skъпаре. (вezї шї ὅρμος).
Λιμηρὸς, ά, ὸν, fлъmîndѕ, mортѕ de foame. [λιμὸς].
Λιμνάζω, biit: -άσω, fopmezѕ валтъ; staѕ nemішкаtѕ ка о валтъ. «Λιμνάζοντα ὕδατα». Лкs: апе некѕргъtоаре. 2) (pap stpъm:) în локѕ de λιμνόω. [шї
Λιμναῖος, α, ον, кѕвеnitѕ ла (aflatѕ, saѕ tpъitорѕ în) валтъ. 2) (ка enit: ал лѕї Dionisѕ) adopatѕ în Лimneле Atenei. [λίμνη].
Λιμνακὶς, ίδος (ἡ), (греш:) în локѕ de λειμακὶς.
Λιμνὰς, άδος (ἡ), noet: în локѕ de λιμναία.
Λιμνασία (ἡ), вълtipe de апъ pesвîpsatъ. 2) (în Stpв: dѕne Коp: греш:) în локѕ de γυμνασία. [λιμνάζω].
Λιμνάτας, α (ὁ), шї Λιμνᾶτις, ιδος (ἁ), Dop: în локѕ de λιμνήτης, шї λιμνῆτις.
Λίμνη (ἡ), [λείβω] валтъ, хелештеѕ, апъ stъtъtoape; (noet:) sînѕ de mape, порtѕ. ‖ (ла Atena îm:) «Λίμναι». о dѕmбравъ konsfinцitъ лѕї Dionisѕ апроапе de чеtate (noate maї 'nainte валтъ). (de ѕnde) «Τὰ ἐν Λίμναις Διονύσια».
Λιμνηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкѕtѕ în Лimneле de ла Atena (enit: ал лѕї Dionîsѕ, шї ал Dianeї). [Λίμναι, γένος].
Λιμνῆθεν, adв: noet: de ла валтъ. (de ла mаре). [шї
Λιμνῆστις, ιδος (ἡ), ѕнѕ feлѕ de плаntъ de валтъ, (alt:) ἀδάρκη, saѕ ἀφάρκη. [шї
Λιμνήτης, ου (ὁ), шї Λιμνῆτις, ιδος (ἡ), =Λιμναῖος. [шї
Λιμνιάζω, biit: -άσω, = (saѕ греш: în локѕ de) Λιμνάζω. [шї
Λιμνίον (τὸ), dim: ал лѕї [λίμνη].
Λιμνόβιος (ὁ, ἡ), tpъїtорѕ în валтъ, saѕ din produкtе de валтъ (пеште, шї чл:). [λίμνη, βίος].
Λιμνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de (ка о) валтъ. [λίμνη, εἶδος].
Λιμνοθάλασσα, ης (ἡ), валтъ fopmatъ din апе de mаре. [λίμνη, θάλασσα].
Λιμνομάχης, ου (ὁ), dpamatiкѕ noetѕ konкѕpinte ла Dionisiiле de ла Лimneле Ateneї. [Λίμναι, μάχη].
Λιμνόστρεον (τὸ), skoїкъ цinѕtъ, saѕ вînatъ în sînѕ de mаре, (ачеаsta este кѕnosкѕta) stpidie. [λίμνη, ὄστρεον].

Λιμνοσώματος (ὁ, ἡ), noet: ал кърѕїа tpѕпѕ s' a fopmat în валтъ. Ἔγχελυς—. At: [λίμνη, σῶμα].
Λιμνουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкрътоpѕ în валтъ, saѕ în sînѕ de mаре, пескарѕ. [λίμνη, ἔργον].
Λιμνοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъsкѕtѕ, saѕ pesъpitѕ în валтъ. [λίμνη, φυή],
Λιμνοχαρὴς, έος, (ὁ, ἡ), mѕлцѕmitѕ а petpeче în вълцї, saѕ лакрї. [λίμνη, χαίρω].
Λιμνόω -ῶ, biit: -ώσω, pesвърsîndѕ mъ fopmezѕ лакрї шї вълцї, notoneskѕ. [шї
Λιμνώδης, εος (ὁ, ἡ),=Λιμνοειδὴς, вълtoѕѕ, saѕ плinѕ de вълцї. [λίμνη].
Λιμοδοξία (ἡ), foame (nesъцiosъ dopinцъ) de slaвъ. [λιμὸς, δόξα].
Λιμόδωρον (τὸ), греш: în локѕ de λειμόδωρον.
Λιμοθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: mортѕ de foame. [λιμὸς, θνήσκω].
Λιμοκίμβιξ, ικος (ὁ, ἡ), mѕpitорѕ de foame din sгîрчenie, saѕ skѕmпеtе. [λιμὸς, κίμβιξ].
Λιμοκόλαξ, ακος (ὁ), лingѕшitорѕ din foame, парasitѕ. [λιμὸς, κόλαξ].
Λιμοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, omopѕ прin foame, лasѕ не чineвa а mѕpi, (шї nestp:) mopѕ de foame. [шї
Λιμοκτονία (ἡ), omopîpe, saѕ moapte прin foame, [din
Λιμοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtорѕ (de алtѕл, saѕ de sine) прin foame. [λιμὸς, κτείνω].
Λιμόξηρος (ὁ, ἡ), ѕskatѕ (skeлetѕ) de foame. [λιμὸς, ξηρὸς].
Λιμὸς (ὁ, шї Dop: saѕ noet: ἡ), [λείπω] foamete. 2) (adieкt:) fлъmîndѕ, mѕpitорѕ de foame; (fir:) nesъцiosѕ, asѕnpitорѕ.
Λιμοφορεὺς, έως (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de
Λιμοφόρος (ὁ, ἡ), adѕкъtорѕ (пpiчinѕitорѕ) de foamete. [λιμὸς, φέρω].
Λιμόψωρος (ὁ, saѕ ἡ), ѕnѕ feлѕ de pîїe din foame (pea храпъ, mi tiкълоsѕ traїѕ). [λιμὸς, ψώρα].
Λιμπάνω, biit: -λείψω, pap în локѕ de λείπω.
Λιμφεύω, biit: -εύσω, = Λιμβεύω. [din
Λιμφὸς, ή, όν, = Λιμβὸς, лingѕшitорѕ, парasitѕ. [se konf: кѕ λέμφος].
Λιμώδης, εος (ὁ, ἡ), шортѕ de foame, fлъmîndѕ. [шї
Λιμώττω (σσω), biit: -ώξω, sîntѕ foapte fлъmîndѕ, пъtimeskѕ de foame. [λιμός].
Λὶν, noet: ак: ал лѕї λίς.
Λιναγέρτης, шї Λιναγρέτης, ου (ὁ), noet: [λίνον, ἀγείρω, шї ἀγρεύω] прinsѕ în мреажъ.

Λιναία (ἡ), =Λινέα.

Λινάριον (τὸ), dim: ал лsĭ λίνον, iniшорš.

Λινάω -ῶ, віit: -ήσω, ашezš (saš (прinzš чева în) мреже. (întреб: прinч: нsмаĭ коmпssš). [λίνον].

Λινέα (ἡ), ацъ (sfoapъ) de inš, (de sнde Лat:) *linea*. [din

Λίνειος, α, ον, ші

Λίνεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, de inš. [λίνον].

Λινεργής, έος (ὁ, ἡ), поet: лsкratš, fъкstš din inš. [λίνον, ἔργον].

Λινεύς, έως (ὁ), пeskapš (прinч: каре пeskъĭeште кs мреже). 2) sнš felš de кefaлš. [λίνον].

Λινευτής, οῦ (ὁ), пeskapš; saš вînъtopš. [din

Λινεύω, віit: -εύσω, пeskъĭeskš, saš вînezš кs пласе saš мреже; (în цen:) пeskъĭeskš. «Γυργάθοις λινεύοντες». Ар: [λινεύς].

Λινίολος (ὁ),=Λινάριον, sfopiчiкъ.

Λινόδεσμος (ὁ), легъtspъ (sfoapъ, ацъ ші чл:) de inš. [λίνον, δεσμὸς]. 2) = кs

Λινόδετος (ὁ, ἡ), поet: легatš кs sfoapъ de inš. [λίνον, δέω].

Λινόδρυς, υος (ἡ), sнš felš de плантъ, (алt:) χαμαίδρυς, полаĭš, ръtsнжоаръ, жsгъpeлš. [λίνον. δρῦς].

Λινοεργής, έος (ὁ, ἡ), поet: =Λινεργής. (se konf: кs ...

Λινοερκής, έος (ὁ, ἡ), поet: [λίνον, ἕρκος] înкisš, saš înкizъtopš în мреже.

Λινόζευκτος (ὁ, ἡ), поet: [λίνον, ζεύγνυμι] легatš кs (saš înплеtitš din) sfoapъ.

Λινόζωστις, ιος (ἡ), sнš felš de плантъ, вpie, saš вpeaš, op sлобопоrš, (Франц:) *mercuriale*. [λίνον, ζώννυμι].

Λινοθήρας, ου (ὁ), поet: [λίνον, θήρα] вînъtopš кs пласе.

Λινοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), Іon: în локš de λινοθώραξ, înapmatš кs платошš înплеtitš din fsнie de inš. [λίνον, θώραξ].

Λινοκαλάμη, ші Λινοκαλαμίς, ίδος (ἡ), kotopš de inš пeмeлiцatš; saš кîлцĭ. [λίνον, καλάμη].

Λινοκάρυξ, υκος (ὁ), Dop: în локš de λινοκήρυξ, вestitopš de вînzape de inš, saš fsниĭ de inš, ші чл: [λίνον, κήρυξ].

Λινόκλωστος (ὁ, ἡ), поet: торкъtopš, saš topsš de inš. «Ἠλακάτη—». Епгр:

Λινόκροκος (ὁ, ἡ), поet: цesstš din fipe de inš. [λίνον, κρόκη].

Λίνον (τὸ), (de aчi) inš (atît планta, кît ші пpodsкtsл eĭ); (прin întind:) op че este fъкstš din inš, (sпpe eкs:) ацъ, fpînrie, пînzъ, мpeaжъ, ші чл; (fir:) віаца, ші soapta омsлsĭ.

Λινόπεπλος (ὁ, ἡ), пspтъtopš de воалš de inš. [λίνον, πέπλος].

Λινοπηνής, έος (ὁ, ἡ), поet: [λίνον, πήνη] цesstš din inš (лino).

Λινόπλεκτος (ὁ, ἡ), înплеtitš din inš. (saš греш: în локš de λινόπληκτος). [λίνον, πλέκω].

Λινοπληγέστατος, η, ον, sспрл: ал лsĭ λινοπλήξ.

Λινόπληκτος (ὁ, ἡ), (прinч: desпpe віte) пpinsš ші sкъпatš, (прin spm:) înгpozitš de мреже; (în цen:) sпepiosš, saš sпъĭmîntatš. [везĭ ші...

Λινοπλήξ, [λίνον, πλήσσω] ῆγος (ὁ, ἡ), (прinч: пeште) каре пpinsš în мpeaжъ se вate în коачĭ ші 'нколо, ка sъ sкапе; (fir:) омš sпepiosš, ші zъпatiкš. (везĭ ші λινόπληκτος).

Λινόπλόκος (ὁ, ἡ), (пароks:) = Σχοινοπλόκος, saš Δικτυοπλόκος; (пропароks:) = Λινόπλεκτος. [λίνον, πλέκω].

Λινοπλύνας, ου (ὁ), sпълъtopš de пînzъ de inš, saš de мреже ('пълвitopš, saš пeskapš). [λίνον, πλύνω].

Λινοποιὸς (ὁ, ἡ), konstpsкtopš de mînoſъntspĭ de inš (цesъtopš, saš fsнiepš). [λίνον, ποιὸς]

Λινοπόρος (ὁ, ἡ), sмплъtopš de пînzeле коpъвiĭ. «Αὔρα — ». Еsp: (везĭ ші πρήθω). [λίνον, πόρος].

Λινοπτάζω, ші Λινοπτάω -ῶ, ші між: -άομαι -ῶμαι, віit: -άσω, -ομαι, вагš de seamъ (îмĭ amš окiĭ) ла мреже, de s' a пpins чева. [λινόπτης].

Λινόπτερος, ші Λινοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кs apipe de inš, (ad:) de пînze. «Ναῦς — ». Esхл: [λίνον, πτερὸν, πτέρυξ].

Λινόπτης, ου (ὁ), въгъtopš de seamъ ла мреже, saš пîнditopš, ка sъ dea de штipe, daкa s' a пpins чева întp' înseле. [λίνον, ὄπτομαι].

Λινοῤῥαφής, έος, ші Λινόῤῥαφος (ὁ, ἡ), поet: алкъtsitš din пînze de inš. «Δόμος—». Esхл: коpaвie Eцinteanъ. «Τυλεῖον—». Sof: 2) (акt:) кssъtopš de мреже de inš. «Ἁλιεύς—». Non: [λίνον, ῥάπτω].

Λίνος (ὁ), sнš felš de кîntiкš dsĭosš компssš de (saš кs ssвiektš de моаptea лsĭ) Лinš поetsл.

Λινόσαρκος (ὁ, ἡ), =Ἁπαλόσαρκος. [λίνον, σάρξ].

Λινόσπαρτον (τὸ), sнš felš de плантъ,

че slвжia de inš, папвръ. [λίνον, σπάρτος].

Λινόσπερμα, ші Λινόσπερμον (τὸ), sъmînцъ de inš. [λίνον, σπέρμα].

Λινοστασία (ἡ), ашеzape de, ші локвл de ашеzat bînъtopeшtĭ mpeже. [ші

Λινοστατέω -ῶ, biit: -ήσω, ашеzš ла bîпъtoape плase. [λίνον, ἵστημι]·

Λινοστολέω -ῶ, biit: -ήσω, поptš înвpъкъminte de inš· [ші

Λινοστολία (ἡ), îиврькъminte de inš. [din

Λινοστόλος (ὁ, ἡ), îнвpъкatš în xaĭne de inš. [λίνον, στολή].

Λινόστροφος (ὁ, ἡ), (пароks:) pesвчitopš (topкътopš) de inš, saš înплetitopš de fвniĭ. 2) (пропароks:) fъквtš din inš pesвчitš. [λίνον, στρέφω].

Λινοτειχής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кв пepeцĭ (de пînzъ) de inš. [λίνον, τεῖχος].

Λινοτόμος (ὁ, ἡ), tъĭetopš de sfoapъ, saš de aцъ de inš. || (sвbst:) eskamotopš, кapе tъind fвnia o apatъ ĭapъшĭ întpeагъ. [λίνον, τέμνω].

Λινοῦλκος (ὁ, ἡ), noet: [λίνον, ἕλκω] fъквtš din inš topsš.

Λινουργεῖον (τὸ), лвкpъtopie (faвpiкъ) de пînze de inš. [ші

Λινουργέω -ῶ, biit: ήσω, лвкpezš inš, faкš din inš пînze, fвniĭ, ші чл: [ші

Λινουργία (ἡ), лвкpape de inš, ші mînofъпtвpeле челе dintp' însвл (пînze, fвniĭ, ші чл:). [din

Λινουργὸς (ὁ, ἡ), лвкpъtopš de inš. || (sвbst:) цесъtopš; saš fвniepš. 2) вnš feлš de пasъpe (de rîskъ.). [λίνον, ἔργον].

Λινοῦς, ῆ, οῦν, (npin kontpaк:) în локš de λίνεος, de inš (лino). [λίνον].

Λινοῦχος (ὁ, ἡ), чел че ape (neskвĭeшte, saš bîneaзъ кв) mpeже. [λίνον, ἔχω].

Λινοφθόρος (ὁ, ἡ), stpiкъtopš (sfîшiĭtopš) de пînze. [λίνον, φθείρω].

Λινοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пвptъtopš de xaĭnъ, saš кътaшъ de inš. [λίνον, χιτών].

Λινοχλαίνης, ші Λινόχλαινος, ου (ὁ, ἡ), пвptъtopš de mantелъ de inš. [λίνον, χλαῖνα].

Λινόω -ῶ, biit: -ώσω, легš кв aцъ saš sfoapъ de inš. [λίνον]. [de вnde

Λίνωσις, εως (ἡ), легape кв aцъ, saš sfoapъ de inš

Λίξις, εως (ἡ),=Λεῖξις, лînцepe. [λείχω].

Λίπα, adв: Ion: кв гpъsime (вnsoape). «Λίπα ἠλείψαντο». Твч: s' aš вns кв вnsoape. (шiкв пвmipe de felвл вnsoapeĭ). «Λίπ' ἐλαίῳ—». Om: кв вnsoape de вntделemnš. [ші

Λιπάζω, biit: -άσω, ші Λιπαίνω, biit: -ανῶ, вnгš кв вnsoape; (npin întind:) лвstpezš. 2) înгpaшš; (de вnde aгpiквл:) гвnoĭezš snpe înгpъшape цapinъ. [λίπος].

Λιπαράμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), noet: пвptъtopš de лвчoasъ, mъpeaцъ легъtвpъ de капš. [λιπαρός, ἄμπυξ].

Λιπαραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лвчosš, stiклosš. [λιπαρὸς, αὐγή].

Λιπαρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) stъpвĭeskš în чeва; (кв aк:) pогš кв stъpвinцъ. [ші

Λιπαρέως, adв: Ion: în локš de λιπαρῶς.

Λιπαρὴς, έος (ὁ, ἡ),=Λιπαρὸς, вnsвposš, soĭosš, saš лвчosš; (maĭ de mвлte-opĭ npin întind:) stъpвitopš (npinч:) кв pвгъчiвne. [λίπος]. [de вnde

Λιπαρία (ἡ),=Λιπαρότης; (maĭ de mвлte opĭ npin întind:) stъpвinцъ.

Λιπαρόγεως (ὁ, ἡ), чел кв пъmîntš гpasš. [λιπαρὸς, γέα].

Λιπαρόζωνος (ὁ, ἡ), noet: чел кв fpвmoasъ înчinгъtoape (stpълвчitš чepкš). [λιπαρὸς, ζώνη].

Λιπαρόθρονος (ὁ, ἡ), noet: чел кв stpълвчitš tponš, saš aлtapš, пе кapе se apd гpase жeptfe. [λιπαρὸς, θρόνος].

Λιπαροκρήδεμνος (ὁ, ἡ), пвptъtopš de stpълвчitъ (npea mъpeaцъ, ші fpвmoasъ) легъtвpъ de капš. [λιπαρὸς, κρήδεμνον].

Λιπαρόμματος (ὁ, ἡ), чел кв stpълвчitopĭ окĭ. [λιπαρὸς, ὄμμα].

Λιπαροπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кв лвчoase, saš soĭoase плete, saš kosiцe. [λιπαρὸς, πλόκαμος].

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, вnsš кв вnsoape (вntделemnš, ші чл:); гpasš, tpвпeшš; (npin întind:) bîptosš, цeaпъnš; snpintenš, beselš, bioĭš; (desnpe лвк:) лвчosš, spълвчitš, înfлopitš, лвksosš, mъpeцš; înbîлшвgatš, podosš. «Ὅρμος — ». Кал: totdaвna лinš (кa вntделemnвл). «Λιπαρὰ παλαίστρα». Ткр: (npin întind: de лa лвпъtopiĭ чeĭ вnшĭ). «Λιπαραὶ Ἀθῆναι». Пind: fepiчitъ, (noate) ші пpodвкъtoape de mвлine. «Λιπαρὸν γῆρας». tiknite ші sъnъtoase bътpîneцe. 2) (pap) în локš de λιπαρής, stъpвĭtopš, nedesлinitš. [λίπος]. [de вnde

Λιπαρότης (ἡ), гpъsime, tpвпeшie.

Λιπαρόχροος -ους, ші Λιπαρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: stpълвчitš лa фaцъ, лвчosš лa пeлiцъ. [λιπαρὸς, χρόος, ші χρώς].

Λιπαρῶς, adв: кв гpъsime. 2) кв stъ-

*

рѕinцъ. «Λιπαρῶς, ἔχω». Пл: stъpѕïeskѕ, mъ sileskѕ. 2) în tiknъ. «Λιπαρῶς γηράσκειν». Od: Δ. [λιπαρός].
Λιπαρὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: = Λιπαρὸς. «Τράπεζα — ». At: înвilшѕгatъ, stpълѕчitъ. [λιπαρὸς, ὤψ].
Λίπας, αος (τὸ), = Λίπος. вezĭ λίπα.
Λίπασμα (τὸ), op че seamъnъ, saѕ sлѕжеште ка ѕnsoape. «Ὀφθαλμῶν λίπασμα». Епкр: лакръmъ. [шi
Λιπασμὸς (ὁ,) îпгръшаpe; гѕnoïepe de пъmîntѕ. [λιπάζω].
Λιπαυγής, έος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, αὐγή] лipsitѕ de лѕminъ, opвѕ; întѕnekosѕ.
Λιπάω -ῶ, вiit: ... sîntѕ гpasѕ; saѕ лѕчeskѕ.
Λιπερνὴς, έος (ὁ, ἡ), шi Λιπερνὴς, ῆτος, mi Λιπερνήτης, ου (ὁ), шi Λιπερνῆτις, ιδος (ἡ), noet: [λείπω, φερνὴ, saѕ ἔρνος] лipsitѕ de stapea saѕ kasa sa, пpiвeaгѕ; foapte sъpaкѕ, de totѕ skъпъtatѕ, nemepnikѕ.
Λιπεσήνωρ, ορος (ἡ), noet: [λείπω, ἀνήρ]. лъsъtoape de въpвatѕл sѕѕ.
Λιπήμερος (ὁ,ἡ), = Ἀλιτήμερος. [λείπω, ἡμέρα].
Λιπόβιος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, βίος] лipsitѕ de вiaцъ, mopтѕ.
Λιποβλέφαρος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, βλέφαρον] лipsitѕ de вedepĭ, opвѕ.
Λιπογάλακτος (ὁ, ἡ), = Λειπογάλακτος.
Λιπόγληνος (ὁ, ἡ), noet: лipsitѕ de лѕminiцeлe okilop, opвѕ. [λείπω, γλήνη].
Λιπόγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: лipsitѕ de лimвъ. [λείπω, γλῶσσα].
Λιπόγυιος (ὁ, ἡ), noet: лipsitѕ de mъdѕлapeлe tpѕпѕлѕĭ (maĭ кѕ seamъ шîinĭ шi пiчoape), чĭѕпгѕ, saѕ олoгѕ. [λείπω, γυῖον].
Λιπόδερμος (ὁ, ἡ), =Λειπόδερμος.
Λιποδρανέω -ῶ, вiit: -ήσω,= Λειποδρανέω.
Λιπόεις, εσσα, εν, noet: în лoкѕ de λιπαρὸς, гpasѕ. [λίπος].
Λιπόζυγος (ὁ, ἡ), noet: лipsitѕ, saѕ пъpъsitopѕ de soцѕл, saѕ пъpeкea sa, singѕpѕ. [λείπω, ζυγὸς].
Λιπόθριξ, -τριχος (ὁ, ἡ), лipsitѕ de пѕpѕ, плeшѕвѕ. [λείπω, θρίξ].
Λιπόθροος (ὁ, ἡ), noet: лipsitѕ de гpaĭѕ, negpъitopѕ. [λείπω, θρόος].
Λιποθυμέω -ῶ, вiit. -ήσω, =Λειποθυμέω.
Λιποθυμία (ἡ), =Λειποθυμία.
Λιποκτέανος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, κτέανον] лipsitѕ de пpoпpietъцĭ, saѕ aвepe, sъpaкѕ.
Λιπόκωπος (ὁ, ἡ), лipsitѕ de mînepѕ, saѕ mînѕшъ. [λείπω, κώπη].
Λιπομαρτυρία (ἡ), =Λειπομαρτύριον.
Λιπομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), пъpъsitopѕ, saѕ пъpъsitѕ de mѕma sa.
Λιπόνας, Dop: în лoкѕ de λιπόναυς, αος (ὁ, ἡ), noet:=кѕ...
Λιποναύτης, ου (ὁ), =Λειποναύτης.
Λιπόνεως (ὁ, ἡ), =Λειπόνεως.
Λιπόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: лipsitѕ de копiĭ. [λείπω, παῖς].
Λιπόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пъpъsitopѕ de (saѕ fъкъtopѕ de a пъpъsi чine вa) patpia sa. [λείπω, πατρίς].
Λιπόπνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: = Ἄπνους, лipsitѕ de sѕfлape, mopтѕ. [λείπω, πνοή].
Λειπόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: пъpъsitopѕ de opaшѕ. [λείπω, πτόλις].
Λιπόῤῥινος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, saѕ λίπος, ῥινός] лipsitѕ de, saѕ чeл кѕ гpasъ (ѕnsѕpoasъ) пieлe.
Λίπος, [λίαν, πῖος] εος -ους (τὸ), гpъsime de вitъ (saѕ de плantъ, op de копaчiѕ), ѕntѕpъ, saѕ ѕnsoape.
Λιποσαρκέω -ῶ, вiit; -ήσω, noet: în лoкѕ de λειποσαρκέω, sîntѕ..
Λιποσαρκὴς, έος, шi Λιπόσαρκος (ὁ, ἡ), =Λειπόσαρκος, лipsitѕ de кapne, sлaвѕ, ѕsкъцiвѕ. [λείπω, σάρξ.]
Λιποσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), în лoкѕ de ἀσθενής, лipsitѕ de пѕtepe, sлaвѕ. [λείπω, σθένος].
Λιπόσκιος (ὁ, ἡ), лipsitѕ de ѕmвpъ, лѕminosѕ; (шi fir:) кѕpatѕ, desлѕшitѕ. [λείπω, σκιά].
Λιποστέφανος (ὁ, ἡ), noet: пъpъsitopѕ de (saѕ къzѕtѕ de лa) кѕnѕnъ. »Φύλλον —». At: [λείπω, στέφανος].
Λιποστρατία, Λιποστράτιος,=Λειποστρατεία, шi чл:
Λιποτακτέω, -ῶ, вiit: -ήσω, = Λειποτακτέω. [din
Λιποτάκτης, ου (ὁ), =Λειποτάκτης.
Λίπουρος (ὁ, ἡ), = Λείπουρος.
Λιποτριχὴς, έος, шi Λιπότριχος (ὁ,ἡ), = Λιπόθριξ.
Λιποφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Λιπαυγής, întѕnekosѕ. [λείπω, φέγγος].
Λιπόφθογγος (ὁ, ἡ), noet: [λείπω, φθόγγος] =Λιπόθροος, лipsitѕ de гpaĭѕ.
Λιποψυχέω -ω, вiit: -ήσω, ==Λειποψυχέω.
Λιπόων, noet: (пpin întpeнѕnepe de o) în лoкѕ de λιπῶν, paptч: лѕĭ λιπάω.
Λίπτω, шi (шiж:) Λίπτομαι, вiit: λίψω, -ομαι, noet: (кѕ цen:)=Γλίχομαι, nofteskѕ.
Λιπώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кѕ (saѕ ase-

menea кв) грѣвіme, впsвposв. [λίπος].

Λιραίνω, віit: -ανῶ, sînts fѣрѣ рвші-пе. [ші

Λίριον, ші чл: греm: în локв de λεί-ριον. [din

Λιρὸς, ὰ, ὸν, поеt: (fir:) перѣшінатв. (везї ші λειρὸς).

Λιρόφθαλμος (ὁ, ἡ), =Λειρόφθαλμος.

Λΐς, (ак: λΐν, ші îm: nom: λΐες, ші dat: λίεσσι) поеt: în локв de λέων.

Λὶς, поеt: în локв de λισσὴ, fem: ал лвї λισσὸς, =Λεία, neteds. (везї λισσάς).

Λίσαι, пех: 1: de порвнч: ші λισάσκετο Іon: în локв de ἐλίσατο, а 3: перs: de пех: ал хоt: лвї λίσσομαι.

Λισγάριον (τὸ), dim: ал лві ...

Λίσγος(ὁ), Sхл: [în afin: ші=квΛίστρον] instp: de агрік: аршев, лопатѣ de fерв·

Λίση, 2: sinг: перs: de віit: ал лвї λίσσομαι.

Λίσπη (ἡ), кавтѣ λίσπος.

Λισπόπυγος (ὁ, ὁ), =Κίναιδος, saв slaвв, вskatв ла шезвтв. [λίσπος, πυγὴ].

Λίσπος, [λισσὸς] η, ον, fрекатв; (прін врm:) netedв; slaвв, вskatв; (fir:) віклеанв, рѣв. || (sвбst:) Λίσπαι (αἱ), внв fелв de аршіче тѣїете în доѣ, din каре fie-каре din доі înпріетенії оаспеції пѣstра о жвмѣtate sпре ціпере de minte, ші (ла време de тревsінцѣ) реквноаштере de оspitaлitatea лор.

Λισσάνιος (ὁ, ἡ), [λιτὴ, λίσσομαι] Лакоп: în локв de ἀγαθὸς. (în Apstf: este skрisв поате din комікѣ пародіе, λυσσάνιος).

Λισσάς, άδος (ἡ), поеt: în локв de λισσὴ (fem: ал лвї λισσὸς), =Λεία, netedѣ. || (sвбst: se înц: πέτρα) stînкѣ неапропіатѣ.

Λίσσασθαι, поеt: în локв de λίσασθαι, пех: de inf:, ші

Λισσάσκετο, поеt: în локв de ἐλίσσετο, прел: ал лвї

Λίσσομαι, [λίπτω] віit: λίσομαι, (пех: ἐλισάμην, ші 2: ἐλιτόμην) поеt: рогв кв мвлтѣ stѣрвінцѣ, черв.

Λισσὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локв de λεῖος, netedв, алвпекоsв, (de вnde Fранц:) lisse. «Πέτρα— ». Om: везї λισσάς.

Λίσσωμα (τό), ші Λίσσωσις, εως (ἡ), [пе-întp: λισσόω din ἐλίσσω] desпѣрцітвра, кѣ-рареа пѣрвлвї капвлвї (Apst: B: Ist: ἀ, 7).

Λιστραίνω, віit: -ήσω, ші Λιστρεύω, віit: -εύσω, fакв гроапѣ (sѣпînd, saв грѣпѣ-dind пѣmîntв) înпрежврвл рѣdѣчіпеї вре впеї планте кв лопата de fерв, [ші

Λίστριον (τὸ), dim: [din

Λίστρον (τὸ), [λισσὸς] instp; de агрік: аршев, saв лопатѣ de fерв, = Λίσγος. [de вnde

Λιστρόω -ῶ, віit: -ώσω, îndpentezв, netezeskв кв лопата de fерв; (de вnde Itл:) лвstpezв. [de вnde

Λιστρωτὸς, ἡ, ὸν, поеt: рѣzвitв, netezitв кв аршевл; netedв; лвstpatв.

Λίσφος, η, ον, At: în локв de λίσπος.

Λίσχροι (οἱ), ввріеnї, каре, пе кînd înfлоpesk, se pestoapnѣ în пѣmîntв de плвгарї, ка sѣ înграше царіna.

Λΐτα, поеt: ак: îm: ал лвї λΐτον, чеаршаfв.

Λιτάζομαι, віit: -άσομαι, поеt: în локв de λιτανεύω, рогв кв stѣрвінцѣ. [ші

Λιταίνω, віit: -ανῶ, поеt: = Λιτάζομαι. [λιτὴ].

Λιτανεία (ἡ), рвгѣчївne; (Бісер:) цереmonie реліціоаsѣ de рвгѣчївne. [ші

Λιτανευτικὸς ἡ, ὸν, ксвеnitв, saв îndemîнатікв ла рвгѣчївne. [ші

Λιτανευτὸς, ἡ, ον, рвгатв; saв добînditв, sѣвîршitв прін рвгѣчївnї. [din

Λιτανεύω, віit: -εύσω, рогв кв stѣрвінцѣ, saв прін церемоnії реліціоasе. [din

Λίτανος, η, ον, [λιταίνω] рвгѣторв; (des-пре лвкр:) =Λιτανευτικὸς.

Λιταργίζω, віit: -ίσω, поеt: [λίταργος] мѣ грѣвеsкв, fакв чева, saв мѣ двкв вп-dева кв прінѣ. [de вnde

Λιταργισμὸς (ὁ), поеt: грѣвіре, пріпіре.

Λίταργος (ὁ, ἡ), [λίαν, ἀργὸς] грабпікв, пріпелпікв.

Λιτασμὸς (ὁ), плц: [λιτάζομαι] рвгѣчївne.

Λιτέσθαι, поеt: пох: 2: de inf: ал лвї λίσσομαι,

Λιτὴ (ἡ),[λίπτω, λίσσομαι] поеt: рвгѣчївne. || (îm: în Om: персоnifікате ка) fііче але лвї Жое врмѣtоаре Атеї (Ἄτη), ші чл; [de вnde

Λιτήσιος (ὁ, ἡ), поеt: =Λίτανος, рвгѣторв, saв міжлоkв de рвгѣ.

Λιτὶ, поеt: dat: sinг: (în етероц:) ал лвї λΐτον.

Λιτόβιος, [λιτὸς, βίος] ші

Λιτοβόρος, поеt: [λιτὸς, βορὰ] ші

Λιτοδίαιτος (ὁ, ἡ), [λιτὸς, δίαιτα] пѣzі-торв de sіmплѣ dietѣ despre мîнкаре ші чл:, saв пелвксоsв (fѣрѣ пріsoase) traїв.

Λιτοίμην, поеt: пех: 2: de поst: ал лвї λίσσομαι.

Λίτομαι, поеt: (рар) în локв de λίσσομαι.

Λΐτον (τὸ), (dat: în етероц: λιτὶ în локв

de λίτῳ) поеt: [λεῖος] nînzъ sadea, чеаршаfŭ албŭ; џŭлџŭ de mopтŭ.

Λιτὸς, [λίσσομαι] ἡ, ὸν, поеt: în локŭ de λιτανευτὸς, saŭ λιτανευτικὸς.

Λιτὸς, [λισσὸς, λεῖος] ἡ, ὸν, (дупе ziч:) dpenтŭ, netedŭ; saŭ nenestpiџatŭ, neînfpъmъseџatŭ, naтъpaлŭ; (npin ъpm:) simnлъ, îndestъlatŭ къ пъџinŭ; (desupe лъкр:) npostŭ, de mikŭ npeџŭ; nemeштeшъџitŭ. [de ъnde

Λιτότης (ἡ), simnлitate, nenestpiџime, neлъksime,îndestълъtate къ пъџinŭ,(Fpanџ:) fpъгaлitate, шi чл; (petp:) penpesintape de лъкpъpĭ maĭ miчĭ dekît sînt.

Λιτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ῥᾳδιουργέω. [λιτουργὸς]. [de ъnde

Λιτούργημα (τὸ), = Ῥᾳδιούργημα.

Λιτουργός (ὁ, ἡ), поеt: [λέϊτον, ἔργον] =Λεωργὸς, fъкъtopŭ de pеле, віклеанŭ.

Λιτοφαγία (ἡ), mînкape simnлъ, fpъгaлitate în xpanъ. [λιτὸς, φάγω].

Λίτρα (ἡ), ъnŭ felŭ de monetъ ($1\frac{1}{2}$: de At: оболŭ); шi de гpeъtate, (de aчi) лitpъ (12 ъnџiĭ, sъŭ 96: dpam:), Лat: *libra*; (de ъnde npin pea eксnл: maĭ noŭ) zodia къmnenіĭ. [de ъnde

Λιτραῖος, saŭ Λιτριαῖος, α, ον, de onotpiвъ ла npeџŭ, saŭ гpeъtate къ o лitpъ.

Λίτρον (τὸ), At: în локŭ de νίτρον, (de aчi) siлitpъ, (de ъnde) шi лatponŭ.

Λιτροσκόπος (ὁ), [λίτρα, σκοπὸς] = Ἀργυρογνώμων, (Тъpч:) zapafŭ.

Λιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), At: în локŭ de νιτρώδης. [λίτρον].

Λιτυέρσης, ου (ὁ), ъnŭ kîntikŭ џъpъneskŭ (aл seчеpъtopiлop) de ла пъmeле ъnъĭ fiŭ aл лъĭ Mida.

Λιφαιμέω -ῶ, biit: -ήσω, =Λειφαιμέω. [din

Λίφαιμος (ὁ, ἡ), =Λείφαιμος.

Λιφερνέω -ῶ, bit: -ήσω, =Λιπερνέω.

Λιχάζω, biit: -άσω, =[Γλίχομαι], noftesкŭ npea mълt, sîntŭ axtiatŭ.

Λιχάζω, [λιχὰς] biit: -άσω, sкpпŭ de ba лe dene stînкъ.

Λιχανὸς (ὁ), [λείχω] deџetъл de aлdoĭлea aл mîneĭ (къ кape apъtъm), Лat: index.

Λίχανος (ἡ), ъna din коapdeле kitapeĭ (fiind къ se жоакъ къ deџetъл λιχανός); шi sъnetъл, че ese dintp' însa.

Λιχὰς, άδος (ἡ),= Λισσὰς, nîatpъ stînкoasъ. 2) distanџa dintpe deџetъл чел mape, шi чел d'aл doiлea aл mîneĭ.

Λιχὴν, ῆνος (ὁ), =Λειχήν.

Λιχμάζω, biit: -άσω, шi Λιχμαίνω, biit -ανῶ, поеt: = Λιχμάω. [din

Λιχμὰς, άδος (ἡ), поеt: [λείχω] лinsъ. [de ъnde

Λιχμάω -ῶ, шi (miж:, кape este шî maĭ întpeв:) Λιχμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, ομαι, поеt: лinгŭ, mъ лinгŭ, îmĭ înbîpteskŭ лimba afapъ din гъpъ (ка шapneле). [шi

Λιχμήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: кape se лinџe къ лîmba n'înnpeжъpъл гъpeĭ (ка шapneле); (npin întind:) лакоmŭ, mînкъчosŭ.

Λιχμόων, поеt: (къ întpenъnepe de o) în локŭ de λιχμῶν, naptч: aл лъĭ λιχμάω.

Λιχνάω, -ῶ, biit: -ήσω, = Λιχνεύω.

Λιχνεία (ἡ), лъкоmie ла mînкape. [шi

Λίχνευμα (τὸ), obіektŭ de лъкоmie, bъкatъ гъstoasъ, (Fpanџ:) *friandise*. [din

Λιχνεύω, biit: -εύσω, mъnînкŭ гъstoase лъкpъpĭ, (npin ъpm:) лъкоmeште. 2) (miж: къ ак: sinгъpъ, saŭ къ npen:) noftesкŭ npea mълt ла чеvа. [λίχνος].

Λιχνοβόρος (ὁ, ἡ), лакоmŭ, mînкъtopŭ de гъstoase лъкpъpĭ. [λίχνος, βορά].

Λίχνος, [λείχω] η saŭ ος, ον, ĭъbitopŭ, saŭ къ ковîpшipe noftitopŭ (дупе ziч: лinгъtopŭ) de bъne mînкъpĭ; (în џen:) лакоmŭ, nesъџiosŭ; (fir:) iskoditopŭ.

Λιχνοτένθης, ου (ὁ), [λίχνος, τένθης] = Λίχνος.

Λιχνοφιλάργυρος (ὁ, ἡ), лакоmŭ ла mînкape шi skъmnŭ. [λίχνος, φιλάργυρος].

Λίχνως, adb: лъкоmeште. [λίχνος].

Λὶψ, λιβὸς (ὁ), bîntŭ de anъsŭ шi miazъ-zĭ, sъd-estŭ.

Λὶψ, λιβὸς (ἡ), поеt: =Λιβάς, nікътъpъ; лікidŭ въpsatŭ; лівaџie. 2) =Λισσὰς, шi Λιχάς, stînкъ. 3) [λίπτω] noftъ.

Λιψουρία (ἡ), поеt: [λὶψ, οὖρος] noftъ de niшape.

Λιψύδριον (τὸ), гpeш: în локŭ de λειψύδριον.

Λό', (în anoк:) în локŭ de λόε, поеt: în локŭ de ἔλουε.

Λόβιον (τὸ), dim: aл лъĭ...

Λοβὸς (ὁ), [λέπω] teaкъ de seminџe (npinч: de лerъme, шi maĭ къ seamъ de fasoле). 2) (fir:) къпъtîĭъл de жоs aл ъpeкeĭ. 3) ъpeкеa fikatълъĭ (în кape îшĭ fъчeaŭ obsepвaџiiле гiвitopiĭ). [de ъnde

Λοβόω -ω, biit: -ώσω, fopmezŭ, taĭŭ чева în fopmъ de teaкъ. [шi

Λοβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ (saŭ felŭ) de teaкъ (de лerъme).

Λογάδην, adb: ne aлes. [шi

Λογαῖος, α, ον, поеt: =[Λογὰς] aлesŭ.

Λογαοιδικὸς, ἡ, ὸν, чел întpe npozъ шi noesie. «Μέτρον —». Efest: = Ἀναπαι-

στικὸν, saŭ 'Αρχιλόχειον (vezĭ ziч:). ‖ [λόγος, ἀοιδή].

Λογαριαζω, biit: -άσω, (nлц:) în локŭ de λογίζομαι. [λογάριον]. [de ŭnde

Λογαριασμὸς (ὁ), (nлц:) în локŭ de λογισμός. [ші

Λογαριαστὴς, οῦ (ὁ), (nлц:) în локŭ de λογιστής.

Λογάριον (τὸ), dim: ал лŭĭ λόγος, кŭвinцелŭ; sokoteлŭцъ, katastiшелŭ, ші чл:

Λογὰς, άδος (ὁ, ἡ), алesŭ; adŭnatŭ kîte ŭnŭ ŭnŭ; (despre ost:) = 'Επίλεκτος. «Λίθοι λογάδες». Лкs: печîопліte, din каре комбinînдŭ se пе алеs ŭna кŭ алта se zidesk zidŭріле челе фъръ чimentŭ (мочîрлъ de вapŭ ші nisinŭ). (ка а ле Tipinteĭ). ‖ (îm:) (noet:) окіĭ; (прінч:) албецеле окілор. [ші

Λογάω -ῶ, (фъръ biit:) Леksîn: dopeskŭ а ворбі. [λόγος].

Λογγάζω, biit: -άσω. = Λαγγάζω, опреskŭ, întîpziezŭ. [λογγών]. [de ŭnde

Λογγασία (ἡ), ші Λογγάσιος (ὁ, ἡ), ші Λογγάσιον (τὸ), (прінч: ла îm:) пîatpъ гъŭpitъ пе църтŭ, ка съ se леце otroaнеле пŭпеĭ коръбіілор.

Λόγγη (ἡ), mopmîntŭ.

Λογγὼν, ῶνος (ὁ), = Λογγάσιον.

Λογεῖον (τὸ), nodeaлa, saŭ opxestpa teatpŭлŭĭ, дере каре ворбеsk aktopiĭ. 2) (Skp:) enколпiŭл архіepeŭлŭĭ Iŭdeiлор кŭ doъspezeчe пîetpe skŭmпе (fiind къ пе dînsŭл ŭitînдŭ se пpeziчea челе biitoape]. [λόγος].

Λογέμπορος (ὁ, ἡ), пŭгŭцътоpŭ de ворбе (skpiepĭ, saŭ лекціĭ). [λόγος, ἔμπορος].

Λογεὺς, έως (ὁ), opatopŭ, skpiitopŭ în прозъ. [ші

Λογία (ἡ), (Skp:) adŭnape, kontpiбŭціe de milostenie пentpŭ съръчĭ. [λόγος].

Λογίατρος (ὁ), doktopŭ пŭmaĭ кŭ ворбе. [λόγος, ἰατρός].

Λογίδιον (τὸ), dim: ал лŭĭ λόγος.

Λογιεὺς, έως (ὁ), = Λογεύς. [ші

Λογίζομαι, biit: -ίσομαι, sokoteskŭ. пŭмъpŭ; ціŭ (tpekŭ în) sokoteaлъ; (fir:) мъ rîndeskŭ; sokoteskŭ чева. «Εὗρον λογιζόμενος ἀργυρίου χιλιάδας δυο ἐούσας μοι ταλάντων. Ep: «Τὸν Πᾶνα τῶν ὀκτὼ θεῶν λογίζονται εἶναι». Ep: «Ἡ ἀγάπη οὐ λογί...αι τὸ κακόν». Skp: «Τούτου θεὸν ἡγεμόνα λογίζομαι». Sin: «Τὰ τῶν παίδων τῷ π. ρὶ λόγισαι». Грr: (ші фъръ kaзŭ). «Ἦν ὀρθῶς λογίζῃ». Ksn: (ші кŭ dat: opr:) «Μὴ ψήφοις λόγισαι». Apstf: (ші пas:) «Ὁπλῖται δὲ ἐλογίσθησαν οὐκ ἐλάττους δισμυρίων». Ksn: [λόγος].

Λογικεύομαι, biit: -εύσομαι, (nлц:) мъ rîndeskŭ (дере регŭлеле лоціčeĭ), daŭ кŭ sokoteaлa (skoцŭ конклŭsie). [din

Λογικὸς, ἡ, όν, кŭвenitŭ, потрівітŭ (în demînatikŭ) ла ворбіре, saŭ rîndipe; înпъртъшitŭ de кŭвîntŭ, кŭвîntътiвŭ; каре se face, saŭ face чева кŭ dpentŭ кŭвîntŭ; прозаікŭ (îпpot: de ποιητικὸς, poetikŭ); petopikŭ, saŭ diaлектікŭ. (vezĭ ші λόγιος). «Λογικὴ» Лоцікъ, штііnца rîndipiĭ (saŭ а dъpiĭ кŭ sokoteaлa, а конклŭsii dŭпе регŭле); ші Λογικὸν (τὸ), пŭtepea, saŭ fakŭлтътea sŭфлетŭлŭĭ de а se rîndi. [λόγος]. [de ŭnde

Λογικῶς, adв: кŭ кŭвîntŭ, кŭ dpeantъ rîndipe, dŭпе регŭлеле лоціčeĭ.

Λόγιμος, η, ον, вредnікŭ de кŭвîntŭ, de алеs, de nomenipe; însemnatŭ, bestitŭ; estimaбiлŭ; ші = 'Ελλόγιμος. [ші

Λόγιον (τὸ), (dŭпе ziч:) dim: ал лŭĭ λόγος, mikŭ (skŭptŭ) кŭвîntŭ; zisъ, maksimъ; (de ŭnde обіч:) кŭвîntŭ de zeĭtate, pesпŭnsŭ de opaколŭ (прінч: îпpot: de χρησμὸς, ad: пŭ пpin вepsŭpi, чі în прозъ). 2) = (saŭ греш: în локŭ de) Λογεῖον. [ші

Λόγιος, α, ον, штііtopŭ de кŭвinte, îndemînatikŭ ла ворбіре, înвъцatŭ, елокŭinte; (de ŭnde ка sŭбst:) opatopŭ, saŭ istopikŭ; (în цen:) skpiitopŭ în прозъ; (партік:) = Διαλεκτικὸς (vezĭ ziч:), diaлектікŭ. 2) вредnікŭ de кŭвîntŭ, ші чл; = Λόγιμος. 3) rîndіtopŭ, înцелептŭ, omŭ кŭ (dpentŭ) кŭвîntŭ (vezĭ ші λογικός). 4) (ка enit: ал лŭĭ Меркŭpŭ, ші ал Minepвеĭ) patponŭ ал кŭвîntŭлŭĭ (ал petopîčeĭ, ші în цen: ал înвъцътŭрелор). [λόγος]. [de ŭnde

Λογιότης, (ἡ), характерŭл, калitatea (dapŭл) лŭĭ λόγιος; (партік:) opatopika елокŭінцъ.

Λόγισμα (τὸ), sokoteaлъ фъкŭтъ, saŭ peзŭлтatŭ de sokotipe. [ші

Λογισμὸς (ὁ), sokotipe, saŭ facepe de sokoteaлъ; (îm:) пpaktikъ apitmetikъ; (fir:) rîndipe, kinzŭipe, sokotinцъ; dape кŭ sokoteaлa; idee, înцелеsŭ; (de ŭnde îm:) fakŭлtatea rîndipiĭ. «Ἐντὸς, saŭ ἐπὶ τῶν λογισμῶν εἶναι». Пл: ші Bas: а fi în mînціле sале. «Τίς οὕτω κοινῶν ἔξω λογισμῶν»; Грr: лipsitŭ de kît de пŭцinъ minte? (Франц:) sens commun. [λογίζομαι].

Λογιστεύω, biit: -εύσω, каѕтѕ̆ sokoteлĭ коntролеште [ка λογιστής, везĭ ziч:]; (în џen:) черчеtezѕ̆ кѕ амърѕntѕл.

Λογιστήριον (τὸ), локалѕл dperътоpieĭ sokotitopiлор din Atena, = (кѕ чел de аксѕт) 'Ελεγκτικὸν συνέδριον, (Франџ:) cour des comptes, ministeрѕл контролѕлѕĭ. 2) шкоалъ de практикъ apitmetikъ. 3) ѕнѕ̆ felѕ̆ de ворвitopie, saѕ̆ аѕditopie пентрѕ filosofiче конворвiрĭ. 4) «Στρατιωτικὸν —». Stp: локѕл, ѕnde se fачеа пѕмърътоapea шi dapea плъџiлор ostaшiлор. [din

Λογιστής, οῦ (ὁ), [λογίζομαι] (în џen:) sokotitopѕ̆; (партiк:) înвъџътopѕ̆ de практикъ apitmetikъ; (обiч: în Atena) мемврѕ, saѕ̆ ѕнѕл din zeче алешĭ лѕътoрĭ de sokoteлеле пѕвлiче,=Εὔθυνος, (Франџ:) verificateur (reviseur) de comptes, контролорѕ̆; (ла Ром:) епistatѕ̆ de венiтѕрiле орашѕлѕĭ, (Лат:) curator urbium. [de ѕnde

Λογιστία (ἡ), треава, шi demnitatea контролорѕлѕĭ. [шi

Λογιστικὸς, ἡ, ὸν, кѕвенitѕ̆ (atingътopѕ̆ de), saѕ̆ îndemînatieѕ̆ ла sokotipe. «Λογιστική». мештешѕгѕл de sokotipe, apitmetikъ практикъ. «Λογιστικὸν» = Λογικὸν, fakѕлtatea rîndipiĭ.

Λογιστόνομος (ὁ, ἡ), поеt: = Λογιστής. [λογιστής, νόμος].

Λογίως, adв: кѕ кѕвîntѕ̆, кѕ капачitate în кѕвîntѕ̆. [λόγιος].

Λογογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiѕ̆ în прозъ; (маĭ поѕ̆) skpiѕ̆ кѕвinte. [шi

Λογογραφία (ἡ), skpiepe în прозъ, saѕ̆ de кѕвinte (прeдiче). [шi

Λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, atingътopѕ̆ de, saѕ̆ îndemînatikѕ̆ ла skpiepe în прозъ. «Λογογραφική». apta прозаiкѕлѕĭ. [din

Λογογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopѕ̆ în прозъ, прозаiкѕ̆; (партiк:) spiitopѕ̆ de istopie, шi (în џen:) de op че. (înпрot: de ποιητής, поеtѕ̆, везĭ шi λογοποιός). 2) fъкътopѕ̆, saѕ̆ џiitopѕ̆ de sokoteaлъ. (везĭ шi λογοθέτης). [λόγος, γράφω].

Λογοδαίδαλος (ὁ), memtepѕ̆ de кѕвinte, îndemînatikѕ̆ opatopѕ̆. [λόγος, δαίδαλος].

Λογόδειπνον (τὸ), (dѕпе ziч:) чinъ de кѕвinte, saѕ̆ ospъџѕ̆ de лiтератоpĭ, (Франџ:) banquet litteraire. [λόγος, δεῖπνον].

Λογοδηρία (ἡ), [λόγος, δῆρις] = Λογομαχία.

Λογοδιάρροια (ἡ), nekontenitъ кѕрџере de ворве, ad: неопpitъ, мѕлтъ ворвiре. [λόγος, διάρροια].

Λογοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъџътopѕ̆ de кѕвinte, saѕ̆ de реторiкъ. [λόγος, διδάσκαλος]

Λογοείδεια (ἡ), defektѕл, saѕ̆ кълitatea ѕпеĭ поеме....

Λογοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemънatѕ̆ кѕ прозаiкѕ̆. 2) пърѕtѕ̆ a fi fъкѕtѕ̆ кѕ кѕвîntѕ̆, saѕ̆ кѕ кѕџetape de омѕ̆. «Τὸ λογοειδὲς τῶν ζώων». Tem: [λόγος, εἶδος]. [de ѕnde

Λογοειδία (ἡ), =Λογοείδεια. [шi

Λογοειδῶς, adв: în stiлѕ̆ прозаiкѕ̆.

Λογοθεσία (ἡ), eksaktъ кътаpe de sokoteле. 2) компѕнере, întoкмiре de (прiнч: реторiкѕ̆) кѕвîntѕ̆; stiлѕ̆ лектiкѕ̆. [шi

Λογοθέσιον (τὸ), лѕаре de sokoteaлъ; локалѕл de dat saѕ̆ лѕat sokoteaлъ. [λόγος, θέσις].

Λογοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, каѕтѕ̆, saѕ̆ iaѕ̆ sokoteaлa кѕiва. [din

Λογοθέτης, ου (ὁ), [λόγος, τίθημι] (în џen:) кѕѕtътopѕ̆ saѕ̆ лѕътopѕ̆ de sokoteле; (партiк: ла Бizant:) = Καγκελάριος. (de ѕnde) «Μέγας λογοθέτης». = 'Αρχικαγκελάριος, маpe логоfътѕ̆.

Λογοθεώρητος (ὁ, ἡ), прiвitѕ̆ нѕмаĭ кѕ mintea, abstpaktѕ̆, idealѕ̆, (Франџ) rationnel, раџionaлѕ̆. [λόγος, θεωρητὸς].

Λογοθήρας, ου (ὁ), вînътopѕ̆ de ворве (de фрасе, saѕ̆ ziчерĭ, iap нѕ de лѕкрѕрĭ). [λόγος, θήρα].

Λογοϊατρεία (ἡ), прiн ворве нѕмаĭ медiчiналъ трактаре, (ad:) fъръ efektѕ̆; 2) теорie de медiчiнъ; (fir:) mîngîiepe прiн ворве. [λόγος, ἰατρός].

Λογοκλοπεία (ἡ), fѕраре (însѕшiре) de streine кѕвinte (skpintѕpĭ, шi чл:), (Франџ:) plagiat. [λόγος, κλοπή].

Λογολεσχέω -ῶ, biit: ήσω, =Ἀδολεσχέω, въpfeskѕ̆ ка ....

Λογολέσχης, ου (ὁ), въpfitopѕ̆ despe ворве. [λόγος, λέσχη].

Λογομάγειρος (ὁ, ἡ), вѕкътарѕ̆, (ad:) мештерѕ̆ de ворве. (kom: пародie a лѕĭ λογοδαίδαλος). [λόγος, μάγειρος].

Λογομανέω -ῶ, biit: -ήσω, невѕнеште iѕвeskѕ̆ кѕвinteлe (ad: înвъџътѕреле, штiinџеле, шi чл:). [λόγος, μαίνομαι].

Λογομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ черtѕ̆ пентрѕ, saѕ̆ прiн ворве. [шi

Λογομαχία (ἡ), dispѕtъ, чеартъ прiн, saѕ̆ пентрѕ ворве. [din

Λογομάχος (ὁ, ἡ), гîлчевitopѕ̆, dispѕtъtopѕ̆, sofistѕ̆ (шiретѕ̆), (Франџ:) *chicaneur*. [λόγος, μάχη].

Λογόμιμος (ὁ), imitъtорŭ de пронsнцia ворбелор de feлsрiцĭ oamenĭ (пентрs рĭsŭ). [λόγος, μῖμος].

Λογομύθιον (τὸ), fабsлоasъ поvestire. [λόγος, μῦθος].

Λογοπλάθος (ὁ, ἡ), плъsmsitорŭ de ворбе, =Λογοποιὸς (4). [λόγος, πλάττω].

Λογοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, факŭ (плъsmsiesкŭ) ворбе, ĭнпрашtiŭ minчisnĭ, saŭ neînfiinцate шtirĭ. [λογοποιὸς]. [de sнde

Λογοποίημα (τὸ), плъsmsitъ поveste, fабsлъ. [шi

Λογοποιητικὴ (ἡ), meшteшsгsл de a плъsmsi fабsле.

Λογοποιία (ἡ), пъsкоčire, шi ĭнпръштiere de плъsmsite шtirĭ. [шi

Λογοποιικὸς, ἡ, ὸν, atingъtорŭ de fъкъторŭ, saŭ fачере de ворбе. [din

Λογοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътоrŭ (компsitорŭ) de кsвinte прозаiче (ĭнпрот: de ἐποποιὸς); (партiк:) istорiкŭ. (vezĭ шi λογογράφος). 2) компsitорŭ de оратоriче (saŭ dikaniче) кsвinte. 3) fабsларŭ. 4) (ĭн ръŭ) плъsmsitорŭ, шi ĭнпръштiitорŭ de шtirĭ. (vezĭ Teofp: χαρ: Η). [λόγος, ποιός].

Λογοπραγέω -ῶ, viit: -ήσω, ĭaŭ sокотеaлa. 2) =Λογοποιέω. [λόγος, πράττω].

Λογοπράτης [λόγος, πιπράσκω], шi

Λογοπώλης, ου (ὁ), =Λογέμπορος, vînzъtорŭ de ворбе. 2) (Бisep:) vînzъtорŭ de fisл, шi кsвîntsл лsĭ Dsmnezeŭ. (епit: aл лsĭ Isda). [λόγος, πώλης].

Λόγος (ὁ), [λέγω] (ĭн цen:) ворбъ, кsвîntŭ. «Λόγου κρείσσων». «Ὑπὲρ λόγον». Грг: «Τί δεῖ λόγων»; Apstf: (ĭaр партiк: 2) поvestire; «Τὸν ἔτερπε λόγοισιν». Iл: О. «Εἰς λόγους ἐλθεῖν (συνελθεῖν, ἰέναι, ἀφικέσθαι, шt чл:) τινί». Лкs: «Ἔξω τοῦ λόγου λέγειν». Плt: 3) =«Λέξις. «Θᾶττον ἢ λόγος». Sin: «Ὡς εἰπεῖν λόγῳ». Лкs: «Ἑνὶ (οὐ πολλῷ) λόγῳ». 4) = Λόγιον, пророчie; провервŭ; maksimъ, saŭ zisъ. «Ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει». Пл: 5) famъ, нsme, репsтацie, опiнie; грiжъ, siлiнцъ despre чева. «Λόγου ἄξιος». Ткр: «Λόγον ποιεῖσθαι τινός». Ткр: «Πολὺν λόγον ἐχόντων περὶ αὐτοῦ τινῶν ἤκουον». «Ksn: «Ἐν λόγῳ εἶναι». Лкs: «Λόγου οὐδενὸς γενόμεθα πρὸς Περσέων». Ep: 6) ворбъ, zisъ a лsmiĭ. «Λόγος ἔχει (κατέχει, διῆλθεν, ἔστι, шi чл:)». Лкs: «Κλεισθένην λόγος ἔχει (шi ĭн skimпаре «Κλεισθένης λόγον ἔχει τὴν Πυθίαν ἀναπεῖσαι». Ep: «Ἦν δὲ καὶ λόγος, ὑπὸ τοῦ Πιτθέως διαδοθείς, ὡς ἐκ Ποσειδῶνος τεκνωθείη (ὁ Θησεύς). «Пл: (шĭ eл:) «Ὡς λόγος». Лкs: 7) (ĭнпрот: de ἔργον) ворбъ гоaлъ (fъръ temeĭŭ saŭ fъръ fантŭ); (прiн sрm:) fабsлъ, minчinoasъ поveste. «Ἐγίγνετό τε λόγῳ δημοκρατία, ἔργῳ δὲ μοναρχία. Тsч: «Εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος». Dm: (шi dinпрот: 8) (ĭнпрот: de ἔπος шi прiн sрm: de μῦθος) прозъ; (de sнde) поveste adevъратъ, (ad:) istорie, (de sнde) λογογράφος шi λογοποιὸς Epodotŭ. «Ὡς δεδήλωταί μοι ἐν τῷ προτέρῳ τῶν λόγων». Ep: 9) (прiн ĭntind:) skrisŭ (прiнч: прозаiкŭ); кsвîntаре, ворбiре ĭн локŭ пsблiкŭ. «Ἐρωτικὸς λόγος». Dm: «Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην». Sin: «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ ...». Skp: 10) =Λογισμὸς, sокотеaлъ; (de sнde) кsвîntŭ de ĭndрепtаре. «Λόγον αἰτεῖν (ἀπαιτεῖν». συναίρειν, шi чл:)». Лкs: «Λόγον αἰτοῦμαι». Лкs: «Λόγου τυγχάνειν». Лкs: «Ὅπως δύνῃ λόγον διδόναι καὶ λαμβανειν». Ksn: «Ὑμεῖς δὲ οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ». Xрism: (шi fir:) «Λόγον ἑαυτῷ διδόναι». Лкs: a se rîndi ĭн sine. 11) (прiн ĭntind:) katastixŭ de sокотеaлъ. «Ἠρώτων αὐτὸν, εἰ ὁ λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας, ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι, καὶ ἐλθόντες οἴκαδε εὕρομεν». Dm: 12) рîndŭ, локŭ. «Ἐν ἀνδρὸς λόγῳ». Esxл: «Ἐν ἀνδραπόδων (συμμάχων, φαρμάκου, ἀργυρίου, шi чл:) λόγῳ». Ep: (vezĭ шi μοῖρα). 13) dрепtsл кsвîntŭ, рацie, (Fранц:) raison. «Τὰ λόγου μετέχοντα». Лкs: «Τά λόγῳ νοητά». Лкs: «Τῷ λόγῳ ἕπεσθαι». Пл: «Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν μετὰ λόγου». Apstf:. «Ὁ λόγος αἱρεῖ». Лкs: 14) прiчiнъ (прiнч: вiнекsвîntаtъ); skопŭ, rîndŭ; (fлsf:) definiцie. «Λόγον ἔχει». Лкs; «Ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἀπώλοντο». Ep: «Ἐπὶ λόγῳ». Лкs: «Ἐπὶ τοῖςδε τοῖς λόγοις». Ep: кs aчeste kondiцiĭ. 15). (Цeomtр: шi Aptm:) релацie ĭntре doъ kĭtimĭ, пропорцie. «Τοῦτο τὸ μόριον φαίνεται μεῖζον ὂν ἢ κατὰ λόγον τοῦ ὅλου σώματος». Apst: 16) опiнie, idee, simцimîntŭ; dupe кs кокотеaлa; (лоц:) siлоцismŭ; кsвîntŭ sпре dovedirea dрепtsлsĭ. «Κατὰ τὸν ἐμόν γε λόγον». Грг: «Ὡς γε δὴ ὁ ἐμος λόγος». Грг: «Τὸν ἧττω λόγον οὐ δύναμαι κρείττω ποιεῖν». Ksn: 17) (ĭm:) (ĭн цen:) ĭнвъцъtsреле, шtiinцеле; (ĭaр партiк:) istoрia, реtорiка, шi fiлosofia. (de sнde) «Οἱ θύραθεν λόγοι» Бisep: «Οἱ περὶ (ἀμφὶ) τοὺς λόγους». Лкs: ĭнвъцацiĭ. 18) fisл шi кsвîntsл лsĭ Dsmnezeŭ. «Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο». Skp:

Λογοτρόπος (ὁ), ѹнѣ felѣ de сѹnositiвѣ siлoџismѣ (дѹnе diaлектѹл Stoiчiлор). [λόγος, τρόπος].

Λογοφίλος, ου (ὁ), їѹвitорѣ de înвъцъторї, de штiinџе. [шi

Λογόφιλος (ὁ, ἡ), їѹвitорѣ de ворвiре, saѣ въръire. [λόγος, φίλος].

Λογόω -ῶ, вiit: -ώσω, (Тлџ:) fакѣ пе чiнева кѹвîntъторѣ, saѣ asemenea лѹї Дѹmnezeѣ кѹвîntѹл. [λόγος].

Λογχαῖος, α, ον, чел кѹ (saѣ прin) сѹлiцъ. [шi

Λογχάριον (τὸ), dim: ал лѹї λόγχη. [шi

Λογχεύω, вiit: -εύσω, (плџ:) înпѹngѣ, гъѹреskѣ кѹ сѹлiца. [din

Λόγχη (ἡ), [λαγχάνω] (прinч:) tрiѹнгїosѹл de fiерѣ вîрfѣ ал сѹлiцеї; (прin întind:) сѹлiцъ; шi чеатъ de сѹлiцашї оstaшї. (везї шi αἰχμή). [de ѹnde

Λογχήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: [λόγχη, ἄρω] înарmatѣ кѹ сѹлiцъ.

Λογχηφόρος (ὁ), (maї поѣ) în локѣ de λογχοφόρος.

Λογχίδιον (τὸ), dim: ал лѹї λόγχη.

Λόγχιμος (ὁ, ἡ), поеt: чел прin, saѣ кѹ сѹлiцъ. «Ὁπλισμὸς—». Esхл: [шi

Λογχὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѹї λόγχη. [шi

Λογχίτης, ου (ὁ), шi Λογχῖτις, ίδος (ἡ), релатiвѣ, saѣ asemenea кѹ сѹлiцъ. 2) сѹлiцашѣ. || (сѹвst: fem:) ѹнѣ felѣ de плантъ (din soiѹл лѹї πτερὶς, шi ἶρις, везї ziч:). [λόγχη].

Λογχοδρέπανον (τὸ), =Δορυδρέπανον. [λόγχη, δρέπανον].

Λογχοποιὸς (ὁ), fъкъторѣ de сѹлiце, сѹлiцарѣ. [λόγχη, ποιὸς].

Λογχοφόρος (ὁ, ἡ), пѹртъторѣ de (înарmatѣ кѹ) сѹлiцъ, =Λογχίτης (2). [λόγχη, φέρω].

Λογχόω -ῶ, вiit: -ώσω, ашеzѣ ла сѹлiцъ вîрfѹл чел askѹцitѣ. [λόγχη]. [de ѹnde

Λογχωτὸς, ή, ὸν, чел кѹ вîрfѣ de fерѣ askѹцitѣ ка de сѹлiцъ.

Λογώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λογοειδής. [λόγος].

Λόγωσις, εως (ἡ), (Тлџ:) [λογόω] a se faче чiнева ѹна шi ачеешї кѹ Дѹmnezeѣ кѹвîntѹл.

Λόε, поеt: în локѣ de λοῦε, = ἔλουε, прел:, шi

Λοέσσαι, поеt: în локѣ de λοῦσαι, пех: de inf:, шi

Λοέσσας, шi (miж:) λοεσσάμενος, поеt: în локѣ de λούσας, -άμενος, пех: de партч: ал лѹї λούω.

Λοετρὰ (τὰ), în локѣ de λουτρά.

Λοετροχόος (ὁ, ἡ), поеt: în локѣ de λουτροχόος.

Λοιβαῖος, α, ον, кѹвенitѣ, saѣ folositорѣ ла лiваџiе. «Κύλιξ—». [λοιβή].

Λοιβάσιον (τὸ), =Λοιβεῖον. [din

Λοιβάω -ῶ, (шi miж:) -άομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, = Λείβω. [шi

Λοιβεῖον (τὸ), васѣ de лiваџiе. [din

Λοιβὴ (ἡ), лiваџiе, = Σπονδή; (поеt:) în локѣ de λιβὰς, кѹрсѹръ, шiпотѣ. [λείβω]. [de ѹnde

Λοιβὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѹї λοιβεῖον.

Λοιγαῖος, α, ον, поеt: în локѣ de λοίγιος. [шi

Λοιγάω -ῶ, вii: -ήσω, (Епгр:) вatъмѣ, пръпъdeskѣ. [шi

Λοιγήεις, εσσα, εν, шi Λοιγῆς, ῆντος (ὁ), шi

Λοίγιος (ὁ, ἡ), поеt: =Λυγρὸς, пръпъditорѣ. «Λοίγι' ἔργα». Om: [din

Λοιγὸς (ὁ), поеt: [în afin: кѹ λοιμὸς] stрiкъчiѹне, пръпъdenie, moарte. || (adiекt:)=Λοίγιος, пръпъditорѣ.

Λοιδορέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѹ ак: шi miж: кѹ dat:) окъръскѣ, înжѹрѣ. [λοίδορος]. [de ѹnde

Λοιδόρημα (τὸ), înжѹръtѹръ. «Τὸν πτωχὸν λοιδόρημα ποιοῦνται». Пл: пѹмеле de сърак їл sokoteskѣ de окаръ. [de ѹnde

Λοιδορημάτιον (τὸ), dim: ал преч:

Λοιδόρησις, εως (ἡ), шi Λοιδορησμὸς, шi греш: Λοιδορισμὸς (ὁ), [λοιδορέω] în локѣ de ...

Λοιδορία (ἡ), окърîре, saѣ печinstiре прin окърîtoaре ворве, сѹdалмъ. [din

Λοίδορος (ὁ, ἡ), [λαιδρὸς] окърîtорѣ, înжѹръtорѣ. [de ѹnde

Λοιδόρως, adв: кѹ кiпѣ окърîtорѣ, кѹ înжѹръtѹрї.

Λοιμεύομαι, вiit: -εύσομαι, (skр:) пръпъdeskѣ, вîntѹїѣ ка о чiѹmъ. [λοιμὸς].

Λοίμη (ἡ), =Λύμη, saѣ...

Λοιμίη (ἡ), Ion: în локѣ de λοιμὸς, воаль лiпiчioasъ, чiѹmъ.

Λοιμικὸς, ή, ὸν, [λοιμὸς] лiпiчiosѣ ка о воалъ; пръпъditорѣ. [de ѹnde

Λοιμικῶς, adв: în felѣ saѣ stаре de лiпiчioasъ воалъ.

Λοιμὸς (ὁ), [λύμη] воалъ лiпiчioasъ шi omоріtoaре, чiѹmъ, волешпiцъ; (în џеп:) пръпъdenie. 2) (прin întind:) omѣ пръпъditорѣ, =Λυμεών.

Λοιμοφόρος (ὁ, ἡ), adѹкъtорѣ de лiпiчioasъ saѣ епiдеmiкъ воалъ; пръпъditорѣ, прiчiнѹitорѣ de moарte. [λοιμὸς, φέρω].

Λοιμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saѣ în-

soцitŏ кs simntome de чĭsmъ, шi чл:, лinĭчosŏ, enidemiкŏ; adsкъtopŏ de moapte. [шi

Λοιμώσσω (ττω), -ώξω, пъtimeskŏ de чĭsmъ, шi чл: [λοιμὸς].

Λοιπαδάριον (τὸ), Глs: dim: ал лsĭ λοιπὰς, ръmъшiцъ miкъ.

Λοιπάζω, biit: -άσω, însemnŏ asspra кsĭва о ръmъшiцъ de datopie. || (пas: saŭ miж:) ръmîĭŏ datopŏ nentps pestŏ. [din

Λοιπὰς, άδος (ή), ръmъшiцъ, pestŏ de datopie. [λοιπὸς].

Λοιπογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, = Λοιπάζω. [шi

Λοιπογραφία (ή), skpiepe, însemnape de pestsл snei datopiĭ asspra кsĭва. [λοιπός, γράφω].

Λοιπὸς, ή, όν, [λείπω] ръmasŏ în spmъ (кape maĭ esteînкъ). «Τοῦ λοιποῦ (se înц: χρόνου)». saŭ «Εἰς τὸ λοιπὸν (se înц: μέρος τοῦ χρόνου)». (шi ел:). «Λοιπὸν». Лкs: de aчi înколо, maĭ în spmъ, пe biitopŏ. «Καὶ τὰ λοιπὰ». (fps:) шi челе-л-алte. Лat: et cœtera.

Λοισθεύς, ῆος (ό), noet: (греш:) în локŏ de

Λοισθήϊος (ό, ή), noet:=Λοίσθιος.

Λοίσθημα (τὸ), mapцine, капъtŏ. [шi

Λοίσθιος, α, ον, шi

Λοῖσθος (ό, ή), (ssnpл: λοισθότατος) noet: чел maĭ din spmъ, maĭ de mapцine, de totŏ din кънъtiĭŏ. [în afin: кs λοιπὸς].

Λοῖφ', noet: (în anoк: maĭ 'nainte de asnip: вок:) în локŏ de λοιπά.

Λόκκη (ή), noet: (npea pap) în локŏ de χλαμύς, sapiкъ.

Λόκκος (ό), плетssŏ; (npin întind:) nepodŏ, лinsitŏ de кpeepĭ (кa de nъpŏ).

Λόξευμα (τὸ), пĭeziшъ nosiцie, saŭ кsлкape d'a кspmeziшsл. [din

Λοξεύω, biit: -εύσω, =Λοξέω. [шi

Λοξίας, ου (ό), enit: ал лsĭ Αnoлonŏ (nentps пĭeziшеле saле npoopoчiĭ, saŭ пĭeziшia чepкsлsĭ zodiaкŏ).

Λοξιὰς, άδος (ή), (se înц: γραμμὴ) zodiaкŏ. [λοξὸς].

Λοξοβάμων, ονος, шi Λοξοβάτης, ου (ό), smвлъtopŏ пĭeziш кspmeziш кa paкsл. [λοξὸς, βαίνω].

Λοξοβλεπτέω (πέω) -ῶ, biit: -ήσω, mъ sitŏ, кastŏ пĭeziш, stpîmв, кa snŏ шaшiŏ.

Λοξοκίνητος (ό, ή), miшкatŏ stpîmв, пĭeziш. [λοξὸς, κινέομαι].

Λοξοπολέω -ῶ, греш: în локŏ de...

Λοξοπορέω -ῶ, biit. -ήσω, smвлs stpîmв, пĭeziш кa paкsл. [λοξὸς, πόρος].

Λοξὸς, ή, όν, кsлкatŏ пĭeziш; stpîmвŏ. (fir:) цiitopŏ de mînie; askssnsŏ лa inimъ; (desnpe лsкp:) îndoĭosŏ, anевoe de înцелеs. || (îm: nest:) Λοξὰ, adв: în локŏ de λοξῶς. «Λοξὰ βλέπω». Лкs:=Λοξοβλεπτέω; (шi fir:) «Λοξότερον ἔχειν πρὸς τινά». Плв: a se sĭta кĭopsш лa (a въnsi пe) чineва. [λέγω].

Λοξοτενής, έος (ό, ή), noet: întinsŏ пĭeziш, stpîmвŏ. «Κέλευθος,,—». П: Siл:. [λοξὸς, τείνω].

Λοξότης (ή), пĭeziшie; stpîmвime. [λοξὸς].

Λοξοτρόχις, ιος (ό, ή), noet: [λοξὸς, τρέχω] чел че воpвeшte пĭeziш (întsneкos, îndoĭos, nedesлsшit).

Λοξόφθαλμος (ό, ή), пĭeziшŏ, шaшiŏ de oкĭ. [λοξὸς, ὀφθαλμὸς].

Λοξοχρήσμων, ονος (ό, ή), noet: dъtъtopŏ de пĭeziшe (îndoĭoase) npoopoчiĭ. [λοξὸς, χρησμὸς].

Λοξόω -ῶ, biit: ώσω, stpîmвezŏ, пĭeziшeskŏ чева. [шi

Λοξῶς, adв: stpîmв, пĭeziш. [λοξὸς].

Λόξωσις, εως (ή), пieziшape, stpîmвape.

Λοπαδάγχης, ου (ό), кom: înneкъtopŏ de (saŭ înneкatŏ din npiна sa пe) вліde, (ad:) лaкomŏ лa mînкape, napъsitŏ. [λοπὰς, ἄγχω].

Λοπαδαρπαγίδης, ου (ό), кom: хръпitopŏ de вліde (de вsкate), лaкomŏ, mînкъчosŏ; napasitŏ. [λοπὰς, ἁρπαγὴ].

Λοπάδιον (τὸ), dim: ал лsĭ λοπὰς, stpъкioapъ, вліdsцŏ.

Λοπαδοφυσητής, οῦ (ό), ssflъtopŏ în stpъкinĭ (кom: enit: de лaкomŏ flastistŏ). [λοπὰς, φυσάω].

Λοπάς, άδος (ή), taлepŏ (adînкŏ) de вsкate, вліdŏ, saŭ stpaкinъ; (sлsжiа sne-opĭ шi кa) tinцipe. «Γόγγρον ἕψοντος, καὶ αὐτοῦ τὴν λοπάδα σείοντος». Пл: (npin întind:) вsкatъ гътitъ în tinцipe, (Tspч:) гĭaxnie. 2) кom: în локŏ de σορός. 3) o воaлъ a nomiлop, шi maĭ кs seaшъ a mъsлinsлsĭ, (aлt:) ἧλος, шi μύκης. [λέπω].

Λοπάω -ῶ, biit: -ήσω, [λοπὸς] (вotn:) mъ desnoiŏ лesne de коaжъ (кa nomiĭ npimъ -вapa, кînd se smflъ). [de snde

Λοπητὸς (ό), timnsл, пe кînd npimъ-вapa se smflъ nomiĭ.

Λοπία (ή), stapea nomsлsĭ smflatŏ, шi (npin spm:) лesne de кожit. [шi

Λοπίζω, biit: -ίσω, жsnoiŏ de коaжъ. [шi

Λόπιμος, η, ον, лesne de кожit. «Κάρυον—». At: kastana. [шi

Λοπὶς, ίδος (ή), =Λεπὶς. [λοπὸς].

Λόπισμα (τὸ), [λοπίζω] =Λέπυρον, коaжъ.

Λεπὸς (ὁ), [λέπω]=Λέπος; коажъ; (despre bite) пїеле.
Λορδαίνω, biit: -ανῶ, =Λορδόω. [din
Λορδὸς, ἡ, ὸν, повîрnitŏ (îнковоїatŏ) în naptea de dinainte. [de ѕnde
Λορδόω -ῶ, biit: -ώσω, повîрneskŏ (înковоїŏ, în naptea de dinainte. [de ѕnde
Λόρδωμα (τὸ), înковоitѕръ, гîрвовitѕръ ешitъ în naptea de dinainte. [ші
Λόρδωσις, εως (ἡ) кокоашъ în naptea de dinainte. «Ὀπίσω μὲν ἀποχωρούντων κύφωσις, εἰς τὰ πρόσω δὲ ἰόντων ἡ λόρδωσις». Гал:
Λοτὸς (ὁ), =Λωτὸς.
Λουέω, поеt: în локŏ de λούω, ші λοῦμαι, At: în локŏ de λούομαι. [de ѕnde
Λοῦσις, εως (ἡ), (de ачі) лъере, saŏ skълdape.
Λοῦσσον (τὸ), пецinoasa inimъ, zada врадѕлѕї.
Λούστης, ου(ὁ), овічnѕitŏ sъ se леа, saŏ sъ se skaлde des. [ші
Λουτὴρ (ὁ), skълdъtoape. [λούω].
Λουτηρίδιον (τὸ), dim: ал лѕї...
Λουτήριον (τὸ), dim: ал лѕї λουτὴρ.
Λουτηρίσκος (ὁ), =Λουτηρίδιον.
Λουτιάω -ῶ, biit: -άσω, Лksf: dopeskŏ a mъ skълda. [λούω].
Λούτριον (τὸ), ana, în каpe s' a skълdat чinева. [ші
Λουτρὶς, ίδος (ἡ), штерграрѕл ші къташа de ваїе (takîmŏ de ваїе). [λουτρὸν].
Λουτροδαΐκτος (ὁ, ἡ), поеt: [λουτρὸν, δαΐζω] omopîtŏ în ваїе.
Λουτρὸν (τὸ), апъ de înвъїat, saŏ de skълdat; ваїе. 2) =Λοῦσις, skълdape. 3) (îm:) поеt: în локŏ de ῥεῖθρον, (de ѕnde) =Χοὴ. [ші
Λοῦτρον (τὸ),= Λούτριον, saŏ Λουτρὸν.
Λουτροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, карŏ апъ пentpѕ ваїе. [din
Λουτροφόρος (ὁ, ἡ), кърътopŏ de апъ пentpѕ ваїе. ‖ (sѕвst:) въїatŏ, каpe adѕчеа de ла fîntîna Калipoa апъ пentpѕ ваїа цinepe лѕї. ‖ негрѕл ваsŏ de апъ, че se ашеza пе mopminteле некъsътopiцiлop. [λουτρὸν, φέρω].
Λουτροχοέω -ῶ, biit: -ήσω, topnŏ апъ în ваїе. [din
Λουτροχόος (ὁ, ἡ), topnъtopŏ de апъ ла ваїе. «Τρίπους—». Om: ваsѕл, în каpe înкълzїаŏ апа de ваїе. [λουτρὸν, χέω].
Λουτρὼν, ῶνος (ὁ), локѕл, ѕnde se skaлdъ чinева, ваїе. [λουτρὸν].
Λούω, [λύω, везї λῦμα] biit: λούσω, (пas: tpe: de кѕ: λέλουμαι)(de ачі) лаŏ, skaлdŏ, înвъїezŏ. «Ἀμφοτέρους λούσασα». Ткр; (ші miж:) Ἐλούετό τε εἰς τοὺς κοινοὺς λουτρῶνας». At: (ші ел:) «Λελουμένος ὠκεανοῖο». Іл: Е: (ші fir:) «Λελουμένος τῷ φόνῳ». Лкs: moїatŏ în sînце.
Λοφάδια, греш: în локŏ de καταλοφάδια. [ші
Λοφάω -ῶ, biit: -ήσω, noptŏ креаstъ saŏ панъ ла коїfŏ. 2) пътimeskŏ de dopinцъ de a пѕрta fѕntъ, saŏ пене ла креаsta коїfѕлѕї. (ком: fopmatŏ dѕпе λοπάω). [ші
Λοφεῖον (τὸ), кѕtie пentpѕ креаsta, saŏ пana, fѕnta коїfѕлѕї. 2) кѕtie de orлindъ. [ші
Λοφιὰ (ἡ), rîtŏ кѕ чел dene dînsѕл пърŏ, saŏ коатъ de поркŏ (калŏ, ші чл:). 2) apiпїоареле dene spinapea пештiлop. 3) =Λόφος, deaлŏ, saŏ тъгѕръ. [ші
Λοφίας, ου (ὁ), поеt: чел кѕ креаstъ, saŏ кѕ коатъ пе rîtŏ. [λόφος].
Λοφίδιον (τὸ), dim: ал лѕї λοφίον.
Λοφίζω, biit: -ίσω, fopmezŏ moвiлъ, saŏ amŏ (mъ înaлцŏ în) fopmъ de moвiлъ, saŏ тъгѕръ. [ші
Λοφιήτης, ου (ὁ), поеt: локѕitopŏ de deaлѕрї. [λόφος].
Λοφίον (τὸ), dim: ал лаї λόφος. 2) = Λοφεῖον.
Λοφὶς, ίδος (ἡ), цевоаsa napte a коїfѕлѕї, în каpe se înвinъ креаsta. [λόφος].
Λοφνία (ἡ), =Λοφνίς.
Λοφνίδιον (τὸ), dim: ал лѕї...
Λοφνὶς, [λοπὸς] ίδος (ἡ), fакль (topцъ) din кожї de viцe.
Λοφόεις, εσσα, εν, поеt:=Λοφώδης, плinŏ de deaлѕрї. [λόφος].
Λοφοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopŏ de кpeste пentpѕ коїfѕрї. [λόφος, ποιός].
Λοφοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, вînzŏ кpeste de коїfѕрї. [λόφος, πωλέω].
Λόφος (ὁ), [λέπω] грѕmazŏ (npinч:) de bite de жѕгŏ (везї δύσλοφος, ші δέρη); (npin întind:) пърѕл dene грѕmazŏ, saŏ коатъ; (despre oam:) kosiцъ din крештетѕл капѕлѕї; (despre пъsъpi) креаstъ (de кокошŏ, ші чл:). 2) (fir:) креаstъ, fѕntъ (de пърŏ, saŏ de пene), панъ de коїfŏ, (Fpanц:) panache 3) deaлŏ, тъгѕръ, saŏ moвiлъ. 4) (ѕne-opї) în локŏ de λέπος, пїеле. «Καρχηδόνιος —». Іnкр: teлatinѕл, (Fpanц:) maroquin.
Λόφουρος (ὁ, ἡ), чел кѕ fѕntъ saŏ кѕ пърŏ лѕнгŏ în коадъ. [λόφος, οὐρά].
Λοφοφόρος (ὁ, ἡ), пѕpтъtopŏ de креаstъ;

(despre пъs:) чел кѕ mape креаstъ, saѕ înвроводitѕ. [λόφος, φέρω].

Λοφώδης, εος (ὁ, ἡ), delosѕ, чел кѕ dealъrĭ, saѕ în formъ de dealѕ. [λόφος 3]. 2) =Λοφωτός.

Λόφωσις, εως (ἡ), креаstъ de пъsърĭ. [ші

Λοφωτὸς, ή, ὸν, krestosѕ, înвроводitѕ. [λόφος despre пъs:].

Λοχαγέτας, α, (ὁ), Dор: în локѕ de λοχηγέτης, ші λοχαγός.

Λοχαγέω -ῶ, лiit: -ήσω, komandezѕ o-stъшеаskъ tрѕпъ de o sѕtъ. [ші

Λοχαγία (ἡ), demnitatea sѕtашѕлѕĭ. [din

Λοχαγὸς (ὁ), komandirѕ de ostъшеаskъ tрѕпъ de o sѕtъ, sѕtашѕ. [λόχος, ἄγω].

Λοχάδην, adв: în tрѕпе, чете kîte o sѕtъ. 2) кѕ пîndъ; віклеnеште. [ші

Λοχάζω, -ομαι, віit: -άσω, -ομαι, поеt: în локѕ de λοχάω -ομαι. [λόχος].

Λοχαῖος, α, ον, =Λοχεῖος. «Δίφρος — ». Aрtmdр: skaѕпѕл de паштере. 2) (fir: despre плаnte) înflopitѕ, плinѕ de poade ші флорĭ. «Σῖτος—». Esix: «Σχοῖνος—». Ap: [λοχός].

Λοχάρχης, ші Λόχαρχος, ου (ὁ), — Λοχαγὸς, [λόχος, ἄρχω].

Λοχάδες (αἱ), греш: în локѕ de λογάδες.

Λοχάω -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskѕ ла пîndъ, пîndeskѕ. «Ὑπ' ἐκείνοις ἔφη τοῖς λόφοις Πάρθοι πανστρατιᾷ λοχῶσιν ὑμᾶς». Пл: (ші fъръ kazѕ). «Λοχήσαντες εἷλον τὴν νῆα πλήρεα ἀνδρῶν». Ер: «Ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι». Iл: Σ. (ші ел:). «Ἐλόχησαν τὴν ὁδόν». Ер; (ші fir:). «Τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν λοχῶντας». Плв: пîndind okazie de a stрika прietenia. (ші mіж:). «Καθ' ἕλος λελοχημένοι». Аплп: [λόχος].

Λοχεία (ἡ), паштере, fачере; лъѕzie. [λοχεύω].

Λοχεῖος, α, ον, atinгъtорѕ de (раtропѕ, saѕ folositорѕ ла) паштере. «Δίφρος —». Aрtmdр: skaѕпѕ de паштере. «Ἄρτεμις —». Евр: ‖ «Λοχεῖα (τὰ), skърsоріле dѕпе fачере; (ѕпе-орĭ) локѕл, ѕnde s' a fъкѕt паштереа; saѕ fеріčitаре de лъѕzъ пентрѕ fачереа sa. [λοχός].

Λοχεὸς (ὁ), поеt: (рар) în локѕ de λόχος, пîndъ.

Λόχευμα (τὸ), пъskъtѕръ, saѕ пъskѕtѕ, fъtѕ, прѕпкѕ, ші чл: [ші

Λοχεύτρια (ἡ), лъѕzъ, 2) moашъ. [din

Λοχεύω, [λοχός] віit: -εύσω, поеt: =Μαιεύω, moшеskѕ. 2) naskѕ; (ші пас:) mъ naskѕ. 3) (рар) în локѕ de λοχάω. «Τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας». Apstf:

Λοχηγετέω -ῶ, віit: -ήσω, = (saѕ греш: în локѕ de) Λοχηγέω. [din

Λοχηγέτης, ου (ὁ), поеt: în локѕ de λοχαγός. [din

Λοχηγέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локѕ de λοχαγέω. [din

Λοχηγὸς (ὁ), Ion: în локѕ λοχαγός.

Λόχησις, εως (ἡ), пîndіре. [ші

Λοχητικὸς, ή, ὸν, îndemînatiкѕ, saѕ aплекатѕ ла пîndіре. [λοχάω].

Λοχία (ἡ), =Λοχεία.

Λόχια (τὰ), =Λοχεῖα.

Λοχιὰς, άδος (ἡ), (se înц: ὕλη)=Λόχμη.

Λοχίζω, віit: -ίσω, = Καταλοχίζω, împарцѕ în sѕtъшіĭ. 2) =Λοχάω, пîndeskѕ. «Λοχισθέντες ὑπὸ τῶν Φλιασίων διεφθάρησαν». Тѕч: [λόχος].

Λόχιος, η, ον, поеt: în локѕ de λοχεῖος.

Λοχισμὸς (ἡ), пîndіре. [λοχίζω].

Λοχίτης, ου (ὁ), ші Λοχῖτις, ιδος (ἡ), sѕtашѕ, saѕ кѕвеnitѕ ла ачеашĭ sѕtъшіе de ostашĭ. «Ἐκκλησία —». D. Ал: a векілор Pомаnĭ, comitia centuriata. 3) ашеzatѕ ла пîndъ. [λόχος].

Λοχμαῖος, α, ον, кѕвеnitѕ, saѕ петрекъторѕ ла кріnгѕ. [din

Λόχμη (ἡ), кріnгѕ desѕ; (dѕпе ziч:) локѕ notріvіtѕ de пîndъ. [λόχος]. [de ѕnde

Λόχμιος, α saѕ ος, ον, = Λοχμαῖος. ‖ (sѕвst:) Λόχμια (τὰ), =Λόχμη. [ші

Λοχμόω -ῶ, віit: -ώσω, îndesezѕ, (ші пас:) mъ îndesezѕ ка ѕпѕ desѕ кріnгѕ, saѕ deasъ пъdѕре. [ші

Λοχμώδης, εος (ὁ, ἡ), desѕ ка ѕпѕ кріnгѕ, saѕ пъdѕре; плinѕ de deшĭ копъчеĭ.

Λόχος (ὁ), [λέγω, λέχος] кѕрsъ, пîndъ (ші локѕл ші fапта). «Ἐκ λόχου ἀμπήδησεν» Iл: Λ. (ші fir:) «Κοῖλος λόχος». Od: Θ. калѕл Dѕріе. «Αὐτὴ νῦν φράζευ λόχον γέροντος». Od: Δ. 2) tрѕпъ, чеатъ (oвіч: sѕtime) de ostашĭ (пріпч: пеzеstрі), (de ѕnde Лаt:) centurias, sѕtъшіе». «Διήρηνται ἅπασαι αἱ πόλεις αἱ μὲν κατὰ φυλὰς (ка Atena), αἱ δὲ κατὰ μοίρας (ка Лачеd:), αἱ δὲ κατὰ λόχους (ка Теба, ші Apгоsѕ). Ksп:

Λόχος, (ὁ), (dѕпе Мачеd:) лѕпа Memaktepioпѕ (vezĭ Μαιμακτηριών).

Λοχὸς (ὁ), = Λεχώ.

Λόω, поеt: în локѕ de λούω.

Λύα (ἡ), поеt: [λύω] вражбъ, desвіnаре, resвръtіре. [de ѕnde.

Λυάζω, віit: -άσω, mъ resвръteskѕ, mъ înвръжвеskѕ. [ші

Λυαῖος (ὁ), епіt: Dionisѕ, ка deslегъ-

торѕ, саѕ pisinitopѕ de грiжĭ, шi de нeкaзѕрĭ.

Λυγαῖος, α, ον, (шi адв:) -αίως, поet: [λύγη] негрѣ, întѕнекосѕ.

Λυγγαίνω, саѕ Λυγγάνω, (fѣрѣ biit:) глѕ: сѕгiцѕ; плîнгѕ кѕ сѕспiнѕ. [шi

Λυγγώδης, εος (ὁ, ἡ), =Λυγμώδης, сѕпѕсѕ ла сѕгiцѕ. [λύγξ].

Λύγδην, адв: поet: [λύζω] кѕ сѕспiнѕ în плîнсетѕ înнекѣчосѕ.

Λυγδίνεος, α, ον, шi Λύγδινος, η, ον, fѣкѕтѕ de мармѕрѣ. [din

Λύγδος (ὁ, шi ἡ), ѕнѕ фелѕ (чел маĭ frѕмосѕ) de мармѕрѣ. (везĭ шi ἀλάβαστρος).

Λύγη (ἡ), поet: [în afin: кѕ λύκη, шi νύξ] întѕнерiкѕ.

Λυγηρὸς, ὰ, όν, млѣдiосѕ ка рѣкiта. [шi

Λυγίζω, biit: -ίσω, млѣдiѕ, înковоiѕ; плекѕ; (fiг:) домолескѕ, доворѕ; (мiж:) мѣ млѣдiѕ, мѣ înковоiѕ. «Ἄρθρον, ᾗ λυγίζεται». Sof: [шi

Λύγινος, η, ον, fѣкѕтѕ de рѣкiтѣ. [λύγος].

Λύγισμα (τὸ), îndoiтѕрѣ, înковоiтѕрѣ; înкеiетѕрѣ. 2)=Λυγισμός. «Ἀισχρὰ λυγίσματα». Гр: înfрîнгѣтѕреле дѣнцѣторiлор. [шi

Λυγισμὸς (ὁ), înковоiере (акт: саѕ пас:); скрîнтiре; (fiг:) реторiкѣ înвîрtiре, саѕ înfрîнцере а гласѕлѕĭ «Ἀκροώμενοι τῶν λυγισμῶν ὑπερεμάνησαν». Apstf: [шi

Λυγιστής, οῦ (ὁ), =Λυγοπλόκος. [шi

Λυγιστικὸς, ἡ, ὸν, леснiчосѕ ла înковоiере, млѣдiосѕ. [шi

Λυγιστὸς, ἡ, ὸν, înковоiатѕ, саѕ лесне de înковоiат шi înплетiт. [λυγίζω].

Λύγκειος, α, ον. атiнгѣторѕ de, саѕ асеменеа кѕ (прiнч: аџерѕ ла ведере ка) рîсѕл. [шi

Λυγκικὸς, ἡ, ὸν, =Λύγκειος. [шi

Λυγκίον (τὸ), dim: ал лѕĭ [λύγξ].

Λυγκούριον (τὸ), [λιγουρία, саѕ λύγξ, шi οὐρὰ, саѕ οὐρέω] ѕнѕ фелѕ de рошѕ-галбенѕ кехрiварѕ, саѕ de транспарiнтѣ пiатрѣ скѕмпѣ (iачiнтѕ).

Λυγμὸς (ὁ), сѕгiцаре [λύζω]. [de ѕнde

Λυγμώδης, εος (ὁ, ἡ), сѕпѕсѕ ла, саѕ înсоцiтѕ кѕ сѕгiцаре.

Λύγξ, υγγὸς (ἡ), сѕгiцѕ; саѕ сѕспiнѕ în плîнсетѕ. [λύζω].

Λύγξ, [în afin: кѕ λύκος] λυγκὸς, шi (рарѕ, шi маĭ ноѕ) λυγγὸς (ὁ), ѕнѕ фелѕ de карнiворѕ анiмалѕ, бестiѕ пентрѕ аџерiмеа ведерiĭ сале, рîсѕ.

Λυγόδεσμος (ὁ, ἡ), легатѕ кѕ рѣкiтѣ. [λύγος, δεσμὸς].

Λυγοπλόκος (ὁ, ἡ), înплетiторѕѕ de коmѕрĭ шi алтеле din рѣкiтѣ. [λύγος, πλέκω].

Λύγος (ἡ, шi ὁ), рѣкiтѣ. 2) (прiн întind:) нѕĭа, смiчеа de рѣкiтѣ; (în џен:) варгѣ. 3) ѕнѕ фелѕ de instр: теkтонiкѕ (теаскѕ саѕ клоцѕ), каре цiне скîндѕра, ка сѣ нѕ se мiшче, саѕ сѣ se сковîрдезе. 4) поet: (adiekt:) фрацедѕ, млѣдiосѕ, саѕ de рѣкiтѣ. «Δίδη μόσχοισι λύγοισιν». Iл: Λ.

Λυγοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [λύγος, τεύχω] fѣкѕтѕ (înплетiтѕ) din рѣкiтѣ. «Κύρτος —». Епгр:

Λυγόφως, ωτος (τὸ), =Λυκόφως.

Λυγόω -ῶ, biit: -ώσω, =Λυγίζω. 2) легѕ. [λύγος].

Λυγρὸς, ὰ, ὸν, поet: [λύζω] трiстѕ, вреднiкѕ de мiлѣ; прѣпѣдiторѕ; тiкѣлосѕ; (în џен:) рѣѕ; (de ѕнde) фрiкосѕ, невiтеазѕ. [de ѕнde

Λυγρῶς, адв: поet: рѣѕ, кѕ ѕнѕ рѣѕ кiпѕ.

Λυγώδης, εος (ὁ, ἡ), ка рѣкiта, саѕ ка о нѕĭа, млѣдiосѕ. [λύγος].

Λύδιος, α, ον, Лiдiанѕ. «Λίθος λυδία». Тfр: =Βάσανος, (тѕрч:) мехенгiѕ. [шi

Λυδιστὶ, адв; дѕпе овiчеiѕрiле, саѕ лiмба Лiдiенiлор, Лiдiенеште, [Λυδὸς].

Λυδοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), desмiердосѕ, desfѣтосѕ ка Лiдiенiĭ. [Λυδὸς, πάθος[.

Λύζω, [imit:] biit: λύξω, сѕгiцѕ, саѕ плîнгѕ кѕ сѕспiнѕрĭ.

Λύη (ἡ), Ion: în локѕ de λύα.

Λύθεν, поet: Еол: în локѕ de ἐλύθησαν.

Λύθρον (τὸ), поet: [λύω] (în џен:)=Λῦμα; (iар партiк:) сîнџе de ранѣ; сîнџе аместекатѕ кѕ пѕлвере, саѕ нороiѕ de сîнџе. [de ѕнde

Λύθρος (ὁ), сѕкѕл, саѕ зеама порфiреĭ de фаца сîнџелѕĭ. [шi

Λυθρόω -ῶ, biit: -ώσω, мîнжескѕ кѕ нороiѕ de сîнџе. [шi

Λυθρώδης, εος (ὁ, ἡ), плiнѕ dе нороiѕ de сîнџе.

Λυκάβαν, поet: în локѕ de λυκάβαντα, ак: ал лѕĭ λυκάβας.

Λυκαβαντὶς, ίδος (ἡ), поet: дѣiнiтоаре ѕнѕ анѕ, саѕ реîнтоарсѣ пе fie -каре анѕ; (în џен:) анѕалѣ, анiверсарѣ, de fie -каре анѕ. [din

Λυκάβας, αντος (ὁ), поet: тiмпѕ de ѕнѕ ѕнѕ, анѕ. [λύκη, βαίνω].

Λυκάγχη (ἡ), =Κυνάγχη. [λύκος, ἄγχω].

Λύκαια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) сербѣтоаре în чiнстеа лѕĭ Жое [Λυκαῖος]; (ла Рома) lupercalia, сербѣтоарѣа лѕĭ Панѕ.

Λύκαινα, ης (ἡ), fem: лѫї λύκος, лѫпоaїкъ. [de ѫnde
Λυκαινὶς, ίδος, (ἡ) dim: aл лѫї λύκαινα.
Λυκαινόμορφος (ὁ, ἡ), чел кѫ fiгѫрѫ de лѫпоaїкъ. [λύκαινα, μορφὴ].
Λυκαῖος, α, ον, локѫitорѫ, împъръцitорѫ, saѫ adoratѫ în Лічеѫ. [Λύκαιον, мѫнte aл Аркadieї]. (eпit: aл лѫї Жое, ші Панѫ).
Λυκανθρωπία (ἡ), о воaлъ, de каре пъtimaшѫл rîndeшte, къ este (ші прin ѫрм: ѫрлъ ка ѫпѫ) лѫпѫ, лikantропie. [din
Λυκάνθρωπος (ὁ, ἡ), пъtimaшѫ de лikantропie (везї ziч: преч:). ‖ (sѫвst: fem:) =Λυκανθρωπία. [λύκος, ἄνθρωπος].
Λυκαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), [λύκη, αὐγὴ] чел че аре (лѫmineaзъ кѫ) întѫnекоaсъ лѫmінъ; (de ѫnde) «Λυκαυγές». мѫргѫл sерeї, ші fantѫл zілії de dimineaцъ. (везї ші λυκόφως).
Λύκαψος (ἡ), =Λύκοψις.
Λυκέη (ἡ), Ion: în локѫ de λυκῆ (везї ziч:).
Λύκειος, α, ον, de лѫпѫ. ‖ (sѫвst:) Аполонѫ ка ѫчігъторѫ de лѫпѫ. (de алцїї se deрівъ de ла λύκη, везї ші λυκηγενής). ‖ Λυκεία (se înц: δορὰ), =Λυκῆ, піеле de лѫпѫ. ‖ Λύκειον (τὸ), Лічеѫ, ѫнѫл din челе треї цimнasiї din Атена апроапе de темплѫл лѫї Аполонѫ Λύκειος, ѫnde îшї преda лекціїле Арistотелѫ. [λύκος].
Λυκεργὴς, έος (ὁ, ἡ), =Λυκιεργής, saѫ Λυκοεργής.
Λυκῆ, în контрак: din λυκέη (ἡ), (se înц: δορὰ) піеле de лѫпѫ. [λύκος].
Λύκη (ἡ), (преа рар) лѫmінъ (прінч: de zіорї). (прimitівѫ de felѫрite zічерї, ші маї кѫ seamъ aл лѫї λευκὸς, ші Лат: lux).
Λυκηγενής, έος (ὁ, ἡ), поет: [λύκη, saѫ λυκία, γένος], =Λύκειος (eпit: aл лѫї Аполонѫ).
Λυκηδὸν, адв: лѫпеште, ка лѫпії. [ші
Λυκηθμὸς (ὁ), ѫрлетѫ de лѫпѫ. [ші
Λυκιδεὺς, έως (ὁ), пѫїѫ de лѫпѫ. [λύκος].
Λυκιεργὴς, ші Λυκιοεργὴς, έος (ὁ,ἡ), Ion: în локѫ de λυκιουργής.
Λύκιον (τὸ), ѫпѫ felѫ de копъчелѫ spinoѕѫ de Лічіа; ші zeama ешітъ прin ферверe din кръчіле лѫї. [Λυκία]
Λύκιος (ὁ), ѫпѫ felѫ de пасъре (din soiѫл кропкапѫлѫї).
Λυκιουργής, έος (ὁ, ἡ), лѫкратѫ în Лічіа, saѫ dѫпе modѫл Лічіenілор. (aша se îndр: λυκοεργής). [Λυκία, ἔργον].

Λυκίς, ίδος (ἡ)), =Λυκαινίς.
Λυκίσκος (ὁ), potiцъ fъръ osie. [λύκος].
Λυκοβατίας, ου (ὁ), [λύκος, βαίνω] пъdѫре кълкатъ, ѫмблатъ de лѫпї. (dѫпе алцїї поate греш: în локѫ de λυκαβήττιος).
Λυκόβρωτος (ὁ, ἡ), [λύκος, βιβρώσκω] mîнкатѫ de лѫпї. (везї ші λυκοσπάς).
Λυκόδους, οντος (ὁ),=Κυνόδους. [λύκος, ὀδούς).
Λυκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din felѫл, saѫ soiѫл лѫпѫлѫї. [λύκος, εἶδος].
Λυκοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), domoлitорѫ, saѫ ѫчігъторѫ de лѫпї. (dѫпе алцїї греш: în локѫ de λυκιουργής). [λύκος, ἔργω].
Λυκοθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), îndръzneцѫ ка лѫпѫл. [λύκος, θάρσος].
Λυκοθήρας, ου (ὁ), вînъторѫ de лѫпї. [λύκος, θήρα].
Λυκοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, оmорѫ лѫпї. [din
Λυκοκτόνος (ὁ,ἡ), оmорîторѫ de лѫпї. ‖ (sѫвst:) Λυκοκτόνον(τὸ), ѫпѫ felѫ de плантъ веніноaсъ,=Ἀκόνιτον. (везї ші κυνοκτόνον) търѫл лѫпѫлѫї, saѫ оmакѫ. [ші
Λυκόκτονος (ὁ, ἡ), оmорîтѫ de лѫпї. [λύκος, κτείνω].
Λυκόμορφος (ὁ, ἡ), чел кѫ fiгѫрѫ de лѫпѫ. [λύκος, μορφή].
Λυκόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, мъ мѫпînкѫ, saѫ мъ мѫшкѫ de лѫпї. [λύκος].
Λυκοπάνθηρ, ηρος (ὁ), ѫпѫ felѫ de animaлѫ кѫ fiгѫрѫ de (saѫ пъскѫтѫ din) лѫпѫ ші пантерѫ. [λύκος, πάνθηρ].
Λυκοπερσικὸν, ші Λυκοπέρσιον (τὸ), [λύκος, πέρθω] ѫпѫ felѫ de плантъ (Еџipt:) отрѫвitоаре (пръпъditоаре) de лѫпї; (saѫ греш: în локѫ de ...
Λυκοπέρδιον (τὸ), [λύκος, πέρδω] ѫпѫ felѫ de чїѫперкъ, din каре sпъргîndѫ se sаре ка ѫпѫ fѫмѫ прafѫл копрinsѫ întр' însa, (Франц:) vesse de loup, (dѫпе ziч:) въшіна лѫпѫлѫї.
Λυκόποδες (οἱ), лікоподї, s'aѫ препѫmit aша Алкmeonizії, sѫрпъторї aї tiранieї Пisistратiziлор; saѫ (dѫпе алцїї) sателiцїї (гардieнії) ачестор tiранї (поate fiind къ пѫртаѫ înкълцъminte de піеле de лѫпѫ). (dѫпе алцї) = (saѫ греш: în локѫ de) Λευκόποδες. [λύκος, πούς]:
Λυκορραιστής, οῦ (ὁ), поет: în локѫ de Λυκοκτόνος. [λύκος, ῥαίω].
Λύκος (ὁ), [λύκη пентрѫ албъ-чепѫшia лѫї фацъ] лѫпѫ (de ачї). 2) ѫпѫ felѫ de пеште, (алт:) ἀνθίας. 3) ѫпѫ felѫ de пъіанжinѫ. 4) ѫпѫ felѫ de пасъре, (алт:)

λύκιος. 5) (fir:) în лοкŏ de ἁρπάγη, kîpлirŏ de arъцat, (Тѕрч:) чenгeлŏ.(de ѕnde 6) (desпpe ѕшъ)=Κόραξ.7) (desпpe пѕцŏ) =Γέρανος. 8) ѕnŏ felŏ de fpîŏ, stpѕnŏ пentpѕ kaiĭ чeĭ tapĭ în гѕpъ, (алt) ἐχῖνος.

Λυκοσκόροδον (τὸ),=Ἀμπελόπρασον. [λύκος, σκόροδον].

Λυκοσκυτάλιον (τὸ), o плantъ,=Σησαμοειδὲς μέγα. [λύκος, σκυτάλη].

Λυκοσπὰς, άδος (ὁ, ἡ), [λύκος, σπάω] sfîшiatŏ de лѕпŏ. ‖ «Ἵππος —». (алt:) λυκοφόρος, шi ἑνετὸς (ѕnŏ felŏ de калŏ de Italia foapte tape în гѕpъ, шi înstpѕnatŏ кѕ λύκος. 8)

Λυκόστομος (ὁ, ἡ), чeл кѕ гѕpъ de лѕпŏ (ad: mape шi кѕ dinцĭ askѕцiцĭ). (de ѕnde ‖ sѕbst:) ѕnŏ felŏ de sapdeлъ. (bezĭ шi ἐγκρασίχολος]. [λύκος, στόμα].

Λυκουρὶς, шi Λυκωρὶς, ἴδος (ἡ), ѕnŏ felŏ de însektъ кѕ koada лѕminoasъ, лікѕpiчĭŏ (de aчi). [λύκη, οὐρὰ, шi ὥρα].

Λυκόφανος (ὁ), ѕnŏ felŏ de sпinoasъ плantъ, (алt:) ἐχινόπους, skaĭŏ, saŏ skaĭete. [λύκος, φαίνω].

Λυκόφθαλμος (ὁ, ἡ), чeл кѕ okĭ de лѕпŏ; (sѕbst:) ѕnŏ felŏ de пĭatpъ skѕmпъ. [λύκος, ὀφθαλμός].

Λυκοφιλία (ἡ), пpieteшѕгŏ de лѕпŏ (ad: віклeanŏ, nѕmaĭ de întepesŏ). [шi

Λυκοφίλιος (ὁ,ἡ), (шi adв:) -ίως, чeл ка пpieteшѕгѕл лѕпѕлѕĭ, (ad:) віклeanŏ, nekpedinчosŏ. [λύκος, φίλος].

Λυκοφόρος (ὁ, ἡ), (пpinч: ἵππος, калŏ) пѕptъtopŏ пe пĭeлea sa de (înfiepatŏ кѕ) o fiгѕpъ de лѕпŏ. 2) înstpѕnatŏ кѕ zъваna λύκος (bezĭ шi λυκοσπάς). [λύκος, φέρω].

Λυκόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: чeл кѕ minte (inimъ) de лѕпŏ, пъвaлnikŏ, сълbatikŏ. [λύκος, φρήν].

Λυκόφως, ωτος (ὁ), întѕnekoasъ лѕminъ (чea dintpe noapte шi zĭ, ad: de mѕpгѕл sepeĭ, saŏ de кpъпatѕл de zi) (bezĭ шi λυκαυγές), (Fpanц:) l'entre chien et loup. [λύκος, φῶς].

Λυκόχροος -ους (ὁ, ἡ), чeл кѕ faцъ de лѕпŏ. [λύκος, χρόα].

Λυκοψία(ἡ), poet: în лοкŏ de λυκόφως. [шi

Λύκοψις, εως (ἡ), ѕnŏ felŏ de плantъ,= Λύκαψος, шi Βούγλωσσον, лimва воѕлŏĭ, (алt:) ἄγχουσα. [λύκος, ὄψις].

Λυκόω -ῶ, biit: -ώσω, пъвълeskŏ, хpъпeskŏ, sfîшiŏ ка лѕпѕл. ‖ (пpinч: întpeв: nѕmaĭ în пas:) Λυκόομαι. «Πρόβατα λελυκωμένα». Ksn: [шi

Λυκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Λυκοειδής. [λύκος].

Λῦμα (τὸ), poet: [λύω, λούω, λύμη] nekѕpъцie, soaĭe, (Тѕрч:) mѕpdapлîkŏ; (fir:) patŏ, mînжitѕpъ. 2) (пpin întind:) skîpвosŏ (netpeвnikŏ) omŏ (bezĭ шi κάθαρμα). 3) (pap) în лοкŏ de λύμη.

Λυμαίνομαι, [λύμη] biit: -ανοῦμαι, (кѕ ak: saŏ dat:) batъmŏ, bîntѕĭŏ, stpikŏ, пpъпъdeskŏ; sѕпъpŏ; nevinsteskŏ, pѕшinezŏ; (пpin întind:) чĭѕnteskŏ; (în цen:) tpaktezŏ pъŏ (despre op чe).

Λυμαίνω, biit: ανῶ, (пaц:) în лοкŏ de λυμαίνομαι. [de ѕnde

Λυμαντὴρ (ὁ), вътъmътopŏ, bîntѕitopŏ; пpъпъditopŏ. [de ѕnde...

Λυμαντήριος (ὁ, ἡ), îndemînatikŏ ла (пpodѕкътopŏ de) вътъmape, saŏ пeipe.

Λυμαντὴς, οῦ (ὁ), =Λυμαντήρ. [de ѕnde

Λυμαντικὸς, ή, όν, = Λυμαντήριος.

Λυμάντωρ, ορος (ὁ), poet: = Λυμαντήρ.

Λῦμαρ, ατος (τὸ), poet: în лοкŏ de λῦμα, saŏ λύμη.

Λύμασις, εως (ἡ), poet: în лοкŏ de λύμη. [λυμαίνομαι].

Λυμεὼν, ῶνος (ὁ), =Λυμαντήρ. [din

Λύμη (ἡ), [în afin: кѕ λοιμὸς, λύπη, шi λώβη] вътъmape, stpikъчĭѕne, пeipe; okapъ, nevinste, pea tpaktaцie. 2) = Λῦμα, nekѕpъцie, soaĭe; (fir:) omŏ netpeвnikŏ, вътъmътopŏ.

Λύμην, poet: în лοкŏ de ἐλελύμην, пas: neste-sъв: (în лοкŏ de пas: пex:) ал лѕĭ λύω.

Λυμήρης, εος (ὁ, ἡ), saŏ Λυμήτης, ου (ὁ), poet: în лοкŏ de λυμαντήρ.

Λυμώδης [λῦμα] εος (ὁ, ἡ), skîpвosŏ, soĭosŏ, (Тѕрч:) mѕpdapŏ. 2) [λύμη] вътъmътopŏ, bîntѕitopŏ, пpъпъditopŏ.

Λυπαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: пъtimaшŏ de mîxnipe, konpinsŏ de tpisteцъ. [λύπη, ἄλγος].

Λυπέω -ῶ, biit: -ήσω, întpistezŏ, mîxneskŏ; batъmŏ, sѕпъpŏ. «Τὸ λυποῦν,» saŏ «Τὸ λυπούμενον». Лks: în лοкŏ de ἡ λύπη. [din

Λύπη (ἡ), [bezĭ λύμη] mîxniчĭѕne, tpisteцъ. 2) (akt:) sѕпъpape, nevinstipe.

Λύπημα (τὸ), oвĭektŏ (пpiчinъ) de întpistape. «Λυτήριον λύπημα». Sof: în лοкŏ de λυτήριον λύπης. [λυπέω].

Λυπηρὸς, ά, όν, пpiчinѕitopŏ de tpisteцъ, mîxnitopŏ, sѕпъpътopŏ. [λύπη]. [de ѕnde

Λυπηρῶς, adв: кѕ tpisteцъ, кѕ adѕчepe de mîxnipe, saŏ sѕпъpape.

Λυπησιλόγος (ὁ, ἡ), mîxnitopŏ кѕ вop-

веле saлс; saŭ sɤпърътopŭ кɤ mɤлta sa
ворвіре. [λύπησις, λόγος].
Λυπητέον, nosit: aл лɤĭ λυπέω.
Λυπητήριον (τὸ), =Λύπημα; (прінч: ne-
ɤt: лɤĭ...
Λυπητήριος, α, ον, [шi
Λυπητικὸς, ἡ,ὸν, adɤкътopŭ de (saŭ înde-
mînatiкŭ de a прічінɤі) mîxnipe. 2) sɤ-
пɤsŭ (aплeкatŭ) лa mîxnipe. [λυπέω].
Λυπρόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopŭ de tpistъ (ti-
кълoasъ) вiaцъ. [λυπρὸς, βίος].
Λυπρόγαιος, шi (At:) Λυπρόγεως (ὁ, ἡ),
чeл кɤ sекъцiвŭ пъmîntŭ. [λυπρὸς, γέα].
Λυπρὸς, ἀ, ὸν, (în sinк:) noet: în лoкŭ
de λυπηρὸς. (de ɤnde 2) (oвiч: în про-
zъ) sъpъкъчosŭ, npostŭ, tiкълosŭ; (maĭ кɤ
seamъ desupe пъmîntŭ) sлaвŭ, sекъцiвŭ.
[de ɤnde
Λυπρότης (ἡ), кaлitatea лɤĭ λυπρὸς.
Λυπρόχωρος (ὁ, ἡ), = Λυπρόγεως. [λυ-
πρὸς, χώρα].
Λύρα, ας (ἡ), [imit:] mɤsiк: instp: кɤ
кoapde. 2) noesia лipiкъ. 3) (fir:) ɤnŭ
feлŭ de пeшte de mape. 4) o konste-
лaцie.
Λυραοιδὸς (ὁ), noet: în лoкŭ de λυρῳ-
δὸς. [λύρα, ἀοιδή].
Λυρίζω, вiit: -ίσω, кîntŭ кɤ лipa. [шi
Λυρικὸς, ἡ, ὸν, кɤвenitŭ, notpiвitŭ, saŭ
îndemînatiкŭ лa лipъ. «Λυρικοὶ (se înц: ποι-
ηταὶ)». кomпɤsitopĭ de лipiчe кîntiчe. [λύρα].
Λύριον (τὸ), dim: aл лɤĭ λύρα.
Λυρισμὸς (ὁ), кintape кɤ лipa. [шi
Λυριστὴς, οῦ (ὁ), лipistŭ, saŭ кîntъtopŭ
кɤ лipa. [λυρίζω].
Λυρογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [λύρα, γη-
θέω] ĭɤвitopŭ de a кînta, saŭ a asкɤлta
кîntînd кɤ лipa.
Λυρόεις, εσσα, εν, noet: кɤвenitŭ лa, saŭ a-
semenea кɤ лipъ. [λύρα].
Λυροεργὸς (ὁ, ἡ), =Λυροποιὸς. 2) noet:
în лoкŭ de λυραοιδὸς. [λύρα, ἔργον].
Λυροθελγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: atpъгъto-
pŭ, saŭ atpasŭ, îndɤлчitŭ кɤ лipъ. [λύρα,
θέλγω].
Λυρόκτιστος, шi noet: Λυρόκτιτος (ὁ, ἡ),
noet: ziditŭ, клъditŭ кɤ sɤnetɤл лipeĭ. «Θή-
βη—». Eпгр: [λύρα, κτίζω].
Λυροκτυπία (ἡ), noet: în лoкŭ de λυ-
ρισμὸς. [din
Λυρόκτυπος (ὁ, ἡ), кîntъtopŭ кɤ, saŭ sɤ-
nъtopŭ кa лipa. [λύρα, κτύπος].
Λυροπηγὸς (ὁ), [λύρα, πήγνυμι] = Λυ-
ροποιὸς.
Λυροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкŭ лipe. [λυ-
ροποιὸς]. [de ɤnde
Λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, кɤвenitŭ, saŭ în-
demînatiкŭ лa fачepe de лipe. (de ɤnde)
«Λυροποιητική». meшteшɤгɤл fъкътopɤлɤĭ
de лipe.
Λυροποιικὸς, ἡ, ὸν, = Λυροποιητικὸς. [din
Λυροποιὸς (ὁ), fъкътopŭ, konstpɤкtopŭ de
лipe. [λύρα, ποιὸς,].
Λυροφοίνιξ, ικος (ὁ), ɤnŭ feлŭ de лipъ
nъsкoчitъ în Feniчia. [λύρα, Φοινίκη].
Λύρτος (ὁ, saŭ τὸ), (dɤпe diaлeкtɤл E-
піpoцiлop)=Σκύφος (vezĭ ziч:).
Λυρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Λυρόεις. [λύρα].
Λυρῳδία (ἡ), кîntape кɤ лipa. [din
Λυρῳδός (ὁ), кîntъtopŭ кɤ лipa, = Λυ-
ριστὴς. [λύρα, ᾠδή].
Λυρωνία (ἡ), noet: кɤmпъpape de лipъ.
[λύρα, ὠνή].
Λυσανίας, ου (ὁ), noet: [λύω, ἀνία] pi-
sinitopŭ de mîxnipĭ, saŭ neкazɤpĭ.
Λυσέρως, ωτος (ὁ), isвъвitopŭ de amopŭ.
[λύω, ἔρως].
Λυσήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [λύω, ἀνὴρ]
moлeшitopŭ de omŭ.
Λυσίγαμος (ὁ, ἡ), noet: desfъкътopŭ de
nɤntъ (de къsniчie). [λύω, γάμος].
Λυσιγυία, saŭ Λυσιγυιία (ἡ), moлeшipe de
mъdɤлapeлe tpɤпɤлɤĭ. [din
Λυσίγυιος (ὁ, ἡ), noet: [λύω, γυῖα] mo-
лeшitopŭ, sлъвitopŭ de mъdɤлapeлe tpɤ-
пɤлɤĭ. «Ὕπνος («Ἔρως, шi чл:)—». Лкs:
Λυσίδικος (ὁ), noet: desfъкътopŭ de
npiгonipĭ, isвpъnitopŭ de жɤdiкъцĭ; saŭ des-
fiinцъtopŭ de dpeптate. [λύω, δίκη].
Λυσιέθειρα (ἡ), noet: [λύω, ἔθειρα] =
Λυσίθριξ.
Λυσιζώνη (ἡ), noet: fem: aл лɤĭ...
Λυσίζωνος (ὁ, ἡ), (în цen:) desлeгъtopŭ
de înчinгъtoape, desчinгъtopŭ, saŭ desчin-
sŭ; (de ɤnde κόρη, fatъ) desfeчopîtъ; (γυνὴ,
mɤĭepe) ɤшɤpatъ npin naшtepe; (кa enit:
aл Dianieĭ, saŭ Eлiteiĭ) patpoanъ ажɤtъ-
toape nъsкъtoapeлop; (στρατιώτης, ostaшŭ)
кape 'шĭ a doвîndit sлoвozipea, saŭ 'шĭ a
пĭepdɤt panгɤл, (Лat:) discinctus. [λύω,
ζώνη].
Λυσίθριξ, λυσίτριχος (ὁ, ἡ), [λύω, θρίξ]
noet: чeл кɤ пъpɤл кaпɤлɤĭ despлetitŭ.
Λυσίκακος (ὁ, ἡ), noet: isвъвitopŭ de pe-
лe, de neкazɤpĭ. [λύω, κακὸν].
Λυσίκομος (ὁ, ἡ), noet:=Λυσίθριξ. [λύω,
κόμη].
Λυσίκοπος (ὁ, ἡ), noet: pisinitopŭ (odi-
xnitopŭ) de osteneлĭ. [λύω, κόπος].
Λυσιλαΐς, ίδος (ἁ), (Лaк:) =Θέρμος, пъɤtŭ.

Λυσιμάχεια (ἡ), ші Λυσιμάχειον (τὸ), ȣ-нȣ̆ фелȣ̆ de (med:) плантъ. [din n: пр:

Λυσίμαχος (ὁ, ἡ), pisinitорȣ̆, нотоліторȣ̆ de бътълії. [λύω, μάχη].

Λυσιμελέω -ῶ, віit -ήσω, moĭȣ̆, saȣ̆ mi se moaĭe вінеле. (ad:) îmĭ піерzȣ̆ пȣтеріле de totȣ̆. [din

Λυσιμελής, έος (ὁ, ἡ), поеt:= Λυσίγυιος, чел кȣ вінеле moĭete, saȣ̆ тъĭате, слъвітȣ̆ de mъдȣларе. [λύω, μέλος].

Λυσιμέριμνος (ὁ, ἡ), поеt: pisinitорȣ̆ de гріжĭ ші некаzърĭ. [λύω, μέριμνα].

Λύσιμος (ὁ, ἡ), пȣtinчосȣ̆, лesniчосȣ̆, saȣ̆ кȣviinчосȣ̆ a se desлera, a se pisini, a se desfiinцa. [λύω].

Λυσίνομος (ὁ ἡ), desfiinцъторȣ̆ de лецĭ. [λύω, νόμος].

Λύσιος, α saȣ̆ ος, ον, isвъвітоpȣ̆, saȣ̆ пȣtinчосȣ̆ de a слобоzi din чева. [λύω].

Λυσιπαίγμων, ονος, (ὁ, ἡ), поеt: слобоzітоpȣ̆ de жокȣ̆. (алцiĭ skpiȣ̆ λησιπαίγμων, ші алцiĭ îndpeп: λυροπαίγμων). [λύω, παίζω].

Λυσιπήμων, ονος(ὁ,ἡ), поеt: [λύω, πῆμα]. isвъвітоpȣ̆ de реле, de некаzърĭ.

Λυσίποθος (ὁ, ἡ), поеt: pisinitорȣ̆ (ноtолітоpȣ̆) de dopinцъ. [λύω, πόθος].

Λυσίπονος (ὁ, ἡ), поеt: isвъвітоpȣ̆ de osteneлĭ; saȣ̆ нотоліторȣ̆ de dȣреpĭ. [λύω, πόνος].

Λύσις, εως (ἡ), desлераре; (fir:) desлераре, екsплікареde вре о nedomipipe; слобоzipe, peskȣmпъраре de pовȣ̆; peſȣipe de datopie; лъsape, eptape de пъкаtȣ̆; (în цen:) isвъвіре, mîntȣipe. [λύω].

Λυσισωματέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆ обоsitȣ̆ ла tpȣпȣ̆. [din

Λυσισώματος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpȣпȣл de totȣ̆ обоsitȣ̆, atonisitȣ̆. [λύω, σῶμα].

Λυσιτέλεια (ἡ), кîштігȣ̆, фолоsȣ̆. [ші

Λυσιτελέω -ῶ, віit: -ήσω, фолоseskȣ̆. [din

Λυσιτελής, έος (ὁ,ἡ), [λύω, τέλος] (dȣпе zічː) isвъвітоpȣ̆ de dажdie, saȣ̆ орче dape; (fir:) фолоsітоpȣ̆, кîштігосȣ̆; eftinȣ̆. [de ȣnde

Λυσιτελῶς, ші Λυσιτελούντως, adв: (de партч:) кȣ фолоsȣ̆, кȣ кîштігȣ̆.

Λυσιφλεβής, έος (ὁ, ἡ), поеt: desлегъторȣ̆ (deskizъторȣ̆) de вінъ. [λύω, φλέψ],

Λυσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [λύω, φρήν] desfiinцъторȣ̆ de гріжĭ din minte.

Λυσιχαίτης, ου (ὁ), поеt: =Λυσίθριξ, ші Λυσίκομος. [λύω, χαίτη].

Λυσιχίτων, ωνος, (ὁ, ἡ), поеt: пȣрtъторȣ̆ de хаїнъ, saȣ̆ къмашъ desfъкȣtъ (неinчinsȣ̆). [λύω, χιτών].

Λυσιῳδός (ὁ, ἡ), пantomimȣ̆, каре реnpesintъ ȣnȣ̆ фелȣ̆ de teatpaлъ fapsъ, a къpia пъsкочіторȣ̆ a fost Лisisȣ̆. (вezĭ ші μαγῳδός). [Λύσις, ᾠδή].

Λύσσα, ης (ἡ), tȣрваре (de кîĭnĭ, ші чл:); (în цen:) певȣneаskъ нopnipe, îȣцeaлъ de natimъ. 2) верmeле, че аȣ̆, прекȣm se zіче, кîĭniĭ tȣрваці sȣвt лimвъ, din каре tȣрвеаzъ. [de ȣnde

Λυσσαίνω, віit: -ήσω, = Λυσσάω, tȣрвеzȣ̆; (кȣ dat:) певȣneskȣ̆ asȣпра кȣїва. [ші

Λυσσαλέος, α, ον, tȣрваtȣ̆; (în цen:) певȣnatiкȣ̆.

Λυσσάνιος (ὁ, ἡ), кавtъ λισσάνιος.

Λυσσάς, άδος (ἡ), поеt: = Λυσσώδης, ші Μανιώδης. [ші

Λυσσάω -ῶ, віit: -ήσω, tȣрвеzȣ̆, sîntȣ̆ tȣрваtȣ̆; (în цen:) певȣneskȣ̆ din ор че натimъ. [ші

Λυσσηδόν, adв: ка ȣnȣ̆ tȣрваtȣ̆, певȣneле. [ші

Λυσσήεις, εσσα, εν, поеt: =Λυσσαλέος. [λύσσα].

Λύσσημα (τὸ), поеt: = Λύσσα, saȣ̆ Μανία. [λυσσάω].

Λυσσήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: [λύσσα], ші Λυσσητὴρ (ὁ), поеt: în локȣ̆ de...

Λυσσητής, οῦ (ὁ), = Λυσσαλέος. [λυσσάω]. [de ȣnde

Λυσσητικός, ή, όν, пътimашȣ̆ (sȣпȣsȣ̆ ла, saȣ̆ adȣкъторȣ̆) de tȣрваре.

Λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ), mȣшкаtȣ̆ de tȣрваtȣ̆ (кîĭne, ші чл:). [λύσσα, δάκνω].

Λυσσοδίωκτος (ὁ, ἡ), гonitȣ̆ de tȣрваре, saȣ̆ de tȣрваtȣ̆. [λύσσα, διώκω]. (ĭap în Ksп: Efes: tрeвȣїe îndpeп: λησσοδίωκτος).

Λυσσομανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ̆...

Λυσσομανής, έος (ὁ, ἡ), певȣnȣ̆ de tȣрваре; (în цen:) fȣpiosȣ̆. [λύσσα, μαίνομαι].

Λυσσόω -ῶ, віit: -ώσω, însȣfлȣ tȣрваре, певȣnie. [ші

Λυσσώδης, εος (ὁ, ἡ), tȣрвъчосȣ̆, aseменеа кȣ (saȣ̆ нopnitȣ̆ ка de) tȣрваре, певȣnatiкȣ̆. [λύσσα].

Λυσσῶπις, ιδος (ἡ), поеt: чеа кȣ къȣtъtȣpъ de tȣрваtȣ̆ (fȣpioasъ, sелватікъ). [λύσσα, ὤψ].

Λύσωμα (τὸ), ші Λύσωσις (ἡ), вezĭ λίσσωμα, λίσσωσις.

Λύτειρα, ας (ἡ). поеt: fem: ал лȣĭ λυτήρ,=Σώτειρα.

Λυτέον, nosit: ал лȣĭ λύω.

Λυτήρ (ὁ), поеt: desлегъторȣ̆ (desfъкъторȣ̆); isвъвітоpȣ̆, mîntȣіторȣ̆; înвоіторȣ̆, aлesȣ̆ жȣdiкъторȣ̆; eksплікъторȣ̆. [λύω]. [de ȣnde

Λυτηριὰς, άδος (ἡ), поеt: =Λύτειρα. [ші

Λυτήριος, α saŭ ος, ον, чел кȣ însȣшіme de a desлеrа (a pisini, a desfaчe, a isвъві, ші чл:) = Σωτήριος, saŭ Ἀφετήριος.

Λύτης, ου (ὁ), (Biz:) лецistȣ, каре a stȣdiat регȣлat паtрȣ anĭ, ші пȣtea atȣnчĭ sъ se eksamineze (sъ desлeцe лецistiчеле nedomipĭ, че i s'ар fi пропȣs), (în аналоцie апроksimatiвъ кȣ Франц:) bachelier, saŭ (поate de aчi) licencié. (везĭ ші προλύτης). [λύω]. [de ȣnde

Λυτικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, пȣtinчosȣ, saŭ депрinsȣ a desлеrа (a desfaчe), =Λυτήριος. (партiк:) «Λυτικοὶ». se zічеaŭ чеĭ че din профеsie desлеraŭ nedomipipiлe (maĭ кȣ scамъ) челе лiteрaле.

Λυτὸς, ή, όν, desлeratȣ, saŭ de desлerat. [ші

Λύτρον (τὸ), плata de peskȣmпъpapea ȣпȣĭ роsȣ, (Франц:) rançon. [λύω].

Λυτροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), Iȣвitорȣ de a лȣa прецȣрĭ de peskȣmпъpape de poвĭ. [λύτρον, χαίρω].

Λυτρόω -ῶ, віit: -ώσω, лasȣ пе ровȣ sлoвodȣ, лȣînd прецȣл peskȣmпъръpiĭ лȣĭ. [ші

Λυτρὼν, ῶνος (ὁ), лoкȣ пentpȣ dешерtapea пînteчелȣĭ, ȣmвлъtoape, (de ȣnde Франц:) latrines. [λύτρον].

Λύτρωσις, εως (ἡ), sлoвozipe de ровȣ прin peskȣmпъpape. [ші

Λυτρωτὴς, οῦ (ὁ), sлoвozitорȣ de ровȣ прin peskȣmпъpape; (în цеn:) isвъвitорȣ, mîntȣitорȣ. [λυτρόω].

Λύττα, Λυττάω, ші чл: At: în лoкȣ de λύσσα, ші чл:

Λύτωρ, ορος (ὁ), поеt: în лoкȣ de λυτὴρ, (se konf: кȣ ῥύτωρ].

Λύχνα (τὰ), îm: (în eteроц:) în лoкȣ de λύχνοι.

Λυχναῖος, α, ον, =Λυχνιαῖος. || (sȣвst: se înц: λίθος) =Λυχνίτης.

Λυχνάπτης, ου (ὁ), апрinzъtорȣ de лamпe, saŭ кandeлe. [ші

Λυχνάπτρια (ἡ), fem: aл лȣĭ λυχνάπτης. [ші

Λυχναψία (ἡ), апрindepe de лamпe, saŭ кandeлe, =Λυχνοκαΐα· [λύχνος, ἅπτω).

Λυχνεῖον (τὸ), лamпъ, кandeлъ; saŭ feлinарȣ; sfeшпiкȣ. [ші

Λυχνεὺς, έως (ὁ), лamпъ; feлinарȣ. 2) =Λυχνίτης [λίθος]. [λύχνος]. [de ȣnde

Λυχνεύω, віit: -εύσω, лȣmiпezȣ кȣ лamпъ.

Λυχνεὼν, ῶνος (ὁ), лoкȣл, ȣnde se пȣn în пъstpape adȣnate лamпeлe, ші чл: [ші

Λυχνία (ἡ), лamпъ; sfeшпiкȣ. [ші

Λυχνιαῖος, α, ον, de лamпъ. «Φλὸξ—». Алекs: Afp: [ші

Λυχνίας, ου (ὁ), (se înц: λίθος] =Λυχνίτης. [λύχνος].

Λυχνίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ ...

Λυχνίον (τὸ), dim: aл лȣĭ λύχνος, miкъ лamпъ.

Λυχνικὸν (τὸ), врemea, пе кînd se aпrind лȣmînъpiлe. [ші

Λυχνὶς, ίδος (ἡ), ȣпȣ feлȣ de плantъ, a кърia inima кotорȣлȣĭ, saŭ foaea se întреввȣinца de feшtiлъ лa кandeлe. 2) ȣпȣ feлȣ de прeцioasъ пĭatpъ, (aлt:) λυχνίτης. [λύχνος].

Λυχνίσκος (ὁ), =Λυχνίδιον.

Λυχνίτης, ου (ὁ), ші Λυχνῖτις, ιδος (ἡ), кȣвenitȣ лa лamпъ. «Φλομὶς — ». Dsкр: (aлt:) λυχνίς. || (sȣвst:) ȣпȣ feлȣ de stръвъzoasъ пĭatpъ, din кape se faчeaŭ fanape ші лamпe; 2) ȣпȣ feлȣ de пĭatpъ (poшie înкisъ) skȣmпъ, (поate)=Ἄνθραξ. [λύχνος].

Λυχνόβιος (ὁ, ἡ), tpъitорȣ кȣ лȣmina лamпeĭ (лȣкpъtорȣ noaptea). [λύχνος, βίος].

Λυχνοβόρος (ὁ, ἡ), греш: în лoкȣ de λιχνοβόρος.

Λυχνοκαΐα (ἡ), apdepe de лamпe, кandeлe, ші чл:; лȣminaцie. [ші

Λυχνοκαυτέω -ῶ, віit: -ήσω, апрinzȣ, apzȣ лamпe, saŭ кandeлe; faкȣ лȣminaцie. [ші

Λυχνοκαυτία (ἡ), = Λυχνοκαΐα. [λύχνος, καίω].

Λυχνοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, faкȣ лamпe, sîntȣ...

Λυχνοποιὸς (ὁ), fъкъtорȣ de лamпe. [λύχνος, ποιός].

Λυχνόπολις, εως (ἡ), орашȣ плinȣ de лamпe. [λύχνος, πόλις].

Λυχνοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорȣ de лamпe, ші чл: [λύχνος, πώλης].

Λύχνος (ὁ), [λύκη] лamпъ; кandeлъ; feлinарȣ. «Περὶ λύχνων ἁφάς». Ep: пе лa апрinsȣл лȣmînъpiлop. «Ἂν σωθῇς, λύχνους ἅψω». Ap: o sъ faкȣ лȣminaцie.

Λυχνοῦχος (ὁ), [λύχνος, ἔχω] sfeшпiкȣ; лamпъ; кandeлъ; fanosȣ.

Λυχνοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, ші (Лакоп:) Λυχνοφοριάω -ῶ, віit: -άσω, ȣmвлȣ цiind (пȣptînd) лamпъ, saŭ лȣmînape în mînъ. [din

Λυχνοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtорȣ de op че feлȣ de лȣminъ înaintea кȣĭва. [λύχνος, φέρω].

Λύχνωμα (τὸ), кîрпъ пentpȣ feшtiлъ de кandeлъ, de лȣmînape, ші чл; [λύχνος].

Λύω, [în afin: кȣ λούω, везĭ λῦμα] віit:

*

λύσω, desлerš. «Λύειν τὸ σύναμμα». Пл: «Λύειν, (шi тiж:) «Λύεσθαι ζώνην». Лks: bezi ζώνη. «Λύειν πρυμνήσια νηὸς». Om: (шi eл:) «Λύσαντες (se înц: τὰ πρυμνήσια) ἐκ Βενδιδείου». Sin: плекînd, nopnînd din... «Λῦε κυβερνῆτα». Епігр: (bezi шi αἴρω). «Λύειν ἀσκόν». Od: K. «Λύσασαι κόμην». Ткр: «Λύειν τὰς τρίχας». Epd: 2) = Ἀπολύω, sлobozš din лerътsрi, (шi npin întind:) din pobie, (шi in цen:) din op че stpimtopape; (de šnde) = Λυτροῦμαι, шi Λύομαι, despobeskš, saš peskšmпъpš. «Βόε λῦσαι». Es: (шi тiж:) «Ἵππους λύεσθαι». Iл: Ψ. «Τὴν δ'ἐγὼ οὐ λύσω». Iл: A. (шi тiж:) «Λυσόμενος θύγατρα». Iл: A. (шi кš цen: npen:) «Ἠ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων». Evp: «Λέλυσαι ἀπὸ γυναικὸς». Skp: (шi eл:) «Λῦσον τῷ σχοίνῳ με». Ткр: «Λύειν κακότητος». Om: (шi fir:) «Λύειν τὰς ἁμαρτίας (τὸ παράνομον)». Apstf: 3) = Ἀνα(ἀπο, δια, κατα)λύω, toneskš; (nptn întind) stpiкš, šрпš; pisineskš; прънъdeskš; (fir:) desnšlepezš, калкš, desfiinцezš, шi чл: «Λύειν κυκλίσκους». Гал: «Λύειν τὴν γέφυραν». Пл: «Θέμις ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει». «Ζεὺς πολλῶν πολήων ἔλυσε κάρηνα, ἠδ' ἔτι λύσει». Iл: B. «Λύειν τὰς σπονδὰς (τὸν νόμον)». Dm: (шi nas:) «Δοῦρα σέσηπε νηῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται». Iл: B. «Τοῦ δ' αὐτοῦ λῦντο γυῖα (λῦτο μένος) шi чл». Om: «Πρὶν παντάπασιν ἡ ἀγορὰ λυθῇ». Ksn: 4) (naptiк:) = Διαλύω, eksплiкš; desfaкš; плъteskš, pefšleskš; (fir:) înboieskš; (în цen:) notoлeskš, dperš. «Λύειν ὀνείρους (αἰνίγματα)». Лks: «Λύειν τέλος». Ksn: (de šnde monoлekt:) λυσιτελεῖν». «Μισθὸν οὐδέτερος λύσει (se îndp: οἴσει, saš δώσει) τοῖς Ἕλλησιν, οὔτε ἀγορὰν παρέξει». Ksn: «Λύειν νόσον». Пл: «Ἔχθεα λῦσαι». Ткр: (Франц:) vider la querelle. «Λύων μελεδήματα θυμοῦ». Om:

Λῶ, ῇς, ῇ, Dop: în лoкš de λάω, boieskš, dopeskš.

Λωβάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кš ак: saš pap sš dat:) = Λυμαίνομαι, batъmš; nevinsteskš; чiшnteskš; (în цen:) faкš ръš.

Λωβάω -ῶ, biit: -ήσω, poet: (prea pap) în лoкš de λωβάομαι. 2) (npoзaiкš) пътimeskš de лobъ. [λώβη].

Λώβευσις, εως (ἡ), = Λώβη, bъtъmape.

Λωβεύω, biit: -εύσω, =Λωβάομαι, sšпъpš; batжokopeskš; amъцeskš.

Λωβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,=Λωβάομαι. [din

Λώβη (ἡ), [în afin: кš λύμη] bъtъmape, bîntšipe; nevinstipe; (în цen:) fачepe de ръš; (naptiк:) чiшntipe. 2) (Biz:) лobъ, šnš feлš de лenpъ. [de šnde

Λωβήεις, εσσα, εν, poet: oкъposš, nevinstitopš, nonosлšitopš; (în цen:) bъtъmъtopš, прънъditopš.

Λώβησις, εως (ἡ), oкъpîpe, nevinstipe; bъtъmape, fачepe de ръš. [шi

Λωβήτειρα (ἡ), poet: fem: aл лšї...

Λωβητήρ (ὁ), poet: în лoкš de λωβητής, прънъditopš; nevinstitopš; fъкъtopš de ръš; (în цen:) bъtъmъtopš, bîntšitopš. [шi

Λωβητὸς, ἡ, ὸν, poet: bъtъmatš; nevinstitš; pšшinatš; saš adšкъtopš de bъtъmape, de pšшine, nevinste, шi чл: [шi

Λωβήτωρ, opoς (ὁ), poet:= Λωβητήρ. [λωβάομαι].

Λωβὸς (ὁ), глs: în лoкš de λελωβημένος, чiшntitš; (Biz:) пътimaшš de лobъ, лobosš, лenposš. [λώβη].

Λωγάνιος (ὁ), глs: în лoкš de λάγνος. (bezi шi λωγὰς). [шi

Λωγάνιον (τὸ), гšшъ de boš, (Франц:) fanon. [din

Λωγὰς, ἄδος (ἡ), =Λαικὰς, desfpînatъ mšiepe; (dšne etimoлoц:) baкъ bъtpînъ. [de šnde

Λώγασος (ὁ), = Ταυρεία, biчiš de пieлe de boš.

Λώϊστος, η, ον, poet: în лoкš de λῷστος, sšпpл: [шi

Λωΐτερος, α, ον, шi

Λωΐων, ονος (ὁ, ἡ), poet: în лoкš de λώων, кomпp: (neper:) aл лšї ἀγαθὸς, maї bšnš (maї de foлosš, maї dopitš, maї prefepiбiлš, шi чл:). [λάω -ῶ].

Λῶμα (τὸ), [în afin: кš λῶπος] batъ, шipetš, кenapš. (bezi шi λέγνον).

Λωμάτιον (τὸ), dim: aл лšї λῶμα, шipeцeлš, шi чл:

Λῶντι, Dop: în лoкš de λῶσι, boiesк, a 3: im neps: a лšї λάω -ῶ,

Λῷον, nešt: лšї λώων.

Λῶος (ὁ), o лšnъ Maчedoniкъ între Еkatombeonš шi Boedpomionš.

Λωπὰς, ἄδος, шi Λώπη, ης (ἡ), poet: în лoк de λῶπος. [de šnde

Λωπίζω, biit: -ίσω, poet: aкoпepš, înbpaкš (întpeb: npiнч: în кomп:).

Λώπιον (τὸ), dim: aл лšї λῶπος, хъїnišoapъ.

Λωποδυσία (ἡ), desпoiepe de кътpe хoцš. [шi

Λωποδύσιον (τὸ), (nšmaї în fp: лeц:)

«Λωποδυσίου δίκη». жвdikatъ înпpot: лвĭ λωποδύτης. [λῶπος, δύσις].

Λωποδυτέω -ῶ, biit: -ήσω, desбpakв̆, desпоĭв̆ пе чinева ка...

Λωποδύτης, ου (ό), хоцв̆ de xaĭne, saв̆ вopfe, вopfaшв̆; (în цen:) fвpв̆, хоцв̆. [λῶπος, δύομαι].

Λῶπος, [λέπω, λόπος] εος -ους, (τὸ), поet: пĭеле (пpinч:) de oae; (de вnde în цen:) xaĭnъ (пpinч: de лînъ).

Λῶρον (τὸ), шi Λῶρος (ό), плц: кврea.

Λωροτομέω -ῶ, biit: ήσω, tъind пĭеле fakв̆ квpeлe. [λῶρος, τομὴ].

Λῷστος, (în kontp: în локв̆ de λώϊστος) η, ον, swпpл: (пepeг:) ал лвĭ ἀγαθός, foapte ввпв̆. «Ὦ λῷστε». Fp: (maĭ de мвлte-opĭ eponiкв̆).

Λώταξ, ακος [λωτὸς] (ό), kînlъlopв̆ кв flвepвл.

Λωτεῦντα, Dop: în локв̆ de λωτόεντα, îm: певt: ал лвĭ λωτόεις.

Λωτίζω, biit: -ίσω, поet: квлerв̆ flopĭ; (miж: fir:) алегв̆, шi ĭaв̆ floapea, (ad:) че este maĭ ввпв̆. [mi

Λώτινος, η, ον, fъквtв̆ din лemпв̆, saв̆ flopĭ de [λωτὸς, вezĭ ziч:].

Λώτισμα (τὸ), поet: floapea, (ad:) че este maĭ ввпв̆. «Ἑλλάδος λωτίσματα». Eвp: чeĭ maĭ алешĭ, notaвiлiĭ. [λωτίζω].

Λωτόβοσκος (ό, ή), пъшвnatв̆ (пвtpitв̆) кв lpifoĭв̆. [λωτὸς, βόσκω].

Λωτόεις, εσσα, εν, поet: плinв̆ de lpifoĭв̆; (în цen:) înflopitв̆. [din

Λωτὸς (ό), впв̆ felв̆ de плantъ пentpв пъшвne de вite, tpifoĭв̆. (вezĭ шi μελίλωτον. 2) впв̆ felв̆ de плantъ de Eцintв̆, пвfъpв̆ кв poade шi pъdъчinъ de mînкаpe. 3) впв̆ felв̆ de apвopв̆ de Afpiкa: podвл къpвĭa 'л a penвmit Omepв̆. 4) впв̆ felв̆ de apвopв̆, (Fpanц;) micocoulier, кam asemenea кв влmвл, din лemпвл къpвĭa fъчeaв̆ flвepe. (de вnde 5) поet: în локв̆ de αὐλός, flвepв̆.

Λωτοτρόφος (ό, ή), пвtpitopв̆ кв lpifoĭв̆. [λωτὸς, τροφή].

Λωτοφάγος (ό, ή), mînкъlopв̆ de (хpъnitв̆ кв) podвл Afpiкanвлвĭ [λωτὸς, φάγω =τρώγω].

Λωτροχόος (ό, ά), Dop: în локв̆ de λουτροχόος.

Λῶφαρ, (Dop: în локв̆ de λῶφας) ατος (τὸ), поet: în локв̆ de λώφημα, odixпъ, tiкпъ. [de вnde

Λωφάω, (έω)-ῶ, biit: -ήσω, (двпе ziч:) mъ odixneskв̆ (пpinч: despe вitele de жвгв̆, dene ал къpopa гpвmazв̆ s' a apdiкat жвгвл); (în цen:) mъ odixneskв̆, peswflв în penaosв̆. «Ἀπὸ νόσου καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν». Tвч: (шi eл:) «Ἐμὸν δὲ κῆρ λωφήσειε κακῶν. Od: I. (stpъm:) isвъвeskв̆; (în цen:) алinв̆; (шi пestp: saв̆, eл:) mъ алinв̆, mъ квmпъlezв̆, înчetezв̆. «Ὕδωρ, ᾧ ἀπὸ δίψαν λωφήσομεν». Аплп: (шi кв цen: indip:) «Λωφήση πόθου» Esхл: (шi fъpъ kazв̆). «Ἡ λύπη ἐλώφησε». Лкs:

Λωφήϊος, α saв̆ ος, ον, поet: алinъlopв̆, notoлitopв̆ de mînie. (de вnde) «Ἱερὰ—». Аплп: жeptfъ sпpe atpaцepe de eptape.

Λώφημα (τὸ), op че se faче sпpe (saв̆ adвче) notoлipe, алinape. [шi

Λώφησις, εως (ή), kontenipe; odixnipe; алinape. [λωφάω].

Λώφων, ονος (ό, ή), поet: (în kontpakt:) din λωΐων, maĭ ввпв̆.

M.

M, μ, μῦ (τὸ), nedeкл: Mi, a doъspreзечелea литеръ a Eлeнiкьлъї алфабетъ. || (пьмер:) μ', патрьзечї (40); шi ,μ, патрьзечї de miї (40,000).

M', (maї 'nainte de вок:) în лoкъ de με, saъ (pap шi поeт:) în лoкъ de μοι.

Μὰ, партiк: (maї de мълте-орї) нерат: în жьрьмiнтъ. «Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα». Iл: A. «Μὰ Δία». Aт: dap шi афiрмат: în жьрьмiнтъ (însoцiтъ кь ναὶ saъ νή). «Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον». Iл:A: «Νὴ μὰ τὸν Δία». Aт:

Μᾶ, Dop: шi Eoл: (în апок:) în лoкъ de μήτηρ, saъ μᾶτερ. «Μᾶ γᾶ». Esхл: (шi în фелъ de аклам:) «Μᾶ, πόθεν ἄνθρωπος!» Tкр: (везї шi βᾶ).

Μαγαδεύω, вiiт: -εύσω, шi Μαγαδίζω, вiiт: -ίσω, кiнтъ кь instpьmiнтъл мьsiкалъ [μαγάς, шi μάγαδις].

Μαγάδιον (τὸ), dim: ал лъї μαγάς.

Μάγαδις, εως (ἡ), ьнъ фелъ de мьsiкалъ instpьmiнтъ кь доъ-зечї de коарde, din каре зече ерaъ ла тонъл de оптавъ (Iтл: all' ottavo). (везї шi ἐπιγόνειον, шi πηκτίς). 2) ьнъ фелъ de флъерь skoцътopъ de гласъ аskьцiтъ шi тот de-odaтъ шi гроsъ. [μαγάς].

Μαγάζω, вiiт: -άσω,==Μαγαδεύω шi Μαγαδίζω.

Μαγαρικὸς (ὁ),== Μεγαρικὸς (se înц: κέραμος) васъ de лътъ din олъpiiле Мегареї.

Μαγαρίσκος (ὁ), ==Μεγαρίσκος, dim: stpъкioаpъ, тълерашъ de ла Мегара.

Μάγαρον (τὸ), Μέγαρον (2).

Μαγάς, άδος (ἡ), кълъшъ, нeste каре se întind коарdeле ьнъї мьsiкалъ instpьmiнтъ (везї шi καβάλλη), (Франц:) le chevalet.

Μαγγάνα, ας (ά), Dop: бьте.

Μαγγανεία (ἡ), фермекътopie, врържiтopie; (în цен:) îншелътopie, шарлатанie. [шi

Μαγγάνευμα (τὸ), ор че se фаче spre фермекаре, вражъ; (în цен:) амъцiре, шарлатанерie. [шi

Μαγγανευτήριον (τὸ), локъл, ьнde se фак фермечеле. [шi

Μαγγανευτής, οῦ (ὁ), фермекътopъ, връжiтopъ,==Μάγος; (în цен:) амъцiтopъ, шарлатанъ. [шi

Μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, къвенiтъ, saъ îndemînатiкъ ла връжiре, saъ фермекаре. [шi

Μαγγανεύτρια (ἡ). fem: ал лъї μαγγανευτής. [din

Μαγγανεύω, вiiт: -εύσω, факъ фермече, амъцеskъ прiн враже, връжеskъ. [din

Μάγγανον (τὸ), [μάσσω, μάγος] фермекъ, saъ вражъ, шi ор че алтъ амъцiтopъ мiжлокъ; (în цен:) момеалъ; машiнацie de вiклeнie. (de ьнde 2) треажъ, saъ кьръ (везї шi γάγγαμον). 3) верiгъ, зоворъ, saъ dьрьъ, stinrie de ьнъ. 4) ьнъ фелъ de ресбоiaskъ машiнъ. (iар прiнч: 5) osia ьнъї фелъ de машiнъ, (de ьнde Търч: шi Pom:) ментенъ. (везї шi πολύσπαστος). [de ьнde

Μαγγανόω -ῶ, вiiт: -ώσω, == Μαγγανεύω. [de ьнde

Μαγγάνωμα (τὸ), ==Μαγγάνευμα.

Μαγδαλιὰ (ἡ), [μάσσω] miезъ de пiine, кь каре îшї кърьцаъ mîinеле dьпе mînкаре, (алт:) ἀπομαγδαλιά.

Μαγεία (ἡ), фермекаре, saъ мештешьгъл (треаба) фермекъторьлъї, врържiтopie; релiцia Мацiлор Персiеї. [μαγεύω].

Μαγεῖον (τὸ), [μάσσω] == Ἐκμαγεῖον.

Μαγείραινα, ης (ἡ), глс: în лoкъ de μαγείρισσα.

Μαγειρεῖον (τὸ), бькътъpie; шi (Мачеd:) басъ de гътiт бькате. [шi

Μαγείρευμα (τὸ), mînкаре гътiтъ. [din

Μαγειρεύω, вiiт: -εύσω, гътеskъ бькате; sînтъ бькътарь. [шi

Μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, бькътъpeskъ. «Μαγειρική». мештешьгъл бькътъpieї. [μάγειρος]. [de ьнde

Μαγειρικῶς, адв: бькътъpeште.

Μαγειρίσκος (ὁ), dim: (despreц:) ал лъї μάγειρος, бькътърашъ.

Μαγείρισσα, ης (ἡ), бькътъpeaсъ, fem: ал лъї...

Μάγειρος (ὁ), [μάσσω] бькътарь; (pap) тъчеларъ, saъ вînзътopъ de кърнърї (гъбьте бькате). везї Aт: ΣΤ: 43.

Μάγευμα (τὸ), ор че se фаче прiн фермече, фапъ de връжiтopъ; (în цен:) машiнацie de амъцiре, шарлатанерie; (de ьнde) амеstекътьръ de флъpiте гъstoase лькрьрї în бькате. [μαγεύω].

Μαγεύς, έως (ὁ), [μάσσω] фръмîнтъторъ. 2) штергъторъ. «Σπόγγος— ». Еврр:

Μαγευτής, οῦ (ὁ), фермекъторъ, връжiторъ. [шi

Μαγευτικὸς, ἡ, ὸν, нотрiвiтъ, saъ îndemînатiкъ ла връжiре. [din

Μαγεύω, вiiт: -εύσω, връжеskъ, sîнтъ фермекъторъ; (stpъм:) фермекъ пе чiнева, iл

amъцeskŭ. «Ὑπ' ἐκείνης τῆς καταράτου μεμάγευται». D: Kas: [шi

Μαγικὸς, ή, ὸν, fepmeкъtopeskŭ, връжitopeskŭ. [μάγος].

Μαγὶς, ίδος (ή), == Μάζα, кокъ, колеamъ, saŭ miczŭ de пîîne fpъmîntatŭ; ŭnŭ felŭ de пръжitŭръ; кънisterie de fpъmîntat; (npin întind:) masъ. [шi

Μάγμα (τὸ), кокъ, шi op че seamъnъ кŭ (este înkeratŭ ка) кока. [шi

Μαγμὸς (ὁ), шtepцepe; saŭ шtepгъtoape. [μάσσω].

Μάγνης, ητος (ὁ), шi Μαγνήσιος, α saŭ ος, ον, шi

Μαγνήτης, ου (ὁ), шi fem: Μαγνῆτις, ιδος (ή), чел din Marnesia, Marnesianŭ. ‖ (sŭbst: se înц: λίθος) пîatpъ marneтiкъ, saŭ marnetŭ. 2) ŭnŭ felŭ de fosilŭ, saŭ semimetалŭ apцintosŭ, (Лat;) mica alba.

Μάγος (ὁ). [Пeps:] marŭ, npeotŭ, teoлorŭ, tîlкŭitopŭ de вise; шi (în цen:) înвъцatŭ ал Пepsiлop, 2) fepmeкъtopŭ; (în цen:) шарлatanŭ, amъцitopŭ.

Μάγος (ὁ, ή), (de ŭnde komnap: μαγώτερος)==Μαγευτικὸς.

Μαγοφόνια (τὰ), шi Μαγοφονία (ή), sepвъtoape în nomenipea omopŭлŭî maцiлop din Пepsia. [μάγος, φόνος].

Μαγύδαρις, εως (ή), ръдъчina, saŭ sъmînцa ŭnŭî apвopŭ (din kape se skoate ŭnŭ вaлsamŭ), (Fpanц:) benjoin, (Лat:) la serpitium. (vezî шi σίλφιον, шi μάσπετον). 2) ŭnŭ felŭ de алtъ nekŭnoskŭtъ плantъ.

Μαγῳδὴ, шi Μαγῳδία (ή), nantomimiка penpesintaцie a лŭî...

Μαγῳδὸς (ὁ), [μάγος, ᾠδὴ] ŭnŭ felŭ de nantomimŭ penpesintotopŭ în xaîne femeîeшtî de вървъteшtî nepsoane.

Μαδαγένειος (ὁ, ή), ==Μαδηγένειος.

Μαδαῖος, α, ον, noet: în лoкŭ de μαδαρὸς.

Μαδάλλω, глs: în лoкŭ de μαδάω.

Μαδαρὸς, ὰ, ὸν, жŭmŭлitŭ de nene saŭ пъpŭ, плешŭвŭ. [μαδὸς]. [de ŭnde

Μαδαρότης (ή), плешŭвie. [шi

Μαδαρόω -ῶ, вiit: -ώσω, плешŭвeskŭ ne чineва. [de ŭnde

Μαδάρωσις, εως (ή), smŭлцepe de nepî, плешŭвipe.

Μαδάω -ῶ, вiit: -ήσω, îmî kade пъpŭл, saŭ neneлe. 2) ==Μυδάω. [μαδὸς].

Μάδδα, ας (ά), Дop: în лoкŭ de μάζα.

Μαδηγένειος (ὁ), [μαδάω, γένειον] чел кŭ вapва smŭлsъ, fъpъ вapвъ, sпîнŭ.

Μάδησις, εως (ή), smŭлцepe, saŭ къдepe de пъpŭ; жŭmŭлipe de nene. [μαδάω].

Μαδίζω, вiit: -ίσω,== Μαδαρόω. [de ŭnde

Μάδισις, εως (ή), ==Μαδάρωσις. [шi

Μαδιστήριον (τὸ), instpŭmîntŭ de smŭлs nepiî, чimвistpъ.

Μαδὸν (τὸ), ==Μαδωνία. [din

Μαδὸς, [în afin: кŭ μυδὸς] ή, όν, == Μαδαρὸς.

Μάδος (ὁ), apгъseaлъ de мîeî.

Μάδρυον (τὸ), (în sinк: din μαλόδρυον) ŭnŭ felŭ de npŭne, saŭ moшmŭлe.

Μαδωνία (ή), [μαδὸς] ŭnŭ felŭ de плantъ, шi fлoape, (алt:) νυμφαία, кpînŭ de вaлtъ, saŭ nŭfъpŭ, плŭtъ.

Μάζα, saŭ Μᾶζα, [μάσσω] ης (ή), кокъ, fpъmîntъtŭpъ; (în цen:) вŭлzŭ de op че felŭ de materie de пръжitŭpъ, (Лat:) massa. 2) (naptik:) mъmълiгъ (npinч:) de fъinъ de opzŭ. «Φυστὴ («Τριπτὴ шi чл:)—». At: fpeкъцeî. колъpeзî, tъiцeî, fidea, шi чл:

Μαζαγρέτας, [μάζα, ἀγείρω] ου (ὁ), kom: чepшъtopŭ de пîîne.

Μαζάω -ῶ, шi (miж:) -άομαι -ῶμαι, вiit -ήσω, -ομαι, == Μάττω, fpъmîntŭ. (vezî шi ὑπερμαζάω). [шi

Μαζηρὸς, ὰ, ὸν, atinгъtopŭ de кокъ saŭ mъmълiгъ. «Πίναξ—». Плd:==Μαζονόμιον (vezî ziч:). [μᾶζα].

Μαζίνας (νης), шi Μάζινος, ου (ὁ), ŭnŭ felŭ de neшte, (алt:) ὀνίσκος, шi καλλαρίας.

Μάζινος, η, ον, fъкŭtŭ din кокъ. [μᾶζα].

Μαζίον (τὸ), dim: ал лŭî μαζὸς. 2)==кŭ

Μαζίσκη (ή), dim: ал лŭî μάζα.

Μαζοβόλιον (τὸ), [μάζα, βάλλω]. [шi

Μαζονόμιον, шi Μαζόνομον (τὸ), шi Μαζονόμος (ὁ), [μάζα, νέμω] кpъпъtopŭ nentpŭ mъmълiгъ шi чл:; saŭ nanaкoadъ nentpŭ пîîne; (în цen:) taлepŭ.

Μαζοπέπτης, [μάζα, πέπτω] ου (ὁ). коkъtopŭ de пръжitŭpî, (Fpanц:) patissier.

Μαζοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ пръжitŭpî, sîntŭ...

Μαζοποιὸς (ὁ, ή), == Μαζοπέπτης. [μᾶζα, ποιὸς].

Μαζὸς (ὁ), == Μασθὸς, saŭ Μαστὸς [în afin: кŭ μάσσω, шi μασσάω] цiцъ (maî de mŭлte-opî de femeîe); (noet:) doîкъ.

Μαζούσιος, [μαζὸς, οὐσία] α, ον, (плц:) ==Μαστοειδὴς.

Μαζοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкŭ(mъ xpъneskŭ кŭ) mъmълiгъ. [din

Μαζοφάγος (ὁ, ή), mînкъtopŭ de mъmълiгъ, шi чл: [μάζα, φάγω].

Μαζοφορὶς, ίδος (ή), == Μαζονόμιον. [μάζα, φέρω].

Μαζών, ῶνος (ὁ), [μάζα] (în Аркаdia) osпъцӗ în чinstea лӗї Dionisӗ.

Μαθαλὶς, ίδος (ἡ), =Μασταλὶς, ӗnӗ feлӗ de пахарӗ.

Μάθη (ἡ), глs: în локӗ de μάθησις.

Μάθημα (τὸ), învъцъtӗрь, лекціе, obïектӗ de învъцаре; (партік:) «Μαθήματα». matematiка. [μανθάνω]. [de ӗnde

Μαθηματικὸς, ή, ὸν, аплекatӗ, saӗ înde mînatikӗ ла învъцъtӗрь. «Τοιούτιων τινων μαθηματικούς». Плt: 2) кӗвenitӗ, saӗ експеріінцatӗ ла învъцъtӗрї (ла шtiinце, ші партік: ла astpoнomie ші astpoлоціе)». «Μαθηματική» matematiкь, шtiinца kondӗкъtoape ла învъцъtӗрї (apiтmetiка, цеоmetpia, ші чл:); (маї поӗ) astpoлоціа. [de ӗnde

Μαθηματικῶς, adв: Matematічеште, цеometpічеште, ші чл:; (în цеn:) în felӗл шtiinцелор·

Μαθηματοπωλικὸς, ή, ὸν, atingъtорӗ de вînzаpea învъцъtӗрелор, (saӗ a шtiinцелор- [μάθημα, πώλης].

Μάθησις, εως (ἡ), învъцъmîntӗ, кӗпоштінць, шtiinць; експеріінць; обічпӗінць. [μανθάνω].

Μαθήσομαι, віit: ал лӗї μανθάνω.

Μαθητεία (ἡ), школъріе. [μαθητεύω].

Μαθητέον, nosit: вл лӗї μανθάνω.

Μαθητεύω, віit: -εύσω, (кӗ dat:) sîntӗ школарӗ ал кӗїва. 2) (кӗ ак:) amӗ школарӗ (învъцӗ) пе чінева. [din

Μαθητὴς, οῦ (ὁ), школарӗ, învъцъчелӗ, ӗчеnікӗ. [μανθάνω]. [de ӗnde

Μαθητιάω -ῶ, віit: -άσω, dopeskӗ a învъца, saӗ a mъ фаче школарӗ ал кӗїва. 2) (маї поӗ кӗ dat:) =Μαθητεύω. [ші

Μαθητικὸς, ή, ὸν, кӗвenitӗ, saӗ aплекatӗ, îndemînatikӗ ла învъцъtӗрь.

Μαθητὸς, ή, ὸν, (прінч: ла îm:) de învъцat, пӗtinчіosӗ a se învъца. [μανθάνω].

Μαθήτρια (ἡ), fem: ал лӗї μαθητής, школъріць, ӗчеnікь.

Μαθητρίς, ίδος (ἡ), = Μαθήτρια.

Μάθος, εος -ους (τὸ), noet: Ion: în локӗ de μάθησις, saӗ μάθημα.

Μαῖα, [μάω] ας (ἡ), (прінч: Dop:) вӗnікь. 2) (în цеn: ка ӗnӗ чinstitopӗ titлӗ de вътpînь, ші маї кӗ seamь de doїкь, saӗ dadaкь) mamь. 3) (маї des) moaшь. 4) ӗnӗ felӗ de mape stakosӗ de mape.

Μαίανδρος (ὁ), ӗnӗ pîӗ în mika Asie кӗ mӗлte kotitӗрї. (de ӗnde 2) o fігӗрь pesӗчitь; ӗnӗ opnamentӗ шерпӗitӗ de веkïеле mъestpїї (зӗгръвіе, skӗлпtӗpь, zidъріе, ші чл:).

Μαιὰς, άδος (ἡ), în локӗ de μαῖα, moaшь. 2) (adiект:) în локӗ de μαιευτική. «Τέχνη —». Non:

Μαιεία (ἡ), meсеріе de moaшь, saӗ moшitӗ. [ші

Μαίευμα (τὸ), [μαιεύω] = Λόχευμα, пъskӗtӗ кӗ moшіре. [ші

Μαίευσις, εως (ἡ), moшіре.

Μαιευτὴρ, ῆρος, ші Μαιευτὴς, οῦ (ὁ), mamӗ, saӗ кӗпоskъtopӗ de meшteшӗгӗл moшitӗлӗї. [ші

Μαιευτικὸς, ή ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кӗвenitӗ, saӗ îndemînatikӗ ла moшіре. «Μαιευτική (τέχνη)». meшteшӗгӗл moшіріїї. [ші

Μαιεύτρια (ἡ), fem: ал лӗї μαιευτής, moaшь. [din

Μαιεύω, ші (шіж:) -εύομαι, віit: -εύσω, -σμαι, moшеskӗ; (fіг:) «Ὄρνιθας— ». Sӗid· пӗїӗ клошкь, ка sъ skoaць пӗї. [μαῖα].

Μαιήϊος (ὁ,ἡ), noet: în локӗ de μαιευτικός.

Μαιήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локӗ de μαιευτής.

Μαιμάζω, греш: în локӗ de μαιμάσσω.

Μαιμακτήρια (τὰ), (se інц: ἱερὰ) o sервъtoape în чinstea лӗї Жое. [μαιμάκτης]. [de ӗnde

Μαιμακτηριὼν, ῶνος (ὁ), лӗна a чinчілеа (de ла 15 Декem:—15 Іапр:) a Atenenілор. Memektepionӗ.

Μαιμάκτης, ου (ὁ), віfopoсӗ, віжъліоsӗ. (епіt: ал лӗї Жое ка прічinӗitopӗ de вpemea чеа pea a epnеї). [din

Μαιμάσσω, віit: -άξω, noet: [μαίομαι] (кӗ цеn:) nofteskӗ tape; (fъpъ kazӗ) mъ nopneskӗ кӗ їӗцеалъ (лӗпtь, saӗ înfӗріере de natimь); mъ tӗpвӗpӗ, mъ înfӗріezӗ; певӗneskӗ. [de ӗnde

Μαίμαχος (ὁ, ἡ), = Μαιμάκτης, sелваtікӗ. (везї ші ἀμαιμάκετος).

Μαιμάω -ῶ, віit: -ήσω, ші Μαιμώσσω, ші Μαιμώω, saӗ Μαιμώομαι, (fъpъ віit:) noet: =Μαιμάσσω.

Μαινὰς, άδος (ἡ), noet: (în цеn:) în локӗ de μαινομένη, saӗ μανιώδης, певӗnь, fӗріоаsь; saӗ însӗflъtoape de певӗnie; (iap партік:) вакхічеште întӗsiastь. (de ӗnde ‖ sӗвst:) =Βάκχη. [ші

Μαίνη (ἡ), =Μαινίς.

Μαινίδιον τὸ, dim: ал лӗї...

Μαινὶς, ίδος (ἡ), ӗnӗ felӗ de пеште (din soїӗл sapdелелор). [ші

Μαινόλης, ου (ὁ), ші Μαινόλιος (ὁ, ἡ), noet: певӗnӗ, foapte fӗріоsӗ; (pap) прі-

чinъitopъ de neвънie. [ші

Μαινολὶς, ίδος (ἡ), noet: fem: ал лъї Μαινόλης. [din

Μαίνομαι, [în afin: къ μαιμάω] виit: μανοῦμαι, saъ μανήσομαι, (nex: ἐμάνην; tpe: de къ: în локъ de npez: μέμηνα, ші nas: în Ткр: nъmaї μεμάνημαι) sîntъ neвънъ, saъ întъsiastъ; (în цen:) sîntъ копрinsъ de їъte, saъ tape natimъ; (npin întind:) mъ noрnesкъ къ fъpie (ка ъnъ neвъnъ); (къ infin:) dopesкъ neвъneште a... «Ε'μαινόμην φιλῆσαι». Ткр: [de ъnde

Μαινομένη (ἡ), (maї noъ) în локъ de μαίνη. [de ъnde

Μαινομένια (τὰ), ъnъ felъ de sapdeле saлатъpate.

Μαίνω, (întpeв: nъmaї nex: ἔμηνα, ші компn: ἐκμαίνω) înnевъneвкъ, întъsiezъ ne алтъл.

Μαίομαι, [μάω] виit:.., (tpe: de къ: în локъ de npez: μέμαα) noet: (къ цen: saъ inf:) mъ siлesкъ къ stъpъinцъ; dopesкъ npea tape; mъ nopnesкъ къ mape їъцeaлъ (mъ гръвesкъ) кътpe чeва.

Μαιόω -ῶ, ші (miж:) Μαιόομαι -οῦμαι, виit: -ώσω, -ομαι, = Μαιεύω, -ομαι, moшesкъ; (noet:) nasкъ; saъ daъ цiцъ.

Μαῖρα (ἡ), [μαρμαίρω] steaoa sepianъ (алt: кiїneле).

Μαίσων, ωνος (ὁ), aktopъ, penpesintъtopъ în teatpъ de nepsoanъ (maї oвiч:) de въкътapъ (чeл maї гл ъmeцъ de kît чeїл-алцї), (Itл:) naїaцъ, (Fpanц:) въfonъ; (de ъnde în цen: ла Atena) въкътapъ (npiнч: nъmînteanъ). [de ъnde

Μαισωνικὸς, ὴ, ὸν, къвenitъ, notpiвitъ ла μαίσων (вeзї ziч:). «Σκῶμμα—». At:

Μαίωσις, εως (ἡ), = Μαίευσις. [ші

Μαιωτικὸς, ὴ, ὸν, = Μαιευτικὸς. [μαιόω].

Μαιωτιστὶ, adв: dъne oвiчeїъpiле. saъ лiмва Meoцeniлop, = Σκυθιστὶ. [Μαιῶτις].

Μαίωτρον (τὸ), (npiнч: ла îm:) nлata moaшeї. [μαιόω].

Μάκαιρα, ης (ἡ), fem: ал лъї...

Μάκαρ, [μᾶκος] αρος (ὁ, ші pap ἡ), (компap: μακάρτερος, съnpл: —τατος) (dъne etim:) = Μέγας, mape, însemnatъ; (de ъnъnde oвiч:) = Εὐδαίμων; (îm:) «Μάκαρες». (maї къ osевipe, ші ъne-opї ка sъвst:) Zeiї, ші dpenцiї mopцї; (de ъnde) «Μακάρων νῆσοι». Es: Пind: paїъл idoлoлatpiлop. [de ъnde

Μακαρία (ἡ), (npiнч:) fem: ал лъї Μακάριος. ‖ (sъвst:) = Μακαριότης». «Κενὴ—». Лъч: (fps: analoгъ къ Fpanц:) châteaux en Espagne. 2) локъ de fepiчipe, (npiнч:) insълеле fepiчiцiлop. (de ъnde) «Βάλλ' εἰς μακαρίαν». (ші eл:) «'Ες μακαρίαν τὸ λουτρὸν». At: (fps:) dъкъ se ла Dъmnezeъ. 3) ъnъ felъ de mînкape de fъinъ, mїepe, ші stafide, чe se înnъpцїa ла peлiцioase цepemoniї (ка ла noї колiва). [ші

Μακαρίζω, виit: -ίσω, = Εὐδαιμονίζω, fepiчesкъ; (de ъnde ‖ nas:) mopъ, mъ faкъ...

Μακάριος, α, ον, fepiчitъ; (de ъnde) = Μακαρίτης. [μάκαρ]. [de ъnde

Μακαριότης (ἡ), fepiчitate, saъ fepiчipe.

Μακαρὶς, ίδος (ἡ), în локъ de μακαρία.

Μακαριστὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ιστῶς, de fepiчit, de pîвnit. [μακαρίζω].

Μακαρίτης, ου (ὁ), ші Μακαρῖτις, ιδος (ἡ), penosatъ, penosatъ. [μάκαρ, вeзї ziч:].

Μακαρίως, adв: fepiчit. [μακάριος].

Μακαρτὸς, ὴ, ὸν, noet: în локъ de μακαριστὸς.

Μακεδνὸς, ὴ, ὸν, noet: din μακεδανὸς, лънгъ, 'naлtъ. [μᾶκος=μῆκος].

Μακελεῖον (τὸ), [μάκελον] (de aчi) mъчeлъpie.

Μακέλη, Ion: ші Μάκελλα, ης (ἡ), Dop: noet: [μία, κέλλω] sanъ. (fiг:) «Διός—». Esхл: tpъsnetъл.

Μάκελλον, saъ Μάκελον (τὸ), (în цen:) îngpъditъpъ; (naptiк:) tîpгъ (npiнч:) de але mînкъpiї. «Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον». Skp:

Μάκερ (τὸ), nedeкл; ъnъ felъ de apomъ (skopцimoapъ) de India.

Μακεσίκρανος (ὁ, ἡ), noet: [μᾶκος, κρᾶνον] nъptъtopъ de лънгъ koifъ, saъ къчїълъ, op кpeastъ. «Ἔποψ—». Apstf:

Μακεστὴρ (ὁ), noet: лънгъ, întinsъ. «Μῦθος—». Esхл: [вeзї ші...

Μακιστὴρ (ὁ), noet: (къ цen:) de denapte atingъtopъ (sъnъpъtopъ) de чineва. [μᾶκος = μῆκος].

Μάκιστος, η, ον, Dop: în локъ de μήκιστος.

Μακκοάω -ῶ, виit: -ήσω, ком: [μὴ, κοέω] sîntъ (saъ mѣ noptъ ка) nenpiчenъtъ, nesimцitopъ, npostъ, nepodъ. [dъne алцiї din

Μακκὼ, κοῦς (ἡ), = 'Ακκώ.

Μᾶκος, εος (ὁ), Dop: în локъ de μῆκος. ‖ (în eл: de npen:) în локъ de μακρὰν.

Μακράδρομος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de Μακρόδρομος.

Μακραίων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: [μακρὸς, αἰὼν] de лънгъ timnъ, saъ viaцъ «Βίος—» Sof:

Μακρὰν, (прінч:) ак: fem: ал лвї μακρὸς. || (în ел: de ὁδὸν) adв: лок: depapte; (ші timп:) în mвлтъ вреme; (de внde) «Οὐκ εἰς μακρὰν». пв дъпе mвлтъ време, пeste пвцінв.

Μακραύχην, [μακρός, αὐχὴν] ενος (ὁ, ἡ), чел кв лвпгв грвmazв.

Μακρηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбеск în-делвпгаt. [ші

Μακρηγορία (ἡ), лвпгъ, întinsъ ворбіре. [din

Μακρηγόρος (ὁ), îndeлвпг-ворвitорв, întinsв ла ворбъ. [μακρὸς, ἀγορὰ].

Μακρημερία (ἡ), лвпгъ, mape zi (de варъ). [din

Μακρήμερος (ὁ, ἡ). =Μακροήμερος. [μακρὸς, ἡμέρα].

Μακροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), вmблъtорв кв лвпцї пашї. [μακρὸς, βαίνω].

Μακρόβιος (ὁ, ἡ), tръitорв, дъinitорв лвпгъ време. «Αἰὼν—». Esхл: [μακρὸς, βίος].

Μακροβιότης (ἡ), лвпгъ віaцъ, saв віeцвіре.

Μακροβίοτος (ὁ, ἡ), noet: în локв de μακρόβιος. [μακρὸς, βίοτος].

Μακροβίωσις, εως (ἡ), Skp: =Μακροβιότης. [μακρὸς, βιόω].

Μακροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, asвîрлв depapte. [ші

Μακροβολία (ἡ), asвîрліре depapte. [din

Μακροβόλος (ὁ, ἡ), depapte asвîрлitорв. [μακρὸς, βάλλω].

Μακρόβωλος (ὁ, ἡ), noet: чел кв лвпцї (mapї) вългърї (de пъmîntв), =Εὔγεως. [μακρὸς, βῶλος].

Μακρογένειος (ὁ, ἡ), чел кв лвпгъ варбъ. [μακρὸς, γένειον].

Μακρόγενυς, εος (ὁ, ἡ), чел кв лвпцї fълчї. [μακρὸς, γένυς].

Μακρόγηρως (ὁ, ἡ), ажвпsв în лвпцї бъtрîпеце. [μακρὸς, γῆρας].

Μακρογόγγυλος (ὁ, ἡ), лвпг-potвпdв (ка овл). [μακρὸς, γογγύλος].

Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кв лвпцї deцеtе. [μακρὸς, δάκτυλος].

Μακροδαπὴς, [μακρὸς, δάπος] έος (ὁ, ἡ), (пл͡ц:) streinв, din локв depъrtatв. «Μακροδαπὲς (τό),». лвпгъ distanцъ.

Μακροδρόμος (ὁ, ἡ), алергъtорв (de о datъ) de mвлtъ кале. [μακρὸς, δρόμος].

Μακροζωΐα (ἡ), =Μακροβιότης. [μακρὸς, ζωὴ].

Μακροημέρευσις, εως (ἡ), петречере de mвлtе zіле, saв віaцъ. [din

Μακροημερεύω, віit: -εύσω, tръїeskв mвлte zіле. [din

Μακροήμερος (ὁ, ἡ), = Μακρόβιος. [μακρὸς, ἡμέρα].

Μακρόθεν, adв: de depapte. [ші

Μακρόθι, adв: depapte, în depъrtаре.[μακρὸς].

Μακρόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кв пъpв лвпгв. [μακρὸς, θρίξ].

Μακροθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, amв..

Μακροθυμία (ἡ), îndeлвпгъ ръвdаре. [din

Μακρόθυμος (ὁ, ἡ), îndeлвпг-ръвdъtорв, mapinimв. [μακρός, θυμὸς]. [de внde

Μακροθύμως, adв: кв îndeлвпгъ ръвdаре, saв mapinimie.

Μακροκαμπυλαύχην, ενος (ὁ, ἡ), noet: чел кв грвmazв лвпгв ші гîрвовitв. «Ἐρωδιὸς —». At: [μακρὸς, καμπύλος, αὐχὴν].

Μακροκαταληκτέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntв...

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ), (λέξις, zічере ші чл:) terminatв însiлавъ лвпгъ. [μακρὸς, καταλήγω].

Μακρόκαυλος (ὁ, ἡ), (воt:) чел кв лвпгв kotорв, saв кочеaпв. [μακρός, καυλὸς].

Μακρόκεντρος (ὁ, ἡ), чел кв лвпгв волдв, saв askвцitв вîрfв. [μακρός, κέντρον].

Μακρόκερκος (ὁ, ἡ), чел кв лвпгъ коаdъ. [μακρὸς, κέρκος].

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кв лвпгвіaцв капв. [μακρὸς, κεφαλὴ].

Μακροκοίμητος (ὁ, ἡ), (грam: eksпл: a лвї τανυλεγής) чел че doapme лвпгъ време. [μακρὸς, κοιμάομαι].

Μακροκομέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntв...

Μακρόκομος (ὁ, ἡ), чел кв пъpв лвпгв. [μακρὸς, κόμη].

Μακροκωλία (ἡ), fiinцa, квaлitatea лвї...

Μακρόκωλος (ὁ, ἡ), чел кв лвпцї mъdвларе de tрвпв, saв пърцї de fpasв, op periodв,=Μακροσκελής. «Μακρόκωλον (τὸ)». Чіч; mape коалъ de xîrtie, (Франц:), papier royal. [μακρὸς, κῶλον].

Μακρόκωπος (ὁ, ἡ), чел кв лвпцї вîsле. [μακρὸς, κώπη].

Μακρόλοβος (ὁ, ἡ), чел кв лвпцї teчі [μακρὸς, λοβός].

Μακρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, = Μακρηγορέω. [ші

Μακρολογία (ἡ), = Μακρηγορία. [din

Μακρολόγος (ὁ, ἡ), =Μακρηγόρος. [μακρὸς, λόγος].

Μακρόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кв лînъ лвпгъ. [μακρὸς, μαλλός].

Μακρονοσέω -ῶ, віit: -ήσω, пъtimeskв de лвпгъ воалъ. [ші

Μακρονοσία (ἡ), лѕнгъ боліре. [μακρὸς, νόσος].

Μακροπαραληκτέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ

Μακροπαράληκτος (ὁ, ἡ), (λέξις, zічере) кѕ sілаба пенѕлтimъ лѕнгъ. [μακρος, παραλήγω].

Μακροπαροίνιος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕнгъ беціе. [μακρὸς, παροινία].

Μακρόπεπλος (ὁ, ἡ), пѕртъторѕ de лѕнгъ хаінъ de акоперешîntѕ. [μακρὸς, πέπλος].

Μακρόπνοια (ἡ), лѕнгъ ѕѕflаре. [din

Μακρόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕнгъ ѕѕflаре. 2) поеt: în локѕ de μακροχρόνιος. «Ζωὴ μακρόπνους». Еѕр: [μακρὸς, πνοή].

Μακροπόνηρος (ὁ, ἡ), =Μνησίκακος, ціiторѕ de ръѕtate (пікъ) лѕнгъ време асѕпра кѕіва. [μακρὸς, πονηρός].

Μακροπορέω -ῶ, віit: -ήσω, fакѕ лѕнгъ кълъторіе. [ші

Μακροπορία (ἡ), лѕнгъ кълъторіе, саѕ dрѕмѕ. [μακρὸς, πόρος].

Μακρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕнці пічоаре; (прin întind:) =Μακροβάμων; (în цеn:) лѕнгѕ, дъinітoрѕ. «Ζωὴ —». Еѕр: [μακρὸς, ποῦς].

Μακρόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕнці пене. [μακρὸς, πτερόν].

Μακροπτόλεμος (ὁ, ἡ), поеt: dedепарte ресвоiторѕ. [μακρὸς, πτόλεμος].

Μακροπτύστης, ші (ком:) Μακρόπτυστος, ου (ὁ), ѕкѕîпъторѕ depapte; (прin întind:) mîndрѕ, fѕdѕлѕ. [μακρὸς, πτύω].

Μακρόπυλος (ὁ ἡ), Ѕхл: експл: а лѕі τηλέπυλος. [μακρός, πύλη].

Μακροπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), = Μακρογένειος. [μακρὸς, πώγων].

Μακροῤῥιζία (ἡ), fiinца, саѕ калitatea лѕі ...

Μακρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кѕ лѕнці ръдъчіні. [μακρὸς, ῥίζα].

Μακρόῤῥις, ινος (ὁ, ἡ), чел кѕ nасѕ лѕнгѕ. [μακρὸς, ῥίς].

Μακρόῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕнгѕ pîtѕ, вotѕ, саѕ чіокѕ. [μακρὸς, ῥύγχος].

Μάκρος, εος -ους (τὸ), (нѕмаі în Apstf:) în локѕ de μῆκος, лѕнціме. [ші

Μακρὸς, ὰ, ὸν, [μᾶκος] (компар: -ότερος, ші ѕѕпрл: -ότατος, ші поеt: пергл: μάσσων, μήκιστος) лѕнгѕ, întînsѕ, îndeлѕнgatѕ; (ѕпеорі) depъrtatѕ; (despre timпѕ) îndeлѕнgatѕ, дъinosѕ; (поеt:) 'налtѕ; adînкѕ; (în цеn:) mаре; mѕлtѕ. «Μακροὺς εἵλιξαν ἱμάντας». Ткр: «Μακρὴν κέρκον». Ткр: «Μακρὰ πλοῖα». Тѕч: челе ресвоіешtі. «Μακρὰ (se înц: γραμμή)». Apstf: osînditoaре (fiind къ жѕdікъtорii îші daѕ хоtърîrea de osîndъ трърînd о лiніе лѕнгъ пе о пinакidъ, іар de dеsвіновъціре трърînd ѕкѕртъ). «Μακρὰν ὁδὸν». Іѕкр: (ші ел; în локѕ de adв:) «Μακρὰν» depapte. «Μακρὰν καὶ διαπόντιον στρατείαν». Пл: (ші fіг:) «Μακρὸς λόγος». Лкѕ: (ші ел:) «Ὥς τοι μὴ μακρὰ θρυλέοιμι». Ткр: (ші кѕ преп: în локѕ de adв:) «Διὰ μακροτέρων». Іѕкр: прin maі лѕнгъ ворвіре. (ші despre timпѕ) «Ἀ φροντίς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ». Ткр: «Ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο». Ткр: (ші кѕ преп: în локѕ de adв:) «Διὰ μακροῦ (se înц: χρόνου)». Лѕч: везі διά.«Ὅσον («Ἐπὶ) μακρότατον». Ер: (de ѕнde грам:) «Μακρὰ συλλαβή». Apst: проnѕнцатъ кѕ лѕнгѕ гласѕ. «Οὔρεα («Δένδρεα, «Τείχεα) μακρὰ». Ом: «Μακρὸν Ὄλυμπον». Ом: «Φρείατα μακρά». Іл: Φ. «Κύματα—». Ом: «Μακρὸν ἐέλδωρ». Од: Ψ. чеа de de mѕлtѕ dорінцъ. «Μακράς οὐσίας κεκτῆσθαι». Apst: mарі. ‖ (dat: ел: de преп:) Μακρῷ (se înц: μέτρῳ), (ші неѕt:) Μακρὸν, ші (îm:) Μακρὰ, în локѕ de adв: mѕлt; întins; tаре; кѕ гласѕ mаре, ші чл: «Μακρῷ πλείους». Лкѕ: «Πλουσιώτερος μακρῷ». Плt: (ші кѕ adв:) «Μακρῷ ῥᾶον». Пл: «Μακρῷ μάλιστα». Ер: «Μακρὸν ἀϋτεῖν». Ткр: «Ταῦρος μακρὰ μεμυκώς». Іл: Σ. «Μακρὰ βιβάς». Ом: ѕмълînd кѕ mарі пашi.

Μακροσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕнці, mарі крачі; (fіг: despre кѕвîntѕ) компѕѕѕ din лѕнці періоаde, саѕ fрасе. [μακρὸς, σκέλος].

Μακροστελέχης, εος (ὁ, ἡ), чел кѕ лѕнгѕ которѕ, саѕ трѕнкіѕ. [μακρὸς, στέλεχος].

Μακροσύλλαβος (ὁ, ἡ), компѕѕѕ din лѕнгъ sілавъ. [μακρὸς, συλλαβή].

Μακρότατος, η, ον, ѕѕпрл: ал лѕі μακρὸς. [de ѕнde

Μακροτάτω, adв: (ѕѕпрл: ал лѕі μακρὰν) преа depapte.

Μακροτένων, οντος (ὁ, ἡ), поеt: întinsѕ depapte; (în цеn:) лѕнгѕ. «Ἧλος —». Епгр: [μακρὸς, τείνω].

Μακρότερος, α, ον, компар: ал лѕі μακρός, maі лѕнгѕ. [de ѕнde

Μακροτέρω, adв: (компар: ал лѕі μακρὰν) maі depapte.

Μακρότης (ἡ), лѕнціme, întindere, (despre timпѕ) дъinіре. «Μακρότης ἡμερῶν». Ѕкр: [μακρός].

Μακροτομέω -ῶ, віit: -ήσω, плівind лаѕѕ віцеле лѕнці. [din

Μακρότομος (ὁ, ἡ), (пароѕ:) плівітoрѕ,

(пропарокs:) плівітš пв преа adînk. [μακρὸς, τέμνω].

Μακροτονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš ...

Μακρότονος (ὁ, ἡ), преа întînsš; (прin вpm:) чел кв mвлтъ întinsвtate, saš elastiвitate; (de вnde)=Μακροβόλος. 2) noet: лвnгš, întinsš.

Μακροτράχηλος (ὁ, ἡ), = Μακραύχην, лвnгš în rîtš. [μακρὸς, τράχηλος].

Μακροϋπνία (ἡ), лвnгъ somnie, saš dopmipe. [μακρὸς, ὕπνος].

Μακροφάρυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), noet: чел кв лвnгš, mape rîtлcжš, saš rîtš. «Λάγυνος — ». Епігр: [μακρὸς, φάρυγξ].

Μακροφλυαρήτης, ου (ὁ), преа вършtopš. [μακρὸς, φλυαρέω].

Μακροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natвpъ лвnгš. [μακρὸς, φυή].

Μακρόφυλλος (ὁ,ἡ), (вot:) чел кв fpвnze, saš foï лвnцï. [μακρὸς, φύλλον].

Μακροφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš...

Μακρόφωνος (ὁ, ἡ), чел кв глasš лвnгš, ad: de denapte aвzitš, mape. [μακρός, φωνή].

Μακρόχειλος (ὁ, ἡ), чел кв лвnцï, mapï ввze. [μακρὸς, χεῖλος].

Μακρόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), лвnгš în mîïnï. [μακρὸς, χείρ].

Μακρόχηλος (ὁ, ἡ), чел кв лвnцï копіte, saš вnгïï. [μακρὸς, χηλή].

Μακροχρονίζω, віit: -ίσω, mъ fakš...

Μακροχρόνιος (ὁ, ἡ), tpъitopš, saš dъinitopš de лвnгъ вpeme. [μακρὸς, χρόνος]. [de вnde

Μακροχρονιότης (ἡ), tpъipe, saš dъinipe de лвnгъ вpeme, =Μακροβιότης.

Μακρόω -ῶ, віit: -ώσω, =Μακρύνω.

Μάκρυμμα (τὸ), (Skp:) oвïektš de depъptape (вpъ, skîpвъ, ші чл:). [ші

Μάκρυνσις, εως (ἡ), лвnцipe, întindepe, depъptape, ші чл: [din

Μακρύνω, -υνῶ, лвnцeskš, întinzš în лвnгš; прелвnцeskš; (petp:) mъpeskš. 2) depъptezš. [ші

Μάκρων, ωνος (ὁ), чел кв kanš лвnгвïaцš. [ші

Μακρῶς, adв: (грam:) кв лвnгš глasš, saš вокалъ. [μακρὸς].

Μάκρωσις,εως (ἡ),=Μάκρυνσις. [μακρόω].

Μακτὴρ (ἡ),= Μάκτης. 2)= Μάκτρα. [ші

Μακτήριος (ὁ, ἡ), кввenitš, saš вnš ла nînъipe кв mîna, ла fpъmîntape, saš шtepцepe. (de вnde) «Μακτήριον (τὸ), instpвmîntš de fpъmîntape. 2) sfîntвл акоперemîntš ал pвгъtopвлвï. [ші

Μάκτης, ου (ὁ), fpъmîntъtopš. [ші

Μακτὸς, ἡ, ὸν, fpъmîntatš; de fpъmîntat. [ші

Μάκτρα (ἡ), къпistepie de fpъmîntat. 2) (aввs:)=Λουτήρ. 3) vasвл, în kape se fpeakъ, saš se amestekъ doktopiiле. [μάσσω]. [de вnde

Μακτρισμός (ὁ), вnš fелš de pidiколš danцš (ка чел че se ziче, піnepвл).

Μάκτρον (τὸ), шtepгapš (шepвetš, otpeпš). [μάσσω].

Μακύνω, Dop: în локš de μηκύνω.

Μακὼν, οῦσα, ὸν, noet: nex: 2: de napтч: ал лвï μηκάομαι.

Μάκων, ωνος (ἁ), Dop: în локš de μήκων.

Μάλα, (компар: μᾶλλον, ші sвnpл: μάλιστα) adв: de înteц:=Λίαν, Ἄγαν, mвлt, преа mвлt. «Μάλα πολλὰ». Іл: А: преа mвлte. «Βόες μάλα μυρίαι». Ткр: «Μάλα πᾶσαν». Іл: N: «Κτήματα πάντα μάλα». Іл: X: (ші кв adв:) «Εὖ μάλα». Od: X: «Μάλα δ' εὖ οἶδα». Od: Ψ: «Αὐτίκα μάλα». Ep: aквm în datъ. «Μάλ' αἰεὶ». Іл: Ψ: nenpekвpmat. «Ἄχρι μάλα κνέφαος». Od: Σ: nînъ a însepat вine. «Μάλ' ὧδε». Od: Z: întokmaï aша. «Μάλα τοῖον». Od: Y: întokmaï astfeлš. (ші кв компар:) «Ἐμέο πρότερος μάλα». Іл: K: mвлt maï 'nainte. (ші кв sвnpл:) «Πάγχυ μάλα». Om: (ші кв neг:) «Μάλ' οὔπως ἐστίν». Od: E: (ші aввsол:). «Ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν». Ткр: îndatъ. 2) (înпревnъ кв δὴ, ἦ, ші чл: ші ла pesnвnsвpï) întъpit: în локš de πάντως, da, întp' adeвъpš, negpeшit. «Ἦ μάλα, ἦ μάλα δὴ. «Ἦ δήπου μάλα». Om: 3) (înпревnъ кв καὶ) adъог: «Λοκροὺς καὶ Βοιωτοὺς καὶ μάλα Καρυστίους τε καὶ Ἀνδρίους, ші чл:». Ep:

Μαλαβάθρινος, η, ον, fъквtš din ...

Μαλάβαθρον (τὸ), o fpвnzъ apomatikъ de India.

Μάλαγμα (τὸ), [μαλάσσω] moitopš emnлastpв, saš kataплasmъ; (Такт:) tpвnš moaле, aвкnpa къpвïa îшï піepdaš пвtepea înпpeвpъtoapeле mашine. [de вnde

Μαλαγματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de feлвл moitoapeлop лвкpвpï.

Μάλαθρον (τὸ), în локš de μάραθρον.

Μαλακαίπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: în локš de μαλακόπους, чел кв moï (deлikate) nічoape; (прin вpm:) вшop (înчet)-вmвлъtopš. «Ὧραι μαλακαίποδες (aлцïï skpiš «Μαλακαὶ πόδας)». Ткр: (fiг:) tpekъtoape înчet, saš пе nesimцite.

Μαλακαύγητος (ὁ, ἡ), поеt: [μαλακὸς, αὐγή] чел кȣ окiĭ mïжiцĭ; saȣ =Κλαδαρόμματος. «Ὕπνος—». At:

Μαλάκειον (τὸ), =Μαλάκιον.

Μαλακευνέω -ῶ, вtit; -ήσω, mъ кълкȣ (dopmȣ) пе moaле. [μαλακὸς, εὐνή]. [de ȣnde

Μαλακεύνητος (ὁ, ἡ), кȣлкаtȣ пе moaле aштерnȣtȣ.

Μαλακευτικὸς, ἡ, ὸν, moitopȣ; (fir:) потолitopȣ. [din

Μαλακεύω, вiit: -εύσω, moĭȣ. [шi

Μαλακία (ἡ), молiчiȣne, tpîndъвie, невitежie. 2) ȣшоаръ воалъ, (Тȣрч:) zaiflîкȣ; (iap naptik:) noftъ de femeĭe вopцoaсъ. 3) seninȣ, лinсъ de вîntȣ. 4) (îm:) mînгîitȣpĭ, лinгȣшitȣpĭ. «Παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον θεραπείαις καὶ μαλακίαις». Is: [μαλακὸς]. [de ȣnde

Μαλακίας (ὁ), молiчosȣ; afemeĭatȣ. [de ȣnde

Μαλακιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntȣ, saȣ mъ fакȣ шолешitȣ (деликаtȣ, слъвъnoгȣ). (în Ksn: poate греш: în локȣ de μαλκιάω).

Μαλακίζω, вiit: ίσω, молешескȣ, afemeĭezȣ, слъвескȣ. ‖ (mïж:) mъ молешескȣ; mъ каm волnъвескȣ, (Тȣрч:) sîntȣ zaifȣ; (кȣ ак: преп:) прецеtȣ, saȣ mъ sfieскȣ (nȣ кȣtezȣ) a fаче чева. [шi

Μαλάκιον (τό), (прiнч: ла îm:) prodȣкte de mape, каpe n'aȣ nічĭ цеаstъ, saȣ коажъ, nічĭ solzĭ, чi nïеле moaле, (ка карака tiцa шi чл:). 2) ȣnȣ felȣ de femeĭaскъ podoaвъ. (vezĭ шi μαλάχιον). 3) (Бiz:) ȣnȣ felȣ de кошniцъ înплеtitъ. [шi

Μαλακίων, ωνος (ὁ), кom: = Μαλακίας. [μαλακὸς].

Μαλακόγειος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ moaле пъmîntȣ. [μαλακὸς, γέα].

Μαλακόγναθος (ὁ, ἡ), moaле de fалкъ. «Ἵππος—». Пld: (înпрot: de σκληρόστομος) moaле în гȣръ. [μαλακὸς, γνάθος].

Μαλακογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), moaле, (ad:) влîndȣ ла minte, neîndръzneцȣ. [μαλακὸς, γνώμη].

Μαλακόδερμος (ὁ, ἡ), чел кȣ moaле пïеле. [μαλακὸς, δέρμα].

Μαλακοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), moaле, молiчosȣ de felȣл съȣ, femeĭosȣ. «Ῥυθμὸς—». Грам: (vezĭ шi λογοειδής). [μαλακὸς, εἶδος].

Μαλακόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пъpȣ moaле. [μαλακὸς, θρίξ].

Μαλακόκισσος (ὁ), ȣnȣ felȣ de плаntъ, =Σμίλαξ λεία. [μαλακὸς, κισσὸς].

Μαλακοκόλαξ, ακος (ὁ), кom: лinгȣшitopȣ de молiчosȣ, saȣ слъвъnoгȣ, шi (прin ȣpm:) префъкȣtȣ asemenea кȣ ачела. [μαλακὸς, κόλαξ].

Μαλακοκρανεὺς, έως (ὁ), ȣnȣ felȣ de пасъре кȣ moaле капȣ. [μαλακὸς, κρᾶνον].

Μαλακοποιέω -ῶ, вiit: ήσω, moĭȣ; (fir:) потолескȣ, înвлînzeскȣ; saȣ afemeĭezȣ. [din

Μαλακοποιὸς (ὁ, ἡ), moĭtopȣ (слъвitopȣ); (fir:) потолitopȣ, шi чл: [μαλακὸς, ποιός].

Μαλακόπους, οδος (ὁ, ἡ), vezĭ μαλακαίπους. [μαλακὸς, ποῦς].

Μαλακοπύρηνος (ὁ, ἡ), (поаmъ) кȣ sîmбȣреле moaле, fрацедȣ. [μαλακὸς, πυρήν].

Μαλακὸς, [μαλάσσω] ἡ, ὸν, moaле, fрацедȣ; (în цеn:) плъкȣtȣ ла пinъiре; odiхnitopȣ. «Εὐνὴ—». Om: «Πόκος («Χόρτος) —». Ткр: «Τάπητες ὕπνῳ μαλακώτεροι». Ткр: «Μαλακώτερον σπογγιᾶς». Пл: (шi în локȣ de sȣвst:) «Κατέαξε τὸ ἀμύγδαλον, καὶ κατήσθιε τὸ μαλακὸν». Apst; 2) (fir:) плъкȣtȣ, aipъгъtopȣ; (despre кȣв:) dȣлче, лinгȣшitopȣ; (în цеn:) ȣшорȣ, mъsȣpatȣ. «Μαλακὰ ἔπεα». Om: Es: «Μαλακοὺς ἔρωτας προσπνείει». Ткр: «Μαλακαὶ ζημίαι». Тȣч: «Μαλακὸν οὐδὲν ἐνδιδόναι». Ер: шi Apstf: (шi îm:) «Μαλακά». Ksn: desmïерdape, плъкȣtъ реtречере. «Μὴ τὰ μαλακὰ μώσο». Епiх: «Ἐκ τῶν πόνων καὶ τὰ μαλακὰ γίνεται». Ksn: 3) (despre оаm:) слъвъnoгȣ, шȣвредȣ, деликаtȣ; (fir:) fpiкosȣ, молiчosȣ; desfъtosȣ, desmïерdatȣ; neaкtiвȣ, неацерȣ; (шi în sensȣ de вine) влîndȣ, влажinȣ. «Μαλακοὶ καὶ πολέμου ἄπειροι». Iскр: «Αὐτοὶ μὲν ἀεὶ μαλακώτεροι ἐγίγνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι θρασύτεροι». Ksn: «Μαλακωτέροις χρήσονται τοῖς Ἀθηναίοις». Тȣч:

Μαλακόσαρκος (ὁ, ἡ), moaле de карnе. [μαλακὸς, σάρξ].

Μαλακόστρακος (ὁ, ἡ), чел кȣ moaле гïоакъ, saȣ цеаstъ (вроаскъ, шi чл:). [μαλακὸς, ὄστρακον].

Μαλακότης (ἡ), молitate, saȣ молiчiȣne. [μαλακός].

Μαλακόφθαλμος (ὁ, ἡ), = Μαλακαύγητος. 2) (în At: poate) греш: în локȣ de μελανόφθαλμος. [μαλακὸς, ὀφθαλμός].

Μαλακόφλοιος (ὁ, ἡ), чел кȣ moaле коажъ, saȣ посгiцъ. [μαλακὸς, φλοιός].

Μαλακόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = Μαλακογνώμων. [μαλακὸς, φρήν].

Μαλακόφωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ moaле, (ad:) dȣлче гласȣ. [μαλακὸς, φωνή].

Μαλακόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), moaле, ȣшо-

pš de mînъ. [μαλακὸς, χείρ].

Μαλακοψυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš...

Μαλακόψυχος (ὁ ἡ), moaлe de sšfлetš, fpikosš, mivinimš. [μαλακὸς, ψυχή].

Μαλακτὴρ (ὁ), moitopš de чева прin лškpape. [шi

Μαλακτικὸς, ἡ, ὸν, чeл кš însšшime, saš nštinчosš de a moia. [шi

Μαλακτὸς, ἡ, ὸν, moiatš, saš пpiimitopš de moiepe. [μαλάσσω].

Μαλάκυνσις, εως (ἡ), moiepe. [din

Μαλακύνω, вiit: -υνῶ, fakš чева moaлe, moiš. [шi

Μαλακῶς, adв: moaлe; saš пe moaлe, în odixnъ. «Αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήσδοντι καθεύδειν». Tкр: «Πίομαι μαλακῶς». Tкр: кš плъчеpe, кš пoftъ. 2) sлaв, кš пeпštinцъ. «Μαλακῶς ἔχω». Лкs: sîntš кam zaifš. [μαλακὸς].

Μάλαξις, εως (ἡ), moiepe, saš moлeшipe. [din

Μαλάσσω (ττω), вiit: -άξω, moiš; (пpinч: despre пieлe) apгъseskš; (пpin întind;) moлeшeskš, afemeiezš; (fir:) inвлînzeskš, пotoлeskš mînia кšiва moindš'ĭ inima snpe eptape. [de šnde

Μαλάχη (ἡ), пaлвъ. [de šnde

Μαλάχιον (τὸ), xaînъ femeiaskъ (de faцa пaлвei), (пoate)=Μαλάκιον.

Μαλερὸς, [μάλα] ἁ, ὸν, пoet: penede; ište; (пpinч: despre pesвoiš шi fokš) пъпъditopš;(пas:) пъdatš de fokš. «Μαλερὰ μέλαθρα». Eвр: 2) [μαλὸς 2] sлaвš, пeпštinчosš, = Μαλθακὸς. «Μαλεραὶ φρένες». Esix:

Μάλη (ἡ), =Μασχάλη. (пšmai în fp:) «Ὑπὸ μάλης, шi (mai пoš) «Ὑπὸ μάλην». пe askšns, (fpanц:) sous main. «Οὐχ ὑπὸ μάλης ἡ πρόσκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ». Dm:

Μάλθα, [μαλάσσω] ης (ἡ), o mirmъ din чeapъ, smoлъ, saš dpoжdii de šntdeлemnš шi чл: пentpš šnцepe de коръвii, шi taвлe de skpis, (de šnde) smaлtš. 3) šnš feлš de пeшte kitosš de mape. [de šnde

Μαλθάζω, шi Μαλθαίνω, вiit: -άσω, = Μαλθάσσω.

Μαλθακευνία (ἡ), dopmipe пe moaлe aшtepnštš. [μαλθακὸς, εὐνή].

Μαλθακία (ἡ), пoet: în лokš de μαλακία. [шi

Μαλθακίζω, вiit: -ίσω, пoet: în лokš de μαλακίζω. [шi

Μαλθάκινος, η, ον, пoet: în лokš de, шi [din

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, = Μαλακὸς; (mai de mšлte-opi fir:) desmiepdatš, moлiчosš; пeкšpaжosš. [μαλθάσσω]. [de šnde

Μαλθακότης (ἡ), =Μαλακότης; (mai de mšлte-opi fir:) moлiчišne; пeкšpaжš.

Μαλθακόφωνος (ὁ, ἡ), = Μαλακόφωνος. [μαλθακὸς, φωνή].

Μαλθακόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Μαλακόω. [μαλθακὸς].

Μαλθακτήριος, α, ον, шi Μαλθακτικὸς, ἡ, ὸν, =Μαλακτικὸς. [μαλθάσσω].

Μαλθακώδης, εος (ὁ, ἡ), moлчeлšшš; (fir:) aплekatš лa moлiчišne. [μαλθακὸς].

Μάλθαξις, εως (ἡ), =Μάλαξις. [din

Μαλθάσσω, вiit: -άξω, =Μαλάσσω; (fir:) вopвeskš dšлчe, лinгšшeskš. [din

Μάλθη (ἡ), =Μάλθα. [de šnde

Μαλθόω -ῶ, вiit: -ώσω, глs: =Μαλθακόω. [шi

Μαλθώδης, εος (ὁ, ἡ), клeiosš, saš клisosš (кa μάλθα). [шi

Μάλθων, ωνος (ὁ), кom: în лokš de μαλθακὸς.

Μαλιασμὸς (ὁ), шi Μαλίη (ἡ), =Μάλις.

Μαλιναθάλη (ἡ) šnš feлš de плantъ, Eцinteanъ tpestie de mînkape.

Μάλιον (τὸ), dim: aл лšĭ Μαλὸς=Μαλλὸς, кpeцš пъpš, saš лînъ.

Μάλις, ιος (ἡ), [Лat: maleus] tšse (teкnefesš) de калš, шi чл:

Μαλὶς, ίδος (ἡ), Dop: în лokš de μηλὶς, mъpš, saš μηλιὰς (nimfъ).

Μάλιστα, adв: (sšпpл: aл лšĭ μάλα) foapte mšлt, de kît toate mai mšлt, mai кš deoseвipe. «Μουσάων μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας. Tкр: «Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί». Om: «Πρῶτον μέν..., μάλιστα δὲ». Лкs: «Μάλιστα μὲν τὴν ὁμόνοιαν διατηρεῖν, εἰ δὲ μή». Dm: (шi кš adв:) «Ἄγχι μάλιστα». Iл: Ξ. (шi кš цen:) «Πάντων μάλιστα». Ep: «Ὀρνίχων μάλιστα». Tкр: (шi кš aptik:) «Τὰ μάλιστα». Лкs: «Σέβουσι τὴν πίστιν ὁμοῖα τοῖσι μάλιστα». Ep: (шi кš пpeп:) «Ἐς (Ἐπὶ) μάλιστα». Лкs: (шi înпpešnъ шi кš apt:) «Ὠμὸς ἐν τοῖς μάλιστα». Лкs: (шi кš înteц: paptik:) «Ὡς («Ὅτι, «Ὅσον) μάλιστα». Лкs: 2) (кš пšme пšmep: шi de kîtime, saš de semъпštate însemnъtoape) пe aпpoaпe, în aпpoksimaцie, mai, kît de mšлt. «Ἔτει ἑκάτεστῷ μάλιστα». Tšч: «Κατ' ἴχνος μάλιστα ἀνθρώπου». Лкs: (шi înпpešnъ кš που шi πη). «Μάλιστά που κατὰ μέσον». Лкs: «Ὡς ἀνδρῶν τρισμυρίων μάλιστά κη». Ep: 3) (în pesпšns:) da, пeгpeшit. «Ἆρα οὖν τεχνῖται εἰσί; μάλιστα, (шi în-

преѕпъ кѕ γε) μάλιστά γε». Плt: (ші кѕ џen:) «Πάντων μάλιστα». Плt: везі μάλλον. 4) (авѕs:) în локѕ de μᾶλλον (кѕ џen:) «Ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται». Еѕр: (кѕ dat: ші кѕ чл: fiind înпреѕпъ кѕ ἤ) «Ὑμμι μάλιστα ἤ ἐμοί». Аплп:

Μαλκάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, amopџeskѕ, înлemneskѕ de fpirѕ. [din

Μάλκη (ἡ), [μαλακὸς] amopџipe, înлemnipe de fpirѕ.

Μαλκιάω -ῶ, віit: άσω, =Μαλκάω. [din

Μάλκιος (ὁ, ἡ), (ѕпрл: μαλκιώτατος, ші μαλκίστατος) amopџitopѕ npin fpirѕ, (npin ѕpm:) foapte рече. [μάλκη].

Μαλκὸς, ἡ, ὸν, глs: în локѕ de μαλακὸς, saѕ μάλκιος.

Μαλλόδετος, (ὁ, ἡ), noet: лeratѕ кѕ лeгътѕръ de лînъ saѕ de пъръ. [μαλλὸς, δέω].

Μᾶλλον, adв: (компр: ал лѕї μάλα) maї mѕлt. «Ἐραστὴς ἐξ ὀργῆς μᾶλλον ἐρεθίζεται». Ткр: «Ὁ μὲν μᾶλλον, ὁ δὲ ἧττον». Пл: (ші кѕ înteџ:) «Πολὺ («Πολλῷ, «Ἔτι, «Τοσούτῳ) μᾶλλον». «Τί μᾶλλον;» Пл: че dintp' aчeasta? «Οὐδὲν («Οὐδέν τι) μᾶλλον» Лкs: de onotpiвъ, nѕ maї nѕџin. (ші кѕ џen:) «Ἔξεστι δὲ ἡμῖν μᾶλλον ἑτέρων». Тѕч. «Μᾶλλον τοῦ δέοντος». Ksn: «Παντὸς μᾶλλον». Плt: negpeшit. (ші ѕpmînd neг:) niчї de кѕm: «Παντὸς μᾶλλον τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον». Плt: (ші înпреѕпъ кѕ ἤ). «Μᾶλλον ἔτι ἤ τὸ πάροιθεν. Od: А. «Ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνᾶναι μᾶλλον ἤ ζώειν». Ep: «Οὐ γέλωτα κινεῖ μᾶλλον ἤ καταγελᾶται». Лопџ: (ші înпреѕпъ кѕ οὐ) «Οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἤ οὐ καὶ ὑμέας». Ep: «Πόλιν διαφθεῖραι μᾶλλον, ἤ οὐ τοὺς αἰτίους». Тѕч: (ші înпреѕпъ кѕ ἀλλά). «Μᾶλλον αἱροῦνται συνεῖναι τοῖς... ἀλλ' οὐ τοῖς...». Iskp: (ші înпреѕпъ кѕ οὕτως, -ώς)». «Οὐκ ἔσθ' ὅτι μᾶλλον πρέπει οὕτως, ώς. Пл: (ші înпреѕпъ кѕ τι) «Μᾶλλον τι ἤδη διορᾶν ἤ πρόσθεν». Ksn: (ші în парал:). «Μᾶλλον μᾶλλον». Eѕp: (ші кѕ компар:) «Ῥήτεροι μᾶλλον». Iл: Ω. 2) maї віне. «Εἰκὸς, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον». Dm: «Μᾶλλον μὲν οὖν. Лкs:

Μαλλὸς (ὁ), [μᾶλον] лînъ (npînч: de oї); пъръ de капѕ.

Μαλλοφόρος (ὁ, ἡ), пъptѕtopѕ de (din natѕpъ акоnepitѕ кѕ) лînъ. [μαλλὸς, φέρω].

Μαλλόω, -ῶ, віit: -ώσω, акоnepѕ кѕ лînъ. [μαλλὸς]. [de ѕnde

Μάλλωσις, εως (ἡ), кънtѕшіре кѕ лînъ, saѕ чева лînosѕ, влапъ, ші чл: 2)=Μαλλὸς, акоnepemîntѕ de лînъ. [ші

Μαλλωτὸς, ἡ, όν, влъnitѕ, saѕ кънtѕшітѕ кѕ лînъ; (în џen:) лînosѕ. 2) noet: акоnepitѕ de mѕлџime de oї «Ἴδη—». Esxл:

Μαλόβαθρον (τὸ), везі μαλάβαθρον.

Μαλοδροπεὺς, ῆος, Dop: în локѕ de Μηλοδροπεύς, έως (ὁ), noet: кѕлегътopѕ de mepe. Sanf: [μᾶλον, δρέπομαι].

Μᾶλον (τὸ), Dop: în локѕ de μῆλον.

Μαλοπάρῃος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ μηλοπάρειος.

Μαλὸς (ὁ), npea pap, saѕ греш: în локѕ de μαλλὸς.

Μαλὸς, ἡ, ὸν, noet: лînosѕ, пъposѕ, = Ἀμαλὸς.

Μαλοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, Dop: în локѕ de μηλοφορέω. [din

Μαλοφόρος (ὁ, ἁ), Dop: în локѕ de μηλοφόρος.

Μαμηρὰ, saѕ μαμιρὰ (ἡ), ші Μαμιρᾶς, ᾶ (ὁ), [streinѕ] o плаntъ.

Μάμμα, saѕ Μάμμη, ης (ἡ), (dѕпе лimваџїѕл тічілор копії, ші ѕпѕ felѕ de famіліаръ кїemape) mamъ, mѕmъ, (Franџ:) maman. 2) (maї noѕ)= Μαῖα, вѕnікъ. saѕ 3) (ѕne-opї) doїкъ (dъdакъ). [de ѕnde

Μαμμαία (ἡ), Sхол: in локѕ de μαμμία.

Μαμμάκουθος, ші Μαμμάκυθος (ὁ), ком: [μάμμα, κεύθω] neгїоѕѕ, nepodѕ, skѕptѕ de minte.

Μαμμᾶν, (stpigape овічnѕitъ a прѕnчілор, кînd чер de mînкape, ка ла noї) папъ.

Μαμμάριον (τὸ), =Μαμμίδιον.

Μάμμη (ἡ), везі μάμμα. [de ѕnde

Μαμμία (ἡ), =Μάμμα. [ші

Μαμμίδιον, ші Μαμμίον (τὸ), dim: ал лѕї μαμμία, mamiџъ, mъmѕшоаръ.

Μαμμόθρεπτος (ὁ,ἡ), (dѕпе ziч:) кpeskѕtѕ de вѕna sa; (npin ѕpm:)pîsrїiatѕ, (Franџ:) enfant gâté; (de ѕnde maї de mѕлte-opї) =Μαμμάκουθος. [μάμμη, τρέφω].

Μαμμωνυμικὸς, ἡ, ὸν, prenѕmitѕ din partea вѕnеї saлe. [μάμμη, ὄνομα].

Μὰν, Dop: ші noet: în локѕ de μὴν, afipmat: rîndit: ші înnpotivit: ші чл: «Ἦ μὰν, «Οὐ μὰν, «Ἔστε μὰν, ὅτε. «Ἄγρει μὰν». Om: «Καὶ μὰν, ἐσστομάλιμνον ἐλαύνεται». Ткр:

Μὰν, μανὸς (ὁ), Dop: în локѕ de μήν.

Μανάκιον (τὸ), =Μαννάκιον.

Μανάκις, [μανὸς] adв: noet: de nѕџine opї, pap, кînd ші кînd.

Μανδάκη (ἡ), ѕпѕ felѕ de apѕътѕръ de каї în nїeлe snpe sindeкаpe. [de ѕnde

Μανδακηδὸν, adв: în felѕ de (ка o) apѕътѕръ de калѕ în nїeлe.

Μάνδαλος (ὁ), zoзоpѕ de ѕшъ. [de ѕnde

Μανδαλόω -ῶ, biit: -ώσω, zоворъskš, înкыїš кв zоворъл вша. [de вnde

Μανδαλωτὸς, ἡ, ὸν, înкыїatš кв (saš ка кв) zоворъл. «Φίλημα μανδαλωτὸν». Apstf: гъръ кв гъръ.

Μανδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felвл mantelei, saš mantieї. [μανδύας, εἶδος].

Μάνδρα (ἡ), локš înгръdîtš înпрежвр пentpв oї, џаркš, saš stînъ; (fir: Бisep:) monastipe.

Μανδραγόρας, ου (ὁ), вnš felš de плantъ apomitoape, ші amopџitoapea въвtъръ fъквtъ dintp' însa, eapва кodpвлвї, saš (de ачі) mъdpъгвnъ. [de вnde

Μανδραγορίζω, biit: -ίσω, (кв ак:) daš кыїва sъ bea mъdpъгвnъ. [ші

Μανδραγορικὸς, ἡ, όν, de mъdpъгвnъ. [ші

Μανδραγορίτης, ου (ὁ), (οἶνος, binš fъквtš кв mъdpъгвnъ.

Μάνδρευμα (τὸ), џаркš de oї, saš stînъ; (Бisep:) monastipe. [din

Μανδρεύω, biit: εύσω, înкizš în џаркš, (Бisep:) în monastipe. [μάνδρα].

Μανδρίον (τὸ), dim: ал лвї μάνδρα.

Μανδύας, ου (ὁ), Μανδύη, ші Μανδὺς, ύος (ἡ), [Пеps:] = Χλαμύς, mantелъ, saš mantie (de ачі).

Μανέρως, -έρωτος (ὁ), nвme de вnš peліџіosš kîntikš ла Еџіпtenї.

Μάνης, saš Μανῆς, [Фріџ:] ου, saš οῦ (ὁ), nвme de робš în komodiї; (în џen:) pobš. 2) вnš felš de пахарš. 3) o apвnкъtъpъ în жоквл de квбе.

Μανθάνω, biit: μαθήσομαι, (nex: ἔμαθον, tpe· de кв: μεμάθηκα, ші nosit: μαθητέον) (принч:) черчеtezš, saš barš de seamъ), ка sъ mъ domipeskš «Ἐθῆτο τὸ στρατόπεδον, καὶ τὸ πλῆθος ἐμάνθανε». Ep: 2) (обіч:) înвъџš, mъ domipeskš, saš mъ depрinzš ла чева. (кв ак:). «Πῶς οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκὼς». Skp: «Τί μαθὼν ἐμοῦ καταψεύδῃ»; Плt: че 'џї a benit de... (bezї ші πάσχω). (ші кв паріч:) «Μαθὼν δέ μιν ἀποθωυμάζοντα». Ep: «Ἐπειδὴ ἔμαθεν ἀπολωλότας τοὺς Πέρσας». Ep: (ші кв џen: преп:) «Παρ' ἡμῶν μαθὼν». Iskp: (ші în ел: de преп:) «Μάθε δέμου καὶ τάδε». Іл: (ші кв inf:) «Μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς». Іл; Z: m' amš depрins. «Οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν». Ткр: 3) înџелегš, прічепš; (прin вpm:) шtiš. «Κινδυνεύω μανθάνειν, ὅ λέγεις». Плt: «Δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν». Ткр: (ші кв паріч:) «Διαβεβλημένος ὑπ' Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις». Ep: «Μάνθανε ὤν». Sof: sъ шtiї, къ... (ші fъръ казš). «Οὐ μανθάνω». Apstf: nв прічепš, nв înџелегš. [μάω, μάθω, saš ματέω].

Μανία (ἡ), [μαίνομαι] nebвnie, smintipe; (în џen:) pepede nopnipe de natimъ, fвpie, saš întвsiasmš.

Μανιάκης, [Челt:] ου (ὁ), легъtвpъ de rîtš; saš връџаръ. [μανὸς].

Μανιάκιον (τὸ), dim: ал лвї μανιάκης, връџършъ.

Μανιὰς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), поеt: în локš de μανιώδης. «Μανιάσι λυσσήμασιν». Евр: [ші

Μανικὸς, ἡ, ὸν, = Μανιώδης [μανία] nebвnš, smintitš; nebвnatikš; (despre лвк:) чел neste mъsвръ, kobîршitopš. ‖ (nevt:) Μανικὸν, în локš de...

Μανικῶς, adb: nebвneшte.

Μανιόκηπος (ὁ, ἡ), [μανία, κῆπος] desfрînatš; (despre mвїерї) пъtimaшъ de mitpomanie, nesъџioasъ de бърбаџї.

Μανιοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopš, прічinвitopš de nebвnie. [μανία, ποιὸς].

Μανιουργέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš a nebвni чіnева. [μανία, ἔργον].

Μανιώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -ωδῶς, чел în felš, saš stape de nebвnie, nebвnatikš.

Μάννα (τὸ, saš ἡ), [Евр:] гръвnte de smipnъ, saš de op че алtъ apomъ; smipnъ квpatъ (лакръмъ de лiбanš). 2) (Skp:) manъ, храна tpimisъ de Dвmnezeš Евреілор în nвstie. 3) (fem:)=Μάμμη, mamъ.

Μαννάκιον (τὸ), dim: ал лвї μάννος, = Μανιάκιον.

Μαννάριον (τὸ), dim: ал лвї μάννα (3), =Μαμμίδιον.

Μαννοδότης, ου (ὁ), поеt: dъtъtopš de manъ (хранъ) Евреілор în nвstie. [μάννα, δίδωμι].

Μάννος (ὁ), Dop: rîopdanš; saš връџаръ.

Μαννοφόρος (ὁ, ἡ), пърtъtopš de rîopdanš. «Νεβρὸς—». Ткр: [μάννος, φέρω].

Μανοειδὴς, έος [ὁ, ἡ), пъpвtš ла bedepe sвбџipe ші papš. [μανὸς, εἶδος].

Μανόκαρπος (ὁ, ἡ), чел кв pape (пвџine) poade. [μανὸς, καρπὸς].

Μανὸς, ἡ, ὸν, (компар: -ώτερος, sвпрл: -ώτατος) pisinitš; sвбџipe, слабš.

Μάνος (ὁ), =Μάννος.

Μανοσπορέω -ῶ, biit: -ήσω, semъnš pap, pisinit (ічї коло). [din

Μανόσπορος (ὁ, ἡ), semъnatš pap, (Фрanџ:) clairsemé. [μανὸς, σπόρος].

Μανόστημος (ὁ, ἡ), чел кв pape iџе; (пînзъ) nebъtвtъ, papъ. [μανὸς, στῆμα].

Μανότης (ἡ), ръpime; sзвцipime. [μανὸς].
Μανόφυλλος (ὁ, ἡ), papȣ̆ în fpȣnze. [μανὸς, φύλλον].
Μανόχροος (ὁ, ἡ), чел кȣ рарѣ (în пopĭ) пĭеле, ='Αραιόσαρκος. [μανὸς, χρόα].
Μανέω -ῶ, biit: -ώσω, ='Αραιόω.
Μαντεία (ἡ), întpeваре, saȣ̆ pesпȣnsȣ̆ de ораколȣ̆, проорочіре; (прin întind:) кȣвîntȣ̆ întȣнекоsȣ̆ (anевое de înцелес). [шi
Μαντεῖον (τὸ), проорочіре, xpismosȣ̆. 2) (обіч:) локȣ̆ (templȣ), ȣnde se daȣ̆ проорочііле, ораколȣ̆. [прічн: neȣt: лȣĭ ...
Μαντεῖος, α, ον, кȣвenitȣ̆ ла проорочіре, saȣ̆ ла пророкȣ̆, пророкоsȣ̆. || (sȣвst:) пророкȣ̆. [шi
Μάντευμα (τὸ), pesпȣnsȣ̆ de ораколȣ̆, проорочіе datѣ, =Μάντευμα. [din
Μαντεύομαι, biit: -εύσομαι, гічеskȣ̆, проорочеskȣ̆; daȣ̆ кȣ sokoteala, îmĭ înкіпȣĭеskȣ̆; превѣzȣ̆; bisezȣ̆. 2) întpeвȣ̆ (konsȣлtȣ̆) ораколȣл. «Εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι». Плt: [μάντις]. [de ȣnde
Μαντευτὴς, οῦ (ὁ), = Μάντις, проорочitopȣ̆. [шi
Μαντευτικός, η, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ ла проорочіре, saȣ̆ гічіре. [шi
Μαντευτὸς, ἡ, ὸν, проорочitȣ̆ de ораколȣ̆.
Μαντεύω, biit: -εύσω, (maĭ поȣ̆, шi neапр:) în локȣ̆ de μαντεύομαι (1). [μάντις].
Μαντηΐη (ἡ), Ion: în локȣ̆ de μαντεία.
Μαντήϊον (τὸ), Ion: în локȣ̆ de μαντεῖον.
Μάντης, ου (ὁ), = Μάντις.
Μαντικὸς, ἡ, ὸν, проорочеskȣ̆; saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ ла проорочіре. «Μαντικὴ (ἡ), meштешȣгȣл (darȣл) de проорочіре. [μάντις]. [de ȣnde
Μαντικῶς, adв: проорочеште, ка пророкȣ̆.
Μαντιπολέω -ῶ, biit: -ήσω, гічеskȣ̆, проорочеskȣ̆. [din
Μαντιπόλος (ὁ, ἡ), [μάντις, πολέω] =кȣ
Μάντις, [μαίνομαι, saȣ̆ μηνύω] εως (ὁ), пророкȣ̆, гічitopȣ̆ de челе biitoape. 2) (ἡ), ȣнȣ̆ felȣ̆ de лѣкȣstѣ верde, че îшĭ mішкѣ nеkontenit пічоареле de dinainte.
Μαντιχώρας, ου (ὁ), ȣнȣ̆ felȣ̆ de natpȣпеdȣ̆ (поate apічĭȣ̆) de India. [μάντις, χώρα].
Μαντοσύνη (ἡ), поеt: în локȣ̆ de μαντικὴ, saȣ̆ μαντεία. (прічн: fem: ал лȣĭ...
Μοντόσυνος, η, ον, поеt: în локȣ̆ de μαντεῖος, saȣ̆ μαντικὸς. [шi
Μαντώδης, εος (ὁ, ἡ), шi
Μαντῷος, α, ον, поеt: = Μαντόσυνος. [μάντις].

Μάνυσις, ιος (ἁ) Dop: în локȣ̆ de μήνυσις. [шi
Μανυτὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локȣ̆ de μηνυτής. [din
Μανύω, biit: -ύσω, Dop: în локȣ̆ de μηνύω.
Μανώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μανοειδής. [μανός].
Μάνωσις, εως (ἡ), рѣріре. [μανόω].
Μάομαι, поеt: =Μαίομαι.
Μαπέειν, Ion: поеt: пеx: 2: de inf: ал лȣĭ μάρπτω.
Μάραγδος (ὁ), поеt: în локȣ̆ de σμάραγδος.
Μάραγνα, ης (ἡ), поеt: în локȣ̆ de σμάραγνα, вічĭȣ̆.
Μάραθον (τὸ), = Μάραθρον.
Μαραθρίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinȣ̆) fѣкȣtȣ̆ кȣ molotpȣ. [μάραθρον].
Μαραθροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din soĭȣл (saȣ̆ asemenea) molotpȣлȣĭ. [μάραθρον, εἶδος].
Μάραθρον (τὸ), [μάρον, μαραίνω] molotpȣ; saȣ̆ mѣрарȣ̆. [de ȣnde
Μαραθρὼν (θὼν), ῶνος (ὁ), локȣ̆ sѣditȣ̆ кȣ (tарла de) molotpȣ, saȣ̆ mѣрарȣ̆.
Μαραθωνομάχης (χος), ου (ὁ), чел че s' a вѣtȣt ла Maратonȣ̆; (прin ȣрm:) biteazȣ̆ (bestitȣ̆) pesвoitopȣ̆. [Μαραθὼν, μάχη].
Μάραινα, ης (ἡ), поеt: = Μάραγνα.
Μαραίνω, [μάρη] biit: -ανῶ, (pas: tpe: кȣ: μεμάραμμαι, пеx: ἐμαράνθην) stinгȣ̆ (прічн:) прin апȣкаре saȣ̆ пінѣіре кȣ mîna flакѣра фокȣлȣĭ, saȣ̆ (fig:) вioiчĭȣnea ȣneĭ плапte, saȣ̆ floape, вештежеskȣ̆; (în цеп:) slѣвеskȣ̆, прѣпѣdeskȣ̆. «'Ανθρακιὴν ἐμάρανεν». Om: Imn; «Τὸ ῥόδον ὁ χρόνος μαραίνει». Tкр: «Τὸ κάλλος ἡ νόσος ἐμάρανε». Iskp: «Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει». Sof: (шi pas:) «Τὰ ἐγχώρια ῥεύματα τῶν ποταμῶν μαραίνεται». Ep: seaкѣ. [de ȣnde
Μάρανσις, εως (ἡ), stinцере; saȣ̆ веште-жіре. [шi
Μαραντικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime de a stinцe, saȣ̆ a вештежі.
Μάραον (τὸ), шi Μάραος (ὁ), глs: коарпѣ.
Μαρασμὸς (ὁ), вештежіре, stinцере (прічн: de пȣteріле вĭеціĭ), slѣвіре (de вѣtpînȣ̆, saȣ̆ oftikosȣ̆); mарasmȣ̆ (med:). [μαραίνω]. [de ȣnde
Μαρασμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saȣ̆ însoцitȣ̆ кȣ mарasmȣ̆.
Μαράσσω, biit: -άξω, поеt: =Σμαραγέω (везĭ шi ἀράσσω).
Μαραυγέω, [ἀμέρδω, αὐγὴ] biit: -ήσω, mѣ

întsneкš de mвлtъ лвminъ, = Θαμβέομαι. [de вnde

Μαραυγία (ἡ), întвneкаpe de вързš din mвлtъ лвminъ, =Θάμβος.

Μαργαίνω, biit: -ήσω, =Μαργάω.

Μαργαρὶς, ίδος (ἡ), плц: în лoкš de...

Μαργαρίτης, ου (ὁ), шi Μαργαρῖτις, ιδος (ἡ), шi Μάργαρον (τὸ), mъргъpitаpš. [din

Μάργαρος (ὁ, ἡ), [μαρμαίρω] skoïка пpodвкъtoape de mъргъpitаpš; (вne-opĭ) = Μαργαρίτης. [de вnde

Μαργαρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв μάργαρος (vezĭ ziч:).

Μαργάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ пoptš ка вnš [μάργος. vezĭ ziч].

Μαργέλλιον (τὸ), [Пepс: ναργκέλ] poada вnвĭ feлš de finiкš de India, (noate) = Μαλαβαθικὸν κάρυον. 2) mъргъpitаpš.

Μαργήεις, εσσα εν, noet:=[Μάργος], nepodš, neввnš; mîndpв.

Μαργηλὶς, ίδος (ἡ), = Μαργέλλιον.

Μάργης, ου (ὁ), =Μάργος.

Μαργίτης, ου (ὁ), вnš nepodš, asвnpa кървїа a fъквt, пpeквm zik, Omepš o noemъ satipiкъ, din кape se пъstpeazъ niште вepsвpĭ. [din

Μάργος, [în afin кв μῶρος] ἡ saš ος, ον, noet: (papš шi în пpozъ) nepodš, обpazniкš; fъpъ ввnъ pîndвiaлъ; desfpînatš; neсъцiosš· [de вnde

Μαργοσύνη (ἡ), noet: în лoкš de...

Μαργότης (ἡ), nepozie; обpъzniчie; desfpînape. [шi

Μαργόω -ῶ, biit: -ώσω, faкš пe чineва a fi nepodš, saš обpazniкš; (nestp: saš miж:) обpъzniчesкš; neввnesкš.

Μάρη (ἡ), noet: mînъ.

Μαριθὰν, ᾶνος, шi Μαριθεύς, έως (ὁ), вnš feлš de пïatpъ, кape вdîndв se apde ка ваpвл.

Μαριλευτὴς, οῦ (ὁ),=Μαριλοκαύτης. [din

Μαριλεύω, bit: -εύσω, faкš пpafš de кърввnĭ. [din

Μαρίλη (ἡ), кърввnĭ mъpвнцĭ, пpafš de кърввnĭ; snвzъ.

Μαριλοκαύτης, ου (ὁ), apzъtopš de кърввnĭ, кърввnapš. [μαρίλη, καίω].

Μαριλοπότης, ου (ὁ), noet:кom:înгiцitopš de пpafš de кърввnĭ, кърввnapš. [μαρίλη, πίνω].

Μαρῖνος (ὁ), [Лat:] вnš feлš de пeште de mape.

Μάρις, εως (ὁ), вnš feлš de mъsвpъ пentpв лiквide (înкъп: de 6 kotiлe).

Μαρμαίρω, biit: -αρῶ, лвчesкš (пpiнч: miшкîndв mъ), skînteïezš, skлipesкš. «Χαλκῷ μαρμαίροντι». Ткр: «"Ομματα μαρμαίροντα». Om:

Μαρμάρειος, шi (noet:) Μαρμάρεος, α, ον, лвчïosš ка mapmвpa; saš fъквtš de mapmвpъ. [шi

Μαρμαρίζω, biit: -ίσω, semъnš кв (sîntš лвчïosš, saš tape ка) mapmвpa. [шi

Μαρμάρινος (ὁ, ἡ), fъквtš de mapmвpъ. [шi

Μαρμαρῖτις, ιδος (ἡ), o пïatpъ ка mapmвpa. [μάρμαρος].

Μαρμαρογλυφία (ἡ), съпape, чïoплipe de mapmвpъ. [μάρμαρος, γλύφω].

Μαρμαρόεις, εσσα, εν, [μαρμαίρω] лвчïosš, skînteitopš, sклipiчosš.

Μάρμαρον (τὸ), noet: în лoкš de μάρμαρος, пïatpъ de mapmвpъ.

Μαρμαροποιὸς (ὁ), лвкpъtopš de mapmвpъ, saš fъкъtopš de лвкpвpĭ de mapmвpъ. [μάρμαρος, ποιὸς[.

Μάρμαρος (ὁ, ἡ), noet: (în цen:)= Μαρμάρεος, лвчïosš. (de вnde обiч:) «Μάρμαρος λίθος». Stp: пïatpъ de mapmвpъ. (шi ка sвbst:) «Μάρμαρος ὀκριόεις». Om: пïatpъ bîptoasъ, ввкаtъ de stînкъ. [μαρμαίρω]. [de вnde

Μαρμαρόω -ῶ, biit: -ώσω, mъpmвpesкš, пpefaкš în mapmвpъ. 2) (Biz:) aштepnš, aкopepš кв mapmвpъ, saš кв вapš de mapmвpъ.

Μαρμαρυγὴ (ἡ), [μαρμαρύσσω] лвчipe, sклipipe (пpiнч: de tpвпš miшкîndв se). [de вnde

Μαρμαρυγώδης, εος (ὁ, ἡ), skînteitopš, лвчïosš.

Μαρμαρύζω, biit: -ύσω, шi Μαρμαρύσσω, biit: -ύξω,=Μαρμαίρω.

Μαρμαρῶπις, ιδος (ἡ), шi

Μαρμαρωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [μαρμαίρω, ὤψ] a кървїа oкïĭ, saš faца stpълвчesк. 2) înпïetpitopš, mъpmвpitopš кв пpiвipea sa (ка Гopгona).

Μαρμάρωσις, εως (ἡ), aштepnepe кв mapmвpъ. [шi

Μαρμαρωτὸς, ἡ, όν, aкopepitš кв mapmвpъ. [μαρμαρόω].

Μάρναμαι, (fъpъ biit:) noet: [μάρη] mъ batš; mъ dispвtš; mъ лвпtš, mъ siлesкš.

Μάρον (τὸ), вnš feлš de пллntъ, maгipanš.

Μάρπτις, ιος (ὁ), noet: хpъпitopš; neчinstitopš. [din

Μάρπτω, biit: μάρψω, (пex: 2: ἔμαπον, шi πον, шi кв ρ, μέμαρπον; tpe: de кв: μέ-

μαρπα) noet: [μάρη, saŭ ἅρπη] (кѕ ак: ші рар кѕ џеn:) апѕкѕ̆, хръпеsкѕ̆; (ші прin întind:) ажѕnгѕ̆, atinгѕ̆. «Δόρυ χειρὶ μεμαρπώς». Аплп: «Ἕνα μάρψας ἑταίρων». Od: К: «Ἀγκὰς ἔμαρπτεν. Iл: Ω. «Ὡς τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν». Iл: Х. «Οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν». Iл: Ξ.

Μάῤῥον (τὸ), (Лat:) sапъ, tîрпъкопѕ̆.

Μαρσίπιον (πειον), ші Μαρσύπειον (τὸ), пѕnгъ; sъкѕлеџѕ̆. (прinч. dim: ал лѕї...

Μάρσιπος, ші Μάρσυπος (ὁ), [în afin: кѕ ἄῤῥιχος, ἄρσιχος] sакѕ̆ de пїеле, џеаmantanѕ̆, saŭ вѕрdѕfѕ̆.

Μαρτιχώρας, ου (ὁ), = Μαντιχώρας.

Μάρτυρ, υρος (ὁ, ἡ), =Μάρτυς, (de ачї) maptѕpѕ̆. [de ѕnde

Μαρτυρέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ ак: dip: ші dat: indip:) mъptѕpiseskѕ̆, saŭ прin mъptѕpia mea înкpedinџezѕ̆ чева; (Біs:) mъ faкѕ̆ maptipѕ̆, saŭ mѕчenікѕ̆ пentpѕ Xpistosѕ̆. [de ѕnde

Μαρτύρημα (τὸ), zisѕ̆, saŭ adѕsѕ̆ sпpe mъptѕpie.

Μαρτυρία (ἡ), mъptѕpie. [ші

Μαρτυρικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ̆, pелatiвѕ̆ ла maptipѕ̆ saŭ mѕчenікѕ̆ пentpѕ Xpistosѕ̆. [μάρτυρ]. [de ѕnde

Μαρτυρικῶς, adв: maptipiчеште, saŭ mѕчenічеште.

Μαρτύριον (τὸ), = Μαρτυρία, saŭ Μαρτύρημα; (Бisep:) mѕnчї ші moapte de maptipѕ̆, ші локѕл, ѕnde a лѕat mѕчenia. [ші

Μαρτύρομαι, віit: -υροῦμαι, (кѕ ак: dip: ші џеn: indip:) adѕкѕ̆, кїemѕ̆ пе чinева de maptѕpѕ̆; înкpedinџezѕ̆ чева ка maptѕpѕ̆, saŭ прin maptѕpї. (везї ші διαμαρτύρομαι). [μάρτυρ].

Μαρτυροποιέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, înкpedinџezѕ̆ прin maptѕpї. [μάρτυρ, ποιέω]. [de ѕnde

Μαρτυροποίημα (τὸ), ші Μαρτυροποιία (ἡ), înкpedinџаpe прin mъptѕpiї.

Μάρτυρος (ὁ), noet: (pap în sinг:) în локѕ̆ de...

Μάρτυς, [ἀρτύς, ἄρτιος] υρος, (ак: μάρτυρα, ші pap μάρτυν, dat: îm: μάρτυσι) maptѕpѕ̆.

Μαρύκαμα (τό), Dop: în локѕ̆ de μηρύκημα. [din

Μαρυκάομαι -ῶμαι, Dop: în локѕ̆ de μηρυκάομαι.

Μαρύομαι, Dop: în локѕ̆ de μηρύομαι.

Μασάομαι -ῶμαι, [μάσσω] віit: -ήσομαι, mestекѕ̆, pѕmегѕ̆; (în Аплп:) îmї miшкѕ̆ гѕpa înкisъ, ші mopmѣїѕ̆ în ваtжокѕpa кѕїва.

Μάσασθαι, noet: пех: de inf: ал лѕї μάω, μαίομαι, saŭ μάσσομαι.

Μάσδα, ας (ἁ), Dop: în лопѕ̆ de μάζα.

Μασδὸς (ὁ), Dop: în локѕ̆ de μαζός.

Μάσημα (τὸ), че s'a mestекat, saŭ se mestекъ. «Μασσῶνται τὸν πάπυρον, καὶ τὸν μὲν χυλὸν καταπίνουσι, τὸ δὲ μάσημα ἐκβάλλουσι». Ѣp: [ші

Μάσησις, εως (ἡ), mestекаpe. [ші

Μασητὴρ (ὁ), mestекъtopѕ̆. «Μῦς —». Anat: mѕшкїѕ̆ ал fълчеї. [μασάομαι].

Μασθαλὶς, [μασθὸς] ἴδος (ἡ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de пахаpѕ̆.

Μάσθλη (ἡ) = Ἱμάσθλη, кѕpea. [de ѕnde

Μάσθλημα (τὸ), пїеле apгъsitъ (пentpѕ кѕpеле). [ші

Μάσθλης, ου (ὁ), = Μάσθλημα; (fir:) omѕ̆ віклеanѕ̆, saŭ de nimікѕ̆. [ші

Μασθλήτινος, η. ον, de пїеле (poшie).

Μασθὸς (ὁ), = Μαζὸς, saŭ Μαστὸς.

Μασὶ, ші (maї 'nainte de вок:) Μασὶν, Dop: în локѕ̆ de μησὶν, dat: îm: ал аѕї μήν.

Μασίγδουπος (ὁ, ἡ), (глs:) în локѕ̆ de μακεσίγδουπος = ἐρίγδουπος.

Μασιμάνας, α (ὁ), (глs:) în локѕ̆ de μακεσιμάνας, în чел maї din ѕpmъ гpadѕ̆ пеsѕnѕ̆. [μᾶκος, μαίνομαι].

Μάσμα (τὸ), noet: [μαίομαι] чepчеtape, къѕtape кѕ amъpѕntѕл.

Μασουχᾶς, ᾶ (ὁ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de (med:) плantъ.

Μάσπετον (τὸ), apomatiка fpѕnzъ a плantеї (Лat:) laserpitium, (алт:) μαγύδαρις, saŭ στύραξ, (Fpanџ:) benjoin, (Тѕpч:) menџѕві.

Μασσάομαι, Μάσσημα, Μάσσησις, ші Μασσητὴρ, каѕtъ μασάομαι, ші чл:

Μάσσω, [μάω] віit: μάξω, atinгѕ̆ кѕ mîinеле, апѕкѕ̆, піпъind молешеskѕ̆; (de ѕnde maї des) fpъmîntѕ̆; (прin întind:) шtepгѕ̆.

Μάσσων, ονος (ὁ, ἡ), компар: пepeгл: ал лѕї μακρὸς, maї лѕnгѕ̆; maї шаpe; maї пpesѕs.

Μαστάζω, віit: -άσω, noet; în локѕ̆ de μασάομαι, mestекѕ̆. [din

Μάσταξ, ακος (ἡ), falка (прin кape mestекъm); гѕpa; вѕza de sѕs; (de ѕnde) = Μύσταξ, mѕstaџъ. 2) noet: xpanъ (прinч: чea de пъsъpї adѕsъ în гѕpъ пѕїлop sъї). 3) (pap) ѕnѕ̆ felѕ̆ de лъкѕstъ.

Μαστάριον (τὸ), dim: ал лѕї μαστός.

Μασταρύζω, віit: ύσω, molfъїeskѕ̆ me-

*

stekînd (кѫ вѫtрînії din лiusa dinцiлор). [μαστάζω].

Μάστειρα (ἡ), поet: fem: ал лѕї μαστήρ.

Μάστευσις, εως (ἡ), кѫѕtаре кѕ амѫ-рѕntѕл (skotoчіре). [ші

Μαστευτὴς, οῦ (ὁ), кѫѕtѫtорѕ, черчеtѫ-торѕ кѕ амѫрѕntѕл (skotoчіtорѕ). [din

Μαστεύω, [μαίομαι, саѕ μαστὸς] віit: -εύσω, (кѕ ак:) каѕtѕ, черчеtезѕ кѕ амѫрѕntѕл (skotoчеskѕ); (кѕ înf:) dopeskѕ, саѕ мѫ siлeskѕ сѫ...

Μαστὴρ (ὁ), (în цen:) = Μαστευτὴς, черчеtѫtорѕ; (партік: în Atena) înѕѫрчі-natѕл кѕ черчеtареа аверії de konfiskat a osîndiцiлор ла вечнікѫ eksпatріаре. [μάω]. [de ѕnde

Μαστήριος, α, ον, поеt: îndemînatікѕ ла skѕmпѫ черчеtаре.

Μάστι, поеt: în локѕ de μάστιγι.

Μαστιγεὺς, έως (ὁ), =Μαστικτὴρ. [ші

Μαστιγέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локѕ de μαστιγόω. [ші

Μαστιγίας, ου (ὁ), (прінч: ровѕ) des ві-чїѕіtѕ, саѕ de вічїѕіt, пеtревнікѕ. [μάστιξ]. [de ѕnde

Μαστιγιάω -ῶ, віit: -άσω, kom: амѕпоf-tѫ de a мѫ вічїѕі, (алt:) мѫ мѫпînкѫ sпі-пареа.

Μάστιγμα (τὸ), semnѕ (din вѫtаїе) de вічїѕ. [μαστίζω].

Μαστιγονόμος (ὁ), [μάστιξ, νέμω]=кѕ...

Μαστιγοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtѫtорѕ de вічїѕ. || (sѕвst:) slѕжвашѕ поліцieneskѕ,=Ῥαβ-δοῦχος. [μάστιξ, φέρω].

Μαστιγόω -ῶ, віit: -ώσω, ваtѕ кѕ вічїѕл. [μάστιξ]. [de ѕnde

Μαστιγώσιμος (ὁ, ἡ), вреdнікѕ de вічї-ѕit. [ші

Μαστίγωσις, εως (ἡ), вічїѕіре. [ші

Μαστιγωτέος, α, ον, = Μαστιγώσιμος.

Μαστίζω, віit: -ίξω, ваtѕ кѕ вічїѕл, ві-чїѕїeskѕ. [μάστιξ]. [de ѕnde

Μαστικτήρ, ші Μαστίκτωρ (ὁ), вічїѕіtорѕ.

Μάστιν, поеt: în локѕ de μάστιγα, ак: ал лѕї ...

Μάστιξ, ιγος (ἡ), вічїѕ; (fir:) пепорочі-ре din Dѕmnezeeaskѫ ѕрџіе; osîndѫ. [ἱμὰς].

Μαστίοδω, Dop: în локѕ de μαστίζω. [de ѕnde

Μαστιστὴς, οῦ (ὁ), =Μαστικτὴρ.

Μαστιχάω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: клѫп-цѫeskѕ dinції, ка кѕm аші mesteka sa-кiзѕ. [μαστίχη].

Μαστιχέλαιον (τὸ), ѕntѕ de sакiзѕ. [μα-στίχη, ἔλαιον].

Μαστίχη (ἡ), [μάσταξ] sакiзѕ. [de ѕnde

Μαστίχινος, η, ον, de sакiзѕ.

Μαστιχοφόρος (ὁ, ἡ), продѕкѫtорѕ de sa-кiзѕ, [μαστίχη, φέρω].

Μαστίω, віit: -ίσω, поеt: în локѕ de μα-στίζω.

Μαστόδετον (τὸ), =Στηθόδεσμος, легѫtѕ-рѫ de цiце. [μαστὸς, δέω].

Μαστοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în forмѫ de цiцѫ. [μαστὸς, εἶδος].

Μαστὸς (ὁ), (везї μαζός) цiцѫ (прінч: femeїaskѫ); (fir:) мѕntішорѕ, dealѕ (în forмѫ de цiцѫ).

Μαστοφαγὴς, έος (ὁ, ἡ), mînкѫtорѕ de цî-цѫ, саѕ лапtе din цiце. (de ѕnde || sѕвst:) ѕпѕ felѕ de пасѫре пѫскѫtоаре поапtеа, (алt: αἰγοθήλης). [μαστὸς, φάγω].

Μαστροπεία (ἡ), mіжлочіре ла desfrî-пѫрї, (Тѕрч:) пezeвenглікѕ. [din

Ματροπεύω, віit: -εύσω, ші

Μαστροπέω -ῶ, віit -ήσω, мѫ fакѕ mіж-лочіtорѕ ла трѕпешії desfrînѫрї, (пeze-венгїeskѕ). [ші

Μαστρόπιον (τὸ), локалѕ de пezeвenгiтѕ (de кѕрвѫsѫріе). [ші

Μαστροπικὸς, ή, όν, аtінгѫtорѕ de пeze-венгiтѕ. [din

Μαστροπὸς (ὁ, ἡ), [μαστρὸς, ὤψ], mіж-лочіtорѕ de кѕрвѫsѫрії, (Тѕрч:) пezeвenгїѕ.

Μαστρὸς (ὁ), (гло:) în локѕ de μαστήρ.

Μαστρύλλιον (τὸ),=Ματρυλλεῖον. [din

Μάστρυς, υος (ὁ), = Ματρύλλη, ші Μα-στροπὸς.

Μαστρωπὸς, ші чл: каѕtѫ μαστροπὸς, ші чл:

Μαστὺς, ύος (ἡ), поеt: în локѕ de μά-στευσις. [ші

Μαστώδης, εος (ὁ, ἡ),=Μαστοειδὴς. [μα-στὸς].

Μάστωρ, ορος (ὁ), поеt: în кокѕ de μα-στήρ.

Μασύντης, ші Μασυντίας, ου (ὁ), [μασά-ομαι] параsiтѕ,=Παράσιτος.

Μασχαλάω -ῶ, віit: -ήσω, легѕ апкѕра de кѫвѫпѫtѕра прѕеї корѫвії. [din

Μασχάλη (ἡ), sѕвцiоарѫ. 2) (fir:) кѫ-вѫпѫtѕра depe лînгѫ ешіtѕра (рѫdѫчіna) рѫмѕрiлор ші frѕпzелор потѕлї. 3) (прін întind:) кракѫ tînѫрѫ, саѕ влѫstарѕ (маї партік:) de fінікѕ. (везї ші θαλὶς). 4) (în цen:) кѫвѫпѫtѕрѫ fоrмаtѫ de ор че трѕ-пѕ înковолаtѫ. (de ѕnde 5) кѫвѫпѫtѕра de ла înковолtѕра прѕеї корѫвії, ѕnde se ле-га апкѕра. [de ѕnde

Μασχαλιὰ, саѕ Μασχαλιαία, о парtе а ка-лѕлѕї stîлпѕлѕї. (везї ші κάλαθος). [ші

Μασχαλίζω, biit: -ίσω, пвĭŭ чева ла sвв-
ųioapъ; (naptik:) чĭokîptеskŭ mъdвлapeлe
tpвпвлвĭ omopîtвлвĭ, шi лeгîndв лe înnpe-
вnъ лe atîpnŭ npin sввųioapъ de вmepiĭ
лвĭ (npeквm obiчnвĭaŭ чeĭ вeкĭ snpe anъ-
pape adiкъ de pesввnapea omopвлвĭ). [шi
Μασχάλιος (ό, ή), шi Μασχάλινος, η, ον,
înnлetitŭ din tinepe smiчeлe de finiкŭ. [шi
Μασχαλίς, ίδος (ή),=Μασχάλη (npiнч: 2).
Μασχάλισμα (τὸ), (npiнч: ла îm:) чeлe
snpe anъpape de pesввnape de omopŭ
чĭoкîptite mъdвлape aлe omopîtвлвĭ (вeзĭ
μασχαλίζω). 2) apseлe în жeptfъ ввкъųĭ
din toate mъdвлapeлe вiktimeĭ, (aлt:) ἐξάρ-
γματα. [шi
Μασχαλιστὴρ (ό), квpeaoa чea лatъ a (кin-
гa) кaлвлвĭ înхъmatŭ; квpeaoa sabieĭ, saŭ
a пaвъзeĭ ostaшвлвĭ, (Фpanų:) *boudrier*.
[μασχαλίζω].
Ματάζω, шi Ματαιάζω, biit: -άσω, шi Μα-
ταΐζω, biit: -ίσω, =Ματάω, sîntŭ nepodŭ,
fъpъ minte, de niчĭ o tpeabъ.
Ματαιοβαστάκτης, ου (ό), глs: tpad: a лat:
nugigerulus, ъъpfitopŭ; ешitŭ din minųĭ. [μά-
ταιος, βαστάζω].
Ματαιοβουλία (ή),=Εἰκαιοβουλία. [μάται-
ος, βουλή].
Ματαιόκομπος (ό, ή), înfîmfatŭ în zadapŭ,
mîndpв, ĭввitopŭ de sлaвъ deшeaptъ. [μά-
ταιος, κόμπος].
Ματαιολογέω -ῶ, biit: ήσω, вopвeskŭ za-
dapniче лвкpвpĭ, saŭ în zadapŭ. [шi
Ματαιολογία (ή), zadapniкъ вopвipe. [din
Ματαιολόγος (ό, ή), вopвitopŭ în deшeptŭ,
вър fitopŭ. [μάταιος, λόγος].
Ματαιοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ματαιο-
πονέω. [din
Ματαιοποιὸς (ό, ή), fъкътopŭ de чeвa
în zadapŭ. [μάταιος, ποιός].
Ματαιοπονέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ostene-
skŭ în zadapŭ. [ματαιοπόνος]. [de вnde
Ματαιοπόνημα (τὸ), лвкpв кв osteneaлъ
fъквtŭ în zadapŭ.
Ματαιοπονία (ή), zadapniкъ osteneaлъ.
[din
Ματαιοπόνος, (ό ή), ostenitopŭ în zadapŭ.
[μάταιος, πόνος].
Ματαιοπραγέω -ώ, biit: -ήσω,=Ματαιο-
πονέω. [шi
Ματαιοπραγία (ή), =Ματαιοπονία. [μά-
ταιος, πράττω].
Ματαιοπώγων, ωνος (ό), чeл чe în zada-
pŭ ape вapвъ. [μάταιος, πώγων].
Μάταιος, [μάτη] α, ον, nepodŭ, вшopŭ.
nesokotitŭ, (Itaл:) matto; (despre лвкp:)
nefoлositopŭ, netemeĭnikŭ, de neîntpe-
вwinųat, zadapnikŭ, (de вnde)=Ἀχρεῖος;
(în ųen:) nĭepdвtŭ.
Ματαιοσπουδέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ματαιο-
πονέω. [шi
Ματαιοσπουδία (ή): = Κενοσπουδία, шi
Ματαιοπονία. [din
Ματαιόσπουδος (ό, ή): = Κενόσπουδος.
[μάταιος, σπουδή].
Ματαιοσύνη (ή), =Ματαιότης.
Ματαιότεκνος (ό, ή), (гpam:) чeл чe ape,
saŭ a nъsквt копiĭ în zadapŭ, saŭ fъpъ
foлosŭ. [μάταιος, τέκνον].
Ματαιοτεχνία (ή), zadapnikŭ, nefoлosi-
topŭ meшteшвгŭ. [din
Ματαιότεχνος (ό, ή), квnoskъtopŭ, saŭ
npofesъtopŭ de zadapnikŭ meшteшвгŭ.
[μάταιος, τέχνη].
Ματαιότης (ή), zъdъpniчie. [μάταιος].
Ματαιοφιλοτιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,
=(saŭ гpeш: în лoкŭ de) Μάταια φιλοτι-
μέομαι.
Ματαιοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ za-
dapniчe simųiminte, rîndвpĭ. [шi
Ματαιοφροσύνη (ή), rîndipe de zъdъpni-
чiĭ [din
Ματαιόφρων, ονος (ό, ή), чeл кв simųi-
minte zadapniчe; nepodŭ. [μάταιος, φρήν].
Ματαιόφωνος (ό, ή), (гpam:) stpiгъtopŭ
în zadapŭ. [μάταιος, φωνή].
Ματαιόω -ῶ, biit: -ώσω, zъdъpniчeskŭ.
‖ (nas:)=Μετριάζω. [μάταιος].
Ματαϊσμὸς (ό), [ματαΐζω] fantъ, saŭ вop-
вipe zadapnikъ, netpeвniчie, nepîndвĭaлъ;
(шed:) лenъdape de fъtŭ.
Ματαίως, adв: în zadapŭ, fъpъ foлosŭ;
fъpъ rîndŭ; fъpъ înųeлesŭ. [μάταιος].
Μάταν, Dop: în лoкŭ de μάτην.
Μάταξα, ης (ή), =Μέταξα.
Ματάω -ῶ, biiit: -ήσω, [μάτη] fakŭ чeвa
în zadapŭ; mъ nopneskŭ fъpъ pегвлъ,
saŭ skonŭ; întîpziezŭ, nĭepzŭ вpeme; (de
вnde кв ųen:) nв nemepeskŭ, nв isввteskŭ.
Ματευτής, οῦ (ό), noet:=Μαστευτής. [din
Ματεύω, biit: -εύσω, шi (pap) Ματέω -ῶ,
biit: -ήσω, noet: în лoкŭ de μαστεύω, кaв-
tŭ кв amъpвntвл, шi чл: [μάτος].
Μάτη (ή), noet: [ἄτη] гpeшaлъ; nepo-
zie. [de вnde
Μάτην, adв: = Ματαίως, fъpъ кввîntŭ;
în zadapŭ.
Μάτηρ, ματρὸς (ό), Dop: în лoкŭ de
μήτηρ.

Ματία, ші Ματίη (ἡ), noet: Ion:=[Μάτη].
Ματίζω, biit: -ίσω, noet:=Ματεύω.
Μάτιον (τὸ), ynŭ feлŭ de mъsypъ. (bezĭ ші σάττον].
Μάτος, [μαίομαι] εος -ους (τὸ), глs: în лoкŭ de μάστευσις, черчetape, къytape.
Ματρόξενος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкŭ de μητρόξενος.
Ματρύλη, ші Ματρύλλη (ἡ), = Μαστροπὸς, nezebenгïe. [de ynde
Ματρύλιον (λλιον), ші Ματρυλλεῖον (τὸ), tpaktipŭ de кypbъзъpie.
Μάτρως, ωος (ὁ), Dop: în лoкŭ de μήτρως.
Ματταβέω -ῶ, biit: ήσω, глs: în лoкŭ de ματάζω. [din
Μάτταβος (ὁ, ἡ), dialeкt: în лoкŭ de μάταιος.
Ματτύα (ἡ), [μάττω] ynŭ feлŭ de пpъжitypъ кy кapne de пъsъpĭ seлbatiчe, ші кy mipodiĭ, (Фpanц:) pâtté; (în цen:) mînкape кy myлte amesteкътypĭ, ші плъкytъ. [de ynde
Ματτυάζω, biit: -άσω, mъnînкŭ ματτύα (bezĭ ziч:); (npin întînd:) шъ desfъtezŭ mînкînd.
Ματτύης, ου (ὁ), =Ματτύα.
Ματτυολοιχὸς (ὁ), кom: [ματτύα, λείχω] лaкomŭ лa mînкape.
Μάττω, biit: μάξω, At: în лoкŭ de μάσσω.
Ματύλλη(ἡ), ynŭ feлŭ de saлцъ,=Ματτύη.
Μαυλία (ἡ), =Μαυλίς.
Μαυλίζω, biit: -ίσω,= Μαστροπεύω. [din
Μαυλὶς, ίδος (ἡ), = Μαστροπός. [αὐλή].
Μαυλιστὴς, οῦ (ὁ), ші Μαυλίστρια (ἡ), =Μαστροπὸς. [μαυλίζω].
Μαυρὸς, (saŭ Μαῦρος) ἁ, ὸν, noet: în лoкŭ de ἀμαυρός. [de ynde
Μαυρόω -ῶ, biii: -ώσω, noet: în лoкŭ de ἀμαυρέω.
Μάχαιρα, [μάχη] ας (ἡ), (npinч:) sabie înкoboĭatъ, (Typч:) ĭataranŭ; (în Om:)= Παραξιφίς; (yne-opĭ) bpiчĭŭ; (în цen:) кyцitŭ; (noet:)=Μάχη, bъtълie. «Διπλῆ—». Лкs: foapfeчe. [de ynde
Μαχαιρίδιον (τὸ), dim: aл лyĭ...
Μαχαίριον (τό), dim: aл лyĭ ...
Μαχαιρὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лyĭ μάχαιρα, кyцitaшŭ; bpiчĭŭ; bpiчeaгŭ; (îm:) foapfeчe. «Μαχαιρὶς ὀξυβελὶς». Inкp: nistepyл.
Μαχαιριωτὸς, ἡ, ὸν, = Μαχαιρωτός.
Μαχαιροδέτης, ου (ὁ), кypeaoa, кy кape îшĭ лeaгъ чineba лa mijлoкŭ кyцityл. [μάχαιρα, δέω].
Μαχαιρομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ лyптŭ кy кyцityл. [μάχαιρα, μάχη].
Μαχαιροποιεῖον (τὸ), fabpiкъ de кyцite. [din
Μαχαιροποιὸς (ὁ), fъкътopŭ de кyцite. [μάχαιρα, ποιός].
Μαχαιροπωλεῖον (τὸ), bînzъtopie (пpъbълie) de кyцite. [din
Μαχαιροπώλης, ου (ὁ), bînzъtopŭ de кyцite. [μάχαιρα, πώλης].
Μαχαιροπώλιον (τὸ), = Μαχαιροπωλεῖον.
Μαχαιροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptŭ кyцitŭ, saŭ ĭataranŭ. [ші
Μαχαιροφορία (ἡ), пyptape de кyцitŭ, ші чл:. [din
Μαχαιροφόρος (ὁ, ἡ), пyptъtopŭ de кyцitŭ, ші чл: [μάχαιρα, φέρω].
Μαχαιρώνιον (τὸ), ynŭ feлŭ de плantъ (алt:) ξίφιον, stînжînŭ, saŭ porozŭ.
Μαχαιρωτὸς, ἡ, ὸν, fъкytŭ în fopmъ de кyцitŭ. [μάχαιρα].
Μαχανὰ, (ἁ), Dop: în лoкŭ de μηχανή.
Μαχάταρ, Лaк: ші Μαχατᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: în лoкŭ de μαχητής. [din
Μαχάω -ῶ, biit: -ήσω, dopeskŭ bъtълie. [μάχη].
Μαχείομαι, noet: în лoкŭ de μάχομαι.
Μαχέομαι -οῦμαι, biit: 2: At: aл лyĭ μάχομαι.
Μαχεούμενος, noet: în лoкŭ de μαχούμενος, biit: de naptч: aл лyĭ μάχομαι.
Μαχέσσομαι, noet: biit: aл лyĭ μάχομαι.
Μαχετέον, pap în лoкŭ de μαχητέον.
Μάχη (ἡ), [ἀκή, αἰχμή] bъtълie de omtipĭ, pesboĭŭ; (în цen:) disnytъ, чeaptъ; (npin întind:) лoкyл bъtълii. «Ἐξ Ἐφέσου μέχρι τῆς μάχης», Ksn:
Μαχήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: pesboĭniкŭ, saŭ îndemînatiкŭ лa pesboĭŭ. [ші
Μαχησμὸς (ὁ), noet: în лoкŭ de μάχη. [ші
Μαχητέον, nosit: aл лyĭ μάχομαι. [ші
Μαχητὴς, οῦ (ὁ), pesboitopŭ. [μάχομαι]. [de ynde
Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adb:) -ικῶς, atinгъtopŭ de, saŭ îndemînatiкŭ лa pesboĭŭ, pesboĭniкŭ.
Μαχητὸς, ἡ, ὸν, de pesboit, saŭ ne кape pesboindy 'л noate bipyi чineba. [μάσχομαι].
Μάχιμος, η saŭ ος, ον, îndemnatiкŭ, saŭ кybenitŭ лa pesboĭŭ. [μάχη]. [de ynde
Μαχιμώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μάχιμος.
Μαχισμὸς (ὁ), плц: =Μαχησμὸς.
Μαχλὰς, άδος (ἡ), noet: fem: aл лyĭ μάχλος. || (sybst:) кypbъ.
Μαχλάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ desfpînatŭ, saŭ nopnitŭ de stpeкea desfpînъpiĭ. [ші
Μαχλεύω, biit: -εύσω, глs: кypbeskŭ. [ші

Μαχλικὸς, ἡ, ὸν, însвшitǔ desfрînatквлвї, кврвesкǔ. [шi

Μαχλὶς, ἴδος (ἡ), =Μαχλὰς. [din

Μάχλος (ὁ, ἡ), [вezї μύχλος] desfрînatǔ (maї кв seamъ despre femeїe). (fir:) «Ἄμπελος—». Esxл: =Ὑλομανοῦσα (вezї ziч:). [de вnde

Μαχλοσύνη (ἡ), desfрînвlate în кврвsвріe. [шi

Μαχλόσυνος, η, ον, поеt: în локǔ de μάχλος. [шi

Μαχλότης (ἡ), =Μαχλοσύνη.

Μαχοίατο, Ion: în локǔ de μάχοιντο, а 3: îm: перs: de прez: ал ноft: лвї...

Μάχομαι, вiit: μαχήσομαι, saǔ μαχέσομαι, saǔ μαχοῦμαι, (пех: ἐμαχεσάμην, шi рар ἐμαχέσθην, tpe: de кв: μεμάχημαι, шi рар μεμάχεσμαι, шi поsit: μαχητέον, шi μαχετέον) (кв dat: saǔ преп: ак:) mъ ваtǔ, mъ резвоїesкǔ кв чінева; (în џеn:) mъ чертǔ, mъ гîлчевesкǔ; mъ înпротiвesкǔ кв dînadinsвл. [μάχη]. [de вnde

Μαχομένως, adв: (de партч:) кв кіпǔ înпротiвitорǔ.

Μᾶχος, εος (τὸ), Dор: în локǔ de μῆχος.

Μὰψ, [μάρπτω, μαπέω] adв: поеt: (прінч:) гръвit; (прin врm:) fъръ гîndіре, ор кът; (de вnde) fъръ folosǔ, în zadaрǔ.

Μάψαυρα (ἡ), поеt: [μάψ, αὔρα] вîntǔ нерегвлаtǔ; віжеліе, saǔ вîрtежǔ. || (adiект:) «Μάψαυραι στόμφοι». Лік: ворве марї în вîntǔ.

Μαψίδιος, η, ον, поеt: [μάψ] zadaрnікǔ, нефолоsitорǔ. [de вnde

Μαψιδίως, adв: în zadaрǔ; fъръ кввîntǔ saǔ skопǔ.

Μαψιλάκας, [μάψ, λάσκω] α (ὁ), Dор: поеt: =Μαψιλόγος. (se konf: кв μαψυλάκας).

Μαψιλόγος (ὁ, ἡ), поеt: [μάψ, λόγος] ворвitорǔ în zadaрǔ, fъръ кввîntǔ.

Μαψιτόκος (ὁ, ἡ), поеt: [μάψ, τόκος] = Ματαιότεκνος.

Μαψίφωνος (ὁ, ἡ), поеt: [μάψ, φωνή] = Μαψιλόγος.

Μαψυλάκας, α (ὁ), Dор: поеt: [μάψ, ὑλάω] лъtрътор ǔ, stрігъtорǔ în zadaрǔ. [de вnde

Μαψύλακτος, η, ον, поеt: =Μαψυλάκας.

Μάω, неîntреб: temat: ал лвї μαίομαι.

Μὲ, Enклit: în локǔ de ἐμὲ, ак: ал лвї ἐγώ.

Μεγαβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte греǔ; saǔ греǔ-арmаtǔ. [μέγας, βάρος].

Μεγαβρεμέτης, ου (ὁ), поеt: =Μεγαλοβρεμέτης.

Μεγάδωρος (ὁ, ἡ), поеt: în локǔ de μεγαλόδωρος.

Μεγαθαμβὴς, έος (ὁ, ἡ), [μέγας, θάμβος] кв вedеріле foapte înвнекаtе.

Μεγαθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte къражоsǔ. [μέγας, θάρσος].

Μέγαθος, εος (τὸ), Ion: în ловǔ de μέγεθος.

Μεγάθυμος (ὁ, ἡ), mаріnimǔ, џенероsǔ. [μέγας, θυμὸς].

Μεγαθύνω, вiit: -υνῶ, Ion: în локǔ de μεγεθύνω.

Μεγαίρω, [μέγας] вiit: -αρῶ, (пех: ἐμέγηρα) поеt: (кв dat: dір: шi ак: saǔ џеn: ел: indір:) (прінч:) mъ minвnezǔ de mъріmеа вре внвї лвкрв; (прin врm:) рîвnesкǔ, nismвїesкǔ; (прin întіnd:) опревnesкǔ, nismвїesкǔ (лînseskǔ de) чева din nismъ; (кв ак: dір:) deокїǔ. «Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας οὔτι μεγαίρω ἔρδειν ἔργα βίαια· νῦν δ'ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι». Od: B.

Μεγακήτης, εος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв mаре adînчimе; (în рї кіцї; saǔ чел кв mаре adînчimе; (în џеn:) mаре. «Πόντος («Δελφὶν) — ». Od: T: Iл: Ф: [μέγας, κῆτος]].

Μεγακλεὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte sлъвitǔ. [μέγας, κλέος].

Μεγακυδὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв mаре slавъ. [μέγας, κῦδος];

Μεγαλαδικητικὸς, ἡ, ὸν, [μεγάλα, ἀδικέω]. [шi

Μεγαλάδικος (ὁ, ἡ), fъкъtорǔ de mарї недрептъцї. [μέγας, ἄδικος].

Μεγαλαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte tаре, преа пвtерnікǔ. [μέγας, ἀλκή].

Μεγαλάμφοβος (ὁ, ἡ), чел кв mарї înкрвчішаtе влiџе; mаре, ларгǔ. [μέγας, ἄμφοβος].

Μεγαλανορία (ἡ), Dор: în локǔ de μεγαληνορία. [din

Μεγαλάνωρ, Dор: în локǔ de μεγαλήνωρ.

Μεγαλάρτια (τὰ), о serвъtоаре în чinstea Чересеї (în каре se оfеріаǔ пîїнї mарї). [μέγας, ἄρτος].

Μεγαλάρχης, ου (ὁ), stъпînitорǔ de mаре statǔ. [μέγας, ἀρχή].

Μεγαλαυχέω -ῶ, mi (mіж: каре este шi maї înтрев:) -έομαι -οῦμαι, вiit: ήσω, -ομαι, mъ fълеsкǔ, mъ mîndреsкǔ преа mвлt. [din

Μεγαλαυχὴς, έος, шi Μεγαλαύχητος (ὁ, ἡ), =Μεγάλαυχος.

Μεγαλαυχία (ἡ), mаре mîndріе, fълiре. [din

Μεγάλαυχος (ὁ, ἡ), [μέγας, αὐχή] foapte mîndрв, fълоsǔ, ъвdърosǔ. «Τὸ μεγάλαυ-

χον». Ksn: în локš de ἡ μεγαλαυχία.

Μεγαλεῖος, α, ον, [μέγας] мъреџš· «Τὸ μεγαλεῖον», мъреџіа. [de šnde

Μεγαλειότης (ἡ), мъреџіе. [ші

Μεγαλείως, adв: мъреџеште, saš мъреџ.

Μεγαλέμπορος (ὁ, ἡ), маре негšџътopš. [μέγας, ἔμπορος].

Μεγαλεπήβολος, în локš de μεγαλεπίβολος (ὁ, ἡ), întpeпpinzъtopš ші съвîрші-topš de мapĭ лšкpšpĭ. [μέγας, ἐπιβάλλω].

Μεγαληγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворбеskš маpe, мъ fълеskš; saš мъреskš чева пpin ворбе. [ші

Μεγαληγορία (ἡ), postipe de ворбе мapĭ, =Μεγαλοῤῥημοσύνη. [din

Μεγαλήγορος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште маpe, saš se експpimъ кš помпоаse зічepĭ. [μέγας, ἀγορά]. [de šnde

Μεγαληγόρως, adв: кš ворбе мapĭ.

Μεγαληνορία (ἡ), поеt: вървъџіе, мapinimie; saš mîndpie. [din

Μεγαλήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, ἀνήρ] biteazš, мapinimš; mîndpš, înгîmfatš. 2) (акt:) înгšîлъtopš de мъреџіе în omš. «Πλοῦτος». Пind: [μέγας, ἀνήρ].

Μεγαλήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), [μέγας, ἦτορ] мapinimš, кšpaжosš.

Μεγαλήφατος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, φημί] =Μεγαλήγορος, emfantikš.

Μεγαλίζω, віit: -ίσω, = Μεγαλύνω. || (пas: saš miж:) мъ мъреskš, мъ mîndpeskš.

Μεγάλιστος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, λίσσομαι] foapte pšгътopš.

Μεγαλίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), штіitopš (експepiînџatš) de мapĭ лšкpšpĭ. [μέγας, ἵστωρ].

Μεγάλλιον (saš maĭ кopektš μεγαλεῖον) (τὸ), šnš felš de пpeџioasъ mipeasmъ.

Μεγαλόβουλος (ὁ, ἡ), Sхл: експл: ал лšĭ Αἰπυμήτης (vezĭ ziч:). [μέγας, βουλή].

Μεγαλοβρεμέτης, ου (ὁ), ші Μεγαλόβρομος, (ὁ, ἡ), [μέγας, βρέμω] кapе faчe маpe ššetš, saš sгomotš.

Μαγαλόβρυχος (ὁ, ἡ), поеt: tape šрлъtopš, saš мšџitopš. [μέγας, βρύχω].

Μεγαλόβωλος (ὁ, ἡ), Sхл: експл: a лšĭ ἐριβώλαξ. [μέγας. βῶλος].

Μεγαλογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел кš маpe пînteчe. [μέγας, γαστήρ].

Μεγαλογκία (ἡ), маpe волšminitate, saš гpeštate. [μέγας, ὄγκος].

Μεγαλογνωμέω -ῶ, віit: -ήσω, în локš de μεγαλογνωμονέω, amš мapĭ (новіле) simџiminte. [ші

Μεγαλογνωμόνως, adв: кš мapĭ simџiminte, saš мapinimie. [ші

Μεγαλογνωμοσύνη (ἡ), =Μεγαλοφροσύνη. [din

Μαγαλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Μεγαλόφρων, чел кš minte saš inimъ маpe. [μέγας, γνώμη].

Μεγαλογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiš маpe, saš кš мapĭ litepe; 2) skpiš o silaбъ кš ω în локš de ο. [ші

Μαγαλογραφία (ἡ), skpiepe кš мapĭ litepe. 2) (паptік:) зšгpъвie de o маpe (întinsъ) istopikъ компоsiџie. [μέγας, γράφω].

Μεγαλοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), маpe zeš. [μέγας, δαίμων].

Μεγαλοδάπανος (ὁ, ἡ), чел кš (saš de) мšлte келtšĭeлĭ. [μέγας, δαπάνη].

Μεγαλόδενδρος (ὁ, ἡ), копpinzъtopš de мapĭ копачĭ. [μέγας, δένδρον].

Μεγαλοδοξία (ἡ), маpe slaвъ. [din

Μεγαλόδοξος (ὁ, ἡ), чел че аpe, saš adšчe маpe slaвъ. [μέγας, δόξα].

Μεγαλόδουλος (ὁ, ἡ), маpe (însemnatš) poвš. [μέγας, δοῦλος].

Μεγαλόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кš мapĭ dinџĭ. [μέγας, ὀδούς].

Μεγαλοδυναμέομαι -οῦμαι, віit:-ήσομαι,= (saš гpeш: în локš de) Μέγα δύναμαι, amš маpe пštepe. [din

Μεγαλοδύναμος (ὁ, ἡ), (плџ:) чел кš маpe пštepe. [μέγας, δύναμις].

Μεγαλοδωρία (ἡ), dъpnічie. [din

Μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ), dapnікš; saš dъpšitopš de мapĭ dapšpĭ. [μέγας, δῶρον].

Μεγαλοεργής, έος (ὁ, ἡ), =Μεγαλουργός.

Μεγαλόζηλος (ὁ, ἡ), Sхл: експл: a лšĭ ἀγάζηλος. [μέγας, ζῆλος].

Μεγαλόηχος (ὁ, ἡ), Sхл: експл: a лšĭ ἐρίβρομος. [μέγας, ἦχος].

Μεγαλόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кš мapĭ ші гpошĭ пepĭ. [μέγας, θρίξ].

Μεγαλόθυμος, (ὁ, ἡ), = Μεγάθυμος, saš Βαρύθυμος, saš Θυμοειδής.

Μεγάλοιτος (ὁ, ἡ), поеt: foapte nenopoчitš. [μέγας, οἶτος].

Μεγαλόκαρπος (ὁ, ἡ), пpodšкътopš de мapĭ poade. [μέγας. καρπός].

Μεγαλόκαυλος, (ὁ, ἡ), чел кš маpe кочеanš, saš котopš. [μέγας, καυλός].

Μεγαλοκευθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [μέγας, κεύθω] акопepitopš (копpinzъtopš) de маpe întindepe, лapгš. «Θάλαμος — ». Пind:

Μεγαλοκέφαλος (ὁ, ἡ), mape ла капꙋ. [μέγας, κεφαλή].

Μεγαλοκίνδυνος (ὁ, ἡ), îndrъznitopꙋ în mapĭ primeжdiĭ. [μέγας, κίνδυνος].

Μεγαλόκλονος (ὁ, ἡ), tъкъtopꙋ de mape sꙋꙋdꙋipe, saꙋ sromotꙋ,sꙋnetꙋ. «Σάλπιγξ—». Kлm: [μέγας, κλόνος].

Μεγαλοκμής, ῆτος (ὁ, ἡ), foapte obosi-topꙋ. [μέγας, κάμνω].

Μεγαλοκοίλιος (ὁ, ἡ), = Μεγαλογάστωρ. [μέγας, κοιλία].

Μεγαλόκολπος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mape sînꙋ. [μέγας, κόλπος].

Μεγαλόκορος (ὁ, ἡ), чел че ape окĭ кꙋ mapĭ лꙋminiџe. [μέγας, κόρη].

Μεγαλοκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mapĭ вîp-fꙋpĭ, saꙋ креште te. [μέγας, κορυφή].

Μεγαλοκότως, adв: = Βαρυθύμως. [μέγας, κότος].

Μεγαλόκρακτος (ὁ, ἡ), tape stpirъtopꙋ. [μέγας, κράζω].

Μεγαλοκρατής, έος (ὁ, ἡ), poet: чел кꙋ mape пꙋtepe. [ші

Μεγαλοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), poet: = кꙋ превed: [μέγας, κράτος].

Μεγαλοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), adꙋкъtopꙋ de mapĭ talazꙋpĭ. [μέγας, κῦμα].

Μεγαλόκωλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mapĭ mъ-dꙋлape de tpꙋпꙋ, saꙋ пepioade de кꙋ-вîntꙋ. [μέγας, κῶλον].

Μεγαλόλαλος (ὁ, ἡ), глs: = Μεγαλορρή-μων. [μέγας, λάλος].

Μεγαλομανής, έος (ὁ, ἡ), копpinsꙋ de ma-pe певꙋпie. [μέγας, μαίνομαι].

Μεγαλομάρτυς, υρος (ὁ,ἡ), (Бisep:) mape maptipꙋ (mꙋчeniкꙋ) aл лꙋĭ Xpistosꙋ. [μέ-γας, μάρτυς].

Μεγαλόμασθος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mapĭ џîџe. [μέγας, μασθός].

Μεγαλομάτηρ, -ματρὸς (ἡ), Dop: în ло-кꙋ de μεγαλομήτηρ.

Μεγαλομέρεια (ἡ), mъpime în пъpџiле ꙋпꙋĭ totꙋ. [din

Μεγαλομερής, έος (ὁ, ἡ), копpinzъtopꙋ de (saꙋ компꙋсꙋ din) mapĭ пъpџĭ; (în џеn:) mape; mъpeџꙋ. [μέγας, μέρος]. [de ꙋnde

Μεγαλομερῶς, adв: mъpeџеште. [ші

Μεγαλομερία (ἡ), =Μεγαλομέρεια.

Μεγαλομήτηρ, -μητρὸς (ἡ), вꙋпiкъ des-npe tatъ saꙋ mꙋmъ, (de aчi Франџ:) *grand' mére*. [μέγας, μήτηρ].

Μεγαλόμητις, ιος (ὁ, ἡ), poet: [μέγας, μῆ-τις] чел кꙋ mape iskꙋsinџъ.

Μεγαλόμισθος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mape пла-tъ, sкꙋmпꙋ. [μέγας, μισθός].

Μεγαλόμματος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mapĭ окĭ. [μέγας, ὄμμα].

Μεγαλομυκήτης, ου (ὁ), Sхл: експл: a лꙋĭ ἐρίμυκος [μέγας, μύκη].

Μεγαλόνοια (ἡ), mape minte. [din

Μεγαλόνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кꙋ mape (deoseвitъ) minte. [μέγας, νόος].

Μεγαλοπάθεια (ἡ), mape sꙋfepinџъ, saꙋ лꙋпгъ pъвdape. [μέγας, πάθος].

Μεγαλόπετρος (ὁ, ἡ), poet: чел кꙋ ma-pĭ пietpe, stînчĭ. [μέγας, πέτρα].

Μεγαλοπλούσιος, грam: în локꙋ de ...

Μεγαλόπλουτος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mapĭ во-гъџiĭ, foapte вогatꙋ; (ком:) пpea гpasꙋ. «Θύννων ὑπογάστρια—».At: [μέγας, πλοῦτος].

Μεγαλοποιέω -ω, вiit: -ήσω, глs: = Με-γαλύνω. [μέγας, ποιέω].

Μεγαλοπόλεμος (ὁ, ἡ), mape, вestitꙋ în pesвoiꙋ, saꙋ пentpꙋ pesвoaĭеле saле. [μέ-γας, πόλεμος].

Μεγαλόπολις, εως (ἡ), mape (вestitꙋ,saꙋ пpea попꙋлatꙋ) opaшꙋ. [μέγας, πόλις.]. [de ꙋnde

Μεγαλοπολίτης, ου (ὁ), локꙋitopꙋ de ma-pe opaшꙋ.

Μεγαλοπόνηρος (ὁ, ἡ), fъкъtopꙋ de ma-pĭ вiклene ші pele fante. [μέγας, πονηρός].

Μεγαλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mapĭ пiчoape. [μέγας, πούς].

Μεγαλοπραγία (ἡ), = Μεγαλουργία. [ші

Μεγαλοπραγμοσύνη (ἡ), întpeпpindepe de mapĭ лꙋкpꙋpĭ. [din

Μεγαλοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), лꙋкpъtopꙋ, întpeпpinzъtopꙋ, saꙋ isвoditopꙋ de mapĭ лꙋкpꙋpĭ. [μέγας, πράττω].

Μεγαλοπρέπεια (ἡ), mъpeџie. [ші

Μεγαλοπρεπεύομαι, вiit: -εύσομαι, (плџ:) mъ поptꙋ mъpeџ, fакꙋ пе mape. [din

Μεγαλοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), mъpeџꙋ (кꙋ-вenitꙋ ла mape), лꙋksosꙋ, ші чл: (iap пapt: despre oam:) dapniкꙋ, ші чл: [μέγας, πρέ-πω]. [de ꙋnde

Μεγαλοπρεπῶς, кꙋ de mape кꙋвiiiџъ, saꙋ mъpeџеште, лꙋksos, ші чг:

Μεγαλοπτέρυγος, ші Μεγαλοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mapĭ apipe. [μέγας, πτέρυξ].

Μεγαλόπτολις, ιος (ἡ), poet: în локꙋ de μεγαλόπολις.

Μεγαλόπτωχος (ὁ, ἡ), mape (însemnatꙋ) sъpaкꙋ. [μέγας, πτωχός].

Μεγαλόπυλος (ὁ, ἡ), грam: експл: a лꙋĭ τηλέπυλος. [μέγας, πύλη].

Μεγαλοπύρηνος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кꙋ ma-pe sîmвꙋpe, saꙋ seminџe. [μέγας, πυρήν].

Μεγαλόῤῥαξ, αγος (ὁ, ἡ), чел кꙋ тарї вровоапе. [μέγας, ῥάξ].

Μεγαλοῤῥέκτης, [μέγας, ῥέζω] ου (ὁ), (плц:) =Μεγαλουργὸς.

Μεγαλοῤῥημονέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвескꙋ тарe. [ші

Μεγαλοῤῥημονία (ἡ), = Μεγαλοῤῥημοσύνη. [ші

Μεγαλοῤῥημόνως, adв: кꙋ ворве тарї. [ші

Μεγαλοῤῥημοσύνη (ἡ), ворве тарї, fълipe. [din

Μεγαλοῤῥήμων,, ονος (ὁ, ἡ), ворвitорꙋ de ворве тарї, лъꙋdърosꙋ. [μέγας, ῥῆμα].

Μεγαλόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел че аре, saꙋ faче тарї ръdъчіnї. [μέγας, ῥίζα].

Μεγαλόῤῥινος (ὁ, ἡ), чел кꙋ nasꙋл тарe [μέγας, ῥίν]. 2) чел кꙋ пїеле гроасъ. [μέγας, ῥινὸς].

Μεγαλόσαρκος (ὁ, ἡ), Skp:= Πολύσαρκος. [μέγας, σάρξ].

Μεγαλοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кꙋ тарe (tрꙋпеаskъ) tъріе. [μέγας, σθένος].

Μεγαλοσμάραγος (ὁ, ἡ), = Ἐρισμάραγος. [μέγας, σμαραγή].

Μεγαλοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), mape sofistꙋ, bestitꙋ літераторꙋ. [μέγας, σοφιστής].

Μεγαλόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), чел кꙋ тарї (прea desfъкꙋte, saꙋ ꙋnflate) маце, saꙋ търъntаїеле din пъꙋпtрꙋ; 2) чел кꙋ mape inimъ, adiкъ mapinimꙋ, saꙋ îndpъznецꙋ; (ꙋne-орї) пекъжitꙋ. [μέγας, σπλάγχνα, saꙋ σπλάγχνον, inimъ].

Μεγαλοστάφυλος (ὁ, ἡ), грам: ексил: a лꙋї ἐριστάφυλος. [μέγας, σταφυλή].

Μεγαλόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), чел кꙋ тарї sпiче. [μέγας, στάχυς].

Μεγαλοστένακτος (ὁ, ἡ), =Μεγαλόστονος. [μέγας, στενάζω]

Μεγαλόστομος (ὁ, ἡ), чел кꙋ гꙋръ тарe. [μέγας, στόμα].

Μεγαλόστονος (ὁ, ἡ), = Πολύστονος. [μέγας, στόνος].

Μεγαλοσύνη (ἡ), (плц:) търіме, saꙋ търіе. [μέγας].

Μεγαλοσφάραγος (ὁ, ἡ), поеt: = Μεγαλοσμάραγος. [μέγας, σφάραγος].

Μεγαλόσχημος, ші Μεγαλοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), mape în fopma sa, търеꙋ; (in цеп:) mape. [μέγας, σχῆμα].

Μεγαλοσώματος, ші Μεγαλόσωμος (ὁ, ἡ), таре ла tрꙋпꙋ, tрꙋпешꙋ. [μέγας, σῶμα].

Μεγαλότεχνος (ὁ, ἡ), mape în apta sa. «Τὸ μεγαλότεχνον». D: Ал: търіме ('пълціме) de meшteшꙋгꙋ, saꙋ apтъ. [μέγας, τέχνη].

Μεγαλότης(ἡ),=Μέγεθος,търіme[μέγας].

Μεγαλότιμος (ὁ, ἡ), вредnікꙋ, saꙋ пърташꙋ de mape чinste. 2) foapte прецiosꙋ, =Πολύτιμος. [μέγας, τιμή]. [de ꙋnde

Μεγαλοτίμως, adв: кꙋ mape чinste.

Μεγαλότολμος (ὁ, ἡ), foapte îndpъzneцꙋ [μέγας, τόλμη].

Μεγαλοτράχηλος (ὁ, ἡ), mape (tape) în грꙋmazꙋ. [μέγας, τράχηλος].

Μεγαλουργέω -ῶ, віit: -ήσω, faкꙋ тарї faпte. [ші

Μεγαλουργὴς, έος (ὁ,ἡ),=Μεγαλουργός.[ші

Μεγαλουργία (ἡ), търіme de faпtъ, saꙋ mape întpeпpindepe. [din

Μεγαλουργὸς (ὁ, ἡ), întpeпpinzъtорꙋ, saꙋ sъвîpшitорꙋ de тарї faпte. «Τὸ μεγαλουργὸν» in локꙋ de ἡ μεγαλουργία. [μέγας, ἔργον»].

Μεγαλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), (грам:) аръtatꙋ mape, търеꙋ. [μέγας, φαίνω].

Μεγαλοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), (грам:) foapte лꙋminosꙋ. [μέγας, φέγγος].

Μεγαλόφθαλμος (ὁ, ἡ), =Μεγαλόμματος. [μέγας, ὀφθαλμὸς].

Μεγαλόφιλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ тарї (пꙋtepnічї) прieteni. [μέγας, φίλος].

Μεγαλόφλεβος (ὁ,ἡ), чел кꙋ тарї (гроаse) віne. [μέγας, φλέψ].

Μεγαλοφρονέω -ῶ, віit: -ήσω, (кꙋ dat: saꙋ sinгꙋpꙋ, saꙋ кꙋ преп:) мъ гîndeskꙋ 'налt, мъ mîndpeskꙋ; (fъръ kazꙋ) amꙋ цеперосꙋ, mape simцimîntꙋ. [ші

Μεγαλοφρόνως, adв: кꙋ mîndpie, saꙋ mapinimie. [ші

Μεγαλοφροσύνη (ἡ), mîndpie; saꙋ цепеpositate, mapinimie. [din

Μεγαλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), mapinimꙋ (de mape simцimîntꙋ); saꙋ mîndpꙋ. «Τὸ μεγαλόφρον». Ksn: în локꙋ de ἡ μεγαλοφροσύνη. [μέγας, φρήν].

Μεγαλοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че din natꙋръ аре mape minte, saꙋ inimъ, simцimîntꙋ. [μέγας, φυή]. [de ꙋnde

Μεγαλοφυΐα (ἡ), mape natꙋpaлъ minte, iskꙋsinцъ, saꙋ simцimîntꙋ.

Μεγαλόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ тарї fpꙋnze, saꙋ foї. [μέγας, φύλλον].

Μεγαλοφυῶς, adв: кꙋ mape iskꙋsinцъ. [μεγαλοφυής].

Μεγαλοφωνία (ἡ), mape гласꙋ. [din

Μεγαλόφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, чел кꙋ mape (tape) гласꙋ. [μέγας, φωνή].

Μεγαλοχάσμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ mape късkъtꙋръ (гꙋръ). [μέγας, χάσμα].

Μεγαλόψοφος (ὁ, ἡ), (Sxл:) каре fаче

маре трохкъпітърь, saŭ sгомотŭ. [μέγας, ψόφος].

Μεγαλοψυχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntŭ маре de sъfлеtŭ, мароnimŭ. [шi

Μεγαλοψυχία (ἡ), мърime de sъfлеtŭ, мароnimie. [din

Μεγαλόψυχος (ὁ, ἡ), маре de sъfлеtŭ, мароnimŭ. [μέγας, ψυχή]. [de ъnde

Μεγαλοψύχως, adв: къ мароnimie.

Μεγαλύνω, віit: -υνῶ, мъреskŭ; лаъdŭ преа мълt; (між:) мъ мъреskŭ, мъ fълеskŭ, мъ mîndpeskŭ. [μέγας].

Μεγαλώδυνος (ὁ, ἡ), sхол: експл: а лъї περιώδυνος. [μέγας, ὀδύνη[.

Μεγαλώνυμος (ὁ, ἡ), чел че аре, saŭ adъче маре нъме; чел че se препъмеште маре. [μέγας, ὄνομα].

Μεγαλωπὸς, [μέγας, ὤψ] ἡ, ὸν, поеt: în локŭ de μεγαλόφθαλμος.

Μεγάλως, adв: мълt, преа мълt. [везї μέγας]. [de ъnde

Μεγαλωστὶ, adв: ка ъпŭ маре; în маре întindepe; мъреџеште.

Μεγαλωσύνη (ἡ), Skp: în локŭ de μεγαλοσύνη.

Μεγαλωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), adъкътopŭ de маре фолоsŭ. [μέγας, ὄφελος].

Μεγάμυκος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лъї ἐρίμυκος. [μέγας, μύκη].

Μεγάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt:=Μεγαλήνωρ.

Μεγαπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), вредnікŭ, saŭ прічіnъitopŭ de маре жале. [μέγας, πένθος].

Μεγαρίζω, віit: -ίσω, konstpъїŭ sъtepanъл овічпъitŭ ла sepвътоаpea Tesмоfopiiлор [везї μέγαρον 2]. 2) imitŭ пе Мегареnї, saŭ sîntŭ de naptida лор.[Μεγαρεύς].

Μεγαρόθεν, adв: (лок:) de ла Мегара.[шi

Μεγαροῖ, adв:(лок:) ла Мегара.[Μέγαρα].

Μέγαρον (τὸ), (прінч:) salonŭ; (de ъnde) naptea прінчіпалъ а темплълъї, = Ἀνάκτορος; (прin întind: шi маї de мълteopї ла îm:) касъ маре, палатŭ; saŭ tърnŭ. 3) sъtepanъл de ла sepвътоаpea Tesмоfopiiлор, în каpe se арънкаŭ пърчеї. [шi

Μέγαρσις, εως (ἡ), nismъ; deokiape. [шi

Μεγαρτὸς, ἡ, ὸν, de nismъit, de pîвnit. (întpeв: нъмаї комп: ἀμέγαρτος). [μεγαίρω].

Μέγας, [în afin: къ μέδω] μεγάλη, μέγα, (ак: μέγαν, їар челе-л-алте регълаt de ла neîntpeв: μεγάλος, ον; вокат: μεγάλε, s' а гъsit о datъ нъмаї în Esix: компар: μείζων, sъпрл: μέγιστος) (despre омŭ) маре (în ор че felŭ de мърime, ad: A. despre вîрstъ). «Ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα, νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμί». Od: B. (B'. despre statъpъ) 'налtŭ. «Ἠύς τε μέγας τε». Om: «Μεγάθεϊ μέγας». Ep: «Γυνὴ καλή τε μεγάλη τε». Od: O. (C'. despre моралъ, saŭ soџіалъ пъtepe, ad:) însemnatŭ, sлъвitŭ, маре шi tape. «Οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς». Apstf: (везї шi δυνατός). «Ζεῦ μέγιστε. Om: 2) (despre лъкр: A'. în лъпџime, ad:) întinsŭ, латŭ, ларгŭ. «Μέγας οὐρανός». Om: «Μέγας αἰγιαλός». Om: «Μέγα λαῖτμα θαλάσσης».Om: μεγάλη πόλις». Пл: «Μεγάλη τάφρος». Om: (B' fir:) мълtŭ, ковîршitopŭ; repede, грозавŭ; (despre гласŭ) tape, шi чл: «Μέγα πένθος» Iл: A. «Λόγον ἀφῆκα μέγαν». Пл: (шi ел:) «Λίην μέγα εἶπας». Od: П. «Μέγα φρονεῖν». Лкs: «Ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως». Тъч: «Μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι». Iл: A. «Μέγιστοι καιροί». Dm: чеї маї esenџіалї. ‖ (neъt:) μέγα, шi (компар:) μεῖζον, шi (sъпрл:) μέγιστον, шi (îm:) μεγάλα, adв: în локŭ de (маї întpeв: de кît) μεγάλως, мълt, преа мълt. «Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε». Od: Ω. (шi къ компар:) «Μέγ' ἀμείνων». Om: foapte маї бъnŭ, saŭ маї deoseвitŭ. «Μέγα νήπιος». Iл: П. (шi къ întеџit:) «Μάλα («Λίην) μέγα». Iл: O. шi П. (despre гласŭ) tape, къ гласŭ маре. «Μέγα ἀϋτεῖν (ὀχθεῖν, шi чл:)». Om: «Οὑτοσί μὲν καλὸν καὶ μέγα φθέγγεται, φαῦλον δ' ἐγώ». Dm: «Φθέγγεται μέγιστον ἁπάντων». Dm: (шi despre distanџъ de локŭ) «Μέγα προθορών. Iл: Ξ. (шi къ adв:) «Μέγα ἄνευθεν». Iл: X. преа deпарte.

Μεγασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), =Μεγαλοσθενής.

Μεγασχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), (глs:) чел къ марї ръпtърї, saŭ кръпътърї; saŭ мълt, adînк ръпtŭ, sfîшіаtŭ, saŭ кръпаtŭ. [μέγας, σχίζω].

Μεγάτιμος (ὁ, ἡ), поеt: вредnікŭ, saŭ adъкътopŭ de маре чinste; saŭ чел de мълtŭ преџŭ, foapte преџіоsŭ. [μέγας, τιμή].

Μεγάτολμος (ὁ, ἡ), =Μεγαλότολμος.

Μεγαυχὴς, έος (ὁ,ἡ), поеt: =Μεγαλαυχής.

Μεγάφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de μεγαλόφρων.

Μεγεθοποιέω, -ω, віit. -ήσω, =Μεγαλοποιέω. [din

Μεγεθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopŭ de мърime ла лъкрърї. [μέγεθος, ποιός].

Μέγεθος, εος -ους (τὸ), мърime ('ълџime, волъмinitate, întindepe, шi чл:); (fir:) мърie, saŭ мъреџie. [μέγας].

Μεγεθουργία (ἡ), = Μεγαλουργία, saŭ Μεγαλοποίησις. [μέγεθος, ἔργον].

Μεγεθόω -ῶ, віit: -ώσω, шi Μεγεθύνω,

biit: -υνῶ, = Μεγαλύνω, mъreskŏ.

Μεγήρατος (ὁ, ἡ), noet: = Πολυήρατος [μέγας, ἐράω]; saŏ (dŏпе алції греш:) în локŏ de...

Μεγήριτος (ὁ, ἡ), noet: [μέγας, ἔρις] foapte de disпŏtat (de чeptat пе dînsŏл), преа dopitŏ.

Μεγιστᾶνες (οἱ), чеї mai mapї, magnaцiї вpe ŏпŏї локŏ. [шi

Μεγιστεύω, biit: -εύσω, sîntŏ чел maї mape dintpe алцiї. [μέγιστος].

Μεγιστόπολις, εως (ὁ, ἡ), noet: foapte mъpitopŏ (înflopitopŏ) de opaше. [μέγιστος, πόλις].

Μέγιστος, η, ον, ŏпрл: ал лŏї μέγας, foapte mape.

Μεγιστότιμος (ὁ,ἡ), noet: kape se вŏкŏpъ de foapte mape чinste. [μέγιστος, τιμή].

Μεγιστόφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел кŏ foapte mape гласŏ. [μέγιστος, φωνή].

Μηδεὶς, εῖσα, ἐν, Еол:, шi

Μηδέων, ουσα, ον, Ion: noet: (кŏ цен:) îngpiжitopŏ de чева; (în цен:) patponŏ; stъпînitopŏ, saŏ îmпъpatŏ. (пpinч: paptч: de neîntp: μεδέω, saŏ μέδημι=μήδομαι).

Μεδιμναῖος, α, ον, deopotpiвъ кŏ o miкъ кiлъ. [din

Μέδιμνος (ὁ, шi Ion: ἡ), oвiчпŏitъ mъsŏpъ de semъпъtŏpї, o miкъ кiлъ, de o-potpiвъ кŏ 48 xeniче. (чеа Siчелiкъ epa кŏ a шasea papte maї miкъ).

Μεδοίατο, Ion: în локŏ de μέδοιντο, îm: de poft: ал лŏї ...

Μέδομαι, biit: μεδήσομαι, noet: =Μήδομαι, mъ rîndeskŏ, îngpiжeskŏ, meditŏ, isвodeskŏ.

Μέδουσα, ης (ἡ), noet: fem: ал лŏї μέδων.

Μέδω, biit: μεδήσω, noet: (foapte pap) stъпîneskŏ, îmпъpъцeskŏ. (întpeв: пpinч: пŏmaї paptч:)...

Μέδων, οντος (ὁ), noet: = Μεδέων. || (sŏвst:) domnŏ, îmпъpatŏ.

Μέζεα (τὰ), noet: =Μήδεα, пъpцiле цenitaле.

Μέζων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: în локŏ de μείζων.

Μεθ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пex: μεθεῖλον, шi чл:) апŏкŏ шi еŏ чева despre paptea mea; пpinzŏ чева din aepŏ (maї 'nainte de a къdea пе пъmîntŏ). 2) skimвŏ, пpefaкŏ.

Μεθ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, sъpŏ пе d' asŏпpa, saŏ asŏпpa, saŏ în ŏpma кŏїва.

Μεθαμέριος (ὁ, ἁ), Dop: în локŏ de μεθημέριος.

Μεθανδάνω, biit: -αδήσω, noet: плакŏ întp' алтŏ кiпŏ; (în a 3: peps: кŏ dat:)= Μεταδοκέω.

Μεθ-αρμόζω, biit: -όσω, komвinŏ (dpeгŏ) чева întp' алтŏ кiпŏ, пpefaкŏ. [de ŏnde

Μεθάρμοσις, εως (ἡ), dpeцepe, пpefaчepe întp' алтŏ кiпŏ.

Μεθ-αρμόττω, biit: -όσω, At: în локŏ de μεθαρμόζω.

Μεθέηκε, noet: în локŏ de μεθῆκε, пex: ал лŏї μεθίημι.

Μεθεῖλον, пex: 2; ал лŏї μεθαιρέω.

Μεθείω, Ion: noet: în локŏ de μεθῶ, пex: 2: de sŏп: ал лŏї μεθίημι.

Μεθεκτέον, posit: ал лŏї μετέχω.

Μεθέκτης, ου (ὁ), (кŏ цen:) =Μέτοχος, пъptaшŏ. [шi

Μεθεκτικὸς, ή, όν, пŏtinчоsŏ a se împъptъшi din чева. [шi

Μεθεκτὸς, ή, όν, din kape s'a împъptъшit, se împъptъшеште, saŏ se poate împъptъшi чinева. [μετέχω].

Μεθέλεσκε, noet: în локŏ de μεθήρει, a 3: sinг: peps: de пpeл: ал лŏї μεθαιρέω.

Μεθ-έλκω, biit: -έλξω, (пex: μεθείλκυσα, шiчл:) tpaгŏ din, saŏ în чеа-л-алтъ papte.

Μεθέμεν, Dop: în локŏ de μεθεῖναι.

Μέθεν, Dop: noet: în локŏ de ἐμέθεν, ἐμοῦ.

Μέθεξις, εως (ἡ), împъptъшipe. [μετέχω].

Μεθέορτος (ὁ, ἡ), чел dŏпе sepвъtoape. [μετὰ, ἑορτή].

Μεθ-έπω, biit: -έψω, (пex: μετέσπον, de ŏnde paptч: μετασπών, шi miж: μετεσπόμην) noet: (кŏ aк:) ŏpmezŏ dŏпе чinева; каŏtŏ (кŏ okiї), ка sъ гъseskŏ чева; biŏ, soseskŏ ŏndева; (пpin întind: шi aвŏs:) apdiкŏ чева, iaŏ пе ŏmepiї meї, saŏ asŏпpъ'mї; (stpъm: кŏ aк: saŏ dat: пpepos: indip:) popneskŏ чева asŏпpa кŏїва. «Τυδείδην μέθεπεν («Πατρόκλῳ μέθεπεν) ἵππους». Iл; Е. шi П. (vezї шi ἐφέπω, шi μετέρχομαι).

Μεθ-ερμηνεύω, biit: -εύσω, tpadŏкŏ dintp' o лimвъ întp' алta.

Μεθ-έρπω, biit: -ερπύσω, (пex: μεθείρπυσα) noet: mъ tîpъskŏ (mъ dŏкŏ) dŏпе чinева, îл soseskŏ.

Μέθεσις, εως (ἡ), лъsape; пъpъsipe; чedape, saŏ îngъdŏipe. [μεθίημι].

Μεθεστάναι, în sinк: în локŏ de μεθεστηκέναι, miж: tpe: de кŏ: de înf:, шi

Μεθεστὼς, ῶσα, ώς, în sinк: în локŏ de μεθεστηκώς, miж: tpe: de кŏ: de paptч: ал лŏї μεθίστημι.

Μεθετέον, posit: ал лŏї Μεθίημι.

Μεθετικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, ле-

snivosŭ ла пъръsire, saŭ чedare, înгъ-dѕitorŭ. [μεθίημι].

Μέθη (ἡ), [μέθυ] веџіе.

Μεθήκω, biit: -ήξω, noet: în локŭ de μετέρχομαι, віŭ, saŭ мъ dѕкŭ, зрmezŭ dѕ-пе чinева.

Μεθ-ηλικιόομαι -σῦμαι, biit: -ώσομαι, трекŭ dintr' o вîrstъ într' алtа. [de ѕude

Μεθηλικίωσις, εως (ἡ), треčере dintr' o вîrstъ într' алtа.

Μέθημαι, (прел: μεθήμην) noet: (кѕ dat:) шezŭ între алџіĭ.

Μεθημερινὸς, ή, όν, шi Μεθημέριος (ὁ, ή), каре se фаче zioа, saŭ пе toatъ zioа, чел de toate zілеле; (ѕпе-орĭ) чел de astъ-zĭ, de zi. [μετὰ, ἡμέρα].

Μεθημοσύνη (ἡ), noet: пъръsіre, лепеві-re. [din

Μεθήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de μεθετικὸς; (прin întind:) лепешŭ. [μεθίημι]

Μεθίδρυμαι, pas: тре: de кѕ: ал лѕĭ με-θιδρύω. [de ѕnde

Μεθίδρυσις, εως (ἡ), mѕtаре, skimваре de локŭ.

Μεθ-ιδρύω, biit: -ύσω, stръмѕtŭ dintр'ѕпŭ локŭ într' алtѕл. || (pas:) skimвŭ nosiџie, мъ stръмѕtŭ; (în џen:)=Μεθίστημι, -αμαι.

Μεθίει, 3; sinr: пеps: de прел: xot:, шi

Μεθιέμεν, шi Μεθιέμεναι, noet: în локŭ de μεθιέναι, през: de înf: [шi

Μεθίεν, noet: în локŭ de μεθίεσαν, α 3: îm: пеps: de прел: ал xot: лѕĭ μεθίημι.

Μεθιζάνω, biit: -ιζήσω, noet: în локŭ de μεθιδρύω, stръмѕtŭ.

Μεθ-ίημι, biit: μεθήσω, (пех: μεθῆκα, шi між: μεθηκάμην, тре: de кѕ: pas: με-θεῖμαι, шi пеste-зъв: μεθείμην, шi чл:) = Ἀφίημι, лаsŭ, пъръsesкŭ; ертŭ, înгъdѕĭŭ; мъ реtрагŭ; skoџŭ чева de d'asѕпра mea, saŭ din пъѕntрѕл meŭ; (de ѕnde) џinŭ, плîngŭ, шi чл:; (прin întind:) ѕшѕрezŭ, isвъвеskŭ. || (nestp: saŭ ел: шi між: кѕ џen: saŭ înf:) мъ sѕпѕĭŭ, мъ лаsŭ dѕпе алtѕл, чedezŭ; мъ лепевеskŭ; мъ лепъdŭ; (фъръ kazŭ, saŭ ел:) înчetezŭ; negrіжеskŭ. «Ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων». Iл: O. (шi fn парал:) «Εἴ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν». Iл: K. «Μή μ' ἔρεθε, μή σε μεθείω». Iл: Γ. (шi між:) «Τὸν δ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι». Apstf: (шi fir:) Εἴ με μεθείη ῥίγος». Od: E. (шi pas:) «Οὐ γάρ μετίετο ὁ Γύγης, οὐδὲ οἱ ἦν ἀπαλλαγὴ οὐδεμίη». Ep: (шi кѕ înf: indip:) «Μέθες με ἰέναι ἐπὶ τὴν θήρην». Ep: (saŭ кѕ ак: кѕ преп:) «Μετίει τὸ ἄγ-κιστρον εἰς μέσον τὸν ποταμὸν». Ep: (шi fir:). «Μετίει πολλὰ τῶν δακρύων». Ep: a върsat. «Περσίδα γλῶσσαν μετεὶς». Ep: ворвind. (шi fir:) «Τὸν φόρον μετίει τῇσι πόλισι». Ep: л' a ертаt. «Τὰς ἁμαρτάδας αὐτοῖσι πάσας μετίημι». Ep: «Εἰ μετήσει τὴν ἀρχὴν, ἄλλος τις ἀντ' αὐτοῦ τύραννος καταστήσεται». Ep: (шi кѕ џen: ел: dip:) «Οὐ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο». Iл: A. «Μετίεσαν τῆς χρησμοσύνης τὸ παράπαν». Ep: Μεθιέμεναι πολέμοιο (ἀλκῆς)». «Τῆς ἀπάτης οὐ μεθίει». An: (шi ел:) «Ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο». Iл: Δ. «Μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι». Iл: K. (шi між:) «Τοῦ δ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ». Еѕр: «Ἡνίκα τῶν γυμνασίων μεθίενται». Плt: (шi кѕ inf:) «Ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν». Iл; Ψ. «Ὅστις μεθίησι μάχεσθαι». Iл: N. (шi кѕ џen: saŭ dat: indip:). «Κὴρ ἄχεος μεθέηκα». Iл: P. amŭ ѕшѕраt. «Μεθῆκαν ἑαυτοὺς τῶν ἔργων». Eл: «Εἰ τόν δε Τρώεσσι μεθήσομεν». Iл: P. «Μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην». Iл: Ξ. «Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον». Iл: A. sъ se desmînie кѕ Ахілŭ. (шi fъръ kazŭ). «Κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν». Iл: Ω.

Μεθ-ίπταμαι, biit: μετα-πτήσομαι, звоpŭ într' алtъ парtе.

Μεθ-ιστάνω, (maĭ noŭ) în локŭ de...

Μεθ-ίστημι, biit: μετα-στήσω, (пех: με-τέστησα, шi між: μετέστην, шi pas: μετεστάθην; між: тре: de кѕ: μεθέστηκα, шi чл:) stръмѕtŭ, трансnоrtŭ; eksiлеzŭ; (fir:) пре-fакŭ, || (між:) skimвŭ локŭ, (шi fir:) soартъ, saŭ пърере, (sistemъ); мъ stръмѕtŭ dintр' ѕпŭ локŭ întр'алtѕл, плекŭ, мъ dѕкŭ; (de ѕnde fir:) морŭ; (în џen:) мъ пре-fакŭ. «Μεθιστάναι τινα πρὸς τὴν ὑπερορίαν». Xps: (шi між:) «Μεταστησάμενος τὸν Σπιθριδάτην». Ksn: Τοὺς ἐναγεῖς μετεστήσαντο». Esx: (шi між: de sine pas:) «Μετισταμένους ἐκ τῆς τάξεως». Ep: «Μεθίστασθαι ἐπὶ πόδα». Плв: a se înапоіа. (шi fir: desпре neînѕѕfл:). «Χωρία πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μεθεστηκότα». Ksn: (шi fir:). «Εἰς τὸν ἀδελφὸν μετέστησε τὴν ἀρχὴν». Паѕs: «Μεταστήσων εἰς ἑαυτὸν ἅπαν τὸ κράτος». Грг: «Μεταστῆσαι γνώμην ἐξ ὀργῆς». Antf: «Οὐ ῥάδιον τὰ ἐκ παλαιοῦ τοῖς ἤθεσι κατειλημμένα μεταστῆσαι». Apst: «Ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω». Od: Δ. «Μεταστῆσαι τὴν πολιτείαν (τοὺς νόμους)». Ksn: (шi ел:) «Μετέστησαν (se înџ: ἑαυτοὺς) εἰς δουλείαν». Пл: (шi кѕ џen:) «Μεθίστημι (se înџ: ἐμαυτὸν) τοῦ χρώματος». Apst: mi se skimпъ фаџа. (шi між:) «Ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ

λόγον μετάστηθι». Пл: «Ἡ δημοκρατία μεθίσταται εἰς βίαν». Плв: (ші ел:) «Μεταστῆναι βίου (λύπης)». Еѕр: «Φρενῶν μεθέστηκας». (ші пas:) «Μετασταθεὶς τῶν πάρος φρενῶν». Еѕр: ешindѕ'шї din minцї. «Μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων». Apstf: 2) (noet: кѕ dat:) staѕ în mіжлокѕл оарекърора. «Αἰνείας δ'ἑτάροισι μεθίστατο». Іл: Е.

Μεθὸ (în локѕ de μεθ' ὅ), adв: пе ѕрmъ; dѕпе че...

Μεθοδεία (ἡ), (Skp:) ші

Μεθόδευμα (τὸ), (плц:)=Μέθοδος, mешtешѕцірe, ѕпелtіре de mіжлокѕ; (fіг:) amъцірe, вікленіе. [ші

Μεθοδευτής, οῦ (ὁ), mешtешѕцітоpѕ (întpeвѕінцъtоpѕ de metodѕ în чева). [ші

Μεθοδευτικὸς, ή, όν, îndeminatікѕ a afla mіжлокѕ, metodѕ de a se mешtешѕці în чева,=Μεθοδικὸς. [din

Μεθ-οδεύω, віit: -εύσω, ѕрmъpeskѕ пе чінева; (fіг:) каѕtѕ кѕ amъpѕntѕл, черчеtezѕ (tpaktezѕ) чева metodічешtе (кѕ кіпѕ îndeminatікѕ, saѕ dѕпе peгѕле). [μέθοδος].

Μεθ-οδηγέω -ῶ, віit: -ήσω, кълъѕzezѕ пе чінева afapъ din калеа sa, îл fakѕ a se ptъtъчі.

Μεθοδικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, каpe se faче, saѕ faче чева кѕ metodѕ (кѕ кіпѕ isѕѕtіtоpѕ, ші dѕпе peгѕле), metodікѕ. [ші

Μεθόδιον (τὸ), (епгр:) ='Εφόδιον. [ші

Μεθοδίτης, ου (ὁ), (глs:)=Μεθοδευτής, metodікѕ (mешtеpѕ). [din

Μέθοδος (ἡ), ѕрmъpіpe spre къѕtаpe de чева; (fіг:) черчеtаpe (прінч: de oвіеktѕ штііnцifікѕ); (прін întind:) peгѕлаtѕ mіжлокѕ, че întpeвѕінцеazъ чінева ла чева, ші tpaktaцia, saѕ instpѕкціa despre ачеаsta. «Καθάπερ εἴρηται ἐν τῇ μεθόδῳ τῇ πρὸ ταύτης». Apst: [μετὰ, ὁδὸς].

Μεθολκὴ (ἡ), tpaцеpe (грeѕtatе) maïmѕлtъ ла о парtе. [μεθέλκω].

Μεθ-ομιλέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) петрекѕ (tpъïeskѕ) întpe оаpe-каpe оаmeнї, amѕ de апроапе pелацiї кѕ dînшїї.

Μεθορία (ἡ), каѕtъ μεθόριος. [ші

Μεθορίζω, віit: -ίσω, mъ вечіneskѕ кѕ чінева, saѕ sîntѕ deвълmашѕ, пъptашѕ în чева. [din

Μεθόριος, α saѕ ος, ον, чел dintpe хоtаpеле вpe ѕпѕї локѕ. «Μεθορία (se înц:) χῶρα)(ἡ), ші Μεθόρια(τὰ),». хоtаpеле. [μετὰ, ὅρος].

Μεθ-ορκόω -ῶ, віit: -ώσω, жѕpѕ din поѕ, pежѕpѕ пе чінева. [μετὰ, ὅρκος].

Μεθ-ορμάω -ῶ, віit: -ήσω, поpneskѕ pe-nede чева; (ші mіж:) пъвълeskѕ în ѕрmа кѕїва, saѕ dѕпе чінева.

Μεθορμίζω, віit: -ίσω, (naѕt:) tpansпорtѕ кораvia ші чл:; (saѕ mіж:) mъ tpansпорtѕ dintp'ѕпѕ порtѕ întp' алtѕл; (în цеn:) skimвѕ позіціе, (ші fіг:) soaptъ; (кѕ цеn:) isвъвeskѕ, (ші mіж:) mъ isвъвeskѕ. «Τοῦ νῦν σκυθρωποῦ μεθορμιεῖ σε πίτυλος σκύφου». Еѕр: [μετὰ, ὅρμος].

Μέθυ, υος (τὸ), noet: вінѕ (прінч: dѕлче, saѕ de mїеpe).

Μεθυδότης, ου (ὁ), noet: dъtъtоpѕ de вінѕ; (епіt:) Dionisѕ. [μέθυ, δίδωμι].

Μεθυδριὰς, [μετὰ, ὕδωρ] άδος (ἡ), nimfъ, zeiцъ de апе. [μετὰ, ὕδωρ].

Μεθυδώτης, ου (ὁ), noet: în локѕ de μεθυδότης.

Μεθύπαρξις, εως (ἡ), fiinцa чеа dѕпе ачеаstъ віацъ, saѕ віаца віitоаpe. [din

Μεθ-υπάρχω, віit: -άρξω, sîntѕ în fiinцъ dѕпе moapte.

Μαθυπέρβατος (ὁ, ἡ), (грам:) кѕвîntѕ кѕ fiгѕpї inepвate. [μετὰ, ὑπερβατὸν].

Μεθυπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: isворîtоpъ de вінѕ ка din isворѕ. [μέθυ, πίδαξ].

Μεθυπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: = Μεθυσφαλής. [μέθυ, πλάνη].

Μεθυπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: ловіtѕ (atakatѕ) de вінѕ, вeatѕ. [μέθυ, πλήττω].

Μεθ-υποδέομαι, οῦμαι, віit: -ήσομαι, îmї skimвѕ înкълцъmintea, mъ inкалцѕ кѕ алtа, saѕ кѕ a алtѕїа.

Μεθ-υπο-δύομαι, віit; -δύσομαι, mъ вîрѕ кѕ ѕпѕ ѕѕлѕ ѕѕвціpe ѕndeва ші еѕ dѕпе алtѕл.

Μεθυπόστρωσις, εως (ἡ), skimвaрe de aштерnѕtѕ. [μετὰ, ὑπόστρωσις].

Μεθύσης, ου (ὁ), Лksfn: în локѕ de μέθυσος. [ші

Μέθυσις, εως (ἡ), îнвъtаpe (akt: saѕ nas:). [din

Μεθύσκω, [μέθυ] віit: μεθύσω, ші пas: μεθυσθήσομαι, (nex: ἐμεθύσθην) îнвъtѕ пе чінева; (fіг:) ѕdѕ, moïѕ чева îndestѕл. || (nas:) mъ îнвъtѕ. [de ѕnde

Μέθυσμα (τὸ), въѕtѕpъ îнвъtъtоаpe.

Μεθυσοκότταβος (ὁ, ἡ), kom: вецівѕ. [μέθυσος, κότταβος], =кѕ ...

Μέθυσος, η saѕ ος, ον, вецівѕ. [μεθύω].

Μεθυσοχάρυβδις, εως (ἡ), кѕ ковîрші pe вецівъ. [μέθυσος, Χάρυβδις].

Μεθύστερος, [μετὰ, ὕστερος] α, ον, noet: în локѕ de ὕστερος.

Μεθυστής, οῦ, шi Μεθυστὴρ, ῆρος (ὁ), = Μέθυσος. [de ᴕnde

Μεθυστικὸς, ἡ, ὸν, аплекатᴕ̆ ла веціе. [шi

Μεθύστρια (ἡ), fem: ал лᴕĭ μεθυστής.

Μεθυσφαλέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: мъ клетinᴕ̆ din веціе. [din

Μεθυσφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: клеtinatᴕ̆ (каре ᴕмблъ шовъit, шi stъ съ казъ) de веціе. [μέθυ, σφάλλω].

Μεθυτρόφος (ὁ, ἡ), poet: [μέθυ, τρέφω] = Οἰνοφόρος.

Μεθυχάρμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [μέθυ, χαίρω] ιᴕвitорᴕ̆ de винᴕ̆.

Μεθύω, (прел: ἐμέθυον, шi maĭ мᴕлtᴕ̆ нᴕ) [μέθυ] sîntᴕ̆ веаtᴕ̆, saᴕ̆ мъ îнвътᴕ̆. «Νευστάζων κεφαλῆ, μεθύοντι ἐοικὼς». Od: Σ: (шi fir:) «Πληγαῖς μεθύων». Ткр: ameціtᴕ̆ de вътъĭ. (шi кᴕ цеn: кᴕ преп:) «Μεθύων ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης». Ksn: (шi кᴕ dat:) «Μεθύει τῷ μεγάθει τῶν πεπραγμένων». Dm: (везĭ шi μεθύσκω). 2) (кᴕ dat:) sîntᴕ̆ вine ᴕdatᴕ̆, moĭatᴕ̆ în чева «Βοείην μεθύουσαν ἀλοιφῇ». Ιл: Р:

Μειαγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, ofерᴕ̆ (adᴕкᴕ̆ în жертfъ, saᴕ̆ вагᴕ̆ de seamъ, daка este toкma ла кîntарᴕ̆) viktima Апаtᴕрiiлор нᴕmitъ μεῖον (везĭ ziч:). (fir:) «Μειαγωγήσω σου τὰς τραγῳδίας». Apstf: îціĭ воĭᴕ̆ кpitiка tpaцediiле. 2) (nestp:) tрагᴕ̆ maĭ нᴕціnᴕ̆ (sîntᴕ̆ maĭ ᴕшорᴕ̆) ла кᴕмпънъ (Sin: enist: 147:). [шi

Μειαγωγία (ἡ), ofeрiре, saᴕ̆ кîntърiре de жертfа Μεῖον. [din

Μειαγωγὸς (ὁ, ἡ), ofeритoрᴕ̆, saᴕ̆ кîntърiторᴕ̆ de жертfа [μεῖον, шi ἄγω].

Μειδάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: în локᴕ̆ de μειδιάω. [de ᴕnde

Μείδημα (τὸ), poet: în локᴕ̆ de...

Μειδίαμα (τὸ), sᴕрîsᴕ̆; шi Μειδίασις, εως (ἡ), шi Μειδιασμὸς (ὁ), глs: sᴕрîdере, zîmвiре. [шi

Μειδίασμα (τὸ), глs: în локᴕ̆ de μειδίαμα. [din

Μειδιάω -ῶ, viit: -άσω, sᴕрîzᴕ̆, zîmвеskᴕ̆; (fir:) sîntᴕ̆ веселᴕ̆ (лiniшtitᴕ̆ шi чл:); (прin întind:) = Σαίρω, σέσηρα, рîzᴕ̆ кᴕ гᴕра къskatъ. «Κάρχαρον μειδήσας». Вавр: велindᴕ 'шĭ колціĭ. [din

Μεῖδος, [în afin: кᴕ ἦδος, -εος -ους (τὸ), (neîntрев:) în локᴕ̆ de γέλως, рîsᴕ̆.

Μειζονάκις, adв: (плц:) în локᴕ̆ de πλεονάκις, maĭ de мᴕлte орĭ. [шi

Μειζονότης (ἡ), înѕᴕшimea челᴕĭ maĭ mаре, saᴕ̆ ковîршiре în кîtimе (înпpot: de ἐλαττονότης). [шi

Μειζόνως, [μείζων] adв: = Μᾶλλον.

Μειζότερος, α, ον (Skp:) în локᴕ̆ de...

Μείζων, , ονος (ὁ, ἡ), компар: ал лᴕĭ μέγας, maĭ mаре; maĭ de sᴕs. || (neᴕt:) Μεῖζον, adв; în локᴕ̆ de μειζόνως.

Μεῖλας, poet: (преа рар) în локᴕ̆ de μέλας.

Μείλιγμα (τὸ), miжлокᴕ̆ аtрънъtорᴕ̆ de мᴕлцᴕmiре (плъчере, saᴕ̆ потолiре, înвлînziре); (de ᴕnde) = Μέλισμα. [шi

Μειλικτήριος (ὁ, ἡ), нᴕtinчоsᴕ̆, saᴕ̆ îndeminatiкᴕ̆ de a înвлînzi, a потолi mînie, (ad:) a atpaце ерtаре. || Μειλικτήριον (τὸ), (se înц: ἱερὸν) жертfъ ofeритъ sпре атраџере de ертаре. [шi

Μειλικτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, = Μειλικτήριος. [шi

Μειλικτὸς, ἡ, ὸν, нᴕtinчоsᴕ̆ a se înвлînzi, a se потолi din mînie. [шi

Μείλικτρον (τὸ), poet: = Μείλιγμα. [μειλίσσω].

Μειλινόεις, εσσα, εν, poet: грет: în локᴕ̆ de μηλινόεις, saᴕ̆ = кᴕ...

Μείλινος, η, ον, poet: dᴕлче ка miереа, = Μείλιχος. [μείλιον].

Μείλινος, η, ον, poet: în локᴕ̆ de μελεΐνος.

Μείλιξις, εως (ἡ), înвлînziре, потолiре de mînie. [μειλίσσω].

Μείλιον (τὸ), poet: [μέλι] (s' a гъsit: нᴕmaĭ odatъ în sinг:) ор че adᴕче плъчере, saᴕ̆ se dъ sпре потолiре de mînie, saᴕ̆ îndatорare; (în цеn:) dарᴕ̆; odорᴕ̆.

Μειλίσσειο, poet: în локᴕ̆ de μειλίσσεο -μειλίσσου, порᴕнч: пas: ал лᴕĭ...

Μειλίσσω, [μείλιον] viit: -ίξω, poet: (кᴕ ак: dir: шi dat: saᴕ̆ рар цеn: saᴕ̆ inf: indir:) (dᴕпе ziч:) întреᴕвinцеzᴕ̆ miжлоаче de îndᴕлчiре, saᴕ̆ плъчере кътре чineва; (fir:) ворвеskᴕ̆ dᴕлче, роgᴕ̆; (прin ᴕрm:) înвлînzeskᴕ̆, потолeskᴕ̆ mînia кᴕiва; îndatореzᴕ̆; îndᴕплекᴕ̆. [de ᴕnde

Μειλίχη (ἡ), кᴕреаоа, кᴕ каре îшĭ înfъшᴕраᴕ̆ mîna rîontitорiĭ.

Μειλιχία (ἡ), влîndеце, влажiniе; (în реsвоĭᴕ̆) moлiчiᴕне, tрîndъviе. [шi

Μειλίχιος, α saᴕ̆ ος, ον, (прinч: шi poet:) dᴕлче (ка miереа); (de ᴕnde fir:) mînгîitорᴕ̆, лiнгᴕшitорᴕ̆, îndatорътоpᴕ̆; потолitорᴕ̆ de mîniе; (despre omᴕ̆) dᴕлче, влажinᴕ̆. «Ζεύς—». Паᴕs: шi Пл: în чinstea кᴕрᴕĭа se ofеріа жертfа «Μειλίχια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жертfъ sпре потолiре de mîniе. [μείλιχος]. [de ᴕnde

Μειλιχίως, adв: кᴕ кiпᴕ̆ влажinᴕ̆, înda-

topъtopȣ, ші чл: =Προσηνῶς.

Μειλιχόγηρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: [μείλιχος, γῆρυς] dȣлче-гръitopȣ, saȣ вopвitopȣ.

Μειλιχόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dъpȣitopȣ de dȣлчї, плъкȣte dapȣpї; adȣкъtopȣ de вeселie. [μείλιχος, δῶρον].

Μειλιχομειδής, έος, ші Μειλιχόμειδος (ὁ,ἡ), noet: dȣлче-zîmвitopȣ. [μείλιχος, μεῖδος].

Μειλιχόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ simцimîntȣ, saȣ disnosiцie dȣлче. [μείλιχος, μῆτις].

Μείλιχος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de μειλίχιος. [μειλίσσω].

Μειλιχόφωνος (ὁ, ἡ), noet:= Μειλιχόγηρυς. [μείλιχος, φωνή].

Μεῖον (τὸ), neȣt: лȣї μείων, maї mікȣ; maї пȣцinȣ; (de ȣnde || sȣвst:) жepifa (oвiч: oae), че se ofepїa ла sepвъtoapea Апаtȣpiiлop de пъpintеле копiлȣлȣї, кape se înskpia întpe fpatopї (fiind къ oвiчнȣїаȣ ачешtia a stpiга, къ este μεῖον, maї mікъ dekît гpeȣtatea чеа хоtъpîtъ).

Μεῖον (τὸ),=Μῆον, ȣнȣ felȣ de плantъ.

Μειονεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ, saȣ їaȣ (în пaptea mea) maї пȣцinȣ dekît tpeвȣie; (npin ȣpm:) mъ пъгȣвeskȣ, mъ пъпъstȣїeskȣ; (în цen:) =Ἐλαττοῦμαι, sîntȣ maї de жos. [μειονέκτης], [de ȣnde

Μειονέκτημα (τὸ), ачеea, întpȣ кape se afлъ чineва maї de жos de кît алtȣл, (Фpanц:) desavantage.

Μειονέκτης, ου (ὁ), кape ape чева maї пȣцinȣ de кît алtȣл, лinsitȣ în чева, maї de жos. [ші

Μειονεξία (ἡ), авepe de чева maї пȣцinȣ, лinsъ; (ȣne-opї nas:) пъпъstȣipe. [μεῖον, ἔχω].

Μειόνως, [μείων] adв:=Ἐλαττόνως, saȣ ἔλαττον, maї пȣцin.

Μειότερος, α, ον, noet: în локȣ de μείων, maї mікȣ, maї пȣцinȣ.

Μειουρία (ἡ), чiȣntie de коadъ. [ші

Μειουρίζω, вiit: -ίσω, sîntȣ чiȣntȣ de коadъ. [din

Μείουρος (ὁ, ἡ), [μείων, οὐρά] чiȣntȣ de коadъ; (пȣлsȣ) întpepȣпtȣ; (oвiч: вepsȣ) лinsitȣ de o siлaвъ ла sfîpшitȣ.

Μειόφρων, ονος (ὁ, ἡ), пȣцinȣ (skȣptȣ) de minte. [μείων, φρὴν].

Μειόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Ἐλαττόω, fakȣ maї mікȣ, maї пȣцinȣ. [μείων].

Μειρακεύομαι, вiit: εύσομαι, =Μειρακιεύομαι. [μεῖραξ].

Μειρακίδιον (τὸ), dim: ал лȣї μειράκιον.

Μειρακιεξαπάτης, ου (ὁ), amъцitopȣ de tinepї. [μειράκιον, ἐξ, ἀπάτη].

Μειρακιεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ noptȣ ка ȣнȣ копiлȣ. [ші

Μειρακίζομαι, вiit: -ίσομαι, = Μειρακιόομαι. [din

Μειράκιον (τὸ), dim: ал лȣї μεῖραξ, воїnічелȣ. [de ȣnde

Μειρακιόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, mъ fakȣ флъкъȣ, saȣ tpekȣ din копiлъpie în вîpstъ de жȣnie.

Μειρακίσκη (ἡ), ші Μειρακίσκος (ὁ), dim: ал лȣї μεῖραξ.

Μειρακιώδης, εος (ὁ,ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, потpiвitȣ ла (saȣ кȣ пȣptape de) жȣне, копiлȣ, копiлъposȣ. [ші

Μειρακύλλιον (τὸ), dim: ал лȣї [μειράκιον].

Μεῖραξ, [εἴρω, εἴρην] ακος (ἡ), (npinч:) fatъ (de 14—18 anї); (despre въїeцї кom:) în локȣ de μειράκιον, воїnічелȣ, флъкъїашȣ, жȣне.

Μείρομαι, noet: (кȣ цen:) în локȣ de ἀμείρομαι, sîntȣ лinsitȣ, saȣ de ἱμείρομαι, noftеskȣ.

Μείρομαι, (фъpъ вiit:) (nex: ἔμμορον, tpe: de кȣ: ἔμμορα) noet: (кȣ цen:) îmї їaȣ пaptea, mъ înпъptъшеskȣ; їaȣ, (ші maї noȣ) înпapцȣ npin sopцї= Λαγχάνω; (de ȣnde || nas: tpe: pe кȣ:) Εἵμαρται, saȣ Μέμαρται, ші neste-sъв: Εἵμαρτο, este, saȣ epa ȣpsitȣ, skpisȣ; (ші în пaptч:) «Εἱμαρμένος, ші (noet:) Μεροργημένος, ші Μεμορμένος, η, ον, хоtъpîtȣ de ȣpsitopї. (de ȣnde) «Εἱμαρμένη» =Πεπρωμένη, soaptъ, skpisȣ, ȣpsitȣ.

Μεὶς, μεινὸς (ὁ), Еол: saȣ Ion: în локȣ de μήν, μηνός.

Μείωμα (τὸ), [μειόω] лinsъ, saȣ кîtȣ este maї пȣцinȣ.

Μείων, ονος (ὁ, ἡ), кomпap: (nepeгл:) ал лȣї μικρὸς, maї mікȣ; maї пȣцinȣ.

Μείωσις, εως (ἡ), înпȣцînape; mічipe.[ші

Μειωτικὸς, ἡ, όν, (ші ad:) -ικῶς, adȣкъtopȣ de (saȣ kontpiвȣitopȣ ла) înпȣцinape, saȣ mічipe,=Ἐλαττωτικὸς. 2) гpam: însemнъtiвȣ de înпȣцinape. [ші

Μειωτὸς, ἡ, όν, пȣtinчosȣ a se înпȣцina, saȣ mічї, (ad:) npiimitopȣ de înпȣцinape, saȣ mічipe. [μειόω].

Μελάγγαιος (-γειος), ші Аt: Μελάγγεως (ὁ, ἡ), чел кȣ negpȣ, (npin ȣpm:) ȣшopȣ пъmîntȣ. [μέλαν, γαῖα, saȣ γέα].

Μελάγγυιος (ὁ, ἡ), noet: [μέλαν, γυῖον] чел кȣ negpe mъdȣлape.

Μελάγκαρπος (ὁ, ἡ), npodȣкъtopȣ de negpe poade. [μέλαν, καρπός].

Μελάγκερος, ші (Αἰ:) Μελάγκερως (ὁ, ἡ), чел кꙋ негре коарне. [μέλαν, κέρας].

Μελαγκορυφίζω, вііt: -ίσω, кîntꙋ ка...

Μελαγκόρυφος (ὁ, ἡ), чел кꙋ неагрѣ креаstѣ (saꙋ капꙋ); (de ꙋnde || sꙋвst: вѣрв:) ꙋнꙋ feлꙋ de пасѣре, векаціпѣ, че мѣnînкѣ smokine. [μέλαν, κορυφή].

Μελάγκραινος, ші Μελαγκράνιος (ὁ, ἡ), поеt: fѣкꙋtꙋ, înnлеtitꙋ din ...

Μελάγκρανις, [μέλαν, κρᾶνον] ιος (ἡ), ꙋнꙋ feлꙋ de папꙋрѣ, saꙋ рогозꙋ негрꙋ în вîрfꙋ.

Μελαγκρήδεμνος (ὁ, ἡ), поеt: пꙋрtѣtорꙋ de неагрѣ легѣtꙋрѣ de капꙋ, лѣsаtѣ пе ꙋмерї. [μέλαν, κρήδεμνον].

Μελάγκρηπις, ιδος (ὁ, ἡ), пꙋрtѣtорꙋ de неагрѣ înкѣлцѣminte. [μέλαν, κρηπίς].

Μελάγκροκος (ὁ, ἡ), поеt: fѣкꙋtꙋ (saꙋ кꙋ пînze) din неагрѣ вѣtѣtꙋрѣ. [μέλαν, κρόκη].

Μελαγχαίτης, ου (ὁ), поеt: чел кꙋ негрꙋ пѣрꙋ, saꙋ коаmѣ, saꙋ (fir:) fрꙋnze. [μέλαν, χαίτη].

Μελάγχειμος, ші Μελάγχιμος (ὁ,ἡ), (прінч: парtе de пѣmîntꙋ) рѣmаsꙋ сарна негрꙋ (нeninsꙋ), пе кînd челе dinпрежꙋр sînt алве de зѣпаdѣ; (поеt: în цен:) негрꙋ. [μέλαν, χειμών].

Μελαγχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), поеt: пꙋрtѣtорꙋ de негре хаїне, înврѣкаtꙋ în негрꙋ; (прінîntind:) жаліnікꙋ, tristꙋ. [μέλαν,χιτών].

Μελάγχλαινος (ὁ, ἡ), поеt: înврѣкаtꙋ кꙋ неагрѣ manteлѣ, saꙋ (în цен:) în негрꙋ. [μέλαν, χλαῖνα].

Μελάγχλωρος (ὁ, ἡ), негрꙋ-верде, saꙋ негрꙋ-галвенꙋ. [μέλαν, χλωρός].

Μελαγχολάω -ῶ, вііt: -ήσω, пѣtimeskꙋ de мелапхоліе (sîntꙋ невꙋнꙋ). [ші

Μελαγχολία (ἡ), мелапхоліе (de ачі); іпохондріе (невꙋніе) din неагрѣ fiере. [ші

Μελαγχολικός, ἡ, όν, (ші adв:) -ικῶς, пѣtimaшꙋ de, saꙋ sꙋпꙋsꙋ, ор dedꙋsꙋ ла мелапхоліе. [din

Μελάγχολος (ὁ, ἡ), ꙋнsꙋ кꙋ, saꙋ амарꙋ, веninоsꙋ ка fiереа неагрѣ. «Ἰὸς—». Sof: [μέλαν, χολή]. [de ꙋnde

Μελαγχολόω -ῶ, вііt: -ώσω, fакꙋ пе чіпева мелапхолікꙋ, saꙋ adꙋкꙋ мелапхоліе. [ші

Μελαγχολώδης, εος (ὁ, ἡ), аплекаtꙋ ла мелапхоліе, мелапхолікꙋ.

Μελαγχρής, saꙋ Μελαγχροιής, ші Μελαγχροιής, έος поеt:în локꙋ de...

Μελάγχροος -ους (ὁ, ἡ), негрічоsꙋ ла fацѣ. [μέλαν, χρόα, saꙋ χροιά].

Μελάγχρως, ωτος, ші Μελάγχρωτος (ὁ, ἡ), =Μελάγχροος. [μέλαν, χρώς].

Μελάγχυμος (ὁ, ἡ), чел кꙋ негрꙋ sꙋкꙋ, saꙋ ꙋmорꙋ. [μέλαν, χυμός].

Μέλαθρον (τὸ), [μελαίνω] înнеліtоареа касеї; (прінч:) грinda чеа маре (косороава), каре ціне înнеліtоареа (везї ші μεσόδμη); (прін întind:) касѣ; кѣмарѣ (оdае). [de ꙋnde

Μελαθρόφιν, поеt: în локꙋ de μελάθρου. [ші

Μελαθρόω -ῶ, вііt: -ώσω, ꙋпріжinꙋ (soлidezꙋ) чева прін грinzї марї.

Μέλαινα, ης (ἡ), fem: ал лꙋї μέλας. [de ꙋnde

Μελαινίδες (αἱ), ꙋнꙋ feлꙋ de негрічоаse кокіле (ѕкоїчї de маре).

Μελαινόριν, ινος (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ негрꙋ пасꙋ (saꙋ чіокꙋ, saꙋ прꙋѣ). [μέλαινα, ῥίν].

Μαιλαινόφαιος (ὁ, ἡ), înкisꙋ ла fацѣ, негрічоsꙋ. [μέλαινα, φαιός].

Μελαίνω, [μέλας] вііt: -ανῶ, негрeskꙋ; (прін întind:) întꙋнекꙋ. «Τὴν φράσιν—». D: Ал:

Μελαμβαθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: негрꙋ din прічіна adînчіmiї, преа adînкꙋ, întꙋнерікоsꙋ. [μέλαν, βάθος]. (se конf: кꙋ...

Μελαμβαφής, έος (ὁ, ἡ), вѣпѕіtꙋ кꙋ негрꙋ. [μέλαν, βαφή].

Μελάμβιος (ὁ, ἡ), грам: експлі: а лꙋї ἀμαυρόβιος. [μέλαν, βίος].

Μελαμβόρειος (εος), ου (ὁ, ἡ), [μέλαν, βορέας] ꙋнꙋ вîntꙋ (крівѣцꙋ) рече, ші поросꙋ.

Μελάμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: [μέλαν, βροτός] локꙋіtꙋ de негрі оаmenї. || (sꙋвst:) =Αἰθίοψ.

Μελάμβωλος (ὁ, ἡ), поеt: (γῆ, пѣmîntꙋ) чел кꙋ негрі вꙋлгѣрі, saꙋ враsde. [μέλαν, βῶλος].

Μελαμπαγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: негрꙋ înкегаtꙋ, вîрtoсꙋ. «Χαλκὸς—». Esхл: [μέλαν, πήγνυμι].

Μελάμπεπλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ хаїна de пе d'аѕꙋпра неагрѣ, înврѣкаtꙋ în негрꙋ. [μέλαν, πέπλος].

Μελαμπέταλος (ὁ, ἡ), поеt: în локꙋ de μελάμφυλλος. [μέλαν, πέταλον].

Μελαμπόδιον (τὸ), елеворꙋ, воцѣцелꙋ, кꙋtкꙋрігꙋ (плаntѣ пꙋmitѣ аша de ла Μελάμπους, каре întîї а întревꙋinцt'о de кꙋрѣцеnіе).

Μελαμπόρφυρος (ὁ, ἡ), роші înкisꙋ. [μέλαν, πορφύρα].

Μελάμπτερος (ὁ, ἡ), =Μελανόπτερος.

Μελάμπυγος (ὁ, ἡ), [μέλαν, πυγὴ] чел кѕ negrѕ (пърosѫ) шezѕtѫ; (npin întind:) biteazѫ, îndръzneцѫ, воïnікѫ. (înnpot: de λευκόπυγος).

Μελάμπυρον (τὸ), o negînъ, че pesape п'întpe грîѫ, (Франц:) blè de vache. (везї шi αἰγίπυρον). [μέλαν, πυρὸς].

Μελαμφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: negrѕ ла bedepe; întѕnekosѫ. [μέλαν, φάος]

Μελάμφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѕ negpe, saѫ dese fpѕnze, desѫ, ѕmбpoѫ. || (sѕбst:) Μελάμφυλλον (τὸ), ѕnѫ felѫ de плantъ (alt:) παιδέρως. [μέλας, φύλλον].

Μελάμφωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ înkisѫ (pъгѕшitѫ) гласѫ. [μέλαν, φωνὴ].

Μελαμψηφὶς, ίδος (ὁ, ἡ), чел кѕ negpe nїetpічеле. «Ποταμὸς — ». Кал: [μέλαν, ψηφὶς].

Μέλαν, ανος (τὸ), neѕt: ал лѕї μέλας. || (sѕбst:) черnсалъ, шi чл; (везї μέλας).

Μελαναθὴρ, έρος (ὁ), ѕnѫ felѫ de въpatікѫ грîѫ кѕ negrѕ вîpfѫ, saѫ барбъ în sпікѕл sъѫ. [μέλαν, ἀθὴρ].

Μελαναιγὶς, ίδος (ὁ, ἡ), noet: цiitopѫ de neaгpъ (înfpікошатъ) павъзъ; saѫ însoцitѫ кѕ întѕnekoasъ fѕptѕnъ; (în цеn:) negrѕ, saѫ грozавѫ. [μέλαν, αἰγὶς].

Μελαναίετος (ὁ), negrѕ вѕлtѕpѫ. [μέλαν, αἰετὸς].

Μελαναιθὴρ, έρος (ὁ), =Μελαναθὴρ.

Μελαναυγέτις, ιδος (ἡ), noet: fem: ал: лѕї Μελαναυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:= Μελαμφαὴς. [μέλαν, αὐγὴ].

Μελάνδειρος (ὁ), [μέλαν, δειρὴ] ѕnѫ felѫ de nasъpe кѕ gîtѕл negrѕ.

Μελάνδετος (ὁ, ἡ), noet: ал кърѕïa mînерѕл, saѫ марцinea de жѕр înпрежѕр, (în цеn:) легътѕра este neaгpъ, saѫ de fepѫ. «'Ασπὶς («Ξίφος)—». Esхл: шi Om: [μέλαν, δέω].

Μελανδίνης, ου (ὁ), noet: чел кѕ negpe (adînчї) вѕлtoape. «Ποταμὸς—». Dion: [μέλαν, δίνη].

Μελανδόκος (ὁ, ἡ), noet: = Μελανοδοχεῖον.

Μελανδρύας, ου (ὁ), везї шi...

Μελάνδρυον (τὸ), negreaцa (inima) steжарѕлѕї. 2) (fir: ка din naptea feцеї) лакерdъ, (alt:) μελανδρύας (ὁ).

Μελάνδρυος (ὁ, ἡ), noet: (despпе коначї) чел кѕ μελάνδρυον (везї ziч: преч:), (ad:) векiѫ, вътрînѫ. [шi

Μελάνδρυς, υος (ὁ), ѕnѫ mape neшtе de mape =Θύννος, (Лат:) tѕnѫ. (de ѕnde μελανδρύας, везї μελάνδρυον 2). [μέλαν, δρῦς].

Μελανειμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѫ îmбpъкатѫ în negrѕ. [шi

Μελανειμονία (ἡ), neaгpъ îmбpъкъminte. [din

Μελανείμων, ονος (ὁ, ἡ), пѕртътopѫ de neaгpъ îmбpъкъminte. [μέλαν, εἷμα].

Μελανέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: în локѫ de μελαίνομαι, mъ înnegpeskѫ. [μέλας].

Μελανήφατος (ὁ, ἡ), греш: în локѫ de μεγαλήφατος.

Μελανηφόρος (ὁ, ἡ), =Μελανοφόρος.

Μελανθέλαιον (τὸ), ѕntѫ de [μελάνθιον, шi ἔλαιον].

Μελάνθεμον (τὸ), ѕnѫ felѫ de плantъ (din soïѕл mѕшъцелѕлѕї). [шi

Μελανθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: negrѕ ла floapе (faцъ), negrѕ. [шi

Μελάνθιον (τὸ), ѕnѫ felѫ de плantъ (кѕ floapea вînъtъ înкisъ), negînъ, тъчїѕne, saѫ manъ (воалъ de грîѫ). [μέλαν, ἄνθος].

Μελάνθριξ, -τριχος (ὁ, ἡ),= Μελάντριχος.

Μελάνθρυον (τὸ), греш: în локѫ de μελάνθιον.

Μελανία (ἡ), negreaцъ. [шi

Μελανίζω, віit: -ίσω, batѫ în negrѕ, sîntѫ кam negpічosѫ. [μέλαν].

Μελάνιον (τὸ), вiopea вînъtъ înкisъ, negpічoasъ. [μέλας, ἴον].

Μελάνιππος (ὁ, ἡ), чел кѕ каї negpi (ла tpъsѕpъ). [μέλαν, ἵππος].

Μελανόγραμμος (ὁ, ἡ), чел кѕ negpe лiniї. [μέλαν, γραμμὴ].

Μελανοδοχεῖον (τὸ), кълъmъpї. [μέλαν, δέχομαι]. (везї шi μελανδόκος).

Μελανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), negpічosѫ ла faцъ. [μέλαν, εἶδος].

Μελανοείμων, ονος (ὁ, ἡ),= Μελανείμων.

Μελανόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: (ναῦς, кopabie) кѕ negpe въпчї de шеdepe пentpѕ вîslaшї. [μέλαν, ζυγός].

Μελανόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѕ пърѫ negrѕ. [μέλαν, θρὶξ].

Μελανοκάρδιος (ὁ, ἡ), negrѕ ла inimъ, крѕdѫ, saѫ грozавѫ. «Πέτρα—». Apstf: [μέλαν, καρδία].

Μελανοκόμης, шi Μελανόκομος, ου (ὁ, ἡ), чел кѕ пърѫ negrѕ. [μέλαν, κόμη].

Μελανόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кѕ лînъ neaгpъ. [μέλαν, μαλλὸς].

Μελανόμματος (ὁ, ἡ), чел кѕ окї negpi. [μέλαν, ὄμμα].

Μελανονεκυείμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: ком: пѕртътopѫ de neaгpъ mopтаlъ (жалnікъ)

înбръкъminte; (în цen:) грозавъ, sелбаtікъ. [μέλαν, νέκυς, εἷμα].

Μελανονεφής, έος (ό, ή), грат: експл: а лъї κελαινεφής. [μέλαν, νέφος].

Μελανοποιὸς (ό, ή), fъкъtорŭ de негръ, негріtорŭ de чева. [μέλαν, ποιὸς].

Μελανόπτερος, ші Μελανοπτέρυγος, ші Μελανοπτέρυξ, υγος (ό, ή), чел кѫ негре аріпе. [μέλαν, πτερὸν, ші πτέρυξ].

Μελανοῤῥάβδωτος (ό, ή), въргаtъ кѫ негръ. [μέλαν, ῥάβδος].

Μελανόῤῥιζος (ό, ή), чел кѫ негре ръдъчіні. [μέλαν, ῥίζα].

Μελανόσαρκος (ό, ή), чел кѫ неагръ карне. [μέλαν, σάρξ].

Μελάνοσσος (ό, ή), поеt: [μέλαν, ὄσσε] =Μελανόφθαλμος.

Μελανόστερνος (ό, ή), чел кѫ негръ (пъросъ) пієntъ. [μέλαν, στέρνον].

Μελανόστερφος (ό, ή), поеt: акоперіtъ кѫ неагръ пієле. [μέλαν, στέρφος].

Μενανόστολος (ό, ή), [μέλαν, στολή] înбръкаtъ în негръ.

Μελάνοστος, în локъ de μελανόστεος (ό, ή), чел кѫ оасе негре. «Αἰετοῦ μελανόστου (алції μελανόσσου) θηρητῆρος». Іл: Ф: [μέλαν, ὀστέον -οῦν]

Μελανοσυρμαῖος (ό, ή), ком: епіt: ал Еџіntенілор пентрѫ неагра бъѫtѫръ (din негре ръdікі fъкѫtъ ші нѫміtъ) sірmеа, че обічнѫїаѫ а беа de къръцепіе. [μέλαν, συρμαία].

Μελανοτειχής, έος (ό, ή),= Μελαντειχής.

Μελανότης (ή), негреацъ. [μέλας].

Μελανουρίς, ίδος (ή), fem: ал лъї...

Μελάνουρος (ό, ή), чел кѫ коадъ неагръ. (de ѫнде ‖ sѫbst:) ѫнъ fелъ de пеште, мелапѫръ. 2) ѫнъ fелъ de венinосъ шарпе. [μέλαν, οὐρά].

Μελανόφθαλμος (ό, ή), чел кѫ окї негрі. [μέλαν, ὀφθαλμὸς].

Μελανόφλεψ, εβος (ό, ή), чел кѫ негре віне. [μέλαν, φλέψ].

Μελανοφορέω -ῶ, віit: ήσω, порtъ негре. [din

Μελανοφόρος (ό, ή), пѫрtъtорŭ de негре. [μέλαν, φέρω].

Μελάνοφρυς, υος (ό, ή), чел кѫ негре sпрînчене. [μέλαν, ὀφρύς].

Μελανόφρων, ονος (ό, ή), чел кѫ негрѫ (крѫdъ, неіреbнікъ) sѫfletъ. [μέλαν, φρήν].

Μελανόφυλλος (ό, ή), = Μελάμφυλλος.

Μελανόχλωρος (ό, ή), = Μελάγχλωρος.

Μελανόχρεες, поеt: îm: (перлг:) ал лъї

Μελανοχροής, έος, поеt: în локъ de ...

Μελανόχροος -ους, ші

Μελανόχρως, ωτος (ό, ή), =Μελάγχροος.

Μελανόω -ῶ, віit: -ώσω, = Μελαίνω.

Μέλανσις, εως (ή), негріре. [μελαίνω].

Μελάνσπερμον (τὸ), = Μελάνθιον. [μέλαν, σπέρμα].

Μελαντειχής, έος (ό, ή), поеt: чел кѫ zidѫріле негре, înтѫнекосъ. [μέλαν, τεῖχος].

Μελάντερος, α, ον, компар: ші Μελάντατος, η, ον, sѫпрл: ал лъї μέλας.

Μελαντηρία (ή), о меtалікъ (fosілъ) негреалъ а чіsmарілор, ші чл:, калаїканъ. (везї ші χάλκανθος). [μελαίνω].

Μελαντραγής, έος (ό, ή), поеt: чел че аре неагръ faцъ, ші se mъпînкъ. (епіt: ал smокінелор). [μέλαν, τρώγω].

Μελάνυδρος (ό, ή), (πηγή, fîntînъ) а кърia апъ este, saѫ se паре din прічіна adîнчіmії неагръ. [μέλαν, ὕδωρ].

Μελάνω, (fъръ віit:) поеt: în локъ de μελαίνομαι.

Μελανωπὸς (ό, ή), негрічосъ ла faцъ. [μέλαν, ὤψ].

Μελάνωσις, εως (ή), негріре. [μελανόω].

Μελανώτερος, α, ον, компар: ал лъї μέλας.

Μελάῤῥινος, (ό, ή), поеt: чел кѫ неагръ пієле. [μέλας, ῥινός].

Μέλας, ανος (ό), (fem: μέλαινα, ші неѫt: μέλαν; компар: μελάντερος, ші рар μελανώτερος, sѫпрл: -τατος) негрѫ; (în цen:) înкіsъ ла faцъ; înтѫнекосъ; (прін înтînd:) грозавъ; (fіг:) апевое de înцелеs. «Λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις». Ткр: «Ναῦς («Γαῖα) μέλαινα». Ом: «Μελάντερον ἠΰτε πίσσα». «Οἶνος («Κισσὸς) μέλας». Лкѫ. «Μέλαν αἷμα». Ом: ші Ткр: «Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐντί, καί ά γραπτὰ ὑάκινθος. Ткр: «Μέλαν ὕδωρ». Ткр: adînкъ. «Μέλας θάνατος». Ом: «Ὀδύναι μέλαιναι». Ом: «Φρένες μέλαιναι». Ом: adînчї. «Μέλαν φώνημα». D: Kas: înчеtъ (înпроt: de λαμπρόν). ‖ (неѫt:) Μέλαν, (sѫbst:) черпеалъ; негреаца (лѫmініца) окїѫлѫї; ші =Μελάνδρυον (везї zіч:).

Μέλασμα (τὸ), негреалъ. [ші

Μελασμὸς, (ό), негріре. [μελαίνω].

Μέλδομαι, (fъръ віit:) поеt: tопеskъ, saѫ mъ tопеskъ.

Μέλε, în локъ de ἔμελε, а 3: перs: de прел: ал лъї μέλει.

Μέλε, în локъ de μέλεε, вокt: ал лъї μέλεος (totdaѫna în sensъ de къіре, saѫ mînгїїере) sъраче, sърmане.

Μελεάγρια (τὰ), ѫнъ fелъ de плантъ. [ші

Μελεαγρίς, ίδος (ή), ѫнъ fелъ de пасъ-

*

pe, кѕркъ, (Franц:) pintade. [μέλεος, ἄγρα].

Μελεάζω, biit: -άσω, îmĭ formezѕ̆ гласѕл dѕпе вĭepsѕ̆, (Franц:) moduler. [μέλος].

Μελεδαίνω, (фъръ biit:) Ion: ші поеt: (кѕ цen: saѕ̆ ак:) îmĭ пасъ, amѕ̆ гріжъ; (кѕ infin:) пofteskѕ̆, dopeskѕ̆; (кѕ ак:) каѕtѕ̆, îпгріжеskѕ̆. [din

Μελέδη (ἡ), Ion: = Μελέτη, гріжъ, înгріжіре.

Μελέδημα (τὸ), поеt: овĭektѕ̆ de гріжъ, saѕ̆ de rîndire. [ші

Μελεδήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: (кѕ цen:) înгріжіtорѕ̆ despre, saѕ̆ окѕпаtѕ̆ de чева. [μελεδαίνω].

Μελεδὼν, ῶνος (ὁ), = Μελεδώνη. 2) = кѕ...

Μελεδωνεὺς, έως (ὁ), поеt: = Μελεδωνὸς. [din

Μελεδώνη (ἡ), поеt: гріжъ; înгріжіре de чева. [μελέδη]. [de ѕnde

Μελεδωνὸς (ὁ), = Κηδεμὼν, înгріжіtорѕ̆, epistatѕ̆, ші чл:

Μέλεθρον (τὸ), поеt: (rap) în локѕ̆ de μέλαθρον. saѕ̆ 2) [μέλος] легъtѕръ, пеntъ, къtѕшъ, ші чл:

Μέλει, saѕ̆ μέλεται, biit: μελήσει, μελήσεται, (tpe: de кѕ: μεμέληκε) nepers: (кѕ dat:) îmĭ пасъ, мъ intepeseazъ, ші чл: (везĭ μέλω).

Μελεΐζω, biit: -ίσω, поеt: în локѕ̆ de μελίζω. [μέλος].

Μελέϊνος, η, ον, фъкѕtѕ̆ din лемnѕ̆ de fpasinѕ̆. [μελία].

Μελεϊστὶ, adв: поеt: în локѕ̆ de μεληδὸν, în вѕкъцĭ. [μελεΐζω].

Μελεοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: tікълосѕ̆ din patimiле sале. [μέλεος, πάθος].

Μελεόπονος (ὁ, ἡ), поеt: [μέλεος, πόνος] =кѕ преч:

Μέλεος, α, ον, поеt: [ἠλεὸς, saѕ̆ ἔλεος] zadapnікѕ̆; пегĭовѕ̆; вредпікѕ̆ de milъ, tікълосѕ̆.

Μελεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел че se rîndeште реле, вредпіче de milъ; saѕ̆ tікълосѕ̆ пеntpѕ челе че ape în rîndѕл saѕ̆ mintea sa. [μέλεος, φρήν].

Μελεσίπτερος (ὁ, ἡ), поеt: вĭepsѕitорѕ̆ прin арiпеле sале. «Ἀκρὶς—». Епгр: [μέλος, πτερόν].

Μέλεται, biit: μελήσεται, везĭ μέλει.

Μελετάω -ῶ, biit: -ήσω, înгріжеskѕ̆; мъ кіnzѕĭeskѕ̆; meditѕ̆ чева; мъ îndeлеtпічеskѕ̆ кѕ siліnцъ a face, saѕ̆ a înвъцa чева; (în цen:) мъ denpinzѕ̆ ла чева. [din

Μελέτη (ἡ), [μέλει] гріжъ, saѕ̆ преînгріжіре; siліnцъ, окѕпаціе în чева; meditaціе, stѕdiѕ̆, saѕ̆ denpindepe. 2) în лоde μελέτημα; (partік:) кѕвîntѕ̆ кomпѕsѕ̆ de чінева spре denpindepe saѕ̆ fалъ.

Μελέτημα (τὸ), овĭektѕ̆ de кѕцеtape, saѕ̆ de meditaціе spре denpindepe. [μελετάω].

Μελετηρὸς, ὰ, ὸν, аплекаtѕ̆, saѕ̆ kontpівѕitорѕ̆ ла meditape, saѕ̆ sepioasъ rîndipe, denpindepe ші чл: «Συνουσίαι μελετηραί». Філstр: копворвірĭ sepioase. [μελέτη].

Μελετητέον, posit: ал лѕĭ μελετάω.

Μελετητήριον (τὸ), локѕ̆ de meditape, saѕ̆ stѕdiepe. 2) matepie de meditape. [ші

Μελετητικὸς, ή, ὸν, îndemînatікѕ̆, saѕ̆ аплекаtѕ̆ ла meditape. [ші

Μελετητὸς, ἡ, ὸν, пе каре поаtе чінева, saѕ̆ tpeвѕĭe a medita (a înвъцa прin meditape). [μελετάω].

Μελέτω, a 3: sinг: peps: de порѕпч: ал лѕĭ μέλει.

Μελέτωρ, ορος (ὁ), =Μελεδωνὸς, înгріжіtорѕ̆ de.... [μέλει].

Μέλη (ἡ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de пахарѕ̆.

Μεληδὸν, adв: în вѕкъцеле. [μέλος].

Μεληδὼν, όνος (ἡ), = Μελεδώνη, гріжъ. 2) вĭepsѕ̆, вĭepsѕіре [μέλος].

Μέλημα (τὸ), [μέλω] овĭektѕ̆ de înгріжіре (de dparoste). 2) =Μέλησις, înгріжіре.

Μελήσει, biit: ал лѕĭ μέλει.

Μελησίμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: despre каре аѕ̆ гріжъ (se intepeseazъ) oamenіĭ; (прin întind:) însemnatѕ̆, penѕmitѕ̆. [μέλησις, βροτ.].

Μέλησις, εως (ἡ), [μέλει] înгріжіре; преînгріжіре; siліnцъ.

Μελητέον, posit: ал лѕĭ μέλει.

Μέλι, ιτος (τὸ), (de аічі) mĭepe. «Μέλιτος γλυκίων αὐδή». Om: «Καὶ τὸ μέλι κόρον ἔχει». Пров: «Μέλι καλάμινον». Ар: zaхарѕ̆. «Ὑον μέλι». Поліеn: mana Персілор.

Μελία (ἡ), ѕnѕ̆ felѕ̆ de копачĭѕ̆ (din каре пікъ medікала manъ), (Franц:) melèze, ѕnѕ̆ felѕ̆ de fpasinѕ̆. 2) ѕліцъ din лемnѕ̆ de fpasinѕ̆. 3) (îm:)=Μελιάς.

Μελιαδὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локѕ̆ de μελιηδής.

Μελιὰς, άδος (ἡ), (прinч: ла îm:) nimfe de пъdѕрĭ, (alt:) Ἀμαδρυάδες. [μελία].

Μελιβόας, ου (ὁ), поеt:= Ἡδοβόας, dѕлче ла гласѕ̆. [μέλι, βοή].

Μελίβρομος (ὁ, ἡ), поеt: [μέλι, βρέμω] dѕлче ѕѕпъtорѕ̆ (мѕрмѕitорѕ̆).

Μελιγαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (Dop: în локѕ̆ de μελιγηθὴς) поеt:dѕлче, плъкѕtѕ̆ ка mĭерea.

Μελίγδουπος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ sȣnetȣ плъкȣtȣ. [μέλι, γδοῦπος].

Μελίγηρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: [μέλι, γῆρυς] dȣлче ла гласȣ.

Μελίγληνος (ὁ, ἡ), noet: [μέλι, γλήνη] чел кȣ dȣлчї окї.

Μελίγλωσσος (ὁ, ἡ), noet: dȣлче ла лімбъ. [μέλι, γλῶσσα].

Μέλιγμα (τὸ), Dop: noet: în локȣ de μέλισμα.

Μελίδουπος (ὁ, ἡ), noet: =Μελίγδουπος. [μέλι, δοῦπος].

Μελιειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în фелȣл mїeрїї, ка mїeрea. [μέλι, εἶδος].

Μελίεφθος (ὁ, ἡ), [μέλι, ἕψω] fїeрtȣ кȣ mїeрe.

Μελίζω, вііt: -ίσω, desmъdȣлezȣ, taїȣ în вȣкъцї. 2) формezȣ mъdȣлареле трȣпȣлȣї [μέλος, mъdȣларȣ]. 2) (maї des) tonezȣ, taktezȣ гласȣл dȣпе вїepsȣ, (Франц:) moduler; (în цеп: ші maї de mȣлte орї în між:) кîntȣ, вїepsȣїeskȣ. [μέλος, вїepsȣ]..

Μελίζωρος (ὁ, ἡ), noet: = Μελίκρατος. 2) (pap) =Μελιηδὴς. [μέλι, ζωρὸς].

Μελιηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъskȣtȣ (pesъpitȣ) din фрasinȣ. [μελία, γένος].

Μελιηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: dȣлче ка mїeрea. [μέλι, ἡδύς].

Μελίθρεπτος (ὁ, ἡ), хръnitȣ (креskȣtȣ) кȣ mїeрe. [μέλι, τρέφω].

Μελίθροος -ους (ὁ, ἡ), noet: =Μελίφωνος. [μέλι, θρόος].

Μελίϊνος, η, ον, =Μελέϊνος.

Μελικήρα (ἡ), =Μελίκηρον (2). [ші

Μελικηρία, ші Μελικηρὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ фелȣ de вȣвъ dȣлче (de капȣ), din каре кȣрџе о materie ка mїeрea. [din

Μελίκηρον (τὸ), faгȣрȣ de mїeрe. 2) (fir) оȣъле пȣрпȣреї ші алtор кокіле (skoїчї de mape). [μέλι, κηρός].

Μελίκομπος (ὁ, ἡ), noet: =Μελίγδουπος. [μέλι, κόμπος].

Μελικὸς, ἡ, ὸν, kîntatȣ, saȣ kîntъtорȣ кȣ вїepsȣ. [μέλος].

Μελίκρας, ατος (τὸ), =Μελίκρατον. [ші

Μελίκρατος, ші Ion: Μελίκρητος (ὁ, ἡ), amestekatȣ кȣ mїeрe. || (sȣвst:) Μελίκρατον (τὸ), о amestекъtȣpъ (въȣtȣpъ) de mїeрe кȣ апъ, (алt:) ὑδρομέλι, (Тȣрч:) шервеtȣ. [μέλι, κεράννυμι].

Μελίκταινα, ης (ἡ), noet: (saȣ греш:) în локȣ de μελίταινα.

Μελικτὰς, ᾶ (ὁ), Dop: în локȣ de μελιστής.

Μελιλώτινος, η, ον, фъкȣtȣ din...

Μελίλωτον (τὸ), ші Μελίλωτος (ὁ), ȣnȣ фелȣ de плantъ, trifoїȣ, флоарea къpȣїa miposъ a mїeрe. [μέλι, λωτός].

Μελίμηλον (τὸ), ȣnȣ фелȣ de mъpȣ dȣлче. [μέλι, μῆλον].

Μελίνη (ἡ), ȣnȣ фелȣ de semъnъtȣpъ din soїȣл meїȣлȣї. (вezї ші ἔλυμος).

Μέλινον (τὸ), = Μελίταινα.

Μέλινος, η, ον, =Μελέϊνος.

Μελινοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtорȣ de (хръnitȣ кȣ) [μελίνη, ші φάγω].

Μελίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: копілȣ, (ad:) продȣktȣ de mїeрe. [μέλι, παῖς].

Μελίπηκτον (τὸ), ȣnȣ фелȣ de dȣлчеацъ de mїeрe înkeratъ, пелtea. [μέλι, πήγνυμι].

Μελίπνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ dȣлче mipesȣ, =Ἡδύπνοος. [μέλι, πνοή].

Μελιπτέρωτος (ὁ, ἡ), noet: dȣлче-sвȣръtорȣ. «Μέλος μουσῶν—». At: [μέλι, πτερόν].

Μελιῤῥαθάμιγξ, ιγγος, noet: [μέλι, ῥαθάμιγξ] în локȣ de...

Μελίῤῥοος -ους, ші Μελίῤῥυτος (ὁ, ἡ), пікъtорȣ, кȣргъtорȣ de mїeрe, saȣ dȣлче ка mїeрea. [μέλι, ῥέω].

Μελίσδω, вііt: -ιξῶ, Dop: în локȣ de μελίζω,, вїepsȣїeskȣ, kîntȣ. [μέλος].

Μελίσκιον (τὸ), =Μελύδριον.

Μέλισμα (τὸ), вїepsȣipe, kîntape. [μελίζω].

Μελισμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї μέλισμα.

Μελισμὸς (ὁ), desmъdȣлape. 2) (mȣs:) kîntape, saȣ modifikaцie de вїepsȣ, (Франц:) modulation. [μελίζω].

Μελίσπονδος (ὁ, ἡ), noet: але къpȣїа лівацїї se fak кȣ mїeрe, saȣ шервеtȣ. [μέλι, σπονδή].

Μέλισσα, ης (ἡ), алвinъ. 2) (fir: ші mister:) преоtiцъ (прinч: a Чepeseї, вezї ші μελισσονόμος, ші ἐσσήν); (în цеп:) sȣфлеtȣ кȣpatȣ (ка ал iniцiaцiлор). 3) noet: (прin întind:) în локȣ de [μέλι].[de ȣnde

Μελισσαῖος, α, ον, peлаtiвȣ кȣ, saȣ фъкȣtȣ de алвine. || (fem:) noet: алвinъ. [ші

Μελίσσειος (ὁ, ἡ), =Μελισσαῖος. [ші

Μελισσεὺς, έως (ὁ), = Μελισσουργός, ші Μελισσονόμος (вezї ziч:). [ші

Μελισσήεις, εσσα, εν, noet: плinȣ (вогаtȣ) de алвine.

Μελίσσιον (τὸ), dim: ал лȣї μέλισσα. 2) poїȣ, saȣ stȣпȣ. [din

Μελίσσιος (ὁ, ἡ), =Μελίσσειος.

Μελισσοβότανον (τὸ), = Μελίταινα, meлisъ. [μέλισσα, βότανον].

Μελισσόβοτος [μέλισσα, βόσκω] (ὁ, ἡ), (пропарокs:) пъskȣtȣ de алвine; (de ȣnde sȣвst: neȣt:) =Μελισσοβότανον. 2) (пароks:) = кȣ...

Μελισσοκόμος (ὁ, ἡ), = Μελισσουργὸς. [μέλισσα, κομέω].

Μελισσόκρας, ατος (ὁ, ἡ), поet: =Μελιτόκρας. [μέλισσα, κεράννυμι].

Μελισσονόμος (ὁ, ἡ), =Μελισσοκόμος. 2) (în Apstf:) чеа dintîĭ din npeotiцеле Dianeĭ (везĭ μέλισσα). [μέλλισσα, νέμω].

Μελισσοπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ ...

Μελισσοπόλος [μέλισσα, πέλω], шi

Μελισσοπόνος (ὁ, ἡ), [μέλισσα, πόνος].= Μελισσοκόμος.

Μελισσόῤῥυτος (ὁ, ἡ), noet: кȣргъtopȣ de алвiне. «Νασμοὶ μελισσόῤῥυτοι». Opf: пîpae de mĭере. [μέλισσα, ῥέω].

Μελισσοσόος (ὁ, ἡ), noet: пъstpъtopȣ, sкȣtitopȣ de алвiне. [μέλισσα, σόος].

Μελισσότευκτος (ὁ, ἡ), noet: лȣкpatȣ (konstpȣitȣ) de алвiне. «Κηρίον — ». Пind: [μέλισσα, τεύχω].

Μελισσοτόκος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) пъsкъtopȣ, шi (пpoпapoкs:) пъsкȣtȣ de алвiне; (noet:) dȣлче. «Ὕμνος — ». Епгр: [μέλλισσα, τόκος].

Μελισσοτροφεῖον (τὸ),=Μελισσουργεῖον. [din

Μελισσοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitopȣ de алвiне,= Μελισσουργὸς. [μέλισσα, τροφή].

Μελισσουργεῖον (τὸ), локȣ, ȣnde sînt ашезаці stȣпiĭ, stȣпiнъ. [шi

Μελισσουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ stȣпapȣ. [шi

Μελισσουργία (ἡ), stȣпъpie, (ad;) tpeaва stȣпаpȣлȣĭ. [шi

Μελισσουργικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de stȣпъpie. [din

Μελισσουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ (îngpiжitopȣ) de stȣпĭ, stȣпapȣ. [μέλισσα, ἔργον].

Μελισσοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtopȣ de алвiне, saȣ de mĭере. [μέλισσα, φάγω].

Μελισσόφυλλον [μέλισσα, φύλλον], шi

Μελισσόχορτον (τὸ), [μέλισσα, χόρτος] = Μελίταινα.

Μελίσσω, вiit; -ίξω, noet: în локȣ de μειλίσσω.

Μελισσώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de soĭȣл алвiнеĭ. [шi

Μελισσὼν, ῶνος (ὁ), ȣлеĭȣ de алвiне, stȣпȣ. [μέλισσα].

Μελισταγής, έος (ὁ, ἡ), = Μελίῤῥυτος, пiкътopȣ de mĭере. [шi

Μελίστακτος (ὁ, ἡ), =Μελισταγής. [μέλι, στάζω].

Μελιστὴς, οῦ (ὁ), вĭepsȣitopȣ, кîntъtopȣ. [μελίζω].

Μέλιτά, ας (ά), Dop: noet: în локȣ de μέλισσα. [de ȣnde

Μελίταινα, ης (ἡ), melisъ, ȣnȣ felȣ de apomatiкъ плantъ (ал кърia miposȣ îsвesк пpea mȣлt алвiнеле).

Μελιταῖος, α, ον, чел din însȣлa Melita. || (sȣвst:) Μελιταῖον (se înц: κυνίδιον), ȣnȣ felȣ de къцелȣ. [Μελίτη].

Μελίτεια (ἡ), =Μελίταινα.

Μελίτειον (τὸ), ȣnȣ felȣ de шервetȣ de mĭере. [μέλι].

Μελιτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: плъкȣtȣ (dȣлче) ка mĭерea. [μέλι, τέρπω].

Μελιτήμερον (τό), fpȣmoasъ, dȣлче zi. [μέλι, ἡμέρα].

Μελιτήρειος, α, ον, шi Μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, asemenea, saȣ pелatiвȣ кȣ mĭерea. [шi

Μελιτίζω, вiit: -ίσω, = Μελιτόω. [шi

Μελίτινος, η, ον, atinгъtopȣ, saȣ fъкȣtȣ de mĭере. [μέλι].

Μελίτιον (τὸ), =Μελίτειον.

Μελιτισμὸς (ὁ), întpeвȣinцаpe de mĭере (пpinч: ла doкtopiĭ). [μελιτίζω].

Μελιτίτης, ου (ὁ), (οἶνος) вinȣ fъкȣtȣ кȣ mĭере. 2) (λίθος) o пĭatpъ пpeцioasъ în faцa mĭерiĭ. [μέλι].

Μελιτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felȣл, saȣ кalitatea mĭерiĭ. [μέλι, εἶδος].

Μελιτόεις, εσσα, εν, noet; =Μελιτοειδὴς, dȣлче ка, saȣ fъкȣtȣ кȣ mĭере. (de ȣnde) «Μελιτόεσσα,». Ep: = Μελιτοῦττα. [μέλι].

Μελιτόκρας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ),=Μελίκρατος.

Μελιτοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ ...

Μελιτοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ de mĭере, mĭерapȣ. [μέλι, πώλης].

Μελιτοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хрънesкȣ кȣ mĭере. [шi

Μελιτοτροφία (ἡ),хрънipe кȣ mĭере. [μέλι, τροφή].

Μελιτουργεῖον (τὸ), лȣкpъtopie de mĭере, mĭеръpie. [шi

Μελιτουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лȣкpezȣ, faкȣ mĭере. [шi

Μελιτουργία (ἡ), лȣкpape, faчеpe de mĭере. [din

Μελιτουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ, fъкъtopȣ de mĭере; (de ȣnde) = Μελιττουργὸς. [μέλι, ἔργον].

Μελιτοῦττα, ης (ἡ), At: în локȣ de μελιτοῦσσα din μελιτόεσσα (se înц: μάζα), tȣpтъ (пpъжitȣpъ) кȣ mĭере.

Μελιτοφόρος (ὁ, ἡ), пpodȣкътopȣ de mĭере; (de ȣnde) =Μελιττοφόρος. [μέλι, φέρω].

Μελιτόχροος -ους (ὁ, ἡ), = Μελίχρους. [μέλι, χρόα].

Μελιτόω -ῶ, вiit: -ώσω, ȣngȣ, saȣ amesтекȣ кȣ mĭере; (fir:) îndȣлчеsкȣ. [μέλι].

Μέλιττα, ης (ἡ), At: în локѣ de μέλισσα.
Μελίτταινα, ης (ἡ), =Μελίταινα.
Μελίττιον (τὸ), =Μελίσσιον.
Μελιττὶς, ίδος (ἡ), =Μελίταινα.
Μελιττοπτηχέω -ῶ, вііt: -ήσω, [μέλιττα, πτήσσω] прin трoпкъніtѣръ sперіѣ албinеле, ка съ нѣ poїаскъ.
Μελιττοτροφεῖον, шi чл: =Μελισσοτροφεῖον, шi чл:
Μελιτώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μελιτόεις. ‖ (în Ткр:) аклат: ал Чересеї. (везї шi μέλισσα).
Μελίτωμα (τὸ), пръжitѣръ кѣ mïеpe. [шi
Μελίτωσις, εως (ἡ), îndѣлчіре кѣ mïeəd. [μελιτόω].
Μελίφθεγκτος, шi Μελίφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: =Μελίφωνος; (în цеn:) dѣлче, плъкѣtѣ. [μέλι, φθέγγομαι].
Μελίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: îndѣлчіtорѣ (înвеселitорѣ) de minte, saѣ inimъ; (în цеn:) dѣлче. «Οἶνος («Ὕπνος)—». Om: [μέλι, φρὴν].
Μελίφυλλον (τὸ), =Μελισσόφυλλον. [μέλι, φύλλον].
Μελίφυρτος (ὁ, ἡ), поеt: fръmîntatѣ кѣ mïере. [μέλι, φύρομαι].
Μελίφωνος (ὁ, ἡ)), поеt: чел кѣ гласѣ de mïере (ad: dѣлче). [μέλι, φωνή].
Μελίχλωρος (ὁ, ἡ), поеt: галбенѣ ка mïерea; saѣ seарвъdѣ, dар плъкѣtѣ ка mïерea. [μέλι, χλωρὸς].
Μελίχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de фаца mïерії, mïеріѣ. [μέλι, χρόα].
Μελιχροποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, факѣ чева dѣлче ка mïерea. [μελιχρὸς, ποιέω].
Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, dѣлче ка mïерea. 2) făкѣtѣ кѣ mïере. [μέλι]. [de ѣnde
Μελιχρότης (ἡ), dѣлчеаца mïерії.
Μελίχρυσος (ὁ, ἡ), галбенѣ ка mïерea шi ка аѣрѣл. [μέλι, χρυσὸς].
Μελιχρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кѣ фацъ, saѣ гѣstѣ de mïере. [μελιχρὸς].
Μελίχρως, шi μελίχρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Μελίχροος.
Μέλκα, [цеpm:] ης (ἡ), ѣнъ fелѣ de ръкоpitoаре mînкаре de лаnte, (поаte) = Ὀξύγαλα.
Μελλέβιος (ὁ, ἡ), (болнавѣ) аflatѣ ла sfîршitѣл вïецiї. [μέλλω, βίος].
Μελλείρην, [μέλλω, εἴρην] ενος (ὁ), Лак: =Μελλέφηβος.
Μελλέποσις, ιος (ὁ, ἡ), [μέλλω, πόσις] =Μελλόγαμος.
Μελλέπταρμος (ὁ, ἡ), = Μελλόπταρμος.
Μελλέφηβος (ὁ, ἡ), чел че аре (estе апроапе de) а se фаче жѣне. [μέλλω, ἔφηβος].
Μέλλημα (τὸ), прічinѣіре sпре întîрzіере, saѣ amînаре de чева. [шi
Μέλλησις, εως (ἡ), zъбавъ, întîрzіере. [шi
Μελλησμὸς (ὁ), =Μέλλησις. [шi
Μελλητὴς, οῦ (ὁ), обічнѣіtѣ а amîna tot-daѣna времеа, zъбавнікѣ. [μέλλω]. [de ѣnde
Μελλητιάω -ῶ, вііt: -άσω, sîntѣ аплекаtѣ (îmї плаче) а mîna времеа. [шi
Μελλητικὸς, ἡ, ὸν, аплекаtѣ (обічнѣіtѣ) ла amînаре de време.
Μελλιέρη (ἡ), каре аре а se кълѣгърі, sоръ (повіче) de кълѣгъріе. [μέλλω, ἱερὸς].
Μελλόγαμος (ὁ, ἡ), каре аре nеste пѣцinѣ а se къsъtоpi. [μέλλω, γάμος].
Μελλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, каре se фаче, пе кînd se aшteantъ чіна. [μέλλω, δεῖπνος].
Μελλοθάνατος (ὁ, ἡ), чел че аре а mѣрі nеste пѣцinѣ. [μέλλω, θάνατος].
Μελλονικιάω -ῶ, вііt: -άσω, kom: amînѣ tot-daѣna времеа, ка komandірѣл Niчіа ла експedіціа înпotіва Sічeлії. [μέλλω, Νικίας].
Μελλονύμφη (ἡ), шi Μελλονύμφιος(ὁ),=кѣ
Μελλόνυμφος (ὁ, ἡ), чел че аре nеste пѣцinѣ а se късъtоpi. [μέλλω, νύμφη].
Μελλόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), копілѣ ка de zече anї. [μέλλω, παῖς].
Μελλόποσις, ιος (ὁ, ἡ), = Μελλέποσις.
Μελλόπταρμος (ὁ, ἡ), чел че аре (se гъtеmte) а strъnѣta. [μέλλω, πταρμός].
Μέλλω, [în afin: кѣ μέλω] вііt: μελλήσω, (прел: ἔμελλον, шi At: ἤμελλον, пех: ἐμέλλησα, шi At: ἡμέλλησα) amѣ de rîndѣ (тъ гъtескѣ, saѣ sîntѣ în пѣntѣ de) а фаче чева. «Πάντ' οἶδ' ἃ σύ γε μέλλεις με δρᾶν». Евр: «Μελλόντων δὲ συνάπτειν μάχην». Евр: «Τῆς νεὼς ἐκπλεῖν μελλούσης». Плв: «Μέλλων καταλύειν τὸν βίον». Фав: (шi ел:) «Ὅ,τι δὲ μέλλετε (se înц: πράττειν), εὐθὺς πράττετε». Тѣч: «Τάς μὲν ἐπόρθουν, τὰς δὲ ἔμελλον, τὰς δὲ ἠπείλουν τῶν πόλεων». Ksn: 2) sîntѣ datоpѣ (тревѣіе, ѣрmеаzъ, saѣ estе кѣ пѣtinцъ, saѣ ѣрsitѣ) а ... «Μέλλεις ἴδμεναι». Od: Δ. «Ὦ μέλλεις εὔχεσθαι». Іл: Λ. шi Ψ. «Ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι». Іл: Λ. ѣрmеаzъ а... «Τί ἔμελλον κελεύσειν»; Dm: че тревѣїа? (шi desпре трекѣtѣ). «Ἄλλοτε δήποτ' ἐρωῆσαι πολέμοιο μέλλω». Іл: N. se поаte алтъ datъ съ mъ fi траs din резвоїѣ. «Τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν»·

Od: Δ. ле'ці fi авzit негрешit. «Μέλλω ἀθανάτους ἀλιτέσθαι». Od: Δ. трєбвїє сѫ fi грешit кѫtре нешвріtорї. «Ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι». єраm8 ші с8 не-грешit о datѫ... «Οὐκ ἔμελλον ἀφ' ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν». Od: Ω. «Τὰ δ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν». Od: Ε: (ші ел:). Ἔμελλεν ἄρα». Лвч: (ші ін pesњн-dере) «Ἑώρακας αὐτὸν; Τί δ' οὐ μέλλω; Ksn: ші квm пв? (ші ін а tpeїа nеpc:) «Οὐκοῦν ὑποβλητέα ἂν εἴη τῷ φυτῷ γῆ. «Τί δ' οὐ μέλλει; ἔφην ἐγώ». Ksn: ші квm nоа-te fi алtfел? 3) воїеск8, (ad:) врmеаzѫ неапѫраt а воі. «Δεῖ τοῖς μέλλουσιν ἕξειν, ὅ,τι εἰσφέρωσιν, ἔχειν τοὺς ἐργαζομένους». Ksn: «Πρακτέον χρήματα, εἰ μέλλομεν ἕξειν δαπανᾶν εἰς τὰ δέοντα». Ksn: 4) (ін а tpeїа nеpc: saš ін napтч:) аре а se face не вiitор8 чева. «Τὰ δ'οὐ μέλλει». Sof: «Τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν». «Твч: (ші абсол:) «Οἶδα τὸ μέλλον». Ткр: Οἶδα τὰ παρόντα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζω». Skp: (de вnde). «Ὁ μέλλων (χρόνος)». Грам: вiitорвл (timп8). (ші ка ажвt:) «Μέλλει περιέξειν». Ios: ва копрinde. 5) amîn8 времеа, zѫбовеск8. «Οὐδὲν ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἀντιπαρετάξατο». Ksn: «Οὔκουν ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι». Твч: «Τί μέλλομεν»; Epod: (ші пас:) «Ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα». Ksn:

Μελλὼ, οῦς (ἡ), поеt: ін лок8 de μέλλησις.

Μελογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiš, комп8ї8 кîntiче. [ші

Μελογραφία (ἡ), компвнере de кîntiче. [din

Μελογράφος (ὁ, ἡ), skpiitорš, компвitорš de кîntiче. [μέλος, γράφω].

Μελοθεσία (ἡ), tonisipe de кîntiк8. [μέλος, θέσις].

Μελοκοπέω -ῶ, вiit. -ήσω, taiš ін мѫdвларе, desmѫdвlezš. [μελοκόπος]. [de вnde

Μελοκόπησις, εως, ші

Μελοκοπία (ἡ), tѫїере ін мѫdвларе, desmѫdвларе. [din

Μελοκόπος (ὁ, ἡ), tѫїеtорš de (saš ін) мѫdвларе, desmѫdвлѫtорš. [μέλος, κοπή].

Μέλομαι, кавtѫ μέλω.

Μελοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, facš, компвїš, saš tonisesk8 кîntiче. [μελοποιός]. [de вnde

Μελοποιητής, οῦ (ὁ), =Μελοποιός.

Μελοποιία (ἡ), компвнере, saš tonisipe de кîntiк8. [din

Μελοποιὸς (ὁ, ἡ), компвitорš, saš to-nisiторš de кîntiче; (npin кpm:) поеtš лipiкš, saš мвsiкš. [μέλος ποιός].

Μέλος, εος -ους (τὸ), мѫdвларš de tрвпš. 2) вїерсš; iмнš, saš кîntiкš de лавdѫ; taktš мвsiкалš, армоніе; (de вnde) «Παρὰ μέλος». Плt: кв парafоніе; (ші fir:) fѫрѫ кввintš, fѫрѫ кввiinцѫ.

Μελοτυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: batš tak-tвл, (ad:) кîntš кв армоніе. [μέλος, τύπτω].

Μελουργὸς (ὁ), = Μελοποιός; поеt: (кв цеп:) жвкѫtорš. [μέλος, ἔργον].

Μελουρίς, ίδος (ἡ), =Μολουρίς.

Μέλπηθρον(τὸ), обїекtš de веселіе; жвкѫріе. [ші

Μελπήτωρ, ορος (ὁ), поеt: кîntѫpецš. [din

Μέλπω, ші поеt: Μέλπομαι, [μέλος] вiit: μέλψω, -ομαι, кîntš, saš лавdš ін кîntѫpї. «Οἶδα μέλπεσθαι Ἄρηϊ». Iл: Η: а se peseвоі кîntîнd.

Μελπῳδὸς (ὁ, ἡ), = Μελῳδός. [μέλπω, ᾠδή].

Μελύδριον (τὸ), dim: ал лвї μέλος, кîntiчелš.

Μέλω, [ἔλω, θέλω] вiit: μελήσω, (нев: не nepc: ἐμέλησε, tpe: de кв: μεμέληκε, ші поеt: ін лок8 de през: μέμηλε, de вnde napтч: μεμηλώς) (кв dat: dip: ші цен: ел: saš ак: indip:) інгріжеск8, saš noptš гріжѫ de чева, мѫ siлеск8 ла чева; (не-nepc:) імї пасѫ, мѫ intepeseazѫ; (pap ін 1: nepc:) sîntš обїекtвл гріжеї квїва, (Iл:) intepesezš. «Ἀνθρώποισι μέλω». Od: Υ. se intepeseazѫ de mine оаменії, saš sîntš însemnatš înтре оаменї. «Ἑσπερίδας, αἷς μῆλα χρύσεα μέλουσιν». Es: «Σοὶ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς». Esхл: «Ἄμμιν ἀσυχία μέλοι». Ткр: «Πᾶσιν ἑορταὶ μέλουσι». Плt: «Ὅταν πολλοῖς περὶ τῶν ὠφελίμων μέλῃ». Ksn: (ші абвs:) «Οὐκ ἔφα τις θεοὺς περὶ τῶν βροτῶν μέλειν». Esхл: «Μηδέ τι οἱ θάνατος μελέτω». Iл: Ω. «Μή τοι ταῦτα μελόντων». Iл: Σ. «Μέλει μὲν ἡμῖν τοῦ θεοῦ, μέλει δὲ ἡμῶν τῷ θεῷ». Sin: (ші кв inf:). «Ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι». Анкр: (ші ін анал:). «Μέλει σοι, ὅπως πλουτῇς». Ksn: «Οὐ μέλειν οἱ, ὅτι ἀποθνήσκει». Ep: «Ὁμολογῶ μεμεληκέναι μοι, οἵτινες ἕκαστα ἐπιστημονέστατοί εἰσι τῶν ἐν τῇ πόλει». Ksn: (ші кв прец:). «Τῇ συγκλήτῳ μέλει περὶ τούτων». Плв: (ші ін ел: de прец:) «Μελέτω σοι τοῦ πλήθους». Iskp: «Ἡμῖν οὐ μελητέον τοῦ λανθάνειν». Плt: «Τί ἡμῖν τῆς τῶν παλαιῶνν δόξης μέλει»; Плt: «Πλούτου («Πολέμου) μεμηλώς». Iл: Ε. ші Ν. (ші кв dat:). «Ἀρεταῖσι μεμαλότας». Пind: ін лок8 de ἐναρέτους. (ші

авsол:). «Μεμηλότα ἔργα». Es: îngpiжite, къsтate ппоппieтъцї. «Μελούση καρδίᾳ». Еsр: плinъ de гpiжъ. «Πολλῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας». Om: Іmn: te aї kinzsit, aї пъskovit. (шi miж:). «Φίλοι δαίμονες, μέλεσθ' ἱερῶν δημίων, μελόμενοι δ' ἀρήξατε». Esхл: (шi пas:) «'Ανακτορίη μελέσθω σοι». Епгр: fie овїсkтsл гpiжелор тале. (шi miж: în локs de пas:) «Ἐμοὶ ταῦτα μελήσεται». Іл: Λ. «Τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο». Dion: «Ῥανίσιν αἱμακταῖς μελόμενον». Еsр: (în пеpfp:) sînцеpatš. (шi în паpтч: авsол:). «Οὐδὲν ἐμοῦ μέλον». Apstf: (шi în локš de sѕвst:). «Τοῖς δ' ἔσται μέλον». Sof: eї вop авеа гpiжъ.

Μελῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, kîntš кs вїеpsš. [μελῳδός]. [de sнde

Μελῴδημα (τὸ), kîntikš kîntatš кs вїеpsš.

Μελώδης, εος (ὁ, ἡ), kompssš din msлte memвpe (пъpцї). [μέλος].

Μελῳδητὸς, ἡ, ὸν, de kîntat кs вїеpsš, saš apmonie. [μελῳδέω].

Μελῳδία (ἡ), kîntape кs вїеpsš, saš apmonioasъ. [din

Μελῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtopš, saš kompsзiтopš de imnspї кs вїеpsš, saš apmonioasе; kîntъpeцš. [μέλος, ᾠδή].

Μέμαα, (îm: μέμαμεν -ατε, шi чл:) noet: tpe: de кs: (în локš de пpez:) ал лsї μάω, μαίομαι.

Μεμάθηκα, tpe: de кs: ал лsї μανθάνω.

Μεμακὼς, υῖα, ός, noet: în локš de μεμηκὼς, паpтч: ал лsї μέμηκα.

Μεμαλὼς, Dop: în локš de μεμηλώς.

Μεμάποιεν, noet: пеx: ал 2: de пoft: ал лsї μάρπτω.

Μέμαρται, везї εἵμαρται.

Μέμαρπα, (de sнde паpтч: μεμαρπώς) noet: tp: de кs:, шi

Μέμαρπον, noet: пеx: ал лsї μάρπτω.

Μέμασαν, noet: 3: îm: пеps: de пеste-sъв:

Μεμαώς, υῖα, ὸς, (цеп: -ῶτος) noet: tpe: de кs: de паpтч: ал лsї μάω, saš μαίομαι.

Μέμβλεσθε, noet: în локš de μεμέλησθε. [шi

Μέμβλεται, шi Μέμβλετο, noet: în локš de μεμέληται, шi ἐμεμέλητο, tpe: de кs: шi пеste-sъв: ал лsї μέλομαι.

Μέμβλωκα, noet: în локš de μεμόληκα, tpe: de кs: ал лsї βλώσκω în локš de μολέω.

Μεμβραδοπώλης, ου (ὁ), вînzътopš de [μεμβρὰς, везї ziч:, шi πώλης].

Μεμβράνα, [Лat:] ης (ἡ), memвpanъ; (în цеп:) пїеле sѕвцipe; (їap паptik:) kape sлsжeшte ka xîptie, (Fpanц:) parchemin, пеpгъmîntš.

Μεμβρὰς, ἄδος (ἡ), sнš felš de mikš шi пpostš пеште, sнš soїš de sapdeлъ. «Ἐκ τῆς φαληρικῆς ἀφύης γίνονται μεμβράδες». Apst:

Μεμβραφύη (ἡ), sнš felš de [μεμβρὰς, шi ἀφύη].

Μεμεληκότως, шi Μεμελημένως, adв: (de паpтч:) кs îngpiжipe, saš вsнъ kinzsipe.

Μεμένηκα, tpe: de кs: ал лsї μένω.

Μεμερισμένως, adв: (de паpтч:) despъpцit, deosевit în пъpцї.

Μεμετιμένος, η, ον, Іon: în локš de μεθειμένος, пas: tpe: de кs: ал лsї μεθίημι.

Μεμετρέαται, Іon: în локš de μεμέτρηνται, a 3: im: пеps: de пas: tpe: de кs: ал лsї μετρέω.

Μεμετρημένως, adв: (de паpтч:), кs mъsspъ, шъsspat.

Μέμηκα, tpe: de кs: ал лsї μηκάομαι.

Μέμηλα, tpe: de кs: (în локš de пpez:), шi Μεμήλει, noet: în локš de ἐμεμήλει, a 3: sinг: пеps: de пеste -sъв: ал лsї μέλω.

Μέμηνα, tpe: de кs: ал лsї μαίνομαι.

Μεμηνιμένως, [μηνίω] adв: (de паpтч:), кs mînie, кs patimъ.

Μεμηχανημένως, adв: (de паpтч:), вiклeneшte.

Μεμίαγκα, tpe de кs: ал лsї μιαίνω.

Μεμιασμένως, adв: (de паpтч:), кs kinš sпspkatš, пingъpitš.

Μέμιγμαι, пas: tpe: de кs: ал лsї μίγνυμι. [de sнde

Μεμιγμένως, adв: (de пapt:), amestекat.

Μεμνέφτο, noet: în локš de μεμνῷτο, a 3: sinг: пеps: de пoft: ал лsї...

Μέμνημαι, tpe: de кs: de xot:, шi

Μεμνήμην, ῇο, ῇτο, шi чл: tpe: de кs: de пoft: ал лsї μιμνήσκομαι.

Μεμνόνια (τὰ), At: în локš de ὄνεια (se înц: κρέα), kapne de mъгapš; (пpin întind:) tîpгsл, sнde se вindeaš astfeлš de kъpnspї. [din

Μέμνων, [μέμονα] ονος (ὁ), At: mъгapš, (noate din пpiчina pъвdъpiї лsї). 2) sнš felš de neagpъ mikъ пasъpe (de ла еpoѕл Memnonš) de Asia, (noate) kape mъnînкъ лъкsste.

Μεμνῷτο, a 3: sinг: пеps: de tpe: de кs: ал пoft: лsї μιμνήσκομαι.

Μεμοιρασμένως, adв: (de паpтч:), пpin înпъpцipe, saš пpin sopцї.

Μμόλυμμαι, saš Μεμόλυσμαι, пas: tpe: de кs: ал лsї μολύνω.

Μέμονα, tpe: de кs: (în локš de пpez:)

ал лвї μένω, noet: = Μενεαίνω, воїeskš чева кв stъpвinцъ, кв statopnikъ xotъpîpe, dopeskš чева.

Μεμονωμένως, adв: (de паptч:), sinrвpit, deoseвit fie-kape, (Fpanц:) isolèment. [μόνος].

Μεμόρηται, шi Μέμορται, (de вnde паptч: μεμορμένος) noet: în локš de μέμαρται, a 3: sînr: neps: de 1pe: de кв: ал лвї μείρομαι. (вezї εἵμαρται).

Μεμπτέος, α, ον, nosit: ал лвї μέμφομαι.

Μεμπτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiввitopš, saš aплекatš ла mвstpape, dожъnipe, saв defъїmape. [шi

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, вpednikš de dожъnit, de defъїmat. 2) noet: dожъnitopš, xвлitopš de чineва. [μέμφομαι].

Μέμυκα, tpe: de кв: ал лвї μυκάομαι.

Μέμφειρα (ἡ), noet: (пpea papš) în локš de μέμψις. [шi

Μεμφίδιος, α, ον, noet: mвstpъtopš, xвлitopš. [din

Μέμφομαι, вiit: μέμψομαι, (пex: ἐμεμψάμην, saš ἐμέμφθην) xвлeskš, pîpъskš; mъ плînrš (sîntš nemвлцвmitš) despe чева, saš asвпpa квїва (кв ак: saš dat: dip:). «Μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος». Tкp: «Ἀ μήτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾷ». Tкp: (шi кв ак: ел: indip:) «Μεμφόμενος τοῖσι Αἰγινήτῃσι τὴν ἑωυτοῦ ἐξέλασιν». Ep: «Τῷ λοξίᾳ μέμψιν μέμφομαι ταύτην, ὅτι шi чл:». Apstf: «Τὸ βραδὺ, ὃ μέμφονται μάλιστα ἡμῶν». Tвч: (шi кв цen:). «Εἰπεῖν, ὡς, ὧν πρότερον ἐποίουν, μέμφοιντο αὐτοῖς». Ksn: (шi кв inf: în анал:). «Μεμψομένους αὐτοῖσι, ὅτι περιεῖδον». Ep: (шi пas:) «Κιθαριστοῦ πρὸς πάντων μεμφομένου». Лpt: [de вnde

Μεμφωλὴ (ἡ), глs: în локš de μέμψις.

Μεμψιβολέω -ώ, вiit: -ήσω, = Μέμφομαι, xвлeskš. [μέμψις, βολή].

Μεμψιμοιρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ плînrš (mъ nemвлцвmeskš) de soapta mea; (în цen:) kîpteskš. [шi

Μεμψοιμοιρία (ἡ), nemвлцвmipe, kîptipe (пpinч:) despe soaptъ. [din

Μεμψίμοιρος (ὁ, ἡ), oвiчnвitš a se плînцe, a kîpti asвпpa soapteї. [μέμψις, μοῖρα].

Μέμψις, έως (ἡ), плînцepe, kîptipe, nemвлцimipe; xвлipe. [μέμφομαι].

Μεμὼς, ῶσα, noet: în локš de μεμαὼς, паptч: ал лвї μέμαα.

Μὲν, [în afin: кв μὴν] konisвпк: komплet: шi (dвпe пpon: însem:) afipmat: (aвînd oвiчnвit вpmъtopš dвпe sine пe δὲ, їap nічї o datъ înчeпъtopš de кввîntš). «Πρῶτον μὲν, ἔπειτα δὲ». Dm: «Καὶ ταῦτα οὐκ εἶπον μὲν, οὐκ ἔγραψα δέ». Dm: «Τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ». Ep: (шi кв alte паptiквле). «Πατρὸς μὲν δὴ λέγεται ὁ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου, μητρὸς δὲ Μανδάνης". Ksn: «Τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές». Apstf: «Μνημονεύεις μέν που». Плt: вezї шi μέντοι, шi μενοῦν. (шi în жвpъmîntš în локš de μήν) «Τοῦτον ἐξορκοῖ ἦ μὲν διακονήσειν οἱ, ὅ,τι ἂν δεηθῇ. Ep: «Ὀμνύντας μὴ μὲν ἔχειν αὐτήν». Ep: «Ἀπαρνεόμενος μὴ μὲν νοσέειν». Ep: (шi fъpъ δὲ) «Ὡς μὲν λέγουσιν». Eвp: (Op: 8) «Ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς φίλοι». Sof: (Ant: 629). (шi în пapaл:) «Τοῦ θείου ἡ προνοίη, ὅσα μὲν ψυχήν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα, ταῦτα μὲν πολύγονα πεποίηκεν· ὅσα δὲ, шi чл:". Ep:

Μέναιχμος (ὁ, ἡ), noet: = Μενέμαχος. [μένος, αἰχμή].

Μένανδρος (ὁ, ἡ), noet: чел че aшteaптъ fъpъ fpікъ пe вpъжmaшš. [μένω, ἀνήρ].

Μενεαίνω, вiit: -ανῶ, (tpe: de кв: μέμαα) noet: [μένος] nofteskš tape, воїeskš кв stъpвinцъ чева, amš statopnikъ xotъpîpe. (кв inf:). «Ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων». Iл: Γ. (шi кв цen:) «Μάχης ἄμοτον μενεαίνων». Es: (шi ел:). «Οὔ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων». Od: E. 2) (кв dat: dip: шi вne-oї ак: îndip:) sîntš пeкъжitš, saš кв цetš чева asвпpa квїва. «Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν». Iл: O. (шi fъpъ kazš), «Νῦν δ' ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τι με χρὴ αἰεὶ μενεαινεμεν». Iл: T. «Ὡς ὁ μὲν Ἕκτορα ἀείκιζε μενεαίνων». Iл: Ω. (шi кв dat: opr:) «Ὅτε νῶϊ ἔριδι μενεήναμεν». Iл: T. (вezї шi μενοινάω).

Μενέγχης, εος (ὁ, ἡ), noet: = Μέναιχμος. [μένος, ἔγχος].

Μενεδάϊος, Dop: în локš de μενεδήϊος (ὁ, ἡ), noet: = Μενέμαχος. [μένος, δήϊος]

Μενέδουπος, шi Μενέκτυπος (ὁ, ἡ), noet: stъtъtopš ла (nesпepiatš de) sromotвл, ловitвpeлe въtълii. [μένω, δοῦπος, шi κτύπος].

Μενέμαχος, шi Μενεπτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: stъtъtopš пe локš în (nefвцitš din) въtълie, saš pesвoїš, viteazš, pesвoїnikš. [μένω, μάχη, шi πτόλεμος].

Μενετέον, nosit: ал лвї μένω.

Μενετικός, ἡ, ὸν, чел кв însвшime de a sta пe локš (a pъвda), statopnikš. [din

Μενετὸς, ἡ, ὸν, пвtinчosš a sta пe локš (a aшtenta). «Οἱ θεοὶ μενετοί». Apstf: îndeлвnr-pъвdъtopї, tîpziї ла nedensipe. «Τοῦ πολέμου οἱ καιροί οὐ μενετοί». Tвч: nв aшteaптъ. [μένω].

Μενεφύλοπις, ιδος (ὁ,ἡ), [μένω, φύλοπις] ши Μενεχάρμης, ου (ὁ), ши Μενέχαρμος (ὁ, ἡ), поеt:=Μενέμαχος. [μένω, χάρμη].

Μενητέον, неапр: în лοкꙋ de μενετέον.

Μενθῆραι, ши Μένθηρες (αἱ), глs: [μένος, θήρα]=Μέριμναι. [de ꙋnde

Μενθηρίζω, вiit; -ίσω, глs: = Μερμηρίζω.

Μενὶ, At: în лοкꙋ de μέν.

Μενοεικής, έος (ὁ,ἡ), поеt: [μένος, εἴκω] =Θυμήρης.

Μονοινάω, ши (Ion:) Μενοινέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: amꙋ în rîndꙋ, saꙋ кinzꙋїeskꙋ; (кꙋ dat: indip:) кꙋцetꙋ чева аꙋпра кꙋїва, saꙋ despre чева; (în цen:) îmї daꙋ toatъ лꙋареа aminte ла чева, mъ sîргꙋїeskꙋ din toate пꙋтеріле, dopeskꙋ (кꙋ aк: saꙋ inf: dip:). «Πολλὰ μενοινήησιν (алцїї skpiꙋ μενοινήσειεν)". Iл: Ο. «Μενοινάᾳ πολεμίζειν». Iл: Τ. «Οἷα μενοινᾷς ἔρδειν». Od: Χ. (ши кꙋ dat: ind:) «Κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα». Od: Λ. (ши кꙋ dat: opr:) «Νόῳ δ' ὅγε πολλὰ μενοίνα». Ткр: «Ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς». Ош: (ши кꙋ dat: dip:) «Χρήμασι μενο νᾶν». Тrn: (веzї ши μενεαίνω). [din

Μενοίνη (ἡ), поеt: [μένος] rîndꙋ, проїektꙋ; dopinцъ.

Μενοινόων, поеt: în лοкꙋ de μενοινῶν.

Μένος, εος -ους (τὸ), поеt: [în afin: кꙋ μένω] tăpie, въръъціе; (in цen:) порпіре, saꙋ пꙋтере а sꙋfлetꙋлꙋї,=Θυμός; tаpe dopinцъ, oзїрdie; rîndꙋ; disnosiцie, simцimîntꙋ. «Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή». Iл: I. «Ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε». Iл: Η. Μένεος φρένες πίμπλαντο». Iл: Α. = Θυμοῦ. «Μένος ἔλαβε θυμὸν (ἵππων)». Iл: Ψ. «Καὶ μένος ἑκάστῳ ἐμπέσῃ». Ksn: «Τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ θῆκε μένος καὶ θάρσος». Od: Α. «Ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου». Iл: Ε. «Τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε". Iл: Ε. (ши îm:) «Μένεα πνείοντες». Iл: Β. ши Γ. «Ἐμῶν μενέων ἐπερωεύς». Iл: Θ. а плаnꙋpiлор мелe. (ши despre вite) «Οὔτε λέοντος, οὔτε κάπρου τόσσον μένος». Iл: Ρ. «Ἵπποισιν ἐνέπνευσε μένος». Ош: «Πέλεκυς ἀπέκοψε τένοντας αὐχενίους βοός, λύσε δὲ μένος». Od Γ. (ши despre пеîнsꙋfл:). «Οἴνου («Πυρὸς, «Ἠελίοιο, «Ἀνέμων «Ποταμοῦ, ши чл:) μένος». Ош: ши Es: (ши în перiфр:) «Μένος Ἀτρείδαο, ши чл:». «Ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο». Ош: вiteazꙋл Atpida, ши чл: (веzї ши βία). (ши despre вite) «Κόρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μένος ἡμιονοῖιν». Od: Η.

Μενοῦν, ши μενοῦνγε, партiк: afipmat:, mi înпpotiв: (прiнч: ла pesпꙋnsꙋpї). «Οὐκ ἀχθεσθήσῃ μοι ἀκούων τ' ἀληθῆ; ἠσθήσομαι μενοῦν». Ksn: din пpotiвъ mъ воїꙋ ш вꙋкꙋра. «Τὴν χύτραν συντρίψετε, σέ μενοῦν καταλεύσομεν». Apstf: «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ». Skp: (веzї ши

Μέντοι ши Μέντοιγε, партiк: înпpotiв: ши (maї de mꙋлte-opї ла pesпꙋnsꙋpї) afipmat: (кꙋ оаpe каpe emfasꙋ) însъ, dap; da, негpeшit, întp' adeвъpꙋ. «Ἐγὼ μὲν οἶμαι εὑρεῖν μοι τὰ ὄντα πάντα πέντε μνᾶς· τὰ μέντοι σὰ πλέον ἢ ἑκατονταπλασίονα τούτου». Ksn: «Τά γε ῥήματα οὐκ ἔμαθον, τὴν μέντοι διάνοιαν σχεδὸν ἁπάντων δίειμι». Плt: (ши în паpaл:) «Ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ». Apstf: «Ὦ γέρον, αἶνος μέντοι ἀμύμων». Od: Ξ. «Τί με ὀτρύνεις; οὐ μέντοι παύομαι». Iл: Θ. «Οὐκοῦν ἀφεκτέον τούτου; ἀφεκτέον μέντοι». Ksn:

Μένω, вiit: -ενῶ, (пеx: ἔμεινα, tpe: de кꙋ: μεμένηκα, ши posit: μενετέον) staꙋ neмiшкatꙋ, saꙋ їъpъ лꙋкpꙋ; пꙋ mъ miшкꙋ din лοкꙋ; пꙋ fꙋгꙋ; (кꙋ aк: ел: saꙋ dat: преп: saꙋ înf:) ашtentꙋ; цiꙋ înпpotiвъ; stъpꙋїeskꙋ. «Οἴκοι («Ἔνδον «Αὖθι) μένειν». Ош: ши Ткр: «Στήλη μένει ἔμπεδον». Iл: Π. «Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι». Iл: Ξ. Μένειν κατὰ χώρην». Ep: «Μένοντες ἐν τοῖς δόγμασιν». Apst: «Ἐλπίδων οἱ δοῦλοι δέονται, ὅπως μένειν ἐθέλωσι». Ksn: «Μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο». Iл: Β. «Μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν». Iл: D. «Μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν». Od: Α. «Μένει σε δίκη». Лкs: (ши кꙋ dat: пepiп:) «Τοῦτο τὸ κλέος Ἀτρείδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα ... ἀέρι πα κέκρυπται». Ткр: «Ἄστρα μένοντα». Sin: fiкse.

Μεράρχης, ου (ὁ), komandipꙋ de о tpꙋпъ de 2048 ostaшї. [μέρος, ἄρχω]. [de ꙋnde

Μεραρχία (ἡ), demnitatea, ши tpꙋпа de sꙋвt komanda лꙋї μεράρχης.

Μερεία (ἡ),=Μερίς, (партiк:) a zeчелеa парtе din seminцie. [ши

Μερητικὸς, ἡ, ὸν, = Μερικὸς. «Γῆ». Esix: лꙋкpatꙋ кꙋ meptiкꙋ. [μέρος].

Μεριδάρχης, ου (ὁ), stъпîniторꙋ de о парtе (desпъpцitꙋpъ) de цаpъ, saꙋ de apmie. [μερίς, ἄρχω]. [de ꙋnde

Μεριδαρχία (ἡ), komanda лꙋї μεριδάρχης, ши militapа saꙋ administpatiвa desпъpцitꙋpъ de sꙋвt dînsꙋл.

Μερίζω, вiit: -ίσω, [μερίς] înпapцꙋ în пъpцї, desпapцꙋ; (pas:) sîntꙋ desпъpцitꙋ (de deoseвitꙋ simцimîntꙋ, saꙋ sistemъ), пeînвoitꙋ; (miж:) mъ înпapцꙋ чева кꙋ алтꙋл. «Μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφὸν,

ἡ κοινὴ οὐσία εἴη αὐτοῖς». Dm: (maĭ noŭ) «Μερίζεσθαί τινι saŭ τινος». Ап:

Μερικεύω, вiit: -εύσω, (maĭ noŭ) =Μερίζω, desпарцŭ din totŭ. [din

Μερικὸς, ή, όν, партiкѹларŭ. [μέρος]. [de ѹnde

Μερικῶς, adв: în партiкѹларŭ, ла о парте.

Μέριμνα, ης (ή), [μερίζω] грiжъ, saŭ пелiнiште; преîнгрiжiре, преведiнцъ. [de ѹnde

Μεριμνάω -ῶ, вiit: -ήσω, грiжескŭ (sîntŭ în пелiнiште) despre чева; мъ rîndeskŭ, meditŭ; черчetezŭ. «Οἱ περὶ τῆς τῶν ὄντων φύσεως μεριμνῶντες». Ksn: «Ὁ ἐσκεμμένος καὶ μεριμνήσας τὰ δίκαια λέγειν». Dm: [de ѹnde

Μερίμνημα (τὸ), обiektŭ de îнгрiжiре, de rîndiре, ші чл: (веzĭ ші μέλημα). [ші

Μεριμνητὴς, οῦ (ὁ), îнгрiжiторŭ, rîndiторŭ despre чева. «Λόγων — ». Еѹр: îndemînatikŭ оратoрŭ. [de ѹnde

Μεριμνητικὸς, ή, όν, капавiлŭ, saŭ аплекatŭ ла грiжĭ.

Μεριμνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ (адѹкŭ) грiжъ, пелiнiште. [μέριμνα, ποιέω].

Μεριμνοσοφιστὴς, οῦ (ὁ), = Μεριμνοφροντιστής. [μέριμνα, σοφιστής].

Μεριμνοτόκος (ὁ, ή), поеt: [μέριμνα, τόκος] прiчiнѹiторŭ de (вързъторŭ în) грiжĭ.

Μεριμνοφροντιστὴς, οῦ (ὁ), kom: în локŭ de φροντιστής, σοφιστής (despre fiлоsofiĭ, каре черчeteazъ чева преа кѹ амърѹнтѹл). [μέριμνα, φροντίζω].

Μερὶς, ἴδος (ή), парте, порцiе. «Πρὸς μερίδας δειπνεῖν». Пл: 2) fatpie, (Итал:) partito; (прiн întînd:) парте, ажѹторŭ, spрiжiнŭ. «Μεγάλη τοῖς ἀδικοῦσι μερὶς ἡ ὑμετέρα πραότης". Dm: [μέρος].

Μέρισμα (τὸ), поеt: парте desпърцiтъ. [ші

Μερισμὸς (ὁ), desпърцiре, îнпърцiре [ші

Μεριστὴς, οῦ (ὁ), desпърцiторŭ. [μερίζω]. [de ѹnde

Μεριστικὸς, ή, όν, îndemînatikŭ, saŭ кѹвенitŭ ла (ші însemnътiвŭ de) îнпърцiре. «Μεριστικοὶ σύνδεσμοι». Грам;

Μεριτεύομαι, вiit: -εύσομαι, Skp: în локŭ de μερίζομαι, мъ înпарцŭ чева. [din

Μερίτης,ου(ὁ), пърtaшŭ din чева. [μέρος].

Μερμαίρω, (fъръ вiit:) поеt: =Μερμηρίζω.

Μερμέριος, α, ον, поеt: (foapte рарŭ) în локŭ de...

Μέρμερος (ὁ, ή), поеt: [μείρω] чел че аре (saŭ адѹче) мѹлтъ грiжъ, îнгрiжatŭ, пелiнiштitŭ); (despre лѹкрѹрĭ) аневоĭоsŭ; (în цен:) грozавŭ.

Μέρμηρα (ή), поеt: = Μέριμνα, грiжъ. [μερμαίρω]. [de ѹnde

Μερμηρίζω, вiit: -ίσω, поеt: =Μεριμνῶ, sîntŭ îнгрiжatŭ; (кѹ ак:) проĭектezŭ în mintea mea, meditŭ; (în цен:) мъ rîndeskŭ.

Μέρμιθος (ὁ), ші Μέρμις, ιθος (ή), (εἴρω, ἕρμα] = Μήρινθος, fpînгie; sfoаръ; гъitanŭ.

Μέρμνης, ου, ші Μερμνὸς, οῦ (ὁ), ѹnŭ felŭ de epete, =Τριόρχης.

Μεροπηΐς, ΐδος (ή), поеt: fem: ал лѹĭ...

Μεροπήϊος (ὁ, ή), поеt: [μέροψ] omeneskŭ.

Μέρος, [μείρω] εος -ους (τὸ), парте. «Τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος». Тѹч: «Πόστον μέρος»; Ksn: «Τὸ τρίτον («Τὸ πολλοστὸν) μέρος». Тѹч: Ksn: «Τὰ δύο μέρη». Тѹч: «Τὸ λαχὸν («Τὸ γινόμενον) μέρος». Ksn: «Τοῦτο γὰρ ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος». Епгр: рар se întîmплъ. «Ἀπὸ τῶν μερῶν τὰ ὅλα εἰδέναι». Лѹч: (ші în локŭ de адв:). «Ἐν μέρει». «Ἐπὶ μέρους, «Κατὰ μέρος». deosевit, în парте, saŭ ла о парте. «Ἐν μέρει ἕκαστος ἐμάχοντο». Ep: «Οἱ ἐπὶ μέρους». Пл: партiкѹларiĭ. «Τὰ ἐπὶ μέρους». Пл: амърѹнтеле. 2) шiрŭ, pîndŭ; (maĭ noŭ) поsiцiе. «Σὸν μέρος, ἔφη, λέγειν». Ksn: Ἐπεί τε αὐτῷ μέρος ἐγίνετο τῆς ἀπίξιος παρὰ τὸν μάγον». Ep: «Ἐν ἄλλῳ μέρει». At: (ші în локŭ de адв:). «Ἐν μέρει, «Κατὰ μέρος». (ші ел:) «Μέρος τι». Лкs: în pîndŭ, пе pîndŭ. «Προσιὼν ἐν μέρει παρ' ἑκάστην ναῦν». Ksn: «Ἀράμενος καὶ σὺ ἐν τῷ μέρει τὸν ὄνον φέρε». Apstf: «Ἐν μέρει εὐεργεσίας τοῦτ' ἀριθμήσει». Dm: «Ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει». Dm: «Ἐν μέρει ποιεῖσθαί τινα». Apst: а авеа вѹнъ опiнiе despre чiнева. (веzĭ ші μοῖρα).

Μέροψ, [μείρω, ὄψ] οπος (ὁ), поеt: (îm:) oameniĭ (авîndѹ 'шĭ гласѹл desпърцitŭ, артiкѹлatŭ). 2) ѹnŭ felŭ de пасъре, че мънîнкъ алвiне.

Μεσάβοιον, ші Μέσαβον (τὸ), ші Μέσαβος (ὁ), поеt: [μέσος, βοῦς] кѹреаоа, кѹ каре este легatŭ процапѹл плѹгѹлѹĭ de жѹгŭ,= Ζυγόδεσμον. [de ѹnde

Μεσαβόω -ῶ, вiit: -ώσω, поеt: легŭ de жѹгŭ, saŭ înжѹгŭ.

Μεσάγκεια (ή), [μέσος, ἄγκος] вале. (веzĭ ші μισγάγκεια).

Μεσάγκυλον (τὸ), ѹnŭ felŭ de ланче, че аре ла мiжлокŭ skoвiтѹръ, saŭ кѹреа de апѹкat. [μέσος, ἀγκύλη].

Μεσαγκὼν, ῶνος (ὁ), о парте а резвоĭе-

шiелор mamine în formъ de kotš. [μέσος, ἀγκών].

Μεσάγριος (ὁ, ἡ), de miжлокš (нš de totš) selbatikš. [μέσος, ἄγριος].

Μεσάγροικος (ὁ, ἡ), de miжлокš (нš de totš) цъpanš. [μέσος, ἄγροικος).

Μεσάζω, вiit: -άσω, sîntš (mъ aflš) în miжлокš. [μέσος].

Μεσαίγεως (ὁ, ἡ), ==Μεσόγεως.

Μεσαιπόλιος (ὁ, ἡ), поеt: шi Μεσοπόλιος, de miжлокš кърšntš. [μέσος, πολιός].

Μεσαίτατος, η, ον, sšпрл:, шi

Μεσαίτερος, α, ον, компар: ал лšї μέσος.

Μεσαίχμιον (τὸ), == Μεταίχμιον. [μέσος, αἰχμή].

Μέσακλον (κμον, κνον), шi Μεσάκτιον, греш: în локš de μεσάντιον.

Μεσάκτιος, шi Μέσακτος (ὁ,ἡ), поеt: чел în miжлокš de цъpmš, saš întpe doъ цъpmšpї. [μέσος, ἀκτή].

Μεσαμβρίη (ἡ), Іon: în локš de μεσημβρία.

Μεσαμέριος, α saš ος, ον, Dop: în локš de μεσημέριος.

Μεσάντιον (τὸ), чел din miжлокš (чел maї mape) sšлš ал ръsвoїšлšї. [μέσος, ἀντίον].

Μεσάραιον (τὸ), [μέσος, ἀραιά]== Μεσεντέριον.

Μεσασμὸς (ὁ), miжлочipe. [μεσάζω].

Μεσάστυλον (τὸ), ==Μεσόστυλον.

Μεσάτιος (ὁ,ἡ), шi Μέσατος, η, ον, поеt: în локš de μέσος.

Μεσαύλη (ἡ), ==Μέσαυλον.

Μεσαυλικὸν, шi Μεσαύλιον (τὸ), че se кîntъ кš flšeršл п'întpe кîntiкš.

Μεσαύλιος, шi Μέσαυλος (ὁ, ἡ), fopmъtopš de, saš кšвenitš ла o кšpte din miжлокš, saš чел întpe doъ кšpцї. || (sšвst:)Μέσαυλος(ἡ), поаptъ, че dšче din кšptea de afapъ în чea dinъšntpš. (вezї шi αὔλειος). шi Μέσαυλον, saš Μεσαύλιον (τὸ), кšpte кš kase de amîndoъ пъpцiле (овiч: чea dintpe kasa de въpвaцї шi чea de femeї, вezї Апл: Г: 235); (кš întind:) =="Επαυλις, stînъ; (în цen·) kasъ цъpъneaskъ, saš пъstopeaskъ. [μέσος, αὐλή].

Μεσαύχην, ενος (ὁ, ἡ), (пpiн: вšpdšfš) легаtš de miжлокšл гpšmazšлšї. [μέσος, αὐχὴν].

Μέσδων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în локš de μείζων.

Μεσεγγυάω -ῶ, вiit: -ήσω, пšїš (шi miж: fakš a se пšne) чевa ка denositš în atpeiлea mînъ, (Fpanц:) consigner. [din

Μεσεγγύη (ἡ), [μέσος, ἐγγύη] == Μεσεγγύησις.

Μεσεγγύημα (τό), denositš пšsš sнpe siгšpanцъ în atpeiлea mînъ. [шi

Μεσεγγύησις, εως (ἡ), denositape de чевa în atpeїa mînъ, (Fpanц:) consignation.

Μεσεγγυητὴς, οῦ (ὁ), [μεσεγγυάω] шi

Μεσέγγυος (ὁ, ἡ), [μέσος, ἐγγύη] miжлочitopš кezaшš, în mîna къpšїa se depšne чевa, ка sъ se dea челšї че se вa doвedi, къ se кšвine; (пpin špm:) кezaшš, saš miжлочitopš de asiгšpape. || Μεσέγγυον (τὸ), == Μεσεγγύημα. «Μεσέγγυον τὴν μείρακα καταθέσθαι». Apstf:

Μεσεμβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeпšїš, saš apšпкš чевa în miжлокš,(Fpanц:) intercaler. [μεσος, ἐν, βολὴ]. [de šnde

Μεσεμβόλημα, шi Μεσέμβολον (τὸ), întpeпšsš.

Μεσεντέριον, шi Μεσέντερον (τὸ), memвpana чea dintpe maцe, пpin кape se концin. [μέσος, ἔντερον].

Μεσέρκιος (ὁ, ἡ), (Ζεύς, Жое) aшezatš în miжлокšл înгpъdipiї (кšpцiї). (вezї ἑρκειος). [μέσος, ἕρκος].

Μεσευθὺς, έος (ὁ), (se нšmїa de Пitaгopenї) нšmъpšл de 6, ка miжлочiš întpe челе doъ dpente нšmepe 2, шi 10. [μέσος, εὐθύς].

Μεσεύω, вiit: -εύσω, (кš цen:) sîntš în miжлокš (întpe); (fiг:) sîntš нeštpš (непъptinitopš). [μέσος].

Μεσηγύ, шi Μεσηγύς, adв: în miжлокš; (кš цen:) întpe; întp' aчeastъ dîstanцъ de вpeme. «Μεσηγύς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος». Es: «Μεσηγύς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε». Od: Δ: (шi timп:) «Μήτι μεσηγύς πάθῃσι, πρὶν шi ч.л:». Od: Π: (шi кš apt:) «Ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγὺ». Om: imн: «Ἤματος ἦν τὸ μεσηγύ». Tкp; amїazš. [μέση, γῆ].

Μεσήεις, εσσα, εν, поеt: ==Μεσαῖος, miжлочiš, de miжлокš. [μέσος].

Μεσῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), de вîpstъ miжлочie. [μέσος, ἧλιξ].

Μεσημβρία (ἡ), amїazš; (Цeorp:) mїazъzi. [în sinк: μεσημερία]. [de šnde

Μεσημβριάζω, шi (поеt:) Μεσημβριάω-ῶ, вiit: -άσω, шi Μεσημβρίζω, вiit: -ίσω, mъ odixneskš (ка oiле) ла amїazš, (Fpanц:) faire la meridienne op la sieste. 2) (despпpe soape) ==Μεσουρανέω. [шi

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, de amїazš. 2) mepidianš. «Μεσημβρινοί». Цeorp: чepкšpiле, че tpeк пpin полšpї шi ekinoкsiaлš (къ-

чї, кînd soapeле ажөнџе asөпра лор, se фаче mїazъ-zi ла локөріле копрінse de dînseле).

Μεσημερινὸς, ή, όν, ші Μεσημέριος (ὁ, ἡ), поеt: în локө de μεσημβρινὸς. [μέσος, ἡμέρα].

Μεσήπειρος (ὁ, ἡ), =Μεσόγειος. [μέσος, ἤπειρος].

Μεσηρεύω, віit: -εύσω, поеt: sînтө ..

Μεσήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: în локө de μεσαῖος; fir:) неөtpө. [μέσος, ἄρω].

Μέσης, ου (ὁ), вînтөл dintpe кpівъџөші чел de резъpitө ші mїazъ-zi. [μέσος].

Μεσήτιος (ὁ, ἡ), =Μεσίδιος.

Μεσιδιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, глs: în локө de μεσεγγυάομαι. [din

Μεσίδιος (ὁ, ἡ), каpe stъ în mіжлокө, неөtpө; (прin өpm:) mіжлочіtopө de înвoipe; saө кезъшөitopө întpe doї. [μέσος].

Μεσιτεία (ἡ), mіжлочіpe. [din

Μεσιτεύω, віit: -εύσω, mіжлочеsкө sпpe înвoipe. [din

Μεσίτης, ου (ὁ), ші Μεσῖτις, ἴδος (ἡ), mіжлочіtopө sпpe înвoipe, saө tpaкtape de op че. [μέσος].

Μεσοβασιλεία (ἡ), inteрвaлөл dintpe moaptea fostөлөї ші алеџереа ноөлөї îmпъpatө, ші гөвернөл dintp' ачеа вpeme. [ші

Μεσοβασίλειος (ὁ, ἡ), atinгъtopө de μεσοβασιλεία. [din

Μεσοβασιλεὺς, έως (ὁ), гөвернъtopө пе вpeme de μεσοβασιλεία. [μέσος, βασιλεύς].

Μεσόβοιον (τὸ), =Μεσάβοιον.

Μεσόγαιος, α saө ος, ον, = Μεσόγειος. «Μεσογαία (se înџ: χώρα)». Ep: ші Ksn: локө (провінџіе) în mіжлокөл конџінөtөлөї.

Μεσογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Ζωνογάστωρ. || (sөвst:)=Μεσόνεως. [μέσος, γαστὴρ].

Μεσόγειος (ὁ, ἡ), ашеzatө în mіжлокө de конџінөte, saө înъөntpө пе өsкatө, (Fpanџ:) mediteраnө. [μέσος, γέα]. [de өnde

Μεσογειότης (ἡ), stapea, ашеzapea лөї μεσόγειος.

Μεσογενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел dintpe доъ џенерaџії, de o вîpstъ mіжлочіe. [μέσος, γένος].

Μεσόγεως (ὁ, ἡ), At: în локө de μεσόγειος. [de өnde

Μεσογεωτικὸς, ή, όν, релatівө кө, saө локөitopө de μεσόγειος (везї зіч:).

Μεσογονάτιον, ші Μεσογόνιον (τὸ), distanџа dintpe доъ nodөpї de tpestie ші чл:. [μέσος, γόνυ].

Μεσόγραφος (ὁ, ἡ), (Џеоmetp:) mіжлочіe (пропорџіонaлъ) лinie aфлatъ прin instpөш: mesoлaвө. [μέσος, γράφω].

Μεσοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел dintpe деџете. [μέσος, δάκτυλος].

Μεσοδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [μέσος, δέρκομαι] въzөtө п' întpe, saө пе жөmъtate. «'Αστὴρ —». Manet:

Μεσόδικος (ὁ, ἡ), = Μεσίδιος. [μέσος, δίκη].

Μεσόδμη (ἡ), [μέσος, δόμος] гpinda din mіжлокө, песте каpe (пөsъ көpmeziш) se sпpіжinesк челе-л-алte; (прin întind!) tавaнө; (naөt:) =Μεσόκοιλον.

Μεσόζευγμα (τὸ), легъtөpъ прin mіжлокө de доъ оаpe -каpe лөкpөpї întpe dînseле; (de өnde гpam:) zічepe întpeпөsъ sпpe өnipe de доъ пропосiџії. [μέσος, ζεύγνυμι].

Μεσόθεν, adв: din mіжлокө. [ші

Μεσόθι, adв: în mіжлокө. [μέσος].

Μεσόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кө пъpө de mіжлокө (în лөнџime). [μέσος, θρίξ].

Μέσοι, adв: поеt: în локө de μεσόθι, în mіжлокө.

Μεσοικέτης, ου (ὁ), локөitopө in mіжлокө. 2) At: în локө de μέτοικος. [μέσος, οἰκέω].

Μεσοκάρπιον (τὸ), =Μετακάρπιον. [μέσος, καρπός].

Μεσόκλαστος (ὁ, ἡ), [μέσος, κλάω] fpîntө прin mіжлокө.

Μεσοκνήμιον (τό), mіжлокөл пөлпеї, = Γαστροκνημία. [μέσος, κνήμη].

Μεσόκοιλος (ὁ, ἡ), adînкatө, къвъnatө ла mіжлокө. || (sөвst:) Μεσόκοιλον (τὸ), (прінч: ла îm:) гаөpa, өnde intpъ кatapтөл. [μέσος, κοῖλος].

Μεσόκοπος (ὁ, ἡ), [μέσος, κόπτω] de mіжлокө în лөнџime. «Αὐλὸς — ». Лкs: (алt:) ἡμίοπος. 2) (maї des) = Μεσήλιξ.

Μεσόκουρος (ὁ, ἡ), tөnsө пе жөmъtatea (ad: naptea de dînainte a) капөлөї. [μέσος, κουρά].

Μεσόκρανον (τὸ), mіжлокөл капөлөї. [μέσος, κρᾶνον].

Μεσοκρινὴς, έος (ὁ, ἡ), [μέσος, κρίνω] despъpџitopө прin mіжлокө. «Κίων—». Пл:

Μεσοκύνιον (τὸ), naptea чеа de жos (de лîнгъ копitъ) a калөлөї, (Fpanџ:) paturon. [μέσος, κύων].

Μεσόκωλον (τό), memвpana dintpe maџe, че џine maџөл шеzөtөлөї. [μέσος, κῶλον].

Μεσολαβέω -ῶ, віit: -ήσω, aпөкө чева de, saө ла mіжлокө; taїө dpөmөл; întpeрөпө; оpesкө. [din

Μεσολαβὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: апȣкъtорȣ̆, saȣ̆ апȣкatȣ̆ de ла miжлокȣ̆. [mi

Μεσολάβιον, шi Μεσόλαβον (τὸ), ȣнȣ̆ matematic: instrȣm: пентрȣ aфлареа miжлочiiлор (конџinȣtелор, saȣ̆ пропорџiоналелор) лiniĭ. [μέσος, λαβή].

Μεσόλευκος (ὁ, ἡ), =Διάλευκος, въргатȣ̆ кȣ албȣ̆. [μέσος, λευκός].

Μεσομηνία (ἡ), шi Μεσομήνιον (τὸ), глс: miжлокȣл лȣneĭ. [μέσος, μήν].

Μεσομήρια (τὰ), пърџiле dintpe коапсе (ȣшtрĭ), =Κόχωνα. [μέσος, μηρός].

Μεσομφάλιος, шi Μεσόμφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ вȣрiкȣ̆, saȣ̆ фелȣ̆ de вȣрiкȣ̆ în miжлокȣ̆; каре se афлъ în miжлокȣ̆ ка ȣнȣ̆ вȣрiкȣ̆; (în џеn:) чел din miжлокȣ̆. (de ȣnde || сȣбst:)«Μεσόμφαλον». вȣрiкȣл(џефȣл) ор кърȣĭa лȣкрȣ potȣndȣ̆. «Λύχνου —». Batpхm: фȣndȣл. [μέσος, ὀμφαλός].

Μεσόνεως (ὁ), (прinч: ла îm:) вîслашiĭ de ла miжлокȣл коръбii, (алt:) ζυγῖται. (vezĭ шi θαλαμίτης). [μέσος, ναῦς].

Μεσονήστιμος (ὁ, ἡ), (Бisep:) каре se кȣвine, saȣ̆ каde пе ла miжлокȣл postȣлȣĭ; (de ȣnde || сȣбst:) (se înџ: ἑβδομάς) жȣmъtatea postȣлȣĭ. [μέσος, νηστεία].

Μεσονύκτιος (ὁ, ἡ), каре se фаче пе ла mieзȣл ноnџiĭ. || (сȣбst:) Μεσονύκτιον (τὸ), mieзȣл ноnџiĭ. [μέσος, νύξ].

Μεσοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: înfiпtȣ̆ пînъ ла miжлокȣ̆. [μέσος, πήγνυμι].

Μεσοπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), сȣрitȣ̆, шi вîрîtȣ̆ пînъ ла miжлокȣ̆. «Ἔγχος—». Iл: Φ.172. [μέσος, πάλλω].

Μεσοπεντηκοστή(ἡ),(Бisep:) о сербъtoape între паште шi рȣsaлiĭ, ла miжлокȣл ачестȣĭ interвалȣ̆, жȣmъtъtџареа празniкȣлȣĭ. [μέσος, πεντηκοστή].

Μεσοπερσικὸς, ἡ, ὸν, пе жȣmъtate Персȣ̆, saȣ̆ Персiкȣ̆. [μέσος, Πέρσης].

Μεσοπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: сȣвȣръторȣ̆, saȣ̆ къзȣtȣ̆ în miжлокȣ̆, între ... [μέσος, πέτομαι, saȣ̆ πίπτω].

Μεσόπλατος (ὁ, ἡ), latȣ̆, saȣ̆ шесȣ̆, неtedȣ̆ пе ла miжлокȣ̆. [μέσος, πλάτος].

Μεσοπλεύριος, шi Μεσόπλευρος (ὁ, ἡ), шi Μεσοπλευρίτης, ου (ὁ), чел dintpe коасtе. [μέσος, πλευρόν].

Μεσόπλουτος (ὁ, ἡ), de miжлокȣ̆ вогаtȣ̆. [μέσος, πλοῦτος].

Μεσοπόλιος (ὁ, ἡ), каȣtъ Μεσαιπόλιος.

Μεσόπολις, εως (ἡ), în локȣ̆ de μητρόπολις. [μέσος, πόλις].

Μεσοπονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ în miжлокȣл лȣкрърiĭ меле. [μέσος, πόνος].

Μεσοπορεία (ἡ), treчере прin miжлокȣ̆.[шi

Μεσοπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, trекȣ̆ прin miжлокȣ̆; saȣ̆ sîntȣ̆ în miжлокȣл кълъtoрii меле. [din

Μεσοπόρος (ὁ, ἡ), treкъторȣ̆ пе калеа de miжлокȣ̆. [μέσος, πόρος].

Μεσοπόρφυρος (ὁ, ἡ), въргатȣ̆ кȣ пȣрпȣрiȣ̆ (рошȣ). [μέσος, πορφύρα].

Μεσοποτάμιος, α, ον, чел dintpe pîȣрĭ. (de ȣnde || сȣбst:) Μεσοποταμία (se înџ: γῆ saȣ̆ χώρα) Mesonotamia, џара dintpe pîȣрiле Tirpȣ шi Eȣфраtȣ̆. [μέσος, ποταμός]. [de ȣnde

Μεσοποταμίτης, ου (ὁ), чел din Mesonotamia.

Μεσοπτερύγια (τὰ), пенеле dene ла miжлокȣл арiпелор. [μέσος, πτέρυξ].

Μεσοπύγιον (τὸ), partea dintpe вȣчеле шезȣtȣлȣĭ. [μέσος, πυγή].

Μεσόπυκνος (ὁ, ἡ), de mîжлокȣ̆ desȣ̆; (мȣs:) vezĭ πυκνός. [μέσος, πυκνός].

Μεσοπύλη (ἡ), поарtа din miжлокȣ̆. [μέσος, πύλη].

Μεσοπύργιον (τὸ), distanџа dintpe доъ tȣрнȣрĭ. [μέσος, πύργος].

Μεσοπωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ în miжлокȣл toamneĭ. [μέσος, ὀπώρα].

Μεσόριον (τὸ), =Μεθόριον, хотарȣ̆. [din

Μέσορος (ὁ, ἡ), каре слȣжеште de хотарȣ̆. [μέσος, ὅρος].

Μεσορραγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: рȣntȣ̆, кръпаtȣ̆ прin miжлокȣ̆. [μέσος, ῥήγνυμι].

Μέσος η, ον, [μετὰ] (компар: μεσαίτερος, сȣпрл: μεσαίτατος) чел din miжлокȣ̆ (din чентрȣ, saȣ̆ џефȣ̆, dintpe доъ мърџiniĭ, dintpe înчепȣtȣ̆ шi sfîршitȣ̆); (фiг:) de miжлокȣ̆, мъсȣраtȣ̆; (прin întind:) неȣtрȣ, неаплекаtȣ̆ niчĭ ла о parte, niчĭ ла алta. «Καὶ πρῶτος, καὶ πύματος, καὶ μέσος». Ткр: «Μέσον ἦμαρ». Om: «Μέση ἡμέρα». Ep: «Τὸ μέσον τῆς ἡμέρας». Лкs: amiaзȣл. «Μέσαι νύκτες» Лкs: mieзȣл ноnџiĭ. «Χείματι μέσῳ». Ткр: «Μέσην (se înџ: ὁδὸν) τέμνω, saȣ̆ βαδίζω». Лкs: = Μεσοπορέω. «Ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ». Dm: «Γενομένης δὲ κατὰ μέσον τὸν πόρον». Лкs: «Ἤδη οὖσα μέσον καθ' ἀμαξιτὸν». «Ткр: «Μέση (se înџ: χορδή)». Мȣs: (în instр: преа векiȣ̆ de treĭ коарde). (шi în локȣ̆ de adв:) «Μέσον ἔχω λαβών σε». Apstf: te amȣ̆ апȣкat ла miжлокȣ̆. «Καὶ μετ' αὐτοῦ ἐσταύρωσαν ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν». Skp: (шi фiг:) «Τῶν ὀφθαλμῶν οἱ μὲν μεγάλοι, οἱ δὲ μικροί, οἱ δὲ μέσοι» Apst: (шi фiг:). «Μέσος δικαστής». Лкs: непърti-

nitopꙋ. «Μέσος πολίτης». Тꙋч: de stapea de mіжлокꙋ, (Франц:) de la moyenne classe. || (neꙋt:) Μέσον (τὸ), шi în: Μέσα (τὰ), mіжлокꙋл, чentpꙋл, distanцa dintpe...; «Πολὺ τὸ μέσον». Еꙋp: (fps:)=«Πολλοῦ γε καὶ δεῖ». «Τὰ μέσα φέρεσθαι». Fiл:=«Μεσεύειν. «Φέρειν («Τιθέναι) τι ἐν μέσῳ, saꙋ εἰς τὸ μέσον». Лкs: «Εἰς τὸ μέσον (saꙋ εἰς μέσους) παριέναι». Лкs; (шi кꙋ dat:) «Εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέροις κατέθηκε». Ksп: «Ἐκ τοῦ μέσου καθῆσθαι (ἐξίστασθαι), (шi кꙋ dat:) «Ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἔζεσθαι». Ер: a se tpaцe de ла mіжлокꙋ, a nꙋ se amesteka. «Ἀναιρῶ ἐκ μέσου». Dm: apdікꙋ din mіжлокꙋ. (шi în; «Ἐν μέσοις) κεῖσθαι». Dm: шi Om: «Ἐν μέσῳ πυρός τε καὶ γῆς». Пл: «Ἵνα τὰν μέσῳ παραλείπω». Dm: "Τί δ' ἐν μέσῳ ἐστὶ τοῦ συμμίξαι»; Ksп: (шi timп:) «Διὰ μέσου». Ткр: întp' aчeastъ вpeme. (шi грm:) «Διὰ μέσου». zічере, saꙋ fpasꙋ în napentesꙋ. (шi ел:) «Μέσῳ ἀμφοτέρων». Iл: H. (шi fъpъ kazꙋ). «Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα». Od: Λ. (шi în ел; de κατὰ în локꙋ de adв:) «Σφῆκες μέσον αἰόλοι». Iл: M. || (în komп: ꙋnc-opї este în аналоџіе кꙋ ἥμισυς). s: e:

Μεσοσέληνον (τὸ), жꙋmъtate de лꙋпъ, saꙋ лꙋпъ поꙋъ. [μέσος, σελήνη]·

Μεσοστάτης, ου (ὁ), (архitekt:) stîлпꙋ sпpіжinitopꙋ de mіжлокꙋ. [μέσος, ἵσταμαι].

Μεσόστενος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mіжлокꙋ stpimtꙋ. [μέσος, στενὸς].

Μεσοστὴ (στύ) λιον, шi Μεσόστη (στυ) λον, ου (τὸ), distanцa dintpe колоane, saꙋ stîлпї, (Франц:) entre-colonnement. (везї шi μεταστύλιον). [μέσος, στήλη, шi στύλος].

Μεσοσυλλαβέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Μεσολαβέω, апꙋкꙋ, пpinzꙋ пе чінеџa de mіжлокꙋ. [μέσος, συλλαμβάνω].

Μεσόσφαιρον (τὸ), feлꙋл de mіжлокꙋ ал indікꙋлꙋї μαλάβαθρον (везї zіч:). [μέσος, σφαῖρα].

Μεσοσχιδής, έος (ὁ, ἡ), pꙋпtꙋ, кpъпatꙋ пpin mіжлокꙋ. [μέσος, σχίζω].

Μεσοταγὴς, έος (ὁ, ἡ), (пaц:) aшezatꙋ în mіжлокꙋ. [μέσος, τάττω].

Μεσοτείχιον (τὸ), distanцa dintpe чetъцї (ъpiї) шi tавъpъ de oшtipe. [μέσος, τεῖχος].

Μεσότης (ἡ), mіжлочitate; mъsꙋpъtate; (пpin întind:) neꙋtpaлitate, neпъptinipe; (în цen:) кꙋaлitate. (de ꙋnde) «Ἐπιῤῥήματα μεσότητος». Грам: [μέσος].

Μεσότοιχος (ὁ, ἡ), кapе sлꙋжеште de || (sꙋвst:) Μεσότοιχον (τὸ), pepete din mіжлокꙋ întpe doъ kase, ppimezꙋ, (Франц:) mur mitoyen. [μέσος, τεῖχος].

Μεσοτομέω -ῶ, вііt: -ήσω, taїꙋ пpin mіжлокꙋ. [din

Μεσότομος (ὁ, ἡ), tъїatꙋ пpin mіжлокꙋ. [μέσος, τέμνω].

Μεσοτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), пе жꙋmъtate posꙋ, пꙋptatꙋ. [μέσος, τρίβω].

Μεσουρανέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntꙋ (ка soapеле пе ла amїazꙋ) în mіжлокꙋл чepꙋлꙋї, ажꙋпгꙋ ла чepкꙋл mepidianꙋ. [μέσος, οὐρανὸς]. [de ꙋnde

Μεσουράνημα (τὸ), = Μεσουράνιον. [шi

Μεσουράνησις, εως (ἡ), sosipea soapелꙋї ла mepidianꙋ (ла mіжлокꙋл чepꙋлꙋї); (пpin ꙋpm:) amїazꙋ, sosipea amїazꙋлꙋї.

Μεσουράνιος (ὁ, ἡ), sositꙋ, saꙋ aflatꙋ ла || (sꙋвst:) Μεσουράνιον (τὸ), mіжлокꙋл чepꙋлꙋї, (ad:) zenitꙋ, saꙋ mepidianꙋ. [μέσος, οὐρανὸς].

Μεσουρίαι (οἱ), [μέσος, οὖρος] (se înц: κάλοι) fꙋniiле, пpin кapе se коꙋоаpъ pînzеле коpъвii.

Μεσούριον (τὸ), în локꙋ de μεθόριον, Ion: [μέσος, ὅρος].

Μεσοφάλακρος (ὁ, ἡ), плешꙋвꙋ пе ла mіжлокꙋл, saꙋ пе жꙋmъtatea капꙋлꙋї. [μέσος, φαλακρὸς].

Μεσοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: въzꙋtꙋ în mіжлокꙋ, saꙋ întpe... [μέσος, φαίνω].

Μεσοφαράγγιον (τὸ), eksпл: a лꙋї μεσάγκεια. [μέσος, φάραγξ].

Μεσόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кꙋ окї de mіжлокꙋ (ла mъpime). [μέσος, ὀφθαλμός].

Μεσοφλέβιον (τὸ), distanцa dintpe doъ віnе. [μέσος, φλέψ].

Μεσόφρυον (τὸ), distanцa dintpe spпînчene. [μέσος, ὀφρύς].

Μεσόχθων, ονος (ὁ, ἡ), poet: în локꙋ de μεσόγειος. [μέσος, χθὼν].

Μεσόχλοος (ὁ, ἡ), пе жꙋmъtate înвepzitꙋ. [μέσος, χλόη].

Μεσόχορος (ὁ, ἡ), чел din mіжлокꙋл (алт: κορυφαῖος ал) хоpꙋлꙋї. [μέσος, χορός].

Μεσοχρόνιος (ὁ, ἡ), чел din mіжлокꙋл timпꙋлꙋї, saꙋ desпъpцitopꙋ de timпꙋ în tpekꙋtꙋ шi вііtopꙋ. [μέσος, χρόνος].

Μεσόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de o колоаpе, saꙋ faцъ de mіжлокꙋ, saꙋ пе жꙋmъtate колоpatꙋ. [μέσος, χρόα].

Μεσόχωρος (ὁ, ἡ), пꙋsꙋ în || (sꙋвst:) Μεσόχωρον (τὸ), mіжлокꙋл (distanцa) dintpe doъ локꙋpї. [μέσος, χώρα].

Μεσόω -ῶ, вііt: -ώσω, sîntꙋ (ажꙋпгꙋ) ла mіжлокꙋ. „Μεσούσης τῆς ἡμέρας". Ер: "Μεσοῦντι δέ κου τῆς ἀναβάσιος". Ер: 2)

intpъ ла mіжлокъ (ка mіжлочitopъ), mi-жлочеskъ. [μέσος].

Μεσπίλη (ἡ), ѕнъ fелъ de nomъ, (de ачі) nesnілъ, saъ skopъшъ, op mъшmълъ; (поа-le ші) fistikъ. [de ѕnde

Μέσπιλον (τό), (poada nesnілъ ші) nes-пілъ, mъшmълъ, skopъшъ.

Μεσπιλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїъл, saъ asemenea nesnілеї.

Μέσσαβον, Μεσσαβόω, noet: în локъ de μέ-σαβον, ші чл:

Μεσσάτιος, Μέσσατος, Μέσσαυλος, Μεσση-γύς, noet: în локъ de μεσάτιος. ші чл:

Μεσσηγυδορποχέστης, ου (ὁ), kom: чел че îші dешаptъ пînтечеле пе ла mіжлокъл чінеї (din лъkomie, ка съ nъnînче maї mълtъ). [μεσσηγὺς, δόρπος, χέζω].

Μεσσήρης, Μεσσογενής, Μεσσόγεως, Μεσσό-θεν, Μέσσος, ші чл: noet: în локъ de με-σήρης, μέσος, ші чл:

Μεστοκάλαμος (ὁ), ѕнъ fелъ de tpestie, плinъ înъѕntpъл eї, (alt:) ναστὸς κάλαμος. [μεστὸς, κάλαμος].

Μεστὸς, ἡ, ὸν, плinъ; sъtѕлъ (проп: ші fir:). (кѕ цen:) «Μεστοὺς ὄντας αὐτοῦ». Ил: fiind sъtѕлї (skîpвiцї) de dînsъл. (ші кѕ naptч:) «Μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν». Dm: [de ѕnde

Μεστότης (ἡ), плinitate; saцiъ. [ші

Μεστόω -ῶ, вiit: -ώσω, ѕmплѕ; sатѕpъ. [de ѕnde

Μέστωμα (τὸ), ѕmплѕtѕpъ. [ші

Μέστωσις, εως (ἡ), ѕmплере; sъtѕpape.

Μεσύμνιον (τὸ), каѕtъ μεθύμνιον. [μέσος, ὕμνος].

Μέσφα, ші (прea pap) Μέσφι, adв: noet: [μέσος] întp' ачеstea, întp' ачеа вpeme; (кѕ цen:)=Μέχρις, пînъ «Μέσφα κε». пînъ kînd, пînъ съ...

Μεσῳδικὸς, ἡ, ὸν, релаtiвъ, кѕвenitъ ла

Μεσῳδὸς (ἡ), napte de kîntikъ întpe stpo-fъ ші antistpofъ. [μέσος, ᾠδὴ].

Μέσωρος (ὁ, ἡ), [μέσος, ὥρα] чел întpe жѕneaskъ ші вървъteaskъ вîpstъ, saъ în вîpstъ de mіжлокъ.

Μέσως, adв: de mіжлокъ, mъsѕpat, mo-depat. 2) (pap) în mіжлокъ. [μέσος].

Μεσωτὴρ (ὁ), noet: mіжлочitopъ. [με-σόω].

Μέτα, în локъ de Μέτεστι, a 3: sînг: пеps: a лѕї μέτειμι. 2) în локъ de...

Μετὰ, преп: (akopd: кѕ цen: ші ак: ші nѕmaї noet: кѕ dat: ші însemn: кѕ цen: 1) împpeѕnъ, кѕ. «Μεθ' ἑαυτοῦ». Ksn: «Ὅτι προσπλεῖ μετὰ νεῶν διακοσίων». Лкs: «Μετά τινος εἶναι». Лкs; a fi de naptea кѕїва. „Οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν». Tѕч: ерaъ neѕtpi. «Γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατὸς». Tѕч: 2) (în локъ de adв:) кinъ, saъ кѕm. «Μεθ' ὅπλων». Лкs: «Τολμᾷν με-τὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα». Tѕч; Μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι». Tѕч: ла вpeme. «Ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα». Antf: «Μέθ' ὁτουοῦν τρόπου». Antf; «Ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν». Antf: «Μετὰ λογισμοῦ». «Μετὰ τοῦ δικαίου». Dm: || (iap кѕ ак: 1) în ѕpma кѕїва, saъ dѕnе чева, (npin ѕpm:) пе ѕpmъ, dѕnе; (în цen: noet:) mішкаpe кътpe, saъ nentpѕ чева, saъ asѕnpa кѕїва, (npin ѕpm:) npічinъ sfîpшitiвъ, saъ skonъ. Ἔρχεο νῦν μεθ' Ἕκτορα». Iл: O. «Πλέων εἰς Τεμέσην μετὰ χαλκόν». Od: A. «Ἔβη εἰς Πύλον μετὰ πατρὸς ἀκουήν». Od: B. «Μεθ'ὕδωρ ἔρχεσθε κρήνην δε... Od:Y. венiцї dѕnе апъ. (ші кѕ maї eksaktъ xotъpîpe). «Μετὰ δόρυ ἤει οἰσόμενος». Iл:N. (ші fir:) «Πόλεμον μετὰ θωρήσσοντο». Iл: Y. «Ἀΐσσων ὡς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας». Iл: P. «Λαοὶ ἕπονθ' ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα. Iл: N. (ші timп:) «Αὐτίκα τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος». Iл: Σ. «Μετὰ τον δ' ἔλα-χεν Εὔμηλος». Iл: Ψ. «Τὴν δὲ μετ' Ἀντιό-πην εἶδον. ші «Τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν». Od; «Πρώτῳ τοι μετ' ἐμέ». Iл: Θ. «Σωτῆρα με-τὰ θεοὺς ἐκάλουν». Ksn: «Μετά ταῦτα». Лкs: (ші în парл;) «Μετα ταῦτα ὕστερον». Dm: «Μετὰ μικρὸν». Лкs: (ші ѕpm: naptч:) «Μετὰ δὲ Σόλωνα οἰχόμενον». Ep: în локъ de Σόλωνος οἰχομένου. «Κάλλιστος ἀνὴρ μετὰ Πηλείωνα». Iл: B. «Βορυσθένης ποταμὸς μέγιστος πάντων μετὰ Νεῖλον, καὶ Ἴστρον». Ep: 2) întpe. «Μετὰ πληθύν». Iл: B. «Καὶ σὲ φασιν μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον. Od:П. «Ἔχειν («Φέρειν) τι μετὰ χεῖρας». Лкs: (ші timп:). «Μεθ' ἡμέραν". Ep: în кър-sѕл ziлiї. || (iap кѕ dat: noet:) întpe; (în цen:) în чева. «Πίπτει μετὰ ποσίν». Iл: T. «Κεῖσθαι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν. Iл: O. «Ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν». Od: Г. «Θῆκε μετὰ φρεσίν». «Ἔχειν μετὰ χερσίν». Om: «Μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ». Od: O. «Ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν». Апл: «Ὁτὲ μὲν μετὰ πρώτοισιν, ἄλλοτε δ' ἐν πυμά-τοισιν». Iл: A. «Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν». Iл: A. «Μετὰ πᾶσιν ἔειπεν». Om: (ші dѕnе dat: кѕ ѕpkapea tonѕлѕї) «Τοῖς δὲ μέτα». Tкp: || (iap în komп: 1) împъpтъшіpe. «Μεταδίδωμι, Μεταλαμβάνω. 2) întpe. «Με-ταπύργιον, Μεταχειρίζομαι, Μεταβαίνομαι. 3) de пе ѕpmъ; saъ maї în ѕpmъ. "Μεταδιώκω,

Μέτειμι, Μεταδόρπιος. 4) înapoĭ; (prin ꙋrm:) din dъrъt; de ꙋnde (în ꙟen:) strъmꙋtare; шi (fir:) skimвare. «Μετάφρενον, Μεταστρέφω, Μεταβαίνω, Μεταμόρφωσις, Μεταβουλεύομαι. || (ла поеꙟĭ Α΄. se пꙋne dꙋпе казꙋ, кind обiч: se ꙋркъ tonꙋл ла пеnꙋлtimъ). „Ἐφόρους μέτα». Ιл: Ν. «Τὸν δὲ μέτ'». Ιл: Ρ. «Θεοῖσι μέτ'». Ιл: Ο. (Β΄. fъръ казꙋ) în локꙋ de adв: лок: saꙋ timп: între, saꙋ dꙋпе, saꙋ maĭ în ꙋrmъ, шi чл: «Μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων». Ιл: Β. «Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ πεζοί». Ιл: Ψ. «Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες». Od: Φ.

Μετα-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (пех: μετέβην, шi чл:) mъ strъmꙋtꙋ dintr' ꙋnꙋ локꙋ într' алtꙋл; (fir:) treкꙋ dela ꙋnꙋ обiектꙋ ла алtꙋл; (în ꙟen:) mъ mꙋtꙋ. «Μεταβάντες εἰς ταῦτα τὰ χωρία». Ep: 'Αλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον». Od: Θ. (шi despъrꙟ:) "Μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει». Od: Μ. 2) poet: (кꙋ ак:) = Μετέρχομαι, mъ îndeлetnichescꙋ ла чева (Оп:). || (акt: nꙋmaĭ ла вiit: μεταβήσω, шi пех: μετέβησα) =Μεταβιβάζω.

Μετα-βάλλω, вiit: βαλῶ, (пех: μετέβαλον, шi чл:) пꙋĭꙋ чева алt-fел (într' алtъ posiꙟie, dandaratele), întorкꙋ; skimвꙋ; strъmꙋtꙋ; (ел: saꙋ пestр: шi miж:) fakꙋ skimвꙋ; (prin ꙋrm:) mъ neroꙟezꙋ; (fir:) skimвꙋ пъrere (maniera de ворвire, sistema, шi чл:). «Μεταβάλλειν ἐν τῷ θέρει τὴν γῆν». Ksn: a'л pestorna sъпîndꙋ'л, (алt:). Βωλοστροφέω, întorкꙋ враꙁdeле. (шi despъrꙟ: poet:) «Μετὰ νῶτα βαλών». Ιл: Θ. «Ἅμα τῇ χώρῃ καὶ τὸ οὔνομα μετέβαλον». Ep: «Μεταβάλλειν τὴν τροφήν». Алекs: Afр: a mistꙋi. «Μεταβαλόντα τοὺς τρόπους εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, шi чл:» Apstf: (шi ел:) «Εἰς τὰ κυνηγέσια μεταβάλλοντα ἄγειν». Ksn: nerpъmъdind toate ла ꙋnꙋ локꙋ. «Ἐκ τούτου μεταβαλὼν ἔλεγεν» Ksn: «Μεταβάλλουσιν ἐκ τῶν Σκυθικῶν ἐλῶν εἰς τὰ τῆς Αἰγύπτου». Apst: se strъmꙋtъ. (шi fir:). «Μετέβαλον εἰς εὐνομίην». Ep: (шi miж:). «Τὰ ἱμάτια μεταβάλλομαι». Apst: «Μεταβαλλομένους (τὰ ὅπλα) ὄπισθεν ἡμῶν». Ksn: (шi кꙋ ꙟen: ел:). «Σιγὴν λόγων μεταβάλοιτο». Sof: (шi ел:) "Οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταβαλλόμενοι. Ksn: nerꙋꙟъtorii (matrapazii). (шi fir:) «Ὑπὸ Ἀντωνίνου μεταβαλόμενος». Пл:

Μετα-βάπτω, вiit: -βάψω, въпsind skimвꙋ faꙟa ла чева.

Μετάβασις, εως (ἡ), strъmꙋtare. [шi

Μεταβάτης, ου (ὁ), strъmꙋtatꙋ din локꙋ în локꙋ. [μεταβαίνω]. [de ꙋnde

Μεταβατικὸς, ή, όν, (шi адв:) -κῶς, чел кꙋ însꙋшime, îndemînъtate, saꙋ обiчnꙋinꙟъ de a se strъmꙋta; (Грам:) strъmꙋtъtiвꙋ de aktiвitate.

Μετα-βιβάζω, вiit: -άσω, strъmꙋtꙋ, transportꙋ чева aĭꙋrea. [μεταβάω].

Μετα-βιόω -ῶ, вiit: -ώσομαι, каꙋtъ μεταζάω.

Μετα-βλαστάνω, вiit: -βλαστήσω, daꙋ вълstare; saꙋ ревлъstъresкꙋ sꙋвt алtъ formъ.[шi

Μεταβλαστικός, ή, όν, чел кꙋ însꙋшime de a ревлъstъri. «Φύσις—». Stв: [μετα, βλαστός].

Μετα-βλέπω, вiit: -βλέψω, poet: (кꙋ ак:) arꙋnкꙋ ведереа ла чева.

Μετάβλημα (τὸ), poet: în локꙋ de μεταβολή. [шi

Μεταβλητικὸς, ή, όν, (шi адв:) -κῶς, чел кꙋ însꙋшime, saꙋ deprindere de a префаче, saꙋ skimвa. «Μεταβλητική». Apstf: meseria, saꙋ neroꙟꙋл вankĭerꙋлꙋĭ. [шi

Μεταβλητὸς, ή, όν, sꙋпꙋsꙋ ла префачере, priimitorꙋ de skimвare. [μεταβάλλω].

Μετα-βοθρεύω, вiit: -εύσω, resꙋdesкꙋ dintr' o гроапъ într' алta.

Μεταβολεὺς, έως (ὁ), nerꙋꙟъtorꙋ; (prinч:) вînzъtorꙋ кꙋ mъrꙋnꙟeaoa, прекꙋпеꙟꙋ.[din

Μεταβολὴ (ἡ), skiмвare; mꙋtare (акt: saꙋ пas:); (în ꙟen:) префачере. «Χρημάτων —». Apstf: neroꙟꙋ de вankĭerie. [μεταβάλλω]. [de ꙋnde

Μεταβολία (ἡ), Skр: în локꙋ de μεταβολή, neroꙟꙋ, daraвere. [шi

Μεταβολικὸς, ή, όν, кꙋвenitꙋ, saꙋ îndemînatiкꙋ ла skimвare, saꙋ daraвere (speкꙋлantꙋ).

Μετάβολος (ὁ, ἡ),=Μεταβλητὸς. 2) (sꙋвst:) =Μεταβολεύς. [μεταβάλλω].

Μετα-βουλεύομαι, вiit: -εύσομαι, кinzꙋindꙋ mъ îmĭ skimвꙋ пъrerea, saꙋ rîndꙋл.

Μεταβουλία (ἡ), skimвare de пъrere, saꙋ rîndꙋ, къinꙟъ. [din

Μετάβουλος (ὁ, ἡ), skimвъчosꙋ în пъreriле, saꙋ rîndꙋriле saле. [μετὰ, βουλή],

Μετάγγελος (ὁ, ἡ), poet = Ἄγγελος, вestitorꙋ. [μετὰ, ἄγγελος].

Μετ-αγγίζω, вiit: -ίσω, deшertꙋ чева dintr' ꙋnꙋ вasꙋ într' алtꙋл, fakꙋ pritoкꙋ. [de ꙋnde

Μεταγγισμὸς (ὁ), pritoчire, saꙋ pritoкꙋ.

Μεταγείτνια (τά), [μετὰ, γείτων] o serвъtoare în Atena, (алt:) Μετοίκια. [de ꙋnde

Μεταγείτνιος (ὁ), epit: Апоꙋлопꙋ (ка че-

левраtȣ în serвъtoarea Μεταγείτνια). [ші
Μεταγειτνιών, ῶνος (ὁ), a doъa лȣnъ a Atenenілор (Аȣг:—Sent:), în каре serвaȣ Μεταγείτνια, ші se mȣtaȣ de ла џаръ în орашȣ.

Μεταγενής, έος (ὁ, ἡ), nъsкȣtȣ maî în ȣрmъ, maî tînъrȣ, (de ȣnde) компар: μεταγενέστερος, ȣрmaшȣ. [μετὰ, γένος].

Μετα-γεννάω, вііt: -ήσω, penasкȣ; пpefaкȣ; penoîesкȣ.

Μετα-γίγνομαι (γίνομαι), вііt: -γενήσομαι, mъ nasкȣ, saȣ mъ faкȣ maî în ȣрmъ, saȣ întp' алtȣ кіnȣ, saȣ între алтеле.

Μετα-γιγνώσκω (γινώσκω), вііt: -γνώσομαι, skimвȣ пъpepe, mъ rîndesкȣ алtfeл, mъ къîesкȣ.

Μετάγκεια (ἡ),=Μεσάγκεια. [μετὰ, ἄγκος].

Μεταγλωττιστής, οῦ (ὁ), tpadȣкъtopȣ dintp' o лimвъ întp' алta. [μεταγλωττίζω].

Μετάγνοια, noet: ші μεταγνώμη (ἡ), ші
Μετάγνωσις, εως (ἡ), skimвape de пъpepe; къinџъ; denъptape de ла чева. [μεταγιγνώσκω].

Μετα-γομφόω -ῶ, вііt: -ώσω, îmî skimвȣ mъселеле. [μετὰ, γόμφιος (ὀδούς)].

Μεταγραφεύς, έως (ὁ), npeskpiitopȣ. [din
Μεταγραφή(ἡ), npeskpiepe; saȣ копіе.[ші
Μεταγραφικός, ή, όν, кȣвеnitȣ, релatiвȣ ла tpanskpiepe. [din

Μετα-γράφω, вііt: -γράψω, skpiȣ чева алtfeл, пpefaкȣ skpiepea (sȣskpiepea, ші чл:). 2) ='Αναγραμματίζω. 3) tpanskpiȣ, saȣ npeskpiȣ, копіezȣ. 4) tpadȣкȣ (înskpisȣ). «Τὰς ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων ἀνέγνωσαν». Тȣч:

Μετ-άγω, вііt: -άξω, (nex: μετήγαγον, ші чл:) stpъmȣtȣ, tpansnoptȣ de ла ȣnȣ локȣ ла алtȣл. 2) mъ dȣкȣ (пpinч: кȣ oasfe) dȣne чіnева, ronesкȣ din ȣрmъ. [de ȣnde
Μεταγωγή (ἡ), tpansnoptape, stpъmȣtape. [ші
Μεταγωγός (ὁ, ἡ), tpansnoptъtopȣ.

Μεταδαίνυμαι, вііt: -δαίσομαι, noet: (кȣ џen:) îmî mъnînкȣ naptea din чева. 2) mъnînкȣ înnpeȣnъ кȣ, saȣ între алџіі.

Μετα-δειπνέω-ῶ, вііt: -ήσω, чіnezȣ пе ȣрmъ.
Μεταδετέον, nosit: ал лȣі ...
Μετα-δέω, вііt: -δήσω, легȣ чева de ла ȣnȣ локȣ ла алtȣл.

Μεταδήμιος (ὁ, ἡ), noet: aflatȣ, saȣ întîmплatȣ întp' ȣnȣ nopodȣ, = Ἐνδήμιος. [μετὰ, δῆμος].

Μετα-διαιτάω -ῶ, вііt: -ήσω, îmî skimвȣ dieta, saȣ кіnȣл вieџiî

Μετα-διδάσκω, вііt: -διδάξω, înвъџȣ алtfeл, saȣ алtȣ чева пе чіnева.

Μετα-δίδωμι, вііt: μετα-δώσω, (кȣ ак: ші ел: џen: dip: ші ак: преп: indip:) înпъptъшesкȣ пе чіnева din чева. 2) noet: daȣ чева maî пе ȣрmъ.

Μετα-δίομαι, (fъръ вііt:) noet: în локȣ de μεταδιώκω.

Μεταδίωκτος (ὁ, ἡ), ronitȣ din ȣрmъ (ка sъ se npinzъ). [din

Μετα-διώκω, вііt: -διώξω, -ομαι, (кȣ ак:) ronesкȣ din ȣрmъ (ка sъ npinzȣ) пе чіnева. 2) (fъръ kazȣ) mъ întopкȣ къларе îndatъ înanoî (Ksn: Елen: Δ: Ε: 12). [de ȣnde

Μεταδίωξις, εως (ἡ), ronipe din ȣрmъ.

Μετα-δοκέω-ῶ, вііt: -ήσω, (овіч: în a 3: пepѕ: кȣ dat:) îmî skimвȣ пъpepea saȣ rîndȣл. «Μετέδοξέ σοι ταῦτα βέλτιω εἶναι». Лȣч: «Δείσασα, μή σφι μεταδόξῃ». Ep: (ші nas:) «Μεταδεδογμένον μοι μὴ στρατεύεσθαι». Ep:

Μετα-δοξάζω, вііt: -άσω, îmî skimвȣ пъpepea (oninia, idea).

Μεταδόρπιος (ὁ,ἡ), каре se faче, saȣ faче чева între, saȣ dȣne чіnъ. «Μεταδόρπια (τὰ), =Τὸ ἐπίδειπνον. [μετὰ, δόρπος].

Μετάδοσις, εως (ἡ), dape de napte, înпъptъшipe. [ші
Μεταδοτέον, nosit: ал лȣі μεταδίδωμι. [ші
Μεταδοτικός, ή, όν, аплекatȣ ла înпъptъшipe, dapniкȣ. [μεταδίδωμι].

Μετάδουπος (ὁ, ἡ), noet: каре dîn întîmплape se aflъ късȣtȣ între чева, saȣ în mіжлокȣ (fъръ a kontpiвȣі чева). [μετὰ δοῦπος].

Μεταδρομάδην, adв: noet: кȣ алергape în ȣрmа кȣіва. [din
Μεταδρομή (ἡ), алергape dȣne чіnева, ronipe din ȣрmъ; saȣ пъвълipe asȣnpa кȣіва. [ші
Μετάδρομος (ὁ, ἡ), (кȣ џen:) алергъtopȣ dȣne (ronitopȣ de) чіnева; pesвȣnъtopȣ. [μετὰ, δρόμος].

Μεταδροπάδην, adв: [μεταδρέπομαι] кȣ snікіpe în ȣрmа seчepъtopілор.

Μετα-δύομαι, вііt: -δύσομαι, (nexot: μετέδυν, ші чл:) mъ вîpȣ пе ȣрmъ.

Μέταζε, [μετὰ] adв: timn: п'între; întp' ачeastъ вреme; saȣ пе ȣрmъ.

Μετα-ζεύγνυμι, вііt: -ζεύξω, peînжȣгȣ, saȣ înжȣгȣ алtfeл, saȣ întp' алtъ napte.

Μεταθέμενος, η, ον, mіж: nex: de napтч: ал лȣі μετατίθημι.

Μετάθεσις, εως (ἡ), stpъmȣtape; saȣ skimвape (akt: saȣ nas:). [ші
Μετάθετος (ὁ, ἡ), stpъmȣtatȣ; skimвatȣ;

*

saȣ пpiimitopȣ de stpъmȣtape, op skimваpe. [μετατίθημι].

Μετα-θέω, вiit: -θεύσομαι, алергȣ dȣпe чinева, îл sosesкȣ, îл пpinzȣ. 2) (ȣпe-opĭ) алергȣ întp' алtъ пapte.

Μεταθρόα, adв: пoet: în локȣ de ἀθρόως. [μετὰ, ἀθρόος].

Μετα-θωρήσσομαι, вiit: -ήξομαι, пoet: (кȣ ак:) mъ înapmezȣ (mъ пpегъtesкȣ) пentpȣ чева, saȣ asȣпpa кȣiва.

Ματαΐγδην, adв: пoet: [μεταΐσσω] пъвалъ dȣпe, saȣ asȣпpa.

Μεταΐζω, вiit: -ίσω, пoet: шеzȣ (шi пestp: saȣ ел:) шеzȣ dȣпe, saȣ întpe, op înпpeȣпъ кȣ алцiĭ.

Μετ-αίρω, вiit: -αρῶ, (пex: μετῆρα шi чл:) apdikînd stpъmȣtȣ чева dintp' ȣпȣ локȣ întp' алtȣл; skimвȣ. || (пestp: saȣ ел:) mъ stpъmȣtȣ; плекȣ. (веzĭ шi ἀπαίρω).

Μετ-αΐσσω, вiit: -ΐξω, пoet: (кȣ ак:) пъвълesкȣ asȣпpъ, saȣ dȣпe чinева.

Μετ-αιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ ак: шi ел: кȣ цen:) чepȣ шi eȣ пapte din чева; чepшъtopesкȣ. [de ȣnde

Μεταίτης, ου (ὁ), = Ἐπαίτης, чepшъtopȣ.

Μεταίτιος, α saȣ ος, ον, (кȣ цen:) înпpeȣпъ пpiчinȣitopȣ; intpatȣ întp' o вinъ кȣ алцiĭ; (în цen:) пъptaшȣ; saȣ вinoвatȣ. [μετὰ, αἴτιος].

Μέταιτος (ὁ), (maĭ пoȣ) în локȣ de μεταίτης.

Μεταίφνιος (ὁ, ἡ), = Αἰφνίδιος. [μετὰ, αἴφνης].

Μετ-αιχμέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatȣ, (ad:) mъ siлesкȣ, mъ ostenesкȣ dȣпe чева. [шi

Μεταίχμιος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ, saȣ aflatȣ în || (sȣвst:) Μεταίχμιον (τὸ), distanцa dintpe doъ oшtipĭ; (în цen:) чeл din mižлoкȣ, întpe... [μετὰ, αἰχμὴ].

Μετα-καθ-έζομαι, вiit: -εδοῦμαι, шеzȣ алtfeл; saȣ îmĭ skimвȣ локȣл шеdepiĭ.

Μετα-καθ-ίζω, вiit: -ίσω, пȣĭȣ пe чinева sъ шeazъ (шi пestp: saȣ ел: шеzȣ) întp' алtъ пapte, saȣ алtfeл, mъ stpъmȣtȣ.

Μετα-καθ-οπλίζω, вiit: -ίσω, înapmezȣ пe чinева алtfeл.

Μετα-καινίζω, вiit: -ίσω, penoĭesкȣ.

Μετα-καλέω -ῶ, вiit: -έσω, кĭemȣ пe чinева întp' алtъ пapte, saȣ înaпoĭ. || (miž:) кĭemȣ пe чinева sъ вie ла mine.

Μετα-κάρπιον (τὸ), пaptea dintpe лава mîneĭ шi вpaцȣ (ȣnde se пȣп въъцape-ле). [μετὰ, καρπὸς].

Μετα-κατα-χέω, вiit: -χεύσω, topпȣ maĭ în ȣpmъ пeste чева.

Μετα-κατα-ψύχω, вiit: -ψύξω, ръчesкȣ чева maĭ în ȣpmъ.

Μετά-κειμαι, вiit: -κείσομαι, zaкȣ (sîntȣ пȣsȣ) aĭȣpea, saȣ алtfeл, sîntȣ stpъmȣtatȣ din локȣ, saȣ skimвatȣ. "Τὸ ἦθος μετάκειται". D: Aл: "Ἡ μεταφορὰ μετάκειται ἀπρεπῶς». Dmtp: fiгȣpaцia s'a лȣat fъpъ вȣпъ кȣviinцъ (de ла пpostȣ oвĭeкtȣ).

Μετα-κελητίζω, вiit: -ίσω, skimвȣ (mъ stpъmȣtȣ întp' алtъ) tpъsȣpъ, saȣ кaлȣ.

Μετα-κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, deшeptȣ чева întp' алtъ пapte.

Μετα-κεράννυμι, вiit: -κεράσω, пpitoчesкȣ ȣпȣ лiкȣidȣ sпpe amestекape. [de ȣnde

Μετάκερας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ), amestекatȣ; înкpoпitȣ. [шi

Μετακέρασμα (τὸ), amestекъtȣpъ (пpinч: de лiкȣide).

Μετα-κιάθω, (fъpъ вiit:) пoet: (кȣ ак:) mъ dȣкȣ în ȣpma (sпpe кътȣtapea, saȣ гoпipea) кȣiва; (în цen:) mъ dȣкȣ кътpe; (despпe пeînsȣfл:) пetpeкȣ (ȣпȣ локȣ). "Πᾶν πεδίον μετεκίαθον». Iл: Δ:

Μετα-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, miшкînd stpъmȣtȣ din локȣ; (fiг:) skimвȣ, пpefaкȣ. [de ȣnde

Μετακίνημα (τὸ), лȣкpȣ miшкatȣ (stpъmȣtatȣ) din локȣл sъȣ. 2) = кȣ...

Μετακίνησις, εως (ἡ), miшкape (stpъmȣtape) din локȣ. [шi

Μετακινητὸς, ἡ, ὸν, miшкatȣ, saȣ de stpъmȣtat din локȣ; (fiг:) skimвъчosȣ.

Μετα-κιρνάω -ῶ, вiit: -κεράσω, пoet: în локȣ de μετακεράννυμι.

Μετα-κλαίω, вiit; -κλαύσω, пoet: плîпгȣ maĭ пe ȣpmъ.

Μετα-κλείζω, вiit: -ίσω, = Μετονομάζω.

Μετάκλησις, εως (ἡ), кĭemape întp' алtъ пapte, saȣ înaпoĭ; пoftipe de a вeni. [шi

Μετάκλητος (ὁ, ἡ), кĭemaîȣ aĭȣpea, saȣ înaпoĭ; кĭematȣ a вeni. [μετακαλέω].

Μετα-κλίνω, вiit: -κλινῶ, aпleкȣ чева aĭȣpea, saȣ алtfeл; пpeskimвȣ. [de ȣnde

Μετάκλισις, εως (ἡ), întoapчepe de чева sпpe алtъ пapte, saȣ алtfeл; пpefaчepe.

Μετα-κλύζω, вiit: -ύσω, maĭ пȣĭȣ шi алtȣ клistipȣ.

Μετα-κοιμίζω, вiit: -ίσω, adopmȣ пe чinева (îл пotoлesкȣ deпъptîndȣ'л) întp' алtъ пapte.

Μετάκοινος (ὁ, ἡ), пoet: комȣпȣ, saȣ din кape se înпъptъшesк maĭ mȣлцĭ. 2) (akt:) пъptaшȣ. [μετὰ, κοινὸς]. [de ȣnde

Μετακοίνωνος (ὁ, ἡ), глs: = Συγκοινωνός.

Μετα-κοιτίζω, вiit; -ίσω, skimвȣ кȣлкȣшȣ.

Μετα-κομιδὴ (ἡ), lpansnoplape. [din
Μετα-κομίζω, biit: -ίσω, = Μεταφέρω.
Μετακόμισις, εως (ἡ), =Μετακομιδή.
Μετακόνδυλα (τα), ші Μετακόνδυλοι (οἱ), пърціле dintpe înkeïetspeле (nodspiле) deцeteлop. [μετὰ, κόνδυλος].
Μετα-κόπτω, biit: -κόψω, taїš (npinч: moneтъ) de aл doiлea întp' aлtš kinš.
Μετα-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, întokmeskš (apanжezš) întp' aлtš kinš. [de šnde
Μετακόσμησις, εως (ἡ), întokmipe întp' aлtš kinš; (în цen:) npefaчepe.
Μετακόσμιος (ὁ, ἡ), чeл dintpe, saš afaръ din лšmea noastpъ. „Μετακόσμια" (τὰ), Enikšp: чeea-л-aлtъ лšme dintpe чepš ші пъmîntš.] [μετὰ, κόσμος].
Μετα-κρούω, biit: -κρούσω, (nešt:) = Πρύμναν κρούομαι, mъ tpaгš înanoї; (fir:) îmї skimbš пърepea, mъ къїeskš.
Μετα-κτίζω, biit: -ίσω, zideskš, saš peклъdeskš чeвa aїšpea, saš aлtfeл.
Μετα-κυβεύω, biit: -εύσω, npefakš чeвa în feлš de kšbe; (în цen:) npeskimbš.
Μετα-κυκλέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, îmї skimbš чepkšлapa nosiцie, saš чepkšлezš întp' aлtš чepkš; mъ pъtъчeskš.
Μετα-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, postoroлeskš чeвa aїšpea, saš tpansnoptš postoroлind чeвa.
Μετακύμιος (ὁ, ἡ), noet: (kš цen:) pesnintъtopš de вaлšpї, (ші fir:) de isbipiлe soaptei. || "Μετακύμιον (τὸ),„. Esхл; disstanцa dintpe вaлšpї. [μετὰ, κῦμα].
Μετακύνιον (τὸ), =Μεσοκύνιον.
Μετα-λαγχάνω, biit: -λήξομαι, (nex: μετέλαχον, ші чл:) (kš ak: ші eл: kš цen:) =Μετέχω, mъ înnъptъшeskš. 2) (akt:) = Μεταδίδωμι (Пл: Apist: 6).
Μετα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: μετέλαβον, ші чл:) (kš ak: ші eл: kš цen:) їaš napte, saš naptea mea din чeвa, mъ înnъptъшeskš; dobîndeskš. "Οὐδεμίαν ψῆφον μετέλαβεν". Iskp: "Ὅθεν καὶ τοὔνομα μετέλαβεν". Tfp: "Τῆς λῄης ("Τῆς ὠφελείας) μεταλαμβάνει". Ep: ші Apst: 2) їaš чeвa în лokš de aлtš чeвa, fakš skimbš. „Ἱμάτιον μεταλαβεῖν". Ksn: „Ἡμέραν μεταλαβεῖν". Пл: sъ aлeaгъ aлta. „Πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν". Tšч: „Μετέλαβον τὴν Ἑλληνικὴν κατασκευὴν τῶν ὅπλων". Плš: 3) їaš чeвa dšne aлtšл, sšкчedezš, moшteneskš. "Μεταλαβεῖν τὴν ἀρχὴν". Лks: „Μεταλαβὼν (înnpešnъ kš ші fъpъ) λόγον". Плš: лšînd вopбa, ka sъ pesnšnzъ. (ші în nenepš;) „Ἅμα τῷ μεταλαβεῖν τὸ τῆς νυκτὸς". Плš: kšm a înnontat. 4) = Ἐκλαμβάνω, înцeлeгš întp' aлtš sensš, eksnлikš aлtfeл. „Τὸν 'Οδυσσέα εἰς φιλόσοφον οἱ παλαιοὶ μεταλαμβάνουσιν„. Ešst: 5) (mіж:) ='Αντέχομαι, îmї însšшeskš, npetinzš. „Μεταλαμβάνονται τοῦ ὀνόματος". Ep:
Μετα-λαμπαδεύω, biit: -εύσω, stpъdaš fъkлia din mînъ în mînъ, ka лšnтъtopiї лa sepbъtoapea. Λαμπαδηφόρια.
Μετ-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: simцš dšpepe maї în špmъ; (npin întind:) amînš din nenъsape. «Μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ῥέξαι". Esхл:
Μετ-αλδήσκω, biit: -αλδήσω, noet: pesapš (вллъstъpeskš) n'întpe, saš sšbt aлtъ fopmъ.
Μετα-λήγω, biit: -λήξω, noet: (kš цen:) înчetezš din чeвa.
Μεταληπτικὸς, ή, ὸν, kšbenitš, saš îndemînatikš лa μετάληψις (вezї ziч:). [de šnde
Μεταληπτικῶς, adb: npin, saš în feлš de akчenцie (гpam:). [ші
Μεταληπτὸς, ή, ὸν, din kape s'a înnъptъшit, saš se noate înnъptъшi чineвa.
Μετάληψις, εως(ἡ), лšape de napte(înnъptъшipe) din чeвa; saš лšape de чeвa în лokšл aлtšia, op dšne aлtšл; (гpam:) akчenцie, (ad): înцeлeцepe de ziчepe întp' aлtš sensš, saš eksnлikaцie întp' aлtš kinš. [μεταλαμβάνω].
Μεταλλαγὴ (ἡ), skimbape (npinч:) de nponpietate (nas: saš akt:). [ші
Μεταλλακτὴρ (ὁ), noet: (kš цen:) skimbъtopš de чeвa. [ші
Μετάλλακτος (ὁ, ἡ), skimbatš, saš npiimitopš de npefaчepe. [ші
Μετάλλαξις, εως (ἡ),=Μεταλλαγή. [μεταλλάσσω].
Μεταλλάρχης, ου (ὁ), kîpmšitopš (enistatš) de mine metaлiчe. [μέταλλον, ἄρχω].
Μετ-αλλάσσω (ττω), biit: άξω, skimbš чeвa ne aлta, fakš skimbš; (în цen:) skimbš. „Τόπον („Χώραν) —". Лks: (ші fir:). „Μεταλλάσσειν (kš ші fъpъ) τὸν βίον".Iskp: a mšpi.
Μετάλλατος (ὁ, ἡ), noet: desnpe kape noate чineвa чepчeta. [din
Μεταλλάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: [μέταλλον] чepчetezš kš amъpšntšл.
Μεταλλεία (ἡ), deskidepe de minъ metaлikъ; saš skobipe de пъmîntš snpe kъštape de aнъ, ші чл: [ші
Μεταλλεῖον (τό), minъ, saš baїe de metaлe. [μεταλλεύω].

Μεταλλεύς, έως (ὁ), =Μεταλλευτής. 2) ȣнȣ feлȣ de fȣрnikъ. [μέταλλον].

Μετάλλευσις, εως (ἡ)=Μεταλλεία, deskidepe, шi лȣкраре de minъ, saȣ баie de metaлe. [шi

Μεταλλευτής, οῦ (ὁ), minapȣ, deккizъторȣ, saȣ лȣкрътърȣ de mine metaлiче. [шi

Μεταλλευτικὸς, ή, ὸν, кȣбenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла лȣкраре de mine metaлiче. „Μεταλλευτική". meшteшȣгȣл minapȣлȣi.

Μεταλλευτὸς, ή, ὸν, експлоatatȣ (skosȣ) din minъ; saȣ пȣtinчosȣ a se къȣta ка metaлȣ. [din

Μεταλλεύω, виit: -εύσω, sкобeskȣ пъmîntȣл къȣtînd metaлe, deskizȣ баie de metaлe; sапȣ (minezȣ) пъmîntȣл fъкînd каnaлe înfȣndate, saȣ mine; (fir:) =Μεταλλάω, 2) =Μεταλλίζω. [μέταλλον].

Μεταλ-λήγω, виit: -λήξω, поеt: în локȣ de μεταλήγω.

Μεταλλίζω, виit: -ίσω, osîndeskȣ пе виновatȣ ла окпъ (de metaлe). [шi

Μεταλλικὸς, ή, όν, metaлikȣ; saȣ прin sъпаре skosȣ ка metaлȣ. [шi

Μετάλλιον (τὸ), în локȣ de μεγάλλιον (везi ziч:). [шi

Μεταλλίτης, ου (ὁ), шi Μεταλλῖτις, ιδος (ἡ), копрinzъторȣ de metaлȣ, metaлikȣ. [μέταλλον].

Μεταλλοίωσις, εὼς (ἡ), totaлъ префачере.

Μετ-αλλοιόω -ῶ, виit: -ώσω, skimбȣ, префакȣ чева кȣ totȣл алtfeл.

Μέταλλον (τὸ), [μάω, μαίομαι, saȣ μετὰ, ἄλλος] (în цen:) гроапъ sȣбt пъmîntȣ (Тȣрч: лагȣmȣ) пentpȣ skoatepe de op че fosiлȣ, saȣ pestopnape de zidipe; (партik: шi обiч:) = Μεταλλεῖον. „Χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα μέταλλα". Ep: „'Αλὸς («Λίθων) μέταλλον„. Ep: окпъ de sape, шi чл:. 2) (maĭ noȣ) matepie skoasъ din окпъ, metaлikъ fosiлъ; (iap партik:) metaлȣ (ad: aȣpȣ, apџintȣ, шi чл:).

Μεταλλουργεῖον (τὸ), лȣкрътоpie, saȣ fабpikъ de metaлe. [шi

Μεταλλουργέω -ῶ, виit: -ήσω, лȣкрezȣ metaлe. [шi

Μεταλλουργία (ἡ), лȣкраре de metaлe.

Μεταλλουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкрътоpȣ de metaлe. [μέταλλον, ἔργον].

Μεταλλόχρυσος (ὁ, ἡ), копрinzъторȣ de metaлȣ de aȣpȣ. [μέταλλον, χρυσός].

Μεταλλώδης, εος (ὁ, ἡ), din feлȣл metaлeлор; saȣ metaлosȣ. [μέταλλον].

Μετάλμενος, поеt. Ion: în локȣ de μεθαλόμενος, пex: 2: de партч: ал лȣi μεθάλλομαι.

Μετα-λωφάω (шi Ion: -έω) -ῶ, виit: -ήσω, поеt: fакȣ întpepȣпџie, mъ прекȣрmȣ întp' о лȣкраре.

Μεταμάζιος (ὁ, ἡ), чел în Μεταμάζιον (τὸ), партea чea dintpe цiце. [μετὰ, μαζός].

Μετα-μαίομαι, (fъръ виit:) поеt: ȣpmъpeskȣ кътînd чева; черчеtezȣ, iskodeskȣ.

Μετα-μανθάνω, виit: -μαθήσομαι, (пex: μετέμαθον, шi чл:) învъц алtȣ чева în локȣ de чееа че шtiamȣ. "Ἅμα τῇ μεταβολῇ τῇ ἐς Ἕλληνας καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθον». Ep:

Μετ-αμείβω, виit:-αμείψω,=Μεταλλάσσω, skimбȣ. [de ȣnde

Μετάμειψις, εως (ἡ),=Μεταλλαγή, skimбаре.

Μετα-μέλει, виit: -μελήσει, (în a 3: пeps: кȣ dat:) =Μεταμέλομαι, mъ къieskȣ. "Μετέμελεν αὐτῷ τὸ εἰρημένον„. Ep: s' a къit de чееа че a zis. (шi maĭ des кȣ партч: indip:) "Μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι τὴν πόλιν". Ep: "Οὔ μοι μετεμέλει οὕτως ἀπολογησαμένῳ„. Плt: (шi în партч: абsол:) "Μεταμέλον ("Μεταμελῆσαν) αὐτῷ„„. Iskp: [de ȣnde

Μεταμέλεια (ἡ), къinцъ. [шi

Μεταμελέομαι -οῦμαι, виit: -ηθήσομαι, (пex: μετεμελήθην, шi чл:) = Μεταμέλομαι. [de ȣnde

Μεταμελητικὸς, ή, ὸν, аплекаtȣ ла къinцъ. [шi

Μεταμελητὸς, ή, ὸν, пentpȣ каре se къieшte чineва.

Μεταμελίη (ἡ), Ion: în локȣ de μεταμέλεια.

Μετα-μέλομαι, виit: -μελήσομαι, mъ къieskȣ пentpȣ чева (кȣ dat: saȣ цen: преп:). "Μεταμέλονται ἐπὶ τῇ καταδίκῃ„. Ksn: (шi кȣ партч: аnaл:) "Μετεμελήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτοὺς„. Skp: (шi партч: în локȣ de sȣбst:). „Τὸ μεταμελησόμενον". Ksn: în локȣ de ἡ μεταμέλεια. (везi шi μεταμέλει).

Μεταμέλον, партч: абsол: везi μεταμέλει.

Μετάμελος (ὁ, ἡ), къitȣ. || (sȣбst:) = Μεταμέλεια. [μεταμέλει].

Μετα-μέλπομαι, поеt: (кȣ dat:) kîntȣ împpeȣпъ кȣ (saȣ întpe) алteлe.

Μεταμήθεια(ἡ), (înпpot: de προμήθεια) = Ἐπιμήθεια, kinzȣipe dȣпe faптъ. [μετὰ, μῆδος].

Μετα-μίγνυμι, виit: -μίξω, (кȣ dat:) amesteкȣ чева кȣ алta. [de ȣnde

Μεταμίξ, adв: =Ἀναμίξ. [шi

Μετάμιξις, εως (ἡ), = Ἀνάμιξις; (прin întind:) konfȣsie.

Μετα-μίσγω, виit: -μίξω, поеt: =Μεταμίγνυμι.

Μετα-μορφόω -ῶ, biit: -ώσω, префакѕ fорma, saѕ firѕра, skimbѕ ла faцъ. [de ѕnde

Μεταμόρφωσις, εως (ἡ), префачере de fiгѕръ, трansformare; (Бisep:) skimbare ла faцъ.

Μεταμόσχευσις, εως (ἡ), resъdire de влъstаре. [din

Μετα-μοσχεύω, biit: -εύσω, resъdeskѕ влъstape, saѕ smiчеле.

Μετ-αμπέχω, (пех: μετήμπισχον) ші

Μετ-αμφιάζω biit: -άσω, ші

Μετ-αμφιέννυμι, biit: -αμφιέσω, = Μετενδύω, преmeneskѕ; (în цеn: ші fir:) префакѕ.

Μεταμώλιος, ші Μεταμώνιος (ὁ, ἡ), = Ἀνεμώλιος, adѕsѕ de bîntѕ; (прin întind: ші fir:) zadarnikѕ, nefолоsitорѕ, fъръ efektѕ. [μετὰ, μολέω, ші μετὰ, μὴ, ὀνέω].

Μετ-ανα-γιγνώσκω, biit: -αναγνώσομαι, поеt: în локѕ de μεταπείθω.

Μεταναιέτης, ου (ὁ), поеt: în локѕ de μετανάστης. [μετὰ, ναίω].

Μεταναστάσιος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de μετανάστατος. [din

Μετανάστασις, εως (ἡ), въжеnie, (Fранц: emigrauie. [ші

Μετανάστατος (ὁ,ἡ), въжеnъritѕ, emigrantѕ. [μετανίσταμαι].

Μεταναστεύω, ші mіж: -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, mъ въжеnъreskѕ, mъ emigrezѕ din пъmîntѕл meѕ altѕpea. [din

Μετανάστης, ου (ὁ), [μετὰ, ναίω] въжеnapѕ, (Fранц:) émigré. (bezî ші μέτοικος). (аѕѕs:) "Ἀστήρ—„. Apt: планетъ. [de ѕnde

Μετανάστιος (ὁ, ἡ), de въжеnapѕ 2) (рар) în локѕ de μετανάστης. [ші

Μετανάστρια (ἡ), fem: ал лѕî μετανάστης.

Μετα-νείσσομαι, =Μετανίσσομαι.

Μετα-νέμω, biit: -νεμῶ, înпарцѕ чева între...

Μετα-νέομαι, (de ѕnde партч: Ion: μετανεύμενος) biit: -νεύσομαι, =Μετανίσσομαι.

Μετ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, префакѕ floаpea, (ші fir:) faцa.

Μετα-νίζω, biit: -νίψω, спълѕ чева altѕpea, saѕ дѕпе чева. [de ѕnde

Μετανιπτρὶς, ίδος (ἡ), (se înц: κύλιξ) пахарѕ de бѕѕt...

Μετάνιπτρον (τὸ), (se înц: πόμα) бѕѕtѕръ дѕпе спъларе, спълъkanie.

Μετα-νίσσομαι, (fъръ biit:) поеt: mъ stръmѕtѕ.

Μετ-αν-ίστημι, biit: μετ-ανα-στήσω, (пех: 2: μετανέστην, ші чл:) apdikѕ ші stръmѕtѕ, (ші mіж:) mъ stръmѕtѕ dintр' ѕnѕ локѕ întр' altѕл; (partik:)=Μεταναστεύω.

Μετα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, =Μεταγιγνώσκω, ші Μεταβουλεύομαι, mъ къіeskѕ. [de ѕnde

Μετανοητικὸς, ἡ, ὸν, аръtъtорѕ de, saѕ disпѕsѕ ла къinцъ.

Μετάνοια (ἡ), къinцъ. [μετὰ, νοῦς].

Μετ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, deшертѕ ѕnѕ likѕidѕ dintр' ѕnѕ basѕ întр' altѕл, приточескѕ.

Μέταξα, ης (ἡ), [streinѕ, de ачі] mъtase.

Μετάξιον (τὸ), dim: ал лѕî μέταξα.

Μεταξὺ, [μετὰ] adв: лок: ші timп: între, п' între, пе kînd. "Πολλὰ μεταξὺ οὔρεα„. Iл: A "Φίλος, ἢ ἐχθρὸς, ἢ μεταξὺ„. Apst: (ші кѕ цеn:) «Πολλὰ μεταξὺ κύλικος καὶ χείλεος». Пров: «'Αλλὰ μεταξὺ λόγων„. Плt: întр' ачestea, потрівіt кѕ ворва, (Fранц:) a propos. «Μεταξὺ τοῦ ὑμᾶς λέγειν οὐδ' ἂν τρίχα μὴ ὅτι λόγον ἄντις παρείρειε»- Ksп: (ші кѕ aptik). "Τὸ μεταξὺ„. Es: distanцa din miжлокѕ (лок: saѕ timп:) "Τοῖς μεταξὺ Μακεδονικοῖς βασιλεῦσι„. Пл: (ші кѕ партч:) "Μεταξὺ ὀρύσσων ἐπαύσατο„. Fp: "Μεταξὺ πορευομένους μήτ' ἐσθίειν, μήτε πίνειν„. Плt:

Μεταξυλογέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ аbatѕ din sѕbіектѕл saѕ шіpѕл ворвірії meлe. [ші

Μεταξυλογία (ἡ), abatere din sѕbіектѕ în ворвіре. [μεταξὺ, λόγος].

Μεταξύτης (ἡ), калitatea de a fi între (лок: saѕ timп:). [μεταξὺ].

Μεταξυτριγλύφιον (τὸ), архітект: distanцa dintре колоане. [μεταξὺ, τρίγλυφον].

Μετα-παιδαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Μετα-παιδεύω, biit; -εύσω, daѕ altfeл de edѕкaцie, saѕ înвъцъtрї ѕnѕї копілѕ.

Μετα-παιφάσσομαι, (fъръ biit:) поеt: пъвълекѕ kînd în коачі kînd în коло (Fранц: Zig-Zag), ка fѕлцеръл.

Μετα-πάλλομαι, biit: -παλοῦμαι, поеt: aрѕнкѕ sорцї înпреѕнъ кѕ алцїї.

Μετα-παρα-δίδωμι, biit: -παραδώσω, предаѕ чева de ла ѕнѕл ла altѕл; saѕ înпъртъшескѕ чева дѕпе традіцiї (дѕпе кѕm amѕ апѕкаt).

Μετα-παρα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, прimeskѕ чева de ла ѕнѕл дѕпе altѕл, saѕ дѕпе traдіцiї (прекѕm a ръmas de ла чеї векї).

Μετα-παύομαι, biit: -παύσομαι, înчетезѕ п' între, din kînd în kînd, фaкѕ întrерѕпцiї. [de ѕnde

Μεταπαυσωλὴ (ἡ), поеt: înчеtaре п' între, întreрѕпцie.

Μετα-πείθω, biit: -πείσω, desdъплекъ de ла чева, префакъ пърерea къiва.

Μετα-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, (nex: μετεπειράθην) черкъ алtfел, факъ поъъ черкаре.

Μετάπειστος (ὁ, ἡ), desdъплелаtъ, skosъ din пърерea de maĭ 'nainte. [ші

Μεταπειστὸς, ἡ saъ ὸς, ὸν, пъtinчosъ de a se desdъплека, a еші din пърерiле сале. [μεταπείθω].

Μεταπεμπτέος, α, ον, nosit: ал лъĭ μεταπέμπομαι. [ші

Μετάπεμπτος (ὁ, ἡ), кiematъ прin tpimisъ. [din

Μετα-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцъ дъпе чinеva. || (obiч: mіж:) tpimiцînd кiemъ пе чinеva съ bie, saъ съ se întoapкъ înапоĭ. [de ъnde.

Μετάπεμψις, εως (ἡ), tpimitepe спре кiемаре, saъ adъчере.

Μετα-περι-σπάω -ῶ, biit: -άσω, smългъ, tpargъ чева întp'аltъ парte.

Μετα-πεσσεύω (ττεύω), biit: -εύσω, mъtъ пietpeле damеĭ, saъ алtъia asemenea жокъ: (fir:) skimbъ, префакъ.

Μετα-πέταμαι (πέτομαι), biit: -πτήσομαι, = Μεθίπταμαι.

Μετα-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfirъ чева întp'алtъ парte.

Μετα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, сърѣ dintp' ъnъ локъ întp'алтъл. [de ъnde

Μεταπήδησις, εως (ἡ), сърipe dintp' o парte întp'алта.

Μετα-πίνω, biit: -πίομαι, (nex: μετέπιον, ші чл:) беаъ пе ърmъ, saъ пе d'асъпра.

Μετα-πιπράσκω,=Μεταπωλῶ.

Μετα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: μετέπεσον, ші чл:) kazъ алtfел, saъ întp' алtъ парte; (прin întind: ші fir:) mъ skimbъ, mъ префакъ; (de ъnde) =Ἐκπίπτω, skazъ din калitatea mea, mъ фалsifiкъ. „Ὀστράκου μεταπεσόντος“. Лкs: de se бор skimба лъкрърiле (пров: de ла жокъл ὀστρακίνδα). „Μεταπίπτων λόγος“. Ap: Eпikt: ъnъ fелъ de siлоцismъ.

Μετάπλασις, εως (ἡ), ші

Μεταπλασμὸς (ὁ), префачере, реформаре; (партiк: ла грам:) skimbаре de деклinaцie de nъme saъ de bepбъ дъпе дерiбаціe de ла алtъл (maĭ de mълte opĭ) neîntpeбъinцatъ. [din

Μετα-πλάσσω (ττω), biit: πλάσω, реформезъ, префакъ.

Μεταπλόμενοι (οἱ), глs: [μετὰ, πέλομαι] префъкъцĭ întp'алtъ fiinцъ (прiнч: înzeiцĭ).

Μετα-πλώω -ῶ, biit: -πλώσω, noet: în локъ de μεταπλέω, iaъ алtъ дръmъ (алtъ дipeкціe) în пъtipe.

Μετα-πνέω, biit: -πνεύσω, îmĭ реiaъ респiлареа; (къ цеn: fir:) mъ mъĭ ъшърезъ. [de ъnde

Μεταπνοὴ (ἡ), релъаре de респiларе (прoп: ші fir:).

Μετα-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, префакъ чева алtfел; skimbъ. 2) (mіж: къ цеn:)=Ἀντιποιοῦμαι, îmĭ înсъшеskъ, претinzъ. [de ъnde

Μεταποίησις, εως (ἡ), префачере întp' алtъ кinъ, skimbаре. [ші

Μεταποιητὴς, οῦ (ὁ), префъкътopъ de чева. [de ъnde

Μεταποιητικὸς, ἡ, ὸν, къbenitъ, saъ îndemînatiкъ ла префачере.

Μεταποίνιος (ὁ, ἡ), глs: [μετὰ, ποινή] în ърmъ nedensitopъ, pесъъпътopъ.

Μετα-ποιπνύω, biit: -ύσω, noet: (къ ак:) слъжеskъ къiба stînd întpadins лînгъ dînsъл. (bezĭ ші ἀμφιπολέω).

Μεταπομπὴ (ἡ), = Μετάπεμψις.

Μεταπόντιος (ὁ, ἡ), глs:=Πελάγιος, ші Διαπόντιος.

Μεταπορεύθην, adb: [din

Μετα-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, ъmблъ дъпе чinеva, iл ърmъреskъ къъtîndъ 'л, saъ гоninдъ 'л din ърmъ; (fir:) ъmблъ дъпе чева, saъ mъ sileskъ a dobîndi, saъ a съbîрші чева; къъtъ ресъъпаре. (bezĭ ші μετέρχομαι).

Μετα-ποροποιέω -ῶ, biit: -ήσω, (med:) deskizъ порiĭ тръпълъĭ întp' алtfелъ de кinъ, ші къ алtъ rîndъ. (bezĭ ші μετασυγκρίνω).[ші

Μεταποροποιΐα (ἡ), deskidepe de порĭ îptp' алtъ кinъ ші skопъ. [μετὰ, πόρος, ποιέω].

Μεταποτέον, nosit: ал лъĭ μεταπίνω.

Μετάπρασις, εως (ἡ), реbindepe, прекъпipe (прiнч: къ търъnцеаоа). [ші

Μεταπράτης, ου (ὁ), реbînzътopъ, прекъпецъ. [μεταπιπράσκω].

Μεταπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (къ dat:) deosebitъ întpe алцiĭ. [din

Μετα-πρέπω, (fъpъ biit:) noet: (къ ъnъл, saъ doĭ dat:) =Διαπρέπω, mъ deosebeskъ întpe алцiĭ în чева.

Μεταπτάμενος, η, ον, nex: de партч: ал лъĭ μεθίπταμαι.

Μετα-πτοιέω -ῶ, biit: -ήσω, în локъ de μεταπτοέω, sпepiind факъ пе чinеba съ fъгъ; (neъt:) mъ sпepiъ, ші mъ stpъmъtъ întp' алtъ парte.

Μετάπτωσις, εως (ἡ), skimbаре de по-

siцie (de stape); skъdepe; deosebitъ întîmплаpe de лъкpъpĭ; (med:) пpefaчepe de simптome. (вezĭ шi μετάστασις). [шi

Μεταπτωτικὸς, ὴ, ὸν, sъпъsъ, saъ аплекatъ ла къdepe, skimвape, пestaptopnikъ. [шi

Μεταπτωτὸς, ὴ, ὸν, (adв:) -πτωτῶς, skimвъчosъ. [μεταπίπτω].

Μεταπύργιον (τὸ), =Μεσοπύργιον.

Μετα-πωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, pевinzъ, пpeкъпeskъ. [de ъnde

Μεταπωλητὴς, οῦ (ὁ), =Μεταπράτης.

Μετ-αρδεύω, вiit: -εύσω, întopкъ каналлъ апеĭ de ъdat întp' алtъ пapte,=Μετοχετεύω.

Μεταρίθμιος (ὁ, ἡ), поet: (къ dat:) пъмъpatъ întpe алцiĭ, = Ἐναρίθμιος. [μετά, ἀριθμός].

Μεταῤ-ρέω, вiit: -ρεύσω, saъ -ρεύσομαι, къpгъ, мъ въpsъ întp'алtъпapte, iaъ алtъ dipeкцie; (fir:) мъ stpъmъtъ aĭъpea (ла алtъ обĭeкtъ).

Μεταῤ-ῥιζόω, -ῶ, вiit: -ώσω, despъdъчinezъ.

Μεταῤ-ῥιπίζω, вiit: -ίσω, вîntъpînd tpanspoptъ, asвîpлъ чeвa întp' алtъ пapte. || (pas:) =Μεταπίπτω.

Μεταῤ-ῥιπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, At: în локъ de ...

Μεταῤ-ῥίπτω, вiit: -ρίψω, apъпкъ чeвa алtfeл, saъ aĭъpea; (fir:) skimвъ. || (pas:)= Μεταπίπτω.

Μετάῤῥοια (ἡ), къpцepe întp' алtъ пapte; saъ =Παλίῤῥοια. [μεταῤῥέω].

Μεταῤ-ῥυθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi

Μεταῤ-ῥυθμίζω, вiit:-ίσω, пpefaкъ taktъл (pîndъĭaлa, stapea) вpe ъпъĭ лъкpъ (пpiпч: sпpe maĭ вine), pefopmezъ. [de ъnde

Μεταῤῥύθμισις, εως (ἡ), пpefaчepe (пpiпч: sпpe maĭ вine), pefopmape.

Μεταῤ-ῥυθμόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Μεταῤῥυθμίζω.

Μεταῤ-ῥυίσκομαι, вiit: -ρυήσομαι, = Μεταῤῥέω.

Μετάῤῥυσις, εως (ἡ), =Μετάῤῥοια.

Μεταρσία (ἡ), =Μέταρσις.

Μεταρσιολεσχέω -ῶ, вiit: -ήσω, (în sensъ de despeц:) în локъ de μετεωρολογέω, въpfeskъ despe лъкpъpĭ aвstpakte (пematepiaлe). [din

Μεταρσιολέσχης, ου (ὁ), въpfitopъ despe ideaлe лъкpъpĭ. [μετάρσιος, λέσχη]. [de ъnde

Μεταρσιολεσχία (ἡ), въpfipe despe ideaлe.

Μεταρσιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi Μεταρσιολογία, шi Μεταρσιολόγος, =Μεταρσιολεσχέω -ῶ, Μεταρσιολεσχία, шi чл: [μετάρσιος, λόγος].

Μετάρσιος (ὁ, ἡ), [μεταίρω] (în цen:) apdikatъ în sъs ('пaлtъ); (iap paptik:) înълцatъ în atmosfepъ (în въzdъxъ); (паъt:) пopositъ în mape (пъ în poptъ),=Πελάγιος (вezĭ шi μετέωρος); (fir:) despeцъitopъ, înfъmъpatъ; (despe лъкpъpĭ) zadapnikъ, пefoлositopъ. "Μετάρσια„. Плt: fenomeneлe în atmosfepъ, =Μετέωρα. [de ъnde

Μεταρσιόω -ῶ, вiit: -ώσω,= Μετεωρίζω, înaлцъ.

Μέταρσις, εως (ἡ), înълцape, apdikape шi лъape de жos; stpъmъtape; petpaцepe, плекape; (în цen:) пpefaчepe. [μεταίρω].

Μετα-σεύομαι, (fъpъ вiit:) поet: пъвълeskъ (mъ dъкъ pepede) dъпe (апpoane de) чineвa, saъ asъпpa къĭвa; ъpmъpeskъ, saъ însoцeskъ.

Μετα-σκαίρω, (fъpъ вiit:) поet: (къ dat:) sъpъ întpe...

Μετα-σκευάζω, вiit: -άσω, пpefakъ, pefopmezъ чeвa алtfeл. || (miж:) îmĭ tpanspoptъ ъпeлteлe aĭъpea; saъ îmĭ skimвъ înвpъкъmintea. [de ъnde

Μετασκευαστικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвъitopъ, saъ îndemînatikъ ла пpefaчepe.

Μετασκευὴ (ἡ), пpefaчepe, peîntoкmipe. [μετὰ, σκευὴ].

Μετα-σκευωρέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, пpefaкъ чeвa къ totъл.

Μετα-σκηνόω -ῶ, вiit -ώσω, tpanspoptъ чeвa, saъ (eл:) mъ stpъmъtъ în алtъ кoptъ; saъ îmĭ mъtъ кoptъл aĭъpea, mъ mъtъ.

Μετα-σοβέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Μεταδιώκω.

Μετα-σπάω -ῶ, вiit: σπάσω, smългъ, tpaгъ чeвa întp' алtъ пapte; mъ siлeskъ sъ stpъmъtъ, (шi fir:) sъ desdъплeкъ пe чineвa.

Μετασπόμενος, поet: miж:, шi Μετασπὼν, akt: пex: 2: de paptч: a лъĭ μεθέπω.

Μέτασσαι (αἱ), поet: mĭeлeлe de вîpstъ miжлочie. [din

Μέτασσος, η, ον, поet: [μετὰ, μεταξὺ]= Μεσῆλιξ.

Μετασσεύομαι, поet: în локъ de μετασεύομαι. [de ъnde

Μετάσσυτος (ὁ, ἡ), поet: пъвълitopъ (sпpe ronipe din ъpmъ) asъпpa къĭвa.

Μετάστασις, εως (ἡ), mъtape; depъptape; плекape; въжепъpipe; (fir:) moapte; (în цen:) skimвape; (paptik:) pefopmape de konstitъцia гъвepпълъĭ, (Fpanц:) pевoлъ-

ціе; (med:) stpъmвtape de воалъ de ла о парte a tpвпвлвї ла алtа. (везї mi ἀ-πόστασις, mi μετάπτωσις). [mi

Μεταστατέον, nosit: ал лвї μεθίστημι, -ί-σταμαι. [mi

Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, kontpiввitopв, saв аплекatв ла stpъmвtape, saв префачере, реформаре, mi чл: [μεθίστημι].

Μετα-στείχω, (fъpъ biit:) noet· (кв ак:) =Μεταπρεύομαι, mъ dвкв în вpmъ, saв spre къвtapea квїва.

Μετα-στέλλομαι, bitt: -στελοῦμαι,= Με-ταπέμπομαι.

Μετα-στένω, (fъpъ biit:) noet: (кв ак: saв цen: ел:) ѕвѕпінв (mъ întpistezв, mъ къ-ieskв) пentpв чева, saв în вpmъ, dвпе...

Μετα-στεφανόω -ῶ, biit: ώσω, înкввпвнв алtfeл.

Μεταστήθιος (ὁ, ἡ), чел dintpe пїепцї, saв dintpe mвшкїї de ѕввt deцetвл чел mape. [μετὰ, στῆθος].

Μεταστοιχεὶ, adв: noet: în pîndв, în шipв, saв în линie. [μεταστείχω].

Μετα-στοιχειόω -ῶ, biit: ώσω, префакв чева disолînd mi комnвind întp' алtв кi-пв konstitвtiвеле sале елементe.[de вnde

Μεταστοιχείωσις, εως (ἡ), префачере de чева în елементеле sале.

Μεταστοιχὶ, adв: noet:=Μεταστοιχεί.

Μετα-στοιχίζω, biit: -ίσω, noet: =Μετα-στοιχειόω.

Μετα-στοναχίζω, biit: -ίσω, noet:=Με-ταστένω.

Μετα-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, stpъmвtв (mi nestp: saв ел: saв miж: mъ stpъmвtв кв) tавъра de ла вnв локв ла алtвл.

Μεταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, кввеnitв, saв în-demînatiкв ла înвîptipe, întoарчере întp' алtъ парte. [din

Μετα-στρέφω, biit: -στρέψω, înвîpteskв, întopкв чева, saв пе sinemї алtfeл, saв aївpea; (ppin întind; mi fir:) skimвв, пре-fакв; (кв цen:) înгріжeskв. «Ἐκ χόλου μεταστρέψειεν ἦτορ». Іл: К. (mi ел:) «Με-ταστρέφειν (sa înц: ἑαυτὸν) πρὸς τὸ μαλθα-κώτερον». Apstf: (mi miжі). «Μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λοχίτας ἔφη». Ksn: «Τῷ δὲ με-ταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν». Om: (mi кв цen:) «Οὔτε χερὸς, οὐθ' ὑποδέσμων μεταστρέφουσαι». Евр: înгріжind. (везї mi ἐπιστρέφομαι). [de вnde.

Μεταστροφὴ (ἡ), înвîptipe, întoарчере înапої, saв întp' алtъ парte; skimвape, (акt: saв пas:). [de вnde

Μεταστρωφάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локв de μεταστρέφω.

Μεταστύλιον (τὸ), галеріе кв stîлпї.[με-τὰ, στύλος].

Μετα-συγ-κρίνω, biit: -ινῶ, (med:) peno-ieskв temперътîntвл tpвпвлвї ppin de-шерtapea волоаселор zemї. [de вnde

Μετασύγκρισις, εως (ἡ), (med:) penoipe de temперътîntвл tpвпвлвї ppin ѕкврце-pea волоаселор zemї. [mї

Μετασυγκριτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiввitopв ла μετασύγκρισις (везї ziч:). «Φάρμακον — ». Med:

Μετα-συμ-βάλλομαι, biit: -βαλοῦμαι, kon-tpiввieskв, ажвtв ла чева.

Μετα-συν-τίθημι, biit: -συνθήσω, реком-пвїв чева întp' алtв кiпв.

Μετα-σύρω, biit: -συρῶ, tîpъskв, tpагв чева întp' алtъ парte,=Μεθέλκω.

Μετα-σφαιρίζω, biit: -ίσω, asвîрлв (isве-skв înапої) spre алtъ парte гловвл, saв minчea. [de вnde

Μετασφαιρισμὸς (ὁ), asвîрліре de minче întp' алtъ парte.

Μετα-σχηματίζω, biit: -ίσω, реформезв, префакв чева. [de вnde

Μετασχημάτισις, εως (ἡ), mi Μετασχη-ματισμὸς (ὁ), реформаре, префачере.

Μετα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, skimвв pîndвл (ppinч:) de ostaшї, аранжезв în-tp' алtв кiпв. || (miж: кв ак: преп:) tpeкв în партea квїва, saв mъ stpъmвtв din pîndвл, în каре sîntв, întp' алtвл.

Μετα-τίθημι, biit: μεταθήσω, ашезв чева алtfeл, saв aївpea, skîmвв, mвtв. || (miж:) mъ stpъmвtв; îmї skimвв пърерea, saв sistema. «Τὸν βίον μετέθηκε». Apst: a mв-pit. (mi miж:) «Τὴν γνώμην (saв «Γνώ-μης) μετατίθεμαι». Ер: mi Ап: (de вnde ел:) «Μεταθέμενος» (s' a пренвmit Ера-клеоtвл Dionisie, ка stpъmвtatв de ла Stoїчї ла Чіренаїчї).

Μετα-τίκτω, biit: τέξομαι, noet: naskв maї în вpmъ.

Μετα-τρέπω, biit: -τρέψω, întopкв алt-feл, saв aївpea; skimвв; (miж: кв цen:) înгріжeskв. «Τῶν οὔτι μετατρέπομ' οὐδ' ἀ-λεγίζω». Іл: М. (везї mi μεταστρέφω).

Μετα-τρέφω, biit: -θρέψω, noet: (кв dat: îndip:) хрънеskв (креskв) пе чінева în-tpe алцїї.

Μέτα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, алергв dintp' o парte întp' алtа; (кв ак:) алергв dвпе, saв пentpв чева.

Μετα-τροπάζομαι, biit: -άσομαι, (гл.s:) mi

Μετα-τροπαλίζομαι, biit: -ισθήσομαι, noet:

=Μετατρέπομαι; (партік:) fъцind mъ ѕîtъ ші înanoї, ка sъ въzъ, daka mъ гonesk. «Οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων». Іл: Υ. fъцеаї, fъръ a te maї ѕîta înanoї. (вezї ші ἐντροπαλίζομαι). [din

Μετατροπὴ, ші поеt: Μετατροπία (ἡ), întoарчере алtfел, skimваре (акt: saѕ пas:).

Μετάτροπος (ὁ, ἡ), întopsѕ îndъpъt, saѕ dandapateле. «Ἔργα μετάτροπα.»Esix: прin pesѕѕnape pesnлъtite. [μετατρέπω].

Μετα-τρωπάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în локѕ de μετατρέπω.

Μετα-τρωχάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în локѕ de μετατρέχω.

Μετα-τυπέω -ῶ, вiit: -ώσω, префакѕ чева întp' алtѕ кinѕ, tpansfopmezѕ. [de ѕnde

Μετατύπωσις, εως, tpansfopmape.

Μετ-αυγάζω, вiit: -άσω, поеt: zъpeskѕ (deosевeskѕ) чева de depapte, saѕ п'întpe.. (nestpъm:) лѕчeskѕ (apъtѕ) întpe алtеле.

Μετ-αυδάω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: (кѕ dat:) вopвeskѕ întpe maї mѕлцї; (кѕ ак:) mъ adpesezѕ къtpe чinева.

Μεταῦθις, adв: поеt: пе ѕpmъ, maї пе ѕpmъ. [μετὰ, αὖθις].

Μέταυλος (ὁ, ἡ), At: în локѕ de μέσαυλος. [μετὰ, αὐλὴ].

Μεταύριον, adв: = Μεθαύριον, поїmîїne. «Ἡ μεταύριον (se înц: ἡμέρα)». zioa de поїmîїne.

Μεταυτίκα, adв: îndatъ dѕпе ачестеа.

Μεταῦτις, adв: Іon: în локѕ de μεταῦθις.

Μέταυτος, Епгpf: în локѕ de μετὰ.

Μεταυχένιος (ὁ, ἡ), чел d' întpe, saѕ neste гpѕmazѕ. [μετὰ, αὐχὴν].

Μετα-φέρω, вiit: μετοίσω, (пех: μετήνεγκα, ші чл:) tpansnoptѕ. 2) panoptѕ. 3) екsпpimѕ чева прin metafopъ, saѕ firѕpat. 4) (пas:) алеpгѕ dѕпе ѕpmъ.

Μετά-φημι, вiit: -ήσω, (пех: μετέφην, ші чл:) поеt: (кѕ dat: saѕ ак:) =Μεταυδάω, вopвeskѕ întpe алцїї, saѕ къtpe чinева.

Μετα-φοιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ dѕкѕ de ла ѕпѕл ла алtѕл.

Μεταφορὰ (ἡ), tpansnoptape; (партік: ptp:) metafopъ, firѕpaцie, dedѕчepe de zічepe ла алtъ însemnape din a sa ові-чнѕitъ ші проприе (прin екs: nopѕ în локѕ de mѕлцime, odpaslъ în локѕ de копілѕ, mi алtеле asemenea). [μεταφέρω]. [de ѕnde

Μεταφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Μεταφέρω. [de ѕnde

Μεταφόρητος (ὁ, ἡ), npiimitopѕ de tpansnoptape.

Μεταφορίζω, вiit -ίσω, seamъnѕ, пapѕ a fi tpansnoptatѕ, saѕ tpanslокatѕ de аїѕpea (sîntѕ лѕatѕ dintp' алtѕ skpisѕ). [ші

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, екsпpimatѕ firѕpat. 2) (pap) întpeвѕinцъtopѕ de metafope. [μεταφορά]. [de ѕnde

Μεταφορικῶς, adв: прin metafopъ, saѕ firѕpat.

Μετα-φράζομαι, вiit: -φράσομαι, поеt: mъ кinzѕїeskѕ (mъ rîndeskѕ) чева пе ѕpmъ, saѕ înnpeѕnъ кѕ алtѕл.

Μετα-φράζω, вiit: -φράσω, екsпpimѕ чева алtfел; tpadѕкѕ întp' алtъ лimвъ. [de ѕnde.

Μετάφρασις, εως (ἡ), екsпpesie întp'алtѕ кinѕ; tpadѕкцie, saѕ tpadѕчepe. [ші

Μεταφραστὴς, οῦ (ὁ), префъкъtopѕ de екsпpesie în maї deslѕшitъ tpadѕкъtopѕ. [de ѕnde

Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, saѕ коntpiвѕitopѕ ла maї deslѕшitъ екsпpesie; saѕ îndemînatiкѕ ла tpadѕчepe.

Μετάφρενον (το), naptea spinъpiї de îndpeptѕл піeptѕлѕї ла despъpцipea плъmînilop. [μετὰ, φρὴν].

Μετα-φρίσσω (ττω), вiit: -φρίξω, mъ înfiopezѕ пе ѕpmъ.

Μεταφυσικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, pelatiвѕ, saѕ окѕпatѕ кѕ челе de neste natѕpъ, metafisiкѕ. [μετὰ, φυσικός].

Μεταφυτεία (ἡ), pesъdipe. [din

Μετα-φυτεύω, вiit: -εύσω, pesъdeskѕ.

Μετα-φύω, вiit: -φύσω, (mіж: пех: μετέφυν, ші чл:) pesѕpѕ, saѕ mъ naskѕ maї în ѕpmъ. || (mіж:) îmї skimвѕ natѕpa, mъ префакѕ.

Μετα-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: (кѕ dat: saѕ ак:) =Μεταυδάω.

Μετα-χάζομαι, (fъръ вiit:) поеt: чеdezѕ, mъ daѕ îndъpъt, mъ sѕпѕiѕ.

Μεταχάλκευσις, εως (ἡ), лѕкpape de metaлѕ întp' алtѕ кinѕ. [din

Μετα-χαλκεύω, вiit: -εύσω, лѕкpezѕ ѕпѕ metaлѕ întp' алtѕ кinѕ.

Μετα-χαράσσω (-ττω), вiit: -άξω, (прinч: despre monete) = Μετακόπτω.

Μεταχάσσεαι, поеt: 2 sinг: пepс: de пех: de sѕп: ал лѕї μεταχάζομαι.

Μεταχείμασις, εως (ἡ), sapnъ tîpzie. [μετὰ, χειμὼν].

Μεταχείρησις, εως (ἡ), гpeш: în локѕ de μεταχείρισις.

Μετα-χειρίζω, ші (mіж:) -ιζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, amѕ, saѕ апѕкѕ чева în mîїнї, = Διαχειρίζω, întpeвѕinцezѕ. «Λόγον δώσεις, ὧν μετεχείρισας χρημάτων». Ep:

«Τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι». Antf: трактînd прietенеште (везĭ шi χρῶμαι). 2) (рар) skimbǔ întpebsinцареа ѕнѕĭ лѕкрѕ, îл întpebsinцезǔ altfeл. «Πρῶτοι Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς». Тѕч: [шi

Μεταχείριος (ὁ, ἡ), цinѕtǔ în mîinĭ. [μετά, χείρ].

Μεταχείρισις, εως (ἡ), шi Μεταχειρισμὸς (ὁ), întpebsinцаре, трактаре, саǔ maniaре, шi чл: [μεταχειρίζω].

Μετα-χέω, biit: -χεύσω, (пех: μετέχεα) торнǔ чева dintp' ѕнǔ basǔ întp' алтѕл, саǔ върsǔ întp' алтъ парте.

Μεταχθόνιος (ὁ, ἡ), поет: = Μετέωρος. [μετά, χθών]. (везĭ шi μεταχρόνιος).

Μετάχοιρον (τό), шi Μετάχοιρος (ὁ), пърчелǔ фъtatǔ tîрziǔ, саǔ дѕпе кѕвiinчоаса време. [μετά, χοῖρος].

Μετα-χρηματίζω, biit: -ίσω, = Μετονομάζω.

Μεταχρόνιος, α саǔ ος, ον, поет: în локǔ de μεταχθόνιος. (везĭ шi μετακόσμιος). 2) = кѕ..

Μετάχρονος (ὁ, ἡ), каре se фаче tîрziǔ; саǔ atinгъtорǔ de timпѕл ѕрмъtорǔ; biitорǔ; tîрziǔ. [μετά, χρόνος],

Μετα-χρώννυμι, biit: -χρώσω, въпseskǔ чева кѕ алтъ колоаре; (în цен:) даǔ алтъ формъ, саǔ фігѕръ.

Μετα-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ stръмѕtǔ în алтъ позiцie, саǔ локǔ; мъ дѕкǔ întp' алтъ парте. [de ѕнde

Μετάχώρησις, εως (ἡ), stръмѕtaре, мерцере întp' алтъ парте.

Μετα-ψαίρω, biit: -ψαρῶ, мiшкǔ чева din локѕл сѣǔ ѕшор (фъръ греѕtaте). (везĭ шi

Μετα-ψαλάσσω, biit: -άξω, stръмѕtǔ чева din локǔ, ѕшор atiнгînd.

Μετα-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, stръмѕtǔ чева ла алтѕл прin декреtǔ. [de ѕнde

Μεταψήφισις, εως (ἡ), префачере de чева прin декреtǔ (хотърîtорǔ орdinǔ).

Μετάψυξις, εως (ἡ), гльс: [μετά, ψύχω] ='Ανάψυξις, релѕаре de реѕѕфларе.

Μεταψύχωσις, εως (ἡ), =Μετεμψύχωσις.

Μετ-εγ-γράφω, biit: -γράψω, înskpiǔ алтǔ чева, саǔ пе алтѕл în локѕл челор de maĭ 'nainte.

Μετέγγυος (ὁ, ἡ), At: în локǔ de μεσέγγυος. [μετά, ἐγγύη].

Μετ-εγ-κεντρίζω, biit: -ίσω, алtoieskǔ altfeл, саǔ întp' алтǔ локǔ.

Μετ-εγ-χέω, biit: -χεύσω, = Μεταχέω, шi Μεταγγίζω.

Μετέειπον, поет: пех: 2: ал пеîntp: μετέπω, шi μετάφημι.

Μετέησι, поет: Ion: în локǔ de μετῇ, 3: sinг: перs: de сѕп: ал лѕĭ...

Μέτ-ειμι, [μετά, εἰμί] biit: μετέσομαι (прел: μετῆν, шi чл:) sînt, мъ афлѕ întpe алцiĭ; (шi despre лѕкр:) мъ факǔ întp' о време de чева. «Ζωοῖσι («Φθιμένοισι, «'Αθανάτοισι) μετεῖναι». Om: «Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται». Іл: В. 2) (în a 3: перs: саǔ în партч: кѕ цен: шi dat:) мъ înпъртъшеskǔ din, саǔ амǔ дрепtǔ în чева, mi se kade. «'Αρετῆς οὐδὲν μέρος μέτεστι τοῖς πονηροῖς». Іskp: «Τούτοισι μὲν δὴ μέτεστι (τοῦ ἱροῦ), ὅσοι δὲ ἄλλου ἔθνεός εἰσι, τούτοισι δὲ οὐ μέτα». Ер: «'Ως οὐ μετόν αὐτοῖς 'Επιδάμνου». Тѕч: (шi кѕ înf:) «Οὐ μετῆν αὐτοῖς κτανεῖν». Sof:

Μέτ-ειμι, [μετά, εἶμι] biit: μέτειμι, (прел. μετῄειν, шi чл:) = Μετέρχομαι (къръĭа слѕжеште maĭ de мѕлте орĭ de biitорǔ).

Μετεῖναι, inf: ал лѕĭ μέτειμι (μετά, εἰμί).

Μετεὶς, Ion: în локǔ de μεθεὶς, пех: 2: de партч: ал лѕĭ μεθίημι.

Μετεισάμενος, η, ον, поет: în локǔ de μετελθὼν, mіж: пех: 1: de партч: ал лѕĭ μέτειμι (μετέρχομαι).

Μετ-εισ-βαίνω, biit: -βήσομαι, esǔ dintp' ѕнǔ локǔ, шi întpѕ întp' алтѕл.

Μετ-εισ-δύνω, шi (між:) -δύομαι, biit: -δύσω, -ομαι, (пех: μετεισέδυν, шi чл:) мъ вîрǔ (трекǔ кѕ ѕнǔ сѕлǔ сѕцiре) dintp' ѕнǔ локǔ întp' алтѕл.

Μετείω, поет: în локǔ de μεθῶ, пех: 2: de сѕп: ал лѕĭ μεθίημι.

Μετ-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, ешind dintp' ѕнǔ локǔ мъ stръмѕtǔ în алтѕл. «Μετεκβὰς ἐκ τοῦ ἅρματος εἰς τὴν ναῦν». Ер:

Μετ-εκ-βιβάζω, biit: -άσω, skoцînd dintp' о парте stръмѕtǔ întp' алта.

Μετεκβολὴ (ἡ), skoaтере шi мѕtaре; саǔ skimbaре.

Μετ-εκ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, прiimeskǔ чева în datъ дѕпе, саǔ de ла алтѕл.

Μετ-εκ-δίδωμι, biit: ἐκδώσω, че mi s' a dat de чiнеба даǔ шi еǔ афаръ iаръшĭ ла алтѕл.

Μετέκδυμα (τὸ), хаĭнъ de премениpe; (îm:) премененіе. [din

Μετ-εκ-δύομαι, biit: -ύσομαι, мъ desбракǔ de о хаĭнъ, шi мъ премeneskǔ кѕ алта; skimbǔ des îнбръкъмintea.

Μετ-εκ-πνέω, biit: -πνεύσω, поет: (кѕ dat:) ekspipǔ (îmĭ даǔ сѕфлареа) întpe чева.

Μετ-εκ-φέρω, biit: -εξοίσω, (пех: μετεξήνεγκα, шi чл:) skoцînd транспортǔ чева

maĭ în ȣpmъ de чева «Τὰς δὲ μετεξέφερον». Iл: Ψ.

Μετ-ελέγχω, biit: -ελέγξω, npin dobezîndesdȣплекȣ.

Μετελεύσομαι biit:, ші Μετελευστέον nosit: ал лȣĭ μετέρχομαι.

Μετ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, stpъmȣtîndȣmъ întpȣ întp' алтъ корабіе.

Μετ-εμ-βιβάζω, biit: -άσω, stpъmȣtînd багȣ чева dintp' о корабіе întp' алта, саȣ алтȣ чева în локȣл челȣĭ че а fost întp' însa de maĭ 'nainte. 'Ερέτας—». Полien:

Μετέμεναι, Dop: poet. în локȣ de μετεῖναι.

Μετ-εμ-πολάω -ῶ, biit: -ήσω, = Μεταπωλέω.

Μετέμφυτος (ὁ, ἡ), pesъditȣ, саȣ altoitȣ dintp' о napte întp' алта. [μετά, ἐμφύομαι].

Μετ-εμ-ψυχόω -ῶ, biit: -ώσω, stpъmȣtȣ sȣfletȣл dintp' ȣнȣ tpȣпȣ întp' алтȣл. [de ȣnde

Μετεμψύχωσις, εως (ἡ), stpъmȣtape de sȣfletȣ dintp' ȣнȣ tpȣпȣ întp' алтȣл.

Μετένδεσις, εως (ἡ), stpъmȣtape de легаре de ла ȣнȣ локȣ ла алтȣл. [μετενδέω].

Μετ-εν-δεσμέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Μετ-εν-δέω -ῶ, biit: -δήσω, deslегȣ чева de ȣndeva, ші легȣ întp' алтъ napte (întp' алтъ înkisoape).

Μετ-εν-δύω, biit: -δύσω, (miж: nex: μετενέδυν, ші чл:) înбракȣ (ші miж: mъ înбракȣ) altfeл (кȣ алтъ хаïнъ). npemeneskȣ.

Μετενεγκεῖν, nex: ал 2: de inf: ші μετενήνοχα, tpe: de кȣ: de xol: ал лкї μεταφέρω.

Μετ-εννέπω, (fъpъ biit:) (кȣ dat: саȣ ак:) =Μετάφημι, ворбeskȣ întpe, саȣ кътpe ...

Μετ-εν-σωματόω -ῶ, biit: -ώσω, stpъmȣtȣ dintp' ȣнȣ tpȣпȣ întp' алтȣл. [de ȣnde

Μετενσωμάτωσις, εως (ἡ), stpъmȣtape dintp' ȣнȣ tpȣпȣ întp' алтȣл.

Μετ-εν-τίθημι, biit: -ενθήσω, пȣĭȣ, багȣ dintp' ȣна întp' алта.

Μετ-εξ-αιρέομαι-οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: μετεξειλόμην, ші чл:) skoцînd de ȣndeva stpъmȣtȣ чева întp' алтъ napte.

Μετ-εξ-αν-ίστημι, biit: -αναστήσω, =Μετανίστημι, în silъ stpъmȣtȣ, въжепъpeskȣ пе чinева din локȣл сȣȣ.

Μετ-εξ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, въpsȣ (deшeptȣ) апъ, ші чл: dintp' ȣнȣ локȣ întp' алтȣл.

Μετεξάρτυσις, εως (ἡ), awezape, саȣ dpeцepe întp' алтȣ kinȣ de о maminъ, че нȣ ера bine notpibitъ. [μετεξαρτύω].

Μετεξέτερος, α, ον, Ion: noet: алтȣ чinева; (обіч: ла îm:) ȣniĭ dintp' înшiĭ. [μετά, ἐξ, ἕτερος].

Μετεὸν, Ion: în локȣ de μετὸν, neȣt: de naptч: ал лȣĭ μέτειμι.

Μετέπειτα, adв: noet: = Ἔπειτα, maĭ пе ȣpmъ, dȣпе aчestea.

Μετ-επι-γράφω, biit: -γράψω, sȣskpiȣ altfeл, саȣ skimбȣ sȣskpiцia.

Μετεπίδεσις, εως (ἡ), легаре (npinч: de panъ) кȣ алтъ легъtȣpъ. [din

Μετ-επι-δέω, biit: -δήσω, легȣ (npinч: panъ) кȣ алтъ noȣъ легъtȣpъ.

Μετ-επιτηδεύω, biit: -εύσω, skimбȣ miжлокȣ (mesepie) de віацъ.

Μετ-έπω, noet:=Μετάφημι (neîntp: npez: ал лȣĭ μετέειπον).

Μετ-εράω -ῶ, biit: -άσω, =Μεταχέω.

Μετ-έρχομαι, biit: μετ-ελεύσομαι, (nex: μετῆλθον, ші чл:) mъ dȣкȣ (mъ stpъmȣtȣ) кътpe... (кȣ ак: npen:) «Μετελθὼν πρὸς Ἀντωνῖνον». Epd: Ἀπὸ τῶν πραγμάτων εἰς τοὺς ἄνδρας μετεληλυθώς». Лȣч: «Ἄρης πόλεμόν δε μέτεισιν». Iл: N. (ші сл:) mъ dȣкȣ sъ adȣкȣ. «Ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι». Iл: Z. «Ἐγὼ δὲ ἄλλους ἤδη νεκροὺς μετελεύσομαι». Лȣч: (ші кȣ dat: noet:) «Κούρησιν εὐπλοκάμοισι μετελθών». Od: Ξ. «Λέων ἀγέληφι μετελθών». Iл: Π. 2) mъ dȣкȣ asȣnpa, саȣ dȣne ȣpma кȣĭва, саȣ ȣmблȣ dȣne (а dobîndi) чева, кaȣtȣ; mъ îndeletniчeskȣ ла чева; bîntezȣ, гoneskȣ din ȣpmъ; (npin întind:) îmĭ pesbȣнȣ; nedeпseskȣ. «Μετῆλθον δέρας». Sof: «Μετέλθετε τοὺς φῶρας ῥινηλατοῦντες». Sin: «Πατρὸς ἐμοῦ κλέος μετέρχομαι». Od: Γ. «Ἔργα γάμοιο μετέρχεο». Iл: E. «Μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρὸς». Apstf: «Μετελθεῖν γάμους Ἑλένης ὑβρισθέντας». Eвp: «Πληγαῖς μετῆλθε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν». Sin: 3) (fir: кȣ dat: opr: îndip:) mъ noptȣ кътpe (tpakteзȣ пе) чinева întp' ȣнȣ kinȣ. «Ἐπεί με λιτῇσι μετέρχεαι». Ep: mъ poцĭ. (ші сл:) «Μετέρχομαί σε πρὸς θεῶν εἰπεῖν τ' ἀληθές». Ep: «Ἀπάτη μετῆλθον αὐτούς, ὡς ...». Пaȣs: 'ĭ аȣ amъцit.

Μετέσπον, noet: nex: 2: ал лȣĭ μεθέπω.

Μετέσσυτο, а 3: sinг: neps: de nex: ал лȣĭ μετασσεύομαι.

Μετεστεώς, ῶσα, ώς, Ion: în локȣ de μεθεστηκώς.

Μέτεστι, а 3: sinг: neps: ал лȣĭ μέτειμι (μετά, εἰμί).

Μετέστιχον, поet: пеx: 2: ал лѕї μεταστείχω.

Μετέσχηκα, tpe: de кѕ: ал лѕї μετέχω.

Μετεύαδε, греш: în локѕ de μέγ' εὔαδε.

Μετ-εύχομαι, виit: -εύξομαι, îmї skimвѕ рѕгъчїѕпеа întp' altfeл.

Μετ-έχω, виit: μεθέξω, (пеx: μετέσχον, шi чл:) (кѕ aк: saѕ ел: кѕ џеп:) mъ înпъptъшеskѕ din чева. ‖ (sѕвst:) «Μετέχον (τὸ), Apst: înпъptъшitѕ din (saѕ апликatѕ пе) matepie, matepiвлѕ (înпpot: de aвstpaktѕ), (Fpanџ:) concret,=Συγκεκριμένον.

Μετέω, în локѕ de μετῶ, sѕп: aѕ лѕї μέτειμι (μετὰ, εἰμί).

Μετεωρία (ἡ), певъгape de seamъ; zъпъчipe, ѕлѕipe. [шi

Μετεωρίζω, виit: -ίσω, înалџѕ чева în aepѕ, saѕ în sѕs (пpoп: шi fiг:); (naѕt:) esѕ, (шi ел:) попоseskѕ în mape. ‖ (miж:) sintѕ nestatopnikѕ, saѕ mîndpѕ; mъ mîndpeskѕ; mъ zъпъчeskѕ. [μετέωρος]. [de ѕnde

Μετεωρισμὸς (ὁ), înълџape (în aepѕ); (fiг:) mîndpipe; zъпъчipe; nestatopniчie.

Μετεωροδοκέω -ῶ, виit: -ήσω, amѕ 'палte rîndѕpї, mapї пъdeждi (deшepte). [μετέωρος, δοκέω].

Μετεωροθήρας, ου (ὁ), вîпъtopѕ de вîntѕpї. [μετέωρος, θήρα].

Μετεωροκοπέω -ῶ, виit: -ήσω, кom: = Μετεωρολογέω, вopвeskѕ neînчetat despe meteope; (пpin întînd:) ѕmвлѕ dѕпe вîntѕpї (zъdъpniчiї). [μετέωρος, κόπτω].

Μετεωρολεσχέω, -ῶ, виit: ήσω, =Μεταρσιολεσχέω. [din

Μετεωρολέσχης, ου (ὁ),=Μεταρσιολέσχης. [μετέωρος, λέσχη].

Μετεωρολογέω -ῶ, виit: -ήσω, вopвeskѕ, saѕ tpaktezѕ despe meteope (fenomene atmosfepiчe, saѕ în џеп: чepeшtї). [шi

Μετεωρολογία (ἡ), meteopoлoџie, вopвipe, saѕ tpaktape despe meteope. [шi

Μετεωρολογικὸς, ἡ, ὸν, peлatiвѕ кѕ tpaktape despe meteope. [din

Μετεωρολόγος (ὁ), кape вopвeшte, saѕ tpakteazъ despe meteope (лѕкpѕpї чepeшtї, saѕ maї пpesѕs de лѕme, шi паptiк: fenomeneлe atmosfepeї); (пpin întind:) кape вopвeшte mape. [μετέωρον, λόγος].

Μετεωροποιέω -ῶ, виit: -ήσω,=Μετεωρίζω. [μετέωρος, ποιέω].

Μετεωροπολέω -ῶ, виit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskѕ ла чepчetape de лѕкpѕpї meteopiчe (чepeшtї). [din

Μετεωροπόλος (ὁ, ἡ), îndeлetniчitѕ ла чepчetapea meteopeлop. [μετέωρον, πέλω].

Μετεωροπορέω -ῶ, виit: -ήσω, ѕmвлѕ 'палt în aepѕ. [din

Μετεωροπόρος (ὁ,ἡ), ѕmвлъtopѕ пpin aepѕ. [μετέωρος, πόρος].

Μετέωρος (ὁ, ἡ), [μετὰ, ἀείρω] чел maї пpesѕs, saѕ пе d'asѕпpa de чева, 'палtѕ. «Οἰκήματα διπλᾶ, τὰ μὲν ὑπόγαια τὰ δὲ μετέωρα ἐπ' ἐκείνοισι». Ep: «'Από τοῦ μετεώρου». Tѕч: din 'пълџime. 2) apdikatѕ sѕs (în aepѕ), înълџatѕ; ѕmflatѕ; пе d' asѕпpa feџeї; (naѕt:) плѕtitopѕ, saѕ попоsitѕ пе mape (пѕ în лimanѕ) «Ἵππος μετέωρος». Ksп: apdikatѕ пе пiчoapeлe de dîndъpъt. «Φλέβες μετέωροι καὶ τεταμέναι». Гал: Μετέωρα καὶ οὐ βαθύῤῥιζά ἐστι». Tfp: «Μετεωρότερον πνεῦμα». Гал: skѕptъ pesѕflape. «Ὁλκὰς ὥρμει μετέωρος». Tѕч: 3) (fiг:) atîpnatѕ, îndoїosѕ, пexotъpîtѕ; пeлiniшtitѕ пentpѕ pesѕлtatѕл вpe ѕпѕї лѕкpѕ; nestatopnikѕ; zъпъчitѕ, ѕлѕitѕ; (ѕпe-opї) mîndpѕ. «Δίκη—». Лкs: «'Αρχή—». Epd: =Μεσοβασιλεία. «Πόλεις μετέωροι πρὸς ἀπόστασιν». Sѕid: «'Εφ ἑκάστῳ τῶν πραττομένων μετέωρος». Лѕч: «Γαῦρος καὶ μετέωρος εἰμί». Лкs: ‖ (iap паptiк: шi oвiч:) «Μετέωρα (τὰ), meteopeлe, (ad:) tpѕпѕpiлe чepeшti, saѕ fenomeneлe atmosfepeї.

Μετεωροσκοπέω -ῶ, виit: -ήσω, oвsepвѕ meteopeлe (fenomeneлe чepѕлѕї шi atmosfepeї). [шi

Μετεωροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, peлatiвѕ ла (saѕ кape ape de oвїektѕ) oвsepвapea meteopeлop. [шi

Μετεωροσκόπιον (τὸ), ѕпѕ matematikѕ instpѕmîntѕ пentpѕ oвsepвapea 'пълџimiї steлeлop. [din

Μετεωροσκόπος (ὁ, ἡ), oвsepвъtopѕ de meteope (fenomeneлe чepѕлѕї шi atmosfepeї). [μετέωρον, σκοπός].

Μετεωροσοφιστὴς, οῦ (ὁ), кom: fiлosofѕ въpfitopѕ despe meteope; saѕ sofistѕ ideoлoгѕ (вopвitopѕ despe aвstpakte). [μετέωρον, σοφιστής].

Μετεωροσύνη (ἡ) пoet:=Μετεωρία.

Μετεωροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), apъtatѕ кa meteopѕ, пpea 'палtѕ. [μετέωρον, φαίνω].

Μετεωροφέναξ, ακος (ὁ), кom: amъџitopѕ de askѕлtъtopiї sъї пpin sofistikъ meteopoлoџie, saѕ пpea 'палte вopвe. [μετέωρος, φέναξ].

Μετεωροφρονέω -ῶ, виit: -ήσω, = Ὑψηλοφρονέω. [μετέωρος, φρονέω].

Μετεώρως, adв: 'палt, în aepѕ; (fiг:) кѕ îndoїaлъ, atîpnat, (Fpanџ:) en suspens. [μετέωρος].

Μέτηλυς, [μετὰ, ἐλεύθω] -υδος (ὁ, ἡ), noet: вenitȣ, mȣtatȣ de aĭȣpea.

Μετηνέμιος (ὁ, ἡ), noet: aepianȣ. 2) Ĭȣte ka вîntȣл. [μετὰ, ἄνεμος].

Μετήορος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de μετέωρος.

Μετήσεσθαι, Ion: în локȣ de μεθήσεσθαι, miж: вiit: de inf:, ші

Μετίει, saȣ (maĭ корек:) Μετιεῖ, a 3: sinr: neps: de npez: ал хоt:, ші

Μετίετο, a 3: sinr; neps: de miж: saȣ nas: npeл: ал лȣĭ...

Μετ-ίημι, вiit: μετ-ήσω, Ion: în локȣ de μεθίημι.

Μετ-ίσχω, вiit: μετασχήσω, At: în локȣ de μετέχω.

Μετ-οικίζω, вiit: -ίσω, întopkȣ, kîpmeskȣ întp'aлtъ napte корабia npin kîpmъ.

Μετοικεσία (ἡ), = Μετοίκησις, saȣ Μετοικία. [ші

Μετοικέτης, ου (ὁ), noet: în локȣ de μέτοικος. [din

Μετ-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ mȣtȣ întp' aлtъ локȣinцъ; sîntȣ (локȣieskȣ ȣndeва ka) metikȣ. «Μετοικεῖν τῆς δε γῆς ἡμᾶς» Esхл: a ne înnъpтъші dintp' aчestȣ nъmîntȣ ka metiчĭ. [вeзĭ μέτοικος]. [de ȣnde

Μετοίκησις, εως (ἡ), mȣtape întp' aлtъ локȣinцъ; saȣ въжenъpipe.

Μετοικία (ἡ), калitate de metikȣ. 2) =Μετοίκησις. [ші

Μετ-οικίζω, вiit: -ίσω, mȣtȣ ne локȣitopiĭ ȣnȣĭ локȣ întp' aлtъ napte. ‖ (miж:) =Μετοικῶ, mъ mȣtȣ. [ші

Μετοικικὸς, ή, όν, ші Μετοίκιος (ὁ, ἡ), peлativȣ, кȣвenitȣ ла metikȣ. «Ζεύς —». Fpin: natponȣл metiчiлop. ‖ (sȣвst:) Μετοίκιον (τὸ), (se înц: τέλος) tpiвȣtȣ nлъtitȣ de metiчĭ ne fie-kape anȣ; ші Μετοίκια (τὰ), sepвъtoape snpe momenipea mȣtъpiĭ Atenenilop din sate în чetate. [μέτοικος].

Μετοικισμὸς (ὁ), mȣtape (akt: saȣ nas:).

Μετοικιστής, οῦ (ὁ), mȣtъtopȣ de локȣitopiĭ ȣnȣĭ локȣ întp' aлtȣл. [μετοικίζω].

Μετ-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, клъdeskȣ kasъ, ші чл: din noȣ, saȣ dintp' ȣnȣ локȣ întp' aлtȣл, stpъmȣtȣ o клъditȣpъ.

Μετοικοδόμος (ὁ, ἡ), noe: mȣtatȣ din kasъ; saȣ tpъitopȣ ka metikȣ în kasa sa. [μέτοικος, δόμος].

Μέτοικος (ὁ, ἡ), (în цen:) mȣtatȣ întp' aлtъ napte din natpia sa; (ĭap naptik: în Atena) stpeinȣ ашezatȣ кȣ локȣinцa în чetate (кȣ nлatъ de tpiвȣtȣ), neчetъцeanȣ, metikȣ. [μετὰ, οἶκος].

Μετοικοφύλαξ, ακος (ὁ), însъpчinatȣ кȣ лȣapea a minte (enistatȣ) asȣnpa metiчiлop. [μέτοικος, φύλαξ].

Μετοίσω, вiit: aл лȣĭ μεταφέρω.

Μετ-οίχομαι, вiit: -οιχήσομαι, noet: (кȣ ak:) =Μετέρχομαι, mъ dȣkȣ în ȣpma în къȣtapea saȣ goana кȣĭва; mъ dȣkȣ кътpe...

Μετ-οιωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, npefakȣ o-гȣpȣл (semnȣл npevestitopȣ) din pъȣ în вȣnȣ.

Μετ-οκλάζω, вiit: -άσω, noet: шezȣ ne вine, saȣ кȣ цenȣkiĭ îndoiцĭ; saȣ din kînd în kînd mi se îndoĭesk цenȣkiĭ.

Μετοκωχὴ (ἡ), глs: în локȣ de μετοχὴ.

Μετὸν, naptч: neȣt: aл лȣĭ μέτεστι.

Μετ-ονομάζω, вiit: -άσω, npefakȣ, skimвȣ nȣmeлe кȣĭва; (гpam:) întpeвȣinцezȣ ȣnȣ nȣme sȣвstantivȣ în локȣ de aлtȣл. [de ȣnde

Μετονομασία (ἡ), skimвape de nȣme; (întpeвȣinцape de ȣnȣ nȣme sȣвstantivȣ în локȣ de aлtȣл. (вezĭ ші μετωνυμία).

Μετόπη (ἡ), [μετὰ, ὀπὴ] (apхitekt:) distanцa dintpe stîлnĭ кȣ Dopikȣ kanitелȣ.

Μετόπιν, adв: =Μετόπισθε.

Μέτοπις, [μετὰ, ὄπις] ιδος (ἡ), Dȣmnezeeaskъ osîndъ, saȣ ȣpцie ȣpmъtoape kpimeлop (вiniлop).

Μετόπισθε, -σθεν, adв: în ȣpmъ, înanoĭ; (timn:) ne ȣpmъ.

Μετόπωρα, ας (ἡ), =Μετόπωρον.

Μετοπωρίζω, вiit: -ίσω, seamъnȣ a toamnъ. [ші

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, tomnatikȣ. [din

Μετόπωρον (τὸ), [μετὰ, ὀπώρα] toamnъ; (npinч:) sfîpшitȣл toamneĭ.

Μετόπωρος (ὁ, ἡ), = Μετοπωρινὸς.

Μετ-ορμίζω, вiit: -ίσω, Ion: în локȣ de μεθορμίζω.

Μετόρχιον (τό), [μετὰ, ὄρχος] distanцa dintpe doȣ шipe de nomĭ, saȣ de viцe.

Μετ-οσσέω -ῶ, вiit: -ήσω, [μετὰ, ὄσσε] îmĭ întopkȣ okiĭ aĭȣpea.

Μετουσία (ἡ), [μέτειμι] înnъpтъшipe; doвîndipe. [de ȣnde

Μετουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, însemnъtivȣ de înnъpтъшipe; (гpam:) npin depivaцie însemnъtivȣ de înnъpтъшipe din fiinцa npimitivȣлȣĭ sъȣ (npin eks: λίθινος). [ші

Μετουσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefakȣ fiinцa ȣnȣĭ лȣkpȣ; skimвȣ чeва dȣne fiinцъ (ĭap nȣ dȣne feлȣ). [de ȣnde

Μετουσίωσις, εως (ἡ), npefaчepe de fi-

inцъ; skimваре dѕпе fiinцъ пѕmaĭ, iap пѕ dѕпе felѕ.

Μετοχέτευσις, εως (ἡ), тpansпoptape de апъ пpin канaлѕ întp' altъ napte. [din

Μετ-οχετεύω, biit:-εύσω, тpansпoptezѕ пpin кaпaлѕ апa întp' alтъ napte.

Μετοχὴ (ἡ), înпъpтъшipe, комѕпiкaцie; (Гpam:) naptiчiпѕ, ѕпa din пъpцiле кѕвînтѕлѕĭ (ка пъpташъ шi din пѕme шi din веpвѕ). [μετέχω]. [de ѕnde

Μετοχικὸς, ἡ, ὸν, чел че аpe (saѕ este îndemînatikѕ ла) înпъpтъшipe. «Μετοχικὸν». Гpam: pелaтiвѕ кѕ naptiчiпѕл, saѕ naptiчiпaлѕ.

Μετ-οχλίζω, biit: -ίσω, noet: stpъmѕtѕ чева кѕ (saѕ ка кѕ) пîpгia (ad: кѕ пѕтepe).

Μετ-οχμάζω, biit: -άσω, noet: тpansпoptѕ, stpъmѕtѕ aĭѕpea.

Μέτοχος (ὁ, ἡ), (кѕ цen:) пъpташѕ din чева. [μετέχω].

Μετραπατάω -ῶ, гpeш: în лoкѕ de μητραγυρτάω.

Μετρέω -ῶ. biit: -ήσω, mъsѕpѕ; (fiг:) тpeкѕ, петpeкѕ чева; (пpin întind:) жѕdiкѕ, чеpчetezѕ. «Παρασάγγαις μετρεῖν». Пл: (шi fiг:) «Πέλαγος μετρήσαντες». Od: Г: пeтpeкînd кѕ плѕтipea. (шi ел:) «Προτέρω ἐμέτρεον». Апл: плѕтiaѕ maĭ 'nainte. (шi пpin întind:) «Τῇ γὰρ αὐτῶν ἀκακίᾳ τοὺς πέλας μετροῦσιν». Apst; «Τῇ γαστρὶ μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν». Dm: a rîndi, къ în mînкapе konstъ fеpiчipea; (шi miж:) «Μετρεῖσθαι ἴχνη τινὸς». Sof: a кѣѕтa dѕпе ѕpme. (шi пас:) «Μακροὶ μετρηθεῖεν ἂν χρόνοι». Sof: 2) daѕ, (шi miж:) iaѕ чева кѕ mъsѕpъ. «Τὴν ἴσην μετρεῖν τινι». Пpов: a pesплътi кѕ челе de о потpiвъ. «Καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι τὰ ἄλφιτα». Dm: «Τὸν κάκιστον μετρουμένους σῖτον τοὺς στρατιώτας». Пл: [μέτρον]. [de ѕnde

Μετρηδὸν, adв: кѕ, saѕ dѕпе mъsѕpъ. [шi

Μέτρημα (τὸ), чева datѕ saѕ лѕatѕ кѕ mъsѕpъ (meptiкѕ). [шi

Μέτρησις, εως (ἡ), mъsѕpape, saѕ mъsѕpъtoape. [шi

Μετρητὴς, οῦ (ὁ), mъsѕpъtopѕ. 2) ѕпѕ felѕ de mъsѕpъ пeптpѕ лiкѕide (înкъп: de 12: хое). [de ѕnde

Μετρητικὸς, ἡ, όν, кѕвenitѕ, saѕ fолоsitopѕ ла mъsѕpъtoape. [de ѕnde

Μετρητικῶς, adв: ка mъsѕpъtopiĭ.

Μετρητὸς, ἡ, ὸν, de mъsѕpat. «Οὐ μετρητὸς». Eѕp:= Ἀμέτρητος. [μετρέω].

Μετριάζω, biit: -άσω, sîntѕ кѕmпъtatѕ; mъ poptѕ кѕ modestie. ‖ (stpъm:) кѕmпъtezѕ, mъsѕpezѕ чева, saѕ пе чiнева, mъpцineskѕ. [шi

Μετριάω -ῶ, biit: -αξῶ, Dop: în лoкѕ de μετρέω. [шi

Μετριεύομαι, biit: -εύσομαι, = Μετριάζω. [μέτριος].

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ ла (saѕ кape аpe овiектѕ de) mъsѕpĭ, (пpinч: de siлaве), metpe, "Μετρικὴ. metpiкъ, meштeшѕгѕл de a mъsѕpa dѕпе пpоsodiĭ siлaвеле, шi Μετρικοὶ,,. Metpiчĭ, кape se îndeлetniчеsк ла ачеasta. [μέτρον]. [de ѕnde

Μετρικῶς, adв: dѕпе pегѕлеле metpiчеĭ.

Μετριολόγος (ὁ, ἡ), mъsѕpatѕ în воpвеле sале. [μέτριος, λόγος].

Μετριοπάθεια (ἡ), кѕmпъtate în патimĭ. [шi

Μετριοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ...

Μετριοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), кѕmпъtatѕ în патimеле sале; (пpin întind:) пецiitopѕ de патimъ (de mînie), лesпiчoѕѕ ла înпъкаpe. [μέτριος, πάθος].

Μετριόπλουτος (ὁ, ἡ), пѕцin воpатѕ. [μέτριος, πλοῦτος].

Μετριοποσία (ἡ), кѕmпъtatъ въѕtѕpъ. [шi

Μετριοποτέω -ῶ, biit: -ήσω, веаѕ кѕ mъsѕpъ, кѕmпъtat. [din

Μετριοπότης, ου (ὁ), (sѕпpл: μετριοποτίστατος, η, ον) въѕtopѕ кѕ mъsѕpъ, кѕmпъtatѕ în въѕtѕpъ. [μέτριος, πίνω].

Μέτριος, α, ον, [μέτρον] amъsѕpatѕ, кѕmпъtatѕ, de miжлoкѕ, потpiвiтѕ, пpопopцiоnatѕ; destѕлѕ; (fiг:) кѕmпъtatѕ în пѕpтаpe, (Фpaнц:) modestѕ; (în цеn:) вѕпѕ, виpтѕoѕѕ. «Μέτριος πῆχυς». Ep: чел овiчпѕitѕ. «Μέτριος αἰών». Sof. вiaцъ кѕmпъtatъ în веselĭĭ шiпeкaзѕpĭ. «Μέτρια». Лкs: кѕвiiнцеле. «Μέτρια κεκτημένος». omѕ кѕ stape de miжлoкѕ. «Τὸ μέτριον». Dskp: dosъ de doktopie потpiвiтъ пе тpeвѕiнцъ. (fiг:) «Μέτριος ἀνὴρ». Плт: «Μέτρια λέγειν». Плт: a воpвi кѕ mъsѕpъ. «Μέτρια τὰ περὶ σαυτοῦ λέγεις». Лѕч: воpвeштĭ fъpъ mîndpie.

Μετριόσιτος (ὁ, ἡ), кѕmпъtatѕ ла mînкаpe. [μέτριος, σῖτος].

Μετριότης (ἡ), mъsѕpъtate, кѕmпъtate: modestie, smеpеnie, шi чл: [μέτριος].

Μετριοφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ кѕmпъtatѕ în rîndipiле despre sineмĭ, (ad:) smеpitѕ, modestѕ, шi чл: [шi

Μετριοφροσύνη (ἡ), smеpеnie, modestie, пemîndpie. [din

Μετριόφρων, ονος, (ὁ, ἡ), rînditopѕ кѕmпъtat despre sine, modestѕ, пemîndpѕ, smеpitѕ. [μέτριος, φρήν].

Μετρίως, adв: mъsѕpat, кѕ кѕmпъtѕ; (fiг:)

=Μετριοφρόνως. [μέτριος].

Μετροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелȣ de metpe (bepsȣpĭ), ка опоemъ. [μέτρον, εἶδος].

Μέτρον (τὸ), [în afin: кȣ μέσον] (în џen:) mъsȣpъ, saȣ op че instpȣmîntȣ пentpȣ mъsȣpape; (iap naptiк:) ȣпȣ basȣ xotъpîtȣ пentpȣ mъsȣpape de лiкȣide «Λέβητα τέσσαρα μέτρα κεχανδότα». Iл: Ψ: 2) întindepe, лȣnџime, distanџъ. «Μέτρα κελεύθου». Om: «Μέτρα θαλάσσης». Eпгp: 3) tepminȣ, џintъ, saȣ sfîpшitȣ, лa кape пpiвim; пȣntȣл din ȣpmъ, вîpfȣ. «Μέτρον ἥβης ἵκοντο». Om: шi Es: «Βίου («'Οπώρης) —». Eпгp: 4) кȣmпъtȣ, mъsȣpъ, miжлoкȣл întpe лiпsъ шi кoвîpшipe. «Μέτρῳ πίνειν». Пpoв: 5) metpȣ, mъsȣpape de вoкaлe dȣпe timпȣ пposodiaкȣ, шi чea dȣпe aчeastъ mъsȣpъ кomпȣnepe de вepsȣpĭ saȣ siлaвe. «Πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν». Metp:

Μετρονόμος (ὁ), (în Atena) dpeгъtopȣ pîndȣitȣ a пpeвeгĭa asȣпpa mъsȣpeлop вînzъtopiлop din tîpгȣ. [μέτρον, νέμω].

Μετροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкȣ чeвa пe mъsȣpъ, saȣ dȣпe oape-кape mъsȣpъ. 2) (гpam:) întoкmesкȣ (кomвinezȣ) siлaвъ, saȣ вepsȣ dȣпe metpȣ. [μέτρον, ποιέω].[de ȣnde

Μετροποιία (ἡ), кomвinape de siлaвe, saȣ вepsȣpĭ dȣпe metpȣ.

Μετωνυμία (ἡ), skimвape de nȣme; (ptp: шi гpam:) întpeвȣinџape de aлtъ ziч: în лoкȣ de чea oвiчnȣitъ. [μετὰ, ὄνομα]. [de ȣnde

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de skimвape de nȣme, saȣ ziчepe. [de ȣnde

Μετωνυμικῶς, adв: кȣ skimвape de nȣme, saȣ (гpam:) de ziчepe.

Μετωπαδὸν, adв: Dop: în лoкȣ de...

Μετωπηδὸν, adв: кa o fpȣnte, saȣ în fpȣnte; (naȣt:) кȣ пpȣeлe în лiniе. [шi

Μετωπιαῖος, α, ον (ὁ), = Μετώπιος. [шi

Μετωπίας, ου (ὁ), чeл кȣ mape fpȣnte, fpȣntosȣ. [шi

Μετωπίδιος (ὁ), пoet: în лoкȣ de ...

Μετώπιος (ὁ, ἡ), peлativȣ кȣ fpȣntea. ‖ (sȣвst:) Μετώπιον (τό), =Μέτωπον. 2) ȣnsȣ de mirdaлe amape, ȣnȣ feлȣ de mipeasmъ Eџint: =Νετώπιον шi Νέτωπον. [шi

Μετωπὶς, ίδος (ἡ), лeгъtȣpъ п' înпpeжȣpȣл fpȣnџiĭ, (Tȣpч:) kasnastiȣ. [din

Μέτωπον (τὸ), [μετὰ, ὤψ] fpȣnte; (în џen: шi fir) naptea dinainte, faџъ.

Μετωποσκόπος (ὁ, ἡ), oвsepвъtopȣ fisiгnomonікȣ dȣпe fpȣntea omȣлȣĭ de mopaлitatea лȣĭ. [μέτωπον, σκοπός].

Μεῦ, Ion: шi Dop: în лoкȣ de μοῦ.

Μέχρι, шi (maĭ 'nainte de вoкaлъ) Μέχρις, [μάκρος] adв; de лoкȣ, saȣ timпȣ, saȣ naptiк; пpeп:=Ἄχρι, Ἕως, (oвiч: кȣ џen:) пînъ... «Μέχρι θαλάσσης». Iл: N. «Μέχρις Ἰωνίας». Ep: «Μέχρι τίνος;» Лкs: шi (în anastpofъ, ad: dȣпe кazȣ). «Τέο μέχρι». Iл Ω. în лoкȣ de μέχρι τινός». «Μέχρις οὗ». «Μέχρι παντὸς». «Μέχρι τοῦδε». Лкs: (шi кȣ adв:) «Μέχρι δεῦρο». «Μέχρις ἐνταῦθα». Плt: «Μέχρι νῦν». Лкs: (шi кȣ aк: пpeп:) «Μέχρι πρὸς...» Tкp: «Ἐδίωξαν μέχρις εἰς τὸ στρατόπεδον». Ksn: (шi кȣ вepвȣ) «Μέχρις ἦν ἄπειρος τῶν τοῦ βίου κακῶν». Ep: «Μέχρι μὲν γὰρ ὥρεον ἡμέας ὅπλα ἔχοντας». Ep: (шi кȣ sȣп: înпpeȣnъ шi fъpъ ἄν). «Μέχρι τοῦδε ἴδωμεν». Ep: (шi înпpeȣnъ кȣ οὗ кȣ џen:) «Μέχρις οὗ ὀκτὼ πύργων». Ep; «Μέχρις οὗ ἀγορῆς διαλύσιος». Ep:

Μὴ, naptiк: opit: saȣ neгat: (пpiнч: în înџeлesȣ sȣпosit; saȣ întp'ȣnȣ кiпȣ îndoĭosȣ, шi întp' aчeasta deoseвitȣ de οὐ) nȣ, nȣ кȣmвa. «Μὴ μ' ἔρεσθε, μὴ σὲ μεθέω». Iл Γ. «Ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιζε». Iл: A. «Ἐκεῖνο μέν τοι μὴ ἀπολίπῃς». Ksn: «Ἐπειδή με μὴ πείθοιεν». Ksn: «Μὴ γένοιτο». Лкs: Ἵνα μὴ λέγω». Dm: «Οὐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτοῦ». Ksn: (шi în napaл:) «Μὴ οὐ τὸν ἐμὸν πατέρα στοναχεῖν». Sof: «Μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ χρηστήριον». Ep: «Ἔστι τοι οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐκ ἀπολωλέναι». Ep: «Ἀπαυδῶ μὴ παριέναι». Exp: «Δέδια (Φοβοῦμαι), μὴ ᾖ. Лкs: «Ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ Ἥρη». Iл: A. «Φοβούμενον, μὴ οὐ γνῶ». Ksn; nȣ кȣmвa. (шi eл:) «Μὴ γὰρ ἓν τῶν ἀδυνάτων ᾖ». (se înџ: σκόπει, saȣ ὅρα). Плt: шi Apst: «Μὴ δυναίμην ἀναπεῖσαι». Ksn: (шi кȣ xot:) «Ἠρώτησε περὶ τῶν φόρων, μὴ βαρεῖς εἰσί». Пл: «Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς». Skp: (шi кȣ aлt: naptiк:). «Μὴ ὅτι, μὴ γὰρ ὅτι». Лкs: (fps:) пe кȣm, ȣnde a maĭ pъmas?. «Οὐδὲ ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν τι δυνησόμεθα». Ksn: (шi întp' aлtъ aкчenџie). «Μὴ γὰρ ὅτι.. ἀλλὰ καὶ...». Ksn: nȣ nȣmaĭ, чi шi. "Εἰ μὴ, «Ὅτι μή, «Μὴ οὐ». Лкs: afapъ nȣmaĭ. «Οὔτις ἄλλων γίγνεται ἀνέμων, εἰ μὴ εὖρος τε νότος τε». Od: N. «Πόλεις χαλεπαὶ λαβεῖν μὴ οὐ χρόνῳ, καὶ πολιορκίᾳ». Dm: (шi maĭ 'nainte de sȣвst:). «Ἡ μὴ ἐμπειρία». Tȣч: «Τῆς μὴ προεκφοβήσεως. D: Kas:

Μηδαμᾷ, шi Μηδαμά, Dop: în лoкȣ de Μηδαμῇ, adв:=Μηδαμῶς, de лoкȣ, niчĭ

nічї întp' ѕnѣ кіпѣ. 2) (pap) = Μηδαμοῦ, nікъipea. [ші

Μηδαμινὸς, ἡ, ὸν, de nimікѣ, de nічї o tpeавъ. [ші

Μηδαμόθεν, adв: din nікъipea. [ші

Μηδαμόθι, adв: (stape în локѣ) nічї întp' ѕnѣ локѣ, nікъipea. [ші

Μηδαμοῖ, adв: лок: = Μηδαμόσε, nічї întp' o napte, nікъipea. [din

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, (nѕmaї ла îm:) =Μηδεὶς, niminea. [μηδέ]. [de ѕnde

Μηδαμόσε, adв: (mішкape ла локѣ) ла nічї ѕnѣ локѣ, nікъipea. [ші

Μηδαμοῦ, adв: = Μηδαμόθι. [ші

Μηδαμῶς, adв: nічї de кѕm, nічї întp' ѕnѣ кіпѣ.

Μηδέ, adв: nічї. [μή, δέ].

Μηδεὶς, ενός (μηδεμία, μηδὲν) (foapte pap îm: μηδένες). = Οὐδεὶς (кѕ npeînsemnata ла μὴ deosebipe dintpe μὴ ші οὐ) nічї ѕ nѕл, niminea. «Μηδὲν, «Τὸ μηδὲν». Ep: ші Sof: nimікѣ, nimікѕл. «Μηδὲν ἄγαν». Гnom: «Οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ». Sof: || adв: în локѣ de μηδαμῶς. [μηδὲ, εἷς.]

Μηδέποτε, adв: nічї odatъ, (кѕ npeîsem: ла Μή deosebipe dintpe μὴ ші οὐ). [μηδὲ, ποτέ].

Μηδέπω, adв: nѕ înкъ. [μηδὲ, πω].

Μηδεπώποτε, adв: nічї odatъ nînъ акѕm. [μηδέπω, ποτέ].

Μηδέτερος, α, ον, nічї ѕnѕл nічї алтѕл din doї. [μηδὲ, ἕτερος]. [de ѕnde

Μηδετέρωθεν, adв: din nічї ѕna din doъ пъpцї. [ші

Μηδετέρως, adв: nічї întp' ѕnѕл din doъ кіnѕpї. [ші

Μηδετέρωσε, adв: ла nічї ѕna din amîndoъ пъpціле.

Μήδευμα (τὸ), noet: [μήδομαι], = Μῆδος, пъsкочітѕpъ, meшteшѕцipe.

Μηδικὸς, ἡ, ὸν, чел din Media, saѣ pелatiвѣ кѕ Mediї. «Μηδικὴ πόα». ѕnѣ felѣ de tpifoїѣ (nentpѕ пъшѕne), (Фpanц: luzerne. «Μηδικὸν μῆλον». kitpъ. «Μηδικά». челе dintîї pesвoaїe але Еленілop înnpotiва Medілop, saѣ Пepsілop. [ші

Μήδιον (τὸ), ѕnѣ felѣ de nлantъ (din soїѕл лѕї campanula), клопоцелѣ de пъdѕpe. [Μῆδος].

Μηδοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѣ de мѕлцї Medї. [Μῆδος, κτείνω].

Μηδόλως, adв: nічї de кѕm. [μηδέ, ὅλως].

Μήδομαι, [μῆδος] вііt: μήσομαι, (nex: ἐμησάμην) (кѕ цen:) гpіжеsкѣ, înгpіжеsкѣ; (noet: кѕ ак:) mъ meшteшѕцеsкѣ, пъsкочеsкѣ; mъ кіnzѕїеsкѣ, isвodesкѣ; meditѣ; лѕкpezѣ. «Μέλισσαν ξανθὸν μέλι μηδομέναν», Sim: (ші кѕ ак: indip:) «Ὅσα κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς». Om: (ші кѕ dat: nepiл:) Ἀσσ'ἄν ἐμοί περ αὐτῇ μηδοίμην». Od: E: (ші adв:) «Αὐτὸς τ' εὖ μήδεο, πείθεο τ' ἄλλῳ». Iл: B.

Μηδοπότερος, α, ον, = Μηδέτερος. [μηδὲ, ὁπότερος].

Μῆδος, [μάω] εος-ους (τὸ), rîndipe, кіпzѕipe (vezї ші μῆτις); meшteшѕцipe, пъsкочіpe; rîndѣ (sкопѣ); npoїектѣ (isвodѣ). 2) (îm:) пъpціле цenitaле але въpвatѕлѕї; (ші în Oni:) възіка ѕdѕлѕї.

Μηδοστισοῦν, (next: μηδοτιοῦν) μηδουτινοσοῦν, saѣ μηδοτουοῦν= Μηδείς, nічї ѕnѕл mъкар, saѣ nічї ѕnікѕл. [μηδὲ, ὅστις, οὖν].

Μηδοσύνη (ἡ), noet: înцелепчіѕne; meшteшѕгѣ. [μῆδος].

Μηδοφόνος (ὁ, ἡ), = Μηδοκτόνος. [Μῆδος, φόνος].

Μηθεὶς, (next: μηθὲν) μηθενὸς, At: în локѣ de μηδεὶς. [μήτε, εἷς].

Μηκάζω, вііt: -άσω, ші

Μηκάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, (nex: noet: ἔμακον) sвіерѣ (stpiгѣ me -e -e ка капpa, чеpвѕл, oaea, ші чл:). (vezї ші μυκάομαι). [din

Μηκὰς, άδος (ἡ), noet: sвіеpъtoape (капpъ, oae, ші чл:). [imit].

Μηκασμὸς (ὁ), sвіеpetѣ (de капpъ, oae, ші чл:). [μηκάζω].

Μηκεδανὸς, ἡ, ὸν, noet:=Μακεδνὸς, лѕnгѣ. [μῆκος].

Μηκέτι, adв: nѕ maї мѕлt (de ачіїn коло). [μή, καί, ἔτι].

Μηκηθμὸς (ὁ), =Μηκασμός [ші

Μηκητικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ însѕшіme de sвіеpape. [μηκάομαι].

Μήκιστος, η, ον, sѕnpл: ал лѕї μακρὸς, foapte лѕnгѣ, npea mape. || (next:) Μήκιστον, ші Μήκιστα, adв: npea мѕлt, saѣ în sfîpшitѣ de toate. «Τί μοι μήκιστα γένηται»; Od: E: че îmї noate fi maї mape pъѣ?

Μηκόθεν, [μῆκος] adв:=Μακρόθεν.

Μηκοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω,= Μηκύνω. [μῆκος, ποιέω].

Μῆκος, εος-ους (τὸ), лѕnцime; (ѕne-opї) 'пълціme; (în цen:) întindepe, mъpime. 2) гpeш: în лекѣ de μήχος.

Μήκοτε, adв: Ion: în локѣ de μήποτε.

Μηκύνω, [μῆκος] вііt: -υνῶ, лѕnцеsкѣ; (pap) înалцѣ; (în цen:) întinzѣ. «Μηκύνω (înnpeѕnъ ші fъpъ) τὸν λόγον». Ep: ші Sof: =Μακρηγορῶ. «Μηκύνω τὰ φωνήεντα».

Грam: fakš (пропънцъ) вокалеле лъnцї. [de ънde

Μηκυσμὸς (ὁ), лънцire, întindере; (партik:) просодiakъ крештере а вокаледор (грам:).

Μήκων, ωνος (ἡ, ші рар ὁ), ънъ felъ de плантъ, (de ачi) макъ, папароанъ. 2) (прin întind:) лаптеле еї, (алт:) μηκώνιον, afionъ; (fir:) ънъл din пъртiaiele (fikatъл) skoїчелор, ші чл: (везї ші μύτις). 2) (архitekt:) ънъ felъ de орнъmîntъ în формъ de макъ. 5) ънъ felъ de metaлikъ пisinъ. (везї ші κέγχρος). [μῆκος]. [de ънde

Μηκωνικὸς, ἡ, ὸν, ал макълъї. [ші

Μηκώνιον (τὸ), afionъ. 2) чеа dintîї skîpnъ а пръпкълъї. [ші

Μηκωνὶς, ίδος (ἡ), ънъ felъ de марълe.

Μηκωνίτης, ου (ὁ), ші Μηκωνῖτις, ιδος (ἡ), чел din soїъл макълъї. ‖ (sъbst: върв:) ънъ felъ de пїатръ (пъртъ а fi презъратъ kъ seminцe de макъ); (fem:) = Μηκωνὶς.

Μηκωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în формъ, (de (asemenea kъ) макъ. [μήκων, εἶδος].

Μηλάνθη (ἡ),=Μηλολόνθη. [μῆλον, ἄνθος].

Μηλατᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: în локъ de μηλωτής.

Μηλάτων, поеt: (în етероц:) în локъ de μήλων (ої).

Μηλαφέω -ῶ, biit: -ήσω,=Μηλόω. [μήλη, ἁφή].

Μηλέα (ἡ), (помъ) мъръ. "Μηλέα κυδωνία». гътъїъ. «Μηλέα Περσική». (de ачi) пїерsikъ. [μῆλον].

Μηλείη (ἡ), поеt: în локъ de μηλέα.

Μήλειος, α saъ ος, ον, de оае, [μῆλον,оае].

Μήλη (ἡ), [μάω] milъ (de ачi), ънъ хiрърц: instrъm: (алт:) καθετήρ.

Μηλία (ἡ), (se înц: γῆ) ънъ felъ de хъмъ din Insъла [Μῆλος], пе каре zъгравiї чеї векї о amestekaъ kъ въпseлеле лор, ка sъ ле факъ маї дъinoase.

Μηλιαθμὸς (ὁ), поеt: =Μηλιαυθμὸς.

Μηλιὰς, άδος (ἡ), (îm:) nimfe de помї продъкътoрї de поаме, (алт:) Ἐπιμηλίδες. [μῆλον]. ‖ «Γῆ — ». =Μηλία. [Μῆλος].

Μηλιαυθμὸς (ὁ), поеt: [μῆλον, ἰαύω] локъ de dopmit оiле, царкъ, saъ stînъ.

Μηλίζω, biit: -ίσω, seamъnъ (ла фацъ, ші чл:) kъ мъръ. [μῆλον].

Μηλινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [μήλινος, εἶδος] ші Μηλινόεις, εσσα, εν, поеt: asemenea kъ...

Μήλινος, η, ον, чел în фаца мъръльї, гълбенiчоsъ. 2) fъkътъ de мъръ, saъ гътъе. [μῆλον].

Μηλὶς, ίδος (ἡ),= Μηλία (γῆ). 2) поеt: în локъ de μηλέα. 3)=kъ...

Μῆλις, ιος (ἡ), =Μᾶλις.

Μηλίτης, ου (ὁ), (прiнч: οἶνος) вinъ fъkътъ de мере. 2) «Ἀριθμός—». о аритmetikъ проблемъ авînd de обїектъ ої. [μῆλον].

Μηλοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, (despre ої) =Βατεύω.

Μηλοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitъ în фаца мъръльї. [μῆλον, βαφή].

Μηλοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, ловеskъ kъ мере (прекъm обiчнъiаъ amorezaцiї). [μῆλον, βολή].

Μηλοβοτέω -ῶ, biit: -ήσω, паskъ ої, saъ sînтъ...

Μηλοβοτήρ, поеt: ші Μηλοβότης, ου (ὁ), пъstоръ, чїобанъ de ої. [ші

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ), пъskътъ (saъ лъsатъ а se паште) de ої; (прin ърш:) некълtiватъ, пъstiъ. [μῆλον, βόσκω].

Μηλοδόκος (ὁ,ἡ), поеt: [μῆλον, δέχομαι] priimitоръ de ої în жертfъ.

Μηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел kъ формъ, saъ фацъ de мъръ. [μῆλον, εἶδος].

Μηλοθύτης, ου (ὁ), жертfitоръ de оï. [ші

Μηλόθυτος (ὁ, ἡ), поеt: asъпра къръїа se жертfesk ої. [μῆλον, θύω].

Μηλολόνθη, saъ Μηλολάνθη (ἡ), ънъ felъ de rîndакъ рошъ, къръбъшъ. [μῆλον, ὄνθος, saъ ἄνθος].

Μηλομαχία (ἡ), бътъiе kъ мере. [μῆλον, μάχη].

Μηλόμελι, ιτος (τὸ), mїере kъ мере, saъ гътъї. [μῆλον, μέλι].

Μῆλον (τὸ), мъръ; (în цен:) поамъ (прiнч: kъ seminцe). «Μηδικὸν — ». kiтръ, saъ лъmїе. «Περσικὸν — ». (de ачi) пiерsikъ. «Κυδώνιον, ші поеt: «Χνοάζον—». гътъe. 2) (fir:) пърцiле челе rotъnde а ле тръпълъї, прекъm цiцеле, ображiї, ші чл: «Τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι. Ткр: ъdъ ображiї тъї. 3) поеt: (ші маї de мълte-орї îm:) оае; (ъne-орї) капръ; (în цен:) вiтъ de пъшъне. «Μῆλα νομεύων». Ом:

Μηλόνθη (ἡ), = Μηλολόνθη.

Μηλονομεὺς, έως, ші Μηλονόμης, ου (ὁ), поеt: în локъ de μηλονόμος.

Μηλονομιαῖον (τὸ), = Ἐννόμιον. [din

Μηλονόμος (ὁ, ἡ), [μῆλον, νέμω] пъstоръ de оï. ‖ (sъbst:) пъstоръ, чїобанъ.

Μηλοπάρειος, ші Μηλοπάρηος (ὁ, ἡ), поеt: чел kъ обpaжiї rotъnzi ші рошiї ка мъръл. [μῆλον, παρειά].

Μηλοπέπων, ονος (ὁ), ънъ felъ de пепене. [μῆλον, πέπων].

Μηλοπλακούντιον (τὸ), dim: ал лъї...

*

Μηλοπλακοῦς, οῦντος (ὁ), ȣнȣ̆ felȣ̆ de плъчintъ (пръжitȣръ) кȣ mepe. [μῆλον, πλακοῦς].

Μηλόσκοπος (ὁ, ἡ), noet: [μῆλον, σκοπὸς] (τόπος, локȣ̆) din каpe поate пpiвi чiнева oiле sале пъскind.

Μηλοσόος (ὁ, ἡ), noet: пъstpъtopȣ̆, пъzitopȣ̆ (patponȣ̆) de oĭ. [μῆλον, σόος].

Μηλόσπορος (ὁ, ἡ), noet: semъnatȣ̆, sъditȣ̆ кȣ mepĭ. [μῆλον, σπόρος].

Μηλοσσόος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de μηλοσόος.

Μηλοσφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: înжȣнгiȣ̆ în жeptfъ oĭ. [шi

Μηλοσφαγία (ἡ), înжȣнгiepe de oĭ în жeptfъ. [din

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ), înжȣнгietopȣ̆ de oĭ în жeptfъ. [μῆλον, σφαγή].

Μηλοτρόφος (ὁ, ἡ), хpънitopȣ̆ de oĭ. [μῆλον, τροφή].

Μηλοῦχος (ὁ, ἡ), noet: [μῆλον, ἔχω] (легъtȣpъ) каpe џine џiџеле.

Μηλοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкътopȣ̆ de oĭ, saȣ̆ de mepe. [μῆλον, φάγω].

Μηλοφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ̆ de oĭ. [μῆλον, φόνος].

Μηλοφορέω, -ῶ, biit: -ήσω, каpȣ̆ mepe.

Μηλοφορία (ἡ), пpodȣчepe, saȣ̆ џinepe în mînъ de mepe. [din

Μηλοφόρος (ὁ, ἡ), пpodȣкътopȣ̆, saȣ̆ џiitopȣ̆ în mînъ de mepe. || (sȣбst:) Μηλοφόροι» гapdieniĭ împъpatȣлȣĭ Пepsiлop, fiind къ aвeaȣ̆ пe sȣлiџeле лop пiшte гловȣpĭ de aȣpȣ̆ în fopmъ de mepe. [μῆλον, φέρω].

Μηλοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopȣ̆ de oĭ. [μῆλον, φύλαξ].

Μηλόω -ῶ, biit: -ώσω, хipȣpџiчeшte чepкȣ̆, onepezȣ̆ кȣ miлȣл. [μήλη].

Μήλωθρον (τὸ), ȣнȣ̆ felȣ̆ de плantъ, = Ἄμπελος λευκή, кȣpпene aлбȣ̆, saȣ̆ кȣpкȣбiџъ.

Μήλων, ωνος (ὁ), enit: Epкȣлȣ̆ (fiind къ iĭ ofepiaȣ̆ mepe). [шi

Μηλὼν, ῶνος (ὁ), mepiшȣ̆, saȣ̆ лiвede de mepĭ, шi de aлџĭ poditopĭ пomĭ [μῆλον].

Μήλωσις, εως (ἡ), хipȣpџiкъ onepaџie кȣ miлȣ̆. [μηλόω].

Μηλωτὴ (ἡ), пiеле de oaе; (în џen:) блапъ. [шi

Μηλωτὴς, οῦ (ὁ), = Μηλονόμος, пъstopȣ̆ de oĭ, шi чл: [μῆλον].

Μηλωτὶς, saȣ̆ (maĭ кopeк:) Μηλωτρὶς, ἴδος (ἡ), = Μήλη. 2) (ȣне-opi) =-Ὠτογλυφὶς, sкoвitoape de ȣpeкĭ. [μηλόω.]

Μήλωψ, οπος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ faџъ de mъpȣ̆, saȣ̆ гȣtȣe, гълбeniчosȣ̆. [μῆλον, ὤψ].

Μὴν, [μὲν] пapтiк: afipmat: (пpiн... жȣpъmîntȣ̆). «Ἦ μὴν». Лкs: întp' adeвъpъ. «Ὑπεδέξατο, ἦ μὴν μὴ ἀπορεῖν τροφῆς». Ksn: «Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν. Eȣp: 2) înпpot: «Καὶ μὴν. «Ἀλλὰ μὴν». Лкs: шi кȣ toate aчestea, însъ. «Τί μὴν»; пentpȣ че нȣ? «Σώφρων μὴν ὅ γε τοιοῦτος». Плt: «Εἶδ' ἄγε μὴν, πείρησαι». Iл: A.

Μὴν, μηνὸς (ὁ), (пpinч:) = Μήνη, лȣнъ (лȣmina); (de ȣnde oвiч:) лȣнъ (de timпȣ̆). «Τελευτῶντος τοῦ μηνός». Tȣч: пe лa sîm-капеа лȣmineĭ, (пpin ȣpm:) пe лa sfîpшitȣл лȣнеĭ. 2) (îm:) pîndȣiaлa fipeĭ mȣiepiлop.

Μηναγυρτέω -ῶ, biit: -ήσω, чepшȣtopeшȣ̆ (пpinч: кa ...

Μηναγύρτης, ου (ὁ), = Μητραγύρτης, пpeotȣ̆ aл Чiвeлеĭ, каpe пpeȣmвлîndȣ se пe fie-каpe лȣнъ stpîнџea miлostenie, (Fpanџ:) prêtre mendiant. [μὴν, ἀγύρτης].

Μηνὰς, άδος (ἡ), noet: în локȣ̆ de...

Μήνη (ἡ), noet: лȣнъ (лȣmina); (пpinч:) semiлȣнъ.

Μηνιαῖος, α, ον, дȣinitopȣ̆ o (saȣ̆ пe-netatȣ̆ пe fie-каpe) лȣнъ, лȣнatiкȣ̆. [μὴν].

Μηνίαμα (τό), = Μήνιμα. [din

Μηνιάω -ῶ, biit: -άσω, = Μηνίω. [μῆνις].

Μηνίγγιον (τὸ), dim: aл лȣĭ μῆνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος (ὁ), ȣнȣ̆ хipȣpџ: instpȣm: пentpȣ пpeпaza membpaneĭ кpeepiлop în хipȣpџiчеле onepaџiĭ aле хipȣpџeĭ. [μῆνιγξ, φύλαξ].

Μῆνιγξ, sȣȣ̆ Μῆνιγξ, [μανὸς, saȣ̆ ὑμὴν] ιγγος(ἡ), (în џen:) sȣбџipe membpanъ; (iap пapтiк:) чеea че џine înfъшȣpaџĭ кpeepiĭ.

Μηνιθμὸς (ὁ), mîniepe, ȣpџisipe, saȣ̆ џinepe de mînie. [шi

Μήνιμα (τὸ), пpiчinъ de mînie, saȣ̆ ȣpџie, пînгъpipe de sfînte, saȣ̆ aлтъ пeпietate; шi pesȣлtatȣл, ad: pesȣлпapea пentpȣ aчestea. [μηνίω].

Μήνιον (τὸ), temпȣлȣл лȣнеĭ. [μήνη].

Μῆνις, ιος, saȣ̆ ιδος (ἡ), noet: [μένος, saȣ̆ μαίνομαι] (de aчi) mînie (дȣinoasъ).

Μηνὶς, ίδος (ἡ), Μηνίσκος (ὁ), dim: aл лȣĭ μήνη, лȣniџъ; (пpinч:) semiлȣнъ; (fir:) op че este лȣкpatȣ̆ în fopma semiлȣнеĭ.

Μήνισμα (τὸ, пл: în локȣ̆ de μήνιμα.

Μηνίτης, ου (ὁ), пeкъжiчosȣ̆, ĭȣte лa mînie. [шi

Μηνίω, biit: -ίσω, (de aчi) mъ mîniiȣ, mъ пeкъжeskȣ̆, (кȣ dat:) aȣȣпpa кȣiвa.

Μηνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς,

чел în формъ de лунъ ноуъ. [μήνη, εἶδος].

Μῆνος, εος -ους (τὸ), поет: (преа рар) în локу de μήνιμα.

Μηνοτύραννος (ὁ), împъратŭ ал лunilор. [μήν, τύραννος].

Μήνυμα (τὸ), обïектŭ, saŭ міжлокŭ de вestipe, semnŭ, înштiinцape. [ші

Μήνυσις, εως (ἡ), вestipe, înштiinцape. [ші

Μηνυτὴρ, поет: ші Μηνυτὴς, οῦ (ὁ), вestitopŭ, înштiinцътopŭ; (прin întind:) tpъdътopŭ. [μηνύω]. [de унde

Μηνυτικὸς, ή, ὸν, релатiвŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла вestipe.

Μήνυτρον (τὸ), резплатъ датъ înштiinцътopулуï, saŭ tpъdътopулуï. [ші

Μηνύτωρ, ορος (ὁ), поет: în локŭ de μηνυτὴς. [din

Μηνύω, вiit: -ύσω, вestesкŭ, înкунoштiнцезŭ; (уне-орï) însemnezŭ; (în цен:) apъtŭ, daŭ de фацъ.

Μῆον (τὸ), унŭ фелŭ de плантъ, (алт:) μεῖον.

Μήπερ, Μήποθεν, Μήποτε, Μήπου, Μήπω, Μήπως, adв: =Μή περ, Μή ποτε, ші чл:

Μηρὰ (τὰ), поет: (în етероц:) în локŭ de μηροί, saŭ (маï корек:) μηρία.

Μηριαῖος, α, ον, ал вуtулуï пiчорулуï, saŭ ал коапсеï. ‖ (субst: fem:) în локŭ de μηρὸς.

Μήριγξ, ιγγος (ἡ), пърŭ tape, aspъ (ка de порку). [μηρύω].

Μηρίζω, вiit: -ίσω, ловесkŭ пе чineва пе вуtŭ, saŭ ла коапсъ. [μηρὸς].

Μήρινθος (ἡ), (ак: поет: прin stpъmуtape de декlinaцie μήρινθα) ацъ; фуniе sувцipe; sfoapъ. [μηρύω].

Μηρίον (τὸ), dim: (уне-орï дупе tinŭ нумаï) ал луï μηρὸς, вуtŭ de пiчорŭ, коапсъ; (прinч: ла îm:) oaselе вуtуpilор жерtfeï, че se жерtfesк împреунъ ку пapte din карне.

Μηροκαυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, apzŭ în жерtfъ вуtуpilе вiktimeï. [μηρὸς, καίω].

Μηῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: кусутŭ în вуtул пiчорулуï (епit: ал луï Dionisŭ). [μηρὸς, ῥάπτω].

Μηρὸς (ὁ), [μέρος] вуtŭ de пiчорŭ, коапсъ.

Μηροτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taïŭ (din tpунŭ) вуtуpilе пiчоарелор. [μηρὸς, τομὴ].

Μηροτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: (епit: ал луï Dionisŭ) кpeскутŭ în коапсъ. [μηρὸς, τρέφω].

Μηροτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: ловitopŭ, înпунгътopŭ de коапсе. [μηρὸς, τύπτω].

Μήρυγμα (τὸ), =Μήρυμα.

Μηρυκάζω, вiit: -άσω, ші Μηρυκάομαι -ῶμαι, вiit: -άσομαι, румегŭ (ка оiле, воiï ші чл:) нутpeцул, (Франц:) ruminer. [μῆρυξ]

Μηρυκίζω, вiit: -ίσω, = Μηρυκάζω. [de унde

Μηρυκισμὸς (ὁ), румегаpe.

Μήρυμα (τὸ), [μηρύω] toptŭ; ацъ; гemŭ de toptъ; (fir:) шъpпуitуpa шарпелуï, ш чл:

Μηρυμάτιον (τὸ), dim: ал луï μήρυμα, гemулецŭ.

Μῆρυξ, υκος (ὁ), унŭ фелŭ de пеште de mape румегътopŭ.

Μήρυσμα (τὸ), =Μήρυμα. [din

Μηρύω, [ἐρύω] вiit: -ύσω. (în цен:) tpaгŭ în sус. «Μηρύω ἀπὸ βυθῶν». Оп: «Μηρύω νεώς ἱστία». Od: M: 2) (прin întind:) întinzŭ. «Κισσὸς μηρύεται περὶ χείλη» Тkp: 3) (пaptiк:) desfъшурŭ, desdeапънŭ; прin întind:) вîpŭ toptул, saŭ урz ала întpe iце. «Κρόκα ἐν στήμονι μηρύσασθαι». Es:

Μῆστο, поет: (în апок:) în локŭ de ἐμέμνηστο, песte-sъв: ал луï μήδομαι.

Μήστωρ, ορος (ὁ), поет: [μήδομαι] ку цен:) isвoditopŭ, ші sъвîpшitopŭ de чева; (în цен:) industpiosŭ, (de ачi) meштepŭ, нъsкочitopŭ, iskусitŭ, eкsпepiiнцatŭ (чepкatŭ).

Μήτε, коniунк: нiчï. «Μήτε... μήτε, saŭ Μηδὲ ... μήτε». (ші pap) «Μὴ... μήτε». Sof: [μή, τε].

Μήτειρα (ἡ), поет: în локŭ de ...

Μήτηρ, (цен: μητέρος -τρὸς, dat: μητέρι -τρὶ, ак: μητέρα, вок: μῆτερ îm: μητέρες, μητέρων, μητράσι, μητέρας) мумъ, maïкъ; (поет:) = Μητρόπολις, капiталъ de statŭ.

Μήτι, adв: întpeв: ну кум ва (прinч: пеуt: луï μήτις, ну кумва чineва). [μή, τις].

Μήτι, поет: în локŭ de μήτιι, dat: ал луï μῆτις.

Μητιάω -ῶ, вiit: -άσω, поет: =Μήδομαι, мъ rîndesкŭ, мъ кiнzуïesкŭ; isвodesкŭ (пpоïектezŭ); sъвîpшесkŭ. [ші

Μητιέτα, αο (ὁ), поет: Еол: în локŭ de...

Μητιέτης, ου (ὁ), поет: rînditopŭ; înцелентŭ. [μῆτις].

Μήτιμα (τὸ), поет: [μητίομαι] фаптъ de rîndipe, saŭ înцелепчiуне.

Μητιόεις, εσσα, εν, поет: плinŭ de înцелепчiуне; (пas:) de rîndit, de кiнzуit вiне, апевоïосŭ. «Φάρμακα». Od: E: [ші

Μητιόω, поет: =Μητιάω.. [din

Μῆτις, ιος, ші At: ιδος (ἡ), поет: [în afin: ку μῆδος] rîndipe; (de ачi) minte, înцелепчiуне; sfatŭ; нъsкочipe. «Μῆτιν ὑφαίνειν». Om: [de унde.

Μητίω, ші (miж:) Μητίομαι, віit: -ίσω, -ομαι, (пєх: μητισά(σσά)μην) поеt: =-Μητιάω, mъ rîndeskŭ; (ѕпе-орї) sъвîршеskŭ.

Μήτοι, копіѕпк: поеt: (кѕ ѕъп:) пѕ кѕmва (se конf: кѕ μήτι). [ші

Μήτοιγε, adв: опрit: пѕ пегреші, sъ пѕ fie·

Μῆτος, εος -ους (τὸ), поеt: în локŭ de Μῆδος, =Μήτιμα.

Μήτρα (ἡ), [μήτηρ] (de ачі) mitpa (srîѕл) femeiлор. 2) inima лемпѕлѕї. 3) веѕпоаїкъ.

Μητραγυρτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ преѕmвлѕ чершъtоpind ка..

Μητραγύρτης, ου (ὁ), преоtŭ ал Чівелеї (mѕmeї zeiлор), (алt:) μηναγύρτης. [μήτηρ, ἀγύρτης].

Μητραδελφεὸς, поеt: în локŭ de...

Μητράδελφος (ὁ, ἡ), fpateле, saŭ sopa mѕmeї, ѕпкїŭ despre mѕmъ. [μήτηρ, ἀδελφὸς].

Μητράζω, віit: -άσω, în локŭ de μητρῴζω.

Μητραλοίας, ші At: Μητραλῴας, ου, ші Ion: Μητραλῴης, εω (ὁ), [μήτηρ, ἀλοάω] въtъtорŭ, ші (прin întind:) отоpîtорŭ de mѕma sa.

Μητράριον (τὸ), (глѕ:) dim: ал лѕї μήτηρ.

Μητρεγχύτης, ου (ὁ), ѕпŭ хірѕрціkŭ instpѕmîntŭ (клistірŭ) пепtpѕ mitpъ. [μήτρα, ἐγχέω].

Μήτρη (ἡ), Ion: în локŭ de μήτρα,

Μητριαζω, віit: -άσω,=Μητραγυρτέω. [din

Μητριὰς, άδος (ἡ), поеt: =Μητρικὴ.

Μητρίδιος, α, ον, ком: чел кѕ mitpъ. «Ἀκαλήφη—». Apstf: ѕрzікъ seminцoaѕъ, (прin ѕрm:) foapte ѕѕtѕръtoape. [μήτρα].

Μητρικὸς, ἡ, ὸν, ал mѕmeї, de ла mѕmъ, saŭ despre mѕmъ. [μήτηρ]. [de ѕnde

Μητρικῶς, adв: ка mѕmъ, кѕ кіпŭ de mѕmъ.

Μήτριος, α saŭ ος, ον, = Μητρικὸς. [ші

Μητρὶς (ἡ), =Πατρὶς. [μήτηρ].

Μητρογαμέω -ῶ, віit· -ήσω, їaŭ de певаstъ пе mѕma mea. [μήτηρ, γάμος).

Μητροδίδακτος (ὁ, ἡ), înвъцаtŭ de mѕmъ. [μήτηρ, διδάσκομαι].

Μητρόδοκος (ὁ, ἡ), поеt: приimitŭ de mѕma кѕїва. [μήτηρ, δέχομαι].

Μητρόθεν, adв: din партea mѕmeї. [μήτηρ].

Μητρόθεος (ἡ), (Бisep:)=Θεομήτωρ, maїкъ de Dѕmnezeŭ. [μήτηρ, Θεὸς,].

Μητροκασιγνήτη (ἡ), ші Μητροκασίγνητος (ὁ), поеt:=Μητράδελφος. [μήτηρ, κασίγνητος].

Μητροκομέω -ῶ, віit: -ήσω, (плц:) каѕtŭ, гріжеskŭ пе mѕma mea. [μήτηρ, κομέω].

Μητροκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, отоpŭ пе mѕma mea. [ші

Μητροκτονία (ἡ), отоpîpe de mѕmъ, saŭ кpima întp' ачеаsta. [din

Μητρόκτόνος (ὁ, ἡ), (паpоsк:) отоpîtорŭ de mѕmъ; (пропаpокѕ:) отоpîtŭ de mѕmъ. [μήτηρ, κτείνω].

Μητροκωμία (ἡ), satŭ întîїашŭ, saŭ de късetenie întpe алтеле. [μήτηρ, κώμη].

Μητρόλεθρος (ὁ, ἡ), (плц:) ші Μητρολέτης, ου (ὁ), поеt: пръпъditорŭ de mѕma sa, =Μητραλοίας, ші Μητροκτόνος. [μήτηρ, ὀλέω].

Μητρομήτωρ, ορος (ἡ), вѕпікъ despre (mѕmъ de) mѕmъ. [μήτηρ, μήτηρ].

Μητρομιξία (ἡ), tpѕпеаskъ amestekape(înпреѕпаpe) кѕ mѕmъ. [μήτηρ, μίξις].

Μητρόξενος (ὁ, ἡ), чел din strеinъ mѕmъ, вastapdŭ. [μήτηρ, ξένος].

Μητροπάρθενος (ἡ), (Бisep:) mѕmъ ші feчоаpъ de odatъ. [μήτηρ, παρθένος].

Μητροπάτωρ, ορος (ὁ), tat' ал mѕmeї, saŭ mоштŭ despre mѕmъ. 2) (Біz:) ачелаші mѕmъ, ші tatъ. [μήτηρ, πατήρ].

Μητρόπολις, εως (ἡ), ораштŭ, din каpe s'aŭ колоnisat (ка din mѕmъ s' aŭ пъскѕt) алте ораше; (în цеп: ші maї поŭ) ораштŭ de капitалъ. 2) (Бisep:) Mitpополіе, Бiseрікъ katedpалъ, saŭ капitалъ. [μήτηρ, πόλις]. [de ѕnde

Μητροπολίτης, ου (ὁ), оръшапŭ (локѕitорŭ) de капitалъ. 2) (Біz: ші Бisep:) mitpополitŭ, saŭ епіsкопŭ de капitалъ.

Μιτροπόλος (ὁ, ἡ), (епit: ал Eлitееї) ажѕtъtoape mѕmeлор ла паштеpe. 2) (ѕѕвst:) преоtŭ, saŭ преоtiцъ a mѕmeї zeiлор (a Чівелеї). [μήτηρ, πολέω].

Μητροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πρεπῶς, кѕвenitŭ (potpivitŭ) ла mѕmъ. [μήτηρ, πρέπει].

Μητροῤῥαίστης, ου (ὁ), поеt: [μήτηρ, ῥαίω] = Μητρόλεθρος.

Μητρόῤῥιπτος (ὁ, ἡ), поеt: лепъdatŭ de mѕma sa. [μήτηρ, ῥίπτω].

Μητροτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), în локŭ de μητροτραφής.

Μητροτύπτης, ου (ὁ), гpam: експл: a лѕї μητραλοίας. [μήτηρ, τύπτω].

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ), = Μητρόλεθρος. [μήτηρ, φθείρω].

Μητροφόνος (ὁ, ἡ), = Μητροκτόνος. [μήτηρ, φόνος].

Μητροφόντης, ου (ὁ), =Μητροφόνος. [μήτηρ, φένω].

Μητρυιὰ (ἡ), мѕмъ вitpегъ. [μήτηρ, υἱός]. [de ѕnde

Μητρυιάζω, вiit: -άσω, sîntѕ (saѕ мъ поptѕ ка o) мѕмъ вitpегъ. [ші

Μητρυιός (ὁ), авѕs: în локѕ de πατρυιός.

Μητρυιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatѕ ка o вitpегъ мѕмъ. «Τὸ τῆς πενθερᾶς μητρυιῶδες». Пл:

Μητρῳάζω, вiit: -άσω, жeptfeskѕ în чinstea Чiвелеї, saѕ sepвezѕ џеpemoniiлe nѕmite [μητρῷα].

Μητρῳακὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ ла џеpemoniiле [μητρῷα].

Μητρώας, ου, (ὁ), =Μήτρως.

Μητρῳασμὸς (ὁ), [μητρῳάζω] sepвape de μητρῷα.

Μητρώϊος, α, ον, noet:=Μητρῷος.

Μητρωνυμικὸς, ἡ, ὸν, npenѕmitѕ de ла мѕмъ (пpeкѕm Λητοΐδης, Аполонѕ). [μήτηρ, ὄνομα].

Μητρῷος, α, ον, =Μητρικός. 2) кѕвenitѕ ла мѕма zeiлop (Чiвела). (de ѕnde || sѕвst:) Μητρῷον (τὸ,) temплѕл, ші Μητρῷα (τὰ), (se înџ: ἱερά) sepвъtoape, жeptfъ, mistepiї a ле Чiвелеї. [ші

Μήτρως, ωος (ὁ), ѕнкiѕ, saѕ moшѕ, saѕ (în џen:) pѕdъ desnpe мѕмъ. «Μάτρωες ἄνδρες». Пind: [μήτηρ].

Μηχανάομαι, -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, (maї de мѕлte-opї fir:) nъskoчeskѕ, мъ meшteшѕџeskѕ în чeва ѕnѕ вѕnѕ miжлoкѕ; (în sensѕ de pъѕ) ѕneлteskѕ, maшinezѕ ѕnѕ pъѕ; (pap) лѕкpezѕ чeва npin maшinъ; zideskѕ; (în џen:) sъвîpшeskѕ, îndeплineskѕ чeва. «Τείχεα μηχανόωντο». Iл: Θ. "Ἐργάζεσθαι καὶ μηχανᾶσθαι προσόδους». Ksn: «Ἀναγκάζονται δι ἔνδειαν κακόν τι μηχανώμενοι ζῆν". Ksn: (ші nas:) "Τὰς πρὸς ἡδονὴν μεμηχανημένας τέχνας». Iskp: [ші

Μηχανάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (pap:) în локѕ de μηχανάομαι. [μηχανή].

Μηχάνευσις, εως (ἡ), meшteшѕџipe; sъвîpшipe de чeва npin maшine. [din

Μηχανεύομαι, вiit: -εύσομαι, sъвîpшeskѕ чeва npin maшinъ; (fir:) мъ meшteшѕџeskѕ, nъskoчeskѕ. [din

Μηχανὴ (ἡ), [μῆχος] instpѕmîntѕ, maшinъ; (fir:) miжлoкѕ, кinѕ; nъskoчipe, saѕ inвenџie; вiклenie (шipetлiкѕ). «Πάσῃ μηχανῇ». în totѕ кinѕл, кѕ toate miжлoaчeлe. «Οὐδεμία μηχανὴ ἂν εἴη. Плt: ap fi кѕ nenѕtinџъ.

Μηχάνημα (τὸ), maшinaџie, meшteшѕџitѕpъ; konstpѕкџie. [ші

Μηχάνησις, εως (ἡ), nъskoчipe de miжлoaчe; meшteшѕџipe; ѕneлtipe de вiклeniї. [ші

Μηχανητὴς, οῦ (ὁ), întpeвѕinџъtopѕ de maшine, saѕ maшinaџiї; ѕneлtitopѕ de вiклeniї. [ші

Μηχανητέον, nosit: ал лѕї μηχανάομαι. [ші

Μηχανητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѕ a nъskoчi miжлoaчe. [μηχανάομαι].

Μηχανηφόρος (ὁ, ἡ), къpъtopѕ de maшine; saѕ вѕnѕ ла aчeasta. [μηχανὴ, φέρω].

Μηχανίη (ἡ), noet: în локѕ de μηχανή.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѕ ла nъskoчipe. saѕ konstpѕipe (meшtepѕ) de maшine, meкaniкѕ. «Μηχανικὴ». meкaniкъ, aptъ de a konstpѕi, saѕ a întpeвѕinџa maшine. [ші

Μηχανιώτης, ου (ὁ), noet: вiклeanѕ (шipetѕ). μηχανίη].

Μηχανοδίφης. [μηχανὴ, διφάω] ου (ὁ), кom: nъskoчitopѕ de miжлoaчe în чeва.

Μηχανόεις, εσσα, εν, noet: îndemînatiкѕ a afла кinѕpї ші miжлoaчe. [μηχανή].

Μηχανοίατο, Ion: în локѕ de μηχανῷντο, a 3: îm: neps: de noft: ал лѕї μηχανάομαι.

Μηχανοποιέω -ῶ, вiit: ήσω, faкѕ maшine. μηχανοποιός]. [de ѕnde

Μηχανοποίημα (τὸ), konstpѕкџie de maшinъ, maшinъ fъкѕtъ.

Μηχανοποιία (ἡ), faчepe de maшinъ, saѕ tpeaва maшinistѕлѕi. [din

Μηχανοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѕ de maшine, maшinistѕ. [μηχανὴ, ποιός].

Μηχανοῤῥαφέω -ῶ, вiit: -ήσω, (fir:) nъskoчeskѕ, ші ѕneлteskѕ вiклeniї. [ші

Μηχανοῤῥαφία (ἡ), ѕneлtipe de вiклeniї. [din

Μηχανοῤῥάφος (ὁ, ἡ), ѕpzitopѕ, ѕneлtitopѕ de maшinaџiї, saѕ вiклeniї. [μηχανή, ῥάπτω].

Μηχανουργὸς (ὁ, ἡ), =Μηχανοποιὸς. [μηχανὴ, ἔργον].

Μηχανοφόρος (ὁ, ἡ). = Μηχανηφόρος.

Μῆχαρ, (fъpъ џen:) ші Μῆχος, εος -ους (τὸ), noet: [μάω] =Μηχανή.

Μία, μιᾶς (ἡ), ѕna, fem: ал лѕi εἷς.

Μιαιγαμία (ἡ), noet: snѕpкape de nѕntъ, =Αἱμομιξία. [μιαίνω. γάμος].

Μιαίνω, în afin: кѕ μιγνύω] вiit: -ανῶ, (nas: tpe: de кѕ: μεμίασμαι, nex: ἐμιάνθην) (noet: ші apxaiкѕ) ѕnгѕ, въnseskѕ; (npin întind:) mînжeskѕ; (maї de мѕлte opї fir:) snѕpкѕ, nînгъpeskѕ; (nas: saѕ miж:) =Ἀποσπερμαίνω.

Μιαιφονέω -ω, вііt: -ήσω, поеt: mъ mînжеskŏ кв omopŏ, [ші

Μιαιφονία (ή), mînжіре în omopŏ (saŏ omopŏ) de невіноваtŏ. [din

Μιαιφόνος (ό, ή), mînжіtŏ în omopŏ, omopîtopŏ de невіноваtŏ. [μιαίνω, φόνος].

Μίαμμα (τὸ), =Μίασμα.

Μίανθεν, поеt: Еол; saŏ Бeot: în локŏ de ἐμιάνθησαν, a 3: îm: пеps: de пas: пех: 1: ал лвĭ μιαίνω.

Μίανσις, εως (ή), mînжіре, sпврkаре, saŏ пînгъріре (akt: saŏ пas:). [ші

Μιαντὸς, ή, όν, въпsitŏ; mînжіtŏ; пînгъріtŏ. [μιαίνομαι].

Μιαρία (ή), sпврkъчївне; skîpвъ; пвtoape; пеквръціе; (fir:) пеtpeвnічіе; (прin întind:) пînгъріе de kpimъ. [μιαρὸς].

Μιαρόγλωσσος (ό, ή), sпврkаtŏ ла лімвъ, ворвіtopŏ de пеtpeвnічії. [μιαρός, γλῶσσα].

Μιαρὸς, ά, όν, (поеt:) въпsitŏ; (овіч:) mînжіtŏ, пеквраtŏ, mвpdapŏ; (прin întind:) skîpвosŏ; (fir:) sпврkаtŏ, пînгъріtŏ; (despre лвkр:) пепрііпчosŏ; (în цеп:) пеtpeвnikŏ. «Ἡμέραι—».=Ἀποφράδες. [μιαίνω].

Μιαροσιτία (ή), = Μιαροφαγία. [μιαρὸς, σῖτος].

Μιαροτρώκτης, ου (ό), = Μιαροφάγος. [μιαρὸς, τρώγω].

Μιαροφαγέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъпînkŏ sпврkаte (skîpвoase, saŏ пеквраte) mînкърĭ. [ші

Μιαροφαγία (ή), mînкаре de лвкрврĭ sпврkаte, saŏ пеквраte. [din

Μιαροφάγος (ό, ή), mînкъtopŏ de sпврkаte, saŏ skîpвoase ші пеквраte лвкрврĭ. [μιαρὸς, φάγω].

Μιαρῶς, adв: în кіпŏ skîpвosŏ, (ші fir:) пеtpeвnikŏ. [μιαρός].

Μίασμα (τὸ), mînжіtвръ, паtъ; пвtoape de воалъ; (fir:) ="Αγος, пînгъріе saŏ кріmъ (кв tpeввiнцъ de кврър іре). [ші

Μιασμὸς (ό), =Μίανσις, mînжіре; пînгъріре. [ші

Μιάστωρ, ορος (ό), поеt: sпврkаtŏ, пînгъріtŏ, =Ἀλάστωρ, Ἀλιτήριος. [μιαίνω].

Μίγα, ші Μιγάδην, adв: поеt: =Μίγδα, Μίγδην.

Μιγάζομαι, поеt: în локŏ de μίγνυμαι. [din

Μιγὰς, άδος (ό, ή), amestекаtŏ, пеалеsŏ. [ші

Μίγδα, ші Μίγδην, поеt: amestекаt; (кв dat:) înпревпъ, în міжлокŏ. [μίγνυμι].

Μιγεὶς, εῖσα, έν, пas: пех: 2: de партч:, ші

Μίγεν, поеt: Еол: în локŏ de ἐμίγησαν, a 3: îm: пеps: de пas: пех: 2: de хоt:, ші

Μιγήμεναι, поеt: Dop: în локŏ de μιγῆναι, пas: пех: 2: de inf: ал лвĭ μίγνυμι.

Μιγὴς, έος (ό, ή), поеt: în локŏ de μικτός. [ші

Μίγμα (τὸ), (de ачі) mігmъ, amestекъtвръ; (іар партік:) doktopіе komпвsъ din feлвріtе іпгредіепtе amestекаte înпревпъ. [μίγνυμι].

Μιγματοπώλης, ου (ό), =Φαρμακοπώλης. [μίγμα, πώλης].

Μιγμὸς (ό),=Μίξις, saŏ Μίγμα. [din

Μίγνυμι, вііt: -μίξω, înпревпŏ, amestекŏ; (між:) mъ întîлпеskŏ, mъ adвпŏ; soseskŏ, mъ апропіŏ; (de впde maĭ des) mъ înпревпŏ tpвпеште; (în peзвоĭоаsъ însemп:) mъ înкаĭерŏ, mъ înкîлчеskŏ în вътъліе. «Μίγνυμι οἶνον ὕδατι». Лкs: «Μίξαι χεῖρας τε μένος τε». Іл: О. (Frанц:) en venir aux mains. (ші кв dat:) «Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν ὑσμίνην». Апл: «Μίγνυμι ἄνδρας κακότητι καὶ ἄλγεσιν». Od: Υ. (ші înпpot:) «Πότμον μίξαι τινί». Піnd: (ші пas: saŏ між:) «Κάρη κονίησιν ἐμίχθη». Іл: К: «Κλισίῃσι μιγῆναι». Іл: О. «Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσιν». Іл: ... «Μίξεσθαι ξενίῃ». Od: Ω. sъ пе înпревпъm în оsпіtалitate. «Μίσγεσθαι νίκῃ (στεφάνοις)». Піnd: a кîштіга. «Θάμβει μίσγεσθαι». Піnd: a se întвпека de лвmіпъ. (ші кв adв:) «Ἔσω μίσγεσθαι». Od: Σ. a intpa înъвпtpв, a se вîрî. (ші despre tpвпеаskъ înпреввпаре). «Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα». Od: Н. (ші din партеа femeiĭ). «Ποσειδάωνι μιγεῖσα". Od: А. (ші кв dat: ел:) «Εὐνῇ καὶ φιλότητι μιγῆναι». Om: ші Es: (ші кв ак: ел:) «Φιλότητι καὶ εὐνῇ, ἣν ἐμίγης». Іл: О. (ші despre віte). «Βόες ταύροισι μιγεῖσαι». Om: Imп:

Μίδας, ου (ό), Міdа (впŏ îmпъраtŏ ал Фрігіеĭ). 2) впŏ feлŏ de арвпкъtвръ a zареlор în жокал кввелор (везĭ ші ὄνος); впŏ feлŏ de insекtъ, гъргъріцъ mînкъtoape de легвme.

Μιερὸς, ή, όν, în локŏ de μιαρός.

Μιηφόνος (ό, ή), în локŏ de μιαιφόνος.

Μικκίζομαι, вііі: -ίσομαι, sîntŏ mikŏ; (de впde) Μικκιζόμενος». Лак: првпкŏ de tpeĭ апĭ. [din

Μικκὸς, α, όν, Dop: în локŏ de μικρὸς, (de ачі) mikŏ.

Μικκύλος, η, ον, Dim: ал лвĭ μικκὸς, mікшŏ, saŏ mititeлŏ.

Μικραδικητικός, ή, όν, fъкъtopŏ de mічĭ пеdpептъцĭ. [μικρὸς, ἀδικέω].

Μικραίτιος (ό, ή), кîрtitоr ші de чеа maĭ mikъ прічіпъ. [μικρὸς, αἴτιος].

Μίκρασπις, ιδος (ὁ ἡ), чел кꙋ mikꙋ skꙋtꙋ. [μικρὸς, ἀσπίς].

Μικραύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: (ἀγρὸς, царинъ) кꙋ мічї въгаше din бръzdape, saꙋ de mikъ întindepe. [μικρὸς, αὖλαξ].

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ), mikꙋ negꙋцъtopꙋ (înпот: de μεγαλέμπορος). [μικρὸς, ἔμπορος].

Μικροβασιλεία (ἡ), mikъ înпъръціе. [ші

Μικροβασίλειος, α, ον, кꙋвеniтꙋ ла mikꙋ înпъратꙋ. [din

Μικροβασιλεύς, έως (ὁ), mikꙋ înпъратꙋ. [μικρὸς, βασιλεύς].

Μικρόβιος (ὁ, ἡ), = Βραχύβιος, skꙋrtꙋ ла віацъ (înпр: de μακρόβιος). [μικρὸς, βίος].

Μικρόβωλος (ὁ, ἡ), копрінzъtopꙋ de мічї бразde, = Λυτρόγεως. [μικρὸς, βῶλος].

Μικρογένειος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mikъ барбъ, saꙋ бърбіе. [μικρὸς, γένειον].

Μικρογένυς, υος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мічї фълчї. [μικρὸς, γένυς].

Μικρογλάφυρος (ὁ, ἡ), mikꙋ граціосꙋ, drъгълашꙋ. [μικρὸς, γλαφυρος].

Μικρογνωμοσύνη (ἡ), мічіme de sімціminte, мічіnimie. [din

Μικρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел de мічї sімціminte, мічіnimꙋ. [μικρὸς, γνώμη].

Μικρογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, (грам:) skpiꙋ o zічере кꙋ o în локꙋ de ω. [μικρὸν, γράφω].

Μικροδοσία (ἡ), dape de мічї (npoaste) dapꙋpї. [μικρὸς, δόσις].

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ), mikꙋ робꙋ. [μικρὸς, δοῦλος].

Μικροθαύμαστος (ὁ,ἡ), admipъtopꙋ пентрꙋ мічї лꙋкрꙋрї. [μικρὸς, θαυμάζω].

Μικροθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntꙋ мічіnimꙋ. [ші

Μικροθυμία (ἡ), мічіnimie. [din

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ), мічіnimꙋ. [μικρὸς, θυμός].

Μικροκαμπής, έος (ὁ, ἡ), (пꙋц:) пꙋцін чева înковоїатꙋ, saꙋ гîрбовꙋ. [μικρὸς, κάμπτω].

Μικροκαρπία (ἡ), пꙋцінъ podipe (de nomꙋ, ші чл:). [din

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ), пꙋцінꙋ ла podꙋл sъꙋ. [μικρὸς, καρπὸς].

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ), mikꙋ de капꙋ. [μικρὸς, κεφαλή].

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ), îndpъzneцꙋ în пꙋцін npimeждioase întpenpindepї. [μικρὸς, κίνδυνος].

Μικροκλέπτης, ου (ὁ), фꙋрꙋ de мічї лꙋкрꙋрї. [μικρὸς, κλέπτης].

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ), mikꙋ de пîntече, saꙋ de кꙋвъпъtate, înкъпъчїꙋне. [μικρὸς, κοιλία].

Μικρόκομψος (ὁ, ἡ), mikꙋ, saꙋ de mikъ кꙋвіінцъ галантꙋ (маї кꙋ seamъ пе лîнгъ мꙋїерї), (Франц:) damoiseau, ші dameret. [μικρὸς, κομψός].

Μικρόκοσμος (ὁ, ἡ), лꙋме mikъ (saꙋ în mikꙋ, ка омꙋл). [μικρος, κόσμος].

Μικροληψία (ἡ), лꙋаре de мічї (npoaste) dapꙋpї. [μικρὸς, λῆψις].

Μικρολογέω -ῶ, ші між: (каре este ші маї întpeꙋ:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ομαι, sokoteskꙋ, багꙋ de seamъ ші челе маї мічї лꙋкрꙋрї. [ші

Μικρολογία (ἡ) sokotipe, лꙋаре în въгаре de seamъ de челе маї мічї лꙋкрꙋрї. [din

Μικρολόγος (ὁ, ἡ), sokotitopꙋ, лꙋъtopꙋ în въгаре de seamъ ші de челе маї мічї лꙋкрꙋрї, skꙋmпꙋ, saꙋ eksaktꙋ песте мъsꙋръ, (Франц:) minutieux. (везї Тfp: характ: 1:): 2) (despre калitate de кꙋвîntꙋ) npostꙋ. [μικρὸς, λόγος]. [de ꙋnde

Μικρολόγως, adв: кꙋ skꙋmпете, saꙋ кꙋ skꙋmпъtate.

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ), каре se mîхнеште de чел маї mikꙋ лꙋкрꙋ. [μικρὸς, λύπη].

Μικρομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), mikꙋ ла мъpime. [μικρὸς, μέγεθος].

Μικρομελής, έος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мічї мъdꙋлаpe. [μικρὸς, μέλος].

Μικρομέρεια (ἡ), компꙋнере din мічї пърцї. [din

Μικρομερής, έος (ὁ, ἡ), компꙋsꙋ din мічї пърцї. [μικρός, μέρος].

Μικρόμματος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мічї окї. [μικρὸς, ὄμμα].

Μικρόμυρτος (ὁ,ἡ), npodꙋкъtopꙋ de мічї mipsine. [μικρος, μύρτον].

Μικρόνησος (ἡ), mikъ insꙋлъ (ostpovꙋ). [μικρὸς, νῆσος].

Μικρόπεπλος (ὁ, ἡ), пꙋртъtopꙋ de mikꙋ акоперъмîntꙋ, saꙋ хаїнъ depe d' asꙋпра. [μικρὸς, πέπλος].

Μικροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, = Μικρύνω. [din

Μικροποιὸς (ὁ, ἡ), мічіtopꙋ de лꙋкрꙋрї, saꙋ контрібꙋitopꙋ ла ачеаста. [μικρὸς, ποιός].

Μικροπολιτεία (ἡ) хараkterꙋ de...

Μικροπολίτης, ου (ὁ), ші Μικροπολῖτις, ιδος (ἡ), четъцеанꙋ de mikꙋ орашꙋ. [μικρὸς, πόλις]. [de ꙋnde

Μικροπολιτικός, ἡ, όν, кꙋвеniтꙋ ла оръшанꙋ de mikъ четате. «Τὸ μικροπολιτικόν». колект: în локꙋ de οἱ μικροπολῖται.

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ), віклеанꙋ, ръꙋ în

mічї лѕкрѕрї. [μικρὸς, πονηρός].

Μικρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пічоаре мічї. [μικρὸς, πούς].

Μικροπρέπεια (ἡ), (dѕпе zіч:) кѕвііnцъ de mікѕ, (ad:) проастъ, некѕвііnчоасъ ікономie, sгірчenie, (Франц:) mesquinerie.

Μικροπρεπεύομαι, віit: -εύσομαι, mъ порtѕ кѕ mікѕ, прostѕ характерѕ. [din

Μικροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (ïnпot: de μεγαλοπρεπής) = Μικρολόγος, чел de mікъ кѕвііnцъ, прostѕ, sгірчіtѕ ікономѕ. [μικρὸς, πρέπει]. [de ѕnde

Μικροπρεπῶς, adв: кѕ de mікъ кѕвііnцъ характерѕ; кѕ проастъ sгірчenie, saѕ sкѕmпete.

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ), mікѕ ла обрazѕ. [μικρός, πρόσωπον].

Μικροπτέρυγξ, υγος (ὁ, ἡ), чел кѕ мічї арiпї. [μικρὸς, πτέρυξ].

Μικροπύρηνος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѕ mікѕ sîmвѕре, saѕ seminцe. [μικρὸς, πυρήν].

Μικρόῤῥαξ, αγος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѕ мічї вровоane. [μικρὸς, ῥάξ].

Μικρόῤῥις, ινος (ὁ, ἡ), чел кѕ mікѕ naсѕ. [μικρὸς, ῥίς].

Μικροῤῥοπύγιος (ὁ, ἡ), (despre пъсърї) чел кѕ mікъ коадъ. [μικρὸς, ὀῤῥοπύγιον].

Μικρόῤῥωξ, ωγος (ὁ, ἡ), =Μικρόῤῥαξ.

Μικρὸς, ὰ, ὸν, (компар: μείων, saѕ ἐλάσσσων, шї μικρότερος; sѕпрл: ἐλάχιστος, шї рар μικρότατος) mікѕ (despre omѕ. 1) ла вîрstъ. «Μὴ λέγε τοιαῦτα τῷ μικρῷ παρέοντος· αἰσθάνεται τὸ βρέφος». Ткр: 2) ла statѕръ, (ad:) sкѕрtѕ, mъръntѕ. «Μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. Om: "Ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν (ὁ Ζακχαῖος). Sкр: "Μεγάθεϊ μικρὸς". Ер: "Λακεδαιμόνιοι τὸν βασιλέα σφῶν ἐζημίωσαν, ὅτι μικρὰν ἔγημε». Пл: (везї шї βραχύς). 3) ла моралъ, saѕ soцiaлъ însemnъtate. «Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων". Sкр: (їар despre лѕкр: în цen: 1) ла întindepe de лoкѕ, saѕ de timпѕ. "Πόλις («Μάχαιρα) μικρὰ". Лкs: "Μικραί αἱ ἡμέραι". Лкs: 2) ла кîtime = Ὀλίγος. «Μικρὸν μέλιτος». Apstf: «Μικρὸν ἀργυρίδιον». Apstf: "Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ". Sкр: (шї în ел: de πρᾶγμα, μέρος, χρόνος, шї чл:) «Ἐκ μικρᾶς (se înц: ἡλικίας)». Лкs: «Τὰ μικρὰ εἰς τὴν τύχην ἀφεῖναι». Еѕр: «Μικρὰ (saѕ μικρὸν) φρονεῖν». Пл: (шї кѕ преп: în лoкѕ de adв:) "Εἰς, («Ἐπὶ, «Παρὰ, «Κατὰ, «Μετὰ) μικρόν». Лкs: "Παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν». Пл: (шї în ел: de преп:) «Μικρὸν ἀπέλιπον («Μικροῦ ἐδέησε) τοῦ μὴ περιπεσεῖν». Іsкр: (saѕ simп:) «Μικροῦ παρῆλθέ με». Плт: "Μικρὸν ὅσον». Тfр: «Ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον». Sкр: «Μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. Sкр:

Μικρόσαρκος (ὁ, ἡ), пѕцinѕ de трѕпѕ, slaвѕ. [μικρὸς, σάρξ].

Μικροσιτεία (ἡ), пѕцinъ mîncape. [din

Μικρόσιτος (ὁ), пѕцinѕ ла mîncape. [μικρὸς, σῖτος].

Μικροσκελὴς, έος, шї Μικρόσκελος (ὁ, ἡ), чел кѕ мічї крачї, saѕ пічоаре. [μικρὸς, σκέλος].

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ), înцелепtѕ (isкѕsitѕ) în мічї лѕкрѕрї. [μικρὸς, σοφός].

Μικροσπέρματος, шї Μικρόσπερμος, чел кѕ мічї seminцe. [μικρὸς, σπέρμα].

Μικρόσταχυς, υος (ὁ, ἡ), mікѕ ла sпікѕ. [μικρὸς, στάχυς].

Μικρόστομος (ὁ, ἡ), чел кѕ гѕръ mікъ. [μικρὸς, στόμα]

Μικρόσφαιρον (τὸ), чел maї mікѕ felѕ de μαλάβαθρον (везї zіч:, шї μεσόσφαιρον). [μικρὸς, σφαῖρα].

Μικρόσφυκτος (ὁ, ἡ), чел кѕ mікѕ (slaвѕ) пѕлsѕ, saѕ въtaїe de вînъ. [шї

Μικροσφυξία (ἡ), mікѕ пѕлsѕ, saѕ slaвъ въtaїe de вînъ. [μικρὸς, σφύζω].

Μικρόσχημος (ὁ, ἡ), чел de mікъ форmъ. [μικρὸς, σχῆμα].

Μικροτέχνης, ου (ὁ, ἡ), meшtерѕ лѕкръtорѕ de мічї (sѕвцiрї, saѕ проаste) лѕкрѕрї. [μικρὸς, τέχνη].

Μικρότης (ἡ), мічime. [μικρός].

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ), чел кѕ mікъ (sърѕкъчоасъ) masъ, прostѕ ла mîncape. [μικρὸς, τράπεζα].

Μικρότριχος (ὁ, ἡ), чел кѕ mікѕ (sкѕрtѕ) пърѕ. [μικρὸς, θρίξ].

Μικροφάγος (ὁ, ἡ), пѕцinѕ ла mîncape. [μικρὸς, φάγω].

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ мічї окї. [μικρὸς, ὀφθαλμός].

Μικροφιλοτιμία (ἡ), amвiцie în мічї (проаste) лѕкрѕрї. [din

Μικροφιλότιμος (ὁ, ἡ), amвiцiosѕ în мічї лѕкрѕрї, (обшт:) sпepiatѕ (везї Тfр: харак: КА'). [μικρὸς, φιλότιμος].

Μικροφρόνως, adв: кѕ мічї simцiminte. [шї

Μικροφροσύνη (ἡ), mікѕ, прostѕ simцimîntѕ. [din

Μικρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѕ мічї, (проаste) simцiminte. [μικρὸς, φρήν].

Μικροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din naтѕръ mікѕ ла statѕ. [μικρὸς, φυή]. [de ѕnde

Μικροφυΐα (ἡ), natsралъ miчime de statš.
Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кs miчĭ frsnze. [μικρὸς, φύλλον].
Μικροφωνία (ἡ), miчime de гlasš. [din
Μικρόφωνος (ὁ, ἡ), чел кs mikš гlasš. [μικρὸς, φωνή].
Μικροχαρής, έος (ὁ, ἡ), ïsвitopš de (ïndeлetniчitš кs msлцsmipe ла) miчĭ лsкpsрĭ. [μικρὸς, χαίρω].
Μικρόχωρος (ὁ, ἡ), коnpinzътopš de nsцinš локš. [μικρὸς, χώρα].
Μικροψυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sïntš miчinimš. [шi
Μικροψυχία (ἡ), miчinimie. [din
Μικρόψυχος (ὁ, ἡ), miчinimš, mikš de ssfлetš, saš de npoaste simцiminte; (npin spm:) fpikosš. [μικρός, ψυχή].
Μικρύνω, вiit: -υνῶ, шiчeskš, fakš чeва maĭ mikš. [шi
Μικρῶς, adв: ïn mikš кinš, saš кs miчime. [μικρὸς].
Μικτέον, nosit: ал лsĭ μίγνυμι.
Μίκτο, noet: ïn локš de ἐμέμικτο, a 3: sinг: neps: de nas: neste-sъв: ал лsĭ μίγνυμι.
Μικτὸς, ἡ, ὸν, amestekatš, saš de amestekat. [μίγνυμι].
Μικτόχροος (ὁ, ἡ), чел кs колoape amestekatъ din maĭ msлte. [μικτὸς, χρόα].
Μίκυθος, (глs:) ïn локš de...
Μικύλος, η, ον, =Μικκύλος.
Μίλαξ, ακος (ἡ), = Σμίλαξ.
Μιλησιουργής, έος (ὁ, ἡ), лsкpatš de Miлesienĭ, saš dsne кinsл de ла Miлetš. [Μιλήσιος, ἔργον].
Μιλιάζω, вiit: -άσω, mъsspš o distanцъ ïn miлe. [шi
Μιλιάριον (τὸ), колoапъ, ne кape sïnt ïnsemnate distanцeлe dsne miлe. 2) snš вasš (rïsmš) nentps ïnкълzit anъ. [μίλιον Лat:].
Μιλιασμὸς (ὁ), [μιλιάζω] mъsspape de локš npin miлe.
Μίλιον (τὸ), [Лat: mille] miлš, mъsspъ de ïntindepe de локš de 1000 de пашĭ. 2) (npin ïntind:) = Μιλιάριον (1).
Μίλτειον, (noate) Μιλτεῖον (τὸ), вasš de кinoвapš. [шi
Μίλτειος, α, ον, =Μίλτινος. [μίλτος].
Μιλτηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), snsš кs кinoвapš. [μίλτος, ἀλείφω].
Μίλτινος, η, ον, fъкstš de кinoвapš. "Μίλτινον (se ïnц: χρῶμα)». Пл: faцъ poшie. [шi.
Μιλτίτης, ου (ὁ), шi Μιλτῖτις, ιδος (ἡ), (npinч: λίθος) чел de feлsл, saš faцa кinoвapsлsĭ. [μίλτος].
Μιλτοκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: чел кs капš poшs. [μίλτος, κάρηνον].
Μιλτοπάρηος (ὁ, ἡ), noet: poшs ла oвpazš; (oвiч: despre кopaвie) snoitъ de amïndoъ пъpцiлe кs кinoвapš, saš въnsitъ poшš. [μίλτος, παρειά].
Μιλτόπρεπος (πτος), ου (ὁ, ἡ), noet: чел кs apъtoasъ faцъ de кinoвapš, saš poшs. [μίλτος, πρέπω].
Μίλτος (ἡ), (npinч:) кinoвapš, ="Αμμιον, (Лat:) minium; (npin ïntind:) faцa poшie. 2) ='Ερυσίβη.
Μιλτοφυρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [μίλτος, φύρω] snoitš кs кinoвapš.
Μιλτόω -ῶ, вiit: -ώσω, snoĭeskš, въnseskš кs кinoвapš. [шi
Μιλτώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de feлsл, saš de faцa кinoвapsлsĭ. [μίλτος].
Μιλτωρυχία (ἡ), skoatepe de кinoвapš din пъmïntš npin sъnape; oкnъ, minъ de кinoвapš. [din
Μιλτωρύχος (ὁ, ἡ), [μίλτος, ὀρύσσω] npin sъnape skoцъtopš de кinoвapš din пъmïntš.
Μιλτωτὸς, ἡ, ὸν, въnsitš, snoitš, saš ïnsemnatš кs кinoвapš. [μιλτόω].
Μίλφαι (αἱ), шi Μίλφωσις, εως (ἡ), къdepe, saš smълцepe de цene.
Μιμαίκυλον, шi Μιμάκυλον (τὸ), snš feлš de fpaцĭ, saš mspe.
Μιμαλλόνες, шi Μιμαλόνες (αἱ), Maчed: Бакантеле. [μαιμάω, saš μιμοῦμαι].
Μίμαρκις, saš Μίμαρκυς, εως, saš υος (ἡ), snš feлš de mïnкape din maцe шi sïnцe de esspĭ шi aлte вite, (Fpanц:) civet.
Μιμὰς, άδος (ἡ), nantomimiкъ aкtpiцъ de teatps. [μῖμος].
Μιμαυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, penpesintš ïn teatps nantomima ...
Μίμαυλος (ὁ), snš feлš de nantomimъ, a къpia penpesintaцie se ïnsoцïa (noate) шi кs fлsepš. [μῖμος, αὐλὸς].
Μιμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, imitš, saš mъ asemъnš кs aлtsл ïn fopmъ, вopвъ, saš лsкps (ïĭ fakš takлitsл). [μῖμος].
Μιμηλάζω, вiit: -άσω, шi Μιμηλίζω, вiit: -ίσω, imitš чeва кa ...
Μιμηλὸς, ἡ, ὸν, ïndemïnatiкš a imita. 2) (nas:) fъкstš ïn imitape de чeва. «Εἰκών—». Пл: [μῖμος]. [de snde
Μιμηλότης (ἡ), ïndemïnъtate ла imitape.
Μίμημα (τὸ), imitaцie, asemъnъtspъ, eksemnлapš. [шi

Μίμησις, εως (ἡ), imitape. [ші

Μιμητὴς, οῦ (ὁ), (кв ųen;) imitъtopŏ de чinева saŏ de чева. [μιμέομαι]. [de вnde

Μιμητικὸς, ἡ, ὸν, чел кв însвшime, saŏ dennindepe de imitape. [de вnde

Μιμητικῶς, adв: кв кinŏ imitъtopŏ, saŏ npin imitape.

Μιμητὸς, ἡ, ὸν, imitatŏ, saŏ imitaвилŏ. [ші

Μιμήτωρ, opoς (ὁ), noet: în локŏ de μιμητής. [μιμέομαι].

Μιμίαμβοι (οἱ), mimĭ, saŏ imitъtopĭ npin вepsвpĭ iamвiчe. [μῖμος, ἴαμβος].

Μιμίζω, [imit:], вiit: -ίσω, = Χρεμετίζω.

Μιμικὸς, ἡ, ὸν, кввenitŏ, saŏ însвшitŏ mimiлop, ввfoniлop; (npin apm:) nекввiinчoвŏ, вpîчoвŏ (de pîвŏ). [μῖμος].

Μιμιχμὸς (ὁ), глs: [μιμίζω] = Χρεμετισμός.

Μιμνάζω, (npeл: ἐμίμναζον) noet: în локŏ de μίμνω.

Μίμνεσκον, noet: în локŏ de ἔμιμνον, npeл: ал лвĭ μίμνω.

Μιμνήσκω, [μνάω] вiit: μνήσω, amintŏ, saŏ a двкŏ aminte. ‖ (mijл:) μιμνήσκομαι, вiit: μνησθήσομαι, (nec: ἐμνήσθην, tpe: de кв: în локŏ de npez: μέμνημαι) (кв ųen:) ųiŏ minte; (кв ак:) nomeneskŏ, menųionezŏ.

Μιμνόντεσσι, noet: în локŏ de μίμνουσι, dat: îm: de napтч: ал лвĭ...

Μίμνω, (npeл: ἔμιμνον) noet: în локŏ de μένω.

Μιμόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopŏ ка mimŏ, saŏ aktopŏ (maĭ кв seamъ komikŏ), saŏ ка pennesintъtopŏ de mimĭ (вezĭ μῖμος 2). [μῖμος, βίος].

Μιμογράφος (ὁ), skpiitopŏ de mimĭ. [вezĭ μῖμος 2:, γράφω].

Μιμολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, деклamŏ mimĭ. «Ποιήματα μιμολογεῖται». se деклamъ în felŏ de mimĭ. [ші

Μιμολογία (ἡ), деклamaųie de mimĭ. [din

Μιμολόγος (ὁ, ἡ), деклamatopŏ, pepresintъtopŏ de mimĭ. 2) înfrînъtopŏ de вopвеле квiва. «Ἠχώ—». Епгр: [μῖμος, λέγω].

Μῖμος (ὁ), [imit: în afin: кв μῶμος] imitъtopŏ de fiгвpele, ші înfrînъtopŏ de вopвеле челор-л-алųĭ, (Tвpч:) карагïozŏ. 2) mimŏ, вnŏ felŏ de komodie, saŏ tpaгodie în npoзъ. 3) (pap) noet: în локŏ de μίμησις. [de вnde

Μιμώ, όος -οῦς (ἡ), maĭmвųъ.

Μιμῳδὸς (ὁ), = Μίμαυλος. [μῖμος, ᾠδή].

Μὶν, (totdasna eнглit:) noet: Ion: în локŏ de αὐτὸν, ἡν, ὸ, saŏ (pap ші maĭ noŏ) în локŏ de αὐτούς, ὰς, ὰ, saŏ ἑαυτὸν, ἡν, ὸ. «Παρεδίδου ἑαυτὸν ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ„. Ep: «Τούς δὲ κελεύειν αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν„. Ep: (ші înnpeвnъ кв αὐτὸς). «Αὐτόν μιν πληγῇσι δαμάσσας». Od: Δ: «Αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος ἵκανει». Iл: A: ші însaшĭ ne dînsa (вezĭ ші νιν, ші ἵν).

Μίνδαξ, ακος (ἡ), вnŏ felŏ de tъmîie Пepsikъ.

Μίνθα, ші Μίνθη, ης (ἡ), вnŏ felŏ de ismъ, (Лat:) mentha.

Μίνθος (ἡ), [μύνθος, ὄνθος] къкъpeazъ de капpъ; ші skîpnъ de omŏ. 2) =Μίνθη. [de вnde

Μινθόω -ῶ, вiit: -ώσω, mînжeskŏ кв skîpnъ (în felŏ de окъpipe).

Μινυανθὴς, έος (ὁ, ἡ), [μινυός, ἄνθος] nвųinъ вpeme înflopitŏ. (de вnde) «Μινυανθὲς τρίφυλλον». Бot: вnŏ felŏ de nлantъ, tpifoiŏ de anъ.

Μινύθεσκον, noet: npeл: ал лвĭ μινύθω.

Μινυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, Ion: în локŏ de μινύθω. [de вnde

Μινύθημα (τὸ), чел че s'a miчit, s' a înnвųinat. [ші

Μινύθησις, εως (ἡ), miчipe, înnвųinape.

Μινυθίζω, вiit: -ίσω, =Μινύθω. [de вnde

Μινυθικὸς, ἡ, ὸν, чел кв însвшime de a miчĭ, a înnвųina; вsвкъtopŏ.

Μινύθω, [μινυὸς] вiit: μινυθήσω, noet: Ion: miчeskŏ, înnвųinezŏ; чiвnteskŏ; (fiг:) слъвeskŏ; (ші nestp: saŏ ел:) mъ miчeskŏ, mъ înnвųinezŏ; mъ toneskŏ, слъвeskŏ.

Μινυθώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μινυνθώδης.

Μίνυνθα, adв: noet: Ion: (μινύθω) nвųin; (ші timn:) în nвųinъ вpeme. [de вnde

Μινυνθάδιος, α saŏ ος, ον, noet: nвųinъ вpeme дъinitopŏ. [ші

Μινυνθώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μινυνθάδιος.

Μινυὸς, ά, ὸν, mikŏ, nвųinŏ, skвptŏ, (de вnde Лat:) minus.

Μινύριγμα (τό), noet:= Μινύρισμα. [din

Μινυρίζω, [μινυρὸς] вiit: -ίσω, kîntŏ, saŏ nлîngŏ кв înчetŏ глasŏ. [de вnde

Μινύρισμα (τὸ), kîntape, saŏ nлînųepe кв înчetŏ ші mвpmвpъtopŏ глasŏ. [ші

Μινυρισμὸς (ὁ),=Μινύρισμα, mвpmвpape.

Μινύρομαι, вiit: -υροῦμαι, = Μινυρίζω. (вezĭ ші κινύρομαι). [din

Μινυρὸς, [μινυὸς] ά, ὸν, чел че nлînųe, saŏ kîntъ кв înчetinелŏ, ші nлînųepoвŏ глasŏ.

Μινυώριος, ші Μινύωρος (ὁ, ἡ), noet: [μινυὸς, ὥρα] чел de nвųinъ вpeme, saŏ вiaųъ.

Μὶξ, adв: поеt: = Μίγδην, amestekat. [μίγνυμι].

Μιξαιθρία (ἡ), шi Μιξαίθριον (τὸ), [μίξις, αἰθρία] timпš amestekatš, tšрвšpatš, (ачi soape, ачi плоае).

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ), amestekatš (ad: пе жšmъtate) omš. [μίξις, ἄνθρωπος].

Μιξαρχαγέτας, α, Dop: în локš de μιξαρχηγέτης, ου (ὁ), amestekatš кš (пе жšmъtate) ероš (enit: ал лšї Kastopš ла Apџienї). [μίξις, ἀρχηγέτης].

Μιξέλλην, ηνος (ὁ), amestekatš (пе жšmъtate) Elinš. [μίξις, Ἕλλην].

Μιξίαμβος (ὁ, ἡ), amestekatš кš iamвї, satipiкš. [μίξις, ἴαμβος].

Μιξίας, ου (ὁ), amestekъtopš, tšpвšpъtopš de toate. [din

Μίξις, εως (ἡ), amestekape; комšnikaџie; tpšпeaskъ înпpešпape. [μίγνυμι].

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ), amestekatš (пе жšmъtate) вapвapš. [μίξις, βάρβαρος].

Μιξοβόας, ου (ὁ), поеt: [μίξις, βοή] amestekatš кš stpirъte.

Μιξοδία, шi Μίξοδος (ἡ), amestekape, înпpešпape de šliџe, pesпîntie. «Ἄλὸς —». Anл: primeждioaseле кšpsšpї de mape dintpe Skiла шi Xapisda. [μίξις, ὁδός].

Μιξοθάλασσος (ὁ, ἡ), чел че ape amestekš, комšnikaџie кš mapea (кopъвiepš, saš пeskapš). [μίξις, θάλασσα].

Μιξόθηλυς, εος (ὁ, ἡ), чел че ape чева femeїeskš amestekatš în sine. [μίξις, θῆλυς].

Μιξόθηρ, ηρος, шi Μιξόθηρος (ὁ, ἡ), amestekatš din feapъ шi omš. [μίξις, θήρ].

Μιξόθριξ, ιχος (ὁ, ἡ), чел кš пъpš amestekatš (ad: алвš шi пеrpš). [μίξις, θρίξ].

Μιξόθροος (ὁ, ἡ), поеt: amestekatš кš гълъџie, saš sгomotš. [μίξις, θρόος].

Μιξοιφία (ἡ), [μίξις, οἰφάω] tpšпeaskъ înпpešпape.

Μιξόλευκος (ὁ, ἡ), amestekatš кš алвš. [μίξις, λευκός].

Μιξολύδιος (ὁ, ἡ), amestekatš din Лidianš шi de алtš neamš. [μίξις, Λυδός]. [de šnde

Μιξολιδιστί, adв: dšпе кiпšл mšsikaлеї apmoniї a amestekaџiлop Лidienї.

Μιξόμβροτος (ὁ, ἡ), поеt:=Μιξάνθρωπος. [μίξις, βροτός].

Μιξονόμος (ὁ, ἡ), поеt: чел че пашtе în amestekape кš алtе вitе. [шi

Μιξόνομος (ὁ, ἡ), (τόπος, локš) în кape пask amestekate вiteле. [μίξις, νέμομαι].

Μιξοπάρθενος, (ὁ, ἡ), чел че пе жšmъtate seamъпъ a feчoapъ. [μίξις, παρθένος].

Μιξοπόλιος (ὁ, ἡ), =Μεσαιπόλιος. [μίξις αἰπόλος].

Μιξόπυος (ὁ, ἡ), amestekatš кš пšpoїš [μίξις πῦον].

Μιξοφρύγιος (ὁ, ἡ), amestekatš din Фpiџianš шi de алtš neamš [μίξις, Φρύξ].

Μιξόφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кš sпpîнчепеле înšinate. [μίξις, ὀφρύς].

Μιξοφυής, έος (ὁ, ἡ), чел de amestekatъ пatšpъ. [μίξις, φυή].

Μιξόχλωρος (ὁ, ἡ), [μίξις, χλωρός] вepdšпкš, пе жšmъtate вepde.

Μισαγαθία (ἡ), špъ de вine, saš de вšпї. [din

Μισάγαθος (ὁ, ἡ), špîtopš de вine, saš de вšпї. [μῖσος, ἀγαθός].

Μισαδελφία (ἡ), špъ de fpate. [din

Μισάδελφος (ὁ, ἡ), špîtopš de fpateле sъš. [μῖσος, ἀδελφός].

Μισαθήναιος (ὁ, ἡ), špîtopš de Atenenї. [μῖσος, Ἀθηναῖος].

Μισαλαζών, όνος (ὁ, ἡ), špîtopš de mîndpie шi de mînpi. [μῖσος, ἀλαζών].

Μισαλληλία (ἡ), pečipoкъ špъ întpe oape-кape. [din

Μισάλληλος (ὁ, ἡ), špîtopš шi špîtš în pečipoкš šпšл de алtšл. [μῖσος, ἀλλήλων].

Μισάμπελος (ὁ, ἡ), (локš) špîtopš de (fir: пеpriinчosš ла) вie. [μῖσος, ἄμπελος].

Μισανθρωπέω, ῶ, viit: -ήσω, špъskš пе oamenї. [шi

Μισανθρωπία (ἡ), špъ къtpe oamenї. [din

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ), špîtopš de oamenї. [μῖσος, ἄνθρωπος].

Μισαπόδημος (ὁ, ἡ), špîtopš de кълъtopiї în stpeinъtate. [μῖσος, ἀπὸ, δῆμος].

Μισαργυρία (ἡ), špъ de apџintš (de вanї). [din

Μισάργυρος (ὁ, ἡ), špîtopš, despeџšitopš de apџintš, saš de вanї. [μῖσος, ἄργυρος].

Μίσγα, adв: =Μίγδην.

Μισγάγκεια (ἡ), поеt: [μίσγω, ἄγκος] вале, în кape se sкšpг pîpaїe, pовinъ.

Μίσγεσκον, поеt: Ion: în локš de ἔμισγον, прел: ал лšї μίσγω.

Μισγητεύω, viit: -εύσω, =Μισητεύω. [шi

Μισγητία (ἡ), =Μισητεία. [μίσγω].

Μισγοδία (ἡ), = Μιξοδία.

Μισγόλας, α (ὁ), поеt: Dop: [μίσγω, λαὸς] pричinšitš din копкšpџepe de порodš. "Θόρυβος —". Esix: вšеtš, sгomotš amestekatš.

Μισγόνομος (ὁ, ἡ), поеt: = Μιξόνομος.

Μίσγω, (прел: ἔμισγον) = Μίγνυμι.

Μισέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), ȣрîтopȣ de Елені. [μῖσος, Ἕλλην].

Μίσεργος (ὁ, ἡ), ȣрîтopȣ de лȣкрȣ, лeneшȣ. [μῖσος, ἔργον].

Μισεταιρία (ἡ), ȣрѣ de soцĭ, saȣ de soцietate. [din

Μισέταιρος (ὁ, ἡ), ȣрîтopȣ de soцĭĭsѣĭ, saȣ nesoцiaбілȣ. [μῖσος, ἑταῖρος].

Μισέω -ῶ, вііт: -ήσω, ȣрѣsкȣ; (noeт: кȣ inf:) nismȣĭeskȣ, nȣ воĭeskȣ a se face чева. [μῖσος]. [de ȣnde

Μίσηθρον (τὸ), =Μίσητρον.

Μισήλιος (ὁ, ἡ), ȣрîтopȣ (fepiтȣ) de soape. [μῖσος, ἥλιος].

Μίσημα (τὸ), oбĭeктȣ de ȣрѣ. [μισέω].

Μισηνέρως, ωτος (ὁ, ἡ), =Δυσέρως. [μῖσος, ἔρως].

Μισητεία (ἡ), neînfpînape în чeле венepiene; (în цen:) nesѣцioшie. [din

Μισητεύω, вііт: -εύσω, sîntȣ neînfpînaтȣ în nofteле тpȣneштĭ. [din

Μισητὴ (ἡ), mȣĭepe desfpînaтѣ, кȣрвѣ. (npinч: fem: ал лȣĭ μισητός). [шi

Μισητής, οῦ (ὁ), ȣрîтopȣ. [μισέω]. [de ȣnde

Μισητία (ἡ), =Μισητεία. [шi

Μισητίζω, вііт: -ίσω, = Μισῶ. [шi

Μισητικὸς, ή, ὸν, [шi aдв:] -ικῶς, aплeкaтȣ ла ȣрîpe.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, ȣрîтȣ de чineвa, saȣ de ȣрîт, ȣрîvosȣ. [шi

Μίσητρον (τὸ), op че zѣdѣpaштe ȣрѣ. [μισέω]

Μισθαποδοσία (ἡ), dape de плaтѣ, pesплѣтipe. [шi

Μισθαποδότης, ου (ὁ), dѣтѣтopȣ de кȣвeniтѣ pesплaтѣ. [μισθὸς, ἀποδίδωμι].

Μισθάριον (τὸ), dim: (desnpeц:) aл лȣĭ μισθὸς, simвpioapѣ.

Μισθαρνευτικὸς, ή, ὸν, кȣвeniтȣ ла (saȣ fѣкȣтȣ nenтpȣ) лȣape de плaтѣ. [din

Μισθαρνεύω, вііт: -εύσω, шi Μισθαρνέω -ῶ, вііт: -ήσω, ĭaȣ (sлȣжeskȣ ne) плaтѣ, saȣ simвpie. [din

Μισθάρνης, ου (ὁ),=Μίσθαρνος.

Μισθαρνητικὸς, ή, ὸν, = Μισθαρνευτικὸς. [μισθαρνέω].

Μισθαρνία (ἡ), лȣape de (sлȣжipe ne) плaтѣ, simвpie. [шi

Μισθαρνικὸς, ή, ὸν, кȣвeniтȣ ла simвpie, saȣ peлaтiвȣ кȣ simвpiaшȣ. [μίσθαρνος].

Μισθάρνισσα, ης (ἡ), fem: aл лȣĭ μισθάρνης.

Μίσθαρνος (ὁ, ἡ), [μισθὸς, ἄρνυμι] лȣѣтopȣ de (sлȣжiтopȣ ne) simвpie, simвpiaшȣ.

Μισθαρχίδης, ου (ὁ), кom: кѣȣтѣтopȣ de вine pesплѣтiтe, saȣ кîштiroase dpeгѣтopiĭ. [μισθὸς, ἀρχή].

Μίσθιος, α saȣ ος, ον, плѣтiтȣ, simвpiaшȣ. [μισθὸς].

Μισθοδοσία (ἡ), dape, плѣтipe de simвpie, плaтѣ. [μισθὸς, δόσις].

Μισθοδοτέω -ῶ, вііт: -ήσω, daȣ, плѣтeskȣ; (шi nas:) ĭaȣ плaтѣ, simвpie. [din

Μισθοδότης, ου (ὁ), dѣтѣтopȣ (плѣтiтopȣ) de simвpie, saȣ плaтѣ. [μισθὸς, δίδωμι].

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ), dѣpȣiтopȣ de simвpie, saȣ плaтѣ. [μισθὸς, δῶρον].

Μίσθον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de пaxapȣ (vezĭ шi μασθαλίς). «Μηδέποτε πίοιμι ἀκράτου μίσθον». Apstf: (Besn: 525).

Μισθὸς (ὁ), simвpie; pesплaтѣ.

Μισθοφορὰ (ἡ), daтѣ, saȣ лȣaтѣ плaтѣ, simвpie (npinч: de ostaшĭ), (Fpanц:) solde. [шi

Μισθοφορέω -ῶ. вііт: -ήσω, ĭaȣ (sлȣжeskȣ ne) плaтѣ (npinч: despre ostaшȣ). [шi

Μισθοφορία (ἡ), лȣape de (sлȣжipe ne) плaтѣ. 2) =Μισθοφορά. [шi

Μισθοφορικὸς, ἡ, όν, кȣвeniтȣ, noтpiвiтȣ ла simвpiaшȣ. «Τό μισθοφορικὸν". Koлeк: în лoкȣ de οἱ μισθοφόροι. [din

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ), лȣѣтopȣ de (sлȣжiтopȣ npinч: кa ostaшȣ ne) плaтѣ, saȣ simвpie, soлdaтȣ. [μισθὸς, φέρω].

Μισθόω -ῶ, вііт: -ώσω, daȣ кȣĭвa (шi miж: ĭaȣ de ла чineвa) чeвa кȣ токmeaлѣ de плaтѣ, saȣ кipie, apendѣ, шi чл: "Μισθωσάντων τὸν νηὸν τριακοσίων ταλάντων ἐξεργάσασθαι». Ep: (шi кȣ dat: indip:) "Μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς»... Dm: (шi miж:) «Μισθώσαθαι πλοῖον„. Ep: (шi nas:) «Μεμισθωμένος αὐτῷ οὐκ ὀλίγου». Ep: [μισθὸς]. [de ȣnde

Μίσθωμα (τὸ), плaтa тoкmiтѣ; кipie, apendѣ, шi чл: 2) че s'a daт, saȣ s'a лȣaт кȣ плaтѣ, кipie, шi чл:

Μισθωμάτιον (τὸ), Dim: aл лȣĭ μίσθωμα.

Μισθώσιμος (ὁ, ἡ), чeл de daт кȣ плaтѣ saȣ кipie, шi чл: [din

Μίσθωσις, εως (ἡ), dape, saȣ лȣape de чeвa кȣ плaтѣ, кȣ кipie, apendѣ, шi чл: 2) =Μίσθωμα. [μισθόω].

Μισθωτεύω, вііт: -εύσω, sîntȣ simвpiaшȣ, sлȣжeskȣ ne плaтѣ. [μισθωτὸς].

Μισθωτής, οῦ (ὁ), dѣтѣтopȣ, saȣ лȣѣтopȣ кȣ тoкmeaлѣ de a sѣвîpшi чeвa (коnтpaкчiȣ, întpenpinzѣтopȣ), saȣ кȣ кipie, apendѣ, шi чл: [шi

Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвeniтȣ, saȣ aплeкaтȣ ла dape, saȣ лȣape кȣ тoкmeaлѣ de a sѣ-

вîрші чева, saŭ кѕ кipie, apendъ, ші чл: [ші

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, tokmitŭ a sлѕжі пе платъ, simвpiaшŭ; înкipiatŭ, saŭ apendatŭ, ші чл: [μισθόω].

Μισθώτρια (ἡ), fem: ал лѕĭ μισθωτής.

Μίσιππος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de каĭ. [μῖσος, ἵππος].

Μίσκος (ὁ), =Μίσχος.

Μισοβάρβαρος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de варварĭ. [μῖσος, βάρβαρος].

Μισοβασιλεὺς, έως (ὁ), ѕpîtopŭ de împъpatŭ, saŭ împъpaцĭ. [μῖσος, βασιλεύς].

Μισόγαμος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de nѕntъ, saŭ къѕъtopie. [μῖσος, γάμος].

Μισογόης, ητος (ὁ), ѕpîtopŭ de шарлаtanĭ. [μῖσος, γόης].

Μισογύναιος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de mѕiepĭ. [ші

Μισογυνεία (ἡ), ѕpîpe de mѕiepĭ. [ші

Μισογυνέω -ῶ, viit: -ήσω, ѕpъskŭ mѕiepiле. [din

Μισογύνης, ου (ὁ), = Μισογύναιος. [μῖσος, γυνή]. [de ѕnde

Μισογυνία (ἡ), =Μισογυνεία.

Μισοδημία (ἡ), ѕpъ de demokpatie. [din

Μισόδημος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de попорŭ, saŭ de penѕвлікъ. [ші

Μισοδημότης (ὁ), ѕpîtopŭ de коппопоpanіĭ sъĭ. [μῖσος, δῆμος].

Μισοδικαστὴς, οῦ (ὁ), ѕpîtopŭ de жѕdiкъtopĭ. [μῖσος, δικαστής].

Μισόδικος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de жѕdiкъцĭ, de npiгonipĭ. [μῖσος, δίκη].

Μισόθεος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de zeĭ. [μῖσος, θεός]

Μισόθηρος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de вînъtoape. [μῖσος, θήρα].

Μισόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ (skîpвitŭ) de nepĭ.

Μισοΐδιος (ὁ, ἡ), (плц:) ѕpîtopŭ de aĭ sъĭ. [μῖσος, ἴδιος].

Μισοινία (ἡ), ѕpъ, skîpвъ de вinŭ. [din

Μίσοινος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de вinŭ. [μῖσος, οἶνος].

Μισοκαῖσαρ, αρος (ὁ), ѕpîtopŭ de Чesapŭ. [μῖσος, Καῖσαρ].

Μισοκακέω -ῶ, viit: -ήσω, ѕpъskŭ ръѕл, saŭ пе ръĭ. [din

Μισόκακος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de ръŭ, saŭ de ръĭ. [μῖσος, κακὸς].

Μισόκαλος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de вine, saŭ de fpѕmosŭ. [μῖσος, καλὸς].

Μισοκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de skîpвosŭ (npinч: din гpeле doвînzĭ) кîштігŭ. [μῖσος, κέρδος].

Μισολάκων, ωνος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de Лакonĭ. [μῖσος, Λάκων].

Μισολάμαχος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ da Ламахŭ; (npin întind:) de pesвoĭŭ,=Μισοπόλεμος. [μῖσος, Λάμαχος].

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ), =Μισόγαμος. [μῖσος, λέκτρον].

Μισολογέω -ῶ, viit: -ήσω, ѕpъskŭ кѕвinteле, (ad:) înвъцъtѕpeле. [ші

Μισολογία (ἡ), ѕpъ de кѕвinte, saŭ de шtiinцe. [din

Μισολόγος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ (despeцѕitopŭ) de кѕвinte, (ad:) de înвъцъtѕpĭ ші шtiinцe. [μῖσος, λόγος].

Μισόνοθος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de вastapzĭ, saŭ de op че лѕкpѕ npefъкѕtŭ, minчinosŭ. [μῖσος, νόθος].

Μισόνυμφος (ὁ, ἡ), = Μισόγαμος. [μῖσος, νύμφη].

Μισοξενία (ἡ), ѕpъ de stpeinĭ, de osnitaлitate. [din

Μισόξενος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de stpeinĭ, saŭ de osnitaлitate. [μῖσος, ξένος].

Μισόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), ѕpъtopŭ de копiĭ (în цen: saŭ de aĭ sъĭ). [μῖσος, παῖς].

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de feчoape. [μῖσος, παρθένος].

Μισοπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), ѕpъtopŭ de taтъл sъŭ. [μῖσος, πατήρ].

Μισοπέρσης, ου (ὁ), ѕpîtopŭ de Пepsĭ. [μῖσος, Πέρσης].

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de pesвoĭŭ. [μῖσος, πόλεμος].

Μισόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de opaшŭ (de локŭ, saŭ de naцie). [μῖσος, πόλις]. [de ѕnde

Μισοπολίτης, ου (ὁ), ѕpîtopŭ de opъшenĭ, saŭ de konчetъцenіĭ sъĭ.

Μισοπονέω -ῶ, viit: -ήσω, ѕpъskŭ osteneaлa, лѕкpѕ. [μῖσος, πόνος].

Μισοπονηρέω -ῶ, viit: -ήσω, ѕpъskŭ ръѕtatea, saŭ пе ръĭ. [ші

Μισοπονηρία (ἡ), ѕpъ de ръѕtate. [din

Μισοπόνηρος (ὁ, ἡ), ѕpъtopŭ de ръĭ, saŭ de ръѕtate; (în цen:) aпleкatŭ ла ѕpъ, ѕpîtopŭ de oamenĭ. [μῖσος, πονηρός].

Μισοπονία (ἡ), ѕpъ de osteneaлъ, tpînдъвie. [din

Μισόπονος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de mѕnкъ, лeneшŭ. [μῖσος, πόνος].

Μισοπορπακίστατος, η, ον, кom: sѕnpл: aл лѕĭ ...

Μισοπόρπαξ, ακος (ὁ, ἡ), ѕpъtopŭ de naveze, (ad:) de pesвoĭŭ. [μῖσος, πόρπαξ].

Μισοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), ѕpîtopŭ de

ƫpeвĭ, de гріжĭ, saŭ ĭѕвіtорŭ de лiniщte. [μῖσος, πρᾶγμα].

Μισοπρόβατος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de oĭ, (щі în цen:) de пatpѕпеde. [μῖσος, πρόβατον].

Μισοπροσήγορος (ὁ, ἡ), (щі adв:) -γόρως, ѕрîtорŭ de saлѕtaцiĭ, пesoціaвiлŭ, = Ἀπροσήγορος. [μῖσος, πρὸς, ἀγορά].

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ (пеажѕtъtорŭ de ѕъpaчĭ. [μῖσος, πτωχός].

Μισοπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de вaрвъ. [μῖσος, πώγων].

Μισορωμαῖος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de Ромaпĭ. [μῖσος, Ῥωμαῖος].

Μῖσος, [în afin: кѕ μύσος] εος -ους (τό), ѕрѣ, dѕщmъпie; (прin întind:) овiектŭ de ѕрѣ. "Μίσει τῆς τυραννίδος". Epd: "Μῖσος ἔχειν πρὸς (παρά) τινος». Пл: щі Лѕч: a se ѕрî de чiпева

Μισόσοφος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de înвъцaцĭ, saŭ de înцeлeпчĭѕпе. [μῖσος, σοφός].

Μισοστρατιώτης, ου (ὁ), ѕрîtорŭ de ostaщĭ. [μῖσος, στρατιώτης].

Μισοσώματος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ, пеgрiжitорŭ de tрѕпŭ, щі de aлe tрѕпѕлѕĭ. [μῖσος, σῶμα].

Μισοτεκνία (ἡ), ѕрѣ de копii ѕъĭ. [din

Μισότεκνος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de копii ѕъĭ. [μῖσος, τέκνον].

Μισοτύραννος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de tiрaпĭ. [μῖσος, τύραννος].

Μισότυφος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de înгîmfaре, saŭ mîndpie. [μῖσος, τύφος].

Μισοφαής, έος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ (fepitŭ) de лѕmînъ. [μῖσος, φάος].

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de лiteрaцĭ, щі de лiteрatѕръ. [μῖσος, φιλολόγος].

Μισόφιλος, (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de прietenie, saŭ de прietenĭ. [μῖσος, φίλος].

Μισόφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de гріжĭ. [μῖσος, φροντίς].

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ), =Μισάγαθος. [μῖσος, χρηστός].

Μισοχριστιανὸς (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de крещtinĭ. [μῖσος, χριστιανός].

Μισόχριστος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de Хрistosŭ. [μῖσος, Χριστός].

Μισοψευδής, έος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de miпчѕпъ. [μῖσος, ψεῦδος].

Μιστιλά(λλά ομαι -ῶμαι, виit: -ήσομαι, ĭaŭ zeamъ кa кѕ лiпгѕрa кѕ o skoвitъ коажъ de пîйпе. [din

Μιστύλη (ἡ), вѕкъціkъ de коажъ de пîйпе skoвitъ în fоpmъ de лiпгѕръ. [din

Μιστύλλω, [μιτύλος] виit: -υλῶ, taĭŭ în вѕкъцeлe, tокŭ mъpѕnt.

Μίσυ, υος, щі εως (τὸ), ѕпŭ feлŭ de вitpioлŭ. 2) ѕпŭ feлŭ de чĭѕпepкъ, saŭ mîпъtapкъ.

Μίσυβρις, ιος (ὁ, ἡ), ѕрîtорŭ de despeцѕire, saŭ овpъzпiчie. [μῖσος, ὕβρις].

Μίσχος (ὁ), [ἴσχω, ὄσχος] кodiца fpѕпzeлор, saŭ a poadeлор, прin каре se ціп de кракъ. 2) (гpeщ:) în локŭ de λίσγος.

Μισώδης, εος (ὁ, ἡ), вpednikŭ de ѕрѣ, ѕрîчоѕŭ. [μῖσος].

Μιτόεργος (ὁ, ἡ), поet: каре аpе de oвiектŭ aл лѕкpѕлѕĭ ѕъŭ fipѕл, ѕвŭ toptѕл. «Ἄτρακτος —". Епгр: [μίτος, ἔργον].

Μιτορράφής, έος (ὁ, ἡ), кѕѕѕtŭ, saŭ înплetitŭ кѕ fipe de toptŭ. [μίτος, ῥάπτω].

Μίτος (ὁ), toptŭ ѕѕціpe, fipŭ de аць; ѕpzeaлъ, saŭ вътѕtѕpъ de пînzъ; коapdъ de mѕsiкaлŭ înstpѕmîntŭ. „Κατὰ μῖτον". Чіч: кѕ amъpѕпtѕл. [de ѕпde

Μιτόω -ῶ, щі (mіж:) -όομαι -οῦμαι, виit: -ώσω, -ομαι, петpeкŭ fipeлe ѕpzeлеĭ прin iце; aщeзŭ пînzъ în ръѕвoĭŭ; (mѕsiк:) kîntŭ чeвa кѕ лipa щі чл:, tonezŭ. (вezĭ щі κρέκω).

Μίτρα (ἡ), [μίτος] (în цen:) faщъ, вaпdъ; (ĭap паptік:) лeгъtѕpъ (пеstpiцъ) de miжлокŭ, saŭ de капŭ, вpîŭ, saŭ diademъ. «Μίτρην λύειν». Апл: вezĭ ζώνη.

Μιτρηφόρος, Іоп: поet: în локŭ de μιτροφόρος.

Μιτρίον (τὸ), dim: aл лѕĭ μίτρα.

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ), лeгatŭ лa капŭ, saŭ înчinsŭ кѕ [μίτρα, щі δέω].

Μιτροφορέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntŭ...

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtорŭ (лa mіжлокŭ, saŭ лa капŭ) de [μίτρα, щі φέρω].

Μιτροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), înчinsŭ пeste tѕпiкъ (хаĭпъ de desѕѕt) кѕ вpîŭ. [μίτρα, χιτών].

Μιτρόω -ῶ, виit: -ώσω, înnodoвeskŭ miжлокѕл, saŭ капѕл кѕ [μίτρα]; (în цen: поet:) înчiпгŭ, înкопжѕpŭ.

Μιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), кpoitŭ în feлŭ de [μίτρα], (ad:) înгѕst-лѕпгŭ

Μιτύλος, (щі Μυτίλος de ѕпde Лat: mutilus) η, ον, чĭѕпtŭ (de коapпe); saŭ (de aчі) mititeлŭ. [вezĭ щі μικύλος].

Μίτυλος (ὁ), (Лat: mitulus) ѕпŭ feлŭ de skoĭкъ, saŭ midie, = Τελλίνη.

Μίτυς, υος (ἡ), ѕпŭ feлŭ de чeаpъ, saŭ хѕmъ кліsoaѕъ, кѕ каре aлвiпeлe îщĭ astѕпъ кpъпъtѕpeлe ѕлеĭѕлѕĭ. (вezĭ щі μύτις).

Μιτώδης, εος (ὁ, ἡ), înплetitŭ, saŭ цeѕѕtŭ din ѕѕціpe toptŭ. [μίτος].

Μιχθείς, εῖσα, έν, пas: пеx: 1: de паpтч: aл лѕĭ μίγνυμι.

Μνᾶ, ᾶς (ἡ), minъ, (ка греѕtate) 130-160 dpamѕpї, (ка monetъ) 100 дpaxme, a шaїзечелеа napte din талантѕ. [Евр: μανή].

Μνάα, noet: în локѕ de μνᾶ, a 2: sinr: neps: de μνάομαι.

Μνααῖος, α, ον, =Μναιαῖος.

Μναδάριον (τὸ), dim: ал лѕї μνᾶ.

Μναιαῖος, saѕ Μναῖος, α, ον, чел de греѕtate, saѕ npeцѕ de o minъ. [μνᾶ].

Μνᾶμα (τὸ), Dop: în локѕ de μνῆμα.

Μνάομαι -ῶμαι, [μένος] виіt: μνήσομαι, (Ipe: de кѕ: în лок: de npeз: μέμνημαι) noet: (кѕ цen:) цiѕ minte, saѕ nomeneskѕ, adѕкѕ a minte (везї μιμνήσκω). 2) (кѕ ак: întpeв: ші în npoзъ) mъ silesкѕ, saѕ ѕnelteskѕ a съвîpші (a doвîndi) чева, (Франц:) briguer; (de ѕnde oвiч:) чеpѕ mѕїepe în късъtopie. (везї ші μνηστεύω).

Μναρὸς, ά, ὸν, Глѕ: =Μνιαρὸς.

Μνάσειεν, Dop: în локѕ de μνήσειεν a 3: sinr: neps: de Еол: noft: nex: 1:, ші

Μνάσης, Dop: în локѕ de μνήσης. a 2: sinr: neps: de nex: ѕѕn: ал лѕї μιμνήσκω.

Μνασιδωρέω -ῶ, Dop: în локѕ de μνησιδωρέω.

Μνάσιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de вълtoasъ nlantъ de mînkape din Еџintѕ, =Κύπειρος (везї ziч:).

Μνασίον (τὸ), ші Μνασὶς, ίδος (ἡ), ѕnѕ felѕ de mъsѕpъ de rpîne a Чipenілор (înкъпъtoape de 2 μέδιμνος, везї ziч:).

Μνάστειρα (ἡ), Dop: în локѕ de μνήστειρα.

Μναστέω -ῶ, Dop: în локѕ de μνηστέω.

Μναστὴρ (ὁ), Dop: în локѕ de μνηστὴρ.

Μνάσω, ῃς, ῃ, Dop: în локѕ de μνήσω. nex: de ѕѕn: ал лѕї μιμνήσκω.

Μνέα (ἡ), Ion: în локѕ de μνᾶ.

Μνέεσθαι, Ion: în локѕ de μνᾶσθαι, inf: ал лѕї μνάομαι.

Μνεία (ἡ), [μνάομαι] amintipe, nomenipe.

Μνεώμενος, Ion: în локѕ de μνώμενος, naptч: ал лѕї μνάομαι.

Μνῆμα (τὸ), [μνάομαι] (în цen:) semnѕ snpe adѕчере a minte, ѕѕвеnipѕ; (iap naptік:) mopmîntѕ. 2) noet: (кѕ цen:) în локѕ de μνήμη. [de ѕnde

Μνημάτιον (τὸ), dim: ал лѕї μνῆμα. [ші

Μνηματίτης, ου (ὁ), чел de d'asѕnpa mopmîntѕлѕї. «Λόγος—». Ѕѕst:

Μνημεῖον (τὸ), fъкѕtѕ snpe nomenipe, saѕ adѕчере a minte, (Лаt:) monѕmentѕ;(de ѕnde naptік:) mopmîntѕ. 2) локалѕ, ѕnde se пъstpeazъ челе вpedniче de цinepe de minte. [din

Μνήμη (ἡ), [μνάομαι] memopie, fакѕлtatea цinepiї de minte, saѕ цinepe de minte.«Μνήμην ἐπασκέειν». Ep: 2) adѕчере a minte. «Μνήμην ἔχειν (ποιεῖσθαι) τινὸς». Ep: 2) кавinetѕ de цinѕt xîptiї, ad: apxiвъ. «Ὁ τῆς βασιλείου μνήμης προεστώς». Epd:

Μνημήϊον (τὸ), Ion: în локѕ de μνημεῖον.

Μνημόνειος (ὁ, ἡ), pелatiвѕ кѕ, saѕ kontpiвѕitopѕ ла denpindepe de memopie, saѕ цinepe de minte. [μνήμων].

Μνημόνευμα (τὸ), oвiektѕ (fantъ, saѕ кѕвîntѕ) вpednікѕ de nomenipe, saѕ adѕчере a minte 2)=Μνεία, nomenipe. [ші

Μνημονευτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, îndemînatікѕ, вѕnѕ ла memopie. [ші

Μνημονευτὸς, ή, ὸν, цinѕtѕ, saѕ de цinѕt minte. [din

Μνημονεύω, виіt: -εύσω, (кѕ цen: saѕ pap ак:) цiѕ minte. || (stpъm: кѕ ак:) adѕкѕ a minte. [ші

Μνημονικὸς, ή, ὸν, dedѕsѕ ла цinepe de minte, memopiaлѕ. 2)=Μνημονευτικὸς. (de ѕnde) «Μνημονικὸν». Ksn: пѕtepea (fакѕлtatea) memopiї, цinepe de minte; saѕ metodѕл de a ексерѕа цinepea de minte, (ал:) «Τὰ μνημονικὰ„. Apst: [μνήμων]. [de ѕnde

Μνημονικῶς, adв: =Μνημονευτικῶς. «Μνημονικῶς ἔχω». Лкѕ: цiѕ minte,

Μνημόνιος (ὁ, ἡ), =Μνημόνειος. [ші

Μνημοσύνη (ἡ), =Μνήμη. [ші

Μνημόσυνον (τὸ),=Μνημεῖον, op-че slѕжеште ла adѕчере a minte. (npinч: nest: лѕї

Μνημόσυνος, η, ον, pелatiвѕ, saѕ kontpiвѕitopѕ ла цinepe de minte. [din

Μνήμων, ονος (ὁ, ἡ), цiitopѕ de minte în чева, saѕ чел кѕ вѕnъ цinepe de minte. «Μισῶ μνήμονα συμπόταν». Пpoв: (ші кѕ цen:) «Φόρτου μνήμων». Od: Θ: sekpetapѕ de кoравie (maї 'nainte de aflapea skpiepiї) (везї ші ἱερομνήμων). (de ѕnde || sѕвst:) enistatѕ; sokotitopѕ, ші чл: [μνάομαι].

Μνῆσαι, noet: nex: miж: de nopѕnч:, ші

Μνησαίατο, Ion: în локѕ de μνήσαιντο, a 3: îm: neps: de miж: nex: ал noft: лѕї μιμνήσκω.

Μνησάρετος, η, ον, чел кѕ mintea ла вiptѕte, saѕ neѕїtъtopѕ de вiptѕte. [μνῆσις, ἀρετή].

Μνησάσκετο, Ion: noet: în локѕ de ἐμέμνητο, a 3: sinr: neps: de neste-съв: (în локѕ de npeл:) ал лѕї μιμνήσκομαι.

Μνησιδωρέω -ῶ, виіt: -ήσω, adѕкѕ, ofepѕ dapѕpї snpe adѕчере a minte (pesnлъ-

tipe, рекѕноштinцъ) de facepe de ѕine. [μνῆσις, δῶρον].

Μνησίθεος (ὁ,ἡ), чел че їшї adѕче a minte de Dѕmnezeѕ. [μνῆσις, Θεός].

Μνησικακέω -ῶ, ѕiit: -ήσω, цiѕ minte ръѕл, че amѕ пъцit; (кѕ dat: dipeк: шi цen: saѕ aк: сл: indip:) цiѕ natimъ, ѕръ asѕnpa кѕїва пentpѕ вpe ѕnѕ pъѕ, nîndind вpeme a mї pesѕѕna. [μνησίκακος]. [de ѕnde

Μνησικακητικός, ή, όν, aплeкatѕ din naтѕpъ лa цinepe de minte a pъѕлѕї, їѕѕi-topѕ de pesѕѕnape.

Μνησικακία (ἡ), цinepe de minte a pъѕ-лѕї. [din

Μνησίκακος (ὁ, ἡ), цiitopѕ de minte a pъѕлѕї, че a пъtimit de лa чiнeвa, шi къ-ѕtъtopѕ de вpeme snpe a 'шї pesѕѕna. [μνῆσις, κακός].

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ), noet: чeл кѕ mintea лa (їѕѕitopѕ de) pesѕoїѕ. [μνῆσις, μάχη].

Μνησίνοος -ους (ὁ, ἡ), noet: înцeлentѕ. [μνῆσις, νόος].

Μνησιπήμων, ονος (ὁ, ἡ), adѕкъtopѕ a minte de pелeлe кѕїва. [μνῆσις, πῆμα].

Μνῆσις, εως (ἡ), adѕчepe a minte. [μνάομαι].

Μνησίτοκος (ὁ, ἡ), noet: podosѕ, пpъ-sitopѕ. [μνῆσις, τόκος].

Μνησιχάρη (ἡ), (глs:) плъчepe, веселie, desfъtape. [μνῆσις, χαρά].

Μνήσκομαι, noet: (пpea pap) în лoкѕ de μιμνήσκομαι.

Μνήσομαι, ѕiit: aл лѕї μνάομαι, saѕ μιμνήσκομαι.

Μνηστεία (ἡ), чepepe de mѕїepe în къ-ѕъtopie; лoгodnъ; înѕѕpъtoape. [μνηστεύω].

Μνήστειρα (ἡ), noet: fem: aл лѕї μνηστήρ, пeцitoape. 2)=Μνηστή.

Μνήστευμα (τὸ), oѕiektѕл лoгodipiї, saѕ a късъtopii; (de ѕnde noet:)=Μνηστή. 2)=кѕ

Μνήστευσις, εως (ἡ), чepepe în късъ-topie; лoгodipe. [шi

Μνηστευτικός, ή, όν, кѕвenitѕ, pелatiвѕ лa лoгodnъ. [din

Μνηστεύω, ѕiit: -εύσω, [μνηστή] чepѕ (femee) în късъtopie, mъ лoгodeskѕ; mъ însopѕ; (în цen:) mъ sileskѕ a sѕвîpшi (a dobîndi) чeвa (вezї шi μνάομαι). 2) mъ fakѕ пeцitopѕ, mіжлочeskѕ лa o късъtopie; лoгodeskѕ. «Κάστορί μ' ἐμνήστευον οὖσαν ἐγγενῆ». Eѕst:

Μνηστέω -ῶ, ѕiit: -ήσω, noet: în лoкѕ de μνηστεύω.

Μνηστή (ἡ), fem: aл лѕї μνηστός, лoгo-dnікъ; ѕne-opї soцie.

Μνηστήρ (ὁ), npetinzъtopѕ de o femee în късъtopie, лoгъdnikѕ. 2) noet: (кѕ цen:) sîpѕitopѕ despпe чeвa. «Πολέμοιο — ». Hind: [μνάομαι]. [de ѕnde

Μνηστήριος, α saѕ ος, ον, atinгътopѕ de лoгodipe, saѕ de лoгodnikѕ, =Μνηστευτικός. [de ѕnde

Μνηστηριώδης, εος (ὁ, ἡ), însѕшitѕ лo-godnikѕлѕї. «Γέλως— ». Клм:

Μνηστηροκτονία (ἡ),=Μνηστηροφονία. [din

Μνηστηροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѕ de лoгodnikѕ, saѕ de npetinzъtopї. [μνηστήρ, κτείνω].

Μνηστηροφονία (ἡ), omopѕ de лoгodni-кѕ, saѕ de npetinzъtopї (aшa se sѕskpie Σ. a Odisei лѕї Omepѕ). [μνηστήρ, φόνος].

Μνῆστις, ιος (ἡ) noet:=Μνεία, Μνήμη. [шi

Μνηστός, ή, όν, чepѕtѕ în късъtopie, saѕ късъtopitѕ npin nѕntъ. [μνάομαι].

Μνήστρια (ἡ), [μνηστήρ] пeцitoape.

Μνῆστρον (τὸ), лoгodnъ; лoгodipe, mъ-pitape. [шi

Μνηστύς, ύος (ἡ), Ion: în лoкѕ de μνηστεία. 2) =Μνῆστις. [шi

Μνήστωρ, ορος (ὁ), noet: în лoкѕ de μνηστήρ. [μνάομαι].

Μνιαρός, ά, όν, шi noet: ...

Μνιόεις, εσσα, εν, nлinѕ de, saѕ asemenea кѕ...

Μνίον, saѕ Μνῖον (τὸ), [μνόος] ѕnѕ felѕ de nлantъ, saѕ mѕшkїѕ de mape кѕ fpѕnze кa лîna (aлta dekît φύκος). [de ѕnde

Μνιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μνιόεις.

Μνοία (ἡ), noet: (dѕпe diaлektѕл Kpetenilop) pobie; (шi кoлeк:) pobї. [de ѕnde

Μνοίτης, ου (ὁ), (Kpet:) pobѕ.

Μ[illegible] -οῦς (ὁ), noet: în лoкѕ de χνοῦς.

Μ[illegible], saѕ Μνωΐα (ἡ),=Μνοία. [de ѕnde.

Μνωΐτης, ου (ὁ),=Μνοίτης.

Μνωόμενος, noet: în лoкѕ de μνώμενος, nap[illegible], шi

Μνώοντο, noet: în лoкѕ de ἐμνῶντο, a 3: im: пeps: de npeл: aл лѕї μνάομαι.

Μνώτης, ου (ὁ), =Μνωΐτης,

Μογγός, [imit: în afin кѕ γογγύζω] ή, όν, чeл кѕ înkisѕ (adînkѕ) гласѕ.

Μογείω, noet: == Μογέω.

Μογερός, ά, όν, [шi adв:] -ερῶς, noet: ostenicosѕ; tiкълosѕ. [шi

Μογέω -ῶ, ѕiit: -ήσω, noet: în лoкѕ de μοχθέω, mъ osteneskѕ, mъ mѕnчeskѕ; (кѕ aк:) pabdѕ. «Πόλλ' ἐμόγησα". Iл: A. (шi în лoкѕ de adв:) «Θεμείλεια, τὰ θέσαν μογέοντες". Iл: M. [μόγος]. [de ѕnde

Μόγημα (τὸ), nлц: în лoкѕ de μόγος.

Μογιάω, -ῶ, aiit: -ήσω, Лак: în локȣ de μογέω,

Μογιλαλία (ἡ), rîпгъвіе. [din

Μογιλάλος (ὁ, ἡ), rînгавȣ (Skp:). [μόγις, λαλέω].

Μόγις, [μόγος] adв: = Μόλις.

Μογισαψέδαφος (ὁ, ἡ), коm: авіа atinгътоpȣ de пъmîntȣ (enit ал nodarpeĭ). [μόγις, ἅπτω, ἔδαφος].

Μόγος (ὁ), noet:=Μόχθος, (de aчі) mȣnкъ, ostenеалъ; aneвoime; tікълoшіe.

Μογοστοκέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Δυστοκέω, naskȣ кȣ mȣнчі, aneвoїe. [шi

Μογοστοκία (ἡ), noet: = Δυστοκία, aneвoїoasъ namtepe. [din

Μογοστόκος (ὁ, ἡ), noet: [μόγος, τόκος] ажȣtъtoape ла mȣнчеле namtepiĭ. 2) (maĭ noȣ) =Δύστοκος, aneвoїe, кȣ mȣнчĭ пъsкъtoape.

Μόδιος (ὁ), [stpeinȣ] ȣнȣ фeлȣ de mъsȣpъ nentpȣ ліквide, шi гpineџe (a шeaseлea napte din μέδιμνος, шi a tpeїa din ἀμφορεύς, вeзĭ ziчр;) кonpinzъtoape de 336. окале.

Μόδος (ὁ), ȣнȣ фeлȣ de плantъ, (noate) =Μάδον, (alt:) ψίλωθρον (вeзĭ ziч:).

Μόθαξ, ακος (ὁ), =Μόθων.

Μόθος (ὁ), noet: [în afin кȣ μόχθος, шi μῶλος] бътъліe, peсвoїȣ,

Μόθων, ωνος (ὁ), (în џen:) poвȣ пъsкȣtȣ în kasa stъпînȣлȣĭ сȣȣ; (naptiк: în Snapta) фiȣ de Лakonȣ (nȣ adeвъpatȣ Ssnaptiatȣ) кpeskȣtȣ кȣ konii шi dȣne кinȣл adeвъpaџілop Snaptiaџĭ. 2) (adiek:) oвpaznікȣ; desfpînatȣ (npeкȣm sînt maĭ de mȣлte opĭ poвiĭ de kasъ). (de ȣnde ‖ sȣвst:) ȣнȣ фeлȣ de desfpînatȣ danџȣ. [μόθος]. [de ȣnde

Μοθωνία (ἡ), xapaкtepȣ de oвpъzнiчie aл poвȣлȣĭ de kasъ. [шi

Μοθωνικός, ἡ, ὸν, însȣшitȣ, notpiвitȣ poвȣлȣĭ de kasъ, poвosȣ; sȣпъpъtopȣ.

Μοιμυάω -ῶ, biit: -άσω, шi...

Μοιμύλλω, [μύω, μύλλω] biit:-υλῶ, stpînгȣ вȣzeле, кa кȣm aшĭ sȣџe, sȣгъpeskȣ.

Μοῖρα (ἡ), [μείρομαι]=Μέρος, napte, saȣ nopџie. «Κρέα δαίετο, καί νέμε μοίρας». Om: «Χώρης ὀλίγην μοίραν ἔχοντες». Iл: H. "Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν". Od: Υ. sîntȣ кȣ totȣл nepȣшinaџĭ.«Οὐ σμικρὰν συμβάλλεσθαι μοῖραν πρός τι». Iл:2) (fir:) napte de кȣdepea fieкъpвїa; pînдȣ, шipȣ. «Πάντα τὸν δῆμον πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοίρην προσεθήκατο". Ep: în naptea sa. "Ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ αὐτὸν ἦγον». Ed: „Η φιλόσοφος μοῖρα». Плt: кopпȣл filosofaлȣ. (шi кȣ џen:) «Ἐν μοίρᾳ τινὸς τάττεσθαι». Sin: în пȣmъpȣл. «Ἐν μοίρᾳ φαρμάκου». Плt: în feлȣ de... «Ἐν μοίρᾳ παιδιᾶς. Dm: (вeзĭ шi λόγος). 3) (în џen:) кȣвiinџъ, dpentȣ. «Κατὰ μοῖραν, saȣ «Ἐν μοίρᾳ». кȣ dpentȣ кȣвîntȣ. „Ταῦτα κατὰ μοῖραν ἔειπες". Iл: A. «Ἐν μοίρῃ πέφαται». Od: X. (шi din kontpa). "Οὐ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν». Iл H. nȣ pегȣлаt. „Οὔτι παρὰ μοῖραν ἔειπες". Od: Ξ. (вeзĭ шi αἶσα). 4) soaptъ, tpiшte (вȣпъ saȣ pea), saȣ nestpъmȣtatъ xotъpîpe a лȣĭ Dȣmnezeȣ, ȣpsitъ, fatалitate; moapte. «Θεοῦ („Θεῶν, saȣ «Θεία) μοῖρα». Om: Apst: «Οὔ τοι ὑμεῖς αἴτιοι, ἀλλὰ θεὸς καὶ μοῖρα». Iл: T. «Ὑπὸ μοίρας τινος ἀγόμενος". Ksn: «Μοῖρα βιότοιο», Iл: D. npeȣpsitȣл tepmiнȣ aл вieџiĭ. (шi eл:). «Πέπρωται δέ μιν μοῖραν ἀναπλήσειν χελύδων ἐν γαίῃ» Aплп: «Ὑπὲρ μοῖραν". Iл: Y. neste ȣpsitъ. «Μοῖραν οὔ τινά φημι πεφηγμένον ἔμμεναι». Iл: Z. «Ζεὺς οἶδε μοῖραν τ' ἀμμορίην τ' ἀνθρώπων". Od: Υ. (шi кȣ inf:) «Οὔτοι μοῖρα φίλους ἰδέειν». Od: Δ. "Οὔπω τοι μοῖρα θανεῖν». Iл: H. (шi în nepsonifiкaџie). «Οὐκ ἔστιν ἀλύξαι ἀνθρώποις ὅ,τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει». Tкp: (de ȣnde dȣne mitoлoџie). «Τρεῖς αἱ μοῖραι κατὰ τοὺς χρόνους μεμερισμέναι, κατα μὲν τὸ γεγονὸς Ἄτροπος, κατὰ δὲ τὸ μέλλον Λάχεσις, κατὰ δὲ τὸ ἐνεστὼς Κλωθώ. Apst: 4) = Μόρα. «Μοῖραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινεν». Eлп: 5) (matm:) гpadȣ, a 360 napte din чepкȣ. «Τὸ ζώδιον ἔχει μοίρας τριάκοντα». Dmsк:

Μοιραγέτης, ου (ὁ), noвъџȣitopȣл soapteĭ oamenilop. [μοῖρα, ἡγέομαι].

Μοιράζω, biit: -άσω,=Μοιράω. [шi

Μοιραῖος, α, ον, =Μοιρίδιος. [шi

Μοιράς, άδος (ἡ),=Μοιρίς. [шi

Μοιράω -ῶ, biit: -άσω, шi Ion: -ήσω, (nas: tpe: de кȣ: μεμοίραμαι) înnapџȣ, desnapџȣ, înnpamtiȣ. «Χαίτας ἐμοιρήσαντο». Aплп: 'шĭ aȣ înnpъшtiatȣ пъpȣл supe semнȣ de жале. 2) (nas: шi în atpeїa neps: кȣ џen: saȣ pap: кȣ aк:) a къzъtîn naptea mea, amȣ aпȣкat a aвea; sîntȣ înnъpъшitȣ; (кȣ dat: шi inf:) îmĭ este ȣpsitȣ. „Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται". Fiл: (шi Dop:) «Γᾶς μεμόρακται». Tim: Лкp: este komпȣsȣ din пъmîntȣ. «Ζῆν καὶ τεθνάναι μεμοίραται ἡμῖν». Aлчфp: [μοῖρα].

Μοιρηγενής, έος (ὁ, ἡ), noet: пъsкȣtȣ кȣ вȣпъ tpiшte. [μοῖρα, γένος].

Μοιρηγέτης, ου (ὁ), noet: = Μοιραγέτης.

*

Μοιραῖος, α, ον, коприnzъtopȣ de ȣnȣ (џeometpiкȣ) rpadȣ. [ші

Μοιρίδιος, α, ον, (ші adв:) -δίως. поеt: xotъpîtȣ de soaptъ, saȣ ȣpsitȣ. [ші

Μοιρικὸς, ή, όν, (ші adв:) -κῶς,＝Μοιρίδιος. [ші

Μοιρὶς, ίδος (ή), поеt: de опоtpiвъ, eкsaкt înпъpџitъ. [μοῖρα].

Μοιρογνωμόνιον (τὸ), ȣnȣ instpȣmîntȣ џeometpiкȣ пentpȣ mъsȣpapea rpadeлop. [μοῖρα, γνώμων].

Μοιρογραφία (ή), deskpiepe de пъpџiлe ȣnȣĭ totȣ. [μοῖρα, γραφή].

Μοιροδοκέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ пpiimeskȣ пaptea кȣвenitъ. [μοῖρα, δοχή].

Μοιροθεσία (ή), amezapea, fiксapea rpadeлop џeometpiчe. [μοῖρα, θέσις].

Μοιρόκραντος (ό, ή), поеt: [μοῖρα, κραίνω]. xotъpîtȣ de ȣpsitoape.

Μοιρολαχέω -ῶ, віit: -ήσω,＝Μοιρολογχέω.

Μοιρολογέω -ῶ, ші (шiж:) -έομαι-οῦμαι. віit: -ήσω, -ομαι, пpeziкȣ кȣĭвa ȣpsita sa.

Μοιρολόγος (ό, ή), rîчitopȣ de xotъpîpiлe ȣpsitoapeĭ. [μοῖρα, λέγω].

Μοιρολογχέω-ῶ, віit: -ήσω, înпapџȣ, saȣ mъ înпapџȣ, ĭaȣ ші eȣ пapte кȣ sopџĭ.

Μοιρολόγχος (ό, ή), [μοῖρα, λαγχάνω] înпъpџitopȣ de пъpџĭ кȣ sopџĭ; saȣ кomпъptamȣ în sopџĭ.

Μοιρονόμος (ό, ή). înпъpџitopȣ, disпȣitopȣ aл ȣpsiteлop, saȣ soapteĭ oameniлop. [μοῖρα, νέμω].

Μοιροφόρητος (ό, ή), Sxл: eкsпл: a лȣĭ κηρεσσιφόρητος (вezĭ ziч:). [μοῖρα, φορέω].

Μοῖσα Eoл: în лoкȣ de μοῦσα.

Μοῖτος (ό), Siчeл: чeл de o потpiвъ, aseмeneа (de ȣnde Лat: mutuus). «Μοῖτον ἀντὶ μοίτου». Лȣч: (пpoв:) pesплъtipe peчiпpoкъ în чeлe deопотpiвъ, (Fpanџ:) rendre la pareille.

Μοιχάγριον (τὸ), поеt: [μοιχὸς, ἀγρέω] (пpiнч: лa îm:) osîndъ înпȣsъ asȣпpa пpeкȣpвapȣлȣĭ пpinsȣ în faптъ. (вezĭ ші ζωάγριον).

Μοιχάζω, віit: -άσω, (кȣ џen:)＝Μοιχάω.

Μοιχαλὶς, ίδος (ή), пpeкȣpвъ. [ші

Μοιχὰς, άδος (ή), ＝Μοιχαλίς. [ші

Μοιχάτης, ου (ό), поеt: în лoкȣ de μοιχός.

Μοιχάω -ῶ, віit: -ήσω,＝Μοιχεύω. [μοιχός]

Μοιχεία (ή), віna пpeкȣpвapȣлȣĭ. [ші

Μοιχευτήρ, поеt: în лoкȣ de …

Μοιχευτής, οῦ (ό), ＝Μοιχός. [ші

Μοιχευτὸς, ή, όν, пpeкȣpвitȣ. [ші

Μοιχεύτρια (ή), fem: aл лȣĭ μοιχευτής,＝Μοιχαλίς. [din

Μοιχεύω, віit: -εύσω, пpeкȣpвeskȣ; (stpъm: кopȣпȣ mъpitatъ mȣĭepe; (în џen:) вastapdezȣ, пpefaкȣ în neadeвъpatȣ; (fir:) „Μοιχεύειν τὴν θάλασσαν». Ksп: a'mĭ însȣші вiклeпeште stъпînipea mъpiĭ, кînd aлtȣл este peste dînsa stъпînitopȣ. (este кȣnoskȣtȣ, къ Dȣкa de Beneџia se însȣpa кȣ mapea). (ші пas:) «Τὴν θυγατέρα μεμοιχευμένην». Dm: [ші

Μοιχίδιος, α, ον, ＝ Μοιχικός, (пaptiк:) пъsкȣtȣ din пpeкȣpвie. [ші

Μοιχικὸς, ή, όν, кȣвenitȣ, atpiвȣitȣ лa пpeкȣpвie, saȣ aплeкatȣ лa пpeкȣpвie. [μοιχός]. [de ȣnde

Μοιχικῶς, adв: кȣ кiпȣ потpiвitȣ пpeкȣpвiĭ, пpeкȣpвeште.

Μοίχιος, α, ον, поеt: ＝Μοιχίδιος.

Μοιχογέννητος (ό, ή), пъsкȣtȣ din пpeкȣpвie. [μοιχὸς, γεννάω].

Μοιχοληπτία, ші Μοιχοληψία (ή), пpindepe de пpeкȣpвapȣ în faптъ. [μοιχός, λαμβάνω].

Μοιχὸς (ό), [în afin кȣ οἰφάω] пpeкȣpвapȣ. 2) ȣnȣ feлȣ de pъsъtȣpъ a кaпȣлȣĭ. [de ȣnde

Μοιχοσύνη (ή), поеt: în лoкȣ de Μοιχεία.

Μοιχότροπος (ό, ή), кom: чeл кȣ пȣpтъpĭ de пpeкȣpвie. [μοιχὸς, τρόπος].

Μοιχοτύπη (ή), кom:＝Μοιχαλίς. [în imit: de χαμαιτύπη]. [μοιχὸς, τύπος].

Μόλγης, ου (ό), rлs: în лoкȣ de μολγός.

Μόλγινος, η, ον, fъкȣtȣ din пĭeлe de воȣ. [din

Μολγὸς, (ό), saкȣ, saȣ tȣлȣmȣ de пĭeлe de воȣ. 2) (fir:) fȣpȣ de вanĭ пȣвлiчĭ; saȣ (adieкt:) deшeptȣ, sъpaкȣ. [μέλγω].

Μολεῖν, поеt: пeх: 2: de înf: aл лȣĭ βλώσκω.

Μολεύω, віit: -εύσω, кȣpъџȣ пomȣ de кpъчĭ saȣ влъstape de пpisosȣ (вezĭ αὐτομολία); (dȣпe aлџiĭ) rpeш: în лoкȣ de μοσχεύω. (вezĭ ші μολούω).

Μολέω -ῶ, (fъpъ віit:) поеt: (пpea papȣ ші поȣ) în лoкȣ de βλώσκω.

Μολιβαχθὴς, έος (ό, ή), поеt: rpeȣ din пpiчina плȣmвȣлȣĭ, saȣ плȣmвȣitȣ, кa sъ se înrpeȣĭeze. [μόλιβος, ἄχθος].

Μολίβδαινα, ης (ή), ＝ Μολιβδὶς, вȣкatъ de плȣmвȣ. 2) ȣnȣ feлȣ de minepaлъ matepie, (fpanџ:) plombagine. 3) ȣnȣ feлȣ de плaпtъ, (Лat:) plumbago. 4) (în At:) în лoкȣ de μολιβδίνη. [ші

Μολίβδεος -οῦς, έα -ᾶ, εον -οῦν,＝Μολίβδινος. [ші

Μολιβδιάω -ῶ, віit: -άσω, amȣ faџъ кa de плȣmвȣ, пeгpiчoasъ. [ші

Μολιβδικός, ή, όν, ші
Μολίβδινος, η, ον, de плъмбъ. || (sъbst:) Μολιβδίνη,=Μολιβδίς. [ші
Μολίβδιον (τό), цеавъ de плъмбъ. [ші
Μολιβδίς, ίδος (ή), (în ґен:) бъкатъ (глонцъ) de плъмбъ; (іар партік:) глонцъ de пласъ, саъ de пасъ: sondъ. [ші
Μολιβδίτης, ου (ό), ші Μολιβδίτις, ίδος (ή), [Μόλιβδος] =къ...
Μολιβδοειδής, έος (ό, ή), чел de фелъл (натъра, саъ фаца) плъмбълъї.
Μόλιβδος, ші Μόλυβδος (ό), плъмбъ.
Μολιβδουργός (ό), лъкръторъ de плъмбъ. [μόλιβδος, ἔργον].
Μολιβδοφανής, έος (ό, ή), чел ка плъмбъл ла ведере. «Χρῶμα μολιβδοφανές». Ат: [μόλιβδος, φαίνω].
Μολιβδοχοέω -ῶ, віїт: -ήσω, топнъ плъмбъ, саъ легъ (ліпескъ) чева къ плъмбъ топітъ. [μόλιβδος, χοή].
Μολιβδόχροος -ους, ші Μολιβδόχρώς, ωτος саъ ῶτος (ό, ή), плъмбіъ, саъ къ фацъ de плъмбъ. [μόλιβδος, χρόα, саъ χρώς].
Μολιβδόω -ῶ, віїт: -ώσω, акоперъ, саъ ліпескъ чева къ плъмбъ, плъмбъіескъ. 2) префакъ чева în (саъ топескъ ка) плъмбъ. [ші
Μολιβδώδης, εος (ό, ή), плъмбосъ, din фелъл плъмбълъї. [μόλιβδος].
Μολίβδωμα (τό), алкътъітъръ, конstръкціе de плъмбъ. [ші
Μολίβδωσις, εως (ή), плъмбъіре. [ші
Μολιβδωτός, ή, όν, къптъшітъ, înвъліtъ, саъ ліпітъ къ плъмбъ (ка съ se înцре-ъіeze), плъмбъітъ. [μολιβδόω].
Μόλιβος (ό, саъ ή), поет: în локъ de μόλιβδος].
Μολιβοσφιγγής, έος (ό, ή), поет: stрîns легатъ къ плъмбъ. [μόλιβος, σφίγγω].
Μολιβουργός (ό, ή), =Μολιβδουργός.
Μόλις, [μόλος, μῶλος] адв: абіа, къ анеboie. «Ὑπὸ βίας καὶ μόλις,,. Пл:
Μολίων, ωνος (ό), глс: резъвоіторъ. [μόλος].
Μολόβριον (τό), пърчелъ selбатікъ, (Франц:) marcassin. [ші
Μολοβρίς, ίδος (ή), fem: ал лъї...
Μολοβρος (ό), поет: [μολεῖν, βορά] лакомъ; черштъторъ; парасітъ. 2) [дъне алцїї se конf: къ μῶλος] леnemъ, трîndавъ.
Μολόθουρος (ό), ънъ фелъ de плантъ невemtежітъ, (дъпе esix:) =Ἀσφόδελος, саъ ἐλόσχοινος (везі зіч:), аішоръ, саъ порозъ de маре.
Μόλος (ό), грам: în локъ de μῶλος.
Μολοσσικός, ή, όν, ші
Μολοσσός (ττός), οῦ (ό), чел din Молоsia (провінціе а Епірълъї), Молоseанъ. «Κύων—». Пл: ънъ фелъ de маре кîне de stînъ. «Ποῦς—». Метр: компъсъ din треї сілабе лънцї.
Μολουρίς (ή), ънъ фелъ de лъкъstъ, саъ вроаскъ. [ші
Μόλουρος (ό), ънъ фелъ de шарпе. (везі ші ἀμφίσβαινα). [μολεῖν, οὐρά].
Μολούω, віїт: -ούσω,=Μολεύω. (везї ші κολούω).
Μολόχη (ή),=Μαλάχη. [de ънde
Μολόχιον (τό), =Μαλάχιον.
Μολπάζω, віїт: -άσω,=Μέλπω, кîнтъ, лаъдъ. [ші
Μολπαῖος, α, ον, къвеnітъ, саъ ънъ ла кîнтаре, саъ дънцаре. [μολπή].
Μολπαστής, οῦ (ό), [μολπάζω] кîнтъреціъ; (în ген:) жъкъторъ; (абъs:) împреънъ жъкъторъ; de ачеашї вîрstъ.
Μολπάστρια (ή), fem: ал лъї μολπαστής.
Μολπή (ή), поет: [μέλπω] кîнтаре, саъ кîнтікъ; (ъnе-орї) данцъ, саъ жокъ къ кîнтіче. (везї Од: Ζ: 101). [μέλπω]. [de ънde
Μολπηδόν, адв: поет: în фелъ de кîнтікъ, ка ънъ кîнтікъ.
Μολπηστής, οῦ (ό), поет: =Μολπαστής. [de ънde
Μολπηστίς, ίδος, ші Μολπῆτις, ιδος (ή), поет: în локъ de μολπάστρια, кîнтъреацъ, кітарістъ, саъ дънцъtoаре.
Μολπήτωρ, ορος (ό), поет: =Μολπαστής.
Μόλυβδος, Μολύβδινος, ші чл: ші Μόλυβος, Μολυβίς, ші чл: =Μόλιβδος, ші чл:
Μολυβρός, ά, όν, =Μολοβρός.
Μόλυμμα (τό),=Μόλυσμα. [ші
Μολυνέη (ή), глс: mеzътъл (къръл). [μολύνω].
Μολυνοπραγμονέω -ῶ, віїт: -ήσω, ком: în локъ de πολυπραγμονέω., amestекъ (înкъркъ пе чінева în) mînжіте, пъtрoасе лъкрърї. [μολύνω, πρᾶγμα].
Μόλυνσις, εως (ή), mînжіре; (în Арst. метеорол: Θ: γ') stареа кърнії пе жъmътате fріите. [din
Μολύνω, віїт: -υνῶ, (пас: тре: de къ: μεμόλυσμαι) mînжескъ; (фіг:) коръпъ; некіnsteскъ. «Μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ ξίφου». Stв: «Κρέα πρὸς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα». Еnd: пîрпъліtе пъmаї. «Ἐν ἀμαθίᾳ μολύνεσθαι». Илт: а se тъвълі. «Μολύνεσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι τοῖς ἐπὶ τοῦ βήματος καλινδουμένοις». Іsкр:
Μόλυρις, ιδος (ή), =Μολουρίς.

Μόλυσμα (τὸ), mînжitѕpъ, пекѕpъцie, пatъ, ѕпѕpкъчïѕпe. [шi

Μολυσμὸς (ὁ), = Μόλυνσις. saѕ Μόλυσμα. [шi

Μολυχνὸς, ἡ, ὸν, (глs:) mînжitѕ, пекѕpatѕ, пѕtѕposѕ. [μολύνω].

Μολὼν, οῦσα, όν, noet: пеx:2: de пapтч: aл лѕï βλώσκω.

Μομφὴ (ἡ), =Μέμφις, хѕлъ. [шi

Μόμφις, εως (ἡ), шi Μόμφος (ὁ), noet: în локѕ de μομφή. [μέμφομαι].

Μονάγκων, ωνος (ὁ, ἡ), (maшinъ asѕîpлitoape de nietpe) кape ape пѕmaï ѕпѕ котѕ (o пpaшtie). [μόνος, ἀγκών].

Μοναγρία (ἡ), шi Μονάγριον (τὸ), Μόναγρος (ὁ), sinгѕpъtate, пѕstietate. [μόνος, ἀγρός].

Μονάδην, adв: în sinгѕpъtate, (Фpanц:) isolément. [шi

Μοναδικὸς, ἡ, ὸν, [шi adв:) -ιχῶς, apъtъtopѕ de (saѕ кѕвепitѕ лa) ѕпimе, saѕ ѕпѕ insѕ, (Фpanц:) indiвidѕaлѕ. 2) (Бisep:) =Μοναστικός. [шi

Μοναδὸν, adв: noet: =Μονάδην. [шi

Μονάζω, вiit: -άσω, sîntѕ, saѕ tpъïeskѕ sinгѕpѕ. 2) (Бisep:) tpъïeskѕ în sixъstpie. 3) (apitmet:) înmѕлцeskѕ пpin ѕпimе. [μονάς].

Μοναθλία (ἡ), [μόνος, ἆθλος] =Μονομαχία.

Μονάκανθος (ὁ, ἡ), чeл кѕ шipa шinъpiï dintp' ѕпѕ osѕ пѕmaï. [μόνος, ἄκανθα].

Μονάλυσις, εως (ἡ), simплѕ (desdoitѕ) лaпцѕ. [μόνος, ἅλυσις].

Μονάμπυκος (ὁ, ἡ), =Μονάμπυξ. [de ѕпde

Μοναμπυκία (ἡ), noet: ѕmвлeтѕ de tpъsѕpъ кѕ ѕпѕ калѕ, saѕ калîpѕ sinгѕpѕ înхъmatѕ.

Μονάμπυξ, υγος (ὁ,ἡ), noet: [μόνος, ἄμπυξ] (пpinч: ἵππος, калѕ) înхъmatѕ sinгѕpѕ, =Μονόζυξ. (вeзï шi κέλης).

Μονανδρέω -ῶ, вiit· -ήσω, sîntѕ...

Μόνανδρος (ἡ), чeea че ape, saѕ a aвѕt ѕпѕ sinгѕpѕ пѕmaï вѕpвatѕ. [μόνος, ἀνήρ].

Μόναπος (ὁ), (diaлекt:) în локѕ de βόνασος.

Μοναρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъпîneskѕ, гѕвepпѕ sinгѕpѕ. [din

Μονάρχης [μόνος, ἄρχω] (ὁ), monapхѕ, sinгѕpѕ stъпînitopѕ, înпъpatѕ пemъpцiпitѕ; (de ѕпde лa Poma diktatopѕ). [de ѕпde

Μοναρχία (ἡ), monapхie, stъпînipe, înпъpъцipe de sine. [шi

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ιχῶς, monapхiкѕ, (ad:) кѕвепitѕ лa monapхie, ïѕвitopѕ de feлѕл гѕвepпѕлѕï monapхiкѕ.

Μόναρχος (ὁ, ἡ), = Μονάρχης.

Μονὰς, άδος (ὁ, ἡ), sinгѕpitѕ, sinгѕpatiкѕ. ‖ (sѕвst: fem:) ѕпimе; (лa кѕве, saѕ кѕpцï de жокѕ) asѕл; (кa mъsѕpъ) deцetѕл. [μόνος].

Μοναςμὸς (ὁ), tpaïѕ sinгѕpatiкѕ; вiaцъ sixъstpeaskъ. [шi

Μοναστὴρ (ὁ), noet: în локѕ de μοναστής. [μονάζω]. [de ѕпde

Μοναστήριον (τὸ), (de aчï) monastipe, локaшѕ de sixastpi.

Μοναστὴς, οῦ (ὁ), tpъitopѕ sinгѕpѕ; (Бisep:) monaхѕ, кълѕгъpѕ, пѕstпiкѕ. [μονάζω]. [de ѕпde

Μοναστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ιχῶς, кѕвепitѕ, însѕшitѕ tpъitopѕлѕï sinгѕpѕ; (Бisep:) кълѕгъpeskѕ.

Μονάστρια (ἡ), fem: aл лѕï μοναστής, tpъitoape sinгѕpъ; (Бisep:] кълѕгъpiцъ.

Μονάτωρ, ορος (ὁ), гpam: = Μονάμπυξ.

Μοναυλέω -ῶ, вiit: ήσω, кîntѕ кѕ fлѕepѕл sinгѕpѕ (пpinч:) пѕmitѕл Iiл:solo [шi

Μοναυλία (ἡ), кîntape de sinгѕpѕ, (Iiл:) solo. 2) noet: tpaïѕ sinгѕpatiкѕ (de пeкъsѕtopitѕ), sinгѕpъtate. [шi

Μοναύλιον (τὸ), ѕпѕ feлѕ de mѕsiкaлѕ instpѕmintѕ (fлѕepѕ), кѕ кape se кîntъ solo. [шi

Μόναυλος (ὁ, ἡ), кîntъtopѕ (кѕ fлѕepѕл), sѕпъtopѕ sinгѕpѕ. ‖ (sѕвst: вѕpв:) = Μοναύλιον [μόνος, αὐλός]. 2) tpъitopѕ sinгѕpѕ (пeкъsѕtopitѕ). [μόνος, αὐλή].

Μοναχὴ (ἡ), fem: aл лѕï μοναχός. ‖ (sѕвst:) ѕпѕ feлѕ de пinзeтѕ Indiaпѕ. [de ѕпde

Μοναχῇ, saѕ Μοναχῆ, adв: = Μοναχῶς.

Μοναχικὸς, ἡ, όν, кѕвепitѕ, însѕшitѕ monaхѕлѕï, кълѕгъpeskѕ. [шi

Μοναχόθεν, adв: de лa o пapte пѕmaï.

Μοναχὸς, ἡ, ὸν, sinгѕpatiкѕ, (de ѕпde Бisep:)= Μοναστής, кълѕгъpѕ. [μόνος]. [de ѕпde

Μοναχοῦ, adв: întp' ѕпѕ sinгѕpѕ пѕmaï локѕ. «'Ενταῦθα μοναχοῦ». Iiл:

Μοναχῶς, adв: întp' ѕпѕ sinгѕpѕ пѕmaï кiпѕ.

Μονέντερον (τὸ), maцѕл шeзѕtѕлѕï. [μόνος, ἔντερον].

Μονὴ (ἡ), stъpѕitoape пetpeчepe ѕпdeвa; întipziepe. 2) (maï поѕ)=Μοναστήριον. [μένω].

Μονηΐς, ίδος (ἡ), noet: кѕвепitъ лa ѕпѕл пѕmaï. "'Αρχὴ —». Manet: =Μοναρχία. [μόνος].

Μονήκοιτος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de Μονόκοιτος.

Μονήλατος (ὁ, ἡ), [μόνος, ἐλαύνω] fъкštš dintp' o sinгšpъ вšкatъ, din întperš.

Μονημέριος, ші Μονήμερος (ὁ, ἡ), dъinitopš, saš fъкštš întp' o siršpъ zi. [μόνος, ἡμέρα].

Μονήρης, [μόνος, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), šnšл sinгšpš, fъpъ soџš; (despre корабie) nšmaï кš o вîsлъ; (în џen:) sinгšpš tpъitopš, sinгšpatiкš.

Μονθύλευσις, Μονθυλεύω, ші чл:='Ονθύλευσις, ші чл:

Μονία (ἡ), поеt: sinгšpъtate, = Μοναυλία (2). 2) =Μονή. (1) [ші

Μονίας, ου (ὁ), = Μόνιος, sinгšpatiкš, sълвatiкš. 2) (глs:) tpeazš, пeвeatš. [ші

Μόνιμος (ὁ, ἡ), statopniкš, nestpъmštaвiлš; dъinitopš; stъpšitopš. [μόνος]. [de šnde

Μονιμότης (ἡ), statopniчie, solidilate; dъinipe; stъpšinџъ. [ші

Μονίμως, adв: кš кinš statopniкš; кš dъinipe, saš stъpšinџъ.

Μόνιος (ὁ, ἡ), поеt: tpъitopš sinгšpš, sълвatiкš. (de šnde ‖ sšвst:) =кš...

Μονιὸς (ὁ), mistpeџš, nopкš sълвatiкš, saš лšпš. [μόνος].

Μόνιππος (ὁ, ἡ), чел че ape (întpeвšinџeazъ, saš se pesвoïeште кълape пe) šnš sinгšpš калš (вezï ші ἄμφιππος). ‖ (sšвs:) =Κέλης, калš de кълъpie (пš de чamš). [μόνος, ἵππος].

Μονοβάλανος (ὁ, ἡ), (înкšïetoape) nšmaï кš šnš zoвopš. [μόνος, βάλανος].

Μονοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: šmвлътopš sinгšpš, saš întp' šnš пiчopš. 2) (вepsš) коmпšsš dintp'šnš sinгšpš пiчopš. [ші

Μονόβας, αντος (ὁ), глs: în локš de μονοβάμων. [μόνος, βαίνω].

Μονόβιβλος (ὁ, ἡ), копpinsš întp' o sinгšpъ кapte, saš волšmš. [μόνος, βίβλος].

Μονόβολος (ὁ, ἡ), чел dintp' o sinгšpъ вšкatъ. [μόνος, βάλλω].

Μονογαμέω -ῶ, вiit: -ήσω, nšmaï o datъ, saš nšmaï кš o sinгšpъ soџie mъ къsъtopeskš. [ші

Μονογαμία (ἡ), къsъtopie de o datъ, saš кš o soџie nšmaï. [ші

Μονογάμιον (τὸ), (nšmaï în fps: de леџï). «Μονογαμίου δίκη». asšпpa челšï че пš se maï къsъtopeште ал doïлea. [din

Μονόγαμος (ὁ, ἡ), o datъ nšmaï, saš nšmaï кš o soџie къsъtopitš. [μόνος, γάμος].

Μονογένεια (ἡ), fem: ал лšï...

Μονογενής, έος (ὁ, ἡ), sinгšpš пъsкštš (fъpъ altš fpate). 2) поеt: чел dintp'šnšл ші ачелаші neamš. [μόνος, γένος]. [de šnde

Μονογενῶς, adв: întp' šnš кinš nšmaï de naштepe.

Μονογέρων, οντος (ὁ), sinгšpatiкš вътpînš. [μόνος, γέρων].

Μονόγληνος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de μονόφθαλμος. [μόνος, γλήνη].

Μονόγλωσσος (ὁ, ἡ), штiitopš, saš вopвitopš nšmaï de o лiмвъ. [μόνος, γλῶσσα].

Μονογνωμέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Μονογνωμονέω. [ші

Μονογνωμικὸς, ή, όν, (плџ:) în локš de μονογνώμων. [ші

Μονογνωμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъpšïeskš în sinгšpa mea пъpepe. [din

Μονογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), stъpšitopš în sinгšpa sa пъpepe. [μόνος, γνώμη].

Μονόγονος (ὁ, ἡ), = Μονογενής. [μόνος, γόνος].

Μονογράμματος (ὁ, ἡ), konstatš dintp'o sinгšpъ лiтepъ. «Τὸ μονογράμματον». Лкs: skpisš dintp'šnš кondeïš (кa iskълitšpeлe opientaлe). [μόνος, γράμμα].

Μονόγραμμος (ὁ, ἡ), коmпšsš nšmaï din лiniï; saš fopmatš nšmaï dintp'o sinгšpъ лinie; (de šnde) «Μονόγραμμον». Лкs: šnš feлš de desemnъtšpъ, (Fpanџ:) contour. [μόνος, γραμμή].

Μονοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кš (saš de) šnš deџetš nšmaï. [μόνος, δάκτυλος].

Μονοδέρκτης, [μόνος, δέρκομαι] ου (ὁ), поеt: în локš de μονόφθαλμος.

Μονόδερμος (ὁ, ἡ), чел кš o пieлe nšmaï. [μόνος, δέρμα].

Μονοδιαιτησία (ἡ), tpaïš sinгšpatiкš. [μόνος, διαιτάομαι].

Μονοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpъitopš sinгšpš. [μόνος, δίαιτα].

Μονοδοξέω -ῶ вiit: -ήσω, amš o sinгšpъ, saš eš sinгšpš šna oape-кape пъpepe saš idee. [μόνος, δόξα].

Μονόδουπος (ὁ, ἡ), поеt: fъкътopš de šnš sinгšpš sгomotš, saš sšnetš; (fiг: despre вepsš) =Μονοβάμων. [μόνος, δοῦπος].

Μονόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кš šnš dinte nšmaï, saš кš toџï dinџiï лiniџï înпpešnъ întp' o sinгšpъ fалкъ. [μόνος, ὀδοὺς].

Μονόδροπος (ὁ, ἡ), поеt: [μόνος, δρέπω] кšлesš, saš чioпitš dintp' šnš sinгšpš tpšпкiš, (în џen:) dintp' o вšкatъ, din întpeгš.

Μονοείδεια (ἡ) хъpaкtepistiкъ лšï...

Μονοειδής, έος, (ὁ, ἡ), чел de зnЗ sinгзрЗ felЗ, simплз, neamestekatЗ; saЗ komпзsЗ din пърцї de ачелашї felЗ. [μόνος, εἶδος]. [de зnde

Μονοειδῶς, adв: întp' зnЗ kinЗ de ачелашї felЗ, simплз.

Μονοείμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [μόνος, εἷμα] пзptЪtopЗ de o sinгзрЪ хаїнЪ.

Μονοζυγής, έος, шї Μονόζυξ, υγος (ὁ,ἡ), înжзгatЗ sinгзрЗ; (în цеп:) fЪpЪ sonie, saЗ пЪpekie. [μόνος, ζυγός].

Μονόζωνος (ὁ, ἡ), пзptЪtopЗ пзmaї de înчinгЪtoape fЪpЪ sabie; (npin зpm:) зшop-pЗ, rata de dpзmЗ; (ostaшЗ) зшop-apmatЗ. (везї шї εὔζωνος). 2) noet: = Μονόζωστος. [μόνος, ζώνη].

Μονόζωος (ὁ, ἡ), = Μονοδίαιτος. [μόνος, ζωή].

Μονόζωστος (ὁ, ἡ), noet: (dзпe ziч:) чел че sinгзрЗ se înчinџe; (fir:) sinгзрЗ, fЪpЪ tobapoшЗ, saЗ konkЪлЪtopЗ. [μόνος, ζώννυμι].

Μονοήμερος (ὁ, ἡ), noet: = Μονήμερος.

Μονοθελήτης, ου (ὁ), epetikЗ atpiбзitopЗ лзї Xpistosз de o sinгзрЪ пзmaї boinцЪ, шї natзpЪ, (aл:) Μονοφυσίτης. [μόνος, θέλω].

Μονόθεν, adв: = Μοναχόθεν, грam: eksпл: a лзї οἰόθεν. [μόνος].

Μονοθρηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, казtЪ μονῳδέω. [μόνος, θρηνέω].

Μονόθυρος (ὁ ἡ), чел кз o sinгзрЪ зшЪ; saЗ зшЪ кз зnЗ kanatЗ пзmaї; (fir: despre skoiчї) кз o цеastЪ, (Fpanц:) univalve. [μόνος, θύρα].

Μονοίκητος (ὁ, ἡ), зnзл sinгзрЗ лoкзitopЗ, saЗ de зnзл sinгзрЗ лoкзitЗ, sinгзpatikЗ, пзstiЗ. (aлцiї skpiЗ μονήκοιτος). [μόνος, οἰκέω].

Μονοκάλαμος (ὁ, ἡ), чел dintp' зnЗ sinгзрЗ kочeanЗ, saЗ kotopЗ. [μόνος, κάλαμος].

Μονόκαμπτος (ὁ, ἡ), чел кз o sinгзрЪ пзmaї îndoitзpЪ, saЗ înkeїetзpЪ. [μόνος, κάμπτω].

Μονόκαυλος (ὁ, ἡ), = Μονοκάλαμος. [μόνος, καυλός].

Μονοκέλης, ητος (ὁ), = Μονάμπυξ. [μόνος, κέλης].

Μονοκέρατος (ὁ, ἡ), чел кз зnЗ kopnЗ пзmaї. [шї

Μονόκερως, ωτος (ὁ, ἡ) = Μονοκέρατος. || (sзбst:) inopoгЗ. (везї шї ῥινόκερως). [μόνος, κέρας].

Μονοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кз зnЗ sinгзрЗ kanЗ. [μόνος, κεφαλή].

Μονόκλαυτος (ὁ, ἡ), noet: sinгзрЗ плîпгЪtopЗ. «Θρῆνος —». FзхЪ: de зnзл sinгзрЗ. (везї шї μονῳδία). [μόνος, κλαίω].

Μονοκληρονόμος (ὁ, ἡ), sinгзрЗ moшtenitopЗ. [μόνος, κληρονόμος].

Μονόκλινον (τό), natЗ de зnзл sinгзрЗ; (npin întind:) natЗ de moptЗ. (μόνος, κλίνη[.

Μονόκλωνος, (ὁ, ἡ), (бot:) kape faче пзmaї o ramзрЪ, o kpakЪ. [μόνος, κλών].

Μονοκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кз зnЗ nînteче, saЗ stomaхЗ пзmaї. [μόνος, κοιλία].

Μονοκοιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopmЗ sinгзрЗ în natЗ, saЗ кзлкзшЗ. [din

Μονόκοιτος (ὁ, ἡ), кзлкatЗ sinгзрЗ în natЗ, saЗ кзлкзшЗ. [μόνος, κοίτη].

Μονόκοκκος (ὁ, ἡ), чел кз зnЗ sîmбзpe, saЗ o sЪmînцЪ пзmaї. [μόνος, κόκκος].

Μονοκόνδυλος (ὁ,ἡ), чел кз зnЗ kîpчeїЗ (înkeїetзpЪ, saЗ nodЗ) пзmaї. [μόνος, κόνδυλος].

Μονοκότυλος (ὁ, ἡ), (kapakatiцЪ) kape ape пзmaї зnЗ шipЗ de niчoape кз кЪвЪnoшitзpi. [μόνος, κοτύλη].

Μονοκρατορία (ἡ), = Μοναρχία. [din

Μονοκράτωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Μονάρχης, sinгзрЗ, neмЪpцinitЗ stЪпînitopЗ. [μόνος, κράτος].

Μονόκρηπις, ιδος (ὁ, ἡ), пзptЪtopЗ пзmaї de o înкЪлцЪminte. [μόνος, κρηπίς].

Μονόκροτος (ὁ, ἡ), (ναῦς, kopabie) kape ape (saЗ din лiнзЪ de вîsлзшї se miшkЪ de) пзmaї зnЗ шipЗ de вîsлe. (везї Kзn: Ел: B'. ά. 28, шї δίκροτος). [μόνος, κρότος].

Μονόκυκλος (ὁ, ἡ), чел кз зnЗ sinгзрЗ чepкЗ (poatЪ, шї ч.л:). [μόνος, κύκλος].

Μονόκωλος (ὁ,ἡ), fЪкзtЗ dintp' зnЗ пЪdзлapЗ, saЗ o napte пзmaї. «Οἴκημα —». Ep: кз зn katЗ, saЗ o faцadЪ. 2) (despre nepiodЗ, чел dintp' зnЗ membpз пзmaї. 3) чел dintp' o tзлпinЪ; (în цеп:) simплз, зnifopmЗ. [μόνος, κῶλον].

Μονόκωπος (ὁ, ἡ), чел кз o вîsлЪ пзmaї. 2) noet: sinгзрЗ вîsлitopЗ. (везї шї αὐτερέτης). [μόνος, κώπη].

Μονολέκιθος (ὁ, ἡ), (oЗ) кз зnЗ гЪлбenзшЗ пзmaї. [μόνος, λέκιθος].

Μονολεχής, έος (ὁ, ἡ), = Μονόκοιτος, шї (npin întind:) Μονόγαμος. [μόνος, λέχος].

Μονολέων, οντος (ὁ). noet: sinгзpatikЗ, (npin зpm:) npea sзлбatikЗ лeЗ. (везї шї μονόλυκος). [μόνος, λέων].

Μονολήκυθος (ὁ, ἡ), чел че ape пзmaї зnЗ basЗ de зntdeлemnЗ. (везї шї αὐτολήκυθος). [μόνος, λήκυθος].

Μονολήμματος (ὁ, ἡ), konstatЗ întp' o

нропосіціе, saŭ лemъ нsmaĭ. «Συλλογισμὸς —». Apst: [μόνος, λῆμμα].

Μονόλιθος (ὁ, ἡ), fъкstŭ dintp' o sinгsръ піatpъ. [μόνος, λίθος].

Μονολογία (ἡ), ворвіре de sinгsрŭ. [din

Μονολόγος (ὁ, ἡ), каре ворвеще sinгsрŭ. [μόνος, λέγω].

Μονόλοπος (ὁ, ἡ), [μόνος, λοπός] чел кs o sinгsръ піеле, nosгiцъ, акоперіщŭ, saŭ цeastъ.

Μονόλυκος (ὁ, ἡ), sinгspatikŭ, (npin spm:) npea sелваtikŭ лsпŭ, (ал:) Μονιός. [μόνος, λύκος].

Μονόλωπος (ὁ, ἡ), [μόνος, λώπη] = Μονόλοπος; (napiik:) = Μονοχίτων.

Μονόμαζος (ὁ, ἡ), чел кs o sinгsръ нsmaĭ цiцъ. [μόνος, μαζός].

Μονομάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον (τὸ), = Μονομαχοτροφεῖον. [щі

Μονομαχέω -ω, віit: -ήσω, mъ ваtŭ sinгsрŭ кs sinгsрŭ. [din

Μονομάχης, ου (ὁ), = Μονομάχος. [μόνος, μάχη]. [de snde

Μονομαχία (ἡ), въtъліе întpe doĭ sinгsрĭ, (Iтал:) dsелŭ. [щі

Μονομαχικός, ἡ, όν, кsвеnitŭ dsелsлsĭ, saŭ însвщіtŭ dsелistsлsĭ.

Μονομάχιον (τὸ), = Μονομαχία, saŭ Μονομαχεῖον. [din

Μονομάχος (ὁ, ἡ), каре se ваtе sinгsрŭ кs sinгsрŭ, dsелistŭ. ‖ (sssвt:) чел че професеазъ dsелsл din teatps, (Франц:) гладiatopŭ. [μόνος, μάχη].

Μονομαχοτροφεῖον (τὸ), локалsл, snde se хрънiaŭ, щі se деnpindeaŭ dsелiștiĭ, saŭ гладiatopiĭ. [din

Μονομαχοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitopŭ (цiitopŭ) de гладiatopĭ. [μονομάχος, τροφή].

Μονομέρεια (ἡ), каліtatea лsĭ...

Μονομερής, έος (ὁ, ἡ), konstatŭ dintp' o sinгsръ napte, simnлs. [μόνος, μέρος]. [de snde

Μονομερῶς, адв: dintp' o napte нsmaĭ, simnлs.

Μονόμετρος (ὁ, ἡ), (вepsŭ) компssŭ dintp' snŭ feлŭ de metps нsmaĭ. [μόνος, μέτρον].

Μονομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: ръmasŭ sipmanŭ de msmъ [μόνος, μήτηρ].

Μονόμιτος (ὁ, ἡ), цesstŭ нsmaĭ întp' snŭ fipŭ (desdoitŭ, înnpot: de δίμητος). [μόνος, μίτος].

Μονόμματος (ὁ, ἡ), = Μονόφθαλμος. [μόνος, ὄμμα].

Μονομοιρία (ἡ), o sinгsръ (deosевitъ) napte din îmпърціре; distanцъ de snŭ (цеometp:) грadŭ. [μόνος, μοῖρα].

Μονόμορφος (ὁ, ἡ), чел кs o fopmъ нsmaĭ, simnлs. [μόνος, μορφή].

Μονόμοσχος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кs o тslъdiцъ, saŭ влъstapŭ нsmaĭ. [μόνος, μόσχος].

Μόνον, адв: везĭ μόνος, нsmaĭ.

Μονονοῦ, Μονονούκ, щі Μονονουχί (în локŭ de μόνον οὐ, οὐκ, οὐχί) адв: нsmaĭ kît нs, не апроапе.

Μονόξοος (ὁ, ἡ), нsmaĭ o datъ чіoплitŭ, saŭ нstinчosŭ a se чіoплі (a se лsкpa). (везĭ щі δίξοος]. [μόνος, ξέω].

Μονόξυλος (ὁ, ἡ), fъкstŭ нsmaĭ dintp' snŭ лemnŭ, saŭ totŭ de лemnŭ. [μόνος, ξύλον].

Μονοούσιος (ὁ, ἡ), sinгsрŭ (snikŭ) în felsл, saŭ fiinцa sa. 2) (tiц:) чел de o sinгsръ fiinцъ. [μόνος, οὐσία].

Μονοπάθεια (ἡ), пъtimipe întp' o napte нsmaĭ a tpsпsлsĭ. [μόνος, πάθος].

Μονόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), = Μονότεκνος. 2) = Μονογενής. [μόνος, παῖς].

Μονοπάλης, ου (ὁ), noet: ръmasŭ sinгsрŭ вipsitopŭ (saŭ fъpъ kontpъ-лsnтъtopŭ) în лsнtъ. [μόνος, πάλη].

Μονοπάτιον (τὸ), (Вiz:) кале stpimtъ, потекъ de smвлat нsmaĭ (kîte snsл). [μόνος, πατέω].

Μονοπέδιλος (ὁ, ἡ), înкълцatŭ нsmaĭ ла snŭ пiчopŭ. [μόνος, πέδιλον].

Μονοπείρας, ου (ὁ), каре sinгsрŭ нsmaĭ tîlхъpeщte. [μόνος, πεῖρα].

Μονόπελμος (ὁ, ἡ), (înкълцъminte) нsmaĭ кs o tалпъ. [μόνος, πέλμα].

Μονόπεπλος (ὁ, ἡ), înвpъкatŭ нsmaĭ кs o хaĭнъ de d'asspa. [μόνος, πέπλος].

Μονόπηρος (ὁ, ἡ), чел нsmaĭ кs tpaĭsta. [μόνος, πήρα].

Μονόπλευρος (ὁ, ἡ), чел нsmaĭ кs o koastъ (saŭ кs o лatsръ). [μόνος, πλευρά].

Μονοποδία (ἡ), îmпърціре щі mъssрape de вepspĭ пе kîte snŭ пiчopŭ. (înnpot: de διποδία). [μονόπους].

Μονόποιος (ὁ, ἡ), чел de o sinгsръ каліtate saŭ însвщіpe нsmaĭ, simnлs. [μόνος, ποιός].

Μονόπους, ποδος (ὁ, ἡ), чел кs snŭ sinгsрŭ пiчopŭ. [μόνος, πούς].

Μονοπραγματέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskŭ нsmaĭ ла snŭ лsкps. [μόνος, πρᾶγμα].

Μονοπροσωπέω -ῶ, віit: -ήσω, sintŭ...

Μονοπρόσωπος (ὁ, ἡ), (щі адв:) -σώπως.

чел че аре (înfъцішеазъ) о персоанъ, saš о faцъ нѕmaï. [μόνος, πρόσωπον].

Μονόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѕ о арiпъ нѕmaï (проп: ші fir:). [μόνος, πτερόν].

Μονόπτωτος (ὁ, ἡ), (грам:) каре аре нѕmaï ѕнѕ kazѕ. [μόνος, πτῶσις].

Μονοπύργιον (τὸ), чetate înтъріtъ нѕmaï кѕ ѕнѕ tѕрнѕ. [μόνος, πύργος].

Μονοπωλέω-ῶ, вііt: -ήσω, sîntѕ (mъ негоцeskѕ ка)...

Μονοπώλης, ου (ὁ), чел кѕ прівілецiѕ de a вinde sinrѕрѕ нѕmaï ѕнѕ felѕ de marfъ. [μόνος, πώλης]. [de ѕnde

Μονοπωλία (ἡ), fanta, ші

Μονοπώλιον (τὸ), прівілецiѕл de a вinde sinrѕрѕ чева, (Італ:) авалto. 2) локѕл, ѕnde se faче вînzаре de ѕнѕл sinrѕрѕ, авалto.

Μονόπωλος (ὁ,ἡ), поеt: чел че аре (înкалікъ, saš se траце de) ѕнѕ sinrѕрѕ mînzѕ, saš калѕ. [μόνος, πῶλος].

Μονόρρηξ, ηγος (ὁ, ἡ), глs: stînкъ кръпatъ, рѕntъ întр' ѕна de sѕs пînъ жоs. [μόνος, ῥήγνυμι].

Μονόρριζος (ὁ, ἡ), (вoin:) чел кѕ о рѕдъчiнъ нѕmaï. [μόνος, ῥίζα].

Μονόρρυθμος (ὁ, ἡ), komпѕsѕ dintр' ѕнѕ taktѕ нѕmaï. 2) поеt: чел кѕ ѕнѕ локѕitорѕ нѕmaï, sinrѕpatikѕ. «Δόμος—».Esхл: [μόνος, ῥυθμός].

Μονορύχης, ου (ὁ), поеt: [μόνος, ὀρύσσω] sапъ кѕ ѕнѕ tъішѕ нѕmaï, = Μάκελλα.

Μόνορχις, εως, saš ιδος (ὁ), чел кѕ ѕнѕ вошѕ нѕmaï. [μόνος, ὄρχις].

Μόνος, η, ον, (sѕпрл: μονώτατος) sinrѕрѕ. «Ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας». Ткр: «Η πενία μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει». Ткр: «Καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος». Skр: (ші înпреѕнъ кѕ εἷς). «Καὶ Ἀμφίπολις μία μόνη». Od: Ψ. 2) sinrѕpatikѕ, нѕstiѕ. «Θεῶν μέ τις ὀλοφύρατο μόνον ἐόντα. Od: K: (ші кѕ цен: преп:) «Ταῦρος ἐβόσκετο μόνος ἀπ' ἄλλων». Om: Imн: (ші ел:) «Μόνος σου». Лкs: fъръ tine. || (неѕt:) Μόνον, adв: нѕmaï. «Μόνον εἰ». Лкs: destѕл нѕmaï «Μόνον οὐκ (ші μονονούκ) ἔτυπτε». Лкs: нѕmaï kît нѕ 'л въtea.

Μονοσάνδαλος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѕ de о înкълцъminte нѕmaï (adікъ нѕmaï întр' ѕнѕ пiчорѕ). [μόνος, σάνδαλον].

Μονόσεπτος (ὁ, ἡ), în ѕnime înkinatѕ. «Τριὰς —». Грг: [μόνος, σέβω].

Μονόσιρος (ὁ), ѕнѕ felѕ de гъinъ de Eцinтѕ.

Μονοσιτέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъnînкѕ sinrѕрѕ, saš о datъ пе zi. [ші

Μονοσιτία (ἡ), mîнkаре de sinrѕрѕ, saš de о datъ пе zi. [din

Μονόσιτος (ὁ, ἡ), каре mъnînкъ sinrѕрѕ, saš о datъ пе zi. [μόνος, σῖτος].

Μονοσκελὴς έος, ші Μονόσκελος (ὁ, ἡ), =Μονόπους. [μόνος, σκέλος].

Μονόσκηπτρος (ὁ, ἡ), поеt: =Μονάρχης, ші Μονοκράτωρ. [μόνος, σκῆπτρον].

Μονοσταλὴς, έος (ὁ, ἡ), =Μονόστολος (2).

Μονόστεγος (ὁ, ἡ), чел кѕ ѕнѕ sinrѕрѕ акоперішѕ, saš katѕ. [μόνος, στέγη].

Μονοστελέχης, εος, ші Μονοστέλεχος (ὁ, ἡ), чел кѕ ѕнѕ sinrѕрѕ кочеанѕ saš коtорѕ. [μόνος, στέλεχος].

Μονόστεος (ὁ, ἡ), [μόνος, ὀστέον] чел dintр' ѕнѕ sinrѕрѕ osѕ.

Μονοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [μόνος, στείβω] чел че терце sinrѕрѕ (fъръ komпаніе); (în цен:) sinrѕрѕ.

Μονόστιχος (ὁ, ἡ), komпѕsѕ dintр' ѕнѕ sinrѕрѕ pîndѕ, saš шірѕ. [μόνος, στίχος].

Μονόστολος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѕ нѕmaï de о хаïнъ. 2) поеt: порnitѕ ѕndeва sinrѕрѕ; (în цен:) sinrѕpatikѕ. [μόνος, στέλλω].

Μονόστομος (ὁ, ἡ), чел кѕ о гѕръ, saš tъішѕ нѕmaï. «Πέλεκυς — ». Лкs: [μόνος, στόμα].

Μονοστόρθυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), поеt: =Μονοστέλεχος (еnit: ал statѕелор лѕï Пріанѕ). [μόνος, στόρθυγξ].

Μονοστροφικὸς, ἡ, ὸν, ші adв: -ικῶς, кѕвenitѕ, saš din felѕл monostрофелор поеme, saš kîntiче. [din

Μονόστροφος (ὁ, ἡ), komпѕsѕ dintр' о sinrѕръ stрофъ. «Ὠδή — ». Metр: 2) înвîрtitѕ прintр' о sinrѕръ роаtъ. «Ἅμαξα — ». Лкs: кѕ о роаtъ. [μόνος, στρέφω].

Μονοσυλλαβέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntѕ de о silавъ, monosilавѕ. [ші

Μονοσυλλαβία (ἡ), monosilавіе, fiiнцъ de о silавъ. [din

Μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ), monosilавѕ, saš konstatѕ dintр'о silавъ нѕmaï. [μόνος, συλλαβή]. [de ѕnde

Μονοσυλλάβως, adв: кѕ о sinrѕръ silавъ.

Μονόσχημος (ὁ, ἡ),= Μονόμορφος. [μόνος, σχῆμα].

Μονότεκνος (ὁ, ἡ), чел че аре ѕнѕ sinrѕрѕ копілѕ. 2) (despre віtе)=Μονοτόκος. [μόνος, τέκνον].

Μονότης, ου (ὁ), =(saš греш: în локѕ de) Μονώτης. [ші

Μονότης (ὁ), (плц:) sinrѕpime, ѕnitate,

indiвidѕaлitate; (прin întind.) sinгѕрътate. [μόνος].

Μονοτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskѕ ѕnѕл sinгѕрѕ. [шi

Μονοτοκία (ἡ), naштере de ѕnѕл sinгѕрѕ. [din

Μονοτόκος (ὁ, ἡ), пъskътopѕ de ѕnѕл sinгѕрѕ fъtѕ ла toatъ naштepea. [μόνος, τόκος].

Μονοτονία (ἡ), monotonie, o sinгѕръ (de ачелашї Γeлѕ) sѕnape. [din

Μονότονος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τόνως, sѕnъtopѕ de ѕnѕ sinгѕрѕ (ачелашї) tonѕ, saѕ sѕnetѕ; (în џen:) чел de ѕnѕ Γeлѕ nѕmaї; (fiг:) tape stъpѕitopѕ în пъpepea sa, nedesdѕnлekatѕ. [μόνος, τόνος].

Μονοτράπεζος (ὁ, ἡ), чел че mъnînkъ sinгѕрѕ ла deosebitъ masъ. «Ξενία—». Еxp: fъkѕtъ кътpe astfeл de oasпътѕ. [μόνος, τράπεζα].

Μονότροπος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τρόπως, kape se noaptъ întp' ѕnѕ kinѕ nѕmaї, simплѕ în nѕptapea sa; saѕ sinгѕpatikѕ în tpaiѕл sъѕ. 2) =Γδιότροπος. [μόνος, τρόπος].

Μονοτροφέω-ῶ, вiit:-ήσω, хpъneskѕ, kpeskѕ пe чинeвa sinгѕрѕ (deosebit). [шi

Μονοτροφία (ἡ), хpъnipe (akt: saѕ пas:) sinгѕpatikъ (ла deosebitъ masъ). [μόνος, τροφή].

Μονότροχος (ὁ, ἡ), (kapѕ, saѕ tpъsѕpъ) kѕ o poatъ nѕmaї, (Fpanц:) brouette, tapгъ, saѕ poaвъ. [μόνος, τροχός].

Μονούατος (ὁ, ἡ), [μόνος, οὖας] чел kѕ o ѕpeke (чїѕлѕ); saѕ (вasѕ) kѕ o mънѕшъ nѕmaї.

Μονουχία (ἡ), sinгѕpatikъ вiaцъ,=Μοναυλία. [μόνος, ἔχω].

Μονοφαγέω -ῶ, вiit:-ήσω,=Μονοσιτέω. [шi

Μονοφαγία (ἡ), =Μονοσιτία. [din

Μονοφάγος (ὁ), (sѕпpл: μονοφαγίστατος)= Μονόσιτος. [μόνος, φάγω].

Μονοφαλαγγία (ἡ), o sinгѕръ Γaлaнгъ (чeatъ de oштipe, înпpot: de διφαλαγγία). [μόνος, φάλαγξ].

Μονόφαντος (ὁ, ἡ), apъtatѕ sinгѕрѕ nѕmaї. [μόνος, φαίνομαι].

Μονόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел kѕ ѕnѕ okiѕ nѕmaї, kiopѕ. [μόνος, ὀφθαλμός].

Μονόφθογγος (ὁ, ἡ), skoцъtepѕ de ѕnѕ sinгѕрѕ глasѕ. || (sѕвst: fem:) вokaлъ, nѕ diftonгѕ. [μόνος, φθόγγος].

Μονόφορβος (ὁ, ἡ), noet: [μόνος, φορβή] пъskѕtѕ sinгѕрѕ (deosebit).

Μονόφρουρος (ὁ, ἡ), noet: sinгѕрѕ stpeжѕitopѕ; saѕ de ѕnѕл nѕmaї stpeжѕitѕ; (fiг:) гѕвepnatѕ monapхiчeштe. [μόνος, φρουρά].

Μονόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet:=Μονογνώμων, чел kѕ deosebite aлe saлe пъpepї, saѕ simцiminte. [μόνος, φρήν];

Μονοφυής, έος (ὁ, ἡ), dintp' o sinгѕръ вѕkatъ Γъkѕtѕ din natѕpъ. «Ἐφάνη γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μονοφυέας ἐξ ἑνὸς ὀστέου πάντας». Еp: [μόνος, φυή].

Μονόφυλλος (ὁ, ἡ), чел kѕ o sinгѕръ fpѕnzъ nѕmaї, saѕ nѕ kѕ tpѕnze îndoite. [μόνος, φύλλον].

Μονόφυλος (ὁ, ἡ), konstatѕ dintp' o sinгѕръ nѕmaї (neamestekatѕ kѕ aлtъ) seminцie. (вezї шi ἰδιογενής). [μόνος, φῦλον, saѕ φυλή].

Μονοφυσίτης, ου (ὁ), epetikѕ kpezътopѕ de o natѕpъ nѕmaї asѕпpa лѕї Хpistosѕ,= Μονοθελήτης. [μόνος, φύσις].

Μονόφωνος (ὁ, ἡ), чел че ape (skoate) nѕmaї ѕnѕ глasѕ, saѕ sѕnetѕ.

Μονοχάλινος (ὁ, ἡ), чел kѕ ѕnѕ fpiѕ, saѕ хѕцѕ nѕmaї; (прin înt:) = Μονάμπυξ, saѕ Μόνιππος. [μόνος, χαλινός].

Μονόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел nѕmaї kѕ (чinгѕ de) o mînъ. [μόνος, χείρ].

Μονόχηλος (ὁ, ἡ), чел kѕ o (nekpѕnatъ) konitъ saѕ ѕnгie nѕmaї (înпpot: de δίχηλος). [μόνος, χηλή].

Μονοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел че ape, saѕ noaptъ nѕmaї o tѕnikъ (хaїnъ de dinъѕntpѕ). [μόνος, χιτών]. [de ѕnde

Μονοχιτωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ μονοχίτων (nѕmaї kѕ kъmaшa).

Μονοχορδίζω, вiit: -ίσω, kîntѕ (чepчetezѕ fisiчeштe, saѕ matematiчeштe nѕtepea глaseлop) kѕ monokopdѕл. [din

Μονόχορδος (ὁ, ἡ), чел kѕ o koapdъ nѕmaї. || (sѕвst: neѕt:) ѕnѕ Γeлѕ de ѕnѕ mѕsikaлѕ instpѕmîntѕ, monokopdѕ, kape sлѕжia de pегѕлatopѕ aл (skapa) глaseлop mѕsiчeї. [μόνος, χορδή].

Μονόχρονος (ὁ, ἡ), konstatѕ întp' ѕnѕ timпѕ nѕmaї. 2) (гpam:) înпpot: de δίχρονος. [μόνος, χρόνος].

Μονόχροος -ους [μόνος, χρόα], шi

Μονοχρώματος, шi Μονόχρωμος [μόνος, χρῶμα], шi

Μονόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), [μόνος, χρώς] чел kѕ ѕna шi ачеашї Γaцъ, saѕ koлoape totdaѕna. (вezї шi ὁλόχροος).

Μονόψηφος (ὁ, ἡ), чел че ape (хotъpaшte, saѕ se хotъpaшte kѕ) ѕnѕ sinгѕрѕ вotѕ. «Νεῦμα — ». Esхл: a monapхѕлѕї. [μόνος, ψῆφος].

Μονόω -ῶ, вiit: -ώσω, лasѕ чeвa a fi sinгѕрѕ; (pas:) pъmiiѕ sinгѕрѕ, (шi kѕ џen:)

лinsitŏ de чева. «Ἦσαν μεμονωμένοι συμμάχων, ἅτε ἀπεστεώτων». Ep: «Πάσης βοηθείας μεμονωμένος». Diod: [μόνος].

Μονῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntŏ sinrʁpŏ; deклamŏ (приич: în teatpʁ) monodie. [ші

Μονῳδία (ἡ), a kînta чinева sinrʁpŏ; (обич:) ʁnŏ felŏ de kîntikŏ, че se kînta în teatpʁ de ʁnʁл sinrʁpŏ; (de ʁnde maĭ noŏ) ʁnŏ felŏ de плînџepe, saŏ tînrʁĭoasъ вopкipe. [ші

Μονῳδικὸς, ἡ, ὸν, kîntatŏ, saŏ deклamatŏ ка o monodie. [din

Μονῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtopŏ sinrʁpŏ (Ita: solo). 2) pepesintъtopŏ în поemа sa de o пepsoanъ пʁmaĭ. [μόνος, ᾠδή].

Μονώνυξ, υχος, ші Μονώνυχος (ὁ, ἡ), = Μονόχηλος. [μόνος, ὄνυξ].

Μόνωπος (ὁ, ἡ), noet: = Μόνωψ.

Μόνως, adb: пʁmaĭ; sinrʁpit; deosebit. [μόνος].

Μόνωσις, εως (ἡ), sinrʁpipe, (Франц:) isoлape. [μονόω].

Μονώτης, ου (ὁ), = Μονήρης, sinrʁpatikŏ. [ші

Μονωτὶ, adb: = Μόνως. [ші

Μονῶτις, ιδος (ἡ), fem: ак лʁĭ Μονώτης. [μόνος].

Μόνωτος (ὁ, ἡ), = Μονοβάτης.

Μονωτὸς, ἡ, ὸν, sinrʁpitŏ, pъmasŏ sinrʁpŏ, (Франц:) isoлatŏ. [μονόω].

Μονὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet: [μόνος, ὤψ]. = Μονόφθαλμος.

Μόνωψ, ωπος (ὁ), = Μόναπος, ші Βόνασος.

Μόρα (ἡ), Лакон: în лoкŏ de μοῖρα (приич: чeatъ de 400, saŏ maĭ eksakt 512 ostaшĭ). (везĭ λόχος). [μείρω]. [de ʁnde

Μοράζω, biit: -άξω, (de ʁnde a 3: sinr: пeps: de пas: tpe: de кʁ: μεμόρακται) Dop: în лoкŏ de μοιράω.

Μοργεύω, biit: -εύσω, tpansпoptŏ чeва кʁ [μόργος, везĭ ziч:].

Μοργὴ (ἡ), ші Μοργίον (τὸ), = (saŏ греш: în лoкŏ de) μορτή, ші μορτίον, o bʁкatъ (ʁnŏ пoгonŏ) de пъmîntŏ.

Μόργνυμι, biit: μόρξω, noet: în лoкŏ de ὀμόργνυμι.

Μόργος (ὁ), кapŏ кʁ кoшŏ de rpatie пentpʁ tpansпoptape de пaie.

Μορέα (ἡ), mʁpŏ, saŏ пoмŏ, кape fаче mʁpeлe.

Μορέω -ῶ, biit: -ήσω, (întpeв: пʁmaĭ пas: tpe: de кʁ: μεμόρημαι, de ʁnde пapтч: μεμορημένος) rлs: în лoкŏ de μείρομαι, saŏ μοιράω, μοιράζω, ші чл: saŏ 2) [μόρος] în лoкŏ de μογέω, mʁnчeskŏ, ші чл: [de ʁnde

Μόρημα (τὸ) = Πόνημα.

Μορία (ἡ), = Μοῖρα, пapte, saŏ пopџie. 2) sfîntʁл mъsлinŏ din Акрополіа (чetъџʁĭa) Ateneniлop, ші чеĭ dintp' însʁл pesʁdiџĭ aĭspea.

Μορία (ἡ), noet: иpea pap în лoкŏ de μωρία.

Μόριμος (ὁ, ἡ), noet: = Μόρσιμος.

Μόριον (τὸ), dim: aл лʁĭ μόρος, o mikъ пapte, пaptikʁлъ; (пaptik:) memвpʁ џenitaлъ; (грам:) пapte de кʁвîntŏ пedeкл: (filsf) = Εἶδος, felŏ, speџie (în реланџie кʁ γένος, џenŏ) «Τὰ δώδεκα μόρια». Astpnm: чeлe doъspezeчe zodiĭ.

Μόριος, α saŏ ος, ον, къzʁtŏ în пaptea кʁĭва; saŏ xotъpîtŏ de ʁpsitoape, = Μόρσιμος. «Γῆ —». Timn: cnist: mopmîntʁл.

Μόριος (ὁ), [μορία] enit: Жoe (ка eiopŏ aл sfinџiлop mъsлinĭ din Atena).

Μορὶς, ίδος, = Μερὶς (пʁmaĭ în чeлe кomпʁse).

Μορμολύκειον (τὸ), ші Μορμολύκη (ἡ), maskъ; (în џen:) spepiitoape, пълʁкъ. [din

Μορμολύττω, ші (miж: ші maĭ întpeв:) Μορμολύττομαι, [μορμώ] biit: -ύξω, -ομαι, sпepiŏ (приич: пe кoпiĭ кʁ тъшчĭ, ші чл:); (пestp:) mъ sпepiŏ.

Μορμορωπὸς (ὁ, ἡ), [μορμώ, ὤψ] monstpʁosŏ, гpozавŏ, spъĭmîntъtopŏ.

Μορμόφοβος (ὁ, ἡ), кom: fpikosŏ de staxie; (în џen:) foapte fpikosŏ. [μορμώ, φόβος].

Μορμύλος (ὁ), = Μορμύρος.

Μορμύρεος, α, ον, noet: кape faчe mʁpmʁpъ. [ші

Μορμυρίζω, biit: -ίσω, = [μορμύρω].

Μορμύρος (ὁ), ʁnŏ felŏ de пeшte de mape; (обшt:) mʁpmʁpъ. [din

Μορμύρω, [imit:] biit: -υρῶ, mʁpmʁpezŏ (ка апа, kînd кʁpџe).

Μορμύσσομαι, biit: -ύξομαι, = Μορμολύττομαι, sпepiŏ. [din

Μορμὼ, [în afin: кʁ μόρος, μορφή, ші γοργώ] όος -οῦς (ἡ), staxie, пълʁкъ; maskъ кʁ ĭesmoasъ гʁpъ; (în џen:) sпepiitoape; (обич:) zічepe spъĭmîntъtoape пentpʁ кoпiĭ чеĭ miчĭ. «Φοβοῦνται τοὺς πελταστὰς καθάπερ μορμόνας παιδάρια». Ksn: ші ка o aклam: «Μορμώ! δάκνει ἵππος». Ткр: (ші кʁ џen:) «Μορμὼ τοῦ θράσους». Apstf: ваі! вре! че oвpъznічie. [de ʁnde

Μορμὼν, ῶνος, ші όνος (ἡ), = Μορμώ. [ші

Μορμωτὸς, ἡ, ὸν, noet: гpozавŏ, spъĭmîntъtopŏ.

Μορόεις, εσσα, εν, noet: [μόρος] лʁкpa-

tȣ кȣ тȣпкъ (кȣ mentemȣгȣ). «Ποτὸν—». Nik: 2) de pea-stpimte, (Франц:) fatалȣ. «Φόνος—». Nik:

Μόρον (τὸ), мȣръ, саȣ дȣдъ неагръ. 2) мȣръ de пъдȣре.

Μοροπονέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ мȣпчеskȣ, пъtimeskȣ ръȣ. [μόρος, πονέω].

Μόρος (ὁ), noet: [μείρομαι] ȣpsitъ, (npiнч:) pea-stpimte; непорочipe, tікълоmie; neipe; moapte (de ачі).

Μοροφεγγής, έος (ὁ, ἡ), noet: a къpȣіа лȣminъ adȣче neipe, moapte.[μόρος, φέγγος].

Μόροχθος (ὁ), ȣпȣ фелȣ de хȣтъ ввпъ de 'пълвit хаїнеле.

Μοῤῥίνα, ші Μοῤῥίνη (ἡ), вasȣ de ȣпȣ фелȣ de farіȣpic (порцеланȣ).

Μόρσιμος (ὁ, ἡ), noet: [μόρος] ȣpsitȣ: саȣ ȣѫпȣсȣ ла moapte. «Οὔ με κανέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμί». Іл: X. «Μόρσιμον ἦμαρ». Іл: O, ші Od: K. преȣpsitъ zi. (ші кȣ inf:) «Μόρσιμον εἶναι ἤδη τῇ Βαβυλῶνι ἁλίσκεσθαι». Ep: ȣpsitȣ.

Μορτή (ἡ), [μείρομαι] naptea, че da пропріеtарȣлȣі лȣкрътоpȣлȣі пътîntȣлȣі лȣі. [de ȣnde

Μορτίτης, ου (ὁ), лȣкрътоpȣ de пътîntȣ stpeinȣ, каре плътіа пропріеtарілоp mase din zече.

Μορτόβατος, η саȣ ος, ον, кълкatȣ, ȣмвлatȣ de морцї. [μορτός, βαίνω].

Μορτὸς (ὁ, ἡ), noet: [μόρος] = Βροτός, мȣpitоpȣ; (de ачі) moptȣ.

Μορύσσω, [μόρον] biit: -ύξω, noet: = Μολύνω, mînжеskȣ, negreskȣ. [de ȣnde

Μόρυχος (ὁ), (de ачі) mopikȣ, рошȣ înkisȣ ка мȣpa. (enit: ал лȣі Dionisȣ în Січеліа, statȣеле къpȣіа se ȣпоіаȣ пе обpazȣ кȣ dpoжdiї).

Μορφάζω, biit: -άσω, мъ stpîmвȣ ла kinȣ, (Франц:) факȣ гpimase (în ваtжокȣра кȣіва). [μορφή]. [de ȣnde

Μόρφασμα (τὸ), (плȣ:) asemъпътȣpъ, ікоапъ. [ші

Μορφασμὸς (ὁ), stpîmвътȣpъ de kinȣ ȣпре ваtжокоpipea кȣіва, (Франц:) гpimase. 2) ȣпȣ фелȣ de danцȣ komikȣ.

Μορφάω -ῶ, biit: άσω, noet: fopmezȣ, înfȣцішezȣ, penpesintȣ. [din

Μορφή (ἡ), [în afin: кȣ ὄρφνη пентpȣ ȣмвръ] (în цен: de ачі) fopmъ; (naptik:) фацъ, fiгȣpъ; (npin întind:) ввпȣ eksteрiopȣ; (maї поȣ) desemnȣ; (ла îm:) stpîmвътȣpї, smopfȣpї (de ачі), цeste (dape din mîinї),(Франц:) гpimase.[de ȣnde

Μορφήεις, εσσα, εν, noet: fopmatȣ; (napt: de ачі) fpȣmosȣ;

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, noet: [ὄρφνος] întȣnекосȣ, de фацъ întȣnекatъ.

Μορφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fopmatȣ dȣпе pîndȣіалъ, (Франц:) fopmалȣ. [μορφή, εἶδος].

Μορφοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, = Μορφόω. [μορφή, ποιέω]. [de ȣnde

Μορφοποιία (ἡ), =Μόρφωσις.

Μορφοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, вагȣ de seamъ ла fopma, саȣ fiгȣpa кȣіва. [din

Μορφοσκόπος (ὁ, ἡ), кȣtъtоpȣ ла fiгȣpa feцii, ші гічіtоpȣ dintp' însa de пъpавȣpiле omȣлȣі. [μορφή, σκοπός].

Μορφόω -ῶ, biit: -ώσω, fopmezȣ. [ші

Μορφύνω, biit: -υνῶ, înfpȣmeseцezȣ, înnodoveskȣ. [ші

Μορφώ, όος -οῦς (ἡ), (ла Лачedem:) Венера. 2) Dop: noet: în локȣ de [μορφή].

Μόρφωμα (τὸ), fopmъtȣpъ, înkinȣітȣpъ, ікоапъ. 2) =Μόρφωσις. [μορφόω].

Μόρφων, ωνος (ὁ), пȣptъtоpȣ de maskъ, maskapa. [μορφή].

Μόρφωσις, εως (ἡ), fopmape. 2) înkinȣітȣpъ, ікоапъ, =Μόρφωμα. [ші

Μορφωτὴρ, ῆρος (ὁ), noet: fopmъtоpȣ, înkinȣітоpȣ de чева. [ші

Μορφωτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -κῶς, кȣпоскȣтȣ, саȣ îndemînatikȣ ла fopmape. [ші

Μορφώτρια (ἡ), noet: fem: ал лȣі μορφωτήρ. [μορφόω].

Μόσσυν, саȣ Μόσυν, υνος (ὁ), tȣpnȣ, саȣ касъ de лемнȣ.

Μοσύνοικοι (οἱ), локȣіtоpї de kase de лемнȣ, о naцie пе лîнгъ Понtȣ. [μόσυν, οἶκος].

Μόσυνον (τὸ), ші Μόσυνος (ὁ), =Μόσυν.

Μοσχάριον (τὸ), dim: ал лȣі μόσχος, віцелȣшȣ.

Μοσχάς, άδος (ἡ), віцеа. [ші

Μοσχέη (ἡ), Ion: ші пеkontpak: în локȣ de μοσχῇ. [μόσχος].

Μοσχεία (ἡ), вȣtъшipe, саȣ pesъdipe npin smічеле. [μοσχεύω].

Μόσχειος, α, ον, de віцелȣ. [μόσχος].

Μόσχευμα (τὸ), влȣstapȣ, саȣ smічеа pesъditъ, саȣ вȣtъшitъ. (везї ші ἐμβροχάς). [μοσχεύω].

Μοσχευματικὸς, ἡ, ὸν, notpivitȣ, ввпȣ de pesъdit, саȣ вȣtъшit.

Μόσχευσις, εως (ἡ), pesъdipe, вȣtъшipe de влȣstape, саȣ smічеле. [ші

Μοσχευτὸς, ἡ, ὸν, înmȣлцitȣ npin вȣtъшipe, саȣ pesъdipe. [din

Μοσχεύω, biit: -εύσω, tаїȣ smічеле, саȣ влȣstapеле de npisosȣ dintp' ȣпȣ pomȣ, ші ле pesъdeskȣ, саȣ ле вȣtъшeskȣ; (în цен:)

кѕлtівѕ; (fir:) креskѕ; întъreskѕ; adъпоsteskѕ. «Τυραννίδα—». Dion: Αλ: [ші

Μοσχῆ (ἡ), în kontrak: din μοσχέη (se înц: δορὰ) піеле de віцелѕ. [ші

Μοσχηδὸν, adв: ка ѕпѕ віцелѕ. [ші

Μοσχίας, ου (ὁ), (npinч: desnpe віtе) fpaцedѕ, tіnерелѕ ка ѕпѕ віцелѕ; (іар партік:) вътkіѕ de ешре; ші вервекѕ de tpeï anï. [μόσχος]. [de ѕnde

Μοσχιάω -ῶ, віit: -άσω, saлtѕ sъpind ка віцелѕл; (în цеn:) sвѕрdezѕ.

Μοσχίδιον (τὸ), влъstъpaшѕ, dim: ал лѕї

Μοσχίον (τὸ), dim: ал лѕї μόσχος, віцелѕшѕ, saѕ влъstъpелѕ.

Μόσχιος, α, ον, noet: în локѕ de μόσχειος. 2) fpaцedѕ, tіnерелѕ ка віцелѕл.

Μοσχοθύτης, ου (ὁ), жерtfitорѕ de віцеї. [μόσχος, θύω].

Μοσχοκαρύδιον (dim), ші Μοσχοκάρυον(τὸ), пѕкшоаръ. [μόσχος, κάρυον].

Μοσχοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakѕ statѕъ de віцелѕ. [μόσχος, ποιέω]. [de ѕnde

Μοσχοποιΐα (ἡ), fачере de statѕъ de віцелѕ.

Μόσχος (ὁ), [ὄσχος] fpaцedѕл влъstapѕ de плантъ, saѕ smiчea de віцъ, вѕtaшѕ, кръкѕлiцъ de nomѕ. (se konf: кѕ μίσχος). 2) (fir:) віцелѕ, saѕ віцеа; (noet: în цеn:) fѕtѕ de віtъ; въїецелѕ, saѕ fetiцъ. (везї ші ἔρση, ші πῶλος). 3) ѕпѕ felѕ de doвitoкѕ saѕ de къпріоаръ de Sіверіа, ші Кіnа, ші stpînsa în въшіка de sѕвt nînteчеле лѕї віnе miposіtoape matepie, mosхѕ.

Μοσχοσφραγιστής, οῦ (ὁ), алегъtорѕ, ші însemnъtорѕ de віцеї pîndѕiцї snpe жерtfъ. [μόσχος, σφραγίζω]. [de ѕnde

Μοσχοσφραγιστικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорѕ de tpeaвa лѕї μοσχοσφραγιστής.

Μοσχοτομία (ἡ), tъїере de smiчеле, saѕ пѕїеле. [ші

Μοσχοτόμιον (τὸ), локѕл, ѕnde se taïe пѕїеле, saѕ smiчеле de nomї nentpѕ fачере de кошѕрї, nanepe, ші чл: [din

Μοσχοτόμος (ὁ, ἡ), tъїetорѕ de пѕїеле, saѕ smiчеле nentpѕ кошѕрї, ші чл: 2) înжѕnгїetорѕ, saѕ skoпitорѕ de віцеї. [μόσχος, τέμνω].

Μοσχοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtорѕ de карne de віцелѕ. [μόσχος, φάγω].

Μοσχύνω, віit: -υνῶ, = Μοσχεύω (fir:).

Μοτάριον (τὸ), dim: ал лѕї μοτὸς.

Μοτὴ (ἡ), noet: ші Μοτὸν (τὸ), ші Μοτὸς (ὁ), [în afin кѕ μίτος] skamъ. «Μοτὸς ἐλλυχνιωτὸς„. Іnкр: fitiлѕ de panъ.

Μοτοφύλαξ, ακος (ὁ), (хірѕрц:) ѕпѕ felѕ de легъtѕpъ пе d'asѕnpa, каре оnpeшte skama de a se tpaцe ла о napte. [μοτὸς, φύλαξ].

Μοτόω -ῶ, віit: -ώσω, пѕїѕ skamъ ла panъ. [μοτὸς]. [de ѕnde

Μότωμα (τὸ), skamъ пѕsъ пе panъ. [ші

Μότωσις, εως (ἡ), пѕnере de skamъ пе panъ.

Μουΐα (ά), Лакоn: în локѕ de μυΐα.

Μουκηρόβας, αντος, saѕ Μουκηροβάκτης, ου (ὁ), Лакоn: sпъргъtорѕ de пѕчї (nasѕpea, saѕ instpѕmîntѕл). [μούκηρος, βάω, saѕ βάζω].

Μούκηρος (ὁ), Лакоn: mirdaлъ; saѕ пѕкъ (de avi). 2) mirdaлѕ; saѕ пѕкѕ.

Μουναδὸν, Μουνὰξ, noet: în локѕ de μοναδὸν, μονάξ.

Μουναρχέω, Μούναρχος, ші чл: în локѕ de μοναρχέω, ші чл:

Μουνερέτης, ου (ὁ), noet: în локѕ de μονερέτης,=Αὐτερέτης.

Μούνιος (ὁ, ἡ), noet: Іоn: în локѕ de μόνιος.

Μουνόγαμος, Μουνογενὴς, ші чл: noet: Іоn: în локѕ de μονόγαμος. ші чл:

Μοῦνος, η, ον, noet: Іоn: în локѕ de μόνος.

Μουνοτόκος, Μουνοφυὴς ші чл: noet: Іоn: în локѕ de μονοτόκος, ші чл:

Μουνόω, віit: -ώσω, Іоn: în локѕ de μονόω.

Μουνυχία (ὁ), Diana adopatъ în noptѕл Atічеї de ачелаші nѕme. [de ѕnde

Μουνυχιὼν, ῶνος (ὁ), а zечелеа лѕnъ а Atenenilop (Апріліе ші Маіе), întpѕ каре se съвîршіа sервъtоарea Мѕnіхієї Diane.

Μουνώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), Іоn: în локѕ de μονώψ.

Μοῦσα, [μάω, saѕ μῦθος] ης (ἡ), Мѕsъ, о zeitate de noesie (de mѕsікъ, ші чл:); (npin întind:) noesia, mѕsіка, ші чл: (în цеn:) aptеле ліверале ші штііnцеле, ші întѕsiasmѕл къtpe dînsеле; (ѕne-opї) кîntікѕ; sѕnetѕ; (pap) noetъ, saѕ кîntъреацъ.

Μουσαγέτης, ου (ὁ), =Μουσηγέτης.

Μουσαπολετὴρ, греш: în локѕ de μουσοπόλε θήρ.

Μουσάριον (τὸ), (плц:) ѕпѕ felѕ de aлifie de окї.

Μουσεῖος, α, ον, кѕвеnitѕ ла mѕse; mѕsікѕ. || (sѕвst:) Μουσεῖον (τὸ), локашѕ (temnлѕ) ал Мѕselop; (npin întind:) mѕseѕ, лoкалѕ de stѕdiѕ; 2) (Віz:) mosaiкѕ, zѕгръвіe кѕ пїеtpічеле. [μοῦσα]. [de ѕnde

Μουσειόω -ῶ, віit: -ώσω, înnodoвeskѕ кѕ mosaiкѕ. [de ѕnde

Μουσείωσις, εως (ἡ), înnodoвіре кѕ mosaiкѕ.

Μουσηγετέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ...

Μουσηγέτης, ου (ὁ), патронꙋ ал Мꙋселор (епit: ал лꙋї Аполонꙋ). [Μοῦσα, ἡγέομαι].

Μουσίδδω, Еол: Лак: în локꙋ de...

Μουσίζω, шi (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι,[Μοῦσα] кîntꙋ кꙋ мꙋsiкалꙋ instpꙋmîntꙋ.

Μουσικεύομαι, вiit: -εύσομαι, мъ îndeлetniческꙋ ла мꙋsiкъ. [din

Μουσικός, ή, όν, atinгъtopꙋ (окꙋпatꙋ) de Мꙋse, stꙋdiitopꙋ de fpꙋmoaseлe apte; (партiк:) кîntъpeцꙋ, кitapistꙋ, шi чл); saꙋ поetꙋ; (прin întind:) înвъцatꙋ, вine кpeskꙋtꙋ; гpaцiosꙋ; perꙋлatꙋ; simцitopꙋ de fpꙋmosꙋ, шi чл: (despre лꙋкр:) плъкꙋtꙋ; neлꙋksosꙋ, de гꙋstꙋ. «Μουσική». (în цen:) fpꙋmoaseлe apte, (iap партiк:) мꙋsiка (кitapistiка, шi чл:). [Μοῦσα].

Μουσίκτας, α (ὁ), Dop: мꙋsiкꙋ, кîntъpeцꙋ. [μουσίζω].

Μουσικῶς, adв: dꙋпе perꙋлeлe мꙋsiчеї; (în цen:) мeштeшꙋцit, кꙋ îndemînъtate, saꙋ гpaцios, кꙋ гꙋstꙋ. [μουσικός].

Μουσίσδω, Dop: în локꙋ de Μουσίζω.

Μούσμων, ονος (ὁ), ꙋnꙋ feлꙋ de doвiтокꙋ, oae seлвatiкъ, (Fpanц:) moufflon.

Μουσόδομος (ὁ, ἡ), поet: клъditꙋ de Мꙋse, saꙋ прin мꙋsiкъ. [μοῦσα, δόμος].

Μουσόδρομος (ὁ, ἡ), алepгatꙋ, пetpeкꙋtꙋ de Мꙋse; saꙋ гpeш: în локꙋ de μουσόδομος. [μοῦσα, δρόμος].

Μουσοεργὸς (ὁ, ἡ), вezї μουσουργός.

Μουσοκόλαξ, ακος (ὁ, ἡ), =Μουσοπόλος. [μοῦσα, κόλαξ].

Μουσόληπτος (ὁ, ἡ), [μοῦσα, λαμβάνω] копpinsꙋ (însꙋflatꙋ, întꙋsiatꙋ) de Мꙋse.

Μουσομανέω -ῶ вiit: -ήσω, sîntꙋ...

Μουσομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пeвꙋneштe їꙋвitopꙋ de Мꙋse (мꙋsiкъ, поesie, шi чл:) =Μουσόληπτος. [μοῦσα, μαίνομαι]. [de ꙋnde

Μουσομανία (ἡ), пeвꙋnie, întꙋsiasmꙋ пentpꙋ мꙋsiкъ, поesie, шi чл:

Μουσόμαντις, ιος, (ὁ, ἡ), поet: прoopoкꙋ ал Мꙋselop. «Ὄρνις — ". Apstf: чел кꙋ прoopoчitopꙋ гласꙋ. [Μοῦσα, μάντις].

Μουσομήτωρ, ορος, (ἡ), поet: мꙋмъ de мꙋse, пъскъtoape de штiinцe. «Μνήμη — ". Esxл: [μοῦσα, μήτηρ].

Μουσοπάτακτος (ὁ, ἡ), поet: =Μουσόληπτος. [μοῦσα, πατάσσω].

Μουσοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Μελοποιέω. sîntꙋ ...

Μουσοποιὸς (ὁ, ἡ), поetꙋ лipiкꙋ, =Μελοποιός. [μοῦσα, ποιός].

Μουσοπόλος (ὁ, ἡ), [Μοῦσα, πόλος] кꙋлtiвъtopꙋ de Мꙋse, поetꙋ, шi чл: (despre лꙋк:) поetiкꙋ.

Μουσοπρόσωπος (ὁ, ἡ), поet: чел кꙋ fiгꙋpъ de Мꙋsъ (хаpaкtepꙋ мꙋsiкалꙋ). [Μοῦσα, πρόσωπον].

Μουσοτραφὴς, έος (ὁ, ἡ), кpeskꙋtꙋ de Мꙋse; (прin ꙋpm:) =Φιλόμουσος, шi Φιλόκαλος, шi чл: [Μοῦσα, τρέφω].

Μουσουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ μουσουργὸς (вezї ziч:). [шi

Μουσουργία (ἡ), =Μελοποιία. [шi

Μουσουργικὸς ή, όν, кꙋвenitꙋ, saꙋ însꙋшitꙋ лꙋї...

Μουσουργὸς (ὁ, ἡ), лꙋкpъtopꙋ de мꙋsiкъ, saꙋ din пpofesie мꙋsiкꙋ (кîntъpeцꙋ, кitapistꙋ, шi чл:); saꙋ fъкъtopꙋ de вepꙋpї. [μοῦσα, ἔργον].

Μουσόφθαρτος (ὁ, ἡ), поet: пpъпъditꙋ de Мꙋse. [Μοῦσα, φθείρω].

Μουσοφίλης, ου (ὁ), поet: în локꙋ de Φιλόμουσος. [Μοῦσα, φίλος].

Μουσοφίλητος (ὁ, ἡ), їꙋвitꙋ, favopitꙋ de Мꙋse. [Μοῦσα, φιλέω].

Μουσόφιλος (ὁ, ἡ), =Φιλόμουσος. [Μοῦσα, φίλος].

Μουσοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), їꙋвitopꙋ, кꙋлtiвъtopꙋ кꙋ плъчepe de Мꙋse, saꙋ de fpꙋmoaseлe apte. [Μοῦσα, χαίρω].

Μουσόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкꙋ чeвa мꙋsiкалꙋ, saꙋ taktezꙋ dꙋпе perꙋлeлe мꙋsiчеї; înвъцꙋ пе чineвa але Мꙋselop, saꙋ її daꙋ edꙋкaцie înвъцindꙋ'л apteлe лiвepaлe, шiчл: (în цen:) daꙋ instpꙋкцie, înвъцъtꙋpъ. «Μουσωθεὶς φωνὴν ἀνθρώπου». Ел: [Μοῦσα].

Μουστάκια (τὰ), [Лat: mustacea] ꙋnꙋ feлꙋ de пpъжitꙋpъ кꙋ мꙋstꙋ, мꙋstonite.

Μουσῳδὸς (ὁ, ἡ), поet: în локꙋ de μελῳδὸς. [Μοῦσα, ᾠδή].

Μοχθέω -ῶ, вiit: -ήσω, (ꙋne-opї кꙋ ак: saꙋ dat: ел:) ostenескꙋ; мъ мꙋnческꙋ; paвdꙋ. "Περιττὸν πόνον μοχθοῦσι". Ksn: «Πολλὰ περὶ τὴν στρατιὰν ἐμοχθησάτην». Ksn: (вezї шi μογέω). [шi

Μοχθήεις, εσσα, εν, поet: în локꙋ de μοχθηρός. [μόχθος].

Μόχθημα (τὸ), поet: овїektꙋ de мꙋnкъ, ostenеалъ, кaznъ. [μοχθέω].

Μοχθηρία (ἡ), мꙋnкъ, tiкълошie; (маї des) netpeвnічie, pъꙋtate, вiклenie. [din

Μοχθηρὸς, ά, όν, плinꙋ de мꙋnкъ шi кaznъ, ostenічosꙋ; tiкълосꙋ. 2) pъꙋ, netpeвniкꙋ; мiшелꙋ. [μόχθος]. [de ꙋnde

Μοχθηρῶς, adв: кꙋ мꙋnкъ, saꙋ кaznъ; tiкълошeштe.

Μοχθίζω, вiit: ίσω, поet: în локꙋ de μοχθέω. [de ꙋnde

Μοχθισμὸς (ὁ), поet: =Μόχθημα.

Μόχθος (ὁ), [μόγος, μόθος, ὄχθος] мѫнкъ, ostenealъ, каznъ: tikълошie.

Μοχλεία, ші Μόχλευσις, εως (ἡ), apdiкаpe, saѫ stpъmѫtape npin nîprie. [ші

Μοχλευτής, οῦ (ὁ), stpъmѫtъtopѫ de чева npin nîprie. [din

Μοχλεύω, biit: -εύσω, mішкѫ, apdiкѫ, saѫ stpъmѫtѫ чева npin nîprie; (în цen:) stpъmѫtѫ din локѫ; (fir:) întъpîtѫ, pesколѫ. 2) =Μοχλόω. [ші

Μοχλέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локѫ de Μοχλεύω. [ші

Μοχλικός, ή, όν, pелatiвѫ кѫ nîprie, saѫ dpѫгѫ, ші кѫ лѫкpapea чea npintp' însele. [μοχλός].

Μοχλίον (τὸ), ші Μοχλίς, ίδος, (ἡ), ші Μοχλίσκος (ὁ), dim: a ле лѫі...

Μοχλός (ὁ), [ἔχω, ὄχος, ὀχλεύς] nîprie de лemnѫ, saѫ dpѫгѫ de fepѫ, кѫ кape se apdiкъ, ші se stpъmѫtъ гpeѫтъцї. 2) stinrie, saѫ dpѫгѫ, кѫ кape se zobopeште ѫша. [de ѫnde

Μοχλόω -ῶ, biit: -ώσω, înкѫiѫ, zobopъskѫ ѫшa кѫ stinrie, saѫ dpѫгѫ.

Μῦ (τὸ), nedeкл: Μι, nѫmeлe лitepeї Μ·

Μῦ, saѫ Μύ, гласѫ eкsnpimъtopѫ de sѫnetѫл чeлѫї че mѫцeштe, saѫ sѫsninъ кѫ гѫpa înкisъ. «Μῦ λαλεῖν». Inon: a nѫfѫi ne nasѫ.

Μυάγρα (ἡ), кѫpsъ de шоаpiчї. [ші

Μύαγρος (ὁ), ѫnѫ felѫ de шаpne, че вîneazъ шоаpiчї. 2) ѫnѫ felѫ de плantъ, (Fpanц:) kameлinъ. [μῦς, ἄγρα].

Μυάκανθα, ης (ἡ), ші Μυάκανθον (τὸ), ші Μυάκανθος (ὁ), ѫnѫ felѫ de плantъ spinoasъ, snapaнгeлѫ seлвatiкѫ. [μῦς, ἄκανθα].

Μυάκιον (τὸ), dim: aл лѫї μύαξ, midiшоаpъ; (ка mъsѫpъ înкъnъtoape) лinгѫpiцъ, nъпpîstoкѫ.

Μυαλός (ὁ), = Μυελός. [de ѫnde

Μυαλόω -ῶ, biit: ώσω,=Μυελόω.

Μύαξ, ακος (ὁ), ѫnѫ felѫ de кокiлъ, midie 2) (npin întind:) гioaкъ de midie; (de ѫnde ка mъsѫpъ înкъnъtoape) doъ лinгѫpiцe. [ші

Μυάω -ῶ, biit: -ήσω, [μύω] îmї mѫшкѫ bѫzeлe, saѫ îmї înкizѫ okiї. «Τί μοι μυᾶτε»; Apstf:

Μυγαλέη -ῆ (ἡ), [μῦς, γαλῆ] ѫnѫ felѫ de шоаpiче кѫ botѫл askѫцitѫ.

Μύγμα (τὸ), sfîpiitѫpъ, кpъnъtѫpъ, sfîшiitѫpъ, =Ἄμυγμα. 2) =кѫ

Μυγμός (ὁ), [μύζω] цemъtѫ; mѫцetѫ.

Μυδάζομαι, biit: -άξομαι, noet: în локѫ de μυσάττομαι. [ші

Μυδαίνω, biit: -ανῶ, noet: ѫmezeskѫ, moiѫ; toneskѫ; (nestp:) =Μυδάω, nѫtpezeskѫ, mѫчezeskѫ. [ші

Μυδαλέος, α, ον, ші

Μυδαλόεις, εσσα, εν, noet: npea ѫmezitѫ, mѫчedѫ, nѫtpedѫ de ѫmezeaлъ. [ші

Μυδάω -ῶ, biit; -ήσω, sîntѫ плinѫ (niкѫ) de ѫmezeaлъ. 2) nѫtpezeskѫ, mѫчezeskѫ, mъ toneskѫ de ѫmezeaлъ. (se конf: кѫ μαδάω). [μύδος].

Μῦδες, гpeш: în локѫ de ἐμύδες, îm: aл лѫї ἐμύς, вpoaskъ цestoasъ de anъ.

Μύδησις, εως (ἡ), mѫлtъ ѫmezipe; saѫ mѫчezipe. [μυδάω].

Μυδόεις, εσσα, εν, noet:=Μυδαλόεις. [din

Μύδος (ὁ), noet: nѫtpiгaiѫ din ѫmezeaлъ. (вezї ші μύκος).

Μύδος (ὁ, ἡ), [μύζω] mѫtѫ (de aчi, npeкѫm ші Лat: mutus).

Μυδρίασις, εως (ἡ), [ἀμυδρὸς] natimъ, sлъвiчiѫne (întѫnечime) de okї.

Μυδροκτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, batѫ кѫ чокanѫл fepѫ apsѫ. [din

Μυδροκτύπος (ὁ), fepapѫ. [μύδρος, κτύπος].

Μύδρος (ὁ), (în цen:) op че felѫ de boлѫmѫ, (iap naptiк:) nїatpъ, saѫ fepѫ apsѫ în fokѫ.

Μυδών, ῶνος (ὁ), кapne nѫtpedъ de panъ. [μύδος].

Μύειος (ὁ, ἡ), de шоаpiче. [μῦς].

Μυελαυξής, έος (ὁ, ἡ), kontpiвѫitopѫ ла кpeштepe de mъdѫвъ, saѫ кpeepї. [μυελός, αὔξω].

Μυέλινος, η, ον, fъкѫtѫ din mъdѫвъ, saѫ кpeepї. [ші

Μυελόεις, εσσα, εν, noet: konpinzъtopѫ de mъdѫвъ; (npin întind:) гpasѫ; saѫ mъdѫвosѫ, гpaцedѫ. [ші

Μυελόθεν, adв: dinъѫntpѫ de ла mъdѫвъ. [μυελός].

Μυελοποιός (ὁ, ἡ), fъкъtopѫ de mъdѫвъ, xpъnitopѫ; întъpitopѫ. [μυελός, ποιός].

Μυελός (ὁ), mъdѫвъ din oase; (naptiк:) кpeepї; (în цen:) întpîнseкѫл, inima, saѫ че e maї вѫnѫ, floapea; (npin întind:) sѫкѫ xpъnitopѫ (întъpitopѫ), sѫвstanцъ, nѫtepe. «Οἶνος καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν». Od: B:

Μυελοτρεφής, έος, ші Μυελοτρόφος (ὁ, ἡ), =Μυελοποιός, [μυελός, τρέφω].

Μυελόω -ῶ, biit: -ώσω, (Skp:) ѫmnлѫ чева de mъdѫвъ (гpъsime). [ші

Μυελώδης, εος (ὁ, ἡ), mъdѫвosѫ, saѫ кpeeposѫ (ка mъdѫвa, saѫ кpeepiї). [μυελός].

Μυέω -ῶ, biit: -ήσω, [μύω] întpodѫкѫ

пе чинева în mistepiĭ, inițiezǔ. (кǔ ак: indip:) înвъцǔ, instpǔĭǔ.

Μυζάω (ші Ion: -έω) -ῶ, віit: -ήσω, sǔгǔ, sǔгърeskǔ. [μύζω].

Μύζουρις (ή), [μυζάω, οὐρά] кǔрвъ.

Μύζω, віit: μύσω, saǔ μύξω, пǔfǔĭǔ пе пasǔ, цеmǔ, mǔцeskǔ (кǔ гǔра înкisъ). 2) =Μυζάω.

Μύημα (τὸ), op че s' inițiat чинева. 2) = кǔ...

Μύησις, εως (ή), întpodǔчере în mistepiĭ, inițiape. [μυέω].

Μυθάριον (τὸ), dim: ал лǔĭ μῦθος.

Μυθεῖαι, ші Μυθέαι, поеt: în локǔ de μυθέεαι μυθῇ, a 2: sinг: пеps: a лǔĭ...

Μυθέομαι, οῦμαι, віit: -ήσομαι, поеt: zікǔ, ворвeskǔ, повesteskǔ, posteskǔ. [μῦθος].

Μυθέσκοντο, поеt: în локǔ de ἐμυθοῦντο. a 3: îm: пеps: de прелǔнц: a лǔĭ μυθέομαι.

Μύθευμα (τὸ), zisъ; фавǔлъ. [din

Μυθεύω, віit: -εύσω, плъsmǔĭeskǔ, saǔ повesteskǔ фавǔле; (în цеп:) spǔĭǔ, повesteskǔ. [ші

Μυθέω -ῶ, поеt: pap în локǔ de μυθέομαι. [μῦθος]. [de ǔnde

Μύθημα (τὸ), поеt: =Μύθευμα. [ші

Μυθητήρ, ῆρος, ші Μυθητής, οῦ (ὁ), поеt: spǔitopǔ, postitopǔ, повestitopǔ; (în рǔǔ) фъкътopǔ de ворвe, înвpъжвitopǔ, pesвpътitopǔ.

Μυθίδιον (τὸ), = Μυθάριον. [ші

Μυθίζω, ші (mіж:) -ίσομαι, віit: -ίσω, -ομαι, поеt: =Μυθεύω. [ші

Μυθιήτης, εω (ὁ), Ion: поеt: în локǔ de Μυθητής. [ші

Μυθικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, фавǔлоsǔ, въsnosǔ,=Μυθώδης. [μῦθος].

Μυθιστορία (ή), фавǔлоаsъ istopie, плъsmǔitъ повeste, pomanцǔ. [μῦθος, ἱστορία].

Μυθιστοριογράφος (ὁ, ή), skpiitopǔ de фавǔлоаse istopiĭ, pomanцiepǔ. [μυθιστορία, γράφω].

Μυθίτης, ου (ὁ), поеt:=Μυθητής. [μῦθος].

Μυθογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiǔ фавǔле. [ші

Μυθογραφία (ή), skpiepe de фавǔле. [din

Μυθογράφος (ὁ, ή), skpiitopǔ de фавǔле, фавǔларǔ. [μῦθος, γράφω].

Μυθολάτρις, ιος (ὁ, ή), (Бisep:) înкinъtopǔ de Dǔmnezeǔ кǔвîntǔл. [μῦθος, λάτρις].

Μυθολογεύω, віit: -εύσω, поеt: повesteskǔ чева în фелǔ de basnǔ (кǔ de amъpǔntǔл, înшipъ te mъpгъpite). [ші

Μυθολογέω -ῶ, віit: -ήσω, spǔĭǔ, повesteskǔ фавǔлъ, saǔ ка o фавǔлъ; ворвeskǔ, ка sъ tpeакъ вpemea. [μυθολόγος]. [de ǔnde

Μυθολόγημα (τὸ), фавǔлоаsъ повeste, saǔ фавǔлъ.

Μυθολογία (ή), mitoлoцie, повestipe de фавǔле, saǔ фавǔлоаsъ istopie (a timпiлор челор maĭ векĭ); (în цеп:) ворвipe de петречере, (Франц:) causerie. [ші

Μυθολογικὸς, ή, ὸν, кoпpinzъtopǔ de, saǔ îndemînatiкǔ ла mitoлoцie. [din

Μυθολόγος (ὁ, ή), mitoлогǔ, повestitopǔ de фавǔле, saǔ de алевекеĭ mitoлoцiĭ. [μῦθος, λέγω].

Μυθόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, поеt: (пpea pap) în локǔ de μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω -ῶ, віit: -ήσω, плъsmǔĭeskǔ basne, пъskoчeskǔ, saǔ sǔпosezǔ лǔкpǔpĭ neînfiinцate. [din

Μυθοπλάστης, ου (ὁ), плъsmǔitopǔ (kompǔitopǔ) de фавǔле,=Μυθοποιὸς. [μῦθος, πλάττω]. [din

Μυθοπλαστία (ή), плъsmǔipe, kompǔnepe de фавǔле; фавǔлоаsъ, saǔ плъsmǔitъ повeste.

Μυθοπλόκος (ὁ, ή), поеt: îndemînatiкǔ kompлetitopǔ (kombinъtopǔ de шipǔ) de кǔвîntǔ. [μῦθος, πλέκω].

Μυθοποιέω -ῶ, віit: -ήσω,= Μυθοπλαστέω. || (пas:) плъsmǔĭeskǔ despre sinemĭ фавǔле, mъ фъкǔ овiектǔ de фавǔлоаsъ повeste. [μυθοποιὸς]. [de ǔnde

Μυθοποίημα (τὸ), поеtiкъ фавǔлоаsъ повeste, saǔ фавǔлъ de поеmъ. [ші

Μυθοποίησις, εως, ші

Μυθοποιία (ή),=Μυθοπλαστία, kompǔnepe de фавǔле. [din

Μυθοποιὸς (ὁ, ή), фъкътopǔ (kompǔitopǔ) de фавǔле,=Λογοποιὸς. [μῦθος, ποιὸς].

Μῦθος (ὁ), поеt: ворвъ, кǔвîntǔ (пpoпǔнцatǔ); ворвipe; копворвipe; повeste; повaцъ; opdinǔ, ші чл: 2) кǔвîntǔ înгînditǔ; гîndǔ; sokoteaлъ. 3) вpaжвъ, tǔpвǔpape (веzi ші μόθος). 4) (пpozaiкǔ) basnǔ, фавǔлъ (алeгopiкъ, saǔ dedǔsъ ла înțǔпeкoasa istopie a timпiлор челор maĭ векĭ).

Μυθοτόκος (ὁ, ή), поеt: пъskъtopǔ, ad: пъskoчitopǔ de фавǔле. [μῦθος, τόκος].

Μυθουργέω -ῶ, віit: -ήσω, =Μυθοποιέω. [μῦθος, ἔργον]. [de ǔnde

Μυθούργημα (τὸ), =Μυθοποίημα.

Μυθώδης, εος (ὁ, ή), фавǔлоsǔ, въsnosǔ. [μῦθος].

Μυῖα (ή), [μῦ, μύζω] mǔskъ. «Μυῖα στρατιῶτις, saǔ κύων». Лǔч: mǔskъ de карпe, saǔ вepmĭ. «Χαλκῆ—». Плd: ǔпǔ фелǔ de жокǔ,=Μυΐνδα.

Μυίαγρος (ὁ), prinzъtorь de mьште. [μυῖα, ἄγρα].

Μυΐδιον (τὸ), dim: ал лъї μῦς, шоріческ.

Μυιΐδιον (τὸ), dim: ал лъї μυῖα, mьskьліцъ.

Μυικὸς, ἡ, ὸν, de шьskъ, saь de mьште.

Μυΐνδα [μύω], adв: «Παίζειν—». Лкs: ънь felь de жокь (da вава оарва)

Μυΐνος, η, ον, =Μύειος.

Μυοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea кь mьskъ. «Μυοειδῆ ὁρᾶν». плц: a вedea чінева ка nimte mьште înaintea окілор съї. [μυῖα, εἶδος].

Μυιοθήρας, ου (ὁ), вîпътorь de mьште, =Μυίαγρος. [μυῖα, θήρα].

Μυιοκέφαλον (τὸ), капь de mьskъ; (med:) ънь felь de вьвьліцъ, че esc пе лъmіnіца окіьлі. [μυῖα, κεφαλή].

Μυιοσοβέω -ῶ, вііt: -ήσω, гoneskь mьштеле. [ші.

Μυιοσόβη (ἡ), апъръtoape de mьште. [din

Μυιοσόβης, ου (ὁ), гoпіtorь de mьште. [μυῖα, σοβέω].

Μυιοσόβιον (τὸ), dim: ал лъї μυιοσόβη. апъръtоrікъ de mьште.

Μυιοσόβος (ὁ, ἡ), = Μυιοσόβης.

Μυΐσκος (ὁ), ші Μυΐσκη (ἡ), dim: ал лъї μῦς, saь μύαξ.

Μυιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de mьskъ. [μυῖα].

Μυιών, ῶνος (ὁ), греш: în локь de μυών.

Μυκάομαι -ῶμαι, [μῦ] вііt: -ήσομαι, (nex: ἔμυκον, tpe: de кь: μέμυκα) mьцeskь (ка воьл, ші чл:); (fir:) tьпь, вьвьїь. [de ъnde

Μύκη, saь Μυκὴ (ἡ), noet: (преа рар) în локь de...

Μυκηθμὸς (ὁ), noet:=Μύκησις. [ші

Μύκημα (τὸ), mьцеtь de воь, ші чл:

Μυκηρόβας, αντος, ші Μυκηρόβατος (ὁ, ἡ), =Μουκηρόβας. [μύκηρος, βαίνω].

Μύκηρος (ὁ), =Μούκηρος.

Μύκης [μῦκος], ητος, ші noet: ου (ὁ), чіьперкъ· 2) mькьл, че se face пе feштіла лъmînърії apzînd. 3) nastьрьл de ла къпъtіїьл tечії de sabie, ші чл: 4) капьл mъдьларьлї цeпitaль върьъteskь.

Μύκησις, εως (ἡ), mьціре. [ші

Μυκητὴς, οῦ (ὁ), mьціtorь. [μυκάομαι]. [de ъnde

Μυκητίας, ου (ὁ), = Μυκητὴς. «Σεισμὸς —». Лкs: însoцitь кь вьetь. [ші

Μυκητικὸς, ἡ, ὸν, чел кь însьшime de a mьці.

Μυκήτινος, η, ον, fъкьtь de чіьперкъ. [μύκης].

Μυκήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локь de μυκητὴς.

Μύκλα, ης (ἡ), ші Μύκλος (ὁ), неагра dъпгъ a sпinърії asinьльї. (везї ші ὕσκλος). 2) (npin întind:) єпіt: asinьл, saь mъгарьл.

Μύκλος (ὁ, ἡ), noet: în локь de μάχλος, desfrînatь.

Μῦκος (ὁ), [în afin: кь μῦδος] (de aчі) mькь, mîsгъ (matepie клisoasъ). 2) (fir: ші adiek:) nepodь, saь omь nesъpatь. (везї ші βλεννὸς).

Μυκτὴρ (ὁ), [μύζω] (npinч:) nаръ; (în цen:) nasь; (despre віte) вotь, pîtь; tpomпъ de elefantь. 2) (fir:) къпъtіїьл лаmпеї emitь afаръ, ъnde se пьпе feшtіла. 3) (fir:) în локь de μυκτηρισμὸς, eponie, вatжокоръ. «Ἀττικὸς ὁ μυκτήρ». Лъч: [de ъnde

Μυκτηρίζω, вііt: -ίσω, =Μυχθίζω, вatжокореskь. [de ъnde

Μυκτήρισμα (τὸ), вatжокоръ. [ші

Μυκτηρισμὸς (ὁ), вatжокоріре, лъаре în pîsь. [ші

Μυκτηριστής, οῦ (ὁ), вatжокоріtorь, лъъtorь în pîsь.

Μυκτηρόθεν, adв: noet: din (de ла) пъpї. [μυκτήρ].

Μυκτηρόκομπος (ὁ, ἡ), noet: fъкъtorь de ъnetь npin пъpї. [μυκτήρ, κόμπος].

Μύκων (noate μύχων), ωνος (ὁ), гаъра вpeкеї. [μυχὸς]. 2) греш: în локь de μύξων.

Μυλαβρὶς (γρὶς), ίδος (ἡ), =Μυλακρὶς.

Μυλαῖος (ὁ, ἡ), кьвenitь, saь îndeлeтпіčitь ла moаръ, saь mopішкъ. [μύλη].

Μυλακρὶς, ίδος (ὁ, ἡ), de moаръ. «Λᾶας—». Епгр: пїatpъ de moаръ. || (fem:) ънь felь de moліe mînкъtoape de fъinъ, (Franц:) blatte. [ші

Μύλακροι (οἱ), =Μυλῖται, dinцiї mъчіпъtоrї, mъселеле. [ші

Μύλακρον (τὸ), лemнь de moаръ, (Lat:) molucrum. [din

Μύλαξ, [μύλη] ακος (ὁ), пїatpъ de moаръ; (în цen:) пїatpъ potьndъ ші mape (ка de moаръ).

Μυλεργάτης, ου (ὁ), apratь de moаръ, mopарь. [μύλη, ἐργάτης].

Μυλεύς, έως (ὁ), natponь ал mopілор (eпіt: ал лъї Жое). [din

Μύλη (ἡ), пїatpъ de moаръ; pîшпіцъ. 2) potьndьл osь ал цепъкіьльї. 3)=Μυλόδους. 4) o neformatъ лепъдъtьpъ вîpтoasъ, pastь. 5) opzь mъчinatь гpos neнtpь жертfe. (везї οὐλή).

Μυλήκορον (τὸ), mътьpъ de moаръ. [μύλη, κορέω].

Μυλήφατος (ὁ, ἡ), noet: [μύλη, πέφαμαι,

din neîntp: φένω] тъїatš de moapъ, mъчinatš.

Μυλίας, ου (ὁ), (λίθος) пїatpъ de moapъ. [шi

Μυλιάω -ῶ, biit: -άσω, poet: skpîшneskš dinцiї. [шi

Μυλικὸς, ή, ὸν, pелatiвš кš moapъ, saš кš mъseле. [шi

Μυλίτης, ου (ὁ), (λίθος) = Μυλίας. 2) (ὀδούς) =Μυλόδους. [μύλη].

Μυλλαίνω [μυλλὸς], ανῶ, îmi stpîmвezš въzeле, mъ stpîmвezš spe вatжокоръ,(Fpanц:) faire la moue. (vezi шi σιλλαίνω).

Μυλλάκανθος (ὁ), =Μυάκανθος.

Μυλλὰς, άδος (ἡ), [μύλλω] кšpвъ.

Μύλλον, saš Μύλλος, εος -ους (τὸ), (dialeкt:)în лoкš de χεῖλος, вšzъ; (paptiк:) stpîmвъtšpъ spe вatжокоръ, (Fpanц:) moue. [μύω].

Μυλλὸς (ὁ, ἡ), [în afin: кš κυλλὸς] stpîmвš, sšчitš; шaшїš, шi чл:

Μύλλος (ὁ), šnš felš de neшte (кape se вatoчїa), (Fpanц:) mulet. (vezi шi πλατίστακος).

Μύλλω, [μύλη, μύω] biit: μυλῶ, maчinš. 2) (ppin întind: шi fiг:) mopmïiesкš, saš вonвъneskš кš въzeле înкise. (vezi шi μοιμύλλω). 3) (aвšs:) =Βινέω.

Μυλόδους, οντος(ὁ), [μύλη, ὀδοὺς] mъsea. =Γόμφιος, (Fpanц:) dent mollaire.

Μυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felšл, saš din felšл пїetpелop de moapъ, potšndš шi вîptosš, tape. [μύλη, εἶδος].

Μυλόεις, εσσα, εν, poet: fъкštš din, saš în fopmъ de пїatpъ de moapъ. [μύλη].

Μυλοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: лšкpatš лa moapъ, mъчinatš. [μύλος, ἔργον].

Μυλόκλαστος (ὁ, ἡ), poet: (μύλος, κλάω] fъpъmatš în moapъ, mъчinatš.

Μυλοκόπος (ὁ, ἡ), тъїetopš (чoплitopš) de пїetpe de moapъ. [μύλος, κόπτω].

Μυλοκόρος (ὁ, ἡ), mъtšpъtopš de пїatpa mopiї. [μύλος, κορέω].

Μύλος (ὁ), = Μύλη, пїatpъ de moapъ. 2) =Μύλαξ. 3)=Μυλόδους. 4)=Μύλλος.

Μυλουργὸς (ὁ),=Μυλοκόπος. [μύλος,ἔργον].

Μυλόω -ῶ, biit: -ώσω, (med:) înвîptomezš, întъpeskš чeva кa šnš pastš,=Σκιρρόω. [vezi μύλη, 4].

Μυλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Μυλαῖος, шi Μυλοειδής.

Μυλωθρέω-ῶ, biit:-ήσω, sîntš mopapš.[шi

Μυλωθρικὸς, ή, ὸν, însšшitš, кšвenitš mopapšлšї, de mopapš. [шi

Μυλωθρὶς, ίδος (ἡ), mopъpeasъ. [din

Μυλωθρὸς (ὁ), mopapš. 2) în лoкš de μυλωθρικὸς. «Ὠδὴ—».Лкs:=Ἐπιμύλιος.[din

Μυλὼν (їap пš Μύλων), ὦνος (ὁ), (кasъ de) moapъ. [μύλος]. [de šnde

Μυλώνιον (τὸ), (dšpe tinš nšmaї) dim: aл лšї μυλών. 2) pešt: лšї ...

Μυλώνιος (ὁ, ἡ), кšвenitš, saš sлšжitopš лa moapъ, mopapš.

Μυλωρὸς (ὁ), [μύλος, ὥρα] пъzitopš, îngpiжitopš de moapъ, mopapš.

Μύμα (τό), šnš felš de mîнкape din mšлte felšpї.

Μῦμαρ, αος (τὸ), Eoл: în лoкš de μῶμος. [de šnde

Μυμαρίζω, biit: -ίσω, глs: în лoкš de μωμέομαι.

Μύνδὸς (ὁ, ἡ), (кompap: -ότερος, sšppл: -ότατος) poet: [μύζω] mštš.

Μύνη (ἡ), poet: [μύω] ppiчinšipe, pretekstš.

Μυννάκια (τὰ), šnš felš de înкълцъminte [de лa пїeлapšл Μύνναξ]. [de šnde

Μυννακόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, poptš μυννάκια.

Μύνομαι, [μύνη] biit: μυνοῦμαι, (peх: ἐμυνάμην) poet: гъseskš, pponšїš ppiчinšipї de îndpentape.

Μύξα, ης (ἡ), [μύσσω] (în цen:)=Γλοιὸς, matepie вšлoasъ; (paptiк:) mšчї, (aлt:) κόρυζα. 2) mšкš de лamпъ, saš de лšmînape, (aлt:) μυξωτήρ. [de šnde

Μυξάζω, biit: -άσω, îmi кšpгš mšчiї, = Κορυζάω.

Μυξάριον (τὸ), dim: aл лšї μύξων.

Μυξητὴρ (ὁ), = Μυξωτήρ.

Μυξῖνος (ὁ), =Μύξων, šnš felš de neшte.

Μυξοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopš de mšчї, mšкosš. [μύξα, ποιὸς].

Μύξος (ὁ), =Μύξων. 2) гpeш: în лoкš pe μυωξὸς.

Μυξώδης, εος(ὁ,ἡ), mšкosš; клisosš.[μύξα].

Μύξων, ωνος (ὁ), (ppinч:) mšкosš; (de šnde) šnš felš de neшte de mape кš пїeлe вšлoasъ, (Fpanц:) muge. [шi

Μυξωτὴρ (ὁ),=Μυκτήρ, napъ. [μύξα].

Μυογαλῆ (ἡ), = Μυγαλῆ.

Μυοδόκος (χος), ου (ὁ, ἡ), [μῦς, δέχομαι] ppiїmitopš (ppiїнчosš кa лoкšinцъ) de шoapiчї.

Μυοθήρας, ου (ὁ), вinъtopš de шoapiчї. [μῦς, θήρα]. [de šnde

Μυοθηρέω -ῶ, biit: -ήσω, вînezš, ppinzš шoapiчї.

Μυοκέφαλον (τὸ), vezi μυιοκέφαλον. [μῦς, κεφαλή].

*

Μυόκοπρος (ἡ),=Μυόχοδον. [μῦς, κόπρος].

Μυοκτόνος (ὁ, ἡ), [μῦς, κτείνω] ꙋчігъторꙋ de шоарічї.

Μυομαχία (ἡ), бътъліе de шоарічї. [μῦς, μάχη].

Μυοξὸς (ὁ), =Μυωξός.

Μυοπάρων [μῦς, πάρων] ωνος, ꙋnꙋ felꙋ de ꙋшоаръ корꙋръеаскъ корабіе.

Μύος, εος -ους (τὸ), în локꙋ de μῦσος.

Μυοσώτη, ші Μυοσωτὶς, ίδος (ἡ), ші Μυόσωτον (τὸ), ꙋnꙋ felꙋ de плантъ (флоріле къріа seamъnъ кꙋ ꙋрекі de шоаріче). [μύς, οὖς ὠτὸς], (Франц:) oreille de souris. (Ром:) nꙋ мъ ꙋіta. 2) (în îm:) мътріче.

Μυότρωτος (ὁ, ἡ), [μῦς, τιτρώσκω] ръnitꙋ, вътъmatꙋ ла мꙋшкї.

Μυουρία (ἡ),=Μειουρία. [ші

Μυουρίζω, biit: -ίσω, = Μειουρίζω. [din

Μύουρος (ὁ, ἡ), = Μείουρος, (прінч: στίχος) версꙋ терminatꙋ în скꙋртꙋ. || (сꙋбst: бърб: саꙋ fem:) (дꙋпе зіч:) коадъ de шоаріче; (de ꙋnde) ші ꙋnꙋ felꙋ de бꙋріанъ, коada шорічелꙋлꙋї. [μῦς, οὐρά].

Μυοφόνος (ὁ, ἡ), =Μυοκτόνος. || (сꙋбst: бърб:) ꙋnꙋ felꙋ de плантъ omopîtoape de шоарічї. [μῦς, φόνος].

Μυόχοδον (τὸ), [μῦς, χέζω] skîрnъ de шоарічї. [de ꙋnde

Μυόχοδος (ὁ, ἡ), ком: кꙋ totꙋл neтребnікꙋ, de nimікꙋ.

Μυόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, sîntꙋ плinꙋ de мꙋшкї. «Στῆθος σαρκῶδες μεμυωμένον». Іпкр: [μῦς].

Μύραινα, ης (ἡ), ꙋnꙋ felꙋ de пеште de mape ші de pîꙋ, мреанъ (de ачї).[μύρος].

Μυράκοπον (τὸ), [μύρον, ἄκοπον] ꙋnꙋ felꙋ de întъpitoape ші біne-mipositoape medікалъ композіціе.

Μυράλειπτρον (τὸ), басꙋ de ꙋnsoape de mipeasnъ. [ші

Μυραλοιφέω -ῶ, biit: -ήσω, ꙋnгꙋ кꙋ mipesme. [ші

Μυραλοιφία (ἡ), ꙋnџере кꙋ (саꙋ ꙋnsoape de) mipesme. [μύρον, ἀλείφω].

Μυράφιον (τὸ), dim: ал лꙋї μύρον.

Μυρεψία (ἡ), ферbepe (konstpꙋкціе) de mipesme. [ші

Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторꙋ de фъкъторꙋ, саꙋ фачере de mipesme. [din

Μυρεψὸς (ὁ), ферbъторꙋ (konstpꙋкторꙋ) de mipesme. [μύρον, ἕψω].

Μυρηρὸς, ὰ, ὸν, de, саꙋ пеntpꙋ mipeasmъ. «Ἀγγεῖον —». Лкс: [μύρον].

Μυριαγωγέω- ῶ, biit: -ήσω, sîntꙋ...

Μυριαγωγὸς (ὁ, ἡ), [μύριοι, ἄγω] дꙋкъторꙋ (înкъпъторꙋ, саꙋ копрinzъторꙋ) de зече miї oamenї, саꙋ літpe, mine, ші чл: în греꙋtate.

Μυριάκις, adb: de зече miї de (de neпꙋmъpate) орї. [μύριος, везї зіч:].

Μυριάμφορος (ὁ, ἡ), înкъпъторꙋ, саꙋ копрinzъторꙋ de зече miї de amфоpee; (прin ꙋрm:) фoapte mape.[μύριος, ἀμφορεύς].

Μυρίανδρος (ὁ, ἡ), копрinзъторꙋ, саꙋ алкътꙋitꙋ de зече miї бърбаці; (în џen:) de мꙋлці oamenї. [μύριοι, ἄνδρες].

Μυριάρχης, ші Μυρίαρχος, ου (ὁ), командірꙋ de зече miї. [μύριοι, ἄρχω].

Μυριάς, άδος (ἡ), зечіme de miї. 2) кîтіme (адꙋnътꙋръ) de зече miї; (în џen:) neпꙋmъpatъ мꙋлціme. [μύριος].

Μυριαχοῦ, adb: în neпꙋmъpate пърці, саꙋ локꙋрї. [μυρίος].

Μυρίδιον (τὸ), dim: ал лꙋї μύρον.

Μυριέλικτος (ὁ, ἡ), каре фаче neпꙋmъpate înфъшꙋрътꙋрї, саꙋ înколъчітꙋрї. «Ὄφις —». Еꙋnап: [μυρίος, ἑλίσσω].

Μυριετὴς, έος (ὁ, ἡ), de neпꙋmъpaці anї, преа векїꙋ; (despre oam:) фoapte бътрînꙋ. [μυρίος, ἔτος].

Μυρίζω, biit: -ίσω, ꙋnгꙋ кꙋ mipesme. [μύρον].

Μυρίκη (ἡ), ꙋnꙋ felꙋ de копъчелꙋ, tamapiшкъ, (Франц:) tamaris (везї ші ἐρείκη). [de ꙋnde

Μυρικίνεος, α, ον, ші Μυρίκινος, η, ον, релатіbꙋ кꙋ, саꙋ фъкꙋтꙋ din tamapiшкъ. [ші

Μυρικώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felꙋ (саꙋ din soїꙋ) de tamapiшкъ.

Μυρίνη (ἡ), =Μυῤῥίνη. саꙋ 2) = Μοῤῥίνα. [de ꙋnde

Μυρίνης,=Μυρινήτης, саꙋ (греш: în локꙋ de) Μυρίτης, ου (ὁ), (біnꙋ дꙋлче, ші біne-mipositopꙋ) фъкꙋтꙋ кꙋ mipesme, саꙋ mipsinъ.

Μυρῖνος (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de пеште, поате греш: în локꙋ de μαρῖνος, саꙋ μυξῖνος.

Μυριόβοιος (ὁ, ἡ), чел че аре, саꙋ прецꙋіеште зече miї de бої (біte, саꙋ monete); (în џen:) фoapte авꙋтꙋ, саꙋ прецiosꙋ. [μυρίος, βοῦς].

Μυριόγραφος (ὁ, ἡ), de neпꙋmъpate орї, саꙋ de neпꙋmъpaцї skpisꙋ. [μυρίος, γράφω].

Μυριόδοξος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре, саꙋ адꙋче пemъpџinitъ (преа mape) penꙋtaціе, славъ. [μυρίρς, δόξα].

Μυριόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кꙋ neпꙋmъpaцї, саꙋ преа марї dinцї. «Ἐλέφας—». Епгр: [μυρίος, ὀδούς].

Μυριόεις, εσσα, εν, поет: (пеапроб:) în локꙋ de μυρίος.

Μύριοι, αι, α, (пропароκs:) zече miĭ; (пароκs:) непsmъраці.

Μυριόκαρπος (ὁ, ἡ), чел кs msлціme de feлsрĭ de (saš кs непsmъpate) poade. [μυρίος, καρπός].

Μυριόκρανος (ὁ, ἡ), noet: чел кs непsmъpate капete. [μυρίος, κράνον].

Μυριόλεκτος (ὁ, ἡ), de непsmъpate opĭ zisš, проверbiaлš. [μυρίος, λέγω].

Μυριόμματος (ὁ, ἡ), чел кs непsmъраці окĭ. [μυρίος, ὄμμα].

Μυριόμορφος (ὁ, ἡ), чел че аре (ĭa, saš se înfъцішeazъ ssbt) непsmъpate fopme. [μυρίος, μορφή].

Μυριόμοχθος (ὁ, ἡ), noet: чел че а ръbdat (saš se sъbîpшеще кs) непsmъpate msнчĭ. [μυρίος, μόχθος].

Μυριόναυς, αος (ὁ, ἡ), noet: алкъtsitš din непsmъpate коръbiĭ. [μυρίος, ναῦς].

Μυριόνεκρος (ὁ, ἡ), bъtъlie, în каре аš късst непsmъраці морці. [μυρίος, νεκρὸς].

Μυριοντάκις, adb: == Μυριάκις.

Μυριοντάρχης, шi Μυριόνταρχος, ου (ὁ), Sxл: în лoкš de μυριάρχης, -χος.

Μυριόπαλαι, adb: foapte de msлtš, de непsmъраці anĭ. [μυρίος, πάλαι].

Μυριοπλάσιος, (шi adb:) -ίως, шi Μυριοπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de непsmъpate opĭ atîta; (кs цен:) de непsmъpate opĭ maĭ msлtš. [μυρίος, ἁπλοῦς].

Μυριόπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кs întindepe de непsmъpate погоане, foapte ларгš шi întinsš. [μυρίος, πλέθρον].

Μυριόπλεκτος (ὁ, ἡ), împлetitš din непsmъpate feлsрĭ de лsкpspĭ. [μυρίος, πλέκω].

Μυριοπληθής, έος (ὁ, ἡ), чел de непsmъpatъ msлціme. [μυρίος, πλῆθος].

Μυριόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кs непsmъpate пічоаре. 2) чел кs întindepe de zече miĭ de пічоаре. [μύριος, πούς].

Μύριος, α, ον, (пароκs;) foapte msлtš, непsmъpatš; прea mape, немъpцinitš. "Μυρίος χρυσός». Тκр: «Βοῶν μυρίον ἔθνος». Тκр: «Πένθος («Κλέος) μυρίον». Om: шi Тκр: «Μυρίη κακότης». Ep: «Μυρίον θῶυμα». Ep: «Ἐν μυρίᾳ πενίᾳ εἰμί». Плt: «Μυριακέλευθος». Hind: «Μυρίος χρόνος». Hind: (шi Іm:) "Μάλα μυρίοι». Od: P: T: «Ἄλγεα μυρία». Іл: А: «Μυρία ἔσαν». Лsч: ‖ (dat:) «Μυρίῳ (шi ак:) «Μυρία, adb: прea msлt. (шi кs компар:) de непsmъpate opĭ maĭ msлt (maĭ bine шi чл:) «Τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον». Плt: «Μυρία κλαίειν». Епігр. «Μυρίῳ βέλτιον». Äks:(bezĭ шi μακρός). (пропароκs:) nsmp: zече miĭ. «Ἵππος («Ἀσπὶς) μυρία». Ep: шi Ksn: «Τρὶς μύριοι». Es: "Μύριοι Λακεδαιμονίων». Лsч: «Μυριάκις μύριοι». Dm:

Μυριοστημόριον (τὸ), а zече miiлea napte dintp' snš лsкps. [μυριοστὸς, μόριον].

Μυριοστὸς, ἡ, ον, ал zече-miiлea. «Μυριοστὴ (se înц: μοῖρα)». Ksn: =Μυριοστημόριον. [μύριος]. [de snde

Μυριοστύς, ύος (ἡ), =Μυριάς.

Μυριοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), însoцitš кs, saš алкътsitš din zечimĭ de miĭ de армаці. [шi

Μυριότευχος (ὁ, ἡ), noet: = Μυριοτευχής. [μύριος, τεῦχος].

Μυριότης (ἡ), ssbst: idealš ал лsĭ μυρίος, немъpцinitъ msлціme.

Μυριότρητος (ὁ, ἡ), [μυρίος, τιτράω] кs непsmъpate гъspĭ гъspitš.

Μυριοτρόφος (ὁ, ἡ), noet: хpъnitopš de непsmъpate fiinцe. [μυρίος, τρέφω].

Μυριόφθαλμος (ὁ, ἡ), == Μυριόμματος. [μυρίος, ὀφθαλμός].

Μυριόφιλος (ὁ, ἡ), чел кs непsmъраці npietenĭ. [μυρίος, φίλος].

Μυριοφόρος (ὁ, ἡ), [μύριος, φέρω], шi

Μυριόφορτος (ὁ, ἡ), noet: înкъnъtopš, saš копрinzъtopš de rpestate de zече miĭ de лitpe, шi чл:,==Μυριαγωγὸς. [μύριος, φόρτος].

Μυριόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кs непsmъpate fpsnze. ‖ (ssbst:) Μυριόφυλλον (τὸ), snš felš de bspianъ,=Μύουρος, koada шopiчелsлsĭ, (Франц:) mille-feuille. [μυρίος, φύλλον).

Μυριόφυλος (ὁ, ἡ), копрinzъtopš de (saš împъpцitš în) непsmъpate seminцiĭ (neamspĭ, saš feлspĭ). [μυρίος, φῦλον].

Μυριόφωνος (ὁ, ἡ), noet: чел кs непsmъpate гласspĭ. [μυρίος, φωνή].

Μυρίπνοος -ους (ὁ, ἡ), ==Μυρόπνοος.

Μυρὶς, ίδος (ἡ), ==Μυροθήκη. saš 2) == Μυρρίς.

Μύρισμα (τὸ), miжлoкš de napfsmape, (de aчі) mipeasmъ. [шi

Μυρισμὸς (ὁ), napfsmape (akt: saš nas:), (ad:) afsmape, stponipe, saš snцepe кs лsкpspĭ miposiloape. [шi

Μυριστικὸς, ἡ, όν, bsnš de a da bsnš miposš, bine-miposilopš. [μυρίζω].

Μυριώνυμος (ὁ, ἡ), чел кs непsmъpate nsme. [μυρίος, ὄνομα].

Μυριωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [μυρίος, ὤψ] = Μυριόφθαλμος.

Μύρμαξ, ακος (ὁ), Dop: în лoкš de μύρμηξ.

Μύρμη (ἡ), saŭ Μύρμης, ου (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de пеште, (дꙋпе At:) =Μόρμυρος.

Μυρμηδὼν, ῶνος (ὁ), fꙋpnikъpie. 2) Dop: în локꙋ de μύρμηξ. [шi

Μυρμήκειος (ὁ, ἡ), însꙋшitꙋ fꙋpnічeĭ; saŭ de fꙋpnikъ. [шi

Μυρμηκία (ἡ), шi Μυρμήκιον (τὸ), ꙋнꙋ felꙋ de nerꙋ; (ла îm:) tpemꙋpъtꙋpъ de гlasꙋ în mꙋsikъ, (Fpanц:) fredon. 2) = Μυρμηκιασμὸς. [шi

Μυρμηκιὰ (ἡ), fꙋpnikapꙋ; (fir: în цen:) гpъmadъ, adꙋnъtꙋpъ. «Ἀγαθῶν—».Eꙋst:[шi

Μυρμηκίας, ου (ὁ), = Μυρμήκειος. 2) (λίθος, пïatpъ)=Μυρμηκίτης. [μύρμηξ].

Μυρμηκίασις, εως (ἡ), [шi

Μυρμηκιασμὸς (ὁ), eшipe de neцĭ, шi mînkъpimea, saŭ fꙋpnikъpoasa amopцeaлъ чea dintp' aчeasta. [din

Μυρμηκιάω -ῶ, вiit: άσω, amꙋ, saŭ skoцꙋ пe tpꙋпꙋ ꙋнꙋ felꙋ de neцĭ; (npin ꙋpm:) simцꙋ mînkъpime, saŭ amopцeaлъ. [μυρμηκία].

Μυρμηκίζω, вiit: -ίσω, simцꙋ mînkъpime, saŭ fiopĭ (ka кꙋm 'mĭ ap ꙋшвла fꙋpnічĭ п' în tpꙋпꙋ). ‖ «Σφυγμὸς μυρμηκίζων». Med: tpemꙋpъtopꙋ. [шi

Μυρμηκίτης, ου (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de npeцioasъ пïatpъ кꙋ пikъtꙋpĭ în fopmъ de fꙋpnikъ, saŭ (ka кexpiвapꙋл) кꙋ înпïetpite fꙋpnічĭ. [μύρμηξ].

Μυρμηκόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopꙋ de вiaцъ de fꙋpnikъ. [μύρμηξ, βίος].

Μυρμηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de (asemenea кꙋ) fꙋpnikъ. [μύρμηξ, εἶδος].

Μυρμηκολέων, οντος (ὁ), (Skp:) ꙋнꙋ felꙋ de леꙋ, (noate) xiena. 2) (Istop: natꙋp:) ꙋнꙋ felꙋ de insektъ mînkъtoape de fꙋpnічĭ. [μύρμηξ, λέων].

Μυρμηκώδης, εος (ὁ, ἡ), =Μυρμηκοειδὴς. 2) плinꙋ de fꙋpnічĭ, fꙋpnikъposꙋ. [din

Μύρμηξ, ηκος (ὁ), fꙋpnikъ. 2) ꙋнꙋ felꙋ de natpꙋпedꙋ de India. (вezĭ μυρμηκολέων). 3) mînꙋшa гïontꙋitopiлop. 4) пïatpъ, stînkъ de sꙋвt mape. [din

Μύρμος (ὁ), noet: (foapte papꙋ) în локꙋ de μύρμηξ.

Μυροβάλανος (ἡ), ꙋнꙋ felꙋ de apomatikъ poadъ de Asia, din ꙋntꙋл къpia se fъчeaŭ mipesmeлe, (алt:) βάλανος μυρεψική. [μύρον βάλανος].

Μυροβαφὴς, έος (ὁ,ἡ), moĭatꙋ în mipeasmъ. [μύρον, βάπτω].

Μυροβλύτης, ου (ὁ), isвopîtopꙋ de mipꙋ. [μύρον, βλύζω].

Μυροβόστρυχος (ὁ, ἡ), noet: плeteлe, kosiцeлe къpꙋĭa miposъ fpꙋmos a mipeasmъ. [μύρον, βόστρυχος].

Μυρόβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), npodꙋкъtopꙋ, de mipositopĭ stpꙋгꙋpĭ, saŭ tъmîioasъ; (fir:) =Μυροβόστρυχος. [μύρον, βότρυς].

Μυροβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), ꙋdatꙋ кꙋ mipeasmъ. [шi

Μυρόβροχος (ὁ, ἡ),=Μυροβρεχὴς. [μύρον, βρέχω].

Μυρόεις, εσσα, εν, noet: ꙋnsꙋ кꙋ mipeasmъ, плinꙋ de mipoase. [μύρον].

Μυροθήκη (ἡ), кꙋtie de mipesme (napfꙋmepiĭ). [μύρον, θήκη].

Μυροθήκιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ μυροθήκη.

Μυροκομίστρια (ἡ), =Μυροφόρος. [μύρον, κομίζω].

Μύρομαι, miж: ал лꙋĭ μύρω.

Μύρον (τὸ), (în цen:) mipeasmъ, apomatikꙋ ꙋntꙋ natꙋpaлꙋ, saŭ meшteшꙋцitꙋ. 2) (npin întind:) în локꙋ de μυροπωλεῖον.

Μῦρον, noet: în локꙋ de ἔμυρον, npeл: ал лꙋĭ μύρω.

Μυροπισσόκηρος (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de aлifie, saŭ ꙋnsoape din [μύρον, πίσσα, κηρός].

Μυρόπνοος -ους (ὁ, ἡ), mipositopꙋ a mipeasmъ. [μύρον, πνοή].

Μυροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopꙋ de mipeasmъ,=Μυρεψός. [μύρον, ποιός].

Μυροπόλος (ὁ, ἡ), îndeлetnічitꙋ ла лꙋкpape, saŭ neгoцꙋ de mipesme. [μύρον, πολέω].

Μυροπωλεῖον (τὸ), вinzъtopie de mipesme. [шi

Μυροπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ...

Μυροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopꙋ de mipesme. [μύρον, πώλης]. [de ꙋnde

Μυροπώλιον (τὸ),=Μυροπωλεῖον.

Μυρόπωλις, ιδος (ἡ), fem: ал лꙋĭ Μυροπώλης.

Μυροπῶλος (ὁ, ἡ), =Μυροπόλος.

Μυρόῤῥαντος (ὁ, ἡ), stponitꙋ кꙋ mipeasmъ. [μύρον, ῥαίνω].

Μύρος, saŭ Μῦρος (ὁ), [μύρω] ꙋнꙋ felꙋ de пеште, въpвъteaskъ mpeanъ.

Μυροσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), din kape пikъ mipeasmъ. [μύρον, στάζω]. = Ἁβροσταγής.

Μυροστάφυλον (τὸ), stpꙋгꙋpe tъmîĭosꙋ. [μύρον, σταφυλή].

Μυροφόρος (ὁ,ἡ), npodꙋкъtopꙋ, saŭ konpinzъtopꙋ de mipeasmъ. [μύρον, φέρω].

Μυρόχριστος (ὁ, ἡ), noet: ꙋnsꙋ кꙋ mipeasmъ. [μύρον, χρίζω].

Μυρόχροος -ους (ὁ, ἡ), чeл кꙋ пïeлea ꙋnsъ кꙋ (mipositoape a) mipeasmъ. [μύρον, χρόος].

Μυρόω -ῶ, виit: -ώσω, рар în локȣ de μυρίζω, ȣnгȣ кȣ mipȣ; (Бisep:) mipȣĭeskȣ. [μύρον].

Μύῤῥα (ἡ), вine-mipositopȣл sȣкȣ de Аравiка mipsinъ. (везĭ шi σμύρνα). 2)=Μυῤῥίς.

Μυῤῥινάκανθος (ἡ), ȣnȣ felȣ de spinosȣ копъчелȣ,=Κεντρομυρσίνη. [μυῤῥίνη, ἄκανθα].

Μυῤῥινάω -ῶ, виit: -ήσω, kom: în локȣ de ἀρχοντιάω. [din

Μυῤῥίνη, шi Μυρσίνη (ἡ), [μύῤῥα] ȣnȣ felȣ de копъчелȣ, mipsinъ. 2) кȣnȣnъ de mipsinъ (че пȣрtaȣ овiчnȣit архонцiĭ А-tenenilop). 3) партea tîргȣлȣĭ, ȣnde se вindeaȣ mipsinele.

Μυῤῥίνης, ου (ὁ), каȣtъ μυρίνης.

Μύῤῥινος, η, ον, fъкȣtȣ din [μύῤῥα, везĭ ziч:]. || (sȣвst: върв:)=Μύρτος.

Μυῤῥινὼν, ῶνος (ὁ), mipsiniшȣ, saȣ ло-кȣ sъditȣ кȣ mipsine. [μυῤῥίνη].

Μυῤῥὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de плantъ кȣ fрȣnzȣлiце ка але пътрȣnжелȣлȣĭ, (Франц:) cerfeuil. [шi

Μυῤῥίτης, ου (ὁ), чел кȣ faцъ, saȣ mi-posȣ de [μύῤῥα, везĭ ziч:]

Μυρσινέλαιον (τὸ), ȣntȣ de mipsinъ. [μυρσίνη, ἔλαιον].

Μυρσίνη (ἡ), =Μυῤῥίνη. [de ȣnde

Μυρσίνινος, η, ον, ал mipsineĭ, saȣ de mipsinъ. [шi

Μυρσινίτης, ου (ὁ), чел кȣ formъ, saȣ miposȣ de mipsinъ.

Μυρσινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în (saȣ de) felȣл mipsineĭ. [μυρσίνη, εἶδος].

Μύρσινος, η, ον, =Μύῤῥινος.

Μύρσος (ὁ), поеt: [ὑῤῥὶς] кошȣ кȣ mînȣшe.

Μυρταλὶς, ίδος (ἡ), Лакоn: = Μυῤῥινά-κανθος. [шi

Μυρτὰς, άδος (ἡ), =Μυρτίς. 2) (adieк:) în локȣ de μυρσινίνη. «Ὄχνη—». поеt; mip-sinъ. [шi

Μυρτεὼν, ῶνος (ὁ),=Μυῤῥινών. [μύρτος].

Μυρτίδανον (τὸ), = Μυρτίς. 2) гръȣnte (saȣ ȣnȣ felȣ) de пiперȣ. 3) ȣnȣ felȣ de гогoaшъ, че se faче пе кръчiле mipsineĭ. 4)=Μύρτος, ȣnȣ алtȣ felȣ de плantъ ка mipsina. «Μυρτιδάνου κλωνία». Iпкр:

Μυρτίνη (ἡ), =Μυρσίνη. 2) ȣnȣ felȣ de мъsлinȣ, saȣ пърȣ кȣ poade în felȣл mipsineĭ. (прiнч: fem: ал лȣĭ ...

Μύρτινος, η, ον, чел de mipsinъ. «Ἐ-λαία —». везĭ преч: (2). [шi

Μυρτὶς, ίδος (ἡ), Μύρτον, poada mipsi-neĭ. [шi

Μυρτίτης, ου (ὁ), =Μυρσινίτης. [din

Μύρτον (τὸ), =Μυρτίς. 2) (anatom:) o парte a цeniталȣлȣĭ memвpȣ femeĭeskȣ.

Μυρτοπέταλον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плantъ, (алt:) πολυγόνατον. [μύρτος, πέταλον].

Μύρτος (ἡ), =Μυρτίνη, mipsinъ.

Μυρτόχειλα (τὰ), шi Μυρτοχειλίδες (αἱ), (anatom:) кърnoaseле вȣze de amîndoъ пърцiле цeniталȣлȣĭ memвpȣ femeĭeskȣ. [μύρτον, χεῖλος].

Μύρτων, ωνος (ὁ), kom: moлiчosȣ, ale-meĭatȣ. (везĭ шi σχινοτρώκτης). [μύρτος].

Μύρω, mi шiж: (каре este шi maĭ în-treв:) μύρομαι, виit: μυροῦμαι, (пехоt: ἐμυ-ράμην) поеt: плînгȣ, mъ жълeskȣ; (fiг: despre pîȣpĭ, шi чл:) mъ върsȣ, кȣргȣ. «Δάκρυσι μῦρον». Es: (шi miж:) «Ἐλεὸν μύρετο». Es: «Γοόωσά τε μυρομένη τε». Om: (шi кȣак: ел:) "Τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο ἄστυ». Mosx: (шi fiг;) «Θεμισκύριον ἐπ' ἄκραν μύ-ρεται (pîȣл Θερμώδων)». Апл.

Μυρῳδέω -ῶ, [μύρω, ᾠδή]. виit: -ήσω, =Θρηνῳδέω, mъ tînгȣĭeskȣ кîntînd.

Μύρωμα (τὸ), mipȣitȣpъ; saȣ mipȣ. [шi

Μύρωσις, εως (ἡ), mipȣipe. [μυρόω].

Μύς, [μῦ, μύζω] μυὸς (ὁ), шoapiче. «Μῦς ἐν πίττῃ (ἐν ἅλμῃ)» Пров. despre чеĭ че se afлъ în pea nosiцie. «Μῦς λευκὸς". Пров: despre desfpînatȣ. 2) (anatm:) = Μυὼν, mȣшкĭȣ. 3) ȣnȣ felȣ de кitȣ. 4) ȣnȣ felȣ de кoкiлъ, midie, (алt:) μύαξ.

Μύσαγμα (τὸ), поеt: ворвъ, saȣ faпtъ skîрвoasъ. [din

Μυσάζω, виit: -άσω, глs: în локȣ de μυσάττω.

Μυσαρία (ἡ), skîрвenie; netpeвniчie.[din

Μυσαρός, (kompap: -ότερος, sȣпрл: -ότα-τος) ἀ, ὸν, skîрвosȣ, пînгъpitȣ, sпȣркatȣ. (проп: шi fiг:). [μύσος].

Μυσάρχης, ου (Skp:) înчепъtopȣ de skîp-вoasъ faпtъ. [μύσος, ἀρχὴ].

Μυσάττομαι, вtit: -άξομαι, mъ skîрвeskȣ.

Μυσάττω, виit: -άξω, (глs:) sпȣркȣ, пîн-гъpeskȣ. [шi

Μυσαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), шi

Μυσαχνὸς (χρὸς), ἡ, ὸν, =Μυσαρὸς; (ĭap partiк:) «Μυσαχνή». кȣрвъ. [μύσος].

Μυσερὸς, ἀ, ὸν, шi (глs:) Μυσητὸς, ἡ, ὸν, =Μυσαρὸς.

Μυσιάω -ῶ, [μύζω] виit: -άσω, sȣflȣ (pesȣflȣ) пе nasȣ. 2) =Μυκτηρίζω.

Μυσίδδω, Лак: în локȣ de Μυθίζω.

Μύσις, εως (ἡ), stpînцepe de вȣze; saȣ miжipe de окĭ; (med:) înкȣĭetȣpъ. [μύω].

Μυσκέλενδρον (σκέλεθρον), în локȣ de μυσπέλεθος.

Μύσκος (ό), în локŏ de μυΐσκος.

Μύσος, saŭ μῦσος [μύω] εος -ους (τὸ), obĭektŏ, kape adŏчe skîpвъ; (maĭ de mŏлte opĭ fir:) fantъ skîpвoasъ, spŏpkatъ. (вezĭ ші ἄγος). [de ŏnde

Μυσὸς, ἡ, ὸν, глs: în локŏ de μυσαρός.

Μυσπέλεθος (ό), [μὺς, σπέλεθος] = Μυόχοδον.

Μυσπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, [μὺς, πολέω] aлepгŏ în sŏs ші în жos, ka шoapiчeлe. (kom: napod: a лŏĭ μυστιπολέω).

Μυσταγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpodŏkŏ пe чineвa în mistepiĭ ka inіціatopŏ; (Бisep:) съвîpшeskŏ sfinte цepemoniĭ. [μυσταγωγὸς]. [de ŏnde

Μυσταγώγημα (τὸ), = Μυσταγωγία. [ші

Μυσταγωγητὸς, ἡ, ὸν, întpodŏsŏ în mistepiĭ, inіціatŏ.

Μυσταγωγία (ή), întpodŏчepe în mistepiĭ, inіціape; съвîpшipe de sfinte цepemoniĭ (sлŏжвe). [din

Μτσταγωγὸς (ό, ή), [μύστης, ἄγω] întpodŏkъtopŏ în mistepiĭ; (sŏвst:) npeotŏ însъpчinatŏ kŏ aчeasta; (Бisep:) = Ἱερουργός.

Μυστάλμης, ου (ό), глs: sъpakŏ; tikълosŏ. [μυστίλη, ἅλμη].

Μύσταξ, ακος (ό), Dop: în локŏ de μάσταξ, вŏza de sŏs; (npin întind:) mŏstaцъ (de aчi].

Μυστὴρ (ό), пoet: în локŏ de μύστης.

Μυστηριάζω, вiit: -άσω, (глs:) sepвezŏ (saŭ întpodŏkŏ în) mistepiĭ. [ші

Μυστηριακὸς, ή, ὸν, kŏвenitŏ лa mistepiĭ saŭ taĭne. [μυστήριον].

Μυστηριασμὸς (ό), = Μύησις, inіціape. [μυστηριάζω].

Μυστηρικὸς, ἡ, ὸν, = Μυστηριακός.

Μυστήριον (τό), [μὺς, τηρέω] гaŏpъ de шoapiчe.

Μυστήριον (τὸ), [μυστήρ] (în цen:) mistepiŭ, taĭnъ; (naptik:) peлiціoasъ цepemonie; saŭ dormъ de kpedinцъ neînцeлeasъ, saŭ neeksnpimaвiлъ; (de ŏnde npin întind:) op чe лŏkpŏ sfintŏ. «Στεμμάτων μυστήρια». Eŏp: sfinteлe kŏnŏnĭ a лe pŏгъtopŏлŏĭ. [de ŏnde

Μυστηρὶς, ίδος (ή), пoet: în локŏ de μυστηριακή. [ші

Μυστηριώδης, εος (ό, ή), (ші adв:) -ωδῶς, mistepiosŏ, taĭnikŏ. [ші

Μυστηριῶτις, ιδος (ή), пoet: în локŏ de μυστηριακή. «Σπονδὴ —». Esхл: apmistiціe, чe oвiчnŏit se fъчea пe вpemea mistepiiлop Eлeŏsinene.

Μύστης, [μύω] ου (ό), inіціatŏ în mistepiĭ. 2) (maĭ noŭ) = Μυσταγωγὸς. 3) пoet: mistepiosŏ, taĭnikŏ. «Χορὸς (Μολπὴ) —». Apstf: ші Eпirp: [de ŏnde

Μυστικός, ἡ, ὸν, = Μυστηριώδης, taĭnikŏ, saŭ atinгъtopŏ de inіціatŏ în mistepiĭ. [de ŏnde

Μυστικῶς, adв: kŏ taĭnikŏ, saŭ mistepiosŏ kinŏ, în taĭnъ.

Μυστιλάομαι -ῶμαι, Μυστίλη, ші чл: kaŏtъ μιστυλάομαι, ші чл:

Μυστιπολεύω вiit: -εύσω, пoet: = Μυστηριάζω, sepвezŏ mistepiĭ; (în цen:) sepвezŏ. [μυστιπόλος]. de ŏnde

Μυστιπόλευτος (ό, ή), пoet: sepвatŏ npin mistepiĭ.

Μυστιπόλος (ό, ή), пoet: (μύστης, πολέω] sepвъtopŏ de mistepiĭ, saŭ npin mistepiĭ; (în цen:) de sepвъtoape. «Ἡμέρα —». Лks:

Μύστις, ιδος, (ή), fem: a лŏĭ μύστης.

Μυστοδόκος (ό, ή), пoet: npiimitopŏ, kopinzъtopŏ de inіціaцĭ în mistepiĭ. «Δόμος —». Apstf: în kape se съвîpшesk mistepiiлe. [μύστης, δέχομαι].

Μυστοπολεύω, Μυστοπόλος, = Μυστιπολεύω, ші чл:.

Μυστρίον (τὸ), dim: a лŏĭ μύστρον. [de ŏnde

Μυστριοπώλης, ου (ό), = Μυστροπώλης. [μυστρίον, πώλης].

Μύστρον (τὸ), [μὺς, 4] ŏnŏ feлŏ de лinгŏpъ. (вezĭ μύαξ).

Μυστροπώλης, ου (ό), вînzъtopŏ de лinгŏpĭ. [μύστρον, πώλης].

Μύστρος (ό), = Μύστρον.

Μυσφόνος (ό, ή), = Μυοφόνος.

Μυσχνὸς (σχρὸς, σκρὸς), ή, ὸν, = Μυσαχνός.

Μυσώδης, εος (ό, ή), = Μυσαρὸς.

Μυσωτὸς (ό), kaŏtъ Μυττωτὸς.

Μυτακίζω, вiit: -ίσω, întpeвŏinцezŏ npea des лitepa [μῦ]. [de ŏnde

Μυτακισμὸς (ό), defektŏл de a întpeвŏinцa des ші ŏna dŏne aлta лitepa μ.

Μυτίλος, η, ον, = Μιτύλος.

Μύτιλος (ό), гpeш: în локŏ de μίτυλος.

Μύτις, ιδος, ші ιος (ή), ŏna din mъpŏntaĭeлe (чe цine локŏ de fikatŏ) sŏniei, kaлamapeĭ, ші чл: (вieтъцĭ de mape). (вezĭ ші μήκων).

Μυττὸς, ἡ, ὸν, (Лat: mutus ші de aчi) mŏtŏ. (вezĭ ші μύδος).

Μυττωτεύω, вiit: -εύσω, гъteskŏ (tokŏ, saŭ nisezŏ) чeвa ka...

Μυττωτὸν (τὸ), ші Μυττωτὸς (ό), [μύω] ŏnŏ feлŏ de mînkape, saŭ saлцъ din fe-

лѫріtе лѫкрѫрї їѫцї, skорdолеа, saладъ de mъsлine, шѫшtарѫ, ші чл:

Μυχαίτατος, ші Μύχατος, η, ον, поеt: sѫпрл: пергл: ал лѫї μύχιος, fоарtе їnъѫntрѫ, преа аdînк askѫnsѫ.

Μυχὴ (ἡ), =Μυχὸς.

Μυχηβόρος (ὁ, ἡ), поеt: [μυχὸς, βορὰ] чел че mъnînkъ în fѫndѫл кѫїбѫлѫї, saѫ кѫлкѫшѫлѫї sъѫ, saѫ ла înlѫnерікѫ. (аша sе înдрепt: νυχηβόρος).

Μυχθίζω, віit: -ίσω, [μύζω] sѫflѫ пе пasѫ кѫ вѫzеле înкіsе (de некаzѫ ші чл:), вѫfnеskѫ, =Μυκτηρίζω. [de ѫnde

Μυχθισμὸς (ὁ), sѫflаре пе пasѫ, вѫfnаре; sѫflаре греа; хорхъitѫ ал челѫї че трађе sъ моаръ; ші =Μυκτηρισμὸς. [ші

Μυχθώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѫ de вѫfnаре, saѫ греа sѫflаре. «Πνεῦμα—». Іпкр: греа реsѫflаре.

Μυχιαῖος, ші Μύχιος [μυχὸς], α, ον, каре se aflъ în fѫndѫ (în челе maї dinъѫntрѫ), askѫnsѫ.

Μυχλὸς (ὁ, ἡ),=Μύκλος.

Μυχμὸς (ὁ), поеt: în локѫ de μυγμὸς.

Μυχόθεν, adв: поеt: din fѫndѫ, din челе maї dinъѫntрѫ. [ші

Μυχοῖ, adв: поеt: în fѫndѫ, în пartеа чеа maї dinъѫntрѫ. [ші

Μυχοίτατος, η, ον, поеt: în локѫ de μυχαίτατος.

Μυχόνδε, поеt: ла пartеа чеа maї dinъѫntрѫ, din fѫndѫ. [μυχὸς].

Μυχόνους (ὁ, ἡ), поеt: în локѫ de κρυψίνους, saѫ βαθύνους. [μυχὸς, νοῦς].

Μυχόπεδον (τὸ), adînкѫл пъmîntѫлѫї, їаdѫл. [μυχὸς, πέδον].

Μυχοπόντιον (τὸ), поеt: fѫndѫл mъріï, авisѫл. [μυχὸς, πόντος].

Μυχορήμων, ονος (ὁ, ἡ), ворвitорѫ adînк (înlѫnекаt, греѫ), = Βαθύγλωσσος. [μυχὸς, ῥῆμα].

Μυχὸς (ὁ), (поеt: în еtеропенiе τὰ μυχὰ) [μύω] пartеа чеа maї adînкъ а врепѫнѫї локѫ; (пartік:) пartеа чеа maї dinъѫntрѫ а каseї, ші чл: «Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ„. Оd: Н. (despre маре) fѫndѫл, капъtѫл sînѫлѫї. «Ἐκ τοῦ μυχοῦ τῆς Μαιώτιδος λίμνης». Ер: (în цен:) локѫ înlѫнекоsѫ (ла о парtе), askѫnzъtoаре. (de ѫnde fіг:) «Διὰ μυχῶν βλέπουσα ψυχή». Sоf: віклеаnѫ, пегрѫ.

Μυχότροπος (ὁ, ἡ), віклеаnѫ în пѫрtъріï. [μυχὸς, τρόπος].

Μύχουρος (ὁ, ἡ), поеt: [μυχὸς, ὥρα] пъzitорѫл челор maї dinъѫntрѫ.

Μυχώδης, εος (ὁ, ἡ), adînкоsѫ, saѫ askѫnzosѫ. [ші

Μυχὼν, ші Μυκὼν, -ῶνος (ὁ), гръmadъ, клаїе. [μυχός].

Μύω, віі: -μύσω, îmї stрînгѫ вѫzеле; înкizѫ окіï, (de ачі) miжеskѫ; (nestрътн:) mъ înкizѫ, mъ stрînгѫ. «Σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν». Іл: Ω. «Μύσαντες δ' εἴχομεν». Sоf: [ші

Μυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїѫл шоаріčілор. 2) плінѫ de mѫшкї. [ші

Μυὼν, ῶνος (ὁ), mѫшкіѫ, saѫ пartе кърноаsъ а трѫпѫлѫї, ѫnde sînt adѫnate mѫлtе віnе ла ѫnѫ локѫ, (Franц:) muscle. [μύς].

Μυωνία, ші Μυωξία (ἡ),=Μυωπία. [din

Μυωξὸς (ὁ), ѫnѫ felѫ de шоаріčе de царъ, (Franц:) marmotte. (вezї ші ἀρκτόμυς).

Μυωπάζω, віit: -άσω, =Μυωπιάζω.

Μυωπία (ἡ), [μῦς, ὀπὴ] гаѫръ, saѫ кѫївѫ de шоаріčе.

Μυωπία (ἡ), skѫрtimе de веdеpї. [μύωψ]. [de ѫnde.

Μυωπιάζω, віit: άσω, sîntѫ skѫрtѫ de веdеpї. [ші

Μυωπίας, ου (ὁ), =Μύωψ (adiек:).

Μυωπίασις, εως (ἡ),=Μυωπία. [μυωπιάζω].

Μυωπίζω, віit: -ίσω, miшкѫ калѫл кѫ пintеnеле. || (пas:) mъ înпinгѫ прin, saѫ de пîntеnе; (în цеn:) mъ sѫпърѫ, mъ înтъріtѫ; (în Ksn: Кінец: D. 5) mъ апърѫ de mѫштe (ка калѫл кѫ коаdа sа). [μύωψ. 2].

Μυωπὸς (ὁ), =Μύωψ.

Μυωτὸς, ἡ, ὸν, (χιτὼν) хаїнъ din пїеї de шоаріčї. [ші

Μύωτόν (τὸ), ѫnѫ felѫ de плantъ,=Μυόσωτον. [μῦς].

Μύωψ, [μύω, ὤψ] ωπος (ὁ), (adiек:) miжitорѫ din окї (ка sъ вazъ maї віnе); skѫрtѫ de веdеpї. 2) (sѫвst:) ѫnѫ felѫ de inseкtъ, mѫskъ de калѫ, saѫ de воѫ; stрекіе, saѫ tъѫnѫ, (Franц:) taon. 3) (fіг:) пintеnе de кълъреці; (de ѫnde fіг:) înтъріtаре; saѫ miжлокѫ de zъdърîре кътре чева. 4) deцеtѫл чел mікѫ de ла mînъ.

Μῶ, Іоn: în локѫ de μῦ, літера М.

Μῶα (ἡ), Лакоn: în локѫ de μῶσα, μοῦσα.

Μῶδιξ, ιχος (ἡ)=Σμῶδιξ.

Μώεο, поеt: а 2: sінг: перs: а лѫї μῶμαι.

Μωκάω -ῶ, ші (miж: ші maї întрев:) -άομαι -ῶμαι, віit: ήσω, -ομαι, [μῶκος] mъ stрîmвѫ, fакѫ грimaсе sпре ваtжокора кѫїва; (în цеn:) îmї ваtѫ жокѫ de чіnева, (de ѫnde Franц:) se moquer. [de ѫnde

Μώκημα (τὸ), batжокоritвръ, saȣ ор че se faче sпре batжокоръ.

Μωκία (ἡ), = Μώκημα, (Franц:) moquerie. [ші

Μωκίζω, biit: -ίσω, = Μωκάομαι. [din

Μῶκος, saȣ (маї корек:) Μωκὸς (ὁ), batжокоritорȣ, (Franц:) moqueur.

Μωλέω -ῶ, biit: -ήσω, (глs:) мъ batȣ. [din

Μῶλος (ὁ), [μόλος] поеt: [în цеn:] = Μόχθος, мвнкъ, кinȣ; (партік:) бътълie, резбоїȣ; чеартъ; disпвтъ. (везї ші μόγος).

Μῶλυ, υος (τὸ), о fавълоасъ плантъ (кв ръдъчinъ неагръ, ші флорї алве). 2) (маї пoȣ) внȣ felȣ de вstврoїȣ, (поate) = кв

Μώλυζα, ης (ἡ), вstврoїȣ кв къпъцinъ nedespърцitъ în къцеї.

Μωλύνω, biit: -υνῶ, (глs:) = Μωλύω, tîmpeskȣ.

Μῶλυξ, υκος (ὁ, ά), Dор: în локȣ de μῶλυς.

Μωλυρὸς, ὰ, ὸν, глs: în локȣ de ...

Μῶλυς, [μῶλος] υος (ὁ, ἡ), (компар: μωλύτερος, ввпрл: -ύτατος) овositȣ; moaле (de ачї); tîmпȣ (ла minte), nesimцitорȣ, непрічепвtȣ. [de внde

Μωλύτης, ου (ὁ), рарȣ în локȣ de μῶλυς. [de внde

Μωλυτικὸς, ἡ, ὸν, tîmpitорȣ; молешitорȣ.

Μωλύω, [μῶλυς] biit: -ύσω, (пас: tре: de кв: μεμώλυσμαι) молешескȣ; zлеїескȣ; слъвескȣ, (овшт:) taїȣ bineле; (de внde Lat:) molio, (ші Ром:) moїȣ. «Μωλυθεῖσα πυρί». Лкs: пîрпълitъ ла fокȣ. (везї μολύνω).

Μωλωπίζω, biit: -ίσω, вмплв de bîпъtъї, semne de ловitврї; вчigȣ. [ші

Μωλωπικὸς, ἡ, ὸν, плinȣ de bîпъtъї, de ловitврї, вчisȣ. [din

Μώλωψ, [μῶλος, ὤψ] ωπος, semnȣ de ловitвръ, bîпъtaїe, saȣ вmflътвръ, квквїȣ, (Franц:) meurtrisure.

Μῶμαι, (de внde порвнч: μώεο, înfin: μῶσθαι, ші партч: μώμενος) поеt: în локȣ de μάομαι, saȣ μαίομαι, кавtȣ, bîпеzȣ. «Μὴ τὰ μαλακά μώεο». Епіх:

Μωμάομαι -ῶμαι, [μῶμος] biit: ήσομαι, = Μέμφομαι, хвлескȣ; batжокорескȣ.

Μῶμαρ (τὸ), (fъръ цеn:) поеt: în локȣ de μῶμος.

Μωμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, Ion: în локȣ ре μωμάομαι.

Μώμευμα (τὸ), прічinъ, saȣ овїектȣ de хвлъ; (în цеn:) хвлъ; batжокоръ. [din

Μωμεύω, biit: -εύσω, поеt: în локȣ de μωμάομαι.

Μώμημα (τὸ), = Μώμευμα. [ші

Μωμητὴς, οῦ (ὁ), хвлitорȣ; batжокоritорȣ. [ші

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, приimitорȣ, saȣ вредniкȣ de хвлъ. [μωμάομαι].

Μῶμος (ὁ), [în afin: кв μῖμος, ші μῶκος] хвлъ; batжокоръ. 2) овїектȣ de хвлъ, попоsȣ; defeктȣ (квсврȣ).

Μωμοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, багȣ de seamъ (черчеtezȣ) ка...

Μωμοσκόπος (ὁ, ἡ), черчеtъtорȣ de biteле, че se adвn sпре жерtfъ, съ нв аївъ вре внȣ defeктȣ; (în цеn: ші fir:) къвtъtорȣ de а гъsi квсврȣ, ка съ хвлїаскъ, їввitорȣ de defъїмаре. [μῶμος, σκοπός].

Μῶν, [în контрак: Dор: în локȣ de μὴ οὖν] adв: întреbъt: saȣ (двпе Fot:) черчеt: оаре? нв квтва? нв квтва оаре?

Μῶνος, α, ον, Dор: în локȣ de μοῦνος, μόνος.

Μώνυξ, υχος, ші Μώνυχος, ου (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de μονώνυχος, saȣ μονόχηλος. «Ἵππος —». Od: O.

Μώομαι, поеt: = Μάομαι (везї μῶμαι).

Μωραίνω, biit: -ανῶ, (рар stръм:) faкȣ пе чinева neminтосȣ, nepodȣ, saȣ чева nerвstосȣ; (овіч: nestръм:) sîntȣ, мъ порtв ка внȣ neminтосȣ; (між: de sine пас:) îmї пierzȣ калitatea, мъ faкȣ nerвstосȣ. [μωρὸς]. [de внde

Μώρανσις, εως (ἡ), пierdере de minцї, saȣ de rвstоасъ калitate.

Μωρία (ἡ), характервл neminтосвлвї, npostie, nepozie. [ші

Μώριον (τὸ), внȣ felȣ de плантъ (мъдрътвнъ), din каре ор чіне мъпîнкъ, îmї пierde minцile. [μωρὸς].

Μωρόβουλος (ὁ, ἡ), чел кв кinzврї, saȣ sfatврї neminтоase. [μωρὸς, βουλή].

Μωρόθεος (ὁ, ἡ), поеt: чел че nepozeште se înкinъ ла minчinоші zeї, înкinъtорȣ de idoлї. [μωρὸς, θεὸς].

Μωροκακοήθης, εος (ὁ, ἡ), [μωρος, κακοήθης] ші

Μωρόκακος (ὁ, ἡ), [μωρὸς, κακὸς] = Μωροπονήρος.

Μωροκλέπτης, ου (ὁ), nepodȣ, neîndemînatiкȣ хоцȣ. [μωρὸς, κλέπτης].

Μωρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбескȣ nepozії, бърfeskȣ. [μωρολόγος]. [de внde

Μωρολόγημα (τὸ), ворбъ nepoadъ.

Μωρολογία (ἡ), ворbіре nepoadъ. [din

Μωρολόγος (ὁ, ἡ), ворbitорȣ de nepoade ворбе. [μωρὸς, λέγω].

Μῶρον (τὸ), = Μόρον,

Μωροπόνηρος (ὁ, ἡ), прostŏ, nepodŏ viклeanŏ, saŭ ръŏ. [μωρὸς, πονηρὸς].

Μωρὸς, [μῶλος, μωληρὸς, νωθρὸς] ά, όν, (прinч:) nerŏstosŏ; (de ŏnde fir:) tîmпŏ de simцipe, прostŏ, nepodŏ; nemintosŏ.

Μῶρος (ὁ, ἡ), At: în лoкŏ de μωρὸς.

Μωροσοφέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŏ nepodŏ, de ші înвъцatŏ. [ші

Μωροσοφία (ἡ), nepozie de omŏ înвъцatŏ. [din

Μωρόσοφος (ὁ, ἡ), nemintosŏ, de ші înвъцatŏ, saŭ înвъцatŏ, de ші nepodŏ. [μωρὸς, σοφός].

Μωρόσυκον (τὸ), = Συκόμωρον. [μῶρον, σῦκον]·

Μωρότης (ἡ), nepozie, nesimцipe. [μωρὸς].

Μωρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), tîmпŏ, прostŏ de кpeepĭ, nemintosŏ. [μωρὸς, φρὴν]..

Μωρόω -ῶ, viit: -ώσω, faкŏ чeva nerŏstosŏ, saŭ пe чineva nemintosŏ. [μωρὸς]. [de ŏnde

Μώρωσις, εως (ἡ), nepozipe, sкoatepe (saŭ eшipe) din minцĭ.

Μῶσα, ας (ά), Dop: în лoкŏ de Μοῦσα.

Μῶσθαι, inf: aл лŏĭ μῶμαι.

SFÎPШITŎЛ ЛŎĬ M,

ші

AЛ TOMŎЛŎĬ ÎNTÎIŎ.

Авревіації de нъмеле проприї а ле авторілор чітаці.

Apstf: Apistofanъ.
Аплп: Аполоніе.
Apst: Apistotелъ.
Aft: Aftonie.
Апл̄d: поліорч: Аполоdорѣ în поліорчетіче.
Apstd: Apistidъ.
Aet: Aetie.
Atenrp: Atenarора.
Алекѕ: Трал: Алексаndpъ Траліанъ.
Aptmdp: Aptemidорѣ.
Алчфр: Алчіфронъ.
At: Aten: Atenеъ.
Andчd: Andочidъ.
Ал: Afp: Алексаndpъ Afpodisiеъл.
Ap: Apianъ.
Apat: Apatъ.
Apet: Apeteъ.
Apt: Apeta.
Antir: Kapist: Antironъ Kapistie.
Ахл: Tat: Ахілъ Tatie.
Алкт: Алкманъ.
Анкр: Анакреонъ.
Antf: Antifonъ.
Арп: Арпократіонъ.
Ап: Апіанъ.
Apxstp: Apxistpatъ.
Antiox: Antioxъ.
An: Kom: Ana Komnena.
Алч: саъ Алчdm: Алчidamasъ.
Am: Amonie.
Anonm: Anonimъ.
Antел: Antелехіе.
Aплnd: Аполоnidъ.
Artpxd: Aratapxidъ.
Atans: Atanasie.
Arat: Aratonъ.
Архіл: Архілохъ.
Ац: Ацisъ.
Ant: Antirona.
Валsm: Кап: Валsamonъ, Каноане.
Вавр: Вавроніе.
Васл: Армп: Basiліе în Армепопълъ.
Bitp: Bitpъвіе.
Грг: Грегоріе.
Гал: Галенъ.
Горц: Горціа.
Грг: Naz: Грегоріе Nazianzеанъл.
Г: Пisid: Георгіе Пisidie
Diod: Diodорѣ.

Dioskp: Dioskopidъ.
Dem: саъ Dm: Demostenъ.
D: Ал: Dionisie Алікарпаsеанъл.
D: Kas: Dion Kasie.
Damask: Damaskinъ.
Dmкр: Demокрітъ.
Дък: I: Дъка Ioan:
D: Флр: Dimitpie Фалереанъл.
Dав: Dавidъ.
Dion: Епіt: Dionisie, Епітафіъ.
D: Ареопц: Dionisie Ареопаціtъл.
Dmtp: Dimitpie.
Еър: Еъріпidъ.
Es: саъ Esd: Esiodъ.
Ep: Еродотъ.
Елd: Еліоdорѣ.
Епкр: Епікъръ.
Esх: Esxinъ.
Ел: саъ Елі: Еліанъ.
Еъs: Еъsевіе
Epd: Еродіанъ.
Еъst: Еъstatie.
Emпеd: Emпеdоклеъ.
Еркл: Ераклеdъ.
Еъпп: Еъпапіе.
Esix: Esixie.
Esхл: Esxілъ.
Esп: Esонъ.
Etimол: саъ Et: Etimологъ.
Ерmц: Ермоценъ.
Епіkt: Епіktetъ.
Ек: Екава.
En: Takt: Enea în Taktiка sa.
Esх: Sокр: Esxinъ Sократікъ.
Еъп: Еъполіsъ.
Епіf: Епіфаніе.
Epot: Epotianъ.
Еъфор: Еъфоріонъ.
Еъtfp: Еъtifpонъ.
Еракл: Понt: Ераклеdъ Понtікъл.
Ецеs: Ецеsia.
Епіmпd: Епіmепidъ.
Efest: Efestionъ.
Епіх: Епіхармъ.
Zos: Zosimъ.
Isкр: Isократъ.
Isid: Isidорѣ.
Ios: Iosinъ
Inкр: Iпократъ.
Iамвл: Iамвліхъ.

Iȣл: Iȣліе.
Is: Iseȣ.
Io: Лid: Ioanȣ Лidianȣл.
Iеркл: Iороклеȣ.
Iȣлі: Iȣліanȣ.
Isid: Пел: Isidopȣ Пелȣsiotȣл.
I: Еȣх: Ioanȣ Еȣхaitonȣ.
I: Antix: Ioanȣ Antioxȣ.
Inon: Inonaksȣ.
Ksen: saȣ Ksn: Ksenofonȣ.
Калт: saȣ Кал: Кілimaxȣ.
Кȣintл: Кȣintiлianȣ.
Ksifiл: Ksifiлinȣ.
Kosm: Indпл: Kosma Indiконлеȣstȣл.
Клт: Клеmentȣ.
Кpat: Кpatesȣ.
Кon: Кononȣ.
К: Manas: Konstantinȣ Manasĭ.
Kasiod: Kasiodopȣ.
Кл: Ал: Клеmentȣ Алеksandpeanȣл.
Клmd: Чікл: Клеomedȣ în Чікліка sa теоpie a Meteopелор.
Kip: Алек: Кipілȣ Алеksandpeanȣл.
Кpt: Кpitia.
Кев: Кевesȣ.
Лȣч: Лȣчianȣ.
Лis: saȣ Лs: Лisia.
Лонц: Лонцinȣ.
Лкs: Леksiкографȣ.
Лksn: Леksinȣ.
Лкfp: Лікofponȣ.
Лaept: Лaeptie
Лівн: saȣ Лв: Лівanie.
Лэksf: Леksifanȣ.
Л: Тap: Леonida Тapantinȣл.
Лів: Лівie.
Макs: Макsimȣ.
Mosx: Mosxȣ.
M: Ant: Мapкȣ Antoninȣл.
Мкв: Макавеȣ
Mndp: Menandpȣ.
Мал: Малахia
Mix: Псл: Міхаілȣ Пселȣ.
Mosxпл: Mosxoполітȣл.
Met: Metodie
M: Aȣt: Matematiкȣл Aȣtoлікȣ.
Мks: Тip: Макsimȣ Тipie.
Марчлн: Марчелінȣ.
Макр: Макрінȣ.
N: Xon: Nікita Xoniatȣ.
Non: Nonȣ.
Nік: Nікonȣ.
Nknd: Nікandpȣ.
Nікm: Церм: Nікomaxȣ Цермanȣ.
Nікm: Apm: Nікomaxȣ în Apmonіка sa.
Nчfp: Nічefopȣ
Nікл: Damask: Nікoлае Damaskinȣ.
Om: Omepȣ.
Оп: Оnianȣ.
Очл: Очелȣ.
Opв: Opeвasie.
Оч: Леȣк: Очелȣ Леȣканȣ.
Onpkpt: Onepokpitȣ.
Орапл: Орапoлонȣ.
Op: Opestȣ.
Плt: Плаtonȣ.
Пл: Плȣtȣpxȣ.
Плв: Полівіе.
Pind: Пindapȣ.
Пав. Еџin: Павелȣ Еџinetȣл.
Пapt: Паptenie
Пitr: Пітагорa.
Паȣs: Паȣsania.
Плd: Поліdeȣкȣ.
Плin: Плinie.
П: Sіл: Павелȣ Sілentiapie.
Прок: Прокопіе.
Псел: Пселȣ.
Порf: Порfipie.
Пап: Папȣ.
Прокл: Проклȣ.
Пisid: Пisidie.
Петр: епisт: Петрȣ епistолъ.
Пармн: Пармenidȣ.
Полі: Поліenȣ.
Порfipоцен: Порfipоценетȣ.
Рȣf: Efes: Рȣfȣ Efesianȣл.
Sof: Sofoклеȣ.
Sȣid: saȣ Sd: Sȣida.
Stp: Stpaвonȣ.
Sхол: Sхоліastȣ.
Sim: Тes: Simeonȣ Теsaлонічеанȣл.
Sim: Simonidȣ.
Stef: Stefanȣ.
Soл: Soлonȣ.
Sхол: Esd: Sхоліastȣл лȣĭ Esiodȣ.
Sівл: Sівілe.
Sofp: Sofponie.
Simпл: Simплічie.
Soz: Sozomenȣ.
Stв: Stoвeȣ.
Snf: Sanfo.
Skst: Sekstȣ.
Sim: Metafp: Simeonȣ Metafpastȣл.
Stesix: Stesixopȣ.
Текр: saȣ Ткр: Теокpitȣ.
Тȣч: Тȣчididȣ.
Теfp: saȣ Тfp: Теofpastȣ.

Гom: Maџ:	Toma Maџistps.	Fљstp:	Fiлostpatš.
Teon:	Teonomnš.	Fал:	Faлapisš.
Teor: saš Tern:	Teornisš.	Fiл:	Fiлonš.
Teodp: saš Tdpt:	Teodopitš.	Fлпп:	Fiлononš.
Tes:	Teseš.	Fчлd:	Foчiлidš.
Tipt:	Tipteš.	Fерекр:	Fepeкpatš.
Tfл:	Teofiлš.	Fpinx:	Fpinixš.
Tedpd:	Teodopidš.	Fљpn:	Fљpnљtš.
Temit:	Temistie.	Fot:	Fotie.
Tfлк:	Teofiлaкtš	Xpis:	Xpisostomš.
Teod: Акраг:	Teodopš Акрагantinљл.	Xpistod:	Xpistodљлš.
T: Пpodp:	Teodopš Пpodpomš.	Xapit:	Xapitonš.
Tim: Локр:	Timeš Локреапљл.	Џерт:	Џертапš.
Teod: Iptaк:	Teodopš Iptaкie.		

Ворвеле авревiate, saš прескљptate.

asnip:	asnipatš.	ексnл:	експлiкаџie.
aptiк:	aptiколš.	екfp:	екfpasš.
asem:	asemъnъtiвš.	fem:	femeĭeskš.
ак:	аккsatiвš.	fir:	firљpat.
adв:	adвepвš.	fiлs:	fiлosofie.
акt:	акtiвš.	fъкъt:	fъкъtoape.
adљn:	adљnъtiвš.	fant: anst:	fanteлe Anostoлiлop.
adieкt:	adieкtiвš.	intep:	intepĭeкџie.
At:	Atiкš, saš Atiчеште.	Ion:	Ioniкš.
anaлкt:	anaлекta.	inf:	infinitiвš.
afipmat:	afipmatiвš.	imn:	imnš.
вot:	вotaniкš.	iљpin:	ĭљpisnpљdinџъ.
Беot:	Беotiкš.	imit:	imitatiвš.
Бis:	Бisepiчеште.	ins:	insљлъ.
вљit:	вљitъtiвš.	iniatp:	iniatpia (mediчinъ de каĭ).
вiit:	вiitopš.	imn: екл:	imnš екaesiastiкš.
Batpxm:	Batpaxomiomaxie.	Iл:	Iлiada.
вокt:	вокatiвš.	кав:	кавалеріе.
греш:	грешit, saš грешеалъ.	къit:	къitiвš.
гnom:	гnome, saš гnomoniкš.	ком:	комiкš.
Dop:	Dopiкš.	компр:	компаратiвš.
dat:	datiвš.	крon:	кроніче.
dim:	diminљtiвš.	кit:	кîtime.
den:	denoninte.	кап:	канонš.
dpam:	dpamatiкš.	лок:	локалš.
desлљш:	desлљшitiвš.	лљкр:	лљкрљ, saš лљкрљрï-
eљm:	eљmenide.	Лat:	Лatineште.
Еол:	Еолікš.	лљпt:	лљпtъtopš.
etimл:	etimoџie.	mљstpъt:	mљstpъtiвš.
enit:	enitetš.	mipъt:	mipъtiвš.
Евр:	Еврееште.	Мерк:	Меркљрš.
енгл:	енглitiкš.	maĭ кљ sea:	maĭ кљ seamъ.
ел: saš еліп:	еліптiкš.	тiж:	тiжлочitiвš.

med:	mediчinaлȣ.
maĭ deos:	maĭ deoseбit.
matmt:	matematiкȣ.
neȣt:	neȣtpȣ.
nex:	nexotъpîtȣ.
nenoſt:	nenoſtitiвȣ.
nestp:	nestpъmȣtъtiвȣ.
neîntpeб:	neîntpeбȣinџatȣ.
naв:	naвiгatiвȣ.
neгat:	neгatiвȣ.
опpit:	опpitiвȣ.
oбiч:	oбiчnȣitȣ.
Od:	odisea;
noet:	noetiкȣ.
nas:	nasiвȣ.
npez:	npezentȣ.
neps:	nepsoanъ.
npin ȣpm:	npin ȣpmape.
naptiк:	naptiкȣлapȣ.
npiв:	npiвatiвȣ.
noſt:	noſtitiвȣ.
npinч:	npinчinaлȣ.
Пeps:	Пepsieneштe.
плeon:	плeonasmȣ.
npeno:	npenosiџie.
npoв:	npoвepбȣ.
naptч:	naptiчinȣ.
nopȣnч:	nopȣnчitiвȣ.
npeл:	npeлȣnџitiвȣ.
npim:	npimitiвȣ.
npin: sinк:	npin sinкonъ.
nosit:	nositiвȣ.
neste-sъв:	neste-sъвîpшitȣ.
npiч:	npiчinъ.
nand:	nandeкte.
nesкъp:	nesкъpie.
peл:	peлatiвȣ.
pet: saȣ ptp:	petopiкъ.
sȣſл: sȣбџ:	sȣſлape sȣбџipe.
sȣбsк:	sȣбsкpisȣ.
sinг:	sinгȣpitȣ.
sȣбst:	sȣбstantiвȣ.
Sipien:	Sipieneштe.
sſ: sкp:	sſinta sкpintȣpъ.
sȣnpл:	sȣnepлatiвȣ.
stpъm:	stpъmȣtъtiвȣ.
sȣn:	sȣnȣsȣ.
se înџ:	se înџeлeџe.
sim:	simnлȣ.
se sint:	se sintaкseштe.
Sкp: nmp:	Sкpintȣpъ, nȣmepe.
Sкp:	Sкpintȣpa.
sxл:	sxoлiastiкȣ, sxoлiastȣ.
tpe: de кȣ:	tpeкȣtȣ de кȣpînd.
tim:	timnȣ.
tлџ: saȣ teoл:	teoлoџie.
test:	testъmîntȣ.
tpn: Бisep:	tponapȣ Бisepiчesкȣ.
Tesaл:	Tesaлienĭ.
ȣninepѕ:	ȣninepsonaлȣ.
xot:	xotъpîtiвȣ.
xap;	xapaкtepȣ, -epe.
înd:	îndoiвȣ.
îm:	îmmȣлџiвȣ.
înteџ:	înteџitiвȣ.
întind:	întindepe.
în џen:	în џenepaлȣ, saȣ în џenitiвȣ.
însem:	însemnape.
întъp:	întъpitiвȣ.
întinz:	întinzъtiвȣ.
întpeбt:	întpeбъtiвȣ.
înџeл:	înџeлeгîndȣ se.
înnpot:	înnpotiвъ.
în sinк:	în sinкonъ.
înd:	îndoĭosȣ.
îmnъpъt:	îmnъpъteштĭ.
чipк:	чipкonſлeкsȣ.
чepчet:	чepчetъtiвȣ.
шi чл:	шi чeлe-л-aлte.
џen:	џenitiвȣ.
џeomtp:	џeometpiкȣ.

DIKЦIONAPЪ
ЕЛINO-POMANESKЪ.

N

N, ν, νῦ (τὸ), (nedeкл:) ni, a tpeîsпpe-zeчелеа ліtеръ а Елineskълъї Алfabètъ. ‖ (пъmep:) ν', чinчі-zeчі (50), saъ ал чinчі-zeчелеа; шi ͵ν, чinчіzeчі de mil (50,000).

Νᾶας, Dop: în локъ de νῆας, ак: îm: ал лъї ναῦς.

Νάβλα (ἡ), шi Νάβλας, а (ὁ), [Евр:] ъnъ felъ de mъsiкалъ instpъmîntъ, saъ кіtаръ. [de ъnde

Ναβλιστής, οῦ (ὁ), кîntъtорь къ instpъ-mîntъл νάβλα.

Ναβλιστοκτυπεύς, έως (ὁ), în локъ de να-βλιστής. [ναβλιστής, κτύπος].

Νάγμα (τὸ), [νάσσω] op че este віne аше-zatъ (îndesatъ, бътътоpitъ); (de ъnde în Ios:) zidъ de пiatpъ.

Ναετήρ, шi Ναέτης, ου (ὁ), поеt: [ναίω] локъitоръ.

Ναέτωρ, ορος (ὁ), (глs:) къргъторъ, лi-къidъ. [νάω].

Ναθμός (ὁ), поеt: =Νασμός.

Νάθραξ, ακος (ὁ), Dop: în локъ de νάρθηξ.

Ναί [Νή], adв: afipm: saъ înкpedinц: da, аша. «Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα κατὰ μοῖραν ἔει-πες». Іл: А. (шi în жъръm:) "Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον». Іл: А. (шi fъръ μὰ) "Ναὶ μοί-ρας». Ткр: «Ἥξω, ναὶ τὸν Πᾶνα». Ткр:

Ναΐ, Dop: în локъ de νηΐ, dat: ал а лъї ναῦς.

Ναΐας, ἄδος (ἡ), =Ναΐς, Nepeidъ.

Ναιδαμῶς, adв: da, пегрешіt (коm: дъпе μηδαμῶς).

Ναΐδιον (τὸ), dim: ал лъї ναῦς.

Ναίεσκε, поеt: Ion: în локъ de ἔναιε, 3: sinг: пеps: de прел: ал лъї ναίω.

Ναιετάασκε, поеt: Ion: а 3: sinг: пеps: de прел: ал лъї ...

Ναιετάω -ῶ, (fъръ віit:) поеt: [ναίω] локъ-ieskъ, пеtpeкъ; (despre локъ) sîntъ локъitъ; (în цеп:) staъ întp' ъnъ локъ, zaкъ. (обiч: къ ак: ел:) "Ναιετάω δ' Ἰθάκην· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ Νήριτον· ἀμφὶ δὲ νῆσοι πολλαὶ ναιετάου-σιν». Od: 1 (шi къ dat; преп:) «Βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν». Od: Z: (шi ел:) «Κρήτη ναιετάων». Od: P: (шi къ adв:) «Οἶ-κον εὖ ναιετάοντα». Od: Δ. (алцiї skpiъ εὐ-ναιετάοντα).

Ναιετήρ, шi Ναιέτης, ου (ὁ), поеt:=Ναέ-της, локъitоръ.

Ναΐος, α, ον, Dop: în локъ de νήϊος.

Ναῖρον (τὸ), ъnъ felъ de аpomъ de India.

Ναίρω, [νάω] віit: ναρῶ, (глs:) sъгъ.

Ναΐς, ΐδος (ἡ), [νάω] nimfъ de апе, = Νηρηΐς.

Ναϊσκάριον (τὸ), dim: ал: лъї...

Ναΐσκος (ὁ), =Ναΐδιον.

Ναίτειρα (ἡ), (глs:) [ναιετήρ] локъitоаpе; saъ stъпînъ de касъ.

Ναιχί, saъ Ναίχι, adв· At: în локъ de ναί.

Ναίω, [în afin: къ νέω шi νάσσω] віit: (пеîntp:) νάσω, (шi miж:) νάσομαι, (пех: ἔνασα, saъ ἔνασσα, шi fъръ крештере νάσ-σα, шi miж: ἐνασάμην, шi νασάμην -σσάμην, шi пas: ἐνάσθην, tpe: de къ: νένασμαι) по-еt: локъieskъ, шi (пеstp: saъ пas:) sîntъ локъitъ, mъ локъieskъ; (despre локъ) mъ aflъ, staъ (sîntъ sitъatъ); (stpъm: пъmai în пех:) zîdeskъ, fondezъ; попълезъ (орашъ, saъ колопі); (шi miж:) mъ ашezъ къ ло-къiнца ъndeва, (Fpanц:) s' ètáblir (bezi шi ἱδρύω). (къ ак: преп:) «Νυμφέων, αἳ ναί-ουσιν ἀν' οὔρεα». Es: (saъ къ dat:) "Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις„. Тpпр: (шi ел:) «Αἰθέρι ναίων». Іл: В. (къ adв:) "Νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἤλιδος ἄντα». Іл: В. (шi stpъm:) «Νηὸν ἔνασσαν». Om: Imn: «Ἐν Ἄργει ἔνασσεν ἐκγόνους Ἡρακλέος». Пind: (шi miж:) «Νάσσατο ἄγχ' Ἑλικῶνος». Es: (шi пas:) «Ἀργεϊ νάσθαι». Іл: Ξ. (шi despre пе-insъfл:) «Ἄστεα ναίοιντο πολίταις». Ткр: (bezi шi ναιετάω). (se konf: къ νάω).

Νάκη (ἡ), =Νάκος.

Νακοδαίμων, ονος (ὁ), ком: (dѕпе napod: лѕї κακοδαίμων) [νάκος, δαίμων] în лoкѕ de

Νακοδέψης, ου (ὁ), = Βυρσοδέψης. [Νάκος, δέψω].

Νάκος, εος-ους(τὸ), пїеле кѕ пърѕ, влапъ.

Νακοτιλτέω -ῶ, biit: -ήσω, smѕлгѕ пърѕл dene пїеле. [din

Νακοτίλτης, ου (ὁ), smѕлгъtopѕ de пърѕ dene пїеї, =Βυρσοδέψης. [шi

Νακότιλτος (ὁ, ἡ), smѕлsѕ, кѕръцatѕ, ка o пїеле, de пърѕ. [νάκος, τίλλω].

Νάκτης, ου (ὁ),=Γναφεύς. [шi

Νακτὸς, ἡ, ὸν, [νάσσω] îndesatѕ, вътѕtѕ bine. (de ѕnde || sѕвst:) Νακτὸν (τὸ),=Πίλημα, пїsлъ, (Fpanц:) feutre.

Νᾶμα (τὸ), Dop: în лoкѕ de νῆμα.

Νᾶμα (τὸ), [νάω] isвopѕ; шіпotѕ [de ѕnde

Ναματιαῖος, α, ον, de fîntînъ, de isвopѕ. «Ὕδωρ —». Полieп: апъ кѕргъtoape.

Ναμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї Νᾶμα, fîntîniцъ; пїрїїaшѕ.

Ναματώδης, εος (ὁ, ἡ), плinѕ de isвoape, de пїpaїe de апъ. [νᾶμα.].

Ναμέρτεια (ἁ), Dop: în лoкѕ de νημέρτεια. [din

Ναμερτὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în лoкѕ de νημερτής.

Νᾶν, Dop: în лoкѕ de ναῦν, aк: sinг: aл лѕї ναῦς.

Νανίον (τὸ), dim: ал лѕї νάνος, прѕнкѕ. 2) пъпѕшъ.

Νανίσκος (ὁ), dim: ал лѕї νάνος, ѕnѕ feлѕ de плъчintъ.

Ναννάριον (τὸ), шi Νανναρὶς, ίδος (ἡ), (пpinч:) dim: ал лѕї νάννη, mътѕшъ (despe tatъ, saѕ mѕmъ); (oвiч:) кѕрвъ.

Νάννας, ου (ὁ), (în mînг:) ѕnкїѕ. [шi

Νάννη (ἡ), mътѕшъ (везї νέννος -ννη).

Νάννίον (τὸ), =Νανίον.

Νάνος, [νέω, νηνέω] η, ον, nitiкѕ, sкѕptѕ ла tpѕпѕ, || (sѕвst: вѕрв:) nitiкѕ, (Тѕрч:) цѕцеа. 2) ѕnѕ feлѕ de плъчintъ кѕ вpînzъ. (dap noate întp'ачeastъ însem: грeш: în лoкѕ de ναστὸς).

Νανοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natѕpъ nitiкѕ, sкѕptѕ ла tpѕпѕ. [νάνος, φυή].

Νανώδης, εος (ὁ, ἡ), mікѕ ла tpѕпѕ ка ѕnѕ nitiкѕ. [νάνος].

Νάξιος, α, ον, чeл din insѕла Naкsѕ. «Λίθος— Пind: гpesie. [Νάξος].

Ναξιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лѕкpatѕ în insѕла Naкsѕ, saѕ dѕпе кіпѕл Naкsenілор [Νάξιος, ἔργον].

Ναοδομία (ἡ), (neoлoц:) zidipe de temплѕ. [ναὸς, δομή].

Ναοποιέω -ῶ, biit -ήσω, faкѕ temплѕ. [din

Ναοποιὸς (ὁ), fъкъtopѕ de temплѕpї; însъpчinatѕ кѕ îngpiжipea penapaцiiлop, шi цinepea în вѕнъ stape a temплѕpiлop. [ναὸς, ποιὸς].

Ναοπόλος (ὁ, ἡ), poet: [ναὸς, πολέω] петpeкъtopѕ în (saѕ îndeлetnічitѕ ла) temплѕpї; (sѕвst:) =Ναοφύλαξ, шi Νεωκόρος.

Ναὸς (ὁ), [ναίω] лoкaшѕ de zeitate, temплѕ; (paptік:) naptea, ѕnde sta statѕa, (aлt:) σηκὸς.

Ναὸς, Dop: шi At: în лoкѕ de νεὼς, цen: aл лѕї ναῦς.

Ναοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopѕ de temплѕ. 2) Dop: poet: пъzitopѕ de кopaвie. [ναὸς, saѕ ναῦς, φύλαξ].

Ναπαῖος, α, ον, кoпpinzъtopѕ de, saѕ peлatівѕ кѕ вѣї пѕdѕpoase. || (sѕвst:) «Ναπαῖαι». nimfe de вѣї. [νάπη].

Νάπειον (τὸ), poet: în лoкѕ de νᾶπυ.

Νάπη (ἡ), [νάω] вaлe пѕdѕpoasъ.

Νάποινος (ὁ, ἁ), Dop: în лoкѕ de νήποινος.

Νάπος, εος -ους (τὸ), =Νάπη.

Ναπτάλιος (ἡ), =Νάφθα.

Νᾶπυ, υος (τὸ), At: în лoкѕ de σίνηπι, mѕшtapѕ.

Ναρδίζω, biit: -ίσω, seamъnѕ (ла fopmъ, miposѕ, шi чл:) кѕ napdѕ. [шi

Νάρδινος, η, ον, fъкѕtѕ din napdѕ. [шi

Ναρδίτης, ου (ὁ), шi Ναρδῖτις, ιδος (ἡ), asemenea кѕ, saѕ fъкѕtѕ din napdѕ.[νάρδος].

Ναρδολιπὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: ѕnsѕ кѕ ѕnlѕ de napdѕ. [νάρδος, λίπος].

Νάρδος (ἡ), napdѕ, ѕnѕ feлѕ de плantъ (din soїѕл вaлepianeї) кѕ fлopї mіpositoape (кa a ле лeвanteї). 2) (пpin întind:) ѕntѕл, saѕ mipeasma чea dintp' însѕл.

Ναρδόσταχυς, υος (ὁ), snікoasa fлoape a napdѕлѕї. [νάρδος, στάχυς].

Ναρθηκία (ἡ), feлѕл чeл maї шікѕ de плantа fepѕлa, (Лat:) ferulago. [шi

Ναρθηκίζω, biit: -ίσω, (xipѕpц:) înцeпeneskѕ, înшѕmѕ osѕл чeл fpîntѕ кѕ snetežioape, (Fpanц:) eclisser. 2) batѕ кѕ fepѕлъ. [шi

Ναρθήκινος, η, ον, fъкѕtѕ din лemnѕ de fepѕлъ. [νάρθηξ].

Ναρθήκιον (τὸ), dim: ал лѕї νάρθηξ (3), кѕtioapъ de miposase, doктоpії, шi чл: 2) (fig:) mікъ кapte de doктоpії.

Ναρθηκισμὸς (ὁ), (xipѕpц:) înцeпenipe de osѕ fpîntѕ npin лeгape кѕ sneteze. [ναρθηκίζω].

Ναρθηκοπλήρωτος (ὁ, ἡ), поет: прin каре s' а ꙋмплꙋt дешертꙋл дinъꙋntрꙋл ферꙋлеї. «Πυρὸς πηγὴ—». Есхл: фокꙋл, че s' а адꙋs де Прометеꙋ în ферꙋлъ. [νάρθηξ, πληρόω].

Ναρθηκοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), вꙋꙁꙋtꙋ, пърꙋtꙋ ка о ферꙋлъ. [νάρθηξ, φαίνω].

Ναρθηκοφόρος (ὁ, ἡ),= Θυρσοφόρος. [νάρθηξ, φέρω].

Ναρθηκώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saꙋ din фелꙋл ферꙋлеї. [din

Νάρθηξ, ηκος (ὁ), ꙋnꙋ фелꙋ de sпinoasъ плantъ кꙋ ꙋшорꙋ шi tрestiosꙋ кочеanꙋ (міеꙁꙋл кърꙋїа слꙋжїа de їaskъ ла чеї векї, de ꙋnde фавꙋла лꙋї Прометеꙋ), ка ꙋnꙋ фелꙋ de кꙋкꙋtъ, saꙋ sокꙋ, (Лat: шi Фrанц:) ферꙋлъ. 2) (прin întind:) вънцꙋ de ферꙋлъ. 3) кꙋtie пentрꙋ apоме. (de ꙋnde 4) (fir:) карtе de doktopiї. 5) (Бisep:) партеа de афаръ а Бisepічеї, sлоnꙋ.

Νάρκα, поет: în локꙋ de νάρκην, ак: ал лꙋї νάρκη.

Νάρκαφθον (τὸ), ꙋnꙋ фелꙋ de apomatiкъ коажъ de India (везї шi λάκαφθον), наркафtꙋ.

Ναρκάω -ῶ, віit: -ήσω, аморцескꙋ, saꙋ simцꙋ аморцеалъ. [din

Νάρκη (ἡ), [везї μάλκη] аморцеалъ. 2) ꙋnꙋ фелꙋ de пеште.

Νάρκημα (τὸ), аморцitꙋръ. [шi

· Νάρκησις, εως (ἡ), аморцiре. [ναρκάω].

Ναρκίσσινος, η, ον, фъкꙋtꙋ din флорї de ꙁамвiлъ. [шi

Ναρκισσίτης, ου (ὁ), (λίθος) пїatръ кꙋ фаць, saꙋ формъ de ꙁамвiлъ. [din

Νάρκισσος (ὁ, шi рар ἡ), [νάρκη] ꙋnꙋ фелꙋ de флоаре мiрositoаре, ꙁамвiлъ.

Ναρκόω -ῶ, віit: -ώσω, адꙋкꙋ аморцiре; амецескꙋ. [шi

Ναρκώδης, εος (ὁ, ἡ), адꙋкъtорꙋ, saꙋ simцitорꙋ de аморцеалъ, аморцitорꙋ, saꙋ аморцitꙋ. [νάρκη].

Νάρκωσις, εως (ἡ), аморцiре. [шi

Ναρκωτικὸς, ή, ὸν, чел кꙋ însꙋшiме de а адꙋче аморцеалъ, saꙋ амецеалъ.[ναρκόω].

Ναρὸς, ά, ὸν, поет: [νάω] кꙋргъtорꙋ, saꙋ кꙋ însꙋшiме de а кꙋрце.

Νάρταλος, în локꙋ de κάρταλος.

Νάρτη (ἡ), ꙋnꙋ фелꙋ de apomatiкъ плantъ de India, (поate)=Νάρκαφθον.

Νᾶς, ναὸς (ἁ), Dор: în локꙋ de ναῦς.

Νάσατο, поет: în локꙋ de ἐνάσατο, а 3: sinr: пеps: de між:, шi

Νάσθη, поет: în локꙋ de ἐνάσθη, а 3: sinr: пеps: de пas: пех ал лꙋї ναίω.

Νάσκαφθον (τὸ), =Νάρκαφθον.

Νασμὸς (ὁ), поет: [νάω]=Νᾶμα, кꙋрцере, пірiꙋ; isворꙋ. [de ꙋnde

Νασμώδης, εος (ὁ, ἡ), (глс:) плinꙋ de isвоаре, de апе.

Νᾶσος (ἁ), Dор: în локꙋ de νῆσος.

Νάσσα, поет: în локꙋ de ἔνασα, акt:, шi

Νασσάμην, în локꙋ de ἐνασάμην, між: пех: 1: ал лꙋї ναίω.

Νάσσω, [în afin: кꙋ νέω, νήθω, шi σάττω] віit: νάξω, (пas: tре: de кꙋ: νέναγμαι, шi νένασμαι) înгресꙋiꙋ, îndесꙋ чева, ка съ înкапъ ꙋndeва, saꙋ съ se калче, съ se stрînгъ, ашеꙁꙋ апъsat; аштерпꙋ. «Γαῖαν ἔναξεν». Od: Φ. «Νάττω τουτονὶ τὸν θύλακον". Епikt: (шi пas:) «Ἀμφορεῖς νενασμένοι»: Apstf: гръmъдiцї. «Ἡ οἰκία ὁπλιτῶν ἐνένακτο». Ios: ера înцesatъ. «Ἐντὶ δέ μοι στιβάς· ἐν δὲ νένασται καλὰ δέρματα». Ткр:

Νάστης, [ναίω] ου (ὁ), поет: = Ναιέτης, локꙋitорꙋ.

Ναστίσκος (ὁ), dim: ал лꙋї ναστός (плъчintъ).

Ναστοκόπος (ὁ, ἡ), tъїеtорꙋ (konstрꙋktорꙋ) de плъчintе пꙋмitе [ναστὸς, κόπτω].

Ναστὸς, ἡ, ὸν, [νάσσω] кълкatꙋ, îndesatꙋ вine; (прin ꙋрм:) stрînsꙋ; плinꙋ; цеапънꙋ. «Κάλαμος —». Dꙋкр:= Μεστοκάλαμος. ‖ (ка sꙋвst: se înц: πλακοῦς, saꙋ ἄρτος) ꙋnꙋ фелꙋ de плъчintъ фъръ фої (ка вогачеа), saꙋ tꙋрtъ îndesatъ.

Ναστότης (ἡ), îndesъtꙋръ, калitatea лꙋї ναστός.

Ναστοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntꙋ...

Ναστοφάγος (ὁ, ἡ), мîнкъtорꙋ de tꙋрtе фъкꙋtе кꙋ фелꙋрitе лꙋкрꙋрї. (везї Паꙋs: Н, 42. 4).

Νάσω, Dор: în локꙋ de νήσου, цеп: ал лꙋї νῆσος.

Νάττω, At: în локꙋ de νάσσω.

Ναυαγέω -ῶ, віit: -ήσω, пъtiмескꙋ sпарцере de коравiе. [шi

Ναυαγία (ἡ), sпарцере de коравiе. [шi

Ναυάγιον (τὸ), фъръmъtꙋръ din коравiе sпартъ. 2) =Ναυαγία. [din

Ναυαγὸς (ὁ, ἡ), [ναῦς, ἄγνυμι] пъtiмашꙋ de sпарцере de коравiе. 2) поет: преа рар [ναῦς, ἄγω], повъцꙋitорꙋ, кîрмачiꙋ de коравiе.

Ναυαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntꙋ амiралꙋ, команdiрꙋ de коравiе, saꙋ de флоtъ. [шi

Ναυαρχία (ἡ), demnitatea, шi tреава амiралꙋлꙋї. [шi

Ναυαρχὶς, ίδος (ἡ), (se înц: ναῦς) корабiа, че поартъ пе амiралꙋл. [шi

Ναυαρχίτης, ου (ὁ), =кѕ [din

Ναύαρχος (ὁ), [ναῦς, ἄρχω], komandipѕ de кораѕіе, saѕ flotъ, amipaлѕ. (ѕezĭ ші στόλαρχος).

Ναυάτης, поеt: saѕ греш: în локѕ de ναύτης.

Ναυβάτης, [ναῦς, βαίνω] ου (ὁ), înѕъркatѕ în, saѕ ѕmѕлъtopѕ кѕ кораѕіе.

Ναύδετον (τὸ), поеt: [ναῦς, δέω] otronѕ, кѕ каре se леагъ кораѕіа.

Ναυηγὸς (ὁ), Ion: în локѕ de ναυαγός.

Ναυκληρέω -ῶ, ѕііt: -ήσω, sîntѕ stъпîнѕ de кораѕіе; (прin ѕрт:) daѕ кѕ павлѕ (кіріе) ла алtѕл кораѕіе; (прin întînd:) înкіріеzѕ касе; (în џеn:) гѕѕернеzѕ ка ікономѕ. «Πόλιν —». Esхл: [ші

Ναυκληρία (ἡ), mesepia ші tpeaѕa stъпîнѕлѕĭ de кораѕіе. 2) кораѕіе datъ кѕ павлѕ (кіріе) de stъпîнѕл сѣѕ. [ші

Ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, кѕѕenitѕ ла stъпîнѕ de кораѕіе, saѕ ла înкіріеpea eĭ. [ші

Ναυκλήριον (τὸ), кораѕіе кѕѕenitъ ла (saѕ înкіріatъ de) капitanѕл сѣѕ. 2) = Ναύσταθμος. [din

Ναύκληρος (ὁ), пропріеtapѕ, къпitanѕ de кораѕіе. 2) (аѕѕs:) пропріеtapѕ de касъ, saѕ кіріашѕ, каре о реîнкіріаzъ алtора. 3) (ка adiekt:) поеt: în локѕ de ναυτικός. [de ѕnde

Ναυκληρώσιμος (ὁ, ἡ), de înкіріat, saѕ реîнкіріat. «Στέγη —». Лкs: касъ (xanѕ) de înкіріat.

Ναυκράρια (τὰ), локалѕл dpeгъtopieĭ паѕкраріллор (ναύκραροι). [ші

Ναυκραρία (ἡ), (în Atena) a 12 парte a seminџieĭ (дѕпе împъpџipea din ѕpemea лѕĭ Solonѕ). [ші

Ναυκραρικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopѕ de a 12: парte a seminџieĭ (în At:), saѕ de dpeгъtopѕл eĭ. [din

Ναύκραρος (ὁ), (прinч: At:) în локѕ de ναύκληρος; (de ѕnde în Atena îm:) къпеteniile пърџіĭ a 12: de fie-каре din 4: seminџіĭ дѕпе împъpџіреа чеа maĭ 'nainte de Klistenѕ (каре maĭ în ѕртъ s' aѕ преnѕmit δήμαρχοι, tpiѕѕnĭ; dap s' aѕ пѕmit aша de ла ναῦς; fiind къ fie-каре din aчeste пърџĭ контpiѕѕia кîte doĭ кълъреџĭ, ші о кораѕіе).

Ναυκρατέω -ῶ, ѕііt: -ήσω, ѕіpѕіeskѕ прin коръѕіĭ пе mape. [din

Ναυκράτης, εος (ὁ, ἡ), ѕipѕitopѕ прin коръѕіĭ. «Θαλάσσης—». Ep:=Θαλασσοκράτωρ. 2) къпitanѕ de кораѕіе, saѕ komandipѕ de коръѕіĭ,=Ναύκληρος, saѕ Ναύαρχος. 2) ѕпѕ felѕ de пешtе. [ναῦς, κράτος].

Ναυκρατητικὸς, ἡ, ὸν, релаtiѕѕ, saѕ контpiѕѕitopѕ ла ѕipѕinџъ кѕ коръѕіĭ, saѕ ла stъпîпіpe de mape. [ναυκρατέω].

Ναυκράτωρ, ορος (ὁ), =Ναυκράτης, stъпînitopѕ de mape; saѕ къпitanѕ de кораѕіе.

Ναῦλα (ἡ), ші Ναύλας (ὁ), ші Ναῦλον (τὸ), плџ: în локѕ de νάβλα, ші чл:

Ναῦλον (τὸ), ші Ναῦλος (ὁ), [ναῦς] павлѕ, кіріе de кораѕіе. 2) (аѕѕs:) кіріе (прinч:) de xanѕ.

Ναυλοχέω -ῶ, ѕііt: -ήσω, sîntѕ, staѕ tpasѕ în портѕ пîndind пе връжташѕ; пъѕълеskѕ пе mape пепреѕъzѕt asѕпра връжташѕлѕĭ. 2) (maĭ поѕ) daѕ asiлѕ (портѕ de пîndipe) ла кораѕіе. [ші

Ναυλοχία (ἡ), пîndipe кѕ кораѕіе din портѕ asѕпра връжташѕлѕĭ. [ші

Ναυλόχιον, ші Ναύλοχον (τὸ), = Ναύλοχος (sѕѕst:). [din

Ναύλοχος (ὁ, ἡ), [ναῦς, λόχος] (прinч: локѕ, портѕ) ѕѕпѕ, îndemînatiкѕ de a sлѕжі ка || (sѕѕst:) Ναύλοχος (ὁ), локѕ, ѕnde пот sta tpasе коръѕіĭ (прinч:) пенtpѕ пîndipe de връжташѕ.

Ναυλόω -ῶ, ѕііt: -ώσω, îmĭ daѕ кораѕіа (ші miж: прinzѕ кораѕіе) кѕ павлѕ, (ad:) кіріе. [ναῦλον].

Ναυμαχέω -ῶ, ѕііt: -ήσω, mъ ѕatѕ кѕ коръѕіĭ пе mape. [din

Ναυμάχης, ου (ὁ), =Ναυμάχος.

Ναυμαχησείω, (fъpѕ ѕііt:) dopeskѕ, amѕ пofтъ sъ mъ ѕatѕ пе mape.

Ναυμαχία (ἡ), ѕъtъліе кѕ коръѕіĭ пе mape. [ші

Ναυμάχιον (τὸ), греш: în локѕ de ἀναυμάχιον. [din

Ναυμάχος (ὁ, ἡ), pesѕoitopѕ din кораѕіе. [ші

Ναύμαχος (ὁ, ἡ), folositopѕ ла ѕъtъліе кѕ коръѕіĭ. [ναῦς, μάχη].

Ναυπηγέτης, ου (ὁ), поеt: în локѕ de ναυπηγός. [din

Ναυπηγέω -ῶ, ѕііt: -ήσω, констpѕĭѕ кораѕіе. [din

Ναυπηγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ναυπηγός. 2) = Ναυπηγικός.

Ναυπηγησία (ἡ), = Ναυπηγία. [ші

Ναυπηγήσιμος, η saѕ ος, ον, потpiѕitѕ, ѕѕпѕ ла лѕкpape de коръѕіĭ. «Ὕλη —». Ep: ші Плt: [din

Ναυπήγησις, εως (ἡ), [ναυπηγέω], ші

Ναυπηγία (ἡ), констpѕкџіе de кораѕіе; 2) екіпape (înapmape) de flotъ. [ші

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, релаtiѕѕ, saѕ folo-

sitopŭ ла konstpŭipe de корѣбiĭ. [шi

Ναυπήγιον (τὸ), локалŭ de konstpŭit корѣбiĭ, (Франц:) chantier. [din

Ναυπηγὸς (ὁ), [ναῦς, πήγνυμι] înкеїеtopŭ, konstpŭktopŭ de корѣбiĭ.

Ναυπόρος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de ναυσίπορος. [ναῦς, πόρος].

Ναύπους, οδος (ὁ, ἡ), глс: =Μακρόπους. [ναῦς, πούς].

Ναυρίζω, виit: -ίσω, (глс:) вatжокорeskŭ, =Μυκτηρίζω. [din

Ναυρὸς, ά, ὸν, ŭшорŭ, nestatopnikŭ; вatжокоpitopŭ; înfŭmŭpatŭ. "Τὸ ναυρὸν». Esix: mîndpie.

Ναῦς, νεὼς (ἡ), [νέω] (dat: νηΐ, ак: ναῦν; îm: nom: νῆες, цен: νεῶν, dat: ναυσὶ, ак: νῆας, шi ναῦς; înd: цен: шi dat: νεοῖν) корабie. [de ŭnde

Ναῦσθλον (τὸ),=Ναῦλον. [de ŭnde

Ναυσθλόω -ῶ, виit: -ώσω,=Ναυλόω.

Ναυσία, шi Ναυσίασις, εως (ἡ), =Ναυτία, Ναυτίασις. [din

Ναυσιάω -ῶ, виit: άσω, =Ναυτιάω.

Ναυσιβάτης, ου (ὁ), =Ναυβάτης.

Ναυσίβιος (ὁ, ἡ), tpŭitopŭ în корѣбiĭ, saŭ din корѣбiepie. [ναῦς, βίος].

Ναυσίδρομος (ὁ, ἡ), поеt: грѣвitopŭ de (saŭ kontpiвŭitopŭ ла) алергареа корѣбiеĭ. «Οὖρος —». Орф: [ναῦς, δρόμος].

Ναυσίκλειτὸς, шi Ναυσίκλυτὸς (ὁ,ἡ), поеt: [ναῦς, κλέος, шi κλυτός] sлŭвitŭ, bestitŭ пentpŭ корѣбiile, saŭ пentpŭ корѣбiepia sa.

Ναυσιόεις, εσσα, εν, поеt: =Ναυτιόεις.

Ναυσιπέδη (ἡ), Лksfn: (ναῦς, πέδη]= Ναύδετον, otronŭ de корабie.

Ναυσιπέρατος (ὁ, ἡ), поеt: =Ναυσίπορος. (în Epodotŭ se indpen: ναυσὶ περητὸς). [ναῦς, περάω].

Ναυσίποδες (οἱ), поеt: локŭitopĭ de insŭле (fiind кѣ ŭmвлѣ прin корѣбiĭ). [ναῦς, πούς].

Ναυσίπομπος (ὁ, ἡ), порnitopŭ de корабie пе калеа sa. «Αὖρα — ». Лкs: 2) (пас:)=Ναυσιφόρητος. [ναῦς, πέμπω].

Ναυσίπορος (ὁ, ἡ), (пароks:) кѣлѣtopŭ (tpeкѣtopŭ) кŭ корабie; (пропароks:) прin каре tpeк (tpar ла лimanŭ) корѣбiĭ. [ναῦς, πόρος].

Ναυσίστονος (ὁ, ἡ), поеt: прiчinŭitopŭ de sŭsninŭ în, saŭ прin корѣбiĭ. «Ὕβρις —». Ilind:

Ναυσιφόρητος (ὁ, ἡ), поеt: пŭptatŭ, stpŭmŭtatŭ кŭ корабie. [ναῦς, φορέω].

Ναυσιώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ναυτιώδης, шi Ναυσίωσις, εως (ἡ), =Ναυτίωσις.

Ναύσταθμον (τὸ), локŭ, ŭnde staŭ, saŭ tpar корѣбiile, = Λιμήν. [шi

Ναύσταθμος (ὁ), flotѣ tpasѣ în порtŭ, adŭnѣtŭpѣ de pesвoĭeшtĭ корѣбiĭ. 2) = Ναύσταθμον. [ναῦς, σταθμός].

Ναυστολέω -ῶ, виit: -ήσω, порneskŭ (кîpmŭieskŭ) корабie; tpansnoptŭ чева, (шi miж: saŭ пас:) mѣ tpansnoptŭ прin корабie, кѣлѣtopeskŭ пе mape; (în цен:) îndpentezŭ (пропр: шi fir:), (шi ел:) mѣ îndpentezŭ (mѣ dŭkŭ) кѣtpe... «Ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα»; Sof:«Ναυστολεῖν (se înц: ἑαυτὸν) εἰς τὸ βαλανεῖον». Лŭч: (шi fir:) «Ναυστολεῖν τὴν πόλιν". [ναύστολος]. [de ŭnde

Ναυστόλημα (τὸ), поварѣ tpansnoptatѣ кŭ корабie. 2) = кŭ

Ναυστολία (ἡ), tpasnoptape кŭ корабie (акt: saŭ пас:). [din

Ναύστολος (ὁ), (пароks:) порnitopŭ, tpѣnsnoptѣtopŭ, (пропароks:)порnitŭ, tpansnoptatŭ, кѣлѣtopŭ кŭ корабie. [ναῦς, στέλλω].

Ναυτεπιβάτης, ου (ὁ), воĭажорŭ кŭ корабie, totdeodatѣ шi mapinapŭ, saŭ корѣбiepŭ. (везĭ шi αὐτερέτης). [ναύτης, ἐπιβάτης].

Ναύτης, [ναῦς] ου (ὁ), корѣбiepŭ, (Iтал:) mapinapŭ. 2) поеt: în локŭ de ναυβάτης, воĭажорŭ кŭ корабie. 3) în локŭ de ναυτικὸς. «Δρόμος —". Epigr: [de ŭnde

Ναυτία (ἡ), ашецеалѣ шi греацѣ, че se întîmплѣ ла кѣлѣtopĭ пе mape; (în цен:) греацѣ.

Ναυτίασις, εως (ἡ), пѣtimipe de греацѣ. [din

Ναυτιάω -ῶ, виit: -άσω, пѣtimeskŭ de греацѣ шi вѣрсѣtŭpѣ пе mape; (în цен:) îmĭ виne греацѣ, saŭ сѣ вѣрsŭ. [ναυτία].

Ναυτικὸς, ή, όν, кŭвenitŭ, însŭшitŭ корѣбiepŭлŭĭ; îndemînatikŭ ла (saŭ кŭ meseрie de) павiгацie, ad: плŭtipe пе mape; паŭtikŭ, saŭ mapinŭ. "Στρατὸς —». Ep: "Τὸ ναυτικόν». Лкs: пŭtepea mapinѣ a ŭnŭĭ statŭ; (îm:) «Τὰ ναυτικὰ (se înц: ἔργα)». шi «Ἡ ναυτική (se înц: τέχνη)". Лкs: meшteшŭгŭл павiгацii, saŭ (pap) ал konstpŭкцii de корѣбiĭ. «Ναυτικὸν (se înц: ἀργύριον)». Atik: банiĭ, че se înпрŭmŭtѣ пе порокŭл корабiĭ. [ναύτης]. [de ŭnde

Ναυτικῶς, adв: корѣбiepeшte. «Ναυτικῶς δανείζειν». Atik: a înпрŭmŭta пе порокŭл корѣбiĭ, (прin ŭpm:) кŭ греа doвîndѣ.

Ναυτιλία (ἡ), плŭtipe пе mape, кѣлѣtopie кŭ корѣбie. «Ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐ-

χρήσαντο». Ep: aš плъtit кš лъnųï (pesšoïeшtï) коръвiï. [шi

Ναυτίλλομαι, (прел: ἐναυτιλλόμην) кълъtopeskš кš корaвie. [din

Ναυτίλος (ὁ), = [Ναύτης] кълъtopš кš корaвie, saš пe mape. 2) šnš fелš de каракaтiųъ, saš de skoïкъ de mape, кape îшï întpeвšinųeазъ ųeasta кa корaвie.

Ναυτιλοφθόρος (ὁ, ἡ), poet; пръпъditopš кълъtopiлop пe mape. [ναυτίλος, φθορά].

Ναυτιόεις, εσσα, εν, poet: simųitopš de гreaųъ. [шi

Ναυτιώδης, εος (ὁ, ἡ), adšкъtopš saš пъtimaшš de, saš însoųitš кš гreaųъ. [ναυτία].

Ναυτίωσις, εως (ἡ), =Ναυτίασις. «Φλεδῶν —". Iпкp: (aлt:) ἐκχύμωσις.

Ναυτοδίκαι (οἱ), (în Atena) жšdiкъtopï de пpiчinï mapine, шi de чeлe înпpotiвa пeadeвъpaųiлop чеtъųeпï. [ναύτης, δίκη].

Ναυτοκράτωρ, ορος (ὁ), =Ναυκράτωρ.

Ναυτολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, adšnš коръвiepï, saš воïажорï пe mape. [din

Ναυτολόγος (ὁ, ἡ), adšnъtopš de mapiпapï, saš пaвirъtopï. [ναύτης, λέγω].

Ναυτοπαίδιον (τὸ), въïatš mapinapš, (Itл:) mšчïš. [ναύτης, παιδίον].

Ναύτρια (ἡ), fem: aл лšï ναύτης, коръвiepiųъ.

Ναυφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtopš, înriųitopš de коръвiï. [ναῦς, φάγω].

Ναυφθορία (ἡ), пpъпъdipe de корaвie,= Ναυαγία. [din

Ναύφθόρος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) пpъпъditopš de коръвiï. 2) (пpoпapoкs:) = Ναυαγὸς. [ναῦς, φθείρω].

Ναῦφι, шi ναῦφιν, poet: în лoкš de νεῶν, ųen: saš ναυσί, dat: îm: aл лšï ναῦς.

Ναύφρακτος (ὁ, ἡ), poet: [Ναῦς, φράσσω] întъpitš (asiršpatš) кš коръвiï. «Στρατὸς—». Apstf: apmie mapinъ. || (sšвst:) = Ναύσταθμος. (fir:) «Ναύφρακτον βλέπεις». Apstf: кš despeųšipe te šiųï,

Ναυφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopš de корaвie. [ναῦς, φύλαξ].

Ναύω, вiit: ναύσω, Eoл: în лoкš de νάω.

Νάφθα (τὸ), шi Νάφθα, ης (ἡ), шi Νάφθας, α (ὁ), neftš, šnš fелš de fosiлъ (skoasъ din пъmîntš) apzoasъ šnsoape.

Νάω, [în afin кš νέω] вiit: νάσω, saš ναύσω, (прел: ἔναον, шi fъpъ кpeшtepe νᾶον) poet: în лoкš de ῥέω, isвоpъskš. «Νᾶον (aлųiï skpiš ναῖον) δ' ὀρῷ ἄγγεα». Od: 1: se pesšвъpsaš. || (timпiï вepвšлšï aчestšia пš tpeвšie sъ se konfšnde кš aï лšï ναίω).

Νε, пaptiк: пeгat: (кoшп:) în лoкš de νὴ (вezï νέπους), (de aчi pom') ne.

Νέα, saš Νεὰ (ἡ), пъmîntš лъsatš ųeлinъ пe кîtъвa вpeme, кa sъ se întъpïaskъ. (вezï νειὸς).

Νέα, Ion: poet: în лoкš de ναῦν, aк: aл лšï ναῦς.

Νεάγγελτος (ὁ, ἡ), poet: de кšpînd вestitš. [νέος, ἀγγέλλω].

Νεαγενής, έος (ὁ, ά), Dop: în лoкš de νεηγενής.

Νεάζω, вiit: -άσω, (stpъm:) = Νεάω. 2) (oвiч: nestpъm:) sîntš, mъ faкš (saš mъ poptš кa) tînъpš. 3) sîntš вenitš de кšpînd. [νέος].

Νεαίρετος (ὁ, ἡ), poet: [νέος, αἱρέω] = Νεάλωτος, de кšpînd пpinsš, saš лšatš în stъpînipe.

Νεακής, έος (ὁ, ά), [νέος, ἀκή] Dop: poet: în лoкš de

Νεακόνητος (ὁ, ἡ), de кšpînd askšųitš. [νεὸς, ἀκονάω].

Νεακρᾶς, гpeш: în лoкš de νεόκρας.

Νεαλδής, έος (ὁ, ἡ), poet: [νέος, ἄλδω]. de кšpînd pesъpitš, saš кpeskštš.

Νεαλής, [νέος, ἅλς] έος (ὁ, ἡ), de кšpînd sъpatš. вatoчitš; [saš dšпe aлtъ etimoлų: νέος, ἁλόω]=Νεάλωτος; (пpin špm:) пpoasпъtš; (în ųeп:) tinepeskš; (пpin întind:) în fлoapea sa, вîptosš, вiršposš, шi чл: saš înкъ nedeпpinsš, neoвiчnšitš.

Νεάλωτος (ὁ, ἡ), [νέος, ἁλόω] de кšpînd пpinsš, лšatš.

Νεάμελκτος (ὁ, ἡ), [νέος, ἀμέλγω] de кšpînd mšлsš.

Νεᾶν, ᾶνος (ὁ), poet: în лoкš de [νέος], вiršposš, aųepš.

Νέανδρος (ὁ, ἡ), poet: de tînъpš въpвatš. «Ἀλκὴ—». Лiкfp:

Νεανεία (ἡ), =Νεανιεία.

Νεανθής, έος (ὁ, ἡ), de кšpînd, saš din пoš înfлopitš. [νέος, ἄνθος].

Νεανίας, ου (ὁ), [νεὰν]=Νέος, tînъpš;(пpin întînd: шi adieкt:) чeл în fлoapea вîpsteï, воïniкš, шi чл: saš dîpzš, пъвaлniкš. «Ἄρτος—». Apstf: mape, saš пpoasпъtъ.

Νεανιεία (ἡ), шi Νεανίευμα (τὸ), fantъ de tînъpš, (ad:) îndpъzneaųъ шi neпepînditoape воïniчie, saš sглoвiчïšne. [din

Νεανιεύομαι, вiit: -εύσομαι, sîntš (пpinч: mъ poptš кa) tînъpš; faкš, saš вopвeskš кš вioiчïšne (semeųie, tpšfie шi чл:) de tînъpš. "Τῶν νεανιευσμένων εἰς τοὺς πολίτας». Isкp: [шi

Νεανίζω, вiit: -ίσω, sîntš, saš apъtš, къ

sîntš tînъpš,=Νεάζω. «Νεανίζοντι τῷ πάθει„. Пл: [ші

Νεανικὸς, ὴ, ὸν, tinepeskš, воїнічеskš; (прin врm:) віоїš, кѕражоѕš; (în ръš) овраznікš, dîpzš; (despre лѕкр:) mape, цеапъnš, tape, ші чл: «Βροντὴ νεανικὴ». Лкs. [νεανίας]. [de ѕnde

Νεανικῶς, adв: кѕ віоічїѕne, îndpъzneaлъ de tînъpš; воїнічеште, tape, цеапън.

Νεανιόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, =Νεανιεύομαι.

Νεᾶνις [νεὰν], ιδος (ἡ), tînъpъ fatъ.

Νεανισκάριον (τὸ), dim: ал лѕї νεανίσκος.

Νεανίσκευμα (τὸ), fantъ de tînъpš,=Νεανίευμα (везї ziч:). [din

Νεανισκεύω, віit: -εύσω, sîntš înкъ tinepeлš. || (маї des між:) mъ порtš ка tînъpš, =Νεανιεύομαι (везї ziч:); (ѕne -opї) sîntš în pîndѕл tinepeiлор. [din

Νεανίσκος (ὁ), dim: ал лѕї νεανίας, воїнічелš; (прin întind:) îndpъsneцš (sгловіš, sвѕрdaлnікš), ші чл:

Νέανσις, εως (ἡ), =Νέασις.

Νέαξ, ακος (ὁ), poet: în локš de νεανίας.

Νεαοιδὸς (ὁ, ἡ), poet: kîntъpeцš noš (nedeprinsš înкъ віne). [νέος, ἀοιδὸς].

Νεάπολις, εως (ἡ), în локš de νέα πόλις, noš орашš. [de ѕnde

Νεαπολίτης, ου (ὁ), локѕitopš de noš орашš (везї ші νεοπολίτης).

Νεαροηχὴς, έος (ὁ, ἡ), каре face noš (neoвічnѕitš) sѕnetš. "Λέξις—». Filstp: [νεαρὸς, ἦχος].

Νεαροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakš чева fpaцedš, înnposnъtezš. [νεαρὸς, ποιέω].

Νεαροπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεοπρεπής. [νεαρὸς, πρέπω].

Νεαρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -αρῶς, fъкѕtš de кѕрînd, кѕ totѕл noš; tinepeskš; (прin врm:) fpaцedš, проаsпъtš. [νέος].

Νεαροφόρος (ὁ, ἡ), adѕкъtopš de чева noš, saš de кѕрînd. [νεαρὸς, φέρω].

Νέαρχος (ὁ), =(saš греш: în локš de) Ναύαρχος.

Νεαρῳδὸς (ὁ, ἡ), епгр: =Νεαοιδὸς [νεαρὸς, ᾠδὴ].

Νέας, poet: în локš de ναῦς, ак; îm: de ναῦς.

Νεάσιμος (ὁ, ἡ), пъmîntš цеlinъ кѕвіinчоѕš a se apa. (de ѕnde || sѕвst:) Νεάσιμον (se înц: χωρίον), = Νεὰ, цеlinъ. [din

Νέασις, εως (ἡ), ші Νεασμὸς (ὁ), apape de пъmîntš цеlinoѕš. [νεάω].

Νεασπάτωτος (ὁ, ἡ), [νέος, σπατόω] Беот. în локš de νεοκάττυτος.

Νέαται, poet: în локš de νενέαται, Ion: в 3: peps: îm: de пas: tpe: de кѕ: ал лѕї ναίω.

Νεατὴ, ші Νεατὶς, ίδος (ἡ), (se înц: γῆ) =Νέα, пъmîntš цеlinъ. [din

Νεατὸς, [νεάω] ὴ, ον, (ἀγρὸς) цаpinъ лъsatъ цеlinъ; ші timnѕл, în каре se oвічnѕїеште a se apa asemenea пъmîntѕpї.

Νέατος, (νέος) η, ον, poet: чел маї din врmъ, маї de жоs, маї de марџine, saš din капътš. || (sѕвst:) Νεάτη, ші (прin контрак:) Νήτη (se înц: χορδή), коарda чеа маї de жоs ла tpiкорdš (mѕsік: instp:)

Νεαύξητος (ὁ, ἡ), de кѕрînd кpeskѕtš (везї ші νεαλδής). [νέος, αὔξω].

Νεάω -ῶ, віt: άσω, арš пъmîntš лъsatš цеlinъ, =Νειοποιέω. [νεά].

Νέβραξ, ακος (ὁ), (глs:) пѕїš de червš, saš de алtš doвitoкš кam mъpічелš. [ші

Νέβρειος (ὁ), de пѕїš de червš. [ші

Νεβρῆ (ἡ), (se înц: δορά) =Νεβρίς. [ші

Νεβρίας, ου (ὁ), asemenea (маї кѕ seaмъ ла пікъцелеле depe піеле) кѕ пѕїš de червš. [ші

Νεβρίδιον (τὸ), dim: ал лѕї [νεβρός].

Νεβριδόπεπλος [νεβρὶς, πέπλος], ші

Νεβριδόστολος (ὁ, ἡ), poet: пѕрtъtopš de (înnodoвitš кѕ) піеле de пѕїš de червš. [νεβρὶς, στολή].

Νεβρίζω, віit: -ίσω, порtš піеле de пѕїš de червš ка Бакапtš. [din

Νεβρὶς, ίδος (ἡ), піеле de пѕїš de червš (че овічnѕіаš a пѕрta Бакапцїї). [νεβρός].

Νεβρισμὸς (ὁ), [νεβρίζω] пѕрtаре de піеле de пѕїš de червš ла sерварea Бакѕлѕї.

Νεβρίτης, ου (ὁ), (λίθος) пїatpъ кѕ пікъцеле ка а ле пїелії пѕїѕлѕї de червš.

Νεβρόγονος (ὁ, ἡ), [νεβρὸς, γόνος] fъкѕtš din піеле de пѕїš de червš.

Νεβρὸς (ὁ, ші ἡ), [νεαρὸς] пѕїš de червš; (în цеn:) пѕїš de op че віtъ.

Νεβροτόκος (ὁ, ἡ), пъскъtopš de пѕїš de червš. [νεβρὸς, τόκος].

Νεβροφανὴς, έος (ὁ, ἡ), пъpѕtš ка ѕnš пѕїš de червš. [νεβρὸς, φαίνω].

Νεβροφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopš de пѕї de червš. [νεβρὸς, φόνος].

Νεβροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [νεβρὸς, χαίρω] їѕвitopš de пѕї de червš.

Νεβροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), poet: пѕрtъtopš de піеле de пѕїš de червš în локš de хаїnъ, [νεβρὸς, χιτών].

Νεβρόω -ῶ, віit: ώσω, префакš în пѕїš de червš, ші чл: [ші

Νεβρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ пѕїš de червš. [νεβρὸς].

Νέες, поеt: în лок de νῆες, nomin:, ші
Νέεσσι, поеt: în лок de ναυσὶ dat: îm: ал лы ναῦς.
Νέη (ἡ), Іоn: în лок de νέα (se înц: σελήνη), întîia a лунеі.
Νέηαι, Іоn: în лок de νέῃ, a 2: sinг: пеps: de усп: ал лы νέομαι.
Νεηγενὴς, έος (ὁ ἡ), поеt: în лок de νεογενής.
Νεηθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în лок de νεοθαλής.
Νεήκης, εος (ὁ, ἡ), поеt: [νέος,ἀκή], ші
Νεηκο·ὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: de кyprînd аскуцitŏ. [νέος, ἀκόνη].
Νεηλαία (ἡ), глs: în лок de νεολαία.
Νεηλάτης, [ναῦς, ἐλαύνω] ου (ὁ), bîsлашŏ, saŏ kîpтачîŏ de кораbie.
Νεήλατος (ὁ, ἡ), [νέος, ἐλαύνω] de кyprînd mъчinatŏ, saŏ fpъmîntatŏ; (пpin ypm:) проаспътŏ; (ла îm:) «Νεήλατα". Dm: yпŏ fелŏ de пръжitypî.
Νεηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кyprînd упоitŏ, saŏ унсŏ. «Οἰκία —». Apst: [νέος, ἀλείφω].
Νέηλυς, υδος (ὁ, ἡ), de кyprînd venitŏ. [νέος, ἐλεύθω].
Νεήμελκτος (ὁ, ἡ), поеt: în лок de νεάμελκτος.
Νεηνίης, εω (ὁ), поеt: Іоn: în лок de νεανίας.
Νεῆνις, ιδος (ἡ), поеt: Іоn: în лок de νεᾶνις.
Νεηνίσκος (ὁ), Іоn: în лок de νεανίσκος.
Νεήτομος (ὁ, ἡ), поеt: în лок de νεότομος.
Νεήφατος (ὁ, ἡ), поеt: în лок de νεόφατος.
Νεὶ адв: Беоt: în лок de νή.
Νεῖαι, поеt: în лок de νέαι 2: sinг: пеps: de νέομαι.
Νείαιρα, ші (Іоn:) Νειαίρη, ης (ἡ), поеt: [νέος] чеа маі de жоs, чеа маі din урmъ. "Νείαιρα (înпреyпъ ші fъpъ) γαστήρ». Om: Еуp: пîнтечеле de жоs.
Νειάτιος (ὁ, ἡ), поеt: (маі ноŏ) în лок νείατος. [mi
Νειατόθεν, адв: поеt: (маі ноŏ) în лок de νειόθεν. [din
Νείατος, η, ον, поеt: Іоn: în лок de νέατος.
Νεικείω, (прел: νεικέεσκον în лок de ἐνείκεσν) поеt: în лок de νεικέω.
Νεικέσσιος (ὁ, ἡ), глs: [νεῖκος] връжташŏ, saŏ връжтъшеskŏ.
Νεικεστὴρ (ὁ), поеt: mystpъtopŏ; disпутъtopŏ, гîлчеvitopŏ; їуbitopŏ de хуліpe. [din

Νεικέω -ῶ, [νεῖκος] віit: -έσω, ші έσσω, поеt: (ку dat:) mъ disпутŏ, mъ чеptŏ, mъ гîлчеveskŏ; (stpъm: ку ак:) întъpîtŏ ку ушпъpъtoape ворbe, atînгŏ, saŏ batжокоpeskŏ, попоsлуіеskŏ; чеptŏ пе чіпеva: (pap) жуdікŏ; osîndeskŏ.
Νείκη (ἡ), (pap) în лок de...
Νεῖκος, [νέκω] εος -ους (τὸ), disпутъ, чеаptъ, гîлчеаvъ; пpігопіpe, saŏ прочеsŏ; pesboiŏ, bъtъліе. «Ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο». Еp:
Νειλογάθια (τὰ), упŏ fелŏ de poadъ, че se faче пе mаліpіле Νілулуі. [Νεῖλος, ἀγαθόν].
Νειλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), каpe se naште, saŏ se faче în Nілŏ. [Νεῖλος, γένος].
Νειλοθερὴς, έος (ὁ, ἡ), [Νεῖλος, θέρω] înкълzitŏ (apsŏ de soape) пе mаліpіле Nілулуі (în imit: лы εἰληθερής]. «Παρειὰ —". Esхл:
Νειλομέτριον (τὸ), mъsуpъ (о колоапъ însemnatъ ку лініі opizontaле), пpin каpe se mъsуpaŏ граделе крештеріі Nілулуі. [Νεῖλος, μέτρον].
Νειλόῤῥυτος, ші Νειλόρυτος (ὁ ἡ), поеt: уdatŏ, adъпatŏ de апеле Nілулуі. [Νεῖλος, ῥέω].
Νειλοσκοπεῖον (τὸ),= Νειλομέτριον. [Νεῖλος, σκοπός].
Νεῖμα, поеt: în лок de ἔνειμα, пеx: 1:, ші
Νεῖμον, поеt: în лок de ἔνειμον, пеx: 2: ал лы νέμω.
Νεῖν, infin: ал лы νέω (înnotŏ).
Νειόθεν, адв: în лок de νεόθεν, din fуndŏ. "Νειόθεν ἐκ κραδίης». Іл: К. 2) din поŏ (Епгp:).
Νειόθι, адв: în лок de νεόθι, în fуndŏ. (ку цеп:) «Νειοθι λίμνης». Іл:Ф. (ші fъpъ казŏ). «Δάκε θυμὸν νειόθι». Es: л'a atins în fуndул inimeі.
Νειοκόρος (ὁ), Іоn: în лок de νεωκόρος.
Νείομαι, поеt: în лок de νέομαι.
Νεῖον, адв: поеt: în лок de νέον, de кyprînd, ку пуцinŏ маі'nainte (vezі νέος).
Νειοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, [νειὸς, ποιέω] apŏ, пpегъteskŏ (semъnînd легуmе) цаpinъ лъsatъ пе kîtъva време целinъ.
Νεῖος, η, ον, Іоn: în лок de νέος.
Νειὸς, οῦ (ἡ), =Νεὰ, пъmîntŏ apatŏ ші лъsatŏ целinъ.
Νειότατος, η, ον, Іоn: în лок de νεώτατος, чел маі din урmъ, saŏ маі de жоs. || (пеут:) Νειότατον, адв: маі în урmъ, saŏ маі жоs dekît toate.

Νειοτομεύς, έως (ὁ), noet: тъĭеторѢ de пъмîntѢ џелinъ. [νειὸς, τέμνω].
Νεῖρα, ης (ἡ), noet: în локѢ de νείαιρα, pîntечеле de жos; (аввs:) inima. «Ἔρως αἱματολοιχὴς νείρη τρέφεται». Esxл:
Νειρίτης, ου (ὁ), =Νηρίτης.
Νειρὸς, [νέος, νεαρὸς] ἁ, ὸν, = Νείατος, чел maĭ de жos, maĭ din ѢрmѢ.
Νείσσομαι, biit: νείσομαι, noet: = Νίσσομαι.
Νεῖται, noet: în локѢ de νέεται.
Νείφω, biit: -νείψω, saѢ νέψω, = Νίφω,
Νεκὰς, ἀδος (ἡ), noet: [νέκος] грътадъ de морџĭ; (аввs: în џen:) шірѢ; pîndѢ, (Franџ:) rangée.
Νεκράγγελος (ὁ), înџерѢ de морџĭ. [νεκρὸς, ἄγγελος].
Νεκραγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, kondѢkѢ морџĭ. [din
Νεκραγωγὸς (ὁ, ἡ), [νεκρὸς, ἄγω] kondѢкъторѢ de морџĭ, saѢ folositорѢ ла ачеаsta.
Νεκρακαδημία (ἡ), akademia морџілор. [νεκρὸς, ἀκαδημία].
Νεκρεγερσία (ἡ), sкѢлare (înвiере) de mortѢ, saѢ de морџĭ. [νεκρὸς, ἔγερσις].
Νεκρικὸς, ἡ, ὸν, mortалѢ, saѢ asemenea кѢ mortѢ. [νεκρὸς]. [de Ѣnde
Νεκρικῶς, adв: ка ѢnѢ mortѢ.
Νεκριμαῖος, α, ον, = Θνησιμαῖος. [νεκρὸς].
Νεκροβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înповъратѢ кѢ морџĭ. [νεκρὸς, βάρος].
Νεκροβόρος (ὁ, ἡ), mîнкъторѢ, pozъторѢ de трѢпѢрĭ de морџĭ. [νεκρὸς, βορὰ].
Νεκροδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: пріimiторѢ (копрinzъторѢ) în sine de морџĭ. [νεκρὸς, δέχομαι].
Νεκροδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [νεκρὸς, δέρκομαι] чел кѢ ведере de mortѢ.
Νεκροδόκος (ὁ, ἡ), =Νεκροδέγμων.
Νεκροδοχεῖον (τὸ), локалѢ пріimiторѢ de морџĭ. [din
Νεκροδόχος (ὁ, ἡ),=Νεκροδέγμων.
Νεκροθάπτης, ου (ὁ), înгропъторѢ de морџĭ. [νεκρὸς, θάπτω].
Νεκροθήκη (ἡ), sікріѢ de mortѢ; saѢ mormîntѢ; saѢ Ѣрнъ (везĭ ші ὑδρία). [νεκρὸς, θήκη].
Νεκροκαύστης, ου (ὁ), арзъторѢ de морџĭ. [νεκρὸς, καίω].
Νεκροκορίνθια (τὰ), (аша se нѢмĭаѢ ла Рома) васеле de лѢтѢ, че se desгропаѢ din mormîntele КоріntѢлѢĭ. [νεκρὸς, Κόρινθος].
Νεκροκόσμος (ὁ, ἡ), înnodoвіторѢ (гътіторѢ spre înгропъчĭѢne) de морџĭ. [νεκρὸς, κόσμος].
Νεκρολατρεία (ἡ), релiџiosѢ респектѢ adѢsѢ în чinstea морџілор, saѢ вре ѢнѢĭ mortѢ. [νεκρὸς, λατρεία].
Νεκρομαντεία (ἡ), meшteшѢгѢл de a реkiema spiritele морџілор spre a afla de ла dînsele челе viitoare. [шi
Νεκρομαντεῖον (τὸ), локалѢл, Ѣnde se фъчеаѢ гічірĭ прin морџĭ. [din
Νεκρομάντις, εως (ὁ), чел че profesa гічірĭ прin морџĭ. [νεκρὸς, μάντις].
Νεκρονώμης, ου (ὁ), noet: [νεκρὸς, νωμάω] înгропъторѢ de морџĭ.
Νεκροπέρνας, ου (ὁ), noet: [νεκρὸς, πέρνημι] вînзъторѢ de трѢпѢрĭ de морџĭ.
Νεκροπομπὸς (ὁ, ἡ), петрекъторѢ de морџĭ în ĭadѢ. [νεκρὸς, πέμπω].
Νεκρορύκτης, ου (ὁ), desгропъторѢ de морџĭ. [νεκρὸς, ὀρύττω].
Νεκρὸς, [νέκυς] ἁ saѢ ὸς, ὸν, mortѢ. ‖ (sѢвst:) трѢпѢ de mortѢ.
Νεκροστολέω -ῶ, biit: -ήσω, transпortѢ (карѢ) mortѢ, saѢ морџĭ. [din
Νεκροστόλος (ὁ, ἡ), күръторѢ de морџĭ. [νεκρὸς, στέλλω].
Νεκροσυλία (ἡ), жъфѢіре de морџĭ, saѢ віna лѢĭ...
Νεκρόσυλος (ὁ, ἡ), жъфѢіторѢ, saѢ desпоіторѢ de морџĭ. [νεκρὸς, συλῶ].
Νεκρόταγος (ὁ), noet; [νεκρὸς, ταγὸς] гѢверnъторѢ (împъратѢ) de морџĭ.
Νεκροταφεῖον (τὸ), înгропъторіе de морџĭ. [шi
Νεκροτάφια (τὰ), челе тревѢinsoase ла înгропъчĭѢne de mortѢ. [din
Νεκροτάφος (ὁ, ἡ), =Νεκροθάπτης, înгропъторѢ de морџĭ. [νεκρὸς, ταφή].
Νεκρότης (ἡ), starea, saѢ fiinџa mortѢлѢĭ. [νεκρὸς].
Νεκροτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskѢ копілѢ mortѢ. [шî
Νεκροτόκιον (τὸ), фътѢ пъskѢtѢ mortѢ (de omѢ, saѢ вітъ). [νεκρὸς, τόκος].
Νεκροφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкѢ трѢпѢрĭ de морџĭ. [din
Νεκροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторѢ de трѢпѢрĭ de морџĭ. [νεκρὸς, φάγω].
Νεκροφορεῖον (τὸ), патѢ de dѢs ла гроапъ морџĭ. [шi
Νεκροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, dѢкѢ (карѢ) mortѢ, saѢ морџĭ. [din
Νεκροφόρος (ὁ, ἡ), dѢкъторѢ (къръторѢ) de морџĭ ла гроапъ, saѢ folositорѢ ла ачеаsta. [νεκρός, φέρω].
Νεκρόω -ῶ, biit: -ώσω, ласѢ пе чinева

moptȣ; saȣ їл amopцeskȣ; (fir:) domoлeskȣ npin asnpъ tpaktape. [шi

Νεκρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ faцъ de (asemenea кȣ) moptȣ. [шi

Νεκρὼν, ῶνος,=Νεκροταφεῖον. [νεκρὸς].

Νεκρώσιμος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ лa moptȣ, saȣ moptaлȣ. 2)=Νεκριμαῖος, moptъчїȣne. 3) adȣкъtopȣ de moapte. [din

Νέκρωσις, εως (ἡ), adȣчepe їn stape de moptȣ, amopцipe. [νεκρόω].

Νέκταρ, αρος (τὸ), nektapȣ (dȣne mitoлoцie), въȣtȣpa zeiлop; (fir:) чел maї aлесȣ вinȣ; saȣ op че вine-mipositoape шi плъкȣtъ въȣtȣpъ; (їap naptik:) ȣnȣ feлȣ de mipeasmъ. [de ȣnde

Νεκτάρεος, η, ον, вine-miposιtopȣ, dȣлче, шi чл: кa nektapȣл; (їn цen:)zeeskȣ. [шi

Νεκτάριον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плantъ, (aлt:) ἑλένιον, (Fpanц:) aunèe. [νέκταρ]. [de ȣnde

Νεκτορίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinȣ) fъкȣtȣ кȣ плanta νεκτάριον.

Νεκταροσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), пікъtopȣ de nektapȣ, foapte dȣлче. [νέκταρ, στάζω].

Νεκταρώδης, εος (ὁ, ἡ), rȣstosȣ, dȣлче кa nektapȣл. [νέκταρ].

Νεκυάμβατος (ὁ, ἡ), [νέκυς, ἀμβαίνω] noet: їn кape intpъ mopцiї.

Νεκύδαλος (ὁ), [νέκυς] rїndaкȣл de mъtase din roroaшъ maї 'nainte de a se tpansfopma їn fлȣtȣpe.

Νεκυδὸν, adв: noet: їn feлȣ de moptȣ. [νέκυς].

Νεκυηγὸς (ὁ, ἡ), noet: їn лoкȣ de νεκραγωγὸς. [νέκυς, ἡγέομαι].

Νεκυηπόλος (ὁ, ἡ), noet: [νέκυς, πολέω] їnкonжȣpъtopȣ, saȣ їnкonжȣpatȣ de mopцiї. «Αἶσα—». Manet: moaptea.

Νεκυία (ἡ), =Νεκυομαντεία; шi жeptfa, че se fъчea nentpȣ aчeasta [νέκυς[.

Νεκυϊσμὸς (ὁ), noet: (neanpoв:) їn лoкȣ νεκυία.

Νεκυομαντεία, Νεκυομαντεῖον, Νεκυόμαντις, =Νεκρομαντεία, шi чл: [νέκυς, μάντις].

Νεκυοσσόος (ὁ, ἡ), noet: mїntȣitopȣ (їnвiitopȣ) de mopцiї. [νέκυς, σόος].

Νεκυοστόλος (ὁ, ἡ), noet:= Νεκροστόλος, шi Νεκραγωγὸς. || (sȣвst:) = Νεκροφορεῖον. [νέκυς, στέλλω].

Νέκυς, [νέκω] υος (ὁ, ἡ), noet: = Νεκρὸς, moptȣ. [de ȣnde

Νεκύσιος (ὁ, ἡ),=Νεκρικὸς. || (sȣвst:) Νεκύσια (τὰ), (se їnц: ἱερὰ) peлiцioase цepemoniї sъвїpшite snpe nomenipea, saȣ чinstea mopцiлop.

Νεκυσσόος (ὁ, ἡ),=Νεκυοσσόος.

Νεκυώριον, шi Νεκύωρον (τὸ),глs:=Νεκρομαντεῖον. [νέκυς, ὥρα].

Νέκω, (neїntp: temat: нъstpatȣ їn Лat: neco, din кape se depiвъ νέκυς, νεκρὸς, νεῖκος, шi чл:) omopȣ,

Νέμεα (τὰ), лȣnteлe, че se sepвaȣ їn Nemea a Apгoлideї. [шi

Νεμεαῖος, α, ον, чел din Nemea a Apгoлideї. [шi

Νεμεὰς, άδος (ἡ), noet: їn лoкȣ de νεμεαία. [Νεμέα вezї diкц: de nȣme пpoпp].

Νεμέθω, (fъpъ вiit:) noet: їn лoкȣ de νέμω.

Νεμειαῖος, α, ον, noet: їn лoкȣ de νεμεαῖος.

Νεμειάτης, ου (ὁ), noet: їn лoкȣ de νεμεαῖος.

Νεμένη (ἡ), noet: їn лoкȣ de Νεμέα (вezї diкц: de nȣme пpoпp:).

Νέμεος, α, ον, noet: їn лoкȣ de Νεμεαῖος.

Νεμεσάω -ῶ, (шi miж: saȣ de sine nas:) -άομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, (кȣ dat: saȣ eл: aк: saȣ inf:) simцȣ dpeaптъ mїnie nentpȣ чeвa saȣ їnnotpiвa кȣївa; mъ nекъжeskȣ; mъ ȣnismezȣ; 'mї este чїȣdъ; mъ ȣїtȣ кȣ oкїȣ pъȣ; pївneskȣ; (miж:) mъ sfieskȣ, mъ pȣшinezȣ, nȣ їndpъzneskȣ sъ. «Νεμεσσᾶται δ'ἐνὶ θυμῷ ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν ἄντα σέθεν». Od: Δ: «Νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν». Od: D. nȣ mi se пape чїȣdatȣ. (шi кȣ aк: eл:) «Ζεύς μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα„. Od: Z. (шi fъpъ кazȣ) «Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα». Ткp:[шi

Νεμέσεια (τὰ), (se їnц: ἱερὰ) o sepвъtoape їn чinstea Nemeseї шi a mopцiлop. [Νέμεσις, вezї ziч:).

Νεμεσήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: nекъжiчosȣ, saȣ nекъжitȣ; (desnpe лȣкp:) =Νεμεσητὸς. [шi

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, aплекatȣ snpe dpeaптъ mїnie, nesȣfepitopȣ de a вedea oameнї nopoчiцї, saȣ nenopoчiцї nemepitїnd aчeasta. [шi

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, вpedniкȣ de dpeaптъ mїnie (ȣpцie, saȣ xȣлъ), de nismȣit; ȣpїчosȣ; (ȣne -opї) чїȣdatȣ, aneвoїosȣ; (npiнч: лa neȣt:) op че adȣчe mїnie, saȣ neкazȣ. «Τὸ νεμεσητὸν ἀποτροπιαζόμενος». Лкs: [νεμεσάομαι].

Νεμεσίζω, вiit: -ίσω, noet: їn лoкȣ de νεμεσάω. [din

Νέμεσις, [νέμω] εως (ἡ), neкazȣл, че simte omȣл (їap dȣne чeї вeкї) шi Dȣmnezeȣ asȣnpa чeлop fъpъ mepitȣ nopoчiцї, saȣ чeлop mїndpi їn fepiчipiлe лop; (de ȣnde

se пepsonifiкъ) Nemesa, Dъmnezeaska ъpцie, кape nedenseшte пe чeĭ astfeл, шi (în цen:) notpiвeшte nopoчipiлe шi nenopoчipiлe dъпe mepite. «Τὴν τοῦ κατορθώματος νέμεσιν εἰς ἕτερον καιρὸν ἡ τύχη ὑπερβαλλομένη». Iл: (noet:) oвĭeкtъ de dpeaпtъ mînie, шi хълъ; saъ fpiкъ de dpeanta Dъmnezeaskъ mînie; simцimîntъ de sfiaлъ întpъ чeлe peлe. «Οὐ νέμεσις». Iл: Γ: nъ este de mipape, saъ de хълit, шi чл: «Ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος αἰδῶ καὶ νέμεσιν». Iл N:

Νεμεσσατὸς, ὰ, ὸν, Dop: în лoкъ de νεμεσσητὸς.

Νεμεσσάω -ῶ, noet: în лoкъ de νεμεσάω. [de ъnde

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, noet: în лoкъ de νεμεσητὸς.

Νέμεσσις, ιος (ἡ), noet: în лoкъ de νέμεσις.

Νεμέτης, ου, шi Νεμέτωρ, ορος (ὁ), noet: în лoкъ de νεμητὴς. [шi

Νέμησις, εως (ἡ), înпъpцipe; saъ 2) = Βόσκησις. [шi

Νεμητὴς, οῦ (ὁ), înпъpцitopъ fie-къpъĭa de чe i se къвine. [шi

Νέμος, εος -ους (τὸ), лoкъ (dъmвpъвosъ) de пъшъne; (în цen:) пъdъpe, dъmвpaвъ. [din

Νέμω, [în afin: къ νέω, saъ ναίω] вiit: νεμῶ, шi νεμήσω, [nex: ἔνειμα, шi miж: ἐνειμάμην, шi npea pap ἐνεμησάμην, tpe: de къ: νενέμηκα, шi nas: νενέμημαι, nex: nas: ἐνεμήθην, шi ἐνεμέθην, шi nosit: νεμητέον) daъ, înпapцъ fie-къpъĭa naptea, чe i se къвine din чeвa; (în цen:) daъ; atpiвъĭeskъ. «Ζεὺς αὐτὸς νέμει ὄλβον ἀνθρώποισιν ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ". Od: Z. «Θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων». Ep; (fpas:) daкa вa da Dъmnezeъ. «Σῖτον («Κλῆρον) νέμειν». Om: "Νέμειν τὸ πλεῖστον ἡμέρας τινί». Apst: «Νέμειν αἵρεσιν». Sof: «Μηδὲν ῥαθυμίᾳ νέμειν». Epd: «Νέμειν τινὶ τὰ κράτιστα (τὰ μέγιστα)». Лкs: a aвea despre чineвa чea maĭ вънъ onipie. (шi despre neînsъfл: fir:) «Πυρὶ ταύτας τὰς πόλεις νείμαντες». Ep: (шi miж:) «Νέμεται πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν πατρῴαν οὐσίαν». Лiв: (шi nas:) «Τὸ ἀπ' ἡμέων οὕτω ἀκίβδηλον ἐὸν νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας». Ep: 2) naskъ (aкt: шi miж:); (fir:) pozъ. «Μῆλα νέμων κατ' ὤρεα». Tкp: «Νέμειν τὰ ὄρη. Ksn: (шi eл:) "Οἱ περὶ τὴν λίμνην νέμοντες». Ep: чeĭ чe nomadiчeшte лoкъĭaъ. (шi în лoкъ de sъвst:) «Οἱ νέμοντες». Лкs: пъstopiĭ. (шi miж:) «Ταύτην νεμηθεῖσαι τὴν πόαν αἱ ἔλαφοι». Dsкp: (шi fir:) «Ἐκραγὲν δὲ τὸ φῦμα ἐνέμετο πρόσω». Ep: (шi nas:) «Πυρὶ χθὼν νέμοιτο». Iл: B: (de ъnde 3) (npin întind:) amъ de nponpietate; doвîndeskъ podъл; лoкъĭeskъ; гъвepnezъ; stъпîneskъ. «Τὸ αὐτὸ ἄστυ νέμων». Apst: «Ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ Μυκήνην». Tкp: «Γῆς, ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω». Sof: «Ἐπὶ τοῖσι κατεστεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν κοσμέων καλῶς». Ep: «Οἱ τὴν σύγκλητον βουλὴν νέμοντες». Epd: чeĭ чe кomплeкtaъ (aлкътъĭaъ). (шi miж:) «Νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται». Iл: Υ. «Καὶ οἱ τέμενος τάμον, ὄφρα νέμοιτο». Iл: Z. «Τὰ αὑτῶν νεμόμενοι ἕκαστοι». Tъч: «Τὰ ἐμπόρια, ἅ ἐνέμοντο». Tъч: «Οἵ θ' ὑρίην ἐνέμοντο». Iл: B. (шi nas:) «Τὰ δὲ πάντα ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται». Ep: «Πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ παλαιῷ τρόπῳ νέμεται». Tъч: 4) = Νομίζω, sokoteskъ de... «Σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν». Sof: «Εἰ τὴν δ' ἁμαρτίαν νέμεις». Sof: «Νέμειν προστάτην τινά». Плt: a aвea, a aлeцe, кa metiчiĭ în Atena. «Τοὺς δούλους ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ δὲ λοχίζεσθαι, ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην». At: (шi nas:) «Τῶν τεχνητῶν καὶ ἀθλητῶν τοὺς μὴ νενεμημένους». Плв: neînskpiшĭ къ aлeцepe (nenpiimiцĭ).

Νένασται, 3: sinr: neps: de nas: tpe: de къ aл лъĭ νάσσω, saъ (noet:) aл лъĭ ναίω.

Νενέαται, Ion: în лoкъ de νένηνται, a 3: îm: neps: de nas: tpe: tpe: de къ: aл лъĭ νέω (гpъmъdeskъ).

Νένηκα tpe: de къ: aл лъĭ νήθω.

Νενίηλος (ὁ, ἡ), noet: [νένος, saъ νεννὸς] nepodъ, nemintosъ; (dъпe aлцiĭ) opвъ.

Νένιπται, a 3: sinr: neps: de nas: tpe: de къ: aл лъĭ νίπτω, saъ νίφω.

Νέννα, ης (ἡ), fem: aл лъĭ νέννος, mъtъшъ.

Νεννάζω, [νεννός] вiit: -άσω, (глs:) oкъpъskъ.

Νέννος (ὁ), [νάννας] ъnкĭъ (de ъnde pom: вoк: nene).

Νεννὸς, saъ Νέννος (ὁ), [în afin: къ νάνος] nepodъ, neгĭoвъ.

Νένοφα, tpe: de къ: aл лъĭ νέφω.

Νενωμένος, η, ον, Ion: în лoкъ de νενοημένος, nas: tpe: de къ: de naptч; [din

Νένωται, Ion: în лoкъ de νενόηται, a 3: sinr: neps: de xot: nas: tpe: de къ: aл лъĭ νοέω.

Νεοαλδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεαλδὴς.

Νεοάλωτος (ὁ, ἡ), = Νεάλωτος.

Νεοαρδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [νέος, ἄρδω] =Νεοπότιστος.

Νεοαύξητος (ὁ, ἡ), =Νεαύξητος·

Νεόβδαλτος (ὁ, ἡ), поet: [νέος, βδάλλω] =Νεάμελκτος.

Νεοβλαστὴς, έος, ші Νεόβλαστος (ὁ, ἡ), de кȣpînd влъstъpitȣ; fpaцedȣ. [νέος, βλαστὸς].

Νεοβόρος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) чел че de кȣpînd a mînкat чева; (пpoпapoкs:) de кȣpînd mînкatȣ. [νέος, βορά].

Νεόβουλος (ὁ, ἡ), поȣ (de кȣdînd pîndȣitȣ) sfetnikȣ.

Νεόβροχος (ὁ, ἡ), de кȣpînd ȣdatȣ (adъпatȣ). [νέος, βρέχω].

Νεοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), чел че de кȣpînd a mînкat. [νέος, βιβρώσκω].

Νεογαμετὴ (ἡ), de кȣpînd mъpitatъ. [din Νεόγαμος (ὁ, ἡ), de кȣpînd însȣpatȣ. [νέος, γάμος].

Νεογενὴς, έος, ші Νεογέννητος (ὁ, ἡ), de кȣpînd пъsкȣtȣ, saȣ fъкȣtȣ. [νέος, γένος, ші γεννάω].

Νεογιλαῖος, ші Νεογιλὴς, έος (ὁ, ἡ), глs: în локȣ de...

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, поet: în локȣ de νεογνὸς; (пpin ȣpm:)=кȣ ...

Νεογλαγὴς, [νέος, γλάξ] έος (ὁ, ἡ), кape de кȣpînd se хpъneште кȣ лапte, de кȣpînd пъsкȣtȣ.

Νεόγληνος (ὁ, ἡ), поet: [νέος, γλήνη] opвȣ, че de кȣpînd 'шї a pedoвindit vedepea.

Νεογλύφανος (ὁ, ἡ), în локȣ de νεογλυφής, de кȣpînd sъпatȣ кȣ skoвitoape; поȣ. [νέος, γλυφή.]

Νεογνὸς (ὁ, ἡ), [în sinк:] în локȣ de νεόγονος, (пpinч: desppe вite) de кȣpînd fъtatȣ; (în цen:) tînъpȣ.

Νεόγραπτος (φος), ου (ὁ, ἡ), de кȣpînd skpisȣ, saȣ zȣгpъвitȣ. [νέος, γράφω].

Νεόγυιος (ὁ, ἡ), поet: [νέος, γυῖον] чел кȣ tinepe mъdȣлъpї a ле tpȣпȣлȣї; (în цen:) tînъpȣ, în floapea вîpsteї.

Νεογύνης, ου (ὁ), (глs:) de кȣpînd însȣpatȣ. [νέος, γυνή].

Νεοδάμαστος (ὁ, ἡ), гpam: eкsпл: a лȣї νεοδμής. [νέος, δαμάζω].

Νεοδαμώδης, [νέος, δᾶμος] εος (ὁ, ἡ), de кȣpînd aшezatȣ întpe попоpȣ (fъкȣtȣ четъцeanȣ). (aшa se нȣmїaȣ în Sпapta despoвiцiї Елоцї, кїцї пpin вpe o вitежie doвîndїaȣ чева dpeптȣpї чiвiле).

Νεόδαρτος (ὁ, ἡ), de кȣpînd жȣпȣitȣ. «Δέρμα —". Оm: [ші

Νεόδερος (ὁ, ἡ), (поate гpeш:) în локȣ de νεόδορος. [νέος, δέρω].

Νεοδίδακτος (ὁ, ἡ), de кȣpînd înвъцatȣ; (despre dpame) de кȣpînd, saȣ întîїa datъ pepresintatȣ în teatpȣ. [νέος, διδάσκω].

Νεοδμὴς, ῆτος, ші Νεόδμητος (ὁ, ἡ), поet: de кȣpînd domoлitȣ (întpatȣ ла жȣгȣ), saȣ (fiг:) însȣpatȣ, (ȣne-opї) omopîtȣ. [νέος, δάμνω].

Νεόδμητος (ὁ, ἡ), [νέος, δέμω] de кȣpînd ziditȣ; поȣ.

Νεόδορος (ὁ, ἡ), =Νεόδαρτος.

Νεοδρεπὴς, έος, ші Νεόδρεπτος, ші Νεόδροπος (ὁ, ἡ), [νέος, δρέπω] de кȣpînd tъїatȣ din pomȣ, saȣ кȣлesȣ.

Νεοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), lînъpȣ ла faцъ. [νέος, εἶδος].

Νεοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεουργής, поȣ. [νέος, ἔργον].

Νεόζευκτος, ші Νεοζυγὴς, έος, ші Νεόζυγος (ὁ, ἡ), de кȣpînd înжȣгatȣ, (ші fiг:) însȣpatȣ, [νέος, ζεύγω].

Νεόζυμος (ὁ, ἡ), de кȣpînd fpъmîntatȣ, saȣ dospitȣ. [νέος, ζύμη].

Νεόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поet: = Νεόζυγος.

Νεοηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [νέος, ἀλέω] de кȣpînd mъчinatȣ.

Νεοῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), поet: de tînъpъ вîpstъ, tînъpȣ.. [νέος, ἧλιξ].

Νεοθαλὴς, έος (ὁ, ἡ) [νέος, θάλλω] de кȣpînd învepzitȣ, saȣ înfлopitȣ; fpaцedȣ; tînъpȣ.

Νεοθανὴς, έος (ὁ, ἡ), de кȣpînd moptȣ. [νέος, θάνω, θνήσκω].

Νεόθεν, adв: поet: din поȣ, de кȣpînd. 2) =Νειόθεν, din fȣndȣ (Νiк:). [νέος, saȣ νειός].

Νεοθηγὴς, έος, ші Νεόθηκτος (ὁ, ἡ), = Νεακόνητος, de кȣpînd askȣцitȣ. «Μάχαιρα —». At: [νέος, θήγω].

Νεοθηλὴς, έος (ὁ, ἡ), Ion: поet: în локȣ de νεοθαλής. 2) = кȣ...

Νεόθηλος (ὁ, ἡ), чел че de кȣpînd a dat sъ sȣгъ (saȣ s' a ълleкat ла) цiцъ; (пpin ȣpm:) de кȣpînd пъsкȣtȣ. «Μαζὸς—„. Оп: [νέος, θηλή].

Νεοθὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de νεοθηγής.

Νεοθλιβὴς, έος (ὁ, ἡ), [νέος, θλίβω] de кȣpînd stpivitȣ, teskȣitȣ, stopsȣ.

Νεοθνὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), =Νεοθανής.

Νεόθρεπτος (ὁ, ἡ), de кȣpînd хpъnitȣ, кpeskȣtȣ; (пpin ȣpm:) fpaцedȣ. «Ἔρνος—». Aпл: 2) de кȣpînd înкїeratȣ. «Τυρὸς—». Лкs: пpoaspъtъ. [νέος, τρέφω].

Νεόθυτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd жертfitȣ. [νέος, θύω].

Νεοίη (ἡ), поеt: Ion: în локȣ de νεότης.

Νεοικοδόμητος (ὁ, ἡ), = Νεόδμητος. [νέος, οἰκοδομέω].

Νέοικος (ὁ, ἡ), поȣ локȣitорȣ; saȣ (локȣ) de кȣрînd локȣitȣ. [νέος, οἶκος].

Νεοίνια, (τὰ), (se înц: ἱερὰ), о serбътоаре de вінȣ поȣ. (алцiї skрiȣ Θεοίνια). [νέος, οἶνος].

Νεοκάθαρτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd кȣръцitȣ. [νέος, καθαίρω].

Νεοκαλλιγράφος (ὁ, ἡ), поȣ (nedeпрinsȣ înкъ віne) калiграfȣ (віne saȣ fрȣmos skрiitорȣ). [νέος, καλλιγράφος].

Νεοκατάγραφος (ὁ, ἡ), de кȣрînd înskрisȣ, saȣ zȣгръвitȣ. [νέος, καταγράφω].

Νεοκατασκεύαστος, шi Νεοκατάσκευος (ὁ, ἡ), de кȣрînd konstрȣitȣ (алкъtȣitȣ), поȣ. [νέος, κατασκευάζω, шi κατασκευή].

Νεοκατάστατος (ὁ, ἡ), de кȣрînd ашеzatȣ, statорnічitȣ ȣndeва. [νέος, καθίσταμαι].

Νεοκατάχριστος (ὁ, ἡ), de кȣрînd ȣnsȣ, ȣпоitȣ пeste totȣ. «Στέγη —„. Dskр: [νέος, καταχρίω].

Νεοκατήχητος (ὁ, ἡ), (Бiser:) de кȣрînd katexisitȣ, iniцiatȣ. [νέος, κατηχέω].

Νεοκάτοικος (ὁ, ἡ), = Νέοικος. [νέος, κάτοικος.

Νεοκάττυτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd кîрпitȣ кȣ поȣъ тaлпъ. [νέος, καττύω].

Νεόκαυστος (καυτος), ου (ὁ, ἡ), de кȣрînd арsȣ. [νέος, καίω].

Νεοκηδής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [νέος, κῆδος] de кȣрînd întрistatȣ. [νέος, κῆδος].

Νεοκληρονόμος (ὁ, ἡ), поȣ, de кȣрînd (saȣ кȣ поȣ miжлокȣ) fъкȣtȣ моштенitорȣ. [νέος, κληρονόμος].

Νεόκλωστος (ὁ,ἡ), de кȣрînd торsȣ. [νέος, κλώθω].

Νεοκμής, ῆτος, шi Νεόκμητος (ὁ, ἡ), поеt: de кȣрînd кȣ оstenеалъ fъкȣtȣ; (прin ȣрm:) поȣ, проаsпътȣ. [νέος, κάμνω].

Νεόκοπος (πτος) (ὁ, ἡ), de кȣрînd тъїatȣ. [νέος, κόπτω].

Νεόκοτος (ὁ, ἡ), поеt: de кȣрînd mîniatȣ, некъжitȣ; (în цеn:) tînърȣ, ацерȣ. [νέος, κότος].

Νεόκρᾶς, ατος saȣ ᾶτος, шi Νεόκρατος (ὁ, ἡ), поеt: de кȣрînd amestекatȣ, saȣ прin amesteкаре потрiвitȣ. «Φίλος —». Eschл: (fir:) de кȣрînd fъкȣtȣ. [νέος, κεράννυμι].

Νεόκτητος (ὁ, ἡ), de кȣрînd добîndіtȣ. [νέος, κτάομαι].

Νεόκτιστος (ὁ, ἡ), de кȣрînd zіditȣ, клъditȣ; (în цеn:) поȣ, проаsпътȣ. [νέος, κτίζω].

Νεόκτονος (ὁ, ἡ), de кȣрînd оморîtȣ. [νέος, κτείνω].

Νεόκτυπος (ὁ, ἡ), каре de кȣрînd a înчепȣt a tȣnа, saȣ a tрoпкъnі, (fir:) a ворві în пȣвлiкȣ dеnе tрiвȣnъ (амвонȣ), поȣ ораторȣ. [νέος, κτύπος].

Νεολαία (ἡ), [νέος, λαὸς] (колект:) tinерime; (adiект:) în локȣ de νεανική. «Χείρ—». Eȣр:

Νεολαμπής, έος (ὁ, ἡ), лȣчitорȣ кȣ поȣ кіпȣ, saȣ din поȣ. [νέος, λάμπω].

Νεόλεκτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd адȣnatȣ, = Νεοσύλλεκτος. [шi

Νεολεξία (ἡ), адȣnаре de кȣрînd, saȣ поȣъ. [νέος, λέγω].

Νεόληπτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd прinsȣ, лȣatȣ. [νέος, λαμβάνω].

Νεολκέω, Νεολκία, Νεόλκιον, каȣtъ νεώλκιον, шi чл:

Νεόλλουτος, поеt: în локȣ dк νεόλουτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd лъȣtȣ, skълdatȣ, înвъїatȣ. [νέος, λούω].

Νεόλυτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd деsлeгatȣ, sлoвozitȣ. [νέος, λύω].

Νεολώφητος (ὁ, ἡ), de кȣрînd înчетatȣ. [νέος, λωφάω].

Νέομαι, шiiі: νείσομαι, (пех: ἐνεισάμην) поеt: мъ dȣкȣ, saȣ віȣ; мъ întоркȣ. (везї νίσσομαι).

Νεομάλακτος (ὁ, ἡ), de кȣрînd моїatȣ (fръmîntatȣ). [νέος, μαλάσσω].

Νεόμην, ηνος (ὁ, ἡ), поеt: de лȣнъ поȣъ «Σελήνη—». Ар: [шi

Νεομηνία (ἡ), [νέος, μὴν, saȣ μήνη] înчепȣtȣ (întîїа zi) de лȣнъ, ad: лȣнъ поȣъ.

Νεομορφοτύπωτος (ὁ, ἡ), поеt: formatȣ dȣпе поȣ кіпȣ (modъ). [νέος, μορφή, τυπόω].

Νεόμυστος (ὁ, ἡ), поеt: de кȣрînd iniцiatȣ. «Τελετή —». Орf: [νέος, μυέω]:

Νεόνυμφος (ὁ, ἡ), de кȣрînd însȣратȣ. [νέος, νύμφη].

Νεόξαντος (ὁ, ἡ), [νέος, ξαίνω] de кȣрînd desлînatȣ, saȣ desтръmatȣ ка о skamъ.

Νεόξεστος (ὁ, ἡ), de кȣрînd ръзȣitȣ, пеndatȣ, saȣ netezitȣ, чїоплitȣ. [νέος, ξέω].

Νεοπαγής, έος (ὁ, ἡ), de кȣрînd înкїеratȣ, saȣ конвinatȣ. [νέος, πήγνυμι].

Νεοπαθής, έος (ὁ, ἡ), de кȣрînd пътimашȣ, некъжitȣ, шi чл: [νέος, πάθος].

Νεοπειθής, έος, шi Νεόπειστος (ὁ, ἡ), de кȣрînd înдȣплекatȣ. [νέος, πείθω].

Νεοπένης, ητος (ὁ, ἡ), de кȣрînd съръчitȣ. [νέος, πένης].

Νεοπενθής, έος (ὁ, ἡ), de кѕрînd жалnikѕ. [νέος, πένθος].

Νεοπέπειρος (ὁ, ἡ), de кѕрînd kontѕ. [νέος, πέπειρος].

Νεόπεπτος (ὁ, ἡ), [νέος, πέπτω] de кѕрînd dosnitѕ, saѕ kontѕ.

Νεοπηγής, έος, ші Νεόπηκτος (ὁ, ἡ), = Νεοπαγής.

Νεοπλεκής, έος, ші Νεόπλεκτος (ὁ, ἡ), de кѕрînd înплetitѕ. [νέος, πλέκω].

Νεοπλουτοπόνηρος (ὁ, ἡ), (kom:) de кѕрînd înвогъцitѕ netpeвnikѕ. [νέος, πλοῦτος, πονηρός].

Νεόπλουτος, (ὁ, ἡ), de кѕрînd înвогъцitѕ; (прin ѕрm:) snepiatѕ. [νέος, πλοῦτος].

Νεοπλυνής, έος, ші Νεόπλυτος (ὁ, ἡ), de кѕрînd sпълatѕ. [νέος, πλύνω].

Νεοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакѕ чева ноѕ, înnoïeskѕ. [νέος, ποιέω]. [de ѕnde

Νεοποίητος (ὁ,ἡ), înnoitѕ, fъкѕtѕ din ноѕ.

Νεοποίκιλος (ὁ, ἡ), Sхл: eкsплік: a лѕї νεοσίγαλος. [νέος, ποικίλος].

Νεόποκος (ὁ, ἡ), [νέος, πείκω] de кѕрînd tѕnsѕ. «Μαλλὸς— ». Sof:

Νεοπολίτης, ου (ὁ), ші Νεοπολῖτις, ιδος (ἡ), (ровѕ) de кѕрînd despoвitѕ, ші чеtъцenitѕ. (везї ші νεαπολίτης). [νέος, πόλις].

Νεοπότιστος (ὁ, ἡ), de кѕрînd adъпatѕ, ѕdatѕ. [νέος, ποτίζω].

Νεόποτος (ὁ, ἡ), кape de кѕрînd a вѣѕt. [νέος, πίνω].

Νεόπους, οδος (ὁ), tînъpѕл mѕгѕрѕ emitѕ din вѕtѕкѕл віцеї. (везї ші νέποδες). [νέος, ποῦς].

Νεοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), кѕвenitѕ, notpiвitѕ лa tînъpѕ; пъpѕtѕ, apътatѕ пe din afapъ (înвpъкatѕ, ші чл:) кa tînъpѕ. [νέος, πρέπω].

Νεόπριστος (ὁ, ἡ), [νέος, πρίω] de кѕрînd fepestpѕitѕ (tъїatѕ, пiлitѕ).

Νεόπτολις, εως (ἡ), noet: în лoкѕ de νεόπολις, ноѕ opaшѕ.

Νεοπυρίητος (ὁ, ἡ), Ion: [νέος, πυριάω] кape de кѕрînd a întpeвѕinцat (a euшit din) вaїe de aвѕpѕ.

Νέοργος (ὁ, ἡ), noet: sвѕpdъtopѕ de tinepeцe, чел în fлoapea вîpsteї· (алцiї îndpent: νέορτος). [νέος, ὀργῶ].

Νεοῤῥαγής, [νέος, ῥήγνυμι] έος (ὁ, ἡ), de кѕрînd pѕntѕ, saѕ snaptѕ.

Νεόῤῥαντος (ὁ, ἡ), [νέος, ῥαίνω] de кѕрînd stponitѕ, saѕ ѕdatѕ.

Νεοῤῥαφής, έος (ὁ, ἡ), din ноѕ, saѕ de кѕрînd кѕѕѕtѕ. [νέος, ῥάπτω].

Νεοῤῥόφητος (ὁ, ἡ), кape de кѕрînd a sopвit zeamъ. [νέος, ῥοφάω].

Νεόῤῥυτος (ὁ, ἡ), [νέος, ῥέω] de кѕрînd въpsatѕ, кѕpsѕ. 2) noet: [νέος, ῥύω = Ἐρύω] de кѕрînd tpasѕ din teaкъ, =Νεόσπαστος». "Ξίφος —». Esхл:

Νέορτος (ὁ, ἡ), noet: [νέος, ὄρνυμι] de кѕрînd pesъpitѕ, tînъpѕ. (везї νέοργός).

Νέος, [везї ἕνος] α, ον, (despre oam:) tînъpѕ, жѕne, вoïnikѕ; (în цen:) mikѕ, fpaцedѕ, neвîpstnikѕ. «Νέος παῖς».Od: Δ. (ші despre вite ші плante). «Ἄρνα νέον». Ткр: «Νέον φυτὸν». Ткр: «Φοίνικος νέον ἔρνος». Od: Ξ. || (ші кa sѕвst:) «Ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες». Iл; B. Γ. ші în лoкѕ de adв:). «Ἐκ νέου, saѕ «Ἐκ νέων, saѕ «Ἐκ νέας (se înц: ἡλικίας)». Пл: 2) (despre лѕкр:) noѕ; пpoaspъtѕ; (пpin întînd:) neoвічnѕitѕ, neaшtentatѕ, чїѕdatѕ (везї νεώτερος). «Εἰσὶ δὲ νῆες πολλαὶ ἐν Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί».. Od: B. «Νέον ἄλγος». Iл: Ξ. «Νέος φόνος». Ткр: «Τῶς ἰδέειν, ὥς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μήνην». Aпл: (ші кa sѕвst:) «Νέα (se înц: γῆ)».=Νεὰ ші Νεός. «Ἔνη καὶ νέα (se înц: μήνη)» Лкs: везї ἕνος. (ші adв:) «Ἐκ νέου, (saѕ) "Ἐκ νέης (se înц: ἀρχῆς). Ep: de isnoaвъ. 3) noet: în лoкѕ de νεανικός, tinepeskѕ. «Νέα φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ». Eѕр: || (neѕt:) Νέον (ші кѕ aptik:) Τὸ νέον, adв: în лoкѕ de νεωστί.

Νεὸς (ἡ, ші ὁ), (se înц: γῆ, saѕ ἀγρός) =Νεὰ ші Νειός.

Νεοσίγαλος (ὁ, ἡ), noet: [νεὸς, σιγαλόεις] noѕ (fpaцedѕ, пpoaspъtѕ) ші лѕчosѕ.

Νεοσκαφής, έος (ὁ, ἡ), de кѕрînd sъпatѕ. [νέος, σκάπτω].

Νεοσκύλευτος (ὁ, ἡ), de кѕрînd пpъdatѕ, жъfѕitѕ. [νέος, σκυλεύω].

Νεόσμηκτος (ὁ, ἡ), [νέος, σμήχω] de кѕрînd fpeкatѕ (кѕpъцitѕ); (пpin ѕрm:) лѕstpatѕ, stiклosѕ.

Νεοσπαδής, έος (ὁ, ἡ), noet: =Νεόσπαστος». «Ξίφος—». Esхл: 2) (глs:) de кѕрînd înfъшatѕ. [νέος, σπάω].

Νεοσπάρακτος (ὁ, ἡ), de кѕрînd sfîшiatѕ, smѕлsѕ. [νέος, σπαράσσω].

Νεοσπὰς, άδος, ші Νεόσπαστος (ὁ, ἡ), noet: [νέος, σπάω] de кѕрînd skosѕ din teaкъ, saѕ smѕлsѕ, pѕntѕ din nomѕ. [νέος, σπάω].

Νεόσπειστος (ὁ, ἡ), noet: de кѕрînd въpsatѕ în felѕ de лiвaцie, saѕ жeptfitѕ (konsfinцitѕ) пpin лiвaцie. [νέος, σπένδω].

Νεόσπορος (ὁ, ἡ), de кѕрînd semъnatѕ. [νέος, σπείρω].

Νεοσσεία (ἡ), клочіреа, ші skoatepea пвїлор, ші времеа клочіріï. [din

Νεοσσεύω, віit: -εύσω, шезв пе квївв, ші клочеskв sъ skoцв пвї. [ші

Νεοσσιὰ (ἡ), квївв de пасъре кв пвїї sъї; (аввs:) влеїв (de албіne). [ші

Νεοσσίον (τὸ), dim: ал лвї [νεοσσὸς], пвішорв (пропр: ші fir:).

Νεοσσοκομέω -ῶ, віit: -ήσω, îпгріжеskв, креskв пвї. [νεοσσὸς, κομέω].

Νεοσσοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакв, skoцв пвї. [νεοσσὸς, ποιέω]. [de вnde

Νεοσσοποιία (ἡ), клочіре, ші skoatepe de пвї, =Νεοσσεία.

Νεοσσὸς (ὁ), [νέος] пвїв, fътв de віtъ; (ші партік:) пвїв de пасъре. 2) гълбенвшвл оввлвї.

Νεοσσοτροφεῖον (τὸ), локв de хрънit, саѣ креskвt пвї. [ші

Νεοσσοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, =Νεοσσοκομέω. [ші

Νεοσσοτροφία (ἡ), хрънire, крештере de пвї. [νεοσσὸς, τροφή].

Νεόσσυτος (ὁ, ἡ), поеt: [νέος, σεύω] de кврînd sвритв, пъвълitв аfаръ; (în цеn:) tînъpв, tinepeskв. (везї ші νέορτος).

Νεοσταθὴς, έος (ὁ, ἡ), de кврînd ашеzatв, konstitвatв, întokmitв. «Δῆμος —». Пл: [νέος, ἐστάθην, nex: ал лвї ἵσταμαι].

Νεοστάλυξ, [νέος, σταλύζω] υγος (ὁ, ἡ), (глs:) de кврînd лъкрътatв.

Νεοστασία (ἡ), греш: în локв de ἐνεοστασία. [νέος, στάσις].

Νεόστεπτος, ші Νεοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), de кврînd înквнвnatв, (ші despre пахарв) вmплвtв пînъ în вvze. [νέος, στέφω].

Νεοστράτευτος (ὁ, ἡ), de кврînd (întîїаші datъ) оштitв, саѣ екsпеdiatв în оштinцъ. [νέος, στρατεύω].

Νεόστροφος (ὁ, ἡ), din новъ pesвчitв. «Χορδὴ —». Іл: О. [νέος, στρέφω].

Νεοσύλλεκτος, ші Νεοσύλλογος (ὁ, ἡ), de кврînd adвnatв, (партік:) pекрвtatв în оштіре. [νέος, συλλέγω].

Νεοσύστατος (ὁ, ἡ), de кврînd konstitвatв (întokmitв). [νέος, συνίσταμαι].

Νεοσφαγὴς, έος, ші Νεόσφακτος (ὁ, ἡ), de кврînd înжвнгїatв. [ші

Νεοσφὰξ, άγος (ὁ, ἡ), поеt: în локв de νεοσφαγής. [νέος, σφάττω]. [de вnde

Νεοσφαγία (ἡ), de кврînd fъквtъ înжвнгїере.

Νεοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), de кврînd съвіршitв; саѣ de кврînd iniцiatв în (înвъцatв) misteріï. [νέος, τέλος].

Νεοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: adвкъtорв de новъ веселіе. [νέος, τέρπω].

Νεότευκτος, ші Νεοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [νέος, τεύχω] fъквтв, konstpвitв de кврînd.

Νεότης (ἡ), tinepeцe. 2) tinepime. [νέος]. [de вnde

Νεοτήσιος (ὁ, ἡ), поеt: tinepeskв.

Νεότμητος (ὁ, ἡ), de кврînd tъїatв. [νέος, τέμνω].

Νεότοκος (ὁ, ἡ), (пароkс:) каре а пъsквt de кврînd; (пропароsк:) de кврînd пъsквtв. [νέος, τόκος].

Νεότομος (ὁ, ἡ), =Νεότμητος.

Νεοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), каре de кврînd se хрънеште (de кврînd пъsквtв). [νέος, τρέφω].

Νεοτριβὴς, έος, ші Νεότριπτος (ὁ, ἡ), de кврînd fрекatв (пisatв, мъчinatв, ші чл:). (se konf: кв νεοθλιβής). [νέος, τρίβω].

Νεοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хрънеskв, креsкв tinepї оаменї, саѣ віte. [din

Νεοτρόφος (ὁ, ἡ), =Κουροτρόφος. [ші

Νεότροφος (ὁ, ἡ), поеt: = Νεοτρεφὴς, саѣ Νεόθρεπτος. [νέος, τροφή].

Νεότρωτος (ὁ, ἡ), de кврînd рънitв. [νέος, τιτρώσκω].

Νεοττεία, Νεοττεύω, Νεοττὸς, ші чл: = Νεοσσεία, Νεοσσὸς, ші чл:

Νεότυρος (ὁ), (плц:) новъ вpînзъ (проаспътъ). [νέος, τυρὸς].

Νεουργέω -ῶ, віit: -ήσω, =Νεοποιέω. [din

Νεουργὴς, έος, ші Νεουργὸς (ὁ, ἡ), =Νεοποίητος. [νέος, ἔργον].

Νεουργὸς (ὁ), = Ναυπηγὸς. [ναῦς νεὼς, ἔργον].

Νεούτατος (ὁ, ἡ), поеt: [νέος, οὐτάω] = Νεότρωτος.

Νεοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), de кврînd (саѣ întîїаші datъ) арътatв, възвtв. [ші

Νεοφάντης, ου (ὁ), поеt: новъ (саѣ de новъ misteріï) iepofantв, (ad:) арътъtорв, înвъцъtорв de sfinte церемоniї (прекзм ера пontifвл прешеdinte ал misteріілор Елевсіене чл:). [ші

Νεόφαντος (ὁ, ἡ), =Νεοφανής. [νέος, φαίνω].

Νεόφατος (ὁ, ἡ), [νέος, φημὶ] de кврînd (саѣ întîїаші datъ аквм) zisв. 2) [νέος, φένω=πέφνω] de кврînd омоpîtв.

Νεοφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ) поеt: каре de кврînd лвміnеазъ. «Μήνη—». Маnеt: лвнъ новъ. [νέος, φέγγος].

Νεόφθαρτος, ші Νεόφθιτος (ὁ, ἡ), поеt: [νέος, φθείρω, φθίω] de кврînd пръпъditв, тоnitв, омоpîtв.

Νεόφοιτος (ὁ, ἡ), поet: прin каре de кѕ-pînd a treкѕt, a ѕmвлаt чinева. [νέος, φοιτάω].

Νεόφονος (ὁ, ἡ), de кѕpînd omopîtѕ. [νέος, φόνος].

Νεόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѕ tinерешtĭ (копiлъpeштĭ) simцiminte. [νέος, φρὴν].

Νεοφυής, έος (ὁ, ἡ), de кѕpînd pесъpiтѕ (пъsкѕtѕ, ешitѕ). [νέος, φυὴ].

Νεοφύρατος (ὁ, ἡ), [νέος, φυράω] de кѕ-pînd frъmîntatѕ.

Νεοφυτεία (ἡ), sъdipe de ноѕъ пlante, saѕ пomĭ. [шi

Νεοφυτεῖον (τὸ), локѕ sъditѕ кѕ ноѕъ пlante, saѕ пomĭ, (Franц:) пепiniеръ. [din

Νεόφυτος (ὁ, ἡ), de кѕpînd saѕ кѕ ноѕъ пlante sъditѕ; (fir:) de кѕpînd венitѕ de ла алтъ релiцie ла Xpistianismѕ. [νέος, φύω].

Νεοφώτιστος (ὁ, ἡ), [νέος, φωτίζω] de кѕ-pînd лѕminatѕ, (шi fir:) katexisitѕ, шi вotezatѕ.

Νεοχάρακτος (ὁ, ἡ), de кѕpînd întinъpitѕ, tpasѕ, însemnatѕ. «Ἴχνος—„. Sof: проаспътъ. [νέος, χαράττω].

Νεοχμία (ἡ), iнoвaцie, ноѕъ пъsкочipe. [шi

Νεοχμίζω, віit: -ίσω, глs: în локѕ de νεοχμόω. [din

Νεοχμὸς (ὁ,ἡ), =[Νέος], ноѕ, проаспътѕ, de кѕpînd ешitѕ, шi чл: 2) (sѕвst:) în локѕ de νεόχμωσις. [de ѕnde

Νεοχμόω -ῶ, віit: ώσω, фaкѕ чева ноѕ (кisновatѕ); префaкѕ, =Νεωτερίζω.

Νεοχμῶς, adв: de кѕpînd, кѕ пѕцinѕ маĭ 'nainte. [νεοχμὸς]

Νεόχμωσις, εως (ἡ), innoвape, saѕ кisновape; (партiк:) neotepismѕ; innoвaцie. [νεοχμόω].

Νεόχνοος (ὁ,ἡ), кърѕia de кѕpînd aѕ înчепѕt a еші перiĭ în барвъ, шi чл: [νέος, χνοῦς].

Νεόχριστος (ὁ, ἡ), de кѕpînd ѕnsѕ (mipѕitѕ). [νέος, χρίω].

Νεόχυτος (ὁ, ἡ), de кѕpînd въpsatѕ. [νέος, χέω].

Νεόω -ῶ, віit: -ώσω, înnoĭesкѕ. [νέος]. 2) (agpik:) =Νεάω. [νεός].

Νέποδες (οἱ), поet: [νε, saѕ νέω, ποῦς] foче, кiцĭ de mape (fiind къ iшĭ întpeвѕiнцeaзъ пiчoарeке în локѕ de apiпioape); (маĭ ноѕ în цeн:) неwtiĭ (fiind къ н' aѕ пiчoарe). 2) (dѕпе алцĭ) =Νεόποδες, ноѕъ влъstape ешite din tѕлпina opкъpia пlante; [fir:] [de aчi] непоцĭ, stpъ-непоцĭ, (шi Лat:) nepotes.

Νέπους, saѕ Νέπος, νέποδος (ὁ), поet: (преа pap) sinг: ал лѕĭ νέποδες.

Νέρθε, saѕ Νέρθεν, adв: поet:=Ἔνερθε, жos, de desѕвt; (кѕ цeн:) sѕвt чева, saѕ de desѕвtѕл кѕiва. «Γαίης νέρθε καὶ θαλάσσης». Iл: Ξ. «Νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς». Tкр: [de ѕnde

Νέρτατος, η, ον, sѕпрл: foapte жositѕ, чел din ѕpmъ de totѕ.

Νερτέρισς, α, ον, поet: кѕвenitѕ, saѕ aflatѕ ла чеĭ de sѕвt пъmîntѕ. [νέρτερος].

Νερτεροδρόμος (ὁ, ἡ), кѕpiepѕ ал челор de sѕвt пъmîntѕ, ал ĭadѕлѕĭ. [νέρτερος, δρόμος].

Νέρτερος, α, ον, (компр: пергл: ал лѕĭ νέρθε) поet: de маĭ жos; (în локѕ de posit:) aflatѕ жos, dedesѕвt; (партiк:) чел de sѕвt пъmîntѕ, din ĭadѕ, = Ὑποχθόνιος. (de ѕnde îm:) «Νέρτεροι, mopцiĭ, saѕ zeiĭ ĭadѕлѕĭ.

Νέρτος(ὁ), ѕпѕ felѕ de карпiвоpъ пасъpe.

Νετώπιον, шi Νέτωπον (τὸ), ѕntѕ de mirdaлe amape.

Νεῦμα (τὸ), [νεύω] semнѕ datѕ прin плекареа капѕлѕĭ. 2) = Νεῦσις, плекаpe din капѕ; (партiк:) înвoipe, пpiimipe de черepe, шi чл:. «Φέρων ταῖς εὐχαῖς νεῦμα». Filsip: askѕлtînd, пpiimind de вѕне pѕгъчiѕпiле.

Νεῦμαι, Ion: поet: în локѕ de νέομαι.

Νευρὰ (ἡ),=Νεῦρον. 2) (овiч:) коapdъ de аpкѕ, saѕ de kitapъ, шi чл: [de ѕnde

Νευρὰς, άδος (ὁ), = Νευρὶς (2). [шi

Νευρειὴ (ἡ), поet: în локѕ de νευρά.

Νευρένδετος (ὁ, ἡ), поet: [νευρὰ, ἐνδέω] легatѕ кѕ коapde, înкopdatѕ. «Κιθάρα —». Manet:

Νευρῆφι (φιν), поet: în локѕ de νευρᾷ.

Νευρία (ἡ), = Νευρὰ, fѕnie de невpe (вiне); коapdъ. [шi

Νευρικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ ла невpe (вiне); пътimaшѕ de слъвiчiѕне de невpe. [шi

Νεύρινος, η, ον, fъкѕtѕ din невpe. [шi

Νευρίον (τὸ), dim: ал лѕĭ νεῦρον, saѕ νευρά. [шi

Νευρὶς, ἴδος (ἡ), dim: ал лѕĭ νευρά. 2(ѕпѕ felѕ de плantъ кѕ вiне. [шi

Νευρίτης, ου (ὁ), шi Νευρῖτις, ιδος (ἡ), ѕпѕ felѕ de пiatpъ кѕ вiне. [νεῦρον].

Νευροβάτης, ου (ὁ), =Σχοινοβάτης. [νεῦρον, βαίνω].

Νευρόδετος (ὁ, ἡ), =Νευρένδετος. [νευρὰ, δέω].

Νευροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлȣ de nevrȣ, saȣ vînъ. [νεῦρον, εἶδος].

Νευρόθλαστος (ὁ, ἡ),==Νευρότρωτος. [νεῦρον, θλάω].

Νευρόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ vînosȣ кочеanȣ, saȣ kotorȣ. [νεῦρον, καυλός].

Νευροκοίλιος (ὁ, ἡ), кȣvenitȣ ла nevреле înteчелȣĭ. 2) а ле кърȣĭа nevреле, saȣ vinеле sînt кȣfȣndate înъȣntrȣ (neeшite afaръ). [νεῦρον, κοῖλον].

Νευροκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, taĭȣ nevреле, saȣ vinеле; (прin întind:) slъveskȣ, desnervezȣ, (общ:) taĭȣ vinеле; (în џen:) всtежeskȣ. [νεῦρον, κοπή].

Νευρολάλος (ὁ, ἡ), noet: grъitорȣ, ȣnъtорȣ прin koarde. «Χορδὴ — ». Епгр: [νευρά, λάλος].

Νευρομήτρα, греш: în локȣ de νευρομήτρα. [νεῦρον, μήτρα].

Νεῦρον (τὸ), [în afin: кȣ νέος, νεαρὸς] nevrȣ, saȣ nervȣ, vînъ (каре леагъ înkeĭetȣреле трȣпȣлȣĭ); (de ȣnde) tъrie, пȣtere, vîrtȣte; (fir:) vinеле плantелор; (maĭ noȣ) органȣ ал simџȣrilор (дȣпe fisолоџ: însemn:). 2). == Νευρά, koardъ (de аркȣ, шi чл:); (în џen:) аџъ, fȣnie de koarde пentrȣ кȣsȣt, saȣ легаt, шi чл:

Νευρόνοσος (ὁ, ἡ), noet: (neапрoв:) пъtimaшȣ de воале nevriче. [νεῦρον, νόσος].

Νευροπαχὴς, έος (ὁ, ἡ), алкътȣitȣ din groase nevre. [νεῦρον, πάχος].

Νευροπλεκὴς, έος (ὁ, ἡ), înплеtitȣ din koarde. [νεῦρον, πλέκω].

Νευροραφέω, шi Νευροῤῥαφέω -ῶ, viit: -ήσω, kosȣ, kîрpeskȣ кȣ аџъ de koarde, saȣ sîntȣ kîрpaчiȣ de înkълџъminte. [шi

Νευροραφία, шi Νευροῤῥαφία (ἡ), kîрпъчie de înkълџъminte. [шi

Νευροραφικὸς (-ῤῥαφικὸς), ἡ όν, atingъtорȣ de kîрpaчiȣ, saȣ kîрпъчie de înkълџъminte. [din

Νευροράφος, шi Νευροῤῥάφος (ὁ, ἡ), кȣsъtорȣ кȣ аџъ de koarde. (de ȣnde || sȣbst:) =Σανδαλιοῤῥάφος, чismarȣ, saȣ kîрpaчiȣ de înkълџъminte. [νεῦρον, ῥάπτω].

Νευροσπαδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [νεῦρον, σπάω] trasȣ, întinsȣ (gata a se asvîрli) прin koarda аркȣлȣĭ. [шi

Νευρόσπασμα (τὸ), == Νευρόσπαστον. [шi

Νευροσπαστεία (ἡ), miшkare de пъпȣше прin traџере de koardъ. [шi

Νευροσπαστέω -ῶ, viit: -ήσω, miшkȣ чева ка νευρόσπαστον (vezĭ ziч:); (în џen:) miшkȣ. [шi

Νευροσπάστης, ου (ὁ), жȣкъtорȣ de пъпȣше νευρόσπαστα. [шi

Νευροσπαστία (ἡ), == Νευροσπαστεία. [шi

Νευροσπαστικὸς, ἡ, ὸν, atingъtорȣ de miшkъtорȣл, saȣ miшkarea пъпȣшелор miшkate прin traџере de koardъ. «Νευροσπαστική». Плt: meшteшȣгȣл (treaba) ачелȣĭ miшkъtорȣ de пъпȣше. [шi

Νευρόσπαστος (ὁ, ἡ), [νεῦρον, σπάω] miшkatȣ прin traџере, saȣ întindere de koardъ. (de ȣnde || sȣbst:)«Νευρόσπαστον». statȣeлȣ, saȣ пъпȣшъ, че se miшkъ прin-tр'astfeлȣ de mijлокȣ,(Franџ:) marionette.

Νευροτενὴς, έος, (ὁ, ἡ), întinsȣ прin koardъ, înkordatȣ. „Παγὶς—“.Епгр: [νεῦρον, τείνω].

Νευροτομέω -ῶ, viit: -ήσω, == Νευροκοπέω. [din

Νευροτόμος (ὁ, ἡ), tъĭetорȣ de nevre, saȣ vine. [νεῦρον, τομή].

Νευρότονος (ὁ, ἡ), == Νευροτενής.

Νευρότρωτος (ὁ, ἡ), ръnitȣ ла nevre, saȣ пъtimaшȣ de vine din ranъ. [νεῦρον, τιτρώσκω].

Νευροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ȣĭвitорȣ de traџеrea koardeĭ аркȣлȣĭ. (eпit: ал лȣĭ Апоlonȣ). [νευρὰ, χαίρω].

Νευροχονδρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ, saȣ плinȣ de vine шi sgîрчiȣрĭ. [νεῦρον, χόνδρος].

Νευρόω -ῶ, viit: -ώσω, întinzȣ vinеле, saȣ кȣ vinеле чева; (прin întind: шi fir:) daȣ tonȣ (пȣtере), întъреskȣ. [шi

Νευρώδης, εος (ὁ, ἡ), nevrosȣ, saȣ vînosȣ. [νεῦρον].

Νεῦσις, εως (ἡ), [νέω] плȣtire; înnotare; traџере ла ȣskatȣ. 2) [νεύω] (maĭ des) плекаре din kапȣ; (прin întind:) аплекаре къtре чева; învoire ла чева.

Νεύσομαι, viit: ал лȣĭ νέω (înnotȣ).

Νευστάζω, viit: -άσω, mъ плекȣ, saȣ moџъĭeskȣ nekontenit din kапȣ, pikotezȣ de somnȣ; (în џen:) îmĭ înвîрteskȣ kапȣл kînd ла o parte kînd ла алta; fакȣ (semnȣ) кȣ kапȣл. «Νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς». Od: Σ: въпъпȣind din kапȣ. «Νευστάζων κόρυθι». Іл: М. «Ὀφρύσι νευστάζων». Od: М: (vezĭ νεύω). [νευστός].

Νευστὰς, άδος (ἡ), [νέω, νεύσομαι] ==Κολυμβὰς (ἐλαία).

Νευστέον, nosit: ал лȣĭ νέω, trevȣĭe sъ плȣtimȣ, sъ înnotъmȣ.

Νευστὴρ, ῆρος, noet:, шi Νεύστης, ου (ὁ), înnotъtорȣ. [νέω]. [de ȣnde

Νευστικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime, saȣ îndemînъtate de a плȣti, saȣ a înnota. 2)

[νεύω] аплекаtă, повîрнiтă ла вале.

Νευστὸς, ἡ, ὸν, арътаtă, saă înкредin-цаtă прin плекаре de капă. [din

Νεύω, [în afin: кă νέω] biit: νεύσω, плекă în жos (прinч:) капăл, мъ плекă. «Νεύουσαν ἐς πέδον κάρα». Sof: «Νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι». Od: Σ: (шi despre neînsăfл:) «Ἀδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε». Es: (обiч:) fакă semnă кă капăл. «Νεύσω μέν τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δὲ νοήσας". Od Π. (прin întînd:) мъ înдăплекă, мъ înвоiескă ла чева; (кă inf:) прiimeскă а... «Νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι". Iл: Θ. (кă ак:) даă, înгъдăiă. «Νεῦσε δὲ οἱ κούρην». Om: Imn: «Νεύσατε τὴν χάριν». Sof:

Νεφέλη (ἡ), =Νέφος (de ачi) негăръ, норă. 2) ăнă fелă de преа săвцiре пласъ пентрă пъсърi.

Νεφεληγερέτα, αο, Еол: în локă de...

Νεφεληγερέτης, ου (ὁ), adăпъторă (гръмъdiторă) de норi. [шi

Νεφεληγερὴς, έος (ὁ, ἡ), маi noă în локăl преч: [νεφέλη, ἀγείρω].

Νεφεληδὸν, adв: ка норii. [шi

Νεφέλιον (τὸ), dim: ал лăi [νεφέλη], норăлецă; (medik:) албъ пetiцъ din окi.

Νεφελογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъскătă, saă fъкătă din норi. [νεφέλη, γένος].

Νεφελοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелă de (asemenea кă) норă. 2) = Νεφελώδης, норосă. [νεφέλη, εἶδος].

Νεφελοκένταυροι (οἱ), Чentaăрii ка пъскăцi din Nefeла, шi Iksionă, saă fiind къ din fелăрiтеле forме, че iaă норii, se asemъnaă ăнii кă dînшii. («Ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν ἢ λύκῳ». Apstf:) [νεφέλη, κένταυρος].

Νεφελοκοκκυγία(ἡ), [νεφέλη, κόκκυξ] kom: нăмеле Орнiтополiеi, saă орашăлăi de пъсърi ал лăi Apstf:

Νεφελοστασία (ἡ), локăл, ăнde se întinde пласа de пъсърi. [νεφέλη, στάσις].

Νεφελόω -ῶ, biit: -ώσω, негăрезă, акоперă кă (saă formeză чева din) норi. [шi

Νεφελώδης, εος (ὁ, ἡ), негăросă; saă asemenea кă норă. [νεφέλη].

Νεφελωτὸς, ἡ, ὸν, formaтă din норi. [νεφελόω].

Νέφιον (τὸ), dim: ал лăi νέφος, норiшорă.

Νεφόβολος (ὁ, ἡ), [νέφος, βάλλω] акоперiтă de норi, întăнекаtă.

Νεφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νεφελοειδὴς, întăнекосă. [νέφος, εἶδος].

Νεφοποίητος (ὁ, ἡ), fъкătă, formaтă din норi. [νέφος, ποιέω].

Νέφος, [νείφω, γνέφος, κνέφας] норă; (прin întînd: шi fir:) гръмаdъ, мăлцiме; întăнерiкă. «Θανάτου μέλαν νέφος». Om: [de ăнde

Νεφόω -ῶ, biit: -ώσω, акоперă кă норi, întăнерiчезă.

Νεφριαῖος, шi Νεφρίδιος, α, ον, кăвенiтă ла ръпiкi. [шi

Νεφρίτης, ου (ὁ), asemenea, saă релаtivă къ ръпiкii. [νεφρὸς]. [de ăнde

Νεφριτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторă, saă пъtiмашă de боала...

Νεφρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лăi νεφρίτης. (de ăнde || săвst: se înц: νόσος) боалъ de ръпiкi, пiатръ ла ръпiкi.

Νεφροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de fелăл, saă formа ръпiкiлăi. [νεφρὸς, εἶδος].

Νεφρομήτρα (ἡ), (обiч: ла îm:) мăшкii ръпiкiлор, =Ψόαι. [νεφρὸς, μήτρα].

Νεφρὸς (ὁ), [în afin кă νεῦρον шi φρὴν] ръпiкiă. [de ăнde

Νεφρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Νεφροειδὴς.

Νέφω, biit: νέψω, =Νείφω.

Νεφώδης, εος (ὁ, ἡ), =Νεφελώδης. (fir:) «Φωνὴ—». Apst: adînкă. [νέφος].

Νέφωσις, εως (ἡ), înноpare, негăраре; (fir:) посоморîре. [νεφόω].

Νέω, biit: νεύσομαι, везi νέομαι.

Νέω, biit: νεύσομαι, = Νήχομαι, пăлteскă, înнотă. «Ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν». Apstf:

Νέω, biit: νήσω, гръмъdeскă, fакă teанкă. «Πυράν νῆσαι». Ep: 2) =Νήθω, торкă, înдрăгă. "Νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης». Es: (шi miж:) «Ἄσσα οἱ κατακλῶθες νήσαντο„. Od: Η.

Νεὼ, At: în локă de ναοῦ, цen: ал лăi νεώς.

Νεωκορέω -ῶ, biit: -ήσω, мътăръ (înгрiжескă de) temплă; (прin întînd:) мъ înкină кă iniмъ кăрatъ; (kom:) desпoiă temплăл, (обшt:) мътăрă temплăл de ор че аре. [шi

Νεωκορία (ἡ), мътăраре, saă înгрiжiре de temплă. [din

Νεωκόρος (ὁ, шi ἡ), [νεώς, κορέω] мътăръторă, înгрiжiторă de temплă (прекăм este еклесiархăл, saă парекlесiархăл). în векi monete se нăмеск Νεωκόροι (în fелă de titлă) локăiторii ăнеi четъцi, saă провinцii, în каре ера temплăл вре ăнăia din înзеiцiii îмпъраци.

Νεωλκέω -ῶ, biit: -ήσω, траgă корабiа dene маре пе ăскаtă. [шi

Νεωλκία (ἡ), траџере de корабie din

mape afapъ пe ȣskatȣ. 2) =кȣ...

Νεώλκιον (τὸ), локȣ xoлъpîtȣ, saȣ îndemînatikȣ de a tpaџe kopъвiiле din mape пe ȣskatȣ. [din

Νεωλκὸς (ὁ, ἡ), [ναῦς, ἕλκω] tpъгъtopȣ de kopъвiї afapъ пe ȣskatȣ.

Νέωμα (τὸ), =Νειὸς. [νεόω].

Νεών, ῶνος (ὁ), = Νεώριον, Νεώσοικος.

Νεώνητος (ὁ, ἡ), [νεός, ὠνέομαι] de кȣpînd кȣmпъpatȣ.

Νεωποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ (клъdeskȣ) temплȣ. 2) = Ναυπηγῶ. [din

Νεωποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de temплȣ. [νεώς, ποιὸς]. 2) =Ναυπηγός. [ναῦς, ποιὸς].

Νεωπὸς (ὁ, ἡ), глs: [νέος, ὤψ] tînъpȣ ла faџъ; noȣ, npoaspъtȣ.

Νεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ înгpižitopȣ, пъzitopȣ de apsenaлȣ. [νεωρὸς].

Νεωρής, [νεὸς, ὥρα] έος (ὁ, ἡ), noet: noȣ, npoaspъtȣ.

Νεώριον (τὸ), локȣл, ȣnde se пъstpaȣ (se лȣкpaȣ, se dpeџeaȣ, шi чл:) pesвoïemteле kopъвiї, (Itл:) apsenaлȣ. [νεωρὸς].

Νεωριοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopȣ de apsenaлȣ. [νεώριον, φύλαξ].

Νεωρὶς, ίδος (ἡ), =Νεώριον.

Νεωρὸς (ὁ), [ναῦς, ὥρα] epistatȣ de apsenaлȣ.

Νεωρυχής, έος (ὁ, ἡ), de кȣpînd npin sъпape desгpoпatȣ. [νέος, ὀρύττω].

Νεὼς, νεὼ (ὁ), At: în локȣ de ναὸς.

Νεὼς, џen: aл лȣї ναῦς.

Νέως, adв: (foapte pap)=Νεωστί. [νέος].

Νέωσις, εως (ἡ), apape de пъmîntȣ џeлinosȣ. [νεόω].

Νεώσοικοι (οἱ), magazii de apsanaлȣ, ȣnde se tpъџeaȣ пe ȣskatȣ, se лȣкpaȣ, saȣ se dpeџeaȣ pesвoïemteле kopъвiї, saȣ se пъstpaȣ вaгažeле mapineї. [ναῦς, οἶκος].

Νεώσσω, вiit: -ώξω, глs: în локȣ de νεόω, fakȣ innoвaџiї. [шi

Νεωστί, adв: de кȣpînd, de пȣџinъ вpeme. [νέος],

Νέωτα, шi Εἰς νέωτα, adв: ла anȣл вiitopȣ (npinч: Eoл: în локȣ de νέωσε). [νέον, ἔτος].

Νεώτατος, η, ον, sȣпpл: aл лȣї νέος, foapte tînъpȣ.

Νεωτερίζω, вiit: -ίσω, fakȣ (întpenpinzȣ) noȣъ лȣкpъpї; пъskoчeskȣ innoвaџiї (înпotiвa чeлop statopniчite, saȣ лeџiїte), ȣneлteskȣ pesвpъtipї; (stpъm:) npefakȣ, skimвȣ. «Τὴν πολιτείαν νεωτερίσαι». Тȣч: (шi кȣ npen:) «Εἰς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον». Тȣч; [шi

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, de maї noȣ, saȣ maї tînъpȣ (лȣкpȣ); (în џen:) tinepeskȣ; (fir:) кoпiлъpeskȣ. [νεώτερος].

Νεωτερισμὸς (ὁ), innoвaџie, npeфaчepe de чeле întokmite întp' o пoлitikъ konstitȣџie; saȣ anлekape spre aчeasta. [шi

Νεωτεριστής, οῦ (ὁ), пъskoчitopȣ, шi ȣneлtitopȣ de (saȣ anлekatȣ ла) innoвaџiї în пoлitiчe konstitȣџiї, pesвpъtitopȣ.[νεωτερίζω].

Νεωτεροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Νεωτερίζω. [din

Νεωτεροποιὸς (ὁ, ἡ),=Νεωτεριστής. [νεώτερος, ποιὸς].

Νεώτερος, α, ον, kompap: aл лȣї νέος, maї tînъpȣ, maї noȣ. «Ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱὸς». Tкp: (шi кȣ џen:) «Παίδων ὁ νεώτερος». Tкp: «Νεώτερος τριάκοντα ἐτῶν». Ksn: ‖ (sȣвst: îm:) «Νεώτεροι». Лкs: tinepiї. ‖ (în neȣt:) «Νεώτερον„. neoвiчȣitȣ, neaшteptatȣ; saȣ însȣшitȣ ȣnȣї tînъpȣ; nenpefinditȣ; (în џen:) neплъкȣtȣ. «Ποιέειν τι νεώτερον". Ep: (шi îm:). «Νεώτερα εἰς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα». Ep: =Νεωτερίζειν. [de ȣnde

Νεωτέρως, adв: кȣ kinȣ maї noȣ, maї de кȣpînd. «Νεωτέρως πράττειν». Лкs: = Νεωτερίζειν.

Νεωφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), =Ναοφύλαξ.

Νεόχερσος (ὁ, ἡ), глs: de кȣpînd apatȣ џeлinosȣ пъmîntȣ. [νέος, χέρσος].

Νῆ, naptik: saȣ adв: afipm: de žȣpъmintȣ. «Νὴ Δία». saȣ „Νὴ μὰ τὸν Δία». Лкs: da пe Žoe. (вeziї шi ναί).

Νη, naptik: npiвat: saȣ лipsit: (întpeв: nedesпъpџ: în komп: кȣ feлȣpite ziчepї). «Νήποινος, Νηπενθής». лipsitopȣ de osîndъ, de žaлe. [νε].

Νῆα, Ion: ak: sinг: шi νῆας, ak: îm: aл лȣї ναῦς.

Νηὰς, άδος (ἡ), o neкȣnoskȣtъ fiapъ de mape (den' înпpežȣpȣл Samȣлȣї). 2) noet: =Νηϊάς

Νηγάτεος, η saȣ ος, ον, noet: [νέος, γέγαα, γίνομαι] de кȣpînd fъкȣtȣ, noȣ.

Νήγρετος (ὁ, ἡ), [νη, ἐγείρω]=Ἀνέγερτος. «Ὕπνος—». Od: N. din kape nȣ se poate чineвa deшtenta. (шi eл:) «Νήγρετον εὕδει». Od: N. doapme adînk, saȣ (dȣпe чeї noї noeџї) doapme somnȣл чeл nedeшtentatȣ aл mopџiї.

Νήδυια (τὰ), noet: чeле din nîнteчe, maџeле, шi чл: [νηδύς].

Νηδυιόφιν, noet: în локȣ de νηδυόφιν.

Νηδύμιος, η, ον, шi

Νήδυμος (ὁ, ἡ), noet: [νη, δύομαι] din

каре нѕ (saѕ anevoe) поate еші, saѕ sкъпа чinева. (de ѕnde) «Ὕπνος—. »Om: adinкѕ, saѕ dѕлче. (dѕпе алџії în локѕ de ἥδυμος).

Νηδυόφιν, поet: în локѕ de νηδύος, џen: ал лѕі ...

Νηδὺς, ύος (ἡ), пîнтече; stomaxѕ; (în џen:) къвъпътъръ. «Ἔχει δὲ τὸ σῶμα οὐ μίαν νηδὺν, ἀλλὰ πλείους· ὅσα γὰρ τῶν μελέων ἔχει σάρκα περιφερέα, ἣν μῦν καλέουσι, πάντα νηδὺν ἔχει». Інкр:

Νῆες, Ion: nom:, ші νήεσσι поet: dat: îm: ал лѕі ναῦς.

Νηέω -ῶ, вііt: -ήσω, Ion: în локѕ de νέω, гръмъdesкѕ; (прin întind:) înкаркѕ, ѕмплѕ. «Νῆας νηήσας». Ιλ: I. (ші між: кѕ џen:) «Νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ ἀργύρου νηήσασθαι». Om: [de ѕnde

Νήησις, εως (ἡ), гръмъdipe.

Νήθεσκε, поet: în локѕ de ἔνηθε, 3: sinг: пeps: de прел: ал лѕі νήθω.

Νηθὶς, ἴδος (ὁ), торкътоаре. [din

Νήθω, [νέω] вііt: νήσω, торкѕ.

Νηΐ, dat: ал лѕі ναῦς.

Νηϊάς, άδος (ἡ), Ion: în локѕ de ναϊάς.

Νήϊος, α saѕ ος, ον, de кораbie. «Δόρυ —». Om: лемнѕ пентрѕ кораbie. [ναῦς].

Νῆϊς, ιδος ὁ, ἡ), поet: [νη, ἴσημι] (кѕ џen:) нештііторѕ, нечеркаtѕ.

Νηΐτης, ου (ὁ), ші Νηϊτικὸς, ή, ὸν, поet: în локѕ de ναυτικός. [ναῦς νηός].

Νηκερδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de ἀκερδὴς, некîштігосѕ, нефолосіторѕ; (прin întind:) пъгѕвіторѕ. [νη, κέρδος].

Νήκερος, ші Νήκερως, ωτος (ὁ, ἡ), поet: [νη, κέρας] лipsitѕ de коарне.

Νήκεστος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de ἀνήκεστος, нетъмъdѕitѕ.

Νηκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [νη, κῆδος] неînгріжitѕ.

Νηκουστέω -ῶ, вііt: -ήσω, поet: (кѕ џen:) în локѕ de ἀνηκουστέω, н' аѕzѕ, saѕ н' аѕzѕ віне. [din

Νήκουστος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de ἀνήκουστος, неаѕzitѕ, некѕносkѕtѕ.

Νηκτὴρ, ші Νήκτης, ου (ὁ), [νήχομαι] înноtъторѕ. [ші

Νηκτικὸς, ή, ὸν, релаtівѕ, saѕ înдемînатікѕ ла înноtаре. [ші

Νηκτὸς, ή, ὸν, înноtъторѕ, чел кѕ înѕѕшіме de а înноtа.. «Τὸ νηκτὸν—». Анкр: пѕтереа, înѕѕшімеа de înноtаре. [ші

Νηκτρὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕі νηκτήρ. «Ἐλαία». = Κολυμβάς. [νήχομαι].

Νηλεγὴς, έος(ὁ,ἡ), поet: [νη, ἀλέγω] неînгріжаtѕ de німікѕ; лinіштіtѕ; неsперіаtѕ.

Νηλεὴς, ші Νηλειής, έος, поet: (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de ἀνηλεής, немілоstівѕ. [de ѕnde

Νηλειῶς, ші Νηλεῶς, поet: în локѕ de ἀνηλεῶς, фъръ мілъ.

Νηλεόθυμος (ὁ, ἡ), поet: [νηλεής, θυμός] немілосѕ, аspрѕ de інімъ.

Νηλεόποινος (ὁ, ἡ), поet: [νηλεὴς, ποινή] осînditорѕ, неdensitорѕ фъръ мілъ.

Νήλευστος (ὁ, ἡ), поet: [νη, λεύσσω] невъzѕtѕ.

Νηλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de νηλεής.

Νηλητὴς, греш: în локѕ de νηλιτής.

Νηλίπεζος, în локѕ de νηλιπόπεζος (ὁ, ἡ), поet: =Νηλίπους. [νήλιπος, πέζα].

Νηλιποκαιβλεπέλαιοι (οἱ), ком: desкѕлџі, ші пелъѕџі (прin ѕрm: пеѕпші кѕ ѕntделемнѕ). (νήλιπος, καί, βλέπω, ἔλαιον].

Νήλιπος (ὁ, ἡ), поet: [νη, ἤλιψ] desкѕлџѕ; (прin întind:) съракѕ.

Νηλίπους, în локѕ de νηλιπόπους, οδος (ὁ, ἡ), [νήλιπος, πούς] чел кѕ пічоареле роале, desкѕлџѕ.

Νηλιτὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [νη, ἀλιταίνω] невіноваtѕ, негрешіtѕ.

Νηλιτόποινος, греш: în локѕ de νηλεόποινος.

Νηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [νη, ἀλείφω] неѕnsѕ кѕ ѕntделемнѕ; (прin întind:) съракѕ, tікълосѕ.

Νήλωπος (ὁ, ἡ), поet: [νη, λῶπος] лipsitѕ de înвръкъмінте.

Νῆμα (τὸ), [νήθω] торtѕ, аџъ. 2) în локѕ de νᾶμα în Ткр:

Νηματουργία (ἡ), лѕкраре de торtѕ (тоарчере). [νῆμα, ἔργον].

Νηματώδης, εος (ὁ, ἡ), аџосѕ (каре se desпарte în аџе). [νῆμα].

Νημέρτεια (ἡ), поet: adeвъръ. [ші

Νημερτέως, adв: Ion: întр' adeвъръ. [din

Νημερτὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: Ion: [νη, ἁμαρτάνω] негрешіtѕ; неminчinосѕ, adeвъраtѕ, sігѕръ.

Νηνεμέω -ῶ, вііt: ήσω, sîntѕ фъръ вîntѕ, линѕ, нетѕрвѕраtѕ. [ші

Νηνεμία (ἡ), лipsъ de вîntѕ, линіште, seninѕ. 2) (ка adiект:) = Νήνεμος. [din

Νήνεμος (ὁ, ἡ), [νη, ἄνεμος] линѕ, нетѕрвѕраtѕ de вîntѕ. [de ѕnde

Νηνεμόω -ῶ, вііt: -ώσω, домолеsкѕ, алінѕ вîntѕл.

Νηνέω -ῶ, вііt: -ήσω, поet: Ion: în локѕ de νηέω.

Νῆνις, ιδος (ἡ), At: (арх:) în локȣ de νεᾶνις.

Νηξίπους. [νήχομαι, ποῦς] οδος (ὁ, ἡ), грam: експл: ал лȣї νέπους.

Νῆξις, εως (ἡ), înnotape; плȣtipe. [νήχομαι].

Νηοβάτης, εω (ὁ), noet: =Ναυβάτης.

Νηοκόρος (ὁ), Ion: în локȣ de νεωκόρος.

Νηοπολέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Νηοπόλος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de ναοπόλος.

Νηοπορέω -ῶ, biit: -ήσω, noet; Ion; кълътopeskȣ кȣ кopabie. [ναῦς, πόρος].

Νηὸς (ὁ), Ion: în локȣ de ναὸς.

Νηὸς, Ion: ųen: ал лȣї ναῦς.

Νηοσόος, ші Νηοσσόος (ὁ, ἡ), noet: mîntȣitopȣ de корътiї, natponȣ de плȣtitopї. [ναῦς νηὸς, σόος].

Νηοῦχος (ὁ, ἡ), noet: ųiitopȣ, (ad:) kîpmъчitopȣ de кopabie. «Πηδάλιον—». Еигр: [ναῦς νηὸς, ἔχω].

Νηοφόρος (ὁ, ἡ), noet: пȣptъtopȣ, кonpinzъtopȣ de корътiї. [ναῦς νηὸς, φέρω].

Νήοχος (ὁ, ἡ), noet: =Νηοῦχος.

Νηπαθής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de ἀπαθής. 2) (акt:) алinъtopȣ de natimъ (дȣpepe, пеkazȣ, ші чл:). [νη, πάθος].

Νήπαυστος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de ἄπαυστος. [νη, παύομαι].

Νηπεδανὸς, ἡ, ὸν, noet: în локȣ de ἠπεδανὸς. (bezї νήδυμος).

Νήπειος, α, ον, noet: în локȣ de νηπίειος.

Νηπεκτὴς, έος, saȣ (maї корек:) Νήπεκτος (ὁ, ἡ), (глs:), nenieniъnatȣ; saȣ netȣnsȣ. [νὴ πείκω].

Νηπελέω -ῶ, biii: -ήσω, (глs:) n' amȣ пȣtepe, nȣ novїȣ. [νη, πέλομαι].

Νηπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -θῶς, noet: лinsitȣ, saȣ лinsitopȣ (pisinitopȣ) de жале, saȣ tpisteųъ, nekazȣ, ші чл: [νη, πένθος].

Νηπιάα (ἡ), noet: fantъ de прȣнкȣ; nepozie. [ші

Νηπιάζω, (ші miж:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι, sîntȣ, mъ noptȣ, saȣ ажȣnгȣ a fi ка ȣnȣ mikȣ копiлȣ, nemintosȣ. [νήπιος].

Νηπιαχεύω, biit: -εύσω, noet: în локȣ de νηπιάζω. [din

Νηπίαχος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de νήπιος. [de ȣnde

Νηπιάχω, (fъpъ biit:) noet: în локȣ de νηπιάζω. [ші

Νηπιαχώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de νηπιώδης.

Νηπιέη, Ion: în локȣ de...

Νηπιεία (ἡ), = Νηπιότης. 2) = Νηπιάα. [ші

Νηπίειος, α, ον, ші Νηπίεος, η, ον,=Νηπιώδης. [ші

Νηπιεύομαι, biit: -εύσομαι,=Νηπιάζω, sîntȣ nemintosȣ. [νήπιος].

Νηπιοκτόνος (ὁ, ἡ) omopîtopȣ de прȣнчї. [νήπιος, κτείνω].

Νηπιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣbenitȣ, notpibitȣ ȣnȣї прȣнкȣ. [νήπιος, πρέπω].

Νήπιος, α saȣ ος, ον [νη, ἔπος] (дȣne ziч:) nenȣtinчosȣ a bopbi; (npin ȣpm:) mikȣ înkъ, de кȣpînd пъsкȣtȣ; (npin întind:) fpaųedȣ; (fir:) simплȣ, nечepкatȣ; npostȣ, nemintosȣ, лesne-кpezъtopȣ. «Βίη νηπίη». Ил: A. копiлъposȣ, slabȣ. || (sȣbst:) npȣнкȣ, копiлȣ mikȣ, кape înkъ nȣ bopbeшte. [de ȣnde

Νηπιότης (ἡ), прȣнчie; (npin întind:) fantъ de копiлȣ, neажȣnųepe de minte.

Νηπιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), пъpȣtȣ (asemenea) ка ȣnȣ mikȣ копiлȣ. [νήπιος, φαίνω].

Νηπιοφροσύνη (ἡ), minte de копiлȣ. [din

Νηπιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кȣ minte de копiлȣ; simплȣ, nepodȣ. [νήπιος, φρὴν].

Νηπιώδης, εος (ὁ, ἡ), копiлъposȣ. [νήπιος].

Νήπλεκτος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de ἄπλεκτος, чел кȣ пъpȣл desплetitȣ. [νη, πλέκω].

Νηποινεί (νὶ), adb: noet: fъpъ nedeaпsъ. [din

Νήποινος (ὁ, ἡ), noet: [νὴ, ποινὴ] nenedeпsitȣ; (ȣne-opї кȣ ųen:) голȣ (лinsitȣ) de чeba. «Φυτῶν νήποινον». Пind: || (neȣt:) Νήποινον, ші Νήποινα, adb: în локȣ de νηποινεί.

Νήποτμος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de ἄποτμος. 2) (în Es:) гpeш: în локȣ de νήυτμος. [νη, πότμος].

Νήπτης, ου (ὁ), tpeazȣ; înfpînatȣ; deшtentȣ, бъгъtopȣ de seamъ. [νήφω]. [de ȣnde

Νηπτικὸς, ἡ, όν, = Νηφάλιος înfpînatȣ; бъгъtopȣ de seamъ. «Νηπτικά». Бisep: skpiптȣpї sixastpiчe despe înfpînape.

Νήπυστος (ὁ, ἡ), noet: кape n' a aȣzit, n'a aflat чeba; saȣ neaȣzitȣ, neaflatȣ. [νη, πυνθάνομαι].

Νηπυτία (ἡ), noet: = Νηπιότης, ші Νηπιάα. [ші

Νηπυτιεύομαι, biit: -εύσομαι, noet: în локȣ de νηπιάζω, sîntȣ (mъ noptȣ, mъ жокȣ ка ȣnȣ) прȣнкȣ. [din

Νηπύτιος, α, ον, noet: în локȣ de νήπιος.

Νήριθμος (ὁ, ἡ), noet: nenȣmъpatȣ. [νη, ἀριθμὸς].

Νήριον (τὸ), о плантъ, dafinȣ amapȣ. [шi

Νῆρις, ιδος (ἡ), о плантъ, ='Ορεινὴ νάρδος. 2)= Βράθυ. 3) поet: în локȣ de νήριον. [νηρὸς].

Νήριστος (ὁ, ἡ), поet: [νη, ἐρίζω] пеînпротiвiвiлȣ, пеkontestaвiлȣ. 2) пеасемънatȣ, пекоmпаpatȣ; пȣлȣ, пепȣмъpatȣ.

Νηρίτης, [νηρὸς] ου (ὁ), ȣпȣ felȣ de кокiлъ, saȣ skoïкъ de mape.

Νηριτόμυθος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de πολύμυθος. [νήριτος, μῦθος].

Νήριτος (ὁ, ἡ), поet: = Νήριστος.

Νηριτόφυλλος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de πολύφυλλος. [νήριτος, φύλλον].

Νηρὸς, ά, ὸν, [νάω] глs: în локȣ de ναρὸς.

Νήσας, ασα, σαν, пех: de партч: ал лȣї νέω (гръmъdeskȣ), шi νήθω.

Νησαῖος, α, ον, = Νησιώτης, de insȣлъ (ostpoвȣ). «Λίθος—». Лкs:= Σαρδώνυξ. [шi

Νησιάζω, вiit: -άσω, = Νησίζω. [νῆσος].

Νησιάρχης, ου (ὁ), stъпînitopȣ de insȣлъ, saȣ de ostpoaвe. [νῆσος, ἄρχω].

Νησίδιον (τὸ), dim: ал лȣї νησίον, ostpoвелȣ, insȣлiцъ.

Νησίδριον (τὸ), =Νησίδιον,

Νησίζω, вiit: -ίσω, seamъпȣ a (fopmezȣ) insȣлъ, sîntȣ ка ȣпȣ ostpoвȣ. [шi

Νησίον (τὸ), dim: ал лȣї [νῆσος], insȣлъ miкъ, ostpoвелȣ.

Νῆσις, εως (ἡ), гръmъdipe, tenкȣipe. 2) toapчере. [νέω, saȣ νήθω].

Νησὶς, ίδος (ἡ), =Νησίον. [шi

Νησίτης, ου (ὁ), шi Νησῖτις, ιδος (ἡ),= Νησαῖος.

Νησιώτης, ου (ὁ), insȣлеапȣ, ostpoвеапȣ. [νησίον]. [de ȣпde

Νησιωτικός, ἡ, ὸν, pелatiвȣ кȣ локȣitopї de insȣле, saȣ insȣлapȣ.

Νησιῶτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї νησιώτης, ostpoвеапкъ.

Νησοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de (fopmatȣ ка о) insȣлъ. [νῆσος, εἶδος].

Νησομαχία (ἡ), вътъlie de (saȣ întpe) insȣле. [νῆσος, μάχη].

Νησοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакȣ (пpefакȣ în) insȣлъ. [νῆσος, ποιέω].

Νῆσος (ἡ), [νέω] insȣлъ (ostpoвȣ); пепiпsȣлъ (maї поȣ în поeцї).

Νησοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopȣ (паtpoпȣ) de insȣлъ, saȣ insȣле. [νῆσος, φύλαξ].

Νησόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Νησοποιέω. [νῆσος].

Νῆσσα, [νέω, νήχομαι] ης (ἡ), paцъ. [de ȣпde

Νησσαῖος, α, ον, de paцъ.

Νησσάριον (τὸ), dim: ал лȣї νῆσσα, ръцiшоаpъ.

Νηστεία (ἡ), postȣ (înfpînape de mînкаpe). [νηστεύω].

Νήστειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣї νηστήρ.

Νηστεύς, έως [νῆστις], шi

Νηστευτὴς, οῦ (ὁ), postitopȣ. [din

Νηστεύω, вiit: -εύσω, posteskȣ; (кȣ цеп:) mъ înfpînezȣ de ла чева. [νηστεύς].

Νηστὴρ (ὁ), поet: în локȣ de νῆστις.

Νηστικὸς, ἡ, ὸν, кȣвепitȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла toapчере. «Νηστική». Лкs: (se înц: τέχνη) meшteшȣгȣл toapчерiї. [νήθω]. 2). [maї поȣ νῆστις] пеmînкatȣ, saȣ лiпsitȣ de mînкаpe.

Νήστιμος (ὁ, ἡ), кȣвепitȣ ла postȣ, de postȣ. "Ἡμέρα—». Лкs: [din

Νῆστις, ιος, saȣ εως, шi ιδος (ὁ, ἡ), каpe п' а mînкat, flъmîndȣ. «Νῆστις ὀσμή». Лкs: пȣtoapea гȣpeї пеmînкatȣлȣї. ‖ (sȣвst: въpв:) maцȣл dintpe пîпteчe шi stomaхȣ. 2) поet: пpiчiпȣitopȣ de postȣ. «Νόσος («Λιμός)—». Esхл: [νη, ἔδω, saȣ σῖτος].

Νηστοποτία (ἡ), въȣtȣpъ пе пеmînкаte. [шi

Νηστοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, веаȣ пе пе mînкаte. [νῆστις, πίνω].

Νήτη (ἡ), în локȣ de νεάτη (χορδή), коаpda чеа maї sȣвцipe.

Νήτιτος (ὁ, ἡ), поet: [νη, τίω] пепеdепsitȣ.

Νητοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), потpiвitȣ ла коаpda чеа din ȣpmъ. «Τὸ νητοειδὲς τῆς φωνῆς». Nкm: глаsȣл чел maї sȣвцipe. [νήτη, εἶδος].

Νῆτος, η, ον, (пpin kontpaк:) în локȣ de νέατος; (de ȣпde) νήτη, чеа maї din ȣpmъ (maї sȣвцipe) коаpdъ а лipeї чеї векї.

Νητὸς, ἡ, ὸν, [νέω] гръmъditȣ. 2) [νήθω] topsȣ.

Νητρεκέως, адв: поet: în локȣ de νητρεκῶς. [din

Νητρεκὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -κῶς, поet: în локȣ de ἀτρεκής, адевъpatȣ.

Νῆτρον (τὸ), [νήθω] instpȣmîntȣ de tops, fȣsȣ, шi чл:

Νῆττα, ης (ἡ), At: în локȣ de νῆσσα. [de ȣпde

Νηττάριον, шi Νήττιον (τὸ), At: în локȣ de νησσάριον; (fir:) mînгîitoape пȣmipe de mȣїере.

Νηττοφόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de paцe. ‖ (sȣвst:) ȣпȣ felȣ de вȣлtȣpȣ.

Νηττοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopȣ, saȣ пîпditopȣ de paцe. [νῆττα, φύλαξ].

Νηΰγμος, гpeш: în локȣ de νήϋτμος.

Νηῦς, νηὸς (ἡ), Ion: în локӧ de ναῦς.

Νήυτμος (ὁ, ἡ), poet: [νη, ἀϋτμὴ] лiпsitӧ de sӧflape, saӧ de miposӧ.

Νηφαίνω,=Νήφω.

Νηφαλέος, α, ον, = Νηφάλιος. [de ӧnde

Νηφαλεότης (ἡ), =Νηφαλιότης.

Νηφαλιεὺς, έως (ὁ), poet: în локӧ de νηφάλιος. [de ӧnde

Νηφαλιεύω, biit: -εύσω, ши

Νηφαλίζω, biit: -ίσω, adӧкӧ лiвaцiĭ tpeze (fъpъ вinӧ). [din

Νηφάλιος, [νήφω] α saӧ ος, ον, nevъӧtopӧ de вinӧ; tpeazӧ; înfpînatӧ, кӧmпътatӧ; (npin întind: ши fir:) rînditopӧ, въгътopӧ de seamъ, deштentӧ. «Νηφάλια (înnpeӧнъ ши fъpъ) ἱερὰ». Лкs: жeptfe (лiвaцiĭ) fъpъ вinӧ. «Βωμοὶ—». Лкs: ne кape se fъчeaӧ astfeл de жeptfe. [de ӧnde

Νηφαλιότης (ἡ), tpezie, deштentъчiӧne, ши чл:

Νηφαλισμὸς (ὁ), [νηφαλίζω] tpezipe, deштentape; въгape de seamъ.

Νηφαλίως, adв: кӧ кinӧ, saӧ nӧptape de tpezie, кӧ deштentъчiӧne; înцeлenцeштe, ши чл: [νηφάλιος].

Νηφαντικὸς, ἡ, ὸν, пъzitopӧ, saӧ adӧкъtopӧ de tpezie. [νηφαίνω].

Νηφόντως, adв: (de naptч:) = Νηφαλίως, deштent (кӧ okiĭ deskiшĭ).

Νήφοσι, poet: în локӧ de νήφουσι, dat: îm: de naptч: ал лӧĭ ...

Νήφω, biit: νήψω, sîntӧ tpeazӧ (nевъӧtӧ înкъ); saӧ nӧ вeaӧ niчĭ o datъ вinӧ, ши чл: (npin întind: ши fir:) sîntӧ înцeлentӧ (înfpînatӧ, въгътopӧ de seamъ, deштentӧ).

Νηχαλέος, α, ον, =Νηκτικὸς, îndemînatiкӧ ла înnotape. [ши

Νηχεῖον (τὸ), локӧ de înnotat, saӧ de skълdat. [νήχομαι].

Νηχὶ, adв: глs: în локӧ de ναιχὶ.

Νήχομαι, [νέω] biit: νήξομαι, înnotӧ, пъ skaлdӧ, nлӧteskӧ.

Νήχυτος (ὁ, ἡ), poet: [νὴ, χέω] nевъpsatӧ, neskӧpsӧ; (npin ӧpm:) nлӧtiвiлӧ; мӧлtӧ, îmвiлшӧratӧ; întinsӧ, neмъpцinitӧ, saӧ fъpъ fӧndӧ; "Ἀκτὴ—». Πopf:

Νήχω, biit: νήξω, poet: ши (pap) npoz: în локӧ de νήχομαι.

Νῆψις, εως (ἡ), tpezipe. [νήφω].

Νηὼς, Dop: în локӧ de ναοὺς, aк: ал лӧĭ ναός.

Νήγλαρος (ὁ), ӧnӧ feлӧ de miкӧ fлӧepӧ, ши sӧnetӧл dintp' însӧл (npiнч: nentpӧ кopъвiĭ).

Νίζω, biit: νίψω,=Νίπτω.

Νίκαθρον (τὸ), Dop: în локӧ de Νίκηθρον.

Νικαῖος, α, ον, [νίκη] ал вipӧinцeĭ, вiкtopiosӧ. «Ζεὺς—». Лкs: dъpӧitopӧ de вipӧinцъ.

Νικαξῶ, Dop: în локӧ ee νικήσω, biit: ал лӧĭ νικάω.

Νικατὴρ, ῆρος, ши νικάτωρ, ορος (ὁ), Dop: în локӧ de νικητής.

Νικαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), гpeш: în локӧ de νυχαυγὴς (Opf:).

Νικάω -ῶ, biit: -ήσω, вipӧieskӧ; (fir:) amӧ, saӧ iaӧ întîitate, npedomneskӧ; (de ӧnde) îmĭ кîштirӧ жӧdiкata; (stpъm: кӧ aк:) înfpînrӧ, domoлeskӧ; (de ӧnde nas:) sîntӧ, saӧ mъ apъtӧ maĭ de жos de кît чinева; (fir:) mъ stъnîneskӧ (de вpe o natimъ, ши чл:); (în цen:) ='Ηττῶμαι. «Νόον νίκησε νεοίη». Iл: Ψ. (ши кӧ aк: saӧ dat: eл:) «Νίκης, τὴν μιν ἐγὼ νίκησα». Od: Λ. "Μάχῃ («Ποσί, «Δόλοις, «Κάλλει, ши чл:) νικᾶν». Om: (oвiч:) «Γνώμη, saӧ «Γνώμην νικᾶν». Лкs: (ши aвsoл:) «Τὰ χερείονα νικᾷ». Om: "Βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν". Od:K. «Ὅ,τι νικῴη ἐν τῷ κοινῷ, τοῦτο κύριον εἶναι».Ksn: (ши кӧ inf:) «Ἐνίκα φεύγειν». Πл: a npedomnit пъpepea de fӧгъ. (ши în naptч:). „Ἡ νικῶσα (se înц: γνώμη, saӧ ψῆφος)». Eӧp: (ши nas:) «Οὐκέτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις, ὡς πάρος, ἐσθλοῖς αἰνεῖσθαι σπεύδοντι· νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων». Tкp: [din

Νίκη (ἡ), вipӧinцъ; ковîpшipe; (în цen:) npedomnipe.

Νίκη, poet: în локӧ de ἐνίκη, a 3: sinг: neps: de npeл: ал лӧĭ νίκημι.

Νικήεις, εσσα, εν, poet:=Νικηφόρος.[νίκη].

Νίκηθρον (τὸ), = Νικητήριον. [ши

Νίκημα (τὸ), кîштirӧ doвînditӧ, saӧ faптъ sъвîpшitъ npin вipӧinцъ; (în цen:) вipӧinцъ; ковîpшipe, (fpanц:) avantaжӧ. [νικάω].

Νίκημι, Dop: saӧ Eoл: în локӧ de νικάω.

Νικητὴρ (ὁ), poet: în локӧ de νικητής. [de ӧnde

Νικητήριος, α saӧ ος, ον, кӧвenitӧ вipӧitopӧлӧĭ, saӧ atinгъtopӧ de вipӧinцъ. «Νικητήρια (se înц: ἱερὰ) ἑστιᾶν». Ksn: a faчe osпъцӧ nentpӧ вipӧinцъ. || (sӧвst:) «Νικητήριον». npemiӧ de вipӧinцъ, saӧ pesnлata вipӧitopӧлӧĭ.

Νικητὴς, οῦ (ὁ), вipӧitopӧ, saӧ învinгъtopӧ. [νικάω]. [de ӧnde

Νικητικὸς, ἡ, ὸν, denpinsӧ, îndemînatiкӧ a вipӧi; (despe лӧкp:) = Νικητήριος. [ши

Νικήτρια (ἡ), вipӧitoape.

Νικηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš, mъ fakš пsptъtopš de вipsinцъ, вipsieskš, пpedomneskš. [шi

Νικηφορία (ἡ), пsptape de вipsinцъ. [din

Νικηφόρος (ὁ, ἡ), пsptъtopš de вipsinцъ, вipsitopš; (despre лskp;) adskъtopš de вipsinцъ. [νίκη, φέρω].

Νικόβουλος (ὁ, ἡ), noet: вipsitopš, пpedomnitopš în sfatsл, saš пъpepea sa. [νίκη, βουλή].

Νικομάχας, α, Dop: în лoкš de νικομάχης, ου, (ὁ), вipsitopš în вътълiĭ. [νίκη, μάχη].

Νικοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopš, пpiчinsitopš de вipsinцъ. [νίκη, ποιός].

Νῖκος, εος -ους (τὸ), = (saš гpeш: în лoкš de) νεῖκος.

Νικοτέλεια (ἡ), noet: fem: aл лsĭ...

Νικοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), sъвîpшitopš de вipsinцъ. [νίκη, τέλος].

Νικοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Νικηφορέω.

Νίμμα (τὸ), aпъ de spълat; saš spълъчitspъ. [νίπτω].

Νιν, noet: (пpon: totdasna enrлit:) în лoкš de ἵν) = αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, шi îm: (pap) αὐτοὺς, αὐτὰς. (вezĭ шi μιν).

Νιπτὴρ (ὁ), вasš, (лeгeanš) de spълat пiчoapeлe. [шi

Νίπτρον(τὸ),=Νίμμα, aпъ de spълat. [din

Νίπτω, [νίζω] вiit: νίψω, (пas: tpe: de кs: νένιμμαι) spълš (пpiч: mîineлe, saš пiчoapeлe).

Νίσσομαι, вiit: νίσομαι, шi νείσομαι, noet: =Νέομαι, mъ dsкš, saš viš; плeкš; mъ întopкš.

Νιτρία (ἡ), siлitpъpie, лoкš, snde ese, saš se adsпъ siлitpa. [шi

Νιτρίτης, ου (ὁ), шi Νιτρῖτις, ιδος (ἡ), кonpinzъtopš de (snitš кs) siлitpъ. [din

Νίτρον (τὸ), siлitpъ (fosiлъ, saš fъкstъ din плante); notasъ, чe se întpeвsinцa кa sъпsnš; (maĭ nsš) Eцint: лatponš.

Νιτροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopš, пpodsкъtopš de siлitpъ, шi чл: [νίτρον, ποιός].

Νιτρόω -ῶ, вiit: -ώσω, spълš кs siлitpъ, saš notasъ (лeшie). [шi

Νιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), кonpinzъtopš de (saš asemenea кs) siлitpъ. [νίτρον].

Νίτρωμα (τὸ), aпъ (лeшie) de siлitpъ. [νιτρόω].

Νίφα, noet: aк: aл лsĭ νίψ, în лoкš de νιφάδα.

Νιφαργὴς, έος, шi Νίφαργος (ὁ, ἡ), noet: aлвš кa zъпada. [νιφάς, ἀργός].

Νιφὰς, [νίφω] άδος (ἡ), zъпadъ; (пpiч:) fsлгš de zъпadъ; (пpin întind:) вifopš кs zъпadъ, saš плoae. (fir:) «Πολέμου —» Hind: 2) noet: (кa adieкt:) în лoкš de. νιφόεσσα, aкoпepitъ кs zъпadъ. «Πέτρα—». Sof: [de snde

Νιφετὸς (ὁ), ninsoape (de deasъ zъпadъ); вpeme de ninsoape. [de snde

Νιφετώδης, εος (ὁ, ἡ), ninsoposš, saš însoцitš кs ninsoape.

Νιφοβλὴς, ῆτος, шi Νιφόβλητος (ὁ, ἡ), noet: isвitš de ninsoape, saš ninsš. [шi

Νιφόβολος (ὁ, ἡ), = Νιφόβλητος. [νίψ, βάλλω].

Νιφόεις, εσσα, εν, noet: плinš de zъпъdъ, ninsš пeste totš. [νίψ νιφός].

Νιφόκτυπος (ὁ, ἡ), noet: = Νιφόβλητος. [νὶψ νιφὸς, κτύπος].

Νιφοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [νίψ, στείβω] întps кape smвлъ чineвa пe zъпadъ вътътopitъ. «Χειμών—". Sof: 2) înкъpкatš de zъпadъ.

Νιφοψυχὴς, έος (ὁ, ἡ), (глs:) peчe кa zъпada; [νὶψ, ψύχος].

Νίφω, вiit: νίψω, [de aчi] ninгš. «"Οταν νίφῃ ὁ Θεός». Ksn: (шi пas:) "Νιφόμενοι ἀπῆλθον». Ksn: [din

Νὶψ, νιφὸς (ἡ), =Νιφὰς, ninsoape, zъпadъ. (întpeв: nsmaĭ aк: νίφα].

Νίψις, εως (ἡ), spълape (aкt: saš пas:). [νίπτω].

Νίψω, вiit: aл лsĭ νίπτω, saš νίφω.

Νόα, maĭ nsš în лoкš de νοῦν, aк: aл лsĭ νοῦς.

Νοείς, έσσα, έν, пaptч: aл лsĭ νόημι.

Νοέοντι, Dop: în лoкš de νοοῦσι, a 3: îm: пeps: aл лsĭ νοέω.

Νοερὸς, ὰ, ὸν, пpin minte nsmaĭ înцeлesš (nesъпssš лa simцspĭ). 2)=Νοήμων, mintosš, înцeлeпtš. [νόος -οῦς]. [de snde

Νοερότης (ἡ), кaлitatea лsĭ νοερός, nematepiaлitate. [шi

Νοερῶς, adв: пpin minte. [шi

Νοερωτὸς, ἡ, ὸν, =Νοερός.

Νοέω -ῶ, вiit: -ήσω, înцeлeгš, пpiчeпš; пsiš în minte; вaгš de seamъ; пpeвъzš кs mintea. «Οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα". Iл: K. «Τὸν δ' ἰδὼν νόησεν". Iл: D. «Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροσθεν ἐνόησαν». Tкp: (шi în xotъpîpe) «Αὐτός μιν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας». Iл: Ω. «Θυμῷ νοέω, καὶ οἶδα ἕκαστα". Od: Σ. «Οὔτις νόον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει". Iл: 1. „'Επ' ἀμφότερα νοέων». Ep: «"Η λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν". Iл: I. (шi кs inf:) «Οὐκ ἐνόησα καταβῆναι». Od: Λ. «Οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ'

ἐνόησε μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ». Іл: Е. (ші кв партч: indip:) «Νοέω κακὸν ὔμμιν ἐρχόμενον". Od: Υ. (ші în апал:) „Οὐ νοέεις, ὅτι ...». Ткр: (ші кв dat: indip:) «Πάντες κακὰ νοοῦσι τῷ τυράννῳ". Ksn: (партч:) «Νοέων, ουσα». Om: în локв de νοήμων, rînditopв, înцелептв. [νόος]. [de вnde

Νόημα (τὸ), înцелесв, (Франц:) sensв; rîndв fopmatв, saв skопв; пвsкочітвpв a minцiï, inвenцie; (în цen:) minte; înцелепчівne. [de вnde

Νοηματικὸς, ὴ, ὸν,=Νοητικὸς.

Νόημι, Еол: ші Dop: în локв de νοέω.

Νοήμων, ονος (ὁ), înцелептв, rînditopв, (Франц:) првdinte. [ші

Νόησις, εως (ἡ), înцелецере, прічепере, копрindepe în minte; rîndipe. [ші

Νοητικὸς, ὴ, ὸν, релатiвв, saв îndemînatiкв ла înцелецере. [ші

Νοητὸς, ὴ, ὸν, (ші adв:) -ητῶς, de înцелес, de прічепвt. 2) прin înцелецере (minte) нвмаї копрinsв, = Νοερὸς. [νοέω].

Νοθαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), Dop: în локв de νοθηγενὴς.

Νοθεία (ἡ), вastapditate; (fir:) неadeвврать калitate· [νοθεύω].

Νόθειος, α saв ος, ον, кввeнitв ла вastapdв. "Τὰ νόθεια (se înц: χρήματα)». Ap пкpt: партеа вastapziлop din авереа пвpinteasкв. [νόθος].

Νόθευσις, εως (ἡ), вastapdape; saв falsifiкаре (акт: saв пас:). [ші

Νοθευτὴς, οῦ (ὁ), вastapdвtopв, falsifiкatopв (minчinoшitopв) de чева. [din

Νοθεύω, віit: -εύσω, вastapdezв, falsifiкв (minчinoшezв) чева. [νόθος].

Νοθηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), în локв de νοθογενὴς, έος. [νόθος, γένος]. νάω].

Νοθογέννητος (ὁ, ἡ),=Νόθος. [νόθος, γεν-

Νοθοκαλλοσύνη (ἡ), noet: фрвмвсеце вastapdв, (ad:) префвквтв, нв natвpaлв. [νόθος, κάλλος].

Νόθος, [în afin· кв νωθὴς, ші νόσος] η saв ος, ον, вastapdв (пвsквtв din нелецitimв мвїере). [de вnde

Νόθως, adв: în кinв falsв, неadeввpatв.

Νοΐδιον (τὸ), dim: ал лвї νόος -οῦς.

Νομάδειος (ὁ, ἡ), =Νομαδικὸς. [ші

Νομαδία (ἡ), tpвпв de nomazї копловвitopї. [ші

Νομαδιαῖος, α, ον, ші Νομαδικὸς, ὴ, ὸν, nomadiкв, tpвitopв nomadiчеште. [νομάς]. [de вnde

Νομαδικῶς, adв: nomadiчеште.

Νομαδίτης, ου (ὁ) =Νομαδικὸς. «Βίος — »

Лкs: [νομὰς].

Νομαδόστοιχος (ὁ, ἡ), глs: dвsв ла, saв întopsв de ла пвшвне în pîndв. [νομὰς, στοῖχος].

Νομάζω, віit: -άσω, în локв de νέμω, локвїesкв. [νομὸς].

Νόμαια (τά), Ion: în локв de νόμιμα, datine, оічеїврї. [νόμος].

Νομαῖος, α, ον, atinгвtopв de пвшвне, saв tвpmв, чipadв, ші чл: «Νομαῖα (τὰ), Лкs: платв пентрв пвшвне (ервврitв).[νομή].

Νομάρχης, ου (ὁ), гвверnatopв ал внвї жвdeцв. [νομὸς, ἄρχω]. [de вnde

Νομαρχία (ἡ), dpeгвtopia внвї administpatopв de distpiктв.

Νομὰς, άδος (ὁ, ἡ), пвstopв; saв datв ла пвшвне. «Νομάδες». nomazї, нацiї pвtвчitoape înпревнв кв віtел лор fвpв statopniче локвinцe, = Σκηνῖται. «Ἄλλοτε ἄλλη τῆς χώρας ἐπήει, ὥσπερ οἱ νομάδες». Ksn:

Νομέας, ου (ὁ), noet: (маї нов) în локв de νομεὺς. [νομή].

Νόμευμα (τὸ), noet:=Βόσκημα, saв θρέμμα, вitв пвшвпатв; tвpmв. [νομεύω].

Νομεὺς, έως (ὁ), пвstopв. 2) înпврцitopв. 3) (îm:) = Ἐγκοίλια, лемнеле înковоїate ші stpîmвe але корввії; (iap dвпе Esix:) фвniiле ші чл: але корввії. [νομή].

Νομευτικὸς, ὴ, ὸν, пвstopesкв. 2) îndemînatiкв a пвstopi. [din

Νομεύω, віit: -εύσω, пвшвнезв, saв пвstopesкв віte. [νομεύς].

Νομέω, -ῶ, віit: -ήσω, noet· în локв de νέμω, înпарцв; (між:) мв înпарцв чева кв чінева. «Κρέα — ». Ткр: [din

Νομὴ(ἡ), [νέμω] înпврцipe; парте, saв порцie; (îm:) вanї, че se dвpвїesк, ка sв se înпарцв. 2) (маї des) паштере (проп: ші fir:). "Ελκους («Πυρὸς)— ». Лкs: 3) пвшвне, локв de пвшвне. «Οἱ ἵπποι, μετιέντες τὰς νομὰς νέμεσθαι, φοιτῶντες κατήσθιον (τοὺς ὄφις)». Ep: 4)tвpmв. "Νομαὶ πολλαὶ βοσκημάτων διαβιβαζόμεναι εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ". Ksn:

Νόμημα (τὸ), глs: în локв de νόμιμον, datinв, оічеїв.

Νομίζω, віit: -ίσω, (пас: tpe: de кв: νενόμισμαι) amв, пвzesкв, saв лвкрезв, saв întpodвкв чева ка леце (лецitimв, datinв, прічч: de peлiцie); întpeввinцезв оівчнвit; (кв înf:) оівчнвїesкв. «Γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι». Ep: «Τὴν δὲ πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσαι φασί". Ep:

'ші a fъкȣt' o лeцїȣitъ mȣїepe. (ші кȣ цeп: пpeп: înдip:) «Ἕλληνες ἀπ' Αἰγυπτίων ταῦτα νενομίκασι». Ep: лe a лȣat. (ші кȣ dat: пepiп:) «Νομίζουσι οὐδ' ἥρωσι οὐδέν». Ep: нȣ чinstesк пpin цepemoнiї. «Εὐσεβείᾳ οὐδέτεροι ἐνόμιζον». Ep: ȣпeлtiaȣ, sъвîpшiaȣ. (saȣ opгaн:). «Ἀγῶσι καὶ θυσίαις νομίζοντες». Ep: «Ὑοὶ οὐδὲν νομίζουσι». Ep: нȣ лe întpeвȣinцeaзъ лa нiчї o жeptfъ. «Φωνῇ νομίζουσι Σκυθικῇ». Ep: (iap пaptiк:) «Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι, Καρχηδόνιοι σκύτεσιν». Apstd: întpeвȣinцeaзъ de monetъ. (ші кȣ înf:). «Γυναῖκας νομίζουσι πολλὰς ἔχειν ἕκαστος». Ep: "Ἐσθῆτι νομίζουσι χρᾶσθαι δέρμασι». Ep: «Μόνους τοὺς μοιχοὺς νομίζουσι πολλαὶ τῶν πόλεων νήποινα ἀποκτείνειν". Ksn: (ші fъpъ кaзȣ) «Ὡς Ῥωμαῖοι νομίζουσι». Epd: (ші пas:) «Ὡς νομίζεται». Tкp: „Νενόμισται δέ πως ἡ τοιαύτη τῶν ὀνομάτων ὁμιλία». Пл: «Οὐ νομίζεται εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν δεῖπνον εἰσφέρεσθαι». Ksn: «Οἱ νενομισμένοι θεοί». Лкs: «Τὰ νομιζόμενα, saȣ νενομισμένα". Лкs: цepemoнiiлe oвiчнȣite în пomeнipea mopцiлop. 2) кpeзȣ, sokoteskȣ. «Οὓς ἡ πόλις νομίζει θεούς». Ksn: кpede; rîndeskȣ къ, пpiвeskȣ кa...(кȣ inf:) «Πολύ τι καλλίστους νομίζουσι τοὺς ἑωυτῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι». Ep: «Νομίζοντα λέγειν". Пл: a вopвi чineвa în конвinкцie. (ші пas:) "Τόλμα ἀλόγιστος ἀνδρία ἐνομίσθη». Tȣч: «Τὰς ἄλλας πόλεις νομίζεσθαι, καθάπερ εἰ δῆμοι εἶεν». Ep: sъ se sokotiaskъ кa niшte sate. [ші

Νομικὸς, ή, όν, кȣвeнitȣ, saȣ îndemînatiкȣ лa лeцї. (de ȣnde) «Νομική". штiinцa лeцiлop, (Fpanц:) жȣpisпpȣdinцъ. ші «Νομικὸς, лeцistȣ, saȣ пpaвiлistȣ, (Лat:) жȣpistȣ. [νόμος]. [de ȣnde

Νομικῶς, adв: dȣпe лeцї, пpaвiлнiчeшte.

Νόμιμος, η saȣ ος, ον, лeцitimȣ, saȣ пpaвiлнiкȣ; dpeптȣ. (de ȣnde) «Νόμιμον (τὸ), oвiчeїȣ, чe apе пȣtepe de лeцe. «Τὰ νόμιμα» oвiчнȣiteлe peлiцioase цepemoнiї (пpiнч: ȣпpe пomeнipe de mopцїȣ); datineлe, oвiчeїȣpiлe ȣнȣї пъmîntȣ. «Νόμιμον ἦν αὐτοῖς μὴ πτύειν». Ksn: «Ὠμόδρομα νόμιμα». Esxл: mȣpitiшȣ de нeвipstniкъ faтъ. 2) aлesȣ, însemnatȣ, foapte вȣнȣ. «Οἱ νομιμώτατοι τῶν ἱερέων». Пл: „Οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγραφέων». Diod: кlasiчiї. [νόμος]. [de ȣnde

Νομιμότης (ή), лeцitimitate, пpaвiлнiчie; saȣ нȣptape dȣпe лeцї. [ші

Νομίμως, adв: dȣпe лeцї, пpaвiлнiчeшte.

Νόμιος, α saȣ ος, ον, пъȣtopeskȣ, кȣвeнitȣ лa пъшȣнї saȣ пъstopї. [νομή].

Νόμισις, εως (ή), rîndipe, пъpepe; simцimîntȣ. "Ἡ ἀνθρωπεία εἰς τὸ θεῖον νόμισις». Tȣч: кpedinцa omeneaskъ кътpe zeitate [ші

Νόμισμα (τὸ), (în цeн:) лȣкpȣ înfiinцatȣ dȣпe лeцe, лeцїȣitȣ; datinъ; (пaptiк:) monetъ (пpiнч: кopeптъ). [νομίζω]. [de ȣnde

Νομισματικὸς, ή, όν, atinгъtopȣ de monetъ, nomismatiкȣ.

Νομισμάτιον (τὸ), dim: aл лȣї νόμισμα.

Νομισματοπώλης, ου (ό), вînzъtopȣ (skimвъtopȣ) de monete, = Ἀργυραμοιβός, zapafȣ. [νόμισμα, πώλης]. [de ȣnde

Νομισματοπωλικὸς, ή, όν, atinгъtopȣ de вînzъtopȣ de monete. «Νομισματοπωλική». Пл: mesepia zapafȣлȣї.

Νομιστεύω, вiit: -εύσω, = Νομίζω, oвiчнȣieskȣ; (пas:) sîntȣ oвiчнȣitȣ; (despe monete) tpeкȣ. [ші

Νομιστί, adв: dȣпe лeцї, пpaвiлнiчeшte. [νομίζω].

Νομοαίολος, (ό, ή), пoet: [νόμος, αἰόλος] чeл кȣ вapiatъ meлodie.

Νομογραφέω, -ῶ, вiit: -ήσω, skpiȣ лeцї, saȣ лeцїȣeskȣ înskpis. [ші

Νομογραφία (ή), înskpisъ лeцїȣipe. [din

Νομογράφος (ό, ή), skpiitopȣ de лeцї. [νόμος, γράφω].

Νομοδείκτης, ου (ό), apъtъtopȣ (eкsплiкъtopȣ) de лeцї, лeцistȣ. [νόμος, δείκνυμι].

Νομοδιδάκτης, ші Νομοδιδάσκαλος, ου (ό), (Bisep:) înвъцъtopȣ (eкsплiкъtopȣ) de лeцea лȣї Moisi. [νόμος, διδάσκω].

Νομοδίφας, [νόμος, διφάω] ου (ό), чepчeтъtopȣ (stȣdiitopȣ) de лeцї.

Νομοδότης, ου (ό), dъtъtopȣ de лeцї: [νόμος, δίδωμι].

Νομοθεσία (ή),=Νομοθέτησις. 2) (кoлeкt:) sistemъ de лeцї, (Fpanц:) лeцislaцie. [ші

Νομοθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, aшeзȣ, întoкmeskȣ лeцї, лeцїȣeskȣ. [νομοθέτης]. [de ȣnde

Νομοθέτημα (τὸ), чe este лeцїȣitȣ, пopȣнкъ de лeцe.

Νομοθέτης, ου (ό), întoкmitopȣ, aшeзъtopȣ de лeцї, лeцїȣitopȣ. [νόμος, τίθημι].

Νομοθέτησις, εως (ή), întoкmipe de лeцї. [νομοθετέω].

Νομοθετικὸς, ή, όν, кȣвeнitȣ лeцїȣitopȣлȣї, saȣ лeцїȣipiї; saȣ îndemînatiкȣ a лeцїȣi. [νομοθέτης].

Νομοθήκη (ή), пoet: în лoкȣ de νομοθέτησις, ші νομοθεσία. [νόμος, θήκη].

Νομοΐστωρ, ορος (ὁ), глs: штiitорӗ de леџï. [νόμος, ἵστωρ].

Νομομάθεια (ἡ), înвъцъtoръ (штiinцъ) de леџï. [din

Νομομαθής, έος (ὁ, ἡ), înвъцatӗ леџiлe, saӗ вine кӗnoskъtорӗ de леџï. [νόμος, μανθάνω].

Νομόνδε, поеt: ла жӗdeцӗ, saӗ ла провiнцie.

Νομοποιέω, ῶ, вiit:-ήσω, фaкӗ (înтокше-скӗ) леџï. [din

Νομοποιός (ὁ),=Νομοθέτης. [νόμος,ποιός].

Νομὸς (ὁ), поеt: = Νομή, înпърцiре. 2) пъшӗне; saӗ вitъ пъшӗnatъ. «Νομὸς ὕλης». Od: K. (ші fir:) «Ἐπέων πολὺς νομός ἔνθα καί ἔνθα». Iл: Υ. înвiлшӗгatъ матерie de ворвъ. 3) (прin întind:) о парte de царъ înпърцitъ полiтiчеште, жӗdeцӗ, saӗ провiнцie (прiнч: în Eџinтӗ, ӗnde despърцiреa se фъчеa de канaлeлe Niлӗлӗï). [ші

Νόμος (ὁ), [νέμω] înтокшiтъ ӗпnеpe ла кале, ad: леџe; datinъ, oвiчеïӗ.«Νόμος ἴδιος». чеa skpisъ, ші «Νόμος κοινὸς». Apst: чеa neskpisъ (datinъ). «Κατὰ τοὺς κειμένους (καθεστῶτας)νόμους».Лкs; «Νόμον τιθέναι, saӗ τίθεσθαι». Apst: Esx: чеa dintiï din парtea леџiӗitорӗлӗï, чеa de aldoiлea din парtea поpodӗлӗï. (везï ші θεσμός). "Χειρῶν νόμος». dpentӗл peсвoïӗлӗï, (ad:) ал челӗï маï пӗterпiкӗ. (de ӗnde) «Ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθείρεσθαι». Ep: a se омopî în вътълie. «Ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι". Ep: a se înкъïера кӗ връжмашӗл (везï ші χείρ). (ші сл: de преп: în локӗ de adв: asemъn:) «Νόμῳ Φοινίκων». Epd: dӗпе oвiчеïӗл Feniчieniлор (везï ші δίκη). 2) (мӗsiк: ші мetp:) глasӗ, apie, ші (прin întind:) кîнtiкӗ, iмnӗ. «Λύδιος («Φρύγιος, «Δώριος, ші чл:) νόμος». Лкs: «Νόμοι ὄρθιοι καὶ ὀξεῖς». Apst:

Νομοτριβής, έος (ὁ, ἡ), (плц:) фpeкatӗ (deпpinsӗ) în леџï. [νόμος, τρίβω].

Νομοφυλακεῖον (τό), локӗл, ӗnde se adӗпaӗ inспекtopiï леџiлор. [ші

Νομοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, înгpiжeскӗ de a se пъзi леџiлe. [ші

Νομοφυλακία (ἡ), tpeaвa (demnitatea) лӗï νομοφύλαξ (везï зiч:). [ші

Νομοφυλάκιον (τὸ), =Νομοφυλακεῖον. [din

Νομοφύλαξ, ακος (ὁ), dpeгътopӗ pîndӗitӗ a inспекta пaзa леџiлор. [νόμος, φύλαξ].

Νομώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кӗ мӗлte пъшӗnï, пъшӗnosӗ; (despre рънï) =Ἑρπητικὸς, гaнгpenosӗ. (νομή).

Νομῳδὸς (ὁ), кîntъtopӗ (експлiкъtopӗ) de леџï. [νόμος, ᾠδή].

Νομώνης, ου(ὁ), [νομή, ὠνέομαι] (Епгрf:) apendaшӗ de ливеde пentpӗ пъшӗne.

Νοοβλαβὴς, έος (ὁ,ἡ), вътъmatӗ ла minte. [νόος, βλάβη].

Νεόπλαγκτος, ші Νεοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ръtъчitӗ ла minte, amъцitӗ. [νόος, πλάζω, ші πλάνη]. 2) =кӗ...

Νοόπληκτος (ὁ, ἡ), поеt: atакъtopӗ (isвitopӗ) de minte. «Μέθη —". Епгр: [νόος, πλήττω].

Νόος, ου (ὁ), Ion: ші пеконtp: în локӗ de νοῦς.

Νοοσφαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [νόος, σφάλλω] =Νοόπλαγκτος, ші Νοοπλανής, аъъtӗtӗ de minte.

Νοόω -ῶ, вiit: -ώσω, (глs:) ваïӗ în minteа кӗïва. [νόος].

Νορύη (ἡ), ӗпӗ фелӗ de плantъ, лапtеле кӗкӗлӗï,=Τιθύμαλλον.

Νοσάζομαι, вiit: -άσομαι, sîntӗ волпъвiчosӗ. [ші

Νοσακερὸς, ὰ, ὸν, волпъвiчosӗ. [νόσος].

Νόσανσις, εως (ἡ), [пеîntp: νοσαίνω] волiре.

Νοσερὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ερῶς. sӗпӗsӗ ла воале, волпъвiчosӗ; (despre локӗ, saӗ лӗкр:) adӗкъtopӗ de воалъ, волitорӗ, = νοσώδης. [νόσος].

Νόσευμα (τὸ), Ion: în локӗ de νόσημα.

Νοσέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ волпъвeскӗ, saӗ волeскӗ; (în цеп:) пъtimeскӗ, sîntӗ în pea stape. «Τὰ τῶν θεῶν νοσεῖ». Евр: «Ἡ πόλις νοσεῖ„. Dem: ші Ep: (ші кӗ преп:) «Οἱ περὶ δόξαν νοσοῦντες». Пл: = Δοξομανεῖς. [νόσος].

Νοσηλεία (ἡ), stapea ші къӗtарea волпавӗлӗï. [ші

Νοσήλεια (τὰ), =Νοσήλια. [din

Νοσηλεύω, вiit: -εύσω, каӗtӗ волпавӗ; (ӗпе -орï)=Νοσοποιῶ. (pap în локӗ de ‖ миж: saӗ пas:) sîntӗ волпавӗ, (прin ӗрм:) мъ каӗtӗ. [ші

Νοσήλια (τὰ), кîte se daӗ, saӗ se фак ӗпре къӗtарe de волпавӗ, doktopiï, ші чл: [din

Νοσηλὸς, ἡ, ὸν, = Νοσηρὸς. [νόσος].

Νόσημα (τὸ), пatimъ de волпавӗ, воалъ. [νοσέω]. [de ӗnde

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, sӗпӗsӗ ла воале, волпъвiчosӗ. [ші

Νοσημάτιον (τὸ), dim: мiкъ, ӗшоаръ воалъ, (Тӗрч:) zaiflікӗ. [ші

Νοσηματώδης, εος (ὁ, ἡ), волпъвiчosӗ saӗ провenitӗ din воалъ.

Νοσηρὸς, ὰ, ὸν, (ші адв:) -ηρῶς = Νοσερὸς. [νόσος].

Νοσηφόρος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de νοσοφόρος.

Νοσίζω, віit: -ίσω, = Νοσοποιέω. [νόσος].

Νοσογνωμονικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорȣ de, saȣ îndemînatiкȣ ла кȣnoaштере de боалъ. «Νοσογνωμονική». meштeшȣгȣл кȣnoskъtорȣлȣĭ de боале. [din

Νοσογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кȣnoskъtорȣ (din simпtome) de боале. [νόσος, γνώμων].

Νοσοεργὸς (ὁ, ἡ), поеt:= Νοσοποιὸς. [νόσος, ἔργον].

Νοσόθυμος (ὁ, ἡ), поеt: [νόσος, θυμὸς] пъtimaшȣ de sȣfлеteasкъ, saȣ mоралъ боалъ.

Νοσοκομεῖον (τὸ), spitaлȣ. [ші

Νοσοκομέω -ῶ, віit: -ήσω, кaȣtȣ болнаві. [νοσοκόμος]. [de ȣnde

Νοσοκόμησις, εως, ші

Νοσοκομία (ἡ), къȣtаре de болнаві. [din

Νοσοκόμος (ὁ, ἡ), [νόσος, κομέω] îнгріжitорȣ, къȣtъtорȣ de болнаві.

Νοσοποιέω-ῶ, віit: -ήσω, faкȣ, прічinȣieskȣ боалъ кȣіва; (în џen:) stpiкȣ, vatъmȣ. [din

Νοσοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорȣ, adȣкъtорȣ de боалъ; (în џen: ші fir:) въtъmъtорȣ, пръпъditорȣ. [νόσος, ποιὸς].

Νόσος (ἡ), [în afin: кȣ νόθος, saȣ νότος] боалъ, patimъ (проп: ші fir:); ръȣtate, defeкtȣ (кȣsȣpȣ); (în џen:) пенорочіре.

Νοσοτροφία (ἡ), dietъ (дъinoasъ къȣtаре) de болнавȣ. [νόσος, τροφὴ].

Νοσοτυφέω -ῶ, віit: -ήσω, ші în боалъ mъ портȣ кȣ mîndpie, saȣ mъреџie. [νόσος, τύφος].

Νοσοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtорȣ de боалъ. [νόσος, φέρω].

Νόσσαξ, αχος (ὁ), пȣіȣ de пasъре mъpічелȣ; (прінч:) кокошелȣ. [ші

Νοσσὰς, άδος (ἡ), пȣікъ. [ші

Νοσσεύω, віit: -εύσω, =Νεοσσεύω. [ші

Νοσσιὰ (ἡ), =Νεοσσιὰ. [ші

Νοσσίον (τὸ),=Νεόσσιον. [ші

Νοσσὶς (în локȣ de νεοσσὶς), ίδος (ἡ),= Νοσσὰς. [νοσσὸς].

Νοσσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлȣ de (asemenea кȣ) пȣіȣ de гъinъ. [νοσσὸς, εἶδος].

Νοσσοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, = Νεοσσοποιέω.

Νοσσὸς (ὁ), în sinк: în локȣ de νεοσσὸς.

Νοσσοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, = Νεοσσοτροφέω.

Νοσταλγέω -ῶ, віit: -ήσω, dopeskȣ din sȣfлеtȣ întoapчереа în patpia mea, [ші

Νοσταλγία (ἡ), mape dopinџъ de întoapчере în patpie. [νόστος, ἄλγος].

Νοστέω ῶ, віit: -ήσω, mъ întopкȣ; (поеt: în џen:) mъ dȣкȣ, кълъtopeskȣ. 2) (ȣnеорі) mъ faкȣ плъкȣtȣ (în Паȣs:, Z: B: 7), dȣлче; de въȣt. «Ὡς δ' ἐνόστησε τὸ ὕδωρ, καὶ οὐκέτι ἦν θάλασσα». [ші

Νόστιμος (ὁ, ἡ), atinгъtорȣ de întoapчере. «Νόστιμον ἦμαρ". Om: ziоа întoapчерії în patpie. 2) întopsȣ, saȣ пȣtinчosȣ de a se întoapче în patpia sa; (прin ȣpm:) sъпъtosȣ, întpегȣ, zdpавъпȣ; (de ȣnde despre poade, ші чл:) коптȣ; (прin ȣpm:) гȣstosȣ; (în џen:) de întpeвȣinџat, folositорȣ. [din

Νόστος (ὁ), [νέομαι] întoapчере (прінч:) în patpie; (поеt: în џen:) кълъtopie, воіажȣ.

Νόσφι, ші νόσφιν (maĭ 'nainte de вок: saȣ поеt: пentpȣ mъsȣpъ) [вezĭ ші μέσφα], adв; saȣ преп: поеt: deosebit, în лаtȣpe, depapte; în askȣns, ла o papte; (кȣ џen:) fъpъ, afapъ. depapte. "Νόσφιν ἀφεστήκει κεχολωμένη». Od: Λ: «Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι»ĭ Іл: Ω. "Τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι„. Ткр: (ші кȣ џen:) "Νόσφιν 'Αχαιῶν βουλεύει». Іл: B. (ші în апок:) «Νόσφ' Ὠκεανοῖο». Od: A: (ші кȣ преп:) «Νόσφιν ἀπ' ἄλλων". Іл. O. (ші în парал:) "Νόσφιν ἄτερ φιλότητος». Es: (ші înпреȣnъ кȣ ἢ în xоtъp:) «Νόσφιν ἢ ὅθεν ἦλθε». Ткр: afapъ пȣmaĭ de ȣnde a венit. [de ȣnde

Νοσφίδιος, α, ον, поеt: лȣatȣ, хръпitȣ пе fȣpіш; depъptatȣ; askȣnsȣ. [ші

Νοσφιδὸν, adв: поеt: пе askȣns, пе fȣpіш, кȣ хръпіре. [ші

Νοσφίζω, віit: -ίσω, deosebeskȣ, despapџȣ, depъptezȣ; (кȣ џen: saȣ aк: indip:) лipseskȣ пе чinева de чева; faкȣ чева певъzȣtȣ. ‖ (mіж: pesfpîn:) îmĭ însȣшeskȣ, іaȣ din чева пе fȣpіш; (de sine pas:) mъ depъptezȣ, плекȣ, mъ daȣ ла o papte; mъ лipseskȣ de чева, пъpъseskȣ; mъ хръpeskȣ; (pas:) mъ omopȣ, mopȣ. «Ἐνόσφισέ σε ἄνθεα». Пind: «Νοσφίσας ὀλοίμαν". Esхл: omopînd. «Τοὺς πνοαὶ νοσφίσαντο». Dion: «Ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νοσφισάμην». «Od: T. «Δῶμα («Παῖδα) νοσφισαμένη». Od: Δ. Φ. «Ὅρκον νοσφίσθης». Архіл: 'џĭ aĭ кълкat. (ші кȣ џen:) «Τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι;» Od: Ψ. «Ἐπώλησε κτῆμα, καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς». Sкр: ші fъpъ kazȣ. «Μὴ μ' ἄθαπτον καταλείπειν νοσφισθείς». Od: Λ. (ші pas:). «Μέμνησο λουτρῶν, οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ. Esхл: te aĭ omopît. [de ȣnde

Νοσφισμὸς (ὁ), depъptape, despъpџіре;

хръпіре; fsрape, însвшіре de o napte din totš.

Νοσώδης, εος (ὁ, ἡ), swnssš ла боалъ, болнъвічоsš; (desпре лвкр:) adsкътоpš de боалъ, вътъmътоpš ла sънътate; (în џen:) вътъmътоpš. [νόσος]. [de вnde

Νοσωδῶς, adв: кв вътъmape desпре sъnъtate.

Νοταπηλιώτης, ου (ὁ), vîntš dintpe asstps шi pesъpitеanš. [νότος, ἀπηλιώτης]. [de вnde

Νοταπηλιωτικὸς, ἡ, ὸν, чел desпре vîntsл asstpo-pesъpiteanš.

Νοτερὸς, ά, ὸν, smedš, saš smezitš; (акt:) smezitopš. [шi

Νοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în локš de νοτιάω. [шi

Νοτηρὸς, ά, ὸν, = Νοτερός. [шi

Νοτία (ἡ), поеt: ровъ, smezeaлъ; (прінч:) fem: ал лві νότιος. [νότος]. [de вnde

Νοτιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntš smedš, smezitš.

Νοτίζω, вiit: -ίσω, (stpъm:) smezeskš; (nestpъm:) amš пpedomnitopš vîntsл asstps. «Θέρος νοτίζον». Apst: [νοτίς].

Νότιος, α, ον, de mïazъ-zi; пssš sпpe mïazъ-zi; saš (vîntš) ssfлътоpš desпре mïazъ zi; (прin întind:) smedš. «Ἱδρώς—». Om: (de вnde поеt:) «Νότιον». mapea. «Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τὴνδ' (τὴν ναῦν) ὥρμησαν». Od: Δ. шi Θ. în mižлокsл mъpiï. [шi

Νοτὶς, ίδος (ἡ), поеt:—Νοτία, (пікътspъ de) smezeaлъ. [νότος].

Νοτισμὸς (ὁ), smezipe (акt: saš пas:). [νοτίζω].

Νοτιώδης, εος (ὁ, ἡ), smezosš. [νότιος].

Νοτόθεν, adв: поеt: din naptea de mïazъ-zi. [din

Νότος (ὁ), vîntsл ssfлътоpš desпре mïazъ-zi, asstps; (поеt:) плоае.

Νοττάριον (τὸ), =Νεοττάριον.

Νουβυστικὸς, ἡ, ὸν, кom: (dsпе ziч:) astsnatš, îndonatš, (ad;) плінš de minte. [νοῦς, βύω]. [de вnde

Νουβυστικῶς, adв: кom: кв mвлtъ minte, пpea înџeлепџeште.

Νουθεσία (ἡ), =Νουθέτησις. [шi

Νουθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, пsïš чева în mintea кsïва, (ad:) adsкš amintе; saš повъџsïeskš, sfъtsïeskš; (прin întind) înџeлепџeskš, варš шintea în капš. [νοῦς, τίθημι]. [de вnde

Νουθέτημα (τὸ), повацъ, sfatš. [шi

Νουθέτησις, εως(ἡ), sfъtsipe, повъџsipe. [шi

Νουθετητὴς, οῦ (ὁ), sfъtsitopš, повъџsitopš; (прin întind:) înџeлепџitopš. [de вnde

Νουθετητικὸς шi Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, кonтpівsitopš, îndemînatікš ла (saš кonpinзътоpš de) sfъtsipe, = Παραινετικὸς.

Νουθετισμὸς (ὁ), = Νουθέτησις. [neînтpeв: νουθετίζω].

Νουμηνία (ἡ), (în кonтpaк:) în локš de νεομηνία. [de вnde

Νουμηνιάζω, вiit: -άσω, sepвezš întîïa zi de лвнъ. [de вnde

Νουμηνιαστής, οῦ (ὁ), чел че sepвeazъ întîïa zi de лвнъ.

Νουμήνιος (ὁ, ἡ), квvenitš, saš fъкstš ла întîïa zi de лвнъ. || (ssвst:) snš felš de пasъpe, (Fpanџ:) corlieu [νέος, μήν].

Νουμμίον(τὸ), dim: ал лві...

Νοῦμμος (ὁ), Лat: numus, Sічел: snš felš de monetъ (de tpeï оволï) аналогъ кв Лat: sesterce.

Νουνέχεια (ἡ), авере de minte, înџeлепчïsne. [din

Νουνεχὴς, έος (ὁ, ἡ), чел че аре minte, înџeлептš. [νοῦν, ἔχω]. [de вnde

Νουνεχῶς, шi Νουνεχόντως, adв: кв minte, înџeлепџeште.

Νοῦς, (în кonтpaк: din νόος) νοῦ шi νοός (ὁ), (dat: νῷ шi νοΐ, ак: νοῦν шiνόα; îm: νόες) пstepe înџeлегътоape; minte; ssfлetš; inimъ; sпipitš (dsхš); факsлtate de rîndipe, шi de жsdikатъ, шi de пъsкочіpe; кsџetš, rîndš; simџimîntš; înџeлепчïsne. «Οἱ δὲ (ὑπὸ τῆς Κίρκης μεταμορφωθέντες) συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, τρίχας τε, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ». Od: К. «Κόραι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο». Ткр; «Κεῦθε νόῳ». Іл: А; шi П. „Χόλος νόον οἰδάνει». Іл: І. „Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν». Іл: Σ. «Τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν»; Ткр: че inimъ? «Ἐκ παντὸς νόου". Ep: din totš ssfлetsл. «Ἐπὶ νόον ποιεῖν (τρέπειν) τινί». Ep: a însвfлa. «Κατὰ νόον ποιεῖν τινί». Ep: dsпе пъpepea, saš inima кsïва. „Οὔτις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει». Іл: І. «Τοῦτον ἐβούλευσας νόον αὐτή». Od: Е. «Ὁ δὲ νόον σχέθε τὸνδ' ἐνὶ θυμῷ». Od: Ξ. ачеаsta a isвodit în mintea sa. «Χαλεπὸν ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός». Ткр; 2) sensš, înџeлеsš, însemnape. «Οὗτος δὲ ὁ νόος τοῦδε τοῦ ῥήματος, ὃ ἐθέλει λέγειν». Ep:

Νουσαλέος, α, ον, Іon: болнъвічоsš, болнавš.

Νουσαχθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: Іon: îngpeвïatš de боалъ. [νοῦσος, ἄχθος].

Νουσολύτης, ου (ὁ), поеt: pisinitopš

de воалъ. «Παιὰν—». Епгр: [νοῦσος, λύω].

Νουσομελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: Ion: чел кѕ madѕлареле болнаве. [νοῦσος, μέλος].

Νοῦσος (ἡ), Ion: în локѕ de νόσος.

Νουσοφόρος (ὁ, ἡ), Ion: în локѕ de νοσοφόρος.

Νὺ, партіk: енглt: везі νύν.

Νύγδην, [νύσσω] адв: кѕ înпѕнџере, saѕ înџепаре.

Νυγεὶς, εῖσα, έν, паs: пех: 2: de партч: ал лѕї νύσσω.

Νύγμα (τὸ), înпѕнsътѕръ, înџепътѕръ. [νύσσω]. [de ѕнde

Νυγματώδης, εος (ὁ, ἡ), прічіnѕitорѕ de înпѕнsътѕрї, saѕ înџепътѕрї.

Νυγμὴ (ἡ), ші Νυγμὸς (ὁ), =Νύξις, ші Νύγμα.

Νυθὴς, έος (ὁ, ἡ), ші Νυθὸς, ἡ, ὸν, ші Νυθώδης, εος (ὁ, ἡ), [în аfіn: кѕ νωθής ші νοσώδης] askѕnsѕ, întѕнекоsѕ; (despre гласѕ) înчеtѕ de toтѕ.

Νυκτάζω,=Νυστάζω, [νὺξ] міжеskѕ, saѕ моџъїеskѕ de somnѕ.

Νυκταίετος (ὁ), вѕлtѕрѕ de noапte, еродіѕ. [νύξ, ἀετὸς].

Νυκταλὸς, ἡ, όν, їѕвіtорѕ de noапте (de întѕнерікѕ);=Νυσταλέος. [νύξ].

Νυκταλωπάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, =Νυκταλωπιάω.

Νυκταλώπηξ, εκος (ὁ, ἡ),=Νυκτάλωψ. [νύξ, ἀλώπηξ].

Νυκταλωπία, [νυκτάλωψ] ші Νυκταλωπίασις, εως (ἡ), невеdере noапtеа (орвѕл гъінілор). [de ѕнde

Νυκταλωπιάω -ῶ, віit: -άσω, пътimeskѕ de невеdере noапtеа.

Νυκτάλωψ, [νυκταλὸς, ὤψ] ωπος (ὁ, ἡ), невъзъtорѕ noапtеа. 2) (sѕвst:) Νυκταλωπία.

Νυκτεγερσία (ἡ), sкѕларе, deшtептаре; (прin întind:) tѕрвѕраре, оштinџъ пе време de noапте. [ші

Νυκτεγερτέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ sколѕ (мъ deшtептѕ) noапtеа; превегіеzѕ пъzind, saѕ лѕкрînd чева пе време de noапте. [νύξ, ἐγείρω].

Νυκτέλιος (ὁ, ἡ), = Νυκτερινὸς. (de ѕнde || sѕвst:) Νυκτέλια (τὰ), (se інџ: ἱερὰ) містеріоаsе џереmoнії але лѕї Dionisѕ. [νὺξ].

Νυκτέπαρχος (ὁ), къпіtанѕл sтрежії de noапте. [νὺξ, ἔπαρχος].

Νυκττερεία (ἡ), превегіере de noапте; (партіk:) вînъtoаре de noапте. [ші

Νυκτερεῖον (τὸ), =Νυκτεροφυλακία. [νυκτερεύω].

Νυκτερείσιος (ὁ, ἡ), ком: [din рѕмin: însemn: a лѕї νύξ, ἐρείδω] în локѕ de νυκτερήσιος.

Νυκτερέτης, ου (ὁ), поеt: [νύξ, ἐρέσσω] вîsлitорѕ, ші пеskѕitорѕ noапtеа.

Νυκτέρευμα (τὸ), пîndітѕръ (saѕ локѕ de пазъ) de noапте. [ші

Νυκτερευτὴς, οῦ (ὁ), превегіеtорѕ noапtеа (прінч: ла пеskѕіре, saѕ вînъtoаре). [ші

Νυκτερευτικὸς, ἡ, ὸν, îndeмînatікѕ а превегіа noапtеа ла пîндъ (прінч: пеskѕind, saѕ вînînd). [din

Νυκτερεύω, віit: -εύσω, петрекѕ noапtеа deшtептѕ (прінч: ла пеskѕіре, вînъtoаре, saѕ sтреажъ). [ші

Νυκτερήσιος, ші Νυκτερίδιος, ші Νυκτέριος (ὁ, ἡ), = кѕ...

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, фъкѕtѕ пе време de noапте, ноџіалѕ. [ші

Νυκτερὶς, ίδος (ἡ), аnim: лілiакѕ. [νύκτερος],

Νυκτερόβιος (ὁ, ἡ), tръitорѕ (пъsкъtорѕ, saѕ къпѕitорѕ de храна sа) noапtеа. [νύκτερος, βίος].

Νύκτερος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de νυκτερινὸς. [νὺξ].

Νυκτεροφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: лѕмinъtорѕ noапtеа. [νύκτερος, φέγγος].

Νυκτερόφοιτος (ὁ,ἡ), поеt: ѕмблъtорѕ (околіторѕ) noапtеа. [νύκτερος, φοιτάω].

Νυκτερωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: [νύκτερος, ὤψ] întѕнекоsѕ (ка noапtеа).

Νυκτηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskѕ (desвѕtѕ, saѕ рапорtеzѕ) чева noапtеа. [ші

Νυκτηγορία (ἡ), adѕнаре sпре ворвіре saѕ рапорtаре ноџіалъ. [νύξ, ἀγορὰ].

Νυκτηγρεσία (ἡ), =Νυκτεγερσία.

Νυκτηγρετέω -ῶ, віit: -ήσω,=Νυκτεγερτέω.

Νυκτήγρετον (τὸ), ѕнѕ фелѕ de плантъ, (Франџ:) lunaire (че лѕчеште noапtеа, saѕ ла лѕнъ),=Νυκτίλωψ.

Νυκτήμερον (τὸ), глs: în локѕ de Νυχθήμερον.

Νυκτηρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [νύξ, ἐρέφω] акоперітѕ de întѕнерікѕ; (fіг:) посоморîtѕ, tрisтѕ.

Νυκτίβιος (ὁ, ἡ), =Νυκτερόβιος.

Νυκτίβρομος (ο, ἡ), поеt: [νύξ, βρέμω] tѕнътoрѕ, резѕнътoрѕ noапtеа.

Νυκτίγαμος (ὁ, ἡ), късътoрітѕ noапtеа (пе аsкѕнs). [νὺξ, γάμος].

Νυκτίδρομος (ὁ, ἡ), алергъtорѕ (кълътoрѕ) de noапте. [νὺξ, δρόμος].

Νυκτικόραξ, ακος (ὁ), ѕнѕ фелѕ de вѕфнiџъ. [νὺξ, κόραξ].

Νυκτικρυφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: askѕнsѕ

noantea, saŭ ла întѕnерікѕ. [νύξ, κρύπτω].

Νυκτιλαθραιοφάγος (ὁ, ἡ), mînкѣtорѕ пе askѕnѕ noantea. [νύξ, λάθρα, φάγω].

Νυκτιλάλος (ὁ, ἡ), поеt: гльѕѕіtорѕ (ѕѕпѣtорѕ) noantea. «Κιθάρα — ». Енгр: [νὺξ, λάλος].

Νυκτιλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), лѕчіtорѕ noantea; (поеt: întѕпекоѕѕ. (везї шi νυκτιφαὴς). [νὺξ, λάμπω].

Νυκτιλόχος (ὁ, ἡ), поеt: пîndіtорѕ (fѕрѕ) de noante. [νύξ, λόχος].

Νυκτίλωψ,=Νυκτήγρετον. 2) în локѕ de νυκτάλωψ.

Νοκτίμαντις, εως (ὁ, ἡ),=Νυκτόμαντις.

Νυκτιμένη (ἡ), (mitолоџ:) вѕfniџѣ, кѕкѕваїе. [din

Νύκτιμος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de νύκτιος.

Νυκτίνομος (ὁ, ἡ), пѣѕкѣtорѕ пе време de noante. [νὺξ, νομὴ].

Νύκτιος, α, ον, =Νυκτερινὸς. [νὺξ].

Νυκτιπάτης, ου (ὁ), поеt: [νὺξ, πατέω] ѕmблѣtорѕ noantea.

Νυκτιπήδηκες (οἱ), ѕпѕ felѕ de папѕчї de noante (saŭ de în касѣ). [νὺξ, πηδάω].

Νυκτίπλαγκτος [νὺξ, πλάζω], шi

Νυκτιπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [νύξ, πλάνη] рѣtѣчіtорѕ noantea,=Νυκτιπάτης.

Νυκτιπλανῆτις, ιδος поеt: în локѕ de νυκτιπλανὴς (ἡ).

Νυκτιπλάνητος, шi Νυκτίπλανος (ὁ, ἡ),= Νυκτίπλαγκτος.

Νυκτιπλοέω -ῶ, віit: -ήσω, плѕteskѕ noantea. [шi

Νυκτίπλοια (ἡ), плѕtіре пе време de noante. [νὺξ, πλοῦς].

Νυκτιπόλευτος, шi Νυκτιπόλος (ὁ, ἡ), поеt: препѕmблѣtорѕ пе време de noante. [νὺξ, πολέω].

Νυκτιπορέω -ῶ, шi Νυκτιπορία, шi Νυκτιπόρος,=Νυκτοπορέω, шi чл:

Νυκτίσεμνος (ὁ, ἡ) поеt: чinstitѕ noantea. [маї корек: νυκτὶ σεμνὸς].

Νυκτιφαὴς [νὺξ, φάος], шi Νυκτιφανὴς, έος [νὺξ, φαίνω] (ὁ, ἡ), поеt: лѕminoѕѕ, saŭ вѣzѕtѕ noantea, saŭ ка noantea, (ad:) întѕпекоѕѕ.

Νυκτίφαντος (ὁ, ἡ), поеt:=Νυκτιφανὴς.

Νυκτίφοιτος (ὁ, ἡ), поеt:= Νυκτερόφοιτος.

Νυκτιφρούρητος (ὁ, ἡ), поеt: ѕtрежѕіtорѕ (пîndіtорѕ) de noante. [νὺξ, φρουρέω].

Νυκτιχόρευτος (ὁ, ἡ), поеt: фолоѕіtорѕ ла danџѕріле de noante. [νὺξ, χορεύω].

Νυκτοβάτης, ου (ὁ), ѕmблѣtорѕ noantea. [νὺξ, βαίνω]. [de ѕnde

Νυκτοβατία (ἡ), ѕmблеtѕ de noante.

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ), =Νυκτίβιος.

Νυκτογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, ѕкріѕ noantea. [шi

Νυκτογραφία (ἡ), ѕкріере noantea. [νὺξ, γράφω].

Νυκτοδρόμος (ὁ, ἡ), =Νυκτίδρομος.

Νυκτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Νυκτιφανὴς, întѕпекоѕѕ. [νύξ, εἶδος].

Νυκτοθήρας, ου (ὁ), вîпѣtорѕ пе време de noante. [νὺξ, θήρα].

Νυκτοκλέπτης, ου (ὁ), fѕрѕ de noante. [νύξ, κλέπτης].

Νυκτοκλοπία (ἡ), fѕрtішагѕ de noante. [νὺξ, κλοπή].

Νυκτολαμπίς, ίδος (ἡ), fѣкліе de noante. 2) =Πυγολαμπίς. [νύξ, λάμπω].

Νυκτόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічіtорѕ, saŭ ѕѣвîршіtорѕ de гічіtорії noantea. [νὺξ, μάντις].

Νυκτομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, mѣ ватѕ noantea. [шi

Νυκτομαχία (ἡ), вѣtѣліе пе време de noante. [νὺξ, μάχη].

Νυκτοπεριπλάνητος [νὺξ, περιπλανάομαι], шi Νυκτοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt:=Νυκτιπλανής.

Νυκτοπόλεμος (ὁ), = Νυκτομαχία. [νὺξ, πόλεμος].

Νυκτοπορέω -ῶ, віit: ήσω, ѕmвлѕ (кѣлѣtореѕкѕ) noantea. [шi

Νυκτοπορία (ἡ), кѣлѣtоріе пе време de noante. [din

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ), кѣлѣtорѕ de noante. [νὺξ, πόρος].

Νυκτοτήρης, ου (ὁ), пîndіtорѕ, пѣzіtорѕ de noante. [νὺξ, τηρέω].

Νυκτουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкрѣtорѕ noantea. [νὺξ, ἔργον].

Νυκτοφαὴς (-φανής), έος (ὁ, ἡ),=Νυκτιφαής.

Νυκτοφυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, пѣzеѕкѕ noantea. [νὺξ, φυλακή]. [de ѕnde

Νυκτοφυλάκησις, εως, шi

Νυκτοφυλακία (ἡ), пazѣ de noante. [din

Νυκτοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пѣzіtорѕ, ѕtрежѕіtорѕ de noante. [νὺξ, φύλαξ].

Νυκτῷον (τὸ), temплѕл попџії (ка zeitate). [νύξ].

Νυκτωπὸς, (ὁ, ἡ), поеt: [νὺξ, ὤψ] =Νυκτερωπὸς, шi Νυκτοειδής, întѕпекоѕѕ.

Νύκτωρ, адв: noantea, пе време de noante. [νύξ].

Νυμφαγενὴς, έος (ὁ, ἡ), = Νυμφογενής.

Νυμφαγέτης, ου (ὁ), поеt: паtроnѕ, по-

въцsitopš de nimfe (enit: ал лsĭ Nentsnš). [νύμφη, ἡγέομαι].

Νυμφαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, dsкš mipeasa ла цinepe; saš miжлoчeskš ла къsъtopie ка пeцitopš. [ші

Νυμφαγωγία (ἡ), dsчepe de mipeasъ ла цinepe; saš пeцipe. [din

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ), dsкъtopš de mipeasъ ла цinepe; saš пeцitopš. [νύμφη, ἄγω].

Νυμφαία (ἡ), snš felš de плantъ de апъ, плstъ, saš пsfъpš. (прiнч: fem: ал лsĭ

Νυμφαῖος, α, ον, кsbenitš, saš konsfinцitš nimfeлop. || (sbbst:) Νυμφαῖον (τὸ), tempлs (локš sfintš) ал nimfeлop. [ші

Νυμφὰς, άδος (ἡ), noet: кsbenitъ (konsfinцitъ) ла nimfe. [ші

Νυμφεῖος, α, ον, = Νυμφαῖος, saš Νυμφικὸς. || (sbbst:) Νυμφεῖον (τὸ), =Νυμφαῖον, saš Νυμφών. «Νυμφεῖα". noet: пsпtъ; saš tinepiĭ. [νύμφη].

Νύμφευμα (τὸ), пsпtъ, късъtopie. [ші

Νύμφευσις, εως (ἡ), kasъtopipe: [ші

Νυμφευτὴρ (ὁ), noet: în локš de νυμφευτής. [νυμφεύω]. [de snde

Νυμφευτήριος, α, ον, atingъtopš de късъtopipe,=Γαμήλιος.

Νυμφευτὴς, οῦ (ὁ),=Νυμφαγωγὸς. saš 2) цinepe, de кspînd însspatš. [ші

Νυμφεύτρια (ἡ), =Νυμφαγωγὸς, oглidъpeasъ; saš пeцitoape. 2) (sne-opĭ mipeasъ, saš de кspînd шъpitatъ. [din

Νυμφεύω, biit: -εύσω, mъpitš; (pap) mъ mъpitš. || (miж:) mъ însopš. [din

Νύμφη (ἡ), mipeasъ; (прin întind:) op че fatъ de mъpitat. (de snde) «Νύμφα φίλη"; Od:Δ. 2) нopъ; saš soцia fpateлsĭ. «Καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς". Skp: 3) nimfъ, zînъ, saš zeiцъ de pîndsл de maĭ жos. "Νύμφαι Ὀρεστιάδες, Νηρηίδες. Ἁμαδρυάδες, mi чл:. 4) (fir:) пъпsшъ de копiĭ (bezĭ ші κόρη). 5) алbinъ, ші op кape înseкtъ se aflъ înкъ în înțiïa sa fopmaцie, (прin spm:) fъpъ apiпĭ. (bezĭ σχαδών). 6) fspniкъ înapipatъ. 7) бoboкš de tpantafilš abia deskisš. 8) гъsъpiчea въpbiĭ. 9) къпъtiĭsл de sss ал lepsлsĭ de плsгš. 10) (anatom:)=Μύρτον. [de snde

Νυμφιάω -ῶ, biit: -άσω, sintš νυμφόληπτος (bezĭ ziч:). [ші

Νυμφίδιος, α, ον, noet: în локš de...

Νυμφικὸς, ἡ, όν, пsпцiaлš, кsbenitš mipeseĭ saš mipeлsĭ. [de snde

Νυμφικῶς, adb: ка tinepiĭ (de кspînd лsaцĭ în къsъtopie).

Νυμφίος (ὁ), mipe. [ші

Νύμφιος (ὁ, ἡ), noet: în локš de νυμφικός. «Παρθένοι νύμφιοι». Ekp: лorodite, saš de mъpitat. || (sbbst:) "Νύμφια (τὰ),= Νυμφεῖα.

Νυμφίς, ίδος (ἡ), noet: în локš de Νυμφική. (de snde || sbbst:) Νυμφίδες, пaпsчiĭ mipeseĭ. [νύμφη].

Νυμφόβας, αντος (ὁ), înкълiкъtopš de nimfe, saš zîne. (enit: ал лsĭ Sileнš). [νύμφη, βαίνω].

Νυμφογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкstš din nimfъ. [νύμφη, γένος].

Νυμφόκλαυστος (ὁ, ἡ), noet: плînsš de fete saš пspopeлe saлe. [νύμφη, κλαίω].

Νυμφοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, =Νυμφοστολέω, mъ înnodobeskš ка o mipeasъ. [din

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ), = Νυμφοστόλος; (în цen:) пsпцiaлš. [νύμφη, κομέω].

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ), [νύμφη, λαμβάνω] (прiнч:) înssflatš de nimfe, întssiastš; (în цen:) чeл кs minцeлe лsate, пebsnš. [de snde

Νυμφοληψία (ἡ), natima însšflatsлsĭ, întssiastsлsĭ de zîne, пebsnie.

Νυμφοπόνος (ὁ, ἡ), noet: [νύμφη, πόνος] =Νυμφοκόμος, ші Νυμφοστέλος.

Νυμφοστολέω -ῶ, biit: -ήσω, înnodobeskš. ші dsкš ла mipe mipeasa. [din

Νυμφοστόλος (ὁ,ἡ), [νύμφη, στέλλω] înnodobitopš ші dsкъtopš de mipeasъ ла mipe.

Νυμφότιμος (ὁ, ἡ), noet: чinstitopš, saš чinstitš de mipeasъ. [νύμφη, τιμή].

Νυμφὼν ῶνος (ὁ), къmapъ (iataкš) de tinepĭ късъtopiцĭ. [νύμφη].

Νῦν, adb: de timпš, aкsm în minstsл de faцъ. «Ὁ νῦν χρόνος». Лкs: «Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσὶν». Iл; A. (ші în пepifp:) "Τὸ νῦν ἔχον «Τὸ νῦν εἶναι". (ші întp' o ziч:) «Τανῦν». Лкs: ші пe tpeкstš în локš de ἀρτίως, de кspînd, кs пsцinš maĭ 'nainte. «Νῦν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ. Iл: Γ. ші întp' алtъ însemn: desпpe чeлe sigsp пъdъжdsite. „Νῦν ὤλετο (în локš de ὀλεῖται) πᾶσα κατ' ἄκρης Ἴλιος». Iл:N. ші în biit: în локš de αὐτίκα, neste, dsпe пsцinš. Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι». Iл: E. „Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει». Iл: Υ. [bezĭ ші...

Νύν, ші Νὺ пaptiк: (enглit:) rîndit: emfant: saš înплinit: (прiнч:) =Νῦν. «Δεῦρό νυν». Iл: Ψ. "Λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν». Apstf: «Πάντα νοήματα, ὅσα ποὺ νυν ἐέλπεται». Iл: K. «Τί νυ σ' ἔτρεφον». Iл: A. «Μιλήσιοι μέν νυν οὕτω λέγουσι". Ep: «Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο". Iл: Δ.

Νυγαρί, ші Νυνί, At: (кѕ întind:) în локѕ de νῦν (прінч: нѕмаї пе през:)

Νυνμενί, At: =Νυνί.

Νὺξ νυκτὸς (ἡ), [de ачі] noапte; (поеt: în ųen:) întѕнерікѕ; (прін întind: ші fir:) moарte; (ѕне-орї) апѕѕл. «Οὐ τὸ κλέος διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ». Ткр: «Μέση νὺξ, (ші маї обіч:) «Μέσαι νύκτες». Лкс: miеѕл попџії. „Ἀωρὶ τῶν νυκτῶν». Лѕч:

Νύξις, εως (ἡ), înпѕнџере, înболdіре, înџепаре; (fir:) întъріtаре. [νύσσω].

Νυὸς (ἡ), поеt: în локѕ de νύμφη, норъ; саѕ soџia fратeлѕї, кѕмнатъ;(în џen:) рѕdъ din кѕскріе; (прін întind:) tînъръ мѕіере.

Νύσσα, ης (ἡ), колоана de ла капъtѕл каріереї (înпрежѕрѕл кърia fiind îndatopaџї a se înвірti mînъtopiї de tръѕрї înболdіаѕ tape калѕл din dреапta); (fir:) sfîpшitѕ, скопѕ. [din

Νύσσω, biit: νύξω, înболdескѕ, înпѕнгѕ, înџепѕ кѕ ор че аскѕџitѕ în вîрfѕ. «Χθόνα δ' ἔκτυπον ἵπποι, νύσσοντες χηλῇσιν„. Es: «Λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε». Skp: 2) înпінгѕ. «Τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξε, χείρεσσιν ἀσπίδα νύσσων». Іл: П: «Προσήυδων μιν ἐγγὺς ἐόντα ἀγκῶνι νύξας». Od: Ξ:

Νύσταγμα (τὸ), somнѕ лѕаtѕ пе некѕлkate (dan пічоареле), пікоteалъ. [ші

Νυσταγμὸς (ὁ), пікоtаре de somнѕ. [din

Νυστάζω, [νεύω] biit: -αξω, 'mї е somнѕ, пікѕ de somнѕ; (прін întind: ші fir:) факѕ чева кѕ лене ші небъгаре de seamъ. [de ѕнde

Νυστακτὴς, οῦ (ὁ), пътimaшѕ, саѕ adѕкъtорѕ de somnіе. [de ѕнde

Νυστακτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:), -ικῶς, пъръbitѕ а піка de somнѕ; саѕ adѕкъtорѕ de somnіе.

Νυσταλέος, α, ον, аплекаtѕ ла somnіе, somпороѕѕ; (прін întind: ші fir:) tрînдавѕ, ленешѕ. [νυστάζω].

Νυσταλογερόντιον (τὸ), вътрînелѕ, че totdaѕна пікоtъ de somнѕ. [νυσταλέος, γερόντιον].

Νυσταλώπιάω -ῶ, (греш:) în локѕ de νυκταλωπιάω.

Νύττω, biit: νύξω, At: în локѕ de νύσσω.

Νύχα, adв: =Νύκτωρ.

Νυχαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [νὺξ, αὐγὴ] лѕmіноѕѕ noапtеа.

Νυχεγρεσία (ἡ), поеt: în локѕ de νυκτεγερσία.

Νυχεία (ἡ), ші Νύχευμα (τὸ), поеt: преверїере de noапte. [din

Νυχεύω, biit: -εύσω, превегїезѕ noапtеа, =Νυκτερεύω.

Νυχηβόρος (ὁ, ἡ), поеt: [νὺξ, βορὰ] poзъtорѕ пе време de noапte.

Νυχθήμερον (τὸ), кѕрѕѕ de o noапte ші o zi. [νύξ, ἡμέρα].

Νύχιος, α, ον, поеt: în локѕ de νυκτερινὸς. (se конf: кѕ μύχιος).

Νύχμα (τὸ), поеt: în локѕ de νύγμα.

Νώ, саѕ Νῷ în локѕ de νῶϊ, nom: ші ак: ind: ал лѕї ἐγὼ.

Νῷ, dat: ал лѕї Νοῦς.

Νωγάλευμα(τὸ), =Νωγάλισμα. [din

Νωγαλεύω, biit: -εύσω, ші Νωγαλίζω, biit: -ίσω, mъпînкѕ пръжіtѕрї ші алtе delікаte mînкърї. [νώγαλον]. [de ѕнde

Νωγάλισμα (τὸ), ор че se mъпînкъ ка...

Νώγαλον (τὸ), (обіч: ла Іm:) ор че se mъпînкъ (маї обіч: dѕпе masъ) de гѕstѕ (пръжіtѕрї,mezeлікѕрї, zaхарікале, ші алtеле), (Франџ:) friandise.

Νωδογέρων, οντος (ὁ), въtрînѕ fъръ dinџї. [νωδὸς, γέρων].

Νωδὸς, ἡ, ὸν, лірsitѕ de dinџї; (прін întind: ші fir:) tîmпѕ, nesimџitорѕ. [νη, ὀδοὺς].

Νωδυνία (ἡ), поеt: în локѕ de ἀνωδυνία. [din

Νώδυνος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ἀνώδυνος. [νη, ὀδύνη].

Νῶε, поеt: în локѕ de νῶϊ, νώ.

Νωθεία (ἡ), =Νωθρότης. [din

Νωθὴς, [νὴ, ὠθέω, саѕ în afin: кѕ νόθος] έος (ὁ, ἡ), zъбавнікѕ, moлатікѕ; tрîндавѕ ленешѕ; tîmпѕ de minte, простѕ, adормitѕ

Νώθητι, Іon: în локѕ de νοήθητι, пас: пех: 1: de порѕнч: ал лѕї νοέω.

Νώθουρος (ὁ), [νωθὴς, οὐρὰ] nedestoїнікѕ ла tрѕпеаскъ înпреѕнаре.

Νωθρεία (ἡ), =Νωθρότης.

Νωθρεπιθέτης, [νωθρὸς, ἐπιτίθημι] ου (ὁ), întрепрінzъtорѕ кѕ непъсаре саѕ neisteџime de tреаба sа.

Νωθρεύω, ші (між:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, sîнtѕ moлатікѕ, tîmпѕ; mъ nортѕ, факѕ чева fъръ isteџime. [ші

Νωθρία (ἡ),=Νωθρεία. [νωθρὸς]. [de ѕнde

Νωθριάω -ῶ, biit: -άσω,=Νωθρεύω.

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ),(Skp:) tîmпѕ de inimъ,=Βαρυκάρδιος. [νωθρὸς, καρδία].

Νωθροποιὸς (ὁ, ἡ), adѕкъtорѕ de tрîndъвіе, саѕ tîmпіme. [νωθρὸς, ποιὸς].

Νωθρὸς, ὰ, ὸν,=[νωθὴς] moлічоѕѕ, tрîndавѕ; tîmпѕ de minte. [de ѕнde

Νωθρότης (ἡ), tрîndъвіе, moлічїѕне; zъбъвнічіе; tîmпіme de minte. [ші

Νωθρώδης, εος (ὁ, ἡ), кam lpîndavъ, кam molічosъ, ші чл: [ші

Νωθρῶς, adв: кв moлічlвne, lîmпime, neisteцime, ші чл::

Νῶϊ, npon: înd: (nom: ші aк:) ал лвї ἐγώ [de ачі] noї, saъ пе noї. 2) (pap) în локъ de νῶϊν. «Τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν νῶϊ γάμον». Ткр: (КВ: 166:) (ка ші pom: ла нвпть пе).

Νῶϊν, цen: ші dat: ал лвї Νῶϊ, ал nostpв, saъ поъ amîndвpopa. [de вnde

Νωΐτερος, α, ον, noet: [de ачі] ал nostpв amîndвpopa; (în цen:) =Ἡμέτερος.

Νῶκαρ, αρος (τὸ), noet: [în afin: кв νάρκη] somnъ adînкъ ка de moapte; lape ameцеалъ de капъ. 2) (adieк:) =Νωθρὸς. [de вnde

Νωκαρώδης, εος (ὁ), =Νωθρώδης, adopmitъ ла minte.

Νωλεμέως, adв: noet: кв stъpвinцъ, neîntpepвnt; вna neste alta. [din

Νωλεμής, έος (ὁ, ἡ), концinвtъ, neîntpepвntъ, stъpвitopъ, neînчetatъ; вnвл neste altвл. (întpeв: npinч: нвmaї ‖ nевт:) Νωλεμὲς, adв: în локъ de Νωλεμέως. [ὁμαλός].

Νῶμα (τὸ), Ion: în конtpaк: în локъ de νόημα.

Νωμάω, (ші -έω Ion:) -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de νέμω, înпарцъ. «Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν». Om: 2) (npin întind:) dipiцezъ, гввернezъ; (în цen:) miшкъ; întpeввinцezъ. «Νηὸς οἰήϊα νωμᾶς». Od: M: "Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν». Iл: Γ: «Ἄλεισον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, ὄφρα πίοι». Od: X: «Πυρεῖα χερσὶν ἐνώμων». Ткр: (ші ел: saъ nestp:) "Κόραξ ἐν αἰθέρι νωμῶν (se înц: ἑαυτὸν, saъ τὰς πτέρυγας)». Лкs: miшкîndв se (ші fir:) «Ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας». Od: Σ: «Ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν». Od: N: (ші simплв) "Κέρδεα νωμῶν». Od: Y. înвîptind în mintea sa. (de вnde 3) вагъ de seamъ кв лваре aminte; mъ rîndeskъ. «Νωμοῦντες ὧν σῖτα ἀναιρεομένους». Ep: «Τὸ νωμᾶν καὶ τὸ σκοπεῖν ταὐτὸν». Плt: Ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία διδακτά τ' ἄρρητά τ' οὐράνιά τε». Sof: [de вnde

Νωμεύς, ῆος (ὁ), noet: în локъ de νομεύς.

Νώμησις, εως (ἡ), înпъpцipe; miшкаpe; îndpentape, saъ dipiцepe. [ші

Νωμήσιμος (ὁ, ἡ), noet: овічнвitъ a se miшка (a sввpa) neînчetat. [ші

Νωμητήρ, ші Νωμήτωρ, ορος (ὁ), noet: повъцвitopъ (dipeкtopъ); saъ miшкъtopъ; op miшкatъ.

Νῷν, în локъ de νῶϊν, цen: ші dat: ind: ал лвї ἐγώ, [de ачі] поъ.

Νωνυμία (ἡ), noet =Ἀνωνυμία. [din

Νώνυμος, ші Νώνυμνος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ἀνώνυμος [νη, ὄνομα, ші ὕμνος], (овіч: fir:) neînsemnatъ, nevnoskвtъ; (кв цen:) nenomenitopъ de нвmеле кvїва. «Οὔτις ἔσται Σαπφοῦς νώνυμος ἥλιος». Enгр: нв ва tpeче zi fъpъ nomenipe de нвmеле..

Νωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, [νη, ὤψ] întвneкъ вedepiле; snepiъ.

Νώροψ, saъ νώρωψ, οπος (ὁ, ἡ), noet: [ἀνὴρ, ὤψ] notpiвitъ, кввenitъ ла въpвatъ, въpвъteskъ. 2) (dвnе алцiї)=Ἤνοψ, întвneкъtopъ de вedepї, лвчosъ.

Νωσάμενος, noet: în локъ de νοησάμενος, miж: nex: de naptч:, ші

Νώσασθαι, noet: în локъ de νοήσασθαι, miж: nex: de inf: ал лвї νοέω.

Νῶσις, ιος (ἡ). Ion: ші Dop: în локъ de νόησις.

Νωταγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, apdiкъ, капъ чева кв sninapea. [din

Νωταγωγὸς (ὁ, ἡ), dвкъtopъ, къpъtopъ de чева кв sninapea. [νῶτος, ἄγω].

Νωταῖος, α, ον, чел че se afлъ пе, saъ se кввine ла sninape. [νῶτος].

Νωτάκμων, ονος (ὁ, ὁ), noet: кom: a къpвїа sninapea este tape ка о niковалъ. [νῶτος, ἄκμων].

Νωτάρης, [νῶτος, αἴρω] ου (ὁ), глs: în локъ de νωτοφόρος, къpъtopъ кв sninapea (хamалъ).

Νωτεύς, έως (ὁ), =Νωτάρης «Ὄνος—». глs:=Κανθήλιος. [ші

Νωτιαῖος, α, ον, =Νωταῖος. [νῶτος].

Νωτιδανὸς (ὁ), вnъ felъ de neшte (вezї ἐπινωτιδεύς).

Νωτίζω, вit: -ίσω, noet: întopкъ, saъ faкъ пе чinева a 'ші întoapче snateлe; nopneskъ (ші ел: saъ nestp: mъ nopneskъ) пе fвгъ. «Πρὸς φυγὴν ἐνώτισα». Eвp: 2) акоnepъ snateлe, їaъ пе вmepї, înвpaкъ, (ші miж:) mъ înвpaкъ. "Κισσὸς, ὃν χλοηφόροις ἔρνεσιν ἐνώτισεν". Eвp: a акоnepit. [νῶτος]. [de вnde

Νώτισμα (τὸ), noet: op че noaptъ (ape) чinева пе sninapea sa.

Νωτοβατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вpкъ пе sninape de вitъ, saъ вîpfъ de мвnte. [νῶτος, βαίνω]

Νωτόγραπτος (ὁ,ἡ), чел кв sninapea zъгpъвitъ (nestpiцatъ кв nікъtвpї). [νῶτος, γράφω].

Νωτοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, вatъ, ловeskъ

пе чіпева пе sпіпаре. [νῶτος, κόπτω].

Νῶτον (τὸ), (прінч: пѕтаї ла îm:) în локѕ de νῶτος.

Νωτοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), каре вate, saѕ se вate ла sпete, = Μαστιγίας. [νῶτος, πλήσσω].

Νῶτος (ὁ), (ла îm: mаї de mѕлte-орї în локѕ de sіпг: τὰ νῶτα) sпate, sпіпаре de omѕ, de вітъ, ші (fіг:) de mѕпte; (despре пеîпsѕfл:) sѕпрafаџъ. «Νῶτα θαλάσσης». Om: ші Es: «Δεῖξαι τὰ νῶτα». Лкs: sъ 'шї apate sпаtеле, sъ fѕгъ. «Κατὰ νῶτον ἐγένετο». Ep: din апоі.

Νωτοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, пoptѕ, карѕ чева кѕ sпіпареа. [ші

Νωτοφορία (ἡ), кърътѕръ кѕ sпіпареа. [din

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ), dѕкъtорѕ, кърътopѕ de чева кѕ sпіпареа. [νῶτος, φέρω].

Νωχέλεια (ἡ),=Νωθρότης, пепъѕаре, tрîпdъвіe, (Fрапџ:) nonchalance. [ші

Νωχελεύομαι, віit: -εύσομαι, sîпtѕ (mъ popþѕ ка ѕпѕ) пепъѕъtopѕ, tрîпdaвѕ. [din

Νωχελὴς, [νη, ὠκὺς, saѕ în afіп: кѕ νωθὴς] έος (ὁ, ἡ), пепъѕъtорѕ, лепешѕ, zъваліпікѕ, пеакtівѕ, (Fрапџ:) nonchalant.

Νωχελία (ἡ), поеt:=Νωχέλεια. [de ѕпde

Νωχελίζω, віit: -ίσω, глѕ:=Νωχελεύομαι.

Ξ.

Ξ, ξ, ξῦ, saѕ ξῖ (τὸ), Ksi, педекл: a patрѕsпреzечелеа літеръ a Elіпеsкѕлѕї алfaвеtѕ. || (пѕmер:) ξ', шаїzечї (60), saѕ ал шаїzечелеа, ші ͵ξ шаї-zечї de miї (60,000).

Ξαίνω, [ξέω] віit: ξανῶ, (пех: ἔξηνα, tре: de кѕ: ἔξαγκα, ші пas: ἔξασμαι, ші ἔξαμμαι, пех: пas: ἐξάνθην, ші позіt: ξαντέον) пїепtъпѕ; skарmъпѕ; dъръчеskѕ; (în џеп:) пpегъtеskѕ de tорs (лîпъ); (пріп îпtіпd: ші fіг:) ловеskѕ, вatѕ. «Θαλασσαίη ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι». Епгр: вътѕtѕ (роsѕ) de валѕрїле тѕріі. [de ѕпde

Ξάμμα (τὸ,) =Ξάσμα, 2) (преа рарѕ) (de ачі) skamъ, deѕtрѕmъtѕръ de піпzъ, ші чл. [ші

Ξανάω -ῶ, віit: -ήσω, (прінч:) 'mї amѕ ововіt mîїпеле skършъпîпd лîпъ; (în џеп:) =Ναρκάω, ововеskѕ, osteпеskѕ. «Ἡδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα». Sof: [de ѕпde

Ξάνησις, εως (ἡ), osteпіре, ововіре (прінч:) de mîїпї din прічіпа skъртъпърії; (în џеп:) osteпеалъ; amopџіре.

Ξανθίας, ου (ὁ), ѕпѕ felѕ de пеште de таре,=Θύννος. [ші

Ξανθίζω, віit: -ίσω, fакѕ чева гълвѕїѕ, вълапѕ, влопdѕ; (fіг:) рѕmепеskѕ fрîпtѕра ла fокѕ; (ел: saѕ пеstр: ші тіж:) mъ fакѕ, saѕ mъ аратѕ вълапѕ, влопdѕ. [ші

Ξανθικὸς (ὁ), лѕпа Апрілие dѕпе Македопіепї; ші Ξανθικὰ (se îпџ: ἱερὰ), sервъtоареа, ші џепераль ревіzie a оштірілор, че se sѕвîршіаѕ îпtр' ачеаstъ лѕпъ. [ші

Ξάνθιον (τὸ), ѕпѕ felѕ de плапtъ (Fрапџ: lampourde) din soїѕл ѕрzічілор, каре slѕжіа ла галвепъ въпsіре de пърѕ. [ξανθὸς].

Ξάνθισμα (τὸ), въпsеа галвепъ, ші ор че въпsіtѕ кѕ dîпsa. [ξανθίζω].

Ξανθόγειος (ὁ ἡ), чел кѕ хѕmъ saѕ пъmîпtѕ галвепѕ. [ξανθὸς, γέα].

Ξανθόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѕ пърѕл галвепѕ, влопdѕ. [ξανθὸς, θρὶξ].

Ξανθοκάρηνος, поеt: [ξανθὸς, κάρηνον] în локѕ de. .

Ξανθοκόμης, ου (ὁ), ші Ξανθόκομος (ὁ, ἡ), галвепѕ, влопdѕ ла пърѕ. [ξανθὸς, κόμη].

Ξανθόουλος (ὁ, ἡ), вълапѕ ші крецѕ. [ξανθὸς, οὖλος].

Ξανθὸς, ἡ, ὸν, гълвѕїѕ, saѕ рошкаtѕ, вълапѕ, влопdѕ. [de ѕпde

Ξανθότης (ἡ), вълъпіe, влопdецъ.

Ξανθοτριχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîпtѕ кѕ пърѕл галвепѕ, вълапѕ. [ξανθόθριξ].

Ξανθοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: din паtѕръ вълапѕ, влопdѕ. [ξανθὸς, φυὴ].

Ξανθοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѕ de хаїпъ галвепъ deskіsъ; (поеt: despре роаdе) чел кѕ коажа галвепъ. [ξανθὸς, χιτὼν].

Ξανθοχολικὸς, ἡ, ὸν, релаtівѕ кѕ галвепѕл вепіпѕ. [din

Ξανθόχολος (ὁ, ἡ), чел кѕ (mаї mѕлt пpеdоmпіtорѕ îпtр' îпsѕл) галвепѕ вепіпѕ. [ξανθὸς, χολὴ].

Ξανθόχροος -ους, ші ξανθόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), галвепѕ, вълапѕ ла фацъ, saѕ ла пеліџъ. [ξανθὸς, χρόα, saѕ χρώς].

Ξανθόω -ῶ, віit: -ώσω, fакѕ, въпsеskѕ чева галвепѕ, вълапѕ. [ξανθὸς].

Ξανθωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: [ξανθὸς, ὤψ] галвепѕ, вълапѕ ла fаџъ.

Ξάνιον (τὸ), іпstрѕmîпtѕ de skъртъпаt лîпъ, dаракѕ, ші чл: 2) пїепtепе (sпре подоавъ) de капѕ. 3) = Ἐπίξηνον. [ші

Ξάνσις, εως (ἡ), skъртъпаре, dъръчіре de лîпъ. [ші

Ξάντης, ου (ὁ), skъртъпъtорѕ, dъръчіtорѕ de лîпъ. [ξαίνω]. [de ѕпde

Ξαντικὸς, ἡ, ὸν, кѕвепіtѕ, saѕ îпdemî-

natikȣ ла skъpmъnape, saȣ dъpъчipe de лînъ. «Ξαντική». Плт: meшteшȣгȣл de a-skъpmъna лînъ. [шi

Ξάντρια (ἡ), skъpmъnъtoape, dъpъчitoape de лînъ.

Ξάσμα (τὸ), лînъ dъpъчitъ, saȣ skъp-mъnatъ. [ξαίνω].

Ξειναγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: Ion: în локȣ de ξεναγέω.

Ξειναπάτης, ου (ὁ), noet: în локȣ de ξεναπάτης.

Ξείνη (ἡ), Ion: în локȣ de ξένη, fem: ал лȣĭ ξένος.

Ξεινοδόκος, noet: Ion: în локȣ de ξενοδόκος.

Ξείνηθεν, adв: noet: Ion: din локȣ stpeinȣ, din stpeinъtate. [ξεῖνος].

Ξεινήϊος, η, ον, noet: Ion: în локȣ de ξένιος.

Ξεινίη (ἡ), Ion: în локȣ de ξενία.

Ξεινίζω, biit: -ίσω, Ion: în локȣ de ξενίζω.

Ξείνιος, η, ον, noet: în локȣ de ξένιος.

Ξεινοβάκχη (ἡ), noet: Medea, ка пеȣ-nitъ de amopȣл ȣnȣĭ stpeinȣ (лȣĭ Iasonȣ). [ξεῖνος, βάκχη].

Ξεῖνος, η, ον, (шi toate чeлe dintp' în-sȣл komnȣse) Ion: noet: în локȣ de ξένος, шi чл:

Ξειρὶς, ίδος (ἡ), =Ξυρίς.

Ξεναγέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ ак:) по-въцȣĭeskȣ пе (saȣ îngpiжeskȣ de) stpeinȣ. 2) (кȣ цen:) amȣ sȣвt komanda mea, saȣ pekpȣtezȣ stpeinĭ soлdaцĭ; (dȣne sistema Лачedem:) sîntȣ къnitanȣ de stpeinĭ (алia-цĭ) ostaшĭ. [ξεναγός]. [de ȣnde

Ξενάγησις, εως (ἡ), повъцȣipe de stpeinĭ. 2) pekpȣtape de stpeinĭ.

Ξεναγία (ἡ), demnitatea, tpeaвa, шi 2) ostъшeaska tpȣnъ a ȣnȣĭ къnitanȣ de stpe-inĭ, saȣ волontipĭ. [din

Ξεναγὸς (ὁ), повъцȣitopȣ, saȣ îngpiжi-topȣ de ȣnȣ stpeinȣ. 2) къnitanȣ de stpe-inĭ волontipĭ soлdaцĭ. [ξένος, ἄγω].

Ξεναγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ξεναγέω. [din

Ξεναγωγὸς (ὁ, ἡ), =Ξεναγός.

Ξενάκουστος (ὁ, ἡ), (плц:) stpeinȣ ла ȣ-zipe, чȣdatȣ. [ξένος, ἀκούω].

Ξεναπάτης, ου (ὁ), amъцitopȣ de stpeinĭ; (fir:) вîntȣ amъцitopȣ sȣflînd în noptȣ, ne-кînd afapъ sȣflъ алtȣл. [ξένος, ἀπάτη]. [de ȣnde

Ξεναπατία (ἡ), amъцipe de stpeinĭ, saȣ oasneцĭ.

Ξεναρκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ажȣtъtopȣ (npotektopȣ) de stpeinĭ. [ξένος, ἀρκέω].

Ξενεύω, biit: -εύσω, sîntȣ stpeinȣ, saȣ în stpeinъtate. [ξένος].

Ξενηλασία (ἡ), гoanъ de stpeinĭ. [шi

Ξενηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, гoneskȣ, saȣ nȣ npiimeskȣ în цapa mea пе stpeinĭ. [ξένος, ἐλαύνω].

Ξενία (ἡ), stpeinie, saȣ характерȣ de stpeinȣ. 2) npiimipe de stpeinȣ, шi pелацia, saȣ pечinpoкȣл dpentȣ de osnitaлitate лe-rate întpe oasnъtȣл шi npiimitopȣл sъȣ. (npinч: fem: ал лȣĭ ξένιος). [шi

Ξενίζω, biit: -ίσω, npiimeskȣ în каsa mea oasnъtȣ (stpeinȣ) кънȣindȣ'л de toate tpe-вȣinчoaseлe; (nas:) sîntȣ npiimitȣ ка oa-snъtȣ. «Ἐξένισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς». Ksn: 2) вагȣ, пȣiȣ în mipape пе чineва кȣ (sne-piȣ, шi miж: saȣ nas: mъ snepiȣ, шi se nape чȣdatȣ) чева neoвiчnȣitȣ. «Οὐ χρὴ τὰς κυούσας (ἵππους) ποικιλία τῶν νομῶν καὶ τῶν ὑδάτων ξενίζειν». Iniatp: (betepin:); (шi miж:) «Ξενισθεὶς, καὶ διαπορήσας διὰ τὸ παράδοξον». Лкs: 3) (nestpъm:) napȣ (seamъnȣ a) stpeinȣ (чȣdatȣ, neoвiчnȣitȣ). «Λέξις ξενίζουσα». Лкs. [шi

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, de stpeinȣ. «Τὸ ξενικὸν (se înц: στράτευμα)». Ksn: stpei-nĭ (волontipĭ) ostaшĭ. [шi

Ξένιος, α, ον, кȣвenitȣ ла stpeinȣ, saȣ чeл în pелацie кȣ stpeinȣ npin osnitaлitate. «Ζεὺς—». Лкs: natponȣ de stpeinĭ. «Ξενία (înпpeȣnъ шi fъpъ) τράπεζα, saȣ οἰκία„. Лкs: a npiimitopȣлȣĭ de stpeinĭ. «Ἡ σὴ ξενία καταπλεύσαντι ἐκλείσθη». Dioц: enist: «Ξενία (saȣ «Ἐπὶ ξενία, saȣ «Ἐπὶ ξένια) δέχεσθαι (καλεῖν) τινά». Ep: a npiimi кȣ osni-taлitate. ‖ (sȣвst:) «Ξένιον (τὸ), (se înц: δῶρον) dapȣ, че se dъ snpe sȣвenipȣ oa-snъtȣлȣĭ. [ξένος].

Ξένισις, εως (ἡ), npiimipe de stpeinȣ. [шi

Ξένισμα (τὸ), op че лȣкpȣ adȣче mipape, se nape чȣdatȣ (stpeinȣ). [шi

Ξενισμὸς (ὁ), osnitaлitate (акt: saȣ nas:). 2) чȣdȣцie de вpe ȣnȣ лȣкpȣ, шi tȣp-вȣpapea, saȣ въtъmapea npoвenitъ dintp' însȣл. [ξενίζω].

Ξενιτεία (ἡ), stpeinъtate; netpeчepe în stpeinъtate. 2) sлȣжвъ de stpeinȣ ostaшȣ волontapȣ. [din

Ξενιτεύω, шi (miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, netpeкȣ, saȣ кълъtopeskȣ ȣndeва ка stpeinȣ, mъ stpeinezъ, saȣ sîntȣ în stpei-nъtate. 2) sлȣжeskȣ ostъшeшte ла naцie stpeinъ. [ξένος].

Ξενοδαΐκτης, οῦ (ὁ), noet: [ξένος, δαΐζω] omopîtopȣ de stpeinĭ.

Ξενοδαίτης, ου (ὁ), noet: [ξένος, δαίνυμαι] mînкътopȣ de stpeinĭ.

Ξενοδοκεῖον, Ξενοδοκέω, Ξενοδόκος,=Ξενοδοχεῖον, ші чл:

Ξενοδοχεῖον (τὸ), локъ (касъ) de приimipea stpeinілор, (Тврч:) ханъ, (Франц:) oteлъ. [ші

Ξενοδοχέω -ῶ, biit: -ήσω, приimeskъ stpeinї; saъ sîntъ ханџіъ. 2) поet: înкpedinџezъ (кеzъmвїeskъ) чева кв maptвpъ. [ξενοδόχος] [de вndэ

Ξενοδόχημα (τὸ), (плц:) = Ξενοδοχεῖον.

Ξενοδοχία (ἡ), приimipe ші îngpiжipe de stpeinї. [din

Ξενοδόχος (ὁ, ἡ), приimitopъ ші оaspъtъtopъ de stpeinї. ‖ (свбst:) = Πανδοχεύς, ханџіъ. 2) поet: maptвpъ, saъ кеzашъ. [ξένος, δέχομαι].

Ξενοδώτης, (поet: în локъ de ξενοδότης) ου (ὁ), дътъtopъ de пpічinъ de a se лега пpieteneaskъ pелаџie întpe stpeinї. [ξένος, δίδωμι].

Ξενόεις, εσσα, εν, поet: плinъ de stpeinї. [ξένος].

Ξενοθυτεω -ῶ, biit: -ήσω, жеptfeskъ stpeinї. [ξένος, θύω].

Ξενοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, батъ (tpakteзъ ръъ) пе stpeinї. [ξένος, κόπτω].

Ξενοκουρίτης, ου (ὁ), tвnsъ, saъ pasъ în кіпъ stpeinъ, пеoвічнвitъ. [ξένος, κουρά].

Ξενοκρατέομαι -οῦμαι, biit:-ηθήσομαι, sîntъ свbt stъpînipe de stpeine оштipї. [ξένος, κράτος].

Ξενοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, omopъ stpeinї. [ші

Ξενοκτονία (ἡ), omopîpe de stpeinї.[din

Ξενοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopъ de stpeinї.

Ξενοκυσταπάτη (ἡ), [ξένος, κύστη, ἀπάτη] кom: amъџipe în пpeкврвipe de stpeine mвїepї.

Ξενολεξία (ἡ), (Бisep:) stpeinъ (minчinoasъ, гpeшitъ) tîлквipe de sfînтъ zisъ, =Ἑτεροδιδασκαλία. [ξένος, λέγω].

Ξενολογέω -ω, biit: -ήσω, aдвnъ, (пaptik:) peкpвtezъ stpeinї. [ші

Ξενολογία (ἡ), pекpвtaџie de stpeinї. [ші

Ξενολόγιον (τὸ), tpвпъ de stpeinї pекpвtaџї оштaшї. [din

Ξενολόγος (ὁ, ἡ), peкpвtъtopъ de stpeinї оштaшї. [ξένος, λέγω].

Ξενομανέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ пeбвнъ двпe stpeine пъpaвpї ші oвічeївpї. [din

Ξενομανής, έος (ὁ, ἡ), пeбвнъ, пeбвneште ївбitopъ de stpeinї, ші de oвічeївpiле лор. [ξένος, μαίνομαι]. [de вnde

Ξενομανία (ἡ), пeбвнъ дparoste de stpeinї, ші de stpeine oвічeївpї.

Ξενοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ кopinzъ de o пeплъквtъ simџipe (mъ чївdeskъ) пentpв вnъ stpeinъ, saъ пeoвічнвitъ лвкpв. [ξένος, πάθος].

Ξενοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), квбenitъ, потpiвitъ ла stpeinъ; saъ пъpвtъ a fi stpeinъ. [ξένος, πρέπω].

Ξένος, η, ον, (кomпap: -ώτερος, свпpл: -ώτατος) stpeinъ; (пpin вpm:)пeквnoskвtъ пeoвічнвitъ, чївdatъ; (кв џen: saъ aк: пpeп: пemiiitopъ, пeчepкatъ de чева. „Ἡ ξένη (se înџ: γῆ)» stpeinъtate. «Εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξένης ξένον ὄντα». Ткр: ‖ (свбst:) пpiimitopъ de stpeinї; (maї des) оaspъtъ, (Тврч:) mвsafipъ. «Ὦ ξένε»=Ὦ φίλε! пpietene! (oвіч: кїemape кътpe оaspъtъ, saъ simпла кътpe op-каpe stpeinъ ші пeквnoskвtъ). 2) оштaшъ sлвжind кв платъ ла паџie stpeinъ.

Ξενόστασις, έως (ἡ),= Ξενοδοχεῖον, локъ de a попosi stpeinї (ханъ). [ξένος, στάσις].

Ξενοσύνη (ἡ), поet: în локъ de ξενία, familiapъ pелаџie întpe stpeinї, saъ дpentъ de pечіпpoкъ оspitaлitate. [ξένος].

Ξενότιμος (ὁ, ἡ), чinstitopъ de stpeinї. [ξένος, τιμή].

Ξενοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хpъneskъ (amъ în sлвжба mea) stpeinї (вoлontipї) оштaшї. [ші

Ξενοτροφία (ἡ), хpъnipe (џinepe) de stpeinї solдaџї. [din

Ξενοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopъ (џiitopъ în sлвжба sa) de stpeinї solдaџї. [ξένος, τρέφω].

Ξενοφονέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ξενοκτονέω.[ші

Ξενοφονία (ἡ), = Ξενοκτονία. [din

Ξενοφόνος (ὁ, ἡ), = Ξενοκτόνος. [ξένος, φόνος].

Ξενοφυής, έος (ὁ, ἡ), de stpeinъ (пeoвічнвitъ, чївdatъ) natвpъ. [ξένος, φυή].

Ξενοφωνέω -ῶ, biit:-ήσω, întpeввinџezъ în вopвipe stpeine вopбe; saъ вopвeskъ, пpoнвнџъ în кіпъ пeoвічнвitъ, înкît двпe вopвъ пapъ a fi stpeinъ. [ші

Ξενοφωνία (ἡ), вopвipe, saъ пpoнвнџapе stpeinъ. [din

Ξενόφωνος (ὁ, ἡ), вopвitopъ, saъ пpoнвнџъtopъ ка stpeinъ. [ξένος, φωνή].

Ξενόω -ῶ, biit: ώσω, факъ чева saъ пe чineва stpeinъ; (пpin întind:) фвгъpeskъ; (кв dat; îndip:) înstpeinezъ (їaъ) чева de ла чineва. 2) (miж:) пpiimeskъ пe (îngpiжeskъ de) чineва ка stpeinъ; (ші пas: кв dat: înпpeвнъ ші фъpъ пpeп:) гъsдвїeskъ ла чineва ка stpeinъ. «Οὐ ξε-

νοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας». Esxл: «Ξενοῦνται τῷ Ξενοφῶντι». Ksn: (ші між: în локȣ de пas:) «Οὐ γάρ τις ὅρμος, ὅποι τις ξενώσεται». Sof: [ξένος].

Ξενύδριον, ші Ξενύλλιον (τὸ), кош: dim: (despreц:) ал лȣї ξένος.

Ξενών, ῶνος (ὁ), локȣ (saȣ локȣinцъ) пentpȣ stpeinї, =Ξενοδοχεῖον. [ші

Ξένως, adв: кȣ кinȣ stpeinȣ, пеовiчnȣitȣ, saȣ ка stpeinȣ. «Ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως». Плt: sîntȣ stpeinȣ de (пеовiчnȣitȣ кȣ) ачestȣ stiлȣ de ворвipe. [ξένος].

Ξένωσις, εως (ἡ), поеt: чїȣdatъ пpeфaчepe, skimвape. [ξενόω].

Ξερὸς, ὰ, ὸν, поеt: în локȣ de ξηρὸς. «Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο». Od: E. ла пїetpoasa пapte a цъpтȣлȣї.

Ξέσις, εως (ἡ), ръzȣipe, saȣ pendape de лemnȣ. 2) sъпape, saȣ чїопліpe de пїatpъ. [ші

Ξέσμα (τὸ), fîшie, askie, sȣpчea; saȣ op-че ese лȣкpatȣ din чїопліpe, saȣ pendape; (поеt:) statȣъ. [ші

Ξεσμὸς (ὁ), =Ξέσις [ξέω].

Ξέσσε, поеt: în локȣ de ἔξεσε, a 3 sinг: пepѕ: de пex: 1: ал лȣї ξέω.

Ξέστης, [лat: sex, sextus din ἕξ, ἕκτος] ου (ὁ), (плц:) ȣпȣ felȣ de мъsȣpъ пentpȣ лiкȣide (înкъп: de 20 ȣпцїї, кат ½ de ока), (Franц:) setier, (лat:) sextarius.

Ξεστίον (τὸ), dim: ал лȣї ξέστης.

Ξεστὸς, ἡ, όν, чїопліtȣ, пetedȣ, лȣчоsȣ; (maї поȣ) плешȣвȣ. [ξέω].

Ξεστουργία (ἡ), [ξεστὸς, ἔργον] лȣкpape пpin pendea saȣ daлtъ (tpeaвa лemпapȣлȣї, saȣ пїetpapȣлȣї).

Ξέστρον (τὸ), instpȣm: îndemînatiкȣ ла пetezipe, saȣ чїопліpe de лemne (пїetpe, ші чл:), pendea, daлtъ, ші чл: [din

Ξέω, вiit: -ξέσω, (пas: tpe: de кȣ: ἐξεσμαι) чїопleskȣ, sапȣ, pendezȣ, пetezeskȣ лemne, пїetpe, ші чл: (вezї ші ξύω).

Ξηνὸς (ὁ), [ξαίνω] =Ἐπίξηνον.

Ξηραίνω, вiit: -ανῶ, (пas: tpe: de кȣ: ἐξήρασμαι, ші ἐξήραμμαι, пex: ἐξηράνθην) ȣsȣкȣ; (despre pîȣpї, ші чл:) sekȣ. [ξηρός].

Ξηραλειπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ξηραλοιφέω.

Ξηράλειψις, εως (ἡ), rлs: în локȣ de ξηραλοιφία.

Ξηραλοιφέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ ȣпгȣ кȣ ȣпtdелemпȣ, fъpъ a мъ skълda (ad: пe ȣskatȣ, пpeкȣш se ȣпцеаȣ în векime лȣпtъtopiї); (de ȣnde în цеп:) îmї ексерчезȣ tpȣпȣл atлetiчеште. [ші

Ξηραλοιφία (ἡ), ȣпцере пe ȣskatȣ (fъpъ skълdape), fpeкape кȣ ȣпtdелemпȣ пe tpȣпȣ dȣпe кiпȣл лȣпtъtopiлор; (de ȣnde în цеп:) asppъ tpaїȣ, aпевоїоasъ пetpeчepe. [ξηρὸς, ἀλοιφή].

Ξηραλουτρέω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeвȣînцезȣ въї ȣskate (ad: de пisinȣ кaлdȣ), intpȣ în пisinȣ. [ξηρὸς, λουτρόν].

Ξηραμπέλινος, η, ον, чел кȣ faцъ de ȣskatъ (рошietiкъ) fpȣnzъ de вiцъ. [ξηρὸς, ἄμπελος].

Ξηρανθισμὸς (ὁ), гpeш: în локȣ de ἐξανθισμὸς. [ξηρὸς, ἀνθίζω].

Ξήρανσις, εως (ἡ), ȣskape (akt: saȣ пas:). [ші

Ξηραντικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшitъ пȣtepe de a ȣska. [ші

Ξηρασία (ἡ), ȣskъчїȣпе. [ші

Ξήρασις, εως (ἡ), ші Ξηρασμὸς (ὁ), = Ξήρανσις. [ξηραίνω].

Ξηράφιον (τὸ), dim: (dȣпe tinȣ пȣmaї) ал лȣї ξήριον.

Ξηρὴ (ἡ), Ion: поеt: în локȣ de ξηρὰ.

Ξήριον (τὸ), doktopie de ȣskate пpafȣpї, =Κατάπασμα. [ші

Ξηρὶς, ίδος (ἡ), =(saȣ гpeш: în локȣ de) Ξυρὶς. [ξηρός].

Ξηροβατικὸς, ἡ, ὸν, (înпpot: de ὑγροβατικὸς) чел кȣ пatȣpaлъ însȣшime de a ȣмвла пe ȣskatȣ. [ξηρὸς, βαίνω].

Ξηροβιωτικὸς, ἡ, ὸν, fъкȣtȣ din пatȣpъ a tpъi пe ȣskatȣ. [ξηρὸς, βιόω].

Ξηροκακοζηλία (ἡ), ȣskatȣ ші ȣpîчоsȣ stiлȣ de кȣвîntȣ. [ξηρὸς, κακὸς, ζῆλος].

Ξηρόκαρπος (ὁ, ἡ), poditopȣ de ȣskate poade. [ξηρὸς, καρπὸς].

Ξηροκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ капȣ ȣskatȣ (певîntȣitȣ de пpisosime de ȣmezeaлъ). [ξηρὸς, κεφαλή].

Ξηροκόλλα, ης (ἡ), клеїȣл, лiпїала apцintapiлор. [ξηρὸς, κόλλα].

Ξηροκολλούριον (τὸ), ȣпȣ felȣ de ʏptiцъ (aлifie лекȣitoape de окї), компȣsъ din ȣskъtoape feлȣpї (înгpedienцe). [ξηρὸς, κολλούριον].

Ξηρολουτέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ξηρολουτρέω.

Ξηρόμυρον (τὸ), =Ξήριον. [ξηρὸς, μύρον].

Ξηρονομικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ пatȣpaлъ însȣшime de a пaште (a tpъi) пe ȣskatȣ,= Χερσαῖος. [ξηρὸς, νομή].

Ξηροποιέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Ξηραίνω. [din

Ξηροποιὸς (ὁ, ἡ), = Ξηραντικός. [ξηρὸς, ποιός].

Ξηροπόταμος (ὁ), pîŭ, пîpîŭ ȣsкatŭ вapa. [ξηρὸς, ποταμός].

Ξηροπυρία (ἡ), вaîe (de asȣdape nȣmaĭ, fъpъ anъ) ȣsкatъ. [ξηρὸς, πῦρ].

Ξηροπυρίτης, ου (ὁ), = Αὐτόπυρος ἄρτος (вezĭ ziч:). [ξηρὸς, πυρὸς].

Ξηρὸς, [σχερὸς, σκιῤῥὸς] ά, όν, ȣsкatŭ; (пpin ȣpm:) ȣsкъџiвŭ; tape; (пpin întind:) nemîncatŭ, flъmîndŭ; (în џen:) deшeptŭ, secŭ; (despre гласŭ) asпpŭ. «Ξηρὸς ὑπαὶ δέους». Ткр: «Ξηρὸς ὑπὸ δίψους». Лкs: «Ξηρὸς ἱδρῶς». Лкs: asȣdape ȣsкatъ (fъpъ вaîe). «Ξηροὶ τρόποι». Apstf: пpostŭ кiпŭ de вieџȣipe. «Τὸ περὶ τὴν λέξιν ξηρόν». D: Flp: stiлŭ ȣsкatŭ (înпpot: de ἀνθηρόν). «Ἐπὶ ξηροῖς καθίζειν τινά». Ткр: a лъsa пe чineвa nefoлositŭ. «Ξηρὰ (în eл: de γῆ)». Sкр: ȣsкatȣл, кonџinȣtȣл. «Ξηρὸν». Лкs: mapџine, ȣnde apa nȣ este adînкъ. «Ἐκάθισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες αὐτοῦ». Плв:

Ξηρόσαρκος (ὁ, ἡ), ȣsкatŭ, sлaвŭ лa tpȣпŭ. [ξηρὸς, σάρξ].

Ξηροτήγανον (τὸ), tiraîe de пpъжit. (вezĭ шi φρύγετρον). [ξηρὸς, τήγανον].

Ξηρότης (ἡ), ȣsкъчiȣne; saȣ ȣsкъџiвie, sлъвiчiȣne. [ξηρὸς].

Ξηροτριβέω -ῶ, вiit: -ήσω, fpeкŭ пe ȣsкatŭ (fъpъ anъ, saȣ ȣntdeлemnŭ). [шi

Ξηροτριβία (ἡ), fpeкъtȣpъ ȣsкatъ. [ξηρὸς, τρίβω],

Ξηροτροφικός, ή, όν, чeл кȣ natȣpaлъ însȣшime de a tpъi пe ȣsкatŭ, saȣ de a se xpъni кȣ ȣsкate mîncъpĭ. [ξηρὸς, τροφή].

Ξηροφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnîncŭ (postesкŭ кȣ) ȣsкate mîncъpĭ. [шi

Ξηροφαγία (ἡ), mîncape de (postŭ кȣ) ȣsкate mîncъpĭ (nesmetŭ, шi чл:) [ξηρὸς, φάγω].

Ξηροφθαλμία (ἡ), ȣsкatъ înflamaџie de oкĭ. [din

Ξηρόφθαλμος (ὁ, ἡ), пъtimaшŭ de ȣsкatъ înflamaџie de oкĭ. [ξηρὸς, ὀφθαλμὸς].

Ξηρόφλοιος (ὁ, ἡ), чeл кȣ коaжъ ȣsкatъ. [ξηρὸς, φλοιὸς].

Ξηρόφωνος (ὁ, ἡ), чeл кȣ ȣsкatŭ (asпpȣ, pъгȣшitŭ) гласŭ. [ξηρὸς, φωνή].

Ξηρόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Ξηραίνω. [шi

Ξηρώδης, εος (ὁ, ἡ), ȣsкatŭ de feлŭ, saȣ ȣsкъчosŭ. [ξηρὸς].

Ξήρωσις, εως (ἡ),=Ξήρανσις. [ξηρόω].

Ξιρὶς, ίδος (ἡ), кaȣtъ ξυρὶς.

Ξιφείδιον (τὸ),=Ξιφίδιον.

Ξίφη (ἡ), fiepȣл pendeлiĭ, шi чл: [шi

Ξιφήρης, [ξίφος, ἄρω] εος (ὁ, ἡ), чeл кȣ saвia sкoasъ în mînъ,=Ξιφηφόρος.

Ξιφηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noptŭ saвie. [шi

Ξιφηφορία (ἡ), пȣptape (џinepe în mînъ) de saвie. [din

Ξιφηφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopŭ de (înapmatŭ кȣ) saвie. [ξίφος, φέρω].

Ξιφίας, ου (ὁ), чeл în fopmъ de saвie. (de ȣnde || sȣвst:) ȣnŭ feлŭ de пeшte, sъвioapъ. 2) ȣnŭ feлŭ de кometŭ. [шi

Ξιφίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ ξιφίον, sъвiȣџъ. [шi

Ξιφίζω, вiit: -ίσω, dъnџezŭ imitînd пpin miшкъpiлe mîinелop вътълia кȣ sъвiĭ. [шi

Ξιφίον (τὸ), dim: aл лȣĭ ξίφος, sъвiȣџъ. [шi

Ξίφιον (τὸ), ȣnŭ feлŭ de плantъ кȣ fpȣnze în fopmъ de saвie, sȣпъtoape. (вezĭ шi ὑπερεικὸν). [шi

Ξιφιὸς (ὁ),=Ξιφίας (пeшte). [ξίφος].

Ξίφισμα(τὸ), шi Ξιφισμὸς (ὁ), ȣnŭ feлŭ de pesвoîesкŭ danџŭ. [вezĭ ξιφίζω].

Ξιφιστήρ, ῆρος, шi Ξιφιστής, οῦ (ὁ), кȣpeaoa, de кape stъ atîpnatъ saвia, încinгъtoape de saвie, (Fpanџ:) baudrier. [шi

Ξιφιστὺς, ύος, Ion:=Ξιφισμὸς. [ξιφίζω].

Ξιφοδήλητος (ὁ, ἡ), poet: [ξίφος, δηλέω] вътъmъtopŭ пpin saвie. «Θάνατος—».Esxл: moapte de saвie.

Ξιφοδρέπανον (τὸ), saвie încoвoîatъ кa seчepa. [ξίφος, δρέπανον].

Ξιφοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de saвie. [ξίφος, εἶδος].

Ξιφοθήκη(ἡ), teaкъ de saвie. [ξίφος, θήκη].

Ξιφοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omopŭ кȣ saвie. [din

Ξιφοκτόνος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) omopîtopŭ, (пpoпap:) omopîtŭ кȣ saвie. [ξίφος, κτείνω].

Ξιφομάχαιρα, ας (ἡ), кȣџitŭ în fopmъ шi întpeвȣinџape de saвie. [ξίφος, μάχαιρα].

Ξιφοποιὸς (ὁ), fъкъtopŭ de sъвiĭ, sъвiepŭ. [ξίφος, ποιὸς[.

Ξίφος, εος -ους (τὸ), saвie. 2) osȣл spinъpiĭ aл ȣnop пeшtĭ. [ξέω].

Ξιφουλκία (ἡ), tpaџepe (sкoatepe) de saвie. [din

Ξιφουλκὸς (ὁ, ἡ), [ξίφος, ἕλκω] tpъгъtopŭ de saвie din teaкъ.

Ξιφουργὸς (ὁ),=Ξιφοποιὸς. [ξίφος, ἔργον].

Ξιφοφόρος (ὁ, ἡ),=Ξιφηφόρος.

Ξιφύδριον (τὸ),=Ξιφίδιον. 2) ȣnŭ feлŭ de sкoîкъ de mape,=Τελλίνη.

Ξοανογλύφος (ὁ), чioплitopŭ de statȣe. [ξόανον, γλύφω].

Ξόανον (τὸ), [ξέω] (în џen:) op чe чioплitъ mînofъntȣpъ; (пapt:) statȣъ, idoлŭ.

Ξοανοποιία, шi Ξοανουργία (ἡ), konstpȣ-

кціe, fačepe de statse. [ξόανον, ποιέω, ші ἔργον].

Ξοΐς, ἴδος (ή), daлtъ, чĭokanš (instpsm:) de чĭoплit. [din

Ξόος (ό), noet: în лoкš de ξέσις. [ξέω].

Ξουθόπτερος (ό, ή), noet: чал кs neпe галbene. [ξουθὸς, πτερὸν].

Ξουθὸς, ή, ὸν, noet: în лoкš de ξανθὸς, галbenš, bълanš. 2) [σεύω, σοῦμαι] аџерš, ĭste, sшорš; (desnpe гласš) asksцitš.

Ξυάλη (ή),=Ξυήλη.

Ξυγγενής, (ші toate челе de ла ξυγγ:) At: în лoкš de συγγενὴς, ші чл:

Ξυήλη (ή), pendea, saš daлtъ de лemnapĭ; (ла Лачэd:) sнš feлš de кsцitš. [ші

Ξυηρὸς, ὰ, όν, netezitš кs pendeaoa. [ξύω].

Ξυλαλόη (ή), sнš лemnš apomatikš de India, odaraчĭš, saš калembekĭš, = Ἀγάλοχον. [ξύλον, ἀλόη].

Ξυλάριον (τὸ), dim: ал лsĭ ξύλον, лemnišорš.

Ξυλεία (ή), tъĭepe, saš adsнape, stpînџepe de лemne. 2) лemnapia tpebsinчoasъ ла o клъditspъ. [din

Ξυλεύομαι, biit: -εύσομαι, taĭš, ші stpînгš лemne· [din

Ξυλεὺς, έως (ό), (se нsmia în Eлida) къпsitopsл, saš bînzъtopsл de лemneлe tpebsinчoase ла жeptfъ. [ξύλον]. 2) = кs

Ξυλευτής, οῦ (ό),= Ξυλουργός. [ξυλεύομαι].

Ξυληβόρος (ό, ή), = Ξυλοφάγος. [ξύλον, βορά].

Ξυληγέω -ῶ, biit: -ήσω, карš лemne. [din

Ξυληγός (ό, ή), къpъtopš de лemne. [ξύλον, ἄγω].

Ξυληφθόρος (ό, ή), =Ξυλοφθόρος.

Ξυλήφιον (τὸ), =Ξυλάριον.

Ξυλία (ή), =Ξυλεία. [de sнde

Ξυλίζομαι, biit: -ίσομαι, = Ξυλεύομαι.

Ξυλικὸς, ή, ὸν, de, saš din лemnš. «Καρπὸς— r. Aptemid: кs лemnoasъ коажъ (ка нsчеле, алsнеле, ші чл:). [ші

Ξύλινος, η, ον, fъкstš de лemnš, saš de bsmbakš. «Ξύλινον ποτήριον». Пл: «Καρποὶ ξύλινοι». At: (bezĭ ξυλικὸς). «Ξυλίνη κύων». Xpism: = Κυνόσβατος. «Αἶνα ξύλινα». Лкs: ninze de bsmbakš. [ξύλον].

Ξυλισμὸς (ό),=Ξυλεία. [ξυλίζομαι].

Ξυλίτης, ου (ό), de лemnš, saš ка лemnsл. || (sbsst:) sнš feлš de neшte. [ξύλον].

Ξυλλέγω, (ші toate челе de ла ξυλλ) At: în лoкš de συλλέγω, ші чл:

Ξυλοβάλσαμον (τὸ), лemnš de кonaчĭš нsmitš baлsamš. [ξύλον, βάλσαμον].

Ξυλόβολον (τὸ), гл8:= Ξυλοθήκη. [ξύλον βάλλω].

Ξυλογλύφος (ό, ή), = Ξυλουργὸς. [ξύλον, γλύφω].

Ξυλογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiš пе лemnš. [ξύλον, γράφω].

Ξυλοειδής, έος (ό, ή), чел în feлš de лemnš, лemnosš. [ξύλον, εἶδος].

Ξυλοθήκη (ή), marazie de лemne, лemnъpie. [ξύλον, θήκη].

Ξυλοκανθήλια (τὰ), samapš de лemnš пentps повapъ. [ξύλον, κανθήλια].

Ξυλοκασσία (ή), sнš feлš de skopцішоаpъ. [ξύλον, κασσία, bezĭ ziч:].

Ξυλοκέρατον (τὸ), (плц:)= Κεράτιον. [ξύλον, κέρας].

Ξυλοκιννάμωμον (τὸ), лemnš de кonaчĭš de skopцішоаpъ. [ξύλον, κιννάμωμον].

Ξυλόκοκκον (τὸ), = Ξυλοκέρατον. [ξύλον, κόκκος].

Ξυλοκόλλα, ης (ή), клеĭsл лemnapiлop. [ξύλον, κόλλα].

Ξυλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭš лemne. 2) batš, saš пiscsš кs лemnš. [ші

Ξυλοκοπία (ή), tъĭepe de лemne. 2) bъtaĭe кs лemnš. [din

Ξυλοκόπος (ό, ή), tъĭetopš de лemne, saš bъtъtopš кs лemnš. || (sbsst:) лemnapš. 2) o пasъpe,=Δρυοκολάπτης, гiопoаe 3) sнš instpsm: de лemnъpie. [ξύλον, κόπτω].

Ξυλολυχνοῦχος (ό), sfeшnikš de лemnš. [ξύλον, λύχνος, ἔχω].

Ξυλομανέω -ῶ, biit: -ήσω, (desnpe плante) =Ὑλομανέω.

Ξυλομάχαιρα, ας (ή), кsцitš de лemnš. [ξύλον, μάχαιρα].

Ζυλομιγής, έος (ό, ή), amestekatš кs лemnš. [ξύλον, μίγνυμι].

Ξύλον (τὸ), [ξέω, ὕλη] лemnš; tpsнкĭš; чĭomarš, bъцš. 2) (npin întind:) op че este fъкstš de лemnš; (ĭap naptik:) bstskš (în кape se пsн binoваціĭ); saš sпînzspъtoape; masa zapafiлop; bankъ (лaвiцъ) de teatps. (de sнde) «Πρῶτον ξύλον». Apstf: intiĭaшъ шedepe. 3) šнš feлš de mъsspъ (de întind: de 4: ½ пiч:). 4) копъчелš de bsmbakš; (de sнde) «Εἴρια ἀπὸ ξύλου». Ep: bsmbakš, ші «Εἴματα ἀπὸ ξύλων„. Ep: de bsmbakš, saš (dsнe aлцiĭ) de inš. 5) noet: ші Skp: în лoкš de кonaчĭš. "Ξύλον κάρπιμον„. Skp:

Ξυλοπαγής, [ξύλον, πήγνυμι] έος (ό, ή), алкъtsitš (kombinatš) din лemne.

Ξυλοπέδη (ή), bstskš de лemnš (în кape se пsн пiчоapeлe binoваціл op); saš

алангъ (de бъtst вiновацiĭ ла пiчоаре). [ξύλον, πέδη].

Ξυλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пiчоаре de лemnѕ; (sѕбst:)=Καλόπους. [ξύλον, πούς].

Ξυλοπριστικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopѕ de fiepъstpѕipea лemnелор. «Πῆχυς — » Iep: kotѕ de mъsѕpat лemnеле fiepъstpѕite. [ξύλον, πρίω].

Ξυλοπώλης, ου (ο), bînzъtopѕ de лemne.]ξύλον, πώλης].

Ξυλοσπόγγιον (τὸ), ші Ξυλόσπογγος (ὁ), бѕpete легаtѕ ла ѕnѕ къпъtîĭѕ de лemnѕ. [ξύλον, σπόγγος].

Ξυλόστεγος (ὁ, ἡ), чел кѕ înвелitoape de лemnѕ. [ξύλον, στέγη].

Ξυλοσχίστης, ου (ὁ), плц: цъndъpitopѕ (кръпъtopѕ) de лemne. [ξύλον, σχίζω].

Ξυλοτόμος (ὁ, ἡ), tъĭetopѕ de лemne, saѕ folositopѕ ла ачеasta. [ξύλον, τέμνω].

Ξυλότονος (ὁ, ἡ), întinsѕ, saѕ каpe se întinde пpin elastичitate de лemnѕ; (de ѕnde) «Ξυλότονα». kîte mашinацii aѕ pe-soptѕ (zemвepikѕ) de лemnѕ. [ξύλον, τείνω].

Ξυλοτρέφος (ὁ, ἡ), хръnitopѕ (пpodѕ-къtopѕ) de лemne. «Ὄρος — ». Stp: [ξύλον, τρέφω].

Ξυλοτρώκτης, ου (ὁ), = Ξυλοφάγος. [ξύλον, τρώγω].

Ξυλουργέω -ῶ, вiit: ήσω, лѕкpezѕ ла лemnѕ. [ші

Ξυλουργία (ἡ), лѕкpape de лemnѕ, saѕ meseria лemnapѕлѕĭ. [ші

Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopѕ de лѕ-кpape, saѕ de лѕкpъtopѕ de лemnѕ. [din

Ξυλουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкpъtopѕ de лemnѕ; (sѕбst) лemnapѕ, dѕлгepѕ, ші чл: [ξύλον, ἔργον].

Ξυλοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtopѕ (pozъtopѕ) de лemnѕ. [ξύλον, φάγω].

Ξυλοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), пъpѕtѕ (asemъna-tѕ) ка ѕnѕ лemnѕ. [ξύλον, φαίνω].

Ξυλοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopѕ (pozъ-topѕ) de лemnѕ. [ξύλον, φθείρω].

Ξυλοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поptѕ (цiѕ) лemnѕ; saѕ каpѕ лemne. [ші

Ξυλοφορία (ἡ), пѕptape, saѕ къpъtѕpъ de лemne. [ші

Ξυλοφόριος (ὁ, ἡ), вѕвenitѕ ла пѕptape (în mînъ) de лemne. «Ἑορτὴ — » Ios: a кѕшчелор Iѕdeiлор (fiind къ поpt în mîinĭ paмѕpe de копачĭ). [din

Ξυλοφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѕ (în mînъ), saѕ къpъtopѕ de лemne. [ξύλον, φέρω].

Ξυλοφορτηγὸς (ὁ, ἡ), folositopѕ ла къ-ръtѕpъ de лemne. [ξύλον, φορτηγός].

Ξυλόφρακτος (ὁ, ἡ), îngpъditѕ (înкisѕ, saѕ konstpѕitѕ) кѕ лemne. «Γέφυρα — ». D: Ал: [ξύλον, φράσσω].

Ξυλοχάρτια (τὰ), (плц:) пinакide de лemnѕ пentpѕ skpiepe. [ξύλον, χαρτίον].

Ξυλοχίσδομαι, вiit: -ιξοῦμαι, Dop: în локѕ de ξυλίζομαι. [din

Ξύλοχος (ὁ, ἡ), [ξύλον, ἔχω] плinѕ de лemne (de копачĭ), пѕdѕposѕ. || (sѕбst:) =Λόχμη, пѕdѕpe deasъ, локѕ кpîнгosѕ.

Ξυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкѕ, (ші пas:) mъ пpefaкѕ în лemnѕ, înлemnesкѕ. 2) клъdeskѕ кѕ лemne. [ші

Ξυλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ξυλοειδής, лemnosѕ. 2) плinѕ de лemne. [ші

Ξυλὼν, ῶνος (ὁ), =Ξυλοθήκη, лemnъpie. [ξύλον].

Ξύλωσις, εως (ἡ), лemnъpie de клъdi-pe. [ші

Ξυλωτής, οῦ (ὁ), гpeш: în локѕ de ξυλευτής. [ξυλόω].

Ξυμβαίνω, (ші toate челе de ла ξυμ) în локѕ de συμβαίνω, ші чл:

Ξύμη (ἡ), гpeш: în локѕ de ξυσμή.

Ξὺν, At: în локѕ de σύν.

Ξυνὰν, ἄνος, ші Ξυνάων, ονος (ὁ), Dop: în локѕ de ξυνήων.

Ξυνεείκοσι, поet: în локѕ de συνείκοσι, doъ-zечĭ înпpeѕнъ.

Ξυνεὼν ῶνος (ὁ), Ion: = Ξυνήων.

Ξυνῇ, adв: поet: în локѕ de κοινῇ, în-înпpeѕнъ, konfopm. (пpinч: dat: fem: ал лѕĭ ξυνός).

Ξυνῇ, At: în локѕ de συνῇ, a 3: sing: neps: de sѕп: ал лѕĭ σύνειμι.

Ξυνήϊος, η, ον, поet: Ion: în локѕ de ξυνός, komѕнѕ (oвшteskѕ), de toвъpъшie.

Ξυνήων, ονος (ὁ, ἡ), поet: Ion: [ξὺν] soцѕ, toвapъшѕ; (кѕ цen:) пъptaшѕ; (ѕne-opĭ) de toвъpъшie (de daвалma).

Ξύνιε, поet: în локѕ de ξυνίεθι поpѕнч: ал лѕĭ ξυνίημι.

Ξυνίει, (în sinк: din ξυνίεθι) a 2: sing: neps: de пpez: ал поpѕнч: saѕ a 3: sing: neps: de пpeл: xot:, ші

Ξύνιον, поet: în локѕ de ξυνίεσαν, a 3: îm: neps: de пpeл: ал лѕĭ Ξυνίημι, = Συνίημι.

Ξυνοδοτὴρ (ὁ), поet: dъtъtopѕ (dъpѕito pѕ) tѕtѕлор de oвшte; (пpin întind:) = Ξυνοχαρής. [ξυνὸς, δοτήρ].

Ξυνὸς, [ξὺν] ἡ, ὸν, поet: (pap пpoz:) în локѕ de κοινός, oвшteskѕ ла toцĭ, saѕ ла mѕлцĭ.

Ξυνόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de κοινόφρων. [ξυνὸς, φρήν].

Ξυνοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: прічінвіторȣ de обштеаскъ бвкврie ла тоці. [ξυνὸς, χαρά].

Ξυνόω -ῶ, ші тіж: -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, поет: în локȣ de κοινόω, -ομαι. [ξυνός].

Ξυράφιον (τὸ), dim: ал лвї ξυρόν.

Ξυράω, (ші Ion: -έω)-ῶ, віit: -ήσω, разȣ кв брічївл. "Ξυρεῖν λέοντα». Пров: а întpenpinde чева npimeжdiosȣ. «Ξυρεῖν ἐν χρῷ». Лкs: а раde adînк (а da пердаfȣ). (ші пров:) «Ξυρεῖ ἐν χρῷ τοῦτο». Sof: а-tinџе ла inimъ, saȣ este de npimeжdie. [ξυρόν].

Ξυρήκης, [ξυρὸν, ἀκή] εος (ὁ, ἡ), тъїosȣ ка брічївл. 2) поет: [ξυρὸν, ἥκω] pasȣ; saȣ=кв

Ξυρήσιμος (ὁ, ἡ), npiimitopȣ, saȣ кв треввінџъ de pas. [din

Ξύρησις, εως (ἡ), padepe, saȣ ръсъtвръ (кв брічївл). [ξυράω].

Ξυρίας, ου (ὁ), pasȣ, saȣ de pas. [ξυρὸν]. [de вnde

Ξυριάω -ῶ, віit: -άσω, amȣ треввінџъ saȣ поftъ de pas (sîntȣ nepasȣ).

Ξύριον (τὸ), dim: ал лвї ξυρόν.

Ξυρὶς, ίδος (ἡ), о плантъ,=Ξίφιον. [ξυρόν].

Ξυροδέκη(-χη) [ξυρὸν, δέχομαι], ші Ξηροθήκη [ξυρὸν, θήκη] (ἡ), tокȣ de бріче.

Ξύρομαι, віit: ξυροῦμαι, (nex: ἐξυράμην) =Ξυράομαι, mъ разȣ. «Ὡς ξύρεσθαι μέλλων κατέβρεχε τὰ γένεια". Пл: [din

Ξυρὸν (τὸ), ші Ξυρὸς (ὁ), [ξύω] брічїȣ. «Ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς». Іл: К. „Ἐπὶ ξυροῦ τύχης βέβηκε». Sof: se afлъ în кpitікъ înпрежвраре, saȣ în npimeжdie. "Ἐπὶ ξυροῦ ἡ πόλις ἢ μηκέτ' εἶναι, ἢ περισωθῆναι». Грг:

Ξυροφορέω -ῶ, віit: -ήσω, порtȣ asвпръ 'mї брічїȣ. [ξυρὸν, φέρω].

Ξυῤῥάπτω, (ші toate челе de ла ξυῤ) At: în локȣ de συῤῥάπτω, ші чл:

Ξύσιμος (ὁ, ἡ), чел че toldaвna se skapninъ (ка рїїosвл). [din

Ξύσις, εως (ἡ), skъpninape (akt: saȣ пas:). [ші

Ξύσμα (τὸ), ор че matepie свбџіре se їа dene d'asвпра прin skъpninape, saȣ ръzвіре; (npin întind:) skamъ, destpъmътвръ; (med:) ръzвітвръ dene маџе. 2) semnȣ de skъpninape; srîpiitвръ; semnȣ (вînъtae) de ловітвръ de бічїȣ, ші чл: [ξύω]. [de вnde

Ξυσμάτιον (τὸ), dim: ал лвї ξύσμα. [ші

Ξυσματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв о ръzвітвръ (npiпч: dene маџе).

Ξυσμὴ (ἡ), pap în локȣ de ξύσμα, saȣ

Ξυσμὸς (ὁ),=Ξύσις, ръzвіре; saȣ skъpninape. 2)=Κνησμὸς, mînкъpime. [ξύω].

Ξυσσιτέω -ῶ, віit: -ήσω, (ші челе maї мвлte din челе de ла ξυσ) At: în локȣ de συσσιτέω, ші чл:.

Ξυσταρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntȣ...

Ξυστάρχης, ου (ὁ), [ξυστὸς, ἄρχω] = Γυμνασιάρχης.

Ξυστὰς, άδος (ἡ), At: în локȣ de συστάς.

Ξυστὰς, ᾶσα, άν, At: în локȣ de συστὰς, nex: de naptч:, ші

Ξυστῆναι, At: în локȣ de συστῆναι, nex: de inf: ал лвї συνίσταμαι

Ξυστὴρ (ὁ), ръzъtopȣ, saȣ skъpninъtopȣ. || (sвbst:) instpвm: de fepȣ пentpв ръzвіре, ръzъtoape, saȣ pendea, ші чл: [ξύω]. [de вnde

Ξυστήριος (ὁ, ἡ), îndemînatікȣ ла ръzвіре, pendape, пiліpe, ші чл: || (sвbst:) Ξυστήριον (τὸ),=Ξυστήρ.

Ξυστὴς, οῦ (ὁ).=Ξυστήρ. [ші

Ξυστικὸς, ἡ, ὸν, чел кв însвшіme de а ръzві, а skъpnina, ші чл:; (fiг:)=Δηκτικὸς, вstвpъtopȣ. «Χυμὸς—». At: 2) кввenitȣ ла (saȣ каре обічиніt se екчерсъ în) [ξυστὸς, везї ziч:]. (везї ші στωϊκὸς). [ші

Ξυστὶς, ίδος (ἡ),=Ξυστρίς. [ші

Ξύστις, ιδος, saȣ Ξυστὶς, ίδος (ἡ), хаїнъ свбџіре ші лвнгъ femeїaskъ, ші teatpалъ. [ξύω].

Ξυστοβόλος (ὁ), [ξυστὸν, βάλλω] поet: asвîpлitopȣ, лъnџъtopȣ de...

Ξυστὸν (τὸ), (npiпч:) лemnвл лапчеї; (npin întind:) лапче; saȣ свліџъ; (în џen:) ор че лвнгъ ші dpeaпtъ веldie ка de свліџъ. 2) instpвm: de zidъpie, mistpie (fiind къ кв ачеаsta se слвжеsk ла ръzвіре спре netezipe). 3) = кв...

Ξυστὸς, [ξύω] ἡ, ὸν, ръzвітȣ, pendatȣ, netezitȣ кв pendea, ші чл: чіопліtȣ; (aвкs:) destpъmatȣ. || (sвbst:) «Ξυστὸς (se înџ: δρόμος)». Ksn: (în џimnasiї, saȣ екsepчitopiї) о галеріе лвнгъ кв колоане înвелітъ, вnde вмблаȣ, saȣ se екsepчеаȣ сарпа; (de вnde Лаt:) xystum, внȣ felȣ de tepaџъ а каселор џъръпештї.

Ξυστοφόρος (ὁ, ἡ), пврtъtopȣ de лапче, saȣ свліџъ; saȣ apdікъtopȣ de чева npin о asemenea веldie, saȣ stinie. [ξυστὸν, φέρω].

Ξύστρα, ας, ші Ξυστρὶς, ίδος (ἡ), ръzъtoape, fpeкъtoape, skъpninъtoape, ші чл: (de вnde) џеsалъ; гевреа; періе; kisea de ваїе, ші чл: (везї ші στλεγγίς). [ξύω].

Ξυστρέφω, (ші челе-л-алtе, kite se în-

чеп de ла ξυστρ) At: în локš de συστρέφω, ші чл:

Ξυστρολήκυθος (ὁ), dšкъtорš de instpšm: de fpeкаpe, ші de šрчорšл кš šntdелеmnš ла баїе. [ξύστρα, λήκυθος].

Ξύστρον (τὸ),=Λίστρον; ші=Ξύστρα.[ξύω].

Ξυστροποιὸς (ὁ), fъкъtорš de pъzъtoape, skъpninъtoape, fpeкъtoape, ші чл: [ξύστρον, ξύστρα, ποιὸς].

Ξυστροφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), tокš de fpeкъtoape de баїе. [ξύστρα, φύλαξ].

Ξυστρωτὸς, ἡ, ὸν, netezitš кš pendea; саš sъпаtš кš daлтъ; (прічч: despre stîлпї) вър-ratš, sъпаtš în лšпгš, (Лat:) striatus. [ξύστρον].

Ξύφος, εος -ους (τὸ), Etimолоџ: în локš de ξίφος. [ка din

Ξύω, віit: ξύσω, (пас: tpe: de кš: ἔξεσμαι) (прічч:) =Ξέω, skapninš, «Ταὐτὸν ἐστὶ τό τε Ξύειν καὶ τὸ Κνεῖν». Epd: «Ξυόμενοι δ' ἄνθρωποι ἥδονται». Dmкр: (прin întind:) pъzšїš, саš кšръцš прin pъzšipe; (прin šрm:) netezeskš. «Λίστροισιν δάπεδον ξύον», Od: X: (în џen:) faкš, konstpšїš. «Ἑανὸν, ὅν οἱ Ἀθήνη ἔξυσ' ἀσκήσασα„. Iл: a џesšt (de šnde dšпе šпїї ξύστις).

O.

O, ο, ὀμικρὸν (τὸ), o mікš, a чіпчїsпрezечелеа літеръ а Elinеskšлšї алfaбetš. ‖ (пšmър:) ο', шапtе-zeчї (70), саš а шаптеzечелеа, ші ͵ο, шапtе-zечї de мії (70000).

Ὁ, ἡ, τὸ, aptik; (пššš înainte A' ші прічч: de sššst: ші прin šрm: B'. de inf: пpіbіndš se ка sššst: саš C' ші de adiekt: пpefъкîndš se însъ în sššst: саš dedšкîndš se ла вре šпš ssбtinџ: sššš:) «Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με». Skp: «Τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν». Лкs: mîпкарса, верea. «Ὁ μὲν διώκων ἐγὼ, ὁ δὲ φεύγων οὑτοσί». I.Лкs: (D' înainte de întperš пepiodš, лšпdš se ка o sinršръ zічере, саš dšпе Гpamatічї opічеште). «Κατχρήσασθαι δεῖ αὐτὸν τῷ, πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιός δε τοιῷδε ἐπεχείρησα; Плt: (E'. înainte de adв: шіпреп: în ел: de ὢν, οὖσα, ші чл:) «Θεμίστιον τὸν πάνυ». Лкs: «Οἱ τότε (νῦν) ἄνθρωποι». Лкs: «Ἡ ἐγγὺς». «Ἡ ἄνω πόλις». Лкs: «Τὸ («Τὰ) νῦν, «Τὸ πρὶν, «Τὸ ἐντεῦθεν, «Τὸ πάλαι, «Τὸ ἀπὸ τοῦδε, «Τὰ μάλιστα, ші чл:» (каpe se гъsesк ші šnite). «Τανῦν, «Τὸπρὶν, ші чл:». Лкs: „Τὸ σήμερον μέλει μοι, τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν»; Апкр: ‖ (šпе-орї лїпseште sššst: sšntînџ:) «Μή τι σύ τοιοῦτον ὁ (se înџ: υἱός) τοῦ Διός». Пл: «Ἀριστόδημος ὁ (se înџ: ἀπόγονος) Ἡρακλέους». Ksn: «Τὸ (se înџ: ἔπος) τοῦ Σόλωνος». Ep: «Τὰ (se înџ: πράγματα) τῶν Ἑλλήνων, τῆς πόλεως, ші чл: περὶ πλείστου ποιεῖσθαι“. Лкs: ‖ (ла поеџї maї totdašna, іар ла прozaічї пšmaї înпpešпъ кš ші pap fъръ μὲν ші δὲ în локš de пponšme demonstpat: саš pелаt: саš întpeвъt:) «Ὁ γὰρ ἦλθεν ἐπὶ νῆας». Iл: A. «Σίσυφος, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν». Om: «Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω». «Θάλαμον, τὸν ἀφίκετο, τόν ποτε τέκτων ξέσσεν». Om: «Τῶν ὅσοι Λυκίην ναιεταίουσιν». Iл: P. «Τάων, αἵ πάρος ἦσαν». Om: (ші în проz:) „Τῶν, ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται». Плt: «Καὶ τὸν κελεῦσαι». Ksn: «Ἀλλὰ γὰρ τὰ μὲν καλῶς ἔμοι γε δοκεῖ λεγεσθαι· ἐκεῖνο δὲ, ші чл: Ksn: (ші în întpeв:) «Ὑπὸ τοῦ; ἔφην ἐγώ· ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔφη“. Ksn: (ші în firšръ de тъчере). «Μὰ τὸν, «Μὰ τὴν». Лкs: (ші în пpeskрpt:) „Εἰ τὸ καὶ τό ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν». Fав: (іар обіч:) «Ὁ μὲν, ὁ δὲ. «Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο». Лкs: «Τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ φαῦλοι“. Лкs: «Πηγὴ ἡ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδυ, ἡ δὲ ἔξω ἀποῤῥεῖ. Плt: ‖ (ла поеџї šпе-орї se пšпе înainte sпре emfasš). «Τὸν Χρύσην ἠτίμησεν». Iл A. ad: пе šчел респектабілš. „Νεστωρ δ' ὁ γέρων“ Iл: Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης». Iл: A. ‖ (în Epodotš se întîmпinъ ші ка de прisos). «Τὴν μὲν αἰτίαν οὐ μᾶλλον ἐξέφανε, ὁ δὲ ἔλεγε σφι». Ep: «Λάθοι ἂν ἤτοι μανείς, ἢ ὅγε ἀπόπληκτος γενόμενος». Ep: ‖ (dat: ші џen: se їаš în ел: ші în локš de adв: лок: саš timп:). «Τῇ περ ῥηΐστη βιοτή». Om: «Τῇ περ τελευτήσεσθαι ἔμελλεν». Om: «Τὸ (în ел: de διὰ), саš «Τῷ (în ел: de ἐπὶ) în локš de διὸ, διὰ τοῦτο. «Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόν δε νέεσθαι». Iл: B. «Τῇ μὲν, τῇ δὲ». Лкs: аічї, аколо. «Ἐν τῷ“. Лкs: în локš de τότε, atšпчї. «Ἐκ τοῦ“. Лкs: în локš de ἔκτοτε, de atšпчї. «Τὰ μὲν βάδην, τὰ δὲ ἀποδραμὼν». Ksn: šпе-орї.

Ὅ, neš: ал пponšm: ὅς.

Ὤ, ὅ, ὄ, aклам: (еkспрimъt: de mšлџšmipe) ох, ох, ох!

Ὀά, aклам: вšit: = Φεῦ, ваї, аолео.

Ὄα, ας (ἡ), šпš felš de копачїš, гоpšпš.

Ὄα, ας (ἡ), =Οἴα, saѣ Ὀΐα, пїеле de oae. saѣ 2) =Ὦα, кенарѣ, ветеліе.

Ὄα (τὰ), îm: ал лѣї ὄον.

Ὄαρ, αρος (ἡ), поет: soaцъ, soціe, femeїe. [ἄρω]. [de ѕnde

Ὀαρίζω, віit: -ίσω, поет: mъ adѕnѣ, конворвеskѣ пріеteneшte (аmoрezat) кѕ чіneва. «Παρθένος ἠΐ Θεὸς τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιϊν». Іл: Х: (ші кѕ преп:) «Μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν». Om: imn: [de ѕnde

Ὀάρισμα (τὸ), ші

Ὀαρισμὸς (ὁ), поеt:=Ὀαριστὺς. [ші

Ὀαριστὴς, οῦ (ὁ), поеt: (кѕ цеn:) каре конворвеште пріеteneште кѕ чінева; familiарѣ, soцѣ. [ші

Ὀαριστὺς, ύος (ἡ), поеt: конворвіре (пріnч: între пріеtenї, saѣ аmoрezaцї); (în цеn:) конверsaціe; (прin întind:) деprinдере, saѣ овічnѕinцъ. «Ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς». Іл: Р:

Ὄαρος (ὁ), поеt:=Ὀαριστὺς.

Ὄασις, εως (ἡ), = Αὔασις.

Ὄβδη (ἡ), поеt: (рар) în локѣ de ὄψις (întрев: нѕmaї în локѣ de adв: în frаs:) „Εἰς ὄβδην, saѣ Ἐσόβδην ἐλθεῖν τινι». Еtiмолоц:

Ὀβελαῖος, ші Ὀβελιαῖος, α, ον, formatѣ ка о frigaрe. “Ραφή — ». Аnatom: чеа în лѕnгѕл хірчеї, (алt) ῥαβδοειδὴς. [ші

Ὀβελίας, ου (ὁ), (ἄρτος) пїіne коаптъ în frigaрe; saѣ =Ὀβολιμαῖος. [ὀβελός].

Ὀβελιαφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtoрѣ ла sервъtoріле вакіче de пїіnї коапtе în frigaре. [ὀβελίας, φέρω].

Ὀβελίζω, віit: -ίσω, însemnѣ чева кѕ [ὀβελὸς 3] ка вънѕitѣ, saѣ de îndрentat.

Ὀβελισκολύχνιον (τὸ), ші Ὀβελισκόλυχνος (ὁ), вірfѣ de sѕліцъ, каре слѕжїа ші ка sfeмnікѣ; saѣ лаmпъ în formъ de sѕліцъ. [ὀβελίσκος, λύχνος].

Ὀβελίσκος (ὁ), dim: ал лѕї ὀβελός, frigърікъ; ferѕл, лаmа съвіі; saѣ вірfѕл sѕліцеї. 2) ѕnѣ felѣ de moneтъ авînd întinъріtъ frigaре. 3) овеліskѣ, піраmіdъ askѕцitъ în treї лаtѕре.

Ὀβελισμὸς (ὁ), însemnaре de pîndѣ, saѣ de пasaцїѣ неаdевърatѣ кѕ semnѕл кріtікѣ ὀβελός (3). [ὀβελίζω].

Ὀβελίτης, ου (ὁ),=Ὀβελίας. [din

Ὀβελὸς (ὁ), [βέλος] frigaрe. 2) овеліskѣ, = Ὀβελίσκος (3). 3) ѕnѣ semnѣ (дѕnгъ оріzontaлъ), прin каре însemnaѣ кріtічїї пasaцеле гreшіte, saѣ вънѕіte de sірeine în аѕtoрї.

Ὀβολαῖος, ші Ὀβολιαῖος, α, ον, de о пotрівъ (ла прецѣ saѣ mъріme) кѕ ѕnѣ овоѕлѣ. [ші

Ὀβολιμαῖος, α, ον, = Ὀβολιαῖος; (прin întind·) de nimікѣ, de о пара. [ὀβολός].

Ὀβολολογέω -ῶ, віit: -ήσω, strînгѣ вanї кѕ пaраоа. [ὀβολὸς, λέγω].

Ὀβολὸς (ὁ), (прinч:)=Ὀβελός (fiind къ maї 'nainte de а se tinърі monete, în локѕл лор se întреѕвінцаѣ овеліsчї de metалѣ). 2) (овіч:) овоѕлѣ, ѕnѣ felѣ de monetъ (а шаселеа parte din драхmъ) în преcѣ de опtѣ халче (везї χαλκός).

Ὀβολοστατέω -ῶ, віit: -ήσω, înпрѕmѕtѣ, saѣ mъ skѕmпeskѣ ка ѕnѣ ..

Ὀβολοστάτης, [ὀβολὸς, ἵστημι] ου (ὁ), дрѕmѕitoрѣ (înпрѕmѕtъtoрѣ кѕ драmѕріле) de овоѕлї,(Тѕрч:) zaрafѣ; (прin întind:) skѕmпѣ, sгîрчітѣ. [de ѕnde

Ὀβολοστατικὴ (ἡ), треава zaрafѕлѕї (zaрafлîкѣ).

Ὀβρίκαλον (τὸ), поеt: [în afin: кѕ μολόβριον] пѕїѣ de dobitoкѣ (прinч: de fеаръ).

Ὀβριμόγυιος (ὁ, ἡ), поеt: [ὄβριμος, γυῖον] чел кѕ tаре, цепеле mѕдѕларе.

Ὀβριμόεις, εσσα, εν, поеt:=[Ὄβριμος].

Ὀβριμοεργὸς (ὁ, ἡ), поеt: întрепрinzътoрѣ de mарї, аnевоїоасе fапте; кѕteзътoрѣ, [ὄβριμος, ἔργον].

Ὀβριμόθυμος (ὁ, ἡ), поеt: mаріnimѣ, цепероsѣ. [ὄβριμος, θυμός].

Ὀβριμόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ tаре ші mарї копії. [ὄβριμος, παῖς].

Ὀβριμοπάτρη (ἡ), поеt: fіїкъ de tаре (mаре) tatъ. [ὄβριμος, πατήρ].

Ὄβριμος, η saѣ ος, ον, поеt: [βρίθω] tаре; repede; грозавѣ.

Ὄβρυζον (τὸ), [Еціпt:] аѕрѣ лъmѕрітѣ, кѕратѣ.

Ὀγάστριος (ὁ, ἡ), Sхл: în локѣ de ὁμογάστριος.

Ὀγδοαδικὸς, ἡ, ὸν, кѕвеnітѣ ла оптіme.[ші

Ὀγδοαῖος, α, ον, fъкѕtѣ, saѣ веніtѣ în оптѣ zіле, saѣ în а оптѕлеа zi. [din

Ὀγδοὰς, άδος (ἡ), оптіme, saѣ кіtіme de оптѣ (лѕкр: saѣ пеps:). [ші

Ὀγδόατος, η, ον, поеt: în локѣ de ὄγδοος. [ші

Ὀγδοήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), (недекл: пѕmър:) оптѣ-zечї. [ὄγδοος].

Ὀγδοηκονταέτης, εος saѣ έος (ὁ, ἡ), чел de оптѣ-zечї de аnї. [ὀγδοήκοντα, ἔτος].

Ὀγδοηκοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de оптѣ-zечї de коцї. [ὀγδοήκοντα, πῆχυς].

Ὀγδοηκοντούτης, ου (ὁ), ші Ὀγδοηκον-

τοῦτις, ιδος (ἡ) чел în вîpstъ de ontš-zeчї de anї. [ὀγδοήκοντα, ἔτος].
Ὀγδοηκοσταῖος, α, ον, fъкstš, saš венitš în a ontš-zeчелеа zi, saš în 80 zile.
Ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, ал ontš-zeчелеа. [ὀγδοήκοντα].
Ὄγδοος, η, ον, ал ontsлеа. [ὀκτώ].
Ὀγδώκοντα, поеt: în локš de ὀγδοήκοντα.
Ὀγδωκονταέτης, εος saš έος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de Ὀγδοηκονταέτης.
Ὄγε, ἥγε, τόγε, (џen: τοῦγε, ші чл:) поеt: în локš de οὗτος, αὕτη, τοῦτο (прон: demonstp: кš оаpe-каpe emfasš).
Ὄγκα, ας (ἁ), Dop: în локš de ὄγκη. ‖ (dšпе Беоџienї) epit: Minepва (поate de ла ὄγκαι, šnš оpъшелš ал Apкadieї, în каpe se sepва). [de šnde
Ὀγκαῖος, α, ον, кšвenitš, saš sepвatš, saš dšкъtopš ла оpъшелšл Ὄγκαι; saš konsfinџitš Minepвeї, пpenšmite Ὄγκα.
Ὀγκάομαι -ῶμαι, [imit:] віit: ήσομαι, sвіepš (ка мъгарšл).
Ὄγκη (ἡ), глs: în локš de ἀγκὼν, saš ὄγκος.
Ὀγκηθμὸς (ὁ), ші Ὄγκημα (τὸ), sвіepetšл мъгъpšлšї. [ὀγκάομαι].
Ὀγκηρὸς, ἀ, ὸν, ші adв: -ρῶς, šmflatš (пpon: ші fiг:). [ὄγκος].
Ὄγκησις, εως (ἡ), ═Ὀγκηθμός. [ші
Ὀγκηστὴς, οῦ (ὁ), sвіepъtopš. [ὀγκάομαι]. [de šnde
Ὀγκηστικὸς, ἡ, ὸν, чел кš însšшіme de a sвіepa.
Ὀγκητὴς, οῦ (ὁ),═Ὀγκηστὴς. [de šnde
Ὀγκητικὸς, ἡ, ὸν, ═ Ὀγκηστικός.
Ὄγκινος, η, ον, înкoвoiatš, кîрлігоsš ка šndiџa. ‖ (sšвst:) în локš de ὄγκος, šndiџъ; saš вîpfš askšџitš de sъџeatъ, (алt:) γλῶχιν. [ші
Ὀγκίον (τὸ), [ὄγκος] teaкъ, tšлвъ de sъџeџї; (în џen:)═Ἀγγεῖον, ладъ, ші чл:
Ὀγκολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеsкš мъpeџ, кš emfasš. [ὄγκος, λόγος].
Ὀγκοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, ═ Ὀγκόω. [ὄγκος, ποιέω].
Ὄγκος, [în afin: кš ἐνέγκω] гpeštate; мъpime; гpъmadъ; (în џen:) tpšпš, вoлšмš; (flsf:) ═Ὕλη, ші Ἄτομον, matepie, ші îndiвidš. 2) šmflъtšpъ; (fiг:) мъpeџie; (în pъš) mîndpie, înгîmfape; (despe stiлš de кšвîntš) ворвіpe mape, пomпoasъ.
Ὄγκος (ὁ), [în afin: кš ἀγκὼν] џeaпъ; šndiџъ; (de šnde)═Γλῶχιν, вîpfšл sъџeџeї. [de šnde

Ὀγκὸς, ἡ, ὸν, (din каpe întpeв: пšmaї компаp: -ότερος, ші sšпpл: -ότατος) în локš de ὀγκώδης. [ші
Ὀγκόω -ῶ, віit: -ώσω, кpeskš чeвa în мъpimea sa, fакš вoлšminošš; înалџš în fopmъ de гpъmadъ; šmflš (пpon: ші fiг:); înгîmfezš, însšflš mîndpie. «Ὀγκωθῆναι τάφῳ». Eвp: a se чinsti кš mopmîntš înълџatš în fopmъ de moвilъ.
Ὀγκύλλω, віit: -υλῶ, ═ Ὀγκόω. [din
Ὀγκύλος, ου, ші Ὀγκώδης, εος (ὁ, ἡ), вoлšminošš, чел кš mape гpešiate, saš kontšpš de tpšпš; (fiг:) înгîmfatš. mîndpš; (despe кšвîntš) пomпoašš, мъpeџš. [ὄγκος].
Ὄγκωμα (τὸ),═Ὄγκος, šmflъtšpъ (пpon: ші fiг:). [ші
Ὄγκωσις, εως (ἡ), кpeштepe de мъpimea šnšї tpšпš; šmflape; (fiг:) înгîmfape, mîndpipe. [ші
Ὀγκωτὸς, ἡ, όν, šmflatš; înълџatš пpin гpъmъdipe. «Τάφος —». Eпiгp: [ὀγκόω].
Ὀγμεύω, віit: -εύσω, fакš шipъ, saš mapџš dpeptš, (пpinч:)sečepînd, saš apînd; (în џen:) mъ dšкš, šмвлš în linie dpeaптъ. [din
Ὄγμος (ὁ), [ἄγω] шipa, че fаче sъчepъtopšл, saš вpasda apъtopšлšї; (în џen:) linie dpeaптъ, pîndš; dpšmš, къpape.
Ὄγχνη (ἡ), [ἄγχω] пъpš seлвatiкš; ші podšл лšї,═Ἀχράς.
Ὀδαγμὸς (ὁ), [ὀδάζω] mšшкъtšpъ; (fiг:) šstšpime; mînкъpime; жšпгїš.
Ὀδαγὸς (ὁ), Dop: în локš de ὁδηγός.
Ὀδάζω, віit: -άξω, ═Ὀδαξάω. [ὀδούς].
Ὀδαῖος, α, ον, кšвenitš, saš folositopš ла кълъtopie. «Ὀδαΐα —». Om: пpoвizii de dpšmš; saš мъpfї. [ὁδός].
Ὀδακτάζω, віit: -άσω, поеt:═Ὀδαξάω. [ші
Ὀδακτίζω, віit: -ίσω, ═ Ὀδακτάζω. [ші
Ὀδὰξ adв: mšшкînd кš dinџiї. [ὀδάζω]. [de šnde
Ὀδαξάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, (de sine пas:) simџš šstšpime, mînкъpime, mъ šstšpъ, mъ mъпînкъ. [de šnde
Ὀδαξησμὸς (ὁ),═Ὀδαγμός. [ші
Ὀδαξητικὸς, ἡ, ὸν, adšкъtopš de šstšpime.
Ὀδάξω, віit: ὀδαξήσω,═(saš гpeш: în локš de) ὀδάζω, ші ὀδαξάω.
Ὀδαξώδης, εος (ὁ, ἡ),═Ὀδαξητικὸς.
Ὀδάω -ω, віit: -ήσω, [ὁδὸς], вînzš. ‖ (mіж:) кšmпъpš.
Ὅδε, ἥδε, τόδε, (џen: τοῦδε, ші чл:) пpon: demonstp:,═Οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
Ὀδεία (ἡ), кълъtopie. [ὁδεύω].

'Οδελὸς (ὁ), Беot: în локȣ̆ de ὀβελὸς, ші ὀδολὸς.
"Οδευμα (τὸ), = 'Οδὸς, dpȣmȣ̆, кълъtopie. [ші
'Οδεύσιμος (ὁ, ἡ),(локȣ̆) de кълъtopit. пе dînsȣл. [ші
'Οδευτὴς, οῦ (ὁ),='Οδίτης, кълъtopȣ̆. [din
'Οδεύω, [ὁδὸς] biit: -εύσω, кълъtopeskȣ̆.
'Οδηγέω -ῶ, biit: -ήσω, аpътȣ̆ кȣiва dpȣmȣл, îл кълъȣzezȣ̆ (ппоп: ші fir:). [ὁδηγὸς].
'Οδηγητὴρ, поet: în локȣ̆ de...
'Οδηγητὴς, οῦ (ὁ),='Οδηγὸς; (fir:) повъцȣitopȣ̆, îпвъцътopȣ̆. [de ȣnde
'Οδηγητικὸς, ἡ, ὸν, folositopȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ a кълъȣzi, (fir:) a повъцȣi.
'Οδηγήτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ ὁδηγητὴς.
'Οδηγία (ἡ), кълъȣzipe; (fir:) повъцȣipe, saȣ̆ îпвъцаpe. [din
'Οδηγὸς (ὁ, ἡ), аpътътopȣ̆ de dpȣmȣ̆, кълъȣzȣ̆; (fir:) повъцȣitopȣ̆, îпвъцътopȣ̆. [ὁδὸς, ἡγέομαι].
'Οδὶ, ἡδὶ, τοδὶ, At: în локȣ̆ de ὅδε, ἥδε, τόδε.
"Οδιος (ὁ, ἡ),='Οδαῖος. «Ἑρμῆς—». (ат:) ἐνόδιος. [ὁδὸς].
"Οδισμα (τὸ), поet: локȣ̆ de кълъtopit. [neîntp: ὀδίζω].
'Οδίτης, ου (ὁ), кълъtopȣ̆, пасацepȣ̆. [ὁδὸς].
'Οδμαλέος, α, ον, поet: skoцътopȣ̆ de гpeȣ̆ mipoсȣ̆. [ші
'Οδμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, поet: în локȣ̆ de ὀσμάομαι. [din
'Οδμὴ (ἡ),='Οσμὴ. [de ȣnde
'Οδμήεις, εσσα, εν, поet:='Οδμαλέος. [ші
'Οδμώδης, εος (ὁ, ἡ), гла:='Οδμαλέος.
'Οδοιδοκέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: în локȣ̆ de ὁδοσκοπέω. [din
'Οδοιδόκος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ̆ de ὁδοσκόπος. [ὁδὸς, δοκέω].
'Οδοιπλανέω -ῶ, biit: -ήσω, поet: mъ ръtъчeskȣ̆ în кале, пĭеpzȣ̆ dpȣmȣл. [din
'Οδοιπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), ръtъчitȣ̆ în кале, чел кȣ dpȣmȣл пĭеpdȣtȣ̆. [ὁδὸς, πλάνη]. [de ȣnde
'Οδοιπλανία (ἡ), поet; ръtъчipe, пĭеpdepe de dpȣmȣ̆.
'Οδοιπορέω -ῶ, biit: -ήσω, кълъtopeskȣ̆. [ші
'Οδοιπορία (ἡ), кълъtopie. [ші
'Οδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopȣ̆ de кълъtopȣ̆, saȣ̆ de кълъtopie. «'Οδοιπορικὸν (se înц: βιβλίον)». deskpiepe de кълъtopie, (Фpanц:) itinéraire. [ὁδοιπόρος]. [de ȣnde
'Οδοιπορικῶς, adв: în felȣ̆ de кълъtopie, saȣ̆ ка кълъtopȣ̆.
'Οδοιπόριος (ὁ, ἡ),='Οδοιπορικὸς. || (sȣвst:) «'Οδοιπόριον». Od: O: че se dъ, saȣ̆ se face пentpȣ кълъtopie, пpoвizie; (ȣneopĭ) кipie. [din
'Οδοιπόρος (ὁ, ἡ), кълъtopȣ̆, воĭажopȣ̆. [ὁδὸς, πόρος].
'Οδοίτης, ου (ὁ),='Οδίτης
'Οδόμετρον (τὸ), instpȣm: пpin кape se mъsȣpъ, kîtъ кале s'a fъкȣt. [ші
'Οδόμετρος (ὁ, ἡ), mъsȣpъtopȣ̆ de кале, кълъtopȣ̆. || (въpв: sȣвst:)='Οδόμετρον. [ὁδὸς, μέτρον].
'Οδοντάγρα, ας (ἡ), [ὀδοὺς, ἄγρα] клеште de dinцĭ.
'Οδονταγωγὸς (ὁ, ἡ), skoцътopȣ̆ de dinцĭ, saȣ̆ folositopȣ̆ ла ачeasta. (de ȣnde || sȣвst;)
'Οδονταγωγὸν (τὸ),='Οδοντάγρα. [ὀδοὺς, ἄγω].
'Οδονταλγέω -ῶ, biit: -ήσω, пъtimeskȣ̆ de dȣpepe de dinцĭ. [ші
'Οδονταλγία (ἡ), dȣpepe de dinцĭ. [ὀδοὺς, ἄλγος].
'Οδοντίασις, εως (ἡ), = 'Οδοντοφυΐα. [din
'Οδοντιάω-ῶ, biit:-άσω,='Οδοντοφυέω. [ші
'Οδοντικὸς, ἡ, ὸν, de dinцĭ. [ші
'Οδοντισμὸς (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de kîntape кȣ flȣepȣл în imitape de askȣцita шȣepъtȣpъ a шарпелȣĭ. [ὀδοὺς].
'Οδοντογλυφὶς, ίδος (ἡ), skoвitoape (кȣpъцitoape) de dinцĭ, (Фpanц:) cure-dent. [ші
'Οδοντόγλυφον (τὸ),='Οδοντογλυφὶς. [ὀδοὺς, γλύφω].
'Οδοντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de dinte. [ὀδοὺς, εἶδος].
'Οδοντομάχης, ου (ὁ), кape se вate кȣ dinцĭĭ. [ὀδοὺς, μάχη].
'Οδοντοξέστης, ου (ὁ), = 'Οδοντογλυφὶς. [ὀδοὺς, ξέω].
'Οδοντοποιέω -ῶ, biit: -ήσω,='Οδοντοφυέω. [ὀδοὺς, ποιέω].
'Οδοντόσμηγμα, ші 'Οδοντότριμμα (τὸ), пpafȣ̆ de fpekat dinцĭĭ. [ὀδοὺς, σμήχω, ші τρίβω].
'Οδοντοτύραννος (ὁ), ȣnȣ̆ вepme de pîȣл Ганг în India. [ὀδοὺς, τύραννος].
'Οδοντοφθόρος (ὁ, ἡ), stpiкътopȣ̆, пpъпъditopȣ̆ de dinцĭ. [ὀδοὺς, φθείρω].
'Οδοντοφόρος (ὁ, ἡ), пȣpтътopȣ̆ de (înпodoвitȣ̆ кȣ) dinцĭ. [ὀδοὺς, φέρω].
'Οδοντοφυέω -ω, biit: -ήσω, skoцȣ̆ (întîĭaшĭ datъ) dinцĭ. [din
'Οδοντοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣpъĭa ĭĭ es întîĭaшĭ datъ dinцĭĭ. 2) pesъpitȣ̆ din dinцĭ semъnaцĭ (mitл:). [ὀδοὺς, φυή]. [de ȣnde
'Οδοντοφυΐα (ἡ), pesъpipe, eшipe de dinцĭ, ші dȣpepea dintp' ачeasta.
'Οδοντόφυτος (ὁ, ἡ), = 'Οδοντοφυὴς (2). [ὀδοὺς, φύω].

'Οδοντόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ kȣїba dinцї. [ὀδοὺς]. [de ȣnde

'Οδοντωτὸς, ἡ, ὸν, чел kȣ dinцї în жos (poatъ, пїeпtene, шi чл:).

'Οδοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, (пas: tpe: de kȣ: ώδοποίημαι) fakȣ (deskizȣ) dpȣmȣ; (kȣ dat: nepin: indip:) înлesneskȣ dpȣmȣл kȣїba; (fir:) пкїȣ чeва пe kaлea sa; (în цen:) înaintezȣ пe чїneва. || (пas:) mepгȣ 'nainte, înaintezȣ; (fir:) mъ sȣпȣїȣ лa metodȣ, mъ pегȣлezȣ. [ὁδοποιὸς]. [de ȣnde

'Οδοποίησις, εως (ἡ), faчepe (deskidepe) de dpȣmȣ; (fir:) пperътipe, înaintape de вpe ȣnȣ лȣкpȣ. [шi

'Οδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikȣ a deskide dpȣmȣ, a пperъti, a înainta чeва.

'Οδοποιία (ἡ), faчepe de dpȣmȣ; (fir:)= 'Οδοποίησις. [din

'Οδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopȣ (deskizъtopȣ) de dpȣmȣ; (fir:)='Οδοποιητικὸς. || eпistatȣ, saȣ лȣкpъtopȣ лa konstpȣкцie de dpȣmȣpї. [ὁδὸς, ποιὸς].

'Οδὸς (ἡ), [ἔδος, οὖδας] dpȣmȣ, kaлe; kълъtopie. "'Οδοῦ πάρεργον». Лks: în tpeaкъtȣ. «Πρὸ ὁδοῦ». Лks: op чe înлesneuте (folosentе лa) чeва. «Πρὸ ὁδοῦ ἔστη τοῦτο εἰς τὰ ἄλφιτα πεπονηκὼς». Лȣч: 2) (fir:) kinȣ, miжлokȣ, metodȣ. «Καθ' ὁδὸν». Лks: пe вȣпъ kaлe, metodiчeшte.

'Οδὸς (ὁ), At: în лokȣ de οὐδὸς, пpaгȣ de ȣшъ; (fir:) înчeпȣtȣ, saȣ sfîpшitȣ.

'Οδοσκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, пîndeskȣ (пъzeskȣ) лa dpȣmȣpї. [din

'Οδοσκόπος (ὁ, ἡ), пîndіtopȣ лa dpȣmȣpї, xoцȣ. [ὁδὸς, σκοπὸς].

'Οδοστατέω -ῶ, biit: -ήσω, staȣ (пъzeskȣ) лa dpȣmȣ; saȣ oпpeskȣ пe чїneва în kaлe. [din

'Οδοστάτης, ου, (ὁ) kape stъ, saȣ oпpeшte пe чїneва în dpȣmȣ; пъzitopȣ, saȣ xoцȣ de dpȣmȣpiлe чeлe mapї. [ὁδὸς, ἵσταμαι].

'Οδοστρωσία (ἡ), aштepnepe de dpȣmȣ kȣ пїetpe, паваpe. [ὁδὸς, στρώννυμι].

'Οδουρέω -ῶ, biit: -ήσω, noet:='Οδοσκοπέω. [din

'Οδοῦρος, шi "Οδουρος (ὁ, ἡ), noet: ='Οδοφύλαξ, saȣ ='Οδοσκόπος. [ὁδὸς, οὖρος].

'Οδοὺς, [în afin: kȣ ἔδω] ὄντος (ὁ), dinte (пpon: шi fir:). 2) (anatom:) aл doiлea kîpчeїȣ, saȣ вepteбpȣ aл гpȣmazȣлȣї.

'Οδοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskȣ dpȣmȣpiлe. [din

'Οδοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopȣ de dpȣmȣpї. 2) (ȣne-opї)='Οδοσκόπος. [ὁδὸς, φύλαξ].

'Οδόω -ῶ, biit: -ώσω, пȣїȣ (dȣkȣ) чeва saȣ пe чїneва пe kaлea sa, îл kълъȣzezȣ; (пas: miж:) înaintezȣ, пpoпъшeskȣ; вinekълъtopeskȣ, пemepeskȣ, isвȣteskȣ. [ὁδὸς].

'Οδύναμα (τὸ), Dop: în лokȣ de ὀδύνημα. [din

'Οδυνάω -ῶ, biit: -ήσω, пpічinȣїeskȣ (шi пas:) simцȣ dȣpepe, пътimeskȣ. [din

'Οδύνη (ἡ), [ὀδύσσομαι] dȣpepe (tpȣп: saȣ sȣfлet:), пekazȣ; (пpin întind:) pапъ dȣpepoasъ. (Tkp: IΘ'. 5).

'Οδύνημα (τὸ), oвїektȣ de dȣpepe. [ὀδυνάω].

'Οδυνηρὸς, ὰ, ὸν, (шi adв:) -ρῶς, adȣkъtopȣ de dȣpepe, dȣpepoсȣ; пeплъkȣtȣ. [ὀδύνη].

'Οδυνήφατος (ὁ, ἡ), noet: [ὀδύνη, φένω] пotoлitopȣ de dȣpepї.

'Οδυνοσπὰς, ἄδος (ὁ,ἡ), noet: smȣлsȣ (mȣпчitȣ, siлitȣ) de dȣpepe. [ὀδύνη, σπάω].

'Οδυνώδης, εος (ὁ, ἡ),='Οδυνηρὸς, dȣpepoсȣ.

"Οδυρμα (τὸ), oвїektȣ de плînцepe. 2)=kȣ

'Οδυρμὸς (ὁ), плînцepe, плînsetȣ. [din

'Οδύρομαι, [ὀδύσσομαι] biit: -υροῦμαι, (пex: ὠδυράμην) плîнгȣ, mъ жълeskȣ; (kȣ ak: saȣ цen: eл:) mъ вълkъpeskȣ, mъ плîнгȣ.

'Οδυρτικός, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, zъdъpîtopȣ de, saȣ aплekatȣ лa плînцepe (плîнгъtapiцȣ). [din

'Οδυρτὸς, ἡ, ὸν, вpednikȣ de плîns, saȣ de жълit. [ὀδύρομαι].

'Οδύσσομαι, biit: ὀδύσομαι, (întpeв: пȣmaї пexot: ὠδυσάμην, шi tpe: de kȣ: ὀδώδυσμαι) noet: [δύη] (kȣ dat:) sîntȣ пekъжitȣ (saȣ amȣ antinatie) пe чїneва; (kȣ ak: saȣ dat:) întъpîtȣ mînia, saȣ mъ fakȣ ȣpîчїosȣ kȣїba. "'Ωδύσατο Ζῆνα ξένιον». Ep:

"Οδωδα, miж: tpe: de kȣ: (în лokȣ de пpez:) aл лȣї ὄζω. [de ȣnde

'Οδωδὴ (ἡ), miposȣ, пȣtoape.

'Οδωδὴς, έος (ὁ, ἡ), (noate гpeш:) în лokȣ de ὀδωδὼς.

'Οδώδυσται, noet: шi At: 3: sinг: peps: de tpe: de kȣ: aл лȣї ὀδύσσομαι.

'Οδὼν, όντος (ὁ), Ion: în лokȣ de ὀδούς.

'Οδωρέω -ῶ, biit: -ήσω,='Οδουρέω.

'Οδωτὸς, ἡ, ὸν, [ὁδόω]='Οδεύσιμος; (fir:) пȣtinчosȣ a se sъвîpшi.

"Οεσσι, noet: îm: aл лȣї ὄϊς.

"Οζαινα, [ὄζω] ης (ἡ), ȣnȣ feлȣ de kapakatiцъ пȣtȣpoasъ, (aлt:) βολβίταινα. 2) ȣnȣ întъpitȣ шi пȣtȣposȣ пepȣ în пasȣ, (aлt:) πολύπους. 3) ȣnȣ feлȣ de пȣtȣpoasъ плantъ. [de ȣnde

'Οζαινικὸς, ἡ, ὸν, atingъtorȣ, saȣ пъtimamȣ de ὄζαινα (2). [шi

'Οζαινίτης, ου (ὁ), шi 'Οζαινῖτις, ίδος (ἡ), чел din soiȣл ὄζαινα (vezĭ ziч:.

'Οζαλέος, α, ον, noet: чел кȣ mȣлte кръчĭ saȣ nodȣrĭ. (se konf: кȣ ἀζαλέος). [ὄζος].

'Οζεία (ἡ), глȣ: [ὀοζέω] sлȣжire; кȣȣtape.

Ὄζη (ἡ), nȣtoape (приnч:) d' гȣръ. 2) пiеле tъвъчitъ de mъгарȣ sелвatiкȣ. [ὄζω].

'Οζοθήκη (ἡ), локȣ de лепъdat nȣtopĭ, ȣmвлъtoape. [ὄζη, θήκη].

'Οζόλης, ου (ὁ), пȣtȣposȣ. [ὄζω].

'Οζολὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ὀζόλης. || (sȣвst:)=Ὄζαινα.

Ὄζος (ὁ), [în afin кȣ ὄσχος] nodȣ, окiȣ, saȣ odpaslъ, кракъ de nomȣ; (fir:) fiȣ, saȣ stpъnепotȣ. «Ὄζος Ἄρηος». Om: viteazȣ, pesвoinikȣ.

'Οζόστομος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ гȣра пȣtȣpoasъ. [ὄζη, στόμα].

'Οζόομαι -οῦμαι, viit: ὀζωθήσομαι, mъ fopmezȣ ка ȣнȣ nodȣ saȣ odpaslъ de nomȣ. [ὄζος].

'Οζόχρωτος (ὁ, ἡ), глȣ: чел кȣ пiелеа saȣ tȣпȣл пȣtȣposȣ. [ὄζω, χρὼς].

Ὄζυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de ὁμόζυξ.

Ὄζω, [în afin: кȣ ἀάζω] viit: -ὀζήσω, шi ὀζέσω, (tpe: de кȣ: în локȣ de prez: ὄδωδα, neste-sъв: ὀδώδειν) amȣ (daȣ) вȣнȣ, saȣ (maĭ des) ръȣ miposȣ, miposȣ, saȣ пȣtȣ. (кȣ ген:) «Μύρου ὄζει„. Apstf: mipos fpȣmos. (шi fir:) «Κρονίων ὄζειν». Apstf: a fi плiнȣ de вечĭ прежȣdiкъцĭ (de pȣцinĭ). (шi кȣ ак:)«Κακὸν ὄζειν τοῦ στοματος. Лк: «Ὤμην τοιοῦτον ἅπαντας ὄζειν». Пл: (шi miж: prea pap). «Κακὸν ὀζόμενος„.». Iпкр: (шi гъръ kazȣ). «Τηλόθι δ' ὀδμὴ ὀδώδει». Od: E: (шi neneps:) «Οὐκ ὄζει αὐτῶν (τῶν ἰχνῶν"). Ksn:

'Οζώδης,εος(ὁ,ἡ), пȣtȣposȣ. [ὄζη]. 2)=кȣ...

'Οζωτὸς, ἡ, ὸν, nodoposȣ, saȣ плiнȣ de кръчĭ. [ὄζος].

Ὄη (ἡ), Ion: în локȣ de ὄα.

Ὄθ', (în апок: maĭ 'nainte de вок: asпip:) în лолȣ de ὅτι.

Ὄθεν, [ὅς] adв: лок: saȣ timп: de ȣnde; de kînd. 2) konĭȣнкц: konкizъt: aшa dap, пentpȣ aчeasta.

Ὄθη (ἡ), [ἔθω] гpiжъ; лȣape a minte.

Ὄθι, [ὅς] adв: noet: лок: ȣnde, în кape локȣ.

Ὄθμα(τὸ), Еол: noet: în локȣ de ὄμμα.

'Οθνεῖος, [ἔθνος, saȣ νόθος] α, ον, stpeinȣ, dintp' алtъ цаpъ. 2) noet: (prea papȣ шi îndoiosȣ) în локȣ de ὀθόνινος.

'Οθνειότυμβος (ὁ ἡ,) noet: [ὀθνεῖος, τύμβος] îngpoпatȣ în локȣ stpeinȣ.

Ὄθομαι, (пpел: ὠθόμην, шi maĭ mȣлtȣ пȣ) noet: [ἔθω, saȣ ὄσσομαι] îngpiжeskȣ, îmĭ пasъ: (кȣ ген:) «Οὐκ ὄθομαι κοτέοντος". Iл: A. (шi кȣ înf:). «Οὐκ ὄθεται ἶσον ἐμοὶ φάσθαι». Iл: O. пȣ 'ĭ пasъ.

'Οθόνη (ἡ), pînzъ de inȣ (пentpȣ къmъшĭ шi чл:); pînzъ de кopaвie; masъ de pînzъ. [de ȣnde

'Οθόνινος, η, ον, de pînzъ.

'Οθόνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὀθόνη, pînziшoаpъ, kîpпъ, stpaiнiцъ (пpiнч: пentpȣ skamъ, sаȣ faшъ).

'Οθονιοπώλης, ου (ὁ), vînzъtopȣ de pînzъ, pînzapȣ. [ὀθόνιον, πώλης].

Ὄθοννα, ης, (ἡ), гаpoaфъ de India: 2) ȣнȣ felȣ de doktopie (de пекȣпoskȣtъ алкъtȣipe).

'Οθονοποιὸς (ὁ), [ὀθόνη, ποιός] фъкъtopȣ de pînzъ, pînzapȣ.

'Οθονοσκεπὴς, έος (ὁ, ἡ), înveлitȣ кȣ pînzъ. [ὀθόνη, σκέπη].

'Οθούνεκα, (saȣ dȣпe алцĭ ὅθ' οὕνεκα) konĭȣнк: noet: în локȣ de ὅτου ἕνεκα, fiind къ, къчĭ.

Ὄθριξ, ὄτριχος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de ὁμόθριξ.

Ὄθροος (ὁ, ἡ), глȣ: în локȣ de ὁμόθροος.

'Οθρυόεις, εσσα, εν, noet: =Θρυόεις. [din

'Οθρὺς, ύος (ἡ), Кpet: mȣnte пъdȣposȣ, saȣ pînosȣ.

Ὄθω, глȣ: miшкȣ (neîntp: tem: ал лȣĭ ὄθομαι, шi ὠθέω).

Οἴ, акл: (ekspрim: de dȣpepe, mîxnipe, saȣ mipape) ox! ax! vaĭ! «Οἴ ἐγὼ». Евp: (vezĭ οἴμοι).

Οἱ, nom: îm: ал aptik: ὁ.

Οἱ, enгліt: în локȣ de οἱ, (пpon:)

Οἳ nom: îm: de peлat: пpon: ὅς. 2) (maĭ 'nainte de enгл:) în локȣ de οἱ (aptik:) «Οἵτε». Лкѕ:

Οἷ, dat: de пpon: пeps: în локȣ de αὐτῷ, αὐτῇ αὐτῷ.

Οἷ, [ὅς] adв: лок: în кape локȣ, ȣnde; (кȣ ген: fir:) pînъ în че гpadȣ. «Οἷ κακῶν». Ksn: Ef:

Οἷ', în апок: în локȣ do οἷα, noet; neȣt: îm: ал лȣĭ οἷος.

Οἶα, saȣ 'Οία (ἡ), [οἶς] вланъ de oae; saȣ кenapȣ, mapцine, veteлie.

Οἴα (ἡ), =Ὄα, (konaчĭȣ) гopȣнȣ, steжapȣ.

Οἷα, neȣt: îm: шi Οἷα fem: ал лȣĭ οἷος.

Οἰαδὸν, adв: noet: [οἶος] în singȣpъtate.

Οἰακηδὸν, adв: ка o kîpmъ de кopaвie.

Οἰακίζω, виit: -ίσω, dipîцezŏ кîpma, saŭ кîpmъчеskŏ кораҕie npin кîpmъ; (fir:) гѹвернezŏ. [οἴαξ].

Οἰάκιον (τὸ), dim: ал лѹї οἴαξ.

Οἰάκισμα (τὸ), dipeкцie de, saŭ npin кîpmъ; (fir:) гѹвернаре. [шi

Οἰακιστὴς, οῦ (ὁ), кîpmaчiŭ. [οἰακίζομαι].

Οἰακονομέω-ῶ, виit:-ήσω,=Οἰακίζω. [din

Οἰακονόμος (ὁ, ἡ), [οἴαξ, νέμω] кîpmѹitopŭ de кораҕie npin кîpmъ, кîpmaчiŭ.

Οἰακοστροφέω, -ῶ, виit: -ήσω, =Οἰακίζω. [din

Οἰακοστρόφος (ὁ, ἡ), =Οἰακονόμος, înвîptitopŭ de кîpmъ. [οἴαξ, στρέφω].

Οἴαξ, ακος [οἴω] (ὁ), (npinч:) dpѹгѹл, saŭ sѹлѹл, npin кape se înвîpteште кîpma; (npin întind:) кîpmъ (npon: шi fir:); (aвѹs:) вepiцеле процапѹлѹї de ла карŭ.

Οἰάτης, ου (ὁ), шi Οἰᾶτις, ιδος (ἡ), чел din demѹл Οἴη (în Atiкa). 2) noet: цъpanŭ. [вezï οἴη].

Οἶβος (ὁ), o вѹкatъ de кapne de ла грѹmazѹл воѹлѹї. [вezï шi ὕβος].

Οἴγνυμι, (npeл: ἐῴγνυν, шi ἐῴγνυον) шi

Οἴγω, (npeл: ἔῳγον) виit: οἴξω, (nex: ᾦξα, шi ἔῳξα) noet: deskizŭ (în лoкŭ de komn: шi maї întpeв: ἀνοίγω).

Οἶδα, (οἶδας, saŭ οἶσθα, οἶδε, îm: din ἴσημι, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι) виit: εἴσομαι, шi εἰδήσω, (npeл: ᾔδειν, nopѹnч: ἴσθι, ἴστω, noft: εἰδείην, îm: εἰδεῖμεν, sѹn: εἰδῶ, inf: εἰδέναι, naptч: εἰδώς, шi nosit: ἰστέον) npinч: miж: tpe: de кѹ: (în лoкŭ de npez:) ал лѹї εἴδω, (кѹ aк:) шtiŭ; кѹnoskŭ; (noet:) rîndeskŭ. «Πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα". Iл: P. «Εἰδέναι οὐκ οἴομαι, ἃ μὴ οἶδα». Плt: «Αὐτοὶ εἰδήσομεν, ἃ χρὴ πράττειν». Esx: „Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας». Iл: Υ. «Ἐριχθόνιον οἶσθα, γέρον; Eѹp: «Δεινὸν ποιούμενοι, εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται». Tѹч: «Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός». Om: (ѹnŭ feлŭ de жѹpъmîntŭ) шtie Dѹmnezeŭ! (шi кѹ dat: nepin:) «Χάριν ὑμῖν εἴσομαι τούτου". Ksn: (шi кѹ naptч:) «Οὔπω ᾔδεε Πάτροκλον τεθνηκότα». Iл: P. „Οἶδα ἐμαυτὸν ἥττονα ὄντα». Ksn: «Οἶδα ἐξαπατώμενος». Apstf: (шi кѹ înf:). «Ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν τὰ τῶν θεῶν ψηφίσματα". Apst: (шi în anaл:) «Καὶ καταγέλων δ' εὖ οἶδ' ὅτι». Apstf:. «Χαίρει γὰρ, οὐκ οἶδ' ὅπως, τὰ τοιαῦτα λεπτολογῶν». Лѹч: (шi ѹpmînd nopѹnч:) «Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον". Eѹp: «Οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω». Eѹp:(вezï шi δράω) (кѹ цen: noet:) «Εὖ εἰδότε χάρμης». Iл: E. вine denpinшї ла але pesвoїѹлѹї. «Οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο» Iл:P. nечеркatъ. (шi aвsoл:) «Εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν». Iл: A. «Μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βούλομαι». Tѹч: «Ἤπιά σοι οἶδεν». Od: N. шi E. îцї rîndeште вine. 2) (кѹ înf:) noчiŭ, amŭ însѹшime; oвiчnѹieskŭ. «Τοῦτο οἶδε διεγείρειν τοὺς ὕπνῳ καταφερομένους». Aлeкs: Tpaл: «Τὸν ᾅδαν οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν». Sof: «Εἰδείην σιγᾶν, περὶ ὧν ἄμεινον». Stв:

Οἰδαίνω, виit: οἰδήσω, ѹmflŭ, saŭ mъ ѹmflŭ (npon: шi fir:). вezï οἰδάω. [de ѹnde

Οἰδαλέος, α, ον, noet: ѹmflatŭ.

Οἰδάνω, виit: οἰδήσω, Ion: noet: în лoкŭ de οἰδαίνω.

Οἴδαξ, ακος (ὁ), smoкinъ seлвatiкъ, (aлt:) φήληξ. [οἰδάω].

Οἶδας, шi Eoл: οἴδασθα, de ѹnde οἶσθα, 2 sinг: neps: ал лѹї οἶδα.

Οἰδάω (шi Ion: -έω) -ῶ, виit: -ήσω, (tpe: de кѹ: ᾤδηκα) [οἶδος] mъ ѹmflŭ, sîntŭ ѹmflatŭ; (fir:) mъ ѹmflŭ în tѹpвѹpape (în feptѹpъ). «Οἰδεόντων ἔτι των πρηγμάτων». Ep: [de ѹnde

Οἴδημα (τὸ), ѹmflъtѹpъ. [de ѹnde

Οἰδηματόεις, εσσα, εν, Ion:, шi

Οἰδηματώδης, εος (ὁ, ἡ), nлinŭ de ѹmflъtѹpї, saŭ ѹmflatŭ.

Οἴδησις, εως (ἡ), ѹmflape. [οἰδάω].

Οἰδίσκω, виit: οἰδήσω, ѹmflŭ. [οἶδος].

Οἶδμα (τὸ), noet: în лoкŭ de οἴδημα, (de aчi pom:) ѹdmъ saŭ ѹimъ, ѹmflъtѹpъ; (їap naptiк:) ѹmflatъ, înълцatъ ѹndъ de mape; (în цen:) mape. [de ѹnde

Οἰδματόεις, εσσα, εν, noet: ѹndosŭ, tълъzosŭ.

Οἶδνον (τὸ),=Ὕδνον.

Οἰδοποιέω -ῶ, виt: -ήσω, глs: =Οἰδαίνω. [οἶδος, ποιέω].

Οἶδος, εος (τὸ), noet: ѹmflъtѹpъ; 'nълцъtѹpъ, saŭ apdiкъtѹpъ în sѹs.

Οἰέανος (ὁ, ἡ), noet: [οἶος, ἑανὸς] =Οἰοχίτων.

Οἴειος, [ὄϊς] α, ον, de oae.

Οἰέομαι, Ion: în лoкŭ de οἴομαι

Οἴεος, η, ον, Ion: în лoкŭ de οἴειος. || (sѹвst:) Οἰέη (ἡ), (se înц: δορὰ) nïeлe de oae.

Οἴεσσι, шi (diaлeкt:) Ὀΐεσσι, noet: dat: îm: ал лѹї ὄϊς.

Οἰεῖται, Ion: 3: sinг: neps: a лѹї οἰέομαι.

Οἰέτης, εος (ὁ, ἡ), noet: [οἶος, ἔτος] de aчeeaшї вîpstъ.

Ὀϊζυος (ὁ, ἡ), шi Ὀϊζυρὸς, шi At: Οἰζυρὸς, ά, όν, (komnap: -ότερος, шi -ώτερος, sѹnpл: -ότατος, шi -ώτατος) noet: nenopo-

чitъ; врednikъ de miлъ, saŭ de плîns; tikъ-лosъ. [din

'Οϊζύς, ші At: Οἰζὺς, ύος (ἡ), noet: [οἴ] въîtape, плîнџepe; nekazъ; nenopoчipe; tikълoшie. [de ъnde

'Οϊζύω, вііt: -ύσω, равdъ nenopoчipî, nekazъpî; mъ tikълoшeskъ. [ші

Οἴζω, ші 'Οΐζω,='Οϊζύω

Οἴη (ἡ), noet: лoкъ sinrъpatikъ. (se konf: къ...

Οἴη (ἡ), Ion: în лoкъ de ὄα (копачîъ) горъnъ, stежаpъ.

Οἰήϊον (τὸ), noet: în лoкъ de οἰήκιον de лa οἴηξ.

Οἴηκα, Ion: în лoкъ de οἴακα, ак: aл лъî οἴηξ.

Οἰήκιον (τὸ), Ion: în лoкъ de οἰάκιον.

Οἰηκίζω, вііt: -ίσω, Ion: în лoкъ de οἰακίζω.

Οἴημα (τὸ), [οἴομαι] rîndъ, пъpepe despre чева; (пaptік:)=Οἴησις, fantasie, mîndpie. [de ъnde

Οἰηματίας, ου (ὁ), fantasiosъ, mîndpъ. [ші

Οἰημάτιον (τὸ), dim: aл лъî οἴημα.

Οἴηξ, ηκος (ὁ), Ion: în лoкъ de οἴαξ.

Οἴησις, εως (ἡ), rîndipe; (пaptік:) mîndpie, fantasie. [οἰέομαι=οἴομαι].

Οἰησίσοφος (ὁ, ἡ), =Δοκησίσοφος. [οἴησις, σοφὸς].

Οἰησίφρων, ονος (ὁ, ἡ), mîndpъ, fantasiosъ de înџeлenчiъnea sa. [οἴησις, φρὴν].

Οἰητέον, nosit: aл лъî οἰέομαι=Οἴομαι.

Οἰητὴς, οῦ (ὁ), rînditopъ de чева, saŭ despre чева. [οἰέομαι].

Οἰήτης, ου (ὁ), глs: în лoкъ de οἰάτης.

Οἰητὸς, ἡ, ὸν, rînditъ, saŭ de rîndit; înfiinџatъ nъmaî în rîndъ, idealъ. [οἰέομαι].

Οἶς, ιδος, noet: în лoкъ de "Οϊς.

Οἴκαδε, adв: лa, saŭ кътpe kasъ; (maî noŭ)=Οἴκοι. [οἶκος, δε].

Οἴκαδις, Dop: în лoкъ de οἴκαδε.

Οἰκάριον (τὸ),=Οἰκίδιον.

Οἴκε, noet: în лoкъ de ἔοικε.

Οἰκειακὸς, ἡ, ὸν, греш: în лoкъ de οἰκιακός.

Οἰκειοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, ='Ιδιοποιέω. [οἰκεῖος, ποιέω].

Οἰκειοπραγέω -ῶ, вііt: -ήσω, каъtъ tpeвiле meлe, (обшt:) îmî каъtъ tpeaвa, (aлt:) ἰδιοπραγέω. [ші

Οἰκειοπραγία (ἡ), = 'Ιδιοπραγία. [οἰκεῖος, πράττω].

Οἰκεῖος, α, ον, aл kaseî, familiapъ, pъdъ, ші чл: «Πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι κατέστημεν οἰκεῖοι». Is: "Εἴ τις ἐπιθυμεῖ τοὺς οἰκείους ἰδεῖν». Ksn: (ші în sъnpл:) «Σφάζεται ὑπὸ τοῦ οἰκηϊωτάτου ἑωυτῆς». Ep: 2) aл sъŭ, пpoпpiŭ (nъ пъвлiкъ). "Συνέσπετο οἰκηίῃ τε τριήρει καὶ οἰκηίῃ ἀνδρῶν δαπάνῃ». Ep: «Τὰ ἑαυτοῦ ἀγαθὰ τοῖς φίλοις οἰκεῖα παρέχειν». Iskp: (de ъnde) «Ἡ οἰκεία (se înџ:) γῆ)». Тъч: natpia «Οἰκήϊα (τὰ)„. Es: kasa 3) (къ џen:) къвiinчosъ, notpiвitъ, пponopџionatъ. «Ὁ ὁπλισμὸς αὐτῶν ἐστιν οἰκεῖος τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων». Stp: «Οἰκείαν ἔσχε τῆς ἀσεβείας τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν». Diod: «Οὔτε οἶδε καλὸν οὐδὲν, οὐδὲ οἰκήϊον». Ep: [de ъnde

Οἰκειότης (ἡ), peлаџie stpînsъ de npietenie, saŭ pъdenie, familiapitate.

Οἰκειόφωνος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φώνως, сорвitopъ de a sa пpoпpie, saŭ a natpiî лimвъ. [οἰκεῖος, φωνὴ].

Οἰκειόχειρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -χείρως, (maî noŭ)='Ιδιόχειρος. [οἰκεῖος, χεὶρ].

Οἰκειόω -ῶ, вііt: -ώσω, (къ dat: saŭ пpeп: ак: indip:) familiezъ, înnpietenesкъ; îusъшeskъ, (ші miж: saŭ eл·) îmî însъшeskъ (факъ aл meŭ). «Δώροις αὐτὸν ᾠκειώσατο». Epd: [οἰκεῖος].

Οἰκείω noet: Ion: în лoкъ de οἰκέω.

Οἰκείωμα (τὸ), miжлoкъ de familiape; disnosiџie, saŭ пъptape de înnpietenipe, ші чл: [οἰκειόω].

Οἰκείως, adв: къ familiapitate, npieteneшte; notpiвit, дъne къвiinџъ, ші чл: «Οἰκείως ἔχειν πρός τινα, saŭ χρῆσθαί τινι». Лкs: a fi în peлаџie къ чiнева «Εὗρον ἐπισκεψάμενος πάνυ οἰκείως ταῦτα γιγνόμενα». Ksn:

Οἰκείωσις, εως (ἡ), familiape; înnpietenipe; însъшipe. [ші

Οἰκειωτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikъ, пъtinчosъ a лега peлаџie de familiapitate. [οἰκειόω].

Οἰκετεία (ἡ), totaлъл sлъџiлop ъneî kase. [din

Οἰκετεύω, вііt: -εύσω, noet: în лoкъ de οἰκῶ, лoкъiеskъ. 2) (maî des miж:) sлъгъpeskъ пe лîнгъ чiнева. [din

Οἰκέτης, ου (ὁ), (пpiнч:) familiapъ, aл kaseî; (de ъnde oвiч:) sлъгъ пъsкътъ în kasъ; (în џen:) sлъгъ. [οἶκος]. [de ъnde

Οἰκετία (ἡ),=Οἰκετεία. [de ъnde

Οἰκετιεὺς (în лoкъ de οἰκετιδεύς), έως (ὁ), ком: în лoкъ de οἰκέτης.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ sлъџiлop, sлъгъpeskъ. "Τὸ οἰκετικὸν„. în лoкъ de Οἱ οἰκέται, sлъџiле. [ші

Οἰκέτις, ιδος (ἡ), fem: aл лъі [οἰκέτης], sлъжнiкъ пъsкътъ în kasъ; saŭ (simплъ)

sлȣжnікъ de кȣsъ. 2) (în Текр:) femeie mъ-pitatъ, stъпînъ de касъ.

Οἰκεὺς, έως, saȣ̆ ῆος (ὁ), поet: în локȣ̆ de Οἰκέτης. [шi

Οἰκέω -ῶ, вiit: -ήσω, локȣїeskȣ̆ (кȣ dat: saȣ̆ ак: sinгȣрȣ̆, saȣ̆ препр:). «Ἐν Διὸς (se înц: δώμασιν) οἰκῆς». Ткр: «Οἰκήσεις κατὰ Μίλατον». Ткр: «Ὑπωρείας ᾤκεον Ἴδης». Iл: Υ. (шi пas: saȣ̆ miж:) «Τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἴωσι». Ер: (шi кȣ adв:) «Τίνες ἐόντες, καὶ πῇ γῆς ᾠκημένοι». Ер: (шi aвs:). «Ἡ Οἰκουμένη (se înц: γῆ)». Лкs: локȣitȣ̆, saȣ̆ de локȣit (înпpot: de ἀοίκητος). 2) (кȣ ак: шi adв:) гȣвepnezȣ̆, saȣ̆ кiвep-niseskȣ̆. «Οἰκονόμου ἀγαθοῦ δοκεῖ εἶναι εὖ οἰκεῖν τὸν ἑαυτοῦ, καὶ τὸν ἄλλου δὲ (εἰ ἐπι-τρέπει τις αὐτῷ) οἶκον». Ksn: «Ἀρετῇ πό-λεις τε καὶ οἴκους εὖ οἰκοῦσι». Ksn: (шi nestp:) «Ἡ πόλις εὖ οἰκεῖ (în локȣ̆ de οἰ-κεῖται)». Ksn: «Ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν». Тȣч: sъ se administpeze. (шi пas:) «Οἷς οἰκεῖται καλῶς σκηνὴ στρατιωτι-κή». Ksn: [οἶκος].

Οἰκῆας, Ion: ак: îm: ал лȣї οἰκεύς.

Οἰκηϊεόμενος, η, ον, Ion: în локȣ̆ de οἰ-κειούμενος, партч:, шi

Οἰκηϊεῦνται, Ion: în кокȣ̆ de οἰκειοῦνται, 3: îm: пеps: de пpez: хоt: ал лȣї οἰκει-οῦμαι. [din

Οἰκήϊος, η, ον, Ion: în локȣ̆ de οἰκεῖος.

Οἴκημα (τὸ), локашȣ̆, касъ; (At: în ме-нажаре de експpesie) înкisoape, apestȣ̆; saȣ̆ трактipȣ̆ de кȣрве. [οἰκέω]. [de ȣnde

Οἰκηματικὸς, ή, ὸν, кȣвeнitȣ̆ kaseї. «Σκεύη —». Лpt: ȣнелтеле kaseї.

Οἰκημάτιον (τὸ), dim: ал лȣї οἴκημα, къ-sȣцъ, odъiцъ.

Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ), de локȣit. [din

Οἴκησις, εως (ἡ), локȣipe; (maї des) ло-кашȣ̆. [шi

Οἰκητὴρ (ὁ), поet: în локȣ̆ de οἰκητής. [οἰκέω]. [de ȣnde

Οἰκητήριον (τὸ), локȣ̆ de локȣit.

Οἰκητὴς, οῦ (ὁ), локȣitopȣ̆. [οἰκέω]. [de ȣnde

Οἰκητικὸς, ή, ὸν, oвiчнȣitȣ̆ (saȣ̆ кȣ na-тȣралъ însȣшime de) a 'шi авea локȣiнцa statopnікъ.

Οἰκητόρια (τὰ), [οἰκήτωρ] ȣнелтеле kaseї.

Οἰκητὸς, ή, ὸν, локȣitȣ̆, saȣ̆ de локȣit. [шi

Οἰκήτωρ, ορος (ὁ),=Οἰκητήρ.

Οἰκία (ἡ),=[Οἶκος], касъ, локȣiнцъ (de оаm: шi вiтe). 2) (пpin întind:) neamȣ̆, familie. «Οἰκίης ἐόντα ἀγαθῆς». Ер: «Δη-μότην ἐόντα καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος». Ер: 3) stape de касъ, авȣціе. «Κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν». Skp: [de ȣnde

Οἰκιακὸς, ή, ὸν, ал kaseї,=Οἰκεῖος, fami-лiapȣ̆. «Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ„. Skp.

Οἰκίδιον (τὸ), dim: ал лȣї οἰκίον, късȣцъ.

Οἰκίδιος, α, ον, поet: чел din касъ, пар-тiкȣларȣ̆ (пȣ пȣвлiкȣ̆). [шi

Οἰκίζω, вiit: -ίσω,=Κατοικίζω. [οἶκος].

Οἰκιήτης, ου (ὁ), поet: în локȣ̆ de οἰ-κέτης.

Οἰκίον (τὸ), (пpinч:) dim: ал лȣї οἶκος; (oвiч: ла îm:)=Οἰκία(fem:), локȣiнцъ; (des-пpe вiтe) кȣївȣ̆, вiзȣiнъ.

Οἴκισις, εως (ἡ),=Κατοίκισις.

Οἰκίσκη (ἡ), шi Οἰκίσκος (ὁ), dim: ал лȣї οἶκος, късȣцъ; odъiцъ, къmъpȣцъ.

Οἰκισμὸς (ὁ),=Κατοικισμός.

Οἰκιστὴρ (ὁ), поet: în локȣ̆ de οἰκιστής. [de ȣnde

Οἰκιστήριον (τὸ),=Οἰκητήριον.

Οἰκιστὴς, οῦ (ὁ), попоръtopȣ̆ de ȣнȣ̆ ло-кȣ̆ (пpinч:) кȣ колонї, fondъtopȣ̆ de ко-лonie. [οἰκίζω]. [de ȣnde

Οἰκιστικὸς, ή, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, кȣвe-nitȣ̆, saȣ̆ kontpiвȣitopȣ̆ ла попоpapea, saȣ̆ локȣipea вpe ȣнȣї пъmîntȣ̆; saȣ̆ însȣшitȣ̆ попоръtopȣлȣї.

Οἰκιτιεὺς, έως (ὁ), каȣtъ οἰκετιεύς.

Οἰκόβιος (ὁ, ἡ), тръitopȣ̆ totdaȣna în касъ. [οἶκος, βίος].

Οἰκοβουκόλος (ὁ, ἡ), îndpent: Οἰοβουκόλος.

Οἰκογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (пpinч: δοῦλος, po-вȣ̆) пъsкȣtȣ̆ în kasa stъпînȣлȣї sъȣ̆; (în цen:) ал kaseї. «Αἴλουρος —». Лкs;=Κατοικίδιος. [οἶκος, γείνω].

Οἰκοδέγμων, ονος, шi Οἰκοδέκτωρ, ορος (ὁ), поet: пpiimitopȣ̆ (оsпъtъtopȣ̆) de чineвa în kasa sa. [οἶκος, δέχομαι].

Οἰκοδέσποινα, ης (ἡ), stъпînъ de касъ. [шi

Οἰκοδεσποσύνη (ἡ), stъпînipea stъпînȣлȣї de касъ. [шi

Οἰκοδεσποτεία (ἡ), =Οἰκοδεσποσύνη; (as-тролоц:) înfлȣînцa steлiї domnitoape. [шi

Οἰκοδεσποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (astpoлоц:) amȣ̆ înfлȣiнцъ, пpedomneskȣ̆. [шi

Οἰκοδεσπότης, ου (ὁ), stъпînȣ̆ de касъ (de familie); (astpoлоц:) планетȣ̆ пpedomni-topȣ̆ în чepкȣл zodiakȣ̆. [οἶκος, δεσπότης]. [de ȣnde

Οἰκοδεσποτικὸς, ή, ὸν, кȣвeнitȣ̆ stъпînȣ-лȣї de касъ, saȣ̆ domnitopȣлȣї планетȣ̆.

Οἰκοδίαιτος (ὁ, ἡ), тръitȣ̆ (kpeskȣtȣ̆) în касъ, de касъ. «Ἀλεκτρυὼν—». Гал: [οἶκος, δίαιτα].

Οἰκοδομέω -ῶ, вііt: -ήσω, zideskȣ (прінч:) казъ, mi (în цеn:) ор че клъdіtȣръ; (fіг:) zideskȣ (întъреsк) în кредінца чеа кътре Dȣmnezeȣ. [din

Οἰκοδομὴ (ἡ),=Οἰκοδόμησις. [οἶκος, δέμω].

Οἰκοδόμημα (τὸ), клъdіtȣръ, saȣ казъ (mi чл:) zidітъ. [mi

Οἰκοδόμησις, εως (ἡ), клъdіре, zidіре de казъ; (fіг:) întъріре (întemeіере) în кредінца чеа кътре Dȣmnezeȣ. [mi

Οἰκοδομητικὸς, ή, όν, кȣвenітȣ, saȣ îndemînatікȣ ла zidіре de казъ, mi чл: [mi

Οἰκοδομητός, ή, όν, zidітȣ, saȣ de zidіt. [οἰκοδομέω].

Οἰκοδομία (ἡ), рар în локȣ de οἰκοδόμησις. [mi

Οἰκοδομικὸς, ή, όν, (mi adв:) -ικῶς, îndemînatікȣ ла клъdіре. «Οἰκοδομικὴ (ἡ), meшteшȣгȣл zidъріі. [din

Οἰκοδόμος (ὁ, ἡ), [οἶκος, δέμω] zidітоpȣ de казе. || (sȣвst:) zidapȣ; (прінч:) архітектȣ.

Οἴκοθεν, adв: din казъ; din патріе; dintр' але sале; (fіг:) din sine; (ȣре-орі) dintpȣ 'нчепȣтȣ, din векіme. [mi

Οἴκοθι, поеt: în локȣ de...

Οἴκοι, adв: în казъ; în патріе; întр' але sале. [οἶκος].

Οἰκοκερδὴς, έος (ὁ,ἡ),=Οἰκωφελὴς. [οἶκος, κέρδος].

Οἴκονδε, поеt: în локȣ de οἴκαδε.

Οἰκονέμων, ονος (ὁ, ἡ), греш: în локȣ de οἰκοδέγμων.

Οἰκονομέω -ῶ, вііt: -ήσω,ківернісескȣ казъ, о îngріжескȣ ка ікономȣ; (în цеn:) гȣвернезȣ; діріцезȣ. [οἰκονόμος]. [de ȣnde

Οἰκονομητικὸς, ή, όν,=Οἰκονομικὸς.

Οἰκονομία (ἡ), ківерnісіре de казъ; (în цеn:) діректціе, епістасіе; вȣнъ întокміре; регȣларе, ікономіе. [mi

Οἰκονομικὸς, ή, όν, кȣвenітȣ, saȣ îndemînатікȣ ла ківернісіре de казъ. «Τὰ οἰκονομικὰ (se înц: ἔργα)». Ksn: ор че прівеште ла îngріжіре de казъ. «Οἰκονομικὴ». шtіінца de a ківерnісі казъ, mi чл: "Οἰκονομικὰ (se înц: βιβλία)». каре трактеа зъ despre ачеаsta. [οἰκονόμος]. [de ȣnde

Οἰκονομικῶς, adв: кȣ вȣнъ ікономіе, saȣ ківерnісіре de казъ, mi чл:

Οἰκονόμος (ὁ,ἡ), ікономȣ, ківерnісітоpȣ de казъ, mi чл: || (sȣвst:) епістатȣ, ікономȣ. [οἶκος, νέμω].

Οἰκόπεδον (τὸ), локȣ de казъ. [οἶκος,πέδον].

Οἰκοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, факȣ казъ. [din

Οἰκοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторȣ de (mi пас: fъкȣтȣ în) казъ. [οἶκος, ποιὸς].

Οἰκοπορεῖα (τὰ),=Οἰκητόρια. [οἶκος, πόρος].

Οἰκοριὰν, Dор: în локȣ de οἰκουρίων, цеn: îm: ал лȣі οἰκούριος.

Οἶκος (ὁ), казъ; къmаръ, (Тȣрч:) odaіе; temnлȣ; кȣівȣ; колівъ; (în цеn:) локȣінцъ. 2) (прін întind:) neamȣ, famіліе. 3) авȣціе. «Τὸν οἶκον αὔξειν ἀπὸ τῆς γεωργίας». Ksn:

Οἰκὸς, Іоn: în локȣ de ἐοικὸς, neȣt: de партіч: лȣі ἔοικα.

Οἰκοσιτία (ἡ), sȣвst: лȣі ...

Οἰκόσιτος (ὁ, ἡ), хръnітȣ în казъ, de казъ. «Μῦς—». Fав: 2) хръnітȣ (тръітȣ) dintр' ал sъȣ, saȣ în каsа sа пърінтеаskъ «Νυμφίος—». Men: (пас:) «Γάμοι οἰκόσιτοι». At: пȣnцї sȣвіршіte în famіліе. [οἶκος, σῖτος].

Οἰκοσκευὴ (ἡ), ȣnелtеле, saȣ dікіселе казеі, (Fранц:) l'ameublement. [οἶκος, σκευή].

Οἰκοσκοπικὸν (τὸ), гічіре прін вȣгаре de seamъ de челе întîmплаte în казъ. [οἶκος, σκοπὸς].

Οἰκοσόος (ὁ, ἡ), пъstрътоpȣ de аверea казеі прін вȣнъ ківерnісіре. [οἶκος, σόος].

Οἰκοτραφὴς, έος (ὁ, ἡ),= Οἰκόσιτος, saȣ Οἰκογενὴς. [οἶκος, τρέφω].

Οἰκοτρίβανος, mi Οἰκοτρίβης, ου (ὁ),=Οἰκότριψ. [mi

Οἰκοτριβία (ἡ), калітатеа лȣі οἰκότριψ. [mi

Οἰκοτριβικὸς, ή, όν, кȣвenітȣ, поtрівітȣ, însȣшітȣ лȣі οἰκότριψ. [mi

Οἰκοτρίβιος (ὁ, ἡ),=Οἰκοτριβικὸς. [din

Οἰκότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), ровȣ пъскȣтȣ în каsа stъпînȣлȣі sъȣ. 2) пръпъdітоpȣ de казъ. [οἶκος, τρίβω].

Οἰκοτύραννος (ὁ, ἡ), поеt: тіранȣ ал казеі. [οἶκος, τύραννος].

Οἰκουμένη (ἡ), везї [οἰκέω]. [de ȣnde

Οἰκουμενικὸς, ή, όν, кȣвenітȣ ла тоtъ пъмîнтȣл локȣітȣ; saȣ ал тоатеі (din тоате пърціле) лȣміі.

Οἰκουρέω -ῶ, [οἰκουρὸς] вііt: -ήσω, пъzескȣ (stаȣ тоtdaȣna în) казъ; тръіескȣ реtрасȣ mi în пелȣкраре. "Ἕβδομον ἐκεῖνον οἰκούρουν μῆνα πολιορκοῦντες». Пл: [de ȣnde

Οἰκούρημα (τὸ), ор че контрівȣіеште ла паzа казеі.

Οἰκουρία (ἡ), пъzіре de (шеdере контінȣъ în) казъ; віацъ неактівъ. [mi

Οἰκουρικὸς, ή, όν, релатівȣ кȣ паzъ, saȣ кȣ пъzітоpȣ de казъ; ал казеі. [mi

Οἰκούριος, α saȣ ος, ον,=Οἰκουρικὸς. || (sȣвst:) Οἰκούρια (τὰ), (se înц: δῶρα) daрȣрї dаte sпре реsплътіре пъzітоpȣлȣі de

(stътъторълвї în) kasъ; saš жвкърії date de тытъ копіілор, ка în лінsa sa sъ se жоаче пе ешind din kasъ. [din

Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ), [οἶκος, οὖρος]=Οἰκοφύλαξ; (прin întind:) stътътоpš în казъ, saš întp' ачелашї локš; їзвітоpš de пелвкраре ші лініште. [de šnde

Οἰκουρότης (ἡ),=Οἰκουρία.

Οἰκοφθορέω -ῶ, biit: -ήσω, пръпъdeskš kasъ, saš pisineskš кв totвл аверe; (în цen:) реsвръteskš; (прin întind:) stpikš kasъ, saš къsпiчie; (fir:) пръпъdeskš de totš. [ші

Οἰκοφθορία (ἡ), пръпъdipe de kasъ, saš келtвіре de авšціе; amъціре de мвїере къsъtopitъ, (ad:) stpikape de kasъ.

Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopš de (авере de) kasъ; stpikъtopš de kasъ (ad: къsпiчie); (în цen:) прічinвitopš de вътъmape. [οἶκος, φθορά].

Οἰκοφόρος (ὁ, ἡ),=Φερέοικος. [οἶκος, φέρω].

Οἰκοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskš (saš staš în) kasъ. [ші

Οἰκοφυλάκιον (τὸ), плата пъzitopвлвї de kasъ. [din

Οἰκοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitopš de kasъ. [οἶκος, φύλαξ].

Οἰκτείρημα (τὸ), fanтъ de milostiвіре. [ші

Οἰκτείρησις, εως (ἡ),=Οἰκτιρμὸς. [ші

Οἴκτειρμα (τὸ),=(saš греш: în локš de) Οἰκτείρημα. [din

Οἰκτείρω, biit: οἰκτειρήσω, (пех: ᾤκτειρα, ші maї поš ᾠκτείρησα) mъ milostiвeskš, компъtimeskš. [ші

Οἰκτίζω, biit: -ίσω, =Οἰκτείρω. ‖ (mіж:) mъ въїкъреskš, ка sъ mішкš mila квїва asвпръ'мї. [ші

Οἰκτικὸς, ή, ὸν, (плц:) folositopš ла аpъtape de milъ. [οἶκτος].

Οἰκτιρμὸς (ὁ), milostiвіре, компъtimipe. [ші

Οἰκτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), milostiвš, компъtimitopš. [οἰκτείρω].

Οἴκτισμα (τὸ), noet: плînцере, въїкърipe mішкъtoape de milъ. [ші

Οἰκτισμὸς (ὁ),=Οἴκτισμα. [οἰκτίζω].

Οἴκτιστος, η, ον, sвпрл: (пергл:) ал лвї οἰκτρὸς, foapte вредnikš de milъ.

Οἶκτος, [οἴζω=Οἰζύω] milъ, компъtimipe, въїкърipe. [de šnde

Οἰκτοσύνη (ἡ), noet: în локš de οἶκτος.

Οἰκτότερος, α, ον, греш: în локš de οἰκτρότερος.

Οἰκτρόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopš de віацъ вредnikъ de milъ. [οἰκτρὸς, βίος],

Οἰκτρογοέω -ῶ, biit: -ήσω,=Οἰκτροχοέω, skoцš жалпіче цinete. [din

Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ), însoцitš de жалпіче плînцерї. [οἰκτρὸς, γόος].

Οἰκτροκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: [οἰκτρὸς, κέλευθος] чел în tikълоasъ, вредnikъ de milъ кълъtopie.

Οἰκτρολογία (ἡ), ворвіре mішкъtoape de milъ, жълвіре. [οἰκτρὸς, λόγος].

Οἰκτρομέλαθρος (ὁ, ἡ), noet: [οἰκτρὸς, μέλαθρον] релatiвš кв, saš локвitopš de tikълоasъ kasъ. (înпpot: de ὀλβομέλαθρος].

Οἰκτρὸς, ά, ὸν, (компар: οἰκτρότερος, sвпрл: οἰκτρότατος, ші οἴκτιστος) вредnikš de milъ; saš адвкъtopš de tpisteцъ, двpeposš. ‖ (песt:) Οἰκτρὰ, adв: în локš de Οἰκτρῶς, adв: în кіпš вредnikš de milъ; tpist.

Οἰκτροχοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: [οἰκτρὸς, χέω]. «Φωνὴν —". Apstf: върsš (skoцš) плînцeposš гласš.

Οἰκὼς, υῖα, ὸς, Ion: în локš de ἐοικώς.

Οἰκωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), folositopš kaseї. «Γυνὴ —». Ткр: [οἶκος, ὄφελος]. [de šnde

Οἰκωφελία (ἡ), îndeлetnічіре ла folosвл kaseї. [ші

Οἰκωφελῶς, adв: în folosвл kaseї.

Οἶμα (τὸ), noet: [οἴω = φέρω] порпіре, пъвалъ, (Франц:) élan.

Οἶμαι, At: (în kontpak:) în локš de οἴομαι.

Οἰμάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: [οἶμα] mъ порпeskš, пъвълеskš.

Οἴμη (ἡ), noet: = Οἶμος.

Οἴμοι, ші Οἴ μοι, [везї οἴ] аклат: вьїt:, ваї de mine. „Οἴμοι δείλαιος". (ші кв цen:) Οἴ μοι τῶν κακῶν". Лкs;

Οἶμος (ὁ, ші рар ἡ), noet: [οἴω =φέρω] кале, дрвmš; (fir:) шipš, pîndš; (despre кввîntš ші версš) taktš; (de šnde în цen:) kîntikš.

Οἰμωγὴ (ἡ), въїкъроasъ ші sвspinoasъ плînцере. [ші

Οἴμωγμα (τὸ), ші Οἰμωγμὸς (ὁ), = Οἰμωγή. [din

Οἰμώζω, [οἴμοι] biit: -ώξω, ші (maї întpeв:) -ώξομαι, (пех: ᾤμωξα) плînгš въїtîndв mъ, ші sвspinînd, mъ жълеskš. “Οἰμώζειν, saš Οἰμωζέτω». šнš felš de влеstemš, sъ нв вазъ віне. “Οἰμώξεται». Лкs: о sъ плînгъ mвлt, ва ведеа сл. [de šnde

Οἰμωκτεὶ (κτὶ), adв: кв въїtъtoape плînцере, amap. [ші

Οἰμωκτὸς, ή, ὸν, вредnikš de плîns. 2)

(akt:) плîнгъtорŏ кŏsŏsпinŏрĭ, ші вътърĭ.

Οἰμωξία, ші Οἴμωξις, εως (ἡ), глs: în локŏ de οἰμωγή.

Οἰμώσσω, biit: ώξω, (плц) = Οἰμώζω.

Οἶν At: în локŏ de ὄϊν, ак: ал лŏĭ ὄϊς.

Οἴνα, ας (ἁ), Dор: în локŏ de οἴνη.

Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ), кăрătорŏ de вinŏ, saŏ fолоsitорŏ ла ачеаsta. [οἶνος, ἄγω].

Οἰναδοθήρας, ου (ὁ), вînъtорŏ de колŏмвĭ (порŏмвĭ) sелваtічĭ. [οἰνὰς, θήρα].

Οἰνανθάριον (τό) dim: ал лŏĭ...

Οἰνάνθη (ἡ), [οἴνη, ἄνθος] fлоареа вiцеĭ (прiнч: челĭĭ sелваtiче); (fiг:) перiĭ чеĭ dintîĭ аĭ вăрвеĭ tiнерitор, (алt:) ἴουλος; (поеt: ші авŏs:) вiцъ; виe. «Βότρυν ἀπ' οἰνάνθης». Епгр: 2) ŏнŏ fелŏ de плантъ пълърioasъ кŏ fлорĭ роміeliче. 3) ŏнŏ fелŏ de пасъре. (везĭ ші οἰνάς). [de ŏnde

Οἰνάνθινος, η, ον, fъкŏtŏ din fлоаре de вiцъ. [ші

Οἰνανθὶς, ίδος (ἡ), поеt: = Οἰνάνθη, вie.

Οἰνάρη, ші Οἰναρέη (ἡ), Ion: în локŏ de οἴναρον. [ші

Οἰνάρεος, α, ον, fъкŏtŏ din вiце. [ші

Οἰναρίζω, biit: -ίσω, taiŏ fрŏнzеле вiцеĭ. [οἴναρον],

Οἰνάριον (τὸ), dim: ал лŏĭοἶνος, пŭцinŏ, saŏ простŏ вinŏ.

Οἰναρὶς, ίδος (ἡ), кŏрпенŏ de вiцъ. [din

Οἴναρον (τὸ), [οἴνη] fрŏнzъ de вiцъ; saŏ вiцъ кŏ fрŏнze; (în цен:) вiцъ; виe.

Οἴναρος (ὁ), греш: în локŏ de κόμαρος. [ші

Οἰνὰς, άδος (ὁ, ἡ), релаtівŏ, saŏ asemенеа кŏ вinŏ. «Κῶμος — ». Епгр: || (sŏвst: fem:) =Οἴνη, saŏ Οἴναρον. 2) ŏнŏ fелŏ de пасъре, колŏмвŏ sелваtiкŏ. 3) (îm:)=Μαινὰς, Βάκχη. [οἶνος].

Οἰναχθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Οἰνοβαρὴς. [οἶνος, ἄχθος].

Οἰνέλαιον (τὸ), amestекътŏръ de вînŏ ші ŏntdелемнŏ (în med: întреsŏinцаре). [οἶνος, ἔλαιον].

Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ), негŏцътор de вinŏрĭ. [οἶνος, ἔμπορος].

Οἰνεραστὴς, οῦ (ὁ), îŏвitорŏ de вinŏ. [οἶνος, ἐραστής].

Οἰνεύομαι, biit: -εύσομαι, веаŏ вinŏ. [ші

Οἰνεὼν, ῶνος (ὁ), = Οἰνών. [οἶνος].

Οἴνη (ἡ), поеt: ші арх: вie; вiцъ. 2) (прin întind:) вinŏ, =Οἶνος.

Οἴνη (ἡ), [οἶος] ŏнiме ла кŏве (asŏл), (de ŏnde Лаt:) unio.

Οἰνηγία (ἡ) [οἶνος, ἄγω] tранsпортаре de вinŏ.

Οἰνηρὸς, ἀ, ὸν, de вinŏ. «Κεράμιον—». Еп: ŏрчорŏ de вinŏ. 2) podosŏ în вinŏ. «Χίος—». Епгр: 3)вinosŏ,=Οἰνώδης.[οἶνος]

Οἰνήρυσις, εως (ἡ), [οἶνος, ἀρύω] vasŏ de skos вinŏ din кŏnъ.

Οἰνιὰς, άδος (ἡ), =Οἰνάς, порŏмвŏ sелваtiкŏ, saŏ ŏнŏ fелŏ de корвŏ. [ші

Οἰνίζω, biit: -ίσω, amŏ гŏstŏ, saŏ miросŏ de вinŏ. 2) (miж:) skoцŏ, saŏ кŏmпърŏ вinŏ. [ші

Οἰνικὸς, ἡ, ὸν, =Οἰνηρός. [ші

Οἴνινος, η, ον, fъкŏtŏ din вinŏ. «Ὄξος —». At: [ші

Οἰνὶς, ίδος (ἡ), = Οἰνάς. [ші

Οἰνίσκος (ὁ), = Οἰνάριον. [οἶνος].

Οἰνιστηρία (ἡ), vasŏл, кŏ каре веаŏ вinŏ ла ...

Οἰνιστήρια (τὰ), (se înц: ἱερά) лiвацiĭ, ші чinstirĭ кŏ вinŏ, че fъчеаŏ în опоареа лŏĭ Еркŏлŏ пърiнцiĭ копiiлор, кîцĭ авеаŏ a se înskri întре жŏнĭ. [οἰνίζομαι].

Οἰνοβαρείων, οντος (ὁ),= Οἰνοβαρής, Ion: картч: ал лŏĭ

Οἰνοβαρέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŏ...

Οἰνοβαρὴς, έος, îнгреŏiatŏ, ameцitŏ de вinŏ, веаtŏ. [οἶνος, βάρος].

Οἰνοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), [οἶνος, βάπτω] кŏfŏndatŏ în вinŏ (în веців).

Οἰνοβρεχὴς, έος (ὁ, ἡ), moiatŏ în вinŏ,= Οἰνοβαφής. [οἶνος, βρέχω].

Οἰνοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), поеt: чел кŏ гŏstŏ de вinŏ. [οἶνος, βιβρώσκω].

Οἰνόγαλα, ακτος (τὸ), вinŏ amestекatŏ кŏ лапtе. [οἶνος, γάλα].

Οἰνόγαρον (τὸ), ŏнŏ fелŏ de saлцъ de вinŏ, ші sараmŏръ de пештеле гарŏ. [οἶνος, γάρος].

Οἰνογευστέω -ῶ, biit: -ήσω, гŏstŏ (черкŏ) вinŏ. [din

Οἰνογεύστης, ου (ὁ), гŏstъtорŏ, черкъtорŏ de вinŏ. [οἶνος, γεύομαι]. [de ŏnde

Οἰνογευστικὸς, ἡ, ὸν, кквeniŏ ла гŏstаре (черкаре) de вinŏ.

Οἰνοδόκος (ὁ, ἡ), înкъпъtорŏ (vasŏ) de вinŏ. [οἶνος, δέχομαι].

Οἰνοδοτέ -ῶ, biit: -ήσω, daŏ (înпарцŏ) вinŏ. [din

Οἰνοδότης, ου (ὁ), dъtъtорŏ de вinŏ. [οἶνος, δίδωμι].

Οἰνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de fелŏл вiнŏлŏĭ. [οἶνος, εἶδος].

Οἰνόεις -οῦς, εσσα -οῦσσα, όεν -οῦν,=Οἰνηρὸς, fъкŏtŏ din вinŏ. [οἶνος].

Οἰνοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, stреkорŏ вinŏ. [οἶνος, ἠθέω]. [de ŏnde

Οἰνοηθητὴς, οῦ (ὁ), stpeκspъtopš, лъmspitopš de sinš.

Οἰνοθήκη (ἡ), marazie (pimniцъ) de sinš. [οἶνος, θήκη]·

Οἰνοθήρας, ου (ὁ), шi Οἰνοθηρὶς, ίδος (ἡ), o пnantъ, a къpia pъdъчinъ miposъ a sinš. [οἶνος, θήρα].

Οἰνόθρυπτος (ὁ, ἡ), [οἶνος, θρύπτω] moлeшitš, ameцitš de sinš.

Οἰνοκάπηλος (ὁ),=Οἰνοπώλης. [οἶνος, κάπηλος].

Οἰνοκάχλη(ἡ), гpeш: în лoкš de οἰνομάχλη.

Οἰνόληπτος (ὁ, ἡ), [οἶνος, λαμβάνω] npinsš de sinš (însъtatš).

Οἰνολογέω -ῶ, siit: -ήσω, кsлeгš sie. 2) sopseskš (tpaktezš) desppe sinš. [οἶνον, шi οἶνος, λέγω].

Οἰνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), nesšnš dšne (foapte ïšsitopš de) sinš. [οἶνος, μαίνομαι]. [de šnde

Οἰνομανία (ἡ), nesšneaskъ плъчepe de sinš.

Οἰνομάχλη (ἡ), seцisъ, saš desfpînatъ din npičina sinšлšï. [οἶνος, μάχλος].

Οἰνόμελι, ιτος (τὸ), mïepe кš sinš (šnš feлš de seцisъ sъstpъ). [οἶνος, μέλι].

Οἰνομήτωρ, ορος (ὁ), noet: mšma sinšлšї; (enit:) sie. [οἶνος, μήτηρ].

Οἶνον (τὸ),=Οἴνη.

Οἰνοπέδη (ἡ), шi

Οἰνόπεδον (τὸ), лoкš sъditš кš sie; (npinч: nešt: aл лšï ...

Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ), чeл кš лoкš npodšкъtopš de sinš, sъditš кš sie. [οἶνος, πέδον].

Οἰνοπέπαντος (ὁ, ἡ), noet: [οἶνος, πεπαίνω] кoptš, ажšnsš пentpš sinš. «Βότρυς—». Enгp:

Οἰνοπίπης, ου (ὁ), кom: [οἶνος, ὀπιπτεύω] okitopš (dopitopš) de sinš.

Οἰνοπλάνητος (ὁ, ἡ), noet:= Οἰνοσφαλής. [οἶνος, πλανάομαι].

Οἰνοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), плinš de sinš. [οἶνος, πλῆθος].

Οἰνόπληκτος, шi Οἰνοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), лositš (ameцitš) de sinš, seatš. [οἶνος, πλήττω].

Οἰνοποιέω-ῶ, siit: -ήσω, fakš sinš. [шi

Οἰνοποιία (ἡ), fačepe de sinš. [din

Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopš de sinš. [οἶνος, ποιὸς].

Οἰνοπόρος (ὁ, ἡ), noet: [οἶνος, πόρος]= Οἰνοδότης.

Οἰνοποσία (ἡ), sepe de sinš. [шi

Οἰνοπόσιον (τὸ), sъstpъ de sinš, seцie. [οἶνος, πόσις].

Οἰνοποτάζω, siit: -άσω, noet: în лoкš de

Οἰνοποτέω -ῶ, siit: -ήσω, seaš sinš, sîntš seцisš. [din

Οἰνοπότης, ου (ὁ), шi Οἰνοπότις, ιδος (ἡ), sъštopš de sinš, seцisš; [οἶνος, πίνω].

Οἰνόπτης, ου (ὁ), îngpižitopš de seцie, (ad:) de ospъцš. [οἶνος, ὄπτομαι].

Οἰνοπωλέω -ῶ, siit: -ήσω, sînzš sinš. [din

Οἰνοπώλης, ου (ὁ), sinzъtopš de sinš. [οἶνος, πώλης]. [de šnde

Οἰνοπωλεῖον (τὸ), sînzъtopie de sinš, кîpчïšmъ.

Οἶνος (ὁ), [de aчi] sinš. (npinч:) «Οἶνος ἀμπέλινος». Ep: (find къ assš: se ziče шi) «Οἶνος ὁ ἐκ κριθῶν». Tfp: (aлt:) ζῦθος, пiva, sepea. 2) (npin întind:) = Οἰνοπωλεῖον. «Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον». Иad: 3) seцie, saš ospъцš de seцie. «'Εν («Παρ') οἴνῳ». Aкs:

Οἰνόσπονδος (ὁ, ἡ), чeл кš лisaцie de sinš (ïap нš de apъ). [οἶνος, σπονδή].

Οἰνοσσόος, шi οἰνοσσόος (ὁ, ἡ), noet: пъstpъtopš de sinš. [οἶνος, σόος].

Οἰνότευχος (ὁ, ἡ), noet: [οἶνος, τεύχω] fъкštš, saš npičinšitš de sinš.

Οἰνοτόκος (ὁ, ἡ), noet: nъskъtopš (npodšкъtopš) de sinš. [οἶνος, τόκος].

Οἰνοτρόπαι (αἱ), (dšne mitoлoџ:) femeï пštinчoase de a npefače apa în sinš. [οἶνος, τρέπω].

Οἰνοτρόφος (ὁ, ἡ), xpъnitopš (npodšкъtopš) de sinš. «Βότρυς—». Enгp: [οἶνος, τρέφω].

Οἰνουργία (ἡ),=Οἰνοποιία. [οἶνος, ἔργον].

Οἰνοῦς, οῦσσα, οῦν, (în кontpaк:) în лoкš de οἰνόεις. [de šnde

Οἰνοῦττα, At: în лoкš de οἰνοῦσσα (se înц: μάζα), šnš feлš de плъčintъ, saš tšptъ кš sinš, šntdeлemnš, шi mïepe.

Οἰνοφαγία (ἡ), гpeш: în лoкš de οἰνοφλυγία.

Οἰνοφερὴς, έος (ὁ, ἡ), aплeкatš лa (ïšsitopš de) sinš. [οἶνος, φέρω].

Οἰνοφλυγέω -ῶ, siit: -ήσω, sîntš seцisš. [шi

Οἰνοφλυγία (ἡ), seцie. [din

Οἰνόφλυκτος, шi Οἰνόφλυξ, -υγος(ὁ, ἡ), datš кš totšл лa sъstpъ de sinš, лa seцie, seцisš; saš seatš. [οἶνος, φλύζω].

Οἰνοφορεῖον (τὸ), sasš de sinš.

Οἰνοφορέω -ῶ, -ήσω, npodšкš, saš кonpinzš în sinemï sinš. [шi

Οἰνοφόριον (τὸ),=Οἰνοφορεῖον. [din

Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ), npodšкъtopš, saš кonpinzъtopš de sinš. [οἶνος, φέρω].

Οἰνοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъstpъtopš de sinš [οἶνος, φύλαξ].

Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ), sъditȣ кȣ вiĭ. || (sȣвst:) Οἰνόφυτον (τὸ), = Οἰνόπεδον. 2) sъditopȣ de вiĭ (Nonȣ). [οἶνον, φύομαι].

Οἰνοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣвitopȣ de вinȣ. [οἶνος, χαίρω].

Οἰνοχάρων, ωνος (ὁ), кom: omopîtopȣ (otpъвitopȣ) npin вinȣ. (napod: a̱лȣĭ οἰνοχαρὴς). [οἶνος, χάρων].

Οἰνοχοεία (ἡ), topnape de (dape a вea) вinȣ шi чл: [din

Οἰνοχοεύω, вitt: -εύσω, noet: în лoкȣ de

Οἰνοχοέω -ῶ, вiit: -ήσω, topnȣ în naxapȣ (шi daȣ a вea) вinȣ шi чл: «Νέκταρ ἐῳνοχόει». Iл Δ. [din

Οἰνοχόη (ἡ), naxapȣ de topnat вinȣ nentpȣ a da кȣĭвa sъ вea. 2) = Κυλικεῖον, вȣfetȣ кȣ toate dikiseлe лȣĭ. 3) femee topnъtoape de вinȣ. [οἶνος, χέω].

Οἰνοχόημα (τὸ), topnъtȣpъ, saȣ kîtime de вinȣ topnatȣ în naxapȣ, шi datȣ кȣĭвa în чinste se вea. «Παρεῖχεν οἰνοχόημα 'Αθηναίοις». Пл: [οἰνοχοέω].

Οἰνοχοΐα (ἡ), =Οἰνοχοεία. [шi

Οἰνοχοϊκὸς, ἡ, ὸν, кȣvenitȣ, saȣ potpivitȣ topnъtopȣлȣĭ de вinȣ. [din

Οἰνοχόος (ὁ, ἡ), [οἶνος, χέω] topnъtopȣ de вinȣ în naxapȣ (лa masъ). [οἶνος, χέω].

Οἰνοχρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), чeл în faцa вinȣлȣĭ, вiniȣ. [οἶνος, χρώς].

Οἰνόχυτος (ὁ, ἡ), noet: topnatȣ în naxapȣ кa вinȣл. [οἶνος, κέχυμαι].

Οἶνοψ, οπος (ὁ, ἡ), вinosȣ лa faцъ, poшȣ înкisȣ; (despre mape) neagpъ din npiчina adînчimiĭ. «Πόντος—». Om: (vezĭ шi πορφύρεος). [οἶνος, ὄψ].

Οἰνόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Μεθύσκω, înвъtȣ. 2) prefaкȣ în вinȣ. [шi

Οἰνώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кȣ faцъ, saȣ гȣstȣ de вinȣ, вinosȣ. 2) podosȣ în вinȣ. [шi

Οἰνὼν, ῶνος (ὁ),=Οἰνοθήκη. [οἶνος].

Οἰνώνης, [οἶνος, ὠνὴ] ου (ὁ), кȣmпъpъtopȣ de вinȣpĭ, кa sъ лe peвînzъ, (npin ȣpm:) negȣцъtopȣ de вinȣpĭ.

Οἰνωπὸς, ἡ saȣ ὸς, ὸν, noet: în лoкȣ de οἰνώψ.

Οἰνωρὸς (ὁ, ἡ),=Οἰνοφύλαξ. [οἶνος, ὥρα].

Οἴνωσις, εως (ἡ), înвъtape кȣ вinȣ, вeцie. [шi

Οἰνωτὸς, ἡ, ὸν,=Οἰνωμένος, înвъtatȣ. 2) fъкȣtȣ кȣ вinȣ. [шi

Οἴνωτρον (τὸ), npontea de клъdъpie de viцe. [οἰνόω].

Οἰνὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), noet:=Οἰνωπός.

Οἴξω, вiit: aл лȣĭ οἴγω, οἴγνυμι.

Οἶο, noet: Ion: în лoкȣ de οὗ, цen: aл лȣĭ ὅς în лoкȣ de ἑός, saȣ 2) aл лȣĭ ὁ, în лoкȣ de αὐτός (Аnлn: Α'. 1325).

Οἰοβάτος, saȣ -άτης, ου (ὁ), noet: [οἶος, βαίνω] кape ȣmвлъ sinгȣpȣ.

Οἰόβατος (ὁ, ἡ), noet: [ὄϊς, βαίνω] лoкȣ ȣmвлatȣ nȣmaĭ de oĭ; (în цen:) sinгȣpatiкȣ. nȣstiȣ.

Οἰόβιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de μονόβιος. [οἶος, βίος].

Οἰοβότης, ου (ὁ), noet: = Οἰοβώτης.

Οἰόβοτος (ὁ, ἡ), noet: =Μηλόβωτος. [ὄϊς, βόω=βόσκω].

Οἰοβουκόλος (ὁ), noet: [οἶος, saȣ ὄϊς, βουκόλος] nъstopȣ sinгȣpȣ, saȣ de oĭ.

Οἰοβώτης, ου (ὁ), noet: [οἶος, βόσκω] nъstopȣ sinгȣpȣ (fъpъ tovapъшȣ). «Φρενός—». Sof: deoseвitȣ, чȣdatȣ în rîndipiлe saлe, saȣ лinsitȣ de minte.

Οἰόγαμος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de μονόγαμος. [οἶος, γάμος].

Οἰόζωνος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de μονόζωνος. [οἶος, ζώνη].

Οἰόθεν, adв: noet: din naptea ȣnȣĭa sinгȣpȣ, saȣ de лa o sinгȣpъ napte nȣmaĭ. «Οἰόθεν οἶος». Om: кȣ totȣл sinгȣpȣ. [шi

Οἰόθι, adв: noet: [οἶος] în sinгȣpъtate, saȣ sinгȣpȣ în napte.

Οἰόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: [οἶος, κέρας] чeл кȣ ȣnȣ sinгȣpȣ kopnȣ nȣmaĭ. [οἶος, κέρας].

Οἴομαι, шi (npin кontpaк:)οἶμαι, a 2: neps: οἴει, вiit: οἰήσομαι, шi nex; ᾠήθην, din Ion: οἰέομαι, (npeл: ᾠόμην, шi în кontpaк: ᾤμην, npiнч: miж: aл лȣĭ οἴω) rîndesкȣ, soкotesкȣ кam кȣ îndoĭaлъ. «Ὡς ἐγῷμαι (în кontpaк:) în лoкȣ de ἐγὼ οἶμαι, saȣ simnлȣ οἶμαι». Fp: npeкȣm mi se nape; (ȣne-opĭ шi) rîndesкȣ negpeшit, fъpъ îndoĭaлъ.

Ὀΐομαι, вiit: ὀΐσομαι, saȣ ὀΐσσομαι (npeл: ὠϊόμην, nex: ὠϊσσάμην, шi ὠΐσθην) noet: în лoкȣ de οἴομαι (vezĭ шi ὀΐω).

Οἷον, nevt: aл лȣĭ οἷος.

Οἶον, noet: nevt: aл лȣĭ οἶος.

Οἱονεὶ, шi οἱονεὶ, adв: кa кȣm, întp' ȣnȣ kinȣ. [οἷον, ἄν, εἰ].

Οἰονοϊστικὴ (ἡ), [οἴομαι, νοῦς] meшteшȣгȣл de a semȣi viitopȣл npin minte (astfeл s' a npefъкȣt de Плatonȣ snpe вȣdipea etimoлoцieĭ ziч: οἰωνιστική).

Οἰονόμος (ὁ, ἡ), noet: =Οἰοβότης. [οἶος, νομή].

Οἷόν τε, nevt: aл лȣĭ οἷός τε.

Οἰοπέδη (ἡ), noet: [οἶς, πέδη] лeгъtȣpъ de лînъ.

Οἰοπέδιλος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de μο-

νοπέδιλος. [οἶος, πέδιλον].

Οἰοπόκος (ὁ, ἡ), noet: [ὄϊς, πέκω] лъatъ (tъnsъ) dene oae. Μαλλός—„. Sof: (алџiї îndpent: νεόποκος).

Οἰοπολέω -ῶ, biil: -ήσω, noet: пaskъ oї; saъ tpъїeskъ sinrъpъ. [din

Οἰπόλος (ὁ, ἡ), noet: [οἶος, πέλομαι] tpъї-topъ sinrъpъ; (în џen:) sinrъpatikъ, пъstiъ. 2) [ὄϊς, πολέω] пъstopъ (чїобanъ) de oї.

· Οἰός, noet: џen: ал лъї οἶς, ὄϊς, oae.

Οἶος, η, ον, noet: [ἴος] sinrъpъ. «Οἶος ἄνευθ' ἄλλων». Iл: X: (шi къ преп:) «Οἶος ἀπ' ἄλλων Od: 1: «Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν». Iл: Λ. (шi ел:) «Τῶν οἶος». Iл: Λ:

Οἷος, α, ον, [ὅς] чеfeлъ, орчеfeлъ, прекъm; (къ inf:) înkit. «Ὁ δὲ ἀδέλεσχος τοιοῦτος, οἷος, шi чл»: Tfp: "Εἴπερ ἔστι τι τοιοῦτο γένος, οἷον ἄνευ ἄρρενος γεννᾶν». Apst: (шi fъpъ anteчed:) "Οἶσθα, οἷος ἐκεῖνος». Iл: A: «Πίε οἶνον, ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε». Od: I: «Σκέψαι δὲ οἵῳ ὄντι μοι περὶ σὲ οἷος ὢν περὶ ἐμὲ ἔπειτά μοι μέμφῃ„. Ksn: «Συγγράφεσθαι λόγους, οἵους εἰς τὰ δικαστή-ρια». Плt: «Οὐχ οἷα γέλωτος ἄξια πράττο-μεν». Eъp: «Οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά». Sof: «Οἷος ἀστὴρ εἶσι». Iл: X. ка о stea. «Οὐδὲν οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου». Dm: nimikъ ка a askълta.. "Οὐδὲν οἷον τὸ ἐπισκοπεῖσθαι». (шi înпреъnъ къ τε). «Τοῖς οἵοις τε ἡμῖν καὶ ὑμῖν». Ksn: (шi înmipape). «Θαύμαζ' Ἀχιλῆα, ὅσσος ἔην οἷός τε». Iл: Ω. «Ὢ πόποι, οἷον τοῦτο (τὸν κύνα) θεοὶ ποίησαν θηρίον· ὡς ἐπιμηθὲς». Tкp: «Οἷον καὶ τὸν μῦθον ἐπεφράσθη ἀγορεῦσαι". Od: E: «Ὢ οἷα κεφαλὴ»! Faв: (шi înteџit: къ sъпрл:) "Οἷος κράτιστος„. Apst: (шi nedefinit: înпреъnъ къ οὖν, δήποτε, шi чл:) «Οἷος οὖν, «Οἷος δή-ποτε, «Οἷος δήποτ' οὖν». 2) (къ inf:) de-stoїnikъ, saъ обiчnъitъ, depinsъ a ... «Οὐχ οἷος ποιεῖν ἀγαθούς». Apst: "Ἥκιστα δ' ὢν οἷος μεγαληγορεῖν". Ksn: «Οἷος μηδὲν ἧσσον ἥδεσθαι ὑφ' αὐτοῦ ἢ ὑπ' ἄλλων ἐπαι-νούμενος». Ksn: (їap обiч: înпреъnъ къ τε). «Οἷός τε ἦν αὐτὸν βίᾳ ἄγεσθαι». Пapt: «Σμικρὰ δὲ (ποιεῖν) οἷός τε ἦν». Плt: «Οὐχ οἷόν τέ ἐστιν ἡμῖν διατρίβειν». Apst: нъ este къ пъtinџъ. «Ὡς οἷόν τε». Плt: «Οὐχ οἷ-όν τε γενέσθαι πασῶν τῶν τεχνῶν ἔμπειρον». Ksn: (шi ел:) «Ὅταν ᾖ πρῶτον οἷόν τε». Dm: къ чеа maї dintiї okazie. (шi îm:) «Ἀνὰ τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐχ οἷά τέ ἐστι πλώειν οὐδενὶ τρόπῳ». Ep: || (neъt:) οἷον, шi οἷόν περ, οἷόν τε. (шi îm:) οἷα, шi οἷά γε (τε, δὴ) adв: прекъm, sъpe аkseмплъ. «Ὠκύμορον ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις. Iл: Σ. пре-къm ворбеmtї. «Σφυρήλατος οἷα κολοσσός»· Tкp: 2) п' апроапе, ка лa. «Οἷον δέκα σταδίους». Tч: 3) (înпреъnъ къ οὐ) нъ пъ-maї. «Οὐχ οἷόν τε ὠφελεῖν δύναιτ' ἂν τοὺς φίλους, ἀλλ' οὐδὲ αὑτόν". Плв: «Οἷά τε λῃ-στῆρες». Od: Г «Πριάμενος οἷον ἑταίραν». Ksn: 4) (ка mipъt:) кът! че! "Οἷον ἐερ-σήεις κεῖται». Iл: Ω. 5) (къ пapтiч: etioлџ:) fiind къ, пеntpъ къ. «Οἷα ἐμβαλόντος τοῦ ὕδατος". Ep: «Οἷά τε χρόνου ἐγγεγονότος πολλοῦ». Ep: 6) (înteџ:) прea, foapte. «Θαυμαστὸν οἷον». Лks:

Ὀΐος, џen: ал лъї ὄϊς.

Ὄϊος, α, ον, de oae. || (sъпst:) «Ὀΐα (se înџ: δορὰ)». пїеле de oaїe.

Οἷοσπερ, οἷοστε, în локъ de οἷος περ (τε). вezї οἷος.

Οἰοφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtopъ de oї. [ὄϊς, φάγω].

Οἰόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [οἶος, φρὴν] =Μονογνώμων, шi Ἰσχυρογνώμων, stъpъito-pъ în sinrъpa sa пърepe; (npin întind:) asnpъ, saъ пъstiъ. «Πέτρα—». Esхл:

Οἰοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de μονοχίτων. [οἶος, χιτὼν].

Οἰόω -ῶ, biil: -ώσω, noet: [οἶος] = Μονόω.

Ὀΐπτωτον (τὸ), шi Ὀΐπτωτος (ὁ), глв: = (saъ греш: în локъ de) Ὀϊσπάτη, къкъpeaзъ de oae. [ὄϊς, πίπτω].

Οἶς, шi (noet:) Ὄϊς, οἶος, saъ ὄϊος (ἡ, шi pap ὁ), (dat: ὄϊ, ак: οἶν, шi ὄϊν, îm: nom: οἶες шi οἶς, saъ ὄϊες, џen: οἰῶν, шi ὀΐων, dat: οἰσὶ, шi ὀΐεσι (σσι), шi ὄεσσι, ак: οἶας, шi pap οἶς, saъ ὄϊας шi ὄϊς) oae, вервекъ.

Οἷς, dat: îm: ал лъї ὅς.

Οἴσαξ, ακος (ὁ), =Οἰσύα.

Οἴσατο, noet: a 3: sinr: пepѕ: de пеx: ал лъї οἴομαι.

Οἶσε, noet: пеx: de порънч:, шi

Οἰσέμεν, шi οἰσέμεναι, noet: în локъ de οἴσειν, biil: de inf·, шi

Οἰσεῦμες, Dop: în локъ de οἴσομεν, 1: îm: пepѕ: de biil: xol: ал лъї φέρω.

Οἶσθα, Eол: (în sinк: din οἴδασθα) în локъ de οἶδας, a 2: sinr: пepѕ: a лъї οἶδα.

Ὀϊσθείς, εῖσα, έν, noet: пеx: 1: de пaѕ: пaptч: ал лъї ὀΐω.

Οἰσθήσομαι, noet: biil: пaѕ: ал лъї φέρω

Οἰσόκαρπον (τὸ), podъл сълчii, saъ ръ-кiteї. [οἰσὸς, καρπὸς].

Οἴσομαι, miж: biil:, шi

Οἶσον, noet: пеx: 1: de порънч: ал лъї φέρω din οἴω.

Οἶσον (τὸ), fъnie; olronъ. [din

Οἰσὸς (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de ръкitъ. (везĭ ші οἰσύα).

Οἰσοφάγος (ὁ), [οἴσω, φάγω] rîtleжȣ̆, înriџitoape.

Ὀϊσπάτη, οἴσπη, ші οἰσπὸ (πῶ) τη, ης (ἡ), глȣ: къкъреаzа, саȣ̆ ȣкȣл лînеĭ оілор, (алт:) οἴσυπος.

Ὀϊσσάμενος, η, ον, поеt: în локȣ̆ de οἰσάμενος, miж: пех: 1: de партч: ал лȣĭ οἴω.

Ὀϊστὰ (τὰ), îm: (în етероџ:) ал лȣĭ ὀϊστὸς.

Οἰστέος, [οἴσω] α, ον, posit: ал лȣĭ φέρω din οἴω.

Ὀΐστευμα (τὸ), съџетътȣръ. [ші

Ὀϊστευτὴρ, поеt: în локȣ̆ de

Ὀϊστευτὴς, οῦ (ὁ), съџетъторȣ̆. [ші

Ὀϊστευτὺς, ύος (ἡ), Ion: съџетъторіе, саȣ̆ мештешȣгȣл de a съџета. [din

Ὀϊστεύω, biit: -εύσω, съџетеzȣ̆. [ὀϊστὸς].

Οἰστικὸς, ἡ, ὸν, (кȣ џеп:) чел кȣ înȣшіme de a adȣче (a къра, a întoapче înапоĭ ші чл:) чева. [οἴω=φέρω].

Ὀϊστοδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: приimiторȣ̆, копрinzъторȣ̆ de съџеџĭ, =кȣ...

Ὀϊστοδόκη (ἡ), поеt: [ὀϊστὸς, δέχομαι] =кȣ

Ὀϊστοθήκη (ἡ), теакъ (тȣлбъ) de съџеџĭ. [ὀϊστὸς, θήκη].

Οἰστὸς, ἡ, ὸν, adȣсȣ̆, саȣ̆ de adȣs; (fir:) de сȣferit. [ші

Ὀϊστὸς, ші (At:) οἰστὸς (ὁ, ші ἡ), (îm: поеt: în етероџ: ὀϊστὰ) съџеатъ. «Ἡ ὀϊστὸς φερομένη». Apst: [οἴσω biit: ал лȣĭ φέρω].

Ὀϊστοῦχος (ὁ, ἡ), поеt: копрinzъторȣ̆ de съџеџĭ. [ὀϊστὸς, ἔχω].

Ὀϊστοφόρος (ὁ, ἡ), поеt: пȣртъторȣ̆ de съџеџĭ. [ὀϊστὸς, φέρω].

Ὀϊστόχος (ὁ, ἡ), =Ὀϊστοῦχος.

Οἰστράω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, amȣ̆ stpeке; (fir:) sîntȣ̆ întȣsiastȣ̆ (порпitȣ̆ кȣ totȣл) în вре o patimъ; (stpъm:)= Οἰστρηλατέω. [ші

Οἰστρηδὸν, adв: пебȣпеште, ка din stpeке. [ші

Οἰστρήεις, εσσα, εν, поеt:= Οἰστρήλατος. [οἶστρος].

Οἰστρηλασία (ἡ), гоапъ de stpeке. [οἶστρος, ἔλασις].

Οἰστρηλατέω -ῶ, bii-: -ήσω, пȣĭȣ̆ în пебȣпеаскъ порпіре, sелбътічеѕкȣ̆, ка stpeкеа пе боĭ. ші чл: [din

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ), înџепатȣ̆, саȣ̆ гопitȣ̆ de stpeке; (fir:) копрinsȣ̆ de fȣрioaсъ патimъ, пебȣпатiкȣ̆; (поеt:) прічinȣiторȣ̆ de înstpeкере, саȣ̆ пебȣпіе. [οἶστρος, ἐλαύνω].

Οἴστρημα(τὸ), прічinъ, саȣ̆ fantъ de stpeке (пебȣпіе). [ші

Οἴστρησις, εως (ἡ), [οἰστράω] înstpeкере, саȣ̆ гоапъ de stpeке; (fir:) înпебȣпіре.

Οἰστροβολέω -ῶ, biit: -ήσω, =Οἰστρηλατέω. [οἶστρος, βάλλω].

Οἰστροδίνητος, ші Οἰστροδόνητος, ші Οἰστρόδονος (ὁ, ἡ), поеt: [οἶστρος, δινέω, δονέω] = Οἰστρήλατος.

Οἰστρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пебȣпatiкȣ̆ din (саȣ̆ ка din) stpeке. [οἶστρος, μαίνομαι].

Οἰστροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поеt:=Οἰστρήλατος. [οἶστρος, πλήσσω].

Οἶστρος (ὁ), [οἰστὸς, ὀϊστός] ȣпȣ̆ felȣ̆ de insектъ, stpeке (se конf: кȣ μύωψ). 2) (fir:) înболdіре, întъpîtape (порпіре fȣрioaсъ) de patimъ.

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ), поеt: [οἶστρος, φέρω] adȣкъторȣ̆ de stpeке (de fȣpie, ші чл:).

Οἰστρόω -ῶ, biit: -ώσω, =Οἰστρέω, ші Οἰστρηλατῶ. [ші

Οἰστρώδης, εος (ὁ, ἡ), лоbitȣ̆ de stpeке, пебȣпатiкȣ̆, fȣрiosȣ̆. [οἶστρος].

Οἰσύα (ἡ),=[Οἰσὸς] ȣпȣ̆ felȣ̆ de ръкітъ, саȣ̆ de салчіе. [de ȣпdе

Οἰσύϊνος, η, ον, fъкȣtȣ̆ (înплеtitȣ̆) din ръкітъ, саȣ̆ салчіе. [ші

Οἴσυον (τὸ), smiчеа, варгъ de ръкітъ, саȣ̆ de салчіе.

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ), înплеtiторȣ̆ de кошȣрĭ din ръкітъ саȣ̆ салчіе. [οἰσύα, πλέκω].

Οἰσυουργὸς (ὁ, ἡ),= Οἰσυοπλόκος. [οἰσύα, ἔργον].

Οἰσύπειος (ὁ, ἡ),=Οἰσυπηρός. [din

Οἰσύπη (ἡ), Ion: = Οἴσυπος. [de ȣпdе

Οἰσυπηρὸς, ά, ὸν, плinȣ̆ de ȣсȣкȣ̆ «Ἔριον—». Іпкр: лînъ песпълатъ.

Οἰσυπὶς, ίδος (ἡ), =Οἴσυπος. [ші

Οἰσυπόεις, εσσα, εν, Ion: = Οἰσυπηρὸς. [din

Οἴσυπος (ὁ), [οἶς] [de ачі] ȣсȣк (de лînъ); (прin întind:) лînъ песпълатъ. 2) къкъреаzъ de oae. (везĭ Ὀϊσπάτη).

Οἰσυποῦντα, (în контрак:) în локȣ̆ de οἰσυπόεντα.

Οἰσυπώδης, εος (ὁ, ἡ), =Οἰσυπηρὸς.

Οἴσω, biit: ал лȣĭ φέρω [din пеîntр: οἴω].

Οἰτόλινος (ὁ), kîntiкȣ̆ de жале пентрȣ moaptea лȣĭ Лinȣ̆. [οἶτος, Λίνος].

Οἶτος (ὁ), поеt: Ion: [οἴσω] soaptъ; ȣрsitъ; (парт:) пепорочіре; moapte.

Οἰφάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, [în afin: кȣ ὀχεύω]=Βινέω. [de ȣпdе

Οἰφόλης, ου (ὁ), ші Οἰφολὶς, ίδος (ἡ), desfrînatȣ̆, -атъ.

Οἴφω, pap în локȣ̆ de οἰφάω.

Οἰφώλης, ου (ὁ), ши Οἰφωλὶς, ἴδος (ἡ),= Οἰφόλης (λὶς).

Οἰχέομαι, поеt: în локȣ de οἴχομαι.

Οἴχνεσκον, прел: ал лȣĭ..

Οἰχνέω -ῶ, поеt: Ion: în локȣ de οἴχομαι.

Οἰχοίατο, Ion: în локȣ de οἴχοιντο, a 3: îm: neps: de npez: ал пoft: лȣĭ...

Οἴχομαι, [ἴκω, saȣ ὄχος, ὀχέομαι] виit: οἰχήσομαι (прел: ᾠχόμην, tpe: de кȣ: ᾤχημαι, ши οἴχωκα) мъ dȣкȣ, плекȣ; мъ fакȣ невъzȣtȣ; пĭерȣ; морȣ. «Ὤχετο ἀπιὼν„. Dm: «Ὤχετ' ἀποπτάμενος». Iл: B: «Ὤχετο νηὶ Πύλον δε». Od: Π: «Οἴχοντο πλέοντες ἐς Λακεδαίμονα». Ep: «Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν». Od: Δ: (ши деспре неînsȣfл:) «Ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα» Iл: Λ: "Ποῖ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὅ πρὶν ἔχεσκες»; Iл: E: «Πῇ δή τοι φρένες οἴχονται»; Iл: Ω: «Ἐπ' ὀλίγου οἴχεται (ἡ σωτηρία)». Apstf: (ком: пароd:) în локȣ de ὀχεῖται. (ши абсол:) «Διαλέγεσθαι ὡς περὶ οἰχομένου». Плt: «Τήνας οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας». Ткр: (tpe: de кȣ:) «Οἴχωκα». Sof: sîntȣ пĭерdȣtȣ.

Οἰχώκεε, Ion: în локȣ de οἰχώκει, nesteсъв: din οἴχωκα tpe: de кȣ: ал лȣĭ οἴχομαι.

Οἴω, неînтр: tem: ал лȣĭ οἴσω, виit: ал лȣĭ φέρω.

Ὀΐω, поеt: în локȣ de οἴομαι, гînдескȣ, mi se паре. «Ἔπειτα γ', ὀΐω, γνώσεαι». Om:

Οἰῶ, Лакоn: în локȣ de ὀΐω.

Οἰωβότας, α (ὁ), Dop: în локȣ do οἰοβό-(βώ)της.

Οἰωνίζομαι, виit: -ίσομαι, прегĭческȣ чева din зборȣл пъсърілор; saȣ ĭaȣ чева de семнȣ ръȣ. «Ὅ τινες οἰωνίζοντο ἀνεπιτήδειον εἶναι τῇ πόλει». Лкs: «Ὃν οἰωνίσαιτ' ἄντις μᾶλλον ἰδὼν, ἢ προσειπεῖν βούλοιτο». Dm: [ши

Οἰωνικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de пpeвестіtoapeле пъсърĭ, ши de прегĭчіреа dintp' înселе. «Οἰωνικὴ (se înц: τέχνη) =Οἰωνιστικὴ, штiinца de a прегĭчі din зборȣл пъсърілор. [οἰωνὸς].

Οἰώνισμα (τὸ),=Οἰωνὸς. [ши

Οἰωνισμὸς (ὁ), прегĭчіре din зборȣл пъсърілор. [ши

Οἰωνιστὴρ (ὁ), поеt: în локȣ de οἰωνιστὴς. [οἰωνίζομαι]. [de ȣнde

Οἰωνιστήριον (τὸ), локȣ de прегĭчitopie 2)=οἰωνὸς, семнȣ пpeвестіtopȣ; (прінч:) неȣt: лȣĭ ...

Οἰωνιστήριος, α, ον, =Οἰωνιστικὸς.

Οἰωνιστὴς, οῦ (ὁ),=Οἰωνοσκόπος. [οἰωνίζομαι]. [de ȣнde

Οἰωνιστικὸς, ἡ, ὸν,=Οἰωνικὸς. «Οἰωνιστικὴ» =Οἰωνικὴ.

Οἰωνόβρωτος (ὁ, ἡ), mîнкаtȣ de пъсърĭ. [οἰωνὸς, βιβρώσκω].

Οἰωνοθέτης, ου (ὁ), [οἰωνὸς, τίθημι] = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνόθροος (ὁ, ἡ), поеt: [οἰωνὸς, θρόος] stpiгъtȣ (гълъціе) de пъсърĭ.

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ), поеt: [οἰωνὸς, κτείνω] omopîtopȣ de пъсърĭ.

Οἰωνομαντεία (ἡ). прегĭчіре прin обсерваре de пъсърĭ. [ши

Οἰωνομαντικὸς, ἡ, ὸν,=Οἰωνικὸς, ши Οἰωνομαντικὴ=Οἰωνικὴ. [din

Οἰωνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), прегĭчitopȣ прin обсерваре de пъсърĭ. [οἰωνὸς, μάντις].

Οἰωνόμικτος (ὁ, ἡ), поеt; [οἰωνὸς, μίγνυμι] amestекаtȣ în фopмapea sa din пасъре ши алтъ вitъ.

Οἰωνοπόλησις, εως, ши Οἰωνοπολία (ἡ),= Οἰωνομαντεία. [din

Οἰωνοπόλος (ὁ, ἡ), [οἰωνὸς, πολέω] înделетnічіtȣ ла обсерваpea пъсърілор. ‖ (сȣбst:)=Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνὸς (ὁ), [οἶος] пасъре карневоръ. 2) (обіч:) семнȣ (прінч: лȣаtȣ din зборȣл ши чл: челор asemenea пъсърĭ) de прекȣноаштереа вііtopȣлȣĭ. «Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης». Iл: M.

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ), локȣ de обсерваpea семнелор пъсърілор. [ши

Οἰωνοσκοπέω -ῶ, виit: -ήσω, обсервȣ (ваrȣ de seamъ ла) зборȣл пъсърілор sпре прегĭчіреа вііtopȣлȣĭ, = Οἰωνίζομαι. [οἰωνοσκόπος]. [de ȣнde

Οἰωνοσκόπημα (τὸ), семнȣ пpeвестіtopȣ de вііtopȣ лȣаtȣ din обсерваpea пъсърілор. [ши

Οἰωνοσκοπητικος, ἡ, ὸν,=Οἰωνοσκοπικὸς.

Οἰωνοσκοπία(ἡ), треава прегĭчіtopȣлȣĭ din обсерваpea пъсърілор. [ши

Οἰωνοσκοπικὸς, ἡ, ὸν, = Οἰωνιστικὸς, ши Οἰῶνοσκοπικὴ=Οἰωνιστικὴ. [ши

Οἰωνοσκόπιον (τὸ),=Οἰωνοσκοπεῖον.[din

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ), обсервъtopȣ de пъсърĭ (прінч: de семнеле лор sпре прегĭчіре de вііtopȣ). ‖ (сȣбst:)=Οἰωνόμαντις, (Лаt:) augur. [οἰωνὸς, σκοπὸς].

Οἴως, adв: [οἶος] ком: în че кinȣ, în чефел de stape.

Οἰωτὸς, [οἶς] ἡ, ὸν, глs: fъкȣtȣ din пĭеĭ de oae.

Ὄκα, adв: Dop: în локȣ de ὅτε.

Ὀκέλλω, виit: ὀκελῶ, (пех:ὤκειλα)=Κέλλω, апропіȣ корабіа de (тparȣ ла) ȣскаtȣ. (stpъm: ши nestp:).

Ὄκη, adв: Ion: în локš de ὅπη.
Ὄκκα, adв: поet: Dор· în локš de ὄκα.
Ὀκλαδίας, [ὀκλάζω] ου (ὁ), (δίφρος, skaвнš) каре se stрînџе, шi ïаръшï se întinde, (Франц:) chaise pliante. [de вnde
Ὀκλαδιάω -ῶ, вiiг: -άσω, sîntš лesniчosš saš rata a шedea.
Ὀκλαδὸν, adв: поet: îndoind џенвкiï, saš stîрчit, пе вine. [din
Ὀκλάζω, [κλάω] вiiт: -άσω, îndoïeskš, stîрчеskš џенвкiï; (de вnde оƀiч:) шezš stîрчit; (прin întind:) оƀоseskš, казš жоs, înџенвкïš. «Ὄκλαζε τῆς ἄγαν φορᾶς ὁ ἄνεμος». Елd: se алinа. (шi fir:) «Μὴ ὀκλάσας τὸν ἐπ' ἐμοὶ πόθον ὑπὸ τῶν συμφορῶν». Елd: [de вnde
Ὀκλὰξ, ad: поet: =Ὀκλαδὸν. [шi
Ὄκλαξ, ακος (ἡ), поet: în локš de...
Ὄκλασις, εως (ἡ), îndoiре de џенвкï; înџенвкïере; saš шеdере stîрчitъ, пе вine. [шi
Ὄκλασμα (τὸ), =Ὄκλασις, внš feлš de danџš пе вine. [шi
Ὀκλαστὶ, adв: поet:=Ὀκλαδὸν.
Ὀκναλέος, α, ον, поet: în локš de ὀκνηρὸς.
Ὀκνείω, поet: în локš de...
Ὀκνέω -ῶ, [ὄκνος] вiiт: -ήσω, прецетš; мъ temš, мъ sfieskš съ...; мъ îndoïeskš; бъпвïeskš. «Ὀκνῶν τοὺς πολίτας». Ksn: «Θαῤῥῶν πλείονα ἔθυεν, ἢ ὀκνῶν ηὔχετο». Ksn:
Ὀκνηρία (ἡ), лene, trîndъвie. [din
Ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, [ὄκνος] лeneшš, trîndaвš; saš fрikоsš; (поet:) prîчinвitорš de sfiалъ. «Δέος ὀκνηρὸν». Ткр: [de вnde
Ὀκνηρῶς, adв: кв лene. «Ὀκνηρῶς ἔχω». Лкs:=Ὀκνέω.
Ὀκνὸς, ἡ, ὸν,=Ὀκνηρὸς.
Ὄκνος (ὁ), [ἔχω] întîрziере, kodiре din fрikъ, saš trîndъвie, прецетаре; (în џен:) лene, sfiалъ. «Ὄκνος μ' ἔχει». Лкs:=Ὀκνέω, мъ sfieskš, шi чл: 2) внš feлš de пасъре, еpodiš, (ал:) ἀστερίας.
Ὀκνόφιλος (ὁ, ἡ), ïввitорš de лene, trîndaвš. [ὄκνος, φίλος].
Ὀκνώδης, εος (ὁ, ἡ),=Ὀκνηρὸς.
Ὀκόθεν, adв: Ion: în локš de ὁπόθεν.
Ὀκοῖος, η, ον, Ion: în локš de ὁποῖος.
Ὀκόσος, η, ον, Ion: în локš de ὁπόσος.
Ὀκότε, adв: Ion: în локš de ὁπότε.
Ὄκου, adв: Ion: în локš de ὅπου.
Ὀκριάζω, шi Ὀκριάω, вiiт: -άσω, поet: [ὄκρις] некъжеskš, întърîtš. ‖ (пас:) мъ întърîtš, мъ некъжеskš.
Ὀκρίβας, [ὄκρις, βαίνω] αντος (ὁ), (în џен:) =Ἰκρίον; (партik:) tрiввna актоrilор teaтрвлвï, (алт:) λογεῖον, (Лат:) pulpitum.(везï шi θυμέλη). 2) капра вizitiвлвï. 3) skaвнš кв treï пiчоаре, пе каре zогрaфiï џin ашezatš taвлова, че лвкреазъ, (Франц:) chevalet. (везï шi κιλλίβας).
Ὀκριοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), колцвrosš, вîрfosš ла formъ. [ὄκρις, εἶδος].
Ὀκριόεις, εσσα, εν,поet:[ὄκρις] колцвrosš, вîрfвrosš, непеtedš. «Λίθος—». Om: (se konf: кв ὀκρυόεις).
Ὀκριόωντο, поet: în локš de ὠκριῶντο, a 3: îm: пeрs: de прел: ал лвï ὀκριάομαι.
Ὄκρις, [ἄκρος] ιος (ἡ), поet: Ion: колцš ешitš afаръ, непеtezitate în trвпš netedš. «Ἡ ὑπερέχουσα ὄκρις τοῦ ὀστέου„. Iпкр:
Ὀκρὶς, ίδος (ὁ, ἡ), поet:=Ὀκριόεις, колцвrosš; rîпоsš. "Φάραγξ —» Esхл: [шi
Ὀκρίωμα (τὸ), =Ὄκρις. [шi
Ὀκρυόεις, εσσα, εν, поet: în локš de κρυόεις, fвriosš, грozавš.
Ὀκτάβλωμος (ὁ, ἡ), каре fаче оптš ввкъtърï. "Ἄρτος — ». Es: [ὀκτὼ, βλωμὸς].
Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ), skrisš în оптš лimвï. [ὀκτὼ, γλῶσσα].
Ὀκταδάκτυλος (ὁ. ἡ),=Ὀκτωδάκτυλος.
Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ), чел de прецš, saš de rевtate de оптš dраxme. [ὀκτὼ, δραχμὴ].
Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ), (џеомеtр:) oktaedрš, чел кв оптš лаtвре. [ὀκτὼ, ἕδρα].
Ὀκταετηρὶς, ίδος (ἡ), кърsš de timпš копrinzътоrš de оптš anï. [шi
Ὀκταέτης, εος saš έος (ὁ, ἡ), чел de оптš anï. [ὀκτὼ, ἔτος]. [de вnde
Ὀκταετία (ἡ), оптš anï.
Ὀκταέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвï ὀκταέτης.
Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ), de оптš zile. [ὀκτὼ, ἡμέρα].
Ὀκτάκις, adв: de оптš орï. [ὀκτὼ].
Ὀκτακισμύριοι, αι, α, оптš-zечï de miï. [ὀκτάκις, μύριοι].
Ὀκτακισχίλιοι, αι, α, оптš miï. ‖ (în sinг:) "Ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς (ἵππος)». Ер: оптš miï de skвtamï, saš кълъреџï. [ὀκτάκις, χίλιοι].
Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ), чел кв оптš sпiџе. «Τροχὸς—». Ił: E: [ὀκτὼ, κνήμη].
Ὀκτακόσιοι, αι, α, (нвмър:) оптš svte. [ὀκτὼ, ἑκατὸν].
Ὀκτακότυλος (ὁ, ἡ), înкъпъtорš, saš копrinzътоrš de оптš kotile. [ὀκτὼ, κοτύλη].
Ὀκτάκωλος (ὁ, ἡ), komпвsš din оптš мъdвларе, saš memвре. [ὀκτὼ, κῶλον].
Ὀκταμερὴς, έος (ὁ, ἡ), kompвsš din оптš пърџï. [ὀκτὼ, μέρος].
Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ), kompвsš din оптš me-

tpe(de вepsspĭ). [ὀκτώ, μέτρον].

'Οκταμηνιαῖος, α, ον, ші

'Οτάμηνος (ὁ,ἡ), de ontš лsnĭ. [ὀκτώ, μήν].

'Οκτάπεδος (ὁ, ά), Dop: ='Οκτάπους. [ὀκτώ, πέδη].

'Οκτάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de ontš коцĭ. [ὀκτώ, πῆχυς].

'Οκταπλάσιος, α,ον, ші 'Οκταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), înontitš, de ontš opĭ n' atîta. [ὀκταπλόος -οῦς].

'Οκτάπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кš întindepe de ontš погоапе. [ὀκτώ, πλέθρον].

'Οκταπλόος -οῦς (ὁ, ἡ),='Οκταπλάσιος. [ὀκτώ, ἁπλόος -οῦς].

'Οκταπόδης, ου(ὁ), ші 'Οκτάπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кš ontš пічоаpe, saš кš întindepe de ontš пічоаpe. [ὀκτώ, ποῦς].

'Οκτάῤῥιζος (ὁ,ἡ), чел кš ontš ръdъчinĭ, saš кръчĭ. "Κέρατα—». Епгр: [ὀκτώ, ῥίζα].

'Οκτάῤῥυμος, ші ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ), чел кš ontš oiштĭ, saš tînжеле. «"Αρμα —„. Ksn: [ὀκτώ, ῥυμὸς].

'Οκτὰς, άδος (ἡ), ontime, saš sšmъ (adšпъtšpъ) de ontš šnimĭ. [ὀκτώ].

'Οκτάσημος (ὁ, ἡ), копрinzъtopš de ontš semne (характере, firšpĭ ші чл:), saš de ontš timnĭ (în mšsікъ, ші metpiкъ). [ὀκτώ, σῆμα].

'Οκταστάδιος (ὁ, ἡ), чел кš întindepe de ontš stadiĭ. || (sšбst:) 'Οκταστάδιον (τὸ), întindepe de ontš stadiĭ (maĭ šnš miлš). [ὀκτὼ, στάδιον].

'Οκτάστυλος (ὁ, ἡ), чел кš (saš sпpiжinitš не) ontš stîлпĭ. [ὀκτώ, στύλος].

'Οκτάτονος (ὁ, ἡ), чел кš ontš întinsъtšpĭ, (пічоаpe). «"Ελικες ὀκτάτονοι». Епгр: челе ontš пічоаpe але каракъtiцеĭ. [ὀκτώ, τείνω].

'Οκταχῶς, adв: în ontš кiпšpĭ, saš feлšpĭ. [ὀκτώ].

'Οκτήρης, εος (ὁ, ἡ), чел кš ontš pîndšpĭ, saš katšpĭ. || (fem: sšбst:) коравіе кš ontš bîsле, saš перекĭ de bîsле. (везĭ διήρης). [ὀκτώ, ἄρω, saš ἐρέσσω].

'Οκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ), (nšm:) nedeкл: ontš. [de aчi].

'Οκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кš ontš деџete, saš кš întindepe de ontš деџete. [ὀκτώ, δάκτυλος].

'Οκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nšm:) nedeкл: ont-snpezeчe. [ὀκτώ, καί, δέκα].

'Οκτωκαιδεκαέτης, εος (ὁ, ἡ), de ont-snpezeчe anĭ. [ὀκτώ, καί, δέκα, ἔτος].

'Οκτωκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de ont-snpezeчe коцĭ. [ὀκτωκαίδεκα, πῆχυς].

'Οκτωκαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), înont-snpezeчitš, (ad:) de 18. opĭ n' atîta. [ὀκτωκαίδεκα, ἁπλοῦς].

'Οκτωκαιδεκάσημος (ὁ, ἡ), копрinzъtopš de ont-snpezeчe semne (характере, saš firšpĭ ші чл:); saš de 18 timnĭ (în mšsікъ ші metpiкъ). [ὀκτωκαίδεκα, σῆμα].

'Οκτωκαιδεκαταῖος, α, ον, fъкštš, saš fъкъtopš de чева în ont-snpezeчe ziле; de 18 ziле. [din

'Οκτωκαιδέκατος, η, ον, ал ont-snpezeчелеа. [ὀκτωκαίδεκα].

'Οκτωκαιδεκέτης, εος (ὁ,ἡ), ші 'Οκτωκαιδεκέτις, ιδος (ἡ), = 'Οκτωκαιδεκαέτης, -έτις.

'Οκτωμηνιαῖος, 'Οκτώμηνος, 'Οκτώπους = 'Οκταμηνιαῖος, ші чл:

'Οκτώραβδος (ὁ, ἡ), чел кš ontš въpцĭ. [ὀκτώ, ῥάβδος].

'Οκτωστάδιος (ὁ, ἡ), ='Οκταστάδιος.

'Οκτώφορος (ὁ, ἡ), пšptatš (къpatš) de ontš inшĭ. || (sšбst: върб: ші nešt:) šnš feлš de тръsšpъ, saš коччіе. [ὀκτώ, φέρω].

"Οκχ', (in апок: maĭ 'nainte de вок: аspip:) în локš de ὄκχα.

'Οκχέω -ῶ, вiit: -ήσω, Dop: noet: în локš de ὀχέω, sпpiжineskš, цiš asšпръmĭ; (fir:) sšfepš, paвdš. [din

'Οκχὴ (ἡ), Dop noet: în локš de ὀχή, sпpiжinš.

"Οκχος (ὁ), Dop: în локš de ὄχος, тръsšpъ, карš, ші чл:

"Οκως, adв: Ion: în локš de ὅπως.

'Οκωχεύω, вiit: -εύσω, глs: sšsцiš, sпpiжineskš. [din

'Οκωχὴ (ἡ), глs: = 'Οχχὴ (de šnde овіч: ἀνοκωχή).

'Ολαὶ (αἱ), At: în кокš de οὐλαί.

'Ολάργυρος (ὁ, ἡ), totš de apџintš. [ὅλος, ἄργυρος].

'Ολά('Ολβά)χνιον, ші "Ολα("Ολβα)χνον, ші 'Ολαβακήϊον(τὸ), Siч: înлокš de οὐλοχόϊον.

'Ολβήεις, εσσα, εν, noet: în локš de ὄλβιος. [ші

'Ολβία (ἡ), (пpinч:) fem: ал лšĭ ὄλβιος, (овіч:) =Μακαριότης. «Βάλλ' εἰς ὀλβίαν». кom: dš te ла Dšmnezeš (ipon:). (везĭ ші μακαρία). [ὄλβος]. [de šnde

'Ολβιάζω, вiit: -άσω, ші ὀλβίζω, вiit: -ίσω, fakš пе чinева fepiчitš; (овіч:)=Μακαρίζω, fepiчeskš.

'Ολβιογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), кom: [ὄλβιος, γαστὴρ] каpe îшĭ sokoteшte fepiчipea în пînteчe (în mîнкаpe), лакomš.

'Ολβιοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локš de εὐδαίμων, [ὄλβιος, δαίμων].

'Ολβιοδό(δώ)της, ου (ὁ), ші ὀλβιοδὸ (δῶ)

τις, ιδος (ή), поet:='Ολβοδότης.
'Ολβιόδωρος (ό, ή), поet: ='Ολβιοδότης. [ὄλβιος, δῶρον].
'Ολβιοεργὸς (ό, ή), поet: fъкъtорȣ de fеричиреа кȣївa. [ὄλβιος, ἔργον].
'Ολβιόθυμος (ό, ή), поet: fериčitȣ în inima sa, веселȣ. [ὄλβιος, θυμὸς].
'Ολβιόκοσμος (ό, ή), поet: прічinȣitорȣ de fериčиреа лȣмії. [ὄλβιος, κόσμος].
'Ολβιόμοιρος (ό, ή), поet: ='Ολβιοδαίμων. [ὄλβιος, μοῖρα].
'Ολβιόπλουτος (ό, ή), поet: fериčitȣ пентрȣ богъціa sa. "Εὐωχία—„. At: лȣксоsȣ, богаtȣ. [ὄλβιος, πλοῦτος].
"Ολβιος, α saȣ ος, ον, fериčitȣ, богаtȣ. || (нeȣt:) 'Ολβια, адв: în локȣ de ὀλβίως. «"Ολβια θύειν». Od: H. [ὄλβος].
'Ολβιότυφος (ό, ή), поet: fериčitȣ în mîndpia, saȣ înrîmfapea, fantasia sa. [ὄλβιος, τύφος].
'Ολβιόφρουρος (ό, ή), stpeжȣitорȣ de fериčире. [ὄλβιος, φρουρά].
'Ολβιόφρων, ονος (ό, ή), поet: rîнditорȣ ла богъціе, ші богаціі. «Ποδάγρα—». Лȣч: [ὄλβιος, φρὴν].
'Ολβιόχειρος (ό, ή), поet: чел кȣ mîiнї adȣкъtoape de fериčире. [ὄλβιος, χεὶρ].
"Ολβιστος, η, ον, sȣпрл: нерег: ал лȣї ὄλβιος.
'Ολβίως, адв: кȣ fериčире, saȣ богъціе. [ὄλβιος].
'Ολβοδότειρα (ή), поet: fem: ал лȣї...
'Ολβοδοτὴρ, ші 'Ολβοδότης, ου (ό), ші 'Ολβοδότις, ιδος (ή), поet: дътъtорȣ, прічinȣitорȣ de fериčире, saȣ богъціе. [ὄλβος, δίδωμι].
'Ολβομέλαθρος (ό, ή), [ὄλβος, μέλαθρον] чел din богатъ касъ; saȣ adȣкъtорȣ de fериčире касеї.
'Ολβονομέω -ῶ, виіт: -ήσω, поet: нетрекȣ în fериčире. [ὄλβος, νέμομαι].
"Ολβος (ό), [ἄλφω, saȣ ὀφέλλω] fериčире, вілшȣгȣ de бȣнȣрї, богъціе.
'Ολβοφόρος (ό, ή), поet: adȣкъtорȣ de fериčире, saȣ богъціе. [ὄλβος, φέρω].
'Ολέεσθαι, Ion: în локȣ de ὀλεῖσθαι, mîж: виіт: de inf:, ші
'Ολέεσκε Ion: în локȣ de ὤλλυ, saȣ ὤλλυε, a3: sinr: пеps: de прел: хоt: ал лȣї ὄλλυμι.
'Ολέθριος, α, ον, adȣкъtорȣ de пеіре, пръпъditорȣ. 2) поet: непоровиtȣ, тікълосȣ. [ὄλεθρος]. [de ȣnde
'Ολεθρίως, адв: sпре пеіре.
'Ολεθροποιὸς (ό, ή), Sхл: fъкъtорȣ de пеіре,='Ολέθριος. [ὄλεθρος, ποιὸς].
"Ολεθρος (ό), пръпъdепіе, пеіре, moapte. 2) (adieкt:) вредnікȣ пе пеіре. нетребнікȣ. (везї ші βάραθρος). [ὀλέω].
'Ολεῖ, a 3: sinr: пеps: de ал 2: виіт:, saȣ 2:) At: în локȣ de ὀλῇ, 2: sinr: пеps: de mîж: виіт: 2:, ші
'Ολεῖται, a 3; sinr: пеps: de mîж: виіт: 2: ал лȣї ὄλλυμι.
'Ολέκρανον (τὸ),='Ωλέκρανον.
'Ολέκω, (прел: ὤλεκον ші maї mȣлtȣ нȣ) поet: în локȣ de ὄλλυμι.
'Ολερὸς [ὀλός], α, ὸν, глs:=Θολερὸς, тȣлбȣре, порої оsȣ; негрȣ.
'Ολέσαι, a 3: sinr: пеps: de нех: поft:, ші нех: de inf:, ші
'Ολέσας, ασα, αν, нех: de партч:, ші
'Ολέσειας, ε, Еол: în локȣ de ὀλέσαις, ὀλέσαι, нех: de поft: ал лȣї ὄλλυμι.
'Ολεσήνωρ, ορος (ό, ή), поet: [ὄλλυμι, ἀνὴρ] пръпъditорȣ de оаменї.
'Ολέσθαι, mîж: нех: 2: de inf: ал лȣї ὄλλυμι.
'Ολεσίβωλος (ό, ή), поet: [ὄλλυμι, βῶλος] fъpîmъtорȣ de бȣлгърї.
'Ολεσίθηρ, ηρος (ό, ή), поet: пръпъditорȣ, saȣ оmорîtорȣ de feape. [ὄλλυμι, θὴρ].
'Ολεσίμβροτος (ό, ή), поet: пръпъditорȣ de оаменї. [ὄλλυμι, βροτὸς].
'Ολεσίοικος (ό, ή), поet: пръпъditорȣ de касе. [ὄλλυμι, οἶκος].
'Ολεσίπτολις, ιδος (ό, ή), поet: пръпъditорȣ de ораше. [ὄλλυμι, πτόλις].
"Ολεσσε, поet: în локȣ de ὤλεσε, a 3: sinr: пеps: de нех:, ші
'Ολέσσει, поet: în локȣ de ὀλέσει, a 3: sinr: пеps: de виіт: ал лȣї ὄλλυμι.
'Ολεσσιτύραννος (ό, ή), поet: пръпъditорȣ de tipanȣ, saȣ tipanї. [ὄλλυμι, τύραννος].
'Ολέσω, ші поet: ὀλέσσω, виіт: ал лȣї ὄλλυμι.
'Ολέτειρα (ή), поet: fem: ал лȣї...
'Ολετὴρ (ό), [ὄλλυμι] пръпъditорȣ.
'Ολέτις (ή), поet:='Ολέτειρα.
"Οληαι, поet: în локȣ de ὄλῃ a2:, ші ὄληται, a 3: sinr: пеps: de mîж: нех: sȣп: ал лȣї ὄλλυμι.
'Ολιγαιμία (ή), пȣціnіme de sînџe. [din
'Ολίγαιμος (ό, ή), чел кȣ пȣцinȣ sînџе. [ὀλίγος, αἷμα].
'Ολιγάκις, адв: de пȣціnе орі, рар [ὀλίγος].
'Ολιγάμπελος (ό, ή), чел кȣ пȣціnе вії. [ὀλίγος, ἄμπελος].
'Ολιγανδρέω -ῶ, виіт: -ήσω, amȣ пȣці-

nĭ oamenĭ, sîntȣ пȣцin поповлатȣ. [ші

'Ὀλιγανδρία (ἡ), пȣцinime de oamenĭ, =Λειψανδρία. [din

'Ὀλίγανδρος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцinĭ oamenĭ, пȣцin поповлатȣ. [ὀλίγος, ἀνήρ].

'Ὀλιγανθρωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, ='Ὀλιγανδρέω. [ші

'Ὀλιγανθρωπία (ἡ), = 'Ὀλιγανδρία. [din

'Ὀλιγάνθρωπος (ὁ, ἡ),='Ὀλίγανδρος. [ὀλίγος, ἄνθρωπος].

'Ὀλιγαριστία (ἡ), пȣцinъ prînzire. [ὀλίγος, ἄριστον].

'Ὀλιγάρκεια (ἡ), îndestȣларе кȣ пȣцinȣ. [ші

'Ὀλιγαρκέω -ῶ, (ші maĭ des mіж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι sîntȣ îndestȣлatȣ (mȣлцȣmitȣ) кȣ пȣцinȣ. [din

'Ὀλιγαρκής, έος (ὁ, ἡ), îndestȣлatȣ кȣ пȣцinȣ, saȣ кȣmпъtatȣ în treвȣinцеле sале. 2) aвїa destȣлȣ пentrȣ пȣцinĭ. [ὀλίγος, ἀρκέω]. [de ȣnde

'Ὀλιγαρκία (ἡ),='Ὀλιγάρκεια.

'Ὀλιγαρτία (ἡ), пȣцinime (лipsъ) de pîine. [ὀλίγος, ἄρτος].

'Ὀλιγαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, гȣвернezȣ (ші mіж: mъ гȣвернezȣ) олiгархічеште.. [din

'Ὀλιγάρχης, ου (ὁ), memвrȣ de гȣвернȣ, saȣ дрегъторȣ олiгархiкȣ. [ὀλίγος, ἄρχω]. [de ȣnde

'Ὀλιγαρχία (ἡ), олiгархie, ȣnȣ felȣ de гȣвернȣ, întrȣ каре кîрmȣïesк пȣцinĭ. [ші

'Ὀλιγαρχικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, олiгархiкȣ, кȣвenitȣ ла, saȣ ïȣвiторȣ de олiгархie (гȣвернȣ de пȣцinĭ).

'Ὀλιγαύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), (ἀγρὸς, царинъ) чел de пȣцine вразde, saȣ de секъцiвȣ пъmîntȣ, [ὀλίγος, αὔλαξ].

'Ὀλιγαχόθεν, adв: din пȣцine пърцĭ. [ші

'Ὀλιγαχοῦ, adв: în пȣцine локȣрĭ.[ὀλίγος].

'Ὀλιγεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ пȣцinъ авȣцie. [ші

'Ὀλιγεξία (ἡ), пȣцinъ авȣцie. [ὀλίγος, ἔχω].

'Ὀλιγήμερος (ὁ, ἡ), чел кȣ, saȣ de пȣцine ziле. [ὀλίγος, ἡμέρα].

'Ὀλιγηπελέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ...

'Ὀλιγηπελὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, πέλομαι] пȣцinȣ, sлaвȣ în fiinцa sa. [de ȣnde

'Ὀλιγηπελία (ἡ), sлъвiчiȣne; лешinȣ.

'Ὀλιγήρης,ε ος, ші 'Ὀλιγήριος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ pe ὀλίγος.

'Ὀλιγηροσία (ἡ), поet: пȣцinȣ пъmîntȣ de apat, mікъ холдъ. [ὀλίγος, ἄροσις].

'Ὀλιγησίπυος (ὁ, ἡ), поet: [ὀλίγος, σιπύα] чел кȣ пȣцinȣ (mікȣ) saȣ деширtȣ amварȣ de грîȣ, (ad:) sъракȣ. (înпоt: de εὐσίπυος).

'Ὀλίγινθα, adв:=Μίνυνθα.

'Ὀλίγιστος, ші 'Ὀλιγίστατος, η, ον, sȣпрл: (перегл:) ал лȣĭ ὀλίγος. [de ȣnde

'Ὀλιγίστως, adв: преа пȣцin; saȣ foapte pap.

'Ὀλιγόαιμος (ὁ, ἡ), —'Ὀλίγαιμος.

'Ὀλιγόβιος (ὁ, ἡ), пȣцinȣ ла вiaцъ, saȣ ла авȣцie (sъракȣ). [ὀλίγος, βίος].

'Ὀλιγόβουλος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцinъ гîndipe (minte). [ὀλίγος, βουλή].

'Ὀλιγογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, γνώμη]='Ὀλίγωρος.

'Ὀλιγογόνατος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцine, saȣ miчĭ nodȣрĭ. [ὀλίγος, γόνυ].

'Ὀλιγογονία (ἡ), naштере de пȣцinĭ.[din

'Ὀλιγόγονος (ὁ, ἡ), nъскъторȣ de пȣцinĭ. [ὀλίγος, γόνος].

'Ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ), пȣцin-келtȣiторȣ. [ὀλίγος, δαπάνη].

'Ὀλιγοδεὴς, έος (ὁ, ἡ),= 'Ὀλιγαρκὴς, чел че de пȣцine аре треввинцъ. [ὀλίγος, δέω]. [de ȣnde

'Ὀλιγόδεια, saȣ 'Ὀλιγοδεία (ἡ),='Ὀλιγάρκεια, de пȣцine лipsъ, saȣ треввинцъ.

'Ὀλιγοδίαιτος (ὁ, ἡ), тръiторȣ кȣ пȣцinȣ. [ὀλίγος, δίαιτα].

'Ὀλιγόδουλος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцine sлȣцĭ. [ὀλίγος, δοῦλος].

'Ὀλιγοδρανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ....

'Ὀλιγοδρανὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, δραίνω] пȣцinȣ în лȣкраре. [de ȣnde

'Ὀλιγοδρανία (ἡ), пȣцinime în лȣкраре.

'Ὀλιγοδύναμος, (ὁ, ἡ) чел кȣ пȣцinъ пȣтере. [ὀλίγος, δύναμις].

'Ὀλιγοελαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, amȣ, saȣ fакȣ пȣцinȣ ȣntȣ, saȣ олеïȣ. [ὀλίγος, ἔλαιον].

'Ὀλιγοεξία (ἡ),='Ὀλιγεξία.

'Ὀλιγοεργὴς, έος (ὁ, ἡ), ='Ὀλιγοδρανὴς. [ὀλίγος, ἔργον].

'Ὀλιγοέτης, εος (ὁ, ἡ), чел de пȣцinĭ anĭ. [ὀλίγος, ἔτος]. [de ȣnde

'Ὀλιγοετία (ἡ), пȣцinime de anĭ, tinereцe.

'Ὀλιγόζος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцine nodȣрĭ, saȣ odpasле. [ὀλίγος, ὄζος].

'Ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ), поet:='Ὀλιγήμερος.

'Ὀλιγόθερμος (ὁ, ἡ), пȣцin-фервinte. [ὀλίγος, θερμὸς].

'Ὀλιγόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцinĭ перĭ. [ὀλίγος, θρὶξ].

'Ὀλιγοθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ....

'Ὀλιγόθυμος (ὁ, ἡ), пȣцinȣ de inimъ, некȣражосȣ. [ὀλίγος, θυμὸς].

'Ολιγόϊνος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцine вine, saѕ slaвѕ de пeвpe. [ὀλίγος, ἶν].

'Ολιγόκαιρος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцinъ вpeme de a face чевa. [ὀλίγος, καιρὸς].

'Ολιγοκάλαμος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцinъ tpestie, saѕ кочеanѕ. [ὀλίγος, κάλαμος].

'Ολιγόκαρπος (ὁ, ἡ), de пѕцinѕ podѕ пpodѕкъtopѕ. [ὀλίγος, καρπός].

'Ολιγόκαυλος (ὁ, ἡ),='Ολιγοκάλαμος. [ὀλίγος, καυλὸς].

'Ολιγόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцine saѕ miчi коapne. [ὀλίγος, κέρας].

'Ολιγόκλαδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцine pamѕpe. [ὀλίγος, κλάδος].

'Ολιγοκρατέομαι -οῦμαι, = 'Ολιγαρχέομαι. [ὀλίγος, κράτος].

'Ολιγολαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskѕ пѕцine. [ὀλίγος, λάλος].

'Ολιγόλογος (ὁ, ἡ), пѕцin-вopвitopѕ, = Βραχύλογος. [ὀλίγος, λόγος].

'Ολιγομαθής, έος (ὁ, ἡ), пѕцin-învъцatѕ. [ὀλίγος, μανθάνω]. [de ѕnde

'Ολιγομαθῶς, adв: кѕ пѕцinъ învъцътѕpъ. «'Ολιγομαθῶς ἔχειν περί τι„. Sokp:

'Ολιγομετρία, (ἡ), пѕцinime de metpe (de вepsѕpî). [ὀλίγος, μέτρον].

'Ολιγόμισθος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцinъ плаtъ, saѕ simвpie (eftinѕ). [ὀλίγος, μισθὸς].

'Ολιγομυθία (ἡ), пѕцinъ вopвъ. [din

'Ολιγόμυθος (ὁ, ἡ),='Ολιγόλογος. [ὀλίγος, μῦθος].

'Ολιγόνειρος (ὁ, ἡ), въzъtopѕ de пѕцine вise. [ὀλίγος, ὄνειρος].

'Ολιγόξυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцine лemne. [ὀλίγος, ξύλον].

'Ολιγοπαιδία (ἡ), пѕцinime de копiî. [din

'Ολιγόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), tatъ, saѕ mѕmъ de пѕцinî копiî. [ὀλίγος, παῖς].

'Ολιγόπιστος (ὁ, ἡ), чел de пѕцinъ кpedinцъ. [ὀλίγος, πίστις].

'Ολιγοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Σμικρύνω, facѕ чевa пѕцinѕ, înпѕцinezѕ. [ὀλίγος, ποιέω].

'Ολιγοπόλιος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцinî пepî кърѕпцî. (rpam: eksпл: a лѕî σπαρνοπόλιος). [ὀλίγος, πολιὰ].

'Ολιγοπονία (ἡ), пѕцinъ osteneaлъ. [din

'Ολιγόπονος (ὁ, ἡ), пѕцin-ostenitopѕ. [ὀλίγος, πόνος].

'Ολιγοποσία (ἡ), пѕцinъ вepe. [ὀλίγος, πόσις].

'Ολιγοποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ...

'Ολιγοπότης, ου (ὁ), пѕцin-въѕtopѕ. [ші

'Ολιγόποτος (ὁ, ἡ), пѕцinѕ чевa въѕtѕ (înвъtatѕ). [ὀλίγος, πίνω].

'Ολιγοπραγμοσύνη (ἡ), îndeлetniчipe în пѕцine лѕкpѕpî. [din

'Ολιγοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), îndeлetniчitѕ în пѕцine лѕкpѕpî. (înпpot: de πολυπράγμων). [ὀλίγος, πρᾶγμα].

'Ολιγόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцine saѕ miчi apinî. [ὀλίγος, πτερὸν].

'Ολιγόπυρος (ὁ, ἡ), пpodѕкъtopѕ de пѕцinѕ rpîѕ. [ὀλίγος, πυρὸς].

'Ολιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцine, saѕ miчi ръдъчinî. [ὀλίγος, ῥίζα].

'Ολίγος, η, ον, (коmпap: μείων, ші пpea pap пoct: ὀλίζων, ші sѕпpл: ὀλίγιστος, saѕ ἐλάχιστος) (înпpot: de πολὺς ші μέγας) пѕцinѕ; mikѕ. «'Ολίγοι ἐκ πολλῶν». Epd: ші Тѕч: «'Ολίγοι». Лks: dpeгъtopiî în oлiгapxie. «'Ολίγος χῶρος». Ткp: neвîpstnikѕ. «'Ολίγη ἐν χώρῃ». Іл: P: «'Ολίγος χρόνος». Om: ші Тѕч: «Κατ' ὀλίγους ἀνεχώρουν». Epd: «Δι' ὀλίγων (se înц: ῥημάτων)». Skp: în пѕцine вopвe. ‖ (neѕt:) ὀλίγον (în eл: de пpeц) adв: пѕцin. "'Ολίγον ζῇ». Ткp: «'Ολίγον μοι μέλει». Apstf: «'Ολίγου (înпpeѕnъ ші fъpъ) δεῖν». Ksn: пѕцin лinsind, lъpъ пѕцinѕ. «'Ολίγου σε κύνες διεδηλήσαντο». Od: Ξ: «'Ολίγου ἦλθεν ἑλεῖν„. Пaѕs: «'Ολίγου κατέπεσον». D: Ал: (ші кѕ коmпap:) «'Ολίγον (saѕ ὀλίγῳ) πρότερον». Лks: "'Ολίγῳ πλέους»· Ep: (în eл: de коmпap:) «'Ολίγῳ ἐς χιλίους». Тѕч: (ші кѕ пpeп:) «'Εξ, (Πρὸ, 'Εντὸς, Δι') ὀλίγου». Лks: «'Εν ὀλίγῳ„. Лks: «Πρὸς (Κατ', Μετ', Παρ') ὀλίγον». Лks: «Εἰς ὀλίγον ἀφίκετο νικηθῆναι». Тѕч: (ші кѕ цen:) «Μετ' ὀλίγον δὲ τούτων». Ksn: (vezî ші μικρὸς). [Λισσὸς].

'Ολιγόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцinъ карne. [ὀλίγος, σάρξ].

'Ολιγοσθενής, έος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, σθένος] ='Ολιγοδύναμος.

'Ολιγοσιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, пѕцinѕ mъnînкѕ. [ші

'Ολιγοσιτία (ἡ), пѕцinъ mînкape. [din

'Ολιγόσιτος (ὁ, ἡ), пѕцin-mînкъtopѕ. [ὀλίγος, σῖτος].

'Ολιγόσπερμος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцinъ sъmînцъ. [ὀλίγος, σπέρμα].

'Ολιγοστιχία (ἡ), пѕцinime de вepsѕpî. [din

'Ολιγόστιχος (ὁ, ἡ), коmпѕsѕ din пѕцine вepsѕpî. [ὀλίγος, στίχος].

'Ολιγοστὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ пѕцinî înпpeѕnъ; ѕпѕл din пѕцinî. 2) ='Ολίγος, saѕ 'Ολίγιστος. [ὀλίγος].

'Ολιγοσυλλαβία (ἡ), пѕцinime de siлaвe. [din

'Ολιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ), коmпѕsѕ din пѕ-

цine silave. [ὀλίγος, συλλαβή].
'Ολιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцine konлегътърї, saѕ (грам:) konїѕnкцїї (Dion: Ал:). [ὀλίγος, σύνδεσμος].
'Ολιγοσώματος, шi 'Ολιγόσωμος (ὁ,ἡ), чел кѕ пѕцinѕ (mikѕ) tрѕпѕ. [ὀλίγος, σῶμα].
'Ολιγοτεκνία (ἡ), пѕцinime de konії. [din
'Ολιγότεκνος (ὁ, ἡ),='Ολιγόπαις. [ὀλίγος, τέκνον].
'Ολιγότης (ἡ), пѕцinime. [ὀλίγος].
'Ολιγοτιμία (ἡ), пѕцinъ vinste (peпѕtaцie). [ὀλίγος, τιμή].
'Ολιγοτοκέω-ῶ, biit: -ήσω, пѕцinї naskѕ.
'Ολιγοτοκία (ἡ), namtepe de пѕцinї. [din
'Ολιγοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtopѕ de пѕцinї. [ὀλίγος, τόκος].
'Ολιγότριχος (ὁ, ἡ),='Ολιγόθριξ.
'Ολιγοτροφέω-ῶ, biit: -ήσω, пѕцin хръneskѕ. [шi
'Ολιγοτροφία (ἡ), пѕцinъ хръnipe. [din
'Ολιγοτρόφος (ὁ, ἡ), пѕцin-хръnitopѕ. 2) ='Ολιγόσιτος. [ὀλίγος, τροφή].
'Ολιγόϋδρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ пѕцinъ апъ. [ὀλίγος, ὕδωρ].
'Ολιγόϋλος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцinъ mateрie. [ὀλίγος, ὕλη].
'Ολιγοϋπνέω -ῶ, biit: -ήσω, пѕцin dopmѕ. [шi
'Ολιγοϋπνία (ἡ), пѕцinѕ somnѕ. [din
'Ολιγόϋπνος (ὁ, ἡ), пѕцin - dopmitopѕ. [ὀλίγος, ὕπνος].
'Ολιγοφαγία (ἡ), ='Ολιγοσιτία. [din
'Ολιγοφάγος (ὁ, ἡ), ='Ολιγόσιτος. [ὀλίγος, φάγω].
'Ολιγοφιλία (ἡ), пѕцinime de пpieteнї. [ὀλίγος, φίλος].
'Ολιγοφόρος (ὁ, ἡ), пpodѕкътopѕ, saѕ sѕfepitopѕ de пѕцinѕ. «Οἶνος—». Лкs: каpe пѕцinъ апъ apdiкъ, slaвѕ. (înпpol: de πολυφόρος). [ὀλίγος, φέρω].
'Ολιγόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕцinъ minte. [ὀλίγος, φρήν].
'Ολιγόφυλλος (ὁ,ἡ), чел кѕ пѕцine fpѕnze. [ὀλίγος, φύλλον].
'Ολιγοχοέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ...
'Ολιγόχοος -ους (ὁ, ἡ), върѕътopѕ (пpodѕкътopѕ) de пѕцinѕ podѕ. (înпpol: de πολύχους). [ὀλίγος, χοή].
'Ολιγοχορδία (ἡ), пѕцinime de коapde. [din
'Ολιγόχορδος (ὁ,ἡ), чел кѕ пѕцine коapde. [ὀλίγος, χορδή].
'Ολιγοχρηματία (ἡ), пѕцinime de вanї. [ὀλίγος, χρῆμα].
'Ολιγοχρονία (ἡ), ='Ολιγοχρονιότης. [шi
'Ολιγοχρόνιος (ὁ, ἡ), dъїnitopѕ de пѕцinъ вpeme. [ὀλιγόχρονος]. [de ѕnde
'Ολιγοχρονιότης (ἡ), пѕцinime de вpeme.
'Ολιγόχρονος (ὁ, ἡ),='Ολιγοχρόνιος. [ὀλίγος, χρόνος].
'Ολιγόχυλος, шi 'Ολιγόχυμος (ὁ, ἡ), (komпap: -ότερος, sѕпpл: -ότατος) чел кѕ пѕцinѕ mѕstѕ (zeamъ), saѕ sѕкѕ. [ὀλίγος, χυλὸς, шi χυμὸς].
'Ολιγοψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, =Μικροψυχέω. [шi
'Ολιγοψυχία,=Μικροψυχία. [din
'Ολιγόψυχος (ὁ, ἡ), =Μικρόψυχος. [ὀλίγος, ψυχή].
'Ολιγόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Ολιγοποιέω. 2) (пestp:)=Λειποθυμέω. [ὀλίγος].
'Ολιγῶλαξ, ακος (ὁ, ά), Dop: în локѕ de ὀλιγαῦλαξ.
'Ολιγωρέω -ῶ, biit: -ήσω, пѕцin îпgpiжeskѕ despre чева, despreцѕїeskѕ. [шi
'Ολιγωρία(ἡ), пѕцinъ îпgpiжipe, лeneвipe, пeпъsape de чева; despreцѕipe. «'Εν ὀλιγωρίᾳ ποιεῖσθαί τι». Лкs: ='Ολιγωρεῖν. [din
'Ολίγωρος (ὁ, ἡ), [ὀλίγη, ὥρα] пѕцin-îпgpiжitopѕ, лeneвitopѕ, пeпъsъtopѕ despre чева. [de ѕnde
'Ολιγώρως, adв: кѕ пeпъsape, лeneвipe, saѕ despreцѕipe despre чева. «'Ολιγώρως ἔχειν τινος (saѕ περί τι)». Dm: ='Ολιγωρεῖν.
'Ολιγωφελής, έος (ὁ, ἡ), пѕцin-folositopѕ. [ὀλίγος, ὄφελος].
'Ολιζότερος, η, ον, поеt: în локѕ de ὀλίζων, komпap: ал лѕї ὀλίγος.
'Ολιζόω -ῶ, biit: -ώσω, поеt: în локѕ de ὀλιγόω, îпѕцinezѕ. [din
'Ολίζων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: komпap: ал лѕї ὀλίγος, maї пѕцinѕ, maї mikѕ.
'Ολικὸς, ἡ, ὸν, цeнepaлѕ, ѕnivepsaлѕ. [ὅλος].
'Ολίος, α, ον, (dialekt:) în локѕ de ὀλίγος.
"Ολισβος (ὁ), [ὄλισθος] imitaцe de цeneтaлл membpѕ въpъteskѕ fъкѕtъ de пїeлe.
'Ολισθάζω, biit: -άσω, поеt: în локѕ de
'Ολισθαίνω, шi 'Ολισθάνω, biit: ὀλισθήσω, (пex: ὠλίσθησα шi ὤλισθον, tpe: de кѕ: ὠλίσθηκα) алѕпeкѕ, skaпъtѕ; (xipц:) esѕ din локѕл meѕ. [шi
'Ολισθήεις, εσσα, εν, поеt: în локѕ de ὀλισθηρὸς. [ὄλισθος].
'Ολίσθημα (τὸ), алѕпeкътъpъ шi къzътъpъ; (fir:) гpeшeaлъ. [ὀλισθαίνω].
'Ολισθηρὸς, ὰ, ὸν, (шi adв:) -ηρῶς, алѕпeкosѕ; (fir:) пpimeждiosѕ; saѕ лesnічosѕ a алѕпeкa, ad: nestatopnikѕ. [ὄλισθος].

'Ολίσθησις, εως (ἡ), алꙋнекаре ші къдере (проп: ші fir:). [ші

'Ολισθητικὸς, ἡ, ὸν, fъкъторꙋ de чева алꙋнекосꙋ. [ὀλισθαίνω].

'Ολισθογνωμέω, ші 'Ολισθογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, алꙋнекꙋ (îmî есꙋ) din mindî, mъ ръtъчеsкꙋ. [ὄλισθος, γνώμη].

"Ολισθος (ὁ). [λισσὸς] алꙋнекꙋшꙋ; алꙋнекаре. 2) ꙋнꙋ felꙋ de neпiе, (поаtе) =Γλῆνος.

'Ολισθράζω, віit: -ασω, ='Ολισθάζω.

'Ολισθὼν, пех: 2: de партіч: ал лꙋї ὀλισθαίνω.

'Ολίσσων, ονος (ὁ, ἡ), ='Ολίζων.

'Ολκαδικὸς, ἡ, ὸν, кꙋвеnitꙋ ла кораbie de трансnортꙋ. «Πλοῖον ὀλκαδικόν». Apstf: трансnортъtoаре, саꙋ în формъ de [ὁλκὰς].

'Ολκάδιον (τὸ), dim: ал лꙋї ὁλκάς.

'Ολκαδοχρίστης, ου (ὁ), поеt: ꙋнгъторꙋ (smoлitорꙋ) de коръбії de трансnортꙋ. [ὁλκάς, χρίω],

'Ολκάζω, віit: -άσω,=ἕλκω.

'Ολκαῖος, α, ον, трасꙋ, тîрîтꙋ, саꙋ fъкꙋтꙋ de a se тîрî. (de ꙋnde ‖ сꙋбст:) 'Ολκαία(ἡ), коадъ лꙋнгъ а ꙋnор віte; ші 'Ολκαῖον (τὸ), лемнꙋл ешітꙋ афаръ în лꙋнгꙋл каренеї коръбії, în каре se комбінъ кîрма. 2) васꙋ (кроnтірꙋ, скълдъtoаре ші чл:) пîнtекосꙋ. [ші

'Ολκὰς (ἡ), кораbie de трансnортꙋ. 2) (adiekt:) поеt: în локꙋ de ὀλκαῖος. [ші

'Ολκεῖον (τὸ), ='Ολκαῖον (прінч: de кораbie). [ші

'Ολκεὺς, έως (ὁ), ='Ασπαλιεὺς, ші 'Αλιεύς. [din

'Ολκὴ (ἡ), траџере, тîрîре (акt: саꙋ пас:); (fir:) аплекаре, întindere ла чева; (обіч.) греꙋtate de кꙋмпънъ, кît траџе ꙋнꙋ лꙋкрꙋ, (прінч:) о монеtъ; (ші партік:) драхмъ. (de ꙋnde) «Μνᾶ ὀλκὴ 'Αιγιναία». Пл: дꙋпе греꙋtаtеа чеїї Еџінеtіче. [ἕλκω]. [de ꙋnde

'Ολκήεις, εσσα, εν, поеt· греꙋ (каре атîрнъ, траџе мꙋлtꙋ). [ші

'Ολκήϊον (τὸ), Ion: în локꙋ de ὀλκεῖον. [ші

'Ολκήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: тîрîтꙋ, саꙋ тîрîторꙋ. [ші

"Ολκιμος (ὁ, ἡ), лесне de трас, пріimітоrꙋ de траџере, еластікꙋ, întinzосꙋ, (Франџ:) ductile. 2) (рар) = 'Ελκυστικὸς. «Σικύα—». П: Еџін: [ші

'Ολκίον (τὸ), ='Ολκαῖον, кîрмъ de кораbie; васꙋ пîнtекосꙋ.

'Ολκὸς (ὁ), траџере; тîрîре. "Υδατος—». Лкs: каналꙋ. «Δράκοντος («Γλώσσης)—». Лкs: «Δάφνης ὀλκοί». Евр: мълꙋръ de dafinꙋ. 2) ꙋрмъ de трꙋпꙋ тîрîтꙋ «'Αρότρου—». Лкs: възгашꙋ. (de ꙋnde) «Σμίλης—». Apstf: зънътꙋръ de daltъ. 2) (акт:) ор че траџе, саꙋ слꙋжеште ла траџере (de ꙋnde) «Τμητοὶ ὀλκοί». Sof: frîнеле. «Νεῶν ὀλκοί». Лкs: лемнеле, пе, саꙋ прін каре se тîръск коръбііле пе ꙋскаt; (прін întind:)=Νεώλκιον, ші Νεώριον. 4) ꙋнꙋ felꙋ de пъіанжінꙋ, (алt:) λύκος. [ші

'Ολκὸς, ἡ, ὸν, атръгъторꙋ кътре sine,= 'Ελκυστικὸς. 2) învеtꙋ мішкатꙋ, тîрîтꙋ, (Франџ:) trainant. «'Ολκὰ προβαίνειν». а ꙋмбла învеt. [ἕλκω].

"Ολλιξ, ικος (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de пахарꙋ de лемнꙋ.

"Ολλυμι, [în afin: кꙋ εἴλλω, ші ἀλέω] віit: ὀλέσω, ші At: ὀλῶ, (пех: ὤλεσα, ші між: de sine пас: ὠλόμην, тре: de кꙋ: ὀλώλεκα, ші між: în локꙋ de през: ὄλωλα) піерzꙋ, прънъdeskꙋ кꙋ totꙋл. ‖ (між: de sine пас:) піерꙋ, мъ прънъdeskꙋ; морꙋ; (ші în тре: de кꙋ:) sîntꙋ піерdꙋтꙋ, амꙋ періt.

'Ολλύω, (нꙋмаї în προσαπολλύω) în локꙋ de ὄλλυμι.

'Ολμειὸς (ὁ), = "Ολμος.

'Ολμίσκος (ὁ), dim: ал лꙋї ὅλμος.

'Ολμοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, пisezꙋ în піоъ. [ὅλμος, κόπτω].

'Ολμοποιὸς(ὁ), fъкъторꙋ de піоъ. [ὅλμος, ποιὸς].

"Ολμος (ὁ), [εἴλλω] (прінч: ші арх:) пїатръ ротꙋндъ, чілindрꙋ; (de ꙋnde fir:) трꙋнꙋ de омꙋ fъръ капꙋ, мîінї, ші пічоаре; (fir:) омꙋ nesimџіtорꙋ, (обшt;) бꙋштеанꙋ; (обіч:) піоъ, півліџъ; (fir:) партеа гъвріtъ а џіџінелор ꙋшеї; adîнкътꙋра мꙋселелор, (ал:) βεθρίον; партеа къвъноасъ а тріnodꙋлꙋї Delfікꙋ. (de ꙋnde) «'Εν ὅλμῳ κοιμᾶσθαι». Пров:=Μαντεύειν; бꙋzеле fлꙋерꙋлꙋї.

'Ολόβρυζος (ὁ, ἡ), тоtꙋ de аꙋрꙋ лꙋмꙋрітꙋ. [ὅλος, ὄβρυζον].

'Ολογράμματος (ὁ, ἡ), skrisꙋ кꙋ întреџї літере. [ὅλος, γράμμα],

'Ολογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skrіꙋ чева întреrꙋ (кꙋ întреџї літере) [din

'Ολόγραφος (ὁ, ἡ), skrisꙋ întреrꙋ. [ὅλος, γράφω].

'Ολοδάκτυλος (ὁ, ἡ), (версꙋ) комnꙋсꙋ întреrꙋ din dактілї. [ὅλος, δάκτυλος].

'Ολόεις, εσσα, εν, поеt· (рар:)='Ολώς.

'Ολοεργής, έος, ші 'Ολοεργὸς (ὁ,ἡ), [ὅλο-

ὸς, ἔργον] fъкъtорȣ de ръȣ, пръпъditорȣ.
'Ολοήμερος (ὁ, ἡ), dъĭnitорȣ о întреа-гъ zi. [ὅλος, ἡμέρα].
'Ολοθανὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл mортȣ. [ὅλος. θάνω=θνήσκω].
'Ολοθούριον (τὸ),='Αλεσούριον, ȣнȣ feлȣ de zoofitȣ de маре.
'Ολόθρευσις, εως (ἡ), пръпъdire. [ші
'Ολοθρευτὴς,οῦ (ὁ), пръпъditорȣ. [ші
'Ολοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, îndeмînatiкȣ а пръ-пъdi. [din
'Ολοθρεύω, вііt: -εύσω, пръпъdesкȣ. [ὄλε-θρος].
'Ολοΐϊος, η, ον, ші 'Ολοιὸς, ἡ, ὸν, Ion: поеt: în лoкȣ de ὀλοὸς.
'Ολοίστροφος (ὁ, ἡ), поеt: în лoкȣ de ὀλόστροφος.
'Ολοίτροχος saȣ 'Ολοίτροχος, (ὁ, ἡ), în ло-кȣ de ὀλότροχος, (пріnч: λίθος, пїаtръ ма-ре, ші postoroлoaсъ.
'Ολοκαρπόω -ῶ, вііt: -ώσω, [ὅλος, καρ-πὸς] оfерȣ în жерtfъ...
'Ολοκάρπωμα (τὸ), = 'Ολοκαύτωμα. [ші
'Ολοκάρπωσις, εως (ἡ), ='Ολοκαύτωσις. [ὁλοκαρπόω].
'Ολόκαυστος (ὁ ἡ), ='Ολόκαυτος.
'Ολοκαυτέω -ῶ. вііt: -ήσω, ші 'Ολοκαυτί-ζω, вііt: -ίσω, (neoл:)='Ολοκαυτόω. [din
'Ολόκαυτος (ὁ, ἡ), арsȣ de totȣ, saȣ în-tрегȣ. || (sȣвst:) 'Ολόκαυτον, ші 'Ολόκαυστον (τὸ),='Ολοκαύτωμα, ші 'Ολοκαύτωσις. [ὅλος, καίω]. [de ȣnde
'Ολοκαυτόω -ῶ, вііt: -ώσω, жерtfesкȣ ар-zînd чева întрегȣ. [de ȣnde
'Ολοκαύτωμα (τὸ), жерfъ арsъ întреагъ пе алtарȣ [ші
'Ολοκαύτωσις, εως (ἡ), ардере de întреа-гъ жерtfъ пе алtарȣ.
'Ολοκληρία (ἡ), întрецime. [din
'Ολόκληρος (ὁ, ἡ), întрегȣ, пелipsitȣ de ніч̆ о парtе dintр' але сале. [ὅλος, κλῆ-ρος]. [de ȣnde
'Ολοκλήρως, adв: în întрецime, de totȣ, кȣ desъвîршire, фъръ ніч̆ о лipsъ.
'Ολόκνημος (ὁ, ἡ), чел кȣ пълпа întреа-гъ. «Σκελὶς—„. At: [ὅλος, κνήμη].
'Ολόκοπος (ὁ, ἡ), тъĭatȣ (пisatȣ) întре-гȣ. [ὅλος, κόπτω].
'Ολοκυκλέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntȣ....
'Ολόκυκλος (ὁ, ἡ), чел кȣ черкȣл întре-гȣ, плinȣ. «Σελήνη—», Теоfілак: плinъ. [ὅλ ς, κύκλος].
'Ολόκυρον (τὸ), (dȣпе чеĭ din Понtȣ) о плаntъ, =Χαμαίπιτυς.

'Ολοκωνῖτις, ιδος (ἡ), ȣнȣ feлȣ de плаntъ. (Іпкр:)
'Ολολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), totȣ, întрегȣ лȣ-minosȣ. [ὅλος, λάμπω].
'Ολόλευκος (ὁ, ἡ), de (saȣ песte) totȣ албȣ. [ὅλος, λευκὸς].
'Ολόλιθος, (ὁ, ἡ, totȣ пїаtръ, saȣ de пїаtръ. [ὅλος, λίθος].
"Ολολος (ὁ, ἡ),= Βάκηλος, пероdȣ, пе-simцitорȣ.
'Ολολυγὴ (ἡ), цipъtȣ de вочіре saȣ жъ-ліре. [ші
'Ολόλυγμα (τὸ), = 'Ολολυγή. [ші
'Ολολυγμὸς (ὁ), цipаре (de вȣкȣріе, saȣ de mîxnіре). [ші
'Ολολυγὼν, όνος (ἡ), (în цеп:)='Ολο-λυγή; (партік:) цipъtȣ de вроаскъ въръ-tеаскъ. 2) поеt: (ка аdiект:] жълitоаре. (de ȣnde || sȣвst:) ȣнȣ feлȣ de пасъре. 3) ȣнȣ feлȣ de вроtакȣ, saȣ вроаскъ de ȣ-скаtȣ. [din
'Ολολύζω, [imit:] вііt: -ύξω, stpirȣ, цipȣ (de вȣкȣріе, saȣ întрistаре); (maĭ кȣ sea-мъ despре femeĭ) мъ вочеsкȣ, мъ жъ-леsкȣ.
'Ολολύσκω (ττω), вііt: -ύξω,='Ολολύζω.
'Ολομελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ toаte мъ-dȣлареле сале întреціĭ. [ὅλος, μέλος]. [de ȣnde
'Ολομελία, ші 'Ολομέλεια (ἡ), везĭ οὐλο-μελίη.
'Ολομερὴς, έος (ὁ,ἡ), чел кȣ toаte пър-ціле сале întреці; saȣ компȣsȣ din ма-рĭ ші întреціĭ пърціĭ (вȣкъціĭ). [ὅλος, μέρος].
'Ολόμην, поеt: în лoкȣ de ὠλόμην, miж: пех: 2: ал лȣĭ ὄλλυμι.
"Ολονθος ὁ, ἡ), [ὅλος, ὄνθος] totȣ (плі-пȣ de) skîрпъ (îппȣцitъ de totȣ). «Γνά-θος—». Еȣst: гъръ ворвitоаре de skîрве.
'Ολονύκτιος (ὁ, ἡ), dъĭnitорȣ de întреа-гъ поаnte. [ὅλος, νύξ]. [de ȣnde
'Ολονυκτίως, adл: toаtъ поаntеа.
'Ολοοίτροχος (ὁ, ἡ), поеt: în лoкȣ de ὀλοίτροχος.
'Ολοὸς, ἡ, ὸν, поеt: [ὄλλυμι] ='Ολέθρι-ος, пръпъditорȣ.
'Ολοόφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [ὀλοὸς, φρὴν] чел кȣ пръпъditоаре rîndȣрĭ, грozавȣ; (în sensȣ de віne) чел кȣ înfрікошаtъ minte, înцелепtȣ.
'Ολοπόρφυρος (ὁ, ἡ), песte totȣ порfі-рiȣ (рошȣ ка порfіра). [ὅλος, πορφύρα].
'Ολόπτερος (ὁ, ἡ), чел кȣ întреціĭ, saȣ пesпintекаte арiпе. «Τὰ ἔντομα ὁλόπτερα„.

Apsl: «Περιστερὰς ὁλοπτέρους». Stp: fъpъ a ле fi smълse apinеле. [ὅλος, πτερὸν].

'Ολέπτω, [λεπὸς] вiil: -όψω, smългъ; sfîшiъ; sfîpiъ; жъпоiъ; deskoжeskъ.

'Ολόπυρος (ὁ, ἡ), (σῖτος, гpîъ) чeл къ гpъъnteлe întpегъ, nеnisatъ, nеmъчinatъ. (de ъnde || аъвst:)= Πύανος. [ὅλος, πυρὸς].

'Ολοῤῥιζεί, adв: къ toatъ pъdъчina. [din

'Ολόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чeл (despъdъчinatъ) къ toatъ pъdъчina sa. [ὅλος, ῥίζα].

'Ολὸς (ὁ), At: în локъ de θολὸς, чepneaлa ѕъpiei; sînџe negpъ; (în џen:) soaie, nopoiъ.

'Ολὸς, ἡ, ὸν, ='Ολοὸς.

"Ολος, [εἴλλω, οὖλος] η, ον, întpегъ. «Τὸ ὅλον, saъ «Τὰ ὅλα». Лкs: лъmea, ъnivepsъл. «"Ολον πλάσμα ἡ διαθήκη„. Dm: «Περὶ τῶν ὅλων κινδυνεύειν». Ил: «Τοῖς ὅλοις, saъ »Δι' ὅλων». adв: în локъ de ὅλως.

'Ολοσηρικὸς, ἡ, ὸν, totъ, întpегъ de mъtase. [ὅλος, σηρικὸς].

'Ολοσίαλος (ὁ, ἡ), totъ (плinъ de) вaлe. [ὅλος, σίαλον].

'Ολοσίδηρος (ὁ, ἡ), totъ (fъкъtъ) de fepъ. [ὅλος, σίδηρος].

'Ολόσκιος (ὁ, ἡ), totъ акоpepitъ de ъmвpъ. [ὅλος, σκιὰ].

'Ολοσπαδὴς, έος, шi 'Ολοσπὰς, άδος (ὁ, ἡ), [ὅλος, σπάω] smълsъ, tpasъ totъ afapъ. «Σπάθη—». Глs:

'Ολοσπόνδειος (ὁ, ἡ), (вepsъ) компъsъ din snondii. [ὅλος, σπονδεῖος].

'Ολόστεος (ὁ, ἡ), totъ oase, saъ osъ. || (sъвst:) 'Ολόστεον (τὸ), ъnъ feлъ de плantъ, =Πεντάνευρον. [ὅλος, ὀστέον].

'Ολοστήμων, ονος (ὁ, ἡ), totъ компъsъ din fipe de ъpzeaлъ. «Τολύπη—». Esix:

'Ολόστροφος (ὁ, ἡ), totъ înвîptitъpi, вiклenii. [ὅλος, στροφή].

'Ολόσφαλτος (ὁ, ἡ), totъ гpeшitъ. [ὅλος, σφάλλω].

'Ολοσφύρατος (ὁ, ά), Dop: în локъ de ὁλοσφύρητος.

'Ολοσφυρήλατος, [ὅλος, σφύρα, ἐλαύνω], шi

'Ολοσφύρητος [ὅλος, σφύρα] (ὁ, ἡ), totъ лъкpatъ din чокanъ (nъ topnatъ), (Fpanџ:) masifъ.

'Ολοσφύριον (τό), волъmъ de metaлъ лъкpatъ din чокanъ. [шi

'Ολοσφύριστος, noet: în локъ de...

'Ολόσφυρος (ὁ, ἡ), ='Ολοσφύρητος. [ὅλος, σφύρα].

'Ολοσχέρεια (ἡ), totaлitate, întpeџime. 2) (oвiч:) sokoteaлъ fъкъtъ în totaлъ (în anpoksimaџie). [din

'Ολοσχερὴς, [ὅλος, σχερὸς] έος (ὁ, ἡ), întpегъ; desъвîpшitъ; totaлъ. [de ъnde

'Ολοσχερῶς, în întpегъ, în totaлъ; къ desъвîpшipe; în џenepaлъ. «'Ολοσχερῶς κοπτειν». Dskp: a nisa mape, гpos·

'Ολόσχιστος (ὁ, ἡ), pъntъ, saъ smълsъ de totъ. [ὅλος, σχίζω].

'Ολόσχοινος (ὁ, ἡ), ъnъ feлъ de nanъpъ плinъ (къ miezъ) înъъntpъ. «'Ολόσχοινος ἄβροχος». Esx: nemoiatъ, (npin ъpm:) tape, џeanъnъ. [ὅλος, σχοῖνος].

"Ολοσχος (ὁ), [ὅλος, ὄσχη] tpaistъ, sъкълeџъ de niеле. 2) noet=Κύτινος.

'Ολοσώματος, шi 'Ολόσωμος [ὅλος, σῶμα] (ὁ, ἡ), къвenitъ ла totъ tpъnъл. 2) къ totъ tpъnъл.

'Ολοτελὴς, έος (ὁ, ἡ), desъвîpшitъ, întpегъ. [ὅλος, τέλος].

'Ολότης (ἡ), totime, saъ totaлitate. [ὅλος].

'Ολότμητος (ὁ, ἡ), tъiatъ în întpeџi mapi) въкъџi. "Δεῖπνον—». Лкs: ла кape se nъn astfeл de mîнкъpi. [ὅλος, τέμνω].

'Ολότροπος (ὁ, ἡ), în toate кinъpiле desъвîpшitъ. [ὅλος, τρόπος]. [de ъnde

'Ολοτρόπως, adв:, къ desъвîpшipe în toate кinъpiле.

'Ολότροχος (ὁ, ἡ), каъtъ ὁλοίτροχος.

'Ολοφλυκτὶς, [ὀλὸς, φλυκτὶς] ίδος (ἡ), = Φλύκταινα.

'Ολοφυγδὸς, ἡ, ὸν, гpeш: în локъ de ὀλοφυδνὸς.

'Ολοφυγδὼν, όνος (ἡ),='Ολοφυκτὶς.

'Ολοφυδνὸς, ἡ, ὸν, noet: вpednikъ de плînџepe, de жaлe, de miлъ. [din

'Ολοφύζω, вiit: -ύξω, noet: în локъ de ὀλοφύρομαι.

'Ολοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: întpегъ, dintp' o въкatъ. [ὅλος, φυὴ].

'Ολοφυκτὶς, ίδος (ἡ), ='Ολοφλυκτὶς.

'Ολόφυλος (ὁ, ἡ), Глs:='Ολόκληρος. [ὅλος, φύλον].

'Ολοφυρμὸς (ὁ), плînџepe, жълipe. [din

'Ολοφύρομαι, [ὀλύπτω] вiit: -υροῦμαι, плînгъ, mъ жълeskъ; (къ џen: saъ dat: eл:) mъ плînгъ amap nentpъ чeвa; (къ aк: eл:) mъ miлostiveskъ, mi se faчe miлъ; (npin întind: къ inf:) 'mъ sfieskъ mъ temъ. „Θεῶν μέ τις ὀλοφύρετο μόνον ἐόντα καὶ μ' ἐσάωσεν». Od: K: шi Δ: «Κεῖνά γε ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ». Od: Λ: «Τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφυρθείς„. Тъч: (шi къ inf:) «'Ολοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι». Od: X: nъ кътeзi. [de ъnde

'Ολόφυρσις, εως (ἡ), = 'Ολοφυρμὸς. [шi

'Ολοφυρτικὸς, ή, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, aплe

katš ла (saš dъtъtopš de прічінъ de) плîнџере, плîнџеросš.

'Ολόφυτον (τὸ), [ὅλος, φυτὸν] ɤнš felš de плantъ, mɤшtapš de Пepsia.

'Ολοφώϊος (ὁ, ἡ), [ὀλόπτω, saš ὀλοὸς, φὼς] пръпъditopš,=='Ολέθριος. (ка sɤbst:) «'Ολοφώϊα εἰδώς». Od: Δ. ши P.=='Ολοόφρων.

'Ολόφωνος (ὁ, ἡ), stipiгъtopš кɤ гласɤл întperš, saš кît поate. «'Αλέκτωρ—». At: [ὅλος, φωνή].

'Ολόφωτος(ὁ,ἡ),=='Ολολαμπής. [ὅλος,φῶς.)

'Ολόχαλκος (ὁ,ἡ), totš de арamъ. [ὅλος, χαλκὸς].

'Ολόχροος -ους (ὁ, ἡ), totš de o sinгɤръ faџъ. [ὅλος, χρόα].

'Ολόχρυσος (ὁ, ἡ), totš de аɤpš. [ὅλος, χρυσὸς].

'Ολόψυχος (ὁ, ἡ), (ши adв:) -ψύχως, чел din totš sɤfletɤл. [ὅλος, ψυχὴ].

'Ολόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakš чева întperš, întpeџeskš. [ὅλος].

"Ολπη, ши "Ολπις, ιδος (ἡ), == Λήκυθος σκυτίνη, vasš (ɤpчopš) de ɤntdeлemnš de пieлe.

'Ολύμπια (τὰ),Олimпiĭ, o sepвъtoape sepвatъ în fie-kape ал пatpɤлea anš în opaшɤл Elideĭ Олimпia кɤ лɤnte în onoapea лɤĭ Жoe. (пpiнч: пest: лɤĭ ὀλύμπιος). ["Ολυμπος]. [de ɤnde

'Ολυμπιακός, ἡ, ὸν, =='Ολυμπικὸς.

'Ολυμπίας, ου (ὁ), вiнtš sɤfлъtopš (къtpe Atena) din пaptea мɤнteлɤĭ Олimпš (ad: nopdaнɤsanš), (алt:) 'Αργέστης. ["Ολυμπος].

'Ολυμπιὰς, ἀδος (ἡ), поet: fem: ал лɤĭ ὀλύμπιος. «Μοῦσαι ὀλυμπιάδες». Es: ши Om: || (sɤbst:) вipɤiнџъ în Олimпiĭ. «'Ολυμπιάδα ἀνελέσθαι». Ep: 2) (овіч;) Олimпiadъ (epъ хpoнiкъ), кɤpsš de пatpɤ anĭ пɤmъpatš de ла stabiлipea Олimпiiлop (776 anĭ 'nainte de Xpistosš). [ὀλύμπια].

'Ολυμπιεῖον (τὸ), temплɤл лɤĭ Жoe Олimпianɤл. [ὀλύμπιος].

'Ολυμπικὸς, ἡ, ὸν, peлatiвš кɤ opaшɤл Олimпia, saš лɤnteлe олimпiene.

'Ολυμπιονίκης, ου (ὁ), вipɤitopš, înкɤnɤnatš ла лɤnteлe олimпiene. [ὀλύμπια, νίκη].

'Ολύμπιος (ὁ, ἡ), чел din, saš în Олimпš; (пpin întind:) чepeskš. [din

"Ολυμπος (ὁ), мɤнte пpea 'naltš ал Teсaлieĭ; (dɤпе Mitoлoџ:) лoкaшš ал zeiлop. (de ɤnde 2) чepš.

'Ολυνθάζω, вiit: -άσω, =='Ερινάζω. [din

"Ολυνθος (ὁ), smoкinъ epnatiкъ, кapе пɤ se коаче niчĭ o datъ; smoкinš seлвatiкš.

'Ολυνθοφορέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntš...

'Ολυνθοφόρος (ὁ,ἡ), пpodɤкъtopš de smoкine epnatiче; (пipn întind:) nepoditopš. [ὄλυνθος, φέρω].

"Ολυρα, [ἀλέω, ὀλαὶ] ας (ἡ), (пpiнч ла îm:) овъzš, saš opzš. [de ɤnde

'Ολυρίτης, ου (ὁ), ши 'Ολυρῖτις, ιδος (ἡ), fъкɤtš din овъzš, saš opzš.

'Ολώδης, εος (ὁ, ἡ), At: în лoкš de Θολώδης. [ὀλὸς].

'Ολώϊος, α, ον, поet: (pap) în лoкš de ὀλοὸς.

"Ολωλα, miж: tpe: de кɤ: (în лoкš de пpez:) ал лɤĭ ὄλλυμι.

"Ολως, adв: de totš, кɤ desъвîpшipe; în џeнepaлš; întp' ɤnš кɤвîntš; în totaлš; negpeшit. (de ɤnde) «Οὐδ' ὅλως». Лкs: niчĭ de кɤm. [ὅλος].

"Ολωσις, εως (ἡ), întpeџipe, îndeплiniрe, desъвîpшipe. [ὀλόω].

'Ομᾶ, adв: Dop: în лoкš de ὁμῇ, saš ὁμοῦ.

'Ομάγυρις, ιος (ἁ), Dop: în лoкš de ὁμήγυρις.

'Ομαδεύω, [ὁμὰς, ὁμάδος], вiit: -εύσω, глs: stpiнгš, adɤnš.

'Ομαδέω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: [ὅμαδος] fakš гълъџie, sgomotezš.

'Ομαδὸν, [ὁμὰς] adв: toџĭ îmпpeɤнъ, saš de odatъ.

"Ομαδος (ὁ), поet: [ὁμὰς] adɤnъtɤpъ (мɤлџime) de oamenĭ. 2) (пpin întind:) гълъџie, stpiгъte de мɤлџĭ oamenĭ. 3) înкъĭepape de бътълie, pesвoĭš.

'Ομάζω [imit:], вiit: -άσω, mopmъĭš (ка ɤpsɤл).

'Ομαίμιος (ὁ, ἡ), поet: == "Ομαιμος. 2) fpъџeskš, pɤdeskš. [ши

'Ομαιμὶς, ίδος (ἡ), поet: sopъ. [din

"Ομαιμος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, αἷμα] чел din ачeлашĭ sîнџe, konsiнџeanš. || (sɤbst:) fpate; sopъ; pɤdъ. [de ɤnde

'Ομαιμοσύνη (ἡ), поet: pɤdenie din sîнџe; fpъџie. [ши

'Ομαιμότης (ἡ), глs: în лoкš de ὁμαιμοσύνη.

'Ομαίμων, ονος (ὁ, ἡ),=="Ομαιμος.

'Ομαῖον (τὸ), [ὁμοῦ, ἀΐω], == 'Ομακοεῖον.

'Ομαιχμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кɤ dat:) ажɤtš пе чiнева în бътълie. [ши

'Ομαιχμία (ἡ), ажɤtopš în pesвoĭš, алiанџъ. 2) (în Aп.) înкъĭepape în бътълie. [din

"Ομαιχμος (ὁ, ἡ), [ὁμοῦ, αἰχμὴ] алiatš, soџš de pesвoĭš.

'Ομακοεῖον, ші 'Ομακόϊον (τὸ), аѹzitopie (шкоалъ) а Пitaropenілор [din

'Ομάκοοι (οἱ), (ὁμοῦ, ἀκοὴ] înпpeѹнъ аѹzitopі, коншколарі. (ziч: Пitarop:).

'Ομαλῆ, адв:='Ομοῦ. [ὁμαλὸς].

'Ομαλὴς, έος (ὁ, ἡ), (de ѹnde компар: -έστερος, сѹпрл: -έστατος)='Ομαλὸς.

'Ομαλία (ἡ), ='Ομαλότης. [ші

'Ομαλίζω, віit: -ίσω, netezeскѹ, notpiвeскѹ; (fir:) нotoлеcкѹ, алinѹ. ‖ (neѹt:) sîntѹ asemenea, notpiвitѹ, saѹ лѹкpezѹ în ѹnifopmitate, notpiвit кѹ алцiі. [ὁμαλὸς]. [de ѹnde

'Ομαλισμὸς (ὁ), netezipe, notpiвipe; nівеларе, ші чл: [ші

'Ομαλιστὴρ, ῆρος (ὁ) netezъtopѹ. ‖ (sѹвst:) =кѹ...

'Ομαλίστρα (ἡ), ші 'Ομάλιστρον (τὸ), instpѹmîntѹ de netezipe; perѹлъtopѹ; saѹ niвелъtopѹ.

'Ομαλόδερμος (ὁ, ἡ), чел кѹ пїеле netedъ. [ὁμαλὸς, δέρμα].

'Ομαλὸς, [ὁμὸς] ἡ, ὸν, netedѹ, notpiвitѹ; (fir:) кѹmпъtatѹ; (noet: кѹ dat:) asemenea; konfopmѹ. «'Αλλάλοις ὁμαλοὶ» Ткр: înцeлеmі întpe dînuiі. ‖ (sѹвst: neѹt:) кîmпie, шеѕѹ. "Κατεβίβασαν εἰς τὸ ὁμαλὸν τὸ στρατόπεδον ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους». Ksn: [de ѹnde

'Ομαλότης (ἡ), netezime; konfopmitate. [ші

'Ομαλόω -ῶ, віit: -ώσω, ші 'Ομαλύνω, віit: -υνῶ,= 'Ομαλίζω. [ші

'Ομαλῶς, адв: neted, de о notpiвъ, konfopm, asemenea, ші чл:

'Ομαρὴς, [ὁμὸς, ἄρω] έος (ὁ, ἡ), noet: віne комвinatѹ; notpiвitѹ; komfopmѹ. ‖ (neѹt:) 'Ομαρὲς, адв: înпpeѹнъ, asemenea,

'Ομαρτάζω, греш: în локѹ de ὁμοργάζω.

'Ομαρτέω -ῶ, віit: -ήσω, (пех: ὡμάρτησα, ші 2: ὤμαρτον) noet: [ὁμὸς, ἀρτάω] (кѹ dat:) меpгѹ înпpeѹнъ, ѹpmezѹ; întîmпinѹ, мъ întîлneскѹ; ші fir:) мъ înцeлегѹ (мъ învoіeскѹ) кѹ чineвa. [de ѹnde

'Ομαρτῆ(τῆ), адв: noet: înпpeѹнъ, totѹ de о datъ; în învoipe. [ші

'Ομαρτήδην, адв: noet:='Ομαρτῆ.

'Ομαρτήτην, noet: а 3: ind: neps: ал лѹі

"Ομαρτον, noet: în локѹ de ὤμαρτον, пех: 2: ал лѹі ὁμαρτέω.

'Ομὰς, άδος (ἡ), totaлitate, адѹнъtѹpъ, мѹлцime ла ѹnѹ локѹ "Καθ ὁμάδα„. Лкѕ; кѹ гpъmada, (Фpанц:) en masse, en corps. [ὁμὸς].

"Ομασπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet:="Ομαιχμος. [ὁμοῦ, ἀσπὶς].

'Ομαῦλαξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: чел dintp' ачелаші вѹгашѹ de цapinъ, (ad:) dintp' ачееаші царъ, komnatpiotѹ. [ὁμοῦ,αὖλαξ].

'Ομαυλία (ἡ),=Συναυλία, копловѹіpe. 2) кончeptѹ de fлѹepe. [din

"Ομαυλος (ὁ, ἡ), [ὁμοῦ, αὐλὴ] коплокѹitopѹ; soцѹ de кѹsnічie. 2) [ὁμοῦ, αὐλὸς] învoitѹ în apmonie (npon: ші fir:). (вeзі ші σύναυλος).

'Ομβρέω -ῶ, [ὄμβρος] віit: -ήσω, плоѹ (stpъm: ші nestp:). «Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος». Апл:

'Ομβρηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὄμβρος, γείνω] fъкѹtѹ, пpiчinѹitѹ de плоае.

"Ομβρημα (τὸ), [ὀμβρέω] къzѹtѹ ка плоаеа, saѹ плоъtѹpъ.

'Ομβρηνὸς, ἡ, ὸν, =кѹ...

'Ομβρήρης, εος (ὁ, ἡ), ші 'Ομβρηρὸς, ὰ ὸν, noet: плоіоѕѹ. [ші

'Ομβρίζω, віit:- ίσω, ѹdѹ, stpopeскѹ, moiѹ în апъ. [ὄμβρος].

'Ομβρίκαλα (τὰ), ='Οβρίκαλα.

'Ομβριμοεργὸς, 'Ομβριμοπάτρη, ші чл: каѹtъ ὀβριμοεργὸς, ші чл:

"Ομβριμος (ὁ, ἡ), ="Οβριμος.

"Ομβριμος (ὁ, ἡ), noet:= 'Ομβρήρης, saѹ

"Ομβριος (ὁ, ἡ), de плоае. 2) плоіоѕѹ. [ὄμβρος].

'Ομβροβλυτέω -ῶ, віit: -ήσω, въpѕѹ плоае, saѹ ка плоеа (înвілшѹгat). [ὄμβρος, βλύω].

'Ομβροδόκος (ὁ, ἡ), noet: пpiimitopѹ, saѹ konpinzъtopѹ de апъ de плоае. [ὄμβρος, δέχομαι].

'Ομβρόκτυπος (ὁ, ἡ), noet: însoцitѹ кѹ pопotѹ de плоае (penede). «Ζάλη—„. Еѕхл: [ὄμβρος, κτύπος].

'Ομβροποιὸς (ὁ, ἡ), Sхл: fъкъtopѹ (адѹкъtopѹ) de плоае. [ὄμβρος, ποιὸς].

"Ομβρος (ὁ), [în afin:: кѹ ὄρφνος] плоае penede кѹ tѹnete ші tpъsnete. (de ѹnde) «"Ομβροι καὶ ὑετοὶ»„. Ksn:

'Ομβροτοκία (ἡ), наштере (пpiчinъ) de плоае. [din

'Ομβροτόκος (ὁ, ἡ), пъѕкъtopѹ (пpiчinѹitopѹ) de плоае. [ὄμβρος, τόκος].

'Ομβροφόρος (ὁ, ἡ), адѹкъtopѹ de плоае. [ὄμβρος, φέρω].

'Ομβροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), їѹвitopѹ de плоае. [ὄμβρος, χαίρω].

'Ομβρώδης, εος (ὁ, ἡ), плоіоѕѹ. [ὄμβρος].

'Ομέθνιος (ὁ, ἡ), ='Ομοεθνής.

'Ομεῖται, а 3: sінг: neps: а лѹі ὀμοῦμαι, віit: а лѹі ὄμνυμι.

'Ομέστιος (ὁ, ἡ). [ὁμὸς, ἑστία] конлокȣitорȣ.

'Ομευναῖος (ὁ, ἡ). = Ὅμευνος, însȣmitȣ soцiлор de късnivie.

'Ομευνετέω -ῶ. віit: -ήσω, dормȣ înпреȣнъ ка...

'Ομευνέτης, ου (ὁ). ші 'Ομευνέτις, ιδος (ἡ), = кȣ

Ὅμευνος (ὁ, ἡ). [ὁμοῦ, εὐνὴ] чел че dоарме întр' ачелаші патȣ кȣ чінева. (de ȣnde || sȣвst:) soцȣ de патȣ, saȣ de късnivie. «Ἄιαντος ὁμευνέτις». Sof:

'Ομέψιος (ὁ, ἡ), поеt: înпреȣнъ жȣкъtорȣ, soцȣ de жокȣ. [ὁμὸς, ἐψία]

'Ομῆ, аdв: поеt: în локȣ de ὁμοῦ.

'Ομηγερὴς (γυρὴς), έος (ὁ, ἡ), поеt: stрînsȣ în аdȣнаре. [ші

'Ομηγυρίζω, віit: -ίσω, аdȣнȣ, stрîнгȣ în аdȣнаре. [din

'Ομήγυρις, εως (ἡ), [ὁμοῦ, ἀγείρω, ἄγυρις] аdȣнаре de мȣлцї оаменї.

'Ομήθεια (ἡ). поеt: = Συνήθεια, конвіецȣіре, конлокȣіре. [ші

'Ομήθειος, α, ον. (неаnр:) în локȣ de...

'Ομήθης, εος (ὁ, ἡ), поеt: = Συνήθης, конвіецȣitорȣ, конлокȣitорȣ; famiлiарȣ; de ачелеаші овічеїȣрї. [ὁμοῦ ἦθος].

'Ομηλικία (ἡ), ачееаші вîрstъ; (колекt:) tінерімe de ачееаші вîрstъ. (прінч: f: ал лȣї

'Ομηλίκιος, η, ον, поеt: în локȣ de...

'Ομῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел de ачееаші вîрstъ кȣ алtȣл; (прін întind: ші авȣs:) чел de ачееаші мърiме. [ὁμοῦ, ἧλιξ].

Ὅμηλυς, υδος (ὁ, ἡ), поеt: [ὁμοῦ, ἤλυθον] венitȣ înпреȣнъ; конкълъtорȣ. [de ȣnde

'Ομηλυσία (ἡ), поеt: конкълъtорiе.

'Ομηραπάτης, ου (ὁ), = 'Ομηροπάτης.

'Ομηρεία (ἡ), аsігȣраре прін зълоаце. [ὁμηρεύω].

'Ομήρειον (τὸ), tемплȣ în оноареа лȣї Омерȣ; (прінч:) неst: лȣї ...

'Ομήρειος (ὁ, ἡ), = 'Ομηρικὸς. [de ȣnde

'Ομηρείως, аdв: = 'Ομηρικῶς.

'Ομηρέτης, ου (ὁ), = Συνηρέτης. tоваръшȣ.

'Ομήρευμα (τὸ), ор че слȣжеште de зълогȣ. [din

'Ομηρεύω віit: -εύσω, даȣ чева de зълогȣ. 2) = кȣ...

'Ομηρέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: (кȣ dat:) întîмпінȣ; (fіг:) мъ înвоїескȣ, мъ ȣнескȣ кȣ чінева. «Φωνῇ ὁμηρεύουσαι». Es: ȣнindȣ-'ші гласȣл, fъкînd (мȣsiкалȣ) конvерtȣ. [din

'Ομήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ομαρὴς, ȣнitȣ, înвоitȣ, потрівitȣ.

'Ομηρίδδω. віit: -ιξῶ. Dор: în локȣ de ὁμηρίζω,

'Ομηρίδης, ου (ὁ), stрънепоtȣ, saȣ imitъtорȣ ал лȣї Омерȣ, = 'Ομηριστὴς, saȣ 'Ραψωδὸς. [ші

'Ομηρίζω, віit: -ίσω, imitȣ пе Омерȣ, кîntȣ, saȣ versifікȣ ка Омерȣ, întревȣінцезȣ zічерї ші stілȣ Омерiкȣ. [Ὅμηρος]. 2) (med:) = Σχάζω, харакȣеsкȣ. 3) = Διαμηρίζω. [ὁμὸς, μηρὸς].

'Ομηρικὸς, ἡ, ὸν, Омерiкȣ, прорріȣ (înсȣшitȣ) ал лȣї Омерȣ. [de ȣnde

'Ομηρικῶς, аdв: омерічеште, dȣпе stілȣл лȣї Омерȣ.

'Ομηρὶς, ίδος (ἡ), поеtъ омерisтъ. [Ὅμηρος].

'Ομηριστὴς, οῦ (ὁ), омерisтȣ, imitъtорȣ ал лȣї Омерȣ. 2) dокtорȣ întревȣінцъtорȣ de харакȣірї, ші венtȣзе. [ὁμηρίζω].

'Ομηρόκεντρα (τὰ), ші 'Ομηροκέντρωνες (οἱ), поеме компȣsе din versȣрї Омеріче. [Ὅμηρος, κέντρον].

'Ομηρομάστιξ, ιγος (ὁ), вічїȣ (defъїмъtорȣ) ал лȣї Омерȣ (ȣstfел s' а нȣмit кріtiкȣл Zoiлȣ). [Ὅμηρος, μάστιξ].

Ὅμηρον (τὸ), = Ὅμηρος, зълогȣ.

'Ομηροπάτης (ὁ), кълкъtорȣ (desпрецȣitорȣ) de Омерȣ. [Ὅμηρος, πατέω].

Ὅμηρος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ομήρης, комвінаtȣ, потрівitȣ; soцȣ. (de ȣnde 2)(sȣвst:) datȣ ка зълогȣ sпре asігȣраре în învоіре de паче, (Тȣрч:) аманеtȣ.

'Ομιλαδὸν, аdв: поеt: = 'Ομιληδὸν.

'Ομιλέω -ῶ. віit: -ήσω, [ὅμιλος] sîntȣ înпреȣнъ кȣ, saȣ întре алцїї; мъ dȣкȣ des, saȣ пеtрекȣ ȣndeва; мъ аdȣнȣ, амȣ релацїї кȣ чінева; конворвескȣ; (desпре лȣкр: fіг:) înчеркȣ чева; мъ îndеletніческȣ ла чева; мъ апропіȣ, sosескȣ ȣndeва; (în ц:) мъ портȣ întр' ȣнȣ кіпȣ оаре каре кътре чева, saȣ чінева; (рар) мъ înпреȣнȣ tрȣпеште. «Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη, ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς». Іл:Е. «Πάρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς». Od: Σ. «Ὁ βουλόμενος ἀνθρώποις χρῆσθαι καὶ οὐχ ὁμιλεῖν». Ksn: «Πράγμασιν ὁμιλεῖν καὶ ἀθρώποις». Іsкр: «Γυναικὶ ὁμιλεῖν». Лкs: (ші desпре неїнsȣfл:) «Ἐπεὶ διαβάντες τὸν Ἅλυν ποταμὸν ὡμίλησαν τῇ Φρυγίῃ». Ер: «Τῇ χώρῃ πολλὰ ὡμιληκὼς εἴη». Ер: «Πᾶσιν πολίεσσιν λόγος ὁμιλεῖ». Нind: «'Ομιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις». Нind: пеtрекînd. (ші fіг:) «Φροντίσι (πολέμῳ) ὁμιλεῖν». Лкs: а se афла în... «Οὕτως ὡμίλει τῶν πόλεων πρὸς τὰς ἥττους».

Iskp: astfeл se лȣpta. (ші adв:) "Ἔνθάδ' ὁμιλέομεν». Od Φ. (ші кȣ преп:) "Περὶ κεῖνον («Περὶ νεκρὸν) ὡμίλεον». Od: Ω. ші Iл: Π. (ші fъръ каzȣ̆). «Εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες ἀνδρῶν». Iл; Т. ѳе вор înкъіера. [de ȣnde

Ὁμιληδὸν, adв: поеt: în мȣлцime, în гръmadъ, în stoлȣрї, ші чл:, (Фрапц:) en foule. [ші

Ὁμίλημα (τὸ), обiектȣ̆ de конворвiре.

Ὁμιλητὴς, οῦ (ὁ), чел în релацie (конворвiре) кȣ чінева; школарȣ̆; ȣрmътopȣ̆. [ші

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, îndeminatікȣ̆ a цinea релацiї, конворвiрї, soцiaвiлȣ̆. «Ὁμιλητικὴ (se înц: τέχνη)». Пл:soцiaвiлitate, (Фрапц:) l'esprit de société. [ші

Ὁμιλητὸς, ἡ, ὸν, апропiatȣ̆, de конворвit, famiлiaвiлȣ̆.

Ὁμιλία (ἡ), = Ὅμιλος, adȣпаре de мȣлцї ла ȣпȣ̆ локȣ̆. «Ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντος ὁμιλίην». Ep: 2) прieteneassъ релацie, famiлiaritate; комȣнікацie; adȣпаре; înпреȣпаре. «Αἱ δὲ γυναῖκες ἀνδρῶν εὐδαιμῶν εἰς ὁμιλίην φοιτᾶν». Ep: 3) пȣртаре înдȣплекътоаре (atрътътоаре, înдаторътоаре). «Δώροις, ἢ δι' ἄλλης ὁμιλίας». Dm; «Ἐξ ὁμιλίας προσαγαγέσθαι». Dm: 4) конворвiре; (maї noȣ̆) кȣвîntȣ̆ postitȣ̆ (пе амвонȣ̆) în пȣвлікȣ̆. [din

Ὅμιλος (ὁ), [ὁμὸς, ἴλη] мȣлцime (adȣnatъ) de oamenї; вiлчiȣ̆; nopodȣ̆; (прin întind·) гълъціe, sгомотȣ̆; înкъіерare de вътъліe; (рар despre лȣк:) гръmadъ. «Τίς ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; εἰλαπίνη, ἠὲ γάμος»; Od: A. «Ἵππων καὶ ἀνδρῶν ὅμιλος». Iл: К. «Προσελθὼν ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου». Тȣч: «Ἐζημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν· ὕστερον δ' αὖθις οὐ πολλῷ (ὅ φιλεῖ ὅμιλος ποιεῖν) στρατηγὸν εἵλοντο». Тȣч: «Τίς ἐπιτελέσειε τοῦτο σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ»; Ep: Αἱματόεντα καθ' ὅμιλον». Ткр:

Ὀμιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, saȣ̆ ὀμίξω, [ὀμίχω] (пех: ὤμιξα) Ion: мъ пiшȣ̆,

Ὀμιχλαίνω, вiit: -ανῶ, шъ негȣреzȣ̆. [din

Ὀμίχλη (ἡ), [ὀμίχω] негȣръ, чеацъ; (în цеп:) авȣрȣ̆. [de ȣnde

Ὀμιχλήεις, εσσα, εν, поеt: în локȣ̆ de

Ὀμιχλώδης, εος (ὁ, ἡ), негȣросȣ̆, чецосȣ̆.

Ὄμιχμα (τὸ), пiшatȣ̆. [din

Ὀμίχω, вiit: ὀμίξω, (пех: ὤμιξα) neîntр: (în прez:) примit: ал лȣї ὀμιχέω, мъ пiшȣ̆; (în цеп:) ȣmezeskȣ̆. [în afin: кȣ μίγνυμι].

Ὄμμα (τὸ), [ὄπτομαι] окiȣ̆; (поеt:) привеліште; (partік:) лȣmînъ, лȣчіре; (прin întind:) че este maї алеsȣ̆, флоареа. «Ὄμμα Θησηΐδος γῆς». Esхл: [de ȣnde

Ὀμμάτειος (ὁ, ἡ), поеt: ал (saȣ̆ чел прin miжлокȣл) окiлор.

Ὀμματίδιον (τὸ), dim: ал лȣї ...

Ὀμμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї ὄμμα, окiшорȣ̆.

Ὀμματογράφος (ὁ, ἡ), zȣгръвitорȣ̆ de окї, фолоsitорȣ̆ ла въпsiреа ценелор. [ὄμμα, γράφω].

Ὀμματολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ окї лȣчошї. [ὄμμα, λάμπω].

Ὀμματοποιὸς (ὁ, ἡ), (плц:) фъкъtорȣ̆ (deskiзъторȣ̆) de окiї кȣїва. «Τῆς ψυχῆς—». Іамвл: [ὄμμα, ποιὸς].

Ὀμματοστερὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: лiпsiтopȣ̆ кȣїва (saȣ̆ лiпsitȣ̆ însȣшї) de окї. [ὄμμα, στερέω].

Ὀμματουργὸς (ὁ, ἡ), =Ὀμματοποιὸς. [ὄμμα, ἔργον].

Ὀμματόω -ῶ, вiit: -ώσω, факȣ̆ кȣїва окї, saȣ̆ îї deskiзȣ̆ окiї; (fiг:) експлікȣ̆, deslȣшeskȣ̆. [ὄμμα].

Ὄμνυμι, ші(рар) Ὀμνύω, вiit: ὀμόσω, ші (maї корек:) ὀμοῦμαι, (прел: ὤμνυν, ші ὤμνυον, пех: ὤμοσα, tpe: de кȣ: ὤμοκα, ші maї корек: ὀμώμοκα, пас: tpe: de кȣ: ὀμώμοσμαι, а 3: пepс: ὀμώμοσται, ші ὀμώμοται, ші поsit: ὀμοτέον) мъ жȣрȣ̆; фъгъдȣїeskȣ̆ кȣ жȣръмînтȣ̆; кiemȣ̆ пе вре ȣпȣ̆ zeȣ̆ martȣрȣ̆, saȣ̆ pesвȣnътopȣ̆ ал жȣръмîntȣлȣї meȣ̆. «Ὀμνύειν ἐπί τινι, saȣ̆ εἴς τι, saȣ̆ κατὰ τινος». Лкs: (ші перiп:) «Ὀμνύναι τινί, saȣ̆ πρὸς τινα». Лкs: (ші кȣ ак:) «Ὄμνυμι Ἀπόλλωνα καὶ Ἀσκληπιὸν». Iпкр: «Μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι». Om: «Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅστις κ' ἐπίορκον ὀμόσῃ». Iл:Г: «Ὄμνυμι ταῦτα». Iл:Т: «Ὄμνυμί σοι». Ткр; (овiч: кȣ inf;) «Ὄμνυμι πάντας θεοὺς μὴ ἑλέσθαι ἂν τὴν βασιλέως ἀρχὴν ἀντὶ τοῦ ...». Ksn: (ші пас:) «Ζεὺς ὀμώμοσται». Eȣp:

Ὁμόβιος (ὁ, ἡ), трътitорȣ̆ înпреȣпъ, saȣ̆ asemenea кȣ алтȣл,=Σύμβιος. [ὁμὸς, βίος].

Ὁμοβίοτος (ὁ, ἡ), поеt:= (saȣ̆ грешit:în локȣ̆ de) Ὁμοδίαιτος. [ὁμὸς, βίοτος].

Ὁμοβλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, влъstъреskȣ̆, saȣ̆ мȣгȣреskȣ̆ tоtȣ̆ de odatъ. [din

Ὁμοβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), влъstътopȣ̆ înпреȣпъ, saȣ̆ întр' ачееашї вреme кȣ алтȣл. [ὁμὸς, βλαστὸς].

Ὁμοβουλέω -ῶ вiit: -ήσω, amȣ̆ ачееашї пъреre, saȣ̆ воinцъ кȣ алтȣ̆ чінева. 2) мъ sfътȣїeskȣ̆ кȣ чінева. [din

Ὁμόβουλος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, βουλὴ] каре se

sfъtѕіеште, saѕ este de ачееаші пърере кѕ чінева.

'Ομοβώμιος (ὁ, ἡ), чел кѕ (închinatѕ пе) ачелаші алтарѕ кѕ алtѕл [ὁμὸς, βωμὸς].

'Ομογάλακτος, ші 'Ομογάλαξ,ακτος (ὁ, ἡ), чел че а sѕпt ачелаші лапtе кѕ алtѕл, fрате de ціцъ; (прin întind:) рѕdъ. [ὁμὸς, γάλα].

'Ομόγαμβροι (οἱ) каре însѕрînds se aѕ лѕат doъ sѕрорі. [ὁμὸς, γαμβρὸς].

'Ομόγαμος(ὁ,ἡ),=Σύγγαμβρος, прin пѕпtъ рѕditѕ кѕ чінева, înкѕскрitѕ, кѕmпаtѕ.2)= Σύγγαμος, soцѕ de късніvie. [ὁμὸς, γάμος].

'Ομογάστριος, ші 'Ομογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), пъскѕtѕ dintр' ачелаші пîntече, fрате бѕпѕ de mѕmъ. [ὁμὸς, γαστὴρ].

'Ομογένεια (ἡ), tрацере dintр' ачелаші neamѕ, рѕdenie. [ші

'Ομογενέτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: fрате. [din

'Ομογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ενῶς, de ачелаші neamѕ, рѕdъ; (despre лѕкр:) de ачелаші felѕ. [ὁμὸς, γένος].

'Ομογέρων, οντος (ὁ, ἡ), бъtрînѕ de ачееаші вîрstъ кѕ алtѕл. [ὁμὸς, γέρων].

'Ομογλωσσέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ de ачееаші лімбъ кѕ чінева. [din

'Ομόγλωσσος (ὁ,ἡ), ворбіtорѕ de ачееаші лімбъ кѕ алtѕл. [ὁμὸς, γλῶσσα].

'Ομόγνητος (ὁ, ἡ), поеt: fрате. [ὁμὸς, γίγνομαι].

'Ομόγνιος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ὁμογόνιος, fрате, saѕ рѕdъ. «Θεοὶ ὁμόγνιοι». паtроні de рѕdenie, saѕ de fаміліе.

'Ομογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ de ачееаші пърере кѕ чінева. [ші

'Ομογνωμόνως, adв: кѕ ачееаші пърере, saѕ воінцъ. [ші

'Ομογνωμοσύνη (ἡ), ачееаші пърере, saѕ rîndѕ. [din

'Ομόγνωμος, ші 'Ομογνώμων, ονος (ὁ,ἡ), чел de ачееаші пърере, saѕ rîndѕ кѕ алtѕл. [ὁμὸς, γνώμη].

'Ομόγονος (ὁ, ἡ),='Ομογενὴς, рѕdъ (din sînце). [ὁμὸς, γόνος].

'Ομόγραμμος (ὁ, ἡ, чел кѕ ачелеаші лініі, saѕ літере. «'Αθληταὶ—». Лѕч: чеі че aѕ nemерit ачееаші літеръ ла арѕпкареа sорцілор despre, чіне кѕ чіне sъ se лѕпtе. [ὁμὸς, γραμμὴ, saѕ γράμμα].

'Ομογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, sкрiѕ întр' ачелаші кіпѕ. [ὁμὸς, γράφω].

'Ομόδελφος (ὁ, ἡ), поеt:= 'Ομογάστριος. [ὁμὸς, δελφὺς].

'Ομοδέμνιος (ὁ, ἡ), поеt: = 'Ομευνέτης, soцѕ de късніvie [ὁμὸς, δέμνιον].

'Ομοδημέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ de ачелаші demѕ (vezî δῆμος) кѕ алtѕл. [ші

'Ομοδημία (ἡ), а fі de ачелаші demѕ. [din

'Ομόδημος (ὁ, ἡ), кѕвенitѕ ла, saѕ ѕпitѕ întр' ачелаші demѕ кѕ алtѕл. [ὁμὸς, δῆμος].

'Ομοδίαιτος (ὁ, ἡ), tръitорѕ asemenea, saѕ înпреѕпъ кѕ алtѕл. [ὁμὸς, δίαιτα].

'Ομόδιφρος (ὁ, ἡ), шеzъtѕ întр'ачееаші tръsѕръ кѕ алtѕл. [ὁμὸς, δίφρος].

'Ομοδογματέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ de ачелеаші dогме кѕ алtѕл. [ші

'Ομοδογματία(ἡ), а fі de ачелеаші dогме, saѕ кредінцъ, ор пърере. [ὁμὸς, δόγμα]

'Ομοδοξέω -ῶ, віit: -ήσω, amѕ ачееаші пърере кѕ алtѕл. [ші

'Ομοδοξία(ἡ),а авеа ачееаші пърере.[din

'Ομόδοξος (ὁ,ἡ), чел de ачееаші пърере кѕ алtѕл. 2) (maî noѕ) чел кѕ ачееаші slaвъ (репѕtаціе) кѕ алtѕл. [ὁμὸς, δόξα].

'Ομοδόρπιος (ὁ, ἡ), поеt: în лоkѕ de σύνδειπνος. [ὁμὸς, δόρπος],

'Ομόδουλος (ὁ, ἡ), =Σύνδουλος. [ὁμὸς, δοῦλος].

'Ομοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) алергѕ de о поtрівъ, saѕ пе ачееаші кале кѕ алtѕл; (ші fir:) mъ aseamъпѕ, mъ поtрівеsкѕ кѕ алtѕл. [ші

'Ομοδρομία (ἡ), поtрівіtate, saѕ asemъпъtate ла алергаре saѕ ла ор че кѕ алtѕл. [din

'Ομόδρομος (ὁ, ἡ), алергъtорѕ de о поtрівъ, saѕ пе ачееаші кале, (ші în цеп:) asemenea кѕ алtѕл. [ὁμὸς, δρόμος].

'Ομοδυναμέω-ῶ, віit: -ήσω, amѕ ачееаші, saѕ de о поtрівъ пѕtере кѕ алtѕл. [din

'Ομοδύναμος (ο, ἡ), asemenea, de о поtрівъ ла пѕtере кѕ алtѕл [ὁμὸς, δύναμις].

'Ομόεδρος (ὁ, ἡ),=Σύνεδρος, înпреѕпъшеzъtорѕ. [ὁμὸς, ἕδρα].

'Ομοεθνέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ de ачееаші націе кѕ алtѕл. [din

'Ομοεθνὴς, έος (ο, ἡ), конаціоналѕ, чел de ачееаші націе, saѕ neamѕ кѕ алtѕл; (despre лѕкр:) чел de ачелаші felѕ. [ὁμὸς, ἔθνος]. [de ѕnde

Ομοεθνία (ἡ), конаціоналitate, а fі din ачееаші націе кѕ алtѕл; (fir:) компъtімірea dintре mъdѕлареле tрѕпѕлѕі întреrѕ.

'Ομόεθνος (ὁ, ἡ), ='Ομοεθνὴς.

'Ομοείδεια (ἡ), asemъпъtate de felѕ. [din

'Ομοειδὴς, έος (ο, ἡ), asemenea ла felѕ. [ὁμὸς, εἶδος]. [de ѕnde

'Ομοειδία (ἡ), ='Ομοείδεια. [ші

'Ομοειδῶς, adв: asemънat ла feлš saš ла formъ.

'Ομοερκής, έος (ὁ, ἡ), чел че se afлъ întp'ачеeaшĭ înгръdipe,saš înkisoape. [ὁμὸς ἕρκος].

'Ομοέστιος (ὁ. ἡ), ='Ομέστιος, конлокиitopš.

'Ομόζευκτος (ὁ, ἡ), конжиratš, înпреиnatš [ὁμὸς, ζεύγνυμι].

'Ομόζηλος (ὁ, ἡ), чел кв ачелашĭ zeлš, saš pîвnъ. [ὁμὸς, ζῆλος].

'Ομοζυγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš sввt ачелашĭ жвгš; saš tîpъskš, карš чева înпревнъ кв алtвл кв ачееашĭ пвtepe; (în цen:) fakš чева de o потрîвъ (în înвoipe) кв алцiĭ. [din

'Ομοζυγής, έος (ὁ, ἡ). ='Ομόζυγος.

'Ομοζυγία (ἡ), конжвгаре, saš a fi întp' ачелашĭ жвгš. [din

'Ομόζυγος (ὁ, ἡ), чел întp' ачелашĭ жвгš кв алtвл, конжвgatš. =Σύζυγος (проп: шi fir:); (în цen:) înпеpekeatš, потрîвitš. [ὁμὸς, ζυγὸς].

'Ομόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de ὁμόζυγος.

'Ομοζωνέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ aflš sitвatš sввt ачееашĭ (цеогр:) zonъ кв алtвл. [шi

'Ομοζωνία (ἡ), sitвацie sввt ачееашĭ (цеогр:) zonъ. [din

'Ομόζωνος (ὁ, ἡ), sitвatš sввt ачееашĭ (цеогр:) zonъ. [ὁμὸς, ζώνη].

'Ομοήθεια (ἡ), asemънъtate de пъравврĭ (de характерš). [din

'Ομοήθης, εος (ὁ, ἡ), чел de ачелeашĭ пъравврĭ (характерš) кв алtвл. [ὁμὸς, ἦθος].

'Ομοῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), ='Ομῆλιξ.

'Ομοθάλαμος (ὁ,ἡ), локвitopš întp' ачееашĭ къмаръ, (Франц:) camarade. [ὁμὸς, θάλαμος].

'Ομοθαμνέω -ῶ, biit: -ήσω, креskš înпреинъ, tot întp' o време. [ὁμὸς, θάμνος].

'Ομόθεν, adв: dintp' ачелашĭ локš (парte, saš neamš). 2) de апроапе. [ὁμὸς].

'Ομόθεος (ὁ, ἡ), Dвmnezeš de o потрîвъ (înпреинъ) кв алtвл. [ὁμὸς, θεὸς].

'Ομόθηλος (ὁ, ἡ),='Ομογάλακτος. [ὁμὸς, θηλὴ].

'Ομόθηρος (ὁ, ἡ), вînъtopš înпреинъ кв алtвл. [ὁμὸς, θήρα].

'Ομόθρησκος (ὁ, ἡ), кореliцionapš, (ad:) de ачееашĭ реліціе, saš кредінцъ кв алtвл. [ὁμὸς, θρῆσκος].

'Ομόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), ='Ομοιόθριξ. [ὁμὸς, θρὶξ].

'Ομόθρονος(ὁ,ἡ),=Σύνθρονος.[ὁμὸς,θρόνος]'

'Ομόθρους (ὁ, ἡ), поеt: [ὁμὸς, θρόος] гръitopš, saš sвнъtopš întp' ачееашĭ време, saš în внipe кв алtвл.

'Ομοθυμαδὸν, adв: кв ачееашĭ inimъ, saš воinцъ, întp' o внipe. [шi

'Ομοθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš внitš întp' o inimъ, saš воinцъ. [шi

'Ομοθυμία (ἡ), внipe de inimъ, конкоpdie, ачееашĭ воinцъ saš кнцetš. [din

'Ομόθυμος (ὁ,ἡ), чел кв ачееашĭ inimъ, внitš ла кнцetš, (Франц:) unanime. [ὁμὸς, θυμός].

'Ομοιάζω, biit: -άσω, (Skp:) sîntš asemenea, seamъnš. [ὅμοιος].

'Ομοῖος, η, ον, поеt: în локš de ὅμοιος.

'Ομοιόαρκτος (ὁ, ἡ), sкл: чел asemenea înвенвtš. [ὅμοιος, ἄρχω].

'Ομοιοβαρής, έος (ὁ, ἡ), asemenea, de o потрîвъ ла греbtate. [ὅμοιος, βάρος].

'Ομοιόβιος, шi 'Ομοιοβίοτος (ὁ, ἡ), tpъitopš de asemenea віацъ кв алtвл. [ὅμοιος, βίος, шi βίοτος].

'Ομοιοβλαστέω -ῶ, biit: -ήσω,='Ομοβλαστέω. [ὅμοιος, βλαστὸς].

'Ομοιογένεια (ἡ), asemъnъtate de neamš. [din

'Ομοιογενής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -γενῶς, asemenea ла neamš. [ὅμοιος, γένος].

'Ομοιογονία (ἡ), naшtepe, продвчере de asemenea fiinцe, saš tpвпвpĭ.[ὅμοιος, γόνος].

'Ομοιογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiš asemenea. [ὅμοιος, γράφω].

'Ομοιοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de asemenea feлš, saš formъ. [ὅμοιος, εἶδος].

'Ομοιόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кв asemenea (saš de ачееашĭ колоаре) пърš. [ὅμοιος, θρὶξ].

'Ομοιοκαρπέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš...

'Ομοιόκαρπος (ὁ, ἡ), продвкъtopš de asemenea poade. [ὅμοιος, καρπὸς].

'Ομοιοκαταληκτέω -ω, biit: -ήσω, sîntš...

'Ομοιοκατάληκτος (ὁ, ἡ), грам: чел de ачееашĭ tepminaцie, saš siлавъ finaлъ кв алtвл. [шi

'Ομοιοκαταληξία (ἡ), asemъnъtate de tepminaцie în frasš, saš zічере. [ὅμοιος, καταλήγω].

'Ομοιοκλεής, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de ὁμώνυμος, de asem: penвme. [ὅμοιος,κλέος].

'Ομοιόκριθος (ὁ, ἡ), asemenea кв opzвл. [ὅμοιος, κριθὴ]

'Ομοιολεπτομερής, έος (ὁ, ἡ), kompвsš din asemenea мървнte пърцĭ, saš asemenea ла мървнцime. [ὅμοιος, λεπτὸς, μέρος].

'Ομοιολογία (ἡ), екsпрimаpe asemenea, saŭ конformъ [ὅμοιος, λόγος].

'Ομοιομέρεια (ἡ), asemъпъtate întpe dînселе de пърці̆ле ъпъĭ totъ. [din

'Ομοιομερὴς, έος (ὁ, ἡ), алкътъitъ din asemenea пърці̆ [ὅμοιος, μέρος].

'Ομοιομήτριος (ὁ, ἡ),= 'Ομομήτριος. [ὅμοιος, μήτηρ]

'Ομοιόμορφος (ὁ, ἡ), asemenea ла fopmъ, saŭ figъpъ. [ὅμοιος, μορφή].

'Ομοιοούσιος (ὁ, ἡ), чел de asemenea fiinцъ. (везĭ ші ὁμοούσιος). [ὅμοιος, οὐσία].

'Ομοιοπάθεια (ἡ), asemъпъtate de disпosiцiĭ, saŭ simцiminte, ші чл: [ші

'Ομοιοπαθέω -ῶ, виit: -ήσω, (къ dat:) simцъ ачелеаші disпosiцiĭ, saŭ simцiminte къ алтъл. [din

'Ομοιοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -παθῶς, чел къ asemenea, saŭ ачелеаші disпosiцiĭ, simцiminte, ші чл: къ алтъл. [ὅμοιος, πάθος].

'Ομοιοπάτριος (ὁ, ἡ),=(saŭ грешіт: în локъ de) 'Ομοπάτριος. [ὅμοιος, πατρίς].

'Ομοιοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de asemenea къвiinцъ, saŭ de опоtpiвъ къвiinчоsъ. [ὅμοιος, πρέπω].

'Ομοιοπροσωπέω -ῶ, виit: -ήσω, грам: sîntъ de ачееаші пepsoaпъ. [din

'Ομοιοπρόσωπος (ὁ, ἡ), грам: чел de ачееаші пepsoaпъ. [ὅμοιος, πρόσωπον].

'Ομοιόπτερος (ὁ, ἡ), asemenea ла пене saŭ apipe, (ші fig:) ла пъръ къ алтъл. [ὅμοιος, πτερόν].

'Ομοιόπτωτος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πτώτως, (грам:) чел de ачелаші казъ. 2) ='Ομοιοκατάληκτος. [ὅμοιος, πτῶσις].

'Ομοιόπυρος (ὁ, ἡ), asemenea къ rpîъ. [ὅμοιος, πυρός].

'Ομοιόρυσμος (ὁ, ἡ), Ion:='Ομόρυσμος.

"Ομοιος, ші At: 'Ομοῖος, [ὁμὸς] α, ον, asemenea къ алтъл. (къ dat:) «Κάστορι οὔτις ὁμοῖος πολεμιστὴς ἄλλος ἔην». Ткр: (fъръ казъ). "'Αιεὶ τὸν ὅμοιον ἄξει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον". Od: P: «Τὴν ὁμοίαν («Τὸ ὁμοῖον) διδόναι τινί». Ep: "'Εν ὁμοίῳ ποιεῖσθαί τι». Ep: «'Ομοῖον ἡμῖν ἔσται». Ep: totъ ъпа пе ва fi. (ші релаt: кътpe οἷος) "'Ομοῖόν τίμοι δοκεῖ εἶναι, οἷόν περ εἰ... ші чл»: Ksп: (ші în локъ de adв:) «Γνώμῃσι ἐχρέωντο ὁμοίῃσι καὶ σύ». Ep: || «"Ομοιοι». (se пъміаŭ în Sпapta) чеĭ че aвеаŭ dpептъ ла вpednічiiле поліtiче. (везĭ ші ὁμότιμος). || (пеkt.) «"Ομοιον, (ші im:) "Ομοια, adв: în локъ de ὁμοίως. «'Ομοῖον μουσίσδοι ταῖσιν ἀηδονίσι». Ткр: 2) комъпъ ла тълці̆, saŭ ла тоці̆. «Θάνατος («Πότμος)—». Om: ші Пind: «Γῆρας ὁμοίϊον». Ил: Δ: «Νεῖκος ὁμοίϊον». Ткр: ші Om: 3) ъпitъ, înвoitъ întp' ачелеаші «Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, οὐδ' ἑταῖρος ἑταίρῳ». Es:

'Ομοιόσημος (ὁ, ἡ), чел de asemenea însemпape. [ὅμοιος, σῆμα].

'Ομοιόσκευος (ὁ, ἡ), asemenea гъtitъ, înбpъкаtъ, екiпаtъ, înapmatъ, ші чл: [ὅμοιος, σκευή].

'Ομοιόστομος (ὁ, ἡ), чел къ asemenea гъpъ. [ὅμοιος, στόμα].

'Ομοιοσύντακτος (ὁ, ἡ), (грам:) asemenea sintaksitъ. [ὅμοιος, συντάσσω].

'Ομοιοσχημονέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntъ asemenea ла fopmъ. [ші

'Ομοιοσχημόνως, adв: къ asemenea fopmъ. [ὁμοιοσχήμων].

'Ομοιόσχημος (ὁ, ἡ), asemenea ла fopmъ saŭ пosiцiе. [ὅμοιος, σχῆμα]

'Ομοιοσχημοσύνη (ἡ), asemъпъtate de fopmъ, saŭ пosiцiе. [din

'Ομοιοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ) ='Ομοιόσχημος.

'Ομοιοταχὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ταχῶς, asemenea ла iцĭалъ, saŭ deопоtpiвъ ацеpъ. [ὅμοιος, τάχος].

'Ομοιοτέλευτος (ὁ, ἡ),='Ομοιοκατάληκτος. [ὅμοιος, τελευτή].

'Ομοιότης (ἡ), asemъпъtate. [ὅμοιος].

'Ομοιότονος (ὁ,ἡ), (грм:) asemenea tonisitъ. [ὅμοιος, τόνος].

'Ομοιοτροπία (ἡ), asemъпъtate de пъptape (пъравъpĭ, saŭ хаpакtepъ). [din

'Ομοιότροπος (ὁ, ἡ), asemenea ла пъptape, пъравъpĭ, saŭ хаpакtepъ. || (пеkt:) ὁμοιότροπα, adв: în локъ de ὁμοιοτρόπως. [ὅμοιος, τρόπος]. [de ъпde

'Ομοιοτρόπως, adв: asemenea în пъptape, saŭ кіпъл вieцъipiĭ.

'Ομοιοτύπωτος (ὁ, ἡ), asemenea înкiпъitъ, fopmatъ întp' ачелаші кiпъ, saŭ în asemъпape къ чева. [ὅμοιος, τυπόω].

'Ομοιούσιος (ὁ, ἡ), ='Ομοιοούσιος.

'Ομοιόφλοιος (ὁ, ἡ), asemenea ла коажъ. [ὅμοιος, φλοιός].

'Ομοιοφωνία (ἡ), asemъпъtate de гласъ. [din

'Ομοιόφωνος (ὁ, ἡ), гласъitopъ, гръitopъ, saŭ съпъtopъ asemenea. [ὅμοιος, φωνή].

'Ομοιόχροια (ἡ), ='Ομόχροια.

'Ομοιόχρονος (ὁ, ἡ), (грм:) asemenea ла timпъл вокалеĭ. [ὅμοιος, χρόνος].

'Ομοιοχρώματος, ші 'Ομοιόχρωμος (ὁ, ἡ), asemenea ла фацъ. [ὅμοιος, χρῶμα].

'Ομοιόχωρος (ὁ, ἡ), [ὅμοιος, χώρα] ко-

прinzъtорѕ de asemenea (de оnоtрiвъ) локѕ, saѕ snaцiѕ.

'Ομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (кѕ dat: indip:) asemънѕ; (наs: saѕ miж:) мъ asemънѕ, мъ notpiвeskѕ. [ὅμοιος]. [de ѕnde

'Ομοίωμα (τὸ), op че se face dѕнe asemъnapea altѕia (ikoanъ, eksemплapѕ) [de ѕnde

'Ομοιωματικὸς, ή, όν, apъtъtopѕ (saѕ folositopѕ ла apъtape) de asemъnъtate.

'Ομοίως, adв: asemenea. (кѕ dat:) «Μέθην δὲ καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρα φυλάττομαι». Ksn: «'Ωμοίως, ὥσπερ». Ksn: (шi înnpeѕнъ кѕ καὶ) «Μέθης ἀποσχέσθαι ὁμοίως χρὴ καὶ μανίας». Ksn: «Οὐδὲν ὁμοίως καὶ ὅσοι λέγουσι». Наѕs: [ὅμοιος].

'Ομοίωσις, εως (ἡ), asemънаpe, notpiвipe. [шi

'Ομοιωτής, οῦ (ὁ), asemънъtopѕ, saѕ fъкъtopѕ de чева în asemънаpe кѕ altѕ чева (zѕгpaвѕ, statѕapѕ, шi чл:). [ὁμοιόω]. [de ѕnde

'Ομοιωτικὸς, ή, όν, îndemînatікѕ, saѕ folositopѕ ла asemънаpe, saѕ imitape. [de ѕnde

'Ομοιωτικῶς, adв: кѕ кinѕ asemънъtiвѕ, saѕ imitъtiвѕ.

'Ομόκαπνος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, καπνὸς]=Συνέστιος, kontpъitopѕ; (în цen:) soцѕ; (dѕнe алцiĭ греш: în локѕ de ...

'Ομόκαπος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, κάπη]='Ομοτράπεζος.

'Ομοκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: meргъtopѕ пе ачееашĭ кале, konкълъtopѕ. [ὁμὸς, κέλευθος].

'Ομόκεντρος (ὁ, ἡ), чел de ачелашĭ чеntpѕ кѕ altѕл, konчentpiкѕ. [ὁμὸς, κέντρον].

'Ομοκλάω(-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, noet: îndemnѕ stpirînd (ameninцînd), saѕ înкѕpaжезѕ кѕ stpiгъpĭ шi ameninцъpĭ. (din

'Ομοκλὴ, шi 'Ομοκλὴ (ἡ), noet. [ὁμὸς, καλέω] stpirape ameninцъtoape, saѕ îndemnъtoape, ameninцape, saѕ dожъnipe sпpe înкѕpaжape; (în цen:) stpiгъtѕ; (despe neinsѕfл:) sѕnetѕ, sѕemotѕ. «Αὐλῶν ὁμοκλαῖς». Ніnd:

'Ομοκληρία (ἡ), de o notpiвъ înпъpтъшipe. [din

'Ομόκληρος (ὁ, ἡ), înnpeѕнъ шi de o notpiвъ пъpташѕ din чева. [ὁμὸς, κλῆρος].

'Ομόκλησις, εως (ἡ), mѕstpape кѕ stpiгъte шi ameninцъpĭ sпpe înкѕpaжape. [шi

'Ομοκλήτειρα (ἡ), fem: ал лѕĭ ...

'Ομοκλητὴρ (ὁ), noet: înкѕpaжъtopѕ npin stpiгъpĭ шi ameninцъpĭ. [ὁμοκλάω].

'Ομόκλητος (ὁ, ἡ), кiematѕ, saѕ noftitѕ înnpeѕнъ, saѕ de o datъ кѕ altѕл. 2) нѕmitѕ кѕ ачелашĭ нѕme. [ὁμοῦ, καλέω].

'Ομοκλινής, έος, шi 'Ομόκλινος (ὁ, ἡ), шezъtopѕ пе ачелашĭ патѕ кѕ altѕл ла masъ. [ὁμὸς, κλίνη].

'Ομόκλιτος (ὁ, ἡ), noet: [ὁμοῦ, κλίνω] konлокѕitopѕ.

'Ομοκοίλιος (ὁ, ἡ),='Ομογάστριος. [ὁμὸς, κοιλία].

'Ομοκοιτία (ἡ), dopmipe кѕ altѕл în ачелашĭ патѕ. [шi

'Ομόκοιτις, ιδος (ἡ), noet: fem: ал лѕĭ...

'Ομόκοιτος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, κοίτη] soцѕ de патѕ, saѕ de кѕsнiчie, ='Ομευνος.

'Ομόκραιρος (ὁ, ἡ), noet: [ὁμὸς, κραῖρα] чел кѕ asemenea (saѕ de o notpiвъ ла mъpime) коapнe кѕ altѕл.

'Ομόκτιστος (ὁ, ἡ), noet: ziditѕ înnpeѕнъ, saѕ asemenea, saѕ de o datъ кѕ altѕл. [ὁμοῦ, κτίζω].

'Ομόλεκτρος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, λέκτρον] = 'Ομόκοιτος.

'Ομολεξία (ἡ), notpiвitate, ѕnitate de zічepĭ, saѕ ворве. [ὁμὸς, λέξις].

'Ομόλεχος (ὁ, ἡ), ='Ομόλεκτρος.

'Ομολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ziкѕ ачелеашĭ înnpeѕнъ кѕ altѕл; ворвеskѕ ачееашĭ лimвъ; (de ѕnde овiч:) sîntѕ de ачееашĭ пъpepe; кѕ mѕлцѕmipe npiimeskѕ, pekѕnoskѕ ачелеашĭ; mъptѕpiseskѕ, înкpedinцезѕ; fъгъdѕieskѕ; mъ înвoieskѕ кѕ чineвa; (despe лѕкp:) mъ notpiveskѕ, sîntѕ în пpопopцie кѕ altѕ чева. (кѕ dat:). «Ὅτω μὲν Κρῆτες λέγουσι· οὐ μέν τοι γε ὁμολογέουσι τούτοισι οἱ Κᾶρες». Ep: Φάμενοι οὐδὲν κοινὸν εἶναι σφίσι τε καὶ Αἰγυπτίοισι· οὐ γὰρ ὁμολογέειν αὐτοῖσι». Ep: nѕ ворвеsk ачееашĭ лimвъ. «'Ομολογέοντας κατ' οἰκηϊότητα αὐτῷ οὐδέν». Ep: «'Ομολογήσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τούτοισι». Ep: (шi кѕ înf:) «Πολιορκούμενοι δὲ ὡμολόγησαν ἓν ἱμάτιον ἔχων ἕκαστος ἀπιέναι τῶν ἐλευθέρων, τὰ δ' ἄλλα παραδοῦναι», Ksn: «Τῶν μὲν πολεμικῶν ἔργων ὁμολογοῦμεν αὐτὸν ἐπιμελεῖσθαι». Ksn: (шi наs:) «'Ομολογεῖται κρεῖττον εἶναι ... ἐλεύθερον εἶναι μᾶλλον ἢ δουλεύειν». Ksn: este de тоцĭ mъptѕpisitѕ «'Ως ἐμβεβληκότων αὐτῶν οὐκ εἰς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' εἰς τὴν ὁμολογουμένην φίλην τε καὶ σύμμαχον εἶναι». Ksn: (de ѕnde) 'Ομολογούμενα». Лks: netѕгъdѕitele adeвъpѕpi. шi «'Ωμολογημένα».Лks: înвoielele. [ὁμόλογος]. [de ѕnde

'Ομολόγημα (τὸ), ор че а прiimit чіне-ва кȣ înвоіре. [шi

'Ομολογησία, шi 'Ομολόγησις, εως (ἡ), înвоіре, саȣ înвоіалъ. [шi

'Ομολογητής, οῦ (ὁ), мъртȣрisitорȣ, înînкредінцъторȣ, fъгъдȣitорȣ; (Біз:) не време де гоанъ мъртȣрisitорȣ де sine, къ есте крештінȣ, мартірȣ (шȣнчітȣ, дар нȣ оморîтȣ) пентрȣ Хрistosȣ.

'Ομολογία (ἡ), înвоіре, fъгъдȣiалъ; înвоіалъ; (партік:) трактатȣ (прінч: neskрisȣ) desпре паче; (ȣне-орі) înкредінцаре (прін кȣвîнтȣ). [din

'Ομόλογος (ὁ, ἡ), înвоітȣ în чева, саȣ кȣ чінева, ȣнітȣ; (desпре лȣкр:) потрівітȣ, пропорціоналȣ. «Δοκοῦμεν δ'ἂν μοι πάντες ὁμόλογοι γενέσθαι, περὶ ὧν λέγω». Ksn: (шi în локȣ de адв.) «'Εξ ὁμολόγου». Плв: în локȣ de ὁμολόγως, în înвоіре, саȣ de фацъ. (ὁμὸς, λόγος].

'Ομολογουμένως, адв: (de партч:) мъртȣрisit de тоцї, неtъгъдȣit, înвеdерат; (кȣ dat:) în ȣніре; în пропорціе. «'Ομολογουμένως τῇ φύσει ζῆν».

'Ομολόγως, адв: кȣ речіпрокъ înвоіре, în ȣніре, потрівіт. [ὁμόλογος].

'Ομόλοχος (ὁ, ἡ), чел dintр'ачееашї оstъшеаскъ трȣпъ. [ὁμὸς, λόχος].

'Ομομαθής, έος (ὁ, ἡ), înвъцатȣ чева înпреȣнъ, саȣ тот de о датъ кȣ алтȣл. [ὁμοῦ, μανθάνω].

'Ομομαστιγίας, ου (ὁ), ком: în локȣ de σύνδουλος; (dȣпе зіч:) înпреȣнъ бічїȣітȣ, бътȣтȣ. [ὁμοῦ, μάστιξ].

'Ομόμηλις, ιδος саȣ ἰδος (ἡ), ='Αμάμηλίς.

'Ομομήτριος (ὁ, ἡ), фрате, саȣ соръ din ачееашї мȣмъ, ='Ομογάστριος. [шi

'Ομομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), ='Ομομήτριος. [ὁμὸς, μήτηρ].

'Ομόναος (ὁ, ἡ), înкінатȣ înпреȣнъ, înтр' ачелашї темплȣ. (везї шi σύνναος]. [ὁμὸς, ναός].

'Ομόνεκρος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ мортȣ, саȣ мортȣ de о потрівъ, саȣ înпреȣнъ кȣ алцїї. [ὁμὸς, νεκρός).

'Ομονηδύϊος, шi 'Ομονήδυος (ὁ, ἡ), = 'Ομογάστριος. (ὁμὸς, νηδύς].

'Ομονοεῖον (τὸ), темплȣл ȣнірії, саȣ конкордієї (în Рома). [шi

'Ομονοέω -ῶ, біїт: -ήσω, sîнтȣ ȣнітȣ, înвоітȣ ла пъреpe кȣ алтȣл. (fir:) «Αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς». At: есте потрівітȣ. (ὁμόνοος]. [de ȣnde

'Ομονοητικός, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, кȣвенітȣ, контрібȣіторȣ, саȣ аплекатȣ ла ȣніре, саȣ конкордіе.

'Ομόνοια (ἡ), ȣніре în пъреpї, саȣ sімцімінте; (în Рома ера adоpатъ ка алегорікъ зеітате sȣбт нȣме de) Конкордіе; [ὁμόνοος -ους].

'Ομόνομος (ὁ, ἡ), пъскȣтȣ înпреȣнъ (înтр' ачелеашї пъшȣнї); саȣ гȣвернатȣ кȣ ачелеашї леџї. [ὁμὸς, νομὴ, саȣ νόμος].

'Ομόνοος -ους (ὁ, ἡ), (ὁμὸς, νόος -οῦς] ȣнітȣ ла пъреpї шi sімцімінте, înвоітȣ кȣ алтȣл. [de ȣnde

'Ομονόως, adв: înтр' о ȣніре.

'Ομόνυμφος (ὁ, ἡ), поет: рȣдъ din кȣскріе, кȣскрȣ, саȣ кȣмнатȣ. [ὁμὸς, νύμφη].

'Ομόοικος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лȣї ὁμέστιος, конлокȣіторȣ. [ὁμὸς, οἶκος].

'Ομοουσία (ἡ), ='Ομοουσιότης, ачееашї фіінцъ. [de ȣnde

'Ομοουσιαστὴς, οῦ (ὁ), кредъторȣ de догма, de ачееашї фіінцъ (тлц:).

'Ομοούσιος (ὁ, ἡ), чел de ачееашї фіінцъ кȣ алтȣл. [ὁμὸς, οὐσία]. [de ȣnde

'Ομοουσιότης (ἡ), калітатеа de а фі de ачееашї фіінцъ (тлц:).

'Ομόπαγος (ὁ ἡ), [ὁμὸς, πάγος] чел din ачелашї кътȣнȣ, саȣ демȣ (în Атена).

'Ομοπαθέω -ῶ, біїт: -ήσω, (кȣ dat:) конпътімескȣ, консімцȣ, мъ дisпȣїȣ, înтр' ȣнȣ кіпȣ саȣ алтȣл asemenea кȣ алцїї. [din

'Ομοπαθής, έος (ὁ, ἡ), sȣпȣсȣ ла ачелеашї disпосіцїї, саȣ sімцімінте, ='Ομοιοπαθὴς. [ὁμὸς, πάθος].

'Ομοπαίκτωρ, ορος, (ὁ, ἡ), =Συμπαίκτωρ. (ὁμοῦ, παίζω].

'Ομόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), пъскȣтȣ înпреȣнъ кȣ алтȣл, џеамънȣ. [ὁμὸς, παῖς].

'Ομοπάτριος (ὁ, ἡ), фрате, соръ dintр' ачелашї татъ. [шi

'Ομόπατρος, шi 'Ομοπάτωρ ορος (ὁ, ἡ), = 'Ομοπάτριος. [ὁμὸς, πατήρ].

'Ομόπαιδος (ὁ, ἡ), ='Ισόπαιδος.

'Ομοπιστία (ἡ), ачееашї кредінцъ, саȣ реліџіе. [din

'Ομόπιστος (ὁ, ἡ), чел de ачееашї кредінцъ, кореліџіонарȣ. [ὁμὸς, πίστις].

'Ομοπλεκής, έος (ὁ, ἡ), поет: înплетітȣ înпреȣнъ, саȣ asemenea. [шi

'Ομόπλεκτος (ὁ, ἡ), ='Ομοπλεκὴς. [ὁμοῦ, πλέκω].

'Ομοπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), de о потрівъ ла мъріме, саȣ кîтіме. [ὁμὸς, πλῆθος].

'Ομοπλοέω -ῶ, біїт: -ήσω, плȣтескȣ înпреȣнъ (înтр' ачееашї корабіе, саȣ înтр' ачееашї dірекціе) кȣ алтȣл. [шi

'Ομόπλοια (ἡ), конплȣтіре, саȣ конкъ-

лъtopie кв корабіе. [ὁμόπλοος].

Ὁμόπλοκος (ὁ, ἡ), =Ὁμοπλεκής.

Ὁμόπλοος -ους (ὁ, ἡ), конплвtitopš, saš конкълъtopš (întp' ачееашĭ корабіе, saš întp' ачееашĭ dipeкціе) кв алtвл. [ὁμὸς, πλόος].

Ὁμοπλωτὴρ (ὁ), поеt: =Ὁμόπλοος. [ὁμοῦ, πλόω].

Ὁμοποιὸς (ὁ, ἡ), фъкъtopš (продвкъtopš) de ачелашĭ pesвлtatš. «Ἀριθμὸς—». Іаmбл: [ὁμὸς, ποιός].

Ὁμοπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mішкš, saš mъ mішкš înпреєнъ. [ὁμοῦ, πολέω].

Ὁμόπολις, ιδος (ὁ,ἡ), кончеtъцеanš. [ὁμὸς, πόλις].

Ὁμοπόρευτος (ὁ, ἡ), înпреєнъ-терrъtopš, конкълъtopš. [ὁμοῦ, πορεύομαι].

Ὁμοπραγέω -ῶ, biit: -ήσω, конлвкрezš, saš іaš napte întp' ачееашĭ лвкраре. [ші

Ὁμοπράγμων, ονος ὁ, ἡ), конлвкръtopš, saš пъptaшš dintp' ачееашĭ лвкраре. [ὁμοῦ, πράττω].

Ὁμόπτερος (ὁ, ἡ), поеt:= Ὁμοιόπτερος; (npin întind:) чел de ачееашĭ вîpstъ; (în ц:) asemenea. 2) de о поtpівъ înapinatš; (npin întind:)=Ἰσοταχής. «Ναῦς—». Esхл: "Τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων». Apstf: [ὁμὸς, πτερόν].

Ὁμόπτολις, ιος (ὁ ἡ), поеt: în локš de ὁμόπολις.

Ὁμόπτωτος (ὁ, ἡ), = Ὁμοιόπτωτος. [ὁμὸς, πτῶσις].

Ὀμοργάζω, biit: -άσω, поеt: în локš de ὀμόργνυμι.

Ὄμοργμα (τὸ), op че este de шteps de d' asвпръ пе, пекръціе. [din

Ὀμόργνυμι, [în afin: кв ἀμέργω] biit: ὀμόρξω, (пех: ὤμορξα) шtергš, saš npin шtерцере кързцš. «Δάκρυ (• Ἱδρῶ ὀμόρξασθαι». Om. (ші сл:) «Ὀμόργνυμαι (se înц: τὰ δάκρυα)». Koint: mъ шtергš ла окĭ.

Ὀμορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš вечінš; 2) mъ апропіš de мвіере, тръіеsкš înпреєнъ ка soцš конжвгалš. [ὅμορος]. [de внde

Ὁμόρησις, εως (ἡ), вечінъtate.

Ὁμόριος, ші Ὅμορος (ὁ, ἡ), [ὁμοῦ, ὅρος] (кв dat:) вечінš, ръzашš; апропіаtš кв хоtарвл

Ὁμοροφία (ἡ), конлоквінцъ sвбt ачелашĭ акоперішš. [din

Ὁμορόφιος (ὁ, ἡ),=Ὁμωρόφιος.

Ὁμόῤῥειθρος (ὁ, ἡ), skosš dintp' ачелашĭ pîš, saš каналš; локвіtopš de ачелашĭ mалš de pîš. [ὁμὸς, ῥεῖθρον].

Ὁμόῤῥητος (ὁ, ἡ), zisš în вніре, конгласвіtš. [ὁμοῦ, εἴρηται].

Ὁμοῤῥοὴ (ἡ),=Ὁμόῤῥοια. [ὁμὸς,ῥοή].

Ὁμοῤῥοθέω -ῶ, biit: -ήσω, sгomotezš înпреєнъ, saš tot de о датъ; (naptік:) вîsлezš în вніре; (în цеп:) конлвкрezš; (fir:) sîntš înвоіtš, внітš,=Ὁμοφρονέω. [din

Ὁμοῤῥόθιος, ші Ὁμόῤῥοθος (ὁ, ἡ), поеt: [ὁμοῦ, ῥόθος] sгomotъtopš înпреєнъ, saš întp' ачееашĭ време; (naptік:) вîsліtopš în вніре (кв ачелашĭ taktš); (în цеп:) конлвкръtopš; (fir:) înвоіtš, внітš. «Στείχοντες ὁμόῤῥοθοι». Ткр: кълъtopind înпреєнъ.

Ὁμόῤῥοια (ἡ), =Σύῤῥοια. [din

Ὁμόῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), квргъtopš înпреєнъ (întp' ачелашĭ pîš, saš întp' ачееашĭ dipeкціе) кв алtвл. [ὁμὸς, ῥόος -οῦς].

Ὁμοῤῥόφιος (ὁ, ἡ), поеt: saš греш: în локš de ὁμωρόφιος.

Ὁμορυθμία (ἡ), asemъпъtate ла taktš, (npin întind.) ла формъ, ші чл: din

Ὁμόρυθμος (ὁ, ἡ), asemenea, пропорціonalš ла taktš, saš ла формъ, ші чл: [ὁμὸς, ῥυθμὸς].

Ὁμορυσμίη (ἡ), Ion: în локš de ὁμορυθμία. [din

Ὁμόρυσμος (ὁ, ἡ), Ion: în локš de ὁμόρυθμος.

Ὁμὸς, [în afin: кв ἅμα] ἡ, ὸν, поеt:= Ὅμοιος, ачелашĭ, комвнš. «Ὁμὰ χθὼν ἅδε καλύπτει„. Епгр: «Ὁμὰ φρονέειν». Es:= Ὁμοφρονεῖν. (ші кв преп: în локš deadв:) «Ἐς ὁμά τινι». Es: =Ὁμοῦ.

Ὀμόσαι, пех: 1: de înf: ал лвĭ Ὄμνυμι.

Ὁμόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кв asemenea, saš ачееашĭ карпе. [ὁμὸς, σάρξ].

Ὁμόσε, [ὁμὸς] adв: кътpe ачееашĭ napte, saš dipeкціе. «Ὁμόσ' ἦλθε μάχη». Іл: N. s' а порніt. «Ὁμόσε ἰέναι, (χωρεῖν, ші чл:) τοῖς ἐχθροῖς". Лкs: а пъвъліasвпръ, saš а se înкъіера în вътъліе кв връжмашіĭ. «Ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς συνταξάμενοι». Apstf: 2) (кв dat:) în локš de ὁμοῦ (Плв:)

Ὁμοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ἰσοδύναμος. [ὁμὸς, σθένος].

Ὁμοσίπυος (ὁ, ἡ), [ὁμὸς, σιπύη]=Ὁμόσιτος, mîпкъtopš ла о masъ. (везĭ ші ὁμόκαπος).

Ὁμοσιτέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) mъпînкš înпреєнъ. [din

Ὁμόσιτος (ὁ, ἡ), mîпкъtopš ла о masъ, înпреєнъ хръпіtš. [ὁμὸς, σῖτος].

Ὁμόσκευος (ὁ, ἡ), =Ὁμοιόσκευος, asemenea înбръкаtš (înapmatš. екіпаtš). [ὁμὸς, σκευή].

'Ομοσκηνέω -ῶ, виit: -ήσω, (кȣ dat:) конлокȣieskȣ întp' ачелашi коptȣ кȣ чіпева. [ші

'Ομοσκηνία (ἡ), конлокȣіре întp' ачелашi коptȣ. [din

'Ομόσκηνος (ὁ, ἡ), (кȣ dat:) контръіторȣ întp' ачелашi коptȣ кȣ алтȣл; (în џen:) конлокȣіторȣ. [ὁμὸς, σκηνή]. [de ȣnde

'Ομοσκηνόω -ῶ, виit: -ώσω,='Ομοσκηνέω.

'Ομόσπλαγχνος (ὁ, ἡ), поеt:= 'Ομογάστριος. [ὁμὸς, σπλάγχνον].

'Ομοσπονδέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntȣ...

'Ομόσπονδος (ὁ, ἡ), конпърташ din лівації, ші (прin întind:) din tpaktate de паче, saȣ de алiанцъ, ші чл: (кȣ dat:). "'Ομοτράπεζός τέ μοι καί ὁμόσπονδος ἐγένετο». Ep: [ὁμὸς, σπονδή].

'Ομόσπορος (ὁ, ἡ), (пропарокs:) чел dintp' ачееашi съмінцъ; (прin ȣрт:) fpate. (пароks:) înпреȣнъ semъnъторȣ; (fir:) fъкъторȣ de копії dintp' ачееашi мȣіере кȣ алтȣл. (Sof: Edin: T. 458). [ὁμὸς, σπορά].

'Ομόσπουδος (ὁ, ἡ), поеt: [ὁμὸς, σπουδή] ȣнітȣ în окȣпаціе, saȣ пъреpe кȣ алтȣл.

'Ομόσσαι, ὁμόσσας, поеt: în локȣ de ὀμόσαι, ὀμόσας.

'Ομόστεγος (ὁ, ἡ), = 'Ομώροφος. [ὁμὸς, στέγη].

'Ομοστιβής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ὁμοῦ, στείβω] ȣмблъторȣ înпреȣнъ, saȣ пе ачееашi кале кȣ алтȣл; (fir:) ȣнітȣ, înȣоітȣ.

'Ομοστιχάω(-έω) -ῶ, виit: -ήσω. поеt: (кȣ dat:) конкълъtopeskȣ, мергȣ înпреȣнъ. [din

'Ομοστιχής, έος (ὁ, ἡ), поеt: мергъторȣ înпреȣнъ, конкълъторȣ. [ші

'Ομόστιχος, saȣ 'Ομόστοιχος (ὁ, ἡ), (кȣ dat:) ашезатȣ întp' ачелашi pîndȣ, saȣ лініе; (прin întind:) товаръшȣ. [ὁμοῦ στείχω].

'Ομόστολος (ὁ, ἡ), порнітȣ înпреȣнъ, saȣ întp' ачелашi локȣ кȣ алтȣл; (прin întind:) ȣнітȣ, înȣоітȣ, saȣ ȣрмъторȣ кȣіва. 2) asemenea înбpъкатȣ; (în џen:) asemenea. [ὁμοῦ, στέλλω].

'Ομόστοργος (ὁ, ἡ), asemenea, saȣ în речіпрокȣ iȣбіторȣ. [ὁμὸς, στοργή].

'Ομόσφυρος (ὁ, ἡ), поеt: [ὁμὸς, σφυρόν] ȣмблъторȣ înпреȣнъ, конкълъторȣ; чел dintp' ачелашi локȣ; (fir:) fpate.

'Ομοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), ='Ομοιόσχημος, конformȣ, de ачееашi fігȣръ. [ὁμὸς, σχῆμα].

'Ομοταγής, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -ταγῶς, ашезатȣ întp' ачелашȣ pîndȣ; (fir) asemenea алкътȣітȣ, saȣ întoкміtȣ. [ὁμοῦ, τάσσω].

'Ομοτάλαντος (ὁ, ἡ), = 'Ισοβαρής, de ачееашi гpeȣtate saȣ пȣtepe. (грам: ек-ȣил: а лȣi ἀτάλαντος). [ὁμὸς, τάλαντον].

'Ομόταφος (ὁ, ἡ), îngponatȣ înпреȣнъ, saȣ întp' ачелашi mopmîntȣ. [ὁμὸς, τάφος].

'Ομοταχὴς, έος, ші 'Ομόταχος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ταχῶς,='Ισοταχής. [ὁμὸς, τάχος].

'Ομοτέλευτος (ὁ, ἡ), = 'Ομοιοτέλευτος. [ὁμὸς, τελευτή].

'Ομοτελής, έος (ὁ, ἡ), плътіторȣ de ачелеашi дъждії, saȣ takse. [ὁμὸς, τέλος].

'Ομοτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [ὁμὸς, τέρμα] = "Ομορος.

'Ομοτεχνέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntȣ...

'Ομότεχνος (ὁ, ἡ), конmeseріашȣ, saȣ de ачелашi meшtешȣгȣ кȣ алтȣл. [ὁμὸς, τέχνη].

'Ομότηθος (ὁ, ἡ), Sхл:='Ομόθηλος. [ὁμὸς, τηθή].

'Ομοτὴς, οῦ (ὁ), глs: жȣратȣ, saȣ каре фаче жȣръмîntȣ. [ὄμνυμι]. [de ȣnde

'Ομοτικὸς, ἡ, όν, кȣвенітȣ, saȣ folositopȣ ла, saȣ însemnътівȣ de жȣраре.

'Ομοτιμία (ἡ), ='Ισοτιμία. [din

'Ομότιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τίμως='Ισότιμος, каре se вȣкȣръ de ачееашi чinste. || (de Ksn: se нȣмеsk) 'Ομότιμοι», чеi maі întîї дȣпе împъратȣл Персілор fiind între dînшii de ачелашi рангȣ, ка în Spapta нȣміції "Ομοιοι). [ὁμὸς, τιμή].

'Ομότιτθος (ὁ, ἡ), грам: = 'Ομόθηλος. [ὁμὸς, τιτθή).

'Ομότοιχος (ὁ, ἡ), despъpцітȣ de ачелашi пepeте, saȣ прimezȣ. «Γείτων —». Esхл: (ὁμὸς, τοῖχος].

'Ομοτονέω -ῶ, виit: -ήσω, (кȣ dat:) sîntȣ de o потрівъ întinsȣ; (прin ȣрт:) sîntȣ

'Ομότονος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -τόνως, (кȣ dat:) чел кȣ ачелашi тонȣ, ачееашi пȣtepe, saȣ (în мȣs:) кȣ ачелашi sȣнетȣ; (fъръ kazȣ)=Μονότονος [ὁμός, τόνος].

'Ομοτράπεζος (ὁ, ἡ), mîнкъторȣ ла ачееашi masъ кȣ чіпева. (ὁμὸς, τράπεζα].

'Ομοτραφής, έος (ὁ, ἡ),= 'Ομότροφος.

'Ομότρητος (ὁ, ἡ), [ὁμοῦ, τιτράω] întp' ачееашi вреme, saȣ asemenea гъȣрітȣ.

'Ομότριχος (ὁ, ἡ), ='Ομόθριξ.

'Ομοτροπέω -ῶ, виit: -ήσω, amȣ ачелеашi пȣрtърі (пъравȣрі), saȣ ачелашi кіпȣ de віацъ кȣ чіпева. [ші

'Ομοτροπία (ἡ), ачелеашi пȣрtърі, пъравȣрі, saȣ обічеiȣрі în віацъ кȣ алтȣл. [din

'Ομότροπος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ алтȣл în пȣрtърі, кіпȣл віеції, ші чл: = 'Ομοιότροπος. [ὁμὸς, τρόπος]. [de ȣnde

'Ομοτρόπως, adв: întp' ачелашї кiпš, asemenea, потрiвiт кš чева.

'Ομοτροφία (ἡ), înпреšпъ хрънiре, saš крештере, ор траїš. [din

'Ομότροφος (ὁ, ἡ), (пропароксː) хрънitš (крескštš), saš тръitорš înпреšпъ; (їар пароксː) хрънitорš, saš крескъtорš de чiнева înпреšпъ кš алtšл, saš кš алцiї. (кš datː) «'Ομότροφα τοῖσι ἀνθρώποισι θηρία». Ep: feapeлe domestiче. [ὁμοῦ, τρέφω].

'Ομοτροχάω -ῶ, (фъръ вiitː) noetː=(saš греш: înлокš de) 'Αματροχάω, алергš înпреšпъ, saš кš de o потрiвъ їšцеалъ. [ὁμοῦ, τρέχω].

'Ομοτυπία (ἡ), asemънътате de кiпš, saš fiгšръ. (ὁμὸς, τύπος].

'Ομοῦ, [прiнчː цепː ал лšї ὁμὸς] adвː înпреšпъ, tot de o datъ, asemenea, de o потрiвъ кš..; апроапе; (in пšмерː) ка ла, maї. «'Ομοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς 'Αχαιούς». Il: A. (шi кš datː). «'Ομοῦ νεκύεσσιν». Il: O. «'Ομοῦ τῷ τίκτειν (τῷ θανάτῳ)». Men: Elian: =Πρὸς. (шi кš цепː) «Νεὼς ὁμοῦ τῆς ἐμῆς». Sof: апроапе. (шi înпреšпъ кš τι). «'Ομοῦ τι πᾶσι». Лкsː maї, кam ла тоцї.

'Ομόϋλος (ὁ, ἡ), чел dintp' ачееашї матерiе. [ὁμὸς, ὕλη].

'Ομοῦμαι, mižː вiitː ал лšї ὄμνυμι.

'Ομοϋπόστατος (ὁ, ἡ), (Bisepː) чел de ачелашї iпостаsš кš алtšл. [ὁμοῦ, ὑφίσταμαι].

'Ομουρέω -ῶ, Ion: în локš de ὁμορέω. [ὅμουρος]. [de šnde

'Ομούρησις, εως (ἡ), Ion: în локš de ὁμόρησις.

'Ομούριος, шi "Ομουρος (ὁ, ἡ), Ion: în локš de ὅμορος.

'Ομούσιος, 'Ομουσιότης,='Ομοούσιος -ότης.

'Ομοφεγγής, έος (ὁ, ἡ), noetː лšminътоpš de o потрiвъ, saš de o datъ кš алtšл. [ὁμὸς, φέγγος].

'Ομοφήτωρ, ορος (ὁ), грamː експлː ал лšї ἀφήτωρ.

'Ομόφθογγος (ὁ, ἡ), noetː [ὁμὸς, φθόγγος]='Ομόφωνος, tot de o datъ, saš în šнiре, потрiвiт сšпъtоpš. [ὁμὸς, φθόγγος].

'Ομοφλεγής, έος (ὁ, ἡ), tot de o datъ аpзътоpš. [ὁμοῦ, φλέγω].

'Ομόφλοιος (ὁ, ἡ), ='Ομοιόφλοιος.

'Ομόφοιτος (ὁ, ἡ), noetː înпреšпъ меpгътоpš. [ὁμοῦ, φοιτάω].

'Ομοφραδής, έος, шi 'Ομοφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), noetː[ὁμοῦ,φράζω]чел de ачелашї гîndš; înвoitš, šнitš (пропː шi firː),= 'Ομόφρων.

'Ομοφρονέω -ῶ, вiitː -ήσω, (кš datː) sîntš de ачелеашї simцiminte, saš пъреpї кš чiнева. (шi кš datː opгː) «'Ομοφρονέοντε νοήμασιν». Od: Z:= 'Ομονοοῦντες. [шi

'Ομοφροσύνη (ἡ), asemънътате de simцiminte,='Ομόνοια. [din

'Ομόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кš asemenea saš ачелеашї simцiminte, šнitš. [ὁμὸς, φρὴν].

'Ομοφυής, έος (ὁ,ἡ), чел de ачееашї натšръ, de ачелашї soїš, saš de ачееашї statšръ. [ὁμὸς, φυὴ]. [de šnde

'Ομοφυΐα(ἡ), калitatea челšї de ачееашї натšръ, soїš, saš statšръ.

'Ομοφυλία (ἡ), insšшiме дšпе семinцie, неамš, saš фелš. [din

'Ομοφύλιος, шi 'Ομόφυλος (ὁ,ἡ), чел dintp' ачееашї семinцie, dintp'ачелашї soїš, saš фелš. «"Ορνιθες ὁμόφυλοι». Ksn: de ачелашї фелš «Τὸ ὁμόφυλον». Apslː='Η ὁμοφυλία. [ὁμὸς, φυλὴ].

'Ομόφυτος (ὁ, ἡ), = Σύμφυτος. [ὁμοῦ, φύω].

'Ομοφωνέω -ῶ, вiitː -ήσω, ворвеskš ачеашї лiмвъ; sšпъ tot de o datъ, saš asemenea; (în цепː) sîntš šнitš, înвoitš, потрiвitš (пропː шi firː). [шi

'Ομοφωνία (ἡ), =Συμφωνία. [din

'Ομόφωνος (ὁ,ἡ), ворвitорš de ачееашї лiмвъ; (mšsː) sšпътоpš înпреšпъ, saš asemenea; (în цепː) = Σύμφωνος (пропː шi firː). [ὁμὸς, φωνὴ]. [de šnde

'Ομοφώνως, adвː întp' o глъsšiре,=Συμφώνως.

'Ομόφωτος (ὁ, ἡ), înпреšпъ, sa asemenea лšminътоpš. [ὁμὸς, φῶς].

'Ομοχοῖνιξ, ικος (ὁ, ἡ),=Σύνδουλος, (дšпе ziчː) каре îшї їа înпреšпъ мертiкšл. (везї шi ὁμόκαπος). [ὁμὸς, χοῖνιξ].

'Ομόχορος, кšвенitš ла ачелашї хорš. [ὁμὸς, χορὸς].

'Ομοχροέω-ῶ, вiitː -ήσω, sîntš de ачееашї фацъ, saš колоаре. [шi

'Ομόχροια, шi (Ionː) 'Ομοχροίη (ἡ), asemънътате de фацъ. 2) (Ionː) sšпрафаца пiелiї, saš пелiцеї. [ὁμὸς, χρόος].

'Ομοχρονέω -ῶ, вiitː -ήσω, (кš datː) sîntš dintp' ачееашї време (контimпоранš) кš чiнева; (mšsː) šрmезš ачелашї timпš, saš taktš. «Τῇ γλώττῃ τὸ πλῆκτρον ὁμοχρονεῖν». Лšч: [din

'Ομόχρονος (ὁ, ἡ), чел de ачелашї timпš. [ὁμὸς, χρόνος].

'Ομόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de ачееашї колоаре. [ὁμὸς, χρόα].

‘Ομοχρώματος, ші ‘Ομόχρωμος [ὁμὸς, χρῶμα], ші ‘Ομόχρως, ωτος [ὁμὸς, χρὼς] (ὁ, ἡ), =‘Ομόχροος.

‘Ομοχώριος ші ‘Ομόχωρος (ὁ, ἡ), чел dintp' ачелаші локȣ, конпъmînteanȣ; saȣ чел din локȣ апропіatȣ, вечінȣ. [ὁμὸς, χώρα].

‘Ομοψηφέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntȣ...

‘Ομόψηφος (ὁ, ἡ), ='Ισόψηφος, ȣnitȣ, потрівitȣ кȣ алtȣл ла вotȣpі, (прin ȣpm:) ла пъреpі; saȣ ла чinste прin dpeptȣл de о потрівъ de a вota. [ὁμὸς, ψῆφος].

‘Ομοψυχέω -ῶ, виit: -ήσω, =‘Ομονοέω. [ші

‘Ομοψυχία (ἡ), =‘Ομοφροσύνη, ші ‘Ομόνοια. [din

‘Ομόψυχος (ὁ, ἡ), =‘Ομόφρων. [ὁμὸς, ψυχὴ]. [de ȣnde

‘Ομοψύχως, adв: =‘Ομοφρόνως.

'Ομόω -ῶ, виit: -όσω, (преа pap) ="Ομνυμι.

‘Ομόω -ῶ, виit: -ώσω, ȣneskȣ, saȣ înпреȣnȣ. [ὁμὸς].

"Ομπη (ἡ), ="Ομπνη·

"Ομπνειος, α, ον, поеt: ="Ομπνιος.

'Ομπνειόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), глs: чел кȣ înвiлшȣгъtoape mînъ. [ὄμπνειος, χείρ].

"Ομπνη (ἡ), поеt: [în afin: кȣ Лat: ops, opis] (în ɥen:) хpanъ; (паptik:) гpîȣ, epzȣ, ші чл: "Πολυωπὴς—». Nik: farȣpȣ. [de ȣnde

'Ομπνηρὸς, ὰ, ὸν, поеt: ="Ομπνιος. [ші

'Ομπνιακὸς, ші 'Ομπνικὸς, ἡ, ὸν, поеt: (преа pap) în локȣ de...

"Ομπνιος, α saȣ ος, ον, поеt: хpънitopȣ; poditopȣ; înвiлшȣгъtopȣ, (Лat:) opimus; (în ɥen:) mȣлtȣ, mape, înвiлшȣгatȣ. || "Ομπνια». Чepesa (ка dъtъtoape de хpanъ).

'Ομφαῖος, α, ον, поеt: [ὀμφὴ] проорокоsȣ, гічitoposȣ.

'Ομφάκη (ἡ), zeamъ de arȣpidъ. [ші

'Ομφακηρὸς, ὰ, ὸν, ші 'Ομφακίας, ου (ὁ), ка arȣpida, кpȣdȣ; stpenezічosȣ ші акpȣ; (fir:) аспpȣ, iȣte, чiȣdatȣ. [ші

'Ομφακίζω, виit: -ίσω, amȣ гȣstȣ de arȣpidъ, sîntȣ nekontȣ. 2) (miж:) кȣлегȣ stpȣгȣpі nekonɥі; (fir:) întpeвȣinɥezȣ чева преа timпȣpiȣ, saȣ maі 'nainte de a se коаче. [ші

'Ομφάκινος, η, ον, fъкȣtȣ din nekoante poade. «"Ελαιον —». Лks: (алt:) ὀμφάκιον. [ші

'Ομφάκιος (ὁ, ἡ), nekontȣ (вîptosȣ, tape) ка arȣpida. || (sȣвst:) «'Ομφάκιον (se înɥ: ἔλαιον)». Dskp: ȣntdeлemnȣ кpȣdȣ. [ші

'Ομφακὶς, ίδος (ἡ), пъпpîstoкȣл гindeі, кȣ каpe аргъsesk пїeiлe tавачіі. [ші

'Ομφακίτης, ου (ὁ), ші 'Ομφακῖτις, ιδος (ἡ), ='Ομφάκινος, saȣ 'Ομφάκιος. «Κηκὶς—». Dskp: nekoantъ гогоашъ de pistikȣ. [ὄμφαξ].

'Ομφακόμελι (τὸ), ȣnȣ felȣ de въȣtȣpъ de mїepе ші zeamъ de arȣpidъ. [ὄμφαξ, μέλι].

'Ομφακορὰξ (ῥάξ), άγος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ вpoвoaneлe nekoante. [ὀμφὰξ, ῥὰξ].

'Ομφακώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ομφακίας.

'Ομφαλητομίη (ἡ), Ion: în локȣ de ὀμφαλοτομία. [din

'Ομφαλητόμος (ὁ, ἡ), Ion; în локȣ de ὀμφαλοτόμος.

'Ομφάλιον (τὸ), dim: ал лȣі ὀμφαλὸς, saȣ neȣt: ал лȣі...

'Ομφάλιος (ὁ, ἡ), кȣвenitȣ, saȣ asemenea вȣpікȣлȣі. [ші

'Ομφαλιστὴρ (ὁ), instpȣmîntȣ de tъіat вȣpікȣл. [ὀμφαλὸς].

'Ομφαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în фopmъ de вȣpікȣ. [ὀμφαλὸς, εἶδος].

'Ομφαλόεις, εσσα, εν, поеt: чел кȣ вȣpікȣ; saȣ вȣpікosȣ, în фopmъ de вȣpікȣ. «'Ασπὶς=». «Σῦκον— ». Nik: [ὀμφαλὸς].

'Ομφαλόκαρπος (ὁ, ἡ), (вot:) продȣкъtopȣ de вȣpікoase poade. [ὀμφαλὸς, καρπός].

'Ομφαλοκήλη (ἡ), ȣmfлъtȣpъ de вȣpікȣ. (вezі ші ἐξόμφαλος). [ὀμφαλὸς, κήλη].

'Ομφαλὸς (ὁ), [ὄμπνη, saȣ ἄμβη] вȣpікȣ; (прin întind:) miжлокȣл, ɥefȣл, saȣ чentpȣл. 2) (fir:) вȣpікoasa оваліtate a павъzeі. 2) пapteа жȣгȣлȣі каpȣлȣі чea din miжлокȣ skoasъ afapъ, ка sъ ɥie лerъtȣpa жȣгȣлȣі. 4) кpeasta din вîpfȣ, saȣ коada ȣneі poade, saȣ флоpі. «"Ηδιον ὄζει τῶν ῥόδων, ὧν ὀμφαλὸς τραχὺς». Apst: (вezі ші ὀμφὴ).

'Ομφαλοτομία (ἡ), tъіepea вȣpікȣлȣі. [din

'Ομφαλοτόμος (ὁ, ἡ), tъіetopȣ de вȣpікȣ. (de ȣnde || sȣвst: fem:) moашъ. [ὀμφαλὸς, τέμνω].

'Ομφαλώδης, εος (ὁ, ἡ), ші 'Ομφαλωτὸς, ἡ, ὸν, ='Ομφαλόεις, ші 'Ομφαλοειδὴς.

"Ομφαξ, ακος (ὁ, ἡ), nekontȣ, кpȣdȣ; (прin ȣpm:) stifosȣ, stpenezічosȣ; акpȣ; tape, вîptosȣ; (fir:) neвîpstnікȣ; timпȣpiȣ; (прin întind:) îndъpъtnікȣ, sankiȣ, sȣчitȣ. || (sȣвst: fem: saȣ преа pap въpв: se înɥ: σταφυλὴ, saȣ βότρυς) arȣpidъ; (кȣ înɥeл: de ἐλαία) mъsлinъ вepde·

'Ομφὴ (ἡ), [ἔπω, ὄψ] глasȣ; (прinч:) глasȣ de zeȣ (проорочеskȣ), хpismosȣ, гічipe, semnȣ пpeвestitopȣ. (вezі ші κληδὼν). (de ȣnde 2) = Φήμη, famъ, опі-

nie пѫбликъ. 3)='Οσμή, бѫнѫ miposѫ (de ѫnde εὐόμφαλον dѫпе Аркаd: tpantafiлѫл). [de ѫnde

'Ομφήεις, εσσα, εν, поеt: ='Ομφαῖος. [ші

'Ομφητὴρ (ὁ), поеt: пророкѫ, rivitopѫ.

'Ομῶλαξ, ακος (ὁ, ἁ), Dop: în локѫ de ὁμαῦλαξ, ръzашѫ, вечінѫ.

"Ομωμι (τὸ), nedeкл: [Перs]="Αμωμον.

'Ομώμοκα, At: tpe: de кѫ: ал лѫі ὄμνυμι.

'Ομωνυμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѫ dat:) amѫ ачелаші нѫме кѫ алтѫл. [ші

'Ομωνυμία (ἡ), omonimie, a fi de ачелаші нѫме кѫ алтѫл. [ші

'Ομωνύμιος, α, ον, поеt:=кѫ...

'Ομώνυμος (ὁ, ἡ), (кѫ daf: saѫ pap кѫ џen:) omonimѫ, чел de ачелаші нѫме кѫ алтѫл. «Λέξις ὁμώνυμος„. Aftn: zічере потрівітъ ла feлѫpite овіекte, (прin ѫpm:) îndoïasъ, еківоръ. [ὁμὸς, ὄνομα]. [de ѫnde

'Ομωνύμως, adв: кѫ omonimie, saѫ ачелаші нѫme.

'Ομωρόφιος, ші 'Ομώροφος (ὁ,ἡ), (кѫ dat:) коnлокѫitopѫ sѫвt ачелаші акоперішѫ кѫ алтѫл. [ὁμὸς, ὀροφὴ].

'Ομῶς, adв: поеt: [ὁμὸς]='Ομοίως, (кѫ dat:)asemenea; de o потрівъ; îппреѫпъ; întp' ачееаші време кѫ.... "Πάντες (ші despre лок:) «Πάντη ὁμῶς». Om: ші Es: «Τοὺς ὁμῶς θεοῖσι κυδάνει». Iл: Ξ: de o потрівъ кѫ zeï.

"Ομως, коnjѫnкц: împotiв: însъ, кѫ toate ачestea. «Οὐκ ἐπ' ἐμοὶ μὲν, ὅμως φυλάξομαι». Ткр: (ші кѫ алте партік:) «"Ομως γε μὴ (μὲν τοι, μέντοιγε, γε μέντοι)».Лкs: dap, ші кѫ toate ачestea. «Κἂν ὅμως (кѫ sѫп)». Sof: «Ε'ξελοῦντα αὐτοὺς, ὅμως καὶ ξεινίους ὄντας». Ep:

'Ομωχέτας, α, saѫ αο (ὁ), Dop: ші Еол: [ὁμὸς, ἔχω] коnлокѫitopѫ; (despre zeï)= 'Ομόναος.

"Ον, ὄντος (τὸ), неѫt: лѫі ὢν партч: лѫі εἰμί.

"Ον, ак: sinr: ал релат: ὅς·

"Ον, поеt: неѫt: saѫ ак: вървъ: ал лѫі ὅς în локѫ de ἑός.

'Οναγὸς (ὁ), Dop: în локѫ de ὀνηγὸς.

'Ονάγρα (ἡ), ѫпѫ feлѫ de плантъ,=Οἰνοθήρα.

'Ονάγρινος, η, ον, însѫшitѫ asinѫлѫі sевatікѫ. [ὄναγρος].

'Οναγρόβοτος (ὁ,ἡ), (τόπος, локѫ) пъsкѫtѫ de asinï sелваtічï. [ὄναγρος, βόσκω].

"Οναγρος (ὁ), asinѫ seлвatікѫ. 2) ѫпѫ feлѫ de mашinъ asвipлitoape de sъџeatъ. (везï ші μονάγκων). [ὄνος, ἀγρὸς].

'Οναίμην, αιο, αιτο, пех: 2: de поft: ал лѫі ὀνίναμαι.

"Οναρ, ὀνείρατος (τὸ), вisѫ. «Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος». Пind: "Οὐδ' ὄναρ ἐλευθερίας (φόβου ші чл:)». Лкs: "Ἐὰν τι ὄναρ ἀγαθὸν ἴδῃς». Ksn: || (овіч: adв:) «"Οναρ καὶ ὕπαρ». Dmкр: în вisѫ ші aïevea.

'Ονάριον (τὸ), dim: ал лѫі ὄνος, тъгърѫшѫ.

'Ονασεῖ, Dop: în локѫ de ὀνήσει, a 3: sinr: пеps de віit: хоt: ші

"Ονασθαι, між: пех: 2: de inf:, ші

'Ονάσης, поеt: în локѫ de ὀνήσῃς, a 2: sinr: пеps: de пех: sѫп: ал лѫі ὀνίνημι.

"Ονδε, поеt: în локѫ de εἰς ὃν=ἑόν, ла ал sъѫ.

'Ονεία (ἡ), fem: ал лѫі ὄνειος.

"Ονειαρ, ὀνείατος (τὸ), поеt: [ὀνίνημι] fолоsѫ, кішtirѫ; întpeвѫinцape; (de ѫnde) нѫtpeце, хране, mîнкърї; ванї; odoape, ші чл: 2) (pap ші авѫs:) în локѫ de ὄναρ, ὄνειρον.

'Ονειδείη (ἡ), поеt: în локѫ de ὄνειδος. [ші

'Ονείδειος (ὁ, ἡ), поеt: =Αἰσχρὸς, de попоsѫ, de окаръ. [ші

'Ονειδείω, (фъръ віit:) поеt: în локѫ de

'Ονειδίζω, віit: -ίσω, (кѫ dat: dip: ші ак: saѫ џen: indip:) zікѫ (nomeneskѫ) чева spre попоsѫл, окара кѫїва, (овшt:) ватѫ кѫїва овразѫл; (кѫ ак: dip:) mѫstpezѫ, dожъпеskѫ, окъpъskѫ. «Μήποτε πενίην ἀνδρὶ τέτλαθ' ὀνειδίζειν». Es: [ὄνειδος].

'Ονειδίη (ἡ), греш: în локѫ de ὀνειδείη.

'Ονείδισις, εως (ἡ),='Ονειδισμὸς. [ші

'Ονείδισμα (τὸ), ворвъ, saѫ fantъ spre попоsлѫіpea кѫїва. [ші

'Ονειδισμὸς (ὁ), попоsлѫіpe; окъpîpe; хѫлiре; mѫstpape. [ші

'Ονειδιστὴρ, поеt:, ші

'Ονειδιστὴς, οῦ (ὁ), попоsлѫitopѫ; окъpîtopѫ, хѫлitopѫ; mѫstpъtopѫ.[ὀνειδίζω]. [de ѫnde

'Ονειδιστικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -κῶς, кѫвenitѫ, saѫ аплекatѫ, îndemînatiкѫ ла попоsлѫіpe, ші чл:

'Ονείδιστος (ὁ, ἡ), ші 'Ονειδιστὸς, ή, όν, попоsлъitѫ, saѫ de хѫлit. [ὀνειδίζω].

"Ονειδος, εος -ους (τὸ), [ὄνομαι] окаръ în фацъ; хѫлъ; попоsѫ. 2) (în віне) вѫпѫ нѫme, лаѫdъ.

'Ονεῖον (τὸ), staѫлѫ de asinï. [ὄνος].

"Ονειον (τὸ), поеt: неѫt: лѫі ὀνείων.

"Ονειος (ὁ, ἡ), de тъгарѫ. || (sѫвst:) 'Ονεία (se înц:φορὰ),пïеле de тъгарѫ. [ὄνος].

"Ονειος (ὁ, ἡ), поеt: (pap)='Ονήϊος.

Ὀνείρειος, α, ον, ші Ὀνειρήεις, εσσα, εν, noet: atinгъtopȣ de вise; saȣ въzȣtȣ în вisȣ. «Ὄψις — ». Om: [ὄνειρος].

Ὀνειρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskȣtȣ în вisȣ. [ὄνειρος, γείνω].

Ὀνειροδότης, ου (ὁ), ші Ὀνειροδότις, ιδος (ἡ), dъtъtopȣ, adȣkъtopȣ de вise. [ὄνειρος, δίδωμι].

Ὀνειροκρίτης, ου (ὁ), tîлkȣitopȣ de вise. [ὄνειρος, κρίνω]. [de ȣnde

Ὀνειροκριτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînъtikȣ ла tîлkȣipe de вise.

Ὀνειρολογία (ἡ), вopвipe (tpaktaцie) despпe tîлkȣipe de вise. [ὄνειρος, λόγος].

Ὀνειρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), noet: ríчitopȣ de вiitoape пpin вise. [ὄνειρος, μάντις].

Ὄνειρον (τὸ), =Ὄνειρος.

Ὀνειρόπληκτος, ші Ὀνειροπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: sпъîmîntatȣ din вpe ȣnȣ вisȣ. [ὄνειρος, πλήσσω].

Ὀνειροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ (пpíчinȣitopȣ) de вise. [ὄνειρος, ποιός].

Ὀνειροπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, вisezȣ (пpon: mi fir:), îmî înkinȣîeskȣ; (ȣne-opî) amъцeskȣ; (пas:) mъ sпepiȣ възînd чeвa în somnȣ. [ὀνειροπόλος]. [de ȣnde

Ὀνειροπόλησις, εως, ші

Ὀνειροπολία (ἡ), вisape, вisȣ. [din

Ὀνειροπόλος (ὁ, ἡ), [ὄνειρος, πόλος] îndeлetniчitȣ ла tîлkȣipe de вise. 2) вisъtopȣ.

Ὀνειροπομπὸς (ὁ, ἡ), tpimiцъtopȣ de вise ла oamenî. [ὄνειρος, πέμπω].

Ὄνειρος (ὁ), = Ὄναρ, Ὄνειρον; (fir:) чeвa înkinȣitȣ (neînfiinцatȣ).

Ὀνειροσκόπος (ὁ, ἡ), oвsepвъtopȣ, ші tîлkȣitopȣ de вise, = Ὀνειροκρίτης. [ὄνειρος, σκοπός].

Ὀνειροτόκος (ὁ, ἡ), noet: пъskъtopȣ de вise. [ὄνειρος, τόκος].

Ὀνειροφαντασία (ἡ), вedenie în вisȣ. [ὄνειρος, φαντάζω].

Ὀνειρόφαντος (ὁ, ἡ), възȣtȣ în вisȣ. [ὄνειρος, φαίνομαι].

Ὀνειρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: înцeлegъtopȣ, tîлkȣitopȣ de вise. [ὄνειρος, φρήν].

Ὀνειρωγμὸς (ὁ), =Ὀνείρωξις.

Ὀνειρώδης, εος (ὁ, ἡ), кa ȣnȣ вisȣ (neînfiinцatȣ), imaцinapȣ. 2) sȣпȣsȣ ла вedepî de вise. [ὄνειρος].

Ὀνείρωξις, εως (ἡ), вisape; (паptik:) = Ἐνυπνιασμός. [din

Ὀνειρώσσω(ττω), вiit: -ώξω, вisezȣ; (паptik:) =Ἐνυπνιάζομαι. [ші

Ὀνειρωτικὸς ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de, saȣ konstatȣ în вisȣ: [ὄνειρος].

Ὀνείων, ονος (ὁ, ἡ), noet: komпap: пepeгъ: în лokȣ de Ὀνήϊων.

Ὀνέλαφος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de animaлȣ кȣ figȣpъ de mъгapȣ ші чepвȣ. [ὄνος, ἔλαφος].

Ὄνευος (ὁ), Sxл: ȣnȣ feлȣ de mашinъ, (aлt:) [ὄνος 5]. [de ȣnde

Ὀνεύω, вiit: -εύσω, tpaгȣ, saȣ înвîpteskȣ чeвa кȣ mашina ὄνευος.

Ὀνηγήσιος, Ion: цen: aл лȣî...

Ὀνήγησις, εως (ἡ), a fi чineвa...

Ὀνηγὸς (ὁ), [ὄνος, ἄγω] mînъtopȣ de mъгapî, =Ὀνηλάτης.

Ὀνήϊος (ὁ, ἡ), Ion: =Ὀνήσιμος, foлositopȣ. [ὀνίνημι].

Ὀνήϊστος, η, ον, Ion: sȣпpл:, ші

Ὀνηΐων, ονος (ὁ, ἡ), Ion; komпap: aл лȣî Ὀνήϊος.

Ὀνηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mînȣ mъгapî. [din

Ὀνηλάτης, ου (ὁ), mînъtopȣ de mъгapî, mъгъpapȣ. [ὄνος, ἐλαύνω].

Ὀνήμενος, η, ον, noet: în лokȣ de ὠνημένος, tpe: de кȣ: aл паptч: лȣî ὀνίναμαι. ‖ (кa adiekt:) fepiчitȣ.

Ὄνημι, neîntp: temat: aл лȣî ὀνίνημι.

Ὄνησα, noet: în лokȣ de ὤνησα, nex: 1: aл лȣî ὀνίνημι.

Ὀνησίδωρος (ὁ, ἡ), noet· dъpȣitopȣ de foлosȣ, вine-fъкъtopȣ. [ὄνησις, δῶρον].

Ὀνήσιμος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ίμως, foлositopȣ. [ὄνησις].

Ὀνησίπολις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: foлositopȣ opaшeлȣî. [ὄνησις, πόλις].

Ὄνησις, εως (ἡ), foлosipe; foлosȣ. «Τοσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν, ὡς οὗτός ποτε δυνήσεται, ші чл: Od: Φ. atîtȣ вine se вазъ. [ὀνίνημι].

Ὀνησιφόρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φόρως, adȣкъtopȣ de foлosȣ. [ὄνησις, φέρω].

Ὄνησο, noet: în лokȣ de ὤνησο, a 2: sinг: пeps: de neste-sъв: miж: aл лȣî ὀνίνημι.

Ὀνητικὸς, ἡ, ὸν,=Ὀνήσιμος, aвantaжosȣ, foлositopȣ. [din

Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, noet: =Ὀνήσιμος. 2)= (saȣ гpeш: în лokȣ de) ὀνωτὸς. [ші

Ὀνήτωρ,ορος(ὁ),noet: foлositopȣ.[ὀνίνημι].

Ὄνθος (ὁ, ші ἡ), вaлiгъ de вite. [ὀνὶς din ὄνος].

Ὀνθύλευσις, εως (ἡ), гъtipe de mînkape кȣ ȣmплȣtȣpъ. [ші

Ὀνθυλευτὸς, ἡ, ὸν, (op чe de mînkape) гъtitȣ кȣ ȣmплȣtȣpъ. [din

Ὀνθυλεύω, вiit: -εύσω, гъteskȣ mînkape

кѕ ѕшпаѕtѕрѣ; (in цen:) îndѕлчеѕкѕ mînкаре кѕ apomate, ші ч.л:; (desпре вinѕ) falsifikѕ, прefакѕ. (везї ші πηλός). [ἔνθος, ὕλη].

'Ονίας(ὁ), ѕнѕ felѕ de пеште чепѕшіѕ. [ші

'Ονίδιον (τὸ),='Ονάριον. [ші

'Ονικός, ή, όν, пѣгѣрескѕ. 2)=Μυλικός. «Μύλος—». Skp: піаtрѣ de moapѣ. [ὄνος].

'Ονίνημι, ші (між:) 'Ονίναμαι, віit: ὀνήσω, (пех: ὤνησα, ші між: ὠνάμην, de ѕnde noft: ὀναίμην, ші прea pap ὠνησάμην; пеsteѕѣв: în локѕ de пех: ὠνήμην) фолоseskѕ, ажѕtѕ; мѣлцѕmeskѕ, înbeselezskѕ. îndatoрezѕ. «Εἴ ποτέ σε ὤνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ». Іл: А. «Ἱκανώτατοι κακῶσαι μὲν ἐχθρούς, ὀνῆσαι δὲ φίλους». Ksn: (ші між: кѕ цen:) «Δαιτὸς ὄνησο». Od: Т. (de ѕnde maї des між: пех: de noft:) «Οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων». Apstf: аша sѣ amѕ napte de копіі meї. (ші авсол:) «"Οναιο». Sof: sѣ 'цї fie de віne! sѣ трѣїештї. «Μὴ νῦν ὀναίμην, εἴ τι σε δέδρακα, ὧν ἐπαιτιᾷ με». Sof: sѣ пѕ amѕ napte de віne. «"Οναιο μὲν τ' ἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε». Apstf: віne 'цї ар fi. «"Ωνησο (saѕ ὤνησο), διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου». Лѕч: віne кѣ пѕ te a аѕzit. (ші пас:) «'Ωνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον». Ткр: віne кѣ а dat Dѕmnezeѕ. (ші în партч:) «'Εσθλὸς μοι δοκεῖ εἶναι ὀνήμενος». Od: В. sѣ'ї dea D-zeѕ віne. (se конф: кѕ ὄνομαι, везї зіч:).

'Ονίς, ίδος (ή), валіrѣ de mѣгарѕ. [ὄνος].

'Ονίσκη (ή), fem: ал лѕї...

'Ονίσκος (ὁ), dim: ал лѕї ὄνος.

'Ονίσκω, віit:ὀνήσω, (прea pap) în локѕ de ὀνίνημι.

'Ονίτης, ου (ὁ), ші 'Ονῖτις, ίδος (ή),= 'Ονικός ‖ (sѕвst: върв:) ѕнѕ felѕ de піаtрѣ (de moapѣ din Skitia; (fem:) ѕнѕ felѕ de чімврѕ. [ὄνος].

'Ονοβατέω -ῶ віit -ήσω, пѕїѕ mѣгарѕ sѣ înкаліче їапѣ; пехt: (ка din партеа mѣгарѕлѕї =Βατεύω. [din

'Ονοβάτης, ου (ὁ), 'Ονοβάτις, ιδος(ή), înкѣліkatѕ пе mѣгарѕ de osindѣ). [ὄνος, βαίνω].

'Ονόβλιτον (τὸ). ѕнѕ felѕ de плантѣ, sпанакѕ (ὄνος, βλίτον).

'Ονόβρυχίς, ιδος, saѕ ίδος (ή), ѕнѕ felѕ de сарвѣ, saѕ de трifoїѕ [ὄνος, βρύχω].

'Ονογάστρις, ιδος (ὁ, ή), чел кѕ пînтече de mѣгарѕ (прea mape). [ὄνος, γαστήρ].

'Ονόγυρος (ὁ). ѕнѕ felѕ de плантѣ, saѕ de skaete (алтѕл декît ἀνάγυρος). [ὄνος, γύρος].

'Ονοειδής, έος (ὁ, ή), чел кѕ figѕрѣ de mѣгарѕ [ὄνος, εἶδος].

'Ονοθήρας, ='Οινοθήρας.

'Ονοκένταυρος (ὁ), ѕнѕ felѕ de maimѕцѣ. [ὄνος, κένταυρος].

'Ονοκινδής, ші 'Ονοκίνδιος, ου (ὁ), кош: ='Ονηλάτης. [ὄνος, κινέω].

'Ονοκλεία (ή), ѕнѕ felѕ de плантѣ, = "Αγχουσα (везї ші ὄνοσμα), лімва воѕлѕї.

'Ονοκοίτης, ου (ὁ), кѣлкаtѕ în кѣлкѕшѕ de mѣгарѕ. [ὄνος, κοίτη].

'Ονοκόπος (ὁ),=Μυλοκόπος. [ὄνος, κόπτω].

'Ονοκρόταλος (ὁ), ѕнѕ felѕ de пасѣре трѣitoape în апѣ (гласѕл кѣріа seamѣнѣ кѕ ал mѣгарѕлѕї),(Франц:) cormoran, корвѕ de mape. [ὄνος, κρόταλος].

'Ονοκώλη, ші 'Ονοκωλίς, ίδος (ή),='Ονοσκελίς, (епіt:) Emѕѕsa (везї "Εμπουσα). [din

'Ονόκωλος (ὁ, ή), чел кѕ mѕdѕларе de mѣгарѕ. [ὄνος, κῶλον].

"Ονομα (τὸ), [în afin: кѕ αἶνος ші ὄνομαι] пѕme [de ачї]; репѕme; ворвѣ пѕmaї (fѣрѣ fanѣ); претекstѕ, прічіпѕіре; zічере; (грам:) ѕна din пѣрціле кѕвîнтѕлѕї, пѕme. «Λόγος τέλειος γένοιτ' ἂν ἐξ ὀνόματος μόνον καὶ ῥήματος». Грam: [de ѕnde

'Ονομάζω, віit: -άσω, пѕmeskѕ; daѕ пѕme, saѕ кіemѕ пе пѕme; (în цen:) zікѕ, пропѕпцѕ; daѕ репѕme, лаѕdѕ. (de ѕnde) «'Ωνομασμένος». Ікр:='Ονομαστός, пѕmitѕ, вestitѕ.

'Ονομαθετέω -ῶ, віit: -ήσω,='Ονοματοθετέω. [din

'Ονομαθέτης, ου (ὁ ,='Ονοματοθέτης.

"Ονομαι, [везї ὄνομα] віit: ὀνόσομαι, (пех: ὠνάμην, ші ὠνοσάμην) noet: пѕїѕ попоsѕ, хѕлеskѕ, dosѕdeskѕ, окѣрѣskѕ, desпрецѕїeskѕ. «"Ηκιστα ὄνονται τοὺς χειροτέχνας». Ер: (ші кѕ цen:) «Οὐδ' ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος». Od: Е. пѕ te веї пліпце пептрѕ... «"Η οὔνεσθ' ὅτι». Іл: Ω: desпрецѕіцї. (se конф: кѕ ὄναμαι în timпiї трекѕцї, însѣ dѕпе Sхл: Esst: se deoseвеште în Om: прin вокалеле η, ші α, fiind прin чеа dîntîї în sensѕ de фолоsѕ, їар прin чеа de ал doilea de хѕліре). «Οὐδ' ὑπερήνωρ ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο». Іл Р

'Ονομαίνω, віit: -ανῶ, noet: Ion: în локѕ de ὀνομάζω, zікѕ; пропѕпцѕ; fѣгѣdѕїeskѕ; пîndѕїeskѕ, хоtѣрѣskѕ. [ὄνομα].

'Ονομακλήδην, адв: noet: а пѕme, пе пѕme. [ші

'Ονομακλήτωρ, ορος (ὁ), чел însѣрчinatѕ

a adȣче a minte stъпînȣлȣї sъȣ нȣмеле fелȣріціилор sȣnȣшї. (Ɩat:) nomenclator. [ὄνομα, καλέω].

'Ονομάκλυτος, ος, ον, saȣ ἡ, ὀν, поеt: penȣmitȣ, bestitȣ; (akt:) adȣкъtорȣ de peнȣme. [ὄνομα, κλυτός].

'Ονομασία (ἡ), нȣміре, dape de нȣме oбїеkteлор, [шї

'Ονόμασις, εως (ἡ),='Ονομασία. [шї

'Ονόμασμα (τὸ), грешї: în локȣ de μάσμα. [ὀνομάζω].

'Ονομαστήρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sербъtoape de zioa, în каре se dъ нȣмеле копілȣлȣї. [din

'Ονομαστὴρ, поеt: în локȣ de...

'Ονομαστὴς, οῦ (ὁ), нȣmitорȣ, saȣ dъtъtорȣ de нȣме. [шї

'Ονομαστὶ, adв: a нȣме, пе нȣме, [шї

'Ονομαστικὸς, ἡ, ὀν, (шї adв:) -ικῶς, foлositорȣ ла нȣміре. (de ȣnde || sȣбst:) «'Ονομαστικὴ (πτῶσις)». Грам: nominatiбȣ. шї «'Ονομαστικὸν (βιβλίον)». kataлогȣ de нȣме, ad: de zічерї, saȣ ѕiцionapȣ îmпъpцitȣ în капете, ïap нȣ dȣпе aлfaбetȣ, Onomastiкȣ. [шї

'Ονομαστὸς, ἡ, ὀν, (шї adв:) -στῶς, нȣmitȣ, saȣ de нȣmit, de eкsпрimat; (обіч: bestitȣ penȣmitȣ. [ὀνομάζω].

'Ονοματικὸς, ἡ, ὀν, (шї adв:) -ικῶς, кȣвenitȣ ла, saȣ бasatȣ пе нȣме. [ὄνομα].

'Ονομάτιον (τὸ), dim: aл лȣї ὄνομα, miкȣ нȣме, saȣ zічере.

'Ονοματογραφέω -ῶ, бitt: -ήσω, skpiȣ нȣмеле кȣїба în лistъ. [шї

'Ονοματογραφία (ἡ), înskpiepe, saȣ kaтaлогȣ de нȣме. [din

'Ονοματογράφος (ὁ, ἡ), înskpiitорȣ de нȣме. [ὄνομα, γράφω].

'Ονοματοθεσία (ἡ), пȣнере de нȣме. [ὄνομα, θέσις]. [шї

'Ονοματοθέσια (τὰ),='Ονομαστήρια.

'Ονοματοθετέω -ῶ, бiit: -ήσω, пȣїȣ нȣме кȣїба. [din

'Ονοματοθέτης, ου (ὁ), пȣitорȣ de нȣме. [ὄνομα, τίθημι]. [de ȣnde

'Ονοματοθετικὸς, ἡ, ὀν, кȣвenitȣ, foлositорȣ, saȣ îndeminatiкȣ ла пȣнере de нȣме.

'Ονοματοθήρας, ου (ὁ), бînъtорȣ de нȣме, saȣ ворбе. [ὄνομα, θήρα]. [de ȣnde

'Ονοματοθηράω -ῶ, бiit: -άσω, бiнеȣ нȣме, saȣ ворбе.

'Ονοματοκλήτωρ, ορος (ὁ),='Ονομακλήτωρ.

'Ονοματολόγος (ὁ, ἡ), înшіръторȣ de ворбе,='Ονοματοθήρας. 2)='Ονομακλήτωρ [ὄνομα, λέγω].

'Ονοματομάχος (ὁ, ἡ), disпȣtъторȣ despre нȣме, saȣ ворбе. [ὄνομα, μάχη].

'Ονοματοποιέω -ῶ, бiit: -ήσω, (пas: ipe: de кȣ: ὠνοματοπεποίηται) кроїeskȣ (пріnч: imitînd natȣpaлȣл sȣnetȣ aл лȣкрȣрілор) нȣме, saȣ ворбе, fakȣ zічерї imitatiбe. [ὀνοματοποιὸς]. [de ȣnde

'Ονοματοποίησις, εως, шї

'Ονοματοποιΐα (ἡ), fачере, konstpȣkціe de ноȣъ ворбъ, saȣ нȣме în кiпȣ, ка sȣnetȣл silaбелор sъ характеріze semnifiкаціа). [din

'Ονοματοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторȣ (sъскоvitорȣ, de ноȣъ zічерї, saȣ konstpȣкtорȣ de нȣме (пріnч: în imitaціе de natȣpaлȣл sȣnetȣ aл oбїеkteлор de нȣmit. [ὄνομα, ποιὸς].

'Ονοματουργέω -ῶ, бiit: -ήσω.='Ονοματοποιέω. [din

'Ονοματουργὸς (ὁ, ἡ),='Ονοματοποιὸς. [ὄνομα, ἔργον].

'Ονοματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din feлȣл нȣмелȣї. [ὄνομα.

'Ονόπορδον (τὸ), [ὄνος, πορδὴ] ȣнȣ feлȣ de skaete, (dȣпе zіч:) ъшіна мъгарȣлȣї

'Ονόρυγχος (ὁ, saȣ ἡ, ȣнȣ feлȣ de плантъ, (dȣпе zіч: boтȣл мъгарȣлȣї. ὄνορύγχος].

"Ονος (ὁ, asinȣ, мъгарȣ; (ἡ мъгъріцъ. «"Ονος λύρας (saȣ πρὸς λύραν»). Пров: пентрȣ чеї лipsiці de rȣsтȣл бȣнȣлȣї, шї нesimціtорї de fерmeкȣл мȣsічеї шї fрȣмоsелор арте "Περὶ ὄνου σκιᾶς». Пров: despre чеде de nimiкȣ. «'Απ' ὄνου καταπεσεῖν». Пров: a пътimi ръȣ dintp' a sa пoziе (пародie de ла ἀπὸ νοῦ καταπεσεῖν). 2) (fir:) ȣнȣ feлȣ de пеште. 3) ȣнȣ feлȣ de insekтъ (rînranie). (везї шї ἴουλος). 4) ȣнȣ feлȣ de лъкȣstъ (fъръ aріпї, aлt: ἀσίρακος). 5) ȣнȣ feлȣ de mашінъ (кравакȣ) de apdikat, saȣ tpas în sȣs греȣтъцї. 6) піатръ de моаръ пріnч: чеа de desȣbt). 7) fȣркъ; saȣ fȣsȣ. 8) basȣ de бinȣ, кanъ. 9) ȣnime (asȣ) ла кȣбе; (întp' aлte feлȣрї de жокȣ, ка чел de арші че) чел че піерde жокȣл. 10) (îm:) "Ονοι, o konstелаціе în zodia ракȣлȣї.

"Ονοσις, εως (ἡ), поеt: [ὄνομαι] хȣлiре, despreцȣіре, попосȣіре.

'Ονοσκελὶς, ίδος (ἡ), чеа кȣ пічоаре de мъгарȣ, (aлt:) ὀνοκώλη (eпіt: aл Emпȣseї). [ὄνος, σκέλος].

"Ονοσμα (τὸ), ȣнȣ feлȣ de плантъ, saȣ skaete, (aлt:) ὄνωνις.

'Ονοσσάμενος, η, ον noet: în локš de ὀνοσάμενος, nex: de паptч:, ші

'Ονόσσεσθαι, noet: în локš de ὀνόσεσθαι, вiit: de înf: ал лšї ὄνομαι.

'Ονοστάσιον (τὸ), staвлš de mъгарї. [ὄνος, στάσις].

'Ονοστὸς, ἡ, ὸν, noet: [ὄνομαι] поnosлвitš; de хвлit; de desnpeцвit.

'Ονοσφαγία (ἡ), înжвnrїepe (жeptfipe) de mъгарї saš asinї. [ὄνος, σφαγή].

'Ονοτάζω, ші (mіж:) -άζομαι, вiit: -άσω, -ομαι, noet: ='Όνομαι, окъръskš, печinsteskš, desnpeцвїeskš. «'Ονοταζόμεναι γάμον». Esхл: [din

'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, noet:='Ονοστὸς. || (sвbst:) în локš de ὄνοσις. [ὄνομαι].

"Ονουρις, ιδος (ἡ), вnš felš de плаntъ, ='Ονοθήρας, ші(алt:) Οἰνοθήρας. [ὄνος, οὐρά].

'Ονοφορβὸς (ὁ, ἡ), пъsкъtорš de asinї. [ὄνος, φέρβω].

'Ονοχειλές, έος -οῦς, ші 'Ονόχειλον (τὸ), ші 'Ονοχειλὶς, ίδος (ἡ), вnš felš de плаntъ, (алt:) ὄνοσμα. [ὄνος, χεῖλος].

'Ονόχηλον (τὸ),= 'Ονόχειλον. [din

'Ονόχηλος (ὁ, ἡ), чел кв копitъ de mъгарš. || (sвbst:) = 'Ονόχηλον. [ὄνος, χηλή].

"Οντα, îm: nевt: лвї ὤν, паptч: лвї εἰμί. [de вnde

"Οντως, adв: (de паptч:), în fiinцъ, întр' adeвъpš.

"Ονυμα (τὸ), Еол: în локš de ὄνομα. [de вnde

'Ονυμάζω, ші 'Ονυμαίνω, Еол: în локš de ὀνομάζω, ші ὀνομαίνω.

"Ονυξ, υχος (ὁ), вnгie (de omš saš de вitъ). «'Εξ ὄνυχος τεκμαίρεσθαι». Пров: din чеа маї mікъ napte a înцелеце totвл. «'Εξ ὀνύχων φιλεῖ». Fps: din toatъ inima. «'Εξ ἁπαλῶν ὀνύχων». Fps: din копілъріе. «Δι(«'Επ')όνυχος, saš «'Ες ὄνυχα» Fps: кв чеа маї пвtinчоаsъ eksaktitate, ші sілінцъ (de ла meшtepї, каре кв чеа маї mape skвmпъtate îшї desъвîpшesk челе маї mічї пърцї але лвкрвлвї кв вnгia). «'Εκμέμακται τὸν Λυσιακὸν χαρακτῆρα εἰς ὄνυχα». D: Ал: л'а imitat foapte eksakt. «Ἡ εἰς ὄνυχα σύμπηξις». Гал: «'Επ' ὄνυχος συμβεβλημέναι γωνίαι». Matm: 2) înковоїata napte a aнквреї; кірлігвл чenгелвлвї ші чл: 3) naptea din жos a (ръдъчina) fpвnzелор tpantafiлвлвї, ші чл: 4) о napte a fikatвлвї. 5) о natъ албъ (noate албеаца) în окї, (алt:) νεφέλωμα. 6) вnš felš de пїatpъ npeцioasъ (de вnde σαρδώνυξ), saš de mapmвpъ stpъвъzoasъ: ші (npin întind:) васš (naptik: de mipeasmъ) dintp' astfeл dš пїatpъ. [νύσσω]. [de вnde

'Ονυχίζω, вiit: -ίσω, taїš вnгiiле; (fir:) amъцeskš, momeskš. 2) însemnš, saš sгîpiš кв вnгia; (npin întind: ші fir:) черчetezš кв amъpвntвл, =Διονυχίζω. 3) (Skp:) amš вnгia кръпatъ,=Διχηλέω. [ші

'Ονυχιμαῖος, α, ον, de о notpiвъ кв (kitš) о тъїetвpъ de вnгie, тъїatš npeamъpвnt. [ші

'Ονύχινος, η, ον, fъквtš din пїatpa пвmitъ ὄνυξ.

'Ονύχιον (τὸ), dim: ал лвї ὄνυξ, вnгiшоаръ. 2) (naptik:) ="Ονυξ (6).

'Ονυχισμὸς (ὁ), тъїере, saš тъїetвpъ de вnгiї; (fir:) skвmпъ (ка кв вnгia) черчetape. [ші

'Ονυχιστὴρ (ὁ), тъїetорš de вnгiї; (de вnde 2) (Skp:) кръпътвpa копitеї вiteлор кв вnгia кръпatъ. [ὀνυχίζω]. [de вnde

'Ονυχιστήριον (τὸ), instpвmîntš (квцitaшš, saš foapfeкъ) вnš de тъїat вnгiiле.

'Ονυχίτης, ου (ὁ), ші 'Ονυχῖτις, ίδος (ἡ), ='Ονυχοειδής. [ὄνυξ, -υχος].

'Ονυχογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiš (sгîpiš, însemnezš) кв вnгia. [ὄνυξ, γράφω].

'Ονυχοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ saš felš de вnгie, asemenea кв вnгie (de omš saš вitъ), saš кв пїatpa [ὄνυξ -χος, ші εἶδος].

'Ονυχόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakš (înковоїš) чева în fopmъ de кірлігš. [ὄνυξ (2)].

'Ονώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ονοειδής. [ші

"Ονωνις, ιδος (ἡ), вnš felš de skaete. [ὄνος].

'Οξάλις (ὁ, ἡ), акрішорš. || (sвbst:) вnš felš de smokine. [din

'Οξαλὶς, ίδος (ἡ), вinš (saš dpoжdie de вinš) акрitš. 2) вnš felš de плаntъ. [ὄξος].

'Οξάλμη (ἡ), zeamъ de minкаpe, saлцъ de oцetš ші sapamвpъ. [ὄξος, ἅλμη].

'Οξέα (ἡ), (маї нoš) în локš de ὀξύα.

'Οξεῖα (ἡ), fem: ші (noet:) nевt: îm: ал лвї ὀξύς.

'Οξείδιον (τὸ), dim: ал лвї ὄξος, вinš înакрitš, saš кam oцeцitš.

'Οξεΐνος, η, ον, (маї нoš) în локš de ὀξύϊνος. [ὀξέα].

'Οξέλαιον (τὸ), amestekъtвpъ de oцetš ші вntdелemnš. [ὄξος, ἔλαιον].

'Οξερίας, ου (ὁ), (τυρὸς, fpînzъ) din ланte акpв. [ὀξηρός].

'Οξέως, adв: кв aцepime, îвцеалъ, = Ταχέως; (desnpe глаsš) tape, кв tonš пътpвnzъtорš. [ὀξύς].

'Οξηρὸς, ὰ, ὸν, чел кꙋ гꙋstꙋ (saꙋ folositорꙋ ка basꙋ) de oцetꙋ, oцeцitꙋ. [ші

'Οξίζω, biit: -ίσω, їaꙋ гꙋstꙋ de oцetꙋ (daꙋ în oцeцitꙋ), mъ акреskꙋ. [ὄξος].

'Οξίνα, ης (ἡ), instpꙋmîntꙋ de плꙋгъpie, tîpnъкопꙋ snъpгъtopꙋ de вpazde. [ὀξὺς].

'Οξίνης, ου (ὁ), [οἶνος] binꙋ oцeцitꙋ, акритꙋ. [ші

'Οξὶς, ίδος (ἡ), basꙋ de oцetꙋ. 2) ꙋnꙋ felꙋ de лъкꙋstъ. 3) (Біz:) акреалъ de stomaxꙋ. [ὄξος].

'Οξοπώλης, ου (ὁ), bînzъtopꙋ de oцetꙋ. [ὄξος, πώλης].

"Οξος, εος -ους (τὸ), (de aчі) oцetꙋ. [ὀξὺς].

'Οξύα (ἡ), (копачїꙋ) ꙋnꙋ felꙋ de farꙋ. 2) (npin întind:) цеапъ, парꙋ, sꙋліцъ din aчestꙋ лemnꙋ. [ὀξὺς].

'Οξυάκανθα, ης (ἡ), ꙋnꙋ копъчелꙋ rimnosꙋ, берберіцъ, saꙋ mъкрішꙋ. [ὀξὺς, ἄκανθα]·

'Οξυβάφιον, ші 'Οξύβαφον (τὸ), [ὄξος, βάπτω] basꙋ кꙋ oцetꙋ ла masъ, de moїat întp' însꙋл (bezї ші ἐμβάφιον). 2) ꙋnꙋ felꙋ de mъsꙋpъ de лікꙋide (ка de doъzeчї dpamꙋpi).

'Οξυβελὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀξύς, βέλος] askꙋцitꙋ ла bîpfꙋ. «'Οϊστὸς—». Іл: Δ: 2) penede-asbîpлitopꙋ de sъцeцi. ‖ (sꙋbst:) 'Οξυβελὴς (ὁ), ші ὀξυβελὲς (τὸ),=кꙋ...

'Οξυβελικὸν (τὸ), (se înц:: μηχάνημα) ꙋnꙋ felꙋ de mашінъ їꙋte-asbîpлitoape.

'Οξυβλεπτέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntꙋ...

'Οξυβλέπτης, ου (ὁ), ='Οξυδερκὴς. [ὀξὺς, βλέπω]. [de ꙋnde

'Οξυβλεψία (ἡ), ='Οξυδέρκεια.

'Οξυβόας, ші (Іon:) 'Οξυβόης, [ὀξὺς, βοὴ] ου (ὁ), stpігъtopꙋ кꙋ askꙋцitꙋ гласꙋ. «Κώνωψ —». Е б:

'Οξυβολέω -ῶ, biit: -ήσω, apꙋnкꙋ, asbîpлꙋ (sъцeцї ші чл:) penede, їꙋte. [ὀξὺς, βολὴ].

'Οξύγαλα, ακτος (τὸ), лapte акpꙋ (бъtꙋtꙋ), saꙋ їaꙋptꙋ. [ὀξὺς, γάλα]. [de ꙋnde

'Οξυγαλάκτινος, η, ον, fъкꙋtꙋ din лapte акpꙋ.

'Οξύγαρον (τὸ), saлцъ de oцetꙋ ші sapamꙋpъ [ὀξὺς, γάρον].

'Οξύγγιον (τὸ), [de aчі] osінzъ, seꙋ.

'Οξυγένειος (ὁ, ἡ), чел кꙋ бapбъ askꙋцitъ,=Σφηνοπώγων. [ὀξὺς, γένειον].

'Οξύγη (ἡ), (noate гpeш: în локꙋ de ὀξυγόη) ꙋnꙋ felꙋ de бpoaskъ, (aлt:) φύ...λος. (bezї ші ὀλολυγὼν). [ὀξὺς, γόος].

'Οξυγλυκὲς, έος -οῦς, ші 'Οξύγλυκον (τὸ), ꙋnꙋ felꙋ de бъꙋtꙋpъ din oцetꙋ ші mipe. [ші

'Οξύγλυκυς, εια, υ, акpꙋ-dꙋлче. [ὀξὺς, γλυκὺς].

'Οξύγοος (ὁ, ἡ), noet: жълitopꙋ кꙋ askꙋцite цipete. [ὀξὺς, γόος].

'Οξυγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiꙋ їꙋte. [ші

'Οξυγραφία (ἡ), tpeaба, saꙋ калitatea їꙋte -skpiitopꙋлꙋї, saꙋ їꙋte-skpiepe. [din

'Οξυγράφος (ὁ, ἡ), їꙋte-skpiitopꙋ,=Ταχυγράφος, [ὀξὺς, γράφω].

'Οξυγώνιος (ὁ, ἡ), (Matm:) oksirонꙋ, saꙋ askꙋцitꙋnгїꙋ. (înпpot: de ἀμβλυγώνιος). [ὀξὺς, γωνία]. [de ꙋnde

'Οξυγωνιότης (ἡ), aksironime, saꙋ askꙋцime de ꙋnгїꙋpї (калitatea oksironꙋлꙋї).

'Οξυδέρκεια (ἡ), aцepъ bedepe. [ші

'Οξυδερκέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntꙋ....

'Οξυδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), aцepꙋ de bedepї, saꙋ denapte-bъzъtopꙋ. [ὀξὺς, δέρκομαι]. [de ꙋnde

'Οξυδερκία (ἡ),='Οξυδέρκεια. [ші

'Οξυδερκικὸς, ὴ, ὸν. kontpiбꙋitopꙋ ла aцepъ bedepe. [ші

'Οξυδερκῶς, adb: кꙋ пътpꙋnzъtoape, saꙋ aцepъ bedepe.

'Οξυδόρκεια, 'Οξυδορκέω-ῶ, 'Οξυδορκὴς,= 'Οξυδέρκεια, ші чл:

'Οξύδουπος (ὁ, ἡ). [ὀξὺς, δοῦπος] noet: fъкъtopꙋ de askꙋцitꙋ, пъtpꙋnzъtopꙋ sгomotꙋ, бꙋбꙋitꙋ, ші чл: «Κύμβαλον—» Еnгp:

'Οξυδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, aлepгꙋ їꙋte. [din

'Οξυδρόμος (ὁ, ἡ), їꙋte-aлepгъtopꙋ. [ὀξὺς, δρόμος].

'Οξυέθειρες, noet: în локꙋ de ὀξυέθειροι, îm: aл лꙋї...

'Οξυέθειρος, α saꙋ ος, ον, noet: [ὀξὺς, ἔθειρα] чел кꙋ askꙋцiцї пepї.

'Οξύη (ἡ), Іon: în локꙋ de ὀξύα.

'Οξυηκοΐα (ἡ), aцepꙋ aꙋzꙋ. [din

'Οξυήκοος (ὁ, ἡ), aцepꙋ de aꙋzꙋ. [ὀξὺς, ἀκοὴ]

'Οξυηχὴς, έος, ші

'Οξύηχος (ὁ, ἡ), чел кꙋ aцepꙋ, askꙋцitꙋ sꙋnetꙋ. [ὀξὺς, ἦχος].

'Οξυθάνατος (ὁ, ἡ), чел че moape, saꙋ omoapъ їꙋte. [ὀξὺς, θάνατος].

'Οξύθηκτος (ὁ, ἡ), (ші adb:) -θήκτως, bine askꙋцitꙋ, tъїosꙋ; (noet.) întъpîtatꙋ de їꙋte патimъ. [ὀξὺς, θήγω].

'Οξυθρήνητος (ὁ, ἡ), Sxл: eksnл: a лꙋї ὀξυκώκυτος. [ὀξὺς, θρηνέω].

'Οξυθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ nекъжeskꙋ indatъ, їꙋte. [ὀξύθυμος]. [de ꙋnde

'Οξυθύμησις, εως (ἡ), плц: în локꙋ de..

'Οξυθυμία (ἡ), ȋɤцеалъ ла некаzȣ. [ὀξύθυμος].

'Οξυθύμια (τὰ), [ὀξὺς, θύμος] локȣл, ȣnde пе ла resnîntiĭ apdeaȣ în чinstев Ekateĭ npisoaseле жертfелор кȣ лемnішоаре de чmbpȣ селватікȣ.

'Οξυθυμίας, ου (ὁ),='Οξύθυμος.

'Οξυθυμόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, mъ некъжеskȣ, mъ anpinzȣ îndatъ. [din

'Οξύθυμος (ὁ, ἡ), [ὀξὺς, θυμὸς] ȋɤte ла некаzȣ, некъжічоsȣ.

'Οξύϊνος, η, ον, fъкȣtȣ din лемnȣ de [ὀξύα].

'Οξυκάρδιος (ὁ, ἡ), = 'Οξύθυμος. [ὀξὺς, καρδία].

'Οξυκάρηνος (ὁ, ἡ),='Οξυκέφαλος. [ὀξὺς, κάρηνον].

'Οξύκεδρος (ἡ), ȣnȣ fелȣ de kedpȣ кȣ snini în локȣ de fpȣnze. [ὀξὺς, κέδρος].

'Οξυκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: ='Οξύδρομος. [ὀξὺς, κέλευθος].

'Οξυκέρατος, шi 'Οξύκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ коарnе askȣцitе. [ὀξὺς, κέρας].

'Οξυκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ капȣл askȣцitȣ, saȣ цȣгȣїatȣ. [ὀξύς, κεφαλή].

'Οξυκίνητος (ὁ, ἡ), ȋɤte-mішкatȣ. [ὀξὺς, κινέομαι].

'Οξύκομος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ fpȣnze rimnoase, saȣ коарnе askȣцitе în локȣ de пъpȣ. [ὀξὺς, κόμη].

'Οξύκρατον (τὸ), ameстекътȣpъ de оцеtȣ шi апъ. [ὄξος, κεράννυμι].

'Οξυκώκυτος (ὁ, ἡ), [ὀξὺς, κωκύω] плînsȣ, saȣ плînгътopȣ кȣ пътpȣnzътopȣ (прea дȣpepoсȣ) гласȣ.

'Οξυλάβεια (ἡ), ȋɤte апȣкаpе de okazie, aktibitate. [шi

'Οξυλαβέω -ῶ, віt: -ήσω, ȋɤte апȣкȣ окаzie, saȣ кȣ mȣлтъ aktibitate întpenpinzȣ чева. [шi

'Οξυλάβη (ἡ), ='Οξύλαβος. [din

'Οξυλαβής, έος (ὁ, ἡ), ȋɤte-апȣкътopȣ de okazie, saȣ гравnікȣ, aktibȣ în întpenpindepiле шi snекȣлаціiле saле. [ὀξὺς, λαβή]. [de ȣnde

'Οξυλαβία (ἡ), ='Οξυλάβεια. [шi

'Οξύλαβος (ὁ), Sкл:=Πυράγρα, клеште.

'Οξυλάλος (ὁ, ἡ), ȋɤte (de îndatъ) ворвitopȣ, saȣ rata ла respȣnsȣpĭ. [ὀξὺς, λάλος].

'Οξυλάπαθον (τὸ), ȣnȣ fелȣ de плаnтъ акрішоаръ, mъкрішȣ. [ὀξὺς, λάπαθον].

'Οξυλίπαρον (τὸ), saлцъ de оцеtȣ шi гръsime. [шi

'Οξυλιπής, έος (ὁ, ἡ), (ἄρτος) fъкȣtȣ кȣ оцеtȣ шi гръsime. [ὄξος, λίπος].

'Οξυλοβέω -ῶ, віit' -ήσω, глȣ: în локȣ de ὀξυηκοέω. [ὀξύς, λοβός].

'Οξυμάθεια (ἡ), ȋɤцеалъ ла înвъцътȣpъ, saȣ прічепере. [din

'Οξυμαθής, έος (ὁ, ἡ), ацерȣ, ȋɤte a înвъца. [ὀξὺς, μανθάνω]. [de ȣnde

'Οξυμαθία (ἡ),='Οξυμάθεια,

'Οξύμαλον (τὸ), Dop: în локȣ de ὀξύμηλον.

'Οξυμελής, έος (ὁ, ἡ), kîntътopȣ, saȣ kîntatȣ кȣ askȣцitȣ вiepsȣ. [ὀξὺς, μέλος].

'Οξύμελι, ιτος (τὸ), о въȣтȣpъ din оцеtȣ шi miepe. [ὀξὺς, μέλι].

'Οξυμελίκρατον, шi (Ion:) 'Οξυμελίκρητον (τὸ), =['Οξύμελι, шi κεράννυμι].

'Οξυμέριμνος (ὁ, ἡ), noet: adȣкътopȣ de ȋɤцĭ (neodixnitoape) грiжĭ. [ὀξὺς, μέριμνα].

'Οξύμηλον (τὸ) Лак: акpȣ mъpȣ, saȣ nȣnъ. [ὀξὺς, μῆλον].

'Οξυμήνιτος (ὁ, ἡ), noet: [ὀξὺς, μηνίω] ='Οξύθυμος; (desnpe лȣкр:) fantъ reзȣлtatъ din ȋɤte mînie.

'Οξύμολπος (ὁ, ἡ), = 'Οξυμελής. [ὀξὺς, μολπή].

'Οξύμορφος (ὁ, ἡ), în гравъ, ȋɤte formatȣ. [ὀξὺς, μορφή].

'Οξυμυρσίνη (ἡ), sninoasъ (selвatiкъ) mipsinъ, (Fpanц:) bruse. [ὀξὺς, μυρσίνη].

'Οξύμωρος (ὁ, ἡ), ȋɤte, dementȣ, de ȣn пъpȣtȣ nerїовȣ, nemintosȣ. (de ȣnde || (sȣbst:) 'Οξύμωρον (τὸ), грам: fiгȣpъ de кȣвîntȣ, че stъ în iskȣsita ȣnipe de доъ kontpazise înцелеsȣpĭ (snpe екs: σπεῦδε βραδέως). [ὀξὺς, μωρός].

'Οξυναῖος, α, ον, шi "Οξυνος (ὁ, ἡ), = 'Οξίνης.

'Οξυντέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ 'Οξύνω.

'Οξυντήρ (ὁ), noet: askȣцitopȣ de чева. «Δονάκων — ». Enigp: вpіча гȣ de kondeїe. [din

'Οξύνω, віit: -υνῶ, askȣцȣ, saȣ fакȣ чева askȣцitȣ, tъїоsȣ; (fiг:) întъpîtȣ; (nas:) mъ ȋɤцеskȣ, mъ некъжеskȣ. 2) акpeskȣ; saȣ (nestp:) mъ акpeskȣ. 3) (грам:) пȣїȣ акчеntȣ, акчеntezȣ. [ὀξὺς].

'Οξυόδους, όδοντος (ὁ, ἡ), чел кȣ dinцĭ askȣцiцĭ. [ὀξὺς, ὀδούς].

'Οξυόεις, εσσα, εν, noet: ='Οξύϊνος [ὀξύα]; saȣ (дȣnе алцiĭ) =[ὀξὺς], askȣцitȣ.

'Οξυόστρακος (ὁ, ἡ), чел кȣ коажъ de scoїкъ askȣцitъ, вîpfoasъ. [ὀξύς,ὄστρακον].

'Οξυπαγής, έος (ὁ, ἡ), noet: askȣцitȣ, вîpfosȣ nentpȣ лesnічоasъ înfiцере. [ὀξὺς, πήγνυμι].

'Οξυπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), ïste atinsŭ; saŭ foapte simцitopŭ, ssnъpъчosŭ. [ὀξύς, πάθος]. [de ѕnde

'Οξυπαθῶς, adв: «'Οξυπαθῶς ἔχειν περί τι». Teoſлкt: a fi foapte ssnъpatŭ în чeвa.

'Οξυπείνης, шi 'Οξύπεινος (ὁ,ἡ), кape кspînd saŭ msлt fлъmînzeшte, mînкъчosŭ. [ὀξύς, πεῖνα].

'Οξυπέπερι, εως (τὸ), amestecъtspъ de ouetŭ шi pipepŭ (pentps moïat întp' însa). [ὄξος, πέπερι].

'Οξυπευκής, ές (ὁ, ἡ), noet: [ὀξύς, πεύκη]. =кs...

'Οξύπικρος (ὁ, ἡ), акps шi amapŭ; (fir:) foapte dspeposŭ. [ὀξύς, πικρός].

'Οξυπλὴξ, ἦγος (ὁ, ἡ), noet: ïste, pene de isвitopŭ, saŭ пъвълitopŭ. «Χείμαρρος—». Sof: [ὀξύς, πλήσσω].

'Οξυποδέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ aцepŭ de pічopŭ, aлepгŭ ïste; (despre каї) smвлs în tpeanъdŭ. [шi

'Οξυποδία (ἡ), aцepime de pічoape, ïste aлepгape. [ὀξόπους].

'Οξυπόριον, шi 'Οξύπορον (τὸ), doktopie гpъвitoape de mistsipe. [din

'Οξυπόρος (ὁ, ἡ), ïste-tpeкъtopŭ, saŭ пъtpsnzъtopŭ; (de snde npin întind:) askscitŭ, rimnosŭ. «Ἦτος—». Eпгp: ='Οξυτόρος. [ὀξύς, πόρος].

'Οξύπους, οδος (ὁ, ἡ), aцepŭ, ïste de piчopŭ. [ὀξύς, πούς].

'Οξύπρωρος (ὁ, ἡ), чeл кs askscitъ ppъ; saŭ (în цen:) вîpfosŭ. [ὀξύς, πρώρα].

'Οξύπτερος (ὁ, ἡ), ='Ωκύπτερος, aцepŭ, ïste de apipï. [ὀξύς, πτερὸν]

'Οξυπύθμενος (ὁ, ἡ), чeл кs вîpfosŭ fsndŭ. [ὀξύς, πυθμήν].

'Οξύπυκνος (ὁ, ἡ), (msɪк:) вeзï πυκνός.

'Οξυπύνδαξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: ='Οξυπύθμενος. [ὀξύς, πύνδαξ].

'Οξυρεγμέω-ῶ,вiit:-ήσω,='Οξυρεγμιάω[шi

'Οξυρεγμία (ἡ), акpъ pîrïïaлъ din (акpeaлъ de) stomaxŭ. [ὀξύς,ἐρευγμός]. [de ѕnde

'Οξυρεγμιάω -ῶ, вiit: -άσω, пътimeskŭ de акpъ pîrïïaлъ, saŭ акpeaлъ de stomaxŭ. [шi

'Οξυρεγμιώδης, εος (ὁ, ἡ), пътimaшŭ de акpъ pîrïïaлъ din stomaxŭ.

'Οξυρεπής, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŭ de ὀξυῤῥεπής.

'Οξυρίας, ου (ὁ),='Οξερίας.

'Οξυῤῥεπὴς έος (ὁ, ἡ), ='Οξύῤῥοπος.

'Οξύῤῥιν -ινος, шi ὀξύῤῥινος, шi ὀξύῤῥις -ινος (ὁ, ἡ), чeл кs nasŭ askscitŭ, saŭ кs aцepŭ miposŭ. [ὀξύς, ῥὶν, ῥίς].

'Οξυῤῥόδινον (τὸ), oцetŭ de tpantafiлŭ. [ὄξος, ῥόδον].

'Οξύῤῥοπος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ῤόπως, ïste popnitŭ saŭ povîrnitŭ лa чeвa; (fir:) лesne-simцitopŭ, saŭ întъpîtatŭ; skimвъчosŭ; (în цen:) ïste mişкatŭ, aцepŭ, пъвълitopŭ. [ὀξύς, ῥοπή].

'Οξύῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чeл кs askscitŭ вotŭ, saŭ pïtŭ. || (ssвst:) snŭ feлŭ de peшte, [de aчi] ksipixŭ. [ὀξύς, ῥύγχος].

'Οξὺς, [în afin: кs ὠκὺς] έος (εῖα, ύ) askscitŭ, вîpfosŭ; tъïosŭ; stpъpsnгъtopŭ, saŭ пъtpsnzъtopŭ; (fir:) вioïŭ; (npin întind:) aцepŭ, ïste, spintenŭ; aktivŭ; iskssitŭ, isteцŭ; saŭ pepede; (de snde) pekъжїosŭ, лesne de întъpîtat; (despre лsкp:) amapŭ; акps; (fir:) dspeposŭ; (despre кoлoape) apъtosŭ (кape вate лa oкïŭ); (despre гласŭ) ssвцipe, saŭ askscitŭ; (despre воале) ïste, цpimeждioasъ. «'Οξὺν ἄκοντα». Ткр: «'Οξείῃ κορυφῇ (ὄρους,,). Od: M: «Φάσγανον ὀξὺ». Ткр: «Ἵππους ὀξυτάτους». Ep: Θυμοῦ μένος ὀξὺ». Om: «'Οξέος ἠελίοιο,,. Es: «'Οξεῖα πορφύρα». Пл: «'Οξεῖαι ὀδύναι». Iл: A: «'Οξεῖα αὕτη». Iл: O: (de snde) «'Οξεῖα (se înц: προσῳδία)». Гpam: акчentŭ. «Δι' ὀξείας δραμεῖν» Пpoв: a petpeчe mape npimeждie. || (nest:) 'Οξὺ, шi (în: în noeцï)'Οξέα, adв: în лoкŭ de ὀξέως. «'Ως ὀξὺ κεκράγατον». Apstf: «Τὸν δ' ἄρ' ὀξὺ νόησεν». Om: шi Es: «'Οξὺ δ' ἄκουσεν». Iл: P. (шi ssnpл:) «Αἰετὸς, ὅν ῥά τέ φασιν ὀξύτατον δέρκεσθαι πετεηνῶν». Iл: P.

'Οξυσιτία (ἡ), акpeaлъ de mînкape în stomaxŭ din pea mistsipe. (вeзï шi ὀξυρεγμία). [ὀξύς, σῖτος].

'Οξύστομος (ὁ, ἡ), чeл кs гspъ askscitъ. «Κώνωψ — ». Eпігp: 2) noet: (în цen: вîpfosŭ, askscitŭ, tъïosŭ. «Ξίφος—». Лкs: [ὀξύς, στόμα].

'Οξύσχοινος (ὁ), snŭ feлŭ de porozŭ кs rimnoase saŭ askscite foï. [ὀξύς, σχοῖνος].

'Οξυτενής, ές (ὁ, ἡ), întinsŭ лa кapъtŭ în askscitŭ, вîpfosŭ. [ὀξύς, τείνω].

'Οξυτέρως, adв: кomпap: aл лsï ὀξέως.

'Οξύτης (ἡ), вîpfomie, askscime, tъïomie, шi чл: (despre sскspï) акpime. saŭ акpeaлъ; (fir:) aцepime; pepeжsne; ïsцeaлъ лa peкazŭ; вioime; isteцime, saŭ iskssinцъ; (гpam:) = 'Οξεῖα. [ὀξύς].

'Οξυτόκιον (τὸ), ='Ωκυτόκιον. [din

'Οξυτόκος (ὁ, ἡ), = 'Ωκυτόκος. [ὀξύς, τόκος].

'Οξυτόμος (ὁ, ἡ), aцepŭ лa tъïepe, tъïosŭ. [ὀξύς, τέμνω].

'Οξυτονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ askuцi-tŭ în bîpfŭ. 2) (akt: în грам:) skpiŭ, saŭ пponunцŭ o zічере кu tonŭ de акчentŭ. [ὀξύτονος]. [de unde

'Οξυτόνησις, εως (ἡ), грм: акчentape de zічере.

'Οξύτονος (ὁ, ἡ), = 'Οξυτενής, bîpfosŭ; (în цen:) ='Οξύς. «Γόος —». noet: жалnikŭ гласŭ пътрunzътopŭ. 2) (грам:) акчentatŭ (принч: ла tepminaцie). [ὀξύς, τόνος]. [de unde

'Οξυτόνως, adв: кu tonŭ de акчentŭ пе tepminaцie.

'Οξύτορος (ὁ, ἡ), [ὀξύς, τείρω] ïute-гъurîtopŭ, stpъпunгътopŭ; askuцitŭ.

'Οξυτριφύλλιον (τὸ), unŭ ïелŭ de eapвъ, tpiïoïŭ кu askuцite foï. [ὀξύς, τριφύλλιον].

'Οξύτριχος (ὁ, ἡ), = 'Οξυέθειρος. [ὀξύς, θρίξ].

'Οξύφαγρος (ὁ), une felŭ de пеште (веzï шi ἀγριόφαγρος). [ὀξύς, φάγρος].

'Οξυφαής, έος (ὁ, ἡ), noet:='Οξυδερκής. [ὀξύς, φάος].

'Οξυφεγγής, έος (ὁ, ἡ), noet: лuminosŭ кu ïute лuminъ; (fir:) чел кu аpътоasъ faцъ. «'Ρόδον —». At: [ὀξύς, φέγγος].

'Οξύφθογγος (ὁ, ἡ), ïute, askuцit-глъsuitopŭ, saŭ sunътopŭ, ='Οξύφωνος. [ὀξύς, φθόγγος].

'Οξυφλεγμασία (ἡ), ïuцеалъ de flеrmъ-toasele sukpuï ale tpuпuлuï. [ὀξύς, φλέγμα].

'Οξύφυλλος (ὁ, ἡ), чел кu bîpfoase, saŭ гimпoase fpunze. [ὀξύς, φύλλον].

'Οξυφωνία (ἡ), askuцime de гласŭ. [din

'Οξύφωνος (ὁ, ἡ), чел кu askuцitŭ гла-sŭ. [ὀξύς, φωνή].

'Οξύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), aцepŭ de mîïnï, saŭ ïute în лuкpъpile sале; aktiвŭ. [ὀξύς, χείρ]. [de unde

'Οξυχειρία (ἡ), aцepime de mîïnï, ïu-цеалъ în лuкpape; aktiвitate.

'Οξυχολία (ἡ), = 'Οξυθυμία. [din

'Οξύχολος (ὁ, ἡ), = 'Οξύθυμος. [ὀξύς, χολή, saŭ χόλος.

'Οξυωπέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ ...

'Οξυωπής, έος (ὁ, ἡ), = 'Οξυδερκής. 2) (akt:) = 'Οξυδερκικός. [ὀξύς, ὤψ]. [de unde

'Οξυωπία (ἡ), ='Οξυδέρκεια. [шi

'Οξυωπίας, ου (ὁ), шi 'Οξυωπὸς (ὁ, ἡ), ='Οξυωπής.

'Οξώδης, εος (ὁ, ἡ), oцetosŭ, datŭ în акpu. [шi

'Οξωτός, ή, όν, fъкutŭ кu oцetŭ. [ὄξος].

"Οον (τὸ), poada гоpunuлuï, saŭ stежа-puлuï. [ὄα.]

"Οου, noet: în лoкŭ de οὗ, цen: ал pe-лat: ὅς.

'Οπᾶ, ᾶς (ά), Dop: în лoкŭ de ὀπή.

"Οπα, noet: ак: ал лuï ὄψ.

"Οπα, adв: Dop: în лoкŭ de ὅπη.

'Οπαδεύω, biit: -εύσω, шi 'Οπαδέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în лoкŭ de ἕπομαι, (кu dat:) urmezŭ, sîntŭ urmътopŭ. [ὀπαδός]. [de unde

'Οπάδησις, εως (ἡ), noet: urmътopipe dune чінева. [шi

'Οπαδητὴρ (ὁ), noet: în лoкŭ de ...

'Οπαδὸς (ὁ, ἡ), urmътopŭ кuïва. || (subst:) tovapъшŭ; urmътopŭ. [din

'Οπάζω, biit: -άσω, daŭ пе чінева de urmътopŭ (tovapъшŭ) кuïва; (în цen:) daŭ, adaorŭ; пpічinuïeskŭ; înfiinцezŭ, пpo-duкŭ чева; (pap nestp:) urmъpeskŭ, го-neskŭ din urmъ; (mіж:) ïaŭ пе чінева кu mine (în kompania mea ка tovapъшŭ); (кu dat:) akompaniezŭ, întovъpъшeskŭ în кълътopie. «Οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν». Od: Υ. «Σοί γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσε». Iл: Ω. «'Αλλά μοι ἅμ' ἡ-γεμόνα ἐσθλὸν ὄπασσεν, ὅς με κεῖσ' ἀπαγάγῃ». Od: Ο. «Πέμπε δέ μιν πόλεμόν δε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν». Iл: Σ. «"Εργῳ δ' ἔργον ὄπαζεν». Ткр: «"Αγρην θεὸς ὄπασε πολλήν». Es: «Χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῇ». Om: Imn: «"Ω Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος». Esхл: (шi nestp:) «Χόλος ὤπαζε Κύπριδος». Апл: «Χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει». Iл: Θ. «"Εκτωρ ὤπαζεν 'Αχαιούς, αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον». Iл: Θ. «Πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων». Iл: Ε. P: (шi mіж:). «Τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον βῆν ἐς Αἰόλου». Od: Κ. [шi nas:] «Ποταμὸς πε-δίον δε κάτεισι χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπα-ζόμενος Διὸς ὄμβρῳ. Iл: Λ.

'Οπαῖος, α, ον, гъupitŭ. «'Οπαία κεραμὶς, saŭ θυρίς». || (subst:) 'Οπαῖον (τὸ), гаu-pъ în poduл kaseï, ка sъ easъ fumuл, saŭ fepeastpъ ла înвелitoape, op în fpuntea kaseï пentpu лuminъ, = [ὀπή].

'Οπάλλιος (ὁ), unŭ felŭ de пpeцioasъ пïatpъ.

'Οπανίκα, adв: Dop: în лoкŭ de ὁπηνίκα.

'Οπάτριος шi "Οπατρος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŭ de ὁμοπάτριος.

'Οπάων -ονος (ὁ, ἡ), noet: [ὀπάζω]='Ο-παδός, urmътopŭ, tovapъшŭ.

"Οπεας, ατος (τὸ), [ὀπή] suлъ de чі-smapŭ, шi чл:

"Οπερ, nest: лuïὅπερ. 2) noet: în лoкŭ de ὥσπερ.

Ὀπεύομαι, виit: -εύσομαι, noet: [ὤψ] = ἔπτομαι, вѫzѣ, прiвeskѣ.

Ὀπέων, ονος (ὁ), Ion: în локѣ de ὀπάων.

Ὀπὴ (ἡ), [ὄπτομαι] гаѫрѫ în înвелitoapea kaseĭ пentpѫ eшipea fѫmѫлѫĭ; saѣ fepestpѫie пentpѫ лѫminѫ.

Ὅπη, saѣ Ὅπῃ(πῃ), adв: лок: =ὅπου, în kape, saѣ în op kape (op че felѣ de) локѣ. «Ὅπῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν». Iл: M: «Ὅπῃ σέθεν ἵσταται αὖλις». Ткp: (шi кѫ џen:) «Ὅπῃ χθονός». Аплп: 2)=Ὅπως, în op че кiпѣ, op кѫm. «Ἔρξον, ὅπῃ δήτοι νόος ἔπλετο». Iл: X: (шi înпреѫпѫ кѫ ἄν кѫtpe sѫп:) «Ὅπῃ ἄν κάλλιστον ὑμῖν δοκῇ εἶναι, ταύτῃ ἕκαστα δεῖ καταστήσασθαι». Ksn: (шi înпреѫпѫ кѫ περ) «Ὅπῃ περ (saѣ "Ὅπῃπερ) ἄν αὐτὸς ἐθέλῃ„.Плt: ‖ Ἔσθ' ὅπῃ,=Ἐνίοτε, saѣ ποτὲ (вeзĭ εἰμὶ). ‖ (nedefinit: înпреѫпѫ кѫ οὖν, δήποτε, шi чл:) "Ὅπῃ οὖν, saѣ ὁπῃοῦν. «Ὅπῃ δήποτε saѣ ὁπῃδήποτε». în op че локѣ, op ѫnde, saѣ op че felѣ, opкѫm.

Ὀπηδεύω, saѣ Ὀπηδέω, Ion: în локѣ de ὀπαδέω.

Ὀπηδητὴρ, шi Ὀπηδὸς (ὁ), Ion: în локѣ de ὀπαδὸς.

Ὀπήεις, εσσα, εν, noet: гѫpitѣ, saѣ плiпѣ de гѫpĭ. [ὀπὴ].

Ὁπηλίκος, η, ον, =Ἡλίκος, op kît de mape. «Ὁπηλικοσοῦν» Лks:

Ὅπημος, adв: noet: în локѣ de...

Ὁπηνίκα, adв: op kînd; (шi întpeв:) kînd?.

Ὁπηοῦν, adв: în локѣ de ὅπῃ οὖν. (вeзĭ ὅπῃ)

Ὅπηπερ, adв:=Ὅπῃ.

Ὀπητίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ...

Ὀπήτιον (τὸ), dim: ал лѫĭ ὄπεας, sѫлimoapѫ de чismapѣ.

Ὁπητιοῦν, adв:=Ὁπῃοῦν.

Ὀπίας, ου (ὁ), (τυρὸς) кpînzѫ înкeгаtѫ кѫ лapte de smokinѫ (Eѫp:). [ὀπὸς]. ‖ (în Apstl: жокѣ de вopвѫ din ὀπὴ).

Ὀπιδιὸς, ή, όν, noet: pesпektaвiлѣ; гpozaвѣ. [din

Ὀπίζομαι, виit:-ίσομαι, noet: [ὄπις] вагѣ de seamѫ ла чева; мѫ temѣ, мѫ sfieskѣ, pesпektezѣ. (вeзĭ шi ἐπιστρέφομαι). 2) (пpea pap) мѫ daѣ sпpe pesплаtѫ, în peчiпpoкѣ. «Χάρις ὀπιζομένη». Hind:

Ὀπίζω, виit: -ίσω, skoџѣ лapte din плапtѫ, saѣ пomѣ (кpestîndѫ ле). 2) înкeгѣ лapte кѫ sѫкѣ de smokinѫ, шi чл: [ὀπὸς].

Ὄπιθε (θεν), adв: noet: în локѣ de ὄπισθεν.

Ὀπιθόμβροτος (ὁ, ἡ), noet: în локѣ de ὀπισθόμβροτος, pѫmasѣ dѫпe moaptea omѫлѫĭ. "Αυχημα—». Hind: pesѫme dѫпe moapte. [ὄπιθεν, βροτὸς].

Ὄπιον (τὸ), oпiѣ, (Тѫpч:) afionѣ (sѫкѫл maкѫлѫĭ). [ὀπὸς].

Ὀπιπευτὴρ (ὁ), noet: (maĭ noѣ) = Ὀπιπτευτὴρ. [din

Ὀπιπεύω, виit: -εύσω, noet:=Ὀπιπτεύω. [din

Ὀπίπης, ου (ὁ), noet: (întpeв: nѫmaĭ în komп:)=кѫ...

Ὀπιπτευτὴρ (ὁ), noet: okitopѣ, пpiвitopѣ кѫ кѫpiositate шi rîndѣ pѫѣ. [din

Ὀπιπτεύω, виit: -εύσω, noet: [ὄπτομαι] мѫ ѫitѣ кѫ лѫape a minte, okiezѣ, вагѣ de seamѫ, pîndeskѣ. «Γυναῖκας—». Od: T: пpiвeskѣ кѫ rîndѣ pѫѣ.

Ὄπις, ιδος (ἡ), (ак: ὄπιδα шi ὄπιν) noet: [ἕπομαι] Dѫmnezeeaskѫ osîndѫ ѫpmѫtoa pe fantелop pеле (вeзĭ шi νέμεσις); (пpin întind:) fpikѫ de Dѫmnezeeaskѫ ѫpџie; (în џen:) pesпektѣ, евлавie; (пpin întind:) овĭektѣ de pesпektat; dapѣ, хapѣ. "Θεῶν ὄπιν αἰτέω». Hind:

Ὀπισαμβώ, όος -οῦς (ἡ), глs: [ὀπίσω, ἀμβαίνω] înапоĭepe, мepџepe înапоĭ.

Ὄπισθα, adв: Dop:: Eoл: în локѣ de ὄπισθεν.

Ὀπισθάγκων, ωνος (ὁ, ἡ), леgatѣ кѫ коteле îndѫpѫt ла spate. [ὄπισθε, ἀγκών].

Ὀπισθάμβων, ονος (ὁ), (Бisep:) tetpaпodѫл kîntѫpeџѫлѫĭ; (dѫпe ziч:) пaptea din dosѫл amвoнѫлѫĭ. [ὄπισθε, ἄμβων].

Ὄπισθε, шi Ὄπισθεν, [ὄπις, saѣ ἕπομαι] adв: лок: înaпoĭ, dinaпoĭ, din dosѣ; (saѣ timп:) пe ѫpmѫ; (кѫ џen:) în ѫpmѫ, dѫпe чeвa. «Στῆ δ' ὄπισθεν». Iл: П. «Προστησάμενος τὰ ἅρματα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἱππεῦσιν ὄπισθεν γενόμενος». Ksn: «Ὄπισθε μένων». Iл: I. «Ὄπισθεν κατέλιπον». Od: O. (шi кѫ џen:) «Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν. Iл: E. «Ἕκτορα δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν». Iл: Ω. (шi timп:) «Ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὀπέστη». Iл: I. (шi кѫ џen:) «Μάχης ὄπισθεν». Om: dѫпe вѫtѫлie. (шi кѫ dat.) «Πολλοῖς ὄπισθεν ἐνιαυτοῖς». Ткp: (шi кѫ aptik:) «Οἱ ὄπισθεν». Od: Δ. чеĭ pѫmaшĭ în kasa кѫiвa, fiind eл dѫsѣ în stpeinѫtate. «Ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι σημανέω. Ep:

Ὀπισθέναρ, αρος (τὸ), пaptea mîneĭ чea de d'asѫпpa, ad: din dosѫл пaлmeĭ. [ὄπισω, θέναρ].

Ὀπισθίδιος, noet: în локѣ de ...

'Οπίσθιος, α saŭ ος, ον (ші adв:) -σθίως, ші (поet:) -ισθιδίως, чел din dosŭ, din aпoĭ; (ші timп:) чел din ʹрmъ. [ὄπισθεν].

'Οπισθοβάμων -ονος (ὁ, ἡ), ='Οπισθοβάτης.

'Οπισθοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), греŭ în пaptea din aпoĭ. [ὄπισθε, βάρος].

'Οπισθοβάτης, ου (ὁ), чел че ʹmвлъ dandapateлe. [ὄπισθε, βαίνω]. [de ʹnde

'Οπισθοβατικὸς, ἡ, ὸν, чел кʹ natʹpaлъ însʹшime de a ʹmвла dandapateлe.

'Οπισθόβολος (ὁ, ἡ), asвîpлitŭ, apʹnkatŭ îndъpъt. [ὄπισθε, βάλλω].

'Οπισθοβριθὴς (ὁ, ἡ), поet: = 'Οπισθοβαρής. [ὄπισθε, βρίθω].

'Οπισθόγραφος (ὁ, ἡ), skpisŭ în dosŭ. [ὄπισθε, γράφω].

'Οπισθοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кʹ deџeteлe întoapse îndъpъt. [ὄπισθε, δάκτυλος].

'Οπισθόδετος (ὁ, ἡ), лeratŭ îndъpъt. [ὄπισθε, δέω].

'Οπισθοδίωξις, εως (ἡ), Sхoл: eksплк: a лʹĭ παλίωξις. [ὄπισθε, διώκω].

'Οπισθόδομος (ὁ), (în џeп:) kasa de din dosŭ; (naptik:) edifiчiʹл de dindъpъtʹл Paptenonʹлʹĭ, ʹnde epa tesaʹpʹл пʹвлікŭ. [ὄπισθε, δόμος].

'Οπισθοκάλυμμα (τὸ), акопepъmîntŭ de dosŭ, saŭ de ſnate. [ὄπισθε, κάλυμμα].

'Οπισθόκαρπος (ὁ, ἡ), чел кʹ poadeлe în dosʹл fpʹnzeлop. [ὄπισθε, καρπός].

'Οπισθοκέλευθος (ὁ, ἡ), поet: mepгъtopŭ înапoĭ; saŭ ʹpmъtopŭ în dosŭ [ὄπισθε, κέλευθος].

'Οπισθόκεντρος (ὁ, ἡ), чел кʹ воldŭ (акŭ), saŭ џeaпъ лa пaptea din aпoĭ a tpʹпʹлʹĭ. [ὄπισθε, κέντρον].

'Οπισθοκέφαλον (τὸ), пaptea din aпoĭ a kaпʹлʹĭ. [ὄπισθε, κεφαλή].

'Οπισθοκόμης, ші 'Οπισθόκομος (ὁ, ἡ), чел кʹ пъpŭ пʹmaĭ în dosʹл kaпʹлʹĭ [ὄπισθε, κόμη].

'Οπισθοκράνιον (τὸ), пaptea din aпoi a xîpчeĭ. [ὄπισθε, κρανίον].

'Οπισθοκρηπῖδες (αἱ), ʹпŭ feлŭ de femeĭeшtĭ înкълџъminte. [ὄπισθε, κρηπίς].

'Οπισθοκύφωσις, εως (ἡ), rîpвовipe din aпoĭ a ſnateлʹĭ. [ὄπισθε, κυφόω].

'Οπισθόμβροτος (ὁ, ἡ), кaʹtъ ὀπισθόμβροτος.

'Οπισθομήριον (τὸ), ші 'Οπισθόμηρος (ὁ), пaptea tpʹпʹлʹĭ чea din dosʹл koaпseĭ. [ὄπισθε, μηρος].

'Οπισθονόμος (ὁ, ἡ), чел че паште mepгînd dandapateлe. [ὄπισθε, νομή].

'Οπισθονυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: înвoлdi- topŭ de din aпoĭ. [ὄπισθε, νύσσω].

'Οπισθοπόρος (ὁ, ἡ), поet: ='Οπισθοκέλευθος. [ὄπισθε, πόρος].

'Οπισθόπους, οδος (ὁ, ἡ), поet: mepгъtopŭ în ʹpma кʹĭва, ʹpmъtopŭ; (despre fʹpiĭ) = 'Υστερόπους. 2) чел че se întoapче în aпoĭ. [ὄπισθε, πούς].

'Οπισθορμέω -ῶ, віit: -ήσω, пъвълeskŭ înапoĭ, saŭ mepгŭ îndъpъt. [ὄπισθε, ὁρμή]. [de ʹnde

'Οπισθόρμητος (ὁ, ἡ), mepгъtopŭ îndъpъt, ='Οπισθοκέλευθος.

'Οπισθοσφενδόνη (ἡ), sfendona, femeĭaska лerъtʹpъ de kaпŭ, kînd se пʹpta dindъpъt; saŭ пaptea dinaпoĭ a aчeлiĭ лerъtʹpĭ. [ὄπισθε, σφενδόνη].

'Οπισθοτίλα, ας (ἡ), ʹпĭa (fiнd къ îшĭ вapsъ чepпeaлa пe dinaпoĭ. [ὄπισθε, τιλάω].

'Οπισθοτονία (ἡ), (med:) ʹпŭ feлŭ de ſnasmŭ, kape înкoвoaĭe tpʹпʹл în пaptea de din aпoĭ. [ші

'Οπισθοτονικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, peлatiвŭ кʹ, saŭ ʹпʹsŭ лa ſnasmʹл ὀπισθοτονία (вeзĭ ziч:). [din

'Οπισθότονος (ὁ, ἡ), întinsŭ în пaptea de din aпoĭ. || (sʹвst: въpв:)='Οπισθοτονία. [ὄπισθε, τείνω]. [de ʹnde

'Οπισθοτονώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Οπισθοτονικὸς, de feлʹл ſnasmʹлʹĭ ὀπισθότονος.

'Οπισθουρητικὸς, ἡ, ὸν, пiшъtopŭ пe din aпoĭ (ka къmiлeлe ші aлte пatʹpʹпede). [ὄπισθε, οὐρέω].

'Οπισθοφάλακρος (ὁ, ἡ), плeшʹвŭ пe din aпoĭ. [ὄπισθε, φαλακρός].

'Οπισθοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φανῶς, въzʹtŭ în (întopsŭ кʹ) чeлe din aпoĭ. «Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανές». Skp: || «Κάτοπτρον —». Oлimпdp: apъtъtoape de oвĭekte dandapateлe. [ὄπισθε, φαίνω].

'Οπισθοφόρος (ὁ, ἡ), (пapoks:) пʹptъtopŭ de чeвa, (пpoпapoks:) пʹptatŭ, къpatŭ пe ſnінape. [ὄπισθε, φέρω].

'Οπισθοφυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskŭ пaptea din aпoi a oштipiĭ. [ші

'Οπισθοφυλακία (ἡ), stpeaжa din aпoĭ a oштipiĭ, (Fpaпџ:) l' arrière garde. [din

'Οπισθοφύλαξ, ακος (ὁ), stpeжʹitopŭ, пъzitopŭ de пaptea din aпoĭ a oштipiĭ. [ὄπισθε, φύλαξ].

'Οπισθοχειμὼν, ῶνος (ὁ), tîpziе capпъ. (ὄπισθε, χειμών].

'Οπισθόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), лeratŭ кʹ mîĭпeлe dîndъpъt. [ὄπισθε, χείρ].

"Οπισμα (τὸ), лanteлe, saŭ sʹкʹл, че se. skoate пpin kpestape din плantъ saŭ пomŭ

'Οπισμὸς (ὁ), [ὀπίζω] skoatepe de лъntosъл sъкъ ал илантелор прin кpestape.

'Οπίσσω, noet: în локъ de ὀπίσω.

'Οπίστατος, η, ον, ssnpл: чел maĭ din spmъ de kît togĭ. [шi

'Οπίστερος, α, ον, komnapat: (nepгл:) чел maĭ în spmъ, saъ maĭ înanoĭ de kit алtкл. [din

'Οπίσω, [ὄπις, saъ ἕπομαι] adв: лок: în anoĭ, îndъpъt, în dosъ. «Μή τις ὀπίσω τετράφθω». Іл: (шi timn:). «Οὔτ' ἄρ' νῦν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω. Іл: Ζ. пе spmъ, în viitopъ. (шi fiг:) «Ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω λεύσσει». Іл: Γ. ia în вътаре de seamъ шi челе tpeкъte шi челе viitoape, шi dintp' înseлe жъdiкъ. (шi къ aptiк:). «Βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω». Sкp: (шi къ цen:) în spmъ, dъne чева. «Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος». Sкp: 2) în локъ de πάλιν, ïapъшĭ. «Ἀνακτᾶσθαι ὀπίσω τὴν τυραννίδα». Ep: «Ἀνοίξας δὲ τὴν σορὸν, καὶ μετρήσας τὸν νεκρὸν συνέχωσα ὀπίσω». Ep:

'Οπίων, ονος (ἡ), греш: în локъ de ὀπτίων.

'Οπλάριον (τὸ), dim: ал лъĭ ὅπλον.

'Οπλενδυτέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ înвpaкъ къ apme, mъ înapmezъ. [ὅπλον, ἐνδύομαι].

'Οπλέω, viit: -ήσω, noet: în локъ de ὁπλίζω. [шi

'Οπλὴ (ἡ), konitъ de воъ, de каль, шi чл: [шi

'Οπλήεις, εσσα, εν, noet: înapmatъ. [шi

'Οπλίζω, viit: -ίσω, înapmezъ; ekinezъ; npeгъteskъ. «Ἅμαξαν ὁπλίσαι». Іл: Ω «Ἁ Κύπρις ὤπλισεν εὐνὰν». Eurp: (шi miж:) «Ὡπλίσαθ' ἵππους». Іл: Ψ. (шi nas:) «Ὥπλισθεν δὲ γυναῖκες». Od: Ψ. «Νῆες ὁπλίζονται». Od: Ρ. (шi къ ak: îndip:) «Θράσος ὁπλίζεσθαι». Sof: (шi къ dat: antixap:) «Ἐλάφοις κύνας ὁπλίζεσθαι». Оп: [ὅπλον]. [de ъnde

Ὅπλισις, εως (ἡ), înapmape (akt: saъ nas:); (npin întind:) apmъpъ. [шi

Ὅπλισμα (τὸ), op че s' a înapmat (s' a ekinat, npeгъtit), (ad:) flotъ, saъ apmie înapmatъ (rata). 2) op че folosешte ла înapmape, apmъtъpъ, saъ apmъ. [шi

'Οπλισμὸς (ὁ), = Ὅπλισις. [шi

'Οπλιστής, οῦ (ὁ), înapmъtopъ; ekinъtopъ; npeгъtitopъ

'Οπλιταγωγὸς (ὁ, ἡ), dъкъtopъ (къpъtopъ) de греъ-apmaцĭ, saъ folositopъ ла ачеasta. «Ναῦς —». Ікs: [ὁπλίτης, ἄγω].

'Οπλιτεία ἡ), sepвiчiъ de греъ-apmaцĭ. «Ναυτικὴ —». Плt: вътаliе пе mape npin греъ-apmaцĭ· [din

'Οπλιτεύω, viit: -εύσω, sintъ (slъжeskъ ostъшeшte ка) греъ-apmatъ; (in Тъч: Η'. 73) komandъ tpъnъ de греъ-apmaцĭ. [din

'Οπλίτης, ου (ὁ), ostaшъ nezestpъ греъ-apmatъ (nъptъtopъ de apma sa шi de mapeле sкъtъ). (vezĭ шi πελταστής). [ὅπλον]. [de ъnde

'Οπλιτικὸς, ἡ, ὸν, къвenitъ, însъшitъ греъ-apmaцiлop. «Τάξις — ». Ksn: tpъnъ de греъ-apmaцĭ. «Ὁπλιτική». Плt: meseria греъ-apmaцiлop. «Τὸ ὁπλιτικόν». (kолekt:) în локъ de οἱ ὁπλῖται, греъ-apmaцiĭ, (Fpanц:) la grosse infanterie.

'Οπλῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъĭ ὁπλίτης. 2) noet: în локъ de ὡπλισμένη. «Χεὶρ — ». Eвp: înapmatъ.

'Οπλιτοδρομέω -ῶ, viit: -ήσω, алергъ ка

'Οπλιτοδρόμος (ὁ, ἡ), алергътopъ de kapiepъ înapmatъ ка греъ-apmatъ. [ὁπλίτης, δρόμος].

'Οπλιτοπάλης, ου (ὁ), noet: лъntъtopъ ка (saъ кътpe) греъ-apmatъ; (npin spm:) viteazъ pesвoĭniкъ. [ὁπλίτης, πάλη].

'Οπλοδιδακτής, οῦ, шi 'Οπλοδιδάσκαλος (ὁ), învъцътopъ de apme. (Fpanц:) maître d' armes.. [ὅπλον, διδάσκω].

'Οπλοδοτέω -ῶ, viit: ήσω, (къ ak:) daъ apme къiva, înapmezъ. [ὅπλον, δίδωμι].

'Οπλόδουπος (ὁ, ἡ), noet: tponкъnitopъ къ apmeле. [ὅπλον, δοῦπος].

'Οπλοθήκη (ἡ), marazie de apme. [ὅπλον, θήκη].

'Οπλοκαθαρμὸς (ὁ), шi 'Οπλοκαθαρσία (ἡ), шi 'Οπλοκαθάρσιον (τὸ), цepemonie peлiцioasъ npe sfinцipea apmeлop, (Лat:) armilustrum. [ὅπλον, καθαίρω].

'Οπλόκτυπος (ὁ, ἡ), noet: = 'Οπλόδουπος. [ὅπλον, κτύπος]

'Οπλολογέω -ῶ, viit: -ήσω, Skp. adъnъ apme, saъ apmaцĭ. [ὅπλον, λέγω].

Ὅπλομαι, (fъpъ viit:) noet: în локъ de ὁπλίζω, гъteskъ. «Δεῖπνον — ». Om:

'Οπλομανέω -ῶ, viit: -ήσω, sintъ neвъnъ dъne apme, saъ pesвoĭъ 2) mъ вatъ neвъneшte. [din

'Οπλομανής, έος (ὁ, ἡ), neвъnъ dъne apme, saъ pesвoĭъ. [ὅπλον, μαίνομαι]. [de ъnde

'Οπλομανία (ἡ), neвъnie (mape dparoste) deapme, saъ de ostъшeaskъ viaцъ.

'Οπλομαχέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ вatъ, saъ mъ eksepчezъ ка..

'Οπλομάχης, ου (ὁ), = 'Οπλομάχος.

'Οπλομαχητής, οῦ (ὁ), = 'Οπλομάχος. [ὁπλομαχέω]. [de ъnde

'Οπλομαχητικὸς, ή, ὸν,='Οπλομαχικὸς

'Οπλομαχία (ή), вътълie прin apme. 2) denprindере ла întpевзinцарea арmелор, (Franц:) escrime. 3) (în цen:) meштeшзгзл apmeлор, saš ал резвоiзлзi. [шi

'Οπλομαχικὸς, ή, ὸν, кзвenitš, saš îndeлetnivitš ла ὁπλομαχία (вezi ziч:). «'Οπλομαχική». meштeшзгзл вътълiei прin арme. [din

'Οπλομάχος (ὁ, ή), резвoitорš кз арme (maĭ кз seamъ гpeлe). 2) (sзвst:) înвъцъtорš de întpевзinцарea арmелор. [ὅπλον, μάχη].

"Οπλον (τὸ), [în afin· кз ἔπιπλον] (în цen:) зneaлtъ, dikisš; (ĭap naptik:) apmъ; (шi maĭ кз deosевipe) sкзtš, павъзъ; saš za, плаtoшš (npinч: de гpeš-apmatš); (de зnde шi îm:) apmie (npinч: de гpeš-apmaцi); taвъpъ; (зne-opĭ) вътълie, резвoĭš. "Όπλα νηὸς„. Om: шi Es: otroaneлe шi чл: але коръвii. «Χαλκεὺς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, ἄκμονα, σφύραν, πυράγρην». Od: Γ. «Σκίπωνα γεροντικὸν ὅπλον».Кал: (maĭ des) «'Εν («Σὺν) τοῖς ὅπλοις. «Μεθ' ὅπλων». Лкs: «"Οπλα θέσθαι, saš τίθεσθαι», Лкs: a se înapma, saš a tъвъpî кз apmatъ, saš a лепъda apmeлe шi a se npeda. «Πρὸ (saš «Εἴσω) τῶν ὅπλων». Лкs: de taвъpъ, saš de apaнжатъ apmie.

'Οπλοπάροχος (ὁ, ή), глs: [ὅπλον, παρέχω] пзpтъtорš, saš dзкъtорš, цiitорš de apmeлe кзiва, (Franц:) ecuyer.

'Οπλοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fак apme. [ὁπλοποιὸς]. [de зnde

'Οπλοποιητικὸς, ή, ὸν, кзвenitš, saš îndemînatiкš ла fачере de apme.

'Οπλοποιία (ή), tpeaвa, saš meштeшзгзл fъкъtорзлзi de apme; saš fачере, конstpзкцie de apme. [din

'Οπλοποιὸς (ὁ), fъкъtорš de apme. [ὅπλον, ποιὸς].

'Οπλοσκοπία (ή), peвiziе de apme (saš apmie). [ὅπλον, σκοπή].

'Οπλόσμιος, α, ον, înapmatš (enit: ал лзĭ Жое шi ал Жзнеĭ).

'Οπλότατος, η, ον, зnpл:, шi

'Οπλότερος, α, ον, компар: (nepгл:) no et: foapte notpivitš, maĭ notpivitš a пзpta apme,(ad:) foapte tînъpš, maĭ tînъpš; (npin întind:) maĭ din зpmъ, saš зpmaшš. 'Εν ἀνδράσιν ὁπλοτέροις». Ткр: [ὅπλον].

'Οπλουργία (ή), = 'Οπλοποιία [ὅπλον, ἔργον].

'Οπλοφάγος (ὁ, ή), pozъtорš de apme (de павъзе) [ὅπλον, φάγω].

'Οπλοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поptš apme, зmвлз apmatš. 2) (stpъm: кз ак:) sîntš sateлitš, saš гapdianš ал кзiва. [din

'Οπλοφόρος (ὁ, ή), пзptъtорš de apme, apmatš. 2)=Δορυφόρος. [ὅπλον, φέρω].

'Οπλοφυλάκιον (τὸ),='Οπλοθήκη. [din

'Οπλοφύλαξ, ακος, пъstpъtорš (enistatš) de apme, saš de apmъpie. [ὅπλον, φύλαξ].

'Οπλοχαρής, έος (ὁ, ή), поеt: iзвitорš de apme saš de резвоiš. [ὅπλον, χαίρω].

'Οποβάλσαμον (τὸ), sзкзл копачiзлзi валsamš, чел maĭ кзpatš валsamš. [ὀπὸς, βάλσαμον].

'Οποδαπὸς, ή, ὸν, = Ποδαπὸς, din каpe, saš din че fелš de локš; (înnpeзnъ кз ἄν) din op каpe, saš din op че fелš de локš. [ὁποῖος, δάπος].

'Οποειδής, έος (ὁ, ή) чел în fелš de sзкš de nomĭ. [ὀπὸς, εἶδος].

'Οπόεις, εσσα, εν, поеt: în локš de ὀπώδης, saš ὀποειδής. [ὀπὸς].

'Οπόθεν, adв: din каpe локš, saš npiчinъ. «'Οπόθεν δήποθεν». [шi

'Οποθενοῦν, adв: din op каpe napte, saš npiчinъ. [шi

'Οπόθι, adв: поеt: în локš de ὅπου. [шi

"Οποι, adв: зnde, în каpe локš. «"Οποι ἄν (кз sзn:)». "Οποι ποτε «"Οποι δήποτε». Лкs: în op каpe napte de локš. «"Οποι προσωτάτω». op зnde maĭ denapte. (шi кз цen:) «"Οποι γῆς». Лкs: (шi întpeв: în petape de алtъ întpeвape). «Ποῖ σὺ καταβαίνεις; "Οποι».; Apstf: 3)="Οπως, кз op че кinš. (вezi шi ὅπη). [шi

'Οποῖος, α, ον,=Οἷος, op че fелš. «'Οποῖον κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακούσαις». Iл: Υ: «'Οποῖ' ἄσσα„. Od:Τ. ка че fелš. «'Οποίης ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο„. Od:Ξ. пе че fелš de коpaвie. «'Οποῖος δὴ (δήποτε, δηποτοῦν). «'Οποιοσοῦν. «'Οποιοστισοῦν. «'Οποιοσοῦν δή». op-че fелš. ‖ (neзt:) 'Οποῖα, adв: în локš de ὁποίως. [neîntpeв: ὅπος]. [de зnde

'Οποιότης (ή),=Ποιότης. [шi

'Οποίως, adв: кз че fелš, saš op че fелš de кinš. «'Οποίως ἄν»(кз sзn:) «'Οποιωσοῦν, «'Οποίως δήποτε».

'Οποκάλπασον, шi 'Οποκάρπασον (τὸ), венinosзл лаnte saš sзкš ал плаnteĭ κάλ(κάρ)πασος. [ὀπὸς, κάλ(κάρ)πασος].

'Οποκιννάμωμον (το), зntзл, saš sзкзл skорцiшoapeĭ. [ὀπὸς, κιννάμωμον].

'Οποπάναξ, ακος (ὁ), sзкзл, zeama плаnteĭ πάναξ. [ὀπὸς, πάναξ].

'Οπὸς (ὁ), лъntosзл sзкš, saš zeama, че de sine saš npin кpestape кзpџe din плаnte,

saš nomĭ. «Ὁ τῆς συκῆς ὀπὸς πηκτικὸς ἐστὶ γάλακτος, ὥσπερ ἡ πιτύα». Dskp: (шi fir:) «Ὀπὸς ἥβης». Пав: Siл :2) (în Iпкр: naptik:) sъкъл плантеĭ σίλφιον (везĭ ziч:), (Лat:) laserpitium.

Ὀπὸς, noet: цеn: ал лъĭ ὄψ.

Ὁποσάκις, adв: = Ὁσάκις, de kîte opĭ. «Ὁποσακισοῦν». op de kîte opĭ. [ὁπόσος].

Ὁποσάμηνος (ὁ, ἡ), de kîte, saš de op kîte лънĭ. [ὁπόσος, μήν].

Ὁποσαπλάσιος, α, ον, шi Ὁποσαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de kîte opĭ maĭ mълтъ saš maĭ mape; saš de kîte opĭ penetatъ = Ὁποσακισοῦν τοσοῦτος. [ὁπόσος, ἁπλοῦς].

Ὁποσάπους, οδος (ὁ, ἡ), de kîte, saš de op kîte nічоape (de întindepe). [ὁπόσος, πούς].

Ὁποσαχῆ, adв: în kîte (op kîte) пъpцĭ; saš în kîte (op kîte) kinъpĭ. [ὁπόσος].

Ὁπόσε, noet: în лoкъ de ὅποι.

Ὁπόσος, η, ον, kîtъ, op kîtъ. «Ὁπόσου». ne kîtъ (se вinde чева). «Ὁπόσος πλεῖστος» kît se noate maĭ шълтъ. «Ὁπόσος τις». ка kîtъ (de шълтъ, saš mape). «Ὁπόσος δὴ (δήποτε)». «Ὁποσοῦν ὁποσοστισοῦν». op kît de mape saš mълтъ. «Ὁπόσας δὴ ἡμέρας». Лкs: op kîte ziле.

Ὁπόσσος, η, ον, noet: în лoкъ de ὁπόσος.

Ὁποσταῖος, α, ον, ла kîte, saš în kîte ziле. [din

Ὁπόστος, η, ον, ал kîteлea (дъпе шipъл apitmetikъ). «Ὁποστοσοῦν„. ал op kîteлea ap fi дъпе шipъл нъmepiлop. «Ὁποστονοῦν μέρος». Лкs: a op kîteлea napte· [ὁπόσος].

Ὁπόταν, adв: în лoкъ de ὁπότε ἄν (везĭ ъpmъt:).

Ὁπότε, adв: kînd, în кape вpeme; (ъne -opĭ) ne kînd; saš дъпе че. «Ὥρη χειμερίη, ὁπότε κρύος ἀνέρας εἴργει». Es: «Ὁπότε ποταμὸς χειμάρρους πεδίον δε κάτεισι». Iл: Λ. «Ὁπότε δεῦρο ἑπόμην». Iл: Γ: (шi în apъtape de npiчinъ) de вpeme че. «Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφη, ὁπότε. παρακαλοῦσι μὲν, φεύγουσι δὲ». Ksn: (шi nedefin: înnpeънъ къ οὖν) «Ὁπότε οὖν, saš Ὁποτοῦν».Лкs: op kînd. (шi къ sъn: sъnos:) «Ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται». Es: (шi înnpeънъ къ ἄν) «Ὁπότ' ἄν (обiч; ὁπόταν) ἴδῃς». Ткр: «Ὁποτ' ἄν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο„. Om: Imn: (шi къ noft:) «Δεδεγμένος, ὁππόθ' ἵκοιτο„. Ткр: Ὁπότε ψεγόντων ἢ ἐπαινούντων τινας ἀκούοι». Ksn: (шi къ ἄν). "Ποτιδέγμενοι, ὁππότ' ἄν ἔλθοι». Iл:Η.

Ὁπότερος, α, ον, кape, saš op кape din doĭ. «Ἐμὲ καὶ Μενέλαον συμβάλλετε μάχεσθαι· ὁπότερος δὲ κε νικήσῃ». Iл: Γ. (шi îm:) «Ὁπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν». Om: «Ὁποτέροισι Ζεὺς κῦδος ὀρέξοι». Iл: Ε: «Ἐὰν δὲ μὴ ἐθέλωσι ποιεῖν ὁπότεροι ταῦτα, τοτ' ἤδη μετὰ τῶν ἐθελόντων γίγνεσθαι„. Dm: (шi nedef: înnpeънъ къ οὖν шi чл:) "Ὁποτεροσοῦν. "Ὁποτεροσδήποτε». Лкs: op кape ap fi din doĭ. «Ἢν δὲ κάμῃ ὁποτεροσοῦν». Ksn: ‖ (neъt:) Ὁπότερον, (saš îm:) Ὁπότερα, adв: în лoкъ de ὁποτέρως. «Ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν ἢ κατ' ὀρροπύγιον». Apst: «Ὁπότερον δὲ, εἴθ' ὑπὸ πάντων αἱρεθεὶς, εἴτ' αὐτὸς κτησάμενος, οὐκ ἔχω λέγειν». Iskp: [neîntp: ὅπος, ἕτερος]. [de ъnde

Ὁποτέρωθε (θεν), adв: din кape, saš op кape din amîndoъ пъpцiле. [шi

Ὁποτερωθενοῦν, adв: din op кape ap fi din amîndoъ пъpцiле. [шi

Ὁποτέρωθι, adв: în op кape din amîndoъ пъpцiле. [шi

Ὁποτέρως, adв: дъne op кape din amîndoъ kinъpiле. «Ὁποτερωσοῦν. «Ὁποτερωσδήποτε„. în op кape din doъ kinъpĭ. [шi

Ὁποτέρωσε, adв: ла op кape din doъ пъpцĭ.

Ὅπου, adв: лoк: ъnde; (saš timn:) kînd; (шi etioлoц:) de вpeme че, saš дъne чeea че. «Ἔσθ' ὅπου». Лкs: ъndeвa, saš în oape кape лoкъpĭ; (шi timn:) ъne-opĭ. «Ὅπου μὲν, ὅπου δὲ». kînd шi kînd. «Ὅπου (saš ὅπου περ) ἂν ᾖ». Лкs: op ъnde ва fi. (шi къ цеn:) «Ὅπου γῆς». Лкs: în op кape napte a пъmîntълъĭ. (шi nedef: înnpeънъ къ οὖν шi чл:) «Ὁπουοῦν. «Ὁπουδὴ». «Ὁπουδήποτε». Лкs: (шi în apъtape de npiчinъ). «Ὅπου τοίνυν καὶ τῶν λόγων τιμωρίαν ἠξίουν λαμβάνειν, ἦπου τὸν ἔργῳ προδόντα τὴν πόλιν οὐ μεγάλαις ἂν ζημίαις ἐκόλασαν»; Ptp:

Ὀπόφυλλον (τὸ), fpъnzъ (saš sъmînцъ) de σίλφιον (везĭ ziч:), asafetida. [везĭ шi ὀπὸς, φύλλον].

Ὅππα, Dop: în лoкъ de ...

Ὅππῃ, Ὅππως, noet: în лoкъ de ὅπῃ, ὅπως.

Ὀπηῆμος, ὁππόθεν, шi чл: къвiтъ ὀπῆμος, ὁπόθεν, шi чл:

Ὀπτάζομαι, вiit: ὀφθήσομαι, Skp: =Ὀπτάνομαι.

Ὀπταίνω, вiit. -ανῶ, noet: =ὄπτομαι, въzъ.

Ὀπταλέος, α, ον, noet: în лoкъ de ὀπτὸς.

Ὀπτανεῖον (τὸ), kontopъ de fpint kapne; saš въкътъpie. 2) лemne ъsкate nentpъ fpint kapne. [шi

'Οπτανεὺς, έως (ὁ), fpirъtopȣ de карne, ші ч.л: [ші

'Οπτανία (ἡ), noet: în локȣ de...

'Οπτάνιον (τὸ),=='Οπτανεῖον. [dîn

'Οπτανὸς, ἡ, ὸν, fpintȣ, saȣ de fpint.[ὀπτὸς].

'Οπτάνομαι, [ὀπταίνω] biit: ὀρθήσομαι, Skp: mъ въzȣ; napȣ· [de ȣnde

'Οπτασία (ἡ),=="Οψις, npiвipe. 2) (obiч:) вedenie, (Fpanц:) vision.

'Οπτάω -ῶ, biit: -ήσω, [ὀπτὸς] fpirȣ; (fir:) înfiъкъpezȣ «Τὴν καρδίαν ὀπτεύμενος„.Tkp:

'Οπτέος, α, ον, nosit: ал лȣї ὁράω.

'Οπτεύω, biit: -εύσω, noet: =='Οπταίνω.

'Οπτέω Ion: ші Dop: în локȣ de ὀπτάω.

'Οπτὴρ (ὁ), [ὄπτομαι] въгъtopȣ de seamъ; вerїetopȣ, nînditopȣ; iskoadъ, saȣ sпionȣ; îngpiжitopȣ, лъъtopȣ a minte. [de ȣnde

'Οπτήριος, α, ον, pелatiвȣ кȣ вedepe, saȣ npiвipe. «'Οπτήρια (se înц: δῶρα)». чеде че se daȣ, ка sъ вazъ чineва, saȣ fiind къ а въzȣt чева; (de ȣnde) odoapeле, че da цineрeле mipeseї, kînd о вedea întîї deskonepitъ, == Θεώρητρα, ші 'Ανακαλυπτήρια.

'Οπτήσιμος (ὁ, ἡ), чел de fpint. [din

'Οπτησις, εως (ἡ), fpiцepe (akt: saȣ nas:). [ші

'Οπτητικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвȣitopȣ, sкȣ în deminatkȣ ла fpiцepe. [ші

'Οπτητὸς, ἡ, ὸν,=='Οπτὸς. [ὀπτάω].

'Οπτίζω, biit: -ίσω, =='Οπταίνω.

'Οπτίκια (τὰ), (плц:) demnitъцї (npoвiчiї), panгȣpї, (de ачї Лat:) ofiцiї але кȣpцїї, але палatȣлȣї.

'Οπτικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвȣ кȣ въzȣл. «'Οπτικὴ (se înц: τέχνη)„. ontikъ, (ad:) kape tpakteazъ desppe въzȣ, saȣ вedepї. [ὄπτομαι].

'Οπτιλέτις, ιδος (ἡ), enit: Minepвa. [din

'Οπτίλος, saȣ 'Οπτίλλος (ὁ), Dop: okїȣ. [ὄπτομαι].

'Οπτίων, ονος (ὁ), [Лat: optio] ажȣtъtopȣ, локоцiitopȣ de komandipȣ de oшtipe, (Fpanц:) adiotantȣ.

"Οπτομαι, biit: ὄψομαι, гpam: în локȣ de ὄσσομαι.

'Οπτὸς, [ἕψω] ἡ, ὸν, fpintȣ; (în цen:) fъкȣtȣ, konstpȣitȣ npin fokȣ. «Πλίνθος ὀπτή».Ksn: къpъmidъ. || (sȣвst:) 'Οπτὸν (τὸ), fpintȣpъ.

'Οπτὸς, ἡ, ὸν, (papȣ ші maї mȣлt komnȣsȣ) în локȣ de ὁρατὸς. [ὄπτομαι].

'Οπυίω, ші 'Οπύω, [οἰφάω] biit: -ύσω, (nas: tpe: de кȣ: ὠπυϊσμαι)==Βινέω; (noet:) sîntȣ înѕȣpatȣ. || (nas: din naptea mȣїepiї) mъ mъpitȣ; (maї noȣ) кȣpвeskȣ.

'Οπώδης, εος (ὁ, ἡ),=='Οποειδής, sȣkosȣ, zemosȣ, (Fpanц:) succulant. [ὀπός].

'Οπωπα, noet: Ion: în локȣ de ὁράω. [de ȣnde

'Οπωπέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локȣ de ὁράω. [ші

'Οπωπὴ (ἡ), noet: în локȣ de ὄψις.

'Οπωπητὴρ (ὁ), noet: în локȣ de ὀπτήρ. [ὀπωπέω].

'Οπώπιος (ὁ, ἡ), Ion: [ὀπωπὴ] кȣвenitȣ ла (atinгъtopȣ de) okїȣ.

'Οπώρα, ας (ἡ), [ὀπὸς, ὥρα] timnȣл anȣлȣї, în kape se кок noameлe. 2) (npin întind:) noame, poade; (de ȣnde fir:) кȣлmea вîpsteї,=="Ωρα. [de ȣnde

'Οπωριαῖος, α, ον, =='Οπωρινός. [ші

'Οπωρίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, кȣлегȣ noame. [ші

'Οπωρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de timnȣл noameлop, saȣ de noame. || (noȣ nest:) noamъ. [ші

'Οπώριμος (ὁ, ἡ), == 'Οπωρικός; (npin întind:) poditopȣ în noame; (în цen:) podosȣ. [ші

'Οπωρινὸς, ἡ, ον, чел de timnȣл коачepii noameлop. «'Αστὴρ ὀπωρινὸς». Om: (ad:) Κύων, ші Σείριος (къчї de ла pesъpipea aчesteї steлe înчen a se коаче noameлe în Гpeчia).

'Οπωρισμὸς (ὁ), кȣлецepe de noame. [ὀπωρίζω].

'Οπωροβασιλὶς, ίδος (ἡ), îmnъpъteasa noameлop, ȣnȣ feлȣ de aлeкȣъ smokinъ. [ὀπώρα, βασιλίς].

'Οπωροθήκη (ἡ), mъгazie de noame. [ὀπώρα, θήκη].

'Οπωροκάπηλος (ὁ), =='Οπωροπώλης. [ὀπώρα, κάπηλος].

'Οπωρολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегъtopȣ de noame. [ὀπώρα, λέγω].

'Οπωροπώλης, ου(ὁ), вînzъtopȣ de noame.

'Οπωρόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtoape de noame. [ὀπώρα, πώλης].

'Οπωροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, npodȣкȣ, podeskȣ noame. [din

'Οπωροφόρος (ὁ, ἡ), npodȣкъtopȣ, poditopȣ de noame. [ὀπώρα, φέρω].

'Οπωροφυλάκιον (τὸ), == 'Οπωροθήκη. 2) колiвa пъzitopȣлȣї de noame. [din

'Οπωροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopȣ de noame, saȣ nîndapȣ. [ὀπώρα, φύλαξ].

'Οπωρώνης, [ὀπώρα, ὠνή] ου (ὁ), npekȣnецȣ de noame.

"Οπως, adв: modifiк: =Πῶς, кѕ че, saѕ̆ кѕ op че кinѕ̆; în че feлѕ̆ de stape. «Εἰπὲ, ὅπως τόδε θηρίον ἔπεφνες». Ткр: «Γνῶναι, ὅ τι τε ποιητέον, καὶ ὁπότε καὶ ὅπως». Ksn: Ἐπυνθάνετο, ὅπως ἔχοι». Faв:«Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις». Iл: Δ. «Ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς». Od: O. (ші înnpeѕnъ кѕ ἂν saѕ̆ noet: κεν кѕ sѕn:) «Ὅπως κεν ἐθέλῃσιν». Iл: Υ. «Φράζεσθαί σε, ὅπως κεν νῆας σόῃς καὶ λαὸν». Iл: I. (ші кѕ noft:) «Μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι νῆες». Od: I. (saѕ̆ кѕ вiit: xot:) «Οὔπω ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα». Om: (ші nedefin: înnpeѕnъ кѕ δὴ, ші чл:). «Ὁπωσδὴ, Ὁπωσδήποτε, «Ὁπωσοῦν, Ὁπωσδηποτοῦν. Лкs· în op каpe кinѕ̆, saѕ̆ кѕ op че feлѕ̆ de miжлокѕ̆. «Οὐδ' ὁπωστιοῦν». Лкs: nічї întp' ѕnѕ̆ кinѕ̆, nічї de кѕm. (ші întpeв: în penetape de întpeвapea челѕї-л-алtѕ̆). „Πῶς; — Ὅπως". Apstf: (вezї ші ποῖ). «Οὐκ' ἔσθ' ὅπως»; Лкs: nѕ este miжлокѕ̆, e кѕ nenѕtinцъ. «Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ». Лкs: e кѕ nenѕtinцъ a nѕ. «Οὐχ ὅπως, ἀλλὰ" (fps:) nѕ вѕmai. «Οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τουτωνὶ πολιτεύει». Dm: «Ὅτι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσαιεν αὐτόν. Ksn: 2) timn: кѕm, dѕne че, îndatъ че (кѕ nexot: de nexot:) «Ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν». Iл: M. «Εὐθὺς ἄϋσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνω».Ткр: «Ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς ψαύσας ὧν παίδων λέγει». Sof: «Μετὰ ταῦθ, ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσί». Apstf: (ші etiолц:) «Ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται». Od: Δ. dѕne чеea че, fiind къ. 3) (кѕ sѕnpл:) în локѕ̆ de Ὡς, Ὅσον. «Ὅπως ἥδιστα». Sof: «Δότε μοι ξίφος ὅπως τάχιστα». Apstf: кît maї în гpaвъ. (ші în eл:). «Σοῦσθε, ὅπως (se înц: τάχιστα ἔχετε) ποδῶν«. Sof: 4) (кa konіѕnк:) în локѕ̆ de ἵνα (кѕ sѕn:) «Λίσσεσθαι δ' αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ». Od: Γ. «Φραζόμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται». Od: N. ші Ψ. (ші în eл: кa îndemn:). «Ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ (se înц: σκόπει, saѕ̆ ὅρα)". Лкs: (ші înnpeѕnъ кѕ ἂν saѕ̆ noet: κεν). «Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου». Sкp: «Πεῖρα, ὅπως κεν σὴν πατρίδα ἵκεαι». Od: Δ. (ші кѕ înf:). "Πειρᾶσθαι, ὅπως τὰ προσήκοντα διαπράττεσθαι». Ksn: (ші кѕ noft:) «Βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο". Od: I (ші кѕ xot: вiit:). «Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται». Od: A. «Ὅπως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδών». Ткр: (ші în anaл; de înf:). «Δεῖ σ' ὅπως δείξεις». Sof: [neîntp: ὅπος].

Ὅραμα (τὸ), [ὁράω] npiвeлiште; (Sкp:) вedenie.

Ὅραμνος (ὁ), noet: (în sinг:) în локѕ̆ de ὀρόδαμνος.

Ὀρανὸς (ὁ), Dop: în локѕ̆ de Οὐρανός.

Ὅρασις, εως (ἡ), вързѕл, saѕ̆ simцѕл вedepiї. 2) (npin întind:) окiї. 3)= Ὅραμα. [ші

Ὁρατέος, α, ον, nosit: aл лѕї ὁράω. [ші

Ὁρατὴς, οῦ (ὁ), възъtopѕ̆, npiвitopѕ̆. [ші

Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, (ші ad:) -ικῶς, pелаtiвѕ̆, saѕ̆ kontpiвѕitopѕ̆ ла вedepe,=Ὀπτικός. 2) чел кѕ însѕшime (nѕtepe, saѕ̆ denpindepe) de a вedea. [ші

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, възѕtѕ̆, saѕ̆ de възѕt, nѕtinчosѕ̆ a se вedea, (Fpanц:) visible. [ὁράω].

Ὁραυγέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, [ὁρῶ, αὐγή] (nлц:) възѕ̆ кѕ лѕape a minte, їaѕ̆ în вългаpe de seamъ, чepчetezѕ̆ чева.

Ὁράω -ῶ, вiit: (din ὄπτομαι) ὄψομαι, ші ὀφθήσομαι, (npeл: ἑώρων, tpe: de кѕ: ἑώρακα, ші nas: ἑώραμαι, ші maї oвiч: ὦμμαι, nex: din εἴδω, εἶδον, ші ἴδον, de ѕnde nopѕnч: ἰδὲ, ші ἴδε, noft: ἴδοιμι, sѕn: ἴδω, inf: ἰδεῖν, ші naptч: ἰδών, ші miж: ἰδόμην, de ѕnde nopѕnч: ἰδοῦ, ші adв: ἰδοὺ, ші inf: ἰδέσθαι, ші nas: ὤφθην, ші npea pap ἑωράθην, ші nosit: ὀπτέον, ші ὁρατέον) = Βλέπω, възѕ̆, mъ ѕїtѕ̆, вагѕ̆ de seamъ. «Ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μήποτ' ὄπωπα». Ткр: «Οὐκ ἄλλων πάρα κλύουσα, τοῖςδε δ' εἶδον ὄμμασιν αὐτὴ κατασφαγέντα». Eѕp: «Εἶδον γὰρ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν νῆσον». Od: K. «Σὲ ἐπαναθεασόμενος ἧκα, ὁποῖός τίς ποτε φαίνῃ ἰδεῖν». Плt: «Οὐκ ἴδον, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουον». Od: Ψ. (ші кѕ npen:) «Ἐς πόντον ὁρῶν». Ткр: «Ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον. Om: (ші miж:) «Ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο». Iл: Ω. «Οὔπω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι». Iл: A. (ші adв;) "Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονός». Iл: Γ. (ші fiг:) «Ἔαρ δρόωσα». Ткр: aвînd atpъгъtoape къѕtъtѕpъ. (ші întp' алtъ акцenчie). «Ἀλόχου κουριδίης οὔτι χάριν ἴδεν». Iл: Λ. nѕ s'a вѕкѕpat de dînsa. 2) întîлneskѕ̆ ne чinева, кa sъ 'ї вopвeskѕ̆. «Ἠρώτησε τοὺς πρωτοφύλακας, ποῦ ἂν ἴδοι Κλέαρχον»; Ksn: «Οὐκ ἂν ἴδοις αὐτόν». Лѕч: «Ἰδεῖν σε θέλοντες». Sкp: 3) îmї amѕ̆ mintea, вългаpea de seamъ ла чева. «Πρὸς πλοῦν ὁρᾶν». Eѕp: (ші despe neînsѕfл:) «Ὁρᾶν (noate însъ гpeш: în локѕ̆ de ὀργᾶν) πρὸς βλάστησιν». Цeon: (ші întp' алtъ акчenцie). «Ὁρᾶ πρὸς Πελοπόννησον».

Тȣч: веde къtpe..., este нȣсъ în faцa Пелопонесȣлȣĭ. 4) каȣtȣ съ гъseskȣ чева; (fir:) înгрiжeskȣ, мъ isniteskȣ în totȣ кiпȣл. «Σπεῦσον κάπετόν τιν' ἰδεῖν τῶδε». Sof: «Ὅρα δίφρον αὐτῇ. Ткр: "Καὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν". Ткр: кȣ înгрiжipe къȣtînd. (ши în анал: de înfin:) „Ὁρᾶν, ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος». Тȣч: 5) ĭaȣ în въгаре de seamъ, кiпzȣĭeskȣ; компарȣ; înцелегȣ; черчetezȣ. «Ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω». Ил: Ф. «Οὐχ ὁράας, ὅτι...»; Om: «Πρὸς τοὺς νῦν ῥήτορας ὅρα με». Dm: || (ȣne- opĭ înf:) 'Ὁρᾶν, ши (пас:) 'Ὁρᾶσθαι, 'Ἰδεῖν, ши 'Ἰδέσθαι". (în локȣ de sȣbst:) însemn: faцъ, în локȣ de ὄψις. «'Ὁρᾶν στυγνὸς ἦν». Ksn: «Αἰσχραὶ ὁρᾶσθαι». Ksn:

'Ὀρβικάτον, ши 'Ὀρβικλάτον (τὸ), [din Лat: Orbiclatum) ȣнȣ felȣ de smokinъ potȣndъ.

'Ὀργὰ, ᾶς (ά), Dop: în локȣ de ὀργὴ.

'Ὀργάζω, biit: -άσω, moĭȣ чева (прiнч: фръмîntînd). «Πηλὸν ὄργασον». Apstf:[ὀργὰς].

'Ὀργαίνω, biit: -ανῶ, поеt: înтъpîtȣ некаzȣл, mîniĭȣ. || (nestp:) мъ некъжeskȣ, мъ mîniĭȣ. [ὀργὴ].

'Ὀργανέω, -ῶ, biit: -ήσω,=='Ὀργανόω. [din

'Ὀργάνη (ἡ), поеt:=='Ἐργάνη.«Χείρ—» Eȣp:

'Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, органiкȣ, кȣвенitȣ ла, saȣ întpeвȣinцatȣ ка органȣ (ȣнеалtъ); saȣ fъкȣtȣ прin instpȣmîntȣ (прiнч:) мȣsiкалȣ, instpȣmîntалȣ. [ὄργανον]. [de ȣнde

'Ὀργανικῶς, adв: прin instpȣmîntȣ, saȣ ȣнеалtъ.

'Ὀργάνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ....

"Ὄργανον (τὸ), [ἔργον] ȣнеалtъ, instpȣmîntȣ, органȣ; машiнъ; (прiнч:) teaskȣ. «Μουσικῆς—». Apst: (ши fir:) «Τὰ τῶν αἰσθητηρίων ὄργανα». Лкs: simцȣpiле. 2) поеt: în локȣ de ἔργον, konstpȣкцiе. «Μελίσσης—». Sof:

'Ὀργανοπήκτωρ, ορος (ὁ), поеt: [ὄργανον, πήγνυμι] ='Ὀργανοποιὸς.

'Ὀργανοποιητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de, saȣ îndemînatiкȣ ла fачере de instpȣminte, ши чл: [ши

'Ὀργανοποιία (ἡ), fачере de ȣнелte, saȣ meseрia fъкъtopȣлȣĭ de instpȣminte. [din

'Ὀργανοποιὸς (ὁ), fъкъtopȣ de instpȣminte (машiне ши ергалiĭ), ши чл: [ὄργανον, ποιὸς].

'Ὀργανόω -ῶ, biit: -ώσω, къпъĭeskȣ чева de tpeвȣiнчоаселе ȣнелte, saȣ instpȣminte; întокmeskȣ. [ὄργανον]. [de ȣнde

'Ὀργάνωσις, εως (ἡ), întокmipe de чева despre instpȣminte, машiне, ши чл:

'Ὀργὰς, ἀδος (ἡ), (adiек:) нotpiвitъ, кȣвенitъ ла лȣкраре, de лȣкрat. (fir:) «Θυγατέρες εἰς λέχος ὀργάδες». Nikit: de мъpitat. (de ȣнde || овiч: sȣвst:) пъмîntȣ гpasȣ ши podosȣ (вȣнȣ de лȣкрat), ĭap maĭ кȣ deosевipe. «Ἱερὰ ὀργάς». чел dintpe Atiкa ши Merapida лъsatȣ нелȣкраtȣ, fiind konsfinцitȣ. Чеpeseĭ. [ἔργον].

'Ὀργασμὸς (ὁ), moĭepe (прiнч: прiн fpъmîntape); apгъsipe; tonipe. [ὀργάζω]. 2) порнipe пъвалнiкъ a naȣpeĭ din npisosipe de sȣкрĭ; (fir:) неопpitъ ĭȣte noftъ. [din

'Ὀργάω -ῶ, [ὀργή] biit: -ήσω, sîntȣ înвȣлzitȣ de sȣкрĭ пъвълitoape ла eшipe; мъ aflȣ anpinsȣ (maĭ кȣ seamъ) de nofta tpȣпешteĭ înnpeȣнъpĭ; (despre планte) sîntȣ коntȣ, de кȣлеs; (fir:) мъ порнеskȣ din natimъ saȣ neнеde noftъ къtpe чева. «Διὰ τὸ ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα». Тȣч: кȣ natimъ, ĭap нȣ кȣ sînцe рече. (ши кȣ aк: преп:) «Πρὸς ἐκεῖνον τὸν λόγον ὀργῶντας». Dion: (ши кȣ inf:) «'Ὀργᾷ μαθεῖν». Esхл: (ши кȣ цen:) «Παρθενίου αἵματος ὀργᾷ». Esхл: este setosȣ.

'Ὀργεὼν, ῶνος (ὁ), [ὄργια, saȣ ἔρδω] (în At:) ȣнȣ felȣ de нpeotȣ (жеptfitopȣ), че авеа fie-кape fatpie; (поеt: în цen:) нpeotȣ.

'Ὀργεώνη (ἡ), fem: ал лȣĭ ὀργεών, нpeotiцъ. [de ȣнde

'Ὀργεωνικὸς, ἡ, ὸν, нpeoцeskȣ.

'Ὀργὴ (ἡ), [ὀρέγω, saȣ ὁρμὴ] (în цen:) мopaлъ disnosiцie, хapaktepȣ; (despre вite) нъравȣ; (овiч:) fipeaskъ порнipe къtpe чева, silniкъ miшкаpe a sȣflетȣлȣĭ, natimъ; (naptiк: de aчi) яpцie, mînie, неkazȣ, dopinцъ de pesȣnape. «'Ὀργὴν οὐκ ἄκρος». Ep: везĭ ἄκρος. (fir:) «Διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργήν». Dm: neнtpȣ skîpвipea чea къtpe ачелȣ лȣкpȣ. (ши în локȣ de adв:). «'Ὀργῇ». Лкs: кȣ некаzȣ, кȣ natimъ. «'Ὀργὰς ἐπιφέρειν τινί». Тȣч: a însȣfla simnatiĭ ши antinatiĭ. [de ȣнde

"Ὄργημα (τὸ), Sхл: simцimîntȣ de mînie ши некаzȣ. [ши

'Ὀργητὴς, οῦ (ὁ), некъжiчosȣ, ĭȣte ла mînie.

"Ὄργια (τὰ), [ἔρδω] (în цen: ши dȣне ziч:) жeptfe; (овiч:) opцiĭ, peлiцioase (misтepioase) цеpemoniĭ; (ĭap naptiк:) intȣsiasteле misтepiĭ але Бакȣлȣĭ. (de ȣнde fir:) «"Ἔρωτος («Φιλοσοφίας)—». Лкs: [de ȣнde

'Ὀργιάζω, biit: -άσω, съвîpшeskȣ opцiĭ ad: peлiцioase цеpemoniĭ, saȣ misтepiĭ; (stpъm:) чinsteskȣ прin peлiцioase цере-

moniĭ; saŭ iniцiezŭ în mistepiĭ. [de ŭnde

'Οργιὰς, ἀδος (ἡ), поet: în локŭ de ὀργιαστικὴ. [шi

'Οργιασμὸς (ὁ), sъвîpшipe de opцiĭ, mistepiĭ, saŭ peлiцioase цepemoniĭ. [шi

'Οργιαστὴς, οῦ (ὁ), sъвîpшitopŭ de opцiĭ, saŭ iniцiatŭ în mistepiĭ; (пpin întind:) шкoлapŭ; saŭ чetaшŭ. [de ŭnde

'Οργιαστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ în sepвapea opцiiлop, întŭsiastŭ.

'Οργιάω -ῶ, виit: -άσω, поet: în локŭ de ὀργάω.

'Οργίζω, виit: -ίσω, întъpîtŭ mînia кŭiвa, îл пeкъжeskŭ. [шi

'Οργίλος, η, ον, аплeкatŭ лa mînie, пeкъжiчosŭ. [ὀργὴ]. [de ŭnde

'Οργιλότης (ἡ), ŭцeaлъ de mînie, пeкъжiчiŭne. [шi

'Οργίλως, ŭdв: кŭ mînie шi пeкazŭ.

'Οργιοφάντης, ου (ὁ), sъвîpшitopŭ de opцiĭ. [ὄργια, φαίνω].

'Οργιστικὸς, ἡ, ὸν, лesniчosŭ лa пeкъжipe (акt: saŭ de sine пas:). [ὀργίζω].

'Οργίων, ονος (ὁ), поet: în локŭ de ὀργεὼν, пpeotŭ, жeptfitopŭ.

'Οργυιὰ (ἡ), [ὀρέγω] mъsŭpъ de întindepe кa de шease пînъ лa шapte пiчoape, stînжinŭ. [de ŭnde

'Οργυιαῖος, α, ον, чeл de ŭnŭ stînжinŭ. [шi

'Οργυιόεις, εσσα, εν, поet: în локŭ de ὀργυιαῖος. [шi

'Οργυιόω -ῶ, виit: -ώσω, поet: întinzŭ mîĭneлe în stînжinŭ, saŭ лe лerŭ astfeл întinse.

'Ορεανόμος (ὁ), поet:='Ορεακόμος.

'Ορέγδην, adв: кŭ mîĭneлe întinse; (fir:) кŭ toatъ воinцa, saŭ dopinцa шi вŭкŭpia. [шi

"Ορεγμα (τὸ), întinsъtŭpъ de mînъ; (пpin întind:) ofepipe. "Παρηΐδων—«.Eŭp: 2) пasŭ. пîшitŭpъ. «Κοῦφον ὄρεγμα ποδὸς„. Esхл: «Τὸ μέγαθος τοῦ ὀρέγματος (τῆς καμήλου)». Apst: [din

'Ορέγνυμι, поet: în локŭ de...

'Ορέγω, [în afîn: кŭ ὄρνυμι] виit: ὀρέξω, (tpe: de кŭ: ὀρώρεχα, шi пas: ὀρώρεγμαι, пex: ὠρέχθην, saŭ ὠρεξάμην) întinzŭ; (пpin întind:) ofepŭ, adŭкŭ; (înцen:) daŭ. || (miж:) îmĭ întinzŭ înainte mîĭneлe; (поet:) mъ întinzŭ sъ ажŭnrŭ (sъ aпŭкŭ) чeвa; (пpin întind:) пemepeskŭ (isвeskŭ) окind,=Καθικνοῦμαι; (fъpъ kazŭ) mъ apŭпкŭ, пъвълeskŭ; mъ вatŭ (пpeкŭm se вate вîna); mъ sвîpкoлeskŭ (вezĭ шi ὀρεχθέω); (fir: кŭ цen:) пofteskŭ пpea mŭлt. «Χεῖρας ὀρεγνὺς». Iл: A: шi X: «Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν». Iл: O: шi Od: 1: (шi кŭ dat:) «Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας». Od: M: «Νίκην ὀπάσαι, καὶ χεῖρας ὀρέξαι». Es: "Ωκ' αὐτῷ τὴν σύριγγ' ὤρεξα„. Tкp: (шi miж:) "'Ωρέξατο χερσὶν, οὐδ' ἔλαβεν». Iл: Ψ: «'Ορεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον». Od: Φ: ἔγχεϊ ὀρέγεσθαι». Iл: Δ: E: a întinde înainte sŭлiцa. «Ἵπποι ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν». Iл: Π. se miшкъ, înainteazъ. «Τρὶς ὠρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ». Iл: N: a fъкŭt tpeĭ пaшĭ, шi кŭ aл пatpŭлea a ажŭns, ŭnde tpeвŭĭa. (шi кŭ пpeп:) «Δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν„. Iл: Λ: se întindeaŭ п' înпpeжŭp. (шi кŭ цen:) «Οὗ παιδὸς ὠρέξατο». Iл: Z: (шi fir:) «Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει». Apst: (шi кŭ aк:) «Σῖτον ὄρεξαι». Eŭp: mъпînкъ. «Φόνιον αἰώρημα διὰ δέρης ὀρέξομαι„. Eŭp: mъ воĭŭ spînzŭpa. (шi fъpъ kazŭ). «Θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνῃσιν„. Aпл: i s'a înвeseлit inima.

'Ορειάλωτος (ὁ, ἡ), [ὄρος, ἁλίσκω] пpinsŭ пpin mŭnцĭ.

'Ορειάρχης, ου (ὁ), къпetenie de mŭnteni. [ὄρειος, ἄρχω].

'Ορειὰς, άδος (ἡ),='Ορεία, mŭnteanъ. || (sŭвst:) 'Ορειάδες, zîneлe mŭnцiлop,='Ορεστιάδες. [ὄρειος].

'Ορείαυλος (ὁ, ἡ), поet: лoкŭitopŭ, пetpeкъtopŭ în mŭnцĭ. [ὄρειος, αὐλὴ].

'Ορειβὰς, άδος (ὁ, ἡ), rлs: ='Ορειβάτης. [шi

'Ορειβασία (ἡ), ŭmвлape пpin mŭnцĭ. [шi

'Ορειβάσια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape, în кape se пpeŭmвлaŭ пpin mŭnцĭ. [ὄρος, βαίνω]. [de ŭnde

'Ορειβατέω -ῶ, виit: -ήσω, ŭmвлŭ пpin mŭnцĭ. [din

'Ορειβάτης, ου (ὁ), пpeŭmвлъtopŭ пpin mŭnцĭ. [ὄρος, βαίνω].

'Ορειβατικὸς, ἡ, ὸν, пotpiвitŭ, saŭ îndemînatiкŭ лa ŭmвлape пpin mŭnцĭ.

'Ορειβάτις, ιδος (ἡ), fem: aл лŭĭ ὀρειβάτης.

'Ορειβρεμέτης, ου (ὁ), поet: [ὄρος, βρέμω] fъкъtopŭ a pesŭna (a dŭdŭi) mŭnцiĭ.

'Ορείγανον (τὸ), шi 'Ορείγανος (ὁ),='Ορίγανον.

'Ορειγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: пъsкŭtŭ în mŭnцĭ. [ὄρος, γείνω].

'Ορειδρομία (ἡ), поet: aлeprape пpin mŭnцĭ. [din

'Ορειδρόμος (ὁ, ἡ), поet: aлeprъtopŭ пpin mŭnцĭ. [ὄρος, δρόμος].

'Ορειθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: înfлopitopŭ пpin mŭnцĭ. [ὄρος, θάλλω].

'Ορεικὸς, [ὀρεὺς] ἡ, ὸν,='Ημιονικὸς. «Ζεῦ-

*

γος ὀρεικὸν». Лкs: трънвръ кв katîpĭ.

'Ορείκτιτος (ὁ, ἡ), поet: zidită în мвnte. [ὄρος, κτίζω],

'Ορειλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: [ὄρος, λέχος] dормitорă (локвitорă) în мвnцĭ. [ὄρος, λέχος].

'Ορειμαλίδες (αἱ),='Ορομαλίδες.

'Ορειμανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: небвнă (foapte ĭввitорă) de мвnцĭ; saă алергътoрă ка небвнă прin мвnцĭ. [ὄρος, μαίνομαι].

'Ορεινομέω -ῶ, biit: -ήσω, паskă, saă локвĭeskă în мвnцĭ. [din

'Ορεινόμος (ὁ, ἡ), [ὄρος, νέμω] пъskъторă, saă локвitорă (пetрекътoрă) în мвnцĭ.

'Ορεινὸς, ἡ, ὸν, мвnteană. "'Οπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν». Skp: [ὄρος].

'Ορειοβάτης, ου (ὁ), поet; în локă de ὀρειβάτης.

'Ορείοικος (ὁ,ἡ), поet: локвitорă de мвnцĭ. [ὄρος, οἶκος].

'Ορειομανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: în локă de ὀρειμανής.

'Ορειονόμος (ὁ, ἡ), поet: în локă de ὀρεινόμος.

"Ορειος, α, ον,='Ορεινὸς.

'Ορειοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), мвлцвмită, ĭввitорă de мвnцĭ. [ὄρος, χαίρω].

'Ορειπελαργὸς (ὁ), внă felă de варzъ de мвnte, (алt:) γυπαίετος. [ὄρος, πελαργὸς].

'Ορείπλαγκτος, шi 'Ορειπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: ръtъчită прin мвnцĭ. [ὄρος, πλάζω, шi πλάνη].

'Ορειπολέω -ῶ, biit: -ήσω,='Ορεοπολέω.

'Ορειπτελέα (ἡ), влмă de мвnte. [ὄρος, πτελέα].

'Ορεῖται, а 3: sinг. пeрs: de ал 2: biit: ал лвĭ ὄρνυμι.

'Ορείτης, ου (ὁ), поet: мвnteană, saă локвitорă de мвnte. [ὄρος[.

'Ορειτρεφὴς, έος, шi 'Ορείτροφος (ὁ, ἡ), поet: хрънită (кresквtă), saă тръitорă în мвnцĭ; (прin întind:) selbatikă. (ὄρος, τρέφω].

'Ορειτυπία (ἡ), тъĭere de пъdвре, saă пĭetре din мвnцĭ. [din

'Ορειτύπος (ὁ, ἡ), [ὄρος, τύπτω] лoвitорă кв торорвл, (ad:) тъĭetорă de лemne, saă de пĭetре în мвnцĭ. 2) поet: «'Ορειτύποι γίγαντες». въtвцĭ întре dînшiĭ кв вѣкъцĭ de мвnцĭ.

'Ορείτωρ, ορος (ὁ), глs:='Ορείτης.

'Ορειφοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, вмблв des прin мвnцĭ. [din

'Ορειφοίτης, ου (ὁ), шi'Ορείφοιτος (ὁ, ἡ), [ὄρος, φοιτάω] des вмблътoрă прin мвnцĭ.

'Ορείχαλκος (ὁ). внă felă de (natвралъ, saă aptifiчiалъ) арamъ, алamъ. [шi

'Ορείχαλκος (ὁ, ἡ), поet: фъквtă de алamъ. [ὄρος, χαλκὸς].

'Ορειώτης, ου (ὁ), поet:='Ορείτης.

'Ορεκτιάω -ῶ, biit: άσω, глs: = 'Ορέγομαι. [шi

'Ορεκτικὸς, ἡ, ὸν, релatibă кв поftъ; (med:) deskizътoрă (adвкътoрă) de поftъ. «Τὸ ὀρεκτικὸν». поftele. [din

'Ορεκτὸς, ἡ, ὸν, пвtinчoзă а se întinde. «Δόρυ —». Stp: каре слвжеште ла бътъліа de апроапе (înпрot: de παλτὸν). 2) поftită. [ὀρέγομαι].

'Ορεμπόται (οἱ), поet: eпit: пîрiĭ înгріцitoaре de (формate din) апеле мвнцілор. [ὄρος, ἐμπίνω].

"Ορεξις, εως (ἡ), поftъ. [ὀρέγομαι].

'Ορεοζεύκτης, [ὀρεὺς, ζεύγνυμι] ου (ὁ), înжвгътoрă de katîpĭ, katîрарă.

'Ορεοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, înгрiжeskă de katîpĭ. [шi

'Ορεοκομία (τὸ), înгрiжiре, къвtaре de katîpĭ. [din

'Ορεοκόμος (ὁ, ἡ), înгрiжitoрă de katîpĭ, katîрарă. [ὀρεὺς, κομέω].

'Ορέοντο, поet: а 3: îm: пeрs: de прел: ал лвĭ ὀρέομαι, în локă de ὄρνυμαι.

'Ορεοπολέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ превмблв, saă локвĭeskă în мвnцĭ. [din

'Ορεοπόλος (ὁ, ἡ), [ὄρος, πολέω] превмблътoрă, петрекътoрă прin мвnцĭ.

'Ορεοσέλινον (τὸ), внă felă de плантъ, selinъ de мвnte. (везĭ шi πετροσέλινον). [ὄρος, σέλινον].

'Ορεοτύπος (ὁ), ='Ορειτύπος.

'Ορεοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitoрă, пîndaрă ашезată пе мвnte. [ὄρος, φύλαξ].

'Ορέσβιος (ὁ, ἡ), поet: (în sink:) în локă de ὀρεσίβιος.

'Ορεσιβάτης, ου (ὁ), поet: în локă de ὀρειβάτης.

'Ορεσίβιος (ὁ, ἡ), поet: тръitoрă în мвnцĭ. [ὄρος, βίος].

'Ορεσίβοτος (ὁ, ἡ), поet: пъsквtă пе мвnцĭ. [ὄρος, βόσκω].

'Ορεσιγενὴς, έος, шi 'Ορεσίγονος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ορειγενής.

'Ορεσιδρόμος (ὁ, ἡ), поet:= 'Ορειδρόμος.

'Ορεσικοίτης, ου, καὶ 'Ορεσίκοιτος (ὁ, ἡ), поet: чел кв кълквтвл, saă квĭбвл (тръĭtoрă) în мвnцĭ. [ὄρος, κοίτη].

'Ορεσινόμος (ὁ, ἡ), поet: ='Ορεινόμος.

'Ορεσίοικος (ὁ, ἡ), поet: = 'Ορείοικος.

'Ορεσιπάτος (ὁ, ἡ), noet; [ὄρος, πατέω]. ='Ορεσιβάτης.

'Ορεσίτροφος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορείτροφος.

'Ορεσίφοιτος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορείφοιτος.

'Ορεσίχυτος (ὁ, ἡ), noet: вързatš din mѫnцї. [ὄρος, χέω].

'Ορεσκεύω, biit: εύσω, noet: lpъїeskš (локsїeskš) în mѫnцї. [ὀρέσκοος].

'Ορέσκιος (ο, ἡ), noet: ѫmбpilš de mѫnцї. [ὄρος, σκιά].

'Ορέσκοιος, шi 'Ορέσκοος, шi 'Ορεσκῷος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρος, κέω, κεῖμαι],='Ορεσίκοιτος, шi 'Ορεσίοικος, selbatikš.

'Ορέσσαυλος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορείαυλος.

'Ορεσσιβάτης, ου (ὁ), noet: ='Ορεσιβάτης.

'Ορεσσίβιος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορεσίβιος.

'Ορεσσίβοτος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορεσίβοτος.

'Ορεσσιγενὴς, έος, шi 'Ορεσσίγονος (ὁ,ἡ), noet: ='Ορεσιγενὴς, шi чл:

'Ορεσσιδρόμος, 'Ορεσσινόμος, шi чл: noet: ='Ορεσιδρόμος, шi чл:

'Ορεσσιπάτος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορεσιπάτος.

'Ορεσσίχυτος (ὁ, ἡ), noet: ='Ορεσίχυτος.

'Ορέστερος, α, ον, noet: în локš de ὀρεινὸς, selbatikš.

'Ορεστιὰς, ἀδος (ἡ), noet: în локš de ὀρεία, ὀρεινή. «Νύμφαι ὀρεστιάδες». Om: (alt:) 'Ορειάδες [ὄρος]. 2) kîntikš despre Opestš. ['Ορέστης].

'Ορέστιον (τὸ), ѫnš felš de nлantъ,(alt:) Νεκτάριον, шi 'Ελένιον. (bezї ziч:).

'Ορεστὶς, ἴδος (ἡ), ='Ορεστιάς.

"Ορεσφι(φιν), noet: цen: saš dat: sinr: saš îm: al лѫї ὄρος.

"Ορευς, Dop: în локš de ὄρεος, -ους.

'Ορεὺς, έως (ὁ), [ὄρος] noet: шi adiek: ='Ορεινός. (de ѫnde 2) (obiч:) kîtîpš.

'Ορεύω, biit: -εύσω, = 'Ωρεύω, prebeгїezš, пъzeskš.

'Ορεφοίτης, ου (ὁ), = 'Ορειφοίτης, saš 'Ορεσφοίτης.

'Ορεχθέω -ω, biit: -ήσω, noet: în локš de [ὀρέγομαι]; (кѫ înf:) noftesкš npea mѫлt; (fъръ kazš) = Πάλλομαι, mъ batš, naлnitš. «Πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν"; Apstf: „Βόες ὀρέχθεον σφαζόμενοι". Лl: Ψ. se sѫїpкoлiaš. 2) = 'Ροχθέω, mѫцeskš; bѫbѫїš. «Τὴν θάλασσαν ἔκ ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν». Tкp: (aчeasta însъ se poate eksnлika) a se bate de цъpmš (dѫne înseшn: de maї sѫs).

'Ορέω, ion: în локš de ὁράω.

'Ορεωζεύκτης, ου (ὁ), ='Ορεοζεύκτης.

'Ορεωκομέω -ῶ, biit: ήσω, = 'Ορεοκομέω. [din

'Ορεωκόμος (ὁ), ='Ορεοκόμος. noate pe- 'Ορεωπολέω -ω, biit: -ήσω, ='Ορει πνοή]. 'Ορεωπώλης, ου (ὁ), [ὀρεὺς, πώλης] ..ni- zъtopš de katîpї. чi

"Ορη, Dop: în локš de ὅρα. 2: sinr: neps: de nopѫnч:, шi

'Ορῆαι, Ion: în локš de ὁρᾷ, 2: sinr: neps: de miж: npez: de xot: al лѫї ὁράω.

'Ορήεις, εσσα, εν, rpam:='Ορεινὸς.

"Ορημι, Dop: Eoл: în локš de ὁράω.

"Ορηται, noet: a 3: sinr: neps: de miж: nex: al 2: al ѫsn: лѫї ὄρνυμι,

'Ορῆτο, Dop: în локš de ἑωρᾶτο, 3: sinr: neps: de miж: npeл: al лѫї ὁράω.

'Ορητὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локš dn ὁρατὸς.

'Ορθαγγελέω -ῶ, biit: -ήσω, bestesкš чeва dpent (în adeвъpš, eksakt). [ὀρθὸς, ἀγγέλλω].

'Ορθάγης, ου (ὁ), în локš de ὀρθάνης.

'Ορθαγορίσκος (ὁ), [imit:] Лак: пъpчeлš. [dn ѫnde

'Ορθαγορίσκειος(ὁ,ἡ),=Χοίρειος, nopчeskš.

'Ορθάγωνος (ὁ,ἡ),='Ορθόγωνος.

'Ορθάδιος (ὁ, ἡ), noet: în локš de ὄρθιος.

"Ορθαι, noet: în локš de ὄρεσθαι, miж: nex: 2: de inf: al лѫї ὄρνυμι.

'Ορθάνης, [ὀρθὸς] ου (ὁ), ѫnš demonš npiaposš кѫ ekstpaopdonapъ mъpime de membpѫл цenitaлš; (de ѫnde npin întind:) omš foapte desfpînatš.

"Ορθαπτον (τὸ), [ὀρθὸς, ἄπτομαι] шtep- rapš de лînъ.

'Ορθεύω, biit: -εύσω, noet: în локš de ὀρθόω.

'Ορθῇ, dat: fem: al лѫї ὀρθὸς.

'Ορθηλὸς, ἡ, ὸν, noet: în локš de ὀρθὸς.

'Ορθία (ἡ), fem:, шi "Ορθια (τὰ), nevt: îm: al лѫї ὄρθιος.

'Ορθίαδε (ζε) adв: dpent în sѫs. «'Ορθίαδε ἀναβαίνει». Ksn: [шi

'Ορθιάζω, [ὄρθιος] biit: -άσω, îmї înaлцš rлasѫл, цinš (bezi шi ἀνορθιάζω). 2) apdikš чeва dpent în sѫs,='Ορθόω. [de ѫnde

'Ορθίαξ, ακος (ὁ), napîea чea maї de жos a kataptѫлѫї. [шi

'Ορθίασις, εως (ἡ), apdikape de чeва dpent în sѫs. [шi

'Ορθίασμα (τὸ), rлasš înълцatš, stpiгътš, цinътš.

'Ορθιάω -ῶ, biit: -άσω, rpam: în локš de ὀρθιάζω.

'Ορθιόκωπος (ὁ, ἡ), rлs: чeл чe bîsлeшte stînd dpent în niчoape. [ὄρθιος, κώπη].

"Ορθιος, α saš ος, ον, =[ὀρθὸς] statš dpent în sѫs (în niчoape); (dpѫmš) sѫiшosš; (rлa-

sŏ) 'палtŏ; (ошtipe) аранжаtъ în колоане; (fir:) «"Ηθη ὄρθια». Пл: бъне пъравърї. || (неъt:) "Ορθιον, ші (îm:) "Ορθια, адв: къ гласŏ sъitŏ saŏ маре.

'Ορθοάκανθος (ὁ, ἡ), чел къ гimнї dpeпцї. [ὀρθὸς, ἄκανθα].

'Ορθοβατέω -ῶ, вiit: -ήσω, ъмблъ, мергŏ dpeпt (пе кале). [ὀρθὸς, βαίνω].

'Ορθοβόας, ου (ὁ), stpiгъtopŏ къ гласŏ маре. [ὀρθὸς, βοὴ].

'Ορθόβολος (ὁ, ἡ), аъвîрлitŏ, арънкаtŏ dpeпt (грам: ексnл: а лъї ἰθυπτίων). [ὀρθὸς, βάλλω].

'Ορθοβουλία (ἡ), dpeaпtъ кiпzъipe, saŏ пърере. [din

'Ορθόβουλος (ὁ, ἡ), dpeпt -кiпzъitopŏ, saŏ sfъtъitopŏ (înцелепtŏ). [ὀρθὸς, βουλὴ].

'Ορθογνωμέω (γνωμονέω) -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ..

'Ορθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), dpeпtŏ în пърерї, saŏ жъdiкъцї (înцелепtŏ). [ὀρθὸς, γνώμη].

'Ορθογόη, каъtъ ὀρθρογόη.

'Ορθογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sкpiŏ dpeпt (регълаt). [ші

'Ορθογραφία(ἡ), optorpafie, dpeaпtъ (регълаtъ) sкpiepe а zічерiлор. 2) (архitекt:) isъodŏ (desemпŏ) de партеа перпепdiкъларъ а ънеї клъditърї (înпрot: de ἰχνογραφία). [ὀρθὸς, γραφὴ].

'Ορθογωνία (ἡ), ъпгiŏ dpeпtŏ. [ші

'Ορθογώνιος, ші 'Ορθόγωνος (ὁ,ἡ), (цеоmetp:) dpeпt -ъпгiŏ, (Франц:) rectangle. [ὀρθὸς, γωνία].

'Ορθοδαής, έος (ὁ, ἡ), [ὀρθὸς, δάω=διδάσκω] înвъцаtŏ (къnoskъtopŏ de) чева dpeпt, saŏ ексакt.

'Ορθοδίκαιος (ὁ, ἡ), поеt:='Ακριβοδίκαιος. [din

'Ορθοδίκης, ου (ὁ), поеt: dpeпtŏ жъdiкъtopŏ. [ὀρθὸς, δίκη].

'Ορθοδοξαστής, οῦ (ὁ), dpeпt -slъвitopŏ, saŏ rîпditopŏ. [ὀρθὸς, δοξάζω]. [de ъпde

'Ορθοδοξαστικὸς, ἡ, ὸν, къвeпitŏ dpeпt-rîпditopълъї. [de ъпde

'Ορθοδοξαστικῶς, адв: къ dpeaпtъ rîпdipe, saŏ пърере.

'Ορθοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, slъвeskŏ, mъ rîпdeskŏ, креzŏ dpeпt. [ші

'Ορθοδοξία (ἡ), optodoksie, dpeaпtъ slъвipe, кредере, saŏ rîпdipe. [din

'Ορθόδοξος (ὁ, ἡ), dpeпt-slъвitopŏ, saŏ креzъtopŏ, optodoksŏ. [ὀρθὸς, δόξα]. [de ъпde

'Ορθοδόξως, адв: къ dpeaпtъ slъвipe, saŏ кредере.

'Ορθοδότειρα (ἡ), поеt: dъtъtoape de бъне ші dpeпte; (къ цеп:) „Διανοίας—". Sof: dъtъtoape de dpeaпtъ miпte, saŏ къцеtŏ. [ὀρθὸς, δίδωμι].

'Ορθοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Εὐθυδρομέω. [din

'Ορθόδρομος (ὁ, ἡ),=Εὐθύδρομος. [ὀρθὸς δρόμος].

'Ορθόδωρον (τὸ), [ὀρθὸς, δῶρον 2] mъsъpъ de onotpiвъ къ лъпгъл палmeї.

'Ορθοέθειρος (ὁ' ἡ), поеt: = 'Ορθόθριξ, [ὀρθὸς, ἔθειρα].

'Ορθοέπεια (ἡ), dpeaпtъ ексnpesie. [ші

'Ορθοεπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ексnpimŏ, ворвеskŏ dpeпt (фъръ грешеалъ). [ὀρθὸς, ἔπος].

'Ορθόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), поеt: sъвîрлitopŏ de пърŏ (каре фаче пързл mъчїъкъ). „Φόβος („Κεραυνὸς) — ". Esxл: ші Opf: [ὀρθὸς, θρίξ].

'Ορθοθύρη, греш: în локŏ de ὀρσοθύρη.

'Ορθοκάθεδρος (ὁ, ἡ), dpeпt-шеzъtopŏ, saŏ шеzъtŏ (пекълкаtŏ, saŏ în пічоре), (Франц:) sur son séant. [ὀρθὸς, καθέδρα].

'Ορθοκάθευδος (ὁ,ἡ), каре doapme daп пічоареле (пекълкаtŏ). [ὀρθὸς, καθεύδω].

'Ορθοκαθήμενος, η, ον, = 'Ορθοκάθεδρος. [ὀρθὸς, κάθημαι].

'Ορθοκάλαμος (ὁ, ἡ),='Ορθόκαυλος. [ὀρθὸς, κάλαμος].

'Ορθοκάρηνος (ὁ, ἡ),='Ορθόκραιρος. [ὀρθὸς, κάρηνον].

'Ορθόκαυλος (ὁ, ἡ), (вotп:) чел къ кочеапъл dpeпtŏ. [ὀρθὸς, καυλὸς].

'Ορθόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел къ коарпеле dpeпte (пеîпковоїаtе. 2) поеt: = 'Ορθόθριξ. [ὀρθὸς, κέρας].

'Ορθοκέφαλος (ὁ, ἡ), грам: ексnл: а лъї ὀρθόκραιρος,

'Ορθόκισσος (ὁ, ἡ), ъпŏ фелŏ de едеръ (înпр: de χαμαίκισσος). [ὀρθὸς, κισσός].

'Ορθόκοιλος, греш: în локŏ de ὀρθόκυλλος.

'Ορθοκόρυδος (ὁ), адевъраtŏ чїокîрлапŏ. [ὀρθὸς, κόρυδος].

'Ορθοκόρυζος (ὁ, ἡ), [ὀρθὸς, κόρυζα] чел че este întpeагъ, адевъраtъ tроахпъ. (despre omŏ къ гласŏ ръгъшitŏ).

'Ορθόκραιρος (ὁ, ἡ), поеt: [ὀρθὸς, κραῖρα] чел че 'ші ціпе капъл, saŏ коарпеле dpeпt în sъs; (fir: despre коръвiї) = 'Ορθόπρυμνος.

'Ορθόκρανος (ὁ, ἡ), поеt: [ὀρθὸς, κρᾶνον] чел къ 'палtŏ вîрфŏ; (în цеп:) 'палtŏ. »Τάφος—". Sof:

'Ορθοκρισία (ἡ), dpeanтъ жsdikatъ. [ὀρθὸς, κρίσις].

'Ορθόκυλλος (ὁ, ἡ), [ὀρθὸς, κυλλὸς] чел кs тъdsлареле npinse, nemлъdioase (înпрot: de ἀγκύλος). (алціï îndpent:

'Ορθόκωλος (ὁ, ἡ), чел кs тъdsлареле dpente (neînкoвoïate). [ὀρθὸς, κῶλον].

'Ορθολεκτέω -ῶ, ші 'Ορθολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ='Ορθοεπέω. [ші

'Ορθολογία (ἡ), = 'Ορθοέπεια. [ὀρθὸς, λέγω].

'Ορθομαντεία (ἡ), dpeanтъ (negreшiтъ) npoopoчie. [din

'Ορθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), dpentš (neminчinosš) npeгiчitopš. (ὀρθὸς, μάντις].

'Ορθομαρμάρωσις, εως (ἡ), акопеpipe (къптsшipe) de nepeтe кs тармsръ; saš snoipe кs варš de mapmsръ. [ὀρθὸς, μάρμαρον].

'Ορθόμφαλος (ὁ, ἡ), чел кs dpentš (skosš afаръ) вsрікš. «'Ασπὶς — ». Лкs: [ὀρθὸς, ὀμφαλὸς].

'Ορθονόμος (ὁ, ἡ). noet: dpentš înпъpціtopš; saš кs dpente леціï гsвepnъtopš; (în цen:) dpentš. [ὀρθὸς, νομή, saš νόμος].

'Ορθόνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кs dpeanтъ minte; saš înцелегътopš de dpentš. [ὀρθὸς, νόος -οῦς].

'Ορθοπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), înfintš (aшezatš) dpentš. «Κίταρις — ». Пл: [ὀρθὸς, πήγνυμι].

'Ορθοπάλη (ἡ), Лкsfn: dpeanтъ лsптъ (везï ші κλινοπάλη). [ὀρθὸς, πάλη].

'Ορθοπεριπατητικὸς, ἡ, ὸν, dpent-sмблъtopš (întins, ïap ns плекat). [ὀρθὸς, περιπατέω].

'Ορθοπληγιάω -ῶ, biit: -άσω, тъ sкoлš dpent (ка калsл) în doъ пічoapе, (Франц:) se cabrer. [din

'Ορθοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), (ἵππος, калš) apdikatš dpent în sss, ші вътînd din пічoapе. [ὀρθὸς, πλήσσω].

'Ορθοπλοέω -ῶ, biit:-ήσω, плsteskš dpent; (ші npin întind.) fakš npiinчoaсъ кълъtopie пе mape; (fir:) issšteskš, nemepeskš. [din

'Ορθόπλοος -ους (ὁ, ἡ), плsтitopš dpent, saš кs npiinцъ; (fir:) issštitopš. [ὀρθὸς, πλόος].

'Ορθοπνοέω -ῶ, biit: -ήσω, pesšflš nsmaï stînd dpent. [ші

'Ορθόπνοια (ἡ), snš felš de пъdsfš, a pesšfla nsmaï, kînd stъ чінева dpent. [ші

'Ορθοπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, пътimaшš de înneквчїsne, kind ns stъ dpent. [din

'Ορθόπνοος -ους (ὁ, ἡ), чел че noate pesšfla nsmaï kînd stъ dpent. [ὀρθὸς, πνοή].

'Ορθοποδέω -ῶ, biit: -ήσω, sмблš кs пічoapеле dpente în sss (despre калš, ші чл:); saš мepгš пе кале dpeanтъ; (fir:) înaintezš, issšteskš; saš мъ îndpentezš dinтp' o къdъpe (maï noš). [ὀρθὸς, ποῦς].

'Ορθόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: îndpentъtopš, kipmsitopš de opaшš saš de чetate. [ὀρθὸς, πόλις].

'Ορθόπους, οδος (ὁ, ἡ), stъtъtopš dpentš пе пічoapе; (în цen:) dpentš în sss; (fir:) 'naлtš, de ssil, ='Ορθιος, saš Κρημνώδης. [ὀρθὸς, ποῦς].

'Ορθοπραγέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ aflš bine, issšteskš în тpeвiле меле. [ὀρθὸς, πράττω].

'Ορθοπρίων, ονος (ὁ), snš felš de xipspціkš înstpsmîntš, saš fepъstpъïosš sfpedelš. [ὀρθὸς, πρίων].

'Ορθοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кs faцa dpeanтъ (kape se въdъ) în sss. [ὀρθὸς, πρόσωπον].

'Ορθόπρυμνος (ὁ, ἡ), чел кs dpeanтъ ('naлтъ) пsпъ. [ὀρθὸς, πρύμνη].

'Ορθόπτερος (ὁ, ἡ), noet: (npinч: кълъditspъ) кs apiпеле dpente în sss ('naлte). [ὀρθὸς, πτερὸν].

'Ορθοπυγιάω -ῶ, biit: -άσω, [ὀρθὸς, πυγή] ='Ορθοπληγιάω, sмблš în deцete, ка съ мъ apъtš 'naлtš.

'Ορθορρημοσύνη (ἡ), ='Ορθοέπεια [ὀρθὸς, ῥῆμα].

'Ορθὸς, [ὄρνυμι] ἡ, ὸν, skslatš în пічoapе, apdikatš dpent în sss; (npin întind: ші fir:) deшteptš, въгътopšde seamъ; saš omš de тpeавъ, dpentš; (despre лsкp:) de dpentš кsвîntš, кsвiinчosš, adeвъpatš. «'Ορθὸν πρὸς τὸν οὐρανὸν βλέπον, ἢ καὶ πλάγιόν τι». Ksn: «'Ορθὸς ἀνέστα". Ткр: „'Ορθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν». Іл: Ω. «Τῇ καθαιρέσει τοῦ Πανάκτου, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι. Тsч: «'Ορθοὶ οἱ στίχοι τῶν δένδρων». Ksn: (ші fir:) «Τὴν Ἑλλάδα ὀρθὴν οὖσαν». Іskp: în вsнъ stape. (ші întp' алтъ акчепціe). «Τῆς πόλεως ὀρθῆς γενομένης ἐπὶ τούτοις». Petp: apdikînds-se în пічoapе, pesspъtînds se. «'Αναβλέψωμεν ὀρθοῖς ὄμμασι». Ksn: съ пе deskidemš окїї. «'Ορθῷ λόγῳ". Ep: «Κατ' ὀρθὸν δικάζων». Ep: кs dpentate. «'Ορθὸν ἔλεξας». Лкs: «'Ορθὸν ἡ ἀλήθεια ἀεί». Sof: «'Ορθὴ μανία». Eл: adeвъpatъ пeвsnie. (ші în локš de adв:) «Αἱ ὀρθῆς (se înц: ὁδοῦ)». Лкs: (ші simплs). «'Ορθήν, saš 'Ορθά». Лкs: dpent.

(de ꙋnde). «'Ορθὴ πτῶσις". Грам: nominatiвꙋл.

'Ορθοστάδην адв: stînd în пічоаре. [ші

'Ορθοσταδίας, ου (ὁ), ші 'Ορθοστάδιον (τὸ), ші 'Ορθοστάδιος (ὁ), хаїнъ лꙋнгъ пînъ în пічоаре, каре нꙋ se înчinџea, (алт:) στάδιος, ші στατὸς. [ші

'Ορθοσταδὸν, адв: ='Ορθοστάδην. [ші

'Ορθοστὰς, ἄδος (ἡ), ='Ορθοστάτης (2). [ші

'Ορθόστασις, εως, ші 'Ορθοστασία (ἡ), stape dpeaптъ în пічоаре. [ὀρθὸς, ἵσταμαι].

'Ορθοστατέω -ῶ, віit: -ήσω, staꙋ dpent în пічоаре. [din

'Ορθοστάτης, ου (ὁ), stътътopꙋ dpent în пічоаре. || (sꙋвst:) stîлпꙋ, sпріжinꙋ (de коpтꙋ). 2) ꙋнꙋ felꙋ de пръжіtꙋpъ, че se оfеріа ла mopmintеле mopџiлор. [ὀρθὸς, ἵσταμαι].

'Ορθόστρωτος (ὁ ἡ), пepete кълtꙋшitꙋ кꙋ mapmꙋpъ. [ὀρθὸς, στρώννυμι].

'Ορθοσύνη (ἡ), ='Ορθότης·

'Ορθόσφυρος (ὁ ἡ), грам; експлл: а лꙋї τανύσφυρος.

'Ορθοτενὴς, έος (ὁ, ἡ), întinsꙋ dpent în sꙋs, saꙋ înainte. [ὀρθὸς, τείνω].

'Ορθότης (ἡ), dpentime în sꙋs, saꙋ înainte; (fir:) dpentate, eksaktitate, пеpeшалъ, ші чл: [ὀρθός].

'Ορθοτίτθιος, ші 'Ορθότιτθος (ἡ), чеа кꙋ џiџеле dpente în sꙋs (нꙋ лъвъpџate ла вале, înпpot: de χαλαρότιτθος). [ὀρθὸς, τιτθός].

'Ορθοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taїꙋ (ꙋмвлꙋ пе) dpꙋmꙋ dpentꙋ, ꙋpmezꙋ калеа чеа dpeaптъ, (ші fir:) кꙋвîнтꙋл чел dpentꙋ. [ші

'Ορθοτομία (ἡ), ꙋмвлаpe пе кале dpeaптъ; ꙋpmape пе dpeaптъ kpedinџъ, saꙋ adeвъpatъ dormъ. [din

'Ορθότομος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) каpe taїe чева dpent; (пpопapoкs:) tъїatꙋ dpent. [ὀρθὸς, τέμνω].

'Ορθοτονέω -ῶ, віit:-ήσω, акчentezꙋ dpent (кꙋ dpentꙋ, întpeгꙋ акчentꙋ); (пас.) «'Ορθοτονούμενον". Грам: ='[Ορθότονον]. [de ꙋnde

'Ορθοτόνησις, εως (ἡ), dpeaптъ акчentape de zічеpe (акт: saꙋ пас:).

'Ορθότονος (ὁ, ἡ), грам: акчentatꙋ кꙋ dpentꙋ, întpeгꙋ акчentꙋ, (înпpot: de ἐγκλιτικὸς). [ὀρθὸς, τόνος].

'Ορθοτριχέω -ῶ, віit: -ήσω, mi se apdікъ, mi se sꙋвîpлeшte пъpꙋл în sꙋs. [ші

'Ορθοτριχία (ἡ), sꙋвîpлipe de пъpꙋ. [ὀρθόθριξ]. [de ꙋnde

'Ορθοτριχιάω-ῶ, віit: -άσω, ='Ορθοτριχέω.

'Ορθόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кꙋ dpeaпtъ, sъпъtoasъ minte saꙋ simџimîntꙋ. 2) dештeнtꙋ, пеліпіштіtꙋ (din пъdeжde, aштептаpe, ші чл:); saꙋ sпъїmîntatꙋ. [ὀρθὸς, φρὴν].

'Ορθοφυέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntꙋ....

'Ορθοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), pesъpitꙋ dpent în sꙋs; saꙋ dpentꙋ ла statꙋpъ. [ὀρθὸς, φυὴ]. [de ꙋnde

'Ορθοφυΐα (ἡ), dpentime de statꙋpъ.

'Ορθοχαίτης, ου (ὁ), чел кꙋ коamъ dpeaптъ, saꙋ sꙋвîpлitъ în sꙋs. [ὀρθὸς, χαίτη].

'Ορθόω -ῶ, віit: -ώσω, пꙋїꙋ чева a sta dpent în sꙋs; îndpentezꙋ; apdікꙋ (вpe о клъditꙋpъ къзꙋtъ); (fir:) peadꙋкꙋ чева în stapea чеа dintîї; înкꙋpaжezꙋ; dpeгꙋ; îndpentezꙋ. || (пас:) mъ sколꙋ dpent în sꙋs; (fir:) isꙋꙋteskꙋ; înaintezꙋ; esꙋ în къпъtîїꙋ; о вpodeskꙋ; esꙋ adeвъpatꙋ. «'Ορθοῖτ' ἂν ὁ λόγος». Еp: ese dpeaптъ sокоteaлa. [ὀρθὸς].

'Ορθραγορίσκος (ὁ), ='Ορθαγορίσκος.

'Ορθρεύω, віit: -εύσω, mînекꙋ, saꙋ mъ sколꙋ, факꙋ чева пpea de dimineaџъ; (поеt:) веrïezꙋ, amꙋ nesomnie. [ші

'Ορθρίδιος, α, ον, поеt: în локꙋ de ὄρθριος. [ші

'Ορθρίζω, віit: -ίσω, Sкр: în локꙋ de ὀρθρεύω. [ші

'Ορθρινὸς, ἡ, ὸν, ='Όρθριος. || (нeꙋt:) «Τὸ ὀρθρινὸν». în локꙋ de ὁ ὄρθρος; (ші în локꙋ de адв:) «'Ορθρινόν». пpea de dimineaџъ, în fantꙋл zілеї. [ὄρθρος].

'Ορθριοκόκκυξ, υγος (ὁ, ἡ), поеt; каpe кîntъ dimineaџa, în ziopї. «'Αλεκτρυὼν—». Difiл: [ὄρθριος, κόκκυξ].

"Ορθριος, α saꙋ ος, ον, (компаp: ὀρθριαίτερος, sꙋпpл: -αίτατος) каpe face чева, saꙋ se face пpea de dimineaџъ (în ziopї). «'Ορθρία (ἡ), (se înџ: ὥρα)=[ὄρθρος].

'Ορθριοφοίτης, ου (ὁ), поеt: des mepгъtopꙋ ꙋndeva dimineaџa. [ὄρθριος, φοιτάω].

'Ορθροβόας (ὁ), поеt: stpiгъtopꙋ (кîntъtopꙋ) de dimineaџъ. «'Αλεκτρυὼν—». At: [ὄρθρος, βοή].

'Ορθρογόη (ἡ), поеt: tînгꙋitoape de dimineaџъ. [ὄθρος, γόος].

'Ορθολάλος (ὁ, ἡ), чіpіпітopꙋ (кîntъtopꙋ) de dimineaџъ. «Χελιδὼν—». Es: [ὄρθρος, λάλος].

"Ορθρος (ὁ), [ὄρνυμι] fantꙋл zілеї, ziopiле. «"Ορθρου βαθέος". maї 'nainte de a se кpъпа de zi.

'Ορθώνυμος (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ dpentꙋ (adeвъpatꙋ) пꙋme. [ὀρθὸς, ὄνομα].

'Ορθῶς, адв: dpent, dꙋne кꙋвiinџъ; adeвъpat. [ὀρθὸς].

'Ορθωσία (ἡ), enit: ал Dianeĭ. [ші
'Ορθώσιος (ὁ), enit: ал лъĭ Жое. [din
'Ορθωσις, εως (ἡ), apdikape, ші апе-zape de чева dpent în sȣs; (fir:) îndpe-ntape; повъцȣіpe пе dpeantъ кале; isбȣ-lipe, nemepipe. [ші
'Ορθωτὴρ (ὁ), noet: apdikъlopȣ de чева în sȣs; îndpentъtopȣ; dipektopȣ. [ὀρθόω].
'Οριαῖος, α, ον, atinrъtopȣ de (saȣ fo-лositopȣ ка) xotapȣ. «Λίθος—„. Nikt: [ὅριον].
'Ορίβακχος (ὁ), noet: Бакȣл (але къpȣĭa peлiцioase церемоніĭ se съвîpшĭaȣ în mȣn-цĭ). [ὄρος, Βάκχος].
'Οριβάτης, ші 'Οριβρεμέτης, ші чл: греш: în лoкȣ de ὀρειβάτης, ші чл:
'Οριγανίζω, biit: -ίσω, seamъnȣ a (amȣ rȣstȣ, miposȣ, ші чл: de) чimбpȣ. [ші
'Οριγανίτης, ου (ὁ), [οἶνος, binȣ) fъкȣtȣ кȣ чimбpȣ. [ші
'Οριγανόεις, εσσα, εν, noet: konpinzъtopȣ de, saȣ fъкȣtȣ кȣ чimбpȣ. [din
'Ορίγανον (τὸ), ші 'Ορίγανος (ἡ), [ὄρος, γάνος] ȣnȣ felȣ de плantъ ĭȣte (кȣ apo-matikȣ miposȣ), чimбpȣ. "'Ορίγανον βλέπειν». Kom: a se ȣĭta pъȣ.
'Οριγνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, noet: în лoкȣ de ὀρέγομαι.
'Οριδρόμος, ші чл· греш: în лoкȣ de ὀρει-δρόμος, ші чл:
'Ορίζω, [ὅρος] biit: -ίσω, пȣĭȣ xotapȣ; (кȣ цеn: sinrȣpȣ, saȣ кȣ преп: indip:) des-napцȣ de чева; (fir:) xotъpъskȣ; pîndȣ-leskȣ; întokmeskȣ, apanжezȣ. «Πέτρας ὁρί-σασα„. Eȣp: «Σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε δαίμων„. Enrp: «Νεῖλὸς ἐστιν ὁ τὴν 'Ασίην ὁρίζων τῆς Λιβύης». Ep: «'Ως ἡμᾶς πέλαγος ὁρίζῃ τῆς 'Οδυσσέως νεὼς». Sof: (ші miж:) «Βωμοὺς ὁρίζεται». Sof: întokmeште, rъteште. «Οἱ πλεῖστοι ὁρίζονται τοὺς εὐεργέτας αὑτῶν ἄν-δρας ἀγαθοὺς εἶναι». Ksn: (ші nas:) «'Η 'Ορισθεῖσα ἡμέρα». Лks: «Τὴν γυναικωνῖτιν ὡρισμένην ἀπὸ τῆς ἀνδρωνίτιδος». Ksn: ‖ (napтiч:) "'Ορίζων (se înц: κύκλος)». opi-zontȣ, mъpцinitopȣ de întindepea, кîtъ toate konpinde bedepea.
'Ορικὸς, ἡ, ὀν,='Ορεικὸς.
'Ορικὸς, ἡ, ὀν, кȣbenitȣ ла xotapȣ, saȣ ла xotъpîpe, mъpцinipe. ‖ «'Ορικὴ σύνταξις„. Гpam: sintaksȣ opiкȣ, кînd o пponosiцie se ĭa de ȣnȣ tepminȣ ал кȣbîntȣлȣĭ sin-taktikȣ. [ὅρος]. [de ȣnde
'Ορικῶς, adb: în felȣ, saȣ кinȣ de mъp-цinipe. ‖ гpam: bezĭ ὁρικὸς.
'Οριμαλίδες (αἱ),='Ορεμαλίδες.
'Ορινδα, ης (ἡ), rлs: în лoкȣ de ὄρυζα.
[de ȣnde
'Ορίνδης, ου (ὁ), (ἄρτος) fъкȣtȣ din fъinъ de opezȣ.
'Ορίνω, biit: -ινῶ, noet: [ὄρνυμι] mішкȣ; zъdъpъskȣ, întъpîtȣ; pesbъpъleskȣ. ‖ (miж: saȣ nas:) mъ mішкȣ; mъ tȣpбȣpȣ; fȣrȣ (snъĭmîntatȣ) penede.
'Οριοδείκτης, ου (ὁ), rлs: apъtъtopȣ de xotape. [ὅριον, δείκνυμι].
'Οριοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, (Skp:) пȣĭȣ xotapȣ. [ὅριον,, τίθημι].
"Οριον (τὸ), dim: ал лъĭ ὅρος, mȣntiшopȣ.
"Οριον (τὸ), mapцine; xotapȣ; tepminȣ; (npinч: nexl: ал лъĭ...
"Οριος (ὁ, ἡ), кȣbenitȣ, peлatibȣ ла xo-tape. «Ζεὺς—». Плt: пъzitopȣ de xotape. [ὅρος].
'Ορίπεδον (τὸ), греш: în лoкȣ de ὀρο-πέδιον.
'Ορίπλαγκτος, ші 'Οριπλανὴς în лoкȣ de ὀρείπλαγκτος, ші чл:
"Ορισμα (τὸ), xotapȣ statopniчitȣ; (fir:) xotъpîtъ пъpepe; леце; [ші
'Ορισμὸς (ὁ), пȣnepe de xotapȣ; mъp-цinipe (akt: saȣ nas); (fir:) definiцie, saȣ apъtape de xapaktepisticheле ȣnei fiinцe, mъpцinitoape despe toate челе-л-алte; (Biz:) dekpetȣ, поpȣnкъ. [ші
'Οριστὴς, οῦ (ὁ), пȣitopȣ de xotapȣ; (fir:) dъtъtopȣ de definiцiĭ ла fiinцe, saȣ пȣ-me. 2)='Ορίζων (înц: κύκλος), opizontȣ. [ὁρίζω]. [de ȣnde
'Οριστικὸς, ἡ, ὸν, кȣbenitȣ, saȣ folosi-topȣ ла apъtape de чева, xotъpîtopȣ, saȣ mъpцinitopȣ. (de ȣnde) «'Οριστικὴ ἔγκλι-σις». Гpam:
'Οριτρεφὴς, ші 'Ορίτροφος, în лoкȣ de ὀρει-τρεφὴς, ші чл:
'Ορίχαλκος, în лoкȣ de ὀρείχαλκος.
'Ορκάνη (ἡ), noet: 'Ερκάνη, înrpъditȣpъ; înkisoape; mpeaжъ.
'Ορκαπάτης, ου (ὁ), amъцitopȣ npin жȣ-pъmintȣ. [ὅρκος, ἀπάτη].
"Ορκη (ἡ),="Υρχη (de ȣnde Лat: orca).
'Ορκίζω, biit: -ίσω, пȣĭȣ ла жȣpъmîntȣ; (miж:) mъ жȣpȣ. [ὅρκος].
'Ορκιητόμος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкȣ de ὁρ-κιστόμος.
'Ορκιηφόρος (ὁ, ἡ), Ion: fъкъtopȣ de жȣ-pъmîntȣ. [ὅρκιον, φέρω].
"Ορκιος, α saȣ ος, ον, кȣbenitȣ ла, saȣ atinrъtopȣ de жȣpъmîntȣ. 2) ачела, пе ал къpȣĭa пȣme se жȣpъ чineba. «Θεοὶ ὅρ-κιοι». Лks: «Τὶν' οὖν. ἐπόμνυς ὅρκιον θεῶν»; Eȣp: (ші în лoкȣ de adb:) «"Ορκιος δὲ σοὶ

λέγω». Sof: кꙋ жꙋрътîntꙋ. «Κατήνεσε τάδ' ὅρκιος δράσειν„. Sof: ‖ (neꙋt:) Ὅρκιον (τὸ), шi Ὅρκια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) челе черꙋte ла съвîршiреа жꙋрътîntꙋлꙋï, жерtfe, шi чл:; (прin întind:) жꙋрътîntꙋ; înвоïалъ прin жꙋрътîntꙋ; (în цen:) înкреdinцаре. «Τάμνειν ὅρκια, saꙋ ὅρκιον». Om: шi Ep: а fаче жꙋрътîntꙋ (кꙋ жерfe, шi алtе релiцioase цереmonii). «Ἐπὶ τούτοισι ἕταμον ὅρκιον· τὸ δὲ ὅρκιον ὧδε εἶχε». Ep: «Ὅρκιά τοι δώσω, ἴστω νῦν Ζεύς, шi чл»: Od: Т: «Ὅρκια ψευσάμενοι». Iл: H: «Κατὰ δ' ὅρκια πάτησαν». Iл: Δ: «Ὅρκια ποιησάμενοι».Ep: (шi кꙋ преп:) «Πρὸς μούνους γὰρ τούτους ὅρκιον ἐποιήσατο». Ep:

Ὁρκιοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Ὅρκια τέμνω, fакꙋ прin жерtfъ жꙋрътîntꙋ (înвоïалъ, шi чл:). [din

Ὁρκιοτέμος (ὁ, ἡ), fъкътopꙋ de жꙋрътîntꙋ (înвоïалъ, шi чл:) прin жерtfъ. [ὅρκιον, τομή].

Ὁρκισμὸς (ὁ), пꙋnере ла, saꙋ de жꙋрътîntꙋ, жꙋраре (акt: saꙋ pas). [шi

Ὁρκιστὴς, οῦ (ὁ), пꙋitopꙋ ла жꙋрътîntꙋ. [ὁρκίζω].

Ὅρκος (ὁ), [εἴργω, ἕρκος] жꙋрътîntꙋ sпре înкреdinцаре de кꙋвîntꙋ, fъгъдꙋïалъ, шi чл:; (poet:) пе каре se жꙋръ чiнева. «Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ὅρκος πέλει θεοῖσιν„. Iл: O: «Ὅρκους ἀποδιδόναι (ἀπολαμβάνειν шi чл:)». Dm:

Ὁρκοσφάλτης, [ὅρκος, σφάλλω] ου (ὁ), = Ὁρκαπάτης, кълкътopꙋ de жꙋрътîntꙋ.

Ὁρκοτέμος (ὁ, ἡ),=Ὁρκιοτέμος·

Ὁρκοῦρος (ὁ), poet: în локꙋ de ἕρκουρος.

Ὁρκέω -ῶ, вiit: -ώσω,=Ὁρκίζω.

Ὄρκυνος, шi Ὄρκυς, υνος (ὁ), ꙋпꙋ fелꙋ de пешtе de mаре, = Θύννος.

Ὅρκωμα (τὸ), [ὁρκέω] datꙋ, saꙋ лꙋatꙋ жꙋрътîntꙋ.

Ὁρκωμοσία (ἡ), fачере de жꙋрътîntꙋ. [ὅρκος, ὄμοσις]. [de ꙋnde

Ὁρκωμοσιάζω, вiit: -άσω, =Ὁρκωμοτέω.

Ὁρκωμόσιος, α, ον, =Ὅρκιος. ‖ (sꙋвst:) Ὁρκωμόσιον (τὸ), локꙋл, ꙋnde s'а fъкꙋt жꙋрътîntꙋл (de înвоïалъ); шi Ὁρκομώσια (τά), (se înц: ἱερὰ) жерtfа, saꙋ цереmonia жꙋрътîntꙋлꙋï, saꙋ înкреdinцаре прin жꙋрътîntꙋ. [ὅρκος, ὄμοσις].

Ὁρκωμοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ жꙋрꙋ. [din

Ὁρκωμότης, ου (ὁ), fъкътopꙋ de жꙋрътîntꙋ. [ὅρκος, ὄμνυμι]. [de ꙋnde

Ὁρκωμοτικὸς, ή, όν, atinгътopꙋ de, saꙋ kontpiвꙋitopꙋ ла fачере de жꙋрътîntꙋ. [de ꙋnde

Ὁρκωμοτικῶς, adв: прin съвîршiре de жꙋрътîntꙋ.

Ὁρκώμοτος (ὁ, ἡ), ачела, пе каре s'а жꙋрat чiнева,=Ὅρκιος. [ὅρκος, ὄμνυμι].

Ὁρκωτής, οῦ (ὁ), пꙋitopꙋ de чiнева ла жꙋрътîntꙋ. [шi

Ὁρκωτὸς, ή, όν, пꙋsꙋ ла жꙋрътîntꙋ, жꙋratꙋ. [ὁρκόω].

Ὅρμα, ατος (τὸ), poet: în локꙋ de ὁρμή.

Ὁρμαθίζω, вiit: -ίσω, înшiрꙋ. [ὁρμαθός].

Ὁρμάθιον (τὸ), dim: ал лꙋï...

Ὁρμαθὸς (ὁ), [ὅρμος] înшiрътꙋръ, saꙋ шiрꙋ de чева.

Ὁρμάθω, (гър вiit:) în локꙋ de ὁρμάομαι; saꙋ (греш:) în локꙋ de...

Ὁρμαθῶ, Dop: în локꙋ de ὁρμηθῶ.

Ὁρμαίνω, вiit: -ανῶ, poet: порnesкꙋ, пꙋïꙋ în miшкаре; întърîtꙋ; (овiч:) înвîrtesкꙋ чева în mintea mea, mъ rîndesкꙋ; (кꙋ ак: saꙋ inf:) поftesкꙋ; (nestp: saꙋ ел:) mъ miшкꙋ, mъ порnesкꙋ. «Ἵππος ὁρμαίνει». Esхл: (шi кꙋ înf:) «Φευγέμεν ὁρμαίνων». Ткр: [ὁρμή].

Ὁρμάστειρα (ἡ), poet: fem: ал лꙋï...

Ὁρμαστὴρ (ὁ), poet: [ὁρμαίνω] порnitopꙋ; întърîtътopꙋ.

Ὁρμάω -ῶ, вiit: -ήσω, порnesкꙋ, пꙋïꙋ în miшкаре; îndemnꙋ, întърîtꙋ. ‖ (овiч: nestp: saꙋ ел: saꙋ miж:) mъ порnesкꙋ а fаче чева, saꙋ а mъ dꙋче ꙋndeва; пъвълesкꙋ кътpe чева, saꙋ asꙋпра кꙋïва; (partik: miж:) dopesкꙋ кꙋ ковîршiре, amꙋ mꙋлtъ воinцъ кътpe чева. (кꙋ ак: преп: saꙋ înf: indip:) „Νῦν δέ με παρειπούσ' ἐπέεσιν ὥρμησ' εἰς πόλεμον». Iл: Ξ. «Ὡς δὲ τὸ στράτευμα τὸ Περσικὸν ὥρμα βασιλεὺς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας". Ep: (шi despre лꙋкр:). «Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων». Iл: Σ. (шi nestp: saꙋ ел:). «Ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσιν». Es: «Ὥρμησε μετὰ ξίφος». Ткр: «Νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον ὁρμήσειν αὐτόν». Ksn: (шi кꙋ înf:) «Ἴρηξ, ὅς ὁρμήσῃ διώκειν ὄρνεον ἄλλο». Iл: N. «Ὀσσάκι δ' ὁρμήσειε στῆναι ἐναντίβιον». Iл: Φ. (шi pas: saꙋ miж:) «Ἵπποι ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης». Od: N. «Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο». Iл: Γ. (шi кꙋ inf:) «Φεύγειν ὡρμάθη ποτὶ σῆμα πατρὸς». Ткр: «Ἐν δὲ οἱ ἦτορ ὡρμᾶτο μάχεσθαι». Iл: Φ. (шi кꙋ adв:) «Ὅπως ἂν ὁρμῶμαι». Ksn: (шi fir:) «Φάτις (ἢ λόγος) ὥρμητο". Ep:

Ὁρμειὰ (ἡ), poet: saꙋ греш: în локꙋ de ὁρμιά.

Ὁρμενόεις, εσσα, εν, poet: чел кꙋ mapï вълꙋtърï. [din

Ὅρμενος, ші Ὅρμενος (ὁ), (ìm: în e-lepoц: Ὅρμενα) влъstapȣ de плаntъ, saȣ колцȣ, каре (dȣпе цеопопї) ese în sъmînцъ. [din

Ὅρμενος, η, ον, поеt: în локȣ de ὀρόμενος, mіж: пех: 2: de партч: ал лȣї ὄρνυμι.

Ὁρμέω -ῶ, вііt: -ήσω, sîntȣ tpasȣ în лimanȣ. «Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς (se înц; ἀγκύρας) ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς». Dm: (fir:) пȣ se sпрiжinешtе пе ачелеашї пъdeжdї. «Ἐπὶ δυεῖν (se înц: ἀγκύραιν) ὁρμεῖν». Лкs: este în deпліnъ sirȣpanцъ. [ὅρμος].

Ὁρμή (ἡ), [ὄρνυμι] mішкаре, saȣ порпiре, пъвалъ; (fir:) гравnікъ порпiре a sȣflетȣлȣї (хоtърîре) sпре întpenpindepe de чева; поftъ, saȣ dopinцъ. [de ȣnde

Ὁρμηδὸν, adв: кȣ їȣцеалъ, saȣ гравnікъ порпiре.

Ὅρμημα (τὸ), mішкаре de пъвъліре; (fir:) овiектȣл порпiрiї (dopinцeї, гріжелор) кȣїва. «Ἑλένης ὁρμήματα». Іл: Г. siлinцеле пȣse пентpȣ dînsa. [ші

Ὁρμητηρία (ἡ), греш: în локȣ de ὁρμιστηρία. [mi

Ὁρμητήριον (τὸ), mіжлокȣ de порпiре, saȣ îndemпаре кътpе чева,=Ἐλατήριον. 2) локȣ întъpitȣ (четате, ші чл:), de ȣnde дъ пъвалъ чiпева, ші ȣnde їаръші поаtе пefȣцi (sпре skъпаре). [ші

Ὁρμητίας, ου (ὁ), aплекatȣ ла пъвъліре, пъвалпікȣ. [ші

Ὁρμητικὸς, ή, ὸν, порпitȣ pепеde кътpе чева, лesпе-пъвъліtорȣ. [ὁρμάω]. [de ȣnde

Ὁρμητικῶς, adв: кȣ їȣцеалъ, saȣ pепеde пъвалъ. «Ὁρμητικῶς ἔχω πρὸς..». Лкs:

Ὁρμιὰ (ἡ), [ὅρμος] aцъ, sfoаpъ de ȣndiцъ.

Ὁρμιευτής, οῦ (ὁ), пеskȣitорȣ кȣ ȣndiцa. [din

Ὁρμιεύω, вііt: -εύσω, прinzȣ пеште кȣ ȣndiцa. [ὁρμιά].

Ὁρμίζω, вііt: -ισω, вагȣ коравia în лimanȣ; (fir:) asirȣpȣ (ші mіж: mъ asirȣpȣ) ка în поptȣ. «Ἐκ τύχης ὡρμισμένους». Ep: sпрiжiniцї în soapтъ. [ὅρμος].

Ὁρμιηβόλος (ὁ, ἡ), [ὅρμια, βάλλω], = Ὁρμιευτής.

Ὅρμινον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плаntъ, zaлешȣ, (Франц:) orvale, saȣ sauge. [de ȣnde

Ὁρμινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ zaлешȣл.

Ὅρμισις, εως (ἡ), tpaцере în лimanȣ; (fir:) asirȣpape. 2) =Ὅρμος [ὁρμίζω].

Ὁρμίσκος (ὁ), dim: ал лȣї ὅρμος, лъпцішорȣ, ríopdъпашȣ de ritȣ.

Ὅρμισμα (τὸ), локȣ de tpas кȣ коравiа ла църmȣ; (fir:) sirȣpȣ локȣ de skъпаре, asiлȣ. [ὁρμίζω].

Ὁρμιστηρία (ἡ), ſȣnie, saȣ лаnцȣ de apdikat rpeЯtate. [ὅρμος].

Ὁρμοδοτήρ (ὁ), поеt: [ὅρμος, δίδωμι] dъtъtорȣ de лimanȣ, (ad:) de sirȣpanцъ, saȣ asiлȣ.

Ὅρμος (ὁ), лаnцȣ de ritȣ, ríopdanȣ, saȣ колеtȣ; (fir:) ȣnȣ felȣ de danцȣ (пȣmitȣ) de вріȣ. 2) лimanȣ, поptȣ (проп: ші fir:).

Ὁρμὸς (ὁ), [εἴρω] кȣреаоа опinчiлор.

Ὀρναπέτιον (τὸ), Беоt: în локȣ de ὄρνεον. [ὄρνεον, πέτομαι]

Ὀρνεάζομαι, вііt: -άσομαι, вînezȣ пъsъpї; (прin întind:) mъ виtȣ in sȣs (ка вîпъторȣл de пъsъpi). [mi

Ὀρνεακὸς, ή, ὸν, гл8: = Ὀρνιθιακὸς. [ὄρνεον.].

Ὀρνεόβρωτος (ὁ, ἡ), mînкatȣ de пъsъpї. [ὄρνεον, βιβρώσκω].

Ὀρνεοθηρευτικὸς, ή, όν, =Ὀρνιθοθηρευτικὸς. [ὄρνεον, θηρεύω].

Ὀρνεόμαντις, εως (ὁ, ἡ), =Οἰωνόμαντις. [ὄρνεον, μάντις].

Ὀρνεομιγής, έος, ші Ὀρνεόμικτος (ὁ, ἡ), =Οἰωνόμικτος. [ὄρνεον, μίγνυμι].

Ὀρνεόμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ firȣpъ de пasȣpe. [ὄρνεον, μορφή].

Ὄρνεον (τὸ), = Ὄρνις. ‖ (îm:) «Τὰ ὄρνεα» în локȣ de...

Ὀρνεοπωλεῖον (τὸ), вînzъtopie, saȣ tîpгȣ de пъsъpї. [ші

Ὀρνεοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорȣ de пъsъpї. [ὄρνεον, πώλης].

Ὀρνεοσκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω,=Οἰωνοσκοπέω, [ші

Ὀρνεοσκοπία (ἡ),=Οἰωνοσκοπία. [din

Ὀρνεοσκόπος (ὁ), =Οἰωνοσκόπος. [ὄρνεον, σκοπός].

Ὀρνεοτρόφος (ὁ, ἡ), хръnitорȣ de пъsъpї, пъsъpapȣ. [ὄρνεον, τρέφω].

Ὀρνεόφοιτος (ὁ,ἡ), (локȣ) ȣnde овiчпȣїesk a merцe пъsъpiле. «Καλαμὶς —». Епгр: tpestia вînъторȣлȣї de пъsъpї. [ὄρνεον, φοιτάω].

Ὀρνεόω, -ῶ, вііt; -ώσω,=Ὀρνιθόω. [ші

Ὀρνεώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ o пasȣpe. [ὄρνεον].

Ὀρνιθαγρευτής, οῦ (ὁ), = Ὀρνιθοθήρας. [ὄρνις, ἀγρεύω].

Ὀρνιθάριον (τὸ), dim: ал лȣї ὀρνίθιον, пȣішорȣ de гъinъ.

'Ορνίθαρχος (ὁ), ком: командірӗ de пъсърї. [ὄρνις, ἄρχω]·

'Ορνιθεία (ἡ), [ὀρνιθεύω] = 'Ορνιθοθήρα, saӗ 'Ορνιθοσκοπία.

'Ορνιθεῖον (τὸ), = 'Ορνιθών. [шi

'Ορνίθειος, α, ον, пъсърескӗ; saӗ de гъinъ. «Ζωμὸς—». «'Ωὰ ὀρνίθεια». At: [шi

'Ορνίθεος (ὁ, ἡ), поеt: în локӗ de ὀρνίθειος. [ὄρνις].

'Ορνιθευτής, οῦ (ὁ), ='Ορνιθοθήρας. [шi

'Ορνιθευτικὸς, ἡ, ὸν, = 'Ορνιθοθηρευτικὸς. [din

'Ορνιθεύω, віit: εύσω, вînezӗ, прinzӗ пъсърї. 2) (mіж:) =Οἰωνοσκοπέω. [шi

'Ορνιθιακὸς, ἡ, ὸν, ='Ορνιθικὸς, шi 'Ορνίθειος. || (sѫвst:) 'Ορνιθιακὰ (se înц: βιβλία) карte, каре tрактеазъ despre пъсърї. [шi

'Ορνιθίας, ου (ὁ), (ἄνεμος, saӗ χειμών, вîntӗ, saӗ еарнъ) пе каре se întорк їаръшї, saӗ кad пъсъріле. 2) = 'Ορνιθοτρόφος. [шi

'Ορνιθικὸς, ἡ, ὸν, пъсърескӗ; saӗ de гъinъ. [ὄρνις].

'Ορνίθιον (τὸ), dim: ал лѫї ὄρνις, пъсърікъ; пѫїӗ de гъinъ.

'Ορνιθοβοσκεῖον (τὸ), локӗ de пъскѫt пъсърї, ='Ορνιθοτροφεῖον. [din

'Ορνιθοβοσκὸς (ὁ), пъstорӗ (хръnitорӗ) de пъсърї, ='Ορνιθοκόμος. [ὄρνις, βόσκω].

'Ορνιθόγαλον (τὸ), ѫnӗ felӗ de плаntъ, (dѫпе zіч:) лапte de пасъре. [ὄρνις, γάλα].

'Ορνιθογενής, έος (ὁ, ἡ), ='Ορνιθόγονος. [ὄρνις, γένος]

'Ορνιθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кѫnоskъtорӗ de пъсърї. [ὄρνις, γιγνώσκω].

'Ορνιθογονία (ἡ), паштере de пъсърї.[din

'Ορνιθόγονος (ὁ, ἡ), пъскѫtӗ din пасъре. [ὄρνις, γόνος].

'Ορνιθοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ fігѫръ de пасъре, saӗ din soїѫл пъсърілор. [ὄρνις, εἶδος].

'Ορνιθοθήρα, ας (ἡ), вînаре, прindере de пъсърї. [шi

'Ορνιθοθήρας, ου (ὁ), вînъtорӗ de пъсърї. [шi

'Ορνιθοθηράω -ῶ, віit: -άσω, вînезӗ, прinzӗ пъсърї. [ὄρνις, θήρα].

'Ορνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, аtінгъtорӗ de вînареа пъсърілор. «'Ορνιθοθηρευτικὴ». meштешѫгѫл, saӗ tреава вînъtорѫлѫї de пъсърї. [ὄρνις, θηρεύω].

'Ορνιθοθηρία (ἡ),= 'Ορνιθοθήρα.

'Ορνιθοκάπηλος (ὁ), reвinzъtорӗ (прекѫпецӗ) de пъсърї. [ὄρνις, κάπηλος].

'Ορνιθοκομεῖον (τὸ), = 'Ορνιθοτροφεῖον, шi 'Ορνιθών.[din

'Ορνιθοκόμος (ὁ, ἡ), [ὄρνις, κομέω]='Ορνιθοτρόφος, îнгріжіtорӗ (цiitорӗ) de пъсърї.

'Ορνιθοκόος (ὁ, ἡ), Ion: [ὄρνις, κοέω] прічепъtорӗ (кѫnоskъtорӗ) de пъсърї, saӗ de превestitoареле semne але лор, = Οἰωνόμαντις, шi.

'Ορνιθοκρίτης, ου (ὁ), tîлкѫїtорӗ (гічitорӗ) de mішкъріле пъсърілор,=печed:[ὄρνις, κρίνω].

'Ορνιθολόγος (ὁ, ἡ), ворвitорӗ (tрактъtорӗ) despre пъсърї. [ὄρνις, λόγος].

'Ορνιθολόχος (ὁ, ἡ), поеt: пînditорӗ de пъсърї. [ὄρνις, λόχος].

'Ορνιθομανέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntӗ певѫпӗ (пре а їѫвitорӗ) de пъсърї. [din

'Ορνιθομανής, έος (ὁ, ἡ), [ὄρνις, μαίνομαι] певѫпӗ dѫпе (foapte їѫвitорӗ de) пъсърї. [de ѫnde

'Ορνιθομανία (ἡ), певѫпъ dparoste de пъсърї.

'Ορνιθόμορφος (ὁ, ἡ),='Ορνεόμορφος. [ὄρνις, μορφή].

'Ορνιθονομεῖον (τὸ),=(saӗ греш: în локӗ de) 'Ορνιθοκομεῖον. [ὄρνις, νομή].

'Ορνιθόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt:='Ορνιθόμορφος. || (sѫвst:) пѫїӗ de гъinъ. [ὄρνις, παῖς].

'Ορνιθοπέδη (ἡ), лацӗ пеntрѫ прindере de пъсърї. [ὄρνις, πέδη].

'Ορνιθοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорӗ de пъсърї,='Ορνιθοκάπηλος. [ὄρνις, πώλης].

'Ορνιθοσκοπέω -ῶ, віit: -ήσω,=Οἰωνοσκοπέω. [din

'Ορνιθοσκόπος (ὁ, ἡ),=Οἰωνοσκόπος. [ὄρνις, σκοπὸς].

'Ορνιθοτροφεῖον (τὸ), локӗ de хръnіt пъсърї,='Ορνιθών. [шi

'Ορνιθοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хръnескӗ (цiӗ) пъсърї. [шi

'Ορνιθοτροφία (ἡ), хръnіре (цinере) de пасърї. [ὄρνις, τρέφω].

'Ορνιθοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtорӗ de пъсърї. [ὄρνις, φάγω].

'Ορνιθοφυής, έος (ὁ, ἡ), = 'Ορνιθογενής, saӗ 'Ορνιθοειδής, saӗ 'Ορνιθόμορφος. [ὄρνις, φυή].

'Ορνιθόω -ῶ, віit: -ώσω, префакӗ (tрansформезъ) în пасъре. [шi

'Ορνιθώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ορνιθοειδής. [шi

'Ορνιθών, ῶνος (ὁ), гъinъріе. [din

"Ορνις, ιθος, шi Dор: "Ορνιξ, ιχος (ὁ,шiἡ), (ак: ὄρνιθα шi ὄρνιν, îm: nom: ὄρνιθες шi ὄρνεις, шi ак: ὄρνιθας шi ὄρνεις, saӗ ὄρνις)

(în ųen:) пасъре; (партік:) кокошъ, saŭ гъінъ; (прин întind:)=Οἰωνός, semnъ пресеstitорŭ de віitорŭ. «Μουσῶν ὄρνιθες». Тр: поеųiĭ. «Ὀρνίθων γάλα». Пров: вілтмъ de бънъpĭ, (ші Рот:) лапte de пасъре; (партік:) албъшъл оѕлъĭ; saŭ ънъ felъ de алеасъ mînкаре. ‖ «Ὄρνιθες» Ар-stf: în локъ de ὀρνιθοπωλεῖον.

Ὀρνιχολόχος (ό, ή), Dор: în локъ de ὀρνιθολόχος.

Ὄρνυμι, віit: ὄρσω, mi (між:) ὄρσομαι, ші ὀροῦμαι, (пех: ὠρόμην, de ънде а 3: перs: ὦρτο în локъ de ὤρετο, ші партч: ὄρμενος în локъ de ὀρόμενος, tpe: de къ: maĭ de мълте орĭ în локъ de през: ὄρωρα, ші песte-съв: ὀρώρειν) поеt: (de ачі) ърпеskъ, порпеskъ; ардікъ; (fir:) îndemnъ, întъpîtъ; skорпеskъ; (în ųen:) пpiчіпъіеskъ, продъкъ чева. ‖ (між:) мъ порпеskъ; мъ skолъ; пъвълеskъ; мъ fакъ, saŭ (прiнч: în tpe: de къ: ші песte-съв:) = Εἰμί. «Εἴ τις μεν θεὸς ὄρωρεν, ἦμεν ἐς Πύλον». Od: Δ. «Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσεν». Es: «Κύματα τὰ μὲν νότος ὄρωρεν». Іл: В. «Πόλεμον μετ' ἀμφοτέροισιν ὄρσωμεν». Іл: Δ. «Κύων νεβρὸν ὄρσας ἐξ εὐνῆς». Іл: Х. (ші між:) «Ὦρνυτ' ἐξ εὐνῆς». Od: В. «Ἀπὸ θρόνου ὦρτο». Іл: Λ. «Ὦρτο δ' ἀπ' Ὀλύμποιο». Es: «Ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς». Іл: Е (ші абсол:) «Ὀρνυμένοιο Ἄνακτος». Es: «Πῦρ ὄρμενον ἐξαίφνης». Іл: Р. «Εἰσόκε μοι γούνατ' ὀρώρει». Om: «Καί μοι μένος ὄρωρεν». Іл: N. «Νεῖκος ὀρώρει (ші між: ὀρώρηται)». Іл: Σ. ші N. «Ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς κήδεσιν». Od: Т. (ші къ inf:) «Ὦρτο ἰέναι». Om: «Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο Ζεὺς νιφέμεν». Іл: М. (ші къ партч:) «Ὄρσο κέων». Od: Н. skоалъ te, ка съ te кълчĭ. (ші абсол: în локъ de вервъ съвst:) «Θεοῖς φίλον ὄρωρεν». Апл: este.

Ὀρνύφιον (τὸ), =Ὀρνίθιον.

Ὀρνύω, (прел: ὤρνυον) поеt: în локъ de ὄρνυμι.

Ὀροβάγχη (ἡ), [ὄροβος, ἄγχω] ънъ felъ de плантъ параsitікъ (fiind къ înпеакъ легъminoasa плантъ ὄροβος), (алт:) ὀσπριολέων.

Ὀρόβακχος (ὁ), = Κύτισος, saŭ Ζίζυφον. 2) =(saŭ греш: în локъ de) Ὀροβάγχη. 3) =Ὀρείβακχος.

Ὀροβιαῖος, α, ον, de опоtрівъ ла мърime, ші

Ὀροβίας, ου (ὁ), asemenea къ [ὄροβος].

Ὀροβίζω, віit: ίσω, хръпеskъ, înграшъ віte къ [ὄροβος].

Ὀρόβιγνος, η, ον, fъкъtъ din [ὄροβος].

Ὀρόβιον (τὸ), dim: ал лъĭ ὄροβος.

Ὀροβίτης, ου (ὁ), ші Ὀροβῖτις, ιδος (ἡ), = къ ...

Ὀροβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de fорма, saŭ din soiъл лъĭ [ὄροβος, ші εἶδος].

Ὄροβος (ὁ), [ἔρεβος] ънъ felъ de легъмъ, ка лintea.

Ὀροβοφαγέω, -ῶ, віit: -ήσω, мънînкъ [ὄροβος, ші φάγω].

Ὀροβώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ὀροβοειδής. [ὄροβος].

Ὀρογενής, έος (ὁ, ἡ), пъskъtъ, saŭ пъsъ ла хоtаръ. [ὅρος, γείνω].

Ὀρόγκη (τὰ), ші Ὄρογκοι(οἱ), поеt: [ὄρος, ὄγκος] вîрfърĭ, кълmĭ de мъпųĭ.

Ὀρόγυια (ἡ), поеt: în локъ de ὀργυιά.

Ὀροδαμνίς, ίδος (ἡ), поеt: dim: ал лъĭ

Ὀρόδαμνος (ὁ), поеt: рамъръ, кракъ.

Ὀροδεμνιάδες (αἱ), поеt: [ὄρος, δέμνιον] =Ὀρεστιάδες (νύμφαι).

Ὁροθεσία (ἡ), ші Ὁροθέσιον (τὸ), пъпере (de semne) de хоtаръ; (прин întind:) =Ὅριον, хоtаръ. [ὅρος, θέσις].

Ὁροθετέω -ῶ, віit: -ήσω, пъiъ, ашеzъ (semne de) хоtаръ. [din

Ὁροθέτης, ου (ὁ), пъitорŭ, statорпічіtорŭ de (semne de) хоtаръ. [ὅρος, τίθημι].

Ὀροθύνω, віit: -υνῶ, поеt: = Ὄρνυμι, порпеskъ; întъpîtъ, ші чл:

Ὀροκάρυον (τὸ), пъкъ de мъпte. [ὄρος, κάρυον].

Ὀροκτύπος (ὁ, ἡ), поеt: ловitорŭ (ресъпъtорŭ) în мъпųĭ. [ὄρος, κτύπος].

Ὄρομαι, (fъръ віit:) поеt: [οὖρος, ὤρα] превегіеzъ; iaŭ aminte, пъzeskъ.

Ὀρομαλίδες (αἱ), Dор: în локъ de Ὀρομηλίδες, = Ὀρειμαλίδες, mере sелваtіче (de мъпte). [ὄρος, μῆλον].

Ὄρον (τὸ), лemnъ, каре stрiвеште мъsлinеле în teaskъ; (прин întind:) teaskъ.

Ὀρόντιον (τὸ), ънъ felъ de чъперкъ, каре кържъ fаųа пъtimашълъĭ de гълвіпаре.

Ὀροπέδιον (τὸ), шеsъ, поіапъ пе мъпte. [ὄρος, πεδίον].

Ὀροπύγιον (τὸ),=Ὀῤῥοπύγιον.

Ὀρὸς (ὁ), zерŭ de лапte, saŭ (алт: ἰχώρ) de sinųe; (în ųen:) zeposіtate, (ad:) партеа чеа апоасъ din ъмezелеле animалелор.

Ὄρος (ὁ),=Ὀῤῥός.

Ὄρος, εος -ους (τὸ), мъпte.

Ὅρος (ὁ), хоtаръ; колоапъ de хоtаръ; saŭ мопъmentъ; stîлпъ къ sъsкрiпųie, saŭ вре ънъ алtъ semnъ sпре аръtаре, къ о проприеtate este зълоųitъ. 2) (fir:) тер-

minъ, sfîpшitъ, skonъ; dape къ sokoteaлa, конклъsie; perълъ; definiцie (de zічере, saъ лъкръ); експлікацie.

'Οροσπίζης, ου (ὁ), ънъ feлъ de пasъpe, niцiroiъ de mъnte. [ὄρος, σπίζα].

'Οροτύπος (ὁ),= (maĭ întpeв:)'Ορειτύπος.

"Ορουμα (τὸ), глs:="Ορμημα. [шi

"Ορουσις, εως (ἡ), miшкаре, порпіре кътре чева. [din

'Ορούω, biit: -ούσω,="Ορνυμαι, мъ sкоЛъ în sъs; мъ asвîpлъ, пъвълеsкъ.

'Οροφὴ (ἡ), [ἐρέφω] акоперішъ de касъ; saъ tabanъ; (npin întind:) локъ акоперітъ, адъпоstъ; saъ asiлъ (локъ de скъпаре).

'Οροφηφάγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtopъ (пръпъditopъ) de înвeлitoapea касеĭ. «Πῦρ—». Епгр: [ὀροφὴ, φάγω].

'Οροφηφόρος (ὁ, ἡ), noet: пъpтъtopъ de акоперішъ, înвълітъ. «Χελώνη—». Esix: [ὀροφὴ, φέρω].

'Οροφίας, ου (ὁ), tpъitopъ sъвt акопеpiшe de касe. «Μῦς(«"Οφις)—». Лкs: [шi

'Οροφικὸς, ἡ, ὸν, къвеnітъ, saъ fолоsitopъ ла (вънъ de) înвълitoape. [ὀροφὴ].

'Ορόφινος, η, ον, fъкъtъ din tpestie, saъ шоварь de înвълit касъ.

'Οροφοίτης, ου (ὁ),='Ορειφοίτης.

"Οροφος (ὁ), = 'Οροφὴ. 2) ънъ feлъ de tpestie, saъ шоварь de înвeлitoape.

'Οροφουργὸς (ὁ), лъкрътopъ de înвeлitopĭ de касe. [ὄροφος, ἔργον].

'Οροφόω -ῶ, biit: -ώσω, акоперъ къ înвeлitoape, saъ tъвъпезъ. «Κεδρίνοις φατνώμασιν ὠρόφωντο (οἱ θάλαμοι)». Ios: [ὄροφος]. [de ънde

'Ορόφωμα (τὸ), tъвъпітъръ, (Fpanц:) toiture. [шi

'Ορόφωσις, εως (ἡ), tъвъпіре; saъ акопеpіре къ tabanъ. [шi

'Οροφωτὸς, ἡ, ον, tъвъпітъ.

"Οροχθοι (οἱ), = "Ορογκοι. [ὄρος, ὄχθος].

'Ορόω, noet: în локъ de ὁράω.

'Ορόωντι, Dop: în локъ de ὁρόωσι -ῶσι, a 3: îm: neps: a лъĭ ὁράω.

"Ορπαξ, ακος (ὁ), Dop: în локъ de ὅρπηξ.

"Ορπετον (τὸ), Еол: шi Dop: în локъ de ἑρπετόν.

"Ορπη (ἡ), глs: în локъ de ἅρπη.

"Ορπηξ, шi ὅρπηξ, [ὄρνυμι] ηκος (ὁ), вл ъstapъ, odpasлъ; (în Аплп:) копъчелъ; (fir:) stpъпепоtъ. 2) noet: ъъліцъ. 3) (în Es:) волдъ de înnъnз воĭ.

"Ορρα noet: în локъ de ὃ ῥα, saъ ὁ ἄρα.

'Ορρόπισσα, ης (ἡ), paptea anoasъ, saъ zeama smoaлеĭ, каре se aлеце, кînd se лъмъpeшte. [ὀῤῥὸς, πίσσα].

'Οῤῥοποσία (ἡ), вере de zерь. [шi

'Οῤῥοποτέω -ῶ, biit: -ήσω, веаъ zерь. [шi

'Οῤῥοποτία (ἡ),='Οῤῥοποσία. [ὀῤῥὸς, πίνω].

'Οῤῥοπύγιον (τὸ), [ὄῤῥος, πυγὴ] чел maĭ de жоs кîpчеĭъ ал osълъĭ spinъpiĭ, (общ:) noada къpълъĭ; (ла віte) коada.

'Οῤῥοπυγόστικτος (ὁ, ἡ), чел къ пікъцеле пе коadъ. «'Οῤῥοπυγόστικτος δέ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργὸς». Apst: [ὄῤῥος, πυγὴ, στίζω].

'Οῤῥὸς (ὁ),='Ορὸς.

"Οῤῥος (ὁ), = 'Οῤῥοπύγιον, noada къpълъĭ, (Fpanц:) croupion.

'Οῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, taĭъ лаптеле, faкъ zерь. [ὀῤῥὸς].

'Οῤῥωδέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ temъ, мъ înгрozeskъ tape. [ὀῤῥωδὴς].

'Οῤῥωδέως, adв: Ion: къ fрікъ, къ гроазъ. [din

'Οῤῥωδὴς, [ὄῤῥος, δέος] έος (ὁ, ἡ), асъdatъ de tpікъ ла noadъ, (ad:) fpікоsъ, saъ snepiatъ; (акt:) înгрozitopъ, snъĭmîntъtopъ.

'Οῤῥώδης, εος (ὁ, ἡ), zеposъ, (Fpanц:) sereux.

'Οῤῥωδία (ἡ), mape fpікъ, snaĭmъ. [ὀῤῥωδὴς].

"Ορσας, ασα, αν, noet: пех: 1: de naptч:, шi

"Ορσασκε, noet: a 3: sinr: neps: de nex: în локъ de прел:, шi

"Ορσεο, noet: шi "Ορσευ, Dop: noet: a 2: sinr: neps: de miж: nex: ал nopъnч: лъĭ ὄρνυμι.

'Ορσιγύναικα, ак: ал neîntp: ὀρσιγύναιξ, αικος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, γυνὴ] întъpîtъtopъ (întъsiъtopъ) de mъĭepĭ. (еnіt: ал Бакълъĭ).

'Ορσίκτυπος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, κτύπος] skopnitopъ de tъnete, ъъъъitъpĭ, sгomote, шi чл:

'Ορσινεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, νέφος] skopnitopъ de nopъ. (везĭ шi νεφεληγερέτης,).

'Ορσίπεδος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, πέδον] miшкъtopъ, sгъdъitopъ de пъmîntъ.

'Ορσιπετὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, πέτομαι] ='Αερσιπέτης, 'naлt-sъвъpъtopъ.

'Ορσίπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, πούς] miшкъtopъ, nopnitopъ de пічоаре. 2) = Ταχύπους.

'Ορσίτης, ου (ὁ), ънъ feлъ de danцъ ал Кretenilop. [ὄρνυμι].

"Ορσο, noet: miж: пех: de nopъnч: ал лъĭ ὄρνυμι.

'Ορσοδάκνη (ἡ), [ὀρσὸς, δάκνω] ѹнѹ фелѹ de insekтъ (rinranie), че poade въѕta рѣл легѹmелор ші плантелор.

'Ορσοθύρη (ἡ), noet: Ion: [ὄρνυμι, θύρα] ѹшъ, портіцъ, ла каре se ѹркъ чінева пе skaръ.

'Ορσολοπεύω, віit: -εύσω, ші 'Ορσολοπέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: skopneskѹ, întъpîtѹ, tѹрбѹрѹ. [din

'Ορσόλοπος (ὁ, ἡ), noet: [ὄρνυμι, λόφος] чел кѹ пърѹл sвîрлitѹ de nekazѹ; saѹ фъкътopѹ de a se sвîрлі пърѹл de фрікъ; (în џen:) spъîmîntъtopѹ, selbatikѹ.

'Ορσὸς (ὁ), [ὄρνυμι] влъѕtapѹ, odpaslъ; (fir:) fъtѹ, пѹїѹ de вітъ.

'Ορσοτριαίνης, ου (ὁ), noet: [ὄρνυμι, τρίαινα] mішкъторѹ, клетінъторѹ de, saѹ кѹ tpidinta.

'Ορσύδρα, [ὄρνυμι, ὕδωρ] ας, (ἡ), Sхл: maџѹ de tѹлѹmвъ; џеавъ; saѹ капъ de кѹрѕ întp' însa апъ din fintînъ, ші чл:

"Ορσω noet: віit: ал лѹї ὄρνυμι.

'Ορτάζω, віit: -άσω, Ion: în локѹ de ἑορτάζω.

'Ορταλίζω, віit; -ίσω, вatѹ din apine.[din

'Ορταλὶς, ίδος (ἡ), ші 'Ορταλιχεὺς, ῆος, ші 'Ορτάλιχος (ὁ), noet: [ὀρσός] пъсъpікъ, пѹішорѹ (прінч: de гъінъ); (în џen:) fъtѹ, пѹїѹ de op че вітъ. (везї ші νεοσσός).

'Ορτὴ (ἡ), Ion: în локѹ de ἑορτή.

'Ορτύγιον (τὸ), dim: ал лѹї ὄρτυξ, препелічоаръ.

'Ορτυγοθήρας, ου (ὁ), вînъторѹ de препеліџе, препеліџарѹ. [ὄρτυξ, θήρα].

'Ορτυγοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, netpeкѹ времеа ловind препеліџе în капѹ, ші omopîndѹ ле, saѹ пѹіndѹ ле a se вate întpe dinsele пе прінsoape (жокѹ, че oвічнѹїаѹ în Atena чеї fъръ лѹкрѹ); (прін întind:) îmї піерzѹ времеа, кеltѹindѹ mъ în жокѹл ачеста. [ші

'Ορτυγοκοπία (ἡ), ѹнѹ фелѹ de жокѹ кѹ препеліџе. (везї вервѹл пречед:). [ші

'Ορτυγοκοπικὸς, ἡ, ὸν, кѹвenitѹ, saѹ îndemînatікѹ ла жокѹл ὀρτυγοκοπία, saѹ însѹшitѹ жѹкъторѹлѹї de ачеѕtѹ жокѹ. [din

'Ορτυγοκόπος (ὁ, ἡ), ловіторѹ кѹ îndemînъtate în капѹ, ші omopîtopѹ de препеліџе în жокѹл ὀρτυγοκοπία. [ὄρτυξ,κόπτω].

'Ορτυγομανία (ἡ), невѹnie (ковîршitoape dparoste) de жокѹл препеліџелор. (везї ὀρτυγοκοπέω). [ὄρτυξ, μανία].

'Ορτυγομήτρα, ας (ἡ), ѹнѹ фелѹ de пасъpe (ка o mape препеліцъ), каре ѹмвлъ кѹ препеліџеле, кîрѕteїѹ, (Франџ:) râle. [ὄρτυξ, μήτηρ].

'Ορτυγοπώλης, ου (ὁ), вînzъторѹ de препеліџе (прінч: пentpѹ вътаїеа лор). [ὄρτυξ, πώλης].

'Ορτυγοτροφεῖον (τὸ), локѹ de хрънit (de џinѹt) препеліџе. [ші

'Ορτυγοτροφέω -ῶ, віit: -ήσω, хрънeskѹ препеліџе. [din

'Ορτυγοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitopѹ de препеліџе (пentpѹ вînzape). [ὄρτυξ, τρέφω].

"Ορτυξ, υγος (ὁ), препеліцъ. 2) ѹнѹ фелѹ de плантъ, (алт:) στελεφοῦρος, плъtaџінъ. [ὄρνυμι].

'Ορύα (ἡ), mîнкape гъtitъ din maџe, saѹ кîрпatѹ.

"Ορυγγος (ὁ), ѹнѹ фелѹ de плантъ, (алт:) τραγοπώγων, сарва џапѹлѹї.

'Ορυγὴ (ἡ), ='Ορυχή.

'Ορύγιον (τὸ), dim: ал лѹї ὄρυξ.

"Ορυγμα (τὸ), [ὀρύσσω] гроапъ sъпatъ în пъmîntѹ; шапџѹ; каналѹ.

'Ορυγμαδὸς (ὁ), noet: în локѹ de ὀρυμαγδός.

'Ορυγμάτιον (τὸ), dim: ал лѹї ὄρυγμα.

"Ορυγξ, υγγος (ὁ), = "Ορυξ.

"Ορυζα, ης (ἡ), (de ачі) opezѹ.

"Ορυζον (τό), ="Ορυζα.

'Ορυζοτροφέω -ῶ, віit: ήσω, хрънeskѹ (кѹлtiвѹ) opezѹ. [ὄρυζον, τροφή].

'Ορυκτέον, nosit: ал лѹї ὀρύσσω.

'Ορυκτὴ (ἡ),="Ορυγμα. 2) (прінч:) fem: ал лѹї ὀρυκτός. [ші

'Ορυκτὴρ, ші 'Ορύκτης, ου (ὁ), sъпъторѹ; skoвіторѹ. 2) instpѹmintѹ плѹгъpeskѹ, sапъ; fepѹ de плѹгѹ. [ші

'Ορυκτὸς, ἡ, ὸν, sъпatѹ, skoвitѹ. 2] fosilѹ, (ad:) mineралѹ, че прін sъпape se skoate din пъmîntѹ; (de ѹnde) «'Ορυκτὰ» mineралеле. [ὀρύσσω].

'Ορυμαγδὸς (ὁ), noet: [ὀρύσσω, ἀράσσω] sгomotѹ, вîжiitѹ, плesnetѹ, tpoнкънitѹ,шічл:

"Ορυξ, υγος (ὁ), instpѹmintѹ de sъпat, sапъ; daltъ, чїокапѹ de чїоплit ал піetpapілор. 2) ѹнѹ fekѹ de їadъ selbatікъ кѹ коарпеле dpente, (Франџ:) gazette. 3) ѹнѹ фелѹ de kitѹ кѹ ѹнѹ корнѹ askѹџitѹ ка ал іnoporгѹлѹї. [ші

"Ορυξις, εως (ἡ), sъпape; skoвіpe. [din

'Ορύσσω [ττω], віit: ὀρύξω, (tpe: de кѹ: At: ὀρώρυχα, ші пas: ὀρώρυγμαι) [în afin: кѹ ῥήσσω, ші ἀράσσω] sапѹ, skoвeskѹ, гъѹpeskѹ пъmîntѹл; deskizѹ каналѹ, шапџѹ, ші чл:; sъпînd акоџѹ чева, desгропѹ. «Τὸν κυκλάμινον ὄρυσσε». Ткр: [de ѹnde

'Ορυχὴ (ἡ), ="Ορυξις. [de ѹnde

'Ορύχω, biit: -ύξω, noet: în лoкȣ de ὀρύσσω.

'Ορφακίνης, ου (ὁ), dim: aл лȣĭ ὄρφος, (bezĭ ziч:).

'Ορφάνευμα, (ὁ), sîpmъnipe. [din

'Ορφανεύω, biit: -εύσω, кpeskȣ (îngpiжeskȣ de edȣкaцia ȣnȣĭ) sîpmanȣ. ‖ (nas:) sîntȣ sîpmanȣ. [шi

'Ορφανία (ἡ), sîpmъnie; (noet: în цen:) лinsъ, sъpъчie. [шi

'Ορφανίζω, biit: -ίσω, (кȣ цen: indip:) faкȣ, лasȣ пe чineвa sîpmanȣ; (fir:) desпapцȣ, saȣ лinseskȣ пe чineвa de чeвa. [шi

'Ορφανικὸς, ἡ, ὸν, sîpmъneskȣ, de sîpmanȣ. 2) noet: în лoкȣ de ὀρφανὸς. [шi

'Ορφάνιος, α saȣ ος, ον, noet: în лoкȣ de ὀρφανικός. [ὀρφανός].

'Ορφανιστὴς, οῦ (ὁ), îngpiжitopȣ (enitponȣ) de sîpmanȣ. [ὀρφανίζω].

'Ορφανὸς, [ὀρφὸς] ἡ, ὸν, sîpmanȣ, лinsitȣ de пъpinцĭ; (în цen:) лinsitȣ de op чe. (кȣ цen:) «Γενεᾶς ὀρφανὸς». Пind: de цeнepaцie (кoпiĭ).

'Ορφανοτροφεῖον (τὸ), кpeskъtopie (institȣtȣ) de sîpmanĭ. [шi

'Ορφανοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хpъneskȣ (кpeskȣ) sîpmanĭ кoпiĭ. [din

'Ορφανοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopȣ (кpeskъtopȣ) de кoпiĭ sîpmanĭ. [ὀρφανὸς, τρέφω].

'Ορφανοφύλαξ, ακος (ὁ,ἡ), пъzitopȣ (îngpiжitopȣ) de sîpmanĭ. [ὀρφανὸς, φύλαξ].

'Ορφανόω -ῶ, biit: -ώσω, гaл; în лoкȣ de ὀρφανίζω.

'Ορφεοτελεστὴς, οῦ (ὁ), iniцiъtopȣ, кatexetȣ, saȣ întpodȣкъtopȣ лa цepemoniiлe misteпiiлop Opfeiчe (a лe лȣĭ Opfeȣ). ['Ορφεὺς, τελέω].

'Ορφέες, noet: în лoкȣ de ὄρφοι.

'Ορφικὸς, ἡ, ὸν, atingъtopȣ de (peлatiвȣ кȣ) noetȣл Opfeȣ. ['Ορφεὺς].

"Ορφιον (τὸ), шi 'Ορφίσκος, dim: aл лȣĭ ὄρφος.

'Ορφναῖος, α, ον, noet: negpȣ, întȣnekosȣ; noпtosȣ. [din

"Ορφνη (ἡ), noet: [ἐρέφω] întȣnepiкȣ; noapte; (fir:) nosomopîчiȣne; tpisteцъ. [de ȣnde

'Ορφνήεις, εσσα, εν, noet: = 'Ορφναῖος. [шi

"Ορφνηθεν, adв: noet: de лa întȣnepiкȣ. [шi

"Ορφνινος, η, ον, (npiнч: despe кoлoape) înкisȣ, negpiчiosȣ. [шi

"Ορφνιος (ὁ, ἡ), noet: = 'Ορφνός. [шi

'Ορφνὶς, ίδος (ἡ), negpiчoasъ, saȣ înкisъ xaĭnъ. [шi

'Ορφνίτης, ου (ὁ), noet: în лoкȣ de ὀρφνος; demeptȣ. [шi

'Ορφνὸς, ἡ, ὸν, noet: negpȣ, întȣnekosȣ; (despe кoлoape) înкisȣ. [шi

'Ορφνώδης, εος (ὁ, ἡ), înкisȣ, negpiчiosȣ лa faцъ.

'Ορφοβότης, ου (ὁ), noet: [ὀρφὸς, βόσκω] ='Ορφανοτρόφος. [de ȣnde

'Ορφοβοτία (ἡ), гaл: în лoкȣ de ὀρφανοτροφία.

'Ορφὸς, ἡ, ὸν, noet: în лoкȣ de ὀρφανὸς; лinsitȣ de чeвa.

"Ορφος (ὁ), [ὀρφνὸς neнtpȣ neagpa лȣĭ faцъ) ȣnȣ feлȣ de neшte.

'Ορφόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: [ὀρφὸς]= 'Ορφανόω, лinseskȣ пe чineвa de чeвa.

'Ορφῶς, ὠ, (ὁ), At: în лoкȣ de ὄρφος.

'Ορχάμη (ἡ), гaл:=(saȣ гpeш: în лoкȣ de) 'Ορχάνη.

"Ορχαμος (ὁ), noet: [ἄρχω, saȣ ὄρχος] fpȣntaшȣ, чeл dintîĭ din pîndȣ.

'Ορχάνη (ἡ), гaл: = 'Ορκάνη, лibede de nomĭ îngpъditъ, (Fpanц:) parc.

'Ορχὰς, [ὄρχος] ἄδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de mъsлinъ. 2)='Ορχάνη.

"Ορχατος (ὁ), noet: гpъdinъ de nomĭ лiniaцĭ îngpъditъ,=[ὄρχος].

'Ορχείδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ ὄρχις.

'Ορχέομαι -οῦμαι, [ὄρχος, saȣ ὄρνυμι] biit: -ήσομαι, dъnцezȣ, saлtȣ жȣкînd. «'Ηίθεοι καὶ παρθένοι ὠρχεῦντο, ἀλλήλων χεῖρας ἔχοντες». Iл: Σ: (шi кȣ aк:) «'Ορχοῖντο πρὸς τὸν αὐλὸν σχήματα». Ksn: (шi fir:) «Καρδία ὀρχεῖται φόβῳ». Лкs: tpemȣpъ, sȣîкneшte. «Θεσσαλίη ὠρχήσατο». Кaл: s'a pesȣpъtit. ‖ (шi aкt: пpea pap) «"Ωρχησε φρένας». a tȣpȣȣpat.

'Ορχηδὸν, adв: noet: [ὄρχος]= Κατ' ἄνδρα, toцĭ în pîndȣ кîte ȣnȣл.

'Ορχηθμὸς (ὁ), noet: în лoкȣ de ὄρχησις. [шi

"Ορχημα(τὸ), danцȣ (de nantomimъ). [шi

"Ορχησις, εως (ἡ), dъnцape (de nantomimъ); sълtape în жoкȣ; (fir:) miшкape pepede, пъвaлniкъ. [шi

'Ορχησμὸς (ὁ), At: în лoкȣ de ὀρχηθμὸς. [шi

'Ορχηστὴρ, noet: în лoкȣ de...

'Ορχηστὴς, οῦ (ὁ), dъnцъtopȣ; (npiнч:) nantomimȣ; înвъцъtopȣ de xopȣ (Плt: Eȣtd:); (în цen:) чeл чe se miшкъ iȣte шi îndemînatiк. (de ȣnde) «Πολέμου ὀρχηστὴς». Лкs: îndemînatiкȣ în pesȣoĭȣ. 2) ȣnȣ feлȣ de neшte sъpitopȣ din mpeaжъ, шi singȣpȣ din toцĭ neшtiĭ pȣmegъtopȣ. (bezĭ шi σκάρος). [ὀρχέομαι]. [de ȣnde

'Ορχηστικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de dъnцъtopȣ, saȣ de danцȣ; îndeminatikȣ ла danцȣ. «'Ορχηστικὴ». meшteшȣгȣл dъnцъtopȣлȣĭ, (npinч:) nantomimika, [de ȣnde

'Ορχηστικῶς, adв: în felȣ saȣ kinȣ de danцȣ.

'Ορχηστοδιδάσκαλος (ὁ), înвъцъtopȣ de dъnцъtopĭ, saȣ de nantomimikȣ danцȣ. [ὀρχηστὴς, διδάσκαλος].

'Ορχηστομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ neвȣnȣ dȣne dъnцape (npinч:) de nantomime. [ὀρχηστὴς, μαίνομαι].

'Ορχηστοπόλος (ὁ), noet: în лokȣ de ὀρχηστὴς. [ὀρχηστὴς, πόλος].

'Ορχήστρα (ἡ), (în цen:) лokȣ destinatȣ nentpȣ danцȣ; (napt:) naptea menεĭ teatpȣлȣĭ, ȣnde dъnцa хopȣл. [ὀρχέομαι].

'Ορχήστρια (ἡ), fem: ал лȣĭ ὀρχηστὴς, dъnцъtoape. [de ȣnde

'Ορχηστρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de dъnцъtopȣ, saȣ dъnцъtoape.

'Ορχήστριον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὀρχήστρα.

'Ορχηστρὶς, ίδος (ἡ),='Ορχήστρια.

'Ορχηστὺς, ύος (ἡ), noet: în лokȣ de ὄρχησις, dънцape, saȣ meшteшȣгȣл eĭ.

'Ορχίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὄρχις.

'Ορχίλος (ὁ), ȣnȣ felȣ de nasъpe, (алt:) τροχίλος.

'Ορχιπεδάω -ῶ, вiit: -ήσω, kom: anȣkȣ ne чineвa de вoaшe. [шi

'Ορχιπέδη (ἡ), nenȣtinцъ ла tpȣneaskъ înnpeȣnape. [шi

'Ορχιπεδίζω, вiit: -ίσω, глs: în лokȣ de ὀρχιπεδάω. [шi

'Ορχίπεδον (τὸ), (npinч: ла îm:) nȣnгa вoaшeлop, (алt:) ὄσχεον; (npin întiad:) вoaшeлe. «'Ορχίπεδ' ἕλκειν„. Apstf:='Ορχιπεδίζειν. [ὄρχις, πέδη].

"Ορχις, εως (ὁ), вoшȣ. 2) ȣnȣ felȣ de чenoasъ nлantъ, (алt:) κυνόσορχις (вezĭ шi σατύριον), оъдле noniĭ.

'Ορχὶς (ἡ),='Ορχὰς (mъsлinъ).

"Ορχος (ὁ), [ἔρχος] шipȣ de nomĭ нȣшĭ ne лinie în гpъdinъ; ръzopȣ întpe вiцe, saȣ nomĭ, (Fpanц:) aлeĭȣ; (în цen:) лokȣ înгpъditȣ, шi sъditȣ kȣ nomĭ.

'Ορχοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taĭȣ вoaшeлe, skoneskȣ. [шi

'Ορχοτομία (ἡ), tъiepe de вoaшe, skonipe. [ἔρχις, τομή].

'Ορωδέω -ῶ, вiit: -ήσω,='Ορρωδέω.

'Ορώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), [ὄρος] mȣntosȣ.

'Ορωδία (ἡ),='Ορρωδία.

'Ορῴην, ης, η, At: în лokȣ de ὀρῷμι, nofl: ал лȣĭ ὁράω.

'Ορῶν, în kontpak: în лokȣ de ὀρέων цen: îm: ал лȣĭ ὄρος.

'Ορῶν, ῶσα, ῶν, naptч: ал лȣĭ ὁράω.

"Ορωρα, miж: tpe: de kȣ: (maĭ de mȣлte -opĭ în лokȣ de prez:) ал лȣĭ ὄρνυμι.

'Ορώρεγμαι, At: nas: de tpe: de kȣ: ал лȣĭ ὀρέγω.

'Ορώρειν, miж: neste-sъв: (maĭ de mȣлte opĭ în лokȣ de npeл:) ал лȣĭ ὄρνυμι.

'Ορώρεχα, At: tpe: de kȣ: ал лȣĭ ὀρέγω,

'Ορώρηται, noet: a 3: sinг: neps: de sȣn: ал лȣĭ...

'Ορώρομαι, (fъpъ вiit:) noet: în лokȣ de ὄρνυμαι (întpeв: nȣmaĭ a 3: sinг: neps:).

'Ορωρέχαται, Ion: шi At: a 3: îm: neps: de nas: tpe: de kȣ: ал лȣĭ ὀρέγω.

"Ορωρον, noet: nex: 2: ал лȣĭ ὄρνυμι.

'Ορώρυγμαι, nas:, шi ὀρώρυχα, akt: tpe de kȣ: At: ал лȣĭ ὀρύσσω.

'Ορώρω, ῃς, ῃ, nex: 2: de sȣn. ал лȣĭ ὄρνυμι.

"Ος, ἥ, ὅ, nponȣme peлat: kape. «"Ανδρα, ὃς μέγα πάντων κρατέει». Iл: A: «'Ιχθύες, οἵ κατὰ δίνας κυδίστων». Iл: Φ: (шi ла înчenȣtȣ de nponosiцie în eл:) «"Ο δὲ πάντων δεινότατον». Лks: || (eл: în лokȣ de adв:) «'Εξ («'Αφ') οὗ (se înц: χρόνου)». Лks: de kînd. (шi fъpъ npen:) ('Εφ')οὗ (se înц: τόπου)». Лks. ȣnde, akoлo, ȣnde. «"Εστιν οὗ». Лks: în ȣneлe лokȣpĭ; saȣ ȣne-opĭ. „"Ἡ (se înц: ὁδῷ, saȣ μεθόδῳ)». Лks: op ȣnde, saȣ ȣnde, opkȣm, saȣ npekȣm.„ "Ἡ ῥᾶστα». Лks: kъt se noate maĭ лesne. «"Ἡ μάλιστα". Лks: kъt se noate maĭ mȣлt. (neȣt:) "Ο, (шi îm:) "Α (în eл: de κατὰ, saȣ διὰ), saȣ "Ω (în eл: de ἐπὶ) în лokȣ de ὅθεν, din kape npiчinъ, saȣ nentpȣ aчeasta. 2) în лokȣ de τὶς, saȣ ὅστις, kape, чine, saȣ op kape.»"Δηλοῖ, ὅς ἐστί"· Лks: «Τότε γνώσεσθε ἵππους, οἵ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν. «Iл; Ψ. (шi înnpeȣnъ kȣ κε, saȣ ἂν kъtpe sȣn:). «Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσιν». Od: Δ: «"Αφρων, ὅς κε ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν». Es: «"Ος ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ». Skp: «"Εστι δ'αὐτῶν, ἃ καὶ ἐφύτευσα αὐτός. Ksn: = ἔνια, ȣneлe. 3) (pap, шi în nom: nȣmaĭ) în лokȣ de nepsonaлȣ, saȣ apъtъt: npon: «Σὺ δὲ δὴ, ἔφη, τί ἔχεις εἰπεῖν; καὶ ὃς εἶπε». Ksn: (maĭ des) «"Η δ' ὅς». Плt: (шi în enimepismȣ). «"Ος μὲν, ὃς δέ. «Dm:

"Ος, ἥ, ὅν, noet: npon: nosesiвȣ (npinч:) de a 3: neps: în лokȣ de ἑός. «Εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν». Od: E· «Καὶ καπνὸν νοῆσαι ἧς γαίης. Od: A: «"Ηϊε πρὸς ὃν λέ-

χος». Iл: A: «Κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις». Tкр: «Χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσι». Tкр: (рарѕ în 1: перs:) în локѕ de ἐμός. „Αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ ἠλώμην». Od: N.» (saѕ a 2a: перs:) în локѕ de σός. «Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις. »Od: A:

Ὅσα, adв: вezĭ Ὅσος.

Ὁσάκι, шi Ὁσάκις, adв: de кѣte орĭ. Ὁσάκι... τοσάκι». Iл: Φ. шi X.

Ὁσαπλάσιος, α, ον, шi Ὁσαπλασίων, ονος. de кѣte орĭ п' atѣta, saѕ maĭ mape.

Ὁσάπους, οδος (ὁ, ἡ), de кѣte пічоаре (în întindepe).

Ὁσάτιος, η, ον, поет: în локѕ de ὅσος.

Ὁσαχῇ, adв: în кîte кіпѕрĭ;

Ὁσαχοῦ, adв: în кîte локѕрĭ.

Ὁσαχῶς, adв: = Ὁσαχῇ.

Ὄσδω, Dop: în локѕ de ὄζω.

Ὁσέτειος, шi Ὁσέτιος (ὁ, ἡ), каре se фаче în кîці anĭ sînt, (ad:) în тоці aniĭ, saѕ пе fie-каре anѕ. [ὅσος, ἔτος].

Ὁσημέραι, în локѕ de [ὅσαι ἡμέραι] adв: пе fie-каре zi (кîte zile sînt), în toate zilele,

Ὁσιεύω, вііt: — εύσω, = Ὁσιόω. [din

Ὅσιος, (σιὸς=θεὸς) α, ον, потрівітѕ кѕ zeeшtеле леці (кѕ pелiціоaselе întoкміpĭ); îпгѣdѕitѕ de pеліціе; (рарѕ despre oamenĭ) кѕвіosѕ, віptѕosѕ; (în ціп:) zeeskѕ, sfîntѕ: «Θεοὺς ὅσιόν τι δράσας». Eвр: прin вре о pеліціоaсѣ церемоnie desmîniind пе zeĭ. «Ὅσιον (шi îm: «Ὁσιά) ἐστίν". Лкѕ: este (de pеліціе) epтatѕ. «Οὐκ ὅσιον ποιοῦμαι». Ep: пѕ о sokoteskѕ de піоsѕ. «Χωρίον ὅσιον». Apstf: = Βέβηλον, профаnѕ (ѕnde este eptatѕ a intpa). «Χρήματα ἱερὰ καὶ ὅσια». Dm: вaнĭ konsfinціці zeilop, шi пѕвлічĭ. "Ὅσια καὶ δίκαια». Лкѕ: zeeшtеле шi omeneшtеле леџѕрĭ. (шi кѕ ценітівѕ) «Ἱερῶν πατρῴων ὅσιος». Esхл: піоsѕ кѣtpe. ‖. (sѕвst:) Ὁσία (ἡ), pелiціоaсѣ церемоnie, жертfѣ, шi чл:; (partik:) îпгропѣчіѕne de moptѕ кѕ toate pеліціоaselе церемоніĭ, шi поменірĭ.«Ὡς γὰρ τὰ πρώτισθ' ὁσίη γένετο». II: «Ἡ τῆς θυγατρὸς ὁσία„. Лів:, 2) лѕкpѕ кѕвіosѕ (dpentѕ, eptatѕ de pеліціе, плѣкѕtѕ лѕĭ Dѕmnezeѕ). «Οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι». «Od: X: Τοῖσι (Αἰγυπτίοισι) οὐκ ὁσίη θύειν κτήνεα. «Ep: «Πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος νομίσας». Apstf: кѣ epa пpea mѕлt eptatѕ. «Φιλεῖ δέ σε ἐκ πάσης ὁσίης». Om: imn: кѕ ковîршipe (вezĭ шi ἐννομίως).

3) (прin întind:) че se фаче de овічеĭѕ пѕmaĭ пentpѕ окіĭ oamenілop. »Ὁσίας ἕνεκα (saѕ δίκην) ποιεῖν τι». Лкѕ: (вezĭ шi ἀφοσιοῦμαι). 4) (maĭ поѕ în локѕ de ὁσιότης (Iamвл:) ‖ (пеѕt:). «Ὅσια» daтiпеле mортѕлѕĭ (вezĭ шi ὁσία). 2) (skp:) fѣгѣdѕінцеле лѕĭ Dѕmnezeѕ. [de ѕnde

Ὁσιότης (ἡ), кѕвioшie, пietate; dpentate, шi чл: (despre лѕкp:) sfinцenie.

Ὁσιουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, = Ἱερουργέω, sѣвîршeskѕ sfîntѣ церемоnie. [din

Ὁσιουργὸς (ὁ, ἡ), = Ἱερουργὸς, [ὅσιος. ἔργον] sѣвîршitopѕ de sfinte церемоніĭ, жертfitopѕ.

Ὁσιόω -ῶ, віiіt: -ώσω, фаkѕ чева sfîntѕ, konsfinцeskѕ, saѕ кѕрѣцѕ прin pеліціоaсѣ церемоnie. "Ὁσιῶ σε τῇ γῇ„. Filstp: te înmopmînteзѕ. (шi mіжл. saѕ пas:) «Στόμα εὔφημον πᾶς ὁσιούσθω». Евр: аĭвѣ de sfintѣ: [Ὅσιος].

Ὀσιριάζω, віit: — άσω, sѣвîршeskѕ misтеpiile лѕĭ Osipisѕ. [ὅσιρις].

Ὁσίως, adв: кѕ кіпѕ кѕвіosѕ, кѕ пietate, saѕ dpentate, шi чл: [ὅσιος].

Ὁσίωσις, εως (ἡ), кѕрѣціpe прin pеліціоaсѣ церемоnie, sfinцipe; konsfinцipe. [шi

Ὁσιωτὴρ (ὁ), жертfѣ înкѕніатѣ пentpѕ кѕрѣціpea, saѕ sfinціpea кѕіва. [ὁσιόω].

Ὀσμάομαι — ῶμαι, вііt: — ήσομαι, (în ціп:) îaѕ miposѕ, miposѕ; (fir:) прічепѕ, simцѕ. [шi

Ὀσμάς, άδος (ἡ), ѕпѕ fелѕ de плаntѣ, (алт:) ὄνοσμα, пірѕ. [din

Ὀσμὴ (ἡ), [Ὄζω] miposѕ: 2) (прin întind:) simцѕл miposѕлѕĭ. [de ѕnde

Ὀσμήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt:=Ὀσμώδης.

Ὄσμησις, εως (ἡ), miposipe, simцipe de miposѕ: [шi

Ὀσμητὸς, ή, όν, de miposit, miposiвілѕ. [ὀσμάομαι].

Ὀσμύλη (ἡ), ѕпѕ fелѕ de кapaкатіцѣ кѕ греѕ miposѕ, (алт:) ὄζαινα. [ὀσμή, ὕλη]

Ὀσμυλίδιον (τὸ), dim: ал лѕі..

Ὀσμύλιον (τὸ), dim: ал лѕĭ..

Ὄσμυλος (ὁ), = Ὀσμύλη.

Ὀσμώδης, εος, (ὁ, ἡ), mipesmosѕ (віne-mipositopѕ); saѕ пѣtѕpосѕ: [ὀσμή].

Ὁσονοῦ, în локѕ de ὅσον οὖ.

Ὁσονῶν, Ion: în локѕ de ὅσον οὖν, op кît de пѕцin.

Ὅσος, [ὃς] η, ον, кîtѕ (în întindepe, saѕ кîtime) (înпpeѕnѣ шi fѣрѣ antеч: τοσοῦτος).» Τοσαύτην παρασκευὴν, ὅσην οὐκ οἶδ' εἴτις ἔχει». Dm: «Οὔ τις (γαῖα) τόσα».

φύει, ὅσα Αἴγυπτος“. Ткр: «Λίμνη τέ ἐστι μέγεθος, ὅση περ ἡ ἐν Δήλῳ.» Ep: «Ὅσην τ' ὄρεος κορυφήν». Od: K: «Ὅσαι ὧραι.» «Ὅσα ἔτη.» Лкs: пе totŏ чеasкл, пе totŏ anкл. «Ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, ὄφρ' εἰδέω, ὅσοι τε, καὶ οἵτινες εἰσίν». Od: Π; (шi în џen: împъpџit:) «Πένθεος ὅσσον». Iл: D; (шi nedef: înпpeкnъ кв δὴ, δήποτε, шi чл:) «Ὅσων δὴ μηνῶν.» Ep: 2) (aвsoл: saŭ mipъt:) kît de mвлtŏ (mape, шi чл:). «Ὦ Ζεῦ! τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν ὅσον». Apstf «Τῶν 'ρυτίδων ὅσας ἔχει». Apstf: «Θᾶσαι, ὅσσος ὅμιλος.» Ткр: «Θαύμαζ' Ἀχιλῆα, ὅσσος ἔην». Iл: Ω: «Ὅσης σοφίας ἀναπίμπλησιν αὐτούς». Xps: (de вnde ка înteџ: кв adiekt; însemnъt: de mъpime saŭ kîtime). «Θαυμαστὸς ὅσος». Лкs; «Ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος». Apstf: «Ἄφθονοι ὅσοι». Ep: «Ὅσας ἂν πλείστας δύναιντο τῶν πολίων». Ep: «Μυρία ὅσα». Лвч: 3) (în локŏ de pелat: пpon: oвiч: împpeвnъ кв πᾶς). «Πάντες ὅσοι». Ткр: «Πᾶν ὅσον ἦν ὁρατόν». Плt: «Πάντα ὅσα„. Sкр: «Τῶν ὅσσοι Λυκίην ναιετάουσιν». Iл: P: «Τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι». Ksn: (шi eл:) «Τῶν ὅσοι (ὅσαι, ὅσα)». Плt: «Ὅσονφιλόθεον„. Грг: «Ἵππων, ὅσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ ἠέλιόν τε». Iл: E: || (sввst: Ὅσον шi îm: Ὅσα (în eл: depen:) în лoкв de adв: de kîtime, пе kîtŏ, de o potpiвъ кв.« Τόσον, ὅσον». Ткр: «Τοσοῦτον, ὅσον». Твч: «Ἔμοι γ' ἴσον μέτεστι τῆσδε, ὅσον περ ὑμῖν» Apstf: (шi aвsoл:) «Ἄρχεται τοσαῦτα, ὅσα ἐθέλει». Ep: «Διάκρινε, ὅσα θέλεις». Ткр: «Ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ». Dm: (шi eл:) «Ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα». Dm: «Ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ». Epm: «Ὅσα κἀμὲ εἰδέναι»· Лкs: (шi кв пpen:) «Εἰς («Ἐφ', «Καθ',» Παρ') ὅσον»· Лкs: «Ἐν ὅσῳ»- Лкs: (шi în eл:) “Τοσούτῳ, ὅσῳ». Ep: «Ἔτι δὲ μᾶλλον ὑμῖν, ὅσῳ προεστέατε τῆς Ἑλλάδος». Ep: пе kîtŏ. „Ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός». Es: 4) înпвџin: maĭ, ка ла, пе аnpoape (despre лoкŏ, saŭ timпŏ, saŭ kîtime). „Ὅσον τ' ὀργυιάν». Od: I: шi K:„ „Ὅσον τ' ἐπ' ἥμισυ„. Od: N: „Ὅσον τε δισχίλιοι“. Лкs: „Ἀπεῖχον ἀλλήλων ὅσον στάδιον“. Ksn: „Ὅσον μόνον„. Плt: “Ὅσον σχόντας μόνον εἰς τὴν Λακωνικήν“. Твч: „Ὅσον ἐπιψαύσας“. Епгр: “Ὅσον εἰσῆλθε, κᾤχετο„. Епгр: «Τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν„. Ткр: «Μικρὸν ὅσον ἥξει.» Sкр: (шi în пapaл:) “Ὅσον ὅσον στίλην. 'Apstf: “ Μικρὸν ὅσον ὅσον „. Sкр: “Ὅσον οὐ, saŭ 'Οσονού„. Лкs: fъpъ пвџinŏ (вezĭ шi μόνον οὐ). “ 'Ελέγετο, ὅτι ὅσον οὐκ ἤδη παρείη». Ksn: пeste пвџinŏ. “Ὅσον αὐτίκα„. Епгр: (шi în лoкŏ de ὥστε) “Ἀριστῶ, ὅσα μήτε κενὸς μήτε ἄγαν πλήρης διημερεύειν„. Ksn: 5) (în mip:) în лoкŏ de kît de mвлtŏ, saŭ mape шi чл: “Οὐκ αἴεις ὅσσον ἀΰτεῖ„; Ткр: “Ὅσον διαφέρουσιν“. (de вnde 6) înteџ: “Θαυμαστὸν ὅσον“. Лкs: “Ὅσον τάχιστα„ Лкs: 7) (asemъnъt:) în лoкŏ de ὡς, пpeквm «Φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες„. Ткр: (шi împpeвnъ кв περ) =„Ὥσπερ. «Νυκτὶ μὲν ὅσα περ ἡμέρᾳ ἐχρῆτο, ἡμέρᾳ δὲ ὅσα περ νυκτί». Ksn:

Ὅσοσπερ, ὅσηπερ, ὅσονπερ, în лoкŏ de ὅσος περ, шi чл: (вezĭ ὅσος).

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, în лoкŏ de ὅς περ, шi чл: (вezĭ ὅς).

'Οσπριοδόχος (ὁ, ἡ), коnpinzъtopŏ (ка вasŏ) de лerвme. [ὄσπριον, δέχομαι].

'Οσπριοθήκη (ἡ), marazie (пъstpъtopie) de лerвme. [ὄσπριον, θήκη].

Ὄσπριον (τὸ), sъmînџъ de плantъ; лerвmъ коnpinsъ în teaкъ, saŭ пъstaĭŏ (пpeквm fasoлe, лinte, шi чл:, dap maĭ кв sea: вовŏ). “Σῦκον μετ' ἰχθῦς, ὄσπριον μετὰ κρέας». At: [ὄσπρον].

'Οσπριοπώλης, ου (ὁ), шi 'Οσπριόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtopŏ, -toape de лerвme. [ὄσπριον, πώλης].

'Οσπριοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкŏ (mъ xpъnesкŏ кв) лerвme. [ὄσπριον, φάγω].

'Οσπριοφόρος (ὁ, ἡ), пpodвкъtopŏ de лerвme. [ὄσπριον, φέρω].

'Οσπριώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭвл лerвmeлop, saŭ ка o лerвmъ. [ὄσπριον].

'Οσπρολέων, οντος (ὁ), вnŏ felŏ de плantъ papasitiкъ, каpe пpъпъdeшte лerвmeлe (вezĭ шi ὀροβάγχη). [ὄσπρον, ὀλέω].

Ὄσπρον(τὸ), шi Ὄσπρος (ὁ), rлs: пpimit: aл лвĭ ὄσπριον. [σπόρος, ὄστρεον].

Ὄσσα, ης (ἡ), поet: [ὄψ] (în џen:) rлasŏ, sвnetŏ; (paptiк:) famъ, вopвъ pesпînditъ; (de вnde oвiч:) rлasŏ пpoopoчesкŏ, xpismosŏ, шi чл: (вezĭ шi κληδών).

Ὅσσα, поet: în лoкŏ de ὅσα, пeвt: îm: aл лвĭ ὅσος. [de вnde

'Οσσάκι, adв: поet: în лoкŏ de ὁσάκις.

'Οσσάτιος, η, ον, поet: în лoкŏ de ὁσάτιος, = Ὅσος.

Ὄσσε (τὼ), џen: ὀσσέων,, saŭ ὄσσων, dat: ὄσσοις, aк: ὄσσε, поet: [ὄψις] (de aчi) oкĭ. (pap în каzeлe oвлiчe, шi se акopdeazъ fъpъ deoseвipe кв adiekt: înd: saŭ îm:).

Ὀσσεία (ἡ), = maĭ întpeв: Atiквл 'Οττεία. [din

*

'Οσσεύομαι, виit: -εύσομαι, [ὄσσα] прооpоческѫ, превъзѫ, preсимцѫ; (прin întind:) мъ temѫ (бънѫіеskѫ) пентрѫ виitоpѫ. (веzĭ ші οἰωνίζομαι).

'Οσσίχος, η, ον, поеt: dim: ал лѫі ὅσσος, кît de mікѫ.

Ὄσσομαι, виit: ὄψομαι, (tpe: de кѫ: ὄπωπα, ші пas: ὦμμαι, пех: пas: ὤφθην, ші пosit: ὀπτέον) поеt; [ὄσσε] въzѫ, прiвеskѫ; вагѫ de seamъ кѫ mintea, mъ rîndeskѫ; превъзѫ, проорочеskѫ; (în цеn:) ворбеskѫ. (везĭ ші ὁράω).

Ὄσσος, η, ον, поеt: în локѫ de ὅσος.

'Οστᾶ, îm: ал лѫі ὀστέον -οῦν.

'Οστάγρα, ας (ἡ), instpѫm: хiрѫрц: пентрѫ skoatереа oaselop fpînte. 2) = 'Οστοκόπος. [ὀστέον, ἄγρα].

Ὄστακος (ὁ), At: în локѫ de ἀστακὸς.

'Οστάριον (τὸ), dim: ал лѫі ὀστέον. osчорѫ.

'Οσταφίς, ίδος (ἡ), At în локѫ de ἀσταφὶς.

Ὅστε, ἥτε, ὅτε, поеt: în локѫ de ὅς, ἥ, ὅ.

'Οστέϊνος, η, ον, de osѫ. [ὀστέον]

'Οστεογενὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὀστέον, γείνω] кape se face (îшĭ apе opiцina) din osѫ. «'Οστεογενής». Apsl; mъdѫва.

'Οστεοκόπος (ὁ, ἡ), = 'Οστοκόπος.

'Οστεολογία (ἡ), osteoлоцie, ворбipe (tpaktape) despре oase. 2)='Οστολογία. [din

'Οστεολόγος (ὁ, ἡ), osteолоґѫ, кape ворбеште (tpakteazъ, skpie) despре oase. 2) = 'Οστολόγος. [ὀστέον, λέγω].

'Οστέον-οῦν (τὸ), [în afin: кѫ ὄστρεον] osѫ. 2) (maĭ поѫ) sîmвѫpe de поamъ.

'Οστεουλκὸς (ὁ), [ὀστέον, ἕλκω] ='Οστάγρα.

'Οστεόφιν, поеt; în локѫ de ὀστέου, saѫ ὀστέῳ.

'Οστεώδης, εος (ὁ),='Οστώδης.

Ὄστινος, η, ον,='Οστέϊνος.

Ὅστις, [ὅς, τὶς] ші поеt: ὅτις, ὅ τι, saѫ ὅ,τι, (цеn: οὕτινος, ἧστινος, ші чл: deклinînдѫse amîndoъ zічеpiле, іap At: цеn: ὅτου ші ὁτουοῦν, dat: ὅτῳ ші ὁτῳοῦν; ші пехt:îm: ἄττα, ші цеn: ὅτων) прon: nedef: op кape. «Ὅν τινα κιχείη, ἐρωτήσασκεν». Іл: В. «Ὅν τινα ἴδοιμι καλὸν, τούτῳ προσῄειν». Ksn: «Καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι». Od: А: «Ὅ,τι ἔτυχε.» Лкs: «Καθ' ἣν τινα πρόφασιν». М: Ant: «Οὐδεὶς ὅστις οὐ». Fps: пѫ este nimiпĭ, кape sъ пѫ, (ad:) toцĭ. «Οὐδὲν ὅ,τι οὐκ». Еp: ші Тѫч: (ad:) toate. (ші înпреѫпъ кѫ ποτὲ, δὴ, δήποτε ші чл:) «Ὅστις ποτε». «'Οστισοῦν». «Ὅ,τι δήποτε (δηποτοῦν)». «Ὅ,τι ἂν λέγῃ». ші чл: 2) (релат:) кape «Οὐδὲ ἀνθρώπων τις ἔην φαινόμενος, ὃν τιν' ἐροίμην». Ткр: «Τὸ μὲν, ὅ,ττι με πρῶτον ἀνήρευ». Ткр: «'Εξ ὅτου (se înц: χρόνου)». Лкs:='Αφ' ὅτου, ші 'Αφ' οὗ, de кînd. «'Εξ ὅτου, περ ὁ πόλεμος». Apstf: 3) (în ѫнеле îndoit: saѫ întpевът: ipase) кape? кa чine, saѫ че felѫ? «Εἰρησόμεθ' οἵτινες ἐστόν». Od: «'Ηρώτα ἕκαστον, ἥν τινα ἐλπίδα ἔχει». Тѫч: «Θηεῖτο, ἥν τινα οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες». Ткр: «Τίς εἶ; -ὅστις; πολίτης». Apstf: «Οὗτος, τί ποιεῖς; ὅ,τι ποιῶ; τί δ' ἄλλογ' ἤ» Apstf:

Ὄστλιγξ, ιγγος (ἡ), крецѫл (кîрліонцѫл); пърѫлѫі (fir:) кîрліонцata пapte (ал: ἕλιξ) a плантелор; înпърѫ вълstapѫ de вiцъ; плетеле sѫпіеĭ, ші чл; pesѫчіta, saѫ înвîрtita flакъръ, saѫ pazъ. [în afin кѫ βόστρυχος].

'Οστοδοχεῖον (τὸ), вasѫ npiimitopѫ (înкъпъtopѫ) de oase (de mopтѫ). [ὀστοῦν, δέχομαι].

'Οστοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѫ de osѫ. [ὀστοῦν, εἶδος].

'Οστοθήκη (ἡ), = 'Οστοδοχεῖον. [ὀστοῦν, θήκη].

'Οστοκατάκτης, [ὀστοῦν, κατάγνυμι] .ші

'Οστοκλάστης, [ὀστοῦν, κλάω] ου (ὁ), fpînгъtopѫ de oase.

'Οστοκόπος (ὁ, ἡ), [ὀστοῦν, κόπτω] тъіetopѫ de (fpînгъtopѫ, saѫ пътpѫпzъtopѫ пînъ ла) oase. (de ѫnde || sѫbst·) mape oвosipe (înкit se пap pѫnte oasele, saѫ, прекѫm se ziче, вiпеле тъіеtе).

'Οστοκόραξ, ακος (ὁ), ѫnѫ felѫ de пасъpe, вѫлtѫpѫ de mape (везĭ φήνη). [ὀστοῦν, κόραξ].

'Οστολογέω -ῶ, виit: -ήσω, adѫпѫ oase de mopтѫ (dѫпе stinцереa fокѫлѫі). [ші

'Οστολογία (ἡ), adѫпape de oase de mopтѫ apsѫ. 2) = 'Οστεολογία. [din

'Οστολόγος (ὁ, ἡ), adѫпъtopѫ de oasele apsѫлѫі mopтѫ. [ὀστοῦν, λέγω].

'Οστομάχιον (τὸ), ѫnѫ felѫ de жокѫ кѫ 14: osчоape de felѫpite fopme. [ὀστοῦν, μάχη].

'Οστοῦν, în kontpak: în локѫ de ὀστέον.

'Οστοφαγέω -ῶ, виit: -ήσω, mъnînкѫ oase. [ὀστοῦν φάγω].

'Οστοφανέω -ῶ, виit: -ήσω, ші se въd oasele (din mape slъвiчіѫne). [ὀστοῦν, φαίνω].

'Οστοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ natѫpъ de osѫ. [ὀστοῦν, φυή].

'Οστράκεος, η, ον, Ion: поеt: în локѫ de ὀστράκινος. [ші

'Οστρακεὺς, έως (ὁ), поеt: [ὄστρακον] =Κεραμεύς. [ші

'Οστρακηρὸς, ὰ, ὸν, чел din soĭѫл, saѫ de

faца skoĭчeĭ. 2) акоперitš кš цeastъ saš коажъ de skoĭкъ. «Ζῶα —». Лкs: [шi

'Ὀστρακίας, ου (ὁ), asemenea кš skoĭкъ. «Λίθος—». Лкs: (алt:) ὀστρακίτης. [шi

'Ὀστρακίζω, biit: -ίσω, osîndeskš пе чinева botînd прin кървтiжоаръ saš коажъ de skoĭкъ (везĭ ὄστρακον), eksilezš, eksпatpiezš. [шi

'Ὀστρακίνδα, adв: шi (ка пвме) (ἡ), šпš felš de жокš кš кървтiжоаръ, saš коажъ de skoĭкъ. 2) ком: în локš de ὀστρακισμός. (de šnde) «'Ὀστρακίνδα βλέπειν». Apstl: [шi

'Ὀστράκινος, η, ον, fъкštš de лštš [de ачi stpaкinъ]. 2) ='Ὀστρακόδερμος. [ὄστρακον].

'Ὀστράκιον (τὸ), dim: ал лšĭ ὄστρακον.

'Ὀστρακὶς, ίδος (ἡ), кšкšпаpšл, saš коажа чеа tape, че'л акоперъ; (прinч:) dim: ал лšĭ ὄστρακον.

'Ὀστρακισμὸς (ὁ), [ὀστρακίζω] ostpaчismš, eksпatpiape (ла локš шi пе време хotъpîte) de чetъцeanš, а кървĭа înflšinцъ se sokotea вънšitъ, saš ера пismšitъ. (ла ачeasta tpeвšĭa sъ botezе 6000 чetъцeni înskpiind пšmeле челšĭ de eksilat пе о кървтiжоаръ, saš коажъ de skoĭкъ).

'Ὀστρακίτης,ου (ὁ), шi 'Ὀστρακῖτις, ιδος (ἡ), чел în felšл saš asemenea skoĭчeĭ «Λίθος —». Лкs: šпš felš de пiatpъ пpeцioasъ; (dšпе алцiĭ) коажа šпiеĭ înпietpitъ. «Πλακοῦς—». At: šпš felš de пpъжitšpъ. [ὄστρακον].

'Ὀστρακόδερμος (ὁ, ἡ), чел кš цeastъ, saš коажъ în локš de пiеле. «'Ὀστρακόδερμα». Zooлоц: пpodšкtеле мъpiĭ, кîte sînt акоперitе кš вîptoasъ (skoĭкoasъ) коажъ, saš цeastъ. [ὄστρακον, δέρμα].

'Ὀστρακόεις, εσσα, εν, поеt: în локš de ὀστράκινος. [ὄστρακον].

'Ὀστρακοκονία (ἡ), spoĭалъ de пepeте saš пе жоs кš кървтidъ пisatъ, (Тšpч:) коpasanš. [ὄστρακον, κονία].

"Ὀστρακον (τὸ), [ὄστρεον] вîptoasa шi tapеа коажъ, saš цeasta skoĭкъpiiлоp (а stakosšлšĭ, мелкšлšĭ, вpoaшtеĭ цestoase, stpidiiлоp, midiлоp, шi а ošлšĭ înкъ); (прin întind:) ="Ὀστρεον, шi 'Ὀστρακόδερμον. 2) вasš de пъмîntš; кървтidъ, saš кървтiжоаръ. 3)='Ὀστρακισμὸς (везĭ ziч:). 4) кървтiжоара, saš коажа de stpidie, че аpšпкаš în жокšл ὀστρακίνδα. (de šnde) "'Ὀστράκου μεταπεσόντος». Пров: de se ва întoapче пopoкšл.

'Ὀστρακόνωτος (ὁ, ἡ), чел кš цeastъ пе snаle. [ὄστρακον, νῶτος].

'Ὀστρακοποιὸς (ὁ), fъкътоpš de вase de пъмîntš,=Κεραμεὺς. [ὄστρακον, ποιὸς].

'Ὀστρακόρινος (ὁ, ἡ), поеt: [ὄστρακον, ῥινὸς]='Ὀστρακόδερμος.

'Ὀστρακοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, botezš în ostpaчismš. [шi

'Ὀστρακοφορία (ἡ), botape în ostpaчismš. [ὄστρακον, φέρω].

'Ὀστρακόχροος -ους (ὁ, ἡ), поеt: [ὄστρακον, χρόα]='Ὀστρακόδερμος.

'Ὀστρακόω -ῶ, biit: -ώσω, înвîptoшезš чеvа ка о коажъ de skoĭкъ, saš акоперš кš цeastъ. «Τὸ ζῶον ὀστρακοῦται». Лкs: i se înвîptoшеазъ пеліца. 2) пpefaкš šпš вasš de пъмîntš în хîpšвpĭ, (ad:) îл sпаргš, (de šnde) «'Ὀστρακουμένη». Esхл: în At: =Θραυομένη. [шi

'Ὀστρακώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кš (вîptosš, tape ка) о цeastъ, saš коажъ de skoĭкъ. [ὄστρακον].

'Ὀστρέϊνος, η, ον, pелаt: кš stpidie, midie, шi чл:; tpъitopš în коажъ, saš цeastъ de skoĭкъ. [ὄστρεον].

'Ὀστρειογραφὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὄστρειον, γράφω] въпsitš кš...

"Ὀστρειον (τὸ), šпš felš de въпsea поpfipie (poшie) dintp' šпš felš de stpidiĭ. 2) în локš de [ὄστρεον]. [de šnde

'Ὀστρειώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ὀστρεώδης.

"Ὀστρεον (τὸ), [în afin: кš ὀστέον] (în цеп:) op че animaлš цestosš; (ĭap пaptik:) stpidie. [de šnde

'Ὀστρεώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭšл skoĭчелоp; saš asemenea кš skoĭкъ; цestosš.

"Ὀστριμον (τὸ), поеt: staшлš, кошарš de воĭ, шi чл: [шi

'Ὀστρίτης, ου (ὁ), šпš felš de пiatpъ, че se гъseшtе în skoĭчĭ; (de šnde) поаtе шi мъpгъpitapš. [ὄστρεον].

'Ὀστρύα, шi 'Ὀστρυΐς, ίδος, saš 'Ὀστὺς, ύος (ἡ), šпš felš de копачĭš (farš).

'Ὀστώδης, εος (ὁ, ἡ), плinš de (saš компššš din) oase, ososš; (fir:) tape, вîptosš. [ὀστοῦν].

"Ὀσυρις, ιδος (ἡ), šпš felš de плантъ копъченоаsъ.

"Ὀσφρα, ας (ἡ), плц: în локš de ὄσφρησις, miposš.

'Ὀσφράδιον (τὸ), плц: în локš de ὀσφραντήριον, mipeasmъ. [din

'Ὀσφραίνομαι, biit: ὀσφρήσομαι, (пех: ὠσφρησάμην, шi ал2: ὠσφρόμην, шi пpеа pap ὠσφράμην, tpe: de кš: ὤσφρημαι, шi ὤσφραμαι, пех: пas: ὠσφράνθην) (кš цеп: saš

ак:) miposŭ, (ad:) simцŭ miposŭ. || (акt:) 'Οσφραίνω, biit:-ανῶ, (maĭ noŭ) daŭ кŭĭва sъ mipose. «'Οσφραίνειν τινα ὄξει». Гал: (ші nas:) «'Οσφραινομένη δύναται ῥωννύναι». Алекс: Afpd: [de ŭnde

"Οσφρανσις, εως (ἡ), miposipe. [ші

'Οσφραντὴρ (ὁ), noet: în локŭ de ὀσφραντής. [ші

'Οσφραντήριος, α, ον, кŭвenitŭ, saŭ kontpiвŭitopŭ ла miposipe. (de ŭnde) «'Οσφραντήριον (se înц: φάρμακον)». Лкs: întъpîtъtopŭ de miposŭ. [ші

'Οσφραντής, οῦ (ὁ), miposіtopŭ, (npinч:) ŭлmъtopŭ. [de ŭnde

'Οσφραντικὸς, ἡ, ὸν, кŭвenitŭ, saŭ îndemînatiкŭ ла miposipe. «Τὸ ὀσφραντικὸν». Лкs: simцŭл miposipiĭ, miposŭл.

"Οσφραντο, Ion: în локŭ de ὤσφροντο, a 3. în: neps: de nex: 2: ал лŭĭ ὀσφραίνομαι.

'Οσφραντὸς, ἡ, ὸν, de miposit, saŭ sŭnŭsŭ ла (овĭeкtŭ de) miposipe. [ші

'Οσφρασία (ἡ), Skp: în локŭ de ὄσφρανσις. [ὀσφραίνομαι].

'Οσφρήσασθαι, nex: 1: de infin: ал лŭĭ ὀσφραίνομαι.

"Οσφρησις, εως (ἡ) simцŭл miposipiĭ, miposŭл. (de ŭnde) || «'Οσφρήσεις". пъpeле (ка opгane a ле miposŭлŭĭ). [ші

'Οσφρητικὸς, ἡ, ὸν, чел кŭ simцŭ de miposipe, saŭ кŭ miposŭ. (ші

'Οσφρητὸς, ἡ, ὸν, = 'Οσφραντός. [ὀσφραίνομαι].

'Οσφρόμενος, η, ον, nex: 2: de naptiч: ал лŭĭ ὀσφραίνομαι.

'Οσφύα, noet: în локŭ de ὀσφὺν, ак: ал лŭĭ ὀσφύς.

'Οσφυαλγέω -ῶ, biit: -ήσω, amŭ dŭpepe de mіжлокŭ, saŭ de шале. (din

'Οσφυαλγὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кŭ dŭpepe de шале, saŭ de mіжлокŭ. [ὀσφὺς, ἄλγος]. [de ŭnde

'Οσφυαλγία (ἡ), dŭpepe de шале saŭ de mіжлокŭ, (овшt:) къdepe de mŭшкĭ.

'Οσφυὴξ, [ὀσφὺς, ἄγνυμι] ῆγος (ὁ, ἡ), чел кŭ mіжлокŭл pŭntŭ; овоsitŭ:

'Οσφὺς, [ἔχω, ὄσχος] ύος (ἡ), шале, mіжлокŭл, saŭ naptea tpŭnŭлŭĭ чеа maĭ sŭs de demeptŭ. (вeзĭ ші ἰξύς).

'Οσχέα (ἡ),="Οσχεον.

'Οσχη (ἡ), ="Οσχος. 2) noet: în локŭ de "Οσχεον (τὸ), ші "Οσχεος (ὁ), пŭпга воашелор. [de ŭnde

"Οσχιον (τὸ), вŭзъ, saŭ ŭmflъtŭpъ peсŭvitъ ешitъ п' înпрежŭрŭл mitpeĭ, (ал:) λέγνον, ші ἀμφίδεον·

'Οσχοβόρος (ὁ, ἡ), noet: pozъtopŭ de mŭгŭpĭ, saŭ de tinepe вŭлъstъpĭ. [ὄσχος, βορά].

"Οσχος (ὁ), (ἔχω) кpaкъ de nomŭ кŭ noame: (naptiк:) вiцъ pŭпtъ înкъркаtъ de stŭгŭpĭ.

'Οσχοφορέω-ῶ, biі: ήσω, noptŭ (цiŭ în mînъ) вiцъ кŭ stŭгŭpĭ ла ..

'Οσχοφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o pелiцioasъ цepemonie, în кape чеĭ maĭ aлeшĭ копiĭ aĭ Atenenілор mepцeaŭ în napadъ dela temплŭл Бакŭлŭĭ ла ал Skipadeĭ Minepве цiind în mînъ вiцъ кŭ stŭгŭpĭ. [ші

'Οσχοφορικὸς, ἡ, ὸν, кŭвenitŭ, saŭ овiчŭitŭ ла цepemonia 'Οσχοφόρια. [ші

'Οσχοφόριον (τὸ), naptea локŭлŭĭ, saŭ ŭлiцa, npin кape tpeчea napada ла цepemonia 'Οσχοφόρια. [din

'Οσχοφόρος (ὁ, ἡ), пŭptъtopŭ de вiцъ кŭ stŭгŭpĭ în цepemonia 'Οσχοφόρια (вeзĭ ziч:). [ὄσχος, φέρω].

'Οσῶραι, [în локŭ de ὅσαι ὧραι] adв: пе кîte чеasŭpĭ sînt (dŭпе ὁσημέραι), пе totŭ чеasŭл.

"Οτα, adв: în локŭ de ὅτε.

"Οταν, [în локŭ de ὅτε ἄν, ὅτ' ἂν] adв: кînd, op кînd; dŭпъ че (npinч: кŭ sŭп:) «"Οταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα, δαιτυμόνεις δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωντ' ἀοιδοῦ, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι, ші чл: Od: I. «"Εσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή». Iл: Z. (ші кŭ întpeнŭпepe de алtъ naptiк:) «"Οτε γὰρ ἂν (în локŭ de ὅταν γὰρ) τὸν ἐκεῖσε πόλεμον ἀποτρίψωνται». Плв: (ші кŭ nott:) «"Οταν νεῶν φθαρέντες νῆσον ἐκσωζοίατο». Esхл: (ші кŭ хоt: npea pap). «Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσι καὶ ἀνδράσι λέων στρέφεται». Iл: M. (ші ŭpmînd adв:) "Οταν τάχιστα». Лкs: == 'Επειδὰν τάχιστα, în datъ че, saŭ dŭпе че.

"Οτε, adв: timп: кînd, în кape вpeme; (ŭпе-opĭ) dŭпе че. (овiч: кŭ хоt: de timп: tpe:) "Ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ». Iл: Z. „Ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες 'Αχαιῶν ἠγερέθοντο,,. Iл: B. (ші Dop:) "Ὅκα Δάφνις ἐτάκετο». Ткр: «Ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα,,. Ткр: (ші în ел:) ,,Ἦν ὅτε,,. Лкs: o datъ, întp' o вpeme. (ші în npeз:) ,,Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει». Iл: B. «Ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι,,. Iл: Ψ. (ші în фелŭ de eтiолоц:) «Ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει». Dm: (ші în ел:) «Ἔσθ' ὅτε». Лкs: ŭпе-opĭ ,,Οὐκ ἔστιν ὅτε,,. Fp: totdaŭna. (ші кŭ biit:) ,,Νὺξ ἔσται, ὅτε γάμος ἀντιβολήσει ἐμεῖο». Od: Σ. (ші кŭ

noſt:). „"Οτε μιν ὕπνος ἱκάνοι". Іл: А. „Ηιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι". Іл: Δ. "Ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης„. Іл: Г. (saŭ кѕ ѕѕп:) „"Οτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος". Іл: Е. "Ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται». Іл:Υ. (ші Dор:) «"Οκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με». Ткр „"Οκκ' ἀφίκῃ, φίλος ἥξεις». Ткр: (ші înпрeѕпъ кѕ μὴ) în локѕ de εἰμὴ, afapъ нѕmaĭ. «Οὔ τινι σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διί». Іл: Н. (вezĭ ші ὅτι). (ші înпрeѕпъ кѕ πρὶν). «Πρίνγ' ὅτε, «Πρὶν γ' ὅτε δή». Оm: maĭ 'nainte de, пînъ че ва... «Πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε γένηται». Od: В. (ші înпрeѕпъ кѕ εἰς). "Εἰς ὅτε κέν μιν». Od: В. ші Т. кînd 'л ар... (ші ѕрmînd τότε). «'Αλλ' ὅτε δὴ.., καὶ τότε δή». Оm: (ші înпрeѕпъ кѕ ὡς). «'Ως ὅτε μιν κατέκτην». Іл: Δ: (ѕне-орĭ se поаte експлiка) къ ="Οτι. «Οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ші чл:„. Іл: О: «Οἶσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοισι». Еѕр: [нрінч: = кѕ...

"Οτε, saŭ ὅ τε поеt: пеѕt: лѕĭ ὅστε. 2) (ѕне-орĭ) în локѕ de ὅστε.

'Οτὲ, adв: de timпѕ în локѕ de ποτὲ, ѕне-орî (прінч: нѕmaĭ în fps:). «'Οτὲ μὲν ὁτὲ (saŭ ἄλλοτε) δέ». Лкs: «'Οτὲ μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν, ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισιν». Іл: Λ. (ші înплч:). «"Εχων ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον». Sof:

'Οτέοισιν, поеt: în локѕ de οἷστισιν, dat: îm:, ші...

"Οτευ, Ion: în локѕ de ὅτου = Οὗτινος, џеn:, ші

"Οτεῳ, Ion: поеt: în локѕ de ὅτῳ = "Ωτινι, dat:, ші

"Οτεων, Ion: поеt: în локѕ de ὧν τινων, џеn: îm: ал лѕĭ ὅστις.

"Οτι, конiѕнк: deѕкрint: къ, кѕm къ (овіч: кѕ хоl:). «Καὶ τοῦτό ἐστι γιγνώσκειν, ὅτι, εἰ μέλλει ἀγαθὴ ἡ νεὸς ἔσεσθαι, ὕλης δεῖ καθαρὰν αὐτὴν εἶναι». Ksп: «'Απεκρίνατό τις, ὅτι, ὦ Δέσποτα, οὐ ζῇ». Ksп: (ші кѕ поſt:). «Εἶπέ γέ μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκοιμι, εἰ οἰοίμην„. Ksп: «Εὖ οἶδ' ὅτι» Лкs: «Οὐχ ὁράας, ὅτι». Іл:Н. «Δῆλον ὅτι. «Δῆλον δὴ ὅτι (ші întр'о siнгѕръ ziч:) "Δηλονότι». Лкs: (ші кѕ inf:) «Εἶπον, ὅτι πρῶτον ἐμὲ χρῆναι πειρασθῆναι κατ' ἐμαυτόν». Плt: (ші кѕ партч:) «Αἰσθάνομαί σου, ὅτι οὐ δυναμένου». Плt: 2) în înѕеmн: de прічinъ, fiind къ, кънĭ, пеntpѕ къ, (ші în întрев: fps:) пеntpѕ че?. «Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροΐ εἵματα εἷμαι, τοὔνεκ' ἀτιμάζει με». Od: Ψ. «Τοῦτον οὐκ οἶδ' ὅτι βόσκομεν». Лѕч: (ші кѕ tpeкѕtѕ). «"Οτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας„. Sкр: (ші кѕ поſt:) «Δι' αὐτὸ τοῦτο ὅτι δεσπό. οὐκ ἔχοιεν». Ksп: (ші în întрев:). «'Εξερέοιτο ἕκαστον, ὅττι πάθοι». Оm: «'Ηρώτησάς με, ὅτι γελῴην». Лѕч: (ші aвѕол.) «Τί ὅτι; «"Οτι τί; «"Οτι δή τί; ""Οτι τί δή»; Лкs: 3) (кѕ ѕѕпрл: ші прea рар кѕ комнар:) întеџ: «Βουλευσόμεθα περὶ τῶν τέκνων, ὅπως ὅτι βέλτιστα παιδεύσομεν αὐτά». Ksп: «"Οτι πλεῖστα„. Ksп: ""Οτι μάλιστα». Ksп: «"Οτι πλεῖστον χρόνον». Ksп: «"Οττι τάχιστα». Оm: (ші кѕ комнар:). «"Οτι θᾶσσον». Ткр: (ші кѕ поѕit:) „"Οτι τάχος». Ер: (вezĭ ші ὅσον, ші ὡς). 4) (maĭ 'nainte de μὴ) ексчеnt: în локѕ de εἰμὴ, afapъ нѕmaĭ. «Οὐκ ἦν κρήνη ὅτι μή μία». Тѕч: «"Οτι γὰρ μὴ 'Αθῆναι ἦν οὐδὲν (τότε) ἄλλο πόλισμα λόγιμον». Ер: «Οὐδαμοὶ αὐτοῖσι τὸν πόλεμον τοῦτον συνεπελάφρυνον, ὅτι μὴ Χῖοι μοῦνοι». Ер: 5) (dѕне μὴ saŭ οὐ овіч: ѕрmînd ἀλλὰ) еmfant: нѕ нѕmaĭ чі. "Μὴ ὅτι ἰδιώτην τινὰ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν μέγαν βασιλέα„. Плt: «Οὐχ ὅτι ἡμῶν τινα προσβλέποντες, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλήλους». At: (ші întорѕ). «Οὐδ' ἀναπνεῖν, μὴ ὅτι λέγειν τι δυνησόμεθα». Ksп: нічĭ ѕъ реѕѕfлъm, нeкѕm ѕъ ворвim чева вom нѕtеа. [прінч:=кѕ...

"Ο τι, saŭ "Ο,τι пеѕt: лѕĭ ὅστις. ""Ο,τι ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε». Sкр: "Μάντιν, ὅς κ' εἴποι, ὅ,τι τόσσον ἐχώσσατο Φοῖβος 'Απόλλων». Іл: А.

'Οτιή, [ὅτι, δὴ] At: къ, пеntpѕ къ, fiind къ. «'Οτιή τί; saŭ ὁτιητί»; пеntpѕ че?

"Οτινα, поеt: în локѕ de ὅντινα, saŭ ἅτινα.

"Οτινας, поеt: în локѕ de οὕστινας, saŭ ἅστινας, aк: îm: въpв: ші fem: ал лѕĭ ὅστις.

'Οτλεύω, віit: -εύσω, ші 'Οτλέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: [ὄτλος] mъ кinѕĭеѕкѕ, mъ mѕнчеѕкѕ, пътimеѕкѕ tiкълоmiĭ, ѕѕfеpѕ оѕtеnелĭ, mъ tpѕdеѕкѕ. [de ѕnde

"Οτλημα (τὸ), глs: ="Οτλος, казнъ, mѕнкъ, tpѕdъ. [ші

'Οτλήμων, ονος (ὁ, ἡ), глs: =Τλήμων, ѕѕfеpitорѕ de tpѕdъ, казнъ, кinѕitѕ, tiкълоѕѕ.

"Οτλος (ὁ), поеt: [τλάω] оѕtеnеалъ, mѕнкъ, tpѕdъ, tiкълошiе, (вezĭ ші) ="Αθλος.

'Οτοβέω -ῶ, віit: -ήσω, tpoнкънеѕкѕ; вîжiѕ; fакѕ вѕеtѕ, ѕгоmоtѕ, ші чл: [din

"Οτοβος (ὁ), поеt: [imit:] tpoнкънitѕ, вѕеtѕ, ѕгоmоtѕ, ші чл:

'Οτοτοῖ, ші 'Οτοττοτοῖ, ші 'Οτοτοτοτοῖ [imit:] аклам: вът: ваĭ, ваĭ! аолео! [de ѕnde

'Οτοτύζω, віit: -ύξω, mъ ваiтѕ, mъ жълеѕкѕ, ші чл: (вezĭ ші ὀλολύζω). [de ѕnde

'Οτοτύξιος (ὁ, ἡ), ком: ='Ολοφυδνός.

'Οτου, At: în локѕ de οὗ τινος, ші (în-

tpeв:) τίνος; «'Αφ' («'Εξ) ὅτου».= 'Αφ' οὗ. »"Εως (μέχρις) ὅτου». Лкs: (ши întpeв:) "Οτου χάριν»; Лкs: (ши nedef: îmпpeвnъ кв δὴ ши чл:) «"Οτου δὴ (δή ποτε)». "'Οτουοῦν». «'Οτουδήποτε ἕνεκα». Лкs:

'Οτραλέος, α, ον, noet: ='Οτρηρὸς, ïвte, aктiвъ, вoïoсъ. [de вnde

'Οτραλέως, noet: ïвte, кв denлinъ вoinцъ.

'Οτρηρὸς, ά, ὸν, noet: [ὀτρύνω] ïвte, aктiвъ, плinъ de вoinцъ. «Θεράπων—".Om: (fir:) пътpвnzътopъ, înъпpiтъ: «'Οτρηραῖς ὀδύναις.» On: fъквтъ în npiпъ. «Μάζη ὀτρηρῇ". At:

"Οτριχες, noet: nom: în: ал лвï ὄθριξ.

'Οτρυνέω -ῶ, вiit: ал лвï 'Οτρύνω.

"Οτρυνσις, εως (ἡ), îndemnape, întъpîтape. [ши

'Οτρυντὴρ, noet: în локъ de ...

'Οτρυντὴς, οῦ (ὁ), îndemnътopъ, întъpîтътopъ. [ши

'Οτρυντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînaтiкъ ла îndemnape, saъ întъpîтape. [ши

'Οτρυντὺς, ύος (ἡ), Ion: în локъ de ὄτρυνσις. [din

'Οτρύνω, вiit: υνῶ, îndemnъ, întъpîтъ, pesколъ, zъdъpъsкъ; (despre лвкp:) гръвesкъ; (кв aк:) «'Οτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας». Iл: II. (ши кв inf:) «'Οτρύνοντα μάχεσθαι». Iл: Δ. (saъ кв aк: npen:) «'Οτρύνων πόλεμόν δε». Iл: B. (ши despre лвкp:) «Πομπὴν ὀτρύνειν». Od: II. ши Θ.

"Οττα (ἡ), At: în локъ de ὄσσα.

"Οτταβος (ὁ), Ion: în локъ de Κότταβος.

'Οττεία (ἡ), At: în локъ de 'Οσσεία, npesimцipe, ши fpiкъ de вpe вnъ pъъ. [ὀττεύομαι].

"Οττεο, ши "Οττου, noet: Ion: în локъ οὗτινος.

'Οττεύομαι, вiit: -εύσομαι, At: în локъ de 'Οσσεύομαι.

"Οττι, noet: în локъ de ὅτι.

"Ο,ττι noet: în локъ de ὅ,τι.

'Οττοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локъ de ὀτοβέω. [din

"Οττοβος (ὁ), noet: în локъ de "Οτοβος.

"Οττομαι, At: în локъ de ὄσσομαι.

'Οττοτοῖ, aклam: intepiєк: = 'Οτοτοῖ. [de вnde

'Οττοτύζω, вiit: -ύξω, ='Οτοτύζω.

"Οτῳ, At: în локъ de ᾧτινι, dat: ал лвï ὅστις. «Τίς ὅτῳ χεῖρας συνερείσω»; Tкp: (ши nedefin: împpeвnъ кв δὴ ши чл:) «"Οτῳ δὴ (δήποτε), «"Οτῳ ποτὲ, «"Οτῳ οὖν».

"Οτων, în локъ de ὧν τινων, цen: îm: ал лвï ὅστις.

Οὐ, ши (maï 'nainte de вок: sввц:) Οὐκ, (iap asп:) Οὐχ, adв: nerat: (npinч: нв de idea, чi de fiinцa лвкpвлвï aвsoл:, ши dвne aчeasta deosевiтъ de μὴ) нв. (npinч: кв xot:). «Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην». Om: «Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν». Пл: «Οὐ μὴν ἐνταῦθ' ἔστηκε τὸ πρᾶγμα». Dm: (ши în întpeв: sвnosîndв se neaшъpat afipmaтiвъ pъsnвnsъ). «Οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι»; Iл: K. (ши кв вiit: în локъ de nopвnч: saъ îndemn:). "Οὐ σίγ' ἀνέξῃ»; Sof: (ши кв neх: noft: împpeвnъ кв ἄν). «Οὐκ ἂν δὴ τόν δε μάχης ἐρύσαιο». Iл: E. "Οὐκ ἄν μοι δόμον ἡγήσαιο 'Αλκινόου»; Od: II: (ши în napaл:) «Οὔτ' αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι τὸ μὴ οὐ γεγονέναι». Esx: (ши ка npisos:). «Οὐδὲν μᾶλλον Αἰολεῦσι ἢ οὐ καὶ σφίσι». Ep: (ши sпpe maï mвлтъ emfasъ). "Οὐ γὰρ οἴω οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι». Od: Γ. «Οὐ μὰ Δι' οὐχὶ δεῖ». Лкs: "Τοὺς οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, οὐ νὺξ ἔργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκείμενον δρόμον». Ep: (ши în лркъ de o afipmaцie). «Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε».Apstf: «Οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι». Iл: Δ. «Οὐκ ἂν δυναίμην μὴ οὐχὶ μισεῖν αὐτόν.» Лкs: (ши кв sвп: îndoïosъ). «Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον." Iл: A. «Φοβοῦμαι, μὴ οὐ καλὸν ᾖ». Лкs: || (οὐ μὴ dъ nexot: sвп: nвtepe de вiit:). «Οὐ μὴ παύσωμαι». Плt: «Οὐ μὴ λάβω». Sof: || (вне-opï neraцia npiвeшte întpeara nponosiцie). «Οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ". Dm: «Οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δ' αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο». Dm: (ши alte opï se dedвчe нв ла anpoaneле вepвъ, чi ла чел maï denapte). «Οὔ φημι δώσειν». Iл: H. în локъ de φημὶ μὴ δώσειν. || (кв felвpite napтiк; modifiкъ în felвpite кinвpï fpasвл). «Οὐδὲ τοῦτό με θέμις εἰδέναι; οὐ γάρ». Лвч: нв nerpeшit. (ши împpeвnъ кв ἄν). "Οὐ γὰρ ἂν δυναίμην". Плt: «Οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτον ἐνέκραγες ἡμῖν».Apstf: (ши întpeв: în felъ de mipape). «Οὐ γὰρ δοκῶ σοι, ἔφη, αὐτὰ ταῦτα διατελεῖν μελετῶν»; Ksn: ши кsm? rîndeшit, къ, ши чл: «Πῶς οὖν οὐκ ἐπίσταμαι ταῦτα; οὐ γὰρ σὺ, ἔφη, ἐπίστασαι»; Ksn: (ши în eл:). «Οὐ γάρ»; Плt: нв e aшa? (ши împpeвnъ кв ἀλλὰ) «Οὐ γὰρ ἀλλὰ (eл: în локъ de οὐ γὰρ ἄλλως ἔχει, ἀλλ' οὕτως)». nerpeшit, întp' adeвъpъ. «Οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς». Apstf: «Οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις". Apst: (împpeвnъ кв μενοῦν, μὴν, μὴν ἀλλὰ, ши чл: вezï fie кape ла локвл sъв). «Οὐχ ὅπως (ὅσον, ὅτι)». вezï

ὅπως, ші чл: || (οὐ se акчентеазъ saš maĭ 'nainte de енглit: saš ла sfîршitвл fpasвлвĭ, saš кînd ла pesпвпsврĭ se penetъ sinгврš) «Οὔ μοι δοκεῖ, ὦ Ἱππία, οὐκ, εἰ ταῦτά γε ші чл:„. Плт: «Ἦν μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ„. «Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ». Sof: «Ἐῤῥήθη ταῦτα, ἢ οὔ»; Плт: «Πῶς γὰρ («Τί γὰρ) οὔ»; Лкs:

Οὗ, џеп: sinг: ал pелат: ὅς. || (maĭ des ел: în локš de)adв: лок:=Ποῦ, saš Ὅπου, вnde. 2) timп: кînd. „Οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν». Eвр:

Οὗ, поеt: џеп: ал носеs: пропвме ὅς în локš de ἑός. «Οὗ πατρὸς ἀμείνων».Om:

Οὐά, saš Οὐᾶ, intepiек: de sпаimъ, saš skîpвъ, ва! (Лат: vah!) вĭ! „Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναόν». Sкр:

Οὐαί, intepiек: въit: ваĭ! (овiч: кв dat:) «Οὐαί μοι». = Οἴμοι! ваĭ mie!

Οὖας, ατος (τὸ), поеt: Ion: în локš de οὖς, врекe; (fir:) mînвшъ de basš. [de вnde

Οὐατόεις εσσα, εν, поеt: în локš de ὠτόεις, чел кв (saš кв mapĭ) врекĭ, врекiatš; (fir:) чел кв mînвше, врекĭ de апвкаt.

Οὐατοκοίτης, ου (ὁ), поеt: [οὖας, κοίτη] квлкаtš пе врекĭ, (ad:) лiпimtitš, odixпitš. (везĭ ші ἐνωτοκοίτης).

Οὐγγία, saš οὐγκία (ἡ), [Лат: uncia] впџie, мъsвpъ de гpeвtate, 11 dpam:

Οὔγω, saš Οὐγῶ, поеt: At: în локš de ὅ ἐγώ.

Οὐδαῖος, α, ον, поеt: [οὖδας] = Χθόνιος, чел dене (saš de sввt) пъmîntš.

Οὐδαμὰ, [пpiпч: îm: певt: лвĭ οὐδαμὸς] поеt:, ші οὐδαμᾶ Dop; în локš de...

Οὐδαμῇ, adв: лок: =Οὐδαμοῦ, пiкъipea. saš 2)=Οὐδόλως, пiчĭ de квm. "Οὐδαμῇ οὐδαμῶς». Плт: [пpiпч: dat: fem: ал лвĭ Οὐδαμός].

Οὐδαμινὸς, [οὐδαμὸς] ἡ, όν, de nimiкš. [de вnde

Οὐδαμινότης (ἡ), каlitatea челвĭ de nimiкš, nimiчie.

Οὐδαμόθεν, adв: din пiкъipea. [ші

Οὐδαμόθι, adв:=Οὐδαμοῦ. [din

Οὐδαμὸς, ἡ, όν, [οὐδὲ, ἀμὸς] Ion: în локš de οὐδείς, niminea. [de вnde

Οὐδαμόσε, adв: (de miшкаpe лок:) ла пiчĭ о napte de локš, пiкъipea. [ші

Οὐδαμοῦ, [пpiпч: џеп: ал лвĭ οὐδαμὸς] adв: (de stape лок:), în пiчĭ о napte de локš, пiкъipea. „Ἀποδημῆσαι οὐδαμοῦ ἐξῆν„. Ksп: (ші кв џеп:) «Οὐδαμοῦ γῆς». Eр: 2) în локš de οὐδόλως, пiчĭ întp' впš кiпš, пiчĭ de квm. «Θεοὺς νομίζων οὐδαμοῦ». Esхл: „Τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω„. Sof: пв 'л sокоteskš de локš (de nimiкš). [ші

Οὐδαμῶς, adв: пiчĭ întp' впš кiпš, пiчĭ de квm, de локš.

Οὖδας, [οὐδὸς] οὔδεος (τὸ), (dat: οὔδεϊ -οὔδει)поеt:=Ἔδαφος, пажеmte, saš sвпpafaџa жосвлвĭ пъmîntвлвĭ. «Ἄσπετον οὖδας». Od: N. «Οὖδάς δε». Iл: P. ші Od: K. пе пъmîntš. „Ἐν Διὸς οὔδει». Iл: Ω. în каsa лвĭ Жое. «Ἐπ᾽οὔδεϊ καθίζειν τινα„. Om: Imп: а'л лъsa fъpъ nimiкš (а'l гоlі каsa). (везĭ ші ξηρὸς).

Οὐδὲ, [οὐ, δὲ] adв: нег: пiчĭ. «Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν». Iл: Λ. «Οὐδ' ἠβαιόν". Om: «Οὐδ' ἀρχὴν». Павs: «Οὐδ' ὁπωσοῦν (ὁπωστιοῦν)». Лкs: «Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ». Dm: «Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω». Sкр: «Οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ„. Sкр: „Οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος". Sкр: (ші кв ἄν кътpe sвп:). «Οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένηται». Dm: (ші în парал:) «Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός». Iл: Z. „Οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν". Iл: M.

Οὔδει, ші Οὔδεϊ, поеt: dat: ал лвĭ οὖδας.

Οὐδεὶς, [οὐδὲ, εἷς] -ενὸς, (οὐδεμία, οὐδὲν, îm: οὐδένες) =Μηδεὶς (кв deosевipea însemnatъ întpe οὐ ші μή) пiчĭ впвл, niminea; (пpiп întind:)=Οὐδαμινός, de nimiкš. „Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ". Пров: „Τούτων ἤ τινά, ἤ οὐδένα οἶδα„. Ksп: „Οὐδεὶς (se înџ: ἐστίν), ὅστις οὐ παρήσει„. Ep: пв este niminea, каpe пв, (ad:) toџĭ (fiекаpe). „Οὐδεὶς, ὃς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχήν„. Ksп: „Οὐδένα ἔφασαν, ὅν τιν' οὐ δακρύοντα ἀποστρέφεσθαι„. Ksп: „Οὐδὲν κωλύει„. Лкs: „Παρ' οὐδὲν ἦλθεν εὐθὺς ἀπολέσθαι τὰ πράγματα„. Iл: пвџiпš а лiпsit а... „Οὐδὲν ἔργον". Лкs: пв este пiчĭ о tpeавъ, пв folosemte nimiкš. „Οὐδὲν πρᾶγμα„. Лкs: пв este певое. (ші desпъpџ; кв întpепвпеpe de алтъ партiквлъ). „Οὐδ' ἂν εἷς, οὐδὲ πρὸς μίαν„. Лкs: (ші îm:) „Διέδεξάν ... οὐδένες ἐόντες„. Ep: къ пв sînt nimiкš. || (певt:) Οὐδὲν, adв: în локš de οὐδόλως. „Νεμεσῶμαί γε μὲν οὐδὲν κλαίειν, ὅς κε θάνησιν". Od: Δ. „Ἐγείρατε γὰρ τόνδε τὸν πόλεμον ὑμεῖς, οὐδὲν ἡμέων βουλομένων„. Ep: (їар maĭ des înпpeвпъ кв παύομαι). „Ὀρχούμενος οὐδὲν παύεται". Apstf: „Οὐδὲν παύομαι, ἔφη, λέγειν μελετῶν„. Ksп: (ші кв adiек:) „Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν„. Apst: =Ἀναιτίων. (ші кв adв: компар:) „Οὐδὲν ἧττον τιμῶσιν αὐτάς„. Ksп: „Οὐδὲν (Οὐδέν τι) μᾶλλον„. Лкs: deопоtpiвъ.

Οὐδέκοτε, Ion: în локѫ de οὐδέποτε.
Οὐδένας, ак: îm: ал лѫї οὐδείς.
Οὐδενάκι, ші Οὐδενάκις, adв: (maї поѫ) niчї odatъ.
Οὐδένεια (ἡ),=Οὐδαμινότης. [οὐδὲν].
Οὐδένες, nom: îm: ал лѫї οὐδείς.
Οὐδενία (ἡ),=Οὐδένεια. [de ѫnde
Οὐδενίζω, вiit: -ίσω, nimiчeskѫ, пръпъdeskѫ; sokoteskѫ de nimikѫ, nesokoteskѫ.
Οὐδενόσωρος (ὁ, ἡ), noet: [οὐδείς, ὥρα] de niчї o гріжъ вpednikѫ, de nimikѫ.
Οὐδενόω -ῶ, вiit: -ώσω,=Οὐδενίζω, desfiinцezѫ.
Οὐδένων, цen: îm: ал лѫї Οὐδείς.
Οὔδεος, noet: цen: ал лѫї Οὖδας.
Οὐδέπη, adв:=Οὐδαμῶς. ,,Οὐδέπη ἐστίν,,. Om: Imn: niчї întр' ѫn kinѫ пѫ e кѫ пѫtinцъ.
Οὐδέποτε, adв: niчї o datъ. [οὐδὲ, ποτέ].
Οὐδέπω, adв: пѫ înkъ nînъ акѫm. [οὐδὲ, πω].
Οὐδεπώποτε, adв: niчї o datъ nînъ акѫm. [οὐδέπω, ποτέ].
Οὐδέτερος, α, ον, niчї ѫпѫл din doї. (de ѫnde) ,,Οὐδέτερον (γένος),,. Грам: neѫtpѫ (niчї вървът: niчї fem:). [οὐδείς, ἕτερος]. [de ѫnde
Οὐδετέρωθεν, adв: niчї dintp' ѫna, niчї din чeea-л-алтъ napte, din niчї ѫna dintp' amîndoъ пърцiле.
Οὐδετέρως, adв: niчї întр' ѫпѫл dintp' amîndoъ кinpiле; (Грам:) în пеѫtpѫ. [ші
Οὐδετέρωσε, adв: în niчї ѫna din amîndoъ пърцiле, saѫ niчї întр' o napte niчї întр' алta.
Οὐδήεις, εσσα, εν, noet: [οὖδας] пѫsѫ, afлatѫ жos пе пъmîntѫ.
Οὐδήπου (δήπου γε, δήπουθεν), чiteшte despърцi: οὐ δήπου, ші чл:
Οὐδοπότερος, α, ον, = Οὐδέτερος.
Οὐδοπωσοῦν, Οὐδοπωστιοῦν, [οὐδὲ, ὅπως, τί, οὖν] adв: пѫ de локѫ.
Οὐδὸς (ὁ), [în afin: кѫ ἕδος, ші ὁδός] прагѫ de ѫшъ; (fir:) înчenѫt, saѫ sfîpшitѫ. ,,Ἐπὶ γήραος οὐδῷ,,. Om: în adînчї вътpîneцe. ,,Βιότου οὐδὸν ἱκέσθαι,,. Koint: ла sfîpшitѫл вieцiї. (пѫ tpeвѫie съ se konf:, de ші este în afin:, кѫ..
Οὐδός (ἡ). Ion: în локѫ de ὁδός.
Οὐδοτιοῦν, (neѫt: лѫї οὐδοστισοῦν) adв:= Οὐδοπωστιοῦν, niчї de кѫm, пѫ de локѫ.
Οὐδών, ῶνος (ὁ), ѫпѫ felѫ de înкълцъminte de влanъ, saѫ лînъ.
Οὔθ', în anok: (maї 'nainte de вок: аsnip:) în локѫ de οὔτε.

Οὖθαρ, ατος (τὸ), цiцъ (npinч: de вitъ de мѫлѫ), (de aчї) ѫцepѫ; (în цen:) цiцъ; (fir:) чea maї гpasъ (maї вѫnъ) napte a цapinceї, ші чл: [de ѫnde
Οὐθάτιος, η, ον, noet: кѫвeпitѫ (pелatiвѫ) ла цiцъ. [ші
Οὐθατόεις, εσσα, εν, noet: чел кѫ mapї, saѫ лъntoase цiцe, ѫцepe; (fir:) podosѫ.
Οὐθείς, (neѫt: οὐθὲν) ενός,=Οὐδείς (οὐδὲν). [οὔτε, εἷς]. [de ѫnde
Οὐθένεια (ἡ), =Οὐδένεια.
Οὐθέτερος, [οὔτε, ἕτερος] α, ον, =Οὐδέτερος.
Οὔθην, saѫ (maї кopeк:) οὐ θὴν, adв: noet: пѫ nerpeшit. (veзї θήν).
Οὔιγγον, saѫ Οὔιπον, saѫ Οὔιτον (τὸ), Eцint: ѫnѫ felѫ pe плantъ, вoвѫ (saѫ pъdъчina лѫї) de Eцintѫ.
Οὐκ, (maї 'nainte de вок: ѫѫвц:) în локѫ de οὐ.
Οὐκ, noet: (în kontpaк:) în локѫ de ὁ ἐκ.
Οὐκέτι, (în локѫ de οὐκ ἔτι) adв: пѫ maї mѫлt, пѫ maї înкъ. ,,Οὐκέτι κατήει,,. Лѫс: ,,Οὐκέτι σὺν τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω,,. Imn:
Οὐκί, adв: Ion: în локѫ de οὐχί.
Οὔκουν, (în локѫ de οὐκ οὖν) adв: ner: aшa dap пѫ, пѫ nerpeшit; чел maї пѫцinѫ пѫ; (saѫ întpeв:) пѫ dap? ,,Οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθοὺς γελᾶν,,; Sof: (ші ner:) ,,Οὔκουν (αἰσχρὸς φανῇ), ἐν οἷς γε δρᾷς,,. Sof: "Οὔκουν λέγεταί γε οὐδ' ὑπ' αὐτῶν Ὁμηριδῶν,,. Иat: (întр' aчeastъ din ѫpmъ акчeпцie se коf: кѫ..:
Οὐκοῦν, конїѫnкц: кonклѫs: aшa dap. "Οὐκοῦν, ὅταν δὲ μὴ σθένω, πεπαύσομαι,,. Sof. (npinч.) în fir: npotistepъ în локѫ de ,,Ὅταν δὲ μὴ σθένω, πεπαύσομαι, οὔκουν? пѫ e aшa?". ,,Οὐκοῦν, ἤν τι τοιοῦτον εἴπῃ,,. Лѫч: ,,Οὐκοῦν δήπου φαμέν,,. Apstf: [οὐκ, οὖν].
Οὔκω, Ion: în локѫ de οὔπω.
Οὔκων, Ion: în локѫ de οὔκουν, ші Οὐκῶν în локѫ de οὐκοῦν.
Οὔκως, Ion: în локѫ de οὔπως.
Οὐλαὶ (αἱ), [ἀλέω] (se înц: κριθαί) opзѫ mъчinatѫ mape (ѫѫpdѫitѫ пѫmaї), кape amestekatѫ кѫ sape se întpeвѫinцa ла жeptfe npesъpînds se пе капѫл viteї, maї 'nainte de a o жeptfi. (veзї ші πρόχυσις).
Οὐλαμηφόρος (ὁ, ἡ), noet: kondѫкътopѫ, komandipѫ de oшtipe. [οὐλαμός, φέρω].
Οὐλαμὸς (ὁ), [οὖλος= ὅλος] adѫпътѫpъ de pesвoïniчї, tpѫnъ de oslaшї (npinч: de кълъpeцї). (veзї ші ἴλη).
Οὐλαμώνυμος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ пѫme ostъшeskѫ. [οὐλαμός, ὄνομα].

Οὐλὰς, άδος (ἡ), поет: în локꙋ de οὐλή fem: ал лꙋї οὖλος. 2) (sꙋbst:)=Ἥρα.

Οὖλε, поет: (прінч:) порꙋнч: ал неîntрeв: οὔλω, sîntꙋ întregꙋ, sънътоsꙋ (sдравънꙋ); (de ꙋnde обіч: în felꙋ de salꙋtaцie)='Υγίαινε. «Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε». Od: Ω:

Οὐλή (ἡ), [οὔλω] ранъ вindekatъ, saꙋ semnꙋ de ранъ.

Οὔλημα (τὸ), поет: în локꙋ de οὐλαί.

Οὔλιμος, η, ον, глs.=кꙋ ...

Οὔλιος, α, ον, поет: [ὄλλυμι] = Ὀλοὸς, пръпъditорꙋ. 2) [οὔλω] dътътoрꙋ de sънътate; mîntꙋitорꙋ. (епіт: ал лꙋї Аполонꙋ).

Οὖλις, ιδος (ἡ), плц: în локꙋ de οὖλον, цinцie.

Οὐλοβόρος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος= ὅλος, βορὰ] mîнкътoрꙋ, пръпъditорꙋ de toate. (везї шi οὐλοφόνος). «"Εχις—». Nik.

Οὐλοδέτης, ου (ὁ), = Ἀμαλλοδέτης. [шi

Οὐλόδετον (τὸ), легътꙋръ de znопї. [οὖλος, δέω].

Οὐλοέθειρος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος, ἔθειρα] în локꙋ de ...

Οὐλόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кꙋ пърꙋл крецꙋ. [οὖλος, θρίξ].

Οὐλόθυμος (ὁ, ἡ), глs: [οὖλος, θυμὸς] = Ὀλοόφρων.

Οὐλοθυτέω -ῶ, виіт: -ήσω,='Ολοκαυτέω, saꙋ (греш: în локꙋ de) Οὐλοχυτέω.

Οὐλοκάρηνος (ὁ, ἡ), поет: în локꙋ de οὐλόθριξ. 2)=Οὐλοκέφαλος, чел кꙋ тоtꙋ капꙋл. "Οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα». Om: Imn: [οὖλος, κάρηνον].

Οὐλόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кꙋ коарне sꙋчite, saꙋ резꙋчite. [οὖλος, κέρας].

Οὐλοκέφαλος (ὁ, ἡ),=Οὐλοκάρηνος. [οὖλος, κεφαλή].

Οὐλοκίκιννα (τὰ), поет: =[Οὖλοι, κίκιννοι] крецї зꙋлꙋfї.

Οὐλοκομάω -ῶ, виіт: -ήσω, sîntꙋ кꙋ пърꙋл крецꙋ. [din

Οὐλοκόμης, шi Οὐλόκομος, ου (ὁ, ἡ), чел кꙋ пърꙋл крецꙋ. [οὖλος, κόμη].

Οὐλόκρανος (ὁ, ἡ), поет:= Οὐλοκάρηνος, шi Οὐλόθριξ. [οὖλος, κρᾶνον].

Οὐλομελής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în локꙋ de ὁλομελής, întregꙋ. [οὖλος, μέλος]. [de ꙋnde

Οὐλομελίη (ἡ), Ion: în локꙋ de ὁλομέλεια, întreцime. || (dat:) Οὐλομελίῃ, адв: în întreцime, în ценералꙋ, saꙋ în toталꙋ.

Οὐλόμενος, η, ον, поет: în локꙋ de ὀλόμενος,між: пек: 2: de партч: ал лꙋї ὄλλυμι, (прінч: ка adiek:) пръпъditорꙋ; saꙋ (пas:) пierdꙋtꙋ, тiкълоsꙋ, вредnikꙋ de пеіре. „Οὐλομένῳ θανάτῳ». Епгр:

Οὖλον (τὸ), (прінч: ла îm:) цinцie.

Οὐλοὸς, ἡ, ὸν, поет: Ion: în локꙋ de ὀλοός.

Οὐλοποιέω -ῶ, виіт: -ήσω, fакꙋ чева (пърꙋл) крецꙋ. [οὖλος, ποιέω]. [de ꙋnde

Οὐλοποίησις, εως (ἡ), înкрецire (de пърꙋ).

Οὐλόπους, οδος (ὁ, ἡ), поет: Ion: întregꙋ ла пічоаре. [οὖλος, πούς].

Οὖλος, η, ον, Ion: în локꙋ de ὅλος, întregꙋ; (прін întind:) tаре, пꙋterпікꙋ, (обшit;) цеапънꙋ; (прін ꙋрт:) грozавꙋ, спꙋїmîntꙋtорꙋ. „Οὖλος Ἄρης». Iл. E. "Οὖλος ὄνειρος». Iл: B: desпꙋmitꙋ. (шi адв:) «Ψᾶρες ἢ κολοιοὶ οὖλον κεκλήγοντες„. Iл: P: stpirînd, кроnкъnind tаре. (пꙋ treвꙋie sъ se konf: кꙋ..

Οὖλος, η, ον, [εἴλλω] резꙋчitꙋ, крецꙋ; (despre цесътꙋрї) desꙋ, вътꙋtꙋ. [de ꙋnde

Οὖλος (ὁ),='Ιουλος (3), пъпꙋнкїꙋ, легътꙋръ de sпіче; znопꙋ. [шi

Οὐλότης (ἡ), крецime (de пърꙋ); desime (de цесътꙋръ, saꙋ пînзъ).

Οὐλοτριχέω -ῶ, виіт: -ήσω, амꙋ пърꙋ крецꙋ. [din

Οὐλότριχος (ὁ, ἡ),=Οὐλόθριξ.

Οὐλοφόνος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος, φένω, φόνος] omorîtорꙋ, пръпъditорꙋ de toate. || (sꙋbst:) „Οὐλοφόνον (τὸ),». Dioskp. ꙋпꙋ felꙋ de плантъ otръвічоаsъ, (алt.) ἰξία.

Οὐλοφόρος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος, φέρω]= Ἀμαλλοφόρος, пꙋртътoрꙋ (цiitорꙋ în mîнъ) de пъпꙋнкї, saꙋ znопї de sпіче (de грîꙋ).

Οὐλοφυής, έος (ὁ, ἡ), поет: [οὖλος, φυή] întregꙋ în naтꙋра sa (nепрефъкꙋtꙋ).

Οὐλόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ крецe fрꙋnze. [οὖλος, φύλλον].

Οὐλοχοεῖον, шi Οὐλοχόϊον (τὸ), вasꙋ копрinzътoрꙋ de...

Οὐλόχυτα (τὰ), шi Οὐλοχύται (αἱ), [οὐλαὶ, χέω] хꙋрдꙋitꙋл орzꙋ, кꙋ каре se пресъра maї 'nainte de înжꙋнгїере капꙋл жертfeї, saꙋ жертfeлпікꙋл. 2) = Πρόχυσις. [de ꙋnde

Οὐλοχυτέομαι [illegible], виіт: -ήσομαι, пре-[illegible] кꙋ орzꙋ хꙋрдꙋitꙋ [illegible] жертfeл-пікꙋл maї 'nainte de жертfіре.

Οὐλόω -ῶ, виіт: -ώσω, вindekꙋ кꙋ desъвîршire ранъ. [οὐλή].

Οὔλυμπος (ὁ), Ion: поет: în локꙋ de Ὄλυμπος.

Οὔλλω, (пеîntр:) sîntꙋ цеаnînꙋ, sънътоsꙋ, = Ὑγιαίνω. (везї οὖλε).

Οὐλώ, -όος -οῦς (ἡ),= Ἰουλώ (епіт: ал Череsеї).

Οὔμενουν, шi Οὐμενοῦν [în локꙋ de οὐ, μὲν, οὖν] адв: нег: пꙋ негрешit. „Οὔμεν-

οὖν με προσεδόκας ἀναγνῶναι σ' ἔτι,,. Apstf: ,,Μεγάλαις, οὔμενουν ἐχούσαις ὑπερβολὴν,,. Basiл: ,,Οὔμενουν εἴποι τις ἄν,,. Гpr: (ші înnpeвнъ кв γε). ,,Οὐμενοῦν πάντα γε ἀφανισθῆναι,,. Пaвs: (mi în pesnвns:) "Δάκνεις, ὡς αἱ γυναῖκες. -οὐμενοῦν ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες,,. Пл:

Οὑμὲς, (ɥen:) οὑμείων, Беоt: în лоkв de ἡμεῖς, ἡμῶν.

Οὐμὴν, [în лоkв de οὐ μὴν] nв însъ, dap nічі. ,,Ὑπὸ τινος τῶν συνήθων, οὐμὴν ἐπιεικῶν,,. Пл: ,,Οὐμὴν οὐδ' ἐρασιχρηματους γε τοὺς συνόντας ἐποίει". Ksn: "Οὐμὴν ἀλλὰ,,. везї ἀλλὰ.

Οὑμὸς, At: (în kontpak:) în лоkв de ὁ ἐμὸς.

Οὖν, [ὄν, naptч: neвt: лвї εἰμί] konkвnɥ: rîndit: (npinч: dвne oape kape denъptape de sввїektв) ашa dap, npin вpmape. ,,Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ὁρῶ καὶ ἄνω βλαστάνοντα τὰ φυτὰ· καὶ τοὺς κατὰ γῆν οὖν ὀφθαλμοὺς ἡγοῦμαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν,,. Ksn: ,,Ἐπεὶ οὖν τοῦτον ἤκουον πρὸς πάντων καλόν τε κἀγαθὸν ἐπονομαζόμενον, ἔδοξέ μοι τούτῳ πειραθῆναι συγγενέσθαι. Ἰδὼν οὖν ποτε αὐτὸν ἐν τῇ στοᾷ καθήμενον, ші чл:,,. Ksn: ,,Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες. Οὗτοι οὖν ші чл:,,. Skp: 2) întъpit: întp' adeвъpв. ,,Εἰ δ' ἐστὶν, ὥσπερ οὖν ἐστὶ, θεὸς ὁ ἔρως,,. Плt: 3) înnвɥinъt: (înnpeвнъ кв γε, δε, ші чл:) чел maї nвɥinв. ,,Ἐμοὶ γ' οὖν δοκεῖ,,. Ksn: 4) (înnpeвнъ кв pелаt:) nedefinit: ,,Ὅστισοῦν, ,,Ὁπωσοῦν, ,,Ὁποθενοῦν, ші чл:

Οὖν, At: (în kontpak:) în лоkв de ὁ ἐν.

Οὕνεκα, ші Οὕνεκεν, noet: în лоkв de οὗ ἕνεκα, ἕνεκεν, fiind къ; (кв ɥen:) în лоkв de ἕνεκα, nentpв; (вne-opї) în лоkв de ὅτι, къ. ,,Ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὕνεκα Ἕλληνες ἐσμέν,,. Sof: ,,Ἦλυθ' ἐνθάδε ἀνήρ τις, ὅς δὴ μυθοῖτο, οὕνεκεν Ἀργείων τις ὄλεσσε θηρίον, αἰνολέοντα,,. Tкp: (ші în пapaл:) ,,Ὅθ' οὕνεκα (οὕνεκεν),,. Tкp:

Οὔνεσθε, noet: în лоkв de ὄνεσθε, a 2: în: neps: aл лвї ὄνομαι.

Οὔνομα (τὸ), Ion: noet: în лоkв de ὄνομα. [de вnde

Οὐνομάζω, вiit: -άσω, Ion: în лоkв de ὀνομάζω. [ші

Οὐνομαίνω вiit: -ανῶ, Ion: în лоkв de ші ὀνομαίνω.

Οὐνομαστὸς, ἡ, ὸν, Ion: în лоkв de ὀνομαστός.

Οὖξ, At: (în kontpak:) în лоkв de ὁ ἐξ.

Οὖον (τὸ),=Ὄον, гopвнв.

Οὔπα, adв: Dop: în лоkв de οὔπω.

Οὔπερ, adв:=Οὗ περ.

Οὔπερ, ɥen: aл лeї ὅσπερ, || (кa adв:) =ὅπου.

Οὔπη, saв οὔ πη, adв: noet: în лоkв de οὐδαμοῦ, saв οὐδαμῶς.

Οὔπιγγος (ὁ), imnв în чinstea Dianeї. [din

Οὔπις, ιος (ἡ),=Ὦπις, (enit:) Nemesisa, ші Diana.

Οὐπίτριπτος, At: (în kontpakt:) în лоkв de ὁ ἐπίτριπτος.

Οὔποθι, adв: noet: = Οὐδαμόθι, ші Οὐδαμοῦ.

Οὔποκα, Dop: în лоkв de...

Οὔποτε, adв:=Ποτὲ, saвοὐδέποτε. [οὐ,ποτὲ].

Οὔπω, adв: nв înкъ nînъ aквm. [οὐ, πω].

Οὐπώποτε, adв: nічі o datъ nînъ aквm. [οὐ, πω, ποτὲ].

Οὔπως, adв: nв de лоkв, nічі întp' вnв кinв. 2)=Οὔποτε. [οὐ, πως].

Οὐρὰ (ἡ), [ὀρὸς] koadъ (de вitъ); membpв ɥenitaлв въpвъteskв (de вnde νώθουρος); (în ɥen:) mapɥinea, капътвл din anoї de op че лвкpв, koadъ, (n: ek:) нвпa kopъвiї, stpeaжa din anoї a omtipiї, ші чл: (de вnde) ,,Ἐς οὐρὰν,,. Takt: înanoї.

Οὖρα, noet: în лоkв: aл лвї οὖρον.

Οὐραγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntв komandipв, saв soлdatв de stpeaжa din anoї a omtipiї; (fir:) sîntв чел din вpmъ. [ші

Οὐραγία (ἡ), tpeaвa komandipвлвї stpeжeї din anoї a omtipiї. 2) stpeaжa din anoї a omtipiї. [din

Οὐραγὸς (ὁ), [οὐρὰ, ἄγω] komandipв, saв soлdatв de stpeaжa din anoї a apmieї. 2) =(saв гpeш: în лоkв de) Οὐρίαχος, koadъ de op че noamъ.

Οὐράδιον (τὸ), dim: aл лвї οὐρὰ, kodiɥъ.

Οὐραία (ἡ), noet: în лоkв de [οὐρὰ]. (везї

Οὐραῖος, α, ον, кввenitв, saв aflatв лa koadъ; în ɥen:) чeл din mapɥine, din кънъtîiв, saв dinanoї. ,,Πόδες οὐραῖοι,,. Tкp: чeлe dinanoї. || (sввst:)Οὐραῖον (τὸ), koada, mapɥinea; (їap naptik:) вnв felв de sapamвpъ, saв saлɥъ fъквtъ din apinioapeлe ші koada вnвї felв de лакepdъ. [οὐρὰ].

Οὐραχὸς (ὁ), mіжлоквл вîsлeї. (везї οὐρίαχος). [în afin: кв οὐραγὸς].

Οὐράνη (ἡ), [οὐρέω] = Οὐροδοχεῖον, saв οὐρήθρα.

Οὐρανιάζω, вiit: -άσω, mъ жокв жоквл нвmitв [οὐρανία]. (везї οὐράνιος).

Οὐρανίαφι, noet: în лоkв de οὐρανίᾳ, dat: fem: aл лвї οὐράνιος.

Οὐρανίδης, ου (ὁ), fiв, saв локвitopв aл Xpanвлвї, saв aл Чepвлвї. (везї ші οὐρανίων). [ші

Οὐρανίζω, ші (тіж:) Οὐρανίζομαι, віit: -ίσω, -ομαι, поеt: îndpentezꙋ чева кътре (ші тіж: ажꙋнгꙋ пînъ ла) черꙋ. [ші

Οὐράνιος, α saꙋ ος, ον, череskꙋ, saꙋ îndpentatꙋ кътре, ор ажꙋnsꙋ пînъ ла черꙋ; (прin întind:) ковîршitорꙋ, пeste тъsꙋръ. „Θεοὶ οὐράνιοι„. Оm: ші Ер: (алт:) Οὐρανίωνες. „Ὕδωρ οὐράνιον„. Лкs: апъ de плоае. „Ἄνοδος — „. Iпп: sꙋіре ла черꙋ. (прin întind:) „Ἄχος οὐράνιον„. Еsхл: foapte таре (ші în локꙋ de adв:). „Ῥίπτε σκέλος οὐράνιον„. Apslf: sъpî 'налt în sꙋs. „Οὐράνιον ὅσον„. Apslf: în локꙋ de θαυμαστὸν ὅσον, кꙋ тꙋлtъ ковîршіре. (везî ші ἀέριος). ‖ Οὐρανία (ἡ), ꙋпꙋ fелꙋ de жокꙋ, а арꙋнка о валъ, saꙋ тinче în аерꙋ, ші а о прinde în sꙋspetꙋ. [ші

Οὐρανίσκος (ὁ), прinч: dim: ал лꙋî οὐρανός (проп: ші fir:); (îар партік:) черꙋл гꙋреî. [ші

Οὐρανίων, ωνος (ὁ), поеt: (прinч:) fiꙋ (обіч: локꙋîторꙋ) ал черꙋлꙋî, череskꙋ. „Οὐρανίωνες (îппреꙋпъ ші fъръ θεοί). Оm: (патроnim:) „Οὐρανίωνες„. Iл: Е. Titanii, (ка fiî аî Ꙋрапꙋлꙋî). [Οὐρανός].

Οὐρανοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: sꙋitꙋ, saꙋ ꙋтвлъторꙋ în черꙋ. [ші

Οὐρανοβατέω -ῶ, віit: -ήσω, ꙋmвлꙋ în черꙋ. [οὐρανὸς, βαίνω].

Οὐρανογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кꙋnoskъторꙋ de челе черештî (astponomꙋ, saꙋ meteoрологꙋ). [οὐρανὸς, γιγνώσκω].

Οὐρανογραφία (ἡ), deskpiepe de черꙋ. [οὐρανὸς, γράφω].

Οὐρανόδεικτος (ὁ, ἡ), аpъtatꙋ în, saꙋ din черꙋ. [οὐρανὸς, δείκνυμι].

Οὐρανοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, алергꙋ (чіркꙋлезꙋ ка плапецiî) п' în черꙋ. [din

Οὐρανοδρόμος (ὁ, ἡ), алергъторꙋ п' în черꙋ. [οὐρανὸς, δρόμος].

Οὐρανοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fелꙋл saꙋ fорта черꙋлꙋî, волtitꙋ ка черꙋл. [οὐρανὸς, εἶδος].

Οὐρανόεις, εσσα, εν, поеt: череskꙋ; saꙋ ал черꙋлꙋî гꙋреî. [ші

Οὐρανόθεν, adв: din черꙋ. [οὐρανός].

Οὐρανοθεσία (ἡ), fiksapea посіцiі fiекъpꙋіа din черештеле тpꙋпꙋрî. [οὐρανὸς, θέσις].

Οὐρανόθι, adв: în черꙋ. [οὐρανός].

Οὐρανοκάτοικος (ὁ, ἡ), глs: локꙋîторꙋ ал черꙋлꙋî. [οὐρανὸς, κάτοικος].

Οὐρανολέσχης, ου (ὁ), Sхл: =Μετεωρολέσχης. [οὐρανὸς, λέσχη].

Οὐρανομήκης, εος (ὁ, ἡ), лꙋпгꙋ пînъ ла черꙋ, foapte 'налtꙋ; (fir:) foapte таре. [οὐρανὸς, μῆκος].

Οὐρανόνικος (ὁ, ἡ), поеt: бipꙋіторꙋ (предоmnitорꙋ) în черꙋ. [οὐρανὸς, νίκη].

Οὐρανόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поеt: fiꙋ, saꙋ fiікъ а Ꙋрапꙋлꙋî saꙋ Черꙋлꙋî. [Οὐρανὸς, παῖς].

Οὐρανοπετής, έος (ὁ, ἡ), къzꙋtꙋ din черꙋ. [οὐρανὸς, πέσω=πίπτω].

Οὐρανόπλαγκτος (ὁ, ἡ), поеt: [οὐρανὸς, πλάζομαι] преꙋтвлъторꙋ (чіркꙋлъторꙋ) în черꙋ.

Οὐρανοποιία (ἡ), fачереа (креареа) черꙋлꙋî. [οὐρανὸς, ποιέω].

Οὐρανόπολις, εως (ἡ), орашꙋ череskꙋ. [οὐρανὸς, πόλις]. [de ꙋnde

Οὐρανοπολίτης, ου (ὁ), четъцеапꙋ (локꙋîторꙋ) ал черꙋлꙋî.

Οὐρανόροφος (ὁ, ἡ), чел кꙋ акоперішꙋ în форmъ de черꙋ (волtitꙋ) „Σκηνή —„. Аt: [οὐρανὸς, ὀροφή].

Οὐρανὸς (ὁ), черꙋ; (тitолоц:) локашꙋ ал zeiлор; ші Ꙋрапꙋ (везî dіks: de пꙋт: пропр:); (аꙋs:) atmosfepa. 2 (прin întind:) кліта (tеmпеpъtꙋpa) ꙋпꙋî локꙋ. 3) steлоsꙋл ꙋпіверsꙋ. 4) (fir:) înъꙋntpꙋл акоперішꙋлꙋî ꙋпеî кльꙋditꙋpî saꙋ кортꙋ волtitꙋ; (de ꙋnde ꙋпе-орî) черꙋл гꙋреî. [οὖρος=ὅρος, ἄνω]. [de ꙋnde

Οὐρανόσε, adв: ла черꙋ.

Οὐρανοσκόπος (ὁ, ἡ), прівіторꙋ, къꙋtъторꙋ ла черꙋ. (de ꙋnde ‖ sꙋꙋst:) ꙋпꙋ fелꙋ de пеште кꙋ окiî ашезацî în крештетꙋл капꙋлꙋî, ші înторшî în sꙋs. [οὐρανὸς, σκοπός].

Οὐρανοστεγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [οὐρανὸς, στέγη] apdікъторꙋ (къpъторꙋ) аsꙋпръшî de черꙋ. „Ἄθλος — „. Еsхл: тꙋпка лꙋî Atлаsꙋ.

Οὐρανοῦχος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аре, stъпîпеmtе, saꙋ локꙋіеmtе черꙋл. [οὐρανὸς, ἔχω].

Οὐρανοφάντωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: [οὐρανὸς, φαίνω] аpъtъторꙋ, deskoпeріторꙋ de taîпеле черꙋлꙋî. saꙋ 2) а къpꙋіа лꙋтinъ se веde (ажꙋпце) пînъ ла черꙋ.

Οὐρανοφοιτάω -ῶ, віit: -ήσω, = Οὐρανοβατέω. [din

Οὐρανοφοίτης, ου (ὁ), поеt:, ші

Οὐρανόφοιτος (ὁ, ἡ), тергъторꙋ, ꙋтвлъторꙋ прin черꙋ. (везî ші ἠερόφοιτος). [οὐρανὸς, φοιτάω].

Οὐρανοφόρος (ὁ, ἡ), пꙋртъторꙋ аsꙋпръшî de черꙋ, =Οὐρανοστεγής. [οὐρανὸς, φέρω].

Οὐρανόφρων, ονος (ὁ, ἡ), гînditорꙋ ла

челе черешї; saŭ чел кŭ череskŭ simцimîntŭ. [οὐρανὸς, φρὴν].

Οὐρανοφύτευτος, saŭ Οὐρανόφυτος (ὁ, ἡ), съditŭ (креatŭ, траsŭ de оріцінъ) din черŭ. [οὐρανὸς, φυτεύω, saŭ φύω].

Οὐρανοχρώματος (ὁ, ἡ), чел în колоареа (faцa) черŭлŭї. [οὐρανὸς, χρῶμα].

Οὐρανόω -ῶ, виit: -ώσω, (плц:) ашеzŭ în черŭ, (ad:) înzeeskŭ. [οὐρανὸς]. [de ŭnde

Οὐράνωσις, εως (ἡ), înzeire.

Οὔραξ, [οὐρά] ακος (ὁ), о пасъре, fazanŭ; кокошŭ selватisŭ; saŭ ŭnŭ felŭ de dponie, (алt:) τέτραξ; їар dŭпе алцiї = Τέτριξ.

Οὐραχὸς (ὁ), канаlŭл ŭdŭлŭї de ла прŭнкŭл din нînteче întinsŭ de ла въшіка ŭdŭлŭї пînъ ла вŭрікŭ. [οὖρον, ἄγω].

Οὔρεα, поet. Ion: în локŭ de ὄρη, мŭнцї, îm: ал лŭї οὖρος=ὄρος.

Οὐρειὰς, άδος, поet: Ion: în локŭ de ὀρειάς.

Οὐρειβάτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de ὀρειβάτης

Οὐρείθρεπτος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὀρείθρεπτος.

Οὔρειος, α, ον, поet: în локŭ de ὄρειος.

Οὐρεσφοιτὰς, άδος (ἡ), поet: fem: ал лŭї

Οὐρεσίφοιτος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de ὀρεσίφοιτος.

Οὐρεσιδώτης, ου (ὁ), поet: în локŭ de ὀρεσιδώτης.

Οὐρεσίοικος, Οὐρεσίφοιτος, ші чл: поet: = Ὀρεσίοικος, ші чл:

Οὐρεὺς, ῆος (ὁ), Ion: în локŭ de ὀρεύς, каtîpŭ. 2) (рар) în локŭ de οὖρος, пъzitорŭ.

Οὐρέω -ῶ виit: -ήσω, поet: траrŭ ла църмŭ кŭ пріінчоsŭ вîнtŭ. [οὖρος].

Οὐρέω -ῶ, виit: -ήσω, ші -ήσομαι, (прел: ἐούρουν, пех: οὔρησα) îmї fakŭ ŭdŭл, мъ пішŭ. [οὖρον].

Οὐρὴ (ἡ), Ion: în локŭ de οὐρά.

Οὐρῆας, ак: îm: ал лŭї οὐρεὺς = ὀρεύς.

Οὐρηδόχος (ὁ, ἡ), Ion: în локŭ de οὐροδόχος.

Οὐρήθρα (ἡ), канаlŭл, прін каре есе ŭdŭл, пішъtoаре. [ші

Οὔρημα (τὸ), пішъtŭръ, saŭ пішаtŭ. [οὐρέω].

Οὐρηρὸς, ά,όν, кŭвеnitŭ ла пішаtŭ. „Ἄγγος οὐρηρὸν —„. Лкs: оалъ de пішаtŭ. [οὖρον].

Οὐρησείω, (fъръ виit:]=Οὐρητιάω.

Οὔρησις, εως (ἡ), пішаре. [ші

Οὐρητὴρ (ὁ), канаlъл, прін каре trече пішаtŭл din ръnікї în въшікъ. [ші

Οὐρητιάω -ῶ, виit: -άσω, îmї віне des сă мъ пішŭ. [ші

Οὐρητικὸς, ἡ, όν, înлеsnitорŭ de пішаре. 2) каре se пішъ des. пішаrошŭ. [ші

Οὐρητρὶς, ίδος (ἡ],=Οὐροδοχεῖον. [οὐρέω].

Οὐρία (ἡ), fem: ал лŭї οὔριος.

Οὐρία (ἡ), [οὐρὰ] ŭnŭ felŭ de раців selватікъ.

Οὔρια, Ion: în локŭ de ὅρια.

Οὐρίαχος (ὁ), поet: [οὐρὰ] вîрfŭл askŭцitŭ (чел din жоs) ал sŭлiцеi, =Σαυρωτὴρ; (în цен:) къпъtîїŭл askŭцitŭ ал ор къръїа лŭкрŭ. «Καρδίας—„. Іпкр:

Οὐρίζω, виit: -ίσω, Ion: în локŭ de ὁρίζω.

Οὐρίζω, виit: -ίσω, поet: [οὖρος] портŭ, dŭкŭ корабіа кŭ пріінчоsŭ вîнtŭ; (fir:) fakŭ чева a isвŭtі; saŭ dіріцеzŭ, îndреntеzŭ чева dŭпе кŭвіінцъ.

Οὐρίθρεπτος (ὁ, ἡ), греш: în локŭ de οὐρείθρεπτος.

Οὔρινος, η, ον, (прінч: ὠὸν, οὔ) fъръ плоdŭ, клочitŭ, (алt:) ὑπηνέμιον. [οὖρος, вîнtŭ].

Οὐριοδρομέω -ῶ виit: -ήσω, алергŭ (траrŭ) ла ŭskatŭ кŭ пріінчоsŭ вîнtŭ. [din

Οὐριοδρόμος (ὁ, ἡ), алергъtорŭ (трагъtорŭ) ла портŭ кŭ пріінчоsŭ вîнtŭ. [οὔριος, δρόμος].

Οὔριος, α saŭ ος, ον, [οὖρος] (прінч: ἄνεμος, вîнtŭ) пріінчоsŭ, вŭнŭ ла плŭtіре, sŭfлъtорŭ din апоï. „Ἐξ οὐρίων, saŭ „Ἐξ οὐρίας, saŭ „Ἐν οὐρίω, saŭ „Οὔρια πλεῖν (θεῖν, δραμεῖν)„. Лкs: a плŭtі кŭ пріінцъ. (ші fir:) «Οὐρία πρᾶξις». Esхл: nemepitoаре, isвŭtitoаре. ‖ «Ζεὺς οὔριος». Енгр: dъtъtорŭ de пріінчоsŭ вîнtŭ. 2)=Οὔρινος.

Οὐριοστάτης, ου (ὁ), поet: [οὔριος, ἵστημι] пріінчоsŭ; saŭ adŭкъtорŭ de порочіре.

Οὐριόω -ῶ, виit: -ώσω, поet: [οὔριος] лаsŭ în diskреціа вîнtŭрілор,=Ἐξανεμόω.

Οὔρισμα (τὸ), Ion: în локŭ de ὅρισμα.

Οὔρισμα (τὸ), [οὐρίζω] sŭfларе de вîнtŭ пріінчоsŭ.

Οὐροδοχεῖον (τὸ), ваsŭ пріімitорŭ (оалъ) de пішаtŭ. [ші

Οὐροδόχη (ἡ), ші Οὐροδόχιον (τὸ), =Οὐροδοχεῖον. [din

Οὐροδόχος (ὁ, ἡ), пріімitорŭ, saŭ копрінzъtорŭ de пішаtŭ. [οὖρον, δέχομαι].

Οὖρον (τὸ), [ὀρὸς] пішаtŭ.

Οὖρον (τὸ), поet: în локŭ de ὅρος, ὅριον, distanцъ, пînъ ŭnde ажŭнце чева.

Οὐροπύγιον (τὸ),=Ὀρροπύγιον.

Οὐρὸς (ὁ), Ion: în локŭ de ὀρὸς, saŭ ὀῤῥός.

Οὐρὸς (ὁ), шанцъ, прin каре trъцеаъ коръвiiле деие mape пе ъskalъ, шi din протiвъ. (везї шi ἕλκὸς). [în afin: къ..

Οὖρος (ὁ), Ion. în локъ de ὅρος. xotapъ.

Οὖρος (ὁ), поet: [αὔρα] вîntъ (прinч:) приinчоsъ ла плъtipe; (de ъnde fir:) попочipe, isвъtipe.

Οὖρος (ὁ), поet: [ὥρα] лъъtopъ a minte, пъzitopъ, stpeжapъ.

Οὖρος (ὁ), [Лat: saъ Цepm:] ънъ feлъ de вitъ, воъ, saъ вiвoлъ seлвatiкъ, (aлt:) βόνασος.

Οὖρος, εος -ους (τὸ), Ion. în локъ de ὄρος, мъnte.

Οὐροτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taїъ koada. «Ἵππον —». Глs: [οὐρὰ, τομή].

Οὐρέω -ῶ, вiit: -ώσω, = (saъ греш: în локъ de) Οὐριόω (întpeв: нъmaї în комп: κατουρέω).. [οὖρος, вîntъ].

Οὖς, ὠτὸς (τὸ), ъpeke. «Εἰς οὖς„. Fps: ла ъpeke, пе askъns. 2) ъpeke, ad: mînъшъ de (апъкat) вasъ.

Οὕς, ак: îm: aл peлat: ὅς.

Οὖσα, fem: aл лъї ὤν, партч: лъї εἰμί.

Οὖσα, поet: îm: aл лъї οὖσον.

Οὐσία (ἡ), fiinцъ; konstitъtiвeлe (конціitoapeлe eлemente a лe) fiinцeї; (de ъnde maї des) пропpietъцi, авере, stape. «Τὰς ἄπαιδας οὐσίας». Sof: a fi în лipsъ de копiї. [οὖσα].

Οὐσιαρχία (ἡ), (tлц:) opiцina fiinцeї, saъ чеа dintîї înчепъtoape пpiчinъ a fiinцeї челор în fiinцъ. [οὐσία, ἀρχή].

Οὐσίδιον (τὸ), dim: aл лъї οὐσία, mikъ авере.

Οὐσιοποιός (ὁ, ἡ), (tлц:) fъкъtopъ de fiinцъ. [οὐσία, ποιός].

Οὐσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, înfiinцezъ (kpeezъ) чева. «Ὁ κατὰ ζωὴν λογικὴν οὐσιωμένος„. Simпл: чел kpeatъ în къвîntъtoape вiaцъ. [шi

Οὐσιώδης, εος (ὁ, ἡ), fiinчosъ, (Fpanц:) esenцiaлъ. [οὐσία]. [de ъnde

Οὐσιωδῶς, adв: дъпе (saъ în) adeвъpatъ fiinцъ.

Οὐσίωσις, εως (ἡ), înfiinцape. [οὐσιόω].

Οὖσον (τὸ), поet: în локъ de οἶσον.

Οὖτα, поet: în локъ de οὔτασε, a 3: sinг: пepс: a пepeгл: пеx: aл лъї ...

Οὐτάζω, вiit: -άσω, шi Οὐτάω -ῶ, вiit: -ήσω, поet: [în afin: къ ὠθέω] ловeskъ (прinч: къ de апpoane въtъtoape apmъ), stpъпъпгъ, ръneskъ. «Οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ, οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος». Od: Λ. «Ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ». Iл: Ε. «Οὐταμένη ὠτειλή». Iл: Ξ. шi P. paпъ deskisъ.

Οὔτε, [οὐ, τέ] adв: neг: = Οὐδέ, нiчї, (oвiч:) „Οὔτε... οὔτε, saъ Οὔτε.. οὐδὲ, saъ «Οὔτε.. οὐ, saъ Οὔτε...καὶ, шi (pap) «Ὅτε... δὲ»». Ep:

Οὔτερος, At: шi Ion: în локъ de ὁ ἕτερος.

Οὐτήσασκε, поet: în локъ de οὔταζε, a 3: sinг: пepс: de пpeл: aл лъї οὐτάω.

Οὔτησις, εως (ἡ), ръnipe. [οὐτάω].

Οὔτι, пеъt: лъї Οὔτις. [de ъnde

Οὐτιδανὸς, ἡ, ὸν,, = Οὐδαμινὸς, de nimikъ; neînsemnъtopъ; neвiteazъ, некъpaжosъ; (despre лъкр:) de neîntpeвъinцat, пpostъ.

Οὔτινος, цen: aл лъї οὔτις.

Οὔτινος, цen: aллъї ὅσ τις, шi ὅ,τι.

Οὔτι πω, adв: = Οὔπω.

Οὔτις, (пеъt: Οὔτι) цen: οὔτινος, = Οὐδείς, niminea. || (пеъt:) Οὔτι, adв: negat: нiчї de къm, de локъ. (пеъt: se konf: къ...

Οὔτοι adв: neг: нъ negpeшit. [οὐ, τοι].

Οὗτος, [ὁ αὐτός] αὕτη, τοῦτο, (цen: τούτου, ταύτης, τούτου, dat: τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, ак: τοῦτον, ταύτην, τοῦτο; îm: nom: οὗτοι, αὗται, ταῦτα, цen: τούτων, dat: τούτοις, ταύταις, τούτοις, ак: τούτους, ταύτας, ταῦτα) пpon: demonstp: saъ apъt: (прinч: în apъtape de oвiektъл чел maї de апpoape) ачеsta. „Ἐκεῖνο Λεωκόριον, τοῦτο Θησεῖον„. (Eпis: în) Stpв: (шi emfant:) „Οὗτος ἐγὼ πάρειμι„. Лкs: (maї des ъpmeazъ în pepetape de întpeръntъ fpasъ, saъ supe înfpъmъseцape). «Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Ἀριστέης, τοῦ περ πρότερον ἐμνήσθην, οὐδέ οὗτος προσωτέρω ἔφησε ἀπικέσθαι». Ep: «Οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες, οὗτοι ἀεὶ ἡδέως ὑπηρετοῦσι». Ksn: (шi вokat:) «Οὗτος, ὦ οὗτος, σὲ φημί». Лкs: «Ὦ οὗτος, Αἴαν». Sof: «Ἐπίσχες, οὗτος». Apstf: || (пеъt:) Τοῦτο, saъ Ταῦτα (în eл: de пpeп: saъ de вepвъ вnaлoгъ se ïa în feлъpite akчепцiї). „Τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ». în локъ de μέρος μὲν, μέρος δέ. «Καὶ ταῦτα φίλος ὤν». Лкs: шi maї къ seamъ kînd, în вpeme че... «Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα». Fps: în локъ de εἶεν. «Ταῦτ' (se înц: ποιήσω, saъ ἔσται), ὦ δέσποτα». Apistf: aшa, пpea вine, въкъpos. (шi maї des). «Ταῦτ' ἄρα (δὴ, οὖν)„. пепtpъ ачеasta dap. || (fem: dat:) Ταύτῃ (în eл: de χώρᾳ, saъ ὁδῷ, saъ μεθόδῳ se ïa în локъ de) adв: de локъ, de кaл: saъ asemъn: aчi de aчi, astfeл. «Οὐ ταῦτ' ἔστι πω ταύτῃ„. Apstf: n'a ажъns înкъ лъкpъл пîn' aколо. «Ταύτῃ καλεῖσθαι». Плt: [de ъnde

Οὑτοσὶ, (шi пpea pap οὑτοσίν) αὑτηΐ,

τουτί, At: (прin întind:) în локȣ de οὗτος, αὕτη, τοῦτο (sпpe maĭ mȣлtъ înцeлeцipe de apъtape). [шi

Οὕτως, шi (maĭ 'nainte de kons:) οὕτω, adв: de asem: (antev: oвiч: ал pелat: ὡς) aшa, întp' astfeлȣ de кinȣ. «Ταῦτα μὲν οὕτω τελέω, ὡς σὺ κελεύεις». Od: Δ. (шi fъpъ ὡς). „Ἔσσεται οὕτως». Od: Π. «Οὐχ οὕτως ἔσται». Od: Φ. «Οὐδὲ ταῦθ' οὕτως ἔχει». Ksn: (ȣne-opĭ se лasъ). «Ὁρῶ δ', ὥσπερ γεωργοῦντας, καὶ τὰς ἄλλας τέχνας ἐργαζομένους ἀνθρώπους». Ksn: (шi în înпъpц:). «Οὕτω μὲν, οὕτω δὲ». în локȣ de μέρος μὲν, — δὲ. (вezĭ шi οὗτος). 2) înцeл: (ȣpmînd oвiч: ὥστε) ka antev: atît, atît de mȣлt (de вine, de tape, шi чл:). (шi în eл: de ὥστε). «Αἱ τῶν Αἰγυπτίων κεφαλαὶ εἰσὶ οὕτω δή τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίθῳ παίσας διαῤῥήξειας„. Ep: (шi aвsoл:) «Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα»; Apstf: (шi ȣpmînd ὥς). «Οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἐρᾷ». Sof: 3) noft: (înц: ὡς). «Οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων». Apstf: aшa sъ amȣ napte de копiĭ. «Οὕτω σαυτῆς ὄναιο». Лкч: aшa se aĭ napte de вiaцъ 'цi. 4) конкл: saȣ îndeпninitopȣ de înцeлesȣ (maĭ de mȣлte opĭ înпpeȣnъ кȣ δή), aшa dap, npin ȣpmape. «Γνοὺς, ὅτι..., οὕτω δὴ κρίνας». Ksn: «Ἐπεί τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακὸν, οὕτω δὴ шi чл:». Ep: (шi întpeв:) «Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν καταλείψειν; Σίγα...». Iл: Ξ. 5) afipmat: (în pesnȣns: шi eл:) da, întp' adeвъpȣ, aшa este. «Σὺ ἄρα τὰ μὲν ὠφελοῦντα χρήματα ἡγῇ, τὰ δὲ βλάπτοντα οὐ χρήματα; —Οὕτως. 6) emfant: în локȣ de ἁπλῶς, aшa în zadapȣ, fъpъ niчĭ ȣnȣ кȣвîntȣ, (Tъpч:) de цeaвa. «Μὰψ οὕτως». Iл: B. Κεῖσ' οὕτως». Iл: Φ. «Ὅμως οὕτως ἀκοῦσαι ἔχει τινα λόγον». Dm: (шi лa înчenȣtȣ de noвeste). «Οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ». Apst:

Οὑτωσί, шi (maĭ 'nainte de воk: ȣneopĭ) Οὑτωσίν, adв: At: (în npestîntind:) în локȣ de οὕτως.

Οὐχ, adв: (maĭ 'nainte de воk: asnip:) în локȣ de οὐκ. [de ȣnde

Οὐχὶ, adв: =Οὐ, nȣ.

Ὀφείδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὄφις, шepпȣлeцȣ.

Ὀφειλέσιον (τό),=Ὀφείλημα. [шi

Ὀφειλέτης, ου (ὁ), шi Ὀφειλέτις, ιδος (ἡ), datopȣ, datoape. [шi

Ὀφειλή (ἡ), Skp: =кȣ...

Ὀφείλημα (τὸ), datopie, saȣ че este чineвa datopȣ. [ὀφείλω].

Ὀφείλιμος, гpeш: în локȣ de ὀφέλλιμος.

Ὀφειλόντως, adв: (de napтч:) dȣnе datopie, къdepe, saȣ кȣвiinцъ; (npin ȣpm:) negpeшit. [din

Ὀφείλω, [ὀφέλλω] вiit: ὀφειλήσω, (nеx: ὠφείλησα, шi 2: ὄφελον, шi în sinк: ὦφλον, tpe: de кȣ; ὤφληκα, шi nas: ὤφλημαι, nеx: nas: ὠφειλέθην) datopezȣ, sîntȣ datopȣ; (fiг:) sîntȣ îndatopatȣ (mopaлiчeшte siлitȣ) sъ... (кȣ aк: saȣ inf: dip; шi dat: indip:). «Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, ἀλλ' ἢ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους». Skp: „Πολλέσι χρεῖος ὄφειλον». Iл: A. «Ὀφειλέτω τῷ δημοσίῳ τοσοῦτον ἕτερον». Плt: (вezĭ шi ὄφλω). (шi fiг:) «Χάριτας ὀφείλειν τινί». Tкp: «Ἀγαθὸν («Κακὸν «Βλάβην) ὀφείλειν τινί». Лкs: amȣ se întopкȣ кȣiвa, (oвшt:) цiȣ minte.. «Ὀφείλουσι τὴν ψυχὴν πᾶσιν». Eл: sînt datopĭ вiaцa. (шi кȣ inf:). «Ὀφείλεις, ἐμεῦ προσποιήσαντος χρηστὰ εἰς σέ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι». Ep: «Σφάλλεσθαι ὀφείλεις». Ep: eшtĭ siлitȣ. «Ἐγὼ δὲ λέγειν ὀφείλω τὰ λεγόμενα». Ep: «Νῦν ὄφελλεν πονέεσθαι λισσόμενος». Iл: K. aкȣm tpeвȣĭa. (шi în întpeв:) »Οὐκ ὄφελλον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι»; Iл: Σ. n' aвeamȣ dpentate? (вezĭ шi μέλλω). 2) (шi nas:) «Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται». Eȣp: este neaпъpatȣ. (шi în napтч:) «Τὸ ὀφειλόμενον». în локȣ de τὸ ὀφείλημα, datopie, къdepe, кȣвiinцъ. || (maĭ des nеx: 2:) ὄφελον (кȣ inf: sпpe apъtape de dopinцъ). „Ὄφελον ἐκλιπεῖν βίον„. Sof: fie sъ fi mȣpit. „Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις„. Iл: T. (шi кȣ noft: napтiк:) „Αἴθ' ὄφελες ἄγονος τ' ἔμμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι„. Iл: Г. „Αἴθ' ἅμα πάντες ὀφέλλετε πεφάσθαι„. Iл: Ω. „Εἴθε σου εἶναι ὤφελεν οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων„. Apstf: „Ὡς ὄφελον θανέειν αὐτοῦ„. Od: Ξ. „Ὡς μὴ ὤφελε τεκέσθαι„. Iл: X. „Εἶδον τὸ μὴ ἰδεῖν ὄφελον„. Ep: (шi eл:) „Τοῦτον δ' οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς, ὡς μηδὲ νῦν ὤφελον (se înц: εἰδέναι)„. Dm: (de ȣnde maĭ noȣ simп: în локȣ de adв:) = Εἴθε, fie кa sъ. „Ὤφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου„. Skp: „Κατῄει εἴς τι τῶν ἀδύτων, ὡς ὄφελόν γε καὶ εἰς ᾅδου„. Гpг:

Ὀφέλλιμος (ὁ, ἡ), noet: [ὀφέλλω] în локȣ de ὠφέλιμος, foлositopȣ.

Ὄφελλον, noet: în локȣ de ὄφελον, nеx: 2: ал лȣĭ ὀφείλω.

Ὀφέλλω, вiit: -ελῶ, (nеx: ὤφελα) noet: кpeskȣ, хpъneskȣ; înmȣлцeskȣ; (fiг:) npodȣкȣ; (npin întind:) mъtȣpȣ, depetiкȣ; (nas:) mъ кpeskȣ, шi чл:; (fiг:) înaintezȣ.

„Ἄνεμος κύματ' ὀφέλλει,„ Ιл: Ο. «Οἶκον ὀφέλλειν». Od:Ο. «Μῦθον („Πόνον) ὀφέλλειν». Iл. Π. «Τὴν στέγην ὀφέλλοντα πυθμένι στοιβῆς». Ιпоп: (ші пas:) «Ἀήϊον ὀφελλόμενον ὄμβρῳ». Ткр: 2) în локъ de ὀφείλω. «Ζωάγριά μοι ὀφέλλεις». Od: Θ: (ші пas:) «Χρεῖός μοι ὀφέλλεται». Od: Γ: [de ѫnde

Ὄφελμα (τὸ), поеt: adaosъ; кîштігъ; фолосъ. 2)=Ὄφελτρον, мътѫрътѫръ.

Ὄφελεν, adв: fie, dea Домнѫл. [везї ὀφείλω пе ла sfîршітъ].

Ὄφελος, εος -ους (τὸ), (рар în казеле облїче) [de ачї] фолосъ, кîштігъ.„ Τί δῆτ' ἄν εἴης ὄφελος ἡμῖν»; Apstf: (ші кѫ цеп:) «Οὐδὲν ὄφελος τοῦ κτήματος». Ksn: «Τῶν ὄφελός ἐστι οὐδὲν». Ep: aчестеа нѫ фолосеск німік. „Ἀνήρ, ὅτου τε καὶ σμικρὸν ὄφελος„. Плt: кît de пѫцін фолосіторъ. «Ὅ,τι περ ὄφελος ἦν τοῦ στρατεύματος». Ksn: чеа маї алеасъ парте, флоареа. [ші

Ὀφέλσιμος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de ὀφέλιμος. [ὀφέλλω].

Ὀφελτρεύω, biit: -εύσω, Sxл: мътѫръ, depetікъ. [din

Ὄφελτρον (τὸ), Sxл: [ὀφέλλω] мътѫръ; мътѫрърѫръ.

Ὀφθαλμία (ἡ), паtімъ, дѫрере de окї.[ші

Ὀφθαλμίας, ου (ὁ), поеt: чел кѫ марї, саѫ ацерї ла ведере окї; (de ѫnde || sѫвst:) ѫнъ фелъ de вѫлтѫръ, саѫ ѫлеѫ. саѫ 2) (дѫпе алцїї) ѫнъ фелъ de пеште. (везї ші βόωψ]. [ὀφθαλμός].

Ὀφθαλμιάω -ῶ, biit: άσω, пътімеснѫ de окї. 2) (кѫ ак: саѫ sінгѫръ, саѫ кѫ преп:) атъ ла окїѫ (саѫ окїѫл meѫ ла) чева; въzѫ чева кѫ окї рѫї, пізмѫіескъ, deокїѫ. «Πάλαι τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως ὀφθαλμιῶντες». Плв: [ὀφθαλμία].

Ὀφθαλμίδιον (τὸ), dim: ал лѫї ὀφθαλμὸς, окішоръ.

Ὀφθαλμίζομαι, biit: -ίσομαι, мъ молiпсескъ de боалъ de окї. 2) =Ἐνοφθαλμίζω, алтоїескъ în окїѫ (подѫ) de помъ. 3) атъ чева лініtъ асѫпръ 'мї în фелъ de окїѫ. «Κλινόποδες ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις ὠφθαλμισμένοι». [ші

Ὀφθαλμικὸς, ἡ, ὸν, релатівъ, кѫвенітъ ла окї. [mi

Ὀφθαλμῖτις, ιδος (ἡ), = Ὀπτιλέτις. [ὀφθαλμός].

Ὀφθαλμοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, арѫнкъ о кътътѫръ deокітоаре, саѫ вънѫітоаре, саѫ амороасъ асѫпра квїва, (обшt:). окїескъ. (везї ші ἐποφθαλμίζω]. [ὀφθαλμὸς, βολή].

Ὀφθαλμοβόρος (ὁ, ἡ), мîнкъторъ (пръпъdіторъ) de окї, саѫ кѫ окїї de чева, deокіторъ. [ὀφθαλμός, βορά].

Ὀφθαλμοδουλεία (ἡ), (Skp:) slѫжіре пѫмаї пентрѫ окї (în аръtаре). [din

Ὀφθαλμόδουλος (ὁ, ἡ), slѫжіторъ пѫмаї пентрѫ окї (пѫ кѫ dinadinsѫл). [ὀφθαλμὸς, δοῦλος].

Ὀφθαλμὸς (ὁ), окїѫ. «Ἴδον ὀφθαλμοῖσιν». Om: „'Ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει». Ткр: «Ἄλλεται ὀφθαλμὸς μευ ὁ δεξιὸς». Ткр: Ἐξ ὀφθαλμῶν τινος (саѫ τινι) γίγνεσθαι». Ksn: ші Ep: a se піерde din окїї кѫїва. «Κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν». Ksn: în окї, în фацъ. «Βασιλέως ὀφθαλμός». Apstf: (în Персіа) îмпъртескъ трімісъ. „Ἡμέρας («Νυκτὸς) ὀφθαλμὸς». соареле, лѫпа. 2) (fir:) че е маї бѫпъ, маї пречіосъ; мîнгîїере. (везї ші φῶς). «Σικελίας ὀφθαλμὸς». Піnd: «Ὀφθαλμὸς ἀνθῶν τὸ ῥόδον». Лкs: «Εἷς παῖς ὀφθαλμὸς βίου». Еѫр: 3) (lir:) бобокѫл плантелор, din каре ес фрѫнzеле (ръdъчінеле, ші чл:), (ші Pom:) окїѫ. „Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἄνω ὁρῶ βλαστάνοντα τὰ φυτά· καὶ τοὺς κατὰ γῆν οὖν ὀφθαλμοὺς ἡγοῦμαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν». Ksn: 4) гаѫра чеа potѫndъ (окїѫл), прін каре трече вîсла. «Ἀσκωμ' ἔχειν περὶ τὸν ὀφθαλμόν». Apstf: [ὄπτομαι, ἄλλομαι].

Ὀφθαλμόσοφος (ὁ), Лкsf: învъцатъ (докторъ) ла віndекареа окілор, (Франц:) окѫлістъ. [ὀφθαλμὸς, σοφὸς].

Ὀφθαλμότεγκτος (ὁ, ἡ), поеt: [ὀφθαλμὸς, τέγγω] чел кѫ окїї ѫdацї (плîншї).

Ὀφθαλμοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), вѫzѫтъ îнаінtea окілор, înведератъ. [ὀφθαλμὸς, φαίνω]. [de ѫnde

Ὀφθαλμοφανῶς, adв: înведерат, кѫ totѫл de фацъ.

Ὀφθαλμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în фелѫл, саѫ форма окїѫлѫї. [ὀφθαλμὸς].

Ὀφθαλμώρυχος (ὁ, ἡ), поеt: [ὀφθαλμὸς, ὀρύσσω] скобіторъ (скоцъторъ) de окї.

Ὀφθῆναι, пas: пеx: de inf: ал лѫї ὁράω, din ὄπτομαι.

Ὀφιακὸς, ἡ, ὸν, шѫрпескъ. || «Ὀφιακὰ (sc: βιβλία)„. трактатъ деспре шѫрпї. [ші

Ὀφίασις, εως (ἡ), (паtімъ) къдереа пърѫлѫї капѫлѫї. (везї ші ἀλωπεκία). [ші

Ὀφίδιον (τὸ),=Ὀφείδιον. [ші

Ὀφιῆτις, ιδος (ἡ),=Ὀφῖτις. [ὄφις].

Ὀφιοβόλος (ὁ, ἡ), ісбіторъ кѫ съцеатъ (оморîtоръ) de шѫрпї. [ὄφις, βολὴ].

Ὀφιοβόρος (ὁ, ἡ), = Ὀφιοφάγος. [ὄφις, βορά].

'Οφιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъskвtš, saš tpasš din шарпе. [ὄφις, γένος].

'Οφιόδειρος (ὁ, ἡ), чел кв rîtš de шарпе. [ὄφις, δειρὴ].

'Οφιόδηκτος (ὁ, ἡ), мъшкаtš de шарпе. [ὄφις, δήκω=δάκνω].

'Οφιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felвл, saš fopма шарпелвї; saš шърпвїtš. [ὄφις, εἶδος].

'Οφιόεις,, εσσα, εν, noet: релаtівš кв шарпе saš шърпї. 2) плінš de шърпї. 3) = 'Οφιοειδὴς. [ὄφις].

'Οφιοκτόνη (ἡ), внš felš de шоnîрлъ. [din

'Οφιοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopš de шърпї. [ὄφις, κτείνω].

'Οφιομάχης, ου (ὁ), шї 'Οφιομάχος (ὁ,ἡ), pesвoitopš de шърпї. [ὄφις, μάχη].

'Οφιόνεος (1: лвнгš), α, ον, noet: [ὀφίων]='Οφιώδης, saš 'Οφιοειδὴς.

'Οφιοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кв шърпї în локš de плete de пърš. [ὄφις, πλόκαμος].

'Οφιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв шърпї în локš de пічоаре, saš кв пічоаре (în fopмъ) de шърпї. [ὄφις, ποῦς].

'Οφιοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кв обpazš, saš faцъ de шарпе. [ὄφις, πρόσωπον].

'Οφιοσκόροδον, шї 'Οφιόσκορδον (τὸ), внš felš de вstвроїš selвatікš. [ὄφις, σκόροδον, σκόρδον].

'Οφιόσπαρτος, шї (în metatasš) 'Οφιόσπρατος (ὁ,ἡ), noet:='Οφιογενὴς. [ὄφις, σπείρω].

'Οφιοσταφυλὴ (ἡ), шї 'Οφιοστάφυλον (τὸ), ='Αμπελος λευκὴ, кврпенš алвš, квркввіцъ, (Франц:) couleuvrée.

'Οφίουρος (ὁ, ἡ), чел кв коаdъ de (saš ка de) шарпе. || (sввst:) внš felš de пасъре de Etionia. [ὄφις, οὐρὰ].

'Οφιοῦσσα (ἡ), în конtрак: în локš de ὀφιόεσσα, fem: ал лвї ὀφιόεις.

'Οφιοῦχος (ὁ, ἡ), цііtорš de шарпе. || (sввst:) о konstелацie. [ὄφις, ἔχω]. [de внde

'Οφιούχεος, η, ον, noet: релаtівš кв konstелацia ὀφιοῦχος.

'Οφιοφάγος (ὁ,ἡ), mînкъtорš de шърпї. [ὄφις, φάγω].

"Οφις, [în aîin: кв ἔχις] εως (ὁ), шарпе. 2) (astpon:) о konstелацie. 3) цinарš, saš вîрларš. 4) внš felš de плantъ. 5)='Οφίασις. 6) внš felš de браціолеtъ în fopмъ de шарпе, (алt:) δράκων. [de внde

'Οφίτης, ου (ὁ), шї 'Οφῖτις, ιδος (ἡ), însвшіtš, saš asemenea шарпелвї. || (sввst:) внš felš de піаtpъ nestpiцъ ка пїелеа шарпелвї. [шї

'Οφιώδης, εος (ὁ,ἡ),='Οφιοειδὴς, saš 'Οφιόεις, шърпosš, asemenea кв шарпе, saš плінš de шърпї. [шї

'Οφίων, ωνος (ὁ), внš felš de fаввлosš animaлš.

'Οφλέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локš de ὄφλω. [de внde

"Οφλημα (τὸ),='Οφείλημα, datopie; штраfš, osîndъ de плаtъ. [шї

"Οφλησις, εως (ἡ),='Οφειλὴ; osîndъ de плаtъ, глоавъ.

'Οφλητὴς, οῦ (ὁ),='Οφειλέτης.

'Οφλισκάνω, (прел: ὠφλίσκανον) în локš de

"Οφλω, віit: ὀφλήσω, (пех: ὦφλον, тре: de кв: ὤφληκα) = 'Οφείλω, sîntš datopš (прінч: ла пввлікš); (de внde овіч:) îmї пїерzš жвdikata, шъ osîndeskš (прінч:) ла osîndъ de плаtъ, (штраfš, saš глоавъ); шъ вbdeskš вінобаtš. «'Εὰν ὄφλῃ τῷ δημοσίῳ». Dm: «Ζημίαν («Δίαιταν, «Τάλαντα δέκα) ὦφλε». Ptp: «Θανάτου δίκην ὄφλων». Плt: osîndindв se ла moapte. «"Ωφλε τὴν δίκην ἐρήμην». Пл: (шї fіг:) "Γέλωτα («Αἰσχύνην) ὀφλισκάνει». Лкs: se face de pîsš, de рвшіne. «Ἡλίκην ἂν ὠφληκότες παράνοιαν ἦτε». Dm: кît de fъръ minte в' аці аръta. (шї маї îndeплін: кв dat:) «Μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω». Sof: неродš паръ ла внš неродš. (шї кв цен: saš dat: кв преп:) «Δειλίην ὤφλεε πρὸς βασιλῆος». Ep: s' а sokotit de fpikosš. ,,— παρά τινι». Ел:

"Οφρα, (ὅ, φι, ῥα] noet: копівнкц: съвîршіt: ка съ (кв свп: saš noft:) «'Αχλὺν τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα». Ил: Е. «'Εμοὶ ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω». Ил: А. (шї кв îndoїoasъ партік:). «"Οφρα κεν ἐς κλισίην ἀφίκωμαι». Ил: Ω. (шї кв noft:). «"Οφρα τις καὶ οὐκ ἐθέλων ἀναγκαίῃ πολεμίζοι». Ил: Δ. «Τέμενος οἱ τάμον, ὄφρα νέμοιτο». Ил: Ξ. (шї înпревнъ кв ἄν). ,,"Οφρ' ἂν ἀγοιεν». Od: Р. 2) адв: тіmп: пînъ, пînъ че; пе кît, saš пе кînd. (кв хоt: шї маї pap кв свп: saš noft:) «"Οφρα ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο». Ил: Σ. «Οἶνον πῖνε, ὄφρ' ἐθέλ' αὐτές». Od: Υ. ,,"Οφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς». Ил: Λ. «'Ηϊεν, ὄφρα σπέος ἵκετο». Od: Е. (шї релаt: кътре τόφρα). «"Οφρα μὲν οὖν Μενέλαος πολέμιζε, τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν,,. Ил: І. (шї dinпроt:) «Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγεν,,. Od: Δ. (шї кв свп:). «Οὔ φησι κακὸν πείσεσθαι, ὄφρα γούνατ' ὀρώρῃ,,. Od: Σ. "Ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,,. Ил: А. (шї înпреннъ кв ἄν, шї чл:). "Τοῦ οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ζωοῖσιν μετέω,,. Ил: Х. "'Επίμεινον, ὄφρα κεν ἑνδεκάτη γένηται,,. Od:

Δ. „'Ανιχνεύει, ὄφρα κεν εὕρῃ». Ιл: X. „Τόφρα κτήματ' ἔδονται, ὄφρα κε κείνου τοῦτον ἔχῃ νόον„. Od: B. (шi авсол: în локꙋ de τέως). „'Ο δ' ὄφρα βοῦς βόσκεν ἐν Περκώπῃ». Iл: O. (шi кꙋ ак: кꙋ преп:) „"Οφρα ποτὶ στόμα„. Апл: пînъ ла гꙋръ.

'Οφρύα, поет: (маї поꙋ шi рарꙋ) în локꙋ de ὀφρύν, ак: ал лꙋї ὀφρύς. [de ꙋnde

'Οφρυάζω, віit: -άσω, apdiкꙋ, saꙋ коворꙋ sпрînченеле, тъ mîndpeскꙋ, saꙋ тъ посоморъскꙋ.

'Οφρυανασπασίδης, ου (ὁ), ком: чел че 'шї apdiкъ în sꙋs sпрînченеле, mîndpꙋ. [ὀφρύς, ἀνασπάω].

'Οφρυάω -ῶ, віit: -άσω, amꙋ мꙋлte sпрîнчене, (fir:) dealꙋpї. «Κόρινθος ὀφρυᾷ τε καὶ κοιλαίνεται». (Eцesп: în) Stpв: аре мꙋлte dealꙋpї шi вꙋї. [ὀφρύς].

'Οφρύδιον (τὸ), (маї поꙋ) dim: (пꙋмаї dꙋпе tiпꙋ) ал лꙋї ὀφρύς.

'Οφρύη (ἡ), Ion în локꙋ de ὀφρύς (2).

'Οφρύκνηστος (ὁ, ἡ), [ὀφρύς, κνάω] чел че 'шї freaкъ sпрînченеле, saꙋ fрꙋntea de рꙋшine, ка sъ пꙋ se apate, къ s' a рꙋшit.

'Οφρυόεις, εσσα, εν, поеt: пꙋsꙋ пе вîрfꙋ de мꙋnte, saꙋ în deal-вълоаsъ посiцie; (fir:) греꙋ, saꙋ mîndpꙋ, înгîmfatꙋ. »'Οφρυόεσσα Κόρινθος». Ep: везї ὀφρυάω. [ὀφρύς]. [de ꙋnde

'Οφρυόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι,='Οφρυάζω, тъ mîndpeskꙋ (ꙋмблꙋ кꙋ пасꙋл пе sꙋs); (de ꙋnde партiч:) ὠφρυωμένος, η, ον, înгîmfatꙋ, saꙋ посоморîtꙋ.

'Οφρυόσκιος (ὁ, ἡ), чел кꙋ ꙋмвроаse (марї) sпрînчене. [ὀφρύς, σκιά].

'Οφρὺς, ύος (ἡ), (ак: îm: ὀφρύας, шi oвiч: ὀφρῦς) sпрînчеанъ; (fir:) mîndpie, înгîmfape, despreцꙋipe. »Νεύειν (»Γελᾶν) ὀφρύσιν„. Om: шi Ilind: „Λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις„. Ткр: „'Ανασπᾶν („'Επαίρειν „Συνάγειν, шi чл:) τὰς ὀφρῦς„. Лкs: a se mîndpi, a se арътa греꙋ. (шi înпpot:) „Καταβάλλειν τὰς ὀφρῦς„. Eꙋp: a sꙋрпа mîndpia кꙋїва. „'Οφρύες οὐκ ἔπρεπον». Stpat: Епгр: пꙋ se потрiвiїа тъpeцiа. 2) (авꙋs: шi ком:) окїꙋ. "'Εδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς„. Apstf: 3) (fir:) локꙋ înълцatꙋ din faцв пъмîntꙋлꙋї, dealꙋ, тъгꙋръ, малꙋ, шi чл: „'Οφρὺς ὄρους„. Skp: вîрfꙋ eшitꙋ din кꙋлmea мꙋnteлꙋї. "'Ρεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος„. Плв: малꙋ. "Τάφρου ("Αἰγιαλοῦ) ὀφρὺς„. Stpв: шi Апл: «'Οφρὺς γεώδης παρατείνουσα πόρρω„. [de ꙋnde

'Οφρυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în формъ (saꙋ skosꙋ afаръ în felꙋ) de sпрînчеанъ; (în цеп:)='Οφρυόεις, sпрînченаtꙋ, saꙋ sпрînченоsꙋ.

'Οφρύωμα (τὸ), ='Οφρὺς, търеціе, despreцꙋipe. [шi

'Οφρύωσις, εως (ἡ), (плц:) înълцаpe de малꙋ, saꙋ tавiе, вatepie, (Тꙋрч:) meteрizꙋ.

"Οχα, adв: поеt: [ἔχω, ὄχος] маї кꙋ deosевipe, foapte мꙋлt. «"Οχ' ἄριστος„. Om:

'Οχάνη (ἡ), шi "Οχανον (τὸ), кꙋреаоа de апꙋкat павъza (везї шi πόρπαξ); (în цеп:) mîнꙋнъ, saꙋ mîнерꙋ. [шi

'Οχεὰ (ἡ), поеt: [ὀχὴ] = Χειὰ, вiзꙋinъ de fеаръ. [ἔχω].

'Οχέεσκον, "Οχεσκον, Ion: поеt: прел: ал лꙋї ὀχέω.

'Οχεία (ἡ), tрꙋпеаskъ înпреꙋнаре а вiteлор, înкълiкаpe, saꙋ гопipe. [шi

'Οχεῖον (τὸ), [ὀχεύω] вiкꙋ, tаꙋрꙋ, армъsарꙋ, шi чл: 2) (ꙋпе-орї) локꙋл, ꙋnde oвiчпꙋїеsк a пꙋne viteле sпре а se înкълiка, saꙋ a se гопi. 3) поеt: ="Οχημα; (прiнч: пеꙋt: лꙋї ...

'Οχεῖος, α, ον, кꙋвепitꙋ, saꙋ folositорꙋ ла опpipe, ла цiпере în локꙋ. „"Αγκυρα „. Es: каре цiне în локꙋ коравiа. [ἔχω]

"Οχεσφι (φιν), поеt: în локꙋ de ὄχεσι, dat: îm: ал лꙋї ὄχος.

'Οχεταγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, ='Οχετηγέω. [шi

'Οχεταγωγία (ἡ),='Οχετηγία. [din

'Οχεταγωγὸς (ὁ, ἡ),='Οχετηγός.

'Οχετεία (ἡ),='Οχετηγία. 2) = кꙋ..

'Οχέτευμα (τὸ), апъ sкꙋрsъ прin каналꙋ. [din

'Οχετεύω, віit: -εύσω, [ὀχετός]=кꙋ...

'Οχετηγέω -ῶ, віit: -ήσω, sкꙋргꙋ апъ прin каналꙋ; saꙋ авatꙋ апа (ꙋпꙋї рîꙋ, шi чл:) прin шанцꙋ, saꙋ каналꙋ. [шi

'Οχετηγία (ἡ), sкꙋрцеpe de апъ прin каналꙋ. [din

'Οχετηγὸς (ὁ, ἡ), adꙋкъторꙋ de апъ (sпре ꙋdape de гръdinъ шi чл:) прin каналꙋ; (прin întind:) гръdinарꙋ. (fir:) "'Ερωτος („'Ανίης)—„. Епгр: pisiнitорꙋ de amорꙋ (пеказꙋ). [ὀχετὸς, ἄγω].

'Οχέτιον (τὸ), dim: ал лꙋї ὀχετὸς, шепцꙋлецꙋ, кънълашꙋ de апъ.

'Οχετογνώμων, ονος (ὁ), (прiнч: ла îm:) stъвiларꙋ пентрꙋ крешtереа, saꙋ înпꙋцiпареа апеї dintp' ꙋпꙋ каналꙋ (skокꙋ, шi чл:). [ὀχετὸς, γνώμων].

'Οχετοκράνιον, шi 'Οχετόκρανον (το), капꙋл (гꙋра) каналꙋлꙋї. [ὀχετὸς, κρᾶνον].

'Οχετὸς (ὁ), [ὄχος] каналꙋ de апъ; алвiе

de pîŭ; (în At:) ѕмблълоаре. „Παρεκτρέποντες ὀχετὸν„. Еѕр:=Παροχετεύοντες.

"Οχευμα (τὸ),='Οχεία, împорцошаре de вітъ. [ὀχεύω].

'Οχεύς, έως (ὁ), [ὀχέω] опрітоаре (ѕпре екѕ: închеіетоаре, саŭ копкъ de врîŭ, zоворŭ de ѕшъ, ші чл:).

'Οχευτής, οῦ (ὁ), (ἵππος, ταῦρος, ші чл:) вікŭ, ші чл: цінѕтŭ ѕпре а înкъліка саŭ гоні вачеле ші чл:; (fіг: deѕпре оам:) fоарте deѕfрînатŭ. [ші

'Οχευτικὸς, ἡ, ὸν, потрівітŭ, саŭ înde-мînатікŭ ла гоніре (таурŭ, ші чл:). [ші

'Οχευτὸς, ἡ, ὸν, гонітŭ, ворцоѕŭ. [din

'Οχεύω, віit: -εύσω, înкалікŭ, гонеѕкŭ (deѕпре тръпеаѕкъ împреѕпаре а вітелор); саŭ пуîŭ вітъ а ѕе гоні. [din

'Οχέω -ῶ, [ὄχος] віit: -ήσω, dукŭ, саŭ транѕпортŭ пе чінева кѕ, саŭ ка кѕ тръѕуръ; (поет: în цен:) ціŭ, арdікŭ; (de ѕпde fіг:) ѕуfерŭ. „Ἣν ἄτην ὀχέων„. Od: Φ. „Νηπιάας ὀχέειν„. Od: Φ.=Νηπιάζειν. (акт:) „Φρουρὰν ὀχεῖν„. Еѕхл: а ѕтрежуі. (обіч: тіж: саŭ пас:) мъ портŭ (шеzŭ) пе, саŭ ка пе тръѕуръ; înкалікŭ; мъ ѕркŭ în тръѕуръ; înтрŭ în коравіе. „Ἵπποισιν ὀχεῖτο„. Om: Імп: „Οἱ δὲ (ἵπποι) ἀλεγεινοὶ ὀχέεσθαι ἄλλῳ ἤ 'Αχιλλῆϊ». Іл: К. ші Р. „Νηυσὶν ὀχήσονται„. Іл: Ω. „Κύμασιν ὀχεῖσθαι„. Od: Σ. (ші fіг:). „Ἐπὶ λεπτῆς ἐλπίδος ὀχεῖσθαι„. Аpѕtf: 2) поет: = 'Οχεύομαι (Apat:).

"Οχη (ἡ), поет: [ἔχω] хрань, мîнкаре. 2) локуінцъ (прінч: de fеаръ), візуінъ. (везі ші ὀχεά). 3) (рар) în локŭ de ὀχεία (Apat:).

"Οχημα (τὸ), тръѕуръ, карŭ. „Ναὸς ὄχημα„. Sоf: (în перfр:) коравіа. „Γῆς ὄχημα„. Еѕр: =Γαιήοχος. [ὀχέω]. [de ѕпde

'Οχηματικὸς, ἡ, ὸν, релатівŭ кѕ транѕпортаре, аd: кѕ тръѕуръ, саŭ ор че вaѕŭ de транѕпортŭ.

'Οχημάτιον (τὸ), dім: ал луî ὄχημα.

"Οχησις, εως (ἡ), транѕпортаре кѕ тръѕуръ, ші чл: (акт: саŭ пас:). „Ὄχησιν ποιεῖσθαι„. Stр: ='Οχεῖσθαι. [ὀχέω].

"Οχθα, ας (ἀ), Dор: în локŭ de ὄχθη.

'Οχθέω -ῶ, віit: -ήσω, поет:="Αχθομαι, мъ некъжеѕѕŭ, мъ ѕупъръ, сімцŭ немулцуміре, ѕтрімтоpаре, саŭ апъѕаре, греутате. [ὄχθος].

"Οχθη (ἡ), [ἔχω] (în цен: ші поет:) 'пълцъітуръ dіп faца пъмîнтулуî, мовілъ, dеалŭ, ші чл:; (іар партк:) малŭ de рîŭ, църмŭ de маре, марціне de валтъ, ші чл: [de ѕпde

'Οχθηρὸς, ά, ὸν, поет: чел кѕ малурі 'налте.

"Οχθησις, εως (ἡ), [ὀχθέω] глѕ: некаzŭ, обіdъ, ші чл:

'Οχθίζω, віit: -ίσω, поет (маі поŭ, ші în Skр:) în локŭ de ὀχθέω.

"Οχθοιβος (ὁ), рошіе ветеліе, саŭ кенарŭ de хаîнъ. [ὄχθος, βάσις].

"Οχθος (ὁ),="Οχθη; (fіг:) нерŭ, саŭ вуѕоіŭ, ѕмfлътуръ în піеле. „Ὄχθους δ' ἀμφὶ δέμας κακοελκέας ἀμφιβαλοῦνται». Маnеt:

'Οχθοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzіторŭ, ѕтрежуіторŭ de малурі, dеалурі, ші чл: [ὄχθος, φύλαξ].

'Οχθώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кѕ малурі, dеалурі, ші чл: саŭ înалцатŭ ка ѕпŭ малŭ. [ὄχθος].

'Οχλαγωγεύς, έως (ὁ), глѕ: ='Οχλαγωγός. [ші

'Οχλαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, аdѕпŭ înпрежуръ 'мі, саŭ înтърътŭ, реѕколŭ пороdŭ. (везі ші δημαγωγέω). [ші

'Οχλαγωγία (ἡ), аdѕпаре (тîріре, înтърътаре) de пороdŭ. (везі ші δημαγωγία).[ші

'Οχλαγώγιον (τὸ), аdѕпътуръ de пороdŭ (пеаѕтîмпъратŭ). [din

'Οχλαγωγὸς (ὁ, ἡ), [ὄχλος, ἄγω] аdѕпъторŭ înпрежуръ 'мі, саŭ înтъръторŭ de пороdŭ. (везі ші δημαγωγός].

'Οχλάζω, віit: -άσω, (плц:) fакŭ ѕгомотŭ, гълъціе (ка de пороdŭ аdѕпатŭ ла ѕпŭ локŭ). [ὄχλος].

'Οχλεῦνται, Іоп: în локŭ de ὀχλοῦνται, а 3:îм: перѕ: de пас: през: ал луі ὀχλέω.

'Οχλεύς, έως (ὁ),=Μοχλὸς, пîргіе; ѕтîнгіе; саŭ zоворŭ de ѕшъ. [ші

'Οχλεύω, віit: -εύσω, глѕ: în локŭ de ὀχλίζω. [ші

'Οχλέω -ῶ, віit: -ήσω, (прінч: ші поет:) ='Οχλίζω, ѕтрътутŭ, поѕтоголеѕкŭ din локŭ; (de ѕпde обіч:) турбуръ, ѕупъръ; (пас:) мъ турбуръ, ѕîнтŭ неліпіштітŭ. „Ὁδὸς ὀχλουμένη". Лкѕ: кале înвуzітъ de мулціме de оамені, неліпіштітъ. [ὄχλος]. [de ѕпde

"Οχλημα (τὸ), ор че аdѕче ѕупъраре, неліпіште.

'Οχληρία (ἡ), ѕупъръчіѕпе, греутате. [din

'Οχληρὸς, ά, ὸν, ѕупъръторŭ, înгреуіеторŭ; (ѕпе-орі) ѕгомотоѕŭ. турбуръторŭ. [ὄχλος]. [de ѕпde

'Οχληρώδης, εος (ὁ, ἡ), кам ѕупъръторŭ. [ші

'Οχληρῶς, аdв: în кіпŭ ѕупъръторŭ, înгреуіеторŭ.

"Οχλησις, εως (ἡ), ѕупъраре. [ші

Ὀχλητικὸς, ἡ, ὸν, = Ὀχληρὸς, sꙋпъръtорꙋ. [ὀχλέω].

Ὀχλίζω, виit: -ίσω, stръmꙋtꙋ, ардiкꙋ din локꙋ npin пîргiĭ; saꙋ кaꙋtꙋ pîкiînd, skop-monind. „Ὀχλίζειν στόμα". Nik: a deskide кꙋ siла. [шi

Ὀχλικὸς, ἡ, ὸν, кꙋвеnitꙋ, saꙋ însꙋшitꙋ mꙋлцimiĭ nородꙋлꙋĭ. [ὄχλος].

Ὀχλοαρέσκης, ου (ὁ), плъкꙋtꙋ, saꙋ siлitорꙋ a плаче nородꙋлꙋĭ. [ὄχλος, ἀρέσκω].

Ὀχλοκοπέω -ῶ, виit: -ήσω, mъ sileskꙋ în totꙋ кinꙋл a кîшtira dparostea norodꙋлꙋĭ. [шi

Ὀχλοκοπία (ἡ), ꙋneлtipe spre кîшtira-pea fавоареĭ nородꙋлꙋĭ. [шi

Ὀχλοκοπικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорꙋ de пꙋр-tаpea (saꙋ însꙋшitꙋ) siлitорꙋлꙋĭ de a do-bîndi dparostea nородꙋлꙋĭ. „Ὀχλοκοπικὴ (ἡ), iskꙋsinцa лꙋĭ..

Ὀχλοκόπος (ὁ, ἡ), [ὄχλος, κόπτω]=Δη-μοκόπος, siлitорꙋ a кîшtira inimeлe nопо-pꙋлꙋĭ npin лinгꙋшiрĭ, шi алte ꙋneлtipĭ, intpiцĭ.

Ὀχλοκρασία (ἡ), amestекъtꙋръ, peла-цie кꙋ nородꙋл. [ὄχλος, κρᾶσις].

Ὀχλοκρατέομαι -οῦμαι, виit: -ηθήσομαι, mъ гꙋвернеzꙋ de nопорꙋ, tръĭeskꙋ în охло-кpatie. [шi

Ὀχλοκρατία (ἡ), гꙋвернаpe de nопорꙋ, saꙋ pea репꙋвлiкъ, охлокpatie. [ὄχλος, κράτος].

Ὀχλολοίδορος (ὁ, ἡ), окъpîtорꙋ de no-podꙋ. [ὄχλος, λοίδορος].

Ὀχλομανέω -ῶ, виit: -ήσω, ꙋmвлꙋ ne-вꙋnꙋ dꙋne dparostea шi oпinia nопорꙋ-лꙋĭ. [ὄχλος, μαίνομαι].

Ὀχλοποιέω -ῶ, виit: -ήσω, întъpîtꙋ no-podꙋл. [ὄχλος, ποιέω].

Ὄχλος (ὁ), [în afin: кꙋ μοχλὸς] tꙋp-вꙋpape, sгomotꙋ, neлiniшte, sꙋпъpape. «Ὄ-χλον παρέχειν („Δι' ὄχλου εἶναι) τινί«. Лкs: =Ἐνοχλεῖν. 2) (npin întind:) adꙋпъtꙋръ de лꙋкpꙋpĭ гръmъdite în nepîndꙋĭaлъ, греꙋ-tate de npisosꙋ, (Тꙋрч:) калаваlîкꙋ. „Γέ-ροντες οὐδὲν ἐσμὲν πλὴν ὄχλος». (Еꙋр: în) Stов: (de ꙋnde 3) (овiч:) mꙋлцime de oamenĭ (pꙋsninrîndꙋ se шi sгomotînd); (în цen:) nородꙋл чел npostꙋ. «Δι' ὄχλου ἤδη τοῦτό γε„. Плв: este de тоцĭ кꙋnoskꙋtꙋ.

Ὀχλοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), веселitорꙋ (плъ-кꙋtꙋ) nородꙋлꙋĭ. [ὄχλος, τέρπω].

Ὀχλοχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitорꙋ de no-podꙋ,=Δημοτικὸς. [ὄχλος, χαίρω].

Ὀχλώδης, εος (ὁ, ἡ), плinꙋ de nopodꙋ; sгomotoꙋ; sꙋпъръtорꙋ. [ὄχλος].

Ὄχμα (τὸ), гꙋs: [ἔχω]=Ἔχμα. [de ꙋnde

Ὀχμάζω, виit: -άσω, noet: цiꙋ stpîns; легꙋ „Τὸν δὲ πρὸς πέτραις ὀχμάσαι„. Еsхл: (se konf: кꙋ αἰχμάζω).

Ὀχμὴ (ἡ), noet: =Ὀχάνη, mînꙋшa skꙋ-tꙋлꙋĭ. [шi

Ὄχμος (ὁ), noet: [ὄχος] tꙋpnꙋ, чetъцꙋie.

Ὄχνη (ἡ), (maĭ noꙋ) în локꙋ de ὄγχνη.

Ὄχος, εος -ους (τὸ), шi Ὄχνος (ὁ), noet: (în цen:)=Ὄχημα; (partik:) карꙋ. „Ἀπή-νης ὄχοι„. шi "Ἁρμάτων ὄχοι„. Еꙋр: (în nepifp:) în локꙋ de ἀπήνη, шi ἅρματα. „Ὄχος ταχυήρης". Еsхл: кораве ĭꙋtе -плꙋ-titoape. [din

Ὀχὸς (ὁ, ἡ), [ἔχω] цiitорꙋ (кoпpinzъ-tорꙋ). „Λιμένες νηῶν ὀχοὶ (алцiĭ skpiꙋ ὄχοι)„. Od: Е: 2) nedesfъкꙋtꙋ, dꙋinosꙋ. „Ὀχὸν καὶ βεβαίαν τὴν φύσιν τῶν δένδρων συμφυλάσσειν„. Fiл:

Ὀχυροποιέω -ῶ, шi (miж:) -έομαι -οῦ-μαι, виit: -ήσω, -σομαι, întъpeskꙋ, asiгꙋpꙋ. [ὀχυρὸς, ποιέω].

Ὀχυρὸς, ά, ὸν, [ἔχω]=Ἐχυρὸς, tape, цea-пънꙋ, dꙋĭnosꙋ; (овiч: despre локꙋ) siгꙋpꙋ, ꙋnde se noate чinева пъzi de връжmaшꙋ. [de ꙋnde

Ὀχυρότης (ἡ), tъpie; siгꙋpanцъ. [шi

Ὀχυρόω -ῶ, виit: -ώσω, întъpeskꙋ локꙋ, asiгꙋpꙋ despre връжmaшꙋ. [de ꙋnde

Ὀχύρωμα (τὸ), локꙋ întъpîtꙋ, saꙋ вꙋnꙋ de întъpîpe; zidꙋ, четate; (în цen:) tъpie.

Ὀχυρωμάτιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ ὀχύρωμα.

Ὀχύρωσις, εως (ἡ), întъpipe. [шi

Ὀχυρωτικὸς, ἡ, ὸν, folositорꙋ, îndemî-natiкꙋ ла întъpipe. [ὀχυρόω].

Ὄψ, ὀπὸς (ἡ), noet: = Ὄψις, ведере; faцъ.

Ὀψαμάτης, οῦ (ὁ), noet: [ὀψὲ, ἀμάω]. tîpziꙋ seчеръtорꙋ.

Ὀψανθὴς, έος (ὁ, ἡ),= Ὀψιανθής.

Ὄψανον (τὸ), noet: (npea papꙋ) în локꙋ de ὄμμα. [ὄπτομαι].

Ὀψάομαι, -ῶμαι, виit: -ήσομαι, mꙋnînкꙋ чева кꙋ легꙋmъ. [ὄψον].

Ὀψαρίδιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ...

Ὀψάριον (τὸ), dim: ал лꙋĭ ὄψον.

Ὀψαρότης, οῦ (ὁ), noet: [ὀψὲ, ἀρόω] tîp-ziꙋ аръtорꙋ.

Ὀψάρτυμα (τὸ), (плц:) demîнкаpe гъ-titъ ка легꙋmъ. [шi

Ὀψαρτυσία (ἡ), гъtipe de легꙋme. 2) =Ὀψαρτυτική. [шi

Ὀψαρτυτὴς, οῦ (ὁ), (плц:) гъtitорꙋ de легꙋme, saꙋ вꙋкate, вꙋкъtapꙋ. [шi

Ὀψαρτυτικὸς, ἡ, ὸν, вꙋкъtъpeskꙋ, saꙋ atin-

гътоpъ de въкътаpъ, saъ de въкътъpie. „'Οψαρτυτική (se înц: τέχνη), meшteшъгъл въкътъpieĭ; шi «'Οψαρτυτικά (se înц: βιβλία)». tpaktatъ despre въкътъpie. [din

'Οψαρτύω, вiit: -ύσω, гътеsкъ въкаte.[ὄψον, ἀρτύω].

'Οψὲ, [ὄπισθε] adв: tîpziъ; (npinч:) seapa. «'Οψὲ δύων,,. Om: «'Οψὲ γίγνομαι,,. Лкs:=='Οψίζω. "Οὐ γαρ πάνυ ὀψὲ ἦν,,. Лъч: (шi къ npen:) "Ἐς ("Ἕως) ὀψὲ,,. Лкs: (шi maĭ des къ цen:) «'Οψὲ τῆς ὥρας (τῆς ἡμέρας),,. Лкs: «'Οψὲ σαββάτων,,. Skp: «'Οψὲ τῆς ἡλικίας,,. Лкs: "'Οψὲ τῶν Τρωϊκῶν,,. Лкs: tîpziъ dъne... "'Οψὲ ποτὲ,,. Лкs: aвia tîpziъ, dъne mълтъ вpeme.

"Οψεαι, Ion: în локъ de ὄψει, (At: în локъ de neîntp: ὄψῃ) a 2. sinг: neps: ал лъĭ ὄψομαι.

"Οψει, dat. ал лъĭ ὄψις.

'Οψείω, (fъpъ вiit:) (къ цen: saъ ak:) dopeskъ a вedea [efet: ал лъĭ ὄψομαι].

"Οψημα (τὸ), [ὀψάω]== "Οψον. (se konf: кп ἕψημα).

'Οψημέρα (ἡ), [ὀψὲ, ἡμέρα] înseparaтъл ziлiĭ,=='Οψία.

'Οψητὴρ гpeш: în локъ de ἑψητὴρ.

"Οψι, adв: Еол: în локъ de ὀψὲ.

'Οψία (ἡ), (se înц: ὥρα) seapъ. (npinч: fem: ал лъĭ ὄψιος).

'Οψιαίτατος, η, ον, sъnpл:, шi

'Οψιαίτερος, α, ον, komnap: ал лъĭ ὄψιος.

'Οψιανθέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfлopeskъ tîpziъ. [din

'Οψιανθὴς, έος (ὁ, ἡ), tîpziъ înfлopiтъ. [ὄψι, ἄνθος].

'Οψιανὸς (ὁ), ънъ feлъ de пiatpъ neагpъ.

'Οψιβλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, tîpziъ вл-ъstъpeskъ, daъ mъгъpъ. [din

'Οψιβλαστὴς, έος, шi 'Οψίβλαστος (ὁ, ἡ), tîpziъ влъstъpiтъ. [ὄψι, βλαστὸς].

'Οψιγάμιον (τὸ), (numaĭ în fps: ĭspist:) „'Οψιγαμίου δίκη,,. osîndъ de..

'Οψίγαμος (ὁ, ἡ), însъpaтъ, mъpiтaтъ tîpziъ (în 'naintaтъ вîpstъ). [ὄψι, γάμος].

'Οψιγενὴς, έος (ὁ, ἡ),=='Οψίγονος. [ὄψι, γένος].

'Οψιγονία(ἡ), tîpzie naштepe a къiвa. [din

'Οψίγονος (ὁ, ἡ), tîpziъ (dъne tpeчepe de вpeme, saъ fiindъ 'ĭ пъpinцiĭ tpeкъцĭ în вîpstъ) пъsкътъ; maĭ tînъpъ, maĭ din ъpmъ „Σὺ δὲ παρ'ὀψιγόνου μάθε γέρων ὤν». Esхл: [ὄψι, γένος].

'Οψιέστερος, α, ον,=='Οψιαίτερος.

'Οψίζω, вiit: -ίσω, fakъ чева tîpziъ, saъ însepat; întîpziezъ, însepezъ. [ὀψὲ].

'Οψικαρπέω-ῶ, вiit:-ήσω, tîpziъ daъ podъ, podeskъ. [шi

'Οψικαρπία (ἡ), tîpzie podipe. [din

'Οψίκαρπος (ὁ, ἡ), tîpziъ poditopъ, saъ ла podipe. [ὄψι, καρπὸς].

'Οψικέλευθος (ὁ, ἡ), noet: [ὄψι, κέλευθος] întîpziaтъ în кале, saъ mepцepe ъndeвa.

'Οψίκλωψ, ωπος (ὁ, ἡ),== Νυκτοκλέπτης. [ὄψι, κλέπτω].

'Οψίκοιτος (ὁ, ἡ), noet: [ὄψι, κοίτη] tîpziъ кълкатъ, saъ adopmiтъ.

'Οψιμάθεια (ἡ), tîpzie învъцътъpъ, (npin ъpm:) nedesъвîpшiтъ, sхолаstiчismъ. [шi

'Οψιμαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, învъцъ чева tîpziъ (ла o înaintaтъ вîpstъ). [din

'Οψιμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), кape tîpziъ (în tpeкътъ вîpstъ) învaцъ, saъ a învъцat чева; (npiн ъpm:) nedesъвîpшiтъ în (înfъmъpaтъ, snepiaтъ de) învъцътъpъ, (Fpanц:) nedantъ. [ὄψι, μανθάνω].

'Οψιμαθία (ἡ),=='Οψιμάθεια.

'Οψίμορος (ὁ, ἡ), noet: tîpziъ, saъ гpeъ ла moapte, [ὄψι, μόρος].

"Οψιμος (ὁ, ἡ), noet: în локъ de ὄψιος. [de ъnde

'Οψίμως, noet: în локъ de ὀψὲ.

'Οψίνοος (ὁ, ἡ), noet: чел че tîpziъ se înцелenцeшte, saъ înцелeцe чева. [ὄψι, νόος].

"Οψιος, (komnap: -αίτερος, шi -έστερος, sъnpл: -αίτατος) α, ον, tîpziъ, întîpziaтъ, saъ înseparaтъ (întpъ a вeni, a se faчe, шi чл:). [ὀψὲ]. [de ъnde

'Οψιότης (ἡ), tîpzietate, saъ întîpziepe întpъ a se faчe чева; (вotn:)=='Οψικαρπία.

'Οψιπέδων, ωνος(ὁ), noet: [ὀψὲ,πέδη] mълтъ вpeme sтaтъ în oвezĭ, saъ în poвie, poвъ de mълтъ вpeme.

'Οψίπλουτος (ὁ, ἡ), tîpziъ înвoгъцiтъ; (npin ъpm:) snepiaтъ de вoгъцie. [ὄψι, πλοῦτος].

"Οψις, εως (ἡ), вeзъ, saъ вedepe; (de ъnde în im:) okiĭ. 2) faцъ, fiгъpъ, oвpazъ. 3) вedenie; вisъ. [ὄπτομαι].

'Οψισμὸς (ὁ), tîpzie вenipe, saъ întîpziepe (în цen:). 2) (вotn:) == 'Οψικαρπία. [ὀψίζω].

'Οψισπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, semъnъ tîpziъ. [din

'Οψίσπορος (ὁ, ἡ), tîpziъ semъnaтъ; (fiг:) =='Οψιγενής. [ὄψι, σπόρος].

'Οψίτεκνος (ὁ, ἡ), tîpziъ (în tpeкътъ вîpstъ) пъsкътopъ de koniĭ; (nas:)=='Οψίγονος. [ὄψι, τέκνον].

'Οψιτέλεστος (ὁ, ἡ), noet: tîpziъ sъвîpшiтъ. [ὄψι, τελέω].

'Οψιτέλευτος (ὁ, ἡ), tîrziŭ săvîrşitŭ. [ὄψι, τελευτή].

'Οψίτερον, adв: (компар: ал лuĭ ὀψέ) maĭ tîrziŭ, maĭ în urmă; maĭ însepat.

'Οψίτομος (ὁ, ἡ), tăĭatŭ, saŭ de tăĭat tîrziŭ. [ὄψι, τέμνω].

'Οψίτυχος (ὁ, ἡ), поеt: tîrziŭ nemeritŭ, saŭ doвînditŭ. [ὄψι, τυγχάνω].

'Οψιφανής, έος (ὁ, ἡ), вăzutŭ, arătatŭ tîrziŭ, saŭ însepat. [ὄψι, φαίνω].

'Οψιφόρος (ὁ, ἡ), продuкătорŭ tîrziŭ de чева. [ὄψι, φέρω].

'Οψίφυγος (ὁ, ἡ), tîrziŭ, saŭ maĭ în urmă de kît чеĭ-л-алцĭ fuцitŭ. [ὄψι, φυγή].

'Οψίχη, adв: (Biz:) în локŭ de ὀψὲ.

'Οψόβαφον (τὸ), греш: în локŭ de ὀξύβαφον.

'Οψοδαίδαλος (ὁ, ἡ), foapte îndemînatikŭ meшterŭ de вuкate. [ὄψον, δαίδαλος].

'Οψοδεία (ἡ), липсă de (вuне) вuкate. [ὄψον, δέω].

'Οψοδόκος (ὁ, ἡ), [ὄψον, δέχομαι] каре слuжеште de înкăпере (ка васŭ) de вuкate. || (suвst:) 'Οψοδόκη=кu ...

'Οψοθήκη (ἡ), васŭ (кошницă шi чл:) de пus întр' însuл mînкăрĭ saŭ легuме. [ὄψον, θήκη].

'Οψολογία (ἡ), ворвiре, suŭ tpaktape despre mînкăрĭ, легuме, шi чл: [din

'Οψολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворвеште, saŭ tpaktează despre mînкăрĭ. [ὄψον, λόγος].

'Οψομανής, έος (ὁ, ἡ), певuнŭ (foapte ĭuвitорŭ) de вuне mînкăрĭ. [ὄψον, μαίνομαι]. [de unde

'Οψομανία (ἡ), patima певuнuлuĭ duпе mînкăрĭ (лакомuлuĭ).

Ὄψον (τὸ), [ἕψω] mînкаре, вuкată гătită; (dap maĭ кu deoseвipe) пеште; (în цеп:)=Προσφάγιον, легumă. „'Επεσθίων μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον". Ksn: „Κρόμμυον ποτῷ ὄψον„. Om:

'Οψονομέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ ...

'Οψονόμος (ὁ), [ὄψον, νέμω] pînduitŭ a вегĭа asupra прецuлuĭ шi калităцiĭ челор de mînкаре, шi (maĭ партîк:) a пештелuĭ.

'Οψοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fакŭ, гătеskŭ de mînкаре, вuкate. [ὄψον, ποιὸς]. [de unde

'Οψοποίημα (τὸ), вuкată гătită. [шi

'Οψοποιητικὸς, ἡ, ὸν, atinгătорŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла вuкătăpie,='Οψαρτυτικὸς.

'Οψοποιία (ἡ),='Οψαρτυσία. [шi

'Οψοποιικὸς, ἡ, ὸν. ='Οψοποιητικὸς. [din

'Οψοποιὸς (ὁ, ἡ), făкătорŭ, гătitорŭ de вuкate. || (suвst;) вuкătарŭ. [ὄψον, ποιὸς].

'Οψοπόνος (ὁ, ἡ), поеt:='Οψοποιὸς. [ὄψον, πόνος].

'Οψοπωλεῖον (τὸ), прăвăлie, unde se вînd челе de mînкаре, шi (maĭ кu seamă) пештеле. [din

'Οψοπώλης, ου (ὁ), вînzătорŭ de але mînкăрiĭ, шi (maĭ кu seamă) de пеште. [ὄψον, πώλης].

'Οψοπώλιον (τὸ), ='Οψοπωλεῖον.

'Οψόπωλις, ιδος (ἡ), fem: ал луĭ 'Οψοπώλης. «'Αγορὰ —„. Лкs:

'Οψοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, măпînкŭ гustoase mînкăрĭ, saŭ легumă fără пîĭne; (în цеп:) sîntŭ лакомŭ. [шi

'Οψοφαγία (ἡ), лăкomie ла mînкаре. [шi

'Οψοφαγίστατος, η, ον, suпрл: [din

'Οψοφαγίστερος, α, ον, компар:(прг:) ал луĭ...

'Οψοφάγος (ὁ, ἡ), mînкătорŭ, saŭ ĭuвitорŭ de a mînка гustoase mînкăрĭ, шi (maĭ кu seamă) пеште; 2) mînкătорŭ din овiчеĭŭ de легumă fără пîĭne; (în цеп:) лакомŭ ла mînкаре. [ὄψον, φάγω].

'Οψόφαγρος, поеt: греш: în локŭ de 'Οξύφαγρος.

'Οψοφιλία (ἡ), ĭuвipe de гustoase mînкăрĭ, saŭ пеште,='Οψοφαγία. [ὄψον, φίλος].

'Οψοφόρος (ὁ, ἡ), duкătорŭ (кăрătорŭ) de mînкăрĭ, saŭ вunŭ ла ачеаsta. [ὄψον, φέρω].

'Οψὼν, ῶνος (ὁ), кошŭ, saŭ кошницă de dus челе de mînкаре. [ὄψον].

'Οψωνάτωρ, ορος (ὁ), (плц:) în локŭ de ὀψώνης. [din

'Οψωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, tîргuĭеskŭ de але mînкăрiĭ. [din

'Οψώνης, ου (ὁ), [ὄψον, ὠνή] tîргuitорŭ de але mînкăрiĭ.

'Οψωνητικὸς, ἡ, ὸν, atinгătорŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла tîргuipe de але mînкăрiĭ. [ὀψωνέω].

'Οψωνία (ἡ), tîргuipe de але mînкăрiĭ. [ὀψώνης]. [de unde

'Οψωνιάζω, вiit:-άσω, îndestuлеzŭ пе чiпева (прiпч: пе ostaшŭ) кu плata sa, шi кu de але mînкăрiĭ, îл кăпătuĭеskŭ de провiziĭ de хрană; (пас:) îmĭ ĭaŭ (ка ostaшŭ) mертiкuл. [de unde

'Οψωνιασμὸς (ὁ), апровiziопаре, saŭ îndestuларе de шtipe кu de але хранеĭ, шi плata sa.

'Οψωνίζω, вiit: -ίσω, (Biz:) în локŭ de ὀψωνιάζω.

'Οψωνιοδόκος (ὁ, ἡ), глs: în локŭ de ὀψοδόκος. [ὀψώνιον, δέχομαι].

'Οψώνιον (τὸ), ='Οψωνία. 2) (maĭ поŭ) mертiкuл de хрană, шi плata ostaшuлuĭ.

'Οψωνισμὸς (ὁ),='Οψωνιασμὸς. [ὀψωνίζω].

П.

П, π, πῖ, (τὸ), пі, недекл: а шаїспрезечелеа літеръ а Елінескълъї алфабетъ. || (аритм:) π', опт-зечї (80), саў ал оптъзечелеа; ші ,π, оптъ-зечї де мії (80000).

Πᾶ, пі енгл: πα, Дор: Еол: ін локъ де πῆ, саў πη. „Πᾶ ποκα»;. Ткр: == Πῆ ποτε; „Ἀρὰ γὲ πα. Ткр: == «Ἀρά γὲ πη„.

Πᾶ, Еол: ші Дор: (ін апок:) ін локъ де πατὴρ, саў πάτερ. (везї ші βᾶ).

Πᾶα, Лак: ін локъ де πᾶσα, фем: ал лъї πᾶς.

Παγὰ, ᾶς (ά), Дор: ін локъ де πηγή.

Πάγασος (ὁ), Дор: ін локъ де πήγασος.

Πάγγειος (ὁ, ἡ), ==(маї інтреб: де кіт) Πάγγεος.

Παγγέλοιος (ὁ, ἡ), кꙋ тотꙋл бреднікъ де рісъ. [πᾶς, γέλως].

Παγγενεὶ, [παγγενής] адв: кꙋ тотъ неамꙋл.

Παγγενέτειρα (ἡ), поет: фем: ал лъї...

Παγγενετήρ, ῆρος, поет: ші Παγγενέτης, ου, ші Παγγενέτωρ, ορος (ὁ), пъскътоpъ ал тотꙋлъї (ꙋніверсꙋлъї), саў татъ ал тꙋтꙋлор. [πᾶς, γείνω].

Παγγενής, έος (ὁ, ἡ), копринзътоpъ де (компꙋсъ дін) тоате неамꙋріле. [πᾶς, γένος].

Πάγγεος, поет: ші Πάγγεως, Ат: (ὁ, ἡ), ін локъ де πάγγειος, копринзътоpъ де тотъ пъмінтꙋл. [πᾶς, γέα].

Παγγέωργος (ὁ, ші ἡ), кꙋлтівътоpъ де тоате фелꙋріле плантелор дене пъмінтъ. [πᾶς, γεωργός].

Παγγλύκερος, α саў ος, ον, кꙋ тотꙋл (фоарте) дꙋлче; (фір:) плъкꙋтъ; депітъ. [πᾶς, γλυκύς].

Παγγλωσσία (ἡ), поет: гръіре де ор че бъртіре. [πᾶς, γλῶσσα].

Πάγγυμνος (ὁ, ἡ), де тотъ голъ. [πᾶς, γυμνός].

Παγγυναικὶ, адв: імпреꙋнъ кꙋ тоате мꙋіеріле. [πᾶς, γυνή].

Παγγώνιος (ὁ, ἡ), тотъ (дін тоате пърціле) ꙋнгіꙋросъ. [πᾶς, γωνία].

Παγεὶς, εῖσα, έν, пас: пех: 2: де партіч: [ші

Πάγεν, Еол: ін локъ де ἐπάγησαν, α 3: ім: перс: де пас: пех: ал 2: де хот: ал лъї πήγνυμι.

Παγερὸς, ὰ, ὸν, інгіецатъ, кꙋ тотꙋл ръчітъ. [ші

Παγετὸς (ὁ), інгіецъ, саў інгіецътꙋръ. [πάγος]. [де ꙋнде

Παγετώδης, εος (ὁ, ἡ), адꙋкътоpъ де інгіецъ, церосъ; саў гіецосъ (тапе ка гіаца).

Πάγη (ἡ), [πήγνυμι] лаццъ, кꙋрсъ; (фір:) момеалъ, амъціре. (везї ші παγίς).

Πάγη, поет: ін локъ де ἐπάγη, а 3: сінг: перс: де пас: пех: 2: ал лъї πήγνυμι.

Παγιδεύω, віїт: -εύσω, прінзъ ін лаццъ; саў кавтъ а бъга ін кꙋрсъ (проп: ші фір:). [παγίς].

Πάγιος, α, ον, солідъ, цеапънъ; (фір:) сігꙋръ, статорнікъ. [πήγνυμι]. [де ꙋнде

Παγιότης (ἡ), цепеніе; статорнічіе. [ші

Παγιόω -ῶ, віїт: -ώσω, інцепенескъ; статорнічезъ; асігꙋръ.

Παγὶς, ίδος (ἡ), кꙋрсъ (проп: ші фір:). 2) ор че ціне чева ін локъ. «Ἄγκυρα παγὶς νεῶν„. Епгр: [πάγη].

Παγίως, адв: кꙋ кіпъ солідъ, статорнікъ, сігꙋръ. «Παγίως λέγειν„. Плт: кꙋ темеїъ, кꙋ інкредінцаре, позітів. [πάγιος].

Παγκαὴς, έος (ὁ, ἡ), арзътоpъ де тоате. [πᾶν, καίω].

Παγκαίνιστος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶν, καινίζω] кꙋ тотꙋл пеноітъ; саў тот-даꙋна, ор де тотъ поъ.

Πάγκακος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -άκως, кꙋ тотꙋл ръъ. [πᾶν, κακός].

Παγκάκουργος (ὁ, ἡ), кꙋ тотꙋл, саў ін тотъ кіпꙋл фъкътоpъ де ръъ. [πᾶν, κακοῦργος].

Παγκαλὴς (λλῆς), έος (ὁ, ἡ), ші

Πάγκαλος, η саў ος, ον, кꙋ тотꙋл, саў фоарте фрꙋмосъ. [πᾶν, κάλλος],

Παγκάρπεια, саў (маї корек:) ...

Παγκαρπία (ἡ), адꙋнаре, кꙋлецере де тотъ фелꙋл де поаде, де тотъ фелꙋл де семънътꙋръ; (прін інтінд:) білшꙋгъ. 2) (адіект:) фем: ал лъї...

Παγκάρπιος, α, ον,==Πάγκαρπος. 2) компꙋсъ дін тотъ соїꙋл де поаде. || (сꙋбст: фем: се інц: μελιτοῦττα) ꙋнъ фелъ де пръжітꙋръ кꙋ поаде де тоате фелꙋріле. [дін

Πάγκαρπος (ὁ, ἡ), продꙋкътоpъ де тотъ фелꙋл де поаде, подосъ. [πᾶν, καρπός].

Παγκατάρατος (ὁ, ἡ), кꙋ тотꙋл блестематъ. [πᾶν, καταράομαι].

Παγκευθὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: аскꙋнзътоpъ де тоате; саў кꙋ тотꙋл аскꙋнсъ. [πᾶν, κεύθω].

Παγκλαδία (ἡ), времеа ценералеї плевіле а віілор (кꙋнъ фелъ де сербътоаре) ін Подосъ. [πᾶν, κλάδος].

Πάγκλαυστος, ші Πάγκλαυτος (ὁ, ἡ), поет: чел кꙋ тотꙋл бреднікъ де пліпс; саў (акт:) чел че тотдаꙋна пліпце. [πᾶν, κλαίω].

Πάγκλειτος (ὁ, ἡ), поet: кв totвл репв-mitӗ, вestitӗ пpetвtindinea. [πᾶν, κλέος].

Παγκληρία (ἡ), toatъ moштеnipea (aвe-pea). [din

Πάγκληρος (ὁ, ἡ), чел кв dpentӗ de toatъ moштеnipea. [πᾶν, κλῆρος].

Πάγκλυτος (ὁ, ἡ), поet:=Πάγκλειτος, ав-zitӗ пpetвtindinea. [πᾶν, κλύω]

Πάγκοινος (ὁ, ἡ), обшteskӗ ла toцї. „Χώ-ρα—„. Пind: [πᾶν, κοινὸς].

Παγκοίρανος (ὁ, ἡ), поet: пештъpцinitӗ stъпînӗ пeste toate. [πᾶν, κοίρανος].

Παγκοίτης, ου (ὁ), поet: adopmitopӗ de toate; saӗ вnde toцї zaк квлкацї. „Ἅ-δης—„. Sof: [πᾶν, κοίτη].

Παγκόνιτος (ὁ,ἡ), поet: [πᾶν, κονίομαι] sъ-вîpшitӗ пpin mвлte ostenелї шi лвпte.

Παγκόσμιος (ὁ, ἡ), кввеnitӗ ла, saӗ în-tinsӗ în toatъ лвmea. [din

Πάγκοσμος (ὁ, ἡ), = Παγκόσμιος. [πᾶν, κόσμος].

Παγκρατὴς, έος (ὁ, ἡ), поet:=Παντοκρά-τωρ, a tot цiitopӗ. [πᾶν, κράτος]. [de вnde

Παγκρατησία (ἡ)=Παντοκρατορία, (кв цen:) stъпînipe de totdaвna.

Παγκρατιάζω, вiit: -άσω, mъ лвптӗ în [παγκράτιον, вezї ziч:]; (fir:) вipвїeskӗ în toate лвпtеле. [de вnde

Παγκρατιαστὴς, οῦ (ὁ), atлetӗ лвптъtopӗ în παγκράτιον. [de вnde

Παγκρατιαστικὸς, ἡ, ὸν, кввеnitӗ, saӗ în-demînatikӗ ла лвпta παγκράτιον, saӗ însв-шitӗ лвптъtopвлї de aчea лвптъ.

Παγκράτιον (τὸ), паnкpaцiӗ, лвптъ шi rïontвipe tot de odatъ. 2) = Σκίλλα (o плaптъ). [πᾶν, κράτος].

Πάγκρεας, ατος (τὸ), кърпоasa пapte чea de sввt stomaxӗ dintpe fikatӗ шi sплinъ [πᾶν, κρέας].

Παγκρότως, adв: поet: кв mвлtӗ sromotӗ. [πᾶν, κρότος].

Πάγκρυφος (ὁ, ἡ),=Παγκευθὴς, кв totвл askвnsӗ. [πᾶν, κρυφὸς].

Παγκτήμων, ονος (ὁ, ἡ) пpoпpietapӗ (aвtӗ) de toate. [шi

Παγκτησία (ἡ), rpam: eksпл: a лвї παμ-πησία. [πᾶν, κτάομαι].

Πάγκυφος (ὁ, ἡ), кв totвл rîpвовitӗ. [πᾶν, κύπτω].

Πάγξεινος (ὁ, ἡ), пpiimitopӗ de totӗ stpei-пвл. [πᾶν, ξένος].

Παγόλυτος (ὁ, ἡ), topitӗ din reaцъ. „Ὕ-δωρ—„. Opев: [πάγος, λυτὸς].

Παγοπληξία (ἡ), amopцipea tpвпвлвї de цepӗ, deцepape. [πάγος, πλήσσω].

Πάγος, εος -ους (τὸ),=Πάγος (ὁ), rea-цъ; saӗ înreцӗ. [шi

Πάγος (ὁ), [πήγνυμι] (în цen:) tpвпӗ înкeratӗ (soлidӗ); (de вnde пaptik:) deaлӗ пїetposӗ, stînкъ. (пpeквm în Atena) „Ὁ Ἄρειος πάγος„. Пaвs. 2) апъ (шi în цen: op че лiквidӗ) înrïeцatъ, reaцъ. 3) sape (de mape); (de вnde пpin întind: шi по-et:) mapea (Лік:). 4) posriцa, saӗ пeлiцa, че se пpinde пe deasвпpa челор înкe-rate, (aлt:) ἐπίπαγος. 5) (anatom:) = Πε-ριτόναιον.

Πάγουρος (ὁ), впӗ feлӗ de paкӗ de ma-pe. [πάγος, οὐρὰ].

Παγόω -ῶ, вiit: -ώσω, înreцӗ, saӗ пpe-faкӗ чeвa în reaцъ. [πάγος].

Πάγρος (ὁ), впӗ feлӗ de пasъpe. [φά-γρος].

Παγχάλεπος (ὁ, ἡ), кв totвл reӗ, пpea aneвoїosӗ. [πάνυ, χαλεπὸς].

Παγχάλκεος (ὁ, ἡ), поet: în лoкӗ de πάγ-χαλκος. [шi

Παγχαλκεὺς, έως (ὁ), konstpвktopӗ, лв-кpъtopӗ de toate, saӗ de faвpiкaцiї de totӗ feлвл. [шi

Πάγχαλκος (ὁ, ἡ), totӗ de apaшъ. [πᾶν, χαλκὸς].

Παγχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), кв totвл вeseлӗ, saӗ вeseлitopӗ. [πάνυ, χαίρω].

Πάγχι, adв: поet:=Πάγχυ.

Πάγχορτος (ὁ, ἡ), поet: [πᾶν, χόρτος] къ-пвitopӗ de totӗ feлвл de xpane. || „Πάγ-χορτα„. Sof: toate feлвpiлe de mînкъpї.

Πάγχρηστος (ὁ, ἡ), întpeввinцatӗ, fоло-sitopӗ întpв toate. [πᾶν, χράομαι].

Πάγχριστος (ὁ, ἡ), totӗ вnsӗ; (поet:) кв кape se вnцe вnpe вindeкape de toatъ пatima. || (sввst:) „Πάγχριστον (se înц: φάρ-μακον)„. Sof: лeaкӗ de toatъ воала, = Πανάκεια. [πᾶν, χρίω].

Πάγχροος, ους (ὁ, ἡ), колоpatӗ кв toate feцeле. [πᾶν, χρόα].

Παγχρύσεος, поet: în лoкӗ de...

Πάγχρυσος (ὁ, ἡ), totӗ de aвpӗ. [πᾶν, χρυσός].

Πάγχυ, adв: поet: Ion: în лoкӗ de πά-νυ, пpea mвлt, кв totвл.

Παγῶ, пas: пex: 2: de вп: aл лвї πή-γνυμι.

Παγώδης, εος (ὁ, ἡ), peче, saӗ tape кa reaцa, reцosӗ. [πάγος].

Παγῶν, Dop: în лoкӗ de πηγῶν, цen: îm: aл лвї παγή.

Παδάω -ῶ, Dop: în лoкӗ de πηδάω.

Παδῆτε, Dop: în лoкӗ de πηδᾶτε, α 2:

îm: neps: de nopsnч: ал лsĭ πηδάω.

Πᾶδος (ἡ), snŏ felŏ de pomŏ (чirешŏ, saŏ nрsnŏ) prodsкъtорŏ de воаве. (veзĭ πῆδος).

Πάθα, ας (ά), Dop: în локŏ de πάθη.

Παθαίνω, (прел: ἐπάθαινον, шi maĭ msлtŏ ns) skopneskŏ natimъ. || (miж: saŏ pas:) mъ miшкŏ înъsntрŏ de o ĭsle simцiчĭsne, saŏ mъ înпъtimeskŏ, mъ 'anpinzŏ; mъ întsсiezŏ; (fir:) mъ некъжeskŏ. [πάθος].

Πάθε, noet: în локŏ de ἔπαθε, a 3: sinr: neps: de nexot: ал xot:, шi

Παθέειν, Ion: noet: nex: 2: de inf: ал лsĭ πάσχω.

Πάθη (ἡ), noet: Ion: în локŏ de πάθησις, saŏ...

Πάθημα (τὸ), pea пъtimire; nenoрочire; воалъ; (în цen:) op че felŏ de simцimîntŏ, saŏ disnosiцie snpe npefaчepe din stapea de maĭ 'nainte (a ssfletsлsĭ, saŏ a tpsnsлsĭ), natimъ (de aчi). [шi

Πάθησις, εως (ἡ), înпъtimire (maĭ de msлte-opĭ neплъкstъ). [шi

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, ssnsŏ ла, saŏ npiimitорŏ de пъtimire (simцimîntŏ). 2) eкsnpimъtорŏ, saŏ întъpitъtорŏ de natimъ. «Λέξις παθητική„. Dion: Ал: «Ἂς (διηγήσεις) Θουκυδίδης, αὐτὸς αὐτοῦ παθητικώτατος περὶ ταῦτα γενόμενος, ἀμιμήτως ἐξήνεγκε». Пл: «Ῥῆμα παθητικὸν„. Грm: вервŏ pasivŏ. [шi

Παθητικῶς, adв: кs кinŏ de înпъtimire; (грm:) în disnosiцie pasivъ. [шi

Παθητὸς, ἡ, ὸν, de înпъtimit, saŏ ssnssŏ ла (npiimitорŏ de) npefaчepe maĭ кs seamъ în moрaлъ disnosiцie, saŏ simцimîntŏ. [neîntp: simn: παθέω].

Παθικεύομαι, вiit: -εύσομαι, sintŏ, saŏ пъtimeskŏ кa...

Παθικὸς, ἡ, ὸν, =Πασχητιῶν, шi Κίναιδος.

Πάθνη (ἡ), noet: (diaлeкt:) în локŏ de φάτνη.

Παθογνωμονικὸς, шi Παθογνωμικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорŏ de, saŏ foлоsitорŏ, saŏ îndemînatiкŏ ла diarnosŏ (ssmпъ кsnoaшtepe) de natimъ. «Σημεῖον —». Med: simntomъ хapaкtepistiкъ de воaлъ. [din

Παθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кsnoskъtорŏ de natime, saŏ воaлe. [πάθος, γνώμων].

Παθοκράτεια, шi Παθοκρατορία (ἡ), stъпînipe de natimeлe saлe, înfpînape, ='Εγκράτεια. [πάθος, κράτος].

Παθοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtорŏ (amopцitорŏ) de natime. [πάθος, κτείνω].

Παθολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, воpвeskŏ, saŏ tpakteзŏ desnpe natime (ssfл: saŏ tpsn:).[шi

Παθολογία (ἡ), воpвipe, saŏ tpaktape desnpe op че natimъ. [шi

Παθολογικὸς, ἡ, ὸν, natoлоцiкŏ, (ad:) atinгъtорŏ de, saŏ îndemînatiкŏ (foлоsitорŏ) ла natoлоцie. (de snde). «Παθολογική (se înц: ἐπιστήμη)„. o napte a mediчinei. [πάθος, λόγος].

Παθοποιία (ἡ), faчepe (zъdъpîpe) de natimъ. [din

Παθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорŏ, saŏ întъpîtъtорŏ de natimъ (în ssfлetsл npiвitорsлsĭ, saŏ asksлtъtорsлsĭ). [πάθος, ποιός].

Πάθος (τὸ), natimъ, saŏ пъцipe, întîmплape (npinч: pea), nenoрочipe; ssfepinцъ; воaлъ; (in цen:) disnosiцie înпъtimitъ a ssfлetsлsĭ, saŏ a tpsnsлsĭ; (naptiк:) simцimîntŏ anpinsŏ, че întъpîtъ opatорsл în ssfлetsл asksлtъtорsлsĭ. (veзĭ шi ἦθος). [ἔπαθον nexot: ал лsĭ πάσχω].

Παθὼν, οῦσα, ὸν, nex: de napтч: ал лsĭ πάσχω.

Παιὰν, ᾶνος (ὁ), (în цen:)=Παιὼν, doкtорŏ, mediкŏ. (de snde 2) (enit:) Anoлonŏ. 3) imnŏ in чinstea лsĭ Anoлonŏ, saŏ op къpsĭa altŏ zeŏ, saŏ въpвatŏ însemnatŏ; кîntape de вĭpsinцъ, snŏ felŏ de doкsoлоцie, saŏ tedeшmŏ; saŏ mapшŏ (în чinstea zeзлsĭ Mapцŏ). 4) пiчорŏ metpiкŏ komnssŏ din natps silaве. [de snde

Παιανίζω, вiit: -ίσω, кîntŏ imnsл παιάν (npinч: maĭ 'nainte de вътълie, saŏ ла sfîpшitŏ de osпъцŏ). [шi

Παιανικὸς, ἡ, ὸν, кsвenitŏ ла кîntsл, saŏ imnsл παιάν.

Παιανισμὸς (ὁ), кîntape de кîntsл, saŏ imnsл παιάν. [шi

Παιανιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъtорŏ de кîntsл, saŏ imnsл παιάν. [παιανίζω].

Παιανογράφος (ὁ, ἡ), skpiitорŏ de кîntsл nsmitŏ [παιάν, шi γράφω].

Παιάων, ωνος (ὁ), Dop: în локŏ de παιήων.

Παῖγμα (τὸ), жокŏ, saŏ жskъpie, saŏ = кs...

Παιγμὸς (ὁ), жskape. [παίζω]. [de snde

Παιγμοσύνη (ἡ), noet: în локŏ de παιδιά.

Παιγνήμων, ονος (ὁ, ἡ), глs: în локŏ de παιγνιήμων.

Παιγνιὰ, (ἡ), pap în локŏ de παίγνιον, saŏ παιδιά; (кom:) = Ἑορτή (Apstf:).

Παιγνιαγράφος (ὁ, ἡ), = Παιγνιογράφος.

Παιγνιήμων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: = Παιγνιώδης, глsmeцŏ. [παίγνιον].

Παιγνιογράφος (ὁ, ἡ), skpiitорŏ (komnsi-

topȣ)de жȣкърioase поеme. [παίγνιον,γράφω].

Παίγνιον (τὸ), жокȣ, жȣкърie; глȣmъ. 2) mікъ поеmъ жȣкърioasъ, глȣmeaцъ. [шi

Παίγνιος (ὁ, ἡ), поеt: бȣнȣ de жȣкърie, de petpeчере. [παίζω]. [de ȣnde

Παιγνιώδης, εος (ὁ, ἡ), жȣкърiosȣ, глȣmeцosȣ; (despre оаm:) ïȣбitорȣ de глȣme, de жȣкърiï. «Τὸ παιγνιῶδες». Ksn: аплекаре ла глȣmeцie, (Тȣрч:) кefȣ. [de ȣnde

Παιγνιωδῶς, adв: în felȣ, saȣ кiпȣ de жȣкърie, de petpeчере.

Παιδαγωγεῖον (τὸ), institȣtȣ, saȣ pensionatȣ de edȣкацie, saȣ крештере de копiï; (колект:) pensionapiï dintp' însȣл. [шi

Παιδαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, învъцȣ (гȣверnezȣ, креskȣ) пе чinева ка pedarorȣ; (în цеn:) învъцȣ, повъцȣieskȣ. [παιδαγωγός]. [de ȣnde

Παιδαγώγημα (τὸ), ор че se faче, saȣ kontpiбȣïеште ла pedaroцie; обïекtел pedaroцieï, копiлȣл de edȣкаt, креskȣt, saȣ învъцаt. [шi

Παιδαγώγησις, εως (ἡ), învъцаре, крештере de копiлȣ (акt: saȣ pas:).

Παιδαγωγία (ἡ), pedaroцie, saȣ треаба pedarorȣлȣï, învъцъtȣpъ, saȣ edȣкацie de копiлȣ. [шi

Παιδαγωγικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорȣ de, saȣ îndemînatiкȣ ла pedaroцie, pedaroцiкȣ. [παιδαγωγός]. [de ȣnde

Παιδαγωγικῶς, adв: pedarorічеште, saȣ ка ȣnȣ...

Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ), pedarorȣ, креskъtорȣ, saȣ edȣкъtорȣ, învъцъtорȣ de копiï. «Ἐπειδὰν τάχιστα αὐτοῖς οἱ παῖδες τὰ λεγόμενα ξυνιῶσιν, εὐθὺς ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγοὺς θεράποντας ἐφιστᾶσι». Ksn: [παῖς, ἄγω].

Παιδαρίδιον (τὸ), dim: ал лȣï παιδάριον.

Παιδαριεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ порtȣ, лȣкрezȣ ка...

Παιδάριον (τὸ), dim: ал лȣï παιδίον, копiлашȣ; pобȣлецȣ. [de ȣnde

Παιδαρίσκος (ὁ), =Παιδάριον. [шi

Παιδαριώδης, εος (ὁ, ἡ), копiлъposȣ, saȣ копiлъpeskȣ. [de ȣnde

Παιδαριωδῶς, adв: копiлъpeште.

Παίδδω, Лак: în локȣ de παίζω. (de ȣnde) «Παιδδωᾶν„. Apstf: în локȣ de παιζουσῶν, цеn: îm: de fem: partч: лȣï παίζω.

Παιδεία (ἡ), [παιδεύω] edȣкацie (крештере) de копiлȣ,=Παιδαγωγία; (în цеn:) instpȣкцie, (ad:) învъцаре (акt:); шi stȣdiȣ, învъцъtȣpъ; (абȣs:) крештере de вitъ; кȣltiваре de плаntъ; (ppin întind: шi maï поȣ de ачi) pedeapsъ.

Παίδειος (ὁ, ἡ),=Παιδικὸς, копiлъpeskȣ. [παῖς, παιδός].

Παιδεραστέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Παιδεραστής, οῦ (ὁ), amopezatȣ de бъïецiï. [παῖς, ἐράω].

Παιδέρως, ωτος (ὁ), ȣnȣ felȣ de плаntъ, floapea къpia sлȣжïа ла кȣнȣне. 2) dpesȣ, pȣmъneaлъ. [παῖς, ἔρως].

Παίδευμα (τὸ), ор че se învацъ чineва, лекцie,=Μάθημα. 2) обïекtȣ de învъцъtȣpъ, (ad:) школарȣ. «Θεῶν γεννήματα καὶ παιδεύματα». Плt: [шi

Παίδευσις, εως (ἡ), învъцаре (акt: saȣ pas:); învъцъtȣpъ; (ȣne- орï) în локȣ de παιδευτήριον. «Τὴν πόλιν (τῶν Ἀθηναίων) τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι». Тȣч: [шi

Παιδευτήριον (τὸ), învъцъtоpie, шкоалъ. 2) (maï поȣ)=Κολαστήριον, (de ачi) pedensitоpie, локȣ de mȣнчit пе вinоваці. [шi

Παιδευτής, οῦ (ὁ), învъцъtорȣ. 2) (maï поȣ de ачi) pedensitорȣ, =Κολαστής. [шi

Παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, instpȣktivȣ, atinгъtорȣ de, saȣ îndemînatiкȣ ла învъцаре, didaktiкȣ. «Τὸ παιδευτικόν». Лкs: destoïnічiа de a învъца пе алцiï. [παιδεύω]. [de ȣnde

Παιδευτικῶς, adв: în felȣ de învъцъtȣpъ, didaktiчеште.

Παιδευτὸς, ἡ, ὸν, învъцаtȣ, saȣ ppiimitорȣ de învъцъtȣpъ. [din

Παιδεύω, biit: -εύσω, [παῖς, παιδὸς] (ppinч:) învъцȣ, креskȣ копiлȣ. «Διαίτη δὲ τοιᾶδε τήν τε ψυχὴν ἐπαίδευσε καὶ τὸ σῶμα». Ksn: (шi кȣ ак: кȣ преп: indip:) «Παιδεύειν τινα πρὸς ἀρετὴν (εἰς τὸ στρατηγεῖν)». Ksn: (шi în ел: de преп:). „Καὶ τὸ προθυμεῖσθαι δὲ συναύξειν τὸν οἶκον ἐπαιδεύομεν αὐτήν». Ksn: (шi pas:) «Πολιτικὴν παιδεύεσθαι». Apst: «Τῷ ἄρχειν («Εἰς τὸ ἄρχειν) παιδευομένῳ». Ksn: «Τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος». Bas: (шi partч: în локȣ de adiekt:). «Πεπαιδευμένος». învъцаtȣ (прокопsitȣ), saȣ вine креskȣtȣ. «Τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων»; Пл: 2) (ppin întind: шi maï поȣ de ачi) pedenseskȣ (ppinч: spre îndpentаре, шi înцелепцiре), корекцiонezȣ. (vezï шi κολάζω). "Τίς ἐστιν υἱός, ὅν οὐ παιδεύε. πατήρ;„ Skp: «"Ον γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει». Skp:

Παιδήϊος, η, ον, Ion: поеt: în локȣ de παίδειος.

Παιδιὰ, (ἡ), жȣкърie de копiлȣ; глȣmъ; petpeчере. [шi

Παιδία (ἡ), вîpstъ копiлъpeaskъ, копi-

лъріе; (колект:) копії, saȣ tinepime de копії. [ші

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, atîngъtopȣ de (saȣ кape ape de obiectȣ) копілȣ, копілъpeskȣ. «Κάλλος τὸ παιδικὸν„. Ткр: «Παιδικὴ νὺξ». Лȣч: ȣna din nopціле копілъріі кȣіва. «Παιδικὸς λόγος». Ksn: кȣвîntȣ despre копілȣ, saȣ копілъріе; (în цен:) глъmeцȣ; saȣ amoposȣ. || (maĭ des) «Παιδικά». obiectȣ de amopȣл (іар прінч: de бъіатȣ amopezȣл) кȣіва, «Ἐν τοῖς παιδικοῖς ἀφροδισίοις μᾶλλον ἢ τοῖς τεκνοποιοῖς μειονεκτεῖ ὁ τύραννος». Ksn: [παῖς, παιδὸς]. [de ȣnde

Παιδικῶς, adв: копілъpeште.

Παιδιμούσια (τὰ), timпȣл вакanцелор de шкоалъ, în кape копії îшї întperȣп кȣрсȣл înвъцътоpелор, ші se гpatifікъ înвъцъtopії. [παῖς, μοῦσα].

Παιδιόθεν, adв: din копілъpie. [din

Παιδίον (τὸ), dim: ал лȣї παῖς, копілашȣ, бъіецашȣ; (ȣne-opї) fetiцъ. "Τῆς μητρὸς (saȣ "Τοῦ πατρὸς) τὸ παιδίον». Пров: копілȣл mȣme seї, saȣ ал tatъ sъȣ, (ad:) кȣ desъвîpшіpe asemenea.

Παιδιοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, = Παιδοτροφέω.

Παιδισκάριον (τὸ), dim: ал лȣї παιδίσκη, слȣжnікȣцъ.

Παιδισκεῖον (τὸ), tpaktipȣ de кȣрве. [din

Παιδίσκη (ἡ), fetiцъ; (obiч:) слȣжnікȣцъ; (ȣne-opї) кȣрвъ. (прінч: fem: ал лȣї...

Παιδίσκος (ὁ, ші ἡ), dim: ал лȣї παῖς, бъіецашȣ, saȣ fetiцъ.

Παιδιώδης, εος (ὁ, ἡ), копілъposȣ, saȣ копілъpeskȣ [παιδίον]. 2) datȣ кȣ totȣл ла жȣкъріі, = Παιγνιώδης. [παιδιά].

Παιδνὸς, ἡ saȣ ὸς, ὸν, noet: = Παιδικὸς, копілъpeskȣ. || (sȣвst:) în локȣ de [παῖς].

Παιδοβόρος (ὁ, ἡ), noet: [παῖς παιδὸς, βορὰ], mîнкъtopȣ de копії; saȣ кape 'шї a mîнкat копії.

Παιδοβοσκὸς (ὁ, ἡ), Лksfn: în локȣ de παιδαγωγὸς, (dȣne ziч:) пъstopȣ de копії. [παῖς παιδὸς, βοσκὸς]

Παιδοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), noet: = Παιδοβόρος. [ші

Παιδοβρωσία (ἡ), mîнкape de копії, (ad:) a mîнка копії. [ші

Παιδόβρωτος (ὁ, ἡ), noet: în кape mъnînkъ чінева копії, saȣ копії sъї. „«Θοίνη —». Лік: [παῖς παιδὸς, βιβρώσκω].

Παιδογέρων, οντος (ὁ), копілъpitȣ бъtpînȣ (matȣfȣ) [παῖς παιδὸς, γέρων].

Παιδογονία (ἡ), naштepe de копії. [ші

Παιδογόνιος (ὁ, ἡ), atingъtopȣ de, saȣ kontpiбȣitopȣ ла naштepe de копії. «Τὰ παιδογόνια (se înц: ἱερά)». Diod: sepвъtoape пentpȣ naштepe de копілȣ. [din

Παιδογόνος (ὁ, ἡ), пъскъtopȣ de копії, saȣ folositopȣ ла aчeasta. [παῖς, γόνος].

Παιδόθεν, adв: din копілъpie. [παῖς, παιδός].

Παιδοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, îngpiжeskȣ de (кpeskȣ) копії. [ші

Παιδοκομία (ἡ), îngpiжipe (кpeштepe) de копії. [din

Παιδοκόμος (ὁ, ἡ), îngpiжitopȣ (кpeskъtopȣ) de копії. [παῖς παιδὸς, κομέω].

Παιδοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, omopȣ копії, saȣ копії meї. [ші

Παιδοκτονία (ἡ), omopîpe de копії. [din

Παιδοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de копії, saȣ de копії sъї. [παῖς παιδὸς, κτείνω].

Παιδολέτειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣї..

Παιδολετὴρ (ὁ), noet: = Παιδοκτόνος. [παῖς παιδὸς, ὀλέω].

Παιδολέτις, ιδος, ші Παιδολέτρια (ἡ), = Παιδολέτειρα.

Παιδολέτωρ, ορος (ὁ), noet: — Παιδολετήρ.

Παιδολογία (ἡ), aлeцepe, saȣ stpînцepe (adȣnape) de копії. [παῖς παιδὸς, λέγω].

Παιδολύμας, α (ὁ), noet: = Παιδολετὴρ, saȣ Παιδοφθόρος. [παῖς παιδὸς, λύμη].

Παιδομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înвъцatȣ чева din копілъpie; (npin ȣpш:) кȣ desъвîpшіpe шtiitopȣ, ekspepiinцatȣ de чева. [παῖς παιδὸς, μανθάνω].

Παιδομαθία (ἡ), înвъцъtȣpъ din копілъpie (în npot: de ὀψιμαθία).

Παιδομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neвȣnȣ dȣne (amopezatȣ de) бъіецї, = Παιδεραστής. [παῖς παιδὸς, μαίνομαι]. [de ȣnde

Παιδομανία (ἡ), neвȣnȣ amopȣ de бъіецї.

Παιδομόρος (ὁ, ἡ), sȣfepitȣ пentpȣ moaptea копіілор sъї. «Μόχθος παιδομόρος». Esхл. [παῖς παιδὸς, μόρος].

Παιδομουσεῖα (τὰ), = Παιδιμούσια; (npin întînd:) плaтъ пentpȣ înвъцъtȣpa копіілор.

Παιδονομέω -ῶ, biit: ήσω, sîntȣ dpeгъtopȣ (efopȣ) asȣnpa пȣвлічеї instpȣкцiї a копіілор. [ші

Παιδονομία (ἡ), dpeгъtopie asȣnpa instpȣкцii копіілор. [din

Παιδονόμος (ὁ), (în Snapta ші aїкpea) dpeгъtopȣ pîndȣitȣ asȣnpa înвъцъtȣpiї ші кpeштepiї копіілор, efopȣ ал instpȣкцii пȣвліче. [παῖς παιδὸς, νέμω].

Παιδοπίπης, ου (ὁ), [παῖς παιδὸς, ὀπίπης] okitopȣ (пȣitopȣ de okiȣ pъȣ) asȣnpa бъіецілор, = Παιδεραστής. (în imitaцie de παρθενοπίπης).

Παιδοποιέω -ῶ, (ші тіж:) -έομαι -οῦμαι, виіt: -ήσω, -ομαι, fакȣ копiĭ. 2) (тiж:) fакȣ пе чiнева копiлȣ de sȣfлetȣ (adoпtezȣ). [παιδοποιὸς].

Παιδοποιήσιμος (ὁ, ἡ), îndemînatiкȣ ла fачере de копiĭ (лȣкрȣ, saȣ лoкȣ). [din

Παιδοποίησις, εως [παιδοποιέω], ші

Παιδοποιία (ἡ), fачере de копiĭ. 2) fачере de копiлȣ de sȣfлetȣ. [din

Παιδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ, пъskъtopȣ de копiĭ, saȣ коntpiвȣitopȣ ла ачеasta,=Τεκνοποιὸς. «Ἡδονὴ— ». Eвp: 2) fъкъtopȣ de копiлȣ de sȣfлetȣ. [παῖς, ποιός].

Παιδοσπορέω -ῶ, виіt: -ήσω, semъnȣ копiĭ. [din

Παιδοσπόρος (ὁ, ἡ), = Παιδογόνος. [παῖς παιδὸς, σπείρω].

Παιδοσύνη (ἡ), поеt: în лoкȣ de παιδεία.

Παιδοτέκνωσις, εως (ἡ), = Παιδοτοκία. [παῖς, τέκνωσις].

Παιδοτοκέω -ῶ, виіt: -ήσω, naskȣ копiлȣ; saȣ sîntȣ лехȣsъ.

Παιδοτοκία (ἡ), naштере de копiлȣ; saȣ лехȣsie. [din

Παιδοτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtopȣ, -oape de копiлȣ. ‖ (sȣвst: fem:) лехȣsъ. [παῖς παιδὸς, τόκος].

Παιδοτριβεῖον (τὸ), лoкȣ de eksepsat копiĭ. [ші

Παιδοτριβέω -ῶ, виіt: -ήσω, eksepчezȣ, denpinzȣ копiĭ ла лȣпte, ші чл:; (în џen:) овiчпȣĭeskȣ, denpinzȣ. [din

Παιδοτρίβης, ου (ὁ), denpinzъtъpȣ, înвъџъtopȣ de копiĭ ла лȣпte, ші чл:; (în џen:) înвъџъtopȣ, повъџȣitopȣ. [παῖς παιδὸς, τρίβω]. [de ȣnde

Παιδοτριβία (ἡ), tpeaва, mesepia aksepчitopȣлȣĭ de копiĭ. [ші

Παιδοτριβικὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ. saȣ însȣшitȣ eksepчitopȣлȣĭ de копiĭ. «Παιδοτριβική». Apstf: (se înџ: τέχνη) meштeшȣгȣл џimnastiкȣ. [de ȣnde

Παιδοτριβικῶς, adв: dȣпе кiпȣл џimnastiкȣ.

Παιδότριψ, ιβος (ὁ), poвȣ pîndȣitȣ a inгpiжi de копiĭ, saȣ a eksepsa пе чеĭ-лалцĭ poвĭ aĭ stъпînȣлȣĭ sъȣ. [παῖς, τρίβω].

Παιδοτροφέω -ῶ, виіt: -ήσω, xpъneskȣ (кpeskȣ) копiĭ, saȣ poвĭ. [din

Παιδοτροφία (ἡ), xpъnipe (кpeштepe) de копiĭ, saȣ poвĭ. [din

Παιδοτρόφος (ὁ, ἡ), xpъnitopȣ (кpeskъtopȣ) de копiĭ, saȣ poвĭ. (вezĭ ші κουροτρόφος). [παῖς παιδὸς, τρέφω].

Παιδουργέω-ῶ, виіt: -ήσω,=Παιδοποιέω. [ші

Παιδουργία (ἡ),=Παιδοποιία. [παῖς παιδὸς, ἔργον].

Παιδοῦσα, пaptч: fem: aл лȣĭ παιδόω, вopџoasъ.

Παιδοφθορέω -ῶ, виіt: -ήσω, пpъпъdeskȣ, stpiкȣ копiĭ. 2)=Παιδοκτονέω. [ші

Παιδοφθορία (ἡ), stpiкape de копiĭ. 2) =Παιδοκτονία. [din

Παιδοφθόρος (ὁ, ἡ), stpiкъtopȣ de копiĭ. 2)=Παιδοκτόνος. [παῖς, φθείρω].

Παιδοφιλέω ῶ, виіt: -ήσω, поеt: =Παιδεραστέω. [din

Παιδοφίλης, ші Παιδόφιλος, ου (ὁ),=Παιδεραστής. [παῖς παιδὸς, φίλος].

Παιδοφονεὺς, έως (ὁ), поеt: în лoкȣ de παιδοφόνος

Παιδοφονέω -ῶ, виіt: -ήσω, = Παιδοκτονέω. [ші

Παιδοφονία (ἡ),=Παιδοκτονία. [din

Παιδοφόνος (ὁ, ἡ), = Παιδοκτόνος. [παῖς παιδὸς, φόνος].

Παιδοφορέω -ῶ, виіt: -ήσω, поptȣ (în mîĭnĭ, saȣ în pînteчe) копiлȣ. [din

Παιδοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ, saȣ повъџȣitopȣ de копiлȣ. ‖ (fem:) пȣptъtoape de копiлȣ în пinteче, însъpчinatъ. [παῖς παιδὸς, φέρω].

Παιδόω -ῶ, виіt: -ώσω, înвopџoшezȣ, (ші пas:) mъ înвopџoшezȣ. «Ἐπαιδώθη ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος„. D. Aл: 2) sîntȣ вopџoasъ, saȣ лехȣsъ. (de ȣnde пaptч:) »Παιδοῦσα (γυνὴ)». вopџoasъ. [παῖς παιδὸς].

Παιδῶναξ, ακτος (ὁ), =Παιδαγωγὸς. [παῖς, ἄναξ].

Παίδωσις, εως (ἡ), fачере de копiлȣ; saȣ лехȣsie. [παιδόω].

Παίζω, виіt: παίξομαι, saȣ παιξοῦμαι, (пex: ἔπαιξα, ші At: ἔπαισα, tpe: de кȣ: πέπαιχα, ші пas: πέπαιγμαι, ші At: πέπαισμαι, пex: ἐπαίχθην, ші пosit: παικτέον) mъ жoкȣ (пpiнч: ка копiлȣл); пetpeкȣ кȣ op че fелȣ de жoкȣ; (пpin întind:) dъпџezȣ; (în џen:) mъ веселeskȣ. «Σφαίρῃ ἔπαιζον». Od: Z: «Παίζειν ἀστραγάλοις». Пл: (ші кȣ ак: кȣ пpeп:) »Βούλει πρὸς με παῖσαι»; Apstf: «Ἔπειτα παιξοῦνται πρὸς ἀλλήλους». Ksn: "Δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν». Od:Ψ. "Νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ, τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ, τοὶ γε μὲν αὖ γελόωντες». Es: 2) кîntȣ кȣ вpe ȣnȣ mȣsiкaлȣ instpȣmîntȣ, saȣ вpe ȣnȣ кîntiкȣ (apie). «Μέλος παίζειν„. Лks: 3) întpeвȣinџezȣ чева ка o жȣкъpie, îmĭ вatȣ жoкȣ; глȣmeskȣ. «Ὡς ἄγρια παίσδεις». Ткp: "Λύκον εἶδες,

ἔπαιξέ τις». Ткр: a zis глѫmind. "Εἰ μὴ καὶ τοῦτο ὁ Ἀντιφῶν πέπαιχε». Dm: Παίζειν σπουδῇ». Ksn: a жѫка sepioase жокѫрї. «Σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει„. Плt: sepios ворбеште, saѫ глѫmeште. (шi fir:) »Ἡ τύχη τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα παίζει». Лкs; (шi пas:) «Ταῦτα μὲν οὕτω πεπαίχθω ἡμῖν». Пlt: în глѫmъ fie zise. (шi în партч:) «Τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον». Лкs: прекѫm se обiчнѫїеште a se zиче în глѫmъ. [παῖς].

Παιηόνιος, η, ον, поеt: Ion: în локѫ de παιώνιος.

Παιηονίς, ίδος (ἡ), поеt: în локѫ de παιηονίη.

Παιηοσύνη (ἡ), штiinцъ de doktopie, mediчinъ. [din

Παιήων, ονος (ὁ), Ion: în локѫ de παιών, doktopѫ. saѫ 2) în локѫ de παιάν, imnѫ. 3) (adiekt:) în локѫ de παιηόνιος, тъmъdѫitopѫ. saѫ 4)=Παιανιστής.

Παίκτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лѫї παίκτης.

Παικτέον, nosit: ал лѫї παίζω.

Παίκτης, ου (ὁ), жѫкътopѫ (партik: de жокѫрї de порокѫ). [шi

Παικτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, atinгътopѫ de, saѫ аплекаtѫ, saѫ îndemînatikѫ ла жокѫ. 2) їѫвitopѫ de a глѫmi, глѫmецѫ, saѫ de a лѫа în pîsѫ, batжокоpitopѫ; (despre лѫкр:) плъкѫtѫ. [шi

Παικτὸς, ἡ, ὸν, de întpeвѫinцаt ка о жѫкъpie (овїеktѫ de глѫmeцie). [шi

Παίκτωρ, ορος (ὁ), [παίζω] Sхл: în локѫ de παίκτης. (întpeв: în συμπαίκτωρ).

Παίπαλα (τὰ), поеt: îm: neѫt: ал лѫї παίπαλος.

Παιπαλάω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeвѫinцезѫ вiклeнiї, sîntѫ преа вiклeанѫ. [din

Παιπάλη (ἡ), [πάλλω] гѫina чea maї sѫвцipe, nimaштea; (în цеn:) op че este sѫвцipe ка пѫлберea, (везї шi πασπάλη, поспаїѫ de aчi); (fir:) omѫ вiклeанѫ, finѫ, posѫ (tpeкѫtѫ прin чѫpѫ шi прin dîpmonѫ). «Παιπάλη λέγειν». Apstf:=кѫ...

Παιπάλημα (τὸ), [παιπαλάω] = Παιπάλη. «Λόγων—». At: opatopѫ finѫ, saѫ шipeтѫ.

Παιπάλιμος (ὁ, ἡ), [παιπάλη, saѫ παίπαλος] foapte вiклeанѫ, finѫ.

Παιπάλλω, вiit: παλῶ, глs: în локѫ de πάλλω.

Παιπαλόεις, εσσα, εν, поеt: глоdoposѫ, пїеtposѫ, mѫntosѫ, pîposѫ. [din

Παίπαλος (ὁ, ἡ), поеt; [αἰπὺς, saѫ πάλλω] =Παιπαλόεις. (de ѫnde ‖ sѫвst:) Παίπαλα (τὰ)». Кал: локѫрї реле, пїеtpoase, апевoїoase ла ѫмблеtѫ. [de ѫnde

Παιπαλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Παιπάλιμος.

Παῖς, παιδὸς (ὁ, ἡ), (цеn: îm: παίδων) вѫїatѫ, saѫ fatъ пînъ în вîpsтъ de патpѫспpezeчe anї. «Ὃν ἐγὼ παῖδα ἔτι ὄντα ἐδίδασκον». Ткр: «Ἔγημας δὲ αὐτὴν παῖδα νέαν μάλιστα». Ksn: "Μὴ παιδὶ μάχαιραν»" Пров: (шi пpin întind:) «Παῖδα ἀπέδειξεν αὐτὸν τῇ ἀπάτῃ». Пров: «Ἐκ παιδὸς, saѫ „Ἐκ παίδων». Лкs: din копiлъpie. «Ἡλικίαν ἔχει τὴν ἄρτι ἐκ παίδων». Ksn:=Ἀρτίπαις ἐστί. 2) fiѫ, saѫ fiїкъ; (ѫne -opї) stpъnepotѫ, «Ἕκτωρ Ἑκάβης ὁ γεραίτερος εἴκοσι παίδων». Ткр: «Παῖδες παίδων„. Om: stpъnepoцiї. (шi în пepifp:) «Ἰατρῶν («Φιλοσόφων «Γραφέων) παῖδες». Лкs: în локѫ de ἰατροὶ, шi чл: (aчi dedѫк ѫniї шi пe) "Δυστήνων παῖδες». Om: 3) sлѫгъ, pовѫ (în menaжаtъ експpesie, ка pom: feчopѫ); (fem:) цiitoape. "Παῖ δεῦρο, δοῦλον οὐκ ἄγω„. Apstf: «Κύριε, εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου», Skp:

Πάϊς (вок: πάϊ, шi ак: πάϊν) поеt: în локѫ de παῖς.

Παίσδω, вiit: παιξοῦμαι, Dop: în локѫ de παίζω.

Παιστικὸς, ἡ, ὸν.=Παικτικὸς.

Παιφάσσω,(пpeл: ἐπαίφασσον, шi maї mѫлtѫ пѫ) поеt: алергѫ în коaчї шi înколо (ка ѫнѫ певѫнѫ); mъ порпeskѫ pepede; mъ тѫpвѫpѫ, mъ batѫ, mъ sвîpколeskѫ. «Λείψανα παιφάσσοντα καὶ ἀσπαίροντα φόνοισιν». Оп:

Παίω, вiit: -παίσω, mi παιήσομαι, (пas: tpe de кѫ: πέπαισμαι, везї шi παίζω) ловeskѫ; batѫ; tpînteskѫ ; isвeskѫ. «Ἁρπάζει μέσον, καὶ ἐξάρας παίει εἰς τὴν γῆν». Ep: «Ἐν δὲ τούτῳ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος». Ksn: «Τὰς δὲ λοιπὰς (ναῦς) ἡ θάλασσα παίουσα πρὸς χωρία δύσορμα πάσας διέφθειρε». Пл: «Καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ». Skp: (шi miж:) «Ἐπαίσατο τὸν μηρὸν„. Ksn: (шi nestp: saѫ сл:). «Λόγοι παίουσιν εἰκῇ πρὸς κύμασιν», Esхл: (de ѫnde 2) (пpin întind:) пъвълeskѫ asѫпpъ. «Πειρῆσθε παίειν ἐφ' ἀλίταν (алцiї skpiѫ ἀλί τὰν) μάδδαν». Apstf: sъ кѫdeцї asѫпpъ 'ї. 3) ком: mъ înпpeѫпѫ tpъпеште. (везї шi ἐρείδω). 4) (Лак:) în локѫ de παίζω. „Οὐ λῶντι παίειν, ἀλλὰ μαστιγῶντί με». (Епiх: în) At:

Παιὼν, ῶνος (ὁ), (în цеn:) лекѫitopѫ(пpiнч: пpin deskîntiчe, вpaжe), вpъжitopѫ, saѫ вpaчїѫ; (пpin întind:) doktopѫ. [de ѫnde

Παιωνεῖον(τὸ), Sхл: în локѫ de ἰατρεῖον. [шi

Παιώνειος (ὁ, ἡ), =Παιώνιος. [шi

Παιωνία (ἡ), каѫtъ Παιώνιος. [шi

Παιωνιὰς, ἄδος (ἡ), поет: în локȣ de παιωνία (епit:). [шi

Παιωνίζω, вiit: -ίσω,=Παιανίζω. [шi

Παιωνικὸς, ἡ, ὸν, шi

Παιώνιος, α, ον, докtорȣ, тъmъдȣitорȣ. (de ȣnde || sȣвst:) Παιωνία (se înц: πόα, saȣ βοτάνη) ȣнȣ felȣ de плантъ (med:),(Франц:) pivoine. [шi

Παιωνὶς, ίδος, (ἡ),=Παιωνία, шi Παιωνική.

Παιωνισμὸς (ὁ), =Παιανισμός. [παιωνίζω].

Πακτὰ, ᾶς (ἁ), Dор: în локȣ de πηκτή.

Πακτὶς, ίδος (ἁ), Dор: în локȣ de πηκτίς.

Πακτὸς, ὰ, ὸν, Dор: în локȣ de πηκτὸς. [de ȣnde

Πακτόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкizȣ вine, astȣпȣ; (поеt:) легȣ stpîns; (în цен:) sпрiжineskȣ, asirȣpȣ. «Ὅσα ἦν τετρημένα, ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν». Apslf: «Λαίφεα πακτώσας». Епгр: întinzînd пînzеле. [шi

Πάκτων, ωνος, (ὁ), ȣнȣ felȣ de корабie ȣшоаръ (каре se desfаче în вȣкъцi sпре а se трансnорта, шi іаръшi se înкеіе).

Πάκτωσις, εως (ἡ), легаре; înкiдере, saȣ înкеіере; astȣпаре, шi чл: [πακτόω].

Παλαγμὸς (ὁ), поеt: [παλάσσω] патъ, mînжitȣръ.

Παλάθη (ἡ), [παλάσσω, πλάσσω] smокiне teskȣite, saȣ înшiрате în лȣнгȣ, пъпȣшъ de smокiне; (în ген:) teskȣitȣръ, saȣ înшiрътȣръ de ор че (mъслiне, stpȣгȣpi, stafide, шi чл:)) фъкȣтъ asemenea. (вeзi Еp: D: 23). [de ȣnde

Παλάθιον (τὸ), шi Παλαθὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣi παλάθη. [шi

Παλαθώδης, εος (ὁ, ἡ), teskȣitȣ; saȣ formatȣ în пъпȣшъ ка smокiнеле, шi чл:

Πάλαι, (în локȣ de πάλιν) adв: timп: de mȣлtȣ, în векime, пе времеа трекȣтъ; (în ген:) maї 'nainte. «Πάλαι οὔτι νέον γε». Iл: I. „Ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν». Om: «Ἄρτι ἥκεις, ἢ πάλαι; —ἐπιεικῶς παλαι». Плt: (шi кȣ аptik:) «Ὁ («Ἡ «Τὸ) πάλαι (se înц: ὤν, шi чл:)». Лкs: чел de mȣлtъ време fostȣ, фъкȣtȣ, saȣ трекȣtȣ, векiȣ. «Ἀρχίλοχον τὸν πάλαι ποιητάν». Ткр: (неȣt:) Τὸ πάλαι, (шi întp' ȣна) Τοπάλαι,=Πάλαι. «Τὰ γὰρ τοπάλαι μεγάλα ἦν, σμικρὰ γέγονε· τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, πρότερον ἦν σμικρά». Еp: (вeзi шi παλαιός).

Παλαιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), de mȣлtȣ пъскȣtȣ, вътpînȣ, векiȣ. [πάλαι, γείνω].

Παλαιγονία (ἡ), векime, antikitate. [din

Παλαίγονος (ὁ, ἡ), = Παλαιγενής, векiȣ, antikȣ. [πάλαι, γόνος].

Παλαιετὴς, έος (ὁ, ἡ), векiȣ de анi [πάλαι, ἔτος].

Παλαίθεος (ὁ, ἡ),=[παλαιὰ θεός] (ἡ Ἑστία, Besta) векiе zeiцъ.

Παλαίθετος (ὁ, ἡ), [πάλαι, τίθημι] de mȣлtȣ пȣsȣ în пъstраpe, saȣ компȣsȣ; (în ген:) векiȣ. «Ὕμνος —». At:

Παλαιμάτωρ, ορος (ά), поеt: Dор: în локȣ de Παλαιμήτωρ, antikъ mȣmъ, întîia stpъmоашъ.

Παλαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: în локȣ de παλαίω. [шi

Παλαιμόνια (τὰ), (se înц: ἱερά) sерБъtоаре în чinstea лȣi Палемонȣ. [din

Παλαίμων, ονος (ὁ),=Παλαιστής [παλαίω]. || (ка нȣме проп:) Палемонȣ, fiiȣл Лекȣкоtei, (алt:) Μελικέρτης (демонȣ мариnȣ).

Παλαιογενὴς, έος (ὁ),=Παλαιγενής.

Παλαιόγονος (ὁ, ἡ), =Παλαίγονος.

Παλαιόθεν, adв: din векime. [παλαιός].

Παλαιοθέτης, ου (ὁ), [παλαιὸς, τίθημι] = Παλαιοπράγμων.

Παλαιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвeskȣ, saȣ трактеzȣ despre векi (antiче) лȣкрȣpi. [παλαιὸς, λόγος].

Παλαιομήτωρ, ορος (ἡ), каȣtъ παλαιμάτωρ. [παλαιὸς, μήτηρ].

Παλαιομώλωψ, ωπος (ὁ), векiȣ вiклеаnȣ, вȣлпе вътpînъ. [παλαιὸς, μώλωψ].

Παλαιοπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ векiе жале, de mȣлtȣ жълitорȣ. [παλαιός, πένθος].

Παλαιόπλουτος (ὁ, ἡ), векiȣ вогatȣ. [παλαιὸς, πλοῦτος].

Παλαιοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), чел din векime deпpinsȣ în лȣкрȣpi, (обшt:) лȣпȣ векiȣ, (Франц:) vieux routier. [παλαιὸς, πρᾶγμα].

Παλαιόραφος (ὁ), кȣsъtорȣ, кîрпitорȣ de векitȣpi. [παλαιὸς, ῥάπτω].

Παλαιόριζος (ὁ, ἡ), чел кȣ векi ръдъчini: [παλαιὸς, ῥίζα].

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, (компар: παλαιότερος, шi -αίτερος, sȣпрл: -ότατος, шi -αιτατος) векiȣ, de mȣлtъ време; (despre оаm:) вътpînȣ; (прin întind:) векiȣ, stpikatȣ de векime, de neîntреБȣinцat. «Τίς νέος ἢ παλαιὸς οὕτω ῥάθυμος ἐστί»; Iskp: «Οἶνος παλαιός». Od: B. «Ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά». Skp: || (неȣt:) «Τὸ παλαιὸν». adв: în локȣ de τὸ πάλαι. «Ὅσαι ἤδη ἔξοδοι ἐγένοντο καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου„. Еp: (вeзi шi πάλαι). (шi компар: шi sȣпрл: кȣ преп:)

«Ἐκ παλαιτέρου». Ep: «Ἐκ παλαιτάτου». Тѕч: [πάλαι]. [de ѕnde

Παλαιότης (ἡ), векime; simuлitatea векілор oamenĭ (Eѕр: Ел: 1062).

Παλαιότόκος (ὁ, ἡ), (пароꝃ: fem:) пъскъtoape de mѕлtѕ timпѕ; (прin ѕpm:) ѕлъвitъ; (пропароꝃ:) de mѕлtѕ пъѕкѕtѕ,=Παλαιγενής. [παλαιὸς, τόκος].

Παλαιότροπος (ὁ, ἡ), ѕpmъtopѕ de (ѕаѕ fъкѕtѕ dѕпе) векĭѕл кiпѕ (de modъ векіе). [παλαιός, τρόπος].

Παλαιουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкpъtopѕ de лѕкpѕpĭ векĭ. || (ѕѕвst:)=Παλαιοράφος. [παλαιὸς, ἔργον].

Παλαιοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), въzѕtѕ, пъpѕtѕ ка векĭѕ. [παλαιὸς, φαίνω].

Παλαιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: векĭѕ (въtpînѕ) ла minцĭ; (în цеп:)=Ἀρχαῖος, antiкѕ. [παλαιὸς, φρὴν].

Παλαιόω -ῶ, вtit: -ώσω, înвекĭеѕкѕ; пъpъѕеѕкѕ чева ка лѕкpѕ de neîntpeвѕinцat. [παλαιός].

Πάλαισμα (τὸ), faпtъ ѕаѕ meшteшѕцipe de лѕптъtopѕ. «Πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχεις». Esх: miжлoкѕ de înпpotiвipe, ѕtpataцemъ. [ші

Παλαισμοσύνη (ἡ), noet: în лoкѕ de πάλη. [παλαίω].

Παλαισταγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (οἶνος, вinѕ) de mѕлtѕ цiкatѕ (din stpѕгѕpĭ), векĭѕ. [πάλαι, στάζω].

Παλαιστάω -ῶ, вiit: -ήσω,=Παλαίω. [παλαιστής].

Παλαιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъѕѕpѕ, ѕаѕ înпinгѕ кѕ палma. [din

Παλαιστὴ (ἡ), палmъ; mъѕѕpъ de пatpѕ деџete, ѕаѕ ѕпѕ лatѕ de mînъ.

Παλαιστὴς, οῦ (ὁ), лѕптъtopѕ; (în цеп:) atлetѕ. 2) (Aлekѕand:) în лoкѕ de παλαιστὴ. [παλαίω].

Παλαιστιαῖος, α, ον, чел кѕ întindepe de ѕпѕ лatѕ de mînъ, ѕаѕ de 4. деџete. [παλαιστὴ].

Παλαιστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѕ, ѕаѕ кѕвenitѕ ла лѕптъ, цimnaѕtiкѕ. [παλαιστής].

Παλαιστὶς, ἴδος (ἡ), =Παλαιστὴ.

Παλαίστρα (ἡ), лѕптъtopie, лoкѕ (каріepъ) de лѕптъ (ші în цеп: de op че felѕ de eкѕepѕape, ѕаѕ depриndepe tpѕпеаѕкъ),=Γυμναστήριον (проп: ші fir:). [παλαίω]. [de ѕnde

Παλαιστρικὸς, ἡ, ὸν, = Παλαιστικὸς, цimnaѕtiкѕ. [de ѕnde

Παλαιστρικῶς, адв: dѕпе кiпѕл лѕптъtopiлор; ѕаѕ ка în лѕптъtopie.

Παλαιστρίτης, ου (ὁ), чел din лѕптъtopie; (în цеп:)=Παλαιστρικὸς. [παλαίστρα].

Παλαιστροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopѕ (eniѕtatѕ) ал лѕптъtopieĭ. [παλαίστρα, φύλαξ].

Παλαίτατος, η, ον, ѕѕпрл: ші..

Παλαίτερος, α, ον, кomпар: (пергл:) ал лѕĭ παλαιὸς.

Παλαίφαγος (ὁ, ἡ), [πάλαι, φάγω] noet: кape în векime ѕe mînка (ѕлѕжiа de хpaпъ). ѕаѕ 2) mînкatѕ, poѕѕ de векime. «Δρῦς—». Od: T: (aѕtfeл ѕe îndpent: în лoкѕ de...

Παλαίφατος (ὁ, ἡ), [πάλαι, φημὶ] ziѕѕ în векime; ѕаѕ de mѕлtѕ пpeziѕѕ (пpoopoчitѕ); (în цеп:) векĭѕ. «Παλαίφατον (ѕe înц: λόγιον)». Лкѕ: векіе ziѕъ, пpoвepвѕ. [de ѕnde

Παλαιφάτως, адв: dѕпе векіе ziѕъ, ѕаѕ din векіе tpadiцie.

Παλαίφοιβος (ὁ, ἡ), пpoopoчitopѕ în векime. (în Sof: ѕe îndpent: παλαίφατος). [πάλαι, φοῖβος].

Παλαίφυτος (ὁ, ἡ), noet: de mѕлtѕ ѕѕditѕ. «Δρῦς—». Od: T. (аша ѕe îndpent: în лoкѕ de παλαίφατος). [πάλαι, φύω].

Παλαίχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: векĭѕ лoкѕitopѕ, ѕаѕ ѕtъпînѕ de пъmîntѕ. (везĭ ші αὐτόχθων). [πάλαι, χθὼν].

Παλαίω -ῶ, вiit: παλαίσω, (пех: ἐπάλαισα, ші ἐπάλησα, пас: tpe: de кѕ: πεπάλαισμαι) mъ лѕптѕ (проп: ші fir:). «Παλαίειν τινί, ѕаѕ πρὸς τινα». Лкѕ: (ші fir:) «Παλαίσαντες πολλαῖς ζημίαις». Kѕn: (ші fъpъ казѕ). «Εἰ παλήσειε ὁ ναυτικὸς στόλος». Ep: daка ѕe ва вate, ѕаѕ ѕe ва вipѕі. [πάλη].

Παλαίωμα (τὸ), [παλαιόω] векitѕpъ. 2) (maĭ deѕ)=Παλαίωσις, înвекipe.

Παλαίωρ, Лак: în лoкѕ de παλαιὸς.

Παλαίωσις, εως (ἡ), înвекipe. [παλαιόω].

Παλαμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, лѕкpeзѕ чева кѕ mîna; ѕъвîpшеѕкѕ. «Ταῖς χερσὶ παλαμᾶσθαι τὸ δέον». Kѕn: (de ѕnde 2) (fir:) ѕпелteѕкѕ, mъ meшteшѕцеѕкѕ чева. «Τόλμημα παλαμᾶσθαι». Apѕtf: (de ѕnde ші хapaкtepiѕtiкѕл пѕme ал meшteшѕгapѕлѕĭ Παλαμήδης). [din

Παλάμη (ἡ), (de ачі) палmъ; (пpin întind:) mînъ; ші лѕкpѕл mîinелор, mînѕfъптѕpъ; (fir:) кiпѕ, miжлoкѕ; (în цеп:) meшteшѕгѕ; (ші în pъѕ) maшinaцie, вiкленie. «Μοιριδίῳ παλάμᾳ» Пind: кѕ zeeѕкѕ miжлoкѕ ѕаѕ пѕtepe. [πάλλω].

Παλάμημα (τὸ), maшinaцie, meшteшѕцitѕpъ, ѕпелitъ faпtъ. [παλαμάομαι].

Παλάμηφι (φιν), noet: în лoкѕ de παλάμη.

Παλαμναῖος, α, ον, [παλάμη] sъвîршito-рꙋ кꙋ mîna sa de omopꙋ; (прin ꙋрm:) ꙋпꙋркatꙋ, пîпгърitꙋ. «Τὸ παλαμναῖον». Eꙋр: пîпгъріe de omopꙋ. 2) pesвꙋпъtopꙋ de omopꙋ (вezî ші ἀλάστωρ). «Ζεὺς—». Λкs:

Παλάσιον (τὸ),=Παλάθιον.

Παλάσσω, [πάλλω] вiit: -άξω, miшкꙋ, клъ-teskꙋ; amestekꙋ; fръmîntꙋ. «Ἐγκέφαλος ἔνδον ἅπας πεπάλακτο„. Om: (de ꙋnde 2) (прin întind:) арꙋпкꙋ sopцî. «Κλήρῳ πεπάλαχθεν, ὅς κε λάχῃσιν„. Iл:H. 3) (овiч:) tꙋл-вꙋрꙋ; mîнжeskꙋ; (maî поꙋ) ꙋdꙋ, ꙋпгꙋ. (вezî ші μιαίνω). "Αἵματι παλαξέμεν οὖδας». Od. N. (ші miж:) «Λύθρῳ πεπάλακτο χεῖρας». Iл: Λ. (ші пas:) «Νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ». Koint.

Παλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, At. în локꙋ de παλαιστέω. [din

Παλαστὴ (ἡ), At: în локꙋ de παλαιστή.

Παλαστιαῖος, α, ον, At în локꙋ de παλαιστιαῖος.

Παλαχὴ (ἡ), поet: [παλάσσω] = Πάλος, sopцꙋ; (прin întind:) кîштirꙋ прin sopцî (вezî ші κλῆρος); (în цen:) пoрoкꙋ; (пар-tiк:) папгꙋ doвîпditꙋ прin sopцî; (прin în-tind:)=Ἀρχὴ, începꙋtꙋ. [de ꙋnde

Παλαχῆθεν, adв: поet: de ла începꙋtꙋ, d' întîîaшî datъ; de mꙋлtꙋ.

Πάλευμα (τὸ), miжлoкꙋ atръгъtopꙋ, mo-meaлъ. [ші

Παλευτής, οῦ (ὁ), (se înцeлeцe ὄρνις) пasъpe, прin каpe вînъtopiî momesк пe чeлe-л-aлte de a se прinde, (Фpanц:) ap-peau, saꙋ chanterelle. 2) вînъtopꙋ de пъ-sърî прintр' aчestꙋ miжлoкꙋ; (fir:) amъ-цitopꙋ. [ші

Παλεύτρια, ші Παλευτρίς, ίδος (ἡ), fem: aл лꙋî παλευτής (ὄρνις). [din

Παλεύω, вiit: -εύσω, прinzꙋ (кa παλευτής) прin momeaлъ пъsърî; (în цen: ші fir:) momeskꙋ, amъцeskꙋ, вarꙋ în кꙋрsъ. [din

Πάλη (ἡ), лꙋптъ; (în цen:) вътъліe. «Τεχνικώτατον καὶ πανουργότατον τῶν ἀθλημάτων ἡ πάλη». Πл: [în afin: дꙋпe etimoл: пꙋmaî кꙋ...

Πάλη, saꙋ Παλὴ (ἡ), [πάλλω] чea maî sꙋвцipe пꙋлвеpe (nisinꙋ, чeпꙋшъ, ші чл:). "Ἀλφίτων πάλη„. Iпкр: (aлt:) παιπάλη, по-snaîꙋ de fъinъ. [de ꙋnde

Πάλημα (τὸ),=Πάλη, ші Παιπάλη, fъinъ прea mъpꙋntъ; mînкaрe fъкꙋtъ din astfeл de fъinъ, tepчîꙋ, колeaшъ, ші чл:

Παλημάτιον (τὸ), dim: aл лꙋî πάλημα.

Παλῆσαι, пex; 1; de înf: a лꙋî παλαίω.

Πάλι, adв: поet: în локꙋ de πάλιν.

Παλιβλαστὴς, έος, ші Παλίβλαστος (ὁ, ἡ), =Παλιμβλαστής, ші чл:

Παλίβολος (ὁ, ἡ),=Παλίμβολος.

Παλιγγέλως, ωτος (ὁ), peчiпрокъ вat-жокорipe, saꙋ лꙋapе în pîsꙋ. [πάλιν, γέλως].

Παλιγγενεσία (ἡ), penaштepe, saꙋ peцe-nepaцie; (de ꙋnde Бiseр:) peînвiepe прin sfîntꙋл вotezꙋ. [ші

Παλιγγενέσιος (ὁ, ἡ), aл peцenepaцii. [πάλιν, γένεσις].

Παλιγγενής, έος (ὁ, ἡ), penъsкꙋtꙋ, pe-цenepatꙋ; (Бiseр:) penъsкꙋtꙋ прin Dꙋ-mnezeeskꙋ вotezꙋ, = Νεοφώτιστος. [πάλιν, γείνω].

Παλίγγλωσσος (ὁ, ἡ), кontpaziкъtopꙋ, minчinosꙋ. «Ἀγγελία. —». 2) ворвitopꙋ de aлtъ (stpeinъ) лiмвъ. «Πόλις — ». Πind: [πάλιν, γλῶσσα].

Παλίγγναμπτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, γνάμπτω] înкоvoîatꙋ în партea dinanoî.

Παλίγγνωστος (ὁ, ἡ), din поꙋ кꙋnosкꙋtꙋ, saꙋ peкꙋnosкꙋtꙋ, =Παλινδαής. [πάλιν, γιγνώσκω].

Παλιγκαπηλεύω, вiit: -εύσω, penpeкꙋ-neцeskꙋ. [din

Παλιγκάπηλος (ὁ), penpeкꙋneцitopꙋ, saꙋ peвînzꙋtopꙋ peskꙋmпърînd din aл doiлea ші aл tpeiлea mînъ. [πάλιν, κάπηλος].

Παλιγκινὴς, έος (ὁ, ἡ), miшкatꙋ sпpe înanoî; saꙋ întopsꙋ sпpe aлtъ parte, aî-ꙋpea. [πάλιν, κινέω].

Παλίγκλαστος (ὁ, ἡ), [πάλιν, κλάω] în topsꙋ înanoî прin pesfpînцepe.

Παλιγκοταίνω, saꙋ Παλιγκοτάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, mъ пeкъжeskꙋ de isnoaвъ; (de ꙋnde fir: despre воaлъ ші panъ) mъ întopкꙋ, oвpinteskꙋ din поꙋ, mepгꙋ sпpe maî pъꙋ. [παλίγκοτος]. [de ꙋnde

Παλιγκότησις, εως, ші

Παλιγκοτία (ἡ), peneкъжipe (пas:); (de-sпpe panъ, ші воaлъ) peoвpintipe, peîn-toapчepe. [din

Παλίγκοτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, κότος] peîn-topsꙋ ла natima, mînia de maî 'nainte, peneкъжitꙋ; (прin ꙋрm:)=Βαρύθυμος. (fir:) «Παλίγκοτον πάθημα». Iпкр: natimъ, воa-лъ peîntoapsъ, saꙋ penoitъ. [de ꙋnde

Παλιγκότως, adв: кꙋ penoipe de minie, ші пeкazꙋ asꙋпpa кꙋiva; saꙋ=Βαρυθύμως.

Παλίγκραιπνος (ὁ, ἡ), поet: [πάλιν, κραιπνός] прea iute, foapte aцepꙋ.

Παλίγκτιστος (ὁ, ἡ), din поꙋ peziditꙋ. [πάλιν, κτίζω].

Παλίγκυρτος (ὁ),=Κύρτος, кошꙋ de пe-ште. [πάλιν, κύρτος].

Παλίγλωσσος (ὁ, ἡ), (maĭ noȣ) în лoкȣ de Παλίγγλωσσος.

Παλίγναμπτος (ὁ,ἡ), noet: (maĭ noȣ) în лoкȣ de παλίγγναμπτος.

Παλίγξεστος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, ξέω] din noȣ ръзȣitȣ, чïoплitȣ, pasȣ, шi чл:

Παλιδερκής, έος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, δέρκομαι] възъtopȣ înaпoĭ. "Δίκη—". Opf:

Παλίζωος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de παλίνζωος.

Παλιγκαμπής, έος (ὁ, ἡ), aплeкatȣ, noвîpnitȣ, întopsȣ spe înaпoĭ. (vezĭ шi παλιγκινής). [πάλιν, κάμπτω].

Παλίλληπτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, λαμβάνω] Sхл: eкsплiк: a лȣĭ παλινάγρετος.

Παλιλλογέω -ῶ, viit: -ήσω, îmĭ peneтȣ кȣвîntȣл, maĭ zікȣ o datъ. [шi

Παλιλλογία (ἡ), penetape de челe zise. 2) a ziчe înпpotiвъ de челe de maĭ'nainte, kontpaziчepe, =Ἀντίφασις. [din

Παλίλλογος (ὁ, ἡ), pezisȣ, penetatȣ. 2) ïapъшĭ (din noȣ) кȣлeсȣ, лȣatȣ înaпoĭ, peadȣnatȣ; pesoкotitȣ; pemъsȣpatȣ. «Λαοὺς οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν». Om: a лe pepгpъmȣdi adȣnîndȣ лe ïapъшĭ înaпoĭ. 3) (akt:) kontpaziкъtopȣ лȣiшĭ. [πάλιν, λέγω].

Παλίλλυτος (ὁ, ἡ), noet: desлeгatȣ ïapъшi din noȣ. [πάλιν, λύω].

Παλιμβάκχειος (ὁ), (ποῦς) пічopȣ metpiкȣ kompȣsȣ din silaвe doъ лȣnџĭ шi ȣna skȣpтъ. [πάλιν înпpotiвъ, βακχεῖος].

Παλιμβαλής, έος (ὁ, ἡ), [πάλιν, βάλλω] apȣnkatȣ (кȣлkatȣ) кȣ faџa în sȣs; saȣ пȣsȣ dandapateлe.

Παλίμβαμος (ὁ, ἡ), [πάλιν, βαίνω] mepгъtopȣ înainte шi 'ndъpъt (kape se dȣчe шi вine).

Παλίμβιος (ὁ, ἡ), peintopsȣ în вiaџъ, înвiatȣ din mopџĭ. [πάλιν, βίος].

Παλιμβλαστής, έος, шi Παλίμβλαστος (ὁ, ἡ), din noȣ peвлъstъpitȣ. [πάλιν, βλαστός].

Παλιμβολία (ἡ), skimвъчïȣne, nestatopniчie de пъpepe; saȣ xapaktepȣл чeлȣĭ skimвъчosȣ. [din

Παλίμβολος (ὁ, ἡ), [πάλιν, βάλλω] пȣsȣ (întopsȣ) dandapateлe, saȣ din noȣ. «Ἱστὸς —». Apst: pînza Пeneлoneĭ. «Δοῦλος —». Apstf: netpeвniкȣ; (ppin ȣpm:)=Παλίμπρατος. 2) (fir:) = Παλίμβουλος, nestatopniкȣ, «Τὸ παλίμβολον». Лкs: =Παλιμβουλία. [de ȣnde

Παλιμβόλως, adв: =Παλιμβούλως, кȣ nestatopniчie.

Παλιμβουλία (ἡ), noet:=Παλιμβολία. [din

Παλίμβουλος (ὁ, ἡ), skimвъчosȣ în кinȣȣpiлe, saȣ пъpepiлe saлe, nestatopniкȣ. [πάλιν, βουλή]. [de ȣnde

Παλιμβούλως, adв: кȣ nestatopniчie în пъpepĭ saȣ gîndȣpĭ.

Παλιμμεταβολή (ἡ), ȣna neste aлta, deasъ skimвape. [πάλιν, μεταβολή].

Παλιμμέλεια (ἡ),=Ἀμέλεια, negpiжipe, лeneвipe. [πάλιν, μέλει].

Παλιμμήκης, εος (ὁ, ἡ), înкъ п' atîta лȣngȣ; (în џeni:) ppea лȣngȣ,=Παμμήκης. [πάλιν, μῆκος].

Παλίμπαις, αιδος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ ïapъшĭ (de aл doiлea) кoпiлȣ. [πάλιν, παῖς].

Παλίμπαλτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πάλλω] apȣnkatȣ, asвîpлitȣ de aл doiлea saȣ înaпoĭ asȣnpa чeлȣĭ чe a asвîpлit maĭ 'nainte.

Παλίμπεπτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πέπτω] feptȣ de aл doiлea ïapъшĭ.

Παλιμπετής, έος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πίπτω] къзȣtȣ înaпoĭ, saȣ ïapъшĭ de aл doiлea. || (neȣt:) Παλιμπετές, noet: în лoкȣ de adв: ïapъшĭ înaпoĭ.

Παλιμπηγής, έος, шi Παλίμπηγος (ὁ, ἡ), înкeгatȣ, kombinatȣ ïapъшĭ din noȣ. [шi

Παλίμπηξις, εως (ἡ), din noȣ kombinape, dpeџepe. «Ὑποδημάτων—». Tfp: peкîpпipe. [πάλιν, πήγνυμι].

Παλίμπισσα, ης (ἡ), вeкïe, petonitъ smoaлъ. [πάλιν, πίσσα].

Παλίμπλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: ïapъшĭ din noȣ saȣ лa întoapчepe рътъчitȣ, "Δρόμος—". Esхл: aл чeлȣĭ чe astfeл se рътъчeшte. [din

Παλιμπλάζομαι, viit: -πλάγξομαι, noet: mъ întopкȣ рътъчindȣ mъ înaпoĭ. (întpeв: ppiнч: nȣmaĭ neх: Παλιμπλαγχθείς. [πάλιν, πλάζομαι].

Παλιμπλανής, έος (ὁ, ἡ), noet: = Παλίμπλαγκτος. [πάλιν, πλάνη].

Παλιμπλεκής, έος (ὁ, ἡ), noet: ïapъшĭ din noȣ, saȣ dandapateлe înплetitȣ. [πάλιν, πλέκω].

Παλίμπλοος -ους (ὁ, ἡ), пȣȣtitopȣ înaпoĭ. [πάλιν, πλόος].

Παλίμπλυτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πλύνω] ïapъшĭ de aл doiлea spълatȣ; (ppin ȣpm:) spълъчitȣ, desвъпsitȣ, emitȣ; (fir:) neînsemnatȣ.

Παλίμπλωτος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, πλώω] =Παλίμπλοος.

Παλιμπνοίη (ἡ), noet: în лoкȣ de...

Παλίμπνοια (ἡ), [πάλιν, πνέω] înпpotiвъ sȣflape de вîntȣ. (vezĭ шi τροπαία).

Παλίμποινος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, ποινή] pesплъtitopȣ ppin nedeansъ, pesвȣnъtopȣ.

«Τὸ παλίμποινον». Esxл: pesплъtipe, pesвнаpe.

Παλιμπόρευτος, ші

Παλίμπορος (ὁ, ἡ) noet: каpe meрџe înanoĭ, saŭ se dвчe ші віne. [πάλιν,πόρος].

Παλίμπους, οδος (ὁ, ἡ), meргъtopŭ îndъpъt; (npin întind:) nestatopnikŭ. «Τύχη —». Π. [πάλιν, ποῦς].

Παλιμπράτης, ου (ὁ), =Μεταπράτης. [ші

Παλίμπρατος (ὁ, ἡ), [πάλιν, πιπράσκω] (poвŭ) peвîndвtŭ de mвлte opĭ; (npin вpm:) netpeвnikŭ.

Παλιμπροδοσία (ἡ), tpъdape peчînpoкъ, saŭ penetatъ. [ші

Παλιμπρόδοσις, εως (ἡ), =Παλιμπροδοσία, tpъdape îndoitъ, вna dвne алta. [ші

Παλιμπροδότης, ου (ὁ), tpъdъtopŭ de amîndoъ пъpџiле, saŭ de maĭ mвлte opĭ. [πάλιν, προδίδωμι].

Παλιμπρυμνηδὸν, adв: meprînd dвne пвпъ; înanoĭ. [ші

Παλίμπρυμνος (ὁ, ἡ), întopкъtopŭ de пвпъ; saŭ meргъtopŭ înanoĭ. (veзĭ шikpoύω). [πάλιν, πρύμνη].

Παλιμπυγηδὸν, adв: кв кврвл îndъpъt, meprînd înanoĭ. [πάλιν, πυγή].

Παλίμπωλος (ὁ, ἡ), = Παλιμπράτης, ші Παλιγκάπηλος. [πάλιν, πωλέω].

Παλίμφημος (ὁ, ἡ), zisŭ înnpotiвъ de чeле de maĭ 'nainte, ='Αντιφατικός. 2)= Δύσφημος. [πάλιν, φήμη].

Πολίμφοιτος (ὁ, ἡ), noet: = Παλιμπόρευτος. [πάλιν, φοιτάω].

Παλίμφρων, ονος (ὁ, ἡ), skimвътopŭ de пъpepe, saŭ simџimîntŭ. [πάλιν, φρήν].

Παλιμφυής, έος (ὁ, ἡ), каpe a peвлъstъpit; saŭ s' a penъsквt; saŭ a peînвiat. [πάλιν, φυή].

Παλίμψηστος (ὁ, ἡ), [πάλιν, ψάω] pasŭ de aл doiлea. (de вnde || sввst:) memвpaпъ mînвspisъ, aле къpia лitepe se pad, se шtepr, ка sъ se skpie de aл doiлea.

Παλίμψυχος (ὁ, ἡ), peînsвfлeџitŭ, peînвiatŭ. [πάλιν, ψυχή].

Πάλιν, adв: înanoĭ, îndъpъt. «Ὦ ξεῖνε, πάλιν χώρει, μηδ' ἔσιθι ἐς τὸ ἱρόν». Ep: «Πάλιν οἴκαδ' ἀπῆλθον». Ткp: «Ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος». Ep: «Ἐθέλω δόμεναι πάλιν». Iл: A. (ші кв џen:) «Πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἑοῖο». Iл: Σ. s' a petpas. (ші în пapaл:) «Ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας». Iл: Σ. «Πάλιν εἶσιν ὀπίσσω». Od: Λ. 2) aîspea, întp' aлtъ napte. «Ὅσσε πάλιν κλίνασα». Iл: Φ. (ші кв џen:) «Δόρυ πάλιν ἔτραπ' Ἀχιλῆος». Iл: Υ. 3) dinnpotiвъ, dandapateлe. «Οὔτις τὸν μῦθον ὀνόσεται, οὐδὲ πάλιν ἐρέει». Iл: I. «Πάλιν λάζετο μῦθον». Iл: Δ. 'шĭ a лвat îndъpъt ('шĭ aîntops) вopвa. (ші кв aptik:) «Τὸ πάλιν νεότητος». Пind: чea din npotiвъ. 4) (des ші oвiч:) =Αὖθις, ĭapъшĭ înкъ o datъ, a doa oapъ, din noŭ. «Καταπιθέναι πάλιν, ὅθεν περ ἂν ἕκαστα λαμβάνῃ». Ksn: (ші în пapaл:) «Πάλιν αὖ». Лкs:

Παλινάγγελος (ὁ, ἡ), вestitopŭ întopsŭ înanoĭ snpe adвчepe de pesnвnsŭ ла шtipea, чe s' a dвs sъ dea. [πάλιν, ἄγγελος].

Παλινάγρετος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, ἀγρέω] лвatŭ, saŭ de лвat înanoĭ (кввîntŭ). 2) (акt:) лвътopŭ înanoĭ (кълкътopŭ) de кввîntвл sъŭ; nestatopnikŭ.

Παλιναίρετος (ὁ, ἡ), [πάλιν, αἱρέω] (dpeгътopŭ) skosŭ întîĭ, ші ĭapъшĭ aлesŭ (ла aлtъ votaџie); (кл'dipe) penapatъ, saŭ кв tpeввinџъ de a se dpeџe, каm шввpedъ; (adвокatŭ) пъpъsitopŭ de кlientвл sъŭ, ші datŭ în naptea npotiвnikвлвĭ; (în џen:) netpeвnikŭ, neчinstitŭ.

Παλιναυξής, έος (ὁ, ἡ), noet: каpe ĭapъшĭ кpeшte, saŭ se maĭ faчe. [πάλιν, αὔξω.].

Παλιναυτόμολος (ὁ, ἡ), dezeptopŭ (fвgapŭ) întopsŭ ĭapъшĭ aколо, de вnde dezeptase. [πάλιν, αὐτόμολος].

Παλινδαής, έος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, δάω =διδάσκω] = Παλίγγνωστος, din noŭ înвъџatŭ, saŭ квnoskвtŭ.

Παλινδικέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ жвdikŭ din noŭ, îmĭ penoĭeskŭ жвdikata. [ші

Παλινδικία (ἡ), penoipe, peвizape de жвdikatъ; dpentвл akopdatŭ de a se pejвdika ачeeaшĭ npigonipe de isnoaвъ; (în џen:) stpъгъnipe în жвdikatъ. [din

Παλίνδικος (ὁ, ἡ), чeл чe din noŭ ĭapъшĭ se жвdikъ, saŭ penopnitopŭ de o npigonipe жвdikatъ o datъ. [πάλιν, δίκη].

Παλινδίνητος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, δινέω] каpe se înвîpteшte, se вълtopeшte întp' ачeeaшĭ potaџie, saŭ пe ачeeaшĭ osie.

Παλινδινία (ἡ), înвîptipe (npinч: de вълtoape de апъ, saŭ вîptejŭ de вîntŭ) înпpejвpвл ачeлвĭaшĭ semnŭ. [πάλιν, δίνη].

Παλινδίωξις, εως (ἡ), npoz: în локŭ de noet: παλίωξις, гoanъ întoapsъ asвnpa гonitopiлop din naptea чeлop чe se гoniaŭ. [πάλιν, διώκω].

Παλινδρομέω -ῶ, viit: -ήσω, aлepгŭ înanoĭ; meргŭ îndъpъt; (naвt:) mъ petpaгŭ înanoĭ. [din

Παλινδρομής, έος (ὁ, ἡ), = Παλίνδρομος.

Παλινδρόμησις, εως (ἡ), [παλινδρομέω] ші

*

Παλινδρομία (ἡ), алергаре, мерџере îndъръt, înapoïере. [ші

Παλινδρομικὸς, ἡ, ὸν, fъкȣtŭ прin îndъръtnaре, saŭ înapoïере. "Κίνησις—». Stp: înapoïatъ. [din

Παλίνδρομος (ὁ, ἡ), алергъtорŭ îndъръt, întорsŭ înapoï, înapoïatŭ; saŭ порnitŭ a мерџе îndъръt, нȣ înainte. [πάλιν, δρόμος].

Παλινζωΐα (ἡ), întoaрчере în віаџъ, peînвiере. [din

Παλίνζωος (ὁ, ἡ), întорsŭ ïаръші în віаџъ, peînвiatŭ. [πάλιν, ζωή].

Παλινίδρυσις, εως (ἡ), din noŭ ашеzаре, peîntemeïаре. [πάλιν, ἱδρύω].

Παλίννοστος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de παλίνοστος.

Παλινοδία (ἡ), întoaрчере пе кале înapoï. [πάλιν, ὁδὸς]. (se konf: кȣ παλινῳδία).

Παλίνοπτος (ὁ, ἡ), [πάλιν, ὄπτομαι] прівitŭ dandapatele (sȣвt o kontrafaџъ).

Παλινόρμενος, η, ον, [πάλιν, ὄρνυμι] noet: în лоkŭ de...

Παλινόρμητος (ὁ ἡ), пъвълitорŭ (saŭ pe-нede întорsŭ) înapoï. [πάλιν, ὁρμάω].

Παλίνορος (ὁ, ἡ), =Παλινόρμητος; (fir:) skosŭ din înkeïetȣръ. "Τὸ σφυρὸν παλίνορον ἐξεκόκκισεν„. Apstf: 'шї a skрîntit нічорȣл din глеzne. (se konf: кȣ παλίνωρος). |ші

Παλίνορσος (ὁ, ἡ), noet:= Παλινόρμητος. [πάλιν, ὄρω].

Παλινοστέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ întорkŭ înapoï (прінч: în патріе). [ші

Παλινόστιμος (ὁ, ἡ), noet: кȣвenitŭ, saŭ аплекatŭ ла întoaрчере înapoï (în патріе). «'Ημέρα—». Оп: zioa întoaрчерії. [din

Παλίνοστος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, νόστος] întорsŭ, saŭ каре se întoaрче înapoï (în патріе).

Παλίνουρος (ὁ, ἡ), каре ïаръші saŭ des se пішъ [πάλιν, οὖρον].

Παλινπροδοσία (ἡ),=Παλιμπροδοσία·

Παλινρύμη (ἡ),=Παλιρρύμη.

Παλίνσκιος (ὁ, ἡ), de totŭ ȣмврitŭ, întȣнекоsŭ. "Αντρον—». Оm: Imn: [πάλιν, σκιὰ].

Παλινστομέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: în локŭ de παλιλλογέω, = 'Αντιφάσκω. [πάλιν, στόμα].

Παλίνστρεπτος (ὁ, ἡ), întорsŭ спре înapoï, пȣs пе fȣгъ. [πάλιν, στρέφω].

Παλινστρέβητος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, στροβέω]=Παλινδίνητος;

Παλίνστροφος (ὁ, ἡ), noet: каре se întoaрче îndъръt; (fir:) nestatорnікŭ. [πάλιν, στρέφω].

Παλίντιτος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, τίω] каре se faче спре респлъtіре, saŭ ресвȣнаре. «Παλίντιτα ἔργα„. Od: Λ.='Αντίποινα, (Франџ:) représailles. (fir:) "Πνεύματα παλίντιτα„. Emned: вîntȣрї kontrasȣfлътоаре.

Παλιντοκία (ἡ), a doилеа плъtіре de плъtite doвînzï, ='Ανατοκισμὸς. [πάλιν, τόκος].

Παλίντονος (ὁ, ἡ), noet: întinsŭ спре înapoï; înkoвоïatŭ; saŭ еlastікŭ. «Τόξον—». Оm: ‖ (sȣвst:) Παλίντονα, ȣнŭ feлŭ de машінъ asвîрлitoаре de пietре. [πάλιν, τείνω].

Παλιντραπελία (ἡ), noet: în локŭ de παλιντροπία. [din

Παλιντράπελος (ὁ, ἡ),=Παλίντροπος.

Παλιντριβὴς, έος, ші Παλίντριψ, -ιβος (ὁ, ἡ), noet: ïаръші (de мȣlte -орї) frекatŭ, saŭ вȣtȣtŭ; (прin întind: ші fir:) netреврікŭ, корȣнtŭ. [πάλιν, τρίβω].

Παλιντροπάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, noet: mъ порneskŭ, mъ petрагŭ îndъръt. [din

Παλιντροπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de παλίντροπος.

Παλιντροπία (ἡ), порніре îndъръt, întoaрчере înapoï; (fir:) skimваре; (fir:) nestatорnічie de характерŭ; saŭ îndoïалъ, nelinіште. [din

Παλίντροπος (ὁ, ἡ), порnitŭ înapoï, saŭ aïȣреа; (fir:) prefъкȣtŭ în алtъ формъ; аплекatŭ în doъ пърџї, nestatорnікŭ. "'Η μάχη παλίντροπος ἐγένετο». Diod: [πάλιν, τρέπω].

Παλιντυπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, τύπτω] isвitŭ în тръпŭ tape, ші респinsŭ înapoï.

Παλιντυχὴς, έος (ὁ ἡ), sȣпȣsŭ ла îndъръtnічia порокȣлȣї, saŭ ла skimвъріле soартеї. [πάλιν, τύχη].

Παλινῳδία (ἡ), kîntаре de ачелаші kîntікŭ întр' алtŭ tonŭ; (fir:) întoaрчере din челе маї 'nainte zise. [πάλιν, ᾠδή].

Παλίνωρος (ὁ, ἡ), noet: întорsŭ, аръtatŭ, fъкȣtŭ ïаръші întр' ачелаші чеаsŭ. [πάλιν, ὥρα].

Παλιούρινος, η, ον, fъкȣtŭ din лемnŭ de...

Παλίουρος (ὁ), рȣгŭ, мȣрŭ (ȣнŭ feлŭ de мъръчine, каре faче мȣре). [πάλι, οὐρά].

Παλιουροφόρος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ rîmnoase вîрfȣрї în формъ (saŭ кȣ mînерŭ, коадъ) de рȣгŭ, saŭ мъръчine. «Θρίναξ—„. Епгр: [παλίουρος, φέρω].

Παλλιρρέω -ῶ, віit: -ήσω, кȣргŭ în жоs ші în sȣs ка mapea în refлȣкsȣл съŭ; (fir:) mъ înвълȣïŭ, sîntŭ nestatорnікŭ [πάλιν, ῥέω].

Παλλιρρόθία (ἡ), noet: în локŭ de πα-

λίῤῥοια. (npinч: fem: ал лѫї...

Παλιῤῥόθιος, α saѫ ος, ον, шi

Παλίῤῥοθος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de παλίῤῥοος, ѕѫпѫѕѫ ла ресlѫкѕѫ, tѫлѫzѫitѫ. «Κῦμα—„. Od: E шi 1. каре se isвeшte de џърmѫ, шi їаръшї se tîpaшte înanoї. [πάλιν, ῥόθος].

Παλίῤῥοια (ἡ), [παλίῤῥοος] реflѫксѫ, saѫ ѫmflъtѫръ periodікъ, шi petpaџере înanoї a mърїї ла ѫпеле џъртѫрї (прекѫm ѕпре екс: în Еѫвеа); (fir:) nestatopnіčia (nеxotърîpеа) minџiї.

Παλιῤῥοίβδος, [πάλιν, ῥοῖβδος] шi

Παλιῤῥοίζος (ὁ, ἡ), noet: чел че кѫ sromotѫ se tѫлѫzѫїеште în peflѫксѫ. [πάλιν, ῥοῖζος].

Παλίῤῥοιος, η, ον, noet: în локѫ...

Παλίῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), [πάλιν, ῥέω] (mape шi чл:) ѫmflatѫ, шi їаръшї tpasѫ înanoї (ка în peflѫксѫ); (fir:) îndoїosѫ, nехоtърîtѫ; nestatopnікѫ.

Παλίῤῥοπος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, ῥέπω] аплекatѫ (înковоїаtѫ) ѕпре înanoї. «Γόνυ—». Ехр: ал вѫtрîнѫлѫї,

Παλιῤῥύμη (ἡ),=Παλίῤῥοια, репеde кѫрџере înanoї. [шi

Παλίῤῥυτος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, ῥέω] = Παλίῤῥοος. 2) [πάλιν, ῥύω, saѫ ἐρύω] tpaѕѫ, tîpîtѫ înanoї.

Παλίσκιος (ὁ, ἡ), noet: în локѫ de παλίνσκιος.

Παλισσυτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ întopкѫ penede înanoї. [din

Παλίσσυτος (ὁ, ἡ), noet: [πάλιν, σεύομαι] =Παλινόρμητος, Παλιντυπής.

Παλίστρεπτος (ὁ,ἡ), noet:=Παλίνστρεπτος; saѫ Παλίῤῥοος.

Παλισύλλεκτος (ὁ, ἡ), rpam: eксnл: a лѫї παλίλλογος. [πάλι, συλλέγω].

Παλίφηστος (ὁ, ἡ),=Παλίμψηστος.

Παλίωξις, εως (ἡ), [πάλι, ἰώκω=διώκω] întoapчере de roanъ din naptea ronitoрілор аѕѫпра ronitopілор, pечіnpoкъ roанъ.

Πάλλα (ἡ), noet: [πάλλω] валъ (de ачі), глоѫѫ, minчe, rїѫлеа, шi чл:

Παλλάδιον (τὸ), statѫa Паладеї (Мinерѫеї). 2) ѫnѫ локалѫ în Atena, ѫnde se adѫnaѫ жѫdікътоpїї de кpiminale nѫmiџї Ἐφέται. (npinч: nest: лѫї...

Παλλάδιος, α, ον, кѫвеnitѫ, konsfinџitѫ Паладеї (Мinерѫеї). [Παλλάς].

Παλλακεία (ἡ), a авеа, saѫ a fi џiitoape (кѫрвъ). [din

Παλλακεύομαι, віit: -εύσομαι, (кѫ ак:) аmѫ џiitoape; (кѫ dat:) sîntѫ џiitoapea кѫїва.[din

Παλλακή (ἡ), [παλλακός] nелеџitimъ mѫїере, џiitoape (кѫрвъ) a кѫїва. [de ѫnde

Παλλακία (ἡ), =Παλλακεία. [шi

Παλλάκινος (ὁ), rлs: fiѫ de џiitoape, вastapdѫ.

Παλλάκιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Παλλακίς, ίδος (ἡ),=Παλλακή. [de ѫnde

Παλλάκισμα (τὸ),=Παλλακεία. 2) noet: în локѫ pe παλλακίς.

Παλλακὸς (ὁ), вѫрв: лѫї παλλακή, tînъpѫ amopezѫ (Тѫрч: оглаnѫ) ал кѫїва, = Παιδικά. [din

Πάλλαξ, ακος (ὁ, ἡ), [πάλλω] tînъpѫ воїnікѫ, saѫ tînъpъ fatъ. (везї шi μεῖραξ).

Παλλάς, άδος (ἡ), (în џеn:) = Πάλλαξ, fatъ; (naptік:) Мinерва. ‖ (îm:) Παλλάδες, tîнереле, saѫ fечоареле npeoti џe. [πάλλω].

Πάλλευκος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, λευκός] de totѫ saѫ neste totѫ алвѫ.

Πάλληξ, ηκος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локѫ de πάλλαξ.

Πάλλω, [în afin: кѫ βάλλω, шi ἄλλομαι] віit: παλῶ, (nex: ἔπηλα, шi чл:) клеtinѫ, saѫ клъtескѫ, srѫdѫїѫ; (npin întind:) џiѫ (apdікѫ) чева кѫ înлesnipe în mîїnї; штiѫ sъ maniezѫ, sъ întpeвѫinџezѫ чева; (nestp: saѫ nas:) mъ клеtinѫ, mъ srѫdѫїѫ; sвîкnескѫ; mъ sвipколескѫ. «Δόρυ („Σάκος, «Λίθον, шi чл:) πάλλειν»- Om: шi Es: «Ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν». Ткр: îndemînatікѫ, depпinѕѫ în pesвoїѫ. «Πῆλε χερσὶν ὃν φίλον υἱόν». Iл: Ζ. 'л a жѫкat în mîїnї. «Κλήρους ἐν κυνέῃ πάλλον». Iл: Γ. (шi npin întind:) «Κλήροις ἔπηλαν αὐτοὺς„. Sof: 'ї aѫ aшezat dѫne sopџї. (шi simплѫ) «Πάλλω, saѫ Πάλλομαι». Om: apѫnкѫ sopџї. "Ἐρίζοντας δὲ αὐτοὺς κατελάμβανε, κελεύων πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος». Ep: «'Εν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο». Iл: O. s' a înnїedikat, s' a înкѫркat. „Ἐπάλλοντό τε καὶ ἤσπαιρον, ὅκως περ ἰχθύες νεάλωτοι». Ep: «Δείματι παλλόμενοι». Ep: tpemѫpînd de fрікъ. (шi neѕt:) «Δείματι πάλλων„. Sof: (шi кѫ ак: ел: indip:) «Παλλομένη κραδίην. Iл: X вѫtîndѫ 'ї inima. [de ѫnde

Πάλμα (τὸ),=Παλμός, sвîкnitѫръ, клеtinъtѫръ, srѫdѫitѫръ, шi чл: [de ѫnde

Παλματίας, ου (ὁ), (σεισμός, кѫtpemѫpѫ) srѫdѫitopѫ, sкѫtѫpъtopѫ. [шi

Παλματικὸς, ἡ, ὸν,= Παλμικός.

Πάλμη (ἡ), ѫnѫ felѫ de sкѫtѫ, (Lat:) parma. (везї шi γέῤῥον). [πάλλω].

Παλμικός, ή, ον, pелatiвѫ кѫ nѫлѕѫ, saѫ nалпitaџie, вѫtaїе de вînъ, saѫ de inimъ

"Οἰώνισμα παλμικὸν». Sвid: rivipe прin къвtарea sвiкnipiĭ mauелор жеptfeĭ. [din

Παλμὸς (ὁ), вътаїе de вінъ (пвлсв); saв палпitauie (tpemвpътвръ) de inimъ, шi чл:. [πάλλω].

Παλμοσκοπία (ἡ), вътаре de seamъ ла палпitauia mauерор жеptfeĭ пentpв пре-rivipe. [din

Παλμοσκόπος (ὁ,ἡ), оввервъторв de (шi преrivitорв din) палпitauia (sвiкnipea) mъpвntвiлор înжвnгiateĭ жеptfe. [παλμὸς, σκοπός].

Πάλμυς, υος (ὁ), noet: (pap) în локв de βασιλεύς.

Παλμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saв însoцitв кв палпitauie (ваtaïe saв sвiкni-pe). [παλμός].

Πάλος (ὁ), [πάλλω] клътipe (пріnч: de sopцĭ); (de вnde în цen:) sopцв. «Πάλῳ λαχόντα». Ep:

Παλτάζω, віit: -άσω, глs: asвîpлв (ло-веskв кв) лanчea, saв sвлiцa. [παλτόν].

Παλτάριον (τὸ), =(saв noate греш: în локв de) Πολτάριον.

Πάλτο, noet: a 3: sinг: пеps: (în sinк:) a miж: пех: saв пеste-зъв: ал лвĭ πάλ-λομαι

Παλτὸν (τὸ), лanче, saв (Tвpч:) цipitв. (пріnч: пеsт: лвĭ..

Παλτὸς, ἡ, όν, [πάλλω] asвîpлitв. «Παλ-τὸν πῦρ». Sof: a tpъsnetвлвĭ sъцеatъ.

Παλουντὴ (ἡ), (de aчi Італ:) полеntъ, mъmълirъ. [din

Παλύνω, віit: -υνῶ, поsпъїeskв кв fъi-nъ, saв праfв; fpъmîntв; amesteкв; (maĭ пов) вmезеskв; вnгв. (везї шi πλάσσω). «Κάρην ἱδρῶτι παλῦναι». Dion: [πάλη].

Παλῶ, Dop: în локв de πηλοῦ, цen: ал лвĭ πηλός.

Πᾶμα (τὸ), Dop:== Κτῆμα. [πάομαι].

Παμβασιλεία (ἡ), nemъpцinitъ îmпъpъ-teaskъ stъпînipe пеste toate. [шi

Παμβασίλεια (ἡ) îmпъpъteasъ пеste toa-te. «'Ανάγκη —». Opf: [din

Παμβασιλεὺς, έως (ὁ), пеste toate îm-пъpatв nemъpцinitв; stъпînitорв ал вni-versвлвĭ. [πᾶν, βασιλεύς].

Παμβδελυρὸς, ά, όν, кв totвл skîpвоsв, foapte netpeвniкв. [πᾶν, βδελυρός]

Παμβέβηλος (ὁ, ἡ), кв totвл sпвpкatв; foapte pъв шi netpeвniкв. [πᾶν, βέβηλος].

Παμβίας, ου (ὁ), noet: siлвitорв de toa-te; saв sвпвitорв de toate кв siла fъpъ înпotivipe ла ївцеала sa. "Κεραυνὸς—» Pind: [πᾶν, βία].

Παμβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: de toate, saв кв totвл вътъmъtорв. [πᾶν, βλάβη].

Παμβόητος (ὁ, ἡ), пretвtindinea вestitв. [πᾶν, βοάομαι].

Πάμβορος (ὁ, ἡ), (пароks:)== Παμφάγος, de toate mîнкъторв, пръпвditорв, шi чл: (пропароks:) mîнкatв de toцĭ; saв ов-шteskв твtвлор ла mîнкаре. «Τὸ πάμβο-ρον». Ios: овшteaskъ хранъ. [πᾶν, βορά].

Παμβότανος (ὁ, ἡ), копріnзъторв de to-tв fелвл de вврianъ, saв плinв de feлв-pite ервврĭ. «Τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ». Skp: în цеnерaлв toate вврienеле пъmîn-tвлвĭ. [πᾶν, βοτάνη].

Πάμβοτος (ὁ, ἡ), noet: (пароks:) пъskъ-торв, хръnitорв de toate; (în цen:) foapte poditорв; (пропароks:) (локв) вnde пask, se хрънеsk toate. [πᾶν, βόω, βόσκω].

Πάμβουλος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, βουλή] de toate віne-кінзвitорв, foapte înцелеntв.

Παμβῶτις, ιδος (ἡ), noet: хрънitоape de toate. "Γαῖα —». [шi

Παμβώτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: == Παμ-βότος. [πᾶν, βόω=βόσκω]

Πάμμα (τὸ), греш: în локв de πᾶμα. (везĭ ziч:).

Παμμάκαρ, αρος (ὁ, ἡ), întpв toate fe-річitв, [πᾶν, μάκαρ].

Παμμακάριστος (ὁ, ἡ), noet: întpв toate вpedniкв de fepivit. [πᾶν, μακαρίζω].

Παμμάταιος (ὁ, ἡ), кв totвл zadapniкв (netpeввinчоsв). 2) == Παμβέβηλος. [πᾶν, μάταιος].

Παμμαχὴ, adв:==Παμμάχως. [шi

Παμμάχιον (τὸ), лвntъ, în каре se în-tpeввinцеazъ totв fелвл de вътъліе; (de вnde)==Παγκράτιον. [din

Πάμμαχος (ὁ, ἡ), destoïniкв, saв de în-tpeввinцat ла totв fелвл de вътъліе; de toate înвinгъторв; ковîршitорв; певвtвtв, певі́рвitв. "'Αγὼν πάμμαχος„. Пл: ==Παγ-κράτιον. (de вnde || sввst:) Πάμμαχος==Παγ-κρατιαστής. 2) (fir:) «'Ατυχία πάμμαχος». Лкs: foapte mape. [πᾶν, μάχη]. [de вnde

Παμμάχως, adв: кв totв fелвл, saв în toate кінпріле de вътъліе.

Παμμέγας, -γάλη, -μεγα (ὁ, ἡ), foapte ma-pe. || (nеsт:) Πάμμεγα, adв: преа mвлt, кв ковîршipe. [πᾶν, μέγας].

Παμμεγέθης, (ὁ, ἡ), foapte mape ('naлtв, întinsв, шi чл:). [πᾶν, μέγεθος].

Παμμέγιστος, η, ον, sвпрл: ал лвĭ παμ-μέγας.

Παμμεδέουσα, ης (ἡ),==Παμβασίλεια. (fem ал лвĭ ...

Παμμεδέων, οντος (ὁ), поет=Παμβασιλεύς. [πᾶν, μεδέων].

Παμμείλιχος (ὁ, ἡ), поет: кв тотвл блîндѣ, foapte блажinѣ. [πᾶν, μείλιχος].

Παμμέλας, αινα, αν, de totѣ негрв. [πᾶν, μέλας].

Παμμελής, έος (ὁ, ἡ), кв тотвл віерsвіторѣ, saѣ apmoniosѣ. 2)=Ἀρτιμελής, întperѣ în toate мъдвлареле сале. [πᾶν, μέλος].

Πάμμεστος (ὁ, ἡ), (кв ґен:) de totѣ плінѣ. [πᾶν, μεστός].

Πάμμετρος (ὁ, ἡ), komпвsѣ din toate felвріле de metpe (поетіче). [πᾶν, μέτρον].

Παμμήκης, εος (ὁ, ἡ), кв тотвл (песте мъsвръ) лвнгѣ. [πᾶν, μῆκος].

Πάμμηνις, ιος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶν, μήνη] лвмінатѣ de лвнъ плінъ. "Νὺξ—». Apat: a natpвsпрезечелеа a лвнеї.

Πάμμηνος (ὁ, ἡ), поет: дѣїніторѣ în тоа те лвнеле анвлвї. [πᾶν, μήν].

Παμμήστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поет: întpв тоа те iskвsitѣ мештерѣ, мештешвгаріцѣ, saѣ în toate îndemînatikѣ пъsкочіторѣ. [πᾶν, μήστωρ].

Παμμήτειρα (ἡ), поет:=Παμμήτωρ.

Παμμῆτις, ιος (ὁ, ἡ), поет: de toate квnoskъторѣ, saѣ пъsкочіторѣ; foapte înвъцатѣ, saѣ înцелентѣ. [πᾶν, μῆτις].

Παμμήτωρ, ορος (ἡ), поет: мвмъ de toate fiінцеле. «Γαῖα («Νὺξ)—„. Opf: 2) (кв ґен:) întp' адевърѣ (în toatъ însemnapea) мвмъ. [πᾶν, μήτηρ].

Παμμήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatikѣ în totѣ felвл de пъsкочірі. [πᾶν, μηχανή].

Παμμίαρος (ὁ, ἡ), foapte sпврkatѣ, преа нелревнікѣ. [πᾶν, μιαρός]

Παμμιγής, έος (ὁ, ἡ), amestekatѣ (komпвsѣ) din toate felвріле. "Βοή—„. Ил: [πᾶν, μίγνυμι].

Πάμμικρος (ὁ, ἡ), кв тотвл mikѣ. [πᾶν, μικρός].

Πάμμικτος (ὁ, ἡ),=Παμμιγής.

Πάμμορος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶν, μόρος] кв тотвл ненорочітѣ, foapte тікълоsѣ.

Πάμμορφος (ὁ, ἡ), кв тотвл felврітѣ ла fiгвръ, saѣ ла фацъ. [πᾶν, μορφή].

Παμμυσαρός, ά, όν, = Παμβδελυρός, ші Παμμίαρος. [πᾶν, μυσαρός].

Παμουχέω -ῶ, казтъ παμωχέω [din

Παμοῦχος (ὁ, ἡ), казтъ παμῶχος.

Παμπαθής, έος (ὁ, ἡ), поет: în локѣ de παντοπαθής.

Παμπαιδί, adв: кв тоцї копіі сеї. [πᾶν, παῖς].

Παμπάλαιος (ὁ, ἡ), кв тотвл векїѣ; foapte antikѣ. [πᾶν, παλαιός].

Παμπάμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶν, πάομαι] аввтѣ (пропріетарѣ) de toate.

Πάμπαν, adв:=Παντάπασι, кв тотвл. [πᾶν, πᾶν].

Πάμπανυ, adв:=Πάμπαν. [πᾶν, πάνυ].

Παμπειθής, έος (ὁ, ἡ) поет: îndвплекъ торѣ de тоцї. [πᾶν, πείθω].

Παμπήγην, греш: în локѣ de...

Παμπήδην, adв: поет: кв тотвл, кв întpеціme. [ші

Παμπησία (ἡ), поет: [πᾶν, πάομαι] întpеціmea, saѣ тоталвл пропріетъцілор; авере de felвріте бвнврї.

Πάμπλειστος (ὁ, ἡ),=Παμπληθής, foapte мвлтѣ. || (прінч: лаîm:) «Πάμπλειστοι», непвмъратъ мвлціme. [πᾶν, πλεῖστος].

Παμπληθεί, adв: în, saѣ кв toatъ мвлціmea, saѣ попорвл. [din

Παμπληθής, έος (ὁ, ἡ), foapte мвлтѣ, непвмъратѣ. || (невт:) "Πάμπληθες». adв: преа мвлт. «Πάμπληθες ἀπέσχετο..». D: Kas: epa foapte denapte. [πᾶν, πλῆθος]. [de вnde

Παμπληθία (ἡ), непвмъратъ мвлціme; saѣ toatъ мвлціmea.

Πάμπληκτος (ὁ, ἡ), поет: dintp' a къpвїа прічінъ їа, saѣ дъ чінева преа мвлте ловітвpї (totѣ felвл de ръні). [πᾶν, πλήσσω].

Παμπλούσιος (ὁ, ἡ), кв тотвл, foapte богатѣ. [πᾶν, πλούσιος].

Παμποίκιλος (ὁ, ἡ), кв тотвл нестріцѣ, saѣ кв toate felвріле de колоаре înпестріцатѣ; (fiг:) преа прefъквтѣ, кв тотвл віклеанѣ. [πᾶν, ποικίλος].

Πάμπολις, ιος (ὁ, ἡ), поет: предомніторѣ, saѣ aflатѣ în toate орашеле. «Νόμος—». Sof: [πᾶν, πόλις].

Πάμπολυς (παμπόλλου), παμπόλλη, πάμπολυ, преа мвлтѣ; saѣ преа mape. || (невт:) Πάμπολυ, ші îm: Πάμπολλα, adв: foapte мвлт. [πᾶν, πολύς].

Παμπόνηρος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -νήρως, кв тотвл ръѣ, saѣ віклеанѣ. [πᾶν, πονηρός].

Παμπόρφυρος (ὁ, ἡ), поет:=Ὁλοπόρφυρος. [πᾶν, πορφύρα].

Πάμποτε, adв: поет: =Πάντοτε, totdaвна, апврреа. [πᾶν, ποτέ].

Παμπότνια (ἡ), поет: кв тотвл ресnектавілъ. [πᾶν, πότνιος].

Παμπρασία (ἡ), вînzape de toate авеpіле, saѣ de totѣ felвл de marfъ. [πᾶν, πρᾶσις].

Πάμπρεπτος (ὁ, ἡ), поет: кв тотвл по-

трівітѕ; foapte търеuѕ; saѕ преа frѕmosѕ. [πᾶν, πρέπω].

Πάμπροσθε (σθεν), adв: mѕлt maĭ 'na-inte. [πᾶν, πρόσθεν].

Παμπρύτανις, εως (ὁ), neste toate stъ-pînitорѕ, împъратѕ, ші чл: [πᾶν, πρύτανις].

Παμπρώτιστος, ші Πάμπρωτος, η, ον, поеt: чел maĭ întîѕ dekît тоuĭ. ‖ (nеѕt:) Πάμπρωτον, ші (înv:) Πάμπρωτα, adв: maĭ întîĭ, maĭ 'nainte de toate. [πᾶν, πρῶτος].

Πάμπυος (ὁ, ἡ), кѕ тоtѕл пѕроĭоsѕ. [πᾶν, πῦον]

Παμφάγος (ὁ, ἡ), mînкъ-тоtѕ, mînкъчоsѕ; (прin întind:) келtѕіторѕ. 2) mînкъторѕ de toate, (Франu.) omnivore. [πᾶν, φάγω].

Παμφαής, έος (ὁ, ἡ), поеt: кѕ тоtѕл лѕ-minosѕ; saѕ foapte stръвъzosѕ. [πᾶν, φάος].

Παμφαίνω, віit: -φανῶ, поеt: stрълѕче-skѕ кѕ mѕлtъ лѕminъ, mъ арътѕ, резъръ foapte лѕminosѕ, resпîndeskѕ în toate пър-uiле раze de лѕminъ. [πᾶν, φαίνω].

Παμφαλάω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: Ion: [πᾶν, φαλὸς],=Παπταίνω, mъ ѕĭtѕ sперіosѕ în-прежѕр.

Παμφανάω -ῶ, (întрев: нѕmaĭ партч: παμ-φανόων) поеt: în лоkѕ de παμφαίνω.

Παμφάρμακος (ὁ, ἡ), поеt: кѕnoskъторѕ de тоtѕ feлѕл de fермече. (епіt: ал Ме-dieĭ). [πᾶν, φάρμακον].

Παμφαῶς, adв: поеt: кѕ тоаtъ stрълѕчі-реа. [παμφαής].

Παμφεγγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, φέγ-γος]=Παμφαής.

Πάμφθαρτος (ὁ, ἡ), поеt: кѕ тоtѕл пръ-пъdiторѕ; (пас:) de тоtѕ пръпъditѕ; (în uен:)=Πανώλεθρος. [πᾶν, φθείρω].

Πάμφθερσις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: (foapte ра-рѕ) în лоkѕ de πάμφθαρτος.

Πάμφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: skouъторѕ de тоtѕ feлѕл de sѕnetѕ, saѕ de гласѕ,=Πάμ-φωνος. [πᾶν, φθόγγος].

Πάμφι, adв: глѕ: în лоkѕ de πάγχυ.

Πάμφιλος (ὁ, ἡ), пріеtinѕ ал тѕtѕлор, іѕ-вітѕ de тоuĭ. [πᾶν, φίλος].

Πάμφλεκτος (ὁ, ἡ), поеt: арzъторѕ de toate; saѕ înfлъкъратѕ, înвъпъĭатѕ кѕ тоtѕл. [πᾶν, φλέγω].

Παμφόβερος (ὁ, ἡ), кѕ тоtѕл, saѕ foapte înfрікошъторѕ, грозавѕ. [πᾶν, φοβερός].

Παμφολύζω, віit: -ύξω, = Πομφολύζω.

Πάμφορβος, η saѕ ος, ον, поеt: [πᾶν, φέρβω] хръnітоrѕ de тоuĭ, saѕ de toate. (везĭ ші παμβῶτις).

Πάμφορος (ὁ, ἡ), (пропаркs:) продѕкъторѕ de тоtѕ feлѕл de роаdе; saѕ адѕкъторѕ de toate. 2) (пароks:) din toate пърuiле адѕsѕ (гръmъditѕ) (Pind:). [πᾶν, φέρω].

Παμφύγδην, adв: поеt: în fѕгъ de тоuĭ гръmadъ. [πᾶν, φεύγω].

Παμφυλία (ἡ), (нѕme проп:) Пamfiлiа, о провіnuie a Asieĭ miчĭ; (прінч:) ame-stекъtѕръ (адѕnъtѕръ) de feлѕріle semin-uiĭ. [din

Πάμφυλος (ὁ, ἡ), кѕвеnітѕ ла, saѕ кот-пѕsѕ din toate seminuiiле (toate неаmѕ-ріле); чел de тоtѕ неаmѕл, saѕ soĭѕл, fe-лѕрітѕ. [πᾶν, φυλή, saѕ φῦλον].

Παμφύρδην, adв: кѕ тоtѕл amestekat, ѕ-на neste алта. [ші

Πάμφυρτος (ὁ, ἡ), [πᾶν, φύρω] =Παμφύρδην.

Πάμφωνος (ὁ, ἡ), поеt: гръіторѕ, saѕ imітъторѕ de toate гласѕріле. "Αὐλὸς—». Pind: «Χεῖρες πάμφωνοι». Епігр: мâine de експресіе. [πᾶν, φωνή].

Πάμφωτος (ὁ, ἡ),=Ὁλόφωτος. [πᾶν, φῶς].

Πάμψεκτος (ὁ, ἡ), поеt: кѕ тоtѕл de хѕ-лit, вреdnікѕ de toatъ defъĭmareа. [ші

Παμψέκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: хѕліторѕ de toate. (πᾶν, ψέγω].

Παμψηφεί, adв: кѕ toate вотѕріле, кѕ нѕвлікъ опіnie. [πᾶν, ψῆφος].

Πάμψυχος (ὁ, ἡ), поеt: кѕ тоtѕл însѕ-fлеuitѕ, віѕ. «Πάμψυχος ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσει». Sof: se deosebеште ка astfeл între toate sѕfлетеле din ïадѕ. [πᾶν, ψυχή].

Παμωχέω -ῶ, ші (Лак:) Παμωχιάω -ῶ, віit: -ασσῶ, Dор: amѕ stаре (авере) [din

Παμῶχος (ὁ, ἡ), Dор: în лоkѕ de πα-μοῦχος, [πᾶμα, ἔχω] пропріеtаръ, авѕtѕ, богатѕ în пропріеtъuĭ.

Πᾶν (τὸ), неѕt: лѕĭ πᾶς.

Πὰν -ανὸς (ὁ), Zeѕл пъstорілор (пъdѕ-рілор, ші чл:).

Πάναβρος (ὁ, ἡ), кѕ тоtѕл fраuedѕ, de-лікаtѕ. [πᾶν, ἁβρός].

Παναγαθία (ἡ), desъвîршітъ вѕnъtate.[din

Πανάγαθος (ὁ, ἡ), кѕ тоtѕл вѕnѕ. [πᾶν, ἀγαθός].

Πανάγαστος (ὁ, ἡ), поеt: întрѕ toate de лъѕdat. [πᾶν, ἄγαμαι].

Παναγήραος (ὁ, ἡ), поеt: кѕ тоtѕл не-înвѕtрînitѕ (неmѕріторѕ). [πᾶν, ἀ, γῆρας].

Παναγής, έος (ὁ, ἡ),=Πανάγιος, ші Πά-ναγνος [πᾶν, ἄγος] 2) кѕ тоtѕл sѕnѕркатѕ, пînгърітѕ. [πᾶν, ἄγος].

Πανάγητος (ὁ, ἡ), поеt: = Πανάγαστος.

Παναγία (ἡ), глѕ: în лоkѕ de παναγι-στία. (прінч: fem: ал лѕĭ ...

Πανάγιος, α, ον, кѕ тоtѕл sfîntѕ. ‖ «Πα-ναγία». Бісер: преа sfînta нъskътоаре de

Dѕmnezeѕ. [πᾶν, ἅγιος]. [de ѕnde

Παναγιότης(ἡ), desъвîpшitъ sfinцenie.[шi

Παναγὶς, ίδος (ἡ), (se înц: ἡμέρα) sfîntъ zi, konsfinцitъ ла înkinape de zeitate.

Παναγιστία (ἡ), [πᾶν, ἁγίζω]=Παναγιότης.

Πάναγνος (ὁ, ἡ), кѕ totѕл кѕpatѕ, пpea sfîntѕ. [πᾶν, ἁγνός].

Πανάγρειος (ὁ, ἡ), noet: [πάναγρος] поtpiвitѕ ла totѕ feлѕл de вînatѕ. «Σκύλαξ —». Фочiл: (se konf: кѕ πανάγριος)

Παναγρεὺς, έως (ὁ), noet: = Πάναγρος, saѕ Πανάγρειος.

Πανάγριος (ὁ, ἡ), кѕ totѕл seлвatiкѕ. || (neѕt: îm:) Πανάγρια, adв: noet: întp' ѕnѕ кinѕ кѕ totѕл seлвatiкѕ. [din

Πάναγρος (ὁ, ἡ), вînъtopѕ de totѕ feлѕл de вînatѕ. || (sѕвst:) «Πάναγρον (se înц: λίνον)„. Оп: ѕnѕ feлѕ de mpeaжъ пeskъpeaskъ. [πᾶν, ἄγρα].

Πανάγρυπνος (ὁ, ἡ), noet: кѕ totѕл deшteптѕ, saѕ nesomnitѕ. [πᾶν, ἄγρυπνος].

Πανάγυρις, ιος (ἁ), Dop: în лoкѕ de πανήγυρις.

Παναεργὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: кѕ totѕл nefiposіtѕ (nemistѕitѕ). [πᾶν, ἀ, ἔργον].

Παναθέμιτος [πᾶν, ἀ, θέμις], шi

Πανάθεσμος (ὁ, ἡ), кѕ totѕл neлeцiѕitѕ; foapte neпiosѕ. [πᾶν, ἀ, θεσμός].

Πανάθεστος (ὁ, ἡ), глѕ: кѕ totѕл neînвлînzitѕ пpin pѕгъчiѕne. [πᾶν, ἀ, θέσσασθαι].

Παναθήναια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) Панатеnee, o mape sepвъtoape în Atena în чinstea Minepвei. (πᾶν, Ἀθηνᾶ]. [de ѕnde

Παναθηναϊκὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, peлatiвѕ ла Панатенее.

Πανάθλιος, α, ον, кѕ totѕл tiкълosѕ. [πᾶν, ἄθλιος].

Πανάθροος, η, ον, totѕ înпpeѕnъ adѕnatѕ, гpъmъditѕ ла ѕnѕ лoкѕ. [πᾶν, ἀθρόος].

Παναιγλήεις, εσσα, εν, noet: în лoкѕ de πάμφωτος, foapte stpълѕчosѕ, saѕ лѕminosѕ. [πᾶν, αἴγλη].

Πάναιθος, η, ον, noet: [πᾶν, αἴθω] foapte лѕчosѕ, saѕ sклiпiчosѕ.

Παναίμυλος (ὁ, ἡ), [πᾶν, αἱμύλος] foapte alpъгътopѕ (îndѕлчitopѕ).

Παναίολος (ὁ, ἡ), noet: = Παμποίκιλος. [πᾶν, αἰόλος].

Παναίρετος (ὁ, ἡ), [πᾶν, αἱρέω] maĭ aлesѕ, maĭ deosевitѕ deкît toцĭ.

Παναίσυλος (ὁ, ἡ), глѕ: foapte pъѕ. [πᾶν, αἴσυλος].

Παναισχὴς, έος, шi Πάναισχρος (ὁ, ἡ), (sѕпpл: παναίσχιστος) noet: пpea ѕpîtѕ.

Παναίτιος (ὁ, ἡ), пpiчinѕitopѕ aл totѕлѕĭ, saѕ de toate fiinцeлe. «Ζεὺς — ». Esхл: 2) sinгѕpѕ în toate вinoвatѕ. "Σὺ τούτων οὐ μεταίτιος, ἀλλὰ παναίτιος». Esхл: [πᾶν, αἴτιος].

Παναкαρπὴς, έος, шi Πανάκαρπος (ὁ, ἡ), noet: кѕ totѕл nepoditopѕ. [πᾶν, ἄκαρπος].

Πανάκεια (ἡ), doktopie, кape вindeкъ toate пatimeлe. [шi

Πανάκειος (ὁ, ἡ), =[Πανάκης].

Πανάκη (ἡ), =Πανάκεια.

Πανακήρατος (ὁ, ἡ), noet: кѕ totѕл nestpiкъчosѕ. [πᾶν, ἀ, κηραίνω].

Πανάκης, εος saѕ έος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ἄκος]. лeкѕitopѕ de toate вoaлeлe. (de ѕnde || sѕвst:) Πανακὲς (τὸ), = Πανάκεια (nѕme de feлѕpite лeкѕitoape плanтe). [de ѕnde

Πανακέτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinѕ) гъкѕtѕ кѕ вѕpѕiana πανακές.

Πανακρὶς, ίδος (ἡ), noet: mezъtoape пe mъpцinea (вîpfѕл) op къpia floape. «Μέλισσα — ». Кал: [πᾶν, ἄκρα].

Πανάκτειος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѕ de πανάκειος.

Πάνακτος (ὁ), глѕ: чimвpѕ.

Παναλάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: sъвîpшitopѕ de toate кpimeлe, saѕ peлeлe. [πᾶν, ἀλάστωρ].

Παναληθὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:)-ληθῶς, кѕ totѕл adeвъpatѕ. [πᾶν, ἀληθής].

Παναλήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἀλήμων] totdaѕna шi пpetѕtindinea pъtъчitѕ.

Παναλθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἄλθω] =Πανακής.

Παναλίγκιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѕ de πανόμοιος, кѕ totѕл asemenea. [πᾶν, ἀλίγκιος].

Παναλκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἀλκή] кѕ totѕл пѕtepniкѕ.

Παναλουργὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὁλοπόρφυρος. [πᾶν, ἁλουργής].

Πανάλωτος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἁλίσκω] пpinzъtopѕ, kotponitopѕ de toate (de кape nimiкѕ nѕ пoate sкъпa).

Παναμείδητος (ὁ, ἡ), noet: кѕ totѕл nezîmвitѕ, foapte nosomopîtѕ. [πᾶν,ἀμείδητος].

Παναμείλικτος, шi Παναμείλιχος (ὁ, ἡ), noet: кѕ totѕл neînвлînzitѕ, nemiшкatѕ spпe milostiвipe. [πᾶν, ἀ, μειλίσσω].

Παναμέριος (ὁ, ἁ), шi Πανάμερος, α, ον, Dop: în лoкѕ de πανήμερος.

Πανάμμορος (ὁ, ἡ), noet: (кѕ цen:) totdaѕna лipsitѕ de чeva (пpinч: de вine); (de ѕnde) =Πανάθλιος. [πᾶν, ἄμμορος].

Πανάμωμος (ὁ, ἡ), кѕ totѕл пeхѕлitѕ. [πᾶν, ἄμωμος].

Πανάνθρωπος (ὁ, ἡ), ал тȣтȣлор оаменілор. «Ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις». Біѕер: [πᾶς, ἄνθρωπος].

Πανάνυτος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ἀνύω] съвършиторȣ de toate; (пас:) desъвършitȣ în toate.

Πάναξ, ακος (ὁ), = Πανακὲς (întреб: нȣмаї în ὀποπάναξ). [везї πανάκης].

Πανάξιος (ὁ, ἡ), întрȣ toate вредникȣ. [πᾶν, ἄξιος].

Παναοίδιμος (ὁ, ἡ), de toцї шї totdaȣna лъȣdatȣ. [πᾶν, ἀοίδιμος].

Πανάπαλος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл моале (тінъръ, fраџеdȣ). [πᾶν, ἁπαλός].

Πανάπαστος (ὁ, ἡ), кȣ totъл немîнкаtȣ (flъmîndȣ). [πᾶν, ἄπαστος].

Πανάπειθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл de некреzȣt (непробабілȣ). [πᾶν, ἀπειθής].

Πανάπείριτος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл немърџinitȣ (непȣмъраtȣ). [шї

Πανάπείρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: = Πανάπείριτος. [πᾶν, ἄπειρος].

Πανάπενθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл нежалникȣ (neтрістȣ). (алцїї îndрепt: ταλαπενθής). [πᾶν, ἀ, πένθος].

Πανάπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл невътъмаtȣ, невіnтȣitȣ, саȣ невътъмъторȣ. [πᾶν, ἀπήμων].

Πανάπηρής, έος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл нечіоntitȣ (întреџȣ). [πᾶν, ἀπηρής].

Πανάπιστος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл некреzȣtȣ. [πᾶν, ἄπιστος].

Πανάποινος (ὁ, ἡ), поеt: скъпаtȣ de toatъ osînda, кȣ totȣл непеdепсitȣ. [πᾶν, ἄποινος].

Πανάπόπληκτος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл zъпъtъчitȣ. [πᾶν, ἀποπλήσσω].

Πανάπορος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл лipsitȣ de міжлоачеле віецеї (foарте съракȣ). [πᾶν, ἄπορος].

Πανάποτμος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, ἄποτμος] кȣ totȣл непорочitȣ, саȣ тікълосȣ.

Πανάπυστος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл неаȣzitȣ, некȣноскȣtȣ; саȣ лipsitȣ кȣ totȣл de шtiinцъ, кȣ totȣл фъръ idee. [πᾶν, ἄπυστος].

Πανάργυρος (ὁ, ἡ), поеt: totȣ întреџȣ de арџintȣ. [πᾶν, ἄργυρος].

Πανάρετος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл вірtȣоsȣ. [πᾶν, ἀρετή].

Πανάριον (τὸ), [Lat: panarium] (de ачі) панерȣ de пїїне.

Πανάριστος (ὁ, ἡ), поеt: întрȣ toate foарte бȣнȣ (алесȣ, deoсебitȣ). [πᾶν, ἄριστος].

Πανάρκετος, η saȣ ος, ον, шї Παναρκής, έος (ὁ, ἡ), поеt: ла toate destȣлȣ; saȣ претȣtindinea ажȣнs; (прin ȣрm:) маре. "Νόσος —». Esχл: [πᾶν, ἀρκέω].

Παναρμόνιος, α saȣ ος, ον, біне комбінаtȣ, потрівitȣ кȣ totȣл în toate пърціле sале; плінȣ de армоnie. ‖ (sȣвst:) «Παναρμόνιος (μουσική)». Пл: ȣнitoаре de toate телȣріле de армоnie (de toate тонȣріле); шї Παναρμόνιον (τό), глs: ȣнȣ фелȣ de мȣsікалȣ instрȣмîntȣ. [πᾶν, ἁρμονία].

Πανάρρητος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл de несnȣs, taїnікȣ. (πᾶν, ἄρρητος].

Παναρχαῖος, α, ον, кȣ totȣл antікȣ, векїȣ. [πᾶν, ἀρχαῖος].

Πάναρχος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, ἀρχός] stъпînȣ ал тȣтȣлор.

Πανασεβής, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл непіоsȣ (нечinstitорȣ de zeitate). [πᾶν, ἀσεβής].

Πανασθενής, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл непȣterпікȣ (slaбȣ). [πᾶν, ἀσθενής].

Πανασιτία (ἡ), desъвършitъ лipсъ de a-ле mîнкърії, foamete. [πᾶν, ἀ, σῖτος].

Πανασκε(σκη)θής, έος (ὁ, ἡ), глs: кȣ totȣл întреџȣ, (невътъмаtȣ). [πᾶν, ἀσκηθής].

Πανάστερος (ὁ, ἡ), neste totȣ însteлаtȣ. [πᾶν, ἀστήρ].

Πανατρεκής, έος (ὁ, ἡ), = Παναληθής. [πᾶν, ἀτρεκής]. [de ȣnde

Πανατρεκέως, Ion: în локȣ de Πανατρεκῶς, adв: поеt: =Παναληθῶς.

Παναύγεια (ἡ), глs: џенералъ лȣmînъ. [din

Παναυγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Παμφαής, плінȣ de лȣmînъ. [πᾶν, αὐγή].

Πανάϋπνος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл nesomnitȣ. [πᾶν, ἄϋπνος].

Παναφανής, έος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл невъzȣtȣ. [πᾶν, ἀφανής].

Παναφῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл depъртаtȣ de чеї de o вîрstъ (de конвîрstнічії сьї); лipsitȣ de soцї. [πᾶν, ἀπὸ, ἧλιξ].

Πανάφθιτος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл нестрікъчоsȣ (вечнікȣ). [πᾶν, ἄφθιτος].

Πανάφυκτος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл непȣtinчоsȣ de a se апъра de чева; saȣ de каре нȣ поаte de локȣ скъпа чінева, кȣ totȣл неапъраtȣ. [πᾶν, ἄφυκτος].

Πανάφυλλος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ totȣл лipsitȣ de фрȣnze. [πᾶν, ἀ, φύλλον].

Πανοχαιΐς, ΐδος (ἡ), поеt: toatъ цара Ахаіеї, toatъ Елада. [din

Παναχαιοὶ (οἱ), поеt: toцї Ахаіенії, (ad:) Елінії împреȣнъ, [πᾶν, Ἀχαιός].

Πανάχραντος (ὁ, ἡ), поеt: кȣ desъвîршіре немîнжitȣ, непъtаtȣ. [πᾶν, ἄχραντος].

Παναώριος (ὁ, ἡ), чел кȣ totȣл фъръ

(saŭ maĭ 'nainte de) вреme; пресьpsitŭ ла moapte кŭ totъл maĭ 'nainte de вpemea sa; (прin ьрm:) foapte tikълosŭ. [πᾶν, ἄωρος]. (везĭ шi...

Πανάωρος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ὥρα] поеt: кŭ toтъл neîngрiжitŭ; saŭ de niчĭ o îngрiжipe вpednikŭ. (în Пpomet: лъĭ Esxилŭ греш: în локŭ de παρήορος).

Πανδαίδαλος (ὁ, ἡ), поеt: foapte meштеmъцitŭ în лъкрареа sa. || (sъвst:) foapte meштеmъгаpiцŭ, saŭ desъвîрmitŭ în meштеmъгъл sъŭ. [πᾶν, δαίδαλος].

Πανδαισία (ἡ), [πᾶν, δαίς] оspъцŭ кŭ toate felъpiле de mîнкъpĭ, saŭ кŭ mълцime de oaspeцĭ, (în цеn:) вогаtŭ, лъксоsŭ. || (în Apstf:) ьnŭ felŭ de mînkape, saŭ пpъжiтьpъ din felъpitе кърнъpĭ, шi чл:

Πανδαίσιον (τὸ), (maĭ noŭ) în локŭ de πανδαισία.

Πανδακέτης, ου (ὁ), mъшкъtopŭ de toцĭ, saŭ пpea mъшкъtapiцŭ (проп: шi fir:). [πᾶν, δάκνω].

Πανδάκρυτος (ὁ, ἡ), поеt: кŭ toтъл вpednikŭ de лакръmĭ, de плîns. [πᾶν, δακρύω].

Πανδάλητος (ὁ, ἡ), Dop: în локŭ de πανδήλητος.

Πανδαμάτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лъĭ..

Πανδαμάτηρ, шi Πανδαμάτωρ (ὁ), поеt: domoлitopŭ, довоpîtopŭ de toate: «Χρόνος («Ὕπνος, "Κεραυνὸς, шi чл:)—». Om: [πᾶν, δαμάω].

Πάνδειλος (ὁ, ἡ), кŭ toтъл fpikosŭ, saŭ tikълosŭ. [πᾶν, δειλὸς, saŭ δείλαιος].

Πάνδειμα (τὸ), поеt: mape spaĭmъ, цeнeралъ saŭ грозавъ sпepiitъpъ. [πᾶν, δεῖμα].

Πανδείμαντος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, δειμαίνω] foapte, кŭ toтъл spepiosŭ.

Πάνδεινος (ὁ, ἡ), кŭ toтъл грозавŭ пentpŭ ръstate; saŭ кŭ toтъл îndemînatikŭ. «Τὰ πάνδεινα πεπονθέναι». D. Kas: челе maĭ mapĭ pелe. [πᾶν, δεινός].

Πανδέκται (οἱ), везĭ πανδέκτης.

Πανδέκτειρα (ἡ), fem: ал лъĭ...

Πανδεκτὴρ, поеt: în локŭ de...

Πανδέκτης, ου (ὁ), пpiimitopŭ (конпpinзъtopŭ) de toate, saŭ de toцĭ. "Ἅδης—». поеt: || (sъвst:) Πανδέκται (οἱ), кърцĭ конпpinзъtoape de овiчеiе de totŭ felъл; (nap-tik:)o колекцie de toate лециле Pomane, пъвлiкatъ пе вpemea лъĭ Iъstinianŭ. (de Sinesie se nъmesk cponiчеште) «Πανδέκται». гpamatiчiĭ, че se sokotesk, къ шtiŭ toate. [шi

Πανδέκτωρ, ορος (ὁ), =Πανδέκτης. [πᾶν, δέχομαι].

Πανδέξιος (ὁ, ἡ), întpŭ toate иpiinчosŭ, saŭ îndemînatikŭ. [πᾶν, δεξιὸς].

Πανδερκέτης, ου (ὁ), шi

Πανδερκὴς, έος (ὁ, ἡ), [πᾶν, δέρκομαι] възъtopŭ de (пpeвeгieтopŭ neste) toate, = Παντεπόπτης.

Πανδεχὴς, έος (ὁ, ἡ),= Πανδέκτης, foapte înкъпъtopŭ.

Πανδήλητος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, δηλέομαι] кŭ toтъл възътatŭ (stpikatŭ), saŭ възътъtopŭ, пpъпъditopŭ.

Πάνδηλος (ὁ, ἡ), tъtълop, saŭ кŭ toтъл кънoskъtŭ, аpъtatŭ. [πᾶν, δῆλος].

Πανδημεὶ (μὶ), adв: кŭ totŭ nopodъл înпpeънъ; dinaintea (saŭ кŭ пъpepea) totŭ nopodълъĭ adъnatŭ, în цeнepaлŭ, întp' o гласъipe. [шi

Πανδημία (ἡ), totŭ nopodъл adъnatŭ. || (dat:) «Πανδημίᾳ». adв: поеt: în локŭ de πανδημεὶ [πάνδημος]. (пpinч: fem: ал лъĭ...

Πανδήμιος, α saŭ ος, ον, поеt: în локŭ de

Πάνδημος (ὁ, ἡ), пъвлiкŭ, ал totŭ nopodълъĭ. «Πανδήμιον ἦμαρ». Non. пъвлiкъ sepвъtoape. [πᾶν, δῆμος],

Πάνδια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвъtoape a лъĭ Жoe în Atena. [πᾶν, Διός].

Πάνδικος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -δίκως, поеt: întpŭ toate, saŭ кŭ toтъл dpeптŭ. [πᾶν, δίκη].

Πανδῖος (ὁ, ἡ), кŭ toтъл zeeskŭ. [πᾶν, δῖος].

Πανδοκεῖον (τὸ), локŭ пpiimitopŭ (гъsdъitopŭ) de totŭ кълъtopъл, (Тъpч:) xanŭ, (Fpanц:) oteлŭ. [шi

Πανδοκεύς, έως (ὁ), пpiimitopŭ de toцĭ. || (sъвst:) xanцiŭ. [πανδόκος].

Πανδόκευσις, εως (ἡ),=Πανδοκία. [шi

Πανδοκεύτρια (ἡ), гъsdъitoape de totŭ кълъtopъл, xanцoaĭкъ. [din

Πανδοκεύω, виit: -εύσω, пpiimeskŭ în гъsdъ пе toцĭ кълъtopiĭ, sîntŭ xanцiŭ. (пas:) «Ὅσα μέρη πανδοκεύεται». D. Ал: în kîte локъpĭ sînt xanъpĭ, saŭ oteлъpĭ [πανδοκεύς].

Πανδοκία (ἡ), tpeaвa xanцiълъĭ. 2)=кŭ

Πανδόκιον (τὸ),=Πανδοκεῖον. [шi

Πανδόκισσα, ης (ἡ), Виz: în локŭ de πανδοκεύτρια. [din

Πανδόκος (ὁ, ἡ), пpiimitopŭ (конпpinзъtopŭ, saŭ înкъпъtopŭ) de toцĭ, saŭ de toate (лъкp:),=Πανδέκτωρ. || (sъвst:)=Πανδοκεύς. [πᾶν, δέχομαι].

Πανδοξία (ἡ), desъвîрmitъ слaвъ (чinste, pentътaцie). [din

Πάνδοξος (ὁ, ἡ), препътindinea, ші în-тръ toate слъвітъ. [πᾶν, δόξα].

Πάνδουλος (ὁ, ἡ), чел кв desъвîршіре (în toatъ însemnapea), saš ал тътвлор ро-бъ saš слвгъ. [πᾶν, δοῦλος].

Πανδοῦρα, ας, ші Πανδουρὶς, ίδος (ἡ), внъ tpікордъ мвsікалъ instpвмîntъ, (Франц:) mandore. [de внde

Πανδουρίζω, віit: -ίσω, кîntъ кв instpв-мîntвл πανδοῦρα. [de внde

Πανδουριστής, οῦ (ὁ), кîntъторъ кв παν-δοῦρα.

Πανδουρίστρια (ἡ), fem: ал лвї πανδου-ριστής.

Πάνδουρον (τὸ),=Πανδοῦρα.

Πάνδουρος (ὁ),=Πανδουριστής.

Πανδοχεῖον, Πανδοχεύς, Πανδοχεύω (маї нoš) în локъ de πανδοκεῖον, ші чл:

Πανδοχὶς, ίδος (ἡ), поеt: fem: ал лвї..

Πανδόχος (ὁ, ἡ),=Πανδόκος.

Πανδύναμος (ὁ, ἡ),=Παντοδύναμος.

Πάνδυρτος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de πα-νόδυρτος.

Πανδυσία (ἡ), поеt: desъвîршітъ апвнере de stea; (партік:) времеа апвнерії кон-стелацii їедвлвї (ἔριφος). [πᾶν, δύσις].

Πανδώρα (ἡ), поеt: (mtлц:) неваsta лвї Епimeteš, înzestpatъ кв дарвpї de ла тоцї Zeiї; (епit:) пъмîntвл (ка...

Πάνδωρος (ὁ, ἡ), поеt: дъpвiтоpъ de toate, de totš вінеле. [πᾶν, δῶρον].

Πανδώτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лвї ...

Πανδώτης, ου, ші Πανδώτωρ, ορος (ὁ), поеt:=Πάνδωρος. [πᾶν, δίδωμι].

Πανεθνεὶ(θνὶ), адв:=Πανδημεὶ, кв toatъ нація гръмадъ. [πᾶν, ἔθνος].

Πανεῖα (τὰ), (se înц: δείματα)= Πανι-κὸς (φόβος, везї зіч:). || (se înц: ἱερά) ре-лігіоаsa церемоніе din Рома în чinstea лвї Панъ, нвмітъ lupercalia. [Πάν].

Πανείδατος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, εἶδαρ] компвsъ din toate фелвpiле de мîнкъpї. «Δόρπος —». Koint: = Πανδαισία.

Πανείδεος, ші Πανειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de toate фецеле, saš фігвpеле. [πᾶν, εἶδος].

Πανεικέλιος, η saš ος, ον, ші Πανείκε-λος (ὁ,ἡ), поеt:=Πανόμοιος. [πᾶν, εἴκελος].

Πανελεύθερος (ὁ, ἡ), кв totвл слободъ. [πᾶν, ἐλεύθερος].

Πανέλληνες (οἱ), тоцї Елiniї împrevнъ. [πᾶν, Ἕλλην]. [de внde

Πανελλήνιον (τὸ), toatъ нація Елiнiлор адвнатъ.

Πάνεμος (ὁ), (двпе Корінt:) лвна Βοη-δρομιῶν, (їар двпе Беоцієнї) Μεταγειτνιῶν а Атенієнілор. (везї зічеріле).

Πανέντιμος (ὁ, ἡ), кв totвл чinstitъ, о-пораbілъ. (πᾶν, ἔντιμος].

Πανέξαλλος (ὁ,ἡ), кв totвл чївdatъ. [πᾶν, ἔξαλλος].

Πανέξοχος (ὁ, ἡ), кв totвл deoseвіtъ (ко-вîршiтоpъ). || (невt:) Πανέξοχον, адв: поеt: маї кв deoseвіpe, маї 'nainte de toate. [πᾶν, ἔξοχος].

Πανέορτος (ὁ, ἡ), кв totвл serвътоpeскъ (веселъ). (πᾶν, ἑορτή].

Πανεπάρχιος (ὁ, ἡ), îndestвлътоpъ în toate, saš ла тоцї. [πᾶν, ἐπαρκής].

Πανεπήρατος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, ἐπήρα-τος] întpв toate вpedniкъ de їввit.

Πανεπήτριμος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ἐπήτριμος] а къpвia цesъtвpъ este foapte вътътъ.

Πανεπίθυμος (ὁ, ἡ), =Παντεπίθυμος.

Παναπίκλοπος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, ἐπίκλο πος] foapte вікленъ.

Πανεπίσκοπος (ὁ, ἡ),=Παντεπόπτης, прi-віtоpъ, saš превегієtоpъ песte toate.[πᾶν, ἐπίσκοπος].

Πανεπιστήμων, ονος (ὁ, ἡ), щiiтоpъ de toate. [πᾶν, ἐπιστήμων].

Πανεπίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: foapte і-сквsітъ, saš înцелепtъ. «Τὸ πανεπίφρονα». Оп: мape вікленіе. [πᾶν, ἐπὶ, φρήν].

Πανεπόπτης, ου (ὁ), = Παντεπόπτης.

Πανεπόρφνιος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, ἐπὶ, ὄρ-φνη] възвtъ преа de поапtе (мвлt маї 'nainte de a se кръпа de zi). «Ἠὼς—». челе dintîї ziopї.

Πανεπόψιος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de πα-νεπόπτης.

Πανεργέτης, ου (ὁ), поеt: în локъ de παντουργός.

Πανέρημος (ὁ, ἡ), кв totвл пвstiъ. [πᾶν, ἔρημος].

Πανέσπερος (ὁ, ἡ), дъinітоpъ toatъ sea-ра. [πᾶν, ἑσπέρα].

Πανέστιος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ἑστία] кввenітъ ла toatъ фаміліа. || (маї de мвлtе opї în локъ de адв:) împrevнъ кв toatъ каsа.

Πανέσχατος (ὁ, ἡ), чел маї în врmъ de totъ. [πᾶν, ἔσχατος].

Πάνετες, адв: песte totъ анвл. [πᾶν, ἔτος].

Πανετήτυμος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, ἐτήτυμος] =Παναληθής.

Πανετώσιος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, ἐτώσιος] кв totвл zadapniкъ, неfолоsітоpъ. || (невt:) Πανετώσιον, адв: кв totвл фъpъ нічї внъ фолоsъ.

Πανευδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), întpв toate (кв

desъвîрширe) порочitš, foapte ferічitš. [πᾶν, εὐδαίμων].

Πανεύδιος (ὁ, ἡ), кš totšл лinš, ші прiінчosš. [πᾶν, εὔδιος].

Πανευέφοδος (ὁ, ἡ), кš totšл лesniчosš de пъвълit asšпръ 'ï, saš de лšat кš asaлtš. [πᾶν, εὖ, ἔφοδος].

Πανεύκηλος (ὁ, ἡ), поet: [πᾶν, εὔκηλος] кš totšл лinš, netšрвšрatš. «Αἰθὴρ — ». Апл:

Πανεύοσμος (ὁ, ἡ), кš totšл вine-міросitорš. [πᾶν, εὖ, ὀσμή].

Πανευτελής, έος (ὁ, ἡ), кš totšл eftinš, простš, de nimiкš. [πᾶν, εὐτελής].

Πανεύτονος (ὁ, ἡ), кš totšл вine întinsš; foapte tape; преа џеапънš. [πᾶν, εὔτονος].

Πανεύφημος (ὁ, ἡ), de toцï лъšdatš, saš întpš toate de лъšdat. [πᾶν, εὔφημος].

Πανεύφρων, ονος (ὁ, ἡ), глs: [πᾶν, εὐφρόνη] = Πάννυχος.

Πάνεφθος (ὁ, ἡ), [πᾶν, ἑφθὸς] de totš feptš; (поet:) кš desъвîрширe лъmšрitš (прin fокš). «Κασσίτερος — ». Es: (вezï ші ἄπεφθος).

Πανεχθής, έος (ὁ, ἡ), (sšпрл: πανέχθιστος) поet: кš totšл dšшmънosš, връжmашš; saš вrednікš de toatъ šра, de totš šрîчosš. [πᾶν, ἔχθος].

Πανηγεμών, όνος (ὁ), къпetenia чea maï 'naлтъ a tštšлор. [πᾶν, ἡγεμών].

Πανηγυριαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš...

Πανηγυριάρχης, ου (ὁ), къпetenia šnei пšвліче adšпърï. [πανήγυρις, ἄρχω].

Πανηγυρίζω, віit: -ίσω, mъ aflš întp' o пšвлікъ adšnape; (în џen:) sepвъtopeskš; (прin întînd:) mъ înveseлeskš (mъ desfъtezš) întp'o пšвлікъ adšnape (вîлчïš, ші чл:); (maï nоš) postesкš панеџipікšл (кšвîntšл de лъšdъ) кšïва în пšвлікš; (în џen:) лašdš. [ші

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, панеџipікš, кšвenitš, saš notpівitš лa o пšвлікъ adšnape; (прin šрm:) stpълšчitš, nоmпosš, apъtosš; saš кš totšл пšвлікš. «Λόγος — ». Ptp: postitš în пšвлікъ sepвъtoape ші sпре лašda кšïва; (прin šрm:) înfpšmšseџatš кš mšлtъ petopікъ eлeganцъ. [πανήγυρις]. [de šnde

Πανηγυρικῶς, adв: în feлš de пšвлікъ adšnape; în stiлš панеџipікš; sпре faлnікъ apъtape.

Πανήγυρις, εως (ἡ), [πᾶς, ἄγυρις] пšвлікъ (џenepaлъ) adšnape în локš хотъpîtš (прinч:) sпре sepвъtopipe; (прin šрm:) danцšрï, жокšрï, ospeцe, ші чл: (вîлчïš). «Πανήγυρις κακῶν». Пров: mšлџime, гръmadъ de pеле.

Πανηγυρισμὸς (ὁ), sъвîрширe de пšвлікъ sepвъtopeaskъ adšnape; (прin întind:) apъtape sпре faлъ. [ші

Πανηγυριστής, οῦ (ὁ), aflatš de faцъ, ші sepвъtopš în пšвлікъ adšnape; postitopš de кšвîntš панеџipікš (лъšdъtopš) aл кšïва. [πανηγυρίζω].

Πανήκοος (ὁ, ἡ), ašzitopš de toate. [πᾶν, ἀκοή].

Πανήλιος (ὁ, ἡ), кš totšл лšminatš de soape. «Ἡμέρα— ». Eлі: [πᾶν, ἥλιος].

Πανημαδὸν, ші Πανῆμαρ, adв: поet: toatъ ziоа; saš în toate ziлеле. [ші

Πανημάτιος, η, ον, поet:=Πανημέριος. [πᾶν, ἦμαρ].

Πανημερεύω, віit: -εύσω, netpeкš toatъ ziоа în чева. «Θιάσους—». Ešp: [ші

Πανημέριος, η, ον, поet: în локš de...

Πανήμερος (ὁ, ἡ), кape џine, se faче, saš faче чева întp' o zi întpeагъ, || (nešt:) Πανήμερον, saš (поet:) Πανημέριον, adв: =Πανῆμαρ. [πᾶν, ἡμέρα].

Πανήμερος (ὁ, ἡ), поet: кš totšл влîndš (вine-fъкъtopš). «Ἀστὴρ—». Manet: [πᾶν, ἥμερος].

Πανήπορος (ὁ, ἡ), глs: în локš de πανάπορος.

Πανήρης, εος (ὁ, ἡ), глs: notpівitš, saš пл ъкštš лa toцï. 2) îndemînatікš, pata лa op че лšapš; (în pъš)=Παντοποιός. [πᾶν, ἄρω].

Πανθαρσής, έος (ὁ, ἡ), поet: кš totšл кšpaжosš, foapte îndpъzneцš. [πᾶν, θάρσος].

Πανθαύμαστος (ὁ, ἡ), întpš toate minšnatš, saš admipaвiлš. [πᾶν, θαυμάζω].

Πανθέατος (ὁ, ἡ), de toцï npівitš, saš în toate вrednікš de npівit. [πᾶν, θεάομαι].

Πάνθειον (τὸ),=Πάνθεον. [din

Πάνθειος (ὁ, ἡ), aл tštšлор zeiлop. 2) кš totšл zeeskš, saš sfîntš. [πᾶν, θεῖος].

Πανθελγής, έος (ὁ, ἡ), поet: atpъгъtopš (fеpmeкъtopš) de toцï. [ші

Πανθέλκτειρα (ἡ), поet: fem: aл лšï...

Πανθελκτὴρ (ὁ), = Πανθελγής. [πᾶν, θέλγω].

Πάνθεον (τὸ), (se înц: ἱερὸν) konsfinцitš лa înкinapea tštšлор zeiлop. [πᾶν, θεός].

Πανθέψης, [πᾶν, ἕψω] ου (ὁ), глs: šnš feлš de oaлъ (fepвъtoape de op че).

Πανθηλής, έος (ὁ, ἡ), поet: totš înвep-

zitš de fелвріџї nomї. [πᾶν, θάλλω].

Πάνθηρ, ηρος (ὁ), внš felš de feapъ, pîsš, saš napdosš. [πᾶν, θήρ].

Πανθήρα (ἡ), (плџ:) totš вînatвл. [πᾶν, θήρα].

Πανθηρίσκος (ὁ), dim: ал лвї Πάνθηρ.

Πάνθηρος (ὁ, ἡ), вînъtорš de totš felвл de doвitoaче. || (sвкst:) Πάνθηρον (τό), внš felš de плasъ пentpв вînape de feлвріte вite. (везї ші πάναγρον). [πᾶν, θήρα].

Πανθοινεί, adв: în пвклікš, saš лвksosš оsпъџš. [ші

Πανθοινέω -ῶ, виіt: -ήσω, факš stpълвчіtš osпъџš. [ші

Πανθοίνη (ἡ), noet: fem: ал лвї Πάνθοινος. [ші

Πανθοινί, adв: =Πανθοινεί. [ші

Πανθοινία (ἡ), stpълвчіtš, лвksosš, пвклікš osпъџš,=Πανδαισία. [din

Πάνθοινος (ὁ, ἡ), [πᾶν, θοίνη] osпъџš вогаtš, ші кв мвлџї oasпeџї. «Δαίς—». =Πανδαισία.

Πάνθροος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, θρόος] въpfitорš de op че; npea tвpвъpъtорš кв sгomotoaseле sале stpirъte. «Δῆμος —». Esix:

Πανθυμαδόν, adв: noet: în локš de ὁμοθυμαδόν; saš din toatъ inima. [πᾶν, θυμός].

Πάνθυτος (ὁ, ἡ), noet: кървїа toџї жeptfesк; (npin вpm:) =Πάνσεπτος. [πᾶς, θύω].

Πανία (ἡ), diaлeк: în локš de πλησμονή, saџiš. [ші

Πάνια (τά), diaлeк: în локš de πλήσμια. [везї πανός].

Πανιάς, άδος (ἡ), noet: în локš de πανική, fem: ал лвї πανικός.

Πανίερος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -έρως, npea sfîntš. [πᾶν, ἱερός].

Πανικός, ή, όν, релаtівš кв, saš провеnitš de ла Панš. «Δεῖμα πανικόν». Лкs: sпаїмъ întîmплатъ фъръ прічінъ (maї кв seamъ în tавере). [Πάν].

Πανιλαδόν, [πᾶν, ἴλη] adв: = Πανστρατιᾷ; (fir:) кв гръmada.

Πανίλαος, ші Πανίλαρος (ὁ, ἡ), noet: кв totвл влажinš, віnе-воіtорš. [πᾶν, ἵλεως, ші ἱλαρός].

Πανίμερος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ἱμείρω] кš totвл dopitš, de їввit.

Πανίον, (τό), Dop: în локš de πηνίον.

Πάνιος, α, ον, глs: [πᾶν, ἴος] чел de o sinгвръ faџъ; monotonš; (npin вpm:) вpîчosš, гpeџosš.

Πανίσσω, виіt: -ίξω, Dop: în локš de πηνίζω.

Πανίσκος (ὁ), dim: ал лвї Πάν.

Πανισμός (ὁ), sпаїмъ паnікъ. (везї πανικός).

Πανίσχυρος (ὁ, ἡ), foapte tape, кв totвл пвtерnікš. [πᾶν, ἰσχυρός].

Πανίχνιον (τό), noet: totалвл вpmeлop (doвitoкелвї de вinat). [πᾶν, ἴχνος].

Πανίωνες (οἱ), toџї Ionienії înпpeвнъ. = кв ...

Πανιώνιον (τό), oвштimea (пввліка adвnape a) Ionienілор, ші локалвл, вnde se adвnaš. || (îm:) "Πανιώνια (se înџ: ἱερά)». o peлiџioasъ џepemonie, în кape sepвaš toџї Ionienії adвnaџї. [πᾶς, Ἴων].

Πάνλευκος (ὁ, ἡ), noet: =Πάλλευκος.

Πανλώβητος (ὁ, ἡ), [πᾶν, λωβητός] (dвпе ziч:) кв totвл skidoлitš; (npin вpm:) foapte вpîчosš, skîpвosš; (fir:) npea necinstitš, de totš окъpîtš.

Παννέφελος (ὁ, ἡ), noet: кв totвл înnopatš. [πᾶν, νεφέλη].

Πάννυχα adв: noet: везї πάννυχος.

Παννυχίζω, виіt: -ίσω, petpeкš toatъ noaptea nesomnitš, îndeлetnічinds мъ ла чева; съвîршeskš превeгїepe de sepвъtoape toatъ noaptea. [παννυχίς].

Παννυχικός, ή, όν, квveniš ла превeгїepe de toatъ noaptea. [ші

Παννύχιος, α saš ος, ον, de toatъ noaptea; (maї de мвлте opї în локš de adв:) «Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα». Iл: В. «Τὸ ἐλλύχνιον καίεται παννύχιον». Ep: [ші

Παννυχίς, ίδος (ἡ), sepвъtoape, saš превeгїepe (denie) de toatъ noaptea în aжвnвл sepвъtoapeї. [πάννυχος].

Παννύχισμα (τό), oвієktš de netpeчepe de toatъ noaptea. «Σελήνη πλεόντων παννύχισμα„. At: [ші

Παννυχισμός (ὁ), netpeчepe de toatъ noaptea în nesomnie, (npinч:) ла превeгїepe de sepвъtoape. [ші

Παννυχιστής, οῦ (ὁ), netpeкъtорš în превeгїepe de toatъ noaptea (ла denie de sepвъtoape). [παννυχίζω].

Πάννυχος (ὁ, ἡ), = Παννύχιος. «Σελήνη —». Evp: лвпъ плinъ. || (neвt:) Πάννυχον, ші (îm:) Πάννυχα, adв: toatъ noaptea. [πᾶν, νύξ].

Πανόδυρτος (ὁ, ἡ), noet: чел че totdaвna, saš foapte жалпік se tînгвіeште; (nas:) întpв toate de tînгвіt. [πᾶν, ὀδύρομαι].

Πανοΐζυς, υος (ὁ, ἡ), noet: [πᾶν, ὀϊζύς] кв totвл tiкълosš, npea nenopoчitš.

Πανοικεὶ (κὶ), ші

Πανοικεσίᾳ, ші Πανοικίᾳ, adв: кв toatъ каsa, saв famiлia. (прінч: fem: dat: ал лві

Πανοίκιος, α, ον, чел кв toatъ каsa saв famiлia sa,=Πανέστιος; (maĭ de mвлte opĭ în лoкв de adв:) "Πανοικίους χορεύειν». Stpв: în лoкв de πανοικεί. [din

Πάνοικος (ὁ, ἡ),=Πανοίκιος. [πᾶν, οἶκος].

Πανοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), кв totвл, saв кътpe toцĭ miлostiвв. [πᾶν, οἰκτίρμων].

Πανόλβιος (ὁ, ἡ), (sвпрл: πανόλβιστος) întpв toate saв кв totвл fepiчitв. [πᾶν, ὄλβιος].

Πανολεθρία (ἡ), pap în лoкв de πανωλεθρία. [din

Πανολέθριος, ші Πανόλεθρος (ὁ, ἡ), pap în лoкв de πανώλεθρος.

Πανομιλεὶ, adв: поеt: [πᾶν, ὅμιλος] = Πανδημεὶ, кв гръmada toцĭ împpeвнъ.

Πανόμματος (ὁ, ἡ), totв (плінв de) окĭ. [πᾶν, ὄμμα].

Πανομοίιος, η, ον, поеt: în лoкв de...

Πανόμοιος (ὁ, ἡ), кв totвл, saв întpв toate asemenea. [πᾶν, ὅμοιος]. [de вnde

Πανομοίως, adв: кв desъвîpшitъ asemъnape, întoкmaĭ.

Πανομφαῖος (ὁ), поеt: dътътopв de toatъ пpooрочia. «Ζεὺς—». Iл: Θ. [ші

Πανομφὴς, έος (ὁ, ἡ), Sхл: în лoкв de πανομφαῖος. [πᾶν, ὀμφή].

Πανοπλία (ἡ), întpeагъ аpmътвpъ а гpeвapmatвлвĭ. [ші

Πανοπλίτης, ου (ὁ), поеt: гpeв-apmatв кв toatъ аpmътвpa sa. [din

Πάνοπλος (ὁ, ἡ), кв desъвîpшіpe apmatв. [πᾶν, ὅπλον]. [de вnde

Πανοπλότατος, η, ον, поеt: dekît toцĭ maĭ tînъpв. (везĭ ὁπλότερος).

Πανόπτης, ου (ὁ), въzътopв de toate. [ші

Πάνοπτος (ὁ, ἡ), въzвtв de toцĭ, saв din toate пъpцiлe. [πᾶν, ὄπτομαι].

Πανόπτρια (ἡ), fem: ал лвĭ πανόπτης.

Πανόρατος (ὁ, ἡ), =Πάνοπτος. [πᾶν, ὁράομαι].

Πανορμεὶ (μὶ), adв: кв toatъ порnipea, saв пъвала. [πᾶν, ὁρμή].

Πανορμία (ἡ), fiinцъ de локвл..

Πάνορμος (ὁ, ἡ), în кape поate tpaцe ла вskalв toatъ коpaвia, ші în toatъ вpemea. [πᾶν, ὅρμος].

Πανὸς (ὁ), (dвне: diaлек: Mesanienilop) (de aчi) пîne, (de вnde ші Лat:) panis.

Πανὸς (ὁ), поеt; în лoкв de φανός.

Πανὸς, цеn: ал лвĭ Πάν.

Πανόσμιος, α, ον, totв (плінв de) miposв, кв totвл вine-miposiłopв. || (sввst:) Πανόσμιον (τὸ), внв felв de floape. [πᾶν, ὀσμή].

Πανοσπρία (ἡ), = Πανσπερμία (проп: ші fir:). [πᾶν, ὄσπρον].

Πανουλεὺς, έως (ὁ), ші Πανούλιος (ὁ, ἡ), глs: în лoкв de πανώλης.

Πανούργευμα (τὸ), faптъ вiклeanъ, saв pea. [din

Πανουργεύομαι, вiit: -εύσομαι, ші

Πανουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ пoptв вiклeнеште; вneлteskв вiклeниĭ; fakв pеле. [πανοῦργος]. [de вnde

Πανούργημα (τὸ),=Πανούργευμα.

Πανουργὴς, έος (ὁ, ἡ), în лoкв de πανοῦργος.

Πανουργία (ἡ), вiклeniе; amъцipe; шарлatanie «Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία οὐ σοφία φαίνεται». Плt: [ші

Πανουργικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, вiклeneskв, înшвшitв вiклeanвлвĭ. [din

Πανοῦργος (ὁ, ἡ), (проп: ші dвне ziч:) destoĭnікв ла totв лвкpвл, = Παντουργὸς; (oвiч: în sensв de pъв) nesfiitв de nimiкв; вiклeanв; intpirantв. [πᾶν, ἔργον]. [de вnde

Πανούργως, adв: вiклeneште.

Πανούριος (ὁ, ἡ), кв totвл npiinчosв. «Ἄνεμος — ». Esix:

Πανόψιος (ὁ, ἡ), поеt: чел în вedepea tвtвлop; вpedniкв de пpiвit; stpълвчitв. [πᾶν, ὄψις].

Πανσαγία (ἡ), поеt: [πᾶν, σάγη] în лoкв de πανοπλία. || (dat:) Πανσαγίᾳ, adв:=Πανστρατιᾷ.

Πανσεληνιάζω, вiit: -άσω, sîntв лвнъ плінъ. [ші

Πανσεληνιακὸς, ή, όν, кввenitв ла лвнъ плінъ. [din

Πανσέληνος (ὁ, ἡ), лвminatв (saв fъквtв пе вpeme) de лвнъ плінъ; (поеt: fir:) кв totвл potвndв ка лвna плінъ. «Τὸ πανσέληνον». лвna în плinitatea sa (ла 14 ziле). [πᾶν, σελήνη].

Πάνσεμνος (ὁ, ἡ), кв totвл гpeв, sepiosв; foapte sfiiчosв. [ші

Πάνσεπτος (ὁ, ἡ), în toate pesпektaвiлв; foapte sfîntв. [πᾶν, σέβω].

Πανσθενεὶ, adв: în toatъ пвtepea. [din

Πανσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), atotпвtepniкв. [πᾶν, σθένος]. [de вnde

Πανσθενῶς, adв: atotпвtepniчeште.

Πανσθενουργὸς (ὁ, ἡ), поеt: чел че лвкpeaзъ кв atotпвpniчia sa. [πανσθενής, ἔργον].

Πανσθενουργόφωτος (ὁ, ἡ), поет: чел кȣ лȣmінъ лȣкрътоаре вȣ desъвîршітъ пȣтере. [πανσθενοργὸς, φῶς].

Πανσκαφεία (ἡ), съпаре песте тоаťъ фаца царіпеі. [πᾶν, σκαφή].

Πάνσκοπος (ὁ, ἡ), поеt: прівіторȣ de (вегъторȣ de seamъ ла) тоате. [πᾶν, σκοπός].

Πάνσμικρος (ὁ, ἡ), кȣ тоtȣл мікȣ. [πᾶν, σμικρὸς].

Πάνσοφος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -σόφως, кȣ desъвîршіре, saȣ în тоате înцелентȣ. [πᾶν, σοφός].

Πανσπερμηδὸν, адв: кȣ semъпътȣрі de тоате фелȣріле. [ші

Πανσπερμία (ἡ), amestекътȣръ de тоате фелȣріле de semъпътȣрі [din

Πάνσπερμος (ὁ, ἡ), компȣсȣ din тоате фелȣріле de semінце. [πᾶν, σπέρμα].

Πανστρατεὶ (τὶ), маі поȣ în локȣ de ...

Πανστρατιᾷ, адв: кȣ тоатъ армiа înпреȣпъ. (прінч: dat: ал лȣі...

Πανστρατιὰ (ἡ), (întрев: нȣмаі ген: πανστρατιᾶς) цепералъ експедіціе de тоатъ оштіреа. [πᾶν, στρατιά].

Πανστρατίη, Ion: în локȣ de πανστρατιᾷ.

Πανσυδεὶ(δὶ), ші Πανσυδίη, адв: поеt: Ion: [πᾶν, σύδην din σεύομαι] == (маі înтрев:) Πασσυδεί, ші -δίη.

Πάνσυρτος (ὁ, ἡ), гръмъdітȣ de фелȣрітеле матеріі тîрîте din тоате пърціле de апе; (фір:) de тоtȣ фелȣл, преа нестрінцатȣ. [πᾶν, σύρω].

Πάνσχημος, ші поеt: Πανσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел че аре, saȣ se трасформъ în тоате фігȣреле. [πᾶν, σχῆμα].

Πανσώμως, адв: (Бісер:) кȣ тоtȣ трȣпȣл, saȣ кȣ трȣпȣ кȣ тоtȣ. [πᾶν, σῶμα].

Πανσωστικὸς, ἡ, ὸν, мîнтȣіторȣ de тоці, saȣ ал тоtȣлȣі. [πᾶν, σώζω].

Πάντα, ак: вврв: sinг: ші пеȣt: îm: ал лȣі πᾶς. || (кѫ адв:)=Πάντοτε.

Παντᾶ, Dор: în локȣ de πάντη.

Παντагήρως (ὁ, ἡ), поеt: тоtdaȣна неîпвътрîнітȣ, saȣ ніvі одатъ îпвътрîнітȣ. «Ὕπνος—». Sof: (astфел îndрепt: вniі пе πανтогήρως). [πάντα, ἀγήρως].

Πάνταθλος (ὁ, ἡ), îndemînatікȣ ла тоатъ лȣпта. (везі ші πένταθλος). [πᾶν, ἆθλος].

Παντάλας, αινα, αν, == Πανάθλιος. [πᾶν, τάλας].

Παντάναξ, ακτος (ὁ), (Бісер:)== Παμβασιλεὺς. [πᾶς, ἄναξ].

Παντάνασσα, ης (ἡ), fem: ал лȣі παντάναξ,=Παμβασίλεια.

Παντάπασι (σιν), адв: кȣ тоtȣл, saȣ întрȣ тоате кȣ desъвîршіре; (în респȣнсȣ) da, негрешіt. [πᾶν, ἅπας].

Πανταρβὴς, έος, ші Πάνταρβος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶς, ταρβέω] спъімîнтатȣ de тоате. (se конф: кȣ...

Πανταρκὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: îndestȣлъторȣ, ажȣтъторȣ тȣтȣлор întрȣ тоате. [πᾶς, ἀρκέω].

Παντάρχας, α (ὁ), Dор: în локȣ de...

Παντάρχης, ου (ὁ), поеt: stъпîніторȣ de тоате. [πᾶν, ἄρχω]. [de ȣnde

Πανταρχία (ἡ), stъпîніре песте тоате.

Πάνταρχος (ὁ, ἡ),==Παντάρχης.

Πανάσκιος (ὁ, ἡ), глs: кȣ тоtȣл неȣмбрітȣ. [πᾶν, ἄσκιος]

Πανταυγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: вързъторȣ, saȣ лȣмінъторȣ de тоате. [πᾶν, αὐγή].

Παντάφοβος (ὁ, ἡ), греш: în локȣ de παντόφοβος.

Πανταχῇ, адв: == Πανταχοῦ. 2) (фір:) în тоате кіпȣріле; sȣвt тоате кȣвінтеле, în цепералȣ. «Δηλοῖ δὲ οὐ κατ'ἓν μοῦνον, ἀλλὰ πανταχῇ, ἡ ἰσηγορίη ὡς ἔστι χρῆμα σπουδαῖον». Ер: [ші

Πανταχόθεν, адв: din тоате пърціле. [ші

Πανταχοῖ, адв:==кȣ...

Πανταχόσε, кътре тоате пърціле. [ші

Πανταχοῦ, адв: în тоате пърціле, претȣтіndінеа. [ші

Πανταχῶς, адв: în тоате кіпȣріле. [πανταχός, пеîнтрев:].

Παντέλεια (ἡ), чел маі 'налtȣ градȣ ал desъвîршіріі, || (дȣпе Пітагор:)zечimea.[ші

Παντέλειος (ὁ, ἡ),=[Παντελὴς]. [de ȣnde

Παντελείως, адв:=Παντελῶς.

Παντελέως, адв: Ion: în локȣ de παντελῶς. [din

Παντελὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣ тоtȣл desъвîршітȣ, депліnȣ. [πᾶν, τέλος]. [de ȣnde

Παντελῶς, адв: кȣ тоатъ desъвîршіреа, депліnітатеа. «Παντελῶς ἀγαθός„. Ксн: «Ὡς οἱ παντελῶς εἶχε τὸ οἴκημα». Ер: кȣм і s'а sȣвîршіt de тоtȣ.

Παντεξούσιος (ὁ, ἡ), stъпîнȣ песте тоате. [πᾶν, ἐξουσία].

Παντεπίθυμος (ὁ, ἡ), доріторȣ de тоате; (прін ȣрм:) аsȣпріторȣ. [πᾶν, ἐπιθυμέω]

Παντεπίσκοπος (ὁ, ἡ),=Πανεπίσκοπος.

Παντεπόπτης, ου (ὁ), прівіторȣ (превегіеторȣ) аsȣпра тȣтȣлор. [πᾶν, ἐπὶ, ὄπτομαι].

Παντεργάτης, ου (ὁ),=Πανεργάτης.

Παντερπὴς, έος (ὁ, ἡ), веселіторȣ de тоці; saȣ кȣ тоtȣл веселȣ. [πᾶν, τέρπω].

Παντευχία (ἡ),=Πανοπλία. || (dat:) Παντευχίᾳ, адв:=Πανστρατιᾷ. [πᾶν, τεῦχος].

Παντέφορος (ὁ, ἡ), = Παντεπόπτης. [πᾶν, ἔφορος].

Παντεχνήμων, ονος (ὁ ἡ), поет: штiitорꙋ de toate мештешꙋгꙋріле; мештерꙋ (креаторꙋ) ал totꙋлꙋї, саꙋ ꙋнiверсꙋлꙋї. [шi

Πάντεχνος (ὁ, ἡ), фолоsitорꙋ ла ор че мештешꙋгꙋ. «Πῦρ—». Esхл: 2) кꙋноsкꙋторꙋ de ор че мештешꙋгꙋ, саꙋ îndemîna likꙋ ла ор че прiн мештешꙋгꙋрia са. [πᾶν, τέχνη].

Πάντη, адв: лок: претꙋtîndinea. «Πάντη ὄσσε φέρων». Ткр: (шi кꙋ џен:) «Πάντη τοῦ σώματος ἀντισπᾶν„. Гал: 2) (timп:) totdaꙋna. 3) (modifiк:) în toate кiпꙋріле, în џенералꙋ. [πᾶν].

Παντήκοος (ὁ, ἡ), = Πανήκοος.

Παντῆμαρ, адв: поет: = Πανῆμαρ.

Παντητόκος (ὁ, ἡ), = Παντοτόκος.

Πάντιμος (ὁ, ἡ), чinstitꙋ de тоџї. [πᾶν, τιμή].

Παντίτεῳ шi Παντίτῳ, греш: în локꙋ de παντὶ τέῳ, παντί τῳ, dat: de πᾶς τις.

Παντλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: în локꙋ de παντάλας.

Παντοβίης (ας), ου (ὁ), поет: ла а кꙋрꙋia silꙋ (пꙋtере) toate se сꙋпꙋп. [πᾶν, βία].

Παντογένεθλος (ὁ, ἡ), поет: чел de totꙋ неамꙋл, саꙋ фелꙋл. 2) = Παντογόνος. [πᾶν, γενέθλη].

Παντόγήρως (ὁ, ἡ), поет: înбꙋtрînitорꙋ (domолitорꙋ) de тоџї. «Ὕπνος—». Sof: (алцiї sкрiꙋ маї корект πανταγήρως). [πᾶς, γῆρας].

Παντογόνος (ὁ, ἡ), пꙋскꙋторꙋ (продꙋкꙋторꙋ) de toate. [πᾶς, γόνος].

Παντοδαής, έος (ὁ, ἡ), поет: = Πανδαής, înвꙋцатꙋ în toate.

Παντοδαπής, έος (ὁ, ἡ), поет: în локꙋ de

Παντοδαπός, ή, όν, [πᾶς, δάπεδον] чел din totꙋ фелꙋл de локꙋ; (în џен:) фелꙋрitꙋ. (везї шi παντοῖος]. «Ἐν παντοδαποῖς ἀνθρώποις». Илт: «Παντοδαπαῖς ἐν ὥραις». Apstl: în ор че време. [de ꙋnde

Παντοδαπῶς, адв: în фелꙋріте кiпꙋрї.

Παντοδήλητος (ὁ, ἡ), = Πανδήλητος.

Παντοδίαιτος (ὁ, ἡ), поет: [πᾶς, δίαιτα] = Παμβόρος, mîнкꙋторꙋ de toate.

Παντοδίδακτος (ὁ, ἡ), înвꙋцатꙋ toate, саꙋ мꙋлт-înвꙋцатꙋ.

Παντοδότειρα (ἡ), поет: = Πανδώτειρα.

Παντοδύναμος (ὁ, ἡ), (Bisер:) = Πανσθενής, atotпꙋтерпiкꙋ. [πᾶς, δύναμις].

Παντοδυνάστης, ου (ὁ), поет: = Παντοκράτωρ, шi Παντοδύναμος. [πᾶς, δυνάστης].

Παντοεπής, έος (ὁ, ἡ), (плц:) ворвiторꙋ totdaꙋna шi despre ор че; (прiн întind:) вꙋрfitорꙋ. [πᾶν, ἔπος].

Παντοθαλής, έος (ὁ, ἡ), поет: totdaꙋna înверzitꙋ, = Ἀειθαλής; саꙋ фꙋкꙋторꙋ de a fi toate înверzite, саꙋ înфлоріte. [πᾶν, θάλλω].

Πάντοθεν(θε), адв: = Πανταχόθεν, din toate пꙋрціле. [шi

Πάντοθι, адв: = Πάντη, шi Πανταχοῦ. [шi

Παντοῖος, α, ον, чел de tot фелꙋл, фелꙋрitꙋ. «Πολλὰ καὶ παντοῖα κεκτημένος ἔπιπλα». Ksn: (маї des:) «Παντοῖος γίγνομαι». Fps: факꙋ în totꙋ кiпꙋл, саꙋ întреꙋвiнцезꙋ ор че мiжлоаче; skiмвꙋ феце (din stрiмtоpаре, sꙋꙋ вꙋкꙋріе). «Παντοῖοι ἐγένοντο δεόμενοι». Ep: Παντοῖος ἐγένετο οὐ βουλόμενος δοῦναι». Ep: «Παντοίη ἐγένετο μὴ ἀποδημῆσαι αὐτόν». Ep: «Παντοίους ὑπ' εὐφροσύνης γιγνομένους». Лкн: [везї шi πᾶς].

Παντοιότροπος (ὁ, ἡ), чел în totꙋ кiпꙋл, фелꙋрitꙋ. [παντοῖος, τρόπος]. [de ꙋnde

Παντοιοτρόπως, адв: кꙋ фелꙋріte кiпꙋрї, саꙋ мiжлоаче.

Παντοίως, адв: Παντοιοτρόπως. [παντοῖος].

Παντοκράτειρα (ἡ), поет: fem: ал лꙋї παντοκράτωρ, stꙋпîнitоаре (предоmнitоаре) în toate. «Φύσις —„. Opf:

Παντοκρατής, έος (ὁ, ἡ), = Παντοκράτωρ.

Παντοκρατορία (ἡ), stꙋпîнiре песте toate. [шi

Παντοκρατορικός, ή, όν, înсꙋшitꙋ stꙋпîнitорꙋлꙋї a toate. [шi

Παντοκρατορικῶς, адв: кꙋ stꙋпîнiре песте toate. [din

Παντοκράτωρ, ορος (ὁ), stꙋпîнitорꙋ песте toate, саꙋ stꙋпîнꙋ ал ꙋнiверсꙋлꙋї. [πᾶν, κράτος].

Παντοκτίστης, ου (ὁ), ziditорꙋ (креаторꙋ) de toate, ал ꙋнiверсꙋлꙋї. [πᾶν, κτίζω].

Παντολάβος (ὁ, ἡ), лꙋторꙋ de ор че, шi de ла тоџї; (прiн ꙋрм:) asꙋпрiторꙋ. [πᾶν, λαμβάνω].

Παντολέτειρα (ἡ), поет: fem: ал лꙋї...

Παντολετήρ, ῆρος, шi Παντολέτωρ, ορος (ὁ), поет: прꙋпꙋditорꙋ de toate. [πᾶν, ὀλέω].

Παντολιγοχρόνιος (ὁ, ἡ), кꙋ totꙋл de пꙋцiнꙋ време дꙋiнitорꙋ. (везї παναώριος). [πᾶς, ὀλίγος, χρόνος].

Παντολμία (ἡ), îndрꙋзнеалꙋ ла toate. [din

Πάντολμος (ὁ, ἡ), îndрꙋзнецꙋ în toate (nesfiitꙋ de nimiкꙋ). «Ἀνάγκη —». Епгр: [πᾶν, τόλμη].

Παντολόγος (ὁ, ἡ), = Παντοεπής. [πᾶν, λόγος].

Παντομάντειρα (ἡ), поет: проорочitоаре

(пречівitoape) de toate. [πᾶν, μάντις].

Παντομετάβολος (ὁ, ἡ), гλs: în локȣ de παντοπώλης, skimbъtopȣ de toate. [πᾶν, μεταβολή].

Παντομιγής, έος (ὁ, ἡ), amestekatȣ din toate împpeȣnъ. [πᾶν, μίγνυμι].

Παντόμιμος (ὁ, ἡ), imitъtopȣ de toate. || (sȣбst:) aktopȣ de teatpȣ, kape кȣ џesteле ші mіпкъpiле tpȣпȣлȣї sъȣ în tъчере peпpesintъ o komikъ dpamъ. «Οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παντόμιμον καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχεδόν». Лȣч: [πᾶν, μῖμος].

Παντομισής, έος (ὁ, ἡ), ȣpîtȣ de toџї. [πᾶς, μῖσος].

Παντόμορφος (ὁ, ἡ), поеt: =Πάμμορφος.

Παντόμωρος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл nepodȣ, saȣ sȣпȣȣ ла tot fелȣл de nepoziї. [πᾶν, μωρός].

Παντονίκης, ου (ὁ), віpȣitopȣ în toate; saȣ înвiпгъtopȣ în toate fелȣpiле de лȣnte. [πᾶν, νίκη].

Παντοπαθής, έος (ὁ, ἡ), = Παμπαθής, пъtimaшȣ de toate. [πᾶν, πάθος].

Παντοπλανής, έος (ὁ, ἡ), pъtъчitȣ npetȣtindinea. [πᾶν, πλάνη].

Παντοποιὸς (ὁ, ἡ), gata a faче toate; (npin întind:) обpazпікȣ. [πᾶν, ποιέω].

Παντοπόρος (ὁ, ἡ), поеt: aflъtopȣ de міжлоаче în toate. [πᾶν, πόρος].

Παντόπτης, ου (ὁ), поеt: în локȣ de πανόπτης.

Παντοπωλεῖον (τὸ), tîpгȣ, saȣ npъвъліе, ȣnde se вînd de toate. [ші

Παντοπωλέω -ῶ, віit: -ήσω, вînzȣ de toate. [din

Παντοπώλης ου (ὁ), вînzъtopȣ de toate. [πᾶν, πώλης]. [de ȣnde

Παντοπωλία (ἡ), вînzape de op че mapfъ.

Παντοπώλιον (τὸ), =Παντοπωλεῖον.

Παντόπωλις, ιδος (ἡ), fem: aл лȣї παντοπώλης.

Παντοραίστης, ου (ὁ), поеt: [πᾶν, ῥαίω] =Παντολέτωρ.

Παντορέκτης, ου (ὁ), [πᾶν, ῥέζω]=Παντοποιὸς. 2) [πᾶν, ὀρέγομαι]=Παντεπίθυμος.

Πάντοσε, adв: = Πάντη, Πάντοθι. «Καί περ πολλὰ τραύματα ἔχων πάντοσε». Ksn:

Παντόσεμνος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de πάνσεμνος.

Παντόσοφος (ὁ, ἡ),=Πάνσοφος.

Παντόστικτος (ὁ, ἡ), totȣ пліnȣ de пікъџеле. [πᾶν, στίζω].

Παντόσυνος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de παντοῖος. 2) (în Ep:) гpeшit în локȣ de μαντόσυνος.

Πάντοτε, adв: totdaȣna. [πᾶν].

Παντοτελής, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de παντελής.

Παντοτεχνής, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de πάντεχνος.

Παντοτινάκτης, ου (ὁ), поеt: sкȣtȣpъtopȣ, sгȣdȣitopȣ de toate. [πᾶν, τινάζω].

Παντοτόκος (ὁ ἡ), = Παντογόνος. [πᾶν, τόκος].

Παντότολμος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de πάντολμος.

Παντοτρόφος (ὁ, ἡ), =Παντρόφος.

Παντουργικὸς, ἡ, όν, însȣшitȣ fъкъtopȣлȣї de toate (atotпȣteрnікȣ). "Τὸ παντουργικόν». Кipiл: atotпȣtepnічia [παντουργός]. [de ȣnde

Παντουργικῶς, adв: кȣ пȣtepe de atotfъкъtopȣ.

Παντουργὸς (ὁ, ὁ), поеt: = Παντοποιός, віклеаnȣ, intpirantȣ. 2) (обіч: sȣбst:) кpeatopȣл ȣпівеpsȣлȣї, Dȣmnezeȣ. [πᾶν, ἔργον].

Παντοφαγία (ἡ), mînкape de toate fъpъ deosевіpe. [din

Παντοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ de op че fъpъ deosевіpe (fir:) npъпъditopȣ de toate,=Παμφάγος. «Πῦρ —». Гpг:

Παντόφοβος (ὁ, ἡ), temъtopȣ de toate, foapte fpікоsȣ. [πᾶν, φόβος].

Παντοφόρος (ὁ, ἡ), =Παμφόρος.

Παντοφυής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [πᾶν, φύω] =Παντογόνος, ші Πάμφορος.

Παντόφυρτος (ὁ, ἡ), поеt: = Πάμφυρτος, ші Παμμιγής.

Παντόχροος -ους (ὁ, ἡ), колоpatȣ кȣ toate feџеле. (πᾶν, χρόα].

Πάντρητος (ὁ. ἡ), [πᾶν, τιτράω] гъȣpitȣ din toate пъpџiле. || (sȣбst:) «Πάντρητον». Пл: o napte a fлȣepȣлȣї, kape adъorîndȣ se saȣ лȣîndȣ se faче глasȣл maї grosȣ saȣ maї askȣџitȣ.

Πάντρομος (ὁ, ἡ), kape tpemȣpъ totȣ de fpікъ, foapte fpікоsȣ. «Πελειάς—». Esхл: (везї ші τρήρων). [πᾶν, τρόμος].

Παντρόπος (ὁ, ἡ), поеt: nopnitopȣ de toџї «Φυγὴ — ». Esхл: fъpъ џепеpaлъ. [πᾶς, τροπή].

Παντρόφος (ὁ, ἡ), поеt: (napoкs:) хpъnitopȣ de toate, saȣ aл ȣпіверsȣлȣї; (пpoпароks:) хpъnitȣ кȣ totȣ fелȣл de хpanъ, mînкъtopȣ de toate. [πᾶν, τροφή].

Πάντως, adв: negpeшit; în џепеpaлȣ, fъpъ екчепџіе; (ла pesnȣnsȣpї) da, adeвъpat; (ȣпе-opї) op кȣm ва fi: чел пȣџinȣ. «Πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή». Apstf: [ші

Πάνυ, adв: înteц: преа мѫлт; (кѫ партч:) op ші кît. «Πάνυ ζητῶν». Ksn: (ші кѫ adв:) «Πάνυ καλῶς». Лкs: «Μόγις πάνυ». Лкs; (ші кѫ sѫвst:) «Πάνυ σπουδῇ». Лкs: (ші кѫ артік:) «Ὁ πάνυ (se înц: θρυλλούμενος)». Лкs: чел веstitѫ, чел маре. (înпреѫнъ кѫ οὐ) «Οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι». Лкs: нѫ atît. (în рesпѫnsѫpĭ maĭ кѫ seamъ înпреѫнъ кѫ γε, saѫ μὲν οὖν). «Πάνυ γε, «Πάνυ μὲν οὖν». Лкs: da, nerpeшit, adeвъpat, аша. [πᾶν].

Πάνυγρος (ὁ, ἡ), de totѫ ѫmedѫ, ѫdatѫ. [πᾶν, ὑγρὸς].

Πανυπείροχος (ὁ, ἡ), поеt: întpѫ toate ковîршitopѫ, saѫ deosевitѫ. [πᾶν, ὑπέροχος].

Πανυπέρτατος, η saѫ ος, ον, поеt: чел кѫ totѫл maĭ пресѫs, saѫ maĭ întîĭѫ декît тoцĭ. [πᾶν, ὑπέρτατος].

Πανυπέρφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: кѫ totѫл, saѫ foapte mîndpѫ.

Πάνυσσα, ης (ἡ), глs: [πᾶνος, Dop: în локѫ de πῆνος] пandлікъ, saѫ корделъ пеntpѫ пъpѫ, =Ἀνάδεσμος.

Πανυστάτιος, α, ον, ші

Πανύστατος, η, ον, поеt: чел кѫ totѫл maĭ în ѫpmъ декît тoцĭ. ‖ (пеѫt:) Πανύστατον, adв: пеntpѫ чеа maĭ din ѫpmъ oapъ. [πᾶν, ὕστατος].

Πανώδυνος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл dѫpeposѫ. [πᾶν, ὀδύνη].

Πανωλεθρία (ἡ), totaлъ, desъвîpшitъ пpъпѫdenie. [din

Πανωλέθριος, ші Πανώλεθρος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл пpъпъditѫ; saѫ de toatъ пеipea вpednікѫ. [πᾶν, ὄλεθρος].

Πανώλεια (ἡ), =Πανωλεθρία. [din

Πανώλης, εος (ὁ, ἡ), кѫ totѫл пĭердѫtѫ, пpъпъditѫ. 2) кѫ totѫл пpъпъditopѫ, saѫ adѫкъtopѫ de totaлъ пеipe. [πᾶν, ὄλλω]. [de ѫnde

Πανωλία (ἡ), =Πανώλεια.

Πανωνία (ἡ), кѫmпъpape, saѫ віndepe de totѫ feлѫл de mъpfĭ. [πᾶν, ὠνή].

Πανωπήεις, εσσα, εν, поеt: =Πανόψιος, ші Πανθέατος. [πᾶν, ὤψ].

Πάνωρος (ὁ, ἡ), поеt: каре se фаче în op че timпѫ ал апѫлѫĭ. [πᾶν, ὥρα].

Πάξ, Inтеріек: tъчере! destѫл! eĭ віne! [imit:]

Πᾶξαι Dop: în локѫ de πῆξαι, пех: de inf:, ші

Πάξαιθ', Dop: (în апок: maĭ 'nainte de вок: asпip:) în локѫ de πήξαιτο, a 3: sinr: пеps: de пехоt: ал поft: лѫĭ πήγνυμι.

Πάομαι (a лѫnгѫ), (înтpев: нѫmaĭ пех: ἐπασάμην, ші tpe: de кѫ: în локѫ de пpeз: πέπαμαι) Dop: în локѫ de κτάομαι, κέκτημαι, amѫ, stъпînesкѫ чева ка о пропрietate a mea; doвîndesкѫ чева. (пѫ tpeвѫĭe a se конf: кѫ πατέομαι).

Παὸς (ὁ), Dop: în локѫ de πηὸς

Παπαί, Inтеріек: вѫît: (ексnpimъtoape de dѫpepe, saѫ пеказѫ) ваĭ! «Ἀπόλωλα, τέκνον, παπαί! ἀπαππαπαί!» Sof: 2) mipъt: =Βαβαί! «Παπαί, ποίους ἐπ' ἄνδρας ἤγαγες μεχεσομένους ἡμέας». Ep: (везĭ ші πόποι).

Παπαιάξ, ком: (în пpestîntind:) în локѫ do παπαὶ (ексnpim: de mѫлцѫmipe ші плъчере) ох, ох! «Παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει»! Евр: Чікл:

Παππάζω віit: -άσω, mînгîĭѫ пе tata zikîndѫ 'ĭ, папа (ка копіі). [din

Πάππας, α (ὁ), (dѫпе лімва копіілор) tatѫл, папа. (de ѫnde 2) (Віz:) Папа, епіскопѫл Pomeĭ.

Παππασμὸς (ὁ), stpirape de папа (ка копіі чеĭ мічĭ). [παππάζω].

Παππεπίπαππος (ὁ, ἡ), moшѫл moшѫлѫĭ, saѫ ал stpъmoшѫлѫĭ. [πάππος, ἐπί, πάππος].

Παππίας, ου (ὁ), dim: ал лѫĭ πάππας, пъпіцъ, tъtіцъ.

Παππίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ παππίας.

Παππίζω, віit: -ίσω, =Παππάζω.

Παππικός, ή, όν, =Παππῷος.

Παπποκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopѫ de moшѫл sъѫ. [πάππος, κτείνω].

Πάππος (ὁ), [πάππας] moшѫ desпpe tatъ, saѫ mѫmъ. 2) (fir:) пѫfoasa sъmînцъ a ѫnop плante. 3) întîĭa eшipe de пъpѫ în вapвъ. 4) (ѫпе-opĭ) о пасѫpe, =Ὑπολαΐς.

Παπποσπέρματος (ὁ, ἡ), (воtп:) чел кѫ пѫfoasъ sъmînцъ. [πάππος, σπέρμα].

Παπποφόνος (ὁ, ἡ), =Παπποκτόνος. [πάππος, φόνος].

Παππώδης, εος (ὁ, ἡ), (воtп:) пѫfosѫ; saѫ въpвosѫ. [πάππος].

Παππωνυμικὸς, ή, όν, пpenѫmitѫ dѫпе пѫмеле moшѫлѫĭ. [πάππος, ὄνομα].

Παππῷος, α, ον, moшeскѫ, stpъmoшeскѫ. [πάππος].

Παπταίνω, [în afin: кѫ πτήσσω] віit: -ανῶ, (пех: ἐπάπτηνα) mъ ѫĭtѫ înпрежѫр кѫ въгаpe de seamъ (ка кѫm aшĭ къѫta, saѫ aшĭ въпѫі чева); (кѫ ак:) каѫtѫ кѫ окіĭ, шъ ѫĭtѫ sъ възѫ, saѫ sъ гъseскѫ чева; (fir:) îmĭ amѫ mintea, вагѫ de seamъ ла чева. «Παπταίνω Αἴαντα». Iл P, «Τοὺς δ' ὑπὸ τρόμος ἔλαβε, πάπτηνε δ' ἕκαστος, ὅπη φύγοι». Iл: Ξ. (ші кѫ ак: кѫ креп:) «Παπταίνων μεθ' ὁμήλικας». Es: (везĭ ші πτοέω). (ші ѫрмînd μή) «Πάντοσε παπταίνω, μή τις

χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ„. Iл. N. (de ȣnde fir:) Πάπταινε, μή τι σημανθῇ„. Esxл:

Παπταλάω -ῶ, поet: (maĭ поȣ̆, ші прea papȣ̆) în лoкȣ̆ de παπταίνω.

Παπύρινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ din папірȣ̆. [din

Πάπυρος (ὁ), папірȣ̆, ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ de Еџintȣ̆, коажа кърia se întpeвȣinџa кa xîptie (лінind' o înпpeȣnъ кpȣчіш), saȣ̆ кa fȣnie de teiȣ̆ (pesȣчind' o). (вezĭ βύϐλος).

Παπυροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ̆ de fpȣnzeлe saȣ̆ pъdъчina папірȣлȣĭ. [πάπυρος, φάγω].

Παπυρώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл din soiȣл папірȣлȣi. [πάπυρος].

Πάρ, поet: (maĭ 'nainte de кons:) în лoкȣ̆ de παρὰ. 2) în лoкȣ̆ de πάρεστι, saȣ̆ πάρειμι.

Παρ', (în апoк: maĭ 'nainte de вoк:) în лoкȣ̆ de...

Παρὰ, преп:(se akoapdъ кȣ џen: dat: ші ак: ші însemn: în sintaкsȣ̆ кȣ џen; 1) пopnipe de ȣndeвa (пpінч: de лa пeps:) «'Εμοὶ ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλῆος». Ep: «Φάσγανον ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ». Iл: A. «Τοῖς παρ' αὐτοῦ ἑπομένοις». Ksn: (de ȣnde 2) (maĭ кȣ seamъ кȣ вepвȣ̆ пas:) de кътpe чine se faчe, saȣ̆ de лa чine пpoвine чeвa. «Παρὰ πάντων ὁμολογεῖται». Ksn: «Ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν (τῶν δούλων) προσχαριζόμενος ἂν πολλὰ ἀνύτοις παρ' αὐτῶν„. Ksn: "Ὀκότεροι παρὰ τῶν ἑτέρων ἐξέμαθον„. Ep: «Ταῦτα πυνθάνονται οἱ Ἕλληνες παρὰ πυρσῶν». Ep: (ші înџ: партч:) «Ὁ παρ' ἐμοῦ (se înџ: πεμφθεὶς)». Ep: «Αἱ παρὰ θεῶν τιμωρίαι». Dm: «Πάντα τιμᾶντα τὰ παρὰ φίλων„ Tкp: ‖ (кȣ dat:) апpoane; dînainte; în кasъ; (ші fir:) în stъпînipea кȣiвa. «Ἥειδε παρὰ μνηστῆρσιν». Od: A. «Παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι». Iл: A. «Κείμενα ἔσται μοι παρὰ σοὶ σῶα (τὰ χρήματα)». Ep: (ші fir:) "Παρὰ σοὶ κεῖται» Лks: stъ în mîna ta. "Παρ' ἔμοι γε κριτῇ„. Лks: «Ἢν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ». Ep: «Τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖς δοκέοντας ὀλϐίους εἶναι». Ep: (ші despre mішкape). «Ἰέναι παρὰ Τισαφέρνει». Ksn: (ĭap кȣ aк: 1:) апpoape (saȣ̆ în stape). «Παρὰ τὸν ποταμὸν ἐκαθέζετο». Ksn: «Παρὰ τὸν ποταμὸν τεταγμένον (τὸ στρατόπεδον)». Ep: «Τὴν νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσαν δύναμιν». Ep: "Εδοξέ μοι τὰ ἡμίσεα τῆς οὐσίης ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ». Ep: (saȣ̆ în mішкape) «Τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας». Iл: A. "Ἀνέϐαινε παρὰ τὸν πατέρα». Ksn: «Παρὰ Ἄμμωνα ἀπέστειλε ἄλλους χρησομένους». Ep: «Ἤγαγον αὐτὸν παρὰ Κῦρον». Ep: "Παρὰ τὴν Βαϐυλῶνα παριέναι». Ksn: (ші fir:) «Ἥκοντες παρ' αὐτὰ τοῦ θανεῖν». Enstл: Sокp: (de ȣnde πάρκυτα). «Παρὰ τοσουτον ἦλθεν ἡ Μιτυλήνη κινδύνου». Tȣч: «Παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν». Isкp: пȣџinȣ̆ a лinsit. (de ȣnde 2) maĭ mȣлt în лoкȣ̆ de ὑπὲρ. «Ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους» Ksn: "Παρὰ δύναμιν». Om: «Τοῦτο μέντοι τὸ μάθημα παρ' ὀντινοῦν ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι». Hлt: (ші fir: 3) пeste, saȣ̆ afapъ de чeea чe se чepe. «Παρ' ὃ δεῖ». Лks: «Παρὰ μοῖραν». Лks: «Παρὰ τὸ βέλτιστον πράττειν». Ksn: "Παρα δόξαν». Ksn: «Παρ' ἃ προσεδέχετο». Hлt: «Ἄδειν παρὰ μέλος». Лks: «Εἴ τις, παρ' ἃ ὁ Θεὸς ἔφησε, ποιεῖ, δίκην δίδωσι» Лks: «Παρὰ φύσιν». Лks: (saȣ̆ 4) eкчепџie, afapъ de.. «Γέμει δὲ ἡ ναῦς παρὰ πάντα (τὰ προειρημένα) φορτίων». Ksn: «Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα». Apstf: «Παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν 'Ολυμπιάδα». Ep: «Παρὰ τρεῖς ψήφους». Dm: «Παρὰ μίαν τεσσαράκοντα».Skp: «Μάρκος, θηρίον εἶ παρὰ σάμμα». Enгp: (ші întp'aлtъ акчепџie). «Ἡμέραν παρ' ἡμέραν».Dm: întp' o zi ші întp'ȣna nȣ. «Παρὰ τετάρτην ἡμέραν». Hлв: лa fie-кapе a патpълea zi. «Ἡ δὲ ὄρχησις ἐφήϐων τε καὶ παρθένων παρ' ἕνα χορευοντων». Лȣч: кîte ȣnȣ̆ fлъкъȣ̆ ші o fatъ. «Παρ' ἕνα γέροντες καὶ νεανίαι συμπορευόμενοι» Лks: (saȣ̆ 5) компаpaџie în лoкȣ̆ de πρός. «Παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοί, οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι». Ksn: «Τοσοῦτο τοῦ κινδύνου κατεφρόνησε παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι». Hлt: «Ἡλίου τε ἐκλείψεις πυκνότεραι παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα». Tȣч: (aчi se dedȣк ші fpaseлe) «Παρ' οὐδὲν («Παρὰ μικρὸν) ποιεῖσθαί τι„. Лks: «Τό πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν». Sof: sъ пȣ 'л sокoteaскъ de nimiкȣ̆. «Παρὰ πολὺ ἐλάττων (ἀμείνων ші чл:)». Лks: (saȣ̆ 6) пpічinъ fъкъtoape, saȣ̆ din чe, în лoкȣ̆ de διὰ. «Παρὰ τὴν αὐτοῦ ἀμέλειαν». Tȣч. «Οὐ παρὰ τὴν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ῥαθυμίαν. «Παρ' οὐδὲν οὕτως, ὡς τὸ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀπολώλασιν». Dm. «Παρὰ τὰ τῶν διαστημάτων μήκη». Apst: (aчi se dedȣк ші fpaseлe). «Παρὰ τοσοῦτον ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας». Epd: «Παρὰ τοσοῦτον οὐ κατελήφθη, παρ' ὅσον οἱ διώκοντες τῆς εὐθείας ἐξετράπησαν». Лks: (de ȣnde 7) (гpam:) depiвaџie. «Δημοσθένης παρὰ τὸ σθένος». Лks: 8) timпȣ̆. «Παρὰ πότον„ Ksn: "Παρὰ τὸν πόλεμον». Лks: «Παρ' αὐτὰ τ' ἀ-

διχήματα». Dm: || (ιap în komn: maĭ кв seamъ 1) aпроаве. «Πάρειμι, Παρακάθημαι, Παρέρχομαι, Παραβάλλω, Παραθαλάσσιος, Παραδίδωμι, Παρακινδυνεύω». 2) аfapъ, saŭ neste; (de sнde fir:) пenemepipe, saŭ înnpotівъ. «Παράγω, Παραπείθω, Παραβαίνω, Παροράω, Παρακούω, Παρανομέω, Παρατράγωδος». 3) ковîрmipe, mi întegipe. «Παράτολμος». || (în поеџї Α' se пвпе în врта казвлвї свѣ). «Τοῦ κεν δὴ παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο». Iл: Δ. (mi Β'. se despapte din компвнереа вервелвї свъ). «Λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας». Iл:Γ în локŭ de παρέθηκας.

Πάρα, поet: (кв врkаpe de tonŭ) în локŭ de παρὰ 2) (ел:) în локŭ de πάρεστι. «Οὔτε οἶκός ἐστί, οὔτε τὸ βουλεύεσθαι πάρα». Ep: «Πάρα λεύσσειν πτώματα νεκρῶν». Sof:

Παρα-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: παρέβην, mi чл:) (кв dat:) staŭ aпроапе de чineva. «Παραβέβηκε οἱ ἡνίοχος». Ep: «Ἕκτορι παραβεβαώς». Iл: Λ. (вeзї παραβάτης). 2) (fъpъ казŭ) tpeкŭ maĭ 'nainte; tpeкŭ; petpeкŭ. «Παρέβη τρεῖς ἡμέρας». Apst: «Ὁ καιρὸς παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον». Ткр: (de ѕнde 3) (npin întind: кв ак: кв пpen:) mъ înfъџimeзŭ. «Παρέβη εἰς τὸ θέατρον λέξων». Apstf: (вeзї παράβασις). 4) (oвiч: кв ак:) esŭ, mъ abatŭ din калеа mea. «Λέγεται γοῦν ὁδοιπορῶν ... παραβῆναι τὴν ὁδὸν ἐπιπλέον„. Stpв: "Οὕτω στέργουσι τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, ὥστε τινὰς ἐπὶ δύω καὶ τρεῖς γενεὰς μὴ παραβεβηκέναι τὸ παράπαν εἰς Ἠλεῖαν». Плв: (de ѕнde 5) (maĭ des fir:) esŭ afapъ din кввiinџъ, mъ abatŭ din (tpeкŭ neste) къdepea mea; калкŭ; лenеdеsкŭ. «Τίνα δαιμόνων παραβάντες τάδε ἀναπίμπλαμεν». Ep: (mi кв adв:) «Ποῖ παρέβην»; Hitrp: (mi nas:) «Τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι». Твч:

Παράβακτρος (ὁ, ἡ), поet: чел че кълъвzeaзъ пе чineva кв bastonŭ, saŭ toïarŭ [παρα, βάκτρον].

Παράβακχος (ὁ, ἡ), aпpoпiatŭ de intвsiasmвл Βακχiкŭ, kam пeбвnatiкŭ. [παρά, βάκχος].

Παραβαλέταιρος (ὁ, ἡ), eкsпвitopŭ în npimeжdie (tpъdъtopŭ, amъџitopŭ) de npieteniĭ свĭ. [παραβάλλω, ἑταῖρος]

Παρα-βάλλω, biit: -βαλῶ, (пех: παρέβαλον, mi чл:) пвiŭ, saŭ apвнкŭ лînгъ чева. «Κριθὰς τῇ ὄρνιθι παραβάλλειν». Fab: (mi desнтрџ:). «Πάρ δ' ἔβαλον ζειὰς (τοῖς ἵπποις»). Od: Δ. «Ταῖς ἀμπέλοις κόπρον παραβάλλειν». Stpв: (mi miж: fir:) «Παραβαλλόμενος ἀρχὴν ἐλευθερίας πόῤῥωθεν Συρακουσίοις». D. Kas: 2) пвiŭ, pezemŭ чева кълкаtŭ, aплекŭ, aпpoпiŭ (stpъm: mi пestpъm:). «Παραβάλλειν τὠφθαλμώ». Apstf: a întoapче. «Τὴν κεφαλὴν παραβάλλειν„. Плt: a плека капвл. «Παραβάλλει (ὁ λαγὼς) τὸ ἕτερον οὖς πλάγιον». Ksn: «Ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς». Skp: «Παραβάλλειν τὸ θυρίον». Лкs: a înkide (вeзї mi κλίνω). "Παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ». Apstf: peazemъ алъtвpea вîsлелe (пpeквm oвiчнвiesk a fачe вîsлашiĭ, кînd soлesк ла џъpmŭ). (mi întp' алtъ акчепџie) "Παραβαλοῦ τὴν ἄκατον» Apstf: (mi ел:). »Ὦπ, παραβαλοῦ„. Apstf: (mi кв пpen:) "Τὰς ναῦς παραβάλλειν εἰς Ἰωνίαν„. Твч: a aпpoпia, a îndpenta ла, saŭ кътpe Ionia. (mi ел:) «Παρέβαλε νηυσὶ δέκα ἰθὺ Σκιάθου„. Ep: 3) (fir:) npedaŭ (înkpedinџeзŭ) чева квiва. «Παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐκδιδάσκεσθαι». Ep: 4) depвiŭ sвmъ de baнĭ ла жокŭ, saŭ de npinsoape; (de ѕнde fir:) eкsпвiŭ în npimeжdie; (mi miж: oвiч:) mъ пвiŭ în piskŭ. «Οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς τὸν βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο». Твч: (вeзї mi 6). «Κρεῖττον εἶναι δὶς αὐτὸν θαλάττῃ παραβάλλειν ἢ γυναικί». Diod: (mi miж:. «Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζω». Iл: I. «Παραβαλλομένων ἀμφοτέρων ἡμέων τὰ τέκνα„. Ep: «Οἵ ἂν παῖδας παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσι». Ksn: «Παραβαλλόμενοι οὐκ ἴσα„. Твч: «Παραβάλλεσθαι κίνδυνον». Твч: (mi кв пpen:). «Πρὸς κῦμα ("Πρὸς ῥεῦμα) παραβάλλεσθαι». Пл: (вeзї mi παρατίθημι). 5) (npin întind:) компаpeзŭ, saŭ asemънŭ алъtвpînd пе лîнгъ чева. «Ἐν ἑνὶ παραβάλλειν». Ep: (mi nas:). «Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη, ὥστε ἢ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβληθῆναι». Ep: 6)=Παρακρούομαι, amъџeskŭ. «Μηδὲ ἐμέ τε παραβάλῃ». Ep: (вeзї mi 4).

Παρα-βαπτίζω, biit: -ίσω, botezŭ neîndeплiнind peгвлателе формe. [de ѕнde

Παράβαπτισμα (τὸ), minчinoвŭ botezŭ. [mi

Παραβαπτιστής, οῦ (ὁ), botezъtopŭ, saŭ botezatŭ nepeгвлat.

Παρα-βάπτω, biit: -βάψω, maĭ въпseskŭ mi алtŭ чева пе лîнгъ чеа че s' a въпsit întîĭ întp' o въпsea; (npin вpm:) daŭ minчinoaвъ (maĭ npoastъ, emitъ) faџъ.

Παραβασία (ἡ), întpeв: пвmaĭ поet: παραιβασία în локŭ de...

Παράβασις, εως (ἡ), (dвпe ziч:) tpeчepe

înainte saŭ n' алътърea, abatepe din калe; (обіч: fir:) abatepe din кавіinцъ, saŭ кълкаре de леџі, saŭ регъле; (ъne-орі)= Παρέκβασις(în monodiĭ),naptea dpameĭ, ъnde хоръл ворвіа кътре privitori ка din naptea поетълъї ші афаръ din съвіектъ, (Франц:) dirpesie. [παραβαίνω].

Παραβάσκω, поет: în локъ de...

Παραβατέω -ῶ, віit:-ήσω, шезъ апроапе de (întp' ачееашї тръсъръ къ) чinева. [din

Παραβάτης, ου (ὁ), [παραβαίνω] (дъпе зіч:) шезъторъ, stътъторъ, saŭ ърмъторъ пе лîнгъ чinева; (іар партік:) ресвоиторъл, че sta апроапе de мînъторъ, saŭ (рар) мînъторъл, че шедеа апроапе de ресвоиторъ. "Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε,,. Іл: Ψ. 2) (în Пл:)=Ἄμιππος. 3) (foapte рар)în локъ de καταιβάτης. 4) (обіч: fir:) кълкъторъ de фъгъдъinцъ, de леџе, saŭ de жъръмînтъ. [de ъnde

Παραβατικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, релатівъ къ dpamatiка авътере din съвіектъ, saŭ dirpesie; аплекатъ ла кълкаре de леџі. ші чл: (прin ърm:) dîpzъ, semeцъ, silnikъ.

Παραβάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї παραβάτης.

Παραβατὸς, ή, όν, пътinчосъ de a se кълка. [παραβαίνω].

Παραβαφὴς (ὁ, ἡ) ,= Παραλουργής. [παραβάπτω].

Παραβῆναι, нех: de inf: ал лъї παραβαίνω.

Παρα-βιάζομαι, віit: -άσομαι, факъ чева (întpъ ъndeва) къ silа; (fir:) даŭ silitъ înцелесъ ънеї frase, saŭ леџї; (în џen:) întpebъinцезъ silъ, ка съ съвîршескъ чева.

Παρα-βιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι,=Παραβιάζομαι.

Παραβίας, ου (ὁ), ънъ фелъ de бъътъръ de meĭъ, вpагъ.

Παραβιασμὸς (ὁ), întpebъinцаре de silъ întpъ a съвîрші чева. [παρὰ, βιάζομαι].

Παρα-βιβάζω, віit: -άσω, абатъ чева din калеа sa; saŭ stpъmътъ din локъл съъ, даŭ în лаtъре; skoцъ, apdikъ чева din miжлокъ

Παρα-βλάπτω, віit: -βλάψω, вatъmъ чева de апроапе, (прin ърm:) прea мълt, foapte simцit.

Παρα-βλαστάνω, віit: -βλαστήσω, (къ dat:) даŭ влъstaре, mлъdiцe пе d'алътъpea. [din

Παραβλάστη (ἡ), ші

Παραβλάστημα (τὸ), влъstapъ еміtъ пе d'алътъpea. [ші

Παραβλάστησις, εως (ἡ), влъstъ[...]ре пе d'алътъpea. [ші

Παραβλαστητικὸς, ші Παραβλαστικὸς, ή, όν, dътъторъ de (saŭ ресъріtъ ка) влъstape, пе d'алътъpea. [παραβλαστάνω].

Παράβλεμμα (τὸ), къътътъръ аръпкатъ пе d'алътъpea, saŭ în треакътъ; ъітътъръ пїezішъ, шашїе; ъітътъръ stpîmбъ. saŭ selваtікъ. [din

Παρα-βλέπω, віit: -βλέψω, mъ ъітъ пїezіш, saŭ шашїъ; mъ ъітъ, каъtъ stpîmв къїва. 2) въzъ, saŭ mъ префакъ, къ въzъ чева în треакътъ (къ невъгаре de seamъ); (de ъnde прin întind:) трекъ къ веdepea, несокотескъ, леневескъ чева. [de ъnde

Παράβλεψις, εως (ἡ), къътътъръ stpîmбъ; ъітътъръ пїezішъ; saŭ тречере къ веdepea, despреџъіре.

Παραβλήδην, adв: поет: п' алътъpea; în параделъ; (fir:) în пілde, къ ironie, префъкъt. [ші

Παράβλημα (τὸ), (în џен:) ор че se пъне апроапе, saŭ dînaintea къїва; (de ъnde) чееа че se аръnкъ de nътреџъ ла віte; (naъt:) întinsъtъpъ înainte de препазъ, (алt:) παράῤῥυμα. [ші

Παραβλὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), поеt:= Παραπλὴξ, smintitъ. [ші

Παραβλητικὸς, ή, όν, потрівітъ, saŭ îndemînatікъ ла компараре, saŭ жъdікаре прin алътъраре. [ші

Παραβλητικῶς, adв:=Παραβλήδην. [ші

Παραβλητὸς, ή, όν, saŭ Παράβλητος (ὁ, ἡ), алътъраtъ, saŭ пътinчосъ de a se алътъра, a se adъога, a se компара, a se амъџі, ad: пріimіtоръ de компараціе, ші чл: [παραβάλλω].

Παρα-βλύζω, віit: -ύσω, пішtескъ ка din isворъ; (прin întind: fir:) въpsъ din saџіъ.

Παραβλὼψ, ῶπος (ὁ, ἡ), [παραβλέπω] каре se ъітъ кръчіш, шашїъ.

Παρα-βοάω-ῶ, віit: -ήσομαι, stpirъ tape; (stpъm:) кіemъ în ажъторъ, saŭ лаъdъ пе чinева къ гласъ mape.

Παραβοήθεια (ἡ), ажъторъ de апроапе, saŭ de îndatъ. [din

Παρα-βοηθέω -ῶ, віit: -ήσω, ажътъ de апроапе (de îndatъ, ла време); saŭ алергъ în ажъторъл къїва ла прімежdіе. [de ъnde

Παραβοήθημα (τὸ), ажъторъ daтъ ла време de невоїe, saŭ îndatъ.

Παραβολάδην, adв: поеt: = Παραβλήδην.

Παραβολεύομαι, віit: -εύσομαι, Skp:=Παραβάλλομαι, mъ пъїъ în прімежdіе. (аша se îndpeпt: παραβουλεύομαι). [din

Παραβολή (ή), алъtsрare (акt: saŭ пas:); чea de апроапе îнкъïеpape în възліе пе маре. 2) (fir:) компарацie; (de snde) ворвiре алегорiкъ (în пiлде, saŭ прin a-семъпаре de кsnoskste лskpspĭ). 3) пs-пepe în прimeждie, piskape. 4) (Аpitmet:) îmпърцiре. 5) (ueometp:) o лiniе кsрвъ în sekuiiле коніче, параволъ. [παραβάλλω]. [de snde

Παραβολικός, ή, όν, кsвeniîtš, saŭ фоло-sitopš ла компарацie. [de snde

Παραβολικῶς, adв: прin компарацie; saŭ în пiлде.

Παραβόλιον, (maĭ поŭ) în локš de ...

Παράβολον (τό), ssma, че se depsnea în фелš de depositš de чел че îшĭ апела жsdikata ла maĭ'палtъ жsdikътоpie;(în цеп:) ipotekъ (зълогš); saŭ depositš. (прiнч: пе-st: лsĭ...

Παράβολος (ό,ή), [παραβάλλομαι, 4] dîp-zš, saŭ арsпкътоpš de sine în npime-ждiĭ; (despre лsкp:) прimeждiosš. 2) пе-aшtentatš, чisdatš. 3) (maĭ поŭ) пssš ла о парtе; (прin întind:) лепъdatš, пъръsitš în neîngрiжipe. [de snde

Παραβόλως, adв: кs прimeждsipe. 2) пе пепъdъждsite, пе пeaшtentate; saŭ фъ-ръ кsвîntš, (Франц:) din каприцš.

Παρα-βομβέω -ῶ, виit: -ήσω, въпъпъïе-skš апроапе saŭ în imitape de чева. (везĭ προσηχέω).

Παράβορρος (ό, ή), îsвitš în коasle de кpiвъцš. [παρα, βορρᾶς].

Παρα-βόσκω, виit: -βοσκήσω,=Παρατρέφω.

Παρα βουκολέω -ῶ, виit: -ήσω, (fir:) skoцš din minцĭ, amъцеskš. (везĭ шi ἀποβουκολέω).

Παρα-βουλεύομαι, виit: -εύσομαι, mъ кiп-zsïeskš ръš, фъръ кsвîntš; (прin spm:)= (saŭ греш: în локš de) Παραβολεύομαι.

Παρα-βραβεύω-ῶ, виit: -εύσω, жsdikš (ка хоtъpîtopš de премiĭ) nedpent, лinseskš пе чiпева кs nedpentate (кs пъртiпipe) de премiăл, че i se кsвine; (fir:) îmпïе-dikš. «Τὴν παραβραβεύουσαν φάραγγα». Teo-filaktš.

Παραβραχύ, [în локš de παρὰ βραχὺ] adв: фъръ пsцiпš, п' апроапе.

Παράβυσμα (τό), op че se îndeasъ (прiнч: п' алъtspea) sspe sмплерe, aslsпъtsръ; (fir:)=Παραπλήρωμα. [шi

Παράβυστος (ό, ή), вîpîtš п' алъtspea (кам în silъ) sndeva, întpeвъгatš (ка о smплsтsръ); (de snde sпš лingsшitopš s'a пpeпsшil) "Παράβυστος„. At: fiind къ se вîpa în toate adsпъpiле шi фъръ а'л вoi; (despre локš) tpasš ла о парtе; (de snde în Atena) «Παράβυστον». Пass: жsdiкъto-pia челор sпsпpezeче (fiind къ se afла în локš înлъtspatš); (de snde fir:) «Ἐν παραβύστῳ ποιεῖν τι». пе asksns; (în Apstf:) des, sпа песte алtа. [din

Παρα-βύω, виit: -βύσω, вîpš чева п' алъ-tspea sndeva în silъ; sмплs вinе, aslsпš, îndesš, (Франц:) **fourrer**.

Παραβώμιος (ό, ή), чел апроапе de (а-лъtspea кs) altapš. «Ἀκτὴ—». Sof: [παρά, βωμός].

Παραγγελεύς, έως (ό), поpsпчitopš. 2) пîpîtopš. [шi

Παραγγελία (ή),=Παράγγελσις, dape de шtipe; порsпкъ, opdinš, saŭ komisionš. 2) intpiгъ sпелtitъ sspe кîшtiгаpe de жsdikatъ, saŭ dobîndipe de postš пsвлiкš. «Ἐν αἷς ἡμέραις ὑπατείας ἦσαν παραγγελίαι». Ап: [din

Παρ-αγγέλλω, виit:-αγγελῶ, daŭ de шtipe (прiнч: dintp' sпsл întp' алtsл); поpsп-чeskš; îndemнš; (прiнч: ка komandipš de оштipe) daŭ (прiнч: прin виŭ гласš) tpeвsinчoasеле opdine în apmie, че tpe-вsïe sъ se фаkъ; (ка pesвpъtitopš tpasš în жsdikatъ) sпелteskš прin колъкpapea пpie-tiniлор шi paptizaniлор meĭ sъ'mĭ кîшtirš жsdikata; intpiцеzš sъ dobîndeskš pan-гš, op пsвлiкš postš; (лец: despre мsïере desпъpцitъ de въpвatsл sъš) daŭ de шtipe soцsлsĭ meš, къ sîntš însъpчinatъ. (везĭ шi ἀντιπαραγγέλλω). «Παρηγγείλαμεν ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα». Плt: пе am înцелес întpe поĭ. «Ἀγαθὸν δὲ πρὸς τῷ διὰ παραγγέλσεως ἐξάγειν καὶ τὸ δεκαδάρχους καθιστάναι καὶ πεμπαδάρχους, ἵνα ὡς ἐλαχίστοις ἕκαστος παραγγέλλῃ». Ksn: (шi ел:) «Παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα». Ksn: «Στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων». Ksn: "Παραγγέλλειν εἰς τὸν κατάλογον ἅπαντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ». Лsч: «Πολλάκις οὐ παραγγείλας τὴν βοήθειαν ἐποιήσατο». Ksn: (везĭ шi παράγγελσις); (de snde fir:) «Ἐνοχλεῖν καὶ παραγγέλλειν τινί». Dm: a intpira împotiва кsïва. (шi maĭ des). «Ἀρχὴν παραγγέλλειν». Dion: Ал: «Μάριος ἀγορανομίαν τὴν μείζονα παρήγγειλεν, αἰσθόμενος δὲ, ὅτι λείπεται, τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὴν ἐλάσσονα μετῆλθε„. Пл: (шi кs преп:) «Αἰτούμενος δοθῆναι αὐτῷ παραγγέλλειν εἰς ὑπατείαν ἀπόντι διὰ τῶν φίλων». Пл; [de snde

Παράγγελμα (τό), веste daтъ, saŭ порsп къ, opdinš (прiнч: de оштipe). [de snd

Παραγγελματικὸς, ή, ὸν, datš ka порѫnкъ, saš îndemnape. [de ѫnde

Παραγγελματικῶς, adв: în felš de поpѫnкъ.

Παράγγελσις, εως (ἡ), вestipe, dape de шtipe; поpѫнчіpe; îndemnape, saš оnpipe; (npinч: în оmtipe) dape de opdinš npin вiš гласš, saš npin консемнš (ложiнкъ). (de ѫnde) «Ἀπὸ παραγγέλσεως ἐξάγειν». Такt: (вezĭ παραγγέλλω). «Τὰς γε μὴν ἐξαγωγὰς τοῦ ἱππικοῦ ἧττον ἂν οἱ πολέμιοι αἰσθάνοιντο, εἰ ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιντο μᾶλλον, ἢ εἰ ἀπὸ κήρυκος, ἢ γραφῆς». Ksn: [шi

Παραγγελτικὸς, ή, ὸν, atinгъtopš de поpѫнчіpe, îndemnape, saš onpipe. [παραγγέλλω].

Παραγενέσθαι, nex; 2: de inf: ал лѫĭ παραγίνομαι.

Παραγένησις, εως (ἡ), вenipe, saš fiinцъ de faцъ. (de ѫnde) «Οὐ παραγένησις». Epikѫp: nefiinцъ de faцъ. [παραγίνομαι].

Παρα-γεύω, вiit: -εύσω, (кѫ цen: indip:) daš кѫĭва sъ гѫste чева кîte пѫцinš; oвiчнѫieskš пе чiнева ла чева tpentat, шi пе nesimцite. || (mïж:)=Ἀπογεύομαι; (fir:) чepкš atinгînd нѫmaĭ вpe ѫnš лѫкpѫ.

Παραγήραμα (τὸ), matѫfie de вътpînš; (npin întind:) вътpînš matѫfš (slъвitš de minte). [din

Παρα-γηράω -ῶ, вiit: -άσω, sîntš slaвš de minte din вътpîneцe.

Παρα-γίγνομαι (γίνομαι), вiit: -γενήσομαι, (nex: παρεγενόμην, шi чл:) sosesкš ѫndeвa, вiš de ѫndeвa; (кѫ dat:) mъ aflѫ de faцъ ла чева; (npin întind:) ажѫtš, staš кѫĭва; (лeц:) mъ adaorš ла аверea кѫĭва; (despre плante) mъ îndeплineskš, mъ ажѫнгš, saš mъ кокš. «Ἡ συκῆ, ἐὰν σκάλλῃ φυτευθῇ, θᾶττον παραγίνεται„. Tfp:

Παρα-γιγνώσκω (γινώσκω), вiit:-γνώσομαι, (nex: παρέγνων, шi чл:) (dѫпе ziч:) пѫ кѫnosкš вine; (de ѫnde fir:) amš гpeшitъ оnіnіe, mъ înшелš despre чева. «Ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ παραγνῶναι τοὺς δικαστάς». Ksn: (шi кѫ цen:) "Παραγνῶναι τοῦ δικαίου». Fлstp: a хotъpî nedpent.

Παρ-αγκαλίζομαι, вiit: -ίσομαι, цiš чева înвpъцiшatš лînгъ sinemĭ. [de ѫnde

Παραγκάλισμα (τὸ), op че ape чineвa înвpъцiшatš лînгъ sine. "Ψυχρὸν παραγκάλισμα γίγνεται γυνὴ κακή». Sof:

Παρ-αγκιστρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пѫiš de amîndoъ пъpцiле ѫndiцe, saš fopmezš чева пе d'алъtѫpea ка о ѫndiцъ. "Τ... παρηγκιστρωμένα». Пл: кapе aš de amîndoъ пъpцiле вîpfѫлѫĭ ѫndiцoase кpestъtѫpĭ.

Παρ-αγκωνίζω, шi (miж:, кapе este шi maĭ întpeв:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, îmпinгš кѫ котѫл; (npin întind:) лепъdš, deпъptezš чева кѫ despreцѫipe, saš oвpъznічіe. 2) (пas:) amš кotš întinsš afapъ înaintea mea «Ἀκτὴ παρηγκωνισμένη». Epd: Epd: цъpinš în dosѫл ѫnѫĭ капš. [de ѫnde

Παραγκωνιστής, οῦ (ὁ), кapе se вîpъ îmпinгînd кѫ котеле în toate пъpцiле. (вezĭ шi παράβυστος).

Παρα-γλύφω, вiit: -γλύψω, sanš minчіnoasъ печete.

Παραγναθίδιος (ὁ, ἡ), кѫвenitš, saš întpeвѫinцatš de amîndoъ пъpцiле гълчiлор. (de ѫnde || sѫвst:) Παραγναθίδιον (τὸ), zъвала, saš вepiцеле еĭ d'алъtѫpea, npin кapе se netpече fpîѫл, saš хъцѫpiле каiлор. [παρὰ, γνάθος]. [de ѫnde dim:

Παραγναθὶς, ίδος (ἡ), naptea коĭfѫлѫĭ, кapе акоперъ fълчiле.

Παρα-γνάμπτω, вiit: -γνάμψω, înковоĭš чева алъtѫpea, saš în naptea din npotiвъ (altfeл, ĭap пѫ тpeкѫт tpeвѫie sъ fie înковоĭatš).

Παραγνῶναι, nex: 2: de inf: ал лѫĭ παραγιγνώσκω.

Παραγονάτιον (τὸ), distanцa dintpe doъ nodѫpĭ а ле tpestii, а ле вiцеĭ, шi чл: [παρὰ, γόνυ].

Παρ-αγοράζω, вiit: -άσω, = Παρωψωνέω.

Παραγόρευσις, εως (ἡ), гпs: tъгъdѫipe, pefѫsape. [din

Παρ-αγορεύω, вiit: -εύσω,=Ἀπόφημι, tъгъdѫieskš.

Παράγραμμα (τὸ), npenѫme adъoгatš, saš епitetš пе лînгъ вpе ѫnš nѫme ал кѫĭва. 2) чеса че s'a skpis nеpегѫлat, гpeшeaлъ (din nевъгape de seamъ, saš înadins) ла optогpafia вpе ѫnеĭ zічepĭ; = Παραγραμματισμὸς, жoкš în zічepĭ. [παραγράφω]. [de ѫnde

Παρα-γραμματίζω, вiit:-ίσω, inadins stpîmвezš, saš skълîmвezš о zічepе npin skimвapea saš stpъmѫtapea лiтepeлор еĭ, ка sъ se fакъ aomiкъ (sпpe eks: βυρσίνη în локš de μυρσίνη, шi лat: caldius în локš de claudius, шi чл:). [de ѫnde

Παραγραμματισμὸς (ὁ), napaгpamatismš, коmiкъ stpîmвape de zічepе npin skimвapea saš stpъmѫtapea лiтepeлор еĭ. (вezĭ шi παρῳδία). [шi

Παραγραμματιστής, οῦ (ὁ), satipistš, saš глѫmitopš npin napaгpamatismš, saš stpîmвъtopš de zічepĭ sпpe pîsš.

Παραγραμματίστρια (ἡ), fem: ал лȣĭ παραγραμματιστής.

Παραγράμμως, adв: кȣ параграmatismȣ de zічере. [везĭ παράγραμμα].

Παράγραπτος (ὁ, ἡ),== Παρέγγραπτος. [ши

Παραγραφὴ (ἡ), însemnape, оѕѕервацie, saȣ îndpeпtape пе марџinea кърцiĭ saȣ вре ȣнȣĭ manȣskrisȣ. «Σελίδες τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις μεταξὺ τῶν παραγραφῶν„. Esix: 2) (граm:) semnȣ de пȣntȣaцie арътътоpȣ, къ se sfîрwеште перiодȣл. «Δεῖ δὲ καὶ δήλην εἶναι τὴν τελευτὴν οὐ διὰ τὴν παραγραφήν, ἀλλὰ διὰ τὸν ῥυθμόν». Apst: «'Αρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας». Iskp: (везĭ ши παράγραφος). (de ȣnde 3) sfîрwitȣ. «Κακῶν — ». Ios: 4) (ретр:) skȣртъ репеtаре de челе zise maĭ 'nainte de a пе stрътȣта în челе ȣрмътоаре. «Ἔστι δὲ παραγραφὴ σχῆμα λόγου καταστατικὸν ἐννοίας ἐν ἐπιλόγοις». Eȣst: 5) (леџ:) параграфie, ресшinџере de проческȣ ка пефiind în dрептȣ de a se жȣdiка (прiнч: din тречереа sорокȣлȣĭ, saȣ din вре о înвоĭалъ fъкȣтъ de maĭ 'nainte între прiгопitоареле пърцĭ, saȣ пентрȣ некомпеtinца жȣdiкъторiĭ), (fраnц:) преskрiпцie. «Διαφέρει δὲ μεταλήψεως ἡ παραγραφή, καθ' ὃ παντελῶς ἐκβάλλει τὴν κρίσιν, ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν ἀγωνίζεσθαι». Ȣлп: 6) (ȣпе -орĭ) == Σύγκρισις, компарацie. (Diod:). [παραγράφω]. de ȣnde

Παραγραφικὸς, ἡ, ὸν, аtinгътоpȣ de преskрiпцie (леџ:). «'Αγὼν ("Λόγος)—». Ptp: dоѕеditорȣ, къ прочесȣл este de пепрiimit. [ши

Παραγραφὶς, ἴδος (ἡ), ȣнȣ instрȣmîntȣ de skris.

Παράγραφος (ἡ), (se înц: γραμμή) лinie кȣ пȣнtȣ d' асȣпра трасъ пе марџinеа ȣнеĭ кърцĭ saȣ manȣskrisȣ sпре арътареа fелȣрiтелор пърцĭ а ле хорȣлȣĭ în комоdiĭ ши трацеdiĭ векĭ. 2) == Παραγραφή. [din

Παρα-γράφω, віit: -γράψω, skрiȣ чева алътȣреа, saȣ adaогȣ ла челе skrise. «Ἡ πατρος ἄλλου σαυτὸν παραγράφειν». Dm: sъ te skрiĭ fiȣ de алтȣ татъ. 2) (граm:) înseмпеzȣ прiп пȣнtȣaцie (παράγραφος) sfîрwitȣл strofeĭ saȣ перiодȣлȣĭ. saȣ 3) imitȣ алтȣ поеtȣ, saȣ ,аȣtорȣ. 4) (оѕiч: між: înпреȣнъ ши fъръ γραφὴν) ресшinгȣ ȣнȣ прочесȣ, ка пеiпtраbiлȣ în жȣdiкаре, zikînd, къ пȣ 'мĭ аре лоқȣл (везĭ παραγραφή); (în џеп:) шъ апърȣ прiп амъцiре. «Τοὺς δανειστὰς — „. Sin: (de ȣnde 5) пimiчeskȣ, desfiinцеzȣ. «Τά γὰρ πρὸς 'Αντίγονον καὶ Φίλιππον ἡμῖν ὑπάρχοντα φιλάνθρωπα παρεγράφη». Пλв: (везĭ ши περιγράφω]. [de ȣnde

Παραγράφιμος (ὁ, ἡ), de пепрiimit, de лепъdat, saȣ de пimічit кȣ кȣвîнtȣл de параграфie (везĭ παραγραφή).

Παράγυμνος (ὁ, ἡ), maĭ (fъръ пȣцinȣ) голȣ. [παρά, γυμνός]. [de ȣnde

Παρα-γυμνόω -ῶ, віit: -ώσω, голеskȣ de faцъ, saȣ kîte пȣцinȣ; (fir:) daȣ пе faцъ. [de ȣnde

Παραγύμνωσις, εως (ἡ), голiре de faцъ, saȣ kîte пȣцinȣ; (fir:) dаре пе faцъ.

Παραγύρως, adв: кȣ înвîрtiре în кiпȣ, ка fie-каре черкȣлацie sъ atinгъ пе din пъȣntрȣ saȣ пе din afаръ преînsemnатȣл рондȣ. [παρά, γῦρος].

Παρ-άγω, віit: -άξω, (пех: παρήγαγον, ши чл:) dȣкȣ чева maĭ 'nainte, saȣ п' апроапе de чева; ваrȣ înъȣntрȣ, saȣ înfъцiшеzȣ; (despre арматъ) stрътȣтȣ în регȣлъ пе solдацĭ dintр' о парте întр' алта а falanцеĭ. «Παρῆγε τοὺς πρέσβεις εἰς τὸν δῆμον». Ʌкs: «Παρῆγε τοὺς ἄνδρας ἔσω». Ep: «Παραγαγὼν τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους λόχους εἰς μέτωπον, ἰσχυρὸν ἐποιήσατο τὸ περὶ ἑαυτὸν ἔμβολον». Ksn: 2) treкȣ (stрътm: ши пеstрътm:) п' апроапе de чева; (în џеп:) treкȣ; (прiп întind:) treкȣ, (ad:)шъ isпръвеskȣ, шъ desfiinцеzȣ, лiпseskȣ кȣ тотȣл. «Παράγει τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου». Skp: 3) fакȣ а лȣа алтъ dірекцie, аватȣ чева. «Παραγαγὼν τὸ ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον„. Ʌкs: «Οὐκ οἷόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας». Ep: (de ȣnde fir:) амъџеskȣ, аiраrȣ, momeskȣ. «Τοὺς στρατιώτας ἐλπὶς παρῆγεν ὡς ἀποδώσοντος». Ил: (ши пас:) «Μισθοῖσι παρηγμένη„. Sof: (de ȣnde 5) înвеселеskȣ, distреzȣ. «Παίζων καὶ παράγων ἑαυτὸν ἐν τῷ σχολάζειν„. Ил: петрекîndȣ 'мĭ времеа. (везĭ ши διάγω. 4). 6) dеріȣȣ о zічере dintр' алта. (de ȣnde

Παραγωγὴ (ἡ), тречере maĭ 'nainte, saȣ п' апроапе de чева (akt: saȣ пас:); (takt:) stрътȣтаре de solдацĭ пȣмĭ ла рîndȣ de ла о парте ла алта а falanцеĭ. «Παραγωγὴ κώπης». Ksn: tîрîреа вîsлеĭ în faцa мърiĭ, прiп каре se înmiiпцеазъ între dînшiĭ вîsлашiĭ. 2) (fir:) аваtере, saȣ skoatере din калеа чеа dреаптъ, (ad:) пъiмiре, saȣ амъџiре; (în џеп:)skimваре, deоsевiре. «Γλῶσσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι (οἱ Ἴωνες), ἀλλὰ τρόπους τέσσαρας παραγωγέων». Ep: (de ȣnde 3) (граm:) dерi-

вацie de zічере dintp' алта (прінч: прin реformаре de terminaцie). «Ἐπετηδεύθη δὲ ἡ παραγωγὴ τῶν λέξεων διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἔνδειαν». Ексt:

Παραγωγιάζω, віit: -άσω, stpînгъ de ла trекътoрї taksa trекътоареї. |din

Παραγώγιον (τὸ), (se înц: τέλος) taksъ, че se плътеште пентрв trекътоаре de мърfї,=Διαγώγιον. [шi

Παραγωγὶς, ίδος (ἡ), о парtе а maminеї аsвîрлitoаре de съцeцї, каре слвжїа ла stpъмвtapea eї. (везї шi περιαγωγὶς).[шi

Παράγωγὸς (ὁ, ἡ), (окsit:) ncтinчосв а atpaцe, а amъцi.. 2) îndemînatікъ ла продвчере, продвкtiвъ. (пропарокs:) каре se tpaцe, saъ se поате tpaцe din чева; (грам:) depiвatъ. [παράγω]. [de вnde

Παραγώγως, adв: (грам:) прin depiвaцie; (прінч:) прin реforмаре de termi-naцia zічеріі.

Παρα-γωνίζω, віit: -ίσω, sîntъ кam вn-гївposъ, saъ formezъ вnъ felъ de вnгїъ. [παρὰ, γωνία].

Παρα-δαίνυμι (δαίνυμαι), віit: -δαίσομαι, поеt: (кв dat:) mъnînкъ ла (шъ osпеteazъ) чiнева.

Παρα-δακρύω, віit:-ύσω, (кв dat:) плîнгъ лîнгъ чiнева.

Παρα-δαρθάνω, віit: -δαρθήσομαι, (пеx: παρέδαρθον, шi чл:) dopмъ апроапе de чi-нева, saъ îппреєнъ.

Παράδειγμα (τὸ), opiцiналъ, че se пвне înainte sпре imitape, modeлъ. «Ἐξεργάσαντο τὸν νηὸν τοῦ παραδείγματος κάλλιον». Ep: 2) (fir:) мъртвpie adвsъ sпре dove-dipea внеї пропвнерї, пilдъ, eksemплв. «Παράδειγμά ἐστιν, ὡς Ζήνων φησί, γενομένου πράγματος ἀπομνημόνευσις εἰς ὁμοίωσιν τοῦ νῦν ζητουμένου». Ερmц: «Ἐπὶ παραδείγματος„. Лкs: sпре пilдъ. [παραδείκνυμι]. [de вnde

Παραδειγματίζω, віit: -ίσω, пilдвїeskъ, пе-depseskъ пе чiнева sпре пilda алtо-pa; арътъ чева saъ пе чiнева de пilдъ. [шi

Παραδειγματικὸς, ἡ, ὸν, кввenitъ ла, saъ folositopъ de пilдъ; 2) каре konsiъ în eksemплв. [de вnde

Παραδειγματικῶς, adв: прin eksemпле; saъ în кiпъ de пilдъ.

Παραδειγματισμὸς (ὁ), пilдвipe (akt: saъ pas:) прin пedeansъ, saъ пвблiкаре. [παραδειγματίζω].

Παραδειγματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felъ de (saъ sпре) пilдъ. [παράδειγμα].

Παραδειγμάτωσις, εως (ἡ),=Παραδειγματισμὸς(поате греш: în локъ de παραδειγμάτισις)

Παρα-δείκνυμι, шi Παραδεικνύω, віit: -δείξω, арътъ чева de апроапе; (прin врm:) арътъ de фацъ, dovedeskъ. «Παρέδειξεν αὐτῷ τοὺς φόρους». Ksп: 'ї а арътat, de вnde sъ ї а tpiввtеле. 2) арътъ чева în алъ-tвpape пе лîнгъ алta ка внъ eksemплв; (прin врm:) komпарезъ. «Παραδεικνύειν αὐτὸ τοῖς 'Απολλωνίου„. Fiлstр:

Παρα-δειπνέω -ῶ, віit: -ήσω, (кв dat:) mъnînкъ ла чiнева; (de вnde) = Παρασιτέω. 2) (pas:) пв апвкъ ла времеа meseї, ръмîїъ neminкatъ.

Παραδείπνια (τὰ), (Тврч:) mezeлiкврї, a-daose пе лîнгъ mîнкъpiле прінчiпале. [шi

Παράδειπνις, ιδος (ἡ),=Παράσιτος. [παρὰ, δεῖπνον].

Παράδεισος (ὁ), [Перs:] гръdinъ кв ко-пачї шi feapъ de вînat, saъ пъdвpe în-гръditъ, (Франц:) **parc**; (în цен:) гръdi-nъ; (Бiвер:) paiъ. «Κῆποι οἱ παράδεισοι καλούμενοι πάντων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν μεστοὶ, ὁπόσα ἡ γῆ φύειν ἐθέλει». Ksп: «Παραδείσους δένδρων καὶ θηρίων μεστοὺς„. Ksп:

Παράδεκτος (ὁ, ἡ), (вредnikъ) de пpi-imit, de апроваt. |din

Παρα-δέχομαι, віit: -δέξομαι, пpiimeskъ чева de ла чiнева; їаъ аsвпръ'mї. 2) (fir:) апровезъ, пpiimeskъ чева кв toatъ мвл-цвmipea.

Παρα-δέω, віit: -δήσω, (кв dat: indip:) легъ апроапе, saъ алътвреа кв чева.

Παρα-δηλόω -ῶ, віit: -ώσω, арътъ чева întp' внъ кiпъ, daъ а se înцелеце; pe-пpesintъ, въdeskъ. [de вnde

Παραδήλωσις, εως (ἡ), pепpesintape, eks-пвнере, вѣdipe.

Παρα-δια-ζεύγνυμι, віit: -ζεύξω, desпар-цъ пв кв desъвîpшipe (în фацъ пвmaї). [de вnde

Παραδιαζευτικὸς, ἡ, ὸν, însemnътiвъ кam de desпърцipe. «Σύνδεσμος — ». Грам: аввsiв desпърцitiвъ (sпре eks: «Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι„ Iл: A:). [шi

Παραδιάζευξις, εως (ἡ), în арътаре пв-maї (първtъ) desпърцipe.

Παρα-διαιτάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, мъ хръneskъ (tpъїeskъ) лîнгъ, saъ (ла о masъ) înпревнъ кв чiнева·

Παρα-διακονέω -ῶ, віit: -ήσω, слвжeskъ пе лîнгъ чiнева; (фъръ казъ) слвжeskъ ръъ (ленеviт).

Παρα-δια-στέλλω, віit: -στελῶ, desпар-цъ кв aввsъ (пеste обiчнвiтвл кiпъ ал desпърцipiї). [de вnde

Παραδιαστολὴ (ἡ), абѕsiвъ (неаdeвъраtъ) desпърцire. 2) figѕръ реtорiкъ, каре konstъ întpѕ а desпърцi челе asемеnеа.

Παρα-δια-τάσσομαι (-τάττομαι), вiit: -τάξομαι, întокmeskѕ (disпѕiѕ) чева altfeл dekît dѕпе овiчеiѕ, пpefакѕ чеа în fiinцъ anезаtъ întокmire.

Παραδιατριβὴ (ἡ), netpeчеpe de вpeme, îndeлetnічіpe zadapnікъ; saѕ вopвipe nefoлositoape. [παρὰ, διατριβή].

Παρα-διδάσκω, viit: -διδάξω, daѕ înвъцътѕpĭ nepaцionale (fъръ квѕîntѕ) шi nefoлositoape, saѕ alteлe în лoкѕ de aлiеле. (вeзĭ шi ἑτεροδιδασκαλέω].

Παρα-δίδωμι, viit: -παραδώσω, (пex: παρέδωκα, шi чл:) predaѕ чева în mîna кѕiва, (Тѕрч:) fakѕ tesлimѕ. 2) daѕ (лasѕ) чева în stъпînipea кѕiва,=Ἐπιτρέπω;(Skp:) tpъdaѕ. 3) (fir:) predaѕ, daѕ лекцiе, înвъцѕ пе альѕл чева; (în цen:) înпъртъшeskѕ (komѕnікѕ) альѕiа чеса че шtiѕ.

Παρα-διηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, повестеskѕ чева în tpeакътѕ (авътѕтѕ din шipѕл сѕвiектѕлѕĭ повеstipiĭ). [de ѕnde

Παραδιήγημα (τὸ), op че повестеште чinева în tpeакътѕ, ка ѕнѕ adaosѕ ла повеstipea sa. [шi

Παραδιήγησις, εως (ἡ), повеstire în tpeакътѕ (afаръ din сѕвiектѕл повеstiĭ). 2) =Παραδιήγημα.

Παρα-δι-οικέω -ῶ, viit: -ήσω, кîpmѕĭeskѕ (гѕвepnezѕ) pъѕ, авътîndѕ mъ din къdеpile ѕнѕĭ гѕвepnъtopѕ.

Παρα-δι-ορθόω -ῶ, шi (шiж:) όομαι οῦμαι, viit: -ώσω, -ομαι, îndpentezѕ чева pъѕ; saѕ прin компаpацiе fakѕ альъ (saѕ шi альъ) îndpentape afаръ din чеа în fiinцъ. [de ѕnde

Παραδιόρθωμα (τὸ), коpектѕръ fъкѕтъ pъѕ, saѕ adъогатъ, (ad:) îndpentape грешitъ, saѕ maĭ поѕъ. [шi

Παραδιόρθωσις, εως (ἡ), îndpentape pea; saѕ prefачеpe de îndpentape.

Παρα-διώκω, viit: -διώξομαι, гonеskѕ din ѕpmъ (de апроапе).

Παρα-δοκέω -ῶ, viit: -δόξω, amѕ deoseвitъ, saѕ грешitъ пъpepe (idee) despre чева, жѕdікѕ (хоtъpъskѕ) altfeл, saѕ грешit. «Ἐπειδὴ δὲ παρέδοξεν αὐτοῖς δημοκρατεῖσθαι». Ksп: (алцiĭ îndpent: ἐπειδή περ δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς).

Παρ-αδολεσχέω -ῶ, viit: -ήσω, maĭ въpfeskѕ înкъ, saѕ авътѕt din сѕвiектѕл вopвеĭ.

Παρα-δοξάζω, viit: -άσω, (Skp:) аpъtѕ чева de minѕnatѕ, = Μεγαλύνω, шi Θαυμαστόω. 2) =Παραδοκέω. [шi

Παραδοξασμὸς (ὁ), Skp: лѕкpѕ minѕnatѕ, de mipape. [шi

Παραδοξία (ἡ), minѕnъцiа, saѕ чiѕdъцiа ѕнѕĭ лѕкpѕ. (παράδοξος].

Παρα-δοξολογέω -ῶ, viit: -ήσω, sпѕiѕ (повеstеskѕ) minѕnate лѕкpѕpĭ, saѕ în кiпѕ minѕnatѕ. [шi

Παραδοξολογία (ἡ), вopвipe (повеstipe) despre minѕnate лѕкpѕpĭ, saѕ întp' ѕнѕ кiпѕ de mipape. [din

Παραδοξολόγος (ὁ,ἡ), вopвitopѕ (повеstitopѕ) de чiѕdate, minѕnate лѕкpѕpĭ, saѕ în кiпѕ de mipape. || (sѕвst:) faвѕлapѕ; saѕ fъкъtopѕ de a pîde. [παράδοξος, λέγω].

Παραδοξονίκης, ου (ὁ), кîшtiгъtopѕ de minѕnatъ вipѕinцъ. «Τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἡμέρᾳ μιᾷ πάλῃ καὶ παγκρατίῳ στεφανουμένους ἔθει τινὶ παραδοξονίκας καλοῦσι». Пл: [παράδοξος, νίκη].

Παραδοξοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakѕ minѕnate, чiѕdate лѕкpѕpĭ. [шi

Παραδοξοποιία (ἡ), facepe de minѕnate (adѕкъtoape de mipape) лѕкpѕpĭ, =Θαυματουργία. [din

Παραδοξοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѕ de лѕкpѕpĭ minѕnate, saѕ de mipape, = Θαυματοποιὸς, Θαυματουργὸς. [παράδοξος, ποιὸς].

Παράδοξος (ὁ, ἡ), nепъдъждѕitѕ, neaшtentatѕ, (Франц:) ekstpaopdinapѕ; (прin ѕpm:) minѕnatѕ, nекpezѕtѕ; (în pъѕ) чiѕdatѕ,neoвiчnѕitѕ. || (sѕвst:)=Παραδοξονίκης, saѕ (simп:) Ὀλυμπιονίκης. «Χαῖρε παράδοξε». Епікt: [παρὰ, δόξα]. [de ѕnde

Παραδόξως, adв: în кiпѕ minѕnatѕ, de nекpezѕt, saѕ чiѕdatѕ. «Παραδόξως ἀπαγγέλλειν». Лкѕ:=Παραδοξολογεῖν.

Παραδόσιμος (ὁ, ἡ), komѕnікatѕ, înпъртъшitѕ altopa прin tpadiцiе «Παραδόσιμος τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἡ τῶν εὐεργετησάντων τὴν πατρίδα γίνεται δόξα„. Плв: [din

Παράδοσις, εως (ἡ), predape în mînъ; înгъdѕipe de чева în stъпînipea кѕiва. "Πόλεως—». Лкѕ: 2) tpadiцiе, чеа din tatъ în fiѕ saѕ de ла stpъmoшĭ moшtenitъ шtiinцъ de чева, saѕ datinъ, nеsкpisъ înвъцътѕpъ, шi чл: «Κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς παρελάβετε». Skp: [шi

Παραδοτέος, α, ον, nosit: aл лѕĭ παραδίδωμι. [шi

Παραδοτὸς, ή, ὸν, saѕ Παράδοτος (ὁ, ἡ), de predat, saѕ de komѕnікat прin tpaдiцiе. [παραδίδωμι].

Παραδοχὴ(ἡ), priimipe кѕ апpoвацiе, înвoipe. 2) (прin întind:) op че а priimit

чінева ('ĭ a рътаs) de ла алцiĭ. «Πατρίους παραδοχάς». Есp: tpadiцiĭ, datine рътаse de ла stpъmoшĭ. [παραδέχομαι].

Παραδραθεῖν, шi Παραδραθέειν, пех: 2: de inf: ал лъĭ παραδαρθάνω.

Παραδραμεῖν, пех: 2: de inf: ал лъĭ παρατρέχω.

Παρα-δράω -ῶ, biit: -άσω, поеt: (кѕ dat:) slѫжeskъ.

Παραδρομάδην, ads: поеt: în tpeaкътъ. [din

Παραδρομὴ (ἡ), tpeчеpe în алеpгаpе пе аnpoape; (обiч:) tpeчеpe кѕ bedepea, saѕ грешеалъ din певъгаpe de seamъ; (fir:) tpeчеpe de вpeme. «Μετὰ τὴν δεκαετίας παραδρομὴν». Hand: "Κολάκων παραδρομὴ». At: ѕѕitъ de лiпгѕшitopĭ. «Ἐκ παραδρομῆς, «Ἐν παραδρομῇ». Apstf:=Παραδρομάδην. [шi

Παραδρομὶς, ἴδος (ἡ), локѕл, ѕnde afaръ în аеpѕ se eksepsaѕ лъпtъtopiĭ. (вeзĭ шi ξυστὸς). 2) локѕ de ѕmблаt пе лъцimea zidѕлѕĭ. (вeзĭ шi περίδρομος). [шi

Παράδρομος (ὁ, ἡ), tpeкътоpѕ în алеpгаpе пе аnpoape. || (sѕbst:) локѕ, npin кape поаte tpeчe чiпeва, tpeкътоape. «Παράδρομα». Ksn: distanцеле лъsate de amîndoъ пъpцiле пласеĭ вîпъtopeшtiĭ пеntpѕ tpeчеpe. [παραδρέμω=παρατρέχω].

Παρα-δρύπτω, biit: -δρύψω, sfîшiѕ пе d'алътѕpea

Παραδρώωσι, поеt: în локѕ de παραδρῶσι.

Παραδύμεναι, поеt: în локѕ de παραδῦναι, пех: de inf: ал лъĭ παραδύνω.

Παρα-δυναστεύω, biit: -εύσω, amѕ пѕtepe пе лîпгъ ѕпѕ stъпînitopѕ. «Οἱ παραδυναστεύοντες». Ткч: чеĭ маĭ марĭ дѕпе stъпînitopѕл ѕпѕĭ statѕ.

Παρα-δύνω, шi Παρα-δύομαι, biit: -δύσομαι, (пех: παρέδυν, шi чл:) тъ вîpѕ ѕndeва пе d'алътѕpea,=Παρεισδύομαι.[de ѕnde

Παράδυσις, εως (ἡ), пе d'алътѕpвa шi кîtе пѕцinѕ вîpîpe ѕndeва,=Παρείσδυσις.

Παρα-δωσείω, (fъpъ biit:) amѕ disnosiцie de a npeda (a tpъda).

Παρ-αείδω, biit: -αείσω, поеt: în локѕ de..

Παράδω, (кѕ dat:) кîntѕ лîпгъ чiпeва; sîntѕ кîntъpeцѕ ал кѕiва.

Παρ-αείρω, поеt: în локѕ de παραίρω.

Παρ αέξω, поеt: în локѕ de παραύξω.

Παρα-ζάω, -ῶ, biit: -ζήσομαι, saѕ βιώσομαι, (пех: παρέζησα, saѕ παρεβίων, шi чл:) tpъĭeskѕ аnpoape de (saѕ înnpeѕпъ кѕ) чiпeва, saѕ шi маĭ în ѕpmъ дѕпе... «Ψυχὴ τῷ σώματι παραζῶσα». Пл: 2) (fъpъ кazѕ) пѕ tpъĭeskѕ, кѕm se кade. аѕѕsezѕ de вiaцъ «Ζῆν οὐ παραζῆν χρὴ„. Пл: 3) tpъĭeskѕ pъѕ (sѕfepind). «Ὅστις πένης ὢν ζῇ, παραζῆν βούλεται». Filem.

Παρα-ζεύγνυμι, biit: ζεύξω, înжѕгѕ о вitъ лîпгъ alta; (în цеп:) конлегѕ, ѕneskѕ ла ѕпѕ локѕ.

Παρα-ζηλόω -ῶ, biit: -ώσω, aцîцѕ кѕiва pîвпъ, îл fакѕ а pîвni; (în цеп:) sѕпъpѕ, пекъжeskѕ. || (пas:) pîвпeskѕ, mъ sileskѕ a mъ asemъпа кѕ чiпeва. [de ѕnde

Παραζήλωσις, εως (ἡ), pîвпiре, pîвалizape, silinцъ npe asemъпаpe кѕ чiпeва.

Παρα ζητέω -ῶ, biit: ήσω, каѕtѕ (чеpvetezѕ, întpeвѕ) чеvа fъpъ tpeвѕinцъ, saѕ fакѕ întpeвъpĭ fъpъ кѕвîntѕ шi folosѕ.

Παράζυξ, υγος (ὁ, ἡ), [παραζεύγνυμι] (npiпч: калѕ) кape se tîpaшte пе лîпгъ чеĭ înхъmaцĭ, ка sъ ажѕte ла вpeme de tpeвѕinцъ,=Παρήορος,(Тѕрч:)iedeкѕ; чел пеste tpeвѕinчоѕл пѕmъpѕ, (Fpaпц:) sѕpпѕmepapѕ. «Ἔχειν χρὴ ἱμάντας παράζυγας». Ksn: (în Asptf:) «Παράζυγες„. чел маĭ de жos класѕ ал чеtъцепiлор, =Θῆτες. (вeзĭ шi ζευγίτης).

Παραζώνη (ἡ), ал doiлеа вpîѕ; înчinгъtoape de sabie (ла оштаmĭ). [παρὰ, ζώνη]. [de ѕnde

Παραζωνίδιος, шi Παραζώνιος (ὁ, ἡ), кѕвenitѕ ла (atîpпatѕ. saѕ цiпѕtѕ de) înчinгъtoapea sabii, saѕ (în цеп:) a apmелор. || (sѕbst:) Παραζώνιον, шi Παραζωνίδιον (se înц: ξίφος) =Παραζωστρίς.

Παρα-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчinгѕ чеvа кѕ a doiлеа înчinгъtoape ла miжлокѕ. || (miж:) поptѕ înчinsъ ла miжлокѕ, saѕ atîpпatъ алъtѕpea sabie, шi чл:. [de ѕnde

Παραζωστρὶς, ἴδος (ἡ), (se înц: μάχαιρα) =Παραξιφίς, Fpaпц: **dague**.

Παραθαλασσίδιος, шi Παραθαλάσιος(ττιος), α, ον. чел de лîпгъ mape. || (sѕbst:) Παραθαλάσσιον (τὸ), цъpmѕ de mape. [παρὰ, θάλασσα].

Παρα-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskѕ de аnpoape; (fir:) înвlînzeskѕ, înвѕпezѕ. «Παραθαλπομένη φρένα μύθοις„. Еѕр: mînгîindѕ se.

Παρα-θαῤῥύνω (θαρσύνω), biit: υνῶ, înкѕpaжезѕ de аnpoape, saѕ ла вpeme de npimeждie.

Παρα-θεάομαι -ῶμαι, biit: άσομαι, npiвeskѕ чеvа în алъtѕpape кѕ alta; (npin ѕpm:) компарезѕ.

Παρα-θέλγω, biit: -θέλξω, atpъгînd алinѕ, потоleskѕ.

Παράθεμα (τὸ), чееа че se пъне dinainte (прінч: пе масъ). (везї шї παράθεσις). [παρατίθημι].

Παρα-θεμιστεύω, вііt: -εύσω, факъ чева недрепtъ, пелеџївітъ; (în џен:) калкъ леџе, saъ dreptъ.

Παράθεναρ (τὸ), касtъ παραίθεναρ.

Παρα-θερίζω, вііt:-ίσω, sечеръ (smългъ) о парте dintр' ъпъ лъкръ, tрекînd peneде пе лîngъ dînsъл.

Παρα-θερμαίνω, вііt: ανῶ, înферъintъ de апроапе, saъ tреntат, saъ преа мълt, a-прinzъ. [din

Παράθερμος (ὁ, ἡ), преа ферbinte; (прін întind: fir:) фоарте їъte, лесне înтърîтатъ (ла mînie, шї чл:). [παρὰ, θερμός].

Παράθεσις, εως (ἡ), (în џен:) пънере, а шезаре de чева апроапе, saъ алъtъреа, saъ ла о парте; (партік:) пънере de бъкate пе масъ; (прін întind:) кїар бъкаtа пъсъ пе масъ. «Τοὺς τὰς παραθέσεις κομίζοντας διακόνους». Плв: 2) пънере în пъstрере; (прін întind:) локъ de пъstраре (магазіe, къмаръ, шї чл:). «Κύριος τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς τοῦ σίτου παραθέσεως». Плв: 3) (fir:) алъtъраре, компараціе, паралеліsmъ. «Ἐκ παραθέσεως». Лкс: 4) adъчере de мъртъріе de ла вре ънъ skріitоръ sпре довадъ, чітаціе. [шї

Παραθέτης, ου (ὁ), пъitоръ de mînкърї пе (епіstатъ de) масъ. [παρατίθημι]. [de ънde

Παραθετικὸς, ἡ, όν, компараtівъ, saъ în semпъtівъ de (фолосіtоръ ла) компараре, saъ жъdікаре din алъtъраре.

Παρα-θέω, вііt: -θεύσομαι, (къ dat:) алергъ п' апроапе, saъ п' алъtъреа de чінева; (къ ак:) ласъ чева în латъре алергînd маї 'наinte, tрекъ înаinte de чева, saъ петрекъ чева, (Франц:) **parcourir**; (fir:) =Παρατρέχω.

Παρα-θεωρέω -ῶ, вііt: -ήσω, (къ dat: saъ къ ак: къ преп: indip:) прівескъ чева апроапе de алта, saъ de апроапе; прівеskъ în алъtъраре, компарезъ. 2) (къ ак:) нъ багъ în seamъ, tрекъ къ ведереа. «Ἐγένετο γογγυσμός, ὅτι παρεθεωροῦντο».

Παράθηγμα (τὸ), mіжлокъ de askъціреа къражълъї (de înкъражаре). [din

Παρα-θήγω, вііt: -θήξω, = Παρακονάω; (fir:) înтърîтъ, аціцъ къражъл.

Παραθήκη (ἡ). [παρατίθημι] депоsітъ,= Παρακαταθήκη. 2) adaosъ.

Παράθηξις, εως (ἡ), askъціре (de ла îndемînъ); (fir:) îndemnare, înкъражаре. [παραθήγω].

Παρα-θιγγάνω, вііt: -θίξω, (пех: παρέθιγον, шї чл:) atingъ пе deasъпра, saъ în tрекътъ, (Франц:) **éfleurer**.

Παρα-θλίβω, вііt: -θλίψω, stрівеskъ пе d' алъtъреа, saъ de апроапе; (fir: stрîmtоreзъ къ stърътнцъ, înпілезъ преа tаре.

Παράθλον (τό), лъптъ акчеsоаръ (афаръ de чеа прінчіпалъ). [παρὰ, ἄθλος].

Παράθρανος (ὁ, ἡ), чел dintре (saъ d' алъtъреа къ) вънчіле вîslашілор "Ὁδὸς —". Плd: tречере п' întре вîslашї. [παρὰ, θρᾶνος].

Παρα-θρασύνω, вііt: -υνῶ, факъ пе чінева пеste мъсъръ îndрътнеџъ. || (mіж:) оbрътнічеskъ преа мълт.

Παράθραυσις, εως (ἡ), чіопіре de чева прін sпарџере. [шї

Παράθραυσμα (τὸ), бъкаtъ рънtъ din чева прін sпарџере, sъпъртъръ, saъ фрînтъръ. [din

Παρα-θραύω, вііt: -θραύσω, sъпърînd рънъ о парте din чева. "Τὸ ἐπιεικὲς τοῦ τελέου καὶ ἀκριβοῦς ἐστὶ παρατεθραυσμένον„. Плт: este о парте рънtъ din..

Παραθρέξας, пех: 1: de парті: лъї παρατρέχω.

Παρ-αθρέω -ῶ, вііt: -ήσω,=Παροράω.

Παρα-θριγκίζω, вііt: -ίσω, desпарџъ прін (saъ ка къ) îngрърdіре.

Παρα-θρίζω, вііt: -θρίσω, Ат: поеt: (în sінк:) în локъ de παραθερίζω.

Παρα-θρώσκω, вііt: -θοροῦμαι, поеt: sъръ апроапе, saъ маї 'наinte, маї înколо. (везї шї παραθέω).

Παρα-θυμιάω -ῶ, вііt: -άσω, тъmîїъ de апроапе; (прін ърм:) ъmплъ de mіроsъ.

Παραθύρα (ἡ), а доілеа (mікъ) ъшъ; портіцъ. [шї

Παραθύριον (τό), dim: ал лъї παράθυρος. 2) (обіч:) фереаstръ. [шї

Παράθυρος (ὁ, ἡ), чел апроапе de (saъ афаръ de адевърата) ъшъ. Πύλη —„. Пл: =Παραθύρα. [παρὰ, θύρα].

Παρα-θύω, вііt: -θύσω, поеt: пъвълеskъ, tрекъ репеde înаinte, întрекъ ла алерга-ре, =Παραθέω.

Παραὶ, преп: поеt: în локъ de παρά.

Παραιβάδας, α (ὁ), поеt: în локъ de παραιβάτης. (алції îndрепt: παρβάτας).

Παραιβαδὸν, adв: поеt: (къ џен:) мерґînd маї înколо (маї 'наinte), saъ апроапе de чева.

Παραιβασία (ἡ), поеt: în локъ de παράβασις, кълкаре de леџе.

Παραίβασις, ιος (ἡ), noet: în лоꙃ de παράβασις, tpečepe; (fir:) mijлоꙃ de a-пърape. (кꙋ ɥen:) "Ὀλέθρου — ». Апл:

Παραι-βατέω -ῶ, biif: -ήσω, în лоꙃ de παραβατέω· [din

Παραιβάτης, ου (ὁ), ші Παραιβᾶτις, ιδος (ἡ), noet: în лоꙃ de παραβάτης, -βᾶτις.

Παραίβολος (ὁ, ἡ), noet: în лоꙃ de παράβολος. || (neꙋt: îm:) Παραίβολα, adв:= Παραβλήδην.

Παραιγιάλιος (ὁ, ἡ), ші Παραιγιαλίτης, ου (ὁ), ші Παραιγιαλῖτις, ιδος (ἡ), чел апроапе de ɥîpmꙋл mъpiĭ. [din

Παραιγίαλος (ὁ, ἡ).=Παραιγιάλιος. [παρὰ, αἰγιαλὸς].

Παρα-ίζω noet: în лоꙃ de παρίζω.

Παραίθεναρ, αρος (τὸ), sпaɥiꙋл dintpe deɥetꙋл mikꙋ ші înkeĭetꙋpa mînei кꙋ брaɥꙋл, пaлma. [παραὶ, θέναρ].

Παρ-αιθύσσω, biit: -ύξω, noet: (кꙋ aк:) anpinzꙋ; (fir:) aɥîɥꙋ, întъpîtꙋ. «Θόρυβον—». Hind: 2) (fъpъ kazꙋ) sкоɥꙋ лꙋminъ; (fir: despre кꙋвîntꙋ) esꙋ din гъpъ.

Παραίνεσις, εως (ἡ), sfъtꙋipe, пoвъɥꙋipe, indemnape; (noet:) mînгîiepe. [ші

Παραινετὴρ, noet: în лоꙃ de...

Παραινέτης, ου (ὁ), пoвъɥꙋitopꙋ, îndemnъtopꙋ. [παραινέω]. [de ꙋnde

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, foлositopꙋ, saꙋ îndemînꙋtikꙋ лa пoвъɥꙋipe; fъкꙋtꙋ пentpꙋ (saꙋ кonpinzъtopꙋ de) sfъtꙋipe. [de ꙋnde

Παραινετικῶς, adв: кꙋ kinꙋ пoвъɥꙋitopꙋ, saꙋ în fелꙋ de пoвъɥꙋipe.

Παρ-αινέω-ῶ, biit: -έσω, (пex: παρήνεσα, ші чл:) îndemnꙋ, пoвъɥꙋieскꙋ. (кꙋ aк: dipeк:) "Παρήνει τοιάδε». Тꙋч: (ші кꙋ dat: indipeк:). «Εἰ μὴ πρότερόν σοι ἐτύγχανον παρῃνηκὼς„. Iskp: (saꙋ кꙋ inf:) «Παραινῶ σοι σιωπᾶν». Apstf: (ші пas:) «Παρῄνηται μὲν οὖν τὸ πᾶν», Гaл:

Παρ-αινίσσομαι (ττομαι), biit: -αινίξομαι, zikꙋ чевa п'aлъtꙋpea, пïeziш, (кa în гiчitoape) aлтеле ziвꙋ, ші aлтеле înɥелегꙋ.

Παρ-αίνυμαι, (fъpъ biit:) глꙋ:=Παραιρέομαι, ші Ἀφαιρῶ, ĭaꙋ din чевa.

Παρ-αιολίζω, biit: -ίσω, noet: [παρὰ, αἰόλος] amъɥeскꙋ.

Παραίρεσις, εως (ἡ), лꙋape, лinsipe de чевa. «Ὅπλων—». Apst: desapmape. [din

Παρ-αιρέω -ῶ, ші (mijк:) Παραιρέομαι -οῦμαι, biit:-ήσω, ·ομαι, (пex: 2: παρεῖλον, ші чл:) ĭaꙋ de лa чineвa чевa. (кꙋ ɥen: indip:) «Τὰ ὅπλα τοῦ πλήθους παρῃροῦντο». Ksn: (saꙋ кꙋ aк:) «Παρελέσθαι αὐτὸν τοὺς συνουσιαστάς». Ksn: (ші пas:) «Παρῃρημένοι τὰ ὅπλα». Dm: [de ꙋnde

Παραίρημα (τὸ), пapte лꙋatъ, smꙋлsъ din чевa.

Παρ-αίρω, biit: -αρῶ, apdikꙋ, ĭaꙋ чевa пïeziш de ꙋndeвa.

Παρ-αισθάνομαι, biit: -αισθήσομαι, (пex: παρῃσθόμην, ші чл:) (кꙋ ɥen:) simɥꙋ чевa în tpeкъtꙋ, ppiчeпꙋ (mъ domipeskꙋ) пïeziш, пꙋ d'a dpeptꙋл. 2) (fъpъ kazꙋ) simɥꙋ pъꙋ, mъ înшeлꙋ în simɥipea вpe ꙋпꙋĭ овiектꙋ.

Παραίσιος, ші Παραίσιμος (ὁ, ἡ), noet: în лоꙃ de ἀπαίσιος, de pъꙋ оrꙋpꙋ. [παρὰ, αἴσιος].

Παρ-αίσσω, biit: -αίξω, noet: tpeкꙋ pe-nede maĭ 'nainte, întpeкꙋ.

Παρ-αιτέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, чepꙋ чевa de лa чineвa; (în ɥen:) poгꙋ. (кꙋ aк: indip:) «Χρήματα μὲν προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον„. Ep: «Παραιτοῦμαί σε συγγνώμην». Men: (saꙋ кꙋ ɥen:) «Παραιτούμενός σε τῆς τιμωρίας». D: Aл: (saꙋ кꙋ inf:) «Παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι». Dm: (saꙋ кꙋ ɥen: кꙋ пpen:) "Παραιτεῖσθαι περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις». Apstd: 2) (пpin întind:) sъвîpшeскꙋ чевa пpin pꙋгъчiꙋпĭ, atparꙋ milъ. "Τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσῃ». Ksn: 3) чepꙋ eptape, лепъdîndꙋ mъ de a пpiimi, saꙋ a faчe чевa, (Fpanɥ:) s' excuser. "Τὴν δυσκολίαν παραιτούμενος». Tfp: ppiчinꙋind. "Ἔχε με παρῃτημένον». Skp: [de ꙋnde

Παραίτησις, εως (ἡ), лепъdape пpin pꙋгъчiꙋпe de чевa, saꙋ pefꙋsape кꙋ kinꙋ вꙋпꙋ; pꙋгъчiꙋпe, mijлочipe în favoapea кꙋiвa; чepepe de eptape; пpoпꙋпepe de кꙋвinte spre îndpeptape. [ші

Παραιτητὴς, οῦ (ὁ), pꙋгъtopꙋ пentpꙋ чineвa, mijлочitopꙋ. [ші

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikꙋ, saꙋ аплекatꙋ лa pꙋгъчiꙋпe, saꙋ mijлочipe în favoapea кꙋiвa. [ші

Παραιτητὸς, ἡ, όν, de îndꙋплекat spre milostiвipe, saꙋ eptape пpin pꙋгъчiꙋпe ші mijлочipe; saꙋ de sъвipшit пpin pꙋгъчiꙋпĭ.

Παραιτία (ἡ), a doilea (пꙋ пpinчiпaлъ) ppiчinъ. [παρὰ, αἰτία].

Παραίτιος, α saꙋ ος, ον, în чевa пꙋmaĭ ppiчinꙋitopꙋ, конлꙋкpъtopꙋ; (în ɥen:) ppiчinꙋitopꙋ. [παρὰ, αἴτιος].

Παραιφάμενος, noet: în лоꙃ de παραφάμενος, partч: mij: aл лꙋĭ παράφημι.

Παραιφασία, ші Παραίφασις, εως (ἡ), noet: în лоꙃ da παράφασις.

Παραι-φάσσω, (fъръ biit:) глз: în локš de ἀλλοφάσσω, гръîeskš гpemit; sîntš smintitš.

Παραι-φρονέω, -ῶ, noet: în локš de παραφρονέω.

Παρ-αιωρέω -ῶ, biit; -ήσω, atîpnš чева алъtšpea; (mïж) amš чева atîpnatš пе лînгъ sinemï. «Παρηώρηντο ξιφίδια». (шi nas:) «Ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεύμενα ἐκ τῆς ζώνης». Ep: "Ἐσθῆτες κοῦφαι, καὶ παρηωρημέναι» Epd: apšnkate пе deasšпpa. [de šnde

Παραιώρημα (τὸ), atîpnъtšpъ п'алъtšpea, saš п'апроапе de чineва; sšплementš. 2) snînzšpъtoape. [шi

Παραιώρησις, εως (ἡ), atîpnape п' алъtšpea.

Παρακάββαλε, noet: în локš de παρακατέβαλε, nex: ал лšï παρακαταβάλλω.

Παρα-καθ-άπτω, biit: -άψω, лîneskš (ком binš) чева апроапе de чева.

Παρα-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι,=Παρακάθημαι, шezš алъtšpea.

Παρακαθεκτικὸς, ἡ, ὸν, пštinчošš, saš îndemînatikš a цinea чева tapɤ лîнгъ (saš în) sine. [παρακατέχω].

Παρα-καθ-εύδω; biit:- ευδήσω,=Παρακοιμῶμαι.

Παρα-κάθημαι, biit: -καθεσθήσομαι, шezš лîнгъ чineва.

Παρα-καθ-ιζάνω, biit: -ιζήσω,=Παρακάθημαι.

Παρα-καθ-ίζω, biit: -ίσω, ашezš пе чineва, saš (ел;) шezš лîнгъ чineва; (mïж:) пšïš пе чineва a шedea лîнгъ mine; saš шezš eš лîнгъ чineва; (кš ак: npin întind:) пšïš, pîndšïeskš apвitpš (алеsš жšdiкъtopš) ал meš.

Παρα-καθ-ίημι, biit: καθ -ήσω, ковоpš, saš ласš a atîpna чева пе лîнгъ sinemï. «Τὰς χεῖρας—». Πл:

Παρα-καθ ίστημι, biit:-καταστήσω,(nex: παρακατέστησα, шi mïж: παρακατέστην, шi чл:) ашezš, statopnïeskš чева апроапе de..; пšïš пе чineва a пъzi šndeва; (fir:) pekomandš пе чineва пе лîнгъ чineва.

Παρακαίριος, шi Παράκαιρος (ὁ, ἡ), чел fъръ кšвenitъ вpeme; ковîpшitopš, tpeкštš neste mъsšpъ; nešвenitš, fъръ кšвîntš. «Παρακαίρια ῥέζων„. Es: fъкînd pele. [παρὰ, καιρός]. [de šnde

Παρακαίρως, adв; în nekšвenitъ вpeme; fъръ tpeвšinцъ; кš ковîpшipe, neste mъsšpъ. «Τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἠγάπα„. Iskp:

Παρα-καίω, biit: -καύσω, (nex: παρέκησα, шi чл:) apzš чева п' алъtšpea, пе mъpцinï. 2) apzš npea mšлt, de totš.

Παρα-καλέω ῶ, biit: καλέσω, кïemš пе чineва лîнгъ sinemï, пoftеskš ла mine. «Ἐὰν τις κάμνῃ, παρακαλεῖς ἰατρούς». Ksn: «Πάντας ἐπὶ τὸ μνῆμα τοὐμὸν παρακαλεῖτε». Ksn: (mi despre neînsšfл:). «Ὁ θάλαμος τὰ πλείστου ἄξια παρακαλεῖ». Ksn: чере. (шi nas:) «Οἱ στρατηγοί παρεκλήθησαν εἴσω». Ksn: 2) кïemš în ажštорšл meš, pогš. «Ὅταν τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν». Ksn: 3) îndemnš; (npin întind:) întъpîtš, peskoлš. «Παρακαλοῦντας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα». Ksn: «Πίτταν καὶ στυπεῖον, ἅ ταχὺ παρακαλεῖ πολλὴν φλόγα». 4) mîнгîïš, šшšpezš mîxnipea. «Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν». Skp:

Παρα-καλπάζω, biit: -άσω, алергš п' алъtšpea de калš šmвлînd în tpeanъdš (цiindš 'ï fpîšл d' апроапе).

Παρακάλυμμα (τὸ), акоперъmîntš, saš întinsъtšpъ de чева dînainte, ка sъ nš se вazъ чеде din dos; (fir:) npiчinšipe. [шi

Παρακαλύπτρα (ἡ), šnš feлš de femeïeskš акоперъmîntš, (Fpanц:) вoалš. [din

Παρα-καλύπτω, biit:-ύψω, акоперš чева п' алъtšpea, saš de апроапе; (fir:) šmвpeskš кš totšл.

Παρα-καμμύω, biit: -ύσω, noet: în локš de παρακαταμύω.

Παρα-κάμπτω, biit: -κάμψω, înкoвoïš чева din, saš în латšpe; aвatš ла о napte; шi (ел:) mъ daš ла о napte, mъ aвatš din кале; (npin întind:) mъ апъpš.

Παρ-ακανθίζω, biit: -ίσω, amš spinï în пъpцiле d' алъtšpea.

Παρακανθόφυλλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кš fpšnze пе лîнгъ гimnï. [παρὰ, ἄκανθα, φύλλον].

Παρα-κατα-βαίνω, biit:-βήσομαι, mъ коворš апроапе de чineва, saš пе кind se faчe чева; (npin întind:) mъ înfъцiшezš кš npiчinaшšл meš în жšdiкъtopie.

Παρα-κατα-βάλλω, biit: -βαλῶ, пšïš чева жos апроапе de ... 2) apšnкš чева апроапе, saš алъtšpea. 3) (лец:) depšïš maï 'nainte în жšdiкъtopie о хotъpîtъ sšmъ, пе кapе amš a пïepde, daка nš вoïš кîшtiга жšdiкata; (de šnde) «Παρακαταβάλλω τινὶ τοῦ κλήρου». Is: mъ жšdiкš кš чineва пentpš moштenipe, aвînd maï 'nainte dепšsъ în жšdiкъtopie sšma чepštъ întp' aчeasta.

Παρακατάβασις, εως (ἡ), коворîpe апроапе de чева; înfъцiшape în жšdiкъtopie

sпpe dape de кȣвinte de îndpentape. [παρακαταβαίνω].

Παρακαταβολὴ(ἡ), пȣнepe, saȣ̆ apȣнкape жos лîнгъ чева; (леџ:) sȣmъ npedenȣsъ în жȣdikъtopie de пîpîш, пe кape o пiepdea, de нȣ кîшtiга жȣdikata. [παρακαταβάλλω].

Παρακαταθήκη (ἡ), [παρακατατίθημι] denositȣ̆ înкpedinцatȣ̆ кȣiва sпpe пъstpape, шi dape înanoĭ, кînd se ва чepe.

Παρα-κατα-θνήσκω, виit:-θανοῦμαι, mopȣ̆ лîнгъ чineва.

Παρα-κατά-κειμαι, виit: κείσομαι, (кȣ dat:) шezȣ̆ (npinч: кȣлкаtȣ̆ ла masъ) лîнгъ чineва.

Παρα-κατα-κλίνω, виit: -κλινῶ, (кȣ dat: indip:) пȣiȣ̆ пe чineва sъ шeazъ, saȣ̆ sъ se кȣлче (шi miж: mъ кȣлкȣ̆) лîнгъ чineва.

Παρα-κατα-λέγομαι, виit: -λέξομαι, noet: (кȣ dat:) mъ кȣлкȣ̆ (dopmȣ̆) лîнгъ чineва, =Συνευνάζομαι. "Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο„. Iл: I.

Παρα-κατα-λείπω, виit: -λείψω, лasȣ̆ чeва алъtȣpea, saȣ̆ anpoane, saȣ̆ înanoĭ.

Παρακαταλογὴ (ἡ), (mȣs:) skimвapea tonȣлȣĭ шi taktȣлȣĭ de кîntape în чitipe. [παρὰ, καταλογή, везĭ ziч:].

Παρα-κατα-πήγνυμι, виit: -πήξω, înfirȣ̆ чeва лîнгъ, anpoane de...

Παρα-κατ-αρτύομαι, maĭ întokmeskȣ̆ чeва afapъ de, saȣ̆ пe лîнгъ чeлe de maĭ 'nainte întokmite.

Παρακατάστασις, εως (ἡ), = Παρακαταβολή. [παρακαθίστημι].

Παρακατάσχεσις, εως(ἡ), цinepe de чeва anpoane, saȣ̆ de anpoane. [παρακατέχω].

Παρα-κατα-τίθημι, noet: -καταθήσω, înкpedinцezȣ̆ ȣnȣ̆ denositȣ̆ кȣiва sпpe пъstpape, шi dape înanoĭ ла чepepe.

Παρα-κατα-χράομαι -ῶμαι, виit: χρήσομαι, întpeвȣinцezȣ̆ pъȣ̆ (авȣsezȣ̆ de) чeва,(ad:) fъpъ tpeвȣinцъ, în zadapȣ̆.

Παρα-κάτ-ειμι виit: -ειμι, mъ коворȣ̆ maĭ (înaintezȣ̆) ла вале.

Παρα-κατ-εσθίω, виit: -κατέδομαι, (пex: παρακατέφαγον, шi чл:) mъnînкȣ̆ чeва пe de шapџine, saȣ̆ пe лîнгъ вpe o алtъ вȣnъ mînкape, saȣ̆ легȣmъ.

Παρα-κατ-έχω, виit: -καθέξω, (пex: παρακατέσχον, шi чл:) цiȣ̆ чeва вine пe лîнгъ mine, saȣ̆ în sinemĭ. «Τῇ μνήμῃ — „. Diod: цiȣ̆ minte вine.

Παρακατηγόρημα (τὸ), (diaлekt: stoik:) акчesopȣ̆ (afapъ de чeл adeвъpatȣ̆) npezisȣ̆, saȣ̆ atpiвȣtȣ̆. (везĭ шi παρασύμβαμα). [παρὰ, κατηγόρημα].

Παρακάτθετο, noet: în локȣ̆ de παρακατέθετο.

Παρα-κατ-οικίζω, виit: -ίσω, пȣiȣ̆ пe чineва a локȣi anpoane, saȣ̆ алъtȣpea.

Παρα-κατ-ορύσσω (ττω), виit: -ορύξω, înгponȣ̆ чeва anpoane.

Παρα-καττύω, виit: -ύσω, кîpneskȣ̆, (în џen:) dpeгȣ̆, гъteskȣ̆ чeва de maĭ 'nainte. «Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο„. Apsif: îшĭ npeгъtea кȣлкȣшкa кȣ fpȣnze.

Παρα-καυλίζω, виit: -ίσω, (вotn:) skoцȣ̆ шi алtȣ̆ kotopȣ̆ n' алъtȣpea.

Παρά-κειμαι, виit: -κείσομαι, mъ aflȣ, staȣ̆ пȣsȣ̆, zakȣ̆ anpoane; (шi fir;) sîntȣ̆ în stъnînipea, saȣ̆ воea кȣiва; (despпe лок:) mъ вeчineskȣ̆, sîntȣ̆ pъzaшȣ̆; (în џen:) mъ konцiȣ̆. (кȣ dat:) «'Ανελόμενος τοὺς παρακειμένους αὐτῷ ἄρτους». Ksn: (шi fir:) «Ὑμῖν παράκειται ἠὲ φεύγειν„. ἠέ μάχεσθαι». Od: X. stъ în mîna voastpъ. «Παρακείμενος χρόνος». Гpam: tpeкȣtȣ̆ de кȣpînd, saȣ̆ însemnъtiвȣ̆ de faptъ sъвîpшitъ de кȣpînd, (ad:) anpoane de акȣm. (de ачeea ȣne-opĭ se întpeвȣinцeazъ шi în локȣ̆ de npezentȣ̆). [de ȣnde

Παρακειμένως, adв: (de naptч:) în datъ dȣпe чeва, în ȣpmape.

Παρακεκαλυμμένως, adв: (de naptч:) акonepit, пe askȣns. [παρακαλύπτω].

Παρακεκινδυνευμένως, adв: (de naptч:) în кinȣ̆ npimeждiosȣ̆. (везĭ шi παραβόλως). [παρακινδυνεύομαι].

Παρακέκλιμαι, nas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ παρακαλέω.

Παρακέκλημαι, nas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ παρακλίνω. [de ȣnde

Παρακεκλιμένως, adв: Sxл: în локȣ̆ de παρακλιδὸν.

Παρα-κελεύομαι, виit: -εύσομαι, îndemnȣ̆; sfъtȣĭeкȣ̆; nopȣнчeskȣ̆; ziкȣ̆ чeва, ка sъ înкȣpaжezȣ̆; (ȣne-opĭ) = Παραγγέλλω (кȣ dat: indip:). «Παρακελεύεσθαι πολλάκις οὐδὲν ἧττον δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργὸν, ἢ τόν στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις». Ksn: (шi кȣ inf: anaл:) «Παρεκελεύετο αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἴη καὶ ναυμαχεῖν, καὶ πεζομαχεῖν, шi чл:». Ksn: [dz ȣnde

Παρακέλευσις, εως (ἡ), îndemnape, înкȣpaжape npin stpiгъpĭ; (ȣne-opĭ) =Παραγγέλια. [шi

Παρακέλευσμα (τὸ), miжлокȣ̆ de înкȣpaжape în pesвoiȣ̆. [de ȣnde

Παρακελευσματικὸς, ὴ, ὸν, folositopȣ̆ ла (ка

ο) înкȣражаре,=Παρακελευστικὸς. [de ȣnde

Παρακελευσματικῶς, adв: кȣ кinȣ saȣ în felȣ de înкȣражаре.

Παρακελευσμὸς (ὁ), =Παρακέλευσις. [шi

Παρακελευστὴς, οῦ (ὁ), stpirъtopȣ supe înкȣражаре. [шi

Παρακελευστικὸς, ἡ, ὸν, folositopȣ (потpibitȣ) ла înкȣражаре. "Σάλπισμα—». Лкs: pesвoînicъ. [шi

Παρακελευστικῶς, adв: în felȣ de înкȣражаре, saȣ кȣ кinȣ înкȣражъtopȣ. [шi

Παρακελευστὸς, ἡ, ὸν, fъкȣtȣ npin îndemnape. «Ἄρχων—». D: Kas: aлesȣ npin pекоmandape de naptidъ, saȣ fatpie. [din

Παρα-κελεύω, вiit: -εύσω, npea pap în локȣ de παρακελεύομαι·

Παρα-κελητίζω, вiit: -ίσω, алеpгȣ кълаpe n' апроапе, saȣ mai 'nainte dekît чiнева; întpeкȣ ла кълъpie.

Παρα-κέλομαι, вiit: -κελήσομαι, noet: în локȣ de παρακελεύομαι, stpirȣ къtpe чiнева; кiemȣ în ажȣtopȣ.

Παρα-κενόω -ῶ, вiit: -ώσω, deшeptȣ чева de totȣ, saȣ лîнгъ чiнева.

Παρα-κεντέω -ῶ, вiit: -ήσω, înnȣнгȣ, гъȣpeskȣ ла о napte; (de ȣnde хipȣpц:) гъȣpeskȣ nînteчеле de жos ал idpoлiкоsȣлȣi шi чл:, ка sъ se вepse ȣmezeaла копpinsъ аколо; (fir:) калоmniezȣ, хȣлeskȣ (înnȣнгȣ) nieziш; npin minчiȣni amъцeskȣ, корȣпȣ; «Πεπλασμένως τὸ πρᾶγμα παρακεντοῦσι». Stoв: sхл: [de ȣnde

Παρακέντησις, εως (ἡ), înnȣнцере întp'o лatȣpъ; (npinч:) гъȣpipea nînteчелȣi idpoпiкоsȣлȣi, шi чл, (Fpanц:) la ponction [шi

Παρακεντητήριον (τὸ), хipȣpцiкȣл instpȣmîntȣ, npîn каpe se onepeazъ гъȣpipea nînteчелȣi idpoпiкошiлоp. [шi

Παρακεντητὴς, οῦ (ὁ), onepъtopȣ de гъȣpipea nînteчелȣi idpoпiкошiлоp

Παρα-κέομαι, Ion: în локȣ de παράκειμαι.

Παρα-κερδαίνω, вiit: -κερδανῶ, saȣ -κερδήσω, кîштirȣ neste tpeвȣinцъ, saȣ кȣвiinцъ, saȣ mъ siлeskȣ a doвîndi шi алtȣ (neste чел dpentȣ шi лeцiȣitȣ) кîштirȣ.

Παρακερκὶς, ίδος (ἡ), miкȣл оsȣ ал nȣлneȣ (de лîнгъ fлȣepȣл) niчорȣлȣi, =Περόνη. [παρά, κερκὶς].

Παρακέχρωμαι, nas: tpe: de кȣ: ал лȣi παραχρώννυμι.

Παρακινδύνευσις, εως (ἡ), nepiкȣлоаsъ întpenpindepe. [шi

Παρακινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, апiекаtȣ а se арȣнка în npimeждii. [шi

Παρακινδυνευτικῶς adв: кȣ кinȣ npimeждiosȣ (foapte кȣtezъtopȣ). [din

Παρα-κινδυνεύω, вiit: εύσω, intpȣ în înвedepatъ npimeждie. "Παρακεκινδυνευμένον (ἔργον, saȣ ῥῆμα)». Лкs: npea nepiкȣлоаsъ. [din

Παρακίνδυνος (ὁ, ἡ), npea npimeждiosȣ, saȣ nepiкȣлоsȣ. [παρὰ κίνδυνος]. de ȣnde

Παρακινδύνως, adв: кȣ nepiкoлȣ, de npimeждie.

Παρα-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, miшкȣ чева mai 'nainte, saȣ înлъtȣpȣ, aвatȣ din кале; (хipȣpц:) skoцȣ din înкeietȣpi; (fir:) skoцȣ din minцi: (nestp:) îmi esȣ din minцi. «Γέροντα παρακεκινηκότα τὴν γνώμην„. Лȣч: (шi кȣ dat: кȣ npen:). "Τῶν ἐπὶ τοῖς ὡραίοις παρακεκινηκότων». Ksn: (шi aвsoл:). «Νουθετεῖται ὑπὸ πολλῶν παρακινῶν». Пл: 2) (гpam:) = Παράγω, -ομαι. «Παρακεκίνηται γὰρ ἐκ τοῦ ...„. Eȣst: [de ȣnde

Παρακίνημα (τὸ), pesȣлtatȣл eшipii din кȣвenita sa nosiцie; (хipȣpц:) mъdȣлapȣ eшitȣ din înкeietȣpъ; (гpam:) ziчepe depiвatъ dintp' алta, шi чл; [шi

Παρακίνησις εως (ἡ), stpъmiшкаpe din локȣл сȣȣ; stpîmвape; skoatepe din înкeietȣpi; smintipe; (гpam:) depiвaцie de ziчepe. шi

Παρακινητικὸς, ἡ, όν, atinгъtopȣ de, saȣ аплeкаtȣ ла smintipe. [de ȣnde

Παρακινητικῶς, adв: кȣ disnosiцie de smintipe. "Παρακινητικῶς ἔχειν». Пл: a fi smintitȣ.

Παρα-κιρνάω, saȣ Παρα-κίρνημι, în локȣ de Παρακεράννυμι, вiit: -κεράσω, amesteкȣ лiкȣide кîte nȣцinȣ ȣna кȣ алta.

Παρακιὼν, οῦσα, ὸν, noet: în локȣ de παριὼν. (вezi κίω).

Παρα-κλαίω, вiit: -κλαύσομαι. -κλαυσοῦμαι, (кȣ dat:) nлîнгȣ лîнгъ чiнева, saȣ nentpȣ чева; nлîнгȣ fъpъ кȣвîntȣ, saȣ npiчiнъ.

Παρακλαυσίθυρον (τὸ), (se înц: ᾆσμα, saȣ μέλος) кîntiкȣ dȣiosȣ, че кîntъ amopezatȣл ne лîнгъ ȣшa amopezei sале. [παρακλαίω, θύρα].

Παρα-κλείω, вiit: -κλείσω, înкizȣ afapъ; (npin întind:) лasȣ лъ o napte, saȣ înnînгȣ în лatȣpe.

Παρα-κλέπτω, вiit: -κλέψω, fȣpȣ în tpeaкъtȣ, saȣ кîte nȣцinȣ. 2) = Παρακρύπτω.

Παρα-κληΐω, вiit: -ίσω, Ion: în локȣ de παρακλείω.

Παράκλησις, εως (ἡ), кiemape în ажȣ-

topȣ; noftipe; îndemnape; pȣгape; (Skp:) mîпгîiepe. [шi

Παρακλητέον, nosit: ал лȣĭ [παρακαλέω].

Παρακλητεύω, biit: -εύσω, глs: în локȣ de παρακαλέω. [шi

Παρακλητὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ голоsitopȣ ла îndemnape, ла pȣгape, saȣ ла mîпгîiepe. [шi

Παράκλητος (ὁ, ἡ), кїематȣ în ажȣtopȣ; npotektopȣ; mîпгîitopȣ; (naptik:) aвokatȣ. || (Skp:) sfîntȣл dȣxȣ. [шi

Παρακλήτωρ, opoς (ὁ), pȣгъtopȣ; îndemnъtopȣ; mîпгîitopȣ, шi чл: [παρακαλέω].

Παρα-κλήω, At: în локȣ de παρακλείω.

Παρακλιδὸν, adв: noet: în латȣpe кътpe чеea-л-алтъ napte; (fir:) кȣ amъцipe, saȣ aвatepe din adeвъpȣ. [шi

Παρακλίντωρ, opoς (ὁ), noet: în локȣ de παρακλίτης. [din

Παρα-κλίνω, biit: -κλινῶ, плекȣ чева în латȣpe, ла o napte; пȣĭȣ пe чinева sъ шеazъ (npinч: ла masъ, шi nas: sîntȣ кȣлкatȣ) лîпгъ чinева; daȣ ла o napte; (ел:) mъ aвatȣ din кале «Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν ἐπὶ δεξιὸν ὦμον». Tкp: «Ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέραν πύλην». Ep:= παρανοίξαντες. (шi fir:) «Ἄλλῃ παρακλίνουσι δίκας», Es: ле stpîmвeazъ. [de ȣnde

Παρακλίτης, ου (ὁ), кȣлкatȣ, saȣ шezȣtȣ ла masъ лîпгъ чinева.

Παρα-κλύζω, biit: -κλύσω, =Προσκλύζω.

Παράκλυτος (ὁ, ἡ), defъĭmatȣ. [din

Παρα-κλύω, biit: -κλύσω, noet: (кȣ цen:) n' askȣлtȣ (nȣ mъ sȣпȣĭȣ); n'aȣzȣ вine.

Παρ-ακμάζω, biit: -άσω, tpeкȣ de fлoapea mea, nȣmaĭ sîntȣ în кȣлmea mea; mъ înвekїeskȣ, mъ tpesвeskȣ. «Τὸ τῆς ὥρας κάλλος («Τὸ ἄνθος) ταχὺ παρακμάζει». Ksn: «Ὅταν παρακμάζῃ τὰ τῆς ὀργῆς». Плt: «Παρακμάζοντος τοῦ κινδύνου». Dskp: [de ȣnde

Παράκμασις, εως (ἡ), desfлopipe, шi чл: [шi

Παρακμαστικὸς, ή, ὸν, aflatȣ în, saȣ sȣпȣsȣ ла, saȣ anpoпiatȣ de desfлopipea sa, înчenȣtȣ a skъdea din кȣлmea sa în op че pелaцie.

Παρακμὴ (ἡ), tpeчepe de fлoape în opчe (npon: шi fir:); saȣ timnȣл, în кape înчепe omȣл, saȣ лȣкpȣл a skъdea din nȣtepea sa, a înвъtpîni, a se înпкцina. «Πυρετοῦ —». Гал: skъdepea fepвinцелiĭ. [πα-ρὰ, ἀκμή].

Παρα-κνάω -ῶ, biit: -ήσω, skapninȣ, saȣ fpeкȣ чева tpeкînd npea пe anpoape, = Παρατρίβω

Παρακνημίδιος (ὁ, ἡ), чел depe лîпгъ пȣлпъ. [шi

Παρακνήμιον (τὸ), (se înц: ὀστοῦν) чел maĭ miкȣ din doъ oase але пȣлпеĭ de лîпгъ fлȣepȣл пiчоpȣлȣĭ,=Παρακερκὶς. [πα-ρὰ, κνήμη].

Παρα-κνίζω, biit: -ίσω, пiшкȣ пe askȣns; (fir:) atinгȣ (sȣпъpȣ) пieziш, înтъpîtȣ.

Παρα-κοάω (-κοέω), Ion: în локȣ de παρανοέω.

Παρακοὴ (ἡ), aȣzipe гpeшitъ. 2) neaskȣлtape, nesȣпȣnepe. [παρακούω].

Παρα-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кȣ dat:) dopmȣ лîпгъ (înпpeȣнъ кȣ) чinева. 2) (fir:) пъzeskȣ ка stpeжapȣ noaпtea ȣndeва, saȣ înпpeȣнъ кȣ чinева. [de ȣnde

Παρακοίμημα (τὸ), шi Παρακοίμησις, εως (ἡ), a dopmi лîпгъ saȣ înпpeȣнъ кȣ чinева; (npin întind:) tpȣпeaskъ înпpeȣнape. [шi

Παρακοιμητὴς, οῦ (ὁ), кape doapme лîпгъ saȣ înпpeȣнъ кȣ чinева. 2) пъzitopȣ de noaпte.

Παρα-κοιμίζω, biit:-ίσω, adopmȣ (кȣлкȣ) лîпгъ saȣ înпpeȣнъ кȣ чinева. [de ȣnde

Παρακοιμιστὴς, οῦ (ὁ), кȣлкъtopȣ (snpe dopmipe) de чinева лîпгъ чinева, (ad: Tкpч:) пezeвenгîȣ.

Παρα-κοινάω -ῶ, noet: în локȣ de παρακοινόω -ῶ, biit: -ώσω, (кȣ dat:)=Ἀνακοινόομαι, комȣnікȣ чева кȣĭва.

Παρα-κοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, = Παρακοιμάομαι. [din

Παρακοίτης, ου (ὁ), шi Παράκοιτις, ιος saȣ ιδος (ἡ), soцie din къsъtopie. [παρὰ, κοίτη]. [de ȣnde

Παρακοιτία (ἡ), кȣлкape, dopmipe înпpeȣнъ. 2) пpeвeгîepe snpe stpeжȣipe de noaпte înпpeȣнъ кȣ, saȣ anpoape de чinева.

Παράκοιτος (ὁ ἡ),=Παρακοίτης, -άκοιτις.

Παρα-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, лîпeskȣ чева лîпгъ, saȣ înпpeȣнъ. [de ȣnde

Παρακόλλημα (τὸ), op че se лîпeшte пe чева; (naptik:) fлopiчiкъ, saȣ op че алтȣ лîпitȣ пe вasȣ, шi чл: [шi

Παρακόλλησις, εως (ἡ), лîпipe de, saȣ пe чева. [шi

Παρακολλητικὸς, ή, ὸν, îndemînatiкȣ ла лîпipe de чева; клeĭosȣ, mîsrosȣ.

Παράκολλος (ὁ, ἡ), лîпitȣ, saȣ кape ape чева лîпitȣ întp' o латȣpъ a sa. «Χαμεύνη—». Esix: natȣ кȣ pezemъtoape nȣmaĭ de o napte (înпpot: de ἀμφίκολλος). [παρὰ, κόλλα].

Παρ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) ѕрmezѕ кѕїва de апроапе, їл însoцeskѕ, saѕ акоmпаniezѕ; (fir:) înцелегѕ, приче-пѕ; sîntѕ înвоitѕ, mъртѕрisesкѕ ачелеаші. «Οὐ ῥᾴδιον παρακολουθεῖν βιβλίοις παλαιοῖς ἄνευ τῶν ἐξηγουμένων αὐτά». Гал: (ші кѕ партч:) «Οὐ παρακολουθεῖ ἐλεγχόμενος». Ар: Епікt: (ші în пресѕпъ кѕ ὅτι) "Εἰ δὲ παρακολουθεῖς αὐτῷ, ὅτι ἀποβάλλει τινὰ δόγματα φαῦλα». Ар: епікt: [de ѕnde

Παρακολούθημα (τὸ), че ѕрmeazъ (ѕрmъtѕръ) din чева, (Франц:) konsekѕinцъ. [ші

Παρακολούθησις, εως (ἡ), ѕрmape în концinepe de чева. [ші

Παρακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, îndemînatiкѕ, лesnічosѕ a ѕрma (a цinea) шірѕл кѕвîntѕлѕї, ші чл:

Παρακομιδὴ (ἡ), трansпортаре de чева de апроапе saѕ пе askѕns, saѕ în тречере пе d' înaintea кѕїва. [din

Παρα-κομίζω, biit: -ίσω, трansпортѕ чева de апроапе, saѕ пе askѕns, saѕ трекînd пе d' înaintea кѕїва. [de ѕnde

Παρακομιστὴς, οῦ (ὁ), трansпортъторѕ de чева пе askѕns, saѕ пе d' înaintea кѕїва

Παράκομμα (τὸ), monetъ minчinoasъ (калпъ). [παρακόπτω].

Παράκομος (ὁ, ἡ), пърosѕ. [παρὰ, κόμη].

Παρ-ακονάω -ῶ, кііt: -ήσω, askѕцѕ чева пе чева, saѕ de ла îndemînъ; (în цen:) =Παρατρίβω; (fir:) zъdъръskѕ, îndemnѕ.

Παρ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asвîрлѕ лапчea neste чева, saѕ în треакътѕ.

Παρακοπὴ (ἡ), falsifiкаціе (калпѕzъnie) de monetъ; (обіч: fir:) smintipe. [ші

Παράκοπος (ὁ, ἡ), чiontitѕ, saѕ тъїatѕ пе марцinе, ші чл:; (fir:) smintitѕ. [ші

Παρακοπτικὸς, ἡ, ὸν, sѕпѕsѕ ла, saѕ прічinѕitopѕ de smintipe. [din

Παρα-κόπτω, biit: -κόψω, taїѕ чева пе марцinе (пе de латѕре), saѕ пе кîtѕ пѕ тресѕїе; чiontesкѕ; (прінч: despre monete) fakѕ лinsъ, saѕ minчinoasъ; (în цen:) falsifiкѕ, stpiкѕ; amъцesкѕ; (кѕ цen: indip:) лinsesкѕ пе чinева de чева; (nestp:) мъ sminteskѕ. "Παρακόπτειν τῇ διανοίᾳ». Apst: (ші пас:). «Παρακεκομμένος τὸν νοῦν». Nік:

Παρα-χορέω -ῶ, biit: ήσω, їaѕ кѕ мъtѕpa.

Παράκοσμος (ὁ, ἡ), ="Ακοσμος, neperѕлatѕ. [παρὰ, κόσμος]. [de ѕnde

Παρακόσμως, адв: ='Ακόσμως, neperѕлat.

Παρα-κοτέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ anpinzѕ de некazѕ; saѕ цiѕ mînie.

Παράκουσμα (τὸ), aѕzipe грешitъ, neбъгatъ de seamъ bine, saѕ ръѕ înцелеasъ. [din

Παρ-ακούω, biit: -ακούσομαι, aѕzѕ чева în треакътѕ; (прin ѕрm:) n' aѕzѕ bine. «Τὰ μὲν ἄλλα ὀρθῶς ἤκουσας, τοῦτο δὲ παρήκουσας». Плt: 2) aѕzѕ din întîmпларе ворвindѕ-se чева. «Παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν Σάρδεσι τοῦ Δημοκήδεος τὴν τέχνην». Ер: 2] askѕлtѕ пе askѕns, трагѕ кѕ ѕрекїеа «Παρακούων δεσποτῶν, ἅττ' ἂν λαλῶσιν». Apstf: 4) (прin întind:) n' askѕлtѕ, пѕ мъ sѕпѕїѕ челор порѕнчіle.

Παρα-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, цiѕ чева лîнгъ чінева. 2) цiѕ îndъpъt, înпіеdiкѕ, опреsкѕ. 3) (nestp:) цiѕ, dѕкѕ, stъpѕїesкѕ.

Παρα-κρεμμάννυμι, biit: -κρεμάσω, atîрнѕ чева пе лîнгъ чева. «Παρακρεμάμενα». adaosele saѕ sѕплементеле вре ѕпѕї лѕкрѕ

Παράκρημνος (ὁ, ἡ), foapte pîposѕ. [παρά, κρημνός].

Παρα-κρίνω, biit: κρινῶ, жѕdiкѕ лѕкрѕрї алъtѕрindѕ ле întpe dînsele, ле компарѕ; (despre ostaші) аранжезѕ, saѕ пѕїѕ în pîndѕ; (ѕne-орї) жѕdiкѕ грешit.

Παρ-ακροάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, = Παρακούω, askѕлtѕ пе fѕріш, saѕ n' aѕzѕ bine, înцелегѕ ръѕ челе aѕzite. [de ѕnde

Παρακρόασις, εως (ἡ), askѕлtape пе fѕріш, aѕzipe грешitъ; neaskѕлtape (nesѕпѕнере). [ші

Παρακροατὴς, οῦ (ὁ), askѕлtъторѕ пе fѕріш; небъгъторѕ de seamъ în aѕzipe; saѕ ръѕ-експлікъторѕ de челе aѕzite; neaskѕлtъторѕ, saѕ neѕрmъторѕ челор zise.

Παρα-κροκίζω, biit: -ίσω, кат seamъпѕ кѕ (кат adѕкѕ a) шофpanѕ.

Παρα-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, batѕ, ловеskѕ ѕшор, saѕ în коаstъ; isбеskѕ în аерѕ; плеsneskѕ în палме, ка sъ înкѕражezѕ.

Παράκρουσις, -εως (ἡ), ловіре din латѕре, saѕ ла о парте (акt: saѕ пас:); neармоніоаsъ кîntape de мѕsiкалѕ instpѕmîntѕ; (xim:) =Κατάκρουσις. (Франц:) précipitation; (fir:) înшелъчїѕне, amъціpe; (ѕne-орї)=Παρακοπὴ, smintipe. [παρακρούω].

Παρακρουσιχοίνικος (ὁ, ἡ), înшелъторѕ ла мъsѕpъtoape de semъпъtѕpї кѕ ѕпѕ felѕ de mepтiкѕ. (везї ші κρουσίμετρος). [παράκρουσις, χοῖνιξ].

Παρακρουστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѕ a amъці. 2 (med:) adѕкъторѕ de smintipe, =Παρακοπτικὸς. [ші

Παρακρουστικῶς, adв: прin înшелъчiвne, saв smintire. [шi

Παράκρουστος (ὁ, ἡ), авътвtв (прiнч:) ла minцï, smintitв. [din

Παρα-κρούω, шi (miж:) -κρούομαι, вiit: -κρούσω, -ομαι, ловеsкв п' алътврea; isвind daв ла о napte; deпъrtezв; (mвs:) isвesкв ръв (desapmonios) коарделе кitapeï, шi чл:; (naptik:) isвesкв кътпъna, ка съ tpагъ maï греv, saв вaniцa, ка съ se вepse греsnцеле (везï шi κρουσιμετρέω); (de вnde în цen:) înшелв; sкоцв, аватв пе чinева din калеа чea dpeaпtъ, saв din minцï. «Οὐκ ἄν σε παραρακρούοι ἡ παροῦσα συμφορά.». Плt: (шi nas:) «Παρακεκροῦσθαί (τῶν φρενῶν) μοι δοκεῖς». Лкs: къ 'цï aï eшit din minцï. (везï шi παρακινέω, шi παρακόπτω].

Παρα-κρύπτω, вiit: κρύψω, кат аскsnzв чева (пе кitв se noate).

Παρα-κρώζω, вiit: -κρώξω, кроnкъïв апроапе de чinева.

Παρακταῖος, α, ον, == Παράκτιος.

Παρα-κτάομαι -ῶμαι, вiit: -κτήσομαι, maï dovîndesкв шi алтеле афаръ de челе че amв; (în tpe: de кв:) amв пропрietate апроапе, saв афаръ de челе-л-алte a ле меле пропрietъцï.

Παράκτης, ου (ὁ), (în цen:)==Παρακομιστής; (ïap naptik:) повъцвitорв de копоï. [παράγω].

Παράκτησις, εως (ἡ), адъоцiре de пропрietate; (прin întind:) пропрietate апропiatъ, saв dovînditъ афаръ de челе-л-алte пропрietъцï. [παρακτάομαι].

Παρακτίδιος (ὁ, ἡ), noet: în локв de παράκτιος.

Παρακτικός, ἡ, όν, пвtinчосв a продвче, a deрiва, шi чл: [παράγω].

Παράκτιος, α, ον, пвsв лîngъ църmв. "Λειμών—». Sof: «Κῦμα—». Епгр: вълазв, че вate în църтвл тъpiï. [παρά. ἀκτή].

Παράκυκλος (ὁ), (ла îm: παράκυκλοι, шi în eтероц: παράκυκλα) о napte a черквлвï роцiï. [παρά, κύκλος].

Παρα-κυλίω, вiit: -ίσω, postогоnesкв чева апроапе.

Παρα-κύπτω, вiit: -κύψω, тъ плекв апроапе, saв п' алътврea de чева; тъ плекв афаръ пе fepeastpъ, ка съ възв; тъ кiтв пе аsкsns, saв de апроапе; възв în tpeaкътв.

Παρα-κυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi -κύρσω, noet: ==Παρατυγχάνω.

Παράκυψις, εως (ἡ), плекаре п' алътврea (пе fepeastpъ, шi чл:).

Παρα-κωμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, комiчешte atingв пе чinева în tpeaкътв, întpевъгîndв 'л în komodia mea.

Παράκωφος (ὁ, ἡ), кат sвpdв. [παρὰ, κωφός].

Παρακωχή, (ἡ), ==Παροχή.

Παρα-λαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, въpfesкв ор че 'mï вine.

Παρα-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пех: παρέλαβον, шi чл:) ïaв чева кв mine, saв de ла чinева; ïaв чева în stъпîniрeа mea; moшtenesкв; (fir:) învъцв dîn tpadiцie. «Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι . . τ. Skp:

Παρα-λάμπω, вiit: -λάμψω, лвчесвв d'апроапе, saв dintp' о napte; лвчесвв întвnекat.

Παραλάμψεσθαι, Ion: în локв de παραλήψεσθαι, miж: вiit: de inf: ал лвï παραλαμβάνω.

Παράλαμψις, εως (ἡ), лвчiре de апроапе. 2) (med:) алвеацъ formatъ пе лвminiцa окïвлвï. (везï шi λεύκωμα). [παραλάμπω].

Παρα λανθάνω, вiit: -λήσω, (пех· 2 παρέλαθον, шi чл:) sкапв аsкsnsв вndeва апроапе; (кв ак:) ръmîïв пеквnоsквtв. 2) (miж: кв цen:)=='Επιλανθάνομαι, вitв.

Παρα-λεαίνω, вiit: -ανῶ, netezesкв чева кв totвл· smвlгв перiï dene tpвпв· [de вnde

Παραλεαντικός, ἡ, όν, чел кв însвшime de a netezi; (med:) moitорв, malaktiкв.

Παρα-λέγω, вiit: -λέξω, (pap akt;) ворвesкв ор че nesокоtit,==Παραλαλῶ. 2) (овiч: miж:) кълегв în tpeaкътв,==Παρατίλλω. 3) плвtesкв п' алътврea кв църтвл, (Fpanц:) cotoyer. «Κακεῖθεν ἤδη παρελέγοντο τὴν Ἰταλίαν». Diod: 4) (noet: кв dat:) dормв înпреvнъ; (în menaжatъ eкsпреsie) тъ înпреvнв tpвпeшte. «Ἀθανάτη παρέλεκτο θεᾷ βροτός». Om: imn:

Παραλειπτικός, ἡ, όν, овiчпвitв a лъsa невъгатв de seamъ, a tpече кв ведереа; (ptp:) fъквtв în felв de параліпsв (везï παράλειψις). [din

Παρα-λείπω, вiit: -λείψω, лаsв чева ла о napte (în лаtвpea dpвmвлвï meв); tpeкв fъръ a въга de seamъ; (fir:) tpeкв în tъчере. «Ἀλλὰ μὴν καὶ τῇ μεγαλοφροσύνῃ γε ὡς ἐχρῆτο, οὐ παραλειπτέον». Ksn: (шi nas:) "Ἔκαιον, εἴτινι παραλειπομένῳ ἐντυγχάνοιεν». Ksn: ръmasв

Παρ-αλείφω, вngв чева пе d'алътврea, saв din întîmпларе.

Παράλειψίς, εως (ἡ), лъsаре, пъръsiре

ла о parte; (fir: ptp:) trечере în тъчере. [παραλείπω].

Παράλευκος (ὁ, ἡ), каре bate în албъ, албічоsъ. [παρὰ, λευκὸς].

Παρα-λεύσσω, (fъръ biit:) noet: în локъ de παρoράω.

Παρα-λήγω, biit: -λήξω, sîntъ лінгъ чел din връмъ. «Παραλήγουσα». Грам: silaba de лінгъ sfîршітъ (пенултітъ). "Παραλήγει (ші пас: «Παραλήγεται) διφθόγγω». Грам: аре diftonгъ ла пенултітъ. [de ънde

Παράληξις, εως (ἡ), а fi лінгъ sfîршітъ. 2) îndoitъ terminaцie de о zічере.

Παραληπτέος, α, ον, nosit: ал лъі παραλαμβάνω.

Παραληπτὸς, ἡ, ὸν, пътінчоsъ, saъ treбъінчоsъ de а se лъа îппреънъ, saъ de ла чінева, saъ în stъпîпіре, ші чл: [ші

Παραλήπτωρ, ορος (ὁ), лъътоrъ къ sine, saъ asъпръші de чева. [παραλαμβάνω].

Παρα-ληρέω -ῶ, biit: -ήσω,=Παραλάλω, кат върfeskъ ор че 'mі віне, saъ ворвеskъ кат аїъреа. [de ънde

Παραλήρημα (τὸ), кат върfitъръ. [ші

Παραλήρησις, εως (ἡ), кат върfire, saъ ворвіре кат аїъреа.

Παράληρος (ὁ,ἡ), кат върfitorъ. || (sъbst:) =Παραλήρημα. [παρὰ, λῆρος],

Παράληψις, εως (ἡ), лъаре de moштепіре, saъ din tradiцie; пріімірe din mîінеле къіва (akt: ssъ пas:). [παραλαμβάνω].

Παραλία (ἡ), каътъ παράλιος.

Παρα-λιθάζω, biit: -άσω, sîntъ пъцin чева saъ п' алътъреа пієtroѕъ.

Παράλιμνος (ὁ, ἡ), пъsъ, aflatъ лінгъ балтъ. [παρὰ, λίμνη].

Παρα-λιμπάνω, Aт: în локъ de παραλείπω.

Παράλιος, α, ον, [παρὰ, ἅλς] пъsъ, aflatъ лінгъ цірмъл търіі,=Παραθαλάσσιος. «"Ορνιθες παράλιοι». Sof: пъсърі de mare. «Παράλιοι„. локъіtorіі църтулуї търіі. «Παραλία (se inцt χώρα)». (în цеn:) църтъ de mare, (partik:) ал Atічеї. «Παράλια (τὰ),». о serвъtoare а Atепепілор. (везї ші πάραλος».)

Παρ-αλίσκομαι, biit: -αλώσομαι, тъ ssprinzъ кіар asъпра faцteї, saъ în treaкътъ.

Παρ-αλιταίνω, biit: -αλιτήσω, (пех: 2: παρήλιτον, ші чл:) noet: în локъ de παραμαρτάνω. (къ ак: ел: de преп:) «Ἡ ῥα θεοὺς παρήλιτες ἀφραδίῃσιν». Апл:

Παραλίτης, ου (ὁ), коръвіеръ ал sfinteї trіере пътіtе [πάραλος].

Παραλιώτης, ου (ὁ), локъітоrъ de църтъл търіі. [παράλιος].

Παραλλαγὴ (ἡ), =Παράλλαξις. [ші

Παράλλαγμα (τὸ), обієктъл, saъ efektъл (ешітъл) skimbъріі, префачеріі, ші чл: 2) =Παράλλαξις. [ші

Παράλλακτος (ὁ, ἡ), skimbatъ, saъ препітоrъ de префачере. [ші

Παραλλὰξ, adв: în skimbare dintr' ъпа într' алtа. «Βλαστάνει δὲ (ὁ νάρθηξ) παραλλὰξ τὰ φύλλα, λέγω δὲ παραλλὰξ, ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους τῶν γονάτων, ἀλλ' ἐναλλὰξ„. Ткр: [ші

Παράλλαξις, εως (ἡ), strъmъtare dintr' о позіцie saъ stare într' алtа; deosebіре, ші чл: [din

Παρ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, skimbъ (fakъ а se deosebi skimbînдъ se întrе dînsele) лъкръріле, каре sînt пъsе în паралелъ. "Ὁ χαλκεὺς παραλλάττει ἀλλήλων τοὺς ὀδόντας (τοῦ πρίονος)». Ткр: фаче пе ъпъл ешітъ afaръ de ла о parte, ші пе чел алtъ din чеа-л-алtъ. 2) (în цеn:) префакъ, преskimbъ (маї къ seamъ spre маї ръъ); (nestrъп:) тъ deosebeskъ; (ъпе-орі) тъ балапцеzъ, тъ îndoїeskъ. «Παραλλάσσει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματα». Sof: (ші ел: saъ nestr:) «Τὸ τεῦτλιον παραλλάσσει παρὰ τὰς ὥρας». Tfp: pesare кînd маї de timпъріъ, кînd маї tîrziъ decе timпъ. (ші къ цеn:) «Γυναῖκα μηδὲν παραλλάττουσαν Ἐριννύος». Лкs: (ші печерs:) "Παραλάττει». Лкs: аре deosebіре. (ші пas:) «Παρηλλαγμένος μεγέθει». Лкs: ekstraordіпаръ ла търіте. (везї ші ἐξαλλάσσω). 3) trекъ маї 'nainte; тъ абатъ din drъmъл meъ; тъ ръtъчеskъ; (fir:) тъ smintеskъ. «Ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν». Ksn: (ші къ преп:). «Καθ'ἑτέρας ὁδοὺς παραλλάξας„. Пл: (ші fir:). «Παραλλάξαι αὐτόν φασιν οὐχ ὑπὸ γήρως ἢ νόσου, ἀλλὰ φαρμάκοις„. Пл:

Παραλληλία (ἡ), позіцie паралелъ. [ші

Παραλληλίζω, biit: -ίσω, пъiъ în паралелъ; алътъръ ъпа пе лінгъ алtа, ші ле жъdікъ, ле компаръ. [παράλληλος]. [de ънde

Παραλληλισμὸς (ὁ), паралелismъ, алътъраре de ъпа лінгъ алtа, ші жъdікаре întrе dînsele, компараре.

Παραλληλόγραμμον (τὸ), паралелограмъ, figъръ цеотеtrікъ din патръ лініі паралеле. [παράλληλος, γραμμή).

Παράλληλος (ὁ, ἡ), паралелъ, пъsъ апроапе, saъ îппотрівъ de чева, къ întindere în de о потрівъ депъртаре întrе dînsele

în toatъ лъnџimea. 2) речіпрокȣ 3) ȣna neste алta. || (nexst:) Παράλληλα, în локȣ de παραλλήλως. [παρά, ἀλλήλων]. [de ȣnde

Παραλλήλως, adв: în паралелȣ.

Παραλογή, (îndoïosȣ) în локȣ de...

Παραλογία (ή), прічinȣіpe fъръ кȣвîntȣ; (npin ȣpm:) minчiȣnъ, amъџipe. [ші

Παρα-λογίζομαι, вііt: -ίσομαι, fакȣ грешitъ sokoteaлъ, saȣ dape кȣ sokoteaлa, semȣipe; mъ rîndeskȣ грешit; (npin întind:) amъџeskȣ (npinч: npin minчinoasъ sokoteaлъ, saȣ rîndipe); (în џen:) înшeлȣ, (ші nas:) mъ înшeлȣ; îmî nіеpzȣ кȣm-пъtȣл. «Ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς». Плв: [παράλογος] [de ȣnde

Παραλογισμός (ό), грешitъ saȣ pea sokoteaлъ; minчinoasъ, amъџitoape rîndipe, saȣ siлоџismȣ (sofismъ, шepetlікȣ), ші amъџipea чea npintp' ачeasta. [ші

Παραλογιστής, οῦ (ό), amъџitopȣ npin грешite sokoteлî, saȣ pеле rîndipî, înшe-лъtopȣ. [de ȣnde

Παραλογιστικός, ή, όν, îndemînatікȣ a amъџі (шipetȣ). [de ȣnde

Παραλογιστικῶς, adв: кȣ кіпȣ amъџitopȣ.

Παραλογιστός, ή, όν, лesnічоsȣ de a se amъџі npin minчiȣnî. [παραλογίζομαι.]

Παράλογος (ό, ή), чeл fъръ dpentȣ кȣ-вîntȣ, saȣ прічinъ вine кȣвîntatъ, неку-віinчовȣ, чiȣdatȣ, (Fpanџ:) aвsȣpdȣ. 2) чeл afаръ, saȣ înnpotівъ de sokoteaлъ, saȣ rîndipe, nerîndіtȣ, neaшtentatȣ. || (sȣвst:) «Ὁ παράλογος». Тъч: în локȣ de τὸ παράλογον. [παρά, λόγος]. [de ȣnde

Παραλόγως, adв: fъръ кȣвîntȣ; neste rîndipe, ne nenъdъждȣite.

Παράλοιπος (ό, ή), ръmasȣ ла о napte, saȣ în ȣpmъ. = Ὑπόλοιπος. [παραλείπω].

Παρα-λοξαίνω, вііt: -ανῶ, fакȣ чeва кam stpîmвȣ, saȣ nіezішȣ.

Πάραλος (ό, ή), = Παράλιος. «Στρατός—». Ep: «Ἡ πάραλος (se înџ: ναῦς, saȣ τριήρης)». ȣna din чeле доъ sfinte, îȣte-плȣ-titoape гaлеpe але Atenenілop, tpansnop-tъtoape aвічнȣіt de але sepвъpії naшtepії лȣї Anoлonȣ în insȣлa Deлȣ, ші întpe-вȣinџatъ afаръ de ачeasta ші ла алtе nȣвліче гpaвnіче tpeвї. «Ἡ Σαλαμινία ναῦς Ἀθήνησι καὶ ἡ Πάραλος οὐκ ἐπὶ πᾶν ἔργον, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἀναγκαίας καὶ μεγάλας κατεσπῶντο πράξεις». Пл: «Πάραλοι». Ep: локȣitopії џъpmілop Atічеї; saȣ коръвіе-pії гaлеpeї Πάραλος, (алt:) «Παραλῖται». || (sȣвst:) «Πάραλον». Eнгp: ȣnȣ feлȣ de nлantъ dene џъpmȣл mъpії.

Παραλουργής, έος (ό, ή), (χιτών) хaînъ кȣ mъpџinî de amîndoъ пъpџіле nopfipії (poшії), = Παραπόρφυρος. || «Παραλουργεῖς». ал doiлea клasȣ de чetъџenî în Пepsia (кape nȣpta saȣ snpe deoseвіpe хaîne nȣ-maî ne mъpџinî nopfipії, іap nȣ neste totȣ, ка чeî de întîiȣл клasȣ). [ші

Παραλουργίς, ίδος (ή), înвpъкъminte кȣ mъpџinî poшії. [ші

Παραλουργός (ό, ή), = Παραλουργής [παρά, ἁλουργός].

Παραλοῦται (οἱ), чeї че se sкaлdъ ȣniї лîнгъ алџії [din

Παρα-λούω, вііt: -λούσω, лaȣ ne чinева лîнгъ алtȣл. || (овіч. mіж:) Παραλούομαι -οῦμαι, вііt: -λούσομαι, mъ sкaлdȣ лîнгъ saȣ înпpeȣnъ.

Παραλοφιὰ (ή), гipвова napte din anoї a гîtȣлȣї (прічн:) de калȣ, гpeвъnȣл. [παρά, λόφος].

Παρα-λυγίζω, вііt: -ίσω, sȣчeskȣ чeва în лatȣpe, skpinteskȣ, = Παραστρέφω.

Παρ-αλυκίζω, вііt: -ίσω, sîntȣ кam sъpъ-џeлȣ.

Παρα-λυπέω -ῶ, вііt: -ήσω, mîхneskȣ, sȣnъpȣ ne чinева de anpoane.

Παράλυπρος (ό, ή), кam seкъџівȣ (ne-podosȣ). [παρά, λυπρός].

Παράλυσις, εως (ή), desлeгape, desno-dape, sлъвіpe din лatȣpe; (med:) napa-лisie, moлeшipe, nemішкape de mȣdȣлa-pеле tpȣnȣлȣї. [ші

Παραλυτικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, чeл кȣ însȣшime de a napaлisa, saȣ a mo-лeшi. 2) (med:) nъtimaшȣ de, saȣ sȣ-nȣsȣ ла napaлisie, napaлітікȣ. [ші

Παράλυτος (ό, ή), desлeгatȣ, deskȣsȣtȣ, desnodatȣ din лatȣpe; (med:) napaлітȣ, nъtimaшȣ de napaлisie. [παραλύω].

Παρα-λυτρόω -ῶ, ші (mіж:) -λυτρόομαι οῦμαι, вііt: -ώσω, ομαι, maї peskȣmnъpȣ (desnpoвeskȣ npin npeџȣ de desnpoвіpe) ші ne алtȣ чinева ne лîнгъ чeл întp' a-девъpȣ peskȣmnъpatȣ.

Παρα-λύω, вііt: -λύσω, desлeгȣ, desfакȣ чeва n' алъtȣpea; (în џen:) stpікȣ, sȣpnȣ, ші чл: «Παραλύσας τὰ σακκία». Пл: «Παραλύσας τὰ πηδάλια τῶν νεῶν». Ep: sко-џіnd. (ші nas:). «Σμύρνη παρελύθη ὑπὸ Ἰώνων». Ep: (de ȣnde 2) (fir:) npічinȣ-іeskȣ napaлisie; (în џen:) moлeшe-skȣ, sлъвeskȣ de totȣ (nроn: ші fir:). «Τοὺς ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ ἡσσονας θεῖν τῶν θηλέων, παραλύεσθαι». Ep: (вeзї ші ἐκλύω). 3) maї desлeгȣ ші алtȣ

чева inкъ, saŭ afaръ de... «Λῦσαι μίαν κύνα· ἐὰν δὲ λάβῃ τὸ ἴχνος, παραλῦσαι καὶ ἑτέραν„. Ksn: 4) (npin întind: ші fir: кв цеп:) isбъвeskš, sлoвozš din чева. «Ἐπειρᾶτο παραλύειν τοὺς Ἀθηναίους τῆς ὑπ' αὐτὸν ὀργῆς». Твч: «Παραλύειν αὐτὸν τῆς στρατηγίας». Ep: a 'л skoate din... "Τῶν μοι παίδων ἕνα παράλυσον τῆς στρατηίης». Ep: Παρέλυσεν αὐτὸν τῆς καταδίκης». Лвч:

Παράλωμα (τὸ), глs: [παρὰ, λῶμα] бeтeлie, saŭ кeпapš de хaїнъ.

Παρ-αμαρτάνω, aiit: -αμαρτήσομαι, (nex: παρήμαρτον, ші чл:) грешeskš din nевъrape de seamъ; нв nemepeskš.

Παρα-μαρτυρία (ἡ), (лц:) = Παραγραφὴ (npinч: npin віš граїš).

Παραμασήτης, ου (ὁ), (maї кopeк:) Παραμασύντης, коm: = Παράσιτος. [παρὰ, μασάομαι]

Παραμαχαιρίδιον (τὸ),=Παραξιφὶς,

Παρ-αμβλύνω, biit:-υνῶ, sîntš кam tîmnš.

Παρα-μεθ-ίημι, biit: -μεθήσω, (nex: παρεμεθῆκα, ші чл:) lasš чева ла o napte; destinzš, лasš кam sлав.

Παρ-αμείβω, ші (mіж:) -αμείβομαι, biit: -αμείψω, -ομαι, =Παραλλάττω, tpeкš n' aпpoane de чева înainte; (despre pîš) кsргš n' aлъtspea; întpeкš кв aлeргapе. «Παραμειβομένου τοῦ στρατεύματος τὴν πόλιν„. Ksn: «Καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα». Пind: (ші абsoл:) "Ὥρη παραμείβεται». Enгр: tpeчe.

Παρ-αμελέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв цеп:) лeneвeskš (neгріжeskš) чева кв totsл; (fъpъ кazš) n' amš грiжъ, нв 'mї nasъ de лoкš.

Παρα-μέμβλωκα, noet: tpe: de кв: (în лoкš de npez:) aл лвї παραβλώσκω. (вezї παραμολεῖν).

Παρα-μέμνημαι, tpe: de кв: (în лoкš de npez:) aл лвї παραμιμνήσκομαι.

Παρα-μένω biit: -μενῶ, (кв dat:) staš лîнгъ, saŭ stъpвїeskš ла чева; (fъpъ кazš) staš, ръmîїš nînъ ла sfîpшitš; (despre nеînsвfл:) цiš, dъinezš, нв 'mї nїepzš nвtepea, saŭ кaлitatea.

Παράμεσος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ чел din mіжлoкš. "Δάκτυλος—». чел de aл doilea de ла чел mікš. «Παραμέση (se înц: χορδὴ)„. în nentaкopdš чea de aл doilea кoapdъ,=Ἱερὰ τοῦ Ἄρεως. [παρὰ, μέσος].

Παρα-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsвpš чева n' aлъtspea, saŭ dвnе лвнцimea кsїва; mъsвpš în napaлeлš, saŭ кв aчeeaші mъsвpъ; pesnлъteskš de o notpiвъ; кomnapš în aлъtspape; (npin întind:) tpeкš ne лîнгъ чева,=Παραμείβομαι. «Ὁ τὴν τοῦ κύκλου κίνησιν παραμετρῶν χρόνος». Пл: mшнкîndв se чepкsлat (fъpъ încenвtš, ші sfîpшitš). 2) mъsвpš кв лinsoaвъ mъsвpъ, нв mъsвpš tokma, înшeлš, saŭ mъ înшeлš ла mъsвpъtoape. [de вnde

Παραμέτρησις, εως (ἡ), mъsвpape în кomnapaцie кв aлtš чева; pesnлъtipe de o notpiвъ.

Παρα-μεύω, Dop: noet: în лoкš de παραμείβω.

Παραμηκέως, adв: Ion: în întindepe dв ne лвнцimea кsїва. [din

Παραμήκης, εος (ὁ, ἡ), întinsš ne лîнгъ чева în лвнцime; (în цеп:) лвнгъpeцš. [παρὰ, μῆκος] [de вnde

Παρα-μηκύνω, biit: -υνῶ, tpaгš, întinzš în лвнгš, лвнцeскš; (npin întind:) întîpziezš, amînš.

Παραμήρια (τὰ), лaterаłeлe nъpцї aлe кoanseлop. [ші

Παραμηριαῖος, α, ον, ші Παραμηρίδιος (ὁ, ἡ), anлiкatš ne fie-кape din amîndoъ лatspaлeлe nъpцї aлe кoanseлop. || (sвbst:) «Παραμηρίδια (τὰ). Ksn: zълoaseлe aкonepъminte aлe кoanseлop, (Fpanц:) **cuissards**. [παρὰ, μηρὸς].

Παρα-μίγνυμι(-μιγνύω), biit: μίξω, amesteкš ші dintp' aлtš чева nвцinš, adaorš napte.

Παραμικρὸν, adв: în лoкš de παρὰ μικρὸν, fъpъ nвцinš, maї, ne anpoane, nвцinš лinsind.

Παρ-αμιλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, вiрвїeskš întpeкîndв mъ. [din

Παράμιλλος (ὁ, ἡ), [παρὰ, ἅμιλλα] кape se întpeчe кв чinева, pівaлš=Ἐφάμιλλος.

Παρά-μιμνήσκομαι, biit: -μνήσομαι, (кв цеп:) цiš minte, saŭ nomeneskš чева în tpeквtš, saŭ în вpe o înnpeжвpape.

Παρα-μίμνω, noet: în лoкš de παραμένω.

Παραμὶξ, [παραμίγνυμι] adв: кв amesteкъtвpъ n' intpe....

Παρα-μιξολυδιάζω, biit: -άσω, imitš în чева (întpeвîpš чева svnete ші din) apiв mвsiкaлъ Лidianъ amesteкatъ кв aлteлe.

Παρα-μίσγω, (npeл: παρέμισγον) =Παραμίγνυμι.

Παραμολεῖν, noet: nex: 2: de inf: aл лвї παραβλώσκω, însoцeskš, aкomnaniezš, **staš ne** лîнгъ...

Παραμονὴ (ἡ), oвiчнвitъ (stъpвitoape) ръmînepe ne лîнгъ..., stъpвinцъ în чева; dъinipe. 2) (maї nвš Бisep:) ажвнš de sepвъtoape. [παραμένω]. [de вnde

Παραμένιμος, шi Παράμονος (ό, ή), stъ рsitорЃ пе лîнгъ чева; dъinosЃ, statорnikЃ. [de Ѕnde

Παραμόνως, adв: кЅ stърЅinцъ, saЃ statорnічie ла чева.

Παράμουσος (ό, ή), neînвoitЃ кЅ mЅseлe шi mЅsiка; nesimцitорЃ de вine шi fрЅmosЃ; (кЅ цen: saЃ dat:) neпotрiвitЃ «Βρομίου ἑορταῖς παράμουσος». Еѕр: pesЅпъtорЃ de пrotiвnікЃ вïерsЃ. [παρά, μοῦσα].

Παρ-αμπέχω, шi Παρ-αμπίχω, вiit: -αμφέξω, înвракЃ (акоперЃ) ор кЅm se поate; întреввinцезЃ чева sпре акоперiре de о рЅшinoasъ fanтъ.

Παρ-αμπυκίδδω, вiit: -ιξῶ, Dор în локЃ de...

Παρ-αμπυκίζω, вiit: -ίσω, îmï apdiкЃ (леrЃ) în sЅs пърЅл кЅ кордeлъ, saЃ вandлiкъ [din

Παραμπύκιον (τό), легъïрЃ de пърЃ în sЅs кЅ вandлiкъ. [παρά, ἄμπυξ].

Παρα-μυθέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, zікЃ чева, ка sъ înкЅражезЃ, saЃ ка sъ aлinЃ; îndemnЃ, повъцЅïeскЃ; (обiч:) mînгiïЃ; (fir:) îndрепtezЃ; кЅmпътezЃ, Ѕшpezȣ. [de Ѕnde

Παραμυθητής, -οῦ (ό), înкЅражъторЃ; mînгîiторЃ. [de Ѕnde

Παραμυθητικός, ή, όν, îndeminatiкЃ, saЃ fолоsiторЃ, вЅнЃ ла înкЅражаре, saЃ mînгîiере. [de Ѕnde

Παραμυθητικῶς, adв: кЅ кiпЃ de înкЅражаре; sпре mînгîiере.

Παραμυθία (ή, înкЅражаре прin кЅвinte; mînгîiере. 2) прiчinЅiре потрiвitъ sпре îndрепtаре, (Францц:) excuse. 3 (рtр:) modifікаре (прin eкsemплe, шi чл:), saЃ sпрiжinipe de пропоsiцie. «Τοῦτο παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως». Плt: [παρά, μῦθος]. [de Ѕnde

Παραμυθικός, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, = Παραμυθητικός. [шi

Παραμύθιον (τό), mіжлокЃ, прiчinъ de îndemnаре, de mînгîiере. «Πλησμονῆς παραμύθια». Плt: (fir:) mînкърï zъdърîtoаре de пofтъ.

Παρα-μυκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mЅцeскЃ de апроапе.

Παρα-μύσσω, вiit: -ύξω, sfîmiЃ, sгîpiЃ чева пЅцin, кam пе d'алътърea.

Παρα-μύω, вiit: -μύσω, mъ înкizЃ, sîntЃ stînsЃ пе жЅmъtate.

Παράμωρος (ό, ή), кam (пЅцin чева) пероdЃ. [παρά, μωρός].

Παρ-ανα-βαίνω, вiit: -ήσομαι, mъ ЅркЃ лîнгъ чinева, mezЃ în тръсЅръ кЅ чinева ка παραβάτης (везï ziч:).

Παρ-ανα-γιγνώσκω (γινώσκω), вiit: -γνώσομαι, (пеx: 2: παρανέγνων, шi чл:) чiteскЃ чева прегътitЃ sпре sпрiжinipea челор zise. 2) чiteскЃ протоколind doъ însкрise între dînseлe, (Францц:) collationer. 3) чiteскЃ чева гpeшit (пЅ кЅm este sкрisЃ).

Παρ-αναγκάζω, вiit: -άσω, siлeскЃ пе чinева de апроапе ла чева, siлЅïeскЃ, înпiлezЃ.

Παρανάγνωσις, εως (ή), чiтiре de însкрisЃ (леце, шi чл:) sпре sпрiжinipe de челe zise; saЃ протоколiре de doъ însкрise. [παραναγιγνώσκω].

Παρ-ανα-δύομαι, вiit: -δύσομαι, esЃ în фацъ (d'asЅпра) пе лîнгъ чinева, saЃ чева.

Παρα-ναιετάω, (фъръ вiit:) поеt: (кЅ ак:) локЅïeскЃ лîнгъ чinева.

Παρα-ναίω, (пеx: παρένασα) поеt: пЅïЃ пе чinева а локЅi апроапе de... || (mіж:) = Παραναιετάω.

Παρ-ανα-κλίνω, вiit: -κλινῶ, = Παρακατακλίνω.

Παρ-αν-αλίσκω, вiit: παραναλώσω, (прел: παρανήλισκον, шi παρηνάλισκον, шi чл:) челтЅïeскЃ фъръ треввinцъ, saЃ în zadaрЃ. «Παραναλώσετε πάνθ', ὅσ' ἂν δαπανήσητε». Dm: de Ѕnde

Παρανάλωμα (τό), челтЅïaлъ фъкЅtъ фъръ треввinцъ, saЃ în zadaрЃ; (fir:) лЅкрЅ пръпъditЃ.

Παρ-ανατέλλω, вiit: -τελῶ, resърЃ (mъ ivескЃ) апроапе de...

Παρ-ανδρόομαι, οῦμαι, вiit: -ώσομαι, saЃ -ωθήσομαι, (прinч: despре fete) mъ mърitЃ în вîрstъ трекЅtъ.

Παρανείσομαι, поеt: вiit: ал лЅï παρανίσσομαι.

Παρα-νέμω, вiit: -νεμῶ, пasкЃ (шi mіж: mъ пasкЃ) апроапе de...

Παρα-νέομαι, поеt: = Παρανίσσομαι.

Παρα-νευρίζω, вiit: -ίσω, fакЃ а se despeрma, а se точi о коардъ. «Χορδαὶ παρανενευρισμέναι». Арьt: точitе de înвекiре, (прin ѕрт:) sкоцъtoаре de sлавЃ sЅnetЃ.

Παρα-νεύω, вiit: -νεύσω, mъ плекЃ din капЃ, saЃ fакЃ semnЃ de апроапе.

Παρ-αν-έχω, вiit: -έξω, (пеx: παρανέσχον, шi чл:) înалцЃ (шi ел: saЃ nestр: mъ înалцЃ) апроапе de...

Παρα-νέω, вiit: -νεύσομαι, saЃ νευσοῦμαι, = Παρανήχομαι.

Παρα-νέω, вiit: -νήσω, шi Ion: Παρα-νηέω

(νηνέω) biit: -νήσω, гръmъdeskȣ чева a-проапе de...

Παρανήτη (ἡ), koapda a doa de лінгъ чеа de ла stîpmitȣ a лірей, ші чл: [παρὰ, νήτη].

Παρα-νήχομαι, biit: -νήξομαι, înnotȣ a-проапе (saȣ trekȣ în notȣ пе dinainte) de чева.

Παρ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, înfлopeskȣ не-прекȣpmat, amȣ toldaȣna ноъ флорї. 2) desfлopeskȣ (îmї kadȣ флоріле), tpekîn-dȣ 'mї timпȣл înfлopipiї; (fir:) mъ tpekȣ, skazȣ din floapea mea.

Παρα-νικάω -ῶ, biit: -ήσω, (kȣ ціn:) ковîршеskȣ, întpekȣ npin вірtȣіцъ.

Παρα-νίσσομαι, biit: -νείσομαι, noet: mep-гȣ maї 'nainte, tpekȣ.

Παρ-αν-ίσχω, =Παρανέχω.

Παρα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, înцeлегȣ ръȣ, гpeшit. 2) îmї eсȣ din minцї, mъ smin-teskȣ.

Παράνοια (ἡ), smintipe, eшipe din minцї. [παρά, νοῦς].

Παρ-αν-οίγνυμι, ші Παρ-αν-οίγω, biit: -οί-ξω, (nex: παρανέῳξα, ші чл:) deskizȣ пȣ-цin, saȣ kîte пȣцinȣ.

Παρα-νομέω -ῶ, biit: -ήσω, (прел: πα-ρενόμουν, ші παρηνόμουν, ші чл:) калкȣ ле-ціле; (stpъm: kȣ ak: sinгȣpȣ saȣ kȣ npen:) tpaktezȣ ръȣ пе чінева, îл невinsteskȣ. «Οὐ γὰρ ἄν εἰς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενό-μησε». Ep: (ші пas:) «Εἰς τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν πολεμίων παρανομηθεῖσα». Пл: [παράνομος]. [de ȣnde

Παρανόμημα (τὸ), fantъ, пȣptape fъpъ de леце. [ші

Παρανόμησις, εως (ἡ), кълкаpе de леце.

Παρανομία (ἡ), віацъ, пȣptape кълкъtoa-toape de леці; saȣ abatepe din леціле în-tokmite; fantъ fъpъ de леце (siлnikъ, ші чл:). [din

Παράνομος (ὁ, ἡ), кълкъtopȣ de леці; (npin ȣpm:) netpebnikȣ, kopȣntȣ; (despe лȣkp:) nedpentȣ, нелеціȣitȣ, saȣ înnpo-tiва леціnop. || (sȣbst:) Παράνομον (τὸ), npo-ïektȣ, nponȣnepe înnpotiва леціnop. (de ȣnde) «Παράνομα γράφειν (ξυγγράφειν)». Ksn: a sȣnȣne npoïektȣ înnpotiва леціnop; ші Παρανόμων γράφεσθαί τινά». Plp: a пîpî пе чінева, къ a nponȣs чева кълкъtopȣ de леце. [παρὰ, νόμος]. [de ȣnde

Παρανόμως, adв: kȣ кълкаpе de леці, kȣ kinȣ înnpotiвitopȣ леціnop.

Πάραντα, [παρὰ, ἄντα] adв: kȣлkat, saȣ în латȣpe. (bezї ші κάταντα).

Παρ-αντέλλω, noet: în локȣ de παρα-νατέλλω,

Παρα-νυκτερεύω, biit: -εύσω, (kȣ dat:) пе-tpekȣ noantea npeверinд пе лінгъ чінева.

Παρανύμφιος (ὁ), însoціtopȣ de mipe, kînd îшї adȣчеа mipeasa ла kasa sa. 2) пеціtopȣ. [παρὰ, νυμφίος].

Παράνυμφος (ἡ), însoціtoapea mipeseї ла kasa mipeлȣї; saȣ пеціtoape. || (бърв:) = Παρανύμφιος. [παρὰ, νύμφη].

Παρα-νύσσω, biit: -νύξω, înпȣнгȣ, saȣ în-пінгȣ de anpoape; (fir:) atінгȣ (întъpîtȣ) пе askȣns, saȣ daȣ npічінъ пе d' алъtȣ-pea.

Παράξενος (ὁ, ἡ), stpeinȣ вîpîtȣ ȣndeва kam пе d' алъtȣpea. 2) (fir:) kȣ totȣл stpeinȣ, neoвічнȣitȣ, чȣdatȣ. [παρὰ, ξένος].

Παρα-ξέω, biit: -ξέσω, pazȣ, saȣ ръzȣїȣ de anpoape; saȣ ka statȣapȣ чїoплind fop-mezȣ чева în imitape dȣпе алта; (în цen:) ȣpmezȣ, imitȣ чева d' anpoape. (bezї ші παρατρίβω); (гpam:) depiвȣ. «Ἐντεῦθεν Σο-φοκλῆς παραξέσας ποιεῖ τὸν Οἰδίποδα λέγον-τα, ші чл:», Eȣst: «Ἐκ τούτων δὲ καὶ πα-ροιμία παρέξεσται ὕστερον». Eȣst:

Παρα-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ȣsȣkȣ (ші nas mъ ȣsȣkȣ) kîte пȣцinȣ [din

Παράξηρος (ὁ, ἡ), kam ȣskatȣ. [παρὰ ξηρὸς].

Παραξιφίδιον (τὸ), dim: ал лȣї ...

Παραξιφὶς, ίδος (ἡ), кȣцitȣ alîpnatȣ л îndemînъ, saȣ înчinsȣ лінгъ sabie. [παρὰ ξίφος].

Παραξόνιος (ὁ, ἡ), чел anpoape de osie || Παραξόνιον (τὸ), кȣїȣл din капȣл osii ka sъ onpeaskъ poata de a eші. «Σχιν-δαλμῶν παραξόνια». Apstf: siлite amъpȣnt în шipetлікȣpї, (dȣпе ziч:) пене din sȣp чеде. [ші

Παραξονίτης, ου (ὁ), ші Παραξονῖτις, ιδο (ἡ), =Παραξόνιος. || (sȣвst: бърв:) = Πα-ραξόνιον; (fem:) = Πλήμνη, вȣtea poції în kape intpъ капȣл osii. [παρὰ, ἄξων].

Παραξύνεσις, εως (ἡ), At: în локȣ d παρασύνεσις, (asemenea ші toate, kîte în чеп de ла παραξυν).

Παρα-ξυράω (ші Ion: έω) -ῶ, biit: -ήσω pazȣ, їаȣ kȣ вpічȣл, foapfekȣ чева пе алъtȣpea.

Παραξύτιον (τὸ), =Ξυστόν (2). [ші

Παράξυσμα (τὸ), чеea че se ia npin pъ-zȣpe, saȣ чїoплipe пе d' алъtȣpea. 2) поdoaвъ de пе dasȣпpa de чева лȣкpat kȣ чїoплipe. [din

Παρα-ξύω, biit: -ξύσω, pъzȣїȣ, saȣ чїo

плеskȣ, zdîрлеsпȣ чева în треакътȣ, saȣ пе d'алътȣреа; (прin întind:) трекȣ преа п' апроапе de чева, saȣ трекînd atinгȣ.

Παράορος (ὁ, ἡ), Дор: în локȣ de παρήορος.

Παρα-όρνυμι, biit: ὄρσω, поет:=Παρορμῶ.

Παράπαγος (ὁ), [παραπήγνυμι] верігъ, saȣ zоворȣ de ȣшъ.

Παρα-παιδαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, întреȣinȣezȣ ȣнȣ алтȣ deosebitȣ (dekît чел обічнȣitȣ) кіпȣ în крештере de копії, ші adȣкȣ ла кȣноштінцъ трентат ші пе несімціте. «Πολλοὺς καὶ τὸ σχῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν». Клм:

Παρα-παίζω, biit: -παιξοῦμαι, тъ жокȣ, saȣ îmі батȣ жокȣ în треакътȣ.

Παραπαιόντως, adв: (de партч:) în кіпȣ de небȣнȣ, небȣнеште. [ші

Παράπαισμα (τὸ), фантъ, saȣ кȣвîнтȣ de smintitȣ. [ші

Παράπαιστος (ὁ, ἡ), == Παράφρων, smintitȣ. [din

Παρα-παίω, biit: -παίσω, ловеskȣ în латȣре (іар пȣ în мііжлокȣ, saȣ аколо, ȣnde тревȣіе); (кȣ цен:) esȣ din калеа mea, пȣ мергȣ дрепт; (fir:) тъ аватȣ (кȣ цен:). «Πολὺ τῆς ἀληθείας παραπαίειν„. Плв: (de ȣnde обіч:) «Φρενῶν —». Лкс: == Παραφρονεῖν. (ші фъръ казȣ) "Ὦ δέσποθ', ὡς παραπαίεις„. Apstf:

Παρα-πάλλω, biit: -παλῶ, клетінȣ, sгȣдȣіȣ чева de апроапе; asвîрлȣ маї 'наінте, маї înколо.

Παράπαν, adв: în локȣ de παρὰ πᾶν, кȣ тотȣл; пеste тотȣ, în ценералȣ; обічнȣіт, маї de мȣлте-орї; (преченд: negaціе) нічї de кȣм (обіч: кȣ артік: деспър: saȣ комп:). «Οὐδὲ κινεῖται τὸ παράπαν, saȣ τοπαράπαν». Гал:

Παρ-απαντάω -ῶ, biit: -ήσομαι, == Προϋπαντῶ.

Παρα-πάσσω, biit: -πάσω, пресарȣ чева пе ічї пе коло.

Παρ-απάσσω, Іон: în локȣ de παραφάσσω.

Παρ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, амъцінd ръțъчеskȣ, skoцȣ din мінцї пе чінева.

Παρα-πειράω -ῶ, ші (між:) -πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσω, -ομαι, черкȣ пе d' алътȣреа (кȣ ȣнȣ вȣлȣ sȣвціре).

Παραπειστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікȣ a desдȣплека, a авате din пъререа sa. [παραπείθω].

Παρα-πελεκάω -ῶ, biit: -ήσω, чіоплеskȣ п' алътȣреа, == Παραξέω.

Παρα-πέμπω, biit: πέμψω, тріміцȣ, порнеskȣ маї 'наінте; трекȣ чева dinколо петрекȣ пе чінева; (fir:) == Παρατρέχω. ‖ (між:) депъртеzȣ de ла sінемї; тъ desпарцȣ de мȣіере. «Παραπέμπων ἑαυτὸν πότοις καὶ μουσικῇ»: Пл: îmї петречеа времеа (везї ші παράγω).

Παραπεπλεγμένως, adв: (de партч:) înкȣркат, амеsтекат; împреȣнъ; тотdeодатъ. [παρὰ, πλέκω].

Παραπέπταμαι, пас: трε: de кȣ: ал лȣї παραπετάννυμι.

Παρα-περι-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣмблȣ п' апроапе, п' алътȣреа.

Παραπέταλος (ὁ, ἡ), къптȣшітȣ кȣ foї de металȣ; saȣ (în цен:) акоперітȣ кȣ frȣnze [παρὰ, πέταλον].

Παρα-πέταμαι, =Παρίπταμαι.

Παρα-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzȣ чева апроапе, saȣ dînaintea кȣіва; акоперȣ кȣ, saȣ ка кȣ вълȣ, ор перdea.

Παρα-πετάομαι -ῶμαι, Іон: în локȣ de παραπέτομαι.

Παραπέτασμα (τὸ), [παραπετάννυμι] вълȣ, saȣ перdea întinse dînainte de чева; (fir:) прічінȣіре.

Παραπέτομαι, biit: -πτήσομαι, == Παρίπταμαι, sворȣ п' апроапе, saȣ dinколо de чева.

Παράπεψις, εως (ἡ), desъвîршітъ mistȣіре. [παρὰ, πέπτω].

Παράπηγμα (τὸ), (în цен:) ор че se înfіце, saȣ se атîрнъ апроапе, saȣ dînainte de чева; (партік:) таблъ копрінзътоаре de înskрise леції, трактате, ші алте пȣвліче întокмірї, saȣ de astрономіче, хронолоціче ші чл: обсерваціі (în фелȣ de календарȣ), saȣ de елементе пе skȣртȣ а ле орї-кърia штііnце, ші ексnȣsъ spre кȣноштінца пȣвлікȣлȣї; (fir:) моделȣ, формȣлъ. 2) ȣнȣ înstрȣмîнтȣ аstрономікȣ пентрȣ обсерварea резърірії ші апȣнерії stелелор. [din

Παρα-πήγνυμι, biit: -πήξω, (în цен:) înfігȣ апроапе de чева; (партік:) însemneзȣ чева пе таблъ, ші екsпȣіȣ, (франц:) афішезȣ spre кȣноштінца пȣвлікȣлȣї; saȣ екsпȣіȣ пе таблъ în skȣртȣ елементареле пърції а ле ор кърia штііnце.

Παρα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sърȣ маї 'наінте; (fir: кȣ ак:) калкȣ (тъ аватȣ din) чева.

Παραπηλωτὸς, ἡ, ὸν, (цеоп:) sпоітȣ кȣ лȣтȣ (поројȣ). [παρὰ, πηλός]

Παραπήχιον (τὸ), (anatom:) чел маї мікȣ din челе доъ оасе а ле врацȣлȣї. [din

Παράπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел апроапе de брацѕл mîneĭ. || (sѕвst:) Παράπηχυ (τὸ), ѕнѕ fелѕ de femeĭaskъ хаĭнъ албъ кѕ кепаре пе ла mînічĭ. [παρὰ, πῆχυς).

Παρα-πιέζω, вііt: -έσω, stpiвeskѕ, апъsѕ п' алъtѕpea.· «Δεῖ ἑκατέρωθεν διὰ τῶν χειρῶν παραπιέζειν τὴν κεφαλήν». Хірѕрц: Пал: 2) (fir:) ѕвпърѕ, stpimtopezѕ, îпnілezѕ преа шѕлt. [de ѕнde

Παραπίεσμα (τὸ), stpiвitѕpъ, [ші

Παραπιεσμὸς (ὁ), stpiвipe, апъsape din пърціле d'алъtѕpea; (fir:) stpimtopape, în пілape.

Παρα-πικραίνω, вііt: -ανῶ, amъpъskѕ (некъжeskѕ, mîxneskѕ) de апроапе saѕ преа mѕлt. [de ѕнde

Παραπικρασμὸς (ὁ), amъpîpe (некъжіpe akt: saѕ пas:) преа mѕлtъ.

Παράπικρος (ὁ, ἡ), кam amapѕ. [παρὰ, πικρὸς].

Παρα-πίμπρημι, вііt: παρα-πρήσω, apzѕ пе d'алъtѕpea; apzѕ, (ші пas) mъ apzѕ îпnpeѕнъ.

Παρα-πίπτω, вііt: -πεσοῦμαι, (пex: 2 -έπεσον, ші чл:) kazѕ алъtѕpea, saѕ кѕлkat. «Οἱ ἰχθύες πάντες, ἔξω τῶν πλατέων, παραπίπτοντες πρὸς τὰ ὕπτια ποιοῦνται τὸν συνδυασμὸν». Apst: 2) kazѕ ѕndeвa în латѕpe (нѕ în oвічнѕіtъ, mi кѕвeнitъ пosіціe); mъ піерzѕ; (fir:) грешeskѕ; (кѕ цeн:) mъ deпъptezѕ, mъ ръtъчeskѕ. «Εἶναι δὲ τὸ σανδάλιον ἔφασκε παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ». Лѕч: (ші fir:) «Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι μάλιστα παραπίπτοιεν ἐν τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους». Ksn: (ші кѕ цeн:) «Παραπίπτειν τῆς ἀληθείας». Лкs: (вezĭ ші διαπίπτω). 3) (în a 3: пeps: saѕ în паptч:) se afлъ (ese) din întîmплаpe înaintea saѕ алъtѕpea кѕіва tpekînd, saѕ întîmпінъ пе чінева în tpeакъtѕ; (fir:) = Συμπίπτει, se întîmплъ. «Συνεκύρησε κατὰ τύχην παραπεσοῦσα ἡ ναῦς». «Θηρίον ἀκοντίσαι, ὅπου ἂν παραπίπτῃ». Ksn: «Καιροῦ παραπεσόντος». Ksn: (ші aвsoл:). Ὁ παραπεσών». Пл: чел întîmплatѕ, op кape a ешіt înainte. (ші îm:) "Τὰ παραπίπτοντα». Лкs: întîmплъpiле, îпnpeжѕpъpiле.

Παρα-πλαγιάζω, вііt: άσω, кѕлkѕ чева алъtѕpea, saѕ апроапе, saѕ пѕцін чева. [de ѕнde

Παραπλαγιασμὸς (ὁ), кѕлkape алъtѕpea (akt:); (paptік:) o лѕпtъtopeaskъ mішкape spre notіkпipea пpotiвнікѕлѕĭ.

Παραπλάγιος (ὁ, ἡ), пѕцін чeва kam кѕл-

Παρα-πλάζω, вііt:-πλάγξω, ръtъчеsѕ пе чінева fъкînds 'л a еші din калеа sa; (fir:) amъцeskѕ, skoцѕ din minцĭ; (ші пas: saѕ нestp:) mъ amъцeskѕ.

Παράπλασμα (τὸ), чеea че se лінеште ла чева; (іap пpiнч:) колоратъ чеаръ, че se лініа пе марціпеа ѕнеĭ кърцĭ spre semнѕ de zічepe îndoĭoasъ, saѕ въпѕітъ. [ші

Παραπλασμὸς (ὁ), лініpe de чева п' алъtѕpea; saѕ пpeфачеpe de чева spre maĭ ръѕ, faлsifікаціe. || (mѕsік:) чеаръ лініtъ dinadins, saѕ soaĭe, че кѕ вpeme se stpîнце пе лîнгъ гѕра, saѕ гъѕріле fлѕерѕлѕĭ. [din

Παρα-πλάσσω (ττω), вііt: -πλάσω, лінeskѕ п' алъtѕpea de чева; adaorѕ. 2) пpeфакѕ (пpiнч: în ръѕ), faлsifікѕ; desfopmezѕ; (mіж:) mъ пpeфакѕ. [de ѕнde

Παράπλαστος (ὁ, ἡ), пpeфъкѕtѕ, faлsifікatѕ, ші neadeвъpatѕ.

Παράπλεγμα (τὸ), чева înnлetitѕ; алъtѕpatѕ пе лîнгъ алтѕ чева; porожінъ de aштepнѕt. [din

Παρα-πλέκω, вііt: -πλέξω, înnлetesѕ чева п' întpe, saѕ п' алъtѕpea de чева; (пpiнч:) факѕ kosiце înnлetind întp' înseлe ші пърѕ stpeinѕ.

Παραπλευρίδια (τὰ), акопеpъmînteле коasteлор калѕлѕĭ înapmatѕ spre апъpape. (пpiнч: нeѕt: лѕĭ...

Παραπλευρίδιος, ші Παράπλευρος, пѕsѕ, saѕ пѕptatѕ апроапе de коaste; алъtѕpашѕ. [ші

Παρα-πλευρόω-ῶ, вііt: -ώσω, adaorѕ (поtpiвeskѕ) чева пе коastеле кѕіва, saѕ алъtѕpea. [παρὰ, πλευρὸν].

Παρα-πλέω, вііt: -πλεύσομαι, saѕ -πλευσοῦμαι, плѕteskѕ пе лîнгъ чева, saѕ апроапе de цъpmѕ, (Fpanц:) cotoyer. 2) плѕteskѕ dinколо, saѕ tpekѕ maĭ 'nainte. 3) плѕteskѕ înnpeѕнъ. (de ѕнde) «Παραπλέων». Ksn: Efes: omѕл pîndѕitѕ a însoці neгѕцъtopeштеле коpъвіĭ.

Παραπληγίη (ἡ), Ion: în локѕ de παραπληγία, = Παραπληξία.

Παραπληγικὸς, ші Παραπληκτικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, ловitѕ de, saѕ sѕпѕsѕ ла παραπληξία (вezĭ zіч:). [ші

Παράπληκτος, ші Παραπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), isвitѕ, ловitѕ п' алъtѕpea« Ἠϊών—». Od: E: цъpmѕ netedѕ (ѕнde валѕpiле isвesk maĭ лін). 2) (oвіч: fir:) smintitѕ, saѕ nesimцitopѕ. «Ὑπὸ τοῦ ὑοσκυάμου καλουμένου οἱ φαγόντες παραπλῆγες γίνονται». Ksn:

Παραπληξία (ἡ), (med:) апоплеksie (damвла) ла о парте а тръпълві. 2) smintipe, saв nesimцipe (прінч: din апоплеksie). [παραπλήσσω].

Παρα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, вмпле de totв пърціле deшерte fъръ tpeвsinцъ. [de вnde

Παραπλήρωμα (τὸ), чееа че se adaorъ вnpe înплinipe de локв deшерtв fъръ tpeвsinцъ, [de вnde

Παραπληρωματικὸς, ή, όν, каре slвжеште de înплinitopв ал demeptвлві. [de вnde

Παραπληρωματικῶς, adв: în felв de înплinipe netpeвsinчoasъ de внв deшерtв.

Παραπλήρωσις, εως (ἡ), вmплере, saв înплinipe fъръ tpeвsinцъ. [παραπληρόω].

Παραπλήσιος, α saв ος, ον, [παρά, πλησίον] anpoпiatв кв totвл (neмiжлочitв);(npin întind:) кam asemenea, maĭ ачелаші «Λίθους παραπλησίους ὁπλαῖς τὸ μέγεθος». Ksn: «Παραπλήσιοι ἀμφοτέροις τὸ πλῆθος». Ksn: (ші вкпрл:) "Ἐσθὴς τῇ Κορινθίῃ παραπλησιωτάτη». Ep: || (neвt:) Παραπλήσιον, ші(îm:) Παραπλήσια, adв: în локв de ...

Παραπλησίως, adв: maĭ (кam) asemenea. «Ἀγωνισάμενος οὕτω παραπλησίως». Ep: кam de o notpiвъ·

Παρα-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, isвeвкв în латвре (нв вnde tpeввіe); isвeвкв коардeле кitapeĭ ші чл: nenotpiвit (desвіepsвit); (fir:) пътimeвкв de парціалъ damвла (вeзĭ παραπληξία); sîntв smintitв (вeзĭ ші παρακρούω). «Παραπεπληγμένην τὴν διάνοιαν ἔχων» Apst: "Γέλωτι παραπεπληγμένῳ». Eвp:

Παραπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел ке плете (косiцe) п' алътвpea кв капвл. [παρά, πλόκαμος].

Παραπλοκὴ (ἡ), înплetipe п' алътвpea, saв în adaosв; (fir:)=Παρεισαγωγή. «Χυμῶν—». Sekst: [παραπλέκω].

Παράπλοος -ους (ὁ), плвtipe п' алътвpea, saв din коло de чева; (npin întind:) локвл, saв църmвл, пе лîнгъ каре плвteште чineва. || (adiekt:) însoцitopв de чева în плвtipe,=Παραπλέων. «Παράπλους ποιημένος τοὺς παρῶνας». Sвid: pîndвind a 'л însoцi плвtind п' алътвpea. [παρά, πλόος].

Παρα-πλώω, Ion: în локв de παραπλέω.

Παρα-πνέω, biit: -πνεύσω, sвfлв п' алътвpea. 2) (кв цen:) miposв a.., saв amв miposв кam asemenea кв... "Ὀποβαλσάμου—». Dskp: [de вnde

Παραπνοὴ (ἡ), sвfлape п' алътвpea; (npin întind:) гаврь, прін каре resвfлъ чева.

Παραπόδας, adв: în локв de παρὰ πόδας, îndatъ dвnе, de anpoane; de o datъ.

Παρα-ποδίζω, biit: -ίσω, факв пе чineва a se aвate din кале; (fir:) ръtъчеsкв. 2) пвів пiedікъ, înпiedікв. [ші

Παραπόδιος (ὁ, ἡ), чел ла îndemînъ, de faцъ, rata. [παρά, πούς].

Παραποδισμὸς (ὁ), înпiedікаре. [παραποδίζω].

Παρ-απο-δύομαι, biit: -δύσομαι, mъ desвpaкв ші eв tot de o datъ (mъ вмeltв), кв sъ mъ лвпtв.

Παρα-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, пpeфaкв чева în asemenea кіпв кв чел adевъpatв snpe amъцipe, falsifікв. «Παραποιησάμενος σφραγῖδα». Твч: fъкînd minчinoaкъ печеte. [de вnde

Παραποίημα (τὸ), (în цen:) лвкрв npeфъквtв (minчinosв în asemъnape кв чел adeвъpatв), falsifікацie; (partik:) = Παράγραμμα (Apst:), zічере npeфъквtъ кam de pîsв, (Franц:) calembourg. [ші

Παραποίησις, εως (ἡ), npeфачере minчinoasъ, imitape, falsifікаpe.

Παρ-απο-λαύω, biit: -λαύσω, (кв цen:) doвîndeвкв (mъ folosesкв de) чева în tpeaкъtв (din întimплape); (în însemn: de pъв) mъ вatвmв, пъtimeвкв чева din pea întîmплape. «Παραπολέλαυκεν εἰς θάνατον τῆς τοῦ συνάρχοντος θρασύτητος». Газ: «Παραπελελαύκει τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς». Лвч:

Παρ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, пiepзв (ші між: mъ пiepзв) fъръ кввîntв. «Παραπόλωλε». Dm: a пepit пе nedpentate.

Παραπολὺ, adв: în локв de παρὰ πολὺ, npea mвлt; saв кв mвлтъ deosевipe întpe..

Παραπομπὴ (ἡ), petpeчере, însoцipe (akt: saв nas:) neпtpв sirвpanцъ, (Ital:) конвоів. 2) însemnape de пasaжв чitatв (поmenitв) din вpe внв вpaжв, вnde se aflъ, ка sъ 'л noatъ чineва гъsi, (Franц:) renvoi. [ші

Παραπόμπιμος (ὁ, ἡ), folositopв, вънв de a însoцi пе чineва în кале de nazъ. [ші

Παραπομπὸς (ὁ, ἡ), însoцitopв în кале de чева, saв чineва snpe парadъ, saв sirвpanцъ. [παραπέμπω].

Παραπόντιος (ὁ, ἡ), noet: în локв de παράλιος. [παρά, πόντος].

Παρα-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, merгв, tpeкв п' anpoane, saв пе dinaintea квіва. 2)=Παρακολουθῶ.

Παραπόρφυρος (ὁ, ἡ), чел кв порfîpъ п

алъtѕреа, saѕ înnodoвitѕ кѕ вeteлie пор-fipie (pошie). [παρὰ, πορφύρα].

Παραποτάμιος, α, ον, чeл dene лîngъ pîѕ. [παρὰ, ποταμὸς].

Παρα-πράσσω (ττω), вiit: -πράξω, fakѕ чeвa fъръ pîndѕiaлъ. 2) stpîngѕ, înnлinesкѕ вanî neлeцiѕцî, ne nedpentate. 3) лѕкpezѕ înnpotiвъ (de din afapъ), peakцionezѕ.

Παραπρεσβεία (ἡ), soлie înnpotiвitoape inтepeseлop nѕвлiче, шi кълкътoape de instpѕкцiiлe date. [шi

Παραπρεσβευτής, οῦ (ὁ), soлѕ кълкътopѕ de instpѕкцiiлe date, шi înnpotiвitopѕ foлosѕлѕî nѕвлiкѕ. [din

Παρα-πρεσβεύω, шi (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, îmî калкѕ datopiiлe în soлia, че mi 'sa înкpedinцat, nеѕpmînd instpѕкцiiлe date, saѕ tpъdaѕ inтepeseлe nѕвлiче nentpѕ кape soлeskѕ.

Παρα-πρήσσω, вiit: -πρήξω, Ion: în лoкѕ de παραπράσσω.

Παράπρισμα (τὸ), лemnѕ шi чл: fiepъstpѕitѕ nïezîш шi stpîmв. 3) (Iniatp:) ѕmfлъtѕpъ de nічopѕ de калѕ. [din

Παρα-πρίω, вiit: -πρίσω, fiepъstpѕieskѕ чeвa nïezîш, saѕ stpîmв.

Παραπροθεσμία (ἡ), neîngpiжipe de sopoкѕ. [παρὰ, προθεσμία].

Παρα-προ-νοέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ npe-rîndeskѕ чeвa afapъ de чеca че tpeвѕie.

Παρα-προσ-δέχομαι, вiit: -δέξομαι, npiimeskѕ кѕ neвъgape de seamъ шi în tpeaкъtѕ, tpeкѕ кѕ вedepea.

Παρα-προσ-ποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mъ npefakѕ askѕnzînd adeвъpѕл. [de ѕnde

Παραπροσποίησις, εως (ἡ), npefaчepe de adeвъpѕ, fъцъpipe.

Παραπροσωπίς, ίδος (ἡ), = Προσωπεῖον, maskъ. [παρὰ, πρόσωπον].

Παράπταισμα (τὸ), грешeaлъ. [din

Παρα-πταίω, вiit: -πταίσω, notiкnindѕ-mъ esѕ din калea mea; (fir:) nѕ nemepeskѕ; (кѕ цen:) mъ pъtъчeskѕ, mъ aвatѕ. «Πολὺ τῆς ἀληθείας παραπταίων„. Плв: (aiцiî îndpen: παραπαίων).

Παρα-πτερυγίζω, вiit: -ίσω, глs; вatѕ (de вѕкѕpie) din apipe; (fir:) лingѕшeskѕ.

Παρ-άπτομαι, вiit: -άψομαι, (кѕ цen:) atingѕ чeвa n' алъtѕpea, saѕ în tpeaкъtѕ, saѕ ne deasѕnpa; шingiiѕ.

Παρα-πτύω, вiit: πτύσω, sкѕinînd sкoцѕ чeвa din лatѕpeле гѕpeî. «'Αφρὸν — ». Fѕstp: (вezî шi παραβλύζω).

Παρ-άπτω, вiit: -άψω, aплiкѕ чeвa anpoa-ne de, saѕ neste чeвa. «Κώπα χερσὶ παραπτομένα». Sof:

Παράπτωμα (τὸ), notiкnitѕpъ; (fir:) грешeaлъ. [mi

Παράπτωσις, εως (ἡ), къdepe în лatѕpe, saѕ лa o napte; nïepdepe de dpѕmѕ; aвatepe din кaлe; (fir:) кълкape de ...; nenemepipe, neisвѕtipe. «Διὰ τὴν τοῦ τόπου παράπτωσιν„. Плз: nentpѕ къdepea лoкѕлѕî кam лa o napte. [παραπίπτω].

Παραπύλη (ἡ), noaptъ maî mikъ (noptiцъ) алъtѕpea кѕ aлta. [παρὰ, πύλη].

Παραπύλιον (τό), mi Παραπυλὶς, ίδος (ἡ), dim: aл лѕî παραπύλη.

Παράπυξος (ὁ, ἡ), чeл кѕ лatѕpeлe гъкѕte din лemnѕ de mepiшopѕ (чimiшipѕ). «Κλίνη — ». Ilд: [παρὰ, πύξος].

Παρα-πωμάζω, вiit: -άσω, aкonepѕ чeвa n' алъtѕpea кѕ' astѕnѕшѕ, saѕ donѕ.

Παρα-ραθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Παραῤῥαθυμέω.

Παρα-ραίνω, = Παραῤῥαίνω.

Παράραμμα (τό),=Παράῤῥαμμα.

Παρα-ρέγχω,=Παραῤῥέγχω.

Παρα-ρεω =Παραῤῥέω.

Παραρητὸς, ἡ, ὸν, = Παραῤῥητός.

Παρ-αρθρέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpъmѕtѕ чeвa osѕл din лoкѕл sѕѕ, skpînteskѕ. [de ѕnde

Παράρθρημα (τὸ), skpîntitѕpъ da osѕ, saѕ memвpѕ. 2) =кѕ...

Παράρθρησις, εως (ἡ), skpîntipe ѕшoapъ de osѕ, шi чл:

Παρ-αρθρόω-ῶ, вiit: --ώσω,=Παραρθρέω.

Παρα-ριγόω -ῶ, =Παραῤῥιγόω.

Παρ-αριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, nѕmъpѕ чeвa în adaosѕ ne лîngъ aлteлe. 2) înшeлѕ лa nѕmъpъtoape.

Παρα-ριπτέω ῶ, вiit: -ήσω, шi Παραρίπτω, = Παραῤῥίπτω.

Παρ-αρκέω -ῶ, вiit: -έσω,='Αρκῶ, sîntѕ de indestѕл.

Πάραρμα (τὸ), =Παραίρημα.

Πάραρος (ὁ. ἡ), [παραίρω] smintitѕ, лinsitѕ. (вezî шi παρήορος).

Παρ-αρπάζω, вiit: -άσω, saѕ -άξω, хpъneskѕ în tpeaкъtѕ, saѕ den' алъtѕpea.

Παραῤῥαγεὶς, εῖσα, ἐν, nas: nex: 2: de naptч: aл лѕî παραῤῥήγνυμι.

Παραῤ-ῥαθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ цen:) mъ лeneвeskѕ кѕ totѕл.

Παραῤ-ῥαίνω, вiit; -ρανῶ, stponeskѕ în tpeaкъtѕ, saѕ ne din afapъ.

Παράῤῥαμμα(τὸ), че este кѕsѕtѕ în лѕn-

гȣ пе марџinea хаїнеї (шipetȣ, кепарȣ, ші чл:). [din

Παραῤ-ῥάπτω, biit: -ῥάψω, косȣ чева пе d' алътȣреа ла о хаїнъ (ка о бетеліе, саȣ кепарȣ). «Ἐνύδριες, τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρνας παραῤῥάπτεται». Ep:

Παραῤ-ῥέγχω, biit: -ῥέγξω, sfoръїeskȣ dopmind лінгъ чінева.

Παραῤ-ῥέω, biit: -ῥεύσω, mi -ῥυήσομαι, кȣргînd tpекȣ пе лінгъ чева. «Πιεῖν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ». Ksn: 2) toпindȣ мъ кȣргȣ. «Ἀλεεινόν ἐστι χιὼν ἐπιπεπτωκυῖα, ὅτῳ μὴ παραῤῥυείη». Ksn: (de ȣnde 3) (fir: despre timпȣ) tpекȣ; (кȣ џеп:) skazȣ (нeȣt:). «Τῶν φρενῶν παραῤῥυεὶς». Stв: (ші абсл:). "Μή ποτε παραῤῥυῶμεν». Skp: 4) (кȣ ак: кȣ преп:) мъ вîрȣ пе askȣns, мъ stpекорȣ. «Παραῤῥυεὶς εἰς τὸν νεὼν». Пл:

Παραῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, рȣпȣ, sîfшiȣ чева п' алътȣреа; (пас: саȣ nestp:) кръпȣ, мъ sfîшiȣ. «Φωνὴ παρεῤῥωγυῖα». Tfp: a-spрȣ, (дȣпе ziч:) sfîшiatȣ. [de ȣnde

Παράῤῥηξις, εως (ἡ), sfîшiере, кръпаре, саȣ sпарџере п' алътȣреа.

Παράῤῥησις, εως (ἡ), eksпрimаре (postipe) de чева nепоtрibitъ. [ші

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, [παρὰ, ἔῤῥηται=εἴρηται] пȣtinчоsȣ a se skoate din мînicasa sa пъреpe прin ворве (a se înблînzi). 2) (Бisep:) кърȣїа se poагъ чінева. || (sȣbst:) Παραῤῥητὰ (τὰ), кȣвînte повъџȣîtoape. "Παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι». Іл: N.

Παραῤ-ῥιγόω -ῶ, biit: -ώσω, (кȣ dat:) deџерȣ (tpемȣрȣ de fpigȣ) пе лінгъ чева. «Προθύροις—». Епігр:

Παραῤ-ῥιπτέω -ῶ, ші Παραῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, арȣнкȣ ла о парtе; лепъdȣ. 2) (сл:) мъ арȣнкȣ în пріmеждie (везї ші ἀναῤῥίπτω, ші παραβάλλω).

Παραῤ-ῥοιζέω -ῶ, biit: -ήσω, вîжiȣ tpeкînd п' алътȣреа.

Παραῤῥυείς, εῖσα, ἐν, пеx: 2: de партч: a лȣї παραῤῥέω.

Παράῤῥυθμος (ὁ, ἡ), ешitȣ din taktȣ, неармоniosȣ; nепоtрibitȣ. [παρὰ, ῥυθμός]. [de ȣnde

Παραῤῥύθμως, adв: афаръ de регȣлеле taktȣлȣї, фъръ армоnie.

Παράῤῥυμα (τὸ), ор че se întinde п' алътȣреа, ка съ înвелеaskъ, саȣ съ препъzeaskъ чева, вълȣ; (naȣt:) аkоперішȣ de піеле, саȣ de пърȣ, че se întindea de amîndoъ пърџіле резбоїештелор корȣбiї, ка съ înпiedіче връжмъшештеле торітȣрї —Παράβλημα. (Епапџ:) павесаде

«Ποδὸς—„. înкълџъminte кȣ карîмбї. [din

Παραῤ-ῥύομαι, biit: -ῥύσομαι, [παρὰ, ῥύω=ἐρύω] tpагȣ чева п' алътȣреа, ка ȣпȣ акоперішȣ, саȣ вълȣ.

Παραῤ-ῥυπόω -ῶ, biit: -ώσω, mînжeskȣ чева п' алътȣреа; însemnezȣ пе марџinea кърџії însemnaвiлеле пасаже. (везї ші παράπλασμα).

Παράῤῥυσις, εως (ἡ), întindере de вълȣ п' алътȣреа. 2) =Παράῤῥυμα «Νεὼς — ». Esхл: [παραῤῥύομαι].

Παρ-αρτάω -ῶ, bit: -ήσω, atîрпȣ чева апроапе, саȣ алътȣреа de чева; adaогȣ ка сȣплimentȣ. || (mіж:) atîрпȣ чева пе лінгъ sinemi; (прin întind:) мъ армезȣ; (de ȣnde în џеп:) гъteskȣ, саȣ мъ гъteskȣ. «Τὰς νέας παραρτέεσθαι„. Ep: «Παραρτέετο στρατιὴν καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ». Ep: «Πᾶς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον». Ep: [de ȣnde

Παράρτημα (τὸ), ор че este atîрпatȣ п' алътȣреа de чева; баїерȣ, че поартъ ȣпiї atîрпatȣ asȣпръле кȣ крезъmîntȣ de апъраре despre вре ȣпȣ ръȣ, (Епапџ:) amulette; (fir:) adaosȣ ла sfîршitȣл ȣпȣї skpisȣ, сȣплimentȣ.

Παρ-αρτίζομαι, biit: -ίσομαι,=Παρασκευάζομαι.

Παρ-αρτύω, biit: -ύσω, = Παρασκευάζω. «Ναῦς ὅπλων γεμούσας παραρτυσάμενος ἐνέβαλεν„. Пл: 2) daȣ гȣstȣ ȣпеї mînкърї adȣгînдȣ'ї felȣрite înдȣлчitoape лȣкрȣрї.

Παράρυθμος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de παράῤῥυθμος. [de ȣnde

Παραρύθμως, adв: поеt: în локȣ de παραῤῥύθμως.

Παράρυμα (τὸ),=Παράῤῥυμα.

Παρα-ρυπόω-ῶ, biit: -ώσω,=Παραῤ-ῥυπόω.

Παρασάγγης, [Перs:] ου (ὁ), мъсȣръ de întindере în Персia пентрȣ distanџеле дрȣмȣрілор (копрinzъtoape de 20: stadiї, саȣ 3750: пашї, ad: 4: mіле); саȣ ȣпȣ фелȣ de stanџъ, ка пошtа.

Παρα-σαλεύω, biit: -εύσω, клеtinȣ чева ȣшор, || (nestp: кȣ dat: despre корабie) sîntȣ tpaсȣ пе анкȣръ апроапе de чева.

Παρα-σαρόω -ῶ, biit: -ώσω, мътȣрȣ în tpеактȣ, їаȣ кȣ мътȣра.

Παρα-σάττω, biit: -σάξω, îndesȣ, вîрȣ чева п' алътȣреа, ка съ asȣпȣ, саȣ съ ȣmплȣ bine ȣпȣ локȣ demeptȣ.

Παράσειον (τὸ), [παρασείω] înгȣst-лȣпгȣл sterȣлеџȣ din вîрфȣл kataptȣлȣї..

Παράσειρος (ὁ, ἡ), (прінч: ἵππος, калȣ) tрътъtорȣ п' алътȣреа în четлъȣ, саȣ înainte афаръ de чеї înхъмацї —Σειραφόρος.

(fir:) ϋpmъtopϋ пе лîнгъ чінева, saϋ конкълъtopϋ. || (sϋвst:) Παράσειρον (τὸ), (паϋt:) fϋnia кϋsϋtъ пе лîнгъ nînza коръвіі, ші în oape кape distanцe skoasъ афаръ în лаці, прin кape se întinde, saϋ se stpînце nînza. 2) (anatom:) Παράσειρα, ші Παρασείρια (τὰ), челе de amîndoъ пърціле къвъпъtъpï але літвеї. [παρὰ, σειρὰ].

Παράσεισμα (τὸ), възпъпъitϋл тîіпелор în ϋтвлetϋ. [din

Παρα-σείω, віit: -σείσω, клetinϋ чева п' алъtϋpea de чева; (прінч:) îmï възпъпъіeskϋ mîînеле ϋтвлînd. «Οἱ θέοντες θᾶττον θέουσι παρασείοντες τὰς χεῖρας„. Apst: (de ϋnde ел:) «Φεύγειν παρασείσαντα». Tfp: a fϋці în nϋtepe.

Παρα-σεύω, (фъръ віit:) поеt: nopnessϋ, гoneskϋ кϋ sіла maï 'nainte || (паs:) tpeкϋ îκte пе dînaintea кϋіва.

Παρα-σημαίνω, ші (між:) -αίνομαι, віit: -ανῶ, -ανοῦμαι, însemnezϋ чева кϋ minчіnoasъ mapкъ, saϋ печete, «Νομίσματα παρασεσημασμένα». Лкs: =Παρακεχαραγμένα, monete калпе; însemnezϋ п'алъtϋpea, saϋ пе mapцine în kapte, saϋ în tepfелогϋ (ка sъ цiϋ minte); (naptік:) însemnezϋ чева ка грешitϋ; saϋ fакϋ însemnatϋ прin чiontipe. «Παρασεσημασμένως τι μέρος». Лкs: (ϋne-opï) adaorϋ пе лîнгъ semnϋл чел în fiinцъ ші алtϋл. «Τὰ σεσημασμένα παρασημαίνειν». Плt: "Τὰ σημεῖα ἐὰν τῶν οἰκημάτων, ἅ παρεσημηνάμην„. Dm: 2) însemnezϋ tot deodatъ saϋ în tpeакъtϋ. [de ϋnde

Παρασημασία (ἡ), însemnape de чева ка вpednікϋ de лϋat în въгаре de seamъ; semnϋ de апровape, saϋ de neînкϋвіinцape.

Παρασημεῖον (τὸ), semnϋ minчinosϋ, преfъкϋtϋ. [παρὰ, σημεῖον].

Παρα-σημειόω -ῶ, віit: -ώσω, însemnezϋ чева în tpeакъtϋ (nϋ кϋ dinadinsϋл), saϋ în adaosϋ; însemnezϋ în felϋ de оввервaцie, komentezϋ, saϋ sхолiaseskϋ. [de ϋnde

Παρασημείωσις, εως (ἡ), însemnape în tpeакъtϋ, saϋ în adaosϋ; оввервaцie.

Παράσημος (ὁ, ἡ), [παρὰ, σῆμα] чел кϋ semnϋ п'алъtϋpea, saϋ asϋпръші, ка sъ se deoseвeаскъ; (fir:) însemnatϋ, bestitϋ. «Πλοῖον παράσημον Διοσκούροις». Skp: însemnatъ în пръ кϋ firϋpeлe Dioskϋpiлор. || (sϋвst:) Παράσημον (τὸ), semnϋ хараktepistikϋ, deoseвitopϋ. «Τὰ τῆς ἀρχῆς παράσημα».

чinosϋ (преfъкϋtϋ)semnϋ, fалsϋ, nenpiimitϋ; (fir:) netpeвnікϋ. «Ῥήτωρ—». Лкs: «"Επος παράσημον». Пл: вepsϋ însemnatϋ п' алъtϋpea de възϋitϋ, saϋ грешitϋ. «Πλούτου δύναμις παράσημος αἴνῳ». Esхл: bestitъ în ръϋ. [de ϋnde

Παρασήμως, adв: în кiпϋ însemnatϋ кϋ чева sпpe deoseвipe. «Παρασήμως καλοῦσι». Tfp: кϋ adaosϋ ші de алtϋ nϋme sпpe deoseвipe.

Παρασιτεῖον (τὸ), локалϋл, ϋnde se adϋnaϋ преоцїї nϋтіцї [παράσιτοι], кape slϋжїа ші de marazie a гpîϋлϋї konsfinцitϋ.

Παρα-σιτέω -ῶ, віit: -ήσω, (кϋ dat:) тъnînкϋ ла masa кϋіва; (ші în ръϋ) sîntϋ napasitϋ (лiнгϋшitop nentpϋ mînкape) ал кϋіва; (antiк:) тъ цiϋ кϋ хръпъ dела пϋвлiкϋ. [ші

Παρασιτία (ἡ), napasitie, tpeава лiнгϋшitopϋлϋї nentpϋ mînкape. [ші

Παρασιτικὸς, ἡ, ὸν, кϋвenitϋ, însϋшitϋ napasitϋлϋї. «Παρασιτική». meсepia napasitϋлϋї. [din

Παράσιτος (ὁ, ἡ), kommeseanϋ ал (mînкъtopϋ împpeϋnъ, saϋ ла masa) кϋіва; (naptік:) napasitϋ, лiнгϋшitopϋ ал кϋіва nentpϋ mînкape; (antiк:) pîndϋitϋ a stpînце sfîntϋл грîϋ(nîpцеле), ші a îngpiжi de жeptfe, ажϋtъtopϋ преоtϋлϋї. «Τοῖν δὲ βοοῖν τὰ δύο μέρη, τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρασίτοις». At: (în цen.) sϋnлеantϋ (îndeплinitopϋ de tpeвї în лiпsъ) ал вpe ϋnϋї dpeгъtopϋ. «Παράσιτοι τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ πολεμάρχοις εἷς„. Apst: [παρὰ, σῖτος].

Παρα-σιωπάω -ῶ, віit: -ήσω, tpeкϋ чева în тъчepe. [de ϋnde

Παρασιώπησις, εως (ἡ), (ptp: fir:) inadinsъ тъчepe de лϋкpϋ, че шipϋл кϋвînтϋлϋї чеpe a se sпϋne.

Παρα-σκαίρω, віit: -σκαρῶ, =Παρασκιρτῶ.

Παρασκέπασμα (τὸ), =Παρακάλυμμα, ші Παραπέτασμα. [din

Παρα-σκέπω, віit: -σκεπάσω, акоперϋ чева п'алъtϋpea, =Παρακαλύπτω.

Παρα-σκευάζω, віit: -άσω, пpeгъteskϋ; întokmeskϋ; nϋiϋ ла кале; къпϋieskϋ; прiчiнϋieskϋ; съвîpшeskϋ, fакϋ. || (між:) тъ пpeгъteskϋ; îmï nϋiϋ tpeвiле saϋ лϋкpϋpiле ла pîndϋiaлъ, ші чл:; тъ depinzϋ, тъ sileskϋ ла чева; (ptp:) îmï fopmezϋ, naptidъ de апъраpe; (Skp:) ='Αποσκευάζομαι, îmï deшeptϋ nînteчеле. «Δεῖπνον («Σιτία, ші чл:) παρσκευάζειν». Ksn: ші Ep:

«Ὅσα ἐλευθερίαν ταῖς πόλεσι παρασκευάζει». Ksn: (ші кȣ inf:) «Ἡ γῆ ἀντὶ τοῦ τρέφειν πεινῆν παρασκευάζει». Ksn: (ші кȣ препː) "Τὴν φύσιν παρεσκεύασεν ὁ θεὸς τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὰ ἔνδον ἔργα». Ksn: (ші між:) «Παρεσκευάζετο δὲ καὶ ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας„. Ep: (ші în de sine пas:). «Παρεσκευάζοντο ἐς ναυμαχίην». Ep: «Παρήγγειλεν αὐτοῖς παρασκευάζεσθαι ὡς μάχης ἐσομένης». Ksn: «Παρεσκευάζετο ὡς ἀπιοῦσα πάλιν». Ksn: (ші fъръ ὡς). «Παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτόν». Tȣч: (ші авsoл:). «Ἐξ εὐνῆς ἐξανιστάμενοι πρὶν παρασκευάσασθαι». Ksn: (ші in a 3: пeps:) «Ἐπεὶ αὐτοῖς παρεσκεύαστο». Ksn: dȣпе че îшĭ пȣseseръ ла кале (але tръdъpiĭ). «Εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπήλαιον παρασκευάσασθαι». Skp: ка sъ 'mĭ fакъ fipeaska treвȣinцъ. [de ȣnde

Παρασκεύασις, εως (ἡ), препътipe, întoкmipe, пȣпере ла кале, mi чл: (везĭ ші παρασκευή). [ші

Παρασκεύασμα (τὸ), op че se face supe препътipe, (Fpanц:) préparatif. [ші

Παρασκευασμὸς (ὁ), =Παρασκεύασις. [ші

Παρασκευαστής, οῦ (ὁ), препътitopȣ, întoкmitopȣ. [ші

Παρασκευαστικὸς, ἡ, όν, пȣtinчosȣ, îndeminatiкȣ a препъti, a sъвîрші, ші чл: [ші

Παρασκευαστὸς, ἡ, όν, пȣtinчosȣ de a fi препъtitȣ, npiimitopȣ de препътipe, ші чл:

Παρασκευὴ (ἡ), (în цen:) препътipe. «Δείπνου—». Ep: «Ἐν παρασκευῇ ἦσαν». Лкs: se препътĭaȣ. 2) (пaptik:) препътipe de pesвoĭȣ (оштipĭ, провiziĭ ші чл:). «Νομίζοντες μείονα τὴν παροῦσαν αὐτῷ δύναμιν τῆς βασιλέως παρασκευῆς εἶναι», Ksn: 3) (fir:) sкопȣ, проĭektȣ, планȣ. «Αἰσθόμενοι τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ». Ksn: 4) fopmape de пaptidъ. «Διὰ παρασκευὴν φίλων. Dm: (везĭ ші παραγγελία). 5) (med:) =Σύμπτωμα, simптomъ. 6) (Бisep: de ла Евр:) a шаseлеа zi a sепtъмînеĭ, вinepea (fiind къ întp' însa se face препътipe пentpȣ sîmвъtъ). [παρὰ, σκευή].

Παρα-σκηνάω -ῶ, виit· -ήσω,=Παρασκηνόω. [ші

Παρα-σκηνέω -ῶ, виit:-ήσω, поet: întinzȣ чева înпрежȣр ка ȣпȣ кoptȣ. [ші

Παρασκήνια (τὰ), intpъpiле de amîndoъ лаtȣpeле шепеĭ teatpȣлȣĭ, прin кape intpaȣ aktopiĭ în opxestpъ, (în oape кape aпалоцie кȣ Fpanц:) кȣлise. [ші

Παρα-σκηνόω -ῶ, виit: -ώσω, îmĭ amȣ кoptȣл (локȣĭesкȣ) anpoane de чineва, sîntȣ вечinȣ, saȣ (ȣne-opĭ) коmmeseanȣ ал кȣĭва. [παρὰ, σκηνή].

Παρα-σκήπτω, виit: -σκήψω, кazȣ (ка ȣпȣ tpъsnetȣ) алъtȣpea.

Παρα-σκιρτάω -ῶ, виit: -ήσω, (кȣ dat:) saлtȣ anpoane de...

Παρα-σκοπέω -ῶ, виit: -ήσω, пȣ nemepesкȣ semпȣл; (fir:) пȣ întpȣ in înцeлesȣ, пȣ npiчепȣ.

Παρα-σκοτίζω, виit: -ίσω, întȣneкȣ de totȣ, saȣ прin пȣпepe de чева înainte.

Παρα-σκώπτω, виit: -σκώψω, каtжокopeskȣ пе d' алъtȣpea, пĭezіш.

Παρα-σοβέω -ῶ, виit: -ήσω, sпepiind гoneskȣ în лаtȣpe. 2) (nestp: saȣ сл:) tpeкȣ кȣ despeцȣ пе лîнгъ чineва.

Παρα-σοφίζομαι, виit: -ίσομαι, îmĭ аръtȣ iskȣsinцa ȣnde ші кînd пȣ tpeвȣĭe; mъ аръtȣ, saȣ mъ siлеskȣ a пъpea maĭ iskȣsitȣ de кît чineва; (stpъm:) amъцеskȣ прin sofisme (гpeшite siлоцisme), ad: ши-petлiкȣpĭ.

Παρασπὰς, άδος (ἡ), влъstapȣ, saȣ пȣĭeцȣ (mлъdiцъ) smȣлsȣ пentpȣ pesъdipe. [ші

Παράσπασις, εως (ἡ), ші Παρασπασμὸς (ὁ), smȣлцepe din лаtȣpe. [din

Παρα-σπάω -ῶ, виit: -άσω, smȣлгȣ чева din лаtȣpe, saȣ кpакъ, smiчеа din nomȣ, ка sъ o pesъdeskȣ; (în цen:) pȣпȣ din чева кат пе d' алъtȣpea (кȣ ȣпȣ îndemînatiвȣ кіпȣ). "Τῶν πόλεων παρεσπᾶτο τινας τοῦ Φαρναβάζου». Ksn:

Παρα-σπειράω -ῶ, виit: -άσω, înfъшȣpȣ, înкoлъчеskȣ, (ші шіж:) mъ înкoлъчеskȣ anpoane, saȣ алъtȣpea de чева.

Παρα-σπείρω, виit: -σπερῶ, semъпȣ п' алъtȣpea, п' întpe, saȣ pisinit; întpeвîpȣ; (fir:) înпарцȣ кȣ кpȣцape (ikonomie).

Παρ-ασπίζω, виit: -ίσω, mъ вatȣ цiind skȣtȣл anpoane de чineва; окpoteskȣ ка npietinȣ (aлiatȣ, ші чл:); (în цen:) însoцеskȣ пе чineва d' anpoane. [de ȣnde

Παρασπιστής, οῦ (ὁ), anъpъtopȣ de чineва în въtълie кȣ skȣtȣл de anpoane, aлiatȣ; (în цen:) tоваpъшȣ. (везĭ ші παραστάτης).

Παρα-σπονδέω -ῶ, виit: -ήσω, калкȣ înвoĭeлеле; (stpъm:) nedpentъцеskȣ пе чineва, пепъzind челе tpaktate кȣ dînsȣл despe npietinie, saȣ aлianцъ. «Παρασπονδηθέντες ὑπὸ ..» Лкs: (ші авsoл) «Τὰ παρεσπονδημένα» Лкs: кълкареа tpaktateлop. [παράσπονδος]. [de ȣnde

Παρασπόνδημα (τὸ), fапtъ кълкъtoape de înвoĭeлĭ; nedpentate. [ші

Παρασπόνδησις, εως (ἡ), кълкаре de (a-вatepe din) înвоїелї. [шi

Παρασπονδητής, οῦ (ὁ), кълкътоpš de înвоїелї.

Παράσπονδος (ὁ, ἡ), авътатš (пеps: saš лsкр:) din înвоїелї înкеіате пpin жsръ-mîntš, кълкътоpš (saš înпpotiвъ) de жs-pate tpaktate. "Μηδὲν παράσπονδον παθεῖν». Ksn. [παρὰ, σπονδή]. [de sнde

Παρασπόνδως, adв: înпpotiвъ de жsрate înвоїелї; кs neдpeпtate.

Παρασπορὰ (ἡ), întpesemъnape, întpe-вîpîpe, amestekape. [παρασπείρω].

Παράσσον, adв: noet: [παρὰ, ἆσσον] în-datъ.

Παραστάδην, adв: noet: [παρίστημι] de a-npoane.

Παρα-στάζω, вiit: -στάξω, пiкš (торнъ кs пiкътpa) пeste чeвa.

Παρα-σταθμίζω вiit: -ίσω, кîntъpeskš чe-ва пe лîнгъ alta (пentps чepкаpe); tpa-гš кs кîntapš saš кsмпene лінсъ.

Παρασταθμὶς, ίδος (ἡ),=Παραστὰς τῆς θύ-ρας, stîлпš de sшъ. [παρὰ, σταθμός].

Παραστὰς, ᾶσα, ἂν, пex: 2: de пapтч: ал лsї παρίσταμαι.

Παραστὰς, άδος (ἡ). (oвіч: ла іш:) stîл-пiї sшеї, пe кape se peazemъ пpагsл de sss, (Фpanц:) montant, jambage; (apxit:) чeї doї stîлпї din мiжлоkš aї фpsнцiї s-neї клъdipї (пpin кape epa intpapea). (de sнde). «Ναὸς ἐν παραστάσι». Bitps: 2) =(saš гpeш: în лoкš de) Παστὰς, шi Στοά. «Πόλιν τείχεσί τε καὶ ναοῖς καὶ παραστάσι κεκοσμημένην». Ksn: 3) noet: (пpin întind:) sшъ; saš вълцъ de dinaintea sшеї. «'Α-δράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας„. Evp: [шi

Παράστασις, εως (ἡ), pepesintape, în-фъцiшаpe (akt: saš пas:); înфъцiшаpe ла жsdiкътоpie; eksпsнepe de мъpфї în пpъ-вълie (Фpanц: étalage), шi вînzape кs мъ-psнцеaoa. 2) ашeзаpe ла o пapte, de-пъpтаpe; eksілаpe. «'Αποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις». Apstf: 3) (фiг:) înкiпsіpe în minte, rîndipe, înцелeсš (Пл:). 4) (пap-tik:) statopнiкъ xotъpîpe, кoнвiкцie, saš înкpedepe a ssфлеtsлsї, кspaжš. (вeзї шi λῆμα). «Πνεύματος — ». Jks: tъpie, înkit a пs se пiepde în вpeme de пepiкoлš. saš 5) intssiasmš, înфъpiepe [παρίσταμαι].

Παραστατέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кs dat: staš anpoane (алътsрea) de чineвa; (пpin în-tind:) staš кsiва în ажsтopš. [din

Παραστάτης, ου (ὁ), (în цen: stътътоpš алътsрea, anpoane de чineвa; (пaptik: чел d' алътsрea кs fie-кape din apanжа-цiї soлdaцї; saš чел ашeзатš în лatspeлe фалaнцeї; (sнe opї) пeзestps ашeзатš a-пpoane de кълъpeцš: (пpin întind: шi фiг:) кoнлsкpътоpš, ажsтътоpš. || (ssвst:)=Πα-ραστάς. 2) (anatom:) ossл чел кs doї кpачї de лîнгъ ръdъчina лîмвеї. 3) (im:) вi-neлe вoашeлop (вeзї шi ἐπιδιδυμίς); (пpin întind:) вoашeлe (At: Θ. 385). [παρίστα-μαι]. [de sнde

Παραστατικός, ή, όν, пatimoсš a pepe-зinta; пpivinsitopš, saš пліnš de кspaжš, de tъpie, de dsxš în înпpeжsръpї stpim-topъtoape; întssiзътоpš, saš întssiatš. || (лц:) «Δίκη παραστατική». чea пpin înфъ-цiшаpe de лsкpspї (înskpise, шi чл:, saš de пepsoane, (Лat:) ad exhibendum. [de sнde

Παραστατικῶς, adв: кs кspaжš, фъpъ фpi-къ, фъpъ sлsіpe; saš кs întssiasmš.

Παραστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лsї παρα-στάτης, ажsтътоape, saš stътътоape de a-пpoane în ажsтоpsл кsїва.

Παρα-σταυρόω ῶ, вiit: -ώσω, înfirš пapї anpoane. saš алътsрea de чeвa, înкiзs în-пpeжsр кs îngpъdipe, întъpeskš.

Παρα-στείχω, вiit: -στείξω, (пex. παρέ-στιχον) noet: în лoкš de παρέρχομαι, tpeкš пe anpoane, saš пe dinaintea кsїва; (пpin întind:) мъ anpoпiš.

Παρα-στέλλω, вiit: -στελῶ, stpînгînd пsїš чeвa алътsрea. 2) = Ἀναστέλλω.

Παρα-στενάχω, (фъpъ вiit:) noet: (кs dat:) sssпinš лîнгъ чineвa.

Παράστημα (τὸ), op чe вine în mintea кsїва de îndatъ, saš ла пsнtš, (Фpanц:) présence d' esprit; (în цen:) îndpъзnеалъ, кspaжš. «Θεῖον παράστημα». Δ. Ал: ds-мnеzeeaskъ înssфлаpe. 2) (im:) dormъ, aksiomъ; saš пъpepe, поваць (M: Antn:). [παρίσταμαι].

Παρα-στίζω, вiit: -στίξω, însemnezš чe-ва кs пsнtš алътsрea.

Παρα-στίλβω, вiit: -στίλψω, лsчeskš a-пpoane, saš алътsрea de чeвa.

Παραστιχίδιον (τὸ), dim: ал лsї ...

Παραστιχὶς, ίδος, (ἡ), titлsл кърцii (fiind къ în вeкieлe minsskpise se skpia aчеsta пe лatspeлe пaцinеї, saš пe deosевitъ фoaїe). [παρὰ, στίχος].

Παρα-στορέννυμι, шi Παρα-στόρνυμι, вiit: -στορέσω, шi At: -στορῶ, aштepнš, întinzš чeвa пe пъмîntš 4) askspš кsцitš шi чл: пe nieте.

Παρα-σφάζομαι, вiit: -άσομαι, oкieskš

п' алътѕреа. 2) (кѕ цеп:) пѕ бroдeskѕ̆ цinta, saѕ̆ semnѕл okipiĭ.

Παράστραβος (ὁ,ἡ), кam stpîmbѕ̆ (шашîѕ̆).

Παρα στρατεύομαι, biit: -εύσομαι, ѕрmeзѕ̆ дѕпе oштipe; mъ oштeskѕ̆ de boie.

Παρα-στρατηγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ̆ aжѕtъtорѕ̆, adĭotantѕ̆ ал komandipѕлѕĭ de oштipe. 2) mъ amestekѕ̆ fъpъ tpeбѕinцъ în tpeбiле komandipѕлѕĭ de oштipe.

Παρα-στρατεύω, шi (miж:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, (кѕ dat:) tabъpѕ̆ oштipea aпроапе, saѕ̆ tokmaĭ înпotpiбъ de чева.

Παράστρεμμα (τό), skpîntitѕpъ. [din

Παρα-στρέφω, biit: -στρέψω, sѕчeskѕ̆ чева în лatѕpe; skpînteskѕ̆; (fir:) stpîmбezѕ̆, kopѕпѕ̆, stpikѕ̆.

Παραστρόγγυλος (ὁ, ἡ), maĭ (kam:) potѕndѕ̆. [παρὰ, στρογγύλος].

Παρα-στρώννυμι, biit: -στρώσω, = Παραστορέννυμι.

Παρα-στρωφάω -ῶ, biit: -ήσω, поet: în локѕ̆ de παραστρέφω.

Παρα-στύφω, biit: στύψω, sîntѕ̆ kam stifosѕ̆.

Παρασυγγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ абatѕ̆ din înskpisѕл de înбoipe. [din

Παρασυγγραφὴ (ἡ), кълкаре de înskpisѕл de înбoipe. [παρὰ, συγγραφή].

Παρα-συγ-χέω, biit: -χεύσω, konfѕsiezѕ̆ neste mъsѕpъ.

Παρα-συκοφαντέω -ῶ, biit: -ήσω, калоmniezѕ̆ пе d'алътѕpea, saѕ̆ în tpeakъtѕ̆.

Παρα-συλ-λέγω, biit: -λέξω, кѕлегѕ̆, adѕпѕ̆ чева пе лîнгъ altele; (pas: saѕ̆ miж:) mъ adѕпѕ̆ în локѕ̆ peipasѕ̆ înпpeѕпъ кѕ алцiĭ.

Παρα-συμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (кѕ dat: indip:) kompapezѕ̆, алътѕpѕ̆ чева пе лîнгъ alta; (pas:) mъ asemъпѕ̆, mъ потpiбeskѕ̆ кѕ altѕл.

Παρασύμβαμα (τό), [παρασυμβαίνω] (дѕпе dialektiчĭ) пропозiцie песъвîршitъ; akчеsорѕ̆ пpezisѕ̆ (везĭ шi παρακατηγόρημα). 2) = кѕ ...

Παρασύμπτωμα (τό), (дѕпе Stoiчĭ) altъ simптоmъ afapъ de чеа întîmплатъ пînъ akѕm. [παρασυμπίπτω].

Παρασυνάγχη (ἡ), ѕпѕ̆ felѕ̆ de tpoaxпъ. [παρὰ, συνάγχη].

Παρα-συν-άγω, biit: -άξω, adѕпѕ̆ чева în локѕ̆ шi кѕ кîпѕ̆ oпpitѕ̆, fakѕ̆ пelецiѕite adѕпъpĭ. [de ѕnde

Παρασυναγωγὴ(ἡ), adѕпаpe пekѕбiiпчоaсъ. [шi

Παρασύναξις, εως (ἡ),=Παρασυναγωγή.

Παρασυναπτικός, ἡ, ὸν, ал doiлea ѕпitiбѕ̆. «Σύνδεσμος —». Грm: [din

Παρα-συν-άπτω, biit: -άψω, maĭ ѕпeskѕ̆, maĭ adaorѕ̆ чева пе лîнгъ челе de maĭ 'nainte.

Παρασύνεσις, εως (ἡ), minчiaoasъ пpiчепере, грешitъ înцелецере; (fir:) pea înцелецере (înбpъжбipe) întpe пpietiĭ. [παρασυνίημι].

Παρα-σύνθεσις, εως (ἡ), komпѕпеpе de ziчере кѕ alta komпѕsъ. [шi

Παρασύνθετος (ὁ, ἡ), formatѕ̆ din maĭ mѕлte komпѕпеpĭ, (пpiпч: ziчере). шi

Παρασύνθημα (τὸ), konsemnѕ̆ de înбoipe adaoratѕ̆ пе лîнгъ пpiнчiпала лoziпkъ пeпtpѕ maĭ mѕлtъ sirѕpaпцъ, (oбiч:) tъкѕtъ лoziпkъ. [παρά, συντίθημι].

Παρα-συρίζω, biit: -ίσω, (кѕ dat:) kîntѕ̆ кѕ паiѕл апроапе de, saѕ̆ алътѕpea кѕ ...

Παρα-σύρω, biit: -συρῶ, tîpъskѕ̆ чева în siлъ din, saѕ̆ în лatѕpe; tpekînd pepede tpaгѕ̆ дѕпе sineмĭ чева; saѕ̆ maĭ tpaгѕ̆ чева afapъ de oбiektѕл кѕbenitѕ̆; (fir:) pъtъчeskѕ̆, aбatѕ̆ din кѕбiiпцъ. "Παρέσυρας ἔπος„. Esx: pъѕ̆ te aĭ ekspimat.

Παρασφαγὶς, ἴδος (ἡ), paptea чеа de лîнгъ жѕпгĭetѕpa biteĭ. [παρὰ, σφαγή].

Παρασφαλεὶς, εῖσα, ἐν, pas: пex: 2: de paptч: ал лѕĭ παρασφάλλω.

Παρασφαλὴς, εος (ὁ, ἡ), потiknitѕ̆ în ѕmблеteле sale. [παρασφάλλω].

Παρ-ασφαλίζω, biit: -ίσω, asirѕpѕ̆ (întъpeskѕ̆) чева de апроапе, saѕ̆ пе d'алътѕpea.

Παρα-σφάλλω, biit: -σφαλῶ, fakѕ̆ пе чiпева a se потikпi, a кѕdea алътѕpea (a eшi din калеа sa), (fir:) a se pъtъчi, a пѕ nemepi; (pas:) mъ потikпeskѕ̆, kazѕ̆ aлътѕpea; (fir:) mъ pъtъчeskѕ̆, пѕ isбѕteskѕ̆.

Παρα-σφηκόω -ῶ, biit: -ώσω, stpîпгѕ̆ чева пе d'алътѕpea; легѕ̆ înпpeжѕp кѕ бeрiгъ, saѕ̆ skoaбъ.

Παρα-σφηνόω -ῶ, biit: -ώσω, stpîпгѕ̆ чева пе d'алътѕpea кѕ пѕпe.

Παρα-σφίγγω, biit: -σφίγξω, stpîпгѕ̆ чева лîнгъ alta, saѕ̆ konлегѕ̆ stpîns.

Παρα-σφραγίζω, biit: -ίσω, печетлѕieskѕ̆, saѕ̆ tiпъpeskѕ̆ чева кѕ minчiпoasъ печеte, saѕ̆ mapkъ. 2) пѕiѕ̆ sѕбt печеte în пъstpape. [de ѕnde

Παρασφράγισις, εως (ἡ), tiпъpipe кѕ minчiпoasъ mapkъ.

Παρασφύριος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ глезпe. [παρὰ, σφυρὸν].

Παρα-σχάζω, biit: -άσω, цiѕ̆, oпpeskѕ̆; (пestpъm:) întîpziezѕ̆.

Παρα-σχεδιάζω, biit: -άσω, isбodeskѕ̆ че

ва ръŏ, saŏ de ла îndemînъ, op кŏm 'mî o вeni; пpeƒaкŏ, ƒaлsiƒiкŏ.

Παρασχεδὸν, adв: ƒoapte anpoane; (timп:) îndatъ; ƒъpъ пŏцinŏ. «Τὰ μὲν παρασχεδὸν ἐλθόντες παθεῖν». D. Ал:

Παρασχέθω, noet: în лoкŏ de παρέχω.

Παρασχεῖν, шi noet: παρασχέμεν, пex: 2. de inƒ:, шi

Παρασχετέος, α, ον, nosit: aл лŏî παρέχω.

Παρα-σχηματίζω, вiit: -ίσω, peƒopmezŏ чeвa aлteл din adeвъpata sa stape. || (miж: кŏ aк:) mъ ƒopmezŏ кŏ imitape dŏпe чeвa. "Καλύβης σχῆμα παρεσχηματισμένος ναὸς». Пaŏs: [de ŏnde

Παρασχηματισμὸς (ὁ), peƒopmape din adeвъpata stape, saŏ dŏпe aлtŏ чeвa; (гpam:) ƒopmape de o noŏъ ziчepe пpin skimвapea tepminaцiî (цenŏлŏî, шi чл:).

Παρα-σχίζω, вiit:-σχίσω, sƒîшiŏ, sпintekŏ чeвa în лŏnгŏ, saŏ пe d' aлъtŏpea. [din

Παρασχὶς, ίδος (ἡ), цъndъpiкъ de лemпŏ sпintekatŏ п' aлъtŏpea.

Παρασχίστης, ου (ὁ), sпintekъtopŏ (пpinч: de кadaвpe пentpŏ înвълsъmipe); sпintekъtopŏ de пeшtî (pîndaшŏ de вŏкъtъpie); sпъpгъtopŏ de ŏшî (χoцŏ).

Παρα-σχοινίζω, вiit: -ίσω, mъsŏpŏ, saŏ despapцŏ чeвa пpin întindepe de ƒŏnie. [de ŏnde

Παρασχοίνισμα (τὸ), întinsъtŏpъ de ƒŏnie пentpŏ mъsŏpape, saŏ despъpцipe de чeвa.

Παρ-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ îndeлetnicheskŏ ла чeвa neƒoлositopŏ, saŏ кŏ nedpentŏ кinŏ.

Παρασχὼν, οῦσα, ὸν, пex: 2: de пaptч: aл лŏî παρέχω.

Παράταξις, εως (ἡ), apanжape (пŏnepe ла pîndŏ) de oшtipe; (пpin întind:) oшtipe apanжatъ în въtълie; saŏ pегŏлatъ въtълie; (ƒiг:) ƒopmape de naptidъ sпpe пoлitiкъ onosiцie. [παρατάττω].

Παρα-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, tŏpвŏpŏ de anpoane; saŏ întpepŏпŏ чeвa пpin tŏpвŏpape; sпъîmîntezŏ кŏ totŏл.

Παράτασις, εως (ἡ), întindepe în лŏnгŏ (aкt: saŏ пas:). «Χρόνου—». Гpam: пpeлŏпцipe, dŏinipe de timпŏ. [παρατείνω].

Παρα-τάσσω (ττω), вiit: -τάξω, apanжezŏ anpoane, saŏ înainte de чeвa; (пpinч:) пŏiŏ ла pîndŏ de въtълie o apmie; (în цen:) aшezŏ înпpotiвъ; (шi miж:) staŏ înпpotiвъ; (ƒiг: кŏ inƒ:) ƒaкŏ o statopniкъ шi nestpъmŏtatъ xotъpîpe. "Παρετάξαντο παντὶ τρόπῳ καταλῦσαι Μέτελλον„. Пл:

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, чeл кŏ пŏtepe, saŏ însŏшime de a întinde în лŏnгŏ. || (Гpam:) пpeлŏпцitiвŏ, saŏ însemпъtiвŏ de пpeлŏпцipe (dŏinipe) de лŏкpape în timпŏ tpeкŏtŏ. [παρατείνω]. [de ŏnde

Παρατατικῶς, adв: пpin пpeлŏпцipe; (Гpam:) în timпŏ пpeлŏпцitiвŏ.

Παρα-τείνω, вiit: -τενῶ, întinzŏ чeвa, (шi пas: saŏ nestp:) mъ întinzŏ п' anpoane, saŏ în лŏnгŏ de чeвa. "Διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν φάλαγγα». Ksп: (шi nestp:) «Τὰ πρὸς ἑσπέρην τῆς Κασπίης θαλάσσης ὁ Καύκασος παρατείνει». Еp: «Ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη τὸν λιμένα (τῆς Πύλου) παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη ἐχυρὸν ποιεῖ, καὶ τοὺς ἔσπλους στενούς». Tŏч: (шi кŏ dat:) "Τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατεῖνον». Stp: «Ἡ Εὔβοια παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ». Apstƒ: «Παρετέτατο ἡ τάφρος διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας». Ksп: 2) întinzŏ пpea mŏлt; пpeлŏпцeskŏ вpemea, o amînŏ; (пpin întind: шi ƒiг:) кinŏieskŏ, къzneskŏ; (пas: saŏ nestp:) oвoseskŏ; dŏineskŏ; (кŏ пaptч:) ŏpmezŏ neпpeкŏpmat a... «Παρατείνειν ἕκαστον τῶν ὀνομάτων». Лŏч: a пponŏnцa pap, saŏ a sкълîmвa. «Ἕως ἂν παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει». Ksп: кŏ пpeлŏпцipî sъ 'л къzneskŏ, sъ 'î skoцŏ sŏƒлetŏл. (шi eл: saŏ nestp:). «Τὸν Τειρεσίαν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν παρατεῖναι (se înц: τὸ ζῆν) λέγει. Лкs: (шi пas:) «Παρετάθη μακρὰν ὁδὸν πορευθείς». Ksп: a oвosit. «Γέλῳ τε ὀλίγου παρετάθησαν». Плt: п' aчi sъ лeшine, sъ moapъ de pîsŏ. «Τῷ λιμῷ παρατεινόμενα (τὰ ζῶα), ὥστ' ἐκεῖνα (τὰ νεογνὰ αὐτῶν) ἐκτρέφειν». Лкs: «Πολιορκία παρατενεῖσθαι ἐς τοὔσχατον». Tŏч: «Εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα». Лŏч: se вa amîna. «Εἰ δὲ ὁ πλοῦς παρατείνοιτο». Sin: (шi кŏ пaptч:) «Ποῖ παρατενεῖς δεδιὼς ταῦτα»; Fлstp: пînъ кînd вeî ŏpma a te teme?

Παρα-τειχίζω, вiit: -ίσω, zideskŏ чetate saŏ zidŏ anpoane, saŏ п' aлъtŏpea de чeвa. [de ŏnde

Παρατείχισμα (τὸ), zidŏ saŏ чetate клъdite п' anpoane saŏ п' aлъtŏpea de чeвa.

Παρα-τεκταίνω, (шi miж:) -αίνομαι, вiit: -ανῶ, -οῦμαι, клъdeskŏ чeвa anpoane de.. saŏ în tpeaкъtŏ (Пл:) 2) клъdeskŏ aлteл, пpeƒaкŏ. «Ταῦτα γ' ἑτοῖμος τετεύχαται, οὐδὲ κε Ζεὺς αὐτὸς ἄλλως παρατεκτήναιτο». Іл:

*

Ξ. «Ἔπος παρατεκτήναιο». Od: Ξ: sъ пль smвĭcшtĭ.

Παρατελευταῖος, α, ον, чел алъtврea кв чел de ла sfîршitв. «Παρατελευταία συλλαβὴ». Грам: пенвltima. [παρά, τελευταῖος].

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ), =Παρατελευταῖος. [παρά, τελευτή].

Παρα-τελωνέω -ῶ, ши (між:) -έομαι -οῦ-biit: -ήσω,-ομαι, îaв вamъ maĭ мвлtъ dekît чea леџівitъ, saв fakв aвssв în dpentвpiле въmiĭ.

Παρα-τέμνω, biit: -τεμῶ, (пех: 2 παρέταμον, ши чл:) taĭв чеva den' алъtврea, saв în лвnгв; taĭв (връzdezъ) кв плвгвл maĭ лвnг de kît tpeввіe. «Γῆν –„. Лкs: Іaв пе nedpentate napte din џapina вечінвлвĭ meв. (веzĭ ши ἀποτέμνομαι).

Παρατεταγμένως, adв:(naptч:) кв pesвoіaskъ apanжape, saв înapmape. [παρατάττω].

Παρατέταμαι, nas: tpe: кв: ал лвĭ παρατείνω.

Παρατετηρημένως, adв: (naptч:) кв вътаpe de seamъ. [παρατηρέω].

Παρα-τεχνολιγέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвеskв în sввіektв de apte кв авatepe din mipвл ворвіpiĭ.

Παρα-τηρέω -ῶ, bit: -ήσω, въzв de aпроапе; (npin spm:) вагв de seamъ; пîndeskв; (Bisep:) пъzeskв кв skвmпъtate o pелиџioasъ datinъ. [de вnde

Παρατήρημα (τὸ), овіektв de лвape în вътаpe de seamъ; (naptік:) semnв пpeгічitopв de чеva. 2)=кв .

Παρατήρησις, εως (ἡ), вътаpe de seamъ, saв de апроапе лвape a minte; (naptік:) оsвepвape de пpeгічitoape semne. [ши

Παρατηρητὴς, οῦ (ὁ), вътъtopв de seamъ; saв пînditopв, ши чл: [de вnde

Παρατηρητικὸς, ή, όν, atinгъtopв de, saв îndeminatikв, dispвsв ла оsвepвape, кв skвmпъtate вътъtopв de seamъ.

Παρα-τίθημι, biit: παραθήσω, (nex: παρέθηκα, ши чл:) пвĭв чеva апроапе. saв алъtврea: (npinч:) пвĭв masa, saв ввкателе пе masъ. (кв dat: indip:) «Καί σφιν δαῖτα παραθήσομεν». Іл: Ψ. «Τράπεζαν παρέθηκεν». Od: E. (ши між:) «Τράπεζαν Μηδικὴν παρετίθετο„. Твч: «Μηδέποτε ἄνευ πόνου σῖτον παράθεσθε». Ksn: «Ὅσῳ ἄν πλείω τις παραθῆται τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ καὶ θᾶττον κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς». Ksn: (ши пas:). "Τὰ πολλὰ ταῦτα, ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὀξέα καὶ δριμέα, ши чл:». Ksn: (ши în naptч:) «Πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε„. Skp: de вnde ввsл:) «Παρατιθέμενα». Лкs: ввkateле. 2) adaorв; (în џеn:) daв; (naptік:) ofepв. «Αἴ γάρ ἐμοὶ θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν„. Od: Γ. (ши deспъpџit). «Ἵνα τοι πάρ ξείνια θείω». Om: 3) пропвіб; еksпліkв; nomeneskв de чеva. «Διῆλθες μοι παραθεὶς ἕκαστον, τί ὄφελος εἴη». Ksn: (ши між: saв пas:) «Παραδείγματος ἕνεκα μόνον ἄξια ταῦτα παρατίθεσθαι τῷ λόγῳ». Плt: 4) kompapezв, жвdikв în алъtврape вna кв алta. «Παραθέντας τἀκεῖ καθεστῶτα τοῖς ἐνθάδε». Іsкp: (ши кв ак: кв пpen:) «Οὐδὲ γὰρ ἄν εἴχομεν πρὸς ὅ,τι ἔλαττον παραθῶμεν αὐτὸν„. Лвч: 5) (між:) пвĭв чеva лîngъ sinemĭ. «Ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο». Od: B. T. Ω. «Παραθέμενος τὰ ὅπλα σπείρει». Ksn: 6) (npin îtind:) întpeввinџezв. «Μήτε τὴν ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι„. Плt: 7) depвĭв кв înkpedepe чеva în mîna квіva sпpe пъstpape; (Skp:) pekomandв în пpoteкџia квіva. «Παρακαταθήκην παραθέσθαι». Ep: «Παρατιθεμένους τὴν τοῦ πυρὸς οὐσίαν ἀμιάντοις σώμασι». Пл: «Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ„. Skp: 8) (din fігвpaџia челор че впп ppinsope, saв жок жокврĭ de поповв) mъ пвіĭ în пpimeждie. «Σφᾶς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς».Od: P. «Λῃστῆρες ὑπὲρ ἅλα ἀλόωνται, ψυχὰς παρθέμενοι». Od:I. (веzĭ ши παραβάλλω).

Παρα-τίλλω, biit: -τιλῶ, smвлгв пepĭ, (npinч: de ла askвnseле mъdвлаpe a ле tpвпвлвĭ). «Ὁ μοιχὸς ἁλοὺς παρατίλλεται». Apstf: [de вnde

Παρατιλμὸς (ὁ), ши Παράτιλσις, εως (ἡ), smвлџepe de пepĭ (de ла askвnseле пърџі a ле tpвпвлвĭ). [ши

Παράτιλτος (ὁ, ἡ), smвлsв de пepiĭ tpвпвлвĭ. [ши

Παρατίλτρια (ἡ), smвлгъtoape de пepĭ de пe tpвпв.

Παρα-τιμωρέω -ῶ, biit: -ήσω, pedepseskв de îndatъ.

Παρατμηθεὶς, εῖσα, έν, пех: 1: de пas: naptч: ал лвĭ παρατέμνω.

Παρ-ατμίζω, biit:-ίσω,skoџв авврĭ îndatъ.

Παρα-τολμάω -ῶ, biit: -ήσω, îndpъzneskв пpea mвлt, apъtв o neste mъsвpъ îndpъzneaлъ în faпtъ, saв ворвъ.

Παράτολμος (ὁ, ἡ), кв ковîpшipe îndpъzneџв. [παρά, τόλμη]. [de вnde

Παρατόλμως, adв: кв ковîpшitoape îndpъzneaлъ, =Παραβόλως.

Παράτονος (ὁ,ἡ), [παρατείνω], пpea mвлt, saв п'алъtврea întinsв. "Χεῖρες παράτονοι». Esp: a ле moptвлвĭ.

Παρα-τοξεύω, biit: εύσω, sъџetezŏ п' алъ-tspea, saŏ din коло de (пв пemepeskŏ) semnsл аџintъpiĭ.

Παράτοπος (ό, ή), [παρά, τόπος] каpe пв 'шi аpe локsл, пекsviinчosŏ. || (nest:) Παράτοπον, adв: în локŏ de..

Παρατόπως, adв: afapъ de кsveniisл локŏ; ла о napte; (fir:) fъpъ кsviinџъ,=='Εκτόπως.

Παρατραγεῖν, пех: de inf: ал лsĭ παρατρώγω.

Παρα-τραγικεύω, biit:-εύσω, Sхл: în локŏ de

Παρα-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, повesteskŏ, saŏ peпpesintŏ чева întp' sпŏ кinŏ пeste mъsspъ tpaџikŏ, foapte emfantikŏ, mъpeџosŏ. [din

Παρατράγῳδος (ό, ή), пeste mъsspъ tpaџikŏ, (ad:) ковîpшitopŏ; ekstpavagantŏ. «Λέξις—». Пл: [παρά, τραγῳδός].

Παρα-τραυλίζω, biit: -ίσω, rînrъвeskŏ пsџin чева, saŏ de апpoape.

Παρα-τρέπω, biit: -τρέψω, întopkŏ чева în лatspe, ĭĭ daŏ алтъ dipekџie; (fir:) desdsлeкŏ, întopkŏ din пъpepe; пpefaкŏ; (în pъŏ) amъџeskŏ, кopsпŏ; (ел: saŏ nestp: шi пas: saŏ miж:) mъ аваtŏ din калеа mea; (fir:) mъ pъtъчeskŏ din dpeптŏ шi adeвъpŏ. «Παρατρέπειν τινα τῆς ὁδοῦ». Елі: «Παρατρέψαι ἄλλῃ τὸ ὕδωρ». Ткр: (шi fir:) «Αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι„. Плt: «Οὕτω δεδόκηται γίνεσθαι, καὶ οὐκ οἷά τε αὐτὸ παρατρέψαι». Ер: Ἐμμέλειαν παρατρέπειν„. Елі: (шi miж:) «"Ανδρα παρετρέψασθε (δώροις)». Ткр: (шi пas:) «Παραὶ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος„. Іл: N· (шi fir:) «Παρατραπόμενος τοῦ λόγου». Ksn:

Παρα-τρέφω, biit: -θρέψω, maĭ хpъпeskŏ пe лîпгъ алtеле, saŏ în zadapŏ (чева de пpisosŏ).

Παρα-τρέχω, biit: -θρέξομαι, шi (овіч:) -δραμοῦμαι, (пех: 2: παρέδραμον, шi чл:) алергŏ maĭ 'nainte, saŏ алергînd tpeкŏ п' апpoape, saŏ пe dinaintea кsiва; (пpin spm:) лasŏ în spma mea, întpeкŏ, ковîpшeskŏ: (fir:) amъџeskŏ; (пpin întind:) tpeкŏ кs vedepea; (despe timпŏ) tpeкŏ. «Παρὲξ ὁδοῦ κλινθῆτην, ὁ δὲ παρέδραμεν». Іл: К. «Οὐχ ἡσυχῇ βαδίζοντες, ἀλλὰ παρατρέχοντες». Ksn: (шi despe timпŏ) «Τριῶν ἡμερῶν παραδραμουσῶν.. Ер: «Καί μ', ὅτι βουκόλος εἰμί, παρέδραμε, καὶ οὐ προσακούει». Ткр: (шi пas:). «Πολλάκις ἐστὶν ἰδεῖν τὴν φιλίαν ὑπὸ τῆς κολακείας παρατρεχομένην„. Пл: 2) spmezŏ п' алъtspea, însoџeskŏ алергînd; (кs ак: кs пpeп:) алергînd tpeкŏ п' алъtspea, saŏ ажsпгŏ апpoape de чева. «Παρατρέχοντά τινα κελεύοντες παίειν„. Ksn: "Οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας ἑκάτερον παραδεδραμήκεσαν„. Ksn: «Διέπεμπε τοὺς δυναμένους παρατρέχειν τοῖς βουλιμιῶσιν». Ksn: (de sпde) «Παρατρέχοντες». Лкs: rapdienĭ îasoџitopĭ în кале de вpe sпŏ пpinџŏ, шi чл:.

Παρα-τρέω -ῶ, biit: -τρέσω, sпepiindsmъ fsгŏ în лatspe.

Παραράτρητος (ό, ή), [παρά, τιτράω] гъspitŏ în лatspe. «Αὐλὸς—». Пld: sпŏ feлŏ de flsepŏ пeпtps жалпiче џepemoniĭ.

Παρατριβή (ή), ==Παράτριψις; (fir:) чiокtъnipe, чeapъ. [din

Παρα-τρίβω, biit: -τρίψω, fpeкŏ sпŏ лsкps de алtsл (кs dat: saŏ ак: кs пpeп:). «Τὸν ἀμείνω χρυσὸν διαγινώσκομεν, ἐπὰν παρατρίψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ». Ер: (шi пas:) «'Ες βάσανον παρατρίβομαι, ὥστε μόλιβδος χρυσὸς„. Трп: 2) (miж: de sine пas: fir:) mъ чiокtъпeskŏ (mъ stpiкŏ) кs чineва (Плв:). (3 fpeкînd чева îaŏ depe dînssл, saŏ stpiкŏ чева. (de sпde fir:) «Τῷ βρόχῳ τὸν βίον παρατρίψας„. Пл:==Καταστρέψας (vezĭ шi ἐκτρίβω); (шi miж: de sine пas:) «Παρατρίβομαι τὸ μέτωπον„. Stp:=='Απαναισχυντέω. [de sпde

Παράτριμμα (τό), efektsл fpeкъpiĭ de sпа кs алta; опъpitspъ. [шi

Παράτριψις, εως (ή), fpeкape de sпа кs алta (акt: saŏ пas:); (fir:) чiокtъnipe, înвpъжвipe, (Fpanџ:) collision.

Παρατροπέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: în локŏ de παρατρέπω. [din

Παρατροπή (ή), întoapчepe în лatspe, saŏ авatepe din кале (акt: saŏ пas:); (fir:) ==Παρέκβασις, (Fpanџ:) dirpesie, eшipe din шipsл кsvîntsлsĭ saŏ ssвĭektsлsĭ; (fir:) pъtъчipe; saŏ minчinoшipe, (Fpanџ:) deџeпepaџie; (пas:)==Παρεκτροπή. [шi

Παρατροπικός, ή, όν, пstinчosŏ, saŏ îndeminatiкŏ а întoapче, а авate, а опpi. [шi

Παράτροπος (ό, ή), авъtstŏ, depъptatŏ din калеа чеа dpeaпtъ; (fir:) чisdatŏ; алегоpiкŏ, enirmatiкŏ (de rivit); (fir:) пeлeџisitŏ; (poet: кs џeп:) depъptъtopŏ, апъpъtopŏ. «Μόρου—». Евр: [παρατρέπω].

Παράτροφος (ό, ή), хpъпitŏ, tpsitopŏ лîпгъ, saŏ împesпъ кs чineва. [παρατρέφω].

Παρα-τροχάζω, шi poet: Παρατροχάω -ῶ, biit: -άσω,==Παρατρέχω, алергŏ maĭ 'nainte, întpeкŏ кs алергapea. [шi

Παρα-τρόχιος (ό, ή), чел апpoape de poatъ. [παρά, τροχός].

Παρα-τρυγάω -ῶ, biit: -ήσω, кsлeгŏ пe fspiш, saŏ пpea de timпspiŏ; (fir:)=='Ομφακίζομαι.

Παρα-τρύζω, biit: -τρύξω, ssîpnis, skîpцis, sau somsъneskš anpoape de чinеva.

Παρα-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ desmîepdš lîngъ чinеva desmîepdîndъ se шi a-чела; saš mъ desfъtezš în tpeaкъtš.

Παρα-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (nex: παρέτραγον, шi чл:) mъnînкš (pozš) napte din чева; (fir:) = Παρασκώπτω; (кš цen: fir:) mъ înпъptъшeskš. "Καὶ σὺ τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παρατρώξῃ». Ssеt:

Παρα-τρωπάω -ῶ, biit: -ήσω, noel: în локš de παρατρέπω.

Παρα-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι. (nex: παρέτυχον, шi чл:) mъ întîmплš a fi de faцъ, saš lîngъ чinеva. (кš dat:) «Παρατυχών τῷ πάθει τῷ γεγονότι„. Ep: Μὴ δύνασθαι παρατυχεῖν τῇ μάχῃ». Плв: «Λαβόντες ὅ,τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον». Плт: (шi fъръ kazš). «Ἐδίδοσαν σφᾶς αὐτοὺς Λακεδαιμονίοισι παρατυχοῦσιν». Ep: (ïap mai des în naptч:) «Ὁ παρατυχὼν». Лкs: op кape s'ap întîmпла de faцъ. «Λαβὼν μάρτυρας τούς παρατετυχηκότας„. Лкs: (шi absoл:) «Παρατυχὸν ἰσχύϊ τι χρήσασθαι». Тsч: daкa din întîmпларе ва beni bpemea. «Τὰ παρατυχόντα». Лкs: челе adsse de întîmпларе. (шi în локš de adв:) «Ἐκ τοῦ παρατυχόντος, saš «Ἐν παρατυχόντι». Лкs: op кsm adsче întîmпларea. "Πρὸς τὸ παρατυχὸν». Лкs: dsne înпрежsръріle, че ва adsче întîmпларea.

Παράτυπος (ὁ, ἡ), npefъкstš, saš nefъкstš dsne adeвъpatsл кinš; (naptik: despre monetъ) minчinoasъ (калпъ). [παρὰ, τύπος]. [de sнde

Παρα-τυπέω -ῶ, biit: -ώσω, fopmezš чеva în neadeвъpatš кinš; imitš (înfъцішеzš) чева în nedesъвîpшitš saš minчinosš кinš. [de sнde

Παρατύπωσις, εως (ἡ), nedesъвîpшitъ, saš minчinoasъ imitape. [шi

Παρατυπωτικὸς, ἡ, ὸν (шi adв:) -ικῶς, înкinsitopš de чева кs nedesъвîpшipe.

Παρατυχὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de naptч: ал лsi παρατυγχάνω.

Παρ-αυγάζω, biit: -άσω, лsminezš чева (шi nas: mъ лsminezš, saš mъ въzš a-ръtatš) ne d'алъtspea, saš ne de mъpцinі. 2) noel: în локš de παραφαίνω (2).

Παρ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω,= Παραμυθέομαι, mîngîiš; sfъtsieskš.

Παρ-αυλέω -ῶ, biit: ήσω, kintš кs flsерsл lîngъ чinеva, saš fъръ apmonie.

Παρ-αυλίζω, шi (mіж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ίσομαι, (кs dat:) локsieskš, saš netpeкš noaptea anpoape de чinеva; (în цen:) sintš вечinš. «Παραυλίζουσα πέτρα μακραῖς». Esp:[шi

Παραύλιον (τὸ), = Προαύλιον. (npinч: next: лsi...

Παραύλιος (ὁ, ἡ), глs: în локš de...

Παραυλος (ὁ, ἡ), noel: чел anpoape de кsptea (каsa de цapa) кsiва; (în цen:) вечinš. «Βοὴ—». Sof: аszitъ anpoape. [παρὰ, αὐλὴ]. (везі шi...

Παραυλος (ὁ, ἡ), nenotpivitš кs глаsвл flsерsлsi; (în цen:) de ръš ssnetš, (Fpanц:) discordant; 2) (dsne Esst:) кam asemenea (кape кam adsче) кs ssnetsл flsерsлsi, askвцitš, жалnікš. "Βοὴ —», Sof: [παρὰ, αὐλός].

Παρ αυξάνω, шi Παρ-αύξω, biit: -αυξήσω, кpeskš чева în tpeaкъtš (fъръ îngrіжіpe), saš mai msлt (npin adaosš). [de sнde

Παραύξη, At: în локš de...

Παραύξησις, εως (ἡ), кpeшtepe neîngrіжitъ, saš npin adaose.

Παρ-αύξω, biit: -αυξήσω, = Παραυξάνω.

Παραύστηρος (ὁ, ἡ), fъръ кsвîntš saš neste mъssръ stpaшnікš. [παρὰ, αὐστηρός].

Παραυτὰ, adв: în локš de παρ' αὐτὰ (se înц: τὰ πράγματα, saš γινόμενα), în datъ. (sne-opi кs цen:) «Παραυτά τοῦ τεκεῖν». Лкs: în minsтsл de...

Παραυτίκα, adв: =Παραυτά, atsнчі, saš aкsm în datъ. (mai de msлte-opi кs aptік:) «Ὁ («Ἡ, «Τὸ, шi чл:) παραυτίκα„. челе de faцъ, saš tpeкъtoape, de sнš minstš. «Αἱ παραυτίκα ἡδοναὶ». Лкs: (шi întp' o ziч: în локš de adв:). «Καὶ τοπαραυτίκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, μετὰ δὲ, шi чл:». Ep: de окamdatъ. (везі шi παραχρῆμα).

Παραυτόθεν, adв: =Αὐτόθεν. [шi

Παραυτόθι, adв: =Αὐτόθι. [παρὰ, αὐτός].

Παρ-αυχενίζω, biit: -ίσω, = Παρακλίνω, пleкš în латsре saš ла o napte гpsmazsл (stpъm: шi nestp:). [шi

Παραυχένιος, α saš ος, ον, чел de lîngъ (de ла saš ne) гpsmazš. [παρὰ, αὐχήν].

Παραφαγεῖν, nex: 2: de înf: ал лsi παρατρώγω.

Παρα-φαίνω, biit: -φανῶ, аpъtš чева (шi nas:) mъ înfъцішeзš anpoape, saš dînaintea кsiва. «Ἐξαπίνης παραφαινόμενοι». Ksn: 2) аpъtš nsцin чева (кam n' алъtspea); (nas:) mъ въzš întp' sнš кinš întsнeкaiš. 3) (кs dat:) лsminezš кsiва de anpoape. «Τούτῳ δὲ παραφαίνουσι νυκτὸς οἱ θρασύτατοι τῶν πολιτῶν„. Пл:

Παρ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, ïaš (хръneskš) чева кam n' алъtspea, ne asksns (кs mіжлокš),=Ὑφαιροῦμαι. [de sнde

Παραφαίρεσις, εως (ἡ), лвареa (хръпіре) кв mіжлокв isкssitв, вікλeanв.

Παραφανεὶς, εῖσα, ἐν, пas: пех: de паpтч: ал лвї παραφαίνω.

Παρα-φάσαι, пех: 1: de inf: ал лвї παραφάσσω.

Παράφασις, εως (ἡ), [παράφημι] повъцsіре; mîngîiере; (în ръв) ворвіре атъцітоаре. 2) [παραφάσσω] atinцере (піпъіре) пе deasвпра de пъруiле латвpале. 3) [παραφαίνω] аръtареa овїектелор în огліndъ.

Παρ-αφάσσω,(fъръ biit,) Ion:=Ἀλλοφάσσω.

Παράφερνα (τὰ), kîte ia mіреasa afаръ de zestrea sa (ексопріче). [παρὰ, φερνή].

Παρα-φέρω, biit: παροίσω, (пех: 1: παρήνεγκα, шi чл:) adвкв чева апроапе, saв dînaintea квїва; adвкв ла mіжлокв, înfъцішеzв; (despre mînкърї) =Παρατίθημι; (fir:) поmепеsкв чева, adвкв de mърtвріе, чitezв. (кв dat:) «Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν θηρία». Ksn: "Ἅπαντα σοὶ παρεφόρουν„. Apstf: "Καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες ἔργα». Ер: «Λόγους παραφέρουσα». Евр: (шi пas:) «'Ἀπὸ δείπνου σφι οὐδὲν παραφορέεται„. Ер: «Οἱ λίχνοι τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται». Плt: 2) adвкв чева în партea d'алъtвреa. «Δευρὶ τὴν χεῖρα παρήνεγκα». Dm: "Παραφέρειν τὸν ὀφθαλμόν». Лкs: a 'шї înвîрti веdеріле ка внв певвнв. (шi пas:) "Παραφέρομαι». Ллs: шовъїеsкв ка внв веаtв. 3) dвкв maї înколо (maї 'nainte); (прin întind:) înтреkв, ковîршеsкв; (fir:) treкв чева în тъчере; saв treкînd їaв, tîръsкв кв sineмь; (прin întind:) ръtъчеsкв, aвatв пе чіпева din калеа чеа dреаптъ; (пas:) mъ aвatв,mъ ръtъчеsкв; (med:) îmї esв din minцї, mъ smintesкв; (neстрът:) mъ skimвв; (despre timпв) trекв. "Ὤχετο παραφέρων (ὁ μάγειρος) τὸ ὄψον». Ksn: «Τοῦ χρόνου καθάπερ ῥεύματος ἕκαστα παραφέροντος„. Пл:(шi пas:) «Παρενεχθέντες(ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ) ἀπώλοντο». Пл: (шi fir:) «Παρενεχθεὶς». Іпкр: smintindв-se; «Πάντας βασιλέας παρενεγκών„. Apst: (шi fir:) «Παρήνεγκε τὸ ῥηθέν». Пл: a treкsт în тъчере. (шi пеstр:) «Παρενεγκόντος τοῦ ὀνόματος, Αἶνος ἐκλήθη». Коn: skimвîndв se пвmеле. «Ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν». Твч: trekînd. 4) poet: (рар) svfерв. «Ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν». Sof:

Παρα-φεύγω, biit: -φεύξομαι, шi -φευξοῦμαι, (пех: παρέφυγον, шi чл:) fвгв treкînd пе лîngъ, saв пе dinaintea квїва.

Παρα-φηλόω -ῶ, biit: -ώσω, înшелв, атъцеsкв.

Παρά-φημι, biit: -φήσω, (пех: παρεῖπον) poet: (кв dat:) sfъtвїesкв, повъцвїesкв. (mіж: кв ак:) desdвплекв, înторкв пе чіпева din пъреrea sa; (în ръв) skoцв din minцї, атъцеsкв,=Παραπείθω. «Μητρὶ παράφημι πατρὶ ἐπίηρα φέρειν». Ил: А. (шi mіж:) «Εἴ τις μ' ἐνίπτοι, ... σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες». Ил: Ψ. (шi în ръв) «Μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι παρφάσθαι„. Od: П. «Εἰ δέ τινα παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο». Ил: М.

Παραφθαδὸν, adв: poet: [παραφθάνω] апвкînd maї 'nainte; saв sosind апроапе.

Παραφθαίησι, poet: а 3: sinг: пеps: de пех: 2: de пoft:, шi

Παραφθάμενος, η, ον, mіж: пех: de паpтч: ал лвї...

Παρα-φθάνω biit: παραφθάσω, (пех: παρέφθασα, шi 2: παρέφθην) апвкв, saв treкв maї 'nainte, întреkв. «Εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν». Ил: К. "Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον»· Ил: Ψ. (шi кв паpтч:) «Παρέφθασεν ἑσπέρα γενομένη, πρὶν σχολάσαι„. Ksn:

Παραφθὰς, пех: 2:, шi Παραφθάσας, шi poet: Παραφθάσσας, пех: 1: de паpтч: ал лвї παραφθάνω.

Παρα-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, ворвеsкв afаръ din sввїектв, резпвпzв алтеле în локв de алтеле; (mвsік:) skoцв sвпеtв пеотрівітв, fакв параfоniї (desвїерsвірї). 2) ворвеsкв fъръ вреme, їаїв ворва квїва. 3) zікв чева пе d'алъtвреа, пїezіш, saв în треакътв (daв квїва а înцелеце чева). 4)=Προσλαλῶ, конворвеsкв. [de вnde

Παραφθεγκτήρια (τὰ), (se înц: δῶρα, saв ἱερὰ,) dарврї date, saв церемоniї sъвîршіte ла чеа dintîї întîлпіре а mіреλвї кв mіреаsa. [шi

Παράφθεγμα (τὸ), кввîntв ешітв din шіpвл ворвеї; întреваре, saв резпвпsв fъръ квîntв; (mвs:) =Παραφωνία.

Παρα-φθείρω, biit: -φθερῶ, кат stрікв (falsifікв) чева. [de вnde

Παραφθορὰ (ἡ), stрікаре (falsifікаре) de чева în парте.

Παρ-αφίημι, biit: -αφήσω, (пех: παραφῆκα, шi чл:) лаsв чева ла о парtе, пъръsesкв; treкв în тъчере.

Παραφίμωσις, εως (ἡ), о паtimъ ла цепіtаλвл mемврв ал върв atвлвї (кînd піелчеаоа din прежвр пв'ї акоперъ капвл, везї φίμωσις).

Παρα-φλογίζω, biit: -ίσω, fервв чева ла

пара fокȣлȣї, прѫжескȣ. [de ȣnde

Παραφλόγισμα (τό), мішкаре feapiь ла пара fокȣлȣї, прѫжітѫ.

Παραφορά (ἡ), ȣmблеtȣ нозȣitȣ de веаtȣ; (fir:) smintipe; нopnipe неперегȣлатѫ, (Франц:) emportement. 2) (акt:) пȣрtаре în коачї ші în коло. [ші

Παρα-φορέω -ῶ, віit:-ήσω, =Παραφέρω.[ші

Παράφορος (ὁ, ἡ), нозȣitȣ în ȣmблеtȣ; smintitȣ, невȣнatікȣ. «Γλῶσσα —». Грам: înкȣркatѫ de веціe. || (неȣt:) Παράφορον, адв: în локȣ de παραφόρως. «Παράφορον βλέπων (δεδορκώς)». Лȣч: кȣ кȣьtѫtȣрѫ de невȣнȣ. «Παράφορον βαδίζειν». Еȣstр: а ȣmбла ка ȣнȣ веаtȣ. 2)(акt:)адȣкѫtоpȣ de нерегȣлаtѫ мішкаре, saȣ пȣртаре. «Παράφορος καὶ ταρακτικός». Пл: (ші кȣ цен:) «Τῆς γνώμης παράφορος». Іnкр: [παραφέρω]. [de ȣnde

Παραφορότης (ἡ), неперегȣлѫtate. «Σώματος —». Плt: непропорціе.

Παρα-φορτίζομαι, віit: -ίσομαι, înкаркȣ înкѫ маї мȣлt, нȣїѕ, saȣ їаȣ ші алtѫ saрчінѫ: (în цен:) адаогȣ. «Τῷ λόγῳ —» Пл:

Παραφόρως, адв: невȣнеште. [παράφορος]

Παράφραγμα (τό), [παραφράσσω] înгрѫdіtȣрѫ п'іntре, saȣ de fie-каре парtе п'алѫtȣрea, saȣ în лȣнгȣ адѫогаtѫ ла вре о tȣріе, saȣ каtеріе. (Франц:) palissade.

Παρα-φράζω, віit: -φράσω, zікȣ чева алtfел (кȣ алtе fрасе), saȣ експримȣ чева маї деслȣшіt іntр' алtȣ кінȣ.

Παραφρακτικός, ή, όν, ='Εμφρακτικός.

Παράφρασις, εως (ἡ), парafрасȣ, експрімаре прін алtе fрасе de ачелаші înцелесȣ (ка сѫ se експліче маї деслȣшіt). [παραφράζω].

Παρα-φράσσω (ττω), віit: -φράξω, înкізȣ (înтѫресȣ) прін адѫогаtѫ înгрѫdірe de аміndоѫ пѫрціле, saȣ în лȣнгȣ о каtеріе; (în цен:) înкізȣ, аstȣпȣ віне din tоаtе пѫрціле.

Παραφραστής, οῦ (ὁ), експлікѫtоpȣ de ȣнȣ înцелесȣ прін парafрасȣ. [παραφράζω]. [de ȣnde

Παραφραστικός, ή, όν, кȣвеніtȣ, saȣ fолосіtоpȣ ла парafрасȣ.

Παρ-αφρίζω, віit: -ίσω, (кȣ dat:) spȣмеgȣ de аміndоѫ пѫрціле (saȣ пе d' алѫtȣрea) гȣреї.

Παρα-φρονέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї есȣ din мінцї, sіntȣ smintitȣ; (кȣ цен: поеt:) нȣ înцелегȣ, saȣ прічепȣ рѫȣ. [de ȣnde

Παραφρόνησις, εως (ἡ), smintіре, ешіре din мінцї, (Франц:) délire.

Παράφρονος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de παράφρων.

Παραφροσύνη (ἡ), невȣніе. [παράφρων].

Παρα-φρουρέω -ῶ, віit:-ήσω, sтрежȣїескȣ лінгѫ чева.

Παρα-φρυκτορεύομαι, віit: -εύσομαι, ші

Παρα-φρυκτωρέω -ῶ, віit: -ήσω, înалцȣ ші алtȣ деосевіtȣ семналȣ прін лȣміnї sпре înштіінцареа врѫжмашілор, кȣ каре sіntȣ înцелесȣ а fаче трѫдаре.

Παράφρων, ονος (ὁ, ἡ), smintitȣ, невȣнȣ. 2) поеt: каре нȣ înцелеце віне, saȣ нȣ азdікѫ дреnt. «Μάντις —». Sof: = Ψευδόμαντις. [παρά, φρήν].

Παρα-φυάς, άδος (ὁ), [παραφύω] млѫдіцѫ, saȣ влѫstарȣ, че dѫ п'алѫtȣрea din рѫdѫчіна копачіȣлȣї; (în цен:) = Παράφυσις.

Παρα-φυκίζω, віit: -ίσω, sȣлімeнескȣ; (fir:) прefакȣ în мінчінoсȣ, fалsіfікȣ. [de ȣnde

Παραφυκισμός (ὁ), sȣліменіре; (fir:) мінчіноасѫ înfрȣмȣсецаре; (în цен:) прefачере, fалsіfікаре.

Παράφυκτος (ὁ, ἡ), каȣtѫ πάρφυκτος.

Παραφυλακή (ἡ), пазѫ de апроапе, піndѫ; лȣаре а мінtе, овсерваре; (ȣне-орї) препазѫ, sтреажѫ. [ші

Παραφυλακτικός, ή, όν, fолосіtоpȣ, saȣ înдемінатікȣ ла пѫзіре, піndіре de апроапе, ла лȣаре а мінtе, saȣ препѫзіре. [ші

Παραφύλαξ, ακος (ἡ), пѫзіtоpȣ, sтрежȣіtоpȣ, піndіtоpȣ de апроапе. [din

Παρα-φυλάσσω(-ττω), віit: -άξω, пѫзескȣ de апроапе; багȣ de seамѫ, каȣtȣ време, піndескȣ; препѫзескȣ, їаȣ а мінtе

Παρα-φυλλίς, ίδος (ἡ), крѫкȣліцѫ кȣ fрȣнзȣліце (че ресаре пе лінгѫ алtа маїмаре, ші маї de мȣлtе-орї sпре вѫtѫмареа еї). [παρά, φύλλον].

Παρα-φυσάω -ῶ, віit: -ήσω, sȣfлȣ (ȣмfлȣ) чева пе d'алѫtȣрea; (fir:) înсȣfлȣ мîніе, saȣ мîndріе кȣ ворвеле меле.

Παράφυσις, εως (ἡ), [παραφύω] ор че ресаре п' алѫtȣрea de прisоsȣ.

Παρα-φυτεύω, віit: -εύσω, sѫдескȣ чева апроапе, saȣ п' алѫtȣрea de алtа. [din

Παράφυτος (ὁ, ἡ), ресѫріtȣ апроапе (а-лѫtȣрea) de чева кам de прisоsȣ. [din

Παρα-φύω, віit: -ύσω, (між: saȣ 2: перf: παρέφυν, ші чл:) fакȣ а ресѫрі чева п'алѫtȣрea de прisоsȣ. «Δάκτυλοι («Ὀδόντες») παραφυόμενοι». Ікs: четї de прisоsȣ (пеstе овічнȣіtȣл нȣмѫрȣ).

Παρα-φωνέω -ῶ, віit: -ήσω, sтрігȣ апроапе de, saȣ кѫtре чінева. 2) ворвескȣ ла ȣ-

peкie. 3) (mѕsік:) faкѕ пapafonії (vezĭ παραφωνία). [din

Παραφωνή (ή), sѕnape de глаsѕ. [παρά, φωνή].

Παραφώνησις, εως (ή), stpіgape asѕпpa вpe ѕnѕĭ лѕкpѣ,=Ἐπιφώνησις. [παραφωνέω].

Παραφωνία (ή), глаsѕ desвĭepsѕitopѕ, desapmoniosѕ. 2) глаsѕ konsѕnѣtopѕ (amestekatѕ) кѕ altѕл. [din

Παράφωνος (ό, ή), sѕnѣtopѕ ĭѣpѣ вĭepsѕ, saѕ (Фpanц:) discordant. 2) aѕzitѕ tot întp' o вpeme кѕ altѕл. [παρά, φωνή].

Παραφώτισμα (τό), Бisep: în лoкѕ de παραβάπτισμα. [шi

Παραφωτισμός (ό), minчinoasѣ (falsѣ), întѣneкoasѣ лѕmiцape. [παραφωτίζω].

Παρα-χάζομαι, віit: -χάσομαι, mѣ tparѕ în latѕpe, mѣ daѕ la o napte.

Παρα-χάλασμα (τό), [παραχαλάω] destindepe, deskopdape, slѣвіpe.

Παραχαλασμάτιον (τό), dim: al лѕĭ παραχάλασμα.

Παρα-χαλάω -ῶ, віit: -άσω, destinzѕ, deskopdezѕ, slѣвeskѕ; (nestp:) mѣ destinzѕ, mѣ lasѕ slaв; (fir:) mѣ moлeшeskѕ.

Παρα-χαλκεύω, віit: -εύσω, faвpічezѕ чeвa апpoane; (fir:) ѕneltеskѕ чeвa kam п' altѣtpea.

Παραχάραγμα (τό), пpefѣкѕtѣ (minчinoasѣ) tinѣpitѕpѣ; falsѣ monetѣ. [шi

Παραχαράκτης, ου (ό), tinѣpitopѕ de minчinoase monete (kalпѕzanѕ). [din

Παραχαράττω (σσω), віit: -άξω, taiѕ (tinѣpeskѕ) minчinoase (kalпe) monete; (în цen:) пpefaкѕ, stpiкѕ, falsifiкѕ.

Παρα-χειμάζω, віit: -άσω, ĭepnezѕ ѕndeвa. [de ѕnde

Παραχειμασία (ή), ĭepnape în вpe ѕnѕ лoкѕ. 2) (пpin întind:) лoкѕ ĭepnatiкѕ.

Παρα-χέω, віiit:-χεύσω, (пеx: παρέχεα, шi чл:) вѣpsѕ чeвa апpoape, saѕ лîngѣ чeвa; topnѕ de sпѣлat; stpoпeskѕ кѕ anѣ de tpantafilѕ шi чл; topnѕ кѕiвa sѣ вea. «Τὸν ὀρυσσόμενον χοῦν ἐκ τοῦ ὀρύγματος παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παραχέουσα». Ep: «Τὸ μύρον ἤδη παρέχεον». At:

Παρα-χιλαίνω, віit: -ανῶ, fakѕ чeвa кѣldічелѕ, înкpoпeskѕ.

Παρα-χνάω, віit: -νάσω, (кѕ цen:) înвѕкѕ чeвa d'altѣtpea; хpѣпeskѕ лѣкomeшte вpe o вѕкatѣ tokmaĭ din mapцine.

Παρα-χορδίζω, віit: -ίσω, atinгѕ (кîntînd кѕ кitapa шi чл:) altѣ koapdѣ în лoкѕ de alta; (пpin ѕpm:) fakѕ пapafoniĭ; (fir:) вopвeskѕ nesokotit. [din

Παράχορδος (ό, ή), ѕsitopѕ de altѣ koapdѣ în лoкѕ de чea пoipivitѣ; (пpin ѕpm:) neapmoniosѕ,(Фpanц: discordant; (în цen:) гpeшitѕ, nekѕвiinчosѕ. [παρά, χορδή].

Παρα-χορεύω, віit: -εύσω, dѣnцezѕ lîngѣ чineвa.

Παρα-χορηγέω -ῶ, віit: -ήσω, keltѕieskѕ ka хopeгѕ d' întp' al meѕ maĭ mѕltѕ dekît este pîndѕitѕ de пѕвлiкѕ. (vezĭ χορηγός). [de ѕnde

Παραχορήγημα (τό), пepsoanѣ, kape odatѣ пѕmaĭ se înfѣцiшeazѣ пe шenѣ în toatѣ dpama. (алцiĭ sкpiѕ παραχώρημα).

Παρα-χραίνω, віit: -χρανῶ, minжeskѕ atingînd ічĭ шi кoлo.

Παρα-χράομαι -ῶμαι, віit: -χρήσομαι, (кѕ dat:) întpeвѕinцezѕ чeвa ĭѣpѣ tpeвѕinцѣ, saѕ пpea mѕlt, (пpin ѕpm:)=Καταχρῶμαι, aвѕzezѕ; (кѕ aк:) tpaktezѕ чeвa ka лѕкpѕ de nimiкѕ, desпpeцѕieskѕ. «Παραχρησάμενοι τὸν χρησμὸν ὡς οὐδὲν λέγοντα». Ep: (шi aвsoл:) «Ἐμάχοντο παραχρεώμενοι». Ep: nekpѕцindѕ se (desпѣdѣжdѕit).

Παράχρεος, noet: în лoкѕ de...

Παραχρῆμα, adв:=Παραυτά, (dѕnedziч:) кĭap лîngѣ лѕкpѕ, îndatѣ. «Καὶ παραχρῆμα μὲν οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν· ἐπεὶ δὲ шi чл». Ep: (шi кѕ aptiк:) «Ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης». Tѕч: din neвoie de aпpoane, înпilѣtoape. «Τῶν τε παραχρῆμα ἄριστος γνώμων, καὶ τῶν μελλόντων ἄριστος εἰκαστής». Tѕч: de челе de faцѣ. (шi кѕ пpeп; în лoкѕ de adв:) «Ἐν τῷ παραχρῆμα». Ksn: de o kam datѣ. «Ἐκ «Ἀπὸ) τοῦ παραχρῆμα». de la îndemînѣ. «Λέγειν τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα, τὰ δὲ βουλευσαμένους». Ksn: (vezĭ шi παραυτίκα). [παρά, χρῆμα].

Παράχρησις, εως (ή), pea întpeвѕinцape, =Κατάχρησις. aвѕsѕ. [παραχράομαι].

Παρα-χρηστηριάζω, віit: -άσω, anѣцeвкѕ npin minчinoase пpoopoчiĭ.

Παρά-χροος -ους, [παρά, χρόα] шi

Παράχρωμος (ό, ή), eшitѕ din faцa sa; pѣѕ кoлopatѕ; ĭѣpѣ faцѣ, ѕeapвѣdѕ. [παρά, χρῶμα].

Παρα-χρώννυμι, віit: -χρώσω, кoлopezѕ кѕ minчinoase feцe: (fir:) вapiezѕ mѕsiкa npin хpomatiкѣ apmonie (vezĭ χρῶμα). «Τὰ παρακεχρωσμένα καὶ σύντονα τῶν μελῶν», Apst: [de ѕnde

Παράχρωσις, εως(ή), кoлopape npin minчinoase feцe; вѣпsea sпѣлѣчitѣ, eшitѣ;(fir:) вapiaцie de mѕsiкѣ npin хpomatiкѣ apmonie.

Παράχυσις, εως (ή), topnape de anѣ de

spълat, saȣ de лъȣi; topnape de a da кȣi-ва sъ веа. (вezi ἐπίχυσις). [шi

Παραχύτης, ου (ὁ), topnъtopȣ de апъ ла вaie. [παραχέω].

Παράχωμα (τὸ), гръmadъ de пъmîntȣ (mалȣ) п' алъtȣрea кȣ шanцȣ. [din

Παρα-χώννυμι, вiit: -χώσω, гръmъdeskȣ пъmîntȣ (fакȣ mалȣ) п' алъtȣрea кȣ шanцȣ, saȣ гроапъ. «Χῶμα δὲ παρέχωσα παρ' ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ χεῖλος». Ep:

Παρα-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ tрагȣ în лаtȣре, fакȣ локȣ, ка sъ tреакъ чiнева; (кȣ цen: кȣ преп:) плекȣ de ȣndeва; (prin întind;) пъръseskȣ чева (шi miж: înгъdȣiȣ întiitatea) алtȣia; mъ плекȣ, mъ ласȣ dȣпе алtȣл; (кȣ inf:) ерtȣ, înгъdȣiȣ, daȣ вoie; (кȣ dat: dipeк: шi цen: indip:) «Ὅπως ὑπηρετῶσι μὲν πάντες πάντα, ὑπανιστῶνται δὲ ἀπὸ τῶν θάκων, ὁδῶν τε ὑμῖν παραχωρῶσι шi чл»: Ksn: (шi кȣ преп:) «Ἐκ τῆς πόλεως παραχωρεῖν». D. Ал: (шi кȣ inf:) «Καὶ τῶν θεραπόντων τῷ δεσμένῳ παρεχώρει διαλέγεσθαι αὐτῷ». D: Ал: (шi ел:) «Παραχωροῦσιν Ὁμήρῳ πάντες». Ерmц: 2) (рар) mергȣ maî 'nainte, înaintezȣ; (кȣ ак: кȣ преп:) ажȣнгȣ лa.. «Εἰς τὸ γῆρας—». Xps: [de ȣnde

Παραχώρημα (τὸ), обiектȣ, че înгъdȣie, пъръseшte чiнева алtȣia; saȣ (fiг:) întpȣ каре se ласъ чiнева maî de жos dекît алtȣл. 2) =Παραχορήγημα. [шi

Παραχώρησις, εως(ἡ), траџере ла о парte; înгъdȣipe; пъръsipe de чева пе seama алtȣia; плекаре ла вoiea алtȣia, шi чл: [шi

Παραχωρητικός, ή, όν, лesnioсȣ a înгъdȣi, a se плека алtȣia, a se da în лаtȣре dînaintea кȣiва, шi чл:

Παραχώριος (ὁ, ἡ), пȣsȣ, aшezatȣ апроапе de вре ȣнȣ локȣ. [παρὰ, χώρα].

Παρα-ψαλίζω, вiit: -ίσω, fȣрȣ tъiind din чева кȣ foapfeка maî mȣлtȣ ла кроiaлъ. [de ȣnde.

Παραψαλιστής, οῦ (ὁ), решлȣitopȣ de галбeni; saȣ fȣрtopȣ din foapfeкъ de ла o хаiнъ ла кроiaлъ.

Παρα-ψάλλω, вiit: -ψαλῶ, atingȣ ȣшор (de черкаре) коарdeлe вре ȣнȣi mȣsiкалȣ inspȣmîntȣ; кîntȣ кȣ kitapa, шi чл: a-проапе saȣ dînaintea кȣiва.

Παράψαυσις, εως (ἡ), atingepe пе d' a-лъtȣрea, saȣ пе deasȣпра. [din

Παρα-ψαύω, вiit: -ψαύσω, atingȣ п' алъtȣрea în tреакъtȣ, saȣ пȣmaî пе deasȣпра.

Παρα-ψάω -ῶ, вiit: -ψήσω, fреkȣ чева ȣшор пе deasȣпра, ка sъ netezeskȣ. (вezi παράψηστος, шi παραψήχω).

Παρα-ψελλίζω, вiit: -ίσω, sîntȣ кam пелtiкȣ.

Παρα-ψεύδομαι, вiit:- ψεύσομαι, înшелȣ пе чiнева кȣ minчiȣni, =Παραλογίζομαι.

Παράψηστος (ὁ, ἡ), [παραψάω] netezitȣ кȣ. пientene saȣ перiе. «Θεραπαινίδιον παράψηστον». Плd: kinȣ de femeie în teatpȣ, пъръл кърia ера кȣ îndemînъtate desпърцitȣ, saȣ fъкȣtȣ крецȣ de amîndoъ пърцiле.

Παρα-ψήχω -ῶ, вiit: -ψήξω, fреkȣ чева ȣшор пе deasȣпра, ка sъ netezeskȣ; mîngîiȣ пе чiнева пiпъindȣ 'i варва saȣ пъръл; (prin întind:) mъ iaȣ кȣ вiniшорȣл пе лîngъ чiнева.

Παράψογος (ὁ, ἡ), хȣлъ fъкȣtъ în tреакъtȣ, saȣ afapъ din шiрȣл кȣвîntȣлȣi (ziчере неапровatъ de Платonȣ).[παρὰ,ψόγος].

Παρα-ψυχάομαι -ῶμαι=(saȣ греш: în локȣ de) Παραψύχομαι.

Παραψυχή (ἡ), = Ἀναψυχή, реsȣfларе; mîngîiере. [παρὰ, ψυχή].

Παρα-ψύχω, (шi (miж:) -ψύχομαι, вiit: -ψύξω, -ομαι, = Ἀναψύχω, daȣ реsȣfларе; ȣшȣрezȣ, mîngîiȣ.

Παρβάτης, ου (ὁ), поеt: în локȣ de παραβάτης.

Παρβεβαώς, поеt: în локȣ de παραβεβαώς.

Παρβολάδην, поеt: în локȣ de παραβολάδην.

Παρδακός, ή, όν, [ἄρδω] кam ȣdatȣ, ȣmezitȣ.

Παρδάλειος, α, ον, шi Ion:

Παρδάλεος, α, ον, чел de пардоsȣ saȣ леопардȣ. (de ȣnde ‖ sȣбst:) Παρδαλέη (se înц: δορὰ)пiеле de пардоsȣ saȣ леопардȣ[шi

Παρδαλῆ (ἡ), în контрак: în локȣ de παρδαλέη (δορὰ). [πάρδαλις].

Παρδαληφόρος (ὁ, ἡ), пȣрtъtopȣ de пiеле de леопардȣ. [παρδαλῆ, φέρω].

Παρδαλίαγχες, εος -ους (τὸ), епit: плantа пȣmitъ omaкȣ, saȣ пъръл лȣпȣлȣi,='Ακόνιον (fiind къ sȣгрȣmъ пардошii). [πάρδαλις, ἄγχω].

Παρδαλιδεύς, έως (ὁ), пȣiȣ de пардоsȣ. [шi

Παρδάλιον, шi Πάρδιον (τὸ), ȣнȣ felȣ de animалȣ некȣноsкȣtȣ (Apst: Z. Ist: B.11[din

Πάρδαλις, εως (ἡ), ȣнȣ felȣ de fеаръ кȣ пiеле пеstpiцъ, пардоsȣ, saȣ леопардȣ. [πάρδος]. 2) ȣнȣ felȣ de kitȣ. [de ȣnde

Πάρδαλος (ὁ), ȣнȣ felȣ de пасъре кȣ пене чепȣшiî шi пiкаte кȣ негрȣ. [шi

Παρδαλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiȣл (saȣ asemenea) пардошилор. [ши

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, nestpiцȣ (плinȣ de пiкъцеле) ка пардosȣл.

Παρδεῖν, nex: 2: de inf:, ши

Παρδήσομαι, viit: de xot: ал лȣї πέρδομαι.

Παρδίας, ου (ὁ), ȣnȣ felȣ de kitȣ, saȣ neште,=(noate) Πάρδαλις (2).

Πάρδιον (τὸ), везї παρδάλιον.

Πάρδος (ὁ), ȣnȣ felȣ de feposȣ animaлȣ, [de aчi] пардosȣ (de бърбътеskȣ neamȣ дȣne ȣnїї).

Παρίασι, noet: în локȣ de πάρεισι, 3: îm: nepş: ал лȣї πάρειμι, sîntȣ de faцъ.

Παρ-εάω -ῶ, viit: -άσω, ласȣ ла o napte, saȣ съ tpeakъ.

Παρ-εγγίζω. viit: -ίσω, mъ апропiȣ npin чева.

Παρέγγραπτος, ши Παρέγγραφος (ὁ,ἡ), înskpisȣ (tpeкȣtȣ în peцistpȣ) кȣ кълкаpe de лецe; (npinч:) neadeвъpatȣ чеtъцеanȣ; (în цen:) minчinosȣ, faлsȣ; плъsmȣitȣ. [din

Παρ εγ-γράφω, viit: -γράψω, înskpiȣ(tpeкȣ în каtалогȣ) вiклenеште, saȣ neлeцiȣit.

Παρ-εγγυάω -ῶ, ши (miж:) -άομαι, -ῶμαι, viit: -ήσω, -σμαι, stpъdaȣ лȣкpȣ din mînъ în mînъ, saȣ вopвъ din гȣpъ în гȣpъ; daȣ opdinȣ; sfътȣieskȣ; pекomandȣ. (кȣ dat: indip:) «Παρεγγυήσας τὸν ξεῖνον τοῖσι φίλοισι». Ep: (ши кȣ inf·) «Ἂν δ' ἄρα ὑμᾶς οἱ ἔμπροσθεν ἀνακαλοῦντες ἕπεσθαι παρεγγυῶσιν, ὑπακούετε αὐτοῖς». Ksn: [din

Παρεγγύη (ἡ), (pap) în локȣ de ...

Παρεγγύησις, εως (ἡ), stpъdape de лȣкpȣ, saȣ кȣвîntȣ; opdinȣ; (naptik:) комȣnikape din гъpъ în гȣpъ de остъшеskȣ konsemnȣ, (Fpanц:)passe-parole. [παρεγγυάω].

Πάρεγγυς, adв: колеа апроапе; npea апроапе; kît maї апроапе. [παρὰ, ἐγγὺς].

Παρ-εγ-κάθημαι, viit: -καθεσθήσομαι, шеzȣ апроапе.

Παρ-εγ-κάπτω, viit: -κάψω, înгȣкȣ, înгiцȣ n' între алтеле, saȣ în tpeakътȣ.

Παρ-έγ-κειμαι, viit: -κείσομαι, staȣ, sîntȣ întpeпȣsȣ. «Γράμματι παρέγκειται». Пл:

Παρ-εγ-κελεύομαι, viit: -εύσομαι,=Παρακελεύομαι, îndemnȣ, înкȣpажеzȣ.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος (ἡ), naptea din anoї a кpeepiлор, miчiї кpeepї, (Fpanц:) servelet. [παρὰ, ἐγκέφαλος].

Παρ-εγ-κλίνω, viit: -κλινῶ, mъ плeкȣ кam ла o napte; mъ daȣ кam în лаtȣpe. [de ȣnde

Παρέγκλισις, εως (ἡ), плeкape кam ла o napte.

Παρεγκρανὶς, ίδος (ἡ),=Παραγκεφαλὶς.[παρὰ, ἐν,κρᾶνον].

Παρεγκύκλημα (τὸ), = Παρεπιγραφὴ, шепъ întpodȣsъ пе deasȣnpa, afapъ din sȣвiектȣл dpameї. [παρὰ, ἐγκυκλέω].

Παρ-εγ-κύπτω, viit: -κύψω,= Παρακύπτω.

Παρ-εγ-χειρέω -ῶ, viit: -ήσω, întpenpinzȣ чева îndemînatik, saȣ afapъ din sȣвiектȣ; mъ siлeskȣ a dobedi чева кȣ minчinoase (netemeїniчe) apгȣmente 2) întpenpinzȣ ачелаші лȣкpȣ, че ші алтȣл maї'nainte de kît mine a tpaktat din mesepie. [de ȣnde

Παρεγχείρησις, εως (ἡ), întpenpindepe nenotpiвitъ; minчinoasъ apгȣmentape saȣ konkлȣsie.

Παρ-εγ-χέω, viit: -χεύσω, topnȣ чева în tpeakътȣ, saȣ n' алтȣpea în чева; saȣ topnȣ ȣnȣ лiкȣidȣ de алтъ sȣвstanцъ de kît ачела, че se афлъ înчева.

Παρ-εγ-χρώννυμι, viit: -χρώσω, întpodȣкȣ вpe ȣnȣ oвiектȣ stpeinȣ în zȣгpъвie; (fir:) вîpȣ чева de din afapъ în istopia mea.

Παρέγχυμα (τὸ), efektȣл topnъpiї de чева n' алтȣpea; (med:) kapnositate fopmatъ din n' алтȣpea въpsape a sînцелȣї. «Ἔνιοι τῶν ἰατρῶν τὴν ἐν τοῖς σπλάγχνοις σάρκα παρέγχυμα καλοῦσι». Гал: [ши

Παρέγχυσις, εως (ἡ), въpsape de чева n' алтȣpea saȣ în tpeakътȣ. [παρεγχέω].

Παρεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, stъpȣitopȣ ла лȣкpȣл съȣ; (despre лȣкp:) дȣinitopȣ, statopnikȣ. [din

Παρ-εδρεύω, viit: -εύσω, =Παρακάθημαι, шеzȣ лînгъ чinева; sîntȣ napedpȣ, asesopȣ (везї πάρεδρος 2); sîntȣ stъpȣitopȣ ла лȣкpȣл meȣ; (nas:) amȣ пе чinева шеzъtopȣ лînгъ mine; (de ȣnde fir:) «Τὰ εἰς ξ δισύλλαβα, ὅταν τῷ υ παρεδρεύηται, κῆρυξ, ὄρτυξ». At: [ши

Παρεδρία (ἡ), шеdepe алтȣpea; demnitatea de napedpȣ; (fir:) stъpȣinцъ ла вpe ȣnȣ лȣкpȣ. [πάρεδρος]. [de ȣnde

Παρεδριάω -ῶ, viit: -άσω, noet: în локȣ de παρεδρεύω.

Πάρεδρος (ὁ), [παρὰ, ἕδρα] шеzъtopȣ алтȣpea кȣ чinева. 2) napedpȣ (în Atena) ажȣtopȣ, (Fpanц:) asesopȣ ал вpe ȣnȣї dpeгъtopȣ, saȣ жȣdiкъtopȣ; (în цen:) nъptaшȣ, tоваръшȣ.

Παρ-έζομαι, viit: -εδοῦμαι, (кȣ dat:) = Παρακάθημαι.

Πάρει, 2 sinг: nepş: de xot: πάρειμι.

Παρειὰ (ἡ). [παρὰ] вȣкъ de обpazȣ (maї totdaȣna ла îm:). «Ἐλείβετο αὐτῇ τὰ δά-

κρυκ κατὰ τῶν παρειῶν». Ksn:

Παρείας, ου (ὁ), ѕнѕ белѕ do шарпе. кав-тъ παρώας.

Παρείατο, Ion: în локѕ de παρεῖντο, a 3: im: neps: de nas: neste-ѕъв: ал лѕї παρίημι.

Παρεῖδον, nex: 2: ал кѕї παροράω.

Παρείην, npez: de нол: ал лѕї πάρειμι, sîntѕ de фaцъ.

Παρείθην, nas: nex: 1:, шi

Παρεῖκα, акт: tpe: de кѕ: ал лѕї παρίημι.

Παρ-εικάζω, biit: -άσω, (кѕ dat: indip:) kompapezѕ алътѕрînd ѕнѕ пе лîнгъ алtа, ка съ кѕноскѕ deosebipea dintpe dînse-ле; asemънѕ.

Παρ-εικάθω, At: în локѕ de...

Παρ-είκω, biit: -είξω, шъ daѕ ла o napte; (npin întind: шi fir:) мъ ѕѕнѕїѕ, мъ înboїeskѕ; înгѕdѕїѕ, daѕ boїe (кѕ dat:). «Λεκτέον, ὅπως ἂν ἡμῖν παρείκωσιν οἱ θεοί». Пл: (шi neneps:) "Τὸν βουλόμενον ἡδέως ζῆν οὐκέτι παρείκει ἑκόντα γε ἀκολάστως ζῆν». Плт: нѕ maї este eptatѕ. «Πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι, εἴ μοι παρείκοι». Sof: de m'ap epta înupe-жѕръріле. «Ὅσον ἂν δυνώμεθα, καὶ ἑκάστῳ παρείκῃ». Тѕч: «Ὅπῃ παρείκοι». Плт: de kîte opї ва favopiza вpe o okazie. (везї шi παρήκω).

Παρ-ειλίσσω, biit: -ίξω, noet: în локѕ de παρελίσσω.

Παρεῖμαι, nas: tpe: de кѕ: ал лѕї παρίημι. [de ѕnde

Παρειμένως, adв: (de naptч:) molîчos, леnebit, кѕ tîndъвіе saѕ neaktibitate.

Πάρειμι, biit: -έσομαι, (прел: παρῆν, inf: παρεῖναι, шi чл:) sîntѕ лîнгъ чineва, saѕ de фaцъ; (npin întind:) staѕ d' anpoane, ажѕtѕ. (кѕ dat:). «Μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα». Od: Δ. (шi кѕ преп:). «Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται». Іл: К. (шi абсол:) «Μὴ λέγε τοιαῦτα τῷ μικκῷ παρεόντος». Ткр: «Αὔλευν ἔρυντο (οἱ κύνες) αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος». Ткр: (шi în абstр:) «Ὅση δύναμίς γε πάρεστιν». Ом: «Εἴ μοι δύναμίς γε παρείη». Od: В daка aшї fi аѕѕt пѕtepe. (шi în naptч:) «Τὰ παρεόντα σφι πρήγματα». Ер: чea de акѕм a лор stape. (шi ел:) "Πρὸς τὸ παρεὸν βουλεύεται». Ер: dѕnе înпрежѕръріле de фaцъ «Παρεσκεύασεν ἐκ τῶν παρόντων τὸ δεῖπνον». Пл: (везї шi ἔνειμι). "Ὁ παρὼν καιρός». Dm: (шi ел:) "Ἐν τῷ παρόντι (se inц: χρόνῳ)». Лкѕ: 2) (кѕ ак: кѕ преп:) віѕ, sosеskѕ; ажѕнгѕ (npon: шi fir:). «Ἐκ δὲ Ἱμέρης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίην». Ер: (шi în ел: de преп:) «Πόθεν Σικελίαν πάρει»; Еѕр: (шi абсол:) «Μετὰ δ' ἐμὲ ἐσελθόντα παρέσται καὶ ἡ γυνή». Ер: «Ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει»; Skp: (шi кѕ naptч:) «Φιλίαν ἐπιδεικνύμενος πάρει. Ksn: (шi fir:). «Πάρεστι πρὸς τοῦτο καιροῦ τὰ πράγματα». Dm: aѕ ажѕnѕ. 3) (în a 3: neps: saѕ în naptч:) este кѕ пѕtinцъ, în boїea кѕїва, saѕ eptatѕ,=Ἔξεστι (кѕ inf:). «Ἐπεί γε μὴν ἔληξεν ἡ μάχη, παρῆν θεάσασθαι νεκρούς, ἀσπίδας, δόρατα, шi чл:». Ksn: (шi în naptч:) «Παρὸν αὐτῷ πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς χρῆσθαι .., ὅμως ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη». Ksn: «Παρεὸν αὐτοῖς ἀποκτεῖναι τοὺς Πελασγούς, οὐκ ἐθελῆσαι». Ер: «Παρεὸν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι». Ер:

Πάρ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: παρῄειν, шi чл:) tpекѕ пе ѕndeва, saѕ maї 'nainte; întpекѕ; мъ înфъцішezѕ (npinч:) пе tpiбѕнъ, ка съ ворбеskѕ; (în цеп:) = Παρέρχομαι. «Τὸ σύνθημα παρῄει». Лкѕ: tpечеа de ла ѕнѕл ла алtѕл. «Ταχὺ μὲν εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο, ταχὺ δὲ παρῄει». Ksn: a întpекѕt. «Βίᾳ παριέναι εἰς οἰκίαν». Лкѕ: (шi în naptч:) «Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται, ὡς παριών τις ἀναγνοίη». Ткр: (шi абсол:). «Παριόντες». tpекътopї; (шi în алтъ акчепціе) opatopії, кapе se înфъцішеазъ пе tpiбѕнъ.

Παρεῖναι, inf: npez: ал лѕї πάρειμι, sîntѕ de фaцъ; шi nex: ал лѕї παρίημι.

Παρεῖνται, a 3: im: neps: de nas: (în локѕ de miж:) tpe: de кѕ: ал лѕї παρίημι.

Παρεῖπον, nex: 2: ал лѕї παράφημι.

Παρ-είργω, biit: -είρξω, denъpteзѕ, înпіedікѕ.

Παρ-ειρύω, biit: -ύσω, noet: în локѕ de παρερύω.

Παρ-είρω, (фъръ biit:) пѕїѕ, вipѕ n'întpe. "Μεταξὺ τοῦ ὑμᾶς λέγειν οὐδ' ἂν τρίχα μὴ ὅτι λόγον ἄν τις παρείρειε». Ksn:

Παρείς, εῖσα, έν, nex: 2: de naptч: ал лѕї παρίημι. 2) nas: nex: 2: de naptч: ал лѕї πείρω.

Παρ-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: παρεισήγαγον, шi чл:) întpodѕкѕ п' алътѕpea, пе фѕріш; înфъцішеzѕ, saѕ nomeneskѕ чева афаръ din шірѕл кѕвîntѕлѕї,= Παρεισφέρω. [de ѕnde

Παρεισαγωγή (ἡ), întpodѕчере п' алътѕpea, saѕ вîpîpe пе фѕріш. (акт: saѕ nas:). [шi

Παρείσακτος (ὁ, ἡ), întpodѕѕ, вîpîtѕ ѕndeва пе фѕріш, п' алътѕpea (пѕ npin калеа чеа dpeaптъ, npin ѕшъ). "Τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους». Skp:

Παρ-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, (nex: παρεισέβαλον, ши чл:) пвів, саѕ арвнкѕ чева кв вnѕ тіжлокѕ înъвntрв; (сл: саѕ nеstр:) in tрв, пъвълеskѕ вndева пе fвріш ка връжташѕ.

Παρεισγραφὴ (ἡ), nedpеantъ, neрегвлаtъ înskрієре. [παρεισγράφω].

Παρ-εισ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, прiimeskѕ înъвntрв пе аskвns, саѕ afaръ de чеса че este pîndвitѕ.

Παρ-εισ-δύομαι, biit: δύσομαι, (nex:, παρεισέδυν, ши чл:) тъ вірѕ вndева пе d' аѫъtврea, саѕ пе аskвns. [de вnde

Παρείσδυσις, εως (ἡ), вîріре пе d'аѫъtврea прin локѕ ши кв кіпѕ аskвnsѕ; (прin întind:) вшчоаръ аskвnsъ.

Παρεισεῖδον, nex: 2: ал лві παρεισοράω.

Παρ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, = Παρεισέρχομαι.

Παρεισενέγκας nex: 1: de партч: ал лві παρεισφέρω.

Παρεισελθών, nex: de партч: ал лві παρεισέρχομαι.

Παρεισενηνεγμένος, η, ον, пas: tре: de кв:, ши

Παρεισενήνοχα, akt: tре: de кв: de хоt: ал лві παρεισφέρω.

Παρ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: παρεισῆλθον, ши чл:) intрв пе аskвns вndева, = Παρεισδύομαι.

Παρ-εισ-κομίζω, biit: -ίσω, багѕ чева înъвntрв пе fвріш.

Παρ-εισ-κρίνω, biit: -κρινῶ, = Παρεισάγω; (ши сл: саѕ nеstр:) = Παρεισδύομαι.

Παρ-εισ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, întродвкѕ чева пе аskвns, пе din лаtвре (ка прintр' о машinъ) «Λόγους —». Esst: ворbeskѕ кв тваtе înbîрtitврі.

Παρείσθω, 3: sinг' пеpс: de пas: tре: de кв: ал порвнч: лві παρίημι.

Παρ-εισ-οδεύω, biit: εύσω, intрв пе аskвns, саѕ ціindв тъ d' апроапе de чinева.

Παρ-εισ-οδιάζω, biit: -άσω, = Παρεπεισοδιάζω.

Παρεισοίσω, biit: ал лві παρεισφέρω.

Παρ-εισ-οράω, biit: -όψομαι, (nex: παρεισεῖδον, ши чл:) тъ вітѕ пе аskвns (кв коada окiвлві).

Παρ-εισ-πέμπω, biit: -πέμψω, tрimiцѕ чева пе fвріш вndева.

Παρεισπεσών, οῦσα, όν, nex: 2: de партч: ал лві ...

Παρ-εισ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, intрв пе аskвns; саѕ пъвълеskѕ înъвntрв de odатъ, fъръ веste.

Παρ-εισ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, = Παρεισέρχομαι.

Παρ-εισ-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, stрîngѕ (înплineskѕ) даждii, ши чл: afaръ din pîndвiaлъ.

Παρ-εισ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, ши -ρυήσομαι, кыргѕ, тъ върsѕ înъвntрв пе аskвns; (fiг:) = Παρεισδύομαι.

Παρ-εισ-φέρω, biit: -εισοίσω, (nex: παρεισήνεγκα, ши чл) = Παρεισάγω. «Νόμον —». Ptр: пропвiѕ ла înтъріреа пввлiквлві алtѕ проiектѕ de леце afaръ de чел în fiinцъ.

Παρ-εισ-φθείρομαι, biit: -φθαρήσομαι, тъ вірѕ вndева пе аskвns sпре вътъmареа mеа саѕ а алtвiа

Παρέκ, (ши maі 'nainte de вокалъ παρέξ, adв: саѕ преп: Ion: поеt: afaръ, пеste; (fiг:) fъръ, afaръ de. (кв ; цеn:) «Παρὲξ ἐδοῖο κλινθῆναι». Іл: К. Παρὲξ δὲ ἀργύρου χρυσὸν ἄπλετον ἀνέθηκε... Ер: (ши înпреvna кв ἤ). «Παρὲξ ἤ ὅσον (χρόνον) οἱ Σκύθαι ἦρχον». Ер: (саѕ кв ак:) «Ἄνεμοι πόντον ὀρίνοντες πολλὸν παρὲξ ἄλα φῦκος ἔχευαν». Іл:І. = Παρεξέχεαν, аѕ върsаt afaръ пе лінгъ... «Ἐπεὶ δὲ σῆμα παρὲξ Ἶλου ἔλασσαν». Іл: Ω. = Παρεξήλασαν. (ши fiг:) «Παρὲκ νόον ἤγαγεν». Іл: К. (ши în локѕ de adв:) «Παρὲκ νόον». Іл: Ч. ши Imn: fъръ minte. «Δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέξασθαι». Іл: Ω. fъръ шtіреа лві Ахілѕ. [παρὰ, ἐκ, ἐξ].

Παρ-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: παρεξέβην, ши чл:) esѕ mai afaръ; тъ абаtѕ din кале; esѕ din шірвл ворвіріі; (прin întind:) тъ абаtѕ din dрeптѕ, din леце, din квviinцъ, ши чл: (кв цеn:). «Παρεκβέβηκε γὰρ ἡ φύσις ἐν τούτοις (τοῖς τέρασι) τοῦ γένους». Арst: «Παρεκβαίνουσι δικαίου». Es: (саѕ кв ак:) «Διὸς σέβας παρεκβάντες». Esхл:

Παρ-εκ-βάλλω, biit: -βαλῶ, skoцѕ чева de вndева, ши 'л пвів алtврeа; (fiг:) квлегѕ пе алеsѕ koментаре (înseмнърі обsерваtіве, sхолії, în вре вnѕ автоpѕ.

Παρέκβασις, εως (ἡ), ешіре din кале; (desпре pîѕ) потопіре; (fiг:) ешіре, абаtере din шірвл кввінtвлві, повеstiре de чева afaръ dinsввiектѕ, (Франц:) dirpesie; (прin întind:) абаtере din (кълкаре de) dрeптѕ, квviinцъ, ши чл: [ши

Παρεκβατικὸς, ή, όν, ешіtѕ din sввiектѕ; саѕ копрinзъtорѕ de dirpesii. [παρεκβαίνω]. [de вnde

Παρεκβατικῶς, adв: кв абаtере din шірвл кввінtвлві, în fелѕ de dirpesie.

Παρεκβολεύομαι, biit: -εύσομαι, = Παρεκβάλλω. [din

Περεκβολὴ (ἡ), skoatepe de ѕndeва, ші пѕnepe алъtѕpea кѕ чева. || (îm:) колекціе de sxoлiĭ (însemnъpĭ) în вре ѕnѕ аѕtopѕ. [παρεκβάλλω]. [de ѕnde

Παρεκβολικὸς, ἡ, όν, atinгъtopѕ de skoatepe de чева алъtѕpea; îndemînatikѕ a komпѕne алесе însemnъpĭ asѕпра вре ѕnѕĭ skpisѕ. "Παρεκβολικόν». Eѕst: îndemînъtate ла komпѕnepe пе алеsѕ de sxoлiĭ.

Παρ-εκ-δέχομαι, виit: -δέξομαι, ĭaѕ (înцелегѕ) ѕna în локѕ de алta, saѕ înцелегѕ, eksплikѕ ръѕ. [de ѕnde

Παρεκδοχὴ (ἡ), înцелецepe de ѕna în локѕ de алta, pea eksплikape; (грam:) înцелецepe de челе zise din челе ѕpmъtoape. [de ѕnde

Παρεκδοχικὸς, ἡ,ὸν, înцелесѕ алtfeл (ръѕ), saѕ din челе ѕpmъtoape. [de ѕnde

Παρεκδοχικῶς, adв: în kinѕ de a se înцелеце алtfeл (ръѕ), saѕ din челе ѕpmъtoape.

Παρεκδραμεῖν, пеx: 2: de inf: ал лѕĭ παρεκτρέχω.

Παρ-εκ-δύνω (δύομαι), виit: -δύσω, -σμαι, (пеx: παρεξέδυν, ші чл:) mъ stpekopѕ afaръ fѕцind пе askѕnsѕ.

Παρεκέσκετο, поet: în локѕ de παρέκειτο, a 3: sinг: пеps: de прел: ал лѕĭ παράκειμαι.

Παρέκθεσις, εως (ἡ), алtъ (întpeпѕsъ) eksпѕnepe de dpamъ. [παρεκτίθημι].

Παρ-εκ-θέω,виit: -θεύσομαι,=Παρεκτρέχω.

Παρ-εκ-κλίνω, виit: -κλινῶ, mъ daѕ пѕцin în лаtѕpe; (прin întind:) mъ апръѕ.

Παρ-εκ λέγω, виit: -λέξω,=Παρεισπράττω.

Παρ-εκ-λείπω, виit: -λείψω, лаsѕ чева ла о пapte; (nestp:) лinseskѕ, пѕ maĭ sintѕ.

Παρ-εκ-νέομαι, виit: -νεύσομαι, поet: (кѕ ак:) трекѕ плѕtind кѕ коравia пе апроапе, saѕ пе dînaintea кѕĭва.

Παρ-εκ-πίπτω, виit: -πεσοῦμαι, esѕ пе askѕnsѕ (fѕгѕ) de ѕndeва.

Παρ-εκ-προ-φεύγω, виit: -φεύξομαι, saѕ -φευξοῦμαι, поet: (кѕ ак:) fѕгѕ пе d'алътѕpea, saѕ din mîinеле кѕĭва

Παρ-εκ-πυρόομαι -οῦμαι, виit: ὠθήσομαι, mъ înfoчezѕ, mъ înfлъкъpezѕ, mъ înвъпъĭezѕ п'întpe ...

Παρεκστροφή (ἡ), [παρὰ, ἐκστρέφω] întoapчepe dandapateле.

Παρέκταμα (τὸ), =Παρέκτασις.

Παρ-εκ-ταννύω, виit: -ύσω, поet: în локѕ de παρεκτείνω.

Παρέκτασις, εως (ἡ), întindepe de чева пе апроапе, п'алътѕpea, saѕ în лѕnгѕ, saѕ dinколо de чева; (грam:) лѕнцipe de zічepe прin întpeпѕnepe de siлавъ (s: ек: ἐτήτυμος în локѕ de ἔτυμος). [din

Παρ-εκ-τείνω, виtt: -τενῶ, întinzѕ чева п' апроапе, saѕ în лѕnгѕ, saѕ пеste чева; întinzѕ пеste тpeвѕінцъ. «Τοῦ ἀναγκαίου πολὺ παρεξετάθης». Епгр:

Παρ-εκ-τελέω -ῶ, виit: -έσω, sъвîpшeskѕ чева fъpъ воĭea кѕĭва.

Παρεκτέος, α, ον, nosit: ал лѕĭ παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, ὸν, воĭosѕ, saѕ îndemînatikѕ a da; (грam:) eksпpimъtiвѕ de dape. [παρέχω].

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ), eшitѕ din локѕл saѕ dpѕmѕл sъѕ. [παρὰ, ἐκ, τόπος].

Παρεκτὸς, adв: (кѕ цen:) afaръ de ... [παρὰ, ἐκτὸς].

Παρ-εκ-τρέπω, виit: -τρέψω, întopкѕ, (ші mіж:) mъ aвatѕ întp' алtъ пapte (ĭaѕ алtъ dірекціе); skoцѕ din калеа sa; (fîr: mіж:) îmĭ esѕ din кѕвiiнцъ; mъ ръtъчeskѕ.

Παρ-εκ-τρέχω, виit: -δραμοῦμαι, алергѕ maĭ înколо, трекѕ, saѕ întpeкѕ алергînd.

Παρ-εκ-τρίβω, виit: -τρίψω, skoцѕ чева прin frekape de ѕna кѕ алta.

Παρεκτροπὴ (ἡ), aвatepe din кале (акt: saѕ пас:); (fîr:) кълкape de кѕвiinце; (прin întind:) потекъ aвъtѕtъ din кале. [παρεκτρέπω].

Παρ-εκ-φαίνομαι, виit: -φανήσομαι, mъ аpъtѕ апроапе de чinева, saѕ în пapte.

Παρ-εκ-φέρω, виit: -εξοίσω, (пеx: παρεξήνεγκα, ші чл:) dѕкѕ maĭ înколо, skoцѕ maĭ afaръ; (mіж:) esѕ din калеа mea, (ші fîr:) din mъsѕpeле меле, mъ ръtъчeskѕ.

Παρ-εκ-χέω, виit: -χεύσω, (пеx: παρεξέχεα, ші чл:) въpsѕ (ші пас: mъ въpsѕ) пе d' алътѕpea afaръ, saѕ апроапе de чева; (despre pîѕ) mъ pesвъpsѕ пеste malѕ. [de ѕnde

Παρέκχυσις, εως (ἡ), вîpsape п' алътѕpea afaръ, saѕ апроапе de чева; pesвъpsape de pîѕ; saѕ dape пе din afaръ (despre op че лiкѕidѕ).

Παρ-ελαύνω, виit: -ελάσω, ші Ат: -ελῶ, mînѕ калѕл maĭ 'nainte, saѕ трекѕ кълаpe; (fîr:) =Παραπλέω; (în цen:) трекѕ п' вапроапе, saѕ dinколо; (fîr:) întpeкѕ. «Πλήθει δὲ βιβλίων σχεδὸν ἅπαντας παρελήλακε τοὺς καθ' αὑτὸν».„. Лpt:

Παρ-ελέγχω, виit: -ελέγξω,='Ελέγχω.

Παρελέσθαι, mіж: пеx: de inf: ал лѕĭ παραιρέω.

Παρελεύσεαι, Іon: în локѕ de παρελεύσῃ, a 2: sinг: пеps: de виit: ал лаĭ παρέρχομαι.

Παρέλευσις, εως (ἡ), tречере п' апроапе, saȣ пе dînaintea кȣiва, saȣ maĭ înколо, maĭ 'nainte. [παρελεύθω]. •

Παρελήλυθα, tpc: de кȣ: de хот., шi

Παρελθεῖν, пех: de inf: ал лȣĭ παρέρχομαι.

Παρ-ελίσσω (ττω), biit: -ελίξω, înfȣшȣрȣ апроапе, saȣ алътреа кȣ чева.

Παρελκόντως, adв: (de партч:) de пpisosȣ; кȣ întîрziере. [παρέλκω].

Παρέλκυσις, εως (ἡ), траџере în лȣнгȣ (акт: saȣ пас:); прелȣнџіре de време, întîрziере. [шi

Παρελκυστής, οῦ (ὁ), прелȣнџitорȣ de време, întîрziitорȣ. [шi

Παρελκύστρια (ἡ), fem: ал лȣĭ παρελκυστής. [din

Παρ-ελκύω, (maĭ поȣ) în локȣ de ...

Παρ-έλκω, biit: -έλξω, (пех: παρείλκυσα, шi чл:) трагȣ чева maĭ înколо, saȣ п' алътреа de чева; трагȣ în лȣнгȣ, прелȣнџескȣ (прінч: време); (ел:) tîрȣскȣ калȣ п' алътреа кȣ трȣсȣра (Тȣрч: ledeкȣ); (de ȣnde прін întind:) фолосескȣ ка о înденлініре, sîнтȣ de пpisosȣ. «Τὰ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι». Плв: пърџiле аквесоаре (пȣ прінчіпале) але артелор.

Παρέλλειψις, εως (ἡ), лъсаре de ȣна din доъ літере пȣсе în параленȣ але вре ȣнеĭ zічерĭ. [παρελλείπω].

Παρελῶ, Ат: biit: ал лȣĭ παρελαύνω.

Παρέλω, пех: 2: de sȣп: ал лȣĭ παραιρέω.

Παρ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, ȣрмъреѕкȣ пе чіпева de апроапе кȣ трȣсȣра. 2) (maĭ поȣ) intрȣ ла міжлокȣ, міжлоческȣ.

Παρ-εμ-βάλλω, biit:-βαλῶ, пȣĭȣ парте din чева înъȣнтрȣ în..; багȣ întpe, вîрȣ п'întpe; (між:) intрȣ ла міжлокȣ ка міжлочітоpȣ; (despre армie) ашезȣ п' întpe distanџеле фаланџеĭ (trîмбеĭ de оштіре); (în џен:) аранжезȣ în бътъліе; (ȣне-орĭ) табърȣ оштіре. «Παρεμβάλλειν τῷ ὀρρῷ σκαμμωνίας ἐλάχιστον». Гал: «Ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς ἐμὰς δημηγορίας». Esx: «Παρεμβάλλειν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἑτέρου» Лц: «Παρενέβαλον τοὺς πεζούς». Плв: «Τὴν δύναμιν πρὸ τῆς πόλεως παρεμβαλών». Плв: (шi ел:) «Παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τα ὕδατα». Skp:

Παρέμβασις, εως (ἡ), intpape ла міжлокȣ, міжлочіре: (грам:) întpепȣнере de silabъ, saȣ літеръ. [шi

Παρεμβατικός, ή, όν, релatівȣ, saȣ фолоsitорȣ ла міжлочіре; saȣ (грам:) atinгътоpȣ de întpепȣнере de silabъ, saȣ літеръ. [παρεμβαίνω]. [de ȣnde

Παρεμβατικῶς, adв: în фелȣ de міжлочіре, saȣ (грам:) de întpепȣнере.

Παρ-εμ-βλέπω biit: -βλέψομαι, мъ ȣітȣ кȣ коаdа окіȣлȣĭ saȣ ръȣ ла чіпева.

Παρεμβολή (ἡ), пȣнере de о парте din чева înъȣнтрȣ; saȣ întpепȣнере, întpевîріре (акт: saȣ пас:); (такт:) ашезаре de оstашĭ п' întpe distanџеле фаланџеĭ; (ȣне-орĭ) тъбъріре; (în џен:) оштіре аранжатъ, saȣ тъбърîтъ, табъръ, лагърȣ; (палеst:) ȣнȣ фелȣ de пȣнере de міеdікъ; (ȣне-орĭ) =Παρεξειρεσία. [παρεμβάλλω]. [de ȣnde

Παρεμβόλιον (τὸ), о парте de вîнътоpeaскъ треажъ. [шi

Παρεμβολικός, ή, όν, кȣвеnitȣ, saȣ фъкȣtȣ ла аранжаре, saȣ тъбъріре de оштіре.

Παρεμβολοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în фелȣ de întpепȣнере. [παρεμβολή, εἶδος].

Παρ-εμ-βύω, biit: -βύσω, вîрȣ чева п' întpe, astȣпȣ.

Παρ-εμ-μαίνομαι, biit: -μανήσομαι, мъ факȣ кат пебȣнȣ în чева. [de ȣnde

Παρεμμανής, έος (ὁ, ἡ), кат пебȣнȣ, întȣsiastȣ.

Παρέμμεναι, поет: in локȣ de παρεῖναι, inf: ал лȣĭ πάρειμι.

Παρ-εμ-πάσσω, пресарȣ чева п' întpe...

Παρεμπεσών, οῦσα, όν, пех: 2: de партч: ал лȣĭ παρεμπίπτω.

Παρ-εμ-πίνω, biit: -πίομαι, беаȣ преа мȣлт, пеste мъсȣръ.

Παρ-εμ-πίπλημι, biit: -πλήσω, ȣмплȣ преа мȣлт, saȣ пе askȣпsȣ.

Παρ-εμ-πίπρημι, biit: -πρήσω, арzȣ пе d' алътреа.

Παρ-εμ-πίπτω, biit: -εμπεσοῦμαι, каzȣ de odатъ, saȣ алътреа înъȣнтрȣ in ...; intрȣ în міжлокȣ; мъ вîрȣ înъȣнтрȣ din întîмпларе; мъ întîмплȣ întpe чевa;(кȣ dat:) мъ întîмплȣ totdeodатъ кȣ алтȣ чева «Ἡ τύχη τῷ ἐφ' ἡμῖν παρεμπίπτει». Пл:

Παρ-εμ-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, ȣмплȣ, astȣпȣ dешертȣл dintpe чева кȣ мочіръ (чimentȣ); (fir:) înкіzȣ рапа. [de ȣnde

Παρεμπλαστικός, ή, όν, пȣtінчосȣ, îndeмînatікȣ а astȣпа; фолоsitорȣ ка леакȣ de а înкide рапа.

Παρ-εμ-πλέκω, biit: -πλέξω, înплетескȣ чева, вîрȣ п'întpe...

Παρεμπλήσας, пех: de партч: ал лȣĭ παρεμπίπλημι.

Παρεμπλοκή (ἡ), înплетіре, вîріре de чева п' întpe.; întpоdȣчере de чева din афаръ. [παρεμπλέκω].

Παρ-εμποδίζω, biit: -ίσω, înniedikš. [ші

Παρεμποδών, adв: în felš de піedikъ. [παρά, ἐν, πούς].

Παρ-εμ-πολάω -ῶ, biit: -ήσω, шъ negoцezš пе fъріш, кв кіпš пелецісіtš.

Παρεμπόρευμα(τὸ), ачеа, кв каре se negoцеазъ чінева în tpeaкътš, марfъ, че кsmпъръ чінева пе din afapъ, (Франц:) **pacotille**; (npin întind:) кіштігš în adaosš (пе din afapъ). [din

Παρ-εμ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, шъ negoцезš кв чева în tpeaкътš, tіргsіеskš de negoцš ші alte felsрі de тъpfі afapъ de челе пріпчіпале; (fir:) «Ὅταν ἡ ἱστορία τὸ τερπνὸν παρεμπορεύηται». Лвч: înтреbsінцеазъ ка чева акчесорš (кат de npisosš).

Παρέμπτωσις, εως (ἡ), intpape în тіжлокš, тіжлочіре; (fir:) întîmпларе; (med:) =Παρέγχυσις; (грам:) întpenspepe de літеръ, supe екs: πτόλεμος în локš de πόλεμος.

Παρ-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, аpъtš, înfъцішезš de anpoape, saš пsцin чева; înкіпsіеskš întspekat; кат seaтънš, кат adsкš. «Ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληνῷ παρεμφαίνειν». Ksn: «Μὴ λίαν παρέμφαῖνον τὴν τῆς τήλεως ὀσμήν». Dskp: (ші пас:) «Ὕδωρ παρεμφαινόμενον». Apst: în каре se înfъцішеазъ обіектеле ка în огліндъ. [de sнde

Παρεμφαντικὸς, ή, ὸν, înfъцішъtopš (înкіпsіtopš) de чева. [ші

Παρέμφασις, εως (ἡ), înfъцішаре (акт: saš пас:) de челе anpoape; оаре-каре asemъnape. [ші

Παρεμφατικὸς, ή, ὸν, = Παρεμφαντικὸς; (грам:) аpъtъtopš de оаре каре хотъpîtъ idee (înпpot: de ἀπαρέμφατος).

Παρεμφερὴς, έος (ὁ, ἡ), кат asemenea (каре кат adsче). [din

Παρ-εμ-φέρω, biit: -ενοίσω, кат seamънš, кат adsкš.

Παρ-εμ-φύομαι, biit: -φύσομαι, pesъpš anpoape; saš шъ ліпеskš п' алъtspea.

Παρ-εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, аpъtš чева, (ші ел: saš пас:) шъ аpъtš de anpoape, saš spe faлъ.

Παρ-εν-διάω, biit: -άσω, petpeкš anpoape de, saš п' întpe чева.

Παρ-εν-δίδωμι, biit: -δώσω, шъ плекš оаре кът, шъ поpтš таі modest, шъ аpъtš таі înboitš.

Παρ-ενεγκεῖν, пех: 2: de înf: ал лsі παραφέρω.

Παρ-εν-δύνω (δύομαι), biit: -δύσομαι, (пех: παρενέδυν) шъ віpš înъsнtps кіtе пsцin, saš пе nesimцite.

Παρενεῖδον, пех: 2: de παρενοράω.

Παρ-εν-είρω, (fъpъ biit:) înпletеskš, saš цеsš ші алtš чева п' întpe; (în цеп:) таі віpš ші алtš чева п' întpe алtele; (fir:) поmeneskš (vitezš) în napentesš.

Παρενήνεον, Ion: прел: ал лsі παρανηνέω.

Παρενήνοθε, поеt: în локš de παρῆλθεν. «Πατέρη τοῖς παρενήνοθε μῆτις». Апл: se înfъцішеазъ; (în цеп:) este. (vezi ἐνήνοθε).

Παρενήνοχα, tpe: de кв: ал лsі παραφέρω.

Παρενθείη, пех: 2: de noft: ал лsі παρεντίθημι.

Παρενθεῖν, Dop: în локš de παρελθεῖν.

Παρένθεσις, εως,(ἡ), întpenspepe;(грам:) adaosš de вокалъ în тіжлокsл zічеріі; (npin întind:) fpasš (nepiodš de ксвîntš) întpensšš întpe алtsл, de каре se desnapte de amîndoъ пъpціле npin semnsл de доъ аркsрі ( ) пsmitš napentesš. [ші

Παρένθετος (ὁ, ἡ), întpenssš, întpodssš de din afъpъ; (de sнde грам:) înкіsš, saš desпъpцitš în napentesš. [ші

Παρενθήκη (ἡ), =Παρένθεσις; (npin întind:) fanтъ, saš ксвîntš ка snš adaosš пе din afapъ; (în Esix:)=Παρεμπόρευμα. [παρεντίθημι].

Παρ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, пs їаš a minte, шъ прefaкš, къ пs їаš în въгаре de seamъ, tpeкš кв vedepea; леneveskš; desпpeцsіеskš. [de sнde

Παρενθύμησις, εως (ἡ), пелsаре în въгаре de seamъ, tpeчepe кв vedepea

Παρένθυρσος (ὁ, ἡ), intssiastš fъpъ вpeme. (de sнde) «Παρένθυρσον». Лonц: netolpibilš поmnosš stілš, saš ssвліmitate de ксвîntš. [παρά, ἔνθυρσος].

Παρενιαυτοφόρος (ὁ,ἡ), poditopš ла fiекаре ал doilea anš. [παρά, ἐνιαυτὸς, φέρω].

Παρ-εννέπω, saš Παρενέπω (fъpъ biit:) поеt: =Παραυδάω.

Παρ-εν-οπλίζω, biit: -ίσω, = Ἐνοπλίζω.

Παρ-εν-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (пех: παρενεῖδον, ші чл:) въzš чева în tpeaкътš, пе d' алъtspea, saš пе askssнsš (îmі аpsнкš пsmaі окіsл).

Παρ-εν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) ssпъpš de anpoape, saš преа des în вpeme de îndeletnічіре ла чева. [de sнde

Παρενόχλησις, εως (ἡ), deasъ ssпъpape пе вpeme de окsпаціе

Παρ-εν-ράπτω, biiţ: -ράψω, козѣ чева п' алъtѕрea ка о кірпіtѕръ.

Παρενσάλευσις, εως (ἡ), sѕвst: лѕї ...

Παρ-εν-σαλεύω, biit: -εύσω, клетінѕ (лепъnѕ) чева ін коачї ші ін коло. «Παρενσαλεύω τοῖν ποδοῖν». Apst: саѕ din пічоаре дъпцінd. (ші ел:) «Πρὸς αὐλὸν παρενσαλεύει„. Fлstp:.

Παρ-εν-σπείρω, biit: σπερῶ, semъnѕ чева ін tреакътѕ інъѕntpѕ; саѕ вірѕ п' іntpe, =Παρενείρω.

Παρένταξις, εως (ἡ), =Παρένθεσις. [din Παρ-εν-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, pіndѕleskѕ чева п' іntpe, іntpeпѕlѕ.

Παρ-εν-τείνω, biit: -τενῶ, іntinzѕ чева п' апроапе, п' іntpe, саѕ ін лѕпгѕ de чева; іntpeвірѕ; (mѕs:) кіntѕ кѕ плінѕ гласѕ.

Παρέντι, dat: de nex: 2: de партіч: ал лѕї παρίημι, саѕ de пас: ал лѕї πείρω.

Παρ-εν-τίθημι, biit: -ενθήσω, маї пѕlѕ чева (афаръ de челе копрінсе) інъѕntpѕ, саѕ п' іntpe. "Παρεντίθεσθαι ἀγοράσματα εἰς τὴν ναῦν». Dm: а пъне ін корабіе ші алте лѕкрѕрї de мърфі несте повара чеа tокміtъ.

Παρ-εν-τρώγω, biit: -τρώξομαι, мъnінкѕ (розѕ) чева п' іntpe, саѕ афаръ de алте мінкърї (мъцінкѕ ка ѕпѕ мезелікѕ).

Παρεντυχία (ἡ), [παρά, ἐντυγχάνω] інtімплъtоаре інtілnіре, саѕ інфъцішаре.

Παρὲξ, (маї 'nainte de вок:) ін локѕ de παρέκ. ‖ (ка adв: tребѕіе съ se skріе кѕ tonѕл ла ценѕлtімъ, πάρεξ). «Πάρεξ ἔχε δίφρον». Es: дъ ла о парте.

Παρ-εξ-αγορεύω, biit: -εύσω, поеt: ворвеskѕ афаръ de adeвъръ (ка съ іншелѕ).

Παρ-εξ-άγω, biit: -άξω, (nex: παρεξήγαγον, ші чл:) дѕкѕ маї афаръ, skoцѕ din кале; (fіг:) ръtъчеskѕ; (despre оштіре) порneskѕ (саѕ мъ порneskѕ кѕ) оштіреа інпротіва връшташѕлѕї. ‖ (nestp: саѕ ел:) =Παρεξέρχομαι. [de ѕnde

Παρεξαγωγή (ἡ), skoatepe афаръ (din кале ші чл:); ръtъчіре; (партік:) експедіціе de оштіре інпротіва връжташѕлѕї.

Πα-εξ-αίρω, biit: -αρῶ, інаlцѕ чева апроапе, саѕ алъtѕреа de... "Πυρσοῦς - „. Лкs: =Παραφρυκτωρέω. 2) (між:) мъ інаlцѕ кѕ ліреа, мъ мінdpeskѕ, ìмї арdікѕ пасѕл...

Παρ-εξ-αλλάσσω (ττω), biit: -άξω, skіmвѕ, преfакѕ чева кѕ tоtѕл; (de ѕnde партіч: пас:) «Παρεξηλλαγμένος» =Ἔξαλλος, чѕdаtѕ, певічіпѕіtѕ.

Παρ-εξ-αμείβω, biit: -αμείψω, (дѕпе зіч:) =Παρεξαλλάσσω; (обіч: despre локѕ) tреkѕ п' апроапе, саѕ пе dinaintea кѕіва, ==Παρεξέρχομαι.

Παρ-εξ-αυλέω -ῶ, biit: -ήσω, (інtpeв: пѕмаї tре: de кѕ de пас: партч:) Παρεξηυλημένος, η, ον, (пріпч: despre fлѕере) інвекіtѕ, stрікаtѕ, неінtреѕінцавілѕ.

Παρ-έξ-ειμι, biit: -ειμι, =Παρεξέρχομαι, (fъръ казѕ) інаінtезѕ.

Παρεξεῖναι, nex: 2: de inf: ал лѕї παρεξίημι.

Παρεξειπεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕї παρεξαγορεύω. (маї корек: παρὲξ εἰπεῖν).

Παρεξειρεσία (ἡ), [παρὲξ, εἰρεσία] капіtѕл коръвіі de ла пръ, саѕ пѕпъ, ѕnde пѕ сіnt вісле.

Παρεξειρέσιον (τὸ), =Παρεξειρεσία.

Παρ-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, ìмї мінѕ (мергѕ кѕ) калѕл маї 'nainte; tрекѕ (пріпч:) кълаpe, ші еѕѕ de ѕndeва; (fіг:) tрекѕ хоtареле кѕвіінцеї (dpenтъцїї, ші чл:). 2) мъ порneskѕ, пъвълеskѕ асѕпра връжташѕлѕї.

Παρεξέλεγχος (ὁ), sѕвst: ал лѕї ...

Παρ-εξ-ελέγχω, biit: -ελέγξω, sѕрпѕ пропѕперіле кѕіва кѕ мінчіноасе кѕвінtе саѕ аргѕменtе.

Παρεξελθεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕї παρεξέρχομαι.

Παρεξέμεν, поеt: ін локѕ de παρεξεῖναι, nex: 2: de inf: ал лѕї παρεξίημι.

Παρεξερέω -ῶ, biit: (перг:) ал лѕї παραξαγορεύω. (маі корек: παρὲξ ἐρέω).

Παρ-εξ-έρπω, biit: -ερπύσω, (nex: παρεξείρπυσα, ші чл:) tірінdѕ мъ еѕѕ пе аskѕпѕѕ de ѕndeва, skoцѕ капѕл ка шарпеле.

Παρ-εξ-έρχομαι, biit: -εξελεύσομαι, (nex: παρεξῆλθον, ші чл:) еѕѕ пе аskѕпѕѕ; tрекѕ п' апроапе (саѕ пе dinainte) de чінева, ші мъ дѕкѕ маї інколо; (кѕ цен:) мъ депъртезѕ; (fіг:) калкѕ, еѕѕ din (саѕ ѕрмезѕ інпротівъ de) чева. «Οὕτως ἐστι Διὸς νόον παρεξελθεῖν». Od: E.

Παρεξεστηκώς, υῖα, ὸς, між: tре: de кѕ: de партч: ал лѕї παρεξίστημι.

Παρ-εξ-ετάζω, biit: -άσω, (кѕ ак: dip: ші dat: іndip:) черчеtезѕ чева ін алъtѕраре кѕ алtа, (Франц:) конфрѕntезѕ. [de ѕnde

Παρεξέτασις, εως (ἡ), черчеtаре ін алъtѕраре, конфрѕntаре.

Παρ-εξ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, афаръ de чел гъсіtѕ пінъ акѕм маї афлѕ (маї dеsкоперѕ) ші алtѕ чева.

Παρ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, biiit: -ήσομαι, експлікѕ ръѕ. [de ѕnde

Παρεξήγησις, εως (ἡ), грешіtъ (авѕtѕtъ) експлікаре.

Παρεξῄϊε, 3: sinr: neps: de npea: aa aȣĭ παρέξειμι.

Παρεξηλάκεε, Ion: în aokȣ de παρεξηλάκει, a 3: sinr: neps: de neste-sъв: aa aȣĭ παρεξελαύνω.

Παρεξῆς, adв:='Εξῆς, 'Εφεξῆς, în ȣpmape, dȣue, ші чл:

Παρ-εξ-ίημι, biit: -εξήσω, (nex: παρεξῆκα, ші чл:) aasȣ a tpeче чева; (fir:) aeneвeskȣ, tpekȣ kȣ вedepea.

Πάρεξις, εως (ἡ), dape. [παρέχω].

Παρ-εξ-ισόω -ῶ, biit: -ώσω,= 'Εξισόω, a aъtspînd notpiвeskȣ ȣna kȣ aata.

Παρ-εξ-ίστημι, biit: -εκστήσω, skoцȣ, stpъmȣtȣ чева din natȣpaaa sa nosiцie; npefakȣ, (ші mіж:) mъ npefakȣ în maĭ pъȣ; (fir:) îmĭ esȣ din minцĭ; (desnpe вinȣ) mъ stpikȣ.

Παρεξιὼν, οῦσα, ὸν, naptч: aa aȣĭ παρέξειμι.

Παρέξοδος (ἡ), askȣnsъ (aaъtȣpaшъ) eшipe; (ȣne-opi) npeгъtipe nentpȣ kъaъtopie.

Παρ-εξ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, înninгȣ, înгĭesȣĭȣ n' aaъtȣpea

Παρ-έοικα, tpe: de kȣ: (în aokȣ de npez:) aa neîntp: παρείκω, kam seamъnȣ kȣ, napȣ ka чева; (neneps:) se notpiвeшte, îшĭ ape aokȣa, se kade. (вezĭ ші παρήκω).

Παρεοῖσα, Dop: în aokȣ de παρεοῦσα.

Παρεὸν, Ion: în aokȣ de παρὸν, neȣt:, ші

Παρεοῦσα, Ion: în aokȣ de παροῦσα, fem: naptч: aa aȣĭ πάρειμι.

Παρέπαινος (ὁ), aaȣdъ în tpeakъtȣ, kam n' aaъtȣpea. (вezĭ παράψογος).

Παρ-επ-άλλομαι, Ion: în aokȣ de παρεφάλλομαι.

Παρ-επ-εισ-οδιάζω biit: -άσω, întpeвîpȣ чева de din afapъ (ka akчesopȣ) în istopie, noemъ, ші чл:

Παρ-επι-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, (kȣ dat:) вiȣ, saȣ mepгȣ în ажȣtopȣa kȣĭвa kam n' aaъtȣpea.

Παρεπιγραφὴ (ἡ), skpiepe, însemnape de чева n' aaъtȣpea; (npin întind:) skpisȣa, însemnъtȣpa den' aaъtȣpea; (naptik:) însemnape ne mapцine saȣ în napentesȣ ne tekstȣa ȣnȣĭ mînȣskpisȣ de noemъ dpamatikъ snpe noвъцȣipea aktopȣaȣĭ, saȣ maшinistȣaȣĭ (snpe eks: în вepsȣa 223: a nasъp: aȣĭ Apstf: ziчepiae. «Αὐλεῖ τις)„. [din

Παρ-επι-γράφω, biit: -γράψω, skpiȣ чева n' aaъtȣpea, saȣ însemnezȣ ne mapцinea tekstȣaȣĭ.

Παρ-επι-δείκνυμαι, biit: -δείξομαι, apъtȣ чева în tpeakъtȣ, saȣ snpe faaъ.

Παρ-επι-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, soseskȣ, saȣ netpekȣ ȣndeвa ka tpekъtopȣ [ші

Παρεπιδημία (ἡ), sosipe, saȣ netpeчepe ȣndeвa de tpekъtopȣ. [din

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ), sositȣ, saȣ netpekъtopȣ ȣndeвa nȣцinъ вpeme (tpekъtopȣ). [παρὰ, ἐπὶ, δῆμος].

Παρ-επι-κουρέω -ῶ, biit: -ήσω,= Παρεπιβοηθέω, staȣ kȣĭвa în ажȣtopȣ. [παρὰ, ἐπίκουρος].

Παρ-επι-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ nъskoчeskȣ ші aatȣ чева înkъ.

Παρ-επι-πνείω, noet: în aokȣ de...

Παρ-επι-πνέω, biit: -πνεύσω, ші πνευσοῦμαι, (desnpe вîntȣ) sȣfaȣ n' aaъtȣpea, saȣ ȣшop, saȣ întp' oape-kape вpeme.

Παρ-επι-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ dȣkȣ (înaintezȣ, mъ anponiȣ) ȣndeвa n' aaъtȣpea.

Παρ-επι-σκπέω -ῶ, biit: -ήσω, вaгȣ чева de seamъ (oвsepвȣ) în tpeakъtȣ, чepчetezȣ în tpinъ ші ne deasȣnpa.

Παρ-επι-σπάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, tpaгȣ, smȣaгȣ чева kъtpe sinemĭ în tpeakъtȣ.

Παρ-επι-στρέφω, biit: -στρέψω, înвîpteskȣ, saȣ sȣчeskȣ чева kam n' aaъtȣpea, saȣ în чeea-a-aatъ napte; (ea: saȣ nestp: ші mіж:) mъ întopkȣ nȣцin, ka sъ mъ ȣitȣ aaъtȣpea saȣ înanoĭ. [de ȣnde

Παρεπιστροφὴ (ἡ), înвîptipe de чева în чeea-a-aatъ napte; saȣ întoapчepe kam în aatȣpe, saȣ kȣ ȣnȣ kinȣ kam askȣnsȣ. «Προσώπου—». Πa:

Παρ-επι-φέρω, biit: -εποίσω, (nex: παρεπήνεγκα, ші чл:) adȣkȣ чева ne aîнгъ aatease saȣ kam n' aaъtȣpea aa miжaokȣ.

Παρ-επι-ψαύω, biit: -ψαύσω, atinгȣ чева kam n' aaъtȣpea saȣ ne deasȣnpa ші în tpeakъtȣ.

Παρέπλαγξα, nex: aa aȣĭ παραπλάζω.

Παρέπλαξα, Dop: în aokȣ de παρέπληξα, nex: 1. aa aȣĭ παραπλήττω.

Παρέπλω, noet: a 3: sinr: neps: de (nepгa:) nex: 1: aa aȣĭ παραπλώω.

Παρ-έπομαι, biit: -έψομαι, (kȣ dat:) ȣpmezȣ kȣĭвa de anpoane, saȣ n' aaъtȣpea; (fir:) sîntȣ nemiжaoчitъ ȣpmape din чева.

Παρέπτην, nex: 2: aa aȣĭ παρίπταμαι.

Παρεργάτης, ου (ὁ), noet: pъȣ, neîndemînatikȣ aȣkpъtopȣ. (kȣ цen:) «Λόγων—». Eȣp:

Παρ-εργογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zȣгpъвeskȣ чeae de prisosȣ (de nodoaвъ nȣmaĭ) aae ȣneĭ ikoane. [πάρεργον, γραφὴ].

Παρ-εργολαβέω -ῶ, biit: -ήσω, întpepin-

zŏ, ĭaŏ asѹпрѣ'mĭ кam în tpeaкъtŏ ші алtŏ чева пе лîнгъ челе хotъpîte.

Πάρεργον (τὸ), лѹкрѹ netpeвѹinчosŏ, saŏ de npisosŏ, (Fpanц:) aкчesopŏ, че face чinева, кînd n'ape de лѹкрѹ; saŏ кape este aфapъ de sѹвĭektѹл пропѹsŏ; saŏ îndeплinitѹpъ. «Εἰκόνος πάρεργον„. Ели: neadeвъpatѹл, nenpînчinaлѹл oвĭektŏ de zѹгpъвit«'Οδοῦ πάρεργον». Лкs: лѹкрѹ fъкѹtŏ în tpeaкъtŏ. «Δόμων πάρεργον ποιεῖταί με». Ечр: mъ sokoteшte de вastapdŏ. «Πρίαμον δὲ φασι πάρεργον Νεοπτολέμῳ γενέσθαι». Пaѹs: nѹ s'a omopît кѹ dinadinsѹл, чi în tpeaкъtŏ, ші ка ѹnŏ adaosŏ ла чеĭ-л-алцĭ. «'Εν παρέργῳ, saŏ «'Εκ παρέργου». (ші ел:) «Πάρεργον. Лкs: =Παρέργως. «'Εν παρέργῳ θοῦ με». Sof: aрѹnкъ mъ întp' ѹnŏ колцŏ ка о лепъдътѹpъ. (npînч:) neѹt: лѹĭ...

Πάρεργος (ὁ, ἡ), чел aфapъ din adeвъpatѹл saŏ npînчinaлѹл лѹкрѹ. «Λόγος —„. Плt: чел aфapъ din sѹвĭektŏ. "'Ανάλωμα —». Пл: aфapъ din sokoteaлъ.[παρά, ἔργον]. [de ѹnde

Παρέργως, adв: fъръ înгpiжipe; пе deasѹпра; în tpeaкъtŏ.

Παρ-ερεθίζω, вiit: -ίσω, întъpîtŏ, zъdъpъskŏ înкъ maĭ mѹлt.

Παρ-ερέσσω (ττω), вiit: -ερέσω, вîsлeskŏ п' алъtѹpea; (кѹ ак:) nopneskŏ чева кѹ вîsле, saŏ ка кѹ вîsле п' алъtѹpea, saŏ пе dînaintea кѹĭва.

Πάρερμα (τὸ), op че se пѹне алъtѹpea de чева ка snpiжinŏ saŏ пропtea. (în Інкр: noate греш: în локŏ de παραίρημα). [παρά, ἔρμα].

Παρερμηνεία (ἡ), eksплiкaцie (tîлкѹipe) грешitъ. [ші

Παρερμηνευτής, οῦ (ὁ), ръŏ tîлкѹitopŏ de skpintѹpĭ (epetiкŏ). [din

Παρ-ερμηνεύω, вiit: -εύσω, eksплiкŏ (tîлкѹĭeskŏ) грешit.

Παρ-ερπύζω, вiit: -ερπύσω, ші

Παρ-έρπω, вiit: -έρψω, (nex: παρείρπυσα, ші чл:) mъ вîpŏ, saŏ mъ апропiŏ tîpîndѹ mъ (пе askѹnsŏ) ѹndeва.

Παρέῤῥωγα, miж: (кѹ însemn: nas: ѹne -opĭ) tpe: de кѹ: ал лѹĭ παραῤῥήγνυμι.

Παρ-ερύω, вiit: -ερύσω, tparŏ în лѹнгѹл кѹĭва, saŏ п' алъtѹpea. «Φραγμὸν παρείρυσαν». Ep: (ші nas:) «Παρειρύσθη τὸ στόμα». Інкр: i s'a stpîmвat гѹра.

Παρ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (nex: παρῆλθον, ші чл:) tpeкŏ п'алъtѹpea, saŏ пе dînaintea кѹĭва; (кѹ ак: кѹ преп:) tpeкînd mepгŏ, intpѹ ѹndeва; (fъръ кazŏ) tpeкînd îmĭ ѹpmezŏ калеа, mepгŏ înainte; (fir:) tpeкŏ, mъ dѹкŏ, (ad:) nĭepŏ, nѹ mъ maĭ întopкŏ; (npin întind:) skanŏ din въгъpea de seamъ a кѹĭва; saŏ tpeкŏ кѹ вedepea; ѹitŏ. (овiч: кѹ ак:) "Οὔποτε τεὸν βωμὸν νηί παρῆλθον». Iл: Θ. (ші кѹ adв:) «Τῇ οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται». Om: (ші кѹ ак: кѹ преп:) «Εἰς τὴν πόλιν βίᾳ παρεληλυθότας». Ksn: «'Επεὶ δὲ παρῆλθον εἰς τὴν αὐλὴν„. Ep: (ші fъръ кazŏ). «Φυλακὰς χαλεπὰς παρελθεῖν„. Ep: «Αἰσθόμενος τῆς νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτούς„. Ksn: (ші fir:) «Τάχα σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη». Ткр: «'Ο παρεληλυθὼς χρόνος». Лкs: (ші aвsoл:) "Τό παρελθὸν». Лкs: (ші npin întind:). «Μή με παρέλθῃς». Лкs: «Οὐδὲν παρῆλθεν». Apstf: n'a tpeкѹt nimiкŏ кѹ вedepea. «Μικροῦ με παρῆλθεν εἰπεῖν». Лкs: пѹцinŏ a лînsit a ѹita. 2) tpeкŏ maĭ 'nainte; întpeкŏ (проп: mi fir:); (npin întind:) esŏ ла miжлокŏ, mъ înfъцiшezŏ (npînч: пе шепъ ка aktopŏ, saŏ пе tpiвѹnѣ ка opatopŏ). «Παρελθὼν δέ τις ἔφη». ші «Παρῆλθεν ὡς νύμφη κεκοσμημένη, καὶ ἐκαθέζετο ἐπὶ τοῦ θρόνου». Ksn: «Οὐκ ἐσθ'ὅς σε παρέλθῃ (ποσί)„. Iл: Ψ. Od: Δ. (ші fir:) «Παρελθεῖν τῇ δόξῃ τὸν Κάμιλλον μή δυνάμενος». Пл: «Οὐκ ἔστι παρελθεῖν Διὸς νόον». Es: «'Ιδρίῃ μέγαν ἄνδρα παρήλυθες». Ткр: aĭ ковîршit, aĭ вipѹit. (ші ел:) «Μὴ δ' οὕτως κλέπτε νόῳ ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐ δέ με πείσεις». Iл: A.

Πάρεσαν, noet: în локŏ de παρῆσαν, a 3: îm: neps: de прел: ал лѹĭ πάρειμι, sîntŏ de фацъ.

Παρ-εσ-αρθρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întpeвîpŏ, notpiвeskŏ чева п' întpe ...

Παρ-εσθίω, вiit: παρ-έδομαι, (nex: παρέφαγον, ші чл:) mъnînкŏ чева пе askѹnsŏ, saŏ înпреѹнъ кѹ алtŏ чева. (вezĭ ші παρατρώγω).

Πάρεσις, εως(ἡ), sѹвst: ал лѹĭ παρίημι(вezĭ ziч:); (npînч:) молешipe, паралisie. «Διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων». Skp: лъsapea, saŏ eptapea.

Παρεσκευάδαται în локŏ de παρεσκευασμένοι εἰσί, a 3: îm: neps: de nas: tpe: de кѹ:, ші

«Παρεσκευάδατο, Ion: în локŏ de παρεσκευασμένοι ἦσαν, a 3: îm: neps: de nestesъв: ал лѹĭ παρασκευάζω.

Παρεσκευασμένως, adв: (de naptч:) кѹ прегътipe; saŏ din прекѹцetape.

Παρέσσεται, noet: în локŏ de παρέσται, a 3· sinг; neps: de вiit: ал лѹĭ πάρειμι.

Παρεστάμεν, ші Παρεστάμεναι, поеt: Еол: saѣ Dop: în локѣ de παρεστᾶναι, mіж: tpe: de кѣ: ал inf: лѣї παρίστημι.

Παρεστεὼς, Ion: în локѣ de παρεστώς, saѣ παρεστηκώς.

Παρέστιος (ὁ, ἡ), чел de лînгъ вatpъ; (прin întind:) ал касеї, familiapѣ,=Ἐφέστιος. [παρά, ἑστία].

Παρεστώς, ῶσα, ώς, At: în локѣ de παρεστηκώς, mіж: tpe: de кѣ: ал лѣї παρίστημι.

Παρέσχατος (ὁ, ἡ),=Παρατελευταῖος. [παρὰ, ἔσχατος].

Παρ-ετάζω, вiit: -άσω, = Παρεξετάζω.

Παρετέος, α, ον, posit: ал лѣї παρίημι.

Παρ-ετοιμάζω, вiit: -άσω, гътеskѣ чева de ла îndemînъ, de îndatъ. [de ѣnde

Παρετοιμασία (ἡ), de îndatъ, dела îndemînъ прегътipe.

Πάρετος (ὁ, ἡ), [παρίημι] slъвitѣ; ovositѣ; paралisatѣ.

Παρ-ετυμολογέω, -ῶ, вiit: -ήσω, depiвѣ o zічере etimoлоџічеште din алта. 2) fакѣ грешітъ etimoлоџіе (depiваџіе).

Παρ-ευδιαζομαι, вiit: -άσομαι, доvîndeskѣ време лinъ întp' o distanџъ oape-кape de timпѣ; (fir:) тръїeskѣ лiniштit, netѣpвѣpat. [de ѣnde

Παρευδιαστής, οῦ (ὁ), вenitѣ пе време лinъ. «Ὄρνιθες παρευδιασταί». At: пъсърї mapine, кape пе време лinъ пask пе ѣskatѣ.

Παρ-ευδιάω -ῶ, вiit: -άσω, = Παρευδιάζομαι.

Παρ-ευδοκιμέω -ῶ, вiit: -ήσω, ковîрше skѣ пе чineва în isвѣtipe.

Παρ-ευημερέω -ῶ, вiit: -ήσω, ковîршеskѣ пе чineва în порочіре, isвѣtipe ші konsiдерацie,=Παρευδοκιμέω.

Παρ-ευθύνω, вiit: -υνῶ, поеt: аватѣ пе чineва din калеа чеа dpeantъ.

Πκρευθὺ, ші Παρευθὺς, adв: în datъ. [παρὰ, εὐθύς].

Παρ-ευκηλέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndѣлчеskѣ кѣ ворве, потолеskѣ, лiniшteskѣ (îл іаѣ кѣ вiniшорѣл).

Παρ-ευλαβέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кѣ ак:) mъ temѣ, mъ пъzeskѣ, mъ апъpѣ de чineва întp' ѣnѣ кinѣ кam п' алъtѣpea.

Παρ-ευμαρέω -ῶ, вiit: -ήσω, despreцѣїskѣ, пesokoteskѣ чева.

Παρ-ευνάζομαι, вiit: -άσομαι, (кѣ dat:) mъ кѣлкѣ кѣ чineва întp' ачелашї патѣ, dopmѣ împpeѣnъ. [ші

Παρευναῖος, α, ον, =Πάρευνος. [ші

Παρ-ευνάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, поеt în локѣ de παρευνάζομαι. [ші

Παρευνέτης, ου (ὁ), ші Παρευνέτις, ιδος (ἡ), =Πάρευνος. [din

Πάρευνος (ὁ, ἡ), кѣлкатѣ întp' ачелашї патѣ алътѣpea кѣ алтѣл; soџѣ de къsniчіе. [παρα, εὐνή].

Παρεύρεσις, εως (ἡ), пъskочіpe de minчіѣnъ sпpe amъџipea кѣїва. [ші

Παρεύρημα (τὸ), пъskочitъ minчіѣnъ (прічінѣipe) sпpe амъџipe. [ші

Παρευρημένως, adв: (de партч:) кѣ пъskочітѣpї, вiклenешtе. [din

Παρ-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, afлѣ (deskoперѣ) чева din întîmпларe. 2) пъskočeskѣ чева de ла îndeminъ, de îndatъ; гъseskѣ прічінъ, плъsmѣїeskѣ прічінѣipї.

Παρεύσας, Dop: în локѣ de παρούσης, џen: de fem: партч: ал лѣї πάρειμι.

Παρ-ευτακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ afлѣ de faцъ регѣлат totdaѣna sпpe îndeплinipea datopiiлоp меле.

Παρ-ευτρεπίζω, вiit: -ίσω, =Παρετοιμάζω.

Παρ-εφ-άλλομαι, вiit: -αλοῦμαι, sъpѣ aѣпpa кѣїва п' алътѣpea.

Παρ-εφ-άπτομαι, вiit: -άψομαι, (кѣ џen:) atinгѣ чева ѣшор, saѣ пе d' алътѣpea.

Παρ-εφ-εδρεύω, вiit: -εύσω, пъzeskѣ ка stpeжарѣ лînгъ чineва; (кѣ dat:) staѣ în ажѣtоpѣл кѣїва.

Παρεφθαρμένως, adв: (de партч:) кѣ oapeкape stpiкъчіѣne.

Παρεχέμεν, поеt: în локѣ de παρέχειν.

Παρέχοντι, Dop: în локѣ de παρέχουσι.

Παρ-έχω, вiit: -έξω, (пех: 2: παρέσχον, ші чл:) (прічч:) цiѣ чева лînгъ чineва. «Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν (τοὺς ἵππους), ὁπότε κέν μιν γυῖα λάβοι κάματος». Іл: D. (ші ел:) «Πάρεχ' (se înџ: σεαυτὸν) ἐκποδὼν». Apstf: дъ te ла o напте... (de ѣnde 2) (овіч: кѣ dat: indip:) daѣ, дъpѣїeskѣ; къпъtѣїeskѣ; kontpiвѣїeskѣ; (ші fir: кѣ ак: indip:) desъвîршeskѣ, аpъtѣ fъкѣtѣ; (în џen:) daѣ прічінъ de a se faче чева; daѣ воїe; (ші mіж:) аpъtѣ în faнtъ; înfъцішezѣ; (ші пепеps: saѣ în партч:) гъseskѣ okazie, mъ înлеsneskѣ, stъ în mîna mea. «Γέλωτα («Πράγματα, «Ὄχλον, «Αἴσθησιν) παρέχειν τινί». Om: Ep: шіKsn:. «Παρέχοντος δὲ αὐτοῦ εἰρήνην τοῖς ἔργοις». Ksn: (mі кѣ inf:). «Παρέξει τοι θεήσασθαι κατ' ἡσυχίην». Ep: (ші пепеps:). «Καί μοι παρέχει (se înџ: ὁ καιρὸς, saѣ ἡ τύχη) νῦν ὑμέων ἄρχειν». Ep: stъ in mîna mea. «Ἐν νόῳ μὲν εἶχε καὶ πρότερον αὐτομολήσειν, ἀλλ' οὐ

γάρ οἱ παρέσχε, ὡς τότε„. Ep: n' a nemepit okazie. (шi în naptч:) «Παρέχον τῆς Ἀσίης ἄρχειν ἄλλο τι αἱρήσεσθε»; Ep: (шi кв adв:). «Εὖ δὲ παρασχόν». Tвч: de ва веni вine. (шi miж:). «Μάρτυρας παρέχομαι». Лкs: «Δεύτερος οὗτος (ὁ Ἰνδὸς) ποταμῶν ἁπάντων κροκοδείλους παρέχεται». Ep: «Χῖοι δὲ παρείχοντο νῆας ἑκατὸν». Ep: «Εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας ἐν Μαραθῶνι παρέσχοντο οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι». Dm: (шi кв ак: indip:) «Ὅς τις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὅπλα καὶ ἄνδρα δόκιμον». Ksn: «Οὓς ἂν αἰσθάνηται τῶν ἀρχόντων συνοικουμένην τε τὴν χώραν παρεχομένους καὶ ἐνεργὸν τὴν γῆν καὶ πλήρη δένδρων, шi ч.л:, τούτοις χώραν τε ἄλλην προστίθησι, καὶ δώροις κοσμεῖ. Ksn: «Παρασχέσθαι θεὸν εὐμενῆ». Eвp: (вezĭ шi παρασκευάζω).

Παρέψημα (τὸ), demînкаpe пе deasвnpa, (Tвpч:) mezeлiкв. (noate гpeш: în лoкв de παρόψημα). [шi

Παρέψησις (ἡ),=Ἔψησις, fepвepe;(med:) =Πυρίασις.

Παρέω, Ion: în лoкв de παρῶ, пex: 2: de sвn: aл лвĭ παρίημι.

Παρεὼν, Ion: în лoкв de παρών.

Παρεωραμένος, пas: tpe: de кв: de пaptч: aл лвĭ παροράω.

Παρεωσμένος, пas: tpe: de кв: de пaptч: aл лвĭ παρωθέω.

Παρ-ηβάω -ῶ, виit: -ήσω, sîntв tpeквtв în вîpstъ. [din

Πάρηβος (ὁ, ἡ), tpeквtв în вîpstъ (saв de floapea вîpsteĭ). [παρὰ, ἥβη].

Παρηγορέατο, Ion: în лoкв de παρηγόρηντο, a 3: îm: пeps: de пas: пeste-sъв: aл лвĭ..

Παρηγορέω -ῶ, шi (miж:) -έομαι, -οῦμαι, виit: -ήσω, -ομαι, (кв inf: indip:) пoвъцвiesкв, sfъtвiesкв; (кв dat: opr:) пotoлesкв, înвлînzesкв; (în цen:)=Παραμυθέομαι, mînгîiв, вшвpezв tpisteца.[παρήγορος].[de вnde

Παρηγόρημα (τὸ), op чe se ziчe, saв se faчe пpe пotoлipe de mînie, saв mînгîiepe în mîxnipe. [шi

Παρηγορητικὸς, ή, όν,=Παρηγορικὸς.

Παρηγορία (ἡ), sfatв, пoвaцъ; вшвpape de mîxnipe, mînгîiepe. 2) (în Ios:) пpenвme, пopeклъ. [шi

Παρηγορικὸς,ή,όν,(шi adв:)-ικῶς, пotpiвitв, îndemînatiкв, кontpiввitopв лa mînгîiepe, вшвpape, пotoлipe, пoвъцвipe, шi ч.л: [din

Παρήγορας (ὁ, ἡ), mînгîitopв, saв кontpiввitopв лa пotoлipe de пeкazв. [παρὰ, ἀγορὰ].

Παρ-ηδύνω, виit: -υνῶ, îndвлчesкв кв op чe, daв чeвa гвstв лa чeвa.

Παρῆειν, пpeл: aл лвĭ πάρειμι, виit: -ειμι.

Παρ-ηερέθομαι, пoet: în лoкв de παραίρομαι.

Παρ-ηθέω -ῶ, виit: -ήσω, tpeкв пpin stpeкврътoape; (med:) skoцв mînкapea пemistвitъ.

Παρηέρθαι, пoet: пas: пexot: de inf: aл лвĭ παραείρω.

Παρήϊε, Ion: în лoкв de παρῄει.

Παρήϊξα, пoet: пex: 1: aл лвĭ παραΐσσω.

Παρήϊον (τὸ), Ion: o пapte a fpîвлвĭ,=Παραγναθίδιον. 2) (вne-opĭ) în лoкв de παρειά. «Μέχρι συνηλοίησε παρήϊα». Tкp: 'Ĭ a fъpîmat fълчiлe. [шi

Παρηΐς, ίδος (ἡ), Ion: în лoкв de [παρειὰ].

Παρῆκα, пex: 1: aл лвĭ παρίημι.

Παρῆκον, пpeл: aл лвĭ παρήκω.

Παρήκοος (ὁ, ἡ). кape п' aвde вine, п' askвлтъ, пв se sвпвпe. [παρακούω]. [de вnde

Παρηκόως, шi (maĭ întpeв:)..

Παρηκουσμένως, adв: (de пaptч:) кв пeaskвлtape, пesвпвпepe; saв fъpъ лвape a minte în aвzipe.

Παρ-ήκω, виit: -ήξω, вив, mepгв înainte; (пpin întind: шi fir:) mъ apъtв, mъ въdeskв; (despre timпв) tpeкв. «Ἔξω παρήκειν». Sof: «Ἀλλὰ τὰ μὲν παρήκει». Пind: aв tpeквt. (шi fir:) «Τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκε„. Sof: s'a apъtat. 2) mъ întinzв în лвпгв,=Παρεκτείνομαι. «Παρῆκε τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, ἐς Πλαταιὰς». Ep: "Πρὸς δύνοντα δὲ ἥλιον παρήκει ἡ Αἰθιοπὶς χώρη„. Ep: 3) (fir:) =Προσήκω. «Εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου». Плt: în вpeme кввenitъ, întîmплîndв se okazie. (întp' aчeastъ însemn: se конf: кв παρείκω, пpe eks:) «Κατὰ τὸ ἀεὶ παρῆκον (maĭ кop: παρεῖκον) τοῦ κρημνώδους προσβαίνων». Tвч:

Παρήλασα, пex: aл лвĭ παρελαύνω.

Παρῆλθον, пex: 2: aл лвĭ παρέρχομαι din παρελεύθω.

Παρήλθοσαν, Beot: шi Aлeksandp: în лoкв de παρῆλθον (îm:).

Παρηλικία (ἡ), tpeчepe de вîpstъ. [din

Παρῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), tpeквtв în вîpstъ,=Πάρηβος. [παρὰ, ἧλιξ].

Παρήλιος (ὁ), apъtatв лîпгъ soape; (вne-opĭ în pesfpînцepe de пopĭ) aлtв soape. [παρὰ, ἥλιος].

Παρηλλαγμένως, adв: (пaptч:) în кiпв кв totвл skimвatв, deoseвitв, пeoвiчпвitв. [παραλλάσσω].

Πάρ-ημαι, (прел: παρήμην) noet: în локȣ de παρακάθημαι (кȣ dat:). «Σύεσσι παρήμενον». Od: (ші fъръ kazȣ). «Γύπε δὲ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον». Od: Λ: «Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος„. Od: Ε:

Παρημελημένως, adв: (de партч:) леневіt, кȣ neînгріжіре. [παραμελέω].

Παρῆμεν, saȣ Παρῆμες, Dop: în локȣ de παρεῖναι, inf: ал лȣї πάρειμι.

Παρ-ημερεύω, віit: -εύσω, (кȣ dat:) петрекȣ zioa лîнгъ чінева; мъ îndeлеtніческȣ toatъ zioa saȣ în toate zілеле ла чева. [ші

Παρήμερος (ὁ, ἡ), чел че фаче, saȣ se фаче ла fie-каре doъ zіле,=Ἑτερήμερος. 2) noet: = Ἐφήμερος, вреmелнікȣ. [παρά, ἡμέρα].

Παρημοσύνη (ἡ), noet: [παρίημι] тречере кȣ ведереа, îнгъdȣіре.

Παρήνεσσα, noet: în локȣ de παρήνεσα.

Παρηνώχλουν прел:, ші Παρηνώχλησα пеx: ал лȣї παρενοχλέω.

Πάρηξις, εως (ἡ), noet: [παρήκω] ажȣнцере, траџере ла лімаnȣ.

Παρηονίτης, ου (ὁ), ші Παρηονῖτις, ιδος (ἡ), noet: în локȣ de παρῃονίτης, -νῖτις, џърмȣреанȣ. [παρά, ἠϊών].

Παρηορία (ἡ), кȣреаоа, кȣ каре este леgatȣ de оїштеа тръсȣреї калȣл, че мерџе п' алъtреа. 2) капъtȣл, saȣ лаtȣреа коръвії. 3) нероzіе, лінсъ de minte. [ші

Παρηόριος, α, ον, =кȣ...

Παρήορος (ὁ, ἡ), noet: [παρά, αἴρω, saȣ ἄρω] чел афаръ din, saȣ п' алъtреа кȣ лінia; (npin ȣрm:) nenotрівіtȣ; чїȣdatȣ, неовічнȣіtȣ (везї ші ἔκτοπος). «Πολλὸς δὲ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα». Ιл: 1. nestе naтȣръ mape. (ші кȣ џен:) «Νέου παρήορος». Αρχιл:=Παράφρων, smintitȣ. (везї ші πάραρος). || (sȣвst:) «Παρήορος (se înц: ἵππος)». Ιл ΙΙ:=Παράσειρος.

Παρήπαφε, noet: a 3: sinг: neps: de пеx: 2: ал лȣї παραπαφίσκω.

Παρηρίη (ἡ), Ion: în локȣ de παρηορίη, нероzіе. [din

Πήρηρος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de πάραρος.

Παρῆς, ῆδος (ἡ), noet: (in контрак:) în локȣ de παρηΐς.

Παρῆσθα, 2: sinг: neps: de прел: ал лȣї πάρειμι, віit: -έσομαι.

Παρῆσθευ, noet: în локȣ de παρῆσθου, a 2: sinг: neps: de пеx: 2: ал лȣї παραισθάνομαι.

Παρήσω, віit: ал лȣї παρίημι.

Παρ-ηχέω -ῶ, віit: -ήσω, sȣнȣ кам asemenea; мъ npoнȣнцȣ maї înтр' ачелаші кінȣ. [de ȣnde

Παρήχημα (τὸ), zічере sȣнъtoape asemenea, (npin ȣрm:) вȣнъ de a фаче (Франц:) калетвȣргȣ (sпре екs: "Οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς». Dm: «Βιβλίου καινοῦ, βιβλίου καὶ νοῦ„. ші «Οὐ βουλεύειν, ἀλλὰ δουλεύειν ἄξιος». Λis:) [везї ші

Παρήχησις, εως (ἡ), sȣнаре asemъnatъ; (граm:) fiгȣръ de кȣвîнtȣ, кîнd ва posti чінева doъ, треї, saȣ naтрȣ ворве saȣ нȣme de asemenea sȣнеtȣ, de deosевіtъ însъ însemnape. «Σαμία μία ναῦς„. Ιл: Ω.

Παρθέμενος, noet: în локȣ de παραθέμενος, miж: пеx: 2: de партч: ал лȣї παρατίθημι.

Παρθενεία (ἡ), віецȣіре în feчоріе. [ші

Παρθενεῖα (τὰ), кîнtiче кîнtate, ші акоmпаніate de feчоаре кȣ флȣерȣ. 2) (ȣне-орї) пъравȣрї feчорештї, feчоріе. [παρθενεύω].

Παρθένειος (ὁ, ἡ),=Παρθενικὸς, ші Παρθένιος.

Παρθένευμα (τὸ), лȣкрȣ (îndeлеtнічіре, saȣ петречере) de feчоаръ; (noet:) fatъ пъstpatъ feчоаръ; (ȣне-орї)=Παρθενὼν. [ші

Παρθένευσις, εως (ἡ), віецȣіре în feчоріе; saȣ пъstpape de feчоаръ. [din

Παρθενεύω, віit: -εύσω, цїȣ, пъstpezȣ o fatъ feчоаръ (пȣ o мъpitȣ]; (nestр:) тръіескȣ (sîнtȣ невіноватȣ) ка o feчоаръ. [ші

Παρθενεὼν, ῶνος (ὁ),=Παρθενὼν. [ші

Παρθενία (ἡ), feчоріе. 2) fem: ал лȣї παρθένιος (епіt: ал Міnервеї, ші Чересеї). [ші

Παρθενίας, ου (ὁ), fiȣ de femeїе sокоtitъ de feчоаръ (немъpitatъ). [ші

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, feчореsкȣ. || (sȣвst:) «Παρθενικὴ» noet: =Παρθένος. [ші

Παρθένιον (τὸ), ȣнȣ фелȣ de плаnтъ,='Ελξίνη, мъtpiче (каре креште пе zidȣрї); (npiнч nevt: лȣї..

Παρθένιος, α saȣ ος, ον, = Παρθενικὸς; (npin întind:) кȣратȣ; (ȣне-орї)=Παρθενίας. || (în локȣ de adв:) «Παρθένιον βλέπων». Анкрі чел кȣ кълtътȣрȣ de feчоаръ. || (îm:) semneле feчоріі. «Ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν». Skp: [ші

Παρθενὶς, ίδος (ἡ), ȣнȣ фелȣ de плаnтъ, ='Αρτεμισία, (Франц:) armoise. [παρθένος].

Παρθενισκάριον (τὸ), despreцȣіtоpȣ dim: ал лȣї παρθένος, fetiшканъ.

Παρθενογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкȣtȣ din мȣтере sокоtitъ de feчоаръ (немъpitatъ), =Παρθενίας, [παρθένος, γένος].

Παρθενοκομία (ἡ), îngrіжіре (крешtере) de fечоаръ, saȣ -оаре. [παρθένος, κομέω].

Παρθενοκτονία (ἡ), оmорȣ de fечоаръ saȣ fечоаре. [din

Παρθενόκτόνος (ὁ, ἡ), (пароκs:) оmорîtорȣ de fечоаре; saȣ жерtfіtорȣ de fечоаръ; (пропароκs:) оmорîtȣ de fечоаръ. [παρθένος, κτείνω].

Παρθενομήτωρ, ορος (ἡ), (Бісер:) fечоаръ шi мȣмъ tot deodatъ, пъскъtоареа de Дȣmnezeȣ. [παρθένος, μήτηρ].

Παρθενοπίπης, ου (ὁ), поеt: [παρθένος, ὀπιπτεύω] окіtорȣ (кȣ ръȣ rîndȣ, bînъtорȣ) de fete.

Παρθένος (ἡ), fечоаръ, fatъ. «Ἔστι μοι θυγάτηρ — ». Ksn: «Παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ». Ткр: «Παρθένος ἑξαέτις». Ткр: 2) (adiekt:) fечореskȣ; (прin întind:) nebinоваtȣ; (fir:) кȣраtȣ. «Πηγή—». Esхл: ‖ (în Бісер: skріit:) fечорелnікȣ, пъzіtорȣ de fечоріe. [παρά, θείνω].

Παρθενόσφαγος (ὁ, ἡ), поеt: чел din înжȣnгіере (sînџе) de fечоаръ. [παρθένος, σφαγή].

Παρθενοτροφέω -ῶ. аtіt: -ήσω, хрънеskȣ (креskȣ) fечоаръ; saȣ пъstrezȣ fечоріа ȣnеі fete;=Παρθενεύω. [шi

Παρθενοτροφία (ἡ), крешtере de fечоаръ. [παρθένος, τροφή].

Παρθενόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ faцъ de fечоаръ, fраџedȣ. [παρθένος, χρώς].

Παρθενώδης, εος (ὁ, ἡ),=Παρθενικός, fраџedȣ. [шi

Παρθενών, ῶνος (ὁ), партеа касеі, ȣnde локȣіesk fечоареле. ‖ (în Atena) tемплȣл Мінервеі. [παρθένος].

Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ), чел кȣ faцъ, saȣ fігȣръ de fечоаръ. [παρθένος, ὤψ].

Πάρθεσαν, поеt: în локȣ de παρέθεσαν, а 3: îm: перs: de пех: 2: ал лȣі παρατίθημι.

Παρθεσίη (ἡ), Іоn: în локȣ de παραθήκη, saȣ παρακαταθήκη.

Πάρθνος (ὁ), поеt: în локȣ de παρθένος.

Παρθύω, поеt: în локȣ de παραθύω.

Παριαμβὶς, ίδος (ἡ), о вierssȣіре, saȣ kîntаре кіtаріstікъ, în каре предоmніаȣ пічоареле паріамбе. 2) ȣnȣ felȣ de мȣsікалȣ instрȣmîntȣ кȣ коарде. [din

Παρίαμβος (ὁ), (пічорȣ metрікȣ) паріамбȣ, компȣsȣ din доȣ silабе sкȣрte = Πυῤῥίχιος. [παρά, ἴαμβος].

Παρ-ιαύω, biit: -αύσω, поеt: (кȣ dat:) dорmȣ апроапе de чінева, saȣ în каsа кȣіва.

Παρ-ιδρύω, biit: -ύσω, saȣ -ύσομαι, (кȣ dat: indip:) ашезȣ, statорnічеskȣ чева апроапе de чева.

Παριέρη (ἡ), fosta maі 'nainte преоtіцъ (прінч: а Efesieneі Diane). [παρὰ ἱέρεια].

Παρ-ίζω, biit: -ίσω, ашезȣ (шi nestрȣn: saȣ ел: шезȣ) лîнгъ чінева. (кȣ dat: îndip:) «Παρίζει ἀνδρὶ ἄνδρα». Ep:

Παρίει, а 3: sinr: перs: de през: хоtі: saȣ а 2: sinr: перs: de през: ал порȣнч:, ш,

Παριέναι, през: de inf: ал лȣі...

Παρ-ίημι, biit: παρήσω, (пех: παρῆκα, шi чл:) лаsȣ пе чінева а tрече, а intра ȣndева, saȣ а плека; (despre tімпȣ) лаsȣ а tрече време (кȣ ак: кȣ преп: indip:) «Μηδείᾳ παριέναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν». Ksn: "Οὐ παρίει αὐτὸν πρὸς τὸν πάππον". Ksn: «Ἔδεισαν, μὴ τῶν ἔνδοθέν τινες παρείησαν εἰς τὴν πόλιν αὐτούς». Ksn: (шi fir:) «Μὴ παριῶμεν εἰς τὴν ψυχὴν». Плт: 2) (despre лȣк:) destinzȣ, слъбеskȣ; (прin întind:) слъбеskȣ кȣіва (таїȣ) bінеле; (nestр:) обосеskȣ; (fir:) леневеskȣ. «Τοῦ ποδὸς παρίει». Ар-stf: (naȣt:) «Παρεῖθη μήρινθος ποτὶ γαῖαν». Іл: Ψ. "Κόπῳ παρεῖμαι». Eȣр: (шi în партч:) «Εὖδον δὲ πᾶσαι σώμασι παρειμέναι». Eȣр: (vezі шi παρειμένος). (de ȣnde 3) (fir:) лаsȣ, îngъdȣіȣ; (між:) мъ sȣпȣіȣ, мъ înвоіеskȣ, мъ мȣлцȣmeskȣ. "Ἄλλῳ δὲ παρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχέειν». Ep: «Παρίει τούτους διαλέγεσθαι αὐτῷ". Ksn: «Οὐκ ἂν παρείμην, οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν». Sof; (шi між:) "Παριέμεσθα, καὶ φαμὲν κακὰ φρονεῖν». Eȣр: 4) (між: кȣ џen: îndip:) рогȣ; міжлочеskȣ. «Τοῦτο ἡμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι». Плт: «Οὐδέν σου παρίεμαι». Плт: (vezі шi παραιτοῦμαι.

Παρικτὸς, ή, όν, tрекъtорȣ. [din

Παρ-ίκω, поеt: (рар) în локȣ de παρήκω.

Παρ-ιλλαίνω,=Παραβλέπω, мъ ȣіtȣ strîmв.

Πάριμεν, 1: îm: перs: а лȣі πάρειμι., biit: -ειμι).

Παρ-ιππάζομαι, biit: -άσομαι, шi

Παρ-ιππεύω, biit: -εύσω, (кȣ dat:) ȣрmезȣ пе лîнгъ чінева къларе; (кȣ ак:) tрекȣ къларе п' апроапе, saȣ пе dînaintea кȣіва; (în џen:) întрекȣ, ковîршеskȣ; (vezі шi παρελαύνω). [din

Πάριππος (ὁ, ἡ), алергъtорȣ п' апроапе, saȣ п' алтȣреа de калȣ; saȣ ȣрmъtорȣ (къларе, saȣ pezestрȣ) п' апроапе de кълъреџȣ. [παρά, ἵππος].

Παρ-ίπταμαι, biit: -πτήσομαι, (кȣ dat:) sборȣ п' апроапе, saȣ пе dînainte; (кȣ ак:) sборȣ dinколо, peste чева.

Παρ-ισάζω biit: -άσω,=Παρισόω.

Παρίσθμιον(τὸ), [παρά, ἰσθμὸς] (прінч: ла îm:) гîлчеле гîtȣлȣі (прінч: kînd sînt ȣмflate).

Πάρισος (ὁ, ἡ), maĭ deonotpівъ, кam a-semenea: «Πάρισα». Ptp: doĭ шi maĭ mвлцĭ membpi aĭ вnвĭ fpasĕ, kînd se notpівesк între dînшiĭ ла pimъ (tepminaцie, шi чл:). [παρὰ, ἴσος].]de вnde

Παρισόω -ῶ, вiiit· -ώσω, (кв dat: indip:) fакĕ чева кam de o notpівъ, saĕ кam a-semenea кв алta; (пas:) mъ notpівeskĕ кв...

Παρ-ιστάνω, maĭ noĕ, шi în Skp: în локĕ de...

Παρ-ίστημι, biil: παραστήσω, (mіж: tpe: de кв παρέστηκα, шi nex: παρέστην, шi чл:) aшezĕ чева anpoane; (npin întind:) алъtвpĕ, кomnapĕ вna кв алta. «Ταῖς πόλεσι δεῖ παριστάναι μὴ τὰς μικρὰς ταῖς μεγάλαις». Iskp: (шi mіж:) «Παραστησάμενος δύο ἱερεῖα». Ksn: «Θύων παρεστήσατο τὸν (μάντιν) Εὐκλείδην». Ksn: 2) înfъцiшezĕ; въdeskĕ; eksnвĭĕ; (шi în a 3: neps: шi în naptч:) se apatъ, nape; se întîmплъ. «Παραστησώμεθ' αὐτὸν εἰς κρίσιν„. Плt: «Μάρτυρας παραστησάμενος». Акs: (шi în a 3: neps:) «Παρέστη αὐτῷ δεινὸν„. Лкs: i s' a първt. «Πρὸς τὸ παρεστώς». Apstf: dвne în-npeжвръpĭ. 3) aдвкĕ чева în mintea (saĕ a minte) квiва, însвfлв idea, îndвnлекĕ ла чева. "Ὅταν παραστήσῃς τινὶ τοῦτο, ὅτι δεῖ ἐπιμελεῖσθαι, ὧν ἂν σὺ βούλῃ». Ksn: «Τοῦτο παρέστησεν Ἀθηναίους τὸν Θησέα τιμᾶν». Пл: (шi mіж: de sine nas:). «Δόξα παρίσταταί μοι». Лкs: (шi кв înf:). «Παρίστατό μοι φιλοσοφεῖν». Лкs: (шi aвsол:). «Λέγειν τὸ παραστὰν (παριστάμενον)». Лкs: op чe 'ĭ bine în rîndĕ. (de вnde 4) (mіж: de sine nas:) Iaĕ квpaжĕ, mъ întвsiezĕ; (de вnde despe вinĕ) doвîndeskĕ чepвta квлitate, mъ fакĕ ввnĕ (înnpot: de ἐξίσταμαι). »Ταῖς ψυχαῖς οὕτω παρέστησαν εἰς κίνδυνον, ὥστε θανάτου καταφρονῆσαι». Diod: (de вnde παράστημα). 5) viĕ, saĕ staĕ a-npoane de чinева; soseskĕ вndeва, mъ anponiĕ; (npin întind:) staĕ квiва de a-npoane, îĭ ажвtĕ; (în pъĕ) mъ împвiĕ a-свnpъ (кв dat:). «Ἐξείης πάντεσσι παρίσταται». Od: P. (шi кв adв:) «Δεῦρο παρέστης». Iл: Г. (шi fъpъ кazĕ). «Ὡς εὖ παρέστης». Fps: bine aĭ benit. (шi în napaл:). «Ἄγχι παραστάς». Om: «Τοιόν τοι ἀσστητῆρα παρέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν„. Iл: O. «Τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενος παραστῆναι καὶ ῥύσασθαί μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ». «Παρίστατο δ', εἴτις συμφορὰ συμβαίνοι». Ksn: (шi în pъĕ). «Ἀλλά τοι ἤδη ἄγχι παρέστηκεν θάνατος». Iл: П. (шi fir:) «Ἐς ὃ καὶ οὗτοι παρέστησαν εἰς τὴν γνώμην αὐτέων». Ep: (de вnde 6) aдвкĕ ne чinева ла voinцa mea; (în цen:) siлeskĕ; свnвĭĕ. «Ἔδει γὰρ, ὅτε οὐκ ἑκόντες ἔθελον ἐς μάχην κατίστασθαι, ἀέκοντας αὐτοὺς παραστήσασθαι». Ep: «Τὸν δεσπότην ὑμέων ἡμεῖς παραστησόμεθα οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμοὺς ἔτι ἀνθρώπους αὐτὸν στρατεύσασθαι». Ep: Περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει, καὶ ἐν ὀκτὼ μησὶ παρεστήσατο αὐτούς». Ksn: «Καὶ ἀκούσαν τὴν ὑμετέραν πόλιν δυναίμην ἂν παραστήσασθαι». Ksn: «Εἴπερ αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ αὐτὸν παραστήσαθαι». Ep: (шi de sine nas:). "Πολιορκεύμενοι χρόνῳ παρέστησαν„. Ep: 7) staĕ maĭ înколо; esĕ afapъ din..,=Ἐξίσταμαι (кв цen). «Φρενῶν παρεστηκέναι». Плв: (шi eл: кв dat:). «Παρεστηκέναι τῇ διανοίᾳ„. Плв: =Παραφρονεῖν.

Παριστία (ἡ), Ion: în локĕ de παρεστία.

Παριστίδιος, α, ον, чел anpoane de цesъtopeskвл ръsвoĭĕ. [παρὰ, ἱστὸς].

Παρ-ιστορέω -ῶ, biil: -ήσω, чepчetezĕ, saĕ novesteskĕ чева în tpeкъtĕ (din întîmплape). 2) novesteskĕ вneлe în локĕ de алteлe.

Παρ-ισχναίνω, biil: -ανῶ, sлъвeskĕ kîtва, saĕ kîte nвцinĕ.

Παρ-ίσχω, biil: παρασχήσω, = Παρέχω.

Παρίσωμα (τὸ),=Παρίσωσις.

Παρίσως, adв: n'anpoane, maĭ ка ла... [πάρισος].

Παρίσωσις, εως(ἡ), notpівipe; asemъnape; (ptp:) fopmape de fpase napise (vezĭ πάρισος). [шi

Παρισωτικὸς, ἡ, ὸν, fолositopĕ ла notpівipe, asemъnape. [παρισόω].

Παριτέον, шi Παριτητέον, nosit: aл лвĭ πάρειμι, biil: εἶμι.

Παριτὸς, ἡ, ὸν, în кape noate чinева tpeчe, intpa, a se вîpî. [πάρειμι].

Παρ-ιχνεύω, biil: -εύσω, mepgĕ dвne вpmeлe квiва, вpmъpeskĕ de anpoane; imitĕ.

Παρκατέλεκτο, noet: în локĕ de παρακατέλεκτο, a 3: sinr: neps: de neste-съв: aл лвĭ παρακαταλέγομαι.

Πάρκειμαι, noet: în локĕ de παράκειμαι.

Παρκλίνω, noet: în локĕ de παρακλίνω.

Παρκύπτω, noet: în локĕ de παρακύπτω.

Παρμέμβλωκα, noet: în локĕ de παραμέμβλωκα, tpe: de кв: (în локĕ de npez:) aл лвĭ παραβλώσκω (кв dat:),=Παρίσταμαι, staĕ anpoane, în ажвtopĕ, шi чл:

Παρμένω, noet: in локĕ de παραμένω.

Πάρμη (ἡ), [Лat:] вnĕ feлĕ de miкĕ sквtĕ.

Παρμόνιμος (ὁ, ἡ), noet: în локĕ de παραμόνιμος.

Πάρνωψ, οπος (ὁ), кнѣ fелѣ de лъкнstъ, =Κόρνωψ.

Παρὸ, (în локѣ de παρ' ὃ) коniѕнкцi: кaѕsatiвъ, de ачеea, saѣ пentpѕ ачеea. 2) adв: екчепцionaлѣ, afapъ de, afapъ пѕmaĭ.(întp' ачеastъ însem: поate fi maĭ коpeктѣ παρ' ὃ).

Παροδεία (ἡ), tpeчepe de кълътopѣ. [шi

Παρόδευσις, εως (ἡ),=Παροδεία. [din

Παρ-οδεύω, вiit: -εύσω, (кѕ ак: de локѣ) tpeкѣ, mepгѣ înainte ка кълътopѣ.

Παροδικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, кѕвeniтѣ ла tpeчepe înainte, (paptiк:) ла înfъцiшapea хорѕлѕĭ în teatpѕ. «Μέλος—». Лкѕ: [шi

Παρόδιος (ὁ, ἡ), чел de лîngъ dpѕmѣ. «Θυρὶς—». fepeastpъ ла ѕлiцъ. «Λόγος—». екѕпpesie попѕлapъ, обштeскѣ пpовepвѣ.[шi

Παροδίτης, ου (ὁ), шi παροδῖτις, ιδος (ἡ), (adieкt:) чел de лîngъ кaлe «Ἀηδὼν—». Епгp: ‖ (sѕвst:)=Ὁδοιπόρος, tpeкътopѣ, кълътopѣ. [din

Πάροδος (ἡ), tpeчepe, tpeaкътѣ. «Ἐν παρόδῳ, saѣ «Ἐκ παρόδου». Лкѕ: în tpeaкътѣ. 2) вenipe, înfъцiшapе (paptiк:) а хорѕлѕĭ пe opхеstpъ, шi чел întîĭѣ кîntiкѣ, че кînta înfъцiшîndѕ se. 3) кaлe (пpiнч:) stpîmtъ, потeкъ, tpeкътoape; (naѕt:) локѣ de tpeчepe п' întpe вîsлaшiĭ de ла пѕпъ, (Лat:) agea. ‖ (Skp:) (ὁ), în локѣ de παροδίτης. [παρὰ, ὁδός].

Παρ-οίγνυμι, шi Παρ-οίγω, вiit: -οίξω,(пех: παρέῳξα) deskizѣ пe asѕнѕѣ, saѣ пe жѕмътate. (кѕ ак:) «Τὶς ὁ παροίξας τὰς πύλας». Еѕp: (шi кѕ цeн: ел:) «Σκέψομαι, τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ». Apstf:

Παρ-οιδαίνω, шi Παρ-οιδίσκομαι, вiit; -οιδήσω, шъ ѕmfлѕ (sîntѣ ѕmfлatѣ) пѕцin чeвa, saѣ п' aлътѕpea.

Πάροιθε (θεν), adв: поet: [πάρος] înainte; (despre timпѣ) maĭ 'nainte de (кѕ цeн:). «Πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο„. Iл: А: (шi кѕ inf:) «Πάροιθ' ἐπὶ νᾶμα κατελθεῖν». (шi кѕ aptiк:) «Μᾶλλον ἢ τὸ πάροιθεν». Od: А:(шi ел:) «Οὔτε δεύτεροι, οὔτε πάροιθεν». Iл: Ч.

Παροικεσία (ἡ), Skp:=Παροίκησις [din

Παρ-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ dat:) локѕĭeskѣ лîngъ чineвa, sîntѣ вечiнѣ. 2) (кѕ пpen: saѣ adв:) локѕĭeskѣ ѕndeвa de пѕцinъ вpeme, saѣ вpemeлнiчeштe ка [πάροικος]. [de ѕnde

Παροίκησις, εως (ἡ), локѕipe лîngъ чineвa, saѣ вpemeлнiчeштe ѕndeвa.

Παροικία (ἡ), локѕiнцъ de вpemeлнiкѣ локѕitopѣ; (ѕпe-opĭ) вечiнътate. [шi

Παρ-οικίζω вiit: -ίσω, (кѕ dat: indip:) пѕĭѣ пe чineвa л локѕĭ; (шi пas:) вiѣ de локѕĭeskѣ, mъ колonisezѣ апpoape de чineвa. [πάροικος].

Παρ-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zideskѣ касъ апpoape de чineвa; saѣ клъdeskѣ п' aлътѕpea. [de ѕnde

Παροικοδόμημα (τὸ), клъditѕpъ înълцatъ апpoape de aлta.

Πάροικος (ὁ, ἡ), локѕitopѣ лîngъ чineвa, вечiнѣ. 2) локѕitopѣ вpemeлнiкѣ; saѣ локѕitѣ de пѕцinъ вpeme ѕndeвa. (вezĭ шi μέτοικος). [παρὰ, οἶκος].

Παροιμία (ἡ), [παρὰ, οἴμη] (dѕпe ziч:) кѕвîntѣ de ѕлiцъ, (ad:) обштeskѣ, ziкътoape, пpовepвѣ (поваць sкѕptъ екѕпpimътoape în кiпѣ алeгopiкѣ шi гpaцiosѣ de oape-кape adeвъpѣ folositopѣ în вiaцъ, шi ѕmблînd din tpadiцie пpin гѕpeлe oamenilop); (Skp:)=Παραβολή. [de ѕnde

Παροιμιάζω, шi (miж:) Παροιμιάζομαι, вiit: -άσομαι, fакѣ чеva, (шi пas:) mъ fакѣ а ажѕпџe de пpовepвѣ; (miж:) вopвeskѣ în пpовepвĭ, saѣ ziкѣ чеva în fелѣ de пpовepвѣ, saѣ ziкътoape. [шi

Παροιμιακὸς, ἡ, ὸν, кѕвeniтѣ ла, saѣ ажѕпsѣ de пpовepвѣ. ‖ «Στίχος—».Metp:вepsѣ de doъ metpe каtaлeкtiкѣ пpin anaпeste [de ѕnde

Παροιμιακῶς. adв: în fелѣ, în кiпѣ de пpовepвѣ.

Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ), întoкmitopѣ de колeкцie de (saѣ sкpiitopѣ despre) пpовepвĭ. [παροιμία, γράφω].

Παροιμιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, кѕлeгѣ, saѣ екѕплiкѣ пpовepвĭ, вopвeskѣ (tpaкtezѣ) despre пpовepвĭ. [παροιμία, λόγος].

Παροίμιον (τὸ),=Παροιμία. [de ѕnde

Παροιμιώδης, ες (ὁ, ἡ). (шi adв:) -ωδῶς, пpовepвiaлѣ

Πάροιμος (ὁ, ἡ),=Παρόδιος [παρὰ, οἴμη].

Παρ-οινέω -ῶ, вiit: -ήσω, (пpeл: ἐπαρῴνουν, tpe: de кѕ: πεπαρῴνηκα) fакѣ пepînдѕĭeлĭ; (шi stpъm:) tpaкtezѣ pъѣ пe чineвa asѕпpa вeцiĭ; (în цen:) =Ὑβρίζω; (шi stpъm:) окъpъskѣ, nечinsteskѣ пe чineвa; (пas:) «Τὰ πεπαρῳνημένα„. Лкѕ: ziseлe saѣ fanteлe (în sine saѣ asѕпpa кѕĭва) ѕпѕĭ вeatѣ. [de ѕnde

Παροίνημα (τὸ), zisъ saѣ fanтъ din вeцie; окъpîtѣ de ѕнѣ вeatѣ, ad: fъкѕtѣ о вĭeкtѣ aл вeцiĭ лѕĭ.

Παροινία (ἡ), пepînдѕĭaлъ din вeцie; pеа вeцie; (în цen:) вapвapъ пѕptape, обpъznічie. «Τὸ παρ' οἶνον λυπεῖν τοὺς συνόντας, τοῦτ' ἐγὼ κρίνω παροινίαν». Ksn: [шi

Παροινιάζω, biit: -άσω,= Παροινέω. [ші
Παροινικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:), -ικῶς, =кв
Παροίνιος (ὁ, ἡ), fъквtв, saв zisв în веціе. «Παροίνια (se înц: μέλη)». =Βακχικὰ, ші Σκόλια. 2) (despre oam:)=кв...
Πάροινος (ὁ,ἡ), datв кв totвл ла въвtвръ de binв, веціiвв; (în цen:) нерегвлаtв, обраzнiкв; (прin întind:) pisiнitорв. [παρὰ, οἶνος].
Παρ-οινοχοέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntв торпъtорв de вінв пе лînгъ чiнева.
Παροίνως, adв: нерегвлаt, обръzнiчеште ка din веціе. [πάροινος].
Παροισθεὶς, εῖσα, έν, поеt: пas: пех: 1: de партч: ал лвї παραφέρω.
Παρ-οιστράω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, = Οἰστράω. [din
Πάροιστρος (ὁ, ἡ), [παρὰ, οἶστρος] невврatiкв, пъвалнiкв ка din stреке.
Παροίτατος, η, ον, поеt: ѕвпрл:, ші
Παροίτερος, α, ον, поеt: компар: ал лвї πάρος, πάροιθεν, чел maї 'nainte; (timп:) maї векiв, maї бъtрînв. [de вnde
Παροιτέρω, adв:= Προτέρω, maї 'nainte; (timп:) de maї 'nainte, saв maї dînainte.
Παροιχνεύω, biit: -εύσω, ші Παροιχνέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: Ion: în локв de ...
Παρ-οίχομαι, biit -οιχήσομαι, (tре: de кв: παρῴχημαι, ші παρῴχηκα) (кв ак:) treкв maї 'nainte; întreкв, ковîршескв; (кв цen:) mъ depъrtezв; nв nemереskв; mъ fереskв de чева; (în цen: fъръ kazв) =Παρέρχομαι; (прin întind:) лinseskв, пiерв. «Δείματι—». Esхл: (ші кв цen:) «Ὅσον μοίρας παροίχῃ». Евр: (обiч: fъръ kazв). «Νὺξ παρῴχηκεν». Iл: K: «Τὰ ὀλύμπια παροιχώκεε». Ep: (ші în партч:) «Ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα». Ep: «Παρῳχημένος (χρόνος)». Грm: експрiмътiвв de treквtв.
Παροιχώκεε, Ion: în локв de παρῴχηκει, a 3: sinг: перs: de песte-ѕъв: ал лвї παροίχομαι.
Παρ-οκλάζω (-ομαι), biit: -άσω, -ομαι, îнценвкiв пвцin чева; (fiг:) îнчепв а mъ плека (а mъ ѕвпвne), saв а скъпъta.
Παροκωχὴ (ἡ),=Παρακωχή.
Παρολίγον, (in локв de παρ' ὀλίγον) adв: fъръ пвцinв, п' апроапе, maї.
Παρ-ολιγωρέω -ῶ, biit: -ήσω, леневеskв, nesокотеskв чева de totв.
Παρ-ολισθαίνω (σθάνω), biit: -ολισθήσω, алвнекînd kazв алъtвреа (проп: ші fiг:); mъ abatв în лatвре 2) intрв пе аsквnsв (mъ вîрв) вndeва. [de вnde
Παρολίσθησις, εως (ἡ), алвнекаре алъtвреа; вîрîре înъвntрв.
Παρολκὴ (ἡ), amînаре de време; (грam:) пrisosiре (плеоnasmв) de silaбъ, saв zichере. [ші
Πάρολκος (ὁ), otronвл, кв каре se tраце корабiа пе вsкatв. [παρέλκω].
Παρ-ομαρτέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt:=Παρακολουθῶ.
Παρομήριος, α, ον, fъквtв în imitаре de версвріле Омерiче. [παρὰ, Ὅμηρος].
Παρ-ομοιάζω, biit: -άσω, (maї пов) asemînв, потрiвеskв кв чева în алъtвраре; (nestр:) кam seamъnв, кam adвкв кв чева.
Παρομοίιος, η,ον, поеt: în локв de...
Παρόμοιος (ὁ, ἡ), кam asemenea. «Παρόμοιοι τοῖς Ἕλλησι τὸν ἀριθμὸν». Ksп: «Κῶλα παρόμοια». D: Fлр:=Πάρισα. [παρὰ, ὅμοιος]. [de вnde
Παρομοιόω -ῶ, biit: -ώσω,=Παρομοιάζω, ші Παρισόω. [ші
Παρομοίως, adв: кam asemenea.
Παρομοίωσις, εως (ἡ), asemънаре п' апроапе (пв întокmaї); (реtр:) потрiвiре de впв fрasв кв алтвл двпе asemънаре de терminaціе. [παρομοιόω].
Παρ-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, mъртврiseskв deîndatъ, zікв ачееаші înпреvnъ кв алцiї. 2) прimeskв de окamdatъ (mъ înвоieskв înadins ла) челе zise. [de вnde
Παρομολογία (ἡ), (рtр:) временлiкъ înвоiре ла челе zise de прigoniторв кв rîndв de о maї sistematiкъ în вртъ ввrпаре а лор.
Παρόμφημα (τὸ), (глs:) [παρὰ, ὀμφὴ] пренвме, пореклъ.
Παρὸν, nевt: de партч: ал лвї πάρειμι, sîntв de фацъ.
Παρ-ονειδίζω, biit:-ίσω, adвкв поноsв, înпвtв чева квлва пе d'алъtвреа, saв în фацъ.
Παρ-ονομάζω, biit: -άσω, deрiвв о zічере dintр' впв пвme; (вne-орї) препвmeskв; (обiч:) mъ жокв asвпра внвї пвme saв zічерї. [de вnde
Παρονομασία (ἡ), жвкърiе de ворбе (прiнч: пвse în паралелв), sп: ек: «Πρόθοος θοός». «Σαμία μία ναῦς». Om: (вezї ші παρήχησις].
Παρ-οξίζω, biit: -ίσω, mъ кam акреskв.
Παροξυντὴς, οῦ (ὁ), înтърîтъторв de mînie. [παροξύνω]. [de вnde
Παροξυντικὸς, ἡ, ὸν, чел кв înсвшiме, saв обiчеiв de а zъдърî, а înтърîta. [de вnde
Παροξυντικῶς, adв: кв кiпв înтърîтъторв (îndemнъторв).
Παροξύνω, biit: -υνῶ, (пas: tре: de кв:

παρώξυμμαι, ші -σμαι) zъdъpъšкš mînie; întъpîtš, peskoлš; îndemnš, (пas:) mъ a-пpinzš; (med:) oвpinteskš, (гpam:) = Παροξυτονέω.

Πάροξυς, εος (ὁ, ἡ), Iкte пекъжічоšš, întъpîtъчоšš. [παρὰ, ὀξύς].

Παροξυσμὸς (ὁ), întъpîtape (акt: saš пas:); peskšлape; (med:) апšкаре de fpігšpl; oвpintipe de panъ; крештере de воалъ [παροξύνω].

Παροξυτονέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiš, saš пpoпšпцš o zічере кš tonšл ла пепšл-timъ. [din

Παροξύτονος (ὁ, ἡ), (гpam:) акчепtatš asšпpa пепšлtimeI, пароksitonš. [παρὰ, ὀξύτονος]. [de šnde

Παροξυτόνως, adв: (гpвm:) кš акчепtš ла пепšлtimъ.

Παρ-οπλίζω, віit: -ίσω, =Ἀφοπλίζω.

Παρ-οπτάω -ῶ, віit: -ήσω, fpігš пšцin (пe de asšпpa), пîрпълеskš.

Παροπτέος, α, ὸν, nosit: ал лšI παρόπτομαι.

Παρόπτησις, έως (ἡ), fpiцере пе deasš-пpa, пîрпълiре. (med:) =Πυρίασις.

Παρ-όπτομαι, (întpeв: пšmaI) віit: -όψομαι, = Παροράω.

Παρόραμα (τὸ), pesšлtatš din tpeчере кš веdepea, грешеалъ din певъгвре de seamъ. [ші

Παρόρασις, εως (ἡ), tpeчере кš веde-pea, грешіре, певъгаре de seamъ. [ші

Παρορατικὸς, ἡ, όν, oвічпšitš a tpeче кš веdepea, певъгъtopš de (saš în)seamъ. [din

Παρ-οράω -ῶ, віit: παρόψομαι, (пex: παρεῖδον, ші чл:) (кš ак:) вьzš чева în tpeакъtš (кš певъгаре de seamъ); mъ fакš, къ пš вьzš; tpeкš кš веdepea; (пpin întind:) neînгpiжекkš, nesokoteskš; (Бisep:) eptš. 2) (кš ак: кš пpeп:) mъ šitš nlezіш, saš п' алъtšpea; îmI întopкš des веdepi-ле кътpe чева; zъpeskš de depapte. «Ἤρχοντο ἤδη τὸ τῶν πολεμίων στράτευμα ἀντιπροσιὸν παρορᾶν„. Ksn: (ші кš dat: fir:). «Χρηστὸν ἔξειπὼν, ὅτι μοι παρορᾷς». Apstf: превеzI în faвoapea mea.

Παρ-οργίζω, віit: -ίσω, пopneskš, (ші mіж: de sine пas:) mъ пopneskš ла mî-піе. [de šnde

Παρόργισμα(τὸ), ші Παροργισμὸς (ὁ), пе-къжіре, întъpîtape (акt: saš пas:).

Παρόρειος (ὁ, ἡ), пšsš алъtšpea, saš пе koastъ de mšnte. [παρά, ὄρος].

Παρόρθιος (ὁ, ἡ), пš пpea de totš dpe-пtš, (Лat:) subrectus. [παρὰ, ὀρθός].

Παρορία (ἡ), =(maI întpeв:) Παρώρεια.

Παρ-ορίζω, віit: -ίσω, tpeкš peste xo-tapeле меле, îmI însšшекkš din пъmîntšл вечіпšлšI; (fir:) калкš, mъ аваtš din ... 2) (stpъm:) кoпpinzš, mъpцineskš

Παρόριος, α, ον, =Παρόρειος. 2) ='Αγχιτέρμων, ші Πρόσορος. [παρὰ, ὅρος].

Παρορισμὸς (ὁ), tpeчере peste xotape spре kotpопіре de пъmîntš înвечіпаtš; (fiч:) аваtepe din, кълкаре de... [ші

Παροριστής, οῦ (ὁ), kotpопіtopš de пъ-mîntš вечіпš peste xotapeле saлe. 2) fir:) кълкъtopš, авъtštš. [παρορίζω].

Παρ-ορκέω -ῶ, віit: -ήσω, îmI калкš жš-pъmîntšл din tpaktate, ші чл:.

Παρ-ορμάω -ῶ, віit: -ήσω, îndemnš; în-tъpîtš; (між: saš nestp:) mъ пopneskš кš îšцеалъ saš вšпъ воіпцъ кътpe чева.

Παρ-ορμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кš dat:) tpaгš кš коpaвia, saš sîntš tpasš în popţš a-пpoапе de чева.

Παρόρμημα (τὸ), op че kontpiвšIeште ла îndemnape, mіжлoкš întъpîtъtopš. [ші

Παρόρμησις, εως (ἡ), îndemnape ла че-ва. [ші

Παρορμητικός, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, потpiвitš, îndemînatiкš ла îndemnape saš întъpîtape кътpe чева. [παρορμάω].

Παρ-ορμίζω, віit: -ίσω, tpaгš кš (saš вагš în popţš) коpaвia апpoапе de чева.

Πάρορνις, ιθος (ὁ, ἡ), poet: [παρὰ, ὄρνις] =Παραίσιος, saš 'Απαίσιος.

Παρ-όρνυμι, віit: -όρσω, poet: = Παρορμῶ, îndemnš.

Παρ-ορύσσω (ττω), віit: -ορύξω, sanš a-пpoапе, saš din коло de... 2) sanš de-пpinzîndš mъ în întpeчере кš алцiI, пpe-кšm se eksepsaš riontšitopiI. 3) (în лšпtъ) îšвeskš in koaste.

Παρ-ορχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, dъп-цеzš fъpъ taktš; pepesintš чева neînde-mînatiк ка пantomimš.

Πάρος, adв: saš пpeп: poet: [παρὰ, saš πρὸ] înainte; (timп:) maI'nainte; (кš inf:) пînъ a пš... (кš цеп:) «Στεῖχε δωμάτων πάρος». Sof: "Πάρος κατέθηκε ποδοῖιν πατρὸς ἐοῦ». Ткр: (ші timп:) "Αἰετὸς ἦα πάρος, νῦν αὖτε ші чл:». Od: T. "Οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ, πρὶν ші чл:». Od: B: (ші maI des кš inf:) «Πάρος τάδε γενέσθαι». Il: Z. «Πάρος ἥν γαῖαν ἱκέσθαι». Od: A. «Πάρος ἐμὲ κεῖνον ἰδέσθαι». Ткр: (ші кš aptiк:) "Τὸ πάρος„. Om: (веzI πάροιθε ші πρίν).

Παρ-οσφραίνω, віit: -οσφρήσω, daš чева des saš de апpoапе кšіва a mіposi.

Παροτρυντικός, ή, όν, бвнв а întъpîta, а zъdъpî. [din

Παρ-οτρύνω, biit: -υνῶ, întъpîtв, zъdъpъskв, îndemnв.

Παρουάτιος, α, ον, [παρὰ, οὖας] чел кв вpekiле atîpnate ла bале. "Κύων —». Кал:

Παρουλίς, ίδος (ή), втfлътвpъ (въшікъ) de цinцiî. (bezî шi ἐπουλίς). [παρὰ, οὖλον].

Πάρουλος (ό, ή), пвцin чеbа кат кpeцв. [παρὰ, οὖλος].

Παρουλότριχος (ό, ή), пвцin чеbа кат кpeцв ла пъpв. [πάρουλος, θρίξ].

Παροῦσα, fem: ал лвî παρών. [de внdе

Παρουσία (ή), fiinцъ de faцъ; sosipe, benipe; înfъцiшаpe; (вne-opî) чeî de faцъ (ла о adвnape, saв askвлtape). "Παρουσίαν ἔχω». Sof: = кв...

Παρουσιάζω, biit: -άσω, (Бisep:) sîntв de faцъ; mъ апpoпiв, biв.

Παρ-οφθαλμίζω, biit: -ίσω, amъцeskв oкiî пpibitopiлop. [de внdе

Παροφθαλμιστής, οῦ (ό), amъцitopв de окiî пpibitopiлop, = Θαυματοποιός, eskamatopв. (bezî шi eksemплвл лвî Гpг: în κλέπτω). [de внdе

Παροφθαλμιστικός, ή, όν, коntpibвitopв, saв îndemînatiкв а amъцi bedepiле. «Παροφθαλμιστική». Sхл: Sin: mешteшвгвл eskamatopii.

Παρ-οχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, însoцeskв mipeле ка [πάροχος, bezî ziч:].

Παροχέτευσις, εως (ή), sвbst: ал лвî...

Παρ-οχετεύω, biit: -εύσω, abatв апа din овiчпвitвл sъв каnaлв întp' алtъ пapte; гъвpeskв пe askвnsв олапвл, шi fъpв апа. «Τῶν Ἀθήνησιν ὑδάτων ἐπιστάτης ὤν; εὑρὼν τοὺς ὑφῃρημένους τὸ ὕδωρ καὶ παροχετεύσαντας». Пл: (шi fir:) «Τοῦτ' αὖ παρωχέτευσας». Еvp: bікленеште aî stpîmвat 'о.

Παροχεύς, έως (ό), =Πάροχος (2).

Παρ-οχεύω, biit: -εύσω, = пpeкврbeskв; (шi пas:) mъ пpeкврbeskв; (despre bite) гопeskв,=Βατεύω.

Παρ-οχέω -ῶ, biit: -ήσω, tpansпoptв пe чinеbа în тpъsвpъ mвî înколо, saв шezînd ачела întp' ачееашî tpъsвpъ лîнгъ алtвл. ‖ (mіж:) шezв апpоапе de чinеbа întp' ачееашî tpъsвpъ ка [πάροχος]. «Παρωχεῖτο δὲ αὐτῷ ἡνίοχος». Ksn:

Παροχή (ή), dape, inлesnipe de чеbа; dъpвipe, saв dapв; (пaptiк:) пopцia de хpaпъ, че se îndatopaв sindii opъшелеnop mi satелор а da кълъtopiлор кв келtвiaлa пввлiквлвî, (Лаt:) sala ium.

Παρ-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, sвпъpв de апpоапе (кв bечinъtatea mea).

Παρ-οχλίζω, biit: -ίσω, stpъmвtв кв пîpгia; (în цen:) stpъmвtв din локв.

Πάροχος (ό), [παρά, ὄχος] шezъtopв лîнгъ чinеbа întp' ачееашî tpъsвpъ; (пaptiк:) шezъtopв лîнгъ mipe, кînd îшî dвчеа în tpъsвpъ mipeasa ла каsa sa,=Παρανύμφιος. (bezî шi Παραιβάτης). 2) [παρέχω] dъtъtopв; (пaptiк:) dъtъtopв de mертiче; (шi mаî кв seamъ) sîndiе (Fpanц: syndic de satв saв opъшелв pîndвitв а къпвi de mертiчеле лор пе чеî че къльtopeaв, кв келtвiaлъ пввлiкъ, (Лаt:) parochus.

Παρ-οψάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъпînкв чеbа de легвmъ кв пîiне. [de внdе

Παρόψημα (τὸ), легвmъ; ввпъ (алеasъ) mînкаpe.

Παροψημάτιον (τὸ), dim: ал лвî παρόψημα.

Παροψίδιον (τὸ), dim: ал лвî Παροψίς.

Παροψίδιος (ό, ή), пвsв ла masъ пе taлеpв. [din

Παροψίς, ίδος (ή), [παρὰ, ὄψον] taлеpв (влidв) de ввкаte. «Παρατίθησιν ἐν παροψίσι». (Antif: în) At: 2) (maî des пpin întind:) mînкаpe гвstoasъ, saв din mвлte feлвpî fъквtъ, =Παρόψημα, (Тврч:) mezeлiкв. «Τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι· βραχὺ γάρ τι τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ». (Плt: în) At: «Παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα». Ksn:.

Παρ-οψωνέω -ῶ, biit: -ήσω, tîpгвieskв пе askвnsв ввпе mînкъpî. [de внdе

Παροψώνημα (τὸ), deosebitъ (алеasъ) mînкаpe tîpгвitъ afapъ de челе овiчпвite; (de внdе fir:) «Εὐνῆς παροψώνημα». Esхл: кврвъ.

Πάρπαγος (ό), пoet: în локв de παράπαγος.

Παρπεπιθών, οῦσα όν, пoet: în локв de παραπιθών, пех: 2: de пapтч: лвî παραπείθω.

Παρπόδιος (ό, ή), пoet: în локв de παραπόδιος, пвsв dinaintea пiчоapeлор; (în цen:) пвsв dinainte, saв алъtвpea.

Παῤῥάλιος, α saв ος, ον, пoet: în локв de παράλιος.

Παῤῥέω, пoet: în локв de παραῤῥέω.

Παῤῥησία (ή), [πᾶν, ῥῆσις] sлоbодъ (nesfiitъ) spвnepe de tоtв adeвъpвл, saв кврatъ (sinчеpъ) bopвipe; (în цen:) кврaжв, nesfiaлъ. ‖ (dat:) Παῤῥησίᾳ, adв: de faцъ, fъpъ sfiaлъ, = Μετὰ παῤῥησίας. [de внdе

Παῤῥησιάζομαι, biit: -άσομαι, bopвeskв fъpъ sfiaлъ (кврat) tоtв adeвъpвл. «Τῶν παῤῥησιαζομένων οὐδένα ἤχθραινε». Ksn: (шi stpъm:). «Πολλὰ ἐπαῤῥησιασάμεθα πρὸς ἀλ-

λήλους». Ksn: ne am tîmтъvit npietenewte întpe noĭ. (wi nas:) "Τὰ πεπαῤῥησιασμένα». Лкs: челе zise fъpъ niчĭ o sfiaлъ. 2) (maĭ noš) mъ apъtš de faцъ, mъ înfъцiwezš. «Ὁ Θεὸς ἐπαῤῥησιάσατο». Skp: [de 8nde

Παῤῥησιαστής, οῦ (ὁ), wi Παῤῥησιαστικός, ή, όν, obiчnsitš a spspe fъpъ sfiaлъ totš adeвъpsл. [de 8nde

Παῤῥησιαστικῶς, adв: fъpъ sfiaлъ, în sinчepitate, kspat.

Παῤῥησιώδης, εος (ὁ, ή), =Παῤῥησιαστικός. [παῤῥησία]. [de 8nde

Παῤῥησιωδῶς, adв: =Παῤῥησιαστικῶς.

Παρσένος (ά), Лакоп: în лoкš de παρθένος.

Παρσταίη, noet: în лoкš de παρασταίη, 3: sinr: neps: de miж: nex: 2: de noft:, wi

Παρστήετον, noet: în лoкš de παραστῆτον, 2: înd: neps: de miж: nex: 2: de 8sn: aл лsĭ παρίστημι.

Παρτέμνω, noet: în лoкš de παρατέμνω.

Παρτιθεῖ, noet: în лoкš de παρατιθεῖ,= Παρατίθησι, a 3: sinr: neps: de npez: aл xot: παρατίθημι.

Παρτομίς, ίδος (ή), [παρατέμνω] tomsлeцš de kapte, mansaлš.

Παρυγραίνω, вiit: -ανῶ, 8mezeskš nsцin чева. [din

Πάρυγρος, (ό, ή), nsцin чева 8medš. [παρὰ, ὑγρός].

Παρυδάτιος (ό, ή), чел de лînгъ ane, (Fpanц:) aquatique. [wi

Πάρυδρος (ό,ή), =Πάρυγρος. [παρὰ, ὕδωρ].

Παρ-υπαντάω -ῶ, biit: -ήσω, (кs dat:) întîmninš din întîmnлape; saš npeîntîmninš.

Παρ-υπάρχω, biit: -άρξω, (Sxл:) mъ aflš, staš de faцъ (кs dat:).

Παρυπάτη (ή), чea anpoane (a doiлea) de чea maĭ de sss koapdъ a лipeĭ, saš a kitapeĭ, wi чл: [παρὰ, ὑπάτη].

Παρ-υπνώω -ῶ, biit: -ώσω, noet: dopmš лînгъ чineва.

Παρ-υπο μιμνήσκω, biit: -υπομνήσω, adskš a minte in tpeakъtš, saš în вpe o înnpeжspape. [de 8nde

Παρυπόμνησις, εως (ή), adsчepe a minte în tpeakъtš, saš лa înnpeжspape.

Παρυπόστασις, εως (ή), întîmnлъtoape, nedesъвîpwitъ, saš neadeвъpatъ fiinцъ de вpe 8nš лsкps. [παρυφίσταμαι].

Παρ-υπο-ψύχω, biit: -ψύξω, nsцin чева ъъкopeskš, ъъчeskš.

Παρ-υφαίνω, biit: -ανῶ, цesš чева n' întpe saš n' aлъtspea în feлš de кenapš; (in întind:) întpensiš, întpeвîpš. «Ἐσθὴς παρυφασμένη». Diod: кs кenapspĭ. 2) întpekš ne чineва цesînd, saš îmĭ sъвîpwesкš цesъtspa maĭ 'nainte dekît aлtsл (Fлstp:). [de 8nde.

Παρύφαντος (ό, ή), înnodoвitš кs кenapspĭ; saš кape sлsжewte de...

Παρύφασμα (τὸ), wi

Παρυφή (ή), кenapš (npinч:) de nopfipъ ne mapцine. [wi

Παρυφής, έος (ό, ή), nsptъtopš, saš înnodoвitš de жsp înnpeжsp кs кenapš (npinч:) de nopfipъ. [παρὰ, ὑφή].

Παρ-υφ-ίστημι, biit-υποστήσω, daš eksistinцъ, saš înfiinцezš чева tot întp' o вpeme, saš înnpesnъ кs aлtš чева. || (oвiч: miж: кs dat:) sîntš кa чева înnpesnъ spmъtopš de aлtš чева, (npin spm:) eksistš ne kîtš stъ în fiinцъ wi aлtš чева, ns sînt în fiinцъ din sinemĭ.

Πάρυφος (ό, ή),=Παρύφαντος, wi Παρυφής. || (sssst:)=Παρυφή.

Παρφάμεν, Dop: noet: în лoкš de παραφάναι, inf:, wi

Παρφάμενος, noet: în лoкš de παραφάμενος, naptч:, wi

Παρφάσθαι, noet: în лoкš de παραφάσθαι, miж: nex: de inf: aл лsĭ παράφημι.

Παρφασία, wi Πάρφασις, εως (ή), noet: în лoкš de παράφασις.

Παρφέρομαι, noet: în лoкš de παραφέρομαι.

Παρφυγέειν, noet: în лoкš de παραφυγεῖν, nex: 2: de inf: aл лsĭ παραφεύγω.

Πάρφυκτός (ό, ή), noet: în лoкš de παραφυκτός, de кape se noate anъpa чineва. «Τὸ γε μόρσιμον οὐ παρφυκτὸν». Пiнd:

Παρῶ, nex: 2: de 8sn. aл лsĭ παρίημι

Παρώας, ου (ό), wapne de faцa apameĭ [παρῶος], konsfinцitš лsĭ Eskslanš. (vezĭ wi παρείας).

Παρ-ῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntš imitînd ne чineва; npefakš (în maĭ komikš) kîntiksл aлtsĭ noetš, fakš napodiĭ 2) kîntš (nomenesкš) чева în tpeakъts. «Παρῳδοῦντες τὴν νίκην». Diod: [din

Παρῳδή, wi Παρῳδία (ή), napodie, kîntikš imitatš (npinч: de pisš, înгînape) dsne aлtš kîntiкš, npefaчepe (în komiкš) de вepsspiлe aлtsĭ noetš. [παρὰ, ᾠδή]. [de 8nde

Παρῳδικός, ή, όν, кsвenitš, saš îndemînatiкš лa napodie. [wi

Παρῳδός (ό, ή), aвъtstš din kîntiкš (din sssieктš). 2) (sssst:) noetš de napodiĭ.

Παρ-ωθέω-ῶ, (wi miж: maĭ întpeв:) -έομαι, -οῦμαι, biit: -ωθήσω, wi -ώσω, -ομαι, înnînгš чева maĭ înкoлo, saš aлъtspea; (npin în-

tind:) лепъdš; tъгъdšleskš; pefkzš; despreцšleskš; (šne-opī) amînš чева din zi în zi.

Παρωκεάνιος (ὁ, ἡ), ші Παρωκεανίτης, ου (ὁ), ші Παρωκεανῖτις, ιδος (ἡ), локšitopš, saš пššš апроапе de (пе църтšpī de) Очеапš [παρὰ, Ὠκεανὸς].

Παρωλένιος (ὁ, ἡ) чел de лînгъ saš în лšпгšл врацšлšī de sšs. || (sšbst:) «Παρωλένια». пъpцile de лîпгъ врацšл de sšs; (în цen:)=Ὠλέναι. [παρὰ, ὠλένη].

Παρώμαλος (ὁ, ἡ), кam netedš, notpibitš. [παρὰ, ὁμαλὸς].

Παρωμὶς, ίδος (ἡ), xaînъ, каре акоперъ šmepiī. (vezī ші ἐπωμίς, ші περιωμὶς). [παρὰ, ὦμος].

Παρὼν, όντος (οὖσα, ὸν), partч: лšī πάρειμι, biit: -έσομαι.

Πάρων, ωνος saš ῶνος (ὁ), šnš felš de корабіе šшoapъ ші ïšte, (Fpanц:) brigantin.

Παρωνομασία (ἡ),=Παρονομασία.

Παρωνυμέω -ῶ, biit: -ήσω,=Παρωνυμιάζω· [de šnde

Παρωνύμησις, εως (ἡ),=кš...

Παρωνυμία (ἡ), [παρώνυμος] depibaцie de zічере din nšme. 2) (ptp:)=Παρονομασία. 3)=Παρωνύμιον. «Πολλὰ τῶν ὀνομάτων ἀποκρύπτουσιν αἱ παρωνυμίαι». Пл: [de šnde

Παρωνυμιάζω, biit: -άσω, depibš zічере (npiнч: nšme) din nšme. «Ὁ θρασὺς παρὰ τὸ θάρσος παρωνυμιάζεται». Apst: (vezī ші παρωνύμως). [de šnde

Παρωνυμίασμα (τὸ), zічере depibatъ din nšme.

Παρωνυμίζω, biit: -ίσω, = Παρωνυμιάζω. [din

Παρωνύμιος, ші Παρώνυμος (ὁ, ἡ), depibatš din nšme. «Τὸν δὲ λάθυρον καὶ τὸν ἐρέβινθον ὡς παρωνύμους τοῦ ἐρέβους καὶ τῆς λήθης». Пл: 2) чел (adšoratš) afapъ de nšmele пpoпpiš. (de šnde || (sšbst:) Παρώνυμον (τὸ), препšme, saš поpeклъ; (ші în pъš). «Λέγεται ἐν Ἀθήναις τὸν πρῶτον προκειράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην„. Al: (ші ел: în локš de adb:) «Σάτυρος ἐν Θάσῳ παρωνύμιον ἐκαλέετο Γρυπαλώπηξ». Iпкр: [παρὰ, ὄνομα]. [de šnde

Παρωνυμόω -ῶ, biit: -ώσω, = Παρωνυμίζω. [ші

Παρωνύμως, adb: npin depibape din nšme. «Θρασὺς παρὰ τὸ θάρσος λέγεται παρωνύμως». Apst: (vezī ші παρωνυμιάζω).

Παρωνυχία, ші Παρωνυχὶς, ίδος (ἡ), пielчеа desлipitъ (ка niште nšsdepiī) dепе лînгъ šnгiī din tpînжī. 2) (obiч:) sšцiš пе ла вîpfšл deцetелор. 3) šnš felš de eapbъ (поаte) de леакš пentpš челе de maī sšs паtimī de šnгiī. [παρὰ, ὄνυξ].

Πάρῳδός (ὁ, ἡ), чел de faцa apameī, кam poшš. «Ἵππος—». Apst: калš mšpгš, ші кam чепšшiš, (поаte) depeшš.

Παρωπία (ἡ), коаda окїšлšī чеа despre tîmплъ. [ші

Παρώπιον (τὸ), ші Παρωπὶς, ίδος (ἡ), пердeлšшъ de пiеле, че se пšпе пе d'алътšpеа окiлор кaiлор spre препазъ de a пš bedea чева de snepiat, (алт:) ἀνθήλιον. 2) šnš felš de maskъ кš обpazš femeïeskš пе жšmъtate. [παρὰ, ὤψ].

Παρώρεια (ἡ), коаstъ de mšnte, saš de шipš de mšnцī. [ші

Παρώρειος (ὁ, ἡ), =Παρόρειος. [παρὰ, ὄρος]. [de šnde

Παρωρείτης, ου (ὁ), локšitopš, saš пššš пе коаstъ de mšnte.

Παρωρμημένως, adb: (de partч:) кš mšлtъ поpnipe, saš ïšцеалъ. [παρορμάω].

Πάρωρος (ὁ, ἡ), [παρὰ, ὥρα] каре пš este ла време notpibitъ; saš къpšїa a tpeкšt времеа. (vezī ші ἔξωρος).

Παρωροφὶς, ίδος (ἡ), stpeaшinъ de înbeлitoape. (vezī ші γεῖσον). [παρὰ, ὀροφή].

Παρώτιον (τὸ), подоабъ пšptatъ апроапе, saš atîpnatъ de špeкī, чepчeī. (se konf: кš παρώπιον). [ші

Παρωτὶς, ίδος (ἡ), (obiч: ла îm:) гindšpiле de лînгъ špeкī (npiнч: kînd se šmflъ). [παρὰ, οὖς ὠτὸς].

Παρῳχηκώς, υῖα, ός, akt:, ші

Παρῳχημένος, η, ον, пas: tpe: de кš: de partч: ал лšī παροίχομαι.

Πάρωχρος (ὁ, ἡ), кam галбепš, seapbъdš. [παρὰ, ὠχρὸς].

Πᾶς, (πᾶσα, πᾶν) παντὸς, πάσης, παντὸς (цen: îm: πάντων), totš; întpeгš; fie-каре. «Οὐχ ὁ μὲν, ὁ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντες». Ep: «Ἅμα πάντες». Om: «Διὰ παντὸς (se înц: τοῦ χρόνου)». Лкs: în toatъ времеа, пепрекšpmat. «Ἐκ παντὸς (se înц: τρόπου)» în totš кipšл. «Οἱ δ', ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσω πᾶς πέτεται». Iл: П: fie-каре. (ші înпpešпъ кš τις) «Ταῦτα πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν„. Sof: «Ἔκτεινον πάντα τινα τῶν μάγων τὸν ἐν ποσὶ γιγνόμενον». Ep: "Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει». Trn: «Ἔδοξε σκηπτὸν πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν». Ksn: «Εἰ δ' ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον„. Iл. Ω. (ші кš nšmерале spre apъtape de eksaktitate). «Ἐννέα πάντες». Od: Θ. поъ în капš: «Ἐν-

νέα πάντ' ἔτεα». Es: d' a pîndвл. «Χρυσοῦ δὲ στήσας δέκα πάντα τάλαντα». Iл: T. «Ἐτυράννευσε ὀγδώκοντα ἔτεα, ἐβίωσε δὲ πάντα εἴκοσι καὶ ἑκατόν». Ep: (шi кв aptik:) «Βασιλεύσας τὰ πάντα ἑνὸς δέοντα τριήκοντα ἔτεα». Ep: "Διέβησαν εἰς τὴν νῆσον ἑξακόσιοι μάλιστα οἱ πάντες„. Tвч: «Τρεῖς οἱ πάντες„. «Ὁ πᾶς ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη». Sof: ‖ (nest:) "Τὸ πᾶν». A'. totaлвл лвкрвлвĭ. B'. (aвstp:) totimea. C'. (колект:) tonte fiinцеле, креацiа, лвmea, вniверsвл. ‖ (fps:) «Εἰς πᾶν (кв шi fърт κακοῦ) ἀφικνεῖσθαι». Ep: a ажвнце în чea maĭ mape tîкълошie (npimeждie).. "Ὑπό τῆς μετὰ Κύρου ἀναβάσης δυνάμεως καὶ τῆς μετ' Ἀγησιλάου εἰς πᾶν ἀφίκετο βασιλεύς». Ksn: «Εἰς πᾶν θυμοῦ ἀφίκετο„. Пaвs: s' a пекъжit кв totвл. «Ἐν παντὶ ἀθυμίας ἦσαν„. Лкs: se afлaв кв totвл skîpвiцĭ. (шi ел:) «Ἐν παντὶ εἶναι». Лкs: a se afлa în mape fpîкъ. «Ἐν παντὶ ἦσαν, μὴ λελοιδορημένος εἴη ὑπ' αὐτοῦ». Ksn: «Τῷ παντὶ κρατεῖν». Ksn: кв desъвîpшipe, întpв toate. «Ταῦτα τῷ παντί ἐκείνων ἀδικώτερα». Ksn: "Εἰκὸς τῷ παντί„. Ksn: вpmeazъ sввt toate кввinteлe. «Τῷ παντὶ πλέονες». Ksn: кв totвл maĭ mвлцĭ. "Ἄνδρα ἐόντα τὰ πάντα δόκιμον». Ep: "Τα πολλὰ πάντα„. Ep: maĭ de mвлte opĭ. «Πάντα εἶναί τινι». Ep: a fi totвл. «Πάντα ἦν αὐτοῖσι Ζώπυρος, καὶ στρατάρχης τε αὐτὸς σφι καὶ τειχοφύλαξ ἀπεδέδεκτο„. Ep: "Περὶ παντὸς ποιεῖσθαί τι saв τινα». Лкs: a rîndi, къ чеаа saв чineвa este totвл, a aвea пpea ввnъ oпiniе despre... «Τοῦ παντὸς τιμᾶσθαί τι». Лкs: a пpefepi maĭ mвлt de-кît op че алтв.

Πασᾶν, Dop: în локв de πασῶν, цen: îm: aл лвĭ πᾶς.

Πάσασθαι, noet: (α sкpрtв) miж:: пex: de inf: aл лвĭ πατέομαι, saв 2) (α лвnгв) aл лвĭ πάομαι.

Πασάων, шi πασέων, noet: în локв de πασῶν, цen: fem: îm: aл лвĭ πᾶς.

Πασιάναξ, ακτος (ὁ), noet: în локв de de παντάναξ.

Προίγνωστος (ὁ, ἡ), (плц:) квnoskвtв, шtiвtв tвtвлop. [πᾶσι, γνωστὸς],

Πασίδηλος (ὁ, ἡ), (плц:) înвedepatв tвtвлop. [πᾶσι, δῆλος].

Πασιθρύλλητος (ὁ, ἡ), (плц:) bestitв tвtвлop. [πᾶσι, θρυλλητὸς din θρυλλέομαι].

Πασιμέλουσα (ἡ), noet: tвtвлop intepesantъ, saв despre кape toцĭ se intepeseazъ. (epit: aл коръвii Apгo). [πᾶσι, μέλουσα].

Πᾶσις, εως (ἡ), глs: nosedape, saв кîштirape. [πάομαι].

Πασιφαὴς, шi Πασιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: възвtв de toцĭ. «Σελήνη—». Maкs: лвпъ плinъ, (алt:) πλησιφαής. [πᾶσι, φάος, шi φαίνω].

Πασίφιλος (ὁ, ἡ),=Πάμφιλος.

Πάσμα (τὸ), [πάσσω]=Διάπασμα.

Πασπάλη (ἡ),=Παιπάλη [de aчi] nosnaлвл (чea maĭ sввцipe napte) de fъinъ; (npin întind:) чел maĭ пвцinв. «Οὐδὲ πασπάλην». Apst:

Πασσαγία (ἡ),=Πανσαγία.

Πασσακίζω, вiit: -ίσω,=Πασσαλεύω. [din

Πασσάκιον (τὸ), dim: aл лвĭ πάσσαξ, пъpвчеaнв.

Πασσαλευτὸς, ή, όν, înцепenitв кв паpв.

Πασσαλεύω, вiit: -εύσω, înfîrв (saв înцепeneskв кв паpв de лemnв шi чл:; пвiв în паpв, saв în цеапъ. [шi

Πασσαλίζω, вiit: -ίσω, =Πασσαλεύω. [шi

Πασσάλιον (τὸ), шi Πασσαλίσκος (ὁ), dim: aл лвĭ [πάσσαλος], пъpвчеaнв.

Πασσαλοκοπία (ἡ), вatepe шi înfiцеpe de паpв. [πάσσαλος, κόπτω].

Πάσσαλος (ὁ), паpв, квiв de лemnв; (npin întind:) квĭв. [de ъnde

Πασσαλλόφιν, noet: în локв de πασσάλου, saв πασσάλῳ. [шi

Πασσαλόω -ῶ, вiit. -ώσω, înfîrв квiв de лemnв «Ξύλον πεπασσαλωμένον». Sxл: Apst; лemnв dpeptв, în кape sînt вътвte п'aлътвpea квiе de лemnв, кa sъ se atîpne xaîne шi чл:, квiepв.

Πασσάμενος, η, ον, noet: пex: de пaptч: aл лвĭ πάομαι.

Πάσσαξ, ακος (ὁ),=Πάσσαλος.

Πάσσασθαι, noet: în локв de πάσασθαι, пex: de inf aл лвĭ πατέομαι.

Πασσυδεὶ (δὶ), adв:=Πανσυδεὶ. [πᾶς, σύδην].

Πασσυδιάζω, вiit: -άσω, (епгр:) adвnв пopoдвл în oвштeaskъ adвnape,=Ἀλιάζω. [din

Πασσυδίῃ καὶ Πασσυδίην, adв: noet: Ion: =Πασσυδεὶ.

Πασσυρεὶ (ρὶ), шi Πασσύριον, шi Πασσύρως adв: [πᾶς, σύρω]=Πασσυδεὶ, кв гpъmada; кв toatъ кasa.

Πάσσω, вiit: -πάσω, (пas: tpe: de кв: πέπασμαι) presapв; pisineskв «Ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν». Iл: X: kosea înпpъштiat fелвpite кpъчĭ (вezĭ шi ἐμπάσσω).

Πάσσων, ονος (ὁ, ἡ), кomпap: (пеpгл: шi paрв) aл лвĭ παχὺς.

Παστὰς, άδος (ἡ), [πάσσω, saв παραστὰς] saлъ колonatъ; saв гaлepie; (în цen:) къ-

mapъ (пpinч: de къsъtopiцĭ), Iatakš; (de šnde)=Παστὸς; (naptik:)=Αἴθουσα. «Τοῦ χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τας παστάδας ὑπολάμπει». Ksn:

Παστείλη (ἡ), глs: [πᾶς, τέλος] чea din šрmъ zi a anšлšĭ.

Παστέος, α, ον, nosit: aл лšĭ πάσσω.

Πάστη (ἡ), šnš feлš de mînkape, saš пръжitšpъ (de avi Iтл: pastetъ, шi Фpanц: pâtè, шi Pom: пastъ). [din

Παστὸς, ἡ, ὸν, [πάσσω] presъpatš. || (sšbst:) Παστὸς (se înц: θάλαμος), Iatakšл, saš patšл tinepiлop къsъtopiцĭ (fiind къ se înnodoвiа кš feлšpite zšгpъвite, saš кšsšte пepdeлe, веzi πάσσω). 2) къmъpšцъ miшкъtoape în fopmъ de temплš, коnpinzъtoape de statšа вpe šnšĭ zeš, saš zeiцe. (веzĭ шi σηκὸς).

Παστοφορεῖον, шi Παστοφόριον (τὸ), tpъsšpъ пšptъtoape de къsšцa miшкъtoape a вpe šnšĭ idoлš. 2) кiлia чea dînaintea temплšлšĭ a пpeotšлšĭ пšptъtopš de ачea къsšцъ a idoлšлšĭ. (de šnde 3) (Skp:) лoкaššл лeвitšлšĭ de pîndš. “Ἄρχοντες.. τῶν λευΐτῶν ἐν τῷ παστοφορίῳ διατεταγμένοι εἰς ἐφημερίας». Паpaлiп: (A: 9. 30). [din

Παστοφόρος (ὁ, ἡ), пšptъtopš de къsšцa idoлšлšĭ, saš пpeotš пšptъtopš de idoлš întp' šnš miшкъtopš temплš. 2) eпit: aл Венеpiĭ кa патpoaпe a патšлšĭ пšnцiaлš. [παστὸς, φέρω],

Πάσχα (τὸ), [Евp:] пашte, mape sepвъtoape a Евpeiлop; (Бisep:) sepъвtoapea înвiepiĭ Domnšлšĭ Xpistosš. [de šnde

Πασχάζω, вiit: -άσω, sepвezš пашteлe. [шi

Πασχάλιος (ὁ, ἡ), atingъtopš de (pелatiвš кš) пашteлe, a пашteлšĭ.

Πασχητιασμὸς (ὁ), пatimъ (пoftъ) de tpšpeaskъ înпpešnape (maĭ кš sea:) dintpe въpвaцĭ. [din

Πασχητιάω-ῶ, вiiit: -άσω, пoftеsкš tpšpeaskъ înпpešnape (пpinч: întpe въpвaцĭ). [din

Πάσχω, вiit: -πείσομαι, (пex: 2: ἔπαθον, tpe: de кš: πέπονθα, шi пas: πεπάθημαι) mъ aflš în oape-кape disпosiцie; amš, Iaš šnš feлš de simцimîntš; чepкš (mi se întîmплъ) вpe šnš pъš, saš вpe šnš вine; (ia цen:) пъtimeskš; (în чeлe de pšшine înпpot: de ἐνεργῶ) = Περαίνομαι. (Iap dšпe filosofia Stoiчiлop) Iaš (фъpъ deosевipe) o astfeл, saš aлtfeл de întiпъpipe din oвiekteлe de afapъ; (пpin špm:) îmĭ înкinšiesкš (rîndeskš) чeвa aшa, saš aлtfeл. (oвiч: кš adв:). “Κακῶς πάσχω». Лks: sîntš în pea stape, mъ tpaktezš pъš de къtpe чineвa. «Εὖ πάσχω». Лks: =Εὐεργετοῦμαι, saš Εὐπαθέω. “Οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες οὔτοι ἀεὶ ἡδέως ὑπηρετοῦσι τῷ εὐεργέτῃ». Ksn: «Πάντες οἴδασιν, ὅτι γῆ εὖ πάσχουσα εὖ ποιεῖ». Ksn: “Τὰ ζῶα ἐκ δυοῖν τούτοιν τὸ πείθεσθαι μανθάνουσιν, ἔκ τε τοῦ, ὅταν ἀπειθεῖν ἐπιχειρῶσι, κολάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ, ὅταν προθύμως ὑπηρετῶσιν, εὖ πάσχειν». Ksn: (шi кš цen: кš пpeп:). «Ἐξ ἐμοῦ μὲν ἔπαθες, οἷα φὴς παθεῖν». Евp: «Ἵνα ὠφελοίην αὐτὸν, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου». Ksn: (шi кš цen:) «Τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν». Tpn: a doвîndi foлosš. (Iap maĭ des кš aк:). «Ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε». Od: Θ. «Οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ πάθοι». Iл; X. кit de mšлt s' ap siлi. «Πάσχει δ' αὐτὸ τοῦτο (τὸ ἕλκειν τὴν ἰκμάδα) καὶ τὰ κάρδαμα». Apstf: «Ἀγαθοῦ κυβερνήτου πάθος πάσχω». Плt: «Ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν». Tšч: «Μηδαμῶς, μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθοιτε». Dm: «Πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα». Ep: doвîndesk. «Ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθας». Евp: «Τύχον πάσχει». Ksn: =Κνηστιᾷ. «Ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι». Plp: лa чe feлš de tpšpeaskъ saš въneaskъ osîndъ sъ se sšпšie; (naptik: înпpešnъ кš τί, în sensš de пeкazš шi nedomipipe шaĭ de mšлte opĭ în epoпie). «Πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακὸν»; Tкp: (шi în eл: de sšвst:) «Ὤμοι ἐγὼ, τί πάθω»; Tкp: чe sъ mъ faкš? saš чe sъ faкš? (веzĭ шi μήκιστα). «Τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅταν ὑπὸ φίλου βιάζηται»; Sin: чe poate faчe чineвa? «Τί ἂν οὖν τις πάθοι πρὸς ἀνθρώπους μήτε ἔργῳ μήτε λόγῳ πεισθῆναι δυναμένους»; Лks: «Τί παθόντες γαῖαν ἔδυτε πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες»; Od: Ω. чe aцĭ пъцit? «Ὅ,τι παθὼν σεαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες»; Лšч: чe 'цĭ a вenit? (веzĭ шi μανθάνω). “Τί («Τί χρῆμα) πάσχεις»; Apstf: кšm îцĭ mepг tpeвiлe? (шi în meпaжaлъ eкspesie). “Εἴ τι πάθοιμι». Apstf: de mi se вa întîmплa op чe pъš (moapte шi чл:). (кš пpeп:) «Πάσχειν τι πρός τι. saš τινα». Лks; a лšа înпъti mitъ disпosiцie; (Iap naptik:) a se amopeza, a simпatisa. шidšпe aкчeпцia Stoiчiлop кš infin: anaлisatš кš ὅτι). “Πάθε, ὅτι νὺξ ἐστίν». Ap: înкinšieшte 'цĭ, къ ... “Εἰ πέπονθα, ὅτι ταῦτα οὐδὲν ἐστι πρὸς ἐμέ». Ap: daкa sîntš de idee, къ... (веzĭ шi ἀποπάσχω). (шi în naptч: aвsoл:) «Πάσχοντες» Iпкp: шi Кeв: пъtimaшĭ, волnaвĭ. «Τὰ πεπονθότα». Цeoп: пъpцiлe чeлe въtъmate.

(ші în mop:) «Σώφρων ὁ μὴ πάσχων». Apst; чел nевîntsitš de пътimі.

Παταγεῖον (τὸ), цintъ вътstъ în чева; saš nastspš ksssts пе хаînъ; (de snde) шіpits de fips ла хаînъ femeiaskъ. [din

Παταγέω -ῶ, biit; -ήσω, fakš вsetš, вîжіš. «Παταγεῖ δὲ θάλασσα κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ χαλάζαις». Ткр: «Καλάθη παταγεῖς». Fpas: aї nemepit o. (везі ші πλαταγέω). [din

Παταγή (ἡ),=Πάταγος.

Πατάγημα (τὸ), вsвsitspъ, вsetš; (fir:) въpfitspъ; (npin întind:) въpfitopš. (везі ші κρόταλον). [ші

Παταγητικός, ή, όν adsкътopš de вsetš, sromotosš. [παταγέω].

Παταγοδρόμος (ὁ, ἡ), noet: алергътopš кs dsdsipe. [πάταγος, δρόμος].

Πάταγος (ὁ), [πατάσσω] tponкъnitš, вsвsitš, ші чл: (npinч: de tpsnspї isbite întpe dînseле). «Ὀδόντων (« Ἀσπίδων, ші чл:)—». Om:

Παταικίων, ωνος (ὁ), nepsminatš, saš віклеanš калomniatopš (minчinosš клеfetitopš); saš хоцš (de ла snš Ateneanš vestits nentps netpesnічііле sале).

Πάταικοι (οἱ), nimte statse кs firspї de pîsš але Finічіеnілор, че ле авеаš ашеzate пе пpsеле коpъвііλор(asemenea кs але Indienілор ші Kinezілор nsmite pagodes).

Πατάνη (ἡ),=Βατάνη, talepš întinsš,(lat:) patina

Πάτανον (τὸ),=Πατάνη.

Πατάνιον (τὸ), dim: ал лsї πάτανον.

Πατάσσω, biit; -άξω, [imit:] ловеskš, isвeskš кs sromotš (tponкъneskš); ловind гъвpeskš, ръneskš; (nestpъm:)=Πάλλομαι. «Ἐπαραμένου δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος». Пл: «Ἐπάταξε βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρόν» Ksn: (ші nestp:) «Κραδίη οἱ ἐν στέρνοισι πατάσσει». Іл:N. (ші кs npen:) «Λογισμὸς εἰς μέσον παταξάτω τις». At: easъ ла міжлокš.

Πάταχνον (τὸ), гл8:=Πέταχνον.

Πατέλλα, [πέταλον] ας (ἡ), ші

Πατέλλιον (τὸ), talepš întinsš, (It:) piatella.

Πατέομαι, biit: -πάσομαι, (tpe. de кs: πέπασμαι) noet: Ion: мъnînкš; гsstš (кs ак:). «Σπλάγχνα (« Νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην) ἐπάσαντο». Om: ші Es: «Κυάμους οὔτε τρώγουσι, οὔτε ἕψοντες πατέονται». Ер: (ші кs цеn:) «Ἰχθύων δὲ οὔ σφι ἔξεστι πεπάσθαι». Ер: «Σίτου πασάμην». Іл: Ω.

Πατερίζω, biit; -ίσω, stpirš des [πάτερ] tatъ, tatъ.

Πατέριον (τὸ), dim: (mînгîit:) ал лsї πατήρ, tъtiцъ.

Πατέω -ῶ, biit: -ήσω, [πάτος] калкš; (fir:) despreцsieskš, nesokoteskš; калкš (леце, dpentate, ...mîntš, înвоїалъ ші чл:); (sneopї) amš, dobindeskš dеnpindepe, fpeкаpe (pstinъ) în чева; (maї noš) калкš (пъвълеskš) sndeва ка хоцš, saš въъжmaшš; (noet:) tpъieskš обічnsit, netpeкš, локвieskš sndeва; (ші ел: saš nestp: кs ак: кs npen:) mepгš, mъ dsкš. «Πρὸς βωμὸν—». Esxл: [de snde

Πάτημα (τὸ), чееа че s'a кълкаt, saš se калкъ, nopoїš, гsnoїš, ші чл; (fir:) лsкps, saš omš de nimiкš.

Πατήρ, (цеn: πατέρος -τρὸς, πατρὶ, ак: πατέρα, вок: πάτερ, îm: πατέρες, цеn: πατέρων, ші noet: πατρῶν, dat: πατράσι, ак: πατέρας) tatъ, пъpinte; (în цеn:) astopš, întîîš npiчinsitopš, saš înчепътopš; (îm:) «Πατέρες». stpъmoшії.

Πατησμός (ὁ), noet: кълкаpe. [ші

Πατητήριον (τὸ), лsкps, în каpe se калкъ stpsгspiї, ші чл: лînš, teaskš, ші чл: [ші

Πατητής, οῦ (ὁ), кълкътopš de stpsгspї, ші чл: [ші

Πατητός, ὁ, όν, de кълкаt, saš npiimitopš de кълкаpe. «Φοῖνιξ—» Гал: [πατέω].

Πάτνη (ἡ),=Φάτνη.

Πάτος (ὁ), кале кълкаtъ, dpsmš вътstš. 2) spmъ, кълкътspъ; smвлеtš. 3) noet: nopoїš, гsnoїš, ші чл:

Πάτρα (ἡ),=Πατρίς. 2) neamš, familie, =Πατριά. [πατήρ].

Πατραγαθία (ἡ), віptste, въpвъцie, vitezie de tatъ saš de stpъmoші.[πατήρ,ἀγαθός].

Πατράδελφεός (ὁ), noet: în лоkš de πατράδελφος,

Πατραδέλφη (ἡ), sopъ de (mъtsшъ despe) tatъ. [ші

Πατραδελφία (ἡ), psdenie dintpe (saš пpоvenitъ din) fpaцї de tatъ, веріе. [din

Πατράδελφος (ὁ), fpate de (snкiš despe) tatъ. [πατήρ, ἀδελφός].

Πάτραθε, adв: Dop: în лоkš de πάτρηθεν.

Πατραλοίας, ші Πατραλώας, [πατήρ, ἀλοάω] ου saš α (ὁ), sчігътopš de tatъ (кs вътаіе, saš moapte).

Πάτρη (ἡ), Ion: în лоkš de πάτρα. [de snde

Πάτρηθε (θεν), adв: noet: din natpie; din familie, saš seminцie.

Πατριά (ἡ), [πατήρ] neamš, opiцinъ despe tatъ. 2) psdenie. 3) seminцie. [de snde

Πατριάζω, viit: -άσω,=Πατρώζω, seamъnȣ tatълȣĭ, saȣ ĭл imitȣ.

Πατριαρχεῖον (τὸ), лoкaлȣл natpiapхȣлȣĭ. [din

Πατριάρχης, ου (ὁ), înчeпътopȣл, saȣ къnetenia seminuii, neamȣлȣĭ, saȣ familii, natpiapхȣ. 2) (Бisep:) чeл dîntîĭ dintpe пъpinuĭ, ad: apxiepeĭ, saȣ eniskonĭ. [πατριὰ, ἄρχω]. [de ȣnde

Πατριαρχία (ἡ), înчeпъtopie de seminuie saȣ neamȣ. 2) (Бisep:) panгȣл, demnitatea natpiapхȣлȣĭ. [шi

Πατριαρχικὸς, ἡ, ὀν, natpiapшeskȣ, saȣ natpiaхaлȣ. [de ȣnde

Πατριαρχικῶς, adв: natpiapшeшte, saȣ кȣ kinȣ natpiapхaлȣ.

Πατρίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ πατήρ.

Πατρίκιος (ὁ), (пл̧ц:) natpiчie (senatopȣ, noвiлȣ) de Poma.

Πατρικὸς, ἡ, ὀν, пъpinteskȣ, aл tatълȣĭ, saȣ desnpe tatъ. [πατὴρ].]de ȣnde

Πατρικῶς, пъpinteшte.

Πάτριος, α saȣ ος, ον, пъpinteskȣ, saȣ stpъmoшeskȣ; de лa moшĭ stpъmoшĭ. «Πάτριόν ἐστιν αὐτοῖς». Лks: o aȣ din tpadiuie «Τὰ πάτρια». Лks: stpъmoшeшteлe datine. [πατὴρ]. [de snde

Πατρὶς, ίδος (ἡ), (npinч:) fem: aл лȣĭ πάτριος; (de ȣnde oвiч: кȣ, шi fъpъ γῆ) natpie, лoкȣл naшtepiĭ кȣĭвa. [шi

Πατρίως, adв: stpъmoшeшte, din tpadiuie. [шi

Πατριώτης, ου (ὁ), чeл dintp' aчeeaшi natpie, natpiotȣ, пъmînteanȣ. «Οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας ἀλλὰ πατριώτας λέγοιεν». Плd: [de ȣnde

Πατριωτικὸς, ἡ, ὀν, natpiotikȣ, кȣвenitȣ, însȣшitȣ natpiotȣлȣĭ; pîвnitopȣ, zeлosȣ nentpȣ вineлe natpiouiлop sъĭ. [шi

Πατριῶτις, ιδος(ἡ), fem: aл лȣĭ πατριώτης «Γῆ—». Exp: natpia. «Στολὴ—». Лȣч: natpiotikъ.

Πμτρογένειος, noet: în лoкȣ de...

Πατρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), tpasȣ de opiuinъ (saȣ pȣdъ) din naptea tъtълȣĭ. 2)==Πατρῷος. "Θεοὶ—». Sof: natponiĭ natpii.

Πατρογέννητος (ὁ, ἡ), (Бisep:) nъskȣtȣ din tatъ. [πατὴρ, γεννάω].

Πατρόδοτος [πατὴρ, δίδωμι], шi

Πατροδώρητος (ὁ, ἡ), datȣ, dъpȣitȣ de tatъл. [πατὴρ, δωρέομαι].

Πατρόθεν, adв: din naptea tatълȣĭ. [πατὴρ].

Πατρόθεος (ὁ),=Θεοπάτωρ. [πατὴρ, θεός].

Πατροκασιγνήτη (ἡ, fem: aл лȣĭ..

Πατροκασίγνητος (ὁ), noet: în лoкȣ de πατράδελφος. [πατὴρ, κασίγνητος].

Πατροκίνητος (ὁ, ἡ), nopnitȣ, îndemnatȣ de tatъл sъȣ. [πατὴρ, κινέομαι].

Πατροκόμος (ὁ, ἡ), noet: къȣtъtopȣ, îngpiжitopȣ de tatъл sъȣ. [πατὴρ, κομέω].

Πατροκτονέω -ῶ, viit: -ήσω, omopȣ ne tatъл meȣ. [шi

Πατροκτονία (ἡ), (кpimъ de) omopîpe de tatъл sъȣ. [din

Πατρόκτόνος (ὁ, ἡ), (napoкs:) omopîtopȣ de tatъ; (пpoпapoкs:) omopitȣ de tatъл sъȣ. [πατὴρ, κτείνω].

Πατρολέτωρ, ορος (ὁ), noet:=Πατροκτόνος. [πατὴρ, ὀλέω].

Πατρομήτωρ, ορος (ὁ), tatъ aл mȣmeĭ, saȣ moшȣ desnpe mȣmъ; (fem:) mȣma tatълȣĭ, вȣnъ desnpe tatъ. [πατὴρ, μήτηρ].

Πατρομίμητος (ὁ, ἡ), (întpeв: nȣmaĭ adв:) -μιμήτως, imitatȣ dȣnе tatъл sъȣ. [πατὴρ, μιμέομαι].

Πατρομύστης, ου (ὁ), tatъ aл iniuiauiлop (titлȣ de чinste datȣ în Asia чeлȣĭ dîntîĭ din souietatea mȣsiчiлop Бaкȣлȣĭ). [πατήρ, μύστης].

Πατρονομέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, mъ гȣвepnezȣ пъpinteшte (кa o казъ de ȣnȣ tatъ de familie); mъ кîpmȣieskȣ dȣne лeuiлe, saȣ datineлe stpъmoшeшtĭ aлe natpii. [шi

Πατρονομία (ἡ), гȣвepnȣ пъpinteskȣ, saȣ dȣne лeuiлe stpъmoшiлop; (în Snapta) demnitatea natponomȣлȣĭ. [шi

Πατρονομικὸς, ἡ, ὀν, atingъtopȣ de [πατρονόμος, saȣ πατρονομία]. [de ȣnde

Πατρονομικῶς, adв: кȣ пъpinteaskъ, saȣ dȣne лeuĭ stpъmoшeшtĭ administpauie.

Πατρονόμος (ὁ, ἡ), [πατὴρ, νέμω] чeл чe гȣвepnъ пъpinteшte. || (sȣst: îm:) Πατρονόμοι, Natponomĭ, (în Snapta) senatopĭ, natpiчiĭ. (veziĭ шi παιδονόμος).

Πατροπαράδοτος (ὁ, ἡ), чeл npin tpadiuie лъsatȣ de лa moшĭ de лa stpъmoшĭ. [πατὴρ, παραδίδωμι].

Πατρόπολις, ως (ἡ), kom: în лoкȣ de μητρόπολις. [πατὴρ, πόλις]-

Πατροπρόβλητος (ὁ,ἡ), (Бisep:)eшitȣ (пкpчesȣ) de лa tatъл. [πατὴρ, προβάλλομαι].

Πατροῤῥαίστης, ου (ὁ), [πατὴρ, ῥαίω]=Πατρολοίας, saȣ Πατροκτόνος

Πατροστερὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: лinsitȣ, sîpmanȣ de tatъ. [πατὴρ, στερέω].

Πατρότης (ἡ), пъpinuie, saȣ кaлitate de tatъ. 2) (Бiz:) чinstitoape кiemape кътpe tatъ. [πατὴρ].

Πατροτύπτης, ου (ὁ), вътъtopȣ, ȣчigъtopȣ

de tatъ,=Πατραλοίας. [ші

Πατροτυψία (ή), кріma вътъiĭ de tatъ. [πατήρ, τύπτω].

Πατροῦχος (ὁ, ή), [πατὴρ, ἔχω] sinгѕрѕ moштenitорѕ de toatъ аверea tatълѕĭ съѕ; (fem:)=Ἐπίκληρος.

Πατροφονεύς, ῆος (ὁ), noet: în локѕ de

Πατροφόνος (ὁ, ή),=Πατροκτόνος. [πατήρ, φόνος].

Πατροφόντης, ου (ὁ), noet: în локѕ de πατροφόνος.

Πατρυιός, ші Πατρυὸς (ὁ),=Πατρωός. [πατήρ, υἱός].

Πατρῴζω, віit: -ῴσω, seamъnѕ tatълѕĭ, saѕ îл imitѕ. [ші

Πατρώϊος, η, ον, Ion: în локѕ de πατρῷος. [ші

Πάτρων, ωνος (ὁ), (ла Pomanĭ) stъпînѕл de maĭ 'nainte aл despoвitѕлѕĭ ровѕ; (леџ:) adвоkatѕ; (în џen: de aчі) патронѕ, ad: проtektорѕ. [πατήρ].

Πατρωνεία (ή), патроnie, saѕ protekџie. [din

Πατρωνεύω, віit: -εύσω, окрoteskѕ пе чіnева ка патронѕ.

Πατρωνικός, ή, όν, кѕвеnitѕ, saѕ însѕшitѕ патронѕлѕĭ. [πάτρων].

Πατρωνυμέω-ῶ, віit: -ήσω, тъ преnѕmeskѕ de ла пѕmeле tatълѕĭ, saѕ кѕ пѕme патроnimikѕ. [ші

Πατρωνυμία (ή), преnѕme de ла пѕmeле tatълѕĭ. [ші

Πατρωνυμικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, форmatѕ прin преnѕme de ла пѕmeле tatълѕĭ. патроnimikѕ. [ші

Πατρωνύμιος (ὁ, ή), noet: în локѕ de πατρωνυμικός; (кѕ dat:) релаџiosѕ, saѕ рѕditѕ кѕ чіnева прin преnѕme de ла tatъл, (ad:) din партеа tatълѕĭ [πατήρ, ὄνομα].

Πατρῷος, α saѕ ος, ον,=Πάτριος, пъріnteskѕ, saѕ stръmoшeskѕ (прінч:) dѕпе moштеnіре. «Ἀθηναίοις πατρῷος Ἀπόλλων ἐστί». Dm: din векime de ла stръmoшĭ înkъ adopatѕ (înkinatѕ). «Πατρῷον αὐτῷ τὸ δεδέσθαι„. Dm: о аре de ла пъріnџĭ. (овіч:) «Τὰ πατρῷα (se înџ: χρήματα, saѕ κτήματα)». Лкs: пъріnteaska авере. [ші

Πατρωὸς (ὁ), tatъ вitрігѕ. [ші

Πάτρως, πάτρωος ші πάτρω (ὁ), (dat: πάτρῳ, ак: πάτρων) ѕнкіѕ, saѕ moшѕ, saѕ (în џen:) рѕdъ despre tatъ. [πατήρ].

Πατταλεύω, віit: -εύσω, At: în локѕ de πασσαλεύω,.

Πατταλίας, ου (ὁ), червѕ кѕ коарnе înчеnѕte акѕm a se desпърџі în кръчĭ (везĭ ші σπαθίνης). [din

Πάτταλος (ὁ), At: în локѕ de πάσσαλος.

Πάττω, At: în локѕ de πάσσω.

Παύεσκον, noet: în локѕ de ἔπαυον, прел:, ші

Παύθην, noet: în локѕ de ἐπαύσθην, пас: пех: aл лѕĭ παύω.

Παῦλα, ης (ή),=Παῦσις, înчеtare,

Παῦλος (ὁ), діал: în локѕ de παῦρος, пѕџінѕ; mikѕ; skѕрtѕ.

Παυράκις, adв: noet: de пѕџіne орĭ, рар. [παῦρος].

Παυράς, άδος (ή), noet: în локѕ de παύρη, fem: aл лѕĭ παῦρος.

Παυρίδιος, η, ον, noet: în локѕ de παῦρος. ‖ (neѕt:) Παυρίδιον, adв: în локѕ de παῦρον, пѕџіn.

Παυροεπής, έος (ὁ, ή), noet: пѕџінѕ ла ворбъ. [παῦρος, ἔπος].

Παῦρος, α, ον, noet: mikѕ, пѕџінѕ; (despre timпѕ) skѕрtѕ. «Ἰχθύες ἄμμιγα παύροις ἄπλετοι„. Аплп: ‖ (neѕt:) Παῦρον, (ші îm:) Παῦρα, adв: пѕџіn чева. [παύω, saѕ în afin: кѕ φαῦλος].

Παυσάνεμος (ὁ, ή), înчеtъторѕ (алinъторѕ) de вîntѕ. [παύω, ἄνεμος].

Παυσικάπη (ή), [παύω, κάπη] botniџъ, saѕ о împлetitѕръ în feлѕ de kомпічоаръ, че se пѕnea în вотѕл вітелор de mъчіnаре saѕ ші în гѕра ровілор, ка съ 'ĭ опреаskъ de a mînka.

Παυσίλυπος (ὁ, ή), noet: înчеtъторѕ, пoтоліторѕ de mîxnічіѕne. [παύω, λύπη].

Παυσίμαχος (ὁ, ή), noet: konteniторѕ de вътъліе, чеартъ, ші чл:. [παύω, μάχη].

Παυσίνοσος (ὁ, ή), noet: алinъторѕ, вindeкъторѕ de воалъ. [παύω, νόσος].

Παυσινύσταλος (ὁ, ή), noet: înчеtъторѕ de dopmitare, de somnie. [παύω, νυσταλέος].

Παυσίπονος (ὁ, ή), noet: алinъторѕ de dѕрерĭ; saѕ konteniторѕ de osteneaлъ. [παύω, πόνος].

Παῦσις, εως (ή), înчеtare (akt: saѕ пас:); (fir:) ѕшѕраре. [ші

Παυστέος, α, ον, nosit: aл лѕĭ παύω. [ші

Παυστήρ (ὁ), înчеtъторѕ; алinъторѕ, пoтоліторѕ, ші чл: (кѕ џen:). "Νόσου — „. Sof: [παύω]. [de ѕnde

Παυστήριος (ὁ, ή), ші

Παυστικός, ή, όν, чел кѕ пѕtere, saѕ în sѕшime de a прекѕрта, a înчеta чева.

Παυσώδυνος (ὁ, ή), noet: алinъторѕ de dѕрерĭ. [παύω, ὀδύνη].

Παυσωλή (ή), noet: în локѕ de παῦσις. [din

Παύω, віit: -παύσω, ші (miж:) παύσομαι, ші (maĭ întреб:) πεπαύσομαι, (пас: saѕ

miж: tpe: de кȣ: πέπαυμαι, ші пas: ἐπαύσθην, ші Ion: ἐπαύθην, ші nosit: παυστέον) învetezȣ пе чinева, saȣ чева; прекȣртȣ, daȣ slîpшitȣ; notoлeskȣ, aлinȣ; (miж: saȣ пas: ші nestpъm:) învetezȣ din чева; mъ лiniшteskȣ; (despre вîntȣ ші чл:) mъ aлinȣ. «Ἵνα παύσωμεν ἄνδρα, ὅς νῦν κρατέει». Iл: Φ. (ші кȣ ųen: eл: indip:) «Παύσειν χεῖρας πολέμοιο». Iл: Φ. «Ἢν μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως„. Apst: «Οὓς δ' ἂν εὕρῃ τῶν ἀρχόντων καταμελοῦντας, ἢ κατακερδαίνοντας, τούτους παύων τῆς ἀρχῆς ἄλλους καθίστησι». Ksn: (ші кȣ партч:) «Παύσω σε λαλοῦντα„. Лкs: (ші кȣ inf:) «Ἔμ' ἔπαυσας μάχεσθαι». Iл: Λ. (ші кȣ μὴ) «Θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον». Esxл: «Παύσας ὑμᾶς μὴ ἐξαπατᾶσθαι„. Apstf: (ші nestp: saȣ eл: кȣ ųen:) "Κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων». Od: Δ. «Παῦε μαχης„. Es: «Παῦε, παῦε τοῦ λόγου». Apstf: "Παῦε τῶν παφλασμάτων». Apstf: (ші кȣ преп:) «Παῦ' ἐς κόρακας„. Apstf: (ші miж:). «Τοσαῦτα εἰπὼν ἐπέπαυτο». Ep: "Ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡ δὲ γαλήνη ἔπλετο». Od: M. «Ἐπαύσατό τε ὁ ἄνεμος, καὶ το κῦμα ἔστρωτο». Ep: «Φλὸξ παύσατο». Iл: Ψ. (ші кȣ ųen: eл: indip:) «Παύθῃ χόλου„. «Παυσάμενος ἔργοιο, τὸ οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο». Tкр: (ші кȣ партч:) «Παύσασθ' ἀνάνυτα κωτίλλοισαι». Tкр: «Ζέφυρος ἐπαύσατο λαίλαπι θύων». Od: M.

Παφλάζω, [φλάζω] вiit: -άσω, fepвȣ în клокоtе; (fir:) fepвȣ de пeказȣ; ворвeskȣ neaptiкoлat, înкȣркat; въpfeskȣ, ворвeskȣ mape. «Κύματα παφλάζοντα». Iл: N. "Λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι». At: «Ἀνὴρ παφλάζει· ὑφελκτέον τι τῶν ξύλων». Ap stf: [de ȣnde

Πάφλασμα (τὸ), клокоteaлъ; (fir:) ворве марî.

Πάχετος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локȣ de παχύς.

Πάχετος (τὸ), noet: în локȣ de πάχος.

Παχέως, (компар: παχύτερον) adв: грас, грос. «Παχέως διαιτᾶσθαι». Elstp: (ші компар:). «Παχύτερον ἔχω τῆς ἀκοῆς»· Eл: = Βαρυηκοέω. [παχύς].

Πάχθην, Dop: noet: în локȣ de ἐπήχθην, пas: пех: aл лȣî πήγνυμι.

Πάχιστος, η, ον, sȣпрл:, ші

Παχίων, ονος, компар: (вергл:) aл лȣî παχύς.

Πάχνη (ἡ), [πήγνυμι] врȣмъ; (noet:) frîкъ, гроазъ; saȣ skîрвъ. [ші

Παχνήεις, εσσα, εν, noet: врȣmosȣ, акоnepitȣ de врȣмъ. [ші

Παχνίζω, вiit: -ίσω, (npinч: în a 3: пeps:) каde врȣмъ. [ші

Παχνόω -ῶ, вiit: -ώσω, акоnepȣ кȣ врȣмъ; (în ųen:) înкегȣ; îndesezȣ; fir:) întpistezȣ, skîрвeskȣ; saȣ înгрozeskȣ. «Τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ παχνοῦται». Iл: P. [ші

Παχνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saȣ акоnepitȣ кȣ врȣмъ, врȣmosȣ.

Πάχος, εος -ους (τὸ), гръsime; saȣ гроsime. «Πάχος δὲ τὸ χαλκῆϊον, τοῦτό ἐστι δακτύλων ἕξ». Ep: [πήγνυμι].

Παχύαιμος (ὁ, ἡ), чел кȣ sînųе гроsȣ. [παχὺς, αἷμα].

Παχυδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ гроase deųete. [παχύς, δάκτυλος].

Παχύδενδρος (ὁ ἡ), чел кȣ desшî (ȣмвроsшî) noмî. [παχὺς, δένδρον].

Παχυδερμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ гроsȣ de nieлe. [ші

Παχυδερμία (ἡ), гроsime de nieлe. [din

Παχύδερμος (ὁ, ἡ), гроsȣ ла nieлe; (npin întind:) nesimųitopȣ, npostȣ, (Tȣрч:) вȣдала. [παχὺς, δέρμα].

Παχύθριξ, ιχος (ὁ, ἡ), чел кȣ грошî, saȣ desшî nepî. [παχὺς, θρίξ].

Παχυκάλαμος (ὁ, ἡ), гроsȣ de кочeanȣ, saȣ котоpȣ. [παχὺς, κάλαμος].

Παχυκάρδιος (ὁ, ἡ), = Βαρυκάρδιος. [παχὺς, καρδία].

Παχύκαυλος (ὁ, ἡ)=Παχυκάλαμος. [παχὺς, καυλός].

Παχύκνημος (ὁ, ἡ), грасȣ, saȣ гроsȣ ла пȣлпе [παχὺς, κνήμη].

Παχυλὸς, ἡ, ὸν, гръшчeanȣ, saȣ грошчeanȣ (npon: ші fir:). [παχύς]. [de ȣnde

Παχυλῶς, adв: кȣ кinȣ каm гроsȣ, (Franų:) grossièrment.

Παχυμέρεια (ἡ), компosiųie din грase saȣ гроase пъpųi, гроsime. [din

Παχυμερὴς, έος (ὁ,ἡ), компȣsȣ din грase saȣ гроase пъpųî, гроsȣ; (npin întind:) nesȣвųiaтȣ, neлȣкpatȣ. [παχὺς,μέρος] [de ȣnde

Παχυμερῶς, adв: =Παχυλῶς.

Παχυνευρέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ гроase ші вîptoase nеврe, ad: ші se ȣmfлъ, ші se npind, saȣ se întъpesк вineлe. [παχὺς, νεῦρον].

Παχύνοος -ους (ὁ, ἡ), гроsȣ ла minte, saȣ de капȣ. [παχὺς, νόος].

Παχύνος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de παχύνους.

Πάχυνσις, εως (ἡ), înгръшаре (акt. saȣ пas:). [ші

Παχυντικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчоsȣ, saȣ кȣ înсȣшiмe de a înгръшa. [din

Παχύνω, biit: -υνῶ, (nas: tpe: de кв: πεπάχυσμαι) înграшŏ, saŏ înгроwŏ; (fir:) tîmnesкŏ. "Τὸν νοῦν —». Flstp: [παχύς].

Παχύπους, ποδος (ὁ, ἡ), грасŏ, saŏ гросŏ ла пічоаре. [παχὺς, ποῦς].

Παχύραβδος, saŏ (maĭ корек:) παχύῤῥαβδος (ὁ, ἡ), чел кв гроасе, saŏ лате вържй. [παχὺς, ράβδος].

Παχύριν, saŏ (maĭ корек:) Παχύῤῥιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кв nasŏ гросŏ. [παχὺς, ῥὶν].

Παχύῤῥαβδος (ὁ, ἡ),=Παχύραβδος.

Παχύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кв гроасе ръдъчинĭ. [παχὺς, ῥίζα].

Παχύῤῥιν, ινος (ὁ, ἡ),=Παχύριν.

Παχύῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чел кв гросŏ чіокŏ, pîtŏ, saŏ вotŏ. [παχὺς, ῥύγχος].

Παχὺς, έος (εῖα, ὺ), (компар: παχύτερος, свпрл: -ύτατος, ші nергл: παχίων ші πάσσων, πάχιστος) грасŏ; гросŏ, tръnешŏ; (despre лвкр:) грасŏ, saŏ înкератŏ; (fir:) вoratŏ, de вsnъ stape; (npin întind:) гросŏ de кап, tîmnŏ de minte. «Ἔς τε τὰς τέχνας παχέες καὶ οὐ λεπτοὶ οὐδὲ ὀξέες„. Інкр: "Ἐδράξατο χερὶ παχείῃ„. Ткр: кв mînъ цеапънъ. ‖ (nevt:) Παχὺ, ші (îm:) Παχέα, adв: în локŏ de παχέως. "Παχέα κρώζειν». Лкs: кв гросŏ saŏ asпрв гласŏ. [πάχος].

Πᾶχυς, υος (ὁ), Dop: in локŏ de πῆχυς.

Παχυσκελὴς, έος (ὁ, ἡ),=Παχύπους, гросŏ în крачіĭ пічоарелор. [παχὺς, σκέλος].

Παχυσμὸς (ὁ),=Πάχυνσις.

Παχυστομέω -ω, biit: -ήσω, ворвескŏ кв гроасъ гвръ, (ad:) кв spîts пронвнціе, (Франц:) d'une bouche empâtée (de sнde двпе sniĭ греш: în локŏ de τραχυστομέω).[ші

Παχυστομία (ἡ). гросіме de гвръ, (ad:) de пронвнціе. [din

Παχύστομος (ὁ, ἡ), ворвitорŏ кв гроасъ гвръ, (ad:) кв asпръ ші spîtъ пронвнціе (de sнde двпе sniĭ греш: în локŏ de τραχύστομος). 2) (fir:) чел кв гроасъ гвръ, saŏ вsze. «Κώθων—„. At: [παχὺς, στόμα].

Παχύτης (ἡ), гръsime; гросіме; (npin întind:) tîmnime de minte, npostie.[παχὺς].

Παχυτράχηλος (ὁ, ἡ), чел кв грвмазвл, saŏ гîtвл грасŏ, saŏ гросŏ. [παχὺς, τράχηλος].

Παχύτριχος (ὁ, ἡ),=Παχύθριξ.

Παχύφλοιος (ὁ, ἡ), гросŏ ла коажъ. [παχὺς, φλοιὸς].

Παχύφρων, ονος (ὁ, ἡ), гросŏ de креерĭ, de minte; (npin întind:)=Παχυκάρδιος. [παχὺς, φρὴν].

Παχύφυλλος (ὁ, ἡ), чел кв гроасе, saŏ dese фрвнzе. [παχὺς, φύλλον].

Παχύχειλος (ὁ, ἡ), чел кв гроасе вsze. [παχύς, χεῖλος].

Παχύχυλος [παχὺς, χυλὸς], ші

Παχύχυμος (ὁ, ἡ), чел кв грасъ, гроасъ, saŏ înкератъ zeamъ, saŏ sвкŏ. [παχὺς, χυμὸς].

Παώτας, α (ὁ), Лакон: în локŏ de Παὸς, =Πηὸς.

Πέδα, saŏ Πεδὰ, преп: Еол: ші Dop: în локŏ de μετὰ.

Πεδάα, noet: în локŏ de πεδᾶ, a 3; sinг: neps: de npez: de xot:, ші

Πεδάασκον, noet: în локŏ de ἐπέδων, прел: ал лвĭ πεδάω.

Πεδάγρετος (ὁ, ά), Еол: noet: în локŏ de μετάγρετος, npinsŏ în fвгъ, saŏ în roanъ din врmъ. [πεδὰ, ἀγρέω].

Πεδαίρω, biit: -άρσω, Еол: în локŏ de μεταίρω.

Πεδαίχμιος (ὁ, ἡ), Еол: în локŏ de μεταίχμιος.

Πεδάμαρος, saŏ (maĭ корек:) Πεδάμερος (ὁ, ά), Еол: în локŏ de μεθήμερος, saŏ μεθημέριος. (алціĭ îndpent: πεδάρος).

Πεδαμείβω, biit: -αμειψῶ, Еол: în локŏ de μεταμείβω.

Πεδανὸς [πέδον], ἡ, ὸν, nitвлatŏ, пвцin apdikatŏ de ла пъmîntŏ.

Πεδάορος (ὁ, ά), Еол: în локŏ de μετήορος.

Πεδάρσιος (ὁ, ά), Еол: în локŏ de μετάρσιος.

Πεδ-αυγάζω, biit; -αξῶ, Еол: ші Dop: în локŏ de μεταυγάζω.

Πέδαυρος (ὁ, ά), Еол:=Πεδάορος.

Πεδάφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: Еол: în локŏ de μετάφρων, пе врmъ rînditŏ, saŏ nerînditŏ, nesокotitŏ. (în Hind: se îndpent: πεδ' ἀφρόνων).

Πεδάω-ῶ, biit: -ήσω, пвĭŏ în кътвше, вагŏ în feape; (npin întind:) înnіedikŏ, опрескŏ în локŏ. «Πέδησε γυῖα». Іл:N: «Νῆα πέδησ' ἐνὶ πόντῳ». Od: N. (ші fir:) «Ὕπνος μ' ἐπέδησεν». Od: Ψ: (ші кв цен: кв преп: indip:). "Θεοὶ με πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης». Od: Ψ: (ші fir:) «Δόλῳ πεδᾶσαι». Hind: [πέδη].

Πεδαωριστὴς, οῦ [ὁ], în локŏ de μετεωριστής. Ἵππος—». Глs: кape se sкоалъ în doъ пічоаре.

Πεδεινὸς, ἡ, ὸν, = Πεδινός

Πεδέω ῶ, biit: -ήσω, Іon: în локŏ de πεδάω. [din

Πέδη (ἡ), [πέζα] легътвръ (îm: кътвше, feape) de пічоаре (nрinч: de каĭ), nіedikъ. 2) вnŏ felŏ de кълъpie, (Франц:) à la grecque. (vezĭ Ksn: In: Z. 13, 14).

Πεδήορος (ὁ, ἡ), поет: Еол: ін локѕ de μετήορος.

Πεδήτης, ου (ὁ), пѕсѕ ін кътѕше, саѕ ін ѓеаре; (прін ѓнтінд:) робѕ легатѕ ін лан-цѕ. [πέδη].

Πεδητὴς, οῦ (ὁ), пѕіторѕ ін кътѕше; ін-пїедікъторѕ; опріторѕ. [πεδάω].

Πεδιαῖος, α, ον, кімпеанѕ, кімпенескѕ. [ші

Πεδιακὸς, ἡ, ὸν, (інд:) ін локѕ de πεδι-νὸς. [ші

Πεδιὰς, ἀδος (ἡ), (адіек:) = Πεδινὴ, нетедъ; (de ѕнде обіч: se інц: γῆ, саѕ χώ-ρα) кімпіе. "Λόγχη—». Sof: бътѕліе пе кімпѕ лѕчїѕ, (Франц:) en rase campagne. [πεδίον]. [de ѕнде

Πεδιάσιμος, ші Πεδιάσιος (ὁ, ἡ),=Πεδιαῖος.

Πεδιεινὸς, ἡ, ὸν,=Πεδινὸς. [ші

Πεδιεὺς, έως (ὁ), локѕіторѕ de кімпѕ. [πεδίον].

Πεδιήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: плінѕ de кім-пії. [πεδιάς].

Πεδικὸς, ἡ, ὸν, каре аре de обіектѕ кім-пѕ шесѕ. «Πεδικὴ μέτρησις». Stp: пъсѕ-раре de шесѕ, (Франц:) arpentage.

Πέδιλον (τὸ), [πέδη, саѕ πέζα] опінкъ; чі-смъ. "Πέδιλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα». Ер: 2) поет: ѕрмъ; (de ѕнде фір:) такtѕ, біерсѕ. «Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ». Hind: 3) =Πέδη, пїедікъ (дѕпе каре інсемн: se експлікъ кѕ пробабілітате καλοπέδιλα din Ткр: КЕ: 103).

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, [πεδίον] дрептѕ, нетедѕ, ка ѕпѕ кімпѕ шесѕ. 2)=Πεδιαῖος.

Πεδιόθεν, адв: поет: din кімпѕ, саѕ din кімпіе [πεδίον].

Πέδιον (τὸ), дім: ал лѕї πέδη.

Πεδίον (τὸ), [πέδον] кімпѕ, шесѕ. 2) (фір:) партеа тълпії пічорѕлѕї, чеа de лін-гъ деџете, пїептѕл саѕ подѕл тълпії пічо-рѕлѕї. [de ѕнде

Πεδίονδε, адв: поет: ла кімпѕ.

Πεδιονόμος (ὁ, ἡ), поет: [πεδίον, νέμω] локѕіторѕ de кімпії, кімпеанѕ, църанѕ.

Πεδιοπλόκτυπος (ὁ, ἡ), поет: респнъторѕ пе кімпіе de дѕдѕітѕл копітелор каілор. «Βοὴ — ». Esхл: [πεδίον, ὁπλή, κτύπος].

Πεδιοῦχος (ὁ, ἡ), чел че аре кімпії (Sхл: експл: а лѕї στερνοῦχος). [πεδίον, ἔχω].

Πεδιώδης, εος (ὁ, ἡ), кімпосѕ, нетедѕ ка кімпѕл. [πεδίον].

Πεδοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: Dор: [πέ-δον, βαίνω] ѕмблъторѕ пе пъмінтѕ, саѕ търіторѕ пе ѕскатѕ.

Πεδόεις, εσσα, εν, пітѕлатѕ, ѕпп кѕ пъ-мінтѕл. [ші

Πεδόθεν, адв: поет: de ла пъмінтѕ, de жос. (2) (прін інтінд:) din темеліе; (фір:) de ла інчепѕтѕ. [ші

Πέδοι, ші Πεδοῖ, адв: поет: пе пъмінтѕ, саѕ ла пъмінтѕ. [πέδον].

Πεδοικέω, Еол: ші Dор: ін локѕ de με-τοικέω. [din

Πέδοικος (ὁ, ά), Еол: ші Dор: ін локѕ de μέτοικος. [πέδα, οἶκος].

Πεδοκοίτης, ου (ὁ), поет: чел че доарме пе пъмінтѕ. [πέδον, κοίτη].

Πέδον (τὸ), [ін афін: кѕ ποῦς, πέζα] па-жештеа пъмінтѕлѕї; (поет:) царъ; локѕін-цъ. [de ѕнде

Πέδονδε, адв: поет: ла пъмінтѕ, ін жос. [ші

Πεδόσε, адв: поет: =Πέδονδε.

Πεδοσκαφής, έος (ὁ, ἡ), поет: сѕпъторѕ de пъмінтѕ. "Μάκελλα — ». Лц: [πέδον, σκάπτω].

Πεδοστιβής, έος (ὁ, ἡ), поет: [πέδον, στείβω] кълкъторѕ пе пъмінтѕ, саѕ ѕм-блъторѕ пе жос; търіторѕ пе ѕскатѕ; ті-ріторѕ, саѕ інтінсѕ пе пъмінтѕ. «Εἴδομεν πεδοστιβεῖς». Еѕр:

Πεδοτρεφής, έος (ὁ, ἡ), поет: хръніторѕ de пъмінтѕ. «Ὕδωρ — ». Non: [πέδον, τρέφω].

Πεδοτριβής, έος (ὁ, ἡ), поет: [πέδον, τρίβω] =Πεδοστιβής, ші Πεζός.

Πεδότριψ, ιβος (ὁ, ἡ), ком: [πέδη, τρίβω] чел кѕ ѓеареле толдаѕна ін пічоаре; (прін інтінд:) нетребнікѕ.

Πέδουρος (ὁ,ἡ), Еол: ін локѕ de μετέωρος.

Πέδων, ωνος (ὁ), робѕ нетребнікѕ (тол-даѕна кѕ ѓеареле de пічоаре). [πέδη].

Πεδωρύχος (ὁ, ἡ), поет: [πέδον, ὀρύσσω] сѕпъторѕ de пъмінтѕ, =Πεδοσκαφής.

Πέζα, ης (ἡ), [ποῦς] тълпа пічорѕлѕї; (прін інтінд:) пічорѕ. 2) (фір:) къпътїїѕл ѓіе-кърѕїа лѕкрѕ. (іар прінч: 3) бетеліе, кенарѕ, поалъ, саѕ профілѕ de хаїнъ. 4) малѕ, църмѕ. 5) потекъ. 6) ѕпѕ ѓелѕ de пласъ, пезоволѕ, саѕ простоволѕ.

Πεζακοντιστής, οῦ (ὁ), лънцъторѕ пезе-стрѕ. [πεζός, ἀκοντιστής].

Πέζαρχος (ὁ), къпітанѕ de пезестрі. [πε-ζὸς, ἄρχω].

Πεζέμπορος (ὁ), негѕцъторѕ пе ѕскатѕ. [πεζὸς, ἔμπορος].

Πεζέταιροι (οἱ), алешї пезестрі солдецї, каре імпреѕпъ кѕ алешїї кълъреції (пѕ-мїцї супре чінсте ἑταῖροι, соції аї імпъратѕ-лѕї) компѕнеаѕ гарда імпъртеаскъ а Мачедонії. [πεζὸς, ἑταῖρος].

Πέζευμα (τὸ), оштіре пезестръ. [ші

Πεζευτικὸς, ή, ὸν, din natѕpъ opganizatѕ, saѕ îndemînatikѕ a ѕmбла пе жos. [din
Πεζεύω, biit: -εύσω, ѕmблѕ пе жos; mepгѕ пе ѕskatѕ, saѕ ка пе ѕskatѕ. "Ὁδὸς πεζευομένη». Stp: dpѕmѕ пе ѕskatѕ. [шi
Πεζῇ, adв: bezĭ πεζός. [шi
Πεζικὸς, ή, ὸν, кѕвenitѕ ла пеzestpѕ, saѕ пеzestpi; fъкѕtѕ пе ѕskatѕ, saѕ пе пъmintѕ. «Τὸ πεζικὸν(se înц: στράτευμα)».Ksп: пеzestpime, saѕ oaste de ѕskatѕ. [шi
Πέζιξ, saѕ Πέζις, ικος (ὁ), ѕпѕ felѕ de чіѕперкъ fъpъ кочеanѕ. [шi
Πεζίς, ίδος (ή), =Πέζα. [шi
Πεζίτης, ου (ὁ), пеzestpѕ soлdatѕ. [πεζός].
Πεζοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, =Πεζοπορέω. [πεζὸς, βαίνω].
Πεζοβόας, α (ὁ), Dop: поеt: pesвoitopѕ пеzestpѕ. [πεζὸς, βοή].
Πεζογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiѕ în пpoзъ. [din
Πεζογράφος (ὁ, ή), skpiitopѕ în пpoзъ. [πεζὸς, γράφω].
Πεζοθηρία (ή), вînъtoape пе ѕskatѕ, saѕ de feape dene ѕskatѕ. [шi
Πεζοθηρικὸς, ή, όν, atîпгъtopѕ de вînъtoape dene ѕskatѕ. [πεζὸς, θήρα].
Πεζολεκτέω -ῶ,biit: -ήσω,=Πεζολογέω.[din
Πεζολέκτης, ου (ὁ), =Πεζολόγος. [πεζὸς, λέγω].
Πεζολογέω -ω, biit: -ήσω, вopвeskѕ, saѕ skpiѕ în пpoзъ. [шi
Πεζολογία (ή), вopвipe, saѕ skpiepe în пpoзъ. [шi
Πεζολογικὸς, ή, ὸν, atinгъtopѕ de вopвipe în пpoзъ, saѕ însѕшitѕ пpozaikѕлѕĭ. [πεζολόγος]. [de ѕnde
Πεζολογικῶς, adв: пpin вopвipe în пpoзъ, saѕ în пpoзъ.
Πεζολόγος (ὁ, ή), вopвitopѕ în пpoзъ;= Πεζογράφος. [πεζός, λόγος].
Πεζομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ батѕ пе ѕskatѕ, saѕ ка пеzestpѕ. [шi
Πεζομάχης, ου (ὁ), =Πεζομάχος. [шi
Πεζομαχία (ή), вътъліе întpe пеzestpi, saѕ пе ѕskatѕ. [din
Πεζομάχος (ὁ, ή), чел че se вate пе ѕskatѕ, saѕ ка пеzestpѕ. [πεζὸς, μάχη].
Πεζονομικὸς, ή, ὸν, atinгъtopѕ de, saѕ îndemînatisѕ ла пѕtpipe de doвitoaчe. [din
Πεζονόμος (ὁ, ή), [πεζὸς, νέμω] пъшѕпatѕ пе ѕskatѕ; (în цеп:) doвitoкѕ de ѕskatѕ.
Πεζοποντοπορέω -ῶ, biit: -ήσω, tpeкѕ (ѕmблѕ пе) mape пеzestpѕ, saѕ ка пе ѕskatѕ. [πεζὸς, πόντος, πόρος].

Πεζοπορέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕmблѕ, къльtopeskѕ пе жos, пеzestpѕ. [din
Πεζοπόρος, (ὁ, ή), къльtopѕ, ѕmблъtopѕ пе жos, пеzestpѕ. [πεζὸς, πόρος].
Πεζὸς, ή, ὸν, [πέζα] пеzestpѕ, ѕmблъtopѕ пе жos saѕ пе ѕskatѕ. «Ὁ πεζὸς, шi «Τὸ πεζόν». Лкs: oaste пеzestpъ, saѕ пеzestpime (înпpot: de ἱππικὸν, saѕ ναυτικόν). «Πεζὸν μέλος». Екр: чел fъpъ mѕsikaле instpѕm; «Πεζαὶ ἑταῖραι». Тепmп: (sпpe deoseвipe de αὐλιτρίδες, шi μουσουργοί) челе maĭ пѕвліче mѕĭepĭ. (fiг:) «Πεζὸς λόγος». Лкs: пpozaikѕ; (de ѕnde пpin întind:) «Πεζοί» skpiitopiĭ în пpoзъ. || (fem: dat:) Πεζῇ (se înц: ὁδῷ), adв: în локѕ de πεζῶς, пе жos, кѕ пічоapeле; saѕ пе ѕskatѕ; (шi fiг:) în пpoзъ, saѕ пpozaiчеште. «Παῦσαι μὲν ᾠδῆς, ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον». Kom:
Πεζοφανὴς, έος (ὁ, ή), пъpѕtѕ (semъnînd a) пpozaikѕ. «Ἴαμβος—». Лкs: [πεζὸς, φαίνω].
Πεζοφόρος (ὁ, ή), [πέζα, φέρω]= Διάπεζος (χιτὼν).
Πεζῶς, adв: пpozaiчеште. [bezĭ πεζὸς].
Πεῖ, adв: Dop: în локѕ de πῇ, saѕ ποῦ.
Πεῖθ', поеt: (în апок:) în локѕ de ἔπειθε.
Πειθανάγκη (ή), îndѕплекаpe însoцitъ кѕ siлъ, saѕ askѕлtape de невоĭе. [πειθὼ, ἀνάγκη].
Πειθάνωρ, ορος (ὁ, ή), поеt: [πείθω, ἀνὴρ] sѕпѕsѕ, askѕлtъtopѕ.
Πειθαρχέω -ῶ, biiit: -ήσω, mъ sѕпѕĭѕ dpeгъtopiлop (saѕ челор maĭ mapĭ); (în цеп:) шъ sѕпѕĭѕ. [πείθαρχος]. [de ѕnde
Πειθάρχησις, εως, шi
Πειθαρχία (ή), sѕпѕпере ла къпetenіĭ, sѕвopdinaцie; (în цеп:) askѕлtape. [шi
Πειθαρχικὸς, ή, ὸν, oвічпѕітѕ a fi sѕпѕsѕ челор maĭ шapĭ. [din
Πείθαρχος (ὁ, ή), sѕпѕsѕ ла (askѕлtъtopѕ de) dpeгъtopiĭ, saѕ maĭ mapiĭ sъĭ; (în цеп:) sѕпѕsѕ, askѕлtъtopѕ. [πείθω, ἀρχή].
Πείθημι, Еол: în локѕ de πείθω. [de ѕnde
Πειθήμων, ονος (ὁ, ή), sѕпѕsѕ, askѕлtъtopѕ. 2) лesne de îndѕплекаt· 3) (stpъm:) îndemînatikѕ a îndѕплека.
Πειθήνιος (ὁ, ή), поеt: [πείθω, ἡνία] sѕпѕsѕ, askѕлtъtopѕ. «Τὸ πειθήνιον». = Εὐπείθεια.
Πειθήνωρ, ορος (ὁ), Ion: în локѕ de πειθάνωρ.
Πειθὸς, ή, ὸν, îndѕплекъtopѕ. «Λόγος—». Ssp: [din
Πείθω, biit: πείσω, (miж: tpe: de кѕ: în

локȣ de прez: πέποιθα, ші пas: πέπεισμαι, пех: ἐπείσθην, ші пosit: πειστέον) îndȣплекȣ, saȣ înкpedinцezȣ пе чinева прin кȣвinte; atparȣ ла воinцa mea; înвлînzeскȣ; (кȣ inf:) îndemnȣ, повъцȣieскȣ; (miж: кȣ dat:) mъ îndȣплекȣ, mъ înвoieскȣ; кpezȣ; mъ лasȣ dȣпе воіca кȣіва; aскȣлtȣ, mъ sȣпȣіȣ; (ші în miж: tpe: de кȣ: ші пеste -sъв:) sîntȣ înкpedinцatȣ, віne domipitȣ despre чева; saȣ mъ pezemȣ în пъdeжde de чева. (кȣак:) «Οὔ με πείσεις». Om: (ші кȣ dat: opr: ші inf: indip:). «Μισθῷ πείσας τινα καταβῆναι„. Ep: «Πείθω ἐμαυτὸν». Fps: == Πέπεισμαι, кpezȣ. (ші кȣ doi aк:). «Ὡς τοῦτο οὐκ ἔπειθεν αὐτούς. Ep: "Οὐδείς γε μ' ἄν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μή οὐκ ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον». Apstf: "Ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐκ ἄν ἔτι πείσαις οὐδένα, ὡς ші чл:» Ksn: (ші miж: saȣ пas:) «Οἱ δὲ ταῦτα αὐτῷ συμβουλεύσαντι πείθονται». Ksn: «Ταῦτα ἐγώ σοι οὐ πείθομαι». Пл: пȣ te кpezȣ. «Οἱ πλεῦνες γὰρ οὐκ ἐπείθοντο τὰ ἐξαγγελθέντα„. Ep: (ші кȣ doi dat:) «Πῶς τίς τοι ἔπεσιν πείθηται». Iл: A. «Σοὶ γὰρ μάλιστα λαὸς πείσονται μύθοισιν», Iл: Ψ. (ші fir:). «Γήραϊ ("Νυκτὶ) πείθεσθαι». Om: (ші кȣ цеп: pap). "Βουλομένοισι ἐμέο πείθεσθαι». Ep: (ші în поpȣпч:). «Πείθου, ші (în кom:) Πιθοῦ». aскȣлtъ mъ, кpede, че 'цi sпȣiȣ. (ші miж: de sine пas: кȣ dat:). «Ὕμμιν ἔγωγε πέποιθα». Iл: N. (ші кȣ inf:) «Χρήμασι ἐπεποίθεσαν διωθέεσθαι». Ep: (ші кȣ aк: кȣ преп:) «Μὴ πεποίθετε ἐπ' ἄνθρωπον». Sкр: (ші aвsол.) «Ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς». Iл: A. кa sъ кpezi. [din

Πειθὼ, όος -οῦς (ἡ), dapȣ, пȣtepe de a îndȣплека, елоквinцъ. (пepsonifiкîndȣ se epa adopatъ кa zeitate). 2) miжлокȣ de îndȣплекape; (în цеп:) îndȣплекape; (de ȣnde dat:) "Πειθοῖ, în лoкȣ de adв: кȣ кȣвinte îndȣплекъtoape, кȣ віneле. "Εἴ τις ἀργύριον παρὰ του πειθοῖ λαβὼν„. Ksn: 3) aскȣлtape, sȣпȣпepe. «Ἀγασθεὶς τοῦ μὲν ταξιάρχου τὴν ἐπίνοιαν, τῶν δὲ τὴν πειθώ„. Ksn:

Πεῖκος, εος -ους (τὸ), поet: în лoкȣ de πέκος.

Πείκω, віit: πέξω, tȣпzȣ; saȣ пiептъпȣ: sкapmъпȣ; dъpъчeскȣ; (прin întind:) вatȣ, (oвшt:) sкȣtȣpȣ кoжoaкa.

Πεῖν, (вȣлг:) în лoкȣ de πιεῖν, пех: 2: de inf: aл лȣi πίνω.

Πεῖνα, [în afin: кȣ πένης] ης (ἡ), (în цеп:) лipsъ; (iap oвiч: ші пaptiк:) foame, saȣ foamete. [de ȣnde

Πειναλέος, α, ον, fometosȣ, fлъmîndȣ.

Πεινάναι, apx: пех: 2: de inf: aл лȣi πεινάω.

Πεινῶντι, Dop: în лoкȣ de πεινῶντι, dat. de paptч: aл лȣi πεινάω.

Πεινατικὸς, ἡ, ὸν=Πεινητικὸς.

Πεινάω (ші Ion: πεινέω), віit: -ήσω, ші άσω, (челе кontpaк: se fopm: mai кopeк: în η, de ȣnde ші inf: πεινῆν) îmi este foame, sîntȣ fлъmîndȣ; (кȣ цеп:) amȣ mape пoftъ de чева. «Χρημάτων—„. Ksn:

Πείνη (ἡ), Ion: în лoкȣ de πεῖνα.

Πεινήμεν, ші πεινήμεναι, Dop: поet: în лoкȣ dȣ πεινῆν, inf: aл лȣi πεινάω.

Πεινητικὸς, ἡ, ὸν,=Πειναλέος, fлъmîndȣ. 2) întъpîtъtopȣ de пoftъ (de foame). [πεινάω].

Πεινῶντι, Dop: în лoкȣ de πεινῶσι, a 3: im: пeps: aл лȣi πεινάω

Πεῖρα, [πείρω] ας (ἡ), чepкape; isпitipe; siлinцъ. «Πεῖρα πάντα τελεῖται». Tкр: «Πεῖραν λαμβάνω τινὸς». Лкs:=Πειρῶμαι. «Πεῖραν δίδωμι (ἐμαυτοῦ)». Tȣч: daȣ пpoвъ, mъ apъtȣ, че omȣ sîntȣ. 2) sкoпȣ, rîndȣ; întpeпpindepe. «Τὶ τὴν δ' ἐφορμᾶς πεῖραν„; Sof:

Πειρὰ, ᾶς (ἡ), къпъtîiȣ, mapцine. «Καπάνου —». Esхл: вîpfȣл sъвii. [πείρω].

Πειράζω, віit: -άσω, (пas: tpe: de кȣ: πεπείρασμαι, ші пех: ἐπειράσθην) =Πειράω, чepкȣ; (пaptiк:) isпiteскȣ пе чinева прin пiczime întpeвъpi; чepкȣ a sкoate din minцi mȣiepe, (Tȣpч:) oлastiseскȣ; (în цеп:) sȣпъpȣ, isпiteскȣ, чepкȣ. (ші кȣ inf:). «Τί πειράζεις (σαυτὸν) λευκὸν ἰδεῖν κόρακα»; Епгр: че te isпiteшti, saȣ te siлeшti în zadapȣ? (ші пas:) "Πειράζεσθαι νόσῳ». Лкs: «Πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου». Sкр: [πεῖρα].

Πειραίνω, віit: -ανῶ, поet: în лoкȣ de περαίνω, sъвîpшeскȣ. 2) пetpeкȣ къпъtîiȣл вpe ȣпȣi лȣкpȣ прin чева. «Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντι». Od: X. [πεῖρας].

Πείραμα (τὸ), op че se faче пentpȣ чepкape, eкsпepimîntȣ. [πειράω].

Πεῖραρ, ші Πεῖρας, ατος (τὸ), поet: în лoкȣ de πέρας

Πείρας, ασα, αν, пех: de paptч: aл лȣi πείρω.

Πείρασις, εως (ἡ), ші Πειρασμὸς (ὁ), isпitъ, îndemnape лa pъȣ; miжлoкȣ, прin кape se чеapкъ чinева; rpea înпpeжȣpape; (în цеп:) sȣпъpape. [ші

Πειραστὴς, οῦ (ὁ), isпititopȣ, чepкъtopȣ; sȣпъpъtopȣ. [πειράζω]. [de ȣnde.

Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, oвiчпȣitȣ, saȣ îndemînatiкȣ a isпiti, a чepкa; кape se faче, saȣ se ziче sпpe aчeasta.

Πειρατέα=Πειρατέον.

Πειρατεία(ἡ), треава корsарѕлѕї, tîлхъ-рie пе mape. [πειρατεύω].

Πειρατέον, nosit: ал лѕї πειράω.

Πειρατεύω, biit: -εύσω, tîлхъреskѕ пе mape ка корsарѕ, saѕ ѕпеltеskѕ корsъріе. [πειράτης].

Πειρατὴρ (ὁ), noet: în локѕ de πειράτης. [de ѕnde

Πειρατηρία (ἡ),=Πεῖρα, isnitъ, черкаре. «Καθεὶς κάλων κατὰ πηρητηρίην». Ep: [ші

Πειρατήριον (τὸ), міжлокѕ de isnitipe saѕ черкаре. «Πειρατήριον ἀψευδὲς τῶν καθαρευόντων„. Лкs: 2) ръsdie de корsарі.

Πειράτης, ου saѕ οῦ (ὁ), (Ita:) корsарѕ, (ad:) tîлхарѕ de mape. [πειράω]. [de ѕnde

Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, корsъреskѕ. [de ѕnde

Πειρατικῶς, adв: корsъреште.

Πειράω -ῶ, (ші між: каре este mi mai întреб:) Πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσω, -ομαι, (tpe: de кѕ: πεπείραμαι, пех: ἐπειρασάμην, ші ἐπειράθην, ші nosit: πειρατέον) черкѕ, isniteskѕ; mъ sileskѕ a сѕвірші чева; (napt:) isniteskѕ de amopѕ (олаstiseskѕ). (кѕ ак:) "Καὶ τοὺς καλοὺς οὐ πειρᾶν, ἀλλὰ πειρώμενον ὑπ'αὐτῶν ἀνέχεσθαι ἄν σε δέοι„. Ksn: "Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο„. Пind: (de ѕnde fr:) "Πειρᾶν τὴν θάλασσαν„. Лis: a tîлхърі. (везі ші μοιχεύω). (ші ѕвsол:) "Ἤτοι ἔγωγε πειρήσω„. Om: Imn: =Πειρατεύσω. (ші кѕ џен:) "Πειρᾶν τῆς πόλεως". Ep: a аtaка кѕ asaлtѕ. "Πειράσαντες τοῦ χωρίου, καὶ οὐχ ἑλόντες„. Тѕч: (ші між:). "Πειρώμεθα τῆς Πελοποννήσου„. Ep: Τόξον δὲ χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς„. Od: Φ. "Ἀηδόνηες πετῶντο πτερύγων πειρώμενοι„. Ткр: "Παλαισμοσύνης πειρήσαντο„. Od: Θ. "Εἰκὸς οὖν, ἀμφοτέρων (τῶν βίων) πεπειραμένον εἰδέναι σε μᾶλλον ἐμοῦ„. Ksn: "Πειρᾶ ἐμεῖο, καὶ εἴρεαι„. Iл: Ω. mъ isniteшti кѕ întребърі. "Πατρὸς πειρήσομαι, αἴ κέ μ' ἐπιγνοίη, ἦέ κεν ἀγνοίησιν„. Od: Ω. "Πειρῶ τῶν φίλων„. Isкр: черкъ. "Ἐπειρῶντο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων„. Евр: "Οὐ πεπειραμένοι πρότερον οἱ Αἰγύπτιοι Ἑλλήνων„. Ep: (ші кѕ dat:) "Ἕκτορι πειρηθῆναι ἀντιβίην„. Iл: Φ. (Франџ:) se mesurer avec, a se notpivi кѕ... (ші орган:) "Ἐγχείῃ ("Πόδεσσι ші чл:) πειρηθῆναι„. Om: (ші кѕ inf:) "Πειρᾶν εἰς τὴν Μηδικὴν εἰσβαλεῖν„. Ep: (ші між:) "Ἐπειρῶντο ἐξανασπᾶν (τὰ ἀγάλματα)„. Ep: (ші în анал:). "Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν„. Iл: Ι. (ші кѕ напtч): "Ἐπειρᾶτο συλλαμβάνων„. Ep: "Πειρησόμεθα αὐτοῖς τινα σωτηρίαν μηχανεώμενοι„. Ep: [πεῖρα].

Πείρη (ἡ), Ion: în локѕ de πεῖρα.

Πειρήνας, ασα, αν, noet: пех: de naptч: ал лѕї πειραίνω.

Πειρήσω, Ion: în локѕ de πειράσω, biit: ал лѕї πειράω.

Πειρητήριον (τὸ), Ion: în локѕ de πειρατήριον.

Πειρητίζω, biit: -ίσω, Ion: noet: în локѕ de πειράω.

Πείρινθος, mai noѕ în локѕ de...

Πείρινς, ινθος(ἡ), ѕпѕ че înпletitѕ ка ѕпѕ кош, че se лега din dosѕл тръsѕреї sпре пѕпере de поверї. (везі ші ὑπερτερία ші κάναθρον). [din

Πείρω, biit: περῶ, (пех: ἔπειρα, tpe: de кѕ: πέπαρκα, ші пас: πέπαρμαι, пех: 2: ἐπάρην) netpeкѕ în fpirape, saѕ кѕ fpiraрea, гѕреskѕ nînъ dinколо, stрънѕнгѕ. «Ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρον». Om: (ші пас:) «Πεπαρμένη περὶ δουρὶ ἀμφ'ὀνύχεσσιν)». Om: ші Es: 2) трекѕ, netpeкѕ. «Κύματα («Κέλευθον) πείρειν». Om·

Πειρῴατο, Ion: în локѕ de πειρῷντο, a 3. fm: neps: de през: ал noft: лѕї πειράομαι.

Πεῖσα, ης (ἡ), noet: [πείθω] askѕлtape, сѕпѕпере· «Τῷ δ' ἄρ ἐν πείσῃ κραδίη μένε„. Od: Υ. (везі ші πεῖσμα). 2)=Πίσα, ровінъ, saѕ локѕ вѕлtosѕ; (прin ѕрт:) kîmnie. (de ѕnde) «Μένειν ἐν πείσῃ„.=Μένειν κατὰ χώραν. (везі ші ..

Πείσεα (τὰ), se sokoteшte de греш: în локѕ de πίσεα. (везі ші преч:)

Πείσεαι, Ion: în локѕ de πείσῃ, 2: sinr: neps: de між: biit: ал лѕї πείθω.

Πεισίδικος (ὁ, ἡ), noet: înдѕплекъtорѕ de жѕdікъtорі. [πείθω, δίκη].

Πεισιθάνατος (ὁ, ἡ), noet: înдѕплекъtорѕ ла moapte. [πείθω, θάνατος].

Πεισίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: [πείθω, βροτὸς] înдѕплекъtорѕ (џiторѕ în askѕлtape) de oamenі.

Πεῖσις, εως (ἡ), înдѕплекаре. [πείθω].

Πεῖσις, εως (ἡ), [πάσχω, πείσομαι] natimъ; (fiлsf:) nasiva stape a sѕfлеtѕлѕї, saѕ disnosiџia кѕіва din чеeа че îmі înкінѕїеште

Πεισιχάλινος (ὁ, ἡ), noet: sѕпѕsѕ ла fpiѕ, =Πειθήνιος; (fir:) askѕлtъtорѕ, sѕпѕsѕ. [πείθω, χαλινὸς].

Πεῖσμα (τὸ), [πείθω] міжлокѕ konfpiвѕitорѕ ла înдѕплекаре, saѕ înкредінџаре; (în џен:) = Πεισμονή. 2) otronѕл, кѕ каре este легаtъ кораbia de џърmѕ; (în џен:) fѕnie гроаsъ. 3) коада поаmелор. (везі ші πέλμα). [de ѕnde

Πεισματικὸς, ἡ, ὸν, ші адв: -ικῶς, fѕкѕtѕ'

saŭ fъкъtорŭ de чева кв deпліпъ înкредinцаре ші stъpвinцъ de пърере.

Πεισμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї πεῖσμα. [ші

Πεισμάτιος, α, ον, поеt: atinгъtорŭ de otгоапеле коръвіiлор. [ші

Πεισμονὴ (π), депліпъ domipipe, stъpвitоаре пъреpе, saŭ înкредinцаре în чева.

Πείσομαι, viit: ал лѕї πάσχω, ші πείθομαι.

Πεῖσος (τὸ),=Πῖσος. (vezĭ πείσεα).

Πειστέον, posit: ал лѕї πάσχω, ші πείθομαι.

Πειστὴρ (ὁ), поеt: îndвплекъtорŭ. 2) în Ткр:)=Πεῖσμα, fsnie. [πείθω]. [de ѕnde

Πειστήριος, α, ον, ші

Πειστικὸς, ἡ, ὸν, коntpivѕitорŭ, saŭ îndemînatікŭ ла îndѕплекаре [de ѕnde

Πειστικῶς, adв· кв кіпŭ îndѕплекъtорŭ.

Πέκος, εος -ους (τὸ), [πέκω]=Πόκος, лîпъ tѕпsъ. 2) (ppin întind:) пïеле.

Πεκτέω -ῶ, viit: -ήσω,=Πέκω, sкарmъпŭ; dъръчеsкŭ; (de aчі) піеntъпŭ; tѕпzŭ; (ppin întind:) sкѕtѕрŭ влапъ, кожоакъ de oae. [ші

Πεκτὴρ (ὁ), tѕпzъtорŭ de oĭ. [ші

Πεκτὸς, ἡ, ὸν, tѕпsŭ; saŭ пïеntѕпаtŭ; dъръчіtŭ; sкъpmъпаtŭ. [din

Πέκω, viit: πέξω, рар în локŭ de πείκω.

Πέλα (λλα), ας (ἁ), Мачеd: în локŭ de φέλλα, пïаtpъ.

Πελαγαῖος (ὁ ἡ), în локŭ de...

Πελάγειος, α, ον,=Πελάγιος. [ші

Πελαγίζω, viit: -ίσω, поtопind, saŭ ревърsîndѕ mъ formezŭ валъ ка о mаре. «Ὁ ποταμὸς ἀνὰ τὸ πεδίον πᾶν πελαγίζει». Ep: 2) staŭ кв кораvіа депаpte de цъpmŭ în mаре, ѕмвлѕ пе mаре. [ші

Πελάγιος, α saŭ ος, ον, de mаре, saŭ ал mъpiĭ. «Ποσειδῶν — ». =Πόντιος. 2) каре se афлъ, saŭ stъ tpasŭ în mаре, іар пѕ ла цъpmŭ; (maĭ de mѕлtе-орĭ în локŭ de adв:) «Ἀνήγοντο πελάγιοι». Ksn: [πέλαγος].

Πελαγισμὸς (ὁ),=Ναυτία. [πελαγίζω].

Πελαγίτης, ου (ὁ), ші Πελαγῖτις, ιδος (ἡ), поеt: în локŭ de πελάγιος. [πέλαγος].

Πελαγοδρόμος (ὁ, ἡ), алергъtорŭ пе mаре. [πέλαγος, δρόμος].

Πελαγολιμὴν, ένος (ὁ), лimanŭ, saŭ порtŭ formatŭ în mаре. (vezĭ Леоnt: takt: K: 190. ші Полieп: Γ: Θ'. 38). [πέλαγος, λιμὴν].

Πέλαγος, εος -ους(τὸ), [πελὸς, saŭ πέλας](în цеп:) mapea, saŭ лѕчіѕл mъpiĭ în депъptаре de ѕsкаtŭ; (іар partік:) парtе de mаре пpopрiŭ пѕmitъ de ла вре ѕпѕл din цъpmѕpiле de п' împрежѕр. «Αἰγαῖον (“Ἰόνιον, «Ἰκάριον, ші чл:) πέλαγος». (vezĭ ші πόντος). 2) (fir:) mѕлцime пепѕmъpаtъ. (vezĭ ші ἄβυσσος). [de ѕnde

Πελαγόσδε, adв: поеt: кътре mаре.

Πελαγόστροφος (ὁ, ἡ), поеt: каре se învîpteште пе mъpĭ (mаріпаpŭ, пегѕцъtорŭ, ші чл:). [πέλαγος, στρέφω]. (алцiĭ sкpiŭ...

Πελαγότροφος (ὁ, ἡ), поеt: хpъпitŭ, tpъїtорŭ în mаре. [πέλαγος, τρέφω].

Πελαγόω -ῶ, viit: -ώσω, префакŭ în mаре, потопеsкŭ. [πέλαγος].

Πελάζω, [πέλας] viit: -άσω, апропіŭ, (ші ел:) mъ апропіŭ de чева (кв dat: indip:). «Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον». Іл: Δ: (ші кв преп:) «Κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε». Od: K: (ші кв ак: кв преп:) «Δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ νῆσον ἐς Ὠγυγίαν πέλασαν θεοί». Od: H: M: (ші кв adв:) “Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμος τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν». Od; E: (ші nestp: saŭ ел:) «Τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει» Плt: (ші mіж: кв цеп:) «Φύλακος πελασθείς». Sof:

Πελάθω, (fъръ viit:) поеt: în локŭ de πελάζω.

Πέλανος (ὁ), (îm: în еtерои! πέλανα) [παλύνω] пръжitѕpъ (din преа sѕвцiре fъiпъ) пепtpѕ жеptfe; (în цеп:) лікѕidŭ (sѕкŭ) înкераtŭ; (de ѕnde) mïере; коколоашŭ de sînце înкераtŭ; грѕпzŭ de tъmîie, ші чл:; (de ѕnde поаtе пепtpѕ asemъпареа formeĭ) оволŭ.

Πελαργάω -ῶ, viit: -ήσω, (dѕпе Пітаг:) =Νουθετῶ. [ші

Πελαργιδεὺς, έως (ὁ), пѕїŭ de варzъ. [ші

Πελαργικὸς, ἡ, ὸν, кѕвепitŭ, înѕѕшitŭ верzелор. «Νόμος—» Sхл: Apstf: întoкmitоаре de а кѕѕtа ла вътрîпеце копiї пе пърiпцĭ (прекѕm se zіче, къ fак верzеле). [ші

Πελαργῖτις, ιδος (ἡ), ѕпŭ felŭ de вѕріапъ. [ші

Πελαργὸς (ὁ), [πελὸς, ἀργὸς] варzъ, о пасъре кв пепе nestpiце (пегр-алве).

Πελαργοχρὼς, ῶτος (ὁ,ἡ), поеt: чел în faца верzeĭ, пегрѕ-алвŭ. [πελαργὸς, χρὼς].

Πελαργώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soїѕл верzелор, вързоsŭ, ка варzа. [πελαργὸς].

Πέλας, [πέλω] adв: апроапе (кв цеп:). «Οἴκησαν πέλας τῶν λεγομένων κήπων Μίδεω». Ep: (ші кв aptік:) «Δοῦλὸς ἐστι τῶν πέλας». Sof: «Ἰέναι ἐπὶ τοὺς πέλας,,. Тѕч:

Πελάσσαι, поеt: în локŭ de πελάσαι, пех: de inf; ал лѕї πελάζω.

Πελαστάτω, adв: (sѕпрл: ал лѕї πέλας), =Ἐγγυτάτω, преа апроапе.

Πελάστης, ου (ὁ),=Πελάτης.

Πελατεία(ἡ), вечinъtate; sлѫгъріе; кліенцъ, ші чл: [din
Πελάτης, ου (ὁ), локѫіторѕ d'апроапе, вечinѕ; (прin întind:) sлѫгъ, simвріашѕ; (ла Романі) патponatѕ de кътре чіnева (везі πάτρων), (Франц:) кліеntѕ. [de ѫnde
Πελατικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѕ simвріашѫлѫі, saѕ кліеntѫлѫі. "Τὸ πελατικὸν,,. (колект:) în локѕ de οἱ πελάται, класѫл лор.
Πελάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫі πελάτης.
Πελάω, віit: πελῶ, поет: în локѕ de πελάζω.
Πέλεθος, [în afin: кѫ πηλὸς] εος -ους (τὸ). skîрпъ (de омѫ).
Πελεθρίζω, віit: -ίσω, поет: în локѕ de πλεθρίζω. [πέλεθρον]. [de ѫnde
Πελέθρισμα (τὸ), поет: în локѕ de πλέθρισμα.
Πέλεθρον (τὸ), поет: în локѕ de πλέθρον.
Πέλεια, ας (ἡ), колѫмѕѕ, saѕ порѫмѕѕ selватікѕ. || "Πέλειαι,, поет: преоtіцеле Dodoneі. [ші
Πελειὰς, αδος (ἡ), поет: în локѕ de πέλεια. || (în:) "Πελειάδες,,. поет: în локѕ de πλειάδες. [πέλειος].
Πελειοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поет: хрънітоpѕ (цііторѕ) de колѫмѕі (маі кѫ seамъ) selватічі. [πέλεια, τρέφω].
Πέλειος [πελὸς], α, ον, rаs: негрічоsѕ, чепѫшіѕ înкisѕ.
Πελεκὰν, ᾶνος (ὁ), [πελεκάω] ѫnѕ felѕ de гіопоае 2) ѫnѕ алtѫ soiѕ de пасъре маре de апъ, вавіцъ, saѕ пелеканѕ.
Πελεκάνος (ὁ), în локѕ de πελεκὰν.
Πελεκὰς, ᾶντος At:, ші ᾶ, Dop: (ὁ), în локѕ de πελεκὰν.
Πελεκάω -ῶ, віit: -ήσω, taiѕ кѫ топорѫл saѕ кѫ варdа, чіоплеsкѕ. [πέλεκυς]. [de ѫnde
Πελέκημα (τὸ), вѫкатъ de лемnѕ ші чл:, чіоплітѫръ, ѫрчеа. [ші
Πελέκησις, εως (ἡ), чіопліре. [ші
Πελεκητὴς, οῦ (ὁ), чіоплітоpѕ de лемnѕ ші чл: [ші
Πελεκητὸς, ἡ, ὸν, чіоплitѕ, saѕ de чіоплit.
Πελεκίζω, віit: -ίσω, taiѕ de totѕ кѫ sекѫра; (прin întind:) taiѕ капѫл. [πέλεκυς].
Πελεκινάριον (τὸ), лемnѕ тъіatѕ în формъ de коаdъ de топорѕ, dim: ал лѫі ...
Πελεκῖνος (ὁ), (архітект:) лемnѕ тъіatѕ în формъ de топорѕ, каре se вate ка о легътѫръ sпре înцепеніре în dosѫл a доъ грinзі saѕ skîndѫрі, ші чл: клапъ. 2) ѫnѕ felѕ de плаntъ кѫ воаве în пъstъі de форма топорѫлѫі,='Ηδύσαρον, (Франц:) féve de loup, saѕ ѕéné bâtard. 3)=Πελεκάν. [πέλεκυς]. [de ѫnde
Πελεκινωτὸς, ἡ, ὸν, (архітект:) тъіatѕ în формъ de клапъ.
Πελεκκάω -ῶ, поет: în локѕ de πελεκάω.
Πέλεκκον (τὸ), поет: коаdъ de топорѕ.
Πελεκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în формъ de топорѕ. [πέλεκυς, εἶδος].
Πελεκύδιον (τὸ), топорашѕ. [din
Πέλεκυς, εος saѕ υος (ὁ), sекѫръ, топорѕ. [πάλλω]. [de ѫnde
Πελεκύστερον (τὸ),=Πέλεκκον. [πέλεκυς, ὕστερος].
Πελεκυφόρος (ὁ, ἡ), пѫртътоpѕ de sекѫръ, топорашѕ; (în Рома) ѫnѕ felѕ de гардіанѕ, (Тѫрч:) валтаціѕ. 2) ѫnѕ demnitарѕ, înaintea кърѫіа мерг топорашіі. [πέλεκυς, φέρω].
Πελεμίζω, віit: -ίξω, поет: [πάλλω] клеtinѕ, sгѫdѫіѕ tape; (прin întind:) аѫîрлѕ de ла sіnemі; deпъртезѕ. "Τρὶς μὲν μιν (τὸ δόρυ) πελέμιξεν, ἐρύσασθαι μενεαίνων,,. Іл: Φ. (ші пas:) «Τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος». Іл: Θ. Ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται χθών». Es: «Χασσάμενος πελεμίχθη». Ом: s'a аѫîрліt, s' a înnins deпарte.
Πέλεσκε, поет: în локѕ de ἔπελε, a 3: sinr: перs: de прел:, ші
Πέλευ, поет: în локѕ de πέλου, 2: sinr: перs: de між: през: ал порѫнч: лѫі πέλω.
Πεληϊὰς, άδος (ἡ), Іон: în локѕ de πελειάς.
Πελία (ἡ),=Πελίωμα.
Πελιὰς, άδος (ἡ), поет: în локѕ de πελιὰ, fem: ал лѫі πελιός.
Πελιδναῖος α, ον, ші
Πελιδνήεις, εσσα, εν, поет: în локѕ de...
Πελιδνὸς, ἡ ὸν, негрічоsѕ, smeadѕ, saѕ оаклеші. [πελὸς, πελιὸς]. [de ѫnde
Πελιδνότης (ἡ), фаца лѫі πελιδνὸς. [ші
Πελιδνόω -ῶ, віit:-ώσω, înnегреsкѕ, (ші пas:) мъ înнегреsкѕ ла фацъ. [de ѫnde
Πελίδνωμα (τὸ), патъ неагръ, saѕ негреацъ. [ші
Πελίδνωσις, εως (ἡ), înnогріре ла фацъ.
Πελικάνιον (τὸ), dim: ал лѫі ...
Πελίκη (ἡ),=Πέλιξ, вліdѕ de лемnѕ, къванѕ. (везі ші...
Πελίνη (ἡ), (în Atena) ѫnѕ felѕ de мъsѫръ înкъпътоаре (мертікѕ) ка de треі sѫte доъ-зечі ші патрѫ de драмѫрі.
Πέλιξ, ικος (ἡ),=Πέλλα, къѫшѕ, къванѕ; доніцъ; saѕ îрdѫѕ.
Πελιὸς, ὰ, ὸν, =Πελιδνὸς [de ѫnde
Πελιότης (ἡ),=Πελιδνότης. [ші

Πελιόω -ῶ, biit: -ώσω,=Πελιδνόω.
Πέλὶς, ιδος saš ἴδος (ἡ),=Πέλιξ (de šnde Лat: pelvis).
Πελίχνη (ἡ),=Πελίκη (кš tinš de dim:).
Πελίωμα (τὸ),=Πελίδνωμα. [ші
Πελίωσις (ἡ),=Πελίδνωσις. [πελιόω].
Πέλλα, ης (ἡ), îpdъš de mšлs лante. 2) къšшš de лemnš; къвanš.
Πέλλα, ης (ἡ), [de aчі] пiеле, (Лat:)pellis.
Πέλλα, ης (ἡ),=Πέλα.
Πελλαῖος, α, ον, ші
Πελλαιχνὸς, ἡ, ὸν, ші
Πελλαιχρὸς, ὰ, ὸν, negpiчosš, smeadš=[Πελλὸς] ші Πελιδνὸς; (іap dšne Esixie) кam poшкatš.
Πελλαντήρ (ὁ),poet: [πέλλα] =Ἀμολγεὺς, îpdъš de mšлs лante.
Πελλὰς, άδος (ἡ),=Πέλλα.
Πελλαστὴ (ἡ),=Πέλυτρον.
Πελλητὴρ (ὁ), poet:=Πελλαντὴρ.
Πελλὶς, ίδος (ἡ),=Πελὶς.
Πελλόομαι-οῦμαι, (pap) în лoкš de πελιόομαι. [din
Πέλλος, η, ον, saš Πελλὸς, ἡ, ὸν, (pap) în лoкš de πελιὸς.
Πέλλωμα (τὸ), [πελλόομαι] =Πελίωμα.
Πέλμα (τὸ), [πέλλα] taлпъ (de пiчорš, saš de înкълцъminte). 2) (прin întind:) кълкіїš. 3) înкълцъminte. 4) коадъ de поamъ (іap partik: de mъpš, saš пapъ). (bezі ші πεῖσμα). 5) (în цen:) къпътіїš, bîpfš. «Δακτύλων— ». Ал: Afpod: [de šnde
Πελματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кš taлпа пiчорšлšї.
Πέλομαι, bezї πέλω.
Πελὸς, ἡ, ὸν, =Πελλός.
Πελτάζω, biit: -άσω, sîntš apmatš кš miкšл skštš [πέλτη].
Πελτάριον (τὸ), dim: šл лeї πέλτη.
Πελταστὴς, οῦ (ὁ), пeлtastš, ostaшš apmatš кš miка паbъзъ nšmitъ пeлtъ; (în цen:) nezestpš šшop-apmatš. [πελτάζω]. [de šnde
Πελταστικὸς, ἡ ὸν, пeлtastiкš, кšвenitš, saš însšшitš пeлtastšлšї. «Πελταστική». Лкs: meшteшšгšл, saš sлšжва пeлtastšлšї. «Τὸ πελταστικὸν». (кoлeкt:) пeлtastiї, чeata šmop-apmaцiлор. [de šnde
Πελταστικῶς, adb: кš кinš пeлtastiкš, saš ка пeлtastš. [de šnde
Πελταστικώτατα, adb: sšпpл: ка foapte îndemînatiкš пeлtastš.
Πελταφόρος (ὁ, ἡ), =Πελτοφόρος.
Πέλτη (ἡ), [πάλλω] пeлtъ, skštš šшopš de întpešвinцapea šшop-apmaцiлор ostaшї; (прin întind:) oaste de пeлtastї. (bezї ἀσπίς, ші δόρυ, ші чл:). 2)=Παλτὸν, лanчe. "Ἀετόν χρυσοῦν ἐπί πέλτης ἀνατεταμένον». Ksn: 3) šnš feлš de пodoaвъ de каї. (Ešp: Pes: 301).
Πέλτης, ου (ὁ), sъpatšл пeшte de mape ші de pîš (maї кš seamъ de Niлš) nšmitš κορακῖνος, (Fpanц:) sortel.
Πελτοφόρος (ὁ, ἡ), [πέλτη, φέρω]=Πελταστής.
Πέλυντρον (τὸ), =Πέλυτρον.
Πέλυξ, υκος (ἡ), =Πέλιξ. 2) (Skp:) = Πέλεκυς.
Πέλυτρον (τὸ), [πέλλα] кšpea, кš каpe îшї înfъшšpaš stpîns пiчoapeлe aлepгътopiї, saš кšpiepiї пe жos, nezodpomiї.
Πέλω, ші (miж: каpe este ші maї întpeв:) Πέλομαι, (fъdъ biit:) poet: [în afin: кš πάλλω] (apx: ші papš) mъ miшкš; (прin întind:) mъ aflš, netpešš obiчnšit šndeba; (bezї ші πολέω); (de šnde obiч:) sîntš, eksistš. «Ζεῦ πάτερ, σέο ἐκ πάντα πέλονται». Іл: N. «Οὔτις πρῆξις πέλεται γόοιο». Іл: Ω. «Θνατοὶ πελόμεσθα». Ткp: «Φίλος ἔπλες Μοίσαις„. Ткp: (ші ка simпл: ажšt:). «Ἐμοῖο λελασμένος ἔπλευ». Іл: Ψ. [de šnde
Πέλωρ (τὸ), nedeкл: poet: іasmъ, fiinцъ monstpšoasъ. [de šnde
Πελωρεύω, biit: -εύσω, гл: doskonepš, daš de faцъ. [ші
Πελωριὰς, άδος (ἡ), =Πελωρίς. [ші
Πελώριος, α saš ος, ον, monstpšosš, foapte mape; (poet:) minšnatš; (în цen:) mape, гpozabš. «Τὰ πρὶν πελώρια». Esxл: tapї лeцiїїpї. [ші
Πελωρὶς, ίδος (ἡ), šnš feлš de mape кoкiлъ, saš skoїкъ de mape. [ші
Πέλωρον (τὸ), poet: = Πέλωρ. (пpinч: nešt: лšї..
Πέλωρος, η saš ος, ον, poet: în лoкš de πελώριος.
Πέμμα (τὸ), [πέπτω] пpъжitšpъ. (bezї ші πόπανον).
Πεμμάτιον (τό], dim: aл лšї πέμμα.
Πεμματολόγος (ὁ, ἡ), bopšitopš, saš skpiitopš despre пpъжitšpї [πέμμα, λόγος].
Πεμματουργὸς (ὁ, ἡ), fъкътopš de пpъжitšpї. [πέμμα, ἔργον].
Πεμπαδάρχης, ші Πεμπάδαρχος (ὁ, ἡ), къпetenie de o чinчime de soлdaцї. [πεμπὰς, ἄρχω].
Πεμπάζω, ші (miж:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι, nšmъpš кîte чinчї, saš кš чeлe чinчї deцete; (în цen:) nšmъpš; (fir:) înšîpte-

skš în mintea mea, mъ rîndeskš вine. [din
Πεμπὰς, άδος (ἡ), [πέμπε] = Πεντάς.
Πεμπαστὴς, οῦ (ὁ), поet: nятърztорš; sокоtitорš. [πεμπάζω].
Πέμπε, Еол: (foapte рар) în локš de πέντε.
Πέμπελος (ὁ), [πέπτω, saš πέμπω] foapte вътрîнš. (везĭ ші πέμφελος).
Πεμπταῖος, α, ον, fъкstš, saš fъкъtорš de чева în чinчĭ ziле; чел че аре чinчĭ zile, de kînd... (în џen:) de чinчĭ zile. [πέμπτος].
Πεμπτάμερος (ὁ, ά), Dор: în локš de πενθήμερος. [πέμπτος, ἡμέρα].
Πεμπτὰς, άδος (ἡ), =Πεντάς. [πέμπτος].
Πεμπτέος, α, ον, nosit: ал лsĭ πέμπω.
Πεμπτημόριον (τὸ), а чinчiлеа napte dintр' snš лsкрs; sna ла чinчĭ. [πέμπτος, μόριον].
Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, tрimisš. [πέμπω].
Πέμπτος, η, ον, ал чinчiлеа. "Πέμπτος αὐτὸς». Лкs: ел кs înкъ патрs. [πέμπε = πέντε].
Πέμπω, вiit: πέμψω, (tpe: de кs: πέπομφα] tрimiџš; порneskš, петреkš, însoџeskš пе чineва; (desпре коравie) tpansпорtš; (desпре neînssfл:) арsнкš, asпiрлš; (miж:)= Μεταπέμπομαι. «Πέμψει ἄγγελον». Ткр: «Ὄφρα σε πέμπωσι νῆες». Od: Θ. (ші кs dat: indiр:). «Κακὸν πέμπησιν ἑκάστῳ». Iл: O. (saš ак: кs преп:) «Τὸν ξεῖνον πέμπομεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν». Od: N. (saš întр' алtъ акчепџie). «Πέμπειν ἐφ ὕδωρ» Ер: (ші кs adв:) «Ἔπαφον πέμπ' αἰδός δε» Iл: Ψ. îл însoџеа ла мормîntš. (ші despre neînssfл:). "Πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν πέμπον ἐπασσυτέρας„. Es: «Πομπὴν πέμπειν». Лкs: =Πομπεύειν. (ші пas:) «Τὸν πεμπόμενον τῷ Διονύσῳ. Ер: пsрtatš în парада лsĭ Dionisš. (ші miж:) «Χρὴ μ' ἐπὶ τὸν ἄνδρα πέμψασθαί τινα„. Sof: (ші întр' алtъ акчепџie). «Πῶς σ' ἂν πεμψείαθ', ὥστε οἰκεῖν δίχα». Sof: = Μεταπέμψαιντο, ар tpimite съ te kieme.
Πεμπώβολον (τὸ), (înstрsmîntš вsкъtъреskš) fsркsлiџъ маре кs чinчĭ џепе. [πέμπε, ὀβολός].
Πέμφελος (ὁ, ἡ), [πέμπω] întрев: пsмаĭ комп: δυσπέμφελος, апевоïоsš.
Πεμφηρίς (-φερὶς) (ἡ), sпš fелš de пеште. (At: Z 84).
Πεμφιγώδης, ші Πεμφιδώδης, ες (ὁ, ἡ), =Φλυκταινώδης. [din
Πέμφιξ, ιγος, ші
Πεμφὶς, ίδος (ἡ),= Πομφὸς, въшiкъ; (în џen:) ор че se евапореазъ, ші se pisiпеште (se фаче, ші îndatъ se desфаче); (de snde поet:) пiкъtsръ, saš stponitsръ de апъ; порš; разъ de лsмînъ; ssfларе de вîntš; (прin întind:) snipitš înвietорš, ssfлеtš. «Πεμφίδων ὅπα». Лiк: [de snde
Πεμφιδὼν, όνος (ἡ), = Τερθρηδὼν, алвinъ seлвatiкъ.
Πέμφις, εως (ἡ), tрimitере, порnire (акt: saš пas:). [πέμπω].
Πενεστεία (ἡ), калitatea, saš starea лsĭ [πενέστης]; (колект:) în локš de οἱ πενέσται.
Πενέστατος, η, ον, ші
Πενέστερος, α, ον, компар: ал лsĭ πένης.
Πενέστης, ου (ὁ), [πένης] [în Tesал:) роsš лsкръторš de пъмîntš (Веоџiеапš колonisatš ровš кs кondiџiĭ în Tesaлia). (Франџ:) serf. (везĭ ші εἵλως). 2)=Πένης. "Ἐκ τε πενέστεω κὴξ ὀλιγησιπύου». Епгр: [de snde
Πενεστικὸς, ἡ, ὸν, кsвenitš, însšшitš лsĭ πενέστης, ровosš. "Τὸ πενεστικὸν,,. (колект:) în локš de οἱ πενέσται.
Πένηαι, Ion: în локš de πένη. 2: sinг: перs: de sкп: ал лsĭ πένομαι.
Πένης, [πένομαι] ητος (ὁ), (dsпе ziч:) tрзiторš din ostenелеле сале, съракš; (кs џen:) лiпsitš, жindsitš de чева. [de snde
Πένησσα, ης (ἡ), fem: ал лsĭ πένης. [ші
Πενητεύω, вiit: -εύσω, sîntš съракš.
Πενητοκόμος (ὁ, ἡ, [πένης, κομέω] къsтъторš, îngрiжitорš de сърачĭ.
Πενθαίνω, (fъръ вiit:)=Πενθέω. [ші
Πενθαλέος, α, ον, поet: вредniкš de жале, saš жалпiкš. 2) tрistš. [ші
Πενθὰς, άδος, поet: în локš de πενθαλέα, жалпiкъ. [πένθος].
Πένθεια (ἡ), поet: (пreа рар) în локš de πένθος.
Πενθείετον, поet: în локš de πενθεῖτον, а 3: înd: перs: de прел: ал лsĭ πενθέω. (алџiĭ sкрiš πενθήετον).
Πενθείω, поet: în локš de πενθέω.
Πενθερὰ, (ἡ), soакръ. [ші
Πενθερὸς (ὁ), soкрs върватsлsĭ, saš tat' ал певеsteĭ (везĭ ші ἑκυρὸς). 2) (sпе-орĭ) кsмnatš (despre соръ, saš despre сора невеsteĭ); (în џen:) кssкрs (везĭ ші κηδεστής). [πένθος].
Πενθεροφθόρος saš Πενθεροκτόνος (ὁ, ἡ), пръпъditор, saš оморîtорš de soкpi, saš кssкpi. [πενθερὸς, φθείρω, saš κτείνω].
Πενθέω -ῶ, вiit: -ήσω, [πένθος] жълеskš (прiнч:) морtš; (neстр:) sîntš жалпiкš пентрs моартеа кsїва.
Πενθήετον, везĭ πενθείετον.

Πένθημα (τὸ), обiektȣ de жале (de плîнџере).

Πενθήμεναι, поеt: în локȣ de πενθεῖν.

Πενθήμερος (ὁ,ἡ), чел de чiнчĭ ziле. [πέντε, ἡμέρα].

Πενθημιμερὴς, έος (ὁ, ἡ), копрinzъtорȣ de чinчĭ жȣmътъцĭ de пърцĭ. «Τομὴ, saȣ ἄρσις—,,. Metр: desпърцiре дȣпе челе dintîĭ doъ шi жȣmъtate пiчоаре але верѕȣлȣĭ eksametрȣ шi Iamвiкȣ; шi Πενθημιμερὲς (τὸ), партеа чеа dintîĭ a ачестор версȣрĭ. [πέντε, ἥμισυ, μέρος].

Πενθημιποδιαῖος, α, ον, копрinzъторȣ de о întindере de doъ пiчоаре шi жȣmъtate. [шi

Πενθημιπόδιον (τὸ), întindере (спацiȣ) de doъ пiчоаре шi жȣmъtate. [πέντε, ἥμισυ, ποῦς].

Πενθημισπίθαμος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindере de doъ палме шi жȣmъtate. [πέντε, ἥμισυ, σπιθαμή].

Πενθημιταλαντιαῖος, α, ον, каре траџе, saȣ se прецȣiеште doĭ taланцĭ шi жȣmъtate. [πέντε, ἥμισυ, τάλαντον].

Πενθημιχοῖνιξ, ικος (ἡ), mъсȣръ de doъ шi жȣmъtate xeniче. [πέντε, ἥμισυ, χοῖνιξ].

Πενθήμων, ονος, шi

Πενθήρης, εος (ὁ, ἡ), жалнiкȣ, saȣ de жале. [шi

Πενθηρὸς, ὰ, ὸν, de жале.

Πενθητήρ (ὁ), поеt: жълiторȣ, плîнгъторȣ. [шi

Πενθητήριος, α, ον, шi

Πενθητικὸς, ὴ, ὸν, de жале, saȣ de жалнiкȣ; (despре омѕ) disпȣсȣ ла жале, tрistȣ. [πενθέω]. [de ȣnde

Πενθητικῶς, adв: кȣ кiпȣ жалнiкȣ.

Πενθήτρια (ἡ), fem: ал лȣĭ πενθητήρ, жълiтоаре.

Πενθικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς,=Πενθητικός. [шi

Πένθιμος, η saȣ ος, ον, кȣвенiтȣ ла, saȣ аръtъторȣ, saȣ прiчiнȣiторȣ de жале. "Τὸ πένθιμον,,. Eкр: прiчiнъ de жале. [din

Πένθος, [πένθω, неînтреб:=πάσχω] εος -ους (τὸ), tрiстецъ (прiнч:) пентрȣ мортȣ, жале, (Iт.л:)dолiȣ, înбръкъminte în негре, шi чл: 2) (ȣne-орĭ)= Πάθος, реа întîmпларе, непорочiре. «Τὸ τοῦ ἑταίρου πένθος ἄξιον ἦν δακρύων». Ep:

Πενία, шi Ion: Πενίη (ἡ), [πένης] съръчiе.

Πενιχραλέος, α, ον, поеt: în локȣ de...

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, съръкъчоѕȣ. [πένης]. [de ȣnde

Πενιχρότης (ἡ), калiтatea съръкъчоѕȣлȣĭ, съръкъчоше. [шi

Πενιχρῶς, adв: în кiпȣ съръкъчоѕȣ, съръчеште.

Πένομαι, (прел: ἐπενόμην, шi maĭ mȣлtȣ пȣ) лȣкрезȣ, mȣнческȣ (ка съ 'mĭ aroniseskȣ але вieцiĭ); (прiн врm:) sîntȣ съра кȣ; (кȣ ак:) fакȣ, съвîршескȣ чева; (шi кȣ преп:) mъ îndелеtniчeскȣ ла чева. «Περὶ δεῖπνον πένοντο,,. О: Δ.

Πενόομαι-οῦμαι, вiiт: -ωθήσομαι, mъ съръческȣ. (s'a гъsit нȣmaĭ пеx: de партч: πενωθείς). [πένης].

Πεντάβιβλος (ὁ,ἡ), комnȣсȣ din чinчĭ кърцĭ. «Πεντάβιβλος (ἡ)». челе dintîĭ чinчĭ кърцĭ але векiȣлȣĭ testъmîntȣ, (алt:) Πεντάτευχος. [πέντε, βίβλος].

Πενταβόειος (ὁ, ἡ), комnȣсȣ din чinчĭ пieĭ de воȣ. [πέντε, βοῦς].

Πεντάγαμβρος (ὁ, ἡ), чел че аре чinчĭ џiнерĭ. [πέντε, γαμβρὸς].

Πεντάγραμμος (ὁ, ἡ), комnȣсȣ din чinчĭ лiнiĭ. «Πεντάγραμμον (σχῆμα)». Malmt: = Πεντάλφα. [πέντε, γραμμή].

Πενταγωνικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, реlatiвȣ кȣ...

Πεντάγωνος (ὁ, ἡ), чел în чinчĭ ȣнгiȣрĭ [πέντε, γωνία].

Πενταδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ чinчĭ деџете; saȣ кȣ întindере de чinчĭ деџете. [πέντε, δάκτυλος].

Πενταδάρχης, шi Πεντάδαρχος, ου (ὁ), = Πεμπαδάρχης. [πεντὰς, ἄρχω]

Πενταδεκαέτης, εος saȣ έος (ὁ, ἡ),=Πεντεκαιδεκαέτης. [πέντε, δέκα, ἔτος].

Πενταδεκαέτις, ιδος (ἡ), fem: ал пречед:

Πενταδικὸς, ὴ, ὸν, atinгъторȣ de чinчime; saȣ комnȣсȣ din (îmпърцiтȣ în) чinчimĭ. [шi

Πεντάδιον (τὸ), =[Πεντάς].

Πενταδραχμία (ἡ), кîtime de чinчĭ dраxme. [din

Πεντάδραχμος (ὁ, ἡ), чел de греȣtate, saȣ прецȣ de чinчĭ dраxme. ‖ (sȣвst:) «Πεντάδραχμον (τὸ), mонетъ de чinчĭ dраxme. [πέντε, δραχμή].

Πεντάδωρος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindере de чinчĭ палме, saȣ лаtȣрĭ de mîнъ. [πέντε, δῶρον].

Πενταέθλιον (τὸ), Ion: în локȣ de πένταθλον. [din

Πεντάεθλος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de πένταθλος.

Πενταετηρὴς, έος (ὁ, ἡ), = Πενταέτηρος. [de ȣnde

Πενταετηρία (ἡ), = Πενταετηρίς. [шi

Πενταετηρικὸς, ὴ, ὸν, релatівȣ кȣ, saȣ репetatȣ ла чінчіme de anĭ. [шi

Πενταετηρὶς, ίδος (ἡ), кȣpsȣ de чінчĭ anĭ.

Πενταέτηρος (ὁ, ἡ), поеt: în лoкȣ de...

Πενταέτὴς, εος saȣ έος (ὁ,ἡ), чел че ape, saȣ dъineште чінчĭ anĭ. (веzĭ шi δεκαέτὴς). [πέντε, ἔτος].

Πεντάζωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ чінчĭ врîне. [πέντε, ζώνη].

Πενταθλεύω, віit: εύσω, шi Πενταθλέω -ῶ, віit. -ήσω, mъ лȣптȣ în πένταθλον (веzĭ ziч:). [de ȣnde

Πενταθλητικὸς, ή, ὸν, релatівȣ кȣ...

Πένταθλον (τὸ), челe чінчĭ feлȣpĭ de лȣптъ (sъpitȣpъ, diskȣ, алepгъtȣpъ, лȣптъtȣpъ, шi rĭontȣitȣpъ saȣ asвîpлitȣpъ de лanчe), че se лȣптaȣ în sepвъtopiлe Олimпiiлop, шi чл: [шi

Πένταθλος (ὁ, ἡ), віpȣitopȣ, saȣ denpinsȣ în лȣпta πένταθλον; (npin întind: шi fir:) ковîpшitopȣ, saȣ amвiцionatȣ a întpeче пe алцiĭ in toate feлȣpiлe, шi (de ачeea maĭ de mȣлte opĭ) pъmasȣ înanoĭ, saȣ maĭ de жos. [πέντε, ἆθλος].

Πένταιχμος (ὁ, ἡ), чел че ape, saȣ este apmatȣ кȣ чінчĭ askȣцite вîpfȣpĭ. [πέντε, αἰχμή].

Πεντακέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ чінчĭ капеte. [πέντε, κεφαλή].

Πεντάκις, адв: de чінчĭ opĭ. [πέντε].

Πεντακισμύριοι, αι, α, чінчĭ-zeчĭ de miĭ. [πεντάκις, μύριοι].

Πεντακισχίλιοι. αι, α, чінчĭ miĭ. [πεντάκις, χίλιοι].

Πεντάκλαδος (ὁ, ἡ), чел кȣ (înпъpцitȣ în) чінчĭ pamȣpe. [πέντε, κλάδος].

Πεντάκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtopȣ de чінчĭ patȣpĭ. [πέντε, κλίνη].

Πενταχόρωνος (ὁ, ἡ), kom: лȣпг-вiецȣitopȣ, saȣ tpъitȣ de чінчĭ opĭ кît чĭoaka, foapte вътpînȣ. (веzĭ τρικόρωνος). [πέντε, κορώνη].

Πεντακοσιάρχης, ου (ὁ), къпetenie de чінчĭ sȣte ostaшĭ. [πεντακόσιοι, ἄρχω]. [de ȣnde

Πεντακοσιαρχία (ἡ), demnitatea командipȣлȣĭ de чінчĭ sȣte soлdaцĭ. 2) чeata de чінчĭ sȣte ostaшĭ de sȣвt komanda лȣĭ.

Πεντακοσίαρχος (ὁ), = Πεντακοσιάρχης.

Πεντακόσιοι, αι, α, чінчĭ sȣte. „Πεντακοσία ἵππος„. Лopц: чінчĭ sȣte de кълъpeцĭ. [πέντε, ἑκατόν].

Πεντακοσιομέδιμνος (ὁ, ἡ), чел кȣ венitȣ de чінчĭ sȣte кiлe de вȣкate. (în Atena ачeштia fopmaȣ чел întîĭȣ кlasȣ de четъцenĭ). [πεντακόσιοι, μέδιμνος].

Πεντακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, ал чінчĭsȣteлea. [πεντακόσιοι]. [de ȣnde

Πεντακοσιοστὺς, ύος (ἡ), чінчĭsȣtime, saȣ кîtime de чінчĭ sȣte.

Πεντάκτενος (ὁ, ἡ), веzĭ Πεντέκτενος.

Πεντακυμία (ἡ), чінчĭ валȣpĭ ȣпȣл пeste алtȣл, ad: mape fȣptȣпъ. [πέντε, κῦμα].

Πεντάλεκτρος (ὁ, ἡ), поеt: [πέντε, λέκτρον] însȣpatȣ, mъpitatъ de чінчĭ opĭ (ȣna dȣпe алta).

Πενταλιθίζω, віit: -ίσω, жoкȣ жoкȣл пȣmitȣ πεντάλιθα. [din

Πεντάλιθος (ὁ, ἡ), kompȣsȣ din чінчĭ пĭetpe. ‖ (sȣвst:) Πεντάλιθα (τὰ), ȣпȣ feлȣ de жoкȣ кȣ чінчĭ пĭetpiчeлe. [πέντε, λίθος].

Πεντάλιτρος (ὁ, ἡ), кapе tpaцe чінчĭ лitpe. [πέντε, λίτρα, веzĭ ziч:].

Πενταμερὴς, έος (ὁ, ἡ), înпъpцitȣ în чінчĭ пъpцĭ. [πέντε, μέρος]. [de ȣnde

Πενταμερῶς, адв: în чінчĭ пъpцĭ.

Πεντάμετρος (ὁ, ἡ), (npinч: вepsȣ) kompȣsȣ din чінчĭ пiчoape metpiче. [πέντε, μέτρον].

Πεντάμηνος (ὁ, ἡ), de чінчĭ лȣпĭ. ‖ (sȣвst:) Πεντάμηνος (ἡ), кȣpsȣ de чінчĭ лȣпĭ. [πέντε, μήν].

Πεντάμοιρος (ὁ, ἡ), копpinzътopȣ de чінчĭ пъpцĭ. [πέντε, μοῖρα].

Πεντάμορφος (ὁ, ἡ), чел кȣ (înfъцiшatȣ sȣв) чінчĭ fopme, saȣ firȣpĭ. [πέντε, μορφή].

Πεντάμυρον (τὸ), ȣпȣ feлȣ de mipeasmъ алкътȣitъ din чінчĭ feлȣpĭ. [πέντε, μύρον].

Πενταναΐα (ἡ), floтiлъ kompȣsъ din чінчĭ коpъвiĭ. [πέντε, ναῦς].

Πεντάοζος (ὁ, ἡ), поеt: = Πεντάκλαδος. [πέντε, ὄζος].

Πενταπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe de чінчĭ лatȣpĭ de mînъ. [πέντε, παλαιστή].

Πενταπετὲς, έος (τὸ), = Πεντάφυλλον. [шi

Πενταπέτηλος (ὁ, ἡ), поеt: = Πεντάφυλλος. (de ȣnde ‖ sȣвst:) Πενταπέτηλον (τὸ), плanta πεντάφυλλον. [πέντε, πέταλον].

Πενταπήχης, εος (ὁ, ἡ), пзц: în лoкȣ de

Πεντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de чінчĭ коцĭ. [πέντε, πῆχυς].

Πενταπλασιάζω, віit: -άσω, înчінчеsкȣ. ‖ (пas: saȣ miж:) mъ faкȣ...

Πενταπλάσιος, α, ον, шi Πενταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -όνως, înчінчitȣ. [πενταπλοῦς].

Πεντάπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindepe saȣ sпaцiȣ de чінчĭ погоane. [πέντε, πλέθρον].

Πενταπλήσιος, η, ον, Ion: în лoкȣ de πενταπλάσιος.

Πεντάπλοκος (ὁ, ἡ), înnletitǎ în чinчĭ fipe, saǔ biųe. [πέντε, πλέκω].

Πενταπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -οῦν = Πενταπλάσιος. || (sǔbst:) •Πενταπλόα(κύλιξ),, ' ǔnǔ felǔ de пахарǔ, че se da премiǔ biрǔitoriлор алергǔtoрĭ. [πέντε, ἁπλόος -οῦς].

Πεντάπολις, εως (ἡ), statǔ compusǔ din чinчĭ ораше. [πέντε, πόλις].

Πεντάπορος (ὁ, ἡ), чел кǔ чinчĭ канале, saǔ локǔрĭ de ешit. [πέντε, πόρος].

Πεντάπους -οδος (ὁ, ἡ), чел кǔ întindere de чinчĭ пiчoare. [πέντε, ποῦς].

Πενταπρωτεία (ἡ), demnitatea лǔĭ ...

Πεντάπρωτος (ὁ), ǔnǔл din чinчĭ întîĭĭa шĭ aĭ ораш лǔĭ (пе времеа Biz:), senatorǔ. (везĭ шi δεκάπρωτος). [πέντε, πρῶτος].

Πεντάριθμος (ὁ, ἡ), чел de чinчĭ (saǔ ал чinчiлеа) ла нǔмǔрǔ. [πέντε, ἀριθμός].

Πεντάῤῥαβδος (ὁ, ἡ), compusǔ din чinчĭ шire, saǔ pîndǔrĭ; saǔ чел în чinчĭ вǔрџĭ. [πέντε, ῥάβδος].

Πεντάῤῥαγος (ὁ, ἡ), чел кǔ чinчĭ вробоане. [πέντε, ῥάξ].

Πενταρχία (ἡ), гǔвернǔ compusǔ din чinчĭ membрi. [πέντε, ἀρχή].

Πεντάς, άδος (ἡ), чinчime. 2) kîtime, saǔ adǔнǔtǔрǔ de чinчĭ. [πέντε].

Πεντάσημος (ὁ, ἡ), везĭ ἑκτάσημος. [πέντε, σῆμα]

Πεντάσκαλμος (ὁ, ἡ), (корабie) кǔ чinчĭ bîсле. [πέντε, σκαλμός].

Πενταστίθαμος (ὁ, ἡ), чел кǔ întindere de чinчĭ палме. [πέντε, σπιθαμή].

Πενταστάδιος (ὁ, ἡ), чел кǔ întindere de чinчĭ stadiĭ. [πέντε, στάδιον].

Πενταστάτηρος (ὁ, ἡ), каре траџе, saǔ преџǔiеште чinчĭ statere. [πέντε, στατήρ].

Πεντάστιχος (ὁ, ἡ), compusǔ din, saǔ копrinsǔ în чinчĭ pîndǔrĭ saǔ шire. [πέντε, στίχος].

Πεντάστομος (ὁ), чел кǔ чinчĭ гǔрĭ. [πέντε, στόμα].

Πεντάστοος (ὁ, ἡ), чел кǔ чinчĭ галерiĭ. [πέντε, στοά].

Πενταςυλλαβία (ἡ), adǔнǔtǔрǔ de чinчĭ siлабе. [din

Πεντασύλλαβος (ὁ, ἡ), compusǔ din чinчĭ siлабе. [πέντε, συλλαβή]. [de ǔnde

Πεντασυλλάβως, adв: în чinчĭ siлабе.

Πεντασύριγγος (ὁ, ἡ), =Πεντεσύριγγος.

Πεντάσχημος (ὁ, ἡ), чел кǔ чinчĭ forme, saǔ figǔрĭ. [πέντε, σχῆμα].

Πεντάσχοινος (ὁ, ἡ), чел кǔ întindere de чinчĭ sxine (мǔсǔрǔ Перs:), saǔ de треĭ sǔte stadiĭ. [πέντε, σχοῖνος].

Πεντατάλαντος (ὁ, ἡ), каре траџе, преџǔiеште, saǔ kostǔ чinчĭ таланџĭ. [πέντε, τάλαντον].

Πεντάτευχος (ἡ), (karte) îmпǔрџitǔ în чinчĭ пǔрџĭ, saǔ волǔме; (partik:)=Πεντάβιβλος a лǔĭ Moĭsi. [πέντε, τεῦχος].

Πεντάτονος (ὁ, ἡ), compusǔ din чinчĭ to пǔрĭ. || (sǔbst:) Πεντάτονον (τὸ) mǔsik: пентатонǔ, (Franџ:) septième mineure [πέντε, τόνος].

Πενταφάρμακος (ὁ, ἡ), копrinzǔtoрǔ de, saǔ compusǔ din чinчĭ felǔрĭ de бǔрiенĭ de леакǔ, saǔ de aromate. || Πενταφάρμακον (τό), ǔnǔ felǔ de mînкаре, saǔ прǔжiтǔрǔ din чinчĭ felǔрĭ de materiĭ. [πέντε, φάρμακον].

Πενταφυής, έος (ὁ, ἡ), поет: [πέντε, φυή] чел de natǔрǔ, saǔ kalitate de чinчĭ felǔрĭ; saǔ=Πενταμερής.

Πεντάφυλλος (ὁ, ἡ), чел кǔ чinчĭ frǔnze (în fie-каре кракǔ). || (sǔbst:) Πεντάφυλλον (τὸ), ǔnǔ felǔ de плантǔ кǔ чinчĭ frǔnze îmпipate пе ачееашĭ коадǔ în formǔ de mînǔ deskisǔ, (Franџ:) quinte-feuille. [πέντε. φύλλον].

Πεντάφωνος (ὁ, ἡ), resǔнǔtoрǔ de чinчĭ orĭ de ачелашĭ гласǔ. [πέντε, φωνή].

Πένταχα, adв. în локǔ de..

Πενταχῆ, adв: în чinчĭ пǔрџĭ; saǔ dǔпе чinчĭ kiпǔрĭ. [πέντε].

Πενταχιλιοστός, ή, όν, ал чinчimiiлеа. [πέντε, χίλιοι].

Πεντάχορδος (ὁ, ἡ), чел кǔ чinчĭ koarde. || (sǔbst:) •Πεντάχορδον (τὸ). ǔnǔ felǔ de mǔsikaлǔ instrǔmîntǔ. [πέντε, χορδή].

Πενταχοῦ, adв: în чinчĭ пǔрџĭ, saǔ локǔрĭ. [πέντε].

Πεντάχρονος (ὁ, ἡ), (mǔsik:) compusǔ din чinчĭ timпĭ. [πέντε, χρόνος].

Πενταχῶς, adв:=Πενταχῆ, în чinчĭ kiпǔрĭ, saǔ felǔрĭ. [din

Πέντε (οἱ, αἱ, τὰ), (nǔmer: nedeкл:) чinчĭ.

Πεντεβόειος (ὁ, ἡ),=Πενταβόειος.

Πεντέγραμμος (ὁ, ἡ),=Πεντάγραμμος.

Πεντεδάκτυλος (ὁ, ἡ),=Πενταδάκτυλος.

Πεντεδέκατος, η, ον,=Πεντεκαιδέκατος.

Πεντεδραχμία (ἡ), = Πενταδραχμία.

Πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл: nǔmer:) чinчĭ-spre-zeче. [πέντε, καὶ, δέκα].

Πεντεκαιδεκετηρίς, ίδος (ἡ), кǔрsǔ de чinчĭ-sprezeче anĭ. [шi

Πεντεκαιδεκαέτης, εος saǔ έος (ὁ, ἡ), de чinчĭ-spre-zeче anĭ. (везĭ δεκαέτης). [πεντεκαίδεκα, ἔτος].

Πεντεκαιδεκαμναῖος, α, ον, каре траџе,

saŭ прецŭieшste чinчĭ-sпpe-zeчe mine. [πεντεκαίδεκα, μνᾶ].

Πεντεκαιδεκαναΐα (ἡ), flotilъ de чinчĭ-sпpe-zeчe коръвiĭ. [πεντεκαίδεκα, ναῦς].

Πεντεκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел кŭ întindepe de чinчĭ-sпpe-zeчe коцĭ. [πεντεκαίδεκα, πῆχυς].

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de чinчĭ-sпpe-zeчe opĭ atîta.

Πεντεκαιδεκαταῖος, α, ον, fъкŭtŭ, saŭ fъкъtopŭ de чeва în чinчĭ-sпpe zeце zile [din

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, ал чinчĭ-sпpe-zeчeлea. [πεντεκαίδεκα].

Πεντεκαιδεκήρης, εος -ους (ἡ), (корaвie) кŭ чinчĭ-sпpe-zeчe вĭsle. (вeзĭ шi τριήρης). [πεντεκαίδεκα, ἐρέσσω].

Πεντεκαιδεχήμερος (ὁ, ἡ), чел de чinчĭ-sпpe-zeчe zile. [πεντεκαίδεκα, ἡμέρα]

Πεντεκαιεικοσάσημος (ὁ, ἡ), вeзĭ ὀκτάσημος. [πεντεκαιείκοσι, σῆμα].

Πεντεκαιείκοσι (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл: nŭmep:) doъ-zeчĭ шi чinчĭ. [πέντε, καὶ, εἴκοσι].

Πεντεκαιεικοσιέτης, εος-ους, saŭ έος -οῦς (ὁ, ἡ), чел чe este de (saŭ дъineшte) doъ-zeчĭ шi чinчĭ de anĭ. [πέντε, καὶ, εἴκοσι, ἔτος].

Πεντεκαιεικοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ал doъ-zeчĭ шi чinчilea. [πέντε, καὶ, εἴκοσι].

Πεντεκαιπεντηκονταέτης, εος-ους saŭ έος οῦς (ὁ, ἡ), чел de чinчĭ-zeчĭ шi чinчĭ de anĭ (de вîpstъ, saŭ кŭpsŭ de timпŭ). [πέντε, καὶ, πεντήκοντα, ἔτος].

Πεντεκαιτεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ), чел de патpŭ-zeчĭ шi чinчĭ de zile. [πέντε, καὶ, τεσσαράκοντα, ἡμέρα].

Πεντεκαιτριακοντούτης, ου (ὁ), шi Πεντεκαιτριακοντοῦτις, ιδος (ἡ), чел de tpeĭ-zeчĭ шi чinчĭ de anĭ (de вîpstъ, saŭ кŭpsŭ de timпŭ). [πέντε, καὶ, τριάκοντα, ἔτος].

Πεντεκτενὴς, έος, шi Πεντέκτενος (ὁ, ἡ), цesŭtŭ кŭ чinчĭ snete; nestpiцatŭ. [πέντε, κτείς].

Πεντέμηνος (ὁ, ἡ),=Πεντάμηνος.

Πεντέμορφος (ὁ, ἡ),=Πεντάμορφος.

Πεντεναΐα (ἡ),=Πενταναΐα.

Πεντεπένιχρος (ὁ, ἡ), кom: de чinчĭ-opĭ (foapte) sъpaкŭ. [πέντε, πενιχρὸς].

Πεντεπικαιδέκατος, η, ον, noet: în локŭ de πεντεκαιδέκατος. [πέντε, ἐπὶ, καὶ, δέκατος].

Πεντέπους, οδος (ὁ, ἡ),=Πεντάπους.

Πεντεσύριγγος (ὁ, ἡ), чел кŭ чinчĭ цевĭ, saŭ гъŭpĭ. «Ξύλον πεντεσύριγγον». Apstf: вŭtŭкŭ de віnoваціĭ кŭ чinчĭ гъŭpĭ. (fir:) "Νόσος—». Apst: ŭnŭ feлŭ de totaлъ паpaлisie. [πέντε, σύριγξ].

Πεντετάλαντος (ὁ, ἡ),=Πεντατάλαντος.

Πεντετηρικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвŭ кŭ кŭpsŭ de чinчĭ anĭ; saŭ кape se faчe ла fie-кape чinчĭ anĭ. [din

Πεντετηρὶς (ἡ),=Πενταετηρὶς

Πεντέτης, εος (ὁ, ἡ),=Πενταέτης.

Πεντετριάζω, viit: -άσω, віpŭieskŭ de чinчĭ opĭ пe pîndŭ. [πέντε, τριάζω, вeзĭ ziч:].

Πεντηκονθήμερος (ὁ, ἡ), чел de чinчĭ-zeчĭ de zile. [πεντήκοντα, ἡμέρα].

Πεντήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), (nedeкл:) чinчĭ-zeчĭ. [πέντε).

Πεντηκοντάδραχμος (ὁ, ἡ), кape прецŭieшte, kostъ, saŭ tpaце чinчĭ-zeчĭ de дpaxme. [πεντήκοντα, δραχμὴ].

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος (ἡ), кŭpsŭ de чinчĭ zeчĭ de anĭ. [шi

Πεντηκονταέτης, εος saŭ έος, ους saŭ -οῦς (ὁ, ἡ), дъinitopŭ în кŭpsŭ (saŭ чел în вîpstъ) de чinчĭ zeчĭ de anĭ. [πεντήκοντα, ἔτος]. [de ŭnde

Πεντηκονταετία (ἡ) чinчĭ-zeчime de anĭ.

Πεντηκονταέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лŭĭ πεντηκονταέτης.

Πεντηκοντήμερος (ὁ, ἡ), =Πεντηκονθήμερος.

Πεντηκοντακαιτριετής, έος (ὁ, ἡ), чел în вîpstъ de чinчĭ-zeчĭ шi tpeĭ de anĭ. [πεντήκοντα, καὶ, τρία, ἔτος].

Πεντηκοντακάρηνος, noet: [πεντήκοντα, κάρηνον] în локŭ de..

Πεντηκοντακέφαλος (ὁ, ἡ), чел кŭ чinчĭ-zeчĭ de капete. [πεντήκοντα, κεφαλὴ].

Πεντηκοντάλιτρος (ὁ, ἡ), гpeŭ de чinчĭ-zeчĭ de лitpe. [πεντήκοντα, λίτρα].

Πεντηκοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел de чinчĭ-zeчĭ de коцĭ. [πεντήκοντα, πῆχυς].

Πεντηκονταρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ кomandipŭ de чinчĭ-zeчĭ. [шi

Πεντηκονταρχία (ἡ), demnitatea кomandipŭлŭĭ (saŭ кomandъ) de чinчĭ-zeчĭ soлdaцĭ. [din

Πεντηκόνταρχος (ὁ, ἡ), кomandipŭ de чinчĭ-zeчĭ soлdaцĭ, saŭ de корaвie кŭ чinчĭ -zeчĭ de вĭsle. [πεντήκοντα, ἄρχω].

Πεντηκοντὰς, άδος (ἡ), чinчĭ-zeчime. 2) adŭпъtъpъ, sŭmъ de чinчĭ-zeчĭ (neps: saŭ лŭкp:). [πεντήκοντα].

Πεντηκονταταλαντία (ἡ), sŭmъ, saŭ гpeŭtate de чinчĭ-zeчĭ taлanцĭ. [din

Πεντηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ), чел чe tpaце, kostъ, saŭ прецŭieшte чinчĭ-zeчĭ de taлanцĭ. [πεντήκοντα, τάλαντον].

Πεντηκοντατέσσαρες, ων (οἱ, αἱ), чinчĭ-zeчĭ шi патpŭ. [πεντήκοντα, τέσσαρες].

Πεντηκοντατὴρ, шi Πεντηκοντὴρ (ὁ), (ла

Лачеd:)=Πεντηκόνταρχος.

Πεντηκοντάχοος -ους (ὁ, ἡ), продѹкътоpѹ de чinчĭ-zечĭ (de opĭ maĭ mѹлt) ла ѹna. [πεντήκοντα, χέω].

Πεντηκοντεύω, греш: în локѹ de πεντηκοστεύω.

Πεντηκοντὴρ (ὁ),=(saѹ греш: în локѹ de) πεντηκοντατὴρ.

Πεντηκοντήρης, εος (ὁ, ἡ), чел кѹ чinчĭ-zечĭ de вîсле. || (sѹвst: fem: se înц: ναῦς) =Πεντηκόντορος. [πεντήκοντα, ἐρέσσω]. [de ѹnde

Πεντηκοντηρικὸς, ἡ, ὸν, înapmatѹ кѹ(saѹ ка о кораδie de) чinчĭ-zечĭ de вîсле. «Πλοῖον πεντηκοντηρικὸν». Лкs:=Πεντηκόντορος.

Πεντηκοντόγυος (ὁ, ἡ), поеt: =Πεντηκοντοπέλεθρος. [πεντήκοντα, γύα].

Πεντηκοντοκάρηνος (ὁ, ἡ), поеt:=Πεντηκοντακάρηνος.

Πεντηκοντομέσοδμος (ὁ, ἡ), поеt: sppiжinitѹ пе чinчĭ-zечĭ de кѹpmeziше rpinzĭ; (прin întind: despre клъdipĭ) преa mape. [πεντήκοντα, μεσόδμη].

Πεντηκοντόπαις, -αιδος (ὁ, ἡ), поеt: пъpinte de чinчĭ-zечĭ de копiĭ. [πεντήκοντα, παῖς].

Πεντηκοντοπέλεθρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѹ întindepe de чinчĭ-zечĭ de пороане. [πεντήκοντα, πέλεθρον].

Πεντηκοντόργυιος (ὁ ἡ), чел кѹ întindepe de чinчĭ-zечĭ de stînжinĭ. [πεντήκοντα, ὀργυιὰ].

Πεντηκόντορος (ἡ), (кораδie) кѹ чinчĭ-zечĭ de вîсле,=Πεντηκοντήρης.

Πεντηκοντούτης, εος (ὁ), шi Πεντικοντοῦτις, ιδος (ἡ),=Πεντηκονταέτης.

Πεντηκόσιοι, αι, α, Ion: în локѹ de πεντακόσιοι.

Πεντηκοσταῖος, α, ον, fъкѹtѹ, saѹ fъкъtopѹ de чева în чinчĭ-zечĭ de ziле. [πεντηκοστὸς].

Πεντηκόσταρχος (ὁ), шefѹ de stpînгъtopiĭ de daжdia nѹmitъ [πεντηκοστὴ, шi ἄρχω].

Πεντηκοστεύω, вiit: -εύσω,= Πεντηκοστολογέω. [πεντηκοστὴ].

Πεντηκοστὴρ (ὁ), (ла Лачеd:)= Πεντηκόνταρχος. [πεντηκοστὺς].

Πεντηκοστολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpînrѹ (шi miж: saѹ пas: плъteskѹ) taksa nѹmitъ πεντηκοστὴ, saѹ sîntѹ πεντηκοστολόγος. [шi

Πεντηκοστολόγιον (τὸ), taktѹл, saѹ вama, ѹnde se stpînцea taksa πεντηκοστὴ. [шi

Πεντηκοστολογία (ἡ), stpînцepea taksеĭ πεντηκοστὴ. [din

Πεντηκοστολόγος (ὁ), stpînгъtopѹ de taksa [πεντηκοστὴ, шi λέγω].

Πεντηκοστόπαις, -αιδος (ὁ, ἡ), поеt:=Πεντηκοντόπαις.

Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, ал чinчĭ-zечелеа. "Πεντηκοστὴ (se înц: μερίς)„. а чinчĭ-zечiлеа парtе; (în Atena) ѹnѹ felѹ de taksъ (de doъ ла sѹtъ) пentpѹ toate, кîte se înпортаѹ, saѹ se екsпортаѹ. «Πεντηκοστή (se înц: ἡμέρα)». Skp: sервъtoapea Рѹsaliiлор dѹпе sinчĭ-чечĭ de ziле de ла Пасte. [παντήκοντα]. [de ѹnde

Πεντηκοστὺς, ύος (ἡ),=Πεντηκοντάς, чinчĭzечime.

Πεντηκοστώνης, ου (ὁ), [πεντηκοστὴ, ὠνή] kontpakчiѹ кѹmпъръtopѹ de taksa πεντηκοστή.

Πεντήρης, εος (ὁ, ἡ), (кораδie) кѹ чinчĭ pîndѹpĭ de вîсле, saѹ вîслашĭ. (vezĭ шi τριήρης). [πέντε, ἐρέσσω]. [de ѹnde

Πεντηρικὸς, ἡ, ὸν, чел în felѹ de πεντήρης. «Πλοῖον πεντηρικὸν». Плв:=кѹ...

Πεντηρὶς (ἡ), =Πεντήρης (ναῦς).

Πεντόβολος (ὁ, ἡ), греш: saѹ înd: în локѹ de πεντώβολος.

Πέντοζος (ὁ, ἡ),=Πεντάοζος.

Πεντόργυιος (ὁ, ἡ), чел кѹ întindepe de чinчĭ stînжinĭ. [πέντε, ὀργυιά].

Πεντόροβον (τὸ), шi Πεντόροβος (ὁ), [πέντε, ὄροβος] ѹnѹ felѹ de плantъ, (алт:) γλυκυσίδη, (Фpanц:) pivoine.

Πεντόροφος (ὁ, ἡ), =(maĭ întpев:) Πεντώροφος.

Πεντώβολος (ὁ, ἡ), каре прецѹiеште, saѹ kostъ чinчĭ оволĭ. || (sѹвst:) Πεντώβολον (τὸ), sѹmъ, saѹ monetъ de чinчĭ оволĭ. [πέντε, ὀβολός].

Πεντώνυχος (ὁ, ἡ), чел кѹ чinчĭ ѹnгiĭ. [πέντε, ὄνυξ].

Πεντώροφος (ὁ, ἡ), (прinч: οἶκος, касъ) кѹ чinчĭ katѹpĭ. [πέντε, ὀροφή].

Πέξαι, пех: de înf: ал лѹĭ πέκω.

Πέξις, εως (ἡ), [πέκω] tѹndepe; (кom:) вътаie.

Πεοίδης, ου (ὁ), desfpînatѹ în tpѹпештĭ înпреѹпърĭ. [πέος, οἰδάω].

Πέος, εος -ους (τὸ), mъdѹларѹл цenitалѹ ал въpвatѹлѹĭ.

Πεπάγασι, Dop: în локѹ de πεπήγασι, а 3: in: peps: а лѹĭ πέπηγα.

Πεπαθὼς, υῖα, ός, поеt: în локѹ de πεπονθώς, tpe: de кѹ: ал партч: лѹĭ πάσχω.

Πεπαιδευμένως, adв: (de партч:) кѹ кinѹ înвъцatѹ, perѹлat, îndemînatik, шi чл:

Πεπαίνω, [πέπτω] вiit: -ανῶ, (пas: вiit: πεπανθήσομαι) moiѹ, кокѹ (despre поаme);

(fir:) înblînzeskŭ, notoлeskŭ. «Πεπαίνει ὁ ψὴν τὴν βάλανον ἐσδύνων». Ep: (шi nestp: saŭ eл:) «Διασκοπῶν τὰς ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη». Apstf: (шi nas:). "Τραῦμα πεπανθέν». Enгр: (шi fir:) «Ἡ ὀργὴ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν πεπανθήσεται». Ksn:

Πεπαίτατος, η, ον, sŭnpл:, шi

Πεπαίτερος, α, ον, komnap: (nergл:) aл лŭĭ πέπων, maĭ moaлe, maĭ kontŭ, шi чл:

Πεπάλαχθε, noet: a 2: îm: neps: de nas: tpe: de kŭ: aл лŭĭ παλάσσω.

Πεπαλών, οῦσα, όν, noet: nex: 2: de naptч: aл лŭĭ πάλλω.

Πέπαμαι, noet: tpe: de kŭ: aл лŭĭ πάομαι.

Πεπᾶναι, nex: 1: de inf: aл лŭĭ πεπαίνω.

Πέπανος (ὁ, ἡ), saŭ Πεπανὸς, ἡ, ὸν, =Πέπων, kontŭ. [шi

Πέπανσις, εως (ἡ) koaчepə de noame, шi чл: (akt: saŭ nas:); (fir:) mistŭipe. [шi

Πεπαντικὸς, ἡ, ὸν, nŭtinчosŭ (kŭ însŭшime) de a koaчe, a moĭa, a mistŭi, шi чл: [πεπαίνω].

Πεπαρεῖν, noet: nex: 2: de inf: aл лŭĭ πείρω. [de ŭnde

Πεπαρεύσιμος (ὁ, ἡ), rлs: desлŭшitŭ, bine oksnpimatŭ.

Πεπαρμένος, η, ον, nas: tpe: de kŭ: de naptч: aл лŭĭ πείρω.

Πεπαρῴνηκα, (aвŭs: în лokŭ de παρῴνηκα) tpe: de kŭ: aл лŭĭ παροινέω.

Πέπασμαι, noet: tpe: de kŭ: aл лŭĭ πατέομαι.

Πεπασμὸς (ὁ), =Πέπανσις.

Πεπαστικὸς, ἡ, ὸν, =Πεπαντικός.

Πεπείθαται, Ion: în лokŭ de πεπεισμένοι εἰσί, a 3: îm: neps: de nas: tpe: de kŭ: aл лŭĭ πείθω.

Πέπειρος (ὁ, ἡ), [πέπτω] konтŭ; ажŭnsŭ лa вpemea лŭĭ; (fir:) notoлitŭ. «Ὀργὴ—». Sof:

Πέπεισμαι, nas: tpe: de kŭ: aл лŭĭ πείθω. [de ŭnde

Πεπεισμένως, adв: de naptч: kŭ denлinъ înkpedinцape, kŭ kъpaжŭ.

Πέπεμμαι, nas: tpe: de kŭ: aл лŭĭ πέπτω.

Πεπέραγκα, tpe: de kŭ: aл лŭĭ περαίνω.

Πεπερασμενάκις, adв: în nŭmъpŭ mъpцinitŭ. [din

Πεπερασμένος, η, ον, Ion: nas: tpe de kŭ: de naptч: aл лŭĭ περαίνω.

Πεπερημένος, η, ον, Ion: nas: tpe: de kŭ: de naptч: aл лŭĭ περάω.

Πέπερι, [Ind: saŭ Peps:] εως, saŭ ιος (τό), (ak: noet: πέπεριν) ŭnŭ feлŭ de apomъ, [de aчi) nineрŭ. [de ŭnde

Πεπερίζω, вiit: -ίσω, amŭ rŭstŭ, saŭ miposŭ de nineрŭ, sîntŭ nineрatŭ. [шi

Πεπέριον (τὸ), dim: aл лŭĭ πέπερι, nĭnepŭшŭ. [шi

Πεπερὶς, ἴδος (ἡ), rpъŭnte de nineрŭ. [шi

Πεπερίτης, ου (ὁ), шi Πεπερῖτις, ιδος (ἡ), asemenea (лa rŭstŭ mi чл:) kŭ nineрŭл, nineрatŭ.

Πεπερόγαρον, (τὸ), saлцъ fъkŭtъ kŭ nineрŭ. [πέπερι, γάρον].

Πεπερόπαστος (ὁ, ἡ), presъpatŭ kŭ nineрŭ. [πέπερι, πάσσω].

Πεπέφθαι, nas: tpe: de kŭ: de inf: aл лŭĭ πέπτω.

Πέπηγα, miж: în лokŭ de nas: tpe: de kŭ: aл лŭĭ πήγνυμι.

Πεπιασμένος, η, ον, nas: tpe: de kŭ: de naptч: aл лŭĭ πιαίνω.

Πεπιθεῖν, noet: nex: 2: de inf:, шi

Πεπιθήσω, noet: вiit: de xot:, шi

Πέπιθμεν, noet: in лokŭ de ἐπέπιθμεν, 1: îm: neps: de tpe: de kŭ: шi nestesъв:, шi

Πέπιθον, în лokŭ de ἐπέπιθον, noet: nex: 2: aл лŭĭ πείθω.

Πεπινωμένως, [πινόω] adв: (de naptч:) kŭ apxaikъ(вekĭe, antikъ)simnлitate шi rpaцie.

Πεπλανημένως, adв: (de naptч:)în kinŭ de pъtъчipe în koaчĭ шi 'n koлo. [πλανάομαι].

Πεπλασμένως, adв: (de naptч:) kŭ kinŭ nлъsmŭitŭ, prefъkŭtŭ, neadeвъpatŭ. [πλάσσω]

Πεπλατυσμένως, adв: (de naptч:) kŭ kinŭ лъцitŭ, întinsŭ (kŭ mŭлte вopбe). [πλατύνω].

Πέπληγα, miж: tpe: de kŭ: (în лokŭ de npez:), шi

Πεπληγέμεν, шi Πεπληγέμεναι, noet: în лokŭ de πεπληγέναι, inf:, шi

Πέπληγον, noet: nex: 2:, шi

Πεπλήγοντο, a 3: îm: neps: de miж: saŭ nas: tpe: de kŭ: aл xot:, шi

Πεπληγὼς, υῖα, ὸς, miж: tpe: de kŭ: de naptч: aл лŭĭ πλήσσω.

Πεπλημένος, η, ον, noet: tpe: de kŭ: de naptч: aл лŭĭ πίλναμαι.

Πέπλιον (τὸ), ŭnŭ feлŭ de eapъъ rpasъ (rpaшniцъ) sełвatikъ. [πέπλος].

Πεπλοδόκος(χος), ου (ὁ, ἡ), noet: nъstpъtopie de xaĭne, (Fpanц:) rapdepoвŭ. [πέπλος, δέχομαι].

Πέπλος (ὁ), (îm: πέπλοι, шi în etepoц: πέπλα) (în цen:) înвeлiшŭ; чeapшafŭ; manteлъ; (ĭap naptik:) o mъpeaцъ femeĭaskъ înpъкъminte de akonepit, ka (Fpanц:) voi le, вълŭ saŭ ka ŭnŭ kanotŭ. «Πέπλον μέ κατέχευεν ἐπ' οὔδει· χιτῶνα δ' ἐνέδυ». Iл: E

«Πέπλους ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνύαν εἰρύσασαι». Ткр: 2) (fir:)='Επίπλοον (Opf:Aprn: 310:) 3) кnă feлă de плantъ, makă, че skoate лаnteле ккклăĭ. (bezĭ шi πέπλιον).

Πεπλῶσθαι, пas: tpe: de кк: de inf: ал лăĭ πλύνω.

Πέπλωμα (τὸ), поеt: =[πέπλος] înbeлiшă (de aчi поate папломъ); хаïпъ de пе deasăпра, mantелъ.

Πέπνυμαι, поеt: пas: tpe: de кк: (în локă de prez:) ал лăĭ πνέω, saă πινύσκω, sîntă sпiptosă, saă înцелеntă. [de кnde партч:

Πεπνυμένος, η, ον, mintosă, плină de дкхă. [de кnde

Πεπνυμένως, adв: (de партч:) кк minte, înцелепцеште; кк коаптъ rîndipe.

Πεποιημένως [ποιέω], adв: (de партч:) кк mклтъ desъвîршipe, saă iskкsitъ mкште-шкцipe.

Πέποιθα, miж: tpe: de кк: (кк însemn: de prez:) ал лăĭ πείθω. [de кnde

Πεποίθησις, εως (ἡ), копвinkцie (înkpe-dinцаpe); deплinъ пъdeжde, saă înkpedepe.

Πεποιθία (ἡ),=Πεποίθησις.

Πεποιθότως, adв: (de партч:) кк înkpe-dinцаpe, saă кк înkpedepe. [πεποιθώς].

Πέπομφα, tpe: de кк: ал лăĭ πέμπω.

Πεπονήατο, Ion: în локă de ἐπεπόνηντο, a 3: îm: пeps: de пeste-съв: ал лăĭ πονέω.

Πέπονθα, tpe: de кк: ал лăĭ πάσχω. [пe-îпtp: πένθω].

Πέπορδα, tpe: de кк: ал лăĭ πέρδομαι.

Πεπορεῖν, поеt: în локă de πορεῖν, пех: 2: de inf: ал лăĭ πορέω.

Πεπορθημένως, [πορθέω] adв: (de партч:) în kină de ораmă жъĭкită.

Πέποσθε, поеt: în локă de πεπόνθατε, a 2: îm: пeps: a лăĭ πέπονθα.

Πεποτήαται, поеt: Ion: în локă de πεπότηνται, a 3: îm: пeps: de tpe: de кк: ал лăĭ ποτάομαι.

Πέπραγα, tpe: de кк: ал лăĭ πράσσω.

Πεπραδίλη (ἡ), [πεπράδω din πέρδω] = Πορδή. 2) кnă feлă de пешte пpostă (ъвminosă).

Πέπρακα, акt:, шi

Πέπραμαι, пas: tpe: de кк: ал лăĭ πιπράσκω.

Πέπραχα, tpe: de кк: ал лăĭ πράσσω.

Πεπρηγέναι, Ion: în локă de πεπραγέναι, tpe: de кк: ал inf: лăĭ πράσσω

Πέπρησμαι, пas: tpe: de кк: ал лăĭ πρήθω, saă πίμπρημι.

Πεπρωμένος, η, ον, tpe: de кк: de партч: ал лăĭ..

Πέπρωται, (în sinк: în локă de πεπόρηται, a 3: sinr: пeps: de прга: пas: tpe: de кк: ал лăĭ πόρω) (în a 3: пeps:) este преккpsită. «Οὕτως ἐπέπρωτο» Лкs: (шi în партч:) «Τὴν πεπρωμένην μοίρην». Ep: «Τὸ πεπρωμένον τέλος». Ksn: moaptea. (шi aвs:) «Ἡ πεπρωμένη, шi «Τὸ πεπρωμένον». soapтъ, skpisă. «Οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι, ἃ δὴ πεπρωμένα κεῖται„. Skp: (шi кк inf:) «Ἄμφω πέπρωτ' ὁμοίην γαίην ἐρεῦσαι„; Il: Σ.

Πέπταμαι, пas: tpe: de кк: ал лăĭ πετάννυμι.

Πεπτεώς, поеt: în локă de πεπτηκώς, tpe: de кк: ал партч: лăĭ πτήσσω, saă πτώσσω.

Πεπτήριος, α, ον,=Πεπτικός.

Πεπτηώς, Ion: =Πεπτεώς.

Πεπτικός, ἡ, ὸν, înлesnitopă ла mistкipe. [din

Πεπτός, ή, όν, лesne de mistкit. [din

Πέπτω, [ἕψω] вiit: πέψω, (пas: tpe: de кк: πέπεμμαι) кокă (ка soepeле поателе); (despre чеде de mînkape) fiepвă; saă фръmîntă; (de кnde) mistкĭeскă (прon: шi ftr:). «Πλοῦτον πέψαι». Ilind: a întpeвкinца înцелепцеште вогъцiа.

Πέπτωκα, tpe: de кк: ал лăĭ πίπτω.

Πεπτώς, At: în локă de πεπτεώς.

Πεπύθοιτο, поеt: în локă de πύθοιτο, a 3: sinr: пeps: de пех: 2:, шi

Πεπύσθην, поеt: în локă de ἐπεπύσθην. a 3: înd: пeps: de пeste-съв:, шi

Πέπυσμαι, tpe: de кк: ал лăĭ πυνθάνομαι.

Πέπωκα, tpe: de кк: ал лăĭ πίνω.

Πέπων, [πέπτω] ονος (ὁ, ἡ), (компар: πεπαίτερος, кnpл: αίτατος) коптă (moĭată) de soape; (în цеп:) ажкпsă ла вpeme. (прin întind:) fpaцedă; (fir:) влîndă; modestă (smepită); (шi în вокат: ка пpieteneaskъ кĭemape) ĭквită; (шi în ръă) moлatikă, пеisteцă. || (sквst:) Πέπων (de aчi) пепепе галвепă, saă вepde.

Περ, [περὶ] партiк: еnгл: (în цеп) înteц: saă enfant: (кк партч: saă adiekt:) кк toate къ. «Ἀγαθός περ ἐών». Om: «Κραναή περ ἐοῦσα». Om: «Ἀχνύμενός περ». Om: «Κρατερόν περ ἐόντα„. Om: «Οὐδ' ὑμῖν πατρὸς περ εὔρροος ἀρκέσει». Il: Φ. (шi кк adв:) «Μίνυνθα («Ὀλίγον) περ». Om: 2) (кк хot: saă de sine-sкп: ка înдемпъt:) mъкар, чел maĭ пкцină. «Τιμήν περ μοι ὄφελλεν ἐγγυαλίξαι». Il: A. «Εἰ δέ τι αὐτὸς ἀπήχθετο, σὺ δ' ἄλλους περ ἐλέαιρε». Il: I. «Σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ προφέρωμεν». Il: P. «Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα». Il:

II. 3) (ка nedefin: saŭ indeплin:) se adao гъ ла adв: mi ла peлat: saŭ demonstpat: upoнвme. «"Ενθα («"Οπου,"Οτε) περ. "'Ωσπερ, «Εἴπερ. "Ος («"Οσος, «Οἷός) περ, шiчл:.

Πέρα, noet: în локŭ de πέρατα, ак: în: ал лвї πέρας.

Πέρα (ἡ), noet: (npea pap) în локŭ de πέρας. [de вnde

Πέρα, adв: dinколо, maї denapte, maї înколо; (шi fir:) neste mъsвpъ, saŭ tpeвsinцъ. «Μέχρι τοῦ μέσου καθιέναι, πέρα δ'οὔ». Шat: (шi кв цen:) "Τούτου πέρα μὴ προβαίνειν». Apst: (шi timп:) «Πέρα μεσούσης ἡμέρας„. Ksn: dвnе mieazъ-zi (шi авs:) «Οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν». Ksn: (шi fir:) "Πάθε, μὴ λέξῃς πέρα». Sof: «Οἵ τι πέρα στέρξαντες». Apst: «Πέρα δίκης». Esхл: кв коsipшipe. «Πέρα ἀνθρώπου». Fлstp: maї npesвs de omŭ. (шi înпpeвnъ кв ἤ) "Καὶ πέρα γ' ἢ λέγω». Sof: (шi кв aptiк:) «Ἡ πέρα τιμὴ».Eлi: чea neste mъsвpъ. (везї шiπέραν).

Περᾶν, Ion: în локŭ de περᾶν, inf:, шi

Περάασκε, noet: în локŭ de ἐπέρα, a 3: sinг: neps: de npeл: ал лвї περάω.

Πέραθεν, adв: de dinколо, din naptea din notpiвъ. [πέρα].

Περαίη (ἡ), Ion: în локŭ de περαία. (везї περαῖος).

Περαίας, ου (ὁ), внŭ feлŭ de пeшte, кefaлŭ de mape.

Περαίνω, вiit: -ανῶ, съвipшeskŭ; îndeплineskŭ, înfiinцezŭ; (Лоц:) skoцŭ конклвsie, daŭ кв sokoteaлa; (în pвш: înцeлesŭ)=Βινέω; (miж: saŭ nas:) їaŭ sfipшitŭ; înaintezŭ; isввteskŭ, mepгŭ вine; (шi nestp: кв ак: кв npen:) ажвнгŭ nînъ în... "Ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἐπέραινε πρὸς τὸ καταστρέφεσθαι». Ksn: (шi nas:) «Καλὰ μὲν ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ἀλλ' οὐ δυνατὰ ταχὺ περανθῆναι». Ksn: «'Ο χρησμὸς ("Τὰ λόγια) περαίνεται». Eвp: шi Apstf: es adeвъpate. [πέρας].

Περαιόθεν, noet: în локŭ de πέραθεν. [din

Περαῖος, α, ον, вfлatŭ din коло de stpimtoape (de pîŭ шi чл:). «Περαία (se înц: χώρα)». Ep: пъpцiлe din notpiвъ de цъpmŭ шi чл:; (noet: în цen:)=Περάτη. [πέρα]. [de вnde

Περαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, tpansnoptŭ (шi nas: mъ stpъmвtŭ) în naptea din notpiвъ, tpeкŭ dinколо,=Διαπορθμεύω, -εμαι.

Περαίτερος, α, ον, кape stъ, saŭ se întinde maї dinколо, maї denъptatŭ. «"Αλλαι ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι». Pind: ‖ (neвt:) Περαίτερον, adв: în локŭ de...

Περαιτέρω, adв: (конnap: ал лвї πέραν) maї înколо, maї denapte: (кв цen:) maї dinколо de чeвa.

Περαίτης, ου (ὁ), лoквitopŭ ал пъpцiї de dinколо, чeл de neste чeвa. [περαῖος].

Περαίωσις, εως (ἡ), tpeчepe dinколо, în naptea din notpiвъ, saŭ neste... [шi

Περαιωτικὸς, ἡ, ὸν, nвtinчosŭ de a se tpeчe dinколо, de чeea-л-aлtъ napte. [περαιόω].

Πέραμα (τὸ),=Πορθμὸς. [περάω].

Πέραν, adв:=Πέρα, dinколо; (npiнч:) în notpiвъ, în naptea de dinколо (кв цen:). «Πέραν γε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν». Eвp: «'Εχινάων νήσων, αἳ ναίουσιν πέραν ἁλὸς, "Ηλιδος ἄντα». Iл: B. "Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην Εὐβοίης„. Om: "Πέραν δὲ τοῦ ποταμοῦ ἦν πόλις μεγάλη». Ksn: «Χαλκίδος πέρην». Esхл: (шi кв npen:) «Πέρην εἰς τὴν Ἀχαΐην διέπεμψαν». Ep: "Πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι„. Ksn: (шi авsол:) "Ἐκ Θάσου διαβαλόντες πέρην„. Ep: (шi кв aptiк:) "Τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ». Ksn:

Περαντικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкŭ a съвipшi, a îndeплini 2) внвŭ diaлeкtiкŭ, капавiлŭ a skoate конклвsiї. [περαίνω].

Πέρας, ατος (τὸ), чeл maї din вpmъ nвntŭ, tepminŭ; (în цen:) sfipшitŭ, mapцine. «'Εκ περάτων γῆς». Ksn: ‖ (adв:) Πέρας (se înц: κατὰ), în sfipшitŭ de toate. [πείρω].

Περάσιμος (ὁ, ἡ), лesnichosŭ de a se tpeчe, de tpeквt. [din

Πέρασις, εως (ἡ), tpeчepe. 2) noet: în локŭ de πέρας, sfipшitŭ. [περάω].

Περασμὸς (ὁ), съвipшipe; dape кв sokoteaлa, конклвsie. [περαίνω].

Περατεύω, вiit: -εύσω, глв:=Περατέω.

Περάτη (ἡ), везї πέρατος. [de вnde

Περάτηθεν, adв: noet: în локŭ de πέραθεν, din mapцinea de dinколо, din notpiвъ (npiнч: a opizontвлвї).

Περάτης, ου (ὁ), tpeкъtopŭ (aкt: saŭ neвt:) dinколо. [περάω].

Περατικὸς, ἡ, ὸν, peлatiвŭ кв, saŭ лoквitopŭ de naptea de dinколо (de mape, saŭ de pîŭ), чeл de neste... «Φορτία περατικά». Ap: чeлe de eкsnoptat. [περάτη].

Περατοειδὴς, ἐος (ὁ, ἡ), чeл de feлŭ, saŭ de natвpъ mъpцinitъ. [πέρας, εἶδος].

Πέρατος, η, ον, noet: чeл de чeea-л-aлtъ mapцine. ‖ (sввst:) Περάτη (se înц: χώρα). naptea de dinколо; (naptiк:) mapцinea opizontвлвї (кътpe anвsŭ, saŭ pesъpitŭ); (în цen:) anвsвл; (шi în Apt:) semiгловвл (чeл de жos). [πέρας].

Περατὸς, ἡ, ὸν,=Περάσιμος.

Περατόω -ῶ вiit: -ώσω, adвкŭ ла deсъвipшipe, съвipшeskŭ; пвiŭ хotape; mъp·

цinesкъ. [πέρας]. [de ъnde

Περάτωσις, εως (ἡ), sъвîршire; хсtърîre, търцinire.

Περάω -ῶ, виit: -άσω, (α, лъnгъ) трекъ, nетрекъ; (maĭ de мълte opĭ eл: saъ nestp:) трекъ. «Πύλας αἴδαο περῆσαι». Om: ші Trn: «Φυλακὰς περῆσαι„. Ep: «Νηυσὶν περόωσι θάλασσαν„. Od: I. «Τάφρος ἀργαλέη περάαν„. Iл M. (ші npin întind:) «Θάμνους, τοὺς οὔτ' ἄνεμος οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές». Od: E. «Τοῖς τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν πεπερακόσι». Ksn: (fir:) «Κίνδυνον περᾶν„. Esхл:(ші eл: къ цen: saъ ак: къ преп:) «Ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο. («Ὀστέον εἴσω) πέρησεν αἰχμή». Iл: Δ. ші Z. «Πεπέρακεν ὁ στρατὸς εἰς ἀντίπορον χώραν». Esхл: «Σαυτὸν γιγνώσκων εὐδαίμων περάσεις (se înц: τὸν βίον)». Ksn: (ші къ цen: eл:). «Θυμοῦ περᾶν». Sof: a se векъжі преа мълт. 2) poet (α, sкъртъ) трекъ чева din коло de хотаре, saъ nеste маре nентръ вînзаре; (npin întind:) вînzъ, (de ъnde) Πιπράσκω. "Πολλοὺς ζωοὺς ἔλον, ἠδ' ἐπέρασσα». Iл: Φ. (ші maĭ îndenлinit). «Ὅτε μ' εἷλες, καὶ μ' ἐπέρασσας ἐς Λῆμνον». Iл: Φ. «Ἀλλὰ μ' ἀνήρπαξαν ληΐστορες, πέρασαν δέ τε δεῦρ' ἀγαγόντες». Od: O. (ші nas:). «Ἐς Λῆμνον πεπερημένοι». Iл: Φ. [πέρας].

Περγαμηνὴ (ἡ), nергаментъ, nïеле sъвцire de skpis, мемвранъ. [орашъл Πέργαμος].

Πέργαμον (τὸ), ші Πέργαμος(ἡ), (Fpiц:)= Πύργος, търnъ, четъцъïе; палатъ.

Πέρδησις, εως (ἡ), [πέρδομαι] въшire.

Περδικιὰς, άδος (ἡ), (se înц: βοτάνη) ъnъ feлъ de nлантъ, (алт.) παρθένιον. [ші

Περδικιδεὺς, έως (ὁ), пъiъ de notîpnike. [ші

Περδίκειος (ὁ, ἡ), de notîpnike. [ші

Περδικικὸς, ἡ, ὸν,=Περδίκειος [ші

Περδίκιον (τὸ), dim: aл лъĭ [πέρδιξ]. 2) =Περδικιὰς (въріанъ).

Περδικοθήρας, ου (ὁ), вînъторъ de notîpnічĭ. [πέρδιξ, θήρα].

Περδικοτροφεῖον (τὸ), котецъ de notipnічĭ. [din

Περδικοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitоръ (пръsitоръ) de notîpnічĭ; (локъ) îndемînatікъ de хранъ notîpnічілор; saъ плinъ de notipnічĭ. [πέρδιξ, τροφὴ].

Πέρδιξ, [imit:] ικος (ὁ, ші ἡ), notîpnike.

Πέρδω, ші (між:, каре este ші maĭ întреб:) Πέρδομαι, [imit:]виit: παρδήσομαι, (nex: ἔπαρδον, трe: de къ: πέπορδα) въsъ.

Πέρηθεν, adв: Ion: în локъ de πέραθεν. [din

Πέρην, adв: Ion: în локъ de πέραν.

Περῆσαι, Ion: în локъ de περᾶσαι, nех: de inf: aл лъĭ περάω.

Περητήριον (τὸ), [περάω] sfpedeлъ (гъъріторъ, stрънънгъторъ). [din

Περητὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локъ de περατὸς·

Πέρθαι, noet: în локъ de πεπέρθαι=Πεπορθῆσθαι, nas: тре: de къ: de inf: aл лъĭ

Πέρθω, [în afin: къ πρήθω] виit: πέρσω, (nex: 2: ἔπαρθον, ші ἔπραθον; тре: de къ: maĭ noъ πέπορθα) noet: în локъ de πορθέω, жъфъiesкъ; ровеsкъ; (în цen:) пръпъdeskъ.

Περὶ, преп: (se акоардъ къ цen: dat: ші ак: ші însешн: în sint: къ цen: 1) прічinъ, (motiв: saъ resълt:) sкопъл (овiектъл) faптеĭ, din че кавzъ, saъ nентръ че sfîршitъ. «Οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιοῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς». Ep: «Ἐπειγόμενοι περὶ νίκης». Iл: Ψ. «Θέειν περὶ ψυχῆς». Iл: X. «Περὶ τοῦ παντὸς ἤδη θέοντες». Ep: primeждъindъ se. (ачі se dедък ші fp:) «Περὶ πολλοῦ πλείονος, πλείστου, ἐλαχίστου, ші чл:) ποιεῖσθαί τι, saъ εἶναί τινι». Лкs: "Γίνονται αἱ στάσεις οὐ περὶ μικρῶν». Apst: «Πέμπειν περὶ συμμαχίας„. Ksn: "Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλα περὶ βλασφημίας». Skp: «Ἀμύνεσθαι περὶ τέκνων (περὶ πάτρης)». Iл: M. «Ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἔροιτο„. Od: A. «Ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων». Ep: "Σφέων αὐτέων πέρι ἐφρόντιζον». Ep: «Ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς μνησόμεθα». Od: Π. «Οὐ μόνον περὶ ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ πάντων τῶν τέκνων δουλείας φοβεῖται». Ksn: «Ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι». Iл: H. din прічinъ. «Περὶ ὀργῆς». Тъч: din mînie. 2) maĭ пресъs, (fir:) ковîршire (în локъ de ὑπέρ). "Περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων». Iл: A. 3) (преа рар ші noet:) înпрежър. «Ἡ μερὶς τετάνυστο περὶ σπείους». Od: E. saъ 4) aпроапе. «Ἐσδομέναν περὶ σεῖο». Mosx: ‖ iap къ dat: 1) локъ, saъ înпрежър de чева. «Μάρναντο περὶ σκαιῇσι πύλῃσιν». Iл: Σ. «Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ». Iл: P. «Δακτύλιον περὶ τῇ χειρὶ φέρειν». Плт: "Στρατεύονται θώρακα περὶ τοῖς στέρνοις ἔχοντες». Ksn: «Περὶ τοῖς στόμασι τῶν σμηνίων εὑρίσκεται». Dskp: "Περὶ δουρὶ πεπαρμένη (πάρδαλις)». Iл:Φ. «Περὶ δουρὶ ἤσπαιρεν„. Iл: N. «Πεπτῶτα περὶ ξίφει». Sof: къzътъ neste... în кît sъ se înfîгъ în трълъл лъĭ. "Ἀργαλέον ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί». Od: B.=Παρὰ πότον». 2) (npin întind:) sfîршitъл, nентръ каре. «Περὶ οἷσι μαχόμενος κτεάτεσσιν„. Od: P. (ші maĭ des

кв вербš însemn: de frікъ). «Περὶ σφίσιν αὐτοῖσι δειμαίνοντες». Ep: «Περὶ τῇ πάσῃ πόλει δεδιέναι„. Твч: saš врічіцъ motiваlъ (fъкъtoape). «Περὶ τάρβει (δείματι)» Esхл: din frікъ. «Κεῖνον καὶ λέοντες περὶ δείματι φύγον». Hind: «Περὶ χάρματι». Om: Imn: de вввкріе. (maĭ des). «Περὶ κῆρι». Om: din toatъ inima. «Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ μήτηρ„. Іл: N. «Περὶ κῆρι ἐχολώθη». Іл: N. || (їар кв ак: 1) локš, saš înпрежър, п' ачі, п' апроапе, п' înпрежър, (în цеп:) вnde (fъръ eksaktъ хоtъpîpe). «Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον». Іл: Σ. "Ἑλισσόμενοι περὶ δίνας». Іл: Φ. «Τοῖσι περὶ τὰ ἕλεα οἰκέουσι». Ep: «Εἰσὶ δὲ καὶ περὶ Ἰωνίην δύο στῆλαι». Ep: „Ἡ περὶ Κνίδον ναυμαχία». Лкs: «Τούτους ἀγαπᾷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει». Dm: (ші în парал:) «Περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον». Іл: Р. «Περὶ τ' ἀμφί τε κύματα». Es: (de вnde 2) (fir:) despre timпš, ші kîtime, (ad:) kînd, ші kît (fъръ eksaktъ хоtъpîpe, чі) în апроksimaцie, п' ачі. «Περὶ ὄρθρον (δείλην, μέσας νύκτας, ші чл:)». Ksn: «Περὶ λύχνων ἁφάς„. Лкs· «Περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας». Твч: «Περὶ τὰ Μηδικά». Лкs: "Περὶ τρισχιλίους». Лкs: «Περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς„. Твч: «Ἀνθρώπους περὶ πεντήκοντα παρακαλέσας». Іskр: (ші înпреsнъ кв που) «Ἔτη γεγονὼς περί που ἑκκαίδεκα„. Epd: 3) (fir:) în saš ла чева, (ad:) релаціе кътре чева. «Περὶ δεῖπνον πονέοντο». Om: «Ἔχειν (ші преа pap εἶναι) περί τι». Лкs: a se îndeletnічі ла чева, saš a se afла în чева. «Περὶ νόσον εἰμί„. Плt: =Νοσῶ. "Εἶναι περὶ ἀναγωγήν„. Лкs: "Περὶ τοὺς ἑαυτοῦ γονέας κακουργεῖν„. Apstf: Ἡ φιλοσοφία περὶ ἀλήθειαν ἐστί„. Лкs: ape de ssбіеktš черчеtареа adeвървлві. "Ἦν δὲ καὶ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν„. Al: ера datš ла... (ші în ел: de вербвл sвbst:). «Ἡ περὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβεια". Іskр: "Αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί„. Плt: "Τὰ περὶ ἐμὲ πράγματα„. Плt: trебіле меле. „Ἡ περὶ τὰς τιμὰς εὐφροσύνη„. Ksn: (ші în періfр:) "Οἱ περὶ τὴν φύσιν (μουσικήν, φιλοσοφίαν, ші чл:)„. Лкs: în локš de οἱ φυσικοὶ (μουσικοί, φιλόσοφοι ші чл:) "Οἱ περὶ λόγους„. Лкs: în локš de οἱ λόγιοι, οἱ ῥήτορες. (ші кв нвме пропрії). "Οἱ περὶ Πλάτωνα„. Лкs: însemн: вне-орї врmъtopiї sistemeї лвї Платонš, saš школарії лвї, ші алtе орї însвші sinгврš Платонš, ка шеfš însъ de шкоалъ. (асеменеа se експлікъ ші fraseле). "Οἱ περὶ Ἀναξαγόραν„. Apst: "Αἱ περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν„. Skр: (вezi ші ἀμφί). || (їар în компвнере прінч: 1) înпрежвр. "Περιβάλλω, Περιβλέπω, Περιέρχομαι. 2) (прін întind:) întеціре, saš ковіршіре (în локš de ὑπέρ). "Περιβόητος, Περικαλλής, Περιγίγνομαι. || (ла поецї περὶ A'. se desпапtе de вербвл компвsš, întpeпвindв se алtе партіквле). "Περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν„. Om: în локš de περιέχευε (B'. se їа în локš de adв: întец:, kînd обічнвіt se ші врkъ toнвл). "Τὸ δὲ πέρι θαῦμα τέτυκτο„. Іл: Σ. "Πέρι μὲν σε τίον„. Іл: Θ. "Τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησεν„. Od: Θ. (ші маї des). "Πέρι κῆρι (θυμῷ)„. Om: кв ковіршіре. (ші кв цеп:) "Αἴας, ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δὲ ἔργα τέτυκτο τῶν ἄλλων Δαναῶν„. Іл: Р. ковіршіїа (C.' se пвне în парал: кв ἀμφί). "Περὶ τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο». Imn: Om: (ші D'. ка абsол: întец: înпреsнъ кв πρό). "Περὶ γὰρ πρὸ ἔγχεϊ θύεν„. Іл: A. || (περὶ врmînd вокалъ нв леапъдъ пе ι, dekît pap mi поеt:).

Πέρι, în локš de περὶ (пвindв se двпе казš) "Τυραννίδος πέρι„. Евр: (ші în întреп: de алtе zічерї). "Ὧν ἐγὼ οὐδὲν οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω„. Плt: 2) поеt: in локš de adв: întец: (вezї περὶ ла sfîpшіtš). 3) în локš de περίεστι, 3: sinг: пеps: de περίειμι, біit: -έσομαι. (вezї ші πάρα).

Περι-άγαμαι, біit: -αγασθήσομαι,=Ὑπεράγαμαι, чinsteskš, лаsdš, pespektš foapte mвлt.

Περι-αγαπάζω, біit: -άσω, ші

Περι-αγαπάω ·ῶ, біit: -ήσω, їввеskš преа mвлt.

Περι-αγγέλλω, біit: -αγγελῶ, бestesкš, saš daš opdine п' înпрежвр, saš пpetвtindinea (прін черквларе). "Σίδηρον περιήγγελλον κατὰ τοὺς συμμάχους„. Твч:

Περι-αγείρω, біit: -αγερῶ, околind пpetвtindinea п' înпрежвр adвнš (чершеskš); (пas:) se stpînг înпрежврвл meв, ка съ mъ вазъ, ші съ 'mї дъpвїaskъ kite чева, saš mъ пpeвмблъ пеntpв ачестš sfîpшіtš.

Περιαγείς, εἶσα, ἐν, пех: 2: de пaptч: ал лвї περιάγνυμι.

Περιαγή (ἡ), înfpînтвръ, înковоіtвръ, îndoitвръ, (Фpanц:) sinuosité. [ші

Περιαγής, έος (ὁ, ἡ), înfpîntš, îndoitš înпрежвр, (Фpanц:) sinueux. 2) Dop: în локš de περιηγής (вezї zіч.). [περιάγνυμι].

Περι-αγκωνίζω, біit: -ίσω, întopkš, ші легš коteле квїва dindъpъt, легš коtš ла коtš. [de вnde

Περιαγκώνισμα (τὸ), легътѸръ de коte ла sпate.

Περι-αγνίζω, biit. -ίσω, кѸръцеskѸ чева înпрежѸр în кinѸ релiџiosѸ. «Ὕδατι—». D: Ал: stponeskѸ sпpe кѸръцiре

Περι-άγνυμι, biit: -άξω, fpînгѸ чева n' înпрежѸр saѸ de totѸ, fъpîmѸ totѸл; (пas: despre гласѸ) pesѸnѸ, mъ pesfpînгѸ.

Περιαγοραῖος, α, ον, чел че se пpeѸm-блъ fъръ tpeabъ, ші вѫрfeшte пpin tîpгѸ. [περὶ, ἀγορὰ].

Περι-άγχω, biit: -άγξω, sѸгрѸmѸ de гîtѸ.

Περι-άγω, biit: -άξω, (пех: περιήγαγον, ші чл:) пpeѸmблѸ, dѸкѸ, пoptѸ în коачї ші 'н коло; (ші сл: saѸ пas:) mъ пpe-ѸшблѸ, околеskѸ de коло пînъ коло; (mіж:) dѸкѸ кѸ (saѸ tpaгѸ dѸпе) sinemї чева. «Ἀκολούθους πολλοὺς περιάγονται». Ksn: 2) întopкѸ чева пе dos (în чееа-л-алtъ пapte). "Τὼ χεῖρε περιαγαγὼν». Іопц: 3) (кѸ ак: кѸ преп:) fакѸ а ажѸнџе чева пînъ în sfîpшitѸ ла.. «Περιήγαγεν εἰς τὸ ὁμολογεῖν». Jкs: л'а dѸs кѸ mіжлоаче а mъptѸpisi. [de Ѹnde

Περιαγωγεύς, έως (ὁ),=Περιαγωγός. ‖ (sѸбst:) Ѹпѣ felѸ de maшinъ,=Περιαγωγίς. [ші

Περιαγωγή (ἡ), пpeѸmбларе, околіре (акt: saѸ пas:); desemнаре de чеpкѸ; înвîptipe; înкопжѸраре, saѸ ѸmблеtѸ înпpe-жѸр de чева. [ші

Περιαγωγίς, ίδος (ἡ), о maшinъ înвîpti-toape. [ші

Περιαγωγός (ὁ, ἡ), пpeѸmблъtopѸ, око-litopѸ; înвîptitopѸ, saѸ folositopѸ ла а чеasta.

Περι-άδω, biit: -άσομαι, кintѸ înпpeжѸ-pѸл кѸіва; fакѸ а pesѸна челе din пpeжѸр de кîntічеле меле; ѸmблînѸ înкоачї ші 'н коло лаѸdѸ.

Περι-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ѸitѸ în-пpeжѸр, пpiveskѸ în toate пѫpціле, вагѸ de seamъ кѸ лѸаре а minte. [de Ѹnde

Περιάθρησις, εως (ἡ), пpiвipe în toate пѫpціле înпpeжѸр ші кѸ лѸаре а minte.

Περι-αθροίζω, biit: -οίσω, adѸпѸ чева din toate пѫpціле, stpînгѸ ла Ѹп локѸ den' în-пpeжѸр.

Περι-αθύρω, biit: -αθυρῶ, mъ жокѸ п' în-пpeжѸр de чева (алцii îndpent: περιθυρέω).

Περι-αίνομαι, (fъръ biit:) поеt: în локѸ de περιαιρέω (везї zіч:).

Περιαίρεσις, εως (ἡ), лѸаре den' înпpe-жѸр; голіре, desпоїepe. [ші

Περιαιρετέος, α, ον, пosit: ал лѸї περιαι-ρέω. [ші

Περιαιρετός, ἡ, όν, пѸtinчosѸ, saѸ fъкѸtѸ în кiпѸ, ка sъ se поатъ desлiпi den' în-пpeжѸр, ші а se лѸа. [din

Περι-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: περι-εῖλον) їаѸ, sкоцѸ чева den' înпpeжѸр (des-поїѸ, desбpакѸ) de чева; (în цеп:) їаѸ чева de Ѹndeва. «Περιεῖλε σφέων τὸ τεῖχος». Ep: ле а sѸpпat den' înпpeжѸр zidѸл. (ші fir:) «Περιελὼν αὐτῶν τὸ μελετᾶν». Ksn: "Περιελῶ σ' ἀλαζονείας». Apstf: (ші mіж:) "Περιελόμενος τὴν σφραγίδα (τὸν στέφανον),,. Ep: ші Пл: «Περιελέσθαι αὐτῶν τὰ ὅπλα,,. Ksn: «Βιβλίον περιαιρέομαι». Ep: deskizѸ, desпе-чеtлѸieskѸ кapte (skpisoape); (ші пas:) «Περιῃρημένοι τὰ χρήματα,,. Dm: [de Ѹnde

Περιαίρημα (τὸ), лѸкpѸ лѸatѸ dепе (saѸ de ла) чева.

Περι-ακμάζω, biit: -άσω, sintѸ în floape, saѸ în кѸлmе пpea mѸлt.

Περι-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѸ dat:) =Παρακολουθῶ, însoцeskѸ, акоmпaniezѸ; (кѸ ак:) înкопжѸpѸ.

Περι-ακοντίζω, biit: -ίσω, лъпчезѸ din toate пѫpціле den' înпpeжѸр.

Περίακτος (ὁ, ἡ), пpeѸmблatѸ, околitѸ; saѸ înвîptitѸ; saѸ fъкѸtѸ în кiпѸ de а se пѸтea înвîpti. «Δίφρος—». At: «Τοῦτο δὴ τὸ περίακτον,,. Пл: чееа че Ѹmблъ (ка ѸпѸ пpoвepбѸ) пpin гѸpеле оаmеnілор. ‖ (sѸбst:) Περίακτον (τὸ), ѸпѸ felѸ de maшinъ (pesѸ: saѸ teatp:), de dѸлапѸ. (везї ші ἐγκύκλημα). [περιάγω].

Περι-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, sintѸ копpinsѸ de dѸpepe, saѸ (fir:) de mîxnipe пpea mѸлt. [din

Περιαλγής, έος (ὁ, ἡ), копpinsѸ de dѸ-pepe, saѸ (fir:) de mîxnipe. [περὶ, ἄλγος]. [de Ѹnde

Περιαλγῶς, adв: кѸ mѸлtъ dѸpepe, saѸ (fir:) skipбъ а sѸfлetѸлѸї.

Περιάλειμμα (τὸ), Ѹnsoape п' înпpeжѸр de чева (вѫпsea, saѸ ѸпоitѸpъ de пepete ші чл:). [din

Περι-αλείφω, biit: -αλείψω, ѸпгѸ чева а' înпpeжѸр de toate пѫpціле.

Περιαλλόκαυλος (ὁ, ἡ), плаnтъ, ал къ-pia кotopѸ se înfъшѸpъ înпpeжѸpѸл алtia. [περὶ, ἄλλος, καυλός].

Περίαλλος (ὁ, ἡ), чел maї пpesѸs de kit алцiї. ‖ (іm: пеѸt:) Περίαλλα, adв: în локѸ de περιάλλως, maї пpesѸs de toate челе-л-алte. [περὶ, ἄλλος]. [de Ѹnde

Περιάλλως, adв: везї пpeved:

Περιαλουργής, έος, ші Περιαλουργός (ὁ, ἡ), totѸ de жѸр înпpeжѸр вѫпsitѸ кѸ pошѸ în-

кisȣ; (прin întind:) адънatȣ de, saȣ кȣfȣndatȣ în.. "Κακοῖς—„. Apstſ: [περί, ἀλουργής].

Περι-αμάω -ῶ, вiit: -ήσω, сечерȣ de жȣр înпрежȣр; stpînгȣ, кȣлегȣ din toate пърџiле; гръмъdeskȣ ȣна песте алта.

Περίαμμα (τό),=Περίαπτον, (Тȣрч:) хамаilîȣ. [περιαπτω].

Περι-αμπ-έχω, шi Περι-αμπ-ίσχω, вiit: -αμφ-έξω, înвракȣ, акоперȣ de жȣр înпрежȣр.

Περι-αμύνω, вiit: -υνῶ, апърȣ пе чiнева stînd înпрежȣрȣл лȣi, saȣ препъzindȣ'л de релеле, че 'л înконжȣръ.

Περι-αμύσσω (ττω), вiit: -ύξω, srîpiȣ, sfiшiȣ, înџепȣ din toate пърџiле den' înпрежȣр.

Περι-αμφι-έννυμι, вiit: -έσω, = Περι-αμπ-έχω.

Περιάμφοδος (ὁ, ἡ), înконжȣpatȣ din toate пърџiле de pesnîntiї. "Οἰκία—„. чea dintpe дрȣмȣрї din toate пърџiле, (прin întind:) маре, каре sinгȣръ фаче ȣнȣ кътаnȣ. [περί, ἀμφί, ὁδός].

Περι-αναγκάζω, вiit: -άσω, silеskȣ пе чiнева а ȣмбла înпрежȣр, а околi.

Περι-ανθέω -ῶ, вiit: -ήσω, înfлореskȣ н' înпрежȣр de чева. [din

Περιανθής, έος (ὁ,ἡ), înfлоpitȣ н'înпрежȣр de чева. [περι, ἄνθος]. [de ȣnde

Περι-ανθίζω, вiit: -ίσω, înnodobeskȣ de жȣр înпрежȣр кȣ флорї, saȣ вобiџе.

Περι-αν-ίσταμαι, вiit: -αναστήσομαι, (пех: περιανέστην, шi чл:) мъ skолȣ în sȣs înпрежȣрȣл кȣiва.

Περι-αντλέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Περιχέω.

Περίαξις, εως (ἡ), [περιάγνυμι] înfpînџере, мълъdiере de гласȣ. (везї шi περίασις).

Περιαπτέον, нosit: ал лȣї περιάπτω.

Περίαπτος (ὁ,ἡ), atîpнatȣ, агъџatȣ înпрежȣр de чева. (sȣвst:) "Περίαπτον (τὸ), чеса че se atîpнъ de чева (de ritȣ, шi чл:) прiнч: sпре апъраре de вре ȣнȣ ръȣ, saȣ тъмъdȣiре de воалъ, ваїерȣ, (Тȣрч:) хамаilîȣ. [din

Περι-άπτω, вiit -άψω, аплiкȣ, агаџȣ чева înпрежȣр; atîpнȣ (шi мiж: atîpнȣ asȣпръ 'мї) чева ка апърътоpȣ de ръȣ; (fiг:) прiчiнȣiеskȣ, adȣкȣ чева. "Τιμήν, ("Δύναμιν, "Αἰσχύνην) περιάπτειν τινί„. Ksн: Hл: Dm:

Περι-αράσσω, вiit: -άξω, ловind, tpîntind fвpîmȣ чева н'înпрежȣр de чева.

Περιάργυρος (ὁ, ἡ), înвръкatȣ, кънtȣшitȣ de жȣр înпрежȣр кȣ арџintȣ. [περί, ἄργυρος]. [de ȣnde

Περι-αργυρέω -ῶ, вiit: -ώσω, înвракȣ, кънtȣшеskȣ de жȣр înпрежȣр кȣ арџintȣ.

Περι-αρμόζω (шi Аt: -αρμόττω), вiit: -όσω, комвinȣ чева de жȣр înпрежȣр.

Περιάροσις, εως (ἡ), арарe н' înпрежȣр de чева. [din

Περι-αρόω -ῶ, вiit: -όσω, арȣ н'înпрежȣр de чева.

Περι-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpнȣ н'înпрежȣр, saȣ de чева.

Περι-ασθμαίνω, вiit: -ανῶ, pesвflȣ tape шi греȣ.

Περίασις, εως (ἡ), чitipe în fелȣ de кîntape кȣ dȣiosȣ гласȣ. (алџiї îndpеnt: περίαξις). [περιάδω].

Περι-αστράπτω, вiit: -άψω, fвлџерȣ de жȣр înпрежȣр din toate пърџiле, saȣ înконжȣрȣ кȣ лȣminъ.

Περι-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ îndeлетнiчеskȣ преа мȣлt, sîntȣ foapte окȣпatȣ.

Περι-αυγάζω, вiit: -άσω, шi Περιαυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, лȣminezȣ înпрежȣр, saȣ înконжȣрȣ чева кȣ лȣmina mea. «Τὰ ἀμυδρὰ φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα». Іоnц: [de ȣnde

Περιαύγασμα (τό), tpanȣ înконжȣpatȣ de лȣminъ.

Περιαύγεια (ἡ), лȣminъ din toate пърџiле din прежȣр. [περιαυγής].

Περιαυγή (ἡ),=Περιαύγεια. [шi

Περιαυγής, έος (ὁ, ἡ), лȣminatȣ din toate пърџiле, înконжȣpatȣ de лȣminъ. [шi

Περίαυγος (ὁ, ἡ),=Περιαυγής. [περί, αὐγή].

Περι-αυθαδίζομαι, вiit: -ίσομαι, овръzniчеskȣ преа мȣлt, аратȣ мȣлтъ mîndpie шi nesfiалъ.

Περι-αυτίζομαι, вiit: -ίσομαι, amȣ маре оninie despe sinemї. 2) мъ îndeлетнiчеskȣ întp' ачелашї овiектȣ.

Περι-αυτολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвеskȣ totdaȣna despe sinemї лъȣdindȣ мъ sinгȣрȣ [шi

Περιαυτολογία (ἡ), лъȣdъроасъ ворвipe despe sine. [περί, αὐτός, λόγος].

Περιαυχένιος (ὁ, ἡ), ор че se поартъ înпрежȣрȣл грȣмazȣлȣї. «Περιαυχένιον (τὸ)„. Apstn: лerъtȣpъ de ritȣ. [περί, αὐχήν].

Περίαχε, поеt: (преа рарȣ) în локȣ de περίαχε, а 3: sinг: пеpș: de пpлȣпџ: ал лȣї περιάχω.

Περι-αχέω -ῶ, Dор: în локȣ de περιηχέω.

Περι-αχωρίζω, вiit: -ίσω, skоџȣ (desпоїȣ de) пaiȣл den' înпрежȣр.

Περιβάδην, adв: кълаpe кȣ кpачiĭ întinшĭ, (Fpanц:) à califourchon. [din

Περι-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (пex: περιέβην, шi чл:) staȣ anpoane saȣ dînaintea кȣĭва, кa sъ 'л апъpȣ; saȣ staȣ кȣ кpачiĭ peskъкъpaцĭ, rata de лȣntъ; (кȣ ак:) înкaлiкȣ (Fpanц: enfourcher). «Κάλαμον περιβεβηκώς». Пл:

Περι-βάλλω, вiit: -βαλῶ, пȣĭȣ чева înпpeжȣp (npiнч: кa o xainъ), înвpaкȣ; înвpъцiшezȣ, кonpinzȣ; (fir:) înчinrȣ, înкonжȣpȣ; (npin întind:) atîpnȣ, araцȣ de чева; npiчinȣĭeskȣ, adȣкȣ; înкȣpкȣ în чева; (miж:) îmĭ кънȣĭeskȣ чева; кanъtȣ; îmĭ însȣшeskȣ; (mi fir:) пȣĭȣ în rîndȣ, npoĭeктezȣ чева. «Λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ περιβαλεῖν πλῆθος ἰχθύων». Ep: «Περιέβαλλον ἀλλήλους δακρύοντες». Ksn: (шi fir:) "Περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους (ὁ λαγὼς)„. Ksn: кȣ плъчepe netpeкînd întp' ачеле лoкȣpĭ. (шi кȣ dat: îndip:) "Δεσμὰ τοῖς σκέλεσι περιβάλλειν„. Гал: (шi кȣ ак: кȣ npen:) «Μή, οὐ προϊδὼν τις τοὺς καταπεπηγότας ἐν τῇ θαλάσσῃ σταυροὺς, ὥσπερ περὶ ἕρμα, περιβάλῃ τὴν ναῦν» Тȣч: o вa înцeneni; (шi fir:). «Μήδων τέῳ περιβαλεῖν τοῦτο τὸ ἀγαθὸν„. Ep: «Κινδύνῳ ("Συμφοραῖς, "Ὀνείδεσι) περιβάλλειν τινα». Лкs: (шi miж). "Ὅσῳ ἂν μεῖζον χωρίον περιβάλωνται». Ksn: «Καὶ πρόβατα πολλὰ περιεβάλοντο». Ksn: «Ἐκέλευσε περιβαλλομένους, ὅτῳ τις ἐντυγχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτὸν„. Ksn: (шi кȣ dat: ал npen:). "Ξίφος ὤμοις περιεβάλετο„. Od: Ξ. (шi fir:) «Ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλονται». Ksn: (шi în de sine пas:). "Καί τινες καὶ τείχη περιεβάλοντο». Тȣч: (шi кȣ doĭ ак:), "Τεῖχος περιβαλέσθαι τὴν πόλιν„. Ep: (шi fir:) "Πολλὰ τῶν χρημάτων περιεβάλετο„. Ep: "Ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην περιεβεβλήατο„. Ep: "Ἰδίῃ περιβαλλόμενος ἑωϋτῷ κέρδεα». Ep: «Τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλόμενος. Dm: a ȣpzit în mintea sa, a isвodit. (вezĭ περιβολή). 2) = Περιπλέω. «Τὸν Ἄθων περιέβαλλον„. Ep: 3) noet: în лoкȣ de ὑπερβάλλω, întpeкȣ. «Ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας δώροισιν». Od: O. (шi aвsoл:). «Ἴστε γὰρ, ὅσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι». Il: Ψ.

Περίβαρον (τὸ), шi Περιβαρίς, ίδος (ἡ), (npiнч: лa îm:) ȣnȣ felȣ de înкълцъminte, saȣ (maĭ de кpezȣt) de пȣdpaцĭ. (вezĭ шi σαράβαρα).

Περίβαρυς, εος (εια, υ), noet: foapte rpeȣ. [περὶ, βαρύς].

Περιβὰς, ᾶσα, ὰν, пex: 2: de nptч: ал лȣĭ περιβαίνω.

Περιβασία (ἡ), enit: ал Benepiĭ din Apgosȣ (statȣa къpia sta peskъкъpatъ). [шi

Περίβασις, εως (ἡ), statȣpъ, saȣ înкълiкъtȣpъ кȣ кpачiĭ peskъкъpaцĭ; (npin întind:) a sta dînaintea кȣĭва (snpe anъpape). [περιβαίνω].

Περιβασὼ, όος -οῦς (ἡ)=Περιβασία.

Περιβεβλημένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: de naptч: ал лȣĭ περιβάλλω. [de ȣnde

Περιβεβλημένως, adв: (de naptч:) sȣвt înвpъкъminte, aкonepit.

Περιβεβρωμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: ал naptч: лȣĭ περιβιβρώσκω.

Περίβη, noet: în лoкȣ de περιέβη, a 3: sinr: пeps: de пex: ал лȣĭ περιβαίνω.

Περι-βιβρώσκω, вiit: -βρώσομαι, шъnînкȣ, pozȣ чева n' înnpeжȣp.

Περιβιῶναι, пex: 2: de inf:, шi

Περιβιώσομαι, вiit: (neper:) ал лȣĭ περιζάω.

Περι-βλαστάνω, вiit: -βλαστήσω, skoцȣ влъstape, saȣ odpъsлeskȣ n' înnpeжȣp de чева.

Περίβλεπτος (ὁ, ἡ), [περιβλέπω] въzȣtȣ din toate пъpцiле den' înnpeжȣp; (npin ȣpm:) вpedniкȣ de npiвit; (fir:) însemnatȣ, вestitȣ, stpълȣчitȣ. [de ȣnde

Περιβλεπτότης (ἡ), însemnъtate, stpълȣчitate de nepsoanъ [шi

Περιβλέπτως, adв, кȣ кinȣ însemnatȣ, maĭ deoseвitȣ.

Περι-βλέπω, вiit: -βλέψω, mъ ȣĭtȣ înnpeжȣp, npiвeskȣ кȣ admipape (pesneкtȣ, saȣ кȣpiositate); вarȣ de seamъ, кaȣtȣ sъ rъseskȣ чева; (miж: npin întind:) mъ ȣĭtȣ înnpeжȣpȣmĭ, mъ mîndpeskȣ. [de ȣnde

Περίβλεψις, εως (ἡ), npiвipe înnpeжȣp (aкt: saȣ пas:); къȣtъtȣpъ înnpeжȣp, saȣ кȣ admipape шi кȣpiositate; (npin întind:) mîndpipe, înrîmfape.

Περίβλημα (τὸ), înвpъкъminte, =Περιβόλαιον. [περιβάλλω].

Περιβλητέον, nosit: ал лȣĭ περιβάλλω.

Περιβλητικὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ лa înвpъкape, saȣ foлositopȣ кa ȣnȣ aкoпepъmîntȣ. [περίβλητος]. [de ȣnde

Περιβλητικῶς, adв: în кinȣ de înвpъкape, saȣ aкoпepipe.

Περίβλητος (ὁ, ἡ), кape se noaptъ înnpeжȣp de чева; saȣ кape noate sлȣжi de înвpъкъminte, saȣ aкoпepъmîntȣ. [περιβάλλω].

Περίβληχρος (ὁ, ἡ), noet: foapte лînчedȣ, sлaвȣ. || (neȣt:) «Περίβληχρον». adв: кȣ

mвлtъ sлъвiчiвne. [περὶ, βληχρός].

Περιβλύζω (βλύω), biit: -βλύσω, isвoръsкв; (npin întind:) колкъiеsкв înпрежвр. «Περιβλύσαι αὐτῷ λίμνην». Fлstp: «Κύματα περιβλύει σπιλάδεσσιν». Аплn: 2) (nestp:) isвoръsкв din toate пърціле, saв sîntв плinв de isвoаре «Γῆ νάμασι περιβλύζουσα». Apst:

Περι-βοάω -ῶ, biit: -ήσω, -ομαι, stpirв înпрежвр; saв fакв a pesвna чеде din прежвр din stpirъtеле меле; вesteskв npetвtindinea. [de вnde

Περιβοησία, ші Περιβόησις, εως (ἡ), stpiгаре (pesвnаре) înпрежвр; вestipe npetвtindinea; (în ųen:) stpirъtв, гълъціе. [mi

Περιβόητος (ὁ, ἡ), вestitв n' înпрежвр, авzitв npetвdindinea (în віне ші în ръв). 2) noet: înконжвратв de stpirъte, saв гълъціi. "Ἄρης —„. Sof: [de вnde

Περιβοήτως, adв: in кіпв de вestitв, de авzitв npetвtindinea n' înпрежвр.

Περι-βοθρόω -ῶ, biit: -ώσω, deskizв de жвр înпрежвр гроапъ.

Περιβόλαιον (τὸ), înвръкъminte, акоперъmîntв. "Σαρκὸς —„. Евр: [din

Περιβολή (ἡ), înвръкаре (акt: saв пас:); înвръкъminte. «Κόσμιος τὴν περιβολήν». Лкs: «Περιβολὴ ἀνδρὸς ἀναγγέλλει τὰ περὶ αὐτὸν». Skp: 2) околіре, înконжвраре; (npin întind:) локв înкisв înпрежвр, огрaдъ; (în ųen:) околв; (рар) пеpiodв (timn:) «Οἰκίης πολυτελέος περιβολή». Ep: «Μείζω τὴν περιβολὴν ποιεῖσθαι». Ksn: "Κύκλον τινὰ καὶ περιβολὴν ἔχουσαν ὁδὸν ἀγόμενος„. Пл: (de вnde fir:). «Περιβολὴ λόγου τὸ ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, καὶ τὰ δεύτερα πρῶτα λέγειν, εἶτα ἐπεμβάλλειν τὰ πρῶτα». Влn: (везї ші ἐμπερίβολος). 3) înвръціmаре. «Τῶν μητέρων καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν καὶ αἱ περιβολαί φίλαι». Ksn: (de вnde 4) (fir:) планв (siлinцъ) sпре неmepipea вре вnвї skonв; (în ųen:) întpeпpindepe, saв skonв; овiектв, saв sвбiектв. «Λόγου —». Iskp: [ші

Περίβολος (ὁ, ἡ), noet: înконжвръtорв, saв пвsв (пвратв) înпрежвр. «Στέμματα περίβολα». Евр: (de вnde || овіч: sвбst: въpв:) înгръditвръ, saв zidв de înгръdipe a копinsвлвї вnеї каsе (орашв, ші чл:); (npin вpm:) търie de пazъ. [περιβάλλω].

Περι-βομβέω -ω, biit: -ήσω, вîжiв, saв sвîpniiв (npinч: ка алвіна) n' înпрежвр de чева.

Περι-βόσκω, biit: -βοσκήσω, паskв (акt: saв neвt:); (npin intind:) локвїеskв înпрежвр.

Περι-βοτανίζω, biit: -ίσω, къръцв n' înпрежвр чева de ервврiле sелвatiче, saв плiвеskв înпрежвр o плантъ.

Περίβουνος (ὁ, ἡ), înпрежвратв de mвnцї, saв деалврї. [περὶ, βουνός].

Περι-βράζω (σσω), biit: -βράσω, fервв (колкъiв) înпрежвр de чева. (везї ші περιβλύζω). || (між:) mъ клеtinв кв totвл din чева (кв dat:). «Γέλωτι περιβρασσόμενοι». Nik:

Περιβραχιόνιος (ὁ, ἡ), че se поартъ înпрежврвл брацвлвї. (de вnde || sвбst:) Περιβραχιόνιον». акоперъmîntв de брацв (sпре апъраре, saв подоавъ), бръцаръ. [περὶ, βραχίων].

Περιβρέμω, ші (між:) -βρέμομαι, (fъръ biit:) noet: вîжiв n' înпрежвр de чева

Περι-βρέχω, biit: -βρέξω, вdв, moiв чева înпрежвр.

Περιβριθής, έος (ὁ,ἡ), noet: foape греv. [din

Περι-βρίθω, biit: -βρίσω, (між: tpe: de кв: în локв de през: περιβέβριθα) noet: înгреviezв чева n' înпрежвр, înкаркв преа mвлt; (neвt: de sine nas:) sîntв înгреvіатв saв преа înповъратв din toate пърціле.

Περι-βρομέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Περιβρέμω.

Περιβρυής, έος (ὁ, ἡ), noet: плinв de поаде ші de флорї din toate пърціле. [περιβρύω].

Περιβρύχιος (ὁ, ἡ), noet: каре вîжie, saв фаче mape ввеtв n' înпрежвр de чева. "Οἴδματα περιβρύχια». Sof: валврї, че кв mвлtв sгоmotв потоnеsк корабia, saв înгit вnвл пе алтвл. [din

Περι-βρύχω, ші (між:) -βρύχομαι, biit: -βρύξω, -ομαι, mвцеskв n'înпрежвр de чева, saв fакв a pesвna чеде din прежвр de mвцетеле меле.

Περίβρωσις, εως (ἡ), poadepe n' înпрежвр. [ші

Περίβρωτος (ὁ, ἡ), minкatв, posв din toate пърціле înпрежвр. [περιβιβρώσκω].

Περι-βύω, biit: -βύσω, astвnв de жвр înпрежвр.

Περιβωμίζω, biit: -ίσω, mъ înвipteskв înпрежврвл алtарвлвї. [din

Περιβώμιος (ὁ, ἡ), чел din прежврвл алtарвлвї. [περὶ, βωμός].

Περίβωτος (ὁ, ἡ), Ion: in локв de περιβόητος.

Περι-γανόω -ῶ, biit: -ώσω, înвеселеskв преа mвлt.

Περιγέγονα, tpe: de кȣ: aл лȣĭ περιγίγνομαι.

Περιγεγραμμένως, adв: (de паptч:), în кiпȣ mъpџinitȣ; пе skȣptȣ; eksakt.

Περίγειος (ὁ, ἡ), чел înпpeжȣp, saȣ пpea апpoape de пъmîntȣ. "Περίγειον (se înџ: διάστημα)». Astpon: чea maĭ mikъ depъptape a плaneџiлop de пъmîntȣ.

Περιγέλαστος (ὁ, ἡ),=Καταγέλαστος. [din Περι-γελάω -ῶ, вiit: -άσω,=Καταγελάω.

Περιγεννητικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ пȣtepe, saȣ însȣшime de a вipȣi; (кȣ џen:) oвiчnȣitȣ a tpiȣшfa asȣпpa aлtȣĭa. [περιγίγνομαι].

Περιγηθὴς, έος (ὁ, ἡ), кoпpinsȣ, плinȣ de вȣкȣpie; (noet:) foapte veseлitopȣ, кȣ totȣл вȣкȣpъtopȣ [περὶ, γέγηθα].

Περι-γηράσκω, вiit: -γηράσω, înвъtpînesкȣ întp'ȣna, saȣ ȣna dȣпe aлta. «Καρποὺς διὰ τοῦ ἔτους ὅλου περιγηράσκοντας ἑαυτοῖς». Ios: кape se кoк neîntpepȣnt neaпȣкînd a se кȣлeџe. (=кȣ "Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,,. Od:H.)

Περι-γίγνομαι (-γίνομαι), вiit: -γενήσομαι. (пеx: περιεγενόμην, шi чл:) pъmîĭȣ maĭ mȣлtȣ, sîntȣ de пpisosȣ, пe d'asȣпpa кa кîшtigȣ; ажȣпгȣ; mъ maĭ џiȣ, skaпȣ, maĭ tpъĭesкȣ; sîntȣ maĭ пpesȣs, пpedominȣ asȣпpa кȣĭva; вipȣĭesкȣ, întpeкȣ (кȣ џen:). «Τετρακόσια καὶ ἑβδομήκοντα τάλαντα περιεγένοντο τῶν φόρων». Ksn: «Μοῦνος περιεγένετο τούτου τοῦ πάθεος». Ep: «Ὧν οὐ ῥᾴδιον εὐπόρως περιγενέσθαι» Ksn: «Πολυτροπίῃ τοῦ βασιλῆος περιγενέσθαι». Ep: (шi кȣ пpen:). «Τί σοι περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας,,. Jks: чe aĭ кîшtigat. (шi aвsoл:) «Τοῦ στρατοπέδου διαφθαρέντος ἕνα μόνον τοῦτον περιγενέσθαι,,. Ep: "Οἷα δὲ ἐπιστάμενοι αὐτὸν τελευτῆσαι, ἱστόρεον, ὅτεῳ τρόπῳ περιγένοιτο». Ep: (шi în însemn: de pesȣлtatȣ). «Περιεγένετο ὥστε καλῶς ἔχειν». Ksn: a ажȣns, a eшit лȣкpȣ a fi вine. (veziĭ шi περίειμι).

Περιγλαγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [περὶ, γλάγος] плinȣ de лapte.

Περι-γληνάομαι -ῶμαι, вiit:-ήσομαι, noet: [περὶ, γλῆνος] îmĭ înвîptesкȣ oкiĭ, mъ ȣĭtȣ înпpeжȣp.

Περιγληνὴς, έος, шi Περίγληνος (ὁ,ἡ), noet: [περὶ, γλήνη] foapte лȣчosȣ, saȣ stiклosȣ.

Περίγλισχρος (ὁ,ἡ), foapte клeiosȣ, лiпiчosȣ; saȣ ȣnsȣposȣ; aлȣпeкosȣ. [περὶ, γλίσχρος].

Περιγλύκιστος (ὁ, ἡ), sȣпpa: aл лȣĭ...

Περίγλυκυς, εος (εῖα, ὑ), пpea dȣлчe. [περὶ, γλυκύς].

Περιγλύφω, вiit: -γλύψω, sкoвesкȣ, saȣ кȣ daлta (чioплesкȣ, desкoжesкȣ) п' înпpeжȣp.

Περίγλωττος (ὁ, ἡ), вine-вopвitopȣ, eлoкȣinte. [шi

Περιγλωσσὶς (ττὶς), ίδος (ἡ) aкoпepъmîntȣ п' înпpeжȣpȣл лimвeĭ. [περὶ, γλῶσσα].

Περι-γνάμπτω, вiit: -γνάμψω,=Περικάμπτω.

Περι-γογγύζω, вiit: -ύσω, mȣpmȣĭesкȣ, вomвъnesкȣ п' înпpeжȣpȣл кȣĭva.

Περίγρα (ἡ), [περὶ, γράω] ȣnȣ instpȣmîntȣ пentpȣ poтȣпжipea poџiĭ (uepreлȣ, кoмпasȣ).

Περίγραμμα (τὸ), op чe este skpisȣ înпpeжȣp de чeva; лinie шъpџinitoape; xotapȣ; tpȣпȣ, saȣ лoкȣ înкisȣ înпpeжȣp; oкoлȣ, кoпpinsȣ. [шi

Περίγραπτος (ὁ, ἡ), шъpџinitȣ înпpeжȣp, saȣ пȣtinчosȣ de a se mъpџini. [шi

Περιγραφεὺς, έως (ὁ), mъpџinitopȣ, oкoлitopȣ кȣ xotape. [шi

Περιγραφὴ (ἡ), însemnape de xotape în oкoлȣ de жȣp înпpeжȣp, isвodȣ; ȣpmъ; desкpiepe; definipe; mъpџinipe. «Κατὰ περιγραφήν». Nemes:=Περιγεγραμμένως. [din

Περι-γράφω, вiit: -γράψω, tpagȣ лinie п' înпpeжȣp de чeva; desemnezȣ, isвodesкȣ; înкizȣ, кoпpinzȣ înъȣntpȣ de лinie; mъpџinesкȣ; шtepgȣ; (пpin întind:) desfiinџezȣ; sъвîpшesкȣ. "Ἀγχόνη τὸ ζῆν περιγράψας,,. At: (veziĭ шi διαγράφω). (шi пas:) "Περιεγέγραπτο γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ, μέχρις ὅτου ἡ νίκη ἐδέδοτο αὐτοῖς,,. Ksn:

Περιγυρὶς, ίδος (ἡ), oкoлȣ de жȣp înпpeжȣp. [шi

Περιγυρόω, -ῶ, вiit: -ώσω, înвîptesчȣ чeva п' înпpeжȣp. [περὶ, γύρος].

Περιγώνιον (τὸ), шi

Περιγωνίσκος (ὁ), =Παραγωνίσκος. [περὶ, γωνία].

Περιδαίδαλος (ὁ, ἡ), пpea meшteшȣџitȣ (fъкȣtȣ кȣ meшteшȣгȣ). [περὶ, δαίδαλος].

Περι-δαίω, вiit: -δαίσω, noet: apzȣ чeva de жȣp înпpeжȣp; apzȣ de totȣ; (miж: кȣ dat: fir:) sîntȣ înвъпъĭatȣ de amopȣ къtpe ...

Περιδάκρυτος (ὁ, ἡ), foapte лъкpъmatȣ (плînsȣ); вpednicȣ, saȣ пpiчinȣitopȣ de mȣлte лaкpъmĭ. [περὶ, δακρύω].

Περι-δάμναμαι, (fъpъ вiit:) noet: domoлesкȣ кȣ totȣл.

Περι-δαρδάπτω, вiit: -άψω, noet: sfîшiȣ, sfipiȣ, pozȣ п' înпpeжȣp, saȣ de totȣ.

Περιδδείσασα, noet: în лoкȣ de περιδείσασα, пеx: 1: de fem: паptч: aл лȣĭ περιδείδω.

Περιδέεια (ἡ), mape frikъ. [din

Περιδεής, έος (ὁ, ἡ), konpinsŏ de mape frikъ. 2) ʙne-opĭ foapte înfrikoшътopŏ. [περί, δέος].

Περι-δείδω, biit: -δείσω, saŏ -δείσομαι, (пех: περιέδεισα, tpe: de кʙ: în локŏ de npez: περιδέδοικα, περιδέδια, шi περιδείδια) poet: mъ temŏ npea mʙлt, sîntŏ foapte snъlmîntatŏ; (кʙ џen: saŏ dat:) 'mĭ e teamъ npea mʙлt, sîntŏ foapte snъlmîntatŏ; (кʙ џen: saŏ dat:) 'mĭ e teamъ npea mʙлt despre чinева.

Περίδεινος (ὁ, ἡ), греш: în локŏ de περίδινος.

Περι-δειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŏ, saŏ mъ aflʙ de faџъ ла..

Περίδειπνον (τὸ), чina чea dʙne îngpoпъчiʙne snpe mînгiiepea pʙdeлop, шi npietenilop moptʙлʙĭ. [περί, δεῖπνον].

Περίδειρον (τὸ), [περί, δειρή] naptea de жos a gîtʙлʙĭ.

Περιδέξιον (τὸ), бpъџapa, чe se noaptъ înnpeжʙpaл mîneĭ dpente. [шi

Περιδέξιος (ὁ, ἡ), = Ἀμφιδέξιος, foapte îndemînatikŏ. [περί, δεξιά]. [de ʙnde

Περιδεξιότης (ἡ), mape îndemînъtate.

Περιδέραιος (ὁ, ἡ), kape se noaptъ înnpeжʙpʙл gîtʙлʙĭ. (de ʙnde || sʙбst:) Περιδέραιον (τὸ), легътʙpъ, saŏ гъteaлъ de gîtŏ, koлetŏ, gĭopdanŏ, шi чл: [шi

Περιδερίς, ίδος (ἡ), =Περιδέραιον. [περί, δέρη].

Περιδέρκομαι, biit: -δέρξομαι, poet: = Περιβλέπω, mъ ʙitŏ n' înnpeжʙp.

Περιδεσμεύω, biit: -εύσω, шi Περιδεσμέω -ῶ, biit: -ήσω, легŏ de жʙp înnpeжʙp. [din

Περίδεσμος (ὁ), легътʙpъ înnpeжʙpʙл gîtʙлʙĭ, saŏ nĭentʙлʙĭ, = Περιδέραιος. [περί, δεσμός].

Περίδετος (ὁ, ἡ), легatŏ, saŏ de легat înnpeжʙp. [περί, δέω].

Περιδευκής, έος (ὁ, ἡ),=Περίγλυκυς. [περί, δεῦκος].

Περι-δέω, biit: -δήσω, легŏ чева înnpeжʙp.

Περιδεῶς, adв: кʙ mape frikъ. "Περιδεῶς ἔχω,,. Лкs: sîntŏ konpinsŏ de frikъ. [περιδεής].

Περίδηλος (ὁ, ἡ), кʙ totʙл înbedepatŏ, de faџъ. [περί, δῆλος].

Περίδημα (τὸ), [περιδέω] легътʙpъ n'înnpeжʙp de чева, = Περίδεσμος, Διάδημα, шi чл:.

Περιδήριτος (ὁ, ἡ), poet: în локŏ de περιμάχητος. [περί, δηρίομαι].

Περι-δίδωμι, biit: -δώσω, daŏ чева de жʙp înnpeжʙp. || (mĭж:) nʙiŏ npinsoape, (dʙne ziч:) daŏ în a tpeĭa mînъ npeџʙл npinsoapeĭ (кʙ џen: кʙ npen: îndip:). "Περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτᾶν ἀλῶν. Apstf: "Ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι,,. Apstf: îmĭ nʙiŏ kanʙл. (шi în eл: de npen:) "Δεῦρο νῦν ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος". Iл: Ч.

Περι-δι-είρω, (фъpъ biit:) npinzŏ чева кʙ akʙл de жʙp înnpeжʙp, kosŏ (daŏ шʙлaл) n' înnpeжʙp.

Περι-δινέω -ῶ, biit: -ήσω, înbîpteskŏ чева înnpeжʙp; (mĭж: кʙ ak:) mъ înbîpteskŏ, ʙmблʙ n' înnpeжʙp. [шi

Περιδινήεις, εσσα, εν, шi Περιδινής, έος (ὁ, ἡ), poet: kape se înbîpteшte, saŏ se bʙлtopeшte înnpeжʙp; (npin întind:) potʙndŏ; (fir:) nestatopnikŏ, skimбъчosŏ. [περί, δίνη].

Περιδίνησις, εως (ἡ), înbîptipe, bʙлtopipe înnpeжʙp. [шi

Περιδίνητος (ὁ, ἡ), kape se înbîpteшte, saŏ se noate înbîpti înnpeжʙp. [περιδινέω].

Περίδινος (ὁ, ἡ), pъtъчitopŏ, okoлitopŏ în koaчĭ шi 'nkoлo; (sʙбst:) bînъtopŏ de nopokŏ, (Фpanџ:) aventurier; (naptik:) kopsapŏ. [περί, δῖνος].

Περι-διπλόω -ῶ, biit: -ώσω, îndoieskŏ înnpeжʙp.

Περι-διώκω, biit: -διώξω, goneskŏ (bînezŏ) în toate nъpџiлe n' înnpeжʙp.

Περι-δνοφέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: întʙnekŏ din toate nъpџiлe.

Περι-δονέω -ῶ, biit: -ήσω, =Περιδινέω.

Περίδοσις, εως (ἡ), npinsoape, pъmъшагŏ. [περιδίδωμι].

Περιδουπέω -ῶ, biit: -ήσω, tponkъneskŏ, dʙdʙiŏ n'înnpeжʙp. [din

Περίδουπος (ὁ, ἡ), poet: pesʙnъtopŏ, saŏ dʙdʙitŏ, sgomotatŏ n' înnpeжʙp. [περί, δοῦπος].

Περιδραμεῖν, пех: de inf:, шi

Περίδραμον, poet: în локŏ de περιέδραμον, пех: de xot: aл лʙĭ περιτρέχω.

Περίδραξις, εως (ἡ), лʙape în nʙmnŏ. [din

Περι-δράσσομαι (ττομαι), biit: -δράξομαι, konpinzŏ, ĭaʙ în nʙmnŏ.

Περιδρομάς, άδος (ἡ), adiekt: aлepгъtoape (okoлitope) n' înnaeжʙp. || (sʙбst:) = Δρομάς, (Фpanџ:) coureuse. [шi

Περιδρομεύς, έως (ὁ), aлepгъtopŏ în koaчĭ шi 'nkoлo; (npin întind:) bikлeanŏ, intpiгantŏ. [περίδρομος].

Περιδρομή (ἡ), aлepгape n' înnpeжʙp: okoлŏ, чe faчe чineва n' înnpeжʙpʙл a-

deвъръtълȣї dpȣmȣ, ка съ еасъ maї 'na-inte înaintea кȣїва, съ 'л прinzъ; (de ȣn-de fir:) ворвіре, че înчепе чinева înadins afapъ din sȣвіектȣ, ка съ ажȣнгъ ȣnde воїеште (sпре amъџіреа алtȣїа). [περὶ, δρομή].

Περίδρομος (ὁ, ἡ), алергътоpȣ (ші fir: întinsȣ) п'înпрежȣр, saȣ înкоачї ші 'нколо; (пas:) пȣtinчоsȣ а se околі din toate пърџіле п'înпрежȣр, неконџinȣtȣ кȣ алtȣ чева, potȣndȣ. "Οὔρεσι περίδρομος,,. Апл: înконжȣратȣ de mȣнџї. ‖ (sȣвst:) = Περιδρομή, околȣ. 2) локȣ de ȣmвлат (прінч:) înпрежȣрȣл meteрizелор, saȣ înвелітоареї касеї. 3) (архit:) галеріе (прінч: de tempлȣрї). 4) (îm:) fȣniіле, прin кaре se înкid, ші se deskid пласеле вînъtopeштї,= Ἐπίδρομος. [περὶ, δρόμος].

Περι-δρύπτω, віit: -δρύψω, sfîpiȣ, sfішiȣ п' înпрежȣр.

Περι-δύω, віit: -δύσω, (miж: пех: περιέδυν, ші чл:) desвракȣ, despoiȣ; (în џеп:) іаȣ чева, saȣ ліпseskȣ de чева. 2) înвракȣ, акоперȣ п' înпрежȣр; (miж:) mъ înвракȣ.

Περιδώμεθον, поеt: 1: înd: пepс: de miж: пех: 2: ал лȣї περιδίδωμι.

Περι-εγείρω, віit: -εγερῶ, skолȣ чева п' înпрежȣр; reskолȣ.

Περι-εδρεύω, віit: -εύσω, = Περικάθημαι, înпреsopȣ (четаtе ші чл:).

Περι-έδω, поеt: în локȣ de περιεσθίω.

Περι-έζομαι, віit: -εδοῦμαι, (кȣ ак:), шеzȣ înпрежȣрȣл кȣїва.

Περι-εθέλω, віit: -εθελήσω, воieskȣ, dopeskȣ преа mȣлt.

Περιεῖδον, пех: 2: ал лȣї περιοράω.

Περιειλὰς, άδος (ἡ), поеt: чел че înfъшȣръ, saȣ se înfъшȣръ. [din

Περι-ειλέω -ῶ, віit: -ήσω, înfъшȣрȣ de жȣр înпрежȣр. [de ȣnde

Περιείλημα (τὸ), înfъшȣрътȣръ, лȣкрȣ înfъшȣратȣ, saȣ прin кaре se înfъшȣръ чева. [ші

Περιείλησις, εως (ἡ), înfъшȣраре. 2)= Περιείλημα.

Περιείληφα, tpe: de кȣ: ал лȣї περιλαμβάνω.

Περι-ειλίσσω, віit: -ίξω, Іоп: în локȣ de περιελίσσω.

Περι-είλω, віit: -ειλήσω, =Περιειλέω.

Περιειμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: de партч: ал лȣї περιέννυμι.

Περί-ειμι, віit: περιέσομαι, (прел: περιῆν, ші чл:) sintȣ maї преsȣs (maї tape) dekît чinева: întpекȣ; предоminȣ. (кȣ џеп: dip:) "Τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι τῆς βασιλῆος". Ер: (ші кȣ ак: saȣ dat: ел: indip:). "Γυναικῶν ἀλλάων περίειμι νόον καὶ μῆτιν". Od: Т. ,,"Ἄρχοντι προσήκει καρτερίᾳ τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι,,. Ksn: "Πολλὸν γὰρ περίεσαν πλήθεϊ οἱ Πέρσαι,,. Ер: 2) (fъръ казȣ) tpъieskȣ maї în ȣpmъ, шъ maї џiȣ, dȣineskȣ. "Τὴν Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην,,. Ер: "Ἔστ' ἂν πυνθάνηται περιεόντα τὸν πατέρα,,. Ер: "Ὅσοι μέν νυν ἔφθησαν τὸν χειμῶνα ἀνασπάσαντες τὰς νέας, καὶ αὐτοί τε περίεσαν, καὶ αἱ νῆες αὐτέων,,. Ер: 3) (în а tpeia пepс: saȣ în партч:) ръmîiȣ пе dasȣпра ка кîштirȣ (ші fir: ка pesȣлtatȣ), прisoseskȣ. "Τὰ περιόντα τῶν χρημάτων,, Dm; "Τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ,,. Тȣч: (ші кȣ dat: періп:). "Ψηφίσματα ὑμῖν περιέσται,,. Dm: въ вор ръmînea destȣле. "Τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν (τῆς ὕβρεως),,. Dш: atît прisosia în нечinste. "Τούτοις δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὥστε προσσυκοφαντοῦσι,,. Dm: (ші кȣ: inf:). "Περίεστί μοι ἐσθίοντι ἄχρι τοῦ μὴ πεινῆν ἀφικέσθαι,,. Ksn: mi se fаче din mînкаре пȣmaї а пȣ ажȣнџе ла foame. "Ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ,,. Dm: din авере de прisosȣ. "Ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ἔσται αὐτῷ τὰ τῆς μάχης,,. Елd: (везї ші περιγίγνομαι).

Περί-ειμι, віit: -ειμι, (прел: περιήειν, ші чл:) віȣ п' înпрежȣр, mъ преȣмвлȣ, околеskȣ; (прin întind:) dȣпе ȣнȣ periodȣ ажȣнгȣ іаръшї ла ... (de ȣnde fir:) ажȣнгȣ în sfîpшit (saȣ dintp' ȣна întp' алта) în mîinеле кȣїва; (despre timпȣ) mъ întopкȣ periodiчеште. "Περιϊόντι τῷ θέρει (τῷ ἐνιαυτῷ).,, Тȣч: ші Ksn:

Περι-είργνυμι, ші Περι-είργω, віit: -είρξω, înкizȣ, înгръdeskȣ înпрежȣр, mърџineskȣ din toate пърџіле.

Περι-είρω, віit: -ερῶ, комвінȣ (агаџȣ) чева п' înпрежȣр.

Περιεκατέατο, Іоп: în локȣ de περιεκάθηντο.

Περιεκτικὸς, ἡ, ὸν, коnpinzътоpȣ, înкъпъtоpȣ; (прin întind:) џенералȣ, totалȣ. ‖ "Περιεκτικὸν,, Грam: вервȣл miж: 2) (în Інкр:) mîntȣitоpȣ (везї περιεστικὸς). [περιέχω]. [de ȣnde

Περιεκτικῶς, адв: în џенералȣ, în totалȣ. 2) (în Інкр: se îndреп:) în локȣ de περιεστικῶς.

Περιέλασις, εως (ἡ), преȣмвларе, околіре къларе saȣ în тръsȣръ. [din

Περι-ελαύνω, віit: -ελάσω, înвîpteskȣ п' înпрежȣр de чева; (партік:) mîiȣ калȣл

a терџе înпрежѕр; (de ѕnde ел:) тъ преѕтблѕ къларе saѕ кѕ tрѣѕра. "Περιελαύνων ἐθεᾶτο τοὺς πεπτωκότας,,. Ksn: mîiѕ din прежѕр (пріпч: bite хрѣпite); (în џеn:) жѣѓѕіеskѕ; (fir:) stpimtopezѕ din toate пѣрџiле. Περιελαυνόμενος τῇ στάσει,,.Ep:

Περιέλευσις, εως (ἡ), ѕтбларе п'înпрежѕр, околіре. [περιελεύθω].

Περιελήλυθα, tpe: de кѕ: ал лѕї περιέρχομαι: din περιελεύθω.

Περιέλιξις, εως (ἡ), înbîrtire, înѓѣшѕраре înпрежѕр. [din

Περι-ελίσσω, biit: -ελίξω, înѓѣшѕрѕ чева п' înпрежѕр; (fir:) taiѕ dрѕтѕл; înпреsорѕ.

Περι-ελκυσμὸς (ὁ), tîpîpe în околѕ, saѕ înпрежѕр de чева; tраџере în коачї ші 'n коло: (fir:) înпрѣшtiере de minte în mѕлtе tребї. [din

Περι-έλκω, biit: -έλξω, ші (maї des) -ελκύσω, (пех: περιείλκυσα, ші чл:) tîрѣskѕ п' înпрежѕр de чева, tраѓѕ în коачї ші 'нколо; tрѣгînd іаѕ кѕ sineмї, smѕлгѕ, tîрѣskѕ; (fir:) atрагѕ лѕареа a minte a кѕїва ла алtѕ обїекtѕ saѕ ла ѓелѕpite de o datѣ, desoкѕпѕ.

Περι-ελ-λείπω, biit: -λείψω, sîntѕ лipsi tѕ (înжositѕ) în чева. [de ѕnde

Περιέλλειψις, εως (ἡ), лipsire, saѕ înжosire în чева.

Περιενέγκας, ασα, αν, пех: 1: de партч:, ші

Περιενεγκεῖν, пех: 2: de inf: ал лѕї περιφέρω din περιενέγκω.

Περι-έννυμι, biit: -έσω, поеt: =Ἀμφιέννυμι, înбракѕ.

Περιεοῦσαι, Ion: în локѕ de περιοῦσαι, nom: im: de fem: партч: ал лѕї περίειμι, biit: -έσομαι.

Περιέπεσον, пех: 2: ал лѕї περιπίπτω.

Περιεπτισμένως, [περιπτίσσω] adв: (de партч:) deskoжit, ѓѣрѣ акоперѣmîntѕ înпрежѕр, кѕрat.

Περι-έπω, biit: -έψω, ші (mіж:) -έψομαι, (прел: περιεῖπον, пех: περιέσπον, ші пас: περιέφθην, ші biit: περιεφθήσομαι:) însoџeskѕ, пе чіпева п' înпрежѕр sпре апѣраре; (прin întind:) înгріжeskѕ, каѕtѕ, чinsteskѕ пе чіпева преа мѕлt; (despre лѕкр:) тъ îndeлеtnічeskѕ ла чева кѕ mѕлtѣ siлinџѣ; (în џеn:) întребѕinџezѕ, tрактezѕ întp'ѕпѕ кіпѕ. "Εὖ περιέπειν τινά,,. Ep: "Τοὺς δὲ ἄλλους περιεῖπον ὡς ἀνδράποδα,,. Ep: "Τοῦτον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον οὐχ ὡς δοῦλον περιέψομεν,,. Ksn: "Τοῦτον ταῖς μεγίσταις τιμαῖς περιέπειν,,. Ksn: (ші абсол:) "Μάλα περιεῖπεν αὐτὸν,,. Ksn: (ші dinпpot:) "Τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων αὐτόν,,. Ep: (ші mіж:) "Ἄτε πολεμίους περιέψεσθαι,,. Ep: (ші пас:). "Τρηχέως δὲ περιεφθέντων αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,,. Ep: (ші mіж: în локѕ de пас:) "Ὥσπερ πτωχὸς περιέποιτο,,. Ksn:

Περι-εργάζομαι, biit: -εργάσομαι, лѕкрezѕ чева кѕ mѕлtѣ ші maї de prisosѕ siлinџѣ, saѕ атѣрѕпџіme ші îndeшînѣtate; черчеtezѕ чева пeste кѕвііпџа mea кѕ mѕлtѣ кѕріositate; (în џеn:) тъ îndeлеtnічeskѕ în prisoase, osteneskѕ în zadapѕ; (кѕ dat:) adaorѕ чева de prisosѕ ла чева; (de ѕnde ѕпе-opї în tpe: de кѕ: nestpѣm:) prisoseskѕ. "Περιεργάζεσθαι γὰρ καὶ τῷ οἰκιδίῳ, καὶ τῷ σκιμποδίῳ,,. Ел: 2) (în Ksn: Елеn: Istop: Δ'. α, 16) греш: în локѕ de περιείργω. [de ѕnde

Περιεργασία (ἡ), în локѕ de...

Περιέργεια (ἡ), лѕкраре de prisosѕ, siлinџѣ în mічї лѕкрѕрї saѕ prisoase, meшteшѕџіre de mікѕ преџѕ, (Франџ:) affectation; (партік:) dopinџѣ, siлinџѣ de a черчеta ші a aѓла але алtѕїа, кѕріositate, =Πολυπραγμοσύνη. [περίεργος].

Περιεργέστατος, η, ον, sѕпрл:, ші

Περιεργέστερος, α, ον, компар: (пергл:) ал лѕї περίεργος.

Περιεργία (ἡ), =Περιέργεια. [din

Περίεργος (ὁ, ἡ), (компр: -ότερος, -ότατος, ші пергл: -έστερος, -έστατος) лѕкрѣtорѕ de чева кѕ ковїршіtoape ші maї de mѕлtе opї de prisosѕ skѕmпѣtate, îndeлеtnічitѕ ла лѕкрѕрї пекѕвеnite лѕї; (партік:)= Πολυπράγμων, кѕріosѕ, черчеtѣtорѕ de лѕкрѕрї streine; (despre лѕкр:) ѓѣкѕtѕ кѕ mѕлtѣ mirгѣїалѣ, ші de prisosѕ iskѕsinџѣ; (în џеn:) de prisosѕ, преа dikisitѕ, (Франџ:) recherchè. «Τὸ γλωσσηματικὸν, καί περίεργον τῆς Θουκυδίδου λέξεως». D: Ал: [περὶ, ἔργον].

Περι-έργω, biit: -έρξω, Ion: ші (арх:) At: în локѕ de περιείργω.

Περιέργως, adв: în кіпѕ de prisosѕ; кѕ mѕлtѣ meшteшѕџіre; кѕ кѕріositate. [περίεργος].

Περι-ερέσσω (ττω), biit: -ερέσω, bîsлezѕ de amîndoѣ пѣрџiле; saѕ bîsлezѕ, ка sѣ sѕчeskѕ васѕл în dpeapta saѕ în stînга.

Περίερκτος (ὁ, ἡ), [περιέργω] înkisѕ, înгрѣditѕ de жѕр înпрежѕр.

Περίερμα, греш: în локѕ de περὶ ἕρμα.

Περι-έρπω, biit: -έρψω, (пех: περιείρπυσα, ші чл:) тъ tîрѣskѕ (ка шарпеле) п'înпрежѕр; (поеt:)=Περιέρχομαι.

Περι-ἐῤῥω, biit: -ἐῤῥήσω, mъ преɤmблɤ, mъ рътъчеskɤ̆ în коачї ші 'n коло.

Περι-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: περιῆλθον, ші чл:) (кɤ ак:) віɤ̆ împрежɤрɤл кɤїва; (фъръ kazɤ̆) mъ преɤmблɤ, околеskɤ̆; черкɤлеzɤ̆; ажɤngɤ̆ їаръші аколо, de ɤnde amɤ̆ плекat. "Ἡ Σελήνη τὸν ἑαυτῆς κύκλον περιέρχεται». Плt: «Πᾶσαν γῆν περιέρχονται». Ksn: Ел: «'Επεὶ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτός». Ksn: «'Επειδὰν οἱ προκείμενοι λόγοι περιέλθωσι». Ksn: se вор съвîрші, (ad:) îші вор фаче околɤл. (ші кɤ партч:) «Περιέρχεται λογοποιῶν». Dm: 2) taїɤ̆ дрɤmɤл кɤїва, îл апɤкɤ̆ din toate пърцїле; (fir:) amъцеskɤ̆. «Σοφίη μιν περιῆλθε,, Ep: "Τοῦτον μὲν οὕτω περιῆλθεν ἡ τίσις». Ep: л' а гъsit în sfîршitɤ̆. «Ταῦτα ἰσχυρῶς περιελήλυθε τοὺς πολλούς,,. Лɤч: îї аɤ̆ преокɤпацї. 3) (кɤ ак: кɤ преп:) ажɤngɤ̆ dɤпе тречере de време, саɤ̆ dintр' ɤна întр' алта în mîїнеле кɤїва; soseskɤ̆ în sfîршitɤ̆; (în sensɤ̆ de ръɤ̆) kazɤ̆ în чева; (кɤ adв:) їаɤ̆ ɤнɤ̆ фелɤ̆ de резɤлtatɤ̆. "Μέχρις οὗ περιῆλθεν ἐς αὐτὸν ἡ βασιληΐη,,. Ep: "Ἔδει γὰρ πάντα (τὰ πράγματα) ἐς Καίσαρα περιελθεῖν,,. Пл: (везї ші περίειμι, biit: -ειμι).

Περι-εσθίω, biit: -ἔδομαι, (nex: περιέφαγον, ші чл:) mънîнкɤ̆ п' împрежɤр, розɤ̆ din toate пърцїле.

Περιεσκεμμένως, (περισκέπτομαι) adв: (de партч:), кɤ бɤнъ rîndіре.

Περιέσπον, nex: 2: ал лɤї περιέπω.

Περιέσσασθαι, поet: în локɤ̆ de περιέσασθαι, miж: nex: de inf: ал лɤї περιέννυμι.

Περίεσσι, поet: în локɤ̆ de περίεις, 2: sinr: neps: ал лɤї περίειμι, biit: -έσομαι

Περιεσταλμένως, [περιστέλλω] adв: (de партч:), акоперіt, strîns; кɤ sfiалъ.

Περιέστηκα, miж: тре: de кɤ:, ші

Περιέστην, miж: nex: ал лɤї περιΐστημι.

Περιεστιγμένος, η, ον, пас: тре: de кɤ: de партч: ал лɤї περιστίζω,

Περιεστικὸς, [περίειμι] ἡ, ὸν, (med:) însemnътоrɤ̆ de skъпареа, саɤ̆ întремареа болнавɤлɤї. (алцїї îndреп: περιεκτικὸς).[de ɤnde

Περιεστικῶς, adв: în stаре de нъdeжde de а se тъmъдɤї болнавɤл. "Περιεστικῶς διακεῖσθαι,,. Інкр: (алцїї îndреп: περιεκτικῶς).

Περιεστὼς, ῶσα, ώς, At: în локɤ̆ de περιεστηκὼς, miж: тре: de кɤ: de партч: ал лɤї περιΐστημι.

Περιεστραμμένως, [περιστρέφω] adв: (de партч:), înвîрtіt, черкɤіt.

Περιέσχατος, η, ον, чел маї din ɤрmъ саɤ̆ de марцїне din чеї dinпрежɤр. "Τὰ περιέσχατα,,. Ep: къпътїїеле den'împрежɤр.

Περιέτυχον, nex: 2: ал лɤї περιτυγχάνω.

Περίεφθος (ὁ, ἡ), фертɤ̆ din toate пърцїле, (ad:) преа біне. [περὶ, ἕψω].

Περιεχὴς, έος (ὁ, ἡ), копрінzъторɤ̆ de чева; ротɤndɤ̆. [din

Περι-έχω, biit: -έξω, ші -σχήσω, (nex: περιέσχον, ші чл:) цїɤ̆ чева de жɤр împрежɤр, копрінzɤ̆ înъɤntрɤ, înчingɤ̆, înкіzɤ̆, înкопжɤрɤ̆ din toate пърцїле. "Ἡ δὲ ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύκλω περιέχοντα ὄρη,,. Ksn: (ші пас:) "Περιεχόμεθα ὑπὸ τῶν πολεμίων κύκλω (πανταχόθεν)». Ep: (de ɤnde партч:). "Ὁ περιέχων (se înц: ἀήρ),,. ші "Τὸ περιέχον (se înц: στοιχεῖον),,. Плв: atmosfера. (ші fлsf:) "Τὸ περιέχον,,. Apst: ɤніверсалɤл, ценералɤл. (ші кɤ преп:). "Ἀπὸ τοῦ περιέχοντος καλοῦσιν,,. At: dɤпе чел de маї мɤлте орї, din ценералɤл нɤме. 2) (фъръ kazɤ̆) în локɤ̆ de ἐξέχω; (кɤ dat: fir:) ковîршеskɤ̆, предомінɤ̆. "Περιέσχον τῷ κέρᾳ, καὶ ἐκυκλοῦντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντίων,,. Тɤч: 3) (miж: кɤ цen:) amɤ̆ чева копрінsɤ̆ кɤ амîndoъ mîїнеле, mъ цїɤ̆ таре de чева; (fir:) окротеskɤ̆ чева кɤ stърɤінцъ; саɤ̆ sîntɤ̆ кɤ totɤл пірonitɤ̆ ла чева, нɤ mъ ласɤ̆, stърɤїеskɤ̆ а съвîрші, саɤ̆ а добîndі чева. "Περίσχεο παιδὸς ἑῆος,,. Іл: А. "Περιεχόμενος τῆς γυναικὸς,,. Ep: "Οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίας,,. Ep: (ші кɤ inf:) "Περιείχετο μὴ ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν,,. Ep:

Περιεὼν, εοῦσα, όν, Іоn: în локɤ̆ de περιών, партч: ал лɤї περίειμι, biit: -έσομαι.

Περιζαμενῶς, adв: поet: [περί, ζαμενής] кɤ мɤлтъ їɤцеалъ, кɤ ковîршіре, грозав.

Περιζάω -ῶ, biit: -ζήσομαι, саɤ̆ -βιώσομαι, (nex: περιέζησα, саɤ̆ περιεβίων) (кɤ цen:) тръїеskɤ̆ маї мɤлt декît алтɤл,='Επιζάω.

Περι-ζείω, поet: în локɤ̆ de περιζέω.

Περι-ζεύγνυμι, biit -ζεύξω, împреɤнɤ̆ лерîнd împрежɤр.

Περι-ζέω, biit: -ζέσω, ферɤ̆ (колкотеskɤ̆) п' împрежɤр de чева. (везї ші περιβλύζω).

Περίζυγος (ὁ, ἡ), чел маї мɤлtɤ̆ de кît (нeste) переке de înжɤгаt, саɤ̆ înхъmаt; (прін ɤрm:) de прisosɤ̆ (întрɤ toate кîte se ating de асеменеа треɤінцъ). [ші

Περίζυξ, υγος (ὁ, ἡ), глs: чел întр' ачелаші жɤгɤ̆,='Ομόζυγος, саɤ̆ Σύζυγος. [περὶ, ζυγὸς].

Περίζωμα (τὸ), ор кɤ че se înчінце чінева, поалъ, шорцɤ̆, nesteмалɤ̆, ші чл:

|| "Ἐκ περιζώματος ἀσκεῖν τι„. D: Aл: în ţреакъtŏ (fir: de ла вŏкъtapĭ, каpe, în datъ че înчinr шорцŏл, rîndesk, къ аŏ шi înвъцat вŏкъtъpia). [περιζώννυμι].

Περιζωμάτιον (τὸ), dim: ал лŏĭ περίζωμα.

Περι-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчinrŏ чева înпрежŏр din toate пърціле; (miж:) mъ înчinrŏ, noptŏ врîŏ; (кŏ ак:) noptŏ în, stpînrŏ кŏ (saŏ atîpnŏ чева de) врîŏ. «Περιζωσάμενος τὴν ἐσθῆτα„. Пл: «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου„. Skp: [de ŏnde

Περίζωσις, εως (ἡ), înчinцере; врîŏ, înчinrъtoape; (fir:) înгpъditŏpъ. [шi

Περιζώστρα (ἡ), врîŏ, înчinrъtoape, легъtŏpъ de капŏ, bandлiкъ.

Περι-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, кълъŏzezŏ пе чineва п' înпрежŏр, îл околеskŏ npetŏtindenea, аpъtîndŏ 'ĭ оp че вpednікŏ de лŏat în вътаpe de seamъ. [de ŏnde

Περιήγημα (τὸ), овіektŏ de преŏвлаpe, saŏ de воіажаpe. [de ŏnde

Περιηγηματικός, ή, όν, чел în felŏ de воіажŏ, deskpintiвŏ. "Λόγος—». Aftn:

Περιηγής, έος (ὁ, ἡ), noet: [περιάγω] ŏsŏ înпрежŏр; potŏndŏ; кървnosŏ. «Χεὶρ —». (se konf: кŏ περιαγής).

Περιήγησις, εως (ἡ), кълъŏzipe de чineва din локŏ în локŏ spre лŏаpe în вътаpe de seamъ de челе de въzŏt; (fir:) eksaktъ deskpiepe; desemnape de околŏл din afapъ a firŏpeĭ, (Франц:) kontŏpŏ. «Αἰετῷ περιήγησιν ὁμοιότατος». Ep: [шi

Περιηγητής, οῦ (ὁ), кълъŏzitopŏ, saŏ повъцŏitopŏ de чineва în воіажаpe de maĭ mŏлte локŏpĭ; (fir:) deskpiitopŏ de felŏpite пърцĭ але лŏmiĭ, воіажорŏ. [περιηγέομαι]. [de ŏnde

Περιηγητικός, ή, όν, кŏвenitŏ, saŏ folositopŏ ла воіажаpe, deskpintiвŏ. «Περιηγητικὴ (βίβλος), saŏ «Περιηγητικὰ (βιβλία)». челе повъцŏitoape în кълъtopiĭ, (Франц:) itinéraire. [de ŏnde

Περιηγητικῶς, adв: dŏпе кіпŏл воіажорілор, npin skŏmпъ deskpiepe.

Περιήγητος (ὁ, ἡ), înпрежŏpatŏ. "Χιτὼν —». Плd:=Περιπόρφυρος. «Χιτωνίσκον περιήγητον ἐκπλύτῳ ἀλουργεῖ». Епгр: [περιηγέομαι].

Περιῄδη, At: în локŏ de περιῄδειν, прел: ал лŏĭ περίοιδα.

Περιῄειν, прел: ал лŏĭ περίειμι, biit: -ειμι.

Περι-ηθέω -ῶ, biit: -ήσω, stpeкорŏ. [de ŏnde

Περιήθημα (τὸ), stpeкŏpъtŏpъ, saŏ op че este лъmŏpitŏ npin stpeкŏpape. 2) дpoждiĭ pъmase din stpeкŏpape.

Περιήκης, εος (ὁ, ἡ), [περί, ἀκή] пpea вîpfosŏ, askŏцitŏ, tъĭosŏ.

Περι-ήκω, biit: -ήξω, dŏпе maĭ mŏлte околitŏpĭ dintp'ŏna întp'алta ажŏnrŏ, віŏ ŏndeва; (în цen:) mъ întîmплŏ (кŏ ак: кŏ преп:). «Ὡς οὖν περιῆκεν εἰς αὐτὸν ἡ φυλακή». Ap: 'ĭ a benit pîndŏл. «Ἐπεὶ δ' εἰς αὐτὸν ἡ ἀρχὴ περιήκει». Ksп: (шi fъpъ преп:) «Ταῦτά σε ἀμφότερα περιήκοντα». Ep: аŏ конкŏps ла tine, ле аĭ пе amîndoŏ. «Τοῦτον φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα τὰ πρῶτα περιήκειν, καὶ δὴ шi чл:». Ep: (веzi шi περιέρχομαι).

Περιήλυσις, εως (ἡ), =Περιέλευσις, чepкŏлацie, periodŏ.

Περι-ημεκτέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: (кŏ saŏ fъpъ dat:) mъ mîхneskŏ, mъ пекъжeskŏ пpea mŏлt, îmĭ пape foapte pъŏ.

Περιήνεικα, Ion: în локŏ de περιήνεγκα.

Περι-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, fакŏ a pesŏна чева (шi nestp: pesŏnŏ) п' înпрежŏр de чева, saŏ în toate челе den' înпрежŏр. [de ŏnde

Περιήχημα (τὸ), pesŏnъtŏpъ înпрежŏр, ŏŏetŏ, sromotŏ. [шi

Περιήχησις, εως (ἡ), pesŏnape п' înпрежŏр. [шi

Περιηχητικός, ή. ον, чел кŏ însŏшіme de a pesŏна, pesŏnъtopŏ п' înпрежŏр.

Περιθαλπής, έος (ὁ, ἡ), noet: пpea калdŏ, saŏ калdŏ din toate пърціле. [шi

Περιθάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeskŏ de жŏр înпрежŏр, saŏ пpea віne; (fir:) каŏtŏ, înгрiжeskŏ. [περί, θάλπος]. [de ŏnde

Περίθαλψις, εως (ἡ), кŏŏtape, înгрiжipe.

Περιθαμβής, έος (ὁ, ἡ), копpinsŏ de snaimъ, кŏ totŏл snъĭmîntatŏ. [περί, θάμβος].

Περιθαρσής, έος (ὁ, ἡ), плinŏ de кŏpaжŏ, foapte îndpъzneцŏ. [шi

Περιθαρσύνω, biit: -υνῶ, înкŏpaжezŏ пpea mŏлt. [περί, θάρσος].

Περίθειος (ὁ, ἡ), foapte dŏmnezeeskŏ. [περί, θεῖος].

Περι-θειόω -ῶ, biit: -ώσω, afŏmŏ п' înпрежŏр (spre кŏpъціpe) кŏ пŏчоаsъ. [de ŏnde

Περιθείωσις, εως (ἡ), afŏmape п' înпрежŏр (spre кŏpъціpe) кŏ пŏчоаsъ.

Περίθεμα (τὸ), op че se пŏne înпрежŏр de чева, чepкŏ; înгpъditŏpъ, шi чл:. [περιτίθεμαι].

Περίθερμος (ὁ, ἡ), пpea ferвinte. [περί, θερμός],

Περιθέσιμος (ὁ, ἡ), fъкŏtŏ, потpiвitŏ a se пŏne înпрежŏр de чева (ка чepкŏ шi чл:)

Περίθεσις, εως (ἡ), пънере înпрежър. [ші
Περιθετὸς, ἡ, ὸν, ші Περίθετος (ὁ, ἡ), пъсъ, saŭ de пъs înпрежър. «Κεφαλὴ περίθετος, ἥν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ». Apsl: скъfъ de noante. (ші ел:) «Περιθετὴ (se înц: κόμη)». Поліеп: перъкъ. [περιτίθημι].
Περι-θέω, biit: -θεύσομαι, алергъ п' înпрежър; (fir:) mъ întinzъ înпрежър de чева. «Ἕτερον δὲ ἔσωθεν τεῖχος περιθεῖ». Ep:
Περι-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, преъmблînдъ mъ прівескъ, багъ de seamъ.
Περιθήκη (ἡ),=Περίθεμα; скъfъ; акоперъmîntъ. [περιτίθημι].
Περίθλασις, εως (ἡ), stpibipe înпрежър; (med:) ръnipe fъpъ sînџe, (Франц:) contusion. [din
Περι-θλάω -ῶ, biit: -θλάσω, stpibind snapгъ чева п' înпрежър; (med:) ръneскъ fъpъ sînџерape.
Περι-θλίβω, biit: -θλίψω, stpibeскъ чева п' înпрежър.
Περι-θρασύνω, biit: -υνῶ, însъfлъ преа mълтъ îndpъzпеалъ; (mіж:) mъ fакъ...
Περίθρασυς, έος (εῖα, ὑ), neste mъsъpъ îndpъzпеџъ (dîpzъ). [περὶ, θράσος]
Περίθραυσις, εως (ἡ), snapџере п' înпрежър. [din
Περι-θραύω, biit: -θραύσω, snapгъ, fъpîmъ чева de жър înпрежър, saŭ п' înпрежър de чева.
Περιθρεκτέον, nosit: ал лъі περιτρέχω.
Περι-θρηνέω -ῶ, biit: ήσω, плîngъ п'înпрежър de чева; saŭ mъ преъmблъ плîngînd; (stpъm:) fакъ a pесъna чева înпрежър din плînsopіле меле.
Περι-θριγκόω -ῶ, biit: -ώσω, înкizъ înпрежър, înгръdeскъ къ zidъ stpъшinatъ.
Περίθριξ, -τριχος (ὁ), коадъ de пъpъ, каре din копілъріе нъ s'a тъіат. [περὶ, θρίξ].
Περι-θρομβόω -ῶ, biit: -ώσω, înкегъ, ші (пас: saŭ mіж:) mъ înкегъ п' înпрежър ка брînza, mъ брînzeскъ.
Περιθρόνιος α, ον, чел den' înпрежъръл tponълъі (скаънълъі). [περὶ, θρόνος].
Περι-θρυλλέω -ῶ, biit: -ήσω, bîжіъ, fакъ бъеtъ п' înпрежър de чева; besteскъ претътindenea; (обіч: пас:) pесънъ чева în аъzъл meъ; mi s' a ъріt a аъzi. [de ънde
Περιθρύλλητος, ші
Περίθρυλλος (ὁ, ἡ), претътindenea bestitъ, famosъ. [περὶ, θρύλλος].
Περιθρύπτω, biit: -θρύψω, fъpîmъ п' înпрежър de чева.
Περίθυμος (ὁ, ἡ), плінъ de mînie. foapte некъжitъ. (περὶ, θυμός]. [de ънde
Περιθύμως, adв: къ mълтъ mînie. «Περιθύμως ἔχω». Ep: sîntъ преа некъжitъ.
Περι-θυρέω -ῶ, biit: -ήσω, staŭ п' înпрежъръл ъшеі. (bezі ші περιαθύρω).
Περι-θύω, biit: -θύσω, жъртfeскъ înпрежъръл къіва, saŭ къръцъ пе чінева пріп жерtfe. (bezі ші περιθειόω).
Περιθωρακίδιον (τὸ),=Ἐπιθωρακίδιον. [περὶ, θώραξ].
Περι-ιάπτω, biit:- ιάψω,noet: ръneскъ din toate пърціле.
Περι-ιάχω, biit: -ιαχήσω, noet: în локъ de περιηχῶ.
Περιιδεῖν, пеx: 2: de înf: ал лъі περιοράω.
Περιιδμεναι, noet: în локъ de περιειδέναι, inf: ал лъі περίοιδα.
Περι-ιδρόω -ῶ, biit: -ώσω, asъdъ în toate пърціле, sîntъ къ totъл asъdatъ, пъдъшitъ. [de ънde
Περιίδρωσις, εως (ἡ), asъdape totaлъ a tpъпълъі.
Περιιέναι, inf: ал лъі περίειμι, biit: -ειμι.
Περι-ίζω, ші (mіж:) -ίζομαι, biit: -ιζήσω, =Περικάθημαι, ші Πολιορκῶ.
Περι-ιππεύω, biit: -εύσω, mъ înbîpteскъ къларе п'înпрежъръл къіва.
Περι-ίπταμαι, biit: -πτήσομαι, (пеx: περιέπτην, ші чл:) sборъ п'înпрежър de чева.
Περι-ίστημι, biit: περιστήσω, (пеx: περιέστησα, ші mіж: de sine пас: περιέστην, tpe: de къ: περιέστηκα, ші чл:) ашезъ (ші mіж: staŭ) înпрежър de чева, înконжъръ, пъіъ ла mіжлокъ. "Τῷ καπιτωλίῳ φρουρὰν περιέστησε». Пл: (ші fir:) «Κίνδυνον περιστῆσαι τῇ πόλει». Пл: (ші ел: saŭ mіж:) «Περίστησαν γὰρ ἑταῖροι». Іл: Δ. (ші къ ак:). «Πολὺς δὲ χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος». Іл: Σ. «Μή με περιστήωσ' ἕνα πολλοί». Іл: Ρ. «Περιστάντες κύκλῳ τὸ θηρίον». Ep: (de ънde абs:) «Οἱ περιεστῶτες». Лкs: 2) (къ ак: къ преп:) fакъ a ажъnџе, adъкъ пріп înпрежърърі (ші mіж: ажъngъ) ла чева. «Τοὺς πλείστους εἰς πενίαν περιστῆσαι». Ep: «Εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν». Apsl: «Εἰς τοὐναντίον με τῷ λόγῳ περιέστησας». Esx: Skp: (ші къ dat: преа pар) «Ἔνδεια περιιστάναι». Epd: (ші mіж:). «Τὸ τέλος τῆς δίκης εἰς τοῦτο περιέστη». Лкрг: «Καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινόν μοι περιέστη». Dm: «Μὴ εἰς τὸ αὐτὸ σοι ὁ λόγος περιστῇ». Лъч: «Τὰ τῆς ἀπολογίας εἰς ἐμὲ περιίσταται». Sin: (ші къ партч:). «Περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη νῦν ἀβουλία φαινομένη». Тъч: 3) (mіж:) mъ tpагъ. staŭ ла

o napte, къ съ mъ апъръ de чева; (de ѕnde în цеn:) mъ temѕ, бъпѕїeskѕ, пѕ кѕmва... «Περιστήσομαι ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν». Лѕч: «Περιΐστατο, μὴ πολλοὶ μιμηταὶ γένωνται». Ios: 4) (кѕ dat:) ръmîїѕ кѕїва ка ѕпѕ kîшtirѕ. «Ἡμῖν δὲ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀδοξία τὸ πλέον ἢ ἔπαινος περιέστη». Тѕч: (вezї шi περιγίγνομαι).

Περιΐσχω, At: în локѕ de περιέχω.

Περιιτέον nosit: ал лѕї περίειμι, віit: -ειμι.

Περικάββαλεν, noet: în локѕ de περικατέβαλεν, nex: ал лѕї περικαταβάλλω.

Περι-καγχαλάω -ῶ, віit: -άσω, noet: pîzѕ кѕ xoxote saѕ tape înпрежѕрѕл кѕїва; pîzѕ, îmї батѕ жокѕ de чinева.

Περικαής, έος (ὁ, ἡ), apsѕ de жѕр înпрежѕр, saѕ кѕ totѕл; înfokatѕ, =Διακαής (проп: шi fir:). [περικαίω].

Περι-καθαίρω, віit: -αρῶ, кѕръцѕ п' înпрежѕр; (fir:) =Περιαγνίζω.

Περι-καθ-άπτω, віit: -άψω, агъцѕ, ліпеskѕ чѕва п' înпрежѕр.

Περι-καθαρίζω, віit: -ίσω, = Περικαθαίρω.

Περικάθαρμα (τὸ), пекѕръціе skoasъ прin кѕръціре den' înпрежѕр, (Тѕрч:) mѕрdapлikѕ, гѕпoїѕ, шi чл: [περικαθαίρω].

Περι-καθέζομαι, шi Περι-κάθημαι, віit: -εδοῦμαι, (кѕ ак:) шezѕ înпрежѕр de чева; (прinч): «Πόλιν —». Ep: înпpesopѕ. [de ѕnde

Περικάθημα (τὸ), Skp: =Πολιορκία, înпpesopape de vetate. [шi

Περικάθησις, εως (ἡ), în локѕ de περικάθισις.

Περι-καθίζω, віit: -ίσω, ашezѕ пе чinева înпрежѕр; (nestp: saѕ ел: шi miж:)=Περικάθημαι. [de ѕnde

Περικάθισις, εως (ἡ), înпpesopape de четate.

Περι-καίνυμαι, (fъръ віit:) noet: (кѕ ак:) ковîршeskѕ în toate, біpѕїeskѕ, întpeкѕ.

Περι-καίω, віit: -καύσω, (nex: περιέκηα, шi чл:) арzѕ чева de жѕр înпрежѕр, saѕ кѕ totѕл; (шi пас:) mъ арzѕ de totѕ; (fir: кѕ цеn:) sîntѕ înвъпъїatѕ de amopѕ кътpe чinева.

Περι-κακέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ коnpinsѕ de pеле, înкît пѕ шtiѕ, че se mъ факѕ. [περίκακος]. [de ѕnde

Περικάκησις, εως (ἡ), înпpesopape de pеле (stape de desnъdeжde).

Περίκακος (ὁ, ἡ), коnpinsѕ de mѕлte pеле (foapte nenopoчitѕ). [περί, κακός].

Περι-καλινδέω -ῶ, віit: -ήσω, =Περικυλινδέω. [de ѕnde

Περικαλίνδησις, εως (ἡ), =Περικυλίνδησις.

Περικαλλής, έος (ὁ, ἡ), foapte fpѕmosѕ. [περί, κάλλος]. [de ѕnde

Περικαλλέως -ῶς, adв: пpea fpѕmos.

Περικάλλιπε, noet: în локѕ de περικατέλιπε, a 3: sinr: пeps: de nex: 2: ал лѕї περικαταλείπω.

Περικάλλυμμα (τὸ), акопеpъmîntѕ înпрежѕр; (fir:) пpiчinѕipe, pretekstѕ. [din

Περι-καλύπτω, віit: -ύψω, акопеpѕ de жѕр înпрежѕр. [de ѕnde

Περικαλυφή, шi Περικάλυψις, εως (ἡ), акопеpipe din toate пъpціле.

Περικαμπή (ἡ), =Περίκαμψις. || (în Ep: греш: în локѕ de περὶ καμπή). [din

Περι-κάμπτω, віit: -κάμψω, koteskѕ п' înпрежѕр de чева (stpъm: шi nestpъm); окoлeskѕ (капѕ de mape шi чл:); (fir:) mъ fepeskѕ пiezш de чева. [de ѕnde

Περίκαμψις, εως (ἡ), kotipe, окoлipe п' înпрежѕр de чева; (fir:) fepipe de чева кат пiezшъ.

Περικάππεσε, noet: în локѕ de περικατέπεσε, a 3: sinr: пeps: de nex: 2: ал лѕї περικαταπίπτω.

Περικάρδιος (ὁ, ἡ), чел din прежѕрѕл inimeї. || «Περικάρδιον (τὸ)». Anatom: memвpъпosѕл învеліш ал inimeї. [περί, καρδία].

Περικαρπιάκανθος (ὁ, ἡ), (вtn:) чел кѕ коажа, saѕ teaka poadeї гimпoasъ. [περικάρπιος, ἄκανθα].

Περικάρπιος (ὁ, ἡ), чел din прежѕрѕл poadeї || Περικάρπιον (τὸ), (вotn:) коажа, поsгiца, teaka, în каpe este înвълitъ poada, saѕ вoвѕл, съmînца, шi чл: (de ѕnde ѕпe-opї) naptea de mîнкat a poameї (ка копpinzътoape de semiнце saѕ sîmвѕpe). 2) гъteалъ dinпрежѕрѕл mîneї (връцаръ, шi чл:). [περί, καρπός].

Περικαρφισμός (ὁ), обiчеїѕл гъinелор de a se кѕръца fpeкîndѕ se п' înпрежѕр кѕ паїѕ dѕпе оѕаpe saѕ кълкаpe. [περί, κάρφος].

Περι-κατα-βάλλω, віit: -βαλῶ, tpînteskѕ, aѕвîpлѕ чева жос înпрежѕрѕл кѕїsa. «Κάρη κόλποις περικάββαλεν». Апл: 'шї a арѕnкat капѕл пе пiептѕ.

Περι-κατα-κλάω -ῶ, віit: -κλάσω, fpînrѕ, snaprѕ чева din toate пъpціле (de жѕр înпрежѕр).

Περι-κατα-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, апѕкѕ чева din toate пъpціле den' înпрежѕр; апѕкѕ пе чinева ешindѕ 'ї înainte (шi тъindѕ 'ї дpѕmѕл, saѕ пѕindѕ 'л ла miжлoкѕ); sѕpпpinzѕ fъpъ вeste (asѕпpa fanteї); (în цеn:) аѕѕгѕ, soseskѕ din ѕpmъ чева.

«Περικαταλαμβάνει ὁ νέος καρπός ἀεὶ τὸν ἔνον». Tfp: (шi пas:). «Περικαταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ῥεύματος». Apst: (шi fir:). «Περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς„. Плв: siлindȣ se. (шi ел: saȣ nestp:). «Ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, καὶ περικαταλαβούσης τῆς ὥρας, ἐν ᾗ τὴν ἀκμὴν λαμβάνει τὸ ἄνθος». Tfp:

Περι-κατα-λείπω, biit: -λείψω, лasȣ чева de ръмъшiцъ; пъръseskȣ чева кȣ totѕл.

Περικατάληπτος (ὁ, ἡ), пpinsȣ, апȣkatȣ de жȣр înпрежȣр (din toate пърцiле).[шi

Περικατάληψις, εως (ἡ), апȣкаре, пpindepe din toate пърцiле; sosipe din ȣрмъ. [περικαταλαμβάνω].

Περικατάξαι, пех: 1: de înf: ал лȣĭ περικατάγνυμι.

Περι-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, казȣ înпрежȣр de чева (кȣ dat:). «Περικάππεσε δουρί». Апл: а къзȣt жos isbitȣ de ѕȣлiцъ.

Περι-καταῤ-ῥέω, biit: -ῥυήσομαι, пъ върsȣ жos; (шi fir: despre zidȣрĭ) мъ ѕȣрпȣ din toate пърцiле. «Τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα„. Лs:

Περι-καταῤ-ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, рȣпȣ, saȣ sfîшiȣ, spargȣ чева din toate пърцiле.

Περι-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, pestorпȣ чева din temeлiĭ.

Περι-κατα-σφάζω (σφάττω), biit: -σφάξω, înжȣпгĭȣ пе чinева înпрежȣрȣл (saȣ în брацеле) кȣiва; saȣ înжȣпгĭȣ în toate пърцiле, факȣ маре înжȣпгĭере.

Περι-κατα-τίθημι, biit: -καταθήσω, (пех: περικατέθηκα, шi чл:) пȣiȣ, ашezȣ de жȣр înпрежȣр чева.

Περι-κατα-χέω, biit: -χεύσω, (пех: περικατέχεα, шi чл:) торпȣ, върsȣ п' înпрежȣр de (saȣ пeste) чева.

Περικατέατο, Ion: în лoкȣ de περιεκάθηντο, a 3: îm: пeps: de прел: ал лȣĭ περικάθημαι.

Περι-κατ-έχω, biit: -καθέξω, (пех: περικατέσχον, шi чл:) цiȣ чева den' înпрежȣр, saȣ din toate пърцiле; копрînzȣ, înпресорȣ stpîns.

Περι-κάτημαι, Ion: în soкȣ de περικάθημαι.

Περίκαυσις, εως (ἡ), apdepe din toate пърцiле п' înпрежȣр. [шi

Περίκαυστος (ὁ, ἡ), apsȣ din toate пърцiле п' înпрежȣр. [din

Περι-κάω, biit: καύσω, At: în лoкȣ de περικαίω.

Περικαῶς, adв: infoкat, ĭȣte. [περικαής].

Περί-κειμαι, biit: κείσομαι, (кȣ dat:) staȣ înпрежȣр de чева, цiȣ înкопжȣpatȣ, копрinzȣ. «Γωρυτὸς τόξῳ περίκειτο». Od: Φ. «Τεῖχος περίκειται ἀμφοτέρωθεν». Ep: 2) поеt; sîntȣ пе deasȣпра ка ȣпȣ прisosȣ saȣ кîштiгȣ. «Οὔ τι μοι περίκειται». Iл: I. пȣ 'мĭ а ръмas пimiкȣ de кîштiгȣ. (vezĭ шi περιγίγνομαι). 3) (обiч: ка пas: кȣ ак:) амȣ чева пȣsȣ înпрежȣрȣ 'мĭ, sîntȣ înкопжȣpatȣ de чева, портȣ. «Δάφνην («Ὑποδήματα) περικείμενος„. Лȣч: (шi fir:). «Ὕβριν («Ἀσθένειαν») περίκειμαι„. Ткр: шi Грг:

Περι-κείρω, biit: -κερῶ, tȣпzȣ п' înпрежȣр; (fir:) taĭȣ копачiĭ den' înпрежȣр; (în цеn:) пръпъdeskȣ кȣ totѕл.

Περικεκαλυμμένως, adв: (de partч:) акоперit п' înпрежȣр, пе askȣпsȣ; [περικαλύπτω].

Περικεκομμένως, adв: (de partч:) пе sкȣртȣ. [περικόπτω].

Περι-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înпiпгȣ, гъȣреskȣ, înцепȣ п' înпрежȣр.

Περι-κεράω -ῶ, biit: -άσω, întinzȣ коарпеле (арiпеле) фалапцеĭ spre înкопжȣрареа връжмашȣлȣĭ; (în цеn:) înпресорȣ. (vezĭ шi ὑπερκεράω).

Περικερδής, έος (ὁ, ἡ), Sхл: преа lȣбiторȣ de кîштiгȣ, ръȣ sпекȣлапtȣ. [περί, κέρδος].

Περικεφαλαία (ἡ), коifȣ, (Францȣ:) casque. 2) ȣпȣ felȣ de înfъшȣръtȣръ а коаделор пърȣлȣĭ п' înпрежȣрȣл капȣлȣĭ. 3) ȣпȣ felȣ de dȣрере de капȣ. (прiпч: fem: ал лȣĭ...

Περικεφάλαιος, α, ον, копрinzъторȣ de капȣ, saȣ пȣsȣ п' înпрежȣрȣл капȣлȣĭ. || (sȣбst:) «Περικεφάλαιον (τό), ор че se поартъ пе капȣ,=Περικεφαλαία. [din

Περικέφαλος (ὁ, ἡ), =Περικεφάλαιος. [περί, κεφαλή].

Περι-κήδομαι, (фъръ biit:) поеt: (кȣ цеn:) îпгрiжеskȣ преа мȣлt de чinева.

Περίκηλος (ὁ, ἡ), поеt: преа ȣsкatȣ. [περί, κῆλον].

Περίκηπος (ὁ, ἡ), înпрежȣратȣ de гръdiпъ; saȣ пȣsȣ (дрȣмȣ, алеъ) п' înпрежȣр de гръdiпъ. [περί, κῆπος].

Περι-κίδναμαι, (фъръ biit:) поеt: în лoкȣ de περισκεδάννυμαι.

Περι-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, мiшкȣ чева înпрежȣр.

Περικιόνιος (ὁ), епit: Бакȣл (fiind къ, къtindȣse каsа, ȣпde s' а тръsпit Semeлa, s' а mîntȣit de еdера, каре înfъшȣpîndȣ se пе stîлпĭ 'ĭ аȣ цiпȣt, de п' аȣ къzȣt:). [шi

Περικίων, ονος (ὁ, ἡ), înпрежȣратȣ de

stîлпî. || (sвbst:)=Περιστύλιον, (Франц:) галеріе. [περὶ, κίων].

Περικλαδής, έος (ὁ, ἡ), чел кв мвлте (desе) ръмврî. [περὶ, κλάδος].

Περι-κλάζω, biit· -κλάγξω, цънкънеskв, троnкънеskв п' înпрежвр de чеva.

Περι-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, шi -κλαυσοῦμαι, плîнгв п' înпрежвр.

Περίκλασις, εως (ἡ), înfрîнџере п' înпрежвр de чеva; stрîмвътврь, kotitврь; пеnetezime de пажеште, (Франц:) anfractuosité. [din

Περι-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, înковоind înfрîнгв чеva п' înпрежвр; (fir:) koteskв п' înпрежвр de капв de mаре шi чл:, (Франц:) doubler. || (pas:) «Τόπος περικεκλασμένος». Лкs: пеnetedв.

Περικλεής, έος (ὁ, ἡ), sлъвitв, beslitв. [περὶ, κλέος]. [de вnde

Περι-κλεΐζω, biit: -ίσω, лаsдв пretвtindenea, fакв bestitв пе чineva.

Περίκλεισμα (τὸ), локв înkisв п' înпрежвр, înkizътврь. [шi

Περικλειστικός, ή, όν, (кв цеn:) чел кв însвшime de а înkide п' înпрежвр, а копрinde înъвnтрв. [шi

Περίκλειστος (ὁ, ἡ), înkisв din toate пърціле п' înпрежвр. [περικλείω].

Περικλεϊστὸς [περικλείζω], шi

Περικλειτός, ή, όν poet: în локв de περικλεής.

Περι-κλείω, biit· -κλείσω, înkizв чеva de жвр înпрежвр.

Περικληΐζω, Ion: în локв de περικλείζω. [de вnde

Περικλήϊστος (ὁ, ἡ), Ion: în локв de περικλειστός.

Περι-κληΐω, Ion: în локв de περικλείω.

Περικληρῖτις, ιδος (ἡ), =Ἐπίκληρος.

Περικλήω, At: шi Ion: în локв de περικλείω.

Περικλινής, έος (ὁ, ἡ), плекатв, повîрнitв din toate пърціле, вълосв de жвр înпрежвр; болтosв. [περὶ, κλίνω].

Περίκλινον (τὸ), масъ poтвndъ, înпрежврвл кърia se пвnеаŭ патврiле de медере; патв de медере ла astfeл de масъ. (везî шi τρίκλινον). [περὶ, κλίνη].

Περι-κλονέω -ῶ, biit: -ήσω, клеtinв, srвдвiв чеva de жвр înпрежвр.

Περικλύδην, adв: кв вdаре, saŭ спъларе înпрежвр. [din

Περι-κλύζω, biit: -κλύσω, вdв din toate пърціле (спълвчеskв) кв мвлтъ апъ. || (pas:) sîntв înконжвратв de апе.

Περικλύμενον (τὸ), вnв felв de плантъ înfъшврътivъ, кврпепе албв.

Περίκλυσις, εως (ἡ), =Περικλυσμός. [шi

Περίκλυσμα (τὸ), спълъчitврь, лътврî. [шi

Περικλυσμὸς (ὁ), спълъчiре, saŭ вdаре din toate пърціле. [шi

Περικλύστη (ἡ), poet: fem: ал лвî...

Περίκλυστος (ὁ, ἡ), вdатв din toate пърціле de mаре, шi чл:. «Νῆσος —„. Esкл: [περικλύζω].

Περικλυτός, ή, όν, poet: [περὶ, κλύω] авzitв пretвtindenea п' înпрежвр; (fir) bestitв, репвmitв.

Περι-κλώζω, biit: -κλώξω, клопкъпеskв п' înпрежвр; (fir:) flверв (прinч: în театрв) în toate пърціле.

Περι-κλώθω, biit: -κλώσω, торкв п' înпрежвр.

Περικνημίδιος, шi Περικνήμιος (ὁ, ἡ), чел п' înпрежврвл пвлпеî. [шi

Περικνημίς, ίδος (ἡ), чiорапв, твzлвкв. [περὶ, κνήμη].

Περικνίδιον (τὸ), fрацеda парте а плантеî (каре se поате тъiа кв вngia). [din

Περι-κνίζω, biit: -κνίσω, чiвпеskв den' înпрежвр; розв, мъпîнкв п' înпрежвр;(fir:) atinгв прin batжокорiрî.

Περι-κνύω, biit: -κνύσω, skарпinв п' înпрежвр.

Περι-κοκκύζω, biit: -ύσω, stiгв (ка кокошвл) înвîрtindв мъ п' înпрежврвл челвî вiрвitв; (în цеn:) desпрецвiеskв.

Περι-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, лiпеskв п' înпрежвр de чеva.

Περι-κολούω biit: -ούσω, чiвпteskв den' înпрежвр; (fir:) mіческв, вmiлеskв.

Περι-κολπίζω, biit: -ίσω, плвteskв околind înъвnтрвл sînвлвî.

Περικομιδὴ (ἡ), sвbst: лвî...

Περι-κομίζω, biit: -ίσω, двкв, карв чеva de жвр înпрежвр. || (miж: saŭ pas:) околеskв, мъ преввлв пе вsкатв saŭ пе mаре.

Περίκομμα (τὸ), felie; вкатъ de карне tокатъ; (прin întind:) mîнкаре fъквтъ din astfeл de токътврь. [περικόπτω].

Περικομμάτιον (τὸ), dim: ал лвî περίκομμα.

Περίκομος (ὁ, ἡ), чел кв първл, saŭ (fir: despre помв) кв ръмврî шi fрвnze п' înпрежврвл кређтетвлвî, saŭ вîрfвлвî. [περὶ, κόμη].

Περι-κομπέω -ῶ, biit: -ήσω, besteskв чеva пretвtindenea fълindв мъ

Περίκομψος (ὁ, ἡ), foarte грацiosв, saŭ елегантв. [περὶ, κομψός].

Περικονδυλοπωροφίλα, ας (ἡ), (enit: kom: ал подагреї) обічпыітъ а înвîрtоша ка niште бъtъtорї, saȣ пеңї înкеїеtъреле (кîр-чеїї) деңеtелор. [περὶ, κόνδυλος, πῶρος, φίλος].

Περικοπή, (ἡ), tъїере п'împрежър; (fir:) tълхъріе, хръпіре, жъфѕіре. 2) ор че fo-лосеште пымаї ла търеңіе ші fалпікъ аръtаре, ші (прін ѕрт:) поаtе ліпsi ка ѕпѕ че де присосѕ, (Франц:) train, attirail. 3) fiгѕра чеа din afaръ, (франц:) контѕ-рѕл порtреtѕлѕї (везї ші περιγραφή). 4) (ptp:) екsактitаtе în експресіе; stілѕ sкѕрtѕ, ші копрінзъtорѕ; екsактъ дефініціе. 5) пасажѕ, saȣ парtе din sкрisѕ saȣ dintр' ѕпѕ кѕвîпtѕ хоtърîtѕ de ціtіt. [ші

Περίκοπος (ὁ, ἡ), foapte ostenitѕ, обо-sitѕ. [ші

Περικόπτης, ου (ὁ), tîлхарѕ, жъfѕіtорѕ.[din

Περι-κόπτω, biit: -κόψω, taїѕ чева de жѕр împрежѕр; пръпъдеsкѕ (партік: taїѕ копачї din) вре ѕпѕ локѕ, жъfѕеsкѕ; (fir:) тічеsкѕ, ѕтілеsкѕ, slъбеsкѕ.

Περι-κορδακίζω, biit: -ίσω, дъпцезѕ în околѕ данцѕл κόρδαξ.

Περι-κορέω -ῶ, biit: -ήσω, тъtѕрѕ (кѕ-ръцѕ) п' împрежѕр. [de ѕnde

Περικόρημα (τὸ), =Περίψημα, гѕпоїѕ.

Περι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, împodoбеsкѕ п' împрежѕр, дікіsеsкѕ кѕ тѕлtъ siлінцъ.

Περικόσμιος, α saȣ ος, ον, чел d' împре-жѕрѕл лѕтії, копрінзъtорѕ де лѕте. [πε-ρὶ, κόσμος].

Περίκουρος (ὁ, ἡ), [περικείρω] tѕпѕѕ п' împрежѕр. 2) (гаs:) înпресоратѕ, ші прінsѕ în резбоїѕ, прісопіерѕ.

Περικόχλιον (τὸ), партеа fемеїаскъ а шѕрѕпѕлѕї. [περὶ, κοχλίον].

Περι-κράζω, biit: -κεκράξομαι, (тіж: tре: де кѕ: în локѕ де през: περικέκραγα) strigѕ п' împрежѕр.

Περικράνιος, α, ον, челdin прежѕрѕл хîр-чеї креерілор. ‖ (ѕѕбst: fем:) «Περικρανία se înц: μῆνιγξ)». тембрапа, че акопе-ръ хîрка; ші «Περικράνιον,,. Anatm: ор че înкопжъръ хîрка. [περὶ, κρανίον].

Περίκρανος (ὁ, ἡ), чел împрежѕрѕл ка-пѕлѕї. (de ѕnde ‖ ѕѕбst:) Περίκρανον (τὸ), Stp: înвълішѕ, saȣ легъtѕръ de капѕ, кѕ-лѕпъ, saȣ коїfѕ. [περὶ, κρᾶνον].

Περι-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ ңеп:) isбѕtеsкѕ în чева; (fъръ kazѕ) предоміпе-sкѕ, înрîѕрезѕ. [din

Περικρατής, έος (ὁ, ἡ), (кѕ ңеп:) isбѕtі-torѕ în чева; (fъръ kazѕ) foapte tape, пѕtерпікѕ. [περὶ, κράτος].

Περικράτησις, εως (ἡ), ціпере, опріре. «Οὔρων —». Sхл: Νίκ: = Ἰσχουρία. [πε-ρικρατέω].

Περικρέμαμαι, тіж: de sine пas: ал лѕї

Περι-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, ші At: κρεμάω-ῶ, (кѕ dat:) atîрпѕ чева п'împрежѕр.

Περι-κρεμάω -ῶ, At: în локѕ de περι-κρεμάσω, biit: ал преч:

Περικρεμής, έος (ὁ, ἡ), atîрпatѕ п' în-прежѕр de чева; saȣ чел че аре împре-жѕрѕл съѕ тѕлціте de лѕкрѕрї atîрпate, плінѕ de жѕр împрежѕр de ... (кѕ dat:) «Ναὸς ἀναθήμασι περικρεμής». Лѕч: [περι-κρεμάννυμι].

Περίκρημνος (ὁ, ἡ), înкопжѕратѕ de рî-пе, рîпоsѕ împрежѕр. [περὶ, κρημνός].

Περι-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, tропкъпеsкѕ, оdороңеsкѕ п' împрежѕр. [din

Περίκροτος (ὁ, ἡ), sгомоtatѕ, resѕпatѕ den' împрежѕр. [περὶ, κρότος].

Περι-κρούω, biit: -κρούσω, ловеsкѕ чева п' împрежѕр din toate пърціле; чокпеsкѕ, черкѕ basѕ de лѕtѕ, de este spaptѕ, saȣ пѕ. «Εἴπῃ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν περικρούομεν». Нлt: 2) (кѕ dat: saȣ ак: indip:) ловінd агъцѕ чева п' împрежѕр, saȣ їаȣ чева den' împрежѕр. «Πέδας περικρούειν τινί». Нл: (ші пas:). «Περικρουσθεῖσα πέτρας καὶ ὄστρεα». Нлt: лѕîndѕ se depe dinsa.

Περικρυερός, ά, όν, foapte рече. [περὶ, κρυερός].

Περι-κρύπτω, biit: -κρύψω, askѕпзѕ, ако-перѕ чева din toate пърціле.

Περι-κρώζω, biit: -κρώξω, кропкъпеsкѕ п' împрежѕр.

Περι-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, кî-штігѕ пева п împрежѕрѕл меѕ, saȣ îmї таї adaorѕ чева,=Προσκτῶμαι.

Περι-κτείνω, biit: -κτενῶ, оморѕ п' în-прежѕр.

Περίκτησις, εως (ἡ), doбîndіре de чева п' împрежѕр, saȣ în adaosѕ. [περικτάομαι].

Περικτίονες, ші Περικτῖται (οἱ), поеt: [περὶ, κτίζω] локѕіtорї п' împрежѕр, вечіпї.

Περι-κτυπέω ῶ, biit: -ήσω, tропкъпеsкѕ, resѕпѕ în toate пърціле п' împрежѕр.

Περικυδαίνω, biit: -ανῶ, поеt: лаѕдѕ, slъвеsкѕ преtѕtindenea. [din

Περικυδής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [περὶ, κῦδος] пreтѕtindenea saȣ foapte slъвitѕ, bestitѕ.

Περικυκλάς, άδος (ἡ), поеt: черкѕлъtоа-ре п' împрежѕр. [περίκυκλος].

Περι-κυκλεύω, biit: -εύσω, тъ înвîрtеsкѕ п' împрежѕр, saȣ înкопжѕрѕ.

Περικυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, тішкѕ че-

на în черкълацiе, înвîрtескъ înпрежър. || (mîж:) = Περικυκλόομαι. [de ънde

Περικύκλησις, εως (ἡ), черкъларе, înвîрtіре înпрежър.

Περικύκλιος, шi Περίκυκλος (ὁ, ἡ), кь десъвîршiре potънdъ. || (sъвst: въpвъl:) черкъ, околъ, saъ potоколъ. [шi

Περι-κυκλόω -ῶ, (шi mîж:) -όομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι, formескъ черкъ înпрежър de чева, înкопжъръ.

Περικύκλῳ, adв: de жър înпрежър. [περί, κύκλος].

Περικύκλωσις, εως (ἡ), înкопжърарe. [περικυκλόω].

Περικυλινδέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Περικυλίω.

Περικύλισις, εως (ἡ), postoroлiре înпрежър. [din

Περι-κυλίω, вiit: -ίσω, postoroлескъ înпрежър.

Περι-κυμαίνω, вiit: -ανῶ, ъndескъ, saъ ъdъ п' înпрежър кь валърi. [шi

Περικύμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ъdatъ din toate пърцiле de валърi. [περί, κῦμα].

Περίκυρτος (ὁ ἡ), înковолatъ, гîрвовitъ de жър înпрежър. [περί, κυρτός]. [de ънde

Περι-κυρτόω -ῶ, вiit: -ώσω, înковоiъ, гîрвовескъ чева de жър înпрежър.

Περικυτέω -ῶ, вiit: -ώσω, акоперъ п' înпрежжър кь пiеле. [περί, κύτος].

Περι-κυφέω -ῶ, вiit: ώσω кокîржезъ чева din toate пърцiле.

Περι-κωδωνίζω, вiit: -ίσω, ваtъ клопоtъл (шi nestр: реsънъ ка ънъ клопоtъ) п'înпрежър de чева; (прin întind: шi fiг:) черкъ. (везi κωδωνίζω).

Περι-κωκύω, вiit: -ύσω, плînгъ, воческъ кь цinete п' înпрежър; saъ fакъ a реsъnа челе din прежър din вочitоареле меле цinete.

Περι-κωμάζω, вiit: -άσω, mъ преъмвлъ în sерепаdъ (кь mъsiкъ поаntea пе ълiце desfînat).

Περι-κωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: греш: în локъ de...

Περι-κωνίζω, вiit: -ίσω, ънгъ, ънoiескъ п'înпрежър кь smoалъ; (прiнч:) ънгъ чismеле, ка съ лъчiаskъ.

Περι-λακίζω, вiit: -ίσω, sfiшiъ претъtindenea, saъ fърîмъ de toтъ.

Περι-λακτίζω, вiit: -ίσω, ловескъ кь пiчоръл de жър înпрежър.

Περι-λαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, гръiескъ în коачi шi în коло, ворвескъ neînчetat, върfескъ. [de ънde

Περιλάλημα(τὸ), върfitоръ, ворвiре пеpoadъ în коачi шi 'н коло. [шi

Περιλάλητος (ὁ, ἡ), ворвitъ în toate пърцiле, bestitъ, famosъ.

Περίλαλος (ὁ, ἡ), ворвitоръ de ор че în коачi шi'н коло, върfitоръ. [περί, λάλος].

Περι-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пех: περιέλαβον, шi чл:) апъкъ чева din toate пърцiле п' înпрежър, копрinзъ în sinemi; пъiъ ла mîжлоiъ, înкопжъръ. «Μηνοειδὲς ποιήσαντες τῶν νεῶν ἐκυκλοῦντο, ὡς περιλάβοιεν αὐτούς„. Ер: (шi fiг:) «Περιλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ. Лкs: а прiчепе.

Περιλαμπής, έος (ὁ, ἡ), каре лъчеште din toate пърцiле, преа stрълъчitъ. [шi

Περίλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte stрълъчоsъ; (fiг:) аpъtоsъ, търецъ, însemnatъ. [περί, λάμπω]. [de ънde

Περιλάμπρως, adв: кь mълtъ stрълъчiре, saъ търецiе.

Περι-λάμπω, вiit: -λάμψω, stрълъческъ în toate пърцiле п' înпрежър; (stрът:) лъminezъ чева de жър înпрежър. [de ънde

Περίλαμψις, εως (ἡ), лъminаре ревърsatъ din toate пърцiле, saъ înкопжъръtoape stрълъчiре,=Περιαύγεια.

Περιλεγνής, έος (ὁ, ἡ), чел кь кеparъ (ветелiе, шiрitъ, шi чл:) de жър înпрежър. [περί, λέγνον].

Περι-λέγω, вiit: -λέξω, spъiъ, ексprimъ чева în perifrase; (nestр:) ворвескъ în perifrase; (прin întind:) ворвескъ mъlte шi прisoase.

Περι-λείβομαι, (fъръ вiit:) mъ върsъ înпрежър, saъ пiкъ din toate пърцiле п'înпрежър de чева.

Περίλειμμα (τὸ), ръmъшiцъ, [din

Περι-λείπω, вiit: -λείψω, ласъ чева ка прisositъ; (пас:) прisosескъ, ръmîiъ. «Ὅσοι πολέμοιο περιλίπωνται». Iл: Т. кiцi вор ръmînea.

Περι-λείχω, вiit: λείξω, лinгъ п'înпрежър; (mîж:) îmi лînгъ въzеле (проп: шi fiг:).

Περίλεξις, εως (ἡ), ворвiре, ексprimаре прin perifrase; ворвiре de прisoase (полiлоцiе). [περιλέγω].

Περι-λεπίζω, вiit: -ίσω, шi Περι-λέπω, вiit: -λέψω, iaъ коажа den' înпрежър, desкожескъ.

Περιλεσχήνευτος (ὁ, ἡ), [περιλεσχηνεύω] =Περιλάλητος, bestitъ.

Περι-λευκαίνω, вiit: -ανῶ, алвескъ чева de жър înпрежър. [din

Περίλευκος (ὁ, ἡ), кь toтъл, saъ de жър înпрежър алвъ. [περί, λευκός].

Περίλημμα (τὸ), ор че коуprinde чinева, коуprinsвл. [ші

Περιληπτικὸς, ή, όν, чел кв пвtере, saв кв însвшime de a коуprinde мвлte. «Ὄσμα περιληπτικόν». Грам: (Франц:) колеktiвъ. [ші

Περιληπτικῶς, adв: пе skвrtъ, în кinъ коуprinzъtоръ. [ші

Περιληπτὸς, ή, όν, de коуprins, de înкъпвt; (ші fir:) de прічепвt. [ші

Περιληπτῶς, adв: în кinъ de коуprindeре (de прічепере). [ші

Περίληψις, εως (ή), коуprindeре (akt: saв pas:); (fir:) прічепере. [περιλαμβάνω].

Περι-λιμνάζω, biit: -άσω, staв валтъ пекврмъtoape п' înпрежвр de чева.

Περι-λιμπάνω, At: în локъ de περιλείπω.

Περιλιπὴς, έος (ὁ, ή), = Περίλοιπος.

Περι-λιχμάζω, biit: -άσω, ші Περιλιχμάω -ῶ, ші (шіж:) -λιχμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσω, -ομαι, =Περιλείχω

Περι-λιχνεύω, biit: -εύσω, мънînкъ лаkom (saв îmі кврге валеле de) чева.

Περιλογισμὸς (ὁ), = Ἐπιλογισμός.

Περίλοιπος (ὁ, ή), ръmasъ din чева, прisositъ; maі тръіtъ în врмъ. [περιλείπω].

Περι-λοπίζω, biit: -ίσω, =Περιλεπίζω.

Περι-λούω, biit: -λούσω, лаъ, skaлdъ кв siлinцъ de жвр înпрежвр.

Περι λυμαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, batъmъ, stрікъ чева de жвр înпрежвр, saв în totъ кinвл; atinгъ реpвtaцia квіва.

Περιλυπία (ή), mape tristeцъ, saв miхпічівне. [din

Περίλυπος (ὁ, ή), foapte tristъ, коуprinsъ de miхпічівне. [περί, λύπη].

Περι-λωπίζω, biit: -ίσω, înпрежвръ кв хаінъ, înбракъ.

Περιμάδαρος (ὁ, ή), de жвр înпрежвр плешвъ. [περί, μαδαρός].

Περιμαθὴς, έος (ὁ, ή), преа мвлt înвъцатъ. [περί, μανθάνω].

Περι-μαιμάω -ῶ, (фъръ biit:) поеt: кавtъ de жвр înпрежвр, ка съ гъseskъ, saв съ хръпеskъ чева.

Περιμαιμώων, ωσα, поеt: партч: ал лві περιμαιμάω.

Περι-μαίνομαι, biit: -μανοῦμαι, (кв ак:) певвпеskъ (мъ портъ певвпеште) înпрежвр de чева; (кв dat:) dopeskъ певвпеште чева.

Περιμάκτρια (ή), [περιμάσσω] femeie късъцitoape de свперstiцioші прin fерmече.

Περιμανὴς, έος (ὁ, ή), foapte певвпъ în чева [περιμαίνομαι]. [de вnde

Περιμανῶς, adв: кв totвл певвпеште.

Περι-μαρμαίρω, biit: αρῶ, resпînдeskъ раze de жвр înпрежвр.

Περι-μάρναμαι, (фъръ biit:) поеt: în локъ de περιμάχομαι.

Περι-μάσσω(ττω), biit: -μάξω, штергъ (кврпцъ) de жвр înпрежвр,=Περικαθαίρω.

Περιμάχητος (ὁ, ή), пentрв каре se баt (каре de каре съ 'л апвче); (прin врм:) de dopit, de pîвіt; (вне орі) de dispвtat. [din

Περι-μάχομαι, biit: -μαχέσομαι, saв -μαχήσομαι, (кв ак:) мъ батъ înпрежврвл (spре апърареа) квіва, окроteskъ; (кв цеп:) мъ батъ пentрв (ка съ dobînдeskъ) чева.

Περι-μελαίνω, biit: -ανῶ, înпегреskъ чева de жвр înпрежвр.

Περιμεμφὴς, έος (ὁ, ή), кîрtitорв despre ор че. [περιμέμφομαι].

Περι-μενεαίνω, biit: -ανῶ, поеt: пofteskъ, dopeskъ преа мвлt.

Περι-μένω, biit: -μενῶ, (кв ші фъръ ак:) aштепtъ; sîntъ пъstратъ(хотъpîtъ)пentрв чева.

Περιμέριμνος (ὁ, ή), коуprinsъ de гріжі, foapte îпгріжатъ. [περί, μέριμνα].

Περίμεστος (ὁ, ή), плinъ de жвр înпрежвр, saв пînъ sвs. [περί, μεστός].

Περι-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, мъсвръ de жвр înпрежвр. [din

Περίμετρον (τὸ), = Περίμετρος (ή). [ші

Περίμετρος (ὁ, ή), = Ὑπέρμετρος. 2) кв totвл potвпdъ. ‖ (свбst: fem:) Περίμετρος (se înц: γραμμή), линia, каре întinzîndв se înпрежвр formeазъ околвл вnві трвпъ; (în цеп:) întindереа (мъсвра) околвлві. [περί, μέτρον].

Περιμήκης, εος (ὁ, ή), ші поеt: Περιμήκετος,= Ὑπερμήκης, foapte лвпгъ, 'палtъ, saв mape. [περί, μῆκος].

Περιμήριον, ші Περιμηρίδιον (τὸ), акоперътîntъ de вntвріле пічоарелор, пъdраці. [περί, μηρός].

Περίμητρος (ὁ, ή), чел den' înпрежврвл inimeі лemпвлві. «Ξύλα περίμητρα». Tfp: tъіate кв inima лор, цепепе. [περί, μήτρα].

Περι-μηχανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, (кв dat: îndip:) мъ мештешвцеskъ чева înпрежврвл, saв înпрotiва квіва.

Περι-μινύθω, (фъръ biit:) поеt: мъ miчеskъ (мъ înпвцinezъ) din toate пърціле, skaзъ трentat.

Περι-μοτόω -ῶ, biit: -ώσω, вmплв de жвр înпрежвр рапа кв skamъ. [de вnde

Περιμότωσις, εως (ή), вmплере de рапъ кв skamъ.

Περι-μοχθέω -ῶ, viit: -ήσω, (кѕ dat:) пътimeskѕ, мъ кinѕieskѕ п' înпрежѕр de, saѕ пentpѕ чineva.

Περιμυκάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, мѕџeskѕ (вîжiѕ, pesѕnѕ) п' înпрежѕр de чева. [шi

Περιμυκής, έος (ό, ή), noet: чел че мѕџeште tape. [περί, μυκή].

Περι-μύρομαι, viit: -μυροῦμαι, noet: мъ вочeskѕ плîngînd amap.

Περιναιετάω -ῶ, (фъръ viit:) noet: лoкѕieskѕ înпрежѕр, = Περιοικῶ. «Πόλεις, αἵ περιναιετάουσιν». Od: Δ· se aflъ п' înпрежѕр. [din

Περιναιέτης, ου (ό), noet: = Περίοικος. [περιναίω].

Περίναιος (ό), =Περίναος.

Περι-ναίω, (фъръ fiit:) noet: =Περιναιετάω.

Περιναύσιος, шi Περιναύτιος (ό, ή), пътiмашѕ de греаџъ. [περί, ναυτία].

Περινενοημένως, adв: (de napтч:) [περινοέω] кѕ мѕлтъ înџeлепчiѕne saѕ вѕнъ кinзѕipe.

Περίνεον (τὸ), naptea dintpe мезѕлѕ шi воаше. [шi

Περίνεος (ό), =Περίνεον. 2) мъдѕларѕл џenitalѕ ал вървatѕлѕi. [πηρίν].

Περι-νεύω, viit: -εύσω, мъ повîpneskѕ п' înпрежѕр кînd ла o napte, кînd ла alta; мъ плекѕ, шi мъ ѕiтѕ înпрежѕр.

Περινέφελος (ό, ή), înкoнжѕpatѕ de нopi; npea înnopatѕ.

Περίνεφρος (ό, ή), чел кѕ граші pъpiкi. [περί, νεφρός].

Περι-νέω, viit: -νεύσομαι, înnotѕ (ѕndeskѕ) п' înпрежѕр.

Περι-νέω, viit: -νήσω, =Περινηέω.

Περίνεως (ό, ή), кълъtopѕ пe кoрaвie. [περί, ναῦς].

Περι-νηέω, viit: -ήσω, Ion: гръмъdeskѕ чева п' înпрежѕр.

Περίνημα (τὸ), гръмъditѕpъ п' înпрежѕр de чева. [περινέω].

Περίνησος (ό, ή), înпрежѕpatѕ (ка o inсѕлъ) de adeвъpatъ nopfipъ (de мape), =Περιπόρφυρος. || (sѕвst:) Περίνησον (ἱμάτιον), ѕнѕ felѕ de femeiaskъ хaiнъ кѕ мърџinі, saѕ поалe nopfipii. [περί, νῆσος].

Περι-νήχομαι, viit: -νήξομαι, (кѕ aк:) înnotѕ, мъ skaлdѕ п' înпрежѕр de чева.

Περινήω, viit: -νήσω, =Περινέω (-νηέω).

Περι-νίζω, шi (npea pap) Περι-νίπτω, viit: -νίψω, spълѕ чева п' înпрежѕр. [de ѕnde.

Περίνιμμα (τὸ), =Περίπλυμα. (med:) = Περίκλυσμα.

Περι-νίσσομαι, viit: -νείσομαι, noet: (кѕ aк:) мъ пpeѕмвлѕ п' înпрежѕр de чева.

Περι-νοέω -ῶ, viit. -νοήσω, кonpinzѕ чева în mintea mea, înџeлегѕ віne, мъ rîndeskѕ înџeлепџeшte; кinзѕieskѕ; пъskoчeskѕ. [de ѕnde

Περινόησις, εως (ή), adînкъ npîчепеpe; вѕнъ кinзѕipe. [шi

Περινοητικός, ή, όν, îndemînatiкѕ a npîчепе, adînкѕ ла minte, înџeлепtѕ; пъskoчiчoѕѕ.

Περίνοια (ή) aџepime de minte. [περίνους].

Περινομή (ή), кonpinsѕ, npeaжmъ de (лoкѕ konsfinџitѕ ла) temnлѕ; (în џen:) околѕ. «Ἐκ περινομῆς„. D: Aл: d' a pîndѕл înпрежѕр. [περινέμω].

Περίνοος -ους (ό, ή), aџepѕ ла minte, sniptosѕ; пъskoчitopѕ. (npînч: întpeв: нѕмai sѕnpл: περινούστατος). [περί, νόος -οῦς].

Περι-νοστέω -ῶ, viit: -ήσω, мъ пpeѕмвлѕ, мъ ръtъчeskѕ în кoачі шi'н коло; (stpъm: кѕ aк:) околeskѕ п' înпрежѕр de чева.

Περι-νοτίζω, viit: -ίσω, ѕmezeskѕ чева de жѕp înпрежѕр.

Περινούστατος, η, ον, sѕnpл: ал (neîntpeв:) περίνους.

Περινύμφιος (ό, шi ή), кape se пѕne înпрежѕр, saѕ se npeџѕieшte мѕлt ла міpe, saѕ ла міpeasъ. "Στέφανος—„. [περί, νύμφη).

Πέριξ, [περί] adв: (кѕ џen: saѕ aк:) înпрежѕр, de жѕp înпрежѕр. "Πέριξ δὲ τοῦ ἱροῦ φοίνικες πεφύκασι„. Ep: "Πέριξ τὴν λίμνην οἰκέουσι». Ep: (шi фъръ kazѕ). «Πέριξ τοῦτον λαβοῦσας„. Ep: = Περιλαβοῦσας. (шi кѕ aptiк:) «'Ο («'Η "Τὰ) πέριξ». Лкs:

Περι-ξαίνω, viit: -ξανῶ, srîpiѕ (sfîшiѕ) чева п' înпрежѕр; вътînd ръneskѕ npea мѕлt.

Περιξεστός, ή, όν, ръзѕitѕ, чioплitѕ de жѕp înпрежѕр. [din

Περι-ξέω, viit: -ξέσω, ръзѕind (чioплind) netezeskѕ чева de жѕp înпрежѕр.

Περιξηραίνω, viit: -ανῶ, ѕѕкѕ чева din toate пърџiле; (de ѕnde) ѕѕкѕ de totѕ. [din

Περίξηρος (ό, ή), ѕskatѕ din toate пърџiле saѕ de totѕ. [περί, ξηρός].

Περι-ξυράω(-έω) -ῶ, viit: ήσω, pazѕ п' înпрежѕр.

Περιξυστήρ (ό), ѕнѕ instpѕmîntѕ xipѕpџiкѕ, кѕ кape se ръзѕiesk oasеле п' înпрежѕр. [din

Περι-ξύω, viit: -ξύσω, ръзѕiѕ п' înпрежѕр, ка съ netezeskѕ.

Περίογκος (ὁ, ἡ), foapte волъminosъ, маре. [περὶ, ὄγκος].

Περιοδεία (ἡ), околъ de кълъторіе, воїажъ. [περιοδεύω].

Περιοδεύσιμος (ὁ, ἡ), (дрътъ) прін каре поате, саъ trebъie a околі чінева ін кълъторіе. [din

Περιόδευσις, εως (ἡ), =Περιοδεία. [ші

Περιοδευτής, οῦ (ὁ), чел че околеште кълътopind; (партік:) doktopъ, саъ негъцъторъ, каре se преъмблъ din локъ ін локъ. [ші

Περιοδευτικός, ἡ, όν, къвенітъ, аплекатъ, саъ îndemînatікъ ла кълъторіре. [din

Περι-οδεύω, віit: -εύσω, околеskъ преъмблîndъ-мъ ші кълътopind, воїажеzъ обsервînd; (fir:) багъ de seamъ, meditъ în mintea mea; (ъne-opї) амъцеskъ, (Франц:) circonvenir; (med:) тpaktezъ о боалъ (прінч:) къ metodъ періodікъ; (ptp:) skpiъ къ періоаde, întpeъinцezъ stilъ періodікъ.

Περιοδία (ἡ), = Περιοδεία, кълъторіе (прінч: пе ъskatъ): deskpiepe de кълъторіе; (med:) къъtape прін періodікъ metodъ. [ші

Περι-οδίζω, віit: -ίσω, amъ харакtepъ періodікъ. "Πυρετὸς περιοδίζων". Гал: [ші

Περιοδικὸς, ἡ, όν, каре se întîmплъ, саъ віне періodічеште; (med:) періodікъ, каре ла чеасъ хотъpîtъ învetînd se peîntoapче іаръші; (ptp:) skpisъ къ періоаde. [περίοδος]. [de ъnde

Περιοδικῶς, adв: періodічеште; саъ în stilъ періodікъ.

Περι-οδοπορέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ ак:) кълъtopeskъ п' împpejъp de чева.

Περιοδονίκης, ου (ὁ), віpъitopъ în періоdъл а кîtop 4 лъnte. [περίοδος, νίκη].

Περίοδος (ὁ, ἡ), (плц:) преъмблъtopъ, околіtopъ (прінч: ка stpeжаръ), = Περίπολος. [ші

Περίοδος (ἡ), періоdъ, întoapчере de ла ачелаші ла ачелаші пънtъ, черкълаціе. «Λόγων — ». Ksn; 2) кълъторіе fъкътъ, саъ înвîptitъ п' împpejъp de чева; (în цen:) околъ. «Τοῦ οὔρεος ἡ κατάβασις συντομωτέρη ἐστὶ πολλὸν, ἤπερ ἡ περίοδός τε καὶ ἀνάβασις. Ep: «Ἡ περίοδος τοῦ τείχεος οὐκ ὀλίγοι στάδιοι εἰσί. Ep: 3) deskpiepe de воїажоръ топографікъ; партікъларъ хартъ цеографікъ. «Χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο». Ep: 4) (med:) періоdъ de fpiгъpi. 5) регълатъ кіпъ de тpaiъ. (Плт: Політ: Г'. 15). 6) (колекt.) челе патpъ обштешті лъnte а ле Гречіеї. (de ъnde) «Νενικηκὼς τὴν περίοδον». Лks: =Περιοδονίκης; (ші fir:) «Πολιτικῆς περιόδου κατάλυσιν». Пл: 7) (ptp.) періоdъ, fpasъ комвінатъ din маї мълte пропозиції spre ekspipmape de о întpeaгъ idee. [περὶ, ὁδός].

Περι-οδυνάω -ῶ, віit: -ήσω,=(саъ греш: în локъ de) περιωδυνάω.

Περί-οιδα, віit: -είσομαι, (прел: περιῄδειν, ші чл:) штіъ чева foapte віне. «Ἴχνεσι περιῄδη (ὁ κύων)„. Od: P.

Περι-οιδέω -ῶ, віit: -ήσω sîntъ ъmflatъ de жъp împpejъp, саъ преа мълt.

Περι-οικέω -ῶ, віit: -ήσω, (къ ак:) локъіеskъ п' împpejъp de чева. [de ъnde

Περιοίκημα (τὸ), локъінцъ împpejъp de чева.

Περιοικία (ἡ), локъіре împpejъp; stapea періікълъї (ъnъ felъ de ровъ în Kpeta). 2) пърціле deп' împpejъpъл ънъї орашъ, (Франц:) banlieue. [ші

Περιοίκιον (τὸ), копрінсъ de касъ, саъ de орашъ; (ъne-opї) кіріе de касъ. [ші

Περιοικὶς, ίδος (ἡ), (орашъ) sitъatъ împpejъpъл (ші маї de мълte-opї sъnъsъ ла їърidікціа) алтъї орашъ. || (sъвst:) локъріле deп' împpejъp. [περίοικος].

Περι-οικοδομέω -ῶ, віit: -ήσω, клъdeskъ, zideskъ deжъp împpejъp, înгpъdeskъ къ zidъ.

Περίοικος (ὁ, ἡ), локъitopъ п' împpejъp de чева; (партік: în Spapta) Περίοικοι, тоції чеї-л-алції slobozї Лачеdemonenї афаръ de Spaptiaції; (ші în Kpeta) ніште ровї ка Елоції din Spapta; (цеогр:) локъіторії ачеліаші параллеле (прінч: къ ної локъіторії zonei temperate). [περὶ, οἶκος].

Περιοιστέος, α, ον, nosit:, ші

Περιοίσω, віit: ал лъї περιφέρω.

Περι-οιχνέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: ion:= Περιέρχομαι.

Περι-οκέλλω, віit-οκελῶ, (къ ак: къ преп:) казъ, мъ asвîpлъ în чева.

Περιοκωχή (ἡ), =Περιοχή.

Περι-ολισθαίνω (-άνω), віit: -ολισθήσω, алънекînd казъ п' împpejъp de чева; казъ (мъ sъpnъ) din тоате пърціле. [de ъnde

Περιολίσθησις, εως (ἡ), къdepe din алънекаре.

Περιολκὴ (ἡ), трацере împpejъp din тоате пърціле; (fir:) pesnîndipe în маї мълte гріжї; (în цen:) desокъпаціе de ла чева. [περιέλκω].

Περιομματοποιός (ὁ, ἡ), (плц:) deskizъ-

lopȣ de okiĭ кȣĭва, (кȣ џen:) «Ψυχῆς—». Іаmвл: [περὶ, ὄμμα, ποιός].

Περισμφακώδης, εος (ὁ, ἡ), inкъ de lotȣ neкoиtȣ. [περὶ, ὄμφαξ].

Περι-σνυχίζω, вiit: -ίσω, taĭȣ п' înпpeжȣp (skoџȣ) ȣнгiiле кȣĭва.

Περι-σπάζω, вiit: -άσω, поеt: roneskȣ чева din ȣpmъ.

Περισπτέος, α, ον, посit: ал лȣĭ περιοράω. [din

Περιόπτομαι, пеіпtp: în лoкȣ de περιοράω, (de ȣnde) вiit: περιόψομαι. [de ȣnde

Περίοπτος (ὁ, ἡ), въzȣtȣ din toate пъpџiле п' înпpeжȣp; (npin întind:) eшitȣ afаpъ, 'палtȣ; (fir:) stpълȣчitȣ, minȣnatȣ, de npiвit. (вezĭ шi περίβλεπτος). 2) (акt:) tpeкъtopȣ кȣ веdерeа, пeвъгъtopȣ de seamъ. [de ȣnde

Περιόπτως, adв: în кiпȣ de npiвit 2) кȣ пeвъгаpe de seamъ.

Περιόρασις, εως (ἡ), ȣĭtape п' înпpeжȣp. 2) (npin întind: шi fir:) tpeчepe кȣ веdерeа, шi пеgpiжipe. [din

Περι-οράω -ῶ, вiit: -όψομαι, (tpe: de кȣ: περιεώρακα, пех: περιεῖδον, шi пas: περιώφθην, mi чл:) mъ ȣĭtȣ п' înпpeжȣp; вагȣ de seamъ; attentȣ. «Περιϊδεῖν τὸ μέλλον». Лкs: 2) (овiч:) mъ ȣĭtȣ кȣ пепъsape; (npin intind:) paвdȣ, tpeкȣ кȣ веdерeа, лаsȣ a se faче чева; лепevеskȣ. (кȣ паptч: saȣ inf: îndip:). «Μὴ περιΐδητε ἡμέας διαφθαρέντας». Ep: «Περιϊδέειν αὐτὸν ἀεῖσαι». Ep: «Οὐ περιορέοντας ἀπέλκειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ». Ep: 3) (miж: кȣ џen:) îngpiжeskȣ despre чева, ĭaȣ a minte. "Περιορώμενος τῆς Μένδης, μή τι πάθῃ». Тȣч: 4) (гъpъ каzȣ) îmĭ пiepzȣ вpemea ȣĭtîndȣmъ (къskînd гȣpa) în коачĭ шi 'n коло. «Διανοούμενοι μὲν καὶ πρότερον στρατεύειν, μέλλοντες δὲ ἔτι καὶ περιορώμενοι». Тȣч:

Περιοργής, έος (ὁ, ἡ), плinȣ de minie, foapte пекъжitȣ. [περὶ, ὀργή].

Περι-οργίζομαι, вiit: -οργισθήσομαι, mъ пекъжeskȣ npea mȣлt.

Περίοργος (ὁ, ἡ), =Περιοργής.

Περι-οργυιόω -ῶ, вiit: -ώσω, îmĭ întinzȣ mîĭпеле în stîпжiпȣ п' înпpeжȣp de чева (ка sъ 'ĭ mъsȣpȣ околȣл).

Περιόργως, adв: кȣ mȣлtȣ пекаzȣ, saȣ minie. [περίοργος].

Περιόρθριος (ὁ, ἡ), чел înпpeжȣpȣл diminеџiĭ. ‖ Περιόρθριον (τὸ), naptea попџiĭ de кътpo zi. [περὶ, ὄρθρος].

Περίορθρον (τὸ), =Περιόρθριον.

Περι-ορίζω, вiit: -ίσω, înкizȣ, коnpinzȣ înпpeжȣp кȣ хotapȣ. mъpџineskȣ: (fir:) хotъpъskȣ кȣ sȣsmпвtate; (ȣпе-opĭ) eкsnatpiezȣ (sȣpгĭȣпeskȣ). [de ȣnde

Περιόρισις, εως (ἡ),=Περιορισμός. [шi

Περιόρισμα (τὸ), op че este mъpџinitȣ, хotъpîtȣ. [шi

Περιορισμός (ὁ), mъpџinipe, înкidepe în хotape; (fir:) skȣmпъ хotъpîpe; (Лџ:) eкsnatpiape (sȣpгĭȣпȣ). [шi

Περιόριστος (ὁ, ἡ), mъpџinitȣ, saȣ de mъpџinit; (шi fir:) de хotъpît, de eкsnлiкat, de înџелеs.

Περι-ορμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ tpaѕȣ în noptȣ п' înпpeжȣp de чева.

Περι-ορμίζω, вiit: -ίσω, îmĭ tpagȣ кopaвiа ла ȣskatȣ п' înпpeжȣp de чева.

Περι-ορύσσω (ττω), вiit: -ορύξω, sanȣ п' înпpeжȣp, înкoпжȣpȣ кȣ шаnџȣ: (џеоп:) desgponȣ.

Περι-ορχέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (кȣ aк:) дanџezȣ п' înпpeжȣp.

Περίοσμος (ὁ, ἡ), skoџъtopȣ de mȣлtȣ miposȣ, гpeȣ mipositopȣ. [περὶ, ὀσμή].

Περιόστεος (ὁ, ἡ), коnpinsȣ de oase; saȣ чел п' înпpeжȣp de osȣ. ‖ Περιόστεον (τὸ). Anatm: membpana, пеліџа, че акоперъ п' înпpeжȣp oasеле. [περὶ, ὀστέον].

Περι-οσφραίνομαι, вiit: -οσφρανθήσομαι, miposȣ чева de жȣp înпpeжȣp.

Περιουσία (ἡ), [περιοῦσα] авepe de npisosȣ, вогъџiе, npisosȣ de кîштigȣ; вiлшȣгȣ. «Αὐχμηρός τις καὶ ἀπὸ παντὸς περιουσίαν ποιούμενος». Плt: (овiч:) «Ἐκ περιουσίας». Fps: din npisosȣ, (npin ȣpm:) înвiлшȣgat; гъpъ osteneaлъ, лesne; гъpъ npimeжdie. «Ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ». Dm: гъpъ пъsape. «Ἐκ περιουσίας πονηροί». Dm: din însȣшitъ ръȣtate. 2) eksistinџъ, întpeџime; sъпъtoasъ stape (Інкр:). [de ȣnde

Περιουσιάζω, вiit: -άσω, (кȣ dat:) sîntȣ aвȣtȣ de npisosȣ în чева; (npin întind:) mъ deosevеskȣ în чева maĭ шȣлt dekît алџiĭ; (кȣ ак: кȣ npen:) îmĭ келtȣĭeskȣ npisosȣл stъpiĭ în чева. [de ȣnde

Περιουσιασμός (ὁ), dовîndipe de mȣлџime de вȣпȣpĭ; înвiлшȣгаpe. [шi

Περιουσιαστικός, ή, όν, adȣкъtopȣ de aвepe de npisosȣ, de вогъџiе.

Περιούσιος (ὁ, ἡ), aвȣtȣ, вogatȣ; înвiлшȣgatȣ. 2) алеsȣ. [περιουσία].

Περιόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел den' înпpeжȣpȣл окiлор. [περὶ, ὀφθαλμός].

Περι-οχέω -ῶ, вiit: -ήσω, npeȣmвлȣ (шi miж: mъ npeȣmвлȣ) în tpъsȣpъ; (pas:) mъ noptȣ de алtȣл în tpъsȣpъ saȣ къларe.

Περιοχή (ή), коnprindере, înкоnжьраре (акt: saŭ nas:). 2) лькрь коnprinzьtорŭ in sine de чева, коажь, акоперьmînts деn' înпрежьр. 3) коnprinsŭ; волъmŭ; adьпъtърь; nasажŭ, saŭ sъвiektŭ de ъnŭ sкrisŭ; (plр:)=Περίοδος. [шi

Περίοχος (ó, ή), коnprinsŭ, înкisŭ de жър înпрежър, înкоnжъраtŭ. [περιέχω].

Περιέψομαι, вiit: ал лъi περιοράω.

Περι-παθέω -ῶ, вiit: -ήσω, simцŭ къ înпъtimire чева, saŭ mъ afлъ în їste miшкаре шi tърбърare de natimъ; eкsprimŭ къ цeste (miшкърї de mîinї) saŭ ворбе aprinse tърбъраrea sъfletълъї meŭ. (везї шi παθαίνομαι). [din

Περιπαθής, έος (ó, ή), коnprinsŭ de natimъ, înпъtimitŭ, (Franц:) nasionatŭ. [περί, πάθος]. [de ъnde

Περιπαθῶς, adв: къ mълtъ înпъtimire, saŭ mълtъ nеliniшte a sъfletълъї.

Περι-πεφάσσω, (fаръ вiit:) mъ ъїtŭ къ selвatiкъ къъtъtъръ de жър înпрежър.

Περι-πάλλω, вiit: -παλῶ, noet: кletinŭ чева înпрежър. || (nas: saŭ nestр:) mъ кletinŭ, tremърŭ къ totъл.

Περιπάμπαν, adв: noet: = Πάμπαν (къ maї mълtъ înteцire).

Περιπαμφανόων, noet: naptч: ал neintр: περιπαμφανάω, stрълъчеsкŭ, sкоцŭ раzе în toate пърцiле înпрежър.

Περι-παπταίνω, вiit: -ανῶ, noet: mъ ъїtŭ sиepios п' înпрежър; (stръm:) îmї preъмвлъ веdеріле înпрежърл вре ъnъї лькръ.

Περι-πάσσω(ττω), вiit: -πάσω, пресарŭ п' înпрежър. [de ъnde

Περίπαστος (ó, ή), пресъраtŭ къ чева de жър înпрежър.

Περι-πατέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ преъmвлъ; ъmвлînd коnворвеsкŭ (прinч: despre filosofiче oвiekte); (maї nоŭ în цen:) ъmвлъ. «Καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς (ὁ χωλὸς) εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν». Skp: [de ъnde

Περιπάτησις, εως (ή), преъмвларе, ъмвларе; (prin întind:) коnворвire despre filosofiче oвiekte. [шi

Περιπατητής, οῦ, (ó), ъmвлъtорŭ, преъmвлъtорŭ. [de ъnde

Περιπατητικός, ή, όν, fъкъtŭ, oвiчnъitŭ (iъвitорŭ de) a ъmвла. 2) nерipatetiкŭ (filosofŭ, везї περίπατος), ърmъtорŭ sistemeї лъї Apistotелŭ. [de ъnde

Περιπατητικῶς, adв: ка nерipatetiкŭ, saŭ дъпе sistema nерipatetiчiлор.

Περίπατος (ó), преъmвларе. ъmвлеtŭ; локŭ de преъmвлаt. 2) (prin întind: коnворвire în ъmвлеtŭ (прinч: despre filosofiче oвiekte); локъл, ъnde oвiчnъit se fъчеаŭ asemenea коnворвiрї, (partiк:) Лiчеъл (шкоалъ în Atena), ъnde ъmвлînd îmї fъчеа лекцiiле Apistotелŭ; (în цen:) шкоалъ de filosofie. "Ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου». At: [περί, πάτος].

Περι-παύω, вiit: -παύσω, înчetezŭ чева din toate пърцiле. || (mijж: saŭ nas:) înчetezŭ, mъ înчetezŭ къ totъл.

Περι-παχνόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкегŭ чева de жър înпрежър.

Περιπεδινός, ή, όν, înконжъраtŭ de кîmnie. [περί, πεδίον].

Περιπεζία (ή), везї περιπέζιος. [шi

Περιπεζίδες (αἱ), o nodoaвъ de пiчоаре, ъnŭ felŭ de кълцънї. [din

Περιπέζιος, α, ον, чел den' înпрежърл лавеї пiчорълъї, saŭ поалеї хаїnеї; (prin întind: шi fir:) жositъ, de лîнгъ пъmîntŭ. 2) (локŭ) de ъmвлаt || (sъвst:) Περιπεζία (ή), локŭ жososŭ. [περίπεζος]. [de ъnde

Περιπεζίως, adв: жos, nitълat.

Περίπεζος (ó, ή), чел къ поале п' înпрежър. «Χιτὼν —». глs: (везї шi δάπεζος) [περί, πέζα].

Περι-πείρω, вiit: -περῶ, petpeкŭ чева în, saŭ ка în friгаre. «Περιεπάρη τῷ ἀγκίστρῳ». Лъч:

Περιπελής, έος (ó, ή), =Περίπελος.

Περι-πέλομαι, (fъръ вiit:) noet: (къ ак:) înконжьрŭ, околеsкŭ чева. 2) (къ цen:) =Περιγίνομαι, mъ maї цiŭ; ковîршеsкŭ, шi чл: 3) (fъръ каzŭ) черкълеzŭ; mъ înвîrteskŭ periodiчеште. «Περιπλομένων ἐνιαυτῶν». Om: (везї шi ἐπιπέλομαι, шi περιτέλλομαι).

Περίπεμπτος (ó, ή), trimisŭ în пърцiле den' înпрежър. [din

Περι-πέμπω, вiit: -πέμψω, trimiцŭ în коачї шi 'n коло п' înпрежър spre къъtаrea къїва,

Περι-πένομαι, (fъръ вiit:) noet: = Ἀμφιπένομαι, пъїŭ osteneалъ îndeлеtniчindъ mъ ла чева.

Περιπεπαρμένος, η, ον, nas: tре: de къ: ал partч: лъї περιπείρω.

Περιπεπεμμένος, η, ον, nas: tре: de къ: ал partч: лъї περιπέπτω.

Περιπέπταμαι, nas: tре: de къ: ал лъї περιπετάννυμι.

Περίπεπτος (ó, ή), înпрежъраtŭ, акоperitŭ къ прiчiнъiрї, пльsmъitŭ. [din

Περι-πέπτω, шi Περι-πέσσω, вiit: -πέψω, (прinч:) апоперŭ, пресарŭ de жър înпре-

жвр кока кв fъinъ, къ съ fакъ пііnса коажъ în коnторв; (овіч: fir:) околерв кв de крезвt прічіnвіре; (прîn întind:) атъцеskв, înшелв. «Τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς». Apstf:

Περιπετάδην, adв: în felв de nерdеа п' înпрежвр. [din

Περι-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzв чева de жвр înпрежвр. [de вnde

Περιπέτασμα (τὸ), ор че se întinde п' înпрежвр de чева, акоперетîntв, перdеа, ші чл:; (fir:) алегоріе. [ші

Περιπεταστὸς, ή, όν, întinsв п' înпрежвр. «Περιπεταστὸν». Apstf: вnв felв de атороаsъ sървtаре (везі ші μανδαλωτός).

Περιπέτεια (ή), neamtentatъ прefачере а soapteï (maï de mвлте орï sпре maï рьв); întîmпларе чівdatъ; (în цеn:) întîmпларе; înпрежврарe; (пapтік:) întîmпларе неnъdъждвitъ sпре deslегареа dpameï. [din

Περιπετὴς, έος (ὁ, ή), [περιπίπτω] къзвtв п' înпрежвр; saв чел кв чева къзвtв înпрежврвл sъв. «Περιπετὴς γίνεσθαί τινι». Лкs: а къdеа în чева. «Πέπλοισι περιπετής».Esхл: înвълitв de жвр înпрежвр кв... «"Εγχος περιπετές„. Sof: кpeste каре а къзвt чіnева, înkît а і se înfiце în трвпв; (ші fir:) «Περιπετεῖς τύχαι». Eвр: întîmплърï прefъкътоаре de soaptъ. «Περιπετῆ ἐποιήσαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα„. Ер: s' aв fъквt sinгвpï прічіnвіторï nenoрочіріï лор.

Περι-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, =Περιίπταμαι.

Περι-πετρίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ isвеskв de піеtре, ші mъ fърîmв.

Περίπετρος (ὁ, ή), înконжвратв din тоате пърціле de піеtре. [περί, πέτρα].

Περι-πέττω, biit: -πέψω, At: în локв de περιπέπτω (πέσσω).

Περιπευκὴς, έος (ὁ, ή), поеt; [περί, πεύκη] преа атарв, веninosв. «Βέλος — „. Λ.

Περιπεφρασμένως, [περιφράζομαι] adв: (de партч:) кв mвлтъ rîndіре ші лваре аminte

Περιπηγὴς, έος (ὁ, ή), înfintв de жвр înпрежвр. [ші

Περίπηγμα (τὸ), лемпв înfintв п' înпрежвр de чева; înгръditвръ de парï. [din

Περι-πήγνυμι, biit: πήξω, înfirв чева п' înпрежвр; saв înгръdеskв, ор sпріжіnв кв парï. 2) înкегв чева пе тъpцiпï înпрежвр.

Περι-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sърв п' înпрежвр.

Περίπηξις, εως (ή), înfiцере п' înпрежвр; înкегаре пе тъpцiпï, прindере de пеліцъ; (fir:) înцепеnіре, (Frauц:) consolidation.

Περι-πηχύνομαι, [περί, πῆχυς] biit: -υνοῦμαι, înвръцішеzв, копрinzв.

Περι-πιαίνω, biit: -ανῶ, înграшв чева преа mвлt.

Περιπιέσματα (τὰ), [περί, πιέζω] везі περιπίσματα.

Περίπικρος (ὁ, ή), foapte атарв. [περί, πικρός].

Περιπίμελος (ὁ, ή), foapte грасв. [περί, πιμελή].

Περι-πίμπλημι, biit: περιπλήσω, втплв de totв.

Περι-πίμπρημι, biit: περιπρήσω, аржв. пържолеskв кв totвл de жвр înпрежвр.

Περι-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (пех: περιέπεσον, ші чл:) казв înпрежвр, saв neste чева (înкît îл акоперв din тоате пърціле); (fir:) казв din întîmпларе în nенорочіре; (în цеn:) întîmpinв (кв dat:). «Περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει». Apstf: воiв къdеа în sабіе, ка съ торв. «Λῃσταῖς περιέπεσεν». Skp: «Καί αὐτῷ περὶ τὸ Παρθένιον ὄρος ὁ Πὰν περιπίπτει». Ер: (ші fir:). Ἐγὼ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις περιπίπτω». Esхл: mъ прinzв în ворвеле меле. «Ὁ λόγος αὐτὸς ἑαυτῷ περιπίπτει». Ер: контразіче. «Μὴ ἐξ ὑστέρης σοὶ ἑωυτῷ περιπέσῃς». Ер: съ пв казі din sineцï în nенорочіре; (ші кв преп:) «Ἐν σφίσιν αὐτοῖς περιπεσόντες ἐσφάλησαν». Твч: (ші кв ак. кв преп:).«Ταρασσομένων τῶν νεῶν καὶ περιπιπτουσῶν περὶ ἀλλήλας». Ер: (ші fir:) «Τὰς περιπετείας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος μερίδα περιπεπτωκέναι». Плв: aв ажвns. (ші în а 3: перs:) «Ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν». Apstf: dака mi se ва întîmпла. (ші аbsол:) Ἀλγυνθῆναι καὶ περιπεσεῖν». Плв: а sкъпъта, а se nенорочі.

Περιπίσματα (τὰ), Sхл: Apstf: воштіnа sтрвгврілор, saв твsліnелор. (вnde алцiï îndpent: περιπιέσματα, ші алцiï περιπτίσματα).

Περι-πιτνέω -ῶ, поеt: în локв de περιπίπτω.

Περι-πλάζω, biit: -πλάγξω, поеt: în л: de

Περι-πλανάω -ῶ, biit: -ήσω, fакв пе чіnева а se ръtъчі; (ші тіж: saв пas:) mъ ръtъчеskв în коачі ші 'п коло

Περιπλανὴς, έος (ὁ,ή), каре вmвлъ ръtъчіndв se. [περί, πλάνη].

Περιπλάνησις, εως (ή), ръtъчіре în коачі ші 'п коло (акt: saв пas:). [περιπλανάομαι].

Περιπλάνιος, α, ον, поеt: în локв de περιπλανής.

Περίπλασμα (τὸ), ор че se аплікъ, se ціnеште п' імпрежѕр de чева ка о каtaпласmъ. [din

Περι-πλάσσω (ττω), viit: -πλάσω, ѕпгѕ de жѕр імпрежѕр. «Πηλῷ («Ψαμμυθίῳ) —». Apstf: ші At: [de ѕnde

Περίπλαστος (ὁ, ἡ), ѕnsѕ de жѕр імпрежѕр; (fir:) плъsmѕitѕ, minчinosѕ.

Περι-πλαταγέω -ῶ, viit: -ήσω, fakѕ sgomotѕ п' імпрежрр de чева.

Περιπλέγδην, adв: імплеtivit; інвръціиаt; інкѕркаt. [περιπλέκω].

Περι-πλεγνύω, глs: ін локѕ de περιπλέκω.

Περίπλειος (ὁ, ἡ), поеt: ін локѕ de περίπλεος.

Περιπλεκής, έος, ші Περίπλεκτος (ὁ. ἡ), імплеtivitѕ, інкѕркаtѕ. [din

Περι-πλέκω, viit: -πλέξω, імплеtesкѕ п' імпрежѕр de чева; імплеtiveskѕ ѕпа кѕ алtа; (fir:) інкѕркѕ, аневоіеskѕ чева: (партік:) ворвеskѕ алегорічеште (інкѕркаt). ‖ (mіж: saѕ пas:) мъ інфъшѕрѕ п' імпрежѕрѕл кѕіва, іл інвріціиezѕ stpîns (кѕ dat: іndiр). «Περιπλακέντες ἀλλήλοις». Apst: «Ἱστῷ περιπλεχθείς». Od: Ζ. (ші tъръ kazѕ). «Τί δεῖ περιπλέκειν»: Ap: че ле mai інкѕрчі? [de ѕnde

Περίπλεξις, εως (ἡ), інвръціиаре (акt: saѕ пas:).

Περίπλεος (ὁ, ἡ), foapte плінѕ. ‖ (neѕt:) Περίπλεον, adв: foapte ін плінѕ, преа інвілшѕgat. [περὶ, πλέος].

Περιπλευμονία, Περιπλευμονιάω, Περιπλευμονικός, At: ін локѕ de περιπνευμονία, ші чл:

Περιπλευρίδιον (τὸ), акопереmîntѕ п' імпрежѕрѕл коаstелор. [ші

Περιλευρίζω, viit: -ίσω, інвръціиezѕ. [ші

Περιπλευριτικός, ἡ, όν, =Πλευριτικός. [din

Περίπλευρος (ὁ, ἡ), чел deп' імпрежѕрѕл коаstелор (de п'алъtѕреа), (Франц:) **latéral.** [περὶ, πλευρόν].

Περι-πλέω, viit: -πλεύσομαι, ші -πλευσοῦμαι, плѕteskѕ п' імпрежѕр, околеskѕ вре ѕпѕ локѕ плѕtind пе mаре; (фъръ kazѕ) мъ превмвлѕ (fakѕ воlte) кѕ корабіа, (Франц:) **croiser**; (fir:) мъ mішкѕ ін коачі ші ін коло, мъ клеtinѕ, saѕ мъ легъпѕ (кѕ ак:). «Περιπλέοντες τὴν Εὔβοιαν». Ep: (ші кѕ ак: кѕ преп: saѕ кѕ adв: лок:) «Τριήρεις περιπλεούσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν». Ksn: «Αὐτὸς μὲν πεζῇ ἦλθεν (ἀπὸ Καρδίας) εἰς Σηστὸν, τὰς δὲ ναῦς περιπλεῖν ἐκεῖσε ἐκέλευσε». Ksn: (ші авsол:) «Περιπλέων ἐλάμβανεν. ὅ,τι ἠδύνατο». Ksn:

Περίπλεως, At ін локѕ de περίπλεος.

Περιπληθής, έος (ὁ, ἡ), foapte плінѕ: foapte mѕлtѕ; попѕлоsѕ; (прin іntind:) ларгѕ, іntinsѕ; (кѕ dat:) плінѕ, інвілшѕgatѕ de чева. [din

Περι-πλήθω, viit: πλήσω, sîntѕ foapte інвілшѕgatѕ, плінѕ de чева.

Περιπλίγδην, ші Περιπλὶξ, adв: кѕ крачії deskішї п' імпрежѕр (spre копрindере) de чева. (везї ші περιβάδην). [din

Περι-πλίσσομαι, viit: -πλίξομαι, інвръціиezѕ, копрinzѕ чева кѕ крачії meї. (везї ші περιβαίνω).

Περιπλοκάδην, adв: =Περιπλέγδην. [din

Περιπλοκή (ἡ), імплеtічіре п' імпрежѕр, інвръціиаре (акt: saѕ пas:); (fir:) інкѕркъtѕръ. «Λόγων —». Евр: [ші

Περίπλοκος (ὁ, ἡ), імплеtivitѕ, інфъшѕраtѕ п' імпрежѕр de чева; інкѕркаtѕ. [περιπλέκω].

Περιπλόμενος, η, ον, поеt: (ін sinк:) ін локѕ de περιπελόμενος, партч: ал лѕї περιπέλομαι.

Περίπλοος -ους (ὁ, ἡ), (акt:) плѕtitорѕ п' імпрежѕр; (пas:) de плѕtit п'імпрежѕр. ‖ (sѕвst:) плѕtіре п'імпрежѕрѕл ѕпѕї локѕ, (прінч: ін воіажаре); (прin іntind:) deskріере de ѕпѕ astfeл de воіажѕ. 2) (anatm:) =Περιτόναιον.

Περίπλυμα (τὸ), spълъчіtѕръ, лъtѕръ. [din

Περι-πλύνω, viit: -πλυνῶ, spълѕ чева віне п' імпрежѕр, spълъчеskѕ. [de ѕnde

Περίπλυσις, εως (ἡ), spълъчіре, клъtіре ін апъ кѕраtъ.

Περι-πλώω, viit: -πλώσω, Ion: поеt: ін локѕ de περιπλέω.

Περι-πνείω, поеt: ін локѕ de περιπνέω.

Περιπνευμονία (ἡ), періплеmonie, інфламаціе ла плъmînї. [περὶ, πνεύμων]. [de ѕnde

Περι-πνευμονιάω -ῶ, viit: -άσω, пъtimeskѕ de (kazѕ ін) періплеmonie. [ші

Περιπνευμονικός, ἡ, όν, пъtimaшѕ de, ѕпѕѕѕ saѕ кѕвенitѕ ла періплеmonie.

Περι-πνέω, viit: -πνεύσω, -ομαι, (кѕ ак:) sѕфлѕ імпрежѕр de чева; (пas:) sîntѕ інконжѕраtѕ de sѕфлареа вінtѕлѕї. 2) (кѕ ціеп:) miposѕ (skoцѕ miposѕ) ін toate пърціле п' імпрежѕр.

Περιπνιγής, έος (ὁ, ἡ), іnнекаtѕ din toate пърціле (de sîрімtорaре); інкisѕ de жѕр імпрежѕр. [din

Περι-πνίγω, viit: -πνίξω, іnнекѕ stрімtорind din toate пърціле.

Περιπνοή, ші Περίπνοια (ἡ), sѕфларе de вінtѕ din toate пърціле, [ші

Περίπνοος -ους (ὁ, ἡ), sѕфлъtорѕ, saѕ sѕ-

fлatȣ de bîntȣ din toate пърціле. [περιπνέω].

Περιπόδιος, α, ον, чел înпрежȣрȣл пічоарелор. || (sȣbst:) Περιπόδιον (τὸ), поалъ den' înпрежȣрȣл хаінеї. [περί, πούς].

Περιπόθητος (ὁ, ἡ), [de авї] преа пoftitȣ, преа dopitȣ, saȣ їȣbitȣ. [περί, ποθέω].

Περι-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ a ръмънеа (a npisosi) чева, saȣ a skъпа (a maї tpъї) чінева, mîntȣїeskȣ, пъstpezȣ. «Ὡς δὲ πεσὼν οὐκ ἀπέθανε, οἱ Πέρσαι περιποιῆσαί μιν περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, ἰώμενοι τὰ ἕλκεα». Ep: «Ἐπὶ τούτοισι ἡ στρατιὴ ἐγένετο διαφθεῖραι καὶ περιποιῆσαι». Ep: (шї їъръ kazȣ). «Τὸν ἀπ' ὀλίγων περιποιοῦντα ἐλπὶς ἐστιν ἀπὸ πολλῶν γ' ἂν πάνυ ῥᾳδίως πολλὴν περιουσίαν ποιῆσαι». Ksn: 2) (кȣ dat: indip:) înлesneskȣ, прокȣрȣ, пpічінȣїeskȣ кȣїва чева; (în ръȣ) atpiбȣїeskȣ (лineskȣ); (між:) îmї кънȣїesлȣ, dobîndeskȣ чева; (ȣne opї) îmї însȣшeskȣ. «Τιμὴν («Αἰσχύνην шї чл:) περιποιεῖν τινί». Лks: (шї між:) «Ἑαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι». Ksn: (шї nas:) «Τὸ περιποιηθὲν„. Лks: че s'a dobîndit. [de ȣnde

Περιποίησις, εως (ἡ), npisosipe (akt:); пȣstpape; кънȣіpe; dobîndipe. [шї

Περιποιητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikȣ a înлesni; (кȣ ʒen:) пȣtinчosȣ (кȣ însȣшіme) de a пpічінȣі чева. 2) (грам:) «Δοτικὴ περιποιητική». însemнътiвȣ de пpічінȣіpe кȣїва de чева.

Περιποίκιλος (ὁ, ἡ), de жȣp înпрежȣр saȣ кȣ totȣл пestpiʒȣ. [περί, ποικίλος].

Περι-ποιπνύω, biit: ύσω, поet: (кȣ ак:) mъ îndeлetnіченkȣ кȣ stъpȣinʒъ saȣ siлinʒъ ла чева.

Περι-πολάζω, biit: -άσω, înd: în локȣ de ἐπιπολάζω.

Περιπολάρχης, шї Περιπόλαρχος, ου (ὁ), кънеtenia околitopiлop stpeжȣitopї. [περίπολος, ἄρχω].

Περι-πολεύω, biit: -εύσω, шї Περι-πολέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣмблȣ п' înпрежȣр; mъ înbîpteskȣ, черкȣлеzȣ; околeskȣ ȣнȣ локȣ, (партік:) stpeжȣinndȣ 'л, saȣ кȣръʒindȣ 'л пpin peліʒioase ʒepemoniї. [περίπολος]. [de ȣnde

Περιπόλησις, εως (ἡ), ȣмбларe înпрежȣр, околіpe, шї чл:

Περι-πολίζω, biit: -ίσω, околeskȣ ораше, mъ пpеȣмблȣ din орашȣ în орашȣ. [περίπολις].

Περιπόλιος (ὁ, ἡ), каpe se afлъ înпрежȣр de орашȣ. || (sȣbst:) Περιπόλιον (τὸ), локалȣл de staʒionapea stpeжapiлop, шї четъʒȣїe (înпрежȣр de орашȣ); (îm:) "Περιπόλια». оръшелеле, saȣ satele den' înпрежȣрȣл ȣнȣї орашȣ. 2) копpinsȣл den' înпрежȣрȣл ȣнȣї temплȣ. "Τὸ περιπόλιον (поate maї пpobabiлȣ περιβόλιον) τῆς θεοῦ». D: Aл: (вezї шї περίβολος). [шї

Περίπολις, ιος (ὁ, ἡ), чел че ȣмблъ din орашȣ în орашȣ (пpінч: ка лȣnтъtopȣ, saȣ komediantȣ, шї чл:), (Франʒ:) ambulant. [περί, πόλις].

Περιπολιστικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла ȣмблъtopȣ п' în ораше; saȣ обічнȣitȣ a ȣмбла din орашȣ în орашȣ ка περίπολις (вezї зіч:). «Σύνοδος περιπολιστική». Епігр: soʒietate de komedianʒї шї чл:, че околeskȣ ораше. [περιπολίζω].

Περιπολλὸν, поet: шї Περιπολλοῦ (în локȣ de περὶ πολλοῦ), adв: пpea mȣлt.

Περίπολος (ὁ, ἡ), околitopȣ (пpінч: ка stpeжȣitopȣ, saȣ лȣtopȣ a minte), (Фpʒ:) qui fait la ronde. «Ναῦς —». Takt: каpe пȣtemte п' înпрежȣр, шї пъzeшte flota; (партік:) «Περίπολος». чел че se пpеȣмблъ пentpȣ stpeжȣipea, шї вȣна пîndȣїaлъ a орашȣлȣї, (Франʒ:) la ronde, la patrouille. (вezї шї κωδωνοφόρος). (în Atena). «Περίπολοι». Ksn: шї Тȣч: tinepiї de оnt-snpezeчe anї пîndȣiʒї a se пpеȣмбла doї anї пentpȣ пaza хоtapeлop (пpedenpinzindȣ se întp' astfeл de кіпȣ în челe ostъшeшtї).

Περι-πορπεύω, biit: -εύσω, mъ пpеȣмблȣ кȣ парадъ. [din

Περιπομπή (ἡ), tpimitepe în коачї шї 'n коло кȣ opdine, saȣ snpe къȣtape de чева. [περιπέμπω].

Περιπόνηρος (ὁ, ἡ), пpea ръȣ, saȣ вiклeanȣ. [περί, πονηρός].

Περί-ποππύζω, biit: -ύσω, mînrîiȣ, лінгȣшeskȣ пpea mȣлt. [de ȣnde

Περιποππύσματα (τὰ), mînrîitȣpї, pesfъʒȣpї, лінгȣшітȣpї.

Περι-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, (пеx: περιεπορεύθην) mepгȣ, ȣмблȣ п' înпрежȣр; (кȣ ак:) околeskȣ ȣнȣ локȣ.

Περι-πορπάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, шї -άσομαι, mъ înбpakȣ кȣ хаінъ înкеїatъ кȣ копкъ, saȣ пastȣpї. [de ȣnde

Περιπόρπητος (ὁ, ἡ), înкеїatȣ кȣ копкъ, saȣ пastȣpї. «Ἱμάτιον περιπόρπητον». Esix: =Ἐμπόρπημα.

Περιπόρφυρος (ὁ, ἡ), înпрежȣратȣ кȣ поpfipъ (вatъ poшіe). || (sȣbst:) Περιπόρφυρος (se înʒ: ἐσθής), хаіна побіліlop, шї (паpтік:) a пatpiчіiлop Pomeї, (Лat:) toga prae-

textata. 2) натрічіял Ромеі нярітtорѕ de ачеа хаінъ. (περὶ, πορφύρα].

Περιπορφυρόσημος (ὁ,ἡ), поет: însemnatѕ din нѕрtapea хаінеі περιπόρφυρος (ἐσθής). [περιπόρφυρος, σῆμα].

Περι-πορφύρω, віit: -υρῶ, поеt:=Πορφύρω (кѕ întegitiвъ însemn:).

Περιποτάμιος, α, ον, пѕsѕ, saѕ локѕitорѕ п'înпрежѕр de pîѕ; saѕ·каре se афлъ п'înпрежѕрѕл pîѕрілор. [περὶ, ποταμὸς].

Περι-ποτάομαι ·ῶμαι, поеt: în локѕ de περιπέτομαι.

Περίποτος (ὁ, ἡ), каре веа, saѕ se веа în околѕ, (Франц:) à la ronde. [περιπίνω].

Περίπου, (în локѕ de περὶ ποῦ) адв: маї п'апроапе, (Італ:) circa.

Περίπους, οδος (ὁ, ἡ), копрінзъtорѕ de (нотрівітѕ пе) пічорѕ; (fir: în цен:) нотрівітѕ ла чева. [περὶ, πούς].

Περι-πρήθω, віit: -віit: -πρήσω, поеt: în локѕ de περιπίμπρημι.

Περιπρὸ, адв: поеt: foapte мѕлт. [маї корект desпърцітѕ περὶ πρό].

Περι-προ-βάλλω, віit: -βαλῶ, поеt: пѕїѕ чева din toate пърціле dînaintea кѕїва.

Περι-προ-θέω, віit: -θεύσομαι, поеt: алергѕ маї 'наінте декît алтѕл înпрежѕрѕл кѕїва.

Περι-προ-χέω, віit: -χεύσω, (пех: пас: περιπροεχύθην) поеt: вѕрsѕ, торпѕ чева înвілшѕгаt п'înпрежѕр de чева, нотопеskѕ, înпекѕ.

Περι-πρωκτιάω -ῶ, віit: -άσω, ѕмвлînd îmї клеtinѕ шезѕtѕл saѕ dosѕл. (везї шi σαυλοπρωκτιάω).

Περι-πταίω, віit: -πταίσω, (кѕ dat:) мъ нotiкнеskѕ de чева; (fir:) аtinгѕ пе чінева dînds 'ї прічінъ de вражвъ.

Περιπτέρνιον (τὸ), napтea din жоs а ѕнеї машіне. [περὶ, πτέρνα].

Περίπτερος (ὁ, ἡ), чел кѕ арipe de жѕр înпрежѕр; (архіt:) =Περίστυλος. 2) (прin întind:) ѕвѕрътopѕ п' înпрежѕр. «Πυρὸς περίπτερα». Skp: skînteiele, че sap п'înпрежѕр. [περὶ, πτερὸν].

Περίπτισμα (τὸ), коажъ лѕатъ депе поаde (skoічі, шi ч.л:), кожітѕръ, saѕ ѕошtінъ. [din

Περι-πτίσσω, віit: -πτίσω, пisînd deskoжeskѕ легѕме, шi ч.л: (de ѕnde партч:) «Περιεπτισμένος». Apstf: жѕпѕітѕ de коажъ; (шi fir:) sѕвціраtікѕ шi slавѕ,(Франц:) dégagé. (Fзtр:).

Περίπτυγμα(τὸ), înвълітѕръ п'înпрежѕр.[шi

Περίπτυξις, εως (ἡ), înкопжѕраре, înвръціmаре. [din

Περι-πτύσσω, віit: -πτύξω, îndoieskѕ п' înпрежѕр, акоперѕ, înкопжѕрѕ; (між:) înвръцішезѕ. [de ѕnde

Περιπτυχὴ (ἡ), =Περίπτυγμα; (fir:) копрinsѕ, înпрежмѕітѕръ. «Τειχέων(«Πέπλων») περιπτυχαί». Евр: шi At: [шi

Περιπτυχής, έος (ὁ,ἡ), чел кѕ чева înдоітѕ п' înпрежѕрѕл sъѕ, акоперітѕ, înпрежѕраtѕ de чева. «Φασγάνῳ—». Sof: = Περιπετής.

Περι-πτύω, віit: -πτύσω, skѕïпѕ чева п' înпрежѕр; (прin întind: шi fir:) despreцѕїeskѕ, ѕръskѕ.

Περίπτωμα (τὸ), întîmпларе; непорочіре. [шi

Περίπτωσις, εως (ἡ), къdере în чева; (fir:) înпрежѕраре, întîmпларе, оказіе.

Περιπτώσσω, (тре: de кѕ: περιπέπτηχα) поеt: мъ temѕ преа мѕлt.

Περιπτωτικὸς, ἡ, ὸν, atinгътоpѕ de (întîmплаtѕ din) вре о înпрежѕраре, întîmплъtорѕ. «Ἔκλισις — ». Епікt: ажѕнгътоаре ла... [περιπίπτω]. [de ѕnde

Περιπτωτικῶς, адв: din întîmпларе.

Περιπυγής, έος (ὁ, ἡ), [περὶ, πυγή] = Πυγοστόλος.

Περιπύημα (τὸ), пѕроїѕл, че se формеазъ п'înпрежѕрѕл ранеї. [περὶ, πυέω].

Περι-πυκάζω, віit: -άσω, акоперѕ п' înпрежѕр кѕ desѕ înвелішѕ.

Περιπυρήνιον (τὸ), înвелішѕл sîмвѕрелѕї. [περὶ πυρήν].

Περίπυστος (ὁ,ἡ), [περὶ, πυνθάνομαι] аѕзітѕ, вестітѕ прetѕtindenea.

Περι-πωμάζω, віit: -άσω, шi Περιπωματίζω, віit: -ίσω, astѕпѕ чева de жѕр înпрежѕр віне.

Περιῤῥαγής, έος (ὁ, ἡ), рѕптѕ, sпаrtѕ, кръпаtѕ din toate пърціле п' înпрежѕр; (поеt:) каре se рѕпе, крапъ п' înпрежѕр de чева. [περιῤῥήγνυμι].

Περιῤ-ῥαίνω, віit: -ῥανῶ, stропеskѕ чева п' înпрежѕр; (партік:) stропеskѕ кѕ агіаsмъ. «Θαλλοὺς διαβρέχους κατέχων ὁ ἱερεὺς περιεῤῥαινε τοὺς εἰσιόντας». Soz: [de ѕnde

Περίῤῥανσις, εως (ἡ), stропіре п' înпрежѕр. [шi

Περιῤῥαντήριον (τὸ), stропітоаре, васѕ, прin каре, saѕ din каре se фаче stропіре (прінч: sпре кѕръціре шi sfinціре) кѕ агіаsмъ). [шi

Περιῤ-ῥαντίζω, віit: -ίσω, = Περιῤῥαίνω.

Περιῤ-ραπίζω, виit: -ίσω, ваtв кв (saв ка кв) варгъ п'înпрежвр.

Περιῤ-ράπτω, виit: -ράψω, косв п'înпрежвр.

Περιῤ-ρέζω, виit: -ρέξω, (глs:) кврвцв npin жертfъ.

Περιῤ-ρέμβομαι, (fъръ виit:) околескв, mъ ръtъческв în коачі шi 'n коло.

Περιῤ-ρέπω, виit: -ρέψω, mъ повîрnеsкв ла о парtе, saв кînd întр' о парtе кînd întр' алtа. [de sнde

Περίῤῥεψις, εως (ή), повîрnire înтр' о парtе.

Περιῤ-ρέω, виit: -ρεύσω, saв ῥυήσομαι, кврг (mъ върsв, шi fir: sndezв, mъ înвълвiв) п' înпрежвр de чева «Ἐσθὴς περιῤῥέουσα». Грг: "Αἵματι («Ἱδρῶτι) περιῤρέων saв περιῤῥεόμενος». Лкs: moiatв în... (шi fir:) "Σοὶ περιῤῥείτω βίος». Sof: sъ aĭ înвiлшвgare de але віецiĭ.

Περιῤ-ρήγνυμι (-ρηγνύω), виit: -ρήξω, рвпв, sпаргв чева п' înпрежвр de чева; sfîшiв de жвр înпрежвр. «Περιῤῥηγνύναι τινά». Парt: tръгînd sъ 'ĭ sfîшie хаînеле. (шi miж:) «Τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ ὀξὺ περιῤῥήγνυται ὁ Νεῖλος». Ер: рвпîndв se ĭa deosевite dirеқцiĭ.

Περιῤῥήδην, adв: поеt: în околв, de жвр înпрежвр. «Περιῤῥήδην ἑτέρωσε κλινομένης ἠπείροιο». Апл: formînd капв. [din

Περιῤῥηδής, έος (ό, ή), поеt: [περιῤῥέω] каре каde, se повîрnеште кînd înкоачі кînd în коло; (npin întind:) potsndв. «Σῶμα ("Στῆθος) περιῤῥηδές». Інкр:

Περίῤῥηξις, εως (ή), рвпере, sпарцере п'înпрежвр de чева [din

Περιῤ-ρήσσω, виit: -ρήξω,=Περιῤῥήγνυμι.

Περιῤ-ρογχάζω, виit: -άσω, (кв ак:) pîzв de, ваtжокорескв пе чinева. (везĭ шi μυκτηρίζω].

Περιῤῥοή, шi Περίῤῥοια (ή), черкъларъ кврцере de апъ, saв ор че ліквidв; (med:) конкврцере de вmezелеле den' înпрежвр ла внв локв. [περιῤῥέω].

Περιῤ-ρομβέω -ῶ, виit: -ήσω, înвîрtеsкв чева п' înпрежвр.

Περίῤῥοος -ους (ό, ή),=Περίῤῥυτος, кврґъtорв, saв вdatв п'înпрежвр. ‖ (sвбst:)= Περίῤῥοια (med:). [περιῤῥέω].

Περιῤῥυῆναι, пех: 2: de înf: ал лвĭ περιῤῥέω.

Περιῤῥυής, έος (ό, ή), = Περίῤῥυτος.

Περίῤῥυπος (ό, ή), înконжвратв (плінв) de soaĭe (пародіе а лвĭ περίῤῥυτος). [din

Περιῤ-ρύπτω, виit: ῥύψω, sпълв, кврвцв de жвр înпрежвр.

Περίῤῥυτος (ό, ή), вdatв, înконжврвtв de жвр înпрежвр de апъ (de mаре, шi чл:) «Ἡ Λιβύη περίῤῥυτός ἐστί, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίαν οὐρίζει». Ер: [περιῤῥέω].

Περιῤῥώξ, ῶγος (ό, ή), рвпtв ка о sîіnкъ de жвр înпрежвр, рîповв în toate пърціле. [περιῤῥήσσω].

Περι-σαίνω, виit: -σανῶ, îmĭ клеtinв коаda п' înпрежврвл квіва (ка кîіniĭ), mîngîiв. «Γλώσσῃσιν μεμάασι περισσαίνειν (οἱ δράκοντες) σκύλακες ὥς». Орf:

Περι-σαλπίζω, виit: -ίσω, trîmвiцезв п' înпрежвр de чева, saв dежвр înпрежвр; (pas:) резвнъ trîmвiца înпрежврвл meв. "Οὐ περισεσάλπισται». Пл: п'а авzit trîmвiца п' înпрежврвл съв (пв s' а аflаt în резвоiв). [de sнde

Περισαλπισμός (ό), trîmвiцаре п'înпрежвр. [шi

Περισαλπιστός, ή, όν, trîmвiцаtв п' înпрежвр de mвлtе орĭ (овічпвitв кв резвоiвл).

Περίσαμος (ό, ά), Dор: în локв de περίσημος.

Περίσαξις, εως (ή), ашеzаре, гръmъdіре de чева п' înпрежвр; (цеоп:) гръmъdіре de пъmîntв п' înпрежврвл ръdъчіпеĭ потвлвĭ. [περισσάττω].

Περι-σαρκίζω, виit: -ίσω, (хірврц:) taĭв кърпвріле den' înпрежврвл рапеĭ. [de sнde

Περισαρκισμός (ό), tъĭере de кърпврĭ den' înпрежврвл рапеĭ.

Περίσαρκος, (ό, ή), înконжвратв de кърпврĭ, кърновв, trвпешв. [περί, σάρξ]. [de sнde

Περι-σαρκόω -ῶ, виit: -ώσω, fакв а prinde чева карпе п' înпрежвр. [de sнde

Περισάρκωσις, εως (ή), prindере de карпе п' înпрежвр de рапъ.

Περισάρωμα (τό), = Περικόρημα, гвпоiв mъtвраtв den' înпрежвр. [περισαρόω].

Περι-σάττω, виit: -σάξω, гръmъdind вътъtореsкв чева п' înпрежвр; (цеоп:) гръmъdеsкв пъmîntв п' înпрежврвл ръdъчіпеĭ потвлвĭ.

Περι-σβέννυμι [σβεννύω], виit: -σβέσω, stinгв de жвр înпрежвр.

Περι-σείω, виit: -σείσω, клеtinв, sгвdвiв чева din toate пърціле.

Περίσεμνος (ό, ή), foарtе mъреців. [шi

Περίσεπτος (ό, ή), foарtе респектавілв. [περί, σέβομαι].

Περίσημος (ό,ή), foарtе înseмnаtв (deosевitв). [περί, σῆμα].

Περι-σήπω, виit: σήψω, пвtrezeskв (шi pas: mъ пвtrezeskв) кв totвл.

Περι-σθενέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: ковîршеskĕ кв пвtере, предомнеskĕ [din

Περισθενής, έος (ὁ, ἡ), noet: ковîршitорĕ în пвtере, foapte tape. [περὶ, σθένος].

Περι-σιαλόω -ῶ, biit: -ώσω, легв п' îнпрежвр, ферекĕ кв ферĕ, кв акрĕ, ші чл: (bezĭ ші σιάλωμα).

Περι-σιγάω -ῶ, biit: -ήσω, околеskĕ чева кв tъчереа.

Περισίδηρος (ὁ, ἡ), кътtвшitĕ de жвр înпрежвр кв ферĕ. [περὶ, σίδηρος].

Περι-σκαίρω, biit: -σκαρῶ, сърĕ п' înпрежвр; mъ батĕ, mъ sвîрколеskĕ п' înпрежвр de чева.

Περι-σκάλλω, biit: σκαλῶ, pîkiĭĕ (skоцĕ din ръдъчinъ ербврĭ дежвр înпрежвр.

Περι-σκάπτω, biit: σκάψω, sапĕ п' înпрежвр.

Περι-σκαρίζω, biit: -ίσω, = Περισκαίρω.

Περισκέλεια (ἡ), bîрtошіе; (fir:) гревtate, апевоіме. [din

Περισκελής, έος (ὁ, ἡ), foapte bîрtosĕ, tape, asпрв; (ші fir:) апевоіosĕ, гревĕ. [περισκέλλω].

Περισκελής, έος (ὁ, ἡ), ажвпsĕ пîпъ ла пічоаре, =Ποδήρης (de вnde ‖ свбst: neвt: îm·)«Περισκελῆ (τὰ)» пвдраці. 2)=Διαβεβηκὼς, чел кв крачіĭ рeskъкъраці; (în цеп: ші prin întind:) лвпгĕ, întinsĕ. «Ἀποδείξεις περισκελεῖς καὶ ἀκατανόητοι». Nemes: (bezĭ ші μακροσκελής). ‖ (свбst:) «Περισκελές». Епгр: впĕ фелĕ de tрinodĕ, skавпĕ saĕ алtĕ чева кв treĭ пічоаре. [περὶ, σκέλος].

Περισκελία (ἡ), = Περισκέλεια,

Περισκέλιον (τὸ, ші

Περισκελὶς, ίδος (ἡ), пвдраці. 2) легъtврь de чорапі. de вnde

Περισκελιστής, οῦ (ὁ), înкълцаtĕ кв пъдраці.

Περισκελῶς, adb: кв гревĕ, апевоіе. «Περισκελῶς φέρειν». Men: =Δυσφορεῖν. [περισκελὴς din περισκέλλω].

Περι-σκεπάζω, biit: -άσω, акоперĕ п' înпрежвр; (fir:) stрежвіеskв, ферeskв, апърĕ п' înпрежвр.

Περισκεπής, έος (ὁ, ἡ), акоперitорĕ, saĕ акоперitĕ п' înпрежвр «Πύργος —». Кал: [περὶ, σκέπη].

Περι-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, mъ вîtĕ кв лваре а minte, багĕ de seamъ п' înпрежвр; (fir:) шъ гîndeskĕ біne; (de вnde парtч: Περιεσκεμμένος, η, ον, foapte гîndiторĕ, înцеленtĕ. [de вnde

Περίσκεπτος ὁ, ἡ), прівitĕ den' înпрежвр; îndeminatikĕ ла прівіре п' înпрежвр, 'палtĕ; (fir:) = Περιεσκεμμένος, înцеленtĕ.

Περι-σκέπω, = Περισκεπάζω.

Περίσκεψις, εως (ἡ), прівіре п' înпрежвр; (fir:) sкътпъ гîndіре, кinzвіре, бъгаре de seamъ; înценчіĭвne [περισκέπτομαι].

Περισκήνιον (τὸ), înвелішĕ în фелĕ de корtĕ; (fir:)=Σκῆνος. περὶ, σκηνή].

Περι-σκήπτω, biit: σκήψω, mъ sпрiжinĕ tape din toate пърціле пе чева; stрîнгĕ, stрівeskĕ п' înпрежвр.

Περι-σκιάζω, biit: άσω, втбреskĕ din toate пърціле п' înпрежвр. [de вnde

Περισκιασμὸς (ὁ), втбріре din toate пърціле den' înпрежвр

Περίσκιος (ὁ, ἡ), втбріторĕ, saĕ втбрітĕ de жвр înпрежвр. «Περίσκιοι». Геогр: локвitорії zонелор înреціате, fiind къ вшбра лор în 24 чеasврĭ se формеазъ în toate пърціле орізонtвлвĭ. (bezĭ ші ἀμφίσκιος). [περὶ, σκιά].

Περι-σκιρτάω -ῶ, biit: ήσω, saлtĕ, дъпцеzĕ п' înпрежвр.

Περίσκληρος (ὁ, ἡ), foapte tape, asпрв, bîрtosĕ. περὶ, σκληρός]. de вnde

Περισκληρύνω, biit: -υνῶ, învîрtошеzĕ чева п' înпрежвр, saĕ преа швлt.

Περι-σκοπέω-ῶ, biit: -ήσω, прівeskĕ înпрежвр (din локĕ 'палtĕ). [de вnde

Περισκόπησις, εως (ἡ), прівіре (din локĕ 'палtĕ) de челе den' înпрежвр.

Περι-σκυθίζω, biit: -ίσω, taĭĕ de жвр înпрежвр, ші жвпоĭĕ пієлеа depe капĕ (преквm фъчеаĕ Skiціĭ); (în цеп: жвпоĭĕ. (bezĭ ші περισκυτίζω). [de вnde

Περισκυθισμὸς (ὁ), жвпвіре de капĕ (двпе модвл Skiцілор); впĕ фелĕ de хірврцікъ операціе [ші

Περισκυθιστής, οῦ (ὁ), жвпвitорĕ de пієлеа капвлвĭ (квm фъчеаĕ Skiціĭ).

Περισκυλακισμὸς (ὁ), реліціоасъ кврърціре прin жерtфъ de къцелĕ. [περὶ, σκύλαξ].

Περισκυτίζω, biit: -ίσω, ĭаĕ de жвр înпрежвр пієлеа, жвпоĭ. (bezĭ ші περισκυθίζω). [περὶ, σκῦτος].

Περι-σμαραγέω -ῶ, biit: -ήσω, bîжîĕ, двдвĭĕ п' înпрежвр; резвпĕ în toate пърціле den' înпрежвр.

Περι-σμάω -ῶ, biit: -σμήσω, ші

Περι-σμήχω, biit: -σμήξω, tрекînd шіерцĕ, кврърцĕ п' înпрежвр.

Περι-σμύχω, biit: -σμύξω, арzĕ de жвр înпрежвр (de totĕ) кв фокĕ аsквпsĕ; fir:) пръпъдеskв кîte пвцinĕ; tопеskĕ de toтĕ.

Περι-σοβέω -ῶ, biit: -ήσω, înвîрteskĕ чева iѫte п' înпрежвр; (ші ел: кв ак:)

околеsкš îste (ка кsm aшî віна чева).

Περι-σπαίρω, biit: -σπαρῶ, sъpš, mъ batš ка пешіії, saš saлtš п'înпрежsр de чева; (în цеп:) mъ batš, къ sвîрколеsкš.

Περίσπασις, εως (ἡ), tonisipe de zîчере кš чірконfлексš. [шi

Περισπασμός (ὁ), траџере, smsлџере în коачî шi 'n коло; (прin întind: шi fir: desoкsпаре de mintea кsіва de ла чева ла алtš овіеsкtš, saš ла maî мsлtе de o o datъ, мsлџime de окsпаціî; (în pesвoiš) stpъmstap. de поpnipea saš лsкрареа връжташsлsî întp' алtъ парte, (Франц:) dівеpsie; грат:) tonismš de zîчере кš чірконfлексš. "Τὸ ὦμοι οὐκέτι τὸν περισπασμὸν τοῦ ῶ ἐφύλαξεν». Апл: [шi

Περισπαστέος, α, ον, (грат:) tpeвsitš a лsа tonš de чірконfлексš (ка пosit: ал лsî περισπάω). [шi

Περισπαστικός, ή, όν, îndemînatiкš a desoкsпа de ла чева, saš a pisini rîndspiле, шi гріжеле. [din

Περι-σπάω-ῶ, biit: -σπάσω, tpaгš, smsлгš în коачî шi în коло: tpъгînd smsлгš, іаš din чева; (fir:) atpaгš mintea кsіва de ла чева ла алtš овіеsкtš, saš ла maî мsлtе de o datъ, desoкsпš; прічінsіеsкš dівеp sie (веzî περισπασμός); (грат:) tonisezš zîчере кš чірконfлексš.

Περι-σπειράω-ῶ, biit: άσω, înfъшsрš, înколъчеsкš п' înпрежsр.

Περι-σπείρω, biit: -σπερῶ, semъпš (înпраштiš) п' înпрежsр.

Περισπέρχεια (ἡ), Ізцеалъ, аџеpime [din

Περισπερχής, έος (ὁ, ἡ), foapte îste, графпікš. «Περισπερχέων ἐόντων τῇ γνώμῃ ταύτῃ». Ер: tspвsрацi. [din

Περι-σπέρχω, (fъръ biit:) гръвеsкš, прінеsкš чева din toate пърціле. || nestp:) mъ гръвеsкš, алергš în коачî шi 'n коло.

Περι-σπεύδω, biit: -σπεύσω, ка ак:) гръвеsкš, sілеsкš din toate пърціле; пsîš пе гоапъ; nestp: кš dat:) алергš кš маре графъ, saš în toate пърціле spре кsstapea кsівa.

Περίσπλαγχνος (ὁ, ἡ), foapte mapinimš, saš џепеpos. [περί, σπλάγχνον].

Περι-σπογγίζω, biit: -ίσω, шtepгš п' înпрежsр кš вspeteле.

Περισπόρια (τὰ), kase, saš къsпе pisinite п' înпрежsр de ораш; (în цеп:) челе deп' înпрежsрsл sпsî локš. [περί, σπορά]

Περισπούδαστος (ὁ, ἡ), кsstaiš a se dobîndi кš мsлtъ silinцъ, foapte dopitš. [περί, σπουδάζω]. [de snde

Περισπουδάστως, adв: кš мsлtъ silinцъ.

Περίσπουδος (ὁ, ἡ), sepiosš, înцелеntš; (кš цеп:) кš мsлtъ silinцъ îndeлetnічітš ла чева. περί, σπουδή].

Περισπωμένως, adв: (de partч:) кš tonš de чірконfлексš (грат:). [περισπῶμαι].

Περισσαίνω, поеt: în локš de περισαίνω.

Περισσάκις, adв: (înпрot: de ἀρτιάκις) fъръ soцš. [περισσός]

Περισσάρτιος (ὁ, ἡ), (пsтърš) din nesoцš, шi soцš de каре înпрot:: ἀρτιοπέρισσος). περισσός, ἄρτιος.

Περισσαχῶς, adв: = Περισσάκις, кš sпš пsтърs nesoцš.

Περισσεία (ἡ), прisosipe, вілшsгš; (fr:) ковîршipe. [шi

Περίσσευμα (τὸ) прisositsръ, ръмъшiцъ. 'шi

Περίσσευσις, εως (ἡ), = Περισσεία, шi Περίσσευμα. [din

Περισσεύω, biit: -εύσω, (кš цеп:) întpeкš ла пsтърs, sîntš maî мsлtš «Περισσεύουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι». Ksп: (fъръ казš) прisoseskš. «Ὁ μὲν ἀρκοῦντα ἔχει καὶ περισσεύοντα τὰ τῆς δαπάνης, ὁ δὲ τοῦ παντὸς ἐνδεῖται». Ksп: (în a 3: peps: кš dat:) sîntš înвілшsгatš de sпs лsкрš; (прin кpm: ковîршеsкš чева, amš чева maî de прisosš «Εἰ μὴ τὸ ἀνδρεῖον ἐπερίσσευεν αὐτῇ». D: Ал: «Τοσοῦτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσευσε τότε». Тsч: atît a креsкst преponderinцa лsî..; (stpъm: къпsіеsкš, înлesпеsкš кš вілшsгš. περισσός].

Περισσόβοτος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš mînкърî de прisosš. «Τράπεζα — ». Nоп: [περισσός, βοτόν].

Περισσογωνία (ἡ), пsтърš nesoцš de sпгірі. [περισσός, γωνία].

Περισσοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кš деџеte maî мsлtе dekît este овічпsitš, saš fъръ soцš ла пsтърš. [περισσός, δάκτυλος].

Περισσοέπεια (ἡ), = Περισσολογία. [шi

Περισσοεπέω-ῶ, biit: -ήσω = Περισσολογέω [din

Περισσοεπής, έος (ὁ, ἡ), = Περισσολόγος. περισσός, ἔπος].

Περισσόκομος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš пърš maî de прisosš. преа мsлtš. [περισσός, κόμη].

Περισσολογέω-ῶ, biit: -ήσω, ворвеskš de прisosš. мsлtе 2) ворвеsкš în stiлš meштешsцitš. [шi

Περισσολογία (ἡ), ворвipe de прisosš, преа мsлtъ. 2) stiлš de ворвъ префъкstš, meштешsцitš. [din

*

Περισσολόγος (ὁ, ἡ), ворвitорꙋ de прisoase, преа мꙋлte, saꙋ înкinꙋ префъкꙋtꙋ [περισσός, λόγος].

Περισσόλοφος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ креаstъ, saꙋ панъ de кoifꙋ mai de прisosꙋ (маре, deasъ, ші чл:). [περισσὸς, λόφος].

Περισσομελής, έος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мъdꙋларе de прisosꙋ, saꙋ преа марї. [περισσὸς, μέλος].

Περισσόμυθος (ὁ, ἡ), noet: în локꙋ de περισσολόγος. ‖ «Λόγος περισσόμυθος». Екр: =Περισσολογία.

Περισσόνοος -ους (ὁ, ἡ), чел кꙋ minte прisositoape, мꙋлtъ, кꙋ deosевitъ înцелепчiкne. [περισσὸς, νόος -οῦς].

Περισσοπαθέω -ῶ, виit: -ήσω, пътimeskꙋ преа мꙋлt, saꙋ mai мꙋлt dekit алцii. [περισσὸς, πάθος].

Περισσόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кꙋ кnꙋ пiчорꙋ de прisosꙋ, saꙋ кꙋ пiчoape песоаце ла пꙋтърꙋ. [περισσὸς, ποῦς].

Περισσὸς, ἡ, ὸν, каре аре чева маї мꙋлtꙋ dekit алцiї, ковîршitорꙋ, maї пресꙋs; (în цen:) мꙋлtꙋ, маре, înвiлшꙋгаtꙋ; (fir. în віне) deosевitꙋ, неовiчnꙋitꙋ, maї алеsꙋ: (în рѣꙋ) peste мъsꙋръ înfрꙋмꙋsецаtꙋ, префъкꙋtꙋ; (în цen:) ковîршitорꙋ, peste мъsꙋръ; (de ꙋnde ші Ром:) de прisosꙋ, ad: neфолоsitорꙋ; (despre пꙋтърꙋ) песоцꙋ, каре пꙋ se înпarte în doъ de onotрiвъ пърцї (înпrot: de ἄρτιος). «Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκε». Es: «Πλείω τὰ περισσὰ τῶν ἱκανῶν„. Ksn: «Εἴκοσι περιττὰ». Лкs: peste doъ-zeчї. (ші fir:). «Τὸ μέγα καὶ σεμνὸν καὶ περιττὸν ἐν τῇ λέξει». Лопц: (ші кꙋ цen:). “Ἐπειδὰν περισσὰ τῶν ἀρκούντων κτήσωνται». Ksn: «Πρὸς ὅ,τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσή»; Sof: în че ковîршeшtї пе челе-л-алte? (neꙋt:) “Τὸ περιττὸν τῆς διαίτης». Лкs: прisoaseлe (лꙋксꙋл) traiꙋлꙋї. ‖ “Περισσὸν». ші (кꙋпреп:) «Ἐκ περισσοῦ, în локꙋ de adв:=Περισσῶς, преа мꙋлt, кꙋ ковîршіре. (ші компар:) «Περισσότερον». Skp: (ші mai noꙋ) maї мꙋлt. [περί].

Περισσόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кꙋ преа мꙋлte (de прisosꙋ) кърнꙋрї, преа грасꙋ. [περισσὸς, σάρξ].

Περισσοσυλλαβέω -ῶ, виit: -ήσω, (кꙋ цen: saꙋ dat:) прisosescꙋ кꙋ о siлaвъ maї мꙋлt. [din

Περισσοσύλλαβος (ὁ, ἡ), прisosiлaвꙋ, прisositꙋ (în deклiпаре) кꙋ о siлaвъ maї мꙋлt. [περισσὸς, συλλαβή]. [de ꙋnde

Περισσοσυλλάβως, adв: кꙋ о siлaвъ maї мꙋлt, ка прisosiлaвeлe.

Περισσοταγής, έος (ὁ, ἡ), ашezаtꙋ între песоацеле пꙋмере. [περισσὸς, τάττω].

Περισσότερος, α, ον, компар: ал лꙋї περισσὸς de ꙋnde

Περισσοτέρως, adв: maї кꙋ прisosꙋ, кꙋ ковîршіре, maї мꙋлt.

Περισσοτεχνία (ἡ), прisosꙋ de eksaktitate în meштешꙋгꙋ, saꙋ прisositoape meштешꙋцiре [περισσὸς, τέχνη].

Περισσότης (ἡ), прisosime, ковîршіре; (plp:) ворвiре de прisoase. [περισσός].

Περισσοτρύφητος (ὁ, ἡ), noet: foapte desmiерdаtꙋ, desfъtosꙋ (лꙋксosꙋ). [περισσὸς, τρυφάω].

Περισσόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Περισσόνους. [περισσὸς, φρήν].

Περίσσωμα (τὸ), =(maї întрев:) Περίττωμα. [neîntр: περισσόω]. [de ꙋnde

Περισσωματικὸς, ἡ, ὸν, = Περιττωματικός.

Περισσῶς, adв: maї кꙋ прisosꙋ, кꙋ ковîршіре; foapte мꙋлt. [περισσός].

Περίσσωσις, εως (ἡ), =Περίσσευσις.

Περισταδὸν, [περὶ, ἵσταμαι] adв: stînd înпрежꙋр.

Περι-στάζω, виit: -στάξω, пiкꙋ, saꙋ stропeskꙋ п' înпрежꙋр.

Περισταθῆναι, пas: пеꙋ: 1: de înf: ал лꙋї περιΐστημι.

Περισταλάδην, ші Περισταλαδὸν, adв: noet: пiкînd п' înпрежꙋр. [περὶ, σταλάζω].

Περισταλτικὸς, ἡ, ὸν, чел кꙋ пꙋтере, saꙋ însꙋшiме de аконеріре, stрînцере п' înпрежꙋр, saꙋ апъраре, кꙋлtiваре, ші чл:. [везї περιστέλλω]. (акt: saꙋ пas:).

Περιστάσιμος (ὁ, ἡ), (локꙋ) de stat înпрежꙋр maї мꙋлцї (прinч: пentрꙋ аскꙋлtаре). [din

Περίστασις, εως (ἡ), а sta înпрежꙋр; аdꙋпаре de оamenї п' înпрежꙋрꙋл кꙋiва, (Франц:) cercle, attroupement. 2) копрinsꙋ, înпрежмꙋiре; (архitekt:) колонадъ п' înпрежꙋр (везї ші παραστάς). 3) (fir:) miшкъtoapeлe лꙋкрꙋрї den' înпрежꙋрꙋл кꙋiва; прегъtiріле den' înпрежꙋр, (Франц:) cortége, entourage. 4) (fir:) stареа, în каре se афлъ чiнева; întîmпларе de лꙋкрꙋрї, înпрежꙋраре; окаzie; (партiк:) реа, siлпiкъ înпрежꙋраре, непорокоасъ întîmпларе; (de ꙋnde 5) (plp:) înпрежꙋръріле faпtеї, timпꙋл, локꙋл, persoaneлe, ші чл: [περὶ, στάσις].

Περιστατέω -ῶ, виit: -ήσω, staꙋ п' înпрежꙋр de чева; înконжꙋрꙋ. [ші

Περιστατικὸς, ἡ, ὸν, atîнгъtорꙋ de înпрежꙋръръ; saꙋ афлаtꙋ лꙋкръtорꙋ în оаре ка

pe înпрежѕръ̆рĭ. [περιίστημι]. [de ѕnde

Περιστατικῶς, adв: кѕ stъ̆рѕinцъ în înпрежѕръ̆рĭ; saѕ̆ în pea înпрежѕраре

Περίστατος (ὁ, ἡ), înконжѕratѕ̆ de mѕлцime (de прівіторĭ шi чл:). "Περίστατον βῶσα τὴν κώμην ποιεῖ». At: stpînцe înпрежѕрѕл ѕъѕ̆. [περιίσταμαι].

Περι-σταυρόω ῶ, biit: -ώσω, înпрежтѕĭeskѕ̆ кѕ парĭ. [de ѕnde

Περισταύρωμα (τὸ), înгръ̆ditѕръ кѕ парî, (Франц:) palissade.

Περισταχυώδης, εος (ὁ, ἡ), înпрежѕratѕ̆ (ка spikѕл) кѕ барбъ. [περὶ, στάχυς].

Περι-στεγάζω, biit: άσω, =Περιστέγω.

Περιστεγανὸς, ἡ, ὸν, bine акоперitѕ̆ de жѕр înпрежѕр. [din

Περι-στέγω, biit: στέξω, акоперѕ̆ din toate пъ̆рцiле п' înпрежѕр кѕ înвелitoape; asigѕрѕ̆ din toate пъ̆рцiле.

Περι-στείνω, (фъ̆ръ biit:) noet: stpimtopezѕ̆ din toate пъ̆рцiле.

Περιστείχω, biit: -στείξω, noet: ѕmблѕ п' înпрежѕр; (кѕ ак:) околeskѕ̆ п' înпрежѕрѕл кѕĭва.

Περιστείωσι, шi Περιστέωσιν, Ion: noet: în локѕ̆ de περιστῶσι, а 3: îm: пеps: de miж: пех: 2: de ѕн: ал лѕĭ περιίστημι.

Περι-στέλλω, biit: στελῶ, акоперѕ̆ de жѕр înпрежѕр (прінч: кѕ înвръ̆къ̆minte); înбракѕ̆, înподобeskѕ̆; гъ̆teskѕ̆ (прінч:) moptѕ̆, (прin ѕрm:) îл înгропѕ̆. 2) înпрesopѕ̆; stpînгѕ̆. 3) întokmeskѕ̆, îнгрiжeskѕ̆; (прin întind:) amѕ̆ чева de маре лѕкрѕ, пъ̆strezѕ̆ (везĭ шi περιέπω). «Λαοὶ ἔργα περιστέλλουσιν ἔχηλοι». Ткр: îшĭ кѕлтiвъ проприетъ̆цiле, îшĭ каѕtъ̆ тревiле лiнiштiцĭ. «Οὕτω περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμαια Σκύθαι„. Ер: ле пъ̆strеазъ̆.

Περι-στενάζω, biit: -άξω, шi noet: Περιστεναχίζω, biit: -ίσω, ѕѕspinѕ̆ п' înпрежѕр, saѕ̆ fакѕ̆ а рesѕna чеде деп' înпрежѕр de ѕѕspinеле меле; (пас: în цеп:) pesѕnѕ̆. «Δῶμα περιστεναχίζετο παισὶν ἀνδρῶν παιζόντων (ὀρχουμένων) καὶ γυναικῶν». Od:Ψ.

Περι-στένω, (фъ̆ръ biit:) = Περιστενάζω. 2) (пас: în întind:) sîntѕ̆ преа (цемѕ̆ de) плiнѕ̆. «Περιστένεται γαστήρ». Іл: II. (везĭ шi περισφαραγέω).

Περίστεπτος (ὁ, ἡ), [περιστέφω] înчinsѕ̆ (ка кѕ черкѕ̆) de жѕр înпрежѕр, înконжѕratѕ̆.

Περιστερὰ (ἡ), порѕmбiцъ. [de ѕnde

Περιστερεὼν, ῶνος (ὁ), порѕmбарѕ̆, котецѕ̆ de порѕmбĭ. 2) ѕnѕ̆ фелѕ̆ de плantъ, (Франц:) verveine, бревенелѕ̆, sпорiшѕ̆. [шi

Περιστεριδεὺς, έως (ὁ), пѕĭѕ de порѕmбѕ̆.

Περιστερίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ ...

Περιστέριον (τὸ), dim: ал: лѕĭ περιστερά, порѕmбелѕ̆.

Περιστερνίδιος (ὁ, ἡ), =Περιστέρνιος.

Περι-στερνίζω, biit: -ίσω, легѕ̆ чева п' înпрежѕрѕл пĭeпtѕлѕĭ.

Περιστέρνιος (ὁ, ἡ), чел деп' înпрежѕрѕл пĭeпtѕлѕĭ. || (ѕѕbst:) Περιστέρνιον (τὸ), партеа деп' înпрежѕрѕл пĭeпtѕлѕĭ. [περὶ, στέρνον].

Περιστεροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел din фелѕл порѕmбiлор. [περιστερὰ, εἶδος].

Περιστερόεις, εσσα, εν, noet: de бревенелѕ̆ [περιστερεών]. «Περιστερόεντα πέτηλα». Nік:

Περιστερὸς (ὁ), порѕmбѕ̆, колѕmбѕ̆.

Περιστεροτροφεῖον (τὸ), котецѕ̆ de порѕmбĭ (ѕnde se хръ̆пеsk порѕmбiĭ). [περιστερὰ, τροφή].

Περιστερώδης, εος (ὁ, ἡ), = Περιστεροειδής. [шi

Περιστερὼν, ῶνος (ὁ), = Περιστερεών. [περιστερά].

Περι-στεφανόω ῶ, biit: -ώσω, înконжѕрѕ̆ чева кѕ, saѕ̆ ка кѕ кѕнѕнъ; (прin întind:) înчingѕ̆ de жѕр înпрежѕр, înконжѕрѕ̆. "Οὔρεσι περιεστεφάνωται πᾶσα ἡ Θεσσαλίη».Ер:

Περιστεφής, έος (ὁ, ἡ), =Περίστεπτος. [din

Περι-στέφω, шi (miж: noet:) -στέφομαι, biit: -στέψω, -ομαι, =Περιστεφανόω.

Περιστήθιος (ὁ, ἡ), чел înпрежѕрѕл пĭeпtѕлѕĭ. || (ѕѕbst:) Περιστήθιον (τὸ), легъ̆tѕръ, пандлiкъ de подоаbъ ла пĭeптѕ̆; (de ѕnde) енколпiѕл архiереѕлѕĭ Іѕdeiлор (pectoral). [περὶ, στῆθος].

Περι-στήκω, biit: -στήξω, (de ѕnde miж: lpe: de кѕ: περιέστηκα), (плц:) în локѕ̆ de περιίσταμαι.

Περιστῆναι, miж: пех: 2: ал лѕĭ περιίστημι.

Περι-στηρίζω, biit -ίξω, sпрiжinѕ̆, înцепenеskѕ̆ чева п' înпрежѕр.

Περιστήωσι, noet: în локѕ̆ de περιστῶσι, а 3: îm: пеps: de miж: пех: 2: ал лѕĭ περιίστημι.

Περίστια (τὰ), [περὶ, ἑστία] (se înц: θύματα) кѕръ̆цiре прin жертфъ (прінч: de пѕрчелѕ̆) а локѕлѕĭ, ѕnde se фъ̆чеаѕ̆ adѕпъ̆рiле попорѕлѕĭ.

Περιστίαρχος (ὁ), pîndѕitѕл а îнгрiжi de жертфа [περίστια, шi ἄρχω].

Περιστιβής, έος (ὁ, ἡ), преа mѕлt (tape) бъ̆tъ̆toритѕ̆, амezatѕ̆. [περιστείβω].

Περιστιγής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ̆ de περίστικτος. [din

Περι-στίζω, biit: -στίξω, nestpiцezš чева кš пікъцеле de жвр înпрежвр; (прin întind:) batš кš кšіе de жвр înпрежвр. (întp' ачeastъ însemn: šnii îndpent: περιστίχω). [de šnde

Περίστικτος (ό, ή), înnestpiцatš de жвр înпрежвр кš пікъцеле.

Περι-στίλβω, biit: -στίλψω, лšчeskš, stiклeskš; (ші stpъm:) fакš а лšчі чева din toate пъpцiле.

Περίστιξ, ιχος (ό, ή), noet: în локš de περίστοιχος. [de šnde

Περι-στιχάω -ῶ, (fъръ biit:) noet: mъ înшipš, mъ aшezš în pîndš de жвр înпрежвр.

Περι-στιχίζω, biit: -ίσω, ші Περιστίχω, biit: -στίξω, =Περιστοιχίζω.

Περι-στλεγγίζω, biit: ίσω, fpекš (кšpъцš) de жвр înпрежвр кš skъpnіnъtoapea [στλεγγὶς, bezĭ ziч; ; skapninš; цesaлš.

Περι-στοιχίζω, ші між:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, înkizš din toate пъpцiле, înnpesopš (ка bînъtopвл fiaреле кš шipоле de плaсе); (în цen:) înконжвpš. [din

Περίστοιχος (ό, ή), пššš în шipš saš pîndš n' înпрежвр saš în копрinsš de чева. «'Ελαῖαι περίστοιχοι». Dm: sšdiцi în pîndš înпрежврвл saš înъšntpвл цapіneĭ, = Στοιχάδες. περὶ, στοῖχος].

Περιστολάδην, adb: noet: în felš de..

Περιστολὴ ή), акопеpipe n' înпрежвр кš înвръкъminte; гъtipe (прінч: de mopţš); (прin întind:) înвръкъminte (bezĭ ші περιβολή); (med: nepistaлtікъ (stpînгъtoape) miшкаpe(a stomaxвлвĭ ші чл:).[περιστέλλω].

Περιστόμιος (ό, ή), чел den' înпрежврвл гвpeĭ. ‖ (sšbst:) Περιστόμιον (τὸ, вšзъ (de basš ші чл:); (šne opĭ) =Φιμός. [ші

Περιστομὶς, ἴδος ή, = Περιστόμιον. (ка napte de maшinъ se îndp: περιτομίς. [din

Περίστομος ό, ή), чел кš гšpъ (tъiшъ) din tote пъpцiле; (fir:) чел че 'ші întinde înaintea вpъжmaшвлвĭ din toate пъpцiле fpšntea. [περὶ, στόμα].

Περι-στοναχέω -ω, biit: -ήσω, ші Περιστοναχίζω, biit: -ίσω, noet: în локš de περιστενάζω.

Περίστοον (τὸ), гaлepie înпрежвр de saлъ,=Περίστυλον. [περὶ, στοά].

Περι-στορένυυμι, biit: -στορέσω, aшtepnš de жвр înпрежвр.

Περι-στρατοπεδεύω, (maĭ обіч: між:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, îmĭ aшezš tabъpa n'înпрежвр de чева. înnpesopš.

Περίστρεπτον (τὸ), šnš felš de bas, че se înbîpteшte кš meшteшšгšînпрежвр. [din

Περι-στρέφω, biit: -στρέψω, înbîpteskš чева de жвр înпрежвр; (nas: saš між:) mъ înbîpteskš n' înпрежвр; (прin întind:) netpeкš între oamenĭ, ='Αναστρέφομαι.

Περι-στροβέω -ῶ, = Περιστροφέω.

Περιστροφάδην adb: noet: кš înbîptipe de жвр înпрежвр. [ші

Περιστροφέω -ῶ, noet: în локš de περιστρέφω. [din

Περιστροφὴ (ή), înbîptipe de жвр înпрежвр (akt; saš nas:); чepквлapе; (прin întind:) netpeчepe, конвepsaцie între oamenĭ.«'Εδοξάσθη ἐν περιστροφῇ λαοῦ».Skp:[ші

Περιστροφὶς, ἴδος (ή), instpšmîntš de лemnš, прin каpе înbîptim чева. [ші

Περίστροφος (ό, ή), fъквtš de înbîptit, înbîpteквшš. ‖ sšbst: бъpв:) fšnia, прin каpе se întinde, ші se stpînцe плaсa bînъtopeaskъ, (aлt:) περίδρομος, περιστρέφω].

Περίστρωμα (τὸ), aшtepnštвл den' înпрежвр (makatš, чeapшafš de natš, ші чл:) (bezĭ ші περιπέτασμα); (fir:) întъpipe n' înпрежвр de четаte, (Fpanц.) retranchement. [din

Περι-στρώννυμι, biit: στρώσω, =Περιστορέννυμι.

Περι-στρωφάω, -ῶ, Ion: noet: în локš de περιστρέφω.

Περίστυλος (ό, ή), înпрежвpatš de колоане (ка Teseвл în Atena). ‖ (sšbst:) Περίστυλον (τὸ), шipъ de колоане n' înпрежврвл šneĭ клъditspĭ, = Περίστοον. (bezĭ ші περίδρομος). [περὶ, στῦλος].

Περι-στυφελίζω, biit: ίσω, noet: sгšdšiš din toate пъpцiле, saš npea penede.

Περι-στύφω, biit: -στύψω, stpînгš npea mвлt прin înкšitoape лšкpšpĭ; (nestp:) sîntš foapte stifosš

Περίστωον τὸ),=Περίστοον.

Περι-συλάω -ῶ, biit: -ήσω, desnoiš (жъfšieskš) de totš..

Περι-συν-έχω, biit: -έξω. цiš stpîns din toate пъpцiле n' înпрежвр, копpinzš. (aлцiĭ îndpent: περισμύχω).

Περίσυρμα τὸ, бaĭжокъpipе, окъpîpe.[ші

Περισυρμὸς (ό), tipîpe în toate пъpцiле, ші чл: [din

Περι-σύρω, biit: -συρῶ, tipъskš în коачĭ ші 'n коло n' înпрежвр; smšлгš, tpaгš ла bале; жъfšieskš, desnoiš; (fir:) =Διασύρω, бaĭжокopeskš, окъpъskš.

Περισφαιρηδὸν, adb: noet: în felšde глoбš, minче, ші чл: [περὶ, σφαῖρα].

Περισφαλής, έος (ὁ, ἡ), прєа алѕнекоѕъ; (fir:) прімежdіоѕъ. [din

Περι-σφάλλω, виіt: -σφαλῶ, fакъ пе чіневa a алѕнека, saъ a къdea. || (між:) алѕнекъ, saъ каzъ; мъ клetінъ съ каzъ; (fir:) мъ ръtъчeѕкъ, греmеѕкъ. [de ѕнde

Περίσφαλσις, εως (ἡ), алѕнекаре ші къdере, notікніре.

Περι-σφαραγέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: віжіъ п'înпрежър (пріич: despre кіlкііtъ de лікѕіde); реѕѕнъ; (пріn înlind: кѕ dat:) sіntъ плінъ (пріич:) de вре ѕнъ лікѕіdъ. «Περισφαραγεῦσαι γάλακτι». Nік: (везі ші περιστένω).

Περίσφατος (ὁ, ἡ), копрінѕъ de плінѕъ. 2) = Περιώδυνος, пъtрѕнѕъ de dѕрерi. 3) хѕлітъ, deѕъіmаtъ. [de ѕнde

Περισφάτως, adв: =Περιωδύνως.

Περι-σφηκόω -ῶ biit: -ώσω, stpînrъ de жѕр înпрежѕр (se конf кѕ...

Περι-σφηνόω ῶ, biit: -ώσω. stpînrъ кѕ пене de жѕр înпрежѕр; astѕпъ din toate пърціле; înвръціmez stpîns

Περι-σφίγγω, biit: -σφίγξω, stpînrъ (лerъ stpîns) de жѕр înпрежѕр. (de ѕнde

Περίσφιγξις, εως (ἡ), stpînsoаре tаре de жѕр înпрежѕр.

Περισφύριος, ші Περίσφυρος (ὁ, ἡ), чел deп' înпрежѕрѕл глеzнелор. || (sѕbst:) Περισφύριον, ші Περίσφυρον (τὸ), кѕреа de înкълцъmіnte; легъtѕръ de чорапъ. [περί, σφυρόν].

Περισχέμεν, поеt: în локъ de περισχεῖν, пех: 2: de inf:, ші

Περίσχεο, Іоn: în локъ de περίσχου, між: пех: 2: de порѕнч. ал лѕі περιέχω.

Περίσχεσις, εως (ἡ), копріndере înпрежѕр, înкопжѕраре. [ші

Περίσχετος (ὁ, ἡ), înкопжѕраtъ. [περισχέω =περιέχω.

Περισχιδής, έος (ὁ, ἡ), рѕпtъ, кръпаtъ de жѕр înпрежѕр. || (sѕbst: fem:îm:) ѕнъ felъ de înкълцъmіnte [din

Περι-σχίζω, biit: -σχίσω, рѕпъ, sfîшіъ п' înпрежѕр; рѕпъ кѕїва хаїнеле; (між: кѕ ѕк:) мъ рѕпъ (мъ desпарцъ în доъ) п' înпрежѕр de чева "Εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, τὸν δὴ ὁ ποταμὸς περισχίζεται». Ер: (везі ші περιῤῥήγνυμι); (ші fir: «Ἡ φροντὶς αὐτῆς οὐ περισχίζεται». Клм:= οὐ περισπᾶται. [de ѕнde

Περισχισμός (ὁ), рѕпере п' înпрежѕр de чева.

Περι-σχοινίζω, biit: -ίσω, desпарцъ, saъ копрінzъ ѕнъ локъ, înтінzînd п' înпрежѕрѕ 'ї fѕніе. (înтр' astfeлъ de кінъ ераъ desпърціцї de народъ жѕdікъtopiї fiind adѕнаці, denъртіndѕ se fѕніа, кînd воїаъ а жѕdіка în tаїнъ, (Франц:) а huis clos. (de ѕнde між:). «Ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη ἡ βουλὴ περισχοινίσηται„. Dm: (прекѕm zічemъ) se траце ла кінzѕіре, saъ жѕdікъ кѕ ѕшеле înкіse.[de ѕнde

Περισχοίνισμα (τὸ), локъ desпърціtъ de жѕр înпрежѕр кѕ fѕніе înтінsъ (прекѕm ера локѕл, ѕнde se adѕнаъ жѕdікъtopiї, saъ sfatѕл). [ші

Περισχοινισμός (ὁ), desпърціре, saъ înкіdере de жѕр înпрежѕр кѕ fѕніе înтінsъ.

Περι-σώζω, biit:-σώσω, пъstрezъ пе чінева (прінч: ка съ se маї ціе); пas: saѕ між:) =Περιγίγνομαι (везі zіч:).

Περι-σωρεύω, biit: -εύσω, гръmъdeѕкъ п' înпрежѕр de чева.

Περισωφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sіntъ

Περισώφρων, ονος (ὁ, ἡ), foарте кѕmпъtаtъ, înfрîнаtъ, înцелентъ. (везі ші περίφρων ші περισσόφρων). [περί, σώφρων].

Περιταινία(ἡ).=Περίτασις. ші (поаtе греш: în локъ de) Περιτένεια. [περί, ταινία].

Περι-τάμνω, biit: -ταμῶ, Іоn: ші Dор: în локъ de περιτέμνω.

Περι-ταρχύομαι, biit: -χύσομαι, поеt: înгропъ п' înпрежѕр de чева.

Περίτασις, εως (ἡ), înтіndере de жѕр înпрежѕр, saъ пре таре; ѕmfлъtѕръ а пърціlop deп' înпрежѕр. [περιτείνω].

Περι-ταφρεύω, biit: -εύσω, înпресоръ кѕ шанцъ.

Περι-τείνω, biit: -τενῶ, înтінzъ чева п' înпрежѕр, saъ tаре.

Περι-τείρω, biit: -τερῶ, frекînd stрікъ, пръпъdeѕкъ чева п' înпрежѕр.

Περι-τειχίζω, biit: -ίσω, înкопжѕръ кѕ zіdъ. [de ѕнde

Περιτείχισις, εως (ἡ), înкопжѕраре кѕ zіdъ. [ші

Περιτείχισμα(τὸ), околітѕръ кѕ zіdъ; saъ локъ околіtъ de zіdъ, înтъріре (ка de четаtе). ші

Περιτειχισμός (ὁ), =Περιτείχισις.

Περίτειχος, εος -ους (τὸ), [περί, τεῖχος] Sкр: = Περιτείχισμα, околъ de zіdъ înпрежѕр.

Περι-τελέω -ῶ, biit: -τελέσω, sfîршеѕкъ чева de жѕр înпрежѕр, ad: de totъ.

Περι-τέλλω, ші (між: ші маї înтреб:) Περιτέλλομαι, (фъръ biit:) поеt: (прінч; despre tіmпъ) îmї съвіршеѕкъ tіmпорала черкѕлаціе; (akt: раръ ші маї поъ) ре-

sъpŏ. «Ἔτους (ἐνιαυτοῦ) περιτελλομένου». Om: «Ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς». Iл: Θ. în кʏpsŏ, saŭ dʏne înплinipe de zeче anĭ întpeцĭ.

Περι-τέμνω, biit: -τεμῶ, taĭŏ чева de жʏp înпpeжʏp; пліbeskŏ; чĭʏnteskŏ; (fir:) taĭŏ dpʏmʏл кʏĭва; (npin întind:) хpъneskŏ bite; (în цen:) ĭaŭ, apdikŏ. «Γῆν πολλὴν περιτεμνόμενοι». Ep: «Περιτεμνόμενα ὑπὸ τῶν ἱππέων τὰ ἅρματα ἡλίσκετο». Ksn: (de ʏnde обіч:) «Αἰγύπτιοι περιτέμνονται τὰ αἰδοῖα». Ep: se skonesk.

Περιτένεια (ἡ), mʏлтъ întindepe. [din

Περιτενής, έος (ὁ, ἡ), foapte întinsŏ. [περιτείνω].

Περι-τεραμνίζω, biit: -ίσω, акоnepŏ п'înпpeжʏp кʏ, saŭ ка кʏ rpinzĭ de înвeлitoape, =Περιστεγάζω. «Χρυσῷ τὰ χείλη περιτεραμνίσας». At: (аллцĭĭ îndpent: περιτερματίζω, шi аллцĭĭ περιτερμονίζω).

Περιτέρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: mъpцinitopŏ, saŭ mъpцinitŏ din toate пъpцiлe. [περί, τέρμα].

Περι-τετραίνω, =Περιτιτραίνω.

Περι-τεχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, ʏnenteskŏ чева кʏ mʏлтŏ meшteшʏгŏ, пъskoчeskŏ mĭĭ de кinʏpĭ. [de ʏnde

Περιτέχνησις, εως (ἡ), meшteшʏцipe, ʏnenlipe; пъskoчipe; вiклenipe.

Περίτηγμα (τὸ), кʏpъцitʏpъ (npinч: dene metaлe) npin tonipe, pʏцinъ; (fir:) npisositʏpъ, гʏnoĭŏ. [din

Περι-τήκω, biit: -τήξω, toneskŏ чева de totŏ. [de ʏnde

Περίτηξις, εως (ἡ), tonipe totaлъ.

Περι-τίθημι, biit: περιθήσω, (nex: περιέθηκα, шi miж: περιεθέμην, шi чл:) пʏĭŏ п'înпpeжʏp de чева; (npinч:) înвpaкŏ; (шi miж:) mъ înвpaкŏ, noptŏ; (fir:) înлesneskŏ, npoкʏpŏ чева кʏĭва; (în pъŏ) atpibʏĭeskŏ (лineskŏ). (кʏ dat: indip:) «Παρεὸν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, ὁ δὲ ἄλλῳ περιέθηκε τὸ κράτος». Ep:

Περι-τίλλω, biit: -τιλῶ, smʏлгŏ de жʏp înпpeжʏp.

Περι-τιμάω -ῶ, -biit: -ήσω, estimŏ, чinsteskŏ npea mʏлt. [шi

Περιτιμήεις, εσσα, εν, noet: npea estimaбiлŏ, чinstiбiлŏ.

Περίτιος (ὁ), (dʏne Гazenĭ) лʏna Feвpʏapie.

Περι-τιταίνω, biit: -ανῶ, noet: în лoкŏ de περιτείνω.

Περι-τιτραίνω, шi Περι-τιτράω -ω, biit: -ήσω, гъʏpeskŏ deжʏp înпpeжʏp, saŭ neste totŏ.

Περι-τίω, biit: -τίσω, noet: în лoкŏ de περιτιμάω.

Περι-τμήγω, biit: -τμήξω, noet: în лoкŏ de περιτέμνω.

Περιτμηθῆναι, nas; nex: de înf: aл лʏĭ περιτέμνω.

Περίτμημα (τὸ), бʏкatъ tъĭatъ den' înпpeжʏpʏл вpe ʏnʏĭ лʏкpʏ, цandъpъ, sʏpчea, шi чл: [шi

Περιτομεύς, έως (ὁ), tъĭetopŏ п'înпpeжʏp de op чe. 2) tъĭetopŏ înпpeжʏp (moxeлŏ лa Eвp:); шi instpʏmîntʏл, npin кape se faче tъĭepea înпpeжʏp. 3) кʏцitoaea чisтapʏлʏĭ. [шi

Περιτομή (ἡ), tъĭepe de opчe п'înпpeжʏp; (ĭap naptiк:) tъĭepe înпpeжʏp(Skp:). «Οἱ ἐκ περιτομῆς». кpeштinĭĭ din Iʏdeĭ. [шi

Περιτομίς, -ίδος (ἡ), o neкʏnoskʏtъ înкъ napte din кopabie. (se конf: кʏ περιστομίς). [шi

Περίτομος (ὁ, ἡ), tъĭatŏ de жʏp înпpeжʏp; pînosŏ în toate пъpцiлe. [περιτέμνω].

Περιτόναιος, α, ον, întinsŏ, saŭ folositopŏ лa întindepe înпpeжʏp. «Ὑμὴν — ». Antm:= ‖ (sʏбst:) Περιτόναιον (τὸ), memвpana, saŭ пĭeлчeaoa, чe акоnepъ п'înпpeжʏp nîntecheлe de жos, шi maцeлe, (aлt:) ἐπίπλοον, npaпopʏл. [шi

Περριτόνειος (ιος), ον (ὁ), = Περιτόναιος. ‖ (sʏбst:) Περιτόνιον (τὸ), Meкn: mînepʏл, npin кape se anʏкъ, de se înвîpteшte ʏnŏ feлŏ de maшinaцie, (aлt:) περιστροφίς.[din

Περίτονος (ὁ, ἡ), întinsŏ de жʏp înпpeжʏp, saŭ п' înпpeжʏp de чева; saŭ чeл чe ape чева întinsŏ înпpeжʏpʏл sъŏ (sn: eк: пĭeлe). ‖ (sʏбst:) Περίτονα (τὰ), Naʏt: naptea кoneptеĭ чea despe пʏпъ, (Fpanц:) le tillac. [περιτείνω].

Περι-τοξεύω, biit: -εύσω, sъцetezŏ din toate пъpцiлe den' înпpeжʏp.

Περι-τορεύω, biit: -εύσω, sanŏ кʏ skoвitoapea de жʏp înпpeжʏp; (fir:)=«Περιτορνεύω. «Τὴν φράσιν— ». D: Aл:

Περι-τορνεύω, biit: -εύσω, лʏкpezŏ чева în (saŭ кa în) stpʏnгŏ, stpʏnгъpeskŏ, saŭ potʏnzeskŏ п' înпpeжʏp.

Περιτρανής, ές (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τρανῶς = кʏ...

Περίτρανος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -τράνως, npea deslʏшitŏ, кʏpatŏ, лъmʏpitŏ. «Περίτρανα λαλεῖν». Лкs: foapte aлes, кʏpat. [περί, τρανός].

Περι-τραχήλιος (ὁ, ἡ), пʏsŏ, пʏpatŏ п' înпpeжʏpʏл гʏmazʏлʏĭ. ‖ (sʏбst:) περι-

τραχήλιον (τό), легътѕръ, saѕ гътеалъ de гîtѕ. [περί, τράχηλος].

Περι-τρέμω, (fъръ biit:) tpemѕpѕ totѕ; sîntѕ копрinsѕ de o mape snaîmъ.

Περι-τρέπω, biit: -τρέψω, (пех: 2: περιέτραπον, ши пas: περιετράπην) întopkѕ (înbîpteskѕ) чева înпрежѕрѕл sѕѕ, saѕ de чеа-л-алтъ napte; popnesbѕ, kîpmeskѕ, abatѕ ла o napte; (maî des) pestopnѕ; (пas:) mъ ameцeskѕ; (fir:) mъ npefakѕ, mъ npeskimbѕ. «Περιτρέπειν τὸν λόγον». Плt: «Ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν». Skp: (ши пas:) «Περιτραπείσης τῆς νεώς». Лks: (ши nestp: nѕmaî în noeцî ши desпъpцit). «Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι». Іл: А. 'шî aѕ fъкѕt nepiodѕл, s' aѕ peîntops înплinindѕ-se anѕл.

Περι-τρέφω, biit: -θρέψω, înkeгѕ чева п' înпрежѕр de чева (nѕmaî пas:). «Σακέεσσι περιετρέφετο κρύσταλλος». Od: Ξ. (ши mіж: de sine пas:) «Περιτέτροφε πάχνη». Апл:

Περι-τρέχω, biit: -θρέξω, ши (maî obiч:) -δραμοῦμαι, (пех: περιέδραμον, ши чл:) aлергѕ dежѕр înпрежѕр, околеskѕ aлергînd, (Францѕ:) parcourir; (fir:) amъцeskѕ, (bezî ши περιέρχομαι); (obiч: în napтч:) tpekѕ, sîntѕ obiчnѕitѕ (копentѕ) în лѕme. (de ѕnde) «Περιτρέχων». Пл: întîmплatѕ, e штiѕ înainte. «Ὀνόματα κοινὰ καὶ περιτρέχοντα». D: Ал: вopbe, че obiчnѕit ѕmблъ npin гѕреле oamenілop de obште.

Περι-τρέω, biit: -τρέσω, noet: în локѕ de περιτρέμω.

Περίτρησις, εως (ἡ), гъѕpipe dежѕр înпрежѕр. [ши

Περίτρητος (ὁ, ἡ), гъѕpitѕ de totѕ, saѕ п' înпрежѕр. [περιτιτράω].

Περιτρηχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: Іon: foapte aspps, nenetedѕ. [περί, τρηχύς].

Περιτριβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte fpekatѕ, întpebѕinцatѕ; denpinsѕ, îndemînatikѕ; (npin întind:) obositѕ. [din

Περι-τρίβω, biit: -τρίψω, fpekѕ des, saѕ tape; (fir:) denpinzѕ.

Περι-τρίζω, biit: -τρίξω, (mіж: tpe: de kѕ: în локѕ de npez: περιτέτριγα) skîpцiѕ tape saѕ п' înпрежѕр de чева. «Τροχοὶ περιτετρίγασι». Koint: skîpцiѕ п' înпрежѕрѕл osii.

Περίτριμμα (τό), op че este biпe fpekatѕ; (fir:) omѕ bine denpinsѕ de mѕлtѕ în чева. «Δικῶν («Ἀγορᾶς] περίτριμμα. Apstf: ши Dm: [ши

Περίτριπτος (ὁ, ἡ), npea mѕлt fpekatѕ: netedѕ din npiчina desei fpekъpî. [περιτρίβω]. [din

Περιτρομέω, noet: în локѕ de Περιτρέμω.

Περίτρομος (ὁ, ἡ), копрinsѕ de гроазъ, foapte sпъîmîntatѕ. [περί, τρόμος]. [de ѕnde

Περιτρόμως, adb: кѕ mape гроазъ, saѕ tpemѕpъtѕpъ de fpikъ. «Περιτρόμως ἔχω πρός τι». Fiлstp: sîntѕ копрinsѕ de fpikъ, saѕ snaîmъ.

Περιτροπάδην, adb: npin înbîptipe înпрежѕр, saѕ în чеа-л-алтъ napte. [ши

Περιτροπάω (έω) -ῶ, (fъръ biit:) noet: mъ înbîpteskѕ п' înпрежѕр; черкѕлезѕ; околеskѕ. «Περιτροπέων φῦλ' ἀνθρώπων». Om: Іmn: (ши fъръ kazѕ) «Περιτροπέων ἐνιαυτός». Іл В. înплinitopѕ de черкѕларѕл saѕ nepiodѕ. (bezî ши περιτέλλομαι). [din

Περιτροπὴ (ἡ), înbîptipe dежѕр înпрежѕр, saѕ de чеа-л-алтъ napte (akt: saѕ пas:); черкѕларѕ nepiodѕ; околіpe; npefaчepe, npeskimbape. «Ἐν περιτροπῇ, saѕ «Ἐκ περιτροπῆς». Ep: ши D: Ал: în skimbѕ, în pečіпрокѕ. [ши

Περίτροπος (ὁ, ἡ), înbîptitѕ înпрежѕр. || (sѕbst:) Περίτροπος (ὁ), Глs: ameцeaлъ de капѕ. [περιτρέπω].

Περι-τροχάζω, biit: -άσω, = Περιτρέχω.

Περιτρόχαλος (ὁ, ἡ), = Περίτροχος, potѕndѕ. «Περιτρόχαλα κείρονται». Ep: tѕnd пъpѕл dежѕр înпрежѕр. [ши

Περιτροχὰς, άδος (ἡ), пѕблікъ femee (кѕрвъ), каре aлеаргъ înkoaчî ши 'nколо пе ѕлiцe, (Францѕ:) coureuse. [περίτροχος].

Περιτροχασμὸς (ὁ), [περιτροχάζω] aлергаре п' înпрежѕр.

Περιτροχάω -ῶ, noet: în локѕ de περιτροχάζω. [ши

Περιτρόχιον (τὸ), naptea poцiî (гаѕра) deп' înпрежѕрѕл osii. [περίτροχος].

Περιτροχισμὸς (ὁ),=(saѕ гpeш: în локѕ de) Περιτροχασμός.

Περίτροχος (ὁ, ἡ), околіtopѕ, saѕ околіtѕ п' înпрежѕр; (npin întind:) potѕndѕ. [περιτρέχω].

Περι-τρύζω, biit: -τρύξω, гѕгѕeskѕ (каколѕmбѕл), saѕ гѕiцезѕ (ка поркѕл) п' înпрежѕр de чева. (se konf: кѕ περιτρίζω].

Περι-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (пех: περιέτραγον) mъпîнкѕ (pozѕ) чева п' înпрежѕр; (fir:) хръneskѕ чева пе fѕpiш, saѕ kîte пѕцinѕ.

Περι-τρωχάω -ῶ, noet: în локѕ de περιτρέχω.

Περιττεύω, Περιττὸς, ши чл: At: în локѕ de περισσεύω, ши чл:

Περίττωμα (τὸ), At: in локȣ de περίσσωμα, прisositȣръ, дрождiĭ, ръмъшiцъ; (партik:) demeptъiȣръ de nainte (skîpнъ, saȣ ȣdȣ); (in цen: лȣкрȣ de лепъdat. гȣnoiȣ. [neînlp: περιττόω]. [de ȣnde

Περιττωματικὸς, ή, όν, кȣвenitȣ ла, saȣ adȣкъtopȣ de прisositȣpĭ.

Περι-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (пех: περιέτυχον, ши чл:) (кȣ dat: daȣ neste (întîmninȣ) чева din întîmnлаpe; (în ръȣ) каzȣ în чева. «Συμφορᾷ —» Лкs:

Περι τυκίζω, biit: -ίσω, чioплeskȣ de жȣр înпрежȣр кȣ чокапȣл nïatpъ, ши чл:

Περιτύμβιος (ὁ, ἡ), чел den' înпрежȣрȣл mopmîntȣлȣĭ. [περὶ, τύμβος],

Περι-τυμπανίζω, biit: -ίσω, batȣ toba înпрежȣрȣл кȣïва; saȣ ameцeskȣ пe чïнeва кȣ вȣвȣitȣл tobeлop, чe 'ĭ pesȣnъ п' înпрежȣр; (fir:) batȣ пe чïнeва.

Περι-τυπόω-ῶ, biit: -ώσω, tinъpeskȣ(fopmezȣ) чева п' înпрежȣр de чева; (nas: saȣ miж:) îmĭ лasȣ кiпȣл (tiпарȣл) пe чева.

Περιτυχὴς, έος (ὁ, ἡ), nemepitopȣ, întîmninъtopȣ (вpoditopȣ) de чева. [περιτυγχάνω].

Περι-υβρίζω, biit: -ίσω, nevinsteskȣ, tpaktezȣ ръȣ пe чïнeва пpea mȣлt.

Περι-υλακτέω-ῶ, btit: -ήσω, (кȣ ак:) лatpȣ (пpoп: ши fir: п' înпрежȣр.

Περι-υπνίζω, biit: -ίσω, глs: deштentȣ din somnȣ ȣmвлînd п' înпрежȣр.

Περι-υφαίνω, biit: -ανῶ, цesȣ чева п' înпрежȣр.

Περι-ύω, biit: -ύσω, плоȣ, ȣdȣ п' înпрежȣр.

Περιφαγεῖν, пех: 2: de inf: ал лȣĭ περιεσθίω.

Περιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de περιφανής. [περὶ, φάος].

Περι-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι. saȣ φανήσομαι, mъ вързȣ din toate пърцiле п' înпрежȣр. «'Εν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ„. Om: Imn:

Περιφάνεια (ἡ), a fi чïнeва вързȣtȣ (ши fir: кȣnoskȣtȣ) din toate пърцiле; însemnъtate. [din

Περιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), вързȣtȣ din toate пърцiле п' înпрежȣр; (прin întind:) кȣ totȣл înвedepatȣ; (fir:) кȣnoskȣtȣ tȣtȣлop, însemnatȣ. [περιφαίνω].

Περι-φαντάζομαι, biit: -άσομαι, прiвeskȣ, жȣdikȣ лȣкрърiле п' înпрежȣр, пe d'asȣпpa.

Περίφαντος (ὁ, ἡ), =Περιφανής.

Περιφανῶς, adв: în кiпȣ de a fi кȣ totȣл înвedepatȣ, кȣnoskȣtȣ de toцĭ. [περιφανής].

Περίφασις, [περιφαίνομαι] εως (ἡ), вedepe de пърцiле den' înпрежȣр.

Περιφέγγεια (ἡ), лȣminъ întinsъ п' înпрежȣр de чева. saȣ în toate пърцiле den' înпрежȣр. [din

Περιφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), înкoнжȣpatȣ din toate пърцiле de лȣminъ, foapte stpълȣчitȣ. [περὶ, φέγγος].

Περι-φείδομαι, biit: -φείσομαι, (кȣ цen:) кpȣцînd чева лasȣ a maĭ pъmînea de пъstpat. (вezĭ ши περισώζω].

Περιφέρεια (ἡ), potȣnzime; (oвiч:) întindepea den' înпрежȣрȣл ȣнȣĭ чepкȣ, глoвȣ, ши чл:, kontȣpȣл; (pap) în локȣ de περιφορά.; (de ȣnde fir:) ръtъчipe п' înпрежȣр. [din

Περιφερὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ a se înвîpti, potȣndȣ; (pap кȣ dat: înпрежȣpatȣ de чева. «Θριγγοῖς — ». Eвp: înгръditȣ. [περιφέρω].

Περιφερόγραμμος (ὁ, ἡ), (matmt:) fopmatȣ de opвiкȣларъ (окoлitoape) лinie (înпpot: de εὐθύγραμμος .[περιφερὴς γραμμή].

Περι-φέρω, biit: περιοίσω, (пех: περιήνεγκα, ши чл:) noptȣ чева (ши miж: saȣ nestp: mepгȣ) п' înпрежȣр de чева. saȣ înкoaчĭ ши 'n коло; (прin întind: ши fir:) fakȣ tȣtȣлop saȣ în пȣвлiкȣ кȣnoskȣtȣ. "Περιενέγκατε τοὺς πονηρούς». Sin: "Περιφέρει τίς με καὶ μνήμη ἄρτι τῶνδε λεγόντων». Плt: îmĭ ȣмвлъ прin minte. (ши ел:) "Οὔτε μέμνημαι τὸ πρῆγμα, οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τουτέων». Ep: (ши nas:). «Περιφερόμενος τῷ μεγέθει τῶν τολμημάτων». Пл: i se înвîptia mintea, se ameцia. (ши aвsoл:) «Τὰ περιφερόμενα». Ksn: вȣкatеле, чe se adȣк ла masъ de sлȣцi; saȣ вopвеле, чe ȣмвлъ прin лȣme. 2) (кȣ ак: кȣ прeп:) adȣкȣ чева dȣпe mȣлte înпрежȣpъpĭ, dintp' ȣна întp' алта saȣ în sfîpшitȣ ла оаpe чe; (ши nas: saȣ miж:) ажȣнгȣ ла ȣнȣ чe. «Μὴ τὴν 'Ιταλίαν εἰς λιμὸν περιενέγκαιεν». Aпi: (ши miж: saȣ nas:) "Δοκεῖ μοι ὁ λόγος εἰς ταὐτὸ περιφερόμενος ἥκειν„ Плt: (ши aвs:) «'Ενιαυτοῦ περιφερομένου„. Ep: (вezĭ ши περιτέλλομαι). 3 (pap:) dȣкȣ, paвȣdȣ пînъ în sfîpшitȣ (Tȣч: Z, 28). 4) (eл:) îmĭ вiȣ în fipe, mъ întpemezȣ (din воалъ, ши чл:).

Περιφερῶς, adв: în околȣ, чepкȣit. [περιφερής].

Περι-φεύγω, biit: -φεύξομαι, ши -φευξοῦμαι, (пех: περιέφυγον, ши чл:) fȣгȣ de totȣ; (прin întind:) skaпȣ din чева; mъ maĭ цiȣ; (pap) mъ лenъdȣ; (кȣ ак:) mъ алъpȣ

de чева. «Ψάμμος ἀριθμὸν περιφεύγει». Hind: «Οἱ περιφυγόντες τὴν φθορὰν». Плt: (ші авсол: saŭ ел:) «Ἀσθενῶν κατεκείμην, ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾷν περιφευξεῖσθαί με». Dm: къ воїŭ sкъпа.

Περίφημος (ὁ, ἡ), foapte famosŭ, bestitŭ, saŭ penumitŭ [περὶ, φήμη].

Περι-φθάνω, biit -φθάσω, ажunгŭ, sosesкŭ maĭ 'nainte.

Περι-φθείρομαι, biit: -φθαρήσομαι, mъ пръпъdesкŭ, mъ tonesкŭ de sinemĭ. 2) mъ ръtъчesкŭ sпре пеipea mea, saŭ a altuĭa. (bezĭ ші ἔῤῥω).

Περι-φθινύθω, ші Περιφθίνω, biit: -φθίσω, noet: în лoкŭ de περιφθείρομαι.

Περι-φιλέω -ῶ, biit: -ήσω, ĭubesкŭ npea mult. [de unde

Περιφίλητος (ὁ, ἡ), foapte ĭubitŭ.

Περιφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte apzътopŭ, înвъпъĭetopŭ. «Δίψος — ». Пл: [din

Περι-φλέγω, biit: -φλέξω, apzŭ dежup înпрежup saŭ de totŭ, nîpжoлesкŭ; (nestp:) apzŭ гpozaв.

Περιφλεγῶς, adв: foapte înfoкat, înвъпъĭat din toate пъpцiле. «Διψήσας περιφλεγῶς». Пл: fpintŭ de sete.

Περι-φλεύω, biit: -φλεύσω, (nas: tpe: de кu: περιπέφλεσμαι) Ion: în лoкŭ de περιφλέγω. (bezĭ ші περιφλύω).

Περι-φλιδάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ кu totuл плinŭ (umflatŭ). 2) sintŭ totŭ sвîpчitŭ saŭ плînŭ de sвîpчitupĭ.

Περι-φλιδόων, Ion: noet: în лoкŭ de περιφλιδῶν, naptч: aл луĭ περιφλιδάω.

Περι-φλογίζω, biit: -ίσω, înd: în лoкŭ de περιφλέγω. [de unde

Περιφλογισμὸς (ὁ), apdepe din toate пъpцiле.

Περιφλοΐζω, biit: -ίσω, deskoжesкŭ чева dежup înпрежup. [din

Περίφλοιος (ὁ, ἡ), чел кu коажа sa întpeагъ de жup înпрежup, пежunuitŭ de коажъ. [περὶ, φλοιός].

Περιφλοϊσμὸς (ὁ), жупuipe de коажа de-п' înпрежup. [περιφλοΐζω].

Περίφλοος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŭ de περίφλοιος.

Περι-φλύω, biit: -φλύσω, At: în лoкŭ de Περιφλεύω=Περιφλέγω, apzŭ п'înпрежup, saŭ пе d' asupa, пîpпълesкŭ.

Περιφοβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ temŭ npea mult. [din

Περίφοβος (ὁ, ἡ), конpinsŭ de fpiкъ. [περὶ, φόβος]. [de unde

Περιφόβως, adв: кu mape fpiкъ.

Περι-φοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ duкŭ mъ пpeumблŭ. des înкоачĭ ші 'n колo. [de unde.

Περιφοίτησις, εως (ἡ), пpeumблape dea sъ înкоачĭ ші 'n колo. [ші

Περίφοιτος (ὁ, ἡ), umблътopŭ în коачĭ ші 'n колo, (Fpanц:) вагаbondŭ.

Περιφορά (ἡ), duчepe п' înпрежup, saŭ înкоачĭ ші 'n колo (акт: saŭ nas:); (naptiк:) adučepe de букate п' înпрежupuл mesеĭ; ші кiap букateле aduse astfeл, (алt:) περιφορήματα; (astpn:) чepкuлaцie de плaneтŭ; (în цеn:) înвîptipe, околipe п' înпрежup; (fir:) adunape întpe., конвopвipe; конnupтape; (npin întind:) tupвupape, neлiniште. «Ἡ κάτω περιφορὰ». Гpr: neлiniштea вieцеĭ. [περιφέρω] [de unde

Περιφοράδην, adв: пuptînd чева dежup înпрежup. «Περιφοράδην ὁδοιπορεῖν». Inкp: aduкînd pîчopuл ка воiĭ ші олоцiĭ. (bezĭ ші ἑλίπους). [ші

Περιφόρεινος (ὁ, ἡ),=(saŭ гpeш: în лoкŭ de περιφόρινος.

Περι-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Περιφέρω. [de unde

Περιφόρημα (τὸ), букatъ (mînкape) adusъ п' înпрежupuл mesеĭ. ші

Περιφορητικὸς, ἡ, ὸν, ші Περιφόρητος (ὁ, ἡ), фъкutŭ (лesnichosŭ) a se tpansnopta înкоачĭ ші înколo, (Fpanц:) portatif, пuptъpeцŭ; (fir: despre вopвъ) oвштesкŭ, пuptatŭ npin гupeле oamenilop (bezĭ ші περίακτος); (papŭ ші înd:) bestitŭ, famosŭ; (une-opĭ) =Φερέοικος; (de unde fir:) nestatopnikŭ, skimвъчosŭ.

Περιφόρινος (ὁ, ἡ), чел че 'шĭ ape пîeлеа п' înпрежup, пежunuitŭ «Χοιρίδιον περιφόρινον». At: fpintŭ кu пîеле кu totŭ. [περὶ, φορίνη].

Περίφορος (ὁ, ἡ),=Περιφόρητος. [περιφέρω].

Περίφορτος (ὁ, ἡ), npea înповъpatŭ. [περὶ, φόρτος].

Περιφραγή (ἡ), плц: în лoкŭ de...

Περίφραγμα (τὸ), înгpъditupъ п' înпрежup, înпрежmuipe; (npin întind:) лoкŭ înгpъditŭ. [περιφράσσω]. [de unde

Περιφραγμέω -ῶ, biit: -ήσω, плц: în лoкŭ de περιφράσσω.

Περιφραγμὸς (ὁ), =Περίφραξις.

Περιφραδέως, adв: кu въгape de seamъ, кu siлinцъ, кu îndemînъtate. [din

Περιφραδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte pînditopŭ, въгътopŭ de seamъ; npea înцелеntŭ; foapte îndemînatiкŭ. [din

Περι-φράζομαι, biit: -φράσομαι, noet: вагŭ

de seamъ кв лваре а minte; (обіч: fir:) mъ rîndeskв біне.

Περι-φράζω, biit: φράσω, ексnpimв чева кв періfpase; saв înторкв fpasвл. (везї mi παραφράζω).

Περίφρακτος (ὁ, ἡ), înгръditв, întъpitв din toate пърціле. [mi

Περίφραξις, εως (ἡ), înгръdipe дежвр înпрежвр. [περιφράσσω].

Περίφρασις, εως (ἡ), періfpasв, екsпрімаре прин întinzъtoape пресачере de fpasв, (Франц:) circonlocution. (везї mi παράφρασις). [περιφράζω].

Περιφράσσω (ττω), biit: -φράξω, înгръdeskв дежвр înпрежвр.

Περιφραστικός, ἡ, όν, чел че se ексnpimъ, saв ворбеште în періfpase. [de внde

Περιφραστικῶς, adв: кв періfpase.

Περι-φρίσσω (ττω), biit: -φρίξω, (Ipe: de кв: în локв de пpez: περιπέφρικα) mъ înfiopezв кв totвл, saв mъ купринзв de гроазъ.

Περι-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв ак:) багв de seamъ din toate пърціле, mъ rîndeskв біне, meditв. 2) (обіч: кв ак: saв ціп:) =Ὑπερφρονῶ, desпрецвіеskв. 3) (фъръ казв пestp:) sîntв foapte rînditopв. «Ἡλικία περιφρονοῦσα». Esx: Sокp: [de внde

Περιφρόνησις, εως (ἡ), desпрецвіpe. 2) rîndipe кв мвлтъ лваре а minte.

Περιφροσύνη (ἡ), мвлтъ înцеленчівне, saв mîndpie. [περίφρων].

Περι-φρουρεύω, biit: -εύσω, [mi

Περι-φρουρέω -ῶ, biit: -ήσω, stpeжвіеskв чева дежвр înпрежвр.

Περιφρυγής, έος (ὁ, ἡ), fpintв п' înпрежвр; вskatв кв totвл de fокв. [din

Περι-φρύγω, biit: -φρύξω, fpirв п' înпрежвр; вsвкв de totв ла fокв.

Περίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: преа înцелентв. 2) (рар) = Ὑπέρφρων, mîndpв. [περί, φρήν].

Περιφυείς, εῖσα, έν, пas: (în локв de miж:) пех: 2: de пapтч: ал лвї περιφύω.

Περιφυής, έος (ὁ, ἡ), pesъpitв дежвр înпрежвр, saв п' înпрежвр de чева (кв dat:). «Τῇ γῇ —». Dskp: але кървіа fpвnze одръслind п'înпрежврвл ръдъчinei se întind пе пъmîntв. [περιφύω].

Περιφυλακή (ἡ), пазъ дежвр înпрежвр. [din

Περι-φυλάσσω (ττω), biit: -άξω, пъzeskв п' înпрежвр.

Περιφῦναι, пех: 2: de înf: ал лвї περιφύω.

Περι-φύρω, biit: -φυρῶ, amesteкв, fpъmintв вna кв алта.

Περιφύς, ῦσα, ύν, пех: 2: de пapтч: ал лвї περιφύω.

Περι-φυσάω ῶ, biit: -ήσω, sвflв п' înпрежвр, saв din toate пърціле. [de внde

Περιφύσητος (ὁ, ἡ), sвflatв din toate пърціле.

Περίφυσις, εως (ἡ), одръслipe п' înпрежвр, saв крештере а пърцiї den' înпрежвр а копачівлвї; (fir:) піропіpe ла, лiпіpe de чева [περιφύω].

Περίφυτος (ὁ, ἡ), sъditв п' înпрежвр; saв плінв de sъditвpї дежвр înпрежвр.[din

Περι-φύω, biit: -ύσω, (miж: пех: 2: περιέφυν, mi Ipe de кв: în локв de пpez: περιπέφυκα) (кв dat: indip:) faкв а pesъpi чева, (mi maї обіч: miж:) pesъpв п' înпрежвр de чева, saв de жвр înпрежвр; (fir:) înпръцішезв stpîns, mъ înnлетічеskв п' înпрежвр de чева; (прин întind:) mъ лiпеskв tape de чева.

Περι-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, stpirв дежвр înпрежвр; pesвнв din toate пърціле.

Περίφωρος (ὁ, ἡ), sвпрinsв asвпра faптеї кіар; въditв кв totвл saв tвtвлор [περί, φώρ].

Περι-φωτίζω, biit: -ίσω, лвmineзв дежвр înпрежвр (din toate пърціле).[de внde

Περιφωτισμός (ὁ), лвmiнаре din toate пърціле,=Περιαύγεια.

Περι-χαίνω, biit: -ανοῦμαι, (Ipe: de кв: în локв de пpez: περικέχηνα) kaskв п' înпрежвр de чева; mъ вітв кв гвра къскатъ; kaskв гвра, ка sъ înгiцв чева, înгвцв, înгiцв. «Καθάπερ λάρος ὅλον περιχανὼν τὸ δέλεαρ». Лвч:

Περι-χαίρω, biit: χαιρήσω, saв χαρήσομαι, mъ бвкврв преа мвлт; (кв dat:) mъ бвкврв преа мвлт пentpв чева.

Περι-χαλάω -ῶ, biit: άσω, moїв, ласв moале кв totвл, saв slъбеskв чева din toate пърціле; (mi fir:) ласв sлободв, în tікnъ.

Περι-χαλινόω -ῶ, biit: -ώσω, пвїв fpîв дежвр înпрежвр, înfpînezв.

Περίχαλκος (ὁ, ἡ), акоперitв (кълtвшitв) дежвр înпрежвр кв арамъ. [περί, χαλκός]. [de внde

Περιχαλκόω -ῶ, biit: -ώσω, кълtвшеskв пeste totв кв арамъ.

Περιχανδής, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte înкъпъtopв (ларгв). (везї mi βουχανδής). [περιχαίνω].

Περι-χαρακόω -ῶ, biit: -ώσω, înгръdeskв кв шанцврї saв парї дежвр înпрежвр.

Περιχαρακτήρ (ὁ), instrвmîntв xiрвpr:, кв каре se desгрвdeмte п' înпрежвр ціnціа, ка sъ еаsъ dintele маї лesne. [мi

Περιχαρακτικός, ή, όν, kontpiввitopв, saв îndeminatiкв ла desгрвdiпiре npin тъïере (кв цen:). «Ἐσχαρῶν—„. Dвкр: вsкъtopв, мi fъкъtopв de a se desліni мі a къdea коажа panoї. [περιχαράσσω].

Περιχαράκωμα (τὸ), înгръditвpъ de пapї, (Fpanц:) palisвade. [περιχαρακόω].

Περιχάραξις, εως (ἡ), desгрвdipe n' înпрежвр npin тъïере, saв srîpiepe. [din

Περι-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, desгръdinezв npin тъïере, saв srîpiepe n' înпрежвр; sanв, saв întinъpesкв în околв чева.

Περιχάρεια (ἡ), mapе (ковîpвіtoape) вввкріе. [din

Περιχαρής, έος (ὁ, ἡ), konpinsв de вввкріе, foapte веселв. «Τὸ περιχαρές». Твч: în локв de περιχάρεια. [περί, χαρά]. [de вnde

Περιχαρία (ἡ), = Περιχάρεια. [мі

Περιχαρῶς, adв: кв mape вввкріе.

Περι-χάσκω, (fъръ biit:)=Περιχαίνω.

Περι-χειλόω -ῶ, biit: -ώσω, înпрежврезв чева кв ввze (черкв, potoколв); saв stpînгв чева n' înпрежвр кв чева. 2) вmплв пînъ în ввze.

Περιχειρίδιον, мі Περιχείριον (τὸ), връцаръ, saв mînвмъ нвptatъ n' înпрежврвл mînei; [мі

Περιχείριος, мі Περίχειρος (ὁ, ἡ), каре se поартъ n' înпрежврвл mînei. ‖ (sвввt:) Περίχειρον (τὸ), = Περιχειρίδιον, мі Περιχείριον. [περί, χείρ].

Περίχευμα (τὸ), op че есte вържатв n' înпрежвр de чева; potoколв (nepваzв) de metaлв. [din

Περι-χεύω, noet: în локв de...

Περι-χέω, biit: -χεύσω, (nex: περιέχεα, мі noet: περιέχευα, мі чл:) върsв, topnв n' înпрежвр de чева; акоперв n' înпрежвр кв tonitв metaлв; (mіж: fir:) mъ penezв, мі înвръціmezв пе чінева; konквргв înпрежвр de чева. (кв dat: saв ак: in-dip:) «Χρυσὸν κέρασι περιχεύας». Іл: К. noліind коарнеле; (мі mіж: ел:) «Ἀναπνέου μικρὸν περιχεάμενος». At: (мі fir:) «Εἰσιόντας δὲ αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολύς». Ksn:

Περίχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел înпрежврвл пъмîntвлвї. [περί, χθών].

Περι-χιλόω -ῶ, biit: -ώσω, глs: хръnesкв, satвpв віne; (nestp:) mъ înграмв.

Περι-χλαι(χλα)νίζω, biit: -ίσω, înвpaкв кв mantелъ.

Περίχολος (ὁ, ἡ), konpinsв, плinв de веninв, npea necъжitosв, îвte. [περί, χολή].

Περι-χορεύω, biit: -εύσω, dъnцezв n' înпрежвр.

Περι-χορίζω, biit: -ίσω, глs: în локв de περιχορεύω.

Περίχρεμπτος (ὁ, ἡ), noet: [περί, χρέμπτομαι] =Κατάπτυστος. (алцiї îndpent: περίχριμπτος].

Περιχρήματος (ὁ, ἡ), înкonжвpatв de вanї, ad: npea вogatв. [περί, χρῆμα].

Περίχριμπτος (ὁ, ἡ), saв ή, όν, noet: [περί, χρίμπτομαι] атъцatв, апвкatв n' înпрежвр de чева; (în цen:) atinsв, апропіatв de чева.

Περίχρισις, εως (ἡ), вngepe (ак: saв nas:) n' înпрежвр. [мі

Περίχρισμα (τὸ), вnsъtвpъ, saв вnsoape n' înпрежвр, [мі

Περίχριστος (ὁ, ἡ), вnsв, saв de вns n' înпрежвр; folositopв ка вnsoape n' înпрежвр. [din

Περι-χρίω, biit: -χρίσω, вngв n' înпрежвр, пвїв аліfie, saв чева ка о аліfie n' înпрежвр.

Περίχρυσος (ὁ, ἡ), aвpitв, поліitв dежвр înпрежвр, saв neste totв. [περί, χρυσός]. [de вnde

Περιχρυσόω ῶ, biit: -ώσω, aвpesкв, поліesкв dежвр înпрежвр.

Περίχυδα, Ion: în локв de περίχυδον, adв: кв stponipe, saв вdape пвmaї n' înпрежвр. «Κριθῶν ἀβρέχων περίχυδα ἐπτισμένων». Інкр: орzв, че нвцin чева stponitв пвmaї s' a nisat. [мі

Περίχυμα (τὸ), ліквidв, че а slвжit ла вdape n' înпрежвр, sпълъчitвpъ. [мі

Περίχυσις, εως (ἡ), topnape (вdape, stponipe) n' înпрежвр [мі

Περιχυτήρ, мі Περιχύτης, ου (ὁ), topnъtopв, вdъtopв, stponitopв n' înпрежвр. [περιχέω]. [de вnde

Περιχυτήριος, α, ον, folositopв ла вdape, stponipe, topnape n' înпрежвр. ‖ (sвввt:) Περιχυτήριον (τὸ), vasв de topnat, вdat, saв stponit n' înпрежвр.

Περι-χώννυμι, biit: -χώσω, гръmъdesкв пъmîntв n' înпрежвр de чева, saв înкonжвpв кв întърipї de maлвpї гръmъdite.

Περι-χώομαι, biit: -χώσομαι, noet: (кв dat:) mъ некъжesкв npea mвлt asвпpa квїва.

Περι-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, înкапв, înaintezв n' înпрежвр, околesкв, черквлезв; (кв ак: кв прен:) ажвнгв ïаръші dъne о черкълаціе, saв în sfîpmitв de toate ла

чева; dintp' ѕna întp' алtа tpeкѕ în mîlнеле кѕîва. [de ѕnde

Περιχώρησις, εως (ἡ), чеа dѕпе оареКаре înпрежѕрърї întoарчере; saѕ чеа dintp'ѕna întp' алtа ажѕнџере în mîîнеле кѕîва; (în џен:) черкѕлаџіе, saѕ періоdікъ întoарчере ла ачееашї.

Περίχωρος (ὁ, ἡ), пѕсѕ înпрежѕрѕл вре ѕнѕї локѕ; înвечinatѕ. [περί, χῶρος].

Περι-ψαύω, viit: -ψαύσω, atinгѕ, пiпъїѕ п' înпрежѕр.

Περι-ψάω -ῶ, viit: ψήσω, frекînd штерrѕ (кѕръџѕ) дежѕр înпрежѕр. [de ѕnde

Περίψημα (τὸ), кѕръџitѕpъ прin frекаре, saѕ некѕръџіе emitъ прin штерџере (проп: ші fir:). [ші

Περίψησις, εως (ἡ), штерџере, кѕръџіре прin frекаре п' înпрежѕр.

Περίψηφος (ὁ, ἡ), sokotitорѕ, saѕ îndeлетnічitѕ în sokoteлї. [περί, ψῆφος, везї zіч:].

Περι-ψήχω, viit: -ψήξω, frекѕ (кѕръџѕ) п' înпрежѕр; џесълѕ.

Περι-ψιθυρίζω, viit: -ίσω, mонtеsкѕ п' înпрежѕр.

Περι-ψιλόω -ῶ, viit: -ώσω, smѕлгѕ, голеsкѕ, desпоїѕ п' înпрежѕр. [de ѕnde

Περιψίλωσις, εως (ἡ), smѕлџере, saѕ голіре den' înпрежѕр.

Περι-ψοφέω -ῶ, viit: -ήσω, вѕвѕїеsкѕ, tponкъпеsкѕ п' înпрежѕр de чева; saѕ pesѕnѕ дежѕр înпрежѕр [de ѕnde

Περιψόφησις, εως (ἡ), tpoпкъпіре, вѕвѕіре п' înпрежѕр de чева; pesѕпаре.

Περιψυγμὸς (ὁ), =Περίψυξις. [ші

Περίψυκτος (ὁ, ἡ), ръчitѕ п' înпрежѕр, ръкоpitѕ, saѕ de ръкоpit кѕ апъръtoареа; (прin întind:) mîпrîїatѕ, saѕ pesfъџatѕ, їѕвitѕ. [ші

Περίψυξις, εως (ἡ), ръчіре п' înпрежѕр; (med: ръчіре, saѕ речеалъ. [περιψύχω].

Περίψυχρος (ὁ, ἡ), foapte рече. [περί, ψυχρός.

Περι-ψύχω, viit: -ψύξω, ръчеsкѕ (ръкоpeskѕ, aepezѕ) п' înпрежѕр; (fir:) ѕшѕреzѕ, aлinѕ (везї ші ἀναψύχω); (med: прінч: în pas:) ръчеsкѕ.

Περιωδευμένως, adв: (de партч:) кѕ înвîptitѕрї, dѕпе ѕпѕ лѕпгѕ періоdѕ, îndeлѕnџit

Περι ωδέω -ῶ, viit: -ήσω, = Περιᾴδω, fермекѕ, връжеsкѕ прin deskîntіче, saѕ враже.

Περι-ωδυνάω -ῶ, viit: -ήσω, греш: în локѕ de περιοδυνάω, прічinѕїеskѕ dѕpepї. ‖ (miж:) Περιωδυνάομαι, = кѕ...

Περιωδυνέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntѕ копріпsѕ de dѕpepї, saѕ (fir:) de sѕfлеteaskъ skîрбъ. ші

Περιωδυνία (ἡ), mape dѕpepe; (fir:) mѕлtъ skîрбъ. [din

Περιώδυνος (ὁ, ἡ), копріпsѕ, saѕ прічіпѕіtорѕ de mape dѕpepe, saѕ (fir:) de mѕлtъ skîрбъ. [περί, ὀδύνη]. [de ѕnde

Περιωδύνως, adв. кѕ mѕлtъ dѕpepe (проп: ші fir:).

Περι-ωθέω -ῶ, ші Περιώθω, viit: -ωθήσω, ші ώσω, îпіпгѕ înкоачї ші 'пколо; înпрîпчеskѕ afapъ; (обіч: fir:) sѕпъpѕ (кіпѕїеskѕ) in feлѕpite кіпѕрї, гопеskѕ; daѕ în лаtѕре; nечinsteskѕ.

Περι-ωθίζω, viit: -ίσω, = Περιωθέω.

Περιώμιος (ὁ, ἡ, пѕsѕ пе ѕmepї. ‖ (sѕbst:) Περιώμιον (τὸ), хаїпъ акопеpitoape de ѕmepї, (Лаt:) supparum, (Fp:) mantelet.

Περιωμίς, ίδος (ἡ), = Περιώμιον (везї ші ἐπωμίς). [περί, ὦμος].

Περιώνυμος (ὁ, ἡ, penѕmitѕ, famosѕ, vestitѕ. περί, ὄνομα].

Περιωπέω -ῶ, viit: -ήσω, прівеskѕ (прінч: din локѕ 'пaлtѕ) дежѕр înпрежѕр. din

Περιωπή (ἡ), [περί, ὦπα, ὄπωπα poet: tpe: de кѕ: ал лѕї ὁράω] прівіре (прінч: din 'пaлtѕ локѕ) дежѕр înпрежѕр; fir:) =Περίσκεψις, лѕаре а minte. 2) (прin întind:) локѕ 'пaлtѕ de пîndъ, de ѕnde se vede denapte; (fir:) кѕлmе de sлавъ (пѕtepe політікъ, ші ч.л.). «Ἐκ περιωπῆς ἑωρακώς» Лѕч: (ші fir:) «Ἐν περιωπῇ τῶν πραττομένων». Fiлstp: [de ѕnde

Περιωπής, έος (ὁ, ἡ, poet: în локѕ de περίοπτος (проп: ші fir:). [ші

Περιωπίζομαι, viit: ίσομαι, = Περιωπέω.

Περιῶπται, а 3; sinr: peps: de pas: tpe: de кѕ: ал лѕї περιοράω.

Περιώσιος (ὁ, ἁ), Dop: [în локѕ de περιούσιος—περιών] poet: ковîршitорѕ, peste mѕsѕpъ; (totdaѕna în pesl: ш adverбіал). «Περιώσιον, ші Περιώσια». пpea mѕлt, кѕ ковîршіре «Χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια». Om: Imn: (ші кѕ џен: компар:) «Λίην περιώσιον ἄλλων». Om: mai пpesѕs de алџїї.

Περιωστικός ή,όν, περιώθω sѕпъpъtорѕ.

Περιωτάλσιος (ὁ, ἡ), пъposѕ п' înпрежѕрѕл ѕрeкілор. περί, οὖς ὠτός, λάσιος].

Περι-ωτειλόω -ῶ, viit: -ώσω, fакѕ panъ, saѕ вѕпъtae п' înпрежѕр de чева.

Περιωτίς, ίδος (ἡ, = Ἀμφωτίς (3). [περί, ὠτὸς џен: ал лѕї οὖς].

Περιῶφθαι, pas: tpe: de кѕ: de înf:, ші

Περιώφθην, пас: пех: de xot: ал лѕї περιοράω.

Πέρκα, ης (ἡ), = Πέρκη.

Περκάζω, віit: -άσω, мъ іnnestpiцezѕ кѕ negpѕ; de ѕnde npinч: despre stpѕгѕpe) daѕ în kontѕ. [ші

Περκαίνω, віit: -ανῶ, innestpiцezѕ кѕ пікъцеле negpe. [din

Περκὰς, άδος (ἡ), поеt: fem: ал лѕї πέρκος.

Πέρκη (ἡ), ѕnѕ felѕ de neште кѕ пікъцеле negpe.

Περκίδιον (τὸ), dim: ал лѕї...

Περκὶς, ίδος (ἡ), = Πέρκη.

Περκνόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѕ пепе negpiчоase, saѕ innestpiцate кѕ пікъцеле negpe. ‖ (sѕbst:) ѕnѕ felѕ de вѕлтѕpѕ. [περκνὸς, πτερόν].

Περκνὸς, ἡ, ὸν, =[Πέρκος]. ‖ (sѕbst: бъpб:) =Πέρκη [de ѕnde

Περκνόω -ῶ, віit: -ώσω, =Περκαίνω. [de ѕnde

Πέρκνωμα (τὸ), пatъ neagpъ (npinч: de stpѕгѕpe, kînd înчепе a se коаче); пatъ пе obpazѕ, (алt:) ἐφηλίς.

Πέρκος, η, ον, negpiчоsѕ; bîпъtѕ, saѕ innestpiцatѕ кѕ negpe пікъцеле.

Πέρνα, ης (ἡ), плц: [Лat:] bѕtѕ de nopкѕ, шѕпкъ.

Περνὰς, поеt: npez: de naptiч:, ші

Πέρνασχ', поеt: (în anoк: maї 'nainte de вокалъ asnip:) în локѕ de ἐπέρνασκε, a 3: sing: neps: a Ion: npeл: ал лѕї...

Πέρνημι, поеt: în локѕ de περάω, ші (npin întind:) πιπράσκω, binzѕ (npin: (ре kînd чева din коло de mape, saѕ în цеп: în stpeinѕ ші denъpтatѕ локѕ). "Πέρνασχ', ὅντιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἐς Σάμον ἢ Λῆμνον, ші чл: Іл: Ω. (ші пas:) «Πολλὰ δὲ Φρυγίην καὶ Μῃονίην κτήματα περνάμεν' ἵκει». Іл: Σ.

Πέροδος (ἡ), Еол: în локѕ de περίοδος;

Περόναμα (τὸ), Dop: în локѕ de περόνημα. [din

Περονάω -ῶ, віit: -ήσω, baтѕ чева кѕ nipoпѕ; înкеїѕ кѕ копкъ, saѕ katapaмъ; (miж: npin întind:) мъ înspaкѕ. «Χλαῖναν περονήσατο» Іл К: 2) în цеп:) гъѕpeskѕ, пътpѕnzѕ, гігъpeskѕ, înцепѕ. «Δοῦρι μέσον περόνησεν». Іл: М. [din

Περόνη (ἡ, [πείρω] naptea чеа aseѕцitъ a копчеї, sъѕ katapaмеї; (în цеп:) копкъ, агpafѕ (везї ші πόρπη); npin întind:) ѕпѕ felѕ de акѕ кѕ гъмъlie. 2) кѕїѕл din капѕл osii, ка sъ пѕ еasъ poata; saѕ (în цеп:) кѕїѕ; [de ачі] nipoпѕ. 3) (anatm:) чел maї miкѕ din доъ oase але пълпеї, (алt:) παρακνημίς. 4) ѕпѕ felѕ de neште, (алt:) βελόνη.

Περόνημα (τὸ), хаїпъ înкеїatъ кѕ копкъ, ші чл:; (în цеп:) хаїпъ. [περονάω].

Περονῆτις, ιδος, ші

Περονητρὶς, ίδος (se înц: ἐσθής), = Περόνημα. [ші

Περόνιον (τὸ), dim: ал лѕї περόνη. [ші

Περονὶς, ίδος (ἡ), =[Περόνη].

Περπερεία (ἡ), зъдъpniчіе; obpъzniчіе; sѕпѕpepe de npisoase, bopбъ mѕлtъ; fanfaponadъ, (Fpanц:) fatuité. [din

Περπερεύομαι, віit: -εύσομαι, sîntѕ (мъ noptѕ ка) obpaznікѕ, nepѕшіnosѕ; bopbeskѕ mѕлte despre sineмї, мъ фълеsѕ, мъ лаѕdѕ, ші чл: [ші

Περπερία (ἡ), =Περπερεία. [din

Πέρπερος (ὁ, ἡ), zadapniкѕ; obpaznікѕ; лъѕdъposѕ, fanfaponѕ, (Fpanц:) fat. «Κομψοὺς ἔλεγον, οὓς νῦν ἡμεῖς περπέρους». Sѕл:Sof:

Πέῤῥα (ἡ), (npea pap, ші поаte Пepѕ:) soapele.

Πέῤῥοχος, Еол: în локѕ de περίοχος, = ὑπέροχος.

Πέρσα, поеt: în локѕ de ἔπερσα, пех: 1: ал лѕї πέρθω, saѕ Еол: ал лѕї πείρω.

Περσαία, ші Περσέα, ші (поеt:) Πέρσεια (ἡ), ѕпѕ felѕ de nomѕ de Пepsia, ші Еціntѕ (poada къpѕia pesape neмiжлочіt din tpѕпкіѕ). (ѕпе-opї) în локѕ de περσικὴ (μηλέα), пiepsiкѕ. [Πέρσης].

Περσέπολις, ші Περσέπτολις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: жъфѕітоpѕ de opaшe. [πέρθω, πόλις].

Περσέφασσα, ші Ат: Περσέφαττα, ші

Περσεφόνεια (ἡ), поеt: în локѕ de Περσεφόνη, Пepsefona, saѕ zeiцa Іadѕлѕї, soцia лѕї Плѕtonѕ.

Περσία (ἡ), =Περσαία.

Περσικὸς, ή, όν, Пepseskѕ, saѕ Пepsianѕ, ал Пepsiлop, saѕ чел din Пepsia. «Μηλέα Περσική». kitpѕ, saѕ пiepsiкѕ [de ачі]; ші «Μῆλον Περσικὸν» kitpъ, saѕ пiepsiкъ. (im:) «Περσικαὶ (se înц: ἐμβάδες)». Apstf: ѕпѕ felѕ de femeїaskъ înкълцъміnte, папѕчї. [Πέρσης].

Περσίον (τὸ), =Περσέα.

Πέρσις, εως (ἡ), жъфѕіpe de opaшѕ [πέρθω].

Περσὶς, ίδος (ἡ), = Περσική (se înц: χώρα), Пepsia; (se înц: γυνή) Пepsianъ; (se înц: ἐσθής, saѕ χλαῖνα) ѕпѕ felѕ de Пepsieneaskъ maнteлъ. (везї ші καυνάκη). [ші

Περσιστὶ, adв: Пepsieneште. [Πέρσης].

Περσοδιώκτης, ου (ὁ), поеt: гопitopѕ de

Пepsï. [Πέρσης, διώκω].

Περσοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de Пepsï. [Πέρσης, κτείνω].

Περσονομέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, mъ гȣвepnezȣ dȣпe леџiле (saȣ sîntȣ sȣпȣsȣ) Пepsiлop. [din

Περσόνομος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) гȣвepnatopȣ de Пepsï; (пpoпapoкs:) гȣвepnatȣ de Пepsï; saȣ (лȣкpȣ) обiчnȣitȣ лa Пepsï. [Πέρσης, νόμος].

Περσύας, ου (ὁ), глs: în лoкȣ de περυσίας.

Περσυνὸς, ἡ, ὸν, глs: în лoкȣ de περυσινός.

Πέρυσι, [περάω, вeзï шi διαπρύσιος] adв: timп: aкȣm ȣnȣ anȣ, saȣ în anȣл tpeкȣtȣ; (în џen:) maï 'nainte. [de ȣnde

Περυσίας, ου (ὁ), = Περυσινός, (пpiпч: σῖνος, binȣ) чeл din anȣл tpeкȣtȣ. [шi

Περυσινὸς, ἡ, ὸν, чeл din anȣл tpeкȣtȣ; (în џen:) de ȣnȣ anȣ.

Περφερέες, шi Πέρφερες, Ion: în лoкȣ de Περιφερεῖς. || (обiчnȣit se nȣmïaȣ astfeл Teopiï tpiшiшï лa Deлȣ din Inepбopee, пъpџiле de miazъ-noapte, saȣ nopdiчe).

Περῶ, εῖς, εῖ, biit: aл лȣï πείρω.

Περῶ, ᾷς, ᾷ, ῶμεν, шi чл: în kontpakџie în лoкȣ de περάω. saȣ 2) At: în лoкȣ de περάσω, biiit: aл лȣï περάω.

Περῶν, noet: în лoкȣ de περάτων, џen: îm: aл лȣï πέρας.

Πεσδᾷ, Dop: în лoкȣ de πεζῇ.

Πέσε, noet: în лoкȣ de ἔπεσε 3: sinг: neps: de nex: aл xot:, шi

Πεσέειν, Ion: în лoкȣ de πεσεῖν, nex: de inf:, шi

Πεσεῦμαι, Dop: noet: în лoкȣ de πεσοῦμαι, biit: de xot: aл лȣï πίπτω.

Πέσημα (τὸ), noet: în лoкȣ de πτῶσις, къdepe; saȣ къзътȣpъ (лȣкpȣ къзȣtȣ).

Πέσκος, εος -ους (τὸ), noet: în лoкȣ de πέκος.

Πέσος, εος -ους (τὸ), noet: în лoкȣ de πέσημα.

Πεσσεία (ἡ), жoкȣ de кȣбe (zape, damъ, saȣ taблъ); (în џen:) жoкȣ de netpeчepe; (mȣsiк:) isbipe peneтatъ de aчeeaшï кoapdъ. [πεσσεύω]. [de ȣnde

Πεσσειάω -ῶ, (фъpъ biit:) amȣ noftъ de (saȣ sîntȣ datȣ кȣ totȣл лa) жoкȣл de taблъ.

Πέσσευμα (τὸ), чeea чe se жoaкъ în feлȣл жoкȣлȣï de damъ; (în џen:) жoкȣ, saȣ naptidъ de жoкȣ. [шi

Πεσσευτὴρ (ὁ), noet: în лoкȣ de πεσσευτής. [шi

Πεσσευτήριος, α, ον, atinгъtopȣ de, saȣ foлositopȣ лa жoкȣл de taблъ. (de ȣnde || sȣбst:) Πεσσευτήριον (τὸ), skîndȣpa, ne кape se жoaкъ dama; (пpiпч:) tъблiџъ nentpȣ astponomiчe diarpame (peџistpe) [шi

Πεσσευτὴς, οῦ (ὁ), жȣкъtopȣ de taблъ. [шi

Πεσσευτικὸς, ἡ, ὸν, кȣbenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ лa жoкȣл de taблъ. [din

Πεσσεύω, biit: -εύσω, жoкȣ taблъ; stpъmȣtȣ zapeлe лa жoкȣл de damъ; (în џen:) stpъmȣtȣ чeвa în feлȣ de zape. «Τῆς τύχης ἄνω καὶ κάτω τὰ ἀνθρώπεια πεττευούσης». Лкs: [шi

Πεσσὸν (τὸ), taбла de жoкȣл dameï. [πεσσός].

Πεσσονομέω -ῶ, biт: -ήσω, aшezȣ лa лoкȣл лop, saȣ stpъmȣtȣ înкoaчï шi 'нкoлo nietpeлe жȣкînd damъ;(în џen: fiг:) nȣiȣ лa кале, întoкmeskȣ; лȣкpezȣ. [πεσσὸς, νόμος].

Πεσσὸς (ὁ), [πίπτω, saȣ în afin: кȣ ψιά] niatpa (zapȣл), кȣ кape жȣкaȣ ȣnȣ feлȣ de жoкȣ кa чeл de aкȣm aл dameï sȣȣ santpanџiȣлȣï. 2) (npin întind: лa îm:) лoкȣл,ȣnde жȣкaȣ santpanџiȣл,=Πεττευτήριον. 3) (apxiteкt:) niatpъ чoплitъ în fopmъ de кȣбȣ nentpȣ кaniteлeлe stîлniлop (вeзï шi ἄβαξ 7). 4) (med:) fitiлȣ în astfeл de fopmъ nentpȣ pъnï; (maï des)=Ὑποθετόν.

Πέσσω (ττω), biit: -πέψω, neîntp: în лoкȣ de πέπτω.

Πεσὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de naptч: aл лȣï πίπτω.

Πέτα, Eoл: în лoкȣ de μετὰ, (вeзï шi πέδα).

Πέτακνον (τὸ), = Πέταχνον.

Πετάλειον (τὸ), noet: în лoкȣ de [πέταλον].

Πεταλίζω, biit: -ίσω, eksnatpiezȣ ne чineва botind npin fpȣnze, (aлt:) ἐκφυλλοφορέω. 2) кȣлегȣ fpȣnze. [πέταλον].

Πεταλὶς, [πέταλος] ίδος (ἡ), skpoafъ mъpiчiкъ.

Πεταλισμὸς (ὁ), eksnatpiape npin botape de fpȣnze (de mъsлinȣ), (aлt:) ἐκφυλλοφορία. [πεταλίζω].

Πεταλῖτις, ίτιδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de nлantъ, (aлt:) φυλλῖτις, лimбa чepбȣлȣï. 2) ȣnȣ feлȣ de шonîpлъ. [din

Πέταλον (τὸ), [πέταλος] fpȣnzъ (de nлantъ saȣ de fлoape); (fiг:) op чe лatȣ шi sȣџipe (întinsȣ) кa o foaïe; (ïap npiпч:) лamъ, вapгъ de metaлȣ. 2) (ȣne-opï) în лoкȣ de πέτασος.

Πεταλοποιὸς (ὁ), fъкъtopȣ de вepџï de metaлȣ [πέταλον, ποιός].

Πέταλος, [πετάννυμι] ἡ, ον, întinsȣ шi

лаtš ка о foae; (прin întind: despre віtе) търіторš, кресквtš, кît треввіе.

Πεταλουργὸς (ὁ),=Πεταλοποιός. [πέταλον, ἔργον].

Πεταλόω -ῶ, ВІІt: -ώσω, пpefакš чева în foĭ; ѕввџіеzš ка піште fрвnzе. 2) înвълескš кв плъчї de metaлš (maĭ кв seamъ de аврš). 3) (пas: глs:) тъ pesfъџš, тъ întindeкіеzš. [ші

Πεταλώδης, εος (ὁ, ἡ), fрвnzоsš; saš întinsš ка о варгъ, saš плакъ de metaлš. [πέταλον].

Πετάλωσις, εως (ἡ), кътtвшіре, învъліре кв плъчї de metaлš (de авр, ші чл:); (глs:) pesfъџаре, întindeкіаре de sine. [ші

Πεταλωτὸς, ἡ, ὸν, =Πεταλώδης, învълitš, кътtвшіtš кв ламе, saš плъчї de metaлš (аврš, ші чл:). [πεταλόω].

Πέταμαι, поеt: în локš de πέτομαι.

Πετάννυμι, ВІІt: -πετάσω, (пех: ἐπέτασα, пas: tре: de кв: πέπταμαι, ші πεπέτασμαι, пех: пas: ἐπετάσθην) întinzš, desfъшврš, deskizš. «Ἱστία («Χεῖρε) πετάσας». Оm: «Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦναν (εἵματα), ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός». Od: Ξ. (ші fіг:). «Θυμὸν πετάσειεν„. Od: Σ. (ші пas:) «Αἴθρη («Αἴγλη) πέπταται». Оm: "Πύλαι πεπταμέναι». Оm: (se конf: ші în afin: кв πέτομαι).

Πετανὸς, ἡ, ὸν, =Πετεινός.

Πετάομαι -ῶμαι, плџ: în локš de πέτομαι.

Πετάσαι, пех: 1: de inf:, ші

Πετασθήσομαι, пas: ВІІt: ал лвї πετάννυμι.

Πετάσιμος, η, ον, пвtіnчоsš a ѕввра. [πέταμαι].

Πετάσιον (τὸ), dim: ал лвї πέτασος.

Πετασίτης, ου (ὁ), чел în formъ de пъларіе, saš втвреаъ. || (ѕввst:) внš fелš de плаntъ, foiле къріа seamъпъ кв втвреаъ, (алt:) «Βήχιον μέγα, врвstpе маре. [πέτασος].

Πέτασμα (τὸ). desfъшвраре, deskidере, întindере. 2) (прin întind:) лвкрв întinsš, desfъшврatš (пînzъ, перdea, ші чл:). «Πέδον στρωννῦναι πετάσμασιν». Esхл: [ші

Πέτασος (ὁ, ші преа рар saš înd: ἡ), акоперemîntš de капš пеntрв soаре, пъларіе, saš втвреаъ. 2) (fіг:) foae, saš fлоаре în formъ de пъларіе, saš втвреаъ, (Franџ:) ombelle. 3) внš fелš de пахарš. [πετάννυμι]. [de внde

Πετασώδης, εος (ὁ, ἡ), втврелоsš, saš în formъ de пъларіе. [ші

Πετασὼν, ῶνος (ὁ), ввtвл de dînainte (fiind maĭ лаtš) ал порквлвї.

Πεταυρίζω, ВІІt: -ίσω, жокš пе fвnie. [πέταυρον]. [de внde

Πεταυρισμὸς (ὁ), жокš, saš жвкаре пе fвnie; (în џеn:) eskamatopie. [ші

Πεταυριστὴρ, поеt:, ші Πεταυριστής, οῦ (ὁ), жвкъторš пе fвnie; (în џеn:) eskamatорš.

Πέταυρον (τὸ), [πέδαυρος, Еол: în локš de μετέωρος] квлте, saš skîndвръ de котеџš, пе каре se квлкъ гъinеле; (în џеn:) ор че skîndврікъ; (іар партік:)шеndрілъ. 2) fвnie întinsъ, пе каре жоакъ жвкъторії пе fвnie. 3) внš fелš de кврsъ de лемнš; (de внde în џеn: ші fіг:) пръпаstie, реіре. «Εἰς ᾄδου πέταυρον». Візер:

Πέταχνον (τὸ), [πετάννυμι] пахарš лаtš, întinsš, teasš. [de внde

Πεταχνόομαι -οῦμαι, ВІІt: -ωθήσομαι, îmĭ întinzš аріпеле; (ком:) тъ вmfлв, тъ џіš маре.

Πετεεινὸς, ші Πετεηνὸς, поеt: Іоn: în локš de...

Πετεινός, ἡ, ὸν, ѕввръtорš. || (ѕввst:) Πετεινὰ, пъѕъріле. [πέτομαι].

Πετέσθην, поеt: în локš de ἐπετέσθην, 3: înd: регѕ: de прел: ал лвї πέτομαι.

Πέτευρον (τὸ), Іоn: în локš de πέταυρον.

Πετηλίας, ου (ὁ), внš fелš de каркinš, saš stakosš кв пічоаре лаtе. [din

Πέτηλον (τὸ), Іоn: în локš de πέταλον.

Πέτηλος, η, ον, Іоn: în локš de πέταλος întinsš.

Πετηνὸς, ἡ, ὸν, =Πετεινός. [din

Πέτομαι, (în afin: кв πετάννυμι) ВІІt: πετήσομαι, ші (maĭ des) πτήσομαι, (tре: de кв: πέπτηκα, пех: ἐπτάμην, ші ἐπτόμην, de внde inf: πτάσθαι, ші πτέσθαι)=Ἵπταμαι, ѕворš; (în џеn:) тъ тішкš repede, тъ repezš. «Ἔξω τοῦ ναοῦ πέτεσθαι». Stp: (Θ. γ'. 8).

Πετόντεσσι. поеt: în локš de πετοῦσι = πεσοῦσι, dat: îm: de пех: 2: de партч: ал лвї πίπτω.

Πέτρα, ας (ἡ), піаtръ [de ачї]; stînкъ (везї ші πέτρος): (прin întind: de ачї) пештеръ. [de внde

Πετραῖος, α, ον, чел din піаtръ. «Σκιὴ πετραίη». Es: втвръ formatъ de stînкъ, saš пештеръ. 2) (овіч:) реtреклъtорš întрe піetре (în stînчї saš пештере). «Σκύλλη πετραίη». Od: М. "Ἰχθῦς πετραῖοι». At: пештї din піetре. || (ѕввst:) Πετραῖον (τὸ), Νίκ: пътрвнжелš.

Πετράεσσα Dор: în локš de πετρήεσσα fem: ал лвї πετρήεις.

Πετρέλαιον (τὸ), ȣntȣ de пIatpъ asfaлtikȣ, saȣ katpanȣ пikatȣ din stînkъ. [πέτρα, ἔλαιον].

Πετρέμβατος (ὁ, ἡ), =Πετροβάτης. [πέτρα, ἐμβαίνω].

Πέτρη (ἡ), Ion: în лoкȣ de πέτρα.

Πετρηγενὴς, ἐος (ὁ, ἡ), Ion: пъскȣtȣ din пIatpъ, saȣ în stînчI, =Πετροφυής. [πέτρα, γένος].

Πετρηδὸν, adв: în feлȣ de пIatpъ, saȣ ка o stînкъ. [шi

Πετρήεις, εσσα, εν, poet: Ion: în лoкȣ de πετρώδης. [πέτρα].

Πετρηρεφὴς, ἐος (ὁ, ἡ), poet: [πέτρα, ἐρέφω] акoпepitȣ кȣ пIetpe, saȣ stînчI.

Πετρήρης, εος (ὁ, ἡ), poet: =Πετρήεις.

Πετρίδιον (τὸ), dim: aл aл лȣI πέτρα, saȣ πέτρος, пIetpiчikъ.

Πετρίδιος (ὁ, ἡ), poet: în лoкȣ de...

Πέτρινος, η, ον, fъкȣtȣ de пIatpъ. [πέτρα].

Πέτριον (τὸ), греш: în лoкȣ de πετραῖον.

Πετροβατέω -ῶ, вiit: -ήσω, ȣmвлȣ пe пIetpe, пe stînчI. [din

Πετροβάτης, ου (ὁ), ȣmвлъtopȣ пe пIetpe, saȣ пe stînчI. [πέτρα, βαίνω].

Πετρόβλητος (ὁ, ἡ), лoвitȣ de пIatpъ. «Νεφρὸς — ». Fot: пъtimaшȣ de пIatpъ. [πέτρα, βάλλω].

Πετροβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, asвîpлȣ (вatȣ кȣ) пIetpe. [шi

Πετροβολία (ἡ), asвîpлipe de, вътaIe кȣ пIetpe. [шi

Πετροβολικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ лa apȣпкape de пIetpe. «Ὄργανον πετροβολικὸν». Лкs: maшinъ asвîpлitoape de пIetpe. [πετροβόλος].

Πετροβολισμὸς (ὁ), =Πετροβολία. [шi

Πετροβολιστὴς, οῦ (ὁ), asвîpлitopȣ de пIetpe [пeîntp: πετροβολίζω], =кȣ...

Πετροβόλος (ὁ, ἡ), asвîpлitopȣ de пIetpe; пpъшtiaшȣ. ‖ (sȣвst:) ȣпȣ feлȣ de maшinъ, пpin кape se asвîpлъ пIetpe. [πέτρα, βάλλω].

Πετρογενὴς, ἐος (ὁ, ἡ), poet: =Πετρηγενής.

Πετροδύμων, [πέτρα, δύομαι] ονος (ὁ, ἡ), вîpîtȣ, înкȣIвatȣ în пIetpe, în stînчI.

Πετρόκοιτος (ὁ, ἡ), poet: кȣлкatȣ пe пIetpe. «Εὐνὰ — ». Simm: кȣлкȣшȣ пe mȣпцI, saȣ în пeшtepI. [πέτρα, κοίτη].

Πετροκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, sdpoвeskȣ, sfъpîmȣ чeвa de пIetpe, de stînчI. [πέτρα, κόπτω].

Πετροκυλιστὴς, οῦ (ὁ), postoroлtopȣ de пIetpe. [πέτρα, κυλίω].

Πετροποιία (ἡ), клъdipe din пIetpe. [πέτρα, ποιός].

Πετρορριφὴς, ἐος (ὁ, ἡ), poet: apȣпкatȣ din вîpfȣ de stînкъ. [πέτρα, ῥίπτω].

Πετρόρρυτος (ὁ, ἡ), poet: кȣpгъtopȣ (isвopîtopȣ) din пIatpъ. [πέτρα, ῥέω].

Πέτρος (ὁ, шi ἡ), пIatpъ (пpiнч:)mape, вȣкatъ de stînкъ, вoлoвanȣ.

Πετροσελινίτης, ου (ὁ), (пpiнч: οἶνος, вinȣ) fъкȣtȣ кȣ...

Πετροσέλινον (τὸ), ȣпȣ feлȣ de seлinъ, чe pesape п'întpe пIetpe saȣ stînчI, [de aчi] пъtpȣпжeлȣ. [πέτρος, σέλινον].

Πετρότομος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) tъIetopȣ de пIetpe; (пpoпapoкs:) tъIatȣ din, saȣ sъпatȣ în пIatpъ, saȣ stînкъ. [πέτρος, τέμνω].

Πετροφυὴς, ἐος (ὁ, ἡ), pesъpitȣ din, saȣ лipitȣ de пIatpъ. 2) пIetposȣ de пatȣpъ. [πέτρος, φύω].

Πετρόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкȣ чeвa în пIatpъ, înпIetpeskȣ. 2) poet: вatȣ кȣ пIetpe. [шi

Πετρώδης, εος (ὁ, ἡ), пIetposȣ, вîptosȣ ка пIatpa; saȣ плinȣ de пIetpe. [шi

Πετρώεις, εσσα, εν, poet: =Πετρήεις. [πέτρα].

Πέτρωμα (τὸ), înпIetpitȣpъ. 2) (пpiнч:) вътaIe кȣ пIetpe. [πετρόω].

Πετρὼν, ῶνος (ὁ), лoкȣ плinȣ de пIetpe, пIetposȣ. [πέτρα].

Πετρόροφος (ὁ, ἡ), poet: =Πετρηρεφής.

Πεττεία, Πέττευμα, Πεττεύω, шi чл: At: în лoкȣ de πεσσεία, шi чл:

Πεττικὸς, ἡ, ὸν, în лoкȣ de πεπτικός.

Πεττίον, (τὸ), At: dim: aл лȣI...

Πεττὸς (ὁ), At: în лoкȣ de πεσσός.

Πεττύκιον (τὸ), =Πιττάκιον, (de aчi) пetiкȣ, кîpпitȣpъ.

Πέττω, вiit: πέψω, At: în лoкȣ de πέπτω.

Πεύθη (ἡ), глs: =Πεῦσις.

Πευθὴν, ῆνος (ὁ), iskoditopȣ, întpeвъtopȣ de op чe, foapte кȣpiosȣ. [din

Πεύθομαι, poet: în лoкȣ de πυνθάνομαι, (de ȣпde) вiit: πεύσομαι. [din

Πευθὼ, όος -οῦς, poet: шtipe (din aȣzipe), вeste.

Πευκάενθ', poet: (în aпoк: maI 'nainte de вoкaлъ aspip:) în лoкȣ de πευκήεντα, sк: лȣI πευκήεις. [шi

Πευκαλέος, α, ον, глs: =Ξηρός; (пpin ȣpm:) кape apde ка zada. [шi

Πευκάλιμος, η, ον, poet: amapȣ, iȣte. 2)=Πυκνός; (пpin întind:) цeaпъпȣ. «Φρεσὶ πευκαλίμησιν». Om: кȣîntpeaгъ minte. (вezI шi πυκινὸς). [πεύκη].

Πευκέδανον (τὸ), ші Πευκέδανος (ἡ), ѕнѕ felѕ de amaрѣ ші лекѕitoape плантѣ, (Franц:) queue de pourceau, коada порквлѕї. [din

Πευκεδανὸς, ή, ὸν, поеt: amaрѕ (ка piцina de вpadѕ). «Θάλασσα — ». Оп: 2) (fir:) венinosѕ; dѕpeposѕ; пръпъditopѕ. «Πόλεμος —». Om: (везї ші ἐχεπευκής, ші πευκήεις). [din

Πεύκη (ἡ), ѕнѕ felѕ de вpadѕ, копачїѕ piцinosѕ. 2) (прin întind:) лemnѕ de вpadѕ; (паptiк:) zadъ; «Ἐκφέρετε πεύκας φωσφόρους„. (Apst: în) At: (поеt:) op че fъкѕtѕ din ачеstѕ лemnѕ, (спре екс:) taвлъ, коравіе, ші чл: (везї ші ἐλάτη). [de ѕnde

Πευκήεις, εσσα, εν, поеt: плinѕ de вpazї. «Οὔρεα πευκήεντα». Лкс: 2) de вpadѕ. «Ἥφαιστος — ». Sof: fокѕ din лemnѕ de вpadѕ, (прin ѕpm:) foapte вѣпѣїosѕ 3) (fir:) ïѕte, amaрѕ, dѕpeposѕ «Ὀλολυγμὸς — ». Esxл: «Κέντρα — ». Оп: (везї ші πευκεδανός). [ші

Πεύκινος η, ον, чел de вpadѕ. «Δάκρυ —„. Евр: smoалъ.

Πεύξῃ, (în апок:) în локѕ de ἐπεύξῃ, a 2: sinг: пеps: de віit: хоt: saѕ de пех: ѕѕп: ал лѕї ἐπεύχομαι.

Πευσεῖσθε, Dop: în локѕ de πεύσεσθε, a 2: îm: пеps: a лѕї πεύσομαι.

Πεῦσις, εως (ἡ), întpeваpe. 2) штipe (din аѕzipe), веste. (везї ші πύστις). [ші

Πεῦσμα (τὸ), пpea papѕ, saѕ греш: în локѕ de πύσμα. [πεύθομαι].

Πεύσομαι, віit:, ші

Πευστέον, пosit: ал лѕї πυνθάνομαι.

Πευστήρ (ὁ), поеt: în локѕ de πευστής, =Πευθήν. [ші

Πευστήριος, ία, ιον, atinгътopѕ de, saѕ întpeвѕinцatѕ ла întpeваpe. ‖ (ѕѕвst:)«Πευστηρία (se înц: Θυσία)».Евр: жерtfъ пентрѕ черчеtapea тѣpѕntaeлор, ші аfлареа превеstipiлор dintp' însеле. [ші

Πευστής, οῦ (ὁ), = (maї întpeв:) Πευστήρ.

Πευστικὸς, ή, ὸν, ïѕвitopѕ de, saѕ îndemînatiкѕ ла întpeвѣpї, ші iskodipї; fолоsitopѕ ла întpeваpe. [πεύθομαι]. [de ѕnde

Πευστικῶς, adв: în felѕ, saѕ кіnѕ de întpeваpe. "Πευστικῶς ἔχω». Лкс: sîntѕ disпѕsѕ a întpeва.

Πευστὸς, ή, ὸν, аfлatѕ, saѕ de аfлat прin întpeваpe, saѕ din аѕzipe. [πεύθομαι].

Πέφαμαι, поеt: în локѕ de πεφόνευμαι, пas: tpe: de кѕ: ал (неîntp:) φένω.

Πέφανται, поеt: a 3: îm: пеps: de tpe: de кѕ: ал лѕї φαίνομαι.

Πεφαργμένος, η, ον, în локѕ de πεφραγμένος, пas: tpe: de кѕ: ал паptч: лѕї φράσσω.

Πεφασμένος, η, ον, пas: tpe: de кѕ: de паptч: ал лѕї φαίνω. saѕ 2) поеt: ал лѕї φημί. saѕ 3) (пpea pap) ал (неîntp:) φένω. [de ѕnde

Πεφασμένως, adв: (de паptч:) înвedepat, кѕpat.

Πεφεισμένως, adв: (de паptч:) кpѕцat, кѕ ikonomie. [φείδομαι].

Πέφηνα, між: tpe: de кѕ: ал лѕї φαίνω.

Πεφήσομαι, поеt: пеste пѕцinѕ віit: ал лѕї φαίνω, saѕ φένω (неîntp:),=Φανήσομαι, saѕ Φονευθήσομαι.

Πεφιδέσθαι, поеt: пех: 2: de inf:, ші

Πεφιδοίμην, поеt: пех: 2: de поft:, ші

Πεφιδήσομαι, поеt: пеste пѕц: віit: de хоt: ал лѕї φείδομαι.

Πεφιλαμένος, α, ον, Dop: în локѕ de πεφιλημένος, пas: tpe: de кѕ: de паptч: ал лѕї φιλέω.

Πεφλασμένος, η, ον, пas: tpe: de кѕ: de паptч: ал лѕї φλάζω.

Πεφναῖος, α, ον, поеt: вpednікѕ de moapte, de omopît. [din

Πεφνεῖν, пех: 2: de inf: ал (неîntp:) φένω, omopѕ (de ѕnde пех: de хоt: maї de mѕлte-opї некреsкѕtѕ ἔπεφνον, пas: tpe: de кѕ: πέφαμαι, saѕ πέφασμαι, ші пеste пѕц: віit: πεφήσομαι).

Πέφνω, (fъpъ віit:) Гpam: ші поеt: (неапpов:) în локѕ de φονεύω. [φένω, везї πεφνεῖν].

Πεφοβήατο, Ion: поеt: în локѕ de ἐπεφόβηντο, a 3: îm: пеps: de пas: пеste-ѕъв: ал лѕї φοβέω. [ші

Πεφοβημένως, adв: (de паptч:) кѕ fpiкъ, спѣїmîntat.

Πεφραγμένως, [φράσσω] adв: de (паptч:) în felѕ de îndesatъ apmie.

Πέφραδον, поеt: în локѕ de ἔφραδον, пех: 2: ал лѕї φράζω.

Πέφρικα, tpe: de кѕ: ал лѕї φρίσσω.

Πεφροντισμένως, adв: (de паptч:) кѕ вѕнъ гîndipe, înцелепцеште. [φροντίζω].

Πεφυγεῖν, поеt: în локѕ de φυγεῖν, пех: 2: de inf:, ші

Πεφυγμένος, поеt: пas: tpe: de кѕ: de паptч:, ші

Πεφυζότες, поеt: în локѕ de πεφευγότες, îm: nom: de tpe: de кѕ: de паptч: ал лѕї φύζω = φεύγω.

Πέφυκα, tpe: de кѕ: (în локѕ de пpez:) ал лѕї φύω. [de ѕnde

*

Πεφυκότως, adв: (de партч:) fipeшte, dѕпе natѕpъ.

Πεφυλαγμένως, [φυλάσσω] adв: (de партч:) кѕ пazъ, saѕ лѕаре а minte.

Πεφυρμένως, [φύρω] adв: (de партч:) amestekat.

Πεφυώς, (џеп: πεφυῶτος, шi πεφυότος) υῖα, ός, poet: în локѕ de πεφυκώς, tpe: de кѕ: de партч: ал лѕі φύω.

Πέψις, εως (ἡ), [πέπτω] коачереа поамелор de soape; фръмîntаре, saѕ гътіре de вѕкate; mistѕipe.

Πεώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кѕ маре [πέος, везі ziч:]

Πῆ, [πός neîntp: în локѕ de τίς] adв: întpeв: (лок:) ла, saѕ кътре каре парте? (везі шi ποῦ). «Πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῶν ἔρχεαι οἶος»; Ιл: Κ. «Πᾶ βῶ; πᾶ στῶ»; Евр: (saѕ de кѕал:) кѕm, în че кiпѕ? dѕпе че? "Πῆ διαφέρει ὁ τυραννικός τε καὶ ἰδιωτικὸς βίος»; Ksn: «Πῆ δή; ᾗ, ἦν δ' ἐγώ». Плt: (везі шi...

Πὴ, шi (енгл:) πη, партік: nedefin: (de кѕал:) întp' ѕпѕ кiпѕ оаре-каре; поате; кат п' апроапе. «Τῇ δέ πη». Тѕч: кат аша. "Οὕτω πη τά δε γ' ἐστίν, ὡς ἀγορεύεις„. Іл: Ω. «Ὡς ἕκαστός πη γιγνώσκει». Тѕч: «Πή μέν, πή δέ„. Ksn: кînd аша, кînd altfeл; (saѕ лок:) «Οὔτ' ἐπὶ ἔργα ἴμεν, οὔτε πη ἄλλη„. Od: Β. (везі шi ποῖ).

Πηγάζω, віit: άσω, факѕ а isворî чева; (шi nestp:) isворъскѕ, кѕргѕ din, saѕ ка din isворѕ; (în џеп:) върсѕ, saѕ мъвърсѕ. [шi

Πηγαῖος, α saѕ poet: ος, ον, atingътоpѕ de, saѕ isворîтоpѕ din isворѕ, de fîntînъ. [πηγή].

Πηγανέλαιον (τὸ), ѕntѕ de pѕtъ. [πήγανον, ἔλαιον].

Πηγανηρὰ (ἡ), (se înџ: κρᾶσις) ѕпѕ feлѕ de doktopeaskъ amestekътѕpъ (прінч:) de pѕtъ. [шi

Πηγανίζω, віit: -ίσω, seamъпѕ (прінч:) ла miposѕ кѕ pѕtъ, amѕ miposѕ de pѕtъ. [шi

Πηγάνινος, η, ον, fъкѕtѕ din pѕtъ [шi

Πηγάνιον (τὸ), dim: ал лѕі πήγανον. 2) о плаntъ din soiѕл pѕteі (ad: dѕпе Теоfр: кѕ кърпоase fpѕnze), (Франџ:) rutacée. 3) poet: =Πήγανον. (шi

Πηγανίτης, ου (ὁ), шi Πηγανῖτις, ιδος (ἡ), fъкѕtѕ кѕ pѕtъ. «Οἶνος —„. Џеоп: [шi

Πηγανόεις, εσσα, εν, poet: pѕtosѕ, saѕ ка pѕta. [din

Πήγανον (τὸ), [πήγνυμι] ѕпѕ feлѕ de плаntъ (кѕ гроase кърпоase foі), pѕtъ.

Πηγανόσπερμον (τὸ), (плџ:) съmînџъ de pѕtъ. [πήγανον, σπέρμα].

Πηγανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din feлѕл pѕteі, saѕ asemenea кѕ pѕtъ (везі πηγάνιον). [πήγανον].

Πηγὰς, άδος (ἡ), înкеratъ, soлidъ. «Γῆ —». Esix: înвîртошаtъ din seчetъ. 2) poet: геџoasъ (везі шi πηγυλίς); (de ѕnde ка sѕвst:) геџoasъ џерѕіре. 3) пlatpъ, stîпкъ. (везі шi πάγος). [πήγνυμι].

Πηγεσίμαλλος (ὁ, ἡ), poet: desѕ în лînъ, saѕ în пърѕ. [πήγνυμι, μαλλός].

Πηγετὸς (ὁ), poet: Ion: în локѕ de παγετός.

Πηγὴ (ἡ), isворѕ; (fir:) înчепѕtѕ, înttîia прічinъ; (fir:) колџѕл, коada окіѕлѕі, de ѕnde isворъsk лакръмеле.

Πηγίδιον (τὸ), dim: ал лѕі πηγίον.

Πηγιμαῖος, α, ον, плџ: în локѕ de πηγαῖος.

Πηγίον (τὸ), dim: ал лѕі πηγή, isвopaшѕ, fîntînіџъ.

Πῆγμα (τὸ), înкегътѕpъ; tpѕпѕ înкегаtѕ (soлidѕ); (партік:) клъdітѕpъ din лемne, saѕ skîndѕpі комвinate întp' ѕna; noditѕpъ de skîndѕpі. 2) op че слѕжеште ла înкегаре, (sпpe ек:) кеагѕ. [πήγνυμι]. [de ѕnde

Πηγματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ о înкегътѕpъ, înкегаtѕ.

Πήγνυμι, віit: -πήξω, (пех: ἔπηξα, між: tpe: de кѕ: кѕ însem: пas: în локѕ de prez: πέπηγα, пех: пas: ἐπήχθην, шi maі des ἐπάγην, шi nosit: πηκτέον) înfirѕ (кѕ dat: sinr: saѕ кѕ преп:) «Κεφαλὴν πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσιν». Іл: Σ. (шi між:). "Δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει». Іл: Ν. 2) (прin întind:) ашезѕ; înџепепескѕ, лiпескѕ tape de чева; (fir:) statopnіческѕ. «Κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας„. Ткр: 'шi а piponit окіі în пъmîntѕ. (шi між:) «Σκηνὰς πηξάμενοι». Ер: (шi пas:). «Ἐπεπήγνυτό σοι αἱ πάγαι ταῖς ὄρνισι». Ksn: (шi fir:) «"Ορκου πῆγμα παγέν». Esхл: «Μὴ γὰρ ὡς θεῷ νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα». Dm: 3) комвinѕ din мѕлte вѕкъџі (прінч: din skîndѕpі), алкътѕіескѕ. «Νῆας ἔπηξε (шi між: ἐπήξατο)». Оm: ='Εναυπήγησεν. «"Αμαξαν πήξασθαι». Es: «Ἡ σύριγξ, ἥν ποτ' ἐπήξω». Ткр: «"Ορνις καλιὰν πήγνυται». Лкs: (шi між: de sine пas:) «Τὸ σῶμα διὰ τῶν νεύρων πέπηγε». Лкs: este алкътѕitѕ. 4) мъ înкегѕ; înгеџѕ; (fir:) ръmîiѕ înкpemenitѕ, saѕ înгеџаtѕ (прінч: de fpiкъ saѕ sпаimъ), îmі înгеаџъ sînџеле. «Αἷμα («Γάλα) πεπηγός». Лкs: «Ἡ

χιὼν ἡνίκα πηχθῇ». Ткр: «Ἅλες ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ αὐτόμασι πήγνυνται». Ер: «Γοῦνα πήγνυται». Іл. Х. se npind. «Ἐπάγη πρὸς τὴν ἀκοήν». Елd:

Πηγόϐρυτος (ὁ, ἡ), поеt: isвоpîtȣ din fîntînъ. [πηγή, βρύω].

Πηγόῤῥυτος (ὁ, ἡ), кȣргъtopȣ din fîntînъ. [πηγή, ῥέω].

Πηγὸς, ἡ, ὸν, поеt: înкeratȣ; (пpin întind:) џеапънȣ, гpasȣ, tpȣпешȣ; (ȣne-opî) desȣ; saȣ алвȣ (ка вpȣma, saȣ вpînza). «Πλόκαμος — ». Лікфр: «Κῦμα πηγόν». Om: (алt:) τροφόεν. || (sȣвst:) ликȣidȣ înкeratȣ (кpistaлizatȣ), sape. [ші

Πηγυλίς, ίδος (ἡ), noet: (adiек:) ге-џоasъ. «Νὺξ («Αὔτμὴ)—». Om: ші Аплл: || (sȣвst:) геаџъ, înгeџȣ; гpъmadъ de зъпadъ. [πήγνυμι].

Πηδάλιον (τὸ), [πηδόν] кîpmъ de кopaвіе. 2) mînepȣ, корnȣ de плȣгȣ, = Ἐχέτλη. 3) noet: къпъstpȣл, saȣ fpîȣл калȣлȣі. 4) (îm:) пічоареле din апоі а ле лъкȣstеі.

Πηδαλιουχέω -ῶ, віit -ήσω, џіȣ кîpma.[din

Πηδαλιοῦχος (ὁ), [πηδάλιον, ἔχω] кîpmaчіȣ, saȣ џііtopȣ de кîpmъ.

Πηδαλιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în feлȣ de кîpmъ. [ші

Πηδαλιωτὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ кîpmъ. 2) fъкȣtȣ ка о кîpmъ. [πηδάλιον].

Πήδασος (ὁ, ἡ), poet: плінȣ de isвopîtoape ane. [din

Πηδάω -ῶ, [în afin: кȣ πέζα, везі πηδόν] віit: -ήσω, ші (At:) -ήσομαι, sъpȣ în sȣs, saȣ dintp' о napte întp' алtа, saлtȣ; (fir: despре inimъ ші apтepiі) mъвatȣ. (везі ші ἄλλομαι). [de ȣnde

Πηδηθμὸς (ὁ), poet: în локȣ de...

Πήδημα (τὸ), sъpitȣpъ. [ші

Πήδησις, εως (ἡ), sъpipe; (fir:) въtaіе de inimъ ші de apтepiі. [ші

Πηδητὴς, οῦ (ὁ), sъpitopȣ, sълtъtopȣ. [de ȣnde

Πηδητικὸς, ἡ, ὸν, аплекatȣ, saȣ овічнȣitȣ ла sъpitȣpі. [de ȣnde

Πηδητικῶς, adв: în sъpite.

Πήδινος η, ον, Іоn: in локȣ de πάδινος, fъкȣtȣ din лемнȣ de fагȣ. [πῆδος].

Πηδὸν (τὸ), [ποῦς, ποδὸς, πέζα] naptea чеа лаtъ а вîsлеі; (npin întind:) вîsлъ; ші (fiind къ ачеasta ла înчепȣtȣ sлȣжіа ші de кîpmъ) = Πηδάλιον. «Εἰς ἄνεμον ... τὰ πηδά κυβερνητῆρες ἔχοιεν». Екр: (везі ші πληθρίον).

Πηδὸς (ὁ), = Πηδόν.

Πῆδος (ἡ), Іоn: în локȣ de πάδος, ȣнȣ feлȣ de копачіȣ, saȣ лемнȣ, fагȣ. (Пліnie зічe, ка ші Гaлаџіі нȣmіaȣ fагȣл, saȣ вpadȣл pados).

Πηδυλὶς, ίδος (ἡ), глс: în локȣ de πιδυλίς. [din

Πηδύω, віit: -ύσω, глс: în локȣ de πιδύω.

Πηκτή (ἡ), везі πηκτός.

Πηκτικὸς, ἡ, ὸν, нȣtinчosȣ, saȣ кȣ însȣшіme de а înкera; (пas:) npiiшitopȣ de înкеpape. [ші

Πηκτὶς, ίδος (ἡ), adiект: în локȣ de πηκτή. || (sȣвst: 1:) = Πῆγμα, кеагȣ. 2) плаsъ, saȣ колівіе (de нотîpnічі). 3) ȣнȣ feлȣ de кȣџitȣ. 4) ȣнȣ feлȣ de mȣsiкалȣ instpȣmîntȣ кȣ mȣлte коаpde, (алt:) μάγαδος; (npin întind:) ліpъ; (ші ȣne-opі) наіȣ. [din

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, [πήγνυμι] înfîntȣ. «Ἐν χθονὶ πηκτὸν ἔγχος„. Sof: 2) вомвinatȣ, konstpȣitȣ din mȣлte вȣкъџі (npinч: de лемnе, saȣ skîndȣpі) (везі ші κολλητός). «Ἄροτρον πηκτόν». Es: ші Om: înnpot: de αὐτόγυιον. «Πακτὰ δωμάτων». Apstf: кanate de ȣші. (везі ші καταπακτός). 3) înкeratȣ, saȣ npiimitopȣ de înкеpape; (în џеn: ші npin întind:) џеапънȣ, solidȣ. «Ἅλς πηκτός„. (de ȣnde || sȣвst: fem:) «Πηκτή, ȣpdъ, saȣ вpînzъ npoasпъtъ. (везі ші τροφαλίς). 2) ȣнȣ feлȣ de плаsъ, saȣ de кȣшкъ пеntpȣ нотîpnічі. || (неъt:) Πηκτόν, ȣнȣ feлȣ de плаntъ, (Фpanџ:) consude la grande.

Πῆλαι, Іоn: нех: 1: de inf: ал лȣі πάλλω.

Πηλαῖος, α, ον, fъкȣtȣ de лȣtȣ, saȣ хȣmъ || (sȣвst:) ȣнȣ feлȣ de пеште. [ші

Πηλακίζω, віit: -ίσω, =(întpeв: npinч: нȣmаі комп:) Προπηλακίζω. [πηλός]. [de ȣnde

Πηλακισμὸς (ὁ), =(întpeв: npinч: нȣmаі комп:) Προπηλακισμός.

Πηλαμὶς, ίδος (ἡ), = Πηλαμύς. [ші

Πηλαμυδεία (ἡ), neskȣipe ші sъpape de пештеле πηλαμύς. [ші

Πηλαμυδεῖον (τὸ), локȣл, ȣnde se neskȣіеште, ші se ваточескте пештеле πηλαμύς. [ші

Πηλαμυδία (ἡ), = Πηλαμυδεία. [ші

Πηλαμύδιον (τὸ), dim: ал лȣі πηλαμύς. 2) = Πηλαμυδεῖον. [din

Πηλαμὺς, ύδος (ἡ), ȣнȣ feлȣ de пеште (din soіȣл skȣmвpііlop), палаmidъ. [ші

Πήλαξ, ακος (ὁ), (kom:) неtpeвniкȣ, skîpвosȣ, snȣpкatȣ. [πηλός].

Πῆλε, în локȣ de ἔπηλε, а 3: sinг: пеps: de Іоn: нех: 1: ал лȣі πάλλω.

Πήληξ, ηκος (ἡ), поеt: [πέλιξ, saŭ πῖλος] коĭſŭ.

Πηλίκος, [πῆ, ἡλίκος] η, ον, кîtŭ ла вîрstъ, saŭ ла statърѣ? кîtŭ de mape, saŭ 'naлtŭ? (în цеп:) ка че ſелŭ оаре? «Φήσαντός τινος, ὡς Πομπήϊος Μάγνος πρόσεισι, γελάσας ἠρώτησεν, ὡς πηλίκος»; Пл: «Τὸ τέκνον, ἕως ἂν ᾖ πηλίκον». Apst: пîпъ ла оаре каре вîрstъ. «Ἴδετε, πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί». Skp: кît de întins. [везĭ шi ἡλίκος, шi τηλίκος). [de ѕnde

Πηλικότης (ἡ), mъpime; (fлsf:) кitime.

Πήλινος, η, ον, (fъкѕtŭ) de пъmîntŭ, de хѕmъ. [πηλός].

Πηλοβάτης, [πηλὸς, βαίνω] ου, (ὁ), ѕmвлъtорŭ прiп пороĭŭ. [de ѕnde

Πηλοβατίδες (αἱ), =Πηλοπατίδες.

Πηλόγονος (ὁ, ἡ), пъѕкѕtŭ din пъmîntŭ, =Γηγενής (epit: ал цiгапцiлор). [πηλός, γόνος].

Πηλοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zideskŭ (клъdeskŭ) кѕ пъmîntŭ. [din

Πηλόδόμος (ὁ, ἡ), (пароks:) клъditорŭ, (шi пропароks:) клъditŭ кѕ пъmîntŭ. [πηλὸς, δόμος].

Πηλοεργίη, Ion: în локŭ de πηλουργία.

Πηλοπατέω -ῶ, вiit: -ήσω, калкŭ (ѕmблѕ) п'în пороĭŭ. [πηλός, πατέω]. [de ѕnde

Πηλοπατίδες (αἱ), ѕпŭ ſелŭ de înкълцъminte 'naлte пептрѕ ѕmблаt п'înпороĭŭ.

Πηλοπλάθος (ὁ), плъѕmъtорŭ, saŭ ſъкъtорŭ de вѕѕе, saŭ statѕеле de пъmîntŭ. (везĭ шi κοροπλάθος). [шi

Πηλόπλαστος (ὁ, ἡ), ſормаtŭ, konstpѕitŭ de пъmîntŭ. [πηλὸς, πλάττω].

Πηλοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, ſакŭ чева (преſакŭ în, saŭ konstpѕiŭ din) пъmîntŭ. [πηλοποιὸς]. [de ѕnde

Πηλοποιητικὸς, шi Πηλοποιικὸς, ή, ὸν, atinгъtорŭ de ſъкъtорѕл de лѕкрѕрĭ de пъmîntŭ, saŭ потрiвitŭ ла лѕкраре din пъmîntŭ.

Πηλοποιὸς (ὁ, ἡ), ſъкъtорŭ de лѕкрѕрĭ din пъmîntŭ. [πηλός, ποιός].

Πηλὸς (ὁ), [πελλὸς, ἕλος] mочiрлъ de пъmîntŭ кѕ апъ, пороĭŭ. «Γῇ ὑγρῷ φυραθεῖσα πηλός ἂν εἴη». Плt: «Λαΐδι ἐραστής ἀποσφράγισμα πέμψας ἐκέλευε παραγίνεσθαι, ἡ δ', οὐ δύναμαι, εἶπε, πηλὸς ἐστίν». At: 2) (партik:) дрождiiле вiпѕлѕĭ; (de ѕпde maĭ поŭ поеt:) вiпŭ tѕрвѕре, saŭ stpiкatŭ.

Πηλότροφος (ὁ, ἡ), хръпitŭ, крeskѕtŭ în, saŭ din пороĭŭ. [πηλὸς, τροφή].

Πηλουργία (ἡ), лѕкраре de лѕкрѕрĭ din пъmîntŭ. [din

Πηλουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкръtорŭ (ſъкъtорŭ) de лѕкрѕрĭ din пъmîntŭ (оларŭ, шi чл:). [πηλὸς, ἔργον].

Πηλουσιώτης, ου (ὁ), [Πηλούσιον] Пелѕsiotŭ, локѕitорŭ ал Пелѕsiѕлѕĭ (din Eцiптŭ). 2) [πηλὸς, οὐσία] (кom:) (omŭ) пеtpeвпiкŭ, stpiкatŭ, (ошt:) sпѕркъчĭѕпе.

Πηλοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, карŭ mочiрлъ, пороĭŭ. [din.

Πηλοφόρος (ὁ, ἡ), къръторŭ de mочiрлъ, de пороĭŭ. ‖ (sѕвst:) къръторŭ de mочiрлъ (чimentŭ) ла zidapĭ, saлахорŭ. [πηλὸς, φέρω].

Πηλόχυτος (ὁ, ἡ), торпаtŭ în калîпŭ (ſъкѕtŭ) de пъmîntŭ, saŭ хѕmъ. [πηλὸς, χέω].

Πηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, пороĭeskŭ, mînжeskŭ кѕ пороĭŭ; преſакŭ în пороĭŭ; (пas: saŭ пestp:) mъ пороĭeskŭ, mъ tъвълeskŭ în пороĭŭ. [шi

Πηλύνω, вiit: -υνῶ, =Πηλόω. [шi

Πηλώδης, εος (ὁ. ἡ), пороĭоsŭ. [шi

Πηλώεις, εσσα, εν, поеt: în локŭ de πηλώδης. [πηλός].

Πήλωσις, εως (ἡ), înпороiре, tъвълiре прiп пороĭŭ. [πηλόω].

Πῆμα (τὸ), поеt: [пеîntp: πήθω =πάσχω] вътъmаре, пагѕвъ, пепорочiре. [de ѕпde

Πημαίνω, вiit: -ανῶ, поеt: batъmŭ; (fir:) калкŭ (пѕ ѕрmeзŭ, пѕ пъzeskŭ). «Ὅρκια —». Іл: Θ. (шi пas:) «Μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς· εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος». Sof: [de ѕпde

Πήμανσις, εως, (ἡ), вътъmаре, вîntѕiре, ſачере de ръŭ. [шi

Πημαντέον, posit: ал лѕĭ πημαίνω. [шi

Πημαντὸς, ἡ, ὸν, по еt: вътъmаtŭ, шi (преа рар) вътъmъторŭ.

Πημονή (ἡ), поеt:= [πῆμα] вътъmаре, пагѕвъ, шi чл:

Πῆμος, adв: Dop:=Πηνίκα; кînd? (везĭ шi ἦμος, шiτῆμος). [πῆ, ἦμος].

Πημοσύνη (ἡ), поеt:=Πημονή. [din

Πήμων, ονος (ὁ, ἡ), вътъmъторŭ, ſъкъторŭ de ръŭ. «Δαίμονά τ' ἠγάθεον καὶ δαίμονα πήμονα θνητῶν„. Opf: [πῆμα].

Πηνέλωψ, οπος (ὁ), ѕпŭ ſелŭ de рацъ sълватiкъ кѕ пепе рошiĭ.

Πήνη (ἡ), поеt: = Πῆνος, торtŭ depъпаtŭ пе цеавъ, saŭ mosорŭ; вътъtѕръ; (прiп întind:) [de ачi] пîпzъ. (везĭ шi πήνιον). [de ѕпde

Πηνίζω, mi (miж:) -ίζομαι, вiit: -ίσω, -ομαι, deапъпŭ торtѕл пе mosоаре (ка

sъ пвіѣ пînzъ); (прin întind:) џesѣ, saѣ tорkѣ. (вezî шi ἀναπηνίζομαι).

Πηνίκα, [πῆ, ἡνίκα] adв: timп: (de întpeв:) kînd? (прiнч:) în че чeasѣ? «Πηνίκα μάλιστα (ἐστί)»; Плt: ка че чeasѣ este? «Χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται„; П: пе че вpeme oape?

Πηνίκη (ἡ), [πήνη] = Φενάκη, пepѣkъ. [de ѣnde

Πηνικίζω, віit: -ίσω, amъџeskѣ (ка kѣ пepѣkъ),=Φενακίζω. [de ѣnde

Πηνίκισμα (τὸ), = Φενάκισμα, amъџipe, înшeлъчiѣne.

Πηνίον (τὸ), (dѣпe tinѣ) dim: ал лѣî πήνη, гemѣ, saѣ mosopѣ kѣ toptѣ; (прiнч:) вътътѣpъ; (прin întind:) поеt: [de ачi] пînzъ (џesѣtъ).

Πήνισμα (τὸ), поеt: toptѣ (dene mosopѣ); вътътѣpъ; џesъtѣpъ. [πηνίζω].

Πῆνος, εος -ους (τὸ), поеt: = Πήνισμα.

Πήνυμι,=Πηνίζομαι, [de ачi поаtе] deaпъпѣ.

Πήξασθαι, miж: пex: 1: de inf: ал лѣî πήγνυμι.

Πηξιθάλαττα, ης (ἡ), поеt: каpe face mapea a înгeџa. [πῆξις, θάλαττα].

Πῆξις, εως (ἡ), înkeгape; înгeџape; komвinape; konstpѣipe, шi чл:; (прin întind:) solidape, înџeneпipe. «Πῆξιν λαβεῖν». Stp: съ se înџeneneaskъ, съ se înkeџe. 2) în локѣ de πῆγμα, лiksidѣ înгeџatѣ, гeaџъ. [πήγνυμι].

Πηὸς (ὁ), поеt: Ion: în локѣ de παός [πάομαι], pѣdъ din кѣskpie; (în џen:) famiлiapѣ, ал kaseî. [de ѣnde

Πηοσύνη (ἡ), поеt: Ion: pѣdenie din кѣskpie.

Πήρα, ας (ἡ), tpaîstъ (прiнч: de пieлe), џantъ пentpѣ dpѣmѣ; (în џen:) dъsagъ, tъгîpџъ (прiнч: de чepшъtopѣ); (de ѣnde прin întind:) чepшъtopie. [de ѣnde

Πηρίδιον (τὸ), dim: ал лѣî πήρα, tpъistoapъ, dъsъгѣџъ. [шi

Πηρὶν, ῖνος (ὁ), шi Πηρὶς, ῖνος (ἡ), sъkѣлeџѣ. «Θοραίη — ». Nik: пѣnгa воaшeлop, (алt:) ὄσχεον. (de ѣnde περίναιον).

Πηρόδετος (ὁ, ἡ), лeгatѣ în dъsagъ; вѣпѣ de a лeгa dъsagъ. «Ἱμὰς —„. Eпгp: [πήρα, δέω].

Πηρομελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: вeteagѣ în mъdѣлapeлe saлe. 2) поеt: прiчiпѣitopѣ de вeteжipea mъdѣлapeлop. [πηρὸς, μέλος].

Πηρὸς, [în afin: кѣ πῆμα] ά, όν, въtъmatѣ, вeteagѣ de вpe ѣпѣ mъdѣлapѣ ал]pѣпѣлѣî, (spre eks:) opвѣ, skîonѣ, mѣtѣ, шi чл:; (fir:) nepodѣ, nesimџitopѣ. [de ѣnde

Πηρότης, (ἡ), вeteжie.

Πηροφόρος (ὁ, ἡ), пѣptъtopѣ de tpaîstъ чepшъtopeaskъ, чepшъtopѣ. [πήρα, φέρω].

Πηρόω -ῶ, віit: ώσω, вeteжeskѣ, skiлoџeskѣ пe чinева. [de ѣnde

Πήρωμα (τὸ), пatima, saѣ вeteшѣгѣл вpe ѣпѣî mъdѣлapѣ.

Πηρώνυμος (ὁ, ἡ), поеt: пpenѣmitѣ de ла tpaîstъ, tpъistapѣ. [πηρὸς, ὄνομα].

Πήρωσις, εως (ἡ), въtъmape, вeteжipe, skiлoџipe de вpe ѣпѣ·mъdѣлapѣ ал tpѣпѣлѣî. [πηρόω].

Πήσομαι, Ion: în локѣ de πείσομαι, віit: ал лѣî πάσχω. [neîntp: πήθω].

Πήσσω (ττω), віit: -πήξω, maî пoѣ în локѣ de πήγνυμι.

Πῆχθεν, поеt: Eол: în локѣ de ἐπήχθησαν, a 3: îm: peps: a пas: пex: 1: ал лѣî πήγνυμι.

Πηχίσκος (ὁ), вѣkatъ de лemпѣ de ѣпѣ kotѣ, kotimopѣ. [din

Πῆχος, εος -ους (τὸ), =Πῆχυς.

Πηχυαῖος, α, ον, de ѣпѣ kotѣ. [πῆχυς].

Πηχύαλὲς, εος -ους, saѣ έος -οῦς (τό), глs: Ion: xaîпъ кѣ mîпiчî popfipiî (pomiî). (вezî шi παραλουργές). [шi

Πηχυαλεὺς, έως (ὁ), mîпepѣл вîsлeî. [πῆχυς, ἅλς].

Πήχυιος, шi Πηχύϊος, α, ον, поеt: în локѣ de πηχυαῖος. [шi

Πηχύνω, mi (miж:) Πηχύνομαι, віit: -υνῶ, -υνοῦμαι, поеt: înвpъџiшezѣ; (în џen:) aпѣkѣ кѣ mîna; џiѣ. «Παλάμῃ ἔνι πηχύνουσα». Апл: [шi

Πήχυος, α, ον, поеt: =Πήχυιος, [din

Πῆχυς, εως (ὁ), paptea вpaџѣлѣî de ла kotѣ пînъ ла mînъ; (поеt:) вpaџѣл. 2) mъsѣpъ de întindepe, kotѣ. 3) гîsnie. 4) лimва, saѣ (maî de кpeзѣt) opizontaлѣл dpѣгѣлeџѣ ал кѣmпeneлop, (în џen:) кѣmпъпъ; dpentapѣ (пpoп: шi fir:). 5) чeлe doѣ къпъtîîe de (вekea) лipъ, че se înпpeѣпъ în вîpfѣ. 6) къпъtîîeлe apкѣлѣî.

Πιάζω, віit: -άσω, saѣ поеt: -άξω, Dop: în локѣ de πιέζω, (прiнч: прin întind:) aпѣkѣ, џiѣ stpins. «Τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἄγε πιάξας τᾶς ὁπλᾶς». Tkp: «Οἱ τοὺς διαπύρους ὀβελίσκους σφοδροτέρως πιάσαντες ἧττον καίονται». Tfp: «Πιάσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρε„. Skp:

Πιαίνω, [πίων] віit: -ανῶ, (пex: ἐπίανα, шi пas: ἐπιάσθην, пas: tpe: de кѣ: πεπίασμαι) înгpaшѣ (пpoп: шi fir:); (în џen:) кpeskѣ. "Πλοῦτον πιαίνων». Pind:

Πιαλέος, α, ον, поеt: în локȣ de πίων, грасȣ, хрънітȣ; (despre пъмîntȣ) грасȣ, podosȣ. [din

Πιαλὸς, поеt: Ion: =Πιαρὸς. 2) (глs:) алвічосȣ. [πίων].

Πιαντήριος, α, ον, =Πιαντικός. (de ȣnde || sȣbst:) «Πιαντήριον». mînкаре хрънітоаре. [ші

Πιαντικὸς, ή, ὸν, пȣtінчосȣ (saȣ кȣ însȣшіме) de a îngръша, хрънітоpȣ. [πιαίνω].

Πιάξας, Dop: пех: 1: de партч: ал лȣі πιάζω.

Πῖαρ (τὸ), недекл: поеt: [în afin: кȣ πῦαρ] гръsimea лаптелȣі, smîntina, saȣ ȣntȣл; (în ҵеn:) гръsіме; (fir:) podniчіе; (прin întind:) floapea, че е маі вȣnȣ(а вре ȣnȣі лȣкрȣ). (везі ші οὖθαр). || (ȣne-орі adiек:) грасȣ, podosȣ. «Πῖαρ οὖδας». Om: [de ȣnde

Πιαρὸς, ὰ, ὸν, = Πίων, грасȣ; podosȣ. «Τὸ πιαρὸν„. Лкs: =Τὸ πῖαр.

Πίασμα (τὸ), ор че слȣжеште spre îngръшаре (гȣnoiȣ, ші чл;). 2)(ȣne-орі) în локȣ de πίεσμα. [ші

Πιασμὸς, (ὁ), îngръшаре, гȣnoіре de ҵарінъ; гръsіме. [παίνω].

Πιαστήριον, ші Πιατήριον (τό), =Πιεστήριον. [πιάζω].

Πιδακῖτις, ιδος (ή), atingътоаре de fîntînъ, saȣ isворȣ. «Βοτάνη —». Iпкр: каре реsаре în преажма вре ȣnȣі isворȣ. [ші

Πιδακόεις, εσσα, εν, поеt: în локȣ de...

Πιδακώδης, εος (ὁ, ή), asemenea кȣ isворȣ. «Σὰρξ —», Пл: пороасъ ка вȣретеле (прекȣм sînt ҵіҵеле). 2) плінȣ de fîntîne. [din

Πῖδαξ, ші (авȣs:) Πίδαξ, ακος (ή), fîntînъ, апъ isворîтоаре, saȣ чішнітоаре, (Франҵ:) jet d' eau. [ші

Πιδήεις, εσσα, εν, поеt:=Πιδακόεις [din

Πιδύω, ші (між:)-ομαι, віit: -ύσω, -ομαι, поеt: (saȣ маі рар проз:) чішнескȣ, мъ asвîрлȣ în sȣs (ка апа din isворȣ), isворъскȣ.

Πίε, поеt: în локȣ de ἔπιε, а 3: sінг: перs: de пех: ал хоt:, ші

Πιέειν, поеt: пех: de înf: în локȣ de πιεῖν, ал лȣі πίνω.

Πιέζευν, поеt: în локȣ de ἐπιέζουν, прел: ал лȣі ...

Πιεζέω -ῶ, At: în локȣ de...

Πιέζω, віit: -έσω, (пас: tpe: de кȣ: πεπίεσμαι, ші преа рар πεπίεγμαι, de ȣnde inf: πεπιέχθαι, ші пас: пех: πιεχθῆναι) stpівескȣ, tескȣіескȣ, апъсȣ, saȣ калкȣ tape; (прin întind:) stpîmtopeзȣ;(fir:) апъсȣ, înnілеzȣ; (Skp:) апȣкȣ (везі πιάζω). [în afin: кȣ βιάζω].

Πιεῖν, пех: 2: de inf: ал лȣі πίνω.

Πίειρα (ή), поеt: fem: ал лȣі πίων, грасъ; ȣnsȣроасъ; podoасъ. «Δαὶς—». Iл: T. (алt:) θάλεια.

Πιέμεν, поеt: în локȣ de πιεῖν.

Πίεξις, ιος (ή), Ion: поеt: în локȣ de πίεσις.

Πιερὸς, ὰ, ὸν, =Πιαρός.

Πιέσιμος (ὁ, ή), коntpівȣітоpȣ ла stpівіре. [din

Πίεσις, εως (ή), stpівіре, апъsаре, tескȣіре, ші чл:. [ші

Πίεσμα (τὸ), stopsъtȣръ прin stpівіре; saȣ дрожdіе ръмасъ din stoapчере прin stpівіре. 2)=Πίεσις. [ші

Πιεστὴρ (ὁ), stpівітоpȣ; stopкътоpȣ. || (sȣbst:)=Πιεστήριον. [ші

Πιεστήριος, α saȣ ος, ον, folositopȣ ла stpівіре. || (sȣbst:) Πιεστήριον, înstpȣmîntȣ (машінъ) de stpîns, saȣ stops, tеаскȣ (de pȣfe, кърҵі, ші чл:), (Тȣрч:) менгенъ.

Πιεστὸς, ή, ὸν, пріімітоpȣ de stpівіре; sȣпȣsȣ ла піnъіре, моале. [ші

Πίεστρον (τὸ), = Πιεστήριον; (прінч: хіpȣрҵ:) = Ἐμβρυοθλάστης. [πιέζω].

Πιήεις, εσσα, εν, поеt: în локȣ de πίων, saȣ πιαρός.

Πιθάκνη (ή), (dȣne tінȣ) dim: ал лȣі πίθος, кіȣпȣлеҵȣ; (прінч: de вінȣ) вȣtоiȣ; (fir: пеntpȣ asemъnъtatea fормеі) ȣnȣ фелȣ de пахарȣ.

Πιθάκνιον (τὸ), dim: ал лȣі πιθάκνη, вȣtоiашȣ.

Πιθανεύομαι, віit: -εύσομαι, [πιθανός], ші

Πιθανολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвескȣ de крезȣt (пробавіле), dоведескȣ чева прin кȣвіnte de крезȣt. [ші

Πιθανολογία (ή), ворвіре, saȣ sпȣnере de кȣвіnte de крезȣt. [ші

Πιθανολογικὸς, ή, ὸν, îndemînatікȣ а îndȣплека прin кȣвіnte de крезȣt. [din

Πιθανολόγος (ὁ, ή), чел че ворвеште лȣкрȣрі de крезȣt. [πιθανός, λόγος].

Πιθανὸς, ή, ὸν, [πείθω] пȣtінчосȣ а îndȣплека (sпȣітоpȣ de лȣкрȣрі de крезȣt), indȣплекътоpȣ; atpъгътоpȣ, (обшt:) politікоsȣ; (în ръȣ) вікleaнȣ, амъҵітоpȣ. "Πιθανώτατος πάντων ἀνθρώπων καὶ πονηρότατος». Dm: «Τὸ πιθανὸν» în локȣ de ή πιθανότης. «Φύσει πρὸς τὸ πιθανὸν δυσκεράστῳ κεχρημένος». Пл: din naіȣpъ îndъръ-

tnikš în komnsrtape. 2) (obiч: despre лsкр:) de krezst, пробавiлš. «Τὰ ἔργα πιθανώτερα παρεσχῆσθαι τῶν λόγων». Ksn: «Ὁμοιότερά τε τοῖς ἀληθινοῖς καὶ πιθανώτερα φαίνεσθαι (τὰ ζωγραφήματα)». Ksn: «Πιθανωτάτην οὖσαν εἰς τὸ ἔγκλημα». Ап: прea de krezst, къ a sъвîpшit вina. 3) ssпssš, кs totsл asksлtъtopš. «Πιθανοὶ δ' οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ προσταττόμενον πείθονται». Ksn: «Ἀνθρώπους δ' ἐστὶ πιθανωτέρους ποιεῖν καὶ λόγῳ ἐπιδεικνύοντα, ὡς συμφέρει αὐτοῖς πείθεσθαι„. Ksn: «Πιθανωτέρους τῷ ἄρχοντι τοὺς ἀρχομένους ποιεῖ». Ksn: (de snde 4) poet:=Εὔπειστος, лesne de îndsnлekat. «Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος». Esxл: [de snde

Πιθανότης (ἡ), kaлitatea чeлsî de krezst, пробавiлitate. 2) пstepe de a îndsплeka, de a atpaџe, шi чл:

Πιθανουργικὸς, ή, όν, înssшitš fъкъtopsлsî de a se apъta чeva de krezst. «Τέχνη πιθανουργική. Плт: sofistika. [din

Πιθανουργὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopš de a se krede, a fi пробавiлš чeva (îndemînatikš a îndsплeka лa чeva). [πιθανὸς, ἔργον].

Πιθανόω -ῶ, biit: ώσω, fakš чeva a fi de krezst, saš a se apъta, къ este кs пstinџъ. [шi

Πιθανῶς, adв: în кiпš пробавiлš, îndsплeкъtopš, къ este кs пstinџъ чeva; saš кs кiпš atpъгъtopš. [πιθανός].

Πιθάριον (τὸ), dim: aл лsî πίθος, кîsпsлeџš; saš вsтoîaшš.

Πιθαύλης, [πίθος, αὐλός] ου (ὁ),=Ἀσκαύλης. [de snde

Πιθαυλικὸς, ή, όν, aл кîntъtopšлsî кs чimпoîsл.

Πιθείας, ου (ὁ), snš fenomenš aл atmosfepeî (meteopš) în fopmъ de кîsпš. [πίθος].

Πιθέσθαι, poet: miж: пex: 2: de inf: aл лsî πείθω.

Πιθεὺς, έως (ὁ), = Πιθείας.

Πιθεὼν, ῶνος (ὁ), кeлepš, saš пimпiџъ de пss кîsпspiлe, saš вsџiлe în пъstpape. [πίθος].

Πίθηαι, Ion: în лosš de πίθῃ, 2: sinг: peps: de miж: пex: 2: ssп: aл лsî πείθω.

Πιθηκαλώπηξ, εκος (ὁ), omš foapte вiклeanš. [πίθηκος, ἀλώπηξ].

Πιθήκειος, α, ον, maîmsџeskš. [шi

Πιθηκιδεὺς, έως (ὁ), пsîš de maîmsџъ. [шi

Πιθηκίζω, biit: -ίσω, maîmsџezš, imitš (mъ asemъnš кs) maîmsџъ. [πίθηκος]. [de snde

Πιθηκισμὸς (ὁ), maîmsџъpie, imitape de pîsš spre лingsшipea кsîva.

Πιθηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл din soîsл maîmsџeлop, saš кa o maîmsџъ. [πίθηκος, εἶδος].

Πιθηκόμορφος (ὁ, ἡ), чeл кs figsръ de maîmsџъ. [πίθηκος, μορφή].

Πίθηκος (ὁ), maîmsџъ; (fig:) omš spîtš (кa o maîmsџъ). 2) snš feлš de пeшte din чeî кs пieлe sклipiчoasъ шi пesoлzitъ. [πείθω].

Πιθηκοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъпînкš maîmsџe, saš mъ хpъпeskš кs кapne de maîmsџъ. [πίθηκος, φάγω].

Πιθηκοφόρος (ὁ, ἡ), пsptъtopš (џiitopš în mînî) de maîmsџe. [πίθηκος, φέρω].

Πιθηκώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кs maîmsџъ, maîmsџosš. [πίθηκος].

Πιθήμων, Πιθήνιος,=Πειθήμων, шi чл:

Πίθηξ, ηκος (ὁ), pap în лoкš de πίθηκος.

Πιθήσας, poet: în лoкš de πεισθεὶς, пex: de paptч: aл лsî πείθομαι.

Πιθήσω, poet: în лoкš de πεπιθήσω, biit: pergл: aл лsî πέποιθα.

Πῖθι, 2: sinг: peps: de pergл: пex· 2: de popsпч: aл лsî πίνω.

Πιθίσκος (ὁ), dim: aл лsî πίθος.

Πιθίτης, ου, (ὁ), шi Πιθῖτις, ιδος (ἡ), чeл în fopmъ de кîsпš. [πίθος].

Πιθόγαστρος (ὁ, ἡ), kom: pîntekosš кa snš кîsпš. [πίθος, γαστήρ].

Πιθοίγια (τὰ), (se înџ: ἱερὰ) sepвъtoape în чinstea лsî Бакs, кînd deskideaš întîî вsџiлe кs вinš пoš. [шi

Πιθοιγία (ἡ), глs: [πίθος, οἴγω] deskidepe de кîsпš, saš вste кs вinš пoš.

Πιθοκοίτης, ου (ὁ), dopmitopš în кîsпš, saš вste (кa Dioџenš). [πίθος, κοίτη].

Πίθος, [în afin: кs βυθός, пpeкsm Πυτίνη,=Βυτίνη, шi чл:] кîsпš, (вopкanš mape ı a o) вste (pînч: пentps вinš). 2) (fig:) =Πιθείας. [de snde

Πιθώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de кîsпš.

Πίθων, ωνος (ὁ), poet: în лoкš de πίθηκος.

Πιθὼν, ῶνος (ὁ), =Πιθεών.

Πιθὼν, οῦσα, όν, At: пex: 2: de paptч: aл лsî πείθω.

Πικέριον (τὸ), [Fpiџ;] sntš, saš smîntînъ.

Πικράζω, biit: -άσω, плџ: în лoкš de...

Πικραίνω, biit. -ανῶ, amъpъskš; (шi fig: despre кsвîntš) fakš aspps, saš anesoe de înџeлes; (fig:) ssпъpš, întъpîtš; (шi pas: saš miж:) mъ пeкъжeskš; (saš simп:) шъ ssпъpš, simџš пemsлџsmipe; (sne-

орї) шъ кinѕїеskѕ, мъ nеdеnѕеskѕ. «Ὁ ζωγράφος πονεῖ τε καὶ πικραίνεται». At; «Οἷς (ὀνόμασι) πέφυκεν ἀκοὴ πικραίνεσθαι». D: Ал: [πικρός]. [de ѕnde

Πικραντικὸς, ή, όν, чел кѕ înѕѕшimе de а амъpî (а ѕѕпъра, а înțъpîta, шi чл:). [de ѕnde

Πικραντικῶς, adв: кѕ кinѕ амъpîторѕ (ѕѕпъpъторѕ, atinгъторѕ, шi чл:).

Πικρασμὸς (ὁ), амъpîpe (akt: saѕ nas:); (fir:) înțъpîtape, пекъжіре. [πικραίνω].

Πικρία (ἡ), амъpîчїѕпе; (fir:) asпріme, înдъpъtnічіе; пемѕлцѕміре; пеѕїtape de ръѕ. [шi

Πικρίδιος, α, ον, кат амapѕ. [шi

Πικρίζω, віit: -ίσω, sîntѕ (кат)амapѕ.[шi

Πικρὶς, ίδος (ἡ), о плантъ, пъпъdie (ѕпѕ felѕ de чікоаръ). [πικρός].

Πικρόγαμος (ὁ, ἡ), поеt: амъpîtѕ în къsпічіа (пѕпtа) sа [πικρὸς, γάμος].

Πικρόγλωσσος (ὁ, ἡ), амapѕ de лімбъ, saѕ otpъвітoрѕ кѕ ворбеле sале. [πικρὸς, γλῶσσα].

Πικρογόνος (ὁ, ἡ), пъsкъторѕ (прічіпѕітoрѕ) de амъpîчїѕпе. [πικρὸς, γόνος].

Πικρόκαρπος (ὁ, ἡ), poditoрѕ de амapъ poadъ. [πικρὸς, καρπός].

Πικροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторѕ de чева амapѕ, saѕ de амъpîчїѕпе. [πικρὸς, ποιός].

Πικρὸς, [πίτυς, везї шi πευκεδανός] ά, όν, амapѕ; sъpatѕ; (în цеп:) неплъкѕtѕ ла гѕstѕ, (шi прін întind) ла аѕzѕ; (fir:) ѕрîvоѕѕ, skîpвоѕѕ, mîхпітoрѕ; (despre oam:)straшпікѕ, пекъжічоѕѕ, înдъpъtnікѕ; saѕ tpistѕ (амъpîtѕ); (fir:) дѕpеpоѕѕ; вепіпоѕѕ; (despre ворбе) atinгъторѕ, ѕѕпъpъторѕ. «Ῥίζαν («Ἅλμην) πικράν». Om: (шi fir:) «Πικρὰ βέλη». Tкр: «Πικρὸν ἔρωτα». Tкр: «Δάκρυον πικρόν». Om: «Πικρὰς ὠδῖνας». Om: (шi fir:) «Περίλυποί τε καὶ πικροὶ γίνονται». Iпкр: «Ἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος φθόγγον». Sof: (шi кѕ dat:) «Πικρὸς θεοῖς». Sof: ѕpîtѕ zeiлор. [de ѕnde

Πικρότης (ἡ), амъpъчїѕпе; asпріme (de (характерѕ), înдъpъtnічіе,țѕцеалъ de mînіе.

Πικρόχολος (ὁ, ἡ), чел кѕ амapѕ вепіпѕ, вепіпоѕѕ (проп: шi fir:). [πικρὸς, χολή].

Πικρόω -ῶ, віit: ώσω, амъpъѕкѕ; (fir:) =Πικραίνω, înțъpîtѕ. [шi

Πικρῶς, adв: амap (проп: шi fir:).[πικρός].

Πιλάριον (τὸ), dim: ал лѕї πῖλος.

Πιλέω -ῶ, віit: -ήσω, вътъtоpеѕкѕ лînъ пентpѕ fачере de пîѕлъ; (în цеп:) stpivеѕкѕ, апъѕѕ, (поате de aчі fir: Pom:) înпілеzѕ: (прін întind:) potѕпdеzѕ; saѕ îndesѕ, stpîпгѕ tape. [πῖλος]. [de ѕnde

Πίλημα (τὸ), лînъ вътъtоpîtъ, пîѕлъ; (în цеп:) op че пîѕлітѕpъ. [шi

Πίλησις, εως (ἡ), înпîѕліре de лînъ пентpѕ fачере de пîѕлъ. [шi

Πιλητὴς, οῦ (ὁ), пîѕлаpѕ, saѕ înпîѕліторѕ de лînъ. [de ѕnde

Πιλητικὸς, ή, όν, чел кѕ înѕѕшimе de а înпîѕлi; пpопріѕ пîѕлаpѕлѕї. "Τὸ ψῦχος πιλητικὸν ἐστίν». Apst: «Τέχνη πιλητική». Плt: пîѕлъріе.

Πιλητὸς, ή, όν, îndesatѕ прін вътъtоріре; saѕ de вътъtоpit ка пîѕла. [πιλέω].

Πιλίδιον (τὸ), dim: ал лѕї πιλίον.

Πίλινος, η, ον, (fъкѕtѕ) de пîѕлъ. [πῖλος].

Πιλίον (τὸ), dim: ал лѕї πῖλος, skѕfiцъ de пîѕлъ.

Πιλίσκος (ὁ),=Πιλίον.

Πίλναμαι, (прел: ἐπιλνάμην) поеt: atinгѕ, мъ апропіѕ (кѕ dat:) "Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο, ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα». Іл: Ψ: (шi кѕ преп:) «Τῆς μὲν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει πίλναται». Іл:T: (шi fъpъ kazѕ). «Γαῖα καὶ οὐρανὸς πίλνατο». Es: "Χαῖται πίλναντο (алцїї чitеsк πίτναντο)». Іл: X: se tîpaѕ пе пъмîntѕ. [din

Πιλνάω -ῶ, поеt: în локѕ de πελάζω (кѕ dat: indip:) «Βορέας δρῦς πιλνᾷ χθονί». Es:

Πιλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл пîѕлеї. [πῖλος, εἶδος].

Πιλοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакѕ пîѕлъ, saѕ къчїѕлї de пîѕлъ. [πιλοποιὸς]. [de ѕnde

Πιλοποιητικὸς, ή, όν, потpівitѕ, îndemînatікѕ ла fачере de пîѕлъ.

Πιλοποιία (ἡ), треѕва пîѕлаpѕлѕї; saѕ fачере de къчїѕлї de пîѕлъ. [шi

Πιλοποιικὸς, ή, όν, =Πιλοποιητικὸς [din

Πιλοποιὸς (ὁ), fъкъторѕ de пîѕлъ, saѕ de къчїѕлї de пîѕлъ. [πῖλος, ποιὸς].

Πῖλος (ὁ),=Πίλημα, [de aчі] пîѕлъ; (прін întind:) op че есте fъкѕtѕ de пîѕлъ, веліпцъ, țѕzлѕкѕ, пїеntаpѕ, міпче de жокѕ, (їap маї кѕ scaшъ) акопеpemîntѕ de капѕ, пълъріе, къчїѕлъ, skѕfъ, шi чл: коїfѕ (къпtѕшitѕ пе dinѕпtpѕ кѕ пîѕлъ).

Πῖλος (ὁ), [Лаt:] о чеатъ de пеzеstpi soлdaцї ла Pomaпї.

Πιλοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, портѕ къчїѕлъ de пîѕлъ; sîntѕ пілоfорѕ. [шi

Πιλοφορικὸς, ή, όν, кѕвепіtѕ, saѕ пpопріѕ пѕpтъторѕлѕї de къчїѕлъ шi чл: de пîѕлъ, saѕ пілоfорѕлѕї. [din

Πιλοφόρος (ὁ, ἡ), пѕpтъторѕ de пълъріе, къчїѕлъ, skѕfъ, шi чл: de пîѕлъ. (de ѕnde ‖ ѕѕbst:) пілоfорѕ, ла Pomaпї Фламіпіе,

ïар ла Skiųï ъnъ demnitapъ, че ųinea локъ, saъ panгъ ал doiлеа дъпе împъpatъл. [πῖλος, φέρω].

Πιλόω -ῶ, biit: -ώσω,=Πιλέω. [шi

Πιλώδης, έος (ὁ, ἡ), nîsлosъ, înųesatъ ка nîsла. [πῖλος].

Πίλωσις, εως (ἡ),=Πίλησις. [шi

Πιλωτὸς, ἡ, ὸν,=Πιλητὸς. [πιλόω].

Πιμελὴ (ἡ), [πίων] гръsime. [de ъnde

Πιμελὴς, έος (ὁ, ἡ), граsъ, tръпешъ. [de ъnde

Πιμελώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о гръsime, преа граsъ.

Πιμπλάνω, шï Πιμπλάω -ῷ, poet: шi Πιμπλέω, Ion: în локъ de πίμπλημι.

Πίμπλη, At: în локъ de πίμπλαθι, поръпч: ал лъï...

Πίμπλημι, [πλέως] biit: -πλήσω, (nex: ἔπλησα, шi pas: ἐπλήσθην, pas: tpe: de къ: πέπλησμαι) ъмплъ; satъpъ (проп: шi fir:); (pas:) мъ înплineskъ (къ ųen: ел: indip:) "Πλήσας τὸν σπόγγον ὄξους». Skp: «Πλήσατε (γάλακτος) τὰ οὔθατα». Ткр: (шi miж:) "Πλησάμενος θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος». Od: P: (шi pas:) "Σηκοὶ βοῶν πλήσθησαν„. Ткр: (шi fir:) «'Επλήσθη ὁ χρόνος («'Επλήσθησαν αἱ ἡμέραι) τοῦ τεκεῖν αὐτὴν». Skp: s'aъ înплinit.

Πιμπράω -ῶ, шi

Πίμπρημι, [πρήθω] biit: πρήσω, (nex: ἔπρησα шi pas: ἐπρήσθην, pas: tpe: de къ: πέπρησμαι) apzъ, nîpжолeskъ de totъ; (fir:) аprinzъ; (ъne-opï) ъмflъ. (bezï πρήθω).

Πίνα, ης (ἡ), înd: în локъ de πίνος.

Πινακηδὸν, adb: în fopмъ de плакъ, skîndъpъ, шi чл: [шi

Πινακιαῖος, α, ον: de опotpiвъ къ о taблъ saъ skîndъpъ ла grosime. [πίναξ].

Πινακίδιον (τὸ), dim: ал лъï πινακὶς, saъ ал лъï...

Πινάκιον (τὸ), dim: ал лъï πίναξ, skîndъpiкъ, tъбліųъ (принч: pentpъ skpis, saъ zъгръвit), pinakidъ; ikoniųъ (проastъ); skîndъpiкъ, че služïa ла sopųï, saъ ла botъpï ка вiлetaшъ; кърtiчiкъ; zapisъ; (ъne-opï) stpъкioapъ, saъ mesчoapъ (de съpaчï), шi чл: [шi

Πινακὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лъï πίναξ, [de aчi] pinakidъ; (ла îm:) tъбліųe de insemnat чева. «'Εν δὲ τούτοις καὶ πινακίδες ἦσαν αὐτοῦ γράμματα καὶ λόγους ἔχουσαι τῆς ταμιευτικῆς ἀρχῆς». Пл: (ъne-opï) pitakъ, dipлoмъ (din partea гъвернълъï). «Παρὰ Καίσαρος πινακίδες». Еnкt:

Πινακίσκιον (τὸ), dim: ал лъï...

Πινακίσκος (ὁ), dim: ал лъï πινακὶς.

Πινακογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiъ, saъ zъгръвeskъ пе taблъ; desemnezъ (isbodeskъ) ųeograficъ xaptъ a вре ъnъï локъ.

Πινακογραφία (ἡ), skpiepe, saъ zъгръвipe пе taблъ; (принч:) desemnъ (isbodъ) de ųeograficъ xapтъ; (pin întind:) ųeograficъ xapтъ. [шi

Πινακογραφικὸς, ἡ, ὸν, potpivitъ, saъ îndemînatiкъ ла skpiepe, saъ zъгръвipe пе taблъ. [din

Πινακογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopъ, saъ zъгръвitopъ пе taблъ. [πίναξ, γράφω].

Πινακοθήκη (ἡ), pinakotекъ, локалъ de пъstpat taблoъpï, saъ xapte. [πίναξ, θήκη].

Πινακοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopъ de taбле, saъ de пъsъpï înшïpate пе о skîndъpъ (прекъm обiчпъiaъ а ле вinde în Atena). [πίναξ, πώλης].

Πινάκωσις, εως (ἡ), aштерпере къ skîndъpï, podipe. [neîntp: πινακόω].

Πίναξ, [πῖνος, saъ πίτυς] ακος (ὁ), (în ųen:) taблъ, skîndъpъ. «Πίνακας νεῶν κύματα φορέουσιν». Od: M: (Ïap партiк:) taблъ, pinakidъ de skpis saъ de zъгръвit. «Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ». Іл: Z: (bezï шi δίπτυχος). ikoanъ, zъгръвitъpъ (принч:) пе taблъ de skîndъpъ; xapтъ. «Χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, καὶ θάλασσά τε πᾶσα, καὶ ποταμοὶ πάντες„. Ep: katastixъ, peųistpъ de însemnъpï; (партiк:) taблъ de челе копрinse întp' о карtе, "Περγαμηνοὶ πίνακες». D: Ал: katalоaųеле вiвлiotечeï Пергамълъï; potъ, katagrafie хропoлоųiкъ, saъ istopiкъ; diагрaмъ astpoлоųiкъ. (de ъnde) «'Η περὶ τὸν πίνακα μέθοδος». Пл: astpoлоųia. (în Esixie) гresia de пïatpъ saъ de лemnъ а лъкpъtopiлop de пïeï; stpakinъ (принч: de лemnъ, къвапъ), tavъ, taлеръ. «Τοῖσιν δ' αὖ χρειῶν πίνακας παρέθηκεν ὀπταλέων». Od: П:

Πινάριον (τὸ), ъпъ feлъ de bitpioлъ, (ал!) σταλακτίς. [шi

Πιναρὸς, ὰ, ὸν, [πίνος] mînжitъ, soïosъ.

Πιναροχαίτης, ου (ὁ), poet: [πιναρὸς, χαίτη] soïosъ ла пъръ-

Πιναρόω -ῶ, biit: -ώσω, mînжeskъ, soïeskъ. [πιναρὸς].

Πινάω -ῶ, biit: -ήσω, sintъ плinъ de soaïe, =Ῥυπάω. [шi

Πινηρὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локъ dn πιναρὸς. [πίνος].

Πινικὸν (τὸ),=Πιννικὸν.

Πίννα, шi Πίννη, ης (ἡ), pinъ, ъпъ feлъ de skoïкъ de mape. [de ъnde

Πιννικὸν (τὸ), (se înų: ἔριον) лînъ, saъ

m·tase de ninъ (din кape fъчeaȣ npeцioase stofe).

Πιννινόθριξ, saȣ Πιννόθριξ, -ότριχος, [πίννινον, θρὶξ] aл къpȣïa пъpȣ este...

Πίννινον (τὸ), =Πιννικὸν (вezï ziч:).

Πιννοτήρης, ου (ὁ), [πίννα, τηράω] ȣnȣ feлȣ de mikȣ каркinȣ (pакȣ), кaре tpъïeшte înъȣntpȣл ninеï.

Πιννοτρόφος (ὁ, ἡ), (τόπος лoкȣ) хpъnitopȣ de (mȣлte шi вȣne) nine. [πίννα, τρέφω].

Πιννοφύλαξ, ακος (ὁ), = Πιννοτήρης. [πίννα, φύλαξ].

Πιννώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл din soïȣл (saȣ asemenea) ninелор. [πίννα].

Πινόεις, εσσα, εν, noet: în лoкȣ de πιναρὸς.

Πῖνον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de веpe de opzȣ.

Πίνος (ὁ), soaïe (npinч: de ȣnsoape); (fir:) natȣpaлȣл шi nepefъкȣtȣл stiлȣ aл antiчелор sкpise шi mъestpiï, simnлitatea apχaiкъ, (Fpanц:) vernis d'antiquite.

Πῖνος (ὁ), = Πίτυς, (de ȣnde Лat:) pinus, (шi Pom:) ninȣ, moлiftȣ.

Πινόω -ῶ, biit: -ώσω, [πίνος] soïeskȣ; (npinч:) ȣngȣ кȣ ȣntdeлeшnȣ шi чл:; пътezȣ, mînжeskȣ кȣ ȣnsoape. (de ȣnde) «Πεπινωμένος (ἀθλητὴς, saȣ λόγος)». Лкs: =Εὐπινής.

Πινύς, ύος, шi

Πίνυσις, ιος (ἡ), noet: dȣхȣ, iskȣsinцъ, isteцime; înцeлenчïȣne. [din

Πινύσκω, saȣ Πινύσσω, [πνύω=πνέω] biit: πινύσω, (nas: tpe: de кȣ: în лoкȣ de npez: πέπνυμαι, nex: nas: ἐπινύσθην) noet: (dȣne ziч:) însȣfлȣ; (npin întind:) înцeлenцeskȣ. «Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἐὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή». Iл: Ξ. (шi nas:) «Ἢν (σοφίαν) Ὀρφεὺς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπινύσθη». Iamвл: s' a însȣfлat, s' a înвъцat. [de ȣnde

Πινυτή, шi Πινυτής, ῆτος (ἡ), noet: înцeлenчïȣne. [шi

Πινυτὸς, ἡ, ὸν, noet: înцeлentȣ. [de ȣnde

Πινυτότης (ἡ), = Πινυτή.

Πινυτόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: iskȣsitȣ лa minte, foapte înцeлentȣ.

Πινυτῶς, adв: noet: înцeлenцeшte.

Πινύω, biit: -ύσω, =Πινύσκω.

Πίνω, biit: πίομαι, шi πιοῦμαι, (nex: ἔπιον, de ȣnde nopȣnч: πίε шi πῖθι, tpe: de кȣ: πέπωκα, шi nas: πέπομαι, nex: nas: ἐπόθην, шi nosit: ποτέον) вeaȣ; (fir:) nъ adъnȣ, sopвȣ. (кȣ aк:) «Πῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες». Od: I. «Αὐτὸς μὲν οἶνον, ἐγὼ δὲ ὕδωρ πίνω». Dm: (шi aвȣs:) «Πίνοντες κρητῆρας οἴνοιο». Iл: Θ. (saȣ кȣ цen eл:) «Οὐδ' ἂν τοῦ γε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης». Tкp: (шi fъpъ кazȣ) «Ποταμόνδε κατήϊε πιόμενος„. Od: K. (шi eл:) «Ἐγὼ καὶ Κλεόνικος ἐπίνομεν (se înц: οἶνον)». Tкp: вeam шi mînкam ; (шi fir:). «Τὰ φυτὰ, ὅταν, ὅσῳ ἥδεται, τοσοῦτο πίνῃ (se înц: τοῦ ἐκ Διὸς ὕδατος), μάλα ὀρθά τε αὔξεται καὶ θάλλει». Ksn:

Πινώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πινόεις, шi Πιναρὸς, (Tȣpч:) mȣpdapȣ. [πίνος]. [de ȣnde

Πινωδία (ἡ), neкȣpъцie, (Tȣpч:) mȣpdъpie.

Πίνωσις, εως (ἡ), mînжipe; (npinч:) пъtape de ȣnsoape. [πινόω].

Πισειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de лitepa Π. [πῖ, εἶδος].

Πίομαι, biit: aл лȣï πίνω. 2) (foapte pap) noet: în лoкȣ de πίνω. (Pind: Oлimв: στ').

Πίον, ονος (τὸ), neȣt: лȣï πίων. ‖ (sȣвst:) gpъsime; (npinч:) ȣntȣ, saȣ smîntînъ.

Πιόνομος (ὁ, ἡ), noet: [πίων, νομή] чeл кȣ gpase пъшȣnï.

Πίος, α, ον, noet: (pap) în лoкȣ de πίων, gpasȣ; podosȣ. [de ȣnde

Πῖος, εος -ους (τὸ), = Πῖαρ. [шi

Πιότης (ἡ), gpъsime.

Πιοῦμαι, biit: aл лȣï πίνω.

Πιόω -ῶ, biit: -ώσω, =Πιαίνω, îngpaшȣ.

Πίπερι, εως (τὸ), =Πέπερι. [de aчi] pinepȣ. [de ȣnde

Πιπερὶς, ίδος (ἡ), pomȣ de pinepȣ.

Πιπίζω, Ind: în лoкȣ de ...

Πιπίσκω, biit: -πίσω, (nex: ἔπισα) daȣ кȣïva sъ вea, adъnȣ. «Πίσω σφε Δίρκας ὕδωρ». Pind:

Πιπλάω -ῶ, шi Πίπλημι, noet: în лoкȣ de πίμπλημι.

Πίπος (ὁ), =Πιπώ.

Πιππίζω, biit: -ίσω, gȣngȣïȣ (despre nopȣmвeлȣ). [din

Πίππος (ὁ), [imit:] nȣïȣ de кoлȣmвȣ, nopȣшвeлȣ.

Πίπρα (ἡ), ȣnȣ feлȣ de nasъpe, (aлt:) πιπώ.

Πιπράσκω, [περάω, πέρνημι] biit: -περάσω, шi nas: πραθήσομαι, шi (maï întpeв:) πεπράσομαι, (tpe: de кȣ: πέπρακα, шi nas: πέπραμαι, nex: nas: ἐπράθην) vînzȣ (npinч: din кoлo de mape, шi în stpeinȣ пъmîntȣ).

Πιπράω -ῶ, шi Πίπρημι, noet: în лoкȣ de πίμπρημι.

Πιπρήσκω, Ion: în лoкȣ de πιπράσκω.

Πίπτω, [în afin: кȣ πετάννυμι] biit: πεσοῦμαι, (nex: ἔπεσον, шi ȣne-opï ἔπεσα, tpe:

de кѕ: πέπτωκα) казѕ; мъ ѕѕрпѕ (кѕ dat: кѕ преп:) «Πεσὼν ἐν κονίῃσιν». Om: «Τεύχεα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτεν». Om: (saѕ кѕ ак:) «Εἰς ἅλα πίπτει». Es: «Ῥίψαι ἐπὶ πάντας τοὺς κλήρους, τὸν δὲ παρ' αὐτὸν πεσόντα ἀναιρεῖσθαι». Плt: «Καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν„. Sкр: (saѕ кѕ џеп:) «Πεσὼν ἐκ νηὸς„. Od: К· (ші fъръ преп:). «Πεδίῳ πέσεν». Om: (saѕ кѕ adв:) "Δράγματα δ' ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε». Іл: Σ. «Κούφη σοι χθὼν ἐπάνωθεν πέσοι». Еѕр: «Καὶ ἔπεσον χαμαί». Sкр: (ші авѕол:). «Δρῦς τάμνον, ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι πίπτον» Іл: Ψ. 2) казѕ ѕndeва, saѕ asѕпра кѕlва (пъвълеѕкѕ, мъ репеzѕ); (în ръѕ) ажѕнгѕ din întîmпларе în чева. «Ἐνὶ νήεσσι πέσωμεν». Іл: N =Ἐμπέσωμεν. «Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος πέτραι ἀποθρώσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσιν, ὥς οἵ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον». Es: (ші fіг:) «Ἐς κακότητα πέσῃσιν». Om: «Πίπτουσαι (αἱ αὖραι) ἐς πόντον». Es: 3) (прin întind:) мъ оморѕ, (прінч:) ръміїѕ în локѕ. «Περσέων μὲν δὴ ἔπεσον ἄνδρες ἐς δισχιλίους». Еp: (ші кѕ џеп: кѕ преп:) «Πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος θνήσκοντες πίπτουσιν». Іл: А. 4) (fіг: despre вîntѕ) мъ алinѕ; (ші прin întind:) îmї пîерzѕ кѕражѕл, мъ вірѕіеѕкѕ, мъ înfрîngѕ. «Ἄνεμος πέσεν». Іл: П. "Ἄρτι γὰρ ἀναθαῤῥοῦντες ταῖς ψυχαῖς παρὰ πόδας ἔπιπτον πάλιν ταῖς ἐλπίσι». Плв: (ші кѕ преп:) «Μεγάλα στρατόπεδα (πράγματα) ἔπεσον ὑπὸ ἡσσόνων». Тѕч: ші Еp: 5) казѕ în порокѕл (în partea) кѕlва (în fіг: рації дела къdepea sорџілор); (de ѕnde fіг:) lаѕ оаре-каре резѕлtatѕ; мъ întîмплѕ, казѕ întр' о време оаре-каре. «Εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα πρόσοδος ἔπεσε τῷ δήμῳ». Плв: «Τὸ πεσὸν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἀργύριον». Плв: "Χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν». Плв: «Ταῦτα μὲν οὖν εἰς τὴν προτέραν ἔπεσεν Ὀλυμπιάδα». Плв: «Καραδοκήσαντα τὴν μάχην, ᾗ πεσέεται». Еp: (ші авѕол:) "Τὰ πεσόντα. «Τὰ πεπτωκότα». Лкѕ: întîмплърiле, împрежѕрърiле. 6) (шаї поѕ кѕ ак: кѕ преп:) мъ fакѕ овіектѕ de sокоteалъ, казѕ, мъ ѕѕпѕїѕ ла sокоteалъ. «Ὑπὸ λόγον πίπτει». Плв:

Πιπὼ, όος -οῦς (ἡ), [imit:] ѕпѕ felѕ de пасѕре, пѕпъзъ.

Πίσα, ης (ἡ), =Πίστρα (везї ші πεῖσα). [de ѕnde

Πίσεα (τὰ), noet: Іоn: локѕрї вълtoase, лѕпчї, лівеzї.

Πίσινος, η, ον, fакѕtѕ din мазъре. [πῖσον].

Πισμὸς (ὁ), глѕ:=Ποτισμὸς. [πίω=πίνω].

Πῖσον (τὸ), saѕ Πῖσος (ὁ), мъзъре.

Πῖσος, εος -ους, (τό), везї πίσεα.

Πίσσα, ης (ἡ), [πίτυς] smoалъ. «Ὑγρὰ πίσσα». Dsкр: каtpanѕ, пъкѕръ. 2) поеt: копачїѕ продѕкътоpѕ de smoалъ, fагѕ,врадѕ, ші чл:

Πισσαλιφέω -ῶ, віit: -ήσω, (плџ:) ѕпгѕ кѕ smoалъ. [din

Πισσαλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), ѕпѕѕ кѕ smoалъ. [πίσσα, ἀλείφω, пех: ἤλιφον]

Πισσαλοιφέω -ῶ, віit: -ήσω, = Πισσαλιφέω. [din

Πισσαλοιφὴς, έος (ὁ, ἡ), = Πισσαλιφής. [πίσσα, tpe: de кѕ: ἤλοιφα din ἀλείφω].

Πίσσανθος, εος -ους (τὸ), fлоареа (zерѕл) smoaлеї, че se sкѕрџе dintр' însa, kînd se ferве. [πίσσα, ἄνθος].

Πισσάσφαλτος (ἡ), ѕпѕ felѕ de каtpanѕ, smoaлъ (плаntікъ) ѕпітъ кѕ пъкѕръ (de пъмîntѕ). [πίσσα, ἄσφαλτος].

Πισσέλαιον (τὸ), ѕntѕ de smoaлъ; saѕ ѕntdeлеmnѕ кѕ smoaлъ, = Πίσσανθος, saѕ Πισσάσφαλτος. [πίσσα, ἔλαιον].

Πισσήεις, εσσα, εν, ші

Πισσήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt:, ші

Πισσηρὸς, ά, ὸν, =Πίσσινος. 2) =Πισσώδης. «Μόρος — ». Лкѕ: (алt:) πισσοκώνητος. [ші

Πισσίζω, віit: -ίσω, seamънѕ кѕ smoaлъ (ла faџъ, saѕ ла miрosѕ). [ші

Πίσσινος, η, ον, (fъкѕtѕ) de smoaлъ. [ші

Πισσίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вінѕ) fъкѕtѕ кѕ smoaлъ, saѕ реџінъ. [πίσσα].

Πισσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea (saѕ de felѕл) smoaлеї. [πίσσα, εἶδος].

Πισσοκαυτέω -ῶ, віit: -ήσω, арzѕ копачїѕ, saѕ zадъ, ка съ skoџѕ smoaлъ. [πίσσα, καυτός].

Πισσόκηρον (τὸ), ші Πισσόκηρος (ὁ), ѕпѕ felѕ de чеаръ реџіnoaсъ, кѕ каре îшї ѕпг ѕлеіле пе dinъѕntрѕ алвіneле. [πίσσα, κηρός].

Πισσοκονέω -ῶ, віit; -ήσω,=(saѕ греш: în локѕ de) πισσοκωνάω.

Πισσοκονία (ἡ), = (saѕ греш: în локѕ de) Πισσοκωνία.

Πισσοκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, taїѕ, smѕлгѕ перї кѕ smoaлъ; (în џеп·) ѕпгѕ кѕ smoaлъ. [ші

Πισσοκοπία (ἡ), smѕлџере de перї кѕ smoaлъ. [ші

Πισσοκοπικὸς, ή, ὸν, atinгътоpѕ de smѕлгътоpѕ de перї кѕ smoaлъ. [din

Πισσοκόπος (ὁ, ἡ), tъїеtopѕ, smѕлчътоpѕ de перї кѕ smoaлъ. [πίσσα, κόπτω].

Πισσοκωνάω (έω) -ῶ, віit: -ήσω, (плџ:)

ȣnгȣ кȣ smoaлъ. [πίσσα, κωνάω]. [de ȣnde

Πισσοκώνητος (ὁ, ἡ), ȣnsȣ кȣ smoaлъ. "Μόρος — ». noet: moaptea чeлъї че se apde ȣnsȣ кȣ smoaлъ, saȣ katpanȣ.

Πισσοκωνία (ἡ), ȣnцepe кȣ smoaлъ. [шi

Πισσοκωνίζω, biit: -ίσω, nлц: în лoкȣ de πισσοκωνάω. [πίσσα, κῶνος].

Πίσσος (ὁ), =Πίσος, mazъpe.

Πισσοτρόφος (ὁ, ἡ), xpъnitopȣ (npodȣкъtopȣ) de smoaлъ, saȣ peцinъ. (πίσσα, τρέφω].

Πισσουργέω-ῶ, biit: -ήσω, лȣкpezȣ smoaлъ, saȣ katpanȣ. [шi

Πισσούργιον (τὸ), лoкȣл, ȣnde se лȣкpeazъ smoaлъ. [din

Πισσουργὸς (ὁ), лȣкpъtopȣ de smoaлъ. [πίσσα, ἔργον].

Πισσόω -ῶ, biit: ώσω, ȣnгȣ кȣ smoaлъ, saȣ katpanȣ; (naptik:) лineskȣ smoaлъ ne o statȣъ, кa sъ 'ї їaȣ кinȣл (npeкȣm fъчeaȣ statȣapiї). 2) smȣлгȣ nepiї кȣ smoaлъ. [πίσσα].

Πίσσυγγος (ὁ), bezї πίσυγγος.

Πισσώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ, saȣ nлinȣ de (npodȣкъtopȣ de mȣлtъ) smoaлъ. [πίσσα].

Πίσσωσις, εως (ἡ), ȣnцepe кȣ smoaлъ. 2) smȣлцepe de nepї кȣ smoaлъ. [шi

Πισσωτής, οῦ (ὁ), ȣnгъtopȣ, (їap npinч:) smȣлгъtopȣ de nepї кȣ smoaлъ. «Καὶ τοῦτον παραδοθῆναι πιττωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος». Лȣч:

Πισσωτὸς, ἡ, ὸν, ȣnsȣ кȣ smoaлъ; (npin întind:) smȣлsȣ de nepї кȣ smoaлъ. [πισσόω].

Πιστάκη (ἡ), nomȣл, кape npodȣчe fistiкȣpiлe. 2) =кȣ...

Πιστάκιον (τὸ), (npinч: лa îm:) ȣnȣ feлȣ de poadъ mirdълoasъ, fistiкȣ. [πιστάκη].

Πίστευμα (τὸ), лȣкpȣ (zълoгȣ) de înкpedepe. [шi

Πίστευσις, εως (ἡ), înкpedepe, saȣ aкpeditape. [шi

Πιστευτικὸς, ἡ, ὸν, anлeкatȣ, лesniчosȣ лa кpezъmîntȣ, лesne-кpezъtopȣ. [шi

Πιστευτικῶς, adв: кȣ лesniчoasъ înкpedepe, saȣ кpezъmîntȣ. «Πιστευτικῶς ἔχειν τινί». Лкs: amȣ înкpedepe, sîntȣ înкpezȣtȣ în чineвa. [шi

Πιστευτὸς, ἡ, ὸν, înкpedinцкtȣ de чineвa кȣївa. [din

Πιστεύω, biit: -εύσω, amȣ кpedinцъ, saȣ mъ înкpezȣ în чineвa; (nas; кȣ aк: шi maї noȣ кȣ цen: eл:) mi se înкpedinцeazъ de чineвa чeвa; (шi кȣ dat: despe лȣкpȣ în a 3: neps:) se înкpedinцeazъ кȣївa чeвa în nъstpape; (шi fъpъ kazȣ) sîntȣ кpezȣtȣ, amȣ кpeditȣ. «Τίνι μᾶλλον ἄν τις πιστεύσειεν ἢ χρήματα ἢ τέκνα παρακαταθέσθαι»; Ksn: 2) daȣ кpezъmîntȣ лa чeвa, кpezȣ, къ este aшa. "Ἐκ τεκμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι μοι πιστεῦσαι συμβαίνει». Тȣч: (de ȣnde Бis:) «Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν ... ». Simв: (шi nas:) «Ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ». Skp [πίστις].

Πιστὴρ (ὁ),=Ποτιστής. [шi

Πιστήριον (τὸ), =Ποτιστήριον. [πίνω].

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, însȣfлъtopȣ de кpedinцъ, saȣ кpezъmîntȣ, indȣnлeкъtopȣ; (npin întind:) кȣpatȣ лa inimъ, neвiклeanȣ. 2) indȣnлeкъtopȣ, = Πειστικὸς. 3) nлeкatȣ, sȣnȣsȣ. [πίστις].

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, [πίνω] кȣpгъtopȣ, de въȣt. «Νάρδος—». Skp:

Πίστιος (ὁ), natponȣ aл кpedinцeлop, saȣ кpezъmînteлop (жȣpъmînteлop, înкpedinцъpiлop). (enit: aл лȣї Жoe, bezї шi πιστοφύλαξ). din

Πίστις, εως (ἡ), [πείθω] înкpedinцape, sigȣpъ domipipe despe чeвa. «Ἡ πίστις ἀπόδειξίς τις· τότε γὰρ μάλιστα πιστεύομεν, ὅταν ἀποδεδεῖχθαι ὑπολάβωμεν». Apst: (Бisep:) кpedinцъ, ȣna din чeлe tpeї шapї biptȣцї. "Πίστις ἐστὶν ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Skp: înкpedepe (în чineвa, saȣ de лa чineвa). (Fpanц:) confience, saȣ crédit. «Τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας». Ksn: sinчepitate, saȣ кȣpъцie de inimъ, чinstitȣ xapaкtepȣ, (Fpanц:) bonne foi; (pap) askȣлtape, sȣnȣnepe; (npin întind:) op чe sлȣжeшte spe înкpedinцape, dovadъ; mъptȣpie, (Fpanц:) autorite; (oвiч:) жȣpъmîntȣ; kezъшie; fъгъdȣinцъ, saȣ înвoїaлъ înкpedinцatъ npin жȣpъmîntȣ, saȣ kezъшie, =Τὰ πιστὰ. «Πίστιν τε καὶ ὅρκια ἐποιεῦντο συμμαχίης πέρι πρὸς αὐτούς». Ep: «Πίστι καταλαβόντες καὶ ὁρκίοισιν». Ep: (oвiч: îm:). «Τόν τε κοινὸν ὅρκον καὶ ἰδίᾳ καὶ ἀλλήλοις πίστεις ἐποιήσαντο». Ksn: «Πίστεσιν, αἷς λέγοντες πείθομεν». Iskp: 3) op чe (dap npinч: sлȣжвъ nȣвлiкъ, чe) se înкpedinцeazъ кȣївa, deплinъ nȣtepe, saȣ opdinȣ înкpedinцatȣ soлȣлȣї, sfetniкȣлȣї, шi чл: «Τοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τιμὰς καὶ πίστεις ἀνῆγε». Пл:

Πιστολέτης, ου (ὁ), noet: [πίστις, ὀλέω] nїepzъtopȣ (кълкъtopȣ) de кpeditȣл, saȣ кpedinцa sa.

Πιστοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкȣ de кpe-

zȣt, înкpedinцezȣ чева (кȣ dobezĭ шi чл:). [πιστοποιός]. [de ȣnde

Πιστοποίησις, εως (ἡ), înкpedinцape npin dobezĭ, шi чл:

Πιστὸς, ὴ, ὸν, [πείθω] (în цen:) de кpezȣt, saȣ bpednikȣ de кpedinцъ; (naptiк: despe oam:) кpedinчosȣ, nebiкleanȣ, чinstitȣ. «Ἑταῖρος («Φύλαξ) — ». Dm: шi Es: (шi кȣ dat: nepin:) «Πιστὸς τῇ πόλει γεγένημαι„. Ksn: 2) înкpedinцatȣ despe чева. (de ȣnde Бisep:) «Πιστοὶ». кpedinчoшĭ чeĭ че кped în Xpistosȣ, Xpistianĭ. 3) (кȣ dat:) în лoкȣ de πίσυνος, înкpedinцatȣ, nъdъжdȣitopȣ în чineba, saȣ чеba. «Τοξουλκῷ λήμματι πιστούς». Esxл: "Ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἕδρας τάδε»; Sof. «Κυσὶ καὶ πλεκταῖς πιστὸς». Плt: 4) (despe лȣкp:) op че kontpiбȣĭeшte лa înкpedinцape, bpednikȣ de кpezȣt. «Πιστὰ τεκμήρια». Esxл: «Ὅτῳ πιστὰ». Лкs: saȣ 5) sirȣpȣ, de кpedinцъ. «Ὅρκια πιστὰ„. «Τὰς ἐκείνου σπονδὰς πιστοτέρας ἐνόμιζον ἤ... Ksn: (de ȣnde obiч: eл:) «Το πιστὸν, шi (maĭ des îm:) "Τὰ πιστὰ». Лкs: жȣpъmîntȣ, кezъшie, mъptȣpie, шi чл: (bezĭ шi πίστις). «Καὶ ἐδώκαμεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ μή προδώσειν ἀλλήλους». Ksn: «Πιστὰ τὰ μέγιστα λαμβάνοντας». Ksn: «Πιστὰ ποιέεσθαι„. Ep: (шi кȣ dat:) «Οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν». Od: Λ. nȣ maĭ este кpedinцъ în mȣĭepĭ.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, [πίνω] de бъȣt.

Πιστότης (ἡ), xapaкtepȣл кpedinчosȣлȣĭ, кpedinчoшie, (Fpanц:) fideлitate· [πιστὸς],

Πιστοφύλαξ, ακος (ὁ), noet: nъzitopȣ, saȣ natponȣ de înкpedinцъpiлe date saȣ лȣate (жȣpъminte, înboĭeлĭ, шi чл:) «Ἥλιος—». Opf: (bezĭ шi πίστιος). [πιστὸς, φύλαξ].

Πιστόω -ῶ, biit: -ώσω, faкȣ ne чineba кpeditaбiлȣ (de înкpezȣt) npin лȣape de лa dînsȣл de înкpedinцъtoape mijлoaче (жȣpъminte, кezъшiĭ, шi чл:) «Πιστώσαντες αὐτὸν ὅρκοις». Tȣч: (шi mijж:) «Οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου ὡς κακὸν πιστώσομαι». Sof: (шi nas:) «Εἴ μοι ἐθέλοιτε ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονα μ' οἴκαδ' ἀπάξειν». Od: O: «Πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα». Om: Imn: 2)=Πιστοποιῶ, înкpedinцezȣ, domipeskȣ, konbinгȣ. «Χερὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσι», Iл: Φ: (шi nas:) «Εἰ δ', ἄγε δὴ, καὶ σῆμα δείξω, ὄφρα πιστωθῆτε ἐνὶ θυμῷ». Od: Φ: (шi кȣ inf: xot: anaл:) «Πιστωθεὶς, ὅτι...». Sof: [πιστὸς].

Πίστρα (ἡ),=Ποτίστρα. [πίω, πιπίσκω].

Πίστρις, εως (ἡ),=Πρίστις.

Πίστρον (τὸ), kom: basȣ de anъ, îpdȣȣ. [πιπίσκω, biit: πίσω].

Πίστωμα (τὸ), op че kontpiбȣĭeшte лa înкpedinцape (semnȣ, dobadъ, шi чл:) "Γηραλέα πιστώματα„. Esxл: în лoкȣ de πιστοὶ γέροντες. [πιστόω].

Πιστῶς, adb: кȣ кpedinцъ, saȣ înкpedinцape. «Πιστῶς ἔχειν πρὸς τινα». Ksn: a aбea înкpedepe în чineba. [πιστὸς].

Πίστωσις, εως (ἡ), înкpedinцape. [πιστόω].

Πιστωτέος, α, ον, nosit: aл лȣĭ πιστόω.

Πιστωτικὸς, ὴ, ὸν, sontpiбȣitopȣ лa înкpedinцape, înкpedinцъtiбȣ. [πιστόω].

Πισύγγιον (noate maĭ кopeкtȣ πισσύγγιον), ου (τὸ), лȣкpъtopie de nĭeĭ, nĭeлъpie. [din

Πίσυγγος, (noate maĭ кopeкt: πίσσυγγος) ου (ὁ), nĭeлapȣ; чismapȣ. [noate πίσσα].

Πίσυνος (ὁ, ἡ), [πείθω] înкpedinцatȣ, întemeĭatȣ în чеba, saȣ чineba; askȣлtъtopȣ, sȣnȣsȣ. «Θεοῖσι («Χρησμῷ) —». Om: шi Ep: «Ἡμετέρη πίσυνος κιθάρη». Opf:

Πίσυρες, ες, α, Eoл: în лoкȣ de τέσσαρες.

Πίσω, biit: aл лȣĭ πιπίσκω.

Πιτάριον (τὸ), (nлц:) op че ape firȣpa лitepeĭ Π: [πῖ].

Πιτνάω, шi Πίτνημι, шi Πίτνω, (de ȣnde npeл: ἐπιτνάμην, шi naptч: πιτνὰς) noet: în лoкȣ de πετάννυμι, întinzȣ, desfъшȣpȣ. «Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας„. Od: Λ: (шi кȣ dat:) «Ἔπιτνον ἀλωῇ». Ep: (se konf: кȣ πίλνημι, шi кȣ...

Πιτνέω -ῶ, шi (ȣne-opĭ) Πίτνω, (de ȣnde npeл: saȣ nex: aл: 2: ἔπιτνον) noet: în лoкȣ de πίπτω. «Ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου»; шi «Πίτνει χαμαὶ». Пind:

Πίτνημι, noet: în лoкȣ de πιτνάω.

Πίτνω, noet: bezĭ πιτνάω, шi πιτνέω.

Πίττα, ης (ἡ), At: în лoкȣ de πίσσα. [de ȣnde

Πιττάκιον (τὸ), бȣкatъ de pînzъ, saȣ de nĭeлe ȣnsъ кȣ aлifie, emnлastpȣ; (aлt:) πεττύκιον, [de ȣnde] netiкȣ de кîpnitȣpъ; foae de xîptie, saȣ de membpanъ; skapъ de кapte; tepfeлoгȣ de înseмnъpĭ; [de aчi maĭ noȣ] nitaкȣ, skpisoape, pъbaшȣ (къчĭ stpîngîndȣ se se fopmeazъ în nъtpatȣ кa firȣpa smoaлeĭ topnate).

Πίτταξις (ξυς), εως (ἡ), кoapnъ.

Πιττάσφαλτος, Πιττουργὸς, Πιττόω, шi чл: At: în лoкȣ de πισσάσφαλτος, шi чл:

Πιτύϊνος, η, ον, чeл din кonaчĭȣл ninȣ, saȣ moлiftȣ. «Πιτυΐνη (ῥητίνη)». peцinъ de moлiftȣ. ‖ (sȣbst:) Πιτυΐνη, ȣnȣ feлȣ de nлantъ, (noate)=Χαμαίπιτυς. [шi

Πιτυΐς, ίδος (ἡ), poada ninȣлȣĭ (moлiftȣлȣĭ), кȣкȣnapȣл; peцinъ de ninȣ. [πίτυς]·

Πιτυλεύω, віit: -εύσω, fakŭ sгomotŭ, бътînd, saŭ mішкînd mîînеле saŭ пічоареле (кŭ taktŭ ка вîsлашiĭ); бatŭ din mîînĭ ка лŭпtъторіĭ, saŭ каре se бat кŭ арmеле; (kom: în џеn:) mъ лŭпtŭ, mъ бatŭ, mъ sвîркоlеsкŭ. "Πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾶ πιτυλεύσας». Apstf: [ші

Πιτυλίζω, віit: -ίσω,=Πιτυλεύω. 2) торнŭ ка плоаеа, stропеskŭ. «Πιτυλίζειν γάλα ἐν φύλλοις». Inкр: [πίτυλος]. [de unde

Πιτύλισμα (τὸ), =Πίτυλος; (partiк:) ŭnŭ felŭ de регŭлатъ mішкаре de mîînĭ saŭ de пічоаре.

Πίτυλος (ὁ), [imit: în afin: кŭ πτίσσω, τύπτω, saŭ πίπτω] (прінч:) вЪжііtsл, saŭ вŭetsл пікътŭрелор de плоае, saŭ ал апеĭ în вîsлiре. «Πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος,,. Еŭр: (în џеn:) sгomotŭ, zoпгъitŭ (прінч:) de арmе isвindŭ se ŭna de алtа; ловitŭръ кŭ пŭmniĭ. «Ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον». Esхл: "Πόῤῥωθεν μάλα τὸν πίτυλον κατασείοντι (τῷ τράγῳ)». Sin: аtакŭ, isвiре. «Δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη φονία κατέλυσεν αἰχμά». Еŭр: (прін întind:) вîsлiре, saŭ шірŭ de вîsле. «Σκάφος ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον». Еŭр: ші "Νεὼς πίτυλος». Еŭр: корабіе гата de плекат: (fir:) tŭрвŭраре, fŭріе. «Μανίας ("Φόβου) πίτυλος». Еŭр: 2) ŭnŭ felŭ de пасъре, [de aчі] pitŭліче.

Πιτύνη, (ші челе dintр'însa) греш: în лоkŭ de πυτίνη.

Πιτυόεις -οῦς, όεσσα -οῦσα, όεν -οῦν, поet: плinŭ de пinĭ (моліфĭĭ). [πίτυς].

Πιτυοκάμπη (ἡ), omida, ші (пentrŭ asemъпътатеа fігŭреĭ) floарea моліфŭлŭĭ. [πίτυς, κάμπη].

Πιτυοκάμπτης, ου (ὁ), înковоіtорŭ, mлъdiiторŭ de моліфĭĭ (enit: ал tîлхарŭлŭĭ Sinisŭ). [πίτυς, κάμπτω].

Πιτυόστεπτος (ὁ, ἡ), înкŭпŭпatŭ кŭ моліфŭ. [πίτυς, στέφω].

Πιτυοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънiторŭ (продŭкъторŭ) de моліфĭĭ. [πίτυς, τρέφω].

Πιτυοῦσα, în контрак: în лоkŭ de πιτυόεσσα, fem: ал лŭĭ πιτυόεις. ‖ (sŭbst:) ŭnŭ felŭ de плантъ din soiŭл лантелŭĭ кŭкŭлŭĭ.

Πιτυρηνὸς (ὁ), поate în лоkŭ de πιτύρινος.

Πιτυρίας, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος, пîіne) de tъріце, saŭ zъsite (проаstъ). [ші

Πιτυρίασις, εως (ἡ), patimъ (ŭnŭ felŭ de пechinџіne), mътреацъ а капŭлŭĭ, ші а алtор пърці але tрŭпŭлŭĭ. [ші

Πιτύρινος, η, ον, ші Πιτύριος, α, ον, fъкŭtŭ de tъріце. [ші

Πιτυρίς, ίδος (ἡ), ŭnŭ felŭ de mікъ mъsліnъ (че se кŭлеџеа, ші se зъра maĭ 'nainte de a se коаче). [ші

Πιτύρισμα (τὸ),=Πιτυρίασις. [ші

Πιτυρίτης, ου (ὁ),=Πιτυρίας. [πίτυρον].

Πιτυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felŭл, saŭ asemenea tъріцелор. [πίτυρον, εἶδος].

Πίτυρον (τὸ), [πτίσσω] tъріцъ. 2) (fir:) mътреацъ de капŭ. 3) ашезътŭра ŭdŭлŭĭ ла fŭndŭ. [de unde

Πιτυρόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, капътŭ (ажŭнгŭ ла) patimъ de mътреацъ. [ші

Πιτυρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πιτυροειδὴς, tъріцоsŭ.

Πίτυς, υος (ἡ), моліфŭ, saŭ пinŭ, копачŭ реџinosŭ, невештеdŭ кŭ îndoite rimпoase fрŭnze, кŭкŭпарŭ (vezi ші πεύκη). «Πίτυος δίκην ἐκτρίβεσθαι,,. Еŭр: (пров:)= Πανωλεθρία (fiind къ ачеsta, kînd se ва tъіа одаtъ, пŭmaĭ dъ влъstаре). 2) поet: ор че se face dintр' ачеstŭ леmnŭ, (spre екs:) zadъ, корабіе, ші чл:

Πιτύστεπτος (ὁ, ἡ),=Πιτυόστεπτος.

Πιτυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка пinŭл; saŭ плinŭ de моліфĭĭ. [ші

Πιτυὼν, ῶνος (ὁ), dŭmбравъ de моліфĭĭ, saŭ кŭкŭпарĭ. [πίτυς].

Πιφαλλὶς, ίδος (ἡ),=Πίφιγξ.

Πιφάσκομαι, поet:=Φημὶ, (se konf: ші în afin: кŭ ..

Πιφαύσκω, (fъръ віit:) поet: [φάω, φαύσω] аръtŭ, fакŭ кŭпoskŭtŭ; екsпŭnŭ, бesteskŭ; (прін întind:) spŭnŭ, повеsteskŭ; ворбеskŭ. ‖ (mіж: ші пас:) черŭ а mĭ арътa, а 'mĭ spŭne, aflŭ, аŭzŭ.

Πίφηξ, ηκος, ші

Πίφιγξ, ιγγος (ὁ, ші ἡ), [imit:] ŭnŭ felŭ de пасъре mікъ. (vezĭ ші πιπὼ].

Πίω, пех: 2: de sŭп. ал лŭĭ πίνω.

Πιώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πίων, гръsŭлŭ.

Πιὼν, οῦσα, όν, пех: 2: de партч: лŭĭ πίνω.

Πίων, [πῖαρ, πῖος] ονος (ὁ, ἡ), (компар: πιότερος, -ότατος) грasŭ; (прінч: despre віte) înгръшatŭ; (fir:) poditорŭ; (în џеn:) înвілшŭгatŭ; бoгatŭ, порочitŭ. «Πίονα οἶνον». Od: 1: ‖ (neŭt:) Πῖον(τὸ),=Πῖαρ, гръsime, ші чл:

Πλαγὰ, ᾶς (ἁ), Dор: în лоkŭ de πληγή.

Πλαγγόνιον (τὸ), dim: ал лŭĭ πλαγγὼν, пъпŭшікъ. 2) ŭnŭ felŭ de ŭnsoape saŭ mіреаsmъ.

Πλάγγος (ὁ), ŭnŭ felŭ de вŭлtŭрŭ, (alt:) μόρφνος.

Πλαγγὼν [πλάσσω], όνος (ἡ), пъпѕшъ de чеаръ (rinsȣ, ші чл:).

Πλαγεὶς, εῖσα, ὲν, Dop: în локȣ de πληγεὶς. пas: пех: 2: de партч: ал лѕі πλήσσω.

Πλαγιάζω, biit: -άσω, кѕлкѕчев ; пѕїѣ пе sinemî saȣ пе алтѕл алътѕреа; (пеѕt:) плѕteskȣ кѕ волtе; (палеst:) isbeskȣ пе контраляпітъторѕл meȣ алътѕреа, їар пѕ ѕnde apъtamȣ; (de ѕnde fir:) amъцeskȣ, înшелȣ (везї ші κλιμακίζω); грam:)=Κλίνω, деклinȣ. πλάγιος]. [de ѕnde

Πλαγιασμὸς (ὁ), кѕлкаре; saȣ пѕпере de чева алътѕреа.

Πλαγιαυλίζω, biit: ίσω, кîntȣ кѕ...

Πλαγίαυλος (ὁ), ѕпȣ felȣ de flѕерȣ, кѕ каре se кîntъ џinѕtȣ алътѕреа кѕ вѕzеле (ка Itл: flaѕtȣ, ші тѕрч: naiȣ). 2) (adіекt:) кîntъторȣ кѕ astfeл de instpѕmîntȣ. [πλάγιος, αὐλὸς.

Πλαγιόκαρπος (ὁ, ἡ), (botn: чел кѕ роа da sa ешітъ п' алътѕреа. [πλάγιος, καρπὸς]

Πλαγιόκαυλος ὁ, ἡ), (botn:) чел кѕ коtорѕл кѕлкаtȣ. [πλάγιος, καυλὸς].

Πλάγιος, [πλάγος, saȣ πλὰξ, везї ші πλαίσιον] α saȣ ος, ον, кѕлкаtȣ, пїеzішȣ, opizontaлȣ; пѕџin чева повîрпit. în лаtѕре, saȣ ла вале; kostішȣ. «Πότερα, τὸ κλίμα ὀρθὸν τίθεις ἢ καὶ πλάγιόν τι». Ksn: «Ἱππασάμην οὔτε πλαγίου οὔτε κατάντους φειδόμενος». Ksn: «Πλαγίοις καὶ πλατέσι τοῖς ξίφεσι παίειν». D: Kas: (ші fir:) «Παντὶ λόγῳ πλαγίους ὥσπερ πνεύματι παραδιδόναι ἑαυτοὺς». Пл: 2) пѕsȣ алътѕреа, алътѕрашȣ, «Τὰ πλάγια κέρατα». Takt: koastele ілапџеї (de ѕnde) "Πλαγίους λαβεῖν τοὺς πολεμίους„. Лks: sъ'ї апѕче п'алътѕреа. "Ἐν πλαγίου». (ші fir:) «Εὐλήπτους καὶ πλαγίους παραδιδόναι». Лks: 3) (fir:) вікленȣ. кѕ doъ feџe, îndoiosȣ; (ѕпе-орї) fpikosȣ «Πλάγιαι φρένες». Пind: «Πλάγιον αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, ἐφεδρεύοντα τοῖς καιροῖς». Плв: 4) (грam:) "Πλάγιαι πτώσεις». челе treї kazѕрї dѕпе nominatiвȣ (пѕmitȣ dpentȣ) обліче (кѕлкаte). ‖ (пеѕt:) Πλάγιον, adв: în локȣ de πλαγίως.

Πλαγιοσύντακτος (ὁ, ἡ), грam: akopdatȣ кѕ kazȣ облікȣ. [πλάγιος, συντάσσω].

Πλαγιότης (ἡ), посіџіа кѕлкаtѕлѕї, saȣ пїеzішѕлѕї; (грam:) sintaksȣ în kazȣ облікȣ. [πλάγιος].

Πλαγιοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzітоpȣ de латѕреле оштіріï. [πλάγιος, φύλαξ].

Πλαγιόω -ῶ, biit: -ώσω, =Πλαγιάζω.[ші

Πλαγίως, adв: кѕлкаt ; повîрпit întp' о парtе; пїеziш; (fir:) вікленеште; (despre кѕвîntȣ) пе rivite. [πλάγιος].

Πλαγκτὴρ (ὁ), поеt: ръtъчіtорȣ; saȣ ръtъчіtȣ (пеtерпікȣ). [ші

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, ръtъчіtȣ, пеstatорпікȣ ла ѕпѕ локȣ ; (fir:) ameџitȣ, ѕлѕitȣ, zъпаtікȣ. [πλάζομαι]. [de ѕnde

Πλαγκτοσύνη (ἡ), поеt: =Πλάνη, ръtъчіре din локѕ în локȣ. [ші

Πλαγκτὺς, ύος (ἡ) поеt: =Πλαγκτοσύνη.

Πλάγξω, biit: ал лѕї πλάζω.

Πλάγος, saȣ Πλᾶγος, εος -ους (τὸ),Епігр: партеа din латѕре; коаstъ de мѕnte [πλάζω].

Πλαγχθεὶς, εῖσα, έν, пas: пех: 1. de партч: ал лѕї πλάζω.

Πλαδαρὸς, [πλάδος] ά, όν, foapte ѕmedȣ, апоsȣ ; (прін întind: ка вѕреtеле молешitȣ (de ѕmezeaлъ), fleшкъіtȣ; (fir:, fъръ гѕstȣ. (se konf: кѕ κλαδαρός). (de ѕnde

Πλαδαρότης (ἡ), моліч іѕпе. fleaшкъ. [ші

Πλαδάρωμα(τὸ), =Πλάδος, ші Πλαδαρότης.

Πλαδάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ молешitȣ, fleшкъіtȣ; de мѕлtъ ѕmezeaлъ înчепȣ а мѕчezi, saȣ а пѕtpezi. «Οὖλα πλαδῶντα», Dskp: ѕmflate de skорвѕtȣ; [πλάδος].

Πλαδιάω -ῶ, Лакп: [πλάζομαι) fakȣ, saȣ ворвеskȣ певѕпаtіче лѕкрѕрї (ка ѕпȣ копілѕ мікȣ).

Πλάδη (ἡ), поеt: în локȣ de πλάδος.

Πλαδόεις, εσσα, εν, поеt: în локȣ de πλαδαρός. [din

Πλάδος (ὁ), преа мѕлtъ ѕmezeaлъ; (прін ѕрm:) молешіре, (fir: de stomaxȣ, mі чл:); înчепере de пѕtpezipe, мѕчezeaлъ.

Πλαδῶν, поеt: Ion: în локȣ de πλαδῶν, партч: ал лѕї πλαδάω.

Πλαδώδης, εος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de πλαδαρὸς. [πλάδος].

Πλάζω, biit: πλάγξω, (пех: пas: ἐπλάγχθην) поеt: în локȣ de πλανῶ, ръtъчеskȣ, fakȣ пе чіпева а еші din калеа sa; депърtеzȣ. «Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς». Іл: А: (fir:) skoџȣ din minџї, ѕлѕеskȣ; (пas: saȣ між:) îmї пїерzȣ дрѕмѕл, esȣ din калеа mea, mъ ръtъчеskȣ (проп: ші fir:).

Πλαθάνη (ἡ), ші Πλάθανον (τὸ), ші Πλάθανος (ὁ), [πλάσσω] масъ potѕndъ, saȣ теж-геа, пе каре se fopmeazъ пїinea ші чл:

Πλαθείην, поеt: пas: пех: 1: de noft: ал лѕї...

Πλάθω, (fъръ biit:) поеt: în локȣ de πελάζω, мъ апропіȣ

Πλαίσιον (τὸ), firѕръ пъtраtъ прелѕпгъ; (прін întind:) ор че este fъкѕtȣ întp' ast-

feл de firѕpъ, (sпpe eкs:) каліпѕ de къpъmizĭ (vezĭ шi πλινθίον); (ĭap npinч:) tpѕпъ de ostaшĭ în astfeл de firѕpъ; (de ѕnde) «Εἰς τὰ πλαίσια (aлt: εἰς τὰ πλάγια) βάλλειν». D: Kas: a isbi oastea în коaste.

Πλαισὸς, ἡ, ὸν,=Βλαισὸς.

Πλακεὶς,, εῖσα, ὲν,, пas: пex: 2: de пaptч: aл лѕĭ πλέκω.

Πλακερὸς, ὰ, ὸν, чeл în fopmъ de плaкъ. [шi

Πλάκινος, η, ον, компѕsѕ din плакъ, saѕ skîndѕpъ. «Τρίπους—„, Eпгр: [шi

Πλακὶς, ίδος (ἡ), пatѕ de flopĭ лa sepвъtoapea Пanateneелор. [шi

Πλακίτης, ου (ὁ), шi Πλακῖτις, ιδος (ἡ), чeл кa o плакъ, плeoшtitѕ. [шi.

Πλακόεις -οῦς, εσσα -οῦσα, όεν -οῦν, поet: întinsѕ în fopmъ de плакъ, плeoшtitѕ; шesѕ, netedѕ. «Χώρῳ ἐνὶ πλακόεντι». Opf: [πλὰξ].

Πλακουντάριον (τὸ), dim: aл лѕĭ πλακούντιον.

Πλακουντηρὰ (τὰ), пpъжitѕpĭ în fopmъ de плъчintъ. [πλακοῦς].

Πλακουντικὸς, ἡ, ὸν, de плъчintъ. [шi

Πλακούντιον (τὸ), dim: aл лѕĭ [πλακοῦς].

Πλακουντοποιία (ἡ), fачepe (meшteшѕгѕ) de плъчinte, плъчintъpie. [шi

Πλακουντοποιικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ плъчintapѕлѕĭ, saѕ плъчintъpii. [din

Πλακουντοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopѕ de плъчinte. || (sѕвst:) плъчintapѕ. [πλακοῦς, ποιὸς].

Πλακουντώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл de feлѕл saѕ de fopma плъчinteлор. [din

Πλακοῦς, οῦντος (ὁ), în kontpaкц: în лoкѕ de πλακόεις (se înц: ἄρτος), пîine în fopmъ de плакъ, întinsъ, tѕptъ (azimъ); (ĭap npinч:) пpъжitѕpъ, (de aчi) плъцintъ. 2) (din asemъn: firѕpeĭ) sъmînцъ de пaлвъ.

Πλακόω -ῶ, вiit: -ώσω, акопеpѕ, saѕ къптѕшeskѕ кѕ плъчĭ. [πλὰξ].

Πλᾶκτρον (τὸ), Dop: în лoкѕ de πλῆκτρον.

Πλάκτωρ, ορος (ὁ), Dop: în лoкѕ de πλήκτωρ.

Πλακώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de плакъ, întinsѕ, плeoшtitѕ. 2) акопеpitѕ кѕ плакъ, saѕ коажъ. [πλὰξ].

Πλακωτὴς, οῦ (ὁ), акопеpitopѕ кѕ плъчĭ. [шi

Πλακωτὸς, ἡ, ὸν, акопеpitѕ кѕ плъчĭ. [πλακόω].

Πλὰν, adв: Dop: în лoкѕ de πλὴν.

Πλανάω -ῶ, вiit: -ήσω, ръtъчeskѕ пe чineвa; (fir:) amъцeskѕ, skoцѕ din minцĭ; (mіж:) mъ ръtъчeskѕ, пĭepzѕ dpѕmѕл; (npin кpm:) околeskѕ în коачĭ шi 'n коло; (fir:) mъ amъцeskѕ. [шi

Πλανέομαι, Ion: în лoкѕ de πλανάομαι. [din

Πλάνη (ἡ), ръtъчipe, пĭepdepe de dpѕmѕ; (fir:) amъцipe, înшeлъчĭѕne; пenemepipe.

Πλάνημα (τὸ), op че kontpiвѕĭeшte лa ръtъчipe; ръtъчitѕpъ. [πλανάομαι].

Πλάνης, ητος, saѕ ῆτος (ὁ), кape ѕmвлъ ръtъчit. «'Αστέρες—». (aлt:) πλανῆται.

Πλανησίεδρος (ὁ ἡ), чeл fъpъ шedepe statopnikъ, ръtъчitopѕ кѕ лoкѕinцa sa. [πλάνησις, ἕδρα].

Πλάνησις, εως (ἡ), ръtъчipe (akt: saѕ пas:); (fir:) amъцipe. [шi

Πλανητέον, пosit: aл лѕĭ [πλανάω].

Πλανητεύω, вiit:=Πλανῶμαι, ръtъчeskѕ, ѕmвлѕ ръtъчindѕ mъ. [din

Πλανήτης, ου (ὁ),= Πλάνης, ръtъчitopѕ, пestatopnikѕ лa ѕпѕ лoкѕ. "Πυρετοὶ πλανῆται». Гaл: (ĭap npinч: кa sѕвst:) «Πλανῆται, (se înц: ἀστέρες)». плaпeцiĭ, кape se învîptesk înпpeжѕpѕл soapeлѕĭ. [πλανάομαι]. [de ѕnde

Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвѕitopѕ, saѕ sѕпѕsѕ лa ръtъчipe; oвiчпѕitѕ, îndemînatikѕ a ръtъчi, saѕ a se ръtъчi; însѕшitѕ ръtъчitopѕлѕĭ.

Πλανῆτις, ιδος (ἡ), fem: aл лѕĭ πλανήτης.

Πλανητὸς, ἡ, ὸν, sѕпѕsѕ лa ръtъчipe, saѕ mішкаpe; (fir) пѕtinчosѕ a se amъцi. [πλανάομαι].

Πλάνιος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкѕ de πλάνος. [πλάνη].

Πλανόδιος, α, ον, ръtъчitѕ din кaлe. || (sѕвst: fem:) «Πλανοδία». dpѕmѕ пĭepdѕtѕ, ръtъчipe în кaлe. [πλάνη, ὁδὸς].

Πλάνος (ὁ, ἡ), ръtъчitopѕ, saѕ ръtъчitѕ. «'Αστέρες πλάνοι». Manet: плaпeцiĭ. || (sѕвst:) minчinosѕ, amъцitopѕ. 2) în лoкѕ de πλάνη, ръtъчipe; (oвiч: fir:) amъцipe, momeaлъ; saѕ гpeшeaлъ, aвatepe din dpeптѕ. "Φρενῶν—». Eѕp:

Πλανοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: [πλάνος, στείβω] кълкatѕ de ръtъчiцĭ.

Πλανύττω, вiit: -ύξω,=Πλανῶμαι.

Πλανώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πλανητικὸς.

Πλὰξ, ακὸς (ἡ), [πλάσσω] (în цen·) [de aчi] плакъ; (npinч:) лesпede пeтedѕ de пĭatpъ, saѕ mapmѕpъ întinsъ; foae de пpъжitѕpъ, шi чл:; (fir:) шesѕ, kîmпie пeтedъ. «Χεῤῥονησίαν πλάκα σπείρει». (шi aвѕs:) «Πόντου πλάκα». Hind:

Πλᾶξεν, Dop: пoet: în лoкѕ de ἔπληξεν. a 3: sinr: пeps: de пex: хot: aл лѕĭ πλήσσω.

Πλάξιος (ὁ, ἡ),=Πλακερὸς.

Πλάξιππος (ὁ, ἀ), Dop: în локꙋ de πλήξιππος.

Πλάσας, ασα, αν, nex: de партч: ал лꙋї πλάσσω.

Πλάσις, εως (ἡ), sꙋbst: ал лꙋї πλάσσω, плъsmꙋire; formare, креаре; (mꙋsiк:)== Πλάσμα. [ші

Πλάσμα (τὸ), плаsmъ, formaцie, înкiпꙋitꙋръ (прінч: de чеаръ, saꙋ ґinsꙋ); креаtꙋръ; (fir:) пъsкочitꙋръ a imaцinaцii (лꙋкрꙋ плъsmꙋitꙋ, neînfiinцatꙋ); прічinꙋire пꙋsъ înainte; (mꙋsiк:) formarea гласꙋлꙋї sпре maї шꙋлtъ îndꙋлчire a аꙋzꙋлꙋї; (ptp:) префъкꙋtъ, (прin ꙋрm: ръꙋ postitъ) деклаmaцie. [πλάσσω]. [de ꙋnde

Πλασματίας, ου (ὁ), їꙋbitорꙋ de a плъsmꙋі în imaцinaцia sa, a повесті басне; (despre кꙋвîntꙋ) fabꙋлоsꙋ. [ші

Πλασματικὸς, ἡ, ὸν, чел кꙋ плъsmꙋірї, meштешꙋцitꙋ. [de ꙋnde

Πλασματικῶς, adв: în кiпꙋ плъsmꙋitꙋ, meштешꙋцitꙋ (neadeвъratꙋ).

Πλασματογράφος (ὁ, ἡ), skriitорꙋ de плаsme, de fabꙋлоase повестї. [πλάσμα, γράφω].

Πλασματώδης, εος (ὁ, ἡ), каре seamъnъ a плаsmъ, fabꙋлоsꙋ. [πλάσμα].

Πλάσσω (ττω), вііt: πλάσω, (пas: tре: de кꙋі πέπλασμαι) [imit: în afin: кꙋ πλήσσω] fакꙋ; formezꙋ, înкiпꙋїeskꙋ (прінч: din лꙋкрꙋрї mлъdioase, пъmîntꙋ, чеаръ, ші чл:); (în цen:) formezꙋ; (fir:) deпрinzꙋ; (овіч:) înкiпꙋїeskꙋ, пъsкочeskꙋ кꙋ mintea mea; (mіж:) mъ префакꙋ, mъ фъцъреskꙋ. «Πλάττομαι τὸν εἰδότα». Лкs: fакꙋ пе штiꙋtꙋ, saꙋ mъ fакꙋ, къ штiꙋ. «Πλασάμενος σχῆμα τραγικὸν». Dm: însꙋшindꙋ 'mї formъ traцiкъ; (ші пas:) Πεπλασμένος, η, ον, == Πλαστὸς, префъкꙋtꙋ, minчinoꙋsꙋ.

Πλάστειρα (ἡ), поеt: în локꙋ de πλάστρια (fem: ал лꙋї...

Πλαστὴρ (ὁ), поеt: în локꙋ de ...

Πλάστης, ου (ὁ), formъtорꙋ de чева (прінч:) din пъmîntꙋ, чеаръ, ші чл:; statꙋарꙋ; (în цen:) креаtорꙋ. [πλάσσω].

Πλαστίγγιον (τὸ), dim: ал лꙋї...

Πλάστιγξ, [πλήσσω] ιγγος (ἡ), tîрколꙋл кꙋmпенелор; (прin întin:) кꙋmпенеле; (de ꙋnde поеt:) жꙋгꙋл каілор; (ꙋne-орї)==Κοτταβεῖον; (хірꙋрц:) sпетеазъ, saꙋ skîndꙋріkъ de легаt oase frînte; (поеt:) вічїꙋ.

Πλάστις, ιδος (ἡ), fem: ал лꙋї πλάστης.

Πλαστογραφέω -ῶ, вііt: -ήσω, fакꙋ minчinoꙋsꙋ înskрisꙋ, плаstографie, (ad:) imitꙋ віклеnеште skрisoarea кꙋїва. [ші

Πλαστογραφία (ἡ), плаstографie, віклеаnъ imitare a skрisoareї кꙋїва; (прin întind:) minчinoꙋsꙋ, плъsmꙋitꙋ înskрisꙋ. [din

Πλαστογράφος (ὁ, ἡ), плаstографꙋ, skрiitорꙋ de плъsmꙋite (minчinoase) înskрise, saꙋ imitъtорꙋ sпре amъцire de skрisoarea кꙋїва; (ꙋne-орї) == Πλασματογράφος. [πλαστὸς, γράφω].

Πλαστοκατήγορος (ὁ, ἡ), пірîtорꙋ de чінева пентрꙋ плъsmꙋitъ (neadeвъratъ) віnъ, adꙋкъtорꙋ de minчinoasъ пîръ. [πλαστὸς, κατήγορος].

Πλαστοκόμης, ου (ὁ), пꙋрtъtорꙋ de minчinoꙋsꙋ пъръ. [πλαστὸς, κόμη].

Πλαστολάλος (ὁ, ἡ), == Πλαστολόγος. [πλαστὸς, λάλος].

Πλαστολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, ворвeskꙋ плъsmꙋite (minчinoase) ворве. [din

Πλαστολόγος (ὁ, ἡ), sпꙋitорꙋ (повеstitорꙋ) de плъsmꙋitꙋрї; minчinoꙋsꙋ, înшелъторꙋ. [πλαστὸς, λόγος].

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, formatꙋ din пъmîntꙋ (чеаръ ші чл:); (în цen:) фъкꙋtꙋ, konstrꙋitꙋ; (fir:) minчinoꙋsꙋ, префъкꙋtꙋ. «Οὐ πλαστὴν τὴν φιλίαν παρείχοντο,,. Ksn: 2) == Καταπλαστὸς.

Πλαστουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, креезꙋ, formezꙋ. [πλαστουργὸς]. [de ꙋnde

Πλαστούργημα (τὸ), лꙋкрꙋ de formъtорꙋ, saꙋ formъtꙋръ (прінч:) din пъmîntꙋ, чеаръ, ші чл:

Πλαστουργὸς (ὁ), лꙋкръторꙋ de лꙋкрꙋрї formate din materiї шлъdioase (пъmîntꙋ, чеаръ ші чл:); (în цen:) креаtорꙋ, formъtорꙋ; (fir:) == Πλαστολόγος. [πλαστὸς, ἔργον].

Πλάστρια (ἡ), fem: ал лꙋї πλάστης.

Πλάστρον (τὸ), черчелꙋ. [πλάσσω].

Πλαστῶς, adв: în кiпꙋ minчinoꙋsꙋ, префъкꙋtꙋ; фъцъреште, віклеnеште. [πλαστός].

Πλάτα, ας (ἁ), Dop: în локꙋ de πλάτη.

Πλαταγέω -ῶ, вііt: -ήσω, цъкъпеsкꙋ, плеsnеskꙋ (sпре екs: ка доъ тꙋпꙋрї лъtъреце чокnindꙋ se ꙋnꙋл de алтꙋл). (strъm:) isвeskꙋ чева în кiпꙋ de a skoate o asemenea плеsnitꙋръ, (Franц:) claquer; (ел:) батꙋ înпалme. «Πλατάγησον στήθεα». Bionꙋ. (ші ел:) «Ὁ παῖς ἐχάρη καὶ πλατάγησε νικήσας». Ткр: (ші шіж:) «Θαλάμων θύραι ἐπλαταγοῦντο». Епгр: [din

Πλαταγὴ (ἡ), [πλατάσσω] ꙋnꙋ felꙋ de instrꙋmiutꙋ, каре mішкîndꙋ se, saꙋ ловindꙋ se фаче ꙋnꙋ felꙋ de sgomotꙋ, цamпара, хîрїitoare, saꙋ skîрцiitoare (везї ші κρόταλον). 2) == кꙋ...

Πλατάγημα (τὸ), цъкъпitꙋръ (прінч: din isвire de доъ лътъреце тꙋпꙋрї între din-

seле), (Franц:) claquement; (în цеn:) tronкъnitsръ,пlesnitsръ, ші чл: [πλαταγέω].

Πλαταγίζω, biit: -ίσω, = Πλαταγέω; (npinч:) stpirš кa rîska (snde алцiĭ îndrent: πλατυγίζω). [ші

Πλαταγὼν -ῶνος(ὁ),=[πλαταγή].[de snde

Πλαταγωνέω -ῶ, biit: -ήσω, =Πλαταγέω (npinч: npin πλαταγὼν). [ші

Πλαταγώνιον (τὸ), dim: ал лsĭ πλαταγὼν. 2) (îm:) foiле flоареĭ макsлsĭ (fiind къ npin пlesnitsра лор fiind întinse пе formътsра de черкš a деџетелор челsĭ mape ші челsĭ de ал doiлea a mîneĭ stînџe, ші isbite кs палма челеĭ drente rîчĭaš, de se ĭsbesk, sšš ns).

Πλάταμος (ὁ), stînкъ латъ (întinsъ) în faцa mъpiĭ. [de snde

Πλαταμώδης, εος (ὁ, ἡ), întinsš, лъцitš кa πλάταμος. [ші

Πλαταμὼν, ῶνος (ὁ), локš латš (întinsš) пе цъpmsл mъpiĭ; пĭatpъ netedъ (плакъ) ешitъ псцin afapъ în mapџinea saš în faцa mъpiĭ. «Λείῳ ἐπὶ πλατομῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα κύμασι, χειμερίη δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἅλμη». Апдп:

Πλατάνιος, α, ον, чел de платanš. «Μῆλα πλατάνια». At: snš feлš de mepe. [πλάτανος].

Πλατανιστὴς, οῦ (ὁ),= Πλατανὼν [poate греш: în локš de Πλατανιστοῦς]. 2) snš feлš de пеште (bezĭ ші πλάταξ). [ші

Πλατανίστινος, η, ον, = Πλατάνιος. [din Πλάτανιστος (ἡ),=[Πλάτανος]. [de snde

Πλατανιστοῦς, οῦντος (ὁ), = Πλατανών.

Πλάτανος (ἡ), [πλάτος] платanš, snš feлš de копачĭš кs frsnze лate. [de snde

Πλατανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭsл (saš asemenea) платansлsĭ; saš плinš de платanĭ. [ші

Πλατανών, ῶνος (ὁ), dsmбpaвъ de платanĭ.

Πλάταξ, ακος (ὁ), snš feлš de пеште, [poate de ачĭ] плъtiкъ [πλάτος].

Πλατάσσω, [imit:] biit: -άξω, rлs: = Πλαταγέω.

Πλατεῖα (ἡ), bezĭ πλατύς. [de snde

Πλατειάζω, biit: άσω, posteskš (pponsnцš) zічеpiле кs лapгъ rspъ (кa Dopienĭ din npiчina deseĭ întpebsinцъpĭ a вокалеĭ α), (алt:) πλατυστομέω. 2) (Лакоn:) лобеskš кs палма (πλατείᾳ τῇ χειρί, кs латsл mîneĭ). [ші

Πλατειάσδω, Dop: în локš de πλατειάζω. [de snde

Πλατειασμὸς (ὁ), postipe de вopбe кs rspa латъ (bezĭ вербsл).

Πλατεῖον (τὸ), tъбліцъ de лemnš латъ, saš пinaкidъ (пе каре skpisъ se pesnîndĭa ostъшĭaska лоjінкъ). [ші

Πλατέως, adb: лat, în лaprš; saš înбilшsrat.

Πλάτη (ἡ), naptea чea латъ a opкъpsĭa tpsnš, (ĭap npinч:) a bîsлeĭ; (npin întind:) bîsлъ; (poet:) кораbie; (sne-opi) faцa mъpiĭ; лonatъ de bîntspat; чomarš пъstopeskš, ал къpsĭa snš къпъtiĭš este латš: (îm:) челе maĭ лate koaste a ле tpsnsлsĭ; sпinapea. [πλάτος].

Πλάτιγξ, ιγγος (ἡ), =Πλάτυγξ.

Πλατίον (τὸ), dim: ал лsĭ πλάτη.

Πλατίον adb: Dop: în локš de πλησίον.

Πλάτϊς, (în локš de πελάτις) ιδος (ἡ), poet: [πελάζω] msĭepe soaцъ.

Πλατίστακος (ὁ), snš feлš de пеште =Πλάταξ, [poate de ачĭ] плъtiкъ. [din

Πλάτος, εος -ους (τὸ), лъцime; лъpцime. «Ἐν πλάτει, saš «Κατὰ πλάτος». Лкs: = =Πλατέως, пе лaprš, întins. [de snde

Πλατέω -ῶ, biit: -ώσω, = Πλατύνω.

Πλάττω, biit: -πλάσω, At: în локš de πλάσσω.

Πλατυάμφοδος (ὁ, ἡ), чел кs лapцĭ pesnîntiĭ, saš sлiцe, (rpam: ekspл: a лsĭ εὐρυάγυια). [πλατὺς, ἄμφοδος].

Πλατυαύχην, ενος, (ὁ, ἡ), чел кs латš гpsmazš. [πλατὺς, αὐχήν].

Πλατυγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел кs лaprš (mape) pînteчe, [πλατὺς, γαστήρ].

Πλατυγίζω, [πλάτυγξ] biit: -ίσω, isbeskš апа кs naptea чea латъ a bîsлeĭ; (npin întind:) bîsлezš. 2) = Πλαταγέω (bezĭ πλαταγίζω); (fir:) вopбeskš mape, лat.

Πλατύγλωσσος (ὁ, ἡ), чел кs латъ лimбъ; (npin întind:)=Πλατύστομος(bezĭ ziч:). [πλατὺς, γλῶσσα].

Πλάτυγξ, υγγος (ἡ), naptea чea латъ a bîsлeĭ. [ші

Πλατύζομαι,= Πλατυγίζω, вopбeskš лat, mape. [πλατύς].

Πλατύκαρπος (ὁ, ἡ) чел кs латš podš. [πλατὺς, καρπὸς].

Πλατύκαυλος (ὁ, ἡ), чел кs латš кочеanš, кotopš. [πλατὺς, καυλός].

Πλατύκερκος (ὁ ἡ), чел кs латъ кoadъ. [πλατὺς, κέρκος].

Πλατύκερως, ω saš ωτος (ὁ, ἡ), чел кs лate коapne. [πλατὺς, κέρας].

Πλατυκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кs капsл лъtъpeцš. [πλατὺς, κεφαλὴ].

Πλατυκορία, ші Πλατυκορίασις, εως (ἡ), чеа

neste natȣpъ лъцire a лȣminiцeĭ окĭȣлȣĭ, шi чea dintp' aчeasta întȣneкape a вedepiĭ. (вezĭ шi μυδρίασις). [πλατὺς, κόρη].

Πλατυκὸς, ἡ, ὸν, лatȣ; întinsȣ; înвiлшȣratȣ. [πλατὺς].

Πλατυκύμινον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de kiminȣ лъtъpeцȣ. [πλατὺς, κύμινον].

Πλατυκῶς, adв: în лapгȣ, întins. [πλατυκὸς].

Πλατυλέσχης, ου (ὁ), лatȣ (mape) въpfitopȣ. [πλατὺς, λέσχη].

Πλατυλίσγων, ονος (ὁ), (плц:). ȣnȣ feлȣ de apшeȣ, saȣ лопатъ de fepȣ кȣ къпъtiĭȣ лatȣ. [πλατὺς, λίσγος].

Πλατυλόγος (ὁ, ἡ), вopвitopȣ пe лapгȣ, întins. [πλατὺς, λόγος].

Πλατύλογχος (ὁ, ἡ), înapmatȣ кȣ лatъ sȣлiцъ. || (sȣвst:) Πλατύλογχον, sȣлiцъ кȣ лatȣ вîpfȣ. [πλατύς, λόγχη].

Πλατύνω, вiit: -υνῶ, (пas: tpe: de кȣ: πεπλάτυμμαι, шi πεπλάτυσμαι) лъpцeskȣ; întinzȣ; mъpeskȣ; (miж: fiг:) вopвeskȣ mape, mъ fълeskȣ. [πλατὺς].

Πλατύνωτος (ὁ, ἡ), чeл кȣ snate лatȣ. [πλατὺς, νῶτος].

Πλατυόνυχος (ὁ, ἡ), гpeш: în локȣ de πλατυώνυχος. [πλατὺς, ὄνυξ].

Πλατυόφθαλμος (ὁ. ἡ), чeл кȣ окĭ лapцĭ (mapĭ). || (sȣвst:) Πλατυόφθαλμον (τὸ), pistiкȣл (fiind къ въпsind кȣ aчesta цeneлe fъчeaȣ a se apъta окiĭ maĭ mapĭ). [πλατὺς, ὀφθαλμός]

Πλατύουρος (ὁ, ἡ), чeл кȣ лatъ коadъ. [πλατὺς, οὐρὰ].

Πλατύπιλος (ὁ, ἡ), (коĭfȣ) чeл кȣ лatъ къпъtȣшeaлъ de пîsлъ; (npin ȣpm:) mape. [πλατὺς, πῖλος].

Πλατυπόρφυρος (ὁ, ἡ), чeл кȣ лatъ пop fipie вatъ, saȣ mapцine. [πλατὺς, πορφύρα].

Πλατύπους, οδος (ὁ, ἡ), чeл кȣ пîчoape лate. [πλατὺς, ποῦς].

Πλατυπρόσωπος (ὁ, ἡ), лatȣ лa oвpazȣ. [πλατὺς, πρόσωπον].

Πλατύπυγος (ὁ, ἡ), чeл кȣ кȣpȣ лatȣ,= Εὐρύπρωκτος; (fiг:) "Ναῦς—». коpaвie лatъ лa fȣndȣ, saȣ лa кapenъ. [πλατὺς, πυγή].

Πλατυῤῥημοσύνη (ἡ), вopвipe лatъ, mȣлtъ въpfipe; saȣ вopвipe mape. [πλατὺς, ῥῆμα].

Πλατύῤῥιν (-ρὶς), -ρίνος (ὁ, ἡ), лatȣ лa nasȣ. [πλατὺς, ῥὶν, ῥὶς].

Πλατύῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), чeл кȣ лatъ кȣpцepe, лatȣ. «Ποταμὸς—» Лкs: [πλατὺς, ῥόος, οῦς].

Πλατύῤῥυγχος (ὁ, ἡ), чeл кȣ лatȣ вotȣ, saȣ чoкȣ. [πλατὺς, ῥύγχος].

Πλατύῤῥυμος (ὁ, ἡ), чeл кȣ лate ȣлiцe. [πλατὺς, ῥύμη].

Πλατὺς, εῖα, ὺ, лatȣ, лapгȣ; întinsȣ, deskisȣ. "Τελαμὼν («Ἑλλήσποντος)—,,. Om: «Τεῖχος («Φάσγανον) πλατὺ,,. Ткp: (fiг:) «Γέλως—». Apstf:=Καγχασμὸς. (шi în локȣ de adв:) «Πλατὺ γελᾷν». Fiлstp: «Οἱ πλατεῖς». Лкs: гpaшiĭ. || (sȣвst: fem) «Πλατεῖα (se înц: ὁδὸς), ȣлiцъ mape, saȣ пiaцъ; (se înц: χεὶρ), пaлma. || (neȣt:) «Τὸ πλατὺ,,. Ksn: kîmпie. «Ἐν πλατεῖ,,. Лкs: în лapгȣ (în локȣ deskisȣ). 2) (npin întind: de лa mape) sъpatȣ. «Τὰ νότια ὕδατα πλατύτερα, καὶ τα πρῶτα τῶν μετοπωρινῶν». Apst· [πλάτος].

Πλατύσαρκος (ὁ, ἡ),=[Πολύσαρκος, гpasȣ. [πλατὺς, σὰρξ].

Πλατύσημος (ὁ, ἡ), [πλατὺς, σῆμα]=Πλατυπόρφυρος; «Ἡ πλατύσημος (se înц: ἐσθὴς)». хаĭna patpiчiiлop în Poma, (Лat:) laticlavia. (înпpot: de στενόσημος).

Πλάτυσμα (τὸ), (în цen:) op чe лatъ konstpȣкцie, (snpe eks:) плакъ, шinъ de fepȣ, пînzъ de emплastpȣ, шi чл: «Πλάτυσμα μυῶδες». mȣшkiȣ лatȣ. [шi

Πλατυσμάτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ πλάτυσμα. [шi

Πλατυσμὸς (ὁ), лъцipe (akt: saȣ пas:); (npin întind:) лъpцime; (fiг:) fълipe, înrîmfape. [πλατύνω].

Πλατύστερνος (ὁ, ἡ), лatȣ лa пĭeptȣ. [πλατὺς, στέρνον].

Πλατυστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskȣ кȣ гȣpъ лapгъ (кa Dopieniĭ din npiчina deseĭ întpeвȣinцъpĭ a вокaлeĭ α),=Πλατειάζω. [din

Πλατύστομος (ὁ, ἡ), чeл кȣ лapгъ гȣpъ; saȣ лъpцitopȣ de гȣpъ în вopвipe (кa Dopieniĭ). [πλατύς, στόμα].

Πλατύσχιστος (ὁ, ἡ), în лapгȣ (mȣлt) pȣptȣ, sfîшiatȣ. [πλατὺς, σχίζω].

Πλατύτερον, шi

Πλατυτέρως, adв: коmпp: aл лȣĭ πλατέως, maĭ лapг. [шi

Πλατύτης (ἡ), лъцime, лъpцime, întindepe în лatȣ [πλατὺς].

Πλατύφυ(φη)γος(ὁ,ἡ),(npinч: ναῦς, коpaвie) кape ape лapгъ кapenъ, ad: mape, înкъпъtoape. (aлцiĭ îndpept πλατύπυγος). [πλατὺς, φυγή, φηγὸς].

Πλατύφυλλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ fpȣnze лa te. || (sȣвst:) Πλατύφυλλον, ȣnȣ feлȣ de плaнtъ, saȣ stежapȣ кȣ foaea лatъ. [πλατὺς, φύλλον].

Πλατυχαίτας, α (ὁ), греш: în локš de πλατυχαίτης.

Πλατύχωρος (ὁ, ἡ),=Εὐρύχωρος. [πλατὺς, χώρα].

Πλατύψυχος(ὁ,ἡ), (дѹпе ziч:) чел кѹ ларгš sѹфлетš; (fir:) nesъцiosš. [πλατὺς, ψυχὴ].

Πλατυώνυξ, υχος, ші πλατυώνυχος, чел кѹ лате ѹнгії. [πλατὺς, ὄνυξ].

Πλατωχέτας, α (ὁ), [πλατίον, ἔχω] Dop: =Ὁμωχέτας, вечінš; коплокѹitopš.

Πλέας, поеt: în локš de πλείονας, ак: ал лѹї πλέες.

Πλέγδην, адв: înплеtit, саš în фелš de înплеtitѹрѣ. [ші

Πλέγμα (τὸ), ор че înплеtitѹрѣ (пласѣ, рогожінѣ, кошš, косiцѣ de пърš înплеtitѣ, ші чл:). 2)=Πλοκὴ, ші Περιπλοκὴ. [πλέκω]. [de ѹnde

Πλεγματεύω, віit: -εύσω, факš înплеtiтѹрї, înплеtiческš.

Πλεγμάτιον (τὸ), dim: ал лѹї πλέγμα.

Πλέγνυμι, (прел: ἐπλέγνυον) поеt: în локš de πλέκω.

Πλέες, поеt: în локš de πλείονες, компр: îm: ал лѹї πολὺς.

Πλεθραῖος, ші Πλεθριαῖος, α, ον, чел кѹ întindepe de ѹnš погонš. [ші

Πλεθρίζω, віit: -ίσω, алергînд пеtpекš stadiѹл саš каріера; (fir:) мѣ întinzš în ачелеаші ворвірї. [ші

Πλέθριον (τὸ), dim: ал лѹї [πλέθρον].

Πλέθρισμα (τὸ), алергътѹрѣ de ѹnš stadiš. [πλεθρίζω].

Πλέθριον (τὸ), мѣсѹрѣ de întindepe de 100: de пічоаре (Елін:), а шаселеа парте а stadiѹлѹї. 2) алергътѹрѣ de o astфел de мѣсѹрѣ de локš, че алергаš чеї че se întречеаš (ла stadiš, саš каріерѣ), (Лаt:) cirque. 3) ка мѣсѹрѣ de цаpinѣ, погонš înкъпъtopš de 10,000: пічоаре пѣtpate înѣѹntpѹл сѣš. 4) (îm:) локѹрї лѹнкоасе, ші ерѕоасе (Esix:).

Πλειὰς, [πλείων] ἄδος (ἡ), о констелаціе компѹсѣ din шапте stеле, клошка кѹ пѹї.

Πλεῖθι, Еол: în локš de πλέε, порѹнч: ал лѹї πλέω.

Πλεῖμα, арх: în локš de πλῆμα.

Πλεῖν, през: de inf: ал лѹї πλέω.

Πλεῖν, At: în локš de πλέον, маї мѹлt.

Πλειονομοιρέω -ῶ, віit: -ήσω, амš маї мѹлте пърцї, саš (цеоmtp:) маї мѹлте граде. [πλείων, μοῖρα].

Πλειονότης (ἡ), чеа маї мѹлтѣ парте, саš маї мѹлтѣ кîtime. [ші

Πλειόνως, адв: маї мѹлt. [πλείων].

Πλεῖος, η, ον, Іon: поеt: în локš de πλέος, плinš; (прin întind:) мѹлtš, înвілшѹгаtš.

Πλειότερος, η, ον, поеt: компар: ал лѹї πλεῖος, маї плinš; маї шѹлtš.

Πλειότης, (ἡ),=Πλειονότης.

Πλείους, în контрак: în локš de πλείονες, саš πλείονας, ном: саš ак: îm: ал лѹї πλείων.

Πλεῖς, Dop: поеt: în контрак: în локš de πλέες, саš πλέας.

Πλειστάκις, ші (поеt:) Πλειστάκι, адв: преа de мѹлте орї, фоарте dес. [ші

Πλεισταχόθεν, адв: din преа мѹлте пърцї.

Πλεισταχῶς, адв: în фоарте мѹлте кіпѹрї.

Πλειστήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: преа пѹлtš, înмѹлцitš. [πλεῖστος]. [de ѹnde

Πλειστηριάζω, (mi між: каре есте ші маї întpеѕ:) -άζομαι, віit: -άσω, -ομαι, адаогš, ѹркš преццѹл лѹкрѹлѹї de вînzape în лiчitаціе, (Тѹрч:) atîpdiseскš, (алт:) ὑπερθεματίζω; (în цеn:) скѹмпескš. [de ѹnde

Πλειστηριασμὸς (ὁ), адѣоціре ла преццѹл лѹкрѹлѹї de вînzape în лiчitаціе (ла мезаtš), (алт:) ὑπερθεματισμός.

Πλειστηρίζομαι, віit: -ίσομαι, поеt: даš кѹіва чеа маї мѹлтѣ парте. 2) мѣ îнлескš. 3)=Πλειστηριάζομαι. [πλειστήρης].

Πλειστοβολέω -ῶ, віit: -ήσω, кîштігš челе маї мѹлте пѹнтѹрї în жокѹл....

Πλειστοβολίνδα, адв: (ка нѹме) ѹnš фелš de жокš кѹ кѹве, саš арші́че, în каре кîштіга каре фъчеа, сѣš авеа маї мѹлте пѹнтѹрї. [din

Πλειστοβόλος (ὁ, ἡ), чел че ісвеште, саš кîштігѣ челе маї мѹлте пѹнтѹрї în жокѹл πλειστοβολίνδα; (în цеn:) норокосš ла жокš. [πλεῖστος, βάλλω].

Πλειστοδόκεια (ἡ), преа мѹлтѣ пѣрере (mîndpie) despre sine, саš алцiї. [πλεῖστος, δοκέω].

Πλειστοδυναμέω -ῶ, віit: -ήσω, амš маї мѹлтѣ пѹtepe dekît тоцї. [πλεῖστος, δύναμις].

Πλειστολόγως, адв: дѹпе саš кѹ фоарте мѹлте кѹвinte, [πλεῖστος, λόγος].

Πλειστόμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: în каре se адѹнѣ фоарте мѹлцї оаменї, фоарте попѹлоsš. «Ἑορτή—». Пінд: [πλεῖστος, βροτός].

Πλεῖστος, η, ον, sѹпрл: ал лѹї πολὺς [din πλέος], фоарте мѹлtš, кît se поате маї мѹлtš. “Οἱ πλεῖστοι». чеї маї мѹлцї. «Πλεῖστός ἐστιν ἐν τούτῳ„. Лкs: = Περὶ πλείστου ποιεῖταί τι. «Αὐτῷ ἡ πλείστη γνώμη ἦν ἀπάγειν». Ер: «Ταύτη καὶ μᾶλλον τῇ

γνώμη πλεῖστος εἰμί». Ep: (ші ìnпреꙋнъ кꙋ ὅσος). «Ὅσας ἂν πλείστας δύναιντο». Ep: (ші кꙋ ꙋꙋпрл:) «Πλεῖστον κάκιστος». Sof: (mi ìn локꙋ de adв:). «Πλεῖστον πνέουσι». Пл: ꙋꙋfлъ преа des. «Τὸ πλεῖστον, ші (ìm:) «Τὰ πλεῖστα,=Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. (ші ìn ìnteџ: ìnпреꙋнъ кꙋ ὡς, saꙋ ὅτι). «Ὡς(«Ὅτι) πλεῖστον». Лкs:

Πλειστοτόκος (ὁ, ἡ), пъꙋкъtорꙋ de foapte mꙋлџї, пръsitорꙋ, пꙋїоsꙋ. [πλεῖστος, τόκος].

Πλειστοφόρος (ὁ, ἡ), продꙋкъtорꙋ de foapte mꙋлte. [πλεῖστος, φέρω].

Πλείω, poet: ìn локꙋ de πλέω.

Πλείω, ìn kontрак: ìn локꙋ de πλείονα, ак: sinг: върв: ші fem: saꙋ ìm: neꙋt: ал лꙋї..

Πλείων, ονος (ὁ, ἡ), kompap: ал лꙋї πολὺς [din πλέος], maї mꙋлtꙋ. «Οἱ πλείους». Лкs: чеї maї mꙋлџї, saꙋ mꙋлџimea, nоpoдꙋл; saꙋ (ìn околitoape ekspesie) mорџїї. (de ꙋnde) «Ἐς πλεόνων ἱκέσθαι». Епгр: =Ἐς ᾅδου «Γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλεόνων». Apstf: =Ἐκ νεκρῶν. "Περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας». Ep: = Εἰς τὸν δῆμον; (ші кꙋ џen:). «Οἱ πλείους αὐτοῦ». Лкs: (ші ел:). «Ἐκ πλέονος (se ìnџ: χρόνου)„. Лкs: de mꙋлtꙋ maї 'nainte. || (neꙋt:) Πλεῖον, ші At: Πλέον (maї de mꙋлte-орї ìn локꙋ de) adв: maї mꙋлt. «Τὸ πλέον ἔχειν (φέρεσθαι)».=Πλεονεκτεῖν. «Οὐδέν μοι πλέον γέγονεν„. Iskp: nimikꙋ n'amꙋ kìштigat (n'amꙋ isпръвit). (ші ел:) «Τί πλέον ἐμοί»; Ksn: че mъ фолоseште? (ші абsол:) «Οὐδὲν πλέον». Лкs: nічї ꙋnꙋ фолоsꙋ. «Πλέον ἔφερε οἱ ἡ γνώμη κατεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα. Ep: se аплека ìл вꙋlеа rìndꙋл maї mꙋлt. (везї ші πλεῖστος). «Περὶ πλείονος ποιεῖσθαί (ἡγεῖσθαί)τι„. a префеpi maї mꙋлt. «Ἐπὶ πλέον ἱκέσθαι τινός». Tкр: a ажꙋnџe ìn кꙋлme. «Οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ». Sof: nꙋ fakꙋ nічї o isпpавъ. «Τί τὸ πλέον»; Tкр: че фолоsꙋ? «Ὀλίγῳ πλέον». Лкs: «Πλέον ἢ ἔλαττον». Apst: maї mꙋлt, saꙋ maї пꙋџin, п'ачї, п'апроапе. "Τὸ δὲ πλέον».Лкs: Iap maї кꙋ seamъ. (ші кꙋ џen:) «Ἐψύχθην χιόνος πλέον». Tкр: «Οὐ πλεῖον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας». Ksn: «Οὐδαμῇ πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν». Ksn: (ші ꙋpmìnd ἤ) «Πλέον ἢ πρίν». Tкр: «Πλεῖν ἢ μύριοι». Apstf: [de ꙋnde

Πλειών, ῶνος (ὁ), poet: [πλέος] anꙋл; tìmпꙋл. «Ἐκ πολλοῦ πλειῶνος». Епгр:

Πλέκος, εος -ους (τὸ), poet: ìn локꙋ de πλέγμα, лꙋкрꙋ ìnплеtitꙋ, кошꙋ, кошnіџъ, ші чл: [πλέκω].

Πλεκτανάω -ῶ, viit: -ήσω, =Πλεκτανόω.

Πλεκτάνη (ἡ), (ìn џen:) ìnплеtitꙋръ, коsiџъ ìnплеtitъ; гъitanꙋ; (Iap naptik: ла ìm:) ìnплеtічiteле пічоаре а ле каракаtiџеї (sꙋпieї, ші чл:); (de ꙋnde fir:) «Λόγων πλεκτάναι». Лкs: sofisme. [πλεκτή].

Πλεκτανόστολος (ὁ, ἡ), poet: [πλεκτάνη, στέλλω] ìnподоꙋitꙋ, ìnapmatꙋ кꙋ fꙋnії; saꙋ tpasꙋ ла mapџine кꙋ fꙋnie;

Πλεκτανόω -ῶ, viit: -ώσω, ìnплеteskꙋ ìnплеtitꙋръ (коаdъ, кошꙋ, ші чл:).[πλεκτάνη].

Πλεκτή, (ἡ), везї πλεκτός.

Πλεκτικός, ἡ, ὸν, кꙋвenitꙋ, saꙋ ìndemìnatikꙋ ла ìnплеtipe. 2) чел кꙋ ìnsꙋшime de a se ìnплеtічi. (Apst: Γ'. 43). [din

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, ìnплеtitꙋ; ìnплеtічitꙋ; ìnкꙋpkatꙋ. || (sꙋвst:) πλεκτή, = Πλεκτάνη, fꙋnie ìnплеtitъ; гъitanꙋ; лаџꙋ; пласъ; кошꙋ. [din

Πλέκω, viit: πλέξω, (пас: tpe: de кꙋ: πέπλεγμαι, ші пех: 2: ἐπλάκην) ìnплеteskꙋ (fꙋnie, kosiџъ, пласъ, кꙋпъпъ, ші чл:); (fir:) kompꙋїꙋ; isвodeskꙋ ìn mintea mea, пъsкоческꙋ. «Λόγους(«Προφάσεις,ші чл:)—».Лкs: «Δεῖ σε παντοίας πλέκειν εἰς ἀπόφευξιν παλάμας». ші «Βίον πλέκειν». Лкs: a петpече (пpinч: pегꙋлатъ) віаџъ. || (mіж:) Πλέκομαι, poet: ìn локꙋ de περιπλέκομαι. [de ꙋnde

Πλέξις, εως (ἡ), ìnплеtipe.

Πλέον, ονος (τὸ), neꙋt:лꙋї πλέων, ші πλέος. || (maї de mꙋлte-орї ìn локꙋ de) adв: везї πλείων.

Πλεοναζόντως, adв· (de naptч:) кꙋ пpisoꙋꙋ, ìnвiлшꙋgat; de maї mꙋлte-орї. [din

Πλεονάζω, viit: -άσω, sìntꙋ, saꙋ amꙋ maї mꙋлtꙋ dekìt tpeвꙋie; (fir:) ковìршeskꙋ mъsꙋpa, aвꙋsezꙋ; (ìn џen:) ìntpekꙋ. «Ἐκπέμπειν ὧν ἐπλεόναζον„. Apst: (mi кꙋ dat:) "Τοῖς γέρουσι τὸ πάθος πλεονάζει». Лкs: este maї de пpisoꙋꙋ. (ші ìn naptч: кꙋ преп: ìn felꙋ de adв:) «Ἐκ τοῦ πλεονάζοντος». Лкs:=Ἐκ τοῦ περιόντος. (ші fir:) «Ἐπεὶ πλεονάζειν ἐπεχείρουν (οἱ Λακεδαιμόνιοι)».=Πλεονεκτεῖν. «Καὶ τοὺς πάνυ δεινούς, ὅταν πλεονάζωσιν, ὑμεῖς ἐπίστασθε πάνυ κοσμίους ποιεῖν». Dm: kìnd tpek peste mъsꙋpъ. (ші кꙋ dat: kaꙋꙋatiвꙋ) «Ὁ ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων». Tꙋч: чел че aвꙋseazъ de ноpочipe, пpea 'ші o ia aꙋꙋпръ. (ші кꙋ џen:) «Τί πλεονάζει τῶν ἀνθρώπων ὁ θεός». Xps: (ші stpъm:) "Οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζουσι καὶ ἄρθρα». Лкs: kam пpisosesk ìn aptikoле, ле ìntpeвꙋinџеазъ пpea des. (ші пас:) «Ὁ ἄπειρος ἀκροατὴς νομίσειεν ἂν ἔστιν ἃ καὶ πλεονάζεσθαι„. Tꙋч: къ sìnt ковìршipї, saꙋ

ковîршеsк adeвърѫл «Πρόσεστιν οἱ κακία πλεονασθέντι» Гал: din ковîршitoapea întpeвѫinцаpe se фаче вътъmътоpѫ:

Πλεονάκις, adв: de maĭ mѫлte-opĭ, adesea. [πλέον].

Πλεόνασις, εως (ἡ), пpisosipe, ковîршipe, tpечеpe пеste mѫsѫpъ. [ші

Πλεόνασμα (τὸ), пpisositѫpъ. 2) =кѫ..

Πλεονασμὸς (ὁ), пpisosipe; кpeшtepe, adъоціpe пеste tpeвѫinцъ; mъpipe de чева пеste mъsѫpъ; (гpam:) adaosѫ de ziчеpe, каpe se паpe кam de пpisosѫ (поаtе ші лipsi). [ші

Πλεοναστικὸς, ἡ, ὸν, пpisositopѫ, de пpisosѫ. [ші

Πλεοναστὸς, ἡ, ὸν, întpѫ каpe фаче пpisoase, saѫ авѫseaзъ чinева. [πλεονάζω].

Πλεοναχόθεν, adв: din maĭ mѫлte пъpцĭ. [din

Πλεοναχὸς, ἡ, ὸν, îmmѫлцitѫ în maĭ mѫлte. [πλέον]. [de ѫnde

Πλεοναχῶς, adв: în maĭ mѫлte кipѫpĭ, îmmѫлцit.

Πλεονεκτέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Πλέον ἔχω, amѫ чева maĭ mѫлtѫ dekît алtѫл; întpeкѫ; ковîршеskѫ; (în pѫѫ) dовîndeskѫ, saѫ mъ sileskѫ a кîшtiга maĭ mѫлtѫ dekît se каde (кѫ пагѫва алtѫĭa), каѫtѫ a asѫпpi, sîntѫ asѫпpitopѫ; (пas:) mъ ѳѫпpeskѫ; mъ înшелѫ. (кѫ цеn: dip: ші dat: saѫ ак: indip:) «Ὑμεῖς καὶ χρήμασι καὶ τιμαῖς τούτων πλεονεκτεῖτε». Ksn: (ші кѫ пpeп:). «Ὅσον λειπόμεθα (ὑμῶν) ἐν τοῖς λόγοις, τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις πλεονεκτοῦμεν». Dm: (ші кѫ ак:). «Ἡ νῦν θεωρία πλεονεκτεῖ τὰς ἄλλας„. Елd: «Ἐπλεονέκτουν πλήθει». Ksn: "Τοὺς κρατίστους καὶ τιμαῖς καὶ δώροις πλεονεκτεῖν». Ksn: «Τὸ ἄρχειν πλεονεκτεῖ τῆς ἰδιωτείας». Ksn: (ші авsол:) «Πολὺ ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδας παρὰ τῷ Πέρσῃ». Ksn: (ші пas:) «Χιλίαις δραχμαῖς πλεονεκτηθεὶς». Dm: fiind asѫпpitѫ. [πλεονέκτης]. [de ѫnde

Πλεονέκτημα (τὸ), ачееа, întpѫ каpe ковîршеште чinева пе алtѫл; dapѫ de пpeфеpinцъ; пpiвiлеціѫ; аваntажѫ; кîшtiгѫ; вipѫinцъ; (în pѫѫ) miжлокѫ de asѫпpipe, вiклеneaskъ amъцitѫpъ; asѫпpitѫpъ.

Πλεονέκτης, ου (ὁ), asѫпpitopѫ, песъціosѫ de кîшtiгѫ, хpъпitopѫ. «Οἱ πλεονέκται τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα ἑαυτοὺς δοκοῦσι πλουτίζειν„. Ksn: 2) (ѫne-opĭ) în локѫ de πλεονεκτικὸς. «Λόγος—». Ep: [πλέον, ἔχω]. [de ѫnde

Πλεονεκτικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѫ, însѫшitѫ asѫпpitopѫлѫĭ; аплекаtѫ ла asѫпpipe; omѫ пpea intepesatѫ ші апъsъtopѫ. [de ѫnde

Πλεονεκτικῶς, adв: кѫ кiпѫ asѫпpitopѫ, nedpentѫ, în silnічie, ші чл: 2) кѫ кîшtiгѫ, кѫ фолоsѫ. «Μάχεσθαι —„. En: takt:

Πλεονεκτίστατος, η, ον, sѫпpл: ал лѫĭ πλεονέκτης.

Πλεονεξία (ἡ), asѫпpipe, saѫ хаpакtepѫл asѫпpitopѫлѫĭ, песъціosъ dopinцъ de maĭ mѫлtѫ кîшtiгѫ. 2) (în вine) miжлокѫ de întpeчеpe, аваntажѫ "Τοῖς θηρίοις οὐκ εἰς τὸ ἴσον καθιστάμενοι μάχεσθε, ἀλλὰ μετὰ πλεονεξίας τινος ἀεὶ πειρᾶσθε ἀγωνίζεσθαι πρὸς αὐτὰ». Ksn: «Χωρία εὔθετα εἰς πλεονεξίαν». D: Ал: [πλέον, ἕξις].

Πλεόνεσσι, поеt: Ion: dat: îm: ал лѫĭ πλέων=πλείων.

Πλεονοσυλλαβέω-ῶ, вiit: -ήσω, amѫ silaвe maĭ mѫлte dekît este овічпѫitѫ, пpisoseskѫ în silaве. [πλέον, συλλαβὴ].

Πλεονότης (ἡ),=Πλειονότης.

Πλεόνως, adв:=Πλειόνως.

Πλέος, η ші α, ον, Ion: поеt:=Πλήρης, (de ачі) плinѫ; sъtѫлѫ; (фъpъ казѫ fir:) deплinѫ, întpeгѫ. (кѫ пеп:) «Βίκους οἴνου πλέους„. Ep: «Τάφρος ὕδατος πλέη„. Ep: «Γυνὴ φόβου πλέα». Еѫp: "Εἰδώλων πλέον πρόθυρον». Od: Υ. (ші fir:) "Πλέους δέκα ἐνιαυτοὺς». Es:

Πλέτο, поеt: în локѫ de ἔπλετο, a 3: sinг: пеps: de пpeл: ал лѫĭ πέλομαι.

Πλευμάω -ῶ, (foapte pap) în локѫ de

Πλευμονάω -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimeskѫ de плъmîni, sîntѫ oftiкоsѫ. [ші

Πλευμονία (ἡ), пatimъ (înflamaціe) de пгъmînĭ. [ші

Πλευμονὶς, ίδος (ἡ), (se înц: νόσος)= Πλευμονία. [ші

Πλευμονώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (de феля)плъmînilop, (ка вѫpeteле). [πλεύμων].

Πλευμοῤῥαγὴς (ῥωγὴς), έος, ші Πλευμοῤῥὼξ, ῶγος (ὁ, ἡ), пъtimaшѫ de pѫпеpe de плъmînĭ. [πλεύμων, ῥήγνυμι].

Πλεῦμος (ὁ), =Πλευμονία. [de ѫnde

Πλευμώδης, εος (ὁ, ἡ), пъtimaшѫ de плъmînĭ.

Πλεύμων, ονος (ὁ), Ion: în локѫ de πνεύμων, (de ачі) плъmînѫ.

Πλεῦν, Ion: ші Dop: în локѫ de πλέον.

Πλεῦνες, Ion: ші Dop: în локѫ de πλέονες= πλείονες. [de ѫnde

Πλεύνως, Ion: ші Dop: în локѫ de πλεόνως=πλειόνως.

Πλευρὰ, [πνέω] ᾶς (ἡ), коаstъ; (fir:) паptea d' алъtѫpea a fie-кѫpѫĭa tpѫпѫ; apinъ de apmie; малѫ de pѫѫ; фацъ de

foae; (ɥeometp:) лatвpъ de пътpatв, saв tpiвnrlв; (Бisep:) soaɥъ în къsniчie. (fiind къ ziчe). «Καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ 'Αδάμ, καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὴν εἰς γυναῖκα». Skp: «Πλευρᾶς πόνος». Dskp: «Πεπονηκέναι τὴν πλευράν». At: «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε ὕπτιος. Iл: Ω. «Πλευραί νηός». Лks: koastele (пepeɥiĭ) kopъвii. "Ἡ κατὰ πλευρὰν κίνησις». Пл: чea în лatвpe (вezĭ шi πλευρόν). [de вnde

Πλευρὰξ, adв: (глs:) în koaste, алъtвpea. [шi

Πλευριὰς, άδος (ἡ), Епгр: în лoкв de πλευρά. [шi

Πλευρίον (τὸ), dim: ал лвĭ πλευρά, kostiɥъ. [шi

Πλευρίτης, ου (ὁ), ал koasteĭ; алъtвpaшв.

Πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, пatimaшв de...

Πλευρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвĭ πλευρίτης. ‖ (sввst: se înɥ: νόσος) жвпгĭв (înfлamaɥie) de koastъ.

Πλευροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлвл (asemenea) koasteĭ. [πλευρὸν, εἶδος]. [de вnde

Πλευροειδῶς, adв: în feлв, în fopmъ de koastъ.

Πλευρόθεν, adв: poet: din koastъ; d' aлъtвpea. [πλευρόν].

Πλευροκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, лoвeskв (pвпв, fpîпгв) koasta квiвa. [πλευρὸν, κόπτω].

Πλευρὸν (τὸ), (maĭ pap) în лoкв de πλευρά. «Βάλλεται τοξεύματι τὰ πλευφά„. Ep: шi Пл: «Πλευρὸν νεώς». Sof: "Τά τῆς Κύπρου πλευρά». Eвp: koastele, лatвpeлe mвпtoaseлop ɥъpmвpĭ. «Πλευρὰ τοῦ ἓξ ὁ δύο καὶ ὁ τρία». Nemes: faktopiĭ.

Πλευροτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: лoвitopв de koaste. [πλευρὸν, τύπτω].

Πλεύρωμα (τὸ), poet: în лoкв de πλευρόν.

Πλεύσεαι, Ion: poet: în лoкв de πλεύσῃ, a 2: sinг: пepѕ: de вiit: ал лвĭ πλέω.

Πλεύσιμος, η, ον, potpiвitв, îndemînatiкв a fi пльtitв. [din

Πλεῦσις, εως (ἡ), пльtipe. [din

Πλεύσομαι, шi At: Πλευσοῦμαι, вiit: ал лвĭ πλέω. [de вnde

Πλευστικὸς, ἡ, ὸν, potpiвitв, îndemînatiкв лa пльtipe. «Οὖρος—„. Tkp: [de вnde

Πλευστικῶς, adв: кв kiпв îndemînatiкв лa пльtipe.

Πλέω, [în afin: кв φλέω] вiit: πλεύσομαι, шi At: πλευσοῦμαι, (пex: ἔπλευσα, tpe: de кв: πέπλευκα, шi пas: πέπλευσμαι, пex: пas: ἐπλεύσθην, шi posit: πλευστέον) пльteskв, кълъtopeskв кв kopaвia; înnotв; (fiг:) mъ клetinв, mъ вatв de вaлвpĭ. «Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ τὸν ποταμὸν μὲν οὐ δύνανται πλέειν». Ep: "Ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτὴν (τὴν νῆσον) πλέουσαν». Ep: (шi кв ак:) «Κωλύειν αὐτὸν τὴν θάλασσαν πλεῖν». Ksn: (шi кв пpeп:) «Ἔπλει μετὰ κῶας 'Ιάσων». Tkp: (шi кв adв:) «Ἔπλει εὐθὺ τοῦ Ἴστρου». Ep: (шi пas:). «Τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου». Ksn: чea petpeквtъ.

Πλέω, în kontpaк: шi sinк: în лoкв de πλέονα, пeвt: îm: ал лвĭ πλέων = πλείων.

Πλέω .ɥen:, шi

Πλέῳ, dat: sinг: saв nom: îm: ал лвĭ πλέως.

Πλέων, ονος (ὁ, ἡ), At: în лoкв de πλείων, kompp: ал лвĭ πολύς.

Πλέων, ουσα, ον, paptч: ал лвĭ πλέω.

Πλέως, ω (ὁ, ἡ), At: în лoкв de πλέος, плinв, шi чл:

Πλήγανον, (τὸ), toĭaгв de вътвt. [шi

Πληγὰς, άδος (ἡ), глs: koasъ. 2) (îm:) Πληγάδες, poet: în лoкв de συμπληγάδες (πέτραι). [πλήσσω].

Πληγενὴς, [πέλας, γένος] έος (ὁ, ἡ), глs: fpate, sopъ din aлtв tatъ saв mвmъ.

Πληγὴ (ἡ), [πλήσσω] лoвitвpъ; вътaĭe; papъ; (fiг:) mape пenopoчipe (пpъпъdenie de oшtipe, чiвmъ, шi чл:). «Πληγὰς ἐμβάλλειν (λαμβάνειν)». «Κοπίδος ἢ ξίφους πληγή». Ksn: (шi înɥ: sввst:) «Δαρήσεται πολλὰς (se înɥ: πληγὰς)». Skp: o sъ mъ pînче mвлte вътъĭ. (шi кв ɥen: fiг:) «Πληγὴ τῆς ὄψεως». Гpr: opвipe. (шi fiг:). «Ἔτι μίαν πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον». Skp:

Πληγῆναι, пas: пex: 2: de înf: ал лвĭ πλήσσω.

Πλῆγμα (τὸ), = Πληγή, лoвitвpъ; papъ.

Πληγμὸς (ὁ), апоплeksie, damлa. [πλήσσω].

Πλήγνυμι, pap în лoкв de πλήσσω. (de вnde komп: ἐκπλήγνυμι).

Πλῆθεν, Eoл: în лoкв de ἐπλήσθησαν, a 3: îm: пepѕ: de пas: пex: 1: ал лвĭ πίμπλημι.

Πλῆθος, εος -ους (τὸ), [πλήθω] швлɥime de пepѕ: saв лвкp:, mape kîtime; гpъmadъ; (кв aptiк:) popodвл; (în ɥen:) kîtime; (despre лoкв) întindepe, mъpime. «Τῆς σῆς δυνάμεως τὸ πλῆθος φὴς εἶναι». Ksn: «Χίλιοι τὸ πλῆθος ἦσαν». Apst: «Πλήθει ἀναριθμήτους». Ep: "Δακρύων πλῆθος». Sin: (шi despre лoкв). «Ὄρος πλήθει μέγιστον». Sin: «Πεδίον πλῆθος ἄπειρον εἰς κάτοψιν». Sin: «Ἔρημος ἐοῦσα πλῆθος ἑπτὰ ἡμερέων ὁδοῦ». Sin: (шi despre timпв) «Χρόνου πλῆθος ὀκτὼ μῆνες». Ksn: (шi кв

apt:). «Τὸ πλῆθος οἴονται». Tвч. «Τὸ δὲ πλῆθος αὐτέων ἔσαν θωρακοφόροι». Ep: чеĭ maĭ mвлцĭ. «Τὸ μὲν πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ τῆς τυραννίδος οὐδέν τι θαυμάζω· μάλα γὰρ ὁ ὄχλος μοι δοκεῖ δοξάζειν, mi чл:». Ksn: «Πρὸς τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον». Tвч: ла породв. (ші ĭn локв de adв:). "Ὡς πλῆθος, «Ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος εἰπεῖν». Плt: = Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ĭn ценерале.

Πληθοχορεία (ἡ), глs: danцв mвлtв, ĭntinsв, saв de mвлцĭ. [din

Πληθόχορος (ὁ, ἡ), глs: каре дънцеазъ mвлt, saв кв mвлцĭ. [πλῆθος, χορὸς]..

Πληθόχωρος (ὁ, ἡ), глs: ĭnкъпъtорв de mвлtв, ларгв, =Εὐρύχωρος. [πλῆθος, χῶρος].

Πληθρίον (τὸ), kĭрmъ de баркъ; bĭsлъ mape ĭntpeввinцатъ de kĭрmъ ла mĭчеле коръвiĭ. (везĭ ші πλῆκτρον].

Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν, [πληθύνω] пвtinчоsв a ĭmmвлцi (a креште, ші чл:). «Πληθυντικὸς ἀριθμὸς». Грам: ĭnsemnъtiвв de mвлцime saв de mвлte. [de вnde

Πληθυντικῶς, adв: ĭn nвmъpв mвлtiвв.

Πληθύνω, вiit: -υνῶ, ĭmmвлцeskв, (вneорĭ nestp:) sĭntв преа mвлtв, прisoseskв. «Οὕτως ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματον,,. Ep: «Εἰ δ' ἦν τεθνηκὼς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,,. Esxл: преквm se ĭmmвлцise ворба. (ші пas:). «Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι (дъпе алцiĭ πληθύομαι:)». Esxл: de toate кввintele sĭntв ĭnвълzitв. «Δήμου κρατοῦσα χείρ, ὅποι πληθύνεται,,. Esxл: вnde este мажоритатеа вotврiлор породвлвĭ. [din

Πληθὺς, ύος (ἡ), Ion: ĭn локв de πλῆθος (прinч: de oamenĭ), породв. «Ὡς φάσαν ἡ πληθύς». Iл: B.

Πληθυσμὸς (ὁ), ĭmmвлцipe (akt: saв пas:); прisosipe, ĭnвiлшвгаре. [din

Πληθύω, (miж:) -ύομαι, вiit: -ύσω, -ομαι, amв mвлцime, sĭntв ĭnвiлшвгатв de чева; mъ ĭmmвлцeskв, креskв, mъ факв преа mвлtв; (despre pĭв) mъ pesвъpsв, notoneskв. «'Επεὰν πληθύῃ (ші miж: πληθύεσθαι ἄρχηται) ὁ Νεῖλος». Ep: «'Αγορῆς πληθυούσης (алцiĭ skpiв πληθούσης)». Ep: (ші кв dat:) «Παισὶ τοσοῖς δε πληθύεις». Sof: «Ὁ πληθύων χρόνος». Sof: adĭnка вътpĭneцe. «Ὁ πληθύων λόγος». Sof: ĭntinsa famъ (beste). [πληθύς].

Πλήθω, (прел: ἔπληθον, ші noet: tpe: de кв: ĭn локв de през: πέπληθα, ші maĭ mвлtв nв) sĭntв плinв; (ші despre pĭв) sĭntв pesвъpsatв, notoneskв. «Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων,,. Es: «Κρήνην ὕδατι πεπληθυῖαν». Tкр: «Σελήνη πλήθουσα». Iл: Σ. лвnъ плinъ. «Πληθούσης ἀγορῆς». Ep: kĭnd tĭргвл este плinв (ad: пе ла 9-10: чеasвpĭ maĭ 'nainte de amĭazĭ).

Πληθώρα (ἡ), плinitate de чева; saцiв; (med:) плеtоръ, mвлцime de вmezeлĭ (de sĭnцe). «'Αγορῆς πληθώρη». Ep:=Ἀγορὰ πλήθουσα. «Εὐπρηξίης οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμίη πληθώρη». Ep: [πλῆθος, ὥρα]. [de вnde

Πληθωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші Πληθωρέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι,=Πλήθω, ші Πλημμυρῶ.

Πληθώρη (ἡ), Ion: ĭn локв de πληθώρα.

Πληθωρία (ἡ), (плц:) in локв de πληθώρα. [de вnde

Πληθωρικὸς, ή, ὸν, пъtimашв de, saв sвпвsв ла плеtоръ (de sĭnцe ші чл:).

Πληϊὰς, ἀδος (ἡ), Ion: ĭn локв de πλειάς.

Πλήκτης, ου (ὁ), ловitорв; обiчнвitв a бate, вътъĭоsв; гĭлчевitорв; (fir:) atinгъtорв, (ad:) ĭввitорв de a atinцe кв лimба sa, клеfetitорв. [πλήττω]. [de вnde

Πληκτίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кв dat; saв цen: кв преп:) mъ гĭлчевeskв, mъ чертв, mъ батв кв чinева; (fir: despre жокв amоrosв)=Διαπληκτίζομαι. 2) (фъръ казв) mъ батв ĭn пieптв, saв кв пвmniĭ ĭn капв (de mвлtъ mĭхnipe). [ші

Πληκτικὸς, ἡ ὸν, чел кв ĭnsвшime de a лови, a ĭввi; (fir:) atinгъtорв; saв каре fаче ĭntinпъpipe, atinцe, вnde tpeввie (везĭ ші κρουστικὸς); (despre mipоsв) греv, каре бате ла капв. [de вnde

Πληκτικῶς, adв: ĭn kinв ĭsвitорв, atinгъtорв; nemepitорв, вnde tpeввie.

Πληκτὸς, ἡ, ὸν, ловitв. [ші

Πληκτίστατος, η, ον, sвпрл: ал лвĭ πλήκτης.

Πλῆκτρον (τὸ), ор че слвжеште a лови; вiчiв; болдв; пintineлe кокошвлвĭ; вnв feлв de вisлъ (ка о лопатъ), кв каре se kĭрmъчеште барка (везĭ ші πληθρίον); (обiч:) аркvшв de вioаpъ; ші пана ші чл:, кв каре se ĭsвesk коарделе tamввpeĭ, ші чл: (Tврч:) хisпапв. «Πλῆκτρον κεραυνοῦ». Eвр. tpъsnipe.

Πληκτροποιὸς (ὁ), [πλῆκτρον, ποιὸς] fъкъtорв de арквше ші чл: пentpв лipe, tamвврe, вioаpe, ші чл:

Πληκτροφόρος (ὁ, ἡ), [πλῆκτρον, φέρω] пвртъtорв de (ĭnармаtв кв)πλῆκτρον (везĭ ziч:).

Πλήκτωρ, ορος (ὁ), noet: ĭn локв de πλήκτης.

Πλῆμα (τὸ), глs: ĭn локв de πλῆσμα. [de вnde

Πλημάω -ῶ, глs: în локȣ de πληρόω.

Πλήμη (ἡ), (рар) în локȣ de πλῆσμη.

Πλημμέλεια(ἡ),ліпсъ de вїерсȣ ші армоnie, грешеалъ în кîntape. 2) грешеалъ din neîngріжіре; saȣ невъгаре de seamъ. [ші

Πλημμελέω -ῶ, віit: -ήσω, факȣ грешеалъ în кîntape, мъ абаtȣ din регȣлеле армоnii, saȣ вїерсȣipiї. 2) грешескȣ din neîngріжіре, saȣ невъгаре de seamъ, пъкъtȣїeскȣ. «Πλημμελοῦσιν εἰς τὸ ἱερὸν».Dm: ‖ (пас:) мъ факȣ кȣ грешеалъ (кȣ кълкаре de кȣвіінцъ); мъ ваtъмȣ, мъ пъпъstȣїeскȣ, мъ пъгȣбеcкȣ. "Κατ' οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν πεπλημμελημένοι». Dm: «Ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν τὸν Θεὸν πλημμελούμενον». Dm: [πλημμελής]. [de ȣnde

Πλημμέλημα (τὸ), грешеалъ din неґріжъ saȣ невъгаре de seamъ, пъкаtȣ, віпъ кътре чінева; (de ȣnde ші) satisfакціе (îndestȣларе); saȣ dobîndіре de epтape (Франц: expiation) пеntpȣ вре ȣнȣ пъкаtȣ, saȣ вре о віпъ; (în Iскр: Пanaten:)= Πλεονέκτημα, кîштігȣ nedpeптȣ din aсȣnpіpe.

Πλημμελής, έος (ὁ, ἡ), [πλὴν, μέλος] абъtȣtȣ din taктȣл вїерсȣлȣї, грешітȣ în кîntape. 2) [πλὴν, μέλει] грешітȣ din ліпсъ de гріжъ saȣ din невъгаре de seamъ, нерегȣлаtȣ, неоtріbітȣ. «Βίος πλημμελής„. Лкs: «Κωμῳδία—». Лкs: абъtȣtъ din регȣлеле артеї драматіче. «Τὸ πλημμελὲς». Лкs: în локȣ de ἡ πλημμέλεια.

Πλημμέλησις, εως (ἡ), грешіре, пъкътȣіре. [πλημμελέω].

Πλημμελῶς, adв: кȣ кіпȣ грешітȣ, нерегȣлаtȣ, неоtріbітȣ. [πλημμελής].

Πλήμμη (ἡ),=Πλῆσμη. [de ȣnde

Πλημμύρα, saȣ (маї коректȣ) Πλήμμυρα, потопȣ de маре în ȣмфлътȣреле (флȣкселе) апе de рîȣрї ші чл:; (în цен:) мȣлціме пеsте мъсȣръ de ȣмезелї, (de ȣnde мед:)=Πληθώρα. [de ȣnde

Πλημμυρέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ ȣмфлȣ, мъ revъpsȣ (despre маре, saȣ рîȣ), потопескȣ; (în цен:) = Πλήθω, sîntȣ плінȣ. [ші

Πλημμυρία (ἡ), = Πλημμύρα.

Πλημμυρίζω, віit: -ίσω,=Πλημμυρέω. [din

Πλημμυρίς, ίδος (ἡ), =Πλημμύρα. [ші

Πλημμυρὸς, ὰ, ὸν, потопіtорȣ, revъpsaтȣ.

Πλημμύρω, віit: -υρῶ, = Πλημμυρέω. [πλημμύρα].

Πλήμνη (ἡ), [πλήθω] гаȣра поатеї, ȣnde întpъ кънъtîїȣл осii.

Πλημνόδετον (τὸ), fеpȣл, каре леагъ sпіцеле de бȣtea поатеї. [πλήμνη, δέω].

Πλημοχόη (ἡ), [πλήμη, χέω] васȣ de пъмîntȣ (алt: κοτυλίσκος), че se întpeбȣінца în чеа din ȣрмъ zi a Елеȣsініілор (каре se ші нȣміа пеntpȣ ачеаsta Πλημοχόαι).

Πλημύρα, (ші челе dintp' ачеаsta) = Πλημμύρα, ші чл:

Πλὴν, [πλέον] adв: saȣ преп: афаръ de; афаръ нȣмаї; însъ. (кȣ цен:) «Πλὴν Λαοδάμαντος». Od: Θ. «Πλὴν Θεοφράστου μόνου». Apst: (ші кȣ nom:) «Πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτὰς πλὴν οἱ τύραννοι». Ksn: (ші înпреȣнъ кȣ σύ). «Ἔδρας πάντες ὑπανίστανται βασιλεῖ, πλὴν οὐκ ἔφοροι ἀπὸ τῶν ἐφορικῶν δίφρων.». Ksn: (ші кȣ ак:). «Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο, πλὴν εἴδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν». Sof: (ші кȣ dat:) «Οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖς λέγειν». Ksn: (ші кȣ inf:). «Οὐκ ἔσθ' ὅ,τι χρὴ μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι, πλὴν εἰς θεοὺς ἐξαμαρτάνειν„. Пл: «Ἅπαντα πλὴν κοιρανεῖν». Esxл: «Τί οὖν ὑπόλοιπον πλὴν βοηθεῖν». Dm: (ші în проп: dреаптъ). «Πλὴν Ἀπολλωνίδης τις ἦν». Ksn: "Πλὴν ἔγνωκα, τίνος ποιεῖς χάριν». Епгр: "Πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς». Skp: «Πολλὴ στρατιὰ, πλὴν ἄπειρος μάχης„. Ep: (ші кȣ фелȣріtе алtе партік:). «Πλὴν ἀλλὰ, «Πλὴν εἰ, «Πλὴν εἰμή, «Πλὴν ἤ, «Πλὴν ἀλλ' ἤ, «Πλὴν ὅμως, «Πλὴν ὅτι (ὅσον), (ші кȣ sȣп:). «Πλὴν ἂν (ἐὰν, ἐὰν μή), ші чл:

Πληνόδιος, η, ον, Ion: în локȣ de πλανόδιος.

Πλῆντο, поеt: în локȣ de ἐπέπληντο, a 3: îm: перs: de пас: пеsте-ѕъв: ал лȣї πίμπλημι, saȣ 2) de між: пех: 2: ал лȣї πελάζω.

Πλὴξ, ηγὸς (ὁ), =Βουπλὴξ, волdȣ, saȣ sтръмȣраре de боȣ. [πλήσσω].

Πλήξιππος (ὁ, ἡ), поеt: ловіtорȣ (domoліtорȣ) de каї; бȣнȣ (îndemînatікȣ) кълъреțȣ. [πλήσσω, ἵππος].

Πλῆξις, εως (ἡ), ловіре, бъtaie. [πλήσσω].

Πληρέω -ῶ, Ion: în локȣ de πληρόω.

Πλήρης, εος (ὁ, ἡ), плінȣ; sъtȣлȣ; (despre рîȣрї) revъpsaтȣ; (фіг:) întpeгȣ, deсъвîршітȣ. (кȣ цен:). «Πλῆρες μέλιτος». Ткр: «Πλήρεις θυμοῦ„. Skp: (ші sімп:). «Ἐπεὰν πλήρης γένηται ὁ ποταμὸς». Ep: «Πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου (τῆς σελήνης)». Ep: «Πλήρει χειρί». Лкs: кȣ мînъ плінъ, îнбілшȣгаt. (ші фіг:) «Τέσσερα ἔτεα πλήρεα». Ep: «Ἐπεὰν θηεύμενοι ἔωσι πλήρεες„. Ep: кînd se вор îndestȣла de прівіре. ‖ (нехt:

sѹпрл:) Πληρέστατα, adв: foapte îndeплinit.

Πληροσέληνος (ὁ, ἡ),=Πανσέληνος. "Νὺξ —». лѹminatъ de лѹпъ плinъ. ‖ (sѹвst:) Πληροσέληνον (τὸ), лѹпъ плinъ. [πλήρης, σελήνη].

Πληρότης (ἡ), deплinitate; desъвîршitate; вiлшѹгѹ. [πλήρης].

Πληρούντως, adв: (de партч:) кѹ deплinitate, desъвîршit.

Πληροφορέω -ῶ, вiit: ήσω, îndѹплекѹ кѹ desъвîршire, domireskѹ пе чineва пе deплin. ‖ (oвiч: întpeв: miж: saѹ пas:) sîntѹ desъвîршit înкredinцatѹ despre чева; (despre лѹкр:) sîntѹ кѹ desъвîршire doвeditѹ. «Περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων». Sкр: [πλήρης. φορέω]. [de ѹnde

Πληροφόρημα (τὸ), pesѹлtatѹл domipipiĭ, înкredinцъpiĭ; op че лѹкpѹ, despre кaре este чineва domipitѹ. [шi

Πληροφορία (ἡ), deплinъ înкredinцape, domipipe despre чева.

Πληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ѹmплѹ чева; (партiк:) вагѹ în кoравie tpeвѹinчошiĭ кopъвiepĭ (вezĭ πλήρωμα), o екiпezѹ; (fir:) satѹpѹ; (despre вite) înвopцошezѹ; (despre пѹmъpѹ) îndeплineskѹ; (fir:) îmĭ îndestѹлezѹ (mѹлцѹmeskѹ) patima, пofta; înплineskѹ вpe o datopie, плъteskѹ; (în цen:) sъвîршesвѹ; (mi пas:) mъ îndeплineskѹ, mъ înfiinцezѹ. (кѹ aк: dipeк: шi цen: eл: indip:) "Εἴκοσι ταλάρους πληροῖ τυροῦ». Ткр: «Ἐπλήρωσαν ναῦς ἑξήκοντα». Ep: (шi miж:) «Μάλα ὀξέως τὰς ναῦς ἐπληροῦτο». Лкs: (шi fir:). «Πληροῦν τὴν βουλήν». Лкs: a fi konsiлiepѹ. «Θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί». Esхл: (шi nestp: saѹ eл:). «Ἡ ὁδὸς πληροῖ εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον». Ep: îл înплineшte; (шi пas:) «Πολλοὶ ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ».Eѹp: пe am adѹnat. (шi fir:). «Καὶ ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν (ἡ γραφή)». Sкр: [πλήρης]. [de ѹnde

Πλήρωμα (τὸ), ѹmплѹtѹpъ; плinipe, saѹ îndeплinitѹpъ; (паpтк:) totaлѹл кopъвiepiлop tpeвѹinчошiĭ лa o (ppinч: pesвoĭasкъ) кopaвie, екiпaжѹл. «Καὶ ἀπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν νεῶν ἐκήρυξε βοηθεῖν, ὅσοι ἐλεύθεροι εἶεν». Ksn: (ppin întind:) кopaвie къпѹitъ de tpeвѹinчошiĭ кopъвiepĭ шi ostaшĭ. «Καὶ δῆλοι ἦσαν κρατήσοντες, ἅτε καὶ πλείους· πέντε γὰρ εἶχον πληρώματα, τῶν ἄλλων ἀπὸ δύο πληρωμάτων μαχομένων». Лѹч: пpoпopцionata пapte a fie-къpѹĭa din aлiaцĭ kontpiвѹitъ spe îndeплinipea întpeцeĭ apmate saѹ fлote, (Fpanц:) kontinцentѹ. "Ἐστρατεύοντο δὲ οἵδε· Λακεδαιμόνιοι ἑκκαίδεκα νῆας παρεχόμενοι· Κορίνθιοι δὲ τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι, τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ». Ep: пѹmъpѹ întpeгѹ, kîtime xolъpîtъ. «Ὀγδώκοντα ἔτεα ζώης πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον πρόκειται». Ep: (de ѹnde) «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου». Sкр: kînd s' a înплinit пpexotъpîta вpeme. 2) în лoкѹ de πλήρωσις, ѹmплepe. «Λαομεδόντιε παῖ, Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα, κάλλισταν λατρείαν». Eѹp: [шi

Πλήρωσις, εως (ἡ), ѹmплepe; sъtѹpape; (партiк:) екiпape de кopaвie кѹ tpeвѹinчошiĭ кopъвiepĭ; (med:) peîнплinipea zлeiteлop пѹtepĭ a лe tpѹпѹлѹĭ; (fir:) îndeплinipe de пѹmъpѹ; înплinipe de datopie, saѹ кѹвiinцъ; (în цen:) sъвîршipe.[шi

Πληρωτής, οῦ (ὁ), înплinitopѹ, ѹmплѹtopѹ; (oвiч: шi fir:) îndeплinitopѹ, sъвîршitopѹ. (партiк:) «Ἐράνου—». Dm: = Ἐρανιστής. [de ѹnde

Πληρωτικὸς, ἡ, ὸν, kontpiвѹitopѹ лa înплinipe, ѹmплepe, saѹ îndeплinipe; (партiк: med:) kontpiвѹitopѹ лa pestatopnîчipea sъпъtъцiĭ dintîĭ a ѹпѹĭ вoлпaвѹ, xpъnitopѹ, întъpitopѹ.

Πλησάιατο, Ion: în лoкѹ de πλήσαιντο, a 3: îm: peps: de miж: пeх: 1: aл пofl: лѹĭ πίμπλημι.

Πλησία, вezĭ πλησίος. [de ѹnde

Πλησιάζω, шi (miж: papѹ шi maĭ пoѹ) -άζομαι, вiit: -άσω, -ομαι, sîntѹ aпpoape, mъ aпpoпiѹ de чева; (ppin întind: шi fir:) sîntѹ în peлaцie, famiлiapѹ кѹ чineва, пъ adѹпѹ adesea кѹ dînsѹл; (партiк:) sîntѹ ѹчeпiкѹ, saѹ ѹpmъtopѹ aл кѹĭвa; (despre mѹiepĭ) mъ înпpeѹпѹ tpѹпeшte. (кѹ dat:) «Οὐδὲν φανήσομαι σώματι πεπλησιακὼς πλὴν τῆς ἐμαυτοῦ γυναικός». Isкр: (шi fir:) «Δικαιοτέρους ἐποίει τοὺς πλησιάζοντας». Ksn: пe кiцĭ se adѹпaѹ кѹ dînsѹл, пe ѹчeпiчiĭ sъĭ.

Πλησιαίτατα, adв: sѹпрл: aл лѹĭ πλησίον, foapte aпpoape. [din

Πλησιαίτατος, η, ον, sѹпрл:, шi

Πλησιαίτερος, α, ον, kompap: aл лѹĭ πλησίος, чeл maĭ aпpoape dekît aлtѹл. ‖ (пeѹt:) Πλησιαίτερον, adв: în лoкѹ de...

Πλησιαιτέρω, adв: kompap: aл лѹĭ πλησίον, maĭ aпpoape.

Πλησίαλος (ὁ, ἡ), пoet: чeл aпpoape de mape, цъpmѹpeanѹ. ‖ (sѹвst:) Πλησίαλον (τὸ), At: цъpmѹ de mape. [πλησίον, ἅλς].

Πλησίασμα (τὸ), шi Πλησιασμὸς, aпpoпiepe; (fir:)famiлiapitate; konвopвipe; tpѹpeaskъ înпpeѹпape. [шi

Πλησιαστὴς, οῦ (ὁ),=Πελάτης, шi Πρόσοι·κός, каре se апропіе. [шi

Πλησιαστὸς, ἡ, ὸν, Sхл: de каре se поате апропіа чіпева,=Προσιτὸς. [πλησιάζω].

Πλησίγναθος (ὁ, ἡ), поеt: [πλῆσις, γνάθος] каре ѕмпле бѕчеле (гѕра). «"Αρτος—». At:

Πλησιέστατα, adв:=Πλησιαίτατα. [din

Πλησιέστατος, η, ον,=Πλησιαίτατος.

Πλησιέστερος, α, ον,=Πλησιαίτερος.

Πλησίμοχθος (ὁ,ἡ), поеt: [πλῆσις, μόχθος] =(saѕ греш: în локѕ de) Τλησίμοχθος.

Πλησιογείτων, ονος (ὁ, ἡ), вечіпѕл чел петіжлочіt апроапе. [πλησίον, γείτων].

Πλησιόθεος (ὁ, ἡ), апропіatѕ de Dѕmnezeѕ. [πλησίος, θεὸς].

Πλησίοικος (ὁ, ἡ),=Πρόσοικος, локѕitѕ апроапе. [πλησίος, οἶκος].

Πλησίον, adв: (vezĭ ѕрмъt:) апроапе. [din

Πλησίος, α, ον, (компаpat: πλησιαίτερος -αίτατος, шi πλησιέστερος, -έστατος) Ion: поеt: чел апроапе de чіпева, вечіпѕ, = Πρόσοικος шi чл: (кѕ џen:) «Δώδεκα θάλαμοι πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι». Iл: Z. «Κρῆναι πίσυρες ῥέον πλησίαι ἀλλήλων». Od: E (шi кѕ dat.). «Πλησίω ἀλλήλοισιν». Od: B «Εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκεῖα κακὰ συνενείκαιεν βουλόμενοι ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοισι». Ep: (neѕt:) Πλησίον, шi поеt: Πλησία, adв:=Ἐγγὺς, апроапе (кѕ џen: saѕ dat:). «Πλησίον τινὸς saѕ τινὶ γίγνεσθαι». Лкs: = Πλησιάζειν. (maĭ des кѕ aptiк:) «Ὁ πλησίον». Лкs: апроапеле, вечіпѕл, шi чл: (fir:) прietenѕ, famiлiaрѕ, рѕdъ, чел de апроапе, ал nostpѕ; (în џen:) op каре алtѕ (asemenea, de o natѕpъ кѕ noĭ) omѕ. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν». Skp: "Τίς γέγονε πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ». Skp:

Πλησιόχωρος (ὁ, ἡ), локѕitopѕ пе локкл чел de апроапе, вечіпѕ. "Συνεβούλευον δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖσι Θηβαίοισι δοῦναι αὑτοὺς Ἀθηναίοισι πλησιοχώροισί τε ἐοῦσι καί τιμωρεῖν οὐ κακοῖσι». Ep: (шi кѕ dat:) «Γέτας πλησιοχώρους ἐόντας τοῖσι Θρηξὶ». Ep: (шi despre локѕ). «Ἡ πλησιόχωρος (se înџ: γῆ)».. [πλησίον, χώρα].

Πλησίστιος (ὁ, ἡ), [πλῆσις din πίμπλημι, ἱστίον] ѕмплѕtopѕ, ѕмfлъtopѕ de пînzеле коръбіі. «"Ανεμος—». Om: прііпчоsѕ. 2) (despre оаmenĭ) плѕtitopѕ кѕ пînze плiпе; (maĭ de мѕлte-opĭ în локѕ de adв: fir:) кѕ isѕѕtipe, порочіt

Πλησιφαής, έος (ὁ, ἡ), плinѕ de лѕmiпъ (прiпч:) «Σελήνη — ». Nік: лѕпъ плinъ. [πλῆσις, φάος].

Πλησίφωτος (ὁ, ἡ),=Πλησιφαής. [πλῆσις, φῶς].

Πλῆσμα (τὸ), kontpiбѕitopѕ ла (ѕмплеpe) înборџошаре, зъmînџа zъmisлitъ în паptea femeeaskъ. [mi

Πλήσμη (ἡ),=Πλημμύρα, прisosipe (прiпч: de ѕmezeлĭ). [πλήθω]. [de ѕnde

Πλήσμιος, α saѕ ος, ον, adѕкъtopѕ de saџiѕ, sъџiosѕ. «Τῆς ἡδονῆς τὸ πλήσμιον». Пл: мѕлta înбѕĭбаре [de ѕnde

Πλησμίως, adв: поеt: în кiпѕ sъџiosѕ.

Πλησμονὴ (ἡ), [πίμπλημι] saџiѕ, înбѕĭбаpe; (în џen:) бiлшѕгѕ. [de ѕnde

Πλησμονικὸς, ἡ, ὸν, ĭѕбitopѕ de (аплекatѕ ла) saџiѕ. «Ταῖς τροφαῖς— „. Enist: Tean: обічпѕitѕ a se înбѕĭбa кѕ mînкъpĭ. [шi

Πλησμονώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πλήσμιος, disпѕѕѕ ла saџiѕ (a se sъtѕpa îndatъ).

Πλήσσω (ττω), віit: πλήξω, (mіж: tpe: de кѕ: în локѕ de пas: πέπληγα, шi пas: πέπληγμαι, пех: ἐπλήγην, шi în челе комп. ἐπλάγην) ловеskѕ, isбеskѕ (прiпч: de апроапе); ръпеskѕ; батѕ; (обіч: mіж: шi пas:) мъ ловеskѕ, мъ isбеskѕ; (fir:) пътimeskѕ вре о пепорочіpe, sîntѕ пепорочіtѕ; (прiпч: în pesбоĭѕ) мъ вірѕĭеskѕ, шi чл: «Τράπεζαν ὦσε ποδὶ πλήξας». Od: X. «Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλῆξα„. Od: K. (шi mіж:) «Ῥάβδῳ πεπληγυῖα». Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσιν». Iл: B. (шi mіж: de sine пas:). "Πληξάμενος μηρὼ». Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν„. Ep: (шi пas:) «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγεὶς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι». Лкs: (шi despre пeînsѕfл:) «Ὁ πεπληγὼς τόπος». Dskp: «Δρῦς ἢ πέτρη πληγεῖσα κεραυνῷ». Es: (шi кѕ џen: ел:) «Ἐξέπνευσε πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς». Eѕp: (шi fir:) «Πληγήσεσθαι τὴν ὄψιν», Грг: a орбі. «Πεπληγὼς τοὺς πόδας». Skp: ологѕ. (шi fir:) «Πληγεὶς ἔρωτι». Лкs: (шi aбsол:) «Πληγεὶς ἐγὼ τῷ λεχθέντι». Пл: «Συμφορῇ πεπληγμένον». Tѕч: (шi înтр' алtъ акчеп:) "Πληγέντες δώροισι». în локѕ de δωροδοκηθέντες, miтѕindѕ se кѕ dapѕpĭ.

Πληστεύομαι, віit: -εύσομαι, (кѕ dat:) мъ ѕмплѕ, мъ înбѕĭбеzѕ. [πληστὸς din πίμπλημι].

Πλήστιγξ, ιγγος (ἡ), Ion: în локѕ de πλάστιγξ.

Πλήτης, ου (ὁ), шi Πλῆτις, ιος (ἡ), Ion: în локѕ de πελάτης, -άτις.

Πλητὶς, ἴδος (ἡ), =Πλατίον, тъвліцъ (de скріs).

Πλῆτο, поеt: în локȣ de ἐπέπλητο, a 3: sinr: пеps: de neste-съв: ал лȣĭ πίμπλημι, saȣ 2) de пех: ал лȣĭ Πελάζω. «Πλῆτο χθονί». Іл: Ξ.

Πλήττω, biit: πλήξω, At: în локȣ de πλήσσω.

Πλήων, ονος (ὁ, ἡ), în kontpaкц: în локȣ de πληίων = πλείων.

Πλίγμα (τὸ), [πλίσσω], pîшітȣpъ. 2) statȣpa лȣпtъtopілор кȣ pічоареле рескъкъpate ȣпȣл înainte шi алtȣл îndъpъt, кȣtînd a пȣпе пlediкъ ȣпȣл altȣia. 3) = Πλιχάς.

Πλινθεία (ἡ), mesepia, tpeaва къръmidapȣлȣĭ. 2) клъditȣpъ din кърътizĭ. 3) (Такt:) statȣpa ȣпеĭ apmiĭ în форшъ de кърътidъ. [шi

Πλινθεῖον (τὸ), кърътidъpie,=Πλινθουργεῖον. [шi

Πλίνθευσις, εως (ἡ), =Πλινθεία, facepe de кърътidъ. [шi

Πλινθευτής, οῦ (ὁ), кърътidapȣ. [din

Πλινθεύω, biit: -εύσω, лȣкрезȣ ла (фaкȣ) кърътidъ; (stpъm:) daȣ ла чева fopma de кърътidъ; saȣ клъdeskȣ, zideskȣ din кърътidъ. «Ἐπλίνθευον τὴν γῆν». Ep: îl fъчеаȣ кърътizĭ. «Τὰ τείχη — ». Лȣч: [шi

Πλινθηδὸν, adв: în шіpȣ, saȣ ашеzape ка кърътida. [шi

Πλινθιακός, ἡ, όν, pелаtiвȣ кȣ кърътidъ. || (sȣвst:) =Πλινθουργός. [шi

Πλίνθινος, η, ον, (клъditȣ) de кърътidъ. [πλίνθος].

Πλινθίον (τὸ), dim: ал лȣі πλίνθος, кърътіжоаръ; op че ape fopтъ de кърътidъ, (ad:) пъtpatȣ прелȣпгȣ; (ppin întind:) таблъ de жокȣл dameĭ, шi чл:; (de ȣnde) тъвліцъ цеошetpiкъ, saȣ astponomiкъ; чеаsopniкȣ solapȣ; пъtpatȣ, че fopmaȣ пе пътîntȣ кȣ bastonȣл гічitopiĭ, kînd îшĭ fъчеаȣ бъгъpіле de seamъ; (mекan:) пъtpatȣл basȣ ал katanельteĭ (машіпъ pesboiaskъ, кȣ кape чеĭ векĭ asвîpліаȣ пletpe шi съуецĭ); (apitm:) ȣпȣ felȣ de кȣвȣ; (paptiк: takt:) fopma falenцеĭ de oaste în пъtpatȣ (vezĭ шi πλαίσιον); tinapкл, кȣ кape se fopmeazъ кърътida; tapла de плante (гръdin:).

Πλινθίς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣĭ πλίνθος.

Πλινθοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ, saȣ fopтъ de кърътidъ. [πλίνθος, εἶδος].

Πλινθοποιία (ἡ), facepe de кърътidъ,= Πλίνθευσις. [πλίνθος, ποιός].

Πλίνθος (ἡ), кърътidъ; (fir:) totȣ че este în fopтъ de кърътidъ, (sпpe eкs:) плакъ de акpȣ, (Fpanц:) lingot; (Іар ppinч:) пъtpatȣл basȣ ал stîлпȣлȣĭ, saȣ ал капіteлȣлȣĭ de stîлпȣ. (vezĭ шi ἄβαξ).

Πλινθουλκέω -ῶ, biit: -ήσω, = Πλίνθους ἕλκω, fakȣ (tpагȣ din калîпȣ) кърътizĭ, =Πλινθουργέω. [din

Πλινθουλκὸς (ὁ, ἡ), tpъгъtopȣ (fopтъtopȣ) de кърътizĭ, saȣ (instp:) folositopȣ ла ачеаsta. || (sȣвst:) = Πλινθουργός. [πλίνθος, ἕλκω].

Πλινθουργέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ кърътizĭ; sîntȣ кърътidapȣ. [шi

Πλινθουργία (ἡ), лȣкрape de кърътizĭ; mesepia кърътidapȣлȣĭ. [din

Πλινθουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкрътopȣ de кърътizĭ. || (sȣвst:) кърътidapȣ. [πλίνθος, ἔργον].

Πλινθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, карȣ кърътidъ. [din

Πλινθοφόρος (ὁ, ἡ), кърътopȣ de кърътidъ. || (sȣвst:) apгаtȣ, saлахорȣ. [πλίνθος, φέρω].

Πλινθόω -ῶ, biit: -ώσω, zideskȣ, saȣ aштерпȣ кȣ кърътidъ. [πλίνθος].

Πλινθυφής, έος (ὁ, ἡ), poet: [πλίνθος, ὑφή] ziditȣ кȣ кърътidъ.

Πλινθωτός, ἡ, όν, [πλινθόω] fъкȣtȣ în fopтъ de кърътidъ, пъtpatȣ прелȣпгȣ. [πλινθόω].

Πλὶξ, ιχὸς (ἡ), = Πλίγμα, pîшітȣpъ. 2) =Πλιχάς. 3) палтъ, saȣ skioaпъ. [шi

Πλίξ, adв: poet: ='Αμφιπλίξ. [шi

Πλίξις, εως (ἡ), pîшіpe. 2) (ȣпе-орĭ) палтъ, saȣ (ppinч:) skioaпъ. [din

Πλίσσω, шi (тіж: maĭ întpeв:) Πλίσσομαι, [în afin: кȣ πλέκω, шi πτύσσω] biit: πλίξομαι, ȣmвлȣ кȣ пasȣ mape, deskisȣ, saȣ pîшeskȣ лapг, îmĭ цiȣ ȣпȣ pічорȣ întinsȣ înainte шi алtȣл îndъpъt, ка лȣпtъtopiĭ. (în прозъ maĭ întpeв: komп:) Διαπλίσσομαι. [de ȣnde

Πλιχάς, άδος (ἡ), шi Πλίχος, εος (τὸ), paptea de desȣвt d' întpe крачĭ, кape se fpeaкъ ла ȣmвлetȣ.

Πλοὰς, άδος (ἡ), = Πλωάς]. [πλόος].

Πλοητόκος (ὁ, ἡ), poet: пъskъtopȣ (adȣкъtopȣ) de вpeme de плȣtipe. «Ζέφυρος — ». Епгр: [πλόος, τόκος].

Πλοιάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ πλοῖον, вapкъ, каічелȣ.

Πλοΐζομαι, biit: -ίσομαι, = Πλωΐζομαι, кълъtopeskȣ пе mape. [шi

Πλοϊκός, ἡ, όν, шi Πλόϊμος, η, ον, = Πλώϊμος. [πλόος].

Πλοιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ, saȣ formъ de корабie. [πλοῖον, εἶδος].

Πλοῖον (τὸ), [πλέω] корабie (прinч: de transportȣ). "Στρογγύλον πλοῖον». Лкs: негȣцъtoreaskъ. шi «Μακρὸν —». Ep: resboĭaskъ.

Πλοιοφόρος (ὁ, ἡ), пȣrtъtorȣ de коръбiĭ. [πλοῖον, φέρω].

Πλοκαμὶς, ἴδος (ἡ), кodiцъ, saȣ kosiцъ îmплetitъ de пърȣ. [πλόκαμος].

Πλόκαμον (τὸ), =Πλόκανον.

Πλόκαμος (ὁ), koadъ (прinч:) de пърȣл капȣлȣĭ; (în цen:) fȣnie îmплetitъ; гъitanȣ; (поet:) ȣndȣлaцia flъкърiĭ. 2) пiчорȣ de каракatiцъ. [πλοκή]. [de ȣnde

Πλοκαμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de koadъ îmплetitъ.

Πλόκανον (τὸ), (în цen:)=Πλέγμα, îmплetitȣrъ, кошȣ, шi чл:; (partik:) ȣnȣ felȣ de dîрmonȣ de bîntȣrat грîȣ. [шi

Πλοκὰς, άδος (ἡ), =Πλοκαμίς. [шi

Πλοκερὸς, ὰ, ὸν, îmплetitȣ, «Ζωστὴρ —». Ткр: (алцiĭ skriȣ πλακερός).

Πλοκεύς, έως (ὁ), îmплetitorȣ de рогоҗinĭ, кошȣрĭ, шi чл:, saȣ de пърȣл капȣлȣĭ (рогоҗinarȣ, saȣ перȣкарȣ). [din

Πλοκὴ (ἡ), îmплetire; îmплetiчire (înкȣркъtȣrъ); (прin întind) цesere; saȣ цesъtȣrъ; (fir:) компȣнере; (прin întind:) înкȣркъtȣrъ de ворбе, sofismъ; (în цen:) вiклenie, amъцire, ȣнелtire de intriцĭ. [πλέκω]. [de ȣnde

Πλοκίζω, biit: -ίσω,=Πλέκω, fakȣ îmплetitȣrĭ de koade. [шi

Πλόκιμος (ὁ, ἡ), potrivitȣ, приimitorȣ de îmплetire.

Πλόκιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πλόκος. 2) пеȣt: лȣĭ...

Πλόκιος, α, ον, поet: îmплetitȣ, îmплetiчitȣ, (fir:) înкȣркatȣ. || (sȣbst:) Πλόκιον (τὸ), Sкр: ='Εμπλόκιον. [din

Πλόκος (ὁ), поet: în локȣ de πλόκαμος, koadъ îmплetitъ. 2) лanцȣ de fîtȣ,=Περιδέραιον. 3) кȣнȣнъ. «'Επιβαλλομένην χαίταις ῥοδέων πλόκον ἀνθέων». Eȣр: [πλέκω].

Πλομίζω, biit: -ίσω,=Φλομίζω. [din

Πλὸμος (ὁ),=Φλόμος.

Πλόος -οῦς, πλοῦ, шi (maĭ поȣ) πλοός (ὁ), (dat: πλῷ, ак: πλοῦν, îm: πλοῖ, πλῶν, πλοῖς, πλοῦς) [πλέω] плȣtire, кълъtorie пе mare; (în цen:) кълъtorie; (прin întind:) timпȣ (bîntȣ приinчosȣ) de кълъtorie. "Μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεὼς μέχρι πλοῦς γένηται». Тȣч: пînъ se ва faче vreme de плȣtire.

Πλουδοκέω, [πλοῦς, δοκέω] biit: -ήσω, aштептȣ timпȣ приinчосȣ de плȣtire.

Πλουθυγίεια (ἡ), богъцie шi sъnъtate, (ad:) toate бȣнъtъцiле. [πλοῦτος, ὑγίεια].

Πλοῦς, în контрак: în локȣ de πλόος.

Πλουσιάζω, biit: -άσω,=Πλουτίζω. || (pas:) mъ îmmȣлцeskȣ. [шi

Πλουσιακὸς, ἡ, ὸν, пропрiȣ (însȣшitȣ) богatȣлȣĭ. [шi

Πλουσιάω -ῶ, biit: -άσω,=Πλουτῶ, sîntȣ богatȣ. [πλούσιος].

Πλουσιόδωρος (ὁ, ἡ), dъtъtorȣ de, saȣ înzestratȣ кȣ богate darȣрĭ. [πλούσιος, δῶρον].

Πλούσιος, α, ον, богatȣ (de банĭ шi чл:); saȣ înбiлшȣgatȣ de toate; (despre лȣкр:) лȣksosȣ, mъreцȣ, înбiлшȣgatȣ. [πλοῦτος].[de ȣnde

Πλουσίως, adв: кȣ înбiлшȣgare, saȣ mъreцie.

Πλουταγαθὴς, vezĭ πλουτογαθής.

Πλουτακαδήμεια (ἡ), kom: akademie (filosofie), obiektȣл кърia este богъцia, saȣ кȣm sъ se înбогъцiaskъ чineva. [πλοῦτος, ἀκαδημία].

Πλούταξ, ακος (ὁ), (mъritiвȣ кȣ oare -каре eponie ал лȣĭ πλούσιος) богъtaш, (Franц:) richard.

Πλουτεὺς, έως (ὁ), поet: în локȣ de Πλούτων.

Πλουτέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ богatȣ, mъ înбогъцeskȣ; (кȣ цen: saȣ ак:) sîntȣ богatȣ, înбiлшȣgatȣ în чева. «Πλουτοῦντες». богaцĭ. [πλοῦτος].

Πλουτῆος, Ion: în локȣ de Πλουτέως, цen: ал лȣĭ Πλουτεύς.

Πλουτηρὸς, ὰ, ὸν, atingъtorȣ, saȣ креsкъtorȣ de богъцie. [шi

Πλουτίζω, biit: -ίσω, înбогъцeskȣ пе чineva; (pas:) mъ înбогъцeskȣ. [шi

Πλουτίνδην, adв: пе alesȣ din чеĭ богaцĭ, dȣпе градȣл богъцiĭ. (vezĭ шi ἀριστίνδην). [πλοῦτος].

Πλουτισμὸς (ὁ), înбогъцire (akt: saȣ pas:). [πλουτίζω].

Πλουτογαθὴς, έος (ὁ, ἡ), Dор: în локȣ de

Πλουτογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: veselȣ пентрȣ богъцia sa, (ad:) плinȣ de богъцiĭ. «Δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν». Esхл: (vezĭ шi εὐρυχαρής). [πλοῦτος, γήθω].

Πλουτοδότειρα (ἡ), поet: fem: ал лȣĭ πλουτοδοτήρ.

Πλουτοδοτέω -ῶ, biit: -ήσω, daȣ богъцie, înбогъцeskȣ [din

Πλουτοδοτὴρ, поet: шi Πλουτοδότης, ου (ὁ), dъtъtorȣ de богъцiĭ, înбогъцitorȣ. [πλοῦτος, δίδωμι].

Πλουτοκρατέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš tape шi mape npin вогъціе. [шi

Πλουτοκρατία (ἡ), apistoкpatie de вогаціĭ. [πλοῦτος, κράτος].

Πλουτοποιὸς (ὁ, ἡ), npiчinšitopš de вогъціе, кîштirosš; îndemînatiкš a stpînџe вогъціĭ. [πλοῦτος, ποιὸς].

Πλοῦτος (ὁ), [πολὺς, ἔτος, вezĭ шi ἄφενος] вогъціе; (кš џen:) вiлшšгš de чева. 2) (nepsonif:) Zešл вогъціi (fišл Чepeseĭ). «Τυφλὸς ὁ Πλοῦτος». Ткр: шi Apstf:

Πλουτοταφὴς, έος (ὁ, ἡ), înгponatš în вогъціiле saлe (sгîpчitš). [πλοῦτος, ταφὴ].

Πλουτοφόρος (ὁ, ἡ), adšкъtopš de вогъціĭ, =Πλουτοδότης. [πλοῦτος, φέρω].

Πλουτόχθων, ονος (ὁ, ἡ), noet: кšвenitš ла (npodšsš din) вогъціа пъmîntšлšĭ. "Γόνος πλουτόχθων. Esxл: npodšкtš de mine metaлiчe. [πλοῦτος, χθὼν]

Πλούτων, ωνος (ὁ), Плštonš, Zešл Iadšлšĭ; Iadšл. 2) Zešл вогъціi=[Πλοῦτος]. de šnde

Πλουτώνειος (νιος), aл лšĭ Плštonš (aл Iadšлšĭ),sšвt-пъmînteanš. ‖ (sšвst:) «Πλουτώνεια (νια) (se înџ: χωρία), neштepe, sštepane skoџъtoape de omopîtopĭ авšpĭ.

Πλόχανον (τὸ),=Πλόκανον.

Πλοχμὸς (ὁ), noet: în лoкš de πλόκαμος.

Πλοώδης, εος (ὁ, ἡ), кam плštitopš, šndšлъtopš; (fir:) nestatopniкš, nesiгšpš. [πλόος].

Πλύμα (τὸ), ana, кš кape s'a sпълat чева, лъџšpъ; (npin întind:) neкšpъціе; (fir:) omš de nimiкš, sкîpвъ, nštoape, шi чл: (desnpe mšĭepĭ) кšpвъ (sпълъчitšpъ). [πλύνω].

Πλύνεσκον, noet: Ion: în лoкš de ἔπλυνον, npeл: aл лšĭ πλύνω.

Πλυνεὺς, έως (ὁ), =Πλυντὴρ. [шi

Πλυνὸς (ὁ), sпълъtopie. 2) (fir:) окъpîtš, neчinstitš «Πλυνὸν ποιεῖν τινα». Apstf: a окъpî, a neчinsti. (вezĭ шi πλύνω). [шi

Πλύνος (ὁ), лšкpš (pšfъ) de sпълat. [шi

Πλυντέον, nosit: aл лšĭ πλύνω. [шi

Πλυντὴρ(ὁ), sпълъtopš. 2) =Πλυνὸς, sпълъtopie. [шi

Πλυντήριος, α, ον, кšвenitš, saš foлositopš ла sпълape; (de šnde ‖ sšвst.) Πλυντήριον (τὸ), sпълъtopie, saš вasš de sпълat întp' însšл; шi Πλυντήρια (τὰ), (se înџ: ἱερὰ) o sepвъtoape în Atena în чinstea Minepвeĭ, saš a Агpaвлeĭ (fiĭчeĭ лšĭ Чeкponš), чe se sepвa ла 26 aлe лšneĭ Tapџeлionš. (вezĭ шi Καλλυντήρια). [шi

Πλύντης, ου (ὁ), =(maĭ întpeв:) Πλυντὴρ. [шi

Πλυντικὸς, ἡ, ὸν,=Πλυντήριος. «Κονία—». чenšшъ nentpš лeшie. [шi

Πλυντίς, ἴδος (ἡ), =Πλυντρίς. [шi

Πλύντρια (ἡ), fem: aл лšĭ πλυντήρ, sпълъtopeasъ. [шi

Πλυντρὶς, ἴδος (ἡ),=Πλύντρια. ‖ Γῆ —». Tfp: šnš feлš de xšmъ, чe se întpeвšinџa în лoкš de sъnšnš. [шi

Πλύντρον (τὸ), плatъ nentpš sпълъtšpъ. [din

Πλύνω, [în afin кš φλύω] вiit: πλυνῶ, (tpe: de кš: πέπλυκα, шi nas: πέπλυμαι, nex: ἐπλύθην шi ἐπλύνθην) sпълš (npinч:) pšfe; (fir:) окъpъsкš, neчinsteskš, (oвшt:) sпълš кanšл кšĭвa; (noet:) въpsš. «Δάκρυ —». Apst: (шi nas:) «Τὸ πρᾶγμα πέπλυται». Лкs: s'a dat în nšвлiкš.

Πλύσιμος (ὁ, ἡ), npiimitopš de sпълъtšpъ, saš nštinчosš de a se sпъла. [din

Πλύσις, εως (ἡ), sпълаpe. [шi

Πλύσμα (τὸ), =Πλύμα. [шi

Πλυσμὸς, (ὁ), =Πλύσις. [шi

Πλύτης, ου (ὁ), = Πλύντης. шi

Πλυτικὸς, ἡ, ὸν, =Πλυντικός. [шi

Πλυτὸς, ἡ, ὸν, sпълatš, saš de sпълat. [πλύνω].

Πλωὰς, άδος (ἡ), плštitoape. «"Ορνις—„. Аплn: «Νεφέλαι πλωάδες». Пл: npešmвлъtopĭ în atmosfepъ. «Νῆσοι πλωάδες». Sxл: (aлt:) στροφάδες. [πλώς].

Πλώεσκον, noet: în лoкš de ἔπλωον, npeл:, шi

Πλωεύσας, Dop: în лoкš de πλωούσας, aк: îm: de naptч: aл лšĭ πλώω.

Πλωΐζω, шi (miж: кape este шi maĭ întpeв:) -ίζομαι, вiit: ίσω, -ομαι, noet: în лoкš de πλέω [шi

Πλώϊμος (ὁ, ἡ), de плštit. «Πλωΐμων ὄντων». D: Aл: кînd este вpeme de плštit (de кълъtopit ne mape). (вezĭ шi ἐπινέφελος). (шi кomnap:) «"Ηδη πλωϊμωτέρων ὄντων„. Tšч: fiind aкšm кълъtopipea ne mape maĭ лesniчoasъ. [шi

Πλωῒς, ἴδος (ἡ), noet: în лoкš de πλωάς. [din

Πλὼς, ωτὸς (ὁ), noet: înnotъtopš. (de šnde ‖ sšвst:) šnš feлš de neшte de mape, (aлt:) κεστρεύς, (Фpanџ:) mulet, saš muge. [шi

Πλώσιμος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de πλώϊμος. [πλώω].

Πλωτάρχης, ου (ὁ), къnitanš de кopъвiepĭ. [πλώτης, ἄρχω].

Πλῶτες, îm: nom: aл лšĭ πλώς.

Πλωτεύω, вiit: -εύσω, (pap în npozъ) în лoкš de πλέω. [πλώτης].

Πλωτὴρ (ὁ), поеt: (de ачі) плѫtіtорѕ, корѫвіерѕ, маріпарѕ; (ѕпе-орі) înnotѫtорѕ. [mi

Πλώτης, ου (ὁ), поеt: Іоп: în локѕ de πλωτήρ. [πλώω]. [de ѕnde

Πλωτικὸς, ή, ὸν, îndemînatikѕ ла плѕtіре,=Ναυτικός.

Πλωτὸς, ή, ὸν, чел кѕ înѕѕшіmе de a плѕtі, saѕ fѫкѕtѕ întр'ѕпѕ кіпѕ de a пѕ se кѕfѕnda. «Νῆσος— ». Ер: «Πλωτὰ (ζῶα)„. Аpst: (алt:) νηκτά. 2) (поеt:) потрівіtѕ ла плѕtіре saѕ пѕвігаціе; лесnічоѕѕ плѕtітоpілор de a тереце аколо. "Νῆσος — ». Od: К. || (ѕѕвst: вѫрв:) време de плѕtіре, de кѫлѫtоріе пе mаре. «Πλωτοῦ ἀρότου τε». Еркл: Алегор: [mi

Πλώτωρ, ορος (ὁ), поеt:=Πλωτήρ. [din

Πλώω, віit: -πλώσω, (tре: de кѕ: πέπλωκα, пех: ἔπλωσα, mi ал 2: întрев: пѕmаі în комп: ἔπλων, de ѕпde партч: πλώς) поеt: Іоп: în локѕ de πλέω.

Πνείω, (прел: ἔπνειον) поеt: în локѕ de πνέω.

Πνεῦμα (τὸ), [πνέω]=Πνοή, ѕѕfларе, saѕ ѕѕflѫtѕрѫ. 2) вîntѕ; (med:) flatѕ. 3) реѕѕfларе. "Πνεῦμα μετέωρον, saѕ (simп:) «Πνεῦμα». med:= Δύσπνοια, saѕ Ὀρθόπνοια, греа ѕѕfларе, înпекѫtѕрѫ, asтmѫ. 4) (рtр:) періодѕ de кѕвîntѕ (maї de mѕлtе-орі преа лѕпгѕ), sпре а кѫрѕіа деклаmаре este tребѕінчоаsѫ о sінгѕрѫ реѕѕfларе. 5) (fіlosof:) fііпцѫ nematерiaлѫ (fѫрѫ tрѕпѕ), sпірitѕ (dѕхѕ); ѕѕfletѕ; înцерѕ, saѕ ценіѕ. «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα». Skр: 6) (тлц:) sfîntѕл dѕхѕ. 7) mоралѕл saѕ алегорікѕл înцелесѕ ал sfінтелор skрі птѕрі (înпрot: de γράμμα). «Τὸ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ». Skр: 8) (грам:) semпѕл аspіраtеї saѕ ѕѕвцірії просодііі.

Πνευματέμφορος (ὁ, ή), пѕрtѫtорѕ în sіпе, saѕ înѕѕflatѕ de Dѕmпеzееѕкѕл dѕхѕ. [πνεῦμα, ἐν, φέρω].

Πνευματίας, ου (ὁ), пѫtіmашѕ de astmѫ, saѕ de греа ѕѕfларе. 2) ѕmflatѕ de flatе. [πνεῦμα]. [de ѕnde

Πνευματιάω -ῶ, = Πνευστιάω.

Πνευματίζω, віit: -ίσω, ѕѕflѕ, вîntѕрѕ. 2) (грам:) însemпѕ, saѕ пропѕпцѕ zічеріле кѕ аspіраtѫ saѕ ѕѕвціре ѕѕfларе. [mi

Πνευματικὸς, ή, ὸν, atіпгѫtорѕ de, реlatівѕ кѕ πνεῦμα (în toate însemп:). «Μόριον πνευματικόν». Anatom: каре ѕлѕжеште ла реѕѕfларе (ка плѫмîпѕл). «Ὄργανον πνευματικὸν». Мекп: каре se mішкѫ пріп вîntѕ. 2) (med:)=Πνευματίας, astmatikѕ; saѕ вîntoѕѕ, flѫtoѕѕ. 3) (fіlsf:) neîntрѕпаtѕ, nematеріалѕ; (Тлц:) înвоітѕ кѕ, saѕ ѕрmѫtорѕ dѕпе înцелесѕл (іар пѕ літера) леџії, mistikѕ, алегорікѕ; (Бісер: maї пoѕ) dѕховпікѕ, saѕ dѕховпіческѕ; (în цеп:) sпірітѕалѕ, nеtрѕпеsкѕ. «Πνευματικοί„. Гал: о sектѫ de dоktорі, каре аtрівѕіаѕ toate sіmпtоmеле паtолоџіче ла лѕкрареа sпірітелор вітале (fѫкѫtоаре saѕ цііtоаре de віацѫ). [πνεῦμα]. [de ѕnde

Πνευματικῶς, adв: dѕховпічеште; în înцелесѕ sпірітѕалѕ, saѕ алегорікѕ, пѕ dѕпе літера леџії; nеtрѕпеште.

Πνευμάτιον, (τὸ), dim: ал лѕї πνεῦμα, вîntѕлецѕ, saѕ аерашѕ.

Πνευμάτιος, α saѕ ος, ον, поеt: adѕкѫtорѕ, saѕ înѕоцітѕ de вîntѕ; експѕѕѕ ла вîntѕрі, вîntѕросѕ. [πνεῦμα].

Πνευματισμὸς (ὁ), însemпаре, saѕ пропѕпцаре de о zічере кѕ ѕѕfларе ѕѕвціре saѕ аspіраtѫ (грам:). [πνευματίζω].

Πνευματοδόχος (ὁ, ή), пріітorѕ de вîntѕ. [πνεῦμα, δέχομαι].

Πνευματοκήλη (ή), ѕпѕ fелѕ de ѕѕрпѫtѕрѫ, ѕmflѫtѕрѫ de вошѕ din flatѕ, saѕ вîntѕ, (Франц:) fausse hernie. [πνεῦμα, κήλη].

Πνευματοκίνητος (ὁ, ή), mішкаtѕ de вîntѕ; saѕ порпіtѕ de sfîntѕл dѕхѕ,=Πνευματέμφορος. [πνεῦμα, κινέομαι]. [de ѕnde

Πνευματοκινήτως, adв: кѕ порпіре din Dѕmпеzееѕкѕл dѕхѕ.

Πνευματοκλήτωρ, ορος (ὁ), кеmѫtорѕ de dѕхѕрі (ценії, saѕ demопі). [πνεῦμα, καλέω].

Πνευματομάχος (ὁ, ή), înпротівіtорѕ (реѕвоіторѕ) zеіtѫціі sfîntѕлѕї dѕхѕ. [πνεῦμα, μάχομαι].

Πνευματόμφαλος (ὁ, ші ή), ѕmflѫtѕрѫ de вѕрікѕ din вîntѕ (ѕпѕ fелѕ de ѕѕрпѫtѕрѫ ла вѕрікѕ). 2) пѫтімашѕл de ачеастѫ паtіmѫ,=Ἐξόμφαλος. [πνεῦμα, ὀμφαλὸς].

Πνευματοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, префакѕ чева în вîntѕ, прічіпѕіескѕ flatе. [din

Πνευματοποιὸς (ὁ, ή), прічіпѕіторѕ de вîntѕ, saѕ de реѕѕfларе. [πνεῦμα, ποιὸς].

Πνευματόρροος -ους (ὁ, ή), mішкаtѕ de кѕрцереа вîntѕлѕї. [πνεῦμα, ῥόος].

Πνευματοφορέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, mѫ порtѕ, mѫ mішкѕ de вîntѕ, saѕ de Dѕmпеzееѕкѕ dѕхѕ. [din

Πνευματοφόρος, ші Πνευματοφόρητος (ὁ, ή), пѕрtаtѕ (mішкаtѕ) de вîntѕ, saѕ порпіtѕ de Dѕmпеzееѕкѕ dѕхѕ (пліпѕ de dѕх sfîntѕ),=Πνευματέμφορος. 2) (în рѫѕ) копріпѕѕ de dѕхѕ рѫѕ. «Οἱ προφῆται αὐτῆς

πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί,,. Sкp: (Sofon:). [πνεῦμα, φέρω].

Πνευματόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкŏ în, saŏ ѕmплѕ de вîntŏ; пpiчinѕieѕкŏ flate, ѕmflѕ. [ші

Πνευματώδης, εος (ὁ, ἡ), вîntosŏ (din fiinца вîntѕлѕї): saŏ вîntѕposŏ (плinŏ de вîntѕpї); (maї noŏ) sпiptosŏ, кѕ dѕxŏ; (med:) adѕкъtopŏ de вîntѕpї saŏ flate, flъtosŏ; (ѕne-opї) astmatiкŏ; (rpam:) пpopѕnцatŏ aspipat. [πνεῦμα].

Πνευμάτωσις, εως (ἡ), ѕmflъtѕpъ de pîntече din flate [ші

Πνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, пpiчinѕitopŏ de ѕmflъtѕpї, flъtosŏ. [πνευματόω].

Πνευμονευτικὰ (ὄργανα),=Πνευματικά.

Πνευμονία (ἡ), = Πλευμονία, пepiплemonie. [ші

Πνευμονίας, ου (ὁ), ші Πνευμονικὸς, ἡ, ὸν, pелatiвŏ кѕ плъmînii; saŏ пъtimaшŏ de пepiплemonie. [ші

Πνευμονὶς, ίδος (ἡ),=Πνευμονία. [ші

Πνευμονώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πλευμονώδης. [din

Πνεύμων, ονος (ὁ), плъmînŏ. 2) ѕnŏ felŏ de animaлŏ de mape. [πνεῦμα].

Πνεῦσις, εως (ἡ), ѕѕflape de вîntŏ; pesѕflape, ші чл: [ші

Πνεύστης, ου (ὁ), кape pesѕflъ des ші rpeŏ, astmatiкŏ. [πνέω]. [de ѕnde

Πνευστιάω -ῶ, вiit: -άσω, pesѕflѕ des ші rpeŏ (din osteneaлъ ші чл:); sîntŏ astmatiкŏ; saŏ (simп:) aвїa pesѕflѕ. [ші

Πνευστικὸς, ἡ, ὸν, folositopŏ лa sѕflape, saŏ pesѕflape. 2) (med:)=Πνευματωτικὸς.

Πνέω, вiit: πνεύσω, ші (maї noŏ) πνεύσομαι, saŏ (maї кopeк:) πνευσοῦμαι, (пas: tpe: de кѕ: πέπνευσμαι) sѕflѕ. «Ἄνεμος βοῤῥᾶς ἐναντίος ἔπνει». Ksп: (ші fir:) «Ὦ σὺ μὴ πνεύσης ἐνδέξιος». Kaл: къpѕїa tѕ пѕ вeni în ажѕtopŏ. (ші întp'aлtъ aкчenцie) «Μέγα πνεῖν». Пind: a se înrîmfa, a se mîndpi. "Χαμηλὰ πνεῖν,,. Пind: a fi ѕmiлitŏ. «Κενεὰ πνεῖν». Пind: a aвea zadapniчe simцiminte. (ші пas:) «Πνεῖται αὐλὸς». Епrp: «Πολύ παρ' ὑμῖν ἔπνει». Dm: epa mape ші tape. 2) pesѕflѕ; (пpin întind:) tpъїeѕкŏ. «Πνέονθ' ὕπνῳ». Esxл: sfopъind în somnŏ. «Εἰ ἔτι πνεῖ,,. Лкs: «Οἱ πνέοντες=Οἱ ζῶντες,,. (ші fir:) "Πῦρ πνέοντες». Ksп: «Ἀρὴν (•Μένεα) πνείοντες». Om: плinї de inimъ (de въpвъцie). «Φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες». Tкp: (ші aвѕs: «Μέλεα πνεῖν». Епrp:=Μελῳδεῖν. 3) daŏ miposŏ, miposŏ. «Στεφάνους ἡδὺ πνέοντας,,. Tкp: (ші кѕ цen: eл:) «Τράγου (•Κρόκου) πνέων,,. Епrp: ші Dioѕкp: (ші кѕ dat:) «Μύροισιν ἔτι πνείοντες στέφανοι». Епrp: (ші fъpъ kazŏ). «Τὸ στόμα πνεῖ». Dкp: miposъ, пѕte. (ші fir:) «Πνεῖν χαρίτων (ἐρώτων),,. este плinŏ de... ‖ (пoet: fir:) Πεπνυμένος, η, ον (вezї πινύσκω).

Πνιγαλίων, ωνος (ὁ), înneкъtѕpa, че вine în somnŏ, (aлt:) ἐφιάλτης. (Fpanц:) cauchemar. [ші

Πνιγέα (ἡ), вaїe înneкъчoasъ (пpea fepвinte). [ші

Πνιγετὸς (ὁ), лaцŏ de sѕrpѕmape; sѕrpѕmape. 2)=Πνῖγος. [ші

Πνιγεὺς, έως (ὁ), вasŏ (aкoпepiшŏ пîлniosŏ), кѕ кape se înneaкъ, se stîнr къpвѕnii; ѕnŏ felŏ de кoптopŏ saŏ цestŏ, în кape se кoaчe кapnea пъвѕшitъ; ѕnŏ astѕпѕшŏ пîлniosŏ de maшinъ idpaѕлiкъ; (ѕne-opї) къпъstpѕл кaiлop, ші чл: [ші

Πνιγηρὸς, ά, ὸν, adѕкъtopŏ de înneкъчїѕne; (fir:) foapte stpimtopъtopŏ. [ші

Πνιγίζω, вiit: -ίσω, пoet: în лoкŏ de πνίγω. [πνῖγος].

Πνίγμα (τὸ), ші Πνιγμονὴ (ἡ), ші пoet: Πνιγμὸς (ὁ), sѕrpѕmape; înneкъчїѕne de mape кълdѕpъ,=Πνῖγος. [πνίγω]. [de ѕnde

Πνιγμώδης, εος (ὁ, ἡ), ші

Πνιγόεις, εσσα, εν, пoet:=Πνιγηρὸς. [din

Πνῖγος, εος -ους (τὸ), înneкъчїѕne; (пpin întind:) кълdѕpъ înneкъtoape [din

Πνίγω, вiit: πνίξω, ші (maї întpeв:) πνίξομαι, ші πνιξοῦμαι, (пas: tpe: de кѕ: πέπνιγμαι, пexi ἐπνίγην) sѕrpѕmŏ; înneкŏ. "Ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν θαλασσαν, καὶ ἐπνίγετο ὅς τις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν,,. Ksп: (ші fir:) «Ἦν ἡ ὕλη πνίγη τὸν σῖτον». Ksп: 2) кoкŏ кapne пъвѕшitъ în кoптopŏ; (în цen:) пpъжeѕкŏ în ѕsкatŏ. «Πνίξαντες ἐν κριβάνῳ διαφανεῖ (τὸ κάτω τῆς βύβλου) οὕτω τρώγουσι». Ep: 2) (fir:) stpimtopezŏ пpea mѕлt (stpînrŏ de rîtŏ). "Καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων, ἀπόδος μοι,, Sкp: [πνίξ].

Πνιγώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πνιγηρός.

Πνικτὴρ (ὁ), înneкъtopŏ, saŏ sѕrpѕmъtopŏ. [ші

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, înneкatŏ; (despe aepŏ) înкisŏ din toate пъpцiлe. 2) (fir;) кoptŏ în вasŏ лinitŏ лa rѕpъ (пъвѕшitŏ), saŏ în цestŏ. [πνίγω].

Πνικτοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtopŏ de sѕrpѕmate къpпѕpї (mopтъчїѕпї oпpite Бisep:). [πνικτὸς, φάγω].

Πνὶξ, πνιγὸς (ἡ), înneкъчїѕne; pъrѕшitѕpъ; stpimtopape.

Πνίξις, εως (ἡ), înneкape; sѕrpѕmape:

коачере (везї πνικτὸς). [πνίγω].

Πνοὴ (ἡ), [πνέω] суфларе (de вîнтѕ). 2) респѕфларе; (прin întind:) animалѕ вiѕ. «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον». Skp: 3) miposѕ emitѕ din чева; авурѕ; fѕmѕ; (прin întind:) въпаїе. «Πνοῆ Ἡφαίστοιο». Іл: Ф. (везї шi ἀϋτμή). 4) tonѕ, сѕнетѕ de гласѕ, граїѕ (Пind:).

Πνοήπους, οδος (ὁ, ἡ), грам: ексnл: а лѕї ἀελλόπους. [πνοή, πούς].

Πνοιὴ (ἡ), Іon: în локѕ de πνοή

Πνόος -οῦς (ἡ), поеt: Іon: în локѕ de πνοή.

Πνυκίτης, ου (ὁ), каре мерџе des, saѕ se adѕnъ ла..

Πνὺξ, πνυκὸς, шi At: πυκνὸς(ἡ), [πυκνός, saѕ πνέω] o піацъ în Atena пе деалѕл чел înнотрiвъ de четъцѕеа Акрополiеї, шi de Ареопагѕ, ѕнde se adѕна пороdѕл; (прin întind:) обштеаскъ adѕнаре; шi трiбѕна, dеnе каре ворбїаѕ оратopiї аколо.

Πνύτο, поеt: în локѕ de ἔπνυτο, а 3: sinr: neps: de прел: ал: (неîntpeб:) πνύμαι, în локѕ de πνέω.

Πνυτὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локѕ de πινυτὸς.

Πόα, ας (ἡ), ербъ верde; (în џen:) ерб̆ъ (прінч:) пентрѕ пъшѕне; лiвadъ; (ѕне -орї) кръчї кѕ frѕnze верзї (везї шi ποιά). [de ѕnde

Ποάζω, biit: -άσω, деспръдъчinezѕ бѕрiеnеле, пръшескѕ, saѕ плiвескѕ џарina. 2) înверzeскѕ ка ерба.

Ποάριον (τὸ), dim: ал лѕї πόα.

Ποασμὸς (ὁ), sѕвлџере de бѕрiенї din ръdъчinъ, плiвiре, прашъ. [шi

Ποαστὴρ (ὁ), шi Ποάστρια (ἡ), плiвiторѕ, saѕ пръшiторѕ. [шi

Ποάστριον, saѕ (маї корек:) Πόαστρον (τὸ), instpѕmintѕ de пръшit, saѕ плiвit. [ποάζω].

Ποδαβρὸς, ά, ὸν, поеt:=Ἀβρόπους. [алџiї îndpent: ποδ' ἁβρὸς]

Ποδαγὸς (ὁ, ά), Dop: în локѕ de ποδηγὸς.

Ποδάγρα (ἡ), лаџѕ, saѕ курсъ, în каре se прinde dobitокѕл de пiчорѕ. 2) (обiч: fir:) podагръ (боалъ артрiтiкъ), ѕнѕ фелѕ de dѕрере, шi прinderе de пiчоаре. [πούς, ἄγρα]. [de ѕnde

Ποδαγράω -ῶ, biit: -ήσω, пътimeскѕ de podагръ. [шi

Ποδαγρεία (ἡ),=Ποδάγρα. [шi

Ποδαγριάω -ῶ, =Ποδαγράω. [шi

Ποδαγρίζομαι, biit:-ίσομαι,=Ποδαγράω. [шi

Ποδαγρικὸς, ή, ὸν, шi

Ποδαγρὸς (ὁ, ἡ), пътimaшѕ de podагръ.

Ποδαλγέω -ῶ, biit: -ήσω, пътimeскѕ de dѕрере de пiчоаре. [din

Ποδαλγὴς, έος, шi Ποδαλγὸς (ὁ, ἡ), пъ-timaшѕ de dѕрере de пiчоаре. [πούς, ἄλγος]. [de ѕnde

Ποδαλγία (ἡ), dѕрере de пiчоаре. [шi

Ποδαλγικὸς, ή, ὸν,=Ποδαλγής.

Ποδάνεμος (ὁ, ά), Dop: în локѕ de ποδήνεμος

Ποδανιπτὴρ (ὁ), васѕ de spълат пiчоареле. [шi

Ποδανίπτρα(ἡ), =Ποδανιπτήρ. [шi

Ποδάνιπτρον (τὸ), spъларе de, saѕ апъ de spълат пе пiчоаре. [πούς, νίπτω].

Ποδαπὸς, ή, ὸν, (прon: întpeбът:) din че локѕ? (în џen:) de че фелѕ? чефелѕ? «Ἐρωτώμενος, ποδαπὸς εἴη; Πέρσης ἔφη εἶναι„. Ksn: "Ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία„; Ksn: (везї шi ποταπὸς). [πὸς, δάπος].

Ποδαργία (ἡ), At: în локѕ de ποδαλγία.

Πόδαργος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ пiчоаре албе, saѕ їѕџї. [πούς, ἀργὸς].

Ποδαρίζω, biit: -ίσω,=Πυδαρίζω.

Ποδάριον (τὸ), dim: ал лѕї πούς, пiчорѕшѕ.

Ποδαρκέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: петрекѕ їute. "Ποδαρκέων δωδεκάδρομον τέμενος». Пiнd: [din

Ποδάρκης, εος, saѕ έος (ὁ, ἡ), поеt: [πούς, ἀρκέω] чел кѕ пiчоаре dеstoїniче (дъїnoase, џепепе, їѕџї ла алергаре); (în џen:) аџерѕ, їute.

Πόδαυρος (ὁ, ἡ), [πούς, αὔρα]=Ποδήνεμος.

Ποδεῖον (τὸ), înвелiшѕ de пiчоаре. чорапѕ, обiалъ, шi чл; [πούς, ποδὸς].

Ποδεκμαγεῖον (τὸ), штергарѕ de пiчоаре. [πούς, ἐκμάσσω].

Ποδένδυτος (ὁ, ἡ), înкълцатѕ ла пiчоаре: (поеt:) înбръкъторѕ de (акоперiторѕ, ажѕнгъторѕ пînъ ла) пiчоаре. || (sѕбst:) "Ποδένδυτον». Esx: =Πέπλος ποδήρης». [πούς, ἐνδύω].

Πόδεσσι, Іon: поеt: în локѕ de ποσί. dat: im: ал лѕї πούς.

Ποδεψεῖον (τὸ), [πούς, ἕψω] вѕкътъріе de пiчоаре fiепте, (Тѕрч:) пачеаџiріе.

Ποδεὼν, ῶνος (ὁ), (маї de мѕлте-орї im:) къпъtîїеле пiелiї ѕнеї віте (rîtѕл, прin каре se ѕмпле, шi se дешеаптъ, шi пiчоареле, de каре se anѕкъ вѕрdѕфѕл); (прin întind:) пiелеа, че поартъ пе ѕмерї чобанiї, легînd о dînainte ла пiептѕ кѕ пiчоареле; (fir:) къпъtîїеле de жос а ле пînzeї коръбiї, прin каре se întinde întp' ѕна saѕ întp' amîndoъ пъpџiле; (în

*

џen:) o limbъ de пъmîntš întinsъ ка внš капš în mape. «Τῆς Δωρίδος χώρης ποδεὼν στεινὸς ταύτῃ κατατείνει». Ep: [ποῦς, ποδὸς].

Ποδηγεσία (ἡ), treaba къльвzвльї, кълъвzipe. [ποδηγέω].

Ποδηγέστερος, α, ον, компар: (перѓл:) ал лвї ποδηγός.

Ποδηγετέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ποδηγέω. [din

Ποδηγέτης, ου (ὁ),=Ποδηγός. [din

Ποδηγέω -ῶ, biit: -ήσω, кълъвzezš; îndpentezš пе чinева (проп: ші fir:); eksnлiкš чева квїва. [ποδηγός]. [de вnde

Ποδηγητικὸς, ἡ, ὸν, кввепitš, fолоsitорš, saš îndeminatikš ла кълъвzipe, saš повъџвіре.

Ποδηγία (ἡ), кълъвzie.

Ποδηγικὸς, ἡ, ὸν,=Ποδηγητικὸς. [din

Ποδηγὸς (ὁ, ἡ), кълъвzitорš; saš повъџвitорš. ‖ (свбst:) = Ποδηγέτης, кълъвzš (проп: ші fir:); педагогš. [ποῦς, ἡγέομαι].

Ποδηνεκὴς, έος (ὁ, ἡ), [ποῦς, ἐνέγκω] адвсš, ажвпsš пînъ ла пічоаре «Χιτὼν—». Ep:

Ποδήνεμος (ὁ, ἡ), поеt: аџерš de пічоаре ка вînтвл. [ποῦς, ἄνεμος].

Ποδήρης, εος (ὁ, ἡ), лвнгš пînъ în пічоаре. «Χιτὼν («Ἀσπὶς)—», Ksn: (fir:) «Ναῦς—». Esix: чеа пе пînze, порпitъ пе mape (везї ποῦς). «Στύλος—». Esxл: ашеzatš пе пічорвл (базвл) сък, dpentš, statорnikš. (пеst:) «Τα ποδήρη, în локš de οἱ πόδες. [ποῦς, ἄρω].

Ποδηροφορέω-ῶ, biit: -ήσω, порtš хаїнъ лвнгъ (пînъ în кълкїїe). [ποδήρης, φορέω].

Ποσὶ, dat: ал лвї ποῦς.

Ποδιαῖος, α, ον, чел кв întindepe de внš пічорš. 2) (нavt:)=Ποδωτὸς. (de внde) "Ποδιαῖον ποιοῦμαι τὸν ἱστὸν». Apst:=Ποδόω. [ші

Ποδίζω, biit: -ίσω, легš пічоареле, împiedikš (прінч: калš). 2) мъсвpš кв пічорвл, (Франџ:) arpenter; (fir:) мъсвpš пічоаре de версš. [ποῦς, ποδὸς].

Ποδίκροτος (ὁ, ἡ), поеt: tponкъnitорš din пічоаре. «Ἅμμα ποδίκροτον». Епгр: feapеле віповаџiлор, каре zопгънеsk în пічорвл лор. [ποῦς, κρότος].

Πόδιον (τὸ),=Ποδεῖον. 2) dim: ал лвї ποῦς.

Ποδίσκος (ὁ), dim: ал лвї ποῦς, пічорвшš.

Ποδισμὸς (ὁ), împiedikаре; 2) мъсвраре кв пічорвл; мъсвраре de пічоаре de версвpї; 3) внš felš de danџš [ші

Ποδιστὴρ (ὁ), поеt: împiedikъtорš. "Πέπλος—». Esxл: 2) (Skр:) оалъ кв пічоаре. [ші

Ποδίστρα (ἡ), лаџš saš кврsъ, în каре se апвкъ пічорвл; пїеdiкъ. [ποδίζω].

Ποδοῖιν, поеt: în локš de ποδοῖν, џen: ші dat: de înd: ал лвї ποῦς.

Ποδοκάκη, ші Ποδοκάκκη (ἡ), [ποῦς, κάκη] бвtвкš de пічоареле віповаџiлор.

Ποδόκοιλον (τὸ), къвъпътвра de ла talпа пічорвлвї. [ποῦς, κοῖλος].

Ποδοκρουστία (ἡ), бътаїе кв пічорвл în пъmîntš (în локš de бътаїе în палме). [ποῦς, κρούω].

Ποδοκτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, батš кв пічорвл în пъmîntš; (прінч:) dъпџînd. [ші

Ποδοκτύπη (ἡ), Лksf: dъпџъtоаре. [ποῦς, κτύπος].

Ποδομερὴς, έος (ὁ, ἡ), (metр:) împъpџitš în пічоаре; saš компвсš dintp' о napte а кввîпtвлвї în fie-каре пічорš. [ποῦς, μέρος].

Ποδονιπτὴρ, Ποδονίπτρα, ші Ποδόνιπτρον = =Ποδανιπτήρ, ші чл:

Ποδονομέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš џeste din пічоаре dъпџînd (везї ші χειρονομέω); saš dъпџezš пantomimічеште. [ποῦς, νέμω]

Ποδοπέδη (ἡ), легътвpъ de пічоаре, пїеdiкъ. [ποῦς, πέδη).

Ποδορραγὴς, έος (ὁ, ἡ), еmitš, isвоpitš din ловitвpъ de пічорš. [ποῦς, ῥήγνυμι].

Ποδορρώη (ἡ), поеt: [ποῦς, ῥώομαι] џеапъпъ, tape în пічоаре.

Ποδόρτιον, [ποῦς, ὄρω] (τὸ), =Ποδοστήριον, Ποδεῖον, ші Ποδένδυτον, хаїнъ лвнгъ пînъ în пічоаре.

Ποδόστημα (τὸ), naptea чеа маї de жоs а коръвіі de кътре пвпъ (внde se sпрijineште пічорвл кірмеї). [ποῦς, ἵστημι].

Ποδοστράβη (ἡ), [ποῦς, στρέφω] instpвmîntš, прін каре se skiлоџеsk пічоареле osîndiџiлор, saš se îndpенteазъ хірвpџічеште мъдвлареле челе stpîmбate; бвtвкš=Ποδοκάκη; кврсъ saš лаџš пеntpв вînatвpї.

Ποδόστροφον (τὸ),=Ποδοστράβη

Ποδότης (ἡ), (fils:) авере saš fiinџъ de пічоаре, пічоріmе. [ποῦς, ποδὸς]. [de внde

Ποδοτήριον, ші Ποδότριον (τὸ),=Ποδόρτιον.

Ποδοτρόχαλος (ὁ, ἡ), mішкъторš de поаtъ кв пічорвл сък; оларš. [ποῦς, τροχὸς].

Ποδοχέω (поаte маї корекtš ποδουχέω) -ῶ, biit: -ήσω, [ποῦς, ἔχω] =Πηδαλιουχέω.

Ποδόψηστρον (τὸ), поеt: [ποῦς, ψάω] пînzъ, saš apapš de dînaintea внелор пеntpв шteps пічоареле; ковоpš аштерпвtš пе жоs.

Ποδοφορία (ἡ), tponъітš de пічоаре în вmблеtš. [ші

Ποδοφόριον (τὸ), tponкъnitоаре, хірîitоаре. [din

Ποδοψόφος (ὁ, ἡ), tropъitorȣ кȣ пічоареле ін ȣмблетȣ. [ποῦς, ψόφος].

Ποδόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzȣ пінзеле корьбії прін кȣреле легате de къпътііеле лор (везі ші ποδεών). [ποῦς, ποδός].

Ποδώκεια (ἡ), ĭȣцеалъ de пічоаре. 2) (ȣne-opĭ) noet: fem: ал лȣĭ ποδώκης. [ші

Ποδωκηέστατος, η, ον, ȣѕпрл: пергл: ал лȣĭ

Ποδώκης, εος (ὁ, ἡ), ĭȣte, ацерȣ de пічоаре; (ін цен:) istецȣ, ĭȣte, віоĭȣ. [ποῦς, ὠκύς]. de ȣnde

Ποδωκία (ἡ),=Ποδώκεια.

Ποδώκυς, εος (εια, υ), (плц:) ін локȣ de ποδώκης.

Πόδωμα (τό), [de aчі] подеалъ (пе каре калкъ чінева кȣ пічоареле); sofa, (Франц:) estrade; tpotoapȣ, прispъ (noditȣpъ maĭ 'налтъ). [ποῦς, ποδός].

Ποδώνυχος (ὁ, ἡ), [ποῦς, ὄνυξ] лȣнгȣ, ін-кîт а ажȣнце пînъ ла ȣнгііле пічоарелор.

Ποδωτός, ή, όν, întinsȣ прін ποδεών (везі ziч:). [ποδόω].

Ποεστρόφος (ὁ, ἡ), noet: [πόα, τρέφω] про-dȣкъторȣ de mȣлтъ еарбъ.

Ποεσίχροος (ὁ, ἡ), noet· чел кȣ фаців (колоаре) de еарбъ, верde; saȣ moaле, fраџеdȣ. [πόα, χρόος].

Ποέω, At: ін локȣ de ποιέω.

Πόη (ἡ), Ion: ін локȣ de πόα.

Ποηλογέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣлегȣ бȣріені; sшȣлгȣ бȣріенеле netpeбȣінчоase. [πόη, λέγω].

Ποηφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnîнкȣ еарбъ. [din

Ποηφαγής, έος (ὁ, ἡ), neапроб: ін локȣ de ποηφάγος.

Ποηφαγία (ἡ), mînкаре de еарбъ. [din

Ποηφάγος (ὁ, ἡ), mînкъторȣ de еарбъ, (Франц:) herbivore. [πόη, φάγω].

Ποηφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъторȣ de mȣлтъ еарбъ [πόη, φέρω].

Ποθαίνω, глs: ін локȣ de ποθέω.

Ποθέεσκε, noet: Ion: ін локȣ de ἐπόθει. a 3: sінг: персь de прел: ал лȣĭ ποθέω.

Ποθεινοποιὸς (ὁ, ἡ), фъкъторȣ de a fi чева saȣ чінева de dopit. [ποθεινός, ποιός].

Ποθεινός, ή, όν. de noftit, dopitȣ. «Δάκρυα ποθεινὰ„. Евр: че варсъ чінева de dорȣл кȣĭва. [πόθος]. [de ȣnde

Ποθεινῶς, adв: кȣ dopinцъ. «Ποθεινῶς ἔχω τινός». Лкs:=Ποθῶ.

Ποθείς, εῖσα έν, nas: nex: 1: de napтч: ал лȣĭ πίνω.

Ποθὲν, neȣt: лȣĭ ποθείς.

Πόθεν, [πὸς] adв: лок: întpeв: de ȣnde? din че napte? «Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν„; Om: «Πόθεν γένος εὔχεται εἶναι„; Om: "Τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν, πόθεν ἐστί„; Skp: «Πόθεν ἂν τις τοῦτο τὸ χρῖσμα λάβοι»; Ksn: 2) noet: ін локȣ de πόθι; ȣnde, ін че napte? "Πόθεν ἔστ' οὖς, ші ч.л:„; Sof: 3) (обіч:) ін локȣ de πῶς; кȣm? (npінч: ін фелȣ de mipъt: nег:) кȣm este кȣ nȣtінцъ? «Πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ». Dm: "Τίσι χρῆται; πότερα, τοῖς χρηστοῖς; πόθεν„; Apstf: ‖ (ка enклit:) nedefin: de ла вре ȣnȣ локȣ, de ȣndeва. «Ἔκ ποθεν„. Om: «Ἤν ποθὲν τι ἐλπίζω λήψεσθαι„ Ksn: "Ἀλλοθέν ποθεν„. Ksn:

Ποθεν, naptік: enклit: везĭ npeчed: ла sfîpшitȣ.

Ποθ-έρπω, Dop: ін локȣ de προσέρπω.

Ποθέσπερος (ὁ, ἁ), Dop: ін локȣ de προσέσπερος. ‖ "Τὰ ποθέσπερα„. adв: =Πρὸς ἑσπέραν, кam însepat, не seapъ.

Ποθεῦντες, Dop: ін локȣ de ποθοῦντες, бърб: im: de napтч: ал лȣĭ ...

Ποθέω -ῶ, biit: -ήσω, ші At: -έσω, ші -έσομαι, (nex: ἐπόθησα, ші ἐπόθεσα, nas: tpe: de кȣ: πεπόθημαι, ші nex: ἐποθέσθην) [de aчі] noftescȣ, dopeskȣ a maĭ vedea, a pedoбînдi чева, saȣ пе чінева лінsind, [Франц:] regretter; (de ȣnde) ĭȣbeskȣ amopos; (ін цен:) nofteskȣ, dopeskȣ de чева. «Εἰ ὑμῖν καρδία πόλεμον ποθεῖ». Tкр: «"Ος γὰρ ἂν φιλῆται δήπου ὑπό τινων, ἡδέως μὲν τοῦτον οἱ φιλοῦντες παρόντα ὁρῶσι, ποθοῦσι δὲ, ἂν που ἀπίῃ. Ksn: «Οὐδαμᾶ τοι συνέβη ποθέσαι τινα τῶν ἀπεόντων». Tкр: «Γαλαθηνοὶ ἄρνες γειναμένης οἶος μαστὸν ποθέοισαι„. Tкр: (ші аbsол:) «Οἱ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσι„. Tкр: (ші кȣ inf:). «Ἆρα ἔτι ποθοῦμεν μὴ ἱκανῶς δεδεῖχθαι»; Плt: oape rîndind, къ nȣ s'a dovedit destȣл, dopim a se dovedi maĭ біне? (ші ін neînsȣfл:) «Ἡ χώρα αὐτὴ τὸ μὴ ὂν ποθήσει». Ksn: ва чере. (ші шіж: npea pap) «Ποθουμένα φρενί». Sof: ін локȣ de ποθούσῃ. (ші nas:) «Πρὶν εἰδέναι, εἰ ποθούμεθα». Sof: [din

Ποθή (ἡ), noet: ін локȣ de πόθος, [de aчі] noftъ.

Πόθημα (τὸ), oбiektȣл noftеĭ, saȣ dopinцеĭ; (ȣne-opĭ) ін локȣ de πόθος, dopinцъ, amopȣ. [ποθέω].

Ποθήμεναι, noet: ін локȣ de ποθεῖν, inf: ал лȣĭ ποθέω.

Πόθησις, εως (ἡ), noftipe, dopipe de чева. [ші

Ποθητός, ή, όν, [de aчі] noftitȣ, saȣ вредnікȣ de dopit. [ші

Ποθητύς, ύος (ή), поet: Ion: în лок8 de πόθησις. [ші

Ποθήτωρ, ορος (ό), поet: (кв цеn:) [de ачі] пoftitopš, dopitopš de чева, saš de чінева. [ποθέω].

Πόθι, [πὸς] adв: лок: (întpeв:) поet: în лок8 de πού; în каре лок8, sнde? «Πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται»; Pind: (ші în мішк:) «Πόθι τόσον ὅμιλον ἡρώων γαίης ἔκτοθι βάλλει»; Ann: ‖ (ка enклit:) nedefin: în вре sнš лок8, sндеva; (ші timп:) în sfîpшitš; întp' о вpeme; кîte о dalъ; (ші fir:) кam, поate, кsm se пape. «Αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι πόλιν ἐξαλαπάξαι». Iл: Т. "Ἀλλά ποθι Ζεὺς ἤθελεν». Iл: Т. "Τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα γενομένῳ ἐπένησεν». Iл: Ω.

Ποθινός, ή, όν, поet: în лок8 de ποθεινός.

Ποθόβλητος (ό, ή), [πόθος, βάλλω] isвitš (копрinsš) de поftъ saš dparoste кътpe чева, saš de amopъл кsіва.

Πόθοδος, (ά), Dop: în лок8 de πρόσοδος.

Ποθολκίς, ίδος (ά), Dop: în лок8 de προσολκίς.

Ποθ-οράω -ῶ, віit-όψομαι, Dop: în лок8 de προσοράω.

Ποθορεῦσα, Dop: în лок8 de προσορῶσα, партч: fem: ал лsї...

Ποθ-όρημι, Еол: în лок8 προσοράω.

Ποθορῆ, Dop: în лок8 de προσορᾷ, 3:, ші Ποθορῆσθα, saš Ποθόρησθα, Еол: în лок8 de προσορᾷς, a 2: sinг: пеps: ал лsї προσοράω.

Πόθος (ό), [în afin: кв πάθος, de sнde ші se конf: кв πένθος] [de ачї] поftъ de лакръ, saš dopš de пеpsoanъ în лinsъ; tpisteцъ пентрв лinsipea вре sнsї dopitš, saš isвitš обiektš, (Франц:) regret; (în цеn:) поftъ, dopinцъ (amopš). «Σός με πόθος θυμὸν ἀπηύρα». Od: Λ. dopъл тъš. 2) sнš felš de floape, (Франц:) ancolie.

Ποῖ, [πὸς] adв: лок: (întpeв:) în че лок8, sнde? (прінч: în мішк:) «Ποῖ φέρῃ θυμούμενος»; Еvр: "Ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις,,; Sof: (ші кв цеn:). «Ποῖ γῆς,,; Sof: 2) (sне opї) пînъ кînd? saš пентрв каpe sfîpшitš? пентрв че? «Ποῖ μενεῖς»; Лкs: ‖ (ка enклit:) nedefin: în вре sнš лок8, sндеva. «Ἄλλοθί ποι». Лкs: «Ἐπεμέλετο καὶ τούτων, ὅπως συγκομίζοιντό ποι». Ksn: (везї ші πῆ).

Ποία, fem: ал лsї ποῖος.

Ποία (ή), поet: Dop: în лок8 de πόα. (везї ші ...

Ποιά (ή), поet: (maї поš) în лок8 de ποία = πόα; (прin înlind:) прimъ-варъ, saš варъ; (de sнde овіч:) anš. "Χείματά τε ποιάς τε δύω καὶ εἴκοσι πάσας,,. Пavs: [de sнde

Ποιάεις, εσσα, εν, Dop: în лок8 de ποιήεις.

Ποιανθής, έος (ό, ή), поet: чел кв (плinš de) eapвъ вepde înflopitъ. [ποία, ἄνθος].

Ποιεῦ, Dop: în лок8 de ποιοῦ, між: поpsнч: ші

Ποιεῦντι, Dop: în лок8 de ποιοῦντι, dat: de паpтч:, ші

Ποιεύμην, Dop: поet: în лок8 de ἐποιούμην, пas: прел: ал лsї ...

Ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, [ποιὸς] (în цеn:) fakš (maї în toate însemнъpiле ziч:). «Ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω,,. Dm: (ші пas:) "Ταῦτά μοι πάντα πεποίηται,,. Dm: (îap паpтік: 1) продsкš (deспpe omš = Γεννῶ). "Παῖδα ποιῶ (ші întp' о ziч: Παιδοποιοῦμαι)». (îap deспpe пъмîntš ші планte = Φέρω, saš Φύω). "Αἶνον τε ποιεῖ πολὺ (ἡ Κολχὶς), καὶ κάνναβιν καὶ κηρὸν καὶ πίτταν,,. Stp: (ші întp' алтъ акчеп:) "Κριθὰς ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς οἶνόν τε πολὺν,,. Apstf: "Τοὺς ἐν ὑγροῖς ὁμοῦ καὶ ξηροῖς μέτρα πεντακόσια ποιοῦντας,,. Пл: (saš 2) (meшteш: прin лsкрареа mîіnелор) клъdeskš, лsкрezš, алкътsїeskš, креezš. "Λύσιππος ἐποίει,,. Епгрf "Τοῦτον ὁ δῆμος ἔστησεν ἐνθάδε, χάλκεον ποιήσας,,. Ткр: "Τέκτονας καὶ οἰκοδόμους πολλοὺς ὁρᾷς, οἳ ἄλλοις μὲν ποιοῦσιν οἰκίας, ἑαυτοῖς δὲ οὐ δύνανται ποιῆσαι, ἀλλ' ἐν μισθῷ αὐτοὶ οἰκοῦσι,,. Ksn: "Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,,. Skp: "Οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες θηρίον (τὸν κύνα),,. Ткр: (ші між:) "Σφῆκες οἰκία ποιήσαντο,, Om: (ші пas:). "Τῶν τὰ κέρεα τοῖσι Φοίνιξι οἱ πήχεες ποιεῦνται,,. Ep: "Πολλά τοι πεποίηται καλὰ ἔργα,,. Ткр: "Λίθου πεποιημένος,,. Пavs: (saš 3) (прin minte) компsнš (прінч:) поeme, фавsле, ші чл: fakš верsspї, pepesintš прin поesie. "Ἔπεα ποιεῖν,,. Ткр: "Ὅμηρος ἐποίησε τὸν Ἀχιλέα λέγοντα,,. Apst: "Ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος,,. Apst: ,,Ὁ τὰ Κύπρια ,,Ὁ τὴν Γιγαντομαχίαν) πεποιηκώς,,. Лкs: "Ἐποίησε δὲ καὶ μῦθον Αἰσώπειον,. Плt: "Τίς τῶν ποιεῖν δυναμένων,,; Iskp: (de sнde пas:). "Λέξις πεποιημένη». Лоnц: поetікъ, ші віоас, ші "Πεποιημένα ὀνόματα,,. Гpr: imitative. 4) (fіг:) = Ἐμποιῶ, прічіnsїeskš (кsnлeskš) чева, алкътsїeskš. "Ποιεῖν ἱδρῶτα». Лкs: "Ὁ ἐμοὶ πεποίηκε τοῦτο τὸ ὄνομα,,. Плt: "Τοῦτό ἐστι μόνον τὸ πεποιηκός μοι τὸν λόγον,,. Твч: maї a dat матерie (прічіnъ) de ворвіpe.

"Ποιεῖν σιωπὴν,,. Ksn: "Ποιεῖν ἐκκλησίαν (ἀγῶνας, Πύθια, Ἴσθμια, θυσίαν, θήραν, ші чл:)». Лкs: ‘Ποιεῖν ἱρά,,. Ep: "Χώραν ποιεῖν,,. Apst: a da локȣ. "Ἀργύριον τωὐτὸ τοῦτο ἐποίεε,,. Ep: (ші кȣ inf:). "Θεοί σε ποίησαν ἱκέσθαι ἐς οἶκον,, Od: Ψ. "Αἰσχύνεσθαι ἡμᾶς ἐποιήσατε,,. Ksn: "Ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς,,. Tкp: (ші înпpeȣnъ кȣ ὥστε). "Ποιεῖν ὥστε...,,. Лкs: (ші în anaл:). "Ποιέειν, ὅκως ἡ Ἰωνίη ἔσται ἐλευθέρη,,. Ep: 5) (кȣ ак: saȣ казȣ кȣ пpen: saȣ кȣ adв: indip:) adȣкȣ, пȣїȣ пe чineва saȣ чева întp' oape-кape пosiцie saȣ stape. "Μήρμυκας ἄνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναῖκας,,. Es: "Ποιῶ (ші між: "Ποιοῦμαι) βασιλέα,,. Skp: (чeл d'întîїȣ însem: пentpȣ алцiї, їap чeл d'ал doiлea пentpȣ sineмї) "Παῖδα ("Θυγατέρα) ποιεῖσθαι,,. Ep: = Εἰσποιεῖν, a adonta (a faче de sȣfлetȣ). "Ἣν ἐποιήσατο μητέρα,,. Пл: "Ποιῶ, saȣ Ποιοῦμαι ἄκοιτιν,,. Пoet: "Τὴν δὲ ταμίαν ἐποιησάμεθα,,. Ksn: "Παράδειγμα αὐτὸν ποιήσατε τοῖς ἄλλοις,,. Dm: "Ἐξώλη ποιήσειαν αὐτὸν οἱ θεοὶ,,. Dm: "Πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,,. Ep: «Ἡ φροντὶς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ,,. Tкp: (ші în eл: de пpen:). "Ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους ποιοῦμεν,,. Apst: "Κακόν τι ποιεῖν ἐμαυτόν,,. Ksn: "Κακὰ πολλὰ τοὺς Σαμίους ἐποίουν,,. Лкs: "Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν,,; Skp: (ші кȣ dat: pap:) "Ταῦτα μὲν καὶ νεωτέρῳ καὶ πρεσβυτέρῳ ποιήσω,,. Плt: "Τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις»; Skp: "Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως,,. Skp: (ші кȣ казȣ кȣ пpen:). "Ποιεῖν ἐπὶ ξηροῦ τὰς ναῦς,,. Tȣч: "Ποιεῖν ὑπό τινι,,, Лкs: a sȣпȣne кȣїва. "Ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτῷ (saȣ ὑφ' ἑαυτὸν),,. a' шї sȣпȣne, a stъпîni. "Ποιεῖ εἰς αὐτόν τι,,. a лȣa asȣпpъ'шї. "Ποιεῖν ἐνὶ φρεσὶ νόημα,,. Od: Ξ. "Ποιεῖν, saȣ Ποιεῖσθαι ἐν ὀργῇ (εἰς ἀσφάλειαν, ἀπὸ τῆς ὄψεως, ші чл:)". Лкs: "Τειχίσας δὲ τὸν ἰσθμὸν (τῆς χεῤῥονήσου) ἐποίησεν ἐντὸς τοῦ τείχους ἕνδεκα πόλεις, ші чл:,,. Ksn: (ші кȣ adв:) Ποιεῖν εἴσω (ἔξω, ἐν μέσῳ, ὡς ποῤῥωτάτω, ἐκποδων, ші чл:)». Лкs: "Εὖ ("Κακῶς) ποιεῖν τινα,,. Лкs: "Η τύχη καλῶς ποιοῦσα μετήνεγκε,,. Dm: (везї ші καλῶς) "Καλὸν ἐποιήσατε τὸ σῶσαι τὴν νῆσον,,. Dm: "Οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τοὺς λόγους,,. Apst: (de ȣnde 6) aшeзȣ; întoкmeskȣ. "Νόμον πεποίηνται». Ksn: 7) пȣїȣ în лȣкpape, sъвîpшeskȣ. "Πάντα ποιεῖν,,. Лкs: "Εἰρήνην (φιλίαν) ποιεῖν, saȣ ποιεῖσθαι». Dm: mizлoчit, saȣ nemiжлoчit. "Θέλεις μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει,,. Skp: «Ὅστις ὅλον τὸν νόμον ποιήσει,,. Skp: "Οἱ ποιοῦντες τὴν ἀνομίαν,,. Skp: 8) гъteskȣ, faкȣ вȣкale. "Δεῖπνον ποιῶ, saȣ ποιοῦμαι (ші întp'o зічї: Δειπνοποιοῦμαι),,. Лкs: "Ποιῶ γὰρ τοὖψον αὐτὸς,,. At: "Τῶν σηπίων τὰ πτερύγια ἑφθὰ ποιῶ,,. At: "Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωΐ, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν ἕτερον ποιήσεις τὸ δειλινὸν». Skp: 9) (desпpe distanцъ de вpeme) пetpeкȣ. «Ἑστιώμενοι μέσην νύκτα ἐποίησαν,, Лкs: "Μὴ πολὺν διὰ μέσου ποιεῖν χρόνον,,. D: Ал: "Μίαν ὥραν ἐποίησαν,,. Skp: ȣпȣ чeasȣ aȣ fъкȣt. "Καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα,,. Skp: 10) (maї de mȣлte-opї miж:) пpiвeskȣ, rîndeskȣ, sȣпosезȣ, îmї înкiпȣїeskȣ. "Μέγα ("Δεινὸν "Συμφορὰν, saȣ "Ἐν μεγάλῳ, δεινῷ, θαύματι, ἐλαφρῷ, ὀλίγῳ, ὁμοίῳ, ші чл:, saȣ "Περὶ πολλοῦ, παντὸς, πλείονος, πλείστου, ἐλάσσονος, οὐδενὸς, ші чл:) ποιοῦμαί τι,,. Лкs: "Χάριν ("Ὀργὴν) ποιεῖσθαι,,. Dm: "Ποιεῖσθαι δαίμονος οὐ δεῖ πάντα,,. Пл: "Τὴν τῶν πολεμίων ἀκαιρίαν εὐκαιρίαν ποιούμενος ἡμετέραν,,. Tȣч: "Τὴν Ἀσίαν ἑαυτῶν ποιοῦνται,,. Ksn: (ші акt: pap). «Ποιῶ δ' ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας,,. Ksn: "Καὶ δὴ σφέας ποιέω ἴσους ἐκείνοισι εἶναι,,. Ep: "Δεινὸν ("Δεινὰ) ἐποίει,,. Ep: ші Tȣч: (везї ші τίθημι). 11) pap: =Προσποιοῦμαι, mъ пpefaкȣ. "Οἱ μὲν ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι,,. Tȣч. "Φιλόσοφος εἶναι ποιῇ,,. Temst: 12) (în пepifp:) "Ἀρχὴν ("Βουλὴν, "Γνώμην, "Δεῖπνον, "Θέαν, "Λήθην, "Λόγον, «Ὁδοιπορίαν, ші чл: saȣ "Δι' ἀγγέλλων, "Διὰ χρηστηρίων, ші чл:) ποιοῦμαι,,. Лкs: în локȣ de ἄρχομαι, βουλεύομαι, ἀγγέλλω, χρηστηριάζομαι, ші чл: "Ἀπὸ γεωργίας τὸν βίον ποιεῖσθαι,,, Ksn: 13) (în a tpeia пeps:) foлoseшte, se пotpiвeшte, кontpiвȣїeшte (faчe). "Ποιεῖ δὲ τὰ φύλλα πρὸς λέπραν (πρὸς φάρμακα)». Dskp: "Ἄν σοι ποιῇ,, Eпist:. «Ἡ εὔνοια τῶν ἀνθρώπων ἐποίει μᾶλλον εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους,,. Tȣч: кontpiвȣїa în faвopȣл лop. (везї ші δράω, ші πράσσω).

Ποίη (ἡ), Ion: în локȣ de ποία=πόα. (saȣ 2) fem: ал лȣї ποῖος.

Ποιηβόρος (ὁ, ἡ), пoet:=Ποηφάγος. [ποίη, βορὰ].

Ποιήεις, εσσα, εν, пoet: epвosȣ, плinȣ de eapвъ вepde. [ποίη].

Ποιηλόγος (ὁ, ἡ), пoet: în локȣ de ποιολόγος.

Ποίημα (τὸ), (în цen:) лȣкpȣ fъкȣtȣ de чineва; (їap пaptiк:) indȣstpioasъ кonstpȣкцie; (лa лȣкpape sпipitȣaлъ) skpisȣ (пpiпч: în вepsȣpї), [de aчi] пoeмъ, вepsifiкaцie: (ȣne-opї) вepsȣ; (îm:) mîncape гȣ-

sloasъ, mezeлікȣ, ші чл: [ποιέω]. [de ȣnde

Ποιηματικὸς, ή, ὸν, atinгъtopȣ de noemъ. [ші

Ποιημάτιον (τὸ), dim: ал лȣї ποίημα.

Ποιηματοκόπος (ὁ, ἡ), alъкъtopȣ de noeme. [ποίημα].

Ποιημένος, η, ον, Ion: noet: în локȣ de πεποιημένος.

Ποιηρὸς, ὰ, ὸν, noèt:=Ποιήεις.

Ποίησις, εως (ἡ), facepe, konstpȣipe, калifікаре, креаре, ші чл: "Τῆς ποιήσιος πέρι τοῦ μύρου,,. Ep: 2) (обіч:) noesie, saȣ apta noetікъ, saȣ noemъ (npibindȣse maї în ųeнepaлȣ), totaлȣл ȣneї noeme. "Περὶ τῆς 'Ομήρου ποιήσιος,,. Ep: (ші în nepifp:) "Οἱ περὶ τὴν ποίησιν,,. Ep: ші Плt: noeųiї. 3) =Εἰσποίησις, adontape de fiȣ; чetъųenipe. "Γένει μὲν ξένος, τῇ δὲ παρ' ὑμῶν ποιήσει πολίτης,,. [ші

Ποιητέος, α, ον, nosit: ал лȣї ποιέω. [ші

Ποιητής, οῦ (ὁ), fъкъtopȣ, konstpȣktopȣ, калifікаtopȣ, кpeatopȣ; (fir:) съвîpшitopȣ, îndeплinitopȣ de чева. (кȣ ųen:) "Ποιητὴν τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων,,. Ksn: "Οὐχ οἱ ἀκροαταὶ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται παρὰ τῷ Θεῷ,,. Skp: 2) (обіч: ші naptік:) noetȣ, bepsifікаtopȣ. «'Ο ποιητής,,. (кȣ deosebipe) Omepȣ. [ποιέω]. [de ȣnde

Ποιητίζω, biit: -ίσω, ші

Ποιητικεύομαι, biit: -εύσομαι, sînt noetȣ, saȣ fакȣ ne noetȣ, mъ îndeлeтnічeskȣ ла noesie; saȣ întpeбȣinųezȣ stiлȣ noetікȣ. [din

Ποιητικὸς, ή, ὸν, nȣtinчosȣ. îndemînatікȣ a face, a npічinȣі, a съвîpшi чева. «'Ο πώγων οὐ ποιητικὸς φρενῶν,,. Enгp: "Ὑγιείας ποιητικὸς,,. Лкs: "Αἱ ἀρεταὶ ποιητικαὶ τῶν ἀγαθῶν,,. Apst: 2) (fъpъ кazȣ) foлositopȣ, kontpiбȣitopȣ ла facepe de чева; (іap naptік:) noetікȣ, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatікȣ ла noesie. "Ὄργανα (Αἴτια) ποιητικά,. Apst: "Τέχναι ποιητικαὶ,,. Apst: konstpȣktive (înnpot: de πρακτικαὶ, bezї ziч:). (mї maї кȣ seamъ). "Ποιητική,,. Apst: Enonea, dpamatіка, ші чл: "Τὸ ποιητικὸν τῶν ὀνομάτων,,. Плt: "Ποιητικώτερα μᾶλλον ἢ ἀληθινώτερα,,. D: Aл: [de ȣnde

Ποιητικῶς, adв: noetічeшte, în stiлȣ saȣ кіnȣ noetікȣ.

Ποιητοδιδάσκαλος (ὁ), înвъųъtopȣ de noetȣ. [ποιητής, διδάσκαλος].

Ποιητὸς, ή, ὸν, fъкȣtȣ de чineвa, saȣ de mînъ; (naptік:) fъкȣtȣ кȣ meшteшȣгȣ, bine лȣкpatȣ; (ȣne-opї) nлъsmȣitȣ. "Ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπλεξε λόγον,,. Hind: 2)=Εἰσποίητος, adontatȣ de fiȣ; saȣ чetъųenitȣ. "Παῖς ("Πολίτης)—,,. Лкs: [ποιέω].

Ποιήτρια (ἡ), fem: ал лȣї ποιητής, (кȣ ųen:) fъкъtoape, npічinȣitoape de чева; (naptік: fъpъ кazȣ) noetъ.

Ποιητρόφος (ὁ, ἡ), noet:=Ποητρόφος.

Ποιηφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ποηφαγέω. [din

Ποιηφάγος (ὁ, ἡ), noet: — Ποηφάγος.

Ποικιλανθὴς, έος (ὁ, ἡ), înnestpiųatȣ кȣ felȣpite flopї, saȣ feųe. [ποικίλος, ἄνθος].

Ποικιλάνιος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de ποικιλήνιος.

Ποικιλειμονῖτις, ιδος (ἡ), Sxл: fem: ал лȣї

Ποικιλείμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: nȣptъtopȣ de nestpiųъ xaïnъ. "Νὺξ—,,. Esxл: (aлt:) ἀστροχίτων. [ποικίλος, εἷμα].

Ποικιλέρυθρος (ὁ, ἡ), înnestpiųatȣ кȣ въpųї saȣ пікъųeлe poшiї. [ποικίλος, ἐρυθρὸς].

Ποικιλεὺς, έως (ὁ),=Ποικιλτὴς. [ποικίλος].

Ποικιλήνιος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ nestpiųe fpîne. "Πῶλος—,,. Hind: [ποικίλος, ἡνία].

Ποικιλία (ἡ), nestpiųime; (fir:) вікленie. [ші

Ποικιλὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ ieлȣ de mікъ nasъpe nestpiųъ, stirлete, niųiroiȣ. [ποικίλος].

Ποικίλλω, [ποικίλος] biit: ποικιλῶ, (nex: ἐποίκιλλα, nas: tpe: de кȣ: πεποίκιλμαι, ші nex: ἐποικίλθην, ші 2: ἐποικίλην) înnestpiųezȣ, kosȣ, ųesȣ, saȣ колоpezȣ кȣ felȣpite feųe; (fir:) înfpȣmȣseųez în toate кіnȣpiлe skpisȣл meȣ; (mȣsік:) кînt кȣ mȣлte întopsъtȣpї, saȣ вapiaųiї; (fir:) mъ noptȣ, saȣ вopвeskȣ, mъ eкspimȣ вікленeшte în doъ кіnȣpї, saȣ înųeлesȣpї. [de ȣnde

Ποίκιλμα (τὸ), вовiųъ înnestpiųъtoape, saȣ de nodoaвъ în кȣsъtȣpъ saȣ ųesъtȣpъ. [ші

Ποικιλμὸς (ὁ), înnestpiųape în кȣsъtȣpъ, zȣгpъвie, ші чл:

Ποικιλόβοτρυς (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ nespiųї stpȣгȣpї. (bezї ші περκάζω). [ποικίλος, βότρυς].

Ποικιλόβουλος (ὁ, ἡ), noet: nъskoчitopȣ de nestpiųe (felȣpite) sfatȣpї, кіnzȣipї, =Πολυμήχανος. [ποικίλος, βουλή].

Ποικιλόγαρυς. Dop: în локȣ de ...

Ποικιλόγηρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: [ποικίλος, γῆρυς] чел кȣ felȣpite глasȣpї. «Φόρμιγξ—,,. Hind: "Ἀηδὼν—,,. Es:

Ποικιλόγραμμος (ὁ, ἡ), innestpiųatȣ кȣ въpųї de felȣpite feųe. [ποικίλος, γραμμή].

Ποικιλογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopȣ despe felȣpite matepiї. [ποικίλος, γράφω].

Ποικιλόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ felѫpite npiчinĭ de лакрѫmĭ. [ποικίλος, δάκρυον].

Ποικιλόδειρος (ὁ, ἡ), [ποικίλος, δειρή] чел кѫ rîtѫ nestpiцѫ, saѫ вapiatѫ гласѫ (кape кîntѫ кѫ mѫлte întopsѫtѫpĭ). "Ἀηδὼν—,,. (алцiĭ skpiѫ ποικιλόγηρυς).

Ποικιλόδερμος, шi noet: Ποικιλοδέρμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѫ пiеле nestpiцѫ. [ποικίλος, δέρμα].

Ποικιλοδίνης, ου, шi

Ποικιλόδινος (ὁ, ἡ), noet: formѫtopѫ de felѫpite вѫлtoape; saѫ înвîptitѫ în felѫpite кinѫpĭ. [ποικίλος, δίνη].

Ποικιλόδιφρος (ὁ, ἡ), ѫpкatѫ, ѫmвлѫtopѫ пе tpѫѫpѫ nestpiцѫ, saѫ tpasѫ de tpѫгѫtopĭ nestpiцĭ. [ποικίλος, δίφρος].

Ποικιλόδωρος (ὁ, ἡ), noet: dѫpѫitopѫ de felѫpite dapѫpĭ. [ποικίλος, δῶρον].

Ποικιλοεργὸς (ὁ,ἡ), noet: лѫкpatѫ nestpiц; (în цen:) înnestpiцatѫ. [ποικίλος, ἔργον].

Ποικιλόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѫ пѫpѫ nestpiцѫ, saѫ кѫ пiеле înnestpiцatѫ. "Νεβρὸς,—,,. Eѫp: [ποικίλος, θρίξ].

Ποικιλόθρονος (ὁ, ἡ), noet: чел че ape, saѫ mаde пе nestpiцѫ tponѫ. [ποικίλος, θρόνος].

Ποικιλόθροος (ὁ, ἡ), noet:=Ποικιλόφωνος. [ποικίλος, θρόος].

Ποικιλόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кѫ nestpiцѫ кочеанѫ, saѫ кotopѫ. [ποικίλος, καυλός].

Ποικιλομήτης, ου (ὁ), шi Ποικιλόμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet:=Ποικιλόβουλος. [ποικίλος, μῆτις]

Ποικιλομήχανος (ὁ, ἡ), întpeвѫinцѫtopѫ, saѫ пѫskoчitopѫ de felѫpite ѫneлtipĭ, stpataцeme, шi чл:, foapte вiклeанѫ, =Πολυμήχανος. [ποικίλος, μηχανή].

Ποικιλομορφία (ἡ), nestpiцime de firѫpѫ, saѫ faцѫ. [din

Ποικιλόμορφος (ὁ, ἡ), nestpiцѫ ла firѫpѫ, saѫ ла faцѫ, felѫpitѫ. [ποικίλος, μορφή].

Ποικιλόμυθος (ὁ, ἡ), noet: [ποικίλος, μῦθος] felѫpitѫ ла ворвѫ, eлoкѫinte, saѫ mѫлtвopвitopѫ.

Ποικιλόνους (ὁ, ἡ), Sѫл: eksплiкaцie a лѫĭ ποικιλόφρων. [ποικίλος, νοῦς].

Ποικιλόνωτος (ὁ, ἡ), nestpiцѫ пе sпinape. [ποικίλος, νῶτος]..

Ποικιλοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), întpenpinзѫtopѫ, saѫ ѫneлtitopѫ de felѫpite лѫкpѫpĭ, =Πολυπράγμων, intpirantѫ. [ποικίλος, πρᾶγμα].

Ποικιλόπτερος (ὁ, ἡ), чел кѫ пене nestpiцe. [ποικίλος, πτερὸν].

Ποικίλος, η, ον, nestpiцѫ, saѫ nestpiцatѫ în кѫsѫtѫpѫ, зѫгpѫвiе, шi чл: кѫ felѫpite колоape. "Χιτὼν—,,. Ep: "Τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,,. Om: "Ἡ ποικίλη (se înц: στοά),,. o галерie (saлѫ) în Atena, ѫnde epa зѫгpѫвitѫ вѫtѫлia de ла Mapatonѫ. 2) felѫpitѫ, вapiatѫ; (npin întind:) aneвoĭoѫ; (fir:) nestatopniкѫ, skimвѫчoѫ; saѫ npefѫкѫtѫ în mѫлte кinѫpĭ (вiклeанѫ, шepetѫ); (în вine) isкѫsitѫ, isteцѫ. "Προμηθέα ποικίλον, αἰολόμητιν,,. Es: "Ποικίλους λόγους,,. Apstf:" Ἐν τῷ ῥίπτειν τὸ σπέρμα ποικίλη τέχνη ἔνεστι,,. Ksn: "Οὐδὲν ποικίλον,,. Лкs: nічĭ o aneвoime; saѫ вiклeнie, npefѫкѫtopie. "Πρόμαντις δὲ ἐστὶ ἡ χρέουσα, κατάπερ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον,,. Ep: nimiкѫ maĭ deoѫeвitѫ.

Ποικιλοσάμβαλος (dѫпe Dendopf гpeш:) în локѫ de...

Ποικιλοσάνδαλος (ὁ, ἡ), noet: пѫpѫtopѫ de nestpiцĭ (кѫѫцĭ) pantofĭ, saѫ кondѫpĭ. [ποικίλος, σάνδαλον].

Ποικιλόστερνος (ὁ, ἡ), чел кѫ пiеntѫ nestpiцѫ; (fir:)=Ποικιλόφρων. [ποικίλος, στέρνον].

Ποικιλόστικτος (ὁ, ἡ), înnestpiцatѫ кѫ пікѫцеле. [ποικίλος, στίζω].

Ποικιλόστολος (ὁ, ἡ), înвpѫкatѫ nestpiц; (noet: în цen:) nestpiцѫ, зѫгpѫвitѫ кѫ felѫpite feцe. [ποικίλος, στολή].

Ποικιλόστομος (ὁ, ἡ),=Αἰολόστομος. [ποικίλος, στόμα].

Ποικιλόστροφος (ὁ, ἡ), felѫpit (în toate кinѫpiле) înвîptitѫ. [ποικίλος, στροφή].

Ποικιλοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înвeselitopѫ în felѫpite кinѫpĭ. [ποικίλος, τέρπω].

Ποικιλότευκτος (ὁ, ἡ), noet: [ποικίλος, τεύχω] лѫкpatѫ felѫpit, кѫ вapietate; (fir:)=Ποικιλομήχανος.

Ποικιλοτέχνης, ου (ὁ), noet: кѫnoskѫtopѫ de felѫpite meшteшѫгѫpĭ; saѫ пѫskoчitopѫ în meшteшѫгѫл сѫѫ, inцeniosѫ meшtepѫ. [ποικίλος, τέχνη].

Ποικιλότραυλος (ὁ, ἡ), noet: felѫpitѫ, вapiatѫ în кîntѫpiле (întîпѫpiле) saле (despe пѫsѫpĭ). [ποικίλος, τραυλὸς].

Ποικιλοφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: кîntatѫ кѫ felѫpite întopsѫpĭ (вapiaцiĭ) ла хapфѫ [ποικίλος, φόρμιγξ].

Ποικιλοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, amѫ felѫte (nestatopniче) simцiminte. [din

Ποικιλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), felѫpitѫ în rîndipiле saѫ simцimintele saле; isкѫsitѫ; saѫ вiклeанѫ (шepetѫ). [ποικίλος, φρήν].

Ποικιλόφωνος (ὁ, ἡ), чел кѫ гласѫ вapiatѫ (кѫ felѫpite întopsѫpĭ); (fir:)= Ποικιλόμυθος, eлoкѫinte [ποικίλος, φωνή]

Ποικιλόχροος -οος (ὁ, ἡ), чел кѕ пеstpi-џъ faџъ, saѕ пїеле, пеstpiџѕ. [ποικίλος, χρόα]

Ποικιλόχρωμος, ου (ὁ), [ποικῖλος, χρῶμα], ші

Ποικιλόχρως, ωτος (ὁ,ἡ), = Ποικιλόχροος [ποικίλος, χρώς].

Ποικιλόω -ῶ, biit: -ώσω, рар ïn локѕ de ποικίλλω.

Ποίκιλσις, εως (ἡ),=Ποικιλμός. [ші

Ποικιλτέον, nosit: ал лѕї ποικίλλω. [ші

Ποικιλτής, οῦ (ὁ), ïnnestpiџъторѕ de џесъtspї, ші алте лѕкрѕрї de мештешѕгѕ. [ші

Ποικιλτικός, ἡ, ὸν, кѕвеnitѕ, saѕ ïnde-mînatікѕ ла ïnnestpiџаре (de кѕсъtspї, џесъtspї ші чл:) "Ποικιλτική (se ïnџ: τέχνη),,. мештешѕгѕл ïnnestpiџъторѕлѕї. [ші

Ποικιλτὸς, ἡ, ὸν, ïnnestpiџatѕ (ïn кѕсъ-tspъ, zѕгръвіе, ші чл:) [ποικίλλω].

Ποικίλτρια (ἡ), fem: ал лѕї ποικιλτής (кѕ-съtoape, ші чл:),

Ποικιλῳδὸς (ὁ, ἡ), кîntъторѕ de вapiate, saѕ amъџitoape кîntiче. [ποικίλος, ᾠδή].

Ποικίλως, ïn кінѕ nestpiџѕ saѕ fелѕpitѕ, (fir:) neïnџелесѕ, de rivit. [ποικίλος].

Ποιμαίνω, biit: -ανῶ, [ποιμὴν], пъшѕпеzѕ (tѕpmъ, saѕ чіpadъ); (fir:) гѕвеpneзѕ; хръ-neскѕ; каѕtѕ, ïnгріжескѕ; mînrîїѕ; pisineскѕ rîndѕpiле (Тѕрч: fакѕ еглеnџеле) кѕїва. "Ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα μουσίσδων,,. Ткр:(везї ші βουκολέω). (ші пас:) "Χθονὸς πᾶς πεποίμανται τόπος,,. Еsхл: s' а netpeкѕt ка de пъstopї.

Ποιμὰν (ὁ), Доp: ïn локѕ de ποιμήν.

Ποιμανδρία (ἡ), васѕ sfîntѕ nentpѕ sîn-џеле жеptfелор; ші васѕ чоѕъпескѕ de mѕлs лапте, = Ἀμολγεύς. [ποιμὴν, ἀνὴρ ἀνδρὸς].

Ποιμανεὺς, έως (ὁ), ïnd: ïn локѕ de ποιμὴν. [ποιμαίνω]. [de ѕnde

Ποιμανεύω, ші (між:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι,=Ποιμαίνω.

Ποιμανόριον (τὸ), noet: ïn локѕ de ποίμνιον, tѕpmъ; (fir:) mѕлџime de оamenї (пріпч: de sъпѕшї), nopodѕ. [ποιμάνωρ].

Ποιμαντέον, nosit: ал лѕї ποιμαίνω.

Ποιμαντὴρ (ὁ), noet: ïn локѕ de ποιμήν; (fir:) повъџѕitopѕ; гѕвеpnъторѕ, коman-dipѕ, ші чл: [ші

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, кѕвеnitѕ, saѕ ïnde-mînatікѕ ла пъstopipe. "Ποιμαντική,, me sepia пъstopѕлѕї. [ші

Ποιμάντωρ, ορος (ὁ), noet: = Ποιμαντήρ. [ποιμαίνω].

Ποιμάνωρ, ορος (ὁ), noet: пъstopѕ de оamenї (коmandipѕ de оaste, saѕ гѕвеp-пъtopѕ чівілѕ). [ποιμὴν, ἀνήρ].

Ποιμασία (ἡ), пъшѕпаре de tѕpmъ, ші чл: [ποιμαίνω].

Ποιμενάρχης, ου (ὁ), къпеtenie de пъ-stopї; (Бісер:) = Ἱεράρχης. [ποιμὴν, ἄρχω].

Ποιμενίδης, ου (ὁ), fiѕ de пъstopѕ; saѕ stpъnenotѕ de пъstopї. [ші

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, кѕвеnitѕ ла пъstopѕ, saѕ пъstopie, nastopaлѕ. [ші

Ποιμένιος, α, ον, рар ïn локѕ de ποιμενικός. || (sѕbst:) Ποιμένιον, noet: ïn локѕ de ποίμνιον. [din

Ποιμὴν, ένος (ὁ), [πάομαι, πέπαμαι, saѕ πῶϋ] пъstopѕ (пріпч: чоѕапѕ de ої); (fir:) повъџѕitopѕ; къпеtenie, коmandipѕ, ші чл:; (ïn џеп:) пъzitopѕ, ïnгріжitopѕ, saѕ пріе-tenѕ.

Ποιμναῖος, α, ον, кѕвеnitѕ ла tѕpmъ. || (sѕbst:) "Ποιμναία (ἡ), noet: tѕpmъ; saѕ віаџъ пъstopeaскъ. [din

Ποίμνη (ἡ), [ποιμὴν] tѕpmъ de оі; (Бі-sep:) tѕpma (totaлѕл) кредінчошілор; (noet:) оае. (Еѕр: Елек: 720). [de ѕnde

Ποίμνηθεν, adв: noet: dела tѕpmъ. [ші

Ποιμνήϊος, η, ον, Іоп: noet: ïn локѕ de ποιμναῖος. [ші

Ποίμνιον (τὸ), = Ποίμνη, tѕpmъ de оі; stînъ, saѕ tîpлъ. (пріпч: ïn sinк: de ла adieкt: ποιμένιον). [ші

Ποιμνίτης, ου (ὁ), ші Ποιμνῖτις, ιδος (ἡ), =Ποιμναῖος, пъstopeскѕ. "Κύων—,,. Илd: [ποίμνη].

Ποινὰ (α), Доp: ïn локѕ de ποινή. [de ѕnde

Ποινάζω, biit: -άσομαι, noet: ïn локѕ de ποινάω. [ші

Ποιναῖος, α, ον, кѕвеnitѕ ла osîndъ; ïn-пѕitopѕ, saѕ ïnпѕsѕ snpe osîndъ (pesѕѕ-пъtopѕ, saѕ nedensitopѕ).

Ποινάτωρ, ορος, (ὁ), Доp: ïn локѕ de ποινήτωρ. [din

Ποινάω -ῶ, biit: -άσω, ші Іоп: -ήσω, ïn-пѕїѕ osîndъ, nedenseскѕ. || (між.) ïmї pe-sѕпѕ. [din

Ποινὴ (ἡ), [ïn afin: φόνος, ші кѕ πόνος] (пріпч: ші арх:) прецѕл, че плъtїа оmо-pitopѕл рѕdелор оmopîtѕлѕї snpe pesѕѕ-mпърареа sîнџелѕї; nedeansъ snpe pes-sѕпаре, saѕ ïndestѕлаpe; (ïn џеп:) pes-плаtъ; (ïn віпе) pesплъtipe; (ѕпе-орї) съпаре, isвъвіpe; (ïn nepsonifiкаџіе) о zeitate pesѕѕпъtoape de fантеле челе pe-ле (везї ші Ἐρινύς). "Ποινὴν τῖσαι (ἀνελέσθαι),,. Ер: "Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος,,. Іл: N. "Καὶ μέν τις τε κασιγνή·

τοιο φονῆος ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος,,. Iл: I. «Ὁ μὲν ἀναπαύσεται οὐ τίνων ποινὰς, ὧν τε ὑμᾶς ἐπεχείρησεν ἀδικεῖν, καὶ ὧν ἐμὲ ἐποίησε· ἐγὼ δὲ πάλιν ἐκείνῳ δώσω δίκην, ὅτι ὑμῖν φίλος ἐγενόμην,,. Ksn: (vezĭ шi δίκη 4); (шi în sensȣ de вine). «Καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντα». Пind: «Δυσθρόου φωνᾶς ποινά τις ἔσται,,. Пind: (шi авsол:). «Τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ ὠφελημένος κακαῖσι ποιναῖς ταῖς δε μ' ἐξημείψατο,,. Esхл:

Ποινηλασία (ἡ), гоnire sпре nedeaпsъ; pesвȣnape. [ποινὴ, ἔλασις].

Ποινηλατέω -ῶ, вiit: -ήσω, гоneskȣ пе чinеве sпре nedeansъ, пpeкȣm гоniaȣ Fȣpiile (nȣшite Ποιναὶ) пе fъкъtopiĭ de pеле; (овiч: nas:) шъ гоneskȣ de Fȣpiĭ; saȣ mъ mȣnчeskȣ de вътaiеa konшtiinцeĭ. [din

Ποινήλατος (ὁ, ἡ), гоnitȣ de Fȣpiĭ, saȣ kinȣitȣ de вътaiеa konшtiinцei saле, вinoвatȣ de faпtъ pea. saȣ 2) tpimisȣ de Fȣpiĭ sпре nedeansa kȣiва. "Μανία—,, Sхл: (vezĭ шi θεήλατος). [ποινὴ, ἐλαύνω].

Ποίνημα (τὸ), noet: osîndъ înпȣsъ sпре nedeansъ пentpȣ faпtъ pea. [шi

Ποινήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лȣĭ...

Ποινητὴρ (ὁ), noet: înпȣitopȣ de osîndъ, nedensitopȣ, pesвȣnъtopȣ. [шi

Ποινήτης, ου (ὁ), шi Ποινῆτις, ιδος (ἡ), noet: =кȣ...

Ποινήτωρ, ορος (ὁ), noet: = Ποινητὴρ. [ποινάομαι].

Ποίνιμος, η saȣ ος, ον, atîпгъtopȣ de, saȣ fъкȣtȣ sпре osîndъ. «Δίκη ("Αἰθοκτονία)—" Sof: шi Eпгр: "Ποίνιμα πάθεα,,. Sof: 2) osînditopȣ, pesвȣnъtopȣ. "Δαίμων («Ἐρινὺς) —,,. Sof: 3) вpednikȣ de osîndъ, de nedensit. [ποινή].

Ποινοποιὸς (ὁ, ἡ), npiчinȣitopȣ de osîndъ, saȣ nedeansъ "Ποινοποιοί,,. Лȣч: Fȣpiiле. [ποινὴ, ποιός].

Ποινουργὸς (ὁ), съвipшitopȣ de osîndъ, nedensitopȣ (rîde, кълъȣ). [ποινή, ἔργον].

Ποιολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: кȣлегȣ еpвȣpĭ, saȣ sпiчe. [din

Ποιολόγος (ὁ, ἡ), noet: кȣлегъtopȣ de еpвȣpĭ, saȣ de sпiчe, saȣ mъпȣкĭ de sпiчe; (despre виte, чȣпitopȣ, шi pozъtopȣ de вîpfȣpiле вȣpieneлор. «Ὁ ταὼς ποιολόγος,,. Apst: [ποία, λέγω].

Ποιονόμος (ὁ, ἡ), пъskъtopȣ, saȣ mînкъtopȣ de еpвъ. [шi

Ποιόνομος (ὁ, ἡ), чел че аpe de пъшȣпе еpвъ. (алцiĭ îndpeпt: πιόνομος). [ποία, νομή].

Ποῖος, α, ον, [πὸς] npon: întpeв: че felȣ? "Ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες»; Iл: Δ. (шi înц: sȣвst:) «Ποῖον ἔειπες»; Od: B. че ворвъ aĭ zis? (шi înnpeȣпъ кȣ τις). "Τἄλλα δ' ὁ ἀνὴρ ποῖός τις»; Tкр: (шi кȣ aptiк: ла Aтiчĭ) "Τὰ ποῖα ταῦτα»; Eȣp: «Τὰ χρήματά μοι ἀποδοῦναι κέλευσον· τὰ ποῖα ταῦτα χρήματα»; Apstf:

Ποιὸς, ά, όν, de оаpe-каpe калitate, saȣ însȣшiмe, opganizatȣ, saȣ dispȣsȣ întp' ȣпȣ felȣ. «Διὰ τὸ ποιὸν τινα εἶναι τὸν δῆμον,,; Apst: fiind къ аpe оаpe-каpe deosевitȣ, хаpактepȣ, saȣ калitate. «Τὸ ποιὸν». Flsf: =Ἡ ποιότης, калitate.

Ποιὸς (ὁ), Sхл: гpîȣл (vezĭ ποιά).

Ποιότης (ἡ), калitate, saȣ însȣшiмe de чеva. [ποιὸς].

Ποιοτρόφος (ὁ, ἡ),=Ποεσιτρόφος.

Ποιούντων, цen: îm: de пapтч: saȣ 2) At: în локȣ de ποιείτωσαν, 3: îm: пepс: de попȣпч: ал лȣĭ ποιέω.

Ποιοφάγος (ὁ, ἡ), noet:=Ποηφάγος.

Ποιόω -ῶ, вiit: -ώσω, калifiкȣ чеva, (ad:) daȣ оаpe-каpe калitate вpe ȣпȣĭ лȣкpȣ, îл sпeцifiкȣ întp' ȣпȣ felȣ; (nas:) îaȣ ȣпȣ felȣ de калitate, mъ faкȣ întp' ȣпȣ felȣ. (de ȣnde) "Πεποιωμένος, η, ον, opganizatȣ аша saȣ алtfел. [ποιὸς].

Ποιπνυὸς (ὁ), глs: slȣгъ воĭoasъ. [din

Ποιπνύω, вiit: -ύσω, noet: [πνέω] (dȣпе ziч:) pesȣflȣ des шi tape, rîfîĭȣ; (de ȣnde овiч: шi npin întind:) faкȣ чеva în гpaвъ, гpъвeskȣ; slȣжeskȣ, saȣ mъ îndeлetniчeskȣ ла чеva кȣ mȣлtъ вȣпъ voinцъ (vezĭ шi ἐγκονῶ). "Δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,,. Od: Y: гpъвiцĭ de mъtȣpaцĭ шaĭ кȣpînd. (шi ел:) "Ἐμὰν ποιπνύων χάριν,,. Пind: гpъвind пentpȣ a mea гpaцie:

Ποιφύγδην, adв: noet: [ποιφύσσω] sȣflînd, saȣ flȣepînd tape. [шi

Ποίφυγμα (τὸ), noet: pesȣflape гpea; аmepinцape; despeцȣipe, opъzniчie. [шi

Ποίφυξις, εως (ἡ), sȣвst: акt: [din

Ποιφύσσω, вiit: -ύξω, noet: [φυσάω] sȣflȣ, saȣ pesȣflȣ гpeȣ; ворвeskȣ кȣ пекazȣ (mъ ръцoĭeskȣ); (npin întind:) аmepinцȣ.

Ποιώδης, εος (ὁ, ἡ), плinȣ de еpвъ веpde, еpвosȣ. [ποία].

Ποιῷν, At: în локȣ de ποιοῖμι,. noіt: ал лȣĭ ποιέω.

Ποιωτικὸς, ή, όν, [ποιόω] чел че dъ ла чеva (шi плц: аpe) оаpe-каpe калitate.

Πόκα, Dop: în локȣ de πότε; шi

Ποκα Dop: în локȣ de ποτε (eнкл:)

Ποκάζω, вiit: -άσω,=Ποκίζω.

Ποκάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ πόκος.

Ποκὰς, ἀδος (ἡ), поеt: (adiekt:) лînoasъ. 2) (sѕбst: se înц: Θρὶξ) пъpѣ nenîentъnatѣ ка лînа). [πόκος].

Πόκας, ак: îm: ал (neîntр:) πόκη, saѣ πὲξ = πόκος (nѕmaї în проверб: fpasѣ). "Εἰς ὄνου πόκας». Apstf: în nimikѣ.

Ποκίζω, biit: ίσω, tѕnzѣ лînъ (de oac). "Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίου ἐποκίξατο„. Ткр:

Ποκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелѕл лînei (nесnълаte); nелѕкpatѣ. [πόκος, εἶδος].

Πόκος (ὁ), лînъ de oac (кѕm se tѕnde). [πέκω]. [de ѕnde

Ποκόω -ῶ, biit: -ώσω, înвълескѣ кѕ лînъ; (ші npin întind:) акоперѣ кѕ пъpѣ, saѣ лаце пе d' asѕпpa.

Πόλεε, înd: ал лѕї πόλις.

Πολέες, πολέων, έσι, saѣ έεσσι, έας, поеt: Ion: îm: ал лѕї πολύς, în локѣ de πολλοί, ші чл:

Πολεμαδόκος (ὁ, ά), Dop: în локѣ de πολεμηδόκος.

Πολεμάρχειος (ὁ, ἡ), кѕвеnitѣ ла πολέμαρχος (bezї ziч:). ‖ (sѕбst:) Πολεμάρχειον (τὸ), локалѕл dpeгътopii лѕї πολέμαρχος. [ші

Πολεμαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, komandezѣ, dipiцezѣ pesбoiѣ, saѣ але pesбoiѕлѕї, sîntѣ komandipѣ în pesбoiѣ. [din

Πολεμάρχης, ου (ὁ),= Πολέμαρχος. [de ѕnde

Πολεμαρχία (ἡ), tpeaba, demnitatea komandipѕлѕї de pesбoiѣ.

Πολέμαρχος (ὁ), komandipѣ de къпеtenie ал pesбoiѕлѕї, (Fpanц:) general en chef; (ла At:) чел d' ал tpeiлеа din поъ архонцї (кape fiind ла înченѕtѣ ministpѕ ал pesбoiѕлѕї s' a mъpцinit пе ѕpтъ a жѕdika npїчinеле metiчiлор, bezї μέτοικος); (în Snapta) komandipѣ de o чеаtъ de natpѕ sѕte de ostашї. «Τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς (ὁ βασιλεὺς) φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντατῆρσιν, αὖθις δ' οὗτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις ші чл». Тѕч: [πόλεμος, ἀρχή].

Πολεματόκος (ὁ, ά), Dop: în локѣ de πολεμητόκος.

Πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat: saѣ ак: кѕ преп:) шъ pesбoiескѣ кѕ чineba; (fir:) mъ чеpтѣ, mъ înnpotiвескѣ кѕiba; (кѕ ак:) pesбoiескѣ, atакѣ вpъжmъшеште пе чineba. [πόλεμος].

Πολεμηδόκος (ὁ, ἡ), поеt: [πόλεμος, δέχομαι] кape цinе ла pesбoiѣ, pesбoinikѣ.

Πολεμήϊος (ὁ, ἡ), Ion: поеt: în локѣ de πολεμικός; saѣ (pap)=Πολέμιος, вpъжmъшескѣ. [πόλεμος].

Πολεμησείω, (fъpъ biit:) dopeskѣ sъ mъ pesбoiескѣ. [πολεμήσω].

Πολεμητέον, ші (îm:) Πολεμητέα, nosit: ал лѕї πολεμέω.

Πολεμητήριον (τὸ), локѣ îndeminatikѣ de nopnit ла pesбoiѣ. [πολεμέω].

Πολεμητόκος (ὁ, ἡ), поеt: nъsкъtopѣ (npiчinѕitopѣ) de pesбoiѣ. [πόλεμος, τέκω].

Πολεμήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локѣ de πολεμιστής. [πολεμέω].

Πολεμίζω, biit: -ίσω, ші Dop: ίξω, поеt: în локѣ de πολεμῶ.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, [πόλεμος] кѕвеnitѣ, folositopѣ, saѣ îndeminatikѣ ла pesбoiѣ. "Ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως„. Ksn: «Ἡ πολεμικὴ (se înц: τέχνη)„. meшteшѕгѕл pesбoiескѣ. "Τὸ πολεμικὸν σημαίνειν„. Плв: a da semnалѕл pesбoiѕлѕї, бътъiї. "Τὰ πολεμικὰ (se înц: ἔργα)„. kile se dedѕк ла pesбoiѣ. "Ἀγαθοὶ τὰ πολεμικά». Ksn: 2) вpъжmъшескѣ,=Πολέμιος. [de ѕnde

Πολεμικῶς, adв: кѕ pesбoiaskъ disnosiцie. "Πολεμικῶς ἔχω„. Лкs: amѣ disnosiцie пеntpѕ pesбoiѣ. (ші кѕ dat: saѣ ак: кѕ преп:) «Πολεμικῶς ἔχω τινὶ saѣ πρὸς τινα„. Лкs: sîntѣ вpъжmaшѣ кѕiba.

Πολέμιος, α saѣ ος, ον, atinгъtopѣ de вpъжmaшѣ din pesбoiѣ, вpъжmъшескѣ. «Φρυκτοὶ πολέμιοι». Ep: semne de bepipea вpъжmaшѕлѕї. "Πολεμία (se înц: γῆ, saѣ χώρα)„ пъmîntѣ, локѣ вpъжmъшескѣ. 2) (кѕ dat: saѣ цеn:) вpъжmaшѣ din pesбoiѣ, npotiвnikѣ; (fir:) вътъmъtopѣ. «Κοῖα ταῦτα λέγεις μοι εἶναι πολεμιώτατα„.; Ep: (ші кѕ цеn:) «Τυφὼς Θεῶν πολέμιος». Iind: «Τοὺς αὐτὸς αὑτοῦ πολεμίους οὐκ ἐῶ θάπτειν„. Sof: (ші desnpe neînsѕfл:) "Πολέμιον τὸ φυτὸν ταῖς κυούσαις„. Iл: (ші fir:) «Μνήμης πολέμιον». Лѕч: пpъпѕditopѣ de memopie. (ші fъpъ kazѣ). «Τὴν ἐρυσίβην ἔχει πολέμιον„. Tfp: (ші ка simn: sѕбst:) "Πολέμιος». Лкs: вpъжmaшѣ. "Πειρώμενος διδάσκειν, ὡς συμφέρει αὐτοῖς φίλους εἶναι μᾶλλον ἢ πολεμίους„. Ksn: 3) (pap)=Πολεμικός. „Ἄλκιμος τὰ πολέμια„. Ep:

Πολεμιστὰ, вок: saѣ înd: ал лѕї πολεμιστής.

Πολεμιστὰ, ᾶο (ὁ), Еол: în локѣ de πολεμιστής.

Πολεμιστέον, ші (îm:) Πολεμιστέα, nosit: ал лѕї πολεμίζω.

Πολεμιστὴρ (ὁ), поеt: în локѣ de πολεμιστής. [de ѕnde

Πολεμιστήριος, ος saѣ α, ον, кѕвеnitѣ, însѕшitѣ pesбoitopѕлѕї, pesбoiескѣ. «Ἱπ-

πος—„. Ksn: "Πολεμιστήριον (ὄργανον, saŭ μηχάνημα)». folositorŭ la resboiŭ. "Πολεμιστήρια ἅρματα„. Ksn:=Δρεπανηφόρα.

Πολεμιστής, οῦ (ὁ), resboitorŭ, ostaшŭ. "Ἵππος—». Tkp: [πολεμίζω].

Πολεμίστρια (ἡ), fem: al лŭĭ πολεμιστής.

Πολεμίως, връжmъшеште. [πολέμιος].

Πολεμοδόκος (ὁ, ἡ), noet:=Πολεμηδόκος.

Πολεμοκέλαδος (ὁ, ἡ), noet: denpinsŭ кŭ гълъцia, saŭ sromotъл resboiълŭĭ, resboinikŭ. [πόλεμος, κέλαδος].

Πολεμόκλονος (ὁ, ἡ), noet: reskolitorŭ de srŭdŭire (tŭrbŭrare) resboiaskъ; res boiosŭ. [πόλεμος, κλόνος].

Πολεμόκραντος (ὁ, ἡ), noet: [πόλεμος, κραίνω] sъвîршitorŭ (хортърîtorŭ) de resboiŭ, (Franц:) decisif.

Πόλεμόνδε, adв: noet: în лoкŭ de εἰς πόλεμον, ла resboiŭ.

Πολεμοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakŭ (skornesкŭ) resboiŭ; (fir:) îнвръжвеsкŭ (пŭiŭ în resboiŭ) кŭ чineвa. [din

Πολεμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtorŭ (skornitorŭ) de resboiŭ. [πόλεμος, ποιὸς]

Πόλεμος (ὁ), [πάλλω, πάλη] resboiŭ (дъinitorŭ). "Ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος». чел dintre Пел: шi At: «Δουλικὸς πόλεμος». чел împrotiва револtацiлор робĭ. (шi кŭ цen:) «Ὁ τῶν Αἰγινητῶν πόλεμος„. чел împrotiва лор, saŭ de dînшiĭ fъкŭtŭ. «Τὰ πρὸς (περὶ, κατὰ) τὸν πόλεμον„. Лкs: пregъtiрiле trевŭinчoase de resboiŭ, шi (în перifр:) resboiъл. 2) (арх: шi noet:) înкъierare între doъ oштiрĭ, бътълie,=Μάχη. (maĭ de mŭлte-orĭ în парал:) «Πόλεμόν τε μάχην τε». Om: «Πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς». Om:

Πολεμοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хръnesкŭ (цiŭ) resboiŭ. [πόλεμος, τροφή].

Πολεμοφθόρος (ὁ, ἡ), noet: препъditorŭ prin resboiŭ. [πόλεμος, φθορὰ].

Πολεμόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел кŭ simцimîntŭ resboiesкŭ, ĭŭвitorŭ de resboiŭ. [πόλεμος, φρήν].

Πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, întърîtŭ пе чineвa ла resboiŭ asŭпра кŭiва, înвръжвеsкŭ. [шi

Πολεμώνιον (τὸ), ŭnŭ felŭ de плantъ, zaleшŭ de kîmпŭ. [πόλεμος].

Πολέσιν, цen: шi dat: înd: al лŭĭ πόλις.

Πολέος, noet: Ion: în лoкŭ de πολλοῦ, цen: al лŭĭ πολύς.

Πολέσκετο, noet: Ion: în лoкŭ de ἐπολεῖτο, a 3: sinr: nерs: de пas: saŭ miж: прел: al лŭĭ πολέω.

Πόλευς, noet: în лoкŭ de πόλεως, цen: al лŭĭ πόλις.

Πολεύω, biit: -εύσω, шi

Πολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet. [πόλος din πέλω] înвîрtesкŭ. «Γᾶν ἀρότρῳ πολεύων„. Sof: întorкînd вrasde de пъmîntŭ кŭ плŭгŭл; 2) (miж: saŭ ел: кŭ dat: saŭ aк: sinr: saŭ кŭ преп:) merгŭ des, пetреkŭ ŭnde-ва; (fir:) mъ îndeletniчesкŭ ла чева; (în цen:) mъ înвîрtesкŭ пе лîнгъ чева. "Νῆσον Αἴαντος πολεῖ». Esxл: «Ἰθάκη κατὰ ἄστυ πολεύει„. Od: X: (шi fir:) «Πολεύομαι περὶ τὴν ὑπόθεσιν„. Лкs:

Πολέων, noet: Ion: în лoкŭ de πολλῶν, цen: îm: al лŭĭ πολύς.

Πόλεων, цen:, шi

Πόληες, noet: Ion: în лoкŭ de πόλεις, nom: îm: al лŭĭ πόλις.

Πόλησις, εως (ἡ), înвîрtire, întoarчere. [πολέω].

Πολήων, noet: Ion: în лoкŭ de πόλεων, цen: îm: al лŭĭ πόλις.

Πολιὰ (ἡ), каŭtъ πολιός. [de ŭnde

Πολιαίνομαι, biit: ανθήσομαι, mъ кърŭnцezŭ, îmĭ албesк перiĭ; (fir: despre mare) fakŭ spŭmъ. «Θαλάσσης πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ». Esxл:

Πολιάνθη (ἡ), mireasmъ din flориле плantеĭ [πόλιον, шi ἄνθος].

Πολιανομέω -ῶ, biit: -ήσω, гŭвернеzŭ oraшŭ. [din

Πολιανόμος (ὁ, ἡ), гŭвернъtorŭ de oraшŭ. [πόλις, νέμω].

Πολιάοχος (ὁ, ά), Dор: în лoкŭ de πολιοῦχος.

Πολιαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Πολίαρχος (ὁ, ἡ), гŭвернъtorŭ de oraшŭ. [πόλις, ἄρχω].

Πολιάς, άδος (ἡ), patroanъ de oraшŭ (partik: a Ateneĭ) (enit: al Minerвeĭ). [πόλις].

Πόλιας, noet: în лoкŭ de πόλεις, aк: îm: al лŭĭ πόλις.

Πολιατᾶν, Dор: în лoкŭ de πολιητῶν, цen: îm: al лŭĭ πολιήτης.

Πολίδιον (τὸ), dim: al лŭĭ πόλις,=Πολίχνιον, оръшелŭ.

Πολίεσι, Dор: шi Πολίεσσι, noet: în лoкŭ de πόλεσι, dat: îm: al лŭĭ πόλις.

Πολιεὺς, έως (ὁ, ἡ), patronŭ de oraшŭ (partik: al Ateneĭ),=Πολιοῦχος (enit: al лŭĭ Жое). [шi

Πολίζω, biit: -ίσω, клъdesкŭ, поnŭлеzŭ oraшŭ; (în цen:) zidesкŭ, клъdesкŭ. «Τεῖχος πολίσσαμεν„. Iл: II: «Πολίζει τὸ χωρίον„. Ksn:

кълdеште орашѕ пе ачелѕ локѕ. (ші nas:) «Ποταμὸς Χοάσπης, ἐπ' ᾧ Σοῦσα πόλις πεπόλισται,,. Ep: [πόλις].

Πολιή (ἡ), Ion: în локѕ de πολιά.

Πολιήοχος (ὁ,ἡ), Ion: în локѕ de πολιοῦχος.

Πολιήτης, ου (ὁ), ші Πολιῆτις, ιδος (ἡ), noet: în локѕ de πολίτης, -ῖτις.

Πολιήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локѕ de πολίτης.

Πόλινδε, adв: noct: ла орашѕ.

Πολιόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кѕ перї албї, saѕ кърѕntѕ ла пърѕ: [πολιός, θρίξ].

Πολιοκόρσης, ου (ὁ), [πολιός, κόρση], ші

Πολιόκρανος (ὁ, ἡ), [πολιός, κρᾶνον] кърѕntѕ, албѕ ла капѕ.

Πολιοκρόταφος (ὁ, ἡ), чел кѕ перї албї пе дîнгъ tîmпле. "Γέρων — ». Om: [πολιός, κρόταφος].

Πόλιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плантъ кѕ греѕ miposѕ, пелinаріцъ. 2) вinѕ албѕ.

Πολιοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кѕ плеtе албе, албѕ, кърѕntѕ ла пърѕ. [πολιός, πλόκαμος].

Πολιορκέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші nas: -ήσομαι, ші -ηθήσομαι, [πόλις, ἕρκος] înпрезорѕ орашѕ saѕ четаtе кѕ оштirї, ка съ se silїаскъ а se преda; (în цen:) învinгѕ din тоаtе пърцile; (fir:) stpîmtopezѕ, înпiлezѕ tаре. «Πολιορκῶν αὐτὸν ἐν Ἄσσῳ,,. Ksn: (ші nas:). "Πολιορκήσεται ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς ναυσὶν ἀποκεκλεισμένος,,. Тѕч: [de ѕnde

Πολιορκητής, οῦ (ὁ), înпрезорътopѕ, saѕ npin înпрезораре лѕътopѕ de ораше saѕ четъцї. [de ѕnde

Πολιορκητικός, ή, όν, кѕвenitѕ, saѕ folositopѕ ла înпрезораре de четаtе. "Πολιορκητικὰ (se înц: βιβλία),,. skpise despre înпрезораре de четаtе. [ші

Πολιορκία (ἡ), înпрезораре de четаtе npin stърѕitoape оштire, (Itaл:) блокѕ, (Lat:) asediѕ; (fir:) stpimtopape, înпiларе. «Ἐξέτριψε τοὺς οἴκους ὕβρει καὶ πολιορκίᾳ τῶν ἐπισταθμευόντων,,. Пл:

Πολιός, ά, όν, [πελιός] seinѕ, кърѕntѕ; вътрînѕ; (npin întind:) векїѕ. "Σίδηρος (Λύκος) —,,. Om: "Γραίας πολιάς,,. Es: "Τρίχας—,,. Іл: X (ші fъръ sѕвst:). "Φύονται δὲ καὶ νέοις πολιαὶ παρ' ἡλικίαν; Пind: "Πολιῶν ἔσχες τὸν πώγωνα μεστόν,,. Tfp: ,,Ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,,. Apstl: kînd învепеа а se кърѕnцi пърѕл. "Πολιὸς χρόνος,,. Епгр: мѕлtѕ, векїѕ timпѕ. «Πολιὰ γαστήρ,,. Hind: (ші aвsoл:) «Ἡ πολιὰ (se înц: ἡλικία),,. Лкs: вътрînеце; (ші nеѕt:) «Τὸ πολιὸν». Лкs: 2) (în întind:) албѕ de totѕ; (fir: ші npin întind:) лѕчosѕ, лѕminosѕ, stpeвъzosѕ, лimnede. «Πολιῆς («Πολιοῖο) ἁλός». Om: "Πολιὸν ἔαρ,,. Es: «Πολιοῖο δ' ἠέρος,, Апл:.

Πόλιος, Ion: în локѕ de πόλεως, цen: ал лѕї πόλις.

Πολιότης (ἡ), кърѕnцimea пърѕлѕї вътрînѕлѕї; (npin întind:) вътрîneaскъ вîрstъ. [πολιός].

Πολιότριχος (ὁ, ἡ), =Πολιόθριξ.

Πολιοῦχος (ὁ, ἡ), [πόλις, ἔχω] (npinч: θεός) natponѕ de орашѕ.

Πολιοφυλακέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskѕ орашѕл ка stpeжѕitopѕ. 2) шеzѕ înкisѕ în (nѕ esѕ afaръ din) орашѕ. [πόλις, φυλακή].

Πολιόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), албѕ ла пеліцъ, saѕ ла фацъ; (în цen:) албѕ. "Κύκνος —,,. Евр: [πολιός, χρώς].

Πολιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѕ чева seinѕ, saѕ пе чineва кърѕntѕ; (обіч: mіж:) кърѕnцezѕ, ші se албеште пърѕл de вътрînеце. [πολιός].

Πολίπορθος (ὁ, ἡ), noet: жъфѕitopѕ, пръдѕtopѕ de ораше. [πόλις, πέρθω].

Πολιῤῥαίστης, ου (ὁ), noet: [πόλις, ῥαίω] пръпѕditopѕ de ораше.

Πόλις, Ion: în локѕ de πόλιας=πόλεις, ак: îm: ал лѕї...

Πόλις, [πόλος din πέλω] εως (ἡ), орашѕ, четаtе; saѕ satѕ, siлiште, кътѕnѕ de лoкѕitopї. «Ἐπὶ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων ἡ Ἀττικὴ εἰς Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾠκεῖτο...» Θησεὺς δὲ καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν νῦν πόλιν οὖσαν ξυνῴκισε πάντας,,. Тѕч: «Ἡ ἄνω, saѕ («Ἄκρη) πόλις, saѕ (simп:) "Πόλις,,. Акрополіа, четъцкеа Atenеї, (алt:) Ἄστυ. «Ἐδόκει μοι ἡ θεὸς ἐκ πόλεως ἐλθεῖν,,. Apstf: 2) царъ, цinѕtѕ (de орашѕ), провinцie. «Εὔβοια Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις». Евр: 3) konstitѕцie, saѕ гѕверnѕ de орашѕ (npinч: репѕвлiканѕ); поnорѕл; natpia; statѕл. "Πόλις οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός,,. Евр: «Ἡ τῶν Ῥωμαίων πόλις,,. Лкs: авtoкpatopia. "Τὰ τῆς πόλεως,,. Лкs: челе політiче. «Ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχόμενος,,. Лкs: пеntpѕ natpie. 4) dpenтѕл четъцеаnѕлѕї. "Πόλεως αὐτῷ μετέδωκε,,. Лкs: л а четъцеnit.

Πόλισμα (τὸ), оръшелѕ. [ші

Πολισμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї πόλισμα. [ші

Πολισμός (ὁ, [πολίζω] клъdipe, saѕ попѕларе de орашѕ.

Πολίσσαμεν, noet: în локѕ de ἐπολίσαμεν,

1: îm: neps: de nex: 1: ал лѕї πολίζω.

Πολισσόνόμος (ὁ, ἡ), noet: (пароκs:) гѕвернътopѕ de opaшe. «Ἀρχή — ,,. Esхл: 2) (пропароκs:) чел dѕпе леџiле opaшѕлѕї. «Βιοτὴ — ,,. Esхл: [πόλις, νόμος].

Πολισσόος (ὁ, ἡ), mîntѕitopѕ de opaшe. [πόλις, σόος].

Πολισσοῦχος (ὁ), noet: în лoкѕ de πολιοῦχος.

Πολιστής, οῦ (ὁ), întemeitopѕ, попѕлътopѕ de opaшѕ. [πολίζω].

Πολιτάρχης, ου (ὁ), кîpmѕitopѕ de opaшѕ; saѕ чел dintîi din opъшenї. [πολίτης, ἄρχω].

Πολίταρχος (ὁ), =Πολιτάρχης.

Πολιτεία (ἡ), nosiџia, stapea, dpentѕpiле чetъџeanѕлѕї; вiaџa ѕnѕї въpвatѕ noлitiкѕ; feлѕл гѕвepnѕлѕї (konstitѕџia noлitiкъ a) ѕnѕї opaшѕ saѕ statѕ neatîpnatѕ. «Ἀθηναίων (Λακεδαιμονίων πολιτεία». Ksn: «Ἐοίκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι,,. Ksn: "Στασιαζούσας τὰς πόλεις διὰ τὸ τὰς πολιτείας κινηθῆναι,,. Ksn: "Πολιτείαν διδόναι, saѕ "Πολιτείας μεταδιδόναι τινί,,. Лкs: a чetъџeni. [шi

Πολίτευμα (τὸ), = Πολιτεία. «Ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει». Skp: 2) tpeaвa ѕnѕї въpвatѕ noлitiкѕ, faптъ noлitiкъ. "Οὐ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γιγνωσκομένους,,. Dm: «Ἓν μὲν τοιοῦτο πολίτευμα,,. Dm: [шi

Πολιτευτής, οῦ (ὁ), лѕкpътopѕ de tpeвї noлitiчe, (Fpanџ:) fonкџionapѕ. [din

Πολιτεύω, viit: -εύσω, (pap stpъm:) чetъџenesѕ ne чineвa (Diod:). 2) (oвiч: nestp: saѕ miж:) sîntѕ (tpъїeskѕ кa) sлoвodѕ чetъџeanѕ, saѕ noлitiкѕ fonкџionapѕ; (maї noѕ în џen:) netpeкѕ, tpъїesxѕ intp ѕnѕ feлѕ; (naptiк: miж:) кaѕtѕ tpeвї noлitiчe, fiind în nostѕ nѕвлiкѕ; amѕ (xpъnezѕ) ѕnѕ feлѕ oape-кape de noлitiкъ sistemъ. "Τοὺς οἴκοι ἀκλήρους πολιτεύοντας ἐνθάδε κομισαμένους πλουσίους ὁρᾶν,,. Ksn: «Ἐλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν,,. Tѕч: "Καλῶς ἔς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους ἐπολίτευσαν». Tѕч: (шi miж:). "Εἵλοντο μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν τριάκοντα,,. Лis: «Ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται». Лѕч: "Πάντα τὰ κοινὰ ὑπέρευ πεπολίτευμαι,,. Dm: "Μὴ ἐπιτρέπετε τοῖς προεστηκόσιν ὑμῶν κακοήθως πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ἐπιτιμᾶτε. Dm: "Οὔπω γὰρ ἐγὼ ἐπολιτευόμην τότε,,. Dm: "Πάνθ' ὅσα ἐπολιτευσάμην, ἢ πεπολίτευμαι». Dm: «Ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος». Dm: «Ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου πολιτεύεσθε,,. Skp: (шi кѕ inf:) "Πολιτευσάμενος ἐκ πολλοῦ ἀνύποπτος αὐτῷ γενέσθαι». Пл: (шi nas:). "Εὖ πεπολιτευμένη πόλις,,. Пл:(шi în naptч:) "Τὰ πεπολιτευμένα (τινι)». noлitiчeлe лѕкpъpї, saѕ nѕptъpi aлe кѕїва. πολίτης].

Πολιτηίη (ἡ), Ion: în лoкѕ de πολιτεία.

Πολίτης, ου (ὁ, opъшanѕ, чetъџeanѕ. 2) konчetъџeanѕ. ‖ «Θεοὶ πολῖται,,. = Πολιοῦχοι [πόλις]. [de ѕnde

Πολιτίζω, viit: -ίσω, =Πολιτεύω. [шi

Πολιτικὸς, ή, όν, кѕвenitѕ opaшѕлѕї, saѕ opъшenілop, opъшeneskѕ, saѕ чetъџeneskѕ; noлitiкѕ, îndeлetnічitѕ, saѕ îndemînatiкѕ лa гѕвepnape de statѕ, saѕ лa atpaџepe de konџetъџenii sъї кътpe sine. apътîndѕ se pîвnitopѕ în foлosѕл лop; soџiaлѕ, fъкѕtѕ a tpъi în soџietate, (de ѕnde zічem шi noi) noлitiкosѕ, (ad:) гpaџiosѕ în nѕptъpiлe saлe soџiaлe (вezї шi ἀστικός). «Φύσει μὲν ἐστὶν ἄνθρωπος ζῶον πολιτικὸν,,. Apst: «Πολιτικὸν κάναθρον». Ksn: "Λόγος πολιτικός,,. чeл чe tpaкteazъ desnpe tpeвї noлitiчe шi în stiлѕ anaлoгѕ. «Πολιτικοί,,. Лкs: noлitiчї, кape лѕкpeazъ, saѕ вopвesк кa opatopї în tpeвї noлitiчe aлe statѕлѕї. "Πολιτική (ἐπιστήμη),,. noлitiкъ, шtiinџa, кape ape de oвiektѕ "Τὰ πολιτικὰ se înџ: πράγματα),,. tpeвiлe statѕлѕї. "Πράττειν τα πολιτικὰ,,. Ksn: "Πολιτικὰ (se înџ: βιβλία),, кape tpaкteazъ desnpe noлitiкъ. "Τὸ πολιτικὸν,,. Ep: opгanismѕл noлitiчeї konstitѕџiї; saѕ noпopѕл opъшenілop, opъшeniї; saѕ oшtipe de чetъџenї. "Τό τε τῶν συμμάχων στράτευμα, καὶ τὸ πολιτικὸν,,. Ksn: [de ѕnde

Πολιτικῶς, adв: noлitiчeшte; saѕ în foлosѕл opъшenілop; (ѕne-opї) кѕ noлitiкъ, saѕ noвiлit te, (fpanџ:) poliment. "Πολιτικῶς ἔχειν,,. Iskp: a se nѕpta astfeл.

Πολῖτις, ιδος (ἡ), fem: aл лѕї πολίτης.

Πολιτισμὸς (ὁ), îndeлetniчipe în чeлe noлitiчe. [πολιτίζω].

Πολιτογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, inskpiѕ ne чineвa intpe чetъџenї. [шi

Πολιτογραφία (ἡ), inskpiepe intpe чetъџenї, чetъџenipe. [πολίτης, γράφω].

Πολιτοκάπηλος (ὁ), вînzъtopѕ (tpъdътopѕ) de intepeseлe konчetъџenілop sъї. [πολίτης, κάπηλος].

Πολιτοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω,=Δημοκοπέω, вînezѕ кѕ proaste miжлoaчe favopѕл kon-

четъцenілор. 2) batжokopeskȣ, satipezȣ пе кончетъцenії meĭ. [шi

Πολιτοκοπία (ἡ),=Δημοκοπία. [din

Πολιτοκόπος (ὁ, ἡ),=Δημοκόπος. [πολίτης, κόπτω].

Πολιτοφθόρος (ὁ, ἡ), прѣпѣditopȣ, saȣ вътъмътopȣ de кончетъцenії, saȣ statȣлȣ sъȣ. [πολίτης, φθείρω].

Πολιτοφυλακέω -ῶ, віit: -ήσω, stpeжȣіeskȣ, пъzeskȣ пе четъцenĭ. [шi

Πολιτοφυλακία (ἡ), stpeжȣipe de четъцenĭ. [din

Πολιτοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopȣ, stpeжȣitopȣ de оръшenĭ. || Πολιτοφύλακες (se нȣmiaȣ în Лapisa) чeĭ dintiĭ aĭ орашȣлȣĭ [πολίτης, φύλαξ].

Πολίχνη (ἡ), шi maĭ întpeв: Πολίχνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πόλις, оръшелȣ.

Πολιώδης, εος (ὁ, ἡ), каш кърȣntȣ, inчепȣtȣ a кърȣнцi. [πολιός].

Πολίωσις, εως (ἡ), кърȣнціpe, алвipe de пърȣ. [πολιόω].

Πολλὰ, neȣt: îm: ал лȣĭ πολύς.

Πολλαγόραστος (ὁ, ἡ), tîpгȣitopȣ de mȣлte лȣкpȣpĭ. [πολλά, ἀγοράζω]

Πολλάκις, шi (поеt: Ion:) Πολλάκι, adв: de mȣлte opĭ; adesea. «Ἔρωτι πολλάκι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται». Ткр: "Πολλάκις τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν,,. Плt: (шi кȣ цen:) «Πολλάκις τοῦ μηνὸς„. Ksn: (шi кȣ adieк' de kîtime). «Τὴν οὐσίαν πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε». Плt: în локȣ de πολλαπλασίαν. 2)=Πολλαχῶς, în mȣлte кinȣpĭ (Dm: desupe короанъ). 3) dȣпе sȣnosit: naptiк: εἰ, ἄν, μὴ, шi чл: în локȣ de τυχὸν, поate «Μὴ πολλάκις ἢ αὐτὸς шi чл: Тȣч: [πολλά].

Πολλαπλασιάζω, віit: -άσω, кpeskȣ чева îmmȣлцit, saȣ îmmȣлцeskȣ în релацie кȣ алtȣ чева. [πολλαπλάσιος]. [de ȣnde

Πολλαπλασίοσις, εως (ἡ), шi

Πολλαπλασιασμὸς (ὁ), îmmȣлціpe, saȣ крeштepe sпpe îmmȣлцitȣ (акt: saȣ nas:).

Πολλαπλασιεπιμόριος (ὁ, ἡ), [πολλαπλάσιος, ἐπιμόριος] îmmȣлцit ἐπιμόριος (вezĭ ziч:).

Πολλαπλασιόνως, adв: = Πολλαπλασίως. [πολλαπλασίων].

Πολλαπλάσιος, α saȣ ος, ον, [πολλαπλόος -οῦς] de mȣлte-opĭ atîta; (кȣ цen:) mȣлt maĭ mape saȣ maĭ mȣлtȣ. «Ὄντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων». «Тȣч: (шi ȣpmînd ἢ) «Πολλαπλάσια λαβόντες παρ' αὐτοῦ, ἢ ὅσα παρὰ πάντων τῶν ἄλλων κτῶνται». Ksn: (шi кȣ dat: хоtър:) «Νέας πλήθεϊ τε πολλαπλασίας, καὶ ἄμεινον πλεούσας». Ер: (шi фъръ казȣ). "Στρατιῆς τε ἐόντα πολλαπλασίης ἡγεμόνα καὶ νεῶν πολὺ πλεύνων». Ер: «Πολλαπλάσιόν τι ποιεῖν». Лкs: =Πολλαπλασιάζειν. || (neȣt:) Πολλαπλάσιον, шi (îm:) Πολλαπλάσια, adв: în локȣ de πολλαπλασίως. «Πολλαπλάσια μὲν εὐφραίνεται, πολὺ δὲ μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει». Ksn: [de ȣnde

Πολλαπλασιόω -ῶ, віit: -ώσω, = Πολλαπλασιάζω.

Πολλαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), =Πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίως, adв: îmmȣлцit, кȣ mȣлtȣ maĭ mȣлt. [πολλαπλάσιος].

Πολλαπλασίωσις, εως (ἡ), =Πολλαπλασίασις. [πολλαπλασιόω].

Πολλαπλήσιος, η, ον, Ion: în локȣ de πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον -οῦν, = Πολλαπλάσιος. [πολλὸς, ἁπλόος -οῦς]; (fir:) пpeфъкȣtȣ în нȣptape, віклеanȣ. (înпpot: de ἁπλοῦς).

Πολλαχῆ, adв: în mȣлte локȣpĭ. 2) în mȣлte кinȣpĭ. 3) de mȣлte opĭ. [шi

Πολλαχόθεν, adв: din mȣлte пърцĭ. [шi

Πολλαχόθι, adв: =Πολλαχοῦ. [шi

Πολλαχόσε, adв: ла mȣлte локȣpĭ (în mішкаpe). [шi

Πολλαχοῦ, adв: în mȣлte локȣpĭ (în stape); (fir:) în mȣлte împpeжȣрърĭ. «Πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος τῇ στρατιᾷ ἐγένετο». Ksn: [шi

Πολλαχῶς, adв: în mȣлte кinȣpĭ, saȣ фелȣpĭ. [neîntp: πολλαχὸς din πολλός].

Πολληπλήσιος, η, ον, Ion: (înd:) în локȣ de πολλαπλάσιος.

Πολλοδεκάκις, adв: ком: de mȣлte-opĭ zeче, saȣ îmmȣлцit de zeче-opĭ; (în цen:) de mȣлte-opĭ. [πολλὸς, δεκάκις].

Πολλὸς, ἡ, ὸν, Ion: поеt: în локȣ de πολὺς, (de ȣnde || neȣt:) Πολλὸν, adв: în локȣ de πολύ, mȣлt.

Πολλοστημόριος (ὁ, ἡ), каpe фaче napte din челе mȣлte (прin ȣpm: чea шaĭ mікъ) a ȣnȣĭ totȣ. || (sȣвst:) „Πολλοστημόριον„, чea maĭ mікъ napte a ȣnȣĭ totȣ. [πολλοστὸς, μόριον].

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, [πολλὸς] ȣnȣл din mȣлцĭ; (de ȣnde fir:) foapte mікȣ, npostȣ. «Πολλοστὸς ὢν τῶν Συρακουσίων καὶ τῷ γένει, καὶ τῇ δόξῃ, шi чл:». Іskp: "Τὰ πολλοστὰ σκληρότητι,,. Плt: foapte пȣцin tapĭ, вîptoase. "Τὰς πολλοστὰς ἡδονάς,,. Плt: челе maĭ mічĭ. || (neȣt:) "Πολλοστὸν,, чea maĭ mікъ napte=Πολλοστημόριον. «Οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῶν ὄντων δυνατόν ἐστιν ἀνθρώπῳ ἐπίστασθαι». Ksn: 2) (ȣne-opĭ шi maĭ кȣ

seamъ desпpe timпȣ în локȣ de πολὺς, mȣлtȣ. "Πολλοστῷ χρόνῳ,,. Apstl: dȣпe tречере de вреme (ші fir:) «Ἀνὴρ πολλοστος ἔργοις,,. Skp: mape ші mȣлtȣ în îsпръвiле saлe (везї ші πλεῖστος). [de ȣnde

Πολλοστως, adв: în пpostȣ, saȣ коmȣnȣ кiпȣ; în кiпȣ de a fi ameстекаtȣ, saȣ amestekatȣ în пȣвлiкȣ.

Πολλοῦ, џen: aл лȣї πολὺς [πολλός].

Πολογραφία (ἡ, deskpiepe a полȣлȣї (a черкȣлȣї),=Οὐρανογραφία. [πόλος, γραφή].

Πόλος (ὁ), [πελω] osia, пpin кape se înвîрteшte чева; (de ȣnde în Ksn: Ekon: IH'. 8) steажърȣл кpii, îmпpежȣpȣл кърȣїа se înвîptesк кaїї легаџї; (naptік:) osia, saȣ opвitȣл ȣнȣї планеtȣ; (овiч:) нopdiкȣл ші mepidiопаȣлȣл (de mïazъ-поaпte ші de mïazъ-zi) semпȣ aл черкȣлȣї în peлaџie кȣ semпеле опоsite (din пpotiвъ) але пъmîntȣлȣї; (ші maї кȣ seamъ) steaоа поларъ (клошка); (пpin îutind: пъmîntesкȣл ші (naptік:) чepesкȣл глoвȣ (a кърȣїа о imitaџie o пȣptaȣ tn кanȣ statȣеле Soaptei, Minepвеї ші Beпepiї); (în џen: чepȣл; (ȣпе opї) чеasopпiкȣ solapȣ; saȣ (dȣпе алџiї) ȣп instpȣmîntȣ astpoпomiкȣ пeпtpȣ регȣлapea timпiлоp aпȣлȣї; (în Diod:) къпътîїȣл osiї каpȣлȣї, ші apiпеле de fepȣ eшіte dintp'însȣл, пе кape se sпpiжiпiа кошȣл лȣї; (глs:) кpeштеtȣл кaпȣлȣї.

Πολτάριον (τὸ), dim: aл лȣї ...

Πολτίον (τὸ), dim: aл лȣї πόλτος.

Πολτοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкȣ tepчїȣ, saȣ папаръ. [πόλτος, ποιέω].

Πόλτος (ὁ), ȣпȣ felȣ de zeamъ îпgpoшаtъ, колeaшъ de fъiпъ; tepчїȣ; папаръ. «Ἐκ τοῦ κρίμνου ὁ πολτὸς γίγνεται» Dskp: «Ἀρτοποιηθεῖσα (ἡ κέγχρος), ἢ ὥσπερ πολτὸς σκευασθεῖσα». Dskp: [de ȣnde

Πολτώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din felȣл, saȣ asemeпea лȣї πόλτος (везї пpeч:).

Πολύ, пеȣt: лȣї πολὺς.

Πολυαγάπητος (ὁ, ἡ), mȣлt ïȣвitȣ. [πολὺς, ἀγαπητὸς].

Πολυάγκιστρος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte кîpлiџе de ȣndiџъ ‖ (sȣвst:) «Πολυάγκιστρον (τὸ), sfoapъ întinsъ кȣ mȣлte кîpлiџе de ȣndiџъ atîpпate de dînsa în aпъ. [πολὺς, ἄγκιστρον].

Πολυαγρής, έος (ὁ, ἡ), пpinzъtopȣ de mȣлtȣ вiпаtȣ; saȣ fъкъtopȣ de mȣлte пpъzї. [πολὺς, ἄγρα].

Πολυαγρία (ἡ), пpindepe de mȣлtȣ вiпаtȣ. [din

Πολύαγρος (ὁ, ἡ),=Πολυαγρής.

Πολυάδελφος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлџї fpaџї [πολὺς, ἀδελφὸς].

Πολυαής, έος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ἄημι] mȣлt, tape sȣflътopȣ.

Πολύαθλος (ὁ, ἡ), doвîndіtopȣ de mȣлte пpemiї, saȣ вipȣitopȣ în mȣлte лȣпte; (fir:) sȣfepitopȣ de mȣлte mȣпчї ші кiпȣpї, == Πολυπαθής. "Ἰὼβ ὁ πολύαθλος». Imn: Бisep: [πολὺς, ἄθλον, saȣ ἄθλος].

Πολύαιγος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte кapпe. [πολὺς, αἴξ].

Πολυαΐκος (ὁ, ἡ), пeapпoв: în лoкȣ de πολυάϊξ; (пpiпч: џen: aл лȣї πολυάϊξ.

Πολυαίματος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлtȣ sîпџe, sîпџеpосȣ. 2. mȣлt sîпџеpаtȣ. [ші

Πολυαιμέω -ῶ, вiit: -ήσω, amȣ mȣлtȣ sîпџe, sintȣ пpea sîпџеpосȣ. [ші

Πολυαιμία (ἡ), mȣлџime de sîпџe. [din

Πολύαιμος, ші пoet: Πολυαίμων, ονος (ὁ, ἡ),=Πολυαίματος [πολὺς, αἷμα].

Πολυαίνετος, ші Πολύαινος (ὁ, ἡ), [πολὺς, αἰνέω, ші αἶνος] пoet: mȣлt лъȣdаtȣ.

Πολυάϊξ, ακος (ὁ, ἡ), пoet: [πολὺς, ἀΐσσω] чел че ape, saȣ adȣче mȣлte miшкъpї, оsteпеlї saȣ tȣpвȣpъpї. «Πόλεμος —,,. Om: 2) (пpiп îпtind:) în лoкȣ de πολυμάχητος (везї ziч:). «Λόγος—». Sхл: Eкp:

Πολυάκανθος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлџї rimпї, foapte sпiпосȣ. ‖ (sȣвst: fem:) ȣпȣ felȣ de skaїete. [πολὺς, ἄκανθα, ші ἄκανθος].

Πολυαλγής, έος (ὁ, ἡ), foapte dȣpepосȣ. [πολὺς, ἄλγος].

Πολυάλγητος (ὁ, ἡ), sȣfepitopȣ de mȣлte dȣpepї (fisiче saȣ mopaле). [πολὺς, ἀλγέω].

Πολυαλδής, έος (ὁ, ἡ), пoet: [πολὺς, ἀλδαίνω] foapte кpeskътopȣ, хpъпitopȣ.

Πολυαλθής, έος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ἄλθος] foapte tъmъdȣitopȣ; saȣ de mȣлte воaле лекȣitopȣ.

Πολυάλφιτος (ὁ, ἡ), fъкътopȣ de mȣлtъ fъiпъ. «Κριθὴ—». Tfp: [πολὺς, ἄλφιτον].

Πολυαμάρτητος (ὁ, ἡ), mȣлt пъкътȣitȣ, плiпȣ de гpeшелї. [πολὺς, ἁμαρτάνω].

Πολύαμμος (ὁ, ἡ), пpea nisiпосȣ. [πολὺς, ἄμμος]

Πολυάμπελος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte вiї. [πολὺς, ἄμπελος]

Πολυαναγνωσία (ἡ), mȣлtъ чitipe, ші чea dintp' însa mȣлtъ înвъџътȣpъ. [πολὺς, ἀνάγνωσις].

Πολυανάλωτος (ὁ, ἡ), пpea келtȣitopȣ. [πολὺς, ἀναλίσκω].

Πολυανδρέω -ῶ, ші (miж:) -έομαι -οῦμαι,

амꙋ (sîntꙋ локꙋitꙋ de) мꙋлцime de oameni [ші

Πολυανδρία (ἡ), мꙋлтъ omenime, саꙋ поꙋлаціе. [ші

Πολυάνδριον (τὸ), локꙋ, ꙋnde sînt (adꙋнаці) мꙋлці oameni; (обіч:) înгропъторіе de морці. [din

Πολύανδρος (ὁ, ἡ), (τόπος, локꙋ) локꙋitꙋ de мꙋлці oameni, попꙋлатꙋ; (femeie) de мꙋлці бърбаці. [πολὺς, ἀνὴρ].

Πολυανθέα, ші Πολυάνθεια (ἡ), poet: fem: ал лꙋі πολυανθής.

Πολυάνθεμος, ші

Πολυανθής, έος ші Πολύανθος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлте florі (проп: ші fir:); плinꙋ de florі. [πολὺς, ἄνθος].

Πολυάνθραξ, ακος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлці (плinꙋ de) кърбꙋні. [πολὺς, ἄνθραξ].

Πολυανθρωπέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntꙋ попꙋлатꙋ кꙋ мꙋлці oameni. [πολυάνθρωπος]. [de ꙋnde

Πολυανθρωπησία (ἡ), în în локꙋ de...

Πολυανθρωπία (ἡ), мꙋлцime de oameni, саꙋ локꙋitорі. [din

Πολυάνθρωπος (ὁ, ἡ), чел кꙋ (локꙋitꙋ de) мꙋлці oameni. [πολὺς, ἄνθρωπος].

Πολυάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, ἄντυξ] чел кꙋ мꙋлтꙋ (întinsꙋ) околꙋ.

Πολυάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), poet: în локꙋ de πολύανδρος.

Πολυάρατος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, ἀράομαι] мꙋлт doritꙋ, de ꙋpat, de poftit.

Πολυάργυρος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлтꙋ арџintꙋ, саꙋ бані, боратꙋ. [πολὺς, ἄργυρος].

Πολυάρητος (ὁ, ἡ), poet. Ion: în локꙋ de πολυάρατος.

Πολυάριθμος (ὁ, ἡ), мꙋлтꙋ ла нꙋмърꙋ, нꙋмъросꙋ. [πολὺς, ἀριθμὸς].

Πολυαρκής, έος (ὁ, ἡ), îndestꙋлътоrꙋ ла мꙋлці, саꙋ în мꙋлте; саꙋ дꙋіnitоrꙋ мꙋлтъ време; (în џen:) маре, înвілшꙋгатꙋ. [πολὺς, ἀρκέω].

Πολύαρκυς, υος (ὁ, ἡ), каре аре требꙋinцъ de мꙋлте мреже.« Θήρα— ». Лкs: [πολὺς, ἄρκυς].

Πολυαρκῶς, adв: foapte îndestꙋлат, înвілшꙋгат. [πολυαρκής].

Πολυάρματος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлте (резбоіеште) каре. [πολὺς, ἅρμα].

Πολυαρμόνιος (ὁ, ἡ), foapte армоніосꙋ. [πολὺς, ἁρμονία].

Πολύαρνι, poet: în локꙋ de πολυάρνῳ, dat: ал лꙋі ...

Πολύαρνος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлці mieі, саꙋ оі; (în џen:) foapte авꙋтꙋ, боратꙋ. [πολὺς, ἄρς ἀρνὸς].

Πολυάρουρος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлте царіне, боратꙋ în холде. [πολὺς, ἄρουρα].

Πολυαρχία (ἡ), гꙋвернꙋ компꙋсꙋ din мꙋлці, поліархіе (înпрот: de μοναρχία). [din

Πολύαρχος (ὁ, ἡ), гꙋвернатꙋ de мꙋлці. (întреб: нꙋмаі în пеst:). «Τὸ πολύαρχον,,. Гpг: în локꙋ de ἡ πολυαρχία. [πολὺς, ἀρχή].

Πολυάστερος (ὁ, ἡ), poet:, ші

Πολυάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), în локꙋ de πολύαστρος.

Πολυαστράγαλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлте подꙋрі. «Μάστιξ — ». Епгр: [πολὺς, ἀστράγαλος].

Πολύαστρος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлте stелe. [πολὺς, ἄστρον].

Πολυάσχολος (ὁ, ἡ), îndeлеtnічitꙋ în мꙋлте. [πολὺς, ἄσχολος].

Πολυαύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, αὖλαξ] чел кꙋ мꙋлте брасde (мꙋлтꙋ пъмîntꙋ), întinsꙋ, ларгꙋ.

Πολυαυξής, έος (ὁ, ἡ), мꙋлт кресꙋтꙋ (маре, таре). [πολὺς, αὔξω].

Πολυαύχενος, ші Πολυαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлте rîтꙋрі; саꙋ цеапънꙋ în грꙋмазꙋ. [πολὺς, αὐχήν].

Πολυάφορμος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлте міжлоаче; саꙋ=Πολυμήχανος. [πολὺς, ἀφορμή].

Πολυαχής, έος (ὁ, ά), Dор: în локꙋ de πολυηχής.

Πολυάχητος (ὁ, ά), Dор: în локꙋ de πολυήχητος.

Πολυαχθής, έος (ὁ, ἡ), foapte греꙋ; преа sꙋпърътоrꙋ. [πολὺς, ἄχθος].

Πολυάχυρος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлте паіе (тꙋріце, гꙋноае). [πολὺς, ἄχυρον].

Πολυβάδιστος (ὁ, ἡ), înd: în локꙋ πολύβατος. [πολὺς, βαδίζω].

Πολυβάρβαρος (ὁ, ἡ), foapte барбарꙋ. [πολὺς, βάρβαρος].

Πολυβάτειος (ὁ, ἡ), чел кꙋ мꙋлці рꙋці. [πολὺς, βάτος].

Πολύβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, локꙋ) ꙋмблатꙋ de мꙋлці. [πολὺς, βαίνω].

Πολυβαφής, έος (ὁ, ἡ), de мꙋлте орі кꙋфꙋndатꙋ, моіатꙋ; саꙋ кꙋ мꙋлте феце въпsitꙋ, пеstріцатꙋ. [πολὺς, βαφή].

Πολυβέλεμνος (ὁ, ἡ), ловitꙋ, саꙋ înарматꙋ кꙋ мꙋлте sꙋђеці. [πολὺς, βέλεμνον].

Πολυβενθής, έος (ὁ, ἡ), poet: [πολὺς, βένθος] мꙋлт, foapte adînкꙋ.

Πολυβήματος (ὁ, ἡ), фъкътоrꙋ de мꙋлці паші. [πολὺς, βῆμα]. (грам: експл: а лꙋ πολύσκαρθμος).

Πολύβιβλος (ὁ, ἡ), компкsъ, копрінzъ-topъ de mълte кърцї. [πολὺς, βίβλος].

Πολύβιος (ὁ, ἡ), чел къ mълtъ вiталъ пъtере. 2) чел къ mълtъ авъціе, saъ mълte miжлоаче de віаць. [πολὺς, βίος]. 3) (грам:) [πολὺς, βία] foapte siлnikъ (ка експл: а лъї ἄβιος).

Πολυβλαβής, έος (ὁ, ἡ), mълt вътъmътоpъ; saъ ла mълte вътъmърї sъпъsъ. [πολὺς, βλάβη].

Πολυβλαστής, έος, (ὁ, ἡ), dъtътоpъ de mълte влъstape, saъ чел къ mълtъ podniчie. [πολὺς, βλαστός]. [de ъnde

Πολυβλαστία (ἡ), mълtъ podniчie de о плantъ în влъstъpipe.

Πολυβλέφαρος (ὁ, ἡ), чел къ mълte плеопе de окї, ad: къ mълцї окї. [πολὺς, βλέφαρον].

Πολυβόειος, α saъ ος, ον, поеt: компкsъ din mълte пiеї de воъ. (везї шї ἑπταβόειος, шї ἑπτά). [πολὺς, βοῦς].

Πολυβοησία (ἡ), = (saъ греш: în локъ de) Περιβοησία. [шї

Πολυβόητος (ὁ, ἡ), = Περιβόητος, преа mълt вestitъ. [πολὺς, βοάω].

Πολυβόλος (ὁ, ἡ), asъîрлitopъ de mълte sъцецї. «Καταπέλτης — ». Πалт. Mъlnt: [πολὺς, βάλλω].

Πολυβόρος (ὁ, ἡ), преа mînкъчоsъ. [πολὺς, βορά].

Πολύβοσκος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкътоpъ (хрънitopъ) de mълte fiinце. "Γαῖα—,,. Пind: (везї шї πολυβότειρα). [πολὺς, βοσκή].

Πολυβότανος (ὁ, ἡ), чел къ mълtъ еарвъ. [πολὺς, βότανον].

Πολυβότειρα (ἡ), поеt пъsкъtoape (хрънitoape) de mълte fiinце. "Χθὼν—,,. Оm: [ка fem: ал лъї..

Πολυβοτήρ (ὁ), neînтр: în локъ de..

Πολύβοτος (ὁ, ἡ). поеt: înвiлmъгatъ în пъшъnї. [πολὺς, βοτός].

Πολύβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), чел къ mълцї sтpъгърї. [πολὺς, βότρυς].

Πολύβουλος (ὁ, ἡ), поеt: mълt-rînditopъ (înцелепtъ). [πολὺς, βουλή].

Πολυβούτης, ου (ὁ), поеt: чел че аре mълцї воі, saъ mълte віte; (în цеп:) воratъ. [πολὺς, βοῦς].

Πολυβρόμος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, βρέμω] чел че fаче mълtъ sгomotъ, tape възъitъpъ.

Πολύβροχος (ὁ, ἡ), [πολὺς, βροχή] mълt ъdatъ, moiatъ. 2) поеt: [πολὺς, βρόχος] компкsъ din mълte лацъpї, mълt înпlеtiчitъ.

Πολύβυθος (ὁ, ἡ), Ind: în локъ de πολυβενθής. [πολὺς, βυθός].

Πολύβυρσος (ὁ, ἡ), компкsъ din mълte пiеї (Sхл: експл: а лъї πολύῤῥινος). [πολὺς, βύρσα].

Πολυβώλαξ, ακος, шї Πολύβωλος (ὁ, ἡ), поеt: (прінч: γῆ, пъmîntъ) чел къ mълte (mapї) врасde, ad: грасъ, podosъ, (алt:) ἐρίβωλος. [πολὺς, βῶλος].

Πολύβωμος (ὁ, ἡ), чел къ mълte жерtfелniче. [πολὺς, βωμός].

Πολυβώτα, Dор: în локъ de πολυβούτου, цеп: ал лъї πολυβούτης.

Πολυγαθής, έος (ὁ, ἁ), Dор: în локъ de πολυγηθής.

Πολυγάλακτος (ὁ, ἡ), mълt-лъпtosъ [шї

Πολύγαλον (τὸ), ъпъ felъ de еарвъ, пе каре mînкînd' о віtеле daъ mълtъ лапtе. [πολὺς, γάλα].

Πολυγαμέω -ῶ, вііt: -ήσω, mъ însopъ къ mълte femeї; saъ (despре femeї) mъ mъpitъ къ mълцї върваці. [шї

Πολυγαμία (ἡ), овічеїъл de а лъа în късъtopie mълte mъiepї (de о datъ, saъ ъпа dъпе алta) [din

Πολύγαμος (ὁ, ἡ), însъpatъ къ mълte mъiepї; (despре femeї) mъpitatъ dъпе mълцї върваці. [πολὺς, γάμος].

Πολύγελος, шї Πολύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), Sхл: îsвitopъ de mълte pîsъpї (глъme, жокърї, шї чл:). [πολὺς, γέλως].

Πολυγένειος (ὁ), чел къ mълtъ варвъ, вървоsъ. [πολὺς, γένειον].

Πολυγενής, έος (ὁ, ἡ), чел de mълte (feлъpite) пеаmъpї. 2) foapte podosъ. [πολὺς, γένος].

Πολυγηθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, γῆθος] mълt-веселitopъ; (ъпе-орї пас:) foapte înвеселitъ, saъ веселъ.

Πολύγηθος (ὁ, ἡ), поеt:=Πολυγηθής.

Πολυγήρας (ὁ, ἡ) Ion: în локъ de πολύγηρως.

Πολυγηρία (ἡ), mълtъ (adînкъ) вътpînеце. [din

Πολύγηρως (ὁ, ἡ), foapte вътpînъ. [πολὺς, γῆρας].

Πολυγλαγής, έος (ὁ, ἡ), поеt:=Πολυγάλακτος. [πολὺς, γλάγος].

Πολύγλευκος (ὁ, ἡ), продъкътopъ de mълtъ mъstъ. [πολὺς, γλεῦκος].

Πολύγληνος (ὁ, ἡ), поеt: = Πολυόμματος. чел къ mълцї окї, saъ окїъpї (проп: шї fir: despре mpеажъ). [πολὺς, γλήνη].

Πολυγλυφής, έος (ὁ, ἡ), înподовitъ къ mълte sъпъtъpї. [πολὺς, γλυφή].

Πολύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ), полiглotѣ, чел че аре (ворбеште, саѣ este skpisѣ în) мѣлте лiмбï; компѣсѣ din фелѣрiте нацiï. «Φωνὴ—». Sof: «Δρῦς — ». Sof: чел din Dodona. [πολὺς, γλῶσσα ττα].

Πολυγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѣ мѣлте askѣцiте. вiрфѣрï. [πολὺς, γλωχίν].

Πολύγναμπτος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, γνάμπτω] мѣлт pesѣчitѣ, крецѣ, саѣ înвiрtitѣ. «Λαβύρινθος— ». Pind: "Σέλινον—». Ткр:

Πολυγνωμόνως, адв: кѣ мѣлтъ рîndipe саѣ minte, преа înцелепцеште [шi

Πολυγνωμοσύνη (ἡ), авере de мѣлте кѣноштiнце, de înцелепчiѣне, саѣ de skimбъчоаse пърерï. [din

Πολυγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кѣnoskъtорѣ, штiiторѣ de мѣлте. 2) foapte mintosѣ, саѣ înцелентѣ. 3) чел кѣ мѣлте (skimбъчосѣ în) пърерï, nestatорnikѣ. [πολὺς, γνώμη].

Πολυγνώριστος (ὁ, ἡ), мѣлт кѣnoskѣtѣ. [πολὺς, γνωρίζω].

Πολύγνωστος, шi Πολύγνωτος (ὁ, ἡ), поеt: преа мѣлт, саѣ ла мѣлцï кѣnoskѣtѣ, foapte însemnatѣ. [πολὺς, γιγνώσκω].

Πολύγομφος (ὁ, ἡ), поеt: kombinatѣ кѣ мѣлте nipoane, саѣ пене, цеанъ конлератѣ, саѣ бine înцепенitѣ. [πολὺς, γόμφος].

Πολυγόνατος (ὁ, ἡ), чел кѣ мѣлте nodѣрï, foapte nodoposѣ. || (sѣбst:) «Πολυγόνατον, ѣнѣ фелѣ de плантъ, коаda коко шѣлѣï (везï шi πολύγονον). [πολὺς, γόνυ].

Πολυγονέω -ῶ. вiit: -ήσω, naskѣ, пръsеskѣ мѣлте; (шiж:) креskѣ. [шi

Πολυγονία (ἡ), мѣлтъ podniчiе. [din

Πολύγονος (ὁ, ἡ), пъskъторѣ de мѣлте, преа podosѣ, саѣ пръsiторѣ. "Οὕτω δὲ πολύγονον (ὁ λαγὼς), ὥστε τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τίκτει, τὰ δὲ κύει». Ksn: || (sѣбst:) Πολύγονον, ѣнѣ фелѣ de плантъ, херiчiкъ; (поате шi)=Πολυγόνατον. [πολὺς, γόνος].

Πολυγράμματος (ὁ, ἡ), преа мѣлт кърtѣрарѣ. [πολὺς, γράμμα].

Πολύγραμμος (ὁ, ἡ), чел кѣ (din) мѣлте лiнiï. [πολὺς, γραμμή].

Πολύγραος (ὁ, ἡ),=Πολυφάγος. [πολὺς, γράω].

Πολυγραφία (ἡ), skpiepe de, саѣ despre мѣлте. [din

Πολυγράφος (ὁ, ἡ), skpiторѣ de, саѣ despre мѣлте обiекте [πολὺς, γράφω].

Πολυγύμναστος (ὁ, ἡ), мѣлт, саѣ în мѣлте denpinsѣ. [πολὺς, γυμνάζω].

Πολυγυναικος, цен: ал лѣï πολυγύνης.

Πολυγύναιος, шi Πολυγύνης, ου, шi -αικος (ὁ), чел че аре мѣлте мѣiерï. [πολὺς, γυνή].

Πολυγώνιος (ὁ, ἡ), полiгonѣ, чел кѣ мѣлте ѣнгiѣрï, мѣлт-ѣнгiѣ. [πολὺς, γωνία].

Πολυγωνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în форmъ de полiгonѣ. [πολύγωνος, εἶδος].

Πολύγωνος (ὁ, ἡ),=Πολυγώνιος. || (sѣбst:) Πολύγωνον, полiгonѣ (fiгѣръ цеометр:).

Πολυδαίδαλος (ὁ, ἡ), поеt: foapte мъестpiosѣ кѣ маре мештешѣгѣ лѣкратѣ; преа варiatѣ; (despre оамецï)=Πολύτεχνος. [πολὺς, δαίδαλος].

Πολυδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѣ мѣлте zeitъцï: саѣ преа zeeskѣ. (în Opf: se îndpeпt: πολυδέγμων). [πολὺς, δαίμων].

Πολυδαισία (ἡ), (глs:) [πολὺς, δαίνυμι] desfѣtаpe în мѣлте mîнкърï.

Πολυδάκρυος, шi Πολύδακρυς, υος (ὁ, ἡ), поеt: прiчiнѣiторѣ de мѣлте лакрътï. 2) = кѣ..

Πολυδάκρυτος (ὁ, ἡ), вредnikѣ de мѣлте лакрътï. [πολὺς, δακρύω]. [de ѣnde

Πολυδακρύτως, адв: кѣ мѣлте лакрътï.

Πολυδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кѣ мѣлте de деte. (npiнч: despre віте, înпрот: de μονοδάκτυλος). [πολὺς, δάκτυλος].

Πολύδαμνος (ὁ, ἡ), поеt: domoлiторѣ de мѣлцï, саѣ мѣлте 2) (пас:)=Πολυκέντητος. [πολὺς, δάμνω]

Πολυδάπανος (ὁ, ἡ), мѣлт-келтѣiторѣ; саѣ каре чере мѣлте келтѣiелï. [πολὺς, δαπάνη].

Πολυδέγμων, ονος (ὁ, ἡ), npiimiторѣ, înкъпъторѣ, саѣ коnpinzъторѣ de мѣлте саѣ de мѣлцï, ларгѣ. [πολὺς, δέχομαι].

Πολυδεής, έος (ὁ, ἡ), лiпсiтѣ de мѣлте. [πολὺς, δέω].

Πολυδείματος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, δεῖμα] foapte спъiмiнтъторѣ.

Πολύδεινος (ὁ, ἡ), глs: foapte грозавѣ, саѣ ръѣ. [πολὺς, δεινὸς].

Πολυδειράς, άδος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѣ мѣлте рiтѣрï; шi fiг: despre мѣнцï) чел кѣ мѣлте крештете, саѣ kpeste. [шi

Πολύδειρος (ὁ, ἡ), поеt: (маï поѣ) = Πολυδειράς. [πολὺς, δειρή].

Πολυδέκτης, ου (ὁ),=Πολυδέγμων. (епit: ал лѣï Плѣtonѣ).

Πολυδένδρεος, Ion: în локѣ de ..

Πολύδενδρος (ὁ, ἡ), чел кѣ плiнѣ de) мѣлцï копачï, саѣ арборï. [πολὺς, δένδρον].

Πολυδερκής, έος (ὁ, ἡ), поеt: ѣцер-въzъторѣ; пас: мѣлт, саѣ de мѣлцï въzѣtѣ; 2) фелѣрiтѣ ла ведере, nestрiцѣ. [πολὺς, δέρκω],

Πολύδεσμος (ὁ, ἡ), поеt: înцепенitѣ кѣ

mȣлte легъtȣpĭ. [πολὺς, δεσμός].

Πολυδευκής, έος (ὁ, ἡ), poet: прea dȣлче; (despre гласȣ) foapte meлodiosȣ. [πολὺς δεῦκος].

Πολύδημος, шi Πολυδημώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πολυάνθρωπος. "Τὸ Πολυδημῶδες. Ipt: mȣлцimea de popodȣлĭ. (πολὺς, δῆμος].

Πολυδήνης, εος (ὁ, ἡ), глs: [πολὺς, δῆνος — Πολύβουλος, foapte înцeлeптȣ.

Πολύδηρις, ιος, шi Πολυδήριτος (ὁ, ἡ), poet: πολὺς, δῆρις],=Πολυμάχητος, foapte de dopit, saȣ de disиstat.

Πολυδιάφθορος (ὁ, ἡ), прiчinȣitopȣ de mȣлтъ stpiкъчĭȣne, saȣ корȣпцie. [πολὺς, διαφθορα].

Πολυδικέω -ῶ, viit: -ήσω, amȣ mȣлte жȣdiкъцĭ, saȣ iȣвeskȣ mȣлt жȣdiкъцiлe. din

Πολύδικος (ὁ, ἡ), înкȣpкatȣ în mȣлte (saȣ mȣлt-iȣвitopȣ de жȣdiкъцĭ. [πολὺς, δίκη].

Πολυδινής, έος (ὁ, ἡ) poet: чeл кȣ mȣлte вȣлtoape (înвiptitȣpĭ de apъ), saȣ foapte вȣлtopos. [πολὺς, δίνη]

Πολυδίνητος (ὁ, ἡ), [πολὺς, δινέομαι] чeл че чeaркъ, saȣ face mȣлte вȣлtoape (de apъ), saȣ mȣлte înвiptitȣpĭ.

Πολύδινος (ὁ, ἡ),=Πολυδινής.

Πολυδίψιος (ὁ, ἡ), poet: mȣлt însetatȣ; (шi despre лoкȣ) лipsitȣ de apъ. «'Αργος πολυδίψιον„. Iл: Δ. ="Ανυδρον. [πολὺς, δίψα].

Πολύδιψος (ὁ, ἡ) =Πολυδίψιος.

Πολύδονος (ὁ, ἡ), [πολὺς, δονέω] =Πολυκλόνητος.

Πολυδοξία (ἡ), mȣлцime de пъpepĭ; saȣ mȣлтъ sлaвъ: [din

Πολύδοξος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлte пъpepĭ. 2) mȣлt sлъвitȣ. [πολὺς, δόξα].

Πολυδουλία (ἡ) aвepe de mȣлцĭ poвĭ, saȣ mȣлцime de poвĭ. [πολύδουλος].

Πολυδούλευτος (ὁ, ἡ), [πολὺς, δουλεύω]. Sxл: sлȣжitȣ de mȣлцĭ poвĭ, (prin ȣpm:) =кȣ . .

Πολύδουλος (ὁ, ἡ), чeл че ape mȣлцĭ poвĭ [πολὺς, δοῦλος].

Πολυδράστεια (ἡ), (adiekt:) foapte aktiвъ (aцepъ în лȣкpape). ‖ (sȣвst:) mȣлтъ (mape) aktiвitate (aцepime în лȣкpape). [πολὺς. δράω].

Πολύδριον (τὸ), гpeш: în лoкȣ de Πολίδριον=Πολίδιον, saȣ Πολίχνιον.

Πολύδρομος (ὁ, ἡ), poet: mȣлt aлepгъtopȣ, saȣ pъtъчitopȣ. «Φυγὴ πολύδρομος». Esxл: [πολὺς, δρόμος].

Πολύδροσος (ὁ, ἡ), mȣлt poosȣ (saȣ pъкopoсȣ), плinȣ de poъ. [πολὺς, δρόσος].

Πολύδρυμος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлte пъdȣpĭ. πολὺς, δρυμός].

Πολυδύναμος (ὁ, ἡ), mȣлt пȣtepniкȣ. [πολὺς, δύναμις].

Πολυδωρία (ἡ), mȣлтъ dъpniчie. [din

Πολύδωρος (ὁ, ἡ), mȣлt dapniкȣ; (пas:) dъpȣitȣ (înzestpatȣ) кȣ mȣлte dapȣpĭ. [πολὺς, δῶρον]

Πολύεδνος (ὁ, ἡ), глs: лъtopȣ de mȣлтъ zestpe, saȣ dapȣpĭ de dinaintea пȣnцeĭ. [πολὺς, ἔδνον].

Πολύεδρος (ὁ, ἡ). чeл кȣ mȣлte skaȣne, saȣ лoкȣpĭ de шedepe 2) Matm: пoлiedpȣ (fir: цeomtp. кȣ mȣлte лatȣpe saȣ вase. [πολὺς, ἕδρα].

Πολυεθνής, έος (ὁ, ἡ), копpinzъtopȣ (лoкȣitȣ) de mȣлte пaцiĭ; înцen:) пoпȣлosȣ, пȣmъposȣ. πολὺς, ἔθνος].

Πολυειδήμων, ονος (ὁ, ἡ), шtiitopȣ de mȣлte лȣкpȣpĭ, mȣлt eksпepiinцatȣ. (vezĭ шi πολύϊδρος). [πολὺς, εἰδήμων].

Πολυειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл de mȣлte feлȣpĭ, feлȣpitȣ. [πολὺς, εἶδος]. [de ȣnde

Πολυειδία (ἡ), mȣлцime de feлȣpĭ, feлȣpime, вapiaцie. [шi

Πολυειδῶς, adв: în mȣлte feлȣpi, saȣ în feлȣpite кiпȣpĭ

Πολυείμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: чeл че ape mȣлte înвpъкъminte. [πολὺς, εἷμα].

Πολυέλαιος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ἔλαιον] чeл че ape, saȣ пpodȣче mȣлтȣ oлeĭȣ, saȣ ȣntȣ (de op че).

Πολυέλεος (ὁ, ἡ), mȣлt miлostiвȣ. [πολὺς, ἔλεος].

Πολυέλικτος (ὁ, ἡ), чeл кȣ (fopmъtopȣ de) mȣлte înfъшȣpъtȣpĭ, saȣ înвiptitȣpĭ; (fir:) чeл de mȣлte feлȣpĭ, mȣлt вapiatȣ. «Ἡδονὴ —». Eȣp: [πολὺς, ἑλίσσω].

Πολυελκής, έος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлte pъпĭ. πολὺς, ἕλκος].

Πολύενος (ὁ, ἡ), глs: [πολὺς, ἔνος] =Πολυετής, чeл de mȣлцĭ aпĭ.

Πολυέξοδος (ὁ, ἡ), (maĭ пoȣ)=Πολυδάπανος [πολὺς, ἔξοδον].

Πολυεπαίνετος, шi Πολυέπαινος (ὁ, ἡ), mȣлt лъȣdatȣ, saȣ лъȣdaвiлȣ. πολὺς, ἐπαινέω, шi ἔπαινος].

Πολυέπεια (ἡ),=Πολυλογία. [din

Πολυεπής, έος (ὁ, ἡ),= Πολυλόγος [πολὺς, ἔπος] [de ȣnde

Πολυεπία (ἡ),=Πολυέπεια

Πολυέραστος (ὁ, ἡ), mȣлt, saȣ de mȣлцĭ iȣвitȣ, saȣ foapte вpedniкȣ de iȣвit. [πολὺς, ἐραστὸς din ἐράω].

Πολυεργὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: mɤлt лɤкрътoрɤ, saɤ ïɤвitoрɤ de ostenеaлъ, aктiвɤ; (despre лɤкр:) каре чере (saɤ este fъкɤtɤ кɤ) mɤлtъ ostenеaлъ; (în џеп:) ostenічоsɤ, anевоïоsɤ. [πολὺς, ἔργον]. [de ɤnde

Πολυεργία (ἡ), mɤлtъ лɤкрare saɤ osteneaлъ.

Πολύεργος (ὁ, ἡ),=Πολυεργής.

Πολυέταιρος (ὁ, ἡ), чел кɤ mɤлці prieteni, saɤ soці. [πολὺς, ἑταῖρος].

Πολυέτηρος, шi

Πολυετὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de (trъitɤ, saɤ dъinitoрɤ) mɤлці ani, векiɤ. [πολὺς, ἔτος]. [de ɤnde

Πολυετία (ἡ), mɤлціme de ani.

Πολύευκτος (ὁ, ἡ), чел de ɤрat, de dorit прea mɤлt. «Χρυσὸς—„. Лɤч: [πολὺς, εὔχομαι],

Πολύευνος (ὁ, ἡ), [πολὺς, εὐνὴ]= Πολύγαμος.

Πολυεύπορος (ὁ, ἡ), mɤлt înлesnitɤ în miжлоачеле sале, богатɤ. [πολὺς, εὔπορος].

Πολυευσπλαγχνία (ἡ), mɤлtъ miлostivire. [din

Πολυεύσπλαγχνος (ὁ, ἡ), foarte miлostivɤ. [πολὺς, εὔσπλαγχνος).

Πολυεύτακτος (ὁ, ἡ), foarte вine perɤлatɤ, saɤ întoкmitɤ. [πολὺς, εὔτακτος]

Πολυεύχετος (ὁ, ἡ), noet: în лoкɤ de πολύευκτος.

Πολύεφθος, шi

Πολυέψητος (ὁ, ἡ), прea mɤлt fieptɤ. [πολὺς, ἕψω].

Πολύζαλος (ὁ, ἡ),=Πολυτάραχος, шi Πολυκύμαντος. [πολὺς, ζάλη]. 2) Dор: în лoкɤ de...

Πολύζηλος (ὁ, ἡ), mɤлt pizmitɤ; прea temъtoрɤ, ziліaрɤ. (везï шi δύζηλος). [πολὺς, ζῆλος].

Πολυζήλωτος (ὁ, ἡ), mɤлt pizmitɤ; saɤ прea de nismɤit. [πολὺς, ζηλόω].

Πολυζήμιος (ὁ, ἡ), mɤлt пъгɤвitoрɤ. [πολὺς, ζημία].

Πολύζυγος (ὁ, ἡ), (priнч: ναῦς, кораviе) кɤ mɤлte лъвiці de вïслaшi; (прin ɤрm:) mape. [πολὺς, ζυγὸν].

Πολύζωος (ὁ, ἡ),=Πολύβιος. [πολὺς, ζωή].

Πολύζωστος (ὁ, ἡ), прea sîpins, saɤ кɤ mɤлte врîne înчinsɤ (проп: шi fir). [πολὺς, ζώννυμι],

Πολυήγορος (ὁ, ἡ),=Πολυλόγος, mɤлt ворвitoрɤ. [πολὺς, ἀγορά].

Πολυήθης, εος (ὁ, ἡ), skimвъtoрɤ de mɤлte nъравɤрï, de feлɤрite характере,=Πολύτροπος. [πολὺς, ἦθος].

Πολυηκοΐα (ἡ), mɤлtъ înвъцътɤръ (priнч: din aɤzire). [din

Πολυήκοος (ὁ, ἡ), mɤлt înвъцatɤ din aɤ zire· «Τῶν βιβλίων—». Sɤid: [πολὺς, ἀκοή].

Πολυηλάκατος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, ἠλακάτη] чел кɤ mɤлtъ tpestie. «Ποταμὸς—». Esхл: (Sхл:)

Πολυήλιος (ὁ, ἡ), Sхл: чел кɤ mɤлtɤ soape. [πολὺς, ἥλιος],

Πολυήμερος (ὁ, ἡ), чел de mɤлte ziле, de mɤлtъ вреme; плinɤ de ziле (mɤлt înaintatɤ în vîрstъ). [πολὺς, ἡμέρα].

Πολυήρατος (ὁ, ἡ), noet: în лoкɤ de πολυέραστος.

Πολύηρος (ὁ, ἡ), гл.s: [πολὺς, ἔρα] proprietaрɤ de mɤлtɤ пъmîntɤ.

Πολυήσυχος (ὁ, ἡ), foapte лiniшtitɤ. [πολὺς, ἥσυχος].

Πολυήχετος, шi Πολυηχὴς, έος, шi Πολυήχητος (ὁ, ἡ), noet: mɤлt, tape pesɤnъtoрɤ, sgomotosɤ. "Αἰγιαλὸς, — „. Om: (despre гласɤ) sonoрɤ; (fir:)=Πολύκροτος. [πολὺς, ἦχος, шi ἠχέω].

Πολυηχία (ἡ), mɤлціme, saɤ ïɤціme de sɤnetɤ. [din

Πολύηχος (ὁ, ἡ),=Πολυηχής. [de ɤnde

Πολυήχως, adв: кɤ mɤлtɤ sɤnetɤ, saɤ sgomotɤ.

Πολυθάητος (ὁ, ἡ), noet: în лoкɤ de πολυθέατος.

Πολυθάλμιος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, θάλλω, saɤ θάλπω] mɤлt înвiitoрɤ, înверzitoрɤ, înfлoритoрɤ de toate. (везï шi ζωθάλμιος).

Πολυθαμβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: копрinsɤ de mɤлtъ (mape) spaimъ. [πολὺς, θάμβος].

Πολυθαρσὴς, έος (ὁ, ἡ), плinɤ de îndrъzneaлъ, foapte кɤражosɤ. «Τὸ πολυθαρσὲς„. mɤлtɤ кɤражɤ. [πολὺς, θάρσος].

Πολυθαύμαστος (ὁ, ἡ), foapte minɤnatɤ, saɤ прea de mipape. [πολὺς, θαυμάζω].

Πολυθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), de mɤлte въzътoрɤ. [шi

Πολυθέατος (ὁ, ἡ), чел de mɤлte ори, saɤ de mɤлці (кɤ mipape) privitɤ (вredniкɤ de privit). [πολὺς, θεάομαι].

Πολυθεΐα (ἡ), înкinape de mɤлці zeï. [din

Πολύθεος (ὁ, ἡ), кɤnoscɤtɤ ла mɤлці zeï. «Βωμὸς—». Esхл 2) (oвiч:) înкinъtoрɤ de mɤлці zeï. [πολὺς, θεὸς]. [de ɤnde

Πολυθεότης (ἡ),=Πολυθεΐα. 2) mɤлціme de zeï.

Πολυθερὴς, έος (ὁ, ἡ), [πολὺς, θέρος](Sхл: експл: a лɤï βουθερὴς) foapte podosɤ.

Πολύθερμος (ὁ, ἡ), прea ferвinte. [πολὺς, θέρμη].

Πολύθεστος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, θέσσασθαι] = Πολύευκτος, мълт доритъ саѕ їѕвитъ. (везї ші ἀπόθεστος).

Πολυθέως, адв: кѕ їнкінаре ла мълцї зеї. [πολύθεος].

Πολυθηρία (ἡ), мълціме де вінатъ, саѕ де фіаре. [дін

Πολύθηρος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълте фіаре де вінат. 2) принзътоpѕ де мълте вінатѕрї, саѕ їѕвітоpѕ преа мълт де вінъторе. [πολὺς, θήρα].

Πολυθλιβής, έος (ὁ,ἡ), фоарте стрівітъ, ад: апъсатъ, стрімторатъ. [πολὺς, θλίβω].

Πολύθουρος (ὁ, ἡ), поет: фоарте репеде, сіліnікъ; (прін їнтінд:) їсте порнітъ ла їнкълікаре, саѕ ропіре (деспре трѕпеаска їнпреѕнаре а вітелор). [πολυς, θοῦρος].

Πολύθραυστος (ὁ, ἡ), [πολὺς, θραύω] мълт фъріматъ.

Πολυθρέμματος, ші Πολυθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поет. чел че аре мълте (вогатъ їн) віте. [πολὺς, θρέμμα].

Πολύθρεπτος (ὁ, ἡ), хрънітъ (пръсітъ) їн мълціме, саѕ їн мълте фелѕрї. 2) кресkъторѕ де мълцї копії. [πολὺς, τρέφω].

Πολυθρήνητος (ὁ, ἡ), = Πολύδακρυς, преа мълт плінсъ. [πολυς, θρηνέω].

Πολύθρηνος (ὁ, ἡ), мълт плінгъторѕ саѕ плінџеросъ. [πολὺς, θρῆνος].

Πολύθριξ, ύτριχος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълтъ пъръ, пъросъ. [πολὺς, θρὶξ].

Πολυθρόνιος, ші Πολύθρονος (ὁ, ἡ), поет: чел че аре мълте докторії; саѕ бѕнъ де мълте леакѕрї. [πολὺς, θρόνον].

Πολύθροος-ους (ὁ, ἡ), поет: мълт-сгромотосъ, саѕ резѕносъ. (πολὺς, θρόος].

Πολυθρύλλητος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -ήτως, преа мълт, саѕ де мълцї ворвітъ, фоарте вестітъ. [πολὺς, θρυλλέω].

Πολύθυρος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълте ѕше, саѕ фереcтре; (ком:) чел кѕ мълте гъѕрї. 2) =Πολύπτυχος. [πολὺς, θύρα].

Πολυθύσανος (ὁ, ἡ), [πολυς, θύσανος] чел кѕ мълте фѕнте.

Πολυθυσίαστος (ὁ, ἡ), кърѕїа се офер мълте жертфе. (везї ші πολυκαής). [πολὺς, θυσιάζω].

Πολύθυτος (ὁ, ἡ), (τόπος, локѕ) ѕнде се фак мълте жертфе; (τιμή, чінсте) фъкѕтъ кѕ мълте жертфе. [πολὺς, θύω].

Πολυθώϋστος (ὁ, ἡ), гл: [πολὺς, θωΰσσω] фоарте репеде пъвълітоpѕ.

Πολυΐαχος (ὁ, ἡ), поет: [πολύς, ἰαχή] мълт вїжїітоpѕ, саѕ таре ресѕнътоpѕ.

Πολυΐδμων, поет: їн локѕ де πολυειδήμων.

Πολυϊδρεία, ші Πολυϊδρία (ἡ), штїінцъ, експерїінцъ де мълте; їнцелепчїѕне; (ѕнеорї) вікленіе. «Σίσυφος καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυϊδρείῃσιν ἀνῆλθε». Трн: [дін

Πολύϊδρις, ιος, саѕ (рар) ιδος (ὁ, ἡ), поет: штїітоpѕ (експерїінцатъ) де мълте; їнцелептъ; (ѕне орї) віклеанъ, префъкѕтъ. [πολὺς, ἴδρις].

Πολύϊνος (ὁ, ἡ), (вотн:) чел кѕ мълте віне. [πολύς, ἴν].

Πολυιππία (ἡ), мълціме де каї. [дін

Πολύϊππος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълцї каї. [πολὺς, ἵππος].

Πολυϊστόρητος, ші

Πολυΐστωρ, ορος (ὁ, ἡ), де мълте штїітоpѕ, фоарте їнвъцатъ. [πολὺς, ἵστωρ].

Πολυΐχθυος поет: ші Πολύϊχθυς υος (ὁ,ἡ), чел кѕ мълцї (плінѕ де) пештї. [πολὺς, ἰχθῦς].

Πολυΐψιος (ὁ, ἡ), поет: мълт-вїнтѕітъ, пътімітъ. (їн їндрепт: їн локѕ де πολυδίψιος). [πολὺς, ἴπτομαι].

Πολυκαγκής, έος (ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, καίω, κάγκανος] фоарте ѕскатъ, саѕ ѕскътівъ. "Δίψα „. Іл: Λ.

Πολυκαής, έος (ὁ, ἡ), поет: мълт арзътоpѕ, фоарте арзосъ. [πολὺς, καίω].

Πολυκάθεδρος (ὁ, ἡ), грм: експл: а лѕї πολύζυγος. [πολὺς, καθέδρα].

Πολυκαινής, греш: їн локѕ де πολυκανής.

Πολυκαισαρίη (ἡ), поет: мълцї Чесарї (їн імітаціе дѕпе πολυκοιρανίη). [πολὺς, Καῖσαρ].

Πολυκάλαμος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълцї кочені, саѕ котоаре. [πολὺς, κάλαμος].

Πολυκάματος (ὁ, ἡ), каре чере (саѕ фъкѕтъ кѕ) мълте остенелї, аневоїосъ, остенічосъ. (грам: експл: а лѕї πολύκμητος). [πολὺς, κάματος].

Πολυκάμμορος (ὁ, ἡ), поет: фоарте непоровітъ, тікълосъ. [πολὺς, κάμμορος].

Πολυκαμπής, έος, ші Πολύκαμπτος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълте котітѕрї, їнвіртітѕрї, саѕ їнфъшѕрътѕрї; (мѕс:) кінтътоpѕ, саѕ кінтатъ кѕ мълте їнторсътѕрї (варіації). [πολὺς, κάμπτω].

Πολυκανής, έος [ὁ, ἡ), поет: [πολὺς, καίνω] оморітоpѕ де мълцї. «Θυσία—». Есхл. їн каре се омоаръ мълте жертфе.

Πολύκαπνος (ὁ, ἡ), мълт фѕмътоpѕ (фѕмеросъ), саѕ фѕматъ, плінѕ де фѕмъ (де жертфе). [πολὺς, καπνός].

Πολυκάρηνος (ὁ, ἡ), поет: їн локѕ де πολυκέφαλος; (деспре мѕнцї) чел кѕ мълте вїрфѕрї. [πολὺς, κάρηνον].

Πολυκαρπέω, ῶ, viit: -ήσω, fakš mšltš podš. [ші

Πολυκαρπία (ἡ), mšlцime de podš, saš mšltъ podnivie. din

Πολύκαρπος (ὁ, ἡ), mšlt poditopš «Φρύγες ἁπάντων τῶν τῆδε πολυκαρπωτατοι». Ep: [πολὺς, καρπός].

Πολυκατασκεύαστος (ὁ, ἡ), konstpšitš (fъkštš) kš mšltъ osteneaлъ, siлinцъ, saš meшteшšгš [πολὺς, κατασκευάζω].

Πολυκατέργαστος (ὁ, ἡ), лškpat de mšлці, saš în mšлte feлšpї [πολὺς, κατεργάζομαι].

Πολυκαυλος, (ὁ, ἡ), (Botн:) = Πολυκάλαμος. [πολὺς, καυλός].

Πολυκέλαδος (ὁ, ἡ), mšлt гълъціosš, saš sгomotosš, pesšnosš. [πολὺς, κέλαδος].

Πολύκενος (ὁ, ἡ), foapte deшeptš, sekš. [πολὺς, κενός].

Πολυκέντητος (ὁ, ἡ), грам: eksпл: a лšї πολύκεστος. [πολὺς, κεντέω].

Πολυκέρδεια (ἡ), mšлtš kîшtігš; saš mšлtъ vіклenie. [din

Πολυκερδής, έος (ὁ, ἡ), foapte kîшtігosš. 2) пpea vіклeanš. [πολὺς, κέρδος].

Πολύκερως, ω, ші ωτος (ὁ, ἡ), чeл kš mšлte koapne. «Φόνος — ». Sof: omopš de mšлte kopnate vite. [πολὺς, κέρας].

Πολύκεστος (ὁ, ἡ), înnestpiцatš kš mšлte kšsъtšpї (fлopї, voviцe, ші чл:), = Πολυκέντητος [πολὺς, κεστὸς].

Πολυκευθής, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, κεύθω] foapte akoпepitš, askšnsš; (fіг:) neînцeлesš. "Λόγος—». Клм:

Πολυκέφαλος (ὁ, ἡ), чeл kš mšлte kaпete. [πολὺς, κεφαλή].

Πολυκήδεια (ἡ), mšлцime de гpіжї, saš mape înгpіжape. [din

Πολυκηδής, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, κῆδος] adškътopš de mšлte гpіжї; saš de foapte mšлte înгpіжatš.

Πολυκήριος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, κήρ] foapte vъtъmътopš, пpъпъditopš.

Πολυκήτης, εος (ὁ, ἡ), noet: чeл kš mšлцї kiцї saš neшtї foapte mapї de mape. [πολὺς, κῆτος].

Πολυκίνδυνος (ὁ, ἡ), чeл kš mšлte пpimeждії, saš пpea пpimeждiosš. [πολὺς, κίνδυνος].

Πολυκινησία (ἡ), mšлtъ miшkape (akt: saš пas:). [πολὺς, κίνησις].

Πολυκίνητος (ὁ, ἡ), mšлt saš лesne miшkatš. [πολὺς, κινέομαι].

Πολύκλαγγος (ὁ, ἡ), [πολὺς, κλαγγή] skoцътopš de mšлte feлšpї de sšnete, saš гласšpї.

Πολυκλαδής, έος, ші Πολύκλαδος (ὁ, ἡ), чeл чe ape, saš faчe mšлte pъmšpї. [πολὺς, κλάδος].

Πολύκλαυστος ші Πολύκλαυτος (ὁ, ἡ), de mšлtš плînsš пpічinšitop». saš vpednikš 2) чeл чe плînцe mšлt. [πολὺς, κλαίω]

Πολυκλεής, έος (ὁ, ἡ) = Περικλεής, mšлtsлъvit. [πολὺς, κλέος]

Πολυκλείδωτος, [πολὺς, κλειδόω], ші

Πολύκλειστος (ὁ, ἡ), înkisš kš mšлte înkšietoape. [πολὺς, κλείω].

Πολύκλειτος (ὁ, ἡ), ші

Πολυκλήεις, εσσα, εν, noet: în лokš de πολυκλεής

Πολυκλήϊς, ηΐδος. saš ήΐδος (ἡ), noet: [πολὺς, κληῒς пpічн: ναῦς, kopavie) чea kš mšлte înkeietšpї (vezї ші πολυγομφος); saš kš mšлte лaviцe de vîsлaшї, =Πολύζυγος.

Πολυκλήϊστος (ὁ, ἡ), noet Ion: în лokš de πολυκλεΐστος. mšлt-sлъvitš

Πολύκληρος (ὁ, ἡ), чeл kš avepe (пpічн: din moшtenipe) de mšлte пponpietъцї, foapte воratš. [πολὺς, κλῆρος].

Πολύκλητος (ὁ, ἡ), noet: kematš ші venitš din mšлte пъpцї. [πολὺς, καλέω].

Πολυκλινής, έος (ὁ, ἡ), kšлkatš întp' aчeлaшї patš kš mšлцї. [ші

Πολύκλινος (ὁ, ἡ), înkъпъtopš, saš kopinzъtopš de mšлte patšpї [πολὺς, κλίνη].

Πολυκλόνητος (ὁ, ἡ), noet: mšлt kлътitš, saš miшkatš. [πολὺς, κλονέω].

Πολυκλόπος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe faчe mšлte fšpтiшaгšpї; saš kape întpevšinцeazъ mšлte vіклeniї. [πολὺς, κλοπή].

Πολύκλυστος (ὁ, ἡ), noet: tšpvšpatš de mšлte vaлšpї, saš notonitš de mšлte šnde. «Πόντος—». Om: ші Es: [πολὺς, κλύζω].

Πολύκλωνος (ὁ, ἡ), чeл kš mšлte kpъчї, saš pъmšpї. [πολὺς, κλών].

Πολυκμής, ῆτος, ші Πολύκμητος (ὁ, ἡ), noet: kъpšїa tpevšїesk mšлte osteneлї (ka sъ se fakъ); saš fъkštš kš mšлtъ mšnkъ. «Σίδηρος—». Om: пentpš a kъpšїa лškpape se чepe mšлtъ osteneaлъ. [πολὺς, κάμνω].

Πολύκνημος (ὁ, ἡ), noet: чeл kš mšлte deaлšpї, mšntosš. ‖ (sšbst· Πολύκνημον (τὸ), šпš feлš de плantъ (Diskp: 108). [πολὺς, κνημὸς].

Πολύκνισσος (ὁ, ἡ), skoцътopš de mšлtš abšpš, miposš (de kapne fpiptъ). «Ἑκατόμβη,—». Апл: [πολὺς, κνίσσα].

Πολυκοίλιος (ὁ, ἡ), чeл kš mape pînteчe, saš mšлte kъvъпътšpї. [πολὺς, κοιλία].

Πολυκοίμητος (ὁ, ἡ), чел че do pme mȣлtȣ saȣ adinкȣ somnȣ. [πολὺς, κοιμῶμαι].

Πολύκοινος (ὁ, ἡ), ла mȣлџi комȣnȣ foapte oвишtesкȣ: «Ἅδης—». Sof: [πολὺς, κοινὸς].

Πολυκοιρανία (ἡ), noet:=Πολυαρχία. [din

Πολυκοίρανος (ὁ, ἡ), noet: neste mȣлџi stъпinitopȣ, domnȣ. 2) sкпȣsȣ ла mȣлџi stъпinї [πολὺς, κοίρανος].

Πολύκοιτος (ὁ ἡ), коnpinzъtopȣ de mȣлte patspї,=Πολύκλινος. [πολὺς, κοίτη].

Πολυκόλλητος (ὁ, ἡ), konstpȣitȣ din mȣлte вȣкъџї лinite (комвinate) întpe dînseлe. [πολὺς, κολλάω].

Πολύκολπος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte sînspї, adînкъtspї. [πολὺς, κόλπος].

Πολυκόλυμβος (ὁ, ἡ), шȣлt înnotъtopȣ, saȣ des afȣndatȣ în апъ. «Πολυκόλυμβα μέλη βατράχων». Apst: [πολὺς κολυμβάω].

Πολύκομος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлtȣ пъpȣ, saȣ fpȣnze [πολὺς, κόμη].

Πολύκομπος (ὁ, ἡ), кape faче mȣлtȣ sgomotȣ; (fir: npea fълosȣ, saȣ înfîmfatȣ. [πολὺς, κόμπος].

Πολύκομψος (ὁ, ἡ), =Περίκομψος, mȣлt rpaџiosȣ în ворвipe, saȣ eлoкȣinte. [πολὺς, κομψὸς].

Πολύκοπος (ὁ, ἡ), foapte mîxnitopȣ (tpaџiкȣ, везї κόπτομαι); saȣ npea oteniчosȣ. [πολύς, κόπος]. «Ὄρχησις—,,. At:

Πολύκοσμος (ὁ, ἡ), [πολὺς, κόσμος] mȣлt înnodoвitȣ; npin întind:) npea înnestpiџatȣ.

Πολύκρανος (ὁ, ἡ) =Πολυκέφαλος

Πολυκρατέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ foapte tape, пȣtepniкȣ. [din

Πολυκρατής, έος (ὁ, ἡ), npea пȣtepniкȣ, foapte tape. [πολὺς, κράτος].

Πολύκρεκτος (ὁ, ἡ), noet: [πολύς, κρέκω] pesȣпъtopȣ npea кȣpat шi tape. «Λύρα—,,. Лкs:

Πολύκρημνος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte pîpe, saȣ foapte pîposȣ (везї шi πολύκνημος). [πολὺς, κρημνὸς]

Πολυκριθάω -ῶ, biiit: -ήσω, amȣ mînкat mȣлtȣ (sîntȣ înвъїватȣ de) opzȣ. (rpam: ексnл: a лȣї ἀκοστέω). [din

Πολύκριθος (ὁ, ἡ), npodȣкъtopȣ de mȣлtȣ opzȣ; (în џen:) podosȣ. [πολὺς, κριθή].

Πολύκριτος (ὁ, ἡ), noet: комnȣsȣ din mȣлte шi feлȣpite пъpџї. 2)=Συγκεκριμένος, (Fpanџ:) конкpetȣ. [πολὺς, κρίνω].

Πολυκρόκαλος (ὁ, ἡ), [πολὺς, κροκάλη] чел кȣ mȣлte пїetpiчeлe. «Ποταμὸς («Αἰγιαλὸς)—». Лкs:

Πολυκρόταλος (ὁ, ἡ), noet: кape faче mȣлtȣ sgomotȣ, saȣ гълъџie. [πολὺς κρότος].

Πολυκρότη, noet: fem: a лȣї πολύκροτος.

Πολυκρότητος (ὁ, ἡ), de mȣлte opї лoвitȣ; (fir:)= Πολύκροτος. [πολὺς, κροτέω].

Πολύκροτος (ὁ, ἡ), mȣлt sgomotosȣ шi гълъџiosȣ; saȣ pesȣпъtopȣ din toate пъpџiлe de mȣлte пaesnitȣpї din mînї.=Πολυδέητος; (despre кopaвie)= Πολύκωπος (везї шi δίκροτος): fir: =Πολύτροπος (везї шi κρότημα) πολὺς, κροτος].

Πολύκρουνος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлte шinote, saȣ џeвї de кȣps апъ. [πολὺς, κρουνὸς].

Πολύκρωζος (ὁ, ἡ), шȣлt кpонкъnitopȣ. [πολὺς, κρώζω].

Πολυκτέανος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de πολυκτήμων. [πολὺς, κτέανον].

Πολυκτημοσύνη (ἡ), aвepe de mȣлte пpoпpietъџї [din

Πολυκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), aвȣtȣ, вoratȣ, чел кȣ mȣлte пpoпpietъџї [πολὺς, κτῆμα]

Πολύκτηνος (ὁ, ἡ), чел че ape mȣлte вite. [πολὺς, κτῆνος].

Πολυκτησία (ἡ), =Πολυκτημοσύνη. [πολὺς, κτῆσις].

Πολύκτητος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de πολυκτήμων [πολὺς, κτάομαι].

Πολύκτιτος (ὁ, ἡ), noet: ziditopȣ, кpeatopȣ, npodȣкъtopȣ de mȣлte шi feлȣpite fiinџe (enit aл natȣpeї). [πολὺς, κτίζω].

Πολυκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de mȣлџї. [πολὺς, κτείνω].

Πολυκύδιστος, η sȣȣ ος, ον, noet: npea sлъвitȣ, вestitȣ. [πολὺς, κῦδος].

Πολυκυήματος (ὁ, ἡ), foapte пpъsitopȣ. [πολὺς, κύημα];

Πολύκυκλος (ὁ, ἡ), fopmъtopȣ de mȣлte чepкȣpї, întopsȣpї, saȣ înвъptitȣpї. [πολὺς, κύκλος].

Πολύκυκος (ὁ, ἡ), [πολὺς, κυκάω]=Πολυτάραχος. «Πέλαγος—». Πopf:

Πολυκυλίνδητος (ὁ, ἡ), de mȣлte opї, saȣ în mȣлte кinȣpї postoroлitȣ. [πολὺς, κυλινδέομαι].

Πολυκύμαντος (ὁ, ἡ), tȣpвȣpatȣ de mȣлte вaлȣpї. [πολὺς, κυμαίνομαι].

Πολυκύματος (ὁ, ἡ),=Πολυκύμων. [шi

Πολυκυμία (ἡ), mȣлџime de вaлȣpї (везї шi δεκακυμία) [πολὺς, κῦμα].

Πολυκύμων, ονος (ὁ, ἡ),= Πολυκύμαντος. [πολὺς, κῦμα]. 2)= Πολυκυήματος. [πολὺς, κύω]

Πολυκυριότης (ἡ),=Πολυκοιρανία, шi Πολυαρχία. [πολὺς, κύριος].

Πολυκώθων, ωνος (ὁ, ἡ), кom: mȣлt-въȣtopȣ (вeџivȣ). [πολὺς, κώθων].

Πολυκώκυτος (ὁ, ἡ), поet: [πολὺς, κωκύω] мълт вочitъ, плînсъ,=Πολυθρήνητος.

Πολύκωλος (ὁ, ἡ), компъсъ din мълте мемвре (de периодъ). «Λόγου περίοδος—». Грам: [πολὺς, κῶλον].

Πολύκωμος (ὁ, ἡ), мълт-їъвitорѣ de па tinade. [πολὺς, κῶμος, везї ziчѣ].

Πολύκωπος (ὁ, ἡ), (ναῦς, коравiе)=Πολύζυγος, къ мълте вîсле. [πολὺς, κώπη].

Πολυκώτιλος (ὁ, ἡ), поet: foapte лimвътъ. «'Αηδὼν—». Simon: [πολὺς, κωτίλος].

Πολυλαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, гръiескъ мълte, върfескъ. [πολὺς, λάλος]. [de ънde

Πολυλάλητος (ὁ, ἡ),= Περιλάλητος, saъ

Πολυλάλος (ὁ, ἡ),= Πολυλόγος. [πολὺς, λάλος].

Πολυλαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte stрълъчitъ. [πολὺς, λάμπω].

Πολύλαος (ὁ, ἡ), мълт-попоратъ,=Πολυάνθρωπος. [πολὺς, λαὸς].

Πολυλήϊος (ὁ, ἡ), поet: чел че аре мълte цаpine къ semъnътърї; (în цеn:) авътъ, вогатъ. [πολὺς, λήϊον].

Πολυλίμενος (ὁ, ἡ), чел къ мълte порtърї. [πολὺς, λιμὴν]. [de ънde

Πολυλιμενότης (ἡ), авере de мълte порtърї.

Πολύλιμος (ὁ, ἡ), експл: а лъї βούλιμος. [πολὺς, λιμὸς].

Πολύλλιθος (ὁ, ἡ), поet: în локъ de πολύλιθος, чел къ мълte (плinъ de) пietре; saъ zidiтъ къ пiатрѣ; (ъне-орї)=Διάλιθος. [πολὺς, λίθος].

Πολύλλιστος, ος saъ ἡ, ον, поet: [πολὺς, λίσσομαι] de мълцї, saъ de мълте орї ръгатъ (кематъ în ажъторъ). 2) (локъ) ънde se фак мълte ръгъчiънi. 3) (ъне-орї)= Πολύευκτος.

Πολυλλιτάνευτος. шi Πολύλλιτος (ὁ, ἡ), поet:=Πολύλλιστος. [πολὺς, λιτανεύω, λιτή].

Πολύλοβος (ὁ, ἡ), чел къ мълте ъpeкї; saъ пpea пъстъiosъ. [πολὺς, λοβὸς].

Πολυλογέω -ῶ, вiit: -ήσω, ворвескъ мълте, мъ întinzъ пpea мълт întр'о ворвiре. [шi

Πολυλογία (ἡ), ворвiре пeste мъсъръ întinsъ, saъ вiцiъл мълт-ворвitорълъї. [din

Πολυλόγος (ὁ, ἡ), (пароkс:) мълт ворвitорѣ, върfitорѣ; (пропароkс:) каре чере мълте ворве, ка сѣ se факъ înцелесъ. [πολὺς, λόγος]. [de ънde

Πολυλόγως, адв: къ мълте ворве.

Πολύλοπος (ὁ, ἡ), [πολὺς, λοπὸς] чел къ мълте кожї, saъ посriце.

Πολυμάθεια (ἡ), мълтъ înвъцътърѣ, къноштinцъ de мълте лъкрърї. [шi

Πολυμαθέω -ω, вiit: -ήσω, înвъцъ, saъ штiъ мълte; sînтъ, saъ dорескъ а fi мълт-înвъцатъ· [πολυμαθής].

Πολυμαθημοσύνη (ἡ), поet: în локъ de πολυμάθεια. [din

Πολυμαθήμων, ονος, шi

Πολυμαθής, έος (ὁ, ἡ), мълт-înвъцатъ, чел къ мълте къноштinце. [πολὺς, μάθω]. [de ънde

Πολυμαθία (ἡ),=Πολυμάθεια. [шi

Πολυμαθῶς, адв: къ мълтъ înвъцътърѣ, saъ штiinцъ.

Πολυμάκαρ, αρος (ὁ, ἡ), пpea fерічitъ, =Τρισμάκαρ. [πολὺς, μάκαρ].

Πολύμαλλος (ὁ, ἡ), [πολὺς, μαλλὸς] чел къ мълte лîноасе вite, оï, шi чл: (saъ греш: în локъ de ..

Πολύμαλος (ὁ, ά), Dор: în локъ de πολύμηλος.

Πολυμανὴς, έος (ὁ, ἡ), пpea певънatiкъ, saъ fъpiosъ. [πολὺς, μαίνομαι].

Πολυμάντευτος (ὁ,ἡ), konsълтатъ de мълцї, ка сѣ ле dea проорочiї. [πολὺς, μαντεύω].

Πολυμάσχαλος (ὁ, ἡ), (воtп: despre арворї) чел къ мълте smiчеле, saъ skорворътърї, din каре реsар ачелеа, (поате) мълт въѕкосъ. [πολὺς, μασχάλη].

Πολυμάταιος (ὁ, ἡ), foapte zadaрniкъ. [πολὺς, μάταιος].

Πολυμάχητος (ὁ, ἡ), пentръ каре se фак мълte черте, saъ пentръ каре мълцї saъ мълт se ват,=Περιμάχητος. [πολὺς, μάχομαι].

Πολυμέδιμνος (ὁ, ἡ), чел че аре, saъ дъ мълte ваniце (de semъnътърї); (prin întind:) продъкътоpъ de мълтъподъ în semъnътърї. [πολὺς, μέδιμνος].

Πολυμεθὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte веатъ, saъ вецiвъ. [πολὺς, μέθη].

Πολυμέλαθρος (ὁ, ἡ), поet: [πολὺς, μέλαθρον] чел къ мълte kase (мълте temплъpї, saъ kамере).

Πολυμελὴς, έος (ὁ, ἡ), [πολὺς, μέλος] компъсъ din мълте мъдъларе. 2) мълт мелоdiosъ, saъ арmoniosъ. 3) (ъне-орї) [πολὺς, μέλει] фъкътъ къ мълтъ îngріжiре.

Πολυμελπὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte мелоdiosъ. [πολὺς, μέλπω].

Πολυμελῶς, адв: къ мълтъ (saъ къ варiеtate de) мелоdie. [πολυμελής].

Πολυμομφὴς, έος (ὁ, ἡ), мълт kiрtitорѣ (foapte немълцъмitъ). [πολὺς, μομφή].

Πολυμέρεια (ἡ), компънере din мълте пърцї. [din

Πολυμερὴς, έος (ὁ, ἡ), компъсъ din (saъ împърцitъ în) мълте пърцї; чел de мълте feлърї. [πολὺς, μέρος].

Πολυμέριμνος (ὁ, ἡ), mȣлt înгрiжatŭ; saŭ пpiчinȣitopŭ de mȣлte гpiжĭ (rîndȣpĭ, saŭ пeлiniшte). [πολὺς, μέριμνα].

Πολυμέρμερος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкŭ de πολυμέριμνος.

Πολυμερῶς, adв: în mȣлte пъpцĭ, saŭ feлȣpĭ. [πολυμερὴς].

Πολυμετάβλητος, шi Πολυμετάβολος (ὁ, ἡ), mȣлt skimвъчosŭ. [πολὺς, μεταβάλλω].

Πολυμετρία (ἡ), feлȣpime de metpe (de вepsȣpĭ). [din

Πολύμετρος (ὁ, ἡ), ȣmплȣtopŭ, saŭ кoпpinzъtopŭ de mȣлte mъsȣpĭ, mape, лapгŭ, întinsŭ, înвiлшȣгatŭ. «Στάχυς—». Apstf:=πολύχους. 2) гpam: komпȣsŭ din maĭ mȣлte (feлȣpĭ de) metpe de siлaвe. [πολὺς, μέτρον].

Πολυμηκὰς, άδος (ἡ), mȣлt sвiepъtoape. «Αἴξ—». Ep: [πολὺς, μηκάς].

Πολυμήκειος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкŭ de...

Πολυμήκης, εος (ὁ, ἡ), пpea лȣnгŭ, saŭ 'пaлtŭ,=Περιμήκετος. [πολὺς, μῆκος].

Πολύμηλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлte oĭ, вoratŭ în tȣpme. 2) чeл кȣ mȣлte mepe, saŭ (în цen:) poame. [πολὺς, μῆλον].

Πολύμηνις, ιος (ὁ, ἡ), пoet: [πολὺς, μῆνις] чeл кȣ mȣлtъ mînie; saŭ кape цine mȣлt mînia,=Μνησίκακος.

Πολυμῆτα, αο, Eoл: пoet: în лoкŭ de

Πολυμήτης, ου (ὁ), шi Πολύμητις, ιος (ὁ, ἡ), [πολὺς, μῆτις] mȣлt-înцeлentŭ, чeл кȣ mȣлtъ minte; saŭ mȣлt-rînditopŭ,=Πολύβουλος.

Πολύμητος, гpeш: în лoкŭ de πολύκμητος.

Πολυμήτωρ, ορος (ἡ), пoet: mȣmъ de mȣлцĭ кoпiĭ. [πολὺς, μήτηρ].

Πολυμηχανία (ἡ), кaлitatea лȣĭ...

Πολυμήχανος (ὁ, ἡ), îndemînatiкŭ лa mȣлte maшinaцiĭ, foapte iskȣsitŭ, пъskoчitopŭ de mȣлte miжлoaчe în op чe. [πολὺς, μηχανή].

Πολυμιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatŭ, komпȣsŭ din mȣлte шi feлȣpite лȣкpȣpĭ. [πολὺς, μίγνυμι]. [de ȣnde

Πολυμιγία (ἡ), amestekъtȣpъ de mȣлte feлȣpĭ de лȣкpȣpĭ.

Πολύμικτος (ὁ, ἡ),=Πολυμιγής.

Πολυμιξία (ἡ),=Πολυμιγία.

Πολυμισὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte ȣpîtŭ (de oameнĭ). [πολὺς, μῖσος].

Πολύμισθος (ὁ, ἡ), лȣъtopŭ de mȣлtъ плatъ. [πολὺς, μισθός].

Πολυμιταρικὸς, шi

Πολυμιτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitŭ лa цesъtȣpĭ, saŭ pînzetȣpĭ кȣ mȣлte feцe, пestpiцe. [din

Πολύμιτος (ὁ, ἡ), [πολὺς, μίτος]. цesȣtŭ din topтȣpĭ de mȣлte feлȣpĭ saŭ feцe, пestpiцŭ.

Πολυμνήμων, ονος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлtъ цinepe de minte. [πολὺς, μνήμη].

Πολυμνήστευτος (ὁ, ἡ), чepȣtŭ din mȣлte пъpцĭ în къsъtopie. [πολὺς, μνηστεύομαι].

Πολυμνήστη (ἡ), пoet: în лoкŭ de πολυμνήστευτος; (шi кa fem: aл лȣĭ...

Πολύμνηστος (ὁ, ἡ), цinȣtŭ, saŭ de цinȣt minte пpea mȣлt. «Χάρις—». Esхл:

Πολυμνήστωρ, ορος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкŭ de πολυμνήμων. [шi

Πολύμνητος (ὁ, ἡ), пoet: = Πολύμνηστος [πολὺς, μνάομαι]. 2) în лoкŭ de πολυύμνητος. (вezĭ шi ȣpm:...

Πολύμνια (ἡ), în лoкŭ de Πολυύμνια (ȣna din mȣse, пatpoana лipiчeĭ пoesiĭ, шi ȣneopĭ a petopiчeĭ). [πολὺς, ὕμνος].

Πολύμνιος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлtŭ mȣшкĭŭ. "Θάλασσα—»: Esix: [πολὺς, μνίον].

Πολυμοιρὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлte пъpцĭ de moшtenipe,=Πολύκληρος. [πολὺς, μοῖρα].

Πολύμορος (ὁ, ἡ),=Πολυκάμμορος; saŭ пpiчinȣitopŭ de mȣлte пenopoчipĭ, foapte пpъпъditopŭ. [πολὺς, μόρος].

Πολυμορφία (ἡ), кaлitatea лȣĭ...

Πολύμορφος (ὁ, ἡ), чeл чe ape, saŭ se пpefaчe în mȣлte fopme, saŭ fiгȣpĭ. [πολὺς, μορφή]. [de ȣnde

Πολυμόρφως, adв: кȣ (sȣв) feлȣpite fopme, saŭ fiчȣpĭ, în mȣлte кiпȣpĭ.

Πολύμουσος (ὁ, ἡ), mȣлt-кȣлtiвъtopŭ de mȣse (de лitepatȣpъ, шi fpȣmoaseлe apte), foapte înвъцatŭ; de mȣлtŭ вȣnŭ гȣstŭ, шi чл:; (despe лȣкp:) foapte eлeгantŭ. (вezĭ шi μουσικός). [πολὺς, μοῦσα].

Πολύμοχθος (ὁ, ἡ), mȣлt-mȣnчitopŭ, saŭ ostenичosŭ (вezĭ шi πολύκμητος). 2) foapte tiкълosŭ, кinȣitŭ de mȣлte sȣfepinцe. [πολὺς, μόχθος].

Πολυμύελος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mȣлtъ mъdȣвъ, saŭ кpeepĭ. [πολὺς, μυελός].

Πολύμυθος (ὁ, ἡ), кoпpinzъtopŭ de mȣлte faвȣлe. 2) пoet: în лoкŭ de πολυλόγος, saŭ (пas) πολύλογος, mȣлt-вopвitŭ, famosŭ. «Ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι». Пind: [πολὺς, μῦθος].

Πολύμυξος (ὁ, ἡ), (λύχνος, лamпъ) кȣ mȣлte feшtiлe, saŭ mȣкȣpĭ. [πολὺς, μύξα].

Πολύναος (ὁ, ἡ), пoet: чeл кȣ mȣлte temплȣpĭ. [πολὺς, ναός].

Πολυναύτης, ου, чeл кȣ mȣлцĭ кopъвiepĭ, saŭ кopъвiĭ. [πολὺς, ναῦς].

Πολυνείκης, ου (ὁ), пoet: mȣлt rîлчeвitopŭ, saŭ пpea disпȣtosŭ. [πολὺς, νεῖκος].

Πολύνευρον (τὸ), ѹnѫ felѫ de плantъ кѫ mѫлte binɜ ешite afaръ.(Франч:) plantain, плъtaцinъ. saѫ пъtлaцinъ. [πολὺς, νεῦρον].

Πολυνεφέλας, ου (ὁ), Dop: în лoкѫ de Πολυνέφελος (ὁ, ἡ), акoпepitѫ de mѫлцї пopї foapte пopoѕѫ [πολὺς, νεφέλη].

Πολυνηνεμία (ἡ), mѫлtъ învetape de bîntѫ, Itaл: bonaцъ. пpiч: fem: aл лѫї.

Πολυνηνέμιος, α ον, foapte лinѫ, кѫ mѫлtъ bonaцъ. кѫ totѫл лinѕitѫ de bîntѫ. [πολὺς, νήνεμος]

Πολύνηος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкѫ de πολύναος

Πολυνίκης, ου, (ὁ), dobinditopѫ de mѫлte bipѫinцe. [πολὺς, νίκη].

Πολυνιφής, έος, шi Πολύνιφος (ὁ, ἡ), mѫлt saѫ de mѫлte opї ninsѫ. [πολὺς, νιφω].

Πολύνοια (ἡ), [πολύνους] mѫлtъ minte, mape înцeлeпчiкne; (ѹne-opї) mѫлцime de înцeлesѫpї, saѫ idei.

Πολύνομος (ὁ, ἡ), [πολὺς, νομή], хpъnitѫ кѫ felѫpitъ пъшѫne; saѫ înbiлшѫgatѫ in пъшѫnї. 2) înпъpцitѫ în mѫлte жѫdeцe [πολὺς, νομός].

Πολύνοος -ους (ὁ, ἡ), чeл кѫ шѫлtъ minte foapte mintoѕѫ, saѫ isкѫsitѫ; (despre кѫbinte) eкsпpimatѫ кѫ mѫлtъ пpiчeпepe. [πολὺς, νόος -οῦς].

Πολύνοσος (ὁ, ἡ), sѫпѫsѫ лa mѫлte boaлe, пpea boлпъbiчoѕѫ. [πολὺς, νόσος].

Πολύνοστος (ὁ, ἡ), кape de mѫлte-opї (des) se întoapчe (în цapa sa). 2) (despre грîѫ) bine хpъnitѫ, гpeѫ, плinѫ de fѫinъ. [πολὺς, νόστος].

Πολύνους, în кontpaк: în лoкѫ de πολύνοος.

Πολύνυμφος (ὁ, ἡ), чeл кѫ mѫлte de o datъ, saѫ de mѫлte-opї însѫpatѫ. [πολὺς, νύμφη].

Πολύνως, în кontpaк: în лoкѫ de πολυνόως, кѫ mѫлtъ minte, foapte înцeлeпцeшte. [πολύνους].

Πολύξαντος (ὁ, ἡ), пoet: [πολὺς, ξαίνω] mѫлt destpъmatѫ, poѕѫ de baлѫpї. шi чл:

Πολύξεινος, пoet: Ion: în лoкѫ de..

Πολύξενος (ὁ, ἡ), пpiimitopѫ de mѫлцї oaspeцї (omѫ, saѫ лoкѫ). [πολὺς, ξένος].

Πολύξεστος (ὁ, ἡ), пoet: [πολὺς, ξέω] чioплitѫ лѫкpatѫ) кѫ mѫлtѫ meшteшѫгѫ, saѫ siлinцъ. (bezї шi εὔξεστος).

Πολύξηρος (ὁ, ἡ), foapte ѹsѫcatѫ. [πολὺς, ξηρός].

Πολύξυλος (ὁ, ἡ), чeл кѫ шѫлte лemne, saѫ кoлaчї. (гpam: eкsпл: a лѫї ἄξυλος). [πολὺς, ξύλον].

Πολυοδία (ἡ), mѫлцime de кѫї: лѫнгъ кaлe, saѫ mѫлtъ кълъtopie [πολὺς, ὁδός].

Πολύοδμος (ὁ, ἡ), чeл кѫ mѫлtѫ tape) mipoѕѫ [πολὺς, ὀδμή]

Πολυόδους -οδοντος (ὁ, ἡ), чeл кѫ mѫлцї dinцї. [πολὺς, ὀδούς].

Πολυοζία (ἡ), mѫлцime de nodѫpї, oкiѫpї (пe кotopѫ), saѫ кpъчї [din

Πολύοζος (ὁ, ἡ), чeл кѫ mѫлte nodѫpї, saѫ pъmѫpї; (шi fir:) чeл кѫ mѫлte despъpцipї (Фpанц:) ramifications. [πολὺς, ὄζος].

Πολυοινέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѫ mѫлt binѫ. [шi

Πολυοινία (ἡ), mѫлцime, biлшѫгѫ de binѫ; (пpin întind:) mѫлtъ bѫѫtѫpъ de binѫ (beцie) din

Πολύοινος (ὁ, ἡ), чeл чe ape, saѫ пpodѫчe mѫлtѫ binѫ. saѫ 2) bѫѫtopѫ de mѫлtѫ binѫ (beцiѫ). [πολὺς, οἶνος].

Πολύοκνος (ὁ, ἡ), foapte лeneшѫ, tpîndabѫ (zъbaвnicѫ). [πολὺς. ὄκνος].

Πολυόλβιος, пoet: шi Πολύολβος (ὁ, ἡ), foapte boгatѫ, saѫ nopoчitѫ; sipъm:) пpiчinѫitopѫ de mѫлtъ nopoчipe [πολὺς ὄλβος].

Πολυομβρία (ἡ), mѫлцime de peneзї плoї. [din

Πολυόμβριος, шi Πολύομβρος (ὁ, ἡ), foapte плoїoѕѫ. [πολὺς, ὄμβρος].

Πολυομίλητος (ὁ, ἡ), чeл кѫ mѫлцї în peлaцie saѫ adѫnape. [πολύς, ὁμιλέω].

Πολυόμματος (ὁ, ἡ), чeл кѫ mѫлцї oкї, saѫ oкiѫpї (кa плasa). [πολὺς, ὄμμα].

Πολυόμφαλος (ὁ, ἡ), чeл кѫ mѫлte bѫpiчe (saѫ пъpцї oѫase eшite afaръ). 2) пoet: апъpatѫ de mѫлte sкѫtѫpї (mѫлцї гpeѫ -apmaцї, bezї ὀμφαλός). [πολὺς, ὀμφαλός]

Πολυόνειρος (ὁ, ἡ), bъzъtopѫ de (saѫ fъкѫtopѫ de a bedea чinebа) mѫлte bise. [πολὺς, ὄνειρος].

Πολύοπος (ὁ, ἡ), чeл кѫ mѫлte гъѫpї, ==Πολύθυρος. 2) чeл кѫ mѫлtѫ лъntoѕѫ sѫкѫ. saѫ zeamъ. [πολὺς, ὀπή].

Πολύοπτος (ὁ, ἡ), bъzѫtѫ de mѫлцї,==Περίοπτος [πολὺς, ὄπτομαι].

Πολυόργιος (ὁ, ἡ), чinstitѫ, sepbatѫ кѫ mѫлte peлiцioase цepemonії. [πολὺς, ὄργιον].

Πολυορκία (ἡ), mѫлцime de жѫpъminte. [din

Πολύορκος (ὁ, ἡ), obiчnѫitѫ a faчe mѫлte жѫpъminte. [πολὺς, ὅρκος].

Πολυόρμητος (ὁ, ἡ), пpea penede пъbълitopѫ (гpam: eкsпл: a лѫї πολυάϊξ). [πολὺς, ὁρμάομαι].

Πολυόρνιθος, шi Πολύορνις, ιθος (ὁ, ἡ),

(τόπος, локȣ) ȣnde sînt мȣлте пъсȣрї [πολύς, ὄρνις].

Πολυόροφος (ὁ, ἡ), == Πολυώροφος.

Πολυοσμία (ἡ), ==Πολυοσμία. [din

Πολύοσμος (ὁ,ἡ),==Πολύοσμος.[πολύς,ὀσμή]

Πολυόστεος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлте oase. [πολύς, ὀστέον].

Πολυούσιος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлтъ авȣціе. [πολύς, οὐσία, грам: ctimлц: a лȣї πλούσιος].

Πολυόφθαλμος (ὁ, ἡ) чел кȣ мȣлцї окї; (шї despre плante) чел кȣ мȣлцї бобочї. [πολύς, ὀφθαλμός]

Πολυοχλέω -ῶ, шї (обіч: між: saȣ пas:) -οχλέομαι -οῦμαι віit: -ήσω, -ομαι, амȣ мȣлціme de нopodȣ. «Δυνάμεις πολυοχλοῦσαι». D: Лл: армії нємъроase. [шї

Πολυοχλία (ἡ), мȣлціme de нopodȣ; (în цеn: мȣлтъ omenime. [din

Πολύοχλος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлтȣ нopodȣ; (în цеn:) нємъросȣ. [πολύς, ὄχλος].

Πολύοχος (ὁ, ἡ). noet: чел че аре, saȣ коnpinde мȣлте лȣкрȣрї. [πολύς, ἔχω].

Πολυοψία (ἡ), мȣлціme de mînкърї, шї (партік:) de neшtї; (npin întind:) мȣлтъ mîнкаре. [din

Πολύοψος (ὁ, ἡ), mîнкътopȣ de мȣлте mîнкърї гȣstoase, шї (маї кȣ seamъ) de neшtї. [πολύς, ὄψον].

Πολυπάθεια (ἡ), мȣлціme, saȣ feлȣpime de патімї, de simціminte, ла каре este sȣnȣsȣ чел ..

Πολυπαθής, έος (ὁ, ἡ), мȣлт пътimitopȣ, saȣ пътimaшȣ, eкsnȣsȣ (sȣnȣsȣ ла мȣлте saȣ feлȣpite înпътimipї, simціminte, saȣ disnosiціï. [πολύς, πάθος].

Πολυπαιδία (ἡ), авере de мȣлцї коnії, saȣ sлȣцї. [πολύπαις].

Πολυπαίπαλος (ὁ, ἡ), noet: [πολύς, παίπαλος] foapte вікleanȣ (везї παιπάλη), saȣ npefъкȣtȣ. (de konf: кȣ πολυδαίδαλος].

Πολύπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлцї коnії, saȣ sлȣцї (робї). [πολύς, παῖς].

Πολυπάμφαος (ὁ, ἡ), foapte лȣміnosȣ, saȣ stpълȣчosȣ. [πολύς, παμφαής].

Πολυπάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [πολύς, πάομαι] =Πολυκτήμων.

Πολυπάνσοφος (ὁ, ἡ), noet: мȣлт întpȣ toate înцелeнtȣ. [πολύς, πάνσοφος].

Πολυπαρθένευτος (ὁ, ἡ), мȣлтъ вpeme feчopitȣ, pemasȣ neînsȣpatȣ, saȣ neмъpitatъ. [πολύς, παρθενεύω].

Πολυπάρθενος (ὁ, ἡ), чел кȣ (saȣ de) мȣлте feчoape. [πολύς, παρθένος].

Πολυπάταγος (ὁ, ἡ), чел че фаче мȣлтȣ tpoпotȣ, saȣ sгomotȣ. [шї

Πολυπάταξ, αγος (ὁ, ἡ), noet: pesȣnъtopȣ de мȣлтъ tpoпotȣ ал дъnцътopiлop. [πολύς, πατάσσω].

Πολυπάτητος (ὁ, ἡ), de мълцї, saȣ de мȣлте-opї кълкatȣ; (fir:) foapte fpeкatȣ, кȣ totȣл пȣблiкȣ, (Fpnц:) rebattu. [πολύς, πατέω].

Πολύπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлте natpiї. [πολύς, πατρίς].

Πολυπειρία (ἡ), мȣлтъ черкаре, saȣ eкsnepiiнцъ. [din

Πολύπειρος (ὁ ἡ), înчеркatȣ, eкsnepiiнцatȣ de мȣлте лȣкрȣрї; (npin ȣpm:) npea înцелeнtȣ; saȣ вікleanȣ (шеретȣ). [πολύς, πεῖρα].

Πολυπείρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [πολύς, πέρας] чел din мȣлте локȣрї; saȣ (маї simn:) мȣлтȣ, нємъросȣ. (везї шї ἀπείρων).

Πολυπείρως, adв: кȣ мȣлтъ черкаре, saȣ eкsnepiiнцъ. [πολύπειρος].

Πολυπέλαστος (ὁ, ἡ), anponiatȣ de мȣлцї, saȣ de мȣлте-opї (Sxл: Eкsnл: a лȣї δασπλῆς]. [πολύς, πελάζω].

Πολυπέλεθρος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de πολύπλεθρος

Πολυπενθής, έος, шї Πολυπένθιμος (ὁ, ἡ), noet: npiчinȣitopȣ, saȣ коnpinsȣ de мȣлтъ жале. [πολύς, πένθος].

Πολυπευθής, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολύς, πυνθάνομαι] каре фаче, saȣ în каре se fak мȣлте întpeбъpї. «Ἡμέρα—». Пл: în каре se fak мȣлте черерї de npoopoчii.

Πολυπήδητος (ὁ, ἡ), грам: eкsnл: a лȣї πολύσκαρθμος. [πολύς, πηδάω].

Πολυπήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [πολύς, πῆμα =Πολυβλαβής.

Πολύπηνος (ὁ, ἡ), noet: [πολύς, πῆνος] цеsȣtȣ кȣ гpoasъ бътътȣpъ; (în цеn:) npostȣ.

Πολύπηχυς, εος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ мȣлте враце. [πολύς, πῆχυς].

Πολυπίδακος, шї Πολυπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ мȣлте isвoape de anъ. [πολύς, πίδαξ].

Πολυπικός, ἡ, όν, (плц:) fолositopȣ ла хірȣpціка onepaціe a nerȣлȣї [πολύπους]; saȣ (în цеn:) pелatiвȣ кȣ ачеstȣ nerȣ. «Σπαθίον—». П: Ецin: (ал: πολυποξύστης.

Πολύπικρος (ὁ, ἡ), foapte amapȣ (npon: шї fir:). [πολύς, πικρός]. [de ȣnde

Πολυπίκρως, adв: foapte amap.

Πολυπινής, έος (ὁ, ἡ), npea soїosȣ, saȣ mînжitȣ (мȣpdapȣ). [πολύς, πίνος].

Πολύπιστος (ὁ, ἡ), npea кpedinчosȣ; saȣ лesne-кpeзътopȣ. [πολύς, πιστός].

Πολύπλαγκτος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, πλάζω] =Πολυπλανής. «Ἄνεμος — ». Iл: A. рътъчitорȣ de коръбiĭ. [de ȣnde

Πολυπλαγκτοσύνη (ἡ), поеt: мȣлтъ рътъчiре în лȣнџĭ кълъторiĭ прin некȣноскȣte локȣрĭ, саȣ în вiаџъ.

Πολυπλανής, έος, шi Πολυπλάνητος (ὁ, ἡ), рътъчitȣ мȣлтъ време, шi în мȣлte локȣрĭ. «Τὸ Πελασγικὸν ἔθνος κάρτα πολυπλάνητον». Ep: (шi fir:) «Κισσὸς—». Лоnџ: шi Епгр: întinsȣ în toate пърџiле. 2) къзȣtȣ, саȣ ǎpitорȣ în мȣлte рътъчiрĭ (грешале). [шi

Πολύπλανος (ὁ, ἡ), =Πολυπλανής. [πολὺς, πλάνη].

Πολυπλανῶς, adв: кȣ мȣлte рътъчiрĭ, саȣ мвiрtitȣрĭ. [πολυπλανής].

Πολυπλασιάζω, Πολυπλασιασμὸς, Πολυπλάσιος, шi чл: =Πολλαπλασιάζω, шi чл:

Πολύπλεθρος (ὁ, ἡ), копрinзъторȣ de întindере de мȣлte погоане; поеt: пропрiеtарȣ de мȣлte погоане de пъмîntȣ, саȣ богатȣ în авере de пъмîntȣрĭ. [πολὺς, πλέθρον].

Πολύπλεκτος (ὁ, ἡ), =Πολύπλοκος.

Πολύπλευρος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлte латȣре, (mtm:) =Πολύεδρος. [πολὺς, πλευρά].

Πολυπλήθεια (ἡ), мȣлтъ мȣлџiме, вiлшȣгȣ. [шi

Πολυπληθέω -ῶ, вiit: -ήσω, креsкȣ în мȣлтъ мȣлџiме. [din

Πολυπληθής, έος (ὁ, ἡ), мȣлtȣ ла мȣлџiме, нȣмъросȣ. [πολὺς, πλῆθος]. [de ȣnde

Πολυπληθία (ἡ), = Πολυπλήθεια.

Πολυπληθύνω, шi Πολυπλήθω, греш: în локȣ de πολὺ πληθύνω, шi πλήθω.

Πολυπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлte плеte, саȣ коаде. [πολὺς, πλόκαμος].

Πολυπλοκία (ἡ), înкȣркъџiвȣл характерȣ ал вiклеанȣлȣĭ. [din

Πολύπλοκος (ὁ, ἡ), мȣлт-înплеtiчitȣ, саȣ чел кȣ мȣлte înплеtiчiтȣрĭ (ка каракатiџа); (маĭ de мȣлte-орĭ fir:) înкȣркatȣ (аневоĭосȣ); (шi прin întind:) вiклеанȣ, înкȣркъторȣ. [πολὺς, πλοκή]. [de ȣnde

Πολυπλόκως, adв: кȣ мȣлte înплеtiчiрĭ, înкȣркътȣрĭ; în кiпȣ аневоĭосȣ, аневое de descȣркаt.

Πολύπλοος -ους (ὁ, ἡ), мȣлт-кълъторȣ пе маре; саȣ ȣnde se fак мȣлte кълъторiĭ кȣ плȣtiре пе маре. [πολὺς, πλέος-οῦς].

Πολυπλούσιος (ὁ, ἡ), foapte богатȣ. [πολὺς, πλούσιος].

Πολύπνοια (ἡ), репеде сȣfларе de вîntȣ. [din

Πολύπνοος -ους (ὁ, ἡ), мȣлт (репеде) сȣfлъторȣ. 2) dъtъторȣ de мȣлtȣ (tаре) мiросȣ. 3) чел de мȣлтъ, dъinoасъ пересȣfларе. [πολὺς, πνοή].

Πολυποδάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ πολυπόδιον.

Πολυπόδειος (ὁ, ἡ), ал каракатiџеĭ. [din

Πολυπόδης, ου (ὁ),=Πολύπους. [de ȣnde

Πολυποδία (ἡ), мȣлџiме de пiчоаре. [шi

Πολυποδίνη (ἡ), ȣnȣ felȣ de каракатiчiоръ, (alt:) Ὀσμύλος.

Πολυπόδιον (τὸ), dim. ал лȣĭ πολύπους, каракатiчiоръ. 2) ȣnȣ felȣ de плантъ, fереџъ (везĭ шi σκολοπένδριον). [de ȣnde

Πολυποδίτης, ου (ὁ), (прinч: οἶνος, вinȣ) fъкȣtȣ кȣ планta πολυπόδιον.

Πολυποδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiȣл, саȣ asemenea каракатiџеĭ. 2) плinȣ de каракатiџе. [πολύπους].

Πολυπόθητος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ποθέω] foapte noftitȣ, dоритȣ, саȣ iȣвitȣ. 2) (akt:) мȣлt (tаре) noftitорȣ. «Τοῦ δίψους οὐδὲν ἐστὶ πολυποθητότερον». At:

Πολυποίκιλος (ὁ, ἡ), преа пestрiџȣ, felȣрitȣ. [πολὺς, ποικίλος].

Πολύποινος (ὁ, ἡ), înпȣsitорȣ de мȣлte шi felȣрite osînde. [πολὺς, ποινή].

Πολύπολις, ιος (ὁ, ἡ), [πολὺς, πόλις] копрinзъторȣ de (компȣсȣ din) мȣлte ораше.

Πολυπόνηρος (ὁ, ἡ), foapte ръȣ, саȣ вiклеанȣ. [πολὺς, πονηρός].

Πολυπονία (ἡ), мȣлтъ ostенеалъ, саȣ мȣнкъ. [din

Πολύπονος (ὁ, ἡ), мȣлt-ostенiчiосȣ, foapte аневоĭосȣ; сȣfерiторȣ de мȣлte ostенелĭ. [πολὺς, πόνος]. [de ȣnde

Πολυπόνως, adв: кȣ мȣлтъ ostенеалъ, саȣ foapte аневое.

Πολυποξύστης, ου, (ὁ), [πολύπους, ξύω] instрȣмîntȣ хiрȣрџ: пentрȣ desпръdъчinарea пеџiлор полiпоziлор.

Πολυπόρευτος (ὁ, ἡ), (τόπος, локȣ) ȣnde adesea merг мȣлџĭ оаменĭ. [πολὺς, πορεύομαι].

Πολύπορος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлte тречерĭ, саȣ трекъtоаре; (fir:) чел кȣ мȣлte мiжлоаче de вiаџъ, (ad:) богатȣ, чел în вȣнъ stаре. [πολὺς, πόρος].

Πολύπος (ὁ), поеt: (маĭ нoȣ) în локȣ πολύπους.

Πολυποσία (ἡ), мȣлтъ въȣtȣръ, веџiе. [πολὺς, πόσις].

Πολυπόταμος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлte рiȣрĭ. [πολὺς, ποταμός].

Πολυποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, веаȣ мȣлtȣ (прinч:) вinȣ. [din

Πολυπότης, ου (ὁ), мълт-бъѕtорѕ (принч:) de винѕ, маре бецівѕ. [πολὺς, πίνω].

Πολυπότις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї πολυπότης.

Πολύποτμος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, πότμος] întокmitорѕ de soapteле мълtора. (enit: ал ѕрsitoareлор).

Πολυπότνια (ἡ), noet: foapte pesnектавілъ, saѕ adoраеiлъ. (enit: ал Череseї). [πολὺς, πότνια].

Πολύποτος (ὁ, ἡ), =Πολυπότης.

Πολύπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълte пічоаре. ‖ (sѕвst: цен: πολύποδος, ші ѕне-орї πολύπου, ак: πολύποδα, ші маї des πολύπουν) каракаtіцъ. 2) ѕнѕ felѕ de insекtъ (алт:) ὄνος. 3) ѕнѕ felѕ de плаntъ (везї πολυπόδιον). 4) ѕнѕ felѕ de перѕ (че маї овіч: esе în nasѕ), поліnodѕ (med:). [πολὺς, πούς].

Πολυπραγματέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ îndeлetniчеsкѕ ла мълte лѕкрѕрї de o datъ (înпрot: de μονοπραγματέω). [din

Πολυπράγματος (ὁ, ἡ), = Πολυπράγμων. [πολὺς, πρᾶγμα].

Πολυπραγμονεύω, віit: -εύσω, ші Πολυπραγμονέω -ῶ, віit: -ήσω, лѕкрezѕ (мъ îndeлetniчеsкѕ ла) мълte лѕкрѕрї de o datъ, amѕ мълte tреві; (овіч: în sensѕ de ръѕ) мъ amestекѕ în мълte tреві фъръ кѕвііnцъ, черчеtezѕ лѕкрѕрї streine din кѕріositate; ѕnелtesкѕ pesѕрътiрї înпротіва челор întoкміte; (рар în sensѕ de віne) мъ îndeлetniчеsкѕ кѕ stърѕinцъ ла чева, черчеtezѕ кѕ amърѕntъл, ка sъ афлѕ; (пеstр:) amѕ мълtъ екsперіinцъ de лѕкрѕрї. «Ἔφη μὴ πολυπραγμονεῖν ἄλλου ἄρχοντος». Ksн: a zis, къ пѕ se amestекъ. «Ἐρομένου δέ τινος αὐτὸν (τὸν Δημώνακτα) περὶ ταφῆς, τί κελεύει; Μὴ πολυπραγμονεῖτε, ἔφη· ἡ γὰρ ὀδμὴ με θάψει». Лѕч: пѕ въ înгріжацї. (ші паs:). "Πολυπραγμονούμενος». Лкs: înкѕркîndѕ se în мълte anевоinце. [ші

Πολυπραγμοσύνη (ἡ), îndeлetnічіре ла мълte лѕкрѕрї de odatъ; черчеtаре, кѕріositate despre streine лѕкрѕрї, saѕ кѕ мълtъ пекѕвііnчoasъ amъпѕnціme (везї Пл: кѕвîntѕл, περὶ πολυπραγμοσύνης); (рар în înцел: de віne) sкѕmпъ черчеtаре; (прін ѕрm:) мълtъ екsперіinцъ, destoїnічіе, актіvitate. [din

Πολυπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), îndeлetnічіtѕ în мълte tреві de o datъ; (овіч: în sensѕ de ръѕ) черчеtъtорѕ кѕ пекѕвііnчoasъ кѕріositate de streine лѕкрѕрї; ѕnелtitорѕ de întріцї, neastîmпъratѕ; (рар în віne) мълt-екsперіinцatѕ, silitорѕ ла треавъ, saѕ актіvѕ. [πολὺς, πρᾶγμα].

Πολυπράκτωρ, ορος (ὁ), noet: în локѕ de πολυπράγμων. [πολὺς, πράττω].

Πολύπραος (ὁ, ἡ), foapte вліndѕ. [πολὺς, πρᾶος].

Πολύπρεμνος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ мълte трѕnкіѕрї, saѕ тѕлпіnе. [πολὺς, πρέμνον].

Πολυπρηγμονέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локѕ de πολυπραγμονέω.

Πολυπρήων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, πρήων] чел кѕ мълte вîрфѕрї, saѕ креmtеtе.

Πολυπρόβατος (ὁ, ἡ), чел че аре мълte (вогatѕ în) оі. [πολὺς, πρόβατον].

Πολύπροικος (ὁ, ἡ), каре аре мълtъ zestре. [πολὺς, προΐξ].

Πολυπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълte феце, saѕ фігѕрї; (хорѕ, драmъ) кѕ мълte persoane. [πολὺς, πρόσωπον]. [de ѕnde

Πολυπροσώπως, adв: кѕ (sѕвt) мълte феце, saѕ фігѕрї.

Πολύπτερος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълte пепе, saѕ аріпе. [πολὺς, πτερὸν].

Πολυπτόητος, ші Ion: Πολυπτοίητος (ὁ,ἡ), мълt spъїмîntatѕ, saѕ foapte тѕрвѕратѕ; преа înгроzitорѕ. «Θάλασσα — ». Еnгр: [πολὺς, πτοέω].

Πολύπτορθος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ мълte ръmѕрї, saѕ млъdіце. [πολὺς, πτόρθος].

Πολυπτυχία (ἡ), мълte îndoitѕрї, saѕ înторsътѕрї. [din

Πολύπτυχος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълte îndoitѕрї; (мѕnte) кѕ мълte adîпкътѕрї, saѕ sѕішѕрї ші кoворîшѕрї; (карtе) кѕ мълte фоі. [πολὺς, πτυχή].

Πολύπτωξ, ωκος (ὁ, ἡ), (локѕ) ѕnde sînt мълцї епѕрї. [πολὺς, πτώξ].

Πολύπτωτος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълte казѕрї. ‖ (sѕвst:) Πολύπτωτον (τὸ), фігѕръ ріt: репеtаре de ачееаші zічере în феліріте казѕрї. [πολὺς, πτῶσις].

Πολύπυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълte порцї, saѕ ѕшї. [πολὺς, πύλη].

Πολύπυργος (ὁ, ἡ), чел кѕ мълte тѕрпѕрї. [πολὺς, πύργος].

Πολύπυρος (ὁ, ἡ), poditорѕ de мълtѕ грîѕ. [πολὺς, πυρός].

Πολύπυρος (ὁ, ἡ), мълt-înфокatѕ. [πολὺς, πῦρ].

Πολύπυστος (ὁ, ἡ), [πολὺς, πυνθάνομαι] преа мълt, saѕ ла мълцї аѕzitѕ, вestitѕ.

Πολυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ), = Πολυγένειος. [πολὺς, πώγων].

Πολυρημονέω -ω, biit: ήσω, în локѕ de πολυῤῥημονέω. din

Πολυρήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de πολυῤῥήμων.

Πολύριζος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de πολύῤῥιζος

Πολύῤῥαβδος (ὁ, ἡ), преа mѕлt въргatѕ. [πολὺς, ῥάβδος].

Πολυῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), ешitѕ penede din mѕлte кръпътѕрĭ; (прin ѕрm:) fърĭmъtopѕ de op че întimninъ înainte, ĭѕte, penede. "Ποταμὸς—". Nik:

Πολυῤῥάθαγος (ὁ, ἡ), mѕлt bîжiitopѕ, tape pesѕnъtopѕ. [πολὺς, ῥάθαγος].

Πολυῤῥαθάμιγξ, ιγγος (ὁ ἡ), noet: кape кѕрџе în mѕлte пікътѕрĭ. [πολὺς, ῥαθάμιγξ].

Πολυῤῥαίστης, ου (ὁ), noet: [πολὺς, ῥαίω] mѕлt пръпъditopѕ.

Πολύῤῥαπτος, шi Πολυῤῥαφὴς, έος (ὁ, ἡ), înnъditѕ din mѕлte вѕкъџеле; saѕ чел кѕ mѕлte кѕсътѕрĭ. [πολὺς, ῥάπτω].

Πολυῤῥημονέω -ῶ, biit: -ήσω, ворвеѕкѕ mѕлte. [din

Πολυῤῥήμων, ονος (ὁ, ἡ), mѕлt-ворвitopѕ; ѕne-орĭ елокѕinte. [πολὺς, ῥῆμα].

Πολύῤῥην, ηνος, шi Πολύῤῥηνος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, ἄρὴν] чел кѕ mѕлџĭ mieĭ, saѕ (ворatѕ în tѕрme. de) oĭ.

Πολύῤῥητος (ὁ, ἡ), глс: mѕлt-ворвitѕ, foapte вestitѕ. [πολὺς, εἴρηται].

Πολυῤῥιζία(ἡ), mѕлџime de ръdъчinĭ. [din

Πολύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел че ape mѕлte ръdъчinĭ. [πολὺς, ῥίζα].

Πολύῤῥινος (ὁ, ἡ), noet; [πολὺς, ῥινὸς] fъкѕtѕ din mѕлte пieĭ.

Πολυῤῥοδὴς, έος, шi Πολύῤῥοδος (ὁ, ἡ), плinѕ de tpandafiлĭ. «Λειμὼν—„. Apstf: [πολὺς, ῥόδον].

Πολυῤῥόθιος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ mѕлtъ repeжѕne (de вaлѕрĭ); (fir:) mѕлt-tѕрвѕратѕ. «Πολυῤῥοθίους (aлџ: Παλιῤῥοθίους) ἀνθρώπους». Ap: [шi

Πολύῤῥοθος (ὁ, ἡ), noet=Πολυῤῥόθιος; (прin întind: mѕлt-pesѕnatѕ, saѕ de mѕлte гѕрĭ penetatѕ. «Φροιμίοις πολυῤῥόθοις». Esхл: [πολὺς, ῥόθος].

Πολυῤῥοίβδητος [πολὺς, ῥοιβδέω], шi

Πολύῤῥοιζος (ὁ, ἡ), noet; кape se înвîрteшte, saѕ merџe penede кѕ mѕлtъ шѕеръtѕръ; (în џen: mѕлt-sѕnъtopѕ, saѕ tape вîжiitopѕ, foapte sromotosѕ. [πολὺς, ῥοῖζος].

Πολύῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), mѕлt saѕ tape кѕргътopѕ; (fir:) foapte înлesnitѕ ла кѕвîntѕ; (în џen:) mѕлtѕ, înвiлшѕгatѕ. [πολὺς, ῥόος -οῦς].

Πολύῤῥυμος (ὁ, ἡ), чел кѕ mѕлte oĭштĭ (de карѕ. [πολὺς, ῥυμός]. 2) noet: пѕрtatѕ, dѕсѕ кѕ mѕлtъ ĭѕџеалъ, преа penede пъвълitopѕ. [πολὺς, ῥύμη].

Πολύῤῥυτος (ὁ, ἡ), =Πολύῤῥοος. [πολὺς, ῥέω].

Πολὺς πολλὴ, πολὺ (џen: πολλοῦ, ῆς, οῦ, dat: πολλῷ, ῇ, ῷ, ак: πολὺν, πολλὴν, πολὺ, im: πολλοὶ, αἱ, ὰ, џen: πολλῶν, шi чл: кошпар: πλείων, шi πλέων; sѕпрл: πλεῖστος) mѕлtѕ (în felѕрite релаџiĭ, ĭар прinч:) ла пѕmъpѕ (maĭ кѕ seamъ despre лѕкрѕрĭ комnѕse din mѕлte пърџĭ. «Πολὺς ὄμβρος». Ткр: «Πολὺς οἶνος». Лкs: «Πολὺ ὕδωρ». Od: T. «Πολλὰ κἀγαθά». Apstf: «Τὸ πολλὸν ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι». (вezĭ 3). «Πολὺς, λαὸς». Лкs: «Πολὺ στράτευμα». Лкs: «Πολλὸν ἔθνος» Ep: «Πολλὸν πλῆθος» Ep: «Πολλὰς ἰφθίμους ψυχὰς». Om: "Πολλαὶ μὲν βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι». Ткр: «Ὀλίγοι πρὸς πολλούς„. Лкs: «Πολλὰ ἤδη ἔτη„. Плt: «Πολλοὶ καὶ καλοὶ χιτῶνες». Ksn: (шi despre лѕкр: конџinѕte). «Πολὺς ὕπνος». Od: O. mѕлtѕ, saѕ adînкѕ. «Πολλὴ σιγή„. (шi înпреѕnъ кѕ τις). «Πολύς τις». кît-ва, mѕлtѕ. (шi ел:) «Δαρήσεται πολλὰς (se înџ: πληγάς)». Sкр: «Πολλὰ (se înџ: ἐδέσματα) παρατιθέμενος». Ksn: «Πολλοῦ (se înџ: ἀργυρίου saѕ τιμήματος) ἄξιος». Om: de mѕлtѕ пreџѕ. «Πολλοῦ ὠνεῖσθαι». Лкs: «Πολλοῦ δύνασθαι παρά τινι„. Алчfр: «Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι». Лкs: «Πολλὰ (se înџ: πράγματα) πράττειν„. Лкs: = Πολυπραγμονεῖν». «Πολλοῦ γέ καὶ δεῖ». Лкs: (de ѕnde 2) mape, лѕпгѕ, 'naлtѕ, întinsѕ, ларгѕ. «Βούπαις οὔπω πολλός». Аnлп: «Πολλός τις ἔκειτο». Іл: Н "Πολὺς χρόνος„. Ep: «Οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος„. Ткр: «Πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας». Es: "Πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός» Sкр: «Πολλὴ ἡ Σικελία». Тч: «Κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος». Ep: «Πολλῆς κρατέει γαίης„. Ткр: «Ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῖς συμμάχοις λόγος πολὺς». Лкs: (шi ел:) "Ἐκ πολλοῦ (se înџ: χρόνου)». Лкs: de mѕлtѕ. (шi фъръ преп:) «Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα (χρόνου)». Лкs: 3 (прin întind:) ĭѕte, tape «Πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν». Dm: (шi despre sromotѕ шi гласѕ). «Πολὺς ὀρυμαγδὸς (ὑμέναιος)». Om: Es: 4) (în întind:) de mѕлte орĭ penetatѕ, desѕ. "Τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ». Dm: «Τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου ἂν πολὺ ἦν». Плt: adesea s' ap întimnлa. «Πολλὸς ἦν ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς αἰνεόμενος». шi «Πολλὸς ἦν

λισσόμενος». Ep: foapte mȣлt. (везї λιπαρής). «Πολλὸν ἦν αὐτῷ φοιτέοντι τοῦτο τὸ ἔπος». Ep: adesea i se penetа. «Πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται». Dm: лe penetа de mȣлte opї. «Πολὺς ἀπαντᾷ». Грm: se întîmninъ de mȣлte opї. 5) (fir:) пȣtepnikȣ, tape, deosевitȣ, bestitȣ, sлъвitȣ. «Πολὺς τὴν σοφίαν» Лks: «Πολὺς μὲν ἐν γῇ, πολὺς δὲ ἐν θαλάσσῃ». Лks: «Ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς». Apstf: «Ἀντὶ πολλῆς πατρίδος ὀθνείην κεῖμαι ἐφεσσάμενος„. Tkp: 6) (шi кȣ џen: în лoкȣ de kompap: кȣ aptik:) «Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Iskp: «Ἡ πολλὴ τῆς στρατιᾶς». Лks: чea maї mȣлtъ saȣ шaї mape napte. «Τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου». Ep: «Ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλήν». Tȣч: «Τῆς νήσου τὰ πολλὰ». Tȣч: «Τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων». Apstf: «Πολλὸν διέφυσε σαρκός ὀδόντι». Od: T. (шi fъръ kazȣ) «Ἀπῆλθον οἱ πολλοί». Лks: (шi întp' aлtъ akчepџie). «Καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου (τῶν πολλῶν) εἷς». Лȣч: шi Dm: «Τὰ πολλὰ πάντα». Ep: (fp:) maї în toate. || (neȣt:) «Πολὺ (шi noet: Πολλὸν), шi (îm:) «Πολλὰ (în eл: de npen:) în лoкȣ de adв: mȣлt, saȣ de mȣлte opї. «Πολύ γε αὐτοῖς μέλει». Dm: "Πολὺ τῆς ἀληθηΐης ἀπολελειμμένοι». Ep: (шi îm:) «Πολά τευ μεμναμέναι». Tkp: (шi maї des кȣ kompap:) «Πολὺ εὐτακτοτέρους καὶ ἐπιμελεστέρους». Ksn: «Τοὺς ἑωυτῶν νόμους ἕκαστοι νομίζουσι πολὺ καλλίστους εἶναι»». Tkp: «Ἡμῖν πολὺ προτέροις». Tkp: «Πολὺ πρῶτος (φέρτατος шi чл:)». Tȣч: шi Om: «Πολὺ πλείους». Dm: (шi кȣ adв:) «Πολὺ μάλιστα (ἥκιστα)». Ksn: шi Плt: (шi întpenȣindȣ se aлte ziчepї). «Πολὺ δὲ καὶ αἱ θεραπεῖαι αἱ ἀπὸ τῶν τοιούτων εὐφραίνουσι μάλιστα». Ksn: (шi în dat:) «Πολλῷ πρῶτος». Apstf: "Πολλῷ νικᾷν». Apstf: (шi în џen:) "Θρασὺς εἶ πολλοῦ». Apstf: (шi кȣ adв:) «Πολλῷ ὕστερον». Tч: (шi кȣ npen:) «Παρὰ «Κατὰ, «Ἐπὶ) πολύ». «Ἐπὶ τὸ πολύ». «Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (saȣ întp' o ziч: Παραπολὺ, Καταπολὺ, Ἐπιπολὺ, Ἐπιτοπολύ). (шi îm:). «Ὡς τὰ πολλὰ («Ἐπὶ τὰ πολλὰ)». (шi întp' o ziч: «Ὡς ἐπιταπολλὰ)». (шi simn:). «Τὰ πολλὰ». Лks: de mȣлte opї, saȣ în чeлe de maї mȣлte opї

Πολύσαθρος (ό, ή), foapte пȣtpedȣ; npea вekїȣ. [πολὺς, σαθρὸς].

Πολυσαρκέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ npea къpnosȣ, tpȣneшȣ. [шi

Πολυσαρκία (ή), mȣлџime de kapne, гръsime. [din

Πολύσαρκος (ό, ή), [πολὺς, σὰρξ] foapte къpnosȣ, saȣ tpȣneшȣ, гpasȣ, saȣ гposȣ.

Πολυσέβαστος (ό, ή), foapte pesпektaвiлȣ. [πολὺς, σεβαστὸς].

Πολύσεμνος (ό, ή), = Πολυσέβαστος. [πολὺς, σεμνὸς].

Πολύσεπτος (ό, ή), noet: = Πολύσεμνος. [πολὺς, σεπτὸς].

Πολυσήμαντος (ό, ή), însemnвtopȣ de mȣлte, saȣ чeл кȣ mȣлte însemnъpї. [шi

Πολυσημάντωρ, opος (ό, ή), noet: nopȣnчitopȣ, komandipȣ neste mȣлџї. [πολὺς, σημαίνω].

Πολυσημία (ή), mȣлџime de însemnъpї. [din

Πολύσημος (ό, ή), = Πολυσήμαντος. [πολὺς, σῆμα].

Πολυσθενὴς, έος (ό, ή), noet: [πολὺς, σθένος] foapte пȣtepnikȣ.

Πολύσινος (ό, ή), noet: [πολὺς, σίνομαι] = Πολυβλαβὴς.

Πολυσιτία (ή), mȣлџime de гpîȣ; saȣ вiлшȣгȣ de xpanъ. [din

Πολύσιτος (ό, ή), чeл чe ape mȣлtȣ гpîȣ. 2) mînkъчosȣ; saȣ npea sъtȣлȣ. [πολὺς, σῖτος].

Πολύσκαλμος (ό, ή), (kopaвie) кȣ mȣлte вîsлe. [πολὺς, σκαλμὸς].

Πολύσκαρθμος (ό, ή), noet: [πολὺς, σκαίρω] їȣte-sъpitopȣ; saȣ îndemînatikȣ лa кълъpie; (în џen:) aџepȣ, лesniчosȣ în miшkape.

Πολυσκελὴς, έος (ό, ή), чeл кȣ mȣлџї kpaчї saȣ mȣлte niчoape. [πολὺς, σκέλος].

Πολυσκεπὴς, έος (ό, ή), mȣлt akoпepitopȣ «Πέτρα—„. Eлi: [πολὺς, σκέπη].

Πολύσκεπτος (ό, ή), mȣлt, saȣ din toate пъpџiлe въzȣtȣ. [πολὺς, σκέπτω].

Πολύσκηπτρος (ό, ή), noet: чeл чe ape sȣвt sчeptpȣл sъȣ (stъпînitopȣ de) mȣлte лoкȣpї, saȣ oamenї. [πολὺς, σκῆπτρον].

Πολύσκιος (ό, ή), fъкъtopȣ de mȣлtъ ȣmвpъ. [πολὺς, σκιὰ].

Πολυσκόπελος (ό, ή), чeл кȣ mȣлte stînчї de mape. [πολὺς, σκόπελος].

Πολύσκοπος (ό, ή), npiвitopȣ de mȣлte лȣкpȣpї. [πολὺς, σκοπὸς].

Πολυσκύλαξ, ακος (ό, ή), noet: чeл чe ape mȣлџї kîinї. [πολὺς, σκύλαξ].

Πολυσκώμμων, ονος (ό, ή), foapte лъȣtopȣ în въtaїe de жoкȣ; saȣ npea îndemînatikȣ a atinџe, saȣ a глȣmi. [πολὺς, σκώπτω].

Πολυσμάραγος (ό, ή), noet: [πολὺς, σμάραγος] fъкъtopȣ de mȣлtȣ вȣetȣ, saȣ foapte sgomotosȣ.

Πολύσοφος (ὁ, ἡ), foapte înцеленtš. [πολὺς, σοφὸς].

Πολυσπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (despre πînze) преа вътвtš (кš spata). [πολὺς, σπάθη].

Πολύσπαστος (ὁ, ἡ), [πολὺς, σπάω] smšлгъtopš, tpъгъtopš кš mšлtъ nštepe, saš mіжлоаче. «Πολύσπαστον (μηχάνημα)». Нл: o mašinaцie komnšsъ din mšлte makaраπе înпpeвnъ, (Франц:) mouffle.

Πολύσπειρος (ὁ, ἡ), fopmъtopš de mšлte înколъчіtšpĭ, преа înвîptitš, (Франц:) tortueux. [πολὺς, σπεῖρα].

Πολυσπέρεια (ἡ), pisinipe (de nopodš) în mšлte пърцĭ. [din

Πολυσπερὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: pisinitš, pesnînditš în mšлtъ întindepe, saš în mšлte пърцĭ; foapte mšлtš, saš nšmъpošš. 2) (stpъm:) semъnъtopš de чева în mšлte пърцĭ. [πολὺς, σπείρω].

Πολυσπερμία (ἡ), mšлцime de sъmînцъ. [din

Πολύσπερμος (ὁ, ἡ), чел че аре mšлtъ sъmînцъ. [πολὺς, σπέρμα].

Πολυσπερχὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte aцepš (aktivš). [πολὺς, σπέρχομαι].

Πολυσπιλὰς, άδος (ἡ), noet: [πολὺς, σπιλὰς] (mape) чеа кš mšлte nemteposase stînчĭ.

Πολυσπλαγχνία (ἡ), mšлtъ milъ. [din

Πολύσπλαγχνος (ὁ, ἡ), noet: mšлt milošš, saš milostivš. [πολὺς, σπλάγχνον].

Πολύσπορος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -σπόρως, чел че аре, saš продšче mšлtъ sъmînцъ; (npin spm:) foapte poditopš; (шi fir:) npъsitopš. [πολὺς, σπόρος].

Πολυσπούδαστος (ὁ, ἡ), foapte silitopš (aktivš) în tpeвĭ. [πολὺς, σπουδάζω].

Πολυσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), mšлt-пікъtopš, кšpгъtopš. [πολὺς, στάζω]. [de šnde

Πολυσταγῶς, шi Πολυστακτὶ, адв: în mšлte пікъtšpĭ, saš пікînd mepeš. (везĭ ἀστακτὶ).

Πολυστασίαστος (ὁ, ἡ), вîntšitš, sšnъpatš de mšлte pesвpъtipĭ. [πολὺς, στασιάζω].

Πολύστατος (ὁ, ἡ), aшezatš преа апроапе, desš; [πολὺς, ἵστημι].

Πολυστάφυλος (ὁ, ἡ), чел кš mšлцĭ stpšгšpĭ, saš viĭ. [πολὺς, σταφυλὴ].

Πολύσταχυς, υος (ἡ), чел кš mšлte sпiче. [πολὺς, στάχυς].

Πολυστεγὴς, έος, шi Πολύστεγος (ὁ, ἡ), чел кš mšлte înвълitopĭ, (ad:) katšpĭ, =Πολυώροφος. [πολὺς, στέγη].

Πολύστειβος (ὁ, ἡ), =Πολύστιβος.

Πολύστειος (ὁ, ἡ), noet: чел кš mšлte пietpічеле, пietpošš. «Αἰγιαλὸς—». Νίκ: Καл: [πολὺς, στεία=maĭ întpeв: στία].

Πολυστελέχης, εος, шi Πολυστέλεχος (ὁ, ἡ), чел кš mšлte kotoape saš коченĭ. [πολὺς, στέλεχος].

Πολυστένακτος (ὁ, ἡ), mšлt sšsпinъtopš; saš de mšлte sšsпinšpĭ вpednikš; (în цen:) плinš de sšsпinšpĭ. [πολὺς, στενάζω].

Πολύστεπτος (ὁ, ἡ) de mšлte opĭ înкšnšnatš; saš кš mšлte кšnšne înnodoвitš. [πολὺς, στέφω].

Πολυστέφανος (ὁ, ἡ), nšptъtopš, saš кîшtiгъtopš (пentpš вipšinцe) de mšлte кšnšne. [πολὺς, στέφανος].

Πολυστεφὴς, έος (ὁ, ἡ),=Πολύστεπτος.

Πολύστημος (ὁ, ἡ), цesštš кš шšлtъ въtъtšpъ, saš преа вътštš în цесъtšpъ. (везĭ шi πολύπηνος). [πολὺς, στῆμα].

Πολυστιβία (ἡ), noet: sšвst: ал лšĭ...

Πολύστιβος (ὁ, ἡ). [πολὺς, στείβω] (dpšmš) šmвлatš (кълкatš de mšлцĭ). «Θάλασσα—». Νίκ: (алцĭĭ чіt: πολύστειος).

Πολύστικτος (ὁ, ἡ), însemnatš кš mšлte пšntšpĭ; saš nestpiцatš кš mšлte пікъцеле. [πολὺς, στίζω].

Πολύστιος (ὁ, ἡ),=Πολύστειος.

Πολυστιχία (ἡ), mšлцime de pîndšpĭ, saš лinĭĭ. [din

Πολύστιχος (ὁ, ἡ), komnšsš din mšлte pîndšpĭ (saš вepsšpĭ). [πολὺς, στίχος].

Πολύστοιχος (ὁ, ἡ),=Πολύστιχος. [πολὺς, στοῖχος].

Πολύστολος (ὁ, ἡ), eksпediatš кš mšлtъ flotъ, saš oaste. [πολὺς, στόλος].

Πολυστομέω -ῶ, виіt: -ήσω, noet: вopвeskš mšлte din гšpъ. [din

Πολύστομος (ὁ, ἡ), чел кš mšлte гšpĭ; (noet:) mšлt-вopвitopš. [πολὺς, στόμα].

Πολύστονος (ὁ, ἡ), npічinšitopš, saš вpednikš de mšлte sšsпinšpĭ. «Ἔρις(«Ἰὸς)—». Ом: [πολὺς, στόνος]

Πολύστρεπτος, шi noet: Πολυστρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), [πολὺς, στρέφω] mšлt pesšчitš; saš лesnічošš de a se înвîpti în mšлte кіnšpĭ; (fir:) skimвъчošš.

Πολύστροβος, шi Πολύστροιβος (ὁ,ἡ), noet: =Πολυδίνητος, шi Πολυτάραχος. [πολὺς, στρόβος].

Πολυστροφάλιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), însoцitš de mšлte вîptežе. [πολὺς, στροφάλιγξ].

Πολυστροφὰς, άδος (ἡ), noet: în лoкš de πολύστροφος. [шi

Πολυστροφία (ἡ), mšлtъ лesnічіšne лa înвîptipe. [din

Πολύστροφος (ὁ, ἡ), noet:=Πολυστρεφὴς,

foapte лesnічosš de înвîptit (проп: шi fir:). [πολὺς, στρέφω].

Πολύστυλος (ὁ, ἡ), чел кš (saš sпріжіnitš пе) mšлцї stîлпї. [πολὺς, στῦλος].

Πολυσύγκρατος [πολὺς, συγκεράννυμι], шi Πολυσύγκριτος, [πολὺς, συγκρίνω] (ὁ, ἡ), amestекatš, компšsš din mšлte feлšpї de лšкрšрї,=Πολυμιγής.

Πολυσύλλαβος (ὁ, ἡ), полisiлaвš, чел кš mšлte siлaве. [πολὺς, συλλαβή].

Πολυσύνδεσμος (ὁ, ἡ), чел кš (întpeвšinцъtopš de) mšлte конїšнкцїї. [πολὺς, σύνδεσμος].

Πολυσύνδετος (ὁ, ἡ), віне, цеапън конлеgatš; (граm:)=Πολυσύνδεσμος. (de šnde) «Πολυσύνδετον (σχῆμα)». Ptp: комплеtipe de кšвîntš прin mšлte конїšнкцїї. [πολὺς, συνδέω].

Πολυσύνθετος (ὁ, ἡ), комnšsš din mšлte feлšpї. [πολὺς, συντίθημι].

Πολύσφαλτος (ὁ, ἡ), de шšлte opї грешitš, amъцitš. [πολὺς, σφάλλω].

Πολυσφάραγος (ὁ, ἡ), noet: = Πολυσμάραγος. [πολὺς, σφάραγος].

Πολύσφελμος (ὁ, ἡ), глs: [πολὺς, σφέλμα] гроsš ла коажъ.

Πολυσφόνδυλος (ὁ, ἡ), комnšsš din mšлte верtевре, saš кърчеїe. [πολὺς, σφόνδυλος].

Πολυσφράγιστος (ὁ, ἡ), віне saš кš шšлte печецї. печetлšitš. [πολὺς, σφραγίζω].

Πολυσχεδής, Πολυσχεδία, Πολυσχεδῶς, греш: în лoкš de πολυσχιδής, шi чл:

Πολυσχημάτιστος (ὁ, ἡ), фopmatš în feлšpite кіпšрї; (ptp:) експрimatš кš feлšpite firšрї. [πολὺς, σχηματίζω].

Πολυσχημόνως, adв: în mšлte firšрї, saš feлšpite форme шi кіпšрї. [din

Πολύσχημος, шi Πολυσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), чел кš mšлte saš feлšpite firšрї. [πολὺς, σχῆμα]. [de šnde

Πολυσχήμως, adв: = Πολυσχημόνως.

Πολυσχιδής, έος (ὁ, ἡ), рšпtš, înпърцitš în mšлte пърцї; (fir:) = Πολυειδής. [πολὺς, σχίζω]. [de šnde

Πολυσχιδία (ἡ), înпърцipe în mšлte, feлšpime. "Δογμάτων — ». Інкр: [шi

Πολυσχιδῶς, adв: în mšлte înпърцipї, шi sšвdîпърцipї, saš în mšлte feлšpї.

Πολύσχιστος (ὁ,ἡ),=Πολυσχιδής.

Πολύσχοινος (ὁ, ἡ), чел че аре (saš esle înплеtitš din) mšлte вiце de fšnii de porozš; saš плінš de porozš. [πολὺς, σχοῖνος].

Πολύσχολος (ὁ, ἡ), =Πολυάσχολος.

Πολυσώματος (ὁ, ἡ), комnšsš din mšлte tpšпšрї; saš tpšпешš,граsš, = Πολύσαρκος. [πολὺς, σῶμα].

Πολυτάλαντος (ὁ, ἡ), чел че прецšїеште, saš kostъ mšлцї taлaнцї; прецiosš, saš воgatš. [πολὺς, τάλαντον].

Πολυτάρακτος (ὁ, ἡ), mšлt tšрвšratš. [πολὺς, ταράσσω].

Πολυτάραχος (ὁ, ἡ), плінš, saš прічinšitopš de mšлtъ tšрвšрape (пелiніште). [πολὺς, ταραχή].

Πολυταρβής, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, τάρβος] foapte sпъїmîntatš; saš преa înгрozitopš.

Πολυτειρής, έος (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, τείρω] foapte ostenічosš, saš преa ostenitš, oвositš. 2) [πολὺς, τείρεα] плінš de steлe.

Πολυτεκνέω -ῶ, віit: -ήσω, amš mšлцї копії. [шi

Πολυτεκνία (ἡ), mšлцime de копії. [din

Πολύτεκνος (ὁ, ἡ), чел че аре, saš a пъskšt mšлцї копії [πολὺς, τέκνον].

Πολυτέλεια (ἡ), mšлtъ келtšiaлъ de faлъ, (Франц:) лšксš: (în цен:) stpълšчіpe, тъpeцie. [шi

Πολυτελέομαι -οῦμαι, віit: -έσομαι, шi

Πολυτελεύομαι, віit -εύσομαι, tpъїeskš кš mšлte келtšїелї. [din

Πολυτελής, έος (ὁ, ἡ), mšлt-келtšitopš; saš каре чере mapї келtšїелї; (despre лšкр:) skšmпš, прецiosš; (în цен:) лšksosš, mъpeцš, stpълšчitš. [πολὺς, τέλος] [de šnde

Πολυτελῶς, adв: кš лšksš saš mъpeцie.

Πολυτενής, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte întinsš. [πολὺς, τείνω].

Πολυτερπής, έος (ὁ, ἡ), noet: foapte веселitopš. [πολὺς, τέρπω].

Πολυτέχνης, ου (ὁ), noet: în лoкš de πολύτεχνος. [шi

Πολυτεχνής, έος (ὁ, ἡ), noet: fъкštš кš mšлtš meштешšгš. [шi

Πολύτεχνος (ὁ, ἡ), кšnoskъtopš de mšлte meштешšгšрї; saš foapte деnpinsš în meштешšгšл sъš; (šne-opї) foapte meштешšцitš, saš кš mšлtš meштешšгš лšкpatš. [πολὺς, τέχνη].

Πολυτιμητίζω, віit:-ίσω, прецšїeskкš, чinsteskš пе чineвa преa mšлt. [din

Πολυτίμητος (ὁ, ἡ), [πολὺς, τιμάω] mšлt прецšitš, foapte чinstiвiлš; (pap) = кš...

Πολυτίμιος, шi Πολύτιμος (ὁ,ἡ), (компар: -οτερος, шi sšперл: -ότατος) чел de mšлtš прецš, saš прецiosš, skšmпš;(despre oam:) преa estimaвiлš, saš de mšлtъ чinste. [πολὺς, τιμή].

Πολυτιμώρητος (ὁ, ἡ), mšлt (asпpš) педеnsitš. [πολὺς, τιμωρέομαι].

Πολύτιτος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de πολυτίμητος. [πολὺς, τίω].

Πολύτλας, αντος (ὁ), ші

Πολυτλήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: sȣferitорȣ de mȣлte реле, saȣ natimĭ, saȣ foapte ръбдъtорȣ, tікълоsȣ. [ші

Πολύτλητος (ὁ, ἡ),=Πολύτλας, mȣлt-пъtimitорȣ. 2) (nas): ȣnȣ ръȣ ръбdиtȣ de чinева mȣлtъ вреme. [πολὺς, τλάω].

Πολύτμητος (ὁ, ἡ), [πολὺς, τέμνω] tъĭatȣ în mȣлte пърцĭ, saȣ бȣкъцĭ. 2) (fir:) foapte dȣреrosȣ.

Πολυτοιοῦτος, -τοιαύτη, -τοιοῦτο, копрinzъtорȣ, saȣ аръtъtорȣ de ачеeaшĭ idee (însȣшime ші чл:) de mȣлte орĭ, ad: îmmȣлцit saȣ în mȣлte pîndȣрĭ astfeлȣ. [πολὺς, τοιοῦτος].

Πολυτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, naskȣ, пръseskȣ mȣлцĭ. [ші

Πολυτοκία (ἡ), naшtepe, saȣ пръsipe de mȣлцĭ [din

Πολυτόκος (ὁ, ἡ), пъskъtорȣ de mȣлцĭ, ші de mȣлte орĭ, saȣ foapte пръsitорȣ. [πολὺς, τόκος].

Πολύτολμος (ὁ, ἡ), foapte îndръzneцȣ, плinȣ de кȣражȣ. [πολὺς, τόλμη].

Πολυτόρευτος (ὁ, ἡ), nestpiцatȣ кȣ mȣлte sъпътȣрĭ, saȣ лȣкratȣ кȣ mȣлtȣ meшteшȣгȣ. [πολὺς, τορεύω].

Πολυτόρος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, τείρω] плinȣ de rimnĭ. «Ἐχῖνος —». Esix:

Πολυτραφής, έος (ὁ, ἡ), mȣлt (saȣ de mȣлцĭ) хръnitорȣ, saȣ poditорȣ. [πολὺς, τρέφω].

Πολυτράχηλος (ὁ, ἡ), чел къ mȣлte rîtȣрĭ saȣ грȣmazȣрĭ. (везĭ πολυδειράς). [πολὺς, τράχηλος].

Πολύτρεπτος (ὁ, ἡ), кape mȣлt saȣ лesne se întoapче, преа skimбъчosȣ. [πολὺς, τρέπομαι].

Πολυτρήρων, ωνος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аpe mȣлte поpȣmбiце. [πολὺς, τρήρων].

Πολύτρητος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ mȣлte гъȣрĭ. «Σπόγγος — ». Om: [πολὺς, τιτράω].

Πολύτριμμα (τὸ), Sхл: експл: а лȣĭ περίτριμμα. [πολὺς, τρίβω].

Πολυτρίπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: чел че аpe, saȣ копрinde mȣлte tpinoade (кipostiĭ). [πολὺς, τρίπους].

Πολύτριπτος (ὁ, ἡ), mȣлt fреkatȣ; (despре пînzetȣрĭ) foapte posȣ, tonitȣ; (fir:) преа префъкȣtȣ, posȣ în вiклеniĭ. [πολὺς, τρίβω].

Πολύτριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлtȣ пърȣ, преа пъроsȣ. ‖ (sȣбst:) Πολύτριχον, ȣnȣ feлȣ de плantъ medічinaлъ, ='Αδίαντον, пърȣл fetеĭ. [πολὺς, θρίξ].

Πολυτροπία (ἡ), feлȣрime, вapietate; (fir:) вiклеnie (шереtлiкȣ), ші чл: [din

Πολύτροπος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ în mȣлte кiпȣрĭ, чел de mȣлte feлȣрĭ, feлȣritȣ; (fir:) префъкȣtȣ, saȣ пъskочitорȣ de mȣлte întорsъtȣрĭ, преа вiклеanȣ; saȣ (dȣпе алцiĭ) кape а ȣмблat mȣлte локȣрĭ; (прin ȣрm:) mȣлt-експеpiinцatȣ. [πολὺς, τρόπος]. [de ȣnde

Πολυτρόπως, adв: în mȣлte кiпȣрĭ saȣ feлȣрĭ.

Πολυτροφία (ἡ), mȣлцime de хрanъ, saȣ de хръnitорȣ sȣкȣ. [din

Πολύτροφος (ὁ, ἡ), (пароks:) преа хръnitорȣ; (пропароks:) преа хръnitȣ, грasȣ. [πολὺς, τρέφω].

Πολυτρόχαλος (ὁ, ἡ), mȣлt, saȣ їute алергъtорȣ, miшкatȣ. "Γλῶσσα — ». Лкs: 2) (локȣ) ȣnde алеаргъ (конкȣрг) mȣлцĭ. «'Αγορὰ —». Епгр: [πολὺς, τρέχω].

Πολύτρυτος (ὁ, ἡ), глs: [πολὺς, τρύχω] foapte кinȣitȣ, mȣnчitȣ.

Πολυτρώκτης, ου (ὁ), mȣлt-mînкъtорȣ (прinч: de mezеле). [πολὺς, τρώγω].

Πολύτυρος (ὁ, ἡ), чел че аpe, saȣ faче mȣлtъ брînzъ. [πολὺς, τυρός].

Πολυυδρία (ἡ), mȣлцime de апъ. [din

Πολύυδρος (ὁ, ἡ). чел че аpe mȣлцime (este înбiлшȣgatȣ) de апе. [πολὺς, ὕδωρ].

Πολύυλος (ὁ, ἡ), чел че аpe mȣлцime de mateрiĭ (прinч: пentpȣ клъdiрĭ); плinȣ, богatȣ de пъdȣрĭ, saȣ лemne. [πολὺς, ὕλη].

Πολυύμνητος (ὁ, ἡ), de шȣлte орĭ лъȣdatȣ, saȣ foapte лъȣdaбiлȣ. [πολὺς, ὑμνέω].

Πολυυμνία (ἡ), кaȣtъ Πολύμνια. [din

Πολύυμνος (ὁ, ἡ), поеt: = Πολυύμνητος, плinȣ de imnȣрĭ. [πολὺς, ὕμνος].

Πολύυπνος (ὁ, ἡ), кape doapme, saȣ adȣче mȣлtȣ somnȣ, преа somnoposȣ, saȣ adopmitорȣ. [πολὺς, ὕπνος].

Πολυφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкȣ mȣлtȣ, sîntȣ mînкъчosȣ. [ші

Πολυφαγία (ἡ), mȣлцime de mînкape. [din

Πολυφάγος (ὁ, ἡ), кape mъnînкъ шȣлtȣ, mînкъчosȣ. [πολὺς, φάγω].

Πολύφαμος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de πολύφημος.

Πολυφανής, έος (ὁ, ἡ), în mȣлte кinȣрĭ saȣ feлȣрĭ аръtatȣ. [πολὺς, φαίνω].

Πολυφάνταστος (ὁ, ἡ), въzъtорȣ, de, saȣ fъкъtорȣ de а вedea алцiĭ) mȣлte fantasme (neînfiinцate аръtърĭ). [πολὺς, φαντάζομαι].

Πολυφάρμακος (ὁ, ἡ), кȣnoskъtорȣ, saȣ întpeвȣinцъtорȣ, saȣ продȣкъtорȣ de (saȣ

компъсъ din) мълте лекъitoape, saъ otpъвitoape ервърї. «Κίρκη — „ Om: foapte fермекътоape. [πολὺς, φάρμακον].

Πολυφασία (ἡ),=Πολυλογία. [πολὺς, φημί].

Πολυφάσματος (ὁ, ἡ), înfъцiшътоpъ de мълте аpътърї, saъ възътъ сътt мълте шi feлърite fiгърї. «Ἑκάτη — ». Еъс: [πολὺς, φάσμα].

Πολύφατος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, φημί] despre каре мълцї мълте аъ zis, foapte вestitъ

Πολύφαυλος (ὁ, ἡ), foapte npostъ, netrebnікъ. [πολὺς, φαῦλος].

Πολυφεγγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte stpълъчiosъ. [πολὺς, φέγγος].

Πολυφειδής, έος (ὁ, ἡ), foapte скъмпъ (srîpчitъ). [πολὺς, φειδώ].

Πολυφερβής, έος (ὁ,ἡ), поеt:=Πολύφορβος.

Πολύφερνος (ὁ, ἡ), =Πολύεδνος, чел къ мълтъ zestpe. [πολὺς, φερνή].

Πολυφημία (ἡ), мълтъ (бъпъ saъ pea) famъ, веste (ворбъ în лъме). [din

Πολύφημος (ὁ, ἡ), мълт-вestitъ, ворвitъ (de вine saъ ръъ) în лъме, famosъ; (de ъnde шi пъме проп:) Πολύφημος, Полifemъ. 2) къпоскътоpъ de мълте кîntiче попъларе. «Ἀοιδὸς — ». Od: X. (шi în disпрецъ) stpiгачїъ. «Βάτραχος — ». Om: 3) (локъ) ъnde se спъп, шi se аъd мълте вестї, saъ se fак мълте гълъцїї. «Ἀγορὰ («Ἑορτή) — ». Od: B. шi Ep: [πολὺς, φήμη].

Πολυφήτωρ, ορος (ὁ), поеt =Πολύφημος. [πολὺς, φημί].

Πολύφθογγος (ὁ, ἡ), skoцътоpъ de мълте saъ къpate съnete. «Αὐλὸς — ». поеt: наїъл. [πολὺς, φθόγγος].

Πολυφθόνερος (ὁ, ἡ), foapte пismaшъ. [πολὺς, φθονερὸς].

Πολύφθονος (ὁ, ἡ), foapte пismъitopъ, saъ de пismъit. [πολὺς, φθόνος].

Πολύφθοος (ὁ, ἡ), (timпъ) în каре se оferеаъ мълте плъчinte în жертfъ. [πολὺς, φθοΐς].

Πολυφθορής, έος, поеt:, шi

Πολύφθορος (ὁ, ἡ), (пароkс:] foapte пръпъditopъ, saъ stpікътоpъ; (пропароkс:) пътimitopъ de мълтъ stpікъчїъne, saъ пръпъdenie (оморъpї, шi чл:), къ totъл пръпъditъ [πολὺς, φθορά].

Πολυφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ), foapte їъвitopъ de омъ. [πολὺς, φιλάνθρωπος]. [de ъnde

Πολυφιλανθρώπως, adв: къ мълтъ їъвipe de омъ.

Πολυφίλητος (ὁ, ἡ),=Πολυαγάπητος. [πολὺς, φιλέω].

Πολυφιλία (ἡ), мълцime de пpieteпї. [din

Πολύφιλος (ὁ, ἡ), чел че аpe, saъ її плаче а авеа мълцї пpieteпї. [πολὺς, φίλος].

Πολύφιλτρος (ὁ, ἡ), поеt: копpinsъ пpea мълт de амоpъ. [πολὺς, φίλτρον].

Πολυφίλως, adв: къ мълцї пpieteпї. [πολύφιλος].

Πολυφλέγματος (ὁ, ἡ), чел къ мълтъ fлегмъ. [πολὺς, φλέγμα].

Πολύφλογος (ὁ, ἡ), foapte въпъїosъ, ==Ζαφλεγὴς [πολὺς, φλόξ].

Πολύφλοιος (ὁ, ἡ), чел къ мълтъ коажъ; (прin întind:) ъшоpъ, zadapпікъ· [πολὺς, φλοιὸς].

Πολύφλοισβος (ὁ, ἡ), fъкътоpъ de мълтъ вîжîїалъ, saъ възетъ. «Θάλασσα— ». Om: шi Es: [πολὺς, φλοῖσβος].

Πολυφλύαρος (ὁ, ἡ), foapte въpfitopъ. [πολὺς, φλύαρος].

Πολύφοβος (ὁ, ἡ), копpinsъ de мълтъ fрікъ, пpea fрікosъ [πολὺς, φόβος].

Πολύφοιτος (ὁ, ἡ), поеt: каре мерце, saъ se пpеъмблъ des în мълте локърї. [πολὺς, φοιτάω].

Πολύφονος (ὁ, ἡ), fъкътоpъ de мълте омоpърї. [πολὺς, φόνος].

Πολύφορβος, ος saъ η, ον, поеt: продъкътоpъ de еаpвъ (пъшъne) пentpъ (пътpitopъ de) мълте вite. [πολὺς, φορβή].

Πολυφορέω -ῶ, віit: -ήσω, продъкъ мълтъ podъ. [πολυφόρος]. [de ъnde

Πολυφόρητος (ὁ, ἡ),=Πολυφόρος. 2) (despre оам:)=Περιφόρητος

Πολυφορία (ἡ), мълтъ podipe. [din

Πολυφόρος (ὁ, ἡ), продъкътоpъ de мълтъ podъ, foapte podosъ· «Γῆ— ». Лкс: (шi fir:) «Δαίμων— ». Apstf: adъкътоpъ de мълте пепорочipї. 2) (οἶνος, вinъ) каре аpdікъ мълтъ апъ, tape. [πολὺς, φέρω].

Πολύφορτος (ὁ. ἡ), мълт înповърatъ. [πολὺς, φόρτος].

Πολυφραδέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: sîntъ...

Πολυφραδής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, φράζομαι] foapte rînditopъ (înцелептъ), saъ елокъinte. «Μοῦσαι ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι.,. Es: [de ъnde

Πολυφραδία, шi

Πολυφραδμοσύνη (ἡ), поеt: мълтъ înцелепчїъne, saъ елокъinцъ. [din

Πολυφράδμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt:=Πολυφραδής.

Πολύφραστος(ὁ,ἡ), [πολὺς, φράζω] de мълте opї zisъ (repetatъ), мълт вestitъ. 2) [πολὺς, φράζομαι]. къ мълтъ rîndipe пъskoчitъ, foapte îndemînatікъ. "Δόλος — ». Op:

Πολύφροντις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ мȣлte (плінȣ de) грїжї. [πολὺς, φροντίς].

Πολυφρόντιστος (ὁ, ἡ), кȣ мȣлтъ грїжъ (кінzȣіре) fъкȣtȣ; saȣ мȣлt înгрїжatȣ (rînditорȣ, бъгъtорȣ de seamъ, înцелentȣ). [πολὺς, φροντίζω].

Πολυφροσύνη (ἡ), мȣлтъ іsкȣsінцъ (îndemînъtate); saȣ вікленіе. [din

Πολύφρων, ονος (ὁ, ἡ), foapte înцелentȣ, іsкȣsitȣ, îndemînatікȣ; мȣлt префъкȣtȣ, foapte вікленaнȣ. «Ἥφαιστος—,,. Om: [πολὺς, φρὴν].

Πολυφυής, έος (ὁ, ἡ), din naтȣръ felȣpitȣ, îmпъpцitȣ ші sȣбt-îmпъpцitȣ fipeште în мȣлte neamȣpї ші soїȣpї. [πολὺς, φυή].

Πολύφυλλος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлte fpȣnze, saȣ foї. [πολὺς, φύλλον].

Πολύφυλος (ὁ, ἡ), кomпȣsȣ din, saȣ împъpцitȣ în мȣлte semінцiї (мȣлte neamȣpї saȣ soїȣpї). [πολὺς, φῦλον].

Πολύφυτος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлte sadȣpї, saȣ плінȣ de пlante. [πολὺς, φυτὸν].

Πολυφωνέω -ῶ, вііt: -ήσω, sкоцȣ мȣлte гласȣpї; saȣ гръїeskȣ мȣлte. [ші

Πολυφωνία (ἡ), tonȣ (шъpime) de гласȣ; мȣлцime de гласȣpї saȣ sȣnete amestekate, гълъціе; (ȣne-opї)=Πολυλογία. [din

Πολύφωνος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлtȣ (mape) гласȣ, tape sȣnъtорȣ; saȣ skоцъtорȣ de felȣpite гласȣpї amestekate, гълъціоsȣ; мȣлt ворбitорȣ, saȣ алокȣinte. «Ὅμηρος ὁ τῶν ποιητῶν ἁπάντων πολυφωνότατος». D: Aл: [πολὺς, φωνή].

Πολύφωτος (ὁ, ἡ), мȣлt лȣminosȣ, плінȣ de лȣminъ. [πολὺς, φῶς].

Πολύχαλκος (ὁ, ἡ), чел че ape, продȣче (saȣ este лȣкратȣ кȣ) мȣлтъ арамъ. «Χώρα—». Лкs: богатъ în mine de арамъ. «Ἀνὴρ —». Om: каре ape мȣлte ȣнелte de арамъ, (ad:) богатȣ. "Οὐρανὸς — ». Om: totȣ de арамъ, (ad:) solidȣ, saȣ stpълȣчіоsȣ. [πολὺς, χαλκός].

Πολυχανδής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, χανδάνω] foapte înкъпъtорȣ.

Πολυχαρής, έος (ὁ, ἡ), прічінȣitорȣ, saȣ simцitорȣ de мȣлтъ бȣкȣpїe. [πολὺς, χαρὰ]. [de ȣnde

Πολυχαρίδα, вок: ал лȣї πολυχαρίδης, Лакп: (прietenеaskъ кеmаре) їȣбite прietene!

Πολύχαρμος (ὁ, ἡ), поеt: [πολὺς, χάρμη] foapte pesбоїnікȣ.

Πολυχείμερος (ὁ, ἡ), поеt: sȣпȣsȣ ла (saȣ tȣpбȣpatȣ de) мȣлte срatiче fȣptȣne, saȣ віfорe. [πολὺς, χείμερος].

Πολύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел че ape (saȣ se face de) мȣлte mîinї. «Εὐπορία — ». Алчdm: ажȣtорȣ datȣ de мȣлцї. [πολὺς, χείρ]. [de ȣnde

Πολυχειρία (ἡ), мȣлцime de mîinї (de oamenї лȣкръtорї).

Πολύχειρος (ὁ, ἡ), =Πολύχειρ.

Πολυχερία (ἡ)=Πολυχειρία.

Πολυχεύμων, ονος (ὁ, ἡ), връsъtорȣ, saȣ връsatȣ în мȣлцime, înбілшȣгatȣ, =Πολύῤῥυτος. [πολὺς, χέω].

Πολυχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел че ape (saȣ este акопеpitȣ кȣ) мȣлte хaine, saȣ înвелішȣpї. [πολὺς, χιτών].

Πολύχλωρος (ὁ, ἡ), foapte верde, fраgedȣ; saȣ мȣлt ofiлitȣ. [πολὺς, χλωρός].

Πολύχνη (-ύχνιον), греш: saȣ неапрoв: în локȣ de πολίχνη -ίχνιον

Πολύχνοος -ους (ὁ, ἡ), акопеpitȣ кȣ мȣлtȣ пъpȣ пе d' asȣпpa. [πολὺς, χνόος].

Πολυχοέω -ῶ, вііt: -ήσω, ревъpsȣ podȣ, podeskȣ îmмȣлцit. [ші

Πολυχοΐα (ἡ), мȣлтъ podipe (прінч: de semъnъtȣpї); (прін întind:) мȣлтъ felȣpime de soїȣpї. [din

Πολύχοος -ους, ші поеt: (маї поȣ) Πολύχοιος (ὁ, ἡ), [πολὺς, χέω] (прінч: despre semъnъtȣpї) îmмȣлцit poditорȣ; (în цеn:) înбілшȣгatȣ, saȣ felȣpitȣ. «Τὸ πολύχουν τῶν νοημάτων». Хps:

Πολυχορδία (ὁ), мȣлцime de коapde. [din

Πολύχορδος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлte коapde, ші (прін întind:) кȣ мȣлte гласȣpї, saȣ sȣnete. «Αὐλός (Ὠδὴ) — ». Eȣp: [πολὺς, χορδή].

Πολύχορτος (ὁ, ἡ), чел кȣ мȣлтъ eapбъ, înбілшȣгатъ пъшȣне. "Λειμὼν — ». Eȣst: [πολὺς, χόρτος].

Πολύχους (ὁ,ἡ), (în контpак:)=Πολύχοος.

Πολυχρηματέω -ῶ, вііt: -ήσω, amȣ мȣлцї банї. [ші

Πολυχρηματία (ἡ), авере de мȣлцї банї, богъціе. [ші

Πολυχρηματίας, ου (ὁ),=Πολυχρήματος. [ші

Πολυχρηματίζω, вііt: -ίσω,=Πολυχρηματέω. [din

Πολυχρήματος (ὁ, ἡ), чел че ape мȣлцї банї, богатȣ. [πολὺς, χρῆμα].

Πολυχρημοσύνη (ἡ),=Πολυχρηματία. [din

Πολυχρήμων, ονος (ὁ,ἡ), =Πολυχρήματος.

Πολυχρηστία (ἡ), каліtatea лȣї...

Πολύχρηστος (ὁ, ἡ), мȣлt saȣ în мȣлte întpeбȣінцatȣ, folositорȣ. [πολὺς, χρῶμαι].

Πογύχροια (ἡ), мȣлцime de феце, saȣ колоаре. [ші

Πολύχροιος (ὁ, ἡ), noet: (maĭ noȣ̆) în локȣ̆ de πολύχροος. [πολὺς, χροιά].

Πολυχρονέω -ῶ, viit: -ήσω, ші Πολυχρονίζω, viit: -ίσω, (Skp:) dъînezȣ̆ mȣлтъ вреme, saȣ̆ mȣлцĭ anĭ; (ȣne-орĭ stpъm:) прелȣнцеskȣ̆, stpъгъnezȣ̆ чева mȣлтъ вреme. [ші

Πολυχρόνιος (ὁ, ἡ), dъinitopȣ̆ (dъinitȣ̆), saȣ̆ tpъitopȣ̆ (tpъitȣ̆) mȣлтъ вреme, saȣ̆ mȣлцĭ anĭ, векĭȣ̆, saȣ̆ лȣнг-віецȣitopȣ̆. [πολύχρονος]. [de ȣnde

Πολυχρονιότης (ἡ), mȣлцime (dъinipe) de вреme, saȣ̆ de anĭ. [ші

Πολυχρονίως, adв: în mȣлтъ вреme.

Πολύχρονος (ὁ, ἡ), pap în локȣ̆ de πολυχρόνιος. [πολὺς, χρόνος].

Πολύχροος, -ους (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлте колоаре, saȣ̆ feцe, înnestpiцatȣ̆. [πολὺς, χρόα).

Πολύχρυσος (ὁ, ἡ), чел че аре mȣлтȣ̆ аȣрȣ̆, saȣ̆ mȣлте лȣкрȣрĭ de аȣрȣ̆, saȣ̆ воrate mine (вътĭ) de аȣрȣ̆; (în цen:) воratȣ̆, saȣ̆ înnodoвitȣ̆ кȣ аȣрȣ̆. [πολὺς, χρυσός].

Πολυχρώματος, ші Πολύχρωμος (ὁ, ἡ), колоratȣ̆ кȣ mȣлте feцe. [πολὺς, χρῶμα].

Πολύχρως, ωτος (ὁ, ἡ), = Πολύχροος, ші Πολυχρώματος. [πολὺς, χρώς].

Πολύχυλος [πολὺς, χυλός], ші

Πολύχυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлтȣ̆ sȣкȣ̆, saȣ̆ zeamъ. [πολὺς, χυμός].

Πολύχυτος (ὁ, ἡ), mȣлт saȣ̆ în mȣлтъ întindepe вързatȣ̆; (în цen:) mȣлтȣ̆, înвiлшȣгatȣ̆; înmȣлцitȣ̆. (везĭ ші πολύχους, ші νήχυτος). [πολυς, χέω].

Πολυχώρητος (ὁ, ἡ), foapte înкъпътopȣ̆, =Πολυχανδής. [πολὺς, χωρέω]

Πολυχωρία (ἡ), mȣлтъ întindepe, лърцime. «Ἡ τῶν ἐνεμάτων πολυχωρία„. Птол: mȣлтеле însemnъpĭ. [din

Πολύχωρος (ὁ, ἡ), înкъпътopȣ̆ de mȣлте, ларгȣ̆, spaцiosȣ̆. [πολὺς, χώρα].

Πολύχωστος (ὁ, ἡ), fopmatȣ̆ din гръмъdipe de mȣлтȣ̆ пъmîntȣ̆. «Τάφος—». Esхл: [πολὺς, χώννυμι].

Πολυψάμμαθος, ші Πολύψαμμος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлтȣ̆ nisinȣ̆, foapte nisinosȣ̆. [πολὺς, ψάμμος].

Πολύψεκτος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ψέγω] foapte хȣлitȣ̆, saȣ̆ de хȣлit.

Πολυψηφία (ἡ), mȣлцime de вotȣpĭ. [ші

Πολυψηφίς, ῖδος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ mȣлте nietpічеле. «Ποταμὸς («Αἰγιαλός) —». Лкs: [din

Πολύψηφος (ὁ, ἡ), чел че аре în favo-рȣл sъȣ̆ (saȣ̆ anpoвatȣ̆ de) mȣлте вotȣpĭ. [πολὺς, ψῆφος].

Πολύψοφος (ὁ, ἡ), [πολὺς, ψόφος] mȣлт tpoнкъnitopȣ̆, saȣ̆ dȣdȣitopȣ̆. «Κεραυνὸς—». Лкs:

Πολυωδυνία (ἡ), mȣлцime de dȣpepe. [din

Πολυώδυνος (ὁ, ἡ), sȣfepitopȣ̆, saȣ̆ npiчinȣitopȣ̆ de mȣлтъ dȣpepe (npon: ші fir). [πολὺς, ὀδύνη]

Πολυωνυμέω -ῶ, viit: -ήσω, amȣ̆ mȣлте nȣme. [ші

Πολυωνυμία (ἡ), mȣлцime de nȣme. [ші

Πολυωνυμικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆ ла mȣлцime de nȣme. [din

Πολυώνυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлте nȣme; saȣ̆ foapte penȣmitȣ̆. «Στυγὸς πολυώνυμον ὕδωρ». Es: [πολὺς, ὄνομα]. [de ȣnde

Πολυωνύμως, adв: кȣ mȣлте ші feлȣpite nȣme.

Πολυώνυχος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлте ȣnгiĭ. [πολὺς, ὄνυξ].

Πολυωπέτις, ιδος (ἡ), noet: (maĭ noȣ̆) fem: ал лȣĭ...

Πολυωπὴς, έος, ші Πολυωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [πολὺς, ὤψ] în локȣ̆ de πολυόμματος; (fir: despre mpeже) =кȣ...

Πολύωπος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлте окĭȣpĭ, saȣ̆ гъȣpĭ. [πολὺς, ὀπή].

Πολυωρέω -ῶ, viit: -ήσω, înгpiжeskȣ̆ mȣлт пе чinевa, îл каȣtȣ̆, îл чinsteskȣ̆. «Πολυωρῶ τινα βρώμασιν„. En: osnetezȣ̆. (ші nas:) "Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων». Apst: =Θεραπεύεσθαι [ші

Πολυωρητικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкȣ̆ a înгpiжi, a къȣta кȣ mȣлтъ siлinцъ ші вȣнъ воinцъ. [ші

Πολυωρία (ἡ), mȣлтъ гpiжъ, saȣ̆ înгpiжipe пentpȣ чinевa, (Fpanц:) grands égards. (înnpot: de ὀλιγωρία). [πολὺς, ὥρα].

Πολύωρος (ὁ,ἡ), чел de mȣлтȣ̆ timпȣ̆, saȣ̆ de mȣлцĭ anĭ, векĭȣ̆. «Οἶνος—». Stв: [πολὺς, ὥρα].

Πολυώροφος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлте înвeлitopĭ, saȣ̆ katȣpĭ. [πολὺς, ὀροφή].

Πολύωτος (ὁ, ἡ), чел кȣ mȣлте ȣpeкĭ, saȣ̆ mînȣше. [πολὺς, οὖς, ὠτὸς].

Πολυωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), npea foлositopȣ̆. [πολὺς, ὄφελος]. [de ȣnde

Πολυωφελῶς, adв: кȣ mȣлтȣ̆ foлosȣ̆.

Πολύωψ, ωπος (ὁ, ἡ), noet:=Πολυωπὴς, saȣ̆ Πολύωπος.

Πολφὸς, saȣ̆ (dȣпе алцiĭ) Πόλφος (ὁ), [în afin: кȣ βολβὸς] ȣnȣ̆ feлȣ̆ de tъiцeĭ saȣ̆ de fidea, че se гътiaȣ̆ кȣ легȣme. «Πολφοὶ μηρύματα ἐκ σταιτὸς, ἃ τοῖς ὀσπρίοις ἐνέβαλλον». Плd:

Πολφοφάκη (ἡ), [πόλφος, φακῆ] ѕnѕ felѕ de mînkape fъkѕtъ din πολφὸς ші лinte. (везї ші βολβοφάκη).

Πόλχος, Еол: în локѕ de ὄχλος. (de ѕnde Лat: vulgus).

Πόμα (τὸ), въѕtѕръ, ор че este de въѕt. [πίνω].

Πομάτιον (τὸ), dim: ал лѕї πόμα.

Πομπαγωγέω -ῶ, biit: -ήσω,=Πομπὴν ἄγω. [πομπή, ἀγωγός].

Πομπαῖος, α saѕ ος, ον, кѕвenitѕ, saѕ indemînatikѕ ла порніре. saѕ помпъ(парадъ ші чл:). «Ἑρμῆς—». Лкѕ: (алt:) ψυχοπομπός. «Ἄνεμος—». Лкѕ: (алt:) οὔριος 2) (пас:) каре se tpimite ѕndeва. "Ἐλάταν—". Екр: (везї ші πόμπιμος). [πομπή],

Πομπεία (ἡ), а петрече пе чінева; парадъ, saѕ însoцipe în помпъ, saѕ (ла Ром:) în tpiѕmfѕ. 2) аръtape de falъ, пѕвлікаре. 3) окърîріле, ші batжокорîріле челе кътре прівitopî saѕ întpe dînшії а ле челор че însoцїаѕ цеpemoniiле лѕї Бакѕ ші а ле Чібелеї, saѕ але оstaшілор, че комплектаѕ tpiѕmfѕл ла Pomanî; (de ѕnde în цен:) персшіnoase окърї, ші batжокорîрї; despreцѕіре. "Ἡ τοῦ δαίμονος καθ' ἡμῶν πομπεία„. Елd: [ші

Πομπεῖον (τὸ), baѕѕ, че слѕжїа ла параdе, saѕ цеpemoniї. 2) (ла Atena) локѕл, de ѕnde порнїаѕ параdеле; ші локалѕл de пъѕtpat ѕнелtеле, ші чл: а ле цеpemoniaлѕлѕї. [πομπεύω].

Πομπεύεσκε, поеt: în локѕ de ἐπόμπευε.

Πομπεύς, έως (ὁ), петрекътopѕ, însoцitopѕ de чінева,=Πομπός. 2) (маї поѕ) însoцitopѕ de парадъ. [πομπή].

Πόμπευσις, εως (ἡ),=Πομπεία, însoцipe de парадъ [ші

Πομπευτὴρ (ὁ), поеt: în локѕ de πομπευτής. [πομπεύω]. [de ѕnde

Πομπευτήριος (ὁ, ἡ), кѕвenitѕ, saѕ îndemînatikѕ, поtpivitѕ ла парадъ,

Πομπευτής, οῦ (ὁ), însoцitopѕ de парадъ. 2) însoцitopѕ de чінева ка кълъѕzѕ, saѕ de конвоїѕ. [din

Πομπεύω, biit: -εύσω, (арх: ші поеt:) însoцeskѕ, saѕ петрекѕ пе чінева ка кълъѕzѕ, saѕ de конвоїѕ. »Αὐτὸς μὲν πόμπευον„. Od: N: (ші фіг:) "Ἑρμοῦ τέχνην πομπεύω„. Sof: 2) (обіч:) мергѕ în (saѕ însoцeskѕ) парадъ, (ші în рома) tpiѕmfѕ, (Тѕрч:) fakѕ алаїѕ; (de ѕnde 3) (прін întinд:) ѕm вlѕ mîndpѕ ші înfîmfatѕ. 4) екѕпѕїѕ în веdepea tѕtѕлор, daѕ de faцъ saѕ în пѕвлікѕ; (în sensѕ de ръѕ кѕ ак: кѕ преп:) batжокореskѕ, окъръѕkѕ (везї πομπεία); (în цен:) печіnsteskѕ. «Ἐντεῦθεν καὶ πομπεύειν λέγομεν τοὺς κακόν τι δράσαντας, καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς μεθ' ὕβρεως ἀγομένους». Sхл: Грг: [ші

Πομπέω, поеt: (foapte pap) în локѕ de πομπεύω. [din

Πομπὴ (ἡ, [πέμπω] порніре, tpimitepe; Dѕmnezeeaskъ înѕѕfлape 2) însoцipe (spre чіnste saѕ апъраре), (Франц:) escorte, cortége. 3) (партік:) релiцioaѕъ цеpemonie, saѕ парадъ în чіnstea вре ѕнѕї zeѕ, saѕ омѕ,(în Poma) tpiѕmfѕ, Тѕрч:)алаїѕ. "Πομπὴν ἄγειν (πέμπειν, κατάγειν, ші чл:)». Лкѕ: 4) în цен:) помпъ, мъреціе, falъ, лѕкѕѕ, (Франц:) faste, parade, pompe. [de ѕnde

Πομπικὸς, ἡ, ὀν, помпоѕѕ, faлнікѕ, tpiѕmfaлѕ. «Λόγος—». Лкѕ: [de ѕnde

Πομπικῶς, adв: кѕ кіпѕ помпоѕѕ; spre faлъ.

Πομπίλος (ὁ), (прінч:)=Πομπός; (їар партік: наѕt:) kondѕкътopѕ; (de ѕnde) ѕnѕ felѕ de пеште, че însoцеште коръвііле saѕ кіцїї. [ші

Πόμπιμος, η saѕ ος, ον, kontpiвѕitopѕ, saѕ înлesnitopѕ ла порніре.«Κώπη – „. Sof: «Δαίμων —„. Лкѕ: sѕвt а кърѕїа повъцѕіре se порнеште чінева (везї ші πομπαῖος). 2) de tpimis, поtpivitѕ ла порніре, însoцipe, петречере, ші чл: 3) (пас:) tpimisѕ ла чінева. «Τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον„. Sof: [ші

Πόμπιος, α, ον,=Πομπικὸς. [din

Πομπὸς (ὁ, ἡ), порнitopѕ (însoцitopѕ, петрекътopѕ) de чінева; кълъѕzѕ. 2) tpimisѕ ѕndeва кѕ opdine (sъ dѕкъ, saѕ sъ zікъ чева), tpimisѕ, парламеntapѕ. [πέμπω].

Πομποστολέω -ῶ, biit: -ήσω, порнeskѕ парадъ, saѕ кѕ парадъ. 2) însoцeskѕ floтъ, saѕ кораbie. [πομπός, στόλος].

Πομφολυγέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѕ въшічї ка апа, кînd ферве. [ші

Πομφολυγηρὸς, ά, ὸν,=Πομφολυγώδης. [ші

Πομφολυγίζω, biit: -ίσω,=Πομφολυγέω. 2) мъ ѕмплѕ de въшічї. [πομφόλυξ].

Πομφολυγοπάφλασμα (τὸ), ком: въшікъ de апъ колкоtind, saѕ колкъitѕръ de въшічї. [πομφόλυξ, παφλάζω].

Πομφολυγόω -ῶ, biit: -ώσω, префакѕ чева în въшічї. [ші

Πομφολυγώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о въшікъ; saѕ каре faче въшічї. [πομφόλυξ].

Πομφολυγωτὸς, ἡ, ὸν, ѕmflatѕ ка о въшікъ. «Περόνη—». Mtmt: Пал: кѕ гъmъліе ла къпъtіїѕ. [πομφολυγόω].

Πομφολύζω, viit: -ύξω, fakȣ̆ въшічĭ ка апа, кînd ferве, колкоteskȣ̆; (poet:) колкъĭȣ̆, isворъskȣ̆. «Ἐκ δ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γλεφάρων—». Пind: [din

Πομφέλυξ, υγος (ἡ), въшікъ de апъ. 2) (fir:) op че seamънъ a въшікъ; (ĭap partik:) вȣрікȣл павъzeĭ (алt: ὀμφαλὸς). 3) o гъteaлъ femeĭaskъ de капȣ̆. 4) floapea zin гȣлȣĭ (minчinosȣлȣĭ apцintȣ̆-viȣ̆), че se лipeште пе капакȣл ші перецiĭ tonitoapeĭ. [πομφός]

Πομφολύσσω, viit: -ύξω,=Πομφολύζω.

Πομφὸς (ὁ), [πέμφιξ] въшікъ, (Fpanц:) pustule. «Πομφῶν ὡς ὑπὸ κνίδης καταπίμπλαται». Іпкр:

Ποναθῇ, Dop: în локȣ̆ de πονηθῇ, a 3: sinr: пеps de пas: nex: de sȣп:, ші

Πονεῦμες, Dop: în локȣ̆ de πονοῦμεν, îm: прez: xot: ал лȣĭ...

Πονέω -ῶ, viit: -ήσω, ші έσω, (tpe: de кȣ: πεπόνηκα, ші чл:) (fъpъ kazȣ̆) мȣнчеskȣ; osteneskȣ̆, овоseskȣ̆; (прінч:) simцȣ̆ dȣpepe; (кȣ ак: sinr: saȣ̆ кȣ преп:) мъ doape вpe o napte a tpȣпȣлȣĭ; (fir: în цеп:) sîntȣ̆ în pea stape, пътimeskȣ̆, мъ aflȣ stpimtopatȣ̆; (desnpe neînsȣfл:) sîntȣ̆ пȣtpedȣ̆, stpikatȣ̆; (кȣ ак: прin întind:) лȣкpezȣ̆ fakȣ̆; прin лȣкpape aronisеskȣ̆; (кȣ ак: кȣ преп: mi pap noet: кȣ цеп:) мъ îndeлetnічeskȣ̆ ostenind ла чева; (pap stpъm:) прічinȣĭeskȣ̆ dȣpepe; ръneskȣ̆; (în цеп:) sȣпъpȣ̆. «Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην„. Гnom: «Τὰ χρήματα, ἃ ἡμεῖς ἐπονήσαμεν». Ksn: кȣ osteneaлъ amȣ̆ aronisit. (ші de sine пas:). «Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν, ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις». Anкp: (ші кȣ ак: кȣ преп:) «Ἐκ καταῤῥου κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ἐπόνεεν». Іпкр: (ші ел:) «Οἱ μὲν ὀδόντα πονοῦντες ἢ δάκτυλον». Пл: ші (аssол:). «Τὰ πεπονηκότα τοῦ στρατοῦ». Лks: (ші desnpe neînsȣfл:) «Στύλου πονήσαντος ὑπὸ χρόνου». Stp: пȣtpezitȣ̆, ші stînd sъ kazъ. (ші stpъm:) «Οὔ με πονεῖ». Пind: пȣ мъ sȣпъpъ, пȣ 'mĭ adȣче osteneaлъ. (ші аssол:). «Τὸ κέντρον πονεῖ τὸ τῆς μελίσσης». Anкp: (ші miж: noet:) "Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο». Іл: B. (ші кȣ ак:). «Εἴδατα, ὅσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ πονέονται„. Ткр: «Σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα». Іл: 1. 'шĭ a sъвîpшit кȣpînd tpeвiле. (ші кȣ преп:). "Οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην». Om: «Περὶ δόρπα πονέοντο». Іл: Ω. (ші кȣ цеп: pap). Κείνων πεπόνησο». Ap: (ші кȣ dat: opr:). «"Οπλα ("Αγγεα), τοῖς ἐπονεῖτο„. Om: (ші аssол:) «Πονεύμενος». Om: în локȣ̆ de μαχόμενος (ші пas:). «Ἱερὰ πεπονημένα».Ткр: «Ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονημένος εἴη». Ткр: înвъцatȣ̆, denpinsȣ̆, [πόνος]. [de ȣnde

Πόνημα (τὸ), лȣкpȣ sъвîpшitȣ̆, лȣкpatȣ̆ кȣ osteneaлъ; (ші fir:) skpisȣ̆ прозaikȣ̆, saȣ̆ поemъ.

Πονημάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πόνημα.

Πονήρευμα (τὸ), fanтъ pea ші віклeanъ. [din

Πονηρεύω, ші (miж: кape este ші maĭ întpeв:) -εύομαι, viit: -εύσω, -σομαι, sъвîpшeskȣ̆ pеле, вікленe fante, мъ noptȣ̆ ръȣ̆ saȣ̆ віклeneште, sîntȣ̆ netpeвnikȣ̆. 2) (fir: desnpe ръnĭ) mepгȣ̆ în maĭ ръȣ̆, oвpinteskȣ̆; (ȣne-opĭ) пъtimeskȣ̆. «Τοῖς κατὰ νῆστιν πονηρευομένοις». Pȣf: [ші

Πονηρία (ἡ), ръȣtate, віклeнie, netpeвnічie; (ȣne-opĭ) fanтъ pea,=Πονήρευμα. [πονηρός].

Πονηροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtopȣ̆ ла ръȣ̆, saȣ̆ de pеле. [πονηρὸς, διδάσκαλος].

Πονηροκάρδιος (ὁ, ἡ), чел кȣ inimъ pea, saȣ̆ ръȣ̆ ла sȣfletȣ̆. [πονηρὸς, καρδία].

Πονηροκρατέομαι -οῦμαι, viit: -θήσομαι, sîntȣ̆ stъпînitȣ̆ de ръĭ. [ші

Πονηροκρατία (ἡ), stъпînipe, пȣtepe a ръiлop. [πονηρὸς, κράτος].

Πονηρολογία (ἡ), ворвipe pea, netpeвnikъ, saȣ̆ desnpe pеле. [πονηρὸς, λόγος].

Πονηρόπολις, εως (ἡ), opaшȣ̆ de ръĭ, saȣ̆ netpeвnічĭ oamenĭ. (аша a пȣmit Filinȣ̆ Maчedonianȣл ȣпȣ̆ opaшȣ̆ ал Тpaчieĭ, ȣnde мъpцinise пе тоцĭ ръi din statȣл sъȣ̆). [πονηρὸς, πόλις].

Πονηρός, ά, όν, (dȣпе ziч:) прічinȣitopȣ̆, saȣ̆ плinȣ̆ de osteneaлъ ші tікълошie, osteniчosȣ̆, sъпъpъtopȣ̆; tікълоsȣ̆ (de ȣnde мȣлt-мȣнчitȣл Еpкȣлȣ̆ se ziче πονηρότατος de Esiodȣ̆; întp' ачeastъ însemnape ĭa tonȣл ла antepenȣлtimъ Еолічеште dȣпе rpam:) «Ὦ πόνηρε» Apstf: tікълоase. 2) (овіч:) ръȣ̆, de pea пъpъвipe, destpъmatȣ̆, ші чл: (vezĭ ші μοχθηρός). «Κρεῖττον εὐήθη δοκεῖν ἢ πονηρὸν εἶναι„. Dm: «Πόνῳ πονηρὸς». Apstf: foapte netpeвnikȣ̆; (maĭ кȣ deosевipe) «Πονηρός». Bis: dȣxȣл чел ръȣ̆, diавoлȣл. (desnpe doвit:) «Πονηρὸν ἱππάριον». Лks: npostȣ̆ калȣ̆, de nimikȣ̆. «Πονηρὸν θηρίον». Dm: fъкъtoape de ръȣ̆. (desnpe лȣкp:). «Σῶμα πονηρὸν». Лks: slъвъnorȣ̆, вeteaгȣ̆. «Κόμμα πονηρὸν». Apstf: monetъ minчinoasъ (калпъ). «Ὕδωρ πονηρὸν». Лks: rpea. «Πονηρὰ τὰ πράγματα».

Dm: în pea, în проаstъ stape. (ші ел:) «Πονηρὰ πράττων». Лкs: кървіа її мерг ръв тrевіле. (ші în локв de adв:) «Πονηρὰ βλέπειν». Dskp: a se вїta кв pea, selвatікъ къвtъtвръ. [πόνος].

Πονηρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кв окїв ръв, deokitopв (nismaшв). [πονηρὸς, ὀφθαλμός].

Πονηρόφιλος (ὁ, ἡ), npieteнв, їввitopв de ръї оameнї. [πονηρὸς, φίλος].

Πονηρῶς, adв: ръв; (ші пароks:) Πονήρως, în проаstъ, în pea stape, tікълошеште. «Πονήρως ἔχει». Лкs: se aflъ în pea stape; (despre воалъ) este греѕ волнавв. "Πονήρως πράττει». Лкs: нв 'ї мерг віне tревіле. [πονηρός].

Πόνησις, εως (ἡ), лвкрape, мвнчіpe, оstenipe, овоsipe. [ші

Πονητέον, nosit: ал лвї πονέω. [ші

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitв, îndemînatікв, saв воitopв de a лвкра, a мкнчі, a оsteni. [πονέω].

Πονιάω -ῶ, глs: în локв de πονέω.

Πονικὸς, ἡ, ὸν, =Πονητικὸς, їввitopв de osteneaлъ. [ші

Πονόεις, εσσα, εν, noet: osteniчosв, adвкъtopв de мвлtъ osteneaлъ. [πόνος].

Πονοπαίκτωρ, ορος (ὁ), noet: кape se жоакъ кв (ape întpв nimікв) osteneлеле. [πόνος, παίζω].

Πόνος (ὁ), [πένω, πένομαι, noate în afin: ші кв ποινή] osteneaлъ, мвнкъ, лвкpape osteniчoasъ; лвптъ; (partік:) вътъліе. «Ἐν δὲ τῷ πόνῳ τούτῳ ἀπέθανον πολλοί τε καὶ ὀνομαστοί». Ep: (în ціен:) anevoinцъ; necazв; kinв; nenopoчipe, tікълошіе; (вne-opї) = Ἄλγος, dвpepe; (npin întind:) a-гoniseaлъ npin мвнкъ. «Τῶν ἐμῶν ὀδυνῶν πόνον». Евр: (pap:) eклipsв de soape saв лвпъ; (вne-opї) în локв de πόθος, dopв. Ἡ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι». Iл: B. dopeште. «Πόνον ἔχειν».Om: ші Ткр: =Πονεῖν, a osteni, a se лвпta. «Πόνον τιθέναι τινί». Es:=Πόνον παρέχειν». a adвчe anevoinцe.

Ποντάρχης, ші Πόνταρχος, ου (ὁ),=Ποντοκράτωρ, stъnînitopв de мape. [πόντος, ἄρχω].

Ποντιὰς, ἀδος (ἡ), noet: în локв de ποντία, мapitimъ, de мape. [ші

Ποντίζω, виit: -ίσω, noet: în локв de καταποντίζω, кв fвndв în мape. [ші

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, de мape, мapinв; (овіч:) чел din Понtвл Евksinв. «Ῥίζα ποντική„. med: ревентвл. "Δένδρον ποντικόν„. Лкs: алвнв. (ші ел:) "Ποντικὰ (se înц: κάρυα)„. Лкs: алвне. [ші

Ποντίλος (ὁ), вnв felв de пеште de мape. (vezї ναυτίλος, ші πομπίλος). [ші

Πόντιος, α saв ος, ον, чел din мape, мapinв. «Ἅλς ποντία„. Евр: [πόντος].

Πόντισμα (τὸ), лвкрв квfвndatв în мape. [ші

Ποντιστής, οῦ (ὁ), pap în локв de καταποντιστής, квfвndътopв în мape. [ποντίζω].

Ποντοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), [πόντος, βάπτω] кв fвndatв în мape.

Ποντόβροχος (ὁ, ἡ), noet: [πόντος, βρέχω] моїatв în мape.

Ποντογένεια (ἡ), noet: fem: ал лвї...

Ποντογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: пъsквtв din мape (enit: ал Венереї). [πόντος, γένος].

Ποντόγονος (ὁ, ἡ), = Ποντογενής. [πόντος, γόνος].

Ποντόθεν, adв: noet: din мape. [πόντος].

Ποντοθήρης, ου (ὁ), noet: Ion: вînътopв în мape, neskapв. [πόντος, θήρα].

Ποντοκράτωρ (ὁ, ἡ),=Ποντομέδων, stъnînitopв de мape. [πόντος, κράτος].

Ποντοκύκη (ἡ), [πόντος, κυκάω] мвїере tвpвврътoape ка мapea.

Ποντομέδουσα, ης (ἡ), noet: fem: ал лвї

Ποντομέδων, οντος (ὁ), noet: [πόντος, μέδω] împъpatв, stъnînitopв de мape. (enit: ал лвї Neптвнв). [πόντος, μέδων].

Ποντοναύτης, ου (ὁ), noet: în локв de ναύτης, мapinapв. [πόντος, ναύτης].

Πόντονδε, adв: noet: ла (кътpe) мape.

Ποντοπλάνητος (ὁ, ἡ), кape se ръtъчеште пе (околеште felвpite) мърї. [πόντος, πλανάομαι].

Παντοπλάνος (ὁ, ἡ), = Παντοπλάνητος. [πάντος, πλάνη].

Παντοπόρεια (ἡ), noet: fem: ал лвї ποντοπόρος.

Ποντοπορεύω, виit: -εύσω, ші

Ποντοπορέω -ῶ, виit: -ήσω, кълъtopeskв пе мape. [ші

Ποντοπορία (ἡ), =Θαλασσοπορία. [din

Ποντοπόρος (ὁ, ἡ), кълъtopв пе мape. «Ναῦς—». Om: «Ναύτης—». Епгр: [πόντος, πόρος].

Ποντοποσειδῶν, ῶνος (ὁ), кom: în локв de ποντομέδων. [πόντος, Ποσειδῶν].

Πόντος (ὁ), [în afin: кв βένθος] лвчівл мърїї; (în цен:) мapea. «Ὁ Εὔξεινος πόντος». Понtвл евksinв, saв мapea neагръ; (partік: npin întind:) провінціа Понtвлвї; (fir:) мвлціме nenвмъpatъ. «Χρυσίου—„. (Fenks: în) At:

Ποντοστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înквнвnatв

(околitȣ, înконжȣratȣ) de маре. [πόντος, στέφω].

Ποντοτίνακτος (ὁ, ἡ), поеt: [πόντος, τινάσσω] isвitȣ de валȣріле мъріĭ, църтȣрашȣ.

Ποντοφάρυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), înгriцitoape de маре; (ком:) mînкъчоsȣ,=Ποντοχάρυβδις. [πόντος, φάρυγξ].

Ποντόφι φιν), поеt: în локȣ de πόντου, saȣ πόντῳ.

Ποντοχάρυβδις, εως (ἡ), поеt: харiвdis, saȣ înгriцitoape de маре; (ком:) mînкъчоsȣ, nesъцiosȣ (fъръ fȣndȣ). [πόντος, χάρυβδις].

Ποντόω -ῶ, вiit: -ώσω, fакȣ (префакȣ чева în) маре, потопескȣ. [πόντος].

Ποοφάγος (ὁ, ἡ),=Ποηφάγος.

Ποπάνευμα (τὸ), поеt: [ποπανεύω] în лолокȣ de...

Πόπανον (τὸ), [πέπτω]=Πέμμα, пръжiтȣръ, saȣ ȣнȣ felȣ de пitъ латъ, sȣвцiре шi polȣndъ (прiнч:) de ofepit în жертfъ.

Πόπαξ, interiекц: вȣitъt: =Πόποι, шi Πύπαξ.

Ποπὰς, άδος (ἡ), рар în локȣ de πόπανον.

Ποπίζω, вiit: -ίσω, [imit:] stpirȣ ка пȣпъzа.

Πόποι, шi (рар) Ποποῖ, interiекц: вȣitъt: (овiч:) «Ὦ πόποι, saȣ (дȣпе алцiĭ) ὦ πόποι». Om:=Ὦ θεοὶ, о zeiлор! (каре în лiмва Dpiопiлор se нȣмiаȣ πόποι) [маĭ провав: în afin· кȣ παπαὶ] ваĭ! Dȣmnezeвле! шi чл:

Ποππύζω, вiit: -ύσω, [imit: de ачi] пȣпȣ, saȣ fакȣ кȣ гȣра ȣнȣ sȣnetȣ asemenea кȣ ал sъpȣtъpiĭ; mînгfiĭȣ калȣл кȣ ȣнȣ astfeл de sȣnetȣ din вȣze; stpirȣ, кемȣ пе чiнева съ вie (прiнч: прекȣm se stpirъ гъiнеле, saȣ кȣm se bestesк întpe dînшiĭ amopezaцiĭ); fакȣ din вȣze пst, пst; saȣ лаȣдȣ ка кȣ плеsпipea din палме; опpескȣ tpъsпетȣл (прекȣm овiчнȣiаȣ, шi înкъ овiчнȣiesк а fаче цъpaniĭ, кînd тȣпъ). «Κἂν ἀστράψῃ, ποππύζουσιν. Apstf: (în Ткр:) кîntȣ din чimпoiȣ, вȣчiȣmȣ, saȣ tiлiпгъ. "Καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν». Ткр:

Ποππυλιάζω, вiit: -άσω, шi

Ποππύσδω, Dop: în локȣ de ποππύζω. [de ȣнde

Πόππυσμα (τὸ), шi Ποππυσμὸς (ὁ), sȣnetȣ fъкȣtȣ din вȣze пentpȣ mîпгfiiepe de калȣ, кетаре, аплаȣдаре, шi чл: «Δίδαγμα δὲ ἐστὶ τοῦ (ἵππου) καὶ τὸ ποππυσμῷ μὲν πραΰνεσθαι». Ksn:

Πορδακὸς, ἡ, ὸν, вȣлг: saȣ греш: în локȣ de παρδακός.

Πορδάλεος, α, ον, поеt: în локȣ de παρδάλεος, 2) (Лкsfn:) въшiпоsȣ; пȣtȣpоsȣ.

Πορδαλιαγχὲς, поеt: în локȣ de παρδαλιαγχὲς. [din

Πόρδαλις, εως (ἡ, шi ὁ), поеt; în локȣ de πάρδαλις.

Πορδὴ (ἡ), [πέρδω] въшiпъ. [de ȣнde

Πόρδων, ωνος (ὁ), въшiпоsȣ; пȣtȣpоsȣ; пеpȣшiпаtȣ.

Πόρε, поеt: а 2: sinг: пеps: de порнч: saȣ în локȣ de ἔπορε, а 3: sinг: пеps: de пех: ал хоt: πόρω.

Πορεία (ἡ), tpечере; ȣмвлеtȣ, мерцере; кълъtopie; (акt:) tpечере прintp' о stpîmtoape de апъ; (fir:) кiпȣ de вiацъ, пȣptape. [πορεύω].

Πορεῖν, пех: 2: de inf: ал пеintp: πόρω =πορεύω («Πῶς ἄν τις τὸν Θησέα δεῦρο πόροι».; Sof:). saȣ (маĭ des) даȣ мiжлокȣ de чева, înлеsпескȣ, къпȣiескȣ чева. «Πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησι τιμὴν ἕπεσθαι,,. Ιλ: I: (везĭ шi πέπρωμαι).

Πορεῖον (τὸ), машiпъ de а порпi, а tpansпоpta чева (везĭ шi πόριον); (fir:) келтȣiалъ de dpȣмȣ. [шi

Πόρευμα (τὸ), кълъtopie fъкȣtъ. [din

Πορεύομαι, везĭ πορεύω. [din

Πορεὺς, έως (ὁ),=Πορθμεύς.

Πορεύσιμος, ος шi (рар) η, ον, пе каре, saȣ прiп каре поаte чiпева съ меаргъ, съ tpеакъ, saȣ съ ȣмвле, de кълъtopit. 2) аплекаtȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла кълъtopipe. [din

Πόρευσις, εως (ἡ), Sхл: în локȣ de πορεία, tpечере, шi чл:

Πορευτέον, поsit: ал лȣĭ πορεύομαι. [шi

Πορευτικὸς, ἡ, ον, ȣмвлъtopȣ, saȣ овiчнȣitȣ (fъкȣtȣ din паtȣpъ) а ȣмвла. [шi

Πορευτὸς, ἡ, ὸν, tpекȣtȣ, saȣ пȣtinчоsȣ de а se tpече, tpansпоpta. «Πῦρ πορευτόν». Esхл: аpпiпsȣ din мȣпte în мȣпte пentpȣ pesпîndipe de înкȣпошtiпцаре. 2) (ȣпеорĭ) прiп каре а tpекȣt, saȣ поаte tpече чiпева,=Πορεύσιμος. [din

Πορεύω, [πόρος] вiit: -εύσω, (маĭ de мȣлte орĭ поеt:) tpекȣ, saȣ порпескȣ, dȣкȣ пе чiпева ȣпdева. «Ποῖ με πορεύσεις»; Еѵр: "Τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι,,. Плt: «Νέσσου, ὅς τὸν ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε,,. Sof: (шi despre пеînsȣfл:) «Πατρὶ ἐπιστολὰς πόρευσαν,,. Sof: 2) поеt: în локȣ de πορίζω, даȣ мiжлоаче, înлеsпескȣ, къпȣiескȣ, saȣ прокȣрȣ «Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν». Еѵр: 3) (рар ел: saȣ пеstp:) мергȣ, ȣмвлȣ, кълъtopескȣ; (miж: кȣ ак: кȣ преп:) tpекȣ, мъ dȣкȣ

ѕndeвa; (кѕ цеп: кѕ преп:) віѕ de ѕndeвa. «Πορεύεσθαι σφοδρῶς ἀναγκάζουσα». Ksn: «Πορευθεὶς εἰς Δελφούς». Ksn: "Ἐβουλεύοντο τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατά γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν πορεύεσθαι». Ksn: «Μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρός τοὺς„... Iskp: «Τὰ δύσβατα πορεύεσθαι». Ksn: (ші кѕ цеп: saѕ dat: кѕ преп:) «Παρὰ βασιλῆος πορευόμενοι». Ep: «Ἐὰν παρακαλέσωσί σε ἀσεβεῖς λεγοντες, ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν,.. μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν». Skp:

Πορθέω -ῶ, [πέρθω] віit: -ήσω, прадѕ, жъфѕіеskѕ, пѕstiezѕ. «Πόλιν («Τεῖχος, «Χώραν) —„ Лкs: (ші fir:) «Κόρας βίᾳ πορθουμένας». Eѕp: siлѕindѕ se, пеvinstindѕ se. (ші пas:) «Πεπόρθημαι„. Плt: m' amѕ пръпъdit. 2) înpresoрѕ четаte. "Τοὺς καταφυγόντας εἰς τὸ τεῖχος διώξαντες ἐπόρθησαν». Diod: [de ѕnde

Πόρθημα (τὸ), придътѕръ, saѕ прадъ. 2) = кѕ..

Πόρθησις, εως (ἡ), придаре, жъфѕіре, пѕstiіре de орашѕ, ші чл: [ші

Πορθητὴς οῦ (ὁ), придътоpѕ, жъфѕіtoрѕ; віpѕіtоpѕ. [de ѕnde

Πορθητικὸς, ἡ, ὸν, аплекаtѕ, saѕ îndemînatікѕ ла придаре.

Πορθήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локѕ de πορθητής.

Πορθμεία (ἡ), a трече пе кълъторі dinколо песtе маре saѕ pîѕ. [ші

Πορθμεῖον (τὸ), вадѕ, пе ѕnde трече чinева, stpîmtoаре de маре, saѕ pîѕ. 2) баркъ, лѕntpe, каікѕ, че слѕжеште ла треччере de pîѕ, ші чл: 3) (îm:) плаta, че se дъ пентрѕ тречере de pîѕ, ші чл: [ші

Πόρθμευμα (τὸ),=Πορθμεία, saѕ Πορθμός. [πορθμεύω].

Πορθμεὺς, έως [πορθμὸς], ші

Πορθμευτὴς, οῦ (ὁ), трекътоpѕ кѕ баркъ de кълъторі dinколо de маре saѕ de pîѕ; (în цеп:) каікчіѕ, лѕntpapѕ. [ші

Πορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, кѕвеніtѕ, saѕ îndemînatікѕ ла тречере de апъ кѕ лѕntpea, însѕшіtѕ лѕntpapѕлѕі. [din

Πορθμεύω, віit: -εύσω, [πορθμεὺς] трекѕ (пе алтѕл, saѕ însѕmі) stpîmtoаре de апъ, (ad:) dinколо de маре, saѕ de pîѕ; (поеt: în цеп:) трекѕ прin чева (акt: saѕ nestp:). "Πορθμεύειν πόδα ἢ ἴχνος„. Eѕp: înaintezѕ; (ші ел:) «Τίς ποτ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει»; Eѕp: (ші пas: saѕ mіж:) «Λευκὸν αἰθέρα πορθμευόμενος„. Eѕp: петрекînd; (ѕпе-орі пеѕt:) sîntѕ трекътоpѕ кѕ барка, лѕntpapѕ· «Ὕδωρ Ἀχέροντος πορθμεύειν». Епгр:

Πορθμήϊον (τὸ), Ion: în локѕ de πορθμεῖον.

Πορθμία (ἡ), =Πορθμεία.

Πορθμίδιον (τὸ), dim: ал лѕі πορθμεῖον.

Πορθμικὸς, ἡ, ὸν, =Πορθμευτικός.

Πορθμίον (τὸ),=Πορθμεῖον.

Πορθμὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕі πορθμεῖον, лѕntpiцъ, каічелѕ. 2)=кѕ ..

Πορθμὸς (ὁ), [πόρος]поеt: тречере dinколо (акt: saѕ nestp:); (în прозъ овіч:) локѕ de маре stpîmtѕ, пе ѕnde трече чinева dinколо, вадѕ de трекътоаре; (în цеп:) поpтmѕ, stpîmtoаре de маре (Тѕрч: богазѕ), saѕ de ѕскаtѕ.

Πορίζω, віit: -ίσω, (поеt: ші дѕпе зіч:) deskizѕ (saѕ adѕкѕ ла) dpѕmѕ. «Θεῶν καλῶς πορίζόντων„. Eѕp: (de ѕnde 2) (овіч: fir:) aflѕ, înлesneskѕ mіжлоаче кѕіва, saѕ (mіж:) miemі; (în цеп:) къпѕіеskѕ, saѕ (mіж:) îmі къпѕіеskѕ чева. «Τροφὴν («Τὰ πρὸς τὸν βίον) —». Лкs: "Ἀπὸ τῆς γεωργίας ἄνθρωποι τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται». Ksn: (ші пas:) «Ἐκ τούτου τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις πορίζεται». Ksn: 3) (Matmt: ші Лоц:) skoцѕ конклѕsie (dаре кѕ sokoteaла); dobedeskѕ. [ші

Πόριμος (ὁ, ἡ), чел че аре, saѕ дъ тречере прin чева dinколо,=Πορεύσιμος; (med:) =Διαχωρητικός. «Οἶνος—„. Гал:(de ѕnde 2) (овіч: fir:) чел че аре mіжлоаче, înлesnitѕ, saѕ destoinікѕ a afла кіпѕ, saѕ mіжлокѕ în чева, înлesnitopѕ de mіжлоаче. «Πόριμος αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανος». Eѕp: «Ἄπορα πόριμος». Esхл: Promt: 2) (ѕпе -орі) лesпе de къпѕіt, saѕ de aflat. [ші

Πόριον (τὸ),=Πορεῖον, Πορθμεῖον, лѕntpe, баркъ пентрѕ тречере de оstашi dinколо de апъ, (pîѕ, ші чл:), (Franц:) radeau, ponton. [πόρος].

Πόρις, ιος, (ἡ), (pap) în локѕ de πόρτις.

Πόρισμα (τὸ), ор че îші къпѕіеште чinева, folosѕ, кîштігѕ, ші чл:; (овіч: Matm:) конклѕsie din предоведітъ теоремъ, (Franц:) corollaire. [πορίζω]. [de ѕnde

Πορισματικῶς, adв: în felѕ de конклѕsie.

Πορισμὸς (ὁ), aflape, къпѕіре de mіжлоаче; (în цеп:) dobîndipe,кîштігаре. [ші

Ποριστέον, nosit. ал лѕі πορίζω. [ші

Ποριστὴς, οῦ (ὁ), къпѕіtoрѕ de чева алтѕіа, saѕ лѕіші. «Οἱ λῃσταὶ ποριστὰς αὐτοὺς καλοῦσι νῦν„. Apstf: 2) (партік:) повъцѕітоpѕ despre крештереа веніtѕрілор пѕбліче, saѕ despre ikonomia statѕлѕі, (franц:) financier; (în Atena) însѕрчinatѕл кѕ ачеastъ îngріжіре, (ка акѕм) miniстрѕ de financъ. [ші

Ποριστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікѕ ла къпѕіре лѕіші saѕ алтѕіе de чева, saѕ a-

fлъtорѕ, пъѕкоuitорѕ de miжлоаче. «Τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις„. Ksn: 2) (τόπος, локѕ) înлеsnitѕ ла къпѕіреа, saѕ къпъtареа челор tребѕinuoase. [ші

Ποριστὸς, ἡ, ὸν, къпѕіtѕ, saѕ пѕtinuosѕ a se добіndi. [πορίζω].

Πορκεὺς, έως (ὁ, ἡ), пескѕіtорѕ кѕ кошѕрї de пеште. [πόρκος].

Πόρκης [în afin: кѕ πόρκη], ου (ὁ), черкѕл (верiга), че ціне вîрfѕл ѕѕліцеї înцепенitѕ пе masdракѕ. (везі ші ...

Πόρκος (ὁ), [ἕρκος, ἄρκυς]=κύρτος, кошѕ de пеште, saѕ de пескѕit. 2) At: арх: în локѕ de χοῖρος, [de aчї] поркѕ (ші Лат: porcus). (везї ші πρόξ).

Πορνεία (ἡ), кѕрвіе. [ші

Πορνεῖον (τὸ), локѕ (trактірѕ) de кѕрвъѕріе. [ші

Πορνεύτρια(ἡ), поеt: în локѕ de πόρνη. [din

Πορνεύω, віit: εύσω, fакѕ пе чінева (ѕкоцѕ din minцї) a кѕрвi; (пas:) mъ desfрînezѕ în кѕрвіе. [din

Πόρνη (ἡ), [πέρνημι] (проп: ші dѕпе zіч:) роаbъ кѕmпъраtъ; (de ѕnde овіч:) кѕрвъ. [de ѕnde

Πόρνης, ου (ὁ), поеt: (рар) în локѕ de πόρνος. [ші

Πορνίδιον (τὸ), dim: ал лѕї πόρνη. [ші

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, кѕрвеѕкѕ, saѕ înѕѕшitѕ кѕрвіі. «Πορνικὸν τέλος». Esx: tрівѕtѕл, че плъtіаѕ кѕрвеле.

Πορνοβοσκεῖον (τό), = Πορνεῖον. [ші

Πορνοβοσκέω -ῶ, віit: -ήσω, хрънеѕкѕ (ціѕ tрактірѕ de) кѕрве. [ші

Πορνοβοσκία (ἡ), цінере de кѕрве (пентрѕ спекѕлаціе). [din

Πορνοβοσκὸς (ὁ, ші ἡ), хрънitорѕ (цііtорѕ de tрактірѕ) de кѕрве. [πόρνη, βόσκω].

Πορνογενὴς, έος, ші Πορνογέννητος (ὁ, ἡ), fъкѕtѕ, пъѕкѕtѕ din кѕрвіе. [πόρνη, γείνω, saѕ γεννάω].

Πορνογράφος (ὁ, ἡ), zѕгръвitорѕ de кѕрве; saѕ ѕкріitорѕ despre dînsele, віографѕ de кѕрвеле челе веstite. [πόρνη, γράφω].

Πορνοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), înвъцъtорѕ de кѕрвіе, saѕ de кѕрве, (Тѕрч:) пеzевенгїѕ; (прін întind:) desъвîршitѕ întр' ачеаstъ demoраліsaціе. [πόρνη, διδάσκαλος].

Πορνοκοπία (ἡ), пеконtепitъ петрече кѕ кѕрве. [din

Πορνοκόπος (ὁ, ἡ), пеîнчеtat петрекъtорѕ în (datѕ кѕ totѕл ла) кѕрвъѕрії, fоарtе кѕрварѕ. [πόρνη, κόπτω].

Πορνομανὴς, έος (ὁ, ἡ), пеѕѕпѕ dѕпе кѕрве. [πόρνη, μαίνομαι].

Πορνομοιχὴς, έος (ὁ, ἡ), кѕрварѕ ші прекѕрварѕ de o datъ; fоарtе desfрînatѕ în кѕрвъѕріі. [πόρνος, μοιχός].

Πόρνος (ὁ), чел че кѕрвеште, saѕ se кѕрвеште. "Ὥραν ἐάν τις ἀργυρίου πωλῆ, πόρνον αὐτὸν ἀποκαλοῦσι». Ksn: [πέρνημι].

Πορνοσκόπος (ὁ, ἡ), прівitорѕ, окіtорѕ de кѕрве, кѕрварѕ. [πόρνη, σκοπός].

Πορνοσύνη (ἡ), поеt: = Πορνεία.

Πορνοτελώνης (ὁ), ваmешѕ de кѕрве, saѕ лѕъtорѕ de ла stъпînіре прін контрактѕ stрînцереа tрівѕtѕлѕї кѕрвелор; saѕ кѕmпъръtорѕ de вое de a ціпеа tрактірѕ de кѕрве. [πόρνη, τελώνης].

Πορνότριψ, [πόρνη, τρίβω] ιβος (ὁ), = Πορνοκόπος.

Πορνοφίλας, α, Dор: în локѕ de..

Πορνόφιλος (ὁ), ïѕвіторѕ de кѕрве. [πόρνη, φίλος].

Ποροποιέω -ῶ, віit: ήσω, fакѕ, deskizѕ dрѕmѕ, tречере; (med:) deskizѕ порії tрѕпѕлѕї. [ші

Ποροποιΐα (ἡ), fачере de tречере, de dрѕmѕ; saѕ deskidере de порії tрѕпѕлѕї. [πόρος, ποιός].

Πόρος (ὁ), [πείρω] tречере; (овіч:) = Πορθμός, stрimtoаре de апъ, пе ѕnde поате чінева tрече din коло de mаре, saѕ de рîѕ. «Ἰόνιος («Ὠκεανοῦ) πόρος». Пind: ші Es: tрекъtоаре (în Ер: пѕпtе); (маї des) калеа, че ѕрmеазъ овічпѕit кълъtорії пе mаре (прінч: плѕtind пе лînгъ църтѕрї, saѕ tрекind stрimtорї). «Τοὺς τὴν μεσόγαιαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους». Тѕч: пе църтѕ de mаре, asѕпра dрѕmѕлѕї коръвііlор. «Εἶναι γὰρ αὐτοὺς (τοὺς Μεσσηνίους) ἐν πόρῳ μάλιστα τῆς Σικελίας». Тѕч: (în întind:) mареа, лѕчіѕл mъріі. «Πόρους ἁλός». Od: М. (în цеп:) локѕ de tречере, dрѕmѕ; капалѕ, гаѕръ; (de ѕnde партік:) певъzѕtеле гъѕрї a ле tрѕпѕлѕї, [de aчї] порії, прін каре esе ѕѕdоареа; плъmînії (saѕ fіреле, de каре atîрпъ fлѕtѕріі) ѕпор insекtе; (fіг:) кіпѕ, miжлокѕ de a съвîрші чева, (іар прінч:) de a dобîndi челе tребѕinuoase; (de ѕnde în цеп:) вепitѕ. «Πόρον χρημάτων». Ksn: (каре a ші ѕкріs) «Περὶ πόρων». despre венitѕріле пѕвліче але Atепепілор. (ші абѕол:) «Οὐδὲ πόρος ἐφαίνετο τῆς ἁλώσιος». Ер: «Οὐκ ἐδύνατο πόρον οὐδένα τούτου ἀνευρεῖν». Ер:

Πορπάζω, віit: -άσω, =Πορπάω.

Πορπακίζω, віit: ίσω, апѕкѕ ѕкѕtѕл de

mînȣшъ, saȣ de вepira din miжлокȣ de dinъȣntpȣ. || (miж:) mъ apmezȣ кȣ sкȣtȣ. [πόρπαξ].

Πορπακοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noptȣ, цiȣ пaвъza de mînȣшъ (de халкаoa de dinъȣntpȣ). [πόρπαξ, φέρω].

Πόρπαμα (τὸ), Dop: în локȣ de πόρπημα.

Πόρπαξ, ακος (ὁ), mînȣшъ (вepira de dinъȣntpȣ) a sкȣtȣлȣĭ, (алt:) ὄχανον. 2) (în Esp:) o napte a гътелеĭ калȣлȣĭ, (noate) къпецелȣл fpîȣлȣĭ, (Fpanц:) la têtière. [шi

Πορπάω -ῶ, вiit: -άσω, saȣ -ήσω, înкeĭȣ кȣ копкъ saȣ katapamъ. [din

Πόρπη (ἡ), [πείρω] (npinч:) кiotoapea копчеĭ; (în цen:) копкъ; nastъpȣ, шi чл: (вezĭ шi περόνη). [de ȣnde

Πορπηδὸν, adв: în feлȣ de копкъ, saȣ кiotoape.

Πόρπημα (τὸ), хaĭнъ înкeĭatъ кȣ копкъ, saȣ nastъpĭ, (алt:) ἐμπόρπημα. 2) în локȣ de πόρπη. [πορπάω].

Πορπόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Πορπάω. [de ȣnde

Πόρπωμα (τὸ), = Πόρπημα.

Πόῤῥω, adв: în локȣ de πρόσω [în metat: πόρσω], denapte înainte, npea denapte; (pap despre timnȣ) tîpziȣ; maĭ în ȣpmъ; de aчi în коло. «Παρεὼν μάλα σχεδὸν εἴδετο πόῤῥω». Ткр: «Πόῤῥω ποιεῖν, saȣ γίνεσθαι». Лкs: (шi fir:) "Προβαίνειν πόῤῥω μοχθηρίας„. Ksn: «Πόῤῥω δεινῶν». Sin: кȣ ковîршiре. «Μέχρι πόῤῥω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα„. Dm: (шi timn:) «Ἤδη δὲ πόῤῥω τῆς ἡμέρας οὔσης». Esx: «Ὡς δὲ τὴν νύκτα ἠγρύπνησαν, ἐκάθευδον μέχρι πόῤῥω τῆς ἡμέρας». Ksn: «Πόῤῥω τῆς νυκτὸς saȣ τῶν νυκτῶν». Пл: «Πόῤῥω τῆς ἡλικίας„. Ksn: în вîpstъ înaintatъ; (шi aвsoл:) «Πόῤῥω πεπαίνεται». Ткр: tipziȣ. (шi кȣ aptiк:). «Ὁ πόῤῥω». Лкs: denъptatȣ, stpeinȣ; (ȣne-opĭ fir:) нечеркatȣ, neштiitopȣ. «Τὸ πόῤῥω». Лкs: че este denъptatȣ (локȣ saȣ timnȣ). (вezĭ шi πρόσω). [de ȣnde

Πόῤῥωθεν, adв: de denapte; (timn:) de ла înчепȣtȣ, de mȣлtȣ. "Πόῤῥωθεν ἀναγινώσκειν». Пл: «Πόῤῥωθεν ἀρχόμενος». Пл: «Οὐ πόῤῥωθεν». Sin: nȣ de mȣлtȣ. [шi

Πόῤῥωθι, adв: denapte, în denъptape. [шi

Πορρώτατος, η, ον, foapte denъptatȣ. || (neȣt:) Πορρώτατα, adв: în локȣ de ...

Πορρωτάτω, adв: sȣnpл: ал лȣĭ πόῤῥω, foapte denapte.

Πορρώτερος, α, ον, maĭ denъptatȣ || (neȣt:) Πορρώτερον, adв: în локȣ de...

Πορρωτέρω, adв: компар: ал лȣĭ πόῤῥω, maĭ denapte (înainte), (despre локȣ, шi шi timnȣ). "Πορρωτέρω τῆς φήμης προβῆναι». Лкs: a doвîndi maĭ mȣлtъ penȣtaцie. «Πορρωτέρω τῆς ἑβδόμης». Bisep: neste... (шi fir:) «Ἀγαλλόμενοι τῇ νίκῃ ἐδίωξαν πορρωτέρω τοῦ καιροῦ». Ksn: neste mъsȣpъ (вezĭ шi προσωτέρω). (шi кȣ aptiк:). «Ὁ πορρωτέρω». Лкs: чел denъptatȣ maĭ mȣлt. "Τὰ πορρωτέρω». Лкs: = Τὰ περαιτέρω. [de ȣnde

Πορρωτέρωθεν, adв: de maĭ denapte; saȣ de maĭ 'nainte.

Πορσαίνω, вiit: -ανῶ, noet: = Πορσύνω.

Πόρσιον, adв: noet: în локȣ de πορρωτέρω, πορρώτερον. [πόρσω]. [de ȣnde

Πόρσιστα, adв: în лoвȣ de πορρωτάτω, πορρώτατα.

Πορσύνω, [πόρω, πόρσω] вiit: -υνέω -υνῶ, noet: (saȣ pap npoz:) daȣ, къпъiesкȣ; (oвiч:) гътesкȣ; konstpȣiȣ; (în цen:) fakȣ, npiчinȣiesкȣ; съвîршesкȣ; (ȣne-opĭ) îngpiжesкȣ, кaȣtȣ; чinstesкȣ, adopȣ, npeцȣiesкȣ npea mȣлt; (ĭap dȣne Esix:) провокȣ, îndemnȣ, întъpîtȣ, pesкoлȣ. "Πορσύνειν λέχος„. Om: (fp:) a mъtȣpa, a depetiкa natȣл, (în menaжatъ eкspesie) a se înпъptъшi din natȣл кȣiва, ad: a se înnpeȣna tpȣneшte (npiнч: despre кȣpвъ). "Οὐκ εἰμὶ κείνου πορσυνέουσα λέχος». Iл: Г. «Οὔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσαίνουσαι». Aпл: nemъpitate. «Πορσύνειν τὰ τοῦ θεοῦ». Ep: «Θεὸν ὡς πορσυνέουσιν„. Aпл: «Τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυνε». Hind: npeцȣiеште, saȣ цine minte. «Πορσύνειν τὰ ἐπιτήδεια (κακὸν τοῖς πολεμίοις)». Ksn: (шi nas:) «Ὡς δὲ τὸ τοῦ ποταμοῦ οὕτως ἐπορσύνετο». Ksn: s'a ikonomisit. [din

Πόρσω, adв: în локȣ de πρόσω, saȣ πόῤῥω.

Πορτάζω, вiit: άσω, nasкȣ, fatȣ (despre жȣnikъ, saȣ mînzatъ); sъpȣ (кa ȣnȣ вiцeлȣ), sвȣpdezȣ. [πόρταξ].

Πορτάκιον (τὸ), вiцeлȣшȣ, saȣ вiцeлȣшъ. [dim: aл лȣĭ ...

Πόρταξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de πόρτις.

Πορτὶ, npen: (în diaл: Кpet:) în локȣ de προτὶ=πρό.

Πόρτις, [φέρω] ιος (ἡ, шi pap ὁ), вiцea, шi вiцeлȣ; mînzatъ, шi mînzaлȣ; (fir:) fatъ, saȣ fлъкъȣ. «Κεραὴ πόρτις». Opf: чepвoaĭкъ. (вezĭ шi πρόξ).

Πορτιτρόφος (ὁ, ἡ), noet: хpъnitopȣ de вiцeĭ, saȣ îndemînatiкȣ ла пъшȣne de вачĭ «Ἤπειρος — ». Om: Imn: [πόρτις, τρέφω].

Πορφύρα (ἡ), порſіръ, saŭ пѫрпѫръ, ѫnŭ felŭ de skoĭkъ de mape, zeama кърia se întpeвѫinцa de въпsea. 2) пpeцioasa poшie (kîpmîzie) въпsea, чe se fъчea ла чeĭ вeкĭ dintp' aчeastъ кoкiлъ. 3) пînzъ (пpiнч: de лînъ) въпsitъ кѫ порſіръ; (пaptiк:) порſіръ, înпъpъteaskъ manſie; (de ѫnde npinîntind:) înпъpъteaskъ stъпînipe, înпъpъцie. «Πλατεῖα — ». Лкs: poшia вatъ a toцeĭ natpiчiilop Pomeĭ, (Лat:) latus clavus [de ѫnde

Πορφυραῖος, α, ον, пpea pap, saŭ înd: în лoкŭ de πορφύρεος.

Πορφυράνθεμος, шi Πορφυρανθής, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ флopĭ poшiĭ, saŭ въпsitŭ în faцъ порſipie. [πορφύρα, ἄνθος].

Πορφύρειον, saŭ (maĭ кopeктŭ) Πορφυρεῖον (τὸ), лѫкpъtopie de порſіръ, saŭ въпsitopie în faцъ порſipie. [шi

Πορφύρεος, α, ον, шi Πορφύρεος -οῦς, έα ᾶ, εον -οῦν, (кomпap: πορφυρώτερος, -ώτατος) порſipiŭ, saŭ въпsitŭ кѫ порſіръ (poшѫ înкisŭ, mopiкŭ); (пpin întind:) negpѫ, întѫnекosŭ, saŭ въпsitŭ кѫ sînцe. «Πορφύρεος θάνατος». Om: a челѫĭ omopitŭ în pesвoĭŭ; saŭ (simп:) în лoкŭ de μέλας, negpѫ. «Πορφυροῦν ἀντὶ μέλαν· ἐοίκασι γάρ πως ἄμφω τὰ χρώματα· ἐπεὶ ἐγγὺς μελανίας ἐστὶ καὶ τὸ πορφυροῦν». Еѫst: «Κῦμα πορφύρεον». Iл: A. «Ἄλα πορφυρέην» Iл: П. (вeзĭ шi οἴνοψ). [шi

Πορφυρεύς, έως [πορφύρα], шi

Πορφυρευτής, οῦ (ὁ), peskapŭ de порſіръ, saŭ лѫкpъtopŭ de (въпsitopŭ кѫ) порſіръ. [шi

Πορφυρευτικός, ἡ, όν, atingъtopŭ de лѫкpъtopѫл порſipeĭ, saŭ de лѫкpѫл лѫĭ. [din

Πορφυρεύω, шi (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω -εύσομαι, peskѫieskŭ порſipe, saŭ въпseskŭ кѫ порſіръ. [πορφυρεύς].

Πορφυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (maĭ noŭ) în лoкŭ de πορφύρω. [шi

Πορφυρίζω, вiit: -ίσω, sîntŭ кam (вatŭ în) порſipiŭ. [шi

Πορφύριον (τὸ), dim: aл лѫĭ πορφύρα. 2) (ѫne-opĭ) în лoкŭ de πορφυρεῖον. [шi

Πορφυρίς, ίδος (ἡ), вeшmîntŭ порſipiŭ. 2) ѫnŭ felŭ de пasъpe (aлta dekît πορφυρίων). [шi

Πορφυρίτης, ου (ὁ), шi Πορφυρῖτις, ιδος (ἡ), asemenea кѫ порſipa. «Λίθος — ». poшie somaкie [шi

Πορφυρίων, ωνος (ὁ), ѫnŭ felŭ de пasъpe (notîpnike, saŭ paцъ) кѫ чoкѫл шi пiчoapeлe poшiĭ (вeзĭ At: Θ: 368; шi καθαπορφυρίς). 2) ѫnŭ felŭ de kitŭ. шi 3) ѫnŭ felŭ de кapaкatiцъ. [πορφύρα].

Πορφυρόβαπτος (ὁ, ἡ),=Πορφυροβαφής. [шi

Πορφυροβαφεῖον (τὸ), въпsitopie кѫ порſіръ. [шi

Πορφυροβαφής, έος (ὁ, ἡ), въпsitŭ кѫ порſіръ, порſipiŭ. [шi

Πορφυροβάφος (ὁ. ἡ), въпsitopŭ кѫ порſіръ. [πορφύρα, βάπτω].

Πορφυρογέννητος (ὁ, ἡ), пъskѫtŭ în порſіръ (în кameръ de пaлatŭ înnodoвitŭ кѫ порſіръ), (ad:) înпъpъцind tatѫл sъŭ. (вeзĭ πορφύρα). [πορφύρα, γεννάω].

Πορφυροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de felѫл (asemenea) порſipeĭ. [πορφύρα, εἶδος]. [de ѫnde

Πορφυροειδῶς, adв: în felŭ de порſіръ,

Πορφυρόεις, εσσα, εν, noet: în лoкŭ de πορφύρειος, порſipiŭ; (în цen:) apъtosŭ (кa pe вate лa okiŭ). [πορφύρα].

Πορφυρόζωνος (ὁ, ἡ), пѫptъtopŭ de порſipie înчingъtoape. [πορφύρα, ζώνη].

Πορφυρόκαυλος (ὁ, ἡ), (вot:) чел кѫ кotopŭ порſipiŭ (poшѫ). [πορφύρα, καυλός].

Πορφυροκλέπτης, ου (ὁ), fѫpŭ de порſipe (de xaĭne порſipiĭ). [πορφύρα, κλέπτω].

Πορφυρομιγής, έος (ὁ, ἡ), amestekatŭ кѫ fipe de порſіръ. [πορφύρα, μίγνυμι].

Πορφυρόπεζα, ης (ἡ), noet: fem: aл лѫĭ

Πορφυρόπεζος (ὁ, ἡ), чeл кѫ пiчoape (saŭ пe пoaлe кѫ кenape) порſipiĭ. [πορφύρα, πέζα].

Πορφυροπώλης, ου (ὁ), шi Πορφυρόπωλις, ιδος (ἡ), вînzъtopŭ -oape de порſіръ saŭ порſipe. [πορφύρα, πώλης]. [de ѫnde

Πορφυροπωλικός, ἡ, όν, atingъtopŭ de вînzъtopѫл de порſipe. «Πορφυροπωλική», tpeaвa вînzъtopѫлѫĭ de порſipe.

Πορφυρόστρωτος (ὁ, ἡ), aшtepnѫtŭ кѫ порſіръ, saŭ порſipiĭ aшtepnѫtѫpĭ. [πορφύρα, στρώννυμι].

Πορφυροσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), înвpъкatŭ, înnodoвitŭ кѫ порſіръ [πορφύρα, σχῆμα].

Πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, în kontpaк: din πορφύρεος.

Πορφυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakŭ, saŭ въпseskŭ порſipiŭ. [шi

Πορφύρω, вiit: -υρῶ, (пpea pap stpъm:) fakŭ, въпseskŭ чeвa порſipiŭ (Non:); (oвiч:) mъ fakŭ, mъ apъtŭ порſipiŭ; =Πορφυρίζω; (пpin întind:) mъ înnegpeskŭ (пpiнч: кa mapea, кînd înчeпe a se fѫptѫna); (de ѫnde fir:) sîntŭ în neлiniшte, tѫpвѫpatŭ (înвълѫitŭ) de felѫpite rîndѫpĭ; în цen:) mъ rîndeskŭ, înвipteskŭ rîndѫpĭ în mintea mea.

«Καὶ τὺ δε, Κράθι, οἴνῳ πορφύροις,,. Ткр: «Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος κύματι κωφῷ,,. Іл: Ξ: (ші fir:) «Πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρεν,,. Om: «Οὐδὲ τιν' ἄλλον ὀίσσατο πορφύρουσα τοῖον ἔμμεναι,,. Аплп: (bezĭ ші καλχαίνω). [ші

Πορφυρώδης, εος (ὁ, ἡ),= Πορφυροειδής. [πορφύρα].

Πορφυρώματα (τὰ), [πορφυρόω] кърпѕріле порчілор, че se жертїаѕ ін чінстеа Чересеї ші Пepsefoneĭ.

Πόρω, [ін afin: кѕ πείρω ші φέρω] biit: πόρσω, (neх: 2: ἔπορον) neіntp: temat: ал лѕї πορεῖν.

Πὸς, πὴ, πὸν, архаікѕ, ші кѕ totѕл neінтpeв: пропѕме ін локѕ de τὶς (de ѕnde adв: ποῦ, ποῖ, πω, πῃ, ші челе dintp' інселе πόθεν, πότε, ші чл:)

Πόσ', noet: ін локѕ de ποσὶ, dat: ім: ал лѕї ποῦς.

Ποσάκις, ші (noet:) Ποσάκι, adв: інтpeбът: saѕ ін міраре, de кіте орї! "Ποσάκις, ἠθέλησα,, καὶ οὐκ ἠθελήσατε,,! Skp:

Ποσαπλάσιος, α, ον, ші Ποσαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de кіте орї п' атіта, de кіте орї маї мѕлтѕ, saѕ маї маре? респѕнсѕл este, διπλάσιος, τριπλάσιος, індоітѕ, інтреітѕ, ші чл:. [πόσος, ἁπλοῦς].

Ποσαπλῶς, adв: інтpeбът: ін кіте кіпѕрї? saѕ = Ποσάκις.

Ποσάπους, οδος (ὁ, ἡ), de кіте пічоаре (ін інтіндере). [πόσος, ποῦς].

Ποσαχῆ, adв: інтpeбът: ін кіте пърцї, saѕ локѕрї? [ші

Ποσαχῶς, adв: інтpeбът: ін кіте кіпѕрї, saѕ фелѕрї? [neінтp: ποσαχός].

Πόσε, [πὸς] adв: інтpeбът: ѕnde, ін каре парте?

Ποσειδᾶν, ᾶνος (ὁ), Dop: ін локѕ de Ποσειδῶν. [de ѕnde

Ποσειδάνειος, α, ον, Dop: ін локѕ de Ποσειδώνιος.

Ποσειδάων, ωνος (ὁ), noet: ін локѕ de Ποσειδῶν. [de ѕnde

Ποσειδαώνιος, α, ον, noet:ін локѕ de Ποσειδώνιος.

Ποσείδειος, α, ον, = Ποσειδώνιος.

Ποσείδειον (τὸ),=Ποσειδώνιον.

Ποσειδεὼν, ῶνος (ὁ), [Ποσειδῶν] а шаселеа лѕнъ а Aten: (Дек:-Іan:)

Ποσειδεωνὶς, saѕ Ποσειδωνὶς, ίδος (ἡ), nasѕpea лѕї [Ποσειδῶν], nѕмітъ, 'Αλκυὼν (bezĭ зіч:).

Ποσειδήϊος, η, ον, Іon: ін локѕ de Ποσείδειος=Ποσειδώνιος.

Ποσειδῶν, [stpeinѕ] ῶνος (ὁ), (ак: Ποσειδῶνα ші Ποσειδῶ, вок: Πόσειδον) Nenтѕнѕ, зеѕл мърїї. [de ѕnde

Ποσειδώνειος (ιος), α, ον, кѕвенітѕ, saѕ konsfinцітѕ лѕї Nenтѕнѕ. || (sѕbst:) Ποσειδωνία(ἡ),=Ποσειδωνὶς. (ін neѕt:) Ποσειδώνιον (τὸ), (se інц:) (ἱερὸν) templѕл лѕї Nenтѕнѕ, ші Ποσειδώνια (τὰ), (se інц: ἱερὰ) sepбъtoape, saѕ жертfъ ін чінстеа лѕї Nenтѕнѕ.

Ποσειδωνοπετὴς έος (ὁ, ἡ), къзѕтѕ (ad: пробенітѕ) de ла Nenтѕнѕ (ка Διϊπετής). [Ποσειδῶν, πέσω =πίπτω].

Πόσθη (ἡ), пїелчеаоа (маї кѕ sea: de ла капѕл) мемброѕлѕї ценіталѕ бърбътеskѕ; (пріn інтінд:) мемброѕл ценіталѕ ал бърбатѕлѕї, (de ачі noate) пѕцъ. [de ѕnde

Ποσθία (ἡ), ѕрчорѕл (бѕбѕліца), че ese пе марцінеа плеоапелор окїѕлѕї. [ші

Ποσθίον (τὸ), dim: ал лѕї πόσθη. [ші

Πόσθιος, α, ον, кѕвентtѕ ла (атінгъторѕ de) πόσθη (bezĭ зіч:). [ші

Πόσθων, ωνος, ші Ποσθωνεὺς, έως (ὁ), ком: чел кѕ маре мембрѕ ценіталѕ; (ін мінг: пѕміре de мікѕ копілѕ) пѕцоїѕ; (de ѕnde) простѕ, копілъросѕ.

Ποσὶ. dat: ім: ал лѕї ποῦς.

Ποσίδειος, α, ον, ші Ποσιδήϊος, η, ον, Іon: ін локѕ de Ποσείδειος=Ποσειδώνειος. || (sѕbst:) Ποσιδήϊον (se інц: ἱερὸν), templѕл лѕї Nenтѕнѕ.

Πόσιμος, η saѕ ος, ον, =Ποτιμος.

Ποσιπτερνίδες (αἱ) вінеле пічорѕлѕї de лінгъ кълкїїѕ. [ποῦς, πτέρνα].

Πόσις, ιος (ὁ), noet: [πόθος, de ѕnde ші Ітл: sposo] бърбатѕл мѕіеріі, soцѕл; логоdнікѕл; (ін цен: аморезѕл. «Φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ». Sof:

Πόσις, εως (ἡ), бере, saѕ бъѕтѕръ (пріn інтінd:) осnъцѕ. «Ἰλαδὸν συγγίνεσθαι εἰς πόσιν». Ер: «Ἤδη οὖν πόσιος ἐν βάθει ἦμες,,. Ткр: [πόω=πίνω].

Ποσὸς, ή, όν, атітѕ ла кітіме, saѕ мъріме. «Ἐπὶ ποσὸν, saѕ Ἐπὶ ποσόν τι». Лкs: пінъ ла ѕнѕ градѕ, saѕ ла о време, кітва. "Τὸ ποσὸν,,. Лкs: ін локѕ de ἡ ποσότης. [ші

Πόσος, η, ον, [πὸς] інтpeбът: ін кітіме, кітѕ? «Τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη μὴ ἐρωτᾶν, πόσοι εἰσὶν, ἀλλὰ ποῦ εἰσιν οἱ πολέμιοι»; Пл: «Πόσος χρόνος ἐστιν, ἀφ' οὗ ші чл: Skp: (ші фъръ sѕbst:) «Μέχρι πόσου»; Лкs: пінъ ѕnde? saѕ пінъ кінd? «Πόσον ἄπεστι,,; Ksn: «Ἐπὶ πόσῳ (se інц: ἀργυρίῳ)»; Ksn: «Πόσου τοῦτο»; Лкs: «Πόσ' ἄττα,,; Лкs: ка кіте лѕкрѕрї?

Ποσοσύλλαβος (ὁ, ἡ), din kîte silabe komпъsъ? [πόσος, συλλαβή].

Ποσότης (ἡ), kîtime. [шi

Ποσόω -ῶ, biit: -ώσω, [ποσὸς] хotъpъskъ kîtimea, (ad.) kîtъ ape, kostъ, saъ пpeцъieшte вpe ънъ лъkpъ. «Θεῖναι ψήφους, καὶ ποσοῦν αὐτὰς καθ' ἑξακοσίους κατὰ μίαν». Tfp: a sъпosa, kъ fie-kape înfъцiшazъ шase sъte. (шi пas:) «Πεποσωμένος, η, ον, Лks: a kъpъia kîtime este хotъpîtъ.

Ποσσῆμαρ, adв: пoet: kîte (în kîte) ziлe. [πόσσος, ἦμαρ].

Ποσσίκλυτος (ὁ, ἡ), пoet: bestitъ пentpъ îъцeaлa пiчoapeлop. [ποῦς, κλυτὸς].

Ποσσίκροτος (ὁ, ἡ), пoet: tpoпъitopъ, saъ de tpoпъit kъ пiчoapeлe; вънъ de daпцъ. [ποῦς, κρότος].

Ποσσὶν, пoet: în лokъ de ποσὶν, dat: îm: ak лъi ποῦς.

Πόσσος, η, ον, пoet: în лokъ de πόσος.

Ποσταῖος, α, ον, [πόστος] în kîte ziлe? (pes пъпsъл δευτεραῖος, τριταῖος. шi чл.).

Ποστημόριος, α, ον, чeл чe a kîteлea пapte a totълъi faчe? (pespъпsъл, τριτημόριον, πεμπτημόριον, шi чл:) «Ἐκ ποστημορίου κεκληρονόμηκε».; Лks: лa a kîteлea пapte a moшtenit? [πόστος, μόριον]

Πόστος, η, ον, dъпe kiцi aлцii пъmъpatъ? «Πόστον ἔτος ἐστί».; Лks: (pe пъпsъл, πέμπτον, δέκατον, шi чл:). «Πόστον μέρος».; Лks: =Ποστημόριον;

Ποσῶς, adв: întp' o kîtime, op kît; op kъm. [ποσὸς].

Πότ' (ъpm: вok:) шi Πότ (ъpm: τ), Dop: în лokъ de ποτὶ=πρὸς «Πὸτ τῶ». Tkp: in лokъ de πρὸς τοῦ.

Ποτ' (nedef:) în апok: în лokъ de ποτὲ. [шi

Πότ' (întpeв:) în апok: în лokъ de πότε;

Πότα, adв: Eoл: în лokъ de πότε;

Ποτάγορος (ὁ, ἁ), Dop: în лokъ de προσήγορος.

Ποτάγω, biit: -αξῶ, (пex: ποτήγαγον)Dop: în лokъ de προσάγω. [de ъпde

Ποταγωγὶς, ἴδος (ἁ), Dop: în лokъ de προσαγωγὶς (fem: aл лъi προσαγωγεὺς), femeie iskoditoape. (aлцii îndpent: ποταγωγίδης=Προσαγωγίδης).

Ποτ-αείδω, biit: -αεισῶ, Dop: în лokъ de προσᾴδω.

Ποταινὶ, adв: de kъpînd, kъ пъцinъ mai 'nainte. [шi

Ποταίνιος, α, ον, пoet: [ποτὶ=πρὸς, αἶνος] пoъ, пpoaspъtъ; (пpin întind:) din пoъ apъtatъ, пeaъzitъ, пeoвiчпъitъ, ekstpaopdiпapъ (înпpot: de παλαίφατος).

Ποτ-ακούω, biit: -ακουσῶ, Dop: în лokъ de προσακούω.

Ποτ-αμείβομαι, biit: -αμειψοῦμαι, Dop: în лokъ de προσαμείβομαι.

Ποτάμειος, α, ον,=Ποτάμιος.

Ποτ-αμέλγω, biit: -αμελξῶ, Dop: în лokъ de προσαμέλγω.

Ποταμηγὸς (ὁ, ἡ), adъsъ, пъptatъ, плътitъ пe pîъpî. [ποταμὸς, ἄγω].

Ποταμηδὸν, adв: ka ъп pîъ. [ποταμὸς].

Ποταμήϊος, α, ον, Ion: în лokъ de ποτάμειος.

Ποταμηΐς, ἴδος (ἡ), пoet: în лokъ de ποταμία.

Ποταμηπόρος (ὁ, ἡ), пetpekъtopъ de pîъpî. [ποταμὸς. πόρος].

Ποταμήρυτος (ὁ, ἡ), пoet: în лokъ de ποταμόῤῥυτος. 2) [ποταμὸς, ἀρύω] skosъ, лъatъ din pîъ.

Ποταμῆτις (пoate mai вine Ποταμῖτις), ιδος (ἡ, пoet: în лokъ de ποταμία. [шi

Ποτάμιον (τὸ), dim: aл лъi ποταμὸς, pîълeцъ [шi

Ποτάμιος, α saъ ος, ον, de pîъ. [шi

Ποταμίσκος (ὁ), dim: aл лъi ποταμὸς, pîълeцъ. [шi

Ποταμίτης, ου (ὁ), глs:= Ὑδρομαστευτὴς, (Tъpч:) чeштeцiъ. [шi

Ποταμῖτις, ιδος (ἡ), вeзi ποταμῆτις. [ποταμὸς].

Ποταμογείτων, ονος (ὁ, ἡ), вeчinъ (aпpoпiatъ) de pîъ. || (sъвst: fem:) ъпъ feлъ de плantъ de лîпгъ апъ. (Dskp: D: 101:) [ποταμὸς, γείτων].

Ποταμοδιάρτης, ου (ὁ), tpekъtopъ de kълъtopî пe pîъ. [ποταμὸς, διαίρω].

Ποταμόκλυστος (ὁ, ἡ), ъdatъ (пotопitъ) din toate пъpцiлe de pîъ, saъ pîъpî. [ποταμὸς, κλύζω].

Ποταμόνδε, adв: пoet: лa, kътpe pîъ.

Ποταμόῤῥυτος (ὁ, ἡ), kъpгътopъ ka ъпъ (saъ în) pîъ. «Ὕδωρ –». Лks: апъ de pîъ. 2) ъdatъ (adъпatъ) de pîъ, saъ pîъpî. [ποταμὸς, ῥέω].

Ποταμὸς (ὁ), pîъ; (în цeп:) апъ kъpгътoape. [ποτὸν, ἀμάω].

Ποταμοφόρητος (ὁ, ἡ), [ποταμὸς, φορέω] adъsъ, tipitъ лa вaлe de pîъ.

Ποταμόχωστος (ὁ, ἡ), înkisъ, saъ akoпepitъ, saъ fopmatъ de пъmîntъ гpъmъditъ, adъsъ de pîъ. [ποταμὸς, χώννυμι]

Ποτανὸς, ά, ὸν, Dop: în лokъ de ποτηνὸς.

Ποτάομαι -ῶμαι, biit: ·ήσομαι, (пex: ἐπο-

τήθην, tpe: de кѕ: în локѕ de prez: πεπότημαι)=Ἵπταμαι, ѕворѕ.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -απῶς,=Ποδαπὸς.

Ποτ-αυγάζω, шi (miж:) -άζομαι, viit: -ασῶ, -σῦμαι, Dop: în локѕ de προσαυγάζω, -ομαι.

Ποτ-αυλέω-ῶ, Dop: în локѕ de προσαυλέω.

Ποταῶος, α, ον, Dop: în локѕ de προσηῶος.

Πότε; [πὸς] adв: timп: (întpeвъt:) kînd? în че вpeme?

Ποτὲ, saѕ (obiч: enkл:) ποτε, adв: timп: (nedef:) o datъ, întp' o вpeme; ѕne-opî; în sfîpшit. «Ἤδη ποτὲ. "Πάλαι ποτὲ,,. «Ἀεὶ ποτε». Лкs: «Ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ». Лкs

Ποτέδραμε, Dop: în локѕ de προσέδραμε.

Ποτέθηκα, Dop: în локѕ de προσέθηκα, пex: ал лѕî προστίθημι.

Ποτειδᾶν, ἄνος, Dop: în локѕ de Ποσειδῶν.

Ποτένθης, Dop: în локѕ de προσέλθης, a 2: sinг: peps: de пex: 2: ѕвп: ал лѕî προσέρχομαι.

Ποτέομαι, Ion: în локѕ de ποτάομαι.

Ποτέος, α, ον, nosit: ал лѕî πίνω, de въѕt. «βρωτέων καὶ ποτέων». Лѕч:

Ποτ-ερίσδω, Dop: în локѕ de προσερίζω.

Πότερος, [πὸς, ἕτερος] α, ον, kape din doî? «Τυδείδην δ'οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη». Iл: E: || (maî des: neѕt:) Πότερον; шi îm: Πότερα; în локѕ de adв: kape din doъ? че oape? «Πότερον ἐχρῆν ἢ μὴ,,; Iпкр: «Οὐδ' ἔγνω πότερον, τεθνήκαμες, ἢ ζοοὶ εἶμες,,; Tкр: «Πότερον, αὐτὸς ἢ Περικλῆς,,; Пл:

Ποτ-έρχομαι, Dop; în локѕ de προσέρχομαι.

Ποτέρωθεν adв: din kape din amîndoъ пъpцiле? [шi

Ποτέρωθι; adв: în kape din amîndoъ пъpцiле? [шi

Ποτέρως; adв: în kape din amîndoъ kiпѕpiле. [шi

Ποτέρωσε; adв: къtpe kape din amîndoъ пъpцiле? [πότερος].

Ποτ-έχω, viit: -εξῶ, Dop; în локѕ de προσέχω.

Ποτὴ (ἡ), noet: în локѕ de πτῆσις, ѕвopѕ, saѕ ѕвѕpeтѕ. "Ποτῇ, adв: în ѕвѕpeтѕ.

Ποτήγαγον, Dop: în локѕ de προσήγαγον, пex: 2 ал лѕî προσάγω.

Πότημα, pap în локѕ de πόμα.

Ποτηματοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopѕ de въѕтpî. [πότημα, ποιὸς].

Ποτῆμεν, Dop: în локѕ de προσεῖναι, inf: ал лѕî πρόσειμι, viit; -έσομαι.

Ποτηνὸς, ἡ, ὸν,= Πτηνὸς, ѕвѕpътopѕ. || adв: ka o пasъpe. [ποτάομαι].

Ποτὴρ (ὁ), noet: în локѕ de πότης || (sѕвst:)=Ποτήριον. [хъpeлѕ

Ποτηρίδιον (τὸ), dim: ал лѕî ποτήριον, пъ-

Ποτηρίδιος, α, ον, кѕвeniiѕ ла пахарѕ. [ποτήριον]

Ποτηριογλύπτης, ου (ὁ), съпътopѕ de (fлopî пe) пахаpe. [ποτήριον, γλύφω].

Ποτηριοκλέπτης, ου (ὁ), fѕpътopѕ de пахаpe (aшa se întitѕлa o пepdѕtъ noeтъ a лѕî Teokpitѕ). [ποτήριον, κλέπτω].

Ποτήριον (τὸ), пахаpѕ de въѕt. 2) ѕпѕ felѕ de плantъ копъчeпoaсъ (Diskp: Г: 17). (npinч: пeѕt: лѕî ...

Ποτήριος, α saѕ ος, ον,=Πατηρίδιος.[ποτὴρ].

Ποτηριοφόρος (ὁ, ἡ), пѕpтътopѕ, цiitopѕ de пахаpѕ saѕ пахаpe în mînъ. [ποτήριον, φέρω].

Ποτηριοθήκη, шi Ποτηροθήκη (ἡ), tokѕ de пахаpѕ; saѕ локѕ (dѕлапѕ) de пѕs în пъstpape пахаpe. [ποτήριον, θήκη]

Ποτηροπλύτης, ου (ὁ), vasѕ de спълat пахаpe. [ποτὴρ, πλύνω].

Πότης, ου (ὁ), въѕtopѕ, вeцiвѕ. [πόω пeîntp:=πίνω].

Ποτὴς, ῆτος (ἡ), noet: în локѕ de πόσις, шi ποτὸν.

Ποτητὸν, ἡ, ὸν, ѕвѕpътopѕ. "Ποτητὰ,,. Om: пъѕъpiле. [ποτάομαι].

Ποτὶ, пpeп: Dop: în локѕ de πρὸς.

Ποτιάπτω, Dop: în локѕ de προσιάπτω.

Ποτιβάλλω, Dop: în локѕ de προσβάλλω.

Ποτιβλέπω, Dop: în локѕ de προσβλέπω.

Ποτιδέγμενος, η, ον, Dop: în локѕ de προσδέγμενος noet:= προσδεχόμενος.

Ποτιδεῖν, Dop: în локѕ de προσιδεῖν.

Ποτιδέρκομαι, Dop: în локѕ de προσδέρκομαι.

Ποτιδεύομαι, Dop: în локѕ de προσδέομαι.

Ποτιδόρπιος (ὁ, ἀ), Dop: în локѕ de προσδόρπιος.

Ποτειλέω -ῶ, Dop: în локѕ de προσειλέω.

Ποτίζω, [ποτὸς] viit: -ίσω, adъпѕ; (fiг: despre пъmîntѕ шi плantе)=Ἄρδω. "Ὅταν αὐτὰ (τὰ φυτὰ) ὁ θεὸς ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ» Ksп:

Ποτίθει, Dop: în локѕ de προστίθει, saѕ πρόσθες, пpez: saѕ пex: de пopѕпч: ал лѕî προστίθημι.

Ποτικάρδιος (ὁ, ἀ), Dop: în локѕ de προσκάρδιος

Ποτικλίνομαι, Dop: шi noet: în локѕ de προσκλίνομαι.

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, aплекatѕ ла въѕтpъ. [πότης].

Ποτίκρανον (τὸ), Dop: în локȣ de πρόσκρανον, перпъ de капȣ

Ποτικῶς, adв: кȣ disnosiцie, saȣ кiпȣ îndemînatiкȣ ла въȣtȣръ. «Ποτικῶς ἔχω,,. Пл: amȣ аплекаре ла въȣtȣръ. [ποτικὸς].

Ποτιλέγω, вiit: -λεξῶ, Dop: în локȣ de προσλέγω.

Ποτι-μάσσομαι, Dop: în локȣ de προσμάσσομαι.

Ποτιμάστιος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de προσμάστιος.

Πότιμος (ὁ. ἡ), вȣнȣ de въȣt; (шi fir: despre кȣвîntȣ) плъкȣtȣ. [ποτὸς[1].

Ποτιμυθέομαι, -οῦμαι, Dop: noet: în локȣ de προσμυθέομαι

Ποτινίσσομαι, Dop: noet: în локȣ de προσνίσσομαι.

Ποτιπεπτηυῖαι, Dop: noet: în локȣ de προσπεπτωκυῖαι, îm: de tpe: de кȣ: de naptч: fem. ал лȣi προσπίπτω, saȣ dȣпе алцii în локȣ de προσπεπτηχυῖαι din προσπτήσσω (πτώσσω).

Ποτιπτύσσω -ομαι Dop: în локȣ de προσπτύσσω, -ομαι.

Ποτιπηχύνομαι, Dop: noet: în локȣ de προσπηχύνομαι.

Πότις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣi πότης [de ȣnde

Ποτίσδω, вiit: -ιξῶ, Dop: în локȣ de ποτίζω.

Πότισις, εως (ἡ),=Ποτισμὸς [шi

Πότισμα (τὸ), въȣtȣръ datъ snpe adъпаре 2) чеса че se adапъ (гръdinъ, плантъ, saȣ вitъ). 3) în локȣ de...

Ποτισμὸς (ὁ), adъпаре (акt: saȣ nas:). [ποτίζω].

Ποτιστάζω, вiit: -σταξῶ, Dop: în локȣ de προστάζω.

Ποτίστατος, η, ον, кom: sȣпрл: ал лȣi πότης.

Ποτιστὴρ (ὁ),=Ποτιστὴς. [de ȣnde

Ποτιστήριον (τὸ), шанцȣл, прin каpe se adапъ гръdinъ, шi чл:

Ποτιστὴς, οῦ (ὁ), adъпъtopȣ (de планte, saȣ вite); (ȣне-opi)=Κεραστὴς. [шi

Ποτίστρα (ἡ), adъпъtoapе, (ad: локȣ, saȣ васȣ, ȣnde se adапъ вiteле. [ποτίζω].

Ποτισχομένη, Dop: în локȣ de προσχομένη, fem: ал miж: пех: 2 de naptч: ал лȣi προσέχω.

Ποτιτέρπω, вiit: -τερψῶ, Dop: în локȣ de προστέρπω.

Ποτιτρόπαιος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ de προστρόπαιος.

Ποτι-φθέγγομαι, Dop: în локȣ de προσφθέγγομαι.

Ποτιφόριμος, шi Ποτίφορος (ὁ, ἁ), Dop: în în локȣ de προσφόριμος, πρόσφορος.

Ποτιφύομαι, Dop: în локȣ de προσφύομαι.

Ποτιφωνήεις, εσσα, εν, Dop: noet: în локȣ de προσφωνήεις.

Ποτιχρίμπτω, Dop: în локȣ de προσχρίμπτω.

Ποτιψαύω, Dop: în локȣ de προσψαύω.

Πότμος (ὁ), πίπτω] вpodipe, întîmпларе (mai de mȣлte-opi pea), непорочiре; (паptiк: moapte, пeipe (vezi шi μόρος).

Πότνα, noet: în локȣ de ...

Ποτνια, noet: fem: ал (neîntp:) πότνιος, estimaвiлъ, pesnektaлiлъ, sfîntъ; (mai de mȣлte-opi ка о аклам: чinst: de zeiцe) dоamnъ, stъпînъ. «Πότνα θεά». Om: Πότνια μήτηρ. Om: «Λίμνης Τριτωνιάδος ποτνίαν ἀκτάν». Exp: «Πότνια νὺξ... Tкр: (шi sȣпрл:) «Λίνδον ποτνιωτάτην». Лpt: (шi кȣ цen:) «Πότνια θηρῶν Ἄρτεμις,,. Лpt: «Πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων Κυπρογένεια». Пind: (шi ка sȣпрл:) «Πότνα θεάων» Imn: Om: (vezi шi δῖος; шi aвsoл:) «Πότναν ἐμάν,,. Exp: stъstъпîna mea ziчe sлȣга). || Πότνια (mai кȣ seamъ, Чepesa, шi Пepsefona; (шi ла îm:) Eȣmenideле [de ȣnde

Ποτνιάδες (αἱ, noet: Menadeле, Вакантеле (пentpȣ акламацiiле лор). 2 (enit:) Eȣmenideле (ка estimaвiле шi sfinte). [шi

Ποτνιάζομαι, вiit: -άσομαι,=Ποτνιάομαι.

Ποτνιάνακτος, греш: în локȣ de ποντοτίνακτος.

Ποτνίασις, εως (ἡ), шi Ποτνιασμὸς (ὁ), кеmаре în ажȣtopȣ de Zeȣ, ръгъчiȣне (прinч: кȣ плîнцеросȣ гласȣ). [din

Ποτνιάω -ῶ, шi (miж: шi mai întpeв:) -άομαι -ῶμαι, вiit:-άσομαι, кemȣ în ажȣtopȣ (прinч:) zeiцъ, stpirînd, Πότνια, πότνια; (în цen:) porȣ, saȣ кemȣ ажȣtopȣл кȣiва (прinч: кȣ лакръmi шi въiтъpi), mъ плîнгȣ, porȣ [din

Πότνιος, (прinч: întpв: нȣmai ла fem:) estimaвiлȣ, pesnektaвiлȣ, шi чл: (vezi πότνια. [πόθος, ποθεινὸς].

Ποτόδδω, Лак: în локȣ de ποτόσδω.

Ποτὸν (τὸ), въȣtȣръ, saȣ op че se веа; (Iap паptiк: шi noet:) апъ. 2)=Πόσις, веpe. (de ȣnde 3)=Πότος, osпъцȣ. (прinч: неȣt: лȣi ποτὸς).

*

Ποτοπτάζω, noet: Dop: în локȣ de προσοπτάζω.

Ποτὸς, ή, ὸν,=Πότιμος. [шi

Πότος, ου (ὁ), вepe (npinч: de вinȣ); (de ȣnde) osпъцȣ. «Παρὰ πότον». Лкs: ла osпъцȣ, ла masъ. [πόω neîntp:=πίνω].

Ποτόσδω, Dop: în локȣ de προσόζω

Ποττὰν, Ποττὸν, Ποττῶ, Ποττῷ, Dop: în локȣ πρὸς τὴν (τὸν, τοῦ, τῷ) (maĭ корек: desпърцitȣ, πὸτ τὰν, шi чл; вezĭ πότ, шi κὰρ ῥόον, ἀμ πεδίον, шi чл:).

Ποῦ, [πὸς] adв: лок: (întpeвъt:) ȣnde? în че локȣ? (npinч: în stape). «Ποῦ δὲ ἤμην ἐγὼ τότε,,;· Пл: «Ποῦ 'στιν,,;. Apstf: în локȣ de ποῦ ἐστὶν; (шi кȣ цen:) «Ποῦ γῆς; Sof: «Ποῦ τύχης ἕστηκεν,,; Sof: în че stape se aфлъ? (dap шi în mішкаpe). «Ποῦ τοι ἀπειλαὶ οἴχονται»;. Іл: N: (шi кȣ adв:) «Μέχρι ποῦ,,;. Лкs: nînъ ȣnde? saȣ nînъ kînd? (ȣne-opĭ) în локȣ de πῶς; кȣm? кȣm este кȣ nȣtinцъ?. «Ποῦ δὲ παιδείας σοι θέμις μνησθῆναι,,;. Dm: || (енкл:) Πού, шĭ Που nedef: ȣndeва, în oape-кape локȣ; întp'ȣnȣ кinȣ; noate, mi se nape; maĭ, n'anpoane; snpe niлdъ; negpeшit (кȣ oape-кape neeкsnлikaвiлȣ шi maĭ de mȣлte opĭ eponiкȣ emfasȣ). «Εἶπε γάρ που Ὅμηρος». Ksn: «Ἀλλοθί που». Лкs: «Τετταράκοντά που σταδίων». Stp:

Πουγγή (ἡ), [Біz:] [de aчi] nȣnгъ, (Лat:) pugio. [de ȣnde

Πουγγίον (τὸ), dim: nȣnгȣлiцъ; (npinч: Тȣpч:) xamaĭлiȣ.

Πουλὺ, Ion: în локȣ de πολὺ, neȣt: лȣĭ πολύς.

Πουλυβότειρα (ἡ), Ion: în локȣ de πολυβότειρα (asemenea шi toate челе de ла πουλύ).

Πουλὺς, Ion: în локȣ de πολὺς.

Ποῦς, ποδὸς (ὁ), (dat: îm: ποσὶ) niчоpȣ (de omȣ, saȣ de вitъ). «Χωλὸς ἕτερον πόδα». Іл: В. «Ποδὸς λάβε πεσόντα,,. Om: «Ἕλκε ποδοῖιν». Om: «Ξύλινον πόδα». Ep: «Εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Іл: Σ. «Προβαίνειν πόδα». Apstf: «Τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῇ σορῷ ἔχων». Лȣч: «Ἄπιμεν, ἔνθα ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσι». Лȣч: «Βοηθεῖν χειρί καὶ ποδί,,. Плt: «Φεύγειν ὅλῳ ποδί». Fp: în toatъ nȣtepea. (шi înц: sȣвst:). «Φεύγειν ἀμφοῖν». Лкs: (шi fir:). «Ἐκτὸς πηλοῦ (πημάτων шi чл:) πόδας ἔχειν». Fp: a sкъпа din... «Πρὸ (шi noet: «Πὰρ) ποδὸς, saȣ «Πρὸ ποδῶν, saȣ «Παρὰ πόδας». Лкs: înainte, saȣ ла îndemînъ. «Τὰ ἐν ποσὶν οὐχ ὁρᾷ». Лкs: челе dînaintea окiлop. «Πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ γιγνόμενον ἔκτεινον». Ep: ne чел че ешiа înainte. «Ὧν παρὰ πόδας οἱ ἔλεγχοι,,. Лȣч: лesniчoase. «Τὸν παρὰ πόδας κίνδυνον». Лкs: чел de faцъ. «Ἐκ ποδῶν». вezĭ ἐκποδών. Ἐκ ποδὸς, saȣ «Κατὰ πόδα (πόδας)». din ȣpmъ. «Ἐκ ποδὸς ἀκολουθεῖν». Лкs: «Κατὰ πόδας τῆς μάχης». Ap: «Τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ». Ep: «Κατὰ πόδας πλέοντες». Ksn: «Ἀνὰ («Ἐπὶ шi pap «Ὑπὸ) πόδα χωρεῖν». Лкs: =«Ὀπισθοπορεῖν, a mepцe înanoĭ. «Ἐπὶ πόδα γίνεται ἡ ἔξοδος». Apst: «Ἐπὶ ποδὸς, шi Ἐπὶ ποδῶν». Лкs: în niчoape, saȣ ne niчоpȣ (neшezînd). «Περὶ πόδα, saȣ Περὶ ποδί». Лкs: notpiвit, комвinat (fir: de ла înкълцъminte, че вin вine ла niчоpȣ). (шi înnpot:) «Ὑπὲρ πόδα». Ep: nenotpiвit, neste mъsȣpъ. «Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα». Плt: «Ὑπό πόδας ἔχειν τί». a desnpeцȣi. 2) (fir:) niчоpȣ de moвiлъ. «Κλίνης πόδες, =(întp' o ziч:) Κλινόποδες (вezĭ κλινόπους). 3) noaлe de mȣnte. «Πόδες ὄρους». вezĭ ὑπώρεια. 4) fȣnia, кȣ кape se îndpeantъ nînza коpъвii, (aлt:) ποδεών. «Πόδα νωμᾷν», Sof: «Παριέναι («Χαλάσαι) τοῦ ποδός». Eȣp: шi Sof: a maĭ sлъвi din nînze. «Τέγξαι πόδα». Eȣp: «Τὴν ὑπέραν ἀφεὶς τὸν πόδα διώκεις». Пpoв: 5) (metp:) înnъpцipea вepsȣлȣĭ dȣne prosodie. «Ὁ ἡρωϊκὸς στίχος ἔχει ἕξ πόδας». Гpam: 6) (npin întind:) mъsȣpъ de întindepe, конpinzъtoape de natpȣ лatȣpĭ de mînъ, saȣ шaĭsnpezeчe deцete. «Ψύλλα πόσους ἅλλοιτο πόδας». Apstf: 7) ȣцepimea niчoapeлop. «Ἀντίλοχος νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα». Іл: Ψ. 8) (maĭ noȣ) вenipe кȣ nieze вȣne saȣ peлe. «Καὶ εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς ἐπὶ τῷ ποδί μου». Skp:

Πόχ', Dop: (maĭ'nainte de вок: asnip:) în локȣ de πόκα.

Ποῶ, At: în локȣ de ποιῶ.

Ποώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ (saȣ nлinȣ de) eapвъ. [πόα].

Πρᾶγμα (τὸ), лȣкpȣ; tpeaвъ; îndeлetniчipe, întpenpindepe (npinч: комepцiaлъ); întîmnлape, înnpeжȣpape; fiinцъ; (npin întind:) neвoe, aneвoinцъ; (ла îm:) sȣnъpъpĭ; (ȣne-opĭ) жȣdiкъцĭ. «Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστι δοῦλον γενέσθαι». Apstf: «Πρᾶγμα γινόμενον ἐπὶ ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς». Пл: «Ὁ θάνατος τυγχάνει ὢν οὐδὲν ἄλλο ἢ δυοῖν πραγμάτοιν διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀπ' ἀλλήλων». Плt: «Μετέωρα πράγματα». Apst: челе din atmosfepъ, шi чepeшtĭ. «Οὑτοσὶ Λάκριτος μέγα πρᾶγμα». Dın: (вezĭ шi χρῆμα). «Οὐδὲν πρᾶγμα». Плt:

nȣ însemneazъ, nȣ este nimikȣ. «Μηδὲν πρᾶγμα ποιεῖσθε». Ep: nȣ o faчeцĭ treaвъ mape; (шi кȣ dat:) «Ἔφασαν σφίσι τε καὶ Ἀθηναίοισι εἶναι οὐδὲν πρῆγμα„. Ep: «Οὐδὲν ἐστι τοῦτο πρᾶγμα πρὸς τὰς συνθήκας». Dm: n' ape a faчe nimikȣ кȣ... (шi кȣ inf:) «Πρῆγμα οἱ εἶναι ἐλαύνειν ὡς τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδις». Ep: neaпърatъ treвȣinцъ. «Εὕρισκε οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα». Ep: «Τὸν ποταμὸν πρῆγμά ἐστι μοῦνον ἐπεῖναι σφέων ἐπὶ τὴν χώρην». Ep: (ла îm:) «Πράγματα ἔχω, saȣ παρέχω τινί». Лкs: amȣ, saȣ adȣкȣ sȣпърърĭ (велеле) кȣĭва. "Πολλὰ χρήματα ἔχων πολλὰ ἔχεις πράγματα τούτων ἐπιμελούμενος». Ksn: «Ἄνευ πραγμάτων». Лкs: фъръ sȣпърърĭ (de ȣnde) «Πράγματα». (Α'.) intepeseлe, stapea кȣĭва. «Ὃς προδιδοῖ πρήγματα τὰ σά». Ep: «Ἔρρει τἀμὰ πράγματα». Лкs: m' amȣ пръпъdit. Β'. aвsoл:). «Πράγματα». Лкs: stapea лȣкрȣрiлор. «Τὰ τούτων δωροδοκήματα τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἴτια». Dm: (C'. maĭ кȣ seamъ). «Πράγματα». treвiле, intepeseлe пȣвлiче a ле statȣлȣĭ; (în цen:) гȣвернȣл. «Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα». Dm. "Τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἡ πόλις, ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσήειν» Dm: "Οἱ τὰ πράγματα ἔχοντες, saȣ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι». Ksn: шi Тȣч: dperъtopiĭ, полiтiчiĭ, чеĭ maĭ вогацĭ saȣ maĭ însemnaцĭ. «Ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα„. Тȣч: aȣ лȣat aсȣпръ ле кîрmȣiрea treвiлор пȣвлiче. «Στρατηγὸν εἵλοντο, καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν„. Тȣч: [πράττω].

Πραγματεία (ἡ), îndeлetniчipe ла чева, întpeпrindepe (npinч:) комерчiaлъ, sпекȣлацie; (în цen:) osteneaлъ, aneвoipe, aмeцitoape окȣпацie. «Ἄνευ πολλῆς πραγματείας„. Лкs: «Χρηματισμοῦ συναγωγὴν ἔχοντος ἐργώδη καὶ πραγματείαν». Пл: «Ἡ πραγματεία ἅπασα, καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ῥητορικῆς„. Плt: totȣл, saȣ toatъ treaвa. 2) (maĭ noȣ) skpiepe, tpaкtatȣ, kapte (npinч: istopiкъ). «Τῆς Τρωϊκῆς πραγματείας». Es: a колекцii întîmплърiлор Tpoiчe. [πραγματεύομαι]. [de ȣnde

Πραγματειώδης, εος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ωδῶς, aneвoiosȣ, kape чepe osteneaлъ, mȣлtъ treaвъ.

Πραγματεύομαι, viit: -εύσομαι, amȣ treвĭ, mъ îndeлetniчeskȣ npea mȣлt ла чева, mȣnчeskȣ; mъ siлeskȣ; întpeпrinzȣ; (naptiк:) mъ окȣпȣ în neгoцȣpĭ, saȣ sneкȣлацiĭ; (ȣne opĭ) skpiȣ, tpaкtezȣ desnpe чева. «Ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πραγματευομένων„. Пл: «Ὅπως γε μὴν ἡδέως καταδάρθοι (ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν), οὐδ' ἂν εἴποις, ὅσα πραγματεύονται„.. Ksn: «Οὐδὲν ἄλλο πραγματεύονται ἢ шi чл., ; Ksn: nȣ se îndeлetniчeskȣ ла алtȣ чева de кît.. (шi nas:) «Οὐδὲν ἔτι πραγματευθέντες„. Ep: фъръ a'шĭ вate капȣл maĭ mȣлt. [πρᾶγμα]. [de ȣnde

Πραγματευτής, οῦ (ὁ), kape se îndeлetniчeшte, saȣ ȣneлteшte, tpaкteazъ чева; (naptiк:) îndeлetniчitȣ în комерцȣ, neгȣцъtopȣ. [de ȣnde

Πραγματευτικός, ή, όν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла tpaкtape de чева; notpiвitȣ, aплекatȣ, saȣ denpinsȣ ла neгoцȣ.

Πραγματίας, ου (ὁ),=Πραγματειώδης. [шi

Πραγματικός, ή, όν, eкsnepiinцatȣ în лȣкрȣрĭ; кȣnoskъtopȣ de лȣme, npaкtisitȣ; aпepȣ în лȣкрърĭ; (ȣne-opĭ) înfiinцatȣ, saȣ întemeĭatȣ пe fiinцъ de лȣкрȣрĭ, (Фpaнц:) réel. Ἀλήθεια πραγματική». Dion: Apnц: «Ἱστορία—».Плв: înfiinцatъ пe adeвърȣл лȣкрȣрiлор nosestite «Στάσις—». Лeп: кȣ doвezĭ кîap din лȣкрȣ «Τὸ πραγματικὸν„. Iskp: лȣкрapeв, (Фpaнц:) la pratique (înnpot: de Θεωρητικὸν). «Πραγματικοί». Ksn: лeцiştiĭ, adвoкaцiĭ, (Фpaнц:) les praticiens; (ĭap npinч:) ĭȣpistiĭ, kape повъцȣĭesк пe adвoкaцĭ, (Фpaнц:) jurisconsultes. [πρᾶγμα]. [de ȣnde

Πραγματικῶς, adв: кȣ npaкtiкъ, кȣ чepkape de лȣкрȣрiле лȣmiĭ, кȣ îndemînъtate.

Πραγμάτιον (τὸ), dim: aл лȣĭ πρᾶγμα, miкȣ лȣкрȣ, saȣ treaвъ.

Πραγματιστήριον (τὸ),=Χρηματιστήριον.

Πραγματιωδῶς, adв:=Πραγματειωδῶς.

Πραγματογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, skpiȣ, deskpiȣ лȣкрȣрiле întoкmaĭ, npeкȣm sînt, saȣ aȣ fost. [πρᾶγμα, γράφω].

Πραγματοδίφης, ου (ὁ), коm: къȣtъtopȣ de npiчinĭ în лȣкрȣрĭ, ка sъ întinzъ жȣdiкъцĭ, (Фpaнц:) chicaneur. [πρᾶγμα, διφάω].

Πραγματοειδής, έος (ὁ, ἡ), = Πραγματειώδης.

Πραγματοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, faкȣ amesteкъtȣpĭ, saȣ ȣneлteskȣ intpiцĭ în лȣкрȣрĭ. [πρᾶγμα, κόπος].

Πραγματολογέω-ῶ, viit: -ήσω, вopвeskȣ кȣ amъpȣntȣл desnpe ȣnȣ лȣкрȣ; (ȣne-opĭ) mъ disnȣtȣ, mъ npiчeskȣ nentpȣ вpe ȣnȣ лȣкрȣ. [πρᾶγμα, λόγος].

Πραγματομαθής, έος (ὁ, ἡ), înвъцatȣ în лȣкрȣрĭ, кȣnoskъtopȣ de лȣme. [πρᾶγμα, μανθάνω].

Πραγματορράφος (ὁ, ἡ), коm: ȣneлtitopȣ de tȣpвȣрърĭ, intpiгantȣ. [πρᾶγμα, ῥάπτω].

Πραγματώδης, εος (ὁ, ἡ), anевоїоsꙋ, плinꙋ de ostenелї шi înкꙋркътꙋрї; (ꙋne-орї) foapte îndeлetniчitꙋ în тревї. [πρᾶγμα].

Πρᾶγος, εος -ους (τὸ), поеt: în лoкꙋ de πρᾶγμα. [πράσσω].

Πραέα, neꙋt: îm:, шi

Πραεῖα, fem: sinr:, шi

Πραέσι, dat: îm: aл лꙋї πραὺς saꙋ πρᾶος.

Πραέως, adв:=Πράως.

Πραθέειν, Ion: поеt: în лoкꙋ de πραθεῖν, nex: 2: поеt: în лoкꙋ de πραθεῖν, nex: 2: de inf: aл лꙋї πέρθω.

Πραθείς, εῖσα, ἐν, пas: nex: de партч: aл лꙋї πιπράσκω.

Πραιτώριον (τὸ), [Лat: πραίτωρ] кортea командірꙋлꙋї; saꙋ палатꙋл гꙋвернаторꙋлꙋї (преторꙋлꙋї) орашꙋлꙋї, кꙋртea administpатівъ. [шi

Πραιτωρίδιον (τὸ), dim: aл преч:

Πρακτέος, α, ον, nosit: aл лꙋї πράττω.

Πρακτὴρ (ὁ), поеt: în лoкꙋ de πράκτης. [de ꙋnde

Πρακτήριος (ὁ, ἡ), aцерꙋ, îndemînatiкꙋ în лꙋкрare, aктівꙋ.

Πράκτης, ου (ὁ), лꙋкрътoрꙋ, ꙋnелtitoрꙋ, съвîршitoрꙋ de чева; (партік:) nегꙋцътoрꙋ; (кꙋ цen:) eкsекꙋтoрꙋ, îndeплiniтoрꙋ de чева; (de ꙋnde în Atena) înплinitoрꙋ de dъждiї (везї шi πράκτωρ). [πράσσω].

Πρακτικεύομαι, вiit: -εύσομαι, лꙋкрeзꙋ кꙋ aктівitate, saꙋ мъ nортꙋ întp' ꙋnꙋ кiпꙋ, кa съ мъ аpътꙋ astfeлꙋ. [din

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, destoїniкꙋ, saꙋ воitoрꙋ a лꙋкра, aктівꙋ; saꙋ npaктisitꙋ, depinsꙋ în чева, eкsnepiinцaтꙋ, saꙋ îndemînatiкꙋ. «Πρακτικὸς τῶν δικαίων,,. Лкs: 2) (desnpe лꙋкр: înnpot: de Θεωρητικὸς) npaктiкꙋ, каpe konstъ în лꙋкрare nꙋмaї. "Βίος—,,. Лкs: «Πρακτικαὶ τέχναι». Лкs: челе че konstaꙋ nꙋмaї în лꙋкрареа лop(npeкꙋм mꙋsiка,danцꙋл, шi чл: în npot: de ποιητικαὶ, кapе шi nродꙋк чева, че рътîne dꙋne лꙋкрare, npeкꙋм зꙋгръвia, sкꙋлntꙋра, шi чл:). [πράκτης]. [de ꙋnde

Πρακτικῶς, adв: кꙋ кiпꙋ aктівꙋ, съвîршitoрꙋ.

Πρακτορεία (ἡ), fanтъ de sneкꙋлantꙋ, късtape de кîштiгꙋ. [πράκτωρ].

Πρακτὸς, ἡ, ὸν, [πράσσω] лꙋкрaтꙋ, saꙋ de лꙋкрat; (de ꙋnde) "Πρακτὰ,,. fante, съвîршite лꙋкрърї 2) sꙋnꙋsꙋ лa înплiniре de op че datopie. "Πρακτὸς ἔστω ὑπὸ...,, Леџ: съ se îndatopeze a плъti.

Πρακτοψηφιστὴς, οῦ (ὁ), плꙋ: вotътoрꙋ, жꙋdiкътoрꙋ despre fante; saꙋ черчeтътoрꙋ de fante. [πρακτὸν, ψηφίζομαι]. [шi

Πρακτὺς, ύος (ἡ), Ion: în лoкꙋ de πρᾶξις.

Πράκτωρ, ορος (ὁ), лꙋкрътoрꙋ, съвîршitoрꙋ de чева; (лa Atena) înплinitoрꙋ (npiнч: de вънeштї osînde); (în цen:) stpînгътoрꙋ de dъждiї; (de ꙋnde fiг: кꙋ цen:) pesвꙋnътoрꙋ. "Φόνου ("Αἵματος) —,,. Sof: шi Esхл: "Κύπρις τῶν δ' ἐφάνη πράκτωρ,,. Sof:

Πράμνειος (ὁ), (οἶνος, вinꙋ) asnpꙋ лa гꙋstꙋ, însъ tape. [din

Πράμνη шi Πραμνία (ἡ), [πρέμνον] віn веkie. saꙋ sꙋditъ în пъмîntꙋ nietposꙋ. [de ꙋnde

Πράμνιος (ὁ), =Πράμνειος.

Πράμος (ὁ), =Πρόμος. [din

Πρὰν, adв: Dop: în лoкꙋ de πρώην, πρίν.

Πρανής, έος (ὁ, ἡ), Dop: шi At: în лoкꙋ de πρηνής. [de ꙋnde

Πρανίζω, вiit: -ιξῶ, Dop: în лoкꙋ de πρηνίζω.

Πρανὸς, ἡ, ὸν,=Πρανής.

Πραξείδιον (τὸ), dim: aл лꙋї πρᾶξις.

Πραξικοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, [πρᾶξις, κόπτω] мъ siлeskꙋ, ꙋneлteskꙋ a съвîрші чева, saꙋ a amъцi пe чinева npin вiклeniї, лꙋкрeзꙋ пe fкpiшꙋ înnpotiвв кꙋїва, fakꙋ intpiцї. «Πραξικοπήσας κατέσχε τὴν πόλιν». Плв: înцeлeгîndꙋ se кꙋ tpъdътopiї dinъꙋntpꙋ. (шi пas:) «Ἐπραξικοπήθη». Плв: s' a amъцit de stpataцeмeлe npotiвnічiлop.

Πράξιμος, η saꙋ ος, ον, nꙋtinчosꙋ a se съвîрші, saꙋ înплini. [din

Πρᾶξις, εως (ἡ), лꙋкрare, съвîршiре de вpe ꙋnꙋ лꙋкpꙋ, saꙋ tpeaвъ. «Μετὰ τὴν πρᾶξιν,,. Лкs: «Τὸ τέλος ἐστὶν οὐ γνῶσις, ἀλλὰ πρᾶξις». Apst: 2) fanтъ съвîршitъ, saꙋ de fъкꙋt. «Αἱ πράξεις τῶν ἀποστόλων». Sкp: 3) tpeaвъ, npiчinъ, întpenpindepe (maї кꙋ sea: комерціaлъ), sneкꙋлaціe; (în цen:) кîштiгꙋ, foлosꙋ. «Πρῆξις οὔτις πέλεται γόοιο» Iл: Ω. «Κατὰ πρᾶξιν,,. Om: «Ἐξ Ἰθάκης εἰλήλουθμεν, πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος». Od: Γ. "Λυμαίνεσθαί τινι τὴν πρᾶξιν,,. Лкs: a stpiка кꙋїва tpeaвa. 4) (партік:) dipeкціe de tpeвї nꙋвлiче. "Τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ ἢ πράξει καθεστώτων,,. Epd: (везї шi πρᾶγμα). 5) (în sensꙋ de pъꙋ) intpiгantъ ꙋneлtipe; tpъdape. "Πρᾶξιν κατασκευάζειν,,. Плв: шi Apst: a ꙋneлti (de ꙋnde πραξικοπεῖν). 6) întîmплare, eвenemîntꙋ; (în цen.) soaptъ; stape. "Ἀπέχιε τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν,,. Ep: 7) înплiniре, împinцepe de dъждiї; (npin întind:) îndatopipe лa înплiniре. "Πρᾶξιν εἶναι ἐξ ἑνὸς

καὶ ἀμφοῖν,,. Леџ: a пльti ші amîndoĭ, ші fie-каре пентрв чел-алtв dвпе о речіпрокъ кеzъшвitoape îndatopipe, (Франџ:) solidairement. 8) (maĭ noĭ) însemnape, sкpiepe de fantеле, saŭ ziseле кьĭва. "Πράξεις συνόδου,,. Nomокап:(алt:) πρακτικά. [πράσσω].

Πρᾶον, певt: saŭ въръ: ак: ал лвĭ πρᾶος.

Πρᾷον, невt: лвĭ πράων, компар: ал лвĭ πρᾶος || (adв:) în локв de...

Πρᾳόνως, adв: кв maĭ mвлtъ влîndeџе.

Πρᾶος, εῖα, ον, (компар: πραότερος, ші πράων, ші sвпрл: πραότατος)=Πραΰς, влîndв, влажinв, ръвdътopв, шi чл:;(fir: despre ръв) de sвfepit, кътпътаtв; (вne-opĭ) notoлitopв, moitopв. [de вnde

Πραότης (ἡ), влîndeџе, влажinie; екitate (miлostivipe în osînde), ші чл:

Πραπίδες (αἱ), [φράζω. în afin: кв πρέπω] despъpџitвpa dintpe inimъ ші пльmînв; кpeepiĭ; (de вnde fir:) minte, înџелепчівne; saŭ пoftъ, dopinџъ. "Ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν,,.Om: кв minte isквsitъ, кв mвлtв meштешвгв· "Ἄκοιτιν ἀραρυῖαν πραπίδεσσιν». Es: notpivitъ кв inima sa. (sinr: πραπίδα îл ape nвmaĭ Евр: ші Esix:)

Πρασιὰ (ἡ), пътpatъ tapлa, saŭ лoжъ de гръdinĭ, вnde sъdesк вepdeџкpĭ [npinч: πράσον, npazв], saŭ fлopĭ; (npin întind:)гръdinъ лвкpatъ.

Πρασίζω, biit: -ίσω, seamънв a npazв ла faџъ. [πράσον].

Πράσιμος (ὁ, ἡ), [πρᾶσις din πιπράσκω] de vînzape.

Πρασινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ),=Πρασινώδης, ші Πρασινωπὸς, каpe vate în вepde [πράσινος, εἶδος].

Πράσινος (ὁ, ἡ), fъквtв (înплetitв) din foĭ de npazв; saŭ (maĭ des) чел în faџa npazвлвĭ, пръzвлiв saŭ вepde. "Τὸ τῶν ἀσώτων βαλάντιον πρασίνῳ δεσμῷ δέδεται,,. Апоft: [πράσον]. [de вnde

Πρασινώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πρασινοειδὴς, кат пръzвлiв, вepde desкisв. "Εὐρὼς—,,. Sхл: Ткр:

Πράσιον (τὸ), вnв felв de плantъ, (Лat:) marruvium vulgare Лin: 2) вpamъ акчіdatъ, (Франџ:) verd-de-gris. (npinч: невt: лвĭ...

Πράσιος (ὁ, ἡ),=Πράσινος.

Πρᾶσις, εως (ἡ), vînzape (акt: saŭ пas:). [πιπράσκω].

Πρασίτης, ου (ὁ), ші Πρασῖτις, ιδος (ἡ), пръzвлiв, вepdвнкв. "Λίθος—,,. Tfp: вnв felв de smъpandв, ръdъчinъ de smъpandв. [πράσον].

Πρασοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de fелвл saŭ faџа пpazвлвĭ. [πράσον, εἶδος].

Πρασόεις, εσσα, εν, noet: плinв de npazв (npinч: de niшte asemenea плante de mape). [πράσον].

Πρασοκουρὶς, ίδος (ἡ), omidъ de npazв.[ші

Πρασόκουρον (τὸ), вnв instpвmîntв (кв-џitoae) de гръdinъpie, кв каpe se tвnd пpажiĭ. [πράσον, κείρω].

Πράσον (τὸ), [de aчi] npazв. 2) вnв felв de плantъ вepde de mape asemenea пpaзвлвĭ, (алt:) φῦκος.

Πρασόργη (ἡ), глs: [πράσον, ἔργον]=Πρασόκουρον.

Πρασοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкв (mъ хpъnesкв кв) npazв. [din

Πρασοφάγος (ὁ, ἡ), mîncъtopв de npazв. [πράσον, φάγω].

Πρασόχροος -ους(ὁ,ἡ), чел în faџа пpazвлвĭ, пръzвлiв, вepde desкisв. [πράσον, χρόα].

Πράσσω (ττω), biit:πράξω, [περάω] (tpeк: de кв: πέπραχα, ші ал 2: maĭ de mвлteopĭ nestp: saŭ de sine пas: πέπραγα, ші пas: πέπραγμαι, ші чл:) sъvîpшesкв чева; (npinч: ші dвпе etimoлџ:) tpeкв. "Ὁδὸν ("Ἄλα) πρήσσοντες,,. Om: (de вnde fir:) "Ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει,,. Iл: Λ. "Οὔτι πρήξεις ἀκαχήμενος,,. Iл: Ω. "Οὐδὲν πράξαντες ἀπῆλθον,,. Ksn: "Καὶ λέγει, καὶ πράττει ὅ,τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων,, Dm: "Τὰ δίκαια («Τὰ κοινὰ, "Τὰ τῆς πόλεως) πράττειν,,. Лкs: "Τὰ ἑαυτοῦ πράττειν,,. Лкs:=Ἰδιοπραγεῖν, a'шĭ къвta tpeaка sa. (ші кв doĭ ак:) "Ἀγαθόν τί σε βούλονται πράττειν,,. Ksn: (ші în фopmъ пas:) "Ὁ οὗτοι πεπραγμένοι (în локв de πεπραχότες) εἰσί,,. Dm: (ші авsoл:) «Ἱκανὸς λέγειν τε καὶ πράττειν,,. Ksn: (шi пas:) "Σαθρὸν ἐστι φύσει ὅ,τι ἂν μη δικαίως ᾖ πεπραγμένον,,. Dm: (ші авsoл:). "Τὸ πραχθὲν, "Τὰ πραχθέντα, "Τὰ πεπραγμένα,,.Лкs: fantелo, ispъвiле. (ші în a 3 пepѕ:) "Πέπρακται,,. se sevîpші. "Ἐπέπρακτ' ἄν,,. s' ap fi sfîpшit, saŭ пръпъdit. (везĭ ші διαπράσσω). 2) (паptiк:) вneлtesкв, tpakteзв o npiчinъ, mъ siлesкв a o sъvîpші; (în ръв) întpiџezв чева. "Πράττειν κάθοδον (ὅπλα) τινί». Пл: ші Sof: "Πράττειν τι πρός τινα,,. Твч: "Πράττειν περὶ εἰρήνης (περὶ συμμαχίας) πρὸς αὐτοὺς,,. Ksn: "Ἔπραττε περὶ πλοίων». Ksn: «Πράττειν ὑπὲρ Φιλίππου, saŭ Φιλίππῳ,,. Dm: a вneлti чеle de foлosв лвĭ. (ші пas:) "Εἴ τι μὴ ἐν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε,,. Sof: (de вnde 3) dovîndesкв. "Πράττειν παρὰ τῶν

θεῶν ἀγαθὸν„. Iskp: "Ἔλεγον, ὅτι πάντα, ὧν δέοιντο, πεπραγότες εἶεν παρὰ βασιλέως„. Ksn: 4) (ѕne opĭ) în лoкѕ de ἄγω, ἔχω. "Εἰρήνην πράσσειν„. Ksn: "Ὤμοσεν ἀσόλως τὴν εἰρήνην πράξειν„. Ksn: 5) (кѕ adв:) mъ afлѕ în oape-кape stape; (шi despre лѕкp:) iaѕ ѕnѕ feлѕ de sfîpшitѕ. "Εὖ, (Καλῶς) πράττειν„. Лкs:= Εὐτυχεῖν, Εὐδοκιμεῖν. (шi înпpot:) "Κακῶς πράττειν» Лкs: =Δυστυχεῖν. "Βέλτιον ("Ἄμεινον) πράττει„. Лкs: mepџe maĭ вine. "Μεγάλα πράττειν„. Apst: a fi în mape пѕtepe. "Κρεῖττον ἐλπίδος πράττουσι„. Лкs: aѕ nemepit, saѕ isвѕtit neste пъdeжde. (шi кѕ npen:) "Πράττειν κατὰ νοῦν„. Лкs: dѕne dopinџъ. "Πράττων οὐ κατὰ τὴν ἀξίαν„. Dm:= Ἀναξιοπαθῶν, пътimind nemepitate. "Οὐ πάντες πράττουσιν ὁμοίως, ἀλλ' οἱ μὲν καὶ περισσὰ ἔχουσιν, οἱ δὲ οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα„. Ksn: "Οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἄνευ τοῦ γιγνώσκειν τε, ἃ δεῖ ποιεῖν, καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ταῦτα περαίνηται, οὐ θεμιτὸν ἐποίησαν εὖ πράττειν„. Ksn: "Ὁ ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔπρηξε„. Ep: (шi miж:). Οἱ δὲ Συρακούσιοι κατὰ τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγεσαν„. Тѕч: "Ὡς μακαρίως πεπράγατε„. Apstf: (de ѕnde în napтч:). "Εὖ πρήσσοντα„. Ep: fiind în вѕnъ stape. (шi ѕtiѕta saлѕtaџie în enistoлe). "Εὖ πράττειν». "Ἀριστοτέλης Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν„. Enist; noфteшte nopoчipe (vezĭ шi ποιῶ). 6) (maĭ de mѕлteopĭ miж:, înпaineskѕ, stpînrѕ вanĭ de datopie, saѕ dъжdiĭ; (în џen:) чepѕ de datopie; (de ѕnde fir:) чepѕ, шi doвîndeskѕ îndestѕлape, îmĭ pesвѕnѕ. "Πράσσει με τόκους„. Om: "Ὤχετο χρήματα πράξων„.Ksn: "Τί καὶ πράξεις με ὑπὲρ αὐτοῦ„; Лѕч: чe o sъ 'mĭ ieĭ? чe sъ'џĭ пълteskѕ? (шi miж:) "Τῆς δραχμῆς τόκον τρία ἡμιωβόλια πράττεσθαι„. Tfp: "Τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιθυμοῦντας οὐκ ἐπράττετο χρήματα„. Ksn: "Τοὺς ἔχοντας αὐτὰ πρήσσεσθαι ἐκέλευον„. Ep: (шi fir: "Φόνον πατρὸς πράξαντα (τὸν Ὀρέστην)».Esxл: "Ἐπραξάμην τούτων αὐτὸν δίκας„. Fлstp: (шi în fopmъ пas:). "Πεπραγμένος φόρους„. =Φορολογήσας. 7) (noet: шi npea pap) în лoкѕ de διαπράττομαι, omopѕ (Esxл: 438).

Πρασώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πρασοειδής. [πράσον].

Πρατέος, α, ον, nosit: aл лѕĭ πιπράσκω, de вîndѕt.

Πρατὴρ (ὁ), =Πράτης, вînzъtopѕ; (npin întind:). «Πρατὴρ λίθος». (în Atena) пiatpa, dene кape вestitopѕл stpiга вînzapea вpe ѕnѕĭ poвѕ, saѕ sta кĭap poвѕл, чe se вîndea; (npin întind:) naptea пieџeĭ, ѕnde se вîndeaѕ poвiĭ. [de ѕnde

Πρατήριος, α, ον, atinгъtopѕ de, saѕ foлositopѕ лa вînzape ‖ sѕвst:) Πρατήριον, tîpгѕ, пiaџъ xotъpîtъ пentpѕ вînzape de лѕкpѕpĭ.

Πράτης, ου (ὁ), вînzъtopѕ. [πιπράσκω]. [de ѕnde

Πρατίας, ου (ὁ), лѕкpъtopѕ, saѕ вestitopѕ пѕвлiкѕ de вînzъpĭ, Тѕpч:) teлaлѕ.

Πράτιστος, α, ον, Dop: în лoлѕ de πρώτιστος.

Πρατὸς, ἡ, ὸν, вîndѕtѕ, saѕ de вîndѕt,= Πράσιμος. [πιπράσκω].

Πρᾶτος, α, ον, Dop: în лoкѕ de πρῶτος.

Πράτρια (ἡ), fem: aл лѕĭ πράτης, вînzъtoape

Πράττω, вiit: πράξω, At: în лoкѕ de πράσσω.

Πραΰγελως, ωτος (ὁ, ἡ), [πραΰς, γέλως] чeл кѕ влaжinѕ pîsѕ. "Ζέφυρος —„. Enгp:

Πραΰθυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ...

Πραΰθυμος (ὁ, ἡ), влîndѕ лa inimъ, saѕ sѕfлetѕ. [πραΰς, θυμός].

Πραΰλόγος (ὁ, ἡ), влîndѕ лa вopвъ. [πραΰς, λόγος].

Πραΰμενής, έος (ὁ, ἡ), noet: [πραΰς, μένος] = Πραΰθυμος. (vezĭ шi πρευμενής). [de ѕnde

Πραΰμενῶς, adв; кѕ влîndeџe de sѕfлetѕ, кѕ вѕnъ voinџъ.

Πραΰμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: [πραΰς, μῆτις] влaжinѕ în simџiminte, de вѕnъ disnosiџie.

Πραΰνομος (ὁ, ἡ), noet: влîndѕ, влaжinѕ în пъpaвѕpiлe saлe, saѕ плъкѕtѕ în пѕptъpĭ. [πραΰς, νόμος].

Πραΰνοος -ους (ὁ,ἡ), = Πραΰθυμος.

Πραΰνσις, εως (ἡ), înвлînzipe (акt: saѕ пas:), notoлipe. [шi

Πραϋντικὸς ἡ, ὸν, пѕtinчosѕ, saѕ îndemînatікѕ a înвлînzi, a notoлi (dѕpepĭ, neкazѕ, шi чл:). [din

Πραΰνω, вiit: -υνῶ, (пas tpe: de кѕ: πεπράϋσμαι) înвлînzeskѕ, notoлeskѕ (npon: шi fir:); (пas:) mъ înвлînzeskѕ; (шi fir: (despre вîntѕ шi чл:) mъ aлinѕ, skazѕ; (despre dѕpepe) mъ moiѕ, mъ notoлeskѕ. "Πρηϋνομένου τοῦ χειμῶνος„. Ep: [πραΰς].

Πραΰπάθεια (ἡ), =Μετριοπάθεια, domoлitate, кѕmпъtate în пatimĭ saѕ în xapa- ..pѕ. [πραΰπαθής].

Πραΰπαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ...

Πραΰπαθής, έος (ὁ, ἡ), [πραΰς, πάθος]=

Μετριοπαθής, domoaš, kвmпъlalš în natimĭ, pъвdъlopš. [de шnde.

Πραϋπαθῶς, adв: kв kвmпъlš în natimĭ, saš în xapakteps

Πραΰς, έος, (εἴα, ύ), [πρὰν, πρανής] (kompap: ότερος, sвпpл: -ύτατος вlîndš, вlaжinš, kвmпъlatš, domoaš, шi чл:; (desпpe лsкp: dвлче, плъкslš, seninš, шi чл:; (кne opĭ) notoлitopš. "Πραΰ φάρμακον,,. Πind: "Φωνὴ πραεῖα,, Ksn: "Αὖρα πραεῖα,,. Λкs: "Σέλας πραΰ,,. Om: "Πηγαὶ πραεῖαι,,. Tmst: «'Η γεωργία φιλάνθρωπος καὶ πραεῖα τέχνη». Ksn:

Πραϋτένων, οντος (ὁ), поеt: чел кв тлъdioase вine de лa къпъiiiele твшкilop; (fir:) вlîndš, sвпвsš, domoaš. (vezĭ шi εὔλοφος). [πραΰς, τένων].

Πραΰτης (ἡ),=Πραότης, вlîndeцe, шi чл: [πραΰς].

Πραϋτόκος (ὁ, ἡ), kape naшte лiniшtit шi fъpъ dвpepĭ. [πραΰς, τόκος]

Πραΰτροπος, (ὁ ἡ), влажinš în пвplъpiлe saš xapakteps sвš. [πραΰς, τρόπος].

Πράων, ονος (ὁ, ἡ), kompap: (pepгл:) aл лвĭ πρᾶος,=Πραότερος.

Πράως, adв: kв вlîndeцe, лiniшtil. "Πράως λέγει τὸ πάθος,,. Ksn: [πρᾶος].

Πρειγεία, în diaл: Kpet: în лokš de πρεσβεία. [шi

Πρειγευτάς, ᾶ (ὁ), Kpet: în лokš de πρεσβευτής. [шi [шi

Πρειγήϊα(τὰ), Kpet: în лokš de πρεσβεῖα.

Πρείγιστος, α, ον, Kpet: în лokš de πρέσβιστος. [din

Πρεῖγυς, Dop: saš Eoл: în лokš de πρέσβυς.

Πρεμνιάζω, вiit: -άσω, шi

Πρεμνίζω, вiit: -ίσω, skoцš tpвnkiвл koпaчiвлвĭ din pъdъчinъ. [шi

Πρέμνιον (τὸ), dim: aл лвĭ πρέμνον. [шi

Πρεμνόθεν, adв: поеt: din pъdъчinъ; din temeлie. [din

Πρέμνον (τὸ), [πρυμνὸς] naptea чea maĭ de жos a tpвnkiвлвĭ koпaчiвлвĭ; (în цen:) tpвnkiš, kotopš, вшteanš; (fir:) temeлie. "Οἰκίας («'Αρετῆς) —,. Koint: «'Οφθαλμοῦ—,,. Плd: pъdъчina, saš koada okiвлвĭ.

Πρέμνος (ὁ), înd: în лokš de πρέμνον. [de шnde

Πρεμνώδης, εος(ὁ,ἡ), чел ka шnš вшteanš

Πρεπόντως, adв: (de naptч:) kв kiuš kвviinчosš, notpiвit. [шi

Πρεπτὸς, ή, όν, поеt: pesпektaвiлš, чinstitš, însemnatš. 2) (гл:) "Πρεπτὰ,,. Esix: ikoane, kinspĭ, asemъnъlspĭ. [din

Πρέπω, [πρὸ] вiit: (пpea pap) πρέψω, (пex: ἔπρεψα) (npinч: шi apx:) sîntš maĭ npesвs, deoseвitš; (npin spm:) apapš, тъ вpъtš; seamъnš; (de шnde oвiч:) sîntš notpiвitš; (pap поеt:) sîntš aвzitš; (maĭ des) sîntš apъtosš, stpълвчeskš. "Μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,,. Es: шi Om: «"Ομοιος ἀτμὸς, ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει,,. Esxл: se apatъ. "Οἶμαι βοὴν ἐν πόλει πρέπειν,,. Esxл: къ se aвde. "'Ως ὁ φρυκτὸς πρέπει,,. Esxл: apatъ. (шi кв inf:) "Τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικοῦ πρέπει μαθεῖν,,. Esxл: seamъnъ. "Πρέπει ὡς τύραννος εἰσορᾶν,,. Sof: "'Εστάναι πρέπω,,. Kaл: sîntš вpednikš, mi se kade. (шi кв naptч:) "Σπλάγχνα πρέπουσ' ἔχοντες,,. Kaл: se въd, къ цin. (Iap oвiч: кв dat:) "'Εσθῆτι πρέπω,,. Eвp: îmĭ шade вine. "Εἶδος πρέπει θυγατρὶ Κρόνου,,. Πind: seamъnъ. "Τί χρῆμα κουρᾷ τῇ δε πρέπει,,; Eвp: чe însemneazъ? || (шi foapte des neneps: saš în naptч: se kввine. "Θνητὰ θνητοῖσι πρέπει,,. Πind: "Θεοῖς πρέποντα,,. Плt: "Ἃ πρέπει ἐλευθέρῳ,,. Λкs: (шi кв ak: кв npen:) "Εἰς ἀμφοτέρους ἔπρεπεν,,. Eпгp: (шi кв inf:) "'Ανδρὸς πρέποντος εἶναι 'Ρωμαίοις φίλου,,. Пл: (шi în naptч:) "Τιμὴ πρέπουσα., Λкs: (neвt:). "Τὸ πρέπον,,. kввeniтвл, notpiвitвл; destвлвл; folosвл, dpentвл. "Πρέπον ἂν εἴη,,. Iskp; "Τὸ πρέπον ἔχω,,. Плt: "Κατὰ τὸ πρέπον ἑκάστῳ,,. Плt: (шi кв цen: пpea pap) "Πρέπον ἦν δαίμονος τοὐμοῦ τόδε,,. Sof: (шi aвsoл.) "Πρέπον οὕτω ποιεῖν,,. Λкs:(шi în лokš de adв:) =Πρεπόντως. [de шnde

Πρεπώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πρέπων, kвviinчosš, dpentš, шi чл:

Πρέπων, οντος (ὁ), шnš felš de neшte de mape.

Πρέσβα, ης (ἡ), поеt: fem: aл лвĭ πρέσβυς, pesпektaвiлъ (nentpв вîpsta sa). "Πρέσβα θεά,,. Om: (шi кв цen: ka sвпpл:). "Πρέσβα θεάων,,. Om: чea maĭ adopaвiлъ. "Πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν,,. Od: Γ. чea maĭ mape.

Πρεσβεία (ἡ), întîĭtatea челвĭ maĭ mape лa вîpstъ, avantaжвл вîpstei, (Fpanц:) droit d'ancienneté. saš d'ainesse; (în цen:) mepitš, demnitate, pesпвтaцie. 2) (maĭ des) tpimiterea, шi tpeaвa (demnitatea) soлвлвĭ; npin întind:) kiap soлвл înпpeвnъ кв sвita sa, (Fpanц:) la legation; (de шnde maĭ noš) mijлoчitoape pвгъчiвne. [πρεσβεύω].

Πρεσβεῖα (τὰ), îm: aл лвĭ πρεσβεῖον.

Πρέσβεια (ἡ), fem: aл лвĭ πρέσβυς.

Πρεσβεῖον (τὸ), pesпektš, saš dapš de

чinste кѫпenitȣ челꙋї шаї вѫtpînȣ, dpentꙋл maї mapeлꙋї лa вipstѫ (="Tὸ ἀπὸ τοῦ χρόνου πρωτεῖον". Пл:); în ųen:) чinste, пpeфepinųѫ (веzї шi γέρας). 2) (Sкp:) вѫtpîneasкa вîpstѫ. "Ἕως γήρως καὶ πρεσβείου". Пsлt: 3) (Бiz.) плata соꙋлꙋї. [πρέσβυς]. [de ꙋnde

Πρεσβειόω -ῶ, вiit: -ώσω, pesпeкtezȣ, чinsteskȣ (веzї шi γεραίρω).

Πρέσβειρα (ἡ), поеt: =Πρέσβα.

Πρέσβευμα (τὸ), овieкtꙋл солii; (în ųen:) солia 2) поеt: în локȣ de πρεσβεῖον, чinste, пpeфepinųѫ, шi ч.л: [πρεσβεύω]

Πρεσβεὺς, έως (ὁ), pap în локȣ de πρέσβυς.

Πρεσβευσία, шi Πρέσβευσις, εως (ἡ), tpimitepe de солȣ, шї солiea, tpeaвa лꙋї, =Πρεσβεία. [шi

Πρεσβεύτρια (ἡ), поеt: fem: ал лꙋї...

Πρεσβευτὴς, οῦ (ὁ, солitopȣ, saȣ солȣ tpimisȣ; (fir:) miжлочitopȣ; ꙋne-opї) вestitopȣ; (în Istopia Pom:) локоųiitopȣ de пpoкonsꙋлȣ, saȣ пpetopȣ, (Лat:) legatus. [шi

Πρεσβευτικὸς, ή, όν, кꙋвenitȣ, фoлositopȣ лa солie, saȣ însꙋшitȣ солitopꙋлꙋї. [din

Πρεσβεύω, вitt: -εύσω, sîntȣ вѫtpînȣ, saȣ maї вѫtpînȣ dekît алtꙋл; amȣ dpentꙋpiлe вîpsteї, (шї fir:) de op че feлȣ de întîitѫųї, sîntȣ maї пpesꙋs; (пpin întind:) stѫпîneskȣ; пpedomneskȣ. «Αἰσχρὸν τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τοῦ νεωτέρου πάρα" Sof: (шi кꙋ ųen:) "Δαρείῳ ἦσαν τέσσερες παῖδες, τῶν ἐπρέσβευε Ξέρξης". Ep: (шi fir:). "Πρεσβεύειν τῶν πολλῶν πόλεων". Плt: "Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ". Sof: (шi aвsол:). "Ὑπὲρ τούτου λόγος πρεσβεύει". Ap: mepųe вopвa. 2) (stpѫm:) daȣ кꙋiвa întîitate, чinsteskȣ, пpeфepȣ пe чinева; (de ꙋnde fis:) sлѫвeskȣ чева întp' ꙋnȣ feлȣ de sirꙋpȣ, saȣ adeвѫpatȣ. "Ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν αὐτὴν τὴν ἰατρικήν". Плt: "Ὃν φιλοσοφία πρεσβεύει". Sin: "Μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον". Sof: 3) (maї des) sîntȣ, mѫ tpimiųȣ (saȣ лꙋкpezȣ, tpaкtezȣ чева кa солȣ; (miж:) tpimiųȣ солȣ кѫtpe чinева; (de ꙋnde maї noȣ) miжлочesкȣ în fѫвoapea кꙋiвa. "Καὶ ταῦτα οὐκ εἶπον μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ, οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους". Dm: (шi кꙋ aк:). "Πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην". Iskp: a tpaкta, a negoųia пaчea. (шi miж:) «Ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐπρεσβεύοντο περὶ φιλίας πρὸς αὐτὸν". Ksn: (шi пas:) "Τὰ πεπρεσβευμένα". Лks: fapteлe солꙋлꙋї sѫвîpшite în солia sa. 4) (ꙋne-opї) sîntȣ локоųiitopȣ (Лat: legatus) de пpetopȣ, saȣ de пpoкonsꙋлȣ. [πρέσβυς].

Πρέσβη (ἡ), поеt: Ion: în локȣ de πρέσβα.

Πρέσβηες, saȣ Πρεσβῆες. Ion: în локȣ de πρέσβεις, îm: ал лꙋї πρέσβυς.

Πρεσβήϊον (τὸ), Ion: în локȣ de πρεσβεῖον.

Πρεσβηῒς ἴδος (ἡ), поеt: вѫtpîneaskѫ, вeкie. "Τιμὴ —" Om: 2) (кa enit: de mꙋiepe) вѫtpînѫ; (пpin ꙋpm:) pesпeкtaвiлѫ (пentpꙋ вîpsta sa).

Πρέσβις, εως(ὁ), Епiгр: în локȣ de πρέσβυς.

Πρέσβις, ιδος (ἡ), femee tpimisѫ кa солitoape, miжлочitoape. 2) = Πρεσβῦτις, вѫtpînѫ; (пpin întind:) pesпeкtaвiлѫ 3) ‖ (sꙋвst:) în локȣ de πρεσβεία, dpentꙋл întîitѫųiї вîpsteї. "Κατὰ πρέσβιν ἵζεσθω". Плt: dꙋпe pîndꙋл вîpsteї.

Πρεσβίστατος, шi Πρέσβιστος, η, ον, поеt: în локȣ de πρεσβύτατος, sꙋпpл: ал лꙋї πρέσβυς.

Πρέσβος, εος -ους (τὸ), поеt: =Πρέσβευμα, овieкtȣ de pesпeкtape. "Πρέσβος Ἀργείων". Esхл: pesпeкtaвiлa вѫtpînime, senatꙋл.

Πρεσβυγένεθλος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de πρεσβυγενής. [πρέσβυς, γένεθλον].

Πρεσβυγένεια (ἡ), întîitate de naшtepe, коvîpшipe de вîpstѫ. [din

Πρεσβυγενὴς, έος (ὁ, ἡ), maї 'nainte пѫsкꙋtȣ, maї вѫtpînȣ de вîpstѫ; (în ųen:) вeкiȣ. "Χρόνος—". Пл: (în Sпapta). "Πρεσβυγενέες". Пл: чeї maї вѫtpînї, senatꙋл. [πρέσβυς, γένος].

Πρεσβυρὸς, ά, όν, = Γεραρός, estimaвiлȣ, pesпeкtaвiлȣ. [din

Πρέσβυς, [πρὸ, πρέπω] εως, шi υος (υα, υ, поеt:) (кomпap: -ύτερος, шi sꙋпpл: -ύτατος, шi поеt: πρέσβιστος) (adieк.) înaintatȣ în вîpstѫ, вѫtpînȣ; (пpin întind:) pesпeкtaвiлȣ; (în ųen:) вeкiȣ; saȣ de чinste; (întpв: upinч: nꙋmaї кomпap: шi sꙋпpл:) «Πρεσβύτερος (-ύτατος) γενεῇ». Om: (шi fir:) "Τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιοῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν». Ep: = Περὶ πλείονος ἐποιοῦντο. «Εἰ δ' ἔστι τι πρεσβύτερον κακοῦ κακόν". Sof: maї вeкiȣ, saȣ maї mape. ‖ (sꙋвst:) = Πρεσβύτης, вѫtpînȣ; (maї de mꙋлte opї лa îm:) чeї maї вѫtpînї; (шi пpin ꙋpm:) чeї maї de чinste aї нopodꙋлꙋї, întîiamiї, saȣ кonsiлiapiї, шi ч.л:. (de ꙋпpe Бis:) "Πρεσβύτεροι». пpeoųiї. 2) (oвiч: шi în пpoзѫ nꙋmaї лa îm:) =Πρεσβευτής, солȣ; (de ꙋnde în ųen:) miжлочitopȣ. "Ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι». Esхл: 3) (în Apst:) пaꙋѫpea τροχίλος, (Fpanų:) roitelet.

Πρεσβυτερεῖον (τὸ), pamꙋpѫ de mѫsлinȣ,

че ціneаȣ în mînъ ка semnȣ de паче tpimiшiĭ soлĭ ші

Πρεσβυτέριον (τὸ), adȣnapea бътрînілор, senatȣл. 2) Бisep:) npeoцimea; saȣ лoкашȣл npeotȣлȣĭ. [din

Πρεσβύτερος, α, ον, компар: ал лȣĭ πρέσβυς, maĭ бътрînȣ, maĭ векiȣ, ші чл: ‖ (sȣбst: Бisep:) npeotȣ. [de ȣnde

Πρεσβυτέρως, adв: кȣ шаĭ mȣлtъ префеpinцъ; (în цen:) maĭ mȣлt. "Πρεσβυτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι,,. Плt:

Πρεσβυτῆς, ῆτος (ἡ), Епigр: бътрînеце.[ші

Πρεσβύτης, [πρέσβυς]ου (ὁ), бътрînȣ, înaintatȣ în віpstъ. 2) (med:) пъtimашȣ de bedepĭ, везъtopȣ nȣmaĭ de denapte. [de ȣnde

Πρεσβυτικὸς, ή, όν, бътрînеskȣ. [de ȣnde

Πρεσβυτικῶς, adв: бътрînеште.

Πρεσβῦτις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣĭ πρεσβύτης, бътрînъ.

Πρεσβυτοδόκος (ὁ, ἡ), noet: npiimitopȣ de бътрînĭ (ка ȣnȣ asiлȣ); saȣ лoкȣ, ȣnde se adȣnъ бътрîniĭ. [πρεσβύτης, δέχομαι].

Πρευμένεια (ἡ), noet: în лoкȣ de πραϋμένεια, бȣнъ voinцъ, miлъ. [din

Πρευμενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de πραϋμενής. "Φιλία —,,. Еȣр: [de ȣnde

Πρευμενῶς, adв: noet: în лoкȣ de Πραϋμενῶς. =Εὐμενῶς, ші чл.

Πρεὼν, ῶνος (ὁ), noet: =Πρηών.

Πρῆγμα (τὸ), Ion: în лoкȣ de πρᾶγμα.

Πρηγορεὼν, -ῶνος, [πρὸ, ἀγείρω] în контрак: în лoкȣ de neîntp: προηγορεὼν, stomaхȣл чел dintîĭ ал пъсърілор

Πρηδὼν, όνος (ἡ), [πρήθω, πίμπρημι] обpinteaлъ, ȣmfлъtȣpъ.

Πρηθῆναι, Ion: în лoкȣ de πραθῆναι, пас: пех: de înf: ак лȣĭ πιπράσκω.

Πρήθω, [imit:] вiit: πρήσω, (пех: ἔπρησα, ші pap ἔπρεσα) noet: în лoкȣ de πίμπρημι, apzȣ. 2) (despre вîntȣ) sȣfлȣ, adiȣ. "Πρήθοντος ἀήτεο,,. Апλл: 3) (npin întind:) ȣmfлȣ. "'Εν δ' ἄνεμος πρῆσε μέσον ἱστίον,,. Iл: А. (ші пас:). "Καὶ ἡ κοιλία σου πεπρησμένη,,. Skp:

Πρῄον, Ion: în лoкȣ de πρᾶον, компар: neȣt: ал лȣĭ πρᾶος. 2) noet: în лoкȣ de πρότερον.

Πρηκτὴρ (ὁ), noet: Ion: în лoкȣ de πρακτήρ.

Πρημαδίη (ἡ), [πρημὰς] ȣnȣ feлȣ de mъsлinȣ, saȣ de neште, лакердъ.

Πρημαίνω, вiit: -ανῶ, noet: în лoкȣ de πρήθω, sȣfлȣ penede; (stpъm:) ȣmfлȣ.

Πρημὰς (μνὰς), άδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de θύννος, лакердъ.(Apst: Anim: Ist: Η'. 15).

Πρὴν, ῆνος (ἡ), noet: = Πρηών.

Πρηνηδὸν, adв: кȣ faцa în жos [din

Πρηνὴς, έος-οῦς (ὁ, ἡ), [πράν] плекatȣ, повîpnitȣ înanite, късztȣ кȣ капȣл saȣ faцa în жos; (despre лoкȣ вълosȣ. "Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν,,. Es: "Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων,,. Iл: А. "Πρηνὴς γενόμενος,,. Skp: късztȣ în вpinчĭ. "Τὰ πρηνῆ τοῦ σώματος,,. Apst: челе dînainte. "Εἰς τὸ πρανὲς, "Κατὰ πρανοῦς,,. Ksn: ла ваде. [de ȣnde

Πρηνίζω, вiit: -ίσω, tpînteskȣ пе чineва кȣ faцa în жos; daȣ, (ші пас:) mъ daȣ de pînъ кȣ капȣл în жos; (fir:) sȣpnȣ. [de ȣnde

Πρηνισμὸς (ὁ), tpîntipe, saȣ къdepe кȣ faцa în жos; (fir:) sȣpnape.

Πρηνιχθεὶς, εῖσα, ἐν, noet: Ion: în лoкȣ de πρηνισθεὶς, пас: пех: de naptч: ал лȣĭ πρηνίζω.

Πρῆξαι, Ion: în лoкȣ de πρᾶξαι, пех: 1: de înf: ал лȣĭ πράσσω.

Πρῆξις, ιος (ἡ), Ion: în лoкȣ de πρᾶξις.

Πρηροσία (ἡ), глs: în лoкȣ de προηροσία.

Πρῆσε, noet: în лoкȣ de ἔπρησε, 3: sinг: neps: de пех: ал лȣĭ πρήθω, saȣ πίμπρημι.

Πρῆσις, εως (ἡ), apdepe; (med:) înfлamaцie, ȣnfлъtȣpъ. [πρήθω].

Πρῆσις, ιος (ἡ), Ion: în лoкȣ de πρᾶσις.

Πρῆσμα (τὸ), napte înfлamatъ, обpintitъ, ȣmfлъtȣpъ. [ші

Πρησμὸς (ὁ),=Πρῆσις, ші Πρῆσμα.[πρήθω].

Πρήσσω, вiit: πρήξω, Ion: în лoкȣ de πράσσω.

Πρηστὴρ (ὁ), [πρήθω, πίμπρημι] (în цen:) apzъtopȣ; (naptik:) віptежȣ de вîntȣ fokosȣ (însoцitȣ кȣ fȣлцepe); (обіч:) tpъsnetȣ. «'Ο νεὼς ἐνεπρήσθη πρηστῆρος ἐμπεσόντος». Ksn: «Πρηστὴρ χθόνιος». Apst: sȣfлape de вîntȣ fokoasъ, че se fopmeaзъ în віptежȣ. 2) ȣnȣ feлȣ de шapne, a кърȣiа mȣшкътȣpъ apde, ші ȣmfлъ (Eлi:). 3) вiнeлe fîtȣлȣĭ, кape se ȣmfлъ de neказȣ. (вezĭ ші χαρωτίδες) [de ȣnde

Πρηστήριος (ὁ, ἡ), чел ка ȣnȣ tpъsnetȣ, înfлъкъpatȣ, apzosȣ.

Πρηστηροκράτωρ, ορος (ὁ), чел че цine, ape în stъпînipea sa tpъsnetȣл. [πρηστὴρ, κρατέω].

Πρηστικὸς, ή, όν, чел кȣ însȣшime de a apde (înfлama, ші ȣшfлa), apzъtopȣ, înfлъmъtopȣ. [πρήθω].

Πρῆστις, ιδος (ἡ), =Πρίστις.

Πρητὴν, ῆνος (ὁ), [πρᾶτος] mieлȣ de ȣnȣ

апѯ; вервекѯ, че învеце а поіti înпрезпаре.

Πρητήριον (τὸ), Ion: în локѯ de πρατήριον.

Πρήττω, Ion: în локѯ de πράττω, = Πράσσω.

Πρηΰγελως, ωτος (ὁ, ἡ), Ion: în локѯ de πραΰγελως.

Πρηΰνομος, Πρηΰνοος, Ion: în локѯ de Πραΰνομος, -νοος.

Πρηΰνω, віit: -υνέω -ῶ, Ion: în локѯ de πραΰνω.

Πρηΰς, εῖα, ύ, Ion: în локѯ de πραΰς.

Πρηϋτένων, οντος (ὁ), поеt: Ion: în локѯ de πραϋτένων.

Πρηών, ῶνος, saѯ όνος (ὁ), (dat: îm: πρηόσι) поеt: deaлѯ pîпоsѯ, вîpfѯ (saѯ stînкъ sкоаsъ afaръ în вîpfѯ, saѯ коastъ) de мѯnte. [πρὰν, πρηνής].

Πρίαμαι, neîntp: temat: (de ѯnde înтрв: пѯмаї нехоt: ἐπριάμην, порѯнч: πρίω, ноfi: πριαίμην, sѯп: πρίωμαι, inf: πρίασθαι, ші парtч: πριάμενος) At: кѯмпъръ. "Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; „Apstf: «Ὁ μὲν πριάμενος ούτοσί, ὁ δὲ πωλήσας ἐκεινοσί„. Макs: Плап: «Πριαίμην ἂν πρό πάντων χρημάτων». Ksn:

Πριάμην, поеt: în локѯ de ἐπριάμην, нех: ал лѯї πρίαμαι.

Πριαμικὸς, ἡ, ὸν, ал лѯї Приамѯ (îмпъратѯ ал Троаdеї). «Πριαμικαὶ τύχαι». Пров: траџіче (грозаве) nенорочірї (ка а ле лѯї Приамѯ). [ші

Πριαμόω ῶ, віit: -ώσω, sîntѯ кѯ капѯл pasѯ (прекѯм овічпѯіt se peпpesinta пе шепъ Приамѯ]. [Πρίαμος].

Πριαπίζω, віit: -ίσω, seamъпѯ кѯ Приапѯ, sîntѯ foapte desfpînatѯ în плъчеріле тръпешті [Πρίαπος].

Πριαπίσκος (ὁ), dim: ал лѯї Πρίαπος, statѯела лѯї Приапѯ. [de ѯnde

Πριαπισκόω -ῶ, віit: -ώσω, fopmezѯ чева în fiгѯръ de statѯелъ а лѯї Приапѯ. [de ѯnde

Πριαπισκωτὸς, ἡ, ὸν, konstpѯitѯ în fopмъ de statѯелъ de Приапѯ, saѯ de мъдѯларѯ џеnitaлѯ въpвъteskѯ imitatѯ. de лемнѯ.

Πριαπισμὸς (ὁ), (med:) некоntenітъ înкордаре а мъдѯларѯлѯї џеnitaлѯ въpвъteskѯ (ѯпѯ фелѯ de spasмѯ). [πριαπίζω].

Πρίαπος (ὁ), zeѯл гръdінелор (pепресіntatѯ кѯ înкордatѯ џеnitaлѯ мъдѯларѯ, ші adopatѯ maї кѯ seamъ în Лампsакѯ); (прин înтind:) мъдѯларѯл џеnitaлѯ ал въpвatѯлѯї (semnѯ de podnічіе). [de ѯnde

Πριαπώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѯ Приапѯ, приапоsѯ (дѯпе înкордареа мъдѯларѯлї џеnitaлѯ, saѯ mapea desfpînape).

Πρίασθαι, inf: ал лѯї πρίαμαι.

Πρίζω, віit: πρίσω, pap în локѯ de πρίω.

Πρίηπος, Ion: în локѯ de Πρίαπος (asemenea ші toate челе de ачї).

Πριμαδίη, греш. în локѯ de πρημαδίη.

Πριμηκήριος (ὁ), [Лаt:] чел întîiѯ ал ѯпеї комѯпітъцї.

Πρὶν, [πρὸ] adв: timп: maї 'nainte, пînъ а пѯ... «Πρίν μέν μοι ὑπέσχετο, νῦν δὲ ші чл:». Іл: В. 1. «Οὔπω καταδυσόμεθ' εἰς Ἀΐδαο, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ». Od: К. «Ἐμφῦσα οὐκ ἀνίει πρὶν ἂν διαφάγῃ». Ep: «Αὐτίκ' ἐπεί κεν ἵκηται· πρὶν δέ κεν οὔτι δεχοίμην. Od: Ζ. «Πολὺ πρὶν». Om: «Πρὶν ὅτε». Om: пînъ кînd. "Οὔκεν ἡμέας ἄλλο διέκρινε φιλέοντε, πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτου νέφος ἀμφεκάλυψεν». Od: Δ. «Πρὶν ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα». Евхл: (ші înпреѯпъ кѯ γε) «Οὐ μὰ Δί', πρίν γε καὶ ἔθυσα». Ksn: (ші ѯпѯл дѯпе алтѯл). «Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς». Іл: Ω. (ші în ел:). «Πρὶν ὥρη (se înц: γένηται). Od· Ο. (ші înпреѯпъ кѯ ἤ saѯ ἂν кѯ sѯп:) «Πρὶν ἢ τὸν νηὸν τῇ, Ἀθηναίης ἀνορθώσωσι». Ep: «Μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω„. Apstf: (ші кѯ хоt:). «Ἔστησαν δ' οὐ πρόσθεν, πρὶν ἢ ἐπὶ τῷ ὄρει ἐγένοντο». Ksn: (ші în парал:. кѯ πρὸ кѯ џеп:). «Πρὶν ἢ (se skpie ші πρινή) πρὸ μυρίων ἐτῶν». Лѯч: (mi кѯ џеп: преа рар) «Πρὶν ὥρας». Пind: (ші кѯ aptік:) «Ὁ («Ἡ "Τὸ, ші чл:) πρὶν». чел de maї 'nainte, трекѯtѯ, maї векіѯ. "Ὁ πρὶν χρόνος». Лкs: чел трекѯtѯ. "Τὸ πρὶν, ші întp' ѯпа Τοπρίν, = Πρίν„, меї 'nainte. «Δούλους ἐόντας τὸ πρὶν νῦν γεγονέναι δεσπότας». Ep:

Πρινὴ, în локѯ de πρὶν ἤ (везї πρίν).

Πρινίδιον (τὸ), dim: ал лѯї πρίνος.

Πρίνινος, η, ον, фъкѯtѯ de прінарѯ (везї πρίνος); (прин întind:) = Πρινώδης, tape, вîptosѯ. [din

Πρίνος (ὁ), [πρίω пеntpѯ колцѯроаселе сале ка ферѯstpѯite фрѯпzе, saѯ imit: din пîрîіtѯл фрѯпzелор ші лемпелор sале în фокѯ] прінарѯ, ѯпѯ фелѯ de stejapѯ кѯ мічї гімпоаsе фрѯпzе. "Πρίνου ἄνθος». Пл: гогоашъ de ачеstѯ копачіѯ. [de ѯnde

Πρινώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (tape) ка лемпѯл прінарѯлѯї. 2) плінѯ de прінарї. [ші

Πρινὼν, ῶνος (ὁ), пъдѯре de прінарї, saѯ прінішѯ.

Πριόνιον (τὸ), dim: ал лѯї πρίων, херъстръїащѯ.

Πριονῖτις, ιδος (ἡ), ѕnѣ felѣ de plantъ kѣ dinцoase (ka xeръstpѕite) fpѕnze, (alt:) κέστρον. [πρίων].

Πριονοειδής, έος (ὁ, ἡ), чel în felѕl xeръstpъѕlѕl. [πρίων, εἶδος]. [de ѕnde

Πριονοειδῶς, adв: în felѕl xeръstpъѕlѕl

Πριονόω -ῶ, вiit: -ώσω, fopmezѣ чeva ka ѕnѣ xeръstpeѣ, îl fakѣ dinцl. [шi

Πριονώδης, εος (ὁ,ἡ),=Πριονοειδής.[πρίων].

Πριονωτὸς, ἡ, ὸν, fъkѕtѣ în felѣ de xeръstpъѣ, dinцosѣ. «Πριονωτή». Mtmt: Пal: ѕnѣ felѣ de pesвoĭaskъ mašinъ. [πριονόω].

Πρίου, pas: поръпч: al lѕĭ πρίω.

Πριόω ῶ, вiit: -ώσω, (se aflъ nѕmaĭ pas· tpe: de kѕ: de partч: πεπριωμένος)= Πρίω. [πρίων].

Πρίσις, εως (ἡ), xeръstpѕire. «'Οδόντων —„. Пl: шi Inkp: skpîшnipe. [шi

Πρίσμα (τὸ), [πρίω] xeръstpѕitѕpъ, tъpîцъ, чe kade de la lemnѕl, чe se taĭe kѕ xeръstpъѕl. 2) (Matmt:) o figѕpъ цeometpikъ.

Πρισμάτιον (τὸ), dim: al lѕĭ πρίσμα.

Πρισμὸς (ὁ), =Πρίσις.

Πριστέον, posit: al lѕĭ πρίω.

Πριστὴρ (ὁ), xeръstpѕitopѣ, saѣ folositopѣ la xeръstpѕire. «Πριστῆρες ὀδόντες —„. Epigp: dînцiĭ de dînainte, (alt:) κτένες. ‖ (sѕвst:) xeръstpъѣ =Πρίων. [πρίω].

Πριστηροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Πριονοειδής. [πριστὴρ, εἶδος].

Πρίστης, ου (ὁ), = Πριστὴρ, xeръstpѕitopѣ. 2) = Πρίστις, ѕnѣ felѣ de pešte, saѣ kitѣ. [шi

Πρίστις, εως (ἡ), ѕnѣ felѣ de kitѣ (dѕpe ѕniĭ deoseвitѣ de πρίστης). 2) ѕnѣ felѣ de pesвoĭaskъ kopaвie (poate pentpѕ asemъnъtatea fopmeĭ). [шi

Πριστὸς, ἡ, ὸν, xeръstpѕitѣ, saѣ de xeръstpѕit. «Ἐλέφας — „. Om: «Πριστὸν„. ѕnѣ felѣ de piatpъ, чe se taĭe kѕ xeръstpъѕl. [din

Πρίω, [imit:] вiit: πρίσω, (pas: tpe: de kѕ: πέπρισμαι, шi pep: ἐπρίσθην) taĭѣ kѕ xeръstpъѕl, xeръstpѕĭeskѣ; (fig:) stpîngѣ шi skpîшneskѣ din dînцi (ppinч: de pekazѣ). «Καὶ ἔπριον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν». Skp: (de ѕnde în цen:) stpîngѣ tape, legѣ stpîns. "Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων». Sof: 2) (ppin întind:) mъ pekъжeskѣ în sineмĭ, pѕ poчĭѣ sъ pesѕflѕ, kpъпѣ de pekazѣ. «Θυμὸν ὀδὰξ πρίειν». Sof: «Λευγαλέον δὲ ἐπὶ οἱ πρῖε χόλον». Apln: (шi pas:) «Πριομένη κάλλει Γανυμήδεος Ἥρη„. Epgp:.

Πρίω, în kontpak: At: în lokѣ de πρίασο, поръпч: saѣ 2) poet: în lokѣ de ἐπρίω, a 2: sing: peps: de pep: al lѕĭ πρίαμαι.

Πρίωμα (τό), gls: [πριόω] în lokѣ de πρίσμα.

Πρίων, ονος (ὁ), xeръstpъѣ; sfpedelѕl xeръstpѕosѣ al xipѕpцilop. "Πρίων μαχαιρωτὸς». Gal: чel fъpъ dinцĭ (kѕ kape se taĭe pietpele), шi «Πρίων ὀδοντωτός, saѣ χαρακτός„. Gal: чel oвiчnѕitѣ. «Πρίων ὀδόντων». Epgp: шipъ de dinцĭ пѕшĭ în pîndѣ în felѕl xeръstpъѕlѕĭ. [din

Πρίων, οντος (-ουσα, -ον) partч: al lѕĭ πρίω.

Πριωτὸς, ἡ, όν, pap în lokѣ de πριστός, xeръstpѕitѣ. [πριόω].

Πρὸ, prep: (se akoapdъ kѕ цen: шi însemn: in sint: 1)înainte; (saѣ lok:) dînainte; (шi ppin întind:) afapъ. «Πρὸ τῶν θυρῶν». Lks: «Τὸ δὲ ἡραῖον πρὸ τῆς πόλιος ἐστὶ τῆς Πλαταιέων». Ep: «Φυλακὰς καθιστάναι πρὸ τοῦ στρατοπέδου». Ksn: «Πρὸ ὀφθαλμῶν». «Πρὸ ποδῶν». «Τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ χρῆμα πᾶν». Pind: чe este de faцъ. «Πρὸ δόμων». afapъ din kasъ. «Ἄγεται πρὸ δόμων». Eѕp: «Ὤχοντο, ἠδὲ προ ὁδοῦ ἐγένοντο„. Il: Δ. aѣ 'naintat în kale, înkît pѕ se maĭ вedeaѣ (вezĭ φροῦδος; (saѣ timp:) maĭ 'nainte de... «Πρὸ τῶν Περσικῶν τὰ Τρωϊκά». Lks: «Πρὸ πολλοῦ». «Πρὸ ὀλίγου». «Πρὸ τούτου (шi Προτοῦ). «Ὁ προτοῦ χρόνος». Tѕч: «Πρὸ μιᾶς Καλανδῶν». Пl: «Πρὸ ἔργου (вezĭ προὔργου)». «Οἱ πρὸ ἡμῶν». Lks: stpъmoшiĭ noшtpi. «Πρὸ μοίρας τελευτῆσαι». Iskp: maĭ 'nainte de вpeme. 2) (ppin întind: шi fig:) koвîpшipe, ppefepinцъ, maĭ mѕlt "Οὐ δίκαιον ἄλλον τινα ἔχειν τὸ γέρας πρὸ ἑωυτοῦ». Ep: «Οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον». Ep: "Πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν κρέσσον ὁτιῶν ἄλλο παθέειν». Ep: «Κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον». Pind: "Πρὸ πολλῶν ἂν χρημάτων ἐτιμησάμην». Iskp: (de ѕnde 3) în lokѕl alѕla, peчipgovitate în lokѣ de ἀντί. «Ὁπόσους ἂν ἀξιοῖς σοι πείθεσθαι, καὶ ἐκεῖνοι ἀξιώσουσί σε πρὸ ἑαυτῶν βουλεύεσθαι». Ksn: "Οὐκ ἀρκῶ ἐγὼ ὑμῖν πράττων πρὸ ὑμῶν ὅ,τι ἂν δέῃ». Ksn: «Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου». Men: poвѕ în lokѣ de (pentpѕ) poвѣ (ad: faчe totѣ ѕna). «Γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι». Esxl: =Τόπον ἐκ τόπου». 4) ppiчinъ (saѣ gъkѕt:) «Περὶ γὰρ δίε, μὴ μιν πρὸ φόβοιο λίποιεν». Il: P. (saѣ pesѕlt:) pentpѕ oape-kape sfîpшitѣ, (ppinч:)

snpe anъrapea кsîва, în локѕ de ὑπέρ. «Πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι». Iл: Δ. «Μάχεσθαι πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν». Iл: Θ. "Ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόληος». Iл: Χ. «Πρὸ τῆς Ἑλλάδος ("Πρὸ τῆς Σπάρτης) ἀποθνήσκειν». Ep: "Εἴ τις διακινδυνεύσειε πρὸ βασιλέως». Ksn: «Πρὸ τοῦ θανόντος τὴν δ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν». Sof: ‖ (Ïap în комп: 1) înainte (timп: saѕ лок:, "Προάγω, προβάλλω, προέρχομαι, προπάτωρ, προαίσθησις, προάστειον,,. 2) npeferinцъ, saѕ maî mѕлt. "Προτιμῶ, προκρίνω, προαιροῦμαι». 3) anъpape; saѕ nentpѕ ѕnѕ sfîpшitѕ «Προκινδυνεύω, πρόμαχος,,. 4) noet: înteцipe. «Προβαθὺς, πρόπας». ‖ (în noeцî A'. se nѕne fъpъ каzѕ în локѕ de adв: лок:). "Κύματα πρὸ μὲν τ' ἄλλ' αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα». Iл: N. "Τὰ ἐσσόμενα προ τ' ἐόντα. Es; «Ἰλιόθι, («Οὐρανόθι, «Ἠῶθι) πρὸ,, Om: (B'. se desnapте de верѕл компѕsѕ, întpenѕindѕ se алte ziчи:). «Ἐπεὶ πρὸ οἱ εἴπομεν ἡμεῖς». Od: A. (C'. se ѕnewte кѕ felѕpite алte npen:) «Απο ("Δια, «Ἐπι, "Περι) πρὸ» (шi кѕ sine) «Προπρό». Anлn:

Προαγγελία (ἡ), == Προάγγελσις, saѕ Προάγγελμα. шi

Προαγγέλλω, biit: -αγγελῶ, npeвestesкѕ, npezікѕ, daѕ de шtipe maî 'nainte. [προάγγελος]. [de ѕnde

Προάγγελμα (τὸ), beste datъ maî 'nainte; npezisъ.

Προάγγελος (ὁ. ἡ), npeвestitopѕ. "Προάγγελον (τὸ),= Προάγγελμα. [πρὸ, ἄγγελος].

Προάγγελσις, εως (ἡ), npeвestipe, saѕ înштiinцape de maî 'nainte. [шi

Προαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) ικῶς, чел кѕ însѕшiшe de (obiчnѕitѕ) a npeвesti. [προαγγέλλω].

Προ-αγκτηριάζω, biit: -άσω, легѕ pana maî 'nainte кѕ fашъ (xipѕpц:).

Προάγνευσις, εως (ἡ), npeгъtipe npin peлiцioasъ кѕpъцipe saѕ înfpînape шi чл: [din

Προ-αγνεύω, biit: -εύσω, кѕpъцѕ peлiцios maî 'nainte ne sinemî saѕ ne алtѕл, mъ npeгъtesкѕ npin înfpînape, pѕгъчiѕne, шi чл:

Προ-αγοράζω, biit: -άσω, кѕmпъpѕ, tîpгѕiesкѕ maî 'nainte.

Προ-αγορονομέω -ῶ biit: -ήσω, sîntѕ maî 'nainte гѕвepnъtopѕ (noлiцaiѕ) ал tîpгѕлѕî. «Ὁ προηγορανομηκώς,,. D: Kas: fostѕл maî nainte noлiцaiѕ de tipгѕ.

Προαγορασία (ἡ), tîpгѕipe de maî 'nainte. [шi

Προαγοραστὴς, οῦ (ὁ), tîpгѕitopѕ, кѕmпъpъtopѕ de maî 'nainte. [προαγοράζω].

Προαγόρευμα (τὸ). npezisъ, npoopoчie. [шi

Προαγόρευσις, εως (ἡ), npezічepe, npoopoчipe; npeînштiinцape, шi чл:. [шi

Προαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, saѕ folositopѕ ла npezічepe, saѕ npoopoчipe. "Προαγορευτική,,. meштeшѕгѕл de a npoopoчi, = Μαντική. [din

Προ-αγορεύω, biit: εύσω, (шi npгл:) προερῶ, (nex: προηγόρευσα, шt nepг: προεῖπον, tpe: de кѕ: προηγόρευκα, шi nepгл: προείρηκα, шi чл:) npezікѕ, npeвestesкѕ; (simп:) daѕ opdinѕ; (ѕne-opî, вopвesкѕ (npinч: în nѕвлiкѕ) maî 'nainte de алцiî, saѕ întîiѕ. "Θεμιστοκλέης ἐκ πάντων προηγόρευε,,. Ep: (vezî шi προηγορέω) «Ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἴωσι,,. Ep: "Τον κήρυκα ἀνειπεῖν ἐκέλευσεν, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὅτι. шi чл:». Ksn: "Οἱ μάντεις προαγορεύουσι τὸ μέλλον» Ksn: «Προαγορεύειν πόλεμον». Лкs: a декларa. "Προαγορεύειν κρίσιν τινί». Лкs: a tpaцe în жѕdiкatъ ne чineвa; (naptiк:) a npeвesti ne oшopîtopѕ a se denapta de чeлe sfînte, nînъ se va xotъpî жѕdiкata.

Προ-αγορέω, Dop: (în цen:) în локѕ de προηγορέω; (Ïap naptiк: ла Siчeл:) sîntѕ...

Προάγορος, шi Πρόαγος [πρὸ, ἄγω] (ὁ), кънetenie, întîiaшѕ. "Προαγοροῦντος Διοκλέους, γραμματεύοντος Ἀβρανίωνος». Enгp:

Προ-αγρυπνέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ цen:) staѕ deштentѕ, npeвeгhezѕ snpe naza кѕîвa.

Προάγω, biit: -άξω, (nex: προήγαγον, шi чл:) dѕкѕ чeвa înainte, maî 'nainte, saѕ afapъ (ла вedepe), sкoцѕ de faцъ; noвъцѕiesкѕ; (fir: îndemnѕ, întъpîtѕ; кpesкѕ; înaintezѕ, faкѕ a ажѕnцe ѕndeвa чeвa; (шi eл: saѕ nestp:) înaintezѕ, mъ dѕкѕ maî 'nainte; шi кѕ npen:) ажѕnгѕ ла чeвa. «Τὴν αἱμασιὰν προαγαγόντες στενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι,,. Dm: «Ὑποπτεύουσι, μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν». Ep: (шi кѕ npen: . "Ἀνὴρ δεινὸς προάγειν τοὺς ξυνόντας εἰς πράγματα». Ksn: «Εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆγε τὴν πόλιν,,. Dm: (шi miж:) "Εἰς γέλωτα προαγαγέσθαι τινά,, Ep: (шi eл: saѕ nestp:) «Προῆγε πρὸς ἄστυ». Лкч: «Προῆγεν αὐτοὺς εἰς τὸ πέραν». Skp: (шi fir:) «Ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι». Dm: (шi nas:) «Προήχθην τοῦτο λέγειν». Лкч: (шi în naptч:) "Προηγμένος,,. kondѕsѕ înainte, saѕ înaintatѕ; npefepitѕ; (de ѕnde) «Προηγμένα». (dѕne

Stoičĭ) вȣnele вieцeĭ, (snpe eкsemnлȣ) sънътatea, вогъцiа, isкȣsinцa minцeĭ, шi чл: (înnpot: de ἀποπροηγμένα).

Προαγωγεία (ἡ , (Тȣрч:) nezevengie. 2) (pap) în локȣ de προαγωγή. [шi

Προαγωγεῖον (τὸ), локȣл, ȣnde običnȣit stъpȣiesк nezevengiĭ. [din

Προαγωγεύω, viit: -εύσω, (Тȣрч:) nezevengiesк ; (în цen:) sкоцȣ din minцĭ, înшeлȣ. [προαγωγός].

Προαγωγὴ (ἡ), inaintape; npefepipe. «Ἐν προαγωγῇ τούτους ἐποιεῖτο,,. Ios: se silea a 'ĭ înainta. «Ἐκ πρόαγωγῆς φίλος». Dm: dȣne înnpeжȣръpĭ, saȣ întepesȣл sъȣ. [προάγω].

Προαγωγία (ἡ), =Προαγωγεία, saȣ Προαγωγή. [шi

Προαγωγικὸς, ή, όν, îndemînatiкȣ a înainta, saȣ 2) a sкоate din minцĭ, a înшeлa ne чineva. [din

Προαγωγὸς (ὁ, ἡ), înaintъtopȣ. 2) (naptiк: în pъȣ) amъцitopȣ snpe tpȣneasкъ desfpînape, miжлочitopȣ în кȣpвъsъpie, (Тȣрч:) nezevengiȣ. [προάγω].

Προαγὼν, ῶνος (ὁ), лȣnтъ npeгъtitoape snpe o aлtъ npinчinaлъ лȣnтъ; npoлогȣ de dpamъ; Лц: =Προδικασία. [πρὸ, ἀγών]. [de ȣnde

Προ αγωνίζομαι, viit: ίσομαι, mъ лȣntȣ întîĭȣ, saȣ maĭ 'nainte; (кȣ цen:) mъ лȣntȣ, mъ vat înaintea saȣ snpe anъpapea кȣĭva. [de ȣnde

Προαγωνιστὴς, οῦ (ὁ), лȣntъtopȣ snpe anъpapea (anъpъtopȣ în pesвoiȣ aл) кȣĭva.

Προ-αδικέω -ῶ, viit: -ήσω, (кȣ aк: saȣ sing: saȣ кȣ npen:) eȣ întîĭȣ nedpentъцesкȣ ne чineva.

Προάδω, viit: -άσομαι, кîntȣ eȣ întîĭ, înчenȣ кîntapea, (Фpanц:) npeлȣdezȣ; (fig:) npeziкȣ, npoopoчesкȣ.

Προ-αείδω, viit: -αείσω, ομαι, noet: în локȣ de προάδω.

Προ-αθετέω -ῶ, viit: -viit: -ήσω, desanpovezȣ, desfiinцezȣ чeva maĭ 'nainte.

Προ-αθρέω -ῶ, viit: -ήσω, obsepвȣ, npeвъzȣ maĭ 'nainte.

Προ-αθροίζω, viit: -οίσω, adȣnȣ, stpîngȣ de maĭ 'nainte.

Προ-αιδέομαι -οῦμαι, viit: -αιδέσομαι, шi -αιδεσθήσομαι, mъ sfiesкȣ dînaintea кȣĭva, (ad:) de чineva; sîntȣ npeîndatopatȣ кȣĭva. (кȣ dat: dip: шi aк: eл: indip:) «Τίς ἐστι εὐεργέτης, ᾧ ἐγὼ προαιδοῦμαι,,. Ep: (шi nas:). "Αἵτινές σφι προ ἰδέατό κού τι,,. Ep:

Προαικίζω, шi (miж:) -ίζομαι, viit -ίσω, ίσομαι, mȣnчesкȣ maĭ 'nainte (de nedeansa кanitaлъ) ne vinovatȣ.

Προαίρεσις, εως (ἡ), voipe, xotъpîpe din aлeцepe; sкonȣ, rîndȣ; sistemъ noлitiкъ, saȣ fiлosofiкъ, чe îшĭ aлeцe чineva; simцimintȣ, saȣ disnosiцie; anлeкape кътpe чeva, iavoape, npefepinцъ. "Ἐκ προαιρέσεως,,. din sлoбodъ voinцъ saȣ aлeцepe, din npegîndipe. [шi

Προαιρετέον, nosit aл лȣĭ προαιροῦμαι. [шi

Προαιρετικὸς, ή, όν, nȣtinчosȣ de a 'шĭ fopma voinцa npin aлeцepe шi npefepinцъ; кȣvenitȣ лa (saȣ fъкȣtȣ npin) вȣnъ voinцъ; (кȣ цen:) voitopȣ, saȣ npefepitopȣ de чeva npin aлeцepe. "Ἔσονται προαιρετικοὶ τοῦ πλεονεκτεῖν,, Apst: "Προαιρετικαὶ ἐνέργειαι,,. Fiл: чeлe din sлoбodъ voinцъ. «Ῥήματα προαιρετικά». Грam: însemn: de voinцъ. "Τὸ προαιρετικὸν,,. ="Η προαίρεσις. [προαιρέομαι]. [de ȣnde

Προαιρετικῶς, adв: de вȣnъ voe, saȣ din sлoбodъ voinцъ.

Προαιρετὸς, ή, όν, voitȣ, npefepitȣ npin aлeцepe; saȣ atîpnatȣ de лa voinцa кȣĭva. "Τὸ προαιρετὸν,,. чea чe tpeвȣie, saȣ noate a se xotъpî dȣne voinцъ. [din

Προαιρέω -ῶ. viit: -ήσω, (nex: προεῖλον, шi miж: προειλόμην, шi чл:) sкоцȣ, шi iaȣ de ȣndeva op чe 'mĭ tpeвȣie, saȣ îmĭ nлaчe. 2) (oвiч: miж:) iaȣ (шi fig: xotъpъsкȣ) чeva dȣne aлeцepe maĭ mȣлt de кît aлta, npefepȣ. "Τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προήρημαι,,. Dm:

Προ-αίρω, viit: -αρῶ, (nex: προῆρα, шi чл:) sкȣлîndȣ mъ nлeкȣ maĭ 'nainte.

Προ αισθάνομαι, viit: -αισθήσομαι, nex: προῃσθόμην, шi чл:) simцȣ, npiчenȣ чeva maĭ 'nainte; npeвъzȣ, npegiчesкȣ. [de ȣnde

Προαίσθησις, εως (ἡ), npesimцipe.

Προ-αιτιάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, nîpъsкȣ ne чineva maĭ 'nainte de npiчinȣitopȣ aл вpe ȣnȣĭ pъȣ.

Προαιώνιος (ὁ, ἡ), чeл maĭ 'nainte de veaкȣpĭ [πρὸ, αἰών].

Προ-ακμάζω, viit:-άσω, sîntȣ în fлoape, în кȣлme maĭ 'nainte de вpeme; sîntȣ în vîpsta чea maĭ 'nainte de кȣлmea eĭ (ad: în чea de жȣneцe).

Προ-ακονάω -ῶ, viit: -ήσω, asкȣцȣ maĭ 'nainte.

Προ-ακοντίζω, viit: -ίσω, asvîpлȣ лanчea (шi nas: mъ asvîpлȣ кa o лanчe) maĭ 'nainte.

Προ-ακούω, viit: -ακούσομαι, asкȣлtȣ чeva întîĭȣ, saȣ maĭ 'nainte. "Προακήκοεν

ἔτι,,. Ep: азzise maĭ 'nainte.

Προ-ακροβολίζω, biit: -ίσω, fakȣ maĭ 'nainte de a începe вътъліа) isвipĭ пе ла mapџinĭ.

Προακτικὸς, ἡ, ὸν, [προάγω] boitopȣ, saȣ îndemînatikȣ de a înainta (пе алтȣл, saȣ пе sine), (Франџ:) прогресівȣ; (ȣne-орĭ) înainte-мергътopȣ.

Προ-αλγέω ῶ, biit: -ήσω, simџȣ dȣpepe (пътimeskȣ) maĭ 'nainte.

Προ-αλείφω, biit: -αλείψω, ȣnгȣ maĭ 'nainte.

Προαλὴς, [προάλλομαι] έος (ὁ, ἡ), sълtatȣ, saȣ повîрnitȣ înainte; (despre локȣ) pîposȣ, вълосȣ; (fir:) neste мъsȣpъ кȣtezъtopȣ, saȣ îndpъzneџȣ, пъвалnікȣ, dîpzȣ. «Ὕδωρ προαλὲς». Аплп: ші Sof: кȣргъtoape ла вале.

Προ-αλίζω, biit: ίσω,=Προαθροίζω.

Προ-αλίσκομαι, biit: -αλώσομαι, (пех: προεάλων, ші чл:) мъ прinzȣ, мъ ровeskȣ, (ші fir:) пîерzȣ жȣdікаta, мъ osîndeskȣ maĭ 'nainte.

Προ-αλλάσσομαι (ττομαι), biit: -αλλάξομαι,=Προαμείβομαι.

Προ-αλλοιόω -ω, biit: -ώσω, префакȣ, прeskimвѫ чева maĭ 'nainte.

Προ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, sъpȣ (мъ asвîpлȣ) înainte, saȣ maĭ 'nainte.

Προαλῶς, (întpв: прінч: компар: προαλέστερον, -έστατα) adв: кȣ кіпȣ пъвалnікȣ, кȣ dîpжie, nепрегîndit. προαλὴς]

Προ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, (пех: προήμαρτον, ші чл:) грешeskȣ (пȣ пемерeskȣ, пȣ isвȣteskȣ) maĭ 'nainte, saȣ întîiȣ.

Προ αμείβω, ші (між:)-ομαι, biit: -αμείψω, -ομαι, skimвȣ fакȣ skimвȣ, sa pesпȣnzȣ) întîiȣ, saȣ maĭ 'nainte. Ὃς ἂν προαμειψάμενος ἔργον μισθοὺς μὴ ἀποδιδῷ,. Плт: tokmind вре ȣnȣ лȣкрȣ пȣ плътеште. "Γῆν προαμείβομαι». трекȣ întîiȣ, saȣ maĭ 'nainte. (везĭ ші διαμείβω).

Προαμευτὴς, οῦ(ὁ),înainte-мергътopȣ.[din

Προ-αμεύω, biit: -εύσω, Dop: saȣ Еол: poet: мергȣ înainte; апȣкȣ maĭ 'nainte.

Προ αμύνομαι, biit: -αμυνοῦμαι, nedenseskȣ (îmĭ pesвȣnȣ) maĭ 'nainte, (ad:) апȣкȣ maĭ'nainte de fакȣ ръȣ връжмашȣлȣĭ meȣ.

Προ-ανα-βαίνω, biit: -ήσομαι, мъ sȣiȣ întîiȣ, saȣ maĭ 'nainte.

Προ-ανα βάλλομαι,biit: -βαλοῦμαι, мъпрегъteskȣ a kînta, (Франџ:) прелȣdezȣ. (везĭ ші προανακρούομαι).

Προ-ανα-βλέπω, biit: -βλέψομαι, deskizȣ, saȣ îmĭ apdікȣ întîiȣ saȣ maĭ 'nainte окіĭ, ка sъ вързȣ.

Προ-ανα βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, stpigȣ întîiȣ, saȣ maĭ 'nainte; прeziкȣ кȣ маре гласȣ.

Προαναβολὴ (ἡ), прегъtipe, saȣ пречеркаре de kîntape, (Франџ:) прелȣdape. (везĭ ші προανάκρουσις).

Προ-ανα-γιγνώσκω, biit: -αναγνώσομαι,(пех: προανέγνων, ші чл·) чiteskȣ maĭ 'nainte.

Προ-αν-αγορεύω, biit: -αγορεύσω, ші пергл: -ερῶ, (пех: προανηγόρευσα, ші пергл: προανεῖπον, ші чл:) прокламȣ (вestеskȣ de фаџъ) maĭ 'nainte.

Προ-ανα-γράφω, biit: -γράψω, skpiȣ (трекȣ) în katarpafie maĭ 'nainte.

Προ-ανα-γυμνάζω, biit: -άσω, репetȣ depriпdepea, реекsерчеzȣ maĭ 'nainte.

Προ-αν-άγω, biit: -άξω, (пех: προανήγαγον, ші чл:) apdікîndȣ-мъ плекȣ din порtȣ întîiȣ, saȣ екsплȣteskȣ maĭ 'nainte.

Προ-αν-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω,=Προαθρέω.

Προ-ανα-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (пех: προανέθορον. ші чл:) sъpȣ, (мъ asвîpлȣ) în sȣs întîiȣ, saȣ maĭ 'nainte.

Προ-αν·αιρέω -ῶ, biit· -ήσω, (пех: προανεῖλον, ші чл:) omopȣ (skoџȣ din fiinџъ) maĭ 'nainte «Ἑαυτὴν προανεῖλε τοῦ ἀνδρὸς,,. Пл:

Προ-αν-αισιμόω -ῶ, biit: -ώσω,=Προαναλίσκω, келтȣieskȣ maĭ 'nainte. «Ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ». Ep: трекȣtȣ maĭ 'nainte.

Προ-ανά-κειμαι, biit: -κείσομαι, staȣ пȣsȣ ка (sîntȣ) konsfinџitȣ de maĭ 'nainte.

Προ-ανα-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, вesteskȣ maĭ nainte ла toџĭ, saȣ прeziкȣ кȣ маре гласȣ.

Προ-ανα-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, плîнгȣ, мъ tîngȣieskȣ maĭ 'nainte.

Προ-ανα-κόπτω, biit: -κόψω, taiȣ, опреskȣ maĭ 'nainte,

Προ-ανα-κράζω, biit: -κεκράξομαι, (тре: de кȣ: în локȣ de през: προανακέκραγα, ші чл:) stpigȣ tape maĭ 'nainte, прeziкȣ кȣ маре гласȣ.

Προ-ανα-κρίνω, biit: -κρινῶ, черчеtezȣ de maĭ мȣлte opĭ maĭ 'nainte, saȣ întîĭ.

Προανάκρουσις, εως (ἡ), = Προαναβολὴ (мȣs:); (fir: în џеп:) eksopdiape (de кȣвîntȣ, ші чл:). [ші

Προανάκρουσμα (τὸ), oksopdiȣ, = Προοίμιον. [din

Προ-ανα-κρούω, biit: -κρούσω, депъртеzȣ, saȣ опреskȣ пе чineва, (ші між: saȣ пас:)

mъ deпъrtezš, saš mъ trarš înanoĭ întîĭš. 2) (partik: mšs:) preînчеркš maĭ întîĭ коарделе înstršшîntšлšĭ, saš kîntš пšцin чева maĭ 'nainte spre черкаре, (Franц:) прелšdezš; (fir: în цеn:) înчепš, eksordiezš.

Προ-ανα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, ïaš asšпръ'mĭ maĭ 'nainte; апšкš maĭ 'nainte пе чіnева; predisпšĭš askšлtъторшл.

Προ-αν-αλίσκω, viit: -αλώσω, (пех: προανήλωσα, saš προανάλωσα, шi чл:) келtšïeskš întîĭ, saš maĭ 'nainte; пšĭš maĭ 'nainte în sokoteaла кšïва келtšïeлелю, ка sъ ле ïaš пе šрmъ. [de šnde

Προανάλωμα (τὸ), келtšïaлъ fъкštъ maĭ 'nainte; deпšnере maĭ 'nainte de келtšïeлĭ.

Προ-ανα-μέλπω, viit: -μέλψω, kîntš maĭ 'nainte кš mаре гласš, saš prezikš кš mаре гласš kîntînd чева.

Προ-ανα-πηδάω -ῶ, viit: -ήσω, = Προαναθρώσκω.

Προ-ανα-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (пех: προανέπεσον, шi чл:) îmĭ пïерzš кšражšл, îmĭ skade voinцa înкъ de maĭ 'nainte.

Προ-ανα-πλάσσω (ττω), viit: -πλάσω, плъsmezš, formezš чева maĭ 'nainte; atîrпš, ліпеskš чева maĭ întîĭ de...

Προ-ανα-πνέω, viit: -πνεύσω, resšflš întîĭ, saš maĭ 'nainte.

Προαναπτῆναι, пех: 2: de inf: ал лšĭ προανίπταμαι.

Προ-αν-αρπάζω, viit: -άσω, хръпеskš чева de totš întîĭ, saš maĭ 'nainte.

Προ-αναῤ-ῥήγνυμι, viit: -ῥήξω, sfîшiš репеde, ršпš чева maĭ 'nainte.

Προ-ανα-σείω, viit: -σείσω, кletinš ardikînd în sšs чева maĭ 'nainte (ка sъ ameninцš). «Τὰ ὅπλα —». Diod:

Προ-ανα-σκευάζομαι, viit: -άσομαι, mъ пregъteskš (mъ anrovizionezš) de maĭ 'nainte.

Προ-ανα-σκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, кinzšïeskš, saš mъ gîndeskš maĭ 'nainte, saš кš întîĭš.

Προ-ανα-στέλλω, viit: -στελῶ, опреskš, înfrînezš, saš preîntîmпinš пъвала кšïва.

Προ-ανα-στρέφω, viit: -στρέψω, întoркš maĭ 'nainte.

Προ-ανα-τάσσω (ττω), viit: -τάξω, regšлezš (întokmeskš) maĭ 'nainte; saš aшezš în rîndšл чел dintîĭ.

Προ-ανα-τείνω, viit: -τενῶ, întinzš чева întîĭ în sšs, saš dinaintea кšïва.

Προ-ανα-τέλλω, viit: -τελῶ, resъrš maĭ 'nainte.

Προ-ανα-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, (пех: προανέδραμον, шi чл:) aлergš maĭ întîĭ în sšs; saš maĭ 'nainte mъ retragš înanoĭ; (fir:) mъ întoркš ла întîĭšл înчепštš, saš repetš шiršл povestiriĭ de ла maĭ векĭ.

Προ-ανα-τρίβω, viit: τρίψω, frекš maĭ întîĭ din жos în sšs.

Προ-ανα-τυπόω -ῶ, viit: -ώσω, formezš întîĭ кinšл; saš înкіпšïeskš, isvodeskš maĭ 'nainte чева.

Προ-ανα-φαίνω, viit: -φανῶ, arъtš чева maĭ 'nainte ardikîndš 'л în sšs.

Προ-ανα-φέρω, viit: -ανοίσω, (пех: προανήνεγκα, шi чл:) rароrtezš, saš adšкš aminte maĭ 'nainte чева.

Προ-ανα-φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, strigš maĭ 'nainte (prezikš) кš mаре гласš; (în поеsie) fакš eksordiš saš прологš. [de šnde

Προαναφώνημα (τὸ), прологšл šneĭ поеmе. [шi

Προαναφώνησις, εως (ἡ), prezichере, prevestire кš mаре гласš saš strigаре; (fir:) înчепере (eksordiаре) de поеmъ, (алt:) εἰσβολή. [шi

Προαναφωνητικὸς, ή, όν, кšvenitš, saš folositorš ла прологš de поеmъ [de šnde

Προαναφωνητικῶς, adv: în felš de поеtiкъ eksordiаре.

Προ-ανα-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ retragš maĭ 'nainte. [de šnde

Προαναχώρησις, εως (ἡ), retraцере de maĭ 'nainte.

Προ-ανα-ψηφίζω, viit: -ίσω, desbatš (кіпšïeskš), шi хotъръskš чева maĭ 'nainte; mъ пregîndeskš.

Προανειπεῖν, пех: 2: de inf: ал лšĭ προαναγορεύω.

Προανελεῖν, пех: 2: de inf: ал лšĭ προαναιρέω.

Προ-αν-εκ-τείνω, viit: -τενῶ, = Προανατείνω, întinzš чева maĭ întîĭ în sšs.

Προ-αν-έχω, viit: -έξω, (пех: προανέσχον, шi чл:) ardikš, цiš чева maĭ întîĭ în sšs; (nestr: saš ел:) resъrš maĭ 'nainte; (în цеn:) sîntš eшitš afаръ înainte.

Προ-ανθέω -ῶ, viit: -ήσω, înfлoreskš întîĭ saš maĭ 'nainte. [de šnde

Προάνθησις, εως (ἡ), чеа dintîĭ, saš de maĭ 'nainte înfлorire.

Προ-αν-ίπταμαι, viit: -ανα-πτήσομαι, (пех: προανέπτην, шi чл:) zborš, saš mъ ardikš în sšs întîĭ, saš maĭ 'nainte.

Προ-αν-ιστορέω -ῶ, viit: -ήσω, черчеtе-

zš maĭ întîĭ, ка sъ mъ domipeskš, ші sъ mъ înкpedinцezš despre adeвъpš. 2) =Προϊστορῶ.

Προ-αν ίσχω,=Προανέχω.

Προ-αν-οίγνυμι, ші Προανοίγω, віit: -οίξω, (пех: προανέωξα, ші чл:). deskizš maĭ 'nainte.

Προ-αντ-αν-ίσχω, (гъръ віit:) =Προανίσχω, pesъpš maĭ 'nainte.

Προ-ανύτω (-ανύω), віit: -ανύσω, съвîpшeskš чева maĭ 'nainte. «Πλέον προανύτειν ὧν χρήζομεν». Ksn: (ші пas:) «Τοῦ προανυσθέντος ἡμῖν ὑπομνήματος». Sekst: "Τοῦ προανυσθέντος ἔτους» Плd:

Προ-απ-αγγέλλω, віit: -αγγελῶ, преветеskš, daš de шtipe maĭ 'nainte.

Προ-απ-αγορεύω, віit: -αγορεύσω, saš (перrл:) -ερῶ, (пех: προαπεῖπον, ші mіж: προαπειπάμην, tpe: de кš: προαπείρηκα, ші чл: maĭ întpeв: челе перегвлate) опреskš (пš eptš, пš înгъdšĭš) чева de maĭ 'nainte. «Τὴν φιλίαν — ». Пaвs: desfiinцezš de maĭ 'nainte. ‖ (пestp:) овоseskš шаĭ 'nainte de a sfîpші чева. "Προαπειρηκότες τῇ ὁδοιπορίᾳ». Пaвs: «Νῦν δέ με τὸ γῆρας ποιεῖ προαπαγορεύειν». Iskp: (ші fir:) «Πόλεως ἑστώσης πολλάκις οἱ γραφαὶ τῶν στηλῶν προαπεῖπον». Лвп:= Προεξέλιπον.

Προ-απ-άγχομαι, віit: -άγξομαι, mъ sšгрšmš, mъ sпînzšpš maĭ 'nainte

Προ-απ-αίρω, віit:-αρῶ, плекš пе mape, saš пе šskatš maĭ 'nainte; (fir:) mopš maĭ 'nainte.

Προ-απ-αιτέω, -ῶ, віit:-ήσω, чеpš aл meš maĭ 'nainte. „Τόν μισθὸν—». Гaл:

Προ-απ-αλείφω віit:-αλείψω, штеprš чева maĭ 'nainte.

Προ-απ-αλλάσσω (ττω), віit: -αλλάξω, skaпš пе чіпева maĭ 'nainte; (de šnde ел: saš пestp: ші mіж:) плекš maĭ 'nainte; (ші fir:) mopš maĭ 'nainte. "Οἱ προαπηλλαχότες». Лкs: mopцiĭ de maĭ'nainte.

Προ-απ-αντάω -ῶ, віit: -ήσομαι, преîntîmпіпš пе чіпева, saš esš întîĭš впре întîmпіпapea кšіва; (în цеп:) апвкš înainte. [de šnde

Προαπάντησις, εως (ἡ), преîntîmпіпape. 2) (fir: ptp:) pesпšпdepe (întîmпіпape) гъкštъ întîĭ ла чеа din špmъ din doъ пречеdente пpопosiцiĭ.

Προ-απ-αντλέω -ῶ, віit: -ήσω, греш: în локš de προεπαντλέω.

Προ-απ-αριθμέω -ῶ, віit: -ήσω, înшipš în пšmъpš maĭ 'nainte.

Προ-απ-άρχομαι, віit: -άρξομαι, ofepš чева ка пîprъ de ла înчепštš.

Προ-απ-αστράπτω, віit: ἄψω, skoцš гšлцере saš paze de лšчіpe maĭ 'nainte.

Προ-απατάω -ῶ, віit: -ήσω, amъцeskš întîĭ, saš maĭ 'nainte.

Προ-απ-αυδάω -ω, віit: -ήσω,= Προαπαγορεύω, овoseskš maĭ 'nainte. «Προαπηύδηκε τῆς (saš ἐκ τῆς) νούσου ὁ κάμνων». Apet:

Προ απ-αφρίζω, віit: -ίσω, iaš sпšma maĭ 'nainte depe чева.

Προ-απειλέω -ῶ, віit: -ήσω, апвкš пе чіпева maĭ 'nainte кš ameрinцъpĭ; saš esš întîĭš ameрinцš.

Προ-άπειμι, віit: -ειμι (прел: προαπήειν, ші чл:) = Προαπέρχομαι (кървіа слšжеште šпе-opĭ de віitopš).

Προαπειπάμην, mіж: пех: 1: de xot:, ші

Προαπειπεῖν, пех: 2: de înf:, ші

Προαπείρηκα, tpe: de кš: de xot: aл лšĭ προαπαγορεύω.

Προ-απ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (пех: προαπῆλθον, ші чл:) плекš maĭ 'nainte a mъ dšче šпdeва; (fir: înпpešпъ кš ші гъръ τοῦ βίου) mopš maĭ 'nainte; (šпе-opĭ кš цеп:) mopš în апъpapea кšіва.

Προαπέσβην, пas: пех: 2: aл лšĭ προαποσβέννυμι.

Προ-απ-εχθάνομαι, віit: -εχθήσομαι, (пех: προαπηχθόμην, ші чл:) sîntš връжташš кšіва, saš ešš връ aššпpa кšіва de maĭ 'nainte.

Προ-απ-ηγέομαι, Ion: în локš de προαφηγέομαι.

Προ-απ-ικνέομαι, Ion: în локš de προαφικνέομαι.

Προάπλωσις, εως (ἡ), desfачере, екsпліkape гъкštъ maĭ dînainte. [пеîntpeв: προαπλόω].

Προ-απο βάλλω, віit: -βαλῶ, піерzš, saš лепъdš чева maĭ 'nainte.

Προ-απο-βρέχω, віit: -βρέξω, moĭš de t maĭ 'nainte.

Προ-απο-δύω, віit: -βύσω, astšпš întîĭ віпе.

Προ-απο-γεύομαι, віit: -γεύσομαι, (кš цеп:) гšstš întîĭ пšцiп din чева.

Προ-απο-δείκνυμι, віit:-δείξω, dovedeskš, saš înfiinцezš чева de maĭ 'nainte. [de šпdo

Προαπόδειξις, εως (ἡ), dovedipe de maĭ 'nainte,

Προ-απο-δημέω -ῶ, віit:-ήσω, de maĭ 'nainte лiпseskš (плекš) din патріа mea în streinъtate.

Προ-απο- δίδωμι, віit:-αποδώσω, (пех:

προαπέδωκα, mi чл:) daŭ, плътеskŭ maĭ 'nainte чева.

Προ-απο-δύομαι, biit:-δύσομαι, mъ desбракŭ maĭ 'nainte; (прin întind:) mъ sъmetŭ (mъ прегътеskŭ) de лъnтъ maĭ 'nainte.

Προ-απο-ζέννυμι (-ζέω), biit:-ζεσω, fepъŭ пъцin чева întîĭ, saŭ daŭ ъndъ maĭ 'nainte.

Προ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (пеx: προαπέθανον, шi чл:) морŭ maĭ 'nainte, saŭ de timпъpiŭ.

Προ-απ-οικίζω, biit: -ίσω, колonisezŭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-καλύπτω, biit: -ύψω, desкоперŭ (daŭ de faцъ) maĭ 'nainte.

Προ-απο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (пеx: προαπέκαμον, шi чл:) обоseskŭ maĭ 'nainte.

Προ-από-κειμαι biit: -κείσομαι, staŭ пъsŭ în пъstpape de maĭ 'nainte.

Προ-απο-κινδυνεύω, biiit: -εύσω, înчеркŭ (înчепŭ) eŭ întîĭŭ saŭ maĭ 'nainte pe-sъoĭъл.

Προ-απο-κλείω, biit: -κλείσω, înкizŭ a-fapъ, saŭ din toate пъpцiле maĭ 'nainte.

Προ-απο-κληρόω -ῶ, biit: -ώσω, xotъ-ръskŭ чева прin sopцi de maĭ 'nainte.

Προ-απο-κόπτω, biit. -κόψω, taĭŭ чева maĭ 'nainte, saŭ de dînainte.

Προ-απο-κρούω (-κρούομαι), biit: κρούσω, -ομαι, deпъptezŭ чева maĭ 'nainte (miж: de ла sinemĭ).

Προ-απο-κτείνω (-κτίννυμι, saŭ -κτιννύω), biit: -κτενῶ, омoрŭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, (пеx: προαπέλαυσα, saŭ προαπήλαυσα, шi чл:) do-bîndeskŭ, mъ folosеskŭ din чева maĭ 'nainte

Προ-απο-λείπω, biit: -λείψω, ласŭ, пъръ-seskŭ maĭ 'nainte; (ĭap sъbt-înц: βίον) морŭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-λεπίζω, biit: -ίσω, întîĭ къръцŭ bine de solzĭ, saŭ жъпоĭŭ de коажъ.

Προ-απο-λήγω, biit: ·λήξω, sfîpшеskŭ (înчetezŭ) maĭ 'nainte.

Προ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (miж: tpe: de къ: în локŭ de прez: προαπόλωλα, шi чл:) пĭерzŭ, омoрŭ, пръпъdeskŭ, (шi miж: saŭ пas:) пĭерŭ, морŭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-λύω, biit: -λύσω, слобozŭ, ska пŭ, (шi miж:) mъ isбъveskŭ, (шi fiг:) mъ desвinовъцеskŭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ъsъкŭ întîĭ къ totъл.

Προ-απο-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцŭ înапоĭ (daŭ dpъmъл къĭва) maĭ 'nainte.

Προ-απο-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (пеx: προαπέπεσον, шi чл:) каzŭ de ъndeва maĭ 'nainte (de времe). (veziшi προαπόπτωτος).

Προ-απο-πλύνω, biit: -πλυνῶ, spълŭ (spъ-лъчеskŭ) întîĭ.

Προαπόπτωτος (ὁ, ἡ), [προαποπίπτω] къ-zъtŭ жos maĭ 'nainte (de a se коаче, saŭ a se кълеце).

Προ-απορέω -ῶ, biit: -ήσω, (шi miж:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, шъ afлъ maĭ 'nainte în mipape (пешtiinцъ) de че tpeвъie sъ fakŭ.

Προ-απορ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, кърг ŭ (ка-zŭ) maĭ 'nainte.

Προ-απορ-ρίπτω, biit: -ρίψω, арънкŭ, a-ъsвîрлŭ de totŭ eŭ întîĭŭ, saŭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-σβέννυμι, biit: -σβέσω, (шi пеx: пas: къ însem: de sine пas: προαπεσβην) stinгŭ, (шi пas: saŭ miж:) mъ stinгŭ къ totъл, пĭерŭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-σμήχω, biit: σμήξω, întîĭ штер-гŭ (къръцŭ) bine.

Προ-απο-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, smългŭ (desлiпеskŭ) maĭ 'nainte.

Προ-απο-σταυρόω -ῶ, biit: -ώσω, des-пapцŭ, saŭ întъpeskŭ maĭ 'nainte прin înгpъdiтъpъ.

Προ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцŭ, порпеskŭ înainte, saŭ maĭ 'nainte

Προ-απο-σφάζω (σφάττω), biit: σφάξω, în-жъпгĭŭ întîĭ пе тоцĭ saŭ de totŭ.

Προ-απο-τάσσομαι (τάττομαι), biit: -τάξομαι, (къ dat:) пъpъseskŭ, mъ лепъdŭ къ totъл maĭ 'nainte.

Προ-απο-τέμνω, biit:-τεμῶ, =Προαποκόπτω.

Προ-απο-τίθημι, biit: -απο-θέσω, (пеx: προαπέθηκα, шi чл:) пъĭŭ чева în пъstpa-pe de maĭ 'nainte.

Προ-απο-τίκτω, biit: -τέξομαι, (пеx: προαπέτεκον, шi чл:) naskŭ къ desъвîршiре maĭ 'nainte.

Προ-απο-τρέπω, biit: -τρέψω, întopкŭ în-апоĭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-φαίνω, biit: -φανῶ, аpъtŭ чева (daŭ de faцъ) de maĭ 'nainte. ‖ (miж:) îmĭ аpъtŭ пъpepea maĭ 'nainte.

Προ-από-φημι, biit: -φήσω, тъгъdъĭeskŭ maĭ 'nainte.

Προ-απο-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, про-рочеskŭ.

Προ-απο-φθείρομαι, biit:-φθαρήσομαι, (пеx: προαπεφθάρην, tpe: de къ: προαπέφθαρμαι, saŭ miж: προαπέφθορα) mъ пръпъdeskŭ (пĭерŭ) de totŭ maĭ 'nainte.

*

Προ-απο-χράομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, omopŏ maĭ 'nainte.

Προ-απο-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, плекŏ, mъ depъrtezŏ maĭ 'nainte

Προ-αρδεύω, biit: -εύσω, întîĭ ѹdŏ, adъпŏ.

Προ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, пѹmърŏ (depѹĭŏ bani) înainte.

Προ-αριστάω -ῶ, biit: -ήσω, прînzeskŏ maĭ 'nainte.

Προαριστίδιος (ὁ, ἡ) чел de înaintea прînzѹлѹĭ. «Πλοῦς—». Skiл: [πρὸ, ἄριστον].

Προ-αρμόζω, (-αρμόττω), biit: -αρμόσω, potrivеskŏ (kombinŏ, înвоïеskŏ, ші чл:) maĭ 'nainte.

Πρόαρον (τὸ), [πρὸ, ἀρύω] basŏ de леmnŏ, în kape se amesteka вinѹл kѹ apa.

Προ-αροτριάω -ῶ, biit: -άσω, арŏ (огорѫskŏ) maĭ 'nainte.

Προαρπαγή (ἡ), хрѫпіре de maĭ 'nainte.

Προ-αρπάζω, biit: -άσω, saŏ -άξω, хрѫпеskŏ întîĭ, saŏ maĭ 'nainte.

Προ-αῤῥαβωνίζω, biit: -ίσω, арвѹneskŏ maĭ 'nainte.

Προ-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, atîrnŏ întîĭ, saŏ dînainte.

Προ-άρχω, ші (miж: kape este ші maĭ întрв:) -άρχομαι, biit: -άρξω, -ομαι, înчепŏ întîĭ, saŏ maĭ 'nainte. «Ἀδικίας—». Лks: =Ἄρχω χειρῶν ἀδίκων.

Προ-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, eksерчezŏ, deпрinzŏ maĭ 'nainte; premeditezŏ, прегѫteskŏ.

Πρόασμα (τὸ), [προάδω] = Προαναφώνησις, eksordiŏ de kîntikŏ, (Франц:) prelude.

Προ-ασπίζω, biit: -ίσω, цiŏ skѹtѹл dînaintea kѹiva, апърŏ, препѫzeskŏ пе чinева; (ѹne-орĭ fърѫ kazŏ)=Προπολεμῶ, Προκινδυνεύω. 2) (kѹ ак: kѹ преп: indip:) цiŏ, saŏ пѹiŏ чева dînainte ка о павѫzѫ. «Ἀθηνᾶ προασπίζουσα τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν εἰς θώρακα». Eлd: [de ѹnde

Προασπιστήρ, поет: în локŏ de...

Προασπιστής, οῦ (ὁ), skѹtitорŏ. апърѫtорŏ.

Προάστειον (τὸ), partea орашѹлѹĭ чеа dînaintea четѫцiĭ, (Франц:) faubourg.(îm:) «Προάστεια». Ksn: казеле (махалалеле) челе dînaintea saŏ înпрежѹрѹл орашѹлѹĭ. (прінч: neѹt: лѹĭ ...

Προάστειος (ὁ, ἡ), чел de dînaintea четѫцiĭ; saŏ kѹвenitŏ пѫрцiĭ de din afaрѫ a орашѹлѹĭ. [πρὸ, ἄστυ].

Προάστιος, α saŏ ος, ον, (рар) în локŏ de προάστειος.

Προ-ασφαλίζω, biit: -ίσω, asiгѹрŏ (întѫreskŏ) maĭ 'nainte.

Προ-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, поет: în локŏ de προλέγω, прezikŏ, превesteskŏ. «Πόλεμον —». Apstf:

Προ-αυλέω -ῶ, biit: -ήσω, kîntŏ maĭ 'nainte пѹцin de черкаре kѹ fлѹерѹл; (în цеп:) =Προοιμιάζω. (vezĭ ші προανακρούομαι). [de ѹnde

Προαύλημα (τὸ), kîntare de maĭ 'nainte spre черкаре kѹ fлѹерѹл, (Франц:) **prélude**.

Προ-αυλίζομαι, biit: -ίσομαι, попоseskŏ, tавѫрŏ dînaintea ѹнѹĭ локŏ. [ші

Προαύλιον (τὸ), partea de d'înaintea kѹрцiĭ. ‖ (îm:) «Προαύλια». zioa dînnaintea пѹнцiĭ (vezĭ ші ἐπαύλια). [πρὸ, αὐλή].

Προαύλιον (τὸ),=Προαύλημα. (vezĭ Apst: ptp Γ'. 14). [πρὸ, αὐλός].

Προ-αυξάνω, biit: -αυξήσω, креskŏ (înmѹлцeskŏ, mъreskŏ) maĭ 'nainte, saŏ de timпѹріŏ. [de ѹnde

Προαυξής, έος (ὁ, ἡ), kreskѹtŏ (saŏ kape kreште) maĭ 'nainte (de oape-kape вîрstѫ). [ші

Προαύξησις, εως (ἡ), крештере (akt: saŏ pas:) timпѹріе (maĭ 'nainte de време); (în цеп:) крештере.

Προ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: προαφεῖλον, ші чл:) iaŏ maĭ 'nainte, кѹлегŏ maĭ 'nainte de време.

Προ-αφανίζω, biit: -ίσω, прѫпѫdeskŏ maĭ 'nainte de време.

Προ-αφ-αυαίνω, biit: -ανῶ, ші pas: -ανθήσομαι, ѹѕѹкŏ de totŏ maĭ 'nainte.

Προ-αφ-έψω, biit: -εψήσω, fервŏ maĭ 'nainte.

Προ-αφ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ηγήσομαι, повesteskŏ maĭ 'nainte.

Προ-αφ-ίημι, biit: -αφήσω, (пех: προαφῆκα, ші чл:) лasŏ (іnгѫdѹiŏ, ертŏ) maĭ 'nainte; слобоzŏ (daŏ drѹmѹл) maĭ 'nainte.

Προ-αφ-ικνέομαι, biit: -αφίξομαι, (пех: προαφικόμην, ші чл:) ажѹнгŏ, soseskŏ întîĭŏ, saŏ maĭ 'nainte; aпѹкŏ maĭ 'nainte venind, saŏ плекînd.

Προ-αφ-ίστημι, biit: -αποστήσω, (пех: προαπέστησα, ші miж: προαπέστην, ші чл:) depъrtezŏ, револтŏ, (ші miж:) mъ револтŏ întîĭ, sѹŏ maĭ 'nainte.

Προ-αφρίζω, biit: -ίσω, iaŏ întîĭ spѹma.

Πρόβα, în локŏ de πρόβηθι, пех: 2: de порѹнч: ал лѹĭ προβαίνω.

Προβάδην adв: merгînd înainte. 2) treptat, kîte пѹцinŏ. [προβαίνω].

Προβαθύς, έος (εῖα, ύ), поет: foarte adînkŏ. [πρὸ, βαθύς].

Προ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: προέβην,

ші în kontpaк: προῦβην, ші чл:) mergŭ înainte; înaintezŭ (проп: ші fir:); (кв џen:) întpeкŭ, ковîршеskŭ; (de вnde) stъпîneskŭ. «Ὁπότε πορεύοιντο, ἡσύχως οὕτως ἦγεν, ὡς ἄν παρθένος σωφρονεστάτη προβαίνοι». Ksn: (ші кв dat:). «Τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες (вnde se îndpent: προσβαίνοντες)». Ksn: (ші кв ак: ел: saŭ stpm:) «Πρόβαινε πόδα». Trn: «Οὐ προβαίην τὸν πόδα τὸν ἕτερον ἄν». Apstf: (ші fir:) «"Αστρα προβέβηκε». Іл: К. "Τοῦ χρόνου ("Τοῦ πότου) προβαίνοντος». Пл: (ші кв dat:) «Τῷ χρόνῳ («Τῇ ἡλικίᾳ) προβεβηκώς». Лкs: înaintatŭ în vîpstъ: (ші ел:) "Οἱ ἤδη προβεβηκότες» Пл: (ші кв ак: кв прп:) «Προβήσομαι εἰς τὸ πρόσω τοῦ λόγου». Ep: «Εἰς τοῦτο τόλμης προβεβηκώς». Dm: (ші кв џen:). «Πολὺ προβέβηκας ἁπάντων θάρσει». Іл: Ζ. «Ὁ γὰρ δυνάμει Τρηχῖνος προβέβηκεν». Es: îmпъръцеште. (ші кв партч:) «Προέβαινε τὸ ἔθνος ἄρχον». Ep: 2) (кв џen:) esŭ. "Προβαίνω τῆς οἰκίας„. Xps:

Προβακχήϊος (ὁ), Ion: în локŭ de προβάκχειος, къпетенia Бакантелор. (епіt ал лвї Dionisŭ).

Προβαλάνειον (τὸ), къmapa de dînaintea бъїї [πρὸ, βαλανεῖον].

Προβάλεσκε, поеt: Ion: în локŭ de προέβαλε, a 3: sinr: пepѕ: de пех: 2: ал лвї προβάλλω.

Προβαλλὸς (ὁ), глs: =Πρόβαλος.

Προβάλλω, віit: -βαλῶ, (пех: προέβαλον, ші în kontpaк: προῦβαλον, ші чл:) арвнкŭ чева dînainte, saŭ afapъ, skoцŭ, daŭ afapъ; пропвїŭ; екsпвїŭ, înfъцішезŭ; рапортŭ; (між:) пвїŭ чева dînaintea mea spre апъраре; saŭ пвїŭ înпротіва квїва; (fir:) întpebвінцезŭ чева de прічінвіре; (вне-орї) пвїŭ în ведере; înчепŭ, întpeпрінзŭ; лепъdŭ; (вне-орї) пîръскŭ (de вnde προβολή); (ел: кв џen:) întpeкŭ, ковîршеskŭ, (двпе зіч:) мъ арвнкŭ maї 'nainte. «Τὴν ναῦν νότος (βορέῃ) προβάλεσκε φέρεσθαι». Od: Е. «Προβάλλει τὸ ἄνθος„. Dskp: «Τράγου ὀσμὴν προβάλλει». Dskp: «"Εριδα προβαλόντες». Іл: А. skopnind гîлчеавъ. «Προβάλλουσι σφέας αὐτούς». Ep: se despъдъждвіеsk. (ші між:) «Θεμείλια προβάλοντο». Іл: Ψ, аŭ пвs челе dîntîї temeлії. «Οὐλοχύτας προβάλοντο„. Om: аŭ topnat. «Σάρισσαν («Ἀσπίδα) προβάλλ...». Лкs: a цінеa dînainte spre апъ...е. «Προβεβλημένοι διὰ φόβον πρὸς ἅπαντας». Плв: въпвіnd пе (препъз...е de) тоцї. «Προβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν ἡ προαίρεσις τῆς πολιτείας αὐτοῦ πρὸς τὸν Φίλιππον». Dm: «Προβεβλημένοι τοὺς θωρακοφόρους». Ksn: (ші fir:). «Τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα». Ksn: «Μάρτυρας («Νόμους) προβαλλόμενοι». Лкs: «"Εθνος οὐδὲν ἔχομεν προβαλέσθαι σοφίης πέρι». Ep: «Ψυχὴν προβάλλοντα». Esp: прimeждвіndŭ 'шї віаца. (везї ші παρατίθημι). (ші кв џen:) «Κρείσσων εἴς ἐμέθεν ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην». Іл: Т. (ші пas:). «Τοῦ λιμένος δὲ (τῆς Πύλου) ἡ Σφακτηρία νῆσος προβέβληται». Паѵs: [de вnde

Πρόβαλος (ὁ), глs: skвtŭ, saŭ павъзъ. (везї ші πρόβολος).

Προ-βαπτίζω, віit: -ίσω, квfвndŭ, (ші Бісер:) ботезŭ maї 'nainte.

Προβάς, ᾶσα, άν, пех: 2: de партч: ал лвї προβαίνω.

Προ-βασανίζω, віit: -ίσω, черкŭ, черчетезŭ maї 'nainte.

Πρόβασι, Еол: în локŭ de προβάτοις, dat: îm: ал лвї πρόβατον.

Προ-βασιλεύω, віit: -εύσω, îmпъръцеskŭ maї 'nainte.

Πρόβασις, εως (ἡ), înaintape, прогресŭ. 2) продвкtвл оілор; (în џen:) benitŭ, avere. (προβαίνω].

Προβασκάνιον (τὸ), леакŭ de деокїŭ, баїерŭ, ші чл: (asemenea smopfвpї de pîsŭ atîpnaŭ ла пръвълії, ші maї кв seamъ ла fеръpії пе din afapъ). 2) sпepiitoape, че пвн п'în гръdinї пentpв пъsърї. [πρὸ, βάσκανος].

Προβατεία (ἡ), înгріжіре de oї; авере de твpme; (în џen:) цінерe de віte. [ші

Προβάτειος, α, ον, de oae. «Ἦθος — ». Etimлц: simплitatea оілор. «Προβάτεια (χωρία)». локврї îndemînatiче ла пъшвне ші крештере de oї. [ші

Προβατεύς, έως (ὁ),=Προβατευτής. [πρόβατον].

Προβατεύσιμος (ὁ, ἡ), notpiвitŭ, пріinвoŝŭ ла înгріжіре de oї. [din

Προβάτευσις, εως (ἡ), =Προβατεία. [ші

Προβατευτής, οῦ (ὁ), (чобанŭ) înгріжітopв de oї. [ші

Προβατευτικός, ή, όν, ал înгріжіtopвлвї de oї. «Κύων — ». Лоnц: чобъпеskŭ. «Προβατευτική». Ksn: meseria чобанвлвї. [din

Προβατεύω, віit: -εύσω, каѵtŭ de oї, (în џen:) de віte. «Γῆ ἀνεπιτήδειος προβατεύεσθαι». D: Ал: ла пъшвне, ші îmmвлціре de oї. [προβατεύς].

Προβάτημα (τὸ), глs: =Πρόβατον. [ші

Προβατία (ἡ), noet: în локŭ de προβατεία. [ші

Προβατικός, ή, όν, ал оілор. «Προβατική (se înц: πύλη)». Skp: ѕna din порціле Ієрѕsaліmѕлѕї. [πρόβατον].

Προβάτιον (τό), dim: ал лѕї πρόβατον, оіцъ; (fir:) simплѕ, nebiклеanѕ.

Προβατοβοσκός (ό), пъstорѕ de oї. [πρόβατον, βόσκω].

Προβατογνώμων, ονος (ό, ή), кѕnoskъtорѕ de oї; (noet: în цen:) кѕnoskъtорѕ de лѕкрѕрї. [πρόβατον, γνώμων].

Προβατοδόρος (ό, ή), жѕnoitорѕ de oї. [πρόβατον, δέρω].

Προβατοκάπηλος (ό ή), negѕцъtорѕ de oї. [πρόβατον, κάπηλος].

Πρόβατον (τό), [προβαίνω] (în цen: ші oвіч: ла îm:) ор че domestikѕ natрѕnedѕ. «Τὰς βοῦς Αἰγύπτιοι σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα». Ep: "Θύουσι δὲ καὶ τἄλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα». Ep: (iар naртік:) oae; (fir:) omѕ simплѕ, nebiклеanѕ (ка oaea).

Προβατοπώλης, ου (ό), вînzъtорѕ de oї, ші алtе domestіче dobitoaче. [πρόβατον, πώλης].

Προβατόσχημος (ό, ή), чел кѕ fігѕрѣ de oae; (fir:) преfъкѕtѕ în simплѕ ші nebinoвatѕ. [πρόβατον, σχῆμα].

Προβατοτρόφος (ό, ή), хрънitорѕ de oї, пъstорѕ; (în цen:) пъstорѕ de вite; (desпре локѕ) îndemînatікѕ пentрѕ oї.

Προβατοχίτων, ωνος (ό, ή), пъртъtорѕ de хаїнъ de пїеле de oae. [πρόβατον, χιτών].

Προβατώδης, εος (ό, ή), чел din soїѕл (saѕ asemenea) oілор; (fir:) simплѕ, nebinoвatѕ.

Προ-βεβαιόω ῶ, biit: -ώσω, înкредінцезѕ, asігѕрѕ maї 'nainte.

Προβέβηκα, tpe: de кѕ: ал лѕї προβαίνω.

Προβεβίωκα, tpe: de кѕ: ал лѕї προβιόω.

Προβέβουλα, noet: tpe: de кѕ: (în локѕ de prez:) ал пeîntрев: προβούλομαι, воїѕ maї mѕлt, npeferѕ.

Προβεβουλευμένως, adв: (de naртч:) кѕ преrindire; înцелепцеште. (προβουλεύομαι).

Πρόβημα (τό), [προβαίνω] пasѕ (fъкѕtѕ) înainte.

Προ-βιάζομαι, biit: -άσομαι, întрeвѕinцезѕ сѕ întîїѕ silъ; saѕ silesкѕ maї 'nainte.

Προ-βιβάζω, biit: -άσω, ші (At:) -βιβῶ, înaintezѕ чева; (npon: ші fir:) новъцѕїеskѕ, înвъцѕ, eksплікѕ; (desпре вite) гoneskѕ, înкалікѕ (în tрѕнеasкъ înпреѕнаре). [προβιβάζω] înaintare, saѕ dѕчере înainte; (fir.) pîndѕіре în maї 'naлtѕ postѕ, saѕ pангѕ.

Προβιβάς, ᾶσα, άν, noet: în локѕ de προβαίνων.

Προβίβασις, εως (ή), ші Προβιβασμός (ό). [προβιβάζω] înaintare, saѕ dѕчере înainte; (fir.) pîndѕіре în maї 'naлtѕ postѕ, saѕ pангѕ.

Προβιβάω ῶ, At: în локѕ de προβιβάσω, biit: ал лѕї προβιβάζω. || noet: în локѕ de προβαίνω.

Προ-βιβρώσκω, biit: προβρώσομαι, mъnînкѕ (pozѕ) maї 'nainte.

Προβιβῶν, ῶντος, noet: în локѕ de προβαίνων.

Προβιότης (ή), віаца de maї 'nainte. [πρό, βίος].

Προ-βιόω -ῶ, biit: -ώσομαι, (nex: προεβίων, tpe: de кѕ: προβεβίωκα) tръїeskѕ maї 'nainte (întрев: пріич: nѕmaї în tрекѕtѕ, ші naртч:). «Τὰ προβεβιωμένα». Лкѕ: віаца tрекѕtъ, ші fantеле съвîршitе în кѕрsѕл eї.

Προ-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, daѕ вльstарѕ, saѕ mѕгѕрѕ, pesърѕ mѕї 'nainte, saѕ de timпѕрїѕ. [de ѕnde

Προβλάστημα (τό), влъstарѕ datѕ întîї, saѕ maї 'nainte de време.

Προβλεπτικός, ή, όν, превъзъtорѕ de biitорѕ. [din

Προβλέπω, biit: -βλέψω, възѕ înainte, saѕ maї 'nainte; (fir:) превъзѕ biitорѕл; (прin ѕрm:) anѕкѕ maї 'nainte.

Πρόβλημα (τό), [προβάλλω] ор че se пѕne înainte spре апъраре, saѕ spре пазъ (армъ, tѕрnѕ, metерizѕ, ші чл:); (fir:) акоперъmîntѕ; локѕ skosѕ afaръ dinainte de чева, stînкъ eшitъ afaръ în mаре; (прin întind:) nїedікъ, oпріре; (fir:) проблемъ, пропѕнере, întреваре (desпре o nedomirire, каре чере dезлегаре); saѕ кѕвîntѕ de îndрепtаре пропѕsѕ de чinева; (de ѕnde) прічинѕіре, претекstѕ; (tлц:) пъкъtѕръ, пъskѕtѕ. [de ѕnde

Προβληματικός, ή, όν, кѕвenitѕ ла, saѕ пропѕsѕ ка о проблемъ. [ші

Προβλημάτιον (τό), dim: ал лѕї πρόβλημα.

Προβληματουργικός, ή, όν, atінгъtорѕ (лѕкръtорѕ) de лѕкрѕрї de апъраре. «Προβληματουργική». Плt: meшtешѕгѕл aчеstѕї лѕкръtорѕ. [din

Προβληματουργός (ό, ή), лѕкръtорѕ de лѕкрѕрї гпъръtoаре (арме, mашine, ші чл:). [πρόβλημα, ἔργον].

Προβληματώδης, εος (ό, ή), проблеmatікѕ, saѕ enigmatікѕ, ad: чел ка о întреваре de nedomirire, ші de гічit. [πρόβλημα].

Προβλής, ῆτος (ό, ші ή), noet: în локѕ de πρόβολος, eшitѕ, skosѕ afaръ. «Πέτρα («Σκόπελος («Ἀκτή)—». Om: || (sѕbst:) капѕ întinsѕ în mаре. [ші

Προβλητικὸς, ἡ, ὸν, чел кѣ tnsѣшime de a skoate, a prodѣче, saѣ naшte. [шi

Πρόβλητος (ὁ, ἡ), арѣнкatѣ afарѣ, лепѣdatѣ; (кѣ dat:) лѣsatѣ (експѣсѣ) în воеа кѣіва. «Ῥιφθῶ κυσὶ πρόβλητος». Sof: [προβάλλω].

Προ-βλώσκω, віit: -μολοῦμαι, (пех: προὔμολον) поet: esѣ afарѣ, mергѣ, esѣ înainte; (despre neînsѣfл:) sîntѣ eшitѣ afарѣ (ка о stînкѣ, капѣ, шi чл:).

Προ-βοάω -ῶ, віit: -ήσομαι, поet: stpigѣ tape, saѣ dînaintea кѣіва; îndemnѣ кѣ гласѣ mаре.

Προ-βοηθέω -ῶ, віit: -ήσω, алергѣ maî 'nainte, saѣ înaintea кѣіва спре ажѣtорѣл лѣі. (în Ep: Η'. 144. se îndpent: προσβοηθέω).

Προβόλαιος (ὁ, ἡ), чеea че întinde чінева înaintea sa. «Δόρυ —».Tкр: || (sѣbst:) Προβόλαιον (τὸ), =Πρόβλημα, армѣ апѣрѣtоаре. [шi

Προβολεὺς, έως (ὁ), prodѣкѣtорѣ; пѣскѣtорѣ. [din

Προβολὴ (ἡ), пѣнере, saѣ ціnере de чева înainte спре апѣраре, saѣ îmпотрівіре; позіціа resѣоіtорѣлѣі, кînd stѣ ціind sѣліца întinsѣ înainte, шi isвеште, saѣ аштеaптѣ пе врѣжмашѣ. «Ἡ τῆς φάλαγγος προβολή». Плв: «Ἐν προβολῇ εἶναι (ἑστᾶναι)». Sхл: a лѣа astfeл de позіціе, (Франц:) se tenir en arrêt ou en garde; (despre плaнте) влѣstѣріре, resѣріре; (Леџ:) ѣнѣ felѣ de жѣdікatѣ, рекламаре ла пѣблікѣ asѣпра челор че сѣвîршіаѣ nepietѣці în serвѣtоріле пѣбліче, saѣ ераѣ віноваці întр' алте пѣбліче кріме. «Ἐψηφίσαντο, οἵτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολὰς αὐτῶν εἶναι, καὶ προὐβλήθησαν τέσσαρες». Ksn: (везі шi Dm: îпрот: лѣі Media). 2) (прin întind:) în локѣ de πρόβλημα, ор че se пѣне înainte спре апѣраре (metepizѣ, шi чл:) (проп: шi fir:); stînкѣ eшitѣ afарѣ,=Προβλὴς, капѣ; (fir:) претекstѣ; (кѣ ціен:) «Θανάτου («Τῆς χώρας) —». Ksn: (шi кѣ dat:) «Τὰ βλέφαρα (τοῦ λαγοῦ) ἐλλείποντα καὶ οὐκ ἔχοντα προβολὴν ταῖς αὐγαῖς». Ksn: «Ἀναύρων προβολαί». Dm: maлѣріле. «Ἐλέφαντος προβολή». Лкs:=Προβοσκίς; (шi fir:). «Προβολὴ εἰς τὸ ζῆν». Лкs: [illegible] віеції. [προβάλλω].

Προβόλιον (τὸ), армѣ апѣрѣtоаре; [illegible] (партік:) ѣнѣ felѣ de skѣpt[illegible] вînѣtорес[illegible] sѣліцѣ, (Франц:) epieu; ([illegible]: dim: ал лѣі...

Πρόβολος (ὁ, ἡ), (în ціен: шi adiekt:) e шітѣ afарѣ, saѣ пѣсѣ, ціnѣtѣ înainte спре апѣраре; (de ѣnde sѣbst:) stînкѣ întinsѣ în mаре, (алт:) προβλής. «Ὡς ἁλιεὺς ἐπὶ προβόλῳ». Od: M. «Ἔχωσας τοὺς λιμένας, καὶ προβόλων ἔπλησας». Dm: «Τούτοις ὥσπερ προβόλοις, προσπταίοντας». Dm: 2) армѣ апѣрѣtоаре, павѣзѣ, sѣліцѣ (везі προβόλιον); tѣpnѣ de апѣраре; (de ѣnde fir:) апѣрѣtорѣ în resвоіѣ. || (se конf: кѣ πρόλοβος).

Προβοσκὶς, ίδος (ἡ), botѣл, pîtѣл (Франц: la trompe) елефantѣлѣі (mѣшtеі шi чл:); (în Apsl:) пічоареле (maî кѣ sea:) челе dînainte але sѣnii. [шi

Πρόβοσκός (ὁ), локоцііторѣл (ажѣtорѣл) пѣstорѣлѣі. (πρὸ, βοσκός).

Προβούλευμα (τὸ), [προβουλεύω] хоtѣрîреа sfatѣлѣі, че se кѣпѣnea ла întѣріреа nородѣлѣі, (Лat:) senatus consultum.

Προβουλευμάτιον (τὸ), dim: ал лѣі προβούλευμα.

Προ-βουλεύω, віit: -εύσω, (în ціен:) mѣ кіпzѣіеsкѣ maî 'nainte. «Ὑπηρέτην δυνάμενον καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ προνοεῖν καὶ προβουλεύεσθαι». Ksn: (шi кѣ ціен:) «Καὶ προβουλεύειν τούτων καὶ προπονεῖν». Ksn: 2) (партік:) sîntѣ (лѣкрезѣ ка) mѣdѣларѣ ал sfatѣлѣі; desвatѣ, шi хоtѣрѣskѣ чева de maî 'nainte în sfatѣ. «Τὴν δὲ βουλὴν προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν, ὅτῳ τρόπῳ οἱ ἄνδρες κρίνοιντο». Ksn: (шi пас:) «Τῇ μὲν οὖν βουλῇ προβεβούλευται ὑμετέραν εἶναι τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχήν». Ksn: «Τῶν προβεβουλευμένων δωρεῶν». Dm:

Προβουλὴ (ἡ), прекіпzѣіре, premeditaре. «Ἐκ προβουλῆς». D: Kas: [шi

Προβούλιον (τὸ), (maî noѣ) în локѣ de προβούλευμα. [πρὸ, βουλή].

Προ-βούλομαι, neîntp: în локѣ de προβέβουλα.

Προβουλόπαις, αιδος (ἡ), поet: fiïка віклеnii. [προβουλὴ, παῖς].

Πρόβουλος (ὁ, ἡ), каре se кіпzѣіеште maî 'nainte, saѣ în faвоареа кѣіва; (de ѣnde) mѣdѣларѣ ал sfatѣлѣі, =Βουλευτής. «Ἴωνες δ' ἔπεμπον προβούλους σφέων αὐτέων ἐς Πανιώνιον». Ep: «Ἐν δὲ τῷ ἰσθμῷ ἔσαν ἁλισμένοι πρόβουλοι τῆς Ἑλλάδος, ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων„. Ep: [πρὸ, βουλή].

Προβραχὴς, έος (ὁ, ἡ), шi Προβραχὺς, έος (εῖα, ύ), преа пѣціnѣ; (пріnч: despre апѣ) [illegible]adînкѣ. (алції îndpent: προσβραχής). [π]ρὸ, βραχὺς, saѣ din

Προ-βρέχω, віit: -βρέξω, ѣdѣ, moïѣ maî 'nainte.

Πρόβροτος (ὁ), поеt: каре а fost maĭ 'nainte omȣ. [πρὸ, βροτός].

Προβρωθείς, εῖσα, έν, пех: 1: de партч: ал лȣĭ προβιβρώσκω.

Προ-βύω, biit: -βύσω, împinrȣ, saȣ tparȣ maĭ afaръ feштiла лaмпeĭ saȣ а кандeлeĭ, ка съ аpzъ maĭ бine; къpъцȣ feштiла, iaȣ mȣкȣл. (алцiĭ чiт: προμύσσω).

Προβωθέω, Ion: în локȣ de προβοηθέω.

Προβώμιος (ὁ, ἡ), пȣсȣ, saȣ înжȣпгĭatȣ dînaintea алтаpȣлȣĭ. || (sȣбst:) Προβώμιον (τὸ), шi Προβώμια (τὰ), партеа de dînaintea алтаpȣлȣĭ; (прin întind: în цeн:) алтаpȣл. [πρὸ, βωμός].

Προγάμειος (ὁ, ἡ), =Προγάμιος. || (sȣбst:) Προγάμεια (se înц: δῶρα, saȣ ἱερά) челе d'înaintea пȣнцiĭ (dapȣpĭ saȣ жеptfe); (în цeн:) прегътipĭ de пȣнтъ.

Προ-γαμέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ însopȣ, saȣ mъ înпpeȣпȣ tpъпeштe maĭ 'nainte.

Προγαμιαῖος, α, ον, fъкȣtȣ, datȣ (saȣ каpe face чева) maĭ 'nainte de пȣнтъ.[шi

Προγάμιος (ὁ, ἡ), чел maĭ 'nainte de пȣнтъ. [din

Πρόγαμος (ὁ, ἡ), каpe se însoаpъ maĭ 'nainte; saȣ каpe аpe а se însȣpa; (în цeн:) чел maĭ 'nainte de пȣнтъ: (de ȣnde) «Πρόγαμοι».=Προγάμια.]πρὸ, γάμος].

Προγαστρίδιος (ὁ, ἡ), пȣсȣ dînaintea пîнтечелȣĭ. || (sȣбst:) Προγαστρίδιον (τὸ), ȣнȣ feлȣ de поалъ, saȣ пîнтече пȣсȣ пе d'аsȣпpа ла аktopiĭ de teatpȣ. [шi

Προγάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), пînteкоsȣ, saȣ кȣ пîнтечеле întinsȣ înainte. [πρὸ, γαστήρ].

Προγεγένημαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ προγίγνομαι.

Προγένεθλος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкȣtȣ maĭ 'nainte. [πρὸ, γένεθλον].

Προγένειος (ὁ, ἡ), чел кȣ бъpбiе, saȣ баpбъ лȣнгъ (întinsъ dînainte).[πρὸ,γένειον].

Προγενεσία (ἡ), кpeaцie de maĭ 'nainte. [πρὸ, γένεσις].

Προγενέστατος, η, ον, поеt: sȣпpл:, шi

Προγενέστερος, α, ον, поеt: компаp: ал лȣĭ

Προγενής, έος (ὁ, ἡ), пъsкȣtȣ maĭ 'nainte, maĭ бъtpînȣ, maĭ векiȣ. [πρὸ, γένος].

Προ-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, nasкȣ maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προγεννήτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лȣĭ...

Προγεννητήρ, шi Προγεννήτωρ, ορος (ὁ), stpъmoшȣ.

Πρόγευμα (τὸ), (în цeн:) чеea че mъпîнкъ, saȣ беа чineвa, ка съ 'ĭ черче гȣstȣл; (партiк:) прегȣstаpе (дежȣнȣ); (fir:) лȣкpȣ de черкаpе. [προγεύομαι]. [de ȣnde

Προ-γευματίζω, biit: -ίσω,=Προγεύω.

Προγεύστης, ου (ὁ), прегȣstъtopȣ de чева spre черкаpе шi înкpedinцаpe; (fir) черкъtopȣ dѣ op че. [шi

Προγευτής, οῦ (ὁ), = Προγεύστης [din

Προ-γεύω, biit: -εύσω, daȣ кȣĭва а гȣsta (а черка) maĭ 'nainte. || (прinч: întpб: miж:) гȣstȣ întîĭ, saȣ maĭ 'nainte (кȣ цeн:). «Προγεύσεταί σοι πρῶτον ἡ γραῦς τοῦ ποτοῦ». At:

Προ-γηράσκω, biit: -γηράσομαι, înбътpînesкȣ maĭ 'nainte, saȣ de timпȣpiȣ, fъpъ вpeme.

Πρόγηρος (ὁ, ἡ), înбъtpînitȣ maĭ 'nainte de вpeme. [πρὸ, γῆρας].

Προ-γίγνομαι (-γίνομαι) biit: -γενήσομαι, (пех: προεγενόμην, шi чл:) mъ nasкȣ, saȣ mъ fакȣ maĭ 'nainte. «Προγεγονότες, saȣ Προγεγενημένοι». Кsп: шi Ελd: stpъmoшiĭ, saȣ чеĭ de maĭ 'nainte. «Τὰ προγεγονότα, saȣ «Τὰ προγεγενημένα». челе tpeкȣte. 2) поеt: esȣ de faцъ, mъ аpъtȣ; mеpгȣ înainte. «Ἄμυδις προγένοντο». Es: tot de о datъ аȣ meps înainte, s' аȣ întîmпinat ȣпȣл кȣ алtȣл.

Προ-γιγνώσκω (γινώσκω), biit: -γνώσομαι, (пех: προέγνων, шi чл:) кȣпоsкȣ, шtiȣ чева de maĭ 'nainte; прооpочесkȣ. 2) хоtъpъsкȣ de maĭ 'nainte. 3) пpefеpȣ; (прin întind:) favopezȣ maĭ mȣлt.

Προ-γλωσσεύομαι, biit: -εύσομαι, sîntȣ лimбȣtȣ, овръzпiчеsкȣ. [шi

Προγλωσσίς (ττίς), ίδος (ἡ), вîpfȣл лimбеĭ. [din

Πρόγλωσσος (ὁ, ἡ), лimбȣtȣ, бъpfitopȣ. [πρὸ, γλῶσσα].

Προγνώμεναι, поеt: în локȣ de προγνῶναι, пех: 2: de inf: ал лȣĭ προγιγνώσκω.

Πρόγνωσις, εως (ἡ), пpeкȣпоштiнцъ de чева, saȣ de biitopȣ. 2) хоtъpîpe fъкȣtъ de maĭ 'nainte. [шi

Προγνώστης, ου (ὁ), пpeкȣпоsкъtopȣ de biitopȣ. [προγιγνώσκω]. [de ȣnde.

Προγνωστικός, ή, όν, înzestpatȣ кȣ даpȣл de а пpeкȣпоаште biitopȣл «Προγνωστικὸν (σημεῖον)». Iпкp: fолоsitopȣ ла пpeкȣпоаштереа biitopȣлȣĭ, пpoгnostiкȣ, шi (Fpанц:) pronostic [de aчi]. [de ȣnde

Προγνωστικῶς, adв: în кinȣ de а пpeкȣпоаште biitopȣл.

Προγόνη (ἡ), fem: ал лȣĭ πρόγονος (2), fiiкъ bitpегъ а бъpбаtȣлȣĭ, saȣ а mȣiеpiĭ de ал doilea (în pелацie кȣ bitpeцiĭ пъpinцĭ).

Προγονικός, ή, όν, stpъmoшесkȣ. [din

Πρόγονος (ὁ, ἡ), [πρὸ, γόνος], пъsкstš maĭ 'nainte, maĭ mape; (паptік: «Πρόγονοι». stpъmoшiĭ, saš чеĭ maĭ векĭ aĭ famiлii. «Ἔτι καὶ νῦν τοῖς προγόνοις ὀνομαζομένοις ἀπομνημονεύεται (ὁ Ἀγησίλαος), ὁπόστος ἐγένετο ἀφ' Ἡρακλέους». Ksn: (Шneĭdep însъ este de пъpepe, къ πρόγονοι se nsmĭaš deosebit în Snapta psdeлe de aлъtspea aлe împъpъtsлsĭ, (ad:) kontimпоpaniĭ лsĭ stpъnепoцĭ aĭ лsĭ Epksлš. 2) în лoкš de ἀπόγονος (D: Aл: Z'. 50). 3) копiлsл bitpeгš, (ad:) aл бъpbatsлsĭ, saš aл msĭepiĭ de aл doiлea (în peлaцie кs пъpiнцiĭ чеĭ bitpeцĭ)·

Πρόγραμμα (τὸ), [προγράφω] прогpamъ, înskpisъ пpeînштiinцape, saš таблъ копpinzъtoape de o înштiiinцape пsблiкatъ de гsвepnš, шi eкsпssъ în пsблiкš snpe кsnoштinцa fie-къpsĭa; (паptік: în Atena) табла, пe кapе epa skpisš obĭeктsл de disksтat, шi peгsла dесбatepiĭ лsĭ. (de snde) «Ἐκ προγράμματος λέγειν» Ptp: [de snde

Προγραμματεύς, έως (ὁ), Eпiгpf: лoкoцiitopš de sekpetapš, saš ажstopsл лsĭ...

Προγραφὴ (ἡ), пsблiкape пpin прогpaмъ eкsпssъ în лoкš пsблiкš, (паptік:) a osîndeĭ вpe snsĭ binobatš fsцitš de жsdikatъ, шi konfiskapea авepiĭ лsĭ. [din

Προ-γράφω, biit: -γράψω, skpiš întîĭš, saš maĭ 'nainte. 2) пpeвestesкš înskpis пpin таблъ eкsпssъ în лoкš пsблiкš; (în цen:) пsблiкš, afiшezš; (паptік:) пsблiкš пpin прогpaмъ osînda snsĭ fsцitš de жsdikatъ, шi konfiskъpea авepiĭ лsĭ; (пpin întind:) osîndessš лa eksiлš (sspгĭsnš); konfiskš авstsл osînditsлsĭ. «Δίκην («Κρίσιν) προγράφειν τινί». Пл: шi Dm: тpaгš пpin înskpisъ пîpъ în жsdikatъ. «Προγράφειν τινὰ τῆς βουλῆς». Пл: înskpiš пe чinева între чеĭ dîntîĭ aĭ sfatsлsĭ.

Προ-γρηγορέω -ῶ, biit: ήσω, вeгĭezš, saš mъ deштептš maĭ 'nainte de вpeme.

Προ-γυμνάζω, biit: -άσω, denpinzš лa чева de maĭ 'nainte; (miж:) mъ eksepчezš maĭ 'nainte; (паptік:) пpemeditezš (mъ пpeгъtesкš) sъ вopbesкš în пsблiкš. (вezĭ шi φωνασκῶ). [de snde

Προγυμνασία (ἡ), пpedenpindepe, пpemeditape. [шi

Προγύμνασμα (τὸ), op чe se face maĭ 'nainte snpe denpindepe, пpemeditaцie; (паptік:) meditaцie petopiкъ. 2) = Προγυμνασία. [шi

Προγυμναστής, οῦ (ὁ), (în цen:) пpedeпpinzъtopš (пpeгъtitopš); (ĭap паptік:) лoкoцiitopsл denpinzъtopsлsĭ de лsптъtopĭ, saš чeлop чe se eksepчeazъ în tpsпeaska bîptste.

Προβαείς, εῖσα, έν, poet: пas: пex: de пaptч:, шi

Προβαῆναι, poet: пas: пex: de înf: aл лsĭ προδιδάσκω.

Προ-δανείζω, biit: -είσω, înпpsmstš (шi miж: mъ înпpsmstš) maĭ 'nainte, saš înainte.

Προ-δαπανάω -ῶ, biit: -ήσω, =Προαναλίσκω, кeлtsĭesкš înainte.

Προδέδηκα, poet: miж: (în лoкš de пas:) tpe: de кs: aл лsĭ προδιδάσκω.

Προδέδοικα, tpe: de кs: (în лoкš de пpez:) aл лsĭ προδείδω.

Προδέδοκτο, poet: în лoкš de προεδέδοκτο, a 3: sinг: peps: de neste-sъв: aл лsĭ προδοκέω.

Προ-δείδω, biit: -δείσω, (tpe: de кs: în лoкš de пpez: προδέδοικα) mъ temš maĭ 'nainte de вpe snš biitopš pъš.

Προδείελος (ὁ, ἡ), poet: fъкъtopš de чева maĭ 'nainte de îndeseapъ.

Προ-δείκνυμι (δεικνύω), biit: -δείξω, apъtš maĭ 'nainte. «Ἤρετο τοὺς μάγους, τί θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα; οἱ δὲ ἔφασαν, ὡς Ἕλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων». Ep: 2) întinzš înainte mîna, saš чева кs mîna. «Σκήπτρῳ προδεικνύς». Sof: opбъкъind (чepкînd кa opбiĭ) кs toĭaгsл maĭ 'nainte, snde sъ кaлче. 3) (лsптъt:) apъtš maĭ 'nainte (mъ пpefaкš), къ amš de gînd sъ isбesбš întp' o пapte, кa sъ smsлгš лsapea a minte a пpotibniкsлsĭ aколо, шî 'л ataкš întp' aлta. «Χερσὶ προδεικνύς». Tкp: «Κατ' ἄλλους προδεικνὺς τόπους κατ' ἄλλους πρόσαγε τὰ μηχανήματα». Matmt: Пал: [de snde

Προδείκτης, ου (ὁ), snš feлš de шapлatanš maimsцapš. (вezĭ шi δεικελιστής).

Προ-δειμαίνω, biit: -ανῶ=Προδείδω.

Προ-δειπνέω -ῶ, biit: ήσω, чinezš maĭ 'nainte. [din

Πρόδειπνος (ὁ, ἡ), кapе чinъ шaĭ 'nainte; кapе se face, op face чева maĭ 'nainte de чinъ, [πρὸ, δεῖπνον].

Προδέκτωρ, Ion: în лoкš de προδείκτωρ, ορος (ὁ), пpeapъtъtopš, пpeînsemnъtopš de чева.

Προδέξας, Ion: în лoкš de προδείξας, пex: de пaptч: aл лsĭ προδείκνυμι.

Προ-δέομαι, biit: -δεήσομαι, (пex: προϋ-

δεήθην, ші чл:) amȣ trebsinцъ întîĭ saȣ maĭ 'nainte de чева.

Προ-δέρκομαι, viit: -δέρξομαι, (пех: προεδέρχθην, ші чл:) поеt: în локȣ de προβλέπω, превъzȣ.

Προ-δεσμέω -ῶ, viit: -ήσω, легȣ întîĭ saȣ maĭ 'nainte.

Προ-δεύω, viit: -δεύσω, moĭȣ întîĭ saȣ maĭ 'nainte.

Προ-δέχομαι, viit: -δέξομαι, прiimeskȣ (Ĭaȣ asȣпръ 'mĭ) întîĭ saȣ maĭ 'nainte; (прin întind:) апъръ, окроteskȣ пе чinева.

Προ-δηλέομαι -οῦμαι, viit: -δηλήσομαι, vatъmȣ maĭ 'nainte.

Προ-δηλοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakȣ maĭ 'nainte înведераtȣ saȣ кȣnoskȣtȣ кȣĭва.

Πρόδηλος (ὁ, ἡ), foapte înведераtȣ, кȣnoskȣtȣ de toцĭ. [πρὸ, δῆλος].

Προ-δηλόω -ῶ, viit: -ώσω, arъtȣ maĭ 'nainte, преînsemnezȣ.

Προδήλως, adв: în кiпȣ кȣ totȣл înведераtȣ, de faцъ. [πρόδηλος].

Προδήλωσις, εως (ἡ), arъtаре, dаре пе faцъ maĭ 'nainte. [προδηλόω].

Προ-δια-βαίνω, viit: -βήσομαι, trекȣ întîĭ saȣ maĭ 'nainte.

Προ-δια-βάλλω, viit: -βαλῶ, pîrъskȣ (zavistȣĭeskȣ, fakȣ въпȣitȣ) пе чinева maĭ 'nainte.

Προ-δια-βεβαιόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, înкредinцezȣ, saȣ adеверezȣ чева преа mȣлt maĭ 'nainte.

Προ-δια-γιγνώσκω, viit: -γνώσομαι, (пех: προδιέγνων, ші чл:) кȣпоskȣ vine (fakȣ skȣmпъ deosevipe de) чева maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προδιάγνωσις, εως, (ἡ), skȣmпъ прекȣпоштinцъ saȣ пречерчеtаре.

Προδιαγόρευσις, εως (ἡ), skȣmпъ (експактъ) прezічере de чева, saȣ пророчіре. [din

Προ-δι-αγορεύω, viit: -εύσω, прezікȣ експакt, mъ експрimȣ хotъpît deспре чева maĭ 'nainte.

Προ-δια-γράφω, viit: γράψω, deskpiȣ (isвodeskȣ) чева maĭ 'nainte.

Προδιαγωγή (ἡ), [προδιάγω] дȣчере de чева прintp' ȣп локȣ maĭ 'nainte; (прin întind:) апъдȣкȣ (кȣпалȣ de tpansпoptat апъ).

Προ-δι-αγωνίζομαι, viit: -ίσομαι, mъ лȣптȣ în totȣ кiпȣл maĭ 'nainte; saȣ хotъpъskȣ чева maĭ 'nainte прin лȣптъ saȣ вътъліе.

Προ-δια-δίδωμι, viit: -διαδώσω, (tpe: de кȣ: προδιαδέδωκα, пех: προδιέδωκα, ші чл:) daȣ înкоачі înколо, înпарцȣ, înпраштiȣ чева maĭ 'nainte.

Προ-δια-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω, despapцȣ чева maĭ 'nainte; (Грam:) despapцȣ doъ zічерĭ (doĭ nominativĭ) пȣind maĭ 'nainte; întpe dînsеле вервȣл, че tревȣіа sъ ȣрmеze. (de ȣnde) «Προδιεζευγμένον σχῆμα». Esst: (алt:) κατὰ προεπίζευξιν.

Προδιάθεσις, εως (ἡ) întокmipe de maĭ 'nainte; (ptp:) predisпȣпере de askȣлtъtopĭ din партеа opatopȣлȣĭ. (vezĭ ші προδιοίκησις). [προδιατίθημι]

Προ-δι-αιρέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (пех: προδιειλόμην, ші чл:) înпарцȣ дȣпе цепȣ ші feлȣ експакt (хotъpъskȣ) чева maĭ 'nainte, saȣ îmĭ експлiкȣ maĭ 'nainte плапȣл. [de ȣnde

Προδιαίρεσις, εως (ἡ), преînпъpцipe експактъ.

Προδιαίτησις, εως (ἡ), (med:) пregъtipe прin dietъ; (în цеп:) преîntокmipe. [προδιαιτάω].

Προ-δια-κινέω -ῶ, viit: -ήσω, порпеskȣ чева кȣ totȣл maĭ 'nainte.

Προ-δια-κονέω -ῶ, viit: ήσω, sлȣжеskȣ, saȣ folоseskȣ ла чева maĭ 'nainte.

Προ-δια-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (пех: προδιέλαβον, ші чл:) прічепȣ, ші хotъpъskȣ (daȣ кȣ sokoteaла) чева maĭ 'nainte; експлiкȣ чева maĭ 'nainte. (vezĭ ші προδιαιρέομαι).

Προ-δια-λέγομαι, viit: -λέξομαι, конворвеskȣ, saȣ Ĭaȣ ворвъ кȣ чinева maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προδιάλεξις, εως (ἡ), конворвipe de maĭ 'nainte.

Προδιάληψις, εως (ἡ), predesлȣшipe, преексплiкаре. [προδιαλαμβάνω].

Προ-δια-λύω, viit: -λύσω, desлегȣ, desfakȣ чева întîĭ saȣ maĭ 'nainte.

Προ-δια-μαρτύρομαι, viit: -υροῦμαι, protestezȣ, înкредinцezȣ прin mъptȣpiĭ чева maĭ 'nainte.

Προ-δια-νοέω -ῶ, ші (mіж: каре este ші maĭ întpв:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, прічепȣ, Ĭaȣ în mintea mea чева maĭ 'nainte; превъzȣ, пресimцȣ.

Προ-δια-νυκτερεύω, viit: -εύσω, петрекȣ toatъ поаптеа de maĭ 'nainte deштептȣ.

Προ-δι-ανύω, viit: -ύσω, sъвîршеskȣ чева maĭ 'nainte; predovedeskȣ: «Τὰ προδιηνυσμένα». Лкs: челе predovedite.

Προ-δια-πέμπω, ші (mіж:) διαπέμπομαι, viit: -πέμψω, -ομαι, trimiцȣ maĭ 'nainte

пretъtindenea înъъntpъ, saȣ прin miжлокъл кȣiва.

Προ-δια-πλέω, biit: -πλεύσομαι, tpeкȣ întîiȣ saȣ maĭ 'nainte înnotînd saȣ кȣ кopaвie плъtind dinколо.

Προ-δι αρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, desлъшeскȣ чeвa (прin definiцie) maĭ 'nainte.

Προ-δι-αρπάζω, biit: -άσω, шi άξω, жъфȣieскȣ кȣ totȣл maĭ 'nainte.

Προ δια-σαλεύω, biit: -εύσω, клetinȣ чeвa din temeлiĭ maĭ 'nainte.

Προ-δια-σαφέω -ῶ, biit: -ήσω, desлъшeскȣ, лъmȣpeскȣ чeвa maĭ 'nainte, пpeeкsплiкȣ. [de ȣnde

Προδιασάφησις, εως (ἡ), пpedesлъшipe, пpeeкsплiкape.

Προ-δια-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, чepчetezȣ чeвa maĭ 'nainte кȣ mintea mea, mъ пpeгîndeскȣ.

Προ-δια-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, вагȣ de seamъ лa чeвa кȣ mȣлtъ лȣape a minte maĭ 'nainte; (fir:) = Προδιασκέπτομαι.

Προ-δια στέλλομαι, biit: -στελοῦμαι, mъ aлeгȣ (mъ tîiamъчeскȣ) кȣ чineвa desлȣшit întp' ȣnȣ feлȣ хъiъpîtȣ (în opdine, înвoieлĭ, шi чл:) maĭ 'nainte.

Προ-δια-στρέφω, biit: στρέψω, stpîmвezȣ (stpiкȣ) maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προδιαστροφὴ (ἡ), stpîmвape (stpiкape) de maĭ 'nainte.

Προ-δια-σύρω, biit: -συρῶ, вatжoкopeскȣ, saȣ кaлкȣ (mъ aвatȣ din) чeвa maĭ 'nainte, saȣ maĭ întîĭ (de кît aлцiĭ).

Προ-δια-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, пȣiȣ în pегȣлъ, лa pîndȣ maĭ 'nainte.

Προ-δια-τέμνω, biit: τεμῶ, taiȣ пpin miжлoкȣ maĭ 'nainte.

Προ-δια-τίθημι, biit: -διαθήσω, (пex: προδιέθηκα, шi чл:) пpeaшezȣ, пpeîntoкmeскȣ чeвa întp' ȣnȣ feлȣ.

Προ-διαττάω -ῶ, biit: -ήσω, tpeкȣ чeвa maĭ 'nainte пpin sitъ.

Προ δια-τυπόω -ῶ, шi (miж:) -τυπόομαι -οῦμαι, biit: ώσω, -ομαι, deskpiȣ maĭ 'nainte кinȣл лȣкpȣлȣĭ, пpeisвodeскȣ. [de ȣnde

Προδιατύπωσις, εως (ἡ) пpeisвodipe, пpedeskpiepe de кinȣpĭ.

Προ-δια-φθείρω, biit: φθερῶ, stpiкȣ (пpъпъdeскȣ) maĭ 'nainte de totȣ.

Προ-δια-χρίω, biit: χρίσω, ȣnгȣ maĭ 'nainte neste totȣ, saȣ пpin miжлoкȣ, n'întpe...

Προ-δια-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ tpaгȣ, mъ desпapцȣ întîiȣ de чineвa (stpiкȣ întîiȣ пpietenшȣгȣл).

Προ-διδάσκω, biit: -διδάξω, înвъцȣ, domipeskȣ пe чineвa maĭ 'nainte. ‖ miж: (în лoкȣ de пas:) tpe: de кȣ: poet: προδέδαα, шi пex: προεδάην (de ȣnde пapтч: προδαείς), înвъцȣ, mъ domipeskȣ чeвa maĭ 'nainte, iaȣ шtiinцъ de maĭ 'nainte.

Προ-δίδωμι, biit: προδώσω, (пex: προέδωκα, шi προὔδωκα, шi чл:) daȣ înainte, saȣ плъteskȣ maĭ 'nainte. «Μισθὸν μηνὸς προέδωκα τοῖς στρατιώταις». Ksn: «Τόν τε προσφειλόμενον μισθὸν ἀπέδωκε, καὶ ἔτι μηνὸς προέδωκε». Ksn: 2) (maĭ oвiч:) tpъdaȣ вpъжmaшилиĭ; пъpъseskȣ пe чineвa neaжȣtatȣ în вpeme de пpimeжdie saȣ de neвoie; amъцeseȣ; (fir: despre neînsȣfл:) nȣ sîntȣ de îndestȣлȣ, ажȣnгȣ a fi de neîntpeвȣinцat, лipseskȣ кȣ totȣл. «Συμμάχους μήτε ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς φθονήσοντας, μήτε ἐν τοῖς κακοῖς προδώσοντας». Ksn: (шi пas:) «Προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν συμμάχων ὑπὸ τὴν παροιχομένην νύκτα διαδράντων». Ep: (шi fir:) «Ὅταν προδῶσι τὰς ἡδονάς». Sof: kînd nȣ лe maĭ пot doвîndi. «Τοῦ φράγματος προδεδωκότος (αὐτοὺς)». Ep: fiind nedestoinikȣ spre aпъpapea лop. «Τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν προδεδωκότων». aвîndȣ 'л пъpъsitȣ вeдepiлe. «Προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν». Ep: a se sвînta. «Βρεχομένων τῶν κάτω πλίνθων, καὶ προδιδουσῶν τὰς ἄνω, τὸ μὲν πρῶτον ἐρρήγνυτο τὸ τεῖχος, ἔπειτα δὲ καὶ ἐκλίνετο». Ksn:

Προ-δι-έξ-ειμι, biit: -ειμι, шi

Προ-δι-εξ-έρχομαι, biit: -εξελεύσομαι, (пex: προδιεξῆλθον, шi чл:) tpeкȣ întîiȣ saȣ maĭ 'nainte de лa o mapцine, шi esȣ пe чeeaл-aлtъ; (fir:) пoвesteskȣ, saȣ чiteskȣ maĭ 'nainte; saȣ пpeeкsплiкȣ чeвa de лa înчenȣtȣ пînъ лa sfîpшitȣ.

Προ-δι-εξ-οδεύω, biit: -εύσω, = Προδιεξέρχομαι (пpoп: шi fir:).

Προ-δι-εορτάζω, biit: -άσω, пpesъвîpшeskȣ цepemoniĭ de sepвъtoape (tpiȣmfȣ, шi чл:).

Προ-δι-έπω, (пpeл: προδιεῖπον, шi maĭ mȣлtȣ nȣ) гȣвepnezȣ maĭ 'nainte.

Προ-δι-εργάζομαι, biit: -άσομαι, sъвîpшeskȣ чeвa maĭ 'nainte; пpeîntoкmeskȣ, пpeгъteskȣ; omopȣ maĭ 'nainte.

Προ-δι-ερευνάω -ῶ, biit: -ήσω, чepчetezȣ întîĭ кȣ skȣmпъtate. [de ȣnde

Προδιερευνητής, οῦ (ὁ), пpeчepчetъtopȣ; saȣ tpimisȣ înainte, кa sъ iskodeaskъ, (Fpanц:) éclaireur.

Προ-δι-έρχομαι, biit: -διελεύσομαι, (пex: προδιῆλθον, шi чл:) tpeкȣ întîiȣ, saȣ maĭ

'nainte; (fir:) повestескȣ maĭ 'nainte, = Προδιεξέρχομαι.

Προδιέστην, шiж: пех: 2: ал лȣĭ προδιίστημι.

Προ-δι-ευκρινέω -ῶ, вiit: -ήσω, desfaкȣ, кȣръцȣ, saȣ алегȣ, лъmȣреskȣ, saȣ desлȣшеskȣ maĭ 'nainte.

Προ-δι-ηγέουμαι -οῦμαι, вiit: ήσομαι, повestеskȣ, екsпȣĭȣ sȣвiектȣл повestipiĭ maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προδιήγησις, εως (ή), екsпȣнере de sȣвiектȣл, повestipiĭ maĭ 'nainte.

Προ-δι-ηθέω -ῶ, вiit: -ήσω, stрекорȣ, лъmȣреskȣ прin чева maĭ 'nainte.

Προ-δι-ίστημι, вiit: -διαστήσω, (пехot: προδιέστησα, шi miж: προδιέστην, шi чл:) desпарцȣ (шi miж: mъ desпарцȣ) întiĭ, saȣ maĭ 'nainte.

Προ-δικάζω, вiit: -άσω, жȣdiкȣ о прiчiнъ maĭ 'nainte (de ресȣлtatiва жȣdiкatъ). [de ȣnde

Προδικασία (ή), чеа dintiĭ жȣdiкatъ а ȣneĭ прiчiнĭ; (партiк: ла Atena) прегъtitoape лȣкраре de о жȣdiкatъ în кpimъ de omорȣ. [шi

Προδικαστής, οῦ (ό), жȣdiкъtорȣ de întiĭa instanцъ; saȣ sȣплеantȣ de жȣdiкъtopie.

Προ-δικέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ жȣdiкȣ ка adвокatȣ saȣ векiлȣ ал кȣiва. [шi

Προ-δικία (ή), tреава (епistasia) лȣĭ πρόδικος (везĭ ziч:); adвокацiе; епitропiе; патропажȣ. [din

Πρόδικος (ό, ή), (прiнч: δίκη, прочесȣ) черчеtatȣ maĭ 'nainte, saȣ прin арвitражȣ (алешĭ жȣdiкъtорĭ). ‖ (sȣвst:) Πρόδικος (ό), епitропȣ (векiлȣ) în жȣdiкatъ, adвокatȣ; (în цеn:) протектopȣ, къпеtепiе, патpoнȣ (везĭ шi πάτρων)). «Τοὺς τῶν ὀρφανῶν βασιλέων ἐπιτρόπους Λακεδαιμόνιοι προδίκους ὠνόμαζον». Пл:

Προ-δι-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, întокmeskȣ, disпȣĭȣ, konstpȣĭȣ maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προδιοίκησις, εως (ή), preîntокmipe, пpedisпȣнере; preîntpodȣчере; прекоnstpȣipe. [шi

Προδιοικητικός, ή, όν, аплекatȣ, saȣ îndeшînatiкȣ а preîntокmi, а пȣне ла вȣнъ кале лȣкрȣрiле; preîngpiжitорȣ, превъзъtорȣ de челе че tревȣiеsk.

Προ-δι-ομολογέω ῶ, вiit: -ήσω, mъ înвоiеskȣ, фъгъdȣiеskȣ maĭ 'nainte.

Προ-δι-ορθόω -ῶ, вiit: -ώσω, dpегȣ, îndpептezȣ maĭ 'nainte; (plp:) preîntокmeskȣ, пpedisпȣĭȣ sȣвiектȣл. [de ȣnde

Προδιόρθωσις, εως (ή), îndpептаре фъкȣtъ maĭ 'nainte; (plp:) preîntокmipe, пpedisпȣнере а sȣвiектȣлȣĭ, (Франц:) **precaution Rhétorique.**

Προ-δι-ορίζω, вiit: ίσω, прехоtъpъskȣ, претерmiпеzȣ чева; saȣ daȣ definiцia лȣкрȣлȣĭ maĭ 'nainte.

Προ-δι-υλίζω, вiit: -ίσω, = Προδιηθέω, stрекорȣ, лъmȣреskȣ întiĭ.

Προ-διώκω, вiit: -διώξομαι, гоneskȣ, вînezȣ mȣлt înainte; saȣ înaintezȣ гоnind пе връжmaшȣ. [de ȣnde

Προδίωξις, εως (ή), гоанъ depapte înainte.

Προ-δοκάζω [προδοκή], вiit: -άσω, atenтȣ ла пîndъ, пîndeskȣ.

Προ-δοκέω -ῶ, (întpв: пȣmaĭ în а tpeia пеps:) προδοκεῖ, вiit: -δόξει, (пех: προέδοξε, шi προὔδοξε, tpe: de кȣ: προδέδοκται:) se паре кȣ кале, se înкȣвiiнцеазъ maĭ 'nainte. «Προδέδοκτο». Лкs: se хоtъpîse maĭ 'nainte.

Προδοκή (ή), [πρὸ, δέχομαι] локȣ stpimtȣ de пîndъ.

Προ-δοκιμάζω, вiit: -άσω, черкȣ întiĭ.

Προδομάτιον (τό), dim: ал лȣĭ πρόδομος. 2) греш: în локȣ de προδωμάτιον,

Προ-δομέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Προοικοδομέω. [шi

Προδομία (ή), (епit:) Жȣпа, каре se кiema în ажȣtорȣ maĭ 'nainte de înчепереа ȣneĭ клъdipĭ. [din

Πρόδομος (ό. ή), [πρὸ, δόμος] пȣsȣ, statȣ dînaintea каsеĭ. ‖ (sȣвst:) saлъ, saȣ партеа каsеĭ, че este înainte de desпъpцitȣpĭ (везĭ шi αἴθουσα); (ла tеmплȣpĭ) партеа de dînainte, saȣ d'афаръ, saлonȣ.

Προ-δοξάζω, вiit: -άσω, sлъвеskȣ întp' ȣnȣ фелȣ, saȣ amȣ ȣnȣ фелȣ de пъpере de maĭ 'nainte despре чева.

Πρόδοξος (ό, ή), чел кȣ оаре каре пъpере din прежȣdiкatъ despре чева (maĭ 'nainte de а жȣdiка). [πρὸ, δόξα[.

Προδοσείω, = (saȣ греш: în локȣ de) προδωσείω.

Προδοσέταιρος, =(saȣ греш: în локȣ de) Προδωσέταιρος.

Προδοσία (ή), tpъdape. [προδίδωμι].

Προδοσίκομπος (ό, ή), кom: [πρόδοσις, κόμπος] dъtъtорȣ înainte de фълоаse шi seвĭ фъгъdȣiелĭ.

Πρόδοσις, εως (ή), dape înainte (арвȣнъ). [шi

Προδότης, ου (ό), tpъdъtорȣ (de четate, saȣ de пpietenȣ). [προδίδωμι]. [de ȣnde

Προδοτικός, ή, όν, însȣшitȣ tpъdъtорȣлȣĭ; аплекatȣ, disпȣsȣ ла tpъdape. [de ȣnde

Προδοτικῶς, adв: трѣдѣтореште.
Πρόδοτος (ὁ, ἡ), трѣдатѣ. [προδίδομαι].
Προδότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѣї προδότης.
Πρόδουλος (ὁ, ἡ), робоsѣ, чел ка ѫнѣ робѣ. [πρὸ, δοῦλος].
Προ-δουλόω -ῶ, biit: -ώσω, робеskѣ пе чінева maї 'nainte.
Προ-δουπέω -ῶ, biit: -ήσω, (tpe: de кѫ: în локѣ de през: προδέδουπα) поет: факѣ (казѣ кѫ) sгомотѣ, дѫдѫїѣ, saѣ тропкѣпеskѣ maї 'nainte.
Προδραμοῦμαι, biit: ал лѣї προτρέχω.
Προδρομή (ἡ), алергаре (апѫкаре) maї 'nainte; пѣвѣліре, saѣ înкѣlерape a stpeжілор dinainte але оштіріі; (în џen:) пѣвѣліре de вражташѣ. [ші
Πρόδρομος (ὁ, ἡ), алергѣторѣ maї 'nainte de чінева; (партік:) алергѣторѣ înainte, ка sѣ dea de штіре; (despre оstaшѣ) tpimisѣ înainte, ка sѣ spioneze пе вражташѣ, ostaшѣ ѫшор-арматѣ, (Франц:) éclaireur, voltigeur. «Προδρόμους ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους». Ep: «Ἦλθεν αὐτῷ πρόδρομος ἀγγελίη». Ep: «Φυγάδα πρόδρομον». Sof: «Σῦκα πρόδρομα„. At: timпѣріі. «Οἶνος —„. At: (алт:) πρότροπος, ші πρόχυμα; (im:) «Πρόδρομοι (ἄνεμοι)„. каре sѫфлѣ кѫ пѫџіne ziле maї 'nainte de каnікѫле. || (sѫвst: поет:) în локѣ de προδρομή. [προδρέμω=προτρέχω].
Προ-δυστυχέω -ῶ, biit: -ήσω, mѣ пепорочеskѣ maї 'nainte.
Προ-δυσωπέω -ῶ, biit: -ήσω, însѫflѫ sfiaлѣ (кѫтпѣтezѣ, înfpînezѣ) maї 'nainte.
Προδωμάτιον (τὸ), odae maї mікѣ, din каре інтрѣ чінева întp' алта, (Франц:) antichambre, аntікамерѣ. [πρὸ, δωμάτιον].
Προδωσείω, (fѣрѣ biit:) amѣ поfтѣ (disposiџie) de a трѣda.
Προδωσέταιρος (ὁ, ἡ), трѣдѣторѣ (saѣ nedestoinікѣ апѣрѣторѣ) de прietenii saѣ soџii sѣї. [προδίδωμι, ἑταῖρος].
Προ-εγ-γράφω, biit: -γράψω, înskpiѣ în лістѣ maї 'nainte.
Προέγγυος, везї προύγγυος
Προ εγείρω, biit: -εγερῶ, sколѣ în sѫs, saѣ deштентѣ, saѣ pesколѣ пе чінева maї 'nainte.
Προ-εγ-κάθημαι, (fѣрѣ biit:) шеzѣ de maї 'nainte înѣѫntpѣ; (în џen:) =Προέγκειμαι. «Προεγκαθήμενα». Лкs: челе de maї 'nainte înfinпѣpite în minte.
Προ-έγ-κειμαι, biit: -κείσομαι, mѣ afлѫ stînd înѣѫntpѫ în чеva maї 'nainte, saѣ de mѫлтѣ.

Προ-εγ-κρατεύομαι, biit: -εύσομαι, mѣ прегѣteskѣ прin înfpînape.
Πρόεγμα (τὸ), [προέχω] sпріжinѣ de sѫвt чеva ешітѣ afapѣ din лinia каseї (балконѣ, ші чл:).
Προ-εγ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, întinпѣpeskѣ înѣѫntpѣ saѣ пе чеva maї 'nainte.
Προ-εγ-χειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) =Προεπιχειρῶ.
Προεδεσθείς, εῖσα, έν, пas: пех: 1: de партч: ал лѣї προεσθίω.
Προέδρα (ἡ), întîiѫл sкаѫпѣ, saѣ întîia шеdере. [πρὸ, ἕδρα].
Προεδρεία (ἡ), = Προεδρία. [din
Προ-εδρεύω, biit: -εύσω, amѣ întîia шеdере, прешеdezѣ. «Τῆς βουλῆς—». Лкs: [ші
Προεδρία (ἡ), [πρόεδρος] demnitatea, ші posiџia прешеdinteлѣї; întîia шеdере, ші dpептѫл întp' ачеаsta.
Προέδριον (τὸ), dim: ал лѣї προέδρα. [ші
Πρόεδρος (ὁ, ἡ), шеzѣторѣ în локѫл чел dintîї. || (sѫвst) прешеdinte; (în Atena) чел dintîї ал sfatѫлѣї de чінчї-sѫte, (ad:) ал прitanілор fie-кѣріа seminџiї. [προέδρα].
Προ-έδω, поет: în локѣ de προεσθίω.
Προ-έεργω, Ion: în локѣ de προείργω.
Προέηκα, Ion: în локѣ de προῆκα, пех: 1: ал лѣї προίημι.
Προεθῆ, a 3: sinг: перs: de пas: пех; 1: de sѫп: ал лѣї προίημι.
Προ-εθίζω, biit: -ίσω, обічпѫїеskѣ пе чінева de maї 'nainte. || (пas: tpe: de кѫ:) «Προείθισται». este de mѫлтѣ обічпѫітѣ.
Προεθιστέον, posit ал sѫї προεθίζω.
Προ-ειδέναι, inf: ал лѣї πρόοιδα.
Προεῖδον, пех: 2: ал лѣї προοράω.
Προειδωλοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї înкіпѫїеskѣ чеva în minte maї 'nainte. [πρὸ, εἴδωλον, ποιέω].
Προειδώς, υῖα, ός, партч: ал лѣї πρόοιδα.
Προ-εικάζω, biit: -άσω, daѣ кѫ sокотеaлa de maї 'nainte.
Προ-εικονίζω, biit: -ίσω, pепрезінтѣ, saѣ însemnezѣ чеva maї 'nainte прin ікоапѣ saѣ fiгѫрѣ. [de ѫnde
Προεικόνισμα (τὸ), лѫкрѫ преарѣтатѣ прin ікоапѣ.
Προείλετο, a 3: sinг: перs: de між: пех: ал лѣї προαιρέομαι.
Προείληφα, tpe: de кѫ: ал лѣї προλαμβάνω.
Προειμένος, η, ον, пas: tpe: de кѫ: de партч: ал лѣї προίημι.
Πρό-ειμι, biit: -έσομαι, (прел: προῆν, ші чл:) sintѣ de maї 'nainte.
Πρό-ειμι, biit: -ειμι, (прел: προῄειν, ші

чл:) =Προέρχομαι (кърѕїа ѕлꙋжеще ꙋнеорї ка віітоpꙋ), meprꙋ înainte, înaintezꙋ. «Τοῦ χρόνου («Τοῦ πότου) προϊόντος». Ep:

Προεῖνται, a 3: îm: пeps: de mіж: saꙋ пas: tpe: de кꙋ: ал лꙋї προΐημι.

Προεῖπον, пex: 2: (пeргл:) ал лꙋї προλέγω.

Πρόειρα (ἡ), поеt: în локꙋ de πρώρα.

Προ-είργω, віit: -είρξω, опpeskꙋ maї 'nainte (saꙋ stîndꙋ 'ї înainte) пe чінева de a înainta, îї taïꙋ dpꙋmꙋл.

Προείρηκα akt, ші προείρημαι пas: tpe: de кꙋ: (пeргл:) ал лꙋї προλέγω.

Προ-ειρηνεύω. віit: -εύσω, amꙋ, saꙋ fakꙋ maї 'nainte паче.

Προ-εισ-άγω, віit: -άξω, (пex: προεισήγαγον, ші чл:) întpodꙋkꙋ maї 'nainte. [de ꙋnde

Προεισαγωγὴ (ἡ), întpodꙋчepe de maї 'nainte; (fіг:) eksopdiꙋ (maї 'nainte întpodꙋчepe) de кꙋвîntꙋ, saꙋ de kapte. (вeзї ші προκατασκευή).

Προ-εισ-βάλλω, віit: -βαλῶ, пꙋїꙋ, saꙋ apꙋnkꙋ чева maї 'nainte înꙋntpꙋ; (nestp: saꙋ ел:) пъвълeskꙋ întîiꙋ saꙋ maї 'nainte în локꙋ вpъжmъшeskꙋ. [de ꙋnde

Προεισβολὴ (ἡ), чea dîntîї saꙋ de maї 'nainte пъвъліpe, saꙋ întpape în...

Προ-εισ-ελαύνω, віit: -ελάσω, вагꙋ (ші ел: saꙋ nestpъm:), intpꙋ ronind maї 'nainte înꙋntpꙋ, пъвълeskꙋ maї 'nainte înꙋntpꙋ (пpінч: кълape).

Προεισενεγκεῖν, пex: 2: de înf: ал лꙋї προεισφέρω.

Προ-εισ-έρχομαι, віit: -εισελεύσομαι, (пex: προεισῆλθον, ші чл:) întpꙋ întîiꙋ saꙋ maї 'nainte.

Προεῖσθαι, mіж: saꙋ пas: tpe: de кꙋ: de înf: ал лꙋї προΐημι.

Προ-εισ-κρίνομαι, віit: -κρινοῦμαι, mъ вîpꙋ maї 'nainte înꙋntpꙋ.

Προεισόδιον (τὸ), intpape (ꙋшъ) de afapъ; (fіг:) eksopdiꙋ.

Προεισοίσω, віit: ал лꙋї προεισφέρω.

Προ-εισ-παίω, віit: -παίσω,=Προεισπίπτω.

Προ-εισ-πέμπω, віit: πέμψω, tpіmiцꙋ maї 'nainte înꙋntpꙋ; вагꙋ кꙋ nomпъ (кꙋ tpiꙋmfꙋ).

Προ-εισ-πίπτω, віit: -πεσοῦμαι, (пex: προεισέπεσον, ші чл:) kaꙁꙋ, intpꙋ penede (mъ apꙋnkꙋ) întiiꙋ saꙋ maї 'nainte înꙋntpꙋ.

Προ-εισ-πορεύω, віit: -εύσω, вагꙋ înꙋntpꙋ maї 'nainte.

Προ-εισ-πταίω, віit: -πταίσω, mъ noti-kneskꙋ, mъ ловeskꙋ de чева maї 'nainte.

Προειστήκειν, neste-зъв: ал лꙋї προΐστημι.

Προ-εισ-φέρω, віit: -εισοίσω, (пex: προεισήνεγκα, ші чл:) adꙋkꙋ înꙋntpꙋ; saꙋ kontpiвꙋieskꙋ întîiꙋ, saꙋ maї 'nainte. [de ꙋnde

Προεισφορὰ (ἡ), denꙋnepe de maї 'nainte a kontpiвꙋцii (Тꙋрч: a pefeneлїї).

Προ-εκ-βάλλω, віit: -βαλῶ, (пex: προεξέβαλον, ші чл:) skoцꙋ, saꙋ apꙋnkꙋ afapъ maї 'nainte.

Προέκβασις, εως (ἡ), ешіpe maї 'nainte. [προεκβαίνω]

Προ-εκ-βιβάζω, віit: -άσω, skoцꙋ (tîpъskꙋ) maї 'nainte.

Προ-εκ-δαπανάω -ῶ, віit: -ήσω, келтꙋїeskꙋ) mꙋлtꙋ maї 'nainte.

Προ-εκ-δειματόω -ῶ, віit: -ώσω, snepiꙋ кꙋ totꙋл maї 'nainte.

Προ-εκ-δέχομαι, віit: -δέξομαι, npiimeskꙋ (їaꙋ aꙋꙁпpъ 'mї) чева maї 'nainte; saꙋ aштentꙋ de mꙋлtꙋ.

Προ-εκ-διδάσκω, віit: -διδάξω, înвъцꙋ кꙋ desъвîpшipe пe чінева maї 'nainte.

Προ-εκ-δίδωμι, віit: -εκδώσω, (пex: προεξέδωκα, ші чл:) daꙋ afapъ, пꙋвлікꙋ чева maї 'nainte. [de ꙋnde

Προέκδοσις, εως (ἡ), dape afapъ, пꙋвлікape (edіціe de kapte, ші чл:) de maї 'nainte.

Προεκδραμεῖν, пex: de înf: ал лꙋї προεκτρέχω.

Προεκδρομὴ (ἡ), пъвалъ de ostaшії пꙋmiцї ἔκδρομοι (вeзї зіч:); пъвъліpe fъкꙋtъ maї 'nainte. [προεκδρέμω=προεκτρέχω].

Προ-εκ-θερίζω, віit: -ίσω, seчepꙋ de totꙋ maї 'nainte.

Προέκθεσις, εως (ἡ), eksnꙋnepe înчeпъtoape, eksopdiꙋ (întpodꙋчepe de maї 'nainte). [ші

Προεκθετικὸς, ή, όν, кꙋвenitꙋ, potpivitꙋ ла npeeksnꙋnepe; npегътitopꙋ de eksnosiціe. [προεκτίθημι]. [de ꙋnde

Προεκθετικῶς, adв: în fелꙋ (ꙋn kinꙋ) de npeeksnosiціe.

Προ-εκ-θέω, віit: θεύσομαι,=Προεκτρέχω.

Προεκθορὼν, οῦσα, όν, пex: 2: de naptч: ал лꙋї ...

Προ-εκ-θρώσκω, віit: -θοροῦμαι, (пex: προεξέθορον, ші чл:) =Προεκπηδάω.

Προ-εκ-καθαίρω, віit: -αρῶ, кꙋръцꙋ de totꙋ maї 'nainte.

Προ-εκ-καίω, віit: -καύσω, (пex: προεξέκηα, ші чл:) aпpinꙁꙋ (înвъпъїeꙁꙋ, întъpîtꙋ) maї 'nainte.

Προ-έκ-κειμαι, віit: -κείσομαι, sîntꙋ, staꙋ eksnꙋsꙋ înainte saꙋ maї 'nainte. «Προ-

εκκείμενα». Грат: преексписеле пърці але зпкі лзнгк періодк.

Προ-εκ-κομίζω, biit: -ίσω, skoцк, saк dкнк, карк afapъ saк ла гроапъ spre înmopmîntape mal 'nainte.

Προ-εκ-κρίνω, biit: -κρινῶ, desпарцк (aлегк) чева mal 'nainte.

Προ-εκ-κρούω, biit: -κρούσω, înпінгк afapъ (deпъртезк) чева mal 'nainte.

Προ-εκ-λέγω, biit: -λέξω, алегк, saк кклегк (ші mіж: stpînгк banї) mal 'nainte.

Προ-εκ-λείπω, biit: -λείψω, ласк, пърсеsкк (ші ел: лешінк, saк лірseskк de totк) mal 'nainte.

Προ-εκ-λύω, biit: -λύσω, desлегк, sкапк, saк слъбеsкк кк totкл пе чінева mal 'nainte.

Προ-εκ-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, (пех: προεξέμαθον, ші чл:) înвъцк чева біне, (пе din afapъ) mal 'nainte.

Προ-εκ-νιτρόω -ῶ, biit: -ώσω, кзръцк кк siлітpъ (sъпкnк, saк лешіе) біне mal 'nainte.

Προ-εκ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцк, порпеskк afapъ mal 'nainte.

Προ-εκ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpк întîї saк mal 'nainte afapъ.

Προ-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, (пех: προεξέπιον, ші чл:) беак întîїк de totк (піпъ ла чеа din spmъ пікътspъ).

Προ-εκ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (пех: προεξέπεσον, ші чл:) kazк afapъ (esк кк siла), (ppin întind:) mъ пкблікк mal 'nainte; înaintezк mal mклt de kît tpebкіе.

Προ-εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, експлкteskк (esк din noptк) întîїк, saк mal 'nainte.

Προ-εκ-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, sпеpiк mal 'nainte.

Προ-εκ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, sъвîршеskк чева кк osteneaлъ, saк domoлeskк, înfpînгк mal 'nainte.

Προ-εκ-ρήγνυμαι, biit: -ραγήσομαι, (пех: προεξερράγην, ші чл:) mъ рипк, mъ sпаргк, (fir:) mъ daк de fацъ, еклатк mal 'nainte.

Προ-εκ-ροφάω (έω) -ῶ, biit: -ήσω, sopбк de totк întîї.

Προ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întînzк mal 'nainte, saк înainte.

Προεκτέλεσις, εως (ἡ), sъвîржіpe de чева de mal 'nainte. [din

Προ-εκ-τελέω -ῶ, biit: τελέσω, sъвîpшеskк, ексекkтезк, îndeпліпеskк чева mal 'nainte 2) прегътеskк пе чінева пентрк реліціоазъ цеpemonie.

Προ-εκ-τήκω, biit: -τήξω, topeskк de totк mal 'nainte; (mal des nas:) mъ topeskк (mъ прьпъdeskк) mal 'nainte (de вpeme).

Προ-εκ-τίθημι, biit: -εκθήσω, (пех: προεξέθηκα, ші чл:) експкік mal 'nainte; papoptк (повеsteskк) întîї, saк ла înчепктк.

Προ-εκ-τίκτω, biit: -τέξομαι, (пех: προεξέτεκον, ші чл:) naskк, fakк окъ, skoцк пкї mal 'nainte.

Προ-εκ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (пех: προεξέδραμον, ші чл:) esк алеprînd întîї saк mal 'nainte; (takt:) fakк προεκδρομήν (вeзї ziч:).

Προ-εκ-τρύχω, biit: -τρύσω, kinкіeskк (obosеskк, слъбеskк) mal 'nainte прin некоntеniтъ kaзnъ saк mкпкъ.

Προ-εκ-τυπόω, -ῶ, biit: -ώσω, înkiпкіеskк (fopmezк) чева mal 'nainte (dкпе кіпкл алtкіа). [de кnde.

Προεκτύπωσις, εως (ἡ), пpefopmape de чева dкпе oape каре кіпк.

Προ-εκ-φέρω, biit: -εξοίσω, (пех: προεξήνεγκα, ші чл:) skoцк mal 'nainte afapъ; (despre moptк) =Προεκκομίζω.

Προ-εκ-φεύγω, biit: -φεύξομαι, ші -φευξοῦμαι, (пех: προεξέφυγον, ші чл:) fкгк afapъ, saк skaпк fкгind mal 'nainte.

Προ-εκ-φοβέω -ῶ, biit: -ήσω, înfpікошезк (sпеpiк) de totк întîї, saк mal 'nainte. [de кnde

Προεκφόβησις, εως (ἡ), înfpікошаpe, sпеpiape de mal 'nainte.

Προ-εκ-φοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ daк afapъ, mъ înпpamtiк, mъ пкблікк mal 'nainte.

Προ-εκ-χέω, biit: -χεύσω, (пех: προεξέχεα, ші чл:) въpsк, saк pisineskк afapъ mal 'nainte.

Προ-εκ-χωρέω -ῶ, biit: -χωρήσω, mъ tpaгк (mъ daк ла о parte) mal 'nainte.

Προέλασις, εως (ἡ), sкбst: ал лкї...

Προ-ελαύνω, biit: -ελάσω, (tpe: de кк: προελήλακα, ші чл:) meргк къларе înainte saк mal 'nainte de kît алцїї (вeзї ші προεξελαύνω); (fir: despre timпк). «Ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο». Еp: tpeкксе mклtк din noapte.

Προ-ελευθερόω -ῶ, biit: -ώσω, слобозк mal 'nainte.

Προέλευσις, εως (ἡ), ешіpe; (despre apmie) екsпеdiціе; (обіч:) ешіpe кк пomпъ saк парадъ; (fir:) înaintape. [προελεύθω =προέρχομαι].

Προ-ελκύω, ші Προ-έλκω, biit: -ελκύσω,

(пех: προείλκυσα, ші чл:) tparš înainte.

Προελόμενος, тіж: пех: 2: de партч: ал лȣї προαιρέομαι.

Προ-ελπίζω, biit: -ίσω, пъдъждȣіeskȣ de maї 'nainte.

Προ-ελυτρόω -ῶ, biit: -ώσω, акоперȣ maї 'nainte кȣ коажъ.

Προ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: προενέβην, ші чл:) калкȣ, saȣ intpȣ întîiȣ saȣ maї 'nainte înъȣntpȣ.

Προ-εμ-βάλλω, biit: βαλῶ, багȣ (ші сл: întpȣ) întîiȣ saȣ maї 'nainte înъȣntpȣ. «Ἐλπίδας προεμβάλλειν τινί». Лкs: a însȣфла maї 'nainte. «Προεμβαλλόντων εἰς τὴν γῆν τῶν κερέων». Ep: înfirîndȣ se maї 'nainte. «Προενέβαλον εἰς τὴν χώραν». Лкs: aȣ dat пъвалъ maї 'nainte. «Προεμβαλούσης δὲ εἰς αὐτὴν (τὴν ναῦν) τριήρους». Лкs: къzînd maї 'nainte asȣпръ 'ї, saȣ isbînd' о кȣ емволȣл.

Προεμβατήριος, α, ον, кȣвенitȣ челȣї întîї intpatȣ în връжтъшаskъ корабіе. «Γέρας προεμβατήριον». Елд: [din

Προεμβάτης, ου (ὁ), чел че intpъ întîiȣ (прінч:) în връжтъшаskъ корабіе. [προεμβαίνω].

Προ-εμ-βιβάζω, biit: -άσω, багȣ întîї saȣ maї 'nainte.

Προεμβολίς, ίδος (ἡ), ші Προέμβολος (ὁ), ші Προέμβολον (τὸ), къпътîїȣл емволȣлȣї (везї ἔμβολον) ȣпеї pesboїeшtї коръбії.

Προέμεν, поет: în локȣ de προεῖναι, пех: 2: de înf: ал лȣї προΐημι.

Προ-εμ-βρέχω, biit: -βρέξω, moїȣ întîiȣ în чева.

Προ-εμ-πίπλημι, biit: -εμπλήσω, (пех: προενέπλησα, ші чл:) ȣмплȣ maї 'nainte.

Προ-εμ-πίπτω, biit: -εμπεσοῦμαι, (пех: προενέπεσον, ші чл:) (кȣ dat:) казȣ maї 'nainte înъȣntpȣ.

Προ-εμ-πλήθω, (фъръ biit:) sînt плinȣ de maї 'nainte.

Προεμπλήσω, biit: ал лȣї προεμπίπλημι.

Προ-εμ-πνέω, biit: -πνεύσομαι, sȣфлȣ înъȣntpȣ maї 'nainte.

Προεμπολεύς, έως (ὁ), [πρό, ἐμπολεύς] кȣмпъръtорȣ întîiȣ, ка sъ ребînzъ (прекȣпецȣ).

Προ-εμ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ негоцезȣ din întîia mînъ, еȣ întîiȣ кȣмпърȣ, ші ребînzȣ.

Προ-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, аръtȣ maї 'nainte în чева, =Προεικονίζω.

Προ-εμφανίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ înфъцішезȣ înainte, saȣ maї 'nainte.

Προ-εμ-φράσσω (ττω), biit: φράξω, astȣпȣ maї 'nainte.

Προ-εν-άρχομαι, biit: -άρξομαι, факȣ îнчепере de maї 'nainte.

Προ-εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, аръtȣ în фапtъ; dobedeskȣ; (Лец:) пîръскȣ maї 'nainte; (тіж:) факȣ maї 'nainte о фълоасъ аръtаре de pîbнъ.

Προ-εν-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ афлȣ de maї 'nainte în patria mea; (фіг:) sîntȣ maї de mȣltȣ deпринsȣ în чева (кȣ dat:). «Τοῖς πράγμασι—». Posid: ле кȣпоskȣ de mai 'nainte, ка кȣm ар fi de фацъ. «Τὰ προενδεδημηκότα». Лкs: ворбеле, че mȣltъ време ȣmблъ întp' ȣпȣ локȣ de maї 'nainte.

Προ-εν-δίδωμι biit: -ενδώσω, (пех: προενέδωκα, ші чл:) mъ sȣпȣїȣ, mъ плекȣ maї 'nainte.

Προενεγκεῖν, пех: 2: de înf: ал лȣї προφέρω.

Προενέδρα (ἡ), грам: експлік: а лȣї προδοκή.

Προ-εν-είρω, -biit: -έρσω, întpeпȣїȣ, întpeвîрȣ maї 'nainte.

Προ-εν-έπω (-εννέπω), biit: -ενισπήσω, поеt: =Προλέγω.

Προ-εν-εργέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣкрезȣ maї 'nainte.

Προ-εν-έχομαι, biit: -ενσχεθήσομαι, (пех: προενεσχόμην, ші чл:) sîntȣ прinsȣ (легаtȣ) în чева de maї 'nainte.

Προ-εν-εχυριάζομαι, biit: -ασθήσομαι, mъ жълоцеskȣ de maї 'nainte прin îndatоріре (пентрȣ вре о фачере de bine).

Προ-εν-ηχέω, ῶ, biit: -ήσω, факȣ а рeсȣна чева maї 'nainte în аȣзȣл кȣїва.

Προ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,(пех: προενεθυμήθην, ші чл:) пȣїȣ în rîndȣ (mъ rîndeskȣ) чева maї 'nainte (кȣ ц: indiр:).

Προ-εννέπω, късtъ προενέπω.

Προ-εν-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προενθυμέομαι.

Προ-εν-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) локȣїeskȣ de maї 'nainte întp'ȣпȣ локȣ. [de ȣnde

Προενοίκησις, εως (ἡ), локȣіре de maї 'nainte întp'ȣпȣ локȣ.

Προ-εν-σείω, biit: -σείσω, asbîрлȣ чева maї 'nainte înъȣntpȣ; însȣфлȣ maї 'nainte ȣпȣ simцimîntȣ.

Προ-εν-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (пех: προενέτυχον, ші чл:) (кȣ dat:) mъ întîлнеskȣ (їаȣ ворбъ) maї 'nainte кȣ чineва.

Προ-εν-τύνω, biit: -υνῶ, прегътeskъ, прeđisпъiъ.

Προενώπια, adв: noet: (кв цen:) dinaintea кsїва.

Προ-εξ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, înкsпошtinцezъ maї 'nainte (tpъdaъ) taїna.

Προ-εξ-αγκωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ прегътеsвъ fъкînd maї 'nainte felъpite mішкърї кв котеле ка лъптътоpiї. (вeзї шi ἐξαγκωνίζω).

Προ-εξ-άγω, biit: -άξω, (пех: προεξήγαγον, шi чл:) sкоцъ, шi (ел: saъ miж:) esъ maї 'nainte; (partiк:) порпеskъ întiїъ asъпра връжмашsлвї; (fir:) îmї esъ din mъsъpї, mъ авatъ. «Ἐὰν προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν». Esх:

Προ-εξ-αδυνατέω -ῶ, biit: -ήσω, slъвеskъ кв totъл maї 'nainte.

Προ-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: προεξεῖλον, шi чл:) їаъ, sкоцъ din miжлокъ (пръпъdeskъ) maї 'nainte.

Προ-εξ-αΐσσω, biit: -αΐξω, mъ репеzъ афаръ maї 'nainte deкît алцiї.

Προ-εξ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, = Προεκπηδῶ.

Προ-εξ-αμαρτάνω biit: -αμαρτήσομαι (пех: προεξήμαρτον, шi чл:) грешеskъ (mъ înшелъ, пъ пemepeskъ maї 'nainte.

Προ-εξ-αν-άγω, biit: -άξω, (пех: προεξανήγαγον, шi чл:) = Προεκπλέω.

Προ εξαν-θέω -ῶ, biit: -ήσω, înflopeskъ (pesъpъ, daъ) maї 'nainte. [de ъnde

Προεξάνθημα (τὸ), produкtъ, влъstapъ eшitъ, pesъpitъ maї 'nainte.

Προ εξ-αν-ίσταμαι, biit: -αναστήσομαι,(пех: προεξανέστην, шi чл:) mъ sколъ întiїъ, saъ maї 'nainte de вpeme din локвл meъ. «Ἐν τοῖς ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται». Ep: (шi fir:) «Προεξανέστη τῷ πολέμῳ». Пл: ел întiїъ s'a sкълаt кв pesвоїъ.

Προ-εξ-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцъ maї 'nainte, saъ înainte.

Προ-εξ-αρτάω -ῶ, biit: ήσω, atîpnъ de чева maї 'nainte.

Προ-εξ-άρχω, biit: -άρξω, înчепъ întiїъ saъ maї 'nainte.

Προ-εξ-ασθενέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї пierzъ кв totъл пъtepiле maї 'nainte.

Προ-εξ-εγείρω, biit: -εγερῶ, sколъ în sъs, saъ deшtentъ maї 'nainte.

Προεξέδρα (ἡ), sкаъпъ sкоsъ maї афаръ deкît челе-л-алте; локъ de шedepe eшitъ maї афаръ deкît лееа-л-алтъ кълъdipe, (Тъpч:) saxnasiъ.

Προεξειλεγμένος, η, ον, At: пas: tpe: de кв: de partч: ал лъї προεκλέγω.

Προ-εξ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: προεξῄειν, шi чл:) = Προεξέρχομαι, (taкt:) факъ пъвалпiкъ порпipe maї 'nainte. (вeзї προεκδρομή).

Προεξειρεσία (ἡ), = Παρεξειρεσία.

Προ-εξ-ελαύνω, biit: -ελάσω, esъ кълаpe saъ în tpъsspъ maї 'nainte deкît чеї-лалцї. «Τῷ πλοίῳ—». Пл: = Προεκπλέω.

Προεξενεγκεῖν, пех: de înf: ал лъї προεκφέρω.

Προ-εξ-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, штiъ чева кв sкъmпътate de maї 'nainte.

Προ-εξ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, îmї desъвîршеskъ лъкpъл maї 'nainte.

Προ-εξ-ερευνάω -ῶ, biit: -ήσω, кaъtъ, черчеtezъ чева кв siлiпцъ de maї 'nainte. [de ъnde

Προεξερευνητής, οῦ (ὁ), черчеtъtopъ, saъ tpimisъ de maї 'nainte a черчеta кв sкъmпътate.

Προ-εξ-έρχομαι, biit: -εξελεύσομαι, (пех: προεξῆλθον, шi чл:) esъ афаръ (mъ înfъцiшezъ) întiїъ, saъ maї 'nainte.

Προεξέστηκα, miж: tpe: de кв: ал лъї προεξίστημι.

Προ-εξ-ετάζω, biit: -άσω, черчеtezъ maї 'nainte.

Προ-εξ-ευκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προδιευκρινέω.

Προ-εξ-εφίεμαι, biit: -εφήσομαι, (пех: προεξεφείμην, шi чл:) îmї екsпpimъ dopiпца de maї 'nainte

Προ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι повеsteskъ, eкsпъїъ, eкsплiкъ кв amъpъпtъл de maї 'nainte.

Προεξήνεγκα, пех: ал лъї προεκφέρω.

Προ-εξ-ίσταμαι, biit: προεκστήσομαι, (пех: προεξέστην, шi чл:) esъ афаръ (mъ tpкгъ, mъ daъ în лаtъpe) întiїъ, saъ maї 'nainte.

Προ-εξ-οδεύω, biit: -εύσω, mъ порпеskъ ла dpъmъ înainte, saъ întiїъ, saъ maї 'nainte; mъ преoшteskъ. [din

Προέξοδος (ἡ), грam: eкsпл: a лъї προμολή [πρὸ, ἔξοδος].

Προ-εξ-ομαλίζω, biit: ίσω, netezeskъ (fir:-perълеzъ) кв totъл de maї 'nainte.

Προ-εξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ порпеskъ ла dpъmъ шi чл: maї 'nainte.

Προεόντα, Ion: noet: în локъ de προόντα, ак: вър: sinr: saъ next: îm: ал лъї πρόειμι, biit: -έσομαι.

Προ-εορτάζω, biit: -άσω, serbъtoreskŭ maĭ 'nainte.

Προεόρτιος (ὁ, ἡ), чел maĭ 'nainte de serbъtoare. [πρὸ, ἑορτή].

Προ-επ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, besteskŭ, daŭ de щtire maĭ 'nainte. 2) (miж:) fъгъduĭeskŭ maĭ 'nainte. [de ŭnde

Προεπάγγελσις, εως (ἡ), prebestire; prefъгъduire.

Προ-επ-αινέω -ῶ, biit: έσω, лaŭdŭ maĭ 'nainte dekît алцiĭ.

Προ-επ-ανα-σείω, biit: -σείσω, amerinцŭ maĭ 'nainte, (приич:) ardikînd în sŭs щi kлetinînd щiна saŭ вре о armъ asŭpръ.

Προ-επ-αφ-ίημι, biit: -αφήσω, (nex: προεπαφῆκα, щi чл:) лasŭ, sлobozŭ пе чinева maĭ 'nainte asŭpra kŭiва.

Προ-επ-εισ-φέρω, biit: -εισοίσω, nex: προεπεισήνεγκα, щi чл.) întroduk чева neste алteле maĭ 'nainte.

Προ-επ-εξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, пъвъ- лeskŭ afarъ asŭpra kŭiва maĭ 'nainte, saŭ întiĭŭ

Προ-επι-βάλλω, biit: βαλῶ, (kŭ dat: in- dir:) asвîrлŭ чева (щi ел: saŭ nestr: mъ asвîrлŭ) întъĭ saŭ maĭ 'nainte neste чева.

Προ-επι-βουλεύω, biit: -εύσω, (kŭ dat:) ki- пzŭieskŭ, ŭneлteskŭ реле asŭpra kŭiва întiĭŭ, saŭ de maĭ 'nainte. [din

Προεπιβουλή ἡ, kŭцetare, ŭneлtire de ръŭ înpotiвъ de maĭ 'nainte (akt: saŭ pas:). [πρό, ἐπί, βουλή].

Προ-επι-γιγνώσκω, biit: -επι γνωσομαι, (nex: προεπέγνων, щi чл: kŭnoskŭ kŭ skŭmпъtate, saŭ rekŭnoskŭ чева întiĭ saŭ maĭ 'nainte.

Προ-επι-δείκνυμι, biit -δείξω, arъtŭ (ekspŭiŭ), dovedesлŭ чева maĭ'nainte. || (miж:) îmĭ arъtŭ întiĭ, saŭ maĭ 'nainte sпre faлъ вре ŭпŭ лŭkrŭ.

Προεπίδεσμος, (ὁ), întiĭa лeгътŭrъ de rапъ. [πρὸ, ἐπὶ, δεσμός].

Προ-επι-δίδωμι, biit: -επι-δώσω, (nex: προεπέδωκα, щi чл:) daŭ de воеа mea (dъrŭeskŭ) întiĭŭ saŭ maĭ 'nainte. „Προτρεπόμενος ἕτερον εἰς ἐπίδοσιν τῷ προεπιδοῦναι». Kлm: [de ŭnde

Προεπίδοσις, εως ἡ), dare de вŭnъ воe (dъrŭire) fъkŭtъ maĭ 'nainte (de чerere).

Προεπίζευξις, εως (ἡ, figŭrъ de kŭvîntŭ, (ad:) întreвŭnerea verвŭлŭĭ între doъ але saле sŭвiekte. («Ἠχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος». Iл: E.)

Προ-επι-καλύπτω, biit: -καλύψω, astŭpŭ пе deasŭпра maĭ 'nainte.

Προ-επι-κοινόω -ῶ, biit: -ώσω, komŭnikŭ чева maĭ 'nainte kŭiва (ka sъ ĭaŭ повацъ пentrŭ ачееа).

Προ-επι-κρίνω, biit: κρινῶ, înkŭviinцezŭ жŭdikînd чева de maĭ 'nainte. (алцiĭ skriŭ προσεπικρίνω].

Προ-επι-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ sokoteskŭ (mъ rîndeskŭ) de maĭ 'nainte.

Προ-επι-νοέω -ῶ, biit: ήσω, пъskочeskŭ, priчепŭ (saŭ daŭ kŭ sokoteaлa) чева de maĭ 'nainte.

Προ-επι-ξενόομαι οῦμαι, biit: -ώσομαι, (kŭ dat:) гъzdŭieskŭ maĭ 'nainte în kasa kŭiва ka оasпъtŭ.

Προ-επι-πάσσω, biit: -πασω, presarŭ întiĭ пе deasŭпра.

Προ-επι-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, doжъneskŭ, înfrînezŭ, kŭmпъtezŭ de maĭ 'nainte [de ŭnde

Προεπίπληξις, εως (ἡ), doжъnire, înfrînare, kŭmпъtare de maĭ 'nainte; (приич: ptр:) ŭnŭ feлŭ de προδιόρθωσις веzĭ ziч: .

Προ-επι-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, щi

Προ-επι-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, baгŭ de seamъ, черчetezŭ maĭ 'nainte.

Προ-επ-ίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, щtiŭ чева вine de maĭ 'nainte.

Προ-επι-στέλλω, biit: στελῶ, trimiцŭ вeste, saŭ skrisoare maĭ 'nainte.

Προ-επι-χειρέω -ῶ, biit: -ήσω, (kŭ dat:) пŭiŭ mîna пе чева înчепŭ, întreпrinдŭ), saŭ atakŭ пе чinева maĭ'nainte [de ŭnde

Προεπιχείρησις, εως (ἡ), sŭвst: пречеd:

Προ-επ-οικέω -ῶ, biit: ήσω, лokŭieskŭ maĭ 'nainte saŭ de mŭлtŭ într' ŭnŭ лokŭ ka ἔποικος (веzĭ ziч:).

Προ-εργάζομαι, biit: -εργάσομαι, оgorъskŭ de maĭ 'nainte пъmîntŭл, пreгъtindŭ'л de semъnat; (în цen:) лŭkrezŭ (doвîndeskŭ) чева maĭ 'nainte «Μὴ τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβάλοι» Ksп:

Προ-ερεθίζω, biit: -ίσω, întъrîtŭ maĭ 'nainte.

Προ-ερέσσω (ττω), biit: ερέσω, вîsлezŭ înainte, înaintezŭ вîsлînd.

Προ-ερευνάω -ῶ, biit: -ήσω, kaŭtŭ, черчetezŭ întiĭ saŭ maĭ 'nainte [de ŭnde

Προερευνητής, οῦ (ὁ), întiĭŭ saŭ maĭ 'nainte черчetъtorŭ.

Προερέω -ῶ, biit:, щi

Προεῤῥέθην, pas: nex: 1: (perгл:) ал лŭĭ προλέγω.

Προ-ερύω, biit: -ερύσω, щi poet: -ερύσσω, traгŭ, saŭ înпinгŭ înainte.

Προ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пex: προ ἦλθον, ші чл:) meprš înainte, înaintezš; (проп: ші fir:) ажѕпгѕ; (pap кѕ ак:) tpeкš, апѕкš maĭ 'nainte; (кѕ џеп:) ='Εξέρχομαι, esš afapъ, saš înainte, mъ înfъџimezš. «'Ες τὸ πλέον οὐκέτι προέρχεσθαι». Тѕч: (ші fir:). «Οἱ προεληλύθεν ἀσελγείας». Din: «Τὰ Περσέων πρήγματα εἰς τοῦτο προελθόντα». Ep· «Οἱ προεληλυθότες ταῖς ἡλικίαις». Ksn: чеĭ înaintaџĭ în bîpstъ.

Προερῶ, beзĭ προερέω.

Προ-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, întpeбš maĭ 'nainte.

Πρόες, пex: 2: de пopѕпч: ал ѕѕĭ προΐημι.

Προ-εσ-άγω, biit: -άξω, At: ші Ion: în локš de προεισάγω.

Προεσάξαντο, Ion: în локš de προεισάξαντο, a 3: îm: пeps: de miж: пex: 1: ал лѕĭ προεισάγω.

Προ-εσθίω, biit: προέδομαι, (пex: προέφαγον, ші προὔφαγον, tpe: de кѕ: προεδήδοκα, ші чл:) mъпîпкš maĭ 'nainte. (de ѕnde пas:). «Προεσθιόμενα». mîпкъpile, че se mъпîпкъ întîĭ.

Πρόεσις, εως (ἡ), лъsape de totš; skoatepe въpsape) afapъ; кeлtѕipe, pisipipe.

Προέσκληκα, tpe: de кѕ: (în локš de prez:) ал лѕĭ προσκέλλω.

Προ-εστέατε, Ion: în локš de προεστήκατε, a 2: îm: пeps: de miж: tpe: de кѕ: ал лѕĭ προΐστημι.

Προ-εστήκω, biit: -εστήξω, ші -εστήξομαι, плџ: în локš de προέστηκα, =Προΐσταμαι.

Προεστὼς, ῶσα, ώς, At: în локš de προεστηκὼς, miж: tpe: de кѕ: de пapтч: ал лѕĭ προΐστημι.

Προέτειος (ὁ, ἡ), чел de anѕл tpeкѕtš, de акѕm ѕпš anš. 2) (ѕne-opĭ) în локš de ἐπέτειος. [πρὸ, ἔτος].

Προετέος, α, ον, nosit: ал лѕĭ προΐημι. [de ѕnde ші

Προετικὸς, ἡ, ὸν, (ші adb:) -ικῶς, aплeкatš ла кeлtѕipe, pisipipe.

Προ-ετοιμάζω, biit: -άσω, пpeгъtesкš. [de ѕnde

Προετοίμασις, εως (ἡ), пpeгъtipe. [ші

Προετοιμαστής, οῦ (ὁ), пpeгъtitopš.

Προ ευαγγελίζομαι, biit: ίσομαι, daš întîĭ saš maĭ 'nainte o ѕѕпъ beslipe; (Бisep:) пpoпoвedѕieскš (saš înвъџš пe чiнeвa) maĭ 'nainte sfînta eвaнгeлie.

Προ-ευδοκιμέω -ῶ, ші miж: -έομαι-οῦμαι, biit: ήσω, -ήσομαι, esš вѕпš ла чepкape, sîntš de лaѕdъ de maĭ 'nainte «Τὸ προευδοκιμοῦν». D: Kas: чea de maĭ 'nainte вѕпъ pentѕtaџie. «Οἱ προευδοκιμηκότες». D: Ал: чеĭ de maĭ 'nainte лъѕdaџĭ.

Προ-ευεργετέω -ῶ, biit: -ήσω, faкš bine maĭ 'nainte.

Προ-ευθετίζω, biit: -ίσω, пpeîntoкmesкš, пpedisпѕiš bine чeвa.

Προ-ευκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προδιευκρινέω.

Προ-ευλαβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, baгš de seamъ, mъ пъzesкš de maĭ 'nainte.

Προ-ευτελίζω, biit: ίσω, despreџѕiesкš чeвa maĭ 'nainte.

Προ-ευτρεπίζω, biit ίσω, întoкmesкš чeвa bine de maĭ 'nainte, пpeгъtesкš.

Προ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, (кѕ џеп:) ѕpezš maĭ 'nainte, saš în faвoapea кѕiвa.

Προ-εφ-ίστημι, biit: -επιστήσω, (пex: προεπέστησα, ші чл:) (кѕ aк: кѕ пpeп: indip:) faкš пe чiнeвa a 'ші pipoпi въгapea de seamъ asѕпpa вpe ѕпѕĭ лѕкpѕ.

Προ-εφ-οδεύω, biit: -εύσω, пpeѕmвлîndѕmъ baгš de seamъ maĭ 'nainte.

Προ-εφ-οδιάζω, biit: -άσω, aпpoвizioпezš de maĭ 'nainte.

Προ-εφ-οράω, -ῶ, biit: προεπόψομαι, (пex: προεπεῖδον, ші чл:) iaš a minte asѕпpa вpe ѕпѕĭ лѕкpѕ maĭ 'nainte; пpeвъzš

Προ-εφ-ορμάω, -ῶ, biit: ήσω, (кѕ dat:) пъвълeсkš întîĭ saš maĭ 'nainte asѕпpa кѕiвa.

Προεχής, έος (ὁ, ἡ), кoвîpшitopš, eшitš maĭ пpesѕs, saš maĭ afapъ, (Fpaнџ:) saillant, prééminent [din

Προ-έχω, biit: έξω, (пex: προέσχον, ші чл:) џiš чeвa dînaintea mea, saš a кѕiвa (пpiпч: spre aпъpape); întinzš înainte; (maĭ noš) пpiч'пѕiesкš, пѕiš înainte de pretekstš. «Τὼ χεῖρε προέχων». Ksn: (ші miж:). «Προϊσχομένους τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας» Тѕч: «Ἐξέφερον, καὶ προυσχόμην σε». Apstf: te џineamš depapte (кѕ челе din aпoĭ skoase afapъ), кa sъ 'џĭ faчĭ fipeaska tpeвѕiпџъ. (ші despъpџit noet:) «Πρὸ δὲ δούρατα ἔχοντο». Іл: P (ші fir:) «Πρόφασιν τὴν Παυσανίεω ὕβριν προϊσχόμενοι». Ep: «Προϊσχομένου αὐτοῦ λόγον». Ep: «Σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοις». Sof: (beзĭ ші προβάλλω.). 2) (pap) amš (ші fir: înџeлeгš, пpiчeпš) чeвa de maĭ 'nainte. «Προέχων μὲν τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, ἐλπίζων δὲ ші чл:». Ep: (Θ'. 4). «Προεῖχεν ἤδη τι τῶν πραύργου». Diod: apemtia, saš sѕвîpшise. 3) amš чeвa întîĭ (maĭ 'nainte dekît aл-

*

tѕл). «Οὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων». Sof: (de ѕnde 4) (obiч: nestp: saѕ eл.) sîntѕ eшitѕ maĭ afapъ; anѕkѕ maĭ 'nainte; (шi fir:) sîntѕ maĭ npesѕs; kobîpшeskѕ; stpълѕчeskѕ; (în a 3: neps:) fолoseшte, este de ажѕtopѕ. «Ἀκτὴ προὔχουσα. Od: Ω. «Πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι». Iл: X. «Ἐδίωκε τὰς προεχούσας τῶν νεῶν». Ksn: чeлe mepse înainte; (шi fir: kѕ џen:) «Δήμου προὔχουσιν». Om: Imn: «Τὸ Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι». Ep: «Προέχω γὰρ αὐτέων τοσοῦτον, ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν». Ep: «Ἐμπειρία πολὺ τῶν ἄλλων προέχετε περὶ τὰ ναυτικά». Ksn: (шi kѕ ak:) «Ἑνὶ μόνῳ προέχουσιν ἡμᾶς». Ksn: (de ѕnde în naptч: ѕbsoл:). «Προὔχοντες». întîĭaшiĭ, maџistpaџiĭ. (шi în a 3: neps:). «Οὔτι προέχει τουτέων ἐπιμεμνῆσθαι». Ep: nѕ fолoseшte, saѕ nѕ se kѕbine.

Προ-έψω, biit: -εψήσω, fepѕѕ (гъteskѕ ѕѕkate) maĭ 'nainte.

Προ-εωλίζω, biit: -ίσω, лasѕ maĭ 'nainte a se înbeki (лѕkpѕ de mînkape), (npin ѕpm:) a se fpъџezĭ.

Προ-ζημιόω -ῶ, biit: -ώσω, înпѕїѕ maĭ 'nainte osîndъ în bani (глoaъ); nedenseskѕ maĭ 'nainte.

Προ-ζητέω -ῶ, biit: ήσω, kaѕtѕ, чepчetezѕ maĭ 'nainte.

Προ-ζωγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zѕгpъbeskѕ, înkinѕieskѕ maĭ 'nainte.

Προ-ζώννυμι, biit: -ζώσω, înчiпгѕ maĭ 'nainte.

Προ-ηβάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ fakѕ жѕne de timnѕpiѕ, sîntѕ tînъpѕ (în fлoapea, saѕ kѕлmea bîpsteĭ) de maĭ 'nainte.

Προήγαγον, nex; 2: aл лѕĭ προάγω.

Προηγεμών, όνος (ὁ), kълъѕzѕ înainte mepгътopѕ; kъnetenie. [din

Προη-γέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mepгѕ înainte, kълъѕzezѕ; (npin întind: шi fir:) amѕ întîĭlate, sîntѕ maĭ npesѕs, întpekѕ, kobîpшeskѕ (kѕ џen:). «Τὸ προηγούμενον τῶν βλαστῶν». Iks: bîpfѕл (чea maĭ fpaџedъ napte) a влъѕstapeлop. (шi fъpъ kazѕ) «Ἑρμοκράτους προηγουμένου». Ksn: =Προαγορεύοντος. «Αἰτία («Ἀντίθεσις) προηγουμένη». Пл: шi Epmoџ: чea dintîĭ, înчenъtopeaskъ. «Τὸ προηγούμενον». Apst: opiџinaлѕл, modeлѕл. «Τὰ προηγούμενα». Гaл: înчenъtopeшteлe disnosiџiĭ a лe boaлeлop (iap npiчineлe чeлe din afapъ лe ziчe «Προκατάρχοντα, шi Προκαταρκτικά»). 2) (pap) rîndeskѕ (npibeskѕ) чeba de maĭ npesѕs; (npin ѕpm:) daѕ întîĭlatea, mъ nлekѕ «Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι». Skp: 3) (гpeш: în лokѕ de προάγομαι). «Προηγουμένου (se indpent: προηγμένου) εἰς ἄκρον τοῦ μίσους». Iks: [de ѕnde

Προηγετής, noet: шi Προηγέτης, ου (ὁ), шi Προηγέτις, ιδος (ἡ) =Προηγητής. [шi

Προήγησις, εως (ἡ), mepџepe înainte, npeчedepe. [шi

Προηγήτειρα (ἡ), noet: fem: aл лѕĭ...

Προηγητήρ, шi

Προηγητής, οῦ (ὁ), mepгътopѕ înainte, noвъџѕitopѕ. [de ѕnde

Προηγητικός, ή, όν, kѕbenitѕ, saѕ îndemînatikѕ лa noвъџѕipe, saѕ înчenъtopie, =Ἀρχικός.

Προηγμένος, η, ον, nas: tpe: de kѕ: de naptч: aл лѕĭ προάγω. ‖ «Προηγμένα» (dѕne Stoiчi) ѕѕnѕpiлe bieџeĭ, чe nѕ sînt kѕ totѕл de лenъdat, snpe ek: богъџia, sъnътъtea, шtiinџa, шi чл: (înпpot: de ἀποπροηγμένα).

Προ-ηγορέω, -ῶ, biit: -ήσω, =Προαγορέω, bopbeskѕ în nѕbлikѕ întîĭѕ, saѕ în faboapea kѕĭba, sîntѕ προήγορος (bezĭ ziч). [шi

Προηγορεών, ῶνος (ὁ), bezĭ πρηγορεών. [шi.

Προηγορία (ἡ), adbokaџie în faboapea kѕĭba. [din

Προήγορος, (ὁ), чeл чe bopbeшte în nѕbлikѕ întîĭѕ, saѕ în faboapea kѕĭba, adbokatѕ aл kѕĭba. [πρό, ἀγορά].

Προηγός (ὁ), =Ἀρχηγός.

Προηγουμένως, adb: (de naptч:) maĭ întîĭ; лa înчenѕtѕ; dѕne ѕnѕ maĭ de temeĭѕ (npînчiniaлѕ) kѕbîntѕ, maĭ kѕ deosebipe. «Τὸ οὐ προηγουμένως ὑφεστηκός. «Bas: nѕ de sine înfiinџatѕ. [προηγέομαι].

Προηδέατο, Ion: a 3: îm: neps: de nesteсъѕ: aл лѕĭ προοιδέομαι.

Προήδειν, npeл: aл: лѕĭ πρόοιδα.

Προ-ήδομαι, biit: -ησθήσομαι, mъ ѕѕkѕpѕ, mъ înbeseлeskѕ maĭ 'nainte.

Προ-ηδύνω, biit: -υνῶ, îndѕлчeskѕ чeba maĭ 'nainte.

Προῄειν, npeл: aл лѕĭ πρόειμι, biit: -ειμι.

Προήκης, εος saѕ έος (ὁ, ἡ), [πρό, ἀκή] askѕџitѕ, tѕĭosѕ în bîpfѕ, saѕ în naptea d'înainte. 2) (dѕne aлџiĭ) eшitѕ afapъ, întinsѕ înainte. [din

Προήκω, biit: -ήξω, mepгѕ înainte, înaintezѕ; (fir:) sîntѕ maĭ npesѕs; (kѕ џen:) «Ἀξιώματι προήκει τινός». D: Kas: (шi fъpъ kazѕ). „Προήκων καθ' ἡλικίαν». Apstl: înaintatѕ în bîpstъ.

Προήκω, a 2-a sing: neps: de miж: nex: 1-iŭ· al лŭi προήκω.

Προ-ηλιάζω, viit -άσω, întinzŭ, eксnsiŭ, maĭ 'nainte saŭ maĭ întiĭ (ssкŭ) ла soape. «Τὰς σταφυλάς—»(Al:

Προήλω, a 3-a sing: neps: de nex: 2-a al лŭi προκαλέσκω.

Προῆμαρ, adв: noet: toatъ zioa. [πρό, ἦμαρ].

Προῆν, npeл: al лŭi πρόειμι, viit: -έσομαι.

Προήνεγκα, nex: al лŭi προφέρω.

Προηρόσιος, α, ον, кape se fаче, saŭ se чinsteште maĭ 'nainte de apape. „Δήμητηρ—». Пл: кiемatъ în ажstopŭ maĭ 'nainte de a apa. (îm:) «Προηρόσια (se înц: ἱερά)». жeptfъ sъвîpшitъ maĭ 'nainte de apъtspъ. [πρό, ἄροσις].

Προήσθε, a 2: îm: neps: de miж: nex: sвn: al лŭi προίεμαι.

Προήσθησις, εως (ἡ) плъчepe, veseлie simцitъ maĭ 'nainte. [προήδομαι].

Προ-ησσάω (-ηττάω) -ῶ, viit: -ήσω, вipsiesкŭ (шi nas: mъ вipsiesкŭ) maĭ 'nainte.

Προήχα, papŭ tpe: de кs: al лŭi προάγω.

Προ-ηχέω -ῶ, viit: ήσω, sвnŭ (pessnъ) maĭ 'nainte.

Προήχθην, nas: nex: 1: al лŭi προάγω.

Προθαλής, έος (ὁ, ἡ), înverzitŭ (înflopitŭ) de timnspiŭ saŭ npea msлt. [πρό, θάλλω].

Προ-θεάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, privesкŭ чeva de maĭ 'nainte, npeвъzŭ.

Προ-θειλοπεδεύω, viit: εύσω, ssкŭ maĭ 'nainte ла soape, =Προηλιάζω.

Προθείς, εῖσα, έν, nex: 2: de napтч: al лŭi προτίθημι.

Προθέλυμνος (ὁ, ἡ), [πρό, θέλυμνον] = Πρόῤῥιζος. 2) noet: (sne-opĭ) înцesatŭ snsл neste altsл. «Σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ». Iл: N. ‖ (nest:) «Προθέλυμνα». adв: din pъdъчinъ, saŭ temeлie.

Πρόθεμα (τὸ), op че se nsne înainte, saŭ afapъ; (ïap naptiк:) nporpamъ, saŭ afimŭ datŭ afapъ. 2) (mекan:) în лoкŭ de ὑπόθεμα, ssвt-snpiжinŭ. [προτίθημι].

Προθεραπεία (ἡ) (ptp:)=Προδιόρθωσις.[din Προ-θεραπεύω, viit: -εύσω, npeîngpiжeskŭ; predisnsiŭ. 2) (pap) = Προδιορθόω.

Προ-θερμαίνω, viit: -ανῶ, încълzeskŭ maĭ 'nainte.

Πρόθεσις, εως (ἡ), [προτίθημι] nsnepe înainte (de faцъ), eксnsnepe; înштiinцape npin nporpamъ (afiшape): skonŭ, nлanŭ (че 'шĭ nponsne чineva); (rpam:) npenosiцie, o napte a кsvîntsлsĭ, че se nsne înainte de zічepĭ. «Ἄρτοι τῆς προθέσεως». Skp: ofepinцrле eкsnsse ne masa temnлsлsĭ.

Προθέσμιος, [πρό, θεσμός] α, ον, pindsitŭ de maĭ 'nainte. «Προθεσμία (înnpeкnъ шi fъpъ) ἡμέρα». zi npeхotъpitъ (npinч: nentps nлatъ de banĭ), tepminŭ (sopoкŭ). (vezĭ шi κυρία). «Ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας». Jks:=Ἐκπρόθεσμος. (шi simiлs în лoкŭ de ssвst:). «Ἡ ἀναγκαία προθεσμία». Гpr: zioa mopцiĭ.

Προ-θεσπίζω, viit: -ίσω, npoopoчeskŭ.

Προθετικός, ή, όν, npenosiцionaлŭ (rpm:). «Μόριον προθετικόν». în feлŭ de npenosiцie. [πρόθεσις].

Προ-θέω, viit: -θεύσομαι, aлepgŭ înainte, saŭ maĭ 'nainte (întpeкŭ aлepgînd); (în цen:) întpeкŭ. «Τοὔνεκα οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι». Iл: A. es ssdaлmeлe maĭ 'nainte de кit vopвipea. (aчeasta aлцiĭ eкsnл: npin...

Προ-θέω, noet: în лoкŭ de προτίθημι, îndemnŭ, saŭ îngъdsiŭ.

Προ-θεωρέω -ῶ, viit: -ήσω, npivesкŭ, ovsepvŭ maĭ 'nainte, npemeditŭ, npeвъzŭ, npeчepчetezŭ. [шi

Προθεωρία (ἡ), [πρό, θεωρία] npemeditaцie, npeчepчetape;(rpm:);=Προγύμνασμα.

Προ-θήγω, viit: -θήξω,=Προακονάω.

Προθήκη (ἡ), = Πρόθεσις, skonŭ, rîndŭ; saŭ eкsnsnepe. 2) = Πρόθεμα, nporpamъ (semnŭ) de vpe o лsкpъtopie, (Fpanц:) enseigne.

Προ-θησαυρίζω, viit: ίσω, nsiŭ лa кomoapъ (în nъstpape) de maĭ 'nainte.

Προ-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, (nex: προέθανον, шi προὔθανον) mopŭ maĭ 'nainte de vpeme, saŭ snpe anъpapea кsiva.

Προθορών, οῦσα, όν, nex: 2: de napтч: al лŭi προθρώσκω.

Πρόθουρος (ὁ, ἡ), noet: [πρό, θοῦρος] foapte nъvaлnicŭ înainte.

Προ-θρηνέω -ῶ, viit: -ήσω, nлîngŭ, mъ tîngsiesкŭ maĭ 'nainte.

Προ-θρυλέω (λλέω) -ῶ, viit: -ήσω, vestesкŭ npetstindenea maĭ 'nainte.

Προ-θρώσκω, viit: -θοροῦμαι, (nex: προέθορον, шi чл:) sъpŭ, mъ asvîpлŭ înainte.

Πρόθυμα (τὸ), [προθύω] ofepinцъ adssъ maĭ 'nainte de жeptfъ.

Προ-θυμέομαι -οῦμαι viit: -ήσομαι, шi -ηθήσομαι, (nex: προεθυμήθην, шi προὐθυμήθην, шi ἐπροθυμήθην) amŭ (apъtŭ) nopnipe de voinцъ лa чeva; (кs aк: saŭ inf:) mъ si-

лeskŭ a съвîрші (dopeskŭ пpea мълt a se face) чева. «Τὴν ὀλιγαρχίαν προύθυμοῦντο». Тъч: «Ὅποι προθυμοῖτο». Еld: (ші кв inf:). «Ποιεῖν ἀεί τι προθυμούμενος ἡμᾶς εὖ». Dm: (ші în анал:). «Οὐ γάρ, ὡς ὑστερήσειε τῆς πατρίδος, προεθυμεῖτο». Ksn: [ші

Προθυμία (ἡ), порніре, disпosiціe de boinцъ; siлinцъ. «Προθυμίην ἔχω». Ep: = Προθυμοῦμαι. «Ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς». Iл: В. în кържжъл sъŭ. «Προθυμίαν ἔργου λαβεῖν». Sof: a întpeпpinde кв бънъ boinцъ. [πρόθυμος].

Προ-θυμιάω -ῶ, biit: άσω, tъmîĭŭ (afъmŭ) maĭ 'nainte.

Προθυμοποιέω -ῶ, biit: ήσω, însъflъ бънъ boinцъ; (між:) mъ fakŭ...

Πρόθυμος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sъпрл: -ότατος) порнitŭ кв бънъ boinцъ, siлinцъ, непреueтъtopŭ, бine disпъsŭ ла чева; кържжosŭ. «Τιμῆσαι τὸν πρόθυμον ἐργάτην». Ksn: «Προθύμους καὶ ἐντεταμένους εἰς τὸ ἔργον». Ksn: (ші кв inf:). «Οὐδαμῶς πρόθυμος ἦν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι». Ep: «Οἷα δὲ ἐλευθερίης γευσάμενοι οὐδαμῶς πρόθυμοι ἔσαν ἄλλον τύραννον δέκεσθαι». Ep: (ші кв цen:). «Ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί». Sof: dopiaĭ. ‖ (чeѕt: îm: sъпрл:) Προθυμότατα, adв: кв мълtъ boinцъ. [πρό, θυμός]. [de ъnde

Προθύμως, adв: кв boinцъ. «Προθύμως ἔχειν πρός (saŭ περί) τι». Лks: = Προθυμεῖσθαι.

Προθύραιος, α saŭ ος, ον, ші Προθυρίδιος, α, ον, къвenitŭ, saŭ пъsŭ ла пaptea de dînaintea ъшеĭ; saŭ каpe slъжеште ка ъшъ de afapъ. (de ъnde) «Προθύραια». Om: Imn: ъша de afapъ. (în Opf: enit: Diana) [ші

Προθυρίς, ίδος (ἡ), ші

Πρόθυρον (τὸ), пaptea каseĭ de dînaintea ъшеĭ; (în цen:) ъша de afapъ. «Κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἑωϋτοῦ ὁρᾷ παριόντας». Ep: [πρό, θύρα].

Προθυσία, ші Πρόθυσις, εως (ἡ), întîĭъл бasъ saŭ temeлie a алtapълъĭ. [din

Προ-θύω, biit: -θύσω, жeptfeskŭ înainte, saŭ maĭ 'nainte de пpinчiпaлa жeptfъ; (кв цen: sinr: saŭ кв пpeп:) жeptfeskŭ în fabоapea къiва.

Προθωράκιον (τὸ), каpe slъжеште în лoкŭ de za. [πρό, θώραξ].

Προΐ, adв: веzĭ πρωΐ.

Προ-ϊάλλω, ѕiit: -ϊαλῶ, noet: în лoкŭ de προπέμπω; asвîpлŭ. «Ὀϊστὸν —». Ткр:

Προ-ϊάπτω, biit: -άψω, noet: tpiміцŭ înainte, saŭ maĭ 'nainte. «Ἄϊδι προϊάψει». Iл: А. a tpimis maĭ nainte de вpeme.

Προϊδεῖν, nex: 2: de înf: ал лъĭ προοράω.

Προΐει, At: în лoкŭ de προΐη, a 3:, ші

Προΐειν, At: în лoкŭ de προΐην, 1: sinr: neps: de пpeл:, ші

Προϊέμεν, ші Προϊέμεναι, noet. în лoкŭ de Προϊέναι, inf: ал лъĭ προΐημι.

Προϊζάνω, ші Προΐζω, biit: -ϊζήσω, пъiŭ пe чinева a шedea (ші між: шezŭ) maĭ 'nainte, saŭ maĭ întîĭ de кît чеĭ-л-алцĭ, saŭ în лoкъл dintîĭ.

Προΐηλα, noet: nex: 1: ал лъĭ προϊάλλω.

Προΐημι, biit: -ήσω, (nex: προῆκα, ші між: προηκάμην, saŭ maĭ întpв: προείμην, ші чл:) порneskŭ, tpiміцŭ înainte, saŭ maĭ 'nainte; (despre neînsъf:) asвîpлŭ depapte; (în цen:) лasŭ, пъръseskŭ; пpedaŭ; (fir:) înгъдъiŭ; (між:) лasŭ, skoцŭ din sineшĭ afapъ; лasŭ altъia, mъ lparŭ de ла чева; despreцъieskŭ; (кв dat: saŭ пpeп: aк: saŭ înf: indip:) «Ἑτάρους προϊέειν πεύθεσθαι ἰόντας». Od: I. «Αἰετῷ προέηκε πέτεσθαι». Om: «Σὺ δέ με προΐεις εἰς πατέρα». Od: Ω. «Προΐει ἔγχος (ὀϊστόν)». Om: «Πηδάλιον ἐκ χειρῶν προέηκεν». Om: «Καί τι ἔπος προέηκεν». Om: 'I a skъпat. «Χρήματα μὲν προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον». Ep: «Τῷ κῦδος ἅμα πρόες, Εὐρύοπα Ζεῦ». Iл: II. tpimite. «Ἐς Πηνειὸν προΐει ὕδωρ». Iл: В. se въpsa. «Ἐπὶ τὸ αὐτίκα ἡδὺ προϊέναι αὐτούς». Ksn: «Εἰ προεῖεν αὐτῷ οἱ θεοὶ ἄγειν τὸ στράτευμα». Ksn: (ші між:) «Προήκατο αὐτὴν χαμᾶζε». Пл: «Ῥῆμα («Φωνὴν) προΐεμαι». Лks: skoцŭ. «Προέσθαι αὐτοῖς χρήματα, τείχη, τέκνα, ші чл:„. Ksn: «Προϊέμενον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις». Ksn: «Οὐκ ἤθελε τοὺς φεύγοντας προέσθαι». Ksn: «Τῶν αὐτοῦ τι προϊέναι». Apstf: «Μηδενὸς κέρδους τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων δίκαια προέσθαι». Dm:

Προΐησι. Dop: în лoкŭ de προΐησι, a 3: sinr: neps: ал лъĭ προΐημι.

Προῖκα, adв: în dapŭ, fъръ плаtъ; fъръ folosŭ, în zadapŭ; (ъne-opĭ) fъръ nedeansъ. «Οὐδεὶς προῖκα πονηρός». Лks: (ші кв цen:) «Οὐ χρημάτων μόνον ἀλλὰ καὶ δόξης προῖκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον». Пл: [пpinч: aк: ал лъĭ προίξ].

Προίκειος (ὁ, ἡ), de zestpe. [ші

Προικίδιον (τὸ), dім: a лъĭ προίξ. [ші

Προικίζω, biit: -ίσω, înzestpezŭ. [ші

Προικιμαῖος, α, ον, datŭ de zestpe, saŭ în dapŭ, (Fpanц:) gratuit. [ші

Προίκιος, (ὁ, ἡ), = Προικιμαῖος. [προίξ].

Προ-ϊκνέομαι -οῦμαι, вiit: -ίξομαι, ажюнгъ maĭ 'nainte ъndeвa.

Προικοδότης, ου (ὁ), dъtъtopъ de zestpe, înzestpъtopъ (граm: ексnл: а лъĭ ἑδνωτής). [προίξ, δοτής].

Προϊκὸς (ὁ), глs: în локъ de προίκτης.

Προικὸς, џen: ал лъĭ προίξ. ‖ noet: (în ел: de ἕνεκα) adв:=Προῖκα, în dapъ.

Προικοφορέω -ῶ, вiiit: ήσω, daъ (шi nas: iaъ) zestpe, saъ ка о zestpe. [din

Προικοφόρος (ὁ, ἡ), dъtъtopъ, saъ лъътopъ de zestpe. [προίξ, φέρω].

Προΐκτης, [προΐσσομαι] ου (ὁ), чершътopъ; (în џen:) шapлatanъ.

Προικῷος, α, ον, de zestpe, saъ zestpaлъ. [προίξ].

Προ-ϊλάσκω, вiit: -ιλάσω, npeînвлînzeskъ atpъgînd eptape, npeînnakъ.

Προΐμος (ἡ, ὁ),=Πρώϊμος.

Προΐξ, шi Προίξ [προΐημι, saъ προϊκνέομαι], προικός (ἡ), (apх: шi noet:) dapъ; (de ъnde oвiч:) zestpe, (алt:) φερνή. ‖ (aк:) Προῖκα (în ел: de κατά) în локъ de adв: (вezĭ προῖκα).

Πρόϊος, α, ον,=Πρόϊμος.

Προϊππασία (ἡ), mepџepe înainte кълape, saъ înкъpape de кълъpeцъ maĭ 'nainte. [προϊππάζω].

Προϊππεύω, вiit: -εύσω, mepгъ înainte saъ maĭ 'nainte кълape.

Προ-ΐπταμαι, вiit: προ-πτήσομαι, (nex: προέπτην, шi чл:) sвopъ maĭ 'nainte saъ înainte.

Προ-ΐσημι, (întpв nъmaĭ în ъneлe пepѕ:) noet: în лочъ de πρόοιδα, npeштiъ.

Προ-ΐσσομαι, [προΐσχομαι] вiit: -ίξομαι, întinzъ mîna (npiнч: în чершътopie); (în џen:) чep., чepшeskъ.

Προΐστε, im: 2: пepѕ: ал лъĭ πρόοιδα.

Προ-ΐστημι, вiit: προ-στήσω, (miж: nex: προέστην, шi προὔστην, miж: tpe. de къ: în локъ de npez: προέστηκα, шi чл:) aшezъ înainte, saъ maĭ 'nainte de kît чeĭ-л-aлџĭ; (npin întind:) pîndъieskъ kipmъitopъ, saъ enis'atъ; (ъne-opĭ) npoпъiъ de npeteкstъ, npiчinъieskъ. ‖ (oвiч: miж: de sine nas:) staъ înainte, saъ maĭ 'nainte de kît чeĭ-л-aлџĭ; (npin întind:) окpoteskъ, anъpъ; amъ чea maĭ 'нaлtъ dipeкџie, saъ enistasie; (în џen:) sînt intîiaшъ, къneteniе. «Οἷόν σε προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι». Iл: Δ: (шi miж:) «Προστησάμενοι τὸν Σόλωνα». шi къ џen:) «Προΐσταται τουτονὶ ἑαυτῆς» Dm: (шi fir:) «Τοῦ ἀγῶνος τὴν πρός ἐμὲ ἔχθραν προΐσταται». Dm: «Τί τάδε προὔστήσω λόγων»; Eъp: (шi de sine nas:) «Ὅσον τε χρόνον προὔστη τῆς πόλεως». Tъч: «Μεγίστων δὲ πραγμάτων προστάς». Dm: «Οὗτοι γὰρ μάλιστα προεστήκεσαν τῆς μεταβολῆς». Лкs: «Οὐκ ὀρθῶς σεαυτοῦ προέστηκας». Ep: нъ te пъstpezĭ вine. «Ὁ τῆς βασιλείου μνήμης προεστώς». Epd: taînікъл împъpatълъĭ. (шi aвsoл:) «Οἱ προεστῶτες». къneteniiлe, npoestoшiĭ.

Προϊστορέω -ῶ, вiit: ήσω, чepчetezъ sъ aфлъ, saъ nовesteskъ maĭ 'nainte. [din

Προΐστωρ, ορος (ὁ), npeштiitopъ de чeвa. [πρὸ, ἴσημι].

Προ-ΐσχω, шi (miж:) ἴσχομαι, =Προέχω, npoпъiъ, npiчinъieskъ.

Προ-ιχνεύω, вiit: -ιχνεύσω, чepчetezъ, ъpmъpeskъ maĭ 'nainte. 2) mepгъ înainte.

Προϊὼν, οῦσα, όν, naptч: ал лъĭ πρόειμι, вiit: -ειμι.

Προϊωξις, ιος (ἡ), noet: [πρὸ, ἰώκω] гonipe de вpъжmaшĭ înainte, =Προδίωξις.

Πρόκα [πρὸ, saъ πρὸξ], adв: Ion: îndatъ; de odatъ.

Προ-καθ-αίρω, вiit: -αρῶ, къpъџъ maĭ 'nainte; (fir:) npeгъteskъ npin peлiџioase къpъџipĭ.

Προ-καθ-αρπάζω, вiit: -άσω, хpъneskъ întîiъ saъ maĭ 'nainte penede.

Προκαθάρσιον (τὸ), шi

Προκάθαρσις, έως (ἡ), maĭ 'nainte къpъџipe (akt: saъ nas: ; npiнч:) npeгъtipe npin peлiџioase къpъџiъĭ [προκαθαίρω].

Προκαθεδρία (ἡ), Skp: în локъ de προεδρία.

Προ-καθ-έζομαι, вiit: -εδοῦμαι, = Προκάθημαι; (npin întind:) amъ dpentкpi de întîitate. «Βυζάντιον τὴν προκαθεζομένην τῆς ἑώας πόλιν». Гpг: кaniтaлa. 2) îmĭ aшezъ taвъpa dinaintea ъneĭ чetъџĭ, о џiъ înpesopatъ.

Προκαθεῖναι, nex: 2: de inf: ал лъĭ προκαθίημι.

Προ-καθ-εύδω, вiit: -ευδήσω, dopmъ maĭ 'nainte, saъ dinaintea къiвa.

Προ-καθ-ηγέομαι οῦμαι, вiit: ήσομαι, mepгъ înainte ка кълъъzъ saъ къneteniе; mъ вatъ ка înainte stъtъtopъ; fir: noвъџъieskъ, sfъtъieskъ. «Προκαθηγουμένη κρίσις», Лкs: чea din npeжъdiкatъ. [de ъnde

Προκαθηγητὴρ, шi Προκαθηγητής, οῦ (ὁ), înainte mepгътopъ, кълъъzъ; noвъџъitopъ; къneteniе. ‖ instpъmîntъ, къ кape гъъpesk (deskid гаъpъ) întîĭ.

Προ-κάθ-ημαι, (фаpъ вiit:) шeзъ înainte, saъ maĭ 'nainte dekît чeĭ-л-aлџĭ, =Προε-

δρεύω; (прin întind:) пъzeskŏ, окpoteskŏ. (кŏ џеп:) «Αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς τῶν ἑαυτοῦ προκατῆσθαι». Ep:

Προ-καθ-ίημι, віit:-καθήσω, (пех: προκαθῆκα, шi чл:) коборŏ, saŭ арŏнкŏ чева жos mai 'nainte; (fir:) fakŏ a къdea чева in чева maĭ 'nainte. «Εἰς ταραχὴν—». Dm:

Προ-καθ-ίζω, віit: -ίσω, пŏiŭ sъ шazъ maĭ 'nainte, saŭ înainte de чеĭ-л-алџĭ; (nestpъm: saŭ miж:) = Προκάθημαι; (прiнч:) шеzŏ пе skaŭnŏ de stъпînipe. «Τὸν βασιλῄον θρόνον, ἐν ᾧ προκατίζων ἐδίκαζε». Ep: «Προκατιζόμενον εἰς τὸ προάστειον». Ep: [de ŏnde

Προκάθισις, εως (ἡ), шеdepe ofiчiaлъ пе tponŏ; saŭ maĭ 'nainte de..

Προ-καθ-ίστημι, віit: προκαταστήσω, (пех: προκατέστησα, шi чл:) ашezŏ (pîndŏieskŏ) maĭ 'nainte. «Φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας». Tч:

Προ-καθ-οράω -ῶ, віit: προκατόψομαι, (пех: προκατεῖδον, шi чл:) багŏ de seamъ de mŏĭ 'nainte, пpeвъzŏ.

Προ-καθ-οσιόω -ῶ, віit: -ώσω, konsfinџeskŏ чева de maĭ 'nainte.

Προ-καίω, віit: -καύσω, (пех: προέκηα, шi чл:) apzŏ maĭ 'nainte.

Προ-κακοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, пъtimeskŏ ръŭ maĭ 'nainte.

Πρόκακος (ὁ, ἡ), поеt: foapte ръŭ. «Κακὰ πρόκακα». Esxл: [πρὸ, κακός].

Προ-κακόω -ῶ, віit: -ώσω, batŏmŏ (tpaktezŏ ръŭ) пе чiнева întîĭ, saŭ de maĭ 'nainte.

Προ-καλέω -ῶ, віit: -έσω, кiemŏ пе чiнева a eшi afapъ; saŭ поfteskŏ din naptea алtŏia (ка tpimisŏ); (naptik: miж:) кiemŏ ла dŏeлŏ, saŭ (лeџ:) ла îнвоiaлъ (прiнч: пропŏind sъ se къzniaskъ poвiĭ, ка sъ mъptŏpisiaskъ, saŭ алtŏ-чева asemenea, че пŏ este кŏ пŏtinџъ saŭ eptatŏ a se faче dînaintea жŏdiкъtopii, везĭ πρόκλησις); (în џеп:) пропŏiŭ; чepŏ de datopie; (fir:) daŭ прiчiнъ; mъ sileskŏ a atpaџe; îndemnŏ, peskoлŏ, провокŏ (кŏ infin: indip:). «Ἤν τινά που προκαλέσσεται, οἰόθεν οἶος μαχέσασθαι». Iл: H. (saŭ кŏ ак: кŏ преп:) «Προκαλοῦμαί τινα εἰς ἀγῶνα (εἰς σπονδὰς, ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν, шi чл.)». Ksn: шi Tŏч: (шi în eл: de преп:). «Οὐχ ἃ κρείττων ἤδη ὤν, ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας, ἀλλ' ἅπερ εὖ ᾔδει ἑαυτὸν ἥττονα ὄντα». Ksn: «Διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται». Apstf: «Τὰς πρεσβείας ἀπελαύνεις, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται». Apstf: «Εἰρήνην ποιεῖσθαι, ἐφ' οἷς προεκαλοῦντο· προεκαλοῦντο δὲ καθελεῖν τῶν τειχῶν». Ksn: (шi лeџ:) «Κράτιστόν μοί ἐστι πρὸ τῆς γραφῆς αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτόν». Плt: a пpetŏnde sъ 'шĭ apate îndpeptъpiле în aчestea.

Προ-καλίζομαι, віit: ίσομαι, поеt: în лoкŏ de προκαλέομαι, кiemŏ ла dŏeлŏ.

Προ-καλινδέω -ῶ, віit: -ήσω, = Προκυλινδέω.

Προ-κάλισμα (τὸ), гps: [προκαλίζομαι] miжлoкŏ de îndъmnape saŭ пopnipe.

Προκάλυμμα (τὸ), акопеpъmîntŏ dînainte; (fir:) пpetekstŏ, прiчiнŏipe. [din

Προ-καλύπτω, віit: -ύψω, акопеpŏ dînainte, askŏnzŏ de totŏ. ‖ (шiж:) mъ askŏnzŏ îndъpъt de чева, ка sъ пŏ mъ въzŏ; (de ŏnde fir:) întpeвŏinџezŏ чева de пpetekstŏ. «Δόξαν μετριότητος προκαλυψάμενος». Enist: [de ŏnde

Προκάλυψις, εως (ἡ), акопеpipe, saŭ askŏndepe (akt: saŭ пas:) înapoĭ de акопеpъmîntŏ.

Προ-κάμνω, віit: -καμοῦμαι, (пех: προέκαμον, шi чл:) osteneskŏ, ovoseskŏ, mъ боллъвeskŏ maĭ 'nainte.

Προκάμπυλος (ὁ, ἡ), înковоiatŏ sпpe înainte. [πρὸ, καμπύλος].

Προκάρδιον (τὸ), лîngŏpeaoa inimeĭ. (везĭ шi ἀντικάρδιον). [πρὸ, καρδία].

Προκάρηνος (ὁ, ἡ), поеt: [πρὸ, κάρηνον] повîpnitŏ кŏ капŏл înainte. ‖ (next: tm:) Προκάρηνα, adв: кŏ капŏл în жos.

Προ-καρόομαι -οῦμαι, віit: -ωθήσομαι, кazŏ maĭ 'nainte în apomipe, amopџipe (лetapџie).

Προκάρπιον (τὸ), [πρὸ, καρπός]. naptea чea dînaintea înкеĭеtŏpeĭ mîneĭ кŏ врацŏл. [πρὸ, καρπός].

Προκάς, άδος (ἡ), поеt: =Πρόξ.

Προ-κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι, (пех: προκατέβην, шi чл:) mъ коборŏ maĭ 'nainte, saŭ maĭ ла вале.

Προ-κατα-βάλλω, віit: -βαλῶ, пŏiŭ, saŭ арŏнкŏ жos maĭ 'nainte; sŏpпŏ întîĭ; deпŏiŭ, пльteskŏ maĭ 'nainte; (шi miж:) пŏiŭ temeлie ла чева întîiŭ saŭ maĭ 'nainte. [de ŏnde

Προκατάβλημα (τὸ), sŏmъ de вanĭ deпŏшĭ (пльtiџĭ) maĭ 'nainte. (везĭ шi προσκατάβλημα). [шi

Προκαταβολή (ἡ), пŏnepe жos de чева maĭ 'nainte; (прiнч:) predепŏnepe de вanĭ; (прin întind:) = Προκατάβλημα. «Τὸ μέρος τῶν χρημάτων, ὃ πρὶν ἄρξασθαι τοῦ

ἔργου εἰσφέρουσιν (οἱ τελῶναι) εἰς τὸ δημόσιον, προκαταβολὴ καλεῖται». Fot:

Προ-κατα-βρέχω, biit: -βρέξω, moiš bine maĭ 'nainte.

Προ-κατ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, vestesкš, înkonoштinцezš maĭ 'nainte; (npin întind:) npeſъгъdsiesкš [de sнde

Προκατάγγελσις, εως (ἡ), npeвestipe; npeſъгъdsipe.

Προκαταγέτης, ου (ὁ), шi Προκαταγέτις, ιδος (ἡ), Dop: în лoкš de προκαθηγητής, шi προηγεμών.

Προ-κατα-γιγνώσκω, biit. -καταγνώσομαι, (nex. προκατέγνων, шi чл:) osîndesкš maĭ 'nainte «Μὴ προκαταγίγνωσκε, πρὶν ἂν ἀκούσῃς ἀμφοτέρων». Apstf. (шi nas:) «Προκατεγνωσμένη δίκη». Лкs: în кape xotъpîpea de osîndъ s'a dat maĭ 'nainte.

Προ-κατ-άγνυμι, biit: -κατάξω, (nex: προκατέαξα, шi чл:) snapгš, sſъpîmš чeвa maĭ 'nainte.

Προκατάγνωσις, εως (ἡ), osîndipe maĭ 'nainte de жsdikatъ [προκαταγιγνώσκω].

Προ-κατ-άγω, biit: -άξω, (nex: προκατήγαγον, шi чл:) коворš maĭ 'nainte; (miж: saš nas:) sosesкš, tpaгš лa noptš întîiš, saš maĭ 'nainte. [de sнde

Προκαταγωγή (ἡ), npeковорîpe (akt: saš nas:); saš sosipe лa noptš maĭ 'nainte.

Προ-κατα-δικάζω, biit: άσω, osîndesкš maĭ 'nainte de жsdikatъ.

Προ-κατα-δουλόω -ῶ, biit: -ώσω, poвesкš кs totsл maĭ 'nainte.

Προ-κατα-δύνω, == Προκαταδύομαι.

Προ-κατα-δύω, biit: -δύσω, (miж: nex: προκατέδυν, шi чл:) кsſsndš (saš miж: mъ кsſsndš) maĭ 'nainte în жos.

Προκατάθεσις, εως (ἡ), npedensnepe de banĭ, ==Προκαταβολή. [шi

Προκαταθετικός, ή, όν, atinгъtopš de, saš notpiвitš лa npedensnepe. [προκατατίθημι].

Προ-κατα-θέω, biit: -θεύσομαι, mъ коворš aлergînd; saš intps în noptš кs npiinчosš bîntš întîiš, saš maĭ 'nainte.

Προ-κατα-θήγω, biit: -θήξω, asksцš bine, (шi fir:) întъpîtš maĭ 'nainte.

Προ-κατα-καίω, biit: -καύσω, (nex: προκατέκηα, шi чл:) apzš de totš (npжoлesкš) maĭ 'nainte, saš op чe 'mĭ ese înainte.

Προ-κατά-κειμαι, biit: κείσομαι, staš кsлkatš (npiнч: лa masъ) maĭ 'nainte, saš înainte de чeĭ-л-aлцĭ.

Προ-κατα-κλάω -ῶ, biit: -άσω, fpîнгš, ſъpîmš чeвa de totš maĭ 'nainte; (fir:) adsкš mîxnipe (psнš inima) кsîва maĭ 'nainte.

Προ-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, psiš ne чineвa sъ шeazъ (sъ se intinzъ) лa masъ maĭ 'nainte, saš inainte de чeĭ-л-aлцĭ, aшezš (шi miж: шezš) în капsл mesiĭ. [de sнde

Προκατάκλισις, εως (ἡ), aшezape, saš шedepe maĭ 'nainte, saš în лoкš de maĭ sss лa masъ.

Προ-κατα-κλύζω, biit: -κλύσω, notonesкš кs totsл maĭ 'nainte.

Προ-κατα-κοιμίζω, biit: -ίσω, adopmš întîĭ ne чineвa de totš.

Προ-κατα-κόπτω, biit: -κόψω, taĭš de totš (în вsкsцeлe); saš (taĭš bineлe) ososesкš ne чineвa maĭ 'nainte.

Προ-κατα-κρίνω, biit: -κρινῶ, == Προκαταγιγνώσκω.

Προ-κατα-λαμβάνω, biit: λήψομαι, (nex: προκατέλαβον, шi чл:) npinzš (iaš în stъпînipea шea) maĭ 'nainte; apsкš maĭ 'nainte. «Προκαταλαμβάνειν ἑαυτόν». Лкs: a se asigspa maĭ 'nainte.

Προ-κατα-λεαίνω, biit: -λεανῶ, netezesкš кs desъвîpшipe maĭ 'nainte.

Προ-κατα-λέγω, biit: -λέξω, însmъpš, înшipš, tpeкš în kataлoгš saš în лistъ maĭ 'nainte.

Προ-κατα-λήγω, biit: -λήξω, tepminezš, înчetezš maĭ 'nainte.

Προκατάληψις, εως (ἡ), apsкape, npinđepe (akt: saš nas:) de maĭ nainte; (ptp:) npeокsnape de înцeлesš. [προκαταλαμβάνω].

Προ-κατ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, ſakš skimbš maĭ 'nainte; (miж:) skimbš nosiцie, mъ stpъmstš întp' aлtъ napte maĭ 'nainte. || (nas:) «Προκατηλλαγμένος χρόνος». Aпл: чeл npexotъpîtš.

Προ-κατα-λύω, biit: -λύσω, stpiкš (desſiinцezš, npъпъdesкš) maĭ 'nainte. «Προκατέλυσε τοῦ ἔργου τὸν βίον». Пл: a mspit maĭ 'nainte de a 'шi sъвîpшi лsкpsл.

Προ-κατα-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, (nex: προκατέμαθον, шi чл:) aſлs, înвъцš (mъ domipesкš, saš вaгš de seamъ) bine maĭ 'nainte.

Προ-κατα-μαντεύομαι, biit: -μαντεύσομαι, npopoчesкš, npezikš, npegîчesкš nemepit.

Προ-κατ-αν-αλίσκω, biit: -αλώσω, (nex: προκατηνάλωσα, шi чл:) кeлtsiesкš (npъпъdesкš, pisinesкš) de totš maĭ 'nainte.

Προ-κατα-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, înцeлegš bine maĭ 'nainte. [de sнde

Προκατανόησις, εως (ἡ), desъвîpшitъ înцeлeцepe, domipipe de maĭ 'nainte.

Προ-κατα-νύσσω (ττω), biit: -νύξω, înцепȣ, înбoлdeskȣ maĭ 'nainte; (fir:) atinгȣ ла inimъ maĭ 'nainte.

Προ-κατα-πίμπρημι, biit: -πρήσω, =Προκατακαίω.

Προ-κατα-πίνω, biit: -πίομαι, (пеx: προκατέπιον, шi чл:) înгiцȣ maĭ 'nainte.

Προ-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (пеx: προκατέπεσον, шi чл:) казȣ de totȣ жos maĭ 'nainte; skaзȣ din пȣterĭ, obosesкȣ кȣ totȣл maĭ 'nainte. «Ταῖς ψυχαῖς—». Diod: 2)(кȣ ак: кȣ преп:) sosesкȣ maĭ 'nainte ȣnдева. «Λόγοι παντοδαποὶ προκατέπιπτον εἰς τὴν Ῥώμην». Пл:

Προ-κατα-πλέω, biit: -πλεύσομαι, saȣ -πλευσοῦμαι, sosesкȣ, mъ коборȣ în порtȣ întîĭȣ, saȣ maĭ 'nainte,=Προκατάγομαι.

Προ-κατα-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, sпеrїȣ, înгрozesкȣ maĭ 'nainte.

Προκάταργμα (τὸ), [προκατάρχομαι] = Πρόθυμα.

Προ-κατ-αριθμέω ῶ, biit: -ήσω, пȣмърȣ, înшiрȣ кîte ȣna ȣna maĭ 'nainte.

Προκαταρκτικὸς, ή, όν, кȣвenitȣ, saȣ fъкȣtȣ ла întîĭa începере, saȣ каре slȣжеште de întîĭȣ începȣtȣ (прiчinъ). «Προκαταρκτικὰ αἴτια». Med: челе din afаръ, каре daȣ întîĭa прiчinъ ла desвoлtареа воaлеĭ de maĭ 'nainte in fiinцъ (vezĭ προηγέομαι). «Παίων — ». Metр: чел кȣ silaва de ла începȣtȣ лȣнгъ. [шi

Προκάταρξις, εως (ή), întîĭa începере. «Τῆς δίκης —». черчеtare de maĭ 'nainte a mарtȣрiлор. [προκατάρχω].

Προ-καταρ ῥήγνυμι, biit:-ῥήξω, рȣпȣ de totȣ, sfъrîmȣ maĭ 'nainte.

Προ-κατ-αρτίζω, biit: -ίσω, drегȣ, репаrezȣ maĭ 'nainte.

Προ-κατ-αρτύω, biit: -ύσω, прегътеsкȣ; (партiк:) предisпȣsȣ sпре maĭ мȣлтъ înвлînzire.

Προ-κατ-άρχω, biit: -άρξω, sîntȣ de maĭ 'nainte, пречеdȣ; апȣкȣ maĭ 'nainte. «Προκατάρξαν αἴτιον». Filsf: =Προκαταρκτικόν. || (mіж: кȣ ген:) începȣ întîĭȣ. «Δίκης—». Лкs: începȣ жȣdikata прiн чеа de maĭ 'nainte черчеtare a mарtȣрiлор. «Προκατάρχομαι τῶν ἱερῶν τινι». Тȣч: oferȣ începереа жертfеĭ кȣїва, saȣ прinтр' însȣл sȣвîршеsкȣ пресfinцiреа жертfеĭ, шi чл:.

Προ-κατα-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, baгȣ de seamъ întîĭ, пречерчеtezȣ вine.

Προ-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, алкътȣїеsкȣ maĭ 'nainte, прегътеsкȣ; (партiк: ptp:) аrъtȣ maĭ 'nainte прiчina пропоsiцiĭ, o предisпȣsȣ. || (mіж:) mъ къпътȣїеsкȣ de чева maĭ 'nainte.

Προκατασκευὴ (ή), прегътiре; (партiк: ptp:) преîntроdȣчере în sȣвїектȣл кȣвîntȣлȣĭ, предisпȣнере. [πρὸ, κατασκευή].

Προ-κατα-σκιῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, înвîрtошеsкȣ чева кȣ totȣл de maĭ 'nainte. «Ἀπέχθεια προκατεσκιῤῥωμένη». Skр: din векime înпръdȣчinatъ.

Προκατάστασις, εως (ή), ашеzаре, stabiлire de maĭ 'nainte; (ptp: партiк:)=Προκατασκευή (vezĭ ziч:) [шi

Προκαταστατικὸς, ή, όν, фолоsitорȣ ла преîntроdȣчере în sȣвїектȣл кȣвîntȣлȣĭ. [προκαθίστημι].

Προ-κατα-στέλλω, biit: -στελῶ, алinȣ, потолеsкȣ, лiнiштеsкȣ de maĭ 'nainte.

Προ-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, sȣршȣ, stрiкȣ, пръпъdesкȣ maĭ 'nainte. «Τὸν βίον —». mорȣ maĭ 'nainte. [de ȣnde

Προκαταστροφὴ (ή), sȣрпаре, stрiкаре, desfiinцаре de maĭ 'nainte; (înцел: τοῦ βίου) moarte maĭ 'nainte de време.

Προ-κατα-σύρω, biit: -συρῶ, tраrȣ кȣ siла, smȣлгȣ (жъfȣїеsкȣ) maĭ 'nainte.

Προ-κατα-σχέθω, поеt: în локȣ de προκατέχω.

Προ-κατα-ταχέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

Προ-κατα ταχύνω, biit: -υνῶ, гръвеsкȣ, ажȣнгȣ, апȣкȣ maĭ 'nainte.

Προ-κατα τίθημι, biit: -καταθήσω, (пеx: προκατέθηκα, шi mіж: προκατεθέμην, шi чл:) депȣїȣ întîĭȣ, saȣ maĭ 'nainte. «Χάριν—». Ios: факȣ вine, îndътоrezȣ maĭ 'nainte

Προκαταύλησις, εως (ή), черкаре de noȣ fлȣерȣ maĭ 'nainte de întреввinцареа лȣĭ. [πρὸ, κατὰ, αὐλέω].

Προ-κατα-φεύγω, biit: -φεύξομαι, refȣгȣ sпре skъпаре maĭ 'nainte.

Προ-κατα χέω, biit: χεύσω, (пеx: προκατέχεα, шi чл:) върsȣ întîĭ жos, saȣ песte чева.

Προ-κατα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, (кȣ dat:) рȣȣ-întреввinцezȣ (авȣзezȣ) maĭ 'nainte.

Προ-κατα-χρίω, biit: -χρίσω, ȣнгȣ maĭ 'nainte песte totȣ.

Προ-κατ-εγγυάω -ω, biit: -ήσω, логоdesкȣ fatъ maĭ 'nainte кȣ чинева.

Προ-κατ-έδω, biit: -ἔδομαι, поеt: în локȣ de προκατεσθίω, mънînкȣ, розȣ de totȣ maĭ 'nainte.

Προκατείλημμαι, пас: шi προκατήλειφα, акt: tре: de кȣ: ал лȣĭ προκαταλαμβάνω.

Προ-κατ-ελπίζω, biit: -ίσω, пъdъждȣїеsкȣ

чева de sigsp8 maĭ 'nainte de вpeme.

Προ-κατ-επείγω, biit: -επείξω, гръbeskš, silesk8 maĭ 'nainte.

Προ κατ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, лвкреz8 чева кв desъвîршipe maĭ 'nainte.

Προ-κατ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι. (пех: προκατῆλθον, шi чл:) мъ коворš (soseskš, мъ întopk8) maĭ 'nainte.

Προ-κατ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, (кв џen:) мъ pog8 maĭ 'nainte de, saš пentpъ чineва.

Προ-κατ-έχω, biit: -θέξω, (пех: προκατέσχον, шi чл:) џiš, ĭaš în stъпînipe чева maĭ 'nainte; (miж:) џiš чева dînaintea mea (ка аконеръмîntš).

Προ-κατηγορέω -ω, biit: -ήσω, (кв џen:) пîръsk8, хвлеsk8 maĭ 'nainte.

Προκατηγορία (ἡ), пîръ, хвлъ de maĭ 'nainte, saš de ла învenвtš [πρὸ, κατήγορος].

Προ-κάτ-ημαι, Ion: în лок8 de προκάθημαι.

Προ-κατ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, înвъџš, iniџiezš(katexetezš) maĭ 'nainte. [de вnde

Προκατήχησις, εως (ἡ), întîĭa katexetape, iniџiape, saš întîĭeле (învenвtoapeле) înвъџътвpĭ.

Προ κατ-οπτεύω, biit: -εύσω, ваг8 de seamъ, черчеtezš maĭ 'nainte.

Προ-κατ-όψομαι, biit: ал лвĭ προκαθοράω.

Πρό-κειμαι, biit: -κείσομαι, staš dînaintea квĭва de апъраpe, saš акспеpipe, шi чл:; sînt8 eksnвsš înainte (ка програмъ, премiš, semn8 de окit, шi чл:); sînt8 лъsatš, арвнкatš în воеа op квĭ (sînt8 desпвdъжdвitš); (џеогр:) sînt8 întinsš în лвnџime, skosš maĭ afapъ (кв saš fъръ џen:). "Τοῦ δὲ λιμένος τῆς Τροιζῆνος πρόκειται Καλαυρία νησίδιον». Stp: «Μετὰ δὲ τὰς Σκειρωνίδας πέτρας ἄκρα πρόκειται Μινώα, ποιοῦσα τὸν ἐν τῇ Νισαία λιμένα». Stp: «Ὀνείατα προκείμενα». Om: «Γράμμα προκείμενον». Еп-гр: пвсъ maĭ 'nainte de алtа. «Ὀρῶ παιδίον προκείμενον». Ер: (mi fir:) «Τὰς προκειμένας ἡμέρας». Ер: челе хоtъpîte. «Θανάτου ζημία πρόκειται». Твч: «Ἀνάγκη πρόκειται». Ер: «Δύο κακῶν προκειμένων». Epd: «Ἀγῶνος μεγίστου προκειμένου». Ер: «Τρεῖς γνῶμαι προεκέατο». Ер: (шi кв dat:). «Τὰ τῶν νικωμένων ἀγαθὰ τοῖς νικῶσιν ἆθλα πρόκειται». Ksn: «Προκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις». At: «Ἄτιμος πρόκειμαι». Sof: «Θέαμα («Παράδειγμα, «Σκοπὸς) πρόκειται» Iвл: (шi авsл:) «Τὸ προκείμενον». Лкs: oбiektвл rîndipiĭ (întpenpindepiĭ, шi чл:). «Ἔξω τῶν προκειμένων». Тъч:

Προκέλευθος (ὁ, ἡ). поеt: [πρὸ, κέλευθος] înainte-меpгъtop8.

Προκέλευσμα (τὸ), slpirъtš îndemnъtop8, порвнкъ. [шi

Προκελευσματικὸς, ή, όν, folositop8 ла îndemnape. «Πούς, (ῥυθμὸς) — ». Metp: компвsš din патрв skвpte silaбe. [din

Προ-κελεύω, biit: -εύσω, порвнчеsk8 maĭ 'nainte; îndemn8 пе чineва а мерџе înainte.

Προ-κενεαγγέω -ῶ, biit: -ήσω, џiš maĭ 'nainte demept8 stomaxвл.

Προ-κενόω -ῶ, biit: -ώσω, demept8 maĭ 'nainte.

Προ-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înпвnг8 (sgîpiš, însemnezš) maĭ 'nainte; преisbodesk8. [de вnde

Προκέντημα (τὸ), =Προχάραγμα, isbod8, план8 de zidipe.

Προ-κέομαι, Ion: în лок8 de πρόκειμαι.

Προ-κεύθω, biit: -κεύσω, поеt: askвnzš чева în sinemĭ maĭ 'nainte.

Προκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кв капвл skosš afapъ; (fir:) версš кв о silaбъ maĭ mвлtъ ла învenвtš. [πρὸ, κεφαλή].

Προ-κήδομαι, biit: -κεκαδήσομαι, поеt: (кв џen:) преîngpiжesk8 despre чева, saš пentpв чineва.

Προ-κηραίνω, biit: -κηρανῶ, поеt: (кв џen:) sînt8 îngpiжatš, пелiniшtitš despre чева.

Προκήρυγμα (τὸ), превеstipe datъ прin вestitop8. [προκηρύσσω].

Προ-κηρυκεύομαι, biit: -εύσομαι, превеsteskš прin вestitop8.

Προκήρυξ, υκος (ὁ), плџ: = Κῆρυξ. [πρό, κῆρυξ].

Προ-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, превеstesk8 прin вestitop8, saš întp' алtš кiпš пвблiк8 чева.

Προκί, dat: ал лвĭ πρόξ

Προκιθάρισμα (τὸ), [πρὸ, κιθαρίζω] învenвtš de кintape кв кitapa, (Франџ:) prélude.

Προ-κινδυνεύω, biit: -εύσω, мъ примежdвiеsk8 maĭ 'nainte dekît алџiĭ; saš intpв în примежdie spre апърареа алtopa (кв џen:), =Προμάχομαι. «Οἱ προκινδυνεύοντες». чеĭ че se бat fiind пвшĭ în pîndвpiле dîntiĭ.

Προ-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, mişк8, порпеsk8 maĭ 'nainte, saš înainte; (miж: saš пas:) мъ порпеsk8 întîiš, saš înainte.

Προ-κλαίω, biit: -κλαύσω, плîнг8 maĭ 'nainte.

Πρό-κλαστος (ὁ, ἡ), [πρὸ, κλάω] fpînt8 dînainte, saš de maĭ 'nainte.

Προ-κληδονίζομαι, biit: -ίσομαι, прооро-

ческš, preгiческš (прiнч: din zisele лš-mii, bezi κληδών).

Πρόκλησις, εως (ἡ), провокаре, îndemnape, întъpîtape (акt: saš nas:); (партiк:) кieмape ла дšелš; (леџ: пропšнере fъкšтъ npironitoapei пърџi înaintea арбitрiлор (алешiлор жšdeкътopi); (партiк:) npetindepe de a se въzni pobii, ка sъ mъptspisiaskъ adeвъpšл. «Ὅσα μὴ δυνατὸν πρὸς ὑμᾶς ἀγαγεῖν ἐστι τῶν πεπραγμένων, τούτων προκλήσεις εὑρέθησαν». Din:[шi

Προκλητί, adв: кš провокаре, îndemnape, кieмape ла чева. [шi

Προκλητικός, ή, όν, чел кš insšшiме, saš îndemînatiкš de a îndemna, întъpîta, шi чл: (кš џen:). «Ὀρέξεως —». Dskp: [шi

Πρόκλητος (ὁ, ἡ), îndemnatš, întъpîtatš, шi чл: [προκαλέω].

Προ-κλίνω, biit: -κλινῶ, mъ плекš, mъ повîрnескš înainte, mъ pezemš пе чева. [de šnde

Προκλίτης, ου (ὁ), шezъtopš în локšл чел d' întîi ла masъ.

Προ-κλύζω, biit: -κλύσω, sпълъческš întîi кš mšлtъ апъ; (med:) къръџš stomaхšл maï 'nainte кš klistipš.

Πρόκλυτος (ὁ, ἡ), поеt: de maï 'nainte (de mšлtš) ašzitš (bestitš). [din

Προ-κλύω, biit: -κλύσομαι, поеt: ašzš, aflš maï 'nainte.

Προκνήμιον (τὸ), osšл de dînaintea пšлпеi, flšeršл пiчорšлši, (алt:) κερκίς (bezi шi παρακνήμιον). [шi

Προκνημίς, ίδος (ἡ), šне felš de акоперъmîntš пе dînaintea пšлпеi. [πρὸ, κνήμη].

Προκνίς, ίδος (ἡ), šнš felš de šskate smokine. [πρὸ, κνίζω].

Προκοίλιος (ὁ, ἡ), = Προγάστωρ; (fir:) «Στίχος —». Metp: верšš кš o silabъ de npisosš în miжлокš. [πρὸ, κοιλία].

Πρόκοιλος (ὁ, ἡ), =Προκοίλιος.

Προ-κοιμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, dopmš, saš adopmš, шi (fir:) mopš maï 'nainte.

Προκοιτεία (ἡ). =Προκοιτία. [шi

Προ-κοιτέω -ῶ, biit: ήσω, (кš џen:) вегiezš (пъzeskš) dînaintea šшei кšiва [шi

Προκοιτία (ἡ), stpeжšipe (вегiере) de ноапте dînaintea šшei кšiва. [шi

Προκοίτιον (τὸ), =Προκοιτών. [din

Πρόκοιτος (ὁ, ἡ), (вегietopš, stpeжšitopš de noapte) кšлкatš dînaintea šшei кšiва; (în џen:)stpeжšitopš de noapte. [πρὸ, κοίτη].

Προκοιτών, ῶνος (ὁ), salonš de dînaintea iatakšлši (antikamepъ). [πρὸ, κοιτών].

Προ-κολάζω, biit: -άσω, înfpînezš, кšmпъtezš, saš nedenseskš maï 'nainte.

Προ-κολακεύω, biit: -εύσω, лingšшeskš întîi.

Προκόλπιον (τὸ), naptea каiпеi, че акоперъ, saš fopmeazъ sinšл; (în џen:) sinš; (fir:) гšpъ de sînš de mape. [πρὸ, κόλπος].

Προκομία (ἡ), =Προκόμιον.

Προκομιδή (ἡ), (Леџ:) adšчере, skoatepe înainte, înfъџiшape (акt: saš nas:), (Franџ:) **exhibition.** [din

Προ-κομίζω, biit: -ίσω, dšкš 'înainte saš maï nainte; екsпšiš, înfъџiшezš. 2) dšкš пе moptš ла гроапъ.

Προκόμιον (τὸ), пъpšл de dînainte, че акоперъ fpšntea, «Προκόμια περίθετα». At: šнš felš de перšкъ. [πρὸ, κόμη].

Προκοπή (ἡ), meрџере înainte; (fir:) înaintape; isbštipe; кîшtirš, folosš,[de aчi] прокопseaлъ. [din

Προ-κόπτω, biit: -κόψω, лoveskš maï 'nainte, saš dinainte; (обiч: ел: saš nestp: шi nas:) meprš înainte; (fir:) înaintezš, isbšteskš, [de aчi] mъ прокопseskš. «Ἡ νὺξ προέκοψε». Skp: (bezi шi προελαύνω). «Ὡς δὲ τριάκοντα σταδίους ἀπ' αὐτῆς προεκόψαμεν, χειμὼν ἡμᾶς κατέλαβεν». Eustл: (шi fir:) «Προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ». Skp: (шi nas: saš miж:). «Ἀνωτέρω δὲ οὐδὲν τῶν πραγμάτων προκοπτομένων». Ep: «Οὐδὲν προὔκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς». Ksn:

Προ-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, întoкmeskš, пšiš ла бšнъ pîndšiaлъ, înnodoбeskš maï 'nainte, npeгъteskš. [de šnde

Προκόσμημα (τὸ), op че se пšне dînainte spre nodoaбъ; гъteaлъ adšoratъ, пšsъ dinainte.

Προκόσμιος (ὁ, ἡ), [πρό, κόσμος] чел de maï 'nainte (maï векiš) dekît лšmea. 2) (nest: fm:)=Προκόσμημα

Προ-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, npedomneskš, stъпîneskš maï 'nainte.

Προ-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, staš atipnatš dînainte.

Πρόκρημνος (ὁ, ἡ), eшitš afapъ în felš (fopmъtopš) de pînoasъ stînкъ. [πρὸ, κρημνός].

Πρόκριμα (τὸ), жšdikatъ (xotъpîpe) fъкštъ de maï 'nainte; пъpepe (simџimîntš) din npeжšdikatъ; npefepinџъ. [din

Προ-κρίνω, biit: -κρινῶ, жšdikš, xotъpъskš maï 'nainte. «Προκριθείσης διὰ τῶν ἱππέων τῆς μάχης» Diod: 2) жšdikš чева

maĭ de алеs de кît алtа, преferš. «Ἀνθρώπων ἐμὲ πολλῷ προέκρινεν ὑπερφέρειν». Ksn: «Προκρίνας τούτους καλλίστους εἶναι». Isкр: (шi nas:) «Οἱ προκριθέντες». Лкs: алешiĭ de a fi kandidaцĭ.

Πρόκρίς, ιδος saš ίδος (ἡ), = Προκνίς.

Πρόκρισις, εως (ἡ), жšdiкаtъ, хоtърîре fъкštъ de maĭ 'nainte; преferinцъ. [шi

Προκριτέος, α, ον, nosit: ал лšĭ προκρίνω. [шi

Προκριτικὸς, ή, όν, konformš кš о жšdiкаtъ saš хоtърîре datъ de maĭ 'nainte. «Προκριτικὸν (τὸ),,. Ил: šnš feлš de metpš прosodiакš (поаtе греш: în локš de προκρητικόν). [шi

Πρόκριτος (ὁ, ἡ), хоtърîîš прin о de maĭ 'nainte жšdiкаtъ; saš алеsš кš преferinцъ dекît алцiĭ. [προκρίνω].

Πρόκροον, Лакн: în локš de προέκρουον, прел: ал лšĭ προκρούω.

Πρόκροσσαι, noet: în локš de πρόκροσσοι, îm: fem: ал лšĭ...

Πρόκροσσος (ὁ, ἡ), (прinч: ла îm:) ешitš аfаръ în feлš de чišвšкš, saš врîš de zidš; saš îншipatš šnšл dšпе алtšл tрentat (Франц: en échelons.) «Αἱ δὲ νῆες ἅτε τοῦ αἰγιαλοῦ ἐόντος οὐ μεγάλου πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας». Ер: «Ἐβοηδρόμουν πρόκροσσοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον». At: (шi ка sšвst:) «Πέριξ δὲ τοῦ κρητῆρος γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοι εἰσί». Ер: врîне ешitе аfаръ. [πρὸ, κρόσση].

Πρόκρουσις, εως (ἡ), шi Προκρουσμὸς (ὁ), întîiа ловiре; (паրtiк: mšs:) = Πρόληψις, шi Προλημματισμὸς (de înstpšmîntš înкордаtš). [din

Προ-κρούω, вiit: -κρούσω, ловеsкš, isвеsкš întîĭ; (mšs:)=Προανακρούομαι ;(ком:) mъ îнпревнš tрšпеште maĭ 'nainte. 2) вътînd îпtinzš, лъцеsкš (ка metалšл вътštš кš чоканšл) (de šnde tîлхарšл Προκρούστης). 3) (кš ак: кš преп:) ловеsкš, атакš asšпра кšĭва. «Πρόκροον ποττὰ κάλα Apstf: aš isвit коръвiiле.

Προ-κτάομαι -ῶμαι, вiit: ήσομαι, dовîndеsкš чева întîĭ, saš maĭ 'nainte. [inte.

Προ-κτίζω, вiit: -κτίσω, zidеsкš maĭ 'na

Προ-κυβερνάω -ῶ, вiit: -ήσω, кîрмъчеsкš (îndрentezš) коравiа înainte

Προ-κυκλέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ἐκκυκλέω, daš аfаръ чева прin postoroлiре; (în цеn:) sкоцš.

Προ-κυλινδέω ῶ, вiit: -ήσω, postoroлеsкš чева înainte ‖ (mijк: кš dat:) mъ tъвълеsкš къzînd în ценšкĭ ла пiчоареле кšĭва рšгîndš'л; saš mъ înкinš кšĭва пînъ ла пъmîntš. [de šnde

Προκυλίνδημα (τὸ), чеea че se postoroлеште înainte, (sнре ек:) валš, tаlаzš пъвълind asšпръ. 2) = Προκύλισις.

Προ-κυλίνδω, noet: în локš de προκυλινδέω.

Προκύλισις, εως (ἡ), postoroлiре înainte (акt: saš nas:); пъвълiре de валšрĭ înainte, saš asšпръ; tъвълiре ла пiчоареле кšĭва, saš рšгъчišне кš къdере în ценšкĭ dînaintea кšĭва. [προκυλίω].

Προκυμαία, шi Προκυμία (ἡ), шi Προκυμαιον, шi Προκυμάτιον (τὸ), о клъdiтšръ în mаре, ка sъ опрiаsкъ валšрiле. [πρὸ, κῦμα].

Πρόκυνες (οἱ), веzĭ προκύων.

Προ-κυνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (despre пpostš копоš) лаtpš maĭ 'nainte de a гъsi вînаtšл.

Προ-κύπτω, вiit: -κύψω, mъ плекš înainte, sкоцš капšл, ка sъ вăzš; (în цеn:) sîntš sкоsš, saš еsš înainte, аfаръ. «Προκύπτειν τῆς πόλεως». Ил:

Προ-κυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъреsкš maĭ 'nainte.

Προκύων, υνος (ὁ), о konsteлацiе, че resаре maĭ 'nainte de кîiнеле чел mаре. 2) (îm·) «Πρόκυνες». noet: проштĭ лiнгšшitорĭ, парасiцĭ; (šне-орĭ) лъtръtорĭ, клеfetitорĭ. [πρὸ, κύων].

Προκώλυμα (τὸ), ор че se пšне înainte sнре опрiре, saš de препаzъ (ка προτείχισμα). (se конf: кš προκάλυμμα). [προκωλύω].

Προκώμιον (τὸ), кîntiкš кîntаtš maĭ'nainte de алtšл sервъtореsкš. [πρὸ, κῶμος].

Πρόκωνα, шi Προκώνια (τὰ), (se inц: ἄλφιτα) fъinъ, saš вšлгšрš de орzš nоš (maĭ 'nainte de a fi гръшъditš în feлš de пšркоĭš ка sšš конš înпрежšрšл stеажърšлšĭ apii). [шi

Προκωνίαι (οἱ), (se inц: πυροὶ) = Προκώνια. [πρὸ, κῶνος].

Πρόκωπος (ὁ, ἡ), цiitорš, saš цinštš de mîнерš, ad: rata. «Ξίφος —». Esхл: «Κἀγὼ πρόκωπος». Esхл: кš saвiа sкоаsъ, гаtа. [πρὸ, κώπη].

Προλαβὴ (ἡ),=Λαβή.

Προ-λαγχάνω, вiit: -λήξομαι, (пех: προέλαχον, шi чл:) iaš, капъtš maĭ 'nainte прin sорцĭ.

Προλάζομαι, шi Προλάζυμαι, (fъръ вiit:)

noet: în локš de προλαμβάνω, ïaš maï 'nainte.

Προλάκκιον (τὸ), лакš maï mikš înainte de алтъл maï mape (везї ші πρόλιμνα). [πρὸ, λάκκος].

Προ-λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, гръїeskš maï 'nainte, пpezikš; ворвeskš neпperîndit, въpfeskš.

Πρόλαλος (ὁ, ἡ), грam: eksnл: a лъї πρόλεσχος. [πρὸ, λάλος].

Προ-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (пex: προέλαβον, ші προὔλαβον, ші чл:) ïaš maï 'nainte, saš anъkš maï'nainte dekît алтъл чева. «Καὶ ἀργύριον πολὺ προλαβόντες». Dm: «Ὅσα τῆς πόλεως προλάβῃ πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι». Dm: «Ἂν ἕτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς, οὐδενὸς αὖ τῶν ἑτέρων ἀκούετε». Dm: 2) fakš чева maï 'nainte dekît алтъл; (naptik:) înaintezš, saš ажъnгš ъndeва maï kъpînd, întpekš. «Ἐπειδὰν προλάβῃ ὁ λαγὼς τῷ δρόμῳ». Ksn: «Ἐὰν πολὺ προειληφυῖαι (αἱ κύνες) ὦσιν». Ksn: (de ъnde în naptч:). «Οἱ προλαβόντες (προειληφότες)». Лks: чеї maï 'nainte de noï; ші «Προλαβόντα». Лks: челe tpekъte, saš пpeчedente. 3) (fir:) жъdikš, saš înцeлerš чева din пpeжъdikatъ, sînt oapeкъm konвinsš desnpe чева de maï 'nainte, пpexotъpъskš. «Ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε». (ші къ inf:) «Οὐδεὶς γὰρ προὔλαβε πταῖσαι». Dm: Iпкр: nimenï n'a крезът maï 'nainte, къпъ ва isъъti.

Προ-λάμπω, biit: -λάμψω, stpълъчeskš maï 'nainte, saš (къ цen:) maï мълt dekît алтъл; мъ apътš în toatъ лъчipea mea.

Πρόλαχος (ὁ, ἡ), чел че maï 'nainte a лъat чева npin sopцї. [ші

Πρόλαχος, εος -ους (τὸ), чea dintîï napte emitъ npin sopцї. [προλαγχάνω].

Προ-λεαίνω, biit: -ανῶ, = Προεξομαλίζω, netezeskš чева maï 'nainte.

Προ-λέγω, biit: -λέξω, алегš maï 'nainte saš maï къ deoseвipe. «Ἀριστῆες πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι». Tкр: чеї maï алеші. 2) (oвіч:) пpezikš, saš daš opdinš maï 'nainte (întp'aчeastъ însemn: sînt întpeк: npгл: προερῶ, προεῖπον, προείρηκα). «Προλέγομεν ὑμῖν ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας» Ksn: (ші în analis:) «Προεῖπεν, ὡς μηδεὶς κινήσοιτο ἐκ τῆς τάξεως». Ksn: (везї ші προαγορεύω). (ші aвsoл:) «Καλῶς ἐποίησας προειπών» Ksn: «Καὶ γὰρ προῄδειν, καὶ προὔλεγον». Пл: (ші nas:) «Ἐξοχώτατοι προλέγονται». Hind: de мълtš sînt bestiцї (ші în naptч:) «Προλεγόμενα». zise maï nainte, eksopdiš, =Πρόλογος, пpeкъвîntape.

Προ-λειόω ῶ, biit: -ώσω, = Προλεαίνω. 2) fъpîmiчезš (fakš npafš) чева maï întîï.

Προ-λείπω, biit: -λείψω, mepгînd înainte лasš, пъpъseskš чева în вpmъ, saš къ totъл; (ел:) mъ stinгš, пiepš; лешinš, mъ пiepzš. «Φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν». Od: Ч. «Οὐδέ σε πάγχυ μῆτις προλέλοιπεν». Od: B. (ші ел:) «Εἴ τῳ προλείποι ἡ ῥώμη». Tъч: ïï пiepe вîptъtea. «Οἴ 'γώ, προλείπω, λύεται δέ μου μέλη». Eвp:

Προλεκτικὸς, ἡ, ὸν, къвenitš, saš îndemînatikš a пpeziчe. [προλέγω].

Προ-λεπτύνω, biit: -υνῶ, sъвцiezš întîï; saš sъвцiind îmtinzš înainte.

Προ-λεσχηνεύω (-ομαι), biit: -εύσω, -ομαι, konвopвeskš maï 'nainte. «Ὡς προλελεσχηνευμένων αὐτῷ ἀποστάσιος πέρι». Ep: ле aвea вopвite de maï 'nainte.

Πρόλεσχος (ὁ, ἡ), noet: каре ворвеште къ мълte eksopdiï, saš maï 'nainte de a se rîndi, oвpaznikš лa ворвъ; (în цen:) въpfitopš. [πρὸ, λέσχη].

Προ-λευκαίνω, biit: -ανῶ, 'пълвeskš, ші (fir:) desлъшeskš maï 'nainte.

Προ-λεύσσω, (fъpъ biit:) noet: în локš de προβλέπω, пpeвъzš.

Πρόλημμα (τὸ), op че апъкъ de ïa чinева maï 'nainte, kîштirš, пpiвiлeцiš, aвantажš. «Πρόλημμα τῷ Φιλίππῳ ποιῶν οὐδέν». Плв: neлъsîndъ 'л a se folosi întpъ nimikš. [προλαμβάνω]. [de ъnde

Προλημματίζω, biit: -ίσω, ïaš чева întîï de лemъ (везї λῆμμα), пpesъпъïš. [de ъnde

Προλημματισμὸς (ὁ), (мъs:) înnpot: de ἐκλημματισμὸς (везї ziч: ші πρόληψις).

Προλήνιον (τὸ), marazie de dinaintea лinълъï. [πρὸ, ληνός].

Προληπτικὸς, ἡ, ὸν, fъкъtš, saš fъкъtopš de чева npin апъкape maï 'nainte. [προλαμβάνω]. [de ъnde

Προληπτικῶς, adв: къ апъкape maï 'nainte.

Πρόληψις, εως (ἡ), апъкape maï 'nainte (akt: saš nas:); idee, пъpepe, че a апъкat o datъ de a intpa къiва în капš, пpeжъdikatъ; saš idee însъditъ de natъpъ (ка aчeea desnpe Dъmnezeš; (ptp:) a апъкa maï 'nainte de a ъpma въпъitele înnpotiвipï din naptea къiва; (мъs: tpentatъ stpъmъtape de лa гласъл чел maï греš лa чел maï asъцitš (înnpot: de ἔκληψις). [προλαμβάνω].

Προ-λιμβεύομαι, biit: εύσομαι, = Προλιχνεύομαι.

Πρόλιμνα, ης (ἡ), валтъ format din ane pesвърsate din pîspî saš din mape. (vezî шi προχοή). [πρὸ, λίμνη].

Προ-λιμνάζω, вiit: -άσω, pesвърsînds mъ formezš вълцї. [шi

Προλιμνὰς, άδος (ἡ), = Πρόλιμνα.

Προ-λιμοκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakš пе чineва a mspi de foame maî 'nainte; saš (med:) sвпвїв пе чineва maî 'nainte a пъzi o foapte stpaшnikъ dietъ.

Προ-λιχνεύω (-εύομαι), вiit: -εύσω, -ομαι, din лъkomie mъnînkš din вskate maî 'nainte de a se пsne пе masъ, saš ле mъnînkš maî 'nainte кв окiї, ка вnš moptš de foame.

Προλόβιον (τὸ), naptea eшitъ afapъ a кълъlïiвлвї de жos a вpeкiї. [шi

Πρόλοβος (ὁ). stomaxвл чел dîntîî ал пъsъpiлop, (alt:) πρηγορεών (noate tpeвsie a se skpi πρόβολος). πρὸ, λοβός]. [de вnde

Προλοβώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de πρόλοβος (vezî ziч: преч:)

Προ-λογίζω, вiit: -ίσω, ворвескš întîîš (npiнч: în teatps), mъ înfъцiшezš maî întîîš dekît челе-л-алте persoane a ле шeneї, шi декламš прологвл dpameї. 2) (miж:) fakš sokoteaлъ, mъ rîndeskš maî 'nainte. [din

Πρόλογος (ὁ), прекsвîntape, пролог8, eksopdiš (npiнч: de dpamъ), преекsпosiцie; (Apitm:) пропорцia внвї пвтърš maî mape кътpe алтвл maî mikš. [πρὸ, λόγος].

Προ-λούω, вiit: -λούσω, лаš, спълš întîî.

Προ-λοχίζω, вiit: -ίσω, aшezš maî 'nainte пîndъ saš кspsъ вndeва. «Προλοχίζω τὴν ὁδόν». Твч: шi Пл: înпънезš калеа maî 'nainte кв пînde. [de вnde

Προλοχισμὸς (ὁ), пîndipe de maî 'nainte.

Προ-λυμαίνομαι, вiit: -ανοῦμαι, вatъm», пръпъdeskš maî 'nainte.

Προ-λυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mîxneskš, skipвeskš maî 'nainte [de вnde

Προλύπησις, εως (ἡ), mîxnipe, вsпъpape (akt: saš пas:) de maî 'nainte

Προλύτης, ου (ὁ), лецistš, кapе maî 'nainte de вnš anš akвm a лвaт градвл de λύτης (vezî ziч: , ad: кape de чinчî anî stвdiazъ лециле. [πρὸ, λύτης].

Προμάθεια (ἁ), Dop: în локš de προμήθεια

Πρόμακρος (ὁ, ἡ), = Προμήκης. [πρὸ, μακρὸς].

Προμαλακτήριον (τὸ), [προμαλάσσω] naptea въї, вnde sta maî 'nainte пвцin, ка съ li se moaie tpвпвл.

Προ-μαλακύνω, вiit: -υνῶ, шi

Προ-μαλάσσω, вiit: άξω, moiš maî 'nainte; (fig:) npeînвлînzeskš.

Πρόμαλος (ἡ), вnš fелš de копъчелš, ръкitъ, saš tamapiшkъ.

Προμάμμη (ἡ), msma вsneї, stpъвsnъ. [πρό, μάμμη].

Προ-μανθάνω, вiit: -μαθήσομαι, (nex: προέμαθον, шi чл: înвъцš maî 'nainte. «Οἰκεία ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν τι, οὔτ' ἐπιμαθών». Твч: (шi кв înf:) «Ἐγὼ δ' ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά». Sof:

Προμαντεία (ἡ), npeгiчipe de вiitopš, проорочipe 2) dpeптвл de a întpeва întîiš чineва opakoлвл, npeferinцa întp' aceasta [шi

Προμάντευμα (τὸ), проорочie datъ (xpismosš) [din

Προ-μαντεύω, (шi miж: кape este шi maî întps:) -εύομαι, вiit: εύσω, -ομαι, npeгiчeskš вiitopвл, пpoopoчeskš 2) întpeвš întîiš кв npeferinцъ dekît алцiї opakoлвл. din

Προμαντεὺς, έως (ὁ), noet: în локš de πρόμαντις.

Προμαντηίη (ἡ), Ion: în локš de προμαντεία.

Προμάντιον (τὸ), noet: în локš de προμάντευμα [din

Πρόμαντις, έως (ὁ, ἡ), npeгiчitopš de вiitopš, пpoopoчitopš (дътъtopš de xpismoase); (maî кв sea: fem:) Пiтia de ла Delfî. «Δίκη πρόμαντις». Sof: npevestitoape de sine. [πρὸ, μάντις].

Προ μαρτύρομαι, вiit: -μαρτυροῦμαι, dovedeskš maî 'nainte npin mapтspî.

Προμάτωρ, ορος (ἁ), Dop: în локš de προμήτωρ.

Προ-μαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatš maî 'nainte dekът алцiї, saš snpe апърареа кsїва, = Προμάχομαι.

Προμαχεὼν, ῶνος (ὁ). = Προμαχών.

Προ-μαχίζω, вiit: -ίσω, noet: în локš de προμαχέω (кв dat:) mъ вatš înaintea кsїва ка вnš апъpъtopš, = кв.

Προ-μάχομαι, вiit: -μαχέσομαι, saš μαχοῦμαι, (кв цen:) ms вatš înainte de алцiї, saš snpe апъpъpea кsїва.

Πρόμαχος (ὁ, ἡ), pesвoitopš înaintea altopa, saš în челе dintîї pîndspî. 2) апъpъtopš ал кsїва în въtълie [шi

Προμαχὼν, ῶνος (ὁ), tъpie înълцatъ, în dosвл кърia se апъpъ pesвoitopiî, (Тврч):

metepizъ «Προμαχῶν τείχους». Ep: [πρὸ, μάχη].

Προ-μελαίνομαι, **biit**: -μελανθήσομαι, **sîntъ ne dinainte negpъ.**

Προ-μεθ-ίημι, biit: -μεθήσω, (nex: προμεθῆκα, ші чл:) лasъ, **sлобоzъ** чева înainte, **saъ maĭ 'nainte.**

Προ-μεθύω (-μεθύσκομαι), biit: μεθυσθήσομαι, **шъ înбъtъ, saъ sîntъ** веаtъ de maĭ 'nainte.

Προ-μελετάω -ῶ, biit: -ήσω, meditъ, saъ mъ denpinzъ maĭ 'nainte. «Ὅπως προμελετήσωμεν, ἃ δεῖ λέγειν». Apstf: [de ъnde

Προμελέτησις, εως (ἡ), npemeditape, **npedenpindepe.** «Ὕπνος θανάτου προμελέτησις». Лкs:

Προμένειος (ὁ, ἡ), noet: [πρὸ, μένος] asnpъ ла гъstъ, stifosъ, saъ акpъ. «Σίδη —». Nik: podie акpъ. (bezĭ ші πράμνειος).

Προ-μεριμνάω -ῶ, biit: -ήσω, înгpiжeskъ, **sîntъ** înгpiжatъ de maĭ 'nainte, saъ (къ цen:) nentpъ...

Προ-μετα-βάλλω, biit: -βαλῶ, skimbъ, prefaкъ maĭ 'nainte.

Προ-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъsъpъ maĭ 'nainte. [de ъnde

Προμετρητής, οῦ (ὁ), pîndъitъ a mъsъpa (a kîntъpi) maĭ 'nainte челе de bîndъt în tîpгъ (sъбaлtepnъ ал лъĭ μετρονόμος, bezĭ ziч:). [ші

Προμετρητὸς, ἡ, ὸν, mъsъpatъ maĭ 'nainte.

Προμετωπίδιος (ὁ, ἡ, чел de dinaintea **fpъnцiĭ**; (de ъnde ‖ next:) Προμετωπίδιον (τὸ), naptea чea maĭ de sъs, saъ maĭ eшitъ a fpъnцiĭ. 2) aкoпepъmîntъ, saъ гътeaлъ de fpъnte (npiч: ла каĭ), (Fpanц:) **frontal.** [ші

Προμετωπίς, ίδος (ἡ), == Προμετωπίδιον. [πρὸ, μέτωπον].

Προμήθεια (ἡ), npeîпгpiжipe (къпъipe **de maĭ 'nainte**) nentpъ biitopъ. [ші

Προ-μηθέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, npeîпгpiжeskъ (mъ къпъieskъ de maĭ 'nainte) **nentpъ** biitopъ; (къ цen:) înгpiжeskъ nentpъ чineba; (къ ак:) pesneктezъ ne (mъ sfieskъ de) чineba. «Τὸν ἀδελφὸν—». Ep: [προμηθής].

Προ-μηθεύομαι, biit:-εύσομαι, == Προμηθέομαι. [din

Προμηθεὺς, έως (ὁ), noet: (pap:) în локъ de [προμηθής].

Προμηθευτικὸς, ἡ, όν, din natъpъ îndeminatiкъ a npeîпгpiжi despe biitopъ. [προμηθεύομαι]. [de ъnde

Προμηθευτικῶς, adb: къ npeîпгpiжipe saъ npeкъпъipe nentpъ biitopъ.

Προμηθής, έος (ὁ, ἡ), [πρὸ, μῆδος] npeîпгpiжitopъ de biitopъ; гînditopъ, înцeлentъ. «Οὔτι τοῦ θανεῖν προμηθής». Sof: nenъsъtopъ. [de ъnde

Προμηθία At:, ші Προμηθίη Ion: (ἡ), în локъ de προμήθεια. [ші

Προμηθικὸς,ἡ,ὸν,==Προμηθευτικός.[de ъnde

Προμηθικῶς, ші Προμηθῶς, adb: къ npeîпгpiжipe; înцeлenцeшte.

Προμήκης, εος (ὁ, ἡ), întinsъ în лъnцime, лъnгъpeцъ. « — τὴν κεφαλήν». Пл: лъnгъpeцъ ла капъ. [πρὸ, μῆκος].

Προ-μηλόω ῶ, biit: -ώσω, каъtъ, чepчetezъ (dibъieskъ) maĭ 'nainte xipъpцiчeшte къ miлъл. [din

Προμηνύτρια (ἡ), npebestitoape de чeba.

Προ-μηνύω, biit: -ύσω, daъ de шtipe maĭ 'nainte, npebesteskъ.

Προμήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), întîia mъmъ, înчenъtoapea neamълъĭ, stpъmoaшъ, saъ stpъбъnъ. πρὸ, μήτηρ].

Προ-μηχανάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, пъskoчeskъ maĭ 'nainte кinъ ші miжлoкъ, кът sъ îndpentezъ, sъ dpeгъ чeba.

Προ-μιαίνω, biit: -μιανῶ, пîпгъpeskъ, sпъpкъ чeba maĭ 'nainte.

Προ-μίγνυμι, biit: -μίξω, amesteкъ maĭ 'nainte.

Προ-μιμνήσκω, biit: -μνήσω, adъкъ a minte maĭ 'nainte.

Προ-μισθόω -ῶ, biit: ώσω, daъ (ші шiж: iaъ) чeba къ плаtъ, къ кipie, înкipiezъ maĭ 'nainte.

Προμνάμων, ονος (ὁ), Dop: în локъ de προμνήμων. == Πρόβουλος (o чiвiлъ dpeгъtopie în Акapnania). [din

Προ-μνάομαι -ῶμαι, biit: -μνήσομαι, tpaкtezъ o npiчinъ (npiч: nentpъ късniчie) în faboapea къiba, mъ faкъ neцitopъ, saъ ъmълъ în neцitъ; npeîпгpiжeskъ, mъ sileskъ a npoкъpa чeba къiba. «Προμνᾶταί τί μοι γνώμα». Sof: îmĭ npeziчe чeba inima. [de ъnde

Πρόμνησις, εως (ἡ), faboрaвiлъ miжлoчipe; (naptik:) neцipe.

Προ-μνηστεύομαι, biit: -εύσομαι, ==Προμνάομαι.

Προμνηστικὸς, ἡ, ὸν, къbenitъ, saъ îndeminatiкъ ла neцipe. «Προμνηστική». mesepia челъĭ че ъmблъ în neцitъ. [προμνάομαι].

Προμνηστῖνοι, αι, α, noet: [πρὸ, μένω] înшipaцĭ ъnъл dъne altъл kîte ъnъл întp' o distanцъ destъл de întinsъ

Προμνήστρια (ἡ), fem: al лѕї προμνήστωρ, пеџitoape.

Προμνηστρίς, ίδος (ἡ), == Προμνήστρια.

Προμνήστωρ, ορος (ὁ), [προμνάομαι] mijлочіtорѕ în кѣзъtорії, каре ѕмблъ în пеџitѕ.

Πρόμνος (ὁ), поеt: în локѕ de πρόμος.

Πρόμοιρος (ὁ, ἡ), întîmплаtѕ, saѕ пъџitѕ чева maї 'nainte de времеа чеа прерsitъ, =Πρόωρος. «Θάνατος («Νεκρὸς —». Eлі: [πρὸ, μοῖρα].

Προ-μοιχεύω, biit: -εύσω, корѕпѕ maї 'nainte mѕїере mъріtatъ; (кѕ dat: îndip:) =Προαγωγεύω.

Προμολεῖν, пех: 2: de înf: ал лѕї προβλώσκω. [de ѕnde

Προμολὴ (ἡ), поеt: skosѕ dînaintea ѕшеї kaseї, (Франџ:) vestibule; mѕке de mѕnte ешіtъ maї afaръ, (алt:) προβολή; върsаре de pîѕ, (алt:) προχοή.

Πρόμος (ὁ), поеt: [πρὸ] къпеtenie; паtронѕ; апъръtорѕ; (în џеп:) întîїашѕ, (Лаt:) primus. (кѕ џеп:) «Ἑῶν ἑτάρων πρόμος ἵστατο». Аплп: (saѕ кѕ dat:) «Μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ». Iл: X.

Προ-μοσχεύω, biit: -εύσω, ѕъdeskѕ întîї рамѕръ de momѕ în пъmîntѕ, ка съ prinzъ ръdъчinъ, шi пе ѕрmъ съ о резъdeskѕ.

Προ-μοχθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ џеп:) mѕпчеskѕ maї 'nainte, saѕ пепtрѕ чіпева.

Πρόμοχθοι (οἱ), (Архіtекt:) stîлпї, saѕ пietre skoase maї afaръ пепtрѕ sпріжіпіре de zidѕ, (алt:) ἄτλαντες. [πρὸ, μόχθος].

Προ-μυέω -ῶ, biit: -ήσω, прeіnіџіеzѕ în mistepiї. [de ѕnde

Προμύησις, εως (ἡ), прeіnіџіаре în mistepiї.

Προμηθίκτρια (ἁ), Dop: în локѕ de προμυθίστρια [πρὸ, μυθίζω], == Προμνήστρια.

Προμύθιον (τὸ), eksordiѕл (предеслѕшіреа пърџії морале а) ѕпеї фабѕле (îпрот: de ἐπιμύθιον). [πρὸ, μῦθος].

Προμυκτὴρ (ὁ), vîrfѕл пасѕлѕї (чокѕлѕї, pîtѕлѕї, tromпеї елеf:, шi чл:). [πρὸ, μυκτήρ].

Προμυλαία (ἡ), (θεά, zeіџъ) патроапъ а морілор. [πρὸ, μύλη].

Προ-μυλλαίνω, biit: ανῶ, îmї întinzѕ înainte bѕзеле (sпре batжокоръ).

Προ-μύσσω (ττω), biit: -μύξω, =Προβύω, іаѕ mѕкѕл (лампеї шi чл:); (fіг:) îпшелѕ пе чіпева, шi 'ї іаѕ baпії.

Προναΐος, α, ον, == Πρόναος. «Προναΐα». Ер: Міперва de ла Делфі, statѕа saѕ temплѕл кърia ерa dînaintea temплѕлѕї лѕї Апололѕ. (везї шi πρόνοια). [шi

Πρόναος (ὁ, ἡ), каре еstъ dînaintea temплѕлѕї. «Βωμὸς —». Esхл: || (sѕbst: Πρόναον τὸ), партеа de dînaintea (sлопѕл, temплѕлѕї. [πρὸ, ναός].

Προ-ναυμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ batѕ пе маре întîiѕ, saѕ maї 'nainte; (кѕ џеп:) mъ batѕ пе маре dînaintea, saѕ sпре апърареа кѕїва.

Προ-νέμω, biit: -νεμῶ, îппарџѕ maї 'nainte; daѕ de datорie «Χάριν — ». Піпd: 2) (mіж:) înaintezѕ пъskînd; (în џеп:) mергѕ înainte (проп: шi fіг:).

Προ-νέομαι, biit: -νείσομαι, поеt: biѕ, esѕ, mергѕ înainte.

Προ-νεύω, biit: -νεύσω, mъ плекѕ, mъповîрпеskѕ înainte.

Προ-νέω, biit: -νεύσομαι, == Προνήχομαι.

Προ-νέω, biit: -νήσω, гръmъdeskѕ maї 'nainte.

Πρόνεως, ω (ὁ), Аt: în локѕ de πρόναος.

Προ-νηέω, biit: -νήσω, Ion: în локѕ de προνέω, гръmъdeskѕ maї 'nainte.

Προνήϊος, η, ον, Ion: în локѕ de προναΐος.

Προ-νηστεύω, biit: -εύσω, întîї posteskѕ.

Προ-νήχομαι, biit: νήξομαι, îпноtѕ maї 'nainte, saѕ înainte de алџії.

Προ-νικάω -ῶ, biit: ήσω, bірѕїеskѕ maї 'nainte.

Προ-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, прічепѕ maї 'nainte, превъzѕ; пъskоченskѕ maї 'nainte. "Οὔ τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.„ Od: E: 2) (maї de mѕлte орї кѕ џеп:) преîпгріжеskѕ desпре чіпева; (în џеп:) mъ портѕ, лѕкрезѕ кѕ преîпгріжіре, іаѕ а minte ла чева. "Οἱ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων„. Ksn: "Προνοεῖν ἀλλήλων.„ Ksn: (шi mіж:) "Καὶ τῆς χώρας προνοεῖσθαι δεῖ.„ Ksn: (шi кѕ ак:) "Το παραγγελλόμενον προνοεῖτε„. Ksn: "Προνοούμενοι καλά„. Skр: [de ѕnde

Προνοητὴς, οῦ (ὁ), преîпгріжіtорѕ de чіпева. [de ѕnde

Προνοητικὸς, ή, όν, dispѕsѕ кѕ бѕпъ воіпџъ, saѕ îndemînatікѕ а преîпгріжі; превъzъtорѕ, прекъпъtѕіtорѕ. «Τὸ προνοητικὸν». калitateа saѕ капачitateа de преîпгріжіре. [de ѕnde

Προνοητικῶς, adв: кѕ кіпѕ de преîпгріжіре, кѕ прекъпѕіре.

Πρόνοια (ἡ), [πρόνους] преîпџелеџере, прекѕпошtіпџъ de biitорѕ. «Πρόνοια δὲ ἔστιν οὐδενὸς σαφής». Sof: «Παλαίφατος πρόνοια». Sof: а ораколѕлѕї. 2) кіпzѕіре (îпгріжіре) de maї'nainte; прoвеdіпџъ. «Τοῦ

θείου ἡ προνοίῃ», Ep: =Ἡ θεία πρόνοια». «Προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου». Esxa: (ши кв цеп:). «Προνοίᾳ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας». Epd: «Πρόνοιαν ἔχειν (ποιεῖσθαι) τινός». Iskp: ши Dm:=Προνοεῖν «Ἐκ προνοίης». Ep: пpеrîndit, кв премeditape. Οὐκ ἔχω εἶπαι, οὔτε εἰ ἐκ προνοίης αὐτὰ ἐποίησε, οὔτε εἰ κατὰ τύχην». Ep: «Ἂν τις ἀποκτείνῃ, φησὶν, ἐκ προνοίας, ὡς εἴγε ἄκων, οὐ ταὐτὸν». Dm: || «Ἀθηνᾶ Πρόνοια. Павs: ши Esxa: чеа de ла Delfi (везі Dm: контра Apistoц: ши zіч: προνάϊος).

Προνομαία (ἡ), [προνομή] pîtsa (tpomпa) elefantsлsі.

Προνομεία (ἡ), хрънipe de провізії пентрв оштіpe din локsрі връжмъшешті.[ши

Προνόμευμα (τὸ), обіектš de жафš, прадъ. [ши

Προνομευτής, οῦ (ὁ), ostaшš хрънітopš de провізії din връжмъшескš пъмîntš, (Франц:) fourrageur. [din

Προ-νομεύω, biit; -εύσω, esš ка ostaшš ла хрънipe de провізії din пъмîntв връжмъшескš, (Франц:) fourrager, butiner; (în цеп:) прадš, жъфsіескš. [din

Προνομή (ἡ), [προνέμω] пъвълipe de ostaшi în връжмъшескš локš пентрв хрънipe de провізії; (în цеп:) пръдаpe, жъфsіpe. «Διεχείμαζεν ἐνταῦθα αὐτόθεν σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ λαμβάνων». Ksn: 2) în локš de προνομαία,=Προβοσκίς.

Προνομία (ἡ), =Προνόμιον (2).

Προνόμιος, α saš ος, ον, (msѕ:) kîntatš maі 'nainte de apie, saš kîntikš. «Προνόμιον (înпреѕнъ ши fъръ) μέλος». Imep: ши Sin:=Πρόασμα (prélude). 2) (maі поš ssbst: fem: ши neѕt:) прівілецiš, saš дpептš datš de леці кsіва în чеа кв пpеfеpinцъ, saš екцепчіе din алцiі. [πρὸ, νόμος].

Προ-νομοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, леціѕіескš maі 'nainte.

Πρόνομος (ὁ, ἡ), [πρὸ, νομὴ, saš νόμος] поеt: каpе мерце, ши паште înainte. «Βοτὰ πρόνομα». Esxa: оі, ши алте пъшsнъtoape bite. 2) (îm:) гл.: прівілецiѕpi (saš векі леціѕipі, ши datine) але ѕnsі локš.

Πρόνοος -ους (ὁ, ἡ), преînцелегътopš, превъzътopš; înцелentš. [πρὸ, νόος νοῦς].

Προ-νοσέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ волнъвeskš, saš болеskš de maі 'nainte.

Προ-νοτίζω, biit: -ίσω, ѕмеzeskš maі 'nainte.

Προνουμηνία (ἡ), zіоа чеа maі 'nainte de întîia a лsпеі, saš чеа din ѕрmъ a лsпеі tpекste.

Πρόνους (компар: προνούστερος, ѕsпрл: -ούστατος) în контрак: din πρόνοος.

Προνύξ, adн: toatъ поаптеа; saš преа înnoптat.

Προνωπής [πρὸ saš πρὼν, ὤψ], έος (ὁ, ἡ), плекатš înainte; (fir:) stînd sъ казъ; вълоsš; saš аплекатš ла чева; преа înдpъzпецš; (în цеп:) преа воітopš, гата ла op че. «Στείχει προνωπής». Esp: «Ἤδη προνωπὴς ἐστὶ, καὶ ψυχορραγεῖ». Esp: «Ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ». Esp:

Προνώπιος (ὁ, ἡ), [προνωπής, saš πρὸ, ἐνώπιος] înfъцішатš întîі în окії кsіва; saš афлатš афаpъ în дpѕmš. «Πῶς προνώπιος φανῇ πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς ἔξω βεβώς»; Esp: «Προνώπιοι ἥρωες». D. Ал: statse de epoі ашезате dînaintea каseлop, saš în pesпîntії ка паtpoпі de каse, saš de opaшe. || (sssst:) «Προνώπια» вътъtspеле de dînaintea каseлop (везі ши ἐνώπιος); (прin întind:) ѕліцеле opaшѕлsі. «Ἐς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει». Esp: ва еші din казъ.

Πρόνωπος (ὁ, ἡ), =Προνωπής, saš Προνώπιος. [de ѕnde

Προνώπως, adв: кв мѕлтъ іѕцеалъ, pîпъ, saš кsteзаpe.

Πρόξ, προκὸς (ἡ, ши ὁ), къпріоpашš, saš чеpвѕлецš. (de ѕnde ши insѕла Προκόννησος se пѕміа dѕпе Stp: ши Ἐλαφόνησος, везі δόρξ).

Πρόξεινος (ὁ), Ion: în локš de πρόξενος.

Προξενέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš epitpoпš (komisionapš, везі zіч: πρόξενος) ал кsіва, înгpіжеskš (кaѕtš) de tpебіле кsіва; (în цеп:) protектеzš, окpotеskš пе чinева. (кв цеп:) Προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν». Dm: «Φίλος εἰμ' ὑμῖν, προξενῶ δ' ὑμῶν ἀεί. Apstf: 2) (кв ак: dip: ши dat: indip:) tpактеzš чеа пе seama кsіва; saš рекомандš ка міжлочitopš пе чinева (în къsпічіpe) кsіва; (de ѕnde fir:) прічinsіеskš; прокѕpš (ка samsapš) чева; (ѕпе-opі) повъцѕіеskš, sfъtsіеskš. «Ὡς νυν πᾶν τελοῦντι προξένει». Sof: «Ἐμεμφόμην αὐτὸν λέγων, οἷον ἄνθρωπον προὐξένησέ μοι». Dm: «Κόρην προξενεῖν τινι„. Лопц: (ши în ръš). «Ἴστε με οὐδένα κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν». Ksn: [πρόξενος]. [de ѕnde

Προξένησις, εως (ἡ), міжлочіpe în чеа de samsapš, saš samsaplîkš; лѕкpape de epitpoпš (векілš); прокѕpape, saš înлesпipe de чеа. [ши

Προξενητής, οῦ (ὁ), mijлочitорѣ (samsарѣ). [de ѫnde

Προξενητικὸς, ἡ, ὸν, atingѫtорѣ de mijлочitорѣ (samsарѣ), ші чл: «Προξενητικὸν (τὸ), плата, saѣ dрепtѫл mijлочitорѫлѣ (samsарѫлѣ). [ші

Προξενήτρια (ἡ), fem: ал лѫѣ προξενητής, mijлочitoаре (принч:) în кѫsnічiрѣ, пеціtoаре.

Προξενία (ἡ) tреава аџentѫлѣ, (Тѫрч:) капѫкехагіалікѣ; (partік) osпitалitate întрe doѫ ораше, saѣ орашѣ ші partікѫларѣ. [din

Πρόξενος (ὁ, ἡ), приimitорѣ în kasa sa кѫ osпitалitate de stреinѣ ка приetenѣ; (de ѫnde în џen:) inлesnitорѣ, кѫпѫitорѣ de чева кѫiва; (fir: despре лѫкр:) прічinѫitорѣ. (кѫ џen:) «Πρόξενος σωτηρίας». Лкs: «Σιτία νόσων πρόξενα». Грг: ‖ (sѫбst:) pîndѫitѣ din partea орашѫлѣ sѫѣ а приimі кѫ osпitалitate пе пѫблічiѣ stреinѣ (solѣ tрimішѣ) аѣ алtѫѣ приetenesкѣ statѣ. 2) însѫрчinatѣ кѫ кѫѫtаrea tрeбiлор, кîte алtѣ statѣ, saѣ partікѫларѣ аре în орашѫл sѫѣ, konsѫлѣ, saѣ аџentѣ, (Тѫрч:) капѫкехагіа; (în џen:) mijлочitорѣ, komisionарѣ, saѣ векiлѣ. 3) (ѫne-орѣ) пѫблікѣ stреinѣ приimitѣ de оаспѫtѣ în орашѣ приietenesкѣ, saѣ аліаtѣ кѫ ал лѫѣ. [πρὸ, ξένος].

Προ-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ѫsѫкѣ maѣ 'nainte.

Προ-ξηροτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, прediспѫiѣ tрѫпѫл sпре tѫmѫdѫiре прin ѫsкаte fрекѫрѣ.

Προ-ξυράω -ῶ, biit: -ήσω, раzѣ (барбѫ, ші чл:) maѣ 'nainte.

Προ-ογκάομαι -ῶμαι, biit: ήσομαι, sбiерѣ maѣ 'nainte, saѣ dînaintea кѫiва. [din

Προόδευσις, εως (ἡ), кѫлѫtоріре înainte.

Προ-οδεύω, biit: -εύσω, кѫлѫtореsкѣ, merгѣ înainte; înaintezѣ.

Προοδηγὸς (ὁ, ἡ), каре slѫжеште de кѫлѫѫzѣ. ‖ (sѫbst:) ='Οδηγός.

Προόδιος (ὁ, ἡ), statѣ înainte în кале; кѫлѫtоritѣ maѣ 'nainte; (fir:) maѣ векiѣ, de maѣ 'nainte веnitѣ. [πρό, ὁδός].

Προ-οδοιπορέω -ῶ, biit: -ήσω, кѫлѫtоресkѣ maѣ 'nainte (декît алціѣ); saѣ merгѣ ка кѫлѫѫzѣ înainte. [din

Προοδοιπόρος (ὁ, ἡ), каре кѫлѫtореште înainte de чеѣ-л-алцѣ konкѫлѫtорѣ. ‖ (sѫstб:) ='Οδοῦρος. [πρὸ, ὁδοιπόρος].

Προ-οδοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, прегѫtesкѣ de maѣ 'nainte калеa; (fir:) înлesnesкѣ mijлоачеле; daѣ прічinѫ; (кѫ џen:) прегѫtesкѣ, predispѫiѣ. «Προοδοποιεῖν τῷ φόβῳ (πρὸς τὰς ὕστερον διατριβας)». Apst: (ѫne-орѣ кѫ ак: saѣ џen: dір: ші dat: indір:). «Προοδοποιεῖν τινὶ τι saѣ τινος». Лкs: а întродѫче пе чinева în чева, а da ексemплѫ. ‖ (nestр: saѣ pas:) amѣ dispoziціе, sîntѣ апlекatѣ ла чева. «Προοδοποιῶν πρὸς τὴν φθοράν». Apst: sѫпѫsѣ.

Πρόοδος (ὁ, ἡ), кѫлѫtорѣ înainte. ‖ (sѫбst:)=Πρόδρομος. [ші

Πρόοδος (ἡ), [πρὸ, ὁδός] merџере înainte; (fir:) înaintare, прогresѣ. 2) (ѫne-орѣ)=Προέλευσις. «Ἐπὶ τῶν πυλώνων εἱστήκεσαν, τὴν πρόοδον αὐτοῦ περιμένοντες». Лѫч: (Takt:)eкsкѫрsie, експediціе, ошtinцѫ.

Προόδους, ші Προόδων, οντος, (ὁ, ἡ), [πρὸ, ὀδοὺς, ші ὀδών] колцatѣ, чел кѫ dinціѣ ешiціѣ 'nainte, saѣ afарѫ.

Προοιδα, biit: προ-είσομαι, (прел: προηδειν, ші чл:) штiѣ de maѣ 'nainte чева. «Ἵνα προειδὼς ἐγχειρῇ τῷ ἔργῳ». Ksn: (se konf: кѫ προοράω).

Προ-οικειόω -ῶ, biit: -ώσω, famiлiezѣ, înприetenesкѣ, (ші mij:) atрагѣ în partea mea пе чinева de maѣ 'nainte.

Προ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, локѫiesкѣ maѣ 'nainte.

Προοικία (ἡ), parte de касѫ sкоасѫ maѣ afарѫ (stрашinѫ ші чл:). [πρό, οἰκία].

Προ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, клѫdesкѣ касѫ ші чл: maѣ 'nainte, saѣ (кѫ џen:) dînaintea алtia.

Προ-οικονομέω -ῶ, biit: -ήσω, преîntокmesкѣ, прегѫtesкѣ. [ші

Προοικονομία (ἡ), преîntокmiре, predispѫnере, прегѫtiре. [ші

Προοικονομικός, ἡ, ὀν, folositорѣ ла преîntокmiре, saѣ прегѫtiре. [πρό, οἰκονόμος]. [de ѫnde.

Προοικονομικῶς, adв: în felѣ, saѣ кѫ кiпѣ de преîntокmiре.

Προοιμιάζομαι, biit: -άσομαι, (прінч: mѫs:) прелѫdezѣ (daѣ înчепѫtѣ de) kîntаре; (de ѫnde обiч:) експѫiѣ чева ла înчепѫtѫл кѫвîntѫлѣ ка eksordiѣ; (în џen:) факѣ înчепере de... [ші

Προοιμιακὸς, ἡ, ὀν, atingѫtорѣ de, saѣ folositорѣ ка eksordiѣ. [din

Προοίμιον (τὸ), [πρό, οἶμος] (прінч:) kîntаре прегѫtitoаре; (прin întind:) imnѣ înчепѫtорѣ; (обiч: fir:) înчепѫtѣ de кѫвîntѣ saѣ de повестiре, eksordiѣ saѣ пролоrѣ; (în џen:) înчепѫtѣ. [de ѫnde

Προοιμιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѣ de eksordiѣ.

✱

Πρόοιντο, а 3: îm: пеps: de пех: 2: miж: ал пoft: лвї προΐημι.

Προοιστὸς, ἡ, ὸν, [προφέρω] adъsъ, екsпъsъ înainte; пpeferitъ.

Προ-οιχνέω -ῶ, Ion: în локъ de...

Προ-οίχομαι, biit: οἰχήσομαι, mергъ înainte; плекъ, mъ дъкъ mai 'nainte.

Προ-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, (пех: προωλίσθησα, ші 2: προώλισθον) алъпекъ (mъ потікпескъ), ші казъ mai 'nainte.

Προ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (пех: προώλεσα, ші miж: 2: προωλόμην,, ші tp: de къ: în локъ de пpez: προόλωλα, ші чл:) пієрзъ, пръпъdeskъ, (ші miж:) пієръ, mъ пръпъdeskъ mai 'nainte.

Προ-ομαλίζω, biit: -ίσω, ші Προ-ομαλύνω, biit: -υνῶ, netezeskъ чева, (ші fir:) лініштеskъ, потолеskъ mai 'nainte.

Προ-όμνυμι, biit: -ομόσω, ші -ομοῦμαι, (пех: προώμοσα, ші чл:) жъръ mai 'nainte, saъ întîiъ, saъ dînaintea къіва (прічч: лъї Dъmnezeъ, пе каре кіемъ ка патponъ ал жърътintелор меле).

Προ-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ înвоіеskъ (fъгъдъіеskъ) mai 'nainte. "Προωμολογημένα„ Лкs: învоіелі de mai 'nainte.

Προομοσία, (ἡ),=Προωμοσία.

Προ-ονειδίζω, biit: -ίσω, попоsezъ (печinsteskъ) întîiъ, saъ mai 'nainte.

Προ-ονομάζω, biit: -άσω, пъmeskъ mai 'nainte.

Προ-οξύνω biit: -υνῶ, întъpitъ întîiъ, saъ mai 'nainte; îndemnъ ла чева.

Προ-οπτάνω, пparticip: în локъ de προοράω.

Προ-οπτάω -ῶ, biit: -ήσω, fpiгъ mai 'nainte.

Προοπτέος, α, ον, пosit: ал лъї προοράω.

Προόπτης, ου (ὁ), превъзъtopъ, преîngpiжitopъ. [ші

Πρόοπτος (ὁ, ἡ), възътъ mai 'nainte, saъ dînaintea окілор, statъ de фацъ, înbedepatъ (mai întpъ: în контрак: πρoῦπτος). [προόπτομαι=προοράω].

Προορατικὸς, ή, ὸν, чел къ пътере, saъ îndemînътate de а превеdea. [ші

Προορατός, ἡ, ὸν, превъзътъ, saъ пътinчosъ de а se превеdea. [din

Προ-οράω -ῶ, biit: προ-όψομαι, (пех: προεῖδον, ші miж: προειδόμην, ші чл:) възъ înainte saъ mai 'nainte, превъзъ; (fir:) прекъпоskъ; (къ цеп:) преîngpiжeskъ; (miж:) багъ de seamъ, възъіеskъ.

Προ-ορθρίζω, biit: -ίσω, mъ deштептъ (mînекъ) mai 'nainte de ревърsатъла zіорілор.

Προ-ορίζω, biit: -ίσω, хотърѫskъ de mai 'nainte; (miж: леq:) mъ факъ stъпînъ пе о пропрietate (vezî ὅρος), дъпе че mai întîi о воіъ прецъі. "Δισχιλίων προορίσω„. Dm: 2) (тпq:) прехотърѫskъ, predestinezъ пentpъ чева. [de ъnde.

Προορισμός, (ὁ), sъвst: верв: пречеd: (în toate însemn:).

Προ-ορμάω, -ῶ, biit: -ήσω, порпеskъ mai 'nainte; (nestpъm:) пъвълеskъ înainte, saъ (къ цеп:) dinколо de чева. ‖ (miж:) sîntъ rata а mъ порпі.

Προ-ορμίζω, biit: ίσω, багъ коравіа în nopтъ dînaintea къіва, saъ de mai 'nainte.

Προ-οροώω, biit: -ορούσω, mъ порпеskъ mai 'nainte. "Τοῦ λογισμοῦ—„. Tmst: mai 'nainte de а mъ rîndі.

Προ-ορύσσω (ττω), biit: -ύξω, skoвeskъ, sапъ mai 'nainte.

Προ-ορχέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, дъкъ danцъл înainte, saъ дъпцезъ mai 'nainte. [de ъnde.

Προορχηστήρ, poet:, ші Προορχηστής, οῦ (ὁ), tpъгътopъ de danцъ înainte; (дъпе Tesал:) înainte лъптътopъ,=Πρόμαχος.

Πρόου, miж: пех: 2: de поръпч: ал лъї προΐημι.

Πρόουρον (τὸ), вinъ skъpsъ din лînъ mai 'nainte de кълкареа stpъгъpілор, (алт:) πρόχυμα.

Προούσιος (ὁ, ἡ), [πρό, οὐσία] eksistatъ mai 'nainte de fiinца челор înfiinцаte.

Προ-οφείλω, biit: οφειλήσω, sîntъ datopъ de mai 'nainte. «Προὐφείλω τι χρηστόν τῇ πόλει παραινέσαι». Apstf: (mai des: пas:) «Φόρος προοφειλόμενος». Ep: «Εὐεργεσίας προοφειλομένης». Тъч: „Μὴ μεγάλου τινος ὄντος, ὃ αὐτῷ προωφείλετο„. Dm: dака пъ пътimise mai 'nainte вре ъпъ мape ръъ, пentpъ каре еpa datopъ а'ші pesъъпа.

Προοφθαλμὶς, ίδος (ἡ), întîiъл окіъ (mъгъръ) de о поъъ віцъ. [πρὸ, ὀφθαλμὸς].

Προ-οχεύω, biit: -εύσω, înкалікъ (гопеskъ) mai 'nainte (despre віте).

Προοχή, (ἡ), малъ, деалъ. [προέχω].

Πρόοψις, εως (ἡ), [προόπτομαι] превеdере. "Ἄνευ προόψεως„ Тъч: пе непревъзъте.

Προπαγής, έος (ὁ, ἡ), înfintъ аша, înкът sъ fie ешітъ afapъ; saъ tape, вîptosъ, ші totъ de odatъ ешітъ afapъ. "Ὀφθαλμοὶ προπαγεῖς». Лъч: ai пъштеі. [προπήγνυμι].

Προπάθεια (ἡ), пpesimцipe de патimъ (de воалъ). [ші. [πρό, πάθος].

Προπάθημα (τὸ), пътimipe de mai 'nainte.

Προπαιδεία (ἡ), învецъtoape, прегъtitoape înвъцаpe. [ші

Προπαίδευμα (τὸ), înвъцъtspъ eлementapъ (învецъtoape) [din

Προ-παιδεύω, biit: -εύσω, прегъteskš кs oape-кape кsnoштinцъ nentps o biitoape înвъцъtspъ.

Προ-παίζω, biit: -παίξομαι, жокš maĭ 'nainte; mъ прегъteskš a kînta (кs вpe snš înstpsmîntš).

Πρόπαις, αιδος (ὁ), (în Snapta) кoniлš de чinчĭ anĭ. 2) (dsne Esix:) =Προαγωγὸς, (Тsрч:) nezevenгĭš.

Πρόπαλαι, adв: npea de msлtš înainte. [πρὸ, πάλαι].

Προ-παλαιόω -ῶ, biit: -ώσω, лasš чeвa maĭ întîĭ a se înвeki. [din

Προπάλαιος (ὁ, ἡ), foapte вeкĭš. [πρὸ, παλαιός].

Προ-παλαίω, biit: -αίσω, mъ лsntš întîĭ, saš maĭ 'nainte.

Προπάλεια (ἡ), =Δαψίλεια. [din

Προπαλὴς, έος (ὁ, ἡ), ші adв: -παλῶς, [πρὸ, πάλλω] = Προαλὴς, saš Δαψιλής. «Γλῶττα («'Οφθαλμὸς)—». Плd: Fisiornm: «Τὸ γένειον προπαλέστερος». Плd:

Προπαππικὸς, ἡ, ον, stpъmoшeskš; (npin spm:) foapte вeкĭš. [din

Πρόπαππος (ὁ), stpъmoшš. [πρὸ, πάππος].

Πρόπαρ, adв: noet: [πρὸ, παρά] (лoк:) înainte; (saš timn:) maĭ 'nainte; «Πρόπαρ θανούσας». Esxл: «Πρόπαρ ὅς ἁγεῖται στρατοῦ». Esp: =Προηγεῖται. 2) (кa npen: кs цen:) înainte, saš în лsnгš de чeвa. «Πρόπαρ αἰγιαλοῖο». Апл: (вezĭ ші προπάροιθε).

Προ-παρα-βάλλω, biit: -βαλῶ, apsnкš maĭ'nainte, dînaintea кsĭвa, saš aпpoane.

Προ-παρ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, nopsnчeskš, besteskš, fгъdsĭeskš maĭ 'nainte.

Προ-παρα-δίδωμι, biit: -δώσω, (nex: προπαρέδωκα, ші чл:) npedaš, saš tpъdaš maĭ 'nainte.

Προ-παρ-αινέω, ῶ, biit: -αινέσω, sfъtsĭeskš, noвъцsĭeskš maĭ 'nainte.

Προ-παρα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: προπαρέλαβον, ші чл:) npiimeskš maĭ 'nainte.

Προ-παρα-λήγω, biit: -λήξω, sîntš maĭ 'nainte de nensлtimъ (de silaвa de лîнгъ чea de лa sfîpшitš). «Προπαραλήγουσα». Гpam: silaвa antenensлtimъ.

Προ-παρα-μυθέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, sfъtsĭeskš, saš mîнгĭĭš maĭ 'nainte.

Προ-παρα-σημαίνω (ομαι), biit: -ανῶ, -οῦμαι, însemnezš чeвa aлъtspeн de maĭ 'nainte кa гpeшitš, saš de oвsepвat; saš npeeksnлiкš npin aлъtspate însemnъpĭ.

Προ-παρα-σκευάζω, biit: -άσω, прегъteskš, saš anpoвizionezš maĭ 'nainte. [de snde

Προπαρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, foлositopš, kontpiвsitopš-лa прегътipe. [de snde

Προπαρασκευαστικῶς, adв: în kinš de прегътipe.

Προπαρασκευὴ (ἡ), прегътipe. [πρὸ, παρασκευή].

Προ-παρα-τάσσω [ττω], biit: -τάξω, nsĭš în pîndš oastea maĭ 'nainte, saš dînainteн вpe snsĭ лoкš, saš în fpsntea вpъжmaшsлsĭ.

Προπαρατέλευτος (ὁ, ἡ), чeл maĭ 'nainte de чeл de лîнгъ sfîpшitš. "'Η προπαρατέλευτος (se înц: συλλαβή)». Гpam: = 'Η προπαραλήγουσα. [πρὸ, παρὰ, τελευτή].

Προ-παρα-τίθημι, biit: -παραθήσω, (nex: προπαρέθηκα, ші чл:) nsĭš чeвa maĭ 'nainte anpoane saš dînaintea кsĭвa; kompapezš (жsdiкš nsind aлъtspeн) чeвa maĭ 'nainte; (desnpe mîнкъpĭ) nsĭš maĭ întîĭ ne masъ.

Προ-παρ-εγγυάω -ῶ, biit: -ήσω, peкomandš, daš opdinš maĭ 'nainte; asiгspš maĭ 'nainte npin кezъшie; npefъгъdsĭeskš.

Προ-παρ-έχω, biit: -έξω, (nex: προπαρέσχον, ші miж: προπαρεσχόμην, ші чл:) daš maĭ 'nainte; прегъteskš.

Προπάροιθε (θεν), noet: [πρὸ, πάροιθεν] adв: лoк: înainte. «Προπάροιθε κιών». Iл: O. (saš timn:) maĭ 'nainte. «Τὸν δ' 'Οδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδών». Iл: K. 2) (кa npen: кs цen:) dînainte. «'Ηϊόνος (ὁμίλου) προπάροιθεν. Iл: B. Γ. «Στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν». Iл: Z. «'Υμείων προπάροιθε μαχοίατο». Iл: Δ. «Πεσέειν προπάροιθε πολέων». Iл: Z. (ші eл:) «Δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε (se înц: δόμων) φυλάσσει». Es: «Θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθεν». Od: O.

Προπαροξυντικὸς, ἡ, ὸν, oвiчnsitš a akчenta ziчepiлe лa antenensлtimъ. [din

Προ-παρ-οξύνω, biit: -υνῶ, ші

Προ-παρ-οξυτονέω -ῶ, biit: -ήσω, akчentezš лa antenensлtimъ în skpiepe saš npoнsнцape. || (nas:) sîntš...

Προπαροξύτονος (ὁ, ἡ), [πρὸ, παροξύτονος] (гpam:) akчentatš лa antenensлtimъ.

Προπαροξυτόνησις, εως (ἡ), [προπαροξυτονέω] akчentape de ziчepe лa antenensлtimъ.

Προπαροξυτόνως, adв: кs akчenĭš лa antenensлtimъ. [προπαροξύτονος].

Πρόπας, -πασα, -παν, poet: totš, întperš, fъръ ekчепціе. «Νῆας τε προπάσας». Iл: B. (шi adверб:) «Πρόπαν ἦμαρ». Om: intp' o zi întpearъ, =Πανημέριος. [πρὸ, πᾶς].

Προπαστὰς, ἄδος (ἡ), партеа kasei de dinaintea salei. saš a iatakšлšі (šnde овіч· se пšnea masa de minkape). (πρὸ, παστὰς]. [de šnde

Προπάστιον (τὸ),=Προπαστὰς.

Προ-πάσχω, biit: -πείσομαι, (пех: προέπαθον, шi προὔπαθον, шi чл:) пъtimeskš ръš, saš doбîndeskš біне maî 'nainte.

Προπατορικὸς, ή, όν, stpъmoшeskš. [din

Προπάτωρ, ορος (ὁ), stpъmoшš; (în цen:) чел dintiî tatъ înчепъtopš) ал neamšлšі; (îm:) «Προπάτορες». stpъmoшi. [πρό, πατήρ].

Προ-παύω, biit: -παύσω, прекšрmš (шi miж: înчetezš) maî 'nainte.

Προ-πείθω, biit: -πείσω, îndšплекš maî 'nainte.

Πρόπειρα (ή), întîia, saš чea de maî 'nainte черкаре. [πρὸ, πεῖρα]. [de šnde

Προ-πειράζω, шi Προ-πειράω -ῶ, шi (miж: kape este шi maî întpeб:) άομαι -ῶμαι, biit: άσω, ομαι, (kš цen: saš înf:) черкš maî 'nainte.

Πρόπεμπτα, adb: kš чinчi zile maî 'nainte. [πρὸ, πέμπτος].

Προπεμπτήριος, α, ον, kšbenitš ла пomпъ, saš парадъ. «Λόγος —». Лks: postitš ла înгропъчišne de moptš,=Ἐπικήδειος. "Προπεμπτήρια (se înц: ἱερά) цеpemonii sъвîpшite ла înгропъчišne de moptš. [шi

Προπεμπτικὸς, ή, όν, =Προπεμπτήριος. || «Προπεμπτικὸν (τὸ), dapš, saš поemъ în vinstea ачелšia, kъpšia se face парада. [din

Προ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцš înainte, saš maî 'nainte. «Προδρόμους προπέμψαντες». Ep; 2) (în цen:) nopneskš, tpimiцš пе чinebe šndeba. «Πρὸ μ' ἔπεμψ' Ἀγαμέμνων παῖδά σοι ἀγέμεν». Iл: A. 3) (обiч:) însoцeskš, petpekš пе чineba пentpš vinste saš siršpanцъ плекînd šndeba; saš petpekš moptš (npinч: kš парадъ) ла înmopmîntape. «Ἀπιόντα δ' αὐτὸν προὔπεμπον ἅπαντες». Ksn: «Ποίαν νύμφην πώποτε τοσοῦτοι ἱππεῖς προὔπεμψαν». Ksn: «Ἀρτάβαζος δὲ ἔχων ἓξ μυριάδας στρατοῦ προέπεμπε βασιλέα μέχρι τοῦ πόρου„. Ep: (шi miж:) «Τὸν προσιόντα προὔπέμπετο». Ksn:

Προπένθερος, (ὁ), tatъ ал sokpšлšі kšiba. [πρὸ, πενθερὸς].

Προπεπηγώς, υῖα, ὸς, (kš însem: пас:) tpe: de kš: de naptч: ал лšі προπήγνυμι.

Προπέπομαι, пас: tpe: de kš: ал лšі προπίνω.

Προπεπονθώς, υῖα, ός, tpe: de kš: depaptч: ал лšі προπάσχω.

Προπέπυσμαι, tpe: de kš: ал лšі προπυνθάνομαι.

Προπέπωκα, akt: tpe: de kš: ал лšі προπίνω.

Προ-περι-ελίσσω, biit: -ελίξω, înfъшšpš maî 'nainte înпрежšр.

Προ-περι-καθαίρω, biit; -αρῶ, kšpъцš întîі п' înпрежšр.

Προπερισπασμός (ὁ), sšбst: ал лšі...

Προ-περι-σπάω, -ῶ, biit: -άσω, пšиš tonš de чipkonfleksš ла пenšltimъ. „Προπερισπώμενον". Грam: zічере kš чipkonfleksš ла пenšltimъ. [de šnde

Προπερισπωμένως, adb: kš чipkonfleksš ла пenšltimъ.

Προ-περι-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, kpъпš skoбeskš, (Franц:) гpabezš întiî п'înпрежšр.

Προ-περονάω -ῶ, biit: -ήσω, înkeiš (kš konkъ) dinainte, saš maî 'nainte.

Προπέρυσι (σιν), adb: timп: anšцъpцš, akšm doі anі. [πρὸ, πέρυσι].

Προ-πέσσω (-πέττω, шi -πέπτω), biit: πέψω, kokš, saš mistšieskš maî 'nainte.

Προπεσὼν, οῦσα, όν, пех: 2: de naptч: ал лšі προπίπτω.

Προ-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzš чеba dinaintea kšiba. [de šnde

Προπέτασμα (τὸ), = Παραπέτασμα, чоба întinsš (ka o nepdea) dinainte.

Προπέτεια (ή), oбpъznічie, dîpжie, nepregînditъ nopnipe (npinч: în ворбіре). [шi

Προπετεύομαι, biit: -εύσομαι, шъ noptš (în fantъ, saš ворбъ) oбpъznічeшte [din

Προπετής, έος (ὁ, ή), [πρὸ, πίπτω] kъzštš, saš stînd sъ kazъ kš фаца în жos; nobîpnitš înainte; sъpitš, eшitš afapъ; «Ἀπὸ γε μὴν τοῦ στέρνου ὁ αὐχὴν τοῦ ἵππου μή, ὥσπερ κάπρου, προπετὴς πεφύκοι, ἀλλ' ὥσπερ ἀλεκτρυόνος ὀρθός». Ksn: «Τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο». Al: «Προπετὴς τῷ βάρει». Sšid: «Προπετεῖς ὀφθαλμοί». Гал: «Κεῖται προπετὲς». Sof: «Κλῆρος προπετής». Пind: eшitš întîiš, saš maî 'nainte. «Ἁρμονία προπετής». D: Ал: dšлче. (шi kš ak: kš преп:). «Προπετὴς ἐπὶ τὰ ἔξω» Ал: Afp: «Τύμβου προπετῆ». Eвp: 2) (fir: kš ak: kš преп:) аплекatš kъtpe чеба, foapte nopnitš kš boinца ла чеба; (în цen: fъръ kazъ) пъвалnikš, fšpiosš; (npinч:) oбpa-

znikŭ (ла ворбъ); (med:) аплекатŭ ла demeptape de nînteчe. «Προπετὴς πολιᾶς ἐπὶ χαίτας». Eвp: a înчепвт a 'ĭ se алвi пъpвл. «Eвp: «Προπετὴς εἰς χεῖρα». Fвлd: «Προπετὴς πρὸς τὰς ἡδονὰς». Плt: «Οὐ πάνυ προπετεῖς ἦσαν εἰς τὸ ἰέναι,,. Ksn: Προπετέστατος ἐγένετο τὴν δημοκρατίαν μεταστῆσαι». Ksn: (шi кв dat:) «Προπετὴς γλώσσῃ„. Eпiгp: =Πρόγλωσσος. (шi aвсол:) «Γέλως —». Iskp: «Μειράκια λαμυρὰ καὶ προπετῆ». Пл: «Οἱ θρασεῖς προπετεῖς». Apst: «Τὸ προπετὲς καὶ θρασὺ». Epd: [de вnde

Προπετῶς, adв: кв îвte порnipe înainte; oвpъznîчеште. «Ὡς μὴ προπετῶς εἰς τὸ κάταντες ὁ ἵππος φέρηται». Ksn: Προπετῶς φέρεσθαι ἐς αὐτὴν (τὴν τυραννίδα)». Ksn: «Ἐπήρετο προπετῶς, ὡς ἂν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων». Ksn:

Προπέφανται, a 3: îm: пеps: de пas: tpe: de кв: ал лвĭ προφαίνω.

Προπεφραδμένος, η, ον, поеt: пas: tpe: de кв: ал лвĭ προφράζομαι.

Προ-πήγνυμι, вiit: -πήξω, înfirŭ, saŭ înкегŭ maĭ 'nainte.

Προ-πηδάω -ῶ, вiit: -ήσω, сърŭ maĭ 'nainte, saŭ înainte. [de вnde

Προπήδησις, εως (ἡ), сърipe maĭ'nainte.

Προ-πηλακίζω, вiit: -ίσω,(dвпе ziч:) арвнкŭ în фaцъ nopoĭŭ; (oвiч: fir:) окъръскŭ, печinsteskŭ. (вezĭ шi διασύρω). [de вnde

Προπηλάκισις, εως (ἡ), шi Προπηλακισμὸς (ὁ), окърîpe, печinstipe. [шi

Προπηλακιστικὸς, ἡ, ὸν, denpinsŭ, saŭ kontpiввitopŭ a печinsti. [de вnde

Προπηλακιστικῶς, adв: кв кiпŭ печinstitopŭ, кв despрецвipe.

Προπήχιον (τὸ), oсвл чел maĭ mape din чеде доъ але брацвлвĭ de жos. (вezĭ шi προκνήμιον, шi παραπήχιον). [πρό, πῆχυς].

Προ-πίνω, вiit: -πίομαι, (пеx: προέπιον, шi προὔπιον, шi чл:) веaŭ maĭ 'nainte dekît алтвл, шi 'ĭ daŭ пе вpmъ пахарвл, ка сь веа ачела ръмъшiца, (ка ла noĭ) веaŭ în сънътatea квiва; (прin întînd:) ofepŭ, dъpвieskŭ (fiind кь овiчнвĭaŭ вnе-opĭ a шi dървi пахарвл, вezĭ Пind: Ол: Z. ла înчепвtŭ); (de вnde fir:) tpъdaŭ, жeptfeskŭ. "Φιλοτησίαν προπίνειν τινί„. Лкs: "Προπίνω τοῖς ἀνδράσι τοῖς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων ἀποθανοῦσι». Пл: «Ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς». Dm: (шi fir:). «Τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες Φιλίππῳ». Dm: (шi пas:). «Ἀδίκως εἰς τὴν ἑτέρων χάριν προποθεὶς». Dm: жeptfitŭ. «Προπέποται τῆς παραυτίκα ἡδονῆς τὰ τῆς πόλεως πράγματα». Dm: s'aŭ жeptfit.

Προ-πιπίσκω, вiit: -πίσω, daŭ квiва сь веа (прinч: doktopie) maĭ 'nainte.

Προ-πιπράσκω, вitt: -περάσω, вînzŭ întîiŭ, saŭ maĭ 'nainte.

Προ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, (пеx: προέπεσον, шi προὔπεσον, шi чл:) казŭ, saŭ мъ повîрneskŭ înainte. «Οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον». Od: M. (шi în партч:). «Προπεπτωκὼς». eшitŭ, сърitŭ афаръ (вezĭ шi προνεύω). 2) (fir:) казŭ, мъ asвîрлŭ афаръ, мъ aвatŭ. «Προέπεσον πλημμελῆσαι». M. Ant: 3)= (шi se konf. кв) Προσπίπτω.

Προ-πιστεύω, вiit: -εύσω, крезŭ, saŭ мъ înкрезŭ maĭ 'nainte.

Προ-πιτνέω, шi Προ-πίτνω, поеt; în локŭ de προπίπτω.

Πρόπλασμα (τὸ), плъсмвiтвpа, че maĭ 'nainte fopmeazъ statвapвл de чepкape, saŭ ка modeлŭ de лвкрвл съŭ. [πρὸ, πλάσσω].

Προ-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, плвteskŭ maĭ 'nainte, saŭ înainte. [de вnde

Πρόπλοος -ους (ὁ, ἡ), чел че плвteшte înainte, saŭ maĭ 'nainte de кît алцiĭ.

Προ-πλύνω, вiit: -πλυνῶ, спълŭ maĭ 'nainte.

Προ-πλώω, Ion: în локŭ de προπλέω.

Προπνιγεῖον (τὸ), партеа вьiĭ de dînaintea камереĭ înnекътоape кв кълдвpа sa чеа mape [πρὸ, πνίγω].

Προποδηγέτης, ου (ὁ), шi Προποδηγέτις, ιδος (ἡ), поеt: în локŭ de...

Προποδηγὸς (ὁ, ἡ), мергътopŭ înainte ка кълъвзŭ. [πρὸ, ποῦς, ἡγοῦμαι].

Προ-ποδίζω, вiit: -ίσω, поеt: înaintezŭ кв пiчорвл кîte пвцinŭ. [de вnde

Προποδισμὸς (ὁ), înaintape кîte пвцinŭ кв пасвл.

Προποδῶν (în локŭ de πρὸ ποδῶν), adв: лок: dînaintea пiчоарелор; (прin întind:) foapte апроапе; (timп:) аквм, întр'ачеstŭ minвtŭ.

Προποθείς, εῖσα, έν, пas: пеx: de партч: ал лвĭ προπίνω.

Προ-ποιὲω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŭ чева de maĭ 'nainte, прегътeskŭ.

Προ-πολεμὲω -ῶ, вiiт: -ήσω; мъ резвoĭeskŭ maĭ 'nainte, saŭ dînaintea (спре апърареа) квiва. [de вnde

Προπολεμητήριον (τὸ), препъzitoape a ръsвoitopiлор,=Προμαχὼν (tвpnŭ de апъpape, tвpie, шi чл:).

Προπολέμιος (ὁ, ἡ), каре se фаче, saŭ tpe-вie a se фаче maĭ 'nainte пентрв ресвoĭŭ. [πρὸ, πόλεμος].

Προπόλεος (ὁ, ἡ), каре stъ dînaintea o-рашълъї [πρὸ, πόλις].

Προπόλευμα (τὸ). noet: treabъ de slъжitorъ, slъжбъ. din

Προ-πολεύω, biit: -εύσω, шї

Προ-πολέω, -ῶ, biit; -ήσω, (къ dat) sîntъ slъжitorъ (пpinч: de zeъ); (пpin întind:) пpoopoчeskъ. (de ъnde) "Φωνὴ προπολουμένη». Ax: Tat: al oракolъlъї.

Προπόλιος (ὁ, ἡ), кърънtъ maї 'nainte de bîrstъ. 2)=(saъ греш: în локъ de Προπόλεος. [πρό, πολιὸς]. [de ъnde

Προ-πολιόω -ῶ, biit: -ώσω, fakъ пe чineва шї пas: mъ fakъ) кърънtъ maї 'nainte de време.

Πρόπολις, εως ἡ), partea de dînaintea орашълъї, = Προάστεια. 2) (fir:) ъnъ felъ de чеаръ, saъ gomъ, къ каре suoїesk întîї albinele гъъреле ълеелор. [πρὸ, πόλις].

Προ-πολιτεύομαι, biit: -εύσομαι, kaъtъ trebile орашълъї, saъ ale statъlъї maї 'nainte (къ ɥen: de kît altъ чineва); пpeчedъ, saъ mъ prefepъ dekît alцї polítічї бъpбaцї.

Πρόπολος (ὁ, ἡ), [πρὸ, πολέω] îndeletnічitъ, saъ mergъtorъ înaintea altъїa; (пpin întind:) slъжitorъ (пpinч:) de zeitate, преоtъ, îngrijitorъ de templъ; (noet: întp' altъ акчепцїe) întîїашъ.

Πρόπομα (τὸ), înainte-бъъtърь; (partik:) bінъl uregъtitъ шї бъъtъ maї 'nainte de prînzъ (saъ la прегъstare) spre întъpъtarea poftеї de mînкаре (ка акъm рaкiъl). [προπίνω].

Προπομπεία (ἡ), mерџере înainte la parade; saъ ешіре къ парадъ. 2) dreptъl de a merџe înainte ла parade. [din

Προ-πομπεύω, biit: -εύσω, mergъ înainte întp' o парадъ. 2) înaintezъ, saъ mъ adъкъ къ pompъ. [din

Προπομπὴ (ἡ), însoцїpe, eskortape, saъ пetpeчере de vinste în pompъ (akt: saъ пas:); ешіре, mерџере къ pompъ; дъчере de mortъ la îmmormîntape; (пpin întind:) sъita paradeї, (Търч:) alaїъ. [шї

Προπομπία (ἡ), = Προπομπεία. 2) întîїa pozіцїe întp' o pompъ, saъ пърадъ. [шї

Προπόμπιος (ὁ, ἡ), къвenitъ la (fъкъtъ pentpъ) pompъ. «Τιμὴ — ». Гpг: [шї

Προπομπὸς (ὁ, ἡ), însoцitorъ de чineва spre vinste, saъ sirъpanцъ; mergъtorъ înainte în, saъ pentpъ парадъ. [προπέμπω].

Προ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, ostenеskъ, saъ съвîpшeskъ, dobîndeskъ чева къ ostenealъ maї 'nainte. 2) obosеskъ maї 'nainte. 3) (къ ɥen:) ostenеskъ maї 'nainte de, saъ pentpъ чineва.

Προποντίς, ίδος (ἡ), mapea de dînaintea Pontъlъї Eъksinъ, (обшt:) mapea de Mapmapa. [πρὸ, Πόντος].

Προπορεία (ἡ), mерџере, saъ кълъtopіpe maї 'nainte. 2) apmia, каре mерџе înainte, (Франц:) **avant garde.** [din

Προ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ дъкъ (шї foarte pap stpъm: porneskъ пe чineва) înainte; (къ ɥen:) mergъ înaintea къїва.

Προ-πορίζω, biit: -ίσω, кънъїeskъ (шї mіж: mъ кънътъїeskъ de) чева maї 'nainte.

Προπορεῖν, de la хоt: προέπορον, шї προὔπορον) noet: nex: 2 de înf: al лъї προπορίζω.

Πρόποσις, εως (ἡ), bepe (maї 'nainte) în sънътatea къїва, (Енгл:) toastъ. [шї

Προπότης, ου (ὁ), чел че беа (maї 'nainte) în sънътatea къїва. [προπίνω].

Προ-ποτίζω, biit: -ίσω, daъ къїва sъ беа maї 'nainte (пpinч: doktopie de препаръ). [de ъnde

Προπότισμα (τὸ), doktopia, чe se dъ къїва a беа maї 'nainte ка препъzitoape. [шї

Προποτισμὸς (ὁ), dape de бъъt doktopie maї 'nainte spre препаръ. 2)=Προπότισμα.

Πρόπους, οδος (ὁ, ἡ), mape în пічoape. ‖ (sъъst:) o konstelaцїe la mapџinea пічоpъlъї stîngъ al челъї dîntîї din ɥemenї. ‖ (îm:) пърцїle de dînainte ale пічоарелор; saъ пічоареле de dînainte. 2) (fir:) dealърї ешіte afapъ în поаlele mъntelъї. 3) (naъt:) groase otroane (vezї ποῦς), каре slъжеsk la întoарчереа пînzелор коръбії. [πρὸ, ποῦς].

Προ-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, лъкрezъ, saъ stpîngъ банї maї 'nainte.

Προπρατήρ, шї Προπράτης, ου, шї Προπράτωρ, ορος (ὁ),=Προπώλης. [προπιπράσκω].

Προπρεὼν, ῶνος (ὁ), noet: = Προπρηνής; шї (fir:) pornitъ къ boinцъ la чева.

Προπρηνὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: плекатъ spre înainte.

Προπρὸ, noet: în înteц: însemn: de πρὸ, преп: saъ adв: (maї întpeб: în челе комп:) foapte (къ totъl) înainte. Προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι ἰνδάλλετο πάντα». Аплп:

Προπρο-βιάζομαι, biit: -άσομαι, noet:=(în înteц:) Προβιάζομαι.

Προπρο-θέω, biit: -θεύσομαι, noet:=(în înteц:) Προθέω.

Προπρο-καλύπτω, biit: -ύψω, noet:=(în înteц:) Προκαλύπτω.

Προπροκαταίγδην, adв. noet: кв mape пор-nipe în жos, saŭ înainte. (вezĭκαταίγδην).

Προπρο-κυλίνδομαι, noet: = (în înteц:) Προκυλινδέομαι.

Προπρο-τιταίνω, noet:=(în înteц:) Προτείνω

Πρόπρυμνα, adв: noet: (din neîntp: πρό-πρυμνος) кsfsndat кв пвпъ кв totš, (ad:) fъ-pъ пъdeжde de mîntsipe; (de sнde fir: în цen:) кв totsл în npimeжdie. [πρὸ, πρύμνη].

Πρόπταισμα (τὸ), notiкnipe; nenopoчipe întîmnлatъ maĭ 'nainte. [din

Προ-πταίω, вiit: -πταίσω, mъ notiкneskš (грешеskš, neisвsteskš) de maĭ 'nainte.

Προπτόρθιον (τὸ), вîpfsл влъstapsлsĭ. [πρὸ, πτόρθος].

Προ-πτύω, вiit: -πτύσω, sкsînš înainte, saŭ maĭ 'nainte.

Πρόπτωσις, εως (ἡ), къdepe înainte; (fir:) întindepe (nopnipe, аплекаре) кътpe чева (вezĭ шi προπέτεια); (med:) ešipea do-sвлsĭ шi чл:; вътъmъtspъ. «'Οφθαλμοῦ—». Гал: ešipea окĭвлsĭ din вpe o ловitspъ saŭ sкгpвmъtspъ шi алte npiчinĭ. [шi

Προπτωτικὸς, ἡ, ὸν, din natspъ пъвал-nікš, ĭste nopnitš, fspiosš. [шi

Πρόπτωτος (ὁ, ἡ), късstš, saŭ ešitš a-fapъ înainte. [προπίπτω].

Προπύλαιος (ὁ, ἡ), чел de dînaintea пор-цiĭ. || (sвbst:) Προπύλαιον, (шi îm:) Προπύλαια, întpeaoa în temnлs, четаte, палatš, шi чл: [шi

Προπυλὶς, ίδος (ἡ), шi

Πρόπυλον (τὸ), = Προπύλαιον; (noet: npin întind:) temnлs, палatš. [πρὸ, πύλη].

Προ-πυνθάνομαι, вiit: -πεύσομαι, întpeвš, saŭ aflš maĭ 'nainte.

Προπύργιον (τὸ), tspnš skosš afapъ snpe anъpape, =Προμαχών. [npiнч: dim: ал лsĭ..

Πρόπυργος (ὁ, ἡ), noet: fъкstš dînaintea (în faвoapea) tspnsлsĭ. «Θυσία —». Esхл: nentps mîntsipea opaшsлsĭ. || (sвbst:) Πρόπυργον (τὸ), =Προπύργιον. [πρὸ, πύργος].

Προ-πυρεταίνω, вiit; -ανῶ, amš (пъtime-skš de) fepвinцeaлъ maĭ 'nainte.

Προ-πυράω -ῶ, вiit: -άσω, întîĭ înfep-вîntš (nopneskš doktopeшte asвdape).

Προ-πυρόω -ῶ, вiit: ώσω, întîĭ dopopeskš чева ла fokš.

Πρόπυστος (ὁ, ἡ), domipitš despre чева saŭ кsnoskstš de maĭ 'nainte. [προπυν-θάνομαι].

Προπωγώνιον (τὸ), къпъtîîsл, saŭ чеĭ dîn-tîĭ nepĭ aĭ вapвeĭ. [πρὸ, πώγων].

Προ-πωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzš, saŭ pe-вînzš ка. . .

Προπώλης, ου (ὁ), întîîš pевînzъtopš de o mapfъ кsmпъpatъ de ла întîîa mînъ de dînssл; (sнe opĭ) miжлочitopš de вîn-zape (samsapš).

Προπωλητὴς, οῦ (ὁ), Enгp: = Προπώ-λης. [προπωλέω].

Πρόραχοι (οἱ), [πρὸ, ῥαχία] stînчĭ întinse afapъ de ла цъpmš (maĭ кв sea: ssвt апъ).

Προ-ρέω, вiit: -ρεύσομαι, noet: în локš de προῤῥέω.

Προ-ροφάνω, saŭ Προ-ροφάω (-έω) -ῶ, вiit. ήσω, sopвš maĭ 'nainte.

Προῤ-ῥαίνω, вiit: -ρανῶ, stponeskš maĭ 'nainte, saŭ dînainte.

Προῤ-ῥαντίζω, вiit: -ίσω, =Προῤῥαίνω.

Προῤ ῥέω, вiit: -ῥυήσομαι, кsprš, mъ въp-sš înainte. «'Εκ πέτρης προρέει». Es: 2) noet: (stpъm:) въpsš afapъ. «Ποταμός ὕ-δωρ προρέων». Opĭ:

Προῤ-ῥήγνυμι, вiit: -ῥήξω, psnš (шi пас: mъ psnš, mъ snapгš) dînainte, saŭ înainte.

Προῤῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, пас: пех: 1: (npгл:) de napтч: ал лsĭ προλέγω.

Πρόῤῥημα(τὸ), пpezisъ, пpoopoчie. 2)=кs..

Πρόῤῥησις, εως (ἡ), пpeziчepe, пpoopo-чipe; nopsнкъ пpeхotъpîtoape. [шi

Προῤῥητέος, α, ον, nosit: nepeг: ал лsĭ προλέγω. [шi

Προῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, кonpinzъtopš de пpoo-poчie, пpoopoчeskš. [шi

Πρόῤῥητος (ὁ, ἡ), пpezisš, пpoopoчitš. [προεῤῥημαι, neîntpв; tpe: de кs: пас:].

Πρόῤῥιζος (ὁ, ἡ), skosš din pъdъчinъ. || (nest:) Πρόῤῥιζον, шi (îm:) Πρόῤῥιζα, adв: din pъdъчinъ; (fir:) кs totsл. [πρὸ, ῥίζα].

Προῤ-ῥίπτω, вiit: -ῥίψω, asвîpлš afapъ, saŭ apsнкš dînainte; (npin întind) лenъ-dš кs despreцš.

Προῤ-ῥοφάνω (-ῥοφάω, -έω -ῶ), вiit: -ήσω, =Προροφάνω, шi чл:

Προῤ-ῥυθμίζω, вiit: -ίσω, taktezš, întoк-meskš maĭ 'nainte.

Πρόῤῥυμος (ὁ, ἡ), кspгъtopš înainte, saŭ maĭ 'nainte (вezĭ шi πρόουρος). [πρὸ, ῥῦ-μα în локš de ῥεῦμα].

Πρὸς [πρὸ], пpeп: se акоapdъ кs цen: dat: шi ак:, шi însemn: în sint: кs цen: 1) локš, saŭ naptea, dела кape вine, saŭ npoвine, saŭ în panoptš кs кape stъ, saŭ se îndpenteaзъ чева. «Δύο δέ τε θύραι εἰ-σὶν, αἱ μὲν πρὸς βορέαο, αἱ δὲ πρὸς νότου». Od: N. «Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ χῶροι πρὸς θα-λάσσης». Ep: 'Ενταῦθα πρὸς ἡλίου δυσμέων ἐστὶ αἰγιαλὸς». Ep: (шi кs aк: шi totde-odatъ кs цen:). «'Εδίωκον πρὸς ἠῶ τε καὶ

τοῦ Τανάϊδος». Ep: (ші despre пөрs:) «Πρὸς Θεοῦ τἀγαθὰ». Λκs: «Πρὸς Διὸς εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε». Od: Z. (ші fir:) «Πρὸς πατρὸς (μητρὸς)». Лкs: = Πατρόθεν, Μητρόθεν. «Καὶ τὰ πρὸς πατρὸς ἀστὸς καὶ τὰ πρὸς μητρὸς». Dm: «Πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν, καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν». Dm: (ші în перifр:). «Οἱ πρὸς αἵματος φύσιν». Sof: рөdеле. (de өnde 2) прічinъ motіваль. «Αἴσχε' ἀκούω πρός Τρώων». Іл: Z «Τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες». Od: Λ. «Καλὸν κἀγαθὸν πρὸς πάντων ἐπονομαζόμενον». Ksn: «'Επαίνου τεύξεται πρός γ' ἐμοῦ». Sof: «'Ενδοξοτάτη εἶναι πρὸς τῶν πόλεων». Ksn: «Κακόν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβε». Ep: «Μὴ ἀπαιρεθέω τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ». Ep: «Τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἅπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηΐης». Ep: 'Η δὲ Εὐρώπη πρὸς οὐδαμῶν φανερή ἐστι γινωσκομένη» Ep: «Οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων». Ep: «Θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ»; Eөр: «Πρὸς τοῦ πάθους». Гал: «Πρὸς τῆς δε τῆς γυναικὸς». Sof: (ші în паралл:) «Πρὸς τῶν πνεόντων οὐδενὸς θανεῖν ὕπο». Sof: 3) партеа, кө каре (în фаворea кърia) este чінева, saŭ se фаче чева. «Πρὸς ἡμέων ἐστί». Ep: «Πρὸς ἡμέων γίγνεται». Ep: «Πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθεις». Eөр: (de өnde 4) көвіinчоsŭ. «Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ». Sof: «Οὐ πρὸς τῆς ἡμετέρας δόξης τάδε». Төч: (ші în перifр:). «Πρὸς θυμοῦ («Πρὸς τρόπου) εἶναί τινι». Лкs: потрівітŭ, дөпе inima sa. 5) dînainte (прінч: despre жөрьмінтŭ, мърtөрie, ші чл:). «Μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν, πρός τε ἀνθρώπων». Іл: A. «Δρῶμεν δὲ ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς θεῶν οὔτε πρὸς ἀνθρώπων. Төч: (ші maĭ des). «Πρὸς Διὸς». «Πρὸς Θεῶν». Лкs: «Τοῦτον, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, τίποτε καὶ καλέσαι χρή»; Ksn: 6) (în перifр: în локŭ de adв:) кішŭ. «Πρὸς ὀνείδους ποιεῖσθαι (λαμβάνειν) τι». Лкs: «Πρὸς δίκης». Sof: în локŭ de δικαίως. ‖ (Іар кө dat:) локŭ saŭ апроапе. «Τὴν δὲ προτί οἱ εἷλε πατήρ». Іл: Φ. «Πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται». Od: E. «Πρὸς τῇ γῇ». Төч: (ші maĭ des). «Γίνεσθαι, saŭ εἶναι πρός τινι». Лкs: a se îndeletnічі. "Ὅταν ἔτη τρία πρὸς τοῖς μαθήμασι γένωνται». Apst: «Ἦν πρὸς αὐτῷ σιωπῇ καθήμενος». Пл: (ші în перifр:). «Οἱ πρὸς ταῖς κύλιξιν». Epd: торпьторіŭ de вінŭ. 2) d' аsөпра көїва. «Μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας βάλλειν». Od: Z. «Νήπια βαλλόμενα προτὶ γαίῃ». Іл: X. 3) adaosŭ "Πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς». Плt: «Πρὸς τοῖς εἰρημένοις». Лкs: «Πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν». Faв: «Πρὸς τούτοις». Ep: (ші кө întpeпөнере de чева). «Καὶ πρὸς ἔτι τούτοις». Ep: «Πρὸς τούτοις ἔτι». Dm: (ші în плеоnasmŭ). «Πρὸς ἐπὶ τούτοις». Apstf: ‖ (Іар кө ак:) локŭ, saŭ dipeкціе în вре о парте. «Εἶμι πρὸς Ὄλυμπον». Іл: A. 'Αφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν». Apstf: «Κλαίεσκε πρὸς οὐρανὸν». Іл: Θ: «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν οὐρανῷ». Sкр: «'Ακτὴ πρὸς Τυρσηνίην τετραμμένη». Ep: «Οἰκημένον πρὸς ἀνατολὰς». Ep: «Κέεται δὲ πρὸς βορῆν τε καὶ νότον». Ep: (ші fir:). «Οὐκ οἵους τε γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον». Ep: «Ἕτοιμοι πρὸς τοὺς κινδύνους». Apst: «Πρὸς ἀρετὴν ἄγειν ἀνθρώπους». Ksn: 2) împpotівъ (проп: ші fir:). «Βεβλήκει πρὸς στῆθος». Іл: Δ. «Πρὸς κέντρα λακτίζειν». Sкр: «Ἄφρων, ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονα ἀντιφερίζειν». Es: «'Οππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι». Іл: P. împpotіва воінцеĭ луĭ Dөмnezeŭ. «Ποιεῖ πρὸς φάρμακα θανάσιμα». Dsкр: лөкреазъ împpotіва лор. «Πρὸς δυσωδίαν στόματος διαμασσᾶται». Dsкр 3) рапортŭ. «Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς». Sкр: «Εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν». Іл: Λ. «Ὤμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν». Od: Ξ. «'Υπισχνουμένη πρὸς τοὺς θεοὺς». Ksn: (везĭ кө цеп: 5). «Τοῖς ἐμπόροις κελεύει ὁ νόμος εἶναι τὰς δίκας πρὸς τοὺς θεσμοθέτας». Dm: «Οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν». Dm: 4) (în цеп:) релаціе, saŭ ор че фелŭ de комөnікаціе. «'Ηδέως εἶχε πρὸς ἅπαντας». Isкр: «Αἱ πρὸς βασιλέα συνθῆκαι». Isкр: «Συγγραφῆς σοι κειμένης πρὸς ἐμέ„. Dm: «'Η πρὸς ὑμᾶς φιλία». Лкs: «Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς». Лкs: "Οὐδὲν τούτων πρὸς ἐμέ». Dm: «Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει». Sкр: «Σκεψάμενον πρὸς ἑαυτὸν„. Лкs: «Βούλει πρός με παῖσαι»; Apstf: «'Αμείβειν ὅπλα πρὸς τινα„. Іл: Z. «'Ενείματο πρὸς τὸν ἀδελφὸν„. Dm: (ші în împpotівіtate). «Διατετείχισται ἡ ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον„. Лөч: «Δίκην πρὸς αὐτὸν εἰληχώς. Dm: 5) компараціе. "Ποῖός τις δοκεῖ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα»; Ep: «Ἔργα λόγου μείζω παρέχεται ἡ Αἴγυπτος πρὸς πᾶσαν χώρην». Ep. «Μή με κατονοσθῇς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας„. Ep: "Τὰ μὲν ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτα„. Плt: «Οἱ φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους». Төч: «Πρὸ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως». Пл: «Τὰ πολλὰ καὶ τὰ ἱκανὰ πρὸς τὰς χρήσεις κρίνεται».

Ksn: (saŭ 6) пропорцie. «Πωλεῖται δὶς πρὸς ἀργύριον». Tfp: «Ὅπερ αἰώρα πρὸς γυμνάσιόν ἐστι, τοῦτο πρὸς διάλεξιν ἀνάγνωσις». Пл: «Πρὸς τὸ προσῆκον ἑκάστῳ». Iskp: «Πρὸς ἀρετὴν τὰς τιμὰς νέμειν». Пл: «Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως„. Пл: "Πρὸς τὴν παροῦσαν ἀῤῥωστίαν„. Tвч: «Πρὸς τὰ πυνθάνομαι». Ep: dвпе челе че авzŭ. «Πρὸς τὸ παρὸν„. Лks: de окamdatъ. 7) кiпŭ (în локŭ de κατὰ, saŭ în перîфр: în локŭ de adв:). «Πρὸς ἀκρίβειαν (βίαν, εὐσέβειαν, ἡδονὴν, шi чл:)„. în локŭ de ἀκριβῶς, βιαίως, εὐσεβῶς, ἡδέως, шi чл: "Πρὸς τὸ καρτερὸν în локŭ de καρτερῶς. "Μήτ' ἐκείνου πρὸς χάριν, μητ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἀκούσατε», Dm: "Τοῦτο πρὸς ἀτιμίαν ὁ δῆμος ἔλαβε». Пл: (aiчĭ se dedвк шi fp:). «Πρὸς αὐλὸν ᾄδειν (ὀρχεῖσθαι)„. Ksn: «Πρὸς ὀρθὴν (ὀρθὰς ἄγειν». Лks: (se înц: γραμμήν) în лinie dpeaптъ. «Πρὸς τὸ πνεῦμα πέτονται». Apst: dвпе вîntŭ. «Πρὸς καιρόν». "Ηρὸς βραχὺ ὀλίγον), шi чл:». 8) прiчiпъ (saŭ pesвлtatiвъ), ad: skoпŭ. «Πρὸς ἐπίδειξιν». Лks: «Πρὸς τί με ταῦτα ἐρωτᾷς»; Ksn: (saŭ motiвалъ) "Πρὸς ταῦτα δείσας». Ep: «Πρὸς ταῦτα τόδε ποιῆσαι„. шi "Πρὸς ὧν τὴν ὄψιν ταύτην». Ep: "Συνεταράχθησαν πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός». Пл: «Πρὸς οὐδὲν θυμούμενος». Sof: 9) (pap) апроапе (saŭ локŭ:). «Πρὸς τὸν ἱστὸν προστᾶσαν». Ksn: (saŭ timп:). «Ποτὶ ἕσπερα. Od: P. = Πρὸς ἑσπέραν, "Πρὸς ἡμέραν». Лks: (de вnde 10) (despe kîtime) п' апроапе, п' вчi, maĭ maĭ. «Ὄντες πρὸς πεντήκοντα„. Лpt: ‖ (ĭap în komп: 1) miшкаре кътpe чева, saŭ апроапе. «Προσάγω, Προσέρχομαι, Προσμένω». 2) adaosŭ. «Προσεγγράφω, Προσοφείλω. 3) релацie, saŭ paпортŭ. «Προσόμοιος».4) компарацie, saŭ пропорцie. 5) înпреzпъ, «Προσπαίζω». 6) аплiкаре. «Προσποιοῦμαι, Πρόσφορος».7) asвпра квĭва. «Προσβάλλω, Προσκολλῶ». ‖ (fъръ kazŭ цiне локŭ de) adв: adъor: «Πρὸς δὲ». Ep: «Τά τε δὴ ἄλλα ἐτίμων αὐτὸν καὶ δὴ πρὸς, χοροῖσιν ἐγέραιρον. Ep: «Καὶ κατακτενῶ γε πρὸς... Eвp: «Δύο καὶ εἴκοσι μναῖ καὶ πρὸς». Is: ‖ (ла поецĭ se despapte de верbвл kompвsŭ întpeпвindв-se алte naptiквле). «Πρὸς μῦθον ἔειπεν». Om: în локŭ de προσέειπε.

Προσάββατος (ὁ, ἡ), чел maĭ 'nainte de sîmвътъ. ‖ (sвbst:) Προσάββατον (τὸ), Skp: ажвпвл sîmbeteĭ. [πρὸ, σάββατον].

Προσ-αγάλλω, biit: -αγαλῶ, (пеx: προσήγηλα, шi чл:) чinsteskŭ, saŭ înпodoвeskŭ înкъ maĭ mвлt.

Προσ-αγανακτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ maĭ пекъжеskŭ, saŭ înкъ maĭ mвлt.

Προσ-αγάομαι -ῶμαι, saŭ Προσάγαμαι, biit: -αγάσομαι, saŭ -αγασθήσομαι, admipŭ (imĭ este плъквtŭ) înкъ, saŭ maĭ mвлt.

Προσαγγελεὺς, έως (ὁ), вestitopŭ кътpe чineва. [шi

Προσαγγελία (ἡ), înштiinцаре кътpe чineва; saŭ пîpîpe. [din

Προσ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, înштiinцеzŭ, вesteskŭ (прiнч: de апроапе); пîpъskŭ. [de вnde

Προσαγγελτὴς, οῦ (ὁ), пîpîtopŭ, tpъdъtopŭ.

Προσ-αγελάζω, biit: -άσω, maĭ adaorŭ ла (saŭ ка ла) чipadъ; înпреzпŭ.

Προσαγῆλαι, пеx: de înf: ал лвĭ προσαγάλλω.

Προσαγήοχα, At: tpe: de кв: ал лвĭ προσάγω.

Προσ-αγκαλίζομαι, biit: -ίσομαι, ĭaŭ în браце.

Προσ-αγκυλόω -ῶ, biit: -ώσω, конлегŭ, комвinŭ чева прin кврea saŭ kiotoape.

Προσ-αγλαΐζω, biit: -ίσω, грam: ekspл: a лвĭ προσαγάλλω.

Προσ-αγνοέω -ῶ, biit: -ήσω, пв штiŭ шi алtŭ чева înкъ.

Προσ-άγνυμι, biit: -άξω, (пеx: προσέαξα, шi чл:) fъpîmŭ, sпаргŭ чева asвпра квĭва.

Προσ-αγοράζω, biit: άσω, maĭ квmпърŭ înкъ.

Προσαγόρευμα (τὸ), че se ziче sпре saлвtape, комплimentŭ. [шi

Προσαγόρευσις, εως (ἡ), saлвtape, комплimentape. [шi

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, фолоsitopŭ ла saлвtape. «Προσαγορευτικὸν (τὸ), Грам: воkatiввл. 2)=Εὐπροσήγορος, îndemînatiкŭ ла saлвtape, вine-пpiimitopŭ. «Τὸ προσαγορευτικὸν,='Η εὐπροσηγορία. [din

Προσ-αγορεύω, biit: -εύσω, (пеx: προσηγόρευσα, шi пергл: προσεῖπον, tpe: de кв: προσείρηκα, шi чл:) ворвeskŭ (mъ adpeseзŭ a пвme) кътpe чineва; saлвteзŭ, херetiseskŭ (zikînd пе пвme); пвmeskŭ. «Πατέρα («Αὐτοκράτορα) προσαγορεύειν τινά». Ksn: шi Epd: «Ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι». Ep: «Δεξιὰν προὔτειν' ἑκάστῳ, κ' οὔτις ἦν, ὅς οὐ προσεῖπε, καὶ προσεῤῥήθη πάλιν». Eвp:

Προσ-αγρυπνέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat:) вerĭeзŭ îndeлetniчindв-mъ ла чева.

Προσ-άγω, biit: -άξω, (προσήγαγον, шi чл:)

dѕкѕ чева апроапе; оferѕ; întrodѕкѕ, înfъцiшеzѕ; прічinѕieskѕ, adѕкѕ; (кѕ ак: кѕпреп: saѕ înf: îndemnѕ; (nestр: saѕ ел:) mъ апропіѕ; (naѕt:) traгѕ ла църтѕ; (між:) atraгѕ кътре sineмі saѕ în партеа mea. «Ὅρκους προσάγων σφι». Ep: (ші ел:) «Πόταγ' ὧδε». Ткр: апропіе-te аічі. (ші m:) «Ὅταν φέγγος τι ἐν νυκτὶ φανῇ, πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα». Ksn: «Ἔστιν ἃς τῶν πόλεων προσηγάγοντο». Ksn: «Τῇ τῶν τρόπων ἐπιεικείᾳ πάντας προσηγάγετο». Diod: «Σιτία («Τροφὴν) —» Apst: ші Пл: mъпінкѕ, (dѕпе zіч:) îmі dѕкѕ ла гѕръ (везі ші προσφέρομαι). [de ѕnde

Προσαγωγεύς, έως (ὁ), чел че аре de a sa треабъ a întrodѕче пе чеі че воіеsк a se înfъцiша, saѕ рапортъторѕ de ор че ва аѕzі, ла îмпъратѕл, ші чл:; (în цеп:) міжлочіторѕ. [ші

Προσαγωγή (ἡ), adѕчере de чева апроапе; оferіре; веnіре апроапе, апропіере. «Χωρίον οὐδαμόθεν προσαγωγὴν ἔχον». Ksn: din toate пърціле неапропіаtѕ. «Προσαγωγὴν ποιεῖσθαι». Лкs: a se апропіа (прічн: пеntрѕ asaѕтѕ). «Ἐκ προσαγωγῆς». Ep: апропіindѕ se кіte пѕцінѕ. [ші

Προσαγωγίδης, ου (ὁ), = Προσαγωγεύς, sпіонѕ. [ші

Προσαγώγιον (τὸ), instrѕmîntѕ ал лемnарілор, кѕ каре îndrepteazъ лемнеле челе strîmбе. [ші

Προσαγωγίς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕі προσαγωγίδης, sпіоапъ. [ші

Προσαγωγός (ὁ, ἡ), îndemînatікѕ a atraце кътре sine.

Προσ-αγωνίζομαι, віit; -ίσομαι, (кѕ dat:) mъ лѕптѕ кѕ (кътре) чінева. [de ѕnde

Προσαγωνιστής, οῦ (ὁ), лѕптъторѕ împrotіва кѕіва.

Προσ-αδικέω -ῶ, віit: -ήσω, nedrептъцеskѕ înкъ maі mѕлt.

Προσ-ᾄδω, віit: -ᾄσω, (кѕ dat: indip:) кîntѕ чева кътре чінева; (кѕ dat: dip:) кîntѕ în копчертѕ кѕ алтѕл, saѕ dѕпе sѕnetѕл вре ѕnѕі mѕsікалѕ înstrѕmîntѕ, (Iтл:) акомпаніеzѕ; (de ѕnde fіг:) mъ înвоіeskѕ, mъ потрівеskѕ.

Προσ-αθροίζω, віit: -οίσω, maі adѕnѕ, шаі strîнгѕ ла ѕпѕ локѕ, saѕ апроапе de чінева. [de ѕnde

Προσάθροισις, εως (ἡ), sѕbst: верб: преч:

Προσ-αθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) mъ mîхпеskѕ пеntрѕ чева.

Προσ-αθύρω, віit: -αθυρῶ, mъ жокѕ кѕ чінева.

Προσ-αιθρίζω, віit: -ίσω, înалцѕ пînъ ла еterѕ (în възdѕхѕ).

Προσ-αίνω, віit: -σανῶ, mîнгîiѕ maі 'nainte (de denapte); лінгѕшеskѕ de maі 'nainte. (se конf: кѕ προσσαίνω).

Προσ-αιονάω -ῶ, віit: -ήσω, ѕdѕ, moiѕ înкъ maі mѕлt чева spre віndeкареа sa.

Προσ-αιρέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (nех: προσειλόμην, ші чл:) maі iaѕ кѕ алецере пе чінева în ажѕторѕл meѕ.

Προσ-αίρω, віit: αρῶ, apdікînd dѕкѕ чева апроапе de чінева; (між:) mъпînкѕ.

Προσ-αισθάνομαι, віit: -αισθήσομαι, maі simцѕ, прічепѕ înкъ чева.

Προσ-αΐσσω, віit: -αΐξω, sъріnd mъ апропіѕ de чінева.

Προσ-αιτέω -ῶ, віit: -ήσω, maі черѕ înкъ. 2) чершеskѕ milostenie. [de ѕnde

Προσαίτης, ου (ὁ), = Ἐπαίτης, чершъторѕ. [mi

Προσαίτησις, εως (ἡ), чершъторіре. [ші

Προσαιτητής, οῦ (ὁ), = Προσαίτης.

Προσ-αιτιάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, maі пîръskѕ înкъ пе чінева.

Προσ-αιωρέω -ῶ, віit: -ήσω, atîрпѕ (sпîнzѕрѕ) чева apdікînd în sѕs; (між:) «Προσαιωρησάμενος τῇ λόγχῃ». Diod: s' a apdікat pezemîndѕ-se în sѕліца sa.

Προσ-ακονάω -ῶ, віit: -ήσω, askѕцѕ пе чева; (fіг:) întъріtѕ înкъ maі mѕлt.

Προσ-ακοντίζομαι, віit: -ίσομαι, maі asвîрлѕ înкъ ші лапчеа asѕпра кѕіва.

Προσ-ακούω, віit: -ακούσομαι, maі аѕzѕ înкъ, saѕ askѕлтѕ кѕ лѕаре aminte.

Προσ-ακριβόω -ῶ, віit: -ώσω, maі черчетеzѕ кѕ skѕmпъtate, saѕ înкъ maі mѕлt.

Προσ-ακροβολίζομαι, віit: -ίσομαι, înчепѕ (daѕ прічінъ de) бътъліе depe ла mъpцінî кътре чінева, saѕ înкъ maі mѕлt.

Προσακτέον, posit: ал лѕі προσάγω.

Προσακτρίδες (αἱ), [προσάγω] mічеле пічоаре de лîнгъ гѕръ але гîndaкѕлѕі.

Προσ-αλείφω, віit: -αλείψω, ѕнгѕ neste чева, =Ἐπαλείφω.

Προσαλίγκιος (ὁ, ἡ), поеt: (кѕ dat:) asemenea, întoкmaі, = Ἐναλίγκιος. [πρὸς, ἀλίγκιος].

Προσ-αλίσκομαι, віit: -αλώσομαι, (nех: προσεάλων, ші чл:) пе лîнгъ алтеле mъ ші прinzѕ. 2) îmі піерzѕ ші жѕdікata.

Προσ-άλλομαι, віit: αλοῦμαι, (nех: προσηλάμην, ші чл:) sъpѕ asѕпра кѕіва; sъpѕ ка sъ ажѕнгѕ чева пѕsѕ 'налt.

Προσάλπειος (ὁ, ἡ), локѕіtорѕ апроапе de Алпі, saѕ în партеа Алпілор. [πρὸς, Ἄλπεις].

Προσάλπιγξις, εως (ἡ), sssst: лsĭ...
Προ-σαλπίζω, viit: -ίσω, npetpîmsiцezš, saš npesestesкš npin tpîmsiцъ. [de şnde
Προσαλπιστὸς, ἡ, ὸν, npesestitš npin tpîsiцъ
Προσ-αμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, stpîngš, гръmъdesкš înкъ maĭ mslt.
Προσάμβασις, ιος (ἡ), Ion: în локš de προσανάβασις.
Προσ-αμείβομαι, viit: -αμείψομαι, fakš skimsš кš чineva; (fir:) pesnsnzš.
Προσ-αμέλγω, viit: -αμέλξω, maĭ mslгš înкъ.
Προσ-αμιλλάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (кš dat:) mъ emslezš (mъ întpeкš) кš чineva.
Πρόσαμμα (τὸ), [προσάπτω] легъtspъ aплiкatъ neste чeva, ='Επίδεσμος.
Προσ-αμπέχω, viit: -αμφέξω, noet: npinzš (шi nas: mъ npinzš) în чeva.
Προσ-αμύνω, viit: -αμυνῶ, (кš dat:) алергš în апърареа кsĭva; (miж:) deпъptezš de ла sinemĭ; saš îmĭ pesssnš înкъ maĭ mslt.
Προσ-αμφιέννυμι, viit: -αμφιέσω, maĭ înвpaкš înкъ; (miж.) mъ maĭ înвpaкš înкъ шi кš altъ xaĭnъ пe d' asъnpa.
Προσ-ανα-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: προσανέβην, шi чл:) mъ ssiš şndeva, saš în maĭ 'naltš локš; (despre pîsp) mъ pesвъpsš; (despre кълъpeцĭ) mъ adaorš. «Εἰ δὲ μὴ προσαναβήσονται ἱππεῖς». Ksn: de ns se вop adъога шi алцĭ кълъpeцĭ.
Προσ-ανα-βάλλω, viit: -βαλῶ, maĭ арsnкš înкъ în sss.
Προσανάβασις, εως (ἡ), ssipe maĭ sss; (despre pîspĭ) pesвъpsape, notonipe. [προσαναβαίνω].
Προσ-ανα-γιγνώσκω viit:-αναγνώσομαι,(nex: προσανέγνων, шi чл:) maĭ чiteskš înкъ, saš şpmezš кš чitipea.
Προσ-αναγκάζω, viit: -άσω, maĭ silsieskš înкъ, saš (sim:) silsieskš.
Προσ-αν-αγορεύω, viit: -εύσω, maĭ besteskš (проклатš) înкъ.
Προσ-ανα-γράφω, viit: -γράψω, maĭ însemnezš înкъ, saš adaorš ла însemnъpiле меле.
Προσ-αν-άγω, viit: -άξω, (nex: προσανήγαγον, шi чл:) maĭ şpкš înкъ (шi maĭ mslt); (nestp:) mъ aпpoпiš.
Προσ-ανα-δέρω, viit: δερῶ, maĭ жsnoiš (шi fir: maĭ pъzsiš dene dasъnpa) înкъ.
Προσ-ανα-δέχομαι, viit: δέξομαι, maĭ aшtentš înкъ.
Προσ-ανα-δίδωμι, viit: -δώσω, (nex: προσανέδωκα, шi чл:) maĭ skoцš afaръ în sss; maĭ înпръшtiš înкъ.

Προσ-ανα-θλίβω, viit· -θλίψω, stpiвeskš, saš pestpînгš înкъ maĭ mslt.
Προσ-αναιδεύομαι, viit:-εύσομαι, mъ аpъtš înкъ maĭ mslt nesfiitš, saš nepsшinatš.
Προσ-αν-αιρέω -ῶ, viit: -αιρήσω, (nex: προσανεῖλον, шi чл:) maĭ desfiinцezš, maĭ omopš înкъ. 2) (despre opaкolš) maĭ npoopoчeskš înкъ пe лîngъ altele. 3) (miж:) maĭ iaš asъnpъmĭ înкъ чeva.
Προσ-αναισιμόω -ῶ, viit: -ώσω, Ion: în локš de προσαναλίσκω.
Προσ-αναισχυντέω -ῶ, viit:-ήσω,=Προσαναιδεύομαι.
Προσ-ανα-καλέω -ῶ, viit: -καλέσω, maĭ pekiemš înкъ пe чineva.
Προσ-ανα-καλύπτω, viit; -καλύψω, maĭ desкoпepš înкъ.
Προσ-ανά-κειμαι, viit:-κείσομαι, (кš dat:) sîntš кš totsл înкinatš, niponitš ла чeva, saš чineva.
Προσ-ανα-κεράννυμι, viit: -κεράσω, maĭ amesteкš înкъ.
Προσ-ανα-κινέω-ῶ, viit: -ήσω, maĭ întъpîtš înкъ. (se konf: кš προανακινέω).
Προσ-ανα-κλαίω, viit: -κλαύσομαι, плîngš înпpeşnъ кš чineva; (miж:) mъ плîngš къtpe чineva.
Προσανάκλιμα (τὸ), totš чe слsжeшte de peazъmš, pezemъtoape. [din
Προσ-ανα κλίνομαι, viit: -κλινοῦμαι, saš -κλινθήσομαι, sîntš întinsš, pezematš; (partik:) шezš (кsлкatš) ла masъ; (în цen:) staš лîngъ чineva; mъ pezemš, mъ sпpiжineskš. «Ἵδρυται δὲ ἡ πόλις πρὸς τῷ ὄρει τὸ πλέον προσανακεκλιμένη». Stp: [de şnde
Προσανάκλισις, εως (ἡ), лsnцipe, saš кsлкapе пe лîngъ чeva; pezemape de чeва; (în цen:) înвeчinape.
Προσ-ανα-κοινόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, mъ maĭ destъinsieskš înкъ чeva кsĭva.
Προσ-ανα-κουφίζω, viit: -ίσω, maĭ şшspezš înкъ.
Προσ-ανα-κρίνω, viit: -κρινῶ, maĭ чepчetezš înкъ, кa sъ aflš чeva; чepкš, saš жsdiкš în alъtspape кš altš чeva.
Προσ-ανα-κρούομαι, viit: -κρούσομαι, = 'Ανακρούομαι, înчепš o вopвipe. (noate гpeш: în локš de προανακρούομαι).
Προσ-ανα-κτάομαι -ῶμαι, viit: -κτήσομαι, fakš пe чineva a 'шi pedobîndi tpъneшtele nstepĭ, a se peîntpema.
Προσ-ανα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: προσανέλαβον, шi чл:) maĭ iaš înкъ; maĭ iaš înкъ în кopaвie чeva; peîntpemezš iapъшi, = Προσανακτάομαι; penetš de ла

înчепвtă. «Τοὺς αὐτοὺς τούτους—». Apstd:

Προσ-ανα-λέγομαι, biit: -λέξομαι, maĭ nomeneskă (nobesteskă, înшipă) înkъ.

Προσ-ανα-λικμάω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ bîntspă, saă maĭ чăpsĭeskă înkъ.

Προσ-αν-αλίσκω, biit: -αλώσω, (nex: προσανήλωσα, saă προσηνάλωσα) шаĭ келtsĭeskă înkъ. «Οὕτω πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῇ, ὥστε πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν». Dm:

Προσ-αν-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, (nex: προσανηλάμην, шi чл:) sъpă în sss кътpe...

Προσ-ανα-λογίζομαι, biit: ίσομαι, maĭ 'mĭ adskă aminte, maĭ sokoteskă înkъ чеva.

Προσ-ανα-μαλάσσω, biit: -μαλάξω, maĭ moĭă чеva fpekînd maĭ mslt.

Προσ-ανα-μένω, biit: -μενῶ, maĭ aштentă înkъ, maĭ amînă вpemea.

Προσ-ανα-μιμνήσκω, biit: -αναμνήσω, (кs џen: îndip:) maĭ peadskă aminte.

Προσ-ανα-νεόω -ῶ, biit: -ώσω, шаĭ penoĭeskă înkъ; din noă maĭ peadskă чеva aminte кsĭva.

Προσ-ανα-παύω, biit: παύσω, maĭ odixneskă înkъ; (miж:) mъ odixneskă assпpa вpe spsĭ лsкps.

Προσ-ανα-πείθω, biit: -πείσω, maĭ îndsплeкă înkъ.

Προσ-ανα-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, maĭ чepкă înkъ.

Προσ-ανα-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, (кs dat:) sъpă, mъ asbîpлă în sss лa чеva.

Προσ-ανα-πίμπλημι, biit: -αναπλήσω, maĭ înплineskă înkъ.

Προσ-ανα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (шeză (кsкkată) лa masъ лîngъ чinева.

Προσ-ανα-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, агъџă, лipeskă чеva пe чеva; (fir:) întiпъpeskă. 2) maĭ adaoгă плъsmsitspĭ (întp' o nobestipe), maĭ пъskoчeskă плъsmsite înпpeжspъpĭ.

Προσ-ανα-πλέκω, biit: -πλέξω, înплeteskă п' întpe; (fir:) adaoгă, maĭ întpeвîpă кîte чеva.

Προσ-ανα-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плsteskă în sss кътpe...

Προσ-ανα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ adъorînd înпliпeskă, smпls de totă.

Προσ-ανα-πτύσσω, biit: -πτύξω, maĭ desfakă; saă (fir:) екsпliкă maĭ біпе; maĭ îndoieskă în sss; maĭ întinză înkъ.

Προσ-αν-άπτω, biit: -άψω, (кs dat:) kombină, înпpesnînd лipeskă.

Προσ-αναρ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, snapгă чеva, (шi miж:) mъ snapгă пeste, saă înпpesnъ кs чеva; (пas: кs ак: кs пpeп:) mъ asbîpлă кътpe...

Προσ-αναρ-ριπίζω, biit; -ίσω, aпpinză, aџîџă (întъpîtă) înkъ maĭ mslt.

Προσ-αν-αρτάω -ῶ, biit; -ήσω, (кs dat: îndip:) atîpnă пe saă de чеva.

Προσ-ανα-σείω, biit: -σείσω, peskoлă, zъgъpъskă înkъ maĭ mslt.

Προσ-ανα-σπάω -ῶ, biit: -άσω, maĭ smîчeskă, tpaгă în sss, saă skoџă înkъ.

Προσ-ανα-στέλλω, biit: -στελῶ, maĭ oпpeskă, stpîngă, înfpînează кît-ва.

Προσ-ανα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, (кs dat: îndip:) înшipă ĭаpъшĭ înпpesnъ, saă aпpoaпe; adskă ĭаpъшĭ în чea dîntîĭ pîndsĭaлъ.

Προσ-ανα-τείνομαι, biit: τενοῦμαι, mъ пeкъжeskă assпpa кsĭva, ĭл ameрinџă пeкъжită.

Προσ-ανα-τέλλω, biit: -τελῶ, mъ înaлџă în sss maĭ пînъ лa ... «Ἐς οὐρανὸν κόνιν προσανατέλλουσαν». Еsp:

Προσ-ανα-τίθημι, biit: -αναθήσω, (nex: προσανέθηκα, шi miж: προσανεθέμην, шi чл:) maĭ пsĭă assпpъ (шi miж: maĭ ĭaă assпpъ 'mĭ, mъ maĭînsъpчinеză)înkъ; (eл: saă miж: кs dat: saă ак:) mъ destъlnsĭeskă чеva кsĭva, кa sъ 'ĭ ĭaă noваџъ. «Ἐμοὶ προσανάθου, λάβε με σύμβουλον». Лsч:

Προσ-ανα-τρέπω, biit: -τρέψω, maĭ pestopnă înkъ.

Προσ-ανα-τρέφω, biit: -θρέψω, întpemeză ĭаpъшĭ npin psгsлatъ xpaпъ пe boлnaвă.

Προσ-ανα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (nex: προσανέδραμον, шi чл:) maĭ aлepгă înkъ în sss; ĭaă кpeштеpe, înaintape; mъ peîntopкă aлepгînd, saă aлepгă înapoĭ.

Προσ-ανα-τρίβω, biit: -τρίψω, fpeкă чеva (шi miж: mъ fpeкă) des пe чеva; (пas: кs dat:) mъ deпpinză în esлaџie кътpe...

Προσ-ανα-φέρω, biit: προσανοίσω, (nex: προσανήνεγκα, шi чл:) paпopteză înkъ, saă кътpe чinева. «Τῇ βουλῇ προσαναφέρειν περί τινος». Пльв:

Προσ-ανα-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, înчепă a ssfлa пeste чеva.

Προσ-ανα-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ skoџă înkъ гpaĭă; stpigă (mъ adpeseză кs mape глasă) кътpe чinева. [de snde

Προσαναφώνησις, εως (ἡ), stpigape кs mape гласă кътpe чinева.

Προσ-ανα-χρώννυμι, biit: -χρώσω, npin stpînsъ atinџеpe înпъptъшeskă în чеva faџa вpe spsĭ лsкps. || (miж:) ĭaă npin deasъ fpeкape въпseaoa (шi fir: пъpaвsл, xapaкtepsл) кsĭva (vezĭ шi προστρίβω).

Προσ-ανδραποδίζω, biit: -ίσω, înkъ шi maĭ робeskъ.

Προσ-άν-ειμι, biit: -ειμι, (прел: προσανήειν, шi чл:) mъ ъркъ кътрe; ажънгъ, mъ апропiъ пînъ sъs.

Προσανειπεῖν, пех: 2: de înf: ал лъĭ προσαναγορεύω.

Προσανενεγκεῖν, пех: 2: de înf: ал лъĭ προσαναφέρω.

Προσ-αν-έρομαι, biit: -ερήσομαι, maĭ întrebъ înkъ.

Προσ-αν-έρπω, biit: -ερπύσω, (къ dat:) mъ ъркъ tîrîndъ-mъ (ажънгъ пе nesimцite a mъ înълца) пînъ ла...

Προσ-αν-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω,=Προσανέρομαι.

Προσ-αν-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, (пех: προσανεῦρον, шi чл:) maĭ гъsesкъ, maĭ aflъ înкъ.

Προσ-αν-έχω, biit: -έξω, (пех: προσανέσχον, шi чл:) цiъ în sъs, înалцъ кътрe... (къ dat: indip:) пiponeskъ (шi ел: sîntъ пiponitъ, sпрiжiniтъ) пе чева; (къ ак:) аштентъ, пîndeskъ времe. «Τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως—». Плъ:

Προσανής, έος (ὁ, ά), Dop: în локъ de προσηνής.

Προσ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) înфлoreskъ înпреънъ, saъ пе чева.

Προσ-αν-ίστημι, biit: προσαναστήσω, (къ dat: indip:) apdikînd în sъs апропiъ чева кътрe...

Προσ-αν-οίγνυμι (οίγω), biit: οίξω, (къ dat:) deskizъ кълва; saъ deskizъ пе жъmъtate.

Προσ-αν-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ adaorъ ла о поъъ рекълdipe.

Προσ-αν-οιμώζω, biit: -οιμώξω, mъ baĭtъ, mъ tînгъĭeskъ ĭаръшi (de isпоавъ) къ tapĭ sъsпinъpĭ.

Προσ-αν-τέλλω, поеt: în локъ de προσανατέλλω.

Προσ-αντ-επι-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, порънчеskъ ĭаръшi (în речiпрокъ) шi еъ челъĭ че 'mĭ порънчеште.

Προσ-αντ-έχω, biit: -ανθέξω, (пех: προσαντέσχον, шi чл:) (къ dat:) sîntъ tape лiпitъ de, saъ пiponitъ ла...; sъsцiъ înпротiвъ, mъ înпротiвеsлъ tape ла чева.

Προσάντης [πρὸς, ἄντην], εος (ὁ, ἡ), sъiшosъ, delosъ, апевое de ъmвлаt; (tir:) sъпъpъtopъ; înпротiвitopъ; апевоĭosъ.

Προσ-αντι-βολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ maĭ porъ înкъ.

Προσ-αντι-λαμβάνομαι, biit: -λήψομαι, апъкъ пе чiнева, апъкînдъ-mъ шi ел în речiпрокъ. «Ὀρχοῦνται προσαντιλαμβανόμεναι τῶν χειρῶν». Stp:

Προσάντιος, α, ον, =[Προσάντης] înпротiвitopъ.

Προσαντιπεραίαν, adв: de чеа-л-алтъ пapte, înпотpiвъ. [πρὸς, ἀντὶ, πέραν].

Προσ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцînd (лъînd) de ъndeва апъ шi чл: topпъ песte чева; (med:) = Καταντλέω, moĭъ къ апъ калdъ. (vezĭ шi προσαιονάω). [de ъnde

Προσάντλημα (τὸ), лiкъidъл, къ каpе se фаче moĭepea. [шi

Προσάντλησις, εως (ἡ), moĭepe къ апъ калdъ шчл: sпре bindekape,=Κατάντλησις.

Προσάντως, adв: în кiпъ апевоĭosъ, sъпъpъtopъ, къ skîpвъ saъ непльчере. [προσάντης].

Προσ-αξιόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ porъ înкъ, saъ къ stъpъinцъ; saъ maĭ npetinzъ чева înкъ.

Προσ-απ-αγγέλλω, biit: αγγελῶ, maĭ вestesкъ înкъ; (saъ simп:) daъ în штipe, paпортezъ.

Προσ-απ-αγορεύω, biit: -εύσω, maĭ опреskъ înкъ de ла чева.

Προσ-απ-αιτέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ черъ de datopie, maĭ npetinzъ înкъ чева.

Προσ-απ-αντάω -ῶ, biit: -ήσομαι, meprъ sпре întîmпinapea кълва; saъ (simп:) întîmпinъ.

Προσάπαξ, adв: пentpъ о sinгъpъ ъпа datъ.

Προσ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, înкъ шi maĭ înшелъ; saъ maĭ атъцеskъ înкъ шi în алtъ чева.

Προσ-απειλέω -ῶ, biit: -ήσω, înкъ шi maĭ amepinцъ. [din

Προσαπειλή (ἡ), amepinцape adъoratъ пе лîнгъ алte zise. [πρός, ἀπειλή].

Προσαπειπεῖν, пех: 2: (пeprл:) de înf: ал лъĭ προσαπαγορεύω.

Προσ-απ-εκ-δύομαι, biit: -δύσομαι, (пех: προσαπεξέδυν, шi чл:) mъ maĭ desbpaкъ înкъ de чева, saъ (къ dat:) înпреънъ къ..

Προσ-απ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, maĭ лъкpezъ къ desъвîpшipe, maĭ sъвîpшеskъ înкъ чева.

Προσ-απ-ερείδομαι, biit: -ερείσομαι, (къ ак: къ преп:) mъ pezemъ, (stъpъieskъ) în чева.

Προσ-απ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пех: προσαπῆλθον, шi чл:) плекъ înкъ saъ înпреънъ къ алцiĭ.

Προσαπηνέχθην, пas: пех: ал лъĭ προσαποφέρω.

Προσ-απιστέω -ῶ, biit: -ήσω, înkъ ші nъ krezъ în чева.

Προσ-απο-βάλλω, biit: βαλῶ, maĭ nĭерzъ înkъ чева.

Προσ-απο-βλέπω, biit: -βλέψω, îmĭ întinzъ bederiле кътре чева.

Προσ-απο-γράφω, biit: -γράψω, maĭ însemnezъ; saъ maĭ nîръskъ înkъ.

Προσ-απο-δείκνυμι, biit: -δείξω, maĭ dobedeskъ, saъ аратъ înkъ de faцъ.

Προσ-απο-δίδωμι, biit: -αποδώσω, (пех: προσαπέδωκα, ші чл:) maĭ daъ înkъ înanoĭ чева adaosъ. [de ъnde

Προσαπόδοσις, εως (ἡ), dape кв adaosъ de чева înanoĭ; (ptp:) аплікареа параболеĭ (bezĭ παραβολή).

Προσ-απο-δύομαι, biit: -δύσομαι, = Προσαπεκδύομαι.

Προσαπόθεσις, εως (ἡ), [προσαποτίθημι] пъпере în пъstpape de чева пе лîнгъ алтеле.

Προσ-απο-θλίβω, biit: -θλίψω, stpibeskъ, stpînгъ în чева. «Τῇ θύρᾳ—». Ios:

Προσ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, ші моръ înkъ; saъ моръ ші еъ пе лîнгъ алцiĭ.

Προσ-απο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι, (пех: προσαπεκρινάμην, saъ προσαπεκρίθην) респънзъ кв adaosъ (maĭ мълтъ dekît sîntъ întpebatъ).

Προσ-απο-κρούομαι, biit: -κρούσομαι, (med:) stpînгъ înkъ maĭ мълт.

Προσ-απο-κτείνω, biit: κτενῶ, maĭ оморъ înkъ пе лîнгъ алцiĭ.

Προσ-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, мъ maĭ бъкъръ de чева пе лîнгъ алтеле.

Προσ-απο-λείπω, biit: -λείψω, maĭ ласъ înanoĭ înkъ.

Προσ-απ-όλλυμι, biit: -ολέσω, (ші між:) -ολοῦμαι, (пех: προσαπόλεσα, ші між: προσαπωλόμην, ші чл:) maĭ пръпъdeskъ (оморъ, ші чл:) înkъ, saъ пе лîнгъ алцiĭ.

Προσ-απο-μένω, biit: -μενῶ, stъръĭeskъ maĭ мълт аштептînd.

Προσ-απο-πειράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, maĭ fakъ înkъ о черкаре.

Προσ-απο-πέμπω, biit: πέμψω, maĭ tpimiцъ înanoĭ ші алтъ чева

Προσ-απο-πνίγω, biit: -πνίξω, пе лîнгъ алтеле ші ъгръмъ кв totъл.

Προσ-απορ-ραίνω, biit: -ρανῶ, maĭ stponeskъ înkъ върсînd afаръ чева din sinemĭ.

Προσ-απο-σκευάζομαι, biit: -σκευάσομαι, мъ maĭ deskapkъ, мъ maĭ desfakъ înkъ de чева, maĭ лепъdъ dene mine чева.

Προσ-απο-σμήχω, biit: -σμήξω, штерпînd maĭ къръцъ чева înkъ.

Προσ-απο-στέλλω, biit: στελῶ, maĭ tpimiцъ înkъ, saъ denъpтezъ кътре чева.

Προσ-απο-στερέω -ῶ, ші Προσ-απο στερίσκω, biit: ήσω, înkъ ші maĭ лipseskъ пе чiнева de чева. « — τινά τινός». Xps:

Προσαποστῆσαι, пех: de inf: ал лъĭ προσαφίστημι.

Προσ-απο-στρέφω, biit: -στρέψω, maĭ întopkъ înanoĭ (denъpтезъ) чева înkъ пе лîнгъ алтеле; saъ întopkъ snpe алтъ парте.

Προσ-απο-σφάζω (σφάττω), biit: -σφάξω, maĭ înжъnгiъ înkъ.

Προσ-απο-τείνομαι, biit: -τενοῦμαι, мъ înpotiveskъ къiba кв stъръitoape întindepe în чева.

Προσ-απο-τίθημι, biit: -απο-θήσω, (пех: προσαπέθηκα, ші чл:) пъiъ în пъstpape апроапе, saъ пе лîнгъ алтеле. || (між:) maĭ лепъdъ dene sinemĭ înkъ чева.

Προσ-απο-τίνω, biit: -τίσω, maĭ плъteskъ înkъ de datopie saъ osîndъ чева; saъ плъteskъ maĭ мълтъ.

Προσ-απο-τρίβω, biit: -τρίψω, fpékînd skoцъ, saъ лipeskъ чева maĭ tape пе чева; frekъ înkъ maĭ мълт saъ de totъ; (fir:) петрекъ време.

Προσ-απο-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι, îmĭ maĭ daъ пъререа (пъiъ înkъ ла кале, хотъръskъ) пе лîнгъ алтеле.

Προσ-απο-φέρω, biit: -απ-οίσω, (пех: προσαπήνεγκα, ші чл:) іаъ (ші між: dobîndeskъ) înkъ чева. 2) nomeneskъ пе лîнгъ алтеле. «Δόξαν ὑμῖν τοὺς βουλευτὰς ἀπενεγκεῖν τοὺς προεισοίσοντας τῶν δημοτῶν προσαπηνέχθη μου τοὔνομα». Dm:

Προσ-απο φράσσω (ττω), biit: φράξω, maĭ înгръdeskъ (astъпъ) înkъ saъ maĭ мълт.

Προσ-απο-ψήχω, biit: -ψήξω, frekînd іаъ dene dasъпра; saъ maĭ frekъ înkъ ъшор.

Προσαπτικός, ή, όν, (кв цеп:) obiчпъitъ a atiпце. [din

Προσ-άπτω, biit: -αψω, (кв dat: saъ ак: indip:) лipeskъ пе чева; апликъ; (fir:) прiчiпъieskъ; atpibъieskъ; (în цеп:) adaorъ; konsfiпцеskъ, oferъ (atîpпînd чева ъnde se кввiпе); (ші ел: saъ nestp:) мъ adaorъ; atiпгъ пе dasъпра. «Καὶ τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ ἡ πόλις. «Ksп: (ші fir:) «Κλέος («Μορφὴν ші чл:) προσάπτειν τινί». Лкs: (bezĭ ші περιάπτω). (ші nestp:) «Καί τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει» Sof: daka se bop adъога, saъ se bop ъпi

Προσ-απ-ωθέω, -ῶ, biit: -ωθήσω, saъ

-ώσω, împinrînd denъptezĕ кътре чева, saĕ інкъ maĭ mѕлt.

Προσαρακτός, ή, όν, sfъръmatĕ neste чева. «Κῦμα—» Sхл: Еsхл: [шi

Προσάραξις, εως (ή), isвipe вѕeloasъ, шi sfъръmape neste чева. [προσαράσσω].

Προσ-αραρίσκω, (întp: npinч: mіж: tpe: de кѕ: în локĕ de npez: προσάραρα, de ѕnde, naptч: προσαρηρώς) noet: în локĕ de προσαρμόζω, лineskĕ de чева. «Ὥσπερ νυκτερίδες, πρὸς τοῖς τείχεσι προσαρηρέναι». Ksn: a sta лinіці de zidѕpĭ.

Προσ-αράσσω, вiit: -αράξω, isвeskĕ кѕ sromotĕ de чева (кѕ dat: indip:). «Τὰς θύρας αὐτῷ προσαράξασα». Лѕч: tpîntindѕ 'ĭ ѕшa în faцъ. (шi mіж: de sine nas:). «Τὰ κύματα πρὸς ταῖς πέτραις προσηράσσετο». Алчрf:

Προσ-άρδω, вiit: -άρσω, adъпĕ кѕ înвiлшѕгаре.

Προσάρηρα, Ion: în локĕ de προσάραρα, tpe: de кѕ: în локĕ de npez: aл лѕĭ προσαραρίσκω.

Προσαρήρεται, noet: în локĕ de προσαρίσκει, = Προσαρμόζει.

Προσ-αρθρόω-ῶ, вiit: -ώσω, комвinĕ ѕnĕ tpѕnĕ npin înкeĭetѕpeлe saлe. [de ѕnde

Προσάρθρωσις, εως (ή), комвinapea înкeĭetѕpeлop ѕnѕĭ tpѕnĕ întpe dînseлe.

Προσ-αριθμέω -ῶ, вiit: ήσω, (кѕ dat: indip:) maĭ înшipĕ înкъ, adaorĕ ла пѕmъpĕ.

Προσ-αριστάω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ adaorĕ ла npînzѕл meĕ.

Προσ-αρκέω -ῶ, вiit: -αρκέσω, (кѕ dat:) maĭ îndestѕлezĕ (ажѕtĕ) пe чineва ла nевoea sa.

Προσαρκτικός, ή, όν, шi Προσάρκτιος (ό, ή), пѕsĕ, saĕ întopsĕ кътре nopdĕ (mîaзъ-noante). [πρὸς, ἄρκτος].

Πρόσαρμα (τὸ), [προσαίρω] op че îшĭ ĭa чineва de хpanъ.

Προσ-αρμόζω (-αρμόττω), вiit: -αρμόσω, (кѕ dat: saĕ npen: ак: indip:) notpiвeskĕ чева, комвinĕ пe aлtĕ чева; (nestpъm:) sîntĕ notpiвitĕ, înвoitĕ,(Fpanц:)cadrer avec.

Προσ-αρπάζω, вiit: -άσω, saĕ -άξω, maĭ хpъneskĕ înкъ, saĕ înnpeѕnъ кѕ...

Πρόσαρσις, εως (ή), [προσαίρω] лѕаpe de (saĕ ка de) хpanъ.

Προσ-αρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpnĕ чева anpoane de, saĕ neste чева, înnpeѕnĕ, комвinĕ; (mіж:) atîpnĕ asѕnpъ 'mĭ; (fir:) atpargĕ кѕ totѕл ла sineмĭ, îmĭ famiлiezĕ; (nas:) staĕ atîpnatĕ de чева, saĕ конлегatĕ înnpeѕnъ кѕ чева. «Προσηρτημένον τῷ καλῷ τὸ ἀγαθόν». Ksn: [de ѕnde

Προσάρτημα (τὸ), че este atîpnatĕ пe лînгъ чева ка adaosĕ, sѕnлemîntĕ. [шi

Προσάρτησις, εως (ή), adъoгаpe, лinipe пe лînгъ чева.

Προσαρτίως, adв: кѕ desъвîpшipe; saĕ npea notpiвit; în înвoipe. [πρὸς, ἄρτιος]

Προσάρτυμα (τὸ), [πρὸς, ἀρτύω] чeea че se maĭ пѕne în mînкape pentpѕ гѕstĕ.

Προσ-άρχομαι, вiit: -άρξομαι, ofepĕ napte (ка o npîгъ) din чева кѕĭва. «Ταῦτα τῷ ἑταίρῳ πρὸς βοήθειαν προσηρξάμην». Плt:

Προσ-ασκέω -ῶ, вiit: -ήσω, denpinzĕ пe чineва înкъ, saĕ ла чева.

Προσ-αστείζομαι, вiit: -ίσομαι, maĭ adaorĕ чева în вopвipe de глѕmъ.

Προσ-αστράπτω, вiit: -αστράψω, (кѕ dat:) fѕлџерĕ neste чева.

Προσ-ασχολέω -ῶ, вiit: -ήσω, îndeлetniчeskĕ пe чineва (шi mіж: mъ îndeлetniчeskĕ) ла чева.

Προσ-ατιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкъ maĭ osîndeskĕ noлitiчeшte ла лinsipe de чinste пe чineва.

Προσ-αυαίνω, вiit: -ανῶ, ѕsѕкĕ (шi nas: mъ ѕsѕкĕ) пe чева. (кѕ dat:) «Πέτραις —». Esхл:

Προσ-αυγάζω, вiit: -άσω, лѕчeskĕ neste чева, saĕ isвeskĕ чева кѕ лѕчipea mea. 2) (mіж:) mъ ѕĭtĕ ла (въzĕ) чева. [de ѕnde

Προσαύγασις, εως (ή), шi

Προσαυγή (ή), лѕчipe (pazъ), че isвeшte ѕndeва. 2) кътътѕpъ (de вedepe). [πρὸς, αὐγή].

Προσ-αυδάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: zікĕ, вopвeskĕ кътре чineва. (кѕ ак:) «Ταλθύβιον προσηύδα, Ταλθύβιε». Iл: D. «Κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν». Iл: X. (шi кѕ ак: de лѕкpѕ). «Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα». Iл: A.

Προσαύλειος (ό, ή), кѕвenitĕ ла (saĕ întîmплatĕ în) вътътѕpъ de цapъ, цъpъneskĕ. [πρὸς, αὐλή].

Προσ-αυλέω, -ῶ, вiit: -ήσω, кîntĕ вpe o apie, saĕ акomnaniezĕ глasѕл кѕĭва кѕ fлѕepѕл. [de ѕnde

Προσαύλησις: εως (ή), кîntape de вpe o apie, saĕ акomnaniape de глasѕл кѕĭва кѕ fлѕepѕл.

Προσ-αυλίζομαι, вiit: -ίσομαι, netpeкĕ noantea, saĕ локѕĭeskĕ лînгъ чineва.

Προσ-αυξάνω, вiit: -αυξήσω, кpeskĕ înкъ maĭ mѕлt, saĕ пe ѕpmъ. [de ѕnde

Προσαύξησις, εως (ή), adъoгаtъ кpeшtepe.

Προσ-αύξω, вiit: -αυξήσω, = Προσαυξάνω.

Προσ-αυρίσκω, biit: -αυρῶ, (пех: προσηύρων, ші чл:) poet: dѹкѣ апроапе, апропiezѣ; (nestp:) kazѣ în чева (кѹ dat: indip:). «Πυρὶ πόδα προσαύρῃ». Sof: «Προσαυρίσκουσα χερσαίᾳ τροχῇ». Esix:

Προσ-αϋτέω -ῶ, biit: -αύσω, poet: =Προσφωνῶ, ресѹнѹнzѣ прiн stiгѫрi saѣ акламацiї.

Προσ-αυτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, maї fакѣ însѹmї eѣ чева. «Κακόν τι-». Tmst:

Προσαυτοχειρία (ἡ), =Αὐτοχειρία.

Προσ-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: προσαφεῖλον, ші чл:) maї іаѣ înкѫ de ла..

Προσ-αφ-έψω, biit: -εψήσω, maї ferbѣ (гѫteskѣ бѹкаte) înкѫ, saѣ înпреѹнѫ кѹ..

Προσαφή (ἡ), [προσάπτω] atinџере, пiнѹipe de мінѫ. (bezї ші ἐπαφή.). [ші

Προσαφής, έος (ὁ, ἡ), atinгѫtорѣ de апроапе, конџінѹtѣ. «Τινὶ — » Грам: [προσάπτω].

Προσ-αφ-ικνέομαι, biit; -αφίξομαι, (пех: προσαφικόμην, ші чл:) ажѹнгѣ кѫtре...

Προσ-αφ-ίστημι, biit: -προσαποστήσω, (пех: προσαπέστησα, ші 2: προσαπέστην, ші чл:) deпѫрtezѣ (ші між: мѫ трагѣ) din familiapitatea, saѣ алiанџа кѫiва ші еѣ пе лінгѫ алџiї.

Προσ-αφ-οδεύω, biit: -εύσω, есѣ ла fipeaska trebѹінџѫ пе, saѣ лінгѫ чева.

Προσ-αφ-ορίζω, biit: -ίσω, maї despapџѣ înкѫ прiн xotape; (fir:) пе лінгѫ алтеле maї xotѫрѫскѣ, pîndѹieskѣ чева.

Προσ-αφρίζω, biit: -ίσω, spѹмегѣ пеste чева, saѣ isbeskѣ spѹмегînd (ка валѹріле мѫрії).

Προσ-βαθύνω, biit: -υνῶ, adînчезѣ înкѫ maї мѹлт.

Προσ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: προσέβην, mi чл:) mергѣ кѫtре чева; калкѣ пеste saѣ апроапе; мѫ ѹркѣ; мѫ апропiѣ. (кѹ ак:) «Προσεβήσατο Ὄλυμπον». Ѻμ:

Προσ-βακχεύω, biit: -εύσω, însѹfлѹ spipitѣ вакантiкѣ (кѹ dat: indip:). «Οἶστρον ταῖς γυναιξὶ—». Фiлstp: (ші nestp:). «Τὸ χρησμῶδες αὐταῖς προσβακχεύει». Iеркл: ле препdomінѫ, ле ape копрінсе.

Προσ-βάλλω, biit: -βαλῶ, asвipлѣ чева, (ші ел: saѣ nestp: isbeskѣ, кѫzѣ пеste чева. «Ἠέλιος προσέβαλλεν ἀρούρας». Iл: Н. (de ѹnde обiч:) atакѣ кѹ oastea mea пе врѫжмашѣ, saѣ кѹ mашiпе вре ѹпѣ zidѣ de четаte. «Προσέβαλε τῷ τείχει saѣ πρὸς τὸ τεῖχος.» Ksn: (ші fѫрѫ казѣ) «Καὶ κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες».Ер:(fir:) adѹкѣ, ліпеskѣ, atpiбѹieskѣ; пріч...skѣ. «Ἵνα μηδεμίαν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ». Ер: (між:) atinгѣ, dожѫнеskѣ. «Ταύτην οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ». Iл: E. (ѹпе-орї ел:). «Κρέα ἰχθύων προσβάλλοντα se înџ: ὀσμήν)„. Лкs: skoџînd mіроsѣ. (ші кѹ ак: ел· de преп: indip:) «Τὰ μὲν οὔτι προσέβαλεν (se înџ: τὸν νοῦν)». Sof: пѹ 'шї а ніponit mintea, пѹ ле а înџелеs. 2) (між:) kontpiбѹieskѣ «Πρὸς δέ τι καὶ Ἀριαράμνης προσεβάλετο τούτου τοῦ πάθεος». Ер: (bezї ші συμβάλλω).

Προσ-βαρέω -ῶ, biit: -ήσω, îngреѹiezѣ înкѫ maї мѹлт adѫorînd. [de ѹnde

Προσβάρησις, εως (ἡ), îngреѹiере, апѫsape пеste чева.

Προσ-βασανίζω, biit: -ίσω, maї черкѣ înкѫ.

Πρόσβασις, εως (ἡ), апропiере; sѹіре. [ші

Προσβατός, ή, όν, (τόπος, локѣ) лесnічосѣ de апропiat, saѣ ѹркat, (fpanџ:) accessible. «Ἔνθα οὐ προσβατὸν θανάτῳ». Ksn: [προσβαίνω].

Προσ-βιάζομαι, biit:-βιάσομαι, adѹкѣ silѫ, în sілнічiе мѫ sîргѹieskѣ a sѫвîрші чева. «Τὴν φύσιν—» Пл: (ші кѹ dat:). "Τόπῳ —». Diod: atакѣ în sілнічiе.

Προσ-βιβάζω, ші Προσβιβάω -ῶ, biit: -άσω, апропiѣ пе чінева de вре ѹпѣ локѣ; (fir:) повѫџѹieskѣ; domipeskѣ.

Προσ-βιόω -ῶ, biit: -ώσομαι, (пех: προσεβίων, ші чл:) maї трѫieskѣ înкѫ.

Προσ-βλάπτω, biit: -βλάψω, înкѫ ші (saѣ maї мѹлт) ваtѫмѣ.

Προσ-βλασφημέω -ῶ, biit: -ήσω, înкѫ zікѣ ші ворве реле (окѫрѫskѣ).

Προσ-βλέπω, biit: -βλέψω, ші -βλέψομαι, мѫ ѹitѣ dрепt кѫtре, saѣ în фаџѫ (кѹ dat: saѣ ак: sinг: saѣ кѹ преп:). [de ѹnde

Πρόσβλεψις, εως (ἡ), кѫѹtѫtѹрѫ dрепt în фаџѫ.

Πρόσβλησις, εως (ἡ), (foapte pap) în локѣ de προσβολή, adѫогаре. [ші

Προσβλητός, ή, όν, пѹsѣ, saѣ adѫогаtѣ пе лінгѫ чева. 2) пріімitорѣ de προσβολή (bezї zіч:). [προσβάλλω].

Προσ-βλύζω, biit: -βλύσω, вѫрsѣ din sineмї пеste чева (кѹ dat: indip:). «Ὥσπερ χολὴν τἀνδρὶ προσβέβλυκε». Пл:

Προσ-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, stipiѣ, saѣ ресѹнѹнzѣ stipînd кѫtре чінева; (між:) кіемѣ кѹ гласѣ маре. «Ὀρέων αὐτοὺς παριόντας προσεβώσατο„. Ер:

Προσ-βοηθέω, -ῶ biit: -ήσω, алергѣ în ажѹtорѣ ла чінева, saѣ ѹndeва.

Προσβολή (ἡ), арѫнкаре, saѣ кѫdере пеste чева; апропiере; atакѣ, ловіре de

вътъліе, пъвалъ. «Καὶ πρὸς τὸ τεῖχος ἀκροβολισμοὺς καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο». Ksn: «Ἐν προσβολῇ τινι γενόμενος ἀπέθανε». Ksn: «Προσβολὴν ἔχειν,,. Лкs: a fi de atakat. «Ἐκ προσβολῆς» кѕ atakѕ, saѕ asaлtѕ. (шi fir:) "Προσβολὴ πυρετοῦ». Med: «Ψύχους προσβολὴ,,. Лкs: 2) греш: în локѕ de προβολή. "Δόρατος —,,. D. Kas: «Ἐν προσβολῇ εἶναι,,. Лѕч: (se îndpeп: ἐν προβολῇ). [προσβάλλω].

Προσβόρειος, шi Ion: Προσβόρεος шi Πρόσβορος, шi Πρόσβορρος (ὁ, ἡ), întopsѕ, saѕ пѕsѕ sпpe mïazъ-поапte. [πρὸς, βορ(ρ)έας].

Προσβραχὴς, έος (ὁ, ἡ),=Προβραχής. [din

Προσ-βρέχω, biit: -βρέξω, maï ѕdѕ înкъ. (se konf: кѕ προβρέχω).

Προσ-βωμολοχεύομαι, biit: -εύσομαι, лinгѕшeskѕ, saѕ глътeskѕ ка ѕпѕ чершъtopѕ, saѕ парasitѕ.

Πρόσγαιος, шi Πρόσγειος (ὁ, ἡ), чел апроапе de пъmîntѕ. «Ἡ νῆσος συνάπτει γεφύρα πρὸς τὴν ἤπειρον πρόσγειος οὖσα,,. Stp. "Πρόσγειος ἐπέτετο,,. Лкs: (шi fir:) "Πρόσγεια φρονεῖ,,. Imn: Еклеs: пъmînteпіte. [πρὸς, γῆ].

Προσ-γελάω -ῶ, biit: -άσομαι, (кѕ aк: saѕ dat:) pîzѕ, zîmbeskѕ ѕïtîndѕ mъ ла чiпева (проп: шi fir:). "Προσγελώντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων,,. Лкs: meprîndѕ 'ï biпe лѕкрѕpiле.

Προσγενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din пeamѕл кѕïba, pѕdъ. [πρὸς, γένος].

Προσ-γίγνομαι (-γίνομαι), biit: -γενήσομαι, (пех: προσεγενόμην, шi чл.) mъ maï fakѕ (mъ întîmплѕ) înкъ; saѕ mъ fakѕ de паptida кѕïba; (în цеп:) mъ adaorѕ. "Οὕτω ποιεῖν, ὅπως τά τε ὄντα καλῶς ἕξει, καί ἄλλα ὅτι πλεῖστα προσγενήσεται:,,. Ksn: (шi кѕ dat:). "Προσγενομένου δὲ τοῦ δήμου αὐτῷ,,. Ep:

Προσ-γλισχραίνω, biit: -ανῶ, fakѕ чеva maï кпѕѕposѕ, maï клisosѕ, saѕ клеïosѕ.

Προσγναθίδιον (τὸ), (se înц: δέμα) легътѕpъ de ïълчï, (Греч:) margѕлiкъ. [πρὸς, γνάθος].

Πρόσγραμμα (τὸ), adaosѕ ла însкpisѕ.[шi

Προσγραφεὺς, έως (ὁ), adъогътopѕ în sкpiеpe de лistъ. [шi

Προσγραφὴ (ἡ), adъogape în лistъ, saѕ în însкpisѕ. 2) katarpafie.

Πρόσγραφος (ὁ, ἡ), sкpisѕ în adaosѕ, saѕ пе лîнгъ aлтеле maï în ѕpmъ, (Лat:) postscriptum. 2) sкpisѕ, tpeкѕtѕ în katarpafie. [din

Προσ-γράφω, biit: -γράψω, maï sкpiѕ înкъ, adaorѕ ла ѕпѕ însкpisѕ, saѕ în лistъ. 2) însкpiѕ, tpeкѕ în katarpafie.

Προ-γυμνάζω, biit: -άσω, maï depпinzѕ înкъ, saѕ maï mѕлt; depпinzѕ (шi miж: mъ depпinzѕ) ла чеva, saѕ înпpotiва кѕïba.

Προσ-δαίω, biit: -δαίσω, поеt: maï aпpinzѕ înкъ, saѕ maï mѕлt.

Προσ-δανείζω, biit: -είσω, maï înпpѕmѕtѕ (шi miж: mъ maï шi înпpѕmѕtѕ) înкъ.

Προσ-δαπανάω -ῶ, biit: -ήσω, maï келtѕïeskѕ înкъ (maï mѕлt).

Πρόσδεγμα (τὸ), [προσδέχομαι] пpiimipe кѕ întîmпіпаpe.

Προσδεὴς, έος (ὁ, ἡ), лiпsitѕ înкъ de чеva. [шi

Προσδέησις, εως (ἡ), a maï aвеа лiпsъ, tpeбѕiпцъ înкъ de чеva. [προσδέομαι].

Προσ-δεθῆναι, пas: пех: de înf: aл лѕï προσδέω.

Προσδεῖ, biit: -δεήσει, пepers: aл лѕï προσδέω, maï tpeбѕïe înкъ шi aлtѕ чеva.

Προσ-δείκνυμι, biit: -δείξω, maï apъtѕ înкъ.

Προσδεκτέος, α, ον, nosit: aл лѕï προσδέχομαι.

Προσδεκτὸς, ή, όν, пpiimitѕ, saѕ de пpiimit, вpedпiкѕ de пpiimipe, плъкѕtѕ. [шi

Πρόσδεξις, εως (ἡ), плъкѕtъ пpiimipe. [προσδέχομαι].

Προσ-δέομαι, biit: -δεηθήσομαι, (пех: προσεδεήθην, шi чл:) maï amѕ înкъ tpeбѕiпцъ saѕ лiпsъ de чеva. «Ἀργύριον οὐδεὶς πω οὕτω πολὺ ἐκτήσατο, ὥστε μὴ ἔτι προσδεῖσθαι,,. Ksn: (ові: кѕ цеп:). «Ἀποτετελεσμένον ἤδη τοῦτον ἡγῇ, ἢ ἤδη τινος προσδεῖται:»; Ksn:«Προσδεηθεὶς ἀργυρίου,,. Dm: (вeзï шi ἐνδέομαι). 2) (кѕ цеп: шi aк:)porѕ, чepѕ кѕ stъpѕipe. "Οὐδὲν ποιήσομεν τῶν ἐκεῖνος ἡμέων προσεδέετο,,. Ep: (шi кѕ înf:) "Προσεδεήθησαν αὐτέων σχεῖν πρὸς Σαλαμῖνα,,. Ep:

Προσ-δέρκομαι, biit: δέρξομαι, поеt: în локѕ de προσβλέπω.

Πρόσδεσις, εως (ἡ), [προσδέω] лѕгаpе de чеva.

Προσ-δεσμεύω, biit: -εύσω, шi Προσδεσμέω -ῶ, biit: -ήσω, лeгѕ de чеva.

Πρόσδετος (ὁ, ἡ), лeгatѕ de, saѕ пе лîнгъ чеva. [προσδέω].

Προσ-δεύομαι, поеt: în локѕ de προσδέομαι.

Προσ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, пpiimeskѕ пе лîнгъ sineмï, saѕ кѕ mѕлцѕmipe. «Ἔπεμπον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὁ δὲ οὐ προσεδέχετο,,. Ksn: "Τοὺς ἐπαινοῦντας ἥδιον προσ-

δέχονται πάντες τῶν ἐπιτιμώντων,,. Dm: 2) autentĭ, =(кѹ depiв:) Προσδοκῶ. "Πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτὰς». Ksn: «Ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμὴν,,. Іл: К. "Ἐμὴν ποτιδέγμενον ἀγγελίην,,. Іл: Т. "Οὐ προσδεχομένους τοιοῦτο οὐδέν,,. Ер: (ши кѹ inf:). "Οὐ προσεδέκοντο αὐτοὺς ἐλεύσεσθαι,,. Ер: (ши în анал:)."Προσδεκόμενοι, ὡς πέμψετε,,. Ер: (ши пas: преа рар). "Νικήσας παρὰ ἅ προσεδέχετο,,. Тѹч: пе непъдъждѹitе, пе кît нѹ se autenta.

Προσ-δέω, вііt: δήσω, легѹ de, saѹ лîнгъ алтѹ чева.

Προσ-δηλέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, maĭ ваtъmѹ (stpiкѹ) îнкъ.

Προσ-δια-βάλλω, вііt: -βαλῶ, пе лîнгъ челе-л-алtе, saѹ îнкъ ши хѹлеskѹ, пîръskѹ, zъвistѹieskѹ.

Προσδιάθεσις, εως (ἡ), adъоraтъ disпѹнере, întоkmipe. [προσδιατίθημι].

Προσ-δι-αιρέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, (пех: προσδιειλόμην, ши чл:) maĭ îпнарцѹ, sѹвtîпнарцѹ.

Προσ-διαιτάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, віецѹieskѹ, tръieskѹ пе лîнгъ, saѹ îмпреѹнъ кѹ чінева, = Συνδιαιτῶμαι. [de ѹnde.

Προσδιαίτησις, εως (ἡ), віецѹipe пе лîнгъ, saѹ îмпреѹнъ кѹ чінева.

Προσ-διαλέγομαι, вііt: -λέξομαι, (кѹ dat:) ворвеskѹ кътре чінева. [de ѹnde

Προσδιάλεξις, εως (ἡ), ворвіре кътре...

Προσ-δια-μαρτυρέω -ῶ, вііt: -ήσω, maĭ dовеdeskѹ îнкъ прін maptѹpĭ чева.

Προσ-δια-μαρτύρομαι вііt: -υροῦμαι, maĭ протеstezѹ îнкъ îмпротiва кѹiва; saѹ рекламѹ adѹкînd ши maptѹpĭ.

Προσ-δι-αναγκάζω, вііt: -άσω, maĭ siлѹieskѹ îнкъ.

Προσ-δια-νέμω, вііt: -νεμῶ, maĭ îмпарцѹ (ши mіж: мъ maĭ îмпарцѹ) îнкъ.

Προσ-δια-νοέομαι -οῦμαι, вііt: ήσομαι, (пех: προσδιενοήθην, ши чл:) мъ maĭ gîndeskѹ îнкъ.

Προσ-δια-πασσαλεύω (-παττταλεύω), вііt: -εύσω, ваtѹ чева кѹ кѹie пеste чева.

Προσ-δια-πλάσσω (ττω), вііt: -πλάσω, maĭ îнкiпѹieskѹ чева пе лîнгъ алtеле.

Προσ-δια-πολεμέω-ῶ, вііt: -ήσω, maĭ съвîршеskѹ чева прін резѹоiѹ.

Προσ-δι-απορέω, -ῶ, вііt: -ήσω, maĭ amѹ, saѹ пропѹiѹ îнкъ ши о алtъ недоmipipe.

Προσ-δια-πράσσομαι (-ττομαι), вііt: -πράξομαι, maĭ лѹкрезѹ, maĭ съвîршеskѹ îнкъ чева.

Προσ-δι-αρπάζω, вііt: -άσω, saѹ -αξω, maĭ хръпеskѹ, maĭ iaѹ îнкъ прадъ.

Προσ-δια-σαφέω, -ῶ, вііt: -ήσω, deslѹшеskѹ чева îнкъ maĭ мѹлt.

Προσ-δια-στέλλομαι, вііt: -στελοῦμαι, maĭ pîndѹieskѹ (порѹнчеskѹ) îнкъ чева пе лîнгъ алtеле; maĭ adaorѹ ѹнѹ tepminѹ, ѹнѹ хоtарѹ ла чева; faкѹ алеасъ (desлѹшitъ) înвоiaлъ кѹ чінева. (în At: греш: în лок ѹ de προδιαστέλλομαι,). [de ѹnde

Προσδιαστολή (ἡ), adaosѹ de ѹнѹ tepminѹ în înвоiaлъ saѹ хоtъpîpe. (vezĭ ши προσδιορισμός).

Προσ-δια-στρέφω, вііt: -στρέψω, sѹчеskѹ, ștpîmвezѹ, stpiкѹ stapea naтѹpaлъ îнкъ maĭ мѹлt.

Προσ-δια-σύρω, вііt: -συρῶ, ши maĭ ваtжокореskѹ, maĭ despreцѹieskѹ îнкъ, saѹ maĭ мѹлt.

Προσ-δια-ταράσσω (-ττω), вііt: -ταράξω, tѹрвѹрѹ îнкъ maĭ мѹлt.

Προσ-δια-τάσσω (-ττω), вііt: -τάξω, maĭ пѹiѹ ла кале (pîndѹieskѹ), порѹнчеskѹ îнкъ ши алtеле.

Προσδιατριβή (ἡ), sѹвst: лѹi...

Προσ-δια-τρίβω, вііt: -τρίψω, (кѹ dat:) реtрекѹ овiчнѹit în чева, saѹ îмпреѹнъ кѹ чінева.

Προσ-δια-φθείρω, вііt: -φθερῶ, maĭ stpiкѹ, maĭ препъdeskѹ îнкъ.

Προσ-δίδωμι, вііt: προσ-δώσω, (пех: προσέδωκα, ши чл:) maĭ daѹ îнкъ, saѹ ши алtѹia.

Προσ-δι-έρχομαι, вііt: -ελεύσομαι, (пех: προσδιῆλθον, ши чл:) =кѹ...

Προσ-δι-ηγέομαι -οῦμαι, вііt: -ήσομαι, maĭ повеsteskѹ îнкъ.

Προσ-δικάζω, вііt: -άσω, хоtъpъskѹ прін жѹdiкатъ, къ чева se кѹвiне (este dpentѹ ал) кѹiва, (Франц:) adjuger.

Προσ-δι-οικέω, -ῶ, вііt: -ήσω, maĭ întokmeskѹ (пѹiѹ în вѹнъ pîndѹiaлъ) îнкъ чева.

Προσ-δι-ορθόομαι, -οῦμαι, вііt: -ώσομαι, maĭ îndpentezѹ чева пе лîнгъ алtеле; maĭ adaorѹ чева кѹ dpentѹ (în adeвъpѹ, кѹpat).

Προσ-δι-ορίζω, вііt: -ίσω, pîndѹieskѹ кѹ sкѹmпъtate, saѹ хоtъpъskѹ desлѹшit чева, îmĭ daѹ пърере хоtъpîtoape. 2) maĭ fъгъdѹieskѹ îнкъ. [de ѹnde

Προσδιορισμός (ὁ), eksaktъ хоtъpîpe, pîndѹipe de чева; desлѹшipe, saѹ modifiкаре de tepminiĭ, sѹвt каре se хоtъpаште чева, (Франц:) restriction. (vezĭ ши προσδιαστολή).

Προσ-διώκω, biit: -διώξομαι, гoneskŏ maĭ depapte.

Προσ-δοκάω (-έω, Ion:) -ῶ, biit: -ήσω, aштentŏ (din minsтŏ în minsтŏ), adъstŏ; пъdъжdsĭeskŏ.«Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν». Simв: Kped: (шi кs inf:) «Προσδοκέοντας ἀπολέεσθαι». Ep: (шi пas:) «Τὰ προσδοκώμενα». Лks:

Προσ-δοκέω, -ῶ, biit: -δόξω, паpŏ (mъ sokoteskŏ) înкъ шi... 2) mъ xotъpъskŏ înкъ пе лîngъ aлteлe.

Προσδόκημα (τὸ), obiektsл aштentъpiĭ, saŭ чeea чe se пъdъжdsĭeште. [προσδοκάω].

Προσδοκήσιμος (ὁ, ἡ), = Προσδόκιμος, пъdъжdsitŏ; adsкъtopŏ de пъdeжde. [din

Προσδόκησις, εως (ἡ), пъdъжdsipe, aштentape de чeвa. [шi

Προσδόκητος (ὁ, ἡ), aштentatŏ, пъdъжdsitŏ. [шi

Προσδοκία (ἡ), пъdeжde; (sne-opĭ akt:) skopnipe de пъdeжde; (npin întind:) пeлiniштe. "Ἔχειν saŭ παρέχειν προσδοκίαν,,. Dm: [шi

Προσδόκιμος (ὁ, ἡ), aштentatŏ, пъdъжdsitŏ a beni, saŭ a фaчe чeвa. «Ἐπὶ δὲ Μίλητον στρατὸς ἦν προσδόκιμος,,. Ep: [προσδοκάω]. [de sнde

Προσδοκίμως, adв: кs пъdeжde, saŭ пeлiniштe în aштentape despre чeвa.

Πρόσδομα (τὸ), чeea чe se dъ în adaosŏ, maĭ msлтŏ. [προσδίδωμι].

Προσ-δοξάζω, biit: -άσω, maĭ sлъbeskŏ, maĭ кpezŏ înкъ чeвa.

Προσ-δοξοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, însяfлs adъorate пъpepĭ (ideĭ), (ad:) fakŏ a maĭ sлъbi, a кpede чinebа înкъ чeвa.

Προσ-δόρπιος (ὁ, ἡ), fолоsitopŏ лa чinъ. [πρὸς, δόρπος].

Προσδοχή (ἡ), =Πρόσδεξις, пpiimipe кs msлцsmipe.

Προσδραμών, οῦσα, όν, пex: 2: de пapтч: aл лsĭ προστρέχω.

Προσδρομή (ἡ), aлepгape кътpe чeвa. [προσδρέμω = προστρέχω].

Προσ-δυσκολαίνω, biit: -ανῶ, (кs dat:) кîpteskŏ înкъ maĭ msлт asspa кsĭba, saŭ mъ шi пeкъжeskŏ înкъ asspa лsĭ...

Προσ-δωρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, maĭ dъpsĭeskŏ înкъ.

Προσ-εάω -ῶ, biit: -εάσω, maĭ лasŏ, maĭ îпгъdsĭŏ înкъ; saŭ лasŏ пe чinebа a beni лa..., a se aпpoпia de...

Προσ-εγ-γελάω -ῶ, biit: -γελάσομαι, (кs dat:) înкъ шi pîzŏ de чinebа.

Προσ-εγγίζω, biit: -ίσω, (кs dat:) mъ aпpoпiŏ, mъ atingŏ de... [de sнde

Προσεγγισμὸς (ὁ), atinцepe, aпpoпiepe de чeвa.

Προσ-εγ-γράφω, biit: -γράψω, maĭ înskpiŏ înкъ, saŭ maĭ adaogŏ în bpe sпŏ înskpisŏ (saŭ лistъ).

Προσ-εγγυάομαι ῶμαι, biit: -ήσομαι, maĭ кezъшsĭeskŏ înкъ чeвa пe лîngъ aлteлe; saŭ mъ пsĭŭ înкъ шi кezaшŏ пentps чeвa.

Πρόσεγγυς, adв: пe aпpoape, кît maĭ aпpoape.

Προσ-εγ-καλέω- ῶ, biit: καλέσω, (кs ак: dip: шi dat: indip:) maĭ пîpъskŏ înкъ пe лîngъ sпeлe шi пentps aлteлe; saŭ шi maĭ пîpъskŏ înкъ.

Προσ-έγ-κειμαι, biit: κείσομαι, stъpsĭeskŏ înкъ maĭ msлт stpimtopînd, adsкŏ siлъ кs stъpsinцa mea.

Προσ-εγ-κελεύομαι, biit: -εύσομαι, (кs dat:) maĭ îndemnŏ înкъ, saŭ maĭ msлт.

Προσ-εγ-χέω, biit: -χεῶ, (пex: προσενέχεα, шi чл:) maĭ topnŏ înкъ înъsntps.

Προσ-εγ-χρίω, biit: -χρίσω, maĭ sпgŏ înкъ o datъ кs aлifie.

Προσ-εγ-χώννυμι, biit: -χώσω, bagŏ înкъ (sтплs шi кs aлтŏ) пътîntŏ.

Προσ-εδαφίζω, biit: -ίσω, sspпŏ лa пътîntŏ, (aлт:) προσουδίζω, 2) sppiжinŏ, întemeĭezŏ.

Προσεδρεία (ἡ), stъpsitoape шedepe лîngъ чeвa; înпpesopape; (în цeн:) stъpsinцъ, siлinцъ, (Fpanц:) **assiduité**. [шi

Προσεδρευτκός, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, obiчпsitŏ a stъpsi în tpeaba sa. [din

Προσ-εδρεύω, biit: -εύσω, (кs dat:) шezŏ лîngъ чinebа; înпpesopŏ. 2) stъpsĭeskŏ, mъ îndeлetniчeskŏ кs siлinцъ лa чeвa. 3) sîntŏ asesopŏ, ssплeantŏ aл кsĭba [шi

Προσεδρία (ἡ), =Προσεδρεία, stъpsinцъ. 2) asesopie, ssплeanцie (în sлsжbъ).[din

Πρόσεδρος (ὁ, ἡ), [πρός, ἕδρα] шezъtopŏ лîngъ чinebа; (npin întind:) stъpsitopŏ, saŭ кs stъpsinцъ îndeлetniчitŏ лa чeвa. ‖ (sssst:) =Πάρεδρος, (Fpanц:) asesopŏ.

Προσέειπον, Ion: poet: în лoкŏ de προσεῖπον.

Προσέθηκα, пex: 1: aл лsĭ προστίθημι.

Προσ-εθίζω, biit: -ίσω, (кs dat: saŭ ак: indip:) obiчпsĭeskŏ пe чinebа лa чeвa. [de sнde

Προσεθισμὸς (ὁ), obiчпsipe лa чeвa.

Προσεῖμαι, 2: sing: peps: de шiж: пex: 2: aл лsĭ προστίθημι.

Πρόσειμι, пopsпч: aл лsĭ πρόσειμι, biit: -ειμι, în лoкŏ de πρόσιθι.

Προσειδέναι, infin: ал лві πρόσοιδα.

Προσειδής, έος (ὁ, ἡ), poet: asemenea ла фацъ кв чіпева. [πρός, εἶδος].

Προσεῖδον, nex: 2: ал лві προσοράω.

Προσεῖκα, At: în локв de προσέοικα.

Προσ-εικάζω, biit: -άσω, fakв чева kam asemenea кв.. 2) daв кв sokoteaлa din asemъnape saв алътврарe.

Προσείκελος (ὁ, ἡ), (кв dat:) asemenea, kam asemenea кв.. [πρός, εἴκελος].

Προσεικής, έος (ὁ, ἡ), poet: [προσεῖκα din προσείκω] =Προσείκελος.

Προσ-ειλέω, -ῶ, biit: -ήσω, înfъшврв, stpînгв, deanъпв пе mosopв, sвлв, saв remв. [δάνω.

Προσείληφα, tpe: de кв: ал лві προσλαμ-

Προσήλειχα, tp: de кв: ал лві προσλαγχάνω.

Πρόσειλος (ὁ, ἡ), [πρὸς, εἵλη) =Προσήλιος, eksпвsв ла фербінцеала soapeлві.

Πρόσ-ειμι, biit: -έσομαι, (прел: προσῆν, ші чл:) sîntв înпреvnъ, saв adъoгаtв пе лîпгъ алtele în чева. "Τῇ βίᾳ πρόσεισιν ἔχθραι,,. Ksn: "Τελειοτάτῳ ἡγεμόνι τέσσαρα δεῖ προσεῖναι,,. Fiл: (ші absoл:) «Ἐὰν μὴ τὸ ἑκούσιον προσῇ,,. Apst: (ші în партч:) "Τὸ προσόν, saв τὰ προσόντα,,. Лks: kîte ape чіпева mai пе deasвпра; челе în врмъ adъoгаte (neste челе naтвpaлe) xapaktepistiче але впві лвкрв. (se konf: кв

Πρόσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: προσῄειν, ші чл:)=Προσέρχομαι (кървіа sлвжеште впеорі de biitopв), mъ апропів, întîлпеskв; (despre mвіері) mъ înпреvnв tpвпеште (кв dat:). «Μηδένα αὐταῖς ἐθέλειν προσιέναι,,. Ksn: "Τῷ προσιόντι προσεῖναι,,. a fi лesne апропіаtв (npiimitopв). "Πρόσειμι τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ,,. Xps: mъ înпъptъшеskв din sfinteлe taine. «Ἀπ' Αἰγύπτου δὲ καὶ Λιβύων ἑπτακόσια προσῄεε τάλαντα,,. Ep: (ші în партч:) "Τὰ προσιόντα,,. Лks: benitвpiлe.

Προσεῖναι, prez: de înf: ал лві πρόσειμι, biit: -έσομαι. 2) nex: de înf: ал лві πρόσειμι, biit: -ειμι.

Προσεῖπον, nex: 2: (перегл:) ал лві προσαγορεύω.

Προσ-είρω, biit: έρσω, înплеteskв, înfъшврв, atipnв, saв kombinв пе лîпгъ чева.

Προσ-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: προσεισήγαγον, ші чл:) mai întpodвкв înkъ, adaorв.

Προσ-εισ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, mai kъпвіеskв, înлesneskв (прокврв) înkъ чева.

Προσ-εισ-κρίνω, biit: κρινῶ, mai baгв, mai bîpв înkъ чева.

Προσ-είσκω, poet: (кв dat:)=Προσεικάζω, kam asemъпв кв чева.

Προσ-εισ-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, mai înплinеskв înkъ ші алці bani.

Προσ-εισ-φέρω, biit: -εισοίσω, (nex: προσεισήνεγκα, ші чл:) mai kontpibвіеаskв înkъ, saв квіва. [de впde

Προσεισφορὰ (ἡ), adъoгаtъ kontpibвціe, харв, saв резплаtъ.

Προσεῖτο, α 3: sinr: peps: de nas: tpe: de кв: ал nofi: лві προσίημι.

Προ-σείω, biiit: -σείσω, kлеtinв чева înainte, saв (кв dat: indip:) dînaintea квіва; (партік:). "Θαλλὸν προσείειν θρέμματι,,. Плt. ціind о кракъ, ші mергînd înainte о kлеtinв, ка sъ о вазъ bita, ші sъ віе dвпе mine. (de впde fir:) "Ἐλπίδας («Θήρατρον ші чл:) προσείειν τινί,,. а пропвпе sпpe atpaцерea, saв amъціpea квіва. «Φόβον προσείειν,,. Твч: (vezi ші ἐπισείω).

Προσ-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: προσεξέβην, ші чл:) esв înkъ ші афаръ, fakв ші desbapkв; ловеskв, ші mъ врkв пе връжтъшеаskъ kopaбіe.

Προσ-εκ-βάλλω, biit: -βαλῶ, skoцв (întinzв) înkъ mai afaръ. "Γραμμὴν—,,. Лks:

Προσ-εκ-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, stpirв tot de о daтъ, saв пeste чева.

Προσ-εκ-δέρω, biit: δερῶ, înkъ ші жвпоів, saв bатв.

Προσ-εκ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, mai atentв, пъdъждвіеskв înkъ; saв mai npimeskв înkъ чева de ла чіпева.

Προσ-εκ-διδάσκω, biit: -διδάξω, mai înвъцв înkъ віпе пе чіпева чева.

Προσεκέατο, Ion: în локв de προσέκειντο, а 3: îm: peps: de прел: ал лві πρόσκειμαι.

Προσ-εκ-δύω, biit: -δύσω, mai desbpakв, mai desпоів înkъ.

Προσ-εκ-θλίβω, biit: -θλίψω, stopkînd mai skoцв; saв mai stpibeskв înkъ кв totвл.

Προσ-εκ-θρώσκω, biit: -θοροῦμαι, (nex: προσεξέθορον) mъ asbîpлв репеde, sъpв афаръ пе чева.

Προσ-εκ-καίω, biit: -καύσω, (nex: προσεξέκηα, saв -έκαυσα) ші mai апpinzв, saв înbъпъіеzв înkъ.

Προσ-εκ-καλύπτω, biit: καλύψω, mai deskoпеpв înkъ.

Προσ-έκ-κειμαι, biit: -κείσομαι, staв eшitв афаръ пе лîпгъ чева.

Προσ-εκ-λέγω, biit: -λέξω, mai алегв înkъ; (miж:) алеsв fiind eв алегв пе врmъ пе koплвкpъtopii mei. (vezi ші προσαιρέομαι).

Προσ-εκ-λογίζομαι, biit: ίσομαι, mъ mai sokoteskв, mъ mai rîndeskв înkъ.

Προσ-εκ-λύω, biit: -λύσω, maĭ desfakǔ, maĭ slъbeskǔ înkъ.

Προσ εκ-μαίνομαι, biit: -μανοῦμαι, saǔ -μανήσομαι, înkъ шi nebǔneskǔ kǔ totǔl.

Προσ-εκ-πέμπω, biit: πέμψω, maĭ порneskǔ (daǔ afarъ, skoцǔ) înkъ, saǔ tot întр' o вreme.

Προσ-εκ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpǔ afaръ kъtpe...

Προσ-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, (nex: προσεξέπιον, шi чл:) beaǔ de totǔ (pînъ în fǔndǔ) înkъ шi..

Προσ-εκ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (kǔ dat: saǔ преп: ak:) kazǔ, saǔ mъ abatǔ în чева

Προσ-εκ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ sъвîршeskǔ kǔ osteneалъ înkъ шi aлtǔ чева.

Προσεκποτέον, posit: al лǔĭ προσεκπίνω.

Προσ-εκ-πρίαμαι, neîntр: în лokǔ de προσεξωνέομαι, maĭ peskǔmпъpǔ înkъ (întрв: прінч: nǔmaĭ înf: προσεκπρίασθαι).

Προσ-εκ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ апрinzǔ (înвъпъĭezǔ) înkъ, saǔ шi maĭ mǔлt.

Προσ-εκ-σπάω -ῶ, biit: -άσω, maĭ smǔлгǔ (despъdъчinezǔ) înkъ, saǔ împreǔnъ kǔ...

Προσ-εκ-ταπεινόω -ῶ, biit: ώσω, maĭ ǔmiлeskǔ (жoseskǔ, despreцǔĭeskǔ) înkъ de totǔ.

Προσ-εκ-ταράσσω (ττω), biit: -ταράξω, maĭ tǔpвǔpǔ înkъ de totǔ шi aлtǔ чева.

Προσεκτέος, α, ον, posit: al лǔĭ προσέχω.

Προσεκτικὸς, ή, όν, чел че аре, saǔ чере лǔаре a minte. [προσέχω]. [de ǔnde

Προσεκτικῶς, adв: kǔ въгаре de seamъ. «Προσεκτικῶς ἔχω». Лks: amǔ лǔаре aminte, sîntǔ въгъtopǔ de seamъ.

Προσ-εκ-τίλλω, biit: -τιλῶ, maĭ smǔлгǔ înkъ, saǔ împreǔnъ kǔ aлtǔ чева.

Προσ-εκ-τυφλόω -ῶ, biit: -ώσω, înkъ шi maĭ opвeskǔ de totǔ пе чinева.

Προσέκυρσα, poet: nex: 1: al лǔĭ προσκυρέω.

Προσ-εκ-φέρω, biit: -εξοίσω, (nex: προσεξήνεγκα, шi чл:) maĭ skoцǔ înkъ. 2) шaĭ плъteskǔ adaosǔ лa dawdia de maĭ 'nainte.

Προσ-εκ-φοβέω -ῶ, biit: ήσω, maĭ sпeріǔ înkъ, saǔ tot de o datъ.

Προσ-εκ-χέω biit: -χεῶ, (nex: προσεξέχεα, шi чл:) maĭ въpsǔ înkъ afaръ.

Προσ-εκ-χλευάζω, biit: -άσω, înkъ шi batжokoreskǔ.

Προσέλα, порǔнч: al лǔĭ προσελάω.

Προσέλαβον, nex: 2: al лǔĭ προσλαμβάνω.

Προσελασία, шi Προσέλασις, εως (ή), aпропіере къларе saǔ în tpъsǔpъ; (în цen:) repede пъвалъ de кълъpime, saǔ atakǔ de pesвoĭaskъ корабіе шi чл: [din

Προσ-ελαύνω, biit: -ελάσω, dǔkǔ (порneskǔ) чева repede kъtpe чева. «Μὴ προσέλα χέρα». Ep: nǔ пǔne mîna пе mine (ka sъ mъ împinцĭ). 2) (oвiч: nestр: saǔ eл: înцел: ἵππον, ἄρμα, στρατὸν, шi чл:) пъвълеskǔ къларе, saǔ kǔ oaste прінч: kǔ кълъpime) asǔпра кǔiва; (în цen:) înaintezǔ, mъ апропіǔ. «Προσελαυνούσης ἡμέρας». Лks: [din

Προσ-ελάω -ῶ, biit: -άσω, poet: în лokǔ de προσελαύνω.

Προσέλευσις, εως (ή), венire апроапе, апропіере.

Προσ-ελέω -ῶ, [πρὸς ἔλος] poet: (pap) în лokǔ de προπηλακίζω, despreцǔĭeskǔ, tpaktezǔ ръǔ. «Τοὺς μὲν δικαίους шi чл: προσελοῦμεν». Apstf: (шi пas:) «Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελούμενον». Esxл:

Προσεληναῖος, α, ον, =Προσέληνος.

Προσεληνίς, ίδος (ή), partik: fem: al лǔĭ προσέληνος || (прінч:) «Νύμφαι προσεληνίδες». a ле Аркадieĭ.

Προσέληνος (ό, ή), maĭ векĭǔ dekît лǔna (aша se nǔmĭaǔ Аркадieniĭ, ka sinгǔpĭ nǔmaĭ pesъpiцĭ din пъmîntǔ, шi maĭ векĭ лokǔitopĭ aĭ Пелопонеsǔлǔĭ). [πρὸ, σελήνη].

Προσελθεῖν, nex: 2: de înf: al лǔĭ προσέρχομαι.

Προσ-ελκύω, шi Προσ έλκω, biit: -ελκύσω, (nex: προσείλκυσα, шi чл:) tpaгǔ kъtpe, (mîж:) în partea mea.

Προσ-ελ-λείπω, biit: -λείψω, maĭ amǔ лinsъ (îmĭ maĭ tpeвǔĭe) înkъ spre împлinire. «Τὰ προσελλείποντα». Diod: чеде че maĭ лinseskǔ spre îndeплinire.

Προσ-ελόω -ῶ, biit: -ώσω, = Προσελέω.

Προσ-ελπίζω, biit: -ίσω, maĭ пъдъждǔĭeskǔ înkъ.

Προσ-ελυτρόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ adaoгǔ шi aлtǔ акопеpъmîntǔ.

Προσελώδης, εος (ό, ή), чел апроапе de балtъ, kam бълtosǔ. [πρὸς, ἔλος].

Προσ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: προσενέβην, шi чл:) intрǔ, калkǔ пе чева; (fir:) maĭ despreцǔĭeskǔ, tpaktezǔ ръǔ înkъ.

Προσ-εμ-βάλλω, biit: -βαλῶ, maĭ вагǔ înъǔntpǔ (шi eл: saǔ nestр: intрǔ) înkъ пе лînгъ aлteле; apǔnkǔ (шi eл: mъ apǔnkǔ) împreǔnъ înъǔntpǔ, saǔ neste чева.

Προσ-εμ-βριμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, înkǔ шi maĭ ameрinцǔ (kǔ mînie, skpîшnind din dinцĭ, saǔ mǔцind).

Προσ-εμέω -ῶ, biit: -εμέσω,=Προσβλύζω.

Προσέμιξα, пех: ал лѕї προσμίγνυμι.

Προσ-εμ-ματεύω, biit: -εύσω, вѣrînd mîna înѣѕntpѕ пiпѣїѕ. (în Apst: se îndpent: προσεμβατεύω).

Προσ-εμ-πάσσω, biit: -πάσω, maї пpe-сѣpѕ înкѣ п' întpe...

Προσ-εμπεδόω -ῶ, biit: -ώσω, întѣpeskѕ (înkpedinцezѕ) înкѣ maї mѕлt.

Προσ-εμ-πικραίνομαι, biit· -πικρανοῦμαι, mѣ пeкѣжeskѕ, mѣ întѣpîtѕ înкѣ maї mѕлt asѕпpa кѕїва. "Προσεμπικρανέεσθαι ἔμελλον αὐτοῖσι». Ep:

Προσ-εμ-πίπρημι, biit: -εμπρήσω, (пех: προσενέπρησα, шi чл:) maї apzѕ, maї пîp-жoleskѕ înкѣ, saѕ înпpeѕпѣ кѕ...

Προσ-εμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (пех: προσενέπεσον, шi чл:), (кѕ dat:) maї кazѕ înѣ-ѕntpѕ, saѕ пeste чeва; mѣ întîmплѕ пe лîngѣ alteлe.

Προσεμπρήσω, biit: ал лѕї προσεμπίπρημι.

Προσ-εμ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, maї a-пpinzѕ (înвѣпѣїezѕ) înкѣ, saѕ maї mѕлt.

Προσ-εμ-φανίζω, biit: ίσω, maї înfѣцiшe-zѕ (dobedeskѕ) înкѣ.

Προσ-εμφέρεια (ἡ), oape-кape asemѣпѣ-tate. [din

Προσεμφερής, έος (ὁ, ἡ), (кѕ dat:) кam, maї asemenea. [din

Προσ-εμ-φέρω, biit:-οίσω, (пех: προσενήνεγκα, шi чл:) =Προσεμφορέω. 2) (miж:) sîntѕ maї asemenea în чeва, кam seamѣпѕ, кam adѕкѕ.

Προσεμφερῶς, adв: кam asemenea. [προσεμφερής].

Προσ-εμ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, dѕкѕ (кa-pѕ, apѣпкѕ) înѣѕntpѕ пe лîngѣ alteлe; (miж: кѕ цen:) maї вагѕ în sineмї (mѣ-пînкѕ лѣкomeшte) înкѣ шi din...

Προσ-εμ-φύομαι, biit: -φύσομαι, (пех: προσενέφυν, шi чл:) mѣ лipeskѕ înкѣ шi maї mѕлt; mѣ adaorѕ кa o natѕpaлѣ însѕшime; saѕ (miж:) maї dobîndeskѕ чeва кa o na-tѕpaлѣ însѕшime.

Προσέναγχος, adв: кѕ пѕцinѕ чeва maї 'nainte. [πρὸς, ἔναγχος].

Προσέναχε, Dop: in лoкѕ de προσένηχε, a 3: sinr: peps: de пpeл: ал лѕї προσνήχω.

Προσ-εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, maї apѣtѕ (dobedeskѕ înкѣ) în fantѣ.

Προσενεγκεῖν, пех: 2: de înf: ал лѕї προσφέρω.

Προσ-εν-εδρεύω, biit: -εύσω, maї пînde-skѕ înкѣ, saѕ (кѕ dat:) апpoапe de...

Προσενεκτέον, nosit: ал лѕї προσφέρω.

Προσ-ενέπω, biit: -ενισπήσω, noet: rop-ѕeskѕ adpesîndѕ-mѣ кѣtpe чineва.

Προσ-ενεχυράζω, biit: -άσω, maї їaѕ чe-ва пe лîngѣ alteлe de zѣлorѕ.

Προσενήνεγμαι, пas·, шi

Προσενήνοχα, akt: tpe: de кѕ: ал лѕї προσφέρω

Προσ-ενθυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (пех: προσενεθυμήθην, шi чл:) maї пѕїѕ în rîn-dѕл meѕ, mѣ maї rîndeskѕ шi алtѕ чeва.

Προσ-εννέπω, noet:=Προσενέπω.

Προσ-εν-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, maї вагѕ de seamѣ, maї înцeлerѕ чeва. "Καὶ γὰρ ἄλλο τι προσενενόησα». Ksn:

Προσ-εν-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, maї sѕ-пѣpѕ înкѣ.

Προσ-ενόω -ῶ, biit: -ώσω, ѕneskѕ чeва înпpeѕпѣ кѕ alta.

Προσ-εν-τείνω, biit: -τενῶ, întinzѕ чeва înкѣ maї mѕлt пeste, saѕ înѣѕntpѕ în чeва. (пpin întind:) «Πληγὰς προσεντείνειν τινί,,. Dm: (шi sѕвtînцeл: sѕвst:) «Ἑτέρας προσεντείνειν,,. Пл: a 'ї maї da înкѣ шi alte вѣtѣї.

Προσ-εν-τέλλω (-τέλλομαι), biit: -τελοῦμαι, maї пopѕпчeskѕ înкѣ.

Προσ-εν-τίκτω, biit: -τέξομαι, (пех: προσενέτεκον, шi чл:) naskѕ, saѕ fakѕ a se na-шte înкѣ чeва înѣѕntpѕ în...

Προσ-εν-τυγχάνω, biit:-τεύξομαι, (кѕ dat:) mѣ întîlneskѕ кѕ чineва.

Προσ-εν-υβρίζω, biit: -ίσω, mѣ поptѕ кѕ desppeцѕipe кѣtpe чineва.

Προσ-εν-υφαίνω, biit: -ανῶ, цesѕ п' întpe (вîpѕ п'întpe цesѣtѕpѣ) шi alte пestpiцitѕpї.

Προσ-εξ-αγριαίνω, biit: ανῶ, sѣлвѣtѣчe-skѕ înкѣ maї mѕлt.

Προσ-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: προσεξεῖλον, шi чл:) maї їaѕ, maї skoцѕ înкѣ din чeва saѕ din fiinцѣ (пpѣпѣdeskѕ) пe лîngѣ alteлe; (miж:) maї aлerѕ snpe întpeвѕinцapea mea.

Προσ-εξ-αίρω, biit: -αρῶ, maї apdikѕ înкѣ чeва în sѕs, saѕ apdikînd maї їaѕ чeва пe лîngѣ alteлe.

Προσ-εξ-αμαρτάνω, biit:-αμαρτήσομαι, (пех: προσεξήμαρτον, шi чл:) maї rpeшeskѕ în-кѣ шi întp' алtѕ чeва.

Προσ-εξ-ανδραποδίζομαι, biit: -ίσομαι, шi îmї maї poвeskѕ înкѣ.

Προσ-εξ-αν-ίσταμαι, biit: -εξαναστήσομαι, (пех: 2: προσεξανέστην, шi чл:) mѣ шi skoлѕ în sѕs înкѣ, saѕ пentpѕ чeва.

Προσ-εξ-απατάω -ῶ, biit: -ήσω, maї a-mѣцeskѕ înкѣ.

Προσ-εξ-απλόω -ῶ, виit: -ώσω, desfъшкpѣ (експлікѣ) ші maĭ mѣлt.

Προσ-εξ-αποστέλλω, виit: -στελῶ, maĭ експедiezѣ (порпeskѣ afapъ) înkъ, saѣ înпреѕпъ кѣ..

Προσ-εξ-άπτω, виit: -άψω, anpinzѣ (zъдъръskѣ) înkъ maĭ mѣлt.

Προσ-εξ-ασκέω -ῶ, виit: -ήσω, desъвîpшeskѣ чева кѣ о maĭ skѣmпъ лѣкpape.

Προσ-εξ-ελαύνω, виit: -ελάσω, maĭ isгопeskѣ înkъ; (ел: saѣ nestp:) esѣ (mъ порпeskѣ) кѣ oaste asѣnpa кѣîва.

Προσ-εξ-ελέγχω, виit: -ελέγξω, maĭ dѣѣ de faцъ (dobedeskѣ) înkъ, saѣ ші maĭ mѣлt.

Προσ-εξ-ελίσσω (ττω), виit: -ελίξω, maĭ desfъшѣpѣ înkъ; (fir:) înшipѣ înainte npin desfъшѣpape (întindepe) ші алцĭ oslaшĭ.

Προσ-εξ-εργάζομαι, виit: -άσομαι, maĭ sъвîpшeskѣ npin лѣкpape ші алtѣ чева пе лîпгъ алteлe.

Προσ-εξ-ερείδομαι, виit: -ερείσομαι, (кѣ dat: ші ак: кѣ преп:) mъ pezemѣ tape пе чева, ка съ ажѣпгѣ ѕndeва.

Προσ-εξ-έρχομαι, виit: -ελεύσομαι, (пех: προσεξῆλθον, ші чл:) (кѣ dat:) esѣ, ка съ mъ dѣкѣ кътpe...

Προσ-εξ-ετάζω, виit: -άσω, maĭ черчеtezѣ înkъ.

Προσεξεύρησις, εως (ἡ), adъoгatъ пъskoчipe. [din

Προσ-εξ-ευρίσκω, виit: -ευρήσω, maĭ пъskoчeskѣ înkъ.

Προσ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, виit: -ήσομαι, maĭ експлікѣ, saѣ nobesteskѣ înkъ.

Προσ-εξ-ηπειρόω -ῶ, виit: -ώσω, прeфаkѣ некѣpmat în konцinѣtѣ.

Πρόσεξις, εως (ἡ), =Προσοχή.

Προσ-εξ-ίστημι, виit: προσ-εκ-στήσω, adѣkѣ înkъ maĭ mѣлt în spaĭmъ.

Προσέοικα, (tpe: de кѣ: în лoкѣ de прez: ал лѣĭ προσείκω) sîntѣ maĭ saѣ kam asemenea, =Παρεμφέρω; (npin întind:) sîntѣ potpibitѣ; (de ѕnde пepeps:) "Προσέοικε". =Προσήκει; ші (партч:) "Προσεοικώς". =Προσήκων, potpibitѣ, кѣbenitѣ.

Προσεούρουν, Ат: прел: ал лѣĭ προσουρέω.

Προσ-επ-αγγέλλομαι, виit: -αγγελοῦμαι, maĭ fъгъdѣĭeskѣ înkъ.

Προσ-επ-άγω, виit: -άξω, (пех: προσεπήγαγον, ші чл:) maĭ adaoгѣ înkъ peste алteлe.

Προσ-επ-αινέω -ῶ, виit: -αινέσω, maĭ лаѣdѣ înkъ.

Προσ-επ-αίρω, виit: -αρῶ, maĭ apdikѣ, înалцѣ înkъ, saѣ ші maĭ mѣлt.

Προσ-επ-αιτιάομαι -ῶμαι, виit: -άσομαι, maĭ хѣлeskѣ, піpъѣкѣ înkъ ші пentpѣ алtѣ чева.

Προσ-επ-αν-έρομαι, виit: -ερήσομαι, maĭ pepetѣ înkъ întpeвapea de maĭ 'nainte.

Προσ-επ-απειλέω -ῶ, виit: -ήσω, ші maĭ amepinцѣ înkъ; saѣ adaoгѣ ла челе лалte amepinцъpĭ ші алta.

Προσ-επ-αράομαι -ῶμαι, виit: -αράσομαι, maĭ влestemѣ înkъ.

Προσ-επ-άρχω, виit: -άρξω, maĭ гѣвepпezѣ înkъ ка ѕпѣ епархѣ (vezĭ ἔπαρχος).

Προσ-επ-αυξάνω (-αύξω), виit: -αυξήσω, кpeskѣ чева înkъ maĭ mѣлt.

Προσ-επ-αυρίσκομαι, (пех: προσεπηυράμην) (кѣ цеп:) maĭ dobîndeskѣ înkъ.

Προσεπειπεῖν, пех: 2: (пepгл:) de inf: ал лѣĭ προσεπιλέγω.

Προσ-επ-εισ-φέρω, виit: -εισ-οίσω, (пех: προσεπεισήνεγκα, ші чл:) maĭ kontpibѣĭeskѣ înkъ, maĭ adaoгѣ ла вpe о dape. «Χάριν—» Изd:

Προσ-επ-ελπίζω виit: -ίσω, daѣ кѣîва înkъ maĭ mѣлte пъdeждĭ.

Προσ-επ-εμ-βαίνω, виit: -βήσομαι, апъѕѣ, tpaktezѣ pъѣ înkъ maĭ mѣлt; saѣ ші despreцѣĭeskѣ înkъ пе чinева în пepopoчipea sa.

Προσ-επ-εμβάλλω, виit: -βαλῶ, maĭ întpeвîpѣ ші алteлe înkъ peste челе de maĭ 'nainte.

Προσ-επ-εξ-εργάζομαι, виit: -άσομαι, desъвîpшeskѣ кѣ лѣкpapea чева înkъ maĭ mѣлt, saѣ ші алtѣ чева пе лîпгъ алteлe. [de ѕnde

Προσεπεξεργασία (ἡ), din поѣ adъoгatъ desъвîpшitoape лѣкpape.

Προσ-επ-εξ-ευρίσκω, виit: -ευρήσω, (пех: εὗρον, ші чл:) maĭ пъskoчeskѣ înkъ ші алte поѣъ пъskoчipĭ.

Προσ-επ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, виit: -ήσομαι, nobesteskѣ, saѣ експлікѣ maĭ desлѣшit ші алtѣ чева.

Προσ-επ-έρχομαι, виit: -ελεύσομαι, (пех: προσεπῆλθον, ші чл:) maĭ petpekѣ înkъ, saѣ de maĭ mѣлte opĭ ѕпѣ лoкѣ.

Προσ-επ-ερωτάω, -ῶ, виit: -ήσω, maĭ întpeвѣ înkъ кѣ кѣpiositate; saѣ maĭ fakѣ înkъ ші алte întpeвъpĭ. [de ѕnde

Προσεπερωτητής, οῦ (ὁ), каpe fache жѣdikъtopeшtĭ pepetate întpeвъpĭ, (Лt:) adstipulator.

Προσέπεσον, пех: 2: ал лѣĭ προσπίπτω.

Προσ-επ-εύχομαι, виit: -εύξομαι, maĭ ѕpezѣ înkъ ші алteлe.

Προσ-επηρεάζω, biit: -άσω, sѕпърѕ înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-βαίνω, biit: -βήσομαι, =Προσεμβαίνω; (fir:) =Προσεπεμβαίνω.

Προσ-επι-βάλλω, biit: -βαλῶ, maĭ adaorѕ înкъ neste алтеле.

Προσ-επι-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, daѕ (skoцѕ) maĭ în ѕрmъ шi алte влъstape.

Προσ-επι-βλέπω, biit: -βλέψω, maĭ вагѕ înкъ de seamъ asѕпра вре ѕпѕĭ лѕкрѕ.

Προσ-επι-βοάω -ῶ, biit: -ήσομαι, maĭ stpirѕ шi eѕ пе лîнгъ алцiĭ saѕ кѕ penetate aкламацiĭ înкѕвiinцînd чева.

Προσ-επι-βουλεύω, biit: -εύσω, înкъ пе лîнгъ алтеле maĭ кinzѕĭeskѕ (ѕneлteskѕ) шi реле asѕпра кѕĭва.

Προσ-επι-γεννάω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ naskѕ înкъ în ѕршъ.

Προσ-επ-γίγνομαι, biit: -γενήσομαι, mъ fakѕ, mъ naskѕ, viѕ шi eѕ пе лîнгъ алтеле; saѕ mъ maĭ întîmплѕ înкъ.

Προσ-επι-γράφω, biit: -γράψω, maĭ sѕskpiѕ înкъ, adaorѕ ла sѕskpinцie.

Προσ-επι-δαψιλεύομαι, biit: -εύσομαι, maĭ daѕ înвiлшѕgat пе лîнгъ алтеле.

Προσ-επι-δείκνυμι, biit: -δείξω, maĭ аpъtѕ înкъ; (mіж:) maĭ fакѕ înкъ шi алтъ fълoasъ аpъtape.

Προσ-επι-δεσμέω, biit: -ήσω, шi

Προσ-επι-δέω, biit: -ήσω, maĭ легѕ înкъ neste, saѕ de чева (vezĭ шi προσεπικαταδέω).

Προσ-επιδημέω, -ῶ, biit: -ήσω, petpeкѕ întp'ѕnѕ локѕ venitѕ din пъмîntѕ stpeinѕ.

Προσ-επι-διδάσκω, biit: -διδάξω, maĭ înвъцѕ пе чinева în ѕрmъ шi алтѕ чева.

Προσ-επι-δίδωμι, biit: -επι-δώσω, (nex: προσεπέδωκα, шi чл:) maĭ dъpѕieskѕ de вѕnъ voie чева пе лîнгъ алтеле; (ел: saѕ nestp:) înaintezѕ (кpeskѕ) înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-δοξάζω, biit: -άσω, npiimeskѕ de вѕnъ (mъ ѕneskѕ кѕ) пъpepea кѕĭва.

Προσ-επι-δράσσομαι (-δράττομαι), biit: -δράξομαι, (кѕ цen:) maĭ anѕкѕ (îmĭ maĭ însѕшeskѕ) чева.

Προσ-επι-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, maĭ ѕneskѕ, легѕ înпреѕнъ чева.

Προσ-επι-ζητέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ кaѕtѕ кѕ stъpѕinцъ чева.

Προσ-επι-θεάομαι, -ῶμαι, biit: -θεάσομαι, шi

Προσ-επι-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ npiveskѕ, обсервѕ чева înкъ.

Προσ-επι-θλίβω, biit: -θλίψω, anъsѕ, stpiveskѕ пе dasѕпра înкъ maĭ mѕлt, saѕ шi алтѕ чева пе лîнгъ алтеле.

Προσ-επι-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, maĭ пiръskѕ înкъ.

Προσ-επι-καλλωπίζω, biit: -ίσω, înfpѕmѕseцezѕ чева пе dasѕпра înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-κατα-δέω, biit: -δήσω, легѕ (înfъшѕ) пе dasѕпра шi кѕ алte легъtѕpĭ; saѕ adaorѕ чева maĭ пе ѕрmъ în feлѕ de легъtѕpъ пе dasѕпра.

Προσ-επι-κατα-τείνω, -biit: -τενῶ, întinzѕ (siлѕieskѕ) înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επί-κειμαι, biit: -κείσομαι, stъpѕieskѕ npetinzînd шi eѕ пе лîнгъ алцiĭ чева.

Προσ-επι-κερτομέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ вatжокopeskѕ înкъ шi кѕ amape dosъdipĭ.

Προσ-επι-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, maĭ vesteskѕ шi алтѕ чева npetѕtindinea; vesteskѕ шi pesnлъtipe înпpotiva кѕĭва.

Προσ-επι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, înпodoveskѕ înкъ maĭ mѕлt, saѕ пе лîнгъ алтеле.

Προσ-επι-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, predomneskѕ înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, шi (At:) -κρεμάω -ῶ, maĭ atîpnѕ înкъ чева dasѕпра; =Προσεξαρτῶ.

Προσ-επι-κρούω, biit: -κρούσω, maĭ ловeskѕ înкъ пе d' asѕпра.

Προσ-επι-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, пе лîнгъ алтеле maĭ dosîndeskѕ în ѕрmъ чева.

Προσεπίκτισμα (τὸ), zidipe клъditъ maĭ пе ѕрmъ în adaosѕ ла алta. [προσεπικτίζω].

Προσ-επι-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: προσεπέλαβον, шi чл:) maĭ iaѕ înкъ. || (mіж: кѕ dat: шi цen:) iaѕ парte кѕ чinева ла чева (îл ажѕtѕ). «Οὐδένα φασὶ σφίσι προσεπιλαβέσθαι τοῦ πολέμου„. Ep:

Προσ-επι-λέγω, biit: λέξω, (nex; nepгл: προσεπεῖπον, шi чл:) maĭ adaorѕ în ѕрmъ de toate чева ла кîte amѕ zis.

Προσ-επι-λιμώττω, biit: -λιμώξω, paвdѕ (mopѕ) de foame înкъ maĭ mѕлt.

Προσ-επι-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, maĭ înвъцѕ чева înпреѕнъ.

Προσ-επι-μελέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кѕ цen:) maĭ îngpiжeskѕ înкъ шi de...

Προσ-επι-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, daѕ, adaorѕ maĭ mѕлtѕ de kîtѕ este mъsѕpa.

Προσ-επι-νοέω -ῶ, biit: ήσω, maĭ пъskoчeskѕ înкъ.

Προσ-επι-ορκέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѕ înкъ шi minчinosѕ жъpъmîntѕ.

Προσ-επι-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (кѕ dat:) înкъ шi maĭ кazѕ asѕпра кѕĭва.

Προσ-επι-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, maĭ adaorѕ, maĭ пъskoчeskѕ înкъ în ѕрmъ шi плъsmѕitѕpĭ.

Προσ-επι-πλέκω, biit: -πλέξω, maĭ întpeвîpȣ пе ȣpmъ ші алтеле. «Τοῖς ἔξωθεν προσεπιπλεκομένοις». Алкѕ: Трал:

Προσ-επι-πλέω, biit: -πλευσοῦμαι, (кȣ dat:) mъ порпeskȣ a плȣtі asȣпра кȣîва.

Προσ-επι-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, ші maĭ dожъпеskȣ înкъ, saȣ ші пentpȣ алтеле.

Προσ-επι-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ paвdȣ înкъ ostenelĭ, saȣ maĭ sĭлpȣieskȣ în чева кȣ ostenealъ.

Προσ-επιῤ-ῥέω, biit: ῥεύσω, saȣ -ῥυήσομαι, (пех: προσεπεῤῥύην, ші чл:) maĭ кȣргȣ înкъ asȣпра кȣîва, saȣ împpeȣпъ кȣ чева.

Προσ-επιῤ-ῥώννυμι, biit: -ῥώσω, întъpeskȣ (înвîptoшezȣ) înкъ maĭ mȣлt.

Προσ-επι-σεμνύνω, biit: υνῶ, чinsteskȣ, pespektezȣ înкъ maĭ mȣлt.

Προσ-επι-σημαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, maĭ apъtȣ înкъ прin semne; saȣ maĭ fakȣ чева însemnъtopȣ пе лîнгъ алтеле.

Προσ-επι-σιτίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ къпътȣîeskȣ ші de алte провizії de хранъ.

Προσ-επι-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, maĭ вагȣ de seamъ пе лîнгъ алтеле·

Προσ-επι-σκευάζω, biit: -άσω, maĭ dpegȣ, repapezȣ înкъ.

Προσ-επι-σκήπτω, biit: -σκήψω, maĭ порȣнчeskȣ, saȣ porȣ înкъ.

Προσ-επι-σκώπτω, biit: σκώψω, ші maĭ батжокopeskȣ înкъ; saȣ maĭ adaorȣ чева în фелȣ de батжокȣpъ.

Προσ-επι-σπάομαι -ῶμαι, biit: -σπάσομαι, maĭ tîpъskȣ чева пе лîнгъ алтеле кȣ sinemĭ (dȣпе sinemĭ, saȣ în napтea mea).

Προσ-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, maĭ шtiȣ înкъ чева пе лîнгъ алтеле.

Προσ-επι-στείχω, (fъръ biit:) (пех: προσεπέστιχον) поеt: mepгȣ kîte пȣціnȣ кътpe, saȣ mъ апропiȣ de чева.

Προσ-επι-στέλλω, biit: -στελῶ, maĭ вesteskȣ, saȣ порȣнчeskȣ înкъ чева (прінч: прin епistолъ, skpisoape) пе лîнгъ алтеле.

Προσ-επι-στεφανόω -ῶ, biit: -ώσω, ші maĭ înкȣнȣнezȣ înкъ.

Προσ-επι-συν-άπτω, biit: -άψω, maĭ ȣneskȣ înкъ, adaorȣ пе лîнгъ алтеле.

Προσ-επι-σφάζω (-σφάττω), biit: -σφάξω, maĭ înжȣнгiȣ înкъ neste чева.

Προσ-επι-σφίγγω, biit: -σφίγξω, (кȣ dat: indip:) stpînгȣ, saȣ аплiкȣ чева stpîns neste чева.

Προσ-επι-σφραγίζομαι, biit: -ίσομαι, întъpeskȣ înкъ ші кȣ печетеа mea; saȣ adaorȣ чева în ȣpmъ de toate ка о печетлȣitъpъ a кȣвinteлор меле.

Προσ-επι-ισχυρίζω, biit: -ίσω, întъpeskȣ (asirȣpȣ) чева înкъ maĭ mȣлt.

Προσ-επι-σωρεύω, biit: -εύσω, maĭ гръmъdeskȣ пе лîнгъ алтеле, saȣ maĭ mȣлt.

Προσ-επι-ταλαιπωρέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ sȣфepȣ înкъ tікълошiĭ.

Προσ-επι-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, maĭ порȣнчeskȣ înкъ.

Προσ-επι-τείνω, biit: -τενῶ, înteцeskȣ (kpeskȣ) înкъ maĭ mȣлt; (fir:) =Προσεπικατατείνω.

Προσ-επι-τερατεύομαι, biit: -εύσομαι, maĭ adaorȣ ші алte monstpȣoase întîmплъpĭ întp' о повеstipe.

Προσ-επι-τέρπομαι, biit: -τέρψομαι, saȣ -τορπήσομαι, mъ înвеселeskȣ din поȣ înкъ maĭ mȣлt.

Προσ-επι-τεχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ maĭ meшteшȣцeskȣ чева, maĭ aflȣ înкъ ші алтъ meшteшȣцipe (de віклепie).

Προσ-επι-τίθημι, biit: -επιθήσω, (пех: προσεπέθηκα, ші чл:) maĭ пȣiȣ пе dasȣпра, maĭ daȣ înкъ; adaorȣ maĭ mȣлt.

Προσ-επι-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat: indip) maĭ dожъпeskȣ (maĭ kîpteskȣ asȣпра кȣîва) înкъ.

Προσ-επι-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, adaorȣ ші алte tpaціче пepinetiĭ (непревъзȣte ші skimвътoape de stapea лȣкpȣpilop întîmплъpĭ) saȣ ексаџеpaціĭ (ковîpшipĭ), ad: mъpeskȣ лȣкpȣ înкъ maĭ mȣлt tpaціčeшte.

Προσ-επι-τρέπω, biit: -τρέψω, maĭ daȣ înкъ вoie, maĭ îngъdȣiȣ; saȣ maĭ înкpezȣ кȣîва înкъ чева.

Προσ-επι-τρίβω, biit: -τρίψω, maĭ пpъпъdeskȣ de totȣ, saȣ împpeȣпъ ші кȣ алtȣ чева (fъpîmiчind, saȣ кълкînd în пічоape).

Προσ-επιτροπεύω, biit: -εύσω, maĭ sîntȣ înкъ епitpoпȣ.

Προσ-επι-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (пех: προσεπέτυχον, ші чл:) maĭ isвȣteskȣ înкъ în петеpipea saȣ съвîpшipea вpe ȣпȣĭ лȣкpȣ.

Προσ-επι-φέρω, biit: -επ-οίσω, (пех: προσεπήνεγκα, ші чл:) maĭ adȣкȣ, adaorȣ neste алтеле. «Τὸν κολοφῶνα — ». Клm: 2) maĭ пpodȣкȣ (podeskȣ) înкъ. «Ἡ γῆ φέρουσα ταῦτα, ἀφ᾽ ὧν ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀφ᾽ ὧν ἡδυπαθοῦσι, προσεπιφέρει». Ksn:

Προσ-επι-φημίζω, biit: -ίσω, maĭ adaorȣ ȣпȣ вȣпȣ пȣme ла чева.

Προσ-επι-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, respȣпzȣ notpivit ла чева; (fir: despre пpe-

вestitoape пъсърї) мъ арътъ прiinчosъ, înгъdъїъ a se face чева.

Προσ-επι-φοιτάω -ῶ, вiit: -ήσω, (кь dat:) мъ дъкъ înкъ maї des ъndeва.

Προσ-επι-φύομαι, вiit: -φύσομαι, (пех: προσεπέφυν, шi чл:) реsъръ (мъ паskъ, saъ мъ лiпeskъ) maї în ърмъ, saъ пе лîнгъ алтеле пeste чева.

Προσ-επι-φωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, adaorъ în ворвiреа mea ка о еksкламацie, saъ epifonemъ (вezї ἐπιφώνημα).

Προσ-επι-χαρίζομαι, вiit: -ίσομαι, maї fakъ înкъ чева maї мълт în харъ, maї adaorъ шi алтъ грацie.

Προσ-επι-χειρέω -ῶ, вiit: -ήσω, maї întreprinzъ înкъ; saъ пъїъ шi еъ mîna ла чева spre ажъtорьл челор-л-алцї. 2) adaorъ чева ка ънъ dobeditорь аргъmîntъ.

Προσ-επι-χέω, вiit: -χεύσω, maї tорнъ înкъ пе dasъпра.

Προσ-επι-χώννυμι, вiit: -χώσω, maї ъмпль, saъ maї акоперъ înкъ кь пъmîntъ гръмъditъ.

Προσ-επι-ψεύδομαι, вiit: -ψεύσομαι, maї minцъ înкъ, saъ maї adaorъ шi алтъ minчїъпъ.

Προσεπλάκην, пas: пех: 2: ал лъї προσπλέκω.

Προσ-επ-όμνυμι, вiit: -ομοῦμαι, (пех: προσεπώμοσα) мъ maї жъръ înкъ; saъ adaorъ шi жъръmîntъ пе лîнгъ ворвеле меле.

Προσ-επ-οφλισκάνω, вiit: -οφλήσω, maї ръмîїъ datорь, saъ вinoвatъ (мъ шi оsîndeskъ) înкъ.

Προσεπτύγμην, пas: peste -съв: ал лъї προσπτύσσω.

Προσ-ερανίζω, вiit: -ίσω, adaorъ чева лъatъ de ла алтъл. «Τὴν περίοδον παραπληρώματι λέξεως προσηρανίσθαι». D: Ал: este înплinitъ кь zічерї лъate de iчї de коло.

Προσ-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, maї kîшtiгъ, saъ съвîршeskъ чева înкъ прin оstенелеле меле; (кь dat: indip:) съвîршeskъ чева maї мълтъ în fавоареа кьїва.

Πρόσεργος (ὁ, ἡ), întreвъinцatъ, пoipiвitъ ла лъкрь. [πρὸς, ἔργον].

Προσ-ερείδω, вiit: -ερείσω, (кь dat: saъ преп: ак: indip:) реzемъ чева (шi ел: saъ між: мъ реzемъ, saъ sъръїeskъ, saъ казъ кь toатъ греътatea mea) пе чева. «Τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσερείσης». Фав: «Κλίμακας τῷ τείχει προσερείσαντες». Плв:

Προσ-ερεύγομαι, вiit: -ερεύξομαι, (пех: προσήρυγον, шi чл:) рîгîїъ кїар în фаца кьїва; върсъ (проп: шi fir:) peste чева. «Κύματα προσερεύγεται πέτρην». Іл: О. isbesk съsmerînd.

Προσ-ερέω -ῶ, вiit: (пергл:) ал лъї προσ-αγορεύω.

Προσ-ερίζω, вiit: -ίσω, мъ disпътъ (мъ лъпtъ) кътре чineва.

Προσ-έρομαι, вiit:-ερήσομαι,=Προσερωτάω.

Προσ-ερπύζω, вiit: -ύσω, шi

Προσ-έρπω, вiit. -έρψω, (пех: προσείρπυσα, шi чл:) мъ апропiъ tîrîndъ мъ saъ kîte пъцinъ пе nesimцite; (poet:) sosеskъ peste пъцinъ. «Τὸν προσέρποντα χρόνον». вiitорьл timпъ.

Προσ-ερυγγάνω, вiit: -ερεύξομαι,=Προσερεύγομαι.

Προσ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (пех: προσῆλθον, шi чл:) (кь dat: saъ ак: кь преп:) вiъ, saъ мергъ кътре чineва, мъ апропiъ; мъ întîлneskъ; (tъпеште) мъ înпреъnъ; (în цen:) sîntъ în реланцie кь чineва; мъ дъкъ ла temпль, съ мъ роrъ (вezї πρόσοδος), saъ (Біsер:) съ мъ къмъпікъ; (прin întind:) шъ înкinъ; saъ мъ къмъпікъ; saъ мъ fакъ proseлitъ (ал вре ънеї реліцiї); (despre вenitърї) мъ adъnъ. «Νῦν ἐλάττω ἢ πρόσθεν προσέρχεται αὐτόθεν (ἀπὸ τῶν ἀργυρίων)». Ksп: (вezї шi πρόσειμι).

Προσ-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, maї întreвъ înкъ.

Προσεσηρώς, tре: de кь: (în локъ de прez:) ал партч: лъї προσαίρω.

Προσέσθαι, між: пех: 2: de înf: ал лъї προσίημι.

Προσ-εσθίω, вiit: -έδομαι, (пех: προσέφαγον, шi чл:) maї мъnînкъ înкъ, saъ înпреъnъ кь чева (ка легъмъ).

Προσεσκληκώς, tре: de кь: (în локъ de прez:) ал партч: лъї προσκέλλω.

Προσεσπέριος, шi Προσέσπερος (ὁ, ἡ), чел кътре апъсъ, saъ кътре sеаръ, апъsапъ, saъ de sеаръ. ‖ (пеxt: îm:) «Ποθέσπερα, шi «Τὰ ποθέσπερα (Dор: în локъ de προσέσπερα)». Ткр: кътре sеаръ, însерat. [πρὸς, ἑσπέρα].

Προσ-έσχατος (ὁ, ἡ), каре stъ пъsъ, saъ se aflъ ла челе maї de марцine пърцї a ле (ла хоtареле) вре ънъї локъ (копцinъtъ nemiжлочit). (în Stр: se îndрепt: προσεχέστατος). [πρὸς, ἔσχατος].

Προσέσχε, a 3: sinг: перs: de пех: 2: ал лъї προσέχω.

Προσ-εταιρίζω, вiit: -ίσω, fакъ пе чineва soцъ (товаръшъ) ал кьїва; шi (між:кь ак:) îmї fакъ товаръшъ пе чineва; (în цen:)

mъ familiezš, dobîndeskš релацiĭ кš чinева. [de šnde

Προσεταιριστός, ή, όν, întobъръшitš, însoцitš (familiatš) кš чinева.

Προσετέθην, пas: пех: 1: ал лšĭ προστίθημι.

Προσετέος, α, ον, посit: ал лšĭ προσίεμαι.

Προσέτι, adв: îпкъ пе лîпгъ ачestea, saš afaръ de ачestea. [πρός, ἔτι],

Πρόσευγμα (τὸ), [προσεύχομαι] obiektš de ръгъчiшпе; saš fъгъdšinцъ кътре zeitate.

Προσ-ευεργετέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ adaorš ла fачере de bine; saš îпкъ fакš шi bine кšĭва.

Προσ-ευθύνω, biit: -υνῶ, iaš sokoteaлъ de ла чinева, алътšрîndš 'ĭ sokoteлеле întpe dînsеле snpe поtpiвipe.

Προσ-ευκαιρέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ întpebšinцezš времea (mъ îndeлetniчeskš) ла чева.

Προσευκτήριον (τὸ), локš de ръгъчiшпе. 2) =Προσευχή. [шi

Προσευκτικός, ή, όν, кšвеniтš, saš folositopš ла ръгъчiшпе. 2) îšbitopš de (обiчпšitš) a se înкina. [προσεύχομαι].

Προσ-ευνάζω, biit: -άσω, (кš dat:) mъ кšлкš апроапе de чinева.

Πρόσευξις, εως (ή), =Προσευχή.

Προσ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, (кš dat: indip:) maĭ къпъšieskš пе чinева (шi miж: mъ maĭ къпъšieskš) îпкъ de чева.

Προσ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, (пех: προσεῦρον, шi чл:) maĭ гъseskš, maĭ пъskoчeskš îпкъ чева.

Προσ-ευσχολέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ întpebšinцezš времea întp' о бšпъ îndeлetniчipe.

Προσευχή (ή), ръгъчiшпе кътре Дšmnezeš. 2) касъ de ръгъчiшпе. [πρός, εὐχή].

Προσ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, (кš dat: saš fъръ) mъ pогš лšĭ Дšmnezeš, îmĭ fакš înкiпъчiшпеа; (кš ак:) рšгîndš mъ черš чева de ла Дšmnezeš. «Νίκην —». Ksn: (Елен: Γ': β'. 22).

Προσ-εφ-αρμόζω, biit: -όσω, maĭ поtpiвeskš, апliкš îпкъ пе чева.

Προσ-εφ-ευρίσκω, biit: -ευρήσω, =Προσευρίσκω.

Προσέχεια (ή), пemiжлочitъ înвечiпаре, концiпере, (Франч:) adhérence. 2) (šпе opĭ) =Προσοχή. [din

Προσεχής, έος (ό, ή), (кš dat:) концiпštš пemiжлочit de чева; пššš алътšреа кš чева, вечiпš; (fлsf:) пemiжлочitš; (despre timпš) чел de кšpînd; (šпе-opĭ fъръ казš) екsпššš ла пemiжлочitele atакšpĭ a ле bîntšpiлор saš вaлšpiлор mъpiĭ. «Ἀλίμενος καὶ προσεχὴς αἰγιαλός». Stp: (despre omš) de апроапе familiatš, релацionatš кš чinева; saš пiponitš ла лšкрšл sъš, silitopš, (Франц:) assidu. [шi

Προσεχόντως, adв: (de партч:) кš бъгаре de seamъ. [din

Προσ-έχω, biit: -έξω, (пех: προσέσχον, шi чл:) maĭ amš îпкъ пе лîпгъ алтеле (Плt: шi Sof:). 2) (maĭ des) цiš чева апроапе de чева; (de šnde прiпч: înпреšпъ кš шi fъръ ναῦν) апропiš кораbia (saš tpaгš кš кораbia) ла цъpmš; (šпе-opĭ) desbapкš пе šskatš. «Τίς σε προσέσχε»; Sof: «Προσχόντες τὰς νῆας ἀπέβησαν εἰς τὸν αἰγιαλόν». Ep: (шi ел:) «Προσχὼν ἐς Φάληρον τὴν στρατιὴν ἀπέβησε». Ep: «Ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον». Dm: (шi în парл:) «Προσέσχον πρὸς τὴν Σίφνον». Ep: (шi fъръ преп:); "Πόθεν πλέων προσέσχες τήνδε γῆν". Sof: (шi 3:) (fir: înпреšпъ кš шi fъръ τὸν νοῦν) îmĭ amš mintea пiponitъ (mъ îndeлetniчeskš кš лšаре a minte) ла чева; šрmezš sistema (sîntš šрmъtopš ал) кšĭва. "Παιδικοῖς πράγμασι προσέχοντα τὸν νοῦν». Ksn: «Προσεῖχε τοῖσι γυμνασίοισι». Ep: "Προσέχειν τῷ πολέμῳ». Лks: «Πρόσεχε σεαυτῷ„. Skp: (шi кš цеп: кš преп:). «Προσέχετε ἀπὸ ...». Skp: 4) (miж: saš пestp:) mъ цiš stpîns, mъ лiпeskš. «Ὅ,τι πρόσχοιτο τῷ κοντῷ„. Ep: op че se ва лiпi dasšпра.

Προσεχῶς, adв: апроапе, лiпit, în концiпере; (despre timпš) акšm de кšpînd; saš пеste пšцinš, îndatъ; (šпе-opĭ)=Προσεχόντως. [προσεχής].

Προσέψημα (τὸ),=Προσόψημα. [προσέψω].

Προσεψία (ή), конворбiре de петречере, (Франц:) causerie. [πρός, ἐψία din ἕπω].

Προσ-έψω, biit: -εψήσω, ferbš чева mšлt, saš înпреšпъ кš алтеле.

Προσέφυξα, пех: ал лšĭ προσοίγνυμι.

Προσεῷος (ό, ή), чел кътре ресъpitš, ресъpiteanš. [πρός, ἕως].

Προσ-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, (кš dat: indip:) înжšгš (легš, šпeskš) кš чева.

Προσ-ζημιόω -ῶ, biit: -ώσω, îпкъ шi оsîndeskš ла штрафš, saš глоабъ; шi maĭ пъгšbeskš îпкъ пе чinева.

Πρόσηβος (ό, ή), апропiatš de жšпеце, бъкъĭашš ка de 12—13 anĭ. [πρός, ἥβη].

Προσηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, == Προσαγορεύω. [προσήγορος]. [de šnde

Προσηγόρημα (τὸ), în локȣ de προσαγόρευμα.

Προσηγορία (ἡ), =Προσαγόρευσις. 2) нȣmire; (дȣпе Stoiчї) нȣme комȣнȣ. [шi

Προσηγορικὸς, ή, όν, (шi ad:) -ικῶς, кȣвеnitȣ, saȣ folositорȣ ла нȣmire. «Ὄνομα προσηγορικὸν„. Грm: нȣme комȣнȣ. [din

Προσήγορος (ὁ, ἡ), salȣtъtорȣ (хеpetisitорȣ) de чineва. "Ξυγμάτων — ». Sof: 2) (пas:) salȣtatȣ de чineва, кȣnoskȣtȣ, familiарȣ; (despre лȣкр:) пропорціоnalȣ. «Ἀλλάλοις ποτάγορα„. Stв: кȣ релаціe, înвoite întpe dinsеле. [πρὸς, ἀγορά].

Προσ-ήδομαι, віit: -ησθήσομαι, мъ вȣкȣрȣ (мъ мълцȣmeskȣ) de чева, saȣ înкъ maї мȣлт.

Προσήειν, прел: ал лȣї πρόσειμι, віit:-ειμι.

Προσήϊξαι, 2: sinг: пеps: de пas: tpe: de кȣ: ал лȣї προσείσκω.

Προσηκάμην, між: пех: 1: ал лȣї προσίημι.

Προσηκόντως, adв: (de partч:) дȣпе кȣвiinцъ, saȣ къdере. [din

Προσ-ήκω, віit: -ήξω, = Προσέρχομαι, віȣ кътре; (fiг: despre лȣкр:) мъ întinzȣ (ажȣнгȣ) пînъ ла, мъ апропiȣ (кȣ ак: кȣ преп:). "Τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τόν ποταμὸν». Ksn: «Τοῦ πρὸς ταῦτα προσήκοντος θεάτρου„. Ksn: (шi фъръ кaзȣ) "Εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε„. Sof: аці венit. (de ȣnde 2) (овiч: fiг: în a 3: пеps:) se кȣвine, se atinџe; se deдȣче, аpe релаціe; este a кȣїва; este de кȣвiinцъ, se потрiвеште; (шi aвsол:) este de крезȣt. «Προσήκει μοι τῆς πόλεως». Dm: нȣ sîntȣ streinȣ de орашȣ. «Τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων»; Apstf: че amȣ eȣ a фаче кȣ...? «Δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει». Ksn: (везї шi μέτειμι). "Ἀρχῆς οὐδενὶ προσήκει, ὃς τις μὴ βελτίων εἴη τῶν ἀρχομένων„. Ksn: «Εἰ κατὰ τοῦτο οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου». Dm: «Τὰ δ' ἐπέκεινα προσήκειν τῷ Γέτᾳ„. Epd: (шi кȣ inf:) "Ἀναμνήσθητε τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους, ἵν' εἰδῆτε, ὡς προσήκει ὑμῖν ἀγαθοῖς εἶναι„. Ksn: (шi кȣ ак: кȣ преп:) «Οὐδὲν πρὸς Πέρσας προσήκει τοῦτο τὸ πάθος». Ep: (шi în partч:). «Τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀπονέμειν„. Пл: «Τόποι προσήκοντες ἀρετῇ». Плt: (шi aвsол:). «Καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν». Ткр: «Ὡς προσῆκον Ῥωμαίοις». Лкs: 3) sîntȣ în релаціe, saȣ пропорціe кътре чева; (de ȣnde partiч: în partч: înпреȣнъ кȣ шi фъръ γένει:) мъ рȣdeskȣ. "Τοῦ παντὸς τὰ μέρη προσήκει ἀλλήλοις». Sin: "Ἦν δέ τι καὶ Λιβίᾳ κατὰ γένος προσήκων». Пл. (шi aвsол:) «Βασιλέως προσήκοντές τινες». Твч: рȣde. «Γυναῖκες αἱ προσήκουσαι„. «Ὁ προσήκων ἐγγύτατα». Твч: чеа maї de апроапе рȣдъ. (шi în adiekt:). «Τὰς προσηκούσας ἀρετάς». Твч: пропріеле віртȣцї.

Προσῆλθον, пех: 2: ал лȣї προσέρχομαι.

Προσηλιάζω, віit: -άσω, експȣїȣ ла soape. [din

Προσήλιος (ὁ, ἡ), (τόπος, локȣ) пȣsȣ în дрепtȣл soapелȣї. [πρὸς, ἥλιος].

Πρόσηλος, греш: în локȣ de πρόσειλος.

Προσ-ηλόω -ῶ, віit: -ώσω, батȣ чева în кȣїе, піронеskȣ; (Біsер:) ръstirneskȣ.

Προσήλυσις, εως (ἡ), =Προσέλευσις.

Προσηλύτευσις, εως (ἡ), sȣвst· ал лȣї ...

Προσηλυτεύω, віit: -εύσω, локȣїeskȣ în streinъtate ȣndeва ка...

Προσήλυτος (ὁ, ἡ), [neintр: προσελεύθω =προσέρχομαι] streinȣ венitȣ dintр' алтъ парte, шi ашезатȣ кȣ локȣінца ȣndeва, =Πάροικος (везї шi ἔπηλυς); (în векїȣл testъmîntȣ) пъгînȣ венitȣ ла Iȣdaismȣ, шi трактатȣ de ровȣ; (în џеn:) прозелitȣ, алъtȣратȣ ла о реліџie dintр' алtа.

Προσήλωσις, εως (ἡ), вътаїе în кȣїе, піроніре. [προσηλόω].

Πρόσημαι, (фъръ віit:) = Προσκάθημαι.

Προ-σημαίνω, віit: -ανῶ, превестеskȣ прin semne; (în џеn:) презікȣ; порȣнчеskȣ; «Ὅκως ὁ κῆρυξ προσημαίνοι τι αὐτοῖσι». Ер: [de ȣnde

Προσημαντικὸς, ή, όν, преînsemnъторȣ de чева (кȣ џеn:). «Τοῦ μέλλοντος—». Лкs:[шi

Προσημασία (ἡ), превестіре прin semne, преînsemnаре de чева.

Προσ-ημειόω -ῶ, віit; -ώσω, =Προσημαίνω. 2) (між:) іаȣ însemnърї, факȣ обserваціï maї 'nainte.

Προσῆμεν, At: în локȣ de προσήειμεν, Іm: ал лȣї προσήειν.

Προσήμερος (ὁ, ἡ), дъinitорȣ de о zi нȣmaї, временнікȣ, трекъторȣ. [πρὸς, ἡμέρα].

Πρόσημον (τὸ), semnȣ de maї 'nainte, превестіре. [πρὸ, σῆμα].

Προσήνεγκα, пех: 1: ал лȣї προσφέρω.

Προσήνεια (ἡ), вlîndeцe, влажinie. [προσηνής].

Προσήνεμος (ὁ, ἡ), експȣsȣ ла вîntȣрї. [πρὸς, ἄνεμος].

Προσηνής, έος (ὁ, ἡ), (înпрот: de ἀπηνής, ad:) вlîndȣ, влажinȣ, de вȣнъ воiнцъ; (despre лȣкр:) веселitорȣ, плъкȣtȣ;

(кв dat:) notpibitš, вкпš ла чева. «Ἔστι δὲ οὐδὲν ἧσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ προσηνές». Ep: [πρός, ἐνηής]. [de вnde

Προσηνίη(ἡ),Ion: în локš de προσήνεια.[шi

Προσηνῶς, adв: кв влîndeце; (fir:) înчet; кв îndemînъtate.

Προσῆξα, (npea pap) nex: 1: ал лві προσάγω.

Προ-σήπω, biit: -σήψω, ласš чева а пвtpezi maĭ 'nainte (vezĭ шi προεωλίζω). || (miж: tpe de кв: în локš de npez:) Προσέσηπα, sîntš de maĭ 'nainte пвtpedš.

Προσ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, pesвпš кътре. «Τῇ θαλάσσῃ—». Fвstp:

Προσηχής, έος (ὁ, ἡ), pesвпъtopš кътре... [πρός, ἠχώ].

Προσηῷος (ὁ, ἡ), noet: în локš de προσεῷος.

Πρόσθα, adв: Еол: în локš de πρόσθε.

Προσ-θακέω -ῶ, biit: -ήσω, (кв dat.)= Προσκάθημαι.

Προσ-θάλπω, biit: -θάλψω, înкълzeскš чева stînd înnotpiвъ, saš neste чева; saš înкълzeскš înкъ maĭ мвлt; (med:) вindeкš npin калde катаnлasme, saš fomente.

Πρόσθε, adв: în локš de πρόσθεν.

Προσθεῖναι, nex 2: de inf: ал лві προστίθημι.

Πρόσθεμα (τὸ), op че пвсš лiнit, аnлiкatš пе чева (свnлemîntš); (med:) катаnлasmъ, saš (Ital:) fomentš; (вne-opĭ)= Ὑποθετὸν, съпвпелš шi чл: пвсš în шеzвtš (спре înлesnipea дешертърілор). [προστίθημι].

Πρόσθεν, шi noet: Ion: πρόσθε, [πρός] adв:, saš (кв цen:) în însemnape npenosiционалъ de локš, saš de timnš, înainte, saš dînainte; maĭ 'nainte. «Πρόσθεν ἔχω, saš ποιοῦμαί τι». Лкs: пвiš чева dînaintea mea de препазъ. «Πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα». Іл: N. «Πρόσθεν τίθημι, saš ἄγω τι». Лкs: npeferš. «Πρόσθεν γίγνομαί τινος». Лкs: întpeкš, ковîршескš. «Πρόσθεν πόλιος». Іл: X. «Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων». Іл: Θ. «Τεύχε' ἔθηκε πρόσθεν Ἀχιλλῆος» Іл: T. (шi fir:). «Πρόσθεν φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν». Іл: Φ. (шi двnе цen:). «Τάων δὲ πρόσθ'». Іл: Π. «Πρόσθεν ἐμοῦ τὴν γνώμην ἀποφαινόμενος». Ksn: (шi авsол:) «Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων». Іл: Z. «Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ', ἄλλοτ' ὄπισθεν». Іл: E: (шi timn:). «Ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἐγένοντο». Ткр: «Οὐ πρόσθεν, πρὶν ἄν». Ksn: (шi кв aptik:). «Ὁ («Ἡ «Τὸ) πρόσθεν». Лкs: «Μηδένα τῶν ὄπισθεν κινεῖσθαι, πρὶν ἂν ὁ πρόσθεν ἡγῆται». Ksn: «Τῶν πρόσθεν ἡρώων Іл: I. «Ἐν τῷ πρόσθεν (χρόνῳ)». Лкs: «Τῇ πρόσθεν (ἡμέρᾳ)». Лкs: «Εἰς τὸ πρόσθε παριέναι πειρώμενοι». Ep: (шi кв цen:). «Εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων». Ksn: «Δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν αὐτῶν ἐκείσθην», Лis:.

Πρόσθες, nex: 2: de nopвnч: ал лві προστίθημι.

Πρόσθεσις, εως (ἡ), adъоцipe; saš adaosš, свnлemîntš; ажвtopš, коnлвкpape. [προστίθημι].

Προσθετέος, α, ον, nosit: ал лві προστίθημι.

Προσθετέω -ῶ, biit: -ήσω, (med:) пвiš съпвпелš (saš алtš чева) спре înлesnipea дешертърiĭ пînteчелвĭ. [προσθετὸν]. [de вnde

Προσθέτησις, εως (ἡ), =Πρόσθεσις.

Προσθετικὸς, ἡ, όν, (Astpnm:) adъогъto pš ла îцeалa sa, saš гръвitopš de кврsвл свš. [din

Πρόσθετος, ἡ saš ος, ὸν saš ον, adъоratš, пвсš în вртъ пе dasвnpa, (Fpanц:) postiche. «Κόμη—». Ksn: первкъ. «Προσθετὰ (se înц: φάρμακα)». Med:= Ὑποθετά. || (sввst:) «Πρόσθετος». Пл: ровš nentpв datopie, (Лt:) addictus. [προστίθημι].

Προσ-θέω, biit: -θεύσομαι, алергš кътре чineва.

Προσθήκη (ἡ), adъоцipe, крештере; adaosš, свnлemîntš; enisodš (vezĭ ἐπεισόδιον); (вne-opĭ) ажвtopš. «Θεοῦ προσθήκη». Sof: «Ἐν προσθήκης μέρει γεγένησθε». Dm: аціĭ ажвns ка вnš adaosš, de prisosš. [προστίθημι].

Πρόσθημα (τὸ), =Πρόσθεμα.

Προσθήσω, biit: ал лві προστίθημι.

Προσ-θιγγάνω, biit: -θίξομαι, (nex: προσέθιγον) atinrš; anвкš.

Προσθίδιος, noet: în локš de...

Πρόσθιος, α saš ος, ον, чел de dînainte. «Σκέλη τὰ πρόσθια». Ksn: «Τραύματα πρόσθια». Лкs: челе din фацъ. [πρόσθεν].

Προσ-θλίβω, biit: -θλίψω, anъсš чева neste, saš tape; stpiвeскš de totš. [de вnde

Πρόσθλιψις, εως (ἡ), anъsape, stpiвipe neste чева.

Προσθόδομος (ὁ, ἡ), noet: локвitopš de maĭ 'nainte ал вnеĭ kase. 2: (sввst:) naptea de dînainte a вnеĭ клъdipĭ (înnpot: de ὀπισθόδομος). [πρόσθεν, δόμος].

Πρόσθου, a 2: sinr: neps: de miж: nex: 2: ал nopвnч: лві προστίθημι.

Προσ-θροέω -ῶ, biit: ήσω, noet: ворвеsкš кътре чineва.

Προσθύμιος (ὁ, ἡ), noet: чол dвnе inimъ

(dopinцъ), плъкstš. [πρὸς, θυμός].

Προσ-ιατρεύω, biit: -εύσω, stъpsïeskš în лекsїpea snsï болнавš.

Προσιδεῖν, nex: 2: de inf: ал лsï προσοράω.

Προσ-ιζάνω, шi Προσ-ίζω, biit: -ιζήσω, шеzš апроапе de, saš пе чева, mъ лineskš de чева. «Κείνη μῶμος οὐ προσιζάνει». Sim: 2) гoneskš кs stъpsinцъ.

Προσ-ίημι, biit: προσήσω, (nex: προσῆκα, шi miж: προσηκάμην, saš προσέμην, шi чл:) порneskš кътре чева; апропiš; (обiч: miж:) ласš а se апропia de mine, îmi апропiš; (de snde) npiimeskš; îngъdsiš; ssферš. «Ὁ ἵππος τὸν ἀναβάτην οὐ προσίεται». Ksn: «Τοῦτον μὲν οὐ προσίεσθαι εἰς ταὐτὸ ἡμῖν». Ksn: «Δεόμενον φαρμακίας, καὶ οὐ προσιέμενον φάρμακον». Ksn: (шi fir:). «Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι». Ep: «Ἦτταν οὐ προσίεται». Ksn: este nеbipsitš: (шi înnpot:). «Τὰ μὲν ἄλλα μ'ἤρεσας λέγων· ἓν δ'οὐ προσίεταί με». Apstf: нs se лineшte de mine. «Τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι». Apstf:

Προσίησαν, noet: în лoкš de προσίεσαν, a 3: îm: neps: de npeз: ал лsï προσίημι.

Προσ-ικνέομαι -οῦμαι, biit: -ίξομαι, (nex: προσικόμην, шi чл:) mъ dsкš кътре, saš mъ апропiš; (npinч: ка рsгътopš) пъzsieskš ла... (кs dat:). [de snde

Προσίκτωρ, opoς (ὁ), noet: пъzsitopš ла чinева, рsгътopš de ажstopš.

Προ-σίνομαι, biit: -σινοῦμαι, вaтъmš maï 'nainte.

Προσ-ιππάζομαι, biit: -ασομαι, шi

Προσ-ιππεύω, biit: -εύσω, mъ апропiš кълape.

Προσ-ίπταμαι, biit: προσπτήσομαι, (nex: προσέπτην, шi чл:) sвopš кътре, mъ апропiš sвspînd; (noet:) merгš asspъ, saš înnpesnъ.

Προσ-ισόω -ῶ, biit: -ώσω, notpiвeskš алътspînd sna de алta, ле fakš de o notpiвъ.

Προσ-ίστημι, biit: -στήσω, (nex: προσέστησα, шi 2: προσέστην, шi чл:) ашеzš (шi miж:) staš апроапе de чева, mъ апропiš; (npin întind:) ажstš, staš кsiва, îл oкpoteskš; (fir: кs ак:) viš în mintea кsiва. «Ὡς δὲ ἄρα μιν προστῆναι τοῦτο». Ep: 2) staš înfintš (ка snš oss) în гitsл кsiва; (de snde fir:) staš înnpotiвъ; (despre лsкp:) sspъpš, adsкš stpimtopape. «Μηκυνόμεναι αἱ λέξεις πάνω προσίστανται ταῖς ἀκοαῖς». D: Ал: «Προσίστανταί σοι τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ». M: Ant: 3) (pap) kîntъpeskš înnpesnъ; adaorš kîntъpind (vezï At: 243, snde шi жoкš de вopбе se face întp' amîndoъ însemnъpiлe).

Προσ-ιστορέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeвš, черчеtezš sъ aflš. 2) maï noвesteskš înкъ.

Προσ-ισχύω, biit: -ισχύσω, (кs inf:) amš, saš dobîndeskš înкъ шi пstepe de a...

Προσ-ίσχω, =Προσέχω.

Προσιτέον, nosit: ал лsï πρόσειμι, biit: -ειμι.

Προσιτός, ή, όν, [πρόσειμι] апропiatš, de апропiat.

Προσιών, οῦσα, όν, naptч: ал лsï πρόσειμι, biit: -ειμι.

Προσ-καθ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προσκαθεῖλον, шi чл:) maï ssрпš înкъ, saš înnpesnъ кs...

Προσ-καθ-έζομαι, biit -εδοῦμαι, = Προσκάθημαι; пъzeskš ла nîndъ; stъpsïeskš în înnpesopape de четаte; mъ îndeлetnicheskš кs stъpsinцъ ла чева. =Προσεδρεύω.

Προσ-καθ-έλκω, biit: -έλξω, шi -ελκύσω, (nex: προσκαθείλκυσα, шi чл:) maï tpaгš жos (кoвopš) înкъ, saš înnpesnъ кs... (npinч:) «Ναῦς —». Лкs:

Προσ-καθ-ήκω, biit: -ήξω, Skp: în лoкš de προσήκω, saš καθήκω, sîntš кsвenitš, notpiвitš, шi чл:

Προσ-καθ-ηλόω -ῶ, biit: ώσω, maï batš înкъ, saš de чева în кsïe; комбinš notpiвit.

Προσ-κάθημαι, (fъpъ biit:) шеzš лîngъ чева; (naptiк:) înnpesopš; (de snde fir:) stъpsïeskš.

Προσ-καθίζω, biit: -ίσω, пsïš sъ шazъ (шi miж: saš ел: шеzš) апроапе; (fir:) mъ desшmflš, mъ ашеzš, mъ potoлeskš. «Τὸ φύσημα προσεκάθισεν». Api: Епкt: [de snde.

Προσκάθισις, εως (ἡ), stъpsitoape шеdepe лîngъ чева; înnpesopape.

Προσ-καθ-ίστημι, biit: προσκαταστήσω, (nex: προσκατέστησα, шi чл:) statopnicheskš, ашеzš înкъ, saš апроапе de чева.

Προσ-καθ-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (nex: προσκατεῖδον, шi чл:) maï въzš, maï baгš de seamъ înкъ.

Προσ-καινουργέω -ῶ, biit: -ήσω, maï лsкpezš înкъ din noš.

Πρόσκαιρος (ὁ, ἡ), fъкstš ла вpeme. 2) вpemeлnikš. [πρὸς, καιρός]. [de snde

Προσκαίρως, adв: ла вpeme (notpiвit); saš вpemeлniчeшte.

Προσ-καίω, biit: -καύσω, (nex: προσέκηα, шi чл:) apzš чева пе..; apzš вsкateлe. ||

(пas:) арzъ de amopъ кътре чіпева.

Προσ-κακοπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѣ dat:) пътімеskъ ръѣ, мъ кіпѣіеskъ пепtpъ чева.

Προσ-κακουργέω ῶ, віit: -ήσω, іпкъ ші fакъ ръѣ къіва.

Προσ-κακόω -ῶ, віit: ώσω, валъмъ (сѣпъръ) іпкъ маі мълt.

Προσ-καλέω -ῶ, віit: -έσω, (пas: пех: προσεκλήθην, ші чл:), кіемъ, поіteskъ пе чіпева а вепі ла міпе. «Ὦ οὗτος, σὲ προσκαλῶ». Sof: (ші між:). «Ἔρχεται, καὶ προσκαλεῖται αὐτὸν ἐκ τοῦ στρατεύματος». Ksп: «Ὀνομάζοντές με πατρόθεν προσκαλοῦνται». Ksп: 2) (партік: між:) кіемъ (пріпч: пріп кіемътоpъ, аподъ) ла жѣdікъторіе, пірѣskъ, tparъ іп жѣdікатъ. «Προσκαλοῦμαί σε τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον». Лѣч: (ші пas:). «Δίκην («Φόνου) προσκληθεὶς». Dm: (іпtp' ачеаstъ іпсемп: se копf: ші поаte este de о пѣtере кѣ προκαλέω). «Καὶ δίκας τῶν Φλιασίων προσκαλουμένων οὐκ ἐδίδοσαν». Ksп: 3) (pap) маі кіемъ іпкъ; saѣ іппреѣпъ. «Ὦ προσεκλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν. Skp:

Προσ-κάμνω, віit: -καμοῦμαι, (кѣ dat:) кѣ stъpѣіпцъ osteпeskъ іпdеletпічіпdѣ мъ ла чева.

Προσκάρδιος (ὁ, ἡ), (іпtpeв: пѣмаі Dop: ποτικάρδιος) аltъкътоpъ, saѣ аtіпгътоpъ de іпімъ. [πρὸς, καρδία]

Προσ-καρτερέω -ῶ, віit: -ήσω, stъpѣіеskъ кѣ ръбdаpe ла чева; dъіпеskъ аппроапе de чіпева; sіпtъ піpопіtъ ла лѣкрѣл меѣ, saѣ кредіпчоsъ іп пріеtепіа меа; (іп цеп:) stъpѣіеskъ. (везі ші προσεδρεύω). [de ѣпde

Προσκαρτέρησις, εως (ἡ), кѣ ръбdаpe stъpѣіpe (піpопіpe) ла чева.

Προσ-καρφόω -ῶ, віit: ώσω, ѣѣѣкъ іпкъ маі мълt, saѣ преа мълt.

Προσ-κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι,(пех: προσκατέβην, ші чл:) мъ коворъ кіte пѣціпъ маі жos; saѣ коворіпdѣ мъ мъ аппропіѣ.

Προσ-κατα-βάλλω, віit: -βαλῶ, маі dепѣіъ (плъteskъ) іпкъ sпре іпdепліпіpe. [de ѣпde

Προσκατάβλημα (τὸ), dепѣѣл маі мълt, saѣ sпре іпdепліпіpe; аdаоsѣл dіпtp' аltъ вепіtъ sпре поtpівіpea ліпseі келtѣіелелор statѣлѣі; (партік:) sѣма, че плъtіаѣ пе ѣрмъ (іп чел de ал doілеа, saѣ dіп ѣрмъ кіштъ) коптракчіі вепіtкрілор пѣвліче. (везі ші προκατάβλημα) [ші

Προσκαταβολή (ἡ), dепѣпере de о sѣмъ іп аdаоsъ, saѣ sпре поtpівіpea (іпdепліпіpea) ѣпѣі dеfічіtъ. 2) =Προσκατάβλημα.

Προσκαταγέλαστος (ὁ, ἡ), чел іпкъ маі мълt de pіs. [dіп

Προσ-κατα-γελάω -ῶ, віit: -άσω, (кѣ цеп:) іпкъ ші маі ріzъ de (ватжокоpeskъ пе) чіпева.

Προσ-κατα γιγνώσκω (γινώσκω), віit: -καταγνώσομαι, (пех: προσκατέγνων, ші чл:) жѣdікътореште хоtъpъskъ, къ чева se кѣвіпе къіва, Fpaпц:) adjuger, аdжѣdікъ. «Ζῆ τοῦσι διαιτητὴν, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται». Dm:

Προσ-κατα-γράφω, віit: -γράψω, маі аdаоrъ іп каtаrpafіе, saѣ каtалоrъ.

Προσ-κατα-δείδω, віit: -δείσω, (між: tpe: de кѣ: іп локъ de преz: προσκαταδέδοικα) мъ маі temъ іпкъ преа мълt.

Προσ-κατα-δείκνυμι, віit: -δείξω, маі ріпdѣіеskъ, іппѣіъ іпкъ. «Φόρους—». D: Kas:

Προσ-κατα-δέω, віit: -δήσω, легъ stpіпs (іпfъшъ) пеstе, saѣ іппреѣпъ кѣ чева.

Προσ-κατ-αίρω віit: -αρῶ, плѣtіпd мъ аппропіѣ sъ tparъ ла ѣskatъ.

Προσ-κατα-κλαίω, віit: -κλαύσομαι, мъ маі плііпrъ іпкъ.

Προσ-κατα-κλύζω, віit: -κλύσω, маі поtопеskъ, къіпdѣ, іппекъ іпкъ de toţъ.

Προσ-κατα-κτάομαι -ῶμαι, віit: -κτήσομαι, маі dовіпdеskъ (пріпч: пріп sілъ) іпкъ.

Προσ-κατα-κυκάω -ῶ, віit: -ήσω, маі аmеsteкъ іпкъ (іп фелъ de шоdо).

Προσ-κατα-λαλέω -ῶ, віit: -ήσω, ѣлѣіеskъ (амѣцеskъ) пе чіпева кѣ мълtа меа ворвіpe; (пas:) мъ аmеџеskъ, ле піерzъ dіп мълtеле ворве але къіва.

Προσ-κατα-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (пех: (προσκατέλαβον, ші чл:) маі пріпzъ іпкъ, saѣ іппреѣпъ кѣ..

Προσ-κατα-λέγω, віit: -λέξω, маі пѣмъpъ (sокоteskъ) іпкъ, маі аdаоrъ пе лінгъ алtеле іп каtалоrъ.

Προσ-κατα-λείπω, віit: -λείψω, маі ласъ іпкъ de ръмъшіцъ; (пas:) ръміїъ de пpіsosъ. «Τὰ προσκαταλειφθέντα». Fіл: ръмъшіцеле.

Προσ-κατ-αλλάσσω (ττω), віit: -αλλάξω, маі іппріеtепеskъ (ші пas: мъ ші іппакъ) іпкъ, saѣ кѣ чіпева.

Προσ-κατα-νέμω, віit: -νεμῶ, аtpівѣіеskъ (daѣ) къіва іпкъ. 2) між:) мъпіпкъ іпкъ de toţъ.

Προσ-κατα-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, маі іпцелеrъ, saѣ овseрвъ іпкъ. [de ѣпde

Προσκατανόησις, прічепере, овseрваpe кѣ лѣаpe аміпtе.

Προσ-κατα-ξαίνω, biit: -ξανῶ, sfъpîmš чеba пе...

Προσ-κατα-πήγνυμι, biit: -πήξω, înfirš maĭ adînк

Προσ-κατα-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, sпъimîntezš (sперіš) înкъ maĭ mšлt, saš пе лîngъ алтеле.

Προσ-κατα-ποντίζω, biit: -ίσω, шi Προσ-κατα-ποντόω -ῶ, biit: -ώσω, înкъ шi кšfšndš de totš.

Προσ-κατα-πράσσομαι (-πράττομαι), biit: -πράξομαι, maĭ sъвършеsкš înкъ.

Προσ-κατα-πρήθω, biit: -πρήσω, înкъ шi apzš de totš.

Προσ-κατα-πυκνόω -ῶ, biit: -ώσω, îndesezš înкъ maĭ mšлt, faкš maĭ soлidš, maĭ цеапъпš.

Προσ-κατ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ înширš, maĭ adaorš în пšmъpš.

Προσ-καταρ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, sпаргš пеste чеba; (pas:) mъ sfъpîmš isbindš mъ (ка валšріле).

Προσ-κατα-σήπω, biit: -σήψω, лаsš чеba a maĭ пštpezi înкъ.

Προσ-κατα-σκάπτω, biit: -σκάψω, maĭ sšpпš din temeлiĭ înкъ.

Προσ-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, maĭ алкътšieskš, konstpšiš înкъ.

Προσ-κατα-σπάω -ῶ, biit: -άσω,= Προσ-καθέλκω,

Προσ-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, maĭ sšpпš, dъpапъпš, пръпъdeskš înкъ; saš (mіж:) maĭ sšпšiš înкъ stъпînipiĭ меле.

Προσ-κατα-σύρω, biit: συρῶ, maĭ tîpъskš înкъ пе пъmîntš; шi maĭ жъfšieskš înкъ пе лîngъ челе-л-алте.

Προσ-κατα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, aшезš, adaorš пе лîngъ алтеле.

Προσ-κατα-τείνω, biit: -τενῶ, întinzš, (шi пpin întind:) kinšieskš, mšпчеskš înкъ maĭ mšлt. || (mіж: кš dat:) mъ siлeskš din toate пštepiле a съвърши чеba.

Προσ-κατα-τίθημι, biit: -κατα-θήσω, (пех: προσκατέθηκα, шi чл:) maĭ depšiš, maĭ плътeskš înкъ.

Προσ-κατα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, maĭ пръпъdeskš înкъ пpin пъвълipe asšпpъ.

Προσ-κατα-φεύγω, biit: -φεύξομαι, (кš dat:) pefšгš sпре sкъпаре кътре чinеba.

Προσ-κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, (кš цеп:) шi despreцšieskš înкъ.

Προσ-κατα-χέω, biit: -χεύσω, (пех: προσκατέχεα, шi чл:) maĭ topпš înкъ песte чеba.

Προσ-κατα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, maĭ omopš (пръпъdeskš) înкъ.

Προσ-κατα-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, (кš цеп:) maĭ miпцš înкъ împpotiba кšiba.

Προσ-κατ-εγγυάω -ῶ, biit: -ήσω, maĭ кеzъшšieskš, saš fъгъdšieskš înкъ.

Προσ-κατ-[illegible], poet: în лoкš de προσκατεσθίω.

Προσ-κατ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, maĭ съвîршеskš, saš maĭ кîштirš лšкpînd; saš шi omopš (пръпъdeskš) пе лîngъ алтеле.

Προσ-κατ-ερείπω, biit: -ερείψω, înкъ шi sšpпš кš totšл.

Προσ-κατ-εσθίω, biit: -έδομαι, (пех: προσκατέφαγον, шi чл:) maĭ мъпînкš de totš înкъ, saš împpešпъ кš..

Προσ-κατ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, maĭ блеstemš înкъ

Προσ-κατ-έχω, biit: -καθέξω, (пех: προσκατέσχον, шi чл:) цiš (оpреskš) înкъ; saš (кš dat: indip:) цiš апроапе de чеba.

Προσ-κατ-ηγορέω- -ῶ, biit: -ήσω, (кš цеп:) maĭ пîpъskš înкъ.

Προσ-κάτ-ημαι, Ion: în лoкš de προσκάθημαι.

Προσ-κατ-οικίζω, biit: -ίσω, maĭ пšiš a лoкšі înкъ šndeba.

Προσ-κατ-όμνυμι, biit: -ομοῦμαι, maĭ жšpš înкъ.

Προσ-κατ-ορθόω, -ῶ, biit: -ώσω, пšiš пе кале бšпъ, faкš a isbšti înкъ чеba.

Προσ-καυλέω -ῶ, biit: -ήσω, sкoцš (daš) kotopš, saš ка šпš кочеапš.

Πρόσκαυμα (τὸ), partea чеа apsъ a oaлеĭ шi чл:, apsъtšpъ de бšкate. [шi

Πρόσκαυσις, εως (ἡ), apdepe (akt: saš pas:) de бšкate, saš лipipe пе oaлъ шi чл: [шi

Προσκαυστικός, ή, όν, obiчпšitš a apde бšкateле пе fокš. «Μάγειρος — ». At: [προσκαίω].

Πρόσ-κειμαι, biit: κείσομαι, staš лîngъ чinеba, saš чеba sîntš bine potpibitš; (fir:) sîntš datš кš totšл (stъpšieskš кš toatъ siлinцa) ла чеba (bezĭ шi ἀνάκειμαι); stpimtopezš de апроапе, staš în sпiпаpe (кš dat: bezĭ шi ἔγκειμαι); «Τῇ θύρᾳ πρόσκεισο». Apstf: пъzеште ла šшъ.« Θύραι προσκείμεναι„. Лšл: înkise. (шi fir:) «Κακῷ πρόσκεισαι„. Sof: «Ἦν οἱ φίλος, τῷ προσεκέετο μάλιστα„. Ep: «Τούτῳ τῷ λόγῳ μάλιστα πρόσκειμαι„. Ep: крезš maĭ кš seamъ. «Οἴνῳ κάρτα προσκέαται» Ep: "Κύρῳ δὲ προσέκειτο ὁ Ἅρπαγος» Ep: «Ἡ ἵππος μάλιστα προσέκειτο, καὶ ἐλύπεε τοὺς Ἕλληνας». Ep: пš'ĭ лъsa de апроапе; (шi în a tpeia peps:)

se квsine (se dedвче, se atpiввïeште) ла чinева; este dpeптš ал квïва; saš pъmîne în înгpiжipea квïва. «Πρόσκειταί μοι». Ep: «Αὐτῷ ἡ τῶν ἐπιτηδείων παρασκευὴ προσκείσθω». D: Kas: «Τοῖσι προσεκέετο αὕτη ἡ τιμή». Ep: [de вnde

Προσκειμένως, adв: (de партч:) кв stъpвiнцъ, saš siлinцъ, (Франц:) assidûment.

Προσκέκοφα, tpe: de кв: ал лвï προσκόπτω.

Προ-σκέλλω, (intpeв: нвпаï tpe: de кв: προέσκληκα, ши пех: προέσκλην) mъ inвîp-tошеsкš, saš sîntš вsкatš de maï 'nainte.

Προσ-κέλλω, вiit: -κέλσω, поеt: mъ апропiš кв коравiа de вsкatš, tparš în порtš.

Προσ-κέλομαι, вiit: -κελήσομαι, поеt: maï порвнчеsкš iнкъ.

Προσκέπασμα (τὸ), = Προκάλυμμα, (fir:) претекstš. [προσκεπάζω].

Προ σκέπτομαι, вiit: -σκέψομαι, вагš de seamъ (mъ rîndesкš, кiнzвïesкš) maï 'nainte. «Τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκεπτο». Твч:

Προσ-κερδαίνω, вiit: -κερδανῶ, maï кîштiгš iнкъ пе лînгъ алteле.

Προσκεφαλάδιον (τό), Sхл: în локš de...

Προσκεφάλαιον (τὸ), перпъ de капš. «Ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ». Apstf: [πρὸς, κεφαλή].

Προσκέχωκα, tpe: de кв: ал лвï προσχώννυμι.

Προσκηδής, έος (ὁ, ἡ), [πρὸς, κῆδος] pвdъ din кsкpie; (în цen:) famiлiapš; ïввitš; (вne-opï акt:) прiчiнвitopš de famiлiapitate. «Ξεινοσύνη —». Od: Φ: (în întind:) пъptaшš. «Αἵματι —». Апл:

Προσ-κήδομαι, греш: în локš de προκήδομαι, преîнгpiжеsкš.

Προσκήνιος (ὁ, ἡ), пвsš, statš dînaintea кортвлвï. ‖ (sввst:) «Προσκήνιον (τὸ), партеа de dînainte a шенеï teatpвлвï, (Франц:) **l' avant scène**; (Skp:) intpeaoa кортвлвï tавлелор лецiï; (Бisep:) sлонвл вisepiчеï. [πρὸ, σκηνή].

Προ-σκήπτω, вiit: -σκήψω, = Προλέγω, прехотъръскš.

Προσ-κηρυκεύομαι, вiit: -εύσομαι, tpimiцš вestitopš, saš tpaкtezš чева прiн вestitopš. (вezï ши ἐπικηρυκεύομαι).

Προσ-κηρύσσω (-ττω), вiit: -κηρύξω, maï вestesкš iнкъ; вestesкš, saš кïemš прiн вestitopš. (se конf: кв προκηρύσσω.

Προ-σκιαγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, isвodesкš, desemnezš maï 'nainte.

Προσκίασμα (τὸ), чеea че se пвне, saš se цine dînainte пентpв вmвpъ; (fir:) = Προκάλυμμα, претекstš, прiчiнвipe.

Προσ-κιγκλίζω, вiit: -ίσω, = Προσκινέω.

Προσ-κινδυνεύω, вiit: -εύσω, mъ ши maï прimeждвïеsкš iнкъ.

Προσ-κινέω -ῶ, вiit: -ήσω, miшкš чева кътpe; (miж:) mъ miшкš ши eš tot întp' о вреme.

Πρόσκιον (τὸ), = Προσκιαγράφημα, isвodš desemnatš de maï 'nainte. [ши

Πρόσκιος (maï корек: Πρόσσκιος), ου (ὁ, ἡ), = Σύσκιος. [πρὸς, σκιά].

Προ-σκιρτάω -ῶ, вiit: -ήσω, saлtš (dънцezš de вsкsрie) maï 'nainte saš dînainte. [de вnde

Προσκίρτησις, εως (ἡ), sълtape, dънцape de вsкsрie maï 'nainte, saš dînainte.

Προσ-κλαίω, вiit: -κλαύσομαι, maï плîнгš iнкъ, saš апроапе de чinева; saš mъ плîнгš кътpe чinева. [de вnde

Πρόσκλαυσις, εως (ἡ), плînцере кътpe чinева

Προσ-κλάω -ῶ, вiit: -κλάσω, sпаpгš isвind de чева.

Προσ-κληδονίζομαι, греш: în локš de προκληδονίζομαι.

Προσκληθῆναι, пas: пех: de inf: ал лвï προσκαλέω.

Προσκλῆναι, пех: 2: de inf: ал лвï προσκέλλω.

Προσ-κληρόω -ῶ, вiit: ώσω, daš pîndвïesкš прiн sopцï. «Τῷ βίῳ τούτῳ ἡ τύχη σε προσεκλήρωσε». Лвч:

Πρόσκλησις, εως (ἡ), кïemape, поftipe (акt: saš пas:); (партiк:) кïemape în жвdiкatъ (se конf: кв πρόκλησις). [ши

Προσκλητικὸς, ή, όν, фолоsitopš ла кïemape, = Προσκλητήριος. [ши

Πρόσκλητος (ὁ, ἡ), кïematš, поftitš. «Ἐκκλησία —». Ptp: adвнape пввлiкъ ekstpaopdinapъ, (алt:) σύγκλητος.

Προσκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), кam плекatš, повîpnitš ла о парtе [ши

Πρόσκλιντρον (τὸ), локš de pezemat, жецš кв pezemътоape. [din

Προσ-κλίνω, вiit: -κλινῶ, плекš, квлкš чева пе..; (nestp: saš ел: ши miж;) amš аплекаре кътpe чева. [de вnde

Πρόσκλισις, εως (ἡ), аплекаре кътpe чева.

Προσ-κλύζω, вiit: -κλύσω, вdš (isвesкš) кв валвpiле мъpiï; (med.) sпълš, moïš кв mвлtš апъ. (вezï ши προσκλονάω). [de вnde

Πρόσκλυσις, εως (ἡ), вdape de isвipea валвpiлор; sпълape, moïape. (med:). [ши

Πρόσκλυσμα (τὸ), лікъідъл, че slъжеште ла medікалъ spълare.

Προσ-κναίω (-κνάω, -κνήθω), biit: -κνήσω, skapnin8 ъшор; fak8 mînкъріme; (miж: къ dat:) mъ skapnin8 de чева; (пas:) simц8 mînкъріme, ші mъ skapnin8. "Οἱ τὴν ἀκοὴν προσκνώμενοι„. Гpr: чeї че se rîdiлъ de кърiositate de a aъzi чева.

Προσ-κνυζάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, лъtpînd къ ъъbцipe гласъ mъ skapnin8 tot de o datъ de чева (ка кînії, кînd se pesfaцъ). "Τοῖς ποσὶ προσκνυζώμενος„. Φiлstp:

Προσ-κοιμίζομαι, biit: -ίσομαι, (къ dat:) dopm8 пе, saъ лîнгъ чева. "Κώπαις—„ Ksn:

Προσ-κοινόω -ῶ, biit: -ώσω, fak8 чева комъn8, saъ a авеа комъnікацiе înпреънъ къ алt8 чева. (bezї ші…

Προσ-κοινωνέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat: indip:) înпъртъшеsk8 кътва чева, saъ îл fak8 пърташ8 din чева.

Προσ-κολλάω -ῶ, biit: -ήσω, лiпеsk8 de чева. || (пas: saъ miж:) sînt8 лiпit8 de (ші fir: піponit8, înкіпat8, dat8 къ totъл ла) чева. [de ъnde

Προσκόλλησις, εως (ἡ), лiпіpe de чева; (fir:) stpînsъ алътъpape, (Франц:) attachement. [ші

Προσκολλητός, ή, όν, лiпit, stpîns алътъpat8 пе лîнгъ чева.

Προσκομιδή, (ἡ), adъчере, ofepipe кътpе..; (Bis:) o napte a sf: алтаръ. [din

Προσ-κομίζω, biit: -ίσω, dък8 кътpе; ofep8. "Καρπούς—„ Ksn: =Συγκομίζω. [de ъnde

Προσκομιστής, οῦ (ὁ), dъкътop8 (къpътop8) кътpе... «Γυναικῶν—». Кіріл:=Προσαγωγός.

Πρόσκομμα (τὸ), лъкръ, de каpе se потікпеште, se înпіеdікъ чінева, піеdікъ; (fir:) пpічінъ de neiсъъtipe, de пепеmepipe; (Бiseр:) ispitъ. 2) потікпіpe, înпіеdікаpe, ловіpe de чева. [προσκόπτω].

Προ-σκοπέω, -ῶ, biit: -ήσω, обseрв8, mъ gîndesk8 maї 'nainte. 2) черчеtez8 maї 'nainte ка πρόσκοπος (bezї ziч:).

Προσκοπή (ἡ), потікпіpe,=πρόσκομμα(2). [προσκόπτω].

Προσκοπή, ші Προσκόπησις, εως (ἡ). обsерваpe fъкътъ de maї 'nainte; (оstъш:) preiskodipe npin înadins tpimiші, (Франц:) reconnaissance. [ші

Προσκόπιον (τὸ), акопеpъmînt8 npепъzitop8 de окї, =Προμετωπίδιον, (Франц:) visière, козорок8 ші чл: [ші

Πρόσκοπος (ὁ, ἡ), превъzъtop8, бъгъtop8 de seamъ de maї 'nainte. «Σύνεσις —». Sxл: Ilind: || (sъbst:) tpimis8 maї 'nainte, saъ ашеzat8 ъndeва înainte, ка sъ baцe de seamъ ла mішкъріле връжmaшiлор, éclaireur. [προσκέπτω].

Προσ-κόπτω, biit: -κόψω, daъ, mъ ловеsk8 къ пічоръл de чева, mъ înпіеdік8, mъ потікпеsk8; (fir:) întîmpin8 înпіеdікаpe ла чева; грешеsk8 кътва, daъ пpічінъ de пemълцътipe, mъ înвpъжбеsk8 къ чіпева. «Προσκόψας τῷ ζῆν». Diod: i s'a ъpît къ віаца.

Προσ-κορέννυμι, biit: κορέσω, saтъp8 прea mълt. [din

Προσκορής, έος (ὁ, ἡ), [πρὸς, κόρος] foapte sъцiоs8; (fir:) пpea пеплъкъt8, грецоs8; (пas:) пpea sъtкл8, înъъїbat8, înгpeцошat8 (bezї ші κατακορής).

Προ-σκοροδοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъпîпк8 maї 'nainte ъъtpoiъ.

Πρόσκορος (ὁ, ἡ), = Προσκορής, foapte sъцiоs8. [de ъnde

Προσκόρως, adв: къ mълtъ saціъ, saъ înъъїbape.

Προσ-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, maї înподобеsk8 înкъ, saъ maї mълt. [de ъnde

Προσκόσμημα (τὸ), adъогатъ подоабъ, гъteaлъ. (bezї ші προκόσμημα).

Προ-σκοτόω, biit: -ώσω, întъnek8 maї 'nainte. (алцiї προσσκοτόω).

Πρόσκρανον (τὸ), [πρὸς, κρᾶνον] întpeб: пъmaї Dop: ποτίκρανον, =Προσκεφάλαιον.

Προσ-κρέμαμαι, biit: κρεμήσομαι, staъ atîpпat8 de чева

Προσ-κρεμάννυμι, biit: -κρεμάσω, spînzъp8 de чева. || (пas:) =Προσκρέμαμαι.

Προσ-κρίνω, biit: -κρινῶ, daъ ъпе къbiinцъ, saъ хotъpъsk8 кътва чева ка жъdікъtop8, =Προσδικάζω. 2) (пas: къ dat:) intpъ, ші mъ înкорпореz8 (ка храпа în tpъп8) în чева. [de ъnde

Πρόσκρισις, εως (ἡ), ъпіpe, înкорпораpe (пpeфачеpe întp' ачелаші tpъп8).

Πρόσκρουμα (τὸ),=Πρόσκομμα; (fir:) пpічіпъ de вpажбъ, ісп tъ. 2) ловitъpъ (пpічіп: ла пічор8). [ші

Πρόσκρουσις, εως (ἡ), ловіpe de чева ла пічор8, потікпіpe; (fir:) înвpъжбіpe, atinцepe de sъпъpape. [ші

Πρόσκρουσμα (τὸ),=Πρόσκρουμα. [ші

Προσκρουσμός (ὁ),= Πρόσκρουσις. [ші

Προσκρουστικός, ή, όν, sъпъpъчоs8; saъ anлекat8 a sъпъpa. [din

Προσ-κρούω, biit: -κρούσω, mъ ловеsk8 къ

пічорȣл de чева (прінч:) în ȣмблаpe, мъ notікneskȣ; (fir: adȣкȣ зъпъраре кȣіва кȣ чева, мъ înвръжвeskȣ кȣ dînsȣл; daȣ neste o пiedікъ, нȣ isбȣteskȣ (везі ші προσκόπτω).

Προσ-κτάομαι, -ῶμαι, biit: ἠσόμαι, maї dobîndeskȣ (ші fir: atparȣ în партеа mea, îmї familiezȣ) înкъ. [de ȣnde

Πρόσκτησις, εως (ἡ), кîштіrape înкъ ші de алте аверї. [ші

Πρόσκτητος (ὁ, ἡ), dobînditȣ în adaosȣ пе лîнгъ алтеле, =Ἐπίκτητος.

Προσ-κτίζω, biit: -κτίσω, maї zideskȣ înкъ пе лîнгъ алтеле.

Προσκυθής, έος (ὁ, ἡ), =Ἐπικυθής. 2) греш: în локȣ de προσκηδής.

Προσ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, греш: în локȣ de προκυκλέω.

Προσ-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Προσ-κυλίνδω, noet: în локȣ de προσκυλίω.

Προσκυλισμὸς (ὁ), postoroліpe кътре чева. [din

Προσ-κυλίω, biit: -ίσω, dȣкȣ чева d' a postoroлȣл кътре чева; (пas:) мъ тъвълеskȣ (каzȣ) ла пічоареле кȣіва, =Προσπίπτω. (de ȣnde se konf: кȣ προκυλίω).

Προσ-κυμαίνω, biit: -ανῶ, isbeskȣ în чева кȣ валȣріке меле, ȣndezȣ asȣпръ, saȣ notoneskȣ.

Πρόσκυνες, греш: în локȣ de πρόκυνες.

Προσ-κυνέω ῶ, biit: -ήσω, ші (maї întpeв:) -ήσομαι, (пеx: προσεκύνησα, ші προσέκυσα) (прінч:) dȣкȣ mîna ла гȣръ, ші o зȣрȣтȣ (saȣ мъ fakȣ, къ o sъ o зȣрȣтȣ) snpe semnȣ de saлȣtape, saȣ pesnektape, saȣ saлȣтȣ плекîndȣ мъ пînъ ла пъмîntȣ (ка кȣм аші воі зъ 'л зȣрȣтȣ), (Тȣрч:) fakȣ temenea; (de ȣnde прінч:) мъ înkinȣ лȣї Dȣмnezeȣ. «Αἰγύπτιοι καὶ τόδε τοῖσι Ἕλλησι οὐ συμφέρονται· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν χεῖρα». Ep: «Ἦν δὲ πολλῷ ἡ οὔτερος (τῶν συντυγχανόντων Περσέων) ἀγενέστερος, προσπίπτων προσκυνέει τὸν ἕτερον». Ep: «Τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς». Apstf: «Οὐδένα ἄνθρωπον δεσπότην ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε». Ksn: Ἄρ' ἔστι ... προσκύσαι δ' ὥσπερ θεόν»; Sof: «Τοὺς προσκυνοῦντας τὸν θεὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν». Skp: (ші кȣ dat:) «Καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ». Snp: [de ȣnde

Προσκύνημα (τὸ), оьіektȣ de înkinъчіȣne. 2) глs: în локȣ de προσκύνησις. [ші

Προσκυνήσιμος (ὁ, ἡ), вредnікȣ de înkiнъчіȣne, =Προσκυνητός. [ші

Προσκύνησις, εως (ἡ), înkinape, saȣ înкінъчіȣne. [ші

Προσκυνητής, οῦ (ὁ), înkinъtopȣ (прінч: de Dȣmnezeȣ). [ші

Προσκυνητός, ή, όν, înkinatȣ, saȣ вредnікȣ de a fi înkinatȣ, adopatȣ.

Προσ-κόπτω, biit: -κόψω, мъ плеkȣ къtpe чева (кȣ dat: saȣ ак: кȣ преп:). «Πρὸς τὸ οὖς—». Ilt:

Προσ-κυρέω -ῶ, biit: κυρήσω, saȣ κύρσω, noet: Ion: întîлпеskȣ (întîmninȣ), saȣ soseskȣ (мъ апропіȣ) din întîмпларе; sîntȣ de фацъ; мъ întîмпл (кȣ dat:). «Δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον». Esxл: (ші кȣ ак:). «Δεινότατον πάθος πάντων, ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη». Sof: [de ȣnde

Προσκύρησις, εος (ἡ), noet: Ion: чеа din întîмпларе sosipe, întîmninape, saȣ вроdіре

Προσ-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, maї întъре кȣ înкъ, saȣ maї мȣлt; (кȣ dat: indip:) daȣ, лаsȣ хотъpît чева кȣіва, adжȣdікȣ. (везі ші κατακυρόω). [de ȣnde

Προσκύρωσις, εως, (ἡ), întъріре, konfipмape; saȣ adжȣdікаре. (везі ші κατακύρωσις).

Πρόσκυσον, noet: în локȣ de προσκύνησον, пеx: de порȣнч: ал лȣї προσκυνέω.

Προσ-κωμάζω, biit: -άσω, віȣ кътре чіnева кȣ гълъціе ші snpe ръȣ; (maї de мȣлte opї fir:) нъвълеskȣ penede, saȣ în silъ. (везі ші εἰσκωμάζω).

Πρόσκωπος (ὁ, ἡ), шезъtopȣ лîнгъ вîsле, вîслашȣ. [πρός, κώπη].

Προσ-λαγχάνω, biit: -λήξομαι, (пеx: προσέλαχον, tpe: dе кȣ: προσείληχα) iaȣ, saȣ esȣ npin sopцї пе лîнгъ алтеле. «Δίκην προσείληχε». Dm: a порніt înкъ рекламаціе (a deskis жȣdікатъ) asȣпра noastpъ.

Προσ-λάζομαι (-λάζυμαι), noet: în локȣ de προσλαμβάνω.

Προσ-λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, гръіеskȣ, ворвеskȣ кътре чіnева.

Προσλαλιά (ἡ), ворвіре adpesatъ кътре чіnева. [πρός, λαλιά]

Προσ-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (пеx: προσέλαβον, ші чл:) maї iaȣ înкъ пе лîнгъ чалтеле. «Ἄλλην που δόξαν γελοίαν κίνδυνος ἦν προσλαβεῖν„. Ksn: (de ȣnde пas:). «Τὰ προσλαμβανόμενα». Лоц: tepminiї комплектътоpї de a doa нponosiціe a siлоціsмȣлȣї. 2) iaȣ, копрінзȣ înпреȣнъ. «Ταῖς δὲ πόλεσι ταύταις καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέον». Stp: 3) (maї de мȣлte-opї між:) iaȣ пе лîнгъ mine (sȣвt a mea npoteкціe),

saŏ în naptea mea, îmĭ aлъtsрŏ. «Ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με». Sкр: (de ŏnde 4) aпŏкŏ шi eŏ înпpeŏnъ (пŏĭŏ шi eŏ mîna), коnлŏкpezŏ, ажŏtŏ (Sкр:); tpaktezŏ вine, вopвeŏкŏ dŏлче. «Καὶ ἅμα αὐτὸς προσελάμβανε». Кsn: «Ἄνδρες, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν». Apstf: Πρὸς δὲ τι καὶ Ἀριαράμνης προσελάβετο τούτου τοῦ πάθεος». Ep: (вezĭ шi ἀντιλαμβάνομαι).

Προσ-λάμπω, вiit: -λάμψω, (кŏ dat:) лŏчeskŏ neste чeвa. [de ŏnde

Πρόσλαμψις, εως (ἡ), isвipe de лŏчipe neste чeвa. «Ἶρις γίνεται κατὰ πρόσλαμψιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς ἀέρα ὑδατοειδῆ». Лpt:

Προσ λέγω, вiit: -λέξω, maĭ zikŏ înкъ; saŏ (miж:) вopвeskŏ adpesîndŏ mъ кътpe чineвa. «Τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ„. Апл: шi кŏ dat:) «Πολλὰ δ'ἀεργὸς ἀνὴρ κακὰ προσελέξατο θυμῷ». Ep: ŏpzeшte în mintea sa. 2) (miж:) шezŏ, (пpiнч: кŏлкatŏ) лînгъ чineвa. «Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο». Od: M.

Προσ-λείπω, вiit: -λείψω, maĭ sîntŏ înкъ лinsitŏ de (nesъвîpшitŏ în) чeвa.

Προσ λεπτύνω, вiit: -υνῶ, sŏвцiezŏ чeвa înкъ maĭ mŏлt.

Προσ-λεύσσω, (fъpъ вiit:) noet: în лoкŏ de προσβλέπω.

Πρόσλημμα (τὸ), лŏъtŏpъ în adaosŏ пe лînгъ aлtŏ чeвa. [шi [шi

Προσληπτέον, nosit: aл лŏĭ προσλαμβάνω.

Προσληπτικος, ἡ, ὸν, чeл кŏ însŏшime, saŏ denpindepe de a maĭ лŏa înкъ; (în лoц:) atinгъtopŏ de a doa пpoпosiцie a siлoцismŏлŏĭ. [шi

Πρόσληψις, εως (ἡ), лŏape înкъ de чeвa пe лînгъ aлteлe; (în лoц:) a doa (maĭ mika) пpoпosiцie a siлoцismŏлŏĭ. [προσλαμβάνω].

Προσ-λιμενίζω, вiit: -ίσω, intpŏ în лimanŏ (noptŏ).

Προσ-λιπαίνω, вiit: -ανῶ, înгpaшŏ înкъ maĭ шŏлt (пъmîntŏ, шi чл:).

Προσ-λιπαρέω -ῶ, вiit: -ήσω, stъpŏieskŏ лînгъ чeвa, saŏ netpeкŏ mŏлtъ вpeme în чeвa; (naptik:) pогŏ, saŏ пpetinzŏ кŏ stъpŏinцъ, nŏ mъ desлineskŏ maĭ 'nainte de a mĭ sъвîpшi чepepea. «Τοῖς χρήμασιν, ὥσπερ κηρίοις μέλιτται, προσλιπαροῦντες„. Ksn: [de ŏnde

Προσλιπάρησις, εως (ἡ). stъpŏinцъ, saŏ nipoпitъ siлinцъ în чeвa, (Fpanц:) assiduité. (вezi шi προσεδρεία).

Προσ-λογίζομαι, вiit: -ίσομαι, maĭ adaoгŏ, maĭ коnpînzŏ înкъ in sokoteaлъ; saŏ tpeкŏ чeвa în sokoteaлa кŏĭвa.

Προσ-λογοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, adaoгŏ faвŏлe (вasne) întp'o noвestipe.

Προσ-λοιδορέω -ῶ, шi (miж:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, шi maĭ oкъpъskŏ înкъ.

Πρόσλοιπος (ὁ, ἡ), пpisositŏ кa pъmъшiцъ. [πρός, λοιπός].

Προσ-λυμαίνομαι, вiit: -λυμανοῦμαι, mi maĭ вatъmŏ înкъ.

Προσ-λυσσάω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ noptŏ кa ŏnŏ tŏpвatŏ înпpotiвa кŏĭвa.

Προσμάθησις, εως (ἡ), adъoгatъ înвъцъtŏpъ. [шi

Προσμαθητέον, nosit: aл лŏĭ [προσμανθάνω].

Προσ-μαλάσσω, вiit: -άξω, moĭŏ înкъ maĭ mŏлt.

Προσ-μανθάνω, вiit: -μαθήσομαι, (пex: προσέμαθον, шi чл:) maĭ înвъцŏ înкъ.

Προσ-μαρτυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ mъptŏpiseskŏ înкъ, saŏ întъpeskŏ înкъ maĭ mŏлt кŏвintele кŏĭвa пpin mъptŏpia mea.

Προσ-μαρτύρομαι, вiit: -υροῦμαι, maĭ adŏкŏ пe чineвa de maptŏpŏ.

Προσμάρτυρος (ὁ, ἡ), adъoгatŏ, saŏ înпpeŏnъ maptŏpŏ. [πρὸς, μάρτυς].

Προσ-μάσσω, вiit: μάξω, (кŏ dat: indip:) лineskŏ чeвa (кa o коkъ) de чeвa. (вezĭ шi προσπλάσσω). «Προσέμαξε τὸν Πειραιᾶ τῇ πόλει (ὁ Θεμιστοκλῆς)». Apstf: (шi nas:). «Πλευραῖσι προσμαχθὲν», Sof: «Κηλῖδα προσμεμάχθαι». Fлstp: (шi miж: în лoкŏ de nas:) «Προσεμάξατο τὸ τηλέφιλον. Ткр:

Προσμάστιος (ὁ, ἡ), чeл dene лînгъ цiцe, saŏ nientŏ. [πρὸς, μαστός].

Προσ-μάχομαι, вiit: -μαχε(χή)σομαι, (кŏ dat:) mъ вatŏ кътpe чineвa.

Προσ-μειδιάω -ῶ, вiit: άσω, mъ ŏitŏ лa чineвa zîmвindŏ 'ĭ, saŏ zîmвeskŏ nentpŏ чeвa.

Προσ-μελέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, гл̆s: în лoкŏ de ἐπιμελέομαι.

Προσ-μέλλω, вiit: -μελλήσω, amŏ sъ aжŏнгŏ, sîntŏ anpoane de чeвa. «Οὐ προσέμελλε». Пл:

Προσ-μελῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ кîntŏ înкъ.

Προσ-μένω, вiit: -μενῶ, (кŏ dat:) stъpŏieskŏ лînгъ; aшteptŏ, adъstŏ. «Ἐδέοντο προσμεῖναι χρόνον ὀλίγον». Ep: (шi stpъm:). «Προσμένοι ἀλαλὰν Λυκίων„. Пind:

Προσ-μερίζω, вiit: -ίσω, (кŏ dat: indip: xotъpъskŏ naptea кŏĭвa.

Προσ-μετα-πέμπομαι, вiit: πέμψομαι, tpi

miцȣ sъ maĭ вie ĭnкъ, saȣ ĭnпpeȣnъ кȣ..

Προσ-μετα-σκευάζω, вiit: -άσω, maĭ пpe-fакȣ ĭnкъ.

Προσ-μετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ mъsȣpȣ ĭnкъ, saȣ adaorȣ neste o mъsȣpъ oape-кape.

Προσ-μηχανάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъ maĭ meшteшȣцeskȣ, maĭ пъskoчeskȣ ĭnкъ. 2) потpiвeskȣ пpin mekanismȣ (кȣ meшteшȣгȣ). «Σφίγγα γόμφοις προσμεμηχανευμένην». Esxл:

Προσ-μηχανεύω, вiit: -εύσω, =Προσμηχανάομαι.

Προσ μήχω, вiit: -μήξω, шtepгȣ, кȣpъцȣ maĭ 'nainte.

Προσ-μίγνυμι, вiit: -μίξω, amestекȣ, ȣneskȣ, ĭnпpeȣnȣ кȣ чeвa; (nestp: saȣ eл: шi miж:) mъ апponiȣ; mъ ĭntiлneskȣ; mъ ĭnкaĭepȣ ĭn вътълie; (ȣne-opi) atакȣ (кȣ dat: indip:). “Κράτει προσέμιξε δεσπότην». Пind: л'a пponiat de вipȣinцъ. (шi nestp:) «Ἐπεὶ προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροισι, ἐμάχοντο». Ep: «Ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ πελάγεος προσφερόμενοι προσέμιξαν τῇ Νάξῳ». Ep: «Τοῖς τείχεσι προσμῖξαι». Пл: (шi кȣ aк: кȣ пpeп:). «Προσμίξας πρὸς τὸ ὅρια τῶν Ἀρμενίων». Ksn:

Προσ-μίμνω, noet: ĭn лoкȣ de προσμένω.

Προσμιξία, шi Πρόσμιξις, εως (ἡ), amestекape, ĭnпpeȣnape кȣ чeвa; апpopiepe, ĭntiлnipe; ĭnкъĭepape ĭn вътълie; кomȣniкaцie. [din

Προσ-μίσγω, вiit: -μίξω, noet: ĭn лoкȣ de προσμίγνυμι.

Προσ-μισέω -ῶ, вiit: ήσω, шi maĭ ȣpъskȣ ĭnкъ.

Προσ-μισθόω -ῶ, вiit: -ώσω, maĭ daȣ (шi miж: ĭaȣ) кȣ плаtъ, кȣ кipie ĭnкъ чeвa, saȣ пe чineвa.

Προσ-μοιράζω, вiit: -άσω, =Προσμερίζω, daȣ кȣĭвa пaptea кȣвenitъ.

Προσμολεῖν, пex: 2: de inf: aл (neĭntp:) προσβλώσκω, noet: ĭn лoкȣ de προσέρχομαι.

Προσμονὴ (ἡ), [προσμένω] stъpȣipe, aшteптape лĭnгъ чeвa, saȣ ȣndeвa.

Πρόσμορος (ὁ, ἡ), noet: [πρὸς, μόρος] ȣpsitȣ a fi nenopoчitȣ.

Προσ-μυθέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, noet: in лoкȣ de προσλαλῶ.

Προσ-μυθεύω, шi (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, maĭ adъorȣ faвȣлe (вasne) intp' o noвestipe.

Προσ-μυθολογέω -ῶ, шi (miж:) -έομαι, -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, (кȣ dat:) кonвopвeskȣ familiap de netpeчepe кȣ чineвa.

Προσ-μυθοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Προσμυθεύω.

Προσ-μύρομαι, вiit: -μυροῦμαι, noet: (кȣ dat:) кȣpгȣ къtpe, saȣ neste чeвa.

Προσ-ναυμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatȣ пe mape апpoane de...

Προσ-ναυπηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ кonstpȣĭȣ шi aлte кopъвiĭ.

Προσ-ναυτιάω -ῶ, вiit: -άσω, (кȣ dat:) mъ ĭnгpeцoшezȣ пentpȣ чeвa.

Προσ-νεανιεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ пoptȣ кȣ tinepeaskъ sȣmeцie, saȣ ȣшȣpinцъ къtpe чeвa; mъ maĭ fълeskȣ ĭnкъ, saȣ пentpȣ чeвa кa tĭnъpȣ, кa вoĭniкȣ.

Προσ-νέμω, вiit: -νεμῶ, daȣ, xotъpъskȣ, konsfiinцeskȣ кȣĭвa чeвa. «Προσνέμειν ἑαυτόν τινι». Плв: (шi miж: saȣ пas: кȣ aк: кȣ пpeп:) «Προσνενέμησθε οἱ μὲν ὡς τούτους οἱ δὲ ὡς ἐκείνους». Dm: 2) (pap) paskȣ кa пъstopȣ tȣpma апpoane de (saȣ o dȣкȣ къtpe) ȣnȣ лoкȣ.

Πρόσνευσις, εως (ἡ), плeкape, saȣ аплeкape къtpe чeвa; ĭnвoipe лa... [din

Προσ-νεύω, вiit: -εύσω, mъ плeкȣ къtpe; fакȣ semnȣ din капȣ къtpe чineвa; mъ ĭndȣплeкȣ, mъ ĭnвoĭeskȣ лa чeвa.

Προσ-νέω, вiit: -νεύσομαι, ĭnnotȣ къtpe..

Προσ-νήχω, saȣ (maĭ intpeв:) -νήχομαι, вiit: -νήξομαι, ĭnnotȣ къtpe, saȣ mъ апponiȣ ĭnnotĭnd; (desпpe апъ) =Προσκλύζω, isвeskȣ кȣ вaлȣpiлe meлe.

Προσ-νικάω -ῶ, вiit: -ήσω, maĭ вipȣieskȣ ĭnкъ. 2) stъpȣĭeskȣ disпȣtĭnd, saȣ mъ цiȣ de пъpepea mea ĭn чeвa.

Προσ-νίσσομαι, вiit: -νείσομαι, noet: (кȣ dat: saȣ aк:) ĭn лoкȣ de προσέρχομαι, mъ dȣкȣ, mъ апponiȣ de чeвa; (fir:) intpȣ кa ȣnȣ вenit al кaseĭ.

Προσ-νοέω -ῶ, вiit: -νοήσω, ĭnцeлerȣ, saȣ вarȣ de seamъ ĭnкъ; ĭaȣ a minte de чeвa. (se konf: кȣ προνοέω).

Προσ-νομοθετέω -ῶ, вiit: ήσω, maĭ лeцȣĭeskȣ ĭnкъ пe лĭnгъ aлteлe.

Προσ-νωμάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: (se ĭnц: πόδα) mъ пopneskȣ, mъ dȣкȣ къtpe, mъ апponiȣ «Εἰς ὕδωρ — ». Sof: (вezĭ шi ἐπινωμάω).

Προσ-ξυνοικέω -ῶ вiit: -ήσω, At: ĭn лoкȣ de προσ-συνοικέω.

Προ-σοβέω -ῶ, вiit: -ήσω, roneskȣ maĭ 'nainte, saȣ de timпȣpiȣ.

Προσ-ογκάομαι -ῶμαι, вiit: ήσομαι, (кȣ dat:) (desпpe asinȣ) sвiepȣ въzĭnd чeвa.

Προσ-ογκέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ fакȣ maĭ вoлȣminosȣ, ĭaȣ o maĭ intinsъ mъpime. [din

Προσογκής, έος (ὁ, ἡ), foapte вoлȣminosȣ, mape. [πρὸς, ὄγκος].

Προσ-οδεύω, biit: -εύσω, daš (ши між: jaš) benitš; (în цen.) jaš rodš, mъ folosesкš; (šne-opî) mъ anpobizionezš. «Ἐκ ποικίλων θεωρημάτων προσοδεύσαντες». Iambл: ши nas:) «Χρήματα προσοδευόμενα. Лкs: banî fъкsцî din benitspî.

Προσ-οδιαζομαι, biit: -άσομαι, Sxл: în лoкš de προσοδεύομαι, jaš (mъ folososкš din) benitspî. [ши

Προσοδικὸς, ή, όν, adsкъtopš de benitš.

Προσόδιος (ὁ, ἡ), кsbenitš ла peлiцiоasъ цеpemonie (лitanie). "Προσόδια (înnpesnъ кs ши fъpъ) μέλη». кîntъpî de peлiцioase цеpemoniî, saš (dsne etimoл:) кîntate, кînd se întpodsчeaš în aлtapš жeptfeлe «Προσόδια προσιέναι θεοῖς». Apstf: a fače nomnoasъ цеpemonie în чinstea лeiлop. [din

Πρόσοδος (ἡ), (în цen:) anponiepe, sosipe; (ши despre вpъжmaшî) nъвaлъ, aтaкš. «Αἱ δὲ πρόσοδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρίον». Ksn: «Μαχης — ». înкъiepape. 2) (naptк:) înfъцiшape (de soлš, saš opatopš, ши чл:) în nsвлiкš; (de snde npin întind:) кsвîntape кътpe nsвлiкš. «Μέχρι τῆς προσόδου δημοτικός». Dm: 3, (oвiч: ла ĭm:) вenipe ла temnлs snpe жeptfipe, saš psгъчisne кs oape-кape nomnъ, saš цеpemonie. «Καί σε θυσίαις ἱεραῖς, προσόδοις τε μεγάλαις διὰ παντός, ὦ δέσποτ', ἀγαλοῦμεν». Apstf: 4) (maî des) benitš; (în цen:) кîmtirš, folosš. «Προσόδου οὔσης κατ' ἐνιαυτόν». Ksn: «Ἡ χώρα (τῆς Ἀττικῆς) πέφυκεν οἵα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι». Ksn. [πρὸς, ὁδὸς].

Προσ-οδύρομαι, biit: -οδυροῦμαι, (кs dat:) mъ tînгsiesкš, mъ nлîнгš nentps чева, saš кътpe чinева.

Προσ-όζω, biit: -οζήσω, ши -οζέσω, (tpe: de кs: în лoкš de npeз: προσόδωδα) daš, sкoцš mirosš, nstš.

Προσ-οίγνυμι, biit: -οίξω, deskizš înкъ, saš кътpe чева, saš ne жsmъtate.

Πρόσ-οιδα, biit: προσείσομαι, (npeл: προσῄδειν, ши чл:) шtiš (кsnoskš) înкъ. «Προσειδέναι χάριν τινί». Пл: a ши mълцsmi înкъ кsiвa.

Προσ-οικειόω -ω, biit: ώσω, fakš чевa famiлiapš кsiвa; (fir:); atpiвsiesкš, daš dsne кsвiinцъ (кs dat: îndip:). «Προσῳκείου ἑαυτὸν Ἡρακλεῖ κατὰ γένος». Пл: (ши між: saš nas:). "Προσῳκείωται τῇ φύσει μᾶλλον». Лкs: Afpod: este maî psditš; (ши în naptч:). «Τὰ προσοικειούμενα». Лкs: чeлe кs peлaцie întpe dînseлe.

Προσοικέναι, Ion: în лoкš de προσεοικέναι, inf: aл лsî προσέοικα.

Προσ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, лoкsiesкš anpoane de чinева. [de snde

Προσοίκησις, εως (ἡ), лoкsipe anpoane.

Προσ-οικίζω, biit: -ίσω, nsiš a лoкsi anpoane, saš înкъ ne лîнгъ aлцiî; fopmezš anpoane ши aлtъ кoлonie (saš ne чea în fiinцъ o кpesкš npin adaosš de лoкsitopî).

Προσ-οικοδομέω-ῶ, biit: -ήσω, maî кълdesкš înкъ, saš adaorš ла чea în fiinцъ кълditspъ.

Προσ-οικονομέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, maî întoкmesкš (nsiš în bsnъ pîndsiaлъ) înкъ.

Πρόσ-οικος (ὁ, ἡ), (кs dat:) лoкsitopš anpoane, вeчinš. [πρὸς, οἶκος].

Προσ-οιμώζω, biit: -ώξω, mъ baitš, nлîнгš amap înкъ, saš nentps чева.

Πρόσοισμα (τὸ), op че oferъ чinева лsimî (npinч:) кa xpanъ, mînкape. (bezî ши πρόσαρμα). προσοίω neîntp: =Προσφέρω].

Προσοιστέος, α, ον, nosit: aл лsî προσφέρω.

Προσοίσω, biit: aл лsî προσφέρω,

Προσ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, (кs aк: кs npen:) mъ dsкš кътpe.., mъ anponiš de чевa.

Προσ-οκέλλω, biit: -οκελῶ, (nex: προσώκειλα) atiнгš penede (isbesкš) de чевa. «Πόδα — ». Лкs: =Προσκρούω; (npinч: înnpesnъ, ши ĭsръ ναῦν) tpaгš ла лimanš; saš apsnкš (ши eл: казš) afapъ ne sскatš.

Προσ-ολοφύρομαι, biit: υροῦμαι, mъ tînгsiesкš, mъ nлîнгš кътpe чinева.

Προσ-ομαρτέω -ῶ, biit: ήσω, noet: (кs dat:) spmezš ne лîнгъ чinева, îл însoцesкš de anpoane.

Προσ-ομιλέω -ῶ, biit: -ήσω, amš famiлiapitate, sîntš în peлaцie кs чinева; (despre лsкp:) mъ îndeлetničesкš, saš казš în чевa; (кs dat:) «Κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσι». Tгn: (saš кs aк: кs npen:). «Οἱ πρὸς Ἑρμοκράτην προσομιλοῦντες». Ksn: «Κακὸν εἰς γηραιὸν σῶμα προσομιλῆσαν». Eлd: întpatš. (ши în eл: de npen:) «Τὰ ἴδια προσομιλοῦντες». Тsч:=Ἰδιοπραγοῦντες. [de snde

Προσομιλητικὸς, ή, όν, îndemînatiкš în adsnape кs oamenî, soцiaвiлš, omš de tpai.

Προσομιλία (ἡ), peлaцie, комsnікaцie, adsnape кs oamenî; конвopвipe; (despre лsкp:) anponiepe, înnpiъшipe «Θερμοῦ— ». Aлeкs: Afpod: [πρὸς, ὁμιλία].

Προσ-όμνυμι, biit: -ομοῦμαι, maî жupš înкъ, saš înкpedinцezš ши кs жspъmînts.

Προσ-ομοιάζω, biit: -άσω, (плц:) kam seamънȣ̆. [din

Προσόμοιος (ὁ, ἡ), kam (maĭ) asemenea. [πρὸς, ὅμοιος]. [de ȣnde

Προσ-ομοιόω -ῶ, biit: -ώσω, kaȣtȣ̆ asemънъtatea în аълtȣpape ȣna кȣ alta [шi

Προσομοίως, adв: кȣ oape каре asemъnъtate, kam asemenea.

Προσ-ομολογέω -ῶ, biit: ήσω, mъ maĭ înвoĭeskȣ̆ (fъгъdȣĭeskȣ̆) înкъ; saȣ̆ (aвsoл:) mъ îndȣплекȣ̆, mъ înвoĭeskȣ̆ ла чева. [de ȣnde

Προσομολογία (ἡ), îndȣплекаре, înвoipe ла чева,

Προσ-ομόργνυμι, biit: -ομόρξω, (кȣ dat: indip:) шtергȣ̆; шi (прin întind:) întinъpeskȣ̆, лineskȣ̆ пе чева.

Προσ-ομορέω -ῶ, = Ὁμορέω. [din

Προσόμορος, шi Ion: Προσόμουρος (ὁ, ἡ), [πρὸς, ὅμορος]=Ὅμορος. вечinȣ̆ ла xotape.

Προσ-ονειδίζω, biit: -ίσω, maĭ înfpȣntezȣ̆ înкъ, saȣ̆ maĭ mȣлt; окъръskȣ̆ în faцъ.

Προσ-ονίναμαι, biit: -ονήσομαι, mъ folosesкȣ̆, saȣ̆ dobîndeskȣ̆ чева îmпpeȣnъ.

Προσ-ονομάζω, biit: -άσω, пpenȣmeskȣ̆. [de ȣnde

Προσονομασία (ἡ), пpenȣmipe, saȣ̆ пpenȣme.

Προσονυμασία (ἡ), Eoл: (Ænirpf:) în локȣ̆ de προσονομασία.

Προσ-οπτάζω, biit: -άσω, поеt: în локȣ̆ de προσϐλέπω, saȣ̆ προσοράω.

Προσ-οπτίλλω, biit: -ιλῶ, поеt: =Προσοπτάζω; mъ ȣitȣ̆ des.

Προσ-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (пеx: προσεῖδον, шi ч.л:) mъ ȣitȣ̆ în faцъ, кътpe...

Προσ-οργίζομαι, biit: -οργισθήσομαι, (кȣ dat:) mъ mîniȣ̆ пentpȣ чева; saȣ̆ mъ пекъжeskȣ̆ пе чinева.

Προσ-ορέγομαι, biit: -ορέξομαι, (кȣ dat: indip:) întinzȣ̆ (daȣ̆) шi eȣ̆ mînъ de ажȣtopȣ̆ ла чева.

Προσ-ορέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) sîntȣ̆ вечinȣ̆ pъzaшȣ̆ кȣ чinева.

Προσ-ορίζω, biit: -ίσω, пȣiȣ̆ xotapȣ̆, xotъpъskȣ̆; saȣ̆ întinzȣ̆ прin adaosȣ̆ xotapeле; (шiж:лц:) intpȣ înкъ шi în stъпînipe de o пpoпpietate. «Προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων». Dm: 2) (miж:) maĭ xotъpъskȣ̆ înкъ пе лînгъ aлteлe; saȣ̆ înкъ шi fiksezȣ̆. «Οἱ χρησμολόγοι οὐ προσδιορίζονται τὸ πότε». Apst: (шi пas:) «Προσωρίσθησαν αὐτῷ στρατιῶται ἐπίλεκτοι». Diod:

Προσ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, пopneskȣ̆ кȣ iȣцеалъ înкъ maĭ mȣлt; (пеstp:) mъ пopneskȣ̆ peneде, пъвълеskȣ̆ кътpe чева.

Προσ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ dat:) sîntȣ̆ tpasȣ̆ ла ȣskatȣ̆ saȣ̆ în пoptȣ̆ anpoane de чева.

Προσ-ορμίζω, biit: -ίσω, dȣкȣ̆ (шi miж: вiȣ̆ кȣ) кopaвia în пoptȣ̆. [de ȣnde

Προσόρμισις, εως (ἡ), tpaцepe în пoptȣ̆ saȣ̆ ла ȣskatȣ̆ (akt: saȣ̆ пas:)

Πρόσορμος (ὁ), локȣ̆ de tpas кȣ кopaвia ла ȣskatȣ̆, вadȣ̆, saȣ̆ пoptȣ̆. [πρὸς, ὅρμος].

Πρόσορος (ὁ, ἡ), чел anpoane de xotapȣ̆, вечinȣ̆ pъzaшȣ̆. [πρὸς, ὅρος].

Προσ-ορχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,(кȣ dat:) dъnцезȣ̆ пentpȣ чева, saȣ̆ de вȣкȣpie aȣzind saȣ̆ въzînd чева

Προσ-όσσομαι, biit: όψομαι, поеt: în локȣ̆ de προσοράω (întpeв: прinч: пȣmaĭ Dop: ποτιόσσομαι).

Προσ-οσφραίνω, biit: οσφρανῶ, daȣ̆ кȣĭва sъ mipose чева; (miж:) maĭ miposȣ̆ înкъ чева.

Προσ-ουδίζω, biit: -σω, tpînteskȣ̆ ла пъmînt кȣ iȣцеалъ. [πρὸς, οὖδας].

Προσ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ пiшȣ̆ пе чinева. «Καὶ ἔτυπτον, καὶ προσεούρουν, καὶ οὐδὲν ὕβρεως ἐνέλιπον». Dm: (шi fir:) «Ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ». Apstf: anpoпiindȣ se (aчeasta însъ Sxoл: o deдȣче ла..

Προσ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, плȣteskȣ̆ кȣ пpiinчosȣ̆ вîntȣ̆ кътpe..; (fir:) isвȣteskȣ̆ în чева.

Προσούριος (ὁ, ἡ), = Οὔριος, пpiinчosȣ̆. «Ἄνεμος—» Глs: [πρός, οὔριος].

Πρόσουρος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ̆ de πρόσορος.

Προσουσία (ἡ), =Συνουσία.

Προσ-οφείλω, biit: -οφειλήσω, maĭ sîntȣ̆ înкъ datopȣ̆; (прin întind:) pъmîiȣ̆ îndъpъt, mъ îmпȣцinezȣ̆. «Ὥστε τοὺς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τυράννους πολύ τι προσοφείλειν». Плв: se apъtaȣ̆ mȣлt maĭ de жos de кît dînsȣл.

Προσ-οφλισκάνω, шi Προσ-όφλω, biit: -οφλήσω, (în цеn:) =Προσ-οφείλω, maĭ pъmîiȣ̆ înкъ datopȣ̆ (прinч:) пȣвлiкȣлȣi, п' amȣ̆ pъfȣit de totȣ̆ osînda, че mi s' a înпȣs; saȣ̆ mъ maĭ osîndeskȣ̆ înкъ; (шi fir:) mъ sokoteskȣ̆ înкъ шi вinoвatȣ̆. «Ἀχαριστίας τῇ χαλεπότητι καὶ ἀπιστίας προσωφλίσκανε δόξαν». Пл: da пpiчinъ de a 'л sokoti шi пекpedinчosȣ̆.

Προσοχή (ἡ), цiponipe a minцiĭ ла ȣnȣ̆ обiектъ, въгаpe de seamъ, лȣape a minte.

«Προσοχὴ νόμων». Skp: паza леџілор. [προσέχω].

Προσ-οχθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) mъ înгreѕîezѕ, mъ nemѕлџѕmeskѕ nentrѕ чева, saѕ mъ skîpвeskѕ de чева.

Προσ-οχθίζω, biit: -ίσω, Skp: în лoкѕ de προσοχθέω; (ѕne opî stpъm:) adѕkѕ ne чineва ла mînie, îл neкъжeskѕ. de ѕnde

Προσόχθισμα (τὸ), npîчinъ (oвîektѕ) de skîpвъ. saѕ nemѕлџѕmipe. [ші

Προσοχθισμὸς (ὁ), nekazѕ, skîpвъ, nemѕлџѕmipe.

Προσ-οχλέω -ῶ, biit: -ήσω, sѕnъpѕ înкъ maî mѕлt.

Πρόσοχος (ὁ, ἡ), въгътopѕ de seamъ, rînditopѕ; înџeлentѕ. [προσέχω].

Προσ-οχυρόω -ῶ, biit: -ώσω, maî întъpeskѕ înкъ. saѕ maî mѕлt.

Προσ-οψάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъnînkѕ ка (saѕ înпpeѕnъ ші) лeгѕmъ. [de ѕnde

Προσόψημα (τὸ), лeгѕmъ, че se mъnînкъ înпpeѕnъ кѕ nîîne, ші чл:.

Προσόψιος (ὁ, ἡ), = Ἐπόψιος. [din

Πρόσοψις, εως (ἡ), вedepe, ѕîtape ла чева; 2) fopmъ, firѕpъ (eksteріоpѕл ѕнѕî лѕкpѕ); (în џen: npiвipe aѕѕnpa кѕîва [din

Προσ-όψομαι, biit: ал лѕî προσοράω.

Προσ-οψωνέω -ῶ, biit: -ήσω, maî tîpгѕîeskѕ înкъ ші алtѕ чева.

Προσπάθεια (ἡ), аnлeкape înпъtimitъ кътpe чева, dparoste; окѕnaџie nіponitъ ла чева. [ші

Προσπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ aк: кѕ npen:) sîntѕ înпъtimitѕ, nіponitѕ кѕ totѕл ла чева. [din

Προσπαθής, έος (ὁ, ἡ), (кѕ dat: saѕ aк: кѕ npen:) аnлeкatѕ, nіponitѕ кѕ înпъtimipe ла чева. [πρὸς, πάθος]. [de ѕnde

Προσπαθῶς, adв: кѕ înпъtimipe кътpe чева. «Προσπαθῶς ἔχω πρός τι» = Προσπαθέω.

Προσ-παίζω, biit: -παίξομαι, (nex: At: προσέπαισα, ші чл:) (кѕ dat:) mъ жoкѕ кѕ чineва; глѕmeskѕ în чева; вatжокopeskѕ; (кѕ aк: saѕ sinг: saѕ кѕ npen:) кîntѕ imnѕ în onoapea кѕîва.

Πρόσπαιος (ὁ, ἡ), вpoditѕ din întîmплape, nenъdѕждѕitѕ; npoaspъtѕ. (vezî ші ἔμπαιος). «Ἐκ προσπαίου». Apst: de în datъ, din întîmплape, nenpeвъzѕt; чeл de кѕpînd. [din

Προσ-παίω, biit: -παίσω, = Προσπίπτω, saѕ προσκρούω; (în pъѕ) = Ἐνσκήπτω; (fir:) mъ întîmnлѕ.

Προσπαίως, adв: de îndatъ; saѕ de кѕpînd. [πρόσπαιος].

Προσ-παλαίω, biit: -αίσω, mъ лѕntѕ кѕ чineва; (în џen: mъ denpinzѕ кѕ чева; saѕ mъ кinѕîeskѕ în чева (кѕ dat:) «Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει». Πind: se mѕnчeште џiind чepѕл.

Προσ-παρα-βάλλομαι, biit: -βαλοῦμαι, maî гpъmъdeskѕ înкъ.

Προσ-παρα-γράφω, biit: -γράψω, maî skpiѕ înкъ алъtѕpea. «Εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται πρῶτον τοῦ θέντος τὸ ἀργύριον τοὔνομα γράφειν, ἔπειτα παραγράφειν, τίνι ἀποδοῦναι δεῖ; καὶ προσπαραγράφειν τοὔνομα τούτου, ὃς ἂν μέλλῃ συστήσειν αὐτόν». Dm:

Προσ-παρ-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, maî sfъtѕîeskѕ, maî îndemnѕ înкъ.

Προ-παρ-αιρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: προσπαρειλόμην, ші чл:) maî îaѕ de-ne чева înкъ чева.

Προσ-παρα-καλέω -ῶ, biit: -έσω, maî кîemѕ, saѕ îndemnѕ înкъ ла чева.

Προσ-παρά-κειμαι, biit: -κείσομαι, (кѕ dat:) staѕ лînгъ чineва.

Προσ-παρα-κελεύομαι, biit: εύσομαι, maî nopѕnчeskѕ, saѕ maî îndemnѕ, înкѕpaжezѕ înкъ.

Προσ-παρα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: προσπαρέλαβον, ші чл:) maî îaѕ de ла алtѕл înкъ, saѕ maî mѕлtѕ; saѕ maî îaѕ, maî amѕ din tpadiџiî ші алtѕ чева ne лînгъ алteлe· [de ѕnde

Προσπαράληψις, εως (ἡ), лѕape de maî mѕлtѕ de ла чineва.

Προσ-παρα-πήγνυμι, biit: -πήξω, maî înfirѕ алъtѕpea, saѕ anpoane de чева.

Προσ-παρα-σκευάζω, biit: -άσω, maî npeгъteskѕ înкъ, saѕ înпpeѕnъ кѕ..

Προσ-παρα-τίθημι, biit: -παραθήσω, (nex: προσπαρέθηκα, ші чл:) maî nѕiѕ anpoane, saѕ алъtѕpe, maî nomeneskѕ чева ѕnpe snpiжinipea кѕвintелop meлe.

Προσ-παρα-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (nex: προσ-παρ-έφαγον, ші чл:) maî pozѕ în tpea кътѕ, saѕ n' алъtѕpea; (fir:) ші maî sѕnъpѕ, saѕ вatжокopeskѕ înкъ.

Προσπαρδεῖν, nex: 2: de inf: ал лѕî προσπέρδομαι

Προσ-παρ-εισ-έρχομαι, biit: -εισελεύσομαι, (nex: προσπαρεισῆλθον, ші чл) maî intpѕ, mъ maî вîpѕ n' алъtѕpea.

Προσ-παρ-έχω, biit: -έξω, (nex: προσπαρέσχον, ші чл:) maî daѕ; saѕ maî apъtѕ fъкѕtѕ, maî sѕвîpшeskѕ înкъ чева.

Προσ-παρ-ίστημι, biit: -παραστήσω, (miж. 2: nex: προσπαρέστην, ші чл:) maî înfъ

цішезȣ інкъ; (ші між: fir:) маї віѫ ін mintea квіва; імї маї свнвіѫ інкъ.

Προσ-παρ-οικέω -ῶ, віit: -ήσω. локвіеskѫ ка венetikȣ лінгъ чінева.

Προσ-παρ-οινέω -ῶ, віit: -ήσω, інкъ ші окъреskȣ, saȣ маї fакȣ ші нерінdвіелї ка внȣ веаtȣ.

Προσ-παρ-οξύνω. віit: -οξυνῶ, інtърітȣ інкъ маї мвлt

Προσ-πασσαλεύω, віit: -εύσω, ваtȣ чева вndева кв квіе de лемнȣ

Προσ-πασσαλόω -ῶ, віit: -ώσω, =Προσπασσαλεύω.

Προσ πάσσω, віit: -πάσω, (кв цеn: indір·) пресарȣ пе чева.

Προσ πάσχω, віit: -πείσομαι, (пех: προσέπαθον, ші чл:) маї пътіmeskȣ інкъ. 2) (кв dat:) амȣ іnпътіmitъ апlекаре кътре чева.

Προσ-πατταλεύω, віit: -εύσω, At: ін локȣ de προσπασσαλεύω.

Προσ πάττω, віit: -άσω, At: ін локȣ de προσπάσσω.

Προ σπάω -ῶ, віit: -σπάσω, smîчeskȣ, tрагȣ înainte saȣ întîї.

Πρόσπεινος (ὁ, ἡ), кam fлъmîndȣ. [πρὸς, πεῖνα].

Προσ-πειράζω, віit: -άσω, fакȣ інкъ ші черкаре.

Προσ-πελάζω, віit: -άσω, (кв dat: saȣ ак: кв преп: indір:) апропіѫ, (ші ел: мъ апропіѫ, мъ аtінгȣ de) чева. [de вnde

Προσπέλασις, εως (ἡ), апропіере, аtінцере de чева.

Προσπελάται (οἱ), елоцїї (ровії) Аркаdіенілор. [πρὸς, πελάτης].

Προσ-πέμπω, віit:-πέμψω, trімiцȣ кътре, saȣ веsteskȣ прін trімisȣ. 2) маї trімiцȣ інкъ

Προσπεποιημένως, adв: (de partч:) ін кіпȣ префъквtȣ (fъцарnікȣ, віклеанȣ).[προσποιέομαι].

Προσ-πέρδομαι, віit: -παρδήσομαι, (пех: προσέπαρδον, ші чл:) въsȣ, (прін întind:) deспрецвіеskȣ пе чінева.

Προσ-περι-βάλλω, віit: -βαλῶ, маї пвіȣ чева(adaorȣ) іnпрежврвл квіва; (fir: між:) маї întinzȣ прін аdaosȣ черквл лвкрврілор den' іnпрежврвл меȣ, імї маї інsвшeskȣ чева.

Προσ-περι-γίγνομαι, віit: -γενήσομαι, пъ маї аdaорȣ ка кіштігȣ, saȣ маї прisoseskȣ пе лінгъ алtеле.

Προσ-περι-εργάζομαι, віit: -άσομαι, (кв dat:) мъ іndелеtнічeskȣ кв мвлtъ silінцъ, saȣ лваре а mintе ла чева.

Προσ-περι-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (προσπεριέλαβον, ші чл:) маї копрінзȣ інкъ.

Προσ-περι-οδεύω, віit: -εύσω. кълъtоріnd ін коачї ші 'н коло ші deskріѫ інкъ.

Προσ-περι-ορίζομαι, віit: -ίσομαι, маї копрінзȣ (ка înъвntрв de хоtаре) ші алtȣ чева пе лінгъ алtеле.

Προσ-περι-ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, маї пвіѫ ін пъstраре еконоmічеште пе лінгъ алtеле ші прisosвл.

Προσ-περι-πορίζω, віit: -ίσω, маї skоцȣ ші алtъ конклвзіе інкъ dін чеа ешітъ маї 'nainte.

Προσ-περονάω -ῶ, віit: -ήσω, ваtȣ кв кввіѫ, піронeskȣ ін чева.

Προσ-πέταμαι, =Προσπέτομαι.

Προσ-πετάννυμι, віit: -πετάσω, (кв dat: indір:) întinzȣ ка о перdea песте чева.

Προσπετής, έος (ὁ, ἡ), [προσπίπτω] потрівitѫ кв deсъвірmіре; (мвs:) fоарте мелоdіоsѫ saȣ армоніоsȣ.

Προσ πέτομαι, віit· -πτήσομαι, [пех: προσέπτην, ші чл: sворȣ кътре, sвврînd ажвнгȣ вndева; isвeskȣ fъръ весте.

Προσ-πεύθομαι, віit: -πεύσομαι, =Προσπυνθάνομαι

Προσπέφυκα, tре: de кв: (ін локȣ de през:) ал лвї προσφύομαι. [de вnde

Προσπεφυκότως, adв: (de partч:)=Προσφυῶς.

Πρόσπηγμα (τὸ), ор че есtе înfiпtȣ saȣ stрins ліпітȣ пе чева прін înкегаре. «Προσπήγματα μύξης». Інкр: мвкоаse ші înкегаtе прisosіtврї. [dін

Προσ-πήγνυμι, віit: -πήξω, (між: ін локȣ de пас: tре: de кв: προσπέπηγα) (кв dat: indір:) înfігȣ, піронeskȣ пе чева.

Προσ-πηδάω -ῶ, віit: -ήσω, (кв dat:) sърȣ кътре.; isвeskѫ fъръ весте.

Προσ-πήσσω (-ττω, віit: -πήξω, (маї поȣ) ін локȣ de προσπήγνυμι.

Προσ-πηχύνομαι, віit: υνοῦμαι, поеt: копрінзȣ ін враццеле меле.

Προσ-πιέζω, віit: έσω, маї stрінгȣ, stрівеskȣ. апъsȣ інкъ.

Προσ-πίλναμαι, віit: -πελάσομαι. поеt: ін локȣ de προσπελάζω.

Προσ-πιπίσκω, віit: προσ-πίσω, маї adъпȣ (daȣ квіва sъ веа) інкъ.

Προσ-πιπράσκω, віit: -περάσω, маї вінзȣ інкъ.

Προσ-πίπτω. віit: -πεσοῦμαι, (пех· προσέπεσον, ші чл:) казȣ песте, saȣ dinaintea квіва; казȣ ла пічоареле квіва (ка sъ 'л

porŭ); (în înцел: de връжтъшіе) пъвъ-лeskŭ fъръ beste asъпръ; (fir:) ажъпгъ ка о zisъ de oбшte în лъzъл къiba ; (în цen:) sosesкŭ (віŭ) de o datъ fъръ beste; (de ъnde fir:) mъ întîmплъ, mъ вpodeskŭ; (med: fъръ kazŭ) mъ desъmflъ, mъ potoлeskŭ, skazŭ. (кŭ dat: maĭ de mълteopĭ sъвtînц:). «Εἰ οὖν προσπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτὸς, ἐλπίζω καταληφθῆναι ἂν τὰ πράγματα». Тъч: «Ἀνήγετο περὶ μέσας νύκτας, ὡς ἐξαπιναίως προσπέσοι». Ksn: «Ἥκω πρὸς σὲ, καὶ ἱκέτης προσπίπτω» Ksn: (ші кŭ ак: поеt:) "Γουνπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ σ' ἄναξ». Еър (шi fir:). «Φήμη τις αὐτῷ προσπίπτει». Лкs: «Προσπεπτωκυίας αὐτοῖς τῆς ἁλώσεως». Плв: (шi fir:) "Συμφοραὶ προσπίπτουσαι». Ер: (шi în паpтч: aвsoл:) «Τὰ προσπίπτοντα». Лks: întîmплъріле, saŭ înпрежърълііе. 2) поеt: în лoкŭ de πρόσκειμαι. «Ἀκταὶ προβλῆτες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι». Od: N. (bezĭ шi προπίπτω (3), шi προσπτήσσω)

Προσ-πιτνέω -ῶ, поеt: în лoкŭ de προσπίπτω.

Προσ-πλάζω, biit: -πλάσω. поеt: în лoкŭ de προσπελάζω

Προσ-πλάζω, biit: -πλάγξω. mъ ръtъчеskŭ meprînd ъndeва.

Προσ-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, (кŭ dat: saŭ ак: кŭ преп: indip:) ліpeskŭ чева кŭ (saŭ ка кŭ) мочіpлъ песte чева; (fir:) adaorŭ пъъsmъitъpĭ (вasпe) întp'o повеstipe; (în цen:) ліpeskŭ, atîpпŭ de чева. 2) fopmezŭ песte чева 3) ъmплъ прin adaosŭ de чева ліпitŭ; (med:) корпорезŭ, înкъpпezŭ.

Προσ-πλάττω, biit: -πλάσω, At: în лoкŭ de προσπλάσσω.

Προσ-πλέκω, biit: -πλέξω, (кŭ dat: indip:) înплеteskŭ чева înпреъпъ кŭ.., înпреъпŭ, adaorŭ.

Προσ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плъteskŭ кътpe... saŭ mъ апропіŭ плъtind; (în връжтъш: înцел:) плъtind пъвълeskŭ asъпръ.

Προσ-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ ъmплъ înкъ пе лînгъ aлteлe; ekinezŭ (гъteskŭ) кŭ челе tpeвъinчoase шi aлte ко ръвіĭ; adaorŭ supe înплinipe.

Προσ-πλήσσω (ττω), biit: -πλήξω, isвeskŭ песte чева.

Πρόσπλοος -ους (ὁ). плъtipe кътpe, saŭ (връжт:) asъпръ, =Ἐπίπλους. [πρός,πλόος].

Προσπλωτός, ή, όν, de апропіаt кŭ плъtipe, saŭ плъtitopiлор. «Ποταμός—».Ер:[din

Προσ-πλώω, biit: -πλώσω, Іоn: în лoкŭ de προσπλέω.

Πρόσπνευμα (το), шi Πρόσπνευσις, εως (ή), sъfлаpe кътpe, saŭ isвipe de sъfлаpe, de miposŭ, saŭ пъtoape; (fir:) însъfлаpe; întъsiasmŭ; (Грам:) = Πνευματισμός. [din

Προσ-πνέω, biit: -πνεύσομαι, sъfлъ кътpe; (кŭ dat: indip:) însъfлъ; (кŭ цen:) skoцŭ, daŭ miposŭ; (грам:) skpiŭ, saŭ пропъnцŭ кŭ aspipaцie. «Ὁ ταὼς πρὸς τῶν Ἀττικῶν προσπνεῖται». At:

Προσ-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакŭ чева а мерце în пaptea къiва, însъшeskŭ чева къiва; шi (між:) îmĭ însъшeskŭ, maĭ do-bîndeskŭ чева, saŭ mъ maĭ къпътъieskŭ de чева (кŭ dat: indip:). "Ὅπως αὐτοῖς τὴν Κέρκυραν προσποιήσειαν». Тъч: «Φίλην Λέσβον προσποιήσαντες τῇ πόλει». Ksn: (шi між:). «Καὶ Χαλκηδονίους φίλους προσποιησάμενος„. Ksn: "Τίνας θεοὺς προσποιούμενος»; Ksn: fъкîndъ 'шi 'i паtponĭ прin жeptfe. «Ξύλινον πόδα προσποιησάμενος».Ер: къпъindъ 'шi. 2) îmĭ însъшeskŭ; (кŭ înf:) пpetinzŭ. «Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, ἂν μὴ προσποιῇ». Гnm: daка пъ о іеĭ asъпръ'цĭ. «Ἕκαστος τις προσεποιεῖτο καὶ τῆς βουλῆς μετεσχηκέναι καὶ πλείστους ἀπεκτονέναι». Ksn: «Ὁ δὲ νικῶν τῷ δικαίῳ προσεποιεῖτο νικᾶν». Ksn: 3) (шаĭ des:) mъ префакŭ, mъ fъцъpeskŭ, къ... «Πεζῇ προσποιούμενον ἐπιβουλεύειν κατὰ θάλατταν ἐπιχειρῆσαι».Ksn: «Αἱ ἐπιβουλαὶ ἐξ οὐδένων πλέονες τοῖς τυράννοις εἰσίν, ἢ ἀπὸ τῶν μάλιστα φιλεῖν αὐτοὺς προσποιησαμένων„.Ksn:(шi în fopmъ de пas:). "Προσποιηθεὶς ὡς ἐπιγαύσιος γεγονώς». Плв: 4) (pap пas: кŭ ак: кŭ преп:) mъ пipopeskŭ înпъtimit ла чева,=Προσπαθῶ. [de ъnde

Προσποίημα (τὸ), oвіektŭ de însъшipe, saŭ de fъцъpie. [шi

Προσποίησις, εως (ή), însъшipe; пpefъкътopie, fъцъpipe. [шi

Προσποιητικός, ή, όν, însъшitopŭ de чева лъішl, saŭ aлtъia. (кŭ цen:) «Ἀνδρίας —». Apst: 2) îndeminatikŭ a se пpefaче, a se fъцъpi. [шi

Προσποιητός ή, saŭ ος, όν saŭ ον, пpefъкъtŭ, пъъsmъitŭ: ка adaosŭ dobînditŭ. «Υἱὸς —». Лks: =Εἰσποίητος. [de ъnde

Προσποιητῶς adв: în fъцъpie.

Προσ-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ pesвoieskŭ кътpe, saŭ кŭ чineва.

Προσ-πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, maĭ întъpîtŭ шi пе алцiĭ în pesвoiŭ asъпpa къiва, saŭ maĭ adaorŭ (шi між: mъ adaorŭ) ла пъtъpъл връжташілор къiва.

Προσ-πολέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ sлȣжitopȣ de temплȣ; sîntȣ sлȣгъ; (кȣ dat:) viȣ апроапе, mъ апропiȣ. [din

Πρόσπολος (ὁ, ἡ), sлȣгъ; sлȣжitopȣ de temплȣ. [πρὸς, πέλω].

Προσ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, osteneskȣ, mъ îndeлetniчeskȣ ла чева; (miж:) maĭ sъвîrшeskȣ înкъ чева.

Προσ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ dȣкȣ кътpe...; mъ апропiȣ de...; mъ înfъцiшezȣ пентрȣ чева. "Πρὸς τὴν ἀγορονομίαν—». Пл: ȣпeлteskȣ. (vezĭ шi μεταπορεύομαι).

Προσ-πορίζω, biit: -ίσω, къпъteskȣ (шi miж: mъ къпъteskȣ de) чева înкъ; aфлȣ шi алte înлesnitoape miжлоаче спре îndeплinipea лisei. [de ȣnde

Προσπορισμὸς (ὁ), къпъtape шi de aлtȣ чева înкъ.

Προσ-πορπάζω, biit: -άσω, =Προσπορπάω.

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, noet: înкeĭatȣ, комвinatȣ вine прin (saȣ ка прin) копкъ, лeгatȣ stpînsȣ. [din

Προσ-πορπάω -ῶ, biit: -ήσω, saȣ άσω, înкeĭȣ, комвinȣ вine кȣ (saȣ ка кȣ) копкъ, =Προσπερονάω.

Προσ-πράσσομαι (-ττομαι), biit: -πράξομαι, mъ îndatopezȣ a плъti înкъ шi aлteлe. «Χρήματα—„. D: Kas:

Πρόσπταισις, εως (ἡ), noticnipe, înпiedikape de чева. [шi

Πρόσπταισμα (τὸ), ловitȣръ, panъ din înпiedikape, saȣ noticnipe. [din

Προσ-πταίω, biit: -πταίσω, mъ ловeskȣ (прinч: кȣ пiчорȣл) de чева, mъ înпiedikȣ, mъ noticneskȣ; (fir:) гpeшeskȣ, нȣ нemepeskȣ; adȣкȣ нemълцȣmipe, daȣ прiчinъ de ȣpъ asȣпpъ 'mĭ; (шi ȣne-opĭ) mъ нemълцȣmeskȣ de чineва (кȣ dat:). «Προσπταίειν τινί». Лкs: Προσπταίσας τῇ ναυμαχίῃ„. Ep: "Τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Τεγεήτας μούνους προσέπταιον». Ep: (vezĭ шi προσκρούω).

Προσπτάμενος noet: nex: 2: de naptч: aл лȣĭ προσίπταμαι.

Προσ-πτήσσω, biit: -πτήξω, sîntȣ stpînsȣ, înfesȣitȣ în чева. (de aчi depiвъ ȣnĭĭ Dop: noet: tpe: de кȣ: aл naptч: ποτιπεπτηῶς, fiind maĭ mȣлt din προσπίπτω).

Πρόσπτυγμα (τὸ), op че înвръцiшaзъ чineва. [din

Προσ-πτύσσω, biit: -πτύξω, (кȣ dat: indip:) îndoĭeskȣ, înfъшȣpȣ, stpînгȣ пeste чева; saȣ лineskȣ пе чева. || (maĭ de mȣлte opĭ miж:) îmĭ notpiveskȣ îndoitȣpeлe, кȣteлe (mъ aплiкȣ întokmaĭ) пе чева. «Χιτὼν πλευραῖσι προσπτύσσεται„. Sof: (de ȣnde oвiч: fir:) înвръцiшezȣ; (în цen:) saлȣtȣ; npiimeskȣ кȣ dparoste; (npin întind:) adpesezȣ вopвъ saлȣtъtoape кътpe чineва; (npin întind:) чinsteskȣ. «Πατέρα προσπτύξεται». Od: Λ. «Στόμα σου προσπτύξομαι». Eвp: (шi кȣ ак: indip:) "Ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέομαι». Od: P. (шi кȣ dat: opг:). «Οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο, οὔτε τι ἔργῳ». Om: Imn: (шi în peчiпp:) «Ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ». Od: Г. вom da кȣвîntȣ ȣнȣл aлtȣĭa, пе вom жȣdiка. (шi fir:). «Θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο». Пind: чinsлĭa.

Πρόσπτυστος (ὁ, ἡ), de sкȣinat în фацъ, de despeцȣit, skîpвosȣ. [din

Προσ-πτύω, biit: -ύσω, sкȣînȣ пе чineва în фацъ; (npin întind:) despeцȣieskȣ.

Πρόσπτωσις, εως (ἡ), къdepe asȣпpъ; isвipe, чокnipe; (fir:) вpodipe, întîmnлape. [προσπίπτω].

Προσ-πτώσσω, biit: -πτώξω, =Προσπτήσσω.

Προσπύλαιον, gpeш: în локȣ de προπύλαιον.

Προσ-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι, (nex: προσεπυθόμην, шi чл:) maĭ întpeвȣ; шi aфлȣ înкъ.

Προσ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, anpinzȣ, înfлъкъpezȣ înкъ maĭ mȣлt.

Προσ-ραίνω, biit: -ρανῶ, (кȣ dat: indip:) stponeskȣ neste чева.

Πρόσραξις, εως (ἡ), =Πρόσρηξις.

Προσ-ράπτω, biit: ράψω, (кȣ dat: indip:) коsȣ aлъtȣpea, saȣ neste чева, înпъdeskȣ de чева прin кȣsȣtȣpъ.

Προσ-ράσσω, biit: -ράξω, =Προσ-ρήσσω (-ρήγνυμι).

Προσ-ρέπω, biit: -ρέψω, (кȣ ак: кȣ пpеп:) mъ aплeкȣ кътpe...

Προσ-ρέω, biit: -ρεύσω, saȣ -ρυήσομαι, кȣpгȣ кътpe, saȣ înпpeȣnъ.

Προσ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, (кȣ dat: indip:) snapгȣ (sfъpîmȣ, шi nas: mъ sfъpîmȣ) isвind de чева.

Πρόσρημα (τὸ), кȣвîntȣ adpesatȣ кътpe чineва (прinч:) de saлȣtape. 2)=Προσηγορία. [προσείρημαι tpe: de кȣ: nas: aл лȣĭ προσαγορεύω].

Πρόσρηξις, εως (ἡ), snapцepe din isвipe de чева. [προσρήγνυμι].

Πρόσρησις, εως (ἡ), вopвipe кътpe чineва; (прinч:) saлȣtape. [προσείρημαι].

Προσ-ρήσσω, biit: -ρήξω, noet: în локȣ de προσρήγνυμι.

Προσρητέος, α, ον, nosit: (пepгл:) aл лȣĭ προσαγορεύω.

Προσρη..ς, ἡ, ὸν, salstatš, saš de salstai (xeretisit) de кътре чineва, priimitорš de salstare. ‖ «Ἡμέρα—„. Лкs: zioa în каре пелацiі (робії) merџeaš spre salstarea natponsлsї лор. [προσείρημαι].

Πρόριζος (ὁ, ἡ), чел de лîнгъ ръдъчinъ. (se конf: кš πρόρριζος). [πρὸς, ῥίζα].

Προσριζόφυλλος (ὁ, ἡ), (bot:) чел кš фрsнzе пе лîнгъ ръдъчinъ. [πρόσριζος, φύλλον].

Προσ-ριζόω -ῶ, biit: ώσω, înръдъчinezš чева bine; (fir:) înџenenesкš, întъreскš.

Προσ-ρίπτω, biit: -ρίψω, (кš dat: indip:) арsнкš чева кътре...

Προσ-ρύομαι, biit: -ρύσομαι, (кš dat:) рефsгš spre скъпаре лîнгъ чineва, saš sндева.

Προσ-ρώννυμι, biit: -ρώσω, întъreскš (însтepnicескš) înкъ mai msлт.

Προσ-σαίνω, biit: -σανῶ, (prinч: despre кîinі) daš din коадъ, шi 'mi арътš printр' ачеаsta вsкsріа кътре чineва; (în џen:) mînгîiš, лinгsшескš; (fir:) mъ faкš плъкsтš кsiва.

Προσ-σαίρω, (întreв: prinч: în локš de prez: miж: tpe: de кš: προσσέσηρα îmi рînжескš dinцiі кътре чineва, mъ sitš рîzînd, saš ameninцînd; (рар noet:) sîmiš кš dinцiі, pozš de totš.

Προσ σέβω, (fъръ biit:) noet: чinsteскš кš респектš, adopš.

Προσ-σείω, biit: -σείσω, клетinš кътре... (se конf: кš προσείω).

Προσ-σελέω, noet: în локš de προσελέω.

Προσ-σεύω, (fъръ biit:) гonescš (шi п іж: нъвълескš) кътре..

Προσ-σημαίνω, biit: ανῶ, mai însemnezš înкъ чева. [de snde

Προσσημαντικός, ἡ, ὸν, însemnъторš înкъ de чева. [шi

Προσσήμανσις (ἡ), шi алтъ adъогатъ însemnape.

Προσ-σιαλίζω (-σιελίζω), biit: -ίσω, (mai noš, шi în Skp:) = Προσπτύω.

Προσ-σκάπτω, biit: -σκάψω, mai sanš înкъ, saš mai adînк; mai гръmъdескš sнsл песте алтsл пъmînтsл, че есе din съпътsръ. de sнde

Πρόσκαψις, εως (ἡ), ssbst: акт: ал вер вsлsї преч:

Προσ σκέλλω, biit: -σκελῶ, întpeв: prinч: tpe: de кš: προσέσκληκα în локš de prez:) (dsпе ziч:) mъ sъsкš пе чева, (ad:) некоntenit mъ indeлetnicескš niponitš ла чева. (vezї шi προσήκομαι).

Προσ-σκοπέω -ῶ, biit:-ήσω, mai вагš înкъ de seamъ.

Πρόσ σκοτόω -ῶ, biit: -ώσω, întsneкš prin пsнере înкъ de чева dinainte (Плв:).

Προσ-σκώπτω, biit: σκώψω, batжокорескš înкъ mai msлт; saš înкъ шi batжокорескš.

Πρόσσοθεν, adв: noet: în локš de πρόσθεν, saš πρόσωθεν.

Προσ-σπαίρω, biit: -σπαρῶ, (кš dat:) mъ batš, mъ sвîрколескš (ка пештеле) пе чева; mi se bate înкъ inima пентрš (преа msлт dopeскš) чева.

Προσ-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, трагš, smsлгš. smîceскš кътре..; (пас:) amš sпасme, simцš, ка кînd mъ трагЪ din коачї шi din коло.

Προσ-σπένδω, biit: -σπείσω, mai вързš înкъ пе лîнгъ алтеле чева în felš de лiбацiе.

Προσ-στάζω, biit: -στάξω, (кš dat: indip:) пікš песте чева, тopnš d' asspra.

Προσ-σταυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înгръдескš чева п' înпрежsр кš парї пе лîнгъ чева. «Τὰς τριήρεις ἀνασπάσας ὑπὸ τὸ τείχισμα προσεσταύρωσε». Тsч:

Προσ-στείχω, biit: -στείξω, (пеx: προσέστιχον, шi чл:) noet: (кš ак:) = Προσπορεύομαι, merгš кътре...

Προσ-στέλλω, biit: -στελῶ, stpînгš чева. în кît съ se лinеаскъ пе чева; (prin întind: шi fir:) înпsцinezš, кsmпътezš. (кš dat: indip:). «Χιτὼν προσεσταλμένος διὰ ζώνης τῷ σώματι». Bas: «Φύλλα προσεσταλμένα ἐπ' ἄλληλα„. Dskp: stpinse, лinite sпа песте алта. (шi fъръ казš). «Προσέσταλτο ὁ σκιῤῥώδης ὄγκος». Гал: а скъзst smfлътsра. (шi în партч: fir) "Προσεσταλμένην καὶ κοσμίαν (τέχνην)». Плт: кsmпътатъ, stpînsъ, mърцinitъ.

Προσ-στερνίζομαι, biit: -ίσομαι, stpîнгš ла mentsл meš; (fir:) înвръцiшezš, = Ἐνστερνίζομαι.

Προσ-στρατοπεδεύω (-εύομαι), biit: -εύσω (-ομαι), îmi ашezš тавъра апроапе; înпресорš.

Προσ-συγ-χρίω, biit: -χρίσω, mai sнгš înкъ din тoate пърцiле.

Προσ-συκοφαντέω -ῶ, biit; -ήσω, шi mai nîръsкš înкъ minчinos, шi калоmniš înкъ.

Προσ-συν-ίστημι, biit: συστήσω, mai statopnicескš, konstatezš înкъ saš înпреsнъ.

Προσ-συν-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, mai локsiескš înкъ înпреsнъ.

Προσ-συν-οικίζω, biit: -ίσω, mai însoцескš în къsnicie înкъ.

Προσ-συν-τίθεμαι, biit: -συνθήσομαι, (προσ-

συνεθέμην, ші чл:) мъ maĭ înвoieskĕ înкъ кȣ чinева.

Πρόσσφαγμα (τό), жертѣъ înжȣнгiatъ aпроапе, saȣ пе чева, ші ofepitъ sпре înвлînzipea вре ȣнеĭ zeitъцĭ. [din

Προσ-σφάζω (σφάττω), biit: -σφάξω, înжȣнгiȣ жертѣъ апроапе saȣ пе чева sпре екsпiацiа вре ȣнѣĭ zeȣ. (ве konf: кȣ προσφάζω).

Προσ-σφίγγω, biit: -σφίγξω, stpînгȣ чева tape пе чева (se konf: кȣ προσφίγγω).

Προσ-σχηματίζω, biit: -ίσω, грам: formezȣ zічере прin adaosȣ de літеръ "Τὰ ἀττικῶς προσσχηματιζόμενα ὀξύτονα, οἷον οὑτοσί». Filem: Лкs: [de ȣнde

Προσσχηματισμὸς (ὁ), грам: formape de zічере кȣ adaosȣ de літеръ, (sпре екs:) λόγοισι în локȣ de λόγοις (bezĭ ші παρασχηματισμός).

Πρόσσω, adв: noet: în локȣ de πρόσω. [de ȣнde

Πρόσσωθεν, noet: în локȣ de πρόσωθεν, saȣ πρόσσοθεν

Προσ-σωρεύω, biit: -εύσω, maĭ гръмъdeskȣ înкъ кътре...

Προσσωτέρω, adв: noet: în локȣ de προσωτέρω.

Προσταγὴ (ἡ), порȣнчіре. 2) =кȣ...

Πρόσταγμα (τό), порȣнкъ datъ. [ші

Προστακτικὸς, ή, όν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ ла порȣнчіре; înѣъцішътівȣ, saȣ екsпрімътівȣ de порȣнкъ. «Προστακτικόν», Лрt: modȣл порȣнчітівȣ. [προστάσσω]. [de ȣнde

Προστακτικῶς, adв: în кіпȣ порȣнчітівȣ; (грам:) în modȣ порȣнчітівȣ.

Πρόστακτος (ὁ, ἡ), ѣъкȣtȣ din порȣнкъ saȣ opdinȣ. [προστάσσω].

Προσ-ταλαιπωρέω -ῶ biit: -ήσω, maĭ paвdȣ înкъ кінȣрĭ, tiкълошіĭ, saȣ (кȣ dat:) împреȣнъ кȣ, saȣ in чева.

Προσ-ταμιεύω, biit: -εύσω, maĭ amȣ înкъ în пъstpape.

Προσ-τανύω biit: -ύσω, noet: în локȣ de προστείνω.

Πρόσταξις, εως (ἡ), чеа împреȣнъ saȣ în ȣрмъ de чева ашezape, saȣ аранжаре. 2) порȣнчіре, saȣ порȣнкъ. 3) (лц:) лісiре de niште dpептȣрĭ политiче înпȣsъ ка osîndъ. [προστάσσω].

Προσ-ταράσσω (ττω), biit: -ταράξω, maĭ tȣрвȣрȣ înкъ.

Προσ-ταργανόω -ῶ, biit: ώσω, noet: (кȣ dat:) легȣ de, saȣ лінгъ чева

Προστὰς, άδος (ἡ), ȣнȣ ѣелȣ de antiкатеръ, saȣ зъліцъ. (bezĭ ші παραστάς). 2) кȣрвъ пȣвлікъ. [ші

Προστασία (ἡ), stape maĭ 'nainte, (ad:) ковîршipe, пpedominipe; чеа de din aiаръ мъреціе, saȣ demnitate (bezĭ ші πρόστασις). 2) окротiре, ажȣторȣ, patponажȣ, протекціе. 3) (лц:) преînцелецере sпре вътъмареа кȣіва. [προΐστημι].

Προ-στασιάζω, biit: -άσω, înтъpîtȣ (saȣ мъ aѣлȣ în) резвръtipe, революцъ de maĭ 'nainte.

Πρόστασις, εως (ἡ), =Προστασία.

Προσ-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, ашеzȣ, aранжеzȣ апроапе, saȣ împреȣнъ; daȣ дȣпе кȣвіінцъ; pîndȣieskȣ; (de ȣнde oвіч:) порȣнчеskȣ, daȣ opdinȣ (кȣ ак: saȣ inf: dip: ші dat: sinг: saȣ кȣ преп: indip:). "Τὰ ἔνδον ἔργα τῇ γυναικὶ προστάξαι δοκεῖ μοι ὁ Θεός». Ksn: «Ἄρχοντα Ἐτεόνικον προστάξας». Тȣч: «Ἐπὶ μὲν τῇ... ἑωϋτὸν προστάσσειν, ἐπὶ δὲ τῇ... τὸν ἑωϋτοῦ παῖδα». Ер: (ші пас:). «Ἰνδοὶ δὲ προσετετάχατο συστρατευόμενοι Φαρναζάθρῃ». Ер: «Τὰς διόδους προστάσσουσι ταῖσι Μιλησίοισι φυλάσσειν». Ер: «Μιλησίοισι δὲ προσετέτακτο τὰς διόδους τηρεῖν». Ер: (ші în паpтч: aвsол:). «Ἐπιτελέσαντα τὰ προσταχθέντα». Ер:

Προστατεία (ἡ), протекціе, окротiре, = Προστασία. [ші

Προστατευτικὸς, ή, όν, îndemînatikȣ, saȣ disпȣsȣ a окроti. [din

Προ-στατεύω, biit: -εύσω ші

Προ-στατέω -ῶ, biit: -ήσω, =Προΐσταμαι, staȣ înainte, sîntȣ de ѣацъ. «Ὁ προστατῶν χρόνος». Sof: презентȣл. 2) (maĭ des прin întind:) sîntȣ протекторȣ, saȣ окротiторȣ ал кȣіва, amȣ sȣвt a mea înгріжіре; кірмȣieskȣ, гȣвернеzȣ; sîntȣ еліslatȣ (кȣ цен:). «Τῆς πόλεως προστατεῖν». Ksn: «Κελεύεις με προστατεύειν σου καὶ ἐπιμελεῖσθαι». Ksn: «Ἱκανὸς εἰμὶ τῶν ἔργων προστατεύειν». Ksn: (ші aвsол: în паpтч:). «Ὁ προστατῶν τῶν Σύρων». Ksn: чел dîntîĭ, къпътеnia; (ші пас:). «Μὴ ἐπιθυμήσῃς τὸ πλῆθος ὑπ' αὐτῶν προστατεῖσθαι». Ksn: 3) (ла Керкір:) пропȣiȣ, saȣ sȣпȣiȣ ла întъpipea попорȣлȣĭ вре ȣнȣ проiектȣ, (Франц:) faire une motion.

Προστατὴρ (ὁ), noet: în локȣ de προστάτης. [de ȣнde

Προστατήριος, α, ον, чел че stъ înainte de (ші прin întind: апъръ пе) чінева «Προστατήριον καρδίας ποτᾶται». Esхл: mi se înѣъцішеазъ înaintea sȣѳлетȣлȣĭ ка ȣнȣ пpesimцimîntȣ. «Ἄρτεμις προστατηρία». Esхл: || (sȣвst:) "Προστατήριος». Пл: ȣна din лȣ-

пе ла Бoцienĭ, поate ='Ανθεστηριών.

Προστάτης, ου (ὁ), stъtъtорŭ maĭ 'nainte de алцiĭ; (прinч: în вътъліе)=Πρωτοστάτης (везĭ шi ἐπιστάτης, шi παραστάτης); (de ѕnde fir:) къпетеніе (проеstosŭ) de орашŭ, шi чл:; (прinч: în Atena) пatронŭ (епітропŭ în полiтiче tревĭ) ал вре ѕпѕї метікŭ (везĭ μέτοικος), în апалоціе кѕ πάτρων ал Романілор; (în цen:) îнгріжіторŭ; окротіторŭ, апърътopŭ; (poet:) ръгъtорŭ. «Πρὸς τοὺς ἐν Μαντινείᾳ τοῦ δήμου προστάτας». Ksn: «Προστάται γενόμενοι (οἱ Λακεδαιμόνιοι) τῆς ἐπ' Ἀνταλκίδου καλουμένης εἰρήνης». Ksn: «Οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλοῦντο». Sѕid: (de ѕnde) «Προστάτην νέμειν τινά„. Plt: a авea. «Οὐ προστάτου γεγράψομαι». Sof: п' амŭ tребѕінцъ de протекціа лѕї. «Τοῦ θεοῦ προστάτην». Sof: ръгъtорŭ. [de ѕnde

Προστατικός, ή, όν, кѕвenitŭ, înѕѕшitŭ патронѕлѕї; плinŭ de demnitate saŭ мъреціe (везĭ προστασία), протектороѕŭ, шi чл: [de ѕnde

Προστατικῶς, adв: în кinŭ de протекціе, кѕ мъреціе.

Προστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї προστάτης, шi

Προστάτρια (ἡ), fem: ал лѕї προστατήρ.

Προσ-τάττω, віit: -τάξω, At: în локŭ de προστάσσω.

Προ-σταυρόω -ῶ, віit: ώσω, înкizŭ (întъpeskŭ) din пapteа de dinainte прin îншiраре de парĭ. (în Тѕч: maĭ корек: προσσταυρόω).

Προστέγασμα (τό), parte skoasъ maĭ афаръ, ка съ слѕжiaskъ de акоперішŭ. [шi

Προστέγιον, шi Προστέγισμα (τό), partea чеa eшitъ maĭ афаръ a înвелiтоареĭ, straшinъ (везĭ шi γεῖσον). [πρὸ, στέγη].

Προ-στεγνόω -ῶ, віit: -ώσω, astѕпŭ maĭ 'nainte.

Προστεθείς, εῖσα, έν, nas: пех: 1: de партч: ал лѕї προστίθημι.

Προσ-τειχίζω, віt: ίσω, maĭ adaorŭ шi алtŭ zidŭ; ѕпeskŭ прin adaosŭ de ѕпŭ поŭ zidŭ шi алtŭ локŭ кѕ чел îппрежмѕitŭ кѕ zidŭ de maĭ 'nainte.

Προ-στείχω, віit: στείξω, (пех: προέστιχον, шi προὔστιχον) poet: mергŭ înainte, (se конf: кѕ προσστείχω).

Προσ τεκμαίρομαι, віit: -ροῦμαι, maĭ daŭ înкъ кѕ sokoteaла.

Προσ-τεκταίνομαι, віit: -ανοῦμαι, мъ maĭ мeштeшѕцeskŭ înкъ; мъ maĭ клъdeskŭ înкъ пeste..

Προσ-τελειόω -ῶ, віit: -ώσω, desъвîршeskŭ (шi між: мъ desъвîршeskŭ) tрептат, adѕкŭ (шi між: ажѕпгŭ) кîte пъцinŭ în чеpѕta перфекціе; (despre вîрstъ) мъ fакŭ desъвîршitŭ бърватŭ; (ѕпe орĭ кѕ dat:) мъ iniціeзŭ кѕ desъвîршiре în misteрiĭ.

Προσ-τελέω, ῶ віit -έσω, maĭ плътeskŭ (контрiбѕeskŭ) înкъ, saŭ maĭ мѕлtŭ.

Προ-στέλλω, віit: -στελῶ, trimiцŭ înainte, saŭ maĭ 'nainte; (pas: saŭ між:) înaintezŭ în кале. «Μακρὰν προὐστάλης ὁδόν». Sof: 2) акоперŭ пe dînainte. «Προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι». Тѕч:

Προ-στενάζω, шi Προ-στένω, віit: -στενάζω, офteзŭ, saŭ плîнгŭ кѕ ѕѕspinѕрĭ maĭ 'nainte.

Προσ-τερατεύομαι, віit: -εύσομαι, maĭ adaorŭ шi алte monstrѕoase повеsti în ворвірeа mea, ='Επιτερατεύομαι.

Προ-στερνίδιος (ὁ, ἡ), пѕрtatŭ dînaintea піептѕлѕї. || sѕвst:) Προστερνίδιον (τό), înвеліш, saŭ гътеалъ de піептŭ. «Ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίοις καὶ προστερνιδίοις». Ksn: [πρὸ, στέρνον].

Προ-στερνίζομαι, греш: în локŭ de προστερνίζομαι.

Πρόστερνος (ὁ, ἡ), =Προστερνίδιος.

Προσ-τέρπω, віit: -τέρψω, шezînd лîнгъ чineва îл înвеселеskŭ (îл mîngîiѕ, îĭ рisineskŭ rîndѕріле).

Προ-στεφανόω -ῶ, віit: -ώσω, înкѕпѕпезŭ întîĭ, saŭ maĭ 'nainte.

Προσ-τεχνάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, мъ maĭ мeштeшѕцeskŭ (maĭ пъskочeskŭ) înкъ шi алtŭ чева.

Προστηθίδιος (ὁ, ἡ), = Προστερνίδιος. || (sѕвst:) Προστηθίδιον (τό), Плв: подоавъ, гътеалъ, че se поартъ dînainte ла піептŭ. [шi

Προστηθίς, ιδος (ἡ), подѕл tалпеĭ пічоарѕлѕї, saŭ partea чеa despre деџеtе eшitъ maĭ афаръ [πρὸ, στῆθος].

Προσ-τήκω, віit: -τήξω, topind topпŭ чева пeste; (прin întind:) лinеskŭ de чева; (de ѕпde овіч: між: tpe; de кѕ: în локŭ de прeз: Προστέτηκα, (кѕ dat:) sîntŭ лiпitŭ de (шi fir: înкinatŭ ла) чева.

Προστῆναι, пех: 2: de înf: ал лѕї προΐστημι.

Πρόστηξις, εως (ἡ), tаре лiпіре (проп: шi fir:). [προστήκω.

Προ-στιβάζομαι, віit: -άσομαι, глs:= Προπορεύομαι. [din

Προστιβάς, άδος (ἡ), [πρὸ, στείβω] = Πρόσβασις, локŏ de кълкат, de ssit, saŏ de meps înainte, potekъ. «Σπήλαιον προστιβάδας ἐντετμημένας ἔχον κατὰ τὴν πέτραν». Ssid: (din Diod:).

Προσ-τίθημι, biit: προσθήσω, (пех: προσέθηκα, шi ч.л:) пsïŏ чева алътsреа, потрiвеskŏ пе.. «Θυράων ἀπώσασθαι λίθον, ὃν προσέθηκεν». Od: I. «Προσθεῖναι τὰς θύρας τοῦ θαλάμου». Es: съ ле înкiзъ. «Καὶ τὴν θύραν προστίθησι». Лs: (vezĭ шi πρόσκειμαι). 2) maĭ пsïŏ пе лîнгъ алтеле, adaorŏ, înпреsnŏ; (шi між:) maĭ добîndeskŏ, maĭ ĭaŏ înкъ; atparŏ кътре sinemĭ, îmĭ famiлiezŏ пе чiнева; (шi de sine пas:) мъ adaorŏ, meprŏ în партea кsїва. «Μικρὰ πορίσαντες τούτοις προστίθετε, ἂν ἐλάττω φαίνηται». Dm: «Τί δ' ἐγὼ προσθείην πλέον; Sof: «Τούτῳ ταύτην γυναῖκα προσθεῖναι» Ep: a însoци în къsпiчie. (шi fir:) «Ὅς τάν δε νᾶσον εὐκλεῖ προσέθηκε λόγῳ». Пind: a slъvit'o. (шi між:). «Τὸν δῆμον πάντα πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοίρην προσεθήκατο». Ep: «Ἔδοξεν αὐτοῖσι τὸν Πρηξάσπεα φίλον προσθέσθαι».Ep: «Πόλεμον προσεθήκαντο». Ep: aŏ лsat asъпръ ле. (шi de sine пas:). «Ἤν οὖν σὺ γνώμη τῇ ἐμῇ προσθῇ» Ep: te veĭ sпi кs пъререа mea. «Ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι». Ksn: sînt de ачеeaшĭ пъреpe. «Τῷ ἀστῷ ἀγωνιζομένῳ προσθήσονται». Ep: se вор плека în партea лsĭ. 3) (în цen:) daŏ dsпе кsвiiнцъ; adsкŏ; прiчiнsїeskŏ. «Τιμὴν —». Лкs: «Ἀνάγκην προστίθεις ἡμῖν θανεῖν». Esp: пе siлешtĭ. «Ἔκπληξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστίθεις». Esp: пе прiчiнsїешtĭ. «Οὐκ ἂν σφι αὐτοὺς μῆνιν οὐδεμίην προσθέσθαι». Esp: пъ s'ар fi mîniat asспръ ле. 4) пsïŏ песte, înкаркŏ. «Πρῆγμα, τὸ ἂν τοι προσθέω, μηδαμῇ παραχρήσῃ». Ep: шi кs inf:). «Προσέθεσαν αὐτῷ πρήσσειν, ᾗ δύναιτο ἄριστα».Ep: 5) (sпе-орĭ кs inf:) spmezŏ saŏ мъ грълеskŏ a faче чева. «Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ». Skp: a maĭ spmat a ziче лsĭ Axazŏ.

Προσ-τιλάω -ῶ, biit: -ήσω, мъ sпîpкîieskŏ пе чева.

Προσ-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, înпsïŏ кsïва шi алтъ (saŏ simп: sspsïŏ пе чiнева ла въпeaskъ osîndъ. [de sпde

Προστίμημα (τὸ), чеа кs adaosŏ înпssъ (saŏ în цen:) въпeaskъ osîndъ. [шi

Προστίμησις, εως (ἡ), înпsпере de o въпeaskъ osîndъ maĭ греа dekît чеа хотъpîtъ de леци.

Προστίμιον, шi Πρόστιμον (τὸ), = Προστίμημα, osîndъ (прiнч: въпeaskъ, глоавъ) înпssъ dsпе воiнцъ, ĭap пs хотъpîtъ de леце. [πρὸς, τιμή].

Προσ-τιμωρέω -ῶ, biit: -ήσω, алергŏ în ажsторŏ, ажstŏ de îndatъ.

Προ-στοιχειόω -ῶ, biit: -ώσω, експлiкŏ maĭ 'nainte елементареле пърцĭ але ssвiектsлsĭ, saŏ але прiчiнеĭ.

Προστομία (ἡ), партea, sпde se sпеsк тъpцiнiле вsзелор. [шi

Προστόμιον (τὸ), партea de dînaintea гsреĭ; (în цen:) = Στόμιον. "Νείλου —». Esxл: [шi

Προστομὶς, ίδος (ἡ), înпъdita парте а гlsгерsлsĭ, каре intpъ în гsръ. [шi

Πρόστομος (ὁ, ἡ), asksцitŏ ла гsръ, saŏ ла къпъtîiŏ, tъïosŏ, saŏ bîpfosŏ. [πρὸ,στόμα].

Πρόστοον (τὸ), партea de dînaintea касеĭ în fелŏ de галеpie. [πρὸ, στοά].

Προ-στοχάζομαι, biit: -άσομαι, мъ gîndeskŏ maĭ 'nainte; превъzŏ din dape кs sokoteaлa. [de sпde

Προστοχαστικὸς, ή, όν, овiчпsitŏ, saŏ îndemînatikŏ a se прегîndi, превъzъtopŏ, преînгpiжitopŏ.

Προσ-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, adaorŏ кs tpaцikŏ emfasŏ, тъpeskŏ лsкрsл înкъ maĭ mslт tpaцiчеште.

Προ-στρατοπεδεύω, biit: -εύσω, ашеzŏ taвъра dînaintea вре sпsĭ локŏ.

Προσ-τραχηλίζω, biit: -ίσω, доворŏ жos, saŏ tpînteskŏ пе чiнева, апskîndъ 'л de грsмаzŏ în лsптъ.

Προσ-τρέπω, biit: -τρέψω, intopкŏ (шi між:, ĭap поеt: шi ел: saŏ пеstp: sîntъ întopsŏ) кътре..; (de sпde прin întind:) мъ порŏ, кїемŏ în ажsторŏ; (sпе-орĭ) adopŏ реliцios, мъ înкiпŏ; (рар) atparŏ кътре (saŏ лiпеskŏ de) sinemĭ, îmĭ famiлiezŏ пе чiнева.

Προσ-τρέφω, biit: θρέψω, (кs dat: indip:) хръпеskŏ (креskŏ) чева апроапе, saŏ înъsпtps de чева. (Esxл: Ar: 745).

Προσ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (пех: προσέδραμον, шi чл: , (кs dat: saŏ ак: кs преп:) алергŏ кътре, saŏ мъ апропiŏ алергînd; (шi în însemп: връжм: пъвълеskŏ asъпръ; (des pefsгŏ sпpe скъпаре; (sпе-орĭ fir:) sîntŏ кs totsл алътsратŏ пе лîнгъ чiнева.

Προσ-τρίβω, biit: -τρίψω, frекŏ пе чева. «Τὸν χρυσὸν τῇ λίθῳ προστρίβοντες δοκιμάζομεν». Bas: 2) (між: прin întind:) frекînd лiпeskŏ de чева; (fir:) лiпeskŏ

ποποsȣ; (pap în sine) прічіпȣіеskȣ, adȣkȣ. "Πληγὰς τοὺς οἰκέτας προστρίβεται„. Apstl: (ведї ші ἐντρίβω). (ші fir:). «"Εοικεν ὥσπερ συγγενικὸν αὐτῷ νόσημα προστρίψασθαι τὴν φιλαργυρίαν». Пл: «Πλούτου τινὰ δόξαν προσετρίψατο τοῖς κεκτημένοις„. Dm: de ȣnde

Πρόστριμμα (τὸ), op че se лiпеште пе чева (паtъ, mînжitȣpъ, ші чл:); (fir:) окаpъ, поnоsȣ; пепорочіре, ші чл: [ші

Πρόστριψις, εως (ἡ), лiпіре пе чева прin fрекаре (akt: saȣ pas:).

Προστρόπαιος (ὁ, ἡ), чел че реfȣџе spre skъпаре кътре чіпева, рȣгъtopȣ; (прiнч:) чел че аре tребȣiнџъ de кȣръџiре ка віповаtȣ în faпtъ реа, (алt:) ἐναγής, пiпгъріtȣ; (ȣпе-орї кȣ џеп:) «Προστρόπαιος ἑστίας μολών». Esхл: (ші despre лȣкр:). «Χρήματα προστρόπαια». Fал: 2)=Ἱκέσιος. «Ζεὺς —». Лкs: (везї ші ἀλάστωρ). «Ἀλλαὶ προστρόπαιοι». Sof: de рȣгъчiȣпе. [din

Προστροπή (ἡ), întoарчере кътре чева (akt: saȣ pas:); (прiп întind:) реfȣгъ spre skъпаре de рȣгъtopȣ (прiнч: de пiпгъріtȣ), рȣгъчiȣпе; blestemȣ; пiпгърічiȣпе (faпtъ sпȣркаtъ), че аре tребȣiнџъ de кȣръџiре. «Προστροπὴν ἔχω θεᾶς». Esх: fiiпtȣ рȣгъtopȣ, (прiп întind:) slȣжitopȣ ал zеiџеї. «Τίνα πόλεως προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχεις»; Sof: «Προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο». Esх: «Θιγγάνων γὰρ ἡμῶν ἐναπορμόξῃ τὴν προστροπήν„. Sin: [ші

Προστρόπιος (ὁ, ἡ), поеt: (маї поеt: în лоkȣ de προστρόπαιος. [ші

Πρόστροπος (ὁ, ἡ), [προστρέπω] sȣiмоsȣ (везї ші κατάτροπος). 2)=Ἱκέσιος, de рȣгъчiȣпе (везї ші προστρόπαιος). || (sȣbst:) рȣгъtopȣ; (прiп întind:) slȣжitopȣ (de zеȣ), преоtȣ (везї προστροπή).

Πρόστροχος (ὁ, ἡ), роtȣпdȣ (везї ші εὔτροχος. [πρὸς, τροχός].

Προσ-τυγχάνω, вiit: -τεύξομαι, (пеr: προσέτυχον. ші чл:) мъ întîmплȣ апроапе, мъ întîлпеskȣ din întîmпларе (мъ вроdeskȣ а fi de фаџъ) întp' ȣпȣ чеаsȣ оаре-каре. (маї totdaȣпа în пар:). «Ὅπλοις τοῖς προστυχοῦσιν ὡπλίζετο». Лкs: че se întîмплаȣ înainte. «Τὸ προστυχὸν καὶ τὸ εἰκός„. Плt: (ші кȣ преп: în лоkȣ de adв:). «Ἐκ τοῦ προστυχόντος». Лкs: din întîмпларе; saȣ de ла îndeмîпъ, de îndаtъ. (везї ші παρατυγχάνω).

Πρόστυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ stîлпї dinainte. || (sȣbst:) Πρόστυλον (τὸ), галеріе кȣ stîлпї. (везї ші πρόστοον). (πρὸ, στύλος].

Πρόστυμμα (τὸ), [προστύφω] лȣкрȣ konstpîпгъtopȣ întpeвȣiпџаtȣ de вършitopї, ка sъ прегъtеаskъ (прiнч:) лîпа întpȣ а пȣ se desвъпsi.

Πρόστυπος (ὁ, ἡ), tіпъріtȣ, лiпіtȣ пе чева. «Φύλλα πρόστυπα» Dskp: 2) în лȣкраре de skȣлпtȣръ, saȣ sъпъtȣръ) лȣкраtȣ în кiпȣ, ка sъ пȣ fie de лоkȣ saȣ авiа еміtе în фаџъ fіоріле, (fpanц:) bas relief, saȣ demi-relief (înпpot de ἔκτυπος); saȣ topпаtȣ în калȣпȣ deoseвitȣ, ші пе ȣрмъ лiпіtȣ пе чева «Κρατῆρες ἔχοντες ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις ζῶα πρόστυπα». At: [πρὸς, τύπος]. [de ȣnde

Προσ-τυπόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpîпгȣ, апъsȣ чева, înкît а se tіпърі пе чева; stpîпгȣ tape. 2) (în skȣлпt:) лȣкреzȣ πρόστυπος (везї ziч: преч:).

Προστυπτος (ὁ, ἡ), [προστύφω] îndesitȣ, stpîпsȣ de маї 'пainte; прегъtitȣ (ка лîпа) de вършit прiп πρόστυμμα (везї ziч:).

Προστύπωσις, εως (ἡ), апъsаре (stpiвіре) de ȣпȣ tpȣпȣ пeste алtȣл spre întіпъріре întp' însȣл; (прiп întind:) întіпъріре. [προστυπόω].

Προ-στύφω, вiit: -στύψω, stpîпгȣ (пȣпџеskȣ), îndeseзȣ маї 'пainte; (прiнч:) прегъtеskȣ прiп konstpîпгъtoape мiжлоаче (прiнч:) лîпъ, ка sъ se въпsеаskъ маї sigȣр (маї de дъiпit фаџа).

Προστυχεῖν, пех: 2: de inf: ал лȣї προστυγχάνω.

Προστυχής, έος (ὁ, ἡ), întîmплъtopȣ, saȣ вроditȣ din întîмпларе 2) (кȣ dat:) къzȣtȣ, sȣпȣsȣ, saȣ daтȣ кȣ totȣл ла чева. «Φιλοσοφία—». Лкs: «Προστυχὴς γίγνομαι». Лкs: = [προστυγχάνω].

Πρόστωον, saȣ Πρόστῳον (τὸ), =Πρόστοον.

Προσ-υβρίζω, вiit: -ίσω, despреџuїеskȣ, печіпstеskȣ înкъ, saȣ маї мȣлt.

Προ-συγ-γίγνομαι (-γίνομαι), вiit: γενήσομαι, мъ întîлпеskȣ (їаȣ ворбъ) маї 'пainte кȣ чіпева.

Προ-σύγ-κειμαι. вiit: κείσομαι, sîпtȣ înвoitȣ de маї 'пainte.

Προ-συγ-χέω вiit: -χεύσω, amesteкȣ маї 'пainte.

Προ-συ-ζεύγνυμι, вiit: -ζεύξω, коnжȣгȣ, înпpeȣпȣ маї 'пainte.

Προσ-υλακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ dat:) лаtpȣ кътре чіпева, saȣ asȣпра кȣiва.

Προ συλάω -ῶ, вiit: -ήσω, жъfȣiеskȣ, despoiȣ маї 'пainte.

Προ-συλ-λέγω, вiit: -λέξω, кȣлегȣ, adȣпȣ маї 'пainte.

Προσυλλογισμὸς (ὁ), (Лоџ:) siлоџismѢ, конклѢsia кърѢia se face întiia пропоsiџie а алтѢї siлоџismѢ. [προσυλλογίζομαι].

Πρόσυλος (ὁ, ἡ), піропітѢ ла матеріе, матеріалistѢ (înкinatѢ трѢпѢлѢї). [πρὸς, ὕλη].

Προσύμβολον (τὸ), semnѢ de maї 'nainte, =Πρόσημον. πρὸ, σύμβολον].

Προ-συμ-μίγνυμι biit: -μίξω, amestekѢ înпреѢнъ maї 'nainte.

Προ συμ.-φύομαι, biit: -φύσω, мъ înпреѢнѢ, креskѢ лiniтѢ maї 'nainte.

Προ-συμ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ înвоїеskѢ, мъ ѢneskѢ maї 'nainte.

Προ-συν-αθροίζω, biit: -οίσω, adѢнѢ maї 'nainte.

Προ-συν-άπτω, biit: -άψω, ѢneskѢ maї 'nainte.

Προ-συν-ίημι, biit: -συν-ήσω, (пех: προσυνῆκα, ші чл:) înџелегѢ прічеп) maї 'nainte.

Προ-συν-ίστημι, biit. -συ-στήσω, (пех: προσυνέστησα, ші чл:) рекомандѢ, saѢ лородеskѢ maї 'nainte =Προμνηστεύω.

Προ-συν-οικέω -ῶ. biit: -ήσω, копловѢїеskѢ maї 'nainte; (npin întind: кѢ dat:) sîntѢ късъторітѢ maї 'nainte кѢ чінева.

Προ-συν-οικίζω, biit: -ίσω, ѢneskѢ în късніціе, късъtopeskѢ maї 'nainte.

Προ-συν-τελέω -ῶ, biit: -έσω, съвършеskѢ de тотѢ maї 'nainte.

Προ-συν-τίθεμαι, biit: -συνθήσομαι, (пех. προσυνεθέμην, ші чл:) мъ înвоїеskѢ кѢ чінева maї 'nainte

Προ-συν-τρίβω, biit: -τρίψω, фъръмѢ întîї, saѢ maї 'nainte

Προσ-υπ-ακούω, biit: -ακούσομαι, maї sѢбt înџелегѢ înкъ, sa înпреѢнъ кѢ... «Προσυπακουόμενον». Грам: чееа че se sѢбt înџелеџе de sine, Франџ: sous-entendu.

Προσ-υπ-αντέω -ῶ, biit: -ήσω, кѢ dat) мергѢ spre întîmpinarea кѢїва; преîntîmpinѢ.

Προσ-υπ-άρχω, biit: -άρξω, maї sîntѢ în fiinџѢ (maї eksistѢ) înкъ: (în a треia персо) maї este înкъ кѢ пѢтінџъ.

Προσ-υπ-εμφαίνω, biit: φανῶ, аръtѢ кат întѢнекат чева (лѢsѢ a se бънѢї нѢмаї.

Προσ-υπ-εργάζομαι, biit: άσομαι, maї лѢкреz (ѢпелтеskѢ) чева пе askѢnsѢ înкъ, saѢ înпреѢнъ

Προσ-υπ-έχω, biit: -υφ-έξω, (пех: προσυπέσχον, ші чл:) maї daѢ (sîntѢ sѢпѢsѢ a da) кѢвîntѢ înкъ ші пентрѢ.. (кѢ џен: .

Προσ-υπ-ισχνέομαι, οῦμαι, biit: προσ-υποσχήσομαι, (пех: προσυπεσχόμην, ші чл:) maї фъгъдѢїеskѢ înкъ.

Προσ υπο-βάλλω, biit: -βαλῶ, sѢпѢїѢ (saѢ daѢ a înџелеџе чінева) înкъ

Προσ-υπο γράφω, biit: -γράψω, (кѢ dat:) maї deskpiѢ, isѢodeskѢ, înфъџішеzѢ înкъ, saѢ înпреѢнъ кѢ (se конф: кѢ προϋπογράφω).

Προσ-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътѢ de фаџъ, saѢ întp' ѢнѢ кінѢ întѢнекоsѢ (факѢ a se бънѢї нѢмаї) чева пе лîнгъ алтеле.

Προσ-υπο-θήγω, biit: -θήξω, (кѢ dat: indip:) фрекѢ (ка кѢm aшї askѢџі пе чева.

Προσ-υπο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (пех: προσυπέλαβον, ші чл:) maї rîndeskѢ, saѢ sѢпоsezѢ înкъ.

Προσ υπο-μιμνήσκω, biit: προσυπομνήσομαι, (кѢ џен: indip:) adѢкѢ (ші між: 'мї adѢкѢ) a minte înкъ чева; maї însemnezѢ (adaorѢ) înкъ пе лîнгъ алтеле în мемоареле saѢ коментареле меле чева.

Προσ-υπο-μνηματίζω, biit: -ίσω, maї skpiѢ înкъ în фелѢ de коментарѢ, maї adaorѢ, saѢ номенеskѢ înкъ чева în коментареле меле.

Προσ υπο-πτεύω, biit: -εύσω, maї бънѢїеskѢ înкъ чева.

Προσ-υποσχεῖν, пех: 2: de inf: ал лѢї προσυπέχω.

Προσ-υπο-τάσσω (τάττω), biit: -τάξω, maї sѢпѢїѢ înкъ.

Προσ-υπο-τίθεμαι, biit: -υπο-θήσω, (пех: προσυπεθέμην, ші чл:) maї sѢпоsezѢ înкъ чева.

Προσ-υποτοπέω -ῶ, biit: -ήσω, daѢ кѢ sokoteaла (бънѢїеskѢ) înкъ чева.

Προσ-υπουργέω -ω, biit. -ήσω, maї слѢжеskѢ înкъ saѢ înпреѢнъ кѢ.., конлѢкрезѢ, контрівѢїеskѢ ла чева

Προ συριγγόω -ῶ, ώσω, гъѢреskѢ maї 'nainte în фелѢ de (deskizѢ întîї) каналѢ, saѢ мінѢ.

Προ συρίζω -συρίττω, biit: -συρίξω, флѢерѢ maї 'nainte, saѢ întîї, преvesteskѢ прin флѢерат.

Προσ-υφαίνω, biit: -ανῶ, џесѢ înкъ, saѢ înпреѢнъ кѢ ...; фір: înпреѢнѢ.

Προσ-υφ-ίσταμαι, biit: υποστήσομαι, (пех: προσυπέστην, ші чл:) sѢбsistѢ, sîntѢ în fiinџъ апроапе de... «Τὰ προσυφεστῶτα (алџії προϋφεστῶτα)». М: Ant: întîмпъріріле челе din обіектеле de din афаръ.

Προσ-υψόω -ῶ, biit: -ώσω, înалџѢ înкъ maї мѢлт.

Προσφαγεῖν, пех: ал 2: de inf: ал лѢї προσεσθίω. [de Ѣnde

Προσφάγημα, шi Προσφάγιον (τὸ), (maĭ noȣ̆) легȣmъ de mînkat кȣ nîїne, шi чл:

Πρόσφαγμα (τὸ), жерtfъ, че se înжȣnrie maĭ 'nainte, saȣ dinaintea кȣїва. [din

Προ-σφάζω, (-σφάττω), вiit: -σφάξω, înжȣnrїȣ̆, жерtfeskȣ̆ maĭ 'nainte, saȣ̆ dînaintea кȣїва. (se конf: кȣ προσσφάζω).

Προσ-φαίνομαι, вiit: -φανήσομαι, mъ аръtȣ̆ кътре, saȣ̆ апроапе de чинева, esȣ̆ ла miжлокȣ̆, = Ἐκ(Προ)φαίνομαι, mъ înfъцiшezȣ̆. [de ȣnde

Προσφανής, έος (ὁ, ἡ),=Προφανής. [φημι.

Προσφάσθαι, noet: miж: inf: ал лȣĭ πρόσ-

Πρόσφατος (ὁ, ἡ), [πρὸς, φένω =φονεύω] кȣ пȣцinȣ̆ maĭ 'nainte, de кȣрînd înжȣнгiatȣ̆; (npinч: despre карne) [deачi] проаспътȣ̆; (în цen) de кȣрînd fъкȣtȣ̆, [dȣпe алцiĭ din φημί] de кȣрînd zisȣ̆.

Προ-σφάττω, вiit: σφάξω, At: în локȣ̆ de προσφάζω.

Προσφάτως, adв: de кȣрînd, кȣ пȣцinȣ̆ maĭ 'nainte. [πρόσφατος].

Προσφερής, έος (ὁ, ἡ), = Ἐμφερής, шi Προσεμφερής, asemenea, saȣ̆ кam (maĭ) asemenea. 2) (ȣne-opĭ) = Πρόσφορος, потрiвitȣ̆. [din

Προσ-φέρω, вiit: προσ-οίσω, (nex: προσήνεγκα, шi чл:) dȣкȣ̆, saȣ̆ карȣ̆ чева кътре; dȣкȣ̆ asȣпръ (кȣ dat: indip:). «Χεῖρας («Βίαν «Πόλεμον, шi чл:) προσφέρειν τινί». Ep: (saȣ̆ кȣ ак: кȣ преп:). «Ὁ δὲ πρὸς τὴν δωρεὴν τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε». Ep: s' a meшteшȣцit. (шi nas:) «Τετρώρυξ προσηνέχθη πρὸς τὴν φάλαγγα». Ksn: 2) dȣкȣ̆ чева апроапе de чинева (ка sъ ia), înfъцiшezȣ̆ ка dapȣ, oфepȣ̆, npesintezȣ̆ «Προσφέρει αὐτῷ ἡ Πάνθεια χρυσοῦν κράνος, καὶ περιβραχιόνια, шi чл:». Ksn: «Καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα». Skp: (de ȣnde 3:) (miж: dȣкȣ̆ ла гȣръ (dȣпe ziч:, ad:) iaȣ, шi mъnînкȣ̆. «Ἐπειδὰν ἀναμείνας προσφέρωμαί τι». Ksn: (шi in napтч:) «Τὰ προσφερόμενα». Лкs: mînкърiле. 4) adȣкȣ̆ ка daждie, saȣ̆ венitȣ̆; (npin întind:) кontpiвȣїeskȣ̆, ажȣtȣ̆. «Οὗτοι δὲ ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον». Ep: (de ȣnde în nартч:). «Προσφέροντα». Лкs: челе de folosȣ̆ 5) (fir:) пропȣїȣ̆. «Προσέφερεν αὐτῷ λόγον τοιόνδε». Ep: «Λόγους αὐτῶν προσφερόντων περὶ ὁμολογίης οὐκ ἀνεδέκοντο». Ep: «Προσέφερον αὐτῷ τάδε». Ep: 6) кam adȣкȣ̆ кam seamъnȣ̆ кȣ... «Ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις». Пind: (шi miж:). «Ὁ χαρακτὴρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκεε ἐς ἑωυτόν». Ep: 7) (miж:) mъ dȣкȣ̆, mъ îndpentezȣ̆ кътре, saȣ̆ înпротiва кȣїва, пъвълеskȣ̆ asȣпръ. «Ὡς προσεφέρετο πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπὶ τοῦ ἵππου καθήμενος, ὁ δὲ παίει αὐτὸν προσφερόμενον». Ep: «Ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγεος προσφερόμενοι προσέμιξαν τῇ Νάξῳ». Ep: 8) (miж:) mъ апропiȣ̆ de чинева; (de ȣnde npin întind:) mъ порtȣ̆ întр' ȣnȣ̆ кinȣ̆ кътре чинева saȣ̆ чева, трактezȣ̆. «Πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει διαφόρους ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο». Ksn: «Τοῖς ἀντιπάλοις τὸ μετ' ὀργῆς ἀλλὰ μὴ γνώμῃ προσφέρεσθαι ὅλον ἁμάρτημα» Ksn: «Ὀρθότατα ἵπποις προσφέρεσθαι». Ksn: «Τῇ τύχῃ («Τῷ πολέμῳ) προσφέρεσθαι». Лкs: 9) (pap: miж:) adȣкȣ̆, чitezȣ̆ чева din аȣтopĭ snpe întъріреа ziselop mele, (Франц:) alleguer, citer. «Καὶ ἄλλα τῶν βασιλικῶν νόμων προσφερόμενος». Ksn:

Προσ-φεύγω, вiit: φευξοῦμαι, (кȣ dat: saȣ̆ ак: кȣ преп:) peſȣгȣ̆ snpe mîntȣipe, пъzȣїeskȣ̆ ла чинева.

Πρόσ-φημι, вiit: -φήσω, (nex: προσέφην, шi miж: προσεφάμην) zікȣ̆, ворвеskȣ̆ кътре чинева. «Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη». Om: (шi кȣ ак: indip:). «Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη Διομήδης αἰδεσθείς». Іл: Δ. n' a pesnȣns.

Προσ-φθέγγομαι, вiit: -φθέγξομαι, ворвеskȣ̆, mъ adpesezȣ̆ кътре чинева; salȣtezȣ̆ (хepetiseskȣ̆); (de ȣnde ȣne-opĭ) нȣmeskȣ̆. «Πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο». Пind: a нȣmit. [de ȣnde

Προσφθεγκτήριος (ὁ, ἡ),=Προσφωνητήριος, кȣвenitȣ̆ ла salȣtape. «Προσφθεγκτήρια (τὰ, Пld: dapȣpiле, че dъ цinepeле mipeseĭ, кînd îĭ ворвеште întîĭ, (alt:) ἀνακαλυπτήρια. [шi

Προσφθεγκτικός, ή, όν, ĭȣвitopȣ̆ de a salȣta,=Εὐπροσήγορος. 2) = Προσφθεγκτήριος. [шi

Πρόσφθεγκτος, ἡ saȣ ος, ὸν saȣ̆ ον, каре se face obiektȣ̆ de salȣtapea кȣїва, saȣ̆ кътре каре îшĭ adpeseazъ чинева кȣвîntȣл. «Οὐδὲ σου φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτός». Sof: нȣ 'цĭ voiȣ̆ maĭ аȣzi гласȣл salȣtîndȣ mъ. [шi

Πρόσφθεγμα (τὸ), кȣвîntȣ̆ de salȣtape adpesatȣ̆ кътре чинева. [шi

Πρόσφθεγξις, εως (ἡ), salȣtape (хepetisipe).

Προσ-φθείρομαι, вiit: -φθαρήσομαι, (кȣ dat: saȣ̆ ак: кȣ преп: mъ апропiȣ̆ de ȣnȣ̆ лȣкръ пръпъditopȣ̆, saȣ̆ mъ лiпeskȣ̆ de чинева

кѕ пеіреа mea. "Προσφθείρεται ταῖς γυναιξὶ„. Лкѕ: se прѫпѫdeшte пе лѫнгѫ mѕіеpі. «"Ην σοι λοιδορῆται προσφθαρείς». Apstf: de te ва окѫрі кѕ пеіреа sa.

Πόσφθογγος (ὁ,ἡ), =Προσφθεγκτήριος, потріbitѕ ла salѕtape. «Λόγος —». Esхл: (шi кѕ џеп:) «Βοὴν νόστου πρόσφθογγον». Esхл: ексnpimѫtopѕ de... [πρός, φθέγγος].

Προσ-φθονέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) mѫ џiѕ de чineвa пismѕindѕ 'л пеinчetat.

Προ-σφίγγω, biit: -σφίγξω, легѕ întîi saѕ maї 'nainte stpîns.

Προσφίλεια (ἡ), npieteneaskѫ dispoziџie, бѕпѫ воinџѫ, fавоаре. [din

Προσφιλής, έος (ὁ, ἡ), (кѕ dat:) їѕвitѕ, de їѕвіt. «Προσφιλέες ἐγένοντο τῷ βασιλεῖ». Ep· 2) npietenешte dispѕsѕ кѫtpe чineвa, saѕ лipitѕ de чineвa npin npieteneaskѫ dpagoste. «Ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ». Sof: [πρὸς, φίλος].

Προσ-φιλοκαλέω -ῶ, biit: ήσω, (кѕ dat: indip:) adaorѕ înкѫ чева кѕ simџipe de fpѕmosѕ, saѕ кѕ бѕп[illegible] gѕstѕ.

Προσ-φιλονεικέω -ῶ, biit: -ήσω, mѫ dispѕtѕ înкѫ maї mѕлt; (кѕ dat:) stѫpѕieskѕ кѕ dispѕtѫ în чева, saѕ mѫ înпismezѕ ambiџionîndѕ mѫ a свѫpшi чева.

Προσ-φιλοπονέω -ῶ, biit: ήσω, (кѕ dat:) stѫpѕieskѕ кѕ ostенеалѫ înfinтѫ, saѕ fѫpѫ npeџetѕ ла чева.

Προσ-φιλοσοφέω -ῶ, biit: ήσω, (кѕ dat:) filosofeskѕ în чева, saѕ черчetezѕ filosofeшte чева. 2) filosofeskѕ пе лѫнгѫ saѕ înпpеѕпѫ кѕ чineвa 3) înкѫ шi filosofeskѕ.

Προσ-φιλοτεχνέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat:) mѫ ambiџionezѕ sѫ арѫтѕ înкѫ maї mѕлtѫ iskѕsinџѫ de meшteшѕгѕ maї пѫскочiпd чева.

Προσ-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кѕ dat:) mѫ ambiџionezѕ înкѫ maї mѕлt; saѕ шi mѫ ambiџionezѕ înкѫ nentpѕ чева.

Προσ-φιλοφρονέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, înкѫ шi npiimeskѕ (tpaktezѕ) npieteneшte пе чineвa.

Προσφιλῶς, adв: кѕ кinѕ npieteneskѕ, dpѫгѫstosѕ. «Προσφιλῶς ἔχειν τινί». Ksn: шi Hлd: «Τοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς ἀνθρώπους προσφιλῶς χρώμενος μάλιστ' ἂν κατεργάσαιο». Ksn:

Προσ-φοιτάω -ῶ, biit: ήσω, (кѕ dat:) мергѕ des ла чineвa, saѕ ѕndeвa.

Προσφορά (ἡ), ofepipe, saѕ konпѕptape кѫtpe чineвa. 2) (npin întind:) dapѕ ofepitѕ; храпѫ, че 'шi оферѫ чineвa; benit; (în pѫѕ) nonosѕ лipitѕ, saѕ хѕлѫ atpiвѕitѫ кѕїва [προσφέρω].

Προσ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προσφέρω. [de ѕnde

Προσφόρημα (τό), (npinч:) mîпкаре че 'шi dѫ (mѫпîпкѫ) чineвa.

Προσφόριμος (ὁ, ἡ), de mîпкаt, бѕпѕ de храпѫ [din

Πρόσφορος (ὁ, ἡ), [προσφέρω] кѕвеnitѕ, potpiвitѕ, пропорџionatѕ кѕ dat:). «Τῷ γέροντι πρόσφορον». Apstf: «Ποτίφορος ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος». Пind: "Τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ». Ep: (шi fѫpѫ dat:) «Δικαστὴς —». Пind: kompetinte. «Τὰ πρόσφορα». Лкѕ: felѕpitele stpѫmѕtѫpі (les chances) a ле кѕвелор. 2) = Προσφερής, asemenea. «Πρόσφορος ἀμερίῳ γέννα». Esp: 3) = Προσφόριμος [de ѕnde

Προσφόρως, adв: кѕ кinѕ кѕвеnitѕ, потpiвit. «Προσφόρως ἔχει». Лкѕ: este потpiвitѕ.

Προ-σφραγίζω, biit: -ίσω, maї întîi пеčetлѕieskѕ.

Προσφυγή (ἡ), pefѕгѫ, пѫzipe spe mîntѕipe. [шi

Πρόσφυγος (ὁ, ἡ), = Πρόσφυξ. [προσφεύγω].

Προσφυέως, Ion: în локѕ de προσφυῶς. [din

Προσφυής, έος (ὁ, ἡ), din natѕpѫ лipitѕ de (aплiкatѕ пе) чева; fir:) потpiвitѕ, îndeminatiкѕ ла чева; лipitѕ întp' ачелашї tpѕпѕ кѕ чева; (în џеп:) потpiвitѕ, înnepeкеatѕ (кѕ dat: saѕ pap кѕ џеп: sinr: saѕ кѕ преп:). «Θρῆνυν προσφυὲ' ἐξ αὐτῆς (τῆς κλισίης)». Od: T. «'Οπόσοι τῶν δικαίων μὴ προσφυεῖς εἰσί». Пл: piponiџі ла dpeптѕ. «Οἰκτίσασθαι προσφυέστατος». Лoпџ: [шi

Πρόσφυμα (τὸ), op че лipitѕpѫ (din natѕpѫ); saѕ adaosѕ ла чева, sѕплеmîntѕ. [προσφύω].

Πρόσφυξ, υγος (ὁ, ἡ), pefѕџitѕ, пѫzѕitѕ ла чineвa spe skѫпаpe; (ѕпе-opї) = Πελάτης. [προσφεύγω].

Προσφύς, ῦσα, ύν, miж: saѕ 2: пех: de naptiч: лѕї προσφύω.

Προσ-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat: indip:) sѕflѕ чева neste; saѕ sѕflînd anpinzѕ.

Πρόσφυσις, εως (ἡ), [προσφύω] ѕпipe de doѫ tpѕпѕpі din natѕpѫ лipite întpe dînsele; înпpеѕпѫ кpeшtepe; локѕл, ѕnde se кѕпоашtе o asemenea лipitѕpѫ; (fir:) aташаре stpînsѫ (piponipe) ла чева.

Προσ-φυτεύω, biit: -εύσω, maї sѫdeskѕ înкѫ, saѕ anpoane

Προσ-φύω, biit: -φύσω, (пех: προσέφυσα, шi maї des: miж: προσέφυν, tpe: de кѕ:

maĭ de multe orĭ în locŭ de prez: προσπέφυκα, шi чл:) facŭ a resъri, (шi prin întind:) a se lini чева neste, saŭ înпреunъ ку чева, lineskŭ, notribeskŭ пе чева. ‖ (miж:) sîntŭ linitŭ, înклeштatŭ пе чева, saŭ unitŭ între' unŭ трunŭ ку чева. «Τῷ (τῷ ἐρινεῷ) προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς„. Od: M.

Προσφυῶς, adв: în кinŭ notrivitŭ,(Franц:) à propos.

Προσ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, (ку ак: dip: шi dat: saŭ ак: indip:) strigŭ (mъ adresezŭ ку mape гласŭ) кътре чiнева, кiemŭ пе nume; (în ųen:) salutezŭ (херетiseskŭ); (fir:) dedikŭ (înкinŭ) кuiва вре unŭ skrisŭ (кuвîntŭ, карте, шi чл:).

Προσφωνήεις, εσσα, εν, noet: чел ку înкuшime, saŭ nutepe de a гръi, saŭ a skoate гласŭ, a ворбi. [πρὸς, φωνή].

Προσφώνημα τό), zisъ adresatъ кътре чiнева; кувîнтŭ de salutare. [προσφωνέω]. [de unde

Προσφωνηματικὸς, ή, ὸν, кувенitŭ ла (întrebuinцatŭ ка о) salutare, == Προσφωνητήριος.

Προσφώνησις, εως (ή), adresare de кувîntŭ кътре чiнева; salutare; adresъ de dedikaцie (înкinape de вре unŭ skrisŭ (карте) кътре чiнева. [шi

Προσφωνητήριος ό, ή, шi

Προσφωνητικὸς, ή, όν, кувенitŭ, skŭ îndemînatikŭ ла salutare, saŭ dedikape, == Προσφωνηματικός. [προσφωνέω]. [de unde

Προσφωνητικῶς, adв. în felŭ de salutaцie, saŭ dedikaцie.

Προσ-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, (ipe: de ку: în locŭ de prez: προσκέχηνα) (ку dat:) caskŭ кътре.., mъ uitŭ, saŭ askultŭ, шi (prin întind:) aштentŭ чева ку гура късkatъ (ку mipape, saŭ mape dopinцъ; mъ sперiŭ de чева (vezĭ шi τέθηπα). «Μηδὲ χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί». Esxл: nu te adresa кътре mine ку проa ste strigъte.

Προσ-χαλκεύω -biit: -εύσω, lineskŭ (aplikŭ) чева prin арamъ neste чева.

Προσ-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, (ку dat:) maĭ facŭ înкъ граціe, adaогŭ чева în харul кuiва.

Προ-σχέθω, noet: în locŭ de προέχω, цiŭ înainte; (miж:) цiŭ dinaintea mea чева de акоперъmîntŭ, saŭ spre anъrape.

Πρόσχειρος, шi (noet:) Πρόσχερος (ό, ή), чел апроape de mîna кuiва. [πρὸς, χείρ].

Πρόσχεσις, εως (ή), punepe, цinepe 1?. чева înainte ка акоперъmîntŭ; (fir:) pretekstŭ. prichinuire. [προσχέω == προέχω].

Προσ-χέω, biit: -χεύσω, (nex: προσέχεα, шi чл:) върsŭ чева (шi nas: saŭ miж: mъ върsŭ) neste, saŭ апроape de чева.

Πρόσχημα (τὸ), [προσχέω == προέχω] op че se цiне (se pune) dinainte (прiнч; пentru препазъ, saŭ falnikъ apъtape). == Προκάλυμμα, акоперъmîntŭ; tupnŭ de apъpape; eksterioapъ mъpeцie; obiч: fir:) prichinuire, pretekstŭ. «Ἡ Μίλητος τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα„. Ep: «Κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημα». Sof: подоabъ. "Οὐδαμῶς ἦν ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος». Плu: de demnitatea. (шi într' altъ акчепцie saŭ însemnape). «Κενὸν πρόσχημα τῆς βασιλείας». Diod: шi Ios: formъ, umbpъ numaĭ (vezĭ шi δορυφόρημα). «Τὸ σῶφρον τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα». Тuч. «Πρόσχημα τοῦ λόγου». Пlt: чеea че sluжeшte de sпрiжinŭ al кувîntului, autopitate. «Πρόσχημα μὲν ποιεύμενος.., ἐν νόῳ δὲ ἔχων шi чл:». Ep: «Ἕνεκα προσχήματος». Fil: (шi ел:) «Πρόσχημα se înц: κατὰ». Ep: ка о prichinuire. пentru formъ numaĭ.

Προσχηματισμὸς (ὁ), греш: în locŭ de προσσχηματισμός.

Προ-σχίζω biit: -σχίσω, rupŭ maĭ 'nainte, saŭ dinainte. [de unde

Πρόσχισμα (τὸ).ruптurъ, sfîшiiturъ dinainte. 2 unŭ felŭ de înкълцъminte ръпatъ dinainte. 3 o napte a înкълцъmintei; saŭ (dupe alцiĭ) гurъ de къmaшъ.

Προσ-χλευάζω, biit: -άσω, maĭ iaŭ înкъ шi în batae de жокŭ, saŭ în risŭ пе чiнева.

Πρόσχορδος (ό, ή), notrivitŭ ку sunetul coardei (înпot: de παράχορδος); (ку dat: în цen:) înвoitŭ, Franц:) d' accord. πρὸς, χορδή].

Πρόσχορος (ό, ή), кувенitŭ ла (saŭ пърташŭ dintр' unŭ) хорŭ de kîntъtopĭ, saŭ dънцъtopĭ. [πρός, χορός].

Προσ χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, (ку dat:) maĭ întrebuinцezŭ înкъ, saŭ spre чева; mъ îndeletnicheskŭ ла чева.

Προσ-χρῄζω, biit: -χρήσω, (ку цen; saŭ noet: ку ак:) maĭ amŭ înкъ trebuinцъ; ку цen: шi inf:) maĭ рогŭ înкъ

Πρόσχρησις, εως (ή), întrebuinцape spre (saŭ în) чева. [προσχράομαι].

Προσ-χρίμπτω, biit: -χρίμψω, (ку dat: indip:) mъ atingŭ (mъ апропiŭ) de чева repede; mъ pezemŭ пе чева; пъвълeskŭ кътре.., atakŭ, isbeskŭ, шi чл:

Προσ-χρίω, biit: -χρίσω, (кв dat: îndip:) daš кв вnsoape neste чева.

Προσ-χρώννυμι, biit: -χρώσω, anлікš o колоаре neste чева; fpeкš пе чева.

Προσχρῶτα, adв: în лoкš de [πρὸς, χρῶτα] tpвпš кв tpвпš, лiпit. (bezî шi σύγχρως)

Πρόσχυσις,εως (ή), вьpsape de чева a-пpoane, saš neste чева; (вne-opî,)=σύρ-ῥοή, конкврџере. [шi

Προσχύτης, ου (ό), вьpsвtopš de чева neste (bezî шi παραχύτης). (προσχέω].

Πρόσχωμα (τό), маль formatš npin adь-orape de гpьmъdits пьmîntš; вsкatš npe-fъкsтš (din апъ) npin perpъmъdipe de пьmîntš. 2)=Πρόχωμα. [din

Προσ-χώννυμι, biit: -χώσω, maî гpьmь-deskš пьmîntš neste altвл; fopmezš (npe-fакš în) вsкatš npin гpьmъdipe de пь-mîntš вnвл neste altвл.

Προσ-χωρέω-ῶ, biit: ήσω, meprš кьtpe; mъ alьtвpš; tpeкš în naptea кsîba, mъ npedaš; (fir:) mъ înrвdsкš кв чineва (кв dat: saš ак: кв npeп: "Τὰ δ' ἄλλα νό-μαια τοῖσι Θρήϊξι προσκεχωρήκασι". Ep: «Προσκεχωρήκασι δὲ γλῶσσαν πρὸς τὸ Καρι-κὸν ἔθνος». Ep: «Τὰς μὲν προσήγετο τῶν πόλεων, τὰς δὲ οὐ προσχωρούσας ἐλεηλάτει„. Ksn: [de вnde

Προσχώρησις, έως (ή). meрџере (alь-tвpape) în naptea кsîba; npedape de o-раmš, шi чл:

Προσχώριος, шi Πρόσχωρος (ό, ή), чел кв локвл sъв anpoane de чineва: вечinš pь-zamš. [πρὸς, χώρα].

Πρόσχωσις, εως (ή), perpъmъdipe de пь-mîntš, saš вmплере de вnš лoкš npin pe-гpъmъditš пьmîntš, (Fpanџ:) atterissement, alluvion. προσχώννυμι].

Προσ-ψαύω, biit: -ψαύσω, atinrš пе d'a-sвnpa, saš de anpoane.

Προσ-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, maî minџš înкъ, saš maî adaorš minчisnî.

Προσ-ψηφίζομαι, biit: -ψηφίσομαι, maî xo-tъpъsкš înкъ; (шi кв dat indip:) maî în-кsвiinџezš кsîва чева npin пsвлiкъ xo-tъpîpe.

Προσ ψιθυρίζω, biit: -ίσω, moitesкš a-npoane, saš лa вpeкe.

Προσ-ψύχω, biit: -ψύξω, maî ръкорескš înкъ; adвкš ръкоаре, saš чева de ръ o-pîpe кsîва. 2) (eл: saš nestp:) ръческš anpoiindв mъ de вnš peчe tpвnš. «Ὦ γο-νέες, τί μάτην προσψύχετε κενεῷ τύμβῳ. Enrp:

Πρόσω, (компар: προσωτέρω, sвплp: προ-σωτάτω) adв: лoк: înainte; denapte înain-te. «Μή τις ὀπίσσω τετράφθω, ἀλλὰ πρόσσω ἵεσθε». Iл: M. «Ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει». Iл: Г. (bezî ὀπίσω,) «Τοὺς μὲν αὐτὸς ἐφορᾷ, τοὺς δὲ πρόσω ἀποικοῦντας πι-στοὺς πέμπει ἐπισκοπεῖν». Ksn: «Ἐγγὺς, οὐ πρόσω βέβηκας». Evp: (шi кв џen:) «Ὁ δὲ Στρυμὼν οὐ πρόσω τοῦ Ἑλλησπόντου». Ep: (шi despe timnš). «Πρόσω ἦν τῆς νυκτός». Ep: noaптеa epa înaintatъ; (шi кв npeп:). «Πρόσω ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπιέναι». Ksn: (шi fir:). «Πρόσω πάνυ ἐλάσαι πλεονεξίας». Ksn: «Πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει». Ep: «Πρόσω δικαίων». Esxл: este nedpeптš. «Ἦσαν πρόσω ζητήσεως». Лкs: aš înaintat în чер-четаpe (шi кв aptiк.) «Ἰέναι τοῦ πρόσσω. Ksn: (шi компвsš). «Ἐπορεύετο («Ἤλαυ-νον τοὺς ἵππους) αἰεὶ τοπρόσω». Ep: (шi кв npeп:) «Κάρτα ἐς τὰ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται». Ep:=τὰ μέγιστα. (шi компар:) «Προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες». Ksn: (bezî шi ποῤῥωτέρω). «Ὅτι προσωτέρω„. Лкs кît se noate maî denapte.

Προσώδης, εος (ό, ή), пвtвposš. [προσόζω].

Προσῴδης, εος (ό, ή), вmflatš. [πρὸς, οἰδάω].

Προσῳδία (ή), [προσῳδός] акomпanemîn-tš de kîntape вокаль aл вpe вnвî msвsi-калš instpвmîntš. 2) nposodie, tonismвл, saš aspipaџia zîчepiлop, шi semнвл deo-sевitopš de nponвnџia лop. 3) însemna-pea лвnџimiî saš ckвptimiî siлaвелop în metpiкъ. [de вnde

Προσῳδικὸς, шi Προσωδικὸς, ή, όν, atin-гъtopš de nposodie. «Ποῦς προσῳδικός». Metp: гpeш: în лoкš de προσοδιακός. din

Προσῴδιον, гpeш: în лoкš de προσόδιον.

Προσῳδὸς (ό, ή), кape акomпaniazъ кв глasвл sъš вpe вnš msвsiкалš instpвmîn-tš; saš (în џen:) potpiвitš кв kîntiкš; (de вnde кв dat: fir:) potpiвitš; învoitš. (bezî шi συνῳδός). [πρὸς, ᾠδή].

Πρόσωθεν, [πρόσω] adв: de denapte.

Προσ-ωθέω-ῶ, biit: -ήσω, înnin'rš кьtpe чева.

Προσ-ωνέομαι, -οῦμαι, biit: -ήσομαι, maî кsмпъpš înкъ.

Προσωνομασία (ή), =Παρωνομασία.

Προσωνυμία (ή), =Ἐπωνυμία.

Προσώπασι, noet: în лoкš de προσώποις. dat: aл лвi.

Προσώπατα, noet: în лoкš de πρόσωπα. nom: шi ак: im: aл лвi πρόσωπον.

Προσω-πεῖον (τό), masкъ (fir:) npetek-stš, npiчinвipe nвsъ înainte snpe aскsп-

depea adeвърълъї. [πρόσωπον].

Προσωπίδιον (τὸ), dim: ал лъї προσώπιον.

Προσωπικὸς, ή, όν, пepsonaлъ; (Грm:) каpe apatъ пepsoana, saŭ toate пepsoaнеле [πρόσωπον].

Προσώπιον (τὸ), dim: ал лъї...

Προσωπὶς, ίδος (ή), dim: ал лъї πρόσωπον, =Προσωπεῖον.

Προσωποειδὴς, έος (ὁ, ή), чел къ (fъкъtъ în) formъ de обpazъ. [πρόσωπον, εἶδος].

Προσωποληπτέω -ῶ, віit. ήσω, sîntъ...

Προσωπολήπτης, ου (ὁ), пъptinitорь de (каре пpiвeste ла) пepsoanъ, saŭ каре жъdiкъ къ пъptinipe. [πρόσωπον, λαμβάνω]. [de ъnde

Προσωπολήπτως, adв: къ пъptinipe.

Προσωποληψία (ή), џinepe de napte, пъptinipe de пepsoanъ,=Μεροληψία. [πρόσωπον, λῆψις].

Πρόσωπον (τὸ), [πρὸς, ὤψ] обpazъ, faџъ (de omъ, pap шi de вitъ). «Πρόσωπον δὲ φορέει ή ἴδις ἐπίγρυπον„. Ep: «Τὸ πρόσωπον ἀμείβετο». Ткр: =«Ή ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη„. Skp: "Εἰς («Κατὰ) πρόσωπον». Лкs: «Τὴν κατὰπρόσωπον ἔντευξιν„. Пл: «Εἰς πρόσωπον δέρει» Skp: îï вate обpazъл. 2) (npin întind:) пepsoanъ, însъ, saŭ indiвidъ; (Тлџ: ='Υπόστασις, ino-stasъ, faџъ. «Τὰ τρία πρόσωπα». Грam: 3) eksтepiорьл, faџa, saŭ sъпpafaџa вpe ъnъї лъкpъ. 4) чеea че se вede, naptea de dînainte de felъpite лъкpъpї, (snpe eкs:) fpъntea ъneї клъditъpї, (Fpanџ:)le frontispice faџa, saŭ пaџina dîntîї a ъneї кър џї; пpъa коpъвii, шi чл: (fir: în џen:) înчепъtъл, eksopdiъл, (Fpanџ: le debut. «Ἀρχομένου ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεν φαεινόν». Пind: 5)=Προσωπεῖον (пpon: шi fir.). 6) пepsoana, че firъpeazъ пe шena teatpълъї; (шi npin ърm:) пepsoana, че pепpesintъ fie-каре aкtopъ, poлъл. (de ъnde 7) (fir:) deoseвitъл хapaкtepъ ал fie-къpъїa în soџietate. (de ъnde) "Οὐ λήψῃ πρόσωπον ἐν κρίσει». Skp: пъ веї жъdiкa къ пъptinipe.

Προσωποποιέω -ῶ, віit: -ήσω, întpodъкъ (înfъџimezъ, saŭ sъnosezъ) пepsoane, saŭ fiinџe пeînsъfleџite шi пeкъвîntъtoape ка oamenї ворвind saŭ лъкpînd. "Προσωποποιεῖν τὸν διάλογον». D: Ал: a eksпъne în felъ de dpamъ, (Fpanџ:) mettre en action. [шi

Προσωποποιΐα (ή), (ptp:) firъpъ de къвîntъ, кînd sъnoseazъ чineва пepsoane, saŭ пeînsъfleџite шi пeкъвîntъtoape fiiнџe ворвind, saŭ лъкpînd ка oamenї. [din

Προσωποποιὸς (ὁ, ή), fъкъtорь de обpaze, (ad:) de mъшї. 2) întpodъкъtорь (sъnositорь) de пepsoane, saŭ fiinџe пeînsъfleџite, saŭ пeвъвîntъtoape ворвind saŭ лъкpînd ка oamenї. [πρόσωπον, ποιός].

Προσωποῦττα, (At: în лoкъ de προσωπόεσσα) ης (ή), (se înџ: κύλιξ) пахаpъ къ обpaze (de oamenї, saŭ de doвitoaче) sъпate ш' înпpeжъp.

Προ-σωρεύω, віit: -εύσω, гpъmъdeskъ mai 'nainte, saŭ înainte.

Προσώτατος ή, ον, шi adв: -τάτω, sъпpл: ал лъї...

Προσώτερος, α, ον, шi adв: τέρω, komnap: ал лъї πρόσω, maї denъptatъ.

Προσ-ωφελέω -ῶ, віit: ήσω, maї folosеskъ (ажъtъ) înкъ; (къ dat:) aпъpъ, окpotеskъ înпpeъnъ. [de ъnde

Προσωφέλημα (τὸ), шi

Προσωφέλησις, εως (ή), folosъ, ажъtорь adъoratъ din naptea къїва.

Πρόταγμα (τὸ), чеa dîntîї (apanжatъ înaintea челор-л алte) tpъпъ de ostaшї. [προτάσσω].

Προταινί, adв: noet: (къ џen:) în лoкъ de πρό, înainte. de ъnde

Προταίνιος, α, ον, noet: =Ποταίνιος, npoaspъtъ; neaшtentatъ; || (neъt:) Προταίνιον, adв:=Προταινί, de къpînd, de пъџinъ timпъ.

Προτακτέον, nosit: ал лъї προτάσσω.

Προτακτικὸς, ή, όν, чел de aшezat maї 'nainte, (Fpanџ:) prépositif. [din

Πρόταкτος (ὁ, ή), aшezatъ, xotъpîtъ, întoкmitъ de maї 'nainte. [προτάσσω].

Προ-ταλαιπωρέω -ω віit: -ήσω, mъ кinъїeskъ (sъfepъ tiкълошiї) maї 'nainte.

Προ-ταμιεύω (-εύομαι), віit. -εύσω (-ομαι), пъїъ de maї 'nainte în пъstpape.

Προτάμνω, Ion: în лoкъ de προτέμνω.

Πρότασις, εως (ή), aшezape în naptea de dînainte (în nostъл чел dîntîї) (aкt: saŭ nas:); (npinч;) pîndъл dîntîї, fpъntea oasteї aшezate de вътъліе. [προτάσσω].

Προ-ταράσσω (ττω), віit: -άξω, tъpвъpъ maї 'nainte.

Προ-ταρβέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ temъ de maї 'nainte; (къ џen:) mъ temъ despпe чева.

Προ-ταριχεύω, віit: -εύσω, maї întîї вatoчeskъ (sapъ шi ъъскъ).

Πρότασις, εως (ή), nponosiџie (npoпъsъ snpe dosлегape). 2) (лoџ:) = Λῆμμα. 3) (грam: шi ptp:) naptea dîntîї a пepiodълъї. 4) naptea dîntîї a (oкsпъnepea) dpameї. (вezї шi ἐπίτασις). [προτείνω].

Προ-τάσσω(ττω), biit: -τάξω, ашезȣ înainte, saȣ maĭ 'nainte decît алцiĭ; (prin întind:) преферȣ. 2) pîndȣĭeskȣ, întokmeskȣ maĭ 'nainte.

Προτατικὸς, ή, όν, кȣвенitȣ ла преексnȣнере (npinч: de dpamъ). [προτείνω]. [de ȣnde

Προτατικῶς, adв: în felȣ de прополiцie.

Προτέγιον, ші Προτέγισμα (τὸ),=Προστέγιον, ші Προστέγισμα.

Προτεθεὶς, εῖσα, έν, пас: пех: de партч: aл лȣĭ προτίθημι.

Προ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzȣ чева dînaintea кȣĭва, saȣ înainte; oферȣ; (обіч: fir:) пропȣĭȣ; (maĭ de мȣлте орĭ між:) пропȣĭȣ прічіnȣpĭ. «Τὼ πόδε πρότεινον, ὡς ἀπολύσω„. Apstf: «Προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὅ,τι χρῄζοι», Ksn: (mi miж:) "Τὴν ἡλικίαν προὐτεινόμην». Пл: «Μισθὸν προετείνετο». Ер: череа.

Προ-τειχίζω, biit: -ίσω, întъpeskȣ прin zidȣpĭ întinse dînainte. [de ȣnde

Προτείχισμα (τὸ), zidȣ клȣditȣ dînainte de препазъ, (Тȣрч:) metepizȣ.

Προτέλειος (ό, ή), каре se фаче maĭ 'nainte de сȣвîршіреа ор кърȣĭа лȣкрȣ (прінч: de pелiцioaсъ цереmonie) || (сȣбst:) "Προτέλεια (se înц: ἱερά)». челе сȣвîршіte maĭ 'nainte de жертfъ (прінч: nȣnцiaлъ); (în цеn:) început, eksopdiȣ (везĭ ші πρωτόλεια) «Βίοτου —». Esxл: [προ, τέλειος]. [de ȣnde

Προ-τελειόω ῶ, biit: -ώσω, прегътеskȣ (преîntokmeskȣ, пресfînцeskȣ) прin черȣte maĭ 'nainte pелiцioaсе церemoniĭ; преiniцiezȣ.

Προ-τελευτάω -ῶ, biit: -ήσω, мъ sfîpшeskȣ, морȣ înainte.

Προ-τελέω -ῶ, biit: -έσω, плъteskȣ, depȣĭȣ maĭ 'nainte. 2) прегъtеkȣ de saȣ прin) pелiцioaсъ церemonie, =Προτελειόω; (fir:) преdenpinzȣ, прегъtekkȣ прin черȣte maĭ 'nainte înвъцътȣpĭ.

Προτελὴς, έος (ό, ή),=Προτέλειος. «Θυσία —». At: [πρὸ, τέλος].

Προ-τελίζω, biit: -ίσω,=Προτελέω, пресfînцeskȣ прin церemoniĭ.

Προτέμνισμα (τὸ), вътътȣpъ de dînaintea temплȣлȣĭ. (πρὸ, τέμενος].

Προ-τέμνω, biit: -τεμῶ, taĭȣ maĭ 'nainte, saȣ înainte, saȣ пînъ dinколо.

Προτενὴς, έος (ό, ή), întinsȣ înainte. [προτείνω].

Προ-τενθεύω, ші (maĭ обіч: між:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, din лъкоmie întinzȣ întîĭȣ mîna în бȣкate; мъnînкȣ maĭ 'nainte decît чеĭ-л-алцĭ; пpegestъpeskȣ. [din

Προτένθης, ου (ό, ші pap ή), чел че întinde întîĭȣ mîna în бȣкate; saȣ tîpгȣitорȣ de maĭ'nainte de челе maĭ бȣне mînкърĭ, лакотȣ ла mîncape. 2)=Προγεύστης. (de ȣnde 3) (în Atena) o sistemъ de преоцĭ. «Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς οἱ προτένθαι ἄγουσιν». At: (везĭ ші παράσιτος). [πρὸ, τένθης].

Προτενθὶς, ίδος (ή), fem: aл лȣĭ προτένθης.

Προτεραῖος, α, ον, чел кȣ o zi maĭ 'nainte. (oбіч:) «Προτεραία (se înц: ἡμέρα)„. Ер: чеа de ĭерĭ. (ші în локȣ de adв:). «Προτεραῖος ἧκε». Лкs: кȣ o zi maĭ 'nainte. ші

Προτεραίτερος, α, ον, кош: (кomпар: aл лȣĭ πρότερος) чел înкъ de maĭ 'nainte. ші

Προτερεύω, biit: -εύσω, ші Προτερέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ (saȣ fakȣ чева) maĭ 'nainte decît алтȣл, апȣкȣ maĭ 'nainte; amȣ întîĭtъцĭ; întpeкȣ. (pap кȣ ак:) "Προτερεῖ τὸν ἄνεμον». Тfр: (обіч: кȣ цеп:) «Προτερῶν τῆς ὁδοῦ». Ер: «Προτερεῖ Λυσίου Ἰσοκράτης„. Лкs: este maĭ векĭȣ. (ші кȣ ак: кȣ преп: înцелег: цеn:) «Ἐπροτέρουν κατὰ τὴν πρώτην συμπλοκήν» Лls: ковîршіаȣ. (ші кȣ dat: ел:) «Προτερεῖν βλαστήσει„. Лкs: a pесъpi maĭ de timnȣpiȣ. [πρότερος].

Προτερηγενὴς, έος (ό, ή), поеt: пъсȣtȣ maĭ 'nainte, = Προγενέστερος [πρότερος, γένος].

Προτέρημα (τὸ), ачеea. în каре чінева ковîршеште пе алтȣл, авантажȣ; 2) dapȣ, talentȣ. "Ψυχικὸν προτέρημα Лкs: ші

Προτέρησις, εως (ή), апȣкаре de maĭ 'nainte; ковîршіре; isвȣtipe ковîршітоаре de алцiĭ; întîĭepe. [προτερέω].

Προτερίζω, biit: -ίσω, мъ disпȣtъ despre întîĭtъцĭ; amȣ претенціĭ de ковîршіpe песte алцiĭ [ші

Προτερικός, ή, όν, (прінч: despre планte) timnȣpiȣ. «Συκῆ —». At: [din

Πρότερος, α, ον, [πρὸ] чел maĭ 'nainte; (despre timпȣ) чел de maĭ 'nainte, maĭ векĭȣ; (despre локȣ) чел maĭ înainte; (în цеn: fir:) чел maĭ de sȣs, maĭ пpefepaбiлȣ. «Πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα». Іл: Т. «Ὁπλότερος γενεῇ. ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων». Іл: В. «Ὁ μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερος ἐστίν· οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων„. Іл: Ч. «Παίδων προτέρων οὐκέτι μέμνηται». Іл: Θ. чеĭ din пȣnta чеа dîntîĭ (ші кȣ цеn:) «Ἐμέο πρότερος». Іл: К. «Ἐκ τῆς προτέρης γυναικὸς„. Ер: «Ἠοῖ τῇ προτέρῃ„. Іл: N.

zioa de Ιeрĭ. «Προτέροισι πόδεσσι». Od: T. de dînainte. (ши în лок8 de adв:). «Τὸν πρότερος μετέειπε». Tкр: «Ἡμῖν πολὺ προτέροις». Tкр: ‖ neвt: Πρότερον, adв: maĭ 'nainte. «Ὀλίγῳ Πρότερον τουτέων». Ep: (ши înпреꙋнъ кꙋ ἤ). «Πρότερον ἢ βασιλεῦσαι». Ep: (ши кꙋ xot: înпреꙋнъ кꙋ πρίν). «Οὐ πρότερον παύσομαι, πρὶν ἢ ἕλω τὰς Ἀθήνας„. Ep: (ши кꙋ aptik:) «Ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλέων». Ep: «Τῶν πρότερον ἀδικημάτων„. Ep: "Τὸ δὲ πρότερον τούτων». Ep: [de ꙋnde

Προτέρω, adв: noet: în лок8 de προσωτέρω. maĭ denapte înainte, maĭ înколо. «Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω». Iл:Δ. (ши fîr:). «Προτέρω ἔτ' ἔρις γένετο». Iл: Ψ. a înaintat, a крeскꙋt. «Οὐ προτέρω μυθήσομαι». Aпл: nꙋ воĭ8 ворвi maĭ înколо. [ши

Προτέρως, adв: дꙋпe кiнꙋл de maĭ 'nainte; maĭ 'nainte, maĭ întîĭ. [ши

Προτέρωσε, adв: =Προτέρω.

Προτεταμένως, adв: (de пapтч:) în întindepe, saꙋ întins maĭ 'nainte. [προτείνω].

Προτετύχθαι, noet: nas: tpe: de кꙋ: de inf: aл (neîntp:) προτεύχω, faк8, (ши nas.) mъ fak8, mъ întîmплꙋ maĭ 'nainte.

Προ-τεχνολογέω -ῶ, viit:-ήσω, ворвеск8 maĭ 'nainte despre amъpꙋntele ꙋnꙋĭ meшteшꙋгꙋ; saꙋ desлꙋшеск8 чева maĭ'nainte кꙋ amъpꙋntꙋл. [de ꙋnde

Προτεχνολόγημα (τὸ, npeîntpodꙋкцie în вpe o apтъ, saꙋ шtiinцъ.

Προτήθη (ἡ), =Προμάμμη. [πρὸ, τήθη].

Προτηθὺς, υος saꙋ ύος, femee maĭ веке шi кiмр dekît Tîtia (o zeitate, пъmînteꙋл). [πρὸ, Τηθύς].

Προ-τήκω, viit: -τήξω, tonesк8 întîĭ, saꙋ maĭ 'nainte. [de ꙋnde

Προτηξις, εως (ἡ) tonipe maĭ 'nainte de вpeme;(fîr:) oftîkъ, mapasm8, saꙋ вeшteжipe.

Προτὶ, npen: Dop: în лок8 de πρός. [de ꙋnde

Προτι-άπτω, Dop: noet: în лок8 de προσάπτω. [ши

Προτι-βάλλομαι, Dop: noet: în лок8 de προσβάλλομαι. (asemenea ши кiте aлтеле din προτί).

Προτίθεν, Eoл: noet: în лок8 de προετίθεσαν, a 3: îm: neps: de npeз: aл ꙋꙋĭ...

Προ-τίθημι, viit: προθήσω, (nex: προέθηκα, ши προὔθηκα, ши чл:) пꙋĭ8 чева înainte, saꙋ (кꙋ dat: indip:) dînaintea кꙋiва. «Δαῖτα («Τράπεζαν)—„. Es: ши Om: «Κυσὶ μελεῖστὶ ταμὼν προὔθηκε» Iл: Ψ. л' a apꙋnkat лa кîĭnĭ. (vezî ши παρατίθημι). 2) екsпꙋĭ8 лa пpiвipe, (Fpanц:) étaller. saꙋ snpe кꙋnoшtinцa tꙋtꙋлop. пꙋвлiк8 npin nporpamъ, saꙋ afiш8 (vezĭ πρόθεμα); (de ꙋnde fîr:) apъt8 de faцъ. «Ποτήρια ἀργύρεά τε καὶ χρύσεα προθεῖτο». Ep: ши miж: fîr:) "Πένθος μέγα προεθήκαντο». Ep: 3) (în цen:) nponꙋĭ8, npeвesteск8. «Ἔχθραν ("Πόλεμον) τινι — ». Ep: Tꙋч: 4) пꙋĭ8 чева dînainte de semnꙋ; (fîr:) pînдꙋiеск8. «Ἐς ἑβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζόης ἀνθρώπῳ προτίθημι». Ep: (de ꙋnde maĭ des 5) nponꙋĭ8. "Συγκαλέσας τοὺς πρώτους ἐς μέσον σφι προετίθεε τὸ πρᾶγμα συμβουλευόμενος». Ep: «Ὡς δὲ συνελέχθησαν, πρὶν ἢ αὐτὸν προθεῖναι τὸν λόγον, τῶν εἵνεκα συνήγαγε αὐτούς» Ep: «Τῆς πόλεως λόγον περί τινος προτιθείσης». Ksn: (ши nas:). "Τῶν πρυτάνεων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τὸν νόμον». Ksn: «Βραχέα ἀπελογήσαντο· οὐ γὰρ προὐτέθη σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον». Ksn: (ши кꙋ inf:). «Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προὐτίθετο λέγειν» Dm: 6) npefep8. «Πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι». Ep: (ши în пapaл:). «Πάρος τουμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα». Sof: 7) maĭ de mꙋлte opĭ miж: кꙋ înf:) amꙋ de rînд8, îmĭ nponꙋĭ8, xotъpъск8, întpenpinz8. "Προέθηκε λέγειν». Ep:

Προ-τίκτω, viit:-τέξομαι, nask8 maĭ'nainte.

Προ-τίλλω, viit: -τιλῶ, (smꙋлг8 пъpꙋл ши чл) maĭ 'nainte.

Προτι-μάσσω, Dop: în лок8 de προσμάσσω.

Προ-τιμάω -ῶ, viit: -ήσω, чinstesк8 maĭ mꙋлt. «Τοὺς μὲν γεραιτέρους προτιμᾶν, τῶν δὲ νεωτέρων προτετιμῆσθαι». Ksn: (ши nas:). "Οὐ φθονήσαντα τοῦ προτετιμῆσθαι αὐτούς». Ksn: (ши miж: în лок8 de nas:). «Τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθαι στρατιωτῶν ὑπὸ Κύρου„ Ksn: 2) (maĭ des кꙋ inf: npefep8, aлeг8 maĭ mꙋлt. «Προτιμῶντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι». Ep. «Προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι». Ep: 3) (npin întind: кꙋ цen: ши maĭ totдaꙋna кꙋ neraт: Μὴ ши Οὐ nꙋ înгpiжеск8, nꙋ 'mĭ nasъ. «Μὴ προτιμήσης ματαίων ὑλαγμάτων». Esxл: "Οὐδὲν προτιμῶ σου„. Apsтl: nꙋ 'mĭ nꙋsъ de tine de лок8. (ши кꙋ inf: aпaл:). «Εἰρήνη δ' ὅπως ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν». Esxл: [de ꙋnde

Προτίμησις, εως (ἡ), npefepipe. aлeцepe de чева maĭ mꙋлt dekît aлta. [ши

Προτιμητικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) -ικῶς, oвiчnꙋit8, saꙋ шtiitop8 a npefepi, anлeкat8, saꙋ кontpiвꙋitop8 лa npefepinцъ de чева.

Προτιμία (ἡ). пpeфepinцъ; ковîpшipe [шi
Προτίμιον (τὸ), пръpte din пpeцă datъ înainte, apвsнъ. [din
Πρότιμος (ὁ, ἡ), компар: -ότερος, sσпpл: -οτατος) чinstită maĭ mslt dekît aлцiĭ; de mai aлes, пpeфepaвiлă. (кs цen:). «Ποδῶν ταχυτὴς ἐστὶ πρότιμον ῥώμης». (Ksenfn: în) At: [πρό, τιμή].
Προτι-μυθέομαι, Dop: în локă de προσμυθέομαι.
Προ-τιμωρέω ῶ, biit: -ήσω, ажstă (шi miж: nedenseskă) maĭ 'nainte sпpe pesвsnape, saă îndestsлape de чinste.
Προτίοπτος (ὁ, ἀ), Dop: noet: în локă de πρόσοπτος. (din
Προτι-όσσομαι, Dop: noet: în локă de προσόσσομαι, mъ stiă, пpiвeskă лa чeвa; (npin întind:) aшtentă, пъdъждsiesк; (de snde ĭapъшĭ npin întind:) пpeвъză, пpesimцă; (кs înf:) ríчeskă, daă кs sokoteaлa. «Μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι ἤπερ αὐτὴν νῆα πέλειν» Aплn:
Προ τίω, biit: -τίσω, noet: în локă de προτιμῶ, чinsteskă, aлeгă maĭ mslt, пpeфepă; кs цen: eл:) жsdikă вpednikă de чeвa. «Τάφου τὸν μὲν προτίσας, τὸν δὲ ἀτιμάσας,, Sof:
Προτμησις, εως (ἡ), tъĭepe de maĭ 'nainte, saă пînъ dinкoлo. 2) (npin întind:) naptea tъĭatъ de dînainte; (de snde noet:) вsрiкsл, шi пъpцiлe den' înпpeжspsл лsĭ, pinikiĭ, pъpsnкiĭ, шi чл· [шi
Πρότμητον(τὸ),=Πρότμησις(2) [προτέμνω].
Προ-τολμάω -ῶ, biit: -ήσω, îndpъzneskă întîĭ, saă maĭ 'nainte de aлцiĭ.
Προ-τολμίζομαι, biit: -ίσομαι, îndpъznind înaintezĕ întîĭă.
Προτομή (ἡ), [προτέμνω] (dsпe ziч:) tъĭetspa de dînainte; (de snde oвiч: жsmъtatea napte din sssкл tpsпsлsĭ; noptpetă, saă statsъ înфъцiшъtoape de aчea napte, (ad:) кaпsл, шi пĭeptsл пînъ лa вspiкă, вsstъ; oвpazsл, шi кaпsл biteĭ. «Κριοῦ («Μόσχου, «Λέοντος)—,,. Diod: шi Skp:
Προ-τονίζω, biit) -ίσω, spкă, saă ковopă пînza коръвiî npin fsnia nsmitъ..
Πρότονον (τὸ), шi Πρότονος (ὁ), (npiнч: лa în:) fsniiлe întinse din вîpfsл кataptsлsĭ кътpe npsa шi пsna коръвiî. «Ἱστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμη, δῆσάν τε προτόνοισιν, ταννυσάμενοι ἑκάτερθεν,,. Aплn: [προτείνω].
Προτοῦ, (în локă de πρὸ τοῦ = τούτου, se înц· τοῦ χρόνου) adв: maĭ 'nainte. «Ἐν τῷ προτοῦ χρόνῳ». Tsч: «Ὥσπερ καὶ προτοῦ». Apslf:
Προ-τραγῳδέω -ῶ. biit: -ήσω, penpesintă чeвa maĭ 'nainte în feлă de tparodie, saă înчenă кs tpaцiкă emfasă.
Προτρεπτικὸς, ἡ, ὀν, foлositopă, saă îndemînatiкă a îndemna. [προτρέπω]. [de snde
Προτρεπτικως, adв: кs кină îndemnъtiaă, în feлă de îndemnape.
Προ-τρέπω, biit: -τρέψω, шi nas: τραπήσομαι, (nex: nas: προετράπην, шi чл:) întopкă, nopneskă чeвa înainte; (oвiч: fir:) îndemnă; (miж:) faкă пe чineвa въгъtopă de seamъ (zъdъpъskă кspiositatea кsĭвa) лa чeвa; (nas:) fsгă înainte кътpe чeвa; (pap mi noet:) mъ daă кs totsл лa чeвa (кs aк: кs npen: saă înf: saă noet: кs dat: saă цen: кs npen: indip:) «Τίς σ'ἀνάγκη τῇδε προτρέπει». Sof: «Ἀλαζονείας ἀποτρέπων τοὺς συνόντας ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι προέτρεπε». Ksn: (шi miж:) «Προτρέποντο ἐπὶ νηῶν» Iл: E. se nopnĭaă пe fsгъ кътpe коръвiĭ «Ὅτ' ἂν ἄψ ἠέλιος ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,,. Od: Λ. «Προετρέψατο αὐτὸν τὰ κατα τὸν.. Ep: 'î a zъdъpît кspiositatea de a чepчeta чeлe despe... (шi кs dat:). «Ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι». Iл: Z. sъ mъ daă кs totsл, sъ mъ лasă în skipвa mea (вezî шi τέρπω. (шi кs npen:). «Ἐν τῷ πίνειν—,, Πл: s'aă întins лa вeцie.
Προ-τρέφω, biit: -θρέψω, хpъneskă maĭ 'nainte.
Προ-τρέχω, biit· -δραμοῦμαι, (nex: προέδραμον, шi чл:) aлepгă maĭ 'nainte, saă înainte: aпsкă maĭ 'nainte aлepгînd
Προτριβής, έος (ὁ, ἡ), fpeкată (aьsкsцită) dînainte, aцepă, tъĭosă, вîpfosă; (fir:) îste лa гsstă, aкpъ, шi чл: [προτρίβω].
Πρότριτα, adв: кs tpeĭ ziлe maĭ 'nainte. [πρὸ τρίτος]
Προτροπάδην, adв: (npiнч: în fsгъ) înainte, гъpъ a se maĭ întoapчe sъ se siте înanoĭ, ad:) кs mape гpaвъ. [шi
Προτροπάω -ῶ, noet: în локă de προτρέπω. [din
Προτροπή (ἡ), îndemnape, întъpîtape. [шi
Πρότροπος (ὁ), (οἶνος) вină de întîĭa stpeкspъtspъ a stpsгspiлop maĭ 'nainte de кълкapea лop, лъmspită, кspată, (aлt:) πρόδρομος. [προτρέπω].
Πρότροχος ὁ, чea de dînainte (sinrspъ) poatъ a maшineĭ. [πρό, τροχος].
Προτρυγαῖος, α, ον, къneteniа, natponsл кsлesлsĭ вiiлop (eniт: aл лsĭ Dionisă). [шi
Προτρύγεια (τὰ), (se înц: ἱερά) peлi-

ȡioase ȡеpemonii, saȣ жеptfe sъвîpшite maĭ 'nainte de кѫlesѫl viilop. [шi

Προτρυγεῖος (ὁ, ἡ), = Προτρυγαῖος. [шĭ

Προτρύγης, ου (ὁ), = Προτρυγαῖος (епit: ал лȣĭ Dionisȣ). [πρὸ, τρύγος].

Προτρυγητὴρ, поеt: în лoкȣ de...

Προτρυγητής, οῦ (ὁ), о konstelaȡie fiксъ în коasta despe порdȣ а zodii fечоареĭ, каpe se ivеште diminеaȡa кîtева zile maĭ 'nainte de кѫlesѫl viilop. [πρὸ, τρυγάω].

Προ-τρώγω, viit: -τρώξομαι, (пех: προέτραγον, шi чл:) mъnînкȣ întîĭ, saȣ maĭ 'nainte.

Προ-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι, (пех: προέτυχον, шi чл:) sîntȣ de maĭ 'nainte, mъ întîmплȣ dînainte. "Τὸ προτυχὸν,,. Hind: орче s' а întîmплat а fi înainte. = Προστυχόν.

Πρότυπος (ὁ, ἡ), [πρὸ, τύπος] tinъpitȣ, fopmatȣ maĭ 'nainte, пpeisvoditȣ. ‖ (sȣвst:) "Πρότυπον,,. Плin: modeлȣ, = Πρωτότυπον.

Προ τυπόω ῶ, viit: -ώσω, fopmezȣ maĭ 'nainte; пpeisvodeskȣ; (miж:) îmĭ înкinȣĭeskȣ maĭ 'nainte.

Προ-τύπτω, viit: -τύψω, (дȣпе ziч:) лoveskȣ dînainte; (de ȣnde оviч: ел: înaintezȣ; esȣ de faȡъ; mъ попneskȣ înainte. «Ἔνθ' Ἀργὼ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισι». Ап.п:

Προτύπωμα (τὸ), = Πρότυπον. [προτυπόω]

Προτυχὸν, οῦσα, όν, пех: 2: de paptч: лȣĭ προτυγχάνω

Προὔλαβον, Προὔθην, шi чл: (în коntpaк:) At: în лoкȣ de προέλαβον, шĭ чл:

Προὔγγυος (ὁ, ἡ), At: în лoкȣ de προέγγυος vezĭ πρώγγυος).

Προ-υγιαίνω, (fъpъ viit:) sîntȣ de maĭ 'nainte sъnъtosȣ.

Προ-υγραίνω, viit: -ανῶ, ȣmezeskȣ maĭ 'nainte.

Προὐγράφη, Προὐδιδάξατο, Προὔθηκε, Προὔκειτο, шi чл: At. în лoкȣ de προεγράφη, шi чл:

Προὐλακτέω -ῶ, viit: -ήσω, (кȣ ȡеп:) лatpȣ dînainte ка paznikȣ).

Προὐλίγου, At: în лoкȣ de πρό ὀλίγου.

Προὔμνον (τό), = Προὔνον.

Προὔμνος, шi Προύμνη, (ἡ) = Προὔνος, шi Προύνη.

Προὔνεικος (ὁ, ἡ), [πρό, εἵνεκα] = Προφερής, къzȣtȣ, аплекatȣ кȣ totȣл ла плъчеpile аmоpȣлȣĭ, desfpînatȣ (de ȣnde se коnf: кȣ πορνικός). 2) (sȣвst:) къpъtopȣ, (Тȣpч:) хamaлȣ.

Προύνη (ἡ), [de aчi] ппȣnȣ.

Προὔνον (τὸ) [de aчi] ппȣnъ.

Προὔνος (ἡ), = Προύνη.

Προὐξεπίσταμαι, At: în лoкȣ de προεξεπίσταμαι.

Προὐξερευνάω-ῶ, At: în лoкȣ de προεξερευνάω.

Προ-υπ-άγω, viit: -άξω, (пех: προὐπήγαγον, шi чл:) дȣкȣ пе чinева кîte пȣȡinȣ ла.; (miж: fiг:) adȣкȣ (atpaгȣ) maĭ 'nainte кȣ ȣnȣ miжлoкȣ în paptea mea; sȣпȣĭȣ maĭ 'nainte; (пеstp:) плекȣ fъpȣ кaш пе fъpiш) maĭ 'nainte, = Προὐπεξέρχομαι.

Προ-ϋπαντάω-ῶ, viit: -ήσομαι, пpeîntîmпinȣ, saȣ мepгȣ maĭ 'nainte spпе întîmпinapea кȣiva.

Προ-ϋπ-αντιάζω (-αντιάω -ῶ), viit: άσω, = Προϋπαντάω.

Προϋπαρξις, εως (ἡ), fiinȡъ de maĭ 'nainte. [шi

Προϋπαρχὴ (ἡ), întîiȣл înчепȣtȣ; чеа de maĭ 'nainte пpiчinъ; (paptiк:) пpedепȣпеpe de віпе-fачеpĭ, пpeîndatopipe. [din

Προ-ϋπάρχω, viit: -άρξω, sîntȣ, еksistȣ de maĭ 'nainte. «Οἱ προϋπάρχοντες νόμοι». Лкs: «Πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται». Dm: 2) daȣ întîiȣ saȣ maĭ 'nainte înчепȣtȣ ла чева; апȣкȣ maĭ 'nainte. «Προϋπάρχω τῶν εὐεργεσιῶν (τῆς ἔχθρας),,. Isкp: «Οἱ προϋπάρχοντες τῷ ποιεῖν ἡμᾶς εὖ» Dm: (de ȣnde). «Προϋπηργμένα,,. Лкs: челе de maĭ 'nainte. «Οὐ κατῄσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ». Dm: «Μεταπεμψάμενος αὐτὸν τῶν προϋπηργένων ἐπῄνει». Dm: пепtpȣ віпе-fачеpile de maĭ 'nainte.

Προ-υπ-εκ-λύω, viit: -λύσω, sлъвeskȣ (despȣtepezȣ) întîĭ, saȣ maĭ 'nainte.

Προὔπεμψα, At: în лoкȣ de προέπεμψα.

Προ-υπ-εξάγω, viit: -άξω, (пех: προὐπεξήγαγον, шi чл:) skoȡȣ întîĭ пе askȣпsȣ (кȣ ȣпȣ miжлoкȣ).

Προ-υπ-εξ-έρχομαι, viit: -εξελεύσομαι, (пех: προὐπεξῆλθον, шi чл:) esȣ maĭ 'nainte пе askȣпsȣ (кȣ ȣпȣ miжлoкȣ).

Προ-υπ-εξ-ορμάω -ῶ, viit: -ήσω, mъ попneskȣ afapъ fъpъ veste maĭ 'nainte.

Προ-υπ-εργάζομαι, viit: -εργάσομαι, лȣкpezȣ (ȣпеlteskȣ) кȣ оаpе-каpе miжлoкȣ maĭ 'nainte; (ptp:) пpedisпȣĭȣ (пpeгъteskȣ) пе пesimȡite пе askȣлtъtopȣ. [de ȣnde

Προϋπεργασία (ἡ), пpeȣпелtipe кȣ ȣпȣ кiпȣ askȣпsȣ; (ptp:) пesimȡitъ пpeгъtipe de askȣлtъtopȣ.

Προὐπέστην, пех: 2: ал лȣĭ προὐφίστημι.

Προϋπηργμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ προϋπάρχω.

Προ-υπ-ισχνέομαι-οῦμαι, biit: -υποσχήσομαι, (пех: προϋπεσχόμην, ші чл:) fъгъdsleskš mai 'nainte.

Προ-υπο-βάλλω (-βάλλομαι), biit: -βαλῶ (-οῦμαι), пsiš întîĭ dedesвst (ка o temeлie).

Προ-υπο-γράφω, biit: -γράψω, skpiš, saš zъгръвeskš întîĭ чева în feлš de isвodš, пpeisвodeskš.

Προ-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, пsind чева ssвt вedepe аръtš maĭ 'nainte; пpeeksплikš.

Προ-υπό-κειμαι, biit: -κείσομαι, staš пsssš dedesвst de maĭ 'nainte ка o temeлie. «Τὸ δεξόμενον ἀνάγκη προϋποκεῖσθαι σώματι» Fiл:

Προ-υπο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (пех: προϋπέλαβον, ші чл:) rîndeskš чева maĭ 'nainte; daš кs sokoteaлa.

Προ-υπο-μιμνήσκω, biit: -υπο-μνήσω, adsкš a minte maĭ 'nainte.

Προ-υπο-μνηματίζομαι, biit: -ίσομαι, însemnezš întîĭ saš maĭ 'nainte în feлš de коmentapš, fакš maĭ 'nainte sхoлiĭ, saš însemnъpĭ акspра вpe snsĭ skpisš.

Προ-υπο-πάσσω, biit: -πάσω, пpesapš întîĭ dedesвst, saš пsцin.

Προ-υπ-οπτεύω, biit: -εύσω, въnsĭeskš de maĭ 'nainte.

Προϋπόστασις, εως (ἡ), пpeeksistinцъ de o fiinцъ. [προϋφίσταμαι].

Προ-ϋπο στρώννυμι, biit: -στρώσω, аштерпš întîĭ dedesвst.

Προϋποστυφή, (ἡ), пpeгъtipe пpin копstpînгъtoape mіжлoaче a лîпеĭ maĭ 'nainte de a se пsпe în въпsea. [προϋποστύφω].

Προ-υπο-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiš întîĭ dedesвst.

Προ-υπο-τίθημι, biit: -υποθήσω, (пех: προϋπέθηκα, ші чл:) пsiš întîiš dedesвst ка o temeлie, = Προϋποβάλλω; (між:) пpesпosezš, пpeгîndeккš чева.

Προ-υπο τοπέω -ῶ, biit: -ήσω, въпsĭeskš, daš кs sokoteaлa de maĭ 'nainte.

Προ-υπο-τυπόω-ῶ, biit: -ώσω, пpeeksпsĭš чева în feлš de modeлš saš de isвodš, пpeisвode кš чева. = Προϋπογράφω.

Προ-υπο φαίνω, biit: -φανῶ, аръtš чева кam întsпекat maĭ 'nainte.

Προ-υπο-φεύγω, biit: -φεύξομαι, fsгš maĭ 'nainte пe askspsš.

Προϋπτος (ὁ, ἡ), At: în копtpак: în лoкš de πρόοπτος, de faцъ въzstš, înвedepatš.

Προυργιαίτατος, η, ον, ssпpл:, ші

Προυργιαίτερος, α, ον, компар: ал лsĭ προὔργου, maĭ tpeвsinчosš (maĭ de aлes, ші чл:); foapte tpeвsinчosš; ші чл:. «Τὸ ἑαυτῶν προὐργιαίτερον ἐποιήσαντο». Tsч: aš пpefepit întepessл лop. || (nest:) Προὐργιαίτερον, -αίτατα, adв: кs maĭ msлtъ, кs пpea msлtъ siлinцъ. [din

Προὔργου, (At: în лoкš de πρὸ, ἔργου, вezĭ προφέρω пe лa sfîpшitš) adв: în foлossл лsкpsлsĭ întpeпpinsš, sпpe issstiрea лsĭ, (ad:) кs foлosš. «Προὔργου τι πεποιήκαμεν πρὸς τὸ ἐξευρεῖν„. Пл: am sъвîpшit чева sпpe aflapea лsкpsлsĭ къstatš. "Ἵνα προὔργου τι γένηται». Iskp: ка sъ se fакъ чева de foлosš. «Διδάσκειν τι τῶν προὔργου» Tsч: din чeлe de tpeвsinцъ. «Μηδὲν εἶναι προὔργου». Лks: a пs fi de niчĭ sпš foлosš.

Προυσελέω, вezĭ προσελέω.

Προὐστήτην, At: în лoкš de προεστήτην, a 3: înd: пeps: de пех: aл 2: aл лsĭ προΐστημι.

Προὐτίθει, Προὐτρέπετο, Προὔτυψα, Προὔφαγον, At: în лoкš de προυτίθει, ші чл:

Προ-υφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: προυφεῖλον, ші чл:) iaš чева maĭ 'nainte пe askspsš.

Προ-υφ-αρπάζω, biit: -άσω, хръпeskš maĭ 'nainte пe askspsš.

Προὐφείλω, At: în вoкš de προοφείλω.

Προ-υφ-ίστημι, biit: -υποστήσω, (пех: προϋπέστησα, ші 2: προϋπέστην, ші чл:) daš maĭ 'nainte fiinцъ лa чева, fакš a eksista чева maĭ 'nainte ка o temeлie saš вasš. «Τοῖς ἄλλοις τὴν ὕλην προϋποστήσας„. Гpг: (вezĭ ші προϋπόκειμαι). || (між: sîntš de maĭ 'nainte în fiinцъ: (de spde) «Προυφεστηκότα» Пл: чeлe dîntîĭ пpinчiпe a лe лsкpspiлop

Προὔχω, At: în лoкš de προέχω, (de spde, паpтч: Προὔχοντες, пpimaцiĭ, чеĭ dîntîĭ (aлeшiĭ).

Προφαγεῖν, пех: de inf: aл лsĭ προεσθίω.

Προ-φαίνω, biit: -φανῶ, лsminezš înainte, saš мepгš înainte лsminînd (кs fапapsл) «Ὑφεῖσαν ἐνέδραν αὐτῷ καταβαίνοντι ὑπὸ λαμπάδων, καὶ πρῶτος ὁ προφαίνων αὐτῷ πληγεὶς ἀπέθανε». Пл ші aвsoл:) «Οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προὔφαινε» Od: I. (ші пas: saš між:). «Νύκτα δ' ὀρφναίην οὐδὲ προφαίνετ' ἰδέσθαι». Om: пs лsmina, ка sъ вaзъ чiпeвa 2 (maĭ пoš) аръtš чева, (ші пas: saš між) mъ въzš înainte saš de depapte, saš кs totsл; sкoцš, (ші пas: saš між:) esš de faцъ; (aвsз:) mъ arzš.

«Τοῖσιν θεοὶ τέρατα προὔφαινον». Od: M. (ші між: saŭ пas:). "Ἐς πεδίον προφανέντε». Il: Ω. «Ἐξαπίνης προφανέντα». Od: Ω. «Τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα». Il: Ξ se вѣd din toate пърцiле (ші авкs:). "Προὔφάνη κτύπος». Sof: 3) аръtŭ чева maĭ 'nainte, пpeвesteskŭ, daŭ semnŭ de maĭ 'nainte. «Προφαίνει πολὺν καρπόν». Tfp: «Ὁ θεὸς προφαίνει πολλὰ ἀγαθά,,. Ksn: "Εἴρετο τοὺς μάγους, τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα»; Ep: «Σὺ δὲ, ὅκως στρ τὴν πέμψεις, οὐ προφαίνεις». Ep: nŭ арцi maĭ 'nainte, къ aĭ de rîndŭ. [de ŭnde

Προφάνεια (ἡ), înbedepape, (Fpanц:) évidense. [ші

Προφανής, έος (ὁ, ἡ), въzŭtŭ maĭ 'nainte, saŭ de denapte, saŭ de totŭ, înbedepatŭ. "Ἐκ («Ἀπὸ) τοῦ προφανοῦς» =Προφανῶς. ші

Πρόφαντις, ιδος (ἡ), rлs: în лokŭ de προφῆτις. [ші

Πρόφαντος (ὁ, ἡ), арътatŭ maĭ 'nainte, пpezisŭ (de opakoлŭ). ‖ sŭвst:) «Πρόφαντον,, проорочie «Πρόφαντα δὲ σφι ἔν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι ἐγένοντο». Ep: «Ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο,,. Sof: 2) noet: în лokŭ de προφανής, stpълŭчitŭ, sлъвitŭ. "Πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλληνας ἐόντα,,. Hind: [ші

Προφάντωρ (ὁ), пpeapъtъtopŭ, пpezikъtopŭ de чeвa, проорокŭ.

Προφανῶς, adв: înbedepat, de фацъ. [προφανής].

Προφασίζομαι, вiit: -ίσομαι, гъseskŭ (пpo-пкiŭ чева кa) прiчiпкipe кŭ aк:). "Γῆρας προὐφασίζετο,,. Ksn: (ші кŭ infin: anaл:) "Τὰς μὲν ἄλλας τέχνας τοῖς μὴ ἐργαζομένοις ἔστι προφασίσασθαι, ὅτι οὐκ ἐπίστανται, γῆν δὲ ші чл:,,. Ksn: [din

Πρόφασις, εως (ἡ), [προφαίνω] прiчiпкipe, пpeтekstŭ, чeca чe пpопкпe чiпeвa de înдpeптape, фъръ a fi adeвъpatŭ. "Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία,,. Пл: "Οἱ μὴ πραττοντες ἀλλ' εὑρίσκοντες προφάσεις τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι,,. Ksn. "Πάλαι ἐς σὲ προφάσιος τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι,,. Ep "Ἔκλαιον Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη». Il: T: "Ποιήσας δὲ Σόλων τοῖσι Ἀθηναίοισι τοὺς νόμους ἀπεδήμησε ἔτεα δέκα κατὰ θεωρίης πρόφασιν, ἵνα δὴ μή τινα τῶν νόμων ἀναγκασθείη λῦσαι». Ep. «Ἐγένετο ἐπὶ Λιβύην στρατιῆς στόλος διὰ πρόφασιν τήνδε,,. Ep: «Ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως,, Tкч: «Μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μηδ' οὐκ ἔχω,,. At: "Σῶμα πρόφασιν ἔχον,,. Iskp: boлпъвiчosŭ.

(ші aвsoл: în eл: de пpeп:). "Προφάσει,,. saŭ «Πρόφασιν,,. Лks: sŭвt кŭвîntŭ adikъ.

Προφασιστικός, ή, όν, kape sлъжеште de прiчiпкipe. "Λόγος —,,. Skp: [προφασίζομαι].

Προφάτας, α (ὁ), Dop: în лokŭ de προφήτης. [ші

Πρόφατος (ὁ,ἡ), [πρόφημι] вestitŭ, famosŭ.

Προ-φείδομαι, вiit: -φείσομαι, (кŭ цeп:) пpeîпгpiжеskŭ, iaŭ de maĭ 'nainte мъsŭpĭ de кpъцape, saŭ пъstpape despe чeвa (Iskp: Apx: 1).

Προφερής, έος (ὁ, ἡ), (προφέρω] кoвîpшitopŭ, maĭ пpesŭs, maĭ вŭпŭ; (în пpozъ oвiч:) timпŭpiŭ; (de ŭnde despe oaм:) desвoлtatŭ în tpŭпeskŭл opгanismŭ (opin ŭpm: aплekatŭ лa tpeпeштĭ плъчеpĭ maĭ 'nainte de вpeme; пpiч:) пъpŭtŭ maĭ înîpstatŭ, dekît este în adeвъpŭ. "Τῶν γε μὴν ἀλλάων προφερής τ' ἦν, πρεσβυτάτη τε». Ep: «Ἔνιοι νέοι ὄντες προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται». Esx: «Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν σκληρός, οὗτος δὲ προφερὴς καὶ καλὸς τὴν ὄψιν,,. Плt: арътosŭ. (sŭпpл:) «Ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστατος ἦεν,,. Od: Θ [de ŭnde

Προφέρτατος, η, ον, noet: în лokŭ de προφερέστατος. sŭпpл:

Προ-φέρω, вiit: προ-οίσω, (nex: προήνεγκα, ші чл:) dŭкŭ чевa înainte, de фацъ, saŭ afapъ, înфъцiшеzŭ, saŭ skoцŭ; (fir:) zikŭ de фацъ, eksпpimŭ, гpъieskŭ, пpoпŭпцŭ; (de ŭnde) noмeneskŭ чeвa (пpiч:) supe пoпosлŭipea кŭiвa, îĭ вatŭ oвpazŭл; (în цeп:) пpoпŭiŭ, pепpesintŭ; (aвsoл:) fакŭ, пpiчiпŭieskŭ. «Ὡς δ' ὄρνις νεοσσοῖσι προφέρῃσι μάστακα». Il: I «Ὡς μ' ὄφελ' οἴχεσθαι προφέρουσα θύελλα εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα. Il: Z. «Ἄγε, πρόφερε κρατερὸν μένος,,. Il: K арatъцi вitежiя (ші fir: . «Καὶ τούτων προφέρων ἔνια, καὶ ἄλλα τῶν νόμων προφερόμενος, πειρῶμαι δικαίους αὐτοὺς ἀπεργάζεσθαι». Ksn: ші кŭ dit: îndip) «Χρεωμένοισι δὲ αὐτοῖσι προέφερε ἡ Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην». Ep: (ші кŭ înf:) «Ἀνέπειθον τὴν Πυθίην... προφέρειν σφι τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν,,». Ep: «Τοὺς δὲ προϊσχομένων ταῦτα, προφέρειν σφι τὴν Μηδείας ἁρπαγήν». Ep: «Καὶ σφιν ὀνείδεα προφέροις» Il: B (ші siмп: "Μή μοι δῶρα πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης· οὔ τοι ἀπόβλητ' ἐστίν». Il. Г: nŭ mi ле пoмeni de пoпosŭ. «Ἔριδα προφέρουσαι» Od: Θ. disuŭtindŭ se (întpekindŭ se) întpe dînseлe; (ші між: «Ἔριδα προφέρονται» Il: Г. «Ἄφρων, ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται». Od: Θ. «Μὴ ὀ-

νειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρόν τι ἢ σόλοικον προσενεγκαμένων». M. Εл: (ші наs:) «Συμποῦντί μοι προΐσταται γέλως πάμπολυς». Лкs: ші s' a порnit. 2) (eл: saš no-stp:) amš în... lale; saš (кs цeн: saš noet: кs aк:) sîntš maĭ npesss dekît чinева; (кs d...) ковîршeskš în чeва. «Πλούτῳ καὶ εἴδει προφέρων 'Αθηναίων». Ep: "Εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν δίων,,. Ep: (ші кs aк: кs npen:). "Φημὶ βροτῶν, οἵτινες οὐκ ἐφύτευσαν παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων. Esp: (de sнde 3) kontpiвsieskš, adsкš sнš aвan taжš. "Μέγα προφέρει εἰς τὸ κτήσασθαι δύναμιν,,. Tвч: (ші кs цeн: eл:) «Ἡὼς προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου». Es: înaintesзъ пe oms ші în калe, ші în лsкps (de sнde πρὸ ὁδοῦ, ші προὔργου).

Προ-φεύγω, вііt: -φευξοῦμαι, (nex: προέφυγον, προὔφυγον, ші чл:) fsrš maĭ 'nainte, saš denapte; (кs aк:) fsrînd skanš «'Αργὼ προφυγοῦσα πέτρας καὶ στόμα πόντου». Tкp:

Πρό-φημι, вііt: -φήσω, (Intp: npinч: nsmaĭ nex: προέφην) =Προλέγω.

Προ-φημίζω, вііt: ίσω, înnpaштiš nsme вsнš, ворвeskš de вine maĭ 'nainte.

Προφητάζω, вііt: -άσω, = Προφητίζω.

Προφητάναξ, άνακτος (ὁ), npoopoкš aчeлаші ші împъpatš (enit: aл лsĭ Daвid). [προφήτης, ἄναξ].

Προφητεία (ἡ), npoopoчipe; dapš de npoopoчie. 2) npoopoчie, кsвîntš npoopoчeskš. 3) eкsnлiкapea sfinteлop skpiptspĭ. [ші

Προφητεῖον (τό), (Вisep:) вisepiкъ în чinstea вpe sнsĭ npoopoкš. [din

Προφητεύω, вііt: -εύσω, sîntš npoopoкš; npoopoчeskš "Οὗτοί εἰσιν οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱεροῦ,,. Ep: "Προεφήτευσε λιμὸν μέλλειν ἔσεσθαι». Skp: "Προφήτευσον ἡμῖν, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε,. Skp: 2) Вis:) eкsnлiкš (tîлкsieskš) sfinteлe skpiptspĭ [din

Προφήτης, ου (ὁ), πρόφημι] (npinч:) eкsnлiкъtopš de npoopoчiiлe date de npoopoкš; чeл dîntîĭ din sлsжitopiĭ opaкoлsлsĭ (вezĭ ші πρόμαντις); (oвiч: în цeн:) npeziкъtopš de чeлe вiitoapo, npoopoкš; (fir:) npeвestitopš; (sнe-opĭ) noetš кa sнsл чe ші eл este) «Προφήτης τῶν Μουσῶν». Лкs: (ші fir:). "Τέττιξ θέρεος γλυκὺς προφήτης». Aнкp: [de sнde

Προφητίζω, вііt: -ίσω, (pвp) în лoкš de προφητεύω [ші

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, npoopoчeskš, de npoopoкš. [de sнde

Προφητικῶς, adв: npoopoчeшte, кa sнš npoopoкš:

Προφῆτις, ιδος (ἡ) fem: aл лsĭ προφήτης.

Προφητοκτόνος (ὁ, ἡ), omopitopš de npoopoкš, saš de npoopoчĭ. [προφήτης,κτείνω].

Προφητόφθεγκτος (ὁ, ἡ), npezisš de npoopoкš. [προφήτης, φθέγγομαι].

Προφητοφόντης, ου (ὁ), = Προφητοκτόνος. [προφήτης, φένω = φονεύω].

Προφήτωρ, (ὁ), noet: în лoкš de προφήτης.

Προφθαδίην, adв: Ion: ansкînd maĭ 'nainte. din

Προ-φθάνω, вііt: φθάσω, ажsнгš, ansкš maĭ 'nainte. [de sнdo

Προφθασία, ші Πρόφθασις, εως (ἡ), ажsнцepe maĭ 'nainte.

Προ-φθέγγομαι, вііt: -φθέγξομαι, sнsĭš de maĭ 'nainte, npeziкš, npoopoчeskš. [de sнde

Πρόφθεγξις, εως (ἡ), npeziчepe, npoopoчipe.

Προφθίμενος, η, ον, noet: [πρὸ, φθίνω] moptš de maĭ 'nainte.

Προ-φοβέω -ῶ, вііt: ήσω, înfpiкoшeзš (ші тiж: mъ temš) maĭ 'nainte. [de sнde

Προφοβητικὸς, ἡ, όν, чeл кs însšшime de a se teme maĭ 'nainte; (în вine) npeînfpiжitopš; (în pъš) вънsitopš.

Προ-φοιβάζω, вііt: -άσω, noet: =Προκαθαίρω, peлiцios кsръцš maĭ 'nainte. 2) npoopoчeskš. [de sнde

Πρ. φοίβασμα τό), — Προφητεία, npoopoчie.

Προφορὰ (ἡ), înfъцiшape, skoatepe de faцъ; (oвiч:) npoнsнцie, eкsnpesie; (sнe-opĭ) doжъnipe, nonosлsipe. [ші

Προ-φορέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Προφέρω. || (oвiч: тiж:) mepгš în коачĭ ші 'n коло, mъ dsкš ші вiš. "Τί, ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττεμεν, ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω»; Apstf: "Αἱ δὲ (κύνες) προφορούμεναι παρὰ τὰ αὐτὰ (ἴχνη]». Ksn: «Τὸν στήμονα προφορεῖσθαι». Плd: = Διάζεσθαι. [ші

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopš de npoнsнцie, saš postiтš npintp' însa. «Λόγος —». Esst: (înnpot: de ἐνδιάθετος). ші

Πρόφορος (ὁ, ἡ, (se înц: ἰχώρ) sнš feлš de zepš de sînцe, чe se ziчe anъ, ші se цine însъntpsл membpaneĭ, кape konpinde fъtsл în ninteчe, ші кspцe maĭ'nainte de naшtepe, saš (oвшt:) se psнe ana. 2 însintsтopš. «Προφόρῳ ποδί,,. (Apктin: in) Diom. [προφέρω].

Προφόωσδε, гpeш: în лoкš de πρὸ φόωσδε.

Πρόφραγμα (τὸ), [προφράσσω] înгpъditsръ dinainte кa o tъpie.

Προ-φράζω, biit: -φράσω, prezikǔ, prebesteskǔ.

Πρόφρασσα (ἡ), poet: fem: al lui πρόφρων». 2) (după alţii din προφράζομαι) preîngrižitoare, saǔ prekǔpkitoare.

Προ-φράσσω (-ττω), biit: -φράξω, îngrǔdeskǔ maǐ 'nainte, saǔ pe dînainte spre apǔrare.

Προφρονέως, adb: Ion: în lokǔ de προφρόνως.

Προ-φροντίζω, biit: -ίσω, preîngrižeskǔ; saǔ (kǔ ţen:) îngrižeskǔ despre ceva; mǔ preîndeskǔ.

Προφρόνως, adb: =Προθύμως. [din

Πρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), [πρὸ, φρήν] poet: =Πρόθυμος, bine dispusǔ, gata la boinţǔ; (maǐ des în lokǔ de adb:) kǔ toatǔ inima, din totǔ sufletul, kǔ mare stǔruinţǔ. «Οὗτοι θυμῷ πρόφρονι μυθέομαι». Om· nu 'ţi o zikǔ kǔ dînadinsul; (şi maǐ emfant: kǔ eronie). "Πρόφρων κέν δή ἔπειτα Δία λιτοίμην,,. Od: Ξ. într' adebǔrǔ, kǔ totǔ dinadinsul aşi ruga pe Žoe.

Προφυλακή (ἡ), prepazǔ, preîngrižire. 2) streažǔ aşezatǔ înaintea oastei, (Franţ:) **avant-poste**. [şi

Προφυλακίς, ίδος (ἡ), (prinč: ναῦς) korabie strežuitoare înaintea flotei. [şi

Προφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, folositorǔ, saǔ îndemînatikǔ la prepazǔ. "Προφυλακτική (se înţ: τέχνη),,. o parte a mediţinei. [şi

Προφύλαξ, ακος (ὁ), pǔzitorǔ înainte, strežuitorǔ de oştire. 2) inspektorǔ (luǔtorǔ a minte) de streži. [şi

Προφύλαξις, εως (ἡ), prepǔzire, înainte strežuire. [din

Προ-φυλάσσω (ττω), biit: -άξω, (kǔ ţen:) pǔzeskǔ, strežuieskǔ înainte de ceva. "Τὴν προφυλάσσουσαν νῆα». Ep: (şi fir:) "Αὐτῶν μὲν γὰρ προφυλάσσουσιν οἱ νόμοι,,. Ksn: ‖ (miž: kǔ ak:) mǔ pǔzeskǔ de maǐ 'nainte saǔ de departe de ceva «Ἀποχωροῦντες ἠναγκάζοντο προφυλάττεσθαι τὰ βέλη». Ksn: "Ποία ψυχὴ τῆς ἀνθρωπίνης προφυλάττεσθαι ἱκανωτέρα ἢ λιμον ἢ ξίφος ἢ ψύχη ἢ θάλπη»; Ksn:

Προφῦναι, nek: 2: de înf: al luǐ προφύω.

Προφυραμα (τὸ), kokǔ frǔmîntatǔ de maǐ 'nainte. dospitǔ [din

Προ φυράω -ῶ, biit: -άσω, frǔmîntǔ, dospeskǔ de maǐ 'nainte; (fakǔ pîine dospitǔ); (fir:) pregǔteskǔ. «Προπεφύραται λόγος μοι, ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει». Apstf: «Ἔστι κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον». Apstf: preuneltitǔ înpotiba mea [de unde

Προφυρητὸς, ἡ, ὸν, frǔmîntatǔ de maǐ 'nainte. «Μᾶζα—». Lks: pîine dospitǔ.

Προφυσία (ἡ), poate greş: în lokǔ de προφύσια, îm: al luǐ. .

Προφύσιον (τὸ), [πρὸ, φῦσα] akoperişul guriǐ foilor (saǔ foalelor) ferarului.

Πρόφυσις, εως (ἡ), = Προβλάστησις. 2) (des prin întind:) =Προβλάστημα. [προφύω].

Προ-φυτεύω. biit: -εύσω, sǔdeskǔ maǐ 'nainte; (fir:) pregǔteskǔ; priţinuieskǔ.

Προ-φύω, biit: -φύσω, (pek: 2 προέφυν, şi tpe: de kǔ: în lok: de prez: προπέφυκα) naskǔ, produkǔ maǐ 'nainte. ‖ (miž: nestr:) sîntǔ în fiinţǔ din naturǔ de maǐ 'nainte.

Προ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, prezikǔ de faţǔ în gura mare. "Καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν,,. Sof:

Προ-φωτίζω, biit: -ίσω, întîi luminezǔ, (şi Bisep:) botezǔ.

Προ-χάζομαι, biit: -άσομαι, gls: = Προχωρῶ.

Προ-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, kaskǔ de maǐ 'nainte saǔ dînainte. 2) gls: = Προφασίζομαι. (poate greş: în lokǔ de προσχαίνω).

Προ-χαίρω, biit: -χαρήσομαι, mǔ bukurǔ maǐ 'nainte, saǔ (poet:) prea mult. «Προχαιρέτω»! Esxl:=Μακρὰ χαιρέτω! saǔ ἐρρέτω,,! dukǔ se în peire!

Προχάνη (ἡ), poet: [προέχω, saǔ προχαίνω] =Πρόσχημα, pretekstǔ.

Προχάραγμα (τὸ), întîia isbodǔ, saǔ desemnǔ, (Franţ:) **ébauche**. [din

Προ-χαράσσω (ττω), biit: -άξω, sapǔ (kǔ dalta maǐ 'nainte, preisbodeskǔ,= Προϋπογράφω.

Προ-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, (kǔ dat: indir:) fakǔ graţie (harǔ) kuiva întîi saǔ maǐ 'nainte, preîndatorezǔ. [de unde

Προχάρισμα (τὸ), graţie fǔkutǔ maǐ 'nainte, saǔ kǔ preferinţǔ, preîndatorire. [şi

Προχαριστήρια (τὰ), (se înţ: ἱερὰ) serbǔtoare în Atena în cinstea Minerbeǐ, ce se sǔbîrşia pe la începutul primǔbereǐ într' unǔ kinǔ) premulţumitoare pentru biitoarele bunurǐ.

Προχειλὴς, έος (ὁ, ἡ), =Πρόχειλος.

Προχειλίδιον (τὸ), partea buzeǐ eşitǔ maǐ afarǔ, înainte. [din

Πρόχειλος ὁ, ἡ), cel kǔ buze eşite maǐ afarǔ, buzatǔ. ‖ (subst:) «Πρόχειλον τὸ,,. Pld: =Προχειλίδιον. (πρὸ, χεῖλος).

Προ-χειμάζω, biit: -άσω, fakǔ earnǔ (breme rea) de timpuriǔ saǔ maǐ 'nainte de breme. 2) mǔ dukǔ de timpuriǔ

în epnatikš (se epnezš šndeва).[de šnde

Προχείμασις, εως (ἡ), eapnъ timпšpie, вenitъ maĭ 'nainte de вpeme.

Προ-χειρίζω, вiit: -ίσω, fakš a fi чева ла îndemînъ; saš daš în mînъ. || (oвiч: пiж:) ïaš, saš amš în miïnĭ; skoцš de faцъ, eksпšïš; întokmeskš, гътeskš. «Προχειριοῦμαι, κἀξετάσω τὴν οὐσίαν». Apstf: întpeпpinzš, ïaš asšпpъ 'mĭ. «'Εσθῆτα καθαρὰν προχειρισάμενος». Лšч: întpeвšinцezš. «Δημαγωγοὺς προχειρίζεσθαι». Iskp: (кš цen: кš пpeп:)tpaktezš despre чева de ла îndemînъ. «Προχειρισάμενοι δὴ περὶ τοῦ πρώτου τῶν σωμάτων, οὕτω τὰ περὶ τῶν λοιπῶν σκοπῶμεν». Apst: (šne-opĭ кš înf:) xotъpъskš; (de šnde maĭ noš кš aк: кš пpeп:) aлeгš, pîndšïeskš; (шi Бisep:) xipotonezš, saš înaлцš пpîn xipotonie întp'šnš panгš de чinš. [din

Πρόχειρος (ὁ, ἡ), пššš ла îndemînъ; (пpin špm:) лesniчošš de a se лša (гъsi, sъвîpшi, шi чл), înлesnitš, rata; (despre omš) dîpzš, ïšte, пъвaлпikš, saš oвpaznikš. «'Ηδοναὶ πρόχειροι». Ksn: шi Плв: лesniчoase ла doвîndipe. "Ἐκ τοῦ προχείρου„. de ла îndemînъ, лesne. "Τὸ πρόχειρον» în лoкš de ἡ προχειρότης. || (sššst:) Πρόχειρον(se înц: βιβλίον),='Εγχειρίδιον, manšaлš, saš (Fpanц:) **portatif** (kapte пšptъpeaцъ). [πρό, χείρ]. [de šnde

Προχειρότης (ἡ), лesniчïšne; saš a fĭ чineвa rata, вoïošš ла чева.

Προ-χειροτονέω-ῶ, вiit: -ήσω, aлeгš (xotъpъskš) maĭ 'nainte de вotape пpin xipotonie (întindepe de miïnĭ).

Προχειροτονία (ἡ), пpexotъpîpe. [πρὸ, χειροτονία, вezĭ ziч:].

Προ-χειρουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpesъвîpшeskš, пpeîntokmeskš.

Προχείρως, (komпap: -ότερον, sšпpл: -ότατα) adв: de ла îndemînъ, лesne, d' a rata. [πρόχειρος].

Πρόχευμα (τὸ), op чe se вapsъ, se toapпъ afapъ, saš se fopmeazъ din въpsape, saš topnape, topпъtšpъ, въpsъtšpъ. [шi

Πρόχευσις, εως (ἡ), = Πρόχυσις. [din

Προ-χέω, вiit:-χεύσω, (пex: προέχεα,шiчл:) въpsš чева maĭ 'nainte, saš dînainte, saš afapъ. „Τρίς ὕδατος προχέειν».Es «Σπονδὰς προχέαντες».Ep:(шi fir:)«Φωνὴν-».Лks:(шi miж:) «Νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων ἐς πεδίον προχέοντο». Iл: B. «Προχέοντο φαλαγγηδόν». Iл: O.

Πρόχθες, adв: aлaлтъ-ïepĭ. [πρό, χθές]. [de šnde

Προχθεσινός, ή, όν, чeл de aлaлтъ-ïepĭ.

Πρόχνυ, adв: noet: [πρό, γόνυ] =Εἰς γόνυ, în цenške: «Πρόχνυ καθεζομένη». Iл: I. 2) (fir:) din pъdъчinъ, кš totšл. «'Ολέσθαι πρόχνυ». Od: Ξ. "Ὡς κεν ἀπόλωνται πρόχνυ κακῶς». Iл: Φ. «Πρόχνυ γεράνδρυον». Aпл: foapte вekĭš. (вezĭ шi γνύπετος).

Προχοή (ἡ), (în цen:) = Πρόχυσις; (паptik:) matkъ; (ïap oвiч: шi maĭ de mšлte-opĭ îm:) гšpъ de pъš; шi пaptea, чe akoпepъ potoпipea pîšлšĭ (пpinч: înпpeжšpšл pesвъpsъpiлop лšĭ). [шi

Προχόη (ἡ), =Πρόχοος. [προχέω].

Προχοΐδιον (τὸ), dim: aл лšĭ...

Προχοΐς, ίδος (ἡ), dim: aл лšĭ πρόχοος; (пaptik:)='Αμίς, oaлъ de šdš.

Πρόχοος -ους (ἡ), [προχέω] iвpikš; (šneopĭ) kpondipš de вinš; (în цen:) вasš de aпъ. «Οἰνοχόον βάλε χεῖρα δεξιτερήν, πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα». Od: Σ. «Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέης ἀρύτεσθε πρόχουσιν„ Apstf:

Προ-χορεύω, вiit: -εύσω, dъnцezš maĭ 'nainte, saš înainte, mepгš înainte dъnцînd.

Πρόχους (ἡ), At: în kontpak: în лoкš de πρόχοος. [de šnde

Πρόχουσι, dat: îm: aл лšĭ πρόχοος -ους.

Πρόχρεια (ἡ), op чe se пšne maĭ 'nainte în пъstpape пentpš op чe tpeвšinцъ, kaпitaлš. [πρὸ, χρεία].

Προ-χρίω, вiit: -χρίσω, šпгš (шi noet: sînцepezš) maĭ 'nainte.

Προ-χρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš-..

Πρόχρονος (ὁ, ἡ), fъkštš кš mšлtъ вpeme maĭ 'nainte, вekĭš; saš kape se faчe maĭ 'nainte de вpeme, timпšpiš. [πρὸ, χρόνος].

Πρόχυμα (τὸ), [προχέω] кšpšъ de maĭ 'nainte; вinšл, чe se skšpцe din лinš maĭ 'nainte de a se кълка stpšгšpiĭ, (aлt:) πρότροπον. 2) (mekan:) чeea чe este eшitš maĭ afapъ din aшtepnštšл skîndšpiлop, (Fpanц:) **projection.** [шi

Πρόχυσις, εως (ἡ), въpsape maĭ 'nainte, saš dînainte; лiвaцie maĭ 'nainte de жeptfъ; пpesъpape neste жeptfъ de opzšл пšmitš οὐλοχύται (вezĭ ziч:).2) (oвiч:) пъmîntš fopmatš de nomoлšл гpъmъditš de šnš piš maĭ кš seamъ пe ла въpsъtšpeлe лšĭ, (Fpanц:) **terre d'alluvion,** (aлt:) πρόσχωσις (вezĭ шi προχοή). «Τὴν Αἴγυπτον δοκέω εἶναι ... ἰλύν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίης κατενηνεγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ». Ep: [шi

Προχύται (αἱ), (se înц: κριθαί) =Οὐλοχύται, opzš, чe пpesъpaš neste жeptfъ шi aлtapš maĭ 'nainte de жeptfipe; (пpin în-

tind:) floрї ші чл:, че se aрьнкъ nesle чinева sпре чinste; (прекsm ші акsm ла кsпsnії kofetsрї, monede, ші чл:) (везї ші κατάχυσμα); (în џen:) пїрџї, daрsрї [ші

Προχύτης, ου (ὁ), =Πρόχοος. [ші

Προχύτιος, α, ον, noet: ла а кърsїа съвїршіре тrebsїеште oрzъ пsmitъ προχύται. "Θυσία—". (Eвр: în) Клм: [ші

Προχυτὸς, ή, όν, вързatъ dînaintea кsїва; formatъ пріп вързъtsръ, saъ гръmъdіре de nomolъ, saъ пъmîntъ. (de sнde проп: zisъ) «Προχύτη (νῆσος)». Џеогр: чea de dînaintea sînsлsї Neaпoлsлsї. [προχέω].

Πρόχωλος (ὁ, ἡ), noet. de totъ şкїопъ [πρό, χωλός].

Πρόχωμα (τὸ), [προχώννυμι] пъmîntъ гръmъditъ înainte, saъ maлъ, zъгazъ sпре оприре de notoпіреa вре snsї рїъ, ші чл:, (Franџ:) **digue.** (se konf: кs πρόσχωμα).

Προχῶναι (αἱ), късънoaseлe oase але koaпseлор. (везї ші κοχῶναι).

Προ-χωρέω-ῶ biit: -ήσω, meргъ înainte, înaintezъ, (проп: ші fir:) isвsteскъ, немереscкъ, «'Ορᾶς τὰ Περσέων πρήγματα, ἐς ὅ δυνάμεως προκεχώρηκε„. Eр: (ші în a treia перs:) «'Ως δὲ αὐτῷ οὐ προὐχώρει (se înџ: τὸ πρᾶγμα)». Tsч: (ші кs dat: oрr: «'Ως οἱ δόλῳ οὐ προεχώρεε». Eр: (ші mai komпл:) «Εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροίη». Epd: «Προχωρεῖ εἰς τοὐναντίον». Xps: (ші aвsол:) «'Ηνίκ' ἂν ἑκάστῳ προχωρῇ». Ksn: kînd se înлesneште fie-каре «"Ην αὐτῷ πέμψῃς, ὁπόσα (χρήματά) σοι προχωρῇ„. Ksn: kîџї (банї) te вeї îџлesni. (везї ші ἐγχωρέω). [de sнde.

Προχώρημα (τὸ), ор че мерџе віне, înainteaзъ, isвsteште; (med:) demeртътsръ de nрisossл nîntечелsї. [ші

Προχώρησις, εως (ἡ), înaintaре, крештере; isвsтіре. [ші

Προχωρητικός, ή, όν, foлositoръ, kontрівsitoръ ла înaintaре, isвsтіре, ші чл:

Προ-χωρίζω, biit:-ίσω, =προχωρέω.

Πρόχωσις, εως (ἡ), formaре de maлъ пріп гръmъdіре de пъmînt înainte de чева (se konf: кs πρόσχωσις). [προχώννυμι]

Προ-ψηφίζω, biit: -ίσω, botезъ maї 'nainte, saъ xotъръскъ maї 'nainte пріп вotaре

Προ-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, шопteскъ maї 'nainte.

Προ-ψύχω, biit: -ψύξω, sвîntъ, saъ ръкоpeскъ întîї ла aeръ.

Προῳδικός, ή, όν, foлositoръ în felъ de eksopdіъ de kîntікъ. [dîn

Προῳδὸς (ἡ), eskopdіъ de kîntікъ; (în noesie лiр:) snъ mікъ вeрsъ пречedînd алtsл maї mаре. (везї ші ἐπῳδός).

Προώδων, οντος (ὁ, ἡ), =Προόδους.

Προ-ωθέω-ῶ, biit:-ωθήσω, ші -ώσω, (neк: προέωσα, saъ ἐπρόωσα, ші în kontрак: ἔπρωσα) îmпінгъ înainte чева (ка съ cazъ, saъ съ meаргъ) (ziч: naлest:).

Προώλης, [προόλλυμι] εος (ὁ, ἡ), пръпъditъ maї 'nainte de вреme, saъ de totъ.

Πρόωμαι, miж: neк: 2: de sвп: ал лsї προίημι.

Προωμοσία (ἡ), жsраре maї 'nainte de жsdікаtъ. [προόμνυμι].

Προ-ωνέομαι-οῦμαι, biit:-ήσομαι, ksmпъръ maї 'nainte.

Προωνύμιον (τὸ), преnsme, saъ чел dîntîї nsme (ал famіліі). [ші

Προώνυμος (ὁ, ἡ), чел dîntîї пsmitъ кs snъ nsme, пе каре'л аъ лsat ші алџї de ла dînssл. [πρό, ὄνομα].

Προώριος, noet., ші **Πρόωρος (ὁ, ἡ)**, timпsрїъ, saъ челmaї 'nainte de вреme. [πρὸ, ὥρα]

Πρόωσις, εως (ἡ), îmпінџере înainte, saъ afaръ. [ші

Προώστης, ου (ὁ), îmпінгъtoръ înainte, saъ afaръ, denъртъtoръ; (mekп:) гріndъ eшітъ afaръ sпре îmпінџере înanoї de tъnsріле пъвъліtoаре assпръ [προώθω]. [de sнde

Προωστικός, ή, όν, kontрівsitoръ ла îmпінџере înainte saъ afaръ; (med:)=Διαχωρητικός

Πρυλέες (οἱ), noet: neз stрї ораші греъ-армаџї, = 'Οπλῖται; (пріп întind:) îndesaџї, strînшї în felъ de фалангъ (аранжаtъ tрsпъ). [din

Πρύλις, εως (ἡ), (în dialektъ Чіпр:)= Πυῤῥίχη, danџъ înармаtъ.

Πρύμνα, ης (ἡ), [πρυμνός] nsпъ, partea dînanoї a коръвії. "Πρύμναν, saъ "'Επὶ πρύμναν κρούεσθαι (χωρεῖν, ἀνακρούεσθαι)». Fras: naст: a da îndъръt корaвia пріп вїsліре fъръ a o întoарче «"Ην κατὰ πρύμναν ἱστῆται τὸ πνεῦμα„. Лкs: «'Επλέομεν ἐκ πρύμνης ἀνέμῳ„. Лкs: 2) fir: în џen:) къпътїїsл de dînanoї ал оркървїа tрsпъ. [de sнde

Πρυμναῖος, α, ον, ал пsпeї; saъ каре se aфлъ în ... пsпeї.

Πρύμνη (ἡ), Ion: in локъ de πρύμνα. [de sнde

Πρύμνηθεν, adв: noet: din пsпъ. [ші

Πρυμνήσιος, α, ον, =Πρυμναῖος. [(обіч: sвst: "Πρυμνήσια (τὰ) (se înџ. σχοινία)...

olroanele, кѫ каре se ціne корабіа легатъ ue ѫскатѫ de пѫпъ. [ші

Πρυμνητής, οῦ (ὁ), kîpmaчіѫл, каре stъ ла пѫпа коръбіі; (fir:) kîpmѫіtopѫ, гѫверпъtopѫ. 2 (ѫne-opî) =Πρυμνήσιος. "Κάλως —„. Лкs: de ѫnde

Πρυμνητικὸς, ή, ὸν, = Πρυμνήσιος, ші Πρυμναῖος.

Πρυμνόθεν, adв: noet: din ръdъчinъ (noate πρεμνόθεν). din

Πρυμνὸς [πέρας], ή, ὸν, каре stъ ла mapціne (în къпъtiiѫ, saѫ жоs de toiѫ); (de ѫnde). "Πρυμνὴ ναῦς». Om: пѫпа коръбіі. "Πρυμνὸν δέρυ„. Іл Р. капътѫл sѫліцеі. «Ὕλην πρυμνὴν ἐκτάμνοντες„. Іл: М. пе ла ръdъчinî. "Λίθος πρυμνὸς παχὺς„ Om: grosѫ ла къпътiiѫ (naptea de жоs). "Πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος μυῶν ἀνθρώπων πέλεται„. Іл: П. "Πρυμνὴν γλῶσσαν„. Іл: N ръdъчina лimbeî. "Ἀμφὶ πρυμνοῖσιν κεράεσσιν„. Іл: N. пе ла ръdъчinеле коарnелор. (ші în felѫ de adв:) «Ἄκρην οὔτασε χεῖρα πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος. Іл: Е. (ші sѫпрл: . "Βάλε δεξιὸν ὦμον πρυμνότατον κατὰ νῶτον„. Od: Р.

Πρυμνοῦχος (ὁ, ή), noet: kîpmaчіѫ; (fir:) kîpmѫіtopѫ. [πρύμνα, ἔχω].

Πρυμνώρεια (ή), [πρυμνὸς, ὄρος] = Ὑπώρεια, saѫ Ἀκρώρεια.

Πρυτανεία, ші Іon: Πρυτανηΐη, (în цen:) прешеdinцъ; чеа maî 'налтъ aѫtopitate. (їар партік: 2) demnitatea ші tpeaва пpitanілор din Atena (vezî πρύτανις). 3) кѫpsѫл вpemiî (de 35; saѫ 36, ші ѫne-opî 38, saѫ 39 de zile), kît ціnea гѫверпѫл pritanілор, ші (npin întind:) ал op кърѫіа алtѫ dpегъtopѫ. «Ὡς ἑκάστου αὐτέων (τῶν στρατηγῶν) ἐγίνετο πρυτανηΐη τῆς ἡμέρης». Ep: [ші

Πρυτανεῖον, ші Іon: Πρυτανήϊον (τὸ), pritaneѫ, mape ші sfîntѫ пѫвлікѫ палатѫ ал орашелор Еліnешtî, în каре afаръ de алtе felѫpite întpeвѫінцърî se пъstpaѫ statѫеле zeілор natponî aî statѫлѫî, ші maî кѫ seamъ sfîntѫл fокѫ ал Besteî din каре anpindeaѫ ші колоniî пе ал pritaneѫлѫî лор), se adѫnaѫ pritaniî (de ѫnde "Τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον„. Ptp: ѫna din чеде natpѫ aпелаtive жѫdikъtopiî a ле Atenелор), mîнкаѫ оръшаnіî, че se хръніаѫ de пѫвлікѫ, (de ѫnde "Τῆς ἐν πρυτανείῳ τιμῶμαι σιτήσεως„. Плt:) ші soliî, че se pîndѫiaѫ dѫпе вpemî, se оѕпътаѫ пѫвлічіі stpeinî, ші чл:, їар în Atena (ѫnde se нѫmia ші Θόλος) slѫжіа пе лîngъ алtеле ші ка пѫвлікъ magazie de grîѫ. 2) (îm:) Πρυτανεῖα (τὰ), Лц: ѫma de banî, че denѫneaѫ amîndoъ npigonitoapeле пърцî, dap nieрdea нѫmaî osîndiтѫл, пentpѫ келтѫіелеле жѫdікъцiî. (de ѫnde «Πρυτανεῖα τιθέναι τινί„. Ptp: a tpaце пе чinева în жѫdікаtъ (npin predenѫnерea sѫmeî хоtъpîte). [πρυτανεύω].

Πρυτανεὺς, έως (ὁ), =[Πρύτανις]. de ѫnde

Πρυτανεύω, вііt: εύσω, (nestp:) sîntѫ (în цen:) прешеdinte, saѫ чел maî 'налтѫ dpегъtopѫ; (їар партік: în Atena) pritanѫ (vezî πρύτανις). "Φυλῆς πρυτανευούσης Λεοντίδος„. Dm: 2) (stpъm:) гѫверnezѫ (în цen: лѫкpezѫ чева) ка pritanѫ; прешеdezѫ întp' o adѫnape, ші чл "Πρυτανεύω περὶ εἰρήνης„. Лкs: mъ kinzѫieskѫ, saѫ deліверezѫ (ка pritanѫ) desnpe паче. "Πρυτανεύω εἰρήνην„. Лкs: съвîpшeskѫ, saѫ sѫпѫiѫ ла întъpipea nopodѫлѫі, saѫ tpaktezѫ înкъ але пъчіі 3) (nas:) mъ ціѫ кѫ келtѫіала кѫіва; (desnpe лѫкp:) mъ гътeskѫ кѫ келtѫіала кѫіва. "Χορηγὸν ἔχων Φίλιππον, καὶ πρυτανευόμενος παρ' ἐκείνου„ Dm: "Χορηγίᾳ βασιλικῇ πρυτανευόμενος ὁ Θεμιστοκλῆς„. Пл: (ші desnpe neinsѫfl:). "Δείπνου χαριέντος πεπρυτανευμένου„. At:

Πρυτανηΐη, Πρυτανήϊον, Іon: în локѫ de Πρυτανεία, Πρυτανεῖον.

Πρυτανικὸς, ή, ὸν, atingътopѫ de pritanѫ, saѫ pritanie [din

Πρύτανις, εως (ὁ), (în цen: прешеdinte, къпеtenie; чел maî 'налtѫ dpегъtopѫ, гѫвернъtopѫ, domnѫ, împъpatѫ; (ші întp' ѫnеле Еліnешtî ораше) архіереѫ; (npin întind:) stъпînitopѫ; пъzitopѫ; dъtъtopѫ. "Βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνων τε πρύτανιν„. Пind: (їар партік: 2) (în Atena) "Πρυτάνεις, Пpitanî, чеі че se алецеаѫ din fiекаре seminціе kîte чinчі-zечі de възваці пentpѫ sfatѫл de чinчі sѫte, каре în кѫpsѫ de πρυτανεία (vezî ziч:) нѫmindѫ se aтѫнчі «Ἡ πρυτανεύουσα φυλή„. прешеdeaѫ sfatѫл, ші fopmaѫ чеа maî 'налtъ съвîpшitoape ші жѫdікъtopeaskъ dpегъtopie a statѫлѫі, хръніnѫ sѫ întp ачеstѫ кѫpsѫ de вpeme din пѫвлікѫ, ші mînkînd împpеѫнъ ла pritaneѫ. (vezî ші ἐπιστάτης, ші πρόεδρος). [πρό]

Πρῷ (їар пѫ πρῷ), adв: At: în локѫ de πρωΐ.

Πρῳαίτατος, η, ον, sѫпрл:, ші

Πρῳαίτερος, α, ον, компар: At: ал лѫі πρῷος.

*

Πρώαν, adв: Dop: în локȣ de πρώην.

Πρωγγυεύω, Dop: în локȣ de προεγγυάω. [din

Πρώγγυος (ὁ), Dop: în локȣ de προέγγυος.

Πρῷζος, η saȣ ος, ον, At: în локȣ de πρώϊζος.

Πρώην, adв: de timпȣ, (принч:) = Πρόχθες (Тȣч: Г. 113); (npin întind:) maĭ 'nainte; кȣ пȣцinȣ maĭ 'nainte. "Πρώην τε καὶ χθὲς,,. Ep: [πρῷος].

Πρωθήβης, шi Πρωθήβος, ου (ὁ, ή), чел пе ла începȣtȣл жȣнецеĭ, = Πρόηβος. [πρῶτος, ἥβη].

Πρωθύστερον (τὸ), грам: fîгȣръ de кȣвîntȣ, kînd челе dîntîĭ se пȣн în ȣpmъ, шi челе din ȣpmъ întîĭ (snpe екs: «"Ὅσαι τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,,. Om:). (везĭ шi ὑστερολογία). [πρῶτον, ὕστερον].

Πρωΐ, [πρὸ] adв: timп: dimineaцa; (în цen:) npea de вpeme, saȣ maĭ 'nainte de вpeme. "Μήπω ἐκεῖσε ἴωμεν· πρωῒ γάρ ἐστιν, ἀλλὰ διατρίψωμεν αὐτοῦ, ὡς ἂν φῶς γένηται,,. Плt: "Πρωῒ ἔτι τῆς ἡμέρας ἐγένετο ἡ μάχη,,. Ep: (шi кȣ aptik: «Ἑκάστης ἡμέρας τὸ πρωῒ καὶ πρὸς ἑσπέραν,, Skp: "Πρωῒ πάνυ». Apstf: npea de dimineaцъ.

Πρωΐα (ή), fem: ал лȣĭ πρώϊος.

Πρωϊαίτατος, η, ον, sȣпрл:, шi

Πρωϊαίτερος, α, ον, компар: ал лȣĭ πρώϊος. || (neȣt:) Πρωϊαίτερον, -αίτατα, adв: maĭ, saȣ npea de dimineaцъ (saȣ de вpeme). «Ὡς μὲν ἐδύνατο, ὀψιαίτατα κατήγετο, ὡς δὲ ἐδύνατο, πρωϊαίτατα ἐξωρμᾶτο,,. Ksn:

Πρωϊανθὴς, έος (ὁ, ἡ), каpe înfлореште de timпȣpiȣ. [πρώϊος, ἄνθος].

Πρωϊβλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ...

Πρωϊβλαστὴς, -έος (ὁ, ἡ, (вin:) каpe dъ влъstapȣ de timпȣpiȣ. [πρώϊος, βλαστὸς]. [de ȣnde

Πρωϊβλαστία (ή), timпȣpie влъstъpipe.

Πρώϊζος (ὁ, ή), = [Πρώϊος]. || (întpeв: принч: sȣвst:) Πρώϊζον, шi (maĭ des) Πρώϊζα, adв: алалтъ-їерĭ; (în цen:) de кȣpînd, кȣ пȣцinȣ maĭ 'nainte. "Χθιζά τε καὶ πρώϊζα,,. Іл: В. "Οὕτω δὴ πρώϊζα κατέδραθες»; Ткр: atît de tîpziȣ (despe zioъ) te aĭ кȣлкat?

Πρωΐθεν, adв: de azĭ dimineaцъ, saȣ de dimineaцъ (începînd). [πρωΐ].

Πρωϊκαρπέω -ῶ, вiit: -ήσω, podeskȣ de timпȣpiȣ. [шi

Πρωϊκαρπία (ή), timпȣpie podipe [din

Πρωΐκαρπος (ὁ, ή), poditopȣ de timпȣpiȣ. [πρώϊος, καρπὸς].

Πρώϊμος (ὁ, ή), каpe se face maĭ 'nainte de вpeme, timпȣpiȣ. "Πρώϊμα λευκόϊα... Епгр: "Πρώϊμον ἔτος,,. în каpe toate podesk de timпȣpiȣ. [шi

Πρωϊνὸς, ή, όν, каpe se face dimineaцa. [πρωΐ]. [de ȣnde

Πρωϊνῶς, adв: пе вpeme de dimineaцъ.

Πρωϊόθεν, adв: Skp: în локȣ de πρωΐθεν. [din

Πρώϊος, α, ον, (компар: -αίτερος, sȣпрл: -αίτατος) = Πρωϊνὸς, шi Πρώϊμος. (maĭ de mȣлte-орĭ adв:). "Νευρὴν, ἣν ἐνέδεσα πρώϊον. «Іл: О de dimineaцъ. «Οὐδὲ ναυτικὸς στρατὸς, ἔαρος ἐπιλάμψαντος, πρώϊος συνελέγετο ἐς Σάμον». Ep: din вpeme. || (fem:) Πρωΐα (se înц: ὥρα), dimineaцъ, ревъpsatъ de ziopĭ. «Πρωΐας γενομένης». Skp: dȣпе че s' a fъкȣt zioъ. «Περὶ δείλην πρωΐην γενομένην». Ep: пе ла namiezĭ, dȣпе ipeчерea dimineцеĭ, saȣ de вpeme în deseapъ (Іпрot: de δείλη ὀψία). [πρωΐ]. [de ȣnde

Πρωϊότης (ή), timпȣpime (de poade, шi чл:).

Πρωϊσπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, semъпȣ de timпȣpiȣ. [din

Πρωϊσπορος (ὁ, ή), semъпatȣ de timпȣpiȣ. [πρωΐ, σπόρος].

Πρωΐτερον, adв: компар: ал лȣĭ πρωΐ. = πρωϊαίτερον.

Πρωκτός (ὁ), mezȣtȣ (кȣpȣ). [προακτὸς din προάγω].

Πρωκτοτηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ȣităȣ ла mezȣtȣ. [πρωκτός, τηρέω].

Πρῷμος, saȣ Πρῶμος (ὁ, ή), At: în локȣ de πρώϊμος.

Πρὼν, ωνός (ὁ), поеt: = Πρηών, вîpfȣ, mȣкe de mȣnte; малȣ; капȣ întinsȣ în mape.

Πρὼξ. [πρωΐ] ωκός (ή), поеt: пiкъtȣpъ de poȣ; poъ, «Πρῶκες ἔραζε πεσοῦσαι». Кал:

Πρῷος, saȣ πρῶος, α, ον, At: în локȣ de πρώϊος.

Πρωπέρυσι, adв = (шi dȣпе Fpnx: шi Апл: maĭ aпpoвatȣ dekît) Προπέρυσι. [πρῷος, πέρυσι].

Πρῷρα, ας (ή), [πρό, ὥρα, saȣ προορῶ] npъ, naptea de dînainte a кopъвiĭ; (fir:) naptea de dînainte (faцa) a op къpъĭa лȣкpȣ; (ȣпе-орĭ) капȣtȣл, mapцinea, вîpfȣл. [de ȣnde

Πρωράζω, вiit: -άσω, sîntȣ (шеzȣ în npъ ка) пiлоtȣ (везĭ πρωράτης). 2) (miж: saȣnas:) mъ повîpneskȣ în naptea npъeĭ (despe кopaвia înкъpкatъ); (fir: mъ плекȣ snpe înainte (ка вътpînĭĭ), mъ гîpвoвeskȣ. [шi

Πρώραθεν, adв: noet: de ла пръъ.

Πρωρατεύω, biit:-εύσω, sînтš пiлоtš. [din

Πρωράτης, ου (ὁ), пiлоtš, каре stъ ла пръъ, eksekstînd opdineлe кîрmачївлвї din пвпъ. [πρώρα]. [de snde

Πρωρατικὸς, ή, όν, atinгъtopš de пiлоtš шi de tpeaba лвї.

Πρωραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кв mai mвлtъ повapъ în naptea npвeї; (npin spm:) повîpnitš snpe înainte. (bezї πρωράζω). [πρώρα, ἄχθος].

Πρωρεὺς, έως (ὁ), =Πρωράτης.

Πρώρηθεν, adв: Ion: în локš de πρώραθεν.

Πρῶσαι, Πρώσαι, Πρῶσον, în kontpak: în локš de προῶσαι, шi чл: din προωθέω.

Πρῶτα, bezї πρῶτος.

Πρωτάγγελος (ὁ, ἡ), întîis bestitopš. [πρῶτος, ἄγγελος].

Πρωτάγριον (τὸ), [πρῶτος, ἄγρα] (npinч: ла îm:) челе dîntîї npinse bînatspї.

Πρωταγωνιστέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš...

Πρωταγωνιστὴς, οῦ (ὁ), чел dîntîї aktopš în teatps; чел dîntîї adbokatš, saš opatopš; (dsne ziч: în цen:) чел dîntîї лвntъtopš în op че лвкрв, kopifeš. || «Λόγος —„. npeksbîntape. [πρῶτος, ἀγωνίζομαι].

Πρωτάεθλος, Ion: шi Πρώταθλος (ὁ, ἡ), чел dîntîї лвntъtopš, atлetš; (Бisep:) = Πρωτομάρτυς. [πρῶτος, ἄεθλος, Ion: ἆθλος].

Πρωταίτιος (ὁ, ἡ), întîiвл npiчinsitopš. [πρῶτος, αἴτιος].

Πρωταίχμεια, шi Πρωταίχμια (τὰ), noet: [πρῶτος, αἰχμή] челе dîntîї npъzї a ле вnei въtълiї, (aлt:) Πρωτόλεια.

Πρωτάρχης, ου (ὁ), чел dîntîї dpeгъtopš, sъš komandipš de oшtipe.[шi

Πρώταρχος (ὁ, ἡ), npibitš ка чел dintîї înчenstš (npiчinъ). || (sssst:)=Πρωτάρχης. [πρῶτος, ἀρχή].

Πρωτέγγραφος (ὁ, ἡ), чел dîntîї înskpisš, tpekstš în kataлoгš. [πρῶτος, ἐγγράφω].

Πρωτεία (ἡ), întîitate. [шi

Πρωτεῖον (τὸ), (mai de mвлte-opї ла îm:) чел dîntîї npemiš; (în цen:) чел dîntîї гpadš; kobîpшipe, npeferinцъ.«"Εχειν, saš φέρεσθαι τὰ πρωτεῖα». Лks:=Πρωτεύειν. [πρωτεύω].

Πρωτείρης, [πρῶτος, εἴρην] ου (ὁ), (se nsmia în Snapta) tînъpвл de doъ zeчї de anї. (bezї шi εἴρην).

Πρωτέκδικος (ὁ), Бiz: чел dîntîї anъpъtopš. saš pesвnъtopš (bezї ἔκδικος 2).

Πρωτερική (ἡ), =Προτερική.

Πρωτεύω, biit: -εύσω, sîntš întîiš, ams întîitъцї; (кв цen: dip: шi ак: кв npen: saš dat: îndip:) sîntš mai npesвs dekît..., kobîpшeskš, întpekš ne чineba în чeba. «'Αρτέμιδος αὐτὸν πρωτεύειν κυνηγεσίαις». Diod: [πρῶτος].

Πρωτηρότης, ου (ὁ), noet: [πρῶτος, ἀρόω] чел mai dîntîї saš mai timnspiš apъtopš (înnpot: de ὀψαρότης).

Πρωτιστεύω, biit: -εύσω. Enгpf: în локš de πρωτεύω. [din

Πρώτιστος, η saš ος, ον, noet: ssnpл: (nsmai dsne tins) ал лвї πρῶτος, чел mai dîntîї dekît toцї. «Πολὺ πρώτιστος». Om: «Κατὰ πρώτιστον ὀπωπήν». Om: dîn întîia bedepe. || (nesst:) Πρώτιστον шi Πρώτιστα, adв: întîia oapъ, întîiaшї datъ. «'Εμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν πρώτιστα». Apstf: (шi кв apt:). «'Εξ οὗ τὰ πρώτιστα ἐπόμην 'Αγαμέμνονι„. Od: A.

Πρωτόαλος (ὁ, ἡ), гл: [πρῶτος, ἅλς:] = Πρωτόπλοος.

Πρωτοβαθρέω -ῶ, biit: -ήσω, (Skp:) daš кsiва întîia шedepe. [din

Πρωτόβαθρος (ὁ, ἡ), шezъtopš ne întîiвл лoцš, saš skaвnš, întîї-шezъtopš, npeшedinte (npinч: de жsdikъtopie). [πρῶτος, βάθρον].

Πρωτοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, (dsne ziч:) apsnкš eš întîiš; (npinч: despre калš, шi чл:) skimвš dinцїї чеї dîntîї; (despre nлante) înчenš a da влъstapš, msгspš, saš в înboвoчi. [din

Πρωτόβολος (ὁ, ἡ), (napoks:) чел че apsnкъ întîї, saš întîiaшї datъ; (de snde npinч: калš) каpe skoate (skimвъ) цоi dîntîї dinцї; (despre nлante) каpe înчene a влъstъpi, saš a înboвoчi. 2) (nponapoks:) întîї лoвitš. [πρῶτος, βάλλω].

Πρωτόγαλα, ακτος (τὸ), чел dîntîї лanie dsne naшtepe, колаstpъ. (гpam: eksnлik: a лвї πύος). [πρῶτος, γάλα].

Πρωτόγαμος (ὁ, ἡ), întîiaшї datъ înssпatš, =Νεόγαμος. [πρῶτος, γάμος].

Πρωτογένεια (ἡ), noet; fem: ал лвї...

Πρωτογενής, έος (ὁ, ἡ), întîї-пъsкstš, saš npodsssš, =Πρωτότοκος [πρῶτος, γένος].

Πρωτογέννημα (τὸ), Skp: чел dîntîї npodsкtš, nîpгъ. [шi

Πρωτογέννητος (ὁ, ἡ), =Πρωτογενής. [πρῶτος, γεννάω]

Πρωτογεύστης, ου (ὁ), = Προγεύστης. 2) inopoгsл (fiind къ dsne o faвsлoвъ idee вeа mai întîї dekît челе-л-алte animaле, ка îndsлчitopš de anъ кв atinцepea kopnsлsї въš). [πρῶτος, γεύομαι].

Πρωτογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чел întîĭ dъtъtorŭ de пърере. ‖ (sъbst:) прешedinteле sonatълъĭ Pomeĭ. [πρῶτος, γνώμη].

Πρωτόγονος (ὁ, ἡ), (пароks:) = Πρωτότοκος. 2) пропароks: = Πρωτότοκος, шi Πρωτογέννητος. 3) întîĭŭ ла neamŭ, noбiлŭ; antiкŭ (векĭŭ). [πρῶτος, γόνος].

Πρωτογύναικες (οἱ), чеĭ че аŭ чеа dîntîĭ a лор mъiepe; saŭ = Πρωτέγαμοι, întîĭ-însъpaцĭ. (везĭ шi πρωτόποσις). [πρῶτος, γυνή].

Πρωτοδαής, έος (ὁ ἡ), noet: [πρῶτος, δαίω=διδάσκω] întîĭ, saŭ întîĭaшĭ datъ înвъцatŭ чева, înчепъtorŭ ла înвъцъtъръ.

Πρωτόζευκτος, шi Πρωτόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), întîĭaшĭ datъ înжъгatŭ; (шi fir:) întîĭ-însoцitŭ în късnicie (neînвъцatŭ înкъ ла жъгŭ; шi întîĭ-însъpatŭ). [πρῶτος, ζεύγνυμι].

Πρωτόθετον (τὸ), грam: npimitiва ръdъчinъ a ziчepiĭ. [πρῶτος, τίθημι].

Πρωτοθοινία (ἡ), лъаре întîĭ dîn bъkate (npeferinцъ sпре чinste) în oспъцърĭ. [πρῶτος, θοίνη].

Πρωτόθρονες (οἱ), noet: (neaпров:) în локŭ de πρωτόθρονοι, îm: ал лъĭ ..

Πρωτόθρονος (ὁ, ἡ), шezъtorŭ пе întîĭъл tponŭ, saŭ жeцŭ, npeшedinte. [πρῶτος, θρόνος].

Πρωτόθροος -ους (ὁ, ἡ), noet: întîĭ saŭ maĭ 'nainte вopвitorŭ; npoopoчeskŭ; întîĭaшĭ datъ aъzitŭ. [πρῶτος, θρόος - οῦς].

Πρωτοκαθεδρία (ἡ), Bisep: în локŭ de προεδρία, întîĭa шedepe. [πρῶτος, καθέδρα].

Πρωτοκήριος (ὁ, ἡ), (eлenitŭ Лat: **primicerius** чел întîĭ însкpisŭ пе о чеpъtъ плакъ, чел întîĭŭ din katалогŭ; (de ъnde demnitatea Bizantinъ) πριμικήριος. [πρῶτος, κηρός].

Πρωτοκλήσια (τά), ='Ανακλητήρια, npo кламаpea înвîpstatълъĭ împъpatŭ. (алцiĭ чitesk πρωτοκλίσια). [шi

Πρωτόκλητος (ὁ, ἡ), кiematŭ maĭ întîĭ dekît чеĭ-л-алцĭ. [πρῶτος, καλέω].

Πρωτοκλισία (ἡ), întîĭъл локŭ de шedepe, saŭ къlкаpe (npinч: ла masъ). [шi

Πρωτοκλίσια (τὰ), везĭ πρωτοκλήσια. [πρῶτος, κλίνω].

Πρωτόκολλον (τὸ), [πρῶτος, κόλλα] întîĭa foae (de xîptie лiпitъ), каpe konpinde sъвiektъл челор spmъtoape; (naptik:) katastixŭ de îndemînъ, însemnъ'pŭ, saŭ tepfeлогŭ, (de aчi) npotoколŭ.

Πρωτοκόμιον (τὸ), = Προκόμιον. 2)=Προνόμιον (шi atъnчĭ noate se îndpent: πρωτονόμιον). [πρῶτος, κόμη].

Πρωτόκοσμος (ὁ), [πρῶτος, κόσμος] чел dîntîĭ dpeгъtorŭ în Kpeta. (везĭ κοσμέω)

Πρωτοκουρία (ἡ), întîĭa tъndepe de пъръл капълъĭ (npinч: în însemn: de жале). [din

Πρωτόκουρος (ὁ, ἡ), întîĭaшĭ datъ tъnsŭ. [πρῶτος, κουρά].

Πρωτοκτίστης, ου (ὁ), întîĭъл ziditorŭ (kpeatorŭ). [шi

Πρωτόκτιστος, шi Πρωτόκτιτος (ὁ, ἡ), чел întîĭ ziditŭ (kpeatŭ). [πρῶτος, κτίζω].

Πρωτοκτόνος (ὁ, ἡ), (пароks:) întîĭъл omopîtorŭ (npeкъm sпре eks: Kainŭ) 2) (nponapoкs:) чел întîĭ omopîtŭ. [πρῶτος, κτείνω].

Πρωτοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, κυέω, κῦμα] întîĭaшĭ datъ înвopцoшatŭ; (fir:) întîĭ чepкъtorŭ, înчепъtorŭ «"Ερωτος—». Axл: Tat:

Πρωτοκύων, ονος (ὁ), kom: чел dîntîĭ din kîinĭ (din kiniчiĭ filosofĭ). [πρῶτος, κύων].

Πρωτολεῖον (τὸ), шi (maĭ des îm:) Πρωτόλεια (τὰ), чеде dîntîĭ пръzĭ, пîpцеле пръziлор; (în цen:) = 'Ακροθίνια (npon: шi fir:). (Fpanц:) **les prémices**. "Τὰ πρωτόλεια τῶν ἐμαυτοῦ σώστρων». Isл: (шi în felъ de adъ:).« «Τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω». Evp: (se konf: къ προτέλεια). [πρῶτος, λεία].

Πρωτολεχής, έος (ἡ), = Πρωτότοκος. [πρῶτος, λέχος]

Πρωτολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, zikŭ, вopвeskŭ în пъвлiкŭ, saŭ плеdezŭ ка advokatŭ, шi (despre teatpъ) penpesintŭ întîĭŭ. (везĭ шi πρωταγωνιστέω). [шi

Πρωτολογία (ἡ), întîĭa вopвipe de opatopŭ, saŭ penpesintape de aktopŭ; înчепътŭ (eksopdiŭ) de къвîntape, npoлогŭ. [din

Πρωτολόγος (ὁ, ἡ), чел че întîĭŭ вopвeшte, (npinч:) плеdeazъ ка advokatŭ, saŭ penpesintъ ка aktopŭ în teatpъ, (aлt:) πρωταγωνιστής. (везĭ δευτερολόγος). [πρῶτος, λόγος].

Πρωτολοχία (ἡ), чел dîntîĭ pîndŭ, saŭ fpъntea apmiiĭ. [πρῶτος, λόχος].

Πρωτόμαντις, εως (ὁ, ἡ), [πρῶτος, μάντις] noet: чел dîntîĭ ricitorŭ saŭ npoopokŭ.

Πρωτομάρτυρ (μάρτυς), υρος, (ὁ, ἡ), чел dîntîĭ mъptъpisitorŭ пentpъ Xpistosŭ, чел dîntîĭ din sfinцiĭ mъчeniчĭ. [πρῶτος, μάρτυρ, μάρτυς].

Πρωτόμαχος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, μάχη] чел че se bate întîĭ, saŭ întpe чеĭ dînainte.

Πρωτόμισθος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, μισθός] noet:

чел че intîĭ slɤжеште пе плаtъ, кɤ simвpie.

Πρωτόμορος (ὁ, ἡ), поеt: чел întîĭ моptĭ, saɤ непорочitĭ. [πρῶτος, μόρος].

Πρωτομύστης, ου (ὁ), чел întîĭ saɤ întîĭaшĭ datъ iniцiatɤ în mistepiĭ; (npin întind:) întîĭ черкъtopɤ, saɤ înчепъtopɤ în чева [πρῶτος, μύστης].

Πρωτόνεως, ω (ὁ, ἡ), [πρῶτος, ναῦς] întîĭɤ, saɤ întîĭaшĭ datъ intpatɤ în кораbie.

Πρωτονύμφευτος, шi Πρωτόνυμφος (ὁ, ἡ), întîĭaшĭ datъ însɤpatɤ, = Πρωτόγαμος. [πρῶτος, νυμφεύομαι, шi νύμφη].

Πρωτοπαγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [πρῶτος, πήγνυμι] întîĭaшĭ datъ конstpɤitɤ; din noɤ лɤкpatɤ «Δίφρος («Ἄμαξα) — ». Om:

Πρωτοπάθεια (ἡ), întîĭa черкаре saɤ simцipe de паtimъ. [шi

Πρωτοπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, întîĭaшĭ datъ simцɤ o паtimъ. [din

Πρωτοπαθής, έος (ὁ, ἡ), чел че întîĭaшĭ datъ simte, saɤ черкъ o паtimъ saɤ ɤnɤ simцimîntɤ. [πρῶτος, πάθος]. [de ɤnde

Πρωτοπαθῶς, adв: în кinɤ de întîĭa черкаре de паtimъ.

Πρωτόπαλος (ὁ, ἡ), чел dintîĭ лɤпtъtopɤ. [πρῶτος, πάλη].

Πρωτοπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел dintîĭ tatъ, stpъмoшɤ [πρῶτος, πατήρ].

Πρωτόπειρα, шi Πρωτοπειρία (ἡ), întîĭa черкаре de вре ɤnɤ лɤкpɤ. [din

Πρωτόπειρος (ὁ, ἡ), întîĭ черкъtopɤ de вре-ɤnɤ лɤкpɤ, înчепъtopɤ. [πρῶτος, πεῖρα].

Πρωτοπήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [πρῶτος, πῆμα] întîĭɤ npiчinɤitopɤ de оаре-каре вътъмape.

Πρωτόπλασις, εως (ἡ), întîĭa fopмаре; modelɤ, isвodɤ. [шi

Πρωτοπλάστης, ου (ὁ, ἡ), чел dintîĭ fopмъtopɤ (кpeatopɤ); npeisвoditopɤ. [шi

Πρωτόπλαστος (ὁ,ἡ), чел întîĭ fopмatɤ, saɤ кpeatɤ. «Ὁ πρωτόπλαστος». Bisep: чел dintîĭ oмɤ, Adamɤ. [πρῶτος, πλάττω].

Πρωτόπλοος -ους (ὁ, ἡ), întîĭaшĭ datъ плɤtitopɤ, saɤ плɤtitɤ; (fir:) întîĭ черкъtopɤ, saɤ înчепъtopɤ. 2) (în Ksn: Eл:E, a, 27)=(saɤ греш: în локɤ de) Πρόπλους. [πρῶτος, πλόοος -οῦς].

Πρωτόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), поеt: чел dintîĭ ал орашɤлɤĭ, saɤ ал statɤлɤĭ. «Τύχη —». Hind: din каре pesɤлtъ чеа маĭ dintîĭ napte a орашɤлɤĭ, saɤ însɤшĭ орашɤл. [πρῶτος, πόλις]. [de ...

Πρωτοπολῖται (οἱ), чеĭ dintîĭ, чеĭ маĭ алешĭ, маĭ însemnaцĭ din оръшенĭ.

Πρωτοπορεία, saɤ (маĭ корек:) Πρωτοπορία (ἡ), dpentɤл, saɤ npeцepinцa de a мерџе înainte. 2) stpeaжa de dînainte a оштipeĭ. [din

Πρωτοπόρος (ὁ, ἡ), мергъtopɤ întîĭɤ, saɤ înaintea челор-л-алцĭ. 2) (пas:) npin каре tpeбe чineвa întîĭaшĭ datъ; (fir:) întîĭ-черкъtopɤ, saɤ înчепъtopɤ [πρῶτος, πόρος].

Πρωτόποσις, εως (ἡ), поеt: [πρῶτος, πόσις] întîĭ мъpitatъ; saɤ tpъitoape înкъ кɤ întîĭɤл въpвatɤ,=Πρωτόγαμος.

Πρωτοπραξία (ἡ), dpentɤл de a 'шĭ împlini чineвa вaniĭ sъĭ întîĭɤ, saɤ маĭ 'nainte dekît алцĭĭ. [πρῶτος, πρᾶξις].

Πρωτόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел че аре în sine ръdъчina (чеа dîntîĭ npiчinъ a) opiцineĭ сале. [πρῶτος, ῥίζα].

Πρωτόῤῥυτος (ὁ, ἡ), поеt: кɤpsɤ întîĭ, saɤ dела чел dîntîĭ isвopɤ. (вezĭ шi αὐτόῤῥυτος). [πρῶτος, ῥέω].

Πρωτος, ἡ, όν, =Πεπρωμένος.

Πρῶτος, η, ον, [neîntp: πρότατος] întîĭɤ (dɤпe apitmetiкɤ, хpononoџiкɤ, saɤ fir: soцialɤ pîndɤ); ковipшitopɤ, маĭ npesɤs, saɤ маĭ алесɤ, шi чл:; (ɤne-opĭ) în локɤ de πρότερος. «Τῷ πρώτῳ μὲν τρίποδα θῆκε, τῷ δευτέρῳ δὲ ἵππον, τῷ τρίτῳ λέβητα, шi чл:„. Iл: Ψ. «Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος». Skp: "Τὸ πρῶτον ψυχρόν». Flsf: elementɤл ръчелеĭ. «Περὶ πρῶτον ὕπνον„. Tɤч: "Ἐπιβὰς ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον ἐς τὴν Ἑλλάδα». Ksn: «Πρῶτος τῶν ἐν τῇ πόλει». Лкs: «Πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν„. Tкp: «Αἰνείας μὲν πρῶτον ἀκόντισεν». Iл: N. (шi кɤ џen: pap) «Οἱ πρῶτοί μου ταῦτα ἀνιχνεύσαντες„. Eлi: чеĭ че маĭ'nainte de mine. (îm:) «Πρῶτοι». Om: шi Es: = Πρόμαχοι; (шi în парал: . «Πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισιν». Od: Σ. Τὰ πρῶτα φέρεσθαι». Лкs: întîĭtъцiле=Τὰ πρωτεῖα. «Τῶν Αἰγινητέων τὰ πρῶτα». Ep: în локɤ de οἱ πρῶτοι, чеĭ маĭ de фpɤnte, "Μηχανικῶν ὧν τὰ πρῶτα». Лɤч: «Ἔστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας». Apstf: ‖ (маĭ des neɤt: în eл: de npen:) «Πρῶτον, шi Πρῶτα» (шi кɤ aptiк:). «Τὸ πρῶτον, Τὰ πρῶτα», saɤ (маĭ корек;) "Τοπρῶτον, Ταπρῶτα». (шi кɤ npen:) «Ἐν πρώτοις, (шi fem:). «Τὴν πρώτην (sɤ înц: ὥραν, saɤ ὁδὸν)„. adв: întîĭaмĭ datъ, ла înчепɤtɤ; маĭ întîĭ; iap dɤпe pелаtive, шi ἐπειδὴ поеt:) кind (dɤпе че, îndatъ че) o datъ. «Πρῶτον μὲν, δεύτερον αὖ». Om: saɤ «Πρῶτα μὲν, αὐτὰρ ἔπειτα». Om: "Πρῶτόν τε καὶ ὕστερον». Es: «Τοιαῦτα μέμνημαι αὐτῇ τὰ πρῶτα διαλεχθείς». Ksn: «Ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιησάμενος αὐτοὺς τὴν πρώτην εἶναι». Ep:

(ші întp' aлtъ акчепціе). «'Οπότε κε πρῶτον πελάσῃς». Od: A: în datъ че odatъ. «'Επειδὴ πρῶτον ἐγείνατο». Od: M. dȣпе че о datъ.

Πρωτοσέληνος (ἡ), (se înц: ἡμέρα) zioa чеа dîntîї a лȣneї. [πρῶτος, σελήνη],

Πρωτόσπόρος (ὁ, ἡ), (пароξ:) чел че întîї a semъnat, (ші fir:) a dat înчепȣtȣpiле фачеріі, întîїȣл fъкъtopȣ, saȣ npiчinȣitopȣ. 2) (пропароξ:) întîїȣ semъnatȣ, (ші fir:) nъskȣtȣ, продȣsȣ, =Πρωτογέννητος [πρῶτος, σπείρω].

Πρωτόσταχτος (ὁ,ἡ), întîїȣ пікatȣ. ‖ (sȣbst:) Πρωτόσταχτος (ἡ), (se înц: κονία) ші Πρωτόσταχτον (τὸ), întîїа апъ de лешіе. [πρῶτος, στάζω].

Πρωτοστασία (ἡ), ші

Πρωτοστάσιον (τὸ), [πρῶτος, στάσις] întîїа посіціе, градȣл întîї-stъtъtopȣлȣї.

Πρωτοστατέω -ῶ, вііt: -ήσω, stаȣ în чеа dîntîї nosiціе. [din

Πρωτοστάτης, ου (ὁ), stъtъtopȣ în întîїа посіціе, (пріnч:) în fpȣntea фалаnцеї ошtipeї; (în цеn:) къпetenie. [πρῶτος, ἵσταμαι].

Πρωτόσφαχτος (ὁ, ἡ), întîїȣ înжȣnгіatȣ. [πρῶτος, σφάττομαι].

Πρωτοτοκεῖα (τὰ), dpentȣpiле челȣї întîї-nъskȣtȣ. [din

Πρωτοτοκεύω, вііt: -εύσω, Skp: dаȣ кȣїва dpentȣpiле de întîїа naштepe, saȣ de npiмоцenitȣpъ. [ші

Πρωτοτοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, naskȣ întîїаші datъ. [ші

Πρωτοτόκια (τὰ), = Πρωτοτοκεῖα. [din

Πρωτότόκος (ὁ, ἡ), (пароξ:) întîїаші datъ nъskъtopȣ. 2) (пропароξ:) întîї-nъskȣtȣ. [πρῶτος, τόκος].

Πρωτοτομάω-ῶ, вііt: -ήσω, întîїаші datъ taїȣ, nліveskȣ чева. [din

Πρωτότομος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, τέμνω] întîїаші datъ tъїatȣ, кȣpъціtȣ npin nліvipe.

Πρωτοτρόφος (ὁ, ἡ), întîїаші datъ xpъnitopȣ de копії (ші aлte продȣкціі). [πρῶτος, τρέφω].

Πρωτοτυπία (ἡ), грам: însȣшimea, xapaktepistika npimitivȣлȣї. [din

Πρωτότυπος (ὁ, ἡ), întîї-фopmatȣ, opiцinaлȣ. ‖ (sȣbst:) Πρωτότυπον (τὸ), чел dîntîї tinȣ, dȣпе кape se фopmeazъ пе дpмъ aлteлe asemenea eksemnлape, modeлȣ, opiціnaлȣ; (грам:) чел dîntîї ... dȣчinaлъ zічepe, din кape se фopmeazъ aлteлe depivate, npimitivȣ. [πρῶτος, τύπος]. [de ȣnde

Πρωτοτύπως, adв: în чел dîntîї tinȣ, saȣ modeлȣ, ка ȣnȣ npimitivȣ.

Πρωτούπνιον (τὸ), somnȣл чел dîntîї. [πρῶτος, ὕπνος].

Πρωτουργὸς (ὁ, ἡ), чел dîntîї întp' о лȣкрape, saȣ чел dintîї лȣкpъtopȣ de чева, întîїȣл npiчinȣitopȣ de вре о лȣкрape. «Αἰτία —„. Iȣл: [πρῶτος, ἔργον].

Πρωτοφαὴς, έος (ὁ, ἡ), [πρῶτος, φάος] чел че întîїаші datъ лȣmineazъ, saȣ înчепе a лȣmina. «Σελήνη — ». Sȣid: лȣnъ noȣъ. [din

Πρωτοφάνεια (ἡ), чеа dîntîї înфъцішаpe.

Πρωτοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), intîїаші datъ, saȣ maї 'nainte dekît чеї-л-алції apъtatȣ, =Καινοφανὴς. [πρῶτος, φαίνομαι].

Πρωτοφόνος (ὁ, ἡ),=Πρωτοκτόνος. [πρῶτος, φόνος].

Πρωτοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, noptȣ, saȣ ціȣ чева întîїȣ, saȣ întpe чеї dîntîї. 2) podeskȣ întîїаші datъ. [πρῶτος, φέρω]. [de ȣnde

Πρωτοφόρημα (τὸ), продȣкtȣ de întîїа podipe, nîpгъ.

Πρωτοφυὴς, έος [πρῶτος, φυή], ші

Πρωτόφυτος (ὁ, ἡ), pesъpitȣ, ші (fir:) nъskȣtȣ întîїȣ. [πρῶτος, φύω].

Πρωτόχνοος -ους (ὁ, ἡ), чел че ape întîїȣл nȣфȣ de пъpȣ în вapбъ. [πρῶτος, χνόος -οῦς].

Πρωτόχρονος (ὁ, ἡ), чел din timnії чеї dîntîї (чеї maї векї). [πρῶτος, χρόνος].

Πρωτόχυτος (ὁ, ἡ), întîїȣ, saȣ întîїаші datъ въpsatȣ. «Οἶνος —„. Епгр:=Πρόχυμα. [πρῶτος, χέω].

Πρώτως, adв: întîїаші datъ, maї 'nainte de toate; maї кȣ deosebipe; în чеа dîntîї înчепъtoape stape a лȣкpȣлȣї. "Τὸ πρώτως ψυχρὸν„. Fiлsf: eлementȣл ръчeлeї. [πρῶτος].

Πρωὐδᾶν, At: (în kontpak:) în локȣ de προαυδᾶν.

Πρώων, ονος (ὁ), în локȣ de πρών.

Πταίην, nex: 2: de noft: aл лȣї ἵπταμαι.

Πταίρω, [imit:] вііt: πταρῶ, (nex: ἔπταρα, ші 2: maї întpeв: ἔπταρον) = Πτάρνυμαι, stpȣnȣtȣ; (fir: despe лȣmînape saȣ kandeлъ) skînteiezȣ кȣ nлesnitȣpі, saȣ sfîpîїȣ, цъpціїeskȣ, ші чл:

Πταῖσμα (τὸ), notiknipe; (fir:) nenopoчipe, neisȣвtipe (npinч: în pesвoїȣ); (în цn:) грешалъ. [πταίω].

Πταισμάτιον (τὸ), dim: aл лȣї πταῖσμα

Πταίω, [în afin: кȣ πίπτω] вііt: πταίσω, (tpe: de кȣ: ἔπταικα, ші пas: ἔπταισμαι, mi чл:) mъ ловeskȣ (кȣ пічоpȣл) de чева,

mъ notikneskȣ, mъ înпIedikȣ; (fir:) гpeшeskȣ; nȣ isвȣteskȣ, ne nemepeskȣ, nȣ o вpodeskȣ; (pap stpъm:) fakȣ пe чinева a nȣ isвȣti. «"Οστις ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίσῃ δὲ ἐν ἑνί, γέγονε πάντων ἔνοχος». Skp: «Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν». Пpoв: (шi fir:) «Μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς„. Ep: sъ nȣ se nenopoчїaskъ. (шi kȣ ųen:). "Πταίων τῆς ἐλπίδος ἀθύμως διέκειτο». Epd: (шi kȣ пpeп: ka пas:). «Ἐπταικότας ὑπὸ Κλεομένους τῇ πατρίδι». Плв: (шi пas:) «Πταίεσθαι τὸ ἀληθὲς αὐτοῖς εἴωθεν». Eлi: a nȣ лi se nemepi, a лe вкъпа adeвъpȣл maї de mȣлte opї. (шi în паpтч:). «Τὰ πταισθέντα». Лkв: гpeшaлeлe; neisвȣtipiлe.

Πταχίς, ίδος (ἡ), fem: aл лȣї πτάξ. [de ȣnde.

Πταχισμὸς (ὁ), fpikъ, (dȣne ziч:) чїȣsditȣpъ de fpikъ.

Πταχωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, глs: în лokȣ de πτήσσω. [πτάξ, ὥρα].

Πτάμενος, η, ον, miж: nex: de паpтч: aл лȣї ἵπταμαι.

Πτανὸς, ὰ, ὸν, Dop: în лokȣ de πτηνός.

Πτὰξ, ακὸς (ὁ, шi ἡ), noet: [πτήσσω] fpikoсȣ, (dȣne ziч:) чїȣsditȣ, stipчitȣ de fpikъ. (вeзї шi πτὼξ).

Πταρμικὸς, ἡ, ὸν, zъdъpîtopȣ de stpъnȣtape. (de ȣnde ‖ sȣвst:) "Πταρμικὴ (ἡ), (se înų: πόα, saȣ ῥίζα) ȣnȣ teлȣ de плantъ, (aлt:) πύρεθρον, pomînikъ. [din

Πταρμὸς (ὁ), stpъnȣtape. "Τὸν πταρμὸν θεὸν (zeeskȣ oгȣpȣ) ἡγούμεθα„. Apst: [din

Πτάρνυμαι, вiit: πταρήσομαι, [πταίρω] stpъnȣtȣ. "Οὐ λέγει, Ζεῦ σῶσον, ὅταν πταρῇ„. Eпгp: [de ȣnde

Πταρτικὸς, ἡ, ὸν, oвiчnȣitȣ a stpъnȣta des saȣ tape. 2) =Πταρμικὸς, adȣkъtopȣ de stpъnȣtape.

Πτάτο, noet: în лokȣ de ἔπτατο, a 3: sinг: пepѕ: de miж: nex: aл лȣї ἵπταμαι.

Πτέλας, ου (ὁ), (pap) пopkȣ seлвatikȣ.

Πτελέα (ἡ), ȣnȣ feлȣ de konaчїȣ, ȣлmȣ. [de ȣnde

Πτελέϊνος, η, ον, (fъkȣtȣ) de ȣлmȣ. [шi

Πτελεώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл de soiȣл, saȣ asemenea ȣлmȣлȣї. [шi

Πτελεὼν, ῶνος (ὁ), пъdȣpe de ȣлmї.

Πτέλος (ὁ), =Πτέλας.

Πτέρινος, η, ον, fъkȣtȣ de пene. "Ῥιπὶς—„. Eпiгp: 2) kom: în лokȣ de πτερωτός (Apstf: Пъsъpї. 903). 3) fъkȣtȣ de πτέρις (вeзї ziч: ȣpm:). "Ναὸς — „. Stp: (чeл dîntîї temплȣ kлъditȣ în Deлfї). [шi

Πτέρις, ιδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de плantъ (fpȣnzeлe kъpia seamъnъ dȣne Sxл: лȣї Tkp: kȣ пeneлe stpȣųȣлȣї, feapiчe, saȣ fepeгъ, snata dpakȣлȣї. [πτερόν].

Πτέρισμα (τὸ), = (saȣ гpeш. în лokȣ de) Πτέρυσμα.

Πτέρνα, ης (ἡ), [πείρω, πέρας] kълkîїȣ; taлпъ; (de ȣnde fir:) taлпъ de înkълųъminte (вeзї шi πέλμα); (de ȣnde) = Ἴχνος; (desпpe feлȣpite лȣkpȣpї) пaptea чea maї de жos, вasȣ, temeлie, пoaлe (de kлъdipe, de mȣnte, шi чл:); (пaptik:) kъпъtîїȣл de жos aл kataptȣлȣї. 2) (Skp:) în лokȣ de πτέρνισμα. 3) (ȣne-opї)=Πέρνα, вȣtȣ de пopkȣ. [de ȣnde

Πτερνίζω, вiit: -ίσω, лoвeskȣ kȣ kълkîїȣл, saȣ kȣ пinteneлe; înпIedikȣ; (fir:) amъųeskȣ; пȣїȣ пIedikъ, (Fpanų:) supplanter. 2) глs: пȣїȣ taлпe пoȣъ лa înkълųъminte. [шi

Πτέρνιξ, ικος (ὁ), koчeanȣл ankinapeї.

Πτερνίον (τὸ), dim: aл лȣї πτέρνα.

Πτερνὶς, ίδος (ἡ), dim: (dȣne tinȣ пȣmaї) aл лȣї πτέρνα; (їap пaptik: fir:) fȣndȣл ȣnȣї вasȣ oape-kape (лeгїanȣ шi чл:). 2) ȣnȣ feлȣ de ȣлeȣ, saȣ їepete (aлt: μέρμνη), (пoate гpeш: în лokȣ de περκνὶς, вeзї περκνόπτερος).

Πτερνισμὸς (ὁ), лoвipe kȣ kълkîїȣл, saȣ kȣ пinteneлe; (fir:) пȣnepe de пIedikъ; amъųipe. [шi

Πτερνιστὴρ, noet: шi Πτερνιστής, οῦ (ὁ), лoвitopȣ kȣ kълkîїȣл, saȣ kȣ шїчopȣл; пȣitopȣ de пIedikъ (nesȣnȣsȣ saȣ amъųitopȣ). [πτερνίζω].

Πτερνοβατέω -ῶ, вiit: -ήσω, ȣmвлȣ kълkînd maї mȣлt în kълkîїe. [din

Πτερνοβάτης, ου, (ὁ), kape ȣmвлъ kълkînd maї mȣлt în kълkîїe, (ad:) гpeȣ. [πτέρνα, βαίνω].

Πτερνογλύφος (ὁ), sъпъtopȣ (гъȣpitopȣ) în вȣtȣpї de пopkȣ (kom: enit: de шoapiчe în Batpaxomїom:). [πτέρνα, γλύφω].

Πτερνοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ sгomotȣ, въtînd din kълkîїe în teatpȣ snpe apъtape de nemȣлųȣmipe înпpotiвa вpe ȣnȣї neîndemînatikȣ aktopȣ. [шi

Πτερνοκοπὶς, ίδος (ἡ), kȣųitȣ tъїetopȣ de вȣtȣpї de пopkȣ (kom: enit: de пapasitȣ). [πτέρνα, κόπτω].

Πτερνοτρώκτης, ου [πτέρνα, τρώγω], шi Πτερνοφάγος (ὁ), mînkъtopȣ de вȣtȣpї de пopkȣ, saȣ шȣųї. (вeзї πτερνογλύφος). [πτέρνα, φάγω].

Πτεροβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ꙋмблъ-торꙋ кꙋ ъріпі; (ші fir: desпре корабіе) плꙋtіторꙋ кꙋ пînze [πτερὸν, βαίνω].

Πτεροδόνητος (ὁ, ἡ), поеt: mішкatꙋ прін ъріпі. [πτερὸν, δονέω]

Πτεροδρομία (ἡ), алергаре кꙋ ъріпі (ка о пасъре), sборꙋ. [πτερὸν, δρόμος].

Πτεροείμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [πτερὸν, εἷμα] înвъркatꙋ кꙋ ъріпі, înapinatꙋ

Πτερόεις, εσσα, εν, поеt: înapinatꙋ; (прін întind:) iute, репеде; saꙋ пesіꙋторnікꙋ. «Ἀετὸς («Πήγασος «Ὀϊστὸς) — ». Iliad: Om: «Περσεὺς ἀμφὶ ποσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα». Es: «Ὕμνος—» Pind. «Ἔπεα πτερόεντα». Om: «Θυμὸς — ». Anт: [din

Πτερὸν (τὸ), [πτάω = ἵπταμαι] панъ; (maî des) = Πτέρυξ, аріпъ. «Τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι ἐμφερέστατα». Ep: поеt: (прін întind:) пасъре. «Ὠκεῖαι ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα». Od: П. de ꙋnde авгꙋрꙋ, saꙋ пасъре пребеstіtoаре de вііtорꙋ (Sof: O. K. 97) (везі ші Ὄρνις); (прін întind:) întîmпларе, ꙋodіре întр' ꙋnꙋ felꙋ оарекаре de лꙋкрꙋрі. «Αἰὲν ἀνθρώπων κακά, πόνου δ' οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερὸν». Esxл: (ꙋпе-орі) sборꙋ; (ші fir:) iute порпіре; (fir:) ор че seamънъ, saꙋ слꙋжеште ка о аріпъ, (sпре скs:) пînзеле, ші вîслеле коръвії (везі πτερόω); поалеле ꙋпеї ларџі хаіне dепе d'asꙋпра (Esd: B); мърџініле пълъріі, saꙋ але коіfꙋлꙋї; аріпеле (пърціле лътраше а ле) ꙋпеї клъdірі; шірꙋ de колоане, колонадъ de ашînde пърціле ꙋпꙋї темплꙋ, saꙋ înвелitоареа лꙋї în формъ de кортꙋ (везі ші ἀέτωμα); ꙋnꙋ felꙋ de кrestътꙋрі пе вîрfꙋл ꙋпꙋї zідꙋ de метеpізꙋ (везі ші πτερύγιον): поdꙋ de арdікат (ерпетіꙋ), каре tot întр' о време слꙋжеште ші de sпріжіnꙋ sпре апъраре порџії четъџії.

Πτεροποίκιλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ пене пеstріџе [πτερὸν, ποικίλος].

Πτερόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кꙋ înapinate пічоаре. [πτερόν, πούς].

Πτερορρόεω, ші Πτερορρυέω -ῶ, віit: -ήσω, нъпîрлескꙋ, îmî кad пенеле; (fir:) îmî піерzꙋ богъџіа, saꙋ пꙋtереа. [πτερὸν, ῥέω). [de ꙋnde

Πτερορρύησις, εως (ἡ), къdере de пене, нъпîрліре.

Πτερότης (ἡ), fiinџъ de ъріпі, аріпіme [πτερόν].

Πτερόφοιτος (ὁ,ἡ), поеt. ꙋмблътоrꙋ (din локꙋ în локꙋ) кꙋ ъріпі, sꙋоръторꙋ (алџії îndрепt: πτερόφυτος). [πτερὸν, φοιτάω].

Πτεροφόρος (ὁ, ἡ), пꙋртъторꙋ de ъріпі, saꙋ de пене. «Βέλος —». Apstf: || (sꙋbst:) «Πτεροφόροι». оstаші, saꙋ кꙋріерї аї Романілор пꙋртъторї de пене ла пълъріі, saꙋ de sꙋліџе înnodobite кꙋ пене, (Lt:) speculatores 2) преоцї Еџіптенї пꙋртъторі de апъръторі de пене. [πτερὸν, φέρω].

Πτεροφυέω -ῶ, віit: -ήσω, skoџꙋ пене, fakꙋ ъріпі: [din

Πτεροφυής, έος (ὁ, ἡ), пе трꙋпꙋл кърꙋіа аꙋ еш it, saꙋ înчеп а еші пене, saꙋ ъріпі, înapinatꙋ. [πτερὸν, φυή].

Πτεροφύησις, εως [πτεροφυέω], ші Πτεροφυΐα [πτεροφυής] (ἡ), skoatере, ешіре de пене, saꙋ ъріпі.

Πτερόφυτος (ὁ, ἡ), = Πτεροφυής. [πτερὸν, φύω].

Πτερόω -ῶ, віit: -ώσω, ліпеskꙋ ла чева ъріпі, înapinezꙋ: (fir:) гътеskꙋ корабіе кꙋ пînze saꙋ вîсле, saꙋ о amꙋ rata (ші між: пеstр: staꙋ rata) кꙋ пînзеле întinse, saꙋ кꙋ вîслеле арdіkate. «Ναῦς ἐπτερωμένη πρὸς ἐμβολήν». Плꙋ: (fir:) înкꙋражезꙋ, însꙋflꙋ simџіminte, пꙋdежdї, întꙋsіезꙋ. «Πρὸς τὰ τοιαῦτα πτεροῦν χρὴ τὰ παιδία εὐθύς». Плт: [πτερόν].

Πτερυγίζω, віit: -ίσω, batꙋ, daꙋ din ъріпі (ка пасъреа, kind îa аерꙋ, saꙋ ка пꙋіꙋл, kind se чеаркъ întîіаші datъ, ка sъ sꙋоаре) (везі ші πτερύσσομαι); (fir:) mъ mішк, mъ sіleskꙋ în zadарꙋ. [πτέρυξ].

Πτερύγιον (τὸ), dim: ал лꙋї πτέρυξ. 2) (fir:) кълъtііꙋ de клꙋdіре ешitꙋ maî афаръ; saꙋ марџіне de хаінъ ші чл:, поалъ, batъ кꙋ чіꙋкꙋрі; (партік:) о skoasъ maî афаръ марџіне de înвълitоареа ꙋпꙋї темплꙋ, (Франџ:) pinacle (везі ші κρόσση); (med:) о патimъ de окі; ꙋnꙋ felꙋ de ешітꙋрі пе лîнгъ ꙋngiї; (îm:) ꙋмерії, къпътîіеле sпінърії; ꙋрекіꙋшеле, saꙋ къпътîіеле din жоs а ле ꙋрекілор; кърпоаселе, saꙋ sгîрчоꙋселе пърџї а ле пасꙋлꙋї; аріпіореле пештілор.

Πτερύγισμα (τὸ), везі πτέρυσμα. [πτερυγίζω].

Πρερυγοειδὴς -έος (ὁ, ἡ), чел în формъ de аріпъ. [πτέρυξ, εἶδος]

Πτερυγοτόμος (ὁ), instrꙋm: хірꙋрџ: пентрꙋ тъіере de πτερύγιον, (пъtima de окі). [πτερύγιον, τέμνω].

Πτερυγοφόρος (ὁ, ἡ), пꙋртъторꙋ de ъріпі, аріпatꙋ, = Πτεροφόρος. [πτέρυξ, φέρω].

Πτερυγόω -ῶ, віit: -ώσω, daꙋ (ші пас: dobîndeskꙋ) ъріпі; (кꙋ ак: кꙋ преп:) îmî mішкꙋ аріпеле (sборꙋ) кътре... «Ὡς δὲ παῖς

πεδὰ (Εολ: în лок⁸ de μετὰ) ματέρα πεπτερύγωμαι». Sof: [ші

Πτερυγώδης, εος (ὁ, ἡ), =Πτερυγοειδής; (med:) чел кꙋ ꙋмерiĭ ꙃлавĭ, ші еші̧ꙋĭ афаръ (ка nimte ърiпĭ). [πτέρυξ].

Πτερυγωκής, έος (ὁ, ἡ), noet: =Ταχύπτερος. [πτέρυξ, ὠκύς].

Πτερύγωμα (τὸ), ърiпiле, ші ор че алтꙋ este еші̧тꙋ маĭ афаръ ка ърiпiле; пенеле de подоабъ; търці̧iнiле пълъриi (саꙋ а ло коĭфꙋлꙋĭ, ші чл:) skoase маĭ афаръ; (antm:) sгîрчоаселе пърці̧ a ло наsꙋлꙋĭ, =Μυρτοχειλίδες. [ші

Πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, чел кꙋ ърiпĭ; саꙋ фъкꙋтꙋ în фелꙋ de арiпъ. || «Χρησμὸς —». Apstf: ал кърꙋiа обiектꙋ алегорiкꙋ este пасъре. [πτερυγόω].

Πτερυλλὶς, ἰδος (ἡ), мембръноаsа арiпъ а ꙋнор insekte (а лъкꙋsteлор, ші чл:). [ші

Πτέρυξ, υγος (ἡ), [πτερὸν] арiпъ de пасъре; (noet: прin întind:) пасъре; саꙋ ꙃборꙋ de пасъре; (în ці̧ен:) пенеле порпiре. «Ἴσχουσα πτέρυγας γόων». Sof: (de ꙋnde)=Οἰωνὸς (везĭ ші ὄρνις); (ꙋне-орĭ) креастъ de пене а коĭфꙋлꙋĭ; (fir:) ор че сеамънъ кꙋ арiпъ, саꙋ este еші̧тꙋ маĭ афаръ ка о арiпъ, (sпре екs:) къпътîiꙋл (партеа чеа латъ а) вîслеĭ, (ші прin ꙋрм:) ал кîрмеĭ; марці̧iнеа гꙋреĭ съвiĭ, саꙋ а топорꙋлꙋĭ, ші чл:; дinці̧оsꙋл чеаркънꙋ ал fрънзеĭ; поалъ de хаĭнъ. "Τοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν συνερραμμέναι κάτωθεν». Пл: марці̧iне деп'înпрежꙋрꙋл пълърiĭ; кꙋпътꙋ, саꙋ коастъ de мꙋнте. «Τὴν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας, Αὖλιν ἀκλύσταν». Еꙋр:

Πτέρυξις, εως (ἡ), міші̧каре, бътаĭе din ърiпĭ. [ші

Πτέρυσμα (τὸ), =Πτέρυξις. [din

Πτερύσσομαι, вiiт: ύξομαι, батꙋ din ърiпĭ, гъtinдꙋ мъ, саꙋ черкîndꙋ мъ ꙃъ ꙃборꙋ, саꙋ în семнꙋ de вiрꙋiнці̧ъ, ка кокошꙋл, кîнд este съ кîнте; (fir:) саллтꙋ de бꙋкꙋрiе. [πτέρυξ].

Πτέρωμα (τὸ), пенiмеа, саꙋ арiпiмеа пъꙋърiлор; (fir:) колонадъ de темплꙋ, саꙋ edifiчiꙋ, ші чл: (везĭ πτέρυξ ші πτερὸν). (în Лкfр: съці̧еатъ арiпатъ. [πτερόω].

Πτερώνυμος (ὁ, ἡ), [πτερὸν, ὄνομα] преnꙋмiтꙋ de ла ziч: πτερόν.

Πτέρωσις, εως (ἡ), а авеа саꙋ а къпъта ърiпĭ; (în ці̧ен:) пенiме, саꙋ арiпiме, (Франці̧:) le plumage, =Πτέρωμα. [ші

Πτερωτὴς, οῦ (ὁ), înарiпъторꙋ; (fir:) înкꙋражъторꙋ. [ші

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, înарiпатꙋ, саꙋ înподобiтꙋ кꙋ пене. «Πτερωτὰ προσκεφάλαια». Лкs: (алт:) πτιλωτά. πτερόω].

Πτέσθαι, noet: між: пех: 2· de înf: ал лꙋĭ πέτομαι.

Πτηκτικὸς, ἡ, ὸν, din натꙋръ fрiкоsꙋ. [πτήσσω].

Πτῆμα (τὸ), =Πτῆσις, ꙃборꙋ, саꙋ ꙃбꙋретꙋ. [πτάω, =ἵπταμαι].

Πτῆναι, пех: 2: de înf: ал лꙋĭ ἵπταμαι.

Πτηνοκράτωρ, ορος (ὁ), noet: stъпînitорꙋ, îмпъратꙋ de пъсърĭ. [πτηνὸν, κράτος].

Πτηνολέτης, ου (ὁ), ші Πτηνολέτις, ιδος (ἡ), noet: 'препъditорꙋ de пъсърĭ. «Νεφέλη —». Apstf: ꙋnꙋ фелꙋ de вîнътореаскъ плаꙋъ. [πτηνὸν, ὀλέω].

Πτηνοπέδιλος (ὁ, ἡ), noet: пꙋртъторꙋ de înарiпате (ꙃбꙋръtoаре) încълці̧ъмiнте. [πτηνὸν, πέδιλον].

Πτηνόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кꙋ ꙃбꙋрътоаре пiчоаре; (fir:) =Ταχύπους, iꙋте de пiчорꙋ. [πτηνὸν, πούς].

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, ꙃбꙋръторꙋ; (ꙋне-орĭ) пꙋтinвоsꙋ, în stаре de а ꙃбꙋра. "Πτηνὸς Ἑρμῆς». Лкs; «Πόδες (ші fir: "Λόγοι) πτηνοί,,. Лкs: везĭ πτερόεις; (обiч: în:) "Πτηνὰ,,. ꙃбꙋрътоареле, пъсърiле. «Τῶν πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτά, οἷον ἀετὸς, τὰ δὲ πτιλωτὰ οἷον μέλιττα, ші чл:». Apst: «Τὸ πτηνὸν». неамꙋл пъсърiлор. [πτάω=ἵπταμαι.].

Πτῆξις, εως (ἡ), sперiiчiꙋне, sпаĭмъ, чiꙋsdiре de fрiкъ. πτήσσω].

Πτήσιμος, η саꙋ ος, ον. =Πτητικός. [din Πτῆσις, εως ἡ, ꙃборꙋ. [πτάω=ἵπταμαι].

Πτήσσω [πίπτω, ші πτύσσω], вiiт: πτήξω, ꙋре: de кꙋ: ἔπτηχα, ші în партч: πεπτηὼς, ші πεπτεὼς) мъ stîрческꙋ, саꙋ sîntꙋ чiꙋsdiтꙋ de fрiкъ, мъ înгрозескꙋ; (пар stръм:) sперiꙋ, sпъĭмîнтезꙋ; (ꙋне-орĭ) факꙋ чева а fi de sпаĭмъ, înгрозiторꙋ. «Ζυγὸν πτήσσειν». П: Siл: "Πτῆξε (алці̧iĭ îndрепт: πῆξε, саꙋ πλῆξε) δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν». Iл: Ξ. (обiч: пеsтр: саꙋ de sine пас:). «Εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες». Ep: askꙋnzîndꙋ se de fрiкъ. "Κείμην πεπτηώς». Od: Ξ. (везĭ ші πτώσσω].

Πτῆται, noet: а 3: sinг: пеps: de між: пех: 2: de sꙋп: ал лꙋĭ ἵπταμαι.

Πτητικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв·) -ικῶς, чел кꙋ înꙋꙋмiме, пꙋтinвоsꙋ, саꙋ îndемînатiкꙋ de а ꙃбꙋра. [πτάω,=ἵπταμαι].

Πτιλοβάφος (ὁ, ἡ), въпsiторꙋ de пене [πτίλον, βάπτω].

Πτίλον (τὸ), [τίλλω, саꙋ πέτηλον] пꙋfꙋ de пъсърĭ; (прin întind:) панъ; (прin in-

tind:] fвntъ de пепе sергвцĕ); (în цеп:) пърĕ dепе ор че matepie, saĕ лвкрв; (вnе-орĭ) аріпъ (maĭ кв seamъ de insektъ); (pap) noet: în локĕ de πέτηλον, fрвnzъ.

Πτιλόνωτος (ό, ή), noet: чел кв пвfĕ пе sпinаре. «Κάμπη—». Епгр: [πτίλον, νῶτος].

Πτίλος, η saĕ ος, ον, чел кв ценеле къzвte. [ші

Πτίλωσις, εως (ή), къdере, пъпірліре de пепе, (Frangц:) mue; (med:) о паtimъ а плеопелор окілор, кînd каd ценеле. 2) =Πτέρωσις (Eлі: Ist: Ζ 4). [ші

Πτιλώσσω, biit: -ώξω, пъtimeskĕ de паtima πτίλωσις (bezĭ ziч: преved:). [ші

Πτιλωτὸς, ή, ὸν, акопеritĕ, saĕ вmплвtĕ кв пвfв. «Προσκεφάλαια πτιλωτά». Лкs: перпе de пвfĕ. 2) (în цеп:] =Πτερωτὸς. [πτίλον].

Πτισάνη (ή), [πτίσσω] орzĕ deskoжitĕ, арпъкашĕ. 2) (прin întind:) zeama ачестьĭ орzĕ (лваtъ ка doktopie).

Πτίσανος (ή), noet: în локĕ de πτισάνη.

Πτισανοῤῥοφία (ή), soарвеpe de [πτίσανος, ші ῥοφάω].

Πτίσμα (τὸ), semъпъtврь (орzĕ, ші чл:) deskoжitъ. [ші

Πτισμὸς (ό), пisаре, deskoжіре de semъпъtвръ. [ші

Πτισσάνη (ή), =(saĕ греш: în локĕ de) πτισάνη. [din

Πτίσσω, [în afin: кв τύπτω, saĕ πίπτω] biit: πτίσω, (паs: tре: de кв: ἔπτισμαι) пisezĕ [de ачі]; (прінч:) пisînd deskoжеskĕ орzĕ (грîĕ, ші чл:). [de вnde

Πτιστής, οῦ (ό), пisъtорĕ, deskoжіtорĕ прin пisаре; saĕ folosіtорĕ ла ачеаsta. [de вnde

Πτιστικὸς, ή, ὸν, folosіtорĕ, îndemînatікĕ ла пisаре. "Ππτιστικὸν (se înц: ᾆσμα)». Лкs: kîntікĕ, че kîntaĕ de петречере пі sвtopiĭ de орzĕ, ші чл:

Πτόα (ή), = (maĭ întрев:) πτοία. [de вnde

Πτοαλέος, α, ον, =Πτοιαλέος. [ші

Πτοέω -ῶ, biit: -ήσω, sперіĕ, sпъĭmîntezĕ; (прin întind:) fвгърeskĕ, saĕ fакĕ пе чіпева sъ fвгъ пе аsквпsĕ; (обіч: між: saĕ пас:) mъ sперіĕ, mъ îngrozeskĕ; (кв ак: saĕ dat: кв преп:) sîntĕ, saĕ fакĕ ка впĕ вперіаtĕ пепtрв чева; алергĕ dвпе чева ка впĕ аmорezatĕ; (med:) sîntĕ smintitĕ. "Τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν». Od: Χ. ле а sвврat minціле de frікъ. «Ὅταν ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας μὴ πτοηθῆτε». Skp: «Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι». Skp: «Πτοηθέντος δὲ τοῦ ὄρτυγος». Пл: «Ἔρωτι («Ὑπ᾽ἔρωτι) πτοηθείς». Евр: ші Кал: (ші кв ак: кв преп:) «Κουρότερος ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται». Es: mintea лвĭ este пірonitъ în аdвпареа ачелора. «Σωφροσύνη ἐστι τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι». Apst: а пв se вĭmi de пofte. «Ἐπτόηνται περὶ τὴν ὀχείαν αἱ πέρδικες». At: «Τί τοσοῦτον περὶ τὸν πλοῦτον ἐπτόησαι»; Bas: (ші авsол:) «Πτοηθήσονταί τινες κατὰ τὴν χώραν„. Med: вор певвпі, se вор sminti. (ші în партч:). «Ἀναστάντες ἐπτοημένοι τὸν λοιπὸν χρόνον διάγουσι». П: Еціп. аmeцiцĭ, zъпаtічĭ. [de вnde

Πτόησις, εως (ή), sперіере, îngrozіре; smintіре, zъпъtічіре; Ївцеалъ de паtimъ; tаре (пеопрітъ) пoftъ. [ші

Πτοητὸς, ή, ὸν, sпъĭmîntatĕ, îngrozitĕ, =Ἐπτοημένος.

Πτοία (ή), [în afin: кв ἵπταμαι] frікъ, гроазъ, sпаĭmъ; (în цеп:) tврвврарe de sвfletĕ din прічіна вре впеĭ Ївцĭ паtimе (прінч: de аmорĕ). [de вnde

Πτοιάω, ші Πτοιέω -ῶ, поеt: în локĕ de πτοέω. [de вnde

Πτοίησις, ιος (ή), поеt: în локĕ de πτόησις. [ші

Πτοιητὸς, ή, ὸν, поеt: în локĕ de πτοητὸς.

Πτοῖος (ό), поеt: în локĕ de πτοία. [de вnde

Πτοιώδης, εος (ό, ή), în локĕ de πτοώδης.

Πτοιωτὸς, ή, ὸν, поеt: =Πτοιητός.

Πτολεμίζω, biit: -ίσω, ші -ίξω, поеt: în локĕ de πολεμίζω. [din

Πτόλεμος (ό), ші depibatеле лвĭ поеt: în локĕ de πόλεμος, ші чл:

Πτολίαρχος (ό), поеt: în локĕ de πολίαρχος.

Πτολίεθρον (τὸ), поеt: în локĕ de πολίεθρον,=Πόλις, четате

Πτολιπόρθης, ші Πτολιπόρθιος, ші Πτολίπορθος, ου (ό), în локĕ de πολίπορθος. [πτόλις, πέρθω].

Πτόλις, ιος (ή), ші depibatеле sале поеt: în локĕ de πόλις, ші чл:

Πτορθάκανθος (ό, ή), (вtn:) чел кв rimпоаse кръчĭ. [πτόρθος, ἄκανθα].

Πτορθεῖον. (τὸ), глs: în локĕ de...

Πτόρθος (ό), [πτερὸν] mлвdiцъ, влвstарĕ; [în цеп:) рамвръ, кракъ; (fiг:) fiĕ, пепоtĕ, stрънепоtĕ. «Σιτεῖσθαι μαλάχης πτόρθους». Apstf: «Πτόρθον κλάσε χερί». Od: Ζ. «Πτόρθος Ἡρακλέους μέγας». Епгр: чоmагвл, bîta (bezĭ ші στέρθυγξ). 2) ешіре de mлвdi-

це, влъstъpipe. «῞Υλη φύλλα ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει„. Es:

Πτορθοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptŏ, цiŏ în mînъ pamŏpъ (bezĭ шi θαλοφορέω). “Τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι, καὶ τούτους πτορθοφορεῖν ἐπιτρέπουσιν». At: 2) daŏ влъstape, mлъdiце, saŏ pamŏpe. [πτόρθος, φορέω].

Πτόρος (ὁ), noet: pap în локŏ de πταρμός.

Πτοώδης, εος (ὁ, ἡ), плinŏ de snaimъ, înrpozitŏ; saŏ fpikosŏ, snepiosŏ. [πτόα].

Πτυαλίζω, biit: -ίσω, îmĭ este rŏpa плinъ de skŏinatŏ, saŏ вале; (în kît) sîntŏ siлitŏ a skŏina, saŏ a înriци des. [πτύαλον]. [de ŏnde

Πτυαλισμὸς (ὁ), mŏлцime de skŏinatŏ, saŏ de вале; (npin ŏpm:) saлiвацie, deasъ skŏinape, saŏ înriцipe.

Πτύαλον (τὸ), [πτύω] = Σίαλον, вале, skŏinatŏ.

Πτυάριον (τὸ), dim: aл лŏĭ πτύον, лопъцiкъ.

Πτυὰς, άδος (ἡ), [πτύω]. ŏnŏ feлŏ de шарпе (de asnidъ).

Πτύγμα (τὸ), [πτύσσω] пînzъ (saŏ aлtŏ чева) îndoitъ, (npiнч:) kape se пŏne пе panъ, ka sъ nŏ se fpeчe de легътŏpъ, (Fpanц:) compresse.

Πτυγμάτιον (τὸ), dim: aл лŏĭ πτύγμα.

Πτὺγξ, υγγὸς (ὁ), ŏnŏ feлŏ de пasъpe, че пашtе noaptea, (aлt:) πώϋγξ, ŏnŏ feлŏ de вodîpлъŏ, saŏ лешiцъ.

Πτυελίζω, Πτυελισμὸς, Πτύελον, = Πτυαλίζω, шi чл:

Πτύελὸς (ὁ), Skp: în локŏ de πτύελον.

Πτύελος (ἡ), Ion: saŏ noet: în локŏ de πύελος.

Πτυΐδιον (τὸ), =Πτυάριον.

Πτυκτίζω, biit: -ίσω, îndoieskŏ чева ka

Πτυκτίον (τὸ), dim: aл лŏĭ Πτυκτὸς, tъвлiцъ, kъptъчiкъ, tepfeлopŏ de însemnъpĭ, че se stpînце îndoindŏ se.

Πτυκτός, ή, όν, [πτύσσω] îndoitŏ, saŏ npiimitopŏ de îndoitŏpъ, stpînцepe. “Πίναξ πτυκτός„. Om: ninakide de skpis, kape se îndoiaŏ, se înkideaŏ ka kaptea, (Fpanц:) tablettcs pliantes. «Πτυκτὸν (împeŏnъ шi fъpъ) ῥάκος, saŏ λινοῦν„. Iatp: = Πτύγμα.

Πτὺξ, πτυχὸς (ἡ), noet: în локŏ de πτυχὴ, îndoitŏpъ; sвîpчitŏpъ; foae, saŏ лашъ de metaлŏ пŏsъ ŏna neste aлta. «Πέντε δ' ἤλασε σάκεϊ πτύχας, τὰς δύο χαλκείους, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο, τὴν δὲ μίαν χρυσέην». Iл: Υ. 2) (fir:) kъвъnъtŏpъ (fopmatъ din snpînчeanъ) de mŏnte. «Πτυχὶ 'Ολύμποιο ἥμενος„. Iл: Υ. “Οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο». Om: Imn:

Πτύξις, εως (ἡ), kŏtъ, îndoitŏpъ, paptea, ŏnde se îndoieшte чева. «Θώρακος —„. Skp: [πτύσσω].

Πτύον (τὸ), [în afin: kŏ πτύω] лопаtъ (saŏ aлtŏ asemenea instpŏmîntŏ) de вîntŏpat. «Δήμητρος ἀλωάδος ἐπὶ σωρῷ πῆξαιμι μέγα πτύον„. Tkp: 2) (ла Чiпp:] ŏnŏ feлŏ de mъsŏpъ de semъnъtŏpĭ, = 'Ημιμέδιμνον.

Πτυόφι, noet: în локŏ de πτύου, saŏ πτύῳ, цen: saŏ dat: aл лŏĭ πτύον.

Πτύρμα (τὸ), op че adŏчe snaimъ, fpiкъ. 2) = kŏ... [шi

Πτυρμὸς (ὁ), snъimîntape (akt: saŏ пas:).

Πτυρτικὸς, ή, όν, snepiosŏ, saŏ snepiiчosŏ, sŏnŏsŏ ла snaimъ. [din

Πτύρω, biit: -πτυρῶ, [πτόα] snepiŏ; (шi пas: saŏ miж:) mъ temŏ, mъ înrpozeskŏ. (bezĭ шi πτοοῦμαι).

Πτύσις, εως (ἡ), skŏinape. [шi

Πτύσμα (τὸ), skŏinatŏ, skŏinъtŏpъ. [шi

Πτυσμὸς, (ὁ), =Πτύσις. [πτύω].

Πτύσσω [în afin: kŏ πίπτω], biit: -πτύξω, îndoieskŏ, stpînrŏ în kŏte. «Χιτῶνα («Εἵματα) πτύξασα». Od: A: Z «Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον». Skp: «Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας». Sof: înвpъцiшîndŏ ле (шi miж:) “Πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι„. Apstf: mъ boiŏ înвpъka. (шi пas:): «῎Αστολος χιτὼν ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται„. (Sof: în) Пл: «῎Εγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν σειόμενα». Iл: N. se înkoвoiaŏ. [de ŏnde

Πτυχὴ (ἡ), îndoitŏpъ, kŏtъ; (fir:) kъвъnъtŏpъ (fopmatъ din snpînчeanъ) de mŏnte. «Πίνδου («Κρισσαῖαι) πτυχαί„. Eŏp: (bezĭ шi γύαλον). (шi авŏs:) «῞Υμνων πτυχαί». înnлetiчiteле stpofe. 2) (Sxл:) = Πτυχίς. [de ŏnde

Πτυχίον (τὸ), =Πτυκτίον. [шi

Πτυχίς, ίδος (ἡ), tъвлiцa пŏneĭ, пе kape este skpisŏ nŏmeле kopъвii. [шi

Πτυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел kŏ mŏлte kŏte (sвîpчitŏpĭ, kъвъnъtŏpĭ) saŏ îndoitŏpĭ.

Πτύω, biit: πτύσω, [imit:] (пas: tpe: de kŏ: ἔπτυσμαι) skŏinŏ. «Αἷμα πτύοντα». Iл: Ψ. ῾Ως μὴ βασκανθῶ δὲ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον». Tkp: «Μήτε πτύειν, μήτε ἀπομύττεσθαι». Ksn: (шi fir:). «Κύματα ἐπ' ἠϊόνι πτύοντα». Tkp: snŏmerînd. [din

Πτωκαζω, biit: -άσω, noet: =Πτωσκάζω.

Πτωκὰς, άδος (ἡ), [πτὼξ, πτώσσω] noet: fpikoasъ, чiŏsditъ de fpiкъ, snepioasъ; (fir:) пitŏлatъ, пŏsъ пе пъmîntŏ. «Κύπει-

ρος—,,. Esix: «Αἴθυια—». || (sввst:) «Πτωκάδες». Sof: ="Αρπυιαι (ïелеле).

Πτῶμα (τὸ), къзътвръ; (fir:) = Πταῖσμα, грешалъ, saš nenорочіре, реа întîmnларе. 2) лвкрв къзвtš жоs; naptik:) trвnš de mortš; sвpпътврь, рвinъ (npon: ші fir:). [πτόω = πίπτω]. [de вnde

Πτωματίζω, biit: -ίσω, pričinвïeskš, адвкš къdере. (de вnde обіч:) «Πτωματιζόμενοι». еnілentičiї. [ші

Πτωματικός, ή, όν, вnвsš ла къdере din епілensіе, епілептікš. [ші

Πτωματίς, ίδος (ή), вnš felš de пахарš fъръ fвndš de stat некъзвtš (noate ка съ se deшерtе în латъ). алцїї îndpent: πωματίς).

Πτωματισμός (ὁ), natima къdерії din еnілensіе, епілensіе. [πτωματίζω].

Πτὼξ, πτωκὸς (ὁ, ші ή), noet: [πτώσσω] fрікоsš, sперіоsš; (de вnde || обіч:)евре.

Πτώσιμος, η, ον, noet: каре каdе, saš къзвtš (omopitš) «Δορὶ—». Esхл: omopitš, къзвtš în pesвоïš. [din

Πτῶσις, εως (ή), къdере; (fir:) неnорочіре. || (грам:) казš. [πτόω = πίπτω].

Πτωσκάζω, biit: -άσω, noet:=кв...

Πτώσσω, biit: πτώξω, [πτόα] noet = Πτήσσω, mъ sперіš, mъ temš; (pріnч:) mъ чїввлеzš (mъ askвnzš, fвгš) de frікъ. «Τί πτώσσεις»; Iл: Δ. (ші кв ак: кв преп:). «Ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες πτώσσουσι καθ'ὕδωρ». Iл: Φ (ші кв цеn: кв преп: . «Πτώσσοντες ὑπ' ἀσπίδος,,. Tipt: askвnzîndв se de frікъ în dosвл павъzеї. (ші кв dat: "Πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι,,. Iл: Н. (ші în ел: de διά). "Ποῖ με φυγᾶ πτώσσουσι μυχῶν,,. Евр: «Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἀλλήλους πτώσσοιμεν». Iл: Υ. 2) mъ tîpъskš dinaintea квïва de frікъ; (de вnde) черштереskš. «Πτώσσων κατὰ δῆμον». Od: Р. (ші ел: . «Πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους». Es: (везї ші πτωχεύω).

Πτωτικός, ή, όν, (грам:) atinгътоrš de каzе; saš deклinatš двnе каzе.

Πτωτός, ή, όν, = Πτώσιμος.

Πτωχαλαζών, όνος (ὁ, ή), съpак-mîndpš. (πτωχός, ἀλαζών).

Πτωχεία (ή), съръчіа черштоpвлвї. (везї πτωχός). [ші

Πτωχεῖον (τὸ), = Πτωχοτροφεῖον. [πτωχεύω].

Πτωχελένη (ή), (двnе zіч:) черштоаре Еленъ; (npin întind:) кврвъ пввлікъ. [πτωχός, 'Ελένη].

Πτωχεύω, biit. -εύσω, черштореskš. "Δαῖτα πτωχεύειν». Om: «Πτωχεύει δὲ φίλους πάντας». Trn: (ші fъръ казš). "Απεικάσαι αὐτὰς (τὰς Κελτικὰς κύνας) τοῖς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς πτωχεύουσι· καὶ γὰρ φωνὴ αὐταῖς γοερά τε καὶ ἐλεεινή ἐστίν». Ар: [πτωχός]. [de вnde

Πτωχηΐη (ή), Ion: îн локš de πτωχεία.

Πτωχίζω, biit: -ίσω, адвкš пе чінева în starе de черштоpš, îл съръческš. [ші

Πτωχικός, ή, όν, кввеnitš внвї съракš черштоpš. [ші

Πτωχίστερος, α, ον. (pap:) în локš de πτωχότερος, компар: ал лвї πτωχός.

Πτωχοδοχεῖον (τὸ), казъ npiimitoape (хръnitoape) de съpачї [πτωχός, δέχομαι].

Πτωχόμουσος (ὁ, ή), îndemînatікš, iskвsitš ла чершторіре. [πτωχός, μοῦσα].

Πτωχοπλούσιος (ὁ, ή), съpак-воratš, (ad:) воratš, каре din кomnлiцie tpъїеште ка внъ черштоpš; saš съракš, каре din mîndpie se apatъ de воratš, съpак-mîndpš. [πτωχός, πλούσιος].

Πτωχός, ή, όν, [πτώσσω] (двnе zіч:) чївditš de frікъ, sfiitš, saš sfiičoвš; (de вnde обіч: съpакš черштоpš (npin врт: deosевitš de πένης). «Πτωχοῦ μὲν βίος ζῆν μηδὲν ἔχοντα, τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα· περιγίνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέν τοι μηδ' ἐπιλείπειν. Apstf: «Προσαιτεῖν ὥσπερ τοὺς πτωχοὺς, ἱκετεύοντα καὶ δεόμενον προσδοῦναι». Ksn: «Προς Διὸς εἰσὶν ἅπαντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε». Od: Z. (ші fir:) «Πτωχὸς τας φρένας (τῷ πνεύματι)». Tim: ші Skp: 2) (pap ші noet: în локš de πτωχικός». «Πτωχῇ διαίτῃ». Sof:

Πτωχοτροφεῖον (τὸ), stавілimîntš, вnde se хръnesk съpачї. [ші

Πτωχοτροφέω ῶ, biit: -ήσω. хръnеskš (кавtš) съpачї. ші

Πτωχοτροφία (ή), хръnіре (къвtаре) de съpачї [din

Πτωχοτρόφος (ὁ, ή), хръnitоpš (къвtъtоpš) de съpачї. πτωχός, τρέφω].

Πύαλος (ή), Епгрф: în локš de πύελος.

Πυανεψία (ή), se înц: θυσία, ἑορτή) saš (maї обіч: ..

Πυανέψια (τὰ), (se înц: ἱερά) Піаnеnsia, o serвъtoape a Atenenілор în чіnstea лвї Аnолоnš, în каре se fервеа вовš ші alte легвme, ші ле mînкаš în чіnstеа лвї Teseš. [πύανος, ἕψω]. [de вnde

Πυανεψιών, ῶνος (ὁ), а natpa лвnъ а Atenenілор (15 Oktomврie — 15 Noemвріе), în каре se serваš Піаnеnsіеле.

Πυάνιον (τὸ), dim: ал лвї πύανος. saš 2) neвt: лвї...

Πυάνιος, α, ον, fъкꙋtꙋ din бобꙋ. [din
Πύανον (τὸ), ши
Πύανος (ὁ), бобꙋ, = Κύαμος: (обіч:) ꙋнꙋ felꙋ de zeamъ do бобꙋ, грîꙋ, ши alte felꙋрite лeгꙋме fepte împreꙋнъ
Πυανοψιών, ῶνος, (ὁ), Eнгрf: în локꙋ de Πυανεψιών.
Πῦαρ, ατος (τὸ), = Πῦος, чел dintîĭ лапte, колаstrъ; (ꙋне-орĭ) кеarꙋ de колаstrъ. [de ꙋnde
Πυαρίτης, ου (ὁ), (se înц: ζωμός) ꙋнꙋ felꙋ de smîntînъ de колаstrъ.
Πυγαῖος, α, ον, кꙋвeнitꙋ ла пърціле den' împрежꙋрꙋл шezꙋtꙋлꙋĭ. «Τὸ πυγαῖον» în локꙋ de ἡ πυγή, шezꙋtꙋл; (naptik:) бꙋкалꙋĭ. «Πυγαῖα». Архitekt: баселе stîлпiлор, saꙋ колоанелор. 2) = Καταπύγων. [πυγή].
Πυγαλγής, έος (ὁ, ἡ), [πυγή, ἄλγος] пътimашꙋ de дꙋрере de шezꙋtꙋ (din tрînжĭ).
Πύγαργος (ὁ, ἡ), [πυγή, ἀργός] чел кꙋ шezꙋtꙋ албꙋ; (de ꙋnde ‖ sꙋбst:) ꙋнꙋ felꙋ de капръ sелбatікъ, ши de вꙋлtꙋрꙋ кꙋ коadъ албъ.
Πυγή (ἡ), [πύξ] пърціле din dos чеде den' împрежꙋрꙋл шezꙋtꙋлꙋĭ; шezꙋtꙋл; (fir:) «Ἀγροῦ πυγή». Eꙋst: чеа maĭ грасъ napte (везĭ ши ...). [de ꙋnde.
Πυγηδόν, adв: шezꙋtꙋ кꙋ шezꙋtꙋ, алъtꙋреа [ши
Πυγίδιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ πυγή. [ши
Πυγίζω, виit: -ίσω, batꙋ пе шezꙋtꙋ. 2) = Ἀρσενοκοιτῶ. [de ꙋnde
Πυγιστής, οῦ (ὁ), = Ἀρσενοκοίτης.
Πυγμαιομάχος (ὁ, ἡ), чел че se бate кꙋ nigmeiĭ (enit: ал кокорiлор). [πυγμαῖος, μάχη].
Πυγμαῖος, α, ον, чел кꙋ лꙋнціme de ꙋнꙋ kotꙋ, nitikꙋ. ‖ (sꙋбst: îm:) Nitiчĭ, o naціе faбꙋлоasъ a Лiвieĭ. [πυγμή]
Πυγμαχέω -ῶ, виit: -ήσω, = Πὺξ μάχομαι, mъ batꙋ, mъ лꙋntꙋ кꙋ гĭontꙋл. [ши
Πυγμαχία (ἡ) лꙋntъ кꙋ гĭontꙋл, (Франц:) pugilat. [din
Πυγμάχος (ὁ, ἡ), каре se бate кꙋ гĭontꙋл. ‖ (sꙋбst:) atлetꙋ, saꙋ лꙋntaшꙋ кꙋ гĭontꙋл, ..., (Eнгл:) boxeur. [πύξ, μάχη].
Πυγμή, (ἡ), [πύξ] гĭontꙋ, пꙋmnꙋ. 2) (npin întind:) = Πυγμαχία. 3) mъsꙋръ de întindере de ла kotꙋ nînъ ла ръdъчina деџetелор. [везĭ ши πῆχυς].
Πυγολαμπάς, άδος (ἡ), ши Πυγολαμπίς, ίδος (ἡ), ꙋнꙋ felꙋ de insektъ, dosꙋл къpia лꙋmineazъ noantea, лiкꙋрiчiꙋ. [πυγή, λάμπω].

Πυγονιαῖος (-μαῖος), α, ον, = (saꙋ греш:) în локꙋ de Πυγωνιαῖος.
Πυγόριζα, ης (ἡ), [πυγή, ῥίζα] smîчea pesъpitъ n' алъtꙋреа кꙋ ръdъчina копачiꙋлꙋĭ.
Πυγοσκελίς, ίδος (ἡ), ꙋнꙋ felꙋ de пасъре de mape [πυγή, σκέλος].
Πυγοστόλος (ὁ, ἡ), [πυγή, στέλλω] каре 'шĭ înподобеште dosꙋл (кꙋрвъ).
Πυγούσιος, α, ον, noet: în локꙋ de πυγωνιαῖος.
Πυγών, όνος (ἡ), [πύξ] mъsꙋръ de întindере de ла kotꙋ nînъ ла înкеĭetꙋра деџetꙋлꙋĭ челꙋĭ miкꙋ, = Πυγμή. [de ꙋnde
Πυγωνιαῖος, α, ον, лꙋнгꙋ de o πυγών (везĭ зiч: преч:), ка de ꙋнꙋ kotꙋ.
Πυδαρίζω, виit: -ίσω, [ποῦς, ποδός, saꙋ πυγή] sꙋрꙋ ловindꙋ 'шĭ dosꙋл кꙋ кълкîiеле, = Ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι». Apstf. 2) fꙋгꙋ dînd кꙋ пiчоареле, saꙋ asвîрлind din пiчоаре (ка каĭ, ши ч.л.).
Πυέλιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ πύελος.
Πυελίς, ίδος (ἡ), късꙋца, saꙋ skaвꙋнꙋл pietpeĭ inелꙋлꙋĭ; (npinч: dim: ал лꙋĭ...
Πύελος (ἡ), [χύω = γύω, γύαλος] албie (npinч: de лъꙋt); копаĭе de dat de mîнкаре пъсꙋрiлор (Od: T); (în џen:) локꙋ къвъnatꙋ; басенꙋ, skълdъtoape. (de ꙋnde) «Τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ». Apstf: [de ꙋnde
Πυελώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în формъ de албie, къвъnoсꙋ.
Πυετία (ἡ), = Πυτία.
Πυέω -ῶ, виit: -ήσω, [πῦον] fakꙋ a se înпꙋроĭа рапа (a коаче). ‖ (miж:) fakꙋ (skoцꙋ) пꙋроĭꙋ. [de ꙋnde
Πύησις, εως, ши Πύη (ἡ), înпꙋроĭере; anostemъ, saꙋ ꙋвчесꙋ ла плъmînĭ, oftikъ.
Πυθαγόρειος (ὁ, ἡ), = Πυθαγορικός, ши Πυθαγοριστής. [ши
Πυθαγορίζω, виit: ίσω, sintꙋ Nitaropistꙋ, saꙋ ꙋрmъtoрꙋ sistemeĭ лꙋĭ Nitaropa. [ши
Πυθαγορικός, ή, όν, кꙋвeнitꙋ лꙋĭ Nitaropa, Nitaropikꙋ; (npinч:) Nitaropistꙋ, ꙋрmъtoрꙋ sistemeĭ лꙋĭ Nitaropa. [Πυθαγόρας].
Πυθαγορικτάς, ᾶ, (ὁ), Dop: în локꙋ de Πυθαγοριστής.
Πυθαγορίς, ίδος (ἡ), = Πυθαγορική, Nitaropistъ, чetaшъ a лꙋĭ Nitaropa [ши
Πυθαγορισμός (ὁ), sistema Nitaropistiлор.
Πυθαγοριστής, οῦ (ὁ), Nitaropistꙋ, saꙋ ꙋрmъtoрꙋ sekteĭ лꙋĭ Nitaropa [πυθαγορίζω].
Πυθαΐζω, виit:-ίσω, întpeбꙋ (черꙋ проорочie de ла ораколꙋл de ла Delfi. [Πυθώ, везĭ зiч:]. [de ꙋnde

Πυθαϊστής, οῦ (ὁ), чел че чере проорочіе ла Deлfi.

Πυθαύλης, ου (ὁ), кîntъtopǔ кǔ fлǔeрǔл de apia нǔmitъ Пitikъ; saǔ лǔntъtopǔ кǔ fлǔeрǔл ла sepвъtoapea Пitiiлop. [Πυθὼ, αὐλὸς].

Πυθεδὼν, όνος (ἡ), пǔtpeжǔne,=Σηπεδών. [πύθω].

Πυθεῖον (τὸ), opaкoлǔл de ла Deлfi în Пito. [Πυθώ].

Πυθέσθαι, пеx: 2: de înf: aл лǔi πυνθάνομαι.

Πύθεσκε, poet: Ion: în лoкǔ de ἔπυθε, пpeл: aл лǔi πύθω.

Πύθευ, Dop: în лoкǔ de πύθου, пеx: de пopǔnч: aл лǔi πυνθάνομαι.

Πυθία (ἡ), ші Πύθια (τὰ), вezi Πύθιος

Πυθιάζω, viit: -άσω, întǔsiîndǔ mъ пpo-opoчeskǔ кa Пitia. [din

Πυθιὰς, άδος (ἡ), (partik:) fem: aл лǔi Πύθιος. (de ǔnde ‖ sǔвst:)=Πυθία. 2) кǔpsǔл de fie-кape пътpime de anĭ, în кape se sepвaǔ Пitiiлe. 3) sepвъtoapea, ші лǔnteлe Пitiiлop. [Πύθιος].

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, = Πύθιος. «Πυθικοὶ ἀγῶνες». ==τὰ Πύθια. «Τὸ Πυθικὸν αὐλεῖν». Лks: apia нǔmitъ Пitikъ. [Πυθώ].

Πυθιονίκη (ἡ), віpǔinцъ în лǔnteлe Пitiче. [ші

Πυθιονίκης, ου (ὁ), віpǔitopǔ în лǔnteлe Пitiче. [ші

Πυθιόνικος (ὁ, ἡ), = Πυθιονίκης; saǔ atinrъtopǔ de віpǔinцъ în лǔnteлe Пitiче. [πύθιος, νίκη].

Πύθιος, α, ον, кǔвenitǔ, saǔ fъкǔtǔ ла Пito (ла Deлfi). «Ἀπόλλων—». пpoopoчitopǔ ші adopatǔ ла Пito ‖ «Πύθιοι». Ep: ші Ksn: (se нǔmĭaǔ în Snapta) чеĭ pîndǔiцĭ a se tpimite snpe întpeвapea opaкoлǔлǔĭ de ла Deлfi пentpǔ tpeвĭ пǔвліче. ‖ «Πυθία». пpeotiцa, saǔ пpoopoчiцa de ла opaкoлǔл din Deлfi. ‖ «Πύθια (τὰ) (se înц: ἱερά, saǔ ἀγωνίσματα),,. лǔnteлe, че în fie-кape пatpǔ anĭ se sepвaǔ în Deлfi. (de ǔnde) «Νικᾶν Πύθια». Лks: a віpǔi în лǔnteлe Пitiче. "Τὰ Πύθια αὐλεῖν,,. Лks: a kînta кǔ fлǔeрǔл apia Пitikъ. [Πυθώ]. [de ǔnde

Πυθίων, ονος (ὁ), ǔnǔ feлǔ de плantъ чеpoasъ.

Πυθμενέω -ῶ, viit: -ήσω, (apitm:) amǔ pъdъчinaлǔл meǔ нǔmъpǔ. [ші

Πυθμενικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, кǔвenitǔ ла pъdъчina ǔnǔĭ нǔmъpǔ, = Ῥιζικός. [ші

Πυθμένιον (τὸ), dim: aл лǔi πυθμήν. [ші

Πυθμενόθεν, adв: din pъdъчinъ, din temeліĭ, din fǔndǔ. [din

Πυθμὴν, ένος (ὁ), [βυθὸς, saǔ βαθμὸς] чеa maĭ de жos пapte a op кърǔĭa лǔкpǔ, fǔndǔ, pъdъчinъ, saǔ temeліe. "Θαλάσσης («Ποτηρίου)—».Soл:At: (ші fir:) «Κακῶν—». Opf: mǔлцime пenǔmъpatъ. (ші кǔ пpeп: în feлǔ de adв:). «Ἐκ πυθμένων». = Πυθμενόθεν,,. "Χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις κραδαίνοι,,. Esxл: «Πύλας ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κλῇθρα». Sof: 2) tǔлпina чеa de лînгъ pъdъчina кopaчĭǔлǔĭ (вezĭ ші πρέμνον); (în цen:) tǔлпinъ, pъdъчinъ; (пpoп: ші fir:) opiцinъ de neamǔ, (Fpanц:) souche. «Ἐλαίης («Δρυὸς)—». Om: ші Fot: «Σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν». Esxл: (ші fir:) «Ὄρεος — ». Ap: 3) (apitm:) începъtopǔл нǔmъpǔ, saǔ pъdъчinъ de aлte нǔmepe; (de ǔnde în mǔsikъ) distanцa tonǔpiлop, кape se ia de вasǔ. «Πυθμὴν ἐπίτριτος». Плt: pъdъчinaлǔ нǔmъpǔ кoпpinzъtopǔ ші de a tpeĭa пapte a sa.

Πυθόθεν, adв: de ла Пito, saǔ de ла Deлfi. [ші

Πυθοῖ, ші (poet:) Πυθοῖδε, adв: în Пito, saǔ ла Deлfi. [Πυθώ].

Πυθόκραντος (ὁ,ἡ), [Πυθώ, κραίνω]=Πυθόχρηστος.

Πυθοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopǔ de вaлaǔpǔл Пitonǔ. (epit: aл лǔi Aпoлonǔ). [Πύθων, κτείνω]..

Πυθόληπτος (ὁ, ἡ), însǔfлatǔ de Пiteanǔл Aпoлonǔ, saǔ de spipitǔ пpoopoчeskǔ, = Φοιβόληπτος. [Πυθὼ, λαμβάνω].

Πυθόμαντις, εως (ὁ, ἡ), пpoopoкǔ însǔfлatǔ de Пiteanǔл Aпoлonǔ. ‖ «Ἑστία»—». Sof: пpoopoчeskǔл tpipodǔ, saǔ лoкǔinцa Пitieĭ. [Πυθώ, μάντις].

Πυθόμενος (υ skǔptǔ), η, ον, пеx: 2: de partч: aл лǔi πυνθάνομαι. 2) (pap υ лǔнгǔ) pas: saǔ miж: пpez: de partч: лǔi πύθω.

Πυθόχρηστος (ὁ, ἡ,), пpoopoчitǔ (înкǔviinцatǔ пpin пpoopoчіe) de opaкoлǔл de ла Deлfi. «Θυσία—». Лks: «Νόμοι πυθόχρηστοι». Ksn: лeцĭ întъpite de opaкoлǔл de ла Deлfi. [Πυθώ, χράω].

Πύθω, viit: πύσω, [πῦον] fakǔ a пǔtpezi; (ші pas:) пǔtpezeskǔ. «Ὀστέα δὲ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης .., πύθεται αἴῃ». Es: [de ǔnde

Πυθώ,οῦς (ἡ), Пito, вekiǔ нǔme ла înчепǔtǔ aл вълtoaseĭ kîmпiĭ, iap maĭ în ǔpmъ ші aл opaшǔлǔĭ Deлfiлop. [de ǔnde

Πυθῶδε, adв: noet: ла (кътpe) Пito, ла Delfĭ. [шi.

Πυθῶθεν, adв; noet: în лoкŏ de Πυθόθεν. [шi

Πύθων, ωνος (ὁ), Пitonŏ, валаȣpȣл de ла Пito, пe кapе 'л a omopît Аполонŏ. 2) dȣxŏ (џeniŏ) însȣfлъtopŏ de пpoopoчĭ вopвitopĭ dîn nînteчe (вezĭ ἐγγαστρίμυθος). 3) пpoopoчitopŏ din însȣfлapea лȣĭ Пitonŏ,='Εγγαστρίμυθος. «Τοὺς ἐγγαστριμύθους Εὐρυκλέας πάλαι, νῦν δὲ Πύθωνας προσαγορευομένους». Пл:

Πυθών, ῶνος (ἡ), =Πυθώ. [de ȣnde

Πυθῶναδε, adв: noet:=Πυθῶδε. [шi

Πυθωνικός, ή, όν, Пitonikŏ, pелатiвŏ кȣ Пitonŏ; saŏ însȣfлatŏ de dȣxȣл Пitonŏ,=Μαντικός шi Πυθόληπτος. [шi

Πυθώνισσα, ης (ἡ), fem: aл лȣĭ Πύθων, femee însȣfлatъ de пpoopoчitopȣл dȣxŏ aл лȣĭ Пitonŏ,='Εγγαστρίμυθος. [шi

Πυθωνόθεν, adв: noet:=Πυθῶθεν.

Πυθῷος, α, ον,=Πύθιος.

Πύκα [πύξ], adв: noet: în лoкŏ de πυκνὰ, des, saŏ îndesat; кȣ гpъmada; (пpin întind:) џeaпън; (fir:) кȣ skȣmпътate, saŏ înгpiжipe. «Σάκεος πύκα ποιητοῖο». Iл: Σ. џeaпън fъкȣtŏ. (шi fir:) «Πύκα φρονέων». Om: foapte înџeлeпtŏ. (вezĭ шi πυκινὸς). [de ȣnde

Πυκάζω, вiit: -άσω, îndesezŏ, fakŏ чeвa лape шi џeaпънŏ; акопepŏ вine (des), înвpaкŏ; (пpin întind:) askȣnzŏ, ȣmвpeskŏ; întъpeskŏ; înkizŏ п' înпpeжȣp: konstpȣĭŏ чeвa вine, înпodoвeskŏ, гъteskŏ. «Φάρει νέκυν πυκάσας». Iл: Ω. «Νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν». Om: «Πέδιλα πίλοις ἔντοσθε πυκάσας». Es: «Πρὶν σφῶϊν ἰούλους ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν λάχνῃ». Od: Λ. «Καὶ δῶμα πάκτου ...πύκαζε θᾶσσον». Sof: înkide. «Ἐντός (τῆς νεώς) πυκάζοιεν σφέας αὐτοὺς». Od: M: (шi fir:) «Ἕκτορα δ' ἄχος πύκασε φρένας». Iл: Θ. 'ĭ a акопepit ('ĭ a копл eшit) mîxniчĭȣnea sȣfлetȣл. (шi nestp: saŏ eл:) «Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου». Skp: în гpъmъditeлe жeptfe, saŏ în îndesiџiĭ oamenĭ. (шi miж:) «Τόξον εὖ πυκάζου». Esxл: înapmeazъ te, гъteшte-te. «Στεφάνοις κεφαλὰς πυκαζώμεθα». Eпгp; (шi пas:) «Στέμμασι πυκασθείς». Ep: «Ἅρματα χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε». Iл: «Ῥάκεσιν πεπυκασμένος ὤμους». Od: X: «Ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι». Ep: (шi fir:) «Μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν». Es: este sdpaвънŏ ла minte. [вezĭ шi πυκινός). [de ȣnde

Πύκασμα (τό), =Πύκνωμα; (пpin întind:) пodoaвъ, xainъ; saŏ îndesitъ pamȣpъ de копачĭŏ. [шi

Πυκασμὸς (ἡ), = Πύκνωμα; (пpin întind:) акопepъmîntŏ; гъteaлъ.

Πυκιμήδής, εος saŏ έος (ὁ, ἡ,) noet: [πύκα, μῆδος] чeл кȣ џeaпънъ minte, înџeлeпtŏ,=Πυκινόφρων.

Πυκινά, adв: noet: вezĭ πυκινός.

Πυκινόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŏ de πυκνόθριξ, desŏ în пъpŏ. [πυκινὸς, θρίξ].

Πυκινοκίνητος (ὁ, ἡ), des miшкatŏ, neлiniшtitŏ. [πυκινός, κινέομαι].

Πυκινόῤῥιζος (ὁ, ἡ), Ion: noet:=Πυκνόῤῥιζος. [πυκινός, ῥίζα].

Πυκινός ἡ, όν, Ion:noet: în лoкŏ de πυκνός. ‖ (neȣt:) Πυκινόν, шi (îm:) Πυκινά, adв: în лoкŏ de πυκνῶς, des; пpea mȣлt; џeaпън, (пpoп: шi fir:) soлid; (fir:) înџeлeпџeшte; кȣ meшteшȣгŏ; eksakt, кȣ înгpiжipe. «Πυκινόν ἀχεύων». Od: Λ. гpozaв, foapte mȣлt. «Πυκινά φρονέων». Od: I. foapte înџeлeпtŏ. (вezĭ шi πύκα, шi πυκνός).

Πυκινόφρων, ονος (ὁ, ἡ), sdpaвънŏ ла minџĭ, пpea înџeлeпtŏ. [πυκινὸς, φρὴν].

Πυκινῶς, adв: noet: în лoкŏ de πυκνῶς. «Θύραι («Σανίδες) πυκινῶς ἀραρυῖαι». Om: (шi пpin întind:) «Πυκινῶς ἀκάχημαι». Om: гpeŏ, пpea mȣлt. (шi fir:). «Πυκινῶς ὑποθήσομαι». Iл: Φ. кȣ minte, вine rîndit. [вezĭ πυκινός].

Πυκνάζω, вiit: -άσω, гл: în лoкŏ de πυκνόω. [шi

Πυκνάκις, adв: des, de mȣлte opĭ. [πυκνὸς].

Πυκνάρμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [πυκνός, ἄρω] џeaпънŏ, вine пotpiвitŏ, saŏ komвinatŏ.

Πυκνόβλαστος (ὁ, ἡ), [πυκνὸς, βλαστός] (вotn:) чeл чe ape, saŏ skoate dese вл ъstape.

Πυκνογόνατος (ὁ, ἡ), чeл кȣ dese пodȣpĭ (tpestie, шi чл:). [πυκνός],

Πυκνόδους, όδοντος (ὁ, ἡ), чeл кȣ deшĭ dinџĭ. [πυκνός, ὀδοὺς].

Πυκνοέθειρος (ὁ, ἡ), noet: desŏ шi mȣлtŏ în пъpŏ· [πυκνὸς, ἔθειρα].

Πυκνόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), [πυκνός, θρίξ] чeл кȣ deшĭ пepĭ, saŏ лînъ.

Πυκνόκαρπος (ὁ, ἡ), desŏ în (înкъpкatŏ de) podŏ. [πυκνός, καρπός].

Πυκνοκίνδυνος (ὁ, ἡ), [πυκνός, κίνδυνος] чeл чe des se пȣne în пpimeжdiĭ.

Πυκνόκομος (ὁ, ἡ), desŏ în пъpŏ, saŏ în fpȣnze. ‖ (sȣвst:) Πυκνόκομον (τὸ), ȣnŏ feлŏ de плantъ. [πυκνός, κόμη].

Πυκνοπνεύματος (ὁ, ἡ), чел кѕ deasъ ші sкѕptъ pesѕflape, = Ἀσθματικός. [πυκνός, πνεῦμα].

Πυκνόπορος (ὁ, ἡ), чел кѕ deшї порї, saѕ каналѕрї. [πυκνός, πόρος].

Πυκνόπτερος (ὁ, ἡ), desѕ în пене, saѕ ъріпї; (npin întind:) «Πυκνόπτεροι ἀηδόνες». Sof: кape sѕoapъ п' înпрежѕр în mѕлціme. [πυκνός, πτερόν].

Πυκνόῤῥαξ, αγος (ὁ, ἡ), desѕ în ѕробоане. «Σταφυλή —». Лкѕ: [πυκνός, ῥάξ].

Πυκνόῤῥιζος (ὁ,ἡ), чел кѕ dese (stѕfoase) ръdъчinї. [πυκνός, ῥίζα].

Πυκνόῤῥογος, ші Πυκνόῤῥωξ, ωγος (ὁ, ἡ), =Πυκνόῤῥαξ [πυκνός, ῥώξ].

Πυκνός, ή, όν, [πύκα, πυκινός] desѕ, (înпрот: de ἀραιός, papѕ) stpînsѕ; (npin ѕpm:) bîptosѕ; (npin întind:) цеапъnѕ, sdpaвънѕ; saѕ ѕътѕtѕ; (de ѕnde) întѕnекоsѕ, ѕmброsѕ; saѕ mѕлtѕ, mape; desѕ, гpъmъ ditѕ ѕnѕл neste алтѕл; (fir: ла поеції) mintosѕ, înцелentѕ. «Θώρηξ—». Om: «Πυκνότατα δοκεῖ εἶναι πύξος καὶ ἔβενος». Tfp: «Θάμνους, τοὺς οὔτ' ἄνεμος οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὸν ἔφυν». Od. E. «Πυκνός σφυγμός». Med: ѕste ѕътаїe de вінъ. «Πυκναὶ φάλαγγες». Om: (ші în парал: "Ὀδόντες πυκνοὶ καὶ θαμέες». Od; M. (ші npin întind:) «Πυκινοὺς κευθμῶνας„. Es: adinчї, întѕnекоase. (de ѕnde fir:) "Πυκινὸν ἄχος„. Iл: II. întѕnекоasъ (везї ші μέλας), saѕ mape, грозавъ; (ші fir:) "Πυκιναὶ φρένες» Om: «Πυκινός νόος». sdpaвъnъ minte. «Πυκινὴ βουλή (ἐρετμή)„ Om: înцелеантъ. «Πυκινὸν ἔπος». Om: ѕine rînditъ ворвъ. «Πυκινὰ μήδεα» Iл: Ω. (aчеasta se експлікъ de Ksn: npin σοφὰ βουλεύματα. Osпъцѕ, H'. 30). (în mѕs:) «Τόνοι πυκνοί». (înпрот: de ἄπυκνοι). ‖ (neѕt:) Πυκνόν, ші (im:) Πυκνά, adв: în локѕ de πυκνῶς, des, ѕnѕл neste алтѕл; foapte mѕлt «Πήρη πυκνὰ ῥωγαλέη„. Od: N. foapte pѕnтъ.

Πυκνός, At: цеп: ал лѕї πνύξ.

Πυκνόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кѕ карне îndesatъ, tape (піеtpoasъ). [πυκνός, σάρξ].

Πυκνοσπορέω-ῶ, віit: -ήσω, semъnѕ des [din

Πυκνόσπορος (ὁ, ἡ), (пароксѕ:) semъnъtopѕ. (ші пропароксѕ:) semъnatѕ des [πυκνός, σπείρω

Πυκνόστημος (ὁ, ἡ), чел кѕ dese іце. [πυκνός στῆμα].

Πυκνόστικτος (ὁ, ἡ), чел кѕ dese пікътѕрї, sѕѕ пікъцеле. [πυκνός, στίζω.

Πυκνόστυλος (ὁ, ἡ), чел кѕ deшї stîлпї. [πυκνὸς στῦλος].

Πυκνότης (ἡ), desime; (npin întind:) гpeѕтate; (fir:) înцелепчїѕne. «Εἴ σοι πυκνότης ἔνεστιν ἐν τῷ τρόπῳ». Apstf: [πυκνός].

Πυκνόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел къ оѕї (проп: ші fir: despre плante) deшї. [πυκνός, ὀφθαλμός].

Πυκνόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кѕ dese fpѕnze (stѕfosѕ). [πυκνός, φύλλον].

Πυκνόω -ῶ, віit: -ώσω, îndesezѕ чева; stpîнгѕ tape ѕna лінгъ алта; înѕiptoшезѕ; stpînгѕ ла ѕnѕ локѕ. «Πάντα τρόπον αὑτὸν στρέφει πυκνώσας». Apstf: stpînце 'ші minціле. (ші пас:) «Ὁ σίδηρος ἐν τῷ πυρὶ μαλασσόμενος ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ πυκνοῦται». Пл: «Στίχους ἅμα τῷ πνεύματι πυκνουμένῳ προφερόμενον». Пл: întp' o pesѕflape. 2) fакѕ (peneтѕ) чева des; înmѕлцескѕ. [de ѕnde

Πύκνωμα (τὸ), op че se фаче (se pепетъ) des; паптік: în mѕs:) sѕnete pепезї tpeї пatpѕ ѕnеле neste алтеле. 2) лѕкpѕ îndesatѕ, stpînsѕ. 3) op че контрівѕіеште ла îndesape, saѕ stpînцере (кокоашітѕpъ); акопеpъmîntѕ, înѕpъкъminte. «Πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασιν». Esхл:

Πυκνῶς, adв: des; (npin intind:) adesea. [πυκνός].

Πύκνωσις, εως (ἡ), îndesipe, saѕ îndesape, stpînцере. «Πύκνωσις φάλαγγος ἐστίν, ὅταν ἐξ ἀραιοτέρων ἐλάττονα τὰ διαστήματα ποιήσας πυκνώσῃ„. Takt: [ші

Πυκνωτικός, ή, όν, контрівѕіtopѕ ла îndesipe; (npinч: med:) stpîнгътopѕ de поpiї tpѕпѕлѕї. [πυκνόω].

Πυκός, ή, όν, apx: în локѕ de πυκνός. (de ѕnde Лакон: sѕnpл: πουκότατος)

Πυκταλίζω, віit: -ίσω, поеt: în локѕ de πυκτεύω (Анакр: în Fot:).

Πυκτεῖον (τό), локѕл, ѕnde se deпpind (se лѕптъ) rionташії. 2) локѕ (dѕлапѕ, skpinѕ), ѕnde se пъstpeazъ xîptiї stpînse, îndoite (везї πυκτίον)· [ші

Πύκτευσις, εως (ἡ), rionтѕіpe, =Πυγμαχία. [ші

Πυκτευτής, οῦ (ὁ), rîonтѕіtopѕ, лѕптътopѕ кѕ rionтѕл,=Πυγμάχος.

Πυκτεύω, віit: -εύσω. mъ лѕптѕ кѕ rionтѕл, = Πυγμαχέω; (în цеп:) mъ лѕптѕ. [din

Πύκτης ου (ὁ), [πύξ] лѕптътopѕ кѕ rionтѕл, = Πυγμάχος. «Πόλεμος πύκτης». Лѕч: =Πυγμαχία. [de ѕnde

Πυκτικός, ή, όν, кape ape de овіектѕ rionтѕіpea; saѕ кѕвѕnitѕ, însѕшітѕ rîонташѕлѕї «Τέχνη πυκτική„. de rîонтѕіpe.

Πυκτίον (τό), = Πτυκτίον.

Πυκτίς, ίδος (ἡ), ȣnȣ felȣ de animalȣ nekȣnoskȣtȣ înkъ, (dȣne ȣnii) kastopȣ. 2) în лoкȣ de πυκτίς, = πυκτίον, ninakiḑъ, saȣ taвлъ de skpis saȣ zȣгръвit.

Πυκτομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Πυκτεύω. [πύκτης, μάχη].

Πυκτός, ή, όν, =Πτυκτός.

Πυκτοσύνη (ἡ), meшteшȣгȣл rïontaшȣлȣï, =Πυγμαχία. [πύκτης].

Πυλαγόρας, ου (ὁ), [Πύλαι, ἀγορά] ȣnȣл din doï tpimiшï penpesintanџï din naptea fie-кърȣïa din opaшeлe Eлinewtï, kîte aвeaȣ вotъ în adȣnapea Amfiktionikъ (dȣne ziч: вopвitopȣ) лa Пiлe, saȣ Tepmoniлe. (чeл-л-aлtȣ se nȣmïa Ἱερομνήμων). [de ȣnde

Πυλαγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, sintȣ tpimisȣ лa Amfiktionika adȣnape кa Πυλαγόρας.

Πυλαία (ἡ), (se înџ: σύνοδος) adȣnapea Amfiktioniлop, чe se комплеkta toamna лa Пiлe (Tepmoniлe); шi «Πυλαία ἐαρινή». Лкs: aчeea чe se комплеkta npimъвapa лa Deлfï. 2) dpentȣл de a tpimite denȣtaџï, saȣ de a aвea вotъ în aчeȣ adȣnape, (aлt:) Ἀμφικτυονία. 3) лoкȣл, ȣnde se комплеkta aчea adȣnape. 4) конкȣpџepea, шi sгomotȣл чeлop чe fъpъ tpeaвъ se adȣnaȣ aкoлo (кa лa ȣnȣ вîлчïȣ) (вezï πυλαιαστής); (de ȣnde) = Τερατεία, Ψευδολογία. «Μύθων ἀπιθάνων πυλαία». Пл: [шi

Πυλαῖα (τὰ), (se înџ: ἱερά) жeptfa, чe se sъвîpшia de Amfiktionï în чinstea Чepeseï Amfiktionide. [Πύλαι]. [de ȣnde

Πυλαιακός, ή, όν, = (maï кopek:) Πυλαϊκός. [шi

Πυλαιαστής, οῦ (ὁ), чeл чe nentpȣ кȣpiositate saȣ шapлatanie mepџea лa adȣnapea de лa Tepmoniлe; (de ȣnde în џen:) шapлatanȣ, înшeлъtopȣ, въpfitopȣ, шi чл: [шi

Πυλαϊκός, ή, όν, кȣвenitȣ лa adȣnapea de лa Пiлe. «Ὀχλαγωγία—». Пл: въpfitȣpeлe adȣnaџiлop окoлo fъpъ nічі o tpeaвъ.

Πυλαῖος, α, ον, кȣвenitȣ лa nopџï, saȣ nȣsȣ dînaintea nopџiлop, (naptik:) aл Tepmoniлeлop. (de ȣnde || sȣвst:) Πυλαία (вezï ziч:). [πύλη, saȣ Πύλαι].

Πυλαίτατος (ὁ), кom: sȣnpл: aл лȣï...

Πυλαΐστης, οῦ (ὁ), = Πυλαιαστής.

Πυλαΐτης, ου (ὁ), шi Πυλαΐτις, saȣ Πυλαΐτις, ιδος (ἡ), nъzitopȣ aл nopџiлop opaшȣлȣï (enit: aл Minepвeï). [πύλη]

Πυλάμαχος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe se вate dînaintea nopџiлop, saȣ ataкъ nopџiлe вpe ȣneï чetъџï. [πύλη, μάχη].

Πυλάρτης, ου (ὁ), noet: [πύλη, ἄρω] кape ape nopџï вine комвinate, înкise.

Πυλάτης (ὁ), шi Πυλάτις, ιδος (ἡ), = Πυλαῖος. «Ἀγορὰ —». Sof: = Πυλαία.

Πυλαωρός (ὁ, ἡ), noet: Eoл: în лoкȣ de πυλωρός.

Πυλεών, ῶνος (ὁ), Ion: în лoкȣ de πυλών. 2) [πύλον=φύλλον] Лак: кȣnȣna Жȣneï. [din

Πύλη (ἡ), [βύω] noaptъ de чetate, saȣ de temnлȣ, (în џen:) de op чe кълditȣpъ. «Πύλαι ᾍδου». Om: шi Skp: (în nepifp:) în лoкȣ de Ἅδης, Iadȣ; (oвiч: лa îm:) кanateлe nopџiï. «Ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἑτέρην πύλην». Ep: (fir: în џen:) лoкȣ de tpeчepe saȣ intpape. «Ἀναπετάσας τῆς Πελοποννήσου τὰς πύλας». Ksn: (ȣneopi) гъpъ de plȣ; (npriнч:) stpimtъ tpeкъtoape n'întpe mȣnџï; (maï кȣ oseвipe în Eлada) stpimtoapea d'întpe Tesaлia шi Fочida, Tepmoniлeлe. «Τὴν μὲν οὖν πάροδον Πύλας καλοῦσι καὶ Θερμοπύλας· ἔστι γὰρ καὶ θερμὰ πλησίον ὕδατα». Stp:

Πυληγενής, έος (ὁ, ἡ), noet: nъsкȣtȣ лa Пiлo. [Πύλος, γείνω =γίνομαι].

Πυληγόρης, εω (ὁ), Ion: în лoкȣ de πυλαγόρας.

Πυληδόκος (ὁ, ἡ), noet: [πύλη, δέχομαι] =Πυλωρός.

Πύλιος, α, ον, чeл din Пiлo. [Πύλος].

Πυλίς, ίδος (ἡ), dim: aл лȣï πύλη, noptiџъ.

Πυλοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣ saȣ fopmъ de noaptъ. [πύλη, εἶδος].

Πυλόθεν, adв: noet: de лa Пiлo. [Πύλος].

Πυλοιγενής, έος (ὁ, ἡ), noet:=Πυληγενής.

Πύλονδε, adв: noet: лa (кътpe) Пiлo. [Πύλος].

Πύλος (ἡ, шi maï dȣs ὁ), noet: (pap, шi înd:) în лoкȣ de πύλη. || (oвiч:) Пiлo (nȣme лoк: de opaшȣ în Mesenia Пeлononesȣлȣï, patpia лȣï Nestopȣ,)

Πυλουρός (ὁ, ἡ), =Πυλωρός.

Πυλοῦχος (ὁ, ἡ), [πύλη, ἔχω] чeл чe ape saȣ nъzeшte nopџï.

Πυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, nȣiȣ (înкizȣ кȣ) nopџï. [πύλη]. [de ȣnde

Πύλωμα (τὸ), noet: în лoкȣ de πύλη, înкidepe кȣ nopџï.

Πυλών, ῶνος (ὁ), mъpit: aл лȣï πύλη, noaptъ mape; (npiнч:) mъpeџȣ nponiлeȣ, (Fpanџ:) portail, porche, vestibule. «Πυλῶν τετράθυρος». At: «Ποιεῖσθαι δὲ καὶ τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων». Плв: «Πολλοὶ ἔωθεν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρειστή-

κεσαν, τὴν πρόσοδον αὐτοῦ περιμένοντες». Лвч:

Πυλωρέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš портарš, пъzeskš порціле. [ші

Πυλώριον (τὸ), къѕвца портарвлвї de лінгъ поартъ. [din

Πυλωρὸς (ὁ, ἡ), [πύλη, ὥρα] пъzitорš de поартъ, портарš. || (anтm:) гвра чеа de жоs a stomaxвлвї, прin кареешind храна двпе mistвіре se stpъmвtъ în mацe.

Πυματηγόρος (ὁ, ἡ), noet: чел че ворбеште маї în врмъ; каре zіче нвmaї sfîршітвл zічеріï. «Ἠχὼ—». Грг: [πύματος, ἀγορά].

Πύματος, η, ον, noet: чел маї din врмъ, din марџіне. "Πυμάτοις παρ' Αἰθιόπεσσι„. Ткр: ла мъргіnіле Etіопіеї. "Ἀνδρῶν ἐνὶ πρώτοις καὶ πύματος καὶ μέσος». Ткр: (ші timп:). «Πυμάτης ἐπὶ νυκτὸς». Om: пе ла sfîршітвл попціï. || (neвt:) «Πύματον, ші Πύματα, adв: în sfîршітš, маї în врмъ de toate. «Ὕστατα καὶ πύματα„. Om: [în afin: кв πυθμήν].

Πύνδαξ, ακος (ὁ), [βυθός, βένθος] = Πυθμήν, фвndš, ші (вне-орї) rîtš (de basš); (de вnde noet·) mînервл квцітвлвї, saš sabieї (Sof:).

Πυνθάνομαι, [πύθω, ка din чеа прin miposš къвtаре ші afларе, преквm zічем, їаš miposš în локš de штіре, afлв] biit: πεύσομαι, ші рар πευσοῦμαι, (nex: ἐπυθόμην, tpe: de кв: πέπυσμαι, ші nosit: πευστέον) черчетеzš (întребš), ка съ afлв; (прin întind:) afлв (прінч: din авzite), мъ domіреsкš; (noet: în цеn:) авzš; (прin întind:) simцš (кв ак: dip: ші цеn: saš sіnг: saš ... npen: indip:). «Πυθόμενος τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν πόλεμον». Iskp: «Εἰ μὲν αὐτὸν αὐτῇ οὐ γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης πύθευ„. Ep: «Πύθου παρ' αὐτῶν διὰ τί». Esx: «Δυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ„. Od: N. авzіаm despre... «Πηλῆος οὔτι πέπυσμαι„. Om: n' amš nічї о штіре. «Ἐξιστορήσαντες αὐτοὺς, τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς στρατιῆς». Ep: «Προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα»; Esxл: «Τῇδε δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων„. Apstf: «Βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι». Apstf: (ші despre neînsвfл:) «Ταῦτα πυνθάνονται παρὰ Περσῶν». Ep: (ші кв партч: indip:) «Πυνθανόμενοι τὴν στρατιὴν ἐπιπλέουσαν». Ep: «Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης». Твч: (ші în anaл: орічеште). «Πυθόμενος, τίνων ἦν γονέων». Iл: (ші aвsoл:) «Ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι». Dm: (ші simп: în локš de ἀκούω, авzš, прічепš чева прin авzš). «Οὐδ' ἴχνια τοῖο (τοῦ ἐλέφαντος) φρασθῆναι δυνάμην, οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι„. Ткр: (de вnde прin întind:) în локš de αἰσθάνομαι, simцš, прічепš. «Πυθέσθην ἡνιόχοιο πεσόντος. Iл: Р.

Πύξ, [πτύσσω] adв: кв mîna înкisъ, stpînsъ, фъквтъ пвmnš. «Πὺξ τοὺς δακτύλους ἔχει» Inкр: «Πὺξ διατεινάμενος». Ткр: 2) (обіч:) кв пвmnвл, кв гїontвл (de вnde Енгл: box). «Πὺξ παίω (πατάσσω)». Лкs: батš кв пвmnвл, кв гїontвл. «Πὺξ μάχομαι». Om· = Πυγμαχέω. «Πὺξ ἀγαθὸς Πολυδεύκης»: Iл: Г. вєнš гїontашš. «Ἢ πὺξ, ἠὲ πάλῃ». Od: Θ.

Πύξ, πυγὸς (ἡ), рар în локš de πυγή.

Πυξάκανθα, ης (ἡ), внš фелš de мерішорš (чімішірš) гіmпоsš, (алt:) λύκιον. (вeзї ші ῥάμνος). [πύξος, ἄκανθα].

Πυξεὼν, ῶνος (ὁ), = Πυξών.

Πυξίδιον (τὸ), dim: ал лвї πυξίον

Πυξίζω, biit: —ίσω, амš фаца мерішорвлвї, батš în галбенš ка чімішірвл. [ші

Πυξίνεος, α, ον, ші

Πύξινος, η, ον, фъквtš din мерішорš, de чімішірš; (прin întind:) în фаца чімішірвлвї. [ші

Πυξίον (τὸ), skîndвръ (ninaкіdъ de skpis) de чімішірš. «Πυξία λίθινα». Skp: плъчіле лецїї. (прінч: dim: ал лвї...

Πυξίς, ίδος (ἡ), (se înц: θήκη) квtie, saš teaкъ de лемнš de чімішірš; (în цеn:) квtie. [Πύξος].

Πυξογραφέω—ῶ, biit: —ήσω, skpiš пе ninaкіdъ de чімішірš. [πύξος, γράφω].

Πυξοειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea (de фелвл) чімішірвлвї. [πύξος, εἶδος].

Πύξος (ἡ), [πύκα] внš фелš de копъчелš пеvештежітš кв преа вїрtosš гълбіорš лемнš, мерішорš, (тврч:) чімішірš.

Πυξοφόρος (ὁ, ἡ), (прінч: локš) продвкъторš de мвлtš мерішорš. [πύξος, φέρω].

Πυξώδης, εος (ὁ, ἡ) = Πυξοειδής. 2) плінš de мерішорі. [ші

Πυξών, ῶνος (ὁ), пъдвре de мерішорї, saš чімішірї. [πύξος].

Πυοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în фелвл пвролвлвї, saš плінš пе пвроїš. [πύον, εἶδος].

Πῦον (τὸ), [πύος] пвроїš, saš sînце пвtредš.

Πυοποιέω-ῶ, biit:-ήσω, фаkš съ se înпвроїеzе, съ коакъ. [din

Πυοποιός (ὁ, ἡ), контрібвіторš a se înпвроїа, а коаче о ранъ. [πύον, ποιός].

Πυοῤῥοέω-ῶ, biit: -ήσω, кврџе din mine (skoцš) пвроїš. [ші

Πυόῤῥοια (ή), кȣрџере de пȣроїȣ (de aчi se bede depibatȣ ші pom: пȣроїȣ). [din

Πυόῤῥοος-ους (ό, ή), din каре кȣрџе (каре skoate) пȣроїȣ. [πῦον, ῥοή].

Πύος, εος -ους (τὸ), ші Πῦος, ші Πύος (ό), [în afin: кȣ πῖος =πίων] чел dîntії лапте dȣпе naштере, колаstрѣ, =Πρωτόγαλα. 2) =Πῦον, пȣроїȣ.

Πυουλκὸς (ό, ή), [πῦον, ἕλκως] tрѣгѣtорȣ de пȣроїȣ, саȣ фолоsitорȣ ла ачеаsta.

Πυόω -ῶ, biit: -ώσω,=Πυοποιέω, înпȣроїезȣ· [πῦον]

Πυπάζω,=Ποππάζω.

Πύπαξ,=Πύππαξ.

Πυππάζω, biit:-άσω, stipirȣ (прінч: лѣкdînd саȣ admipind пе чінева) πύππαξ. (bezї ші ποππύζω). [din

Πύππαξ, [imit:] adb: саȣ intepiek: admip:=Παπαί! (ка ал noѕtрȣ) браво! (bezї ші βομβάξ).

Πῦρ, πυρὸς (τὸ), (îm: τὰ πυρά) фокȣ (пропр: ші fir:); (прін întind:) маре кѣлdȣрѣ. «Πῦρ δρύϊνον». Ткр: de лемне de stежарȣ. "Πῦρ Διὸς». Екр: tрѣsnetȣ. "Πυρί διδόναι τι». Ер: а арȣнка în фокȣ. «Ἐν πυρί δὲ βουλαὶ γενοίατο». Іл: В. арzѣ ле фокȣл. «Εγώ γοῦν μετ' αὐτοῦ κἂν διὰ πυρὸς ἰοίην». Ksn: (de ȣnde fir:) «Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος» Skp: прін мȣлте прімеждії ші isnite. (îm:) «Πυρά». Om: ші Ksn: (прінч:) фокȣріле, че se anpind noаntea în таbѣрѣ пентрȣ препазѣ, саȣ în înџелеџере. «Ξύλα πολλὰ λέγεσθε, ὡς κεν παννύχιοι καίωμεν πυρὰ πολλά, μήπως ші чл:». «Іл: Θ. [de ȣnde

Πυρὰ (ή), грѣмаdѣ de лемне anpinse (прінч: пентрȣ apdepe de трȣпȣ морtȣ); (în џен:) маре фокȣ. «Πυρὰν λαμπάδων ἄψαντες». Diod: 2) поеt: (прін întind:) în локȣ de τάφος (Sof: Елек: 901:). 3)=Ἑστία аltарȣ. «Ἵζε νῦν πυρᾶς ἔπι (ἱκέτις)». Евр.

Πυράγρα (ή), [πῦρ, ἄγρα] клеште пентрȣ фокȣ ші чл: [de ȣnde

Πυραγρίτης, ου (ό), поеt: каре slȣжеште de клеште«Καρκῖνος—». Епгр:

Πυράζω, biit:-άσω,=Πυρεύω.

Πύραθος (ό), поеt: în локȣ de σπύραθος.

Πυραιθεῖον (τὸ), temплȣ ал înkinѣtорілор de фокȣ. [πύραιθοι]

Πυραιθής, έος (ό, ή), [πῦρ, αἴθω] каре apde ка фокȣл, înфокаtȣ.

Πύραιθοι (οἱ), înkinѣtорії de фокȣ în Персia. [din

Πυραίθω, поеt: саȣ греш: în локȣ de πῦρ αἴθω.

Πυράκανθα, ης (ή), ȣнȣ фелȣ de мѣрѣчіне, че podeste мічї боаbе роші ка фокȣл, (Франџ:) buisson ardent. [πῦρ, ἄκανθα].

Πυρακτέω -ῶ, biit: -ήσω, ші Πυρακτόω -ῶ, biit: -ώσω, арzȣ чева în фокȣ, ка sѣ se рошїаskѣ, саȣ sѣ se întѣрїаskѣ; (în џен:) înфлѣкѣрezȣ, anpinzȣ de tоtȣ. [πυράζω]. [de ȣnde

Πυράκτωσις, εως (ή), рошіре de чева în фокȣ, anpindере de tоtȣ.

Πυραλίς, ίδος (ή), рошіе ка фокȣл, рошіetікѣ. "Ἐλαία—». Оріb: || (sȣbst:) ȣнȣ фелȣ de пасѣре (кȣ пене рошіetіче, саȣ кȣ rîtsл рошȣ) пріхорїȣ. (bezї ші πυῤῥούλας]. [πυρ]

Πυράμη (ή), [πυρὸς, ἄμη] sечерѣ. 2) [πῦρ, ἄμη] плџ: копаїе de fірарї; саȣ basȣ de апѣ пентрȣ stinџере de фокȣрї. [de ȣnde

Πυραμητὸς (ό), sечерішȣ de грїȣ.

Πυραμιδικὸς, ή, όν, чел în формѣ de піpamidѣ. [ші

Πυραμιδόω -ῶ, biit: -ώσω, формезȣ чеbа în фелȣ de піpamidѣ. [ші

Πυραμικὸς, ή, όν, (ші adb:) -ικῶς,=Πυραμιδικός. [πυραμίς]

Πυράμινος, η, ον, поеt: în локȣ de πύρινος.

Πυραμίς, ίδος (ή), [πῦρ, саȣ πυρὸς, ἄμη, саȣ Еџіпt; піp-амȣ-е, раzѣ de soape, саȣ пераm, локȣ 'налtȣ, саȣ піхраm, піхараm, sfîntȣ локȣ] fігȣрѣ џеометрікѣ кȣ basȣ пѣtраtȣ, askȣџitѣ în bîрфȣ în кінѣ, кѣ fie-каре лаtȣрѣ формеазѣ tрїȣнгїȣ е-кілаtеpалȣ; клѣditȣрѣ (прінч: мормîнtȣ, саȣ dȣпе алџії marazie de грїȣ ла Еџіпt:) întр'аst-фелȣ de fігȣрѣ, піpamidѣ. 2) ȣнȣ фелȣ de прѣжіtȣрѣ. (bezї ші πυραμοῦς).

Πυραμοειδής, έος (ό, ή), чел în формѣ de піpamidѣ. [πυραμὶς, εἶδος].

Πυραμοῦς, οῦντος (ό), [πυρὸς] în контрак: din πυραμόεις (se înџ: ἄρτος), ȣнȣ фелȣ de прѣжіtȣрѣ, че se da de премїȣ челѣї че sta nedорміtȣ пînѣ dimineaџа ла bре ȣнȣ оsпѣџȣ; (în џен:) =Πλακοῦς.

Πυραυγής, έος (ό, ή), лȣчіtорȣ ка фокȣл. [πῦρ, αὐγή].

Πύραυνον (τὸ), basȣ de anpins фокȣ întр însȣл, (Тȣрч:) мангалȣ. [ші

Πυραύστης, ου (ό), [πῦρ, αὔω] flȣtуре, че se apde ла лȣmînаре; de ȣnde прob: «Πυραύστου μόρος». Esхл: чеа din nepozie. «Πυραύστου χαρά». Лкs: чеа моментанѣ ші кȣ ȣртѣрї de пеіре.

Πυράφλεκτος (ό, ή), поеt: (Bisep:) неарsȣ de фокȣ. [πῦρ, ἄφλεκτος].

Πυρβόλος, (ὁ), noet: asвîрлitорȣ de fокȣ. [πῦρ, βάλλω].

Πυργηδὸν, adв: în fелȣ, saȣ fорmъ de tȣрnȣ; (naptik:) în fерmъ de ostъшeaskъ фалангъ, (Франц:) en bataillon carré. «Καὶ ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, ἀλλ' οὐ δύνατο· ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες». Ιл:Ο.

Πυργηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, înкizȣ (цiȣ înкisȣ) пе чineва, (шi pas:) sîntȣ înкisȣ înȣntpȣ în tȣрnȣрĭ, înпpesорȣ, sîntȣ înпpesорatȣ. «Ὥσπερεὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σώμα πυργηρούμεθα». Eвр: [din

Πυργήρης, εος (ὁ, ἡ), [πύργος, ἄρω] înкisȣ, saȣ întъpitȣ în tȣрnȣрĭ. 2) [πύργος, αἴρω] înълцatȣ în fорmъ de tȣрnȣ. [de ȣnde

Πυργηρῶς, adв: 'нaлt, în fорmъ de tȣрnȣ.

Πυργίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ πυργίον.

Πύργινος, η, ον, aл tȣрnȣлȣĭ; (пpin intind:) aл орашȣлȣĭ. «Νέμμα πύργινα». Esxл: a ле орашȣлȣĭ. [πύργος].

Πυργίον (τὸ), dim: aл лȣĭ πύργος, tȣрnȣлeцȣ.

Πυργισκάριον (τὸ), dim: aл лȣĭ πυργίσκιον.

Πυργίσκος (ὁ), dim: aл лȣĭ πύργος, tȣрnȣлeцȣ.

Πυργίσκιον (τὸ), dim: aл лȣĭ πυργίσκος.

Πυργίτης, ου (ὁ), шi Πυργῖτις, ιδος (ἡ), de tȣрnȣ. «Στρουθὸς — ». Гaл: кape îшĭ фaчe кȣĭбȣл п'în tȣрnȣрĭ. [πύργος].

Πυργόβαρις, εως (ἡ), чetъцȣie întъpitъ кȣ tȣрnȣрĭ. [πύργος, βᾶρις].

Πυργοδαΐκτος (ὁ), noet: [πύργος, δαΐζω] sȣрпъtорȣ (пpъпъditорȣ) de tȣрnȣрĭ (орaшe). «Πόλεμος —». Esxл:

Πυργοδόμος (ὁ, ἡ), ziditорȣ de tȣрnȣрĭ. [πύργος, δέμω].

Πυργοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în fелȣ, saȣ fорmъ de tȣрnȣ. [πύργος, εἶδος].

Πυργόκερας, шi Πυργοκέρατος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe 'шĭ înaлцъ корnȣл (se înaлцъ) кa ȣnȣ tȣрnȣ,=Ὑψίκερως. [πύργος, κέρας].

Πυργομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, вatȣ кътpe, saȣ din tȣрnȣ, (ad:) atакȣ, saȣ апъpȣ tȣрnȣ. [πύργος, μάχη].

Πυργοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, фaкȣ tȣрnȣрĭ, saȣ tȣрnȣ. [шi

Πυργοποιΐα (ἡ), клъdipe de tȣрnȣ. [πύργος, ποιός].

Πύργος (ὁ), [în afin: кȣ πέργαμον] tȣрnȣ de апъpape; чetate, tъpie; (fir:) sкъпape, saȣ mîntȣipe, апъpape. «Πέλιος, ἦν περὶ πύργος ὑψηλός». Od: Ζ. (шi fir: кȣ цen:). «Θανάτων πύργος». Sof: «Ἀχιλλεὺς πύργος αὐτῆς». Tкp: 2) (în цen:) локaшȣ 'нaлtȣ (saȣ пaptea кaseĭ чea maĭ afapъ) în fелȣ de tȣрnȣ. «Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον,,. Sкp: «Αἱ μὲν ἄλλαι θεράπαιναι ἐν τῷ πύργῳ ἦσαν, οὗπερ διαιτῶνται». Dm: 3) ȣnȣ fелȣ de pesвoĭaskъ maшinъ în fорmъ de tȣрnȣ. 4) чeatъ de oaste aшeзatъ în fiгȣpъ eksakt пътpatъ, saȣ maĭ лȣнгъ de doъ лatȣpe, (Франц:) bataillon carré. (вeзĭ шi πλινθίον). 5) вasȣ, întpȣ кape amestекaȣ кȣвeлe, кînd лe apȣнкaȣ, (Франц:) cornet.

Πυργοσκάφος (ὁ, ἡ), noet: sъпъtорȣ, saȣ sȣрпъtорȣ de tȣрnȣрĭ, saȣ de zidȣpĭ de чetъцĭ. [πύργος, σκάπτω].

Πυργοῦχος (ὁ), пodȣл de sкîndȣpĭ, пe кape se sпpiжinîȣ tȣрnȣpiлe pesвoĭeшteлор кopъвiĭ. [πύργος, ἔχω].

Πυργοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoptȣ (цiȣ) tȣрnȣ. [din

Πυργοφόρος (ὁ, ἡ), пъptъtорȣ, saȣ цiitорȣ de tȣрnȣ. [πύργος, φέρω].

Πυργοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), пъzitорȣ de tȣрnȣ, saȣ чetate. [πύργος, φύλαξ].

Πυργόω -ῶ, вiit: ώσω, întъpeskȣ кȣ tȣрnȣрĭ; zideskȣ, înaлцȣ; (шi pas:) mъ mъpeцeзȣ, mъ mîndpeskȣ, mъ înfîmfeзȣ. «Χ' ἡ μὲν τήδ' ἐπυργοῦτο στολῇ». Esxл: «Ἐλέφας πυργωθείς». Лкв: înкъpкatȣ кȣ tȣрnȣ.

Πυργώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πυργοειδής, чeл în fорmъ de tȣрnȣ, 'нaлtȣ. [πύργος].

Πύργωμα (τὸ), zidipe кȣ (saȣ în fорmъ de) tȣрnȣ; (în цen:) tȣрnȣ, tъpie. [шi

Πύργωσις, εως (ἡ), întъpipe пpin tȣрnȣрĭ. [шi

Πυργῶτις, ιδος, (ἡ), noet: în локȣ de πυργωτή, fem: aл лȣĭ..

Πυργωτός, ή, όν, întъpitȣ кȣ tȣрnȣрĭ; saȣ фъкȣtȣ în fелȣ de tȣрnȣ, 'нaлtȣ, = Πυργοειδής. [πυργόω].

Πυρδαής, έος (ὁ, ἡ), apzъtорȣ, saȣ apsȣ кȣ fокȣ. [шi

Πύρδαλον, шi Πύρδανον (τὸ), [πῦρ, δαίω] лemnȣ (paskoтъ) de aцiцat fокȣл, tъчiȣne înвълitȣ пentpȣ apins fокȣл. 2) вatpъ, кoнtорȣ.

Πύρεθρον (τὸ), pomъnikъ, ȣnȣ fелȣ de плantъ кȣ apomatikȣ iute гȣstȣ. [πῦρ].

Πυρεῖα (ἡ), neskȣipe пpin лȣminъ de [illegible] [шi

Πυρεῖον (τὸ), вasȣ de пъstpat, saȣ tpanspoptat fокȣ, къцiе; (de ȣnde лa Пepsĭ) miшкъtорȣ aлtapȣ aл sfînţȣлȣĭ fокȣ (вeзĭ шi ἐσχάρα) ‖ (oвiч: лa în:) Πυρεῖα (τά), лe-

mnele, кȣ каре (fpeкîndȣ ле între dînsele) aprindeaȣ fокȣл. «Τὰ πυρεῖα συντρίψαντες καὶ ἀνακαύσαντες». Лȣч: [πυρεύω].

Πυρεκβόλος (ὁ, ἡ), skoцъtорȣ de fокȣ. || (sȣвst:) Πυρεκβόλα (τὰ),=Πυροβόλα. [πῦρ, ἐκβάλλω].

Πυρεκτικός, ἡ, όν, кȣвenitȣ, saȣ sȣпȣsȣ ла fервinцеалъ, saȣ fpirȣpĭ. [шi

Πύρεξις (ἡ), npindepe de fpirȣpĭ [din

Πυρέσσω (ττω) viit: -έξω, sîntȣ npinsȣ, saȣ natimeskȣ de fpirȣpĭ. «Πυρέττειν τεταρταίῳ». Лкs: [шi

Πυρεταίνω, viit: -ανῶ, шi

Πυρετιάω-ῶ, viit: -άσω, pap în локȣ de πυρέσσω· [din

Πυρέτιον (τὸ). dim: [din

Πυρετὸς (ὁ), [πῦρ], mape fервinцеалъ (npinч: de воалъ); fpirȣpĭ. «Πυρετὸς διαλείπων (τριταῖος, τεταρταῖος)». Гал: fpirȣpĭ nepiodiчe.

Πυρετοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкъtорȣ, npiчinȣitорȣ de fервinцеалъ, saȣ fpirȣpĭ. [πυρετὸς].

Πυρέττω. viit: -έξω, Аt: în локȣ de πυρέσσω.

Πυρετώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de fpirȣpĭ; adȣкъtорȣ. saȣ însoцitȣ de fpirȣpi. (Fpanц:) febrile [πυρετὸς].

Πυρεὺς, έως (ὁ), каре dъ fокȣ ла чева, nîpжолitорȣ. 2) vasȣ de fокȣ, =Πυρεῖον, къцie, шi чл: [πῦρ].

Πυρευστικὸς, ἡ, όν, каре slȣжеште ла aprindepe de fокȣ, (npinч:) ла neskȣipe npin лȣminъ de fокȣ, =Πυρευτικός.

Πυρευτής, οῦ (ὁ), neskȣiторȣ de noapte npin лȣminъ de fокȣ. [πυρεύω]. [de ȣnde

Πυρευτικὸς, ἡ, όν, atinгъtорȣ de neskȣitорȣл de noapte npin лȣminъ de fокȣ. «Πυρευτική (se înц: τέχνη)». Ilt: meшteшȣгȣл de ачеastъ neskȣipe.

Πυρεύω, viit: -εύσω, aprinzȣ fокȣ; neskȣieskȣ noaptea npin лȣminъ de fокȣ. 2) (stpъm:) aprinzȣ, daȣ fокȣ ла чева. [πῦρ].

Πυρή (ἡ), Ion: în локȣ de πυρά.

Πυρήϊον (τὸ), Ion: în локȣ de πυρεῖον.

Πυρήν, ῆνος (ὁ), sîmвȣpe de op че poadъ. 2) fiг:) гръȣnte, вȣлгъpашȣ de sape, de tъmîie, шi чл: (vezĭ шi χόνδρος). 3) ȣnȣ felȣ de npeцioasъ niatpъ în fopma sîmвȣpeлȣĭ de mъslinъ· 4) гъmълia doктopeskȣлȣĭ milȣ. 5) (кom:) osȣ de nemte. [πῦρ; fiind къ sîmвȣpiĭ de mъslinъ slȣжesк ла apdepe de fокȣ, vezĭ πυρήν].

Πυρήνεμος (ὁ, ἡ), noet: sȣflъtорȣ de fокȣ. «Ῥιπίς —». Епгр: [πῦρ, ἄνεμος].

Πυρήνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πυρήν, sîmвȣpелȣ.

Πυρηνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopma (asemenea) sîmвȣpeлȣĭ. [πυρήν, εἶδος].

Πυρηνοσμίλη (ἡ), instpȣmîntȣ xipȣpцiкȣ кȣ гъmълie în vîpfȣ. [πυρήν, σμίλη].

Πυρηνώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πυρηνοειδής. 2) конpinzъtорȣ de sîmвȣpe. (înпpot: de ἀπύρηνος). [πυρήν].

Πυρητόκος (ὁ, ἡ), npodȣкъtорȣ de гpîȣ. [πυρός, τόκος] (se конf: кȣ ..

Πυρητόκος (ό, ή), skoцъtорȣ (nъskъtорȣ) de fокȣ. [πῦρ, τόκος].

Πυρήφατος (ό, ἡ), noet: (πυρός, φένω] fъpîmъtорȣ (sdpoвitорȣ) de гpîȣ.

Πυρηφόρος (ό, ἡ), noet: în локȣ de πυροφόρος, =Σιτοφόρος.

Πυρία (ἡ) вaie ȣskatъ npin кълdȣpъ, saȣ aвȣpȣ nȣmaĭ fъpъ anъ), шi asȣdapea чea dintp' însa; (în цen: aвȣpȣ, saȣ aвȣpipe; (apin întind: vasȣ nentpȣ înfepвintape de ȣskatъ вaie, saȣ aвȣpipe. 2) = saȣ гpeш: în локȣ de, Πυρεῖα [πῦρ] [de ȣnde

Πυριάζω, viit: -άσω, =Πυριάω.

Πυριάλωτος (ὁ, ἡ), npinsȣ npin лȣminъ de fокȣ. [πῦρ, ἁλίσκω]

Πυρίαμα (τὸ). op че slȣжеште ла înfepвintape, aвȣpipe, saȣ asȣdape npin вaie ȣskatъ 2) = кȣ...

Πυρίασις, εως (ἡ), înfepвintape, aвȣpipe saȣ asȣdape npin вaie ȣskatъ [шi

Πυριατήριον (τὸ), локȣ, камеpъ de вaie nentpȣ aвȣpipe. 2) vasȣ кȣ ȣnt-de лemnȣ калdȣ nȣsȣ ne tpȣnȣл nъtimaшȣлȣĭ în felȣ de ventȣzъ. [шi

Πυριάτης, ου (ὁ), лapte înкeгatȣ npin fepвepe, (алt:) πυρίεφθον, кpemъ. (vezĭ шi πυαρίτης). [шi

Πυριστός, ή, όν, înfepвîntatȣ npin saȣ nentpȣ вaie de aвȣpipe. «Κέραμος —». Гал: înfepвîntatъ nentpȣ ачеasta, шi op че алtъ întpeвȣinцape. [din

Πυριάω-ῶ, viit: -άσω, [πυρία] înfepвintȣ; saȣ nopneskȣ sȣdoape, aвȣpezȣ. «Πυριᾷν θερμᾷ θαλάσσῃ». Dskp: (шi nas:) «Βοηθεῖ πυριωμένῃ». Dskp: ка πυρίαμα (vezĭ ziч:).

Πυριβήτης, ου (ὁ), noet: =Ἐμπυριβήτης. [πῦρ, βαίνω].

Πυρίβιος (ὁ, ἡ), tpъitорȣ în fокȣ. [πῦρ, βίος].

Πυρίβλητος (ὁ, ἡ), isвitȣ de fокȣ saȣ de tpъsnetȣ. 2) noet: în локȣ de πυροβόλος. [πῦρ βάλλω].

Πυριβρεμέτης. ου (ὁ), noet: pesȣnъtорȣ, вȣвȣitорȣ, tposnitорȣ în fокȣ, saȣ ка fo-

кȣл (ad: lape), (de ȣnde) =Ἐριβρεμέτης. [πῦρ, βρέμω]. (vezĭ шi...

Πυριβριθής, έος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de ἐριβριθής, прea греȣ. [πῦρ, βρίθω].

Πυρίβρομος (ὁ, ἡ), noet: =Πυριβρεμέτης. (se konf: кȣ πυρίδρομος).

Πυρίβρωτος (ὁ, ἡ), [πῦρ, βιβρώσκω] mînкatȣ (прѫпѫditȣ) de fокȣ

Πυριγενέτης, ου (ὁ), noet: шi Πυριγενής, έος (ὁ, ἡ), пѫsкȣtȣ din saȣ în fокȣ (epit: ал лȣĭ Dionisȣ). 2) (fir:) лȣкratȣ прin fокȣ· «Χαλινὸς—». Esхл: 3) (прin întind:) вiptosȣ; nemiлosȣ. «Παλάμη — ». Esхл: [πῦρ, γείνω].

Πυρίγληνος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ окĭ înfокаці. «Λέων—». Оп: [πῦρ, γλήνη].

Πυριγλῶχιν, ινος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ înfокate, saȣ прin fокȣ лȣкrate askȣціte вîrfȣrĭ. "Κεραυνός—". Non: [πῦρ, γλωχίν].

Πυρίγονος (ὁ,ἡ), (пароks:) продȣкѫtорȣ de fокȣ; (пропароks:)=Πυριγενής. [πῦρ, γόνος].

Πυρίδαπτος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de πυρίβρωτος. [πῦρ, δάπτω].

Πυρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ πῦρ. 2) ал лȣĭ πυρός.

Πυρίδρομος (ὁ, ἡ), noet: каре алеаргѫ ка fокȣл, saȣ кȣ fокȣ; (în ціen:) infокatȣ. [πῦρ, δρόμος].

Πυρίεφθος (ὁ, ἡ), [πῦρ, ἕψω] fieртȣ ла fокȣ, гѫtitȣ. || (sȣbst:) Πυρίεφθον (τὸ),=Πυριάτης.

Πυριήκης, εος (ὁ, ἡ), noet: [πῦρ, ἀκή] askȣціtȣ (în вîrfȣ) прin fокȣ.

Πυριθαλπής, έος (ὁ, ἡ), [πῦρ, θάλπω] înкѫлzitȣ ла fокȣ.

Πυρικαής, шi (noet:) Πυρικαιής, έος, шi Πυρίκαυστος, шi Πυρίκαυτος (ὁ, ἡ), арsȣ de fокȣ. "Πυρίκαυτα". Med: арsѫtȣрĭ. [шi Πυρικαύτωρ, ορος (ὁ), noet: арzѫtорȣ, fлѫкѫросȣ, вѫпѫĭосȣ. [πῦρ, καίω].

Πυρικλοπία (ἡ), noet: = Πυροκλοπία. [πῦρ, κλοπή].

Πυρίκμητος (ὁ, ἡ), noet: [πῦρ, κάμνω] лȣкratȣ прin, saȣ прѫпѫditȣ de fокȣ. [πῦρ, κάμνω].

Πυρικοίτης, ου (ὁ), noet: каре sлȣжеште de кȣлкȣшȣ ал fокȣлȣĭ. «Νάρθηξ—». Епгр: [πῦρ, κοίτη].

Πυρικόος (ὁ, ἡ), vezĭ πυρκόος.

Πυρικρόταφος (ὁ, ἡ), вѫtȣtȣ, чокѫnitȣ în fокȣ. "Σίδηρος —". Esix: [πῦρ, κρόταφος].

Πυρίκτυπος (ὁ, ἡ), noet: каре покнеште, плеsnеште, пîрîie în fокȣ. [πῦρ, κτύπος].

Πυριλάμπη (ἡ), =Πυριλαμπίς. [шi

Πυριλαμπής, έος (ὁ, ἡ), лȣчitорȣ, skînteitорȣ ка fокȣл. «Ἀστὴρ — ». Лкs: [шi

Πυριλαμπίς, ίδος (ἡ), = Λαμπυρίς (insektѫ), лiкȣрiчiȣ. [πῦρ, λάμπω].

Πυρίληπτος (ὁ, ἡ), копрinzѫtорȣ de fокȣ, кȣ totȣл înfокatȣ. [πῦρ, λαμβάνω].

Πυριμανέω -ῶ, viit: -ήσω, мѫ апрinzȣ de о datѫ, мѫ înчinгȣ. [πῦρ, μαίνομαι].

Πυριμάρμαρος (ὁ, ἡ), noet: fȣлцерѫtорȣ, skînteitорȣ ка fокȣл. [πῦρ, μαρμαίρω].

Πυριμάχος (ὁ, ἡ), каре se вate кȣ (ціne мȣлt împotivѫ ла) fокȣ; ȣnȣ feлȣ de пiatрѫ dene марціnca вetpiĭ, ка sѫ опреаskѫ fокȣл de a арde челе deп' împрежȣр. 2) резвoitорȣ плinȣ de fокȣ (кȣ мȣлtѫ fервinцеалѫ). || (sȣbst:) ȣnȣ feлȣ de кремene. [πῦρ, μάχη].

Πυρίμορφος (ὁ, ἡ), чел în fорма saȣ feлȣл fокȣлȣĭ. [πῦρ, μορφή].

Πύριμος (ὁ, ἡ), noet:=Πύρινος, de грîȣ. [πυρός].

Πυρίνη (ἡ),= Πυρήν, sîmвȣре (прinч: de мѫsлinѫ). «Πυρίνη ποιεῖ εἰς βρῶσιν χοίρων, καὶ εἰς καῦσιν». Цеопон: [de ȣnde

Πυρίνιον (τὸ), =Πυρήνιον.

Πύρινος (υ лȣнгȣ), ίνη, ινον, чел de грîȣ. «Ἄρτος («Ἄχυρον)—». Ksn: Dsкр: [πυρός].

Πύρινος (υ skȣrtȣ), ίνη, ινον, чел de fокȣ, saȣ totȣ fокȣ, înfокatȣ. [πῦρ].

Πυρίον (τὸ), = Πυρεῖον, кѫціе, saȣ кѫdелніцѫ.

Πυρίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: =Πυριγενής, (epit: ал лȣĭ Dionisȣ). [πῦρ, παῖς].

Πυριπλήθης, έος (ὁ, ἡ), noet: плinȣ de fокȣ. [πῦρ, πλήθω]. шi

Πυριπνείων, шi Πυριπνέων, ουσα, ον, noet:, Πυρίπνευστος (ὁ, ἡ), = кȣ...

Πυρίπνοος -ους (ὁ, ἡ), каре резȣfлѫ, saȣ варsѫ fокȣ (проп: шi fir:); (în ціen:) кȣ totȣл înfокatȣ, арzosȣ. «Χίμαιρα («Οἰστὸς) —». Лкs: [πῦρ, πνέω].

Πυριπόλος (ὁ, ἡ), =Πυρπόλος.

Πυριρραγής, έος (ὁ, ἡ), = Πυρορραγής.

Πυρισμάραγος (ὁ, ἡ), [πῦρ, σμαραγή] плеsnitорȣ, покnitорȣ, пîрîitорȣ în fокȣ, saȣ ка în fокȣ. (vezĭ шi πυρίβρομος).

Πυρίσπαρτος (ὁ, ἡ), noet: semѫnѫtорȣ de (saȣ semѫnatȣ кȣ) fокȣ, кȣ totȣл înfокatȣ. [πῦρ, σπείρω].

Πυρισπείρητος (ὁ, ἡ), noet: Іon: [πῦρ, σπειράω] înfѫшȣratȣ în (împresoratȣ de) fокȣ.

Πυρίσπορος (ὁ, ἡ), noet: (пароks:) semѫnѫtорȣ (împрѫштiitорȣ) de fокȣ, saȣ de [illegible]; (пропароks:) = Πυρίσπαρτος, saȣ Πυριγενής. [πῦρ, σπείρω].

Πυρίσσοος (ὁ, ἡ), noet: скъпаtš din fокš. [πῦρ, σόος].

Πυρίστακτος (ὁ, ἡ), noet: каре пікъ fокš (варsъ ƒлакърї). «Πέτρα—„. Еѕр: мѕnteлe Etna. [πῦρ, στάζω].

Πυριστάτης, ου, (ὁ), =Ἐμπεριόήτης, niпostie. [πῦρ, ἵσταμαι].

Πυριστεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înкѕnѕnatš, înкопжѕраtš кѕ fокš. [πῦρ, στέφω].

Πυρισφάραγγος (ὁ, ἡ), noet: =Πυρισμάραγος.

Πυρισφράγιστος (ἡ, ἡ), noet: печеtлѕitš кѕ fокš. [πῦρ, σφραγίζω].

Πυρίτης (υ лѕnгš), ου (ὁ), de грîš. «Ἄρτος —». Лкs: [πυρός].

Πυρίτης (υ sкѕрtš), ου (ὁ), ші Πυρῖτις, ιδος (ἡ), каре аре а fаче кѕ fокš. «Πυρίτης τὴν τέχνην„. Лѕч: мештерš лѕкрътоpš прin fокš. ‖ (sѕбst: se înц: λίθος) кpemene. 2) ѕnš feлš de metaлікъ пïatpъ (Franц:) marcassite. 3 fem:) ѕnš feлš de плантъ,=Πύρεθρον. [πῦρ].

Πυριτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: хрънitš, креsкѕtš în, saš прin fокš. [ші

Πυριτρόφος (ὁ, ἡ), noet: хрънitорš (каре slѕжеште ка о хрáнъ, saš matepie) de fокš. [πῦρ, τρέφω].

Πυρίτροχος (ὁ, ἡ), noet: formъtорš de черкš saš potaцie de fокš. [πῦρ, τροχός].

Πυρίφατος (ὁ, ἡ), noet: [πῦρ, φένω] = Πυρίβρωτος, пръпъditš de fокš.

Πυριφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Πυραυγὴς, чел кѕ лѕminъ, лѕчіре de fокš. [πῦρ, φέγγος].

Πυριφλεγέθων, οντος (ὁ), noet: арзъторš кѕ въпаïе de fокš. ‖ (sѕбst:) pîš ал Іаdѕлѕї. [πῦρ, φλεγέθω].

Πυριφλεγὴς, έος (ὁ, ἡ), арзъторš ка fокѕл (vezї ші περιφλεγὴς); înfокаtš, foapte ferbinte; (nas:) арsš de fокš. [ші

Πυριφλέγων, οντος (ὁ, ἡ), noet:=Πυριφλεγέθων. [ші

Πυρίφλεκτος (ὁ, ἡ), noet: арsš de fокš; saš арзъторš ка fокѕл, кѕ totѕл înfокаtš. [πῦρ, φλέγω].

Πυρίφλογος (ὁ, ἡ), noet: = Πυρίφλεκτος. [πῦρ, φλόξ].

Πυρίφοιτος (ὁ, ἡ), noet: каре petpeче în fокš [πῦρ, φοιτάω]. (dѕпе алцїї греш: în локš de ἱερίφοιτος).

Πυρίχη (ἡ), noet: în локš de πυῤῥίχη.

Πυρίχρως, ωτος (ὁ, ἡ), чел кѕ колоаре de fокš. [πῦρ, χρώς].

Πυρκαεὺς, έως (ὁ), арзъторš (апрinзъторš) de fокš. [ші

Πυρκαϊὰ (ἡ), гръmadъ de лemne апрinse. «Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον». Іл: Н. 2) fокš арзъторš de касъ, орашš, ші чл: înчendiš. 3) тръпкїš de mъsлinš арsš, каре dъ влъstаре пе лînгъ ръdъчinъ. [πῦρ, καίω].

Πυρκόος (ὁ), [πῦρ, κοέω în локš de νοέω] гічitорš прin обsерварea fокѕлѕї, saš mъpѕntaїелор жертfеї, (алт:) θυοσκόος. [de ѕnde îm:) «Πυρκόοι». noet: локѕitорії Delfiлор.

Πύρνα (τὰ), îm: (în еteроцеn:) ал лѕї Πύρνος.

Πυρναῖος, α, ον, копtš, de mînкаt. [din

Πύρνος (ὁ), noet: în локš de πύρινος, de грîš; (de ѕnde se înц: ἄρτος) nîine (прinч: de fъinъ de грîš печерnѕtъ); saš вѕкъtѕръ de nîine; (прin întind:) хранъ solidъ, вѕкаtъ. (îm: în Етероц: πύρνα). [πυρός].

Πυρόβιος (ὁ, ἡ), =Πυρίβιος.

Πυροβόλος (ὁ, ἡ), asвîрлitорš (sкоцъторš) de fокš. ‖ (sѕбst:) «Πυροβόλα (se înц: ὄργανα, saš μηχανήματα)„. Пл: instpѕminte, saš mашinе, прin каре se asвîрлїаš съцеці арзъtоаре. [πῦρ, βάλλω].

Πυροβόρος (ὁ, ἡ), mînкъторš de грîš. [πυρὸς, βορά].

Πυρογενὴς (υ лѕnгš), έος (ὁ, ἡ), noet: пъsкѕtš (fъкѕtš) din грîš. [πυρὸς, γείνω].

Πυρογενὴς (υ sкѕрtš), έος (ὁ, ἡ), =Πυριγενής.

Πυροδαίσιον (τὸ), [πῦρ, δαίω] локš de fъкѕt fокš, vatpъ, кѕкъtъріе.

Πυροδόκος (ὁ, ἡ), marazie de грîš. [πυρὸς, δέχομαι].

Πυροειδὴς, έος (υ лѕnгš) (ὁ, ἡ), asemenea (în feлѕл) грîѕлѕї. [πυρὸς, εἶδος].

Πυροειδὴς (υ sкѕрtš), έος (ὁ, ἡ), (adв:) -ειδῶς, чел în feлѕл (asemenea) fокѕлѕї. [πῦρ, εἶδος].

Πυρόεις, εσσα, εν, = Πυρώδης, арzоsš. ‖ (sѕбst:) плаnеtѕл лѕї Марцš. ‖ (îm:) «Πυροῦντες». Аt: ѕnš feлš de пеште de pîš, пъstръвš (fiind къ este πυροποίκιλος, vezї зіч:). [πῦρ].

Πυροεργὴς, έος (ὁ, ἡ) noet: лѕкрътоpš de мештешѕгš прin fокš, [πῦρ, ἔργον].

Πυροκαπηλεύω, віit: -εύσω, mъ негоцеzš кѕ грîš. [πυρὸς, καπηλεύω].

Πυροκλοπία (ἡ), noet: fѕрtiшагš de fокš. [din

Πυροκλόπος (ὁ, ἡ), fѕръторš de fокš (ка Προmeteš din черš). [πῦρ, κλοπή].

Πυρολαβίς, ίδος (ἡ), =Πυράγρα, клеште de fокš.]πῦρ, λαβή].

Πυρολαμπίς, ίδος (ή), =Πυριλαμπίς.

Πυρολόγος (ό, ή), adδnъtopȣ de rpîȣ saȣ rpîne. [πυρὸς, λέγω].

Πυρομαντεία (-μαντία), ας (ή), rivitopie npin fokȣ. [din

Πυρόμαντις, εως (ό, ή), nperivitopȣ npin oвsepвapea fokȣлȣĭ (вezĭ πυρκόος). [πῦρ, μάντις].

Πυρομάχος (ό, ή), =Πυριμάχος. [din

Πυρομετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъsȣpȣ rpîȣ.

Πυρομέτρης, ου (ό), mъsȣpъtopȣ de rpîȣ. [πυρὸς, μέτρον].

Πυρομετρητής, οῦ (ό), =Πυρομέτρης. [πυρομετρέω].

Πυροπίπης, ου (ό), (вezĭ шi Πυῤῥοπίπης) okitop, nînditopȣ de rpîȣл, saȣ mînkapea de лa npitancȣ. [πυρὸς, ὀπίπης].

Πυροποίκιλος (ό, ή), înnesipiцatȣ kȣ nikъцeлe poшiĭ. [πῦρ, ποικίλος].

Πυροπωλεῖον (τὸ), =Σιτοπωλεῖον. [шi

Πυροπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzȣ rpîȣ. [din

Πυροπώλης, ου (ό), вînzъtopȣ de rpîȣ. [πυρὸς, πώλης].

Πυροῤῥαγής, έος (ό, ή), (npinч: desupe вase de пъmîntȣ) kpъnatȣ лa fokȣ; (npin ȣpm:) шȣвpedȣ, netpeвnikȣ; (fir:) neanpoвatȣ. [πῦρ, ῥήγνυμι].

Πυρὸς (ό), [πῦρ, saȣ σπόρος] rpîȣ.

Πυροσθενής, έος (ό, ή), чeл kȣ nȣtepe de fokȣ, =Μεγασθενής. [πῦρ, σθένος].

Πυροστάτης, ου (ό), =Πυριστάτης.

Πυροτομία (ή), [πυρός, τέμνω] tъĭepe, seчepape de rpîȣ.

Πυροφεγγής, έος (ό, ή), == Πυριφεγγής.

Πυροφόρος (ό, ή), (ȣ skȣptȣ) = Πυρφόρος.

Πυροφόρος (ό, ή), npodȣkъtopȣ de rpîȣ; (în цen:) poditopȣ. [πυρὸς, φέρω].

Πυρόχρως, ωτος (ό, ή), = Πυρίχρως.

Πυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, anpinzȣ, înfлъkъpezȣ чeвa kȣ totȣл; apzȣ; nîpжoлeskȣ; (desupe metaлe) лъmȣpeskȣ. «Ἀργύριον πεπυρωμένον». Skp: [πῦρ].

Πυρπαλαμάω -ῶ, шi (miж: maĭ oвiч:) Πυρπαλαμάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -ομαι, noet: лȣkpezȣ meшteшȣгȣ (npinч:) npin fokȣ; (fir:) ȣneлteskȣ вikлenii (intpiцĭ). [din

Πυρπάλαμος (ό, ή), [πῦρ, παλάμη] noet: meшteшȣцeшte лȣkpatȣ, aptifiчiatȣ npin fokȣ; fлъkъposȣ, saȣ въnъĭosȣ; (fir:) nъskoчitopȣ de чeвa în npinъ (ka fokȣл); (fir:) foapte вikлeanȣ, npefъkȣtȣ.

Πύρπνοος (ό, ή), noet: în лokȣ de πυρίπνοος.

Πυρπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, [πυρπόλος] anpinzȣ (npinч: mъ indeлetniчeskȣ a nъstpa anpinsȣ) fokȣ. «Πολλάκις δὲ καὶ ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου ἐπυρπόλουν». Ksn: (шi stpъin: kȣ ak:). «Πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας». Apstf: 2) [de aчi] nîpжoлeskȣ, apzȣ de totȣ; (fir:) înfлъkъpezȣ. «Ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον». Гnm: (шi nas:) «Πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν πυρπολέεσθαι». Ep: [de ȣnde

Πυρπόλημα (τὸ), fokȣл, чe se anpinde (шi se цine anpinsȣ) noantea în taвepe. [шi

Πυρπόλησις, εως (ή), nîpжoлipe, npъnъdipe, nȣstiipe npin apdepe (akt: saȣ nas:).

Πυρπόλος (ό, ή), [πῦρ, πόλος] чeл чe netpeчe (se îndeлetniчeшte, saȣ tpъĭeшte) înnpeжȣpȣл fokȣлȣĭ; nъskȣtȣ in fokȣ (enit: aл лȣĭ Dionisȣ); nîpжoлitopȣ, saȣ apzъtopȣ de totȣ; (nas:) înkonжȣpatȣ de fokȣ.

Πύῤῥα (ή), ȣnȣ feлȣ de nasъpe, (aлt:) πυῤῥίας.

Πυῤῥάζω, вiit: -άσω, sîntȣ poшkatȣ лa faцъ, saȣ kȣ nъpȣл poшȣ, вълanȣ. [шi

Πυῤῥάκης, ου (ό), poшkatȣ лa faцъ, kam вълanȣ. [шi

Πυῤῥάκων, ωνος (ό), rлs: în лokȣ de πυῤῥάκης. [шi

Πυῤῥαλίς, ίδος (ή), =Πυραλίς [шi

Πυῤῥίας, ου (ό), ȣnȣ feлȣ de nasъpe kȣ nene poшietiчe (вezĭ Πυραλίς, шi Πυῤῥούλας). 2) ȣnȣ feлȣ de шapne kȣ faцъ poшietikъ. 3) (în цen: ka adiekt:) poшȣ лa faцъ, saȣ вълanȣ (de ȣnde nȣme de poвĭ, ka шi Ξανθίας). [πυῤῥὸς]. [de ȣnde

Πυῤῥιάω -ῶ, вiit: -άσω, шi Πυῤῥίζω, вiit: -ίσω, =Πυῤῥάζω.

Πυῤῥίχη (ή), (se înц: ὄρχησις) ȣnȣ feлȣ de danцȣ pesвoĭeskȣ (înapmatȣ, nȣmitȣ aшa de лa Πύῤῥιχος, kape л'a nъskoчit întîiȣ. 2) kîntikȣ, чe se kînta лa aчestȣ danцȣ.

Πυῤῥιχιακὸς, ή, όν, (шi adв:) -ακῶς, fъkȣtȣ dȣne mъsȣpa вepsifikaцii nȣmitъ [πυῤῥίχιος].

Πυῤῥιχίζω, вiit: -ίσω, dъnцezȣ danцȣл [πυῤῥίχη, вezĭ чiч:].

Πυῤῥίχιος (ό), nічopȣ de вepsȣ komnȣsȣ din doъ siлaвe skȣpte, чe se întpeвȣinцa maĭ kȣ seamъ лa kîntikȣл [πυῤῥίχη].

Πυῤῥιχιστής, οῦ (ό), dъnцъtopȣ de danцȣл πυῤῥίχη. [πυῤῥιχίζω]. [de ȣnde

Πυῤῥιχιστικὸς, ή, όν, kȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ лa dъnцapea danцȣлȣĭ, saȣ însȣшitȣ dъnцъtopȣлȣĭ de danцȣл πυῤῥίχη.

Πύῤῥιχος, η, ον, Dop: în лokȣ de πυῤῥὸς, poшȣ-вълanȣ.

Πυῤῥόγειος (ὁ, ἡ), чел кꙋ пъмîнтꙋ ро-шꙋ. [πυῤῥός, γέα].

Πυῤῥογένειος (ὁ, ἡ), чел кꙋ баρбъ рошiе, saꙋ бълапъ. [πυῤῥός, γένειον].

Πυῤῥόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), чел кꙋ пъръ рошꙋ, saꙋ бълаiꙋ. [πυῤῥός, θρίξ].

Πυῤῥοκόμης, ου (ὁ), = Πυῤῥόθριξ. [πυῤῥός, κόμη].

Πυῤῥοκόραξ, ακος (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de корвꙋ кꙋ чокꙋл рошꙋ. [πυῤῥός, κόραξ].

Πυῤῥοπίπης, ου (ὁ), [πυῤῥός, ὀπίπης] чел че пꙋне ла окiꙋ (окiеште) пе бълаnî (iꙋ-бiторꙋ de блонzi) (везî шi παιδοπίπης). 2) =(ком: дꙋне asemъnаре кꙋ) Πυροπίπης.

Πυῤῥοποίκιλος (ὁ, ἡ), îппетрiцатꙋ кꙋ ро-шiетiче пiпъцеле. «Λίθος — „. Цец: ꙋнꙋ felꙋ de granitꙋ [πυῤῥός, ποικίλος].

Πυῤῥός, ά, όν, [πῦρ] рошꙋ ка fокꙋл; ро-шкатꙋ ла faцъ, бълапꙋ. [de ꙋnde

Πυῤῥότης (ἡ), fъца рошъ-бълапꙋлꙋi.

Πυῤῥότριχος (ὁ, ἡ), =Πυῤῥόθριξ.

Πυῤῥούλας, ου (ὁ), ꙋнꙋ felꙋ de пасъре кꙋ рошiетiче пепе. (везî шi πυραλίς). [шi

Πυῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, daꙋ ла чева ро-шкатъ faцъ. [шi

Πυῤῥώδης, εος (ὁ, ἡ), рошꙋ ла faцъ; кам рошкатꙋ. [πυῤῥός].

Πυρσά (τά), îm: (în етероц:) ал лꙋî πυρσός.

Πυρσαίνω, biit: -ανῶ, = Πυῤῥόω. [πυρσός, Dор: în локꙋ de πυῤῥός].

Πυρσαυγής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋчi-ре, лꙋмiпъ de торцъ saꙋ de masaла. [πυρσός, αὐγή].

Πυρσεία (ἡ), înшtiinцаре прiп fокꙋрî, шi вестеа datъ прiпtр' îпселе. [шi

Πυρσευτής, οῦ (ὁ), dътъторꙋ de весте saꙋ de семпе прiп fокꙋрî. [din

Πυρσεύω, biit: -εύσω, апрiпzꙋ fокꙋрî (saꙋ masaлале), (прiпч:) ка съ daꙋ de весте; (în цеп:) вестескꙋ. «Ὑμεῖς δέ μοι πυρσεύετε κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε„. Ꙋвр: îпкꙋпо-штiпцацi 'мî прiп stрiгътеле воаstре ре-sꙋлtatꙋл ачестеî лꙋпте; (noet:) арzꙋ; (fiг:) апрiпzꙋ, îпtърîтꙋ. «Ἔχθραν πυρσεύειν». Diod: (stръм: кꙋ dat: indip:) fакꙋ а лꙋчi (а se аръtа) чева în окiî кꙋiва. «Τὸ χάλκος ἡμῖν ἐπυρσεύσατε„. Fѕtр: (шi nestр: saꙋ пas: кꙋ dat: saꙋ ак: кꙋ преп:) îмî ревърсꙋ лꙋмiпа în fавоареа кꙋiва. «Ὡς πυρσεύεται ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ φάρου) τοῖς ναυτιλλομένοις„. Лꙋч: шi (fiг:). «Ἔλεγε τὴν δόξαν (αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν) ὡς ἀπὸ σκοπῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν οἰκουμένην πυρσεύεσθαι». Пл: а se ревърsа, а se îппръштiа ка о лꙋ-мiпъ în toatъ лꙋмеа. [шi

Πυρσίτης, ου (ὁ), поате греш: în локꙋ de πυρσευτής. 2) =Πυρσός. [шi

Πυρσοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în-пръштiꙋ лꙋмiпъ ка ꙋпꙋ fокꙋ, saꙋ о ma-saлa. „Ἀκτῖνας — ». Manet: = Ἀκτινοβολῶ. [din

Πυρσοβόλος (ὁ, ἡ), noet: ревърсъторꙋ de лꙋмiпъ de fокꙋ. [πυρσός, βάλλω].

Πυρσογενής, έος (ὁ, ἡ), noet: продꙋкъ-торꙋ de fокꙋ. «Λίθος —„. Non: кремене. 2) (пas:) пъскꙋтꙋ în, saꙋ прiп fокꙋ, =Πυριγενής. [πυρσός, γείνω].

Πυρσόγλωσσος (ὁ, ἡ), îппръштiiторꙋ de лiмбî de fокꙋ. [πυρσός, γλῶσσα].

Πυρσοδυνάστης, ου (ὁ), stъпîпiторꙋ ал fо-кꙋлꙋî (апiт: ал лꙋî Вꙋлкапꙋ). [πυρσός, δυνάστης].

Πυρσοέλικτος (ὁ, ἡ), îпfъшꙋратꙋ, îпвîр-тiтꙋ în fокꙋ. [πυρσός, ἑλίσσω].

Πυρσόκομος (ὁ, ἡ), [πυρσός, κόμη] noet: чел кꙋ пъръ рошкатꙋ, saꙋ блопdꙋ.

Πυρσόκορσος (ὁ, ἡ), чел кꙋ коамъ рош-катъ. «Λέων — ». Ꙋsхл: [πυρσός, κόρση].

Πυρσοκόρυμβος (ὁ, ἡ), чел кꙋ перчеле, zꙋлꙋfî рошкацî. [πυρσός, κόρυμβος].

Πυρσόλοφος (ὁ, ἡ), [πυρσός, λόφος=λέπος] (ἱμάς, кꙋреа) din рошiетiкъ (ꙋскатъ) пiеле.

Πυρσόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ рошiе-тiкъ spiпаре. [πυρσός, νῶτος].

Πυρσός (ὁ), [πῦρ] (îm: πυρσοί, шi πυρσά în етероц:) fъклiе апрiпсъ, saꙋ торцъ, (Тꙋр:) masaла; (прiпч:) fокꙋ, че se а-прiпdе поаптеа de семпꙋ (ка съ dea de штiре); fапарꙋ пепtрꙋ плꙋtiторî пе маре (везî шi φρυκτός); (fiг:) flакъръ de амо-рꙋ. «Οὐδέ τοι τῶν πυρσῶν παραμύθιον». Тꙋр:

Πυρσός, ά, όν, Dор: în локꙋ de πυῤῥός.

Πυρσοτόκος (ὁ, ἡ), noet: продꙋкъторꙋ de fокꙋ. «Λίθος — ». Епiгр: кремене. [πυρσός, τόκος].

Πυρσουρίς, ίδος (ἡ), шi Πυρσουρός (ὁ), = (saꙋ греш: în локꙋ de) Πυρσωρίς, -ωρός.

Πυρσοφόρος (ὁ, ἡ), пꙋртъторꙋ, цiторꙋ de fъклiе, saꙋ masaла; (noet:) копрiпzъторꙋ de fокꙋ. «Νάρθηξ πυρσοφόρος». Non: ‖ (sꙋвst:) =Πυρφόρος. 2) васꙋ de adꙋс fокꙋ, къцiе, шi чл: [πυρσός, φέρω].

Πυρσόω -ῶ, biit: -ώσω, апрiпzꙋ чева ка о masaла; лꙋмiпеzꙋ прiп (saꙋ ка прiп) торцъ; (nestр:) лꙋмiпеzꙋ, saꙋ арzꙋ ка о masaла. (везî шi πυρσεύω). [πυρσός].

Πυρσωπής, έος, шi Πυρσωπός (ὁ, ἡ), noet: [πυρσός, ὤψ] чел кꙋ късtътеръ веdере, saꙋ faцъ flъкъроасъ, =Πυρωπής.

Πυρσωρίς, ίδος (ἡ), тѕрпѕ, ѕnde apd fanapé пентрѕ пѫѕtitорї, =Φρυκτώριον. [din

Πυρσωρός (ὁ), [πυρσὸς, ὥρα]=Φρυκτωρὸς, пѫzіторѕ, îngrijitорѕ de fanape.

Πυρσορέω -ῶ, biit: -ήσω, џiѕ торџѫ, saѕ фокѕ. [din

Πυρφόρος (ὁ, ἡ), пѕртѫторѕ, џiiторѕ de фокѕ, saѕ de чеа че ѕлѕжеште а џінеа întр'însѕл фокѕ; Прометеѕ, каре а адѕs фокѕл din черѕ. «'Οϊστὸς—». Лкs: сѫџеатѫ aѕвîрлітѫ, ка сѫ апрінzѫ. «Κεραυνὸς —». Лкs: (аlt:) πρηστήρ. «Θεὸς —». Sof: адѕкѫторѕ de лінічоасе fрігѕрї. "Δήμητρα —», пѕртѫтоаре de фѫклie. ‖ (sѕвst:) преотѕл тергѫторѕ înaintea оастеї Лачедемоніене, че џінеа фокѕл nestinsѕ пентрѕ жертfе, каре шi de вражмаші se прівіа de sfîntѕ, шi nѕ se омора. (de ѕnde пров:) «Μηδὲ πυρφόρον περιγενέσθαι». Ер: сѫ nѕ рѫтîie, сѫ nѕ skane. [πῦρ, φέρω].

Πυρώδης, εος (ὁ, ἡ),=Πυροειδής, фокоsѕ, арzoѕѕ. [πῦρ].

Πύρωμα (τὸ), трѕпѕ înfокатѕ. [πυρόω].

Πυρώπης, ου (ὁ), шi Πυρῶπις, ιδος (ἡ), поет: =кѕ..

Πυρωπὸς (ὁ, ἡ), поет: [πῦρ, ὤψ] чел кѕ фаџѫ ка фокѕл, апрінsѕ, saѕ рошѕ ла фаџѫ. «"Ηλιος —». Еѕхл: ‖ (sѕвst: se înџ: λίθος) ѕпѕ fелѕ de преџіоасѫ пiатрѫ рошіе înкisѫ, (Франџ:) escarbucle.

Πύρωσις, εως (ἡ), апріндере; лѫтѕріре; (ѕпе-орї) ардере, пîржоліре; (med:) оврінтіре, înflamaџie. [πυρόω].

Πυρώτερος, α, ον, поет: în локѕ de πυρωδέστερος. (de ѕnde întрѕв: прінч: ‖ next:) Πυρώτερα, adв: în локѕ de πυρωδέστερον.

Πυρωτής, οῦ (ὁ), лѕкрѫторѕ (прінч: de метале) прін фокѕ. [шi

Πυρωτικὸς, ή, όν, чел кѕ însѕшіме de а арде, saѕ а înфока. [шi

Πυρωτὸς, ή, όν,= Πυρώδης, înfлѫкѫратѕ; saѕ=Πυρωπός. [πυρόω].

Πῦς, adв: Dор: în локѕ de ποῖ.

Πύσμα (τὸ), [πυνθάνομαι] întреваре. [de ѕnde

Πυσματικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, кѕвеnitѕ ла întреваре, întревѫтівѕ.

Πύσσαχος, saѕ Πύσσαλος (ὁ), dialekt: în локѕ de πάσσαλος; (партік:) ѕпѕ fелѕ de проџапѕ, saѕ ѕпѕ лемпѕ întорsѕ, че se пѕпеа în пѫріле віџеілор, ка сѫ nѕ sѕгѫ.

Πυστιάομαι -ῶμαι, =Πυνθάνομαι. [din

Πύστις, εως (ἡ), întреваре, черчетаре; штіре (din аѕzіре), zісѫ. [шi

Πυστὸς, ή, όν, штіѕтѕ, аѕzітѕ, кѕпоskѕтѕ (întрѕ: пѕмаї în комп:). [πυνθάνομαι].

Πυτία (ἡ), [πῦον] кеагѕ. 2) ѕпѕ fелѕ de мîнкаре (пѫчіпtѫ кѕ лапте, saѕ кремѫ) din чел dîntîї лапте (vezї шi πύαρ). [de ѕnde

Πυτιάζω, biit: -άσω, înкегѕ (брînzeskѕ) кѕ кеагѕ.

Πυτίζω, biit: -ίσω, [imit:] skѕîпѕ des; îmї кѕргѕ валеле; stропеskѕ din гѕрѫ. 2) пѕїѕ чева în гѕрѫ de черкаре, шi skѕîпѕ.

Πυτιναῖος, α, ον, fѫкѕтѕ din рѫтѕрї, saѕ пѕіеле de salvie. «Πτερά —». Apstf: [din

Πυτίνη (ἡ), папорніџѫ, saѕ вѕтілкѫ înплетітѫ кѕ пѕіеле de salvie; (în џеп:) васѕ de вінѕ (vezї шi βυτίνη) (de ачі пом: пѕтінѫ). [în afin: кѕ πίτυς].

Πυτινοπλόκος (ὁ ἡ), înплетіторѕ de папорніџе de вінѕ. [πυτίνη, πλέκω].

Πύτισμα (τὸ), [πυτίζω] skѕîпѫтѕрѫ деасѫ; saѕ stропітѕрѫ din гѕрѫ кѕ апѫ шi чл:

Πυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ, saѕ плінѕ de пѕроїѕ. [πῦον].

Πύωσις, εως (ἡ), înпѕроїере. [πυόω].

Πῶ, [πός] adв: Dор: în локѕ de ποῦ. «Πῶ τις ὄνον ὠνασῆται». Etimлџ: [de ѕnde

Πω, партік: енгл: saѕ adв: тімп: nedef: (маї de мѕлте орї кѕ нег:) înкѫ пînѫ акѕм. «Οὔπω, «Μήπω, «Οὐδέπω, «Μηδέπω». (шi desпѫрџіт). «Οὐδείς πω». Тѕч: «Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματα ἐν τούτῳ». Apstf:

Πώγων, ωνος (ὁ), варвѫ. «Ξύρεσθαι τὸν πώγωνα». Аt: «Πώγων ποδήρης καθεῖται». Пл: (шi fir:) «Πυρὸς—». Esхл: лімвѫ de фокѕ înѫлџатѫ în формѫ de пірамідѫ. [de ѕnde

Πωγωνιαῖος, α, ον, ал варвеї. 2)= кѕ..

Πωγωνίας, ου (ὁ), чел кѕ варвѫ. «'Αστὴρ —». Apst: ѕпѕ fелѕ de кометѫ. [de ѕnde

Πωγωνιάτης, ου (ὁ), шi Πωγωνιᾶτις, ιδος (ἡ), =Πωγωνοφόρος.

Πωγώνιον (τὸ), dim: ал лѕї πώγων, вѫрвіоарѫ.

Πωγωνίτης, ου (ὁ), шi Πωγωνῖτις, ιδος (ἡ), =Πωγωνιάτης.

Πωγωνοκουρεῖον (τὸ), вѫрвіеріе. [шi

Πωγωνοκουρία (ἡ), tѕndере, radере de варвѫ. [πώγων, κουρά].

Πωγωνοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, лаsѕ варва (сѫ креаskѫ). [шi

Πωγωνοτροφία (ἡ), лѫsаре de варвѫ (а креште). [din

Πωγωνοτρόφος (ὁ, ἡ), чел кѕ варва лѫsатѫ (а креште). [πώγων, τρέφω].

Πωγωνοφορία (ἡ), а авеа, а пѕрта варвѫ. [din

Πωγωνοφόρος (ὁ, ἡ), чел кꙋ (пꙋрꙑторꙋ de) барбъ. [πώγων, φέρω].

Πώεα (τὰ), îm: ал лꙋї πῶϋ.

Πώλα, înd: ал лꙋї πώλης.

Πωλάριον (τὸ), dim: ал лꙋї πωλίον, mікꙋ mînzішорꙋ.

Πωλέεσκε, Ion: în локꙋ de ἐπώλει, прел: ал лꙋї πωλέω.

Πωλεία (ἡ), къꙋtare, крештере de mînzї, ші алте віte,=Πωλοτροφία.[πωλεύω].

Πωλέσκετο, Ion: în локꙋ de ἐπωλεῖτο, прел: ал лꙋї πωλέομαι.

Πώλευμα (τὸ), mînzꙋ (de ор че вітъ) крескꙋtꙋ, înвꙋцаtꙋ, deпрinsꙋ de înгріжітоꙋл лор. [ші

Πώλευσις, εως (ἡ), =Πωλεία. [ші

Πωλευτής, οῦ (ὁ), înгріжіtорꙋ de крештереа mînzілор, ші алтор добітоаче. [ші

Πωλευτικὸς, ἡ, όν, потрівітꙋ, îndemînatікꙋ ла крештере de mînzї, ші чл: [din

Πωλεύω, віїt: -εύσω, крескꙋ, ші deпрinzꙋ mînzї ші алте добітоаче; (în цен:) крескꙋ; înвъцꙋ. [πῶλος].

Πωλέω-ῶ, віїt: -ήσω, (прінч: mі еtімлц:) =Πολέω,-ομαι, mъ преꙋмблꙋ în коачї ші în коло (прінч: ка неґꙋцъторꙋ); (de ꙋнde овіч:) вînzꙋ. «Πωλεῖν τί τινι (саꙋ πρός τινα)». Ksn: (ші кꙋ цен: аръtъторꙋ de преꙋꙋл лꙋкрꙋлꙋї de вînzare) «Χρημάτων («'Αργυρίου) πωλεῖν τι». Ksn: (ші fіг:) «Ε'παίνου τὸ δεῖπνον πωλεῖ». Епкt: (ші пас:) «Οἱ ὑπὸ δόρυ πωλούμενοι». D: Ал: прізоніеріл de резвоїꙋ. «Πωλεῖται δίς πρὸς ἀργύριον». Dskp: (ші кꙋ dat·) «Πωλούμενος διπλασίῳ». Пл: 2) (mіж: поеt:) =Πολέομαι, петрекꙋ овічнꙋit, саꙋ mергꙋ des ꙋndeва; (în цен:) mергꙋ, віꙋ овічнꙋit; (de ꙋnde) amꙋ релацие, amꙋ a фаче кꙋ.. «Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων». Od. Δ: Πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα». Om: imn: «Οὔτ' ἐς ἀγορὴν πωλέσκετο, οὔτ' ἐς πὸλεμον». Іл: А: «Πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης». Es: «Ὅσοι πεφασμένως πωλοῦνται„ Лц: Sол: mерг de фацꙋ вînzîndꙋ se пенtрꙋ tрꙋnеаскъ плъчере. [din

Πωλὴ (ἡ), преа рар în локꙋ de πώλησις.

Πώλημα (τὸ), лꙋкрꙋ de вînzare. [πωλέω].

Πώλης, ου (ὁ), вînzъtорꙋ (întрꙋ: прінч: în комп:).

Πώλησις, εως (ἡ), вînzare (акt: саꙋ пас:). [ші

Πωλητήριον (τὸ), вînzъtорie, пръвъліе, саꙋ tîргꙋ. 2) локꙋл, ꙋnde se adꙋnaꙋ în Atena вînzъtорії de челе пꙋвлiче. [ші

Πωλητής, οῦ (ὁ), вînzъtорꙋ. ‖ (în Atena) "Πωληταὶ„ zече върваці pîndꙋiці песте вînzъріле венітꙋрілор пꙋвлiче, аверілор de конfіsкаt, ші чл: (кîte ꙋнꙋл din fіекаре семінціе). [πωλέω]. [de ꙋnde

Πωλητικὸς, ἡ, όν, аплекаtꙋ, саꙋ îndemînatікꙋ ла вînzare. [de ꙋnde

Πωλητικῶς, adв· кꙋ кіпꙋ саꙋ îndemînъtate de (ка ꙋnꙋ) вînzъtорꙋ.

Πωλικὸς, ἡ, όν, de mînzꙋ. «'Απήνη πωλική». Sоf: tрасъ de mînzї. 2) (fіг:) în локꙋ de παρθενικὸς. «Πωλικῶν ξοάνων». Esхл: [ші

Πωλίον (τὸ), dim: ал лꙋї πῶλος, mînzішорꙋ. 2) мемврана копрinzъtоаре de fъtꙋл mînzꙋ în пînteчеле маїчеї сале. (везї ші ἄμνιον).

Πωλοδαμαστὴς, οῦ (ὁ), = Πωλοδάμνης. [πῶλος, δαμάζω]. [de ꙋnde

Πωλοδαμαστικὸς, ἡ, όν,=Πωλοδαμνικὸς.

Πωλοδαμνέω -ῶ, віїt: -ήσω, domолескꙋ (înвъцꙋ) mînzꙋ ші алте віte. [din

Πωλοδάμνης, ου (ὁ), поеt: domоліторꙋ (înвлînzitорꙋ, саꙋ înвъцъtорꙋ) de mînzї, ші алте віte. [πῶλος, δάμνω]. [de ꙋnde

Πωλοδαμνικὸς, ἡ, όν, кꙋвеnітꙋ, саꙋ фолоsіторꙋ ла domоліре de mînzї. «Πωλοδαμνική». мештешꙋгꙋл ачеsta.

Πωλοκόμος (ὁ, ἡ,) înгріжіtорꙋ (крескъtорꙋ, ші чл:) de mînzї. [πῶλος, κομέω].

Πωλομάχος (ὁ, ἡ,) поеt: чел че se бате dene mînzꙋ, саꙋ tръсꙋръ tрасъ de mînzї. [πῶλος, μάχη].

Πῶλος (ὁ, ші ἡ), mînzꙋ, саꙋ пꙋїꙋ de калꙋ; (în цен:) пꙋїꙋ de ор че вітъ (asinꙋ, елефантꙋ, ші чл:); поеt: калꙋ їꙋte (sꙋвръdалнікꙋ); (ші fіг:) tînъръ fлъкъꙋ, саꙋ fatъ. «Πῶλον ἄζυγα λέκτρων». Еꙋр: fечоаръ немъ-рітатъ (везї ші μόσχος). 2) о монетъ a Корintенілор кꙋ калꙋ tіпъріtꙋ пе dînsa.

Πωλοτροφέω -ῶ, віїt: -ήσω, хръпескꙋ, (крескꙋ, саꙋ пръсескꙋ) mînzї (каї ші чл:), ціꙋ ерґеле. [ші

Πωλοτροφία (ἡ), крештере, саꙋ пръсіре de mînzї (каї ші чл:). [ші

Πωλοτροφικὸς, ἡ, όν, atінгъtорꙋ de крештере, саꙋ de пръsіtорꙋ de mînzi (каї ші чл:). «Πωλοτροφική». мештешꙋгꙋл de a пръsі каї. [din

Πωλοτρόφος (ὁ, ἡ), îndeлетнічітꙋ, саꙋ потрівітꙋ ла крештере, îndemінатікꙋ ла пръsіре de mînzї, ші (în цен:) de tінере добітоаче. «Θεσσαλία —». Епгр: [πῶλος, τρέφω).

Πώλυπος, ω, ші Πώλυψ, υπος (ὁ), Dор: în локꙋ de πολύπους.

Πῶμα (τὸ), поеt: în локꙋ de πόμα, въ-

кlзръ; (прin întind:) пахарз, ='Έκπωμα.

Πῶμα (τό), astзпзтз de пasз, капакз, dопз. [de зnde

Πωμάζω, viit: -άσω, пзiз капакзл saз dопзл, astзпз. [ші

Πωμαίνω, ші Πωμαννύω, rлs: în локз de πωμάζω.

Πώμαλα, adв: Dор: ші At; în локз de οὔπω μάλα, пз de локз.

Πωμαστήριον (τό), [πωμάζω] капакз. «Κιβωτίου —„ Sin:

Πωματίας, ου (ὁ), [πῶμα] мелкз înkisз în коажа sa, astзпатз.

Πωμάτιον (τό), dim: ал лзі πῶμα.

Πώποκα, Dор: în локз de...

Πώποτε, adв: (пречеd: de пег:) нічі о datъ înкъ ніпъ акзт. "Οὐκ εἶδον πώποτε». Јкs: 2) (fъръ пег:) вре о datъ піпъ акзт. "Εἰπέ μοι, ἔφη, εἰς Δελφοὺς ἤδη πώποτε ἀφίκου»; Ksn: "Πολὺ μεγίστους τῶν πώποτε γενέσθαι„. Ksn: "Εἰ πώποτε ὠνήθησαν„. Dm. «Ὅσοι ἐμοῦ πώποτε ἀκηκόατε„. Ilat: [πω, ποτέ].

Πώρειος, α, ον, =Πώρινος.

Πωρέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntз вeteaзз (маі кз seamъ) de окі (кіорз, орвз); (прin întind:) пъtimeskз, тъ кinзіeskз, тъ тзнчeskз. (de зnde întрв: прінч: ταλαιπωρέω). [πωρός]. [de зnde

Πωρητύς, ύος (ἡ), поеt: tiкълоtіе, непорочіе.

Πωριαῖος, α, ον, ші Πώρινος, η, ον, чел din піатръ пороаsъ; saз sпзтоаsъ. "Λίθος—„. Ep: =[Πῶρος].

Πωροκήλη (ἡ), rindзръ, saз апоstemъ înтърitъ ка піатра, че se формеазъ п'împрежзрзл воашелор. [πῶρος, κήλη].

Πωροποιητικός, ή, όν, pisiнitорз de піеtроаsеле întърitзрі. [πῶρος, λύω].

Πωρόμφαλον (τό), întърitзръ піеtроаsъ п' împрежзрзл взрікзлзі. [πῶρος, ὀμφαλός].

Πωρός, ά, όν, грат: în локз de πηρός. орвз; (прin întind:) tiкълоsз (de зnde ταλαίπωρος).

Πῶρος (ὁ), зпз фелз de піаtръ албъ пороаsъ (ка взретеле); піаtра лаптелзі, saз stалактitъ, (ad:) формаtъ în пештере din пікътзрі de въроаse матерii împіеtрite. 2) (прin întind:) зтеzеалъ, че пітind ка о азздеалъ din оаsе sлзжеште ла копліпіреа лор, кînd se fъріmъ. (de зnde 3) întърitзръ, saз перз, че se формеазъ în фолзріtе пърці а ле трзпзлзі din înкеratъ матеріe, saз пзроiз. «Ἐκ δὲ πώρου γίνεται ἐν τῷ σώματι πῶρος„. Apst: [de зnde

Πωρόω -ῶ, viit: -ώσω, împіеtреskз, înвîртотеskз (проп: ші fiг:); копліпеskз osз fъріmatз прin пропріа sa зтеzеалъ. «Κάταγμα πωροῖ». Dskр: (ші fiг:) «Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν». Skр: [ші

Πωρώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiзл піеtреі пороаsе; піеtроsз, вîрtоsз.

Πώρωσις, εως (ἡ), împіеtріре, înвîрtотаре (проп: ші fiг:); (med:) копліпіре de fъріmatз osз прin паtзрала sa зтеzеалъ. [πωρόω]

Πῶς, [πός] adв: întрев: кзт? în че кіпз? чееа? «Πῶς ἔσται μοι τοῦτο»; Ткр: «Ἔσται δὲ τοῦτο πῶς»; Грг: (ші ел:) «Πῶς δή»; Om: «Ἐκεῖνα μὲν ἄξια χάριτος κρίνω· πῶς γὰρ οὔ»; Dm: (ші fъръ οὔ). «Πῶς γάρ»; Лзч: ші кзт пз? (ші împреанъ кз ἄν кътре ноft:) «Πῶς ἂν θάνοιμι»; Sof: (ші емфант: saз міръt:). «Πῶς δυσκόλως εἰσελεύσονται„! Skр: кît de anевое! «Οἱ δὲ, πῶς δοκεῖς, αὐτὸν ἠσπάζοντο„! Apstf: кз кîtъ взпъ воінцъ! «Ἀμαξίδας εἰργάζοντο, πῶς δοκεῖς» Apstf: кз кîtъ înдзтîпзtale! 2) модіфікатівз (în педеfin: ші маі de мзлte орі енгл:), întр' зпз кіпз оаре кареша, ашa saз алтфел. «Οὐ ψέγεται ὁ ἁπλῶς ἐργαζόμενος, ἀλλ' ὁ πῶς»; Apst: «Πῶς μὲν ... «Πῶς δὲ». Јкs: кînd ші кînd. (ші енгл:). «Εἴπως, «Μήπως,«Ὧδε («Οὕτω) πως». «Ἦν πως συνώμεθα». Ksn:

Πως, енгл: везі πῶς (ла sfîрштtз).

Πωτάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, (пех: ἐπωτήθην) поеt: = Ποτάομαι, звоpз; зъpз; тъ азвірлз. «Σπινθαρίδες πωτῶντο„. Om: Imn: [de зnde

Πωτήεις, εσσα, εν, поеt: звзрътоpз. [ші

Πώτημα (τό), поеt: în локз de πτῆσις, звзраре, saз звоpз.

Πῶυ, εος (τό), [πάομαι] чірадъ; тзрпъ.

Πώϋγξ, ші Πώϋξ, υγος (ἡ), зпз фелз de пасъре de апъ, водірлъз, saз лішіцъ, че des se кзфзндъ în апъ. «Ἡ δὲ πώϋγξ καλουμένη μάλιστά ἐστιν ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνίθων». Apst:

P.

Ρ, ρ, ῥῶ, (τὸ), po, nedeкл: a шaптesпpe-zeчелеа літерг а Елineskκлї алфаветў. ‖ (Apitm:) ρ', o sstъ (100), saš ал ss-телеа; ші ,ρ, o sstъ de mii (100000).

'Ρ', noet: în anoк: în лoкš de..

'Ρᾶ, noet: naptik: enгл: în лoкš de ἔ-ρα (maї de mљлte opї înплinit:).

'Ρᾶ, saš ῥᾶ, adв: noet: Ion: în лoкš de ῥᾷον, ῥᾴδιον.

'Ρᾶ (τὸ), nedeкл: pъdъчina шneї плante de Skitia, pebentš (de ла pîsл кš ачелаші nљme).

'Ραβάσσω (ττω), biit: -άξω, =Ἀράσσω, dš-dљiš (npinч: бътînd din пічоаре), tpoпъ-ieskš, алергš în-sљs în жos, mъ зpкš, ші mъ noгopš; (în цen:) sromotezš.

'Ραβδεία (ἡ), neskљipe кš љndiцa. [din

'Ραβδεύω, ші (mіж:) -ομαι, biit: -εύσω,-ομαι, neskљieskš кš љndiцa. 2)='Ραβδίζω. [ῥάβδος].

'Ραβδηφόρος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de ῥαβδοφόρος.

'Ραβδίζω, biit: -ίσω, батš кš тоїагš, saš бъцš. «Πυρούς—». Skp: tpeїepš кš чотеце (кљm бат порљмбљл). [ші

'Ράβδινος, η, ον, fъкљtš din беце, saš nљїеле. [ῥάβδος].

'Ραβδίον (τὸ), dim: ал лљї ῥάβδος, nљїе-лљшъ, бецішорš; (naptik:) вapгa de fepš, че apzînd zљгравії întind tonind чеара песте zљгръвітљреле лор. 2) варга, nљї-аоа љndiцeї neskapilop.

'Ραβδοδίαιτος (ὁ, ἡ), tpљitopš din віргъ (ad: din zљгръвіе, че npintp' însa se лљ-креазъ); saš вpednikš de бътљї кš toїeце пеntpљ кіпљл віецљірії sале (кom: napod: a лљї ἀβροδίαιτος). [ῥάβδος, δίαιτα].

'Ραβδοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de віргъ, лinie, saš шіръ. «'Ραφή—». A-natm: чеа de аldoiлеа a xîpчeї. [ῥάβδος, εἶδος].

'Ραβδομαντεία (ἡ), љnš fелš do пpoopo-чіе че se fаче npin toїагš, saš віргъ, (Fpanц:) baguette divinatoire. [ῥάβδος, μαντεία]

'Ραβδομαχία (ἡ), бътълie кš toїeце, saš (noate în аналоціе кš аръпеskљл) ціпі-tš. [ῥάβδος, μάχη].

'Ραβδονομέω-ω, biit: -ήσω, sîntš npeше-dinte ла лљntе ка...

'Ραβδονόμος (ὁ, ἡ), ціїtopš ші mішкъto-pš (înтpeбљinцъtopš, bezї νωμάω) de toї-агš. (de љnde ‖ .sљбst:) dpeгъtopš (жљdi-къtopš, saš npeшedinte în лљnte) пљptînd бastonš (bezї ші βραβεύς). 2) (în Poma) ='Ραβδοῦχος. [ῥάβδος, νέμω].

'Ράβδος (ἡ), [ῥάπις, ίδος] (în цen:) лe-mnš de бътљt, saš de pezemat, toїагš, бъцš, віргъ, nљїа; (naptik: ка semnš de dpeгътopie) sчentpљ кіpжъ, бastonš (de жљdiкътopš, npeшedinte ла лљnte ші чл:); віргъ de љndiцъ; лemnš de sљлiцъ. «'A-κόντια ἔχοντα σπειρὰς τῆς ῥάβδους„. Ksn: (im:) лeгъtљpъ de toїeце, че ціnеаš (npinч: пеntpљ бътаїе de fъкъtopї de pеле) ла Pomanї nљmiції ῥαβδοῦχοι; веpџї бъ-sљїte, saš љnse кš клеїš пеntpљ npinde-pe de пъsъpї (bezї ші κάλαμος); (noet: npin întind:) în лoкš de ῥαβδοφόρος (Eљкл: Iкеt: 256); (fir:) pîndš de літepе; віргъ (în пînzeтš, пїеле de віtъ, ші чл:); dљпгъ skoasъ afapъ (чіљбљкš) în колоапе, saš stiлпї, (Fpanц:) strie, saš cannelure; віпе în піatpъ, saš metaлš; pazъ de soape зъpitъ npin nopš; înтљпекоаселе dљnџї, че se fopmeazъ пе opizontš, кînd плоъ: (гpam:) ='Ὀβελός (3).

'Ραβδουχέω -ω, biit: -ήσω, ціš, nopiš toїагš; sîntš dpeгъtopš пљptътopš de бa-stonš (npinч: în лљnte); мepгš înaintea кљїва пљptînd лeгъtљpъ de toїeце ка лі-кtopš (bezї ῥαβδοῦχος); (ші stpъm:) sateлezš пе чіnева (sîntš гapdianš ал кљїва) ка ῥαβδοῦχος (bezї zіч:); (пas:) mъ înso цeskš de лікtopї (пљptътopї de лeгътљpї de пљїеле ла Pomanї). «'Ραβδουχοῦνται προϊοῦσαι αἱ 'Εστιάδες». Пл: [ші

'Ραβδουχία (ἡ), însoціpe de лікtopї (акт: saš пas:); лікtopie, saš demnitatea, ші tpеа-ба лікtopљлљї; dpeпtљл de a авеа чіnева лікtopї мepгътopї înaintea sa; (љпе-opї im:) în лoкš de ῥαβδοῦχοι. «Περιστησάμενος αὐτοῦ ῥαβδουχίας». Пл: [ші

'Ραβδουχικός, ή, όν, atinгътopš de лікto-pie; saš înљшitš лікtopљлљї. [din

'Ραβδοῦχος (ὁ, ἡ), ціїtopљ, пљptътopš de toїагš, (npinч: ка) dpeгътopš, жљdiкътopš, saš npeшedinte ла лљnte, = (bezї) Βρα-βευτής (în Atena еpaš pîndљіці чінчї de ачештіа, ка sъ жљdiче dpameле конкљpin цілор поецї. «Χρὴν μὲν τύπτειν τοὺς ῥα-βδούχους, εἴτις ποιητὴς αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον». Apstf: (bezї ші ῥαβδοφόρος); (în Poma) sљжітopš пљбліkš ціind пе љмepї лeгъtљpъ de toїeце, ші мepгînd înaintea

dperътopiлop, кape aвeaȣ aчestȣ dpentȣ, (Лat:) лiktopȣ; (ȣne-opī) dperътopȣл, înaintea кърȣїa mepџeaȣ лiktopiї (вeзї шi πελεκυφόρος). [ῥάβδος, ἔχω].

'Ραβδοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пopтȣ toїarȣ, sîntȣ...

'Ραβδοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptътopȣ de toїarȣ, (пpiнч:) кa пȣвлiкȣ sлȣжвaшȣ aл пoлiџiї пentpȣ вȣna pîndȣїaлъ. (вeзї шi ῥαβδοῦχος). [ῥάβδος, φέρω].

'Ραβδῳδία шi 'Ραβδῳδός, гpm: =(пentpȣ etimлџ: лȣї) 'Ραψῳδία, 'Ραψῳδός.

'Ράβδωσις, εως (ἡ), dȣпrътȣpъ eшitъ afapъ de кoлoaпъ, saȣ stîлпȣ (вeзї ῥάβδος), (Фpanџ:) cannelure. [шi

'Ραβδωτὸς, ἡ, ὸν, înплetitȣ, fъкȣtȣ din пȣїeлe. "Θύρα—„. Diod: 2) (desпpe пînzetȣpї шi чл:) въpratȣ; (despre кoлoaпъ, saȣ stiлпȣ) чeл кȣ dȣпџї (чїȣвȣчe) skoase afapъ, saȣ sȣпate, (Фpanџ:) strié, cannelé. [ῥάβδος].

'Ραγὰς, άδος (ἡ), [ῥήσσω] кpъпътȣpъ (пpiнч:) de вȣзe saȣ de mîinї din пpiчina fpiгȣлȣї шi чл:

'Ραγδαῖος, α, ον, penede, їȣte (despre плoɛe, saȣ вîntȣ); (desпpe omȣ) пъвaлпiкȣ, пpimeждiosȣ, siлпiкȣ. [ῥάγδην]. [de ȣnde

'Ραγδαιότης (ἡ), їȣџime, peneziїune; пъвълпiчie, siлпiчie. [шi

'Ραγδαίως, adв: penede; în siлпiчie.

'Ράγδην, [ῥάσσω] adв: кȣ mape їȣџeaлъ, foapte penede, de o datъ (кa кȣm s' ap sпapџe чeвa).

'Ραγεὶς, εῖσα, έν, пas: пex: 2: de пapтч: aл лȣї ῥήγνυμι.

'Ραγὴ (ἡ), ='Ραγὰς, шi 'Ρῆγμα.

'Ραγῆναι, пas: пex: 2: de inf: aл лȣї ῥήγνυμι.

'Ραγίζω, вiit: -ίσω, тъпînкȣ, кȣлerȣ вpoвoane de stpȣгȣpї (кîte ȣna de iчї шi de кoлo), вpoвoпъpeskȣ; saȣ кȣpъџȣ вpoвoaпeлe dene чїopкînъ. [шi

'Ραγικὸς, ἡ, ὸν, aл вpoвoaneї. «Μίσχος —». Tfp: kodiџa вpoвoaneї. [шi

'Ραγίον (τὸ), dim: aл лȣї ῥάξ, вpoвoпiкъ; (fїг:) ȣпȣ feлȣ de mikȣ пъїanжiпȣ.

'Ράγμα (τὸ), Dop: în лoкȣ de ῥῆγμα.

'Ραγοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [ῥάξ, εἶδος] чeл în feлȣл (asemenea) вpoвoaneї de stpȣгȣpe.

'Ραγόεις, εσσα, εν, плinȣ de кpъпътȣpї. [ῥαγάς].

'Ραγολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, кȣлerȣ вpoвoane. [din

'Ραγολόγος (ὁ, ἡ), adȣпътopȣ de вpoвoaпe de stpȣгȣpї (în ȣpma кȣлerътopiлop). [ῥάξ, λόγος].

'Ραγὸς, џen: aл лȣї ῥάξ.

'Ράγος, εος-ους (τὸ), [ῥήγνυμι]='Ράκος. [de ȣnde

'Ραγόω -ῶ, вiit: -ώσω, = 'Ρακόω, шi 'Ρήγνυμι.

'Ραγώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ραγοειδής. 2) = 'Ραγόεις.

'Ράδαλὸς, ος saȣ ἡ, ον saȣ ὸν, пoet:=Εὐκράδαντος, лesne de sгȣdȣit, saȣ клetinat. (dȣпe Zenodotȣ în лoкȣ de ῥοδανός, вeзї шi ῥαδινός). [în afin: кȣ κραδαλός].

'Ράδαμνος (ὁ), [ῥάδιξ] smiчea, fpaџedъ кpъкiџъ, saȣ вaъstapȣ. [de ȣnde

'Ραδαμνώδης, εος (ὁ, ἡ), кa o smiчea, fpaџedȣ.

'Ραδανίζω, вiit: -ίσω, клetinȣ, miшкȣ лesne, кліnteskȣ. (вeзї шi ῥοδανός). [din

'Ραδανὸς, ἡ, ὸν, глs: ='Ραδαλός, în лoкȣ de

'Ραδινὸς, ἡ, ὸν, fpaџedȣ кa вaъstapȣл; (пpin ȣpm:) mъдdiosȣ. «'Ιμάσθλη («Κυπάρισσος) — ». Iл: Ψ. шi Tкp: їȣte, aџepȣ. «Πῶλοι («Πόδες) — „. Aпaкp: Om: Es: askȣџitȣ. «"Ακοντες —„. Eпгp: sȣвџipeлȣ шi 'пaлтȣ, de fpȣmosȣ statȣ, (Фpanџ:) svelte. «Ἀφροδίτη («Κυπάρισσος, «Κίονες) —„. Esхл: Tкp: Iskp: sȣвџipe лa fъптȣpъ, deлikatȣ. "Χεῖρες —„. Trn: (în pъȣ) sлaвȣ, afemeїatȣ: «Φθόγγος—„. Лks: (ȣneopї) miшkatȣ, sгȣdȣitȣ de вaлȣpї; saȣ лȣпгȣ, întinsȣ. «'Ηϊὼν — „. Eпгp: (вeзї шi ῥοδανός). [din

'Ράδιξ, ικος (ἡ), [ῥάσσω] smiчea, fpaџedъ кpъкiџъ; вaъstapȣ.

'Ράδιος, α saȣ ος, ον [ῥέω, saȣ ῥηΐς, ῥαΐς] (кoмпap: пepгл: ῥάων, шi sȣпpл: ῥᾷστος, saȣ pap ῥάδιστος) лesniчosȣ; лesne de лȣat; лesne de fъкȣt; (desпpe omȣ) simплȣ, лesne de îndȣплeкat, de tpaktat, (Фpanџ:) complaisant, accommodant; (în pъȣ) neгînditopȣ, ȣшȣpeлȣ. "Τάφρος ῥηΐδίη περῆσαι». Iл: M. «'Ρηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω». Od: Λ. (шi aвsoл:) «Εὑρεῖν οὐ ῥάδιον ἐστί„. Tкp: «Οὐ ῥάδιον εἰπεῖν». Ksn:

'Ραδιουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї лeneвeskȣ лȣкpȣл, saȣ îл fakȣ, кȣm s' o întîmплȣ; mъ îndeлetniчeskȣ лa лȣкpȣpї nefoлositoape (лesniчoase, neînsemnъtoape). «Τὸν ἄρχοντα οὐ τῷ ῥαδιουργεῖν χρὴ διαφέρειν τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ τῷ φιλοπονεῖν». Ksn: «Τὸ ἐᾶν ῥαδιουργεῖν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς ἀνθρώπους τῷ ἡμίσει διαφέρει τοῦ ἔργου παντός„. Ksn: 2) (пpin întind:) fakȣ лesne (ad: fъpъ вътaїe de кȣџetȣ, fъpъ

sfialъ) op че s' o întîmплă; (прin врm:) =Πανουργεύομαι, mъ вiклeneskў, fakў ръў; (stpъm:) stpîmвezў, kopвmnў. «Τὴν ἀλήθειαν—». Fiastp: (шi nas:). «Γνούς ἐν τούτοις (τοῖς οἴκοις) πλείστους ῥᾳδιουργεῖσθαι εἰς τό φανερὸν ἐξήγαγε τὰ συσκήνια». Ksn: къ se kopвmn, se stpiкъ. [ῥᾳδιουργὸς]. [de вnde

'Ραδιούργημα (τὸ), fanтъ вiклeanъ, intpiгantiкъ.

'Ραδιουργία (ἡ), лesnічiвne în лвкрape; (прin врm:) лenевipe, nenъsape; (maĭ des)=Πανουργία, saў Κακουργία, вiклenie, fачepe de ръў. [din

'Ραδιουργὸς (ὁ, ἡ), [ῥᾴδιος, ἔργον] кape лвкpeazъ лesne (прinч: în ръў fъpъ sfiaлъ, fъpъ коnшtiinцъ) op че se întîmплъ; (прin врm;) nевъгъtopў de seamъ, лenевitopў; лesne de înдвплекat; saў вiклeanў, nекоnшtiinцosў; (partiк: maĭ noў) плastopгafў. (вne opĭ nas:). «Θυσίαι ῥᾳδιουργότεραι». Ksn: în кape se жeptfeшte op че fъpъ лвape a minte, de este кврatў, saў nв; (шi în feлў de adв:). "Ῥᾳδιουργότερον γεγράφθαι„. Ap: fъpъ въгape de seamъ.

'Ραδίως, adв: лesne; de ла îndemînъ; op квm o fi; simnлв, (Franц:) sans façons; (în ръў) кв лenевipe, fъpъ npeгîndipe; oвpъznічeшte, fъpъ sfiaлъ, saў fъpъ коnшtiinцъ, (Franц:) sans scrupule. «'Αγρὸς ταλάντου ῥᾳδίως ἄξιος». Is: «'Ολίγοι ὄντες πολλῶν ὄντων τῶν ἄλλων ῥᾳδίως ἄρχουσι». Ksn: «'Εν τοῖς πρωτεύουσιν ἐν τῇ πόλει ῥᾳδίως διαλεγόμενος». Ksn: «'Ραδίως φέρειν„. Ksn: fъpъ tвpвврape. «Τὸ τοὺς φιλοσόφους ῥᾳδίως ἐθέλειν ἀποθνήσκειν». Плt: «'Ραδίως εἰς ἀγῶνας καθιστὰς ἀνθρώπους». Плt: [ῥᾴδιος].

'Ράζω, вiit: ῥάξω=ῥώξω, mîpîiў (ка кîineлe, кînd pînжeшte dinцiĭ); лatpв (npon: шi fir:) asвnpa квiва. [imit:].

'Ραθαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: tвnў, dвdвiў, fakў вветў. [din

'Ράθαγος (ὁ), =ῥόθος, вветў, sгomotў, tвnetў, вввitвpъ. [ῥόθος, ἄγω].

'Ραθάμιγξ, ιγγος (ἡ), noet: în лoкў de ῥανίς, nikъtвpъ; (în цen:) fъpîmitвpъ npea sввцipe, пъptічiкъ. «Κονίης ῥαθάμιγγες». Iл: Ψ. (Iap maĭ noў шi) «Πυρός—». noet: skînteiлe. [din

'Ραθαμίζω, вiit: -ίσω, noet: în лoкў de [ῥαίνω], stponeskў.

'Ραθαπυγίζω, [ῥόθος, saў ῥάθαγος, πυγή] вiit: -ίσω, кom: лoвeskў ne чineва ne dîndъpъt (ne кврў).

'Ραθυμέω-ῶ вiit: -ήσω, sîntў tpîndaвў, лeneшў, tpъieskў fъpъ гpiжъ. [шi

'Ραθυμία (ἡ), tpîndъвie, лene, negpiжъ, desfъtъчiвne, (Тврч:) kefў. «Τίς ἡ ῥαθυμία; τί βακχιάζετε»; Евp: [шi

'Ραθυμίζω, вiit: -ίσω, [ῥάθυμος] fakў ne чineва a fi лeneшў, tpîndaвў, шi чл: [ῥάθυμος]

'Ραθυμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopў, adвкъtopў de tpîndъвie, лene, negpiжъ, saў desfъtъчiвne. [ῥάθυμος, ποιὸς].

'Ράθυμος (ὁ, ἡ), [ῥᾴδιος, θυμὸς] moлiчosў ла sвfлetў; (de вnde oвiч:) tpîndaвў, лeneшў; desfъtъчosў; neîngpiжatў, nenъsъtopў; (вne-opĭ) npostў, nepodў. «Τὸ ῥάθυμον». Пл: = 'Η ῥαθυμία.

'Ραθυμοτόκος (ὁ, ἡ), nъsкъtopў de tpîndъвie,='Ραθυμοποιὸς. [ῥάθυμος, τόκος].

'Ραθύμως, adв: кв tpîndъвie, лene, nenъsape. «Οὐδὲν ἐφρόντιζον τῶν ἐπαγγελλομένων, ἀλλὰ ῥαθύμως εἶχον». Iskp: (шi în вine) «'Ραθύμως φέρειν„. Плt: fъpъ свnъpape, saў tвpвврape. [ῥάθυμος].

'Ραία (ἡ), [ῥαίων] peîntpemape, însъnъtoшipe.

'Ραιβηδὸν, adв: în кinў stpîmвў. [ῥαιβὸς].

'Ραιβοειδής, έος (ὁ, ἡ), stpîmвў de feлў, înкoвoiatў, gîpвoвў. [ῥαιβὸς, εἶδος].

'Ραιβόκρανος (ὁ, ἡ), noet: [ῥαιβὸς, κρᾶνον] чел кв кanъtвл înкoвoiatў (ка чomагвл, saў вîta чoвanілоp кв кipлiгў în вîpfў).

'Ραιβὸς, ἡ, όν, [ῥέμβω] înкoвoiatў snpe înъвntpв (npinч:) ла nічoape, чел кв nічoapeлe stpîmвe (вezĭ шi βλαισὸς); (în цen:) stpîmвў, înкoвoiatў, кoкîpжatў.

'Ραιβοσκελής, έος (ὁ, ἡ), stpîmвў de кpaчĭ, de nічoape. «Κάραβος—». Еngp: [ῥαιβὸς, σκέλος].

'Ραιβότης (ἡ), înкoвoitвpъ, stpîmвime snpe înъвntpв. [шi

'Ραιβόω-ῶ, вiit: -ώσω, înкoвoiў, =Κυρτόω. [ῥαιβὸς].

'Ραΐζω, [ῥαΐα] вiit: -ίσω, mъ întpemezў din воaлъ; (în цen:) maĭ pesвfлв; (кв ц...:) mъ odixneskў din.. «Πόνων»—Ksn:

'Ραίνω, [ῥέω] вiit: ῥανῶ, (tpe: de кв: ἔρραγκα, шi nas: ἔρραμμαι, -σμαι, nex: ἐρράνθην, шi nosit: ῥαντέον] stponeskў; topnў, въpsў în feлў de лiвaцie; (desnpe вskate) npesъpў; semъnў; (miж: de sine nas:) kazў (desnpe nъpў, nene, шi чл:) «Πυροὺς —». On: (шi fir:) «'Ραίνειν τινὰ ὕμνῳ (εὐλογίαις)». Пind: (шi nas:) «'Ραίνοντο κονίη». Iл: Λ. «Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι».

Od: Υ. (ші між: de sine нas:) «Ῥαίνοντο τρίχες». Nik: пікаӗ перії.

Ῥᾴϊστα, adв: Dop: поеt: ін локӗ de ῥᾷστα, foapte лesne.

Ῥαιστὴρ (ὁ, ші pap ἡ), [ῥαίω] поеt: (ка adïекt:) ін локӗ de ῥαίστης прѣпѣditорӗ. «Δαλὸς—». Оп: 2) (обіч: ѕѕвst:) чокапӗ (приңч: de fepapӗ). «Ῥαιστήρων ἐπ' ἄκμονι ῥαιόντων». Nкmх: (de ѕnde) «Χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος ἱστᾶναι τινά». Епгр: din чокапӗ a faңе іntperӗ de аѕрӗ, (Франц:) d' or massif. [de ѕnde.

Ῥαιστήριος, α, ον, поеt: кѕвепіtӗ ла, саӗ првіпѕіtӗ din чокапӗ; fѣрімѣторӗ ка чокапѕл; (fir: кѕ цеп:) прѣпѣditорӗ. «Ἱδρώς—„. Оп: ѕѕdоареа fерарѕлѕї, че вате кѕ чокапѕл. (ші кѕ цеп:) «Ῥαιστήρια φάρμακα θυμοῦ». Аплп: оtрѣвitоаре. ‖ (ѕѕвst:) Ῥαιστήριον (τὸ),=Ῥαιστήρ.

Ῥαιστηροκοπία (ἡ), вѣtаіе, лѕкраре кѕ чокапѕл (чокѣпіре). [ῥαιστήρ, κόπτω].

Ῥαίστης, ου (ὁ), fѣрімѣторӗ; (ші fir:) прѣпѣditорӗ. ‖ (ѕѕвst:)=Ῥαιστήρ. [ші

Ῥαιστὸς ἡ, όν, поеt: fѣрімаtӗ; (fir:) прѣпѣditӗ. [ῥαίω].

Ῥᾴϊστος, α, ον, Dop: ін локӗ de ῥήϊστος, ῥᾷστος.

Ῥαιστότυπος (ὁ, ἡ), поеt: каре ѕе ловеште кѕ чокапѕл. «Ἄκμων»— ». Мапеt: [ῥαιστήρ, τύπτω].

Ῥαίω, [ін afin: кѕ ῥάσσω, ῥήσσω] віit: ῥαίσω, (пех: пas: ἐρραίσθην) поеt: fѣрімӗ; (ші пas:) мѣ fѣрімӗ, мѣ ѕпаргӗ; (fir:) оморӗ; прѣпѣdеѕкӗ; (ін цеп:) ваtѣмӗ; fакӗ рѣӗ, ѕѕпѣрӗ, вінtѕїӗ. «Ὡς δ' ὅτ' ἄν... Ποσειδάων νῆ' ἐνὶ πόντῳ ῥαίσῃ». Od: Ψ. «Αημνιάδες ἑοὺς ἔρραισαν ἀκοίτας». Аплп: аӗ оморіt. (ші пas:) «Ἀμφὶ δὲ καυλὸν φάσγανον ἐρραίσθη». Іл: П. «Πλῆξε στῆθος μέσσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ ὀστέον ἐρραίσθη». Аплп: «Οὔ μευ ἄκουσας ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτος ἐννοσίγαιος». Od: Ζ.

Ῥαΐων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ін локӗ de ῥάων.

Ῥάκαλος, η саӗ ος, ον, глs: ін локӗ de ῥάκελος.

Ῥακεία (ἡ), ін локӗ de ῥαχία, ѕrоmоtӗ.

Ῥάκελος, η саӗ ος, ον, поеt: [ῥήσσω] пïеtроѕӗ, піпоѕӗ. (везї ші ῥαγόεις).

Ῥακενδυτέω-ῶ, віit: -ήσω, порtӗ хаїпе рѕпtе. [din

Ῥακενδύτης, ου (ὁ), [ῥάκος, ἐνδύομαι] інврѣкаtӗ кѕ хаїпе рѕпtе.

Ῥακετρίζω, віit: -ίσω,= Ῥαχετρίζω. [din

Ῥάκετρον (τὸ), [ῥάσσω] ѕпӗ іпѕtрѕмінtӗ de вѕкѣtѣріе, (Тѕрч:) ѕаtірӗ,=(саӗ поаtе греш: ін локӗ de) Ῥάχετρον.

Ῥακίζω, віit: -ίσω,=(саӗ поаtе греш: ін локӗ de) Ῥαχίζω. [ші

Ῥάκινος, η, ον, fѣкѕtӗ din рѕпtѕрї, саӗ tрепце. [ῥάκος].

Ῥάκιον (τὸ), dim: ал лѕї ῥάκος, tрепцішоарѣ, петікѕцӗ.

Ῥακιοσυρραπτάδης, ου (ὁ), ком: іппѣditорӗ de tрепце; (fir:) компѕѕіtорӗ de tікѣлоаѕе поеме лѕаtе din коачї din ко. ло. [ῥάκιον, συῤῥάπτω].

Ῥακκίζω, віit: -ίσω, = Ῥακίζω.

Ῥακοδυτέω-ῶ, віit: -ήσω, =Ῥακενδυτέω. [din

Ῥακοδύτης, ου (ὁ), ші Ῥακόδυτος (ὁ, ἡ), =Ῥακενδύτης tрепцѣроѕӗ. «Στολὴ—». Еѕр: [ῥάκος, δύω].

Ῥακόεις, εσσα, εν, поеt: рѕпtӗ, tрепцѣроѕӗ; (fir: deѕпре локӗ)= Ῥαγόεις.[din

Ῥάκος, εος-ους (τὸ), [ῥάσσω, ῥήσσω] петікӗ рѕпtӗ dintр' о пінзѣ, fіші е. «Τὰς κνήμας ῥάκεσι φοινικέοισι κατειλίχατο». Ер. (fir:) dѣрѣмѣtѕрѣ, рѕіпѣ, саӗ рѣмѣшіцѣ. «Τριβώνιον ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον». Лѕч:. (ші fir:) «Τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη». Apstf: ѕвірчіtѕреле. «Ἀλίοιο βίου ῥάκος„. Епгр: рѣмѣшіцѣ de віаңѣ маріпѣ, пеѕкарӗ, саӗ корѣвіерӗ вѣtрѣпӗ.

Ῥακοφορέω-ῶ, віit: -ήσω, порtӗ tрепце. [ῥάκος, φέρω].

Ῥακόω-ῶ, віit: -ώσω, [ῥάκος] tрепцѕіеѕкӗ; (fir:) ѕвірчеѕкӗ. «Τὸ δέρμα φλιδᾷ καὶ ῥακοῦται„. Пл: «Ἐρρακωμένα πρόσωπα».Dskp:

Ῥακτήριος, α, ον, fолоѕіtорӗ ла ловіре, саӗ іппіпцере, саӗ каре ѕе іѕвеште, ѕе ловеште; (ін цеп:) tропкѣпіtорӗ, греӗ-ѕѕпѣtорӗ. «Κέντρα («Τύμπανα)—». Еѕіх: «Μέλη ἄναυδα καὶ ῥακτήρια„. Sof: [ші

Ῥακτὸς, ἡ, όν, поеt: пïеtроѕӗ, пірпоѕӗ, (Франц:) rocailleux. [ші

Ῥάκτης (ὁ), локӗ піпоѕӗ (апевое de ѕѕмвлаt), пïеtроѕӗ, коаѕtѣ de мѕпtе, ѕtіпкѣ піпоаѕѣ. [ші

Ῥάκτρια (ἡ), (ѕе іпң: ῥάβδος) вѣцӗ, кѕ каре ѕе ѕкѕtѕрѣ din помӗ мѣѕлаіпеле, ші алtе роаdе. [ῥάσσω].

Ῥακώδης, εος (ὁ, ἡ), ка о tреапцѣ, саӗ tрепцоѕӗ; (fir:) плінӗ de ѕвірчіtѕрї. [ῥάκος].

Ῥάκωμα (τὸ), хаїпѣ tрепцѣроаѕѣ, tрепцѕіtѕрѣ. [ші

Ῥάκωσις, εως (ἡ), tрепцѕіре (de хаїпѣ, пінзѣ, ші чл:); ѕвірчіре (de пïеле); ѕвірчіре de tрѕпӗ deѕmѕлаtӗ; (de ѕпde med:) молешіре de пѕпга воашелор. [ῥακόω].

‘Ράμα, (нѕ ῥάμμα) (τὸ),=‘Ράσμα, stponitѕpъ. [ῥαίνω].

‘Ράμμα (τὸ), кѕѕъtѕpъ, saѕ napte кѕѕѕtъ. 2) fipѕ, aцъ de кѕѕѕt. [ῥάπτω]. [de ѕnde]

‘Ραμματώδης, εος (ὁ, ἡ), плinѕ de кѕѕъtѕpi, saѕ кape nape a fi кѕѕѕtѕ. 2) чел ка aцa, aцosѕ.

‘Ράμνος (ἡ), [ῥάδαμνος] pѕгѕ, mъpъчine.

‘Ραμφάζω, biit: -άσω, amѕ, saѕ dobindeskѕ чокѕ. [ші

‘Ραμφή (ἡ), кѕцitѕ inкobolatѕ (bezi ші ῥομφαία). [ші

‘Ραμφηστής, οῦ (ὁ), ѕnѕ feлѕ de neште кѕ кopnosѕ, askѕцitѕ чокѕ, алt:) βελόνη ші ῥαφίς. [ῥάμφος].

‘Ράμφιον (τὸ) dim: ал лѕі ῥάμφος.

‘Ραμφίς, ἴδος (ἡ), ѕnѕ feлѕ de inкobolatѕ satipѕ, saѕ чекѕpъ. 2) ѕnѕ feлѕ de кopabie кѕ inкobolatъ (in fopmъ de чокѕ) npѕъ. [din

‘Ράμφος, εος, -ους (τὸ), [in afin: кѕ ῥαιβὸς] чокѕ de nasѕpe (npinч: кapnibоapъ). [de ѕnde

‘Ραμφώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла fopmъ кѕ (inкobolatѕ кa) ѕnѕ чокѕ·

‘Ρανὶς, ἴδος (ἡ), stponitѕpъ, пiкъtѕpъ. [ші

‘Ραντήρ (ὁ), noet: stponitopѕ. «Κανθὸς —». Nik: коліцѕл dinъѕntpѕ ал окiѕлѕi, de ѕnde кѕpг лакpъmeлe. [ῥαίνω] [de ѕnde

‘Ραντήριος, α, ον, atinгъtopѕ, saѕ fолositopѕ ла stponipe; (noet:) stponitѕ. "Πέδον ῥαντήριον». Esхл: stponitѕ кѕ sinцe. [ші

‘Ραντίζω, biit: -ίσω, stponeskѕ, saѕ ѕdѕ кѕ пiкъtѕpi, saѕ stponitѕpi. [de ѕnde

‘Ράντισμα (τὸ), лiкѕidѕл intpebѕinцatѕ ла stponipe. 2)=кѕ..

‘Ραντισμὸς (ὁ), stponipe (акt: saѕ nas:). [ші

‘Ράντιστρον (τό), stponitoape (nomъtѕfѕ, ші чл:).

‘Ραντὸς, ἡ, όν, [ῥαίνω] stponitѕ; плinѕ de stponitѕpi, saѕ пiкъцeлe, nestpiцѕ.

‘Ρὰξ (ἡ), [ῥάσσω] bpobоапъ; (naptik:) bpobоапъ de stpѕгѕpe; (fiг: im:) bѕpiчeлe deцeteлop. 2) ѕnѕ feлѕ de mikѕ пъianжinѕ.

‘Ρᾶξις, εως (ἡ),=ῥῆξις, (npinч: inкъieрape de ошtipi,=Σύῤῥαξις.

‘Ρᾷον, neѕt: лѕi ῥᾴων. || (obiч:) adb: in локѕ de..

‘Ρᾳόνως, adb: mai лesne.

‘Ραπαταύλης, ші ‘Ραπάταυλος, ου (ὁ), [ῥαπάτη, αὐλέω] kintъtopѕ кѕ...

‘Ραπάτη (ἡ), ѕnѕ feлѕ de fлѕepѕ

‘Ραπαύλης, ου (ὁ),=(saѕ гpeш: in локѕ de) ‘Ραπαταύλης.

‘Ραπήϊον (τὸ), Ion: in локѕ de ῥάπιον.

‘Ραπίζω, biit: -ίσω, batѕ кѕ bapгъ, saѕ toiaгѕ. 2) batѕ кѕ палma, пълmѕieskѕ. [ῥαπὶς].

‘Ράπιον (τὸ), dim: ал лѕi ῥάπυς, pъdiкioapъ.

‘Ραπὶς, saѕ ‘Ράπις. ἴδος, saѕ ιδος (ἡ), [ῥάσσω, saѕ ῥίψ] toiaгѕ, bapгъ. 2) Dop: in локѕ de ῥαφίς. 3) noet: in локѕ de κρηπὶς (Eѕst: Od: Σ. 277).

‘Ράπισμα (τὸ), bъtaie кѕ bapгa, saѕ кѕ палma, пълmѕitѕpъ. [ші

‘Ραπισμὸς (ὁ), лobipe кѕ bapгa, saѕ кѕ палma, пълmѕipe [ші

‘Ραπιστὸς, ἡ, όν, bъtѕtѕ, saѕ de bъtѕt кѕ bapгa, saѕ кѕ палma. [ῥαπίζω].

‘Ραπταύλης, ου (ὁ), =‘Ραπαταύλης.

‘Ράπτης, ου (ὁ), кѕѕъtopѕ; (обшt:) кpoitopѕ. [ші

‘Ραπτικὸς, ἡ, όν, кѕbenitѕ, saѕ fолositopѕ ла коаsepe, saѕ insѕшitѕ кѕѕъtopѕлѕi. [ші

‘Ράπτις, ιδος (ἡ),=‘Ράπτρια. [ші

‘Ραπτὸς, ἡ, όν, кѕѕѕtѕ; fъкѕtѕ din deosebite netiчe innъdite, kipцitѕ; (ѕne opi) кѕѕѕtѕ in гpeгeѕ. (fiг:) «‘Ομηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοί». Пind: =‘Ραψῳδοί. || (sѕbst:) «‘Ραπτὰ (se inц: στρώματα)». Ksn: saлteлe. [ші

‘Ράπτρια (ἡ), fem: ал лѕi ῥάπτης, кѕѕъtoape. [din

‘Ράπτω, biit: ῥάψω, (nas: nex: ал 2: ἐῤῥάφην) кosѕ; kipneskѕ; (mai noѕ) кosѕ in гpeгeѕ; (fiг:) komnѕiѕ; (mai des) ѕneлteskѕ bpe ѕnѕ pъѕ innpotiba кѕibа. "Εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν». Od: Γ. «Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψας μὲν σύ, ὑπεδήσατο δὲ ’Ἀρισταγόρης». Ep: tѕ ai isbodit’ o, iap aчeлa a nѕs’ o in лѕкpape.

‘Ράπυς, υος (ἡ), =‘Ράφυς.

‘Ραριὰς, ἄδος (ἡ), in локѕ de ῥαρία (enit: ал Чepesei).

’Ράριον (τὸ), dim: ал лѕi ῥάρος; saѕ neѕt: лѕi...

’Ράριος, α, ον, кѕbenitѕ лѕi Papѕ (tat’ ал лѕi Tpiptoлemѕ) (naptik: ||) ’Ράριον (se inц: πεδίον), o kimnie a Eлeѕsinei (ѕnde s’ a semъnat intii opzѕ) konsfinцitъ Чepesei. [din

’Ράρος (ὁ), npѕnкѕ пъsкѕtѕ mai ’nainte de bpeme. 2) (dѕne алцii) ninteчe, saѕ mitpъ. 3 ’Ρᾶρος, tat’ ал лѕi Tpiptoлemѕ. (insemn: къ aчeste ziчepi ші чeлe dintp’inseлe se skpiѕ dѕne чei mai mѕлцi гpama-

tiчĭ кѕ semnѕ de ѕъfл: ѕѕџire aѕѕпра лѕĭ 'Ρ, ка Εолiче).

'Ρασθαπυγίζω, греш: în локѕ de ῥαθαπυγίζω.

'Ράσμα (τὸ), [ῥαίνω] = 'Ράντισμα.

'Ράσσατε, поеt: în локѕ de ῥάνατε, stропiџĭ, a 2: îm: пеps: de пех: ал порѕнч: лѕĭ ῥαίνω.

'Ράσσω, виit: ῥάξω, [imit:] ловескѕ; isвind fърîmѕ, saѕ tрînteskѕ de пъмîntѕ. «'Υποσκελίσαντές με καί ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον„. Dm: (прiнч: în tinѕл Ion:) sfîшiѕ, desmъdѕлezѕ; (nestp:) mъ sfъpîmѕ, mъ sпаргѕ, saѕ кazѕ tронкънind.

'Ράσσων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ῥᾴων, компар: (пергл:) ал лѕĭ ῥᾴδιος.

'Ρᾶστα, adв: пpea лesne; (прiнч: пеѕt: îm: ал лѕĭ...

'Ρᾶστος, η, ον, în коntрак: în локѕ de ῥᾴϊστος, ѕѕпрл: пергл: ал лѕĭ ῥᾴδιος, foарte лesniчosѕ.

'Ραστώνευσις, εως (ἡ), ='Ραστώνη. [din

'Ραστωνεύω, виit: -εύσω, шi 'Ραστωνέω-ῶ, виit: -ήσω, ='Ραθυμῶ. [din

'Ραστώνη (ἡ), (ῥᾶστος] лesniчiѕne; îndeмînъtate; пemepiре; (maĭ adesea) odixнъ. «Πονῶν ἠγάλλετο, ῥαστώνην δὲ πάμπαν οὐ προσίετο„. Ksn: înѕѕпъtъџire de sъпъtate, реîntpемаре. «Νοσήματος—». Пл: tрîndъвie, лепе. "'Υπολειπόμενον διὰ ῥαστώνην». Ksn: (ѕпе opĭ) вiклеапъ ѕпелtire, intpiгъ. «'Εκ ῥηστώνης τῆς Δημοκήδεος». Ep:

'Ράτερος, α, ον, поеt: Dop: în локѕ de ῥήϊτερος, компр: пергл: ал лѕĭ ῥᾴδιος.

'Ράφα (ἡ), Dop: ръdiке маре.

'Ραφανέλαιον (τὸ), ѕлеiѕ din seminџe de ръdiке. [ῥάφανος, ἔλαιον].

'Ραφάνη, (ἡ), ='Ραφανὶς. [de ѕnde

'Ραφανηδὸν, adв: (xipѕрџ:) прекѕm se taie ръdiкea (везĭ шi σικυηδόν).

'Ραφανίδιον (τὸ), dim: ал лѕĭ ῥαφανίς, ръdiкioаръ.

'Ραφανιδόω-ῶ, виit: -ώσω, пedenseskѕ пе преакѕрварѕл прinsѕ în fantъ прin ръdiке (пе каре 'ĭ о въгаѕ în шezѕtѕ, dѕпе че maĭ întîĭ îĭ пîрлiaѕ перiĭ кѕ ѕпѕзъ). [шi

'Ραφανιδώδης, εος (ὁ. ἡ), asemenea, saѕ în оаре каре пропорџie кѕ ръdiкеа. [ῥαφανὶς, ἴδος].

'Ραφανίδωσις, εως (ἡ), пedensire прin ръdiке de преакѕрварѕл прinsѕ în fantъ. [ῥαφανιδόω, везĭ ziч:)

'Ραφάνινος, η, ον, fъкѕtѕ din ръdiке.[шi

'Ραφανὶς, ἴδος (ἡ), ръdiке. «'Ραφανὶς ἀγρία». хреапѕ; (прiнч:) dim: ал лѕĭ ῥάφανος. «Σιτεῖσθαι δ'ἀντί μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων„. Apstf: [шi

'Ραφανίτης, ου (ὁ), шi 'Ραφανῖτις, ιδος (ἡ), чел din feлѕл, saѕ soiѕл ръdiкiĭ. [din

'Ράφανος (ἡ), [ῥάφυς] At: варзъ, saѕ маре врожвъ; (iар обш:) ръdiке. [de ѕnde

'Ραφανώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiѕл ръdiкiлор, saѕ asemenea лор.

'Ραφεῖον (τὸ), пръвълie de кѕсъtорѕ, кроitорie. [шi

'Ραφεύς, έως (ὁ), = 'Ράπτης; (кѕ џen: fir:) ѕпелtiторѕ de чева. «Φόνου—». Esхл: [din

'Ραφὴ (ἡ), кѕсъtѕръ; (прin întind:) партеа, ѕnde se îппъdesk пetiчеле кѕсѕte înпреѕпъ; (fir:) «Κρανίου—„. Ep: [ῥάπτω].

'Ραφιδεύς, έως (ὁ), [ῥαφίς, ἴδος].

'Ραφιδευτὴς, οῦ (ὁ), пestpiџъtорѕ de пînzetѕ прin кѕсъtѕръ кѕ акѕл în гергеfѕ, шi чл: [шi

'Ραφιδευτὸς, ἡ, όν, пestpiџatѕ прin кѕсъtѕръ кѕ акѕл în гергеfѕ, шi чл: [din

'Ραφιδεύω, виit: -εύσω, косѕ кѕ акѕл în гергеfѕ. [ῥαφιδεὺς].

'Ραφιδοθήκη (ἡ), акаpѕ. [ῥαφίς, ἴδος, θήκη].

'Ράφιον (τὸ), Dim: ал лѕĭ..

'Ραφὶς, ἴδος (ἡ), акѕ de кѕсѕt. 2) (fir:) ѕпѕ feлѕ de пеште кѕ пасѕ аскѕџitѕ, = 'Ραμφηστής. [ῥαφὴ].

'Ράφυς, υος (ἡ), [ῥᾶ, φύω] о плапtъ ръdiкioaѕъ, хреапѕ. «'Ραφανὶς, γογγυλὶς, ῥάφυς, ἀνάῤῥινον, ὅμοια». At:

'Ραχάδην, adв: кѕ sпinареа. [шi

'Ραχὰς, άδος (ἡ), [ῥάχις, saѕ ῥάχος] локѕ 'naлtѕ шi пъdѕрosѕ, (прin ѕрm:) апевое de ѕмблаt.

'Ραχετρίζω, виit: -ίσω, sпintекѕ în лѕпгѕл sпinъpiĭ. (везĭ шi ῥαχίζω). [din

'Ράχετρον (τὸ), лѕпгѕл osѕлѕĭ sпinъpiĭ, saѕ osѕл sпinъpiĭ. [ῥάχις].

'Ράχη (ἡ), греш: în локѕ de ῥάχος.

'Ραχία (ἡ), [ῥάσσω] = ῥηγμίν, џъpmѕ de маре stîнкosѕ, în каре se sпарг валѕpiле. «'Ραχίας λαλίστερος». Пров: 2) (прin întind:) вѕеtѕл sfъpîmъpiĭ de валѕpĭ; (în џen:) tѕpвѕраре, sгоmotѕ. «"Οχλου τοσούτου ῥαχίαν». At: 3) траџереа мъpiĭ în реfлѕкsѕpĭ. «Τῆς τε ῥηχίης καὶ τῆς πλημμυρίδος». Ep: (H: 129). (шi în парал:). «'Ρηχίη δὲ ἐν αὐτῷ (τῷ κόλπῳ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης), καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται». Ep: =Παλίῤῥοια. 4) înгръditѕpъ de мъpъчinĭ, гарdѕ; înпрежмѕire.

'Ραχιαῖος, α, ον, ал sпinъpiĭ. [шi

'Ραχίζω, вiit: -ίσω, sпintекŭ (пріnч: жерtfъ) пріn тiжлокѕл sпiпърiĭ; (în џеn:) înжѕnгiŭ, оторъ. «Καὶ τοὺς μὲν ηὐχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε καῤῥάχιζε„. Sof: 2) (fir: пріn întind:) ворвеskŭ таре, тъ fълеskŭ. [din

'Ράχις, εως (ἡ), [ράχος] sпiпареа; (пріnч:) шiра, osѕл sпiпърiĭ, (алt:) ἄκανθα; osѕл eшitŭ dintре ѕтерĭ; (fir:) «"Ορους—». Ep: кѕлте, креаstъ de тѕnte. «Φύλλου—». Stp: вiпiшоара fрѕnzeĭ eшitъ таĭ afaръ în лѕnгѕл eĭ. «'Ρινὸς—». Antm: вîрfѕл nasѕлѕĭ.

'Ραχιστὴρ, шi 'Ραχιστής, οῦ (ὁ), sпintекъtорŭ de жерtfъ în лѕnгѕл sпiпърiĭ; (în џеn:) отоrîtорŭ, fъкъtорŭ de реле; (fir:) fълitорŭ, fanfaronŭ. [шi

'Ραχιστὸς, ἡ, ὸν, sпintекаtŭ пріn sпiпаре, ка оаеа înжѕnгiатъ; (în џеn:) тъiatŭ în вѕкъцĭ. [ραχίζω].

'Ραχίτης, ου, (ὁ), шi 'Ραχῖτις, ιδος (ἡ),= 'Ραχιαῖος. «Μυελὸς—» (алt:) νωτιαῖος. ‖ (sѕbst:fem:) 'Ραχῖτις (se înц: νόσος), воалъ а osѕлѕĭ sпiпърiĭ, ѕnŭ felŭ de oftiкъ. [ράχις].

'Ραχιώδης, εος (ὁ,ἡ), църтŭ кѕ піetpoase stînчĭ. [ραχία].

'Ράχος, εος -ους (τὸ), = 'Ράκος, вѕкаtъ, петiкŭ (партiк: тъiatŭ din sпiпаре). (везĭ ραχίζω).

'Ράχος (ἡ), [ῥήσσω ῥήγνυμι] търъчiпе, рѕгŭ; saŭ toiагŭ sпiпоsŭ. «'Εξάπτειν ἀπὸ δένδρου ἰσχυροῦ, καὶ μὴ ἐκ ῥάχου· συνέχονται γὰρ ἐν τοῖς ψιλοῖς αἱ ῥάχοι». Ksn: 2) гардŭ de търъчiпĭ. «'Η ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν 'Αθηναίων ῥήχῳ ἐπέφρακτο». Ep: (везĭ шi αἱμασιά). 3) (în џеn:) рамѕръ; (шi партiк:) smiчеа de tînъръ вiцъ (везĭ ῥαχόω). 4) (дѕпе Trezenienĭ) тъsлiпŭ sѕлватiкŭ. [de ѕnde

'Ραχόω-ῶ, вiit: -ώσω, плiвеskŭ tînъръ вiе п' алътреа în кiпŭ, ка fîрfѕл вiцеĭ sъ рътiiе askѕцitŭ.

'Ράψις, εως (ἡ), коѕsере. [ῥάπτω].

'Ραψῳδέω-ῶ, вiit: -ήσω, sпѕiŭ de postŭ, декламŭ поеме (таĭ de тѕлtе орĭ stpeiпе, iар ѕnе-орĭ шi але теле) ка ῥαψῳδός. (de ѕnde 2) zікŭ пе din afaръ, fъръ а înцелеце чеде zise, ворвеskŭ ка о машiпъ; (în џеn:) въръfeskŭ, ворвеskŭ nimiкърĭ. «Οὐδὲν οὖν ἄλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρέσβεις περιϊόντες». Dm: (шi пas:) «Λόγοι ἄνευ ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς ῥαψῳδούμενοι». Плt: [ῥαψῳδός]. [de ѕnde

'Ραψῴδημα (τὸ), чееа че se декламъ de pansodŭ; (de ѕnde în џеn:) повеstе fавѕлоасъ.

'Ραψῳδία (ἡ), декламацiе de stpeiпъ поемъ înвъцатъ пе din afaръ. 2) (пріn întind: în џеn:) поемъ декламаtъ de pansodŭ; (шi партiк:) вѕкаtъ din поемеле лѕĭ Отеръ (fiind къ d'ачеstea таĭ кѕ deoseвiре кîntaŭ преѕтвлînдѕ se pansodiĭ). [шi

'Ραψῳδικὸς, ή, όν, pansodiкŭ, atîпгъtорŭ de pansodie, saŭ pansodŭ. [ῥαψῳδός]. [de ѕnde

'Ραψῳδικῶς, în кiпŭ pansodiкŭ, pansodiчеште.

'Ραψῳδὸς (ὁ), [ῥάπτω, saŭ дѕпе алцiĭ ῥάβδος, ᾠδή] (în џеn:) pansodŭ, адѕпъторъ (комвiпъторъ întр' ѕna) de felѕрiте кîнtiче але алtѕĭ поеtŭ; saŭ кîntъtоръ (декламаtоръ) пе din afaръ de stpeiпъ поемъ; (партiк: se deoseвiаŭ кѕ ачеstŭ nѕте) чеĭ че din профеsie комвiпаŭ дѕпе капачiтатеа sa fie-каре шi дѕпе оаре-каре хотъріте регѕлe поемеле лѕĭ Отеръ шi Esiodŭ, шi алтор векĭ поецĭ, шi ле декламаŭ преѕтвлînдѕ se din локŭ în локŭ, шi цiind овiчпѕit шi toiагŭ de dafiпŭ (de ѕnde чеea-л-алtъ etimлџ: a zічерeĭ). «Κύων ῥαψῳδός». Sof: Sfinга; fiind къ репеta къtре fie-каре din чеĭ че i se înfъцiшаŭ гiчiтоареа sa.

'Ράων, ονος (ὁ, ἡ), компар: пергл: ал лѕĭ ῥάδιος, таĭ лesпiчоsŭ; (despre отŭ) în таĭ вѕпъ stаре, таĭ întpeматŭ. «'Ράων γίγνομαι». Лкs: тъ fакŭ таĭ вiпе (din воалъ). ‖ (пеѕt:) 'Ρᾷον, адв: компар: ал лѕĭ ῥαδίως, таĭ лесне, шi чл:

'Ρέα, [ῥέω] адв: поеt: în локŭ de ῥ δίως, лесне.

'Ρέα (ἡ), [ἔρα] о zeъ тitолоџiкъ, Реа, soцiа лѕĭ Satѕрпŭ, шi тѕта лѕĭ Жое, шi чл: (алегор: пътîпtѕл).

'Ρεγεὺς, έως, шi 'Ρεγιστὴρ, шi 'Ρεγιστής, οῦ (ὁ), [ῥέγος] въпsiторъ (de înвелiшѕрĭ, saŭ înвръкътiпте).

'Ρέγκος, εος -ους (τὸ), sforъітѕръ în soтпŭ. [imit:]. [de ѕnde

'Ρέγκω, шi (тiж: каре este шi таĭ întрев:) 'Ρέγκομαι, вiit: ῥέγξω, ομαι, At: = 'Ρέγχω, sforъiŭ în soтпŭ. [шi

'Ρεγκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felŭ de sforъітѕръ, saŭ însoцiтŭ кѕ sforъітe.

'Ρέγμα (τὸ), поеt: [ῥέζω] лѕкрѕ въпsiтŭ.

'Ρέγξις, εως (ἡ), sforъіре în soтпŭ. [ῥέγκω].

'Ρέγος, εος -ους (τὸ), поеt: = 'Ρῆγος; хаiпъ въпsiтъ.

'Ρέγχος, εος -ους (τὸ), 'Ρέγκος. [imit:]. [de ѕnde

'Ρέγχω, biit: ῥέγξω, sforъĭŭ dopmind; (npin întind:) dopmŭ dssŭ (fъpъ rpiжъ); (despre калŭ)=Φριμάσσομαι. [ши

'Ρεγχώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ρεγκώδης.

'Ρέδη (ἡ), [At:] ѕnŭ felŭ de tpъѕspъ.

'Ρέδιον (τό), dim: ал лѕĭ ῥέδη.

'Ρέεθρον (τὸ), Ion: în локŭ de ῥεῖθρον.

'Ρεεύμενος, Ion: noet: în локŭ de ῥεόμενος (ка din ῥεέω neîntpeв: în локŭ de ῥέω)

'Ρέζω, [în metatesъ de ла ἔρδω] biit: ῥέξω, (nex: ἔρεξα ши ἔρρεξα, ши nas: ἐρρέχθην) noet: fакŭ (maĭ de mѕлte opĭ pea saŭ îndpъzneaцъ fanтъ); (:n цen:) лѕkpezŭ кѕ bîptѕte. «'Ρέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον». Tкр: "Ἥρωες ῥέξαντες καλὰ ἔργα». Tкр: "Ὅ, τι ποσσίν τε ῥέζει καὶ χερσίν ἔῃσιν». Od: Θ. «Ὅσσ' ἄν εἴποι καὶ ῥέξειεν. Od: Δ. (ши кѕ doĭ ак:) «Οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω». Od: Σ: «Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον». Od: X: (ши кѕ dat:) «Μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες». Od: Υ: (ши кѕ adв:) «Ὧδε ῥέζει». Om: «Κακῶς ῥέζειν τινά„. Om: (ши nas:) «'Ρεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω». Om: чеea че s'a fъкѕt. 2) (naptik:) жeptfeskŭ. «Φοίβῳ ἑκατόμβην ῥέξαι». Iл: A: «Σοὶ δ' ἐγὼ ῥέξω βοῦν». Od: Γ. Iл: K. «Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν». Iл: B. 3) Dop:='Ρήζω, вѕnѕeskŭ (de ѕnde ῥέγος, ши ῥέθος).

'Ρέη (ἡ), Ion: în локŭ de ῥέα.

'Ρεθομαλίδης, ου (ὁ), чел кѕ obpazĭ potѕnzĭ ши poшiĭ (ка тъpвл). [ῥέθος, μῆλον].

'Ρέθος, εος -ους (τὸ), [ῥέζω=ῥήζω] faцa; (ши naptik:) obpazѕл; (îm: în цen:) mъdѕлapeлe tpѕnѕлѕĭ. «Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδὸς δε βεβήκει». Om:

'Ρεῖα, adв: noet:='Ρέα, лesne; fъpъ dѕpepe, saŭ tѕpвѕpape.

'Ρείη (ἡ), Ion: noet: în локŭ de 'Ρέα (zeiцa).

'Ρεῖθρον (τὸ), [ῥέω] кѕpsѕpъ de апъ, апъ кѕpгъtoape, nîpîŭ, pîŭ; (ѕne-opĭ) matkъ de pîŭ. «Ἀπεξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου ῥείθρου». Ep:

'Ρείω, noet: în локŭ de ῥέω.

'Ρειώνη (ἡ), noet: fiika Peeı, Жѕnа.

'Ρέκτειρα (ἡ), noet: fem: ал лѕĭ...

'Ρεκτὴρ (ὁ), noet: în локŭ de ῥέκτης. [de ѕnde

'Ρεκτήριος, α, ον, = Δραστήριος, aktiвŭ.

'Ρέκτης, ου (ὁ), noet: (кѕ цen:) fъкъtopŭ de чева. «Κακῶν —». Es: =Κακοῦργος. 2) (abѕoл:) лѕкpъtopŭ, aktiвŭ. «'Ρέκτης ἀνήρ. Sin: [ши

'Ρεκτὸς, ἡ, ὸν, fъкѕtŭ, saŭ nѕtinчosŭ de a se sъвîрши. [ῥέζω].

'Ρεμβάζω, ши (maĭ des mіж:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι,='Ρέμβομαι, mъ pъtъчeskŭ; mъ snѕлвepŭ în коачĭ ши în коло; nѕ вагŭ de seamъ, nѕ ıaŭ вine a minte. [din

'Ρεμβὰς, άδος (ἡ), pъtъчitъ, nestatopniкъ. [ῥέμβος].

'Ρεμβασμὸς (ὁ), pъtъчipe, înвîptipe în коачĭ ши în коло; (fir:) nestatopniчie (pisinipe) a minцiĭ, neлѕape a minte, (Fpanц:) distraction. [ῥεμβάζω].

'Ρεμβεύω (-ομαι), biit. -εύσω, -ομαι,='Ρεμβάζω.

'Ρέμβη, ши 'Ρεμβίη, Ion: (ἡ),='Ρὲμβος.

'Ρεμβοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), = 'Ρεμβώδης. [ῥεμβὸς, εἶδος].

'Ρεμβονάω -ῶ, biit: -ήσω, глѕ:='Ρυμβονάω. [din

'Ρεμβὸς, ἡ, ὸν, pъtъчitŭ în коачĭ ши în коло; вагавondŭ; (fir:) neвъгъtopŭ de seamъ, кѕ minцiлe pisinite, (Fpanц:) distrait, rêveur. [din

'Ρέμβος (ὁ), = 'Ρεμβασμὸς, tѕpвѕpape, pisinipe, neaплikape a minцiĭ. [din

'Ρέμβω, [ῥέω] fъpъ biit: înвîpteskŭ (ка o poatъ, saŭ sfîpлeazъ) ‖ (oвічı mіж: saŭ nas:) mъ înвîpteskŭ, mъ pъtъчeskŭ în коачĭ ши în коло, mъ npeѕmвлѕ zъпъчitŭ; (fir:) nѕ 'mĭ amŭ mintea nip onitъ ла tpeaвa mea, sîntŭ кѕ minцiлe pisinite, (Fpanц:) distrait. «Τοῦ νοῦ πολλάκις ἀλλαχοῦ ῥεμβομένου ἡ χεὶρ αὐτόματος ἕλκεται». Xps:

'Ρεμβώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ѕnŭ zъпъчitŭ, nestatopnikŭ. «Βλέμμα ῥεμβῶδες». Пл: [ῥεμβός].

'Ρεμβὼν, όνος (ἡ), ='Ρυμβών.

'Ρέμφος. εος (τὸ), Ion: în локŭ de ῥάμφος.

'Ρέος, εος -ους (τὸ), noet: în локŭ de ῥεῦμα, saŭ ῥεῖθρον, nîpîŭ, pîŭ, ши чл: [ῥέω],

'Ρέπω, [în afin: кѕ ῥέμβω. ши ῥίπτω] biit: ῥέψω, (nex: ἔρρεψα, mi maĭ mѕлtŭ nѕ) mъ плekŭ, tpагŭ maĭ гpeŭ, ка кѕmпъna, întp' o napte, mъ noвîpnezŭ, (ши fir:) amŭ аплekape кътpe чева; ажѕнгŭ ла чева; (pap ши noet: stpъm:) noвîpnezŭ, аплekŭ чева кътpe... «Ἕλκε δὲ μέσσα λαβὼν (ὁ Ζεὺς τὰ τάλαντα), ῥέπε δ' Ἕκτορος ἦμαρ». Iл: X. a îngpeѕıat. «Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ὁκότερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλον». Ep: «'Ρέπει εἰς τὴν γαστέρα„. Гал: аколо se аплeакъ воала. «Ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει». Apstf: npiвeшte, se întinde. «Τὸ πλῆθος ἔρρεπε πρὸς

τοὺς θρασυτέρους». Ios: (ші кѕ adв:) «Φιλεῖ τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν„. Sof: "Οπου ἂν ῥέψῃς». Алчfр: «Ὁ γρῖφος ἐνταυθοῖ ῥέπει». Antif: (шї авсол:): «Διστάζοντί μοι ὅμως ἔῤῥεψε δεῖν». Плt: а пredomnit în mine пърерea. (ші пas:). «Τῶν δ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων». Esхл: кѕmпънite, жѕdikate.

Ῥερῖφθαι, noet: în локѕ de ἐῤῥῖφθαι, nas: tpe: de кѕ: de inf: ал лѕї ῥίπτω.

Ῥερυπωμένος, η, ον, noet: în локѕ de ἐῤῥυπωμένος, nas: tpe: de кѕ: de naptч: ал лѕї ῥυπόω.

Ῥεῦμα (τὸ), [ῥέω] кѕрѕръ de апъ; апъ кѕргъtoape, пîрîѕ,=Ῥεῖθρον. «Θέρους αὖα σφίσιν (τοῖς Ἀργείοις) ἐστὶ τὰ ῥεύματα πλὴν τῶν ἐν Λέρνῃ„. Пахѕ: «Οἱ ἄλλοι ποταμοὶ ἐλάσσονες ἐόντες τοῦ Νείλου ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται„. Ep: «Κατὰ μὲν δὴ τὸν ἄλλον τόπον (τοῦ Βοσπόρου) παραπλήσιός ἐστιν ἡ φορὰ τοῦ ῥεύματος· ἐπὰν δὲ εἰς τὸ στενώτατον ὁ ῥοῦς βίᾳ προσπέσῃ, ші чл:». Плв: (везї ші ῥοῦς). (ші fir:) «Τύχης ῥεῦμα». Mendp: nestatopnічia. 2) (fir:) конкѕрџере de мѕлџime de oameni. «Στρατοῦ —„. Sof: 3) (med:) кѕрџере de боloaсъ matepie; kataporѕ; peѕmatismѕ; ѕрdinape; апоплексie (dambла). [de ѕnde

Ῥευματίζομαι, viit: -ίσομαι, sîntѕ сѕпѕсѕ ла peflѕксѕ; fакѕ notonѕ; mъ хmflѕ. «Οἱ πορθμοὶ ῥευματίζονται κατ' ἄλλον τρόπον». Stp: 2) (med.) mъ isвeскѕ de peѕmatismѕ. [ші

Ῥευματικὸς, ή, όν, пътiшашѕ de, saѕ сѕпѕсѕ ла peѕmatismѕ; kape se dedѕче ла felѕл peѕmatismeлор. «Νόσημα ῥευματικόν», Med:

Ῥευμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї ῥεῦμα, пîрîѕлеџѕ.

Ῥευματισμὸς (ὁ), peѕmatismѕ, saѕ isвipe de болоасъ matepie ла ѕпѕ локѕ. [ῥευματίζομαι].

Ῥευματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ peѕmatismѕ, saѕ din felѕл боалелор peѕmatiче. [ῥεῦμα].

Ῥεῦσις, εως (ἡ), кѕрџере de лікѕidѕ. [ші

Ῥευσταλέος, η, ον, noet: ші Ῥευστικὸς, ή, όν, =кѕ ...

Ῥευστός, ή, όν, (ші adв:) -στῶς, чел кѕ însѕшіme de a кѕрџе, кѕргъtopѕ, (Fpanџ:) fluide. ‖ (сѕвst: neѕt:) Ῥευστὸν (τὸ), matepie кѕргъtoape, апъ, вінѕ, ші чл: лікѕidѕ; (fir:) tpeкъtopѕ, времелнікѕ. [ῥέω].

Ῥεφανὶς, ίδος (ἡ), Ion: în локѕ de ῥαφανίς.

Ῥέω, viit: -ῥεύσομαι, ші (mai întpeв: At:) ῥυήσομαι, (пеx: ἐῤῥύην, tpe: de кѕ: ἐῤῥύηκα) кѕргѕ (ка апа, ші чл:); mъ върсѕ (npon: ші fir:); (desupe fpѕnze, пърѕ ші чг:) кагѕ, пікѕ; (nas:) mъ ѕdѕ, mъ moiѕ în...; (fir:) tpeкѕ, mъ pisineскѕ кѕрînd; (pap stpъm:) върсѕ «Πλῆρες δ' ἐν χερσὶν λαβὼν δέπας ἔῤῥει χόας θανόντι». Eѕp: «Ἵμερα ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα». Ткр: (Iap при̂ч: nestp:) «Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ». Iл: B. «Ὁ ποταμὸς ῥέει διὰ τῆς πόλεως„. Ksn: «Τὸ δὲ πῦρ διατελεῖ ἀεὶ ῥέον ὥσπερ ποταμός». Apst: "Ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' ὠτειλήν». Iл: P. (ші кѕ џen: pap) "Πηλοῦ ῥέοντες ποταμοί„. Плt: коворînd nomoлѕ. (ші mai des кѕ dat:) "Κρῆναι ῥέον ὕδατι λευκῷ„. Om: Ῥέε δ' αἵματι γαῖα„. Iл: Θ. кѕрџеа în пîрае sînџеле пе пъmîntѕ. "Πόλις χρυσῷ ῥέουσα„. Eѕp: fiind înвілшѕгatѕ de аѕрѕ. (ші nas:) «Ἱδρῶτι ῥεόμενοι„. Ep: fiind moiaџї în ѕdoape. «Ἐῤῥύη δὲ πλεῖστος ἑαυτοῦ καὶ μέγιστος τότε ὁ Εὐρώτας». Пл: s' a peѕвърsat. «Ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον». Iл: M. «Ῥέων στρατὸς ἔστειχεν». Eѕp: «Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή». Iл: A. «Ἐῤῥύη λόγος ἐν τῷ δήμῳ„. Пл: s' a înпрълшіat. "Τοῦ λόγου ῥυέντος ἐπὶ...». Пл: a ажѕпѕ... «Ἔῤῥευν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες». Ткр: Ῥέουσιν αἱ ῥάγες». Tfp: "Θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ἡμῶν». Dm: nopnindѕ se foapte tape asѕпръ ne. (ші авсол:). «Λέξις ῥέουσα». Fot: кѕргъtoape, (Fpanџ:) style coulant. "Θρυπτόμενοι καὶ ῥέοντες». Fiл: moлешіџї, ші кѕ totѕл slъвіџї.

Ῥηγεὺς, έως (ὁ), въпstiopѕ. [ῥῆγος].

Ῥηγὴ (ἡ), глs: în локѕ de

Ῥῆγμα (τὸ), [ῥήσσω] napte, saѕ лѕкрѕ рѕпtѕ (deskisѕ), спърtѕръ, кръпътѕръ. "Γῆς —„. Apst: 2)=Ἀπόῤῥηγμα. [de ѕnde

Ῥηγματίας, ου (ὁ), пътiшашѕ de вре о рѕпtѕръ пе dinъѕпtpѕ (апоstemъ). [ші

Ῥηγματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ка о спърtѕръ; saѕ плinѕ de кръпътѕрї, кръпatѕ din toate пърџіле. 2) (med:)=Ῥηγματίας.

Ῥηγμίν, saѕ (mai корeк:) Ῥηγμίς, (nomin: nѕ s' a гъsit) ῖνος (ἡ), џъртѕ de mape stinkosѕ, ѕnde se спарг вaлѕрїле (везї ші ἀκτὴ ші ῥαχία). (fir:) «Ῥηγμῖν βίοιο„. noet: sfîpшітѕл віеџії (везї ші οὐδός). 2) (ѕne-opї) în локѕ de κῦμα. «Ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν τύπτε κώπῃσιν„. Od: M. "Τοῦτο δὲ συμβαίνει περὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ· ὅταν μὲν γὰρ κυμαίνουσα ἐκ-

βαίνῃ, σφόδρα παχεῖαι καὶ σκολιαὶ γίνονται αἱ ῥηγμῖνες· Ὅταν δὲ γαλήνη, διὰ τὴν μικρὰν ἔκρηξιν λεπταὶ εἰσι καὶ βαθεῖαι». Apst: 2) гꙇs: în лок de ῥῆγμα, ръптꙋръ. [ші

Ῥηγμὸς (ὁ), гꙇs: în локꙋ de ῥηγμίν. [din

Ῥήγνυμι, [ῥήσσω, de ꙋnde] biit: ῥήξω, (тіж: tpe: de кꙋ: кꙋ însemn: пas: în локꙋ de пpez: ἔῤῥωγα, пex: 2: пas. ἐῤῥάγην) ръпꙋ, sfîшіꙋ; sпаргꙋ, sfъpîmꙋ; faкꙋ a eші чева de faцъ; (ші тіж:) тъ daꙋ de faцъ, екꙇatezꙋ; (пas:) кръпꙋ, тъ sпаргꙋ, ші чꙇ: "Τεῖχος (Πύλας, «Ἱμάντα, ші чꙇ:) —,,. Om: mi Es: (ші fir:) «Αἴας δὲ πρῶτος Τρώων ῥῆξε φάλαγγας,,. Iꙇ: Z. ꙇe a sпapt, ꙇe a înпins, (Фpanц:) il enfonça. "Κατὰ τὸ μέσον μὲν δὴ τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, καὶ ῥήξαντες ἐδίωκον,,. Ep: (ші тіж:) «Ῥήξαντο φάλαγγας,,. Iꙇ: Λ. "Χῶρος πηγὰς ῥήγνυσι ναμάτων θερμῶν,,. Пꙇ: isвopaшtꙋ. "Δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,,. Sof: «Ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφωνος, ὡς εἶδεν ἐπιόντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ δέους ἔῤῥηξε φωνὴν,,. Ep: a sкos гꙇasꙋ. "Θέλω ἀκοῦσαι τῶν παιδίων, ἥν τινα φωνὴν ῥήξουσι πρώτην,,. Ep: (ші пas: saꙋ тіж:) "Κῦμα χέρσῳ ῥηγνύμενον,,. Iꙇ: Δ. «Ἱματίων ῥαγέντων ἀκεσταὶ,,. Ksn: "Πηγαὶ ῥήγνυνται,,. Пꙇ: "Πολέμου ῥαγέντος,,. Лкs: deskizîndꙋ se. "Ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο,,. Iꙇ: Υ. "Ἔῤῥωγε πηγὰ δακρύων,,. Sof: «Ῥαγεὶς ὁ Νεῖλος,,. Diod: pesвъpsîndꙋ se. "Βροντὴ ἐῤῥάγη,,. Apstf: «Ῥηγνυμένων χειμώνων ἐξαισίων,,. Apst: (ші кꙋ dat:) "Σοὶ τάδ' ἔῤῥωγε κακά,,. Eꙋp: asꙋпръ'ці s'aꙋ sпapt pe-ꙇeꙇe. (ші кꙋ цen: eꙇ:). «Ῥαγῆναι κόσμου,,. Гpг: a'ші tъia op че peꙇaціe кꙋ ꙇꙋmea, (Фpanц:) rompre avec le monde. (ші кꙋ dat: каꙋsat:) "Ῥήγνυται φθόνῳ,,. Лкs: кpaпъ de пisтъ. 2) (în însemn: de) tpîntesкꙋ жos,=(maї întpeв:) Ῥάσσω, Ῥήσσω (vezї ziч:).

Ῥῆγος, εος -ους (τὸ), поet: [ῥέζω 3] пînzetꙋ (поate de ꙇіпъ) въпsitꙋ, каpe sꙇꙋжіa пpiнч: ка aшtepпꙋtꙋ. "Ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν,,. Od: K. "Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι δ' ἐφύπερθε τάπητας,,. Iꙇ: Ω.

Ῥῄδιος, η, ον, Ion. поet: (în коntpак:) în локꙋ de ῥηΐδιος, ῥᾴδιος. ‖ (пeꙋt:) Ῥῄδιον, adв: în локꙋ de ῥηδίως, Ion: поet: în локꙋ de ῥηϊδίως, ῥᾳδίως.

Ῥηθείς, εῖσα, έν, пas: пex: de пapтч:,

Ῥηθῆναι, пas: пex: de inf: aꙇ (пeîntp:) ῥέω=λέγω.

Ῥηΐδιος, η, ον, Ion: поet: în локꙋ de ῥᾴδιος. ‖ (пeꙋt:) Ῥηΐδιον, adв; în локꙋ de..

Ῥηϊδίως, adв: Ion: поet: în локꙋ de ῥᾳδίως..

Ῥηΐζω, biit: -ίσω, Ion: în локꙋ de ῥαΐζω.

Ῥήϊος, η, ον, (коmпap: ῥηΐτερος, -ίτατος, saꙋ ῥηΐων, sꙋпpꙇ: ῥήϊστος) Ion: поet: în локꙋ de ῥᾴδιος,

Ῥήϊστος, η, ον, Ion: поet: sꙋпpꙇ: (пpгꙇ:) aꙇ ꙇꙋї ῥήϊος. (de ꙋnde пeꙋt: îm ...

Ῥήϊστα, adв: Ion: în локꙋ de ῥᾷστα.

Ῥηΐτατος, η, ον, Ion: поet: sꙋпpꙇ:, ші

Ῥηΐτερος, η, ον, saꙋ (пepгꙇ:) ῥηΐων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: поet: коmпap: aꙇ ꙇꙋї ῥήϊος.

Ῥήκτης, ου (ὁ), sfîшіitopꙋ; sпintекъtopꙋ; saꙋ pꙋптꙋ, sпaptꙋ; saꙋ datꙋ, eшітꙋ de faцъ. "Σεισμός—,, Apst. deskizъtopꙋ de кpъпъtꙋpї. [ші

Ῥηκτικὸς, ή, όν, foꙇositopꙋ, saꙋ îndeшînatiкꙋ ꙇa pꙋпepe, sпapцepe, ші чꙇ: [ші

Ῥηκτὸς, ή, όν, pꙋптꙋ, saꙋ пꙋtinчosꙋ a se pꙋпe, пpiimitopꙋ de sfîшіepe, sпintекape, saꙋ кpъпape. «Χαλκῷ—» Iꙇ: N. de pъпit. [ῥήγνυμι, saꙋ ῥήσσω].

Ῥῆμα (τὸ), [ἔῤῥημαι=εἴρημαι] вopвъ, ziчepe; zisъ (maкsimъ); (Гpam:) вepвꙋ (ꙋna din чeꙇe oпtꙋ пъpцї aꙇe кꙋвîntꙋꙇꙋї). [de ꙋnde

Ῥηματικός, ή, όν, вepвaꙇꙋ, atinгъtopꙋ de вopвꙋ. [ші

Ῥημάτιον (τὸ), dim: aꙇ ꙇꙋї ῥῆμα, вopвꙋꙇiцъ: [de ꙋnde

Ῥηματίσκιον (τό), dim: aꙇ ꙇꙋї ῥημάτιον.

Ῥῆμος (ὁ), [Лat:] ꙇoпatъ de въгat пîїnea în коntopꙋ.

Ῥήμων, ονος (ὁ), поet: în локꙋ de ῥήτωρ. [ἔῤῥημαι=εἴρημαι].

Ῥήν, ῥηνός (ἡ), (s'a гъsit пꙋmaї aк: ῥῆνα) поet: (пpea pap) în локꙋ de ἀρνὸς, mпїaꙇъ, oae. [de ꙋnde

Ῥηνικὸς, ή, όν, de oae:

Ῥῆνιξ, ικος, ші ῥῆνις, ιδος (ἡ),=Ῥὴν. 2) (пpin întind:) пїeꙇe, вꙇaпъ de oae, кoжoкꙋ.

Ῥηνοφορεὺς, έως (ὁ), пꙋpтъtopꙋ de вꙇaпъ de oae (eпit: aꙇ ꙇꙋї Dionisꙋ; поate maї кopeкtꙋ ῥινοφορέυς). [ῥήν, φέρω].

Ῥηξινορίη (ἡ), поet: Ion: pesвoїasкъ въpвъціe, bitежіe. [din

Ῥηξίνωρ, ορος (ὁ), поet: [ῥήσσω, ἀνήρ] sпъpгъtopꙋ de tpꙋпeꙇe вpъжmaшiꙇop, biteazꙋ pesвoitopꙋ.

Ῥηξικέλευθος (ὁ, ἡ), поet: [ῥῆξις, κέλευ-

θος] спъргъtорꙋ (deskizъtорꙋ) de dрꙋmꙋ, de кале.

'Ρηξίνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: спъргъtорꙋ (сꙋрпъtорꙋ) de minte, саꙋ прекꙋрmъtорꙋ de лꙋкрареа minцiï (епit: ал Бакꙋлꙋï). [ῥῆξις, νόος].

'Ρῆξις, εως (ἡ), рꙋпере, sпарџере. 2) în локꙋ de ῥῆγμα, спъртꙋръ, кръпътꙋръ. [ῥήσσω, ῥήγνυμι].

'Ρηξίφλοιος (ὁ, ἡ), [ῥῆξις, φλοιὸς] чел кꙋ коажа кръпатъ.

'Ρηξίφρων, ονος(ὁ,ἡ), поеt:='Ρηξίνους.[ῥῆξις, φρήν].

'Ρηξίχθων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [ῥῆξις, χθὼν] спъргъtорꙋ de пъmîntꙋ.

'Ρῆον (τό), ревеntꙋ [tiпꙋ formatꙋ maï регꙋлаt din ῥα].

'Ρησείδιον, ші 'Ρησίδιον (τό), dim: ал лꙋï ῥῆσις.

'Ρησίαρχος (ὁ,ἡ) преînчепъtорꙋ de проорочiï, саꙋ прешedinte de прооорочitорie (оракоlꙋ). [ῥῆσις, ἄρχω].

'Ρησικοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taïꙋ ворбе марï, fълоаse, ворбескꙋ mаре înaintea алtора (поаtе maï корек: ῥησικομπέω).[ῥῆσις, κόπτω].

'Ρησιμετρέω -ῶ, biit: -ήσω, ворбескꙋ mъсꙋраt (dꙋпе mъсꙋратъ апъ) în пꙋвлiкꙋ, саꙋ жꙋdiкъtорie. [ῥῆσις, μέτρον].

'Ρῆσις, εως (ἡ), ворвiре, саꙋ кiпꙋ de а ворбi, експрimаре, саꙋ deклаmаре; zisъ, провервꙋ. "Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν,,. Ер: повеsте, ворвъ пꙋвлiкъ; вꙋкатъ, саꙋ fръгmîntꙋ din прозаiкꙋ аꙋtорꙋ, саꙋ поеtꙋ, (Франц:) tirade. «Παρανάγνωθι δ' ἡμῖν τὰς ῥήσεις, ἃς ἐλυμήνω, "ἥκω λιπὼν κευθμῶνα. Dm: "Τῶν Εὐριπίδου τινα ῥήσεων ἢ Σοφοκλέους εἰπεῖν ἀπὸ στόματος». Пл: [ἔῤῥημαι din ῥέω].

'Ρήσσω, [imit: саꙋ în afin: кꙋ ῥέζω] biit: ῥήξω, (maï de mꙋлtе орï поеt:) în локꙋ de ῥήγνυμι, рꙋпꙋ, sfîшiꙋ, sпаргꙋ, кръпꙋ, sпintекꙋ, ші чл: (партiк: 2) ловескꙋ, isвескꙋ tаре. "Πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν,,. Апл: ваtꙋ în пъmîntꙋ кꙋ пiчоареле (dъnцînd). 2) = 'Ράσσω, tрînteskꙋ de (саꙋ ла) пъmîntꙋ. «"Εδοξε παλαίειν καὶ.. ῥῆξαι τὸν ἀντίπαλον,,. Aptdmp:

'Ρηστώνη (ἡ), Ion: în локꙋ de 'Ραστώνη.

'Ρητέος, α, ον, nosit: (негрл:) ал лꙋï ῥέω (неîntр:) =λέγω.

'Ρήτερος, η, ον, Ion: поеt: în kontрак: în локꙋ de ῥηΐτερος.

'Ρητὴρ (ὁ), поеt: în локꙋ de ῥήτωρ; (кꙋ цеn:) zikъtорꙋ de чева. [ἔῤῥημαι=εἴρημαι].

'Ρητίνη (ἡ), [ῥέω] рецinъ (materie кꙋргъtоаре de арворï грашï). [de ꙋnde

'Ρητινίζω, biit: -ίσω, amꙋ гꙋstꙋ, саꙋ miросꙋ, шi чл: de рецinъ, sîntꙋ рецinosꙋ.[шi

'Ρητινίτης, ου (ὁ), (прiнч:) вiнꙋ копрinzъtорꙋ de (fъкꙋtꙋ кꙋ) рецinъ, рецinatꙋ.

'Ρητινολόγος (ὁ, ἡ), adꙋнъtорꙋ (dene копачï) de рецinъ. [ῥητίνη, λέγω].

'Ρητινόω -ῶ, bifi: -ώσω, amestекꙋ, саꙋ ꙋнгꙋ кꙋ рецinъ. [шi

'Ρητινώδης, εος (ὁ, ἡ), копрinzъtорꙋ de (саꙋ asemenea кꙋ) рецinъ, рецinosꙋ. [ῥητίνη].

'Ρητὸν (τὸ), (vezï ῥητός) zisъ.

'Ρητορεία (ἡ), оратоrie, треава саꙋ meseria ораторꙋлꙋï; кiпꙋл de а ворбi dꙋпе регꙋлеле реторiчеï; деклаmацiе ораторiкъ (кꙋ реторiкꙋ emfasꙋ), вiлшꙋгꙋ de ворбе, елокꙋiнцъ; (ꙋnе-орï) кꙋвîntꙋ (ворвiре întinsъ) de ораторꙋ. [din

'Ρητορεύω, biit: -εύσω, ворвескꙋ (în пꙋвлiкꙋ) ка ораторꙋ; posteskꙋ (deклаmꙋ) чева кꙋ реторiкꙋ emfasꙋ, саꙋ sпре fалнiкъ аръtаре (кꙋ ворве frꙋmoase fъръ înцелесꙋ). [шi

'Ρητορικὸς, ἡ, ὸν, реторiкꙋ, кꙋвеnitꙋ, саꙋ îndemînatiкꙋ ла оратоrie; însꙋшiтꙋ саꙋ potрiвitꙋ ораторꙋлꙋï. "Ρητορική, ші 'Ρητορικὰ,,. Плt: Apst: Лрt: арtа ораторꙋлꙋï, реторiкъ. [ῥήτωρ]. [de ꙋnde].

'Ρητορικῶς, adв: реторiчеште, dꙋпе регꙋле саꙋ кꙋ emfasꙋ de реторiкъ, ка ꙋнꙋ ораторꙋ.

'Ρητορομάστιξ, ιγος (ἡ), вiчiꙋ (амарꙋ хꙋлitорꙋ) de ораторï. [ῥήτωρ, μάστιξ].

'Ρητορόμυκτος (ὁ, ἡ), поеt: în локꙋ de ῥητορομύκτης, ком: [ῥήτωρ, μύζω] batжокоritорꙋ de ораторï.

'Ρητὸς, ἡ, ὸν, zisꙋ, sпꙋсꙋ, експрimatꙋ; прехотъръtꙋ. «Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ,,. Iл: Φ. кꙋ пльtъ хотъrîtъ. "Ἐς χρόνον ῥητὸν,,. Ер: «Ἐπὶ ῥητοῖς,, Евр: кꙋ оаре-каре kondiцiï. "Ἥκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, αὐτὸς δὲ ἀφ' αὐτοῦ τὰ πολλὰ τεχνῆται πρὸς τὸ παρατυγχάνον,,. Тꙋч: пꙋ терце пе хотърiте. 2) поеt: пꙋmitꙋ, bestitꙋ. "Ἄνδρες ῥητοί τ' ἄῤῥητοί τε,,. Es: 3) пꙋtinчоsꙋ (neopritꙋ) de а se sпꙋnе, а se ворбi, netaïniкꙋ. "Περὶ των ῥητῶν ὡς ἀποῤῥήτων ἀνακοινοῦ,,. Iskp: «Ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων,,. Dm: кîte se zik, шi кîte пꙋ se sпꙋn; (de ꙋnde în Filosf: шi Mtmt:) 'Ρητὸς (înпоt: de ἄῤῥητος), лоцiкꙋ, рацionалꙋ; (nest:) «'Ρητὸν,, frasꙋ, саꙋ zisъ de вре ꙋнꙋ аꙋtорꙋ рапортаtꙋ de чiнева.[шi

Ῥήτρα (ἡ), învoïalъ, tokmealъ xotъ-pîtъ; (naptik: maï noš) npinsoape. «Ῥή-τρας ποιεῖσθαι ἐπὶ χρυσίῳ παμπέλλῳ„ Eлi: 2) zisъ (npinч:) npoopoчitoape; (de šnde în Snapta) «Ῥῆτραι». Пл: neskpiseле (de-kpetate npin гpaïš nšmaï) лeџï a лe лšï Лikšpгš, ne kape лe pesnektaš ka ne ni-mte npoopoчiï. "Εὐθεῖαι ῥῆτραι». Tipt: dpeaптъ лeџišipe. 3) (întp' алte Dop: state) вoïe datъ kšiвa de a вopвi, saš de a npoпšne npoïektš de лeџe în oвшtea-skъ adšnape. "Δημάγητος ἐν τῇ ἁλίᾳ ἔλε-ξεν ἐκ τᾶς βωλᾶς λαεῶν ῥήτραν„. Пsef: Biz: шi kïap npoïektšл de лeџe, шi алte akte пšвлiче. 4) noet: oвшteaskъ adšna-pe în penšвлikъ, = Ἐκκλησία (Akfp:). 5) în лokš de ῥητορεία, aptъ petopikъ. «Ῥή-τρης εὐκελάδοιο πατήρ„. Eпгр: [ἔῤῥηται]. [de šnde

Ῥητρεύω, вiit: -εύσω, вopвeskš, poste-skš kšвîntš, deklamš. «Δίκας —». Лikfp: 2) (maï noš) în лokš de ῥητορεύω. "Στό-μα ῥητρεῦον». Imn: Eклes: [шi

Ῥητροσύνη (ἡ), noet: în лokš de ῥητο-ρεία.

Ῥητροφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopš de akte (înskpise) пšвлiче, apxiвapš. [ῥήτρα, φύλαξ].

Ῥήτωρ, ορος (ὁ), [ἔῤῥηται] (în џen:) вopвitopš, = Ῥητὴρ; (naptik:) opatopš, вop-вitopš în пšвлiче adšnъpï, saš în жšdi-kъtopiï, = Δικηγόρος. «Ἑώρων δὲ καὶ ῥήτο-ρας φαύλους ἀγαθοῖς δημηγόροις φίλους ὄν-τας„. Ksn: 2) npofesopš de petopikъ.

Ῥητῶς, adв: în kinš de a fi чeвa zi-sš xotъpît, eksakt, (Fpanџ:) expressément, formellement. [ῥητός].

Ῥηχάδης, ου (ὁ), [ῥηχός] = Δεσμοφύλαξ, пšitopš, шi пъzitopš de вinoвaџï лa în-kisoape.

Ῥηχείη (ἡ), = Ῥηχίη. [de šnde

Ῥηχειάδης, ου (ὁ), = Ῥηχάδης.

Ῥηχίη (ἡ), Ion: în лokš de Ῥαχία.

Ῥηχίς, ίδος (ἡ), = Ῥάχις (de mšnte), stînkъ.

Ῥηχὸς, saš (noate maï kopek:) Ῥῆχος (ἡ), Ion: în лokš de ῥάχος, гapdš, în-гpъditšpъ. [de šnde

Ῥηχώδης, εος (ἡ), mъpъчinosš, snino-sš; (npin întind:) nietposš.

Ῥήων, ονος (ὁ, ἡ), Ion: noet: (în kon-tpak:) în лokš de ῥάων.

Ῥιγαλέος, α, ον, noet: în лoлš de ῥι-γηλός. [шi

Ῥιγεδανὸς, ἡ, saš ὸς, ὸν, noet: adškъ-topš de fpiгš, saš fiopï; (fiг:) fiopošš, špîчošš, skîpвošš. [ῥῖγος].

Ῥιγεσίβιος (ὁ, ἡ), noet: = (saš гpeш: în лokš de) Ῥιγωσίβιος.

Ῥιγέω -ῶ, вiit: -ήσω, (miж: tpe: de kš: în лokš de npez: ἔῤῥιγα) noet: în лokš de ῥιγόω, tpemšpš (npinч: de fpikъ), mъ înfiopezš, mъ înгpozeskš. «Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων„. Iл: Г. (шi kš ak: eл:) "Οὔτι ἐγὼ ἔῤῥιγα μάχην„. Iл: P. (шi kš inf:). "Τούτῳ γε μάχῃ ἔνι ἐῤῥίγ' ἀντιβολῆσαι». Iл: H. (шi špmînd μή). "Θυμός μοι ἐῤῥίγει, μή τίς μ' ἀπάφοιτο». Od: Ψ. [шi

Ῥιγηλὸς (ὁ, ἡ), noet: înfiopъtopš, гpo-zaвš 2) = Δύσριγος, пъtînîndš, pъš de fpiгš, (Fpanџ:) frilleux. [ῥῖγος].

Ῥίγιον, adв: (kompap: neperл: aл лšï ῥῖγος) noet: maï peчe; (fiг:) maï гpozaв; maï pъš; maï aneвoïe. «Τὸ δὲ καὶ ῥίγιον ἔσται». Iл: A:

Ῥίγιστος, η, ον, (noet: sšnpл: neperл: din ῥῖγος) foapte гpozaвš; foapte pъš; npea aneвoïošš. «Ῥίγιστα τετληότες». Iл: E. чeлe maï peлe, saš maï гpeлe de sšfepit. ‖ (ne-št:) Ῥίγιστον, adв: (sšnpл: aл лšï ῥίγιον) kît se noate maï гpozaв, maï pъš, шi чл: «Ῥίγιστον ὄδωδε». Пл: пšte npea гpeš.

Ῥιγνὸς, ἡ, όν, вezï ῥικνός.

Ῥιγομάχης, ου (ὁ), noet: чeл чe se лš-птъ kš fpiгšл (ka Kiniчiï). [ῥῖγος, μάχη].

Ῥιγοπύρετος (ὁ), fpiгšpï kš fpiгš. [ῥῖγος, πυρετὸς].

Ῥῖγος, шi Ῥίγος [imit:] εος-ους (τό), [de aчi] fpiгš, fiopï de fpiгš, saš de fpiгšpï; (fiг:) fiopï de fpikъ, гpoazъ.

Ῥιγοσίβιος, гpeш: în лokš de ῥιγωσίβιος, saš ῥιγεσίβιος.

Ῥιγόω -ῶ, вiit: -ώσω, (inf: ῥιγοῦν, шi At: ῥιγῶν, ofst: ῥιγοίην, шi ῥιγῴην, a 3: neps: a sšn: ῥιγῷ, шi fem: napтч: ῥιγῶσα) 'mï este fpiгš, mъ înfiopezš, tpemšpš de fpiгš; amš fiopï de fpiгšpï. [ῥῖγος].

Ῥιγῷ, At: în лokš de ῥιγοῖ, 3: neps: de sšnšsš, шi

Ῥιγῶν, At: în лokš de ῥιγοῦν, inf: aл лšï ῥιγόω.

Ῥίζα, ης (ἡ), pъdъчinъ; (fiг:) înчenštš, opiџinъ. «Γένους — » Пл: «Κυρήνην, ἀστέ-ων ῥίζαν». Пind: kanitaлъ a mšлtop koлo-niï. (fiг:) «"Ορους (« Ὀφθαλμοῦ, « Ὀδόντων) ῥί-ζαι». Лks: Om: «Ῥίζαι γαίης». Ep: temeлi-iле пъmîntšлšï.

Ῥιζάγρα, ας (ἡ), instpšmintš xipšpџ:, kлeшte nentpš pъdъчinï de dinџï. [ῥίζα, ἄγρα].

'Ριζὰς, άδος (ἡ), noet: în локѕ de ῥίζα.

'Ριζηδόν, adв: în feлѕ, saѕ formъ de ръdъчinĭ. [шi

'Ρίζηθεν, adв: noet: din ръdъчinъ. [шi

'Ριζίας, ου (ὁ), чeл din ръdъчinъ. «'Oπὸς—». Med: лѕatѕ din ръdъчinъ de плantъ. [шi

'Ριζικὸς, ἡ, όν, ал ръdъчineĭ, ръdъчinaлѕ, padikaлѕ. [ῥίζα].

'Ρίζιον (τό), dim: ал лѕĭ ῥίζα, ръdъчioaръ.

'Ριζίς, ίδος (ἡ), noet: în локѕ de ῥίζα.

'Ριζοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, întinzѕ, npinzѕ ръdъчinъ, mъ înръdъчinezѕ. [din

'Ριζοβόλος (ὁ, ἡ), чeл кѕ ръdъчinъ npinsъ, înръdъчinatѕ. [ῥίζα, βάλλω].

'Ριζόθεν, adв: noet: din ръdъчinъ. [ῥίζα].

'Ριζοκέφαλος (ὁ, ἡ), (вotn:) a кървіа къпъціnъ saѕ teaкъ de sъmінцъ pesape nemiжлочit de ла ръdъчinъ (характеріstiкa ѕnop плante). [ῥίζα, κεφαλή].

'Ριζολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, adѕnѕ ръdъчinĭ; плivesкѕ цapinъ (sкоціnd din ръdъчinъ вѕpieneле de npisosѕ); (de ѕnde fir:) smѕлгѕ din ръdъчinъ, stîpnesкѕ. [din

'Ριζολόγος (ὁ, ἡ), кѕлегъtopѕ de ръdъчinĭ (vezĭ шi ῥιζοτόμος). [ῥίζα, λέγω].

'Ριζοπαγής, έος (ὁ, ἡ), [ῥίζα, πήγνυμι] чeл кѕ ръdъчinĭ вine înfînte, înръdъчinatѕ.

'Ριζοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѕ de ръdъчinĭ (npinч:) de леaкѕ. [ῥίζα, πώλης].

'Ριζοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taiѕ, adѕnѕ (npinч: лекѕitoape) ръdъчinĭ; saѕ taiѕ ръdъчineле плanteĭ чeле de npisosѕ; (fir:) stinгѕ, stîpnesкѕ. [шi

'Ριζοτομία (ἡ), тъiepe de ръdъчinĭ (de леaкѕ); saѕ кърецipe de ръdъчineле de npisosѕ a ле плanteлор. [шi

'Ριζοτομικός, ή, όν, atinгъtopѕ de тъiepea, saѕ de тъietopѕл de ръdъчinĭ. [din

'Ριζοτόμος (ὁ, ἡ), тъietopѕ, adѕnъtopѕ de (npinч: лекѕitoape) ръdъчinĭ, (Franц:) herboriste. ‖ «"Ωρα—». Nік: timnѕ potpivitѕ ла doktopeasкъ кѕлецере de ръdъчinĭ. 2) despъdъчinъtopѕ, stîpnitopѕ de вѕpienĭ. [ῥίζα, τέμνω].

'Ριζοτροφέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ...

'Ριζοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitopѕ (kontpiвѕitopѕ ла крештере шi întъpipe) de ръdъчinĭ. [ῥίζα, τρέφ]ω.

'Ριζουχία (ἡ), авере de ръdъчinъ; saѕ îndesitate de ръdъчinĭ. [шi

'Ριζουχίζω, вiit: -ίσω, (плц:) pesъdesкѕ o плanтъ кѕ ръdъчineле eĭ. [din

'Ριζοῦχος (ὁ, ἡ), чeл че ape ръdъчinъ, înръdъчinatѕ. «Θεμείλια ῥιζοῦχα». On: цenene. 2) цiitopѕ de temeлiiле пъmîntѕлѕĭ, (алt:) γαιήοχος (enit: ал лѕĭ Neptѕnѕ). [ῥίζα, ἔχω].

'Ριζοφαγέω, -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкѕ (mъ хрънesкѕ кѕ) ръdъчinĭ. [din

'Ριζοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopѕ de ръdъчinĭ. [ῥίζα, φάγω].

'Ριζόφλοιος (ὁ, ἡ), кape ape коажъ ка ръdъчina, (алt:) ἰνόφλοιος, saѕ ῥηξίφλοιος. „"Αμπελος—». Tfp: [ῥίζα, φλοιός].

'Ριζοφοίτητος (ὁ, ἡ), проnenitѕ, продѕsѕ, влъstъpitѕ din ръdъчinъ (noate греш: în локѕ de ῥιζόφυτος) [ῥίζα, φοιτάω].

'Ριζοφυέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкѕ, daѕ ръdъчinъ. [din

'Ριζοφυής, έος (ὁ, ἡ), fъкътopѕ, sкоцъtopѕ de ръdъчinъ,='Ριζοβόλος. 2) (nas:) ='Ριζόφυτος. [ῥίζα, φυή].

'Ριζόφυλλος (ὁ, ἡ), чeл кѕ fрѕnze îndatъ de ла ръdъчinъ. [ῥίζα, φύλλον].

'Ριζόφυτος (ὁ, ἡ), pesъpitѕ din ръdъчinъ (vezĭ ῥιζοφοίτητος). [ῥίζα, φύομαι].

'Ριζόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкѕ a npinde ръdъчinъ, înръdъчinezѕ, sъdesкѕ чева; (fir:) întemeĭezѕ, înцeneneskѕ; (nestpъm: saѕ maĭ des nas: шi miж:) faкѕ, npinzѕ ръdъчinъ, mъ înръdъчinezѕ. «"Ος μιν λᾶαν ἔθηκε, καί ἐρρίζωσεν ἔνερθεν». Od: N. (шi nas:) «'Αλωὴ ἐρρίζωται». Od: H. a pesъpit. (шi fir:) «'Ερρίζωσε (шi nas: «'Ερριζωμένην ἔχων χάρτα) τὴν τυραννίδα». Ep: [шi

'Ριζώδης, εος (ὁ, ἡ), ръdъчinosѕ, saѕ din soiѕл ръdъчineлор. [ῥίζα].

'Ρίζωμα (τό), op че este înръdъчinatѕ, înцenenitѕ; saѕ кape sлѕжеште de ръdъчinъ, вasѕ, îneпѕtѕ, opiцinъ. «Φύσεως—». Пл: nъtpimea eлementeлор лѕĭ Пitaгора, «'Απ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων». (Teod: în) Apst: neamѕpĭ, saѕ пъpinцĭ. [ῥιζόω].

'Ριζωνυχία (ἡ), ръdъчina ѕnгiiлор. [ῥίζα, ὄνυξ].

'Ριζωρύκτης, ου (ὁ),='Ριζωρύχος.

'Ριζωρυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sъnînd sкоцѕ ръdъчinĭ, saѕ despъdъчinezѕ. [din

'Ριζωρύχος (ὁ, ἡ), sкоцъtopѕ npin sъnape de ръdъчinĭ; (fir:) кѕtъtopѕ a гъsi opiцinaлъ (etimoлоцiкъ) ръdъчinъ de o zічере. [ῥίζα, ὀρύττω].

'Ρίζωσις, εως (ἡ), înръdъчinape (npon: шi fir:). [шi

'Ριζωτήρ, (noet:) шi 'Ριζωτής, οῦ (ὁ), înръdъчinъtopѕ de плante (enit: ал soapeлѕĭ). [ῥιζόω].

'Ρικνήεις, ші 'Ρικνόεις, εσσα, εν, поеt: în локѕ de ῥικνός. [ші

'Ρικνόομαι -ουμαι, biit: -ωθήσομαι, înцеpeneskѕ, înлemneskѕ (de fpirѕ); (în цеn:) mъ sгîрчeskѕ, mъ sвîрчeskѕ, mъ кокошеzѕ (de вътрînеце); mъ плекѕ; жокѕ ѕnѕ danцѕ пе плекаte în жоs. [din

'Ρικνός, [în локѕ de ῥιγνός din ῥιγέω] ἡ, όν, sгîрчitѕ (прinч: de fpirѕ), înцеpenitѕ; (în цеn:) asпръ (sвîрлitѕ) ла faцъ, sвîрчitѕ. «Χελώνη—». Ер: кокошatѕ, saѕ slaвѕ, ѕskatѕ de вътрînеце. «Πρεσβύτην ὀφθῆναι ῥικνόν». Лчfр: (прin întind:) stрîmвѕ, înковоїatѕ «'Ρικνός πόδας„. Іmn: Om: [de ѕnde

'Ρικνότης (ἡ), sгîрчitѕръ, sвîрчitѕръ, гîрвовime, ші чл:

'Ρικνοφυής, έος (ὁ, ἡ), din natѕръ ῥικνός (vezї ziч:). [ῥικνός, φυή].

'Ρικνώδης, εος (ὁ, ἡ), sвîрчitѕ ла faцъ, ші чл: [ῥικνός].

'Ρίκνωσις, εως (ἡ), sгîрчire; sвîрчire, гîрвовire, ші чл: [ῥικνόομαι].

'Ρίμμα (τό), арѕнкътѕръ, asвîрлitѕръ. «Ποδῶν ῥίμματα». Епгр: pasѕрiле дѕпцъtорѕлѕї (în Плd:). «Τόξου ῥίμμα». (греш: іе локѕ de ῥῦμα). [ші

'Ριμμός (ὁ), плц: în локѕ de ῥίψις. [ші

'Ρίμφα, adв: поеt: їѕte, repede (прinч: despre тръпѕрї asвiрлite); лesne, ѕшор. «Ἵπποι ῥίμφα μάλα τρωχῶσιν». Іл: Х: «Ναῦς ῥίμφα θέουσα». Od: N. [ῥίπτω]. [de ѕnde

'Ριμφαλέος, α, ον, поеt: їѕte, repede aлергътоrѕ.

'Ριμφάρματος (ὁ, ἡ), поеt: sъвîршitѕ прin тръsѕръ їѕte aлергътoape. «Διφρηλασία—». Піnd: [ῥίμφα, ἅρμα).

'Ρίν, ῥινός (ἡ), maї поѕ în локѕ de ῥίς.

'Ρινάριον (τό), dim: ал лѕї ῥίν, пъшчорѕ.

'Ριναυλέω -ῶ, biit: -ήσω, [ῥίν, αὐλέω] sѕfлѕ пе пърї (de пеказѕ ші чл:) (vezї ші ἐμυχθίζω). „'Ριναυλοῦσι τὰ αἰσχρά". Tat:=«Εἰς ἀσέλγειαν διὰ ῥινῶν ἐπιψοφοῦσι». Клт:

'Ρινάω -ῶ, biit: -ήσω, [ῥίν] траrѕ пе чinева de nasѕ, їл înшелѕ, îmї baтѕ жокѕ de dînsѕл. 2)='Ρινίζω. [ῥίνη].

'Ρινεγκαταπηξιγένειος (ὁ, ἡ), поеt: кот: чел кѕ nasѕл înfintѕ în варвъ, (ad:) лѕнгѕ, ші кокîржatѕ, ка кѕm ар ажѕнце пînъ ла варвъ. [ῥίν, ἐγκατάπηξις, γένειον].

'Ρινεγχυσία (ἡ), торnape de doktopie în nasѕ прin instр: ῥινεγχύτης (vezї ziч:). [ῥίν, ἔγχυσις].

'Ρινεγχυτέω-ῶ, biit; -ήσω, торnѕ doktopie în nasѕ прin....

'Ρινεγχύτης, ου (ὁ), instр: хiрѕрцiкѕ, прin каре se toapnъ doktopie апоasъ în nasѕ. [ші

'Ρινέγχυτος (ὁ, ἡ), торnatѕ în, saѕ прin nasѕ. «'Ρινέγχυτα (se înц: φάρμακα)». doktopiї, че se toapnъ în nasѕ. [ῥίν, ἐγχέω].

'Ρινέω -ῶ, biit: -ήσω, пiлeskѕ. [din

'Ρίνη (ἡ), пiлъ. 2) (fiг:) ѕnѕ feлѕ de пеште, кѕ a къpѕїa asпръ пїeле ка пiлa netezesk sкîndѕpeле, ші таpтѕpeле. || (dѕпе Аркаdie, în însemn: de instpѕmînтѕл пiла tpeвѕїe a se sкpi ші пропѕнца ῥινή кѕ акчеntѕл ла ѕлtimъ).

'Ρινηλασία (ἡ), ѕлтаре кѕ nasѕл. [ῥίν, ἔλασις].

'Ρινηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕлmezѕ кѕ nasѕл ка копоїѕл; (fiг:) каѕтѕ, черчеtezѕ кѕ атъpѕntѕл. [din

'Ρινηλάτης, ου (ὁ), ѕлтътоpѕ кѕ nasѕл (кѕ miposѕл), ка копоїѕл; (fiг:) sкѕтпѕ черчеtътоpѕ, saѕ кътътоpѕ de чева. [ші

'Ρινήλατος (ὁ, ἡ), кътѕtatѕ, saѕ гъsitѕ прin ѕлтаре кѕ nasѕл. «Ἴχνος ῥινήλατον». Оп: [ῥίν, ἐλαύνω].

'Ρίνημα (τό), fъpîmътѕpъ къzѕтъ din пiлiре, пiлiтѕpъ. [ші

'Ρινητήριον (τό), instpѕmîntѕ de пiлiре, пiлъ. [ші

'Ρινητής, οῦ (ὁ), пiлiтоpѕ. [ῥινέω].

'Ρινίζω, biit: -ίσω,='Ρινέω.

'Ρινίον (τό), dim: ал лѕї ῥίνη, пiлiшоаpъ. 2) dim: ал лѕї ῥίν, (прinч: ла în:) ῥινία, пъpiшоаpe.

'Ρίνισμα (τό),=ῥίνημα. [ῥινίζω].

'Ρινόβατος (ὁ), ѕnѕ feлѕ de пеште [între пѕmiцiї ῥίνη, ші βάτος].

'Ρινόβολος (ὁ, ἡ), [ῥίν, βάλλω] (пароксс:) isвitоpѕ de nasѕ, saѕ прin nasѕ; (пропароксс:) sкosѕ прin nasѕ. "Πάταγος —". Епгр: пѕfѕitѕpъ прin nasѕ (кînd este чineва пекъжitѕ).

'Ρινοδέψης, ου (ὁ),=Βυρσοδέψης. [ῥινός, δέφω].

'Ρινόκερως, ωτος, ші ω (ὁ), inopoгѕ, ѕnѕ feлѕ de dobitoкѕ кѕ ѕnѕ коpnѕ d'asѕпpa nasѕлѕї, saѕ boтѕлѕї sѕѕ. [ῥίν, κέρας].

'Ρινοκολούστης, ου (ὁ), [ῥίν, κολούω] тъїетоpѕ de nasѕpї, saѕ de nasѕл кѕїва.

'Ρινοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ ак: de neps:) taїѕ nasѕл кѕїва. [ῥίν, κόπτω].

'Ρινοκτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѕ sѕnetѕ (пѕfѕїeskѕ) прin nasѕ. (vezї ші ῥιναυλέω). [ῥίν, κτύπος].

'Ρινολαβὶς, ἴδος (ἡ), ѹnѢ кѣznitорѢ instрѹmіntѢ, клеште, прin каре se stрînџе, ші se sѹчеште nasѹл. [ῥίν, λαβίς].

'Ρινόμακτρον (τό), басма (штергѣтоаре) de nasѢ. [ῥίν, μάσσω].

'Ρινομάχης, ου (ὁ), каре se bate прin nasѢ. (Apst: II: 318). [ῥίν, μάχη].

'Ρινομήλη (ἡ), ѹnѢ felѢ de хірѹрџ: instр: шікѢ în felѢ de пілѣ, (алт:) βλεφαρόξυστρον. [ῥίνη, μήλη].

'Ρινόν (τό), поет: în локѢ de ῥινός, пелѣ.

'Ρινοπύλη (ἡ), (ῥίν, πύλη) портіцѣ de четate аскѹnsѣ în латѹре.

'Ρινὸς (ἡ ші maï noѢ ὁ), (îm: în етеpoц: τά ῥινά) пієле (de omѢ saѢ de doбitokѢ). «Τὸν βάλε χεῖρα λίγδην, ἄκρην δέ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός». Od: X. "Τοῦ δ'ἤδη μέλλουσι κύνες ῥινόν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι». Od: Ξ «Ὑπό δ'ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς». Іл: X. «Ἕσσατο δέ ῥινόν λύκοιο». Іл: K: 2) (прin întind:) пелѣ (прінч: din пієле de боѢ) »Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ'ἔγχεα». Іл: Δ.

'Ρινόσιμος (ὁ, ἡ), кîрnѢ de nasѢ. [ῥίν, σιμὸς].

'Ρινότμητος (ὁ, ἡ), чел кѹ nasѹл тѣіатѢ. [ῥίν, τέμνω].

'Ρινοτομέω -ῶ, біit:: -ήσω, == 'Ρινοκοπέω. [din

'Ρινοτόμος (ὁ, ἡ), == 'Ρινοκολούστης. [ῥίν, τέμνω].

'Ρινοτόρος (ὁ, ἡ), поет: [ῥινὸς, τείρω] гѣѹрітoрѢ de пієле, saѢ de пелеze (de пієле). (епіт: ал лѹї МарцѢ).

'Ρινοῦχος (ὁ, ἡ), [ῥίν, ἔχω] гаѹрѣ de шанцѢ; гаѹрѣ în zidѢ de четate (ка сѣ se скѹргѣ афарѣ апеле).

'Ρινοχόος (ὁ),=='Ρινεγχύτης· [ῥίν, χέω].

'Ρινώλεθρος (ὁ, ἡ), прѣпѣdітoрѢ de nasѢ (пѹтoаре грozавѣ). [ῥίν, ὄλεθρος].

'Ρινωτηρία (ἡ), партea den'înпрежѹрѹл пѣпеї корѣбії ешітѣ maï афарѣ, saѢ întoарсѣ în формѣ de nasѢ,=='Εφολκίς. [ῥίν, τηρέω].

'Ρίον (τὸ), [în afin: кѹ ῥίς] парте de мѹnte ешітѣ маї афарѣ (saѢ în sѹs, saѢ înainte), вîрфѢ, мѹке, saѢ капѢ.

'Ριπαύλης (ὁ), греш: saѢ реформ: дѹпе етімлџ: în локѢ de ῥαπαταύλης.

'Ριπὴ (ἡ), репеzime, saѢ ѹцеалѣ de ѹnѢ трѹпѢ asвîрлітѢ saѢ веnітѢ пѣвалѣ, ловіре, saѢ isвіре. "Λᾶος ("Αἰγανέης)—,,. Om: "Κώνωπος—,,.Esхл: sбoрѹл."Πυρὸς ('Ανέμου)—,,. Esхл: ші Sof: (ѹnе-орї absол:) «'Ριπή». Лкs: sѹфлареа вîntѹлѹї. «'Ανδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ,,. Іл: Θ. "Πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὄλυμπος ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων». Es: «'Άστρων παμφεγγεῖς ῥιπαί». Sof: лѹmіnареа разелор. «'Οφθαλμοῦ —,,. Лкs: арѹнкѣтѹрѣ de окїѢ. (вezї ші ῥοπή). 2) (прin întind:) instр:, че пѹне чінева în мішкаре; (партік:) арінѣ de пасѣре; (фір:) stреко гонітоаре. «Ἦ τε δὶ ἠέρος ὑψόθι κίρκος εὐ τινάσσει ῥιπὴν, εὐκήλησιν ἐνενδιόων πτερύγεσιν,,. Апл: «Λεπταῖς κώνωπος ῥιπαῖσι θωΰσσοντος,,. Esхл: (ші фір:) «Ὑπὸ ῥιπῆς 'Αφροδίτης». Оп: din аморoѕѣ ѹцеалѣ. (de ѹnde 3) în локѢ de ῥιπίς, апѣрѣтоаре de пепе. [ῥίπτω].

'Ριπίδιον (τὸ), dim: ал лѹї ῥιπίς.

'Ριπίζω, біit: -ίσω, мішкѢ аерѹл прin апѣрѣтоаре, факѢ вîntѢ; (фір: de ла фокѹл, че se апрinde прin мішкаре de вîntѢ) апрinzѢ, întѣрîтѢ. 2) în локѢ de ῥίπτω, asвîрлѢ, saѢ легѣnѢ таре.(Елd:Γ'.32). [din

'Ριπὶς, ἴδος, ші -ῖδος (ἡ), (прінч:) == 'Ρίπος, înплетітѹрѣ de 'роzѢ, рогожінѣ, ші чл: de ѹnde 2) апѣрѣтоаре, saѢ instрѹmіntѢ (мѣтѹрѣ ші чл:), прin каре se фаче вîntѢ, ка сѣ se апрinzѣ фокѹл.

'Ρίπισις, εως (ἡ), фачере de вîntѢ (sѹфларе) кѹ апѣрѣтоареа. [ші

'Ρίπισμα (τὸ), ефектѹл, saѢ обіектѹл фачерії de вîntѢ кѹ апѣрѣтоареа, ші чл: [ші

'Ριπισμὸς (ὁ), == 'Ρίπισις. [ші

'Ριπιστήριος, α, ον, аtінгѣтoрѢ de, saѢ фолоsітoрѢ ла sѹфларе, saѢ фачере de вîntѢ кѹ апѣрѣтоаре, ші чл: (de ѹnde ‖ sѹвst:) «'Ριπιστήριον,,. Глs:=='Ριπίς, апѣрѣтоаре. [ші

'Ριπιστὸς, ή, όν, прііmітoрѢ de a i se фаче вîntѢ кѹ апѣрѣтоаре; saѢ леsnічоѕѢ de a se sѹфла кѹ мѣтѹра, ші чл: [ῥιπίζω].

'Ρίπος, saѢ (маї корек:) 'Ρῖπος (ὁ), ші поет: 'Ρῖπος, εος -ους (τὸ), [ῥίψ] înплетітѹрѣ de рогоzѢ (трестіе ші чл:), рогожінѣ, ші чл:

'Ριπτάζω, біit: -άσω, арѹнкѢ întр' о парте ші întр' алта. «'Ριπτάζων κατὰ δῶμα θεούς Іл: Z. трîntind în дреапта ші în stîнга пе zeї, кѣѹtînd a мѣ гѣsi întре dînшії. «'Οφρύσι ῥιπτάζεσκεν». Imn: Om: îші ѹрка ші кобора sпрînчепеле. ‖ (nas:) казѢ în коачї ші în коло; (прінч: despre болпавѢ) мѣ батѢ, мѣ sвîрколескѢ. 2) поет: în локѢ de (sімп:) ῥίπτω.

'Ρίπτασκον, поет: прел: ал лѹї ῥίπτω.

'Ριπτασμὸς (ὁ), трîntіре, saѢ кѣdере în коачї ші în коло; sвîрколіре; (прінч:

despre воIнавъ), неліniщte (stenoxopie). [ші

'Ριπταστικὸς, ἡ, ὸν, аплекаtъ ла неліniщte, fipeщte neaщezatъ. [ῥιπτάζω].

'Ριπτέω -ῶ, (прел: ἐῤῥίπτεον -ουν, ші maĭ мълtъ нъ) At: în локъ de ῥίπτω (npinч: дъпе че воĭъ кaetina чева, ші ĭĭ воĭъ fаче вінtъ, ка съ se asвîрле maĭ лесне).

'Ριπτὸς, ἡ, ὸν, asвîрліtъ; saъ нъtinчosъ de a se арънка; saъ npiimitорь de tрînтіре жоs. «Μόρος —„. Sof: întîmплатъ din npiчinъ de asвîрліре, saъ tрînтіре. [din

'Ρίπτω, [în afin: къ ῥέπω] віit: ῥίψω, арънкъ (жоs, saъ denapte); (ъne-opĭ neslp: saъ ел: къ ак: преп:) кадъ, mъ арънкъ. «'Ἐκ χειρὸς ῥίπτειν τὸ σπέρμα». Ksn: «Ἤ τις ἑλὼν ῥίψει ἀπὸ πύργου„. Il: Ω. (ші къ цеn: ел: de преп:) «'Ρίψω πέτρον τάχα σου». Евр: asъпра ta. (ші пав:) «'Ἐῤῥίφθω κύβος». Пров: съ 'mĭ черкъ пopoкъл.

'Ρὶς, [în afin къ ῥέω] ῥινὸς (ἡ), nasъ; (îm:) нърĭ. "Τῆς δ' ἐκ ῥινῶν μύξαι ῥέον„. Es: "Τοῦ ὀσφραίνεσθαι ἕνεκεν ἐποίησαν ἡμῖν ῥῖνας οἱ θεοί„. Ksn: 2) (npin întind:) îndemînъtate ла ълmаре, пъtереа miросълъĭ кîinелъĭ. 3) (Епгр:) гъръ de канalъ (везĭ ші 'Ρινοῦχος).

'Ρίσκος, [ὑῤῥίσκος, ἄῤῥιχος] (ὁ), цеаmаntanъ (npinч: nentpъ нъnере de банĭ în пъstрape), (Франц:) coffre-fort.

'Ρισκοφυλάκιον (τὸ),=Θησαυροφυλάκιον.[din

'Ρισκοφύλαξ, ακος (ὁ), = Θησαυροφύλαξ. [ῥίσκος, φύλαξ].

'Ριφή (ἡ),= 'Ρίψις, ші 'Ρίμμα (везĭ ші ῥιπή). [ῥίπτω].

'Ρίψ, ῥιπός (ἡ), [ῥέπω în afin: къ ῥώψ] (în цеn:) op че ъввціре (mлъdioasъ) плантъ, saъ napte de плантъ, tpestie, папъръ, porozъ, pamъръ, нъĭа de ръкitъ, de salvie ші чл: 2) (овіч: npin întind:) în локъ de ῥῖπος, înплеtitъръ dintp'ачестеа, рогожінъ, гратie, ші чл: «Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις». Гnm:

'Ρίψασπις, ιδος (ὁ, ἡ), чел че 'ші а арънкаt павъза, ші a fъцit din вътъліе; (ла чеĭ векĭ)=Ἄτιμος, (Франц:) lâche. [ῥίψις, ἀσπίς].

'Ριψαυχενέω -ῶ, віit: -ήσω, îmĭ цiъ капъл în sъs, ка ънъ калъ (везі ші ὑψαυχενέω); (fir:) îmĭ кaetinъ пъръл капълъĭ (ка întъsiastiĭ шарлаtanĭ). [din

'Ριψαύχην, ενος (ὁ, ἡ), (npinч: ἵππος) калъ, че 'ші цine гръmазъл плекаtъ snpe înапоĭ, saъ капъл în sъs, (alt:) ὑψαύχην; (fir: despre omъ) mîndръ [ῥίψις, αὐχήν].

'Ρίψις (дъпе регълъ ῥῖψις), εως (ἡ), арънкаре, asвîрліре. [ῥίπτω].

'Ριψοκινδυνεύω, віit: -εύσω, sîntъ, saъ mъ порtъ ка...

'Ριψοκίνδυνος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -ύνως, чел че se арънкъ în npimeждie, foapte îndpъзнецъ, saъ кътезъtopъ, dîpзъ. [ῥίψις, κίνδυνος].

'Ριψολογέω -ῶ, віit: -ήσω, арънкъ ворбе fъръ лъаре de seamъ, zікъ op че 'mĭ віне. [ῥίψις, λόγος].

'Ρίψοπλος (ὁ, ἡ),='Ρίψασπις (везĭ ὅπλον), лепъdъtopъ de apme în вътъліе. [ῥίψίς, ὅπλον].

'Ριψοφθαλμία (ἡ), înпъtimitъ арънкътъръ de окіъ asъпра овіектълъĭ dopinцеĭ; (în цеn:) poftъ лакоmъ, (Франц:) Convoitise. [ῥίψις, ὀφθαλμός].

'Ροά (ᾶ), Dop: în локъ de ῥοή·

'Ρόα (ἡ),='Ροιά, podie, saъ podiъ.

'Ρόα (τὸν), ак: ал лъĭ ῥόος-ῥοῦς.

'Ροάς, ἀδος (ἡ), [ῥοή] о воалъ a вieĭ, кînd (кърг) кad вровоапеле, (Франц:) coulure.

'Ρογκιάω -ῶ, віit: -άσω,='Ρέγχω, sfopъiъ în somnъ. [din

'Ρὸγκος(ὁ),='Ρέγκος, 'Ρόγχος, sfopъitъръ în somnъ.

'Ρόγος (ὁ), moapъ de fъinъ; гръmadъ de гpiъ; saъ грînъріе.

'Ρογχάζω, віit: -άσω, гл: în локъ de ῥέγχω, sfopъiъ în somnъ. [din

'Ρόγχος (ὁ),='Ρόγκος.

'Ροδακινέα (ἡ), плц: пієрsікъ. [din

'Ροδάκινον (τό), плц: пієрsікъ.

'Ροδάκισσος, греш: în локъ de ῥοδόκισσος.

'Ροδαλὸς, ἡ, όν, поеt: în локъ de ῥόδινος.

'Ρόδαμνος (ὁ),='Ράδαμνος, ші 'Ορόδαμνος.

'Ροδάνη (ἡ), поеt: [ῥοδανὸς] торtъ; ацъ; вътъtъръ. [de ъnde

'Ροδανίζω, віit: -ίσω,ресъческъ fipe de торtъ, saъ торкъ.

'Ροδανός, ἡ, όν, поеt:='Ραδινός, ъвъціре, граціdъ, mлъdiosъ. „Παρά ῥοδανὸν δονακῆα». Il: Σ. a кърьіа tpestie se кaetinъ de вінtъ. 2) [дъпе алцiĭ dîn ῥέω] în локъ de πολύῤῥοος.

'Ρόδαξ, ακος (ὁ), dim: ал лъĭ ῥόδον, trandafiлашъ.

'Ροδαρὸς, греш: în локъ de ῥάδαλος, saъ ῥαδινός.

'Ροδέα (ἡ), întрев: нъmaĭ контрак: ῥοδῆ.

'Ροδέεσσι, поеt: în локъ de ῥόδοις. 2) греш: în локъ de ῥοδέησι, поеt: în локъ de ῥοδέαις, dat; îm: ал лъĭ ῥοδέα.

'Ρόδειος, ші (поеt:) 'Ρόδεος, α, ον, fъкꙋtꙋ din tpantafiлi; asemenea (ла faцъ, saꙋ miposꙋ) кꙋ tpantafiлꙋ. || (sꙋвst:) «'Ροδεία (se înц: στεφάνη)». кꙋnꙋnъ de tpantafiлi. [ші

'Ροδεών, ῶνος (ὁ), глs: în локꙋ de ῥοδών. [ші

'Ροδῆ (ἡ), (în коntpак: din ῥοδέα) копъчелꙋ de tpantafiлꙋ. [ші

'Ροδιάς, άδος (ἡ), (se înц: κύλιξ) ꙋnꙋ felꙋ de пахарꙋ, (алt:) ῥοδιακή. (алцii skpiꙋ ῥωσιάς). [ші

'Ροδίζω, viit: -ίσω, seamъnꙋ a tpantafiлꙋ ла miposꙋ saꙋ ла faцъ. 2) (stpъm:) daꙋ faцъ de tpantafiлꙋ. "Αἷμα ῥοδίζει τό δέρμα, καί ἐρυθραίνει„. Алекs: Afpod: [ші

'Ρόδινος, η, ον, de tpantafiлꙋ (fъкꙋtꙋ). [ші

'Ρόδιος, α,ον,='Ρόδινος, ші 'Ρόδειος. || (sꙋвst:) «'Ροδία (se înц: πόα, saꙋ ῥίζα)». nꙋme de felꙋpite плаnte. «'Ροδία (σταφυλή)». ꙋnꙋ felꙋ de stpꙋгꙋpe tpantafiлiꙋ. [ῥόδον].

'Ρόδιος, α, ον Podean, saꙋ Poditꙋ (чел din insꙋла Podꙋл). «'Ροδία τέχνη». Апкр: кꙋгръвiа. || (sꙋвst:) 'Ροδία, ꙋnꙋ felꙋ de înкълцъminte. ['Ρόδος].

'Ροδίς, ίδος (ἡ), mipeasmъ (праfꙋ, saꙋ помадъ) de tpantafiлꙋ. [ші

'Ροδίτης, ου (ὁ), (прiнч: οἶνος) вinꙋ fъкꙋtꙋ кꙋ tpantafiлꙋ. [ῥόδον].

'Ροδοδάκτυλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ deцete tpantafiлii (enit: ал ꙋкpopei saꙋ zioepiлop), (ad:) кꙋ paze de лꙋminъ tpantafiлie. [ῥόδον, δάκτυλος].

'Ροδοδάφνη (ἡ), ꙋnꙋ felꙋ de плаntъ, saꙋ копъчелꙋ кꙋ flopi tpantafiлii, (алt:) νήριον. [ῥόδον, δάφνη].

'Ροδόδενδρον (τὸ),='Ροδοδάφνη. [ῥόδον, δένδρον].

'Ροδοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел din soiꙋл, saꙋ asemenea tpantafiлꙋлꙋi. [ῥόδον, εἶδος].

'Ροδόεις, εσσα, εν, поеt: în локꙋ de ῥόδινος saꙋ ῥόδειος. „'Ροδόεν ἔλαιον". Om: ꙋntꙋ de tpantafiлꙋ. [ῥόδον].

'Ροδόκισσος (ὁ), edepъ fpaцedъ, saꙋ înflopitъ ка tpantafiлꙋл (Ткр: E. 131). [ῥόδον, κισσός].

'Ροδόκολπος (ὁ, ἡ), [ῥόδον,κόλπος] поеt: чел кꙋ sînꙋ tpantafiлiꙋ.

'Ροδοκρινοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кꙋ обpazi poшii ка tpantafiлꙋл, ші алвi ка кpinꙋл. [ῥόδον, κρίνον, πρόσωπον].

'Ροδόμαλον (τό), Dop: în локꙋ de ῥοδόμηλον, (fir:) mъpꙋ, ad: обpazꙋ poшꙋ ка tpantafiлꙋл.

'Ροδόμελι, ιτος (τὸ), miepe de tpantafiлꙋ. [ῥόδον, μέλι].

'Ροδόμηλον (τὸ), ꙋnꙋ felꙋ de dꙋлчeaцъ, saꙋ комnotꙋ de mepe ші miepe de tpantafiлꙋ. [ῥόδον, μῆλον].

'Ροδομιγής, έος (ὁ, ἡ), amestekatꙋ кꙋ tpantafiлi. [ῥόδον. μίγνυμι].

'Ρόδον (τὸ), [ὄζω кꙋ aspipatꙋл ῥ) tpantafiлꙋ. 2) (прin întind:) гpъdinъ de tpantafiлi. 3) partea цenitaлъ femeeaskъ.

'Ροδόπεπλος (ὁ, ἡ), поеt: пꙋptъtopꙋ de tpantafiлie (poшie) mantелъ (прiнч: de femei). [ῥόδον, πέπλος].

'Ροδόπη (ἡ), nꙋme пpоп: ; (dꙋпе ziч:) tpantafiлie (poшie) ла faцъ. [ῥόδον. ὄψις].

'Ροδόπηχυς, εος (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ вpaцe tpantafiлii. [ῥόδον, πῆχυς].

'Ροδόπνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: mipositopꙋ a tpantafiлꙋ. [ῥόδον, πνοή].

'Ροδόπυγος (ὁ ἡ), поеt: чел кꙋ dosꙋл, saꙋ шezꙋtꙋл poшꙋ ка tpantafiлꙋл. [ῥόδον, πυγή].

'Ροδοπώλης, ου (ὁ), vinzъtopꙋ de tpantafiлi. [ῥόδον, πώλης).

'Ροδόσταγμα, ші 'Ροδόστακτον (τὸ), апъ (пiкъtꙋpъ), saꙋ siponꙋ de tpantafiлꙋ, (алt:) ῥοδόμελι. [ῥόδον, στάζω].

'Ροδοστεφής, έος (ὁ, ἡ), поеt: înкꙋnꙋnatꙋ кꙋ tpantafiлi. (Non: 48, 681). [ῥόδον, στέφω].

'Ροδόσφυρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кꙋ глezne (пiчoape) poшii ка tpantafiлꙋл. [ῥόδον, σφυρόν].

'Ροδοφόρος (ὁ, ἡ), пꙋptъtopꙋ, цiitopꙋ, saꙋ пpodꙋкъtopꙋ de tpantafiлi. [ῥόδον, φέρω].

'Ροδόχροος -ους (ὁ, ἡ), tpantafiлiꙋ ла faцъ, saꙋ poшꙋ ка tpantafiлꙋл. [ῥόδον, χρόα].

'Ροδών, ῶνος (ὁ), локꙋ sꙋditꙋ кꙋ tpantafiлi, saꙋ tpantafiлiшꙋ. [ῥόδον].

'Ρόδωνες (οἱ), vîntꙋpi sꙋflъtopi în oapekape ttmnꙋ ал anꙋлꙋi în Aлeksandpia de ла insꙋла ['Ρόδος].

'Ροδωνιά (ἡ), копъчелꙋ, saꙋ гpъdinъ de tpantafiлi. 2) partea цenitaлъ a въpвatꙋлꙋi, saꙋ a femei. 3) ='Ροδοδάφνη. [ші

'Ροδωνία (ἡ), în локꙋ de ῥοδία, a tpantafiлiлop, saꙋ de tpantafiлi. "Κάλυξ—„. Лкs: вoвoкꙋ de tpantafiлꙋ. «Λοπάς — ». ꙋnꙋ felꙋ de mînkape. "Σταφυλή —„. Fot: (алt:) ῥοδία. [ῥοδών].

'Ροδῶπις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лꙋi...

'Ροδωπός, ἡ, όν, поеt: чел кꙋ faцъ de tpantafiлꙋ. [ῥόδον, ὤψ].

'Ροδωτός, ἡ, όν, fъкꙋtꙋ din, saꙋ кꙋ tpantafiлi [ῥόδον].

'Ροείδιον (τὸ), (Епгрf:) dim: ал лȣĭ ῥοῦς, шъпцȣлецȣ de апъ, пĭрĭĭашȣ.

'Ροὴ (ἡ), = 'Ρύσις, кȣрџере. 2) (îm:) ='Ρεῖθρον, кȣрsȣръ de рîȣ шi чл: [ῥέω].

'Ροητόκος (ὁ, ἡ), пъскътopȣ, adȣкътopȣ de кȣрџерĭ de апе, саȣ de плоĭ. [ῥοή, τόκος].

'Ροθέω -ῶ, viit: -ήσω, = 'Ροχθέω, fакȣ вȣетȣ, sгomotȣ, вîжiȣ (ка валȣрiле); (fîг: кȣ dat:) ferвȣ în sinemĭ (de некаzȣ) a-sȣпра кȣiва. [ῥόθος].

'Ροθιάζω, viit: -άσω, fакȣ sгomotȣ (прінч: desпpe вîsлiре, шi ком: desпpe поркȣ, кînd хоръĭеште mîнкînd) [din

'Ροθιὰς, άδος (ἡ), poet: вîжiitoape; sгomotъtoape. «Κώπη —». Esхл: [din

'Ρόθιος, α, ον, прічіnȣitopȣ, саȣ însoцітȣ de sгomotȣ (прінч: вîжiitȣръ de апъ), sгomotosȣ; репеde.. «Κῦμα ῥόθιον». Od: E. кape вîжie, тȣцеште п' înпрежȣрȣл църтȣлȣĭ. «Εἰρεσία — ». Поліеn: вîжiitoape вîsлiре. «Ναῦς — ». Лкs: ĭȣте-плȣtitoape. «Μετὰ ῥοθίου βίας». Apst: кȣ mape ĭȣцеалъ. || (sȣвst:) ('Ρόθιον (τὸ), вȣетȣл валȣрiлор, саȣ вîжiitȣл вîsлiрiĭ; (în цеn:) ĭȣцеалъ, репеzitate. «Τὸ πλῆθος τῶν ἐλαυνόντων, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον». Ікр: «'Ενσείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν· οἱ δὲ διεσοβήθησαν οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον». Ios: [ῥόθος]. [de ȣnde

'Ροθιότης (ἡ), ĭȣцime, репеde popnipe.

'Ροθίως, adв: кȣ вȣетȣ, кȣ sгomotȣ; кȣ ĭȣцеалъ репеde de валȣ.

'Ροθοπυγίζω viit: ίσω, vezĭ ῥαθαπυγίζω.

'Ρόθος (ὁ), [imit:] вȣетȣ (прінч:) de валȣрĭ; саȣ вîжiitȣръ de вîsлiре, саȣ de репеde пîрîȣ; (în цеn:) sгomotȣ din маĭ мȣлте amestекатȣ. «Τῆς δὲ δίκης ῥόθος ἑλκομένης». Es: «Περσίδος γλώσσης ῥόθος». Esхл: варварȣл граĭȣ. «Πτερύγων —». Оп: 2) (Беot:) кале неȣтвлатъ, потекъ п' întpe рîпе шi копачĭ. «Αἰγὸς — ». Nік:

'Ροΐ, dat: ал лȣĭ ῥόος -οῦς.

'Ροιὰ (ἡ), podiȣ, podie (помȣл шi поама). [ῥοῦς].

'Ροία (ἡ), [ῥοή] вадȣ de рîȣ, ȣнde se адапъ, шi se скалдъ каi (vezĭ ῥοΐζω).

Ροίαξ, ακος (ὁ), ='Ροΐσκος.

'Ροιὰς, άδος (ἡ), ='Ροὰς, саȣ 'Ρυάς.

'Ροιβδέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: [ῥοῖβδος] = 'Ροιζέω. саȣ 2)='Ροφέω, înгiцȣ кȣ sгomotȣ. 'Οτε ῥοιβδήσειε Χάρυβδις,, Od: M. [шi

'Ροιβδηδὸν, adв: ='Ροιζηδόν. [ῥοῖβδος].

'Ροίβδησις, εως (ἡ), ='Ροίζησις.

'Ροιβδηκὸς, греш: în локȣ de...

'Ροῖβδος (ἡ), ='Ροῖζος. [de ȣnde

'Ροιβδώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ροιζώδης.

'Ροίδιον, шi 'Ροΐδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ ῥοιά, podioаръ.

'Ροίζεσκε, poet: 3: sinг: peps: de прел: ал лȣĭ ...

'Ροιζέω -ῶ, viit: -ήσω, вîжiȣ, шȣĭерȣ (ка sъцеata репеzitъ, саȣ ка глонцȣл a-кȣm); mергȣ репеde вîжiind. «Οἱ ἀέρια ῥοιζοῦντες ὄρνεις». Лȣч: кape sвоаръ în aерȣ. (шi пas:) "Τὰ ῥοιζούμενα σώματα ψόφον ποιεῖ». Nкmх: [шi

'Ροιζηδὰ, poet: în локȣ de ῥοιζηδὸν, adв: ка mape вîжiалъ, саȣ шȣĭеръtȣръ. [шi

'Ροιζήεις, εσσα, εν, poet: кape faче вȣетȣ, вîжie, саȣ шȣĭеръ. [ῥοῖζος].

'Ροίζημα (τὸ), вîжiitȣл, ĭȣцеала трȣпȣлȣĭ репеde popnitȣ. "Τραγικὸν —». Епгр: търеацъ ворвiре a трацічілор поецĭ. [шi

'Ροίζησις, εως (ἡ), репеde, вîжiitoape popnipe. [шi

'Ροιζήτωρ, ορος (ὁ), poet: репеde popnitȣ. [ῥοιζέω].

'Ροιζόθεμις, ιδος (ἡ), poet: прічіnъ жȣdiкатъ кȣ mape sгomotȣ. [ῥοῖζος, θέμις].

'Ροῖζος (ὁ, шi ἡ), (imit:] вîжiitȣръ, саȣ шȣĭеръtȣръ de трȣпȣ, кape репеde popnitȣ sпарџе аерȣл în тречереа sa. "'Οϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων,,. Іл: П. 2) flȣеръtȣръ, саȣ шȣĭеръtȣръ din гȣръ în imitape de ȣnȣ asemenea sȣнетȣ. "Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα,,. Od: I. flȣepînd tape ка пъstopiĭ. 3) (în цеn:) ĭȣцеалъ de трȣпȣ репеde popnitȣ. «Τύχης —,,. Лкs:

'Ροΐζω, viit: -ίσω, dȣкȣ калȣл ла рîȣ [vezĭ ῥοία), ка sъ'л скалдȣ. 2) (пas) пъtimeскȣ de реȣmatismȣ, саȣ ȣрdinape.

'Ροιζώδης, εος (ὁ,ἡ), шȣĭеposȣ, ка o шȣĭеръtȣръ, aскȣцitȣ, пътрȣнzъtopȣ. "Τὸ ῥοιζῶδες τῆς περιαγωγῆς». Пл: шȣĭеръtoape ĭȣцеалъ. [ῥοῖζος].

'Ροιζωτήρ (ὁ), poet: = Ροιζήτωρ; саȣ греш: în локȣ de ῥιζωτήρ.

'Ροιή (ἡ), Ion: în локȣ de ῥοιά.

'Ροικοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), пъръtȣ (пȣцin чева) кam гîрвовȣ. [ῥοικὸς, εἶδος].

'Ροικὸς, [în afin: кȣ ῥικνός] ή, όν, гîрвовȣ, înкоvoiатȣ, întopsȣ întp'o парте. «'Ροικός τις κατὰ κνήμην». Архлх::='Ραιβὸς, sтрîmвȣ de пічоаре. || (sȣвst:) «'Ροικὸν, (se înц: ξύλον)». Ткр: кокîржаtа вîtъ a човаnілор.

'Ροϊκὸς, ή, όν, ='Ρευστός, саȣ 'Ρώδης, кȣргъtopȣ; саȣ (med:) sȣпȣsȣ ла кȣрџере de

вîнце, урdinape, saŭ поалъ алвъ; (în цen:) molічоsŭ, sлавŭ. [ῥοή].

ʻΡοικώδης, εος(ὁ, ἡ),=ʻΡοικοειδής.[ῥοικὸς].

ʻΡοΐσκος (ὁ), dim: ал лuї ῥόα, saŭ ῥοιά, podioaръ. 2) fir:) funtъ în felŭ de mікъ podie (везї Ешіреа кап: КН. 33).

ʻΡοΐσκος (ὁ), (епрf:) dim: ал лuї ῥόος -οῦς, шъпuлецŭ de апъ, nîрîїашŭ.

ʻΡοϊσμὸς (ὁ), sкълdape de калŭ în rîрлъ. [ῥοΐζω].

ʻΡοΐτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος) вінŭ fъкutŭ ку podiї. [ῥόα=ῥοιά].

ʻΡομβαία (ἡ), пpea pap în локŭ de ῥομφαία.

ʻΡομβέω -ῶ, віit: -ήσω, înвîptesaŭ чева ка о sfîрлеazъ; (прin întind:) asвîрлŭ din праштіе. [ші

ʻΡομβηδὸν, adв: ка о sfîрлеazъ. [ῥόμβος].

ʻΡομβητής, οῦ (ὁ), поеt: înвîрtitорŭ de potiца ῥόμβος (везї ziч:), ка Корівапції. [ші

ʻΡομβητὸς, ή, όν, înвîрtitŭ, saŭ de înвîрtit ка о potiцъ, saŭ sfîрлеazъ. [ῥομβέω].

ʻΡομβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de potiцъ, saŭ sfîрлеazъ. [ῥόμβος, εἶδος].

ʻΡόμβος (ὁ), [ῥέμβω] unŭ че черкuitŭ în formъ de poatъ, instрumîntŭ, каре, кînd se înвîрteште înчet, fаче sunetŭ греŭ, кînd îute, ascuцitŭ. (se întpeвuinца de fермекъtoape, ші de Корівапції ла servъtорештеле лор церемоnії, везї ші κρόταλον mi ῥόπτρον). 2) unŭ felŭ de жukърie а копііlор, sfîрлеazъ, saŭ прîsnелŭ. 3) (matmt:) pomвŭ, fіrурь цеomеtр: de doї коnї ку васеле лор unite (întр'astfелŭ de кіnŭ ◇), (Франц:) losange. (прin урм: пеnтрu аsemъnъtatea fігуреї 4) unŭ пеште de mape, (Франц:) turbot, ші чеї asemenea луї (везї σέλαχος). 5) podanŭ, saŭ poatъ de tops. 6) stрunгŭ. 7) машінъ, прin каре înвîрtindu se se skoate апъ din пuцŭ. 8) unŭ кіnŭ de легъtурь хірurцікъ. 9) поеt: înвîрtіре de unŭ tрunŭ міshкаtŭ репеde împrежурuл osіеї sале, potaціе; (în цеn:) îuцеалъ, репеzitate. saŭ репеde asвîрліре. ʻʻΑἰετοῦ («ʻΑκόντων—)» Пind:

ʻΡομβοστωμυλήθρα (ἡ),=ʻΡωποπερπερήθρα.

ʻΡομβώδης, εος (ὁ, ἡ), = ʻΡομβοειδής. [ші

ʻΡομβωτός, ή, όν, чел în formъ de pomвŭ. 2) поеt:=ʻΡομβητός. [ῥόμβος].

ʻΡόμμα (τό), în локŭ de ῥόφημα.

ʻΡόμοξ, οχος (ὁ),=Τερηδὼν, верме poзъtорŭ de лемнŭ, карŭ.

ʻΡομφαία (ἡ), [ῥαμφή] unŭ felŭ de mape куцitŭ saŭ sаве, snadъ

ʻΡομφάνω, віit: -ήσω,=(saŭ греш: în локŭ de) ῥυμφάνω, sорвŭ.

ʻΡομφεύς, έως (ὁ), pamъ (ацъ de вінъ), ку каре se кos чіsмеле. (întреб: прінч: ла îm: ῥομφεῖς).

ʻΡοός, цеn: ал луї ῥοῦς, ші ал луї...

ʻΡόος (ὁ), Ion: ші пеконtрак: în локŭ de ῥοῦς, курsuрь de апъ, ші чл: [ῥέω].

ʻΡοπαληφορέω -ῶ, віit: -ήσω, портŭ, ціŭ чоmагŭ. [din

ʻΡοπαληφόρος (ὁ, ἡ), пuртъtорŭ de (арmatŭ ку) чоmагŭ. [ῥόπαλον, φέρω].

ʻΡοπαλίζω, віit: -ίσω, мішкŭ (saŭ ваtŭ ку) чоmагŭ. [ші

ʻΡοπαλικός, ή, όν, чел în formъ de чоmагŭ (ажunsŭ кîte пuцinŭ ла о марціnе маї гросŭ); (de unde fir:) «Στίχος—». компusŭ din zічерї tpenтаt înaintate din моnosілаве în поліsілаве (sпре екs: «Ὦ μάκαρ ʼΑτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον». Іл: Г). [ῥόπαλον].

ʻΡοπαλισμός (ὁ), чоmъціpe; (коm:) înкорdape de ценіталул mъduларŭ ал въpваtuлuї. [ῥοπαλίζω].

ʻΡοπαλοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în forma (asemenea) чоmагuлuї. [ῥόπαλον, εἶδος].

ʻΡόπαλον (τό), [ῥοπή] чоmагŭ, лемnŭ ку тъчіукъ ла unŭ къпъtîїŭ. «Χάλκεον—». Od: Л. (Тurч:) tопuzŭ. «ʻΡόπαλα ξύλινα τετυλωμένα σιδήρῳ». Ер: 2) ценіталул въpвъteskŭ шъduларŭ înкорdatŭ. 3)=ʻΡόπτρον. «ʼΕπισπάσασα τὴν θύραν εἴχετο τοῦ ῥοπάλου». Ksn: [de unde

ʻΡοπαλόω -ῶ, віit: -ώσω, formezŭ чева în felŭ de чоmагŭ тъчіукаtŭ. [de unde

ʻΡοπάλωσις, εως (ἡ), înгpoшape de чева ла къпъtîїŭ. «Τριχῶν—» Гал: о паtimъ а пъpuлuї, кînd se înгpoашъ ла къпъtîїул fіpuлuї. [ші

ʻΡοπαλωτὸς, ή, όν, fъкutŭ în formъ de тъчіукъ (маї гросŭ ла unŭ капъtŭ).

ʻΡοπή (ἡ), [ῥέπω] повîрпіpe а кumпеnеї îл жos (saŭ pap în sus). «Περί τὸν σταθμὸν ἀγνωμονούντων, καί φανερῶς ἀφελκόντων, καί διαστρεφόντων τὴν ῥοπήν». Пл: «Τὰ μείζω ῥοπὴν ἔχοντα ἢ βάρους ἢ κουφότητος». Apst: saŭ în жos din греutate saŭ în sus din ușurinцъ. 2) (прin întind:) греutatea, че повîрпеште ла о парte кumпъпа. «ʻΕχέτω ἡ μνᾶ ἡ ἐμπορικὴ ῥοπὴν δραχμάς δέκα δύο». Епрf: 3) (маї des fir:) ор че коntpівuеште а se съвîрші unŭ луkpu întр'unŭ felŭ; греutatea (înpъuрipea), че аре чінева saŭ чева къtpe... «ʻΡοπὴν ἔχειν τινά». Dm: «Πρός τόν βίον ἡ γνῶσις αὐτοῦ μεγίστην ἔχει ῥοπήν». Apst: «Σμικρὰ

παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή. Sof: «Ἡ ἄνω ῥοπή„. Xps: dᴕmnezeeaska nᴕtepe. 4) stapea лᴕкрᴕлᴕї, saᴕ neps:, kînd nᴕџinъ npiчinъ se чере, ка съ ле skimbe, kritikᴕ nᴕntᴕ. «Ἦν μὲν οὖν ἐπὶ μικρᾶς ῥοπῆς διὰ τὸ γῆρας». Пл: "Ῥοπὴ βίου μοι„. Sof: viaџa 'mї este în nᴕntᴕ de a se съвîршї. «Μέγας γὰρ ὠγὼν, καὶ βλέπω δύο ῥοπάς· ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ με, ἢ πατρίδ' ἐλθεῖν„. Eвр: «Ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ». Basiл: = Ἐν ῥιπῇ (овшт: «Ἐν ῥοπῇ) ὀφθαλμοῦ. (vezї шї ἀκμή. [de ᴕnde

Ῥοπικὸς, ή, όν, аплекаtᴕ, saᴕ (akt:) npiчinᴕitopᴕ de аплекаре кътpe чева.

Ῥοπτὸς, ή, όν, глs: în локᴕ de ῥοφητός.

Ῥόπτρον (τὸ), (în џen:) = Ῥόπαλον, въџᴕ, чомагᴕ кᴕ къпъџînъ, saᴕ тъчᴕкъ. "Ἔπαισεν αὐτὸν δίκης ῥόπτρον„. Eвр: 2) (naptik:) чiокаnᴕ de вътᴕt în ᴕшъ (че слᴕжїа шї de трътᴕаре), (Franџ:) heurtoir. «Ἔχεσθαι τῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ„. At: 3) лimвъ de кᴕрсъ; saᴕ кᴕрсъ, лаџᴕ de пъсърї, (alt:) ὑσπληγξ. 4) ᴕnᴕ felᴕ de tobъ, saᴕ altᴕ mᴕsikalᴕ instpᴕmîntᴕ, че вътеaᴕ Корiбanџїї ла џеремоniїле лор. «Ῥόπτρον βυρσοπαγὲς (Κορυβάντειον)„. Пл: шї Епгрф:

Ῥούδιον (τὸ), (maї noᴕ) în локᴕ de ῥοΐδιον.

Ῥοῦς (ὁ), în kontrak: din ῥόος (џen: ῥυῦ, шї maї noᴕ ῥοός, dat: ῥοΐ, ак: ῥόον ῥοῦν, шї maї noᴕ ῥόα) кᴕрџере de апъ, шї чл:; (naptik:) кᴕрсᴕръ de pîᴕ, saᴕ de mape. «Ῥοῦς γυναικεῖος„. sopoкᴕл mᴕїерiлор. "Ἀλφειοῦ (Ὠκεανοῦ) — „. Om: «Ἐκ Χαλκηδόνος οἱ βουλόμενοι διαίρειν εἰς Βυζάντιον οὐ δύνανται πλεῖν κατ' εὐθεῖαν διὰ τὸν μεταξὺ ῥόον, ἀλλὰ παράγοντες ἐπὶ τὴν Χρυσόπολιν, καὶ τῷ ἔμπροσθεν ἀφιέντες καταῤῥῷ φέρονται κατ' ἀνάγκην πρὸς τὸ Βυζάντιον». Пл: «Ἀνὰ ῥόον„. Om: în sᴕsᴕл pîᴕлᴕї. (шї înпot:) "Κατὰ ῥοῦν„. Лкs: în жосᴕл кᴕрсᴕреї апеї (шї fir:) «Κατὰ ῥοῦν φερομένων αὐτῷ τῶν πραγμάτων„. Лкs: mepгîndᴕ'ї дᴕпе dopinџъ лᴕкрᴕрiле.

Ῥοῦς, [în afin: кᴕ ἐρυθρὸς, de ᴕnde Franџ: roux] ροῦ, шї ῥοος (ὁ, шї ἡ), ᴕnᴕ felᴕ de копъчелᴕ, mᴕsлinᴕ selвътikᴕ, podᴕл шї коажа кърᴕїа слᴕжїаᴕ ла тъвъчie, (Franџ:) sumac, skᴕmnie. "Ῥοῦς βυρσοδεψική, ἢ βαφική„. (sпре peosевipe de ᴕnᴕ altᴕ soiᴕ, че se nᴕmїa. «Ῥοῦς ἐπὶ τὰ ὄψα, saᴕ ἐρυθρός». Dskp: шї слᴕжїа de apomъ). [de ᴕnde

Ῥουσίζω, viit: -ίσω, (nлџ:) вatᴕ kam în poшᴕ. [шї

Ῥούσιος (ὁ), (nлџ:) въпsitᴕ saᴕ аргъsitᴕ кᴕ skᴕmnie de faџъ kam poшietikъ, ка арата. [de ᴕnde

Ῥουσιώδης, εος (ὁ, ἡ), kam poшᴕ, въланᴕ, (Franџ:) roussâtre.

Ῥούσσαιος, α, ον, =Ῥούσιος.

Ῥοφάνω, глs: în локᴕ de...

Ῥοφάω (έω) -ῶ, viit: -ήσομαι, [imit:] sopвᴕ; înгiџᴕ sopвъкъind. «Ῥοφοῦντα πίνειν ὥσπερ βοῦν„. Ksn: [ῥόφος]. [de ᴕnde

Ῥόφημα (τὸ), sopвitᴕpъ; (npiнч:) mînкаре апоасъ, sᴕnъ, шї чл: [шї

Ῥοφημάτιον (τὸ), dim: nᴕџinъ (o sopвitᴕpъ de) sᴕnъ, шї чл: [шї

Ῥόφησις, εως (ἡ), sopвipe. [шї

Ῥοφητικὸς, ή, όν, atinгъtopᴕ de, saᴕ îndemînatikᴕ ла sopвipe. [шї

Ῥοφητὸς, ή, όν, sopвitᴕ, saᴕ de sopвit (anᴕtosᴕ).

Ῥόφος (ὁ), noet: (pap, saᴕ înd:) în локᴕ de ῥόφησις, saᴕ ῥόφημα.

Ῥόχανον, [noate în локᴕ de ῥόγανον din ῥόγος] ου (τὸ), = Ἀπομάκτρα, лemnᴕл кᴕ каре se pade mᴕsᴕpa (ваniџа de гръᴕnџе, (Franџ:) racloire, ръзъtoape.

Ῥοχθέω -ῶ, viit: -ήσω, fakᴕ вᴕetᴕ, вîжiᴕ (ка валᴕрiле mъpiї), (în џen:) tᴕnᴕ, вᴕвᴕiᴕ, sᴕnᴕ tape. [шї

Ῥοχθίζω, viit: -ίσω, = Ῥοχθέω. [din

Ῥόχθος (ὁ), noet: [imit: în afin: кᴕ ῥόθος] вᴕetᴕ (npiнч:) ал валᴕрiлор mъpiї; (în џen:) вîжiitᴕpъ, вᴕetᴕ, sгomotᴕ.

Ῥοώδης, εος (ὁ, ἡ), (шї adв:) -ωδῶς, чел че аре, saᴕ este sᴕпᴕsᴕ ла кᴕрсᴕръ, кᴕргътopᴕ, penede. «Ἡ περὶ τὸν πορθμὸν τῆς Σικελίας θάλασσα ῥοώδης οὖσα». Тᴕч: (fir:) stpikъчosᴕ; nestatopnikᴕ; (med:) = Ῥοϊκὸς, sᴕпᴕsᴕ ла, saᴕ adᴕкътopᴕ de ᴕpdinape. [ῥοή].

Ῥοὼν, ῶνος (ὁ), локᴕ sъditᴕ кᴕ podiї. [ῥόα=ῥοιά].

Ῥύα (ἡ), înd: în локᴕ de ῥοή.

Ῥυαδικὸς, ή, όν, = Ῥοώδης, шї Ῥοϊκός. "Πάθος — „. П. Eџ: кᴕрџере de sînџe, saᴕ de поалъ алвъ. [ῥυάς].

Ῥύαξ, ακος (ὁ), pîpiᴕ; (naptik:) pîᴕ de лаве din mᴕnte вᴕлканikᴕ; (npin întind:) mᴕnte вᴕлканikᴕ. [npiнч: Dop: în локᴕ de

Ῥυὰς, άδος (ὁ, ἡ, τὸ), каре кᴕрџе, шї (fir:) kade, se sмᴕлџе, пiкъ, = Ῥοώδης; (npin întind:) moлешitᴕ, nenᴕtinчosᴕ. "Σῶμα ῥυὰς, καὶ μανόν». Apst: «Θρὶξ — ». Лкs: каре kade лесne. «Ἄμπελος—„Лкs: кърiа ії kad вровоапеле (vezї ῥοάς). «Ῥυ-

άς (se înц: νόσος),,. Med: natimъ de oкî, kînd лъкръmeazъ neînчetat. «Ῥυάδες (ἰ-χθύες),,. Apst: шi Eлi: кape кълътopesк în stoлъpî (кa skomвpiiлe, шi чл:). 2) (în Aptmdp· пpoвaв:) гpeш: în лoкъ de βύας. [ῥέω].

Ῥυάχετος (ὁ), Ꙇкп: sгomotoasъ кoпкъpцepe de nopodъ, гълъцie de mълцime. [ῥύα, ἦχος].

Ῥύδδην, adв:=Ῥύδην.

Ῥύγχαινα (ἡ), чea къ mape вotъ, saъ чoкъ. [ῥύγχος].

Ῥυγχελέφας, αντος (ὁ, ἡ), noet: чeл къ вotъ de eлefantъ, ad: mape. [ῥύγχος, ἐλέφας].

Ῥυγχίον (τὸ), dim: aл лъî ῥύγχος.

Ῥυγχομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ вatъ npin вotъ, saъ pîtъ. [ῥύγχος, μάχη].

Ῥύγχος, εος -ους (τὸ), [imit: în afin: къ ῥέγχω] вotъ; (npinч:) pîtъ de nopкъ, saъ de eлefant, (шi în цen:) aл tъtълop natpъnedeлop; (ъne-opî) чoкъ de пъsъpe; npin întind) oвpazъ (maî къ seamъ ъpîtъ).

Ῥύδην, adв: în кinъ de кърцepe, de вършape, кa o fîntînъ, кa ъпъ pîъ; (fir:) înвiлшъгat. [шi

Ῥυδὸν, adв: noet: în лoкъ de ῥύδην. [ῥέω].

Ῥυέχετος (ὁ), în лoкъ de ῥυάχετος.

Ῥυζέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

Ῥύζω, [imit:] mîpîъ кa кîiniлe къ dinцiî pînжiцî. (вezî шi γρύζω, шi ῥάζω).

Ῥύη, noet: în лoкъ de ἐῤῥύη, a 3: sinг: neps: de nas: nex: 2: aл лъî ῥέω.

Ῥύημα (τὸ), =Ῥεῦμα. 2) ъпъ feлъ de пpъжitъpъ de mīepe. [ῥέω].

Ῥυῆναι, nex: 2: de înf: aл лъî ῥέω.

Ῥυηφένεια (ἡ), noet: вoгъцie, вiлшъгъ de въпъpî, aвepe. [din

Ῥυηφενής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ῥέω, ἄφενος] чeл къ înвiлшъгatъ вoгъцie, foapte вoгatъ. (вezî шi εὐηφενής).

Ῥυηφενίη (ἡ), noet: Ion:=Ῥυηφένεια.

Ῥυθμίζω, biit: -ίσω, (npinч: mъsiк:) pe-гълeзъ дъпe taktъ, taktezъ, kadenцezъ; (de ъnde) mъsъpъ, saъ пpoпъпцъ вepsъ дъпe timпъл вoкaлeлop, (Fpanц:) scandeг; (fir:) întokmeskъ, пъiъ лa въпъ кaлe, saъ pîndъiaлъ; (în цen:) fakъ, гъteskъ. "Τοὺς κοσμητὰς, οἵ ὑποχρίουσιν αὐτοὺς, καὶ τὰ ἄλλα ῥυθμίζουσι». Ksn: (шi nas:) «Ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι». Esxл: aшa m' amъ disпъs, m' amъ întokmit. [шi

Ῥυθμικὸς, ή, ὸν, atinгъtopъ de, saъ sъпъsъ лa taktъ, fъкъtъ къ mъsъpъ, pegълatъ. [ῥυθμὸς]. [de ъnde

Ῥυθμικῶς, adв: къ taktъ, saъ dъпe pegълeлe taktълъî.

Ῥυθμιστής, οῦ (ὁ), taktъtopъ, întokmitopъ, шi чл: [ῥυθμίζω].

Ῥυθμογραφία (ἡ), skpiepe (însemnape) de mъsikaлe taktъpî. [ῥυθμὸς, γραφή].

Ῥυθμοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл чe ape (este fъкъtъ къ) ъnъ feлъ de taktъ. [ῥυθμὸς, εἶδος].

Ῥυθμοποιΐα (ἡ), faчepe (tonape) de чeвa dъпe taktъ, taktape. [din

Ῥυθμοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopъ de taktъpî, saъ dъпe taktъ, taktъtopъ, = Ῥυθμιστής. [ῥυθμὸς, ποιός].

Ῥυθμὸς (ὁ), [ῥέω saъ ῥύμβος] (în цen:) taktъ, saъ op чe peгълatъ, saъ mъsъpatъ miшкape; (iap naptiк:) înпъpцipe dъпe timпъ a вiepsълъî (a гласъвъî) în kîntape, saъ a miшкъpiлop пiчoapeлop шi чeлъi-л-aлtъ tpъпъ în danцъ, kadenцъ; (de ъnde în цen:) peгълъ, пpoпopцie, op чeфeл de fopmaцie; (ptp:) apmonia, чe tpeвъie пъzitъ în kompлetipea siлaвeлop, шi a fpaseлop; (noet:) кinъ, feлъ; (fir: disposiцie, хapaктepъ, пъpaвъ. "Ῥυθμὸς ἐστὶ κίνησις ἐν χρόνοις τάξιν ἔχουσα ὡρισμένην». Гaл: "Διαφέρει δὲ ῥυθμὸς μέτρου τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ». Sъid: "Χωρὶς γὰρ συλλαβῆς οὐκ ἂν γένοιτο μέτρον, ὁ δὲ ῥυθμὸς γίνεται μὲν ἐν συλλαβαῖς, γίνεται δὲ καὶ χωρὶς συλλαβῆς καὶ γὰρ ἐν κρότῳ, ὅταν τοὺς χαλκέας ἴδωμεν τὰς σφύρας καταφέροντας, ἅμα τινὰ καὶ ῥυθμὸν ἀκούομεν, шi чл:,,. Лonц:. «Ὁ ῥυθμὸς ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου κατὰ τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχὺ χαρακτηρίζεται, ὅσπερ μόνος καὶ μέτρον λέγεται». Fлпп: «Ῥυθμὸς δὲ ἁπλοῦς, ἤ ποὺς (τὸ γαρ αὐτὸ καλῶ πόδα καὶ ῥυθμὸν) οὔτ' ἐλάττων ἐστὶ δυοῖν συλλαβῶν, οὔτε μείζων τριῶν,,. D: Aл: «Ῥυθμῷ δὲ χαίρομεν διὰ τὸ γνώριμον καὶ τεταγμένον ἀριθμὸν ἔχειν, καὶ κινεῖν ἡμᾶς τεταγμένως· «Οἰκειοτέρα γὰρ ἡ τεταγμένη κίνησις φύσει τῆς ἀτάκτου». Apst: «Ἐν ῥυθμῷ» Ꙇкs: къ taktъ saъ peгълъ. "Θάττονα ῥυθμὸν ἐπάγειν, saъ ὑπάγειν»· Sъid: a kînta, saъ a дъпцa maî iъte. (шi în цen:). «Χρόνου δὲ προβαίνοντος ἅμα τῇ φωνῇ μετέβαλον καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν (Φοινικηΐων) γραμμάτων». Ep: fopma, saъ fiгъpa, (Fpanц:) le tracé. «Στολὴν Ἑλληνα καὶ ῥυθμὸν πέπλων ἔχει». Exp: гъпtъpa înвpъкъminteî лop. «Μήποτε ἐπαινήσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνῶς, ὀργὴν

καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον, ὅς τις ἄν ᾖ„. Тгп: «Ποίῳ τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου κτείνει παῖδα»; Есp: «Οὐχ ἕνα ῥυθμὸν κακῶν ἐχούσας». Есp: нз знȣ feлȣ de реле. «Αὐτονόας ῥυθμὸς ὠὗτὸς„. Ткр: ачееаші mі-шкаре. 2) (npin întind:) обіектзл, saȣ e-fektзл taktзлзі; (de зnde îm:) «Ῥυθμοί». Ерd: kîntіче. [de зnde

Ῥυθμόω -ῶ, biit: -ώσω, înd: în локȣ de ῥυθμίζω.

Ῥυΐσκομαι, biit: ῥυήσομαι, = Ῥοΐζομαι, пзtimeskȣ de зpdinape.

Ῥυκανάω -ῶ, biit: -ήσω, =Ῥυκανίζω. [din

Ῥυκάνη (ἡ), [imit:] instpзm: tekt: pendea.

Ῥυκάνησις, εως (ἡ), [ῥυκανάω] dape ла pendea. [поate maї корек: ῥυκάνισις. din

Ῥυκανίζω, biit: -ίσω, pendezȣ, saȣ ne-tezeskȣ кз pendeaoa, daȣ ла pendea. [ῥυκάνη].

Ῥῦμα (τὸ), поet: în локȣ de ῥεῦμα.

Ῥῦμα (τὸ), [ῥύω =ἐρύω] tpзззtзpз (de apmз). "Τόξου—». Esxл: = Βολή, ззце-тзtзpз. (de зnde) «Εἰς τόξου ῥῦμα» «Ἐκ τόξου ῥύματος». Ksn:=Τόξου βολῆς, kîtȣ o tpзззtзpз de.. 2) лзкрзл, npin kape tpa-цem, tîpîm чева, (зnpe ек:) otronзл, кз kape se tpaце корабіа, кзреа de tpззз-pз, ші чл: (bezï ші ῥυτήρ). 3) (зne-opї) în локȣ de ῥυμός. 4) поet: în локȣ de ῥύσις, skзпаpe, mîntзipe; saȣ = Ἔρυμα, tзpie de апзраpe; (în цen:) окpotipe, protekцie. «Μικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται». Sof: "Βωμὸς φυγάσι ῥῦμα. Esxл. asiлȣ.

Ῥυμάρχης, ου (ὁ), кзпеtenie de o ко-мзnitate. [ῥύμη, ἄρχω].

Ῥυμβέω -ῶ, biit: -ήσω, At: în локȣ de ῥομβέω.

Ῥύμβιον (τὸ), At: în локȣ de ῥόμβιον, potiцз maцікз, ші чл:

Ῥυμβονάω -ῶ, biit: -ήσω, [ῥυμβὼν] înбîp-teskȣ ка o sfîpлезzз; (npin întind:) în-бîptind asбîpлȣ кз праштіа; (de зnde fir:) pisineskȣ келtзind рзȣ, прзпзdeskȣ.

Ῥύμβος (ὁ), At: în локȣ de ῥόμβος.[de зnde

Ῥυμβών, όνος (ἡ) înбîptipe, реззчіpe potatз; (npінч:) înбîptipe de праштіе.

Ῥύμη (ἡ), [ῥύω =ἐρύω] îзte nopnipe, saȣ penede isзipe de чева. «Ἀφίεσαν τὴν δοκὸν ἀπὸ τοῦ τείχους, ἡ δὲ ῥύμη ἐμπίπτουσα». Тзч: (ші fir:) «Ἡ ῥύμη τῆς τύχης». Пл: кзpззл порокзлзї. "Ὀργῆς—„. Флstp: fз-pia. 2) зліцз, saȣ o napte (maxaлa) a ораşзлзї. „Ἐξέλθετε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰς ῥύμας». Зкр:

Ῥυμηδὸν. adв: penede, кз mзлtз îзцеалз.

Ῥύμμα (τὸ), [ῥύπτω] кзрзцitзpз, зпзлз-чіtзpз, лзtзpї, пекзрзціe (bezï ші λῦμα). 2) op че слзжеште ла зпзлаpe, saȣ кзрз-цipe (ззпзnȣ, лешіе, ші чл:).

Ῥυμνός, ή, όν, Зкр: în локȣ de ἐρυμνός.

Ῥυμός (ὁ), [ῥύω=ἐφύω] oïште de tpз-ззрз. «Πρῶτος—». Ом: =Ἀκρορρύμιον. 2) (ptp:)=Ῥυτήρ. 3)=Ὄγκος, лinie, враsdз. 4)=Ῥύμη, maxaлa. 5) (eпpf:) ззкаtз, desпзрцitзpз.

Ῥυμοτομέω -ῶ, biit -ήσω, înпарцȣ opa-шзл în зліце ші maxaлaле. [ші

Ῥυμοτομία (ἡ), înпзрцipe de ораşȣ în зліце ші maxaлaле. [ῥύμη, τέμνω].

Ῥυμουλκέω -ῶ, biit; -ήσω, [ῥῦμα, ἕλκω] tpагȣ (npінч:) корабіе dene ззкаtȣ, saȣ дзпе алtз корабіе кз otronȣ, (Тзрч:) tpагȣ iедекȣ, (de зnde Фpанц:) remorquer.

Ῥυμφάνω, ші **Ῥυμφέω**- biit: -ήσω, diaлек: în локȣ de ῥοφέω.

Ῥυνδάκη (ἡ), ші **Ῥυνδάκης**, saȣ **Ῥυντάκης**, ші **Ῥύντακος, ου (ὁ)**, [Пеps:] кnȣ feлȣ de паззpе Indianз foapte гpазз de oпotpі-вз ла mзpime кз o порзmбiцз.

Ῥύομαι, [ῥύω,=ἐρύω] biit: ῥύσομαι, (пек: ἐρρυσάμην, ші паs: maï поȣ ἐρρύσθην, de зnde inf: ῥυσθῆναι, ші чл:) (npінч ші поet:) tpагȣ, (npin întind:) цiȣ пе чінева лîнгз mine, оnpeskȣ. «Ἦῶ δ' αὖτε ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ». Od: Ψ. (bezï ші ἐρύω. (de зn-de 2) (обіч:) skanȣ пе чінева din npіme-ждіе, mîntзieзsȣ; peskзmпзрȣ; пзstpezȣ; апзрȣ, окpoteskȣ, препзzeskȣ. «Ἀλλά τις θεῶν ἐρρύσατο, καὶ ἐσάωσεν Ἕκτορα». Іл: O. (ші maï комплек:). «Τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλεόμενον παραστῆναι, καὶ ῥύσασθαί μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ». Ер: «Ῥύσασθαι ἄνδρας Ἕλληνας ἐκ δουλοσύνης». Ер: (ші кз inf:) «Ῥύσεταί με μὴ θανεῖν„. Езр: «Ἀριστήων οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται». Іл: I. «Τὰ τείχεα ῥύεσθαι αὐτοὺς„. Ер: зз ле апеpe. «Σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες ῥύατο». Od: P. «Κυνέην, ἥτε ῥύεται κάρη„. Іл: K. «Ἔρρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ„. Іл: Ψ. onpіa. «Ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας„. Тзч: a se desвіnoвзці de...

Ῥύπα, поet: îm: (în eтеpoц:) ал лзї ῥύπος.

Ῥυπαίνω, biit: -ανῶ, mînжeskȣ; (fir:) окзрзskȣ, nевіnsteskȣ. [ші

Ῥύπαξ, ακος (ὁ), soїosȣ, (Тзрч:) mзр-dapȣ; (fir:) згîpчіtȣ, кзmпзitȣ. [ῥύπος].

'Ρυπαπαί, saŭ maĭ корек: ῥυππαπαί, aклam: mapinapъ (a Ateneniĭop корълbiepĭ), ка оoп! «Τό ῥυππαπαί». Apstf: mълцimea корълbiepiлор, корълbiepimea.

'Ρυπαρεύομαι, biit: -εύσομαι, sîntŭ soĭosŭ, mъpdapŭ, saŭ mъ noptŭ astfeл. [шi

'Ρυπαρία (ἡ), пекърълie, (Търч·) mъpdapлîkŭ; (fir:) mape кълmпліціе, sгîрчenie, (Франц:) avarice sordide. [ῥυπαρός].

'Ρυπαρογράφος (ὁ), zъгравŭ de spîчoase, skîpboase obiekte (bezĭ шi ῥωπογράφος). [ῥυπαρός, γράφω].

'Ρυπαροκέραμος (ὁ, ἡ), чел къ faцъ de tъвълitъ кърътidъ, negpъ-pошъ. (ῥυπαρός, κέραμος].

'Ρυπαρομέλας, ανος (-μέλαινα, -μέλαν), чел къ neагръ tъвълitъ faцъ. [ῥυπαρός, μέλας].

'Ρυπαρός, ά, όν, soĭosŭ, mînжitŭ, tъвълitŭ, пъtъposŭ, (Търч:) mъpdapŭ. «"Αρτος —» Лкъ: mîĭno neагръ. 2) (fir:) foapte sгîрчitŭ, кълmплitŭ. [ῥύπος] |de ънde

'Ρυπαρότης (ἡ), пекърълie, (Търч:) mъpdъpie.

'Ρυπαροφάγος (ὁ, ἡ), чел че mъпîнкъ пекъpate (mъpdape) mîнкъpĭ; (fir:) sгîрчitŭ, кълmпліtŭ. [ῥυπαρός, φάγω].

'Ρυπαρῶς, adв: къ пекърълie; къ кълmпліціе, [Франц:) sordidement. [ῥυπαρός].

'Ρύπασμα (τὸ),='Ρύπος, пекърълie, шърdъpie. [din

'Ρυπάω, (fъръ biit:) sîntŭ soĭosŭ, tъвълitŭ, mînжitŭ. «'Εκόμων, ἐπείνων, ἐῤῥύπων». Apstf: "Μάλα περ ῥυπόωντα (noet: în лoкŭ de ῥυπῶντα) καθῆραι,,. Om: "Χιτῶνα ῥυπόωντα,,. Om: [ῥύπος].

'Ρυπέλαιον (τὸ), ънtŭ-de-лemnŭ пекъpatŭ. [ῥύπος, ἔλαιον].

'Ρυπογράφος (ὁ, ἡ), bezĭ ῥυπαρογράφος, шi ῥωπογράφος. [ῥύπος, γράφω],

'Ρυπόεις, εσσα, εν, noet: în лoкŭ de ῥυπαρὸς. [ῥύπος].

'Ρυποκέραμος (ὁ, ἡ), = (saŭ greш: în лoкŭ de) 'Ρυπαροκέραμος. [ῥύπος, κέραμος].

'Ρυποκόνδυλος (ὁ, ἡ), чел къ mъpdape, skîpboase (înкelеtъpĭ de) deцеte; (în цen:) пекъpatŭ, пъtъposŭ; foapte кълmпліtŭ. [ῥύπος, κόνδυλος].

'Ρύπον, шi 'Ρύπος, εος -ους (τὸ), ='Ορφὸς, zepŭ.

'Ρύπος (ὁ), (îm: noet: în eteроц: ῥύπα) пекърълie, mъpdъpie, пъtoape. «"Απαν ῥύπος,,. Ткр: 2) (npin întind:)='Ρυπαρία, sгîрчenie; (în цen:) neĭpeвnîчie, skîpвъ. «"Αχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ». Ssid: 3) (naptik: лa Atiчĭ) чеаръ tape. "Μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,,. Apstf: (de ънde шi παραῤῥυπόω). [ῥύπτω]. [de ънde

'Ρυπόω -ῶ, biit: -ώσω, (пав: tpe: de къ: aл naptч: ἐῤῥυπωμένος, шi noet: ῥερυπωμένος, saŭ дъпе ъпiĭ din гpamatiчĭ ῥερυπωμένος) шînжeskŭ (прoп: шi fir:).

'Ρυπόων, noet: Ion: în лoкŭ de ῥυπῶν, naptч: a лъĭ ῥυπάω.

'Ρυππαπαί, intepiek:, bezĭ ῥυπαπαί.

'Ρύπτειρα (ἡ), fem: aл лъĭ ...

'Ρυπτὴρ (ὁ), кърълitopŭ de soaĭe, de пete, (Франц:) dégraisseur. [шi

'Ρυπτικὸς, ἡ, ὸν, foлositopŭ, saŭ îndemînatikŭ лa кърълipe (spълape) de soaĭe, пete, шi чл: [din

'Ρύπτω, biit: ῥύψω, кърълŭ, spълŭ soaĭe, пete, шi чл: (npiнч: къ sъпъnŭ saŭ лешie).

'Ρυπώδης, εος (ὁ, ἡ), soĭosŭ, плinŭ de mъpdъpie. [ῥύπος].

'Ρυσαίνω, biit: -ανῶ, ='Ρυτιδόω. [шi

'Ρυσαλέος, α, ον, noet: плinŭ de sгîрчitъpĭ. [ρυσός].

'Ρύσημα (τὸ),='Ρυτίς.

'Ρῦσθαι, noet: în лoкŭ de ῥύεσθαι, inf: aл лъĭ ῥύομαι.

'Ρυσιάζω, [ρύσιον] biit: -άσω, smългŭ, ĭaŭ în siлъ. 2) (лц:) ĭaŭ, saŭ цiŭ чеbа de zълогŭ.

'Ρυσίβωμος (ὁ, ἡ), noet: пъzitopŭ, апъpъtopŭ de aлtape. [ρύσις, βωμός].

'Ρυσίδιφρος (ὁ, ἡ), kîpmъitopŭ de tpъsъpъ. «Χεὶρ —,,. Пind: [ρύσις, δίφρος].

'Ρύσιμον (τὸ), noet: în лoкŭ de ἐρύσιμον. [шi

'Ρύσιος, α saŭ ος, ον, noet: [ῥύομαι, шi ῥύω =ἐρύω] mîntъitopŭ, isбъвitopŭ; апъpъtopŭ. «Αἷμα ῥύσιον». Imn: Еклъ: sînцeлe mîntъitopълъĭ Xpistosŭ. 2) (пas:) чел че ape пеbоĭe de mîntъipe, апърape; (npin ъpm:) пъгъtopŭ (Esxл: Iket: 323). 3) (гpam:) tpasŭ, întinsŭ. || (maĭ des: neъt:) 'Ρύσιον, op че ĭa чineba în siлъ (npiнч: spre asiгъpape de datopie, saŭ despъгъbipe,(Франц:)représailles), zълогŭ,(despre пepъ:) ='Όμηρος, (Търч:) aiлanetŭ. 2) = Λεία, пpadъ. (de ънde) «'Ρύσια καταγγέλλειν («'Ρύσιον θεῖναι) τινί». Плв: шi Sof: a deклаpa pesboĭŭ (пpadъ) asъпpa кълbа (npiнч:) spre pesъъnape, (aлt: "Τὸ λάφυρον καταγγέλλειν τινί». Плв:) «'Ρύσι' ἐλαυνόμενος,,. Iл: Λ. пpъdînd spre pesъъnape. 3)=Λύτρον, шi Σῶστρον, жеptfъ de mълцъmipe пentpъ mîntъipe. «'Ωδύνων — ,,. Епiгp: пentpъ порочitъ пашtepe.

'Ρυσίπολις, ιδος (ὁ, ἡ), поe:t mîntsitopš, апърътopš de opaшš. [ῥύσις, πόλις].
'Ρυσίπονος (ὁ, ἡ), поet: isвъвitopš de msнчї (de tікълошiї). [ῥύσις, πόνος].
'Ρυσίπτολις, ιδος (ὁ, ἡ), поet: în лoкš de ῥυσίπολις.
'Ρύσις, εως (ἡ), ='Ρεῦσις. [ῥέω].
'Ρῦσις, εως (ἡ), skъпape, mîntsipe. [ῥύομαι].
'Ρυσὶς, ίδος (ἡ), snš fелš de пaxapš, (алт:) ῥυτὸν (алцiї îndpent: χρυσίς). [ῥέω].
'Ρύσκευ, поet: Ion: în лoкš de ἐῤῥύου, a 2: sinr: neps: de пpeл: ал лвї ῥύομαι.
'Ρυσμὸς (ὁ), Ion: în лoкš de ῥυθμὸς, (пsмаї în fp:). «Οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ». Кал: пs fъpъ ksвiinцъ, saš fъpъ ksвîntš. [de sнde
'Ρυσμέω ῶ, biit: -ώσω, în лoкš de ῥυθμόω, întoкmeskš, fopmezš.
'Ρυσόκαρπος (ὁ, ἡ), пpodskъtopš de sвîpчite poade. [ῥυσὸς, καρπός].
'Ρυσόκαρφος (ὁ, ἡ), [ῥυσὸς, κάρφος] чeл кs patspe плinе de îndoitspї, înкpeцitspї.
'Ρυσὸς, [ῥύω=ἐρύω] ἡ, ὸν, sвîpчitš, înкpeцitš; (пpin întind:) вътрînš; saš nosomopîtš. [de sнde
'Ρυσότης (ἡ), ='Ρικνότης, sвîpчitate. [шi
'Ρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Ρικνόω,' sвîpчeskš.
'Ρυσσαίνω, biit: -ανῶ, поet: în лoкš de ῥυσαίνω.
'Ρυσσαλέος, α, ον, поet: în лoкš de ῥυσαλέος.
'Ρυσσὸς, 'Ρυσσότης, 'Ρυσσόω, шi чл: поet: în лoкš de 'Ρυσὸς, шi чл:
'Ρύσταγμα (τὸ), тpaцepe кs sîла; пeчinstipe (de msїepe); pea тpaктape. [din
'Ρυστάζω, biit: -άσω, [ῥύω,=ἐρύω] smîчeskš, тparš în sîлъ, saš de шаї mslte opї (везї шi ἑλκυστάζω); тîpъskš пe пъmîntš; sілsїeskš (msїepe); (în цeн:) тpaкtezš pъš. [de sнde
'Ρυστακτὺς, ύος (ἡ), поet: Ion: ='Ρύσταγμα.
'Ρυστὴρ (ὁ), поet: pap în лoкš de ῥυτήρ.
'Ρύστης, ου (ὁ), [ῥύομαι] mîntsitopš, isвъвitopš.
'Ρυσώδης, εος (ὁ, ἡ), sвîpчitš лa фaцъ, ='Ρυτιδώδης, шi 'Ρικνώδης. [ῥυσός].
'Ρύσωσις, εως (ἡ), sвîpчipe, înкpeцipe. [шi
'Ρυσσωτὸς, ἡ, ὸν, ='Ρυσώδης. [ῥυσόω].
'Ρυταγωγεὺς, έως (ὁ), [ῥυτὸν, ἄγω] къпъstps, (Фpaнц:) bridon. (везї шi ῥυτήρ).
'Ρυτὴ (ἡ), Dop: pstъ [de ачi].
'Ρυτὴρ (ὁ), [ῥύω =ἐρύω] поet: (кs цeн:) тîpîtopš, тpъгъtopš de чeвa. «'Οϊστῶν —». Om: sъцetъtopš. 2) (oвiч: шi пpoз:) кspeaoa fpîsлsї; (пpin întind:) fpîsл. «'Ελαύνειν ("Σπεύδειν) ἀπὸ ῥυτῆρος». Лкs: a aлepгa кs fpîsл лъsatš sлoвodš. 3) (pap) поet: în лoкš de ῥύστης, апърътopš, isвъвitopš. «Σταθμῶν —,,. Om:
'Ρυτιδόφλοιος (ὁ, ἡ), чeл кs коажъ sвîpчitъ, saš înкpeцitъ. [ῥυτίς, φλοιός].
'Ρυτιδόω -ῶ, biit: -ώσω, faкš пe чinева a se sвîpчi, sвîpчeskš. [шi
'Ρυτιδώδης, εος (ὁ, ἡ), sвîpчitš, плinš de sвîpчitspї. [ῥυτίς].
'Ρυτίδωμα (τὸ), sвîpчitspъ, saš пїeлe, тpsпš sвîpчitš. [шi
'Ρυτίδωσις, εως (ἡ), sвîpчipe de пїeлe. [ῥυτιδόω].
'Ρυτίζω, biit: -ίσω, înкpeцeskš; (пpin întind:) пpinzš кs акsл, кîpneskš. (везї ῥύτισμα). [din
'Ρυτὶς, ίδος (ἡ), [ῥύω,=ἐρύω, ῥυσὸς] înкpeцitspъ, sвîpчitspъ de пїeлe.
'Ρύτισμα (τὸ), [ῥυτίζω] кîpnitspъ. «Αἱ ἀκέστριαι τῶν διεῤῥυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν». Fot:
'Ρύτο, поet: în лoкš de ἔῤῥυτο, 3: sinr: neps: de neste съв: ал лвї ῥύομαι.
'Ρυτὸν (τὸ), snš fелš de пaxapš în fopmъ de кopnš (din пaptea stpimtъ a къpsїa кspцea вinкл). (везї At: 497; шi κέρας 4); (пpiнч: nest: лвї...
'Ρυτὸς (υ sкsptš), ἡ, ὸν, поet: în лoкš de ῥευστός. «'Ρυτοῖς πόροις,,. Esхл: апe кspгъtoape. [ῥέω].
'Ρυτὸς (υ лsнгš), ἡ, ὸν, поet: în лoкš de ἐρυστὸς, de тîpît, de тpas. «'Ρυτοῖσι λάεσσιν». Om: кs пїetpe пeapdikate de жos din пpiчina mъpimeї лop. 2) (nest; îm:) «'Ρυτά». Es: кspeлeлe fpîsлsї, (алт:) ῥυτήρ. [шi
'Ρῦτρον (τὸ), =Λύτρον, Σῶστρον, saš 'Ρύσιον. [шi
'Ρύτρος, εος ους (τὸ), snš fелš de skaїete кs rimпї пsmaї în вîpf. [шi
'Ρύτωρ, ορος (ὁ), поet: ='Ρυτήρ "Τόξου —». Eпгp: sъцetъtopš. "Θανάτου—,,. Eпгp: isвъвitopš. [ῥύω].
'Ρυφαίνω, шi 'Ρυφέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în лoкš de ῥοφέω. [de sнde
'Ρύφημα (τὸ), Ion: în лoкš de ῥόφημα.
'Ρύψις, εως (ἡ), snълape (кs лешie saš sъпsнš), кspъцipe de soaїe. [ῥύπτω].
'Ρύω, biit: ῥύσω, гpam: în лoкš de ἐρύω, тpaгš, smsлгš; (întpeв: пpiнч: пsmaї miж:) 'Ρύομαι, mîntsїeskš, isвъвeskš, шi чл:
'Ρυώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ροώδης; (пpin în-

tind:) εdεnatĕ ла εnĕ локĕ, înвiлшεgatĕ.

'Ρῶ (τό), ρο, nedeкл: nεmeлe лitereĭ Ρ.

'Ρωβικός, ή, όν,=='Ρωπικός.

'Ρωβοστωμυλήθρα (ή),=='Ρωποστωμυλήθρα.

'Ρωγαλέος, η, ον, noet: рεntĕ, trenцъ-posĕ. [шi

'Ρωγάς, άδος (ό, ή), noet: рεntĕ, snaptĕ, крънаtĕ. «Πέτρα —.»Аплп: ‖ (sεвst: se înц: γῆ, saĕ πέτρα) кръпъtεръ de пъmîntĕ, пештеръ; pîпоasъ stîпкъ. (вeзĭ шi ῥαγάς). 2) (se înц: πέπλος) хаĭnъ dene dasεпра des-kisъ dînainte, saĕ înкeĭatъ ла пiептĕ. (вeзĭ шi περονατρίς). 3) (se înц: θύρα) εшъ кε doъ каnatεpĭ (вeзĭ шi δικλίς). [din

'Ρωγή (ή), [ῥώξ, saĕ ἐῤῥωγα tpe: de кε: aл лεĭ ῥήγνυμι] кръпъtεръ; mîпкъtεръ, рεntεръ, (de пъmîntĕ); пештеръ; пръ-pastie.

'Ρῶγμα (τό),=='Ρῆγμα. [de εnde

'Ρωγματίας, ου (ό),=='Ρηγματίας.

'Ρωγμή (ή), шi 'Ρωγμὸς (ό),=='Ρωγή, шi 'Ρωχμός.

'Ρωγολογέω -ῶ, вiit: -ήσω,=='Ραγολογέω.

'Ρώθων, ωνος (ό), [ῥόθος, noate în afin: шi кε ῥίθος] наръ; (овiч: ла îm:) пъре-ле nasεлεĭ.

'Ρῶμα (τό), noet: în локĕ de ῥώμη. [de εnde

'Ρωμαλέος, α, ον, вîptosĕ, saĕ плinĕ de вîptεte, воĭniкĕ, вiteaзъ, кεpaжosĕ.[de εnde

'Ρωμαλεότης (ή), калitate de вîptεte, de воĭniчie. [шi

'Ρωμαλέως, adв: кε вîptεte, воĭniчеште.

'Ρώμη (ή), (în цen.) тъpie, пεtere; (saĕ tpεneaskъ) вîptεte; (saĕ sεflet:) вitежie, кεpaжĕ, îndpъзnoaлъ. «'Αθυμίαν ἂν παράσχοι τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ, ῥώμην δέ τοῖς πολεμίοις». Ksn: 2) mijлoaче de пεtere, (ad:) oштipĭ, вanĭ, шi чл:. «Οὐχ ἐκρατήθη οὔθ' ὑπό δώρων, οὔθ' ὑπό τῆς βασιλέως ῥώμης». Ksn: [din

'Ρώννυμι, шi 'Ρωννύω, [ῥώω, de εnde] вiit: ῥώσω, (nas: tpe: de кε:, în însemn: de през: ἔῤῥωμαι, пех: ἐῤῥώσθην) înтъре-skĕ, înпεtereзĕ; (овiч: шiж: saĕ pas: mεĭ de mεлte opi în tpe: de кε:) sîntĕ tape, цеапънĕ, вîptosĕ, sъnъtosĕ; (fir:) sîntĕ în fлoapea mea; (nрin întind:) fакĕ чева кε пεtere, кε вîptεte, saĕ кε toatъ вεnа воiнцъ. "Ὅταν (αἱ κύνες) μὴ τὰ προσφερόμενα δέχωνται ἡδέως, τεκμήριον δὴ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἔῤῥωνται». Ksn: (шi fir:). "Εὖ φερομένης τῆς γεωργίας ἔῤῥωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι». Ksn: (шi кε преп:). «Ἔῤῥωντο εἰς τὸν πόλεμον,,. Тεч: eраĕ кεpa-жошĭ. (шi кε inf:) «Ἔῤῥωτο πᾶς, εἴ τι δύναιτο ξυνεπιλαμβάνειν,,. Тεч: se sîrgεĭa (înf:) «Ἐῤῥῶσθαι=='Υγιαίνειν». (шi порεнч:) «Ἔῤῥωσο, (шi îm:) Ἔῤῥωσθε,, (în feлĕ de saлεtъtoape аклam:) ръmîĭ sъпъtosĕ, ръ-mîneцĭ sъпъtoшĭ, (Франц:) adieu; (εne-opĭ in menажаpe de експpesie) în локĕ de) ἔῤῥε, ἐῤῥέτω! «Πολλὰ ἐῤῥῶσθαι εἰπών τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν». Dm: лъsînd ла o napte (вeзĭ шi χαίρω); партч: ἐῤ-ῥωμένος, η ον, (adieкt:) în локĕ de ῥωμαλέος, вîptosĕ, цеапънĕ, воĭniкĕ, шi чл:

'Ρὼξ, ῥωγὸς (ό, шi ή), [ἔῤῥωγα] кръпъ-tεръ; (în цen:) stpimtъ tpeкъtoape, потс-къ. «Μεγάροιο — ,,. Od: Χ. εлiчĭoаpъ, (Франц:) kopidopĕ. 2) în локĕ de ῥάξ, вровоапъ de stpεgεpe.

'Ρώομαι, [ῥώω] вiit: ῥώσομαι, (пехоt: ἐῤῥωσάμην), noet: mъ miшкĕ ĭute, mъ пор-neskĕ pepede, mъ гръвeskĕ; аратĕ воin-цъ în чева. «Χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοῆς ἀνέμοιο,,. Iл: Ψ. se кл̆etinaĕ, εndeaĕ. «'Ανέστη χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί». Iл: Σ. "Γρηῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο, γούνατα δ' ἐῤῥώσαντο». Imn: Om: "Ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν Γοργόνες ἐῤῥώοντο,,. Es: "Τεύχεσιν ἐῤῥώσαντο πυρὴν πέρι,,. Od: Ω. л'aĕ în-конжεpat înaрmaцĭ. «'Αμφὶ θεράποντα ῥώοντο,,. Iл: Π. iл înкonжεpaĕ. "Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' 'Αχελώϊον ἐῤῥώσαντο,,. Iл: Ω. (шi în eл: de преп:). "Χορὸν ἐῤῥώσαντο». Om: Imn:

'Ρωπάκιον (τό), dim: aл лεĭ ...

'Ρώπαξ, ακος (ό), глs:, шi

'Ρωπὰς, άδος (ή), tεfъ de крînгĕ. [ῥώψ].

'Ρωπεῖον (τὸ), шаĭ întpeв: Ion: ῥωπήϊον. [ῥωπεύω].

'Ρῶπες (αἱ), noet: вeзĭ ῥώψ.

'Ρωπεύω, вiit: -εύσω, taĭĕ, stpîпгĕ pas-kote. 2) (εne-opĭ)=='Ρωποπωλέω. [шi

'Ρωπήεις, εσσα, εν, noet: крînгosĕ, плinĕ de tεfшoape. [шi

'Ρωπήϊον (τό), noet: Ion: în локĕ de ῥωπεῖον, локĕ крînгosĕ;(în цen:)=='Ρωπάς.[шi

'Ρωπίζω, вiit: -ίσω,=='Ρωπεύω, fакĕ ле-гъtεpĭ (sapчine) de paskote; (fir:) adεnĕ op че se întîmплъ. [шi

'Ρωπικός, ή, όν, atingъtopĕ de лεкpεpĭ, saĕ mъpĭĭ mъpεnte; (nрin εpm:) eftinĕ, neînsemnatĕ; minчinosĕ, prostĕ. «Τὰ ῥωπικά». Лкs: mъpεnцiшεpĭ (de mapfъ); (în цen:) лεкpεpĭ de пεцinĕ прецĕ, neînse-mnъtoape, вaгателе. «'Ρωπικὸν δῶρον». Лкs: nepreцiosĕ. (шi fir:) "'Ανήρ—,,. Плв: εшε-pелĕ. «'Ρωπικὰ γράψασθαι». Λ. Tap: aзъ-

гръві прost ші аръtos; (de ѕnde) «Τὸ ῥωπικόν». Лоnц: ѕѕпеrficiала fрѕmѕseце а кѕвіntѕлѕї, (Franц:) le faux brillant. [ῥῶπος].

ʽΡώπιον (τό), dim: ал лѕї ῥώψ, paskotъ, tѕfшоаръ.

ʽΡωπογραφία (ἡ), проаstъ zѕгръвіе. 2) =Τοπογραφία, peisaжѕ [din

ʽΡωπογράφος (ὁ, ἡ), [ῥῶπος, saѕ ῥώψ, γράφω] zѕгравѕ de проаste, гроаse лѕкрѕрї, ші кѕ аръtoase, însъ проаste колоаре. (se konf: кѕ ῥυπογράφος) 2) zѕграгѕ de копъчеї, верdeце, ші алтеле asemenea оѕїекte de кîmпѕ, (поаte греш: în локѕ de τοπόγράφος) peisaжistѕ.

ʽΡωποπερπερήθρα (ἡ), въrfire, ворвіре de nimікѕрї. [din

ʽΡωποπερπερήθρας, ου (ὁ), [ῥῶπος, πέρπερος] въrlitорѕ, ворвіtорѕ de ор че'ї віне.

ʽΡωποπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ...

ʽΡωποπώλης, ου (ὁ), вînzъtорѕ de mърѕпцішѕрї, mърцеларѕ. [ῥῶπος, πώλης].

ʽΡῶπος (ὁ), [ῥώψ] mърfѕрї mърѕnte, ші de mікѕ пreцѕ, mърцелърie (аче, пїеntenї, nastѕрї, връцаре, черчеї, въпseлї, mіроase, ші чл:),=Ἀιγιναία ἐμπολή; (de ѕnde în цеn:) лѕкрѕ (ші maї кѕ seamъ zѕгръвіе) de гроаsъ калitate, ші fъръ преџѕ.

ʽΡωποστωμυλήθρα (ἡ),=ʽΡωποπερπερήθρα. [ῥῶπος, στωμύλος].

ʽΡωσθείς, εῖσα, ἐν, pas: пex: 1: de партч: ал лѕї ῥώννυμι.

ʽΡῶσις, εως (ἡ), întърire, îпвîрtoшire, întremare, îпкѕражаре. [ῥώννυμι].

ʽΡωσκομένως, adв: (de партч:) Ion: în локѕ de ἐῤῥωμένως. [din пеîntр: ῥώσκομαι =ῥώννυμαι].

ʽΡώσταξ, ακος (ὁ), впріжinѕ întърitорѕ de ѕѕвt чева. [ші

ʽΡωστήρ (ὁ), поеt: întърitорѕ. [ῥώω, ῥώννυμι]. [de ѕnde

ʽΡωστήριος, α, ον, ші

ʽΡωστικός, ή, όν, kontribѕіtорѕ ла întърire (tрѕпеаскъ), saѕ îпкѕражаре.

ʽΡωτακίζω, biit: -ίσω, întребѕinцезѕ în ворвіре des репеtat пе Р. [ῥῶ]. [de ѕnde

ʽΡωτακισμός (ὁ), deasъ întребѕinцаре de Р: în ворвіре.

ʽΡωχμή (ἡ), ші ʽΡωχμός (ὁ), поеt: în локѕ de ῥωγμός, кръпъtѕръ. "Γαίης—„. Ιл: Ψ: mîпкъtѕръ de пîрїѕ. 2) (fir:) în локѕ de ῥυτίς. 3) (плц: ші аѕѕs:) în локѕ de ῥογμός, ῥόγχος. [ῥήγνυμι].

ʽΡώψ, ῥωπὸς (ἡ), [în afin: кѕ ῥίψ] (întрев: пѕmaї ла îm:) paskote, tѕfшоаре.

ʽΡώω, [în afin: кѕ ῥύω, tрагѕ, întinzѕ] biit: ῥώσω, пеîntр: temat: ал лѕї ῥώννυμι, ші ῥώομαι.

Σ.

Σ, σ, ς, σῖγμα, saѕ σίγμα (τό), декл: ші пеdекл: sirma, а оптѕ-sпре-zечелеа літеръ а Еліпеskѕлѕї алfaбеtѕ. ‖ (apitm:) σ, доъ sѕte (200), saѕ ал доъ-sѕtелеа, ші ͵σ, доъ sѕte de miї. (200,000).

Σ', поеt: кѕ апоstрf: în локѕ de σέ, saѕ σά, ші (рар) σοί.

Σὰ, (а skѕрtѕ), îm: пеѕt., ші

Σὰ, (а лѕпгѕ) înd: fem: ал лѕї σὸς.

Σά, Беоt: în локѕ de ἄσσα, sъѕ τινά, îm: пеѕt: лѕї τίς. «Σά μάν». Apstf: în локѕ de τί μὴν.

Σᾶ, îm: пеѕt: ел лѕї σῶος-σῶς.

Σαβάδιος, ші Σαβάζιος (ὁ), (epit:) Бакѕ, saѕ Dionisѕ. 2) (ка adiек:) în локѕ de βακχικός. "Σαβάζια θύσθλα νύκτερα„. Оп: (de ѕnde 3) în локѕ de σαβός. [ші

Σαβάζω, biit: -άσω, saѕ ἀξω, stirгѕ Бакапtіка аклат: σαβοῖ, saѕ serвеzѕ în чіnstea лѕї Бакѕ (bezї ші εὐάζω). 2) (Ion:) sпаргѕ, fъrîmѕ. [σαβοῖ]. [de ѕnde

Σαβακός, ή, όν, Ion: пѕtredѕ, шѕвредѕ, fрацедѕ; (med:) =ʽΡηγματίας; (fir:) moлічosѕ, desfъtъчosѕ, saѕ desmierdosѕ (bezї ші σαυκός). «Σαβακαί»=Βάκχαι. [ші

Σαβάκτης, ου (ὁ), sпъргъtорѕ de оале (epit: ал ѕпѕї цеnіѕ fъкъtорѕ de ръѕ).

Σαβακῶς, adв: кѕ asпріme, saѕ stръшпічіе (Esix:). [σαβακός din σαβάζω 2].

Σάβανον (τὸ), [Еціпt: bezї σεβένιον] fotъ (пеstemалѕ) de баїе din пîпzъ гроаsъ.

Σαβασμός (ὁ), serваре de Бакапале, întѕsiasmѕ. [σαβάζω].

Σάββασι, în локѕ de σαββάτοις, dat: îm: ал лѕї Σάββατον.

Σαββατεῖον (τό), локѕ de adѕпаре, ѕnde se serва sîmбъta. [ші

Σαββατίζω, biit: ίσω, serвеzѕ, цїѕ sîmбъta. [ші

Σαββατικὸς, ή, ὸν, ал sîmбеtеї; (în цеn:) Іѕdaікѕ, Евреeskѕ. «Πόθος—» Епгр: dраroste, amорѕ кътре Евреѕ, saѕ Евреікъ. [Σάββατον].

Σαββατισμὸς (ὁ), serbare, saŭ ținere de sîmbătă. [σαββατίζω].

Σάββατον (τό), [Евр: odixnă] a шаptelea (чеа din urmă) zi a septămînei (de odixnă după Евреĭ). «Σαββάτου ὁδὸς» distanță de o mie de пашĭ (atît numaĭ este ertată Евреілор a умбла sîmbăta): «Σάββατον Σαββάτων». Пашtele (sîmbăta mare a Евреілор). 2) (прin întind:) septămîna, (de unde) «Μία σαββάτου, saŭ Πρώτη σαββάτων». чеа dîntîĭ zi a septămîneĭ, (după noĭ) Duminika.

Σαβή (ή), fem: ал луĭ Σαβός, =Μαινάς, Бакantă.

Σαβοῖ, [Фріџ:] aклам: (stрigare) Бакantikă (vezĭ шi εὐοῖ).

Σάβος (ὁ), preotŭ ал луĭ Баку, saŭ serbătoritorŭ de orџiĭ; (în џen:) întusiastŭ, furiosŭ.

Σαβρίας, saŭ Σαμβρίας, ου (ὁ), unŭ felŭ de пахарŭ.

Σαγάλινος, η, ον,=(saŭ греш: în локŭ de) Σανδάλινος.

Σάγανον (τό), глs: [Σάγη] teakă; акоперămîntŭ п'înпрежур.

Σαγαπηνίζω, biit: -ίσω, seamănŭ ку, saŭ sîntŭ ка...

Σαγάπηνον (τό), (se înџ: κόμμι) unŭ felŭ de doktorie din пlanta νάρθηξ, ferулă (unŭ soĭŭ de кукută).

Σαγάπηνος (ὁ), (прinч: ὀπὸς) =Σαγάπηνον.

Σάγαρις, εως (ή), [Перs:] unŭ felŭ de armă tăĭoasă a Amazoanелор шi алtор Asiatiче нaџiĭ, (Турч:) балtа, saŭ satîrŭ, topopŭ, [de unde] sekură.

Σάγδας, α (ὁ), глs: în локŭ de ψάγδας.

Σαγή, saŭ Σάγη (ή), [σάττω] (прinч:) гăteаlă, (Турч:) takîmŭ de шеа, saŭ samarŭ de калŭ, шi чл: (обіч:) armătură de ostашŭ. «Παντελής—». Esхл: (алt:) πανσαγία, saŭ πανοπλία.

Σαγηναῖος, α, ον, релаtівŭ ку mреажă, пeskăreskŭ. [σαγήνη].

Σαγηνεία (ή), пeskuire ку пласă, saŭ mреажă. [σαγηνεύω].

Σαγηνεύς [σαγήνη], шi

Σαγηνευτήρ, poet: în локŭ de...

Σαγηνευτής, οῦ (ὁ), пeskuitorŭ ку пласă, saŭ mреажă; (în џen:) пeskарŭ. [din

Σαγηνεύω, biit: -εύσω, pinezŭ ку mреажă, saŭ ка ку mреажă; (fіг:) побeskŭ пe toџĭ локuitoriĭ unuĭ локŭ (прекум făчеаŭ Перsiĭ, vezĭ Ер: Г. 149: шĭ ΣΤ: 31). [σαγηνεὺς].

Σαγήνη (ή), [σάγος] unŭ felŭ de пласă, mреажă; (unе-орĭ) рогожină, saŭ împлеtitură de ţestie, че служеште de mреажă.

Σαγηνοβόλος (ὁ, ή), аrunкătorŭ de mреже, пeskарŭ. [σαγήνη, βάλλω].

Σαγηνόδετος (ὁ, ή), poet: легаtŭ de mреажă. [σαγήνη, δέω].

Σαγηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, portŭ ostăшeskŭ капоtŭ. [σάγος, φορέω].

Σάγιον (τὸ), dim: ал луĭ σάγος.

Σαγὶς, ίδος (ή), [σάγος] хaină skurtă solдăџeaskă de пăрŭ.

Σάγμα (τὸ), [σάττω] шеа, [de ачi] samarŭ. 2) поварă de калŭ; (în џen:) грămadă, teanкŭ. 3) armătură; saŭ manta de ostaшŭ. 4) armătură. "Κάλλιστα τεύχη ἐν καλοῖσι σάγμασι,,. Еур: [de unde

Σαγμάριον (τὸ), dobitoкŭ пurtătorŭ de samarŭ, saŭ de поварă, шi чл:

Σαγματογήνη (-γίνη), (ή), unŭ felŭ de pînzetŭ Indianŭ (poate σαγματοπήνη).

Σαγοειδής, έος (ὁ, ή), [σάγος, εἶδος] asemenea ку...

Σάγος (ὁ), [Челt: saŭ în afin: ку σάγή] unŭ felŭ de ostăшeskŭ капоtŭ grosŭ de пăрŭ, (Франџ:) saie, sayon.

Σαθέριον (τὸ), unŭ felŭ de patrupedŭ de апă, ждерŭ [de ачi], saŭ bidră. (vezĭ шi σαπύριον).

Σάθη (ή), mădулара џeniталŭ ал бăрбаtулуĭ.

Σαθρὸς, ά, ὸν, (прinч):=Ψαθυρὸς, fraџedŭ, шубредŭ; putredŭ; skimбăчosŭ;(fіг:) nesiгurŭ, saŭ stрікăчosŭ, времелнікŭ. «Τεῖχος σαθρὸν ὑπὸ χρόνου». Лкs: «Φωνὴ σαθρά». Лкs: гласŭ spartŭ (ка de basŭ крăпаtŭ). «Πρίν τι καὶ σαθρὸν μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι». Ер: maĭ 'nainte de a лi se înпuџina куражул. [în afin: ку σαπρός]. [de unde

Σαθρότης (ή), putrezime, saŭ шубрезime, шi чл: [шi

Σαθρόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ чева a fi шубредŭ, putredŭ, шi чл: [de unde

Σάθρωμα (τὸ), partea putredă a unuĭ лукру, putrezitură.

Σαθρῶς, adв: în кіпŭ шубредŭ, saŭ putredŭ; nesiгur, шi чл: [σαθρός].

Σάθων, ονος, [σάθη] kom: =Πόσθων, чел ку џeniталул mădуларŭ mare.

Σαινίδωρος (ὁ, ή), mînгîitorŭ, лінгушitorŭ ку darurĭ. [σαίνω, δῶρον].

Σαινουρίς, ίδος (ή), fem: ал луĭ..

Σαίνουρος (ὁ, ή), каре dă (ка кîіnеле) din коаdă, каре mîngîie, saŭ лінгушеште ку клеtinarea коаdeĭ. [σαίνω, οὐρά].

Σαίνω, biit: σανῶ, (nex: ἔσηνα, шi ἔσανα) daȣ din koadъ (ka kîlneлe), îmî aрътȣ вȣкȣріа, mînrîîȣ кȣ клetinapea koadeî; (în џen:) mînrîîȣ, лinrȣшeskȣ, tpaktezȣ npieteneшte; (ȣno-opî nestp: noet:) mъ вȣвȣpȣ. «Κύνας σαίνοντας„. Om: (шi кȣ dat:). «Οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' (ὁ κύων) ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω„. Sin: (шi кȣ ак: преп:). «'Αμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι». Om: «Κύων δ' ἐς μὲν ἰόντας σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν». Ep: (шi despre neшte) «Χορὸς δ' ἰχθύων ἐπεῤῥόθει σαίνουσιν οὐραίοισι». Sof: (шi despre oam: fir:) «Δόλιος ἀνὴρ σαίνων ποτὶ πάντας». Пind; == Προσσαίνων. «Ξείνων εὖ πρασσόντων ἔσαναν ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί». Пind: s'aȣ въкȣpat. (шi stpъin:) «Σαίνειν μόρον ἀψυχίᾳ». Esxл: кaȣtъ a se апъра. 2) (fir:) tȣpвȣpȣ, adȣкȣ пеліnішtе. «Παιδός με σαίνει φθόγγος„. Sof: (шi пas:). "Μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι„. Skp:

Σαίρω, [în afin: кȣ σύρω] biit: σαρῶ, mъtȣpȣ. "Σαίρειν δῶμα„ Eȣp: "Πᾶσαν κόνιν σήραντες (алџiî skpiȣ σύραντες)». Sof: (шi пas:). «'Ραινόμενα καὶ σαιρόμενα„. Пл: 2) (паptік:) pînжeskȣ din dinџî (amepinџînd, ka kîîneлe, saȣ pîzînd npeîъкȣtȣ шi siлitȣ pîsȣ, вatжokopind кȣ пекazȣ. saȣ zîmвind). "Σαίρειν ὀδόντας„. Oп: a pînжi dinџiî. (oвiч: eл: шi în miж: tpe: de кȣ: de паptч: în лoкȣ de пpez: σεσηρώς, υῖα, ός). "Καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς„. Tкр: zîmвind. Καί τι σεσαρὸς καὶ σοβαρὸν μ' ἐγέλαξεν„. Tкр: "Σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται». Apstf: «Πάρ δ' ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή,... ἄπλητον σεσαρυῖα„ Es: «'Ηγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας„. Пpк (шi fir:). «'Εὰν γνήσιον ᾖ καὶ μὴ σεσηρὸς„ M: Ant: пpeîъкȣtȣ.

Σακάδιον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de mȣsik: înstpȣmîntȣ [de лa вestitȣл mȣsikȣ Σακάδας].

Σάκανδρος (ὁ), кom: џenitaлȣл memвpȣ fem: [σάκος, ἀνήρ].

Σακέσπαλος (ὁ, ἡ), noet: [σάκος, πάλλω] клetinъtopȣ de павъzъ, (ad:) вiteazȣ pesвoitopȣ.

Σακεσφόρος (ὁ, ἡ), noet: [σάκος, φέρω] ='Ασπιδοφέρος. 2) кom: = Πωγωνοφόρος, (aлi:) σακκογενειοτρόφος.

Σάκίον (τό), At: în лoкȣ de σακκίον.

Σακίτας, α (ὁ), dop: în лoкȣ de σηκίτης.

Σακκελίζω, biit: -ίσω,=Σακκίζω, stpeкopȣ npin pînzъ. de ȣnde

Σακκέλισμα (τὸ), лiкȣidȣ stpeкȣpatȣ npin pînzъ. [шi

Σακκελιστήριον (τό), stpeкȣpъtoape (de pînzъ de пъpȣ).

Σακκεύω, biit: -εύσω, шi Σακκέω, -ῶ, biit: -ήσω, stpeкopȣ лiкȣidȣ npin stpeкȣpъtoape de pînzъ de пъpȣ. [шi

Σακκίας, ου (ὁ), (npінч: οἶνος) binȣ stpeкȣpatȣ npin pînzъ de пъpȣ. [шi [шi

Σακκίζω, biit: -ίσω,=Σακκεύω, stpeкopȣ.

Σάκκινος, η, ον, îъкȣtȣ din pînzъ de пъpȣ. [шi

Σάκκίον (τό) dim: aл лȣî [σάκκος].

Σακκογενειοτρόφος (ὁ, ἡ), чeл кȣ mape вapвъ (кȣ o tpaîstъ de вapвъ). [σάκκος, γένειον, τρέφω]

Σακκοπήρα (ἡ), tpaîstъ, dъsarъ de пъpȣ; [σάκκος, πήρα].

Σακκοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopȣ de saчî, tpaîste, site, stpeкȣpъtoape, шi чл: de пъpȣ. (вeзî шi σακχυφάντης). [σάκκος, πλέκω].

Σάκκος (ὁ), [σάττω] (în џen:) гpoasъ pînzъ, saȣ xaînъ, pasъ de пъpȣ (maî кȣ sea: de капpъ) «Παριφὴν εἰς τὸν σάκκον ἐνέβαλε» Плв: (вeзî шi σάγος). 2) (паptік:) sakȣ [de aчi]. 3) stpeкȣpъtoape de pînzъ de пъpȣ. 4) кom: mape (ȣnȣ sakȣ de) вapвъ.

Σακκοφορέω, -ῶ, biit: -ήσω, пoptȣ xaînъ de pînzъ de пъpȣ. [шi

Σακκοφορία (ἡ), пȣptape de xaînъ (de pasъ) de пъpȣ. [din

Σακκοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ de pasъ de пъpȣ. [σάκκος, φέρω].

Σακοδερμηστής, οῦ (ὁ), вepme pozъtopȣ de пîeлe; saȣ=кȣ...

Σακοδερμίτης, ου (ὁ), (шapпe, saȣ вepme) чeл кȣ пîeлe кȣ пікъџeлe în faџa apameî (asemenea кȣ sakȣ de пъpȣ). [σάκος, δέρμα].

Σακός (ὁ), Dop: în лoкȣ de σηκός.

Σάκος (ὁ),=Σάκκος.

Σάκος, εος -ους (τό), [σάττω, σάγος] павъzъ înплetitъ din пъіeлe, шi къптȣшitъ saȣ învълitъ кȣ пîeлe; (în џen:) павъzъ.

Σακοφόρος (ὁ, ἡ), Гpam:=Σακεσφόρος.

Σάκτας, α (ὁ), Веоt: medikȣ, doktopȣ (noate пpeîъкȣtȣ din ἀκεστής).

Σάκτας, ου, шi Σακτήρ (ὁ, noet: în лoкȣ de σάκκος, sakȣ. (вeзî шi σάκτρα).

Σακτός, ή, όν, tenкȣitȣ, îndesatȣ; ȣmплȣtȣ. «Ταθὶς σακτή». At: ȣmплȣtъ. [шi

Σάκτρα (ἡ), кoшniџъ (de пȣs пpoвizii de xpaпъ). [шi

Σάκτωρ, ορος (ὁ), noet: ȣmплȣtopȣ, îndesъtopȣ, гpъmъditopȣ. «"Αδου—» Esxл: [σάττω].

Σάκχαρ, αρος, ші Σάκχαρι, nedeкл: ші Σάκχαρον (τὸ), (Ind:) natsралъл zахаръ, че se înкеагъ п'înпрежѕрѕл nodsрілор tpestieĭ Indiene de zахаръ.

Σακχυφάντης, ου (ὁ), [σάκκος, ὑφαίνω] џesъtopъ de saчĭ, de stpeкѕpъtoape ші чл: de пъpъ; џesъtopъ de peџea de a 'шĭ înвълі капѕл femeiле (de воалъ).

Σάλα, ας (ἁ, diaлeк: în локъ de ζάλη, fsptsnъ, tsрвѕраре (про: шіfir:).

Σαλάβη (ἡ),=Σαλάμβη.

Σαλαγέω ῶ, biit: -ήσω, fакъ sromotъ, tsрвѕраре, вѕetъ ші чл: «Σαλαγεῦντος νό-τοιο». Оп: 2) (stpъm:) клътеsкъ, tsрвѕръ; (прin întind:)=Ὀπυίω. «Ὅστις σὴν ἄλοχον λεληθώς ὑπέρ λεχέων σαλαγεῖ». Лвч: [din

Σαλάγη (ἡ), [σαλάσσω] tsрвѕраре, sromotъ, гълъџie. [de ѕnde

Σαλάγω, biit: -άξω,=Σαλαγέω.

Σαλαΐζω, biit: -ίσω, noet: [σάλα, σάλος] мъ tsрвѕръ, мъ некъжеsкъ; плîngъ (мъ batъ) de неказъ. [de ѕnde

Σαλαϊσμός (ὁ), неказъ, плîнџере, tîngsipe.

Σαλάκων, [σαλάσω] ωνος (ὁ), (dѕпе ziч:) чел че se înfpîнџе ѕмблîнd, saѕ ѕмблъ легънat; (прin întind:) келtѕitopъ не-ste пѕtepea sa în zъdъpnічiĭ; mîndpѕ, sпе piatъ.

Σαλακωνεία (ἡ), непоtpibitъ лѕксъ, saѕ мъpeџie, mîndpie seaкъ. [din

Σαλακωνεύω, biit: -εύσω, ѕмблѕ înfpîn-rîndѕ мъ, saѕ mîndpѕ (везĭ ші σαυλοπρω-κτιάω); (прin întind:) fакъ келtѕieлĭ za-dapniче ші неste пѕtepe; (în џеn:) мъ mîndpeskъ, fакъ пе мape. [ші

Σαλακωνία (ἡ),=Σαλακωνεία. [ші

Σαλακωνίζω, biit: -ίσω, = Σαλακωνεύω. [σαλάκων]. [de ѕnde

Σαλακώνισμα (τό), ѕмблеtъ легънatъ, mîndpѕ; saѕ пѕptape mîndpъ în келtѕieлĭ неste пѕtepe.

Σαλαμάνδρα (ἡ), ѕнъ felъ de гѕштеpъ saѕ шопîрлъ nestpiџъ кѕ пікъџеле негре ші галбене fъpъ solzĭ. [de ѕnde

Σαλαμάνδρειος (ὁ, ἡ), de шопîрлъ, saѕ de гѕштеpъ. «Δάκος—». Nік:

Σαλάμβη (ἡ), [σέλας, ἐμβαίνω] fepes-tpѕie în подѕл kaseĭ (пentpѕ лѕminъ, saѕ ешipea fѕmѕлѕĭ). (везĭ ші ὀπή].

Σάλαξ, ακος (ὁ), [σαλάσσω] чіѕръ de întpeвѕinџapea metaлistiлор.

Σάλασσα, ας (ἁ), Dop: în локъ de θάλασσα.

Σαλάσσω (ττω), biit: -άξω, noet: [σάλος] клеtinъ, легънъ; sgѕdѕiъ; (fir:) tsрвѕръ. (везĭ ші σαλεύω). 2)=Σάττω, înновъpezъ, ѕмплѕ. «Σεσαλαγμένῳ οἴνῳ». Епгр:

Σαλέια (ἡ), tsрвѕраре, неліniште. [ші

Σάλευμα (τό), легънъtsръ, ѕмблеtъ în sъpite, saѕ легънatъ. «Ἵππου—» D.Xps: [ші

Σαλευτός, ή, όν, легънatъ, saѕ пѕtinчoѕъ de a se клеtina. [din

Σαλεύω, biit: -εύσω, клеtinъ, легънъ; (о-біч: nestp: saѕ ел:) мъ клеtinъ, мъ ле-гънъ (прінч: despre кораbie, кînd o mіш-къ валѕріле); (de ѕnde naѕt:) staѕ пе ан-кѕръ în ларгѕл мъpiĭ; (ші fir:) мъ ле-гънъ întpe fpікъ ші пъdеждe, sîntъ не-ліniштitъ; (кѕ dat: кѕ преп:) amъ пъdеждe, мъ pezemъ пе .., saѕ atîpnъ de..; (ѕне-орĭ) ѕмблѕ легънat (обшt: ка о mіpeasъ), abіа мъ mіштъ, (Франџ:) se dandiner. «Πορφυρίδα ἐνδύς, καί στρεπτὸν περιθέμενος, σχολῇ σαλεύων ὑπήκουόν σοι». Ksn: (везĭ ші σαλακωνεύω). «Οἱ ἐν πλοίοις σαλεύοντες ἰσχυρῶς, ὅμως σώζουσι τὴν τάξιν». Ksn: «Οἱ θαλαττεύοντες, ὅταν ἐπὶ δύω ἀγκυρῶν σαλεύωσι, τοῦ κλύδωνος καταφρονοῦσι». Bas: «Ἡ ναῦς ἐσάλευεν ἐπί μετεώρου (λιμὴν γάρ ὁ τόπος οὐκ ἦν) καί ἀγκύρας μιᾶς». Sin: «Ἔδοξε γάρ ἐν θαλάσσῃ πολὺν ἐχούσῃ καὶ τραχὺν κλύδωνα τὰς πόλεις ὥσπερ ναῦς δια-φέρεσθαι καὶ σαλεύειν». Ep: (de ѕnde fir:) «Πόλις ἄγαν σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα βυ-θῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου». Sof: «Ἀρ-χὴ σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδέν πω βεβαίως ἱδρυμένη». Epd: «Πολλὰ καθ' ἑαυτὸν σα-λεύσας, ἀνέῤῥιψεν ἐκ τῶν παρόντων τὸν κύ-βον». Ssid: «Σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ». Ssid: aflîndѕ se în fpікъ пentpѕ sine. «Ἐν αὐ-τῷ τὸ εἶναί τε καὶ τὸ τεθνᾶναι σαλεύων„. Eлd: «Ἐπὶ φίλοις σαλεύοντα„. Гнm: «Ἐφ' ῷ πᾶσα Ῥωμαίων ἐσάλευεν ἀρχή». Epd: [din

Σάλος (ὁ), [ἅλς, saѕ ἅλλομαι] mіштa-pe, ѕndѕлape de мape; легънаре de кораbie, (Франџ:) roulis; (прin întind:) мapea tѕлѕzѕitъ, saѕ ѕмflatъ, (Франџ:) houlle; (fir:) неліniште, tsрвѕраре sѕfle-teaskъ. (везĭ ші ζάλη). «Ἀνάγκη ἐν τῷ πε-λάγει διαφέρεσθαι ναυτιῶντα, καὶ καρτερεῖν ὑπὸ τοῦ σάλου„. Лвч: "Κεῖμαι δ' ἐπ ἀκταῖς ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ, πολλοῖς διαύλοις κυ-μάτων φορούμενος„. Eѕp: 2) локъ, ѕnde noate кораbiа sъ tpагъ în мape deskisъ, sъ stea пе анкѕръ (neîntpatъ în noptъ). (везĭ ші ἀγκυροβόλιον). «Καθώρμισαν πρός τι πολισμάτιον ἀλίμενον μέν, σάλους δὲ ἔχον καὶ προσβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐ-φυεῖς». Плв: «Σάλος ἐπ' ἀγκύρας ὑπόκειται τοῖς ναυτιλλομένοις». Diod:

Σάλος, εος -ους (τὸ), noet: în локъ de

σάλος (ὁ), (fir:) sѕfлeteaskъ tѕpвѕpape, neлiniште. «Ἐν σάλεσι πολλοῖς ἥμενος». Aлкm: [de ѕnde

Σαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, rлs: în локѕ de σαλεύω; (пas:) mъ лerъnѕ; (fir:) sîntѕ în neлiniште, tѕpвѕpatѕ.

Σάλπη (ἡ), шi поеt: Σάλπης (ὁ), [ἅλλομαι] ѕnѕ feлѕ de пеште въргatѕ кѕ гълвѕіѕ.

Σαλπιγγολογχυπηνάδης, ου (ὁ),ком: [σάλπιγξ, λόγχη, ὑπήνη] tрîmвiцашѕ кѕ sѕлiцъ шi варвъ (вeзî шi σαρκασμοπιτυοκάμπτης).

Σαλπιγγωτὸς, ή, ὸν, fъкѕtѕ în fopmъ de tрîmвiцъ. «Λυχνία — „. Епгрf: [σάλπιγξ].

Σαλπιγκτής, οῦ (ὁ), tрîmвiцашѕ.[σαλπίζω].

Σάλπιγξ, ιγγος (ἡ), [în afin: кѕ ἅλλομαι, вeзî σάλπη] tрîmвiцъ. 2) (прin întind:) în лoкѕ de σάλπισμα, tрîmвiцаpe. 3) (fir:) ѕnѕ feлѕ de meлкѕ (коажа кърѕîa sлѕжîa de tрîmвiцъ) (вeзî шi κῆρυξ). 4) ѕnѕ feлѕ de пасъре кѕ глаsѕ de tрîmвiцъ. 5) еnit: aл Miнервеî лa Apџieнî, кa aflъtoape a tрîmвiцеî. [de ѕnde

Σαλπίζω, вiit: -ίγξω, (шi maî noѕ)-ίσω, tрîmвiцeзѕ; вestesкѕ прin tрîmвiцъ; sѕnѕ кa tрîmвiцa, pesѕnѕ. «Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς». Iл: Φ. (шi кѕ aк:) «Ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισε». Лѕч: [de ѕnde

Σαλπικτής, οῦ (ὁ), (maî noѕ) în лoкѕ de σαλπιγκτής.

Σάλπιξ, поеt: (maî noѕ) în лoкѕ de σάλπιγξ.

Σάλπισμα (τὸ), stpirъtѕл tрîmвiцеî, шi semnѕл datѕ прintp' însѕл, = Σύνθημα. (вeзî ziч:). [шi

Σαλπιστής, οῦ (ὁ), (maî noѕ) în лoкѕ de σαλπιγκής. [σαλπίζω]. [de ѕnde

Σαλπιστικὸς, ή, ὸν, atinгъtopѕ de, saѕ îndemînatiкѕ лa tрîmвiцаpe; însѕшitѕ tрîmвiцашѕлѕî

Σαλύγη (ἡ), rлs: sromotoasъ шi nekontenitъ miшкаpe (прinч:) de tpѕпѕ înвîptindѕ se, sпpe eкs: podanѕ, fѕsѕ, шi чл: (поate греш: în лoкѕ de σαλάγη).

Σὰμ, Dop:= Σὰν, sirma (nѕmaî în комп: σαμπῖ, шi σαμφόρας).

Σᾶμα (τὸ), Dop: în лoкѕ de σῆμα. [de ѕnde

Σαμαίνω, Dop: în лoкѕ de σημαίνω.

Σαμάκιον (τὸ), о гъteaлъ femeeaskъ (вeзî шi καλαμίς 6); (прinч:) dim: aл лѕî..

Σάμαξ, ακος (ὁ), diaлekt: în лoкѕ de κάμαξ, tpestie. 2) (прin întind:) înплeтitѕpъ de tpestie, saѕ de porozѕ.

Σαμάρδακος (ὁ), шарлatanѕ, înшeлъtoрѕ (Xps: шi Aѕгѕstin:).

Σαμβαλίσκιον (τὸ), dim: aл лѕî...

Σαμβαλίσκος (ὁ), dim: aл лѕî..

Σάμβαλον (τὸ), Esxл: поеt: în лoкѕ de σάνδαλον.

Σαμβύκη (ἡ), ѕnѕ feлѕ de mѕsiкaлѕ înstpѕmîntѕ кѕ коаpde în fopmъ de tpiroнѕ (asemenea кѕ харпа). 2) ѕnѕ feлѕ de mape maшinъ поліорчetiкъ (кape sлѕжеште лa înпресоръpî de чetъџî). [Σάμβυξ]. [de ѕnde

Σαμβύκης, ου (ὁ), = Σαμβυκιστὴς. [de ѕnde

Σαμβυκίζω, вiit: -ίσω, кîntѕ кѕ σαμβύκη (вeзî ziч:). [de ѕnde

Σαμβυκιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъtopѕ кѕ σαμβύκη. [шi

Σαμβυκίστρια (ἡ), fem: aл лѕî σαμβυκιστής.

Σάμβυξ, υκος (ἡ), =Σαμβύκη.

Σάμερον, adв: Dop: în лoкѕ de σήμερον.

Σάμος (ἡ), diaлeк: în лoкѕ de ἄμμος, saѕ ψάμμος; (de ѕnde) maлѕ nisinosѕ; (în џen:) лoкѕ 'naлtѕ.

Σαμπῖ (τὸ), nedeкл: [σὰμ, πῖ] apitmetiкѕл semnѕ = СП, кape însemneazъ пѕтъpѕл de 900.

Σαμφόρας, ου (ὁ), (ἵππος) калѕ пъpтъtopѕ de semnѕл σῖγμα С saѕ Σ пe коапsъ. [σὰμ, φέρω].

Σαμψυχίζω, вiit: ίσω, miposѕ a maripaнѕ. [шi

Σαμψύχινος, η, ον, de maripaнѕ. [din

Σάμψυχον (τό), [stpeinѕ] ѕnѕ feлѕ de плantъ miposіtoape, maripaнѕ.

Σὰν (τό), nedeкл: Dop: = Σῖγμα.

Σανδάλιον (τό), шi Σανδαλίσκος (ὁ), dim: aл лѕî σάνδαλον.

Σανδαλοθήκη (ἡ), кѕtie, saѕ dѕлaпѕ de пantofî, saѕ kondѕpî. [σάνδαλον, θήκη].

Σάνδαλον (τό), [σανίς] ѕnѕ feлѕ de femeeaskъ înкълцъminte кѕ taлпъ de лemnѕ, kondѕpѕ, saѕ пantofѕ. 2) поеt: ѕpmъ de пiчopѕ, кълкъtѕpъ.

Σανδαράκη (ἡ), [вeзî шi σάνδυξ] ѕnѕ feлѕ de kinoвapѕ, saѕ poшѕ apseniкѕ, (фoлoсîa пe лînгъ aлteлe шi кa) о doktopie de каî, 2) ѕnѕ feлѕ de komѕ saѕ клeîѕ, чe stpînг aлвineлe. (вeзî шi ἐριφάκη, шi κήρινθος). [de ѕnde

Σανδαρακίζω, вiit: -ίσω, sîntѕ asemenea лa фaцъ кѕ poшѕл apseniкѕ. [шi

Σανδαράκινος, η, ον, fъкѕtѕ din, saѕ sпoitѕ кѕ poшѕ apseniкѕ, saѕ kinoвapѕ, poшѕ deskisѕ.

Σανδαρακούργιον (τό), minъ, saȣ ваle de кinoвarȣ saȣ poшȣ apsenікȣ. [σανδαράκη, ἔργον].

Σανδαράχη, Σανδαραχίζω, шi чл:=Σανδαράκη, шi чл:

Σάνδιξ, шi Σάνδυξ, υκος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de metaлiкъ matepie, шi poшia колоаpe (de faцa кърпii), че se face dintp'însa. «Καιόμενον δέ τό καθαρόν ψιμμύθιον εἰς τό καλούμενον συρικόν μεταβάλλεται, ὅπερ οἱ ἰατροί σάνδυκα ὀνομάζουσι». Aet: 2) ȣnȣ feлȣ de конъчеaȣ, din кape se konstpȣia o ъъпsea de faцъ poшie; (îm:) чеae възsite кȣ aчeasta; (npinч: în Лidia) xaine femeeшti de inȣ. 3) (дȣne Esix:) aadъ.

Σανίδιον (τὸ), dim: aa aȣi σανίς, sкîndȣpiкъ.

Σανιδοτορέω -ῶ, вiit: -ήσω, гъȣpeskȣ sкîndȣpъ. [σανίς, τόρος din τείρω].

Σανιδόω -ῶ, вiit: -ώσω, aшtepnȣ, nodeskȣ, saȣ înвълeskȣ кȣ sкîndȣpi. [шi

Σανιδώδης, εος (ὁ, ἡ), sкîndȣposȣ, ка sкîndȣpa. [σανίς].

Σανίδωμα (τό), aшtepnъtȣpъ, saȣ nodeaaъ de sкîndȣpi (nodȣ de кasъ, saȣ de коpaвie). [шi

Σανιδωτός, ή, όν, aшtepnȣtȣ, noditȣ кȣ sкîndȣpi. [σανιδόω].

Σανίς, ίδος (ἡ), sкîndȣpъ. 2) (npin întind:) nodeaaъ de sкîndȣpi, =Σανίδωμα; (naptк: noet: шi aa îm:) кanatȣpi de ȣшъ. «Οὐδέ πύλησιν εὐρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας, καὶ μακρόν ὀχῆα, ἀλλ' ἀναπεπταμένας». Ia: M: (шi кȣ: feaȣpite adieк:) «Κληΐδες («Δικλίδες, «Κολληταὶ) σανίδες». Om: 2) (în Atena) sкîndȣpъ snoitъ кȣ ginsȣ, saȣ чeapъ amestекатъ кȣ smoaaъ, ne кape se sкpiaȣ жȣdiкътopeшteae xotъpîpi, шi op че aatȣ epa de nȣвaiкat (вezi λεύκωμα, πινάκιον, шi πρόγραμμα); (în цen:)=Πίναξ, pinaкidъ, tъвaiцъ. «Θρήσσαις ἐν σανίσιν, τάς 'Ορφεία κατέγραψε γῆρυς». 3) aemnȣ (sкîndȣpъ), ne кape aeгaȣ, pironiaȣ ne вinoвaцi. «Ζῶντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν». Ep: [шi

Σάνας, α (ὁ),=Μωρός, nepodȣ, npostȣ.

Σαννίον (τό), коadъ; (fig:) цenitaлȣ memвpȣ aa въpвatȣaȣi. [шi

Σαννίων, ωνος (ὁ), вȣfonȣ, naiaцȣ de teatpȣ. [σαίνω].

Σαντάλινος, η, ον, fъкȣtȣ din...

Σάνταλον (τό), miposiŧopȣ aemnȣ de ȣnȣ кonaчiȣ de India.

Σαντόνιον (τό), ȣnȣ feлȣ de neainȣ, eapвъ de aimвpiчi, neainapiцъ, saȣ aimвpiкapiцъ, (Fpanц:) Santoline. [din

Σανυρίζω, вiit: -ίσω, mînгîiȣ, aingȣшeȣкȣ.

Σανυρός (ὁ), aingȣшitopȣ, mîгaisitopȣ. [σαίνω].

Σάξις, εως (ἡ), [σάττω] înnoвъpape; îndesape; tenкȣipe; ȣmnaepe.

Σαόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: mîntȣitopȣ de opaшȣ, saȣ opaшe. [σάος, πτόλις].

Σάος, ου (ὁ), în aoкȣ de σῶος (întpeв: nȣmai în кomnap: σαώτερος).

Σαοσίμβροτος (ὁ, ἡ),=(saȣ гpeш: în aoкȣ de) Σωσίμβροτος.

Σαοφρονέω, Σαοφροσύνη, Σαόφρων, noet: în aoкȣ de σωφρονέω, σωφροσύνη, шi чл:

Σαόω -ῶ, вiit: -ώσω,=noet: Σώω în aoкȣ de σώζω. [σάος].

Σαπείην, nas: nex 2: de noft: aa aȣi σήπω.

Σαπείριον (τό), кaȣtъ σαπύριον.

Σαπείς, εῖσα, έν, nas: nex: 2: de naptч: aa aȣi σήπω.

Σαπέρδης, ου (ὁ), [σήπω] ȣnȣ feлȣ de neшte вatoчitȣ (skomвpie) de mapea neagpъ.

Σαπέρδιον (τό), шi Σαπερδίς, ίδος (ἡ), dim: aa aȣi σαπέρδης

Σαπήη, noet: în aoкȣ de σαπῇ, a 3: singr: peps: de nas: nex: 2: aa sȣn: aȣi σήπω.

Σαπήρινος, η, ον, кaȣtъ σαπύρινος. [din Σαπήριον (τὸ), кaȣtъ σαπύριον.

Σαπρία (ἡ), nȣtpeжȣne. [шi

Σαπρίας, ου (ὁ), (npinч: οἶνος) вinȣ вeкiȣ. [шi

Σαπρίζω, вiit: -ίσω, miposȣ a mȣчigaiȣ; (nas: mъ stpiкȣ, mȣчezeskȣ, nȣtpezeskȣ. [шi

Σαπριόω -ῶ, вiit: -ώσω, Skp: în aoкȣ de σήπω, faкȣ чeвa a mȣчezi, a nȣtpezi, a se înnȣцi. [σαπρὸς].

Σαπρόγηρος (ὁ, ἡ), вътpînȣ nȣtpedȣ (foapte вeкiȣ). [σαπρὸς, γῆρας].

Σαπρόκνημος (ὁ, ἡ), nȣtpedȣ aa nȣane. [σαπρὸς, κνήμη].

Σαπρολογία (ἡ), sкipвoasъ, ȣpîчioasъ вopвipe. [σαπρὸς, λόγος].

Σαπρόπλουτος (ὁ, ἡ), кom: вeкiȣ, saȣ вътpînȣ вогатȣ. [σαπρὸς, πλοῦτος].

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, nȣtpedȣ; mȣчedȣ; înnȣцitȣ, saȣ pînчedȣ; (în цen:) stpiкatȣ din вeкimea sa; вeкiȣ, de mȣatъ вpeme; (npin ȣpm:) netpeвniкȣ; (fig:) ȣpîчiosȣ; (de ȣnde) ȣpîtȣ. (вezi σαπρόφιλος). «Ἰχθύες σαπροί». At: «Σαπρὸς τάριχος». At: (шi fig:) «Λόγος σαπρὸς». Skp: вopвъ de oкapъ. (în вine). «Οἶνος —,,. At: =Σαπρίας. «Εἰρήνης σαπρᾶς». Apstf: вeкie.

Σαπρόστομος (ὁ, ἡ), кърѕїа пѕte гѕра. [σαπρὸς, στόμα].

Σαπρότης (ἡ), пѕtрежѕnе, saѕ пѕtрігаїѕ; mѕчігаїѕ; pînчezeалъ, ші чл: [σαπρός].

Σαπρόφιλος (ὁ, ἡ, Іѕвіtорѕ de лѕкрѕрї пѕtреdе, saѕ de nimікѕрї. [σαπρὸς, φίλος].

Σαπρόω -ῶ, віit: -ώσω, =Σαπριόω. [ші

Σαπρύνω, віit: -υνῶ, adѕкѕ пѕtрezіре, stрікѕ, ші чл: [σαπρός].

Σαπύρινος, η, ον, (фъкѕtѕ, de samѕрѕ. [din

Σαπύριον (τὸ), ѕпѕ feлѕ de паtрѕпеdѕ, (de ачі) samѕрѕ. (аша rîndeskѕ, къ tре-ѕѕїе a se skрі maї віne de кіt σαπείριον, saѕ σαπήριον). вezї ші σαθέριον. ші σίμωρ).

Σάπφειρος (ἡ), [Евр:] о пречіоасъ пїа-tръ (кат алвastръ), [de ачі zamfірѕ.

Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, ші Σαπφῷος, α, ον, ал Sапfеї вestітъ поеtъ). [Σαπφώ].

Σάπων, ονος (ὁ), (Чел: saѕ Цермп:) [de ачі] съпѕп.

Σαπώνιον (τὸ), dim: ал лѕї σάπων, съпѕ-пелѕ.

Σαράβαλλα, ші Σαράβαρα, ші Σαράπαρα (τὰ), [Asiat:] [de ачі] шалварї, пъdраuї ларuї Asiatічї (вezї ші ἀναξυρίς). [de ѕnde

Σαραπάραι οἱ), о пачіе Asiatікъ пѕрtъ-tоаре de шалварї, = (dѕпе Stр:) Περι-σκελισταί.

Σαραπεῖον, ші Σαραπιεῖον (τὸ), (se înu: ἱερόν), temплѕл лѕї.

Σάραπις, [Еџіп:] ιδος (ὁ), ѕпѕ zeѕ ал Еџіпtепілор. 2) (fem:) ѕпѕ feлѕ de Пер-sianъ хаїпъ въргаtъ.

Σαράπος, ω (ὁ), Dор: în локѕ de...

Σαράπους, οδος (ὁ, ἡ), [σαίρω, πούς] чел кѕ deuеtеле пічоарелор раре (кѕ mарї, лаtе пічоаре).

Σαργάνη (ἡ), [ταῤῥὸς, ταργάνη] [în uеп:) înплеtіtѕръ, (partік:) коwпіцъ. 2) fѕпіе de ціперіrѕ, saѕ de teїѕ. "Βρόχου σαργάναις". Еsхл:

Σαργῖνος, греш: în локѕ de σαρδῖνος.

Σαργὸς (ὁ), [ἀργὸς] ѕпѕ feлѕ de пеште.

Σάρδα (ἡ), ѕпѕ feлѕ de пеште, (че se пескѕїеште п' înпрежѕрѕл insѕлеї Σαρδώ, Sapdinia) mаре sapdeлъ.

Σαρδάζω, віit: -άσω,=Σαρκάζω, pîzѕ sпре ватжокоръ, saѕ кѕ хоλоїе. [din

Σαρδάνιος, α, ον, =Σαρδόνιος.

Σαρδίνη (ἡ), ші Σαρδῖνος (ὁ), ѕпѕ feлѕ de пеште, [de ачі] sapdeлъ. [Σαρδώ].

Σάρδιος, α, ον, чел din Sapde (векїа капіtалъ a Aidiї, Sapdeanѕ. || (sѕвst:) Σάρδιος (ὁ), ші Σάρδιον (τὸ), ѕпѕ feлѕ de пре-ціоасъ пїаtръ, (Frапц:) cornaline, sapdiѕ, saѕ карпеолѕ. (вezї ші Σαρδόνυξ).[Σάρδεις].

Σαρδόνιος, α, ον, [σαίρω] (prіпч: γέλως), pîsѕ кѕ вѕzеле пе жѕmъtаtе deskise, pîn-жіtѕ (sпре ватжокоръ, saѕ fъръ поftъ; (прin ѕрm:) префъкѕtѕ, saѕ silіtѕ; (dѕпе алціï de ла о веnіпоасъ плаntъ пѕmіtъ βατράχιον din insѕла Sapdinia, Σαρδὼ, ка-ре порпїа ѕпѕ) sпаsmodікѕ pîsѕ || (sѕвst:) Σαρδόνιον (τὸ), Ksп: о parte a вîпъtоpештеї треже, (алт:) σαρδών.

Σαρδόνυξ, υχος (ὁ), ѕпѕ feлѕ de преці-оасъ пїаtръ întре [σάρδιον ші ὄνυξ, вezї ziч:], (Frапц:) sardoine.

Σαρδὼ, οῦς (ἡ, о insѕлъ mаре din ma-pea Терепікъ, Sapdinia. 2) = Σάρδιον, saѕ Σαρδόνυξ.

Σαρδών, όνος (ἡ), ветеліа пъpціï de sѕs a вîпъtоpештеї треже 2) =Σαρδώ.

Σαρδωνίζω, віit: -ίσω, =Σαρδάζω. [ші

Σαρδωνικὸς, ἡ, όν, ші

Σαρδώνιος, α, ον, = Σαρδόνιος.

Σαρδῷος, α, ον, Sapdinianѕ. 2)=Σαρδώνιος. [Σαρδώ]

Σάρι (τὸ), ѕпѕ feлѕ de плаntъ de Е-ціпtѕ. [de ѕпde

Σάριον (τὸ, кръкіца плаntеї σάρι, ші гѕпоїѕл fъкѕtѕ dintр' însa.

Σάρισσα, ης (ἡ), о sѕліцъ лѕпгъ (de 14 коцї) Маchedопікъ.

Σαρισσοφόρος (ὁ), пѕрtъtорѕ de (înap-maтѕ кѕ) [σάρισσα, ші φέρω].

Σαρκάζω, віit: -άσω, σαίρω] pîпжеskѕ dinціï ка кїпеле. 2) mъпîпкѕ ка dові-тоачеле ервоворе (mîпкînd întîї ервѕрі-ле кѕ вѕzеле), saѕ [σὰρξ, -κὸς] ка кїпеле карпеа dепе оsѕ. 3) (овіч: fіг:) ватжоко-реskѕ кѕ desпреціѕіtорѕ zîmвеtѕ, mѕшкѕ, stiшіѕ кѕ ватжокорірілe mеле.

Σαρκασμοπιτυοκάμπτης, ου ὁ), комікѕ а-кtорѕ de трацеdіе, репресіntînd' о кѕ maпіеръ, saѕ înвръкъmîntе комікъ. [σαρ-κασμὸς, πιτυοκάμπτης, вezї ziч:].

Σαρκασμὸς (ὁ), амаръ ватжокоріре, sap-kasmѕ [ші

Σαρκαστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, [σαρκάζω] fъкѕtѕ кѕ sapkasmѕ, ватжокоріре.

Σαρκίδιον (τὸ), dim: ал лѕї σαρκίον.

Σαρκίζω, віit: -ίσω, кѕръцѕ пїелеа de кѕрпѕрї, о ръzѕїѕ ка тавачії. [ші

Σαρκικὸς, ἡ, όν, tрѕпеskѕ; (Бісер:) пі-ропітѕ ла але tрѕпѕлѕї, mаtеріалistѕ (în-протѕ de πνευματικός. || "Τὸ σαρκικόν," Грг: în локѕ de ἡ σάρκωσις. [σὰρξ]. [de ѕпde

Σαρκικῶς, adв: tрѕпеште, dѕпе tрѕпѕ, saѕ în tрѕпѕ

Σάρκινος, η, ον, алкътsitš din tpšnš, tpšneskš. «Τὸν Θεὸν μὴ δόκει σάρκινον καθεστᾶναι». Esxл: 2) tpšпешš, (Frantz:) corpulent 3) (fir:) = Σαρκικός, materiaлistš.

Σαρκίον (τὸ), dim: ал лšї σάρξ, кърнічікъ; saš tpšnшорš.

Σαρκοβορέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînkš (mъ хрънеsкš кš) кърнšрї. [din

Σαρκοβόρος (ὁ, ἡ), mînкъtорš de карне. [σὰρξ, βορά].

Σαρκοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), poet: în локš de σαρκοβόρος. [σὰρξ, βιβρώσκω].

Σαρκογενής, έος (ὁ, ἡ), nъsкštš din tpšnš, saš dšnе tpšnš. [σάρξ, γείνω].

Σαρκοδακής, έος (ὁ, ἡ), [σάρξ, δάκνω] mšшкъtорš de карне.

Σαρκοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de fелšл кърнії. [σάρξ, εἶδος].

Σαρκόθλασις, εως (ἡ), шi

Σαρκόθλασμα (τὸ), (плц:) stpivitšpъ, saš sdîpлitšpъ de tpšnš, контšsie. [σάρξ, θλάω].

Σαρκοκήλη (ἡ), гšшъ кърноасъ, šmfлътšpъ întъpitъ п'înпрежšpšл воашелор. [σάρξ, κήλη].

Σαρκοκόλλα, ης (ἡ), šnš fелš de комš, saš клеїš adšsš din Persia, шi folositорš ла крешtереа кърнії пе ръnї [σάρξ, κόλλα].

Σαρκολαβίς, ίδος (ἡ, шi Σαρκολάβος (ὁ), šnš fелš de хiršрџ: instр: (клешtе), кš каре se anšкъ карнеа, че este de tъїаt. [σάρξ, λαβή].

Σαρκόλατρις, ιδος (ὁ), înкinъtорš de карне, saš tpšnš. [σάρξ, λάτρις].

Σαρκολιπής, έος (ὁ, ἡ), лipsitš de tpšnš, slabš, šsкъцiвš, spiцълаtš. [σάρξ, λείπω].

Σαρκόμφαλον, ου (τό), кърноасъ šmfлътšpъ а вšрiкšлšї. [σάρξ, ὀμφαλός].

Σαρκοπαγής, έος (ὁ, ἡ), poet: [σάρξ, πήγνυμι] алкътšitš din карне, saš чел кš пїеtроасъ карне, tpšпешš.

Σαρκοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакš кърнšрї, saš чева din карне, înкърнеzš. [din

Σαρκοποιός (ὁ, ἡ), fъкъtорš de карне, хрънitорš. [σάρξ, ποιός].

Σαρκόπυος (ὁ, ἡ), чел кš карне пšроїоасъ. [σάρξ, πῦον]. [de šnde

Σαρκοπυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fелš de пšроїоасъ (пštредъ) карне.

Σαρκόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кš кърноасъ ръдъчinъ. [σάρξ, ῥίζα].

Σαρκοτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskš карне (nefорmатъ). «Ἡ ἄρκτος σαρκοτοκεῖται». Sks: [σάρξ, τόκος]

Σαρκοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, imї хрънеsкš tpšпšл. [σάρξ, τροφή].

Σαρκοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкš (mъ хрънеsкš кš) кърнšрї. [шi [din

Σαρκοφαγία (ἡ), mînкаре de кърнšрї.

Σαρκοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtорš de (хрънitš кš) кърнšрї, карнiворš. "Ὄρνεον—" Пл: 2) mînкъtорš (пръпъditорš) de кърнšрї. «Λίθος—» Плd: šnš fелš de вървасъ пїаtръ, din каре fъчеаš кšшчїšце de морцї, (алt:) ἄσσιος (de ла орашšл чел de лîнгъ Troada пšmitš Ἄσσος). (de šnde ‖ sšsst: în цеп:) кšшчšгš, saš морmîntš de морtї, sаркоfагš. [σάρξ, φάγω].

Σαρκοφανής, έος (ὁ, ἡ), чел кš кърноасъ sšпраfаця, възštš а fi de карне. [σάρξ, φαίνω].

Σαρκοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditорš (розъtорš) de кърнšрї, saš tpšнšрї. [σάρξ, φθείρω].

Σαρκοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, портš карне, saš tpšнš. [din

Σαρκοφόρος (ὁ, ἡ), пšрtъtорš de tpšпš de карне; (tлц;) întpšпаtš, [σάρξ, φέρω].

Σαρκοφυέω -ῶ, biit: -ήσω, креskš карнеа (пе ранъ). [шi

Σαρκοφυΐα (ἡ), крешtере, saš înплinire de карне (ла ранї). [σάρξ, φυή].

Σαρκόφυλλος (ὁ, ἡ), чел кš кърноасе (гроасе) fрšnze, saš foї. [σάρξ, φύλλον].

Σαρκόω, -ῶ, biit: -ώσω, fакš а крешtе карнеа (ла ранї; пas: în tлц:) їаš tpšпš de омš, mъ întpšпеzš. [шi

Σαρκώδης, εος (ὁ, ἡ), кърноsš, ка карнеа. [σάρξ].

Σάρκωμα (τό), креsкъtšpъ, šmfлъtšpъ de карне. [шi

Σάρκωσις, εως (ἡ), крешtере, înплinire de карне (ла ранї); (Bisep:) = Ἐνανθρώπησις, лšаре de tpšпš de омš. 2) = Σάρκωμα; [шi

Σαρκωτικός, ή, όν, чел кš însšшiме de а крешtе карнеа. [σαρκόω].

Σάρμα (τό), глs: în локš de χάσμα, кръпътšpъ. 2) în локš de σάρωμα, гšпоїš din mъtšpаtš. [шi

Σαρμός (ὁ), гръmadъ de гšпоаїе (цъpînъ, nisinš, шi чл:). [σαίρω].

Σάρξ, σαρκός (ἡ), [σαίρω = σύρω] карне, saš кърноаsa парtе а tpšпšлšї; (прin întind:) tpšпšл; (Bisep:) поftеле tpšпšлšї; лšmеа, омšл. «Οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ». Skp. пiчї šпšл.

Σάρον (τό), шi Σάρος (ὁ), šпš fелš de плаnтъ din sоїšл рогоzšлšї, saš папšреї, din каре se fъчеаš mъtšре (de šnde шi Σαρωνικός κόλπος, голfšл, sînšл Saropikš). 2) = Σάρωθρον, mъtšpъ. 3) гšпоїš din mъ-

tȣpatȣ; (ші fir:) op че netpeбnikȣ ші de npisosȣ лȣкpȣ. (de ȣnde) «Παλαιὸν δικίας σάρον». Esx: бабъ бътрînъ. [σαίρω]. [de ȣnde

Σαρόω -ῶ, biit: -ώσω, (mai noȣ) în локȣ de σαίρω (2), mъtȣpȣ; (npin întind:) tîpъskȣ în коачі ші în коло (ка mapea о корабіе, saȣ op че altȣ tpȣnȣ).

Σάρπη (ἡ),=Σάλπη.

Σαρπίον (τό) dim: ал лȣі...

Σάρπος (ὁ), лъdiцъ, saȣ локкінцъ (repetъ, saȣ балаганъ) de лemnȣ. (noate tpeбȣie skpis Σάρκος=Λάρκος).

Σαρῶ, biit: ал лȣі σαίρω.

Σάρωθρον (τό), mъtȣpъ. [ші

Σάρωμα (τό), гȣnoiȣ din mъtȣpъtȣpъ. [σαρόω].

Σάρων, ωνος (ὁ), цenitaла napte a femeiлор. [ші

Σαρωνίς, ίδος (ἡ), stежарȣ векіȣ (кръnatȣ din векіmea лȣі). [σαίρω].

Σάρωσις, εως (ἡ), mъtȣpape. [ші

Σαρωτής, οῦ (ὁ), mъtȣpъtopȣ· [σαρόω].

Σατές, saȣ Σᾶτες, adв: Dop: ші Еол: în локȣ de τῆτες, estimnȣ.

Σατίνη (ἡ), [σάσαι, Чіпр: în локȣ de θάσαι = καθίσαι] каpȣ (pesбoieskȣ, saȣ de tpansnoptȣ), tpъsȣpъ.

Σατον (τό), [Евр:] ȣnȣ felȣ de mъsȣpъ nentpȣ semъnъtȣpі.

Σατραπεία (ἡ), demnitatea (dpегъtopia), ші цinȣtȣл satpanȣлȣі [din

Σατραπεύω, biit: -εύσω, sîntȣ (гȣвepnezȣ ка) satpanȣ. [din

Σατράπης, ου (ὁ), satpanȣ, гȣвepnъtopȣ de о npoвinцie, domnȣ, (Тȣрч:) пашъ; (în цen:) maцistpatȣ. [Перs:]. [de ȣnde

Σατραπικὸς, ή, όν, satpanikȣ, кȣвenitȣ, însȣшitȣ satpanȣлȣі.

Σάττω, [în afin: кȣ θάσσω = θαάσω] biit: σάξω, îndesȣ, înгesȣiȣ чева, ка sъ înкапъ, saȣ sъ se aшeze біne, ȣmnлȣ îndesat; înкаркȣ; пȣiȣ samapȣл; înбpакȣ ostъшeшte, înapmezȣ; (în цen:) гъteskȣ, кънȣieskȣ, anpoвizionezȣ. «Ἐπαμήσαιο δ' ἂν μόνον τὴν γῆν, ἢ καὶ σάξαις ἂν εὖ μάλα περὶ τὸ φυτόν; —Σάττοιμ' ἂν ἔγωγε· ὑπὸ γὰρ τοῦ ὕδατος εὖ οἶδ', ὅτι πηλὸς ἂν γίγνοιτο ἡ ἄσακτος γῆ„. Ksn: "Σάττειν εἰς ἀγγεῖα». Плȣ: "Σάξαντες ὕδατι„. Ер: кънȣind. (ші nas:). «Τριήρης σεσαγμένη ἀνθρώπων». Ksn: "Πλούτου σεσαγμένος τὴν ψυχὴν». Ksn: (ші fir:) «Πημάτων σεσαγμένον». Esxл: (ші кȣ dat:). «Ἀγγήϊον ὕδατι σεσαγμένον„. Лȣч: «Ἱππῆες χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι». Ткр: "Ἰνδοὶ δὲ σκευῇ ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ πεζῷ». Ер:

Σατυρίας, ου (ὁ), [σάτυρος], ші

Σατυρίασις, εως (ἡ), ші

Σατυριασμὸς (ὁ), ȣnȣ felȣ, saȣ simntomъ de лenpъ, кînd обpазȣл пъtimaшȣлȣі se фаче ка ал satipȣлȣі. 2) ȣnȣ felȣ de npianismȣ, ad: о nenatȣpaлъ înкордаpe a цenitaлȣлȣі mъdȣлapȣ ал въpбatȣлȣі. 3) ȣmfлъtȣpъ de гîлчеле de лîngъ ȣpeкі. [din

Σατυριάω -ῶ, biit: -άσω, seamъnȣ a satipȣ. 2) пъtimeskȣ de σατυριασμὸς (2). [σατυρίας].

Σατυρίδιον (τὸ), dim: ал лȣі σάτυρος.

Σατυρίζω, biit: -ίσω, = Σατυριάω. 2) pepesintȣ dpamъ satipikъ. [ші

Σατυρικὸς, ή, όν, satipikȣ, кȣвenitȣ, însȣшitȣ satipȣлȣі. "Δράμα σατυρικὸν». Плt: ȣnȣ felȣ de вȣfonikъ tpaцedie, în кape npînчіпaлeлe nepsoane epaȣ satipі. «Ἄνθρωποι σατυρικοί„. Плt: de npoastъ, saȣ demopaлisatъ віацъ. [σάτυρος]. [de ȣnde

Σατυρικῶς, adв: кȣ кinȣ (în stiлȣ) satipikȣ, satipîчeшte.

Σατύριον (τὸ), ȣnȣ felȣ de пъstȣioasъ плantъ; saȣ ȣnȣ soiȣ de плante, din кape se фаче saлenȣл. [σάτυρος, din npічіna ȣъnosatei afpodisiastivei însȣшimі a pъdъчінeлор saлe, saȣ noate din fopma лор] (vezі ші ὄρχις). 2) = (saȣ греш: în локȣ de) Σαπύριον.

Σατυρίσκος (ὁ), dim: ал лȣі σάτυρος.

Σατυρισμὸς (ὁ), =Σατυριασμός. [ші

Σατυριστής, οῦ (ὁ), aktopȣ жȣкъtopȣ de poлȣ de satipȣ în dpame satipiче. [σατυρίζω].

Σατυρογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopȣ (noetȣ) de satipiче dpame. [σάτυρος, γράφω].

Σάτυρος (ὁ), [σάθης, saȣ τίτυρος] satipȣ, (dȣne mitл:) niшte demonі кȣ fiгȣpъ de цanȣ foapte desfpînaцi, ȣpmъtopі лȣі Dionisȣ. 2) (nentpȣ asemъnъtatea fiгȣpeі) ȣnȣ felȣ de maimȣцъ кȣ коадъ лȣngъ. 3) omȣ desfpînatȣ în nofteлe tpȣneшti. 4) ȣnȣ felȣ de dpamatikъ noemъ, = Ἱλαροτραγῳδία (din кape s'a пъstpat de eksemnлȣ nȣmaі Чіклоnȣл лȣі Евр:). [de ȣnde

Σατυρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла фaцъ кȣ satipȣ.

Σαυκὸς, ά, όν, Dop: (Sipakȣs:) în локȣ de αὖος, ȣskatȣ.

Σαυκρόπους, οδος (ὁ, ἡ), = Ἀβρόπους. [σαυκρὸς, πούς].

Σαυκρὸς, ά, όν, = Σαῦλος, moлічоsȣ, fpaцedȣ, deлikatȣ. [σαυκός].

Σαυλόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ mimkȣ în кinȣ moлічоsȣ, лeгъnatȣ, saȣ a-

femeĭatŭ; dъnцezŭ кs înfpînгъtвpĭ. [σαῦλος].

Σαυλοπρωκτιάω -ῶ, biit: -άσω, ком: вmблв клetinîndв 'шĭ dosвл, saŭ înfpînгîndв mъ. [σαῦλος, πρωκτός].

Σαῦλὸς, η ἡ, ον όν, [αὔω] moале, fpaцedŭ, deлikatŭ; (npin întind:) moлічosŭ, afemeĭatŭ; (naptiк:) кape вmблъ înfpînгîndв se, saŭ învet (кa o mipeasъ). «Χελώνη σαῦλα ποσὶν βαίνουσα». Om: Imn: «Καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνίτης.

Σαύλωμα (τὸ), вmблetŭ кs afemeĭate înfpînгъtвpĭ. [σαυλόομαι].

Σαυλῶς, adв: кs înfpînгъtвpĭ, moлічos, afemeĭat. [σαυλός].

Σαυνιάζω, biit: -άσω, всвîpлŭ (saŭ лoвesкŭ кs) цipitвл. [din

Σαύνιον (τὸ), лanче (лemnвл къpia вsкîndвse se întъpĭa npin foкŭ), (Тврч:) цipitŭ. [din

Σαυνὸς, ἡ, ὸν [αὖος], =Σαυκὸς, вsкatŭ.

Σαύρα (iap кs Σαῦρα) (ἡ), гвшtepŭ, шonîpлъ (вezĭ ψιμύθιον). 2) вnŭ felŭ de neшte, (obіч: въpв:) σαῦρος (noate вîpлapŭ nentpв asemъnъtatea sa кs шonîpлa). 3) вnŭ felŭ de вspianъ, кapdama. 4) o хipвpцiкъ înnлetitвpъ nentpв deцeteлe eшite din înкeĭetвpĭ. 5) цenitaлвл membpв aл копiiлop miчĭ.

Σαύρη (ἡ), Ion: în лoкŭ de σαύρα.

Σαυρίδιον (τὸ), вnŭ felŭ de вspianъ, (aлt:) Ἰβηρὶς, кapdama sелвatiкъ (вezĭ шi γιγγίδιον, καρδαμίς, шi λεπίδιον).(npінч: dim: aл лвĭ...

Σαύριον (τὸ), dim. aл лвĭ σαύρα, saŭ σαῦρος.

Σαυρίτης, ου (ὁ), шi Σαυρῖτις, ιδος (ἡ), кsвenitŭ, saŭ asemenea шonîpлeĭ, saŭ гвшtepвлвĭ. ‖ (sвбst:) вnŭ felŭ de шapne. [σαύρα].

Σαυροβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [σαῦρος=σαυρωτὴρ, βρίθω] чeл кs гpeŭ къпъtîĭвл (asкsцitвл fepŭ) din жosвл sвлiцeĭ. «Δόρυ —». Esix:

Σαυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea лa faцъ кs шonîpлa, saŭ вîpлapвл. [σαύρα, saŭ σαῦρος, εἶδος].

Σαυροκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopŭ de гвшtepĭ, saŭ de шonîpлe. (enit: aк лвĭ Aпoлonŭ). [σαύρα, κτείνω].

Σαυροπάτις, ιδος (ἡ), noet: [σαύρα, πατέομαι] mînкъtoвpe de (хpъnitŭ кs) шonîpлe, saŭ гвшtepiцe.

Σαῦρος (ὁ), noet: în лoкŭ de σαύρα; (napтк:) вnŭ felŭ de neшte,=Τράχουρος (вezĭ ziч:). (вne-opĭ în лoкŭ de

Σαυρωτήρ (ὁ), fepвл asкsцitŭ din къпъtîĭвл de жos aл sвлiцeĭ, кs кape se înfiцe în пъmîntŭ. [шi

Σαυρωτός, ἡ, όν, nestpiцŭ (пъtatŭ) кa шonîpлa. 2) чeл кs fepŭ вîpfosŭ în къпъtîĭŭ. [σαῦρος].

Σαυσαρίζω, biit: -ίσω, mi se aпвкъ (se înкврвкъ) лimвa. [σαυσαρός]. [de вnde

Σαυσαρισμὸς (ὁ), aпвкъtвpъ, saŭ înкврвкъtвpъ de лimвa вoлnaввлвĭ din mвлtъ fepвinцeaлъ.

Σαυσαρὸς, ὰ, ὸν, гл: [αὔω] foapte вsкatŭ.

Σαυτοῦ, Σαυτῆς, шi чл: în sinк: în лoкŭ de σεαυτοῦ, шi чл:

Σάφα, adв· noet: în лoкŭ de σαφῶς, de faцъ, кspat, desлвшit, eкsaкt, шi чл:

Σαφανής, έος (ὁ, ἡ), Dop: în лoкŭ de σαφηνής.

Σαφέως, adв: Ion: în лoкŭ de σαφῶς.

Σαφηγορίς, ίδος (ἡ), noet: fem: aл лвĭ...

Σαφήγορος (ὁ, ἡ), [σάφα, ἀγορά] вopвitopŭ кs desлвшipe, кspat. [шi

Σαφήνεια (ἡ), desлвшitate de кsвîntŭ.

Σαφηνέως, Ion: în лoкŭ de σαφηνῶς. [din

Σαφηνής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкŭ de [σαφής]. [de вnde [шi

Σαφηνίη (ἡ), Ion: în лoкŭ de σαφήνεια.

Σαφηνίζω, biit: -ίσω, desлвшesкŭ, eкsnлiкŭ кspat, faкŭ чeвa înцeлesŭ. «Ὁ ἥλιος τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἡμῖν καὶ τἄλλα πάντα σαφηνίζει». Ksn: [de вnde

Σαφηνισμός (ὁ), desлвшipe, eкsaкtъ eкsnлiкape. [шi

Σαφηνιστικός, ή, όν, foлositopŭ лa desлвшipe, eкsnлiкatiвŭ.

Σαφηνῶς, adв: noet: în лoкŭ de σαφῶς. [σαφηνής].

Σαφὴς, έος (ὁ, ἡ), [în afin: кs σοφὸς] desлвшitŭ, кspatŭ, лesne de înцeлes. [de вnde

Σαφήτωρ, ορος (ὁ), desлвшitopŭ, eкsnлiкъtopŭ de чeвa.

Σαχθεὶς, εῖσα, έν, nas: nex: 1; de napтч: aл лвĭ σάττω.

Σαχνὸς, ἡ, όν, în лoкŭ de ψαθυρός, гъpîmiчosŭ din вsкъчiвne; (npінч: despre кapne) лesne de mesteкat, maкpъ.

Σάω, noet: în лoкŭ de σάου nopвnч:, saŭ ἐσάου a 3: sinг: neps: de npeл: aл (neîntp:) σαόομαι, în лoкŭ de σώζομαι.

Σαώσω, noet: în лoкŭ de σώσω, biit: aл лвĭ σώζω.

Σαώτερος, α, ον, кomnap: aл neîntp: σάος în лoкŭ de σῶος, maĭ sъnъtosŭ (maĭ sъnъtos).

Σαωτήρ (ὁ), поеt: în локȢ de σωτήρ. [ши
Σαώτης, ου (ὁ), ши Σαῶτις, ιδος (ἡ), поеt: în локȢ de σώστης. [σαόω].
Σϐέννυμι, ши Σϐεννύω, [imit: în afin: кȢ ξέω] виіt: σϐέσω, ши (пpea pap) σϐήσομαι, (miж: tpe: de кȢ: ἔσϐηκα, ши пас: ἔσϐεσμαι, miж: saȢ 2: пех: ἔσϐην, de Ȣnde поft: σϐαίην; ши inf: σϐῆναι, ши пас: ἐσϐέσθην) stinгȢ, (прon: ши fir:) потолeскȢ; (despre ape) fакȢ a seка; (fir:) прѣпѣdeскȢ, штерrȢ de totȢ, stîрпeскȢ. «Τυραννίδα—». Пл: (ши пас:). «Ἐσϐέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεις». Епгр: «Γάλα αἰγῶν σϐεννυμενάων». Es: înџѣркate. [de Ȣnde
Σϐέσις, εως (ἡ), stinџepe, штерџepe de totȢ.
Σϐέσσαι, поеt: în локȢ de σϐέσαι, пех: 1: de înf: ал лȢї σϐέννυμι.
Σϐεστὴρ (ὁ), stinгѣtopȢ. [σϐέννυμι]. [de Ȣnde
Σϐεστήριος, α, ον, folositopȢ ла stinџере.
Σϐεστής, οῦ (ὁ), =Σϐεστήρ. [de Ȣnde
Σϐεστικὸς, ή, όν, = Σϐεστήριος.
Σϐῆναι, пех: 2: de înf: ал лȢї σϐέννυμι.
Σδεύγλα, ας (ἡ), Еол: în локȢ de ζεύγλη.
Σὲ, ак: sinг: ал пеps: прon: σύ.
Σέας, în локȢ de σῆτας, ак: îm: ал лȢї σῆς.
Σεαυτοῦ, ши Σαυτοῦ, ῆς, (dat: σεαυτῷ, ῇ, ак: σεαυτὸν, ήν, ό, îm: ὑμῶν αὐτῶν, ши чл:) прon: комп: [σέ, αὐτοῦ], saȢ de sine пас: (fѣрѣ nom:) ал tѣȢ însȢџї. «Γνῶθι σαυτόν». Гnm: пе sineџї.
Σεϐάζομαι, виіt: -άσομαι, поеt: мѣ sfieскȢ (мѣ temȢ) din snaїмѣ a faче чева. 2) (maї поȢ) în локȢ de σέϐομαι. [din
Σέϐας (τὸ), недкл: [σέϐω] (прінч:) snaїмѣ; (обіч:) sfiaлѣ, реsпeктȢ; (maї поȢ) пietate, fpікѣ de DȢmnezeȢ, simџімîntȢ peлiџiosȢ. 2) поеt: обїектȢ de реsпeкtape. «Σέϐας ἔσῃ Ἀργείαισι». Ткр:
Σέϐασις, εως (ἡ), =Σεϐασμός. [ши
Σέϐασμα (τὸ), обїектȢ de реsпeкtape, saȢ înкinape. 2) =Σεϐασμός. [σεϐάζομαι].
Σεϐασμιάζω, виіt: -άσω, îndemnȢ ла реsпeкtape. [din
Σεϐάσμιος, α saȢ ος, ον, реsпeкtaвiлȢ, de реsпeкtat, de чinstit. || (sȢвst:) «Σεϐάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν». Epd: л аȢ акламаt de аȢгȢstȢ. || (neȢt:) "Τὸ σεϐάσμιον, în локȢ de ἡ σεϐασμιότης, saȢ ὁ σεϐασμός. "Τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς ὑμῶν σεϐάσμιον». Epd: [σεϐασμός]. [de Ȣnde
Σεϐασμιότης (ἡ), реsпeкtaвiлitate, хаpaктepȢл реsпeкtaвiлȢлȢї. [ши
Σεϐασμίως, адв: кȢ реsпeкtape, saȢ чinstipe.
Σεϐασμὸς (ὁ), чinstipe îndemnatѣ de реsпeкtȢ (de admipape, ши чл:), реsпeкtape; înкinape. [σεϐάζομαι]. [de Ȣnde
Σεϐασμοσύνη (ἡ), поеt: în локȢ de σεϐασμιότης.
Σεϐασσάμην, поеt: Ion: în локȢ de ἐσεϐασάμην, miж: пех: ал лȢї σεϐάζομαι.
Σεϐαστεῖον (τὸ), temплȢ ал АȢгȢstȢлȢї (ЧesapȢ). [ши
Σεϐαστεύω, виіt: -εύσω, maї поȢ în локȢ de σεϐάζομαι. [ши
Σεϐαστιάς, άδος (ἡ), поеt: femeea АȢгȢstȢлȢї (ЧesapȢ). [ши
Σεϐαστικὸς, ή, όν, (ши адв:), -ικῶς, = Σεϐάσμιος, рекпокtaвiлȢ. 2) ал АȢгȢstȢлȢї (ЧesapȢ), =Αὐτοκρατορικός. [din
Σεϐαστός, ή, όν, реsпeкtaвiлȢ, (Франџ:) vénérable. || (sȢвst:) аȢtoкpatȢ (ал Ромеї de ла чел dîntîї аȢtoкpatȢ Oktaвie, кape s'a препȢmit Augustus, Σεϐαστός). [σεϐάζομαι]. ши
Σεϐαστοφάντης, ου (ὁ), [σεϐαστὸς, φαίνομαι]
Σεϐαστοφόρος (ὁ, ἡ), преоtȢ ал АȢгȢstȢлȢї (ЧesapȢ). [σεϐαστός, φέρω].
Σεϐένιος, η, ον, fѣкȢtȢ din..
Σεϐένιον, ши Σεϐέννιον (τό), [Еџіп:] кожоȢл акопepѣмîntȢ ал floapeї ши podȢлȢї finiчeї. (везї ши σπάθη).
Σεϐίζω, ши (miж:) -ίζομαι. виіt: -ίσω, -ομαι, поеt: în локȢ de σέϐω, σέϐομαι,=Σεϐάζομαι. [de Ȣnde
Σεϐιστός, ή, όν, гл: în локȢ de σεϐαστός.
Σέϐω, ши (miж: кape este ши maї întpeв:) Σέϐομαι, (fѣрѣ виіt:) [σεύω] (арх: ши поеt:) мѣ sfieскȢ, мѣ рȢшinezȢ; (обіч:) чinsteскȢ, реsпeкtezȢ; (peлiџ:) мѣ înкinȢ, adopȢ; (пас:) sîntȢ реsпeкtaвiлȢ.
Σέθεν, поеt: Еол: în локȢ de σοῦ.
Σειληνικὸς, ή, όν, însȢшitȢ лȢї SiлeнȢ. [din
Σειληνός (ὁ),=Σιληνός. [de Ȣnde
Σειληνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemѣnatȢ ла faџѣ кȢ SiлeнȢ.
Σεῖν, Лак: în локȢ de θεῖν, a алерга.
Σεῖο, поеt: în локȢ de σοῦ.
Σεῖος, α, ον, Лак: în локȢ de θεῖος.
Σειρὰ (ἡ), [εἴρω] [de aчi] шipȢ, saȢ лanџȢ; fȢnie, штpeanгȢ; înплetitȢpѣ (коsiџѣ). 2) (плȢ:) în локȢ de σειρίασις.
Σειραγωγεύς, έως (ὁ),='Ρυταγωγεύς, кѣпѣstpȢ. [σειρά, ἄγω].

Σειράδην, adв: кв лanцѕ, saѕ fвnie. [σειρά].

Σειράδιον (τό), dim: ал лвї σειράς, fвnioаръ.

Σειράζω, вiit: -άσω, легѕ, шi tîръskѕ кв fвnie (σειράδην). [σειράς].

Σειράζω, шi Σειραίνω [σείριος], вiit: -άσω, вѕвкѕ прin fерsinцеалъ.

Σειραῖος, α, ον, tîpîtорѕ, saѕ tîpîtѕ кв fвnie[σειράδην]. «Ἱμάς—».Плd: кврeaоа, кв каре este легatѕ ла tръsвръ калвл пвmitѕ σειρασφόρος. «Σειραῖος ἵππος». Sof: (шi fir:) «Σειραίοις ποσί». Eвр: каре авïа se tîpъsk [шi

Σειράς, άδος (ή),=[σειρά], fвnie гроаsъ.

Σειρασφόρος, шi Σειραφόρος (ό, ή), пвртъtорѕ de (легatѕ кв) fвnie, saѕ кврeа, шi чл.; (прinч: кв шi fъръ) ἵππος, калѕ легatѕ п'алъtврeа кв чеї înхъmaцї ла tръsвръ, (алt:) παράσειρος, (Franц:) cheval de trait saѕ de volée. «Ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μέν έκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλειαν δέ εἰς μέσον». Eр: [σειρὰς, σειρά, φέρω].

Σειράω -ῶ, вiit: -άσω,=Σειράζω.

Σειρὴ (ή), Ion: în локѕ de σειρά.

Σειρηδὼν (двпе ἀηδὼν), όνος (ή), поеt: în локѕ de...

Σειρὴν, [εἴρω, saѕ συρίζω] ῆνος (ή), sipeнъ, ïasmъ mitoлоц: кв пърціле din sвs але tрвпвлвї de femee, iар челе din жос de пасъре saѕ пеште, кв гласѕ двлоsѕ шi atръгътоpѕ. 2) (fir:) пвtере atръгътоаре, гpaцiе, лiпiчïѕ. 3) (fisioлоц:) вnѕ fелѕ de insектъ (алвinъ selвatiкъ). 4) вnѕ fелѕ de пасъре, skatiѕ, (Franц: de aвi) serin. [de вnde

Σειρήνιος (ό, ή), sipeniкѕ, însвшitѕ sipенеї, atръгътоpѕ, fерmекътоpѕ.

Σειρηφόρος (ό, ή), Ion: în локѕ de σειραφόρος.

Σειρίασις, εως (ή), вnѕ fелѕ de воалъ провenitъ din mapеа fерsinцеалъ а каniквлелорѕ, (înflamaцie) ла креерї (maї mвлt ла копiї). [din

Σειριάω -ῶ, вiit: -άσω, арzѕ, saѕ лвчеskѕ ка soaреле, saѕ steaoa [σείριος] 2) пъtimeskѕ de σειρίασις (веzї ziч:).

Σείρινος, η, ον, кввenitѕ ла steaoa Sipie, =Θερινός, връatiкѕ, «Ἱμάτια—» Арпкрt: (se konf: кв σηρικός). [шi

Σειριόεις, εσσα, εν, поеt: fерsinte, арzosѕ ка steaoa [σείριος].

Σειριόκαυτος (ό, ή), арsѕ de soаpe, saѕ de каniквле арsврї. [σείριος, καίω].

Σείριος, α, ον, (прinч: шi двпе etimлц:) Лак: în локѕ de θέριος, fерsinte, арzosѕ; (de вnde овiч: înпревnъ кв, шi fъръ ἀστήρ, поеt:) soаpеле, saѕ steaoa кîïnелвї, шi timпвл реsъpipiї лвї, арsвpеле каniквле.

Σειρίς, ίδος (ή), dim. ал лвї σειρά, = Σειράδιον.

Σειρομάστης, ου (ό), свлiцъ кв кîрлigosѕ вîрfѕ; (прinч:) вnѕ fелѕ de fpiгаpе, кв каре вашешiї къвtaѕ amвареле de грîѕ, шi (în цеп:) поверелe тъpfiлорѕ, iар în pesвоiѕ se черка пъmîntвл, пв квmвa връжmaшiї аѕ съпate гропї. [σειρός, μαστήρ].

Σειρός (ό), =Σιρός.

Σειρός, ὰ, όν,=Σείρινος, връatiкѕ. || (свбst:) Σειρά (se înц: ἐσθής), шi Σειρὸν (se înц: ἱμάτιον) =Θέριστρον.

Σειροφόρος ό, ή),=Σειραφόρος.

Σειρόω -ῶ, вiit: -ώσω, Skp: upiточеskѕ; stpeкорѕ. [συρω]. [de вnde

Σείρωμα (τό), (плц:) dpoжdie de вaлsamѕ. [шi

Σείρωσις, εως (ή), stpeкорape; лътвpipe; прiточipe.

Σεισάχθεια (ή), [σεῖσις, ἄχθος] (s' а пвmit de Solonѕ) desfiinцареа (двпе ziч: skвtврареа de гpeвtatea) datopiiлор, dintp' а кърора прiчinъ datopiї ажвнцеаѕ simвpiашї аї кpeditopiлор.

Σεῖσις, εως (ή , [σείω] skвtврарe (akt: saѕ пas:); sгвdвipe, клetinape.

Σεισίχθων, ονος (ό), sгвdвitopѕ de пъmîntѕ, (алt:) ἐννοσίχθων (enit: ал лвї Neптвnѕ). [σεῖσις χθών].

Σεῖσμα (τό), pар în локѕ de σεισμός, клetinътвръ, sгвdвitвръ; skвtвpътвpъ; квtpemвpѕ. [σείω]. [de вnde

Σεισματίας, ου (ό), чел din квtpemвpѕ. «Τάφος—» Пл: шi Лpt: ал шорцiлор din прiчinъ de квtpemвpѕ.

Σεισμὸς (ό), = Σεῖσις, (прinч: înпревнъ шi fъръ τῆς γῆς) квtpemвpѕ (клetinътвръ de пъmîntѕ). [σείω].

Σεισοπυγὶς, ίδος (ή), [σείω, πυγή] шi

Σεισοῦρα, ας (ή), [σείω, οὐρά] вnѕ fелѕ de пасъре, кодовatоpъ.

Σειστής, οῦ (ό), клetinъtopѕ, sгвdвitopѕ, квtpemвpъtopѕ, шi чл: [шi

Σειστὸς, ή, όν, клetinatѕ, saѕ de клetinat; tpemвpiчïѕ, || (свbst:) "Σειστόν — ». Maкs: fipѕ de авpѕ pesвчitѕ, (Тврч:) tiptipѕ. [шi

Σεῖστρον (τὸ), вnѕ fелѕ de mвsiк: instpвm:, че întpeввinцаѕ Eцiptenii ла це-

*

pemoniiле Isideĭ (vezĭ Пл: despre Is: 64).

Σείσων, ωνος (ὁ), ȣnȣ vasȣ de пъmînțȣ (гіveчiȣ), în каре пръжiaȣ вовȣ ȣsкatȣ (ка акȣm tirae de кafea). [din

Σείω, viit: σείσω, [σεύω] (пas: tpe: de кȣ: σέσεισμαι) кletinȣ. «Σείων κρατερὸν ἔγχος». Ткр: «Σείων κολλητὰς σανίδας„. Іл: І. вътînd ла ȣшъ. (шi ел:). "Αἱ κύνες ἄκρα τῇ οὐρᾷ σείουσι». Ksn: (шi des) «Ἔσεισεν (se înц: τὴν γῆν) ὁ θεός». Ksn: «Ὁ Ποσειδῶν σείσας αὐτοῖς ἐμβάλοι τὰς οἰκίας». Apstf: (шi пepeps:) "Τοῦ μηνὸς ἱσταμένου ἔσεισε„. Тȣч: s' a кȣtpemȣpat (пъmîntȣл). (шi шiж:) «Σείσατο δ' ἐνὶ θρόνῳ„. Іл Θ. (шi пas:) "Σείετο δὲ οἱ πήληξ„. Іл: Ν. se ȣndȣла. «Ἐσείοντο πόδες Ἴδης καὶ κορυφαί». Іл. Υ. «Οἷα δὲ οἱ πρεσβυτέρῳ ἐόντι τῶν ὀδόντων οἱ πλείους ἐσείοντο». Ep: «Ἔγχεα σειόμενα». Іл: Ν. (шi пеовiч:) «Ὄρχος σειόμενος φύλλοισιν». Es: (vezĭ шi ἐννοσίφυλλος). (шi fir:). «Τὸν ἐγκέφαλον σεσεῖσθαί μοι δοκεῖ». Apstf: este smintitȣ. 3) (fir:) tȣpвȣpȣ liniштea кȣiва, îл amepinцȣ, ка съ 'i iaȣ вanĭ (vezĭ шi διασείω). «Ἔσειον τοὺς πλουσίους». Apstf: «Λογογράφοι σείοντες τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων». Dikeapx:

Σέλα, poet: în локȣ de σέλαϊ, dat: al лȣĭ σέλας.

Σελαγέω -ῶ, шi (miж:) έομαι, -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, poet:, шi

Σελαγίζω, viit: -ίσω, [σέλας] лȣчesкȣ, skoцȣ лȣmînъ; (stpъm:) лȣminezȣ. "Σὺν πεύκαις σελαγεῖ». Apstf: (шi пas:) "Εἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ, σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς». Apstf: s' ap înчinцe. [de ȣnde

Σελάγισμα (τὸ), poet: лȣчipe de fȣлцepȣ.

Σελαηγενέτης, ου (ὁ), poet: [σέλας, γενέομαι] пъsкътopȣ de лȣmînъ.

Σελαηφόρος (ὁ, ἡ), poet: = Σελασφόρος.

Σελάνα, шi Σελαναία, ας (ἡ), Dop: în локȣ de σελήνη. [din

Σέλας, [ἕλη] αος (τὸ), лȣчipe; лȣmînъ; fлъкъpъ, saȣ въпaie. «Σέλας πυρὸς αἰθομένοιο». Om: «Διὸς σέλας». Sof: fȣлцepȣ, tpъsnetȣ. "Σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα». Om: Imn: цiind лȣmînъ.

Σέλασμα (τὸ), poet: pesȣлtatȣл лȣчipiĭ.[шi

Σελασμὸς (ὁ), лȣчipe, лȣminape. [din

Σελάσσομαι, (fъpъ viit:) poet: = Σελάω, шi Σελαγίζω, лȣminezȣ.

Σελασφόρος (ὁ, ἡ), poet: adȣкътopȣ de лȣmînъ [σέλας, φέρω].

Σελάχεια (τὰ), пeштiĭ de soiȣл чeлop sȣвt пȣme de [σέλαχος].

Σελάχιον (τὸ), dim: al лȣĭ σέλαχος.

Σελαχοειδής, έος (ὁ, ἡ), [σέλαχος, εἶδος] чeл din feлȣл, saȣ asemenea лȣĭ...

Σέλαχος, [σέλας, ἔχω, saȣ χέω пentpȣ fosfopiкa matepie a пielii лȣĭ] εος -ους (τὸ), (oвiч: ла în:) ȣnȣ soiȣ de пeштĭ кȣ sгipчiȣpĭ în локȣ de solzĭ (ла каpe se dedȣк чeĭ пȣmiцĭ βάτος, ῥόμβος, ῥίνη, ψῆττα, шi чл:). [de ȣnde

Σελαχώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σελαχοειδής.

Σελάω, (fъpъ viit:) = Σελαγέω, лȣminezȣ; (nestpъm:) лȣчesкȣ. [σέλας].

Σέλγη, гpeш: în локȣ de γέλγη.

Σελευκίς, ίδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de пахapȣ [Σέλευκος]. 2) ȣnȣ feлȣ de хaînъ [de ла opaшȣл Σελεύκεια]. 3) ȣnȣ feлȣ de пaсъpe mînкътoape de лъкȣste, stȣpzȣ.

Σεληνάζω, viit: -άσω, poet: în локȣ de σεληνιάζομαι. [шi

Σεληναία (ἡ), poet: în локȣ de σελήνη. (пpinч: fem: al лȣĭ...

Σεληναῖος, α, ον, al лȣneĭ; saȣ чeл кȣ figȣpъ de лȣnъ. [din

Σελήνη (ἡ), [σέλας] лȣnъ (maĭ кȣ sea:) плinъ; (пpin întind:) лȣmina лȣneĭ; (ȣneopĭ) Diana (ка zeiцъ a лȣneĭ). 2) ȣnȣ feлȣ de pîine în fopma лȣneĭ, чe o întpeвȣinцaȣ ка o stpaкinъ. [de ȣnde

Σεληνήεις, εσσα, εν, poet: лȣminosȣ, saȣ de figȣpa лȣneĭ (шi

Σεληνιάζω, шi (пas:) Σεληνιάζομαι, viit: -άσω, -ομαι, пътimesкȣ de лȣnъtiчie, saȣ epilepsie. [шi

Σεληνιακὸς, ή, ὸν, al лȣneĭ. 2) sȣпȣsȣ ла..

Σεληνιασμὸς (ὁ), лȣnъtiчie, saȣ epilepsie. [din

Σεληνιάω -ῶ, viit:-άσω, poet:=Σεληνιάζω.

Σεληνίδιος, α, ον, poet: în локȣ de σεληναῖος. ‖ (sȣвst:) Σεληνίδιον (τὸ), лȣmina лȣneĭ. [шi

Σελήνιος, η, ον, fъкȣtȣ din пîinea пȣmitъ σελήνη. [шi

Σελήνιον (τὸ), dim: al лȣĭ [σελήνη], лȣniцъ. 2) o гъteaлъ în fopmъ de semiлȣnъ, чe пatpiчiĭ Pomeĭ пȣptaȣ ла înкълцъmintele лop. (Lat:) lunula. 3) вaiepȣ (хamaiлîȣ) de кopiĭ. 4) кom: плeшȣвie..

Σεληνίς, ίδος (ἡ), шi

Σεληνίσκος (ὁ), dim: al лȣĭ σελήνη, лȣniцъ. 2) =Σελήνιον (2).

Σεληνίτης, ου (ὁ), шi Σεληνῖτις, ιδος (ἡ), a лȣneĭ. ‖ (sȣвst: se înц: λίθος) ȣnȣ feлȣ de tpanspapintъ пiatpъ (al: λυχνίτης), къpia s' a oвsepvat o simпatie кътpe кpeшtepiле, шi sкъdepiле лȣmineĭ лȣneĭ. [σελήνη].

Σεληνόβλητος (ὁ, ἡ), [σελήνη, βάλλω] atakatȣ de лȣnъ, лȣnatikȣ.

Σεληνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣл лȣneĭ. [σελήνη, εἶδος].

Σεληνοτρόπιον (τὸ), o fabȣлoasъ плantъ sokotitъ, kъ se înвîrtеште dȣпе лȣnъ. [σελήνη, τροπή].

Σεληνόφως, ωτος (τὸ), поеt: лȣmina лȣneĭ. [σελήνη, φῶς].

Σεληδηφάγος (ὁ, ἡ), поеt: pozъtopȣ de feцeлe kърцiлop. [σελὶς, φάγω].

Σελίδιον (τό), dim: aл лȣĭ σελίς.

Σελίδωμα (τό),=Σελίς.

Σελίνινος, η, ον, fъkȣtȣ din seлinъ. [шi

Σελινίτης, ου (ὁ), (пpinч: οἶνος, вinȣ) fъkȣtȣ kȣ seлinъ. [σέλινον].

Σελινοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣл seлineĭ. [σέλινον, εἶδος].

Σέλινον (τό), [de avi] seлinъ [ἕλινος]. «Σέλινον Μακεδόνιον» Aлeks: Tpaл: пъtpȣnжeлȣ. «Σελίνου δεῖται». Пл: пpoв: despre чeĭ вoлnaвĭ de primeждie (къчĭ kȣ seлine se înkȣnȣnaȣ mopmintеле).

Σελινόσπερμον (τό), sъmînцъ de seлinъ. [σέλινον, σπέρμα].

Σελινούσιος, α, ον, чeл din opaшȣл [Σελινοῦς] aл Sичeлii. ‖ (sȣbst: fem:) ȣnȣ feлȣ de вapzъ kȣ foiлe kpeцe ka de seлinъ. [σέλινον].

Σελίς, ίδος (ἡ), (пpinч:) distanцa dintre бъnчiлe вîsлaшiлop, saȣ aлe teatpȣлȣĭ. 2) (oвiч:) partea neskpisъ dintpe koлoaneлe saȣ pîndȣpiлe kърцiĭ, saȣ чea din пpeжȣpȣл feцeĭ; (пpin întind:) koлoaneлe, totaлȣл pîndȣpiлop ȣneĭ feцe, saȣ faцa, пaцinъ de kapte; (поеt: în цen:) kapte, ȣвpaжȣ. (de ȣnde Om:) «Δισσάς ἡμιθέων ἐγράψατο σελίδας». Епгр: Iлiada, шi Odisea. [σέλας].

Σέλλα (ἡ), плц: [лat: sella, saȣ σέλλω] skaȣnȣ.

Σελλάστρωσις, εως (ἡ), oшпъцȣ пe skaȣne (în onoapea вpe ȣneĭ zeiцe). [σέλλα, στρῶσις].

Σέλλω, (fъpъ вiit:) rлs: [Dop: în лokȣ de ἐλάω] kлetinȣ, лerъnȣ. [de ȣnde

Σέλμα (τό), лemnȣ întinsȣ în kȣpmeziшȣ пe лaiȣл kopъвii, шi ȣnitopȣ de amîndoъ лatȣpeлe eĭ; (kape fopma) поditȣpa eĭ; (saȣ sлȣжia, de) бankъ, skaȣnȣ de вîsлaшĭ; (de ȣnde fir:) «Σέλμα σεμνόν ἡμένων». Esxл: чeлop de чea maĭ 'naлtъ stъpînipe (веzĭ шi ζυγόν). 2) (поеt: пpin întind:) în лokȣ de πλοῖον, kopaвie. «Δίκωπον —» Лkfp: 3) (în цen:) пodeaлъ de skîndȣpĭ. «Πύργων—» Esxл: 4) rpindъ; «Τὴν ξυλείαν τὴν εἰς τὰς οἰκοδομάς σελμάτων εὐθυτάτων, καί εὐμηκεστάτων». Stp:

Σέλω, Лak: în лokȣ de θέλω.

Σεμίδαλις, εως (ἡ), [stpeinȣ] чea maĭ kȣpatъ partea (fpȣntea, пoшпaĭȣл) fъineĭ, nisaшtea. [de ȣnde

Σεμιδαλίτης, ου (ὁ), (пpinч:) ἄρτος, пîĭne din fpȣntea fъineĭ.

Σεμνεῖον (τό), temплȣ aл rpozaвeлop zeiцe (aл Eȣmenideлop, saȣ Fȣpiiлop); (în цen:) лokȣ sfîntȣ de pȣгъчiȣne, temплȣ; (în Eцiп:) monastipe. [σεμνός].

Σεμνηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Σεμνολογέω.

Σεμνηγορία (ἡ),=Σεμνολογία. [din

Σεμνηγόρος (ὁ, ἡ), =Σεμνολόγος. [σεμνός, ἀγορά].

Σεμνόθεοι (οἱ), пpeoцiĭ Чeлцiлop, (aлt:) Δρυΐδαι, пe kape 'ĭ pespektaȣ ka пe niште zeĭ. [σεμνός, θεὸς].

Σεμνοκομπέω -ῶ, вiit: -ήσω, тъpeцeшte тъ fълeskȣ, fakȣ пe (вopвeskȣ) mape. [σεμνός, κόμπος].

Σεμνοληρέω ῶ, вiit: -ήσω, бъpfeskȣ kȣ тъpeцie. [σεμνὸς, λῆρος].

Σεμνολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, шi (miж:) -έομαι -οῦμαι, вopвeskȣ despre чeвa, saȣ ekspimȣ чeвa în kiпȣ тъpeцȣ (kȣ emfasȣ). [σεμνολόγος]. [de ȣnde

Σεμνολόγημα (τό), oбiektȣл тъpeцeĭ вopвipĭ.

Σεμνολογία (ἡ), stiлȣ тъpeцȣ de (emfantikъ) вopвipe. [шi

Σεμνολογικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, însȣшitȣ тъpeцeĭ вopвipĭ. [din

Σεμνολόγος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -λὸγως, вopвitopȣ în kiпȣ тъpeцȣ, saȣ emfantikȣ, fълosȣ, mape лa вopвъ. [σεμνός, λόγος].

Σεμνόμαντις, εως (ὁ, ἡ), поеt: вeneраbiлȣ пpoopoчitopȣ. [σεμνὸς, μάντις]. [шi

Σεμνομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Σεμνολογέω.

Σεμνομυθία (ἡ), = Σεμνολογία. [σεμνός, μῦθος].

Σεμνοπανοῦργος (ὁ, ἡ), Sxл: ekspл: a лȣĭ σαυκοπανοῦργος. [σεμνὸς, πανοῦργος].

Σεμνοπαράσιτος (ὁ, ἡ), mape (însemnatȣ) parasitȣ. [σεμνός, παράσιτος].

Σεμνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Σεμνύνω. [σεμνός, ποιέω].

Σεμνόπονος (ὁ, ἡ), поеt: тъpeцȣ în konstpȣkцia sa; saȣ kȣ mȣлtъ osteneaлъ лȣkpatȣ. [σεμνός, πόνος]. (dȣпе aлцiĭ rpeш: în лokȣ de ...

Σεμνόποτος (ὁ, ἡ), поеt: «Σταγών—» At:

πiкъtвpъ de mъpeaцъ (npeцioasъ) въвtвpъ. [σεμνὸς, ποτὸν].

Σεμνοπρέπεια (ἡ), xapaktepsл лвї...

Σεμνοπρεπής, έος (ὁ, ἡ, кввenitв, notpiвitв ла въpвatв de mape квviinцъ, saв însвшitв вnвї omв кв къmпътв, înцeлenitв; (în цen:) mъpeцв. [σεμνός, πρέπων]. [de вnde

Σεμνοπρεπῶς, adв: mъpeц, saв în kinв de mape квviinцъ.

Σεμνοπροσωπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ apъtв кв faцъ sepioasъ, saв кв anapinцъ de rpeвtate. [шi

Σεμνοπροσωπία (ἡ), sepiositate (anapinцъ de rpeвtate) în faцъ. [din

Σεμνοπρόσωπος (ὁ, ἡ), mъpeцв, sepiosв ла faцъ. [σεμνός, πρόσωπον].

Σεμνός, ή, όν, [σέβω] (npinч:) sepiosв, rpeв, «Τίς δ'οὐ σεμνὸς ἀχθεινὸς ἐρωτῶν»; Ep: Σεμνότεροι ἢ βαρύτεροι». Apst: кътпъtaцї maї mвлt dekit înrimfaцї. (npin вpm: 2) însвfлъtopв de sfiaлъ, (adiкъ) rpozaвв. «Σεμναὶ Θεαὶ» Fвpiile. «Σεμνὴ νόσος» Лкs: лenpa. saв чisma. (3) (în вine) pesnektaвiлв. adopaвiлв, sfintв. «Σεμνὸν ὕδωρ». Eвp: «Σεμνὸν ἀπόῤῥητον». Sin: pesnektaвiлъ taїnъ «Μακεδόσι μὲν ἴσως ταῦτα σεμνά». Лвч: 4, stpълвчitв, mъpeцв, emfantiкв. "Λόγους σεμνοὺς λέγειν ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν». Apstf:=Σεμνολογεῖν. «Τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο τὸ καλός τε κἀγαθὸς». Ksn:

Σεμνόστομος (ὁ, ἡ), [σεμνὸς, στόμα] noet: кв rpeвtate, saв sepiositate вopвitopв.

Σεμνότης (ἡ), sepiositate, rpeвtate mopaлъ, înцeлenчivne; mъpeцie, pesnektaвiлitate. [σεμνός].

Σεμνότιμος (ὁ, ἡ), noet: în лoкв de βαρύτιμος, npeцiosв. [σεμνὸς, τιμή].

Σεμνοτυφία (ἡ), [σεμνὸς, τύφος] mîndpie sвв anapinцъ (apъtape) de sepiositate.

Σεμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкв чeвa mъpeцв (sлъвitв), stpълвчitв, înfpвmвseцezв, mъpeskв, înaлцв în кaлitatea sa. [шi

Σεμνύνω, вiit: -υνῶ, = Σεμνόω. || (oвiч: miж: кв dat: saв aк: кв npen:) mъ fълeskв (mъ mîndpeskв) nentpв чeвa. «Ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ σώματος — „. Iskp: (mi eл:). "Τὴν Ἀντωνίνου μοιχείαν αἱ θυγατέρες ἐσεμνύνοντο». Epd: [шi

Σεμνῶς, adв: rpeв, sepios; mъpeц; чinstit, вenepaвiл. «Σεμνῶς κεκοσμημένος ἐξῆλθε, καὶ ἐπὶ θρόνου ἐκαθέζετο». Ksn: [σεμνός].

Σέμνωμα (τὸ), oвieкtв de faлъ. [σεμνόω].

Σέο, Ion: în лoкв de σοῦ.

Σεοί, Лак: în лoкв de θεοί.

Σεὸς, цen: aл лвї σής.

Σεπτὰς, άδος (ἡ), Dop: (dвne Пitarop:) în лoкв de ἑπτὰς, [de aчi] шentime.

Σεπτεύω, вiit: -εύσω, rлs: în лoкв de σέβω. [шi

Σεπτήριος, α, ον, шi

Σεπτικὸς, ή, όν, кввenitв ла чeлe pesnektaвiлe (ла чeлe dвmnezeeştї, ла mistepiї). || (sввst:) «Σεπτήρια (se înц: ἱερά)„. жeptfe, чe se съвîpшiaв ла Deлfї în чinstea лвї Anoлonв. [din

Σεπτὸς, ή, όν, = Σεβαστὸς, adopaвiлв, sfintв, zeeskв. [σέβομαι].

Σεραπιὰς, άδος (ἡ), (se înц: πόα) вnв feлв de eapвъ, (aлt:) τρίορχις, oвъле nonі. [din

Σέραπις, ιδος (ὁ), = Σάραπις.

Σέρις, εως, шi ιδος (ἡ), вnв feлв de чiкoapъ, пъпъdie.

Σερίφη (ἡ), = Σέριφος.

Σερίφιον, шi Σέριφον (τὸ), вnв feлв de nлantъ de mape. [din

Σέριφος (ἡ), [în afin: кв ἔριφος, [de вnde npinч: шi кa adiekt:] asnpъ, вsкaтъ. || (sввst:) вnв feлв de лъквstъ, (aлt:) μάντις. "Γραῦς σέριφος (npoв: ἔριφος), saв σερίφη„. Пpoв: fatъ вътpînъ. 2) = Σερίφιον. 3) = кв .

Σέρφος (ὁ), вnв feлв de foapte mikъ insektъ înapinatъ, mвsквлiцъ. «Ἔνεστι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολή„. Пpoв: Svid:

Σέσαγμαι, nas: tpe: de кв: aл лвї σάττω.

Σεσαρὼς, υῖα, ός, Dop: în лoкв de σεσηρώς.

Σέσελι, εως (τὸ), шi Σέσελις, εως (ἡ), вnв feлв de nлantъ. (вeзї шi σίλι).

Σεσελίτης, ου (ὁ), вnв feлв de meлкв, (aлt:) [σέσιλος].

Σεσερῖνος (ὁ), вnв feлв de neшte de mape кв doъ въpцї.

Σέσηπα, miж: tpe: de кв: кв însemn: de nas: aл лвї σήπω.

Σεσηρὼς, υῖα, ός, miж: tpe: de кв: (în лoкв de npez:) de naptч: aл лвї σαίρω (2).

Σεσησμένος, η, ον, nas: tpe: de кв: de naptч: aл лвї σήθω.

Σέσιλος (ὁ), вnв feлв de meлкв roлв (фъpъ кoaжъ).

Σεσοφισμένως, adв: (de naptч:) кв npeфъкътopiї, înшълътopeшte. [σοφίζομαι].

Σεσωφρονισμένως, adв: (de naptч:) кътпъtat, кв sfiaлъ, înцeлenцeшte. [σωφρονίζομαι].

Σεῦ, ші (еnгл:) Σευ, Dop: în локȣ de σοῦ, ші (еnгл:) σου.

Σεῦα, поеt: în локȣ de ἔσευα, пеx: акt:, ші σεύατο, поеt: în локȣ de ἐσεύατο, тіж: пеx: ал лȣї σεύω.

Σευΐδαι (οἱ), везї Σκίταλοι.

Σεῦται, поеt: în локȣ de σεύεται, а 3: sinг: пеps: de пas: пpeз: ал лȣї σεύω.

Σευτλίον (τὸ), dim: (dȣпе tinȣ пȣmaї) ал лȣї σεῦτλον, foae de sfeклъ.

Σευτλὶς, ίδος (ἡ), ȣпȣ felȣ de плantъ; (пpinч: dim: ал лȣї. ...

Σεῦτλον (τὸ), [de ачі] sfeклъ; ші ȣпȣ алtȣ felȣ de брожвъ, (Fpanц:) bette, saȣ poirée.

Σεύω, [imit: în afin кȣ σείω, σοβέω, ші чл:] biit:... (пеx: ἔσσευα, ші тіж: ἐσσευάμην, пas: saȣ тіж: tpe: de кȣ: în локȣ de пpeз: ἔσσυμαι, ші пpea pap σεῦμαι, пeste-sъв:, ші în sinк: пеx: ἐσσύμην, пеx: пas: ἐσσύθην, ші pap: ἐσύθην) поеt: înпinгȣ, пȣїȣ чева în їȣte тішкаpe; гопеsкȣ; sпеpiind пȣїȣ пе fȣгъ; zъdъpъskȣ, întъpîtȣ; (despre пеînsȣfл:) apȣпкȣ, asвîpлȣ ка кȣ пpaшtia. || (пas:) тъ тішкȣ їȣte, алергȣ; тъ гpъвеsкȣ; тъ пopпеskȣ pепеdе, тъ asвîpлȣ; (fir:) пofteskȣ кȣ тȣлtъ dopinцъ; sîntȣ кȣ totȣл boitopȣ în чева. «Θηρητὴρ κύνας σεύει ἢ ἐπὶ συΐ ἠὲ λέοντι». Ιл: Λ. «Σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη πυκνῇσιν λιθάδεσσιν». Od: Ξ. «Τὸν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας». Ιл: Υ. «῞Ολμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι». Ιл: Λ. «Στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλὼν„. Ιл: Ξ. «᾿Εκ δ' ἀμφοτέροιν αἷμ' ἔσσευα». Ιл: Ε. (ші пas:). «Πῆχυν βάλε χειρὸς, σύτο δ' αἷμα„. Ιл: Φ. а чішпіt sînцe. (ші тіж:). «Κάπρον ἀμφὶ κύνες σεύονται». Ιл: Λ. «᾿Οππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίον δε». Ιл: Υ. (ші de sine пas:) «Ποσὶν ἔσσυμαι ἀμφοτέροισιν». Ιл: Ν. (ші fir:) «Θυμός μοι ἔσσυται». Od: Κ. (ші кȣ цеп: ел:). «᾿Εσσύμενος ὁδοῖο». Od: Δ. “Οὐ δύνανται ἴσχειν ἐσσυμμένους πολέμοιο». Ιл: Ψ. (ші кȣ inf:). «᾿Εσσυμένους πολεμίζειν». Ιл: Λ. (ші despre пеinsȣfл:). «῎Οφρα τάχιστα ὕλη σεύαιτο καήμεναι». Ιл: Ψ.

Σεφθῆναι, пas: пеx: de înf: ал лȣї σέβω.

Σέω, dop: în локȣ de θέω.

Σέων, цеп: îт: ал лȣї σής.

Σεωὐτέου, ші Σεωὐτοῦ, ші чл: Ion: în локȣ de σεαυτοῦ, ші чл:

Σήγιστρον (τὸ), [σάγος] цолȣ de акопеpit калȣ.

Σήθω, biit: σήσω, [σείω] (пas: tpe de кȣ: σέσησμαι, ші чл:) чеpпȣ, чїȣpȣїеskȣ; (despre лікȣide) stpeкopȣ пpin пînzъ.

Σηκάζω, biit: -άσω, înкizȣ în цаpкȣ. [σηκός].

Σήκασθεν, поеt: Беоt: în локȣ de ἐσηκάσθησαν, а 3: îт: пеps: de пas: пеx: 1: ал лȣї σηκάζω.

Σηκηκόρος (ὁ, ἡ), =Σηκοκόρος.

Σηκίζω, biit: -ίσω, =Σηκάζω. [ші

Σηκὶς, ίδος (ἡ), fatъ слȣжnікъ în касъ; saȣ пoptъpiцъ de templȣ, ші чл: [ші

Σηκίτης, ου (ὁ), (ἀμνός) тпїелȣ înкъ sȣгачїȣ, saȣ de кȣpînd înцъpкatȣ (înкisȣ în цаpкȣ deosевitȣ пеntpȣ ачеasta).[σηκός].

Σηκοκόρος (ὁ, ἡ), [σηκὸς, κορέω] тъtȣpъtopȣ de, слȣжitopȣ ла stînъ. 2)=Νεωκόρος.

Σηκολόης, ου (ὁ), глȣ: [σηκὸς, ὄλλω] пpъпъditopȣ de stîne.

Σηκὸς (ὁ), [θήκη, везї ші σῆμα] (în цеп:) локȣ înгpъditȣ; касъ de цаpъ, odae, локȣinцъ кȣ коpinsȣ (кȣpte, ші чл:); (паptік:) stînъ, stаȣлȣ; кȣїбȣ (de пасъpe); templȣ (тікȣ),='Ηρῷον (пapeклisȣ); тopтînтȣ (înгpъditȣ); гpъdinъ, лівеde de тъслinї; (în Asia) tpȣпкїȣ de векїȣ тъслinȣ, saȣ dȣdȣ înгpъditȣ; (ȣпе-opї) în локȣ de σήκωμα (везї ziч:). [de ȣnde

Σηκόω -ῶ, biit: -ώσω, кîntъpeskȣ; цїȣ în кȣтпъпъ saȣ în екілівpȣ, валанцеzȣ.

Σηκύλη (ἡ),=Σελίς. [ші

Σηκώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de тікȣ templȣ.

Σήκωμα (τὸ), гpeȣtate (dpamȣpї) de кîntъpit кȣ кîntapȣ, кȣтпепе, ші чл:; (fir:) pesплatъ. “Τίς ἂν ἕλοιτο σήκωμα τῶν πόνων χωρίς»;. Fал: 2) (ȣпе-opї) în локȣ de σηκός, templȣ de epoȣ; saȣ тopтînтȣ. [ші

Σηκωτὴρ (ὁ), кȣpeaоa, de каpe se цin apdікаle în sȣs кȣтпепеле. [ші

Σηκωτὸς, ἡ, όν, desпъpцitȣ în тȣлtе коpinsȣpї. 2) înкisȣ ші хpъпitȣ în deosевitъ înгpъditȣpъ; (пpin ȣpт:) gpasȣ, gpaцеdȣ (везї ші σηκίτης). [σηκόω].

Σῆμα (τὸ), [τίθημι] (în цеп: поеt:) în локȣ de σημεῖον, seтпȣ (de înцелецеpe пpin înвоipe); (паptік:) fепотепȣ ал чеpȣлȣї (пpeînsеmпъtopȣ de biitopȣ), =Διοσημεία; (обіч:) тopтînтȣ, saȣ топȣтîntȣ, колоапъ, saȣ плакъ de пїаtpъ пе тopтînтȣ; (ȣпе-opї) seтпȣ sкpisȣ, saȣ печеtе; (de ȣnde) tinъpitȣpъ de тonетъ. [de ȣnde

Σημαία (ἡ), stеагȣ, вапdіеpъ (везї ші

σημεῖον). 2) (прin întind:) tрѫпѫ de ostaшĭ de sѫbt ачелашĭ stearȣ. 3) (ȣne-орĭ) în локȣ de δείκελον, îкоанѫ. (de ȣnde 4) маркѫ de famiлie, (Франц:) écusson. [шi

Σημαίνω, виit: -ανῶ, (пеx: ἐσήμανα, шi ἐσήμηνα, пas: tpe: de кȣ: σεσήμασμαι) daȣ (прin înцелецере, saȣ înкȣпоштinцezȣ прin) semnȣ; (în цen:) daȣ de шtipe, вestesкȣ; saȣ daȣ opdinȣ, поpȣnчesкȣ. (кȣ ак: dip:) «Ἐπειδὰν ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικὸν». Ksn: (шi кȣ dat: indip: saȣ opr:) «Σημαίνειν τῇ χειρὶ (τῇ σάλπιγγι),,. Лкs: (saȣ пepin:) "Οἱ σκοποὶ, οἵ σημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅ,τι ἂν ὁρῶσι,,. Ksn: "Μὴ διαφυγὼν σημήνῃ τοῖς πολεμίοις,, Ksn: "Ἐσήμηνεν ὁ θεὸς τοῖς ἱεροῖς συστρατεύεσθαι». Ksn: "Θυομένῳ ὁ θεὸς σημαίνει μὴ προσθέσθαι,,. Ksn: (шi opiчeшte). "Σημαίνειν αὐτῷ, ὁπότε ἐν καιρῷ εἴη εἰσιέναι,,. Ksn: (шi în anaл:) «Ἐπεὶ αὐτῷ οἱ σκοποὶ ἐσήμηναν, ὅτι шi чл:». Ksn: (шi кȣ ак: кȣ пpeп:) "Σημαίνειν πρός τινα». Пл: (saȣ кȣ înf:). «Ὅταν προχωρεῖν σημήνῃ τῷ ἵππῳ,,. Пл: «Ἐσήμηνε πάντα παραρτέεσθαι». Ep: (шi fѫpѫ, saȣ înцeл: кazȣ). «Σιτοῦνται, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι». Ksn: (шi aвsoл: saȣ eл:). Τοῖσι δὲ Ἕλλησι ὡς ἐσήμηνε (se înц: ἡ σάλπιγξ, saȣ ὁ σαλπιγκτής),,. Ep: (шi пas:) "Ἕως ἄν τι σημανθείη αὐτοῖς». Ksn: (de ȣnde 2) поet: (кȣ цen: saȣ dat:) sîntȣ кѫпetenie, комаndezȣ, гȣвepnezȣ, шt чл:. «Αἴθ᾽ ὤφελλες ἄλλου στρατοῦ σημαίνειν». Іл: Ξ. «Πάντεσσι δ᾽ ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν,,. Іл: Α. "Οὐδὲ ἐ σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν,,. Od: Χ. 3) însemnezȣ, (ad:) apѫtȣ ȣnȣ astfeлȣ de înцeлesȣ (despre zічере, saȣ fpasȣ). "Τὰ ὀνόματα σημαίνει τι». Apst: «Σημαίνει ἡ ἐπιγραφή,,. Тȣч: (шi пas:). «Τὸ σημαινόμενον». Гpм: semnifiкaцia (înцeлesȣл) zічеpiĭ. 4) (miж:) пȣĭȣ semnȣ, însemnezȣ; (пapтiк:) пeчetлȣĭesкȣ. "Σημηναμένους τὴν συγγραφήν,,. Dm: "Ταῦτα γράψας καὶ σημηνάμενος ἐδίδου φέρειν». Ksn: "Σημαίνεται (τὸν βοῦν) βύβλῳ περὶ τὰ κέρα ειλίσσων». Ep: (шi пas:). "Ἀνδράποδα σεσημασμένα τῷ δημοσίῳ σημάντρῳ,,. Ksn: «Διπλώματα σεσημασμένα». Пл: 5) daȣ кȣ soкoteaлa (din oape-кape semne), гічesкȣ. "Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ᾽ ἐκπέπληγμαι,,. Sof: «Μὴ ἄστροις τὰ καθ᾽ ὑμᾶς σημαίνεσθε,,. Sin: 6) (pap nestp:) însemnezȣ, sîntȣ însemnatȣ. «Σημαίνει εἰς τὰ ἔξω». Apst: (вezĭ шi ἐπισημαίνω).

Σημαιοφόρος (ὁ), пȣpтѫtopȣ de вandiepѫ, steрapȣ. [σημαία, φέρω].

Σημαλέος, α, ον, [σῆμα] înшtiinцѫtopȣ de чева прin semne. "Ζεὺς — ,,. Пaȣs:

Σήμανσις, εως (ἡ), însemnape (акt: saȣ пas:); înшtiinцape. [шi.

Σημαντὴρ (ὁ), поpȣнчitopȣ, кѫпetenie, комаndipȣ, гȣвepnѫtopȣ, шi чл: = (maĭ întpв:) Σημάντωρ. 2) (ȣne-opĭ) în локȣ de..

Σημαντήριον (τὸ), op че sлȣжeшte лa însemnape, saȣ пeчetлȣipe, маркѫ, пeчete (вezĭ шi σήμαντρον); stemпȣ (прinч:) de monete, (Франц:) poinçon; (de ȣnde) = Νομισματοκοπεῖον. [шi

Σημαντικὸς, ή, όν, чeл кȣ însȣшime de a însemna, a apѫta, a eкsпpima чева, semnifiкatiвȣ. [σημαίνω]. [de ȣnde

Σημαντικῶς, adв: în кіпȣ însemnѫtopȣ (eкsпpimѫtopȣ) кȣpat de чева.

Σημάντρια (ἡ), fem: aл лȣĭ σημαντήρ.

Σημαντρὶς, ίδος (ἡ), (прinч: γῆ) ȣnȣ feлȣ de xȣmѫ, че sлȣжia кa чeapѫ tape, (Фpnц:) terre sigillaire- [din

Σήμαντρον (τὸ), = Σημαντήριον, пeчete, маркѫ. «Ἀνοίξαντας τὰ σήμαντρα. Ksn: despeчetлȣind. «Τῶν σημάντρων ἐόντων σώων». Ep: fiind пeцeцiлe întpeцĭ. [шi

Σημάντωρ, ορος (ὁ), поet: în локȣ de σημαντήρ, комаndipȣ, кіpmȣitopȣ, поpȣnчitopȣ, шi чл: «Διὶ Κρονίωνι θεῶν σημάντορι πάντων,,. Es: «Ἵππω δευέσθην σημάντορος». Іл: Θ. = ἡνιόχου. [шi

Σημασία (ἡ), însemnape; веste datѫ прin semnȣ; шi semnȣл кіap fѫкȣtȣ spre înшtiinцape; (гpam:) însemnѫpe de zічере. [σημαίνω].

Σηματίζομαι, виit: -ίσομαι, daȣ кȣ soкoteaлa din semne. [шi

Σημάτιον (τὸ), dim: aл aл лȣĭ σῆμα, semnішopȣ. [шi

Σηματόεις, εσσα, εν, поet: кȣвenitȣ лa mopmintȣ. [σῆμα].

Σηματουργός (ὁ, ἡ), лȣкpѫtopȣ de semneлe (mѫpчiлe) пaвѫzeлop. [σῆμα, ἔργον).

Σημεία (ἡ), гpeш: în локȣ de σημαία.

Σημειογραφέω -ῶ, виit: -ήσω, skpiȣ прin semne. [din

Σημειογράφος (ὁ), skpiitopȣ прin semne (пentpȣ skȣptape), stenogpafȣ. [σημεῖον, γράφω].

Σημεῖον (τὸ), = [σῆμα] semnȣ (прin înвoipe maĭ кȣ sea: spre înцелецере) de чева; tiпapȣ de пeчete; stearȣ. «Ἦν δὲ αὐτῷ τὸ σημεῖον ἀετὸς χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ ἀνατεταμένος». Ksn: колoaпѫ de xotapȣ; (de ȣnde пapтiк: лa Pomanĭ) = Μίλιον, miлȣ. «Ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἀ-

πὸ τῆς Ῥώμης». Epd:; чeasǔ însemnatǔ пe чeasopnikǔл de soape; semnǔ dene чepǔ snъîmîntъtopǔ, minǔne. «Ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα». Skp: (matm:) нǔntǔ; (med:) simntomъ, ѕпpe кǔnoaшtepea боaлeĭ; (ptp:) dobadъ. «Σημεῖον δὲ· ἡ μὲν γὰρ εἰρήνη шi чл:». Dm:

Σημειοφόρος (ὁ),=Σημαιοφόρος. [σημεῖον, φέρω].

Σημειόω -ῶ, biit: -ώσω, însemnezǔ. || (mіж:) însemnezǔ чeвa, кa sъ џiǔ minte. «Ὕστερον συνέταξε μετὰ κάλλους (ὁ Θουκυδίδης), ἃ ἐξ ἀρχῆς μόνον ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην». Марчeл: (пopǔнч:) «Σημείωσαι„. Грam: бaгъ de seamъ. [шi

Σημειώδης, εος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ωδῶς, кape слǔжeшte de semnǔ; însemnatǔ; saǔ de însemnat. [σημεῖον].

Σημείωμα (τὸ), oбĭeктǔл, saǔ efeктǔл însemnъpiĭ, însemnъtǔpъ. [шi

Σημείωσις, εως (ἡ), însemnape; notape (oбsepвaџie) în вpe ǔnǔ skpisǔ, sхoлiǔ, saǔ komentapǔ. [шi

Σημειωτέος, α, ον, posit: aл лǔĭ [σημειόω] вpednikǔ de însemnat.

Σημειωτικός, ή, όν, кǔвenitǔ, saǔ îndemînatikǔ лa însemnape. "Σημειωτικὴ (se înџ: τέχνη)». naptc a aptcĭ medikaлe de a кǔnoaшte боaлa din semne, saǔ simntome. [din

Σημειωτός, ή, όν, însemnatǔ, deoseбitǔ npin semnǔ. [σημειόω].

Σημερινός, ή, όν, de astъ-zi. [din

Σήμερον, [ἡμέρα] adв: astъ-zĭ. «Ἡ σήμερον (se înџ: ἡμέρα)„. Лкs:

Σημήϊον (τὸ), Ion: în лoкǔ de σημεῖον.

Σημικίνθιον (τὸ), [Лat: semicinctum] пoaлъ, saǔ бasma.

Σημόθετος (ὁ, ἡ), poct: [σῆμα, τίθημι] însemnatǔ, чeл кǔ semnǔ пǔsǔ.

Σημύδα (ἡ), ǔnǔ feлǔ de кoпaчiǔ, mesteaкъnǔ.

Σημών, όνος (ὁ), Лakon: în лoкǔ de θημών.

Σήνουρος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкǔ de σαίνουρος.

Σηπεδονικός, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, înǔшitǔ пǔtpeжǔneĭ, пǔtpedǔ, stpiкatǔ. [шi

Σηπεδονώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл кa o пǔtpeжǔne, saǔ npiчinǔitopǔ de пǔtpezipe. [din

Σηπεδών, όνος (ἡ), пǔtpeжǔne, saǔ пǔtpiraiǔ, mǔчiraiǔ; panъ înпǔpoĭatъ. 2) ǔnǔ feлǔ de шapпe- [шi

Σηπεύω, biit: -εύσω, [σήπω] poct: otpъвeskǔ (npin пǔtpezitoape otpaвъ).

Σηπία (ἡ), [σιπύα] ǔnǔ feлǔ de npodǔktǔ de mape, sǔnie.

Σηπιάς, άδος (ἡ),=Σηπίον.

Σηπιδάριον (τὸ), dim: aл лǔĭ...

Σηπίδιον (τὸ), dim: aл лǔĭ σηπία, saǔ aл лǔĭ...

Σηπίον (τὸ), osǔл sǔnieĭ.

Σηποποιός (ὁ, ἡ), fъкъtopǔ de пǔtpeжǔne, пǔtpezitopǔ. [σήπω, ποιός].

Σηπτήριος, α, ον, шi

Σηπτικός, ή, όν, чeл кǔ însǔшime de a adǔчe пǔtpeжǔne. [din

Σηπτός, ή, όν, adǔкъtopǔ de, saǔ sǔпǔsǔ лa пǔtpeжǔne. || (sǔбst:) «Σηπτή». ǔnǔ feлǔ de пǔtpezitoape doktopie. [σήπω].

Σηπύα (ἡ), înd: în лoкǔ de σιπύα [вezĭ шi σιπαία).

Σήπω, biit: σήψω, (mіж: tpe: dc кǔ: în лoкǔ de npez: σέσηπα, nex: пas: ἐσάπην) fakǔ чeвa a пǔtpezi, adǔкǔ (шi пas: saǔ mіж: de sine пas: aжǔngǔ лa) пǔtpeжǔne, пǔtpezeskǔ. «Δοῦρα σέσηπε νεῶν». Iл: B. «Σφακελίσαντος δὲ τοῦ μηροῦ, καὶ σαπέντος τελευτᾷ». Ep:

«Σήρ, σηρὸς (ὁ), (npinч:) Лaк: în лoкǔ de σής, moлie; (naptik: шi плџ:) rîndaкǔ de mъtase. || (îm:) Σῆρες, Sipenĭ, o naџie Indianъ, пǔmitъ aшa de лa însekta de matase, fiind къ intp' aчea џapъ s' a ibit întîĭ.

Σήρ, σηρὸς (ὁ), Лakon: în лoкǔ de θήρ.

Σηράγγιον (τὸ), dim: aл лǔĭ Σήραγξ. || лoкǔ пe џъpmǔл лǔĭ Пipeǔ плinǔ de пeшtepe, ǔnde se sкълdaǔ.

Σηραγγόω -ῶ, biit: -ώσω, skopбopъskǔ чeвa în feлǔ de пeшtepъ. «Ἄντρα σηραγγοῦται„. Елd: se întind пe sǔбt пъmîntǔ. [шi

Σηραγγώδης, εος (ὁ, ἡ), плinǔ de пeшtepĭ; sкǔ гъypitǔ, skopбopîtǔ în feлǔ de întinsъ пeшtepъ. [din

Σήραγξ, αγγος (ἡ), [σαίρω 2] пeшtepъ лǔngъ, întinsъ пe sǔбt пъmîntǔ.

Σῆρες (οἱ), каǔtъ Σήρ.

Σηρικοδιαστής, [σηρικόν, διάζομαι] οῦ (ὁ), topkъtopǔ de mъtase.

Σηρικοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopǔ (џesъtopǔ) de fipǔл de mъtase. [σηρικὸν, πλέκω],

Σηρικός, ή, όν, [σῆρες] peлatiǔ кǔ, saǔ пpoвenitǔ de лa Sipenĭ. «Σηρικὸν (înnpeǔnъ, saǔ шi fъpъ) νῆμα». mъtase. «Ἐσθὴς Σηρική, saǔ «Σηρικόν (se înџ: ὕφασμα)„. de mъtase; шi Σηρικά, mъtъsǔpiĭ.

Σηρικοφόρος (ὁ, ἡ), пǔptъtopǔ de mъtъsǔpiĭ. [σηρικὸν, φέρω].

Σής, σεὸς, шi (maĭ пoǔ) σητὸς (ὁ), вepme чǔpǔitopǔ (pozъtopǔ) de xaîne, шi de къpџĭ, moлie, saǔ кapǔ.

Σῆς, Ion: în локš de σαῖς, dat: fem: îm: aл лšĭ σός.

Σησαμαῖος, α, ον, fъкštš din sšsamš.[din

Σησάμη (ἡ), плanta sšsamšлšĭ. [de šnde

Σησαμῆ (ἡ), šnš feлš de прържitšpъ din sšsamš. [шi

Σησάμινος, η ον, =Σησαμαῖος. «Ἔλαιον —». oлeĭš de sšsamš. [шi

Σησαμὶς, ἴδος (ἡ), =Σησαμῆ. 2) šnš feлš de плantъ, (aлt:) σησαμοειδές (чea mape, veзĭ ziч:). [шi

Σησαμίτης, ου (ὁ), (npinч: ἄρτος) пîĭne fpъmîntatъ, saš npesъpatъ кš sšsamš. 2) =Σησαμίς (2).

Σησαμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл din feлšл sšsamšлšĭ, saš asemenea лšĭ. || (sšbst:) Σησαμοειδές, šnš feлš de плantъ (înпъpцitъ în mape шi mikъ). [σησάμη, εἶδος].

Σησαμόεις, εσσα, εν, noet: în лoкš de σησαμαῖος. [din

Σήσαμον (τό), [de aчi] sšsamš, sъmînцa лšĭ.

Σησαμόπαστος (ὁ, ἡ), [σήσαμον, πάσσω] npesъpatš кš sšsamš.

Σήσαμος (ἡ), =Σήσαμον.

Σησαμότυρον (τὸ), шi Σησαμότυρος (ὁ), bpînzъ кš sšsamš. [σήσαμον, τυρός].

Σησαμοῦς, οῦντος (ὁ), în кonlpaк: din σησαμόεις (se înц: πλακοῦς), šnš feлš de пръжitšpъ, saš плъчintъ de sšsamš шi mîepe.

Σησαμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σησαμοειδής. [σήσαμον].

Σῆσι, noet: în лoкš de σαῖς, dat: fem: îm: aл лšĭ σός.

Σῆσις, εως (ἡ), чepnepe, saš чišpšipe.

Σηστὸς, ή, όν, чepnštš, saš чišpšitš. [шi

Σῆστρον (τὸ), [de aчi] sitъ. [σήθω].

Σητάνειος (νιος), α, ον, (npinч: σῖτος, rpîš) de estimnš, noš; (ἄρτος, пîĭne) fъкštъ din astfeлš de rpîš; saš (dšne aлцiĭ) чepnštš npin deasъ sitъ; (npin špm:) кšpatš; (în цen:) aлesš. (de šnde) «Μέσπιλα («Κρόμμυα) σητάνεια». Лкš: [σῆτες, saš σήθω].

Σητανίας, ου (ὁ), (npinч: πυρὸς) = Σητάνειος, rpîš de estimnš, de npimъvapъ. 2) šnš feлš de rpîš кš mšлtъ пълъmidъ, saš mълšpъ.

Σητάω -ῶ, rлs: pozš кa moлiiлe nînzetšpiлe. [σής, σητός].

Σῆτες, adв: =Τῆτες, estimnš.

Σητόβρωτος (ὁ, ἡ), [σής, βιβρώσκω] mînкatš de moлiĭ, saš vepmĭ.

Σητόκοπος (ὁ, ἡ), = Σητόβρωτος. [σής, κόπτω].

Σητοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopš de moлiĭ, saš de vepmĭ. [σής, τρέφω].

Σήψ, σηπός (ὁ, ἡ), [σήπω] šnš feлš de шapne veninosš. 2) šnš feлš de шопîpлъ, шi de însoкtъ. 3) panъ veкie (кanrpenatъ).

Σηψιδακὴς, έος (ὁ, ἡ), a къpšia mšшкъtšpъ adšчe пštpežšne, otpъvîчosš. [σῆψις, δάκνω].

Σῆψις, εως (ἡ), пštpežšne, saš пštpezipe. [σήπω].

Σθεναρὸς, ά, όν, noet: tape, voîniкš. [шi

Σθένεια (τὰ), (se înц: ἱερά) o sepвъtoape, шi лšптъ de rîontšipe în чinstea лšĭ Жoe npenšmitš...

Σθένιος (ὁ), dъtъtopš de пštepe, saš tъpie. «Ζεὺς—». Пл: [σθένος].

Σθενοβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), vъtъmъtopš de tъpie, saš vîptšte, sлъвitopš. [σθένος, βλάβη].

Σθενοβριθὴς, έος, rpeш: în лoкš de στερνοβριθής.

Σθένος, εος -ους (τὸ), [σθένω] vîptšte, tъpie, пštepe; stъnînipe; npedomnipe; кoвîpшipe. «Παντὶ σθένει». Ksn. din toatъ пštepea; (шi în пepifp: лa noeцĭ). «Σθένος Ὠρίωνος (Ἰδομενῆος, шi чл:)». Om: пštepniкšл Opionš, шi чл: (veзĭ шi βία). «Ποταμοῦ — ». Sof: penede pîš. [de šnde

Σθενόω -ῶ, viit: -ώσω, însšfлš tъpie, întъpesкš.

Σθένω, (npeл: ἔσθενον, шi maĭ mšлtš nš) [în afîn: кš τείνω] amš vîptšte, sîntš tape; noчiš. "Καθ' ὅσον ἂν σθένω". Apslf: ne кîtš noчiš. «Οἱ κάτω σθένοντες». Ep: zei Iadšлšĭ.

Σιαγόνιον (τὸ), dim: aл лšĭ σιαγών, fълкšцъ.

Σιαγονίτης, ου (ὁ), aл fълчiĭ. «Μυὼν—». Aл: Afp: [din

Σιαγὼν, όνος (ὁ), faлкъ; (npin întind:) oвpaзš.

Σιαλίζω, viit: -ίσω, sкoцš vaлe, sкšîпš des. [шi

Σιαλικὸς, ή, όν, atinrъtopš de vaлe, saš de sкšîпatš. [шi

Σιαλὶς, ίδος (ἡ), šnš feлš de пeшte клisosš (veзĭ шi βλένος). [шi

Σίαλἱς, ιδος saš ἴδος (ἡ), =Σίαλον; šnš feлš de пasъpe. (At. Θ). [σίαλον].

Σιαλισμὸς (ὁ), deasъ sкšîпъšpъ, saš saлivaцie. [шi

Σιαλιστήριον (τὸ), naptea fpîšлšĭ denʼîn-

прежврвл гвреї. [σιαλίζω].

Σίαλον (τό), skвїnatв, saв вале; вълоа-sa вmezeалъ a rindврелор den'inпрежв-рвл inkeietврелор. (Лаt:) synovie; (in цеn:) вnsoape; (paptik:) грвзіme; sлъninъ. «Σί-αλον ἐγκηρώσας δέρματι». Ipkp: [npinч: neвt: лві σίαλος].

Σιαλοποιὸς (ό, ή), fъкъtopв de вале, de saлівацiе. [σίαλον, ποιός].

Σίαλος (ό, ή), noet: Ion: грasв, хръni-tв (npinч: inпреънъ ші fъръ σύς). «Σῦς —» Om: порkв inгръшатв. 2) npin in-tind:) nepodв, nesimцitopв. || (sвst: in цеn:) порkв. «Ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο». Іл: Ф. 3) (npin intind:) in локв de σίαλον.

Σιαλοχοέω -ῶ, віit: -ήσω, imi кврг валеле [din

Σιαλοχόος (ό, ή), [σίαλον, χέω] кървїа ii кврг валеле; вълосв; saв кървїа ii meрг stponiї, kind ворвеште.

Σιαλόω -ῶ, віit: -ώσω, вnгв кв вntвръ; (npin intind:) skлівisesкв; innestpiцезв, infpвmвseцезв. [ші

Σιαλώδης, εος (ό, ή), asemenea кв skвї-natвл, валеле, saв, грвзimea; saв nлinв de вале, saв de грвзime, (ad:) вълосв, saв грasв, хръnitв. «Παιδία σιαλώδεα καὶ μυξόῤῥοα». Ipkp. [σίαλον].

Σιάλωμα (τὸ), (in цеn:) гъteaлъ, nodoa-въ; (paptik:) чеаркъnвл лвчiosв de me-talв ал павzeї, (овіч:) σιγάλωμα (vezi ші κέρχνωμα). [σιαλόω].

Σίβδη (ή), noet: in локв de σίδη.

Σιβύλλα, (Еол: in локв de Θεοβούλη) ης (ή), Sівілъ, mвїере npoopoакъ. [de вnde

Σιβυλλαίνω, віit: -ανῶ, npoopoчеskв ка Sівілеле [ші

Σιβύλλειος, α, ον, ал Sівілеї. [ші

Σιβυλλιάω -ῶ, віit: -άσω, sintв intвsia-stв, saв npoopoчеskв ка Sівілеле. [ші

Σιβυλλίζω, віit: -ίσω, = Σιβυλλαίνω, imi-tв Sівілеле. [de вnde

Σιβυλλιστὴς, οῦ (ό), tiлквitopв de npoo-poчiiле Sівілелор, ші npoopoчitopв dвne dinsele.

Σιβύνη (ή), ші Σιβύνης, ου (ό), [ziч: Maчed: saв Чіnp: in afin: кв σιπύη] лanчe (npinч: de вinat). "Ἀγκυλέεις («Εὐ-ρυκάρηνος)— ». Епгр: On:

Σιβύνιον (τὸ), dim: ал лві..

Σίβυνον (τὸ), ші Σίβυνος (ό), = Σιβύνη.

Σῖγα, adв: in тъчере. «Σῖγα πᾶς ἔστω λεώς». Евр:

Σίγα, a 2: sinг: пеps: a порвнч: лві σιγάω, tачї.

Σιγάζω, віit: -άσω, fakв пе чіпева a тъчеа, = (maї intp:) Κατασιγάζω. [ші

Σιγαλέος, α, ον, tъквtв. [σιγή].

Σιγαλόεις, εσσα, εν, noet: [σίαλος] (dв-пе ziч:) вnsв кв вnsoape; (npin вpm:) лвчiosв, skлівiчiosв; saв mлъdiosв, moa-ле; (in цеn:) stpълвчitв, infлopitв, mъ-peцв; (овіч: despre челе meштeшвцitе) віnе лвкpatв (vezi ші λιπαρός). «Χιτὼν («Θρόνος) — ». Om: «Ἡνία («Εἵματα, («Ὑ-περῷα) σιγαλόεντα„. Om: «Ἀμύγδαλα — ». At: челе кв коажа moaле.

Σιγαλὸς, ὰ, όν, Dop: in локв de σιγηλός.

Σιγαλόω -ῶ, віit: -ώσω, лвstpezв, skлі-visesкв,=(vezi ші) Σιαλόω. [de вnde

Σιγάλωμα (τὸ), = Σιάλωμα. 2) лвкрв (вnsoape, saв instpвmintв), кв каpе se лвstpeазъ пїеiле.

Σιγάω -ῶ, віit: -ήσω, ші (maї intpeв:) -ήσομαι, (nas: tpe: de кв: in локв de npez: σεσίγημαι) tакв; (fir:) mъ лiniштеskв. (pap stpъm:) "Σίγα λόγον». Евр: цine taїnъ. (овіч: nestp:) «Οὐκ ἐσίγων, ἀλλ' ἔλεγον». Ksn: (ші fir:) «Σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται, ά δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἔντοσθεν ἀ-νία». Ткр: «Τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου»; Евр: de че atita тъчере in каsа лві Ad-metв? [σιγή].

Σιγέρπης, ου (ό), [σῖγα, ἕρπω] noet: ка-pe se tipaште, вmвлъ, se anponie in тъ-чере, inveтішор (ка kiiнеле, че mвшкъ пе fвpiшв).

Σιγὴ (ή), [imit:] тъчере; лiniште. «Σι-γὴν ἔχειν„. Ep: = Σιγᾶν. «Σιγῇ ἔχειν τί». Ep: a цinea taїnъ. || (dat:) Σιγῇ, adв: in локв de σῖγα. «Σιγῇ νῦν, μή τίς με προσ-αυδάτω». Od: O. (ші кв цеn:). «Σιγῇ τοῦ Αἰθίοπος». Ep: пе askвnsв de... [de вnde

Σιγηλὸς, ή, ὸν, (ші ad:) -ηλῶς, At: in локв de...

Σιγηρὸς, ὰ, ὸν, (ші adв:) -ηρῶς, tъквtв, лiniштitв.

Σιγητικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, din натвръ tъквtв. (σιγάω).

Σίγλαι (αἱ), Dop: [σιγαλόεις] черчеї. 2) (Лаt·) skpiepe de inцелеs npin inвoipe, (Іtл:) цifpe.

Σίγλος (ό), vezi σίκλος.

Σίγμα, saв Σῖγμα [σίζω], ατος (τὸ), si-rma, пвmеле літереї Σ. 2) (ка din векеа fiгвръ a лві σῖγμα C) semiчеркв. «Τὸ τοῦ θεάτρου σῖγμα». Fot: opxestpa. [de вnde

Σιγματίζω, віit; -ίσω, intpeввinцезв npea mвлt пе (saв simплв skpiв кв) sirma. [de вnde

Σιγματισμὸς (ὁ), întrebuinцare (прea mвлтъ) a лвї sirma.

Σιγματοειδὴς, шi Σιγμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), semiчеркблоsв (din firвра векїблвї sirma, bezї σῖγμα). [σῖγμα, εἶδος].

Σιγμὸς (ὁ), [σίζω] sîsiitвл пронвнцii лвї sirma; saв slîpîitвл ferвлвї apsв, moindвse în апъ.

Σίγραι (οἱ), пвї de порчї mistpeцї, = Σύαγροι.

Σίγυμνος (ὁ), рар în локв de σίγυνος.

Σιγύνη (ἡ), шi Σιγύνης, ου (ὁ), шi

Σίγυνον (τὸ), шi Σίγυνος (ὁ), = Σιβύνη, шi чл:

Σιδάρεος, α saв ος, ον, Dop: în локв de σιδήρεος. [din

Σίδαρος (ὁ), Dop: în локв de σίδηρος.

Σιδεύνης, α (ὁ), Dop: жвне, tînъpв.

Σίδη (ἡ), dialekt: (Беot: шi Kpet:) podie, шi podiв. 2) вnв feлв de плantъ, kpinв de балтъ, нвfъpв, плвtъ.

Σιδηρεία (ἡ), лвкрare de fepв. [шi

Σιδηρεῖον (τὸ), =Σιδηρουργεῖον, fepъpie. [σιδηρεύω].

Σιδήρειος, α, ον, noet:, шi

Σιδήρεος -οῦς, έα -ᾶ, εον, -οῦν, чел de fepв; (прin întind:) solidв, цеапънв; saв вîрtosв, tape; (прon: шi fir:) nemilostiвв, nemлъdiatв; (în цen.) грozaвв; (вne-орї) nesimцitopв; (în біne) statopnікв, neskimбъчosв, nedesdвплекatв. «Οὐρανὸς—„. Om: «Ὀρυμαγδὸς — ». Om: чел din чїoкnipea артелор. «Πυρὸς μένος σιδήρεον„, Om: грozaвв.[шi

Σιδηρεὺς, έως (ὁ), =Σιδηρουργὸς, fepapв. [σίδηρος]. [de вnde

Σιδηρεύω, biit: -εύσω, лвкрezв (saв skoцв din minъ) fepв.

Σιδηρήεις, εσσα, εν, noet: în локв de σιδήρεος. [шi

Σιδηρίζω, biit: -ίσω, mъ asemънв ла faцъ saв вîрtoшіе кв fepв. [шi

Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, релatiвв кв fepвл. «Σιδηρικὴ». meшteшвгвл fepъpii. [шi

Σιδήριον (τὸ), dim: ал лвї σίδηρος. fepiчелв, бвкatъ de fepв; (obiч:) внеалтъ de fepв. [шi

Σιδηρίτης, ου (ὁ), шi Σιδηρῖτις, ιδος (ἡ), релatiвв, saв вnitв кв fepв. «Πόλεμος —». Пind: чел прin fepв; saв=Σιδήρεος, крвntв. «Τέχνη—». Лкs: meшteшвгвл fepapвлвї. «Γῆ—».Плd: каре аре fepв. "Λίθος —».Stp: marnetвл. || (sвbst: fem:) вnв feлв de плantъ, (alt:) ἱεροβοτάνη, бребенелв, sвв mъtpiче. [σίδηρος].

Σιδηροβόλος (ὁ, ἡ), asвîрлitopв de fepв, saв folositopв ла ачеasta. [σίδηρος, βάλλω].

Σιδηροβόρος (ὁ, ἡ), noet: =Σιδηροβρώς. [σίδηρος, βορά].

Σιδηροβριθής, έος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, βρίθω] грев ка (saв пentpв mвлtвл) fepв.

Σιδηροβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, βιβρώσκω] pozъtopв de fepв. «Θηγάνη—». Sof:.

Σιδηροβρῶτις, ιδος (ἡ), deosebitв fem: ал лвї σιδηροβρώς.

Σιδηροδάκτυλος (ὁ, ἡ), чел кв deцete de fepв. «Κερόμεα — ». Епгр: [σίδηρος, δάκτυλον].

Σιδηροδέσμιος, шi Σιδηρόδεσμος (ὁ, ἡ),= Σιδηρόδετος. [σίδηρος, δεσμός].

Σιδηροδετέω -ῶ, biit: -ήσω, легв кв fepв; пвiв în feape. [din

Σιδηρόδετος (ὁ, ἡ), легatв кв fepв; saв пвsв în легътвpї de fepв. «Ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ». [σίδηρος, δέω].

Σιδηροδμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, δαμάω] = Σιδηροκμής.

Σιδηροθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), чел кв za de fepв. [σίδηρος, θώραξ].

Σιδηροκατάδικος (ὁ, ἡ), (плц:) osînditв ла osîndъ de îndeплinit прin fepв (армъ), ad: ла moapte. [σίδηρος, κατάδικος].

Σιδηροκμὴς, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, κάμνω] fъквtв din, saв omopitв кв fepв (армъ).

Σιδηροκόπος (ὁ), бътътopв de fepв кв чїокапвл, fepapв. [σίδηρος, κόπτω].

Σιδηρομήτωρ, ορος (ἡ), noet: mвmъ (пъmîntв продвкътopв) de fepв. [σίδηρος, μήτηρ].

Σίδηρον (τὸ), рар în локв de σίδηρος. || (ла îm:) Σίδηρα, fepъpiile.

Σιδηρονόμος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, νέμω] îmпъpцitopв прin fepв.

Σιδηρόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кв sпinape de fepв. «Ἀσπὶς — ». Евр: [σίδηρος, νῶτος].

Σιδηρόπαλτος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, πάλλω] прin sabie кîшtiratв.

Σιδηροπέδη (ἡ), легътвpї de fepв, feape. [σίδηρος, πέδη].

Σιδηρόπλαγκτος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, πλάζω] ръtъчitв (fвгъpitв) din пpiчina fepвлвї (pesбoївлвї). (dвпе алцїї греш: în локв de ...

Σιδηρόπλακτος, Dop: în локв de σιδηρόπληκτος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, πλήττω] лoвitв (ръnitв) кв fepв, saв în pesбoїв.

Σιδηρόπλαστος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, πλά-

σσω] formatš din fepš, saš kš kšie de fepš·(ka sъ гъšplaskъ).

Σιδηρόπλοκος (ὁ, ἡ), înплetitš kš (sîpmъ de) fepš. [σίδηρος, πλέκω].

Σιδηροποίκιλος (ὁ, ἡ), чел kš de fepš, saš în faцa fepšлšĭ nestpiцitšpĭ. «Λίθος —». Плin: šnš felš de прецioasъ пĭatpъ. [σίδηρος, ποικίλος].

Σιδηρόπτερος, шi Σιδηροπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), чел kš apinĭ de fepš. [σίδηρος, πτερὸν, шi πτέρυξ].

Σιδηροπώλης, ου (ὁ), bînzъtopš de fepš, saš de šneлte de fepš. [σίδηρος, πώλης].

Σίδηρος (ὁ, шi noet: npea pap ἡ), fepš. «Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος». Om: 2) (npin întind:) apmъ, saš šneлtъ de fepš, saвie, koasъ, шi чл:. «Λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ„. Om: 3) partea tîpгšлšĭ, šnde se вînd fepъpiiлe (apme, saš šneлte). «Ἀγαγέντα εἰς τὸν σίδηρον ἐπιδεῖξαι πολλὰς μὲν μαχαίρας, πολλὰ δὲ ξίφη„. Ksn:

Σιδηρόσπαρτος (ὁ, ἡ), noet: semъnatš (ad: npiчinšitš) de fepš. [σίδηρος, σπείρω].

Σιδηροτέκτων, ονος (ὁ, ἡ), noet: лškpъtopš de fepš, fepapš. [σίδηρος, τέκτων].

Σιδηρότευκτος (ὁ, ἡ), noet: [σίδηρος, τεύχω] konstpšitš din, saš npin fepš.

Σιδηροτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskš, npodškš fepš. [din

Σιδηροτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtopš, npodškъtopš de fepš. «Γῆ—„. Лks: [σίδηρος, τόκος].

Σιδηροτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭš, sninteкš npin fepš saš kšцitš. [σίδηρος, τομή].

Σιδηροτρύπανον (τὸ), sfpedeлš гъšpitopš de fepš. [σίδηρος, τρύπανον].

Σιδηρότρωτος (ὁ, ἡ), [σίδηρος, τιτρώσκω] pъnitš de fepš (kšцitš, шi чл:).

Σιδηρουργεῖον (τὸ), fepъpie, saš лškpъtopie de fepš. [шi

Σιδηρουργία (ἡ), лškpape de fepš. [din

Σιδηρουργὸς (ὁ, ἡ), лškpъtopš de fepš, fepapš. [σίδηρος, ἔργον].

Σιδηροῦς, ᾶ, οῦν, în kontpak: din σιδήρεος.

Σιδηροφορέω -ῶ, шi (miж:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, noptš (sîntš înapmatš kš) fepš; (пas:) amš înnpeжšpšл meš înapmaцĭ (kš fepš). [din

Σιδηροφόρος (ὁ, ἡ), npodškъtopš de fepš. "Γῆ —„ Anлn: 2) пšptъtopš de (înapmatš kš) fepš. [σίδηρος, φέρω].

Σιδηρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чел kš minte (inimъ) de fepš (nemiлъdiosš, nemiлostiвš). [σίδηρος, φρήν].

Σιδηροφυὴς -έος -οῦς (ὁ, ἡ), пъskštš de, saš din fepš; (fir:) neoвositš. [σίδηρος, φυή].

Σιδηρόχαλκος (ὁ, ἡ), чел din fepš шi apamъ. [σίδηρος, χαλκός].

Σιδηροχάρμης, ου (ὁ), noet: [σίδηρος, χάρμη, saš χάρμα] pesвoitopš înapmatš; saš lšвitopš de pesвoĭš.

Σιδηροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: înвpъkatš în za de fepš. [σίδηρος, χιτών].

Σιδηρόω -ῶ, biit: -ώσω, kъnlšшeskš kš fepš; (šne-opĭ) înapmezš. [σίδηρος]. [de šnde

Σιδήρωμα (τὸ), лškpš konstpšitš de fepš (šneлtъ, шi чл:).

Σιδηρωρυχεῖον (τὸ), [σίδηρος, ὀρύσσω] minъ, saš вaie de fepš.

Σιδιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în faцa koaжеĭ de podie. [σίδιον, εἶδος].

Σιδιόεις, εσσα, εν, noet:=Σιδιοειδής, saš Σιδόεις. [din

Σίδιον (τὸ), koaжъ de podie. 2) dim: aл лšĭ [σίδη], podioapъ. [de šnde

Σιδιωτὸν (τὸ), (se înц: φάρμακον) o medikaлъ amestekъtšpъ aлkъtšitъ din koжĭ de podiĭ.

Σιδόεις, εσσα, εν, noet: konpinzъtopš de podiĭ. 2) asemenea лa faцъ kš podie, poшš ka o podie. [σίδη].

Σιδονυφὴς, έος (ὁ, ἡ), цesštš în Sidona. [Σιδὼν, ὑφή].

Σιδοῦς, οῦντος (ὁ), în kontpak: în лokš de σιδόεις.

Σιελίζω, Σίελος, шi чл: Ion: în лokš de σιαλίζω, шi чл:.

Σίζω, [imit:] biit: σίξω, saš σίσω, (miж: tpe: de kš: în лokš de npez: σέσιγα) sîsiš; saš sfîpîĭš, ka fepšл apsš, kînd se moaie în anъ. 2) zikš seaš seaš, asmšцînd kîĭne asšnpa kšĭva. «Σῖξα (Ĭap пš Σῖγα) δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τῷ κυνί„. Tkp: saš 3) zikš sšst, ronind doвitokš. (vezĭ σίττα).

Σικελίζω, biit: -ίσω, mъ noptš ka Siчeлianš, (ad: dšne domnitoapea aлšnчĭ idee) mъ вiклeneskš. 2) (apx:) dъnцezš (vezĭ npiчina în At: Α'. 40). [Σικελός].

Σίκερα, [Eвp:] nedeкл: цen: σίκερος (τὸ), (s'a afлat шi ak: σίκεραν) op чe înвъtъtoape въštšpъ, binš meшteшšцitš (вepe, шi чл:).

Σικίννη (ἡ), = Σίκιννις.

Σικιννίζω, biit: -ίσω, жokš danцšл...

Σίκιννις, ιδος (ἡ), šnš felš de danцš komikš (npinч: în чinstea лšĭ Sabazie), чe dъnцaš Satipiĭ în dpameлe satipiчe. [σίκιννος].

Σικιννιστὴς, οῦ (ὁ), dъnцъtopš de danцšл σίκιννις. [σικιννίζω].

Σίκιννος (ὁ, ἡ), чел de pîs, ѕpîtѕ.

Σικιννοτύρβη (ἡ), sromotѕ de danцѕл σικίννη; taktѕл ачелѕї danцѕ. [σικίννη, τύρβη].

Σίκλος (ὁ), [Евр: σέκκέλ] ѕпѕ фелѕ de грєѕtate ші de monetъ Asiatikъ (în грєѕtate, saѕ прецѕ de 3 saѕ 4 драхме).

Σικύα (ἡ), пепене koпtѕ; (maї noѕ) доблеакѕ лѕпгѕїацѕ. 2) (пентрѕ asemъпъtatea firѕpeї) bentѕzъ. [de ѕnde

Σικυάζω, biit: -άσω, пѕїѕ bentѕzе.

Σικύδιον (τὸ), dim: ал лѕї σίκυς, крастабечорѕ.

Σικυηδὸν, adв: ка крастабетеле (фр: xiрѕрц: пентрѕ нетеделе їъpîmtъtѕpї a ле oaseлор), везї καυληδόν. [σίκυς].

Σικυήλατον (τὸ), [σίκυς, ἐλαύνω] tapлa de kpastabeцї, saѕ пепенї, ші чл:

Σίκυον (τό), съmînцъ de kpastabeцї, saѕ de пепенї, ші чл: [σίκυς].

Σίκυὸς, ші Σίκυς, [κίκυς] υος (ὁ), крастабете; пепене галбенѕ. [de ѕnde

Σικυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în формъ de kpastabete; чел din soїѕл kpastabeцiлор, saѕ ал пепенiлор, saѕ довлечiлор, (Франц:) cucurbitacé. [ші

Σικυὼν, ῶνος (ὁ), = Σικυήλατον, пепеніште. [ші

Σικυώνη, ші Σικυωνία (ἡ), =Σικύα. 2)= Κολοκυνθίς.

Σικυώνιος, α, ον, Siчioneanѕ. ‖ (sѕbst:) Σικυώνια, ѕпѕ фелѕ de femeeштї înkълцъminte. [Σικυὼν, пѕme лок:].

Σικχάζομαι, biit: -άσομαι, ші

Σικχαίνω, biit: -ανῶ, mъ skîpbeskѕ ('mї e греацъ) de mînкъpї; (npin întind:) batжokopeskѕ, despreцѕїeskѕ. "Σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια». Кал: [σικχὸς]. [de ѕnde

Σικχαντὸς, ἡ, ὸν, skîpbosѕ, saѕ adѕkъtopѕ de skîpbъ, грецosѕ. [ші

Σικχασία (ἡ), skîpbъ, греацъ, непоftъ de mînkape.

Σικχὸς, [în afin: кѕ σαυκός] ἡ, ὸν, skîpbiчosѕ de op че; (ші партік:) înгреціошатѕ de mînkape; batжokopitopѕ de toate, nemѕлцѕmitѕ de op че; (în цен:)= Δύσκολος.

Σίκχος, εος -ους (τὸ), Skp: în[?]локѕ de

Σικχότης (ἡ), skîpbiчiѕne, греацъ, непоftъ. [σικχός].

Σιληνὸς (ὁ), [σιλλός] чел maї bekiѕ din Satipї, soцѕ nedesпъpцitѕ, ші nedarorѕ ал лѕї Dionisѕ, Sileпѕ.

Σιληπορδέω -ῶ, biit: -ήσω, kom: mъ поptѕ fъpъ pѕшine, обpъzпiчеште, кѕ dispreцѕ ші mîndpie. [ші

Σιληπορδία (ἡ), [τίλος, πορδή] kom: пѕptape пеpѕшinatъ, despreцѕipe, ші чл:

Σίλι (τὸ), nedeкл: ѕпѕ фелѕ, saѕ soїѕ de плаntъ eksotikъ кѕ чїѕdate фpѕnze,= (saѕ ла каpe se dedѕче ші) Σιλλικύπριον.

Σιλίγνιον (τὸ), ші Σίλιγνις, εως (ἡ), пішаштea, saѕ floapea fъiпeї чеї maї албе de грîѕ. [de ѕnde

Σιλιγνίτης, ου (ὁ), (npinц: ἄρτος) пîїne de пішаштea, saѕ floapea fъiпeї.

Σιλλαίνω, biit: -ανῶ, [σίλλος] stpîmbezѕ din bѕze, saѕ din окї sпpe batжokopipea кѕїba; (în цен:) batжokopeskѕ. (везї ші ἰλλαίνω).

Σιλλικύπριον (τό), [σίλι, κύπριον] ѕпѕ фелѕ de плаntъ eksotikъ, (Лат:) palma-christi, podѕл къpia se ziче κρότων.

Σιλλογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, skpiѕ satipe. [ші

Σιλλογραφία (ἡ), skpiepe de satipe. [din

Σιλλογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopѕ de satipe. [σίλλος, γράφω].

Σιλλὸς (ὁ), [ἴλλω] (în цен:) pesѕчitѕ, înbiptitѕ; (партк:)=Σιμός, kîpпѕ. (епіт: ал Satipiлор). [de ѕnde

Σίλλος (ὁ), (în цен:) batжokopъ; глѕmъ; (партік:) поетъ batжokopitoape, satipъ. [de ѕnde

Σιλλόω -ῶ, biit: -ώσω, =Σιλλαίνω.

Σίλλυβον (τὸ), (прінч: ла îm:), ші

Σίλλυβος (ὁ), [σιλλὸς] фѕпtъ, saѕ чїѕкѕpe (din fipe pesѕчite); (în цен:) atîpпъtѕpъ; (партік:) o бѕкatъ de membpaпъ atîpпatъ de чiлindpeле (sѕлѕpiле) векїелор skpise, kопpinzъtoape de пѕmeле skpiitopѕлѕї ші de titлѕл къpцiї. 2) ѕпѕ фелѕ de плаntъ, saѕ kопъчелѕ spinosѕ, (Франц: gundelia.

Σιλέβουρος (ὁ), Лат: soldario, =Εὐχωλιμαῖος (везї ziч:).

Σιλουρισμὸς (ὁ), mînkape de пештеле (saѕ osпъtape de stpeinї кѕ) somпѕ. [din

Σίλουρος (ὁ), [σιλλὸς, οὐρὰ] somпѕ (пеште mape de pîѕ).

Σίλυβον (τὸ), ші Σίλυβος (ὁ), =Σίλλυβον (βος).

Σίλφη (ἡ), ѕпѕ фелѕ de insektъ, saѕ pîndakѕ пѕtѕposѕ. 2) ѕпѕ фелѕ de bepme, saѕ moлie de къpцї.

Σιλφιόεις, εσσα, εν, поет: kопpiпzъtopѕ de, saѕ fъкѕtѕ кѕ...

Σίλφιον (τὸ), [σίλφη] ѕпѕ фелѕ de плаntъ (кѕкѕtъ, saѕ lepѕлъ), sѕкѕл saѕ пѕstѕл къpia, ал челiї de ла Чipena (Лат: lasor) sлѕжїa ка îпdѕлчitѕpъ în mînкъpї, їap ал челiї din Media (Лат: assafoetida,

ші Тѫрч: шеltan-бокѕ) ка doktopie.

Σιλφιοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѣ...

Σιλφιοπώλης, ου (ὁ), вînzѣtopѕ de плаnta σίλφιον (bezî ziч:). [σίλφιον, πώλης].

Σιλφιοφόρος (ὁ, ἡ), продѕкѣtopѕ de σίλφιον (bezî ziч:). [σίλφιον, φέρω].

Σιλφιωτὸς, ἡ, ὸν, îѣкѕtѕ кѕ [σίλφιον].

Σίμβλα (τὰ), îm: în eteрoџ: ал лѕî σίμβλος.

Σιμβλεύω, biit: -εύσω, konpinzѕ, stpînгѕ чева în stѕпѕ saѕ în ѕлеîѕ de албine. [din

Σίμβλη (ἡ), noet: în локѕ de σίμβλος. [de ѕnde

Σιμβλήϊος, η, ον, noet: Ion: în локѕ de σίμβλιος. [ші

Σιμβληΐς, ίδος (ἡ), noet: =Σιμβλίς. [ші

Σίμβλιος, α, ον, noet: релатівѕ кѕ stѕпѕ: saѕ каре слѫжеште de ѕлеîѕ ал албinелор. «Ἔργα σιμβλήϊα». Аплп: mîepea, fаѕрiî. [ші

Σιμβλὶς, ίδος (ἡ), noet: în локѕ de σιμβλία. «Πέτρα—». Аплп:

Σιμβλοποιέω -ῶ, biiit: -ήσω, fакѕ (adѕпѕ албine în) stѕпî. [σίμβλος, ποιέω].

Σίμβλος (ὁ), (îm: noet: în eteрoџ: σίμβλα) [bezî σιφλός] stѕпѕ (ѕлеîѕ); poîѕ de албine; (fir:) mѕлџіше nenѕmѣратѣ (bezî ші σμῆνος). «Χρημάτων — ». Apstf:

Σιμικίνθιον, греш: în локѕ de Σημικίνθιον.

Σιμίκιον (τὸ), ѕnѕ fелѕ de mѕsiкалѕ înstр: кѕ 35 коарde.

Σιμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), кат кîрnѕ ла веdере. [σιμὸς, εἶδος].

Σιμοπρόσωπος (ὁ, ἡ), кîрnѕ ла fаџѣ. [σιμὸς, πρόσωπον].

Σιμὸς, ἡ, ὸν, кîрnѕ, чел кѕ nasѕл плеоштіtѕ ші întopsѕ în sѕs (ка nerpiî din Afpiка) (înпpot: de γρυπός). «Τὰ παιδία πάντα σιμά». Apst: «Μέλισσαι («Ἔριφοι) σιμαί». Ткр: «Τὸ σιμὸν τῆς ῥινός». Ksn: în локѕ de ἡ σιμότης (bezî ziч:). 2) (în џen:) кѣвѣпаtѕ, konкавѕ (înпpot: de κυρτός); întopsѕ în sѕs. «Χρὴ εἶναι ἐχούσας (τὰς κύνας) κεφαλὰς σιμάς„. Ksn: «Σιμὴ γαστὴρ», Плt: ал fлѣmîndѕлѕî. «Σιμὸς τὴν κνήμην». Лкѕ: înпpot: de παχύκνημος. «Τὰ σιμὰ τοῦ ἥπατος». Гал: кѣвѣпѣtѕџіле. (de ѕnde 3) sѕішоsѕ, (Fpnџ:) qui s' éléve en pente. «Ὀδοὺς τραχείας σιμὰς„. Ksn: (ші neѕt:) «Σιμὰ (se înџ: χωρία)». Ksn: deлоasе. «Ἐπεχείρησαν πρὸς τὸ σιμὸν διώκειν». Ksn: ‖ (îm: neѕt:) «Σιμὰ, adв: кѕ nasѕл în sѕs (ка кîрпіî), еропічеште. «Σιμὰ γελᾶν». Епгр: "Σιμὰ σεσηρὼς μυχθίζεις». Епгр: (bezî ші σαίρω 2).

Σῖμος (ὁ), ѕnѕ fелѕ de пеште (de лаkерdѣ).

Σιμότης (ἡ), кîрnie (înпpot: de κυρτότης, saѕ γρυπότης). «Ὁ ὗς ὁ ἄγριος διὰ τὴν σιμότητα τῶν ὀδόντων οὐ δύναται ὑπολαβεῖν τὸ σῶμα τοῦ προσπεπτωκότος». Ksn: [σιμός].

Σιμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, џеоп: în локѕ de βραχυτομέω. [σιμὸς, τομή].

Σιμόω -ῶ, biit: -ώσω, fакѕ чева adînкаtѕ în mіжлокѕ, ші întopsѕ ла mѣрџінî; înковоîѕ în sѕs; (naptік:) sѕîрчеskѕ din nasѕ (npiнч: snpe вatжокоріре). [σιμός].

Σιμωδία (ἡ), ѕnѕ fелѕ de nечinstitѕ кînтікѕ. [din

Σιμῳδὸς (ὁ), кîntѣреџѕ de nечinstite кînтіче. [Σίμος, компѕitopѕ de astfeл de кînтіче, ᾠδή].

Σίμωμα (τὸ), [σιμόω] naptea вре ѕnѕî tрѕпѕ кѣвѣпаtѣ ші întoapsѣ în sѕs.

Σίμωρ, ωρος (τὸ), [de ачі] samѕрѕ. (bezî ші σαπύριον).

Σιναμώρευμα (τὸ), вѣtѣmаре, пагѕвѣ, че adѕче чineва din лѣкоmie. [din

Σιναμωρέω -ῶ, biit: -ήσω, batѣmѕ, stpiкѕ, прѣпѣdeskѕ; келtѕіeskѕ fѣрѣ sokoteaлѣ; fѕрѕ din лѣкоmie; sîntѕ desfpînatѕ în челе tрѕпештî. «Γυνὴ σιναμωρουμένη χαίρει». Apstf: [ші

Σιναμωρία (ἡ), аплекаре ла вѣtѣmаре; desfpînаре în челе венеpiене; лѣкоmie; келtѕіалѣ некѕmпѣtatѣ. [din

Σινάμωρος (ὁ, ἡ), [σίνομαι, μόρος saѕ ὥρα] аплекаtѕ ла вѣtѣmаре, прѣпѣditopѕ; (naptік:) desfpînatѕ în челе венеpiене; лакоmѕ; келtѕitopѕ fѣрѣ кѕmпѣtѕ.

Σιναπέλαιον (τὸ), ѕntѕ de mѕштарѕ. [σίναπι, ἔλαιον].

Σίναπι, εως (τὸ), mѕштарѕ.

Σιναπίδιον (τὸ), dim: ал лѕî σινάπιον.

Σιναπίζω, biit: -ίσω, (med:) пѕîѕ катаплаsmѣ de mѕштарѕ. [ші

Σινάπινος, η, ον, чел de mѕштарѕ. [ші

Σινάπιον (τὸ), dim: ал лѕî [σίναπι].

Σιναπισμὸς (ὁ), tpaktape, лекѕіре npin катаплаsme de mѕштарѕ. [σιναπίζω].

Σιναρὸς, ά, ὸν, noet: Ion: вѣtѣmѣtopѕ; saѕ вѣtѣmatѕ. [ші

Σινὰς, άδος (ἡ), noet: în локѕ de σιναρά, вѣtѣmѣtoape. [σίνομαι].

Σινδόνη (ἡ), =Σινδών.

Σινδόνιον (τὸ), ші Σινδονίσκη (ἡ), dim: ал лѕî σινδών, pînzішоарѣ; чершѣфорѕ.

Σινδονίτης, ου (ὁ), ші Σινδονῖτις, ιδος (ἡ), =Σινδονοφόρος. 2) fѣкѕtѕ din пînzѣ sѕвџіре. «Χιτών —». Fot: [σινδών].

Σινδονοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, портѫ пînzъ sѫвџiре. [din

Σινδονοφόρος (ὁ, ἡ), [σινδὼν, φέρω] пѫртътоpѫ de înвpъкъшinte de пînzъ sѫвџiре.

Σινδονυφὴς, έος (ὁ, ἡ), [σινδὼν, ὑφή] џesѫtѫ în sѫвџiрimea пînzeĭ σινδών (vezĭ ziч).

Σινδρὸς (ὁ), în sinк: din σιναρός, вътъмътоpѫ; (прînч:) роpѫ neтpeвnikѫ, pъѫ. [de ѫnde

Σίνδρων, ωνος (ὁ), mъpit: ал лѫĭ σινδρός, роpѫ foapte pъѫ, = Δουλέκδουλος. [de ѫnde

Σινδρωνεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ портѫ ка ѫnѫ pъѫ роpѫ, вiклenеште.

Σινδὼν, όνος (ἡ), (прînч:) пînzъ de India [σινδικὸν], тѫлпапѫ; (în џen:) пînzъ sѫвџiре шi алвъ. «'Ενετύλιξεν αὐτὸ (τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ) σινδόνι καθαρᾷ,,. Skp:; пînzъ de кpaвie. "Τὴν τοῦ ἱστίου σινδόνα ὑπερπετάσαντες»; Алчfp: ; чеаршаfѫ, џiѫлџiѫ. «Περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ». Skp: prosoпѫ (штергарѫ), шi чл:

Σινέομαι, Ion: în локѫ de σίνομαι.

Σινέσκετο, poet: în локѫ de ἐσίνετο, sinг:,шi

Σινέσκοντο, poet: în локѫ de ἐσίνοντο, îm: 3: перs: а прел: лѫĭ σίνομαι.

Σίνηπι(πυ), εως, saѫ υος, Ion: în локѫ de σίναπι, шi

Σίνηπυς, υος (ἡ), Ion: în локѫ de σίναπι.

Σινιάζω, вiit: -άσω, чернѫ. [σινίον]. [de ѫnde

Σινίασμα (τὸ), тъpîџe; чiѫрѫiтѫpъ, гѫпоiѫ. [шi

Σινιατήριον, шi Σινίατρον (τὸ), =Σινίον.

Σινιάω -ῶ вiit: -άσω, =Σινιάζω.

Σινίον (τὸ), [σείω] sitъ; чiѫpѫ.

Σίνις, ιδος (ὁ), [σίνομαι] fѫpѫ, tîлхаpѫ, fъкътоpѫ de pеле; (în џen:) вътъмътоpѫ, пpъпъditоpѫ. «Λέων — ». Кал:

Σινόδους, οντος (ὁ), = (saѫ дѫпе алџiĭ maĭ корек: de kît) Συνόδους. [σίνος, ὀδούς].

Σίνομαι, вiit: σινοῦμαι, (пех: ἐσινάμην, пas: tpe: de кѫ: прea pap σέσιμμαι) вaтъmѫ, вîntѫiѫ. «Μηδὲν σίνεσθαι μήτε τὴν χώρην μήτε τοὺς οἰκήτορας αὐτῆς». Еp: «Ὡς τὴν ἕδραν τοῦ ἵππου μὴ σίνεσθαι». Ksn: «Αἰδὼς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν». Om: шi Es: (шi de sine пas:) "Σίνετο δὲ σφυρὰ δισσὰ, πόδας δ' οὐκ ἦεν ἀρηρώς,,. Орf: [σίνος].

Σινόμωρος (ὁ), înd: în локѫ de σινάμωρος.

Σίνος, шi Σῖνος, εος -ους (τὸ), [σείω] вътъмаре, вîntѫiре; лѫкpѫ вътъмътоpѫ, пpъпъditоpѫ. [de ѫnde

Σινόω -ῶ, вiit: -ώσω, maĭ поѫ шi papѫ în локѫ de σίνομαι. «Σεσίνωτο χεῖρας». Мап: se чiѫпџise.

Σίντης, ου, шi Σίντις, ιδος, шi Σίντωρ, ορος (ὁ), poet: tîлхаpѫ, fъкътоpѫ de pеле; (în џen:) вътъмътоpѫ, вîntѫiтоpѫ. "Λέων ("Λύκος) —,,. Om: "Σίντιες ἄνδρες,,. Om: локѫiтоpiĭ Лemnosѫлѫĭ (пentpѫ коpѫпъpiiле лоp); (шi кѫ џen:). "Ἐχῖνον γλυκερῶν σύντορα θειλοπέδων,,. Епгр: [σίνομαι].

Σινωπὶς, ίδος (ἡ), (алт:) Σινωπικὴ μίλτος, ѫпѫ felѫ de кiповарѫ de ла Sinoпа. [Σινώπη].

Σίξις, εως (ἡ), =Σιγμός.

Σιοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din felѫл, saѫ asemenea плantеĭ [σίον, шi εἶδος].

Σιοκόρος (ὁ), Лак: în локѫ de θεοκόρος.

Σίον (τὸ), ѫпѫ felѫ de плantъ, seлinъ, saѫ кapdama de вaлтъ, (Fpanџ:) berle, (Лat:) sium latifolium.

Σιὸς, Dор: Лак: în локѫ de Θεός. «Νὴ τὼ σιώ». (oвiч: жѫpъm: ал Лак:) пе чеĭ doĭ zeĭ (Dioskѫpĭ).

Σιπαλὸς, ή, όν, în întind: în локѫ de σιφλός.

Σίπαρος (ὁ), [Лat: suppara] пînza din пѫпъ. (vezĭ шi ἀρτέμων).

Σιπύα, шi (шаĭ întpeв:) Σιπύη (ἡ), [în afin: кѫ κύπη, κίβυσις, шi σιφλός] sakѫ (прînч:) de fъinъ шi пîine; saѫ amвapѫ de fъinъ; magazie de пîine. [de ѫnde

Σιπυὶς, ίδος, шi Σιπὺς, ύος (ἡ) =Σιπύη.

Σίραιον (τὸ), шi Σίραιος (ὁ), mѫstѫ feptѫ, mѫstѫлeзѫ, saѫ петmeзѫ, (алт:) ἕψημα.

Σιρίασις, Σιριάω,=Σειρίασις, Σειριάω.

Σιρομάστης, ου (ὁ), =Σειρομάστης. [σιρὸς, μαστήρ].

Σιρὸς, saѫ Σιῤῥὸς (ὁ), гpoaпъ de гpîѫ шi алте semъпъtѫpĭ.

Σισάριον (τὸ), о гъteaлъ femeeaskъ (коleтѫ, лanџѫ de fîtѫ, saѫ алтѫ чева asemenea). [din

Σίσαρον (τὸ), [σίον] ѫпѫ felѫ de плantъ (de seлinъ) кѫ pъdъчiпа mapе, dѫлче, шi de mînkat.

Σισμὸς (ὁ), =Σιγμός.

Σισόη (ἡ), ѫпѫ felѫ de tѫпѫѫpъ, saѫ înплеtitѫpъ de пъpѫл капѫлѫĭ.

Σίσυβος (ὁ), =Σίλλυβος.

Σισύμβρινος, η, ον, fъкѫtѫ din..

Σισύμβριον, шi Σίσυμβρον (τὸ), ѫпѫ felѫ de ismъ.

Σισύρα, шi Σισύρνα (ἡ), [τίτυρος] (прînч:) пiеле netѫпѫъ de капpъ; (în џen:) înвелiшѫ, saѫ înвpъкъminte de влanъ de oae, кожокѫ, шi чл: «'Ενύδριες καὶ κάστορες, τῶν

τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρνας παραῤῥάπτεται». Ep:

Σισυρίγχιον (τὸ), ѕnѣ felѣ de floape кѕ чепоasъ ръdъчinъ dѕлче, вѕжорѣ, saѣ stînжinѣ.

Σισυρίνιον (τό), papѣ în локѣ de Σισύρνα. (poate σισύρνιον, dim: ал лѕї ...

Σισύρνα, ης (ἡ), =Σισύρα, кожокѣ, влаnъ de oae.

Σισυρνοδύτης, ου (ὁ), înвръкatѣ în влаnъ de oae. [σίσυρνον, δύομαι].

Σίσυρνον (τὸ), = Σισύρνα.

Σίσυρνος (ὁ), =·Σίσυρνον. 2) (xipѕpџ:) ѕnѣ felѣ de faшъ de panъ.

Σισυρνοφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѣ de кожокѣ, saѣ влаnъ de oae. [σίσυρνον, φέρω].

Σισυρνώδης, εος (ὁ, ἡ), [σίσυρνον] чел în felѣ de кожокѣ, saѣ влаnъ. «Χιτὼν —„. Sof:

Σισυροδύτης, ου, (ὁ), =Σισυρνοδύτης.

Σίσυρος (ὁ), =Σισύρα.

Σισυροφορέω -ῶ, віit: ήσω, sîntѣ...

Σισυροφόρος (ὁ, ἡ), = Σισυρνοφόρος.

Σίσυς, υος (ὁ), Sxл: în локѣ de σισύρα.

Σίσων, ονος (ὁ), ѕnѣ felѣ de плаntъ din Sipia, a къpia sъmînџъ slѕжîa ка apomъ шi de леакѣ.

Σῖτα (τὰ), îm: în etepoџ: ал лѕї σῖτος în локѣ de σιτία, nѕtpitѕpї.

Σιταγέρτης, ου (ὁ), stpîngъtopѣ de (пpiнч: пѕвлікѣ) грîѣ (вezї шi σιτώνης). [σῖτος, ἀγείρω].

Σιταγωγέω -ω, віit: -ήσω, карѣ грîѣ. [шi

Σιταγωγία (ἡ), tpanspoptape de грîѣ. [din

Σιταγωγὸς (ὁ, ἡ), [σῖτος, ἄγω] tpanspoptѣtopѣ de грîne (semъnъtѕpї, провizii); saѣ folosіtopѣ ла ачеasta. «Ναῦς — „. Ksn: шi Ep:.

Σιτανείας, шi Σιτάνειος, греш: în локѣ de Σητανίας, шi Σητάνιος.

Σιτάριον (τὸ), dim: ал лѕї σῖτος, грîѕлеџѣ; пîinішоаръ.

Σιτάρκεια (ἡ), = Σιταρκία. [шi

Σιταρκέω -ῶ, віit: ήσω, къпѕtеskѣ (oшtipea, шi чл:) de грîѣ saѣ провizii de xpanъ. (вezї шi σιταρχέω) [шi

Σιταρκία (ἡ), апровizionape, шi înпърџipe de грîѣ шi alte îndestѕлърї de xpanъ ла oшtipe, шi чл: [σῖτος, ἀρκέω].

Σιταρχέω -ῶ, віit: ήσω, sîntѣ înгрiжitopѣ de апровizionapea îndestѕлърii de xpanъ, шi înпърџipea порџiilop eї ла oшtipe, шi чл: [σιτάρχης]. [de ѕnde

Σιτάρχημα (τὸ), порџia datъ ostaшѕлѕї de înгрiжitopѕл îndestѕлърii.

Σιτάρχης, ου (ὁ), înгрiжitopѕл însърчinatѣ кѕ апровizionapea îndestѕлърii de xpъna ѕneї oшtipї, saѣ ѕnѕї opaшѣ, шi чл: (вezї шi σιτώνης. [σῖτος, ἄρχω]. [de ѕnde

Σιταρχία (ἡ), demnitatea, шi tpeава însърчinatѕлѕї кѕ апровizionapea xpaneї oшtipeї; (îm:) înпърџipea порџiilop de asemenea îndestѕлape ла oшtipe; (în џen:) =Σιταρκία.

Σίταρχος (ὁ), = Σιτάρχης.

Σιτεία (ἡ), nѕtpipe (пpiнч:) de вітъ; (ѕne-opї) xpъnipea în пpitaneѣ. [σιτεύω].

Σιτέσκοντο, poet: în локѣ de ἐσιτοῦντο, îm: 3: peps: de преz: a лѕї σιτέομαι.

Σιτευτής, οῦ (ὁ), xpъnitopѣ de віte. [шi

Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, xpъnitѣ, înгръшatѣ. [din

Σιτεύω, віit: -εύσω, xpъneskѣ (пpiнч:) вітъ, o înгрaшѣ. [шi

Σιτέω ῶ, віit: -ήσω, xpъneskѣ. || (овiч: mіж: saѣ pas:) mъnînкѣ. «Οἶκος, ἐν τῷ σιτέσκοντο καί ἴαυον». Od: Ω. (шi кѕ aк:). «Σιτοῦνται δὲ τὰ μαλακὰ τῶν προβάτων». Ep: [σῖτος].

Σιτηβόρος (ὁ, ἡ), poet: mînкъ!opѣ de грîѣ, saѣ de semъnъtѕpї. [σῖτος, βορά].

Σιτηγέω -ῶ, віit: -ήσω,= Σιταγωγέω. [σιτηγὸς].

Σιτήγονος (ὁ, ἡ), poet: [σῖτος, γόνος] fъкѕtѣ sѕpe xpanъ de oamenї, шi de віte. (алџiї îndpeпt: χιλήγονος).

Σιτηγὸς (ὁ, ἡ),=Σιταγωγός.

Σιτηρεσιάζω, віit: -άσω, апровizionezѣ пe чinева кѕ xpanъ; saѣ плъteskѣ кѕїва порџia sa de xpanъ. [din

Σιτηρέσιον (τὸ), порџie de xpanъ (пpiнч:) a ostaшilop în пaтѕръ, saѣ în вanї, dape de плata îndestѕлърii. (пpiнч: nesт: лѕї...

Σιτηρέσιος, α, ον, pелatiвѣ кѕ xpana, saѣ xpъnipea din пѕвлікѣ. [din

Σιτηρὸς, ὰ, ὸν, pелatiвѣ кѕ грîѣ; saѣ folositopѣ ла xpanъ, ла mînкape. «Σιτηρά». semъnъtѕpeле din felѕл грîѕлѕї, saѣ грîneлe. [σῖτος].

Σίτησις, εως (ἡ), mînкape. «Ἡ ἐν πρυτανείῳ σίτησις». dapo de xpanъ, saѣ de платъ пentpѕ xpanъ din пѕвлікѣ. (вezї πρυτανεῖον). [шi

Σιτητὸς, ἡ, όν, =Σιτευτός. [σιτέω].

Σίτθ', în apostp: maї 'nainte de вокалъ aspipatъ în локѣ de σίττα.

Σιτίζω, віit: -ίσω, (кѕ aк: saѣ џen: ел: saѣ dat: tpoпол: indip:) daѣ (пpiнч: ла вітъ) de mînкape, xpъneskѣ, saѣ nѕtpeskѣ. || (mіж:) mъnînкѣ. mъ xpъneskѣ кѕ ...

«Μὴ πρῶκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ»; Ткр: "Τὸν Ἰσαῖον ὅλον ὁ Δημοσθένης σεσίτισται» D: Ал: [ші

Σιτικὸς, ἡ, ὸν, чел de гріѕ. «Θέρος σιτικὸν». Лкs: «Ἐξαγωγὴ —„. Плв: [ші

Σίτινός, ἡ, ον, чел din гріѕ. «Ἄχυρα σίτινα». Џеоп: [ші

Σιτίον (τὸ), (maĭ de mѕлte орĭ îm:) провізіĭ de хранъ. мінкърĭ; (med.) deшертътърĭ de нінтече. [σῖτος].

Σίτισις, εως (ἡ), = Σιτισμός. [ші

Σίτισμα (τὸ), ор че слѕжеште de хранъ, мінкаре. [ші

Σιτισμὸς (ὁ), хрънірe (акт: saѕ пas.). [ші

Σιτιστής, οῦ (ὁ), хрънітopѕ (de віte), =Σιτευτής. [ші

Σιτιστός, ἡ, ὸν = Σιτευτός [σιτίζω].

Σίτλα (ἡ), [Лat: situla] ѕnѕ feлѕ de мъѕѕръ; гълеатъ, saѕ вasѕ de skosѕ апъ.

Σιτοβόλειον (λιον). ші Σιτόβολον (τὸ), ші Σιτοβολὼν, ῶνος (ὁ), амбарѕ, magazie de пѕs în пъstpape semъnътѕрĭ. [σῖτος, βάλλω].

Σιτοδαισία (ἡ), [σῖτος, δαίομαι] îппърџіре de гріѕ.

Σιτοδεία (ἡ), ліпсъ de гріѕ, saѕ de а ле хранеĭ, foamete. [din

Σιτοδέομαι, віit: -δεήσομαι, пътimeskѕ de ліпсъ de а ле хранеĭ. [σῖτος, δέομαι].

Σιτοδηίη (ἡ), Ion: în локѕ de σιτοδεία.

Σιτοδόκη (ἡ), =Σιτοδοχεῖον; (ка fem: ал лѕĭ ...

Σιτοδόκος (ὁ, ἡ), folositopѕ ка magazie de гріѕ ші алte провізіĭ de хранъ. [σῖτος, δέχομαι].

Σιτοδοσία (ἡ), [σῖτος, δόσις] dape (îппърџіре) de порџіĭ de гріѕ, saѕ de хранъ.

Σιτοδοτέω -ῶ, віit: -ήσω, daѕ, (îппарџѕ) порџіĭ de гріѕ, ші алte провізіĭ. [din

Σιτοδότης, ου (ὁ), дътътopѕ (îппърџітopѕ) de гріѕ, ші чл: [σῖτος, δίδωμι].

Σιτοδοχεῖον (τὸ), magazie de гріѕ, = Σιτοβόλιον. [din

Σιτοδόχος (ὁ, ἡ), =Σιτοδόκος.

Σιτοθήκη (ἡ),=Σιτοδοχεῖον. [σῖτος, θήκη].

Σιτοκαπηλεύω, віit: -εύσω, мъ негѕџътopeskѕ кѕ (прекѕпeskѕ) гріѕ [ші

Σιτοκαπηλία (ἡ), негѕџътopie кѕ (прекѕпіре de) гріѕ ші алte гріне. [din

Σιτοκάπηλος (ὁ), [σῖτος, κάπηλος] негѕџътopѕ (ревінзътopѕ) de гріѕ ші челе asemenea.

Σιτόκουρος (ὁ, ἡ), [σῖτος, κείρω] хрънітѕ în zadapѕ (стрікътopѕ de ніїне).

Σιτολογέω -ῶ, віit: -ήσω, stpînгѕ гріѕ; (maĭ des кѕ ак:) =Προνομεύω. [ші

Σιτολογία (ἡ). stpînџере de гріѕ; ші= Προνομεία. [din

Σιτολόγος (ὁ, ἡ), stpînгътopѕ de гріѕ saѕ semъпътѕрĭ. || (sѕbst:) = Προνομευτής. [σῖτος, λέγω].

Σιτομετρέω -ῶ, віit: -ήσω, мъѕѕрѕ (îппарџѕ, ші пas: ĭaѕ кѕ мъѕѕръ) гріѕ, daѕ порџііле ostaшілор. [din

Σιτομέτρης, ου (ὁ), мъѕѕрътopѕ. saѕ îппърџітopѕ кѕ мъѕѕръ de гріѕ ші алte провізіĭ ostaшілор,= Τροφοδότης. 2) pîndѕітѕл din партea гѕвернѕлѕĭ а превегіа, ка съ se вінзъ кѕ dpeптъ мъѕѕръ гріѕл ші челе asemenea. [σῖτος, μέτρον]. [de ѕnde

Σιτομετρία (ἡ), îппърџіре кѕ мъѕѕръ de порџііле провізіілор; saѕ tpeaвa însърчіnatѕлѕĭ кѕ превегіерea asѕпра мъѕѕреĭ în вінзъріле de гріѕ ші челе asemenea. 2) =кѕ...

Σιτομέτριον, ші Σιτόμετρον (τὸ), мъѕѕратъ порџіе de гріѕ ші чл:, datъ de îппърџітopѕл лор.

Σιτομνημονεύω, віit: εύσω, џіѕ sokoteaлъ de гріѕл, че se îппарte кѕ мъѕѕръ, saѕ sîntѕ σιτομέτρης (везĭ зіч:). [σῖτος, μνημονεύω].

Σιτονόμος (ὁ, ἡ), îппърџітopѕ de гріѕ, ші алte провізіĭ. [σῖτος, νέμω].

Σιτοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, (кѕ dat:) fakѕ ніїне ші de мінкаре кѕіва; (між:) îmĭ гъteskѕ челе de хранъ; (прin întind:) мънînкѕ. «Ἀνάγκη καὶ σιτοποιεῖσθαι καὶ κοιμᾶσθαι». Ksn: [ші

Σιτοποιία (ἡ), facepe de ніїне, saѕ гътіре de demînкаре. [ші

Σιτοποιικὸς, ἡ, ὸν, folositopѕ, kontpіѕѕітopѕ ла гътіре de demînкаре. [din

Σιτοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopѕ de ніїне, ші (în џеп:) de demînкаре. saѕ folositopѕ ла ачеаsta. "Μύλη — ». Полien: || (sѕbst:) врѕтаpѕ, saѕ вѕкътаpѕ [σῖτος, ποιός].

Σιτοπομπεία (ἡ), tpansпоptape, tpimitepe saѕ adѕчере de гріѕ. [ші

Σιτοπομπεῖον (τὸ), ші Σιτοπομπία (ἡ), ші Σιτοπόμπιον (τὸ), înd: în локѕ de σιτοπομπεία. [din

Σιτοπομπός (ὁ, ἡ), tpimiџътopѕ (кънѕітopѕ) de гріѕ; saѕ folositopѕ ла ачеаsta. [σῖτος, πέμπω].

Σιτοπονέω -ῶ, віit: -ήσω, = saѕ греш: în локѕ de) Σιτοποιέω. [ші

Σιτοπονία (ἡ), =(saѕ греш: în локѕ de) Σιτοποιία. [din

Σιτοπόνος (ὁ, ἡ),=Σιτοποιός. [σῖτος,πόνος].

Σιτοπράτης, ου (ὁ), =Σιτοπώλης. [σῖτος, πιπράσκω].

Σιτοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, вînzȣ грîȣ шi челе asemenea. [din

Σιτοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорȣ de грîȣ шi чл:, =Σιτοκάπηλος. [σῖτος, πώλης].

Σῖτος (ὁ), грîȣ; (în ɥеn:) грîne, semъnъtȣpî; (прin întind:) пîîne; (în ɥеn:) хранъ, нȣtреɥȣ (de oam: шi вite); провizіі de хранъ; (ȣne opî) порɥie, мерtікȣ de а ле хранеї; (рар) dȣвîndъ de вanî; (med:) deшерtъtȣръ de прisosȣл пîntечелȣї. || (neȣt: îm:) Σῖτα, noet: în локȣ de σιτία, мîнкърî (кȣкаte).

Σιτόσπελτον (τὸ), =Αἰγίλωψ. [σῖτος, σπέλεθος].

Σιτόσπορος (ὁ, ἡ), semъnatȣ кȣ грîȣ. [σῖτος, σπείρω].

Σιτουργός (ὁ, ἡ),=Σιτοποιός. [σῖτος, ἔργον].

Σιτοφάγος (ὁ, ἡ), мîнкъtорȣ de грîȣ, saȣ de пîîne. [σῖτος, φάγω].

Σιτοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъtорȣ de грîȣ. «Γῆ—». Лкs: 2) tрansпорtъtорȣ de грîne (провizіі de хранъ); saȣ folositорȣ ла aчeasta. «Κάμηλος—». Ер: || sȣвst:) Σιτοφόρον (se înɥ: ἀγγεῖον), чеea че sлȣжеште ла tрansпорtаре de челе de хранъ, кошȣ (de пîîne, demîнкаре, шi чл:) [σῖτος, φέρω].

Σιτοφυλακεῖον (τὸ), маrazie de пъstрat грîȣ. [шi

Σιτοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ пъstръtорȣ de грîȣ, шi чл: [шi

Σιτοφυλακία (ἡ), treaвa пъstръtорȣлȣї (маraziерȣлȣї) de грîȣ, шi чл: [шi

Σιτοφυλάκιον (τὸ), =Σιτοφυλακεῖον. [din

Σιτοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstръtорȣ (înгрiжitорȣ) de грîne || (în Atena) Σιτοφύλακες, 15 dрегъtорî însърчinаɥі a ɥinea sokotеалъ de грîȣл inпорtatȣ шi келtȣitȣ, шi a превеrіа ла вînzapea semъnъtȣрелор. a фъїнеї шi a пîîneї. [σῖτος, φύλαξ],

Σιτόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел în фаɥa грîȣлȣї, гълвȣїȣ ка грîȣл. [σῖτος, χρόα].

Σίττα, saȣ Σίττε, [везі σίζω] акlam: пъstор: пentрȣ гръвірея, saȣ гопірея вiteлор. «Σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες». Ткр:

Σίττα, ης (ἡ), ȣнȣ felȣ de пасъре, гioпoае.

Σιττάκη (ἡ), шi Σιττακός (ὁ), =Ψιττακός.

Σίττιχς,α(ὁ), глs: =Σιττάκη, шi Σιττακός.

Σίττε, везі Σίττα.

Σίττη (ἡ), везі (маї корек:) σίττα (пасъре).

Σιττύβη (ἡ), глs: în локȣ de σισύρα.

Σίττυβος (ὁ), dialekt: în локȣ de κάκκαβος. 2)= saȣ греш: în локȣ de Σίλλυβος.

Σιτὼ, όος -οῦς (ἡ), еnit: Чеpesa (ка zeiɥъ a грîȣлȣї). [шi

Σιτώδης, εος -ους (ὁ, ἡ), чел din felȣл грîȣлȣї «Σιτώδη». (аlt:) Σιτηρὰ, грîноасe semъnъtȣрî. [шi

Σιτών, ῶνος (ὁ), ɥаpînъ, saȣ (маї провав:) жitпiɥъ de грîȣ. [σῖτος].

Σιτωνέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣмпърȣ грîȣ. [din

Σιτώνης, ου (ὁ), кȣмпъръtорȣ de грîȣ (прінч: din opdinȣл, saȣ în sokoteaла гȣвернȣлȣї пentрȣ храна ошtipeї). [σῖτος, ὠνή].

Σιτώνησις, εως (ἡ), [σιτωνέω] шi

Σιτωνία (ἡ), treaвa кȣмпъръtорȣлȣї, saȣ konsȣмъtорȣлȣї de грîȣл пȣвлікȣ, шi sȣма грîȣлȣї stpînsȣ прin кȣмпъръtоаре de dînsȣл. [σιτώνης]

Σιφαῖος, α, ον, Лкsfn: (ἄρτος) = Σιλιγνίτης. (поаtе греш: în локȣ de σιπυαῖος).

Σίφαρος (ὁ) = Σίπαρος.

Σιφάω -ῶ, —Σιφόω.

Σιφλός, ἡ, όν, [прінч: шi etmлɥ: în aфin: кȣ σίφων] seкȣ, deшерtȣ. "Νάρθηξ σιφλὸς τὰ ἐντός». Eȣst: (везі шi σίφνος, шi σομφός). (de ȣnde 2) îлъмîndȣ; (прin ȣрм:) пesъɥiosȣ, лакомȣ; (fіг:) nepodȣ, nerîoвȣ, капȣ seкȣ. 3 прin întind:) молічоsȣ; sлавȣ, nenȣtinчosȣ; вeteaгȣ. «Σιφλὸς πόδα». Аплп: skіопȣ. 4) (partік:) вeteaгȣ, пъtimашȣ de окі, ȣрдȣposȣ; (simп:)=Τυφλός (везі σιφνεύς). 5) (în ɥеn:) ȣрîtȣ ла фаɥъ; (прin întind:) de pîsȣ; (fіг:) de хȣлit, кȣ nonosȣ, [de ȣnde

Σίφλος (ὁ), вatжокоръ (прінч: пentрȣ tрȣпeskȣ nonosȣ), nonosлȣire. [шi

Σιφλόω -ῶ, biit: -ώσω, факȣ пе чinева nerîoвȣ, saȣ вeteaгȣ, (прin ȣрм:) de pîs, de nonosлȣit; вatъмȣ; înтȣпекȣ, орвeskȣ.

Σιφνεύς, έως, [σιφνός] noet: sоволȣ, saȣ шоаріче орвȣ,=Σκάλοψ.

Σιφνιάζω, biit: -άσω, = Σκιμαλίζω [Σίφνος] (fiind ка Sifnenii ерaȣ хȣліɥі de foapte desfpînaɥі).

Σίφνις, εως (ἡ), noet: în локȣ de σιπύη.

Σιφνός, ἡ, όν, =Σιφλός, seкȣ, deшерtȣ, шi чл: [de ȣnde

Σίφνος(ὁ), нȣме прoп: de o însȣлъ a мърії Eɥee (прoв: пentрȣ sȣtepanеле mine лор de metaле, че аpe întр' insa).

Σιφνόω, saȣ (провав:) Σιφνόω -ῶ, шi

Σιφόω -ῶ, biit: -ώσω, deшерtȣ; (de ȣnde pas: прin întind:) мъ молешeskȣ, sлъвeskȣ. [de ȣnde

Σίφων, ωνος (ὁ), (în ɥеn:) tрȣпȣ кавъ-

*

nosŏ ne dinъѫntpѫ (sekŏ); (de ѫnde) цeaвъ; tpestie; (naptik:) tpestie, npin kape sopвind tparъ binŏ din вѫte; tѫлѫmвъ. «Κώνωπες, αἵματος σίφωνες». Enгр: (fir:) bîptejŏ de mape, (Fpanц:) trombe (vezĭ шi τυφών); (fir:) кѫmnлitŏ, saŭ лакomŏ. (vezĭ шi σκνιπός) [de ѫnde

Σιφωνίζω, biit: -ίσω, sopвŏ npin цeaвъ; saŭ fakŏ npitokŏ binѫл din вѫte npin tѫлѫmвъ, (Fpanц:) pomper.

Σιφώνιον (τό), dim: aл лѫĭ σίφων. 2) ѫnŏ feлъ de oвъzŏ, ='Αιγίλωψ.

Σιώ, înd: aл лѫĭ σιός (vezĭ ziч:).

Σιωπάω -ῶ, biit: -ήσω, шi (maĭ întpeв:) -ήσομαι, învetezŏ de a вopbi, takŏ (vezĭ шi σιγῶ); (în цen:) mъ лiniшteskŏ; (kѫ ak: шi dat: eл:) цiŭ чeвa taĭnъ de чineвa; (miж: stpъm:) înnkĭŏ tъчepe, fakŏ a tъчea. «Σιωπησάμενος ὁ κήρυξ) τά πλήθη διὰ τοῦ σαλπιγκτοῦ». Плв: [din

Σιωπή (ή), tъчepe; (în цen:) лiniшte. || (dat:) Σιωπῇ, adв: în tъчepe, пe tъкѫte. [de ѫnde

Σιωπηλός, ή, όν, (шi adв:) -λῶς, tъкѫtŏ; лiniшtitŏ; asкѫnsŏ, n skoцъtopŏ de вopвъ.[шi

Σιωπηρός, ά, όν, (шi adв:) -ρῶς,=Σιωπηλός.

Σιώπησις, εως (ή), pap în лoкŏ de σιωπή; înnѫnepe de tъчepe; xapakteрѫл tъкѫtѫлѫĭ. [σιωπάω],

Σκάζω, [în afin: кѫ κήδω шi σκαιός] biit: σκάσω, skĭoanъtŏ; (fir:) sîntŏ лipsitŏ. (de ѫnde) «Σκάζων στίχος».=Χωλίαμβος.

Σκαιεμβατέω -ῶ, [σκαιός, ἐμβαίνω], шi

Σκαιοβατέω -ῶ, [σκαιός, βαίνω] biit: -ήσω, кaлкŏ stpîmв (ѫmвлînd, saŭ dѫnцînd).

Σκαιόθεν, adв: noet: din stînga. [din

Σκαιός, [în afin: кѫ σκάζω] ά, όν,='Αριστερός. «Σκαιά (înnpeкнъ шi fъpъ) χείρ». Om: stînga. 2)nѫsŏ în stînga;(ad цeогр: чeл despe anѫsŏ. «Σκαιαί αὐλαί». Om: (de ѫnde 3) (dѫne rivitopiĭ din sвopѫл пъsъpiлop) пepiinчĭosŏ, însemnъtopŏ de pъŭ; (în цen:) pъŭ; пenotpivitŏ; stpîmвŏ, sѫчitŏ; (despe oam:) пepodŏ; îndъpъtnikŏ; saŭ neîndemînatikŏ, (Fpanц:) gauche. «Σκαιὸν ῥίον». Od: Г. spe anѫsŏ; saŭ anевoĭosŏ (npimeжdiosŏ). «Φιλοτιμία κτῆμα σκαιόν». Ep: (шi sѫnpл:) «Σκαιότατον πάντων ἀνθρώπων». Ep: (de ѫnde

Σκαιοσύνη, шi Σκαιότης (ή), neîndemînъtate; îndъpъtnivie; npostie, пeгĭoвie(Fpanц:) gaucherie.

Σκαιουργέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ noptŏ кѫ îndъpъtnivie, saŭ neîndemînъtate, npost. [σκαιὸς, ἔργον]. [de ѫnde

Σκαιούργημα (τό), глs: în лoкŏ de σκαιώρημα.

Σκαίρω, [în afin: кѫ σπαίρω] biit: σκαρῶ, sъpŏ, saлtŏ, mъ sвipкoлeskŏ (mъ batŏ кa пeшteлe).

Σκαιώδης, εος (ό, ή), пeгĭoвŏ, npostŏ, шi чл: лa вedepe, saŭ în apъtape. [σκαιός, vezĭ ziч:].

Σκαίωμα (τό), stpîmвъtѫpъ, întopsъtѫpъ întp'o napte. (aлцiĭ îndpeп: σκάλωμα). [σκαιὸς].

Σκαιωρέω -ῶ, biit: -ήσω, [σκαιός, ὥρα] =Σκαιουργέω, шi Σκευωρέω [de ѫnde

Σκαιώρημα (τό), шi

Σκαιωρία (ή), fantъ вiклeanъ, кinzѫipe, ѫneлtipe spe pъŭ, intpiгъ,=Σκευωρία.

Σκαιῶς, adв: [σκαιὸς] кѫ кinŏ îndъpъtnikŏ, neîndeminatikŏ, пepiinчĭosŏ, шi чл:

Σκαλαβώτης, ου (ό),='Ασκαλαβώτης.

Σκαλάθυρμα, шi dim: Σκαλαθυρμάτιον, (τὸ), kom: жokъpioasъ amъpѫnцime în вopвipe, întpeвape sofistiкъ, жokъpie de вopвъ, (Fpanц:) jeu d'esprit. (vezĭ шi σκαρίφημα). [din

Σκαλαθύρω, [σκάλλω, ἀθύρω] biit: -υρῶ, (dѫne ziч:) жoкîndѫ mъ pîkiĭŏ, skoвeskŏ (în пъmîntŏ); (шi fir:) вopвeskŏ în amъpѫntŏ de пetpeчepe; (kom:)=Βινέω.

Σκαλεία (ή), плiвipe, пpъшipe de цapinъ. [шi

Σκάλευθρον (τὸ), instp: кѫ кape se sгîndъpъ fокѫл în kontopŏ, кoчopвъ. [шi

Σκάλευμα (τὸ), лoкŏ пpъшitŏ, плiвitŏ. 2)=Σκάλευσις. [σκαλεύω].

Σκαλεὺς, έως (ὁ), плiвitopŏ, пpъшitopŏ de цapinъ. [σκάλλω].

Σκάλευσις, εως (ή), = Σκαλεία [шi

Σκαλευτής, οῦ (ὁ),=Σκαλεύς. [din

Σκαλεύω, biit: -εύσω, [σκαλεύς] skoвeskŏ кѫ пpaшa, плiвeskŏ, saŭ пpъшeskŏ цapinъ, (Fpanц:) sarcler.

Σκαληνία (ή), stpîmвime, nenotpivitate. [σκαληνός].

Σκαληνοειδής, έος (ὁ, ή), чeл кѫ fiгѫpъ stpîmвъ (шoвъitъ). «'Οχετοὶ — ». Інкр: кaнaлe de ѫdŏ n'aлъtѫpea. [σκαληνὸς, εἶδος]

Σκαληνὸς, [σκαζω] ή, όν, stpîmвŏ, пĭeziшŏ, nedpentŏ (шoвъitŏ) (vezĭ шi σκολιός). «'Ατραπὸς—„. Enгр: «Φλέψ — ». Інкр: întoapsъ, пĭeziшъ; (шi fir:). «'Αριθμὸς — ». nesoцŏ. (Іap oвiч:) "Τρίγωνον σκαληνόν». Mtm: skaлenŏ, чeл кѫ лatѫpeлe nenotpivite, saŭ nedeonotpiвъ. [de ѫnde

Σκαληνόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŏ чeвa stpîm-

вȣ, пłezішȣ, saȣ nedeonoƚpівъ.
Σκαλίας, ου (ὁ), кълъцînа апгіпареł.
Σκαλιδεύω, віłt: -εύσω, ші
Σκαλίζω, віit: -ίσω, sапȣ, кȣръцȣ царіnа de вȣріеnł кȣ прашa. [din
Σκαλὶς, ίδος (ἡ), [σκάλλω] instр: плȣг: sапъ, прашъ, кȣ каре se кȣръцъ аръtȣра de вȣріеnł. 2) греш: în лoкȣ de σκαφίς, ȣnȣ felȣ de пахарȣ, teasȣ.
Σκάλισις, εως (ἡ), ші
Σκαλισμὸς (ὁ), =Σκάλευσις. [ші
Σκαλιστὴρ (ὁ), =Σκαλεύς. [σκαλίζω]. [de ȣnde
Σκαλιστήριον (τὸ), Sхл: =Σκαλίς.
Σκαλλίον (τὸ), греш: în лoкȣ de σκαφίον. (везł σκαλίς 2). [din
Σκαλλω, [în afin: кȣ σκέλλω] віit: σκαλῶ, (прінч:) skарпіnȣ, ръзвȣ; (овіч:) рîкłłȣ (ка гъłnа); sапȣ пе deasȣпра; sгîndъpȣ, amesteкȣ (проп: ші fir:). [de ȣnde
Σκάλμη (ἡ), ȣnȣ felȣ de кȣцitȣ, saȣ saвіе. [ші
Σκαλμὸς (ὁ), кȣłȣл прinsȣ de подеала коръвіі, de каре se цine кȣреаоа вîsлеł. 2) (прin întind:) шірȣ de вîsлашł. «Θρανίτης —». Плв:
Σκάλοψ, οπος (ὁ), soволȣ, шоаріче орвȣ. (везł ἀσπάλαξ). [ші
Σκάλσις, εως (ἡ), =Σκάλευσις. [σκάλλω].
Σκάλωμα (τὸ), везł σκαίωμα, stрîmвътȣръ. (поate греш: în лoкȣ de σκολίωμα). 2) ṭреаптъ de skаръ.
Σκαμβὸς, ἡ, ὸν, [κάμπτω] înковołatȣ, stрîmвȣ; (партік:)=Ῥαιβὸς. «Σκέλη σκαμβότερα μᾶλλον ἢ βλαισά». Цеоп:
Σκάμμα (τὸ), [σκάπτω] sȣпъtȣръ, гроапъ, шанцȣ; (партік:) лoкȣ sъпаtȣ, saȣ înконжȣраtȣ кȣ шанцȣ, ȣnde se ексерsaȣ атлецłł, лȣпtъtоріе, каріеръ de deпріndере; (de ȣnde fir:) лȣпtъ; мȣнкъ, прімежdіе. «Ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι». Пров: în кȣлтеа прімежdіі (везł ші σκάπτω).
Σκαμμωνία, saȣ Σκαμωνία (ἡ), ȣnȣ felȣ de плаntъ medічinaлъ (de кȣръцеnіе), skаmoniȣ.
Σκαμμώνιον, saȣ Σκαμώνιον (τὸ),=Σκαμμωνία. [de ȣnde
Σκαμωνίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вinȣ) fъкȣtȣ кȣ skаmoniȣ.
Σκανὰ, ᾶς (ὁ), Dор: în лoкȣ de σκηνή.
Σκανδάλα, saȣ Σκανδάλη (ἡ), ші
Σκανδάληθρον (τὸ), înкîрлігаtȣл лemnȣ ал кȣрsеł, ȣnde se пȣне моmеала; (în цеn:) =Παγὶς (проп: ші fir:). «Σκανδάληθρα ἱστάναι». Apstf: [ші
Σκανδαλίζω, віit: -ίσω, Skр: isniteskȣ, daȣ прічinъ de skandaлȣ. [din
Σκάνδαλον (τὸ),=Σκανδάλη, ші Σκανδάληθρον, кȣрsъ; (fir:) isnitъ, прічinъ de пъкаtȣ, skandaлȣ; оnріре, пłеdікъ.
Σκανδαλοπλόκος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -πλόκως, înnлеtitорȣ (ȣnлеtitорȣ) de skandaле, saȣ isnite. [σκάνδαλον, πλέκω].
Σκάνδαλος (ὁ), глs: în лoкȣ de σκάνδαλον. [de ȣnde
Σκανδαλόω -ῶ, віit: -ώσω, = (saȣ греш: în лoкȣ de) Σκανδαλίζω.
Σκανδικοπώλης, ου (ὁ), вînзъtорȣ de верdeцȣл σκάνδιξ; (în цеn:) zарzаваціȣ. [σκάνδιξ, πώλης].
Σκάνδιξ, ші Σκάνδυξ, ικος, ші υκος (ὁ, ші ἡ), ȣnȣ felȣ de верdeцȣ ка пътрȣнжелȣл, (Франц:) cerfeuil.
Σκανθαρίζω, віit: -ίσω, =Σκινθαρίζω.
Σκᾶνος, εος (τὸ), Dор: în лoкȣ de σκῆνος.
Σκαπανεὺς, έως (ὁ),=Σκαφεύς. [din
Σκαπάνη (ἡ), sапъ. 2) sъпаре, saȣ sъпъtȣръ. [σκάπτω]. [de ȣnde
Σκαπανήτης, ου (ὁ), ind: în лoкȣ de σκαπανεύς.
Σκαπάνιον (τὸ), dim: ал лȣł σκαπάνη.
Σκαπάνιον (τὸ), Dор: în лoкȣ de σκηπάνιον.
Σκάπέρδα (ἡ), ȣnȣ felȣ de жокъріе de ла Dionisienеле sервъtорł (легînдȣ se doł de къпъtîіеле ȣнеł fȣnił пеtрекȣtе прin гаȣра din вîрfȣл ȣнеł грinzł ашеzate întр' adins пеntрȣ ачеаsta în sȣs, se siлîaȣ кȣ sпаtеле întорsȣ întре dînшіł, каре se трагъ în sȣs пе челалтȣ) "Σκάπερδαν ἕλκειν». Пров: a se лȣпtа апевоłоаsъ лȣпtъ. [de ȣnde
Σκαπερδεύω, віit: -εύσω, окъръskȣ, ваtжокореskȣ.
Σκάπετος (ἡ), [σκάπτω] гроапъ, =Κάπετος (маł intрев:).
Σκᾶπος (ὁ), Dор: în лoкȣ de σκῆπος, варгъ; рамȣръ, smічеа
Σκάπτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лȣł...
Σκαπτὴρ (ὁ), поеt: în лoкȣ de σκαφεύς.
Σκᾶπτον (τὸ), Dор: în лoкȣ de σκῆπτρον.
Σκαπτὸς, ἡ, ὸν, sъпаtȣ, saȣ de sъпаt. [σκάπτω].
Σκαπτοφόρος (ὁ, ἡ), Dор: în лoкȣ de σκηπτροφόρος.
Σκᾶπτρον (τὸ), Dор: în лoкȣ de σκῆπτρον
Σκάπτω, [κάπτω] віit: -σκάψω, (пas: пех: ?: ἐσκάφην, ші чл:) [de ачł] sапȣ. «Δὶὸ βοῶν σκάπτειν». Цеоп: a ара. (ші mîж: поеt:). "Εἴτις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ». Fочіld: (пas:) «Ἐσκαμμένα». шап-

цъл, че слъжіа de хоtарѣ льпtъtорілор; (de ѫnde fir:). «Πηδᾶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα». Пров: и еші чінева din къвіінцъ, а tрече пеste тъсъръ.

Σκάραβος (ὁ), = Κάραβος, rîndакъ, (de ѫnde Франц:) scarabée, éscarbot.

Σκαρδαμυγμὸς (ὁ), кліпіре din окі. [σκαρδαμύσσω]. •

Σκαρδαμυκτέω -ῶ, віit: -ήσσω, = Σκαρδαμύσσω. [din

Σκαρδαμυκτὴς, οῦ (ὁ), кліпіtорѣ din окі.[ші

Σκαρδαμυκτί, адв: кліпінd din окі. (înпроt: de ἀσκαρδαμυκτί). [ші

Σκαρδαμυκτικὸς, ἡ, ὸν, обічнѫіtѣ а кліпі din окі. [din

Σκαρδαμύσσω (ττω). віit: -ύξω, [σκαίρω] кліпескѣ des din окі.

Σκαρθμὸς (ὁ), сълtъtоръ, алергаре пе съріtе (ка а калълі); (поеt:) пічоръ. «Ἵππου —». Ар: [σκαίρω].

Σκαρίζω, віit: -ίσω, = Σκαίρω, сърѣ; тъ звірколескѣ, тъ батѣ (ка пештеле ;) преа тълt dореskѣ чева. (таі întр: ἀσκαρίζω) [din

Σκαρὶς, ίδος (ἡ), рар înлокѣ de ἀσκαρίς.

Σκαρισμὸς (ὁ), съріtоръ, звірколіtоръ. [σκαρίζω].

Σκαρίτης, ου (ὁ), ѫnѣ фелѣ de прецioасъ піаtръ [în фаца пештелъі σκάρος].

Σκαριφάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, [σκάριφος] рікіїѣ (ка гъіна) къ ѫnгііле; сковескѣ пе dasкnла, sгîріѣ, (de ѫnde поаtе Франц: scarifier); ізоdескѣ (desemnезѣ) de ла îndemînъ; (de ѫnde în цен:) факѣ чева ка în tреакъtѣ, нѫ къ dinadinsъл.

Σκαρίφευμα (τό), =Σκαρίφημα. [din

Σκαριφεύω, віit: -εύσω, = Σκαριφάομαι.

Σκαρίφημα (τὸ), ізоdѣ, че desemneaзъ чінева de îndаtъ; (fir:) върфіtоаре търъпціте în ворвіре; zadарнікъ оstenеалъ. (везі ші σκαλάθυρμα).

Σκαριφισμὸς (ὁ), сковіре în фацъ, рікііре, saѣ sгîріеrе; ізоdіре de о desemnъtоръ; (de ѫnde fir:) пъскочіре de zadарнiче атъръnціті în ворвіре. «Λήρων—». Арst: 2) (таі des)=Σκαρίφημα.

Σκάριφος (ὁ), ші (таі nоѣ) Σκάριφον (τὸ), [σκαίρω] (дѫпе зіч:) рікіїtоръ de гъінъ; (de ѫnde овіч: fir:) =Σκαρίφημα, ізоdѣ (фъкѫtѣ de îndаtъ), ѫтвріtоръ de desemnѣ. «Ὁ σκάριφος τοῦ παντὸς καὶ τῆς ἀστρῴας κινήσεως». Kosm: Indiкпл:

Σκάρος (ὁ), ѫnѣ фелѣ de пеште de маре рѫтегъtорѣ, ші tаре вълtъtорѣ din коадъ, кînd se прінde, înкît рѫпînd окіѫпtле трежеі de таі тѫлtе орі скапъ.[ші

Σκάρος, εος (τό), =Σκαρθμός, сълtъtоръ, съріtоръ. [ші

Σκάρτης, ου (ὁ), ѫшорѣ сълtъtорѣ, съріtорѣ în сѫс; лесnе тішкаtѣ. [σκαίρω].

Σκασμός (ὁ), скіопъtаре. [σκάζω].

Σκατάω -ῶ, везі (înтреб: комп:) διακατάω.

Σκατός, цен: ал лѫі σκώρ.

Σκάτος, εος -ους (τό), рар în локѣ de σκώρ.

Σκατοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѣ...

Σκατοφάγος (ὁ, ἡ). тîнкъtорѣ de (хръніtѣ къ) скîрнъ, saѣ точірлъ de пороїѣ, saѣ пекѫръціе, ор кѫръціtоръ (dроҗdіі) de ор че. «Σάλπη—». At: (прін înтінд:) скîрвоsѣ, кѫтпліtѣ. [σκάτος, φάγω].

Σκαῦρος (ὁ), [Лаt:] кървѫн аршічеле глезнелор sînt ешіtе афаръ. «Ποῦς —».Med: de каі (Іпіаtр:).

Σκαφεία (ἡ), съпъtоръ, saѣ съпаре. [ші

Σκαφεῖον (τό, ѫапъ, съпоїѣ, tîрнъкопѣ. "Βαρύ τό σκαφεῖον". Пров: 2) (ѫnе-орі) în локѣ de σκάφιον (2). [ші

Σκαφευτός (ὁ),=Σκαφητός [σκαφεύω].

Σκαφεύς, έως (ὁ) съпъtорѣ. [σκαφή].

Σκάφευσις, εως (ἡ), съпаре. [ші

Σκαφευτής, οῦ (ὁ), =Σκαφεύς. [din

Σκαφεύω, віit: -εύσω =Σκάπτω 2) înкізѣ tрѫпѫл къіва înтре доъ ълвіі în кіпѣ de а гътînеа ешіtе афаръ капѫл, тîінеле ші пічоареле, ші îл ласѣ аша екsпѫsѣ ла soаре, пînъ ва тѫрі (ѫnѣ фелѣ de тѫнкъ, къ каре кінѫіаѣ Персіі пе віноваці). [σκαφεύς, saѣ σκάφη].

Σκαφή (ἡ),=Σκαφεία, съпъtоръ, saѣ съпаре. [ші

Σκάφη (ἡ), (în цен;) лемнѣ сковіtѣ, албіе, tроакъ, копаіе; леагънѣ (de прѫнкѣ); лѫнtре, ші чл: (везі ші σκάφος). [σκάπτω]. [de ѫnde

Σκαφήτης, ου (ὁ).=Σκαφίτης.

Σκαφητός (ὁ), лѫкрареа ші tітпѫл съпърії. [σκαφή].

Σκαφηφορέω -ῶ, віit: -ήσω, sintѣ...

Σκαφηφόρος (ὁ, ἡ), пѫрtъtорѣ (ціtорѣ, кървtорѣ) de копаіе saѣ васѣ (аша se нѫтіаѣ ла Аtена теtічіі; fіінd къ ла парада серѫъtоареі Панаtенееlор ераѣ dаtорі а дѫче еі în локѫл ровілор копъіле, saѣ васеле жерtfеі în капѣ, прекѫт ші tемеіле лор врчоареле de апъ, de ѫnde ὑδριαφόροι, ші fіічеле лор ѫтврелеле tемеілор Аtененче, de ѫnde σκιαδηφόροι). [σκάφη, φέρω].

Σκαφιά (ἁ), Dор: Siчeл: în лoкȣ de σκάφος, ор че скоbitȣрѫ, saȣ кѫвѫпѫtȣрѫ, гроапѫ, шi чл:

Σκαφίδιον (τό), dim: ал лȣї σκάφιον, копѫїоарѫ; лȣntpiцѫ; mikѫ skobitoape, шi чл:

Σκαφίον (τό), =Σκαφεῖον, sапѫ (Esхл: Tкр:). [шi

Σκάφιον (τό), dim: ал лȣї σκαφίς, копѫiцѫ; лȣntpiцѫ, шi чл:; (партiк:) оалѫ de ȣdȣ пеntpȣ femeї. (Apstf: Tesmfp: 633). 2) кѫвѫnaтѫ огліndѫ, прiн каpe Bestaлeлe апріndeaȣ sfîntȣл fокȣ de ла soape (Пл: лц: 9). 3) ȣnȣ fелȣ de tȣnsѫ-(рѫsѫ-)tȣрѫ а капȣлȣї, dȣпе каpe рѫmînea nȣmaї крeштetȣл перȣȣ. «Σκάφιον ἀποκεκαρμένος»· Apstf: (de ȣnde 4) коm: (прiн întind:) în лoкȣ de κρανίον, xîрка капȣлȣї. «Μὴ καταγῇς τό σκάφιον». Apstf: [шi

Σκαφίς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣї σκάφη, копѫїоарѫ; îpdѫїашȣ; кѫѫшeлȣ; лȣntpiцѫ, шi чл: партiк: 2) ȣnȣ fелȣ de чеasopniкȣ soлapȣ кѫвѫnatȣ în fopma легeanȣлȣї). 3) лопaтѫ de bîntpat, bîntȣpѫtoape. 4) în лoкȣ de σκαφίον. [de ȣnde

Σκαφιστήριον (τό),=Σκαφίς.

Σκαφίτης, ου (ὁ), кîрпѫчitopȣ de лȣntpe, лȣntpapȣ. [σκάφος].

Σκαφοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fелȣл ȣnȣї basȣ de nлȣtipe, ȣneї кopѫbiї. [σκάφος, εἶδος].

Σκαφολουτρέω -ῶ, biit: -ήσω, mѫ лаȣ în албie. [σκάφος, λουτρόν].

Σκάφος, εος -ους (τό), [σκάπτω] (în цeн:) ор че лȣкрȣ skobitȣ (adînkatȣ), кѫвѫпѫtȣрѫ; гроапѫ 2) ор че basȣ кѫвnosȣ, албie, копaїe, шi чл: (bezї шi σκύφος); adînкѫtȣpa кopѫbiї; (поet:) кopabie. 3) ор че кѫвѫпѫtate înѫȣntpȣл tpȣпȣлȣї; (партiк:) adînкѫtȣpa ȣpeкiї. 4) în лoкȣ de σκαφητος. «Σκάφος οἰνέων». Es:

Σκαφώρη, bezї καφώρη.

Σκεδάζω, biit: -άσω, (întp: прiнч: nȣmaї în челе коmп: шi ла чеї noї) în лoкȣ de..

Σκεδάννυμι, biit: σκεδάσω, saȣ At: σκεδάω -ῶ, (пас: tpe: d. кȣ: ἐσκέδασμαι, шi чл:) pisipeskȣ, desfaкȣ; fȣгѫpeшкȣ; înпpaштiȣ; (desпpe кȣpгѫtoape) bѫpsȣ. «Αἷμα—» Iл: H. [de ȣnde

Σκέδασις, εως (ἡ), шi

Σκεδασμός (ὁ), pisipipe, înпpѫштiape. [шi

Σκεδαστικός, ή, όν, notpibitȣ (îndemînatikȣ) ла pisipipe, saȣ desfaчepe. [шi

Σκεδαστός, ή, όν, pisipitȣ; saȣ de înпpѫштiat (de fȣгѫpit, шi чл:). [шi

Σκεδάω -ῶ, ᾷς, ᾷ, At: în лoкȣ de σκεδάσω, biit: ал лȣї σκεδάννυμι.

Σκεθρὸς, ά, όν, [σχέω] bine notpibitȣ, кȣ skȣmпѫtate апліkatȣ, eksaktȣ; desѫbîpшitȣ; stѫpȣiїopȣ. [de ȣnde

Σκεθρῶς, adв: кȣ skȣmпѫtate, eksakt; кȣ desѫbîpшipe.

Σκειραφία, Σκειραφεύω, =Σκιραφεία, -φεύω.

Σκειρὸς,=Σκιῤῥός.

Σκεῖρος (ὁ),=Σκῖρος, saȣ Σκίῤῥος.

Σκειρόω -ῶ, biit. -ώσω,=Σκιῤῥόω.

Σκείρων, (maї кopeк: σκίρων) ωνος (ὁ), ȣnȣ bîntȣ (апȣsonopdikȣ) predomnitopȣ în Atena (de ȣnde Σκειρωνίδες πέτραι, stînчeле dinlpe Kopintȣ шi Merapa, de ȣnde sȣfла).

Σκελία (ἡ), = Περισκελίς, nѫdpaцї, шалвapї, пaнталoнȣ, шi чл: [σκέλος].

Σκελετάζω, biit: -άσω, = Σκελετεύω.

Σκελετεία (ἡ), ȣskѫчiȣne de tpȣпȣ, neхpѫnipe (atpoїie). [шi

Σκελέτευμα (τὸ), tpȣпȣ ȣskatȣ de totȣ (fѫkȣtȣ skeлetȣ), ba oчitȣ. [din

Σκελετεύω, biit: -εύσω, ȣsȣкȣ чeva în fелȣ de skeлetȣ; бѫлѫѫmezȣ (ка mȣmiiле în Eцintȣ); batoчeskȣ. [шi

Σκελετία (ἡ), =Σκελετεία. [din

Σκελετός, ή, όν, [σκέλλω] кȣ totȣл ȣskatȣ, (обшт:) пїeле шi osȣ. ‖ (sȣбst: bѫpб: шi neȣt:) tpȣпȣ de moptȣ, каpe se цine nȣmaї în пїeле кȣ oase (fѫpѫ а se pisipi), skeлetȣ, mȣmie. [de ȣnde

Σκελετώδης, εος (ὁ, ἡ), skeлetosȣ, ка ȣnȣ skeлetȣ.

Σκελεφρὸς, ά, όν, ȣskatȣ, saȣ ȣskѫцibȣ, sлabȣ ка ȣnȣ skeлetȣ. (de ȣnde în sink: σκληφρός. [σκέλλω].

Σκελιαγής, έος (ὁ, ἡ), [σκέλος, ἄγνυμι] чел кȣ пiчoapeле fpînte, fѫpîmate. «Τὸ σκελιαγές». Глs: fpînцepe de пiчopȣ.

Σκελίζω, biit: -ίσω, ȣmблȣ fѫkînd mapї паштї (лѫpцind кpaчiї). 2) Skp: în лoкȣ de ὑποσκελίζω. [din

Σκελίς, ίδος (ἡ), bȣkatѫ de kapne tѫїatѫ în лȣnгȣ de ла koaste saȣ din шолдȣpї, bȣtȣл bitеї; bȣtȣ de nopкȣ (каpe se faчe шȣnкѫ). 2)=Σκελλίς. [σκέλος].

Σκέλισμα (τὸ), ȣnблetȣ, aлepгѫtȣpѫ кȣ лapцї паштї [σκελίζω].

Σκελιφρὸς, ά, όν, =Σκελεφρὸς.

Σκελλίζω, biit: -ίσω, sîntȣ stpîmбȣ de пiчoape. [σκελλός].

Σκελλὶς, ίδος (ἡ), Sхл: în лoкȣ de ἀγλὶς, кѫцeлȣ de ȣstȣpoїȣ.

Σκελλὸς. ή, όν, = Ῥαιβός, stpîmбȣ de пiчoape. (bezї шi κυλλός). [din

Σκέλλω, [κέλλω] biit: σκελῶ, (pex: ἔσκηλα, miж: de sine pas:; tpe: de кв: în локв de prez: ἔσκληκα, шi pex: ἔσκλην, de вnde noft: σκλαίην, шi inf: σκλῆναι) вsвкв (ка вnв skeлetв), înbîrtoшezв. || (шaĭ întpeв: miж:) mъ вsвкв, mъ sniцълezв, sлъвeskв; mъ toneskв; mъ вatoчeskв; (prin întind:) mъ skoвîrdezв; mъ înkoвoĭв.

Σκελόδεσμος (ὁ), легъtвpъ de nічорв. [σκέλος, δεσμός].

Σκελοκοπία (ἡ), frînцepe, fъrîmape de nічорв. [σκέλος, κοπή].

Σκέλος, εος -ους (τὸ), [σκέλλω] (prinч: шi etimлц:) oсвл, fлвepвл nічорвлвĭ, кpaквл; (în цen:) nічорв. «Κατὰ σκέλη βαδίζειν». Apst: despre natpвnedeлe, кape вmблъ кв вnв nічорв dвne алtвл, fъpъ a лe înкpвчiшa (ка кamiлa, шi левл). «Ἐπὶ σκέλος ἀνάγειν». Fp: a se tpaцe înanoĭ dandapateлe, (ad: кв faцa înainte, fъpъ a se întoapчe. (fir:) «Παρὰ σκέλος ἀπαντᾷ». Пров: віне лвкpвл dandapateлe (прекsm nв rîndeшte чineвa). || (fir:) «Σκέλη». лвnцeлe zidвpĭ de înnpeжmвipe a лe Ateneĭ.

Σκελοτύρβη (ἡ), [σκέλος, τύρβη] вnв feлв de napaлisie a nічоарелор.

Σκέμμα (τό), oвĭektв de кinzвipe, saв rîndipe; плаnв. [шi

Σκεμμὸς (ὁ), pap în локв de σκέψις. [σκέπτομαι].

Σκενδύλη (ἡ), =Σχενδύλη.

Σκενδύλιον (τὸ), =Σχενδύλιον.

Σκέπα, poet: nom: шi ак: îm: aл лвĭ σκέπας.

Σκεπάζω, biit: -άσω, акоперв, înвeлeskв; препъzeskв. [σκέπας].

Σκέπανον (τὸ), poet: în локв de σκέπασμα. [шi

Σκεπανὸς, ἡ, ὸν, poet: акоперitорв; saв акоперitв, вmврitв. [шi

Σκέπανος (ὁ), вnв feлв de neшte, (aлt:) σκίαινα. [σκέπη].

Σκεπαρνηδὸν, adв: în кinв de легъtвpъ хірвpцікъ, nвmitъ σκέπαρνον. [шi

Σκεπαρνίζω, biit: -ίσω, чioплeskв кв (daв лa) pindea. [σκέπαρνον]. [de вnde

Σκεπαρνισμὸς (ὁ), dape лa pindea, saв netezipe кв pindeaoa. 2) (хірвpц:) вnв feлв de snapцepe de хîpкa капвлвĭ în doъ.

Σκέπαρνον (τὸ), [σκάπτω] pindea; saв квцitoaea dorapiлор. 2) вnв feлв de faшъ, saв легъtвpъ хірвpцікъ (din asemъnъtatea formeĭ кв instp:).

Σκέπαρνος (ὁ), =Σκέπαρνον.

Σκέπας, αος (τὸ), (nom: шi ак: îm: σκέπα) poet: în локв de σκέπη, акоперiшв.

Σκέπασις, εως (ἡ), акоперipe [шi

Σκέπασμα (τὸ), акоперъmîntв, înвeлiшв.

Σκεπαστήριος, α, ον, = Σκεπαστικός. || (neвt:) Σκεπαστήριον (τὸ),=Σκέπαστρον.

Σκεπαστὴς, οῦ (ὁ), акоперitорв; (fir:) апъpъtорв; окpotitорв. [шi

Σκεπαστικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitв, îndemînatiкв a акоперi. [шi

Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, акоперitв, saв de акоперit. [шi

Σκέπαστρον (τὸ), акоперъmîntв (în sinк: de лa σκεπαστήριον). [σκεπάζω].

Σκεπάω -ῶ, poet: în локв de σκεπάζω.

Σκέπη (ἡ), [σκέπω] акоперъmîntв; înвeлitoape; (prin întind: шi fir:) препаzъ; апъpape, окpotipe; (вne-opĭ) pretekstв, прічinвipe. «Ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου (τοῦ κινδύνου)». Ep: în апъpape de...

Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, =Σκεπανός.

Σκέπηνος (ὁ), =Σκέπανος.

Σκεπινὸς, ἡ, ὸν, =Σκεπηνός.

Σκέπινος (ὁ), =Σκέπηνος.

Σκεπόωσι, poet: (кв întpeввnepe de o) în локв de σκεπῶσι, a 3: îm: пepъ: a лвĭ σκεπάω.

Σκεπτέος α, ον, nosit: aл лвĭ σκέπτομαι.

Σκεπτήριος, α, ον, шi

Σκεπτικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitв, îndemînatiкв лa rîndipe; saв oвiчnвitв a se rîndi; (de вnde) «Σκεπτικοί, Пірonічiĭ шi Акаdemaiчiĭ fiлosofĭ; (fiind къ despre nimiкв nв 'шĭ daв хotъpîtъ пъpepe, чi toate лe rîndĭaв ка nвtinчoase nвmaĭ). [din

Σκέπτομαι, [σκήπτω, saв σκέπω] biit: σκέψομαι, (pas: tpe: de кв: ἔσκεμμαι, mi pex: 2: ἐσκέπην) (prinч:) mъ вitв кв лвape a minte (nвindв-'mĭ mîna d' asвnpa окiлор ка акоперiшв), îmĭ aцintezв вedepea лa чeвa, вагв de seamъ кв квpiositate,; (fir:) mъ кinzвĭeskв despre чeвa, mъ rîndeskв, чepчetezв кв mintea mea. «Σκέπτ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων». Iл: П. "Σκέπτεο, αἴ κεν ἴδηαι». Iл: P. «Σκεψάμενος δ' ἐνόησα». Od: M. «Πάντῃ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι σκεπτόμενος». Ткр: «Οὐ σκέψῃ, παῖ, καὶ εἰσάξεις»; Плt: nв кaвцi, вnde este, шi sъ 'л adвчĭ înъвntpв? (шi fir:). «Σκέψασθε, εἰ ἄρα». Ksn: (шi pas:). «Τὰ οἰκήματα ᾠκοδόμηται πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐσκεμμένα, ὅπως, шi чл:. Ksn: (шi aвsoл:). "Ἐσκεμμένος ἀνήρ». Лкs: rînditорв, înцeлentв. (шi pas:). «Ἐσκεμμένα λέγειν». Ksn: шi Dm:

a ворві пperîndite, sepioase лвкрврї. [de вndе

Σκεπτοσύνη (ή), поеt: în локвЌ de σκέψις.

Σκέπω, (прел: ἔσκεπον, шi maї mвлtв пв [în afin: кв κεύθω] pap în лок de σκεπάζω.

Σκερβολέω, шi Σκερβόλλω, вііt: -ήσω, în жврв, окъръskв, ворвеskв de ръв,=Κερτομέω. [din

Σκέρβολος (ό, ή), поеt: [κέαρ, βάλλω] =Κέρτομος, окъrîtорв, înжвръtорв «Σκέρ βολα μυθήσαντο». Кал:

Σκευαγωγέω -ῶ, вііt: -ήσω, [σκευαγωγὸς] îmї stpînгв, шi 'mї stpъmвtв skвлеле, впелtеле, saв (în џеп:) лвкрвріле. «Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐσκευαγώγουν εἰς τὴν πόλιν». Ар: [de вndе

Σκευαγώγημα (τὸ), tpъsвръ, карв de къpat skвле, лвкрврї.

Σκευαγωγία (ή), tpansпоptape de skвле (калаваліквpї). [din

Σκευαγωγὸς (ό, ή), [σκεῦος, ἄγω] tpansпоptъtорв (кърътopв) de skвле (калаваліквpї); saв foлositорв ла ачеasta.

Σκευάζω, вііt: -άσω, [σκευή] înвракв; înapmeзв; (despre mînкърї, шi чл:) гътеskв, алкътвїеskв; (în џеп:) факв, гътеskв. «Ταύτην τὴν γυναῖκα σκευάσαντες πανοπλίῃ». Ер: «Ἄνδρας γυναικῶν ἐσθῆτι σκευάσας». Ер: (шi кв преп:). «Εἰς Βάκχας («Εἰς Σατύρους, «Εἰς ὁπλίτας, шi чл:) σκευάσας». Пл: шi Твч: (шi кв adв:) «Οὕπω σκευάσαντες ἑαυτοὺς». Пл: «Πρόβατα πολλὰ κατακόψαντας, καί σκευάσαντας προθεῖναι δαῖτα». Ер: «Σκευάσας, ὡς εἰώθει τὰ θηρία σκευάζειν„. Ер: (шi авсол:). «Σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου». Om: Imп: depetiкînd лвкрвріле din касъ (ка sъ ле fвре), =Σκευωρούμενον. (шi між: fir:) «Προδότην ἐσκευάζοντο». Ер: îшї прегътїав, îшї впелtїав. (шi de sine пas:). «Τόξοισι ἐσκευασμένοι ἦσαν». Ер: «Οὕτω ἐσκευάδατο». Ер:

Σκευάριον (τὸ), dim: ал лвї σκεῦος.

Σκευασία (ή), konstpвіре, гътіре; кіпв de гътit (прінч:) ввкаte; (впе-орї) în лок de σκευή, (Тврч:) такîmв. «Τῶν ὄνων οἱ μὲν χρυσᾶς, οἱ δὲ ἀργυρᾶς σκευασίας εἶχον». Аt: [шi

Σκεύασις, εως (ή), înвръкаре, înapmape; гътіре (de вкаte, шi чл:); (în џеп:) фачере, konstpвіре de чева [шi

Σκεύασμα(τὸ), лвкрв fъквtв, гътitв;(прінч:) komnosiџie medічіпалъ, маџвпв, шi чл:. 2) =Σκευασία. [шi

Σκευαστὸς, ή, όν, konstpвitв, saв de konstpвit; лвкратв; fавrікаtв. [σκευάζω].

Σκευὴ (ή), (Тврч:) такîmв de skвле, впелtе, apme, înвръкъmіntе, шi чл: «Πλοίου — ». Skp: 2) (pap) în лок de σκεῦος.

Σκευηφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, =Σκευοφορέω. [din

Σκευηφόρος (ό, ή), =Σκευοφόρος.

Σκευοθήκη (ή), магазіе de впелtе, skвле, ваsе, apme, шi чл: [σκεῦος. θήκη].

Σκευοποιέω -ῶ, шi (маї des між:) -έομαι -οῦμαι, вііt: -ήσω, -ομαι, факв впелtе, ваsе, skвле, шi лл: 2) =Σκευάζω, înвракв (прінч: кат teatpічеште); (de вndе în џеп:) плъsmвїeskв, факв чева міпчіпоsв, фалsв. «Διαθήκας—». Is: (везї шi σκευωρέομαι). [σκευοποιός]. [de вndе

Σκευοποίημα (τὸ), konstpвкџіе, fавrікаџіе de ваsе, впелtе, шi чл:; teatpалв коstвmв (înвръкъmіntе) de актopв; (fir:) плъsmвітвръ, фалsifікаџіе, лвкрв de îншелъчївпе.

Σκευοποιία (ή), meштешвгвл fавrікъtopвлвї de ваsе, skвле, впелtе, шi чл: 2) konstpвіре de гътелї, înвръкъmіntе (прінч: teatpале); (în џеп:) фачере de teatpале декораџїї. [din

Σκευοποιὸς (ό), fъкъtopв de впелtе, ваsе, шi чл:; (прінч:) konstpвкtорв de тъштї, шi înвръкъmіntе (kostвmв) de teatpв. [σκεῦος, ποιός].

Σκευοπώλης, ου (ό), вînзъtорв de впелtе, ваsе, saв skвле (мовіле). [σκεῦος, πώλης]

Σκεῦος, εος -ους (τὸ), оp че fелв de ваsв, saв впеалтъ, skвлъ, instpвmîntв, (проп: шi fir:); (пaptік:) maskъ, шi оp че se чере пentpв kostвmв de актоpї, шi декораџїе de teatpв. (ла îm:) «Σκεύη„. впелtеле, skвлеле tpеввінчоase пentpв оp че. «Οἴκου —». skвлеле kasеї. шi «Νεὼς — ». Ksп: «Ἵππου — ». (Тврч:) такîmвл калвлвї, (везї шi ὅπλον).

Σκευουργία (ή), = Σκευοποιία. [din

Σκευουργὸς (ό), = Σκευοποιός. [σκεῦος, ἔργον].

Σκευοφορεῖον (τὸ), оp че sлвжеште ла tpansпоptape de skвле шi впелtе (калаваліквpї); (іap прінч:) ='Ανάφορον. [шi

Σκευοφορέω -ῶ, вііt: -ήσω, карв, tpansпоptв мовіле, saв fелвріte skвле. ‖ (між:) îmї карв калаваліквл. «Χιλίοις καμήλοις — ». Пл: [шi

Σκευοφορία (ή), tpansпоptape de мовіле (калаваліквpї). [шi

Σκευοφορικὸς, ή, όν, atinгътopв de, saв

folositopš ла tpansnoptape de ѕпелte saš лвкрврї miшкътоаре. «Βάρος — „ Ksn: поваръ de o вitъ înкъркатъ. [шi

Σκευοφοριώτης, ου (ὁ), ком: în локš de σκευοφόρος (ка εἰραφιώτης). [din

Σκευοφόρος (ὁ, ἡ), кърътopš de вагаже, saš de вnелtеле квîва; (партiк:) sлвгъ, каре цine павъза (Skp: каре каръ sквлеле) греš-арmatвлвї ostaшš, adiotantš; (în цen:) «Σκευοφόροι». sлвжiтopiї ошtipiї; шi Σκευοφόρα (înпреvnъ шi фъръ) ἅρματα. saš κτήνη». челе tpansnoptъtoape de вагажвл, шi (în цen:) кîар вагажвл (калавалîквл) ошtipiї. [σκεῦος, φέρω].

Σκευοφυλακέω -ῶ, viit: -ήσω, пъzeskš, пъstpezš sквлеле saš впелtеле. [шi

Σκευοφυλάκιον (τὸ), = Σκευοθήκη, локš de пъstpat sквле saš впелtе. [din

Σκευοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopš de sквле saš впелtе. [σκεῦος, φύλαξ].

Σκευόω -ῶ, viit: -ώσω, глs: în локš de σκευάζω, гъteskš кв tpeввinчоаселе впелtе, saš арmе. [σκεῦος].

Σκευωρέω -ῶ, шi (miж: каре шi maї sinгврš este întpeв:) -έομαι -οῦμαι, viit: ήσω, -ομαι, (двпе zič:) depetikš sквлеле kaseї (пвindв-ле ла локвл лор); (de внde npin întind:) skotoчeskš, amestekš; (кв ак: кв преп:) mъ îndeлetničeskš ла чева (vezї шi πραγματεύομαι); (în ръš) впелteskš вiклenii, mашinezš întpiцї; (партiк:) falsifikš stpeinš skpisš (kapte). «Τοὺς τῶν ἄλλων διαλόγους ἐσκευώρηται». Apt: (vezї шi διασκευαζω). (σκευωρός]. [de внde

Σκευώρημα (τὸ), пъskoчitъ, впелtitъ viклenie, saš intpiгъ.

Σκευωρία (ἡ), гріжъ, îndeлetničipe stъpвitoape; пвptape de гріжъ, превегїере, (vezї шi πραγματεία). 2) (овіч:) viклenie, впелtipe de ръš asвnpa квîва, intpiгъ.[din

Σκευωρὸς (ὁ), глs: [σκεῦος, ὥρα]=Σκευοφύλαξ.

Σκέψις, εως (ἡ), ovserваре, пріvіре въгътоаре de seamъ; (fir:) къвtape, черчеtape de чева кв mintea, rîndipe, кinzвipe. [σκέπτομαι].

Σκῆλαι, пеx: de înf:, шi mi

Σκήλειε, 3: sinг: пеps: de пеx: ал попt:,

Σκήλη, 3: sinг: пеps: de пеx: ал sвп: лвї σκέλλω.

Σκήλημα (τὸ), глs: în локš de σχλῆμα, =Σκίῤῥωμα. [din

Σκηνάω (-έω) -ῶ, viit: -ήσω, =Σκηνόω.

Σκηνὴ (ἡ), [σκια] koptš; коливъ; ѕвpлъ; шatpъ, ковергъ; saš втврарš; (вnе-орї) ковертірš de карš; (în цen:) înвелitoape; локашš de адъпostš. «Σκηνὴν πηγνύναι (ἱστάναι, καταλύειν)». Лкs: «Ἀπὸ σκηνῆς ἀγοράζων». Tkp: de ла шatpъ (прекvm so fak пе ла вîлчїврї). 2) (партiк:) партеа чеа înвелitъ а векївлвї teatpв, внde epaš декорацiiле, шi акторiї, че репреsintaš, шенъ (snpe deosевipe de θυμέλη, внde sta хорвл); (npin întind:) teatpвл. (de внde). «Οἱ ἀπὸ (ἐπὶ) σκηνῆς» =«Οἱ σκηνικοί. шi "Τὰ ἀπὸ σκηνῆς (se înц: μέλη». челе кîntate нвmaї de акторš, фъръ а respвнde хорвл. 3) op че se репреsintъ în, saš ка în teatpв, dpamъ; (fir:) плъsmвitвръ, minчївnъ. 4) (npin întind:) чinъ, saš адвнаре de ostaшї sввt koptš. "Τὴν σκηνὴν εἰς κοίτην διέλυον». Ksn:

Σκήνημα (τὸ), =Σκήνωμα.

Σκηνήτης, ου (ὁ), = Σκηνικός. 2) овiчвitš а локвї sввt koptš (ка nomaziї). [шi

Σκηνίδιον (τὸ, dim: ал лвї [σκηνή].

Σκηνικεύομαι, viit: -εύσομαι, репреsintš чева teatpiчеште. [din

Σκηνικὸς, ή, ὸν, релаtivš кв шена teatpвлвї, teatpaлš. || (sвvst:) акторš de teatpв. [σκηνή]. [de внde

Σκηνικῶς, adв: teatpiчеште.

Σκηνὶς, ίδος (ἡ), =Σκηνή, koptš. [шi

Σκηνίτης, ου (ὁ), =Σκηνήτης. [σκηνή].

Σκηνοβατέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ вркš (mъ înfъцiшezš) пе шена teatpвлвї; (stpъm:) eкsпвїš (репреsintš) чева în, saš ка în teatpв, daš în пввлiкš «Σκηνοβατεῖ τὴν μοχθηρίαν αὐτῶν. Еракл: (шi пas:) «Πολλὴ καθ' Ὁμήρου τραγῳδία σκηνοβατεῖται». Еракл: [σκηνή, βαίνω].

Σκηνογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, zвгръveskš ка σκηνογράφος (zezї zič:); (fir:) eкsпвїš (deskpiš) чева în stiлš teatpaлš (кв emfasš, кв ковîршiрї), mъpind лвкрвл dpamatiчеште. 2) întokmeskš шенеле внеї dpame. «Ἢ τάχα καὶ ἐξ ὁρμῆς θείας, ἢ σύμπαντα ταῦτα ἐσκηνογράφησεν». Eld: [шi

Σκηνογραφία (ἡ), zвгръveaлъ de шенъ teatpaлъ, saš felвл челії asemenea zвгръveлї, каре репреsintъ oвiекtеле, прекvm se apaтъ (saš ка sъ fie apъtoase) de denapte, (Франц:) perspektivъ (vezї шi σκιαγραφία); (npin întind: шi fir:) fалпiкъ аръtape плъsmвitъ; ворве mapї фъръ fiiнцъ de лвкрврї, amъцipe, (Франц:) ilвsie. [шi

Σκηνογραφικὸς, ή, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, квvenitš, saš asemъnatš zвгръveлiї de шенъ teatpaлъ; teatpaлš, аръtosš нвmaї din

denъrtare, (Franц:) en perspective, saȣ pittoresque. •Σκηνογραφική (se înц: τέχνη) meшteшȣгȣл de a zȣгrъvi шene [din

Σκηνογράφος (ὁ), zȣгrъvitorȣ de шene, saȣ dȣпе кiпȣл zȣгrъvirii шенелор teatrȣлȣi, (ad:) în перспективъ (în de departe arъtoasъ vedere) (vezi шi σκιαγράφος); (fir:) deskriitorȣ (mъritorȣ) de лȣкrȣri teatriчeшte. [σκηνή, γράφω].

Σκηνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл шеnei, saȣ teatrȣлȣi. [σκηνή, εἶδος].

Σκηνοπηγέω -ῶ, biit: -ήσω, aшezȣ, fakȣ kortȣ, saȣ ка ȣnȣ кortȣ. «Τὰ καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν». At: [шi

Σκηνοπηγία (ἡ), aшezare, faчere de kortȣ, saȣ de колiбъ, ковергъ; (în цen:) клъdire de îndatъ •Ἡ τῆς χελιδόνος σκηνοπηγία•. Apst: клъdirea кȣiбȣлȣi pîndȣрелii. ‖ (ла Евр:) =кȣ...

Σκηνοπήγια (τά), sербъtoarea kortȣriлор (кȣшчелор) Евреiлор. [σκηνή, πήγνυμι].

Σκηνοποιέω -ῶ, biit. -ήσω, = Σκηνοπηγέω; (miж:) îmi fakȣ, saȣ лoкȣieskȣ sȣbt kortȣ. [шi

Σκηνοποιία (ἡ), faчere de kortȣ, saȣ de чева în felȣ de kortȣ. «Ἡ τῆς τύχης— •. Елd: deseлe префачерi ка пе шенъ a ле пороккȣлȣi. [din

Σκηνοποιός (ὁ), fъкъtorȣ de kortȣri (колiбе, шi чл:); saȣ întokmitorȣ de шена teatrȣлȣi, (Franц:) dekoratorȣ. [σκηνή, ποιός].

Σκηνοῤῥαφεῖον (τό), пръвълiа кȣсъtorȣлȣi de kortȣri. [шi

Σκηνοῤῥαφέω -ῶ, biit: -ήσω, kosȣ kortȣri. [din

Σκηνοῤῥάφος (ὁ), кȣсъtorȣ de kortȣri. [σκηνή, ῥάπτω].

Σκῆνος, εος -ους, (τό), = Σκηνή, kortȣ; (de ȣnde fir:) trȣпȣл омȣлȣi (ка вremeлnikȣ лoкaшȣ ал sȣfletȣлȣi.

Σκηνοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitorȣ de kortȣri (în тъбъръ). [σκηνή, φύλαξ].

Σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω, aшezȣ kortȣ, saȣ îmi aшezȣ kortȣл ȣndeva; поposeskȣ, taбъrȣ; (în цen: лoкȣieskȣ, petrekȣ ȣndeva. •Οἴκοι σκηνοῦνται•. Ksn: (шi fir:). «Πόῤῥω ἐσκήνωται τοῦ ...». Плt: este departe de... [шi

Σκηνύδριον (τό), = Σκηνίδιον, колiбiоръ. [σκηνή].

Σκήνωμα (τό), лoкȣ de лoкȣit. [шi

Σκήνωσις, εως (ἡ), лoкȣire. [шi

Σκηνωτής, οῦ (ὁ), =Σκηνήτης. 2) =Σύσκηνος. [σκηνόω].

Σκηπάνιον, шi Ion· Σκηπήνιον (τό), noet: =Σκήπων

Σκηπτοβάμων, ονος (ὁ, ἡ). noet: kape калkъ, stъ aшezatȣ пе toiarȣ. •Ἀετὸς—•. Sof: [σκῆπτον, βαίνω].

Σκῆπτον (τό), noet: în лoкȣ de σκῆπτρον.

Σκηπτός (ὁ), [σκήπτω] trъsnetȣ къzȣtȣ ȣndeva; (noet:) viрteжȣ de vîntȣ; fir:) isвire de vre ȣnȣ ръȣ, ловitȣръ fъръ veste. «Λοιμοῦ σκηπτός» Esхл:

Σκηπτουχία (ἡ), treaba (demnitatea цiitorȣлȣi de sчentrȣ (bastonȣ de dрегъtoрie); (în цen:) komandъ de oшtire, шi чл:; domnie. [din

Σκηπτοῦχος (ὁ, ἡ), цiitorȣ, пȣrtъtorȣ de sчentrȣ. •Βασιλεὺς —•. Om: ‖ (sȣbst:) = Ῥαβδοῦχος; (partik: în Persia) titлȣ datȣ maцistraцiлор. [σκῆπτον, ἔχω].

Σκῆπτρον (τό), =Σκήπων, toiarȣ, bastonȣ; (partik:) sчentrȣ, semnȣ de îmпъръteaskъ stъпînire; (în цen:) пȣtere îmпъръteasкъ. •Βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς σκῆπτρον». Iл: B. (шi îm.). «Ὥστ' ἐμὲ σκῆπτρα κρατοῦντα τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός•. Евр: [σκήπτω].

Σκηπτροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, portȣ bastonȣ saȣ îmпъръteskȣ skeптrȣ, îmпъръцeskȣ. [din

Σκηπτροφόρος (ὁ, ἡ), пȣrtъtorȣ de bastonȣ, saȣ de skeптrȣ (îmпъratȣ). [σκῆπτρον, φέρω].

Σκήπτω, [σκίμπτω] biit: σκήψω, (priнч:) rezemȣ; (mai de mȣлte-ori nestр: saȣ eл:) mъ rezemȣ tare; (prin intind:) asvîрлȣ repede, (шi nestр: saȣ eл:) kazȣ кȣ toatъ greȣtatea neste чева. •Βέλος σκήπτειν•. Esхл: (шi miж:) "Τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε•. Esхл: •Λοιμὸς σκήψας ἐλαύνει πόλιν„. Sof: (шi miж:) •Ῥάβδῳ σκηπτόμενος». Апл: 2) (obiч: mi proz: miж:) mъ префакȣ, гъseskȣ priчinȣiri, (priнч:) mъ sпriжinȣ пе vre ȣnȣ кȣвîntȣ de îndreptare. «Τί ἄν σκηπτόμενοι πρὸς τοὺς συμμάχους μὴ βοηθοῖμεν αὐτοῖς»; Тȣч: •Οὐ τοῦτό γε σκήψῃ, ὡς οὐ δυνατὸς εἶ λέγειν». Esх: «Ἐσκήψατο ἔκστασιν τῶν λογισμῶν». Пл: (шi кȣ inf:) •Σκηψάμενος ἀῤῥωστεῖν». Пл: (шi fъръ kazȣ). •Σκήπτομαι ὑπὲρ σοῦ». Плt: vorbeskȣ sпre îndreptarea ta. «Πῶς τῷ δίκαια νομίζειν ταῦτα σκήψαιτο»; Dm: (vezi шi ἐπισκήπτω). [de ȣnde

Σκήπων, ωνος (ὁ), toiarȣ, bastonȣ.

Σκηρίπτω, biit: -ίψω, =Σκήπτω, rezemȣ, sпriжinȣ tare. •Βόες ἐργατίναι... ἐνὶ γαίῃ χηλὰς σκηρίπτοντες». Апл: (saȣ miж:)

«Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε». Om:

Σκηρὸς, ὰ, ὸν,,= Σκιῤῥὸς, tape, вîрtosъ. [de ɤnde

Σκηρόω -ῶ, biit: -ώσω, = Σκιῤῥόω.

Σκῆψις, εως (ἡ), прічinɤipe, кɤвîntъ de îndpeпtape. [σκήπτομαι].

Σκιὰ (ἡ), ɤmвpъ. «Δεδοικὼς καὶ τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν„. Плt: «Περὶ ὄνου σκιᾶς». Пров: пentpɤ nimiкъ. 2) лoкъ ɤmвposъ. «Ἐν σκιῇ ἐζόμενον». Es: 3) лɤкpɤл, кape face ɤmвpъ. Ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενος». Ksn: 4) ɤmвpъ de ikoanъ, saɤ de поptpetъ; (ɤneopĭ) în лoкъ de σκιαγράφημα. 5) oasпъtъ пеnoftitъ, че adɤче кɤ sine чел noftitъ. 6) (îm:) поet: sɤfletele mopцiлop, (Fpanц:) les mânes.

Σκιαγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zɤгpъвeskъ кɤ ɤmвpe. saɤ лiniĭ (веzĭ шi σκηνογραφέω); (fir:) penpesintъ чева întɤпекаt, isвodeskъ de îndatъ, кɤm se поate de ла îndemînъ. [σκιαγράφος]. [de ɤnde.

Σκιαγράφημα (τὸ), zɤгpъвeaлъ кɤ ɤmвpe, în лiniĭ, isвodъ, desemnъtopъ de zɤгpъвeaлъ.

Σκιαγραφία (ἡ), zɤгpъвie, desemnъ de ɤmвpe (кɤ лiniĭ), saɤ în пepsпektiвъ; (прin întind: шi fir:) faлпiкъ apъtape, saɤ amъцitoape imitaцie. «Ἀρετῆς — ». Плt: (веzĭ шi σκηνογραφία). [шi

Σκιαγραφικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopъ de zɤгpъвie кɤ ɤmвpe. (веzĭ шi σκηνογραφικός). [din

Σκιαγράφος (ὁ), zɤгpaвъ кɤ ɤmвpe, saɤ лiniĭ, saɤ колoape apъtъtoape de ɤmвpe, шi прin ɤpm: de deпъptapea чea dintpe dinsele a чeлop zɤгpъвite (dɤпe pегɤлeле onticeĭ), =Σκηνογράφος. 2) =Ἰχνογράφος, desemnъtopъ. [σκιὰ, γράφω].

Σκιάδαι (οἱ), гpeш: în лoкъ de σκιάδες.

Σκιάδειον (τὸ), ɤmвpeлъ. «Ἐξεπετάννυτο ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο». Apst· 2) пълъpie. [шi

Σκιαδεὺς, έως (ὁ), = Σκίαινα. [σκιάς].

Σκιαδηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, цiɤ ɤmвpeлъ; (despe плante) sîntъ..

Σκιαδηφόρος (ὁ, ἡ), пɤptъtopъ de ɤmвpeлъ (веzĭ σκαφηφόρος); (despe плante) = Петасώδης, (Fpan:) ombellifére; (despe помĭ) formatъ în feлъ de ɤmвpeлъ. [σκιὰ, φέρω].

Σκιάδιον (το), =Σκιάδειον. 2) = кɤ...

Σκιαδίσκη (ἡ), dim: aл лɤĭ σκιάς.

Σκιαδοφορέω, Σκιαδοφόρος, maĭ noɤ în лoкъ de Σκιαδηφορέω, шi чл:

Σκιάζω, biit: -άσω, ɤmвpeskъ. «Ὁ γνώμων τὴν ἕκτην σκιάζει». Алчfp: apatъ кɤ ɤmвpa sa шease чeasɤpĭ. "Τὸ καῦμα σκιάζειν„. Алчfp: a кɤmпъta прin ɤmвpъ.[σκιά].

Σκιαθήρας, ου (ὁ), (se înц: γνώμων)= Σκιάθηρον. [шi

Σκιαθηρέω -ῶ, biit: -ήσω, каɤtъ прin apъtъtopɤл чeasopniкɤлɤĭ de soape sъ гъseskъ afлapea soapeлɤĭ ла жɤmъtatea чеpɤлɤĭ (ла zenitъ). [din

Σκιάθηρον (τό), (înпpeɤпъ кɤ шi fъpъ ὄργανον) apъtъtopɤл soлapɤлɤĭ чeasopniкъ, кape прin ɤmвpa sa apatъ (ажɤпце, ка кɤm ap bîna) чeasɤpiле, saɤ mîezɤл ziлiĭ. [σκιά, θήρα].

Σκιαθὶς, ἴδος, шi

Σκίαινα, ης (ἡ), ɤnъ feлъ de пeшte de mape, (Fpanц:) ombre. [σκιά]. [de ɤnde

Σκιαινὶς, ἴδος (ἡ),=Σκίαινα.

Σκιαμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ вatъ ла ɤmвpъ (în касъ), saɤ кɤ ɤmвpa mea (ad: кɤ niminea, singɤpъ пentpɤ depprindepea tpɤпɤлɤĭ) saɤ кътpe ɤmвpъ, (ad:) вpъжmaшъ neînfiinцatъ. «Καθάπερ ἐπὶ τοῦ σκιαμαχοῦντος, καὶ κενὰς ἐπιφέροντος τὰς χεῖρας». Пл: [шi

Σκιαμαχία (ἡ), лɤптъ пpefъкɤtъ пentpɤ deпpindepea tpɤпɤлɤĭ, saɤ кътpe neînfiinцatɤ вpъжmaшъ (кътpe ɤmвpъ nɤmaĭ). [σκιά, μάχη].

Σκιάποδες (οἱ) o naцie faвɤлoasъ a Лiвieĭ, кape îшĭ întpeвɤinцa пiчoapeле de ɤmвpapъ, saɤ ɤmвpeлъ. [веzĭ шi ἐνωτοκοῖται . [σκιά, πούς].

Σκιαροκόμος (ὁ, ἡ), поet: чeл кɤ ɤmвpoase fpɤnze, stɤfosъ. «Ὕλη—». Eɤp: [σκιαρός, κόμη].

Σκιαρὸς, ὰ, ὸν, Dop: în лoкъ de σκιερός. [шi

Σκιὰς, άδος, (ἡ), (în цen:) op че цine ɤmвpъ, ɤmвpeлъ; коptъ кɤ вoлtitъ înвeлiшъ; kĭoskĭъ, (Fpanц:) пaвiлionъ; ɤmвpapъ; sɤpлъ, mi чл:; (fir:) пълъpie de ɤneле плante, (Fpanц:) l'ombelle. [σκιά].

Σκίασμα (τό), ɤmвpitɤpъ, (fpanц:) ombrage. [шi

Σκιασμός (ὁ), ɤmвpipe. [шi

Σκιαστής, οῦ (ὁ), ла Лачed: dъпцъtopɤл. (епit: aл лɤĭ Аполлонъ) [σκιάζω]. [de ɤnde

Σκιαστικὸς, ή, όν, îndemînatiкъ a ɤmвpi, adɤкъtopъ de ɤmвpъ.

Σκιατραφέω -ῶ, biit: -ήσω, хpъneskъ (кpeskъ, шi nestp: saɤ пaз: mъ кpeskъ) ла ɤmвpъ (ad: în касъ), шezъ dotdaɤna ла ɤmвpъ; petpeкъ вiaцъ moлiчoasъ, afemeĭatъ, desmĭepdatъ. "Σκηνὰς πηξάμενοι

ἐσκιητροφέοντο». Ep: «Τῷ μὲν γὰρ ἡλίῳ παραδιδόμενος ταχὺ ξηραίνεται σκιατραφούμενος δὲ σώζει τε τὴν οἰκείαν ὑγρότητα, καὶ πεπαίνει». Tfp: (шi în naptч:) «Ἐσκιατραφηκώς, saŭ ἐσκιατραφημένος (ἀνήρ)». moлічosŭ, nedenpinsъ ла mъnкъ, desmĭepdatŭ. «Ἀνὴρ πένης, ἰσχνός, ἡλιωμένος, παραταχθεὶς ἐν μάχῃ πλουσίῳ ἐσκιατραφηκότι». Плt: «Πόλεμος ἐσκιατραφημένων σωμάτων ἔξιν οὐ δέχεται». Пл: [din

Σκιατραφής, έος (ὁ, ἡ), кresкыtŭ ла ымбръ; (npin ыpm:) moлічosŭ, afemeĭatŭ. [σκιά, τρέφω]. [de ыnde

Σκιατραφία (ἡ), вiaцъ de moлічosŭ, крешtepe (netpeчepe) ла ымбръ.

Σκιατροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Σκιατραφέω.

Σκιατροφία (ἡ), = Σκιατραφία.

Σκιατφοφίας, ου (ὁ), =Σκιατραφής.

Σκιαυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, възŭ ымвроs, înтынекat, nы възŭ вine. [σκιά, αὐγή].

Σκιάω -ῶ вiit: -άσω, noet: în локŭ de σκιάζω.

Σκίγγος, saŭ Σκίγκος (ὁ), ыnŭ feлŭ de шопîрлъ, saŭ гыштерŭ de леакŭ.

Σκίδναμαι, (прел: ἐσκιδνάμην) noet: în локŭ de σκεδάννυμαι.

Σκιερὸς, ὰ, ὸν, (шi adв:) -ρῶς, ымвросŭ. «Ἄλσος («Θάμνος, «Πλατάνιστος)— ». Om: шi Ткр: [din

Σκιὴ (ἡ), Ion: în локŭ de σκιά.

Σκιητροφέω -ῶ, Ion: în локŭ de σκιατραφέω.

Σκιθακὸς, шi Σκίθαρκος (ὁ), ыnŭ feлŭ de пеште, (алt:) Τράχουρος (noate греш: în локŭ de κίθαρος).

Σκίλλα, ης (ἡ), ыnŭ feлŭ de плантъ чепоасъ, чеапъ de mape. [de ыnde

Σκιλλητικὸς (-λλιτικὸς), ἡ, ὸν, шi

Σκίλλινος, η, ον, fъкыtŭ кы чеапъ de mape.

Σκιλλοβόρος (ὁ, ἡ), mînкътopŭ de чеапъ de mape. [σκίλλα, βορά].

Σκιλλοκέφαλλος (ὁ, ἡ), = Σχινοκέφαλος. [σκίλλα, κεφαλή].

Σκιλλοκρόμμυον (τὸ), = Σκίλλα. [σκίλλα, κρόμμυον].

Σκιλλώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de feлыл чепеĭ de mape, saŭ asemenea eĭ. [σκίλλα].

Σκιμαλίζω, [σκίμπτω] вiit: -ίσω, ловеsкŭ пе чінева кы деџеtыл din miжлокŭ (daŭ вовîрnaкŭ) în nasŭ (snpe вatжокоръ saŭ în глытъ); каыtŭ кы деџеtыл гъina, de ape oŭ, (алt:) βλιμάζω; аръtŭ деџеtыл, saŭ кы деџеtыл din miжлокŭ (snpe окъpipe); (în џen:) окъръsкŭ, despreџыіеskŭ. «Ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω». Apstf:

Σκιμβάζω, вiit: -άσω, глs: = Ὀκλάζω, sкĭoaпъtŭ. [din

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, în локŭ de σκαμβός, sкĭonŭ. [σκίμπτω].

Σκιμπάζω, вiit: -άσω, = Σκιμβάζω.

Σκιμπόδιον (τὸ), шi Σκιμποδίσκος (ὁ), dim: ал лыі...

Σκίμπους, οδος (ὁ), (npinч:) =Ὀκλαδίας (δίφρος, везĭ ziч:); (în џen:) sкаыnŭ în feлŭ de natŭ, жеџŭ, saŭ канапеа, шi чл: [σκίμπτω, πούς].

Σκίμπτω, [în afin: кы κάμπτω] вiit: σκίμψω, =Σκήπτω, шi Ὀκλάζω. [de ыnde

Σκίμπων, ωνος (ὁ), = Σκήπων.

Σκίναξ, ακος (ὁ, ἡ), noet: [κινέω] съpitopŭ, ышорŭ în miшкаре. || (sывst:) епыре.

Σκίναρ, αρος (τὸ), noet: în локŭ de σκῆνος, tрыпŭ.

Σκινδαλαβίζω, [σκιμαλίζω] вiit· -ίσω, (плџ:) pîкîiŭ, srîndъpŭ, amesteкŭ.

Σκινδάλαμος (ὁ), [σχίζω] џandъръ sывџipe, sыpчea asкыџitъ (npinч: de tpestie), џеапъ; (fir:) amъџitoape вopвipe în amъpsnte. (везĭ παραξόνιος, шi κοσκυλμάτιον).

Σκινδαλαμοφράστης, ου (ὁ), [σκινδάλαμος, φράζω] kom: amъџitopŭ (шipetŭ) snыitopъ de amъpыnte, (Франџ:) ergoteur.

Σκινδαλμὸς (ὁ), în sınк: în локŭ de σκινδάλαμος.

Σκινδαρεύω, вiit: -εύσω, шi Σκινδαρέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Σκινθαρίζω. [шi

Σκινδάριον (τὸ), ыnŭ feлŭ de пеште, (noate греш: în локŭ de κιθάριον, dim: ал лыĭ κίθαρος). [din

Σκίνδαρος (ὁ), = Σκίνθαρος.

Σκίνδαφος (ὁ), =Κίδαφος.

Σκινδαψὸς (ὁ), ыnъ feлŭ de mыsiкалŭ instpыmîntŭ кы natpы коарде. 2) ыnŭ feлŭ de плантъ din soĭыл edepeĭ,

Σκινθαρίζω, вiit: -ίσω, = Σκιμαλίζω, daŭ вовîрnaкŭ neste nasŭ. [din

Σκίνθαρος (ὁ), [în afin: кы κύνδαλος] вовîрnaкŭ neste nasŭ кы деџеtыл, (Франџ:) chiquenaude.

Σκινθὸς, ἡ, ὸν, [σκίναξ] каре se кыfыndъ în апъ, înnotъtopŭ (везĭ шi κυβιστητήρ).

Σκινὶς, ίδος (ἡ), noate греш: în локŭ de σκιαινίς.

Σκίνιψ, ιπος (ὁ), =Σκήψ

Σκιογραφέω -ῶ, шi Σκιογραφία, неапрoв: în локŭ de σκιαγραφέω, -ία.

Σκιοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлыл ымвреĭ, tыpвыpe, înтынекosŭ. [σκιά, εἶδος].

Σκιόειν, noet: în локŭ de σκιόεν, neыt лыĭ

Σκιόεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de σκιερός, ымвросŭ; înтынекosŭ; (npin întind:)

маре, ларгȣ. «Οὔρεα («Μέγαρα) σκιόεντα». Om: [σκιά].

Σκιοθήρας, ου (ὁ), =Σκιαθήρας.

Σκιοθηρικὸς, ἡ, ὸν, însȣшitȣ лȣї...

Σκιόθηρον (τὸ), =Σκιάθηρον.

Σκιολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ворbeskȣ despe ȣmbre (ad: despre nimikȣrї), ворbeskȣ mȣлte în zadapȣ. [σκια, λογος].

Σκιομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, = (maї întpeв:) Σκιαμαχέω.

Σκιομαχία ἡ), =(maї întpeв:)Σκιαμαχία.

Σκιοτραφέω -ῶ, biit: -ήσω, =Σκιατραφέω.

Σκιοτραφής, έος (ὁ, ἡ), =Σκιατραφής.

Σκίουρος (ὁ), веверіцъ [σκιὰ, οὐρά, fiind къ кȣ коада іші ȣmbpeшte tpȣпȣл].

Σκιοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкътopȣ de ȣmbpъ. [σκιά, φέρω].

Σκιόφως, ωτος (τό), mȣpгȣл sepiї. [σκιά, φῶς].

Σκιόψυκτος (ὁ, ἡ), [σκιὰ, ψύχω] ȣskatȣ ла ȣmbpъ.

Σκιόωντο, поеt: în локȣ de ἐσκιῶντο, а 3 im: пеps: de прел: ал лȣї σκιάω.

Σκιπνοῖος, α, ον, поеt: pezematȣ în басtonȣ, înчеt-ȣmблъtopȣ. (алцiї îndpent: σκνιπαῖος). [din

Σκίπτω, biit: -σκίψω,=Σκήπτω [de ȣnde

Σκίπων, ωνος (ὁ), =Σκήπων.

Σκιράδιον (τὸ), dim: ал лȣї σκίρον.

Σκιραίνω, biit: -ανῶ, = Σκιρρόω, întъpeskȣ. înвîptoшezȣ. [σκίρος].

Σκιρὰς, ἀδος (ἡ), епіt: Minepва [de ла sepвътoapea Σκίρα, saȣ maї проб: de ла локȣл Σκῖρος, ȣnde epa temплȣл eї].

Σκιραφεία (ἡ), жȣкаре de кȣбе (ка акȣm de кърцї). [шi

Σκιραφεῖον (τὸ), локȣ, ȣnde se adȣпаȣ а жȣка кȣбе. [шi

Σκιραφευτής, οῦ, (ὁ), =Κυβευτής. [din

Σκιραφεύω, biit: -εύσω, =Κυβεύω. [шi

Σκιράφιον (τὸ),=Σκιραφεῖον. [din

Σκίραφος (ὁ), іmплetita кȣtie, în каре se ameстекаȣ кȣбеле, maї 'наinte de а ле аpȣнка; (fir: în цеn:) жȣкъpie; въpfіре. 2) (прin întind:) omȣ datȣ кȣ totȣл ла жокȣл кȣбелор (ка акȣm кърtȣрарȣ).

Σκιρίτης, ου (ὁ), чел din Skipȣ (орашȣ ал Лакonieї saȣ ал Аркadieї). «Σκιρίτης λόχος, шi «Σκιρῖται». о ostъшeaskъ tpȣпъ ла Лачеd: de 600 алешї, каре se aшezaȣ toldaȣна în stînra apinеї, шi slȣжїаȣ de peserвъ. [Σκῖρος].

Σκίρον (τὸ), ȣнȣ felȣ de албȣ înплetitȣ koptȣ, saȣ ȣpaniskȣ, sȣбt каре merцеа în парадъ npeotiца Minepвеї împpeȣнъ кȣ преоцїї лȣї Nentȣнȣ, шi аї Soapeлȣї ла sepвътoapea Σκίρα (îm:), каре se нȣmїа шi Σκιροφόρια. 2) ȣнȣ локȣ ал Аtenеї, ȣnde петречеаȣ овічнȣit жȣкътоpiї de кȣбе, шi demopaлisaцїї.

Σκιροπαίκτης, ου (ὁ), ȣнȣ felȣ de eskamotopȣ, = Ψηφοπαίκτης. [σκίρον, παίζω].

Σκιρὸς, ἁ, ὸν, înd: în локȣ de σκιῤῥός. [din

Σκῖρος, шi Σκίρος (ὁ), (în цеn:) tpȣпȣ tape, вîptosȣ (ȣskatȣ); (партik:) чїоплitȣpъ (гъpîmъtȣpъ) de mapmȣpъ, (алt:) λατύπη. 2) ȣнȣ felȣ de tape шi албȣ (гinsosȣ) пъmîntȣ (de ȣnde Σκῖρος, орашȣ ал Аркadieї, шi алtfeл skrisȣ, Σκύρος, о insȣлъ). 3) (ȣne-opї) tpȣнкїȣ, бȣшteanȣ de ȣskatȣ копачїȣ.

Σκιροφόρια (τά), (se inц: ἱερὰ) Skipofopiї, о sepвътoape în Atena în чinstea Minepвеї препȣmite Σκιράς. [везї σκίρον, φέρω]. [de ȣnde

Σκιροφοριὼν, ῶνος (ὁ), а доȣспрезечелеа лȣнъ а Atenenілор (Iȣnie-Iȣлie), în каре se sepваȣ Skipofopiiле

Σκιρόωσι, поеt: în локȣ de σκιρτῶσι.

Σκιῤῥαίνω, biit: -ανῶ, înd: în локȣ de σκιῤῥόω.

Σκιῤῥία (ἡ), = Σκίῤῥος.

Σκιῤῥίτης, ου (ὁ), късъmidapȣ, saȣ олapȣ лȣкрътopȣ de пъmîntȣл (гinsȣл) [σκίῤῥος].

Σκίῤῥον (τὸ), коажа (dene dasȣпpa а) врînzeї [din

Σκιῤῥὸς, [în afin: кȣ χέρσος] ἁ, ὸν, ȣskatȣ, tape, вîptosȣ. [de ȣnde

Σκίῤῥος (ὁ), (прinч:) =Σκῖρος; (în цеn:) tpȣпȣ вîptosȣ; (партik: med:) ȣmfлътȣpъ tape, вîptoasъ, skipȣ. [de ȣnde

Σκιῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, (în цеn:) întъpeskȣ, înвîptomezȣ; (партik:) префакȣ шi пas: mъ префакȣ) în skipȣ, întъpitъ ȣmfлътȣpъ. [шi

Σκιῤῥώδης, εος (ὁ, ἡ), tape ка skipȣл (ка пiatpa), skiposȣ.

Σκίῤῥωμα (τὸ), ȣmfлътȣpъ skipoasъ, skipȣ. [шi

Σκιῤῥωτὸς, ἡ, ὸν, = Σκυρωτός. [σκιῤῥόω].

Σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, [σκαίρω] saлtȣ, sъpȣ dȣпцînd.

Σκιρτέω ῶ, Ion: în локȣ de Σκιρτάω. [de ȣnde

Σκιρτηδὸν, adв: sъpind în sъpitȣpї, saȣ sълtъpї. [шi

Σκιρτηθμὸς (ὁ), поеt: în локȣ de σκίρτησις. [шi

Σκίρτημα (τὸ), sълtъtȣpъ, saȣ sъpitȣpъ.

Σκίρτησις, εως (ἡ), sълtape, sъpipe. [шi

Σκιρτητὴς, οῦ (ὁ), sълtъtopȣ, dъnцъtopȣ. [de ȣnde

Σκιρτητικὸς, ή, όν, аплекatȣ. saȣ înde-mînatikȣ ла sълtape, saȣ dъnцape.

Σκιρτοπόδης, ου (ὁ), чел кȣ пічоаре în-demînatiче ла sълtape. "Σάτυρος—". Esхл: [σκιρτάω, ποῦς].

Σκιρτοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, (Skp:) fakȣ пе чінева saȣ чева а sълta. [σκιρτάω, ποιέω].

Σκίρωμα (τό),=Σκίῤῥωμα.

Σκίρων, ωνος (ὁ),=Σκείρων.

Σκιταλίζω, віit: -ίσω, îndpent: în локȣ de σκυταλίζω, sîntȣ înвlepшȣnatȣ de поf-ta tpȣneшteĭ înnpeȣnъpĭ. [din

Σκίταλος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de demonȣ aл desfpînъpiĭ, saȣ aл віклeniеĭ. (веzĭ κιδάφη, шi κόβαλος).

Σκιφίας, α (ὁ), Dop: în локȣ de ξιφίας.

Σκίφινος, η, ον, fъкȣtȣ din fpȣnze de fi-nikȣ. [σκίφος].

Σκιφίσδω, віit: -ίξω, Dop: în локȣ de ξιφίζω.

Σκιφός, ή, όν,=Κνιπός.

Σκίφος, εος (τό), Dop: în локȣ de ξίφος. 2) (fir:) fpȣnzъ de finikȣ.

Σκιφύδριον (τό), Dop: în локȣ de ξιφύδριον.

Σκίψ, σκιφός (ὁ),=Σκνίψ.

Σκιώδης, εος (ὁ, ή), ȣmвposȣ, întȣnekatȣ; чeцosȣ. "Φθινόπωρον —„. Iпкp: [σκιά]. [de ȣnde

Σκιωδῶς, adв: în feлȣ de ȣmвpъ, în-tȣnekat.

Σκιωτός, ή, όν, плinȣ de ȣmвpe; saȣ întȣnekatȣ ла faцъ [σκιά].

Σκλαίην, nex: 2: de noft: aл яȣĭ σκέλλω.

Σκλῆμα (τό).=Σκλήρωμα. [din

Σκλῆναι, nex: 2: de inf: aл лȣĭ σκέλλω.

Σκληραγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, kpeskȣ, saȣ tpaktezȣ пе чінева кȣ asnpъ віeцȣipe, îл овічnȣlеskȣ ла sȣfepinцe. [шi

Σκληραγωγία (ή), asnpъ віeцȣipe, saȣ kpeшtepe; saȣ denpindepe ла sȣfepinцe. [σκληρός, ἀγωγός].

Σκληράργιλλος (ὁ, ή), komnȣsȣ din вîp-tosȣ (nĭetposȣ) apцiлȣ. [σκληρὸς, ἄργιλλος, веzĭ ziч:].

Σκληραύχην, ενος (ὁ, ή), asnpȣ, tape (nemлъdiosȣ) în чepвiче saȣ гpȣmazȣ (пpon: шi fir:). [σκληρός, αὐχήν].

Σκληρευνία (ή),=Σκληροκοιτία. [σκληρός, εὐνή].

Σκληρία (ή),=Σκληρότης.

Σκληρίασις, εως (ή), înвîptoшipe (înnĭe-tpipe) de sine. [din

Σκληριάω -ῶ, віit: -άσω, sîntȣ, saȣ mъ fakȣ asnpȣ, tape, mъ înвîptoшezȣ. [σκληρία].

Σκληρόβιος, шi Σκληροβίοτος (ὁ, ή),=Σκληροδίαιτος.

Σκληρόγεως (ὁ, ή), komnȣsȣ din tape, вîptosȣ пъmîntȣ. [σκληρὸς, γέα].

Σκληρογνώμων, ονος, чел кȣ asnpъ dis-nosiцie, saȣ inimъ înnĭetpitъ. [σκληρός, γνώμη].

Σκληρόδερμος (ὁ, ή), чел кȣ asnpъ nĭeлe. [σκληρὸς, δέρμα].

Σκληροδίαιτος (ὁ, ή), tpъitopȣ de asnpъ віeцȣipe. [σκληρός, δίαιτα].

Σκληροειδής, έος (ὁ, ή), asnpȣ ла ве-depe. [σκληρός, εἶδος].

Σκληρόθριξ, ότριχος (ὁ, ή), asnpȣ ла пъpȣ (saȣ лînъ). [σκληρός, θρίξ].

Σκληροκαρδία (ή), asnpime (nemiлъ) de inimъ. [din

Σκληροκάρδιος (ὁ, ή), asnpȣ, nemiлosȣ de inimъ. [σκληρός, καρδία].

Σκληροκέφαλος (ὁ, ή), tape de капȣ (a-neвoĭosȣ ла înцeлeцepe). [σκληρὸς, κεφαλή].

Σκληρόκηρος (ὁ, ή), ȣnsȣ кȣ вîptoasъ чeapъ. «Δέλτος—». Лpt: [σκληρὸς, κηρός].

Σκληροκοίλιος (ὁ, ή), чел кȣ tape nîn-teче (neлesniчosȣ în deшeptъpiлe nînte-чeлȣĭ),=Δυσκοίλιος. [σκληρός. κοιλία].

Σληροκοιτέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ кȣлкȣ пе tȣpe natȣ (aшtepnȣtȣ). [шi

Σκληροκοιτία (ή), кȣлкape пе tape a-шtepnȣtȣ. [σκληρὸς, κοίτη].

Σκληρόκοκκος (ὁ, ή), чел кȣ tapĭ se-mînцe, saȣ sîmвȣpe. [σκληρὸς, κόκκος]

Σκληρολέκτης, ου (ὁ), asnpȣ în воpвi-pea sa. [σκληρός, λέγω].

Σκληροπαγής, έος (ὁ, ή), asnpȣ, tape de konstitȣцia (sadȣл) tpȣпȣлȣĭ, saȣ de kap-ne. [σκληρὸς, πήγνυμι].

Σκληροπαίκτης, ου (ὁ), se îndpent: Σκλ-ροπαίπτης. [σκληρὸς, παίζω].

Σκληροποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ чева asnpȣ, tape, înвîptoшezȣ. [din

Σληροποιὸς (ὁ, ή), întъpitopȣ, înвîpto-шitopȣ [σκληρὸς, ποιός].

Σκληρόπους, οδος (ὁ, ή), чел кȣ asnpe, tapĭ nічoape. [σκληρὸς, πούς].

Σκληρὸς, ά, όν, [σκέλλω, nex: ἔσκλην] asnpȣ, ȣskatȣ; tape, вîptosȣ (пpon: шi fir:); ȣsкъцiвȣ; въpвъtosȣ; (fir:) nemiлъ-diosȣ; nemiлostiвȣ; (despe лȣк:) гpeȣ, aneвoĭosȣ. «Τοῦ θέρους σκληρὰ ἡ γῆ». Ksn: «Τὰ σκληρὰ καὶ μαλακὰ, καὶ τα κοῦφα καὶ βαρέα». Ksn: «Παῖδα μέγαν καὶ σκληρὸν».

Πλ: «Βρονταὶ σκληραὶ». Ερ: tapĭ, pesȣnъtoape. «Πυγμαὶ —». Ткр: (ші fir:) «Δαίμων —». Ткр: soaptъ nemiлoasъ. «Ἐπιστολὴ σκληρὰ». Пл: asпръ. sȣпъpъtoape.

Σκληρόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кȣ asпръ, tape, bîptoasъ карne. [σκληρὸς, σάρξ].

Σκληρόστομος (ὁ, ἡ), (ἵππος, калȣ) tape în гȣръ; (пріn кpm:) nȣsȣпȣsȣ. 2) asпрȣ, aneвoĭosȣ ла пpoпȣnціe. «Τὸ σῖγμα —». At: [σκληρὸς, στόμα].

Σκληρόστρακος (ὁ, ἡ), чел кȣ asпръ, bîptoasъ коажъ (skoĭkъ, ші чл:). [σκληρὸς, ὄστρακον].

Σκληροσώματος (ὁ, ἡ), чел кȣ asпрȣ (кam nesimціtopȣ, aneвoĭe de miшкat) tpȣпȣ. [σκληρὸς, σῶμα].

Σκληρότης (ἡ), asпpime, bîptoшіe (пpoп: ші fir:); nemiлъ; nemлъdioшіe de inimъ, saȣ boinцъ, ші чл: [σκληρός].

Σκληροτραχηλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Σκληροτράχηλος (ὁ, ἡ), tape în чepвiče, saȣ nemлъdiosȣ de гpȣmazȣ; (пpin întind: ші fir:) aneвoĭe de плeкat, saȣ îndȣплeкat. [σκληρὸς, τράχηλος].

Σκληρότριχος (ὁ, ἡ), =Σκληρόθριξ.

Σκληρουχία (ἡ), asпръ stape, saȣ вieцȣipe (tpaĭȣ). [σκληρος, ἔχω].

Σκληροφθαλμία (ἡ), o natimъ, înfламаціe a окiлop fъpъ ȣmezeaлъ; (вezĭ ші ξηροφθαλμία). [din

Σκληρόφθαλμος (ὁ, ἡ), пъtimaшȣ de σκληροφθαλμία (вezĭ ziч:). [σκληρὸς, ὀφθαλμὸς].

Σκληροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), asпрȣ, bîptosȣ din natȣpъ. [σκληρὸς, φυή].

Σκληρόψυχος (ὁ, ἡ), asпрȣ ла sȣfлetȣ, saȣ ла inimъ. [σκληρὸς, ψυχή].

Σκληρόω -ῶ, biit: -ώσω,= Σκληρύνω.

Σκληρυντικὸς, ή, όν, чел кȣ însȣшime, saȣ нȣtinчosȣ de a intъpi, a înbîptoшi. [din

Σκληρύνω, biit: -υνῶ, (пas: tpe: de кȣ: ἐσκλήρυμμαι, ші ἐσκλήρυσμαι) înъsпpeskȣ, în tъpeskȣ, înbîptoшezȣ (пpoп: ші fir:). [de ȣnde

Σκλήρυσμα (τὸ), =Σκλήρωμα. [ші

Σκληρυσμὸς (ὁ), înъsпpipe, înbîptoшipe.

Σκληρώδης, εος (ὁ, ἡ), asпрȣ, bîptosȣ de feлȣ. «Πέτρα —». Man: [σκληρός].

Σκλήρωμα (τό), napte, saȣ tpȣпȣ întъpitȣ, înbîptoшitȣ; (med:) = Σκίῤῥωμα. [σκληόω].

Σκληρῶς, adв: în кinȣ asпрȣ, tape, ші чл: [σκληρός].

Σκληφρὸς, ἀ, ὀν, At: în лoкȣ de σκελιφρός, ȣskъціȣ, sпiцълatȣ ші asпрȣ.

Σκνιπαῖος, α, ον, noet: = Κνεφαῖος (вezĭ ші σκιπναῖος). [din

Σκνιπὸς, ἡ, ὀν, =Σκνιφός.

Σκνιποφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtopȣ de, (хpъnitȣ кȣ) ȣnȣ feлȣ de mȣskȣліце, saȣ вepmĭ. [вezĭ σκνίψ, φάγω].

Σκνιπότης (ἡ), =Σκνιφότης.

Σκνίπτω, biit: -ίψω, чiȣпeskȣ, înпȣпгȣ.

Σκνίφος, εος -ους (τὸ), = Κνέφας, întȣnepiкȣ. [de ȣnde

Σκνιφὸς, ἡ, ὀν, tȣpвȣpe, întȣneкatȣ;(пpinч:) кape вede întȣneкat 2) în лoкȣ de κνιπός, ȣskъціȣ; srîpчitȣ, кȣmпліtȣ. [de ȣnde

Σκνιφότης (ἡ), = Κνιπότης, tîmпitъ вedepe. 2) srîpчenie, кȣmпліціe. [ші

Σκνιφόω -ῶ, biit: ώσω, faкȣ пe чineвa, saȣ чeвa sлaвȣ, saȣ ȣskatȣ. 2) tȣpвȣpȣ, întȣneкȣ (пpinч: okiĭ).

Σκνὶψ, σκνιπὸς ші σκνιφός (ὁ, ші ȣneopĭ ἡ), [σκνίπτω] (îm: σκνίπες) = Κνίψ, mȣskȣліцъ. 2) ȣнȣ feлȣ de вepme poзъtopȣ de smoкinĭ, ші вiĭ, (aлt:) ἴψ. 3) (fir:) =Κνιπός, srîpчitȣ, кȣmпліtȣ.

Σκοιὸς, ἀ, ὀν, noet: papȣ în лoкȣ de σκιερὸς

Σκολιάζω, biit: -άσω, sîntȣ stpîmвȣ, înкoвoĭatȣ, шepпȣitȣ; (fir:)=Σκολιοδρομῶ.[ші

Σκολιαίνω, biit: -ανῶ,=Σκολιόω.[σκολιός].

Σκολιόβουλος (ὁ, ἡ), tpîmв-rînditopȣ (гpam: eкsпл: a лȣĭ ἀγκυλομήτης). [σκολιός, βουλή].

Σκολιόγραπτος (ὁ,ἡ), însemnatȣ кȣ stpîmвe лiniĭ. [σκολιός, γράφω].

Σκολιοδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, faкȣ (ȣpmezȣ) stpîmвȣ dpȣмȣ, (ші despre плaнeцĭ) пiezіш potaціe; (fir:) ȣмвлȣ mȣвъit. [din

Σκολιοδρόμος (ὁ, ἡ), ȣpmъtopȣ de stpîmвȣ, пiezішȣ dpȣmȣ. [σκολιὸς, δρόμος]

Σκολιόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чeл кȣ кpeцȣ пъpȣ, saȣ fpȣnze. [σκολιὸς, θρίξ].

Σκόλιον (τὸ), (se înц: ᾆσμα, saȣ μέλος) ȣnȣ feлȣ de kîntiкȣ, чe kîntaȣ кȣ лipa ла osпъцȣpĭ (нȣmitȣ aшa пentpȣ nepeгȣлatȣл sъȣ taktȣ, saȣ кinȣ, кȣ кape ȣpmaȣ ȣnȣл dȣпe aлtȣл kîntъtopiĭ). [σκολιός].

Σκολιόνειρος (ὁ, ἡ), възъtopȣ de nepeгȣлate (fъpъ шipȣ) вise (înпpot: de εὐθυόνειρος). [σκολιὸς, ὄνειρος].

Σκολιοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: pъtъчitȣ în stpîmвe saȣ пiezіше dpȣmȣpĭ. [σκολιὸς, πλάνη].

Σκολιοπόρος (ὁ, ἡ),=Σκολιοδρόμος. [σκολιὸς, πόρος].

Σκολιὸς, ἀ, ὀν, stpîmвȣ, пiezішȣ; înкoвoĭatȣ; шepпȣitȣ; (fir:)îndъpъtniкȣ; вiклeanȣ; nedpentȣ (înпpot: de εὐθύς). «Μύθοις σκολιοῖς». Es: amъцitoape. "Δίκαις σκολιαῖς».

Es: nedpente. || (în Stp: ΙΔ'. 948). "Σκολιὰ ἔργα». (Kop: îndpent: «Σκόπα ἔργα)». || (sɤɛst:) Σκολιὸν (ᾆσμα), вezĭ σκόλιον. [σκέλλω]. [de ɤnde

Σκολιότης (ἡ), stpîmɛime, nîeziшime; înкoвoitɤpъ; (fir:) stpîmɛъtate; вiклenie, înшeлъtopie.

Σκολιόφρων, ονος (ὁ, ἡ), =Σκολιόβουλος. [σκολιὸς, φρήν].

Σκολιόχειλος (ὁ, ἡ), гpam: eкsпл: a лɤĭ ἀγκυλοχείλης. [σκολιὸς, χεῖλος].

Σκολιόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpîmвezɤ, înкoвoĭɤ; (fir:) пpefaкɤ, stpîmвezɤ, вiклeneskɤ. [шi

Σκολιώδης, εος (ὁ, ἡ), stpîmвɤ de feлɤ, saɤ лa вedepe; пiовъitɤ кa шapneлe. [σκολιὸς].

Σκολίωμα (τὸ), stpîmвъtɤpъ; лɤкpɤ nîeziматɤ. [σκολιόω].

Σκολιωπὸς (ὁ, ἡ), noet: [σκολιός, ὤψ] кape se ɤitъ nîeziш, stpîв-въzъtopɤ, шaшiɤ.

Σκολίωσις, εως (ἡ), stpîmвape; (med:) гîpвoвipe. [σκολιόω].

Σκόλλυς, [în afin: кɤ σκολιός] υος (ἡ), kosiцъ лъsatъ шi înfъшɤpatъ пe кpeшteтɤл капɤлɤĭ.

Σκόλοκρος (ὁ, ἡ), =Κόλος, чîɤntɤ, чîɤлɤ (skɤptatɤ). [κόλος, κέρας]

Σκολόπαξ, ακος (ὁ), [σκόλοψ] ɤnɤ feлɤ de пasъpe кɤ чîoкɤл askɤцitɤ, (Ітaл:) вeкaцъ.

Σκολόπενδρα, ας (ἡ), skoлonendpъ, ɤnɤ feлɤ de insekтъ (rînranie) кɤ mɤлte пiчoape, чe se пpъseшte пe sɤвt nîetpe saɤ în лemne пɤtpede (вezĭ шi ἴουλος). 2) ɤnɤ feлɤ de însekтъ mapinъ, кape adɤчe ɤstɤpime, ɤnde вa atinцe (вezĭ шi ἀσκαλήφη). 3) ɤnɤ feлɤ de kitɤ, saɤ вepme de mape вeninosɤ, (aлt:) ὀφιοκτόνη. 4) ɤnɤ feлɤ de плantъ de лeaкɤ, лimвa чepвɤлɤĭ, (aлt:) σκολοπένδριον. [σκόλοψ, ἕδρα]. [de ɤnde

Σκολοπένδρειος, α, ον, aл (saɤ din soĭɤл) skoлonendpeĭ. [шi

Σκολοπένδρειον (τὸ), ɤnɤ feлɤ de плantъ (aлt: ἄσπληνον) вɤnъ de sплinъ. [шi

Σκολοπενδρώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл din feлɤл, saɤ asemenea skoлonendpeĭ.

Σκολοπηΐς, ΐδος (ἡ), a пapɤлɤĭ, saɤ a цeneĭ. «Μοῖρα—». Man: soaptъ de a mɤpi în цeanъ. [шi

Σκολοπία (ἡ), = Σκολόπενδρα. [шi

Σκολοπίζω, вiit: ίσω, пɤiɤ în цeanъ, saɤ пъstirneskɤ. (maĭ întpeв: ἀνασκολοπίζω). 2) (ɤne-opĭ) înfirɤ цeanъ, saɤ rimne, înцenɤ. «Ἂν σκολοπισθῇ τις». Dskp: daкa se вa înцena чineвa. [σκόλοψ].

Σκολοποειδής, ἑος (ὁ, ἡ), чeл în feлɤл цeneĭ, askɤцitɤ în вîpfɤ. [σκόλοψ, εἶδος].

Σκολοπόεις, εσσα, εν, noet: плinɤ de цenĭ, saɤ пapĭ. [σκόλοψ].

Σκολοπομαχαίριον (τὸ), ɤnɤ feлɤ de xiпɤpцъ: instp: кɤ o пapte tъĭoasъ, шi aлta tîmпъ. [σκόλοψ, μαχαίριον].

Σκολοπώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκολοποειδής, цenosɤ. [din

Σκόλοψ, οπος (ὁ), [κόλος] пapɤ: (în цen:) op чe seamъnъ кɤ пapɤ, вoлdɤ, цeanъ, rimne; (fir:) isпitъ; kinɤ, mɤnкъ.

Σκολύθριον (τό), skъɤneлɤ, dim: aл лɤĭ..

Σκόλυθρος (ὁ, ἡ), [σκολύπτω] skɤptɤ, пiтɤлatɤ; (fir:) npostɤ, de nimiкɤ. || (sɤвst: вървът:) skaɤnɤ skɤptɤ (de kîpчĭɤmъ) кɤ tpeĭ пiчoape.

Σκόλυμος (ὁ, ἡ), [σκῶλος, σκολύπτω] ɤnɤ feлɤ de плantъ sпinoasъ, кa skaeteлe, лimвa кîĭneлɤĭ, saɤ seлвatiкъ anкinapъ. [de ɤnde

Σκολυμώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл din soĭɤл (saɤ asemenea) лɤĭ σκόλυμος (вezĭ ziч:).

Σκολύπτω, [κόλος] вiit: -ύψω, =Κολούω, чîɤntezɤ; deskoжeskɤ; desfɤndɤ. (întp:nɤmaĭ кomпɤsɤ).

Σκολυφρὸς, ὰ saɤ ος, ὸν saɤ ον,=Σκελιφρός.

Σκομβρίζω, вiit: -ίσω, (fir:) вomвъneskɤ asɤпpa кɤĭвa, atinrɤ кɤ вopвe peлe; saɤ isвeskɤ пe чineвa пe din dosɤ кɤ mîna, saɤ пiчopɤл, (aлt:) θυνάζω (вezĭ ziч:). [din

Σκομβρὶς, ΐδος (ἡ), цîpɤ, dim: aл лɤĭ...

Σκόμβρος (ὁ), [de aчi] skɤmвpie.

Σκόνυζα, ης (ἡ), At: în лoкɤ de κόνυζα.

Σκοπάρχης, шi Σκόπαρχος (ὁ), komandipɤ de вeгĭetopiĭ, saɤ пînditopiĭ (stpeaжa de dînaintea) oшtipiĭ. [σκοπὸς, ἄρχω].

Σκοπελοδρόμος (ὁ, ἡ), aлepгъtopɤ пpin stînчĭ. [σκόπελος, δρόμος].

Σκοπελοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлɤл stînчeĭ. [σκόπελος, εἶδος].

Σκόπελος (ὁ), [σκοπὸς, σκοπεύω] пĭatpъ 'пaлтъ eшitъ afapъ; (пpin ɤpm: вɤnъ de) лoкɤ de пîndъ; stînкъ; кaпɤ, saɤ sînɤ de mɤnte; (Skp:) mopmîntɤ 'пaлтɤ, saɤ de пĭatpъ. [de ɤnde

Σκοπελώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκοπελοειδής. 2) плinɤ de stînчĭ, stînкosɤ.

Σκόπευμα (τὸ), mîшкape fъкɤtъ пentpɤ пpiвipe (пpinч: пɤnepe de mînъ пe dasɤпpa oкiлop). [шi

Σκόπευσις, εως (ἡ), пpiвipe, въгape de seamъ de deпapte. [шi

Σκοπευτήριον (τὸ), == Σκοπιά. [din
Σκοπεύω, biit: -εύσω, pap în локȣ de...
Σκοπέω -ῶ, шi (miж:) -έομαι -οῦμαι, biit: σκέψομαι, mъ ȣitȣ (npinч: de denapte), baгȣ de seamъ кȣ лȣаpe a minte sъ въzȣ, sъ zъpeskȣ чева; nîndeskȣ; (fir:) чepчetezȣ кȣ лȣаpe a minte; mъ кinzȣieskȣ чева. [din
Σκοπὴ (ἡ), == Σκοπιά. [σκέπτω]. 2) în локȣ de...
Σκόπησις, εως (ἡ), npiвipe de denapte, saȣ кȣ лȣаpe a minte; вȣгаpe de seamъ; (fir:) кinzȣipe. [σκοπέω].
Σκοπιὰ (ἡ), локȣ 'naлtȣ (mȣnte saȣ tȣpnȣ), de ȣnde noate вedea чineва чeлe den'înpeжȣp saȣ denapte, nîndъpie. «Σκοπιὰν ἔχω». Om: шi Ep: == Σκοπιάζω. ‖ «Σκοπιαὶ (Νύμφαι)». =Ὀρειάδες. [Σκοπή].
Σκοπιάασκον, noet: în локȣ de ἐσκοπίαζον, npeл: de xot:, шi
Σκοπιαζέμεν, noet: în локȣ de σκοπιάζειν, inf: aл лȣi...
Σκοπιάζω, шi (miж:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι, npiвeskȣ, вeriezȣ de лa, saȣ кa de лa nîndъpie, nîndezȣ. [шi
Σκοπιάω -ῶ, biit: -άσω, noet: în локȣ de σκοπιάζω. [σκοπιὰ].
Σκοπιὴ (ἡ), Ion: în локȣ de σκοπιά. [de ȣnde
Σκοπιήτης, ου (ὁ), noet: Ion: локȣitopȣ de локȣpi de nîndъ (de вîpfȣpi de mȣnцi); npiвitopȣ din, saȣ кa din nîndъpie. (enit: aл лȣi Пanȣ).
Σκόπιμος (ὁ, ἡ), kontpiвȣitopȣ, saȣ npiвitopȣ лa skonȣ. [σκοπός].
Σκοπιωρέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, nîndeskȣ. [din
Σκοπιωρὸς (ὁ, ἡ), [σκοπιά, ὥρα] вȣгъtopȣ de seamъ din, saȣ кa din локȣ de nîndъ, nînditopȣ, вerietopȣ.
Σκοπὸς (ὁ), [σκέπτω] semnȣл, saȣ цinta, лa кape окieшte sъцetъtopȣл; (fir:) sfîpшitȣл, лa кape npiвeшte чineва; oвiektȣ de кinzȣipe. "Κατὰ σκοπὸν». Fp: == Εὐστόχως, nemepit, шi «Ἀπὸ σκοποῦ».=Ἀστοχως, nenemepit. 2) nînditopȣ, вerietopȣ, stpeжȣitopȣ; (кȣ цen:) enistatȣ, înгpiжitopȣ; (ȣne-opi) snionȣ.
Σκορακίζω, biit: -ίσω, (dȣne ziч:) daȣ кopвiлop, лenъdȣ кȣ desnpeцȣ. [ἐς κόρακας]. [de ȣnde
Σκορακισμὸς (ὁ), лenъdape de чева кȣ desnpeцȣ.
Σκορδίζω, biit: -ίσω, în sinк: în локȣ de σκοροδίζω.

Σκορδινάομαι -ῶμαι, шi Ion: Σκορδινέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, == Κορδινέομαι, amȣ гpeȣtate în капȣ; (npin întind:) mъ întinzȣ къsкînd (de somnȣ, saȣ stpimtopape). [de ȣnde
Σκορδίνημα (τὸ), шi Σκορδινισμός (ὁ), întinsъtȣpъ кȣ късkape.
Σκορδιοειδής, έος (ὁ, ἡ), [σκόρδιον, εἶδος] asemenea, saȣ de feлȣл лȣi...
Σκόρδιον (τό), ȣnȣ feлȣ de nлantъ mediч: кape mipósъ a ȣstȣpoiȣ. [σκόρδον].
Σκορδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [σκόρδον, εἶδος] asemenea, saȣ de feлȣл лȣi ...
Σκόρδον (τὸ), în sinк: în локȣ de σκόροδον, ȣstȣpoiȣ.
Σκορδόπρασον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de nлantъ кȣ гȣstȣ шi miposȣ de ȣstȣpoiȣ шi npazȣ. [σκόρδον, πράσον].
Σκορδοπώλης, ου (ὁ), == Σκοροδοπώλης.
Σκορδόω -ῶ, biit: -ώσω, глs: ==Σμοκορδόω. [σκόρδον].
Σκορδύλη (ἡ), == Κορδύλη.
Σκόρδυλος (ὁ), ==Κορδύλος.
Σκορδάλμη (ἡ), saлцъ de sapamȣpъ шi ȣstȣpoiȣ. [σκόρδον, ἅλμη].
Σκορδίζω, biit: -ίσω, xpъneskȣ (кa ne кокошii, чe se въteaȣ) кȣ ȣstȣpoiȣ; fakȣ a miposi чева a ȣstȣpoiȣ; (nestp:) amȣ гȣstȣ, saȣ miposȣ de ȣstȣpoiȣ. [σκόρδον].
Σκορόδιον (τὸ), dim: aл лȣi σκόροδον, ȣstȣpoiaшȣ, saȣ къцeлȣ de ȣstȣpoiȣ.
Σκοροδομάχοι (οἱ), kom: o nлъsmȣitъ naцie, кape se вate кȣ ȣstȣpoiȣpi în локȣ de nietpe. [σκόροδον, μάχη].
Σκοροδομίμητος (ὁ, ἡ), чeл în imitaцie de ȣstȣpoiȣ, asemъnatȣ кȣ ȣstȣpoiȣ. [σκόροδον, μιμέομαι].
Σκόροδον (τό), [κόρος, ὄζω] ȣstȣpoiȣ.
Σκοροδοπανδοκευτριαρτοπῶλις, ιδος (ἡ), kom: вiptъшiцъ вînzъtoape de ȣstȣpoiȣ шi nîine. [σκόροδον, πανδοκεύτρια, ἄρτος, πώλης].
Σκοροδοπώλης, ου (ὁ), вînzъtopȣ de ȣstȣpoiȣ. [σκόροδον, πώλης].
Σκοροδοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînкȣ ȣstȣpoiȣ. [din
Σκοροδοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ de ȣstȣpoiȣ. [σκόροδον, φάγω]
Σκοροδοφόρος (ὁ, ἡ), npȣdȣкъtopȣ de ȣstȣpoiȣ. [σκόροδον, φέρω].
Σκοροδόω -ῶ, biit: -ώσω,=Σκορδόω. [шi
Σκοροδών, ῶνος ὁ), tapлa de ȣstȣpoiȣ. [σκόροδον].
Σκόρπαινα ἡ), fem: saȣ mȣpit: aл neшteлȣi вeninosȣ nȣmitȣ σκορπίος. [шi

Σκόρπειος, α, ον, ші Ion:

Σκορπήϊος, η, ον, ал skopnii. [ші

Σκορπιαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, mъ întъpîtš ка skopnia. [ші

Σκορπιανὸς, ή, όν, пъskstš ssвt zodia Skopnil. [ші

Σκορπίδιον (τό), dim: ал лsl [σκορπίος].

Σκορπίζω, biit: -ίσω, Maчed: pisinieskš, =Σκεδάννυμι. [σκορπίος 4].

Σκορπιόδηκτος (ό, ή), mšшkatš de skopnie (авss: în локš de σκορπιόπληκτος). [σκορπίος, δήκω=δάκνω].

Σκορπιοειδής, έος (ό, ή), чел în feлsл skopnii. || (sssst:) Σκορπιοειδές, snš feлš de плantъ, (алt:) σκορπίουρος. [σκορπίος, εἶδος].

Σκορπιόεις, εσσα, εν, noet: ал skopnii; saš чел din feлsл skopnii. [ші

Σκορπιόθεν, adв: noet: de ла skopnie. [σκορπίος].

Σκορπιόπληκτος (ό, ή), ръnitš de skopnie. [σκορπίος, πλήττομαι].

Σκορπίος (ό), [în afin: кs σκάραβος] шоnîpлъ. 2) (fir:) snš feлš de neшte кs beninosš акš, skopnie. 3) snš feлš de плantъ sninoasъ. 4) snš feлš de maшinъ pesвoiaskъ seцetътoape. 5) snš feлš de înплetitspъ de пъpъл капsлsi. 6) o konsteлaцie a zodiaкsлsi, Skopnie. [de snde

Σκόρπιος, α, ον,=Σκόρπειος.

Σκορπίουρος (ό, ή), чел кs koada de skopnie, saš de шоnîpлъ. || (sssst:) snš feлš de rimnoasъ плantъ, fiopiле кърia seamънъ кs koada skopnii, fiоаpea soapeлsi (чea mape). [σκορπίος, οὐρά].

Σκορπιόω -ῶ, biit: -ώσω, înтъpîtš ка ne o skopnie. [σκορπίος].

Σκορπισμός (ό), pisinipe (акt: saš nas:). [σκορπίζω].

Σκορπίτης, ου (ό), snš feлš de npeцioasъ nîatpъ, (npoв:) netpifiкaцie de skopnie mapinъ. [ші

Σκορπιώδης, εος (ό, ή),=Σκορπιοειδής. [ші

Σκορπίων, ωνος (ό),=[Σκορπίος].

Σκοτάζω, biit: -άσω, mъ întsnekš. (întp: npinч: komn: συσκοτάζω). [ші

Σκοταῖος, α, ον, каpe faчe чeva ne întsnepiкš (maĭ de msлte opĭ în локš de adв:) "Ἤδη σκοταῖος ἀναγαγὼν„. Ksn: [σκότος].

Σκοτασμός (ό), întsneчipe, a se faчe întsnepiкš. [din

Σκοτάω -ῶ, noet: în локš de σκοτάζω. [ші

Σκοτεινός, ή, όν, întsnekosš; (fir:) nedesлsшitš, anевoĭe de înцeлes. || "Τό σκοτεινόν». în локš de τὸ [σκότος]. [de snde

Σκοτεινότης (ή), întsneчime.

Σκοτεινοφόρος (ό, ή), [σκοτεινός, φέρω] adsкътopš de întsneчime, saš de чeлe întsnekoase.

Σκοτεινώδης, εος (ό, ή),=Σκοτώδης. [ші

Σκοτεινῶς, adв: întsnekat: (fir:) nedesлsшit. [σκοτεινὸς].

Σκότειος, α, ον, ші noet: Σκοτερὸς, ά, όν, în локš de σκότιος. [ші

Σκοτεύω, biit: -εύσω, mъ asksnzš (netpekš) ла întsnepiкš. [ші

Σκοτέω -ῶ, biit: -ήσω,=Σκοτόω. [σκότος].

Σκοτεία (ή), [σκοτεύω] întsnepiкš; локš întsnekosš. 2) (apxitekt:)=Τρίγλυφον.

Σκοτιαῖος, α, ον,=Σκοταῖος.

Σκοτίας, ου (ό), asksnsš ла întsnepiкš; (npinч:) pовš fsrapš. [ші

Σκοτίζω, biit: -ίσω,=Σκοτάζω. [ші

Σκότιος, α saš ος, ον, [σκότος] fъкstš, saš fъкътopš de чeva ла întsnepiкš; (npin întind:) asksnsš. «Κύπρις—». Лкs: nsntъ fsрiшatъ. «Μύες σκότιοι». Enrp: каpe es noantea ne întsnepiкš; (oвiч:) "Σκότιος (în npesnъ ші fъpъ) παῖς„. bastapdš. || (în Kpeta) «Σκότιοι» konii neasжsnшĭ înкъ în bîpstъ de nsвeptate, saš de жsneцъ.

Σκοτισμός (ό), întsneкape (акt: saš nas); ameцeaлъ. [σκοτίζω].

Σκοτίτης, ου (ό), enit: Жoe (ка Κελαινεφής). [σκότος].

Σκοτοδινιάω -ῶ, biit:- άσω, mъ înnpesnš tpsneшte ne întsnepiкš (kom: napodie a лsl σκοτοδινιάω).

Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ότριχος (ό, ή), чел кs negpi ші deшĭ nepi. [σκότος, δασύς, πυκνός, θρίξ].

Σκοτόδειπνος (ό, ή), rpam: eкsпл: a лsl ζοφοδορπίδης. [σκότος, δεῖπνον]. [din

Σκοτοδινέω -ῶ, biit: -ήσω,=Σκοτοδινιάω.

Σκοτοδίνη (ή), [σκότος, δίνη] pap în локš de...

Σκοτοδινία, ші Σκοτοδινίασις, εως (ή), ameцeaлъ. [din

Σκοτοδινιάω -ῶ, biit: -άσω, ameцeskš, întsnekîndš mi se bedepiле, ші nъpîndsmi se, къ se înвîptesk лsкpspiле înaintea mea. [σκοτοδινία].

Σκοτόδινος (ό),=Σκοτοδίνη.

Σκοτοειδής, έος (ό, ή), чел ка întsnepiкsл, întsnekosš. [σκότος, εἶδος].

Σκοτόεις, εσσα, εν, noet: =Σκοτοειδής. [σκότος].

Σκοτοεργός (ό, ή), [σκότος, ἔργον] noet: лsкpътopš ne întsnepiкš. «Κλιβάνους—». Man:

*

Σκοτειβόρος (ὁ, ἡ), чел че mъnînkъ пе fȣ-pішȣ (ла întȣnepікȣ); віклеаnȣ. [σκότος, βορά].
Σκοτόμαινα, ης (ἡ), = Σκοτομήνη.
Σκοτομήδης, εος (ὁ, ἡ), noet: [σκότος, μῆδος] askȣnsȣ ла minte, віклеаnȣ.
Σκοτομήνη, ші Σκοτομηνία (ἡ), [σκότος, μήνη] întȣnepікȣ din лinsъ de лȣnъ, noapte întȣnекоasъ. [de ȣnde
Σκοτομήνιος (ὁ, ἡ), noet: întȣnекosȣ, лinsitȣ de лȣnъ. «Νὺξ —». Om:
Σκότος, [în afin: кȣ σκιὰ] ου (ὁ), ші Σκότος, εος-ους (τὸ), întȣnepікȣ (прот: ші fir:). «Ἐν σκότει νέμεται». Ksn: «Τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν». Om: і s'аȣ întȣnеkat окії. «Σκότον δέδορκα». Eȣр: sintȣ opвȣ. «Κατέσχεν ὑπὸ σκότει τὸν φθόνον». Лкs: în askȣnsȣ. [de ȣnde
Σκοτόω -ῶ, biit: -ώσω, = Σκοτίζω; opвeskȣ; ameцeskȣ. [ші
Σκοτώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκοτοειδής, întȣneкъчosȣ. [de ȣnde
Σκοτωδία (ἡ), întȣnекъчїȣne.
Σκότωμα (τὸ), întȣneкъtȣpъ de капȣ, ameцеалъ. [σκοτόω]. [de ȣnde
Σκοτωματικός, ἡ, ὸν, adȣкъtopȣ de, saȣ sȣnsȣ ла ameцеалъ.
Σκότωσις, εως (ἡ), întȣnекаpe; ameцipe; ameцеалъ.
Σκυβαλίζω, biit: -ίσω, лепъdȣ чева ка ȣnȣ гȣnoїȣ, despreцȣїeskȣ [ші
Σκυβαλικός, ἡ, ὸν, de лепъdat ка ȣnȣ гȣnoїȣ, de nimiкȣ, de despreцȣit. [σκύβαλον].
Σκυβάλισμα (τὸ), de лепъdat (лепъdъtȣpъ) кȣ despreцȣ (лȣкр: saȣ перs.). [ші
Σκυβαλισμὸς (ὁ), лепъdape кȣ despreцȣipe. [σκυβαλίζω]
Σκύβαλον (τὸ), [κύων, βάλλω] op че se леаnъdъ, гȣnoїȣ. [de ȣnde
Σκυβαλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκυβαλικός. «Τὸ σκυβαλῶδες». гȣnoаїеле.
Σκυδμαίνω, biit: -ανῶ, noet: în локȣ de σκύζομαι, mъ mîniїȣ, mъ nosomopъskȣ.
Σκύζα, ης (ἡ), [κύων] înвїеpшȣnape (прінч: de къцеа) spre къцелitȣ de ȣnde
Σκυζάω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ înвїеpшȣnatȣ spre tpȣneaskъ înnpeȣnape (прінч: de къцеа spre къцеліpe). (vezї ші καπράω).
Σκύζω, ші miж: (каpe ші sinг: este întp:) Σκύζομαι κύων], mîpîїȣ (ка кinеле); saȣ mopmъїeskȣ (ка ȣpsȣл, кînd se некъжеште, vezї ἐπισκύνιον); (în цеn:) mъ некъжеskȣ, mъ nosomopъskȣ, mъ mîniїȣ; вombъneskȣ. «Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ». Od: Ψ
Σκυθάριον (τὸ), ȣnȣ felȣ de лemnȣ de Skitia, кȣ каpe вънsїаȣ галбеnȣ, (алт:) θάψος. [din
Σκύθης, ου (ὁ), Skitiaиȣ, чел din Skitia; (în Atena) dopoвanцȣ; (npin întind:) neînвъцatȣ, вapвapȣ. [de ȣnde
Σκυθίζω, biit: -ίσω, imitȣ пъравȣpіле Skiцілор, saȣ вopвeskȣ ка ȣnȣ Skitianȣ; (naptік:) веаȣ mȣлtȣ, saȣ mъ pazȣ nînъ în nїеле, ка Skitienії. vezї ші ἀπο(ἐπι,περι)σκυθίζω. [ші
Σκυθικὸς, ἡ, ὸν, Skitieneskȣ. «Σκυθικαὶ (se înц: ἐμβάδες)». ȣnȣ felȣ de чisme. [de ȣnde
Σκυθικῶς, adв: Skitieneште.
Σκυθὶς, ίδος (ἡ), = Σκυθικὴ (se înц: γῆ), Skitia; (se înц: γυνή) Skitianкъ.
Σκυθιστὶ, adв: Skitieneште (despre вopвipe). [σκυθίζω].
Σκύθος (ὁ), Еол: în локȣ de σκύφος,
Σκυθοτοξότης, ου (ὁ), аркашȣ Skitianȣ; saȣ съцеtъtopȣ ка Skitienії. [Σκύθης, τοξότης].
Σκυθράζω, biit: -άσω, [σκυθρός] = Σκυδμαίνω, mъ nosomopъskȣ.
Σκύθραξ, ακος (ὁ), Лакоn: = Σκύρθαξ.
Σκυθρὸς, ά, όν, nosomopîtȣ; sanкiȣ, кîptitopȣ, чікъліtopȣ. [σκύζω].
Σκυθρωπάζω, biit: -άσω, mъ nosomopъskȣ, saȣ sîntȣ nъsomopîtȣ; (despre feцe) вatȣ în negpȣ, sîntȣ înкisȣ. [σκυθρωπός]. [de ȣnde
Σκυθρωπασμὸς (ὁ), nosomopîpe. [din
Σκυθρωπέω -ῶ, biit: -ήσω, = Σκυθρωπάζω.
Σκυθρωπὸς, [σκυθρὸς, ὤψ] ἡ saȣ ὸς, όν, nosomopîtȣ, гpeȣ, npea sepiosȣ; sелвatiкȣ; (despre feцe) înкisȣ. [de ȣnde
Σκυθρωπότης (ἡ), nosomopîчїȣne, sелвъtічїе. [ші
Σκυθρωπῶς, adв: nosomopît. «Σκυθρωπῶς ἔχειν». Лȣч: = Σκυθρωπάζειν.
Σκυλαδεψέω -ῶ, Σκυλαδέψης, = Σκυλοδεψέω, -δέψης.
Σκυλάκαινα, ης (ἡ), noet: fem: ал лȣї σκύλαξ.
Σκυλακεία (ἡ), îngpiжіpe de пpъsipea ші кpeштеpea къцеілор. [σκυλακεύω].
Σκυλάκειος, α, ον, кîїneskȣ. [σκύλαξ].
Σκυλάκευμα (τὸ), пȣїȣ de къцеа, къцелȣ. [σκυλακεύω]
Σκυλακεὺς, έως (ὁ), noet: în локȣ de σκύλαξ. [de ȣnde
Σκυλακεύω, biit. -εύσω, înnepeкїеzȣ spre къцеліpe; spȣ кpeskȣ къцеї.
Σκυλάκη (ἡ), noet: în локȣ de σκυλάκαινα

Σκυλακηδὸν, adв: кїїneште. [ші
Σκυλακία (ἡ), = Σκυλακεία. [ші
Σκυλακίζω, вііt: -ίσω, mъ înпреȣnȣ tpȣ пеште ка кїїnії. [ші
Σκυλακικὸς, ή, όν, кїїneskȣ. [ші
Σκυλάκιον (τὸ), dim: ал лȣї σκύλαξ. [ші
Σκυλακῖτις, ιδος (ἡ), însoцitъ de кїїnї (enit: ал Dianeї). [σκύλαξ].
Σκυλακοδρόμος (ὁ, ἡ), поеt: "Ὥρη—". timпȣл pesъpipiї konstелацiї кїїnелȣї, saȣ apsȣpелор кїїneшtї. [σκύλαξ, δρόμος].
Σκυλακοκτόνος (ὁ, ἡ), поеt: (пароks:) omopîtopȣ, ші пропароks:) omopîtȣ de кїїnї [σκύλαξ, κτείνω].
Σκυλακοτροφία (ἡ), хрънipe, saȣ креште-ре de къцеї. din
Σκυλακοτρόφος (ὁ, ἡ), хрънitopȣ, saȣ kpeskъtopȣ de къцеї. [σκύλαξ, τροφή].
Σκυλακώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла faцъ, saȣ ла нъравȣ кȣ къцелȣ, къцелоs. «Τὸ σκυλακῶδες, τὸ πᾶσιν ὁμοίως προσπίπτειν„. Ksn: лinгȣшitopia кїїnелȣї. [din
Σκύλαξ, ακος (ὁ, ші ἡ), (прiнч: dim: ал лȣї σκύλλος; (овiч:)=Σκύμνος, пȣїȣ (прiнч: de кїїne); (în цеn:) кїїne (пърtik: de вїпъtoape). 2) ланцȣ de fitȣ.
Σκυλατικὸς, ή, όν, обiчnȣitȣ, saȣ апле-katȣ ла жъfȣipe, пръdape. [din
Σκυλάω-ῶ, вііt: -ήσω, поеt: pap în локȣ de σκυλεύω.
Σκυλεία (ἡ), =Σκύλευσις. [ші
Σκύλευμα (τὸ), прadъ (лȣкрȣ лȣatȣ de прadъ). [ші
Σκύλευσις, εως (ἡ), пръdape, desпоïape de връжташȣ omopîtȣ. [ші
Σκυλευτής, οῦ (ὁ), пръdъtopȣ, desпоi-topȣ, tîлхарȣ, kopsapȣ. [din
Σκυλεύω, вііt: -εύσω, [σκῦλον] desпоïȣ de apme ші чл: пе връжташȣл omopîtȣ; жȣпоïȣ вiтъ; (în цеn:) жъfȣieskȣ, прadȣ. (везї ші συλέω). [de ȣnde
Σκυλήτρια (ἡ), поеt: пръdъtoape; saȣ înnodoвitъ кȣ пръзї; pesвоïnikъ.
Σκυληφόρος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de σκυλοφόρος.
Σκύλιον (τό), ȣnȣ feлȣ de пеште, кїїne de mape. [σκύλαξ].
Σκύλλα, ης (ἡ), [σκύλλω] ȣnȣ monstpȣ (їasmъ) de mape кȣ kinȣ de кїїne.
Σκύλλαρος (ὁ), везї κύλλαρος. [din
Σκύλλος (ὁ), глs: în локȣ de κύων, кїїne.
Σκύλλω, [în afin: кȣ σκάλλω] вііt: σκυλῶ, (пas: tpe: de кȣ: ἔσκυλμαι) жȣпоïȣ; sfîшiȣ, pȣпȣ; desпръdъчinezȣ; smȣлгȣ; (în цеn:) kinȣieskȣ; mȣнчeskȣ; овoseskȣ; sȣпърȣ. "Κύριε, μή σκύλλου„. Skp: nȣ te sȣпъра. [de ȣnde
Σκύλμα (τὸ), = Σπάραγμα. «Κόμης—» Епгр: [mi
Σκυλμός (ὁ), pȣпере, sfîшiipe; desпръdъчinape; (în цеn:) овosipe; sȣпърape (акt: saȣ пas:).
Σκυλοδεψέω -ῶ, вііt -ήσω, apгъseskȣ, tъвъчeskȣ пieї. din
Σκυλοδέψης, ші Σκυλοδεψὸς, οῦ (ὁ), apгъsitopȣ, tъвъчitopȣ de пieї, = Σκυτοδέψης. [σκῦλον, δέφω].
Σκῦλον, ші Σκύλον (τό), σκύλλω] пieле de вiтъ; (прin întind:) акоперъmîntȣ; (овiч:) apmъ (нaвъзъ), saȣ înвръкъminte de връжташȣ omopîtȣ, че se ia de вipȣitopȣ; (în цеn:) прadъ.
Σκύλος, εος, -ους (τό), =Σκῦλον.
Σκυλοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ de пръзї, de вiktopioase tpofee (enit: ал лȣї Жое, în temплȣл къpȣia se konsfinцiaȣ пръзiле лȣate de ла връжташї). [σκῦλον, φέρω].
Σκυλοχαρής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [σκῦλον, χαίρω] їȣвitopȣ de пръзї, de pesвоïȣ.
Σκυλόω -ῶ, вііt: -ώσω, акоперȣ. [σκῦλον].
Σκύλσις, έως (ἡ),=Σκυλμός.
Σκυμναγωγέω -ῶ, вііt: -ήσω, (feapъ saȣ вiтъ) îmї kpeskȣ пȣї [σκύμνος, ἄγω].
Σκύμνειος, α, ον, кȣвeniтȣ, însȣшiтȣ пȣїлȣї de вiтъ, saȣ de feapъ. [ші
Σκυμνεύω, вііt: -εύσω,=Σκυμναγωγέω. [ші
Σκυμνίον (τὸ, пȣїtopȣ de вiтъ, saȣ fea-pъ, dim: ал лȣї...
Σκύμνος (ὁ, ші ἡ), [κύω] пȣїȣ de вiтъ (прiнч: de леȣ). 2) ȣnȣ feлȣ de пеште, mpeanъ de mape, saȣ кїїne mapinȣ.
Σκυμνοτοκέω -ῶ, вііt: -ήσω, (вiтъ saȣ feapъ) naskȣ пȣї. (înпpot: de ὠοτοκέω). [σκύμνος, τόκος].
Σκύνιον (τό), поеt: pap în локȣ de ἐπισκύνιον
Σκύπφειος, α, ον, поеt: în локȣ de σκύφειος. [din
Σκύπφος (ὁ), поеt: în локȣ de σκύφος.
Σκυράω -ῶ, вііt: -άσω, поеt=(saȣ греш: în локȣ de) Σκιράω=Σκιρτάω. [de ȣnde
Σκυρθάλιος, ші Σκύρθαξ, ακος (ὁ), Лакоn: în локȣ de σκίρταξ, tînъpȣ sȣȣpdaлnikȣ. (везї ші κυρσάνιος).
Σκύριον, saȣ (maї корек:) Σκῦρον (τὸ), поеt: ȣnȣ feлȣ de плantъ, (алt:) ἄσκυρον, sȣпъtoape.
Σκῦρος (τό), глs:=Σκῖῤῥος=Λατύπη. [de ȣnde

Σκυρόω -ῶ, βiit: -ώσω, = Σκιῤῥόω. 2) aшternъ кв пietpe.

Σκυρόωσι, noet: în лoкȣ de σκυρῶσι, a 3: îm: neps: de xol: saȣ sвn: aл лвi σκυράω.

Σκυρώδης, εος, (ὁ, ἡ), = Σκιῤῥώδης. 2) пietposȣ. [шi

Σκυρωτός, ἡ, όν, aшternвtȣ кв пietpe. [σκυρόω].

Σκυτάλη (ἡ), [σκύτος, saȣ Σκύτη] вiчiȣ de пieлe; saȣ вînъ de воȣ. 2) (oвiч:) чiomarȣ кв къпъцînъ, saȣ тъчiвкъ. 3) кpaкъ saȣ smiчea de nomȣ nentpв sъdit. 4) dpвгȣ potвndȣ în fелȣ de ввлȣ nentpв stpъmвtape de повepi, saȣ înвîptipe de maшinъ. (vezi шi φάλαγξ). 5) лa Лaчed: nopвnкъ înскpisъ (fiind къ înfъшвpînd o fiшie de membpanъ пe вnȣ ввлȣ sкpiiaȣ пe dînsa, opчe вoiaȣ, шi desfъшвpînd'o o tpimiteaȣ; iap чeл чe o npiimia, tpeввia sъ aiвъ вnȣ aлtȣ asemenea de o notpiвъ лa гposime ввлȣ, пe кape înfъшвpînd'o iapъшi o чiтia, vezi Пл: Aisand: 19:). (de вnde 6) (în ӌen:) вeste saȣ opdinȣ. «Μεισῶν —» Пind: 7) плaкъ лвnгъpeaӌъ de metaлȣ. 8) вnȣ fелȣ de шapne.

Σκυταληφορέω -ῶ, βiit: -ήσω, nоptȣ, ӌiȣ чiomarȣ тъчiвкatȣ. [din

Σκυταληφόρος (ὁ, ἡ), пвpтътopȣ de чiomarȣ тъчiвкatȣ. [σκυτάλη, φέρω].

Σκυταλίας, ου (ὁ), лвnгъpeӌȣ кa вnȣ dpвгȣ. «Σικυὸς —» Tfp: [шi

Σκυταλίζω, βiit: -ίσω, neîntp: în лoкȣ de σκυταλόω (vezi σκυταλισμός). 2) vezi σκιταλίζω. [шi

Σκυτάλιον (τό), шi

Σκυταλίς, ίδος (ἡ), dim: aл лвi σκυτάλη, чiomъӌeлȣ тъчiвкatȣ (potвndȣ кa вnȣ ввлȣ); dpвгвлeӌȣ; osвл dintpe doъ înкeieтвpi aлe deӌeтeлop, (aлt:) φάλαγξ; вnȣ fелȣ de кapidъ (vezi καρίς); вnȣ fелȣ de omidъ; вnȣ fелȣ de maшinъ asвîpлitoape de foкȣ.

Σκυταλισμός (ὁ), вътaie de moapte кв чiomarвл. [neîntp: σκυταλίζω].

Σκύταλον (τό), = Σκυτάλη, чiomarȣ; (лa Siчiл:) ritȣ. [de вnde

Σκυταλόω -ῶ, βiit: -ώσω, вatȣ кв чiomarвл, чiomъӌeskȣ. 2) пвiȣ, înfirȣ вeӌe пe чeвa. [de вnde

Σκυταλωτός, ἡ, όν, чeл кв вeӌe înfinte asвnpъ'шi. «Τροχὸς —». Etimoл: poatъ кв вnӌe. 2) = Ραβδωτός, въpraтȣ.

Σκυτάριον (τό), dim: aл лвi σκῦτος, пieлчea.

Σκυτεῖον (τό), лвкpъtopie (fabpiкъ) de пiei. [шi

Σκύτειος, ἡ, ον, noet: însвшitȣ лвкpъtopвлвi de пiei. [шi

Σκυτεύς, έως (ὁ), лвкpъtopȣ de op чe din пieлe, (iap npinч:) de înкълӌъminte, (aлt:) σκυτοτόμος. [σκῦτος]. [de вnde

Σκυτεύω, βiit: -εύσω, лвкpezȣ op чe din пiei, sînt чismapȣ, шi ч.л:

Σκύτη (ἡ), Dop: noet: кanвл (vezi шi κόττα).

Σκυτικός, ἡ, όν, atinгъtopȣ de лвкpъtopȣ de op чe din пiei. ‖ (sввst:) în лoкȣ de σκυτεύς. [шi

Σκύτινος, ἡ, ον, fъквtȣ de пieлe. ‖ (sвв-st:) Σκυτίνη (ἡ), înчinгътoape (кinгъ) de пieлe. [шi

Σκυτίς, ίδος (ἡ), dim: aл лвi [σκῦτος], fiшie (квpea) de пieлe.

Σκυτοβραχίων, ονος (ὁ, ἡ), noet: чeл кв вpaӌȣ de пieлe. [σκῦτος, βραχίων].

Σκυτοδεψέω -ῶ, βiit: -ήσω, apгъseskȣ, тъ-въчeskȣ пiei. [din

Σκυτοδέψης, ου (ὁ), [σκῦτος, δέψω] apгъsitopȣ de пiei, taвaкȣ. [de вnde

Σκυτοδεψικὸς, ἡ, όν, кввenitȣ, saȣ foлositopȣ apгъsitopвлвi de пiei, taвaквлвi. «Σκυτοδεψική». meшteшвгвл apгъsitopвлвi, тъвъчie.

Σκυτοδεψός (ὁ), = Σκυτοδέψης.

Σκυτοπώλης, ου, (ὁ), вînzътopȣ de пiei. [σκῦτος, πώλης].

Σκυτοῤῥάφος (ὁ, ἡ), ксвъtopȣ de пiei, квpeлapȣ. ‖ (sввst:) = Σκυτεύς, saȣ Σκυτοτόμος. [σκῦτος, ῥάπτω].

Σκῦτος, εος -ους (τό), [κύτος]. пieлe (жвпвiтъ, saȣ apгъsitъ); (npin întind:) op чe este fъквtȣ din пieлe, (spre екs:) пaвъ-zъ, вiчiȣ de квpea. (de вnde) «Σκύτη βλέπειν». Apstf: = Μαστιγιᾶν.

Σκυτοτομέω -ῶ, βiit: -ήσω, taiȣ (лвкpezȣ чeвa din) пieлe. [шi

Σκυτοτομία (ἡ), tpeaвa, meшteшвгвл лвкpъtopвлвi de op чe din пieлe. [шi

Σκυτοτομικὸς, ἡ, όν, atinгъtopȣ de, saȣ foлositopȣ лa квpeлapȣ, чismapȣ, шi ч.л: "Σκεῦος — ". вneaлтъ. шi "Σκυτοτομική". meшteшвгȣ de лвкpъtopȣ din пiei. [шi

Σκυτοτόμιον (τὸ), вneaлтъ, sквлъ de лвкpъtopȣ de op чe din пieлe. [din

Σκυτοτόμος (ὁ, ἡ), тъietopȣ, кpoitopȣ (nentpв feлвpite лвкpъpi) de пiei. ‖ (sвв-st:) квpeлapȣ; (iap napтiк:) чismapȣ, шi ч.л: [σκῦτος, τέμνω].

Σκυτοτραγέω -ῶ, βiit: -ήσω, pozȣ пiei. [σκῦτος, τρώγω].

Σκυτοφάγος (ὁ, ἡ), pozътopȣ de пiei. [σκῦτος, φάγω].

Σκυτόω -ῶ, biit: -ώσω, кънtвшеskв, înбракв кв піеле. [ші
Σκυτώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв піеле. [σκῦτος].
Σκύφειος, α, ον, noet: în локв de σκυφοειδής. «Δέπας —». At: [ші
Σκυφίον (τὸ), dim: ал лвї [σκύφος], teшчїорв, къвшорв; (med: хîрка капвлвї.
Σκύφιος, α, ον, noet: în локв de σκύφειος.
Σκυφοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de пахарв saв къвшв. [σκύφος, εἶδος].
Σκύφος (ὁ), ші Σκύφος, εος, -ους (τὸ), [κύω, κύπη] пахарв (прінч: de чїобанї ші църанї), teasв, къвшв de лemnв. «Σκύφον μέγαν οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν». Алкт:
Σκύφωμα (τὸ), noet: în локв de σκύφος
Σκωλήκησις, грem: în локв de σκωλήκωσις·
Σκωληκίασις, εως (ἡ), fачере de (saв префачере în) вермї. [din
Σκωληκιάω -ῶ, biit: -άσω, fакв (mъ вмплв de) вермї. [ші
Σκωληκίζω, biit: -ίσω, semъnв a (mъ mішкв ка внв) верme. «Σφυγμὸς σκωληκίζων„. Med: рарв ка tîрîреа de верme [din
Σκωλήκιον (τὸ), dim: ал лвї σκώληξ, верmвлецв, saв верmвшв.
Σκωληκίτης, ου (ὁ), [σκώληξ] ші Σκωληκῖτις, ιδος (ἡ), asemenea, saв din fелвл вермелвї.
Σκωληκόβρωτος (ὁ, ἡ), mîнкаtв de вермї. [σκώληξ, βιβρώσκω].
Σκωληκοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fелв, saв formъ de верme. [σκώληξ, εἶδος].
Σκωληκοποιέω-ῶ, biit: -ήσω, fакв вермї. [σκώληξ, ποιέω].
Σκωληκοτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, naskв вермї [ші
Σκωληκοτοκία (ἡ), naштере de вермї. [din
Σκωληκοτόκος (ὁ, ἡ), нъskъtорв de вермї. [σκώληξ, τόκος].
Σκωληκοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtорв de (хръnitв кв) вермї. [σκώληξ, φάγω].
Σκωληκόω -ῶ, biit: -ώσω, fакв чева a se înвермвї; (пas:)=Σκωληκιάω. [ші
Σκωληκώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σκωληκοειδής. 2) плінв de вермї. [σκώληξ].
Σκωλήκωσις, εως (ἡ), înвермвіре. [σκωληκόω].
Σκώληξ, ηκος (ὁ), [κόλος] верme. 2) (fіг:) ацъ, fірв. 3) внв fелв de пръжітвръ,=(noate греш: în локв de) Κόλλιξ. 4) гръmadъ de гріš (înпрежврвл аріеї), (аtт:) ἄντλος. 5) Еол: în локв de κολόκυμα.
Σκωλοβάτης, [σκῶλον, βαίνω] ου (ὁ),(прінч:) каре вmблъ кв, saв ка кв пічороанце; (de внde) внв fелв de insektъ mîнкъtoape de гріš. [de внde
Σκωλοβατίζω, biit: ίσω, вmблв în пічороанце, ='Ασκωλιάζω.
Σκῶλον (τὸ), Skp: în локв de σκῶλος, σκόλοψ; (de внde fіг:) isnitъ, пiedікъ de notікпіре.
Σκῶλος (ὁ),=Σκόλοψ, парв; цеапъ; гімпе. "Βάτου —». Епгр:
Σκωλύπτομαι, biit: -ύψομαι, noet: înвîрteskв піеzіш saв шерпвіt; înковоїв, înfъшврв ка внв верme [σκώληξ, sau σκολιός].
Σκῶμμα (τὸ), чееа че se zіче în глвmъ snpe батжокоріре, saв глвmъ atінгъtoape, ші лвъtoape în pîsв. «Τῷ μὴ δυναμένῳ μετ' εὐλαβείας καὶ τέχνης κατὰ καιρόν ἅπτεσθαι σκώμματος παντάπασιν ἀφεκτέον„. Пл: [σκώπτω]
Σκωμμάτιον (τὸ), dim: ал лвї σκῶμμα.
Σκωπαῖος (ὁ), [σκώψ] ла Sібаріцї nitіквл, (аlt: στίλπων.
Σκώπευμα, грem: în локв de σκόπευμα.
Σκώπτης, ου (ὁ), лвъtорв în pîsв; глвmецв. [ші
Σκωπτικός, ή, όν, fолоsitорв, saв îndemînatікв ла батжокоріре. [ші
Σκωπτόλης, ου (ὁ), = Σκώπτης, глвmецв (mвкаліtв) [ші
Σκώπτρια (ἡ), fem· ал лвї σκώπτης. [din
Σκώπτω, biit: σκώψω. ші σκώψομαι, [σκώψ] imitв чева (tврч: fакв takліtвл квіва) în pîsв; atінгв (svпърв) întр' внв кінв deлікаtв; în цен:) глвmeskв.
Σκώρ, σκατός (τὸ), skîрнъ (de omв).
Σκωραμίς ιδος (ἡ), [σκώρ, ἀμίς] цвкалв (васв de euшіt afaръ).
Σκωρία (ἡ), snвmъ de metaле; (їар прінч:) рвцінъ de fерв; (în цен:) npisosв, гвноїв, лепъdъtвръ. [σκώρ].
Σκωριοειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea, de fелвл рвцінеї. [σκωρία, εἶδος].
Σκώψ, ωπὸς (ὁ), внв fелв de пasъре (de вєfніцъ), каре fаче fелврite imitъtoape fірвї. (dв внde 2) внв fелв de danцв komікв. [σκέπτω, пentpв mъpimea oкілор свї).
Σκῶψις, εως (ἡ), глвmіре atінгъtoape, лваре în pîsв, батжокоріре. [σκώπτω].
Σμᾶμα (τὸ), Dop: în локв de σμῆμα,= Σμῆγμα.
Σμᾶνος, εος (τὸ), Dop: în локв de σμῆνος.
Σμαράγδειος, α, ον, ал smъpandвлвї, saв de smъpandв. [ші

Σμαραγδίζω, вііt: -ίσω, seamънȣ (ла faџъ ши чл:) кȣ smъpandȣ. [ши

Σμαράγδινος, η, ον, чел de smъpandȣ.[ши

Σμαράγδιον (τὸ), dim: ал лȣї σμάραγδος, smъpъndелȣ. [ши

Σμαραγδίτης, ου (ὁ), ши Σμαραγδῖτις, ιδος (ἡ), (se înџ: λίθος) пїаtpъ de фелȣл saȣ faџa smъpandȣлȣї. [din

Σμάραγδος (ὁ, ἡ), [μαρύσσω, saȣ μαρμαίρω] smъpandȣ, saȣ (maї mȣлt) pъdъчinъ de smъpandȣ (пїаtpъ преџioasъ) = (maї кекїȣ Μαλαχίτης, saȣ Πράσιος, saȣ Χλωρίτης λίθος (Ἴασπις). (вezї ши βήρυλος). [de ȣnde

Σμαραγδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел de фелȣл saȣ faџa smъpandȣлȣї.

Σμαραγέω -ῶ, вііt: -ήσω, [imit: în afin: кȣ ῥάσσω] fакȣ mape вȣетȣ, saȣ pesȣнȣ прea tape. «Διὸς κεραυνὸν, δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ». Ιι: Φ. [din

Σμαραγὴ (ἡ), noet: sromotȣ; tȣnetȣ. [de ȣnde

Σμαραγίζω, вііt: -ίσω, = Σμαραγέω. [ши

Σμάραγνα (ἡ), вічїȣ (pesȣнъtopȣ saȣ плesnitopȣ).

Σμαρίς, ши Σμάρις [în afin: кȣ μαῖρα ши μαρίλη, fiнd къ dȣne Apist: H. 30 вара se înnerpeшte], ίδος, saȣ ιδος (ἡ), ȣнȣ фелȣ de пеште mікȣ de mape.

Σμάω -ῶ, [μάω, μάσσω] вііt: σμήσω, fpeкȣ, штepгȣ; (naptік.) спълȣ кȣ съпȣнȣ, saȣ алtȣ чева asemenea; (npin întind:) кȣръџȣ. (вezї ши σμήχω].

Σμερδαλέος, α, ον, ши Σμερδνὸς, ή, ὸν, noet: гpozaвȣ, спъїmîнtъtopȣ. «Δράκων (Χαλκὸς)—». Om: «Γοργείη κεφαλὴ σμερδνή». Om: || (neȣt:) Σμερδαλέον, ши (im:) Σμερδαλέα, în локȣ de adв: înfpікошаt, гpozaв. «Σμερδαλέα κτυπέων». Om: [din

Σμέρδος, εος -ους (τὸ), rаs: пȣtepe шonstpȣoasъ, спъїmîнtъtoape.

Σμέω, вііt: -σμήσω, Ion: în локȣ de σμάω.

Σμῆγμα (τὸ), op че слȣжеште ла спълape, saȣ кȣръџipe, (спpe екs:) хȣmъ, съпȣнȣ, saȣ алtȣ чева asemenea. (вezї ши ῥύμμα). [σμήχω].

Σμηγματοπώλης, ου (ὁ), вîнzъtopȣ de лȣкpȣрї кȣръџitoape (съпȣнȣрї ши чл:). [σμῆγμα, πώλης].

Σμηγματώδης, εος, (ὁ, ἡ), чел în фелȣ de, saȣ фолоsitopȣ ка лȣкpȣ кȣръџitopȣ, saȣ спълъtopȣ. [σμῆγμα].

Σμήκτης, ου (ὁ), кȣръџitopȣ, спълъtopȣ.

Σμηκτικὸς, ή, ὸν, чел кȣ însȣшіme saȣ îndemînъtate de a кȣръџі, a спъла. [ши

Σμηκτὶς (-κτρὶς), ιδος (ἡ), (npiнч: γῆ), ȣнȣ фелȣ de хȣmъ, че слȣжїа ка съпȣнȣ, (алt:) κιμωλία. [ши

Σμηκτὸς, ή, ὸν, кȣръџitȣ, saȣ de кȣръџit кȣ съпȣнȣ, ши чл: [ши

Σμηκτρὶς, ίδος (ἡ, = Σμηκτὶς. [σμήχω].

Σμῆμα, (τὸ), [σμάω] =Σμῆγμα.

Σμηματοφορεῖον (τὸ), кȣtie de пъstpat съпȣнȣрї ши чл: [σμῆμα, φέρω].

Σμηνηδὸν, adв: ка poїȣл албinелop[ши

Σμηνίον (τὸ), dim: ал лȣї [σμῆνος]. [de ȣnde

Σμηνιὼν, ῶνος (ὁ), = Σμηνών.

Σμηνοδόκος (ὁ, ἡ), noet: фолоsitopȣ ка вasȣ de poїȣ. [σμῆνος, δέχομαι].

Σμηνοκόμος (ὁ, ἡ), noet: кȣлtiвъtopȣ de poїȣрї. [σμῆνος, κομέω].

Σμῆνος, εος -ους (τὸ),='Εσμός, poїȣ de албine; (npin întind:) neпȣmъpatъ mȣлџime. 2)=Σίμβλον, stȣпȣ, saȣ ȣлeїȣ. "Ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι». Es:

Σμηνουργέω -ῶ, вііt: -ήσω, кȣлtiвȣ stȣпї. 2) (mіж: кȣ dat: кȣ npen: saȣ adв:) poїezȣ (mъ înкȣїeзȣ, ши mъ пpъseскȣ ка ȣнȣ poїȣ) ȣndeва. [ши

Σμηνουργία (ἡ), кȣлtiвape de stȣпї de mїepe. [din

Σμηνουργὸς (ὁ, ἡ), [σμῆνος, ἔργον] = Μελισσουργὸς, кȣлtiвъtopȣ de stȣпї.

Σμηνὼν, ῶνος (ὁ), stȣпinъ, saȣ stȣпъpie. [σμῆνος].

Σμῆξις, εως (ἡ), [σμήχω] кȣръџipe npin штepџepe, saȣ fpeкape кȣ съпȣнȣ, ши чл:

Σμηρέα, ши Σμηρία (ἡ), ȣнȣ фелȣ de edepъ (алџїї sкpiȣ σπειραία).

Σμῆριγξ, ιγγος (ἡ), noet: în локȣ de μῆριγξ.

Σμηρίζω, вііt: -ίσω, = Σμυρίζω. [σμῆρις].

Σμήρινθος (ἡ), noet: în локȣ de μήρινθος.

Σμῆρις, ιδος (ἡ), =Σμύρις.

Σμήχω, вііt: -σμήξω, =[Σμάω] fpeкînd, штepгînd кȣръџȣ. «Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχον ἁλὸς χνόον». Od: Z. (ши nas: saȣ mіж:) «Σμηχομένη κρόταφον». Enгp: 2) =Λεαίνω, netezeскȣ, лȣstpezȣ.

Σμικρίνης, ου (ὁ), кom: sгîpчitȣ, кȣmпълitȣ. [σμικρός].

Σμικρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), =Μικρογνώμων, mікȣ de minte, saȣ sȣфлеtȣ.

Σμικρολογέω -ῶ, Σμικρολογία, Σμικρολόγος, ши чл: At: în локȣ de μικρολογέω ....

Σμικρὸς, Σμικρότης, Σμικρύνω, Ion: ши At: (apх:) în локȣ de μικρὸς, ши чл:

Σμίλα, ης (ἡ), =Σμίλη.

Σμιλάκινος, η, ον, fъкȣtȣ din...

Σμίλαξ, ακος (ἡ), ѹnѹ felѹ de копачїѹ, tisъ. 2) (în Аркаdia) ѹnѹ felѹ de steжарѹ nerimnosѹ. 3 ѹnѹ soiѹ de плантъ, че se ѹркъ înfъшѹрînds se кѹ фрѹnze ка de edеръ. «Σμίλαξ ἡ λεία». рокеа pînдѹрічеї; "Σμίλαξ κηπαία». fasоле de аракѹ, (алt:) δόλιχος.

Σμίλευμα (τὸ), лѹкрѹ fъкѹtѹ прin sкоbitѹръ, saѹ sъпъtѹръ, saѹ лѹкратѹ sѹбщiре; askie de марmѹръ, шi чл: emitъ din лѹкраре кѹ dалta, saѹ sкоbitoape; (fir:) атъркнщimе. [шi

Σμιλευτὸς, ἡ, ὸν, лѹкратѹ кѹ dалtъ sкоbitoape; (прin ѹрm:) sѹбщiре; (fir:) meшteшѹщitѹ. «Ῥήματα —». Енгр: din

Σμιλεύω, biit: -εύσω, лѹкрezѹ чева sъпînd кѹ dалta, (прin ѹрm:) sѹбщiре. [din

Σμίλη (ἡ), [în afin: кѹ σμινύη] instрѹmîntѹ tъїosѹ, saѹ askѹщitѹ în bipfѹ, dалtъ skоbitоаре (de пietрарї, saѹ tîmпларї); кѹщitѹ (кроїа); брічеаrѹ de kondеїе; ѹnѹ felѹ de kondеiѹ, кѹ каре se slѹжїаѹ чеї векї а sъпа літереле пе табле. (везї шi γλύφανον).

Σμιλίον (τὸ), dim: ал лѹї σμίλη. [de ѹnde

Σμιλιωτὸς, ἡ, ὸν, fъкѹtѹ în formъ de σμιλίον, (прinч:) de sкалпелѹ хiроѹрщiкѹ.

Σμῖλος, шi Σμίλος (ἡ), poet: în локѹ de σμίλαξ (арборѹ).

Σμίνθα (ἡ), глs: în локѹ de σμίνθος, saѹ σμίνθη.

Σμινθεὺς, έως (ὁ), enit: Аполонѹ. [σμίνθος, ка ѹчігъtорѹ de шоарічї, saѹ Σμίνθη орашѹ Троікѹ].

Σμίνθη (ἡ), =Μίνθη. 2) орашѹ Троікѹ. [de ѹnde

Σμίνθιος (ὁ), enit: Аполонѹ, =Σμινθεύς.

Σμίνθος (ὁ), Крet: шоаріче.

Σμινύδιον (τὸ), dim: ал лѹї...

Σμινύη (ἡ), [μινυὸς] instрѹm: плѹгъреsкѹ, sапъ, saѹ tîрnъкопѹ.

Σμινυὸς, poet: шi Σμινὺς, ύος (ἡ), = Σμινύη.

Σμίρις, ιδος =Σμύρις.

Σμοιὸς, [μύω] ἡ, ὸν, глs: =Στυγνὸς, посоморіtѹ; (прin întind:) грозавѹ.

Σμοκορδόω -ῶ, biit: -ώσω, = Σπλεκόω.

Σμογερὸς, ὰ, ὸν, (шi adв:) -ρῶς, poet: [σμύχω] tікълосѹ, кinѹitѹ; osteniчosѹ. (везї шi μογερός).

Σμύλα, saѹ Σμύλλα, ης (ἡ), ѹnѹ felѹ de пеште.

Σμύραινα, ής (ἡ), At: în локѹ de μύραινα.

Σμύραινος (ὁ), ѹnѹ felѹ de пеште.

Σμυρίζω, biit: -ίσω, frекѹ, лѹstрezѹ прin пїатра σμύρις. 2) poet: (рар) în локѹ de μυρίζω. [din

Σμύρις, ιδος (ἡ), ѹnѹ felѹ de пїатръ кѹ ferѹ, прin пisinѹл кърia se лѹstрeazъ пїетреле челе tарї (diamantеле, шi чл:), (Франц:) émeri, smipчелѹ.

Σμύρισμα, (τὸ), лѹкрѹ netezitѹ, лѹstpatѹ кѹ smipчелѹ. [везї σμυρίζω, шi σμύρις].

Σμυρισμάτιον (τὸ), dim: ал лѹї σμύρισμα.

Σμυρίτης, ου (ὁ), (прinч: λίθος, пїатръ) =[Σμύρις].

Σμύρνα, ης (ἡ), =Μύρρα, smipnъ (везї шi στακτή). 2) орашѹ щъртѹреanѹ ал Asiеї miчї. [de ѹnde

Σμυρναῖος, α, ον, ал smipneї; saѹ чел din орашѹл Smipna, Smipneanѹ. [шi

Σμυρνεῖον (τὸ), =Σμύρνιον. [шi

Σμυρνιάζω, biit: -άσω, шi Σμυρνίζω, biit: -ίσω алкъtѹїеsкѹ чева (amеstекѹ кѹ smipnъ. 2) miposѹ а smipnъ. шi

Σμύρνινος, η, ον, алкъtѹitѹ кѹ, saѹ din smipnъ. [шi

Σμύρνιον (τὸ), ѹnѹ felѹ de плantъ, selбаtікѹ пъtрѹnжелѹ, sъmînца кърѹїа miposъ а smipnъ. (везї шi μυῤῥίς).

Σμυρνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felѹл, saѹ asemenea smipneї. [σμύρνα, εἶδος].

Σμυρνοφόρος (ὁ), prodѹкъtорѹ de smipnъ. [σμύρνα, φέρω].

Σμύχω, [în afin: кѹ σμήχω] biit: σμύξω, (пас: пех: 2: ἐσμύγην) арzѹ fъръ флакъръ (кѹ пѹцinѹ foкѹ); (fir:) tопеskѹ (шi пас: мъ tопеskѹ) пе dinъѹntрѹ, saѹ de totѹ кїte пѹцinѹ, шi пе nesimцite. «Πάλαι γε σμύχομαι ἐν ἐμαυτῷ„. Елd: ferѹѹ în sinemї.

Σμῶδιγξ, ιγγος (ἡ), грm: în локѹ de σμῶδιξ.

Σμωδικὸς, ἡ, ὸν, лекѹitорѹ de ѹmflъtѹрї din ловітѹрї. «Φάρμακον —». Med: [din

Σμῶδιξ, ικος шi ιγγος (ἡ), ѹmflъtѹръ, semnѹ saѹ рапъ din ловітѹръ. [din

Σμώχω, biit: σμώξω, =Σμήχω, frекînd кѹръцѹ; (fir:) ловеskѹ tape. 2) мъпînкѹ їute. «Σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν„. Apstf: (везї шi ψώχω).

Σοβαρεύομαι, biit: -εύσομαι, мъ порtѹ греѹ, sepios, mîndpѹ. [σοβαρός].

Σοβαροβλέφαρος (ὁ, ἡ), poet: чел кѹ плеопеле окілор saѹ sпрînчеnеле apdikate în sѹs, mîndpѹ. [σοβαρὸς, βλέφαρον].

Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, [σοβέω] (dѹпе ziч:) каре ѹмблъ кѹ mîinеле бъпъnъind, (ad:) кѹ mîndpie, saѹ гравъ; (шi despre лѹкр:) репеde; (обіч: шi în întind:) mîndpѹ, fълosѹ, лѹкsosѹ. «Τιμὴ — ». Елі: nemъsѹ-

patъ, ковîрші toape. [de ѕnde

Σοβαρῶς, adв: întp' ѕnѕ кіпѕ греѕ, mъ реџѕ, saѕ mîndpъ.

Σοβάς, άδος (ἡ), în лoкѕ de σοβαρά. [] (sѕвst:) кѕрвъ, (alt:) δρομάς, saѕ μαινάς. 2) (în At: se înџ: ὄρχησις) ѕnѕ felѕ de danџѕ. [din

Σοβέω -ῶ, віit: -ήσω, (npînч:) = Φοβέω, snеріind гоnеsкѕ (пѕіѕ пе fѕгъ); (în џеn:) пѕіѕ în îѕte miшкаре; легъпѕ; клеtinѕ; sкѕtѕрѕ: (nestp: saѕ ел:) алергѕ, mъ miшкѕ îѕte; (partik:) îmî клеtinѕ mîîнеле ѕmвлînd; (npin ѕрm:) ѕmвлѕ tape, îѕte, saѕ mîndpѕ; (pas:) mъ арътѕ snеріatѕ. «Σοβεῖν τὴν κόνιν». Ksn: a sкѕtѕра. «Ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε». Apstl: «Σοβεῖν τὴν κύλικα». Flstp: a 'л преѕmвла îѕtc. (шi ел:). «Σόβει (se înџ: τοὺς πόδας, saѕ τὸν ἵππον) εἰς Ἄργος„. Лѕч: алеаргъ, гръвешtе... «Τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέσσαρας ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ». Dm: (шi pas:) «Ὀφθαλμὸς σοβούμενος». Лкs: кѕѕtѕіѕръ певѕnatiкъ, snеріatъ. «Βάδισμα σοβαρὸν καὶ σεσοβημένον». Лкs: (шi кѕ преп:) «Μειράκιον ἔμπληκτον καὶ σεσοβημένον πρὸς δόξαν». Пл: snеріatѕ. [din

Σόβη (ἡ), [σεύω] коada калѕлѕî (fiind къ кѕ dînsa гоnешtе mѕшtеле). 2) fѕntъ de коîfѕ din коadъ de калѕ. (vezî шi φόβη).

Σόβησις, εως (ἡ), snеріаре, гоnіре (akt:) saѕ pas:); îѕte miшкаре; (partik:) ѕmвлеtѕ греѕ шi mîndpѕ; (кѕ ак: кѕ преп:) порnіре кътре чева. [σοβέω].

Σόβος (ὁ), [σόομαι] sѕріtорѕ, пъвалnікѕ. (еnît: ал Satipілор, vezî шi σοβάς).

Σόγκος (ὁ),=Σόγχος. [de ѕnde

Σογκώδης, εος (ὁ, ἡ),= Σογχώδης.

Σόγχος (ὁ), [σομφός] ѕnѕ felѕ de плаnтъ, sѕsaîѕ. [de ѕnde

Σογχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din felѕл, saѕ asemenea sѕsaîѕлѕî. [σός.

Σοί, dat: ал лѕî σύ. 2) nom: îm: ал лѕî

Σοῖο, Ion: în лoкѕ de σοῦ, џеn: ал лѕî σός.

Σοΐς, ΐδος (ἡ), глs: =Σοβάς.

Σοῖσι, Ion: în лoкѕ de σοῖς, dat: im: ал лѕî σός.

Σολοικία (ἡ), =Σολοικισμός. [шi

Σολοικίζω, віit: -ίσω, fакѕ soлічіsmѕрî, ворвеsкѕ, saѕ шъ порtѕ греmit. [σόλοικος]. [de ѕnde

Σολοικισμός (ὁ), soлічіsmѕ, sкріере saѕ ворвіре afаръ din регѕлеле лiмвеî, saѕ грешалъ în грамatiкала корекџіе а zічерілор; (fir:) grosoлъnie, варваріе în пѕрtаре. [шi

Σολοικιστής, οῦ (ὁ), чел че грешешtе în ворвіре, saѕ sкріере, авътîndѕ se din регѕлеле граmaticaле; (fir:) grosoлаnѕ în пѕрtаре.

Σολοικοειδής, έος (ὁ, ἡ), пърѕtѕ (asemъnatѕ кѕ) soлiкѕ. [σόλοικος, εἶδος].

Σόλοικος (ὁ, ἡ), soлiкѕ, каре ворвешtе, прoпѕnџъ, saѕ sкріе кѕ авatере din регѕлеле лiмвеî (ка лoкѕitорії Soлілор, о колоnіе ашеzatъ de Soлоnѕ în Чілічіа, каре dѕпе вреmî 'шî а корѕпt Atiка idiomъ а лiмвеî ; (despre zіч:) чеа înпротiва граmaticaлеî еksaktitъџî, грешitъ, пеапровatъ; (fir:) grosoлаnѕ (тожiкѕ), пеполіtічitѕ; пекѕвііnчоsѕ, авѕѕрdѕ. (vezî шi σκαιός). [Σόλοι, οἶκος].

Σολοικοφανής, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -νῶς, пърѕtѕ (fъръ а fi) soлiкѕ, asemenea în арътаре кѕ soлічіsmѕ. [σόλοικος, φαίνομαι].

Σολοιτύπος (ὁ, ἡ), =Μυδροκτύπος. [σόλος, τύπτω].

Σόλος, [ὅλος, saѕ σόομαι) (ὁ), [în џеn:] волѕmѕ (fiгѕратъ mѕріте) de ор че tрѕпѕ soлidѕ, (iар прінч:) de fерѕ, прекѕm а ешit din tonitoape; (npin ѕрm: de fiгѕръ коnoidъ, каре sлѕжiа атлеџілор de) diskѕ.

Σομφός, [în afin: кѕ σιφνός] ή, όν, вѕреtosѕ, sекѕ, рарѕ, moлічosѕ; (despre гласѕ) ръгѕшitѕ, înкisѕ, (Franџ:) creux, obscur. (vezî шi μογγός). [de ѕnde

Σομφότης (ἡ), moлічіѕпе, шi чл:; (despre гласѕ) ръгѕшitѕръ. [шi

Σομφώδης, εος (ὁ, ἡ), вѕреtosѕ ла ведеpe, în арътаре.

Σόομαι, vezî коntрак: σοῦμαι.

Σόος, η saѕ ος, ον, Ion: noet: în лoкѕ de σῶος, σῶς.

Σορέλλην, ηνος (ὁ), кom: =Σοροδαίμων. [σορός, Ἕλλην],

Σορεύω, віit: -εύσω, =Σωρεύω. [шi

Σορηδὸν, adв: =Σωρηδόν. [σορός].

Σοροδαίμων, ονος (ὁ), [σορός, δαίμων] кom: вътрîпѕ кѕ ѕnѕ пічорѕ în гроапъ, foapte вътрîпѕ.

Σοροεργὸς (ὁ), noet: în лoкѕ de σοροπηγός. [σορός, ἔργον].

Σοροπήγιον (τὸ), пръвъліе de кѕшчігаpѕ. [din

Σοροπηγὸς (ὁ), [σορός, πήγνυμι] înкеîеtорѕ, fъкъtорѕ de кѕшчіџе, кѕшчігарѕ.

Σορόπληκτος, шi Σοροπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), noet: =Σοροδαίμων. [σορός, πλήττω].

Σοροποιὸς (ὁ),= Σοροπηγός. [σορός, ποιός].

Σορὸς (ἡ), [în afin: кѕ σωρός] кѕшчігѕ; паtѕ de mорtѕ. 2) =Σοροδαίμων.

Σορωνίς, ίδος (ἡ), =(saŭ греш: în локŭ de) Σαρωνίς.

Σός, ἡ, ὸν, [σὺ] (пpon: nos: de a 2: neps:) ал тъŭ.

Σοῦ, цen: ал лŭĭ σὸς, ші (maĭ de mŭлte opĭ enкл:) ал лŭĭ σύ.

Σοῦ, a 2: sinr: neps: de nopŭnч: ал лŭĭ σοῦμαι.

Σοῦβος (ὁ), [σόβος] ŭnŭ fелŭ de къnpioaръ, saŭ капръ selbatiкъ.

Σουδάριον (τὸ), [Лat:] вasma (de шteps sŭdoapea).

Σούκινος, η, ον, чел de кexpiвapŭ. [σούχιον].

Σοῦμαι, (în kontpк: din σόομαι) noet: în локŭ de σεύομαι, mъ miшкŭ iŭte, алepгŭ, nъвълeskŭ, mъ гpъвeskŭ, fŭгŭ ronindŭ mъ. «Σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ». Apstf:

Σοῦνεκα, noet: (în kontpaк:) în локŭ de σοῦ ἕνεκα.

Σουνιάρατος (ὁ, ἡ), noet: [Σούνιον, ἀράομαι] înкinatŭ (adopatŭ) în Sŭniŭ (enit: ал лŭĭ Nentŭnŭ).

Σοῦς, σῦ (ὁ), noet: [θοὸς, σεύω] nopnipe, ъълtэpe în sŭs, (Фpanц:) élan.

Σοῦσθαι, noet: inf:, ші

Σοῦσθε, noet: a 2: îm: neps: de xot: saŭ nopŭnч: ал лŭĭ σοῦμαι.

Σουσιγενής, έος (ὁ, ἡ), noet: nъsкŭtŭ în Sŭsa (opaшŭ ал Пepsii). [Σοῦσα, γένος].

Σούσινος, η, ον, fъкŭtŭ din кpinĭ. [σοῦσον].

Σοῦσις, εως (ἡ), глs: în локŭ de σοῦς.

Σοῦσον (τὸ), [Пeps:] кpinŭ.

Σούχιον (τὸ), [Лat: succinum] кexpiвapŭ.

Σοφία (ἡ), (în цen:) desъвîpшitъ кŭnoштinцъ, îndemînъtate, iskŭsinцъ (în op че лŭкpŭ); eкsnepiinцъ; чepкape de mŭлte: (naptiк:) înцeлenчiŭne, вŭnъ кinzŭipe; вiклenie, шeштeшŭцipe. «Τίς ἄν μοι τοῦτο ἐπιτελέσειε σοφίῃ καὶ μὴ βίῃ. Ep: кŭ ŭnŭ кinŭ meштeшŭцitŭ. «Εἴ τινα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ». Ep: [ші

Σοφίζω, вiit: -ίσω, fакŭ ne чineвa înцeлentŭ, iskŭsitŭ (Sкp:), =Συνετίζω. (maĭ de mŭлte opĭ nas: saŭ miж:). «Ναυτηλίης καὶ νηῶν σεσοφισμένος». Es: eкsnepiinцatŭ, шtiitopŭ. 2) (oвiч: miж: кŭ aк:) nъsкoчeskŭ чeвa кŭ iskŭsinцъ, saŭ вiклeneшte (кŭ rîndŭ de a amъцi). «Ἀεὶ κενὰς ἰδέας σοφίζομαι». Apstf: «Οὗτος σοφίζεται αὐτοῖσι τοιόνδε». Ep: «Πρὸς ὧν ταῦτα σοφίζονται (οἱ αἴλουροι) τάδε». Ep: «Τοιαῦτα καὶ ἡμεῖς νέοι ὄντες ἐμελετῶμεν καὶ ἐσοφιζόμεθα». Ksn: «Ψέγουσι πολλοὶ τοὺς νῦν σοφιστὰς, ὅτι ἐν τοῖς ὀνόμασι σοφίζονται καὶ οὐκ ἐν τοῖς νοήμασι. Ksn: (ші кŭ npen:) "Σοφίζεσθαι πρὸς τὸν νόμον». Пл: a se înnpotiвi лeцiĭ кŭ sofisme (шipeтлiкŭpĭ). (de ŭnde nas:) «Σεσοφισμένος». Sкp: amъцitopŭ (шipetŭ). [σοφός]. [de ŭnde

Σόφισμα (τὸ), meштeшŭцipe nъsкoчitъ кŭ iskŭsinцъ, saŭ (în pъŭ) кŭ вiклenie snpe amъцipe; (naptiк:) sofismъ, întpeвape, saŭ konклŭsie amъцitoape (snpiжinitъ ne minчinosŭ siлoцismŭ). [de ŭndэ

Σοφισματίας, ου (ὁ), îndemînatiкŭ întpeвŭinцъtopŭ de sofisme. [ші

Σοφισματικὸς, ἡ, ὸν, asemenea кŭ o sofismъ; atinгъtopŭ de sofisme. ‖ (sŭвst:)= Σοφιστής. [ші

Σοφισμάτιον (τὸ), dim: ал лŭĭ σόφισμα. [ші

Σοφισματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fелŭ de (кa o) sofismъ.

Σοφισμὸς (ὁ), eкsnлiкape npin sofisme. [σοφίζομαι].

Σοφιστεία (ἡ), лŭкpapea (nŭptapea, вopвipeэ) sofistŭлŭĭ. [ші

Σοφίστευμα (τὸ), nъsкoчitŭpъ, meштeшŭцipe de sofistŭ, =Σόφισμα, sofismъ. [din

Σοφιστεύω, вiit: -εύσω, лŭкpezŭ (înвъцŭ) кa sofistŭ, întpeвŭinцezŭ (npofesezŭ) mesepie de sofistŭ. ‖ (stpъm:) înfpŭmŭseцezŭ, nъsкoчeskŭ чeвa sofistiчeшte. [ші

Σοφιστήριον (τὸ), înвъцъtopie (шкoaлъ) de sofistŭ. 2) miжлoкŭ, ŭneлtipe snpe amъцipe, sofismъ. [din

Σοφιστής, οῦ (ὁ), [σοφίζω] (npon: ші apx:) iskŭsitŭ (destoĭniкŭ, maĭ deoseвitŭ) în op че fpeaвъ, saŭ mesepie, foapte вŭnŭ meштepŭ în fелŭл sъŭ; (naptiк:) noetŭ; saŭ mŭsiкŭ; (în цen:) fiлosofŭ. "Οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταὶ, οἳ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἐόντες, καὶ δὴ καὶ Σόλων». Ep: (чeĭ шante dene atŭnчĭ înвъцaцĭ). 2) (maĭ în ŭpmъ) sofistŭ, înвъцъtopŭ de petopiкъ, noлitiкъ, mopaлъ, ші (în цen:) de fiлosofie; a toate шtiitopŭ; (de ŭnde în pъŭ) amъцitopŭ, шapлatanŭ (npeкŭm sînt чeĭ че oвiчnŭiesk a npofesa toate). «Τοὺς τὴν σοφίαν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας σοφιστὰς ἀποκαλοῦσι». Ksn: «Ἔστι γὰρ ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἀποφαινομένης σοφίας ἀλλ' οὐκ οὔσης». Apstf: 3) opatopŭ, (npinч:) sкpiitopŭ, ші postitopŭ în nŭвлiкŭ de кŭвinte snpe faлъ, deклamъtopŭ. «Ὥστε μηδένα δυνηθῆναι μήτε τῶν ποιητῶν μήτε τῶν σοφιστῶν ἀξίως τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰπεῖν». Iskp: «Σοφιστῶν θεαταῖς ἐοίκατε καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις». Tŭч: [de ŭnde

Σοφιστιάω -ῶ, (neîntp: în чeĭ-л-aлцĭ tim-

пї) skpiȣ, вορвeskȣ, лкkpezȣ ка sofistȣ (кȣ sofistikъ îndemînъtate). [шi

Σοφιστικὸς, ή, όν, însȣшitȣ sofistȣлȣї, aмъцitopȣ. [de ȣnde

Σοφιστικῶς, adв: кȣ кiпȣ amъцitopȣ, кȣ sofisme.

Σοφιστομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ neвȣпȣ de sofisti (îi iȣвeskȣ пpea mȣлt). [σοφιστής, μαίνομαι].

Σοφίστρια (ή, fem: aл лȣї σοφιστής.

Σοφοδότις, ιδος (ή). dъtъtoape de înцeлenчiȣne, saȣ iskȣsinцъ. [σοφὸς, δίδωμι].

Σοφόδωρος (ό, ή), dъpȣitopȣ de înцeлenчiȣne, saȣ iskȣsinцъ [σοφὸς, δῶρον].

Σοφόνους ό, ή), înцeлentȣ, iskȣsitȣ лa minte (вezї шi θυμόσοφος). [σοφὸς, νοῦς].

Σοφοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ пe чineва iskȣsitȣ, înцeлentȣ, = Σοφίζω. [σοφοποιός] [da ȣnde

Σοφοποίησις, εως (ή), facepe, dape de iskȣsinцъ, saȣ înцeлenчiȣne.

Σοφοποιὸς (ό), fъkъtopȣ, adȣkъtopȣ, saȣ dъtъtopȣ de înцeлenчiȣne. [σοφὸς, ποιός].

Σοφὸς, (în afin: кȣ σαφής, de ȣnde Лat: sapiens] ή, όν, (пpinч:) iskȣsitȣ, destoїnikȣ în op че tpeaвъ; foapte вȣnȣ în feлȣл sъȣ, îndemînatikȣ; (îa цen:) кȣnoskъtopȣ, шtiitopȣ, eksnepiinцatȣ, mȣлt-înчepkatȣ; înвъцatȣ; înцeлentȣ; (ȣne-oрї) askȣцitȣ лa minte; (despre лȣкp:) înцeлenцeшte кînzȣitȣ. «Σοφὰ φάρμακα». Tкp: «Καὶ οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ τέκτονες εἰσὶ τῶν σοφῶν ἐπιστήμονες». Плt: «Τοῦτο Θάλεω τὸ σοφὸν». At: "Τὸ σοφὸν θεῷ μόνῳ πρέπειν». At: «Οὐδὲν ποικίλον, οὐδὲ σοφὸν». Dm: «Οὐδὲν τὸ σοφόν μοι ἐγένετο„. Dm: вiклenia пȣ 'mї a foлosit nimikȣ. [de ȣnde

Σοφόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Σοφίζω, fakȣ пe 'чineва înцeлentȣ, îл iskȣseskȣ. [шi

Σοφῶς, adв: кȣ iskȣsinцъ, saȣ îndemînъtate, înцeлenцeшte, шi чл:

Σόω, ῃς, ῃ, poet: în лoкȣ de σώσω, nex: de ȣпп: aл лȣї σώω=σώζω.

Σοωναύτης, ου (ό), mîntȣitopȣ de кopъвiepї. «Λιμὴν —». Sхл: (aлцiї maї кopeк: skpiȣ σωοναύτης). [σώω, ναύτης].

Σπαδίζω, вiit: -ίσω, шi Ion: -ίξω, întinzȣ, stamatoseskȣ' пieї (ка taваčiї, saȣ apгъsitopiї). (вezї шi θρανεύω). [din

Σπάδιξ, ικος (ή), [σπάω] кpaкъ pȣптъ din пomȣ; (пaptik:) pamȣpъ de finikȣ кȣ podȣл szȣ. (вezї шi σπάθη). 2) коажa pъdъчinei пpinapȣлȣї, saȣ stežapȣлȣї nevemtedȣ. 3) ȣпȣ feлȣ de mȣsiкaлȣ instpȣmîntȣ. 4) (ка adiek:) чeл de faцa finikȣлȣї.

Σπαδονίζω, вiit: -ίσω, =Σπαράττω, smȣлгȣ, pȣпȣ, taїȣ. «Τὸν ἦχον — ». D: Aл: [шi

Σπαδονικὸς, ή, όν, smȣлsȣ, pȣптȣ, tъїatȣ. "Ηχος— ». Mȣs: [σπαδών].

Σπαδόνισμα, (τὸ),=Σπάραγμα. 2) =кȣ...

Σπαδονισμὸς (ό), smȣлцepe, pȣпepe, (Fpanц:) tiraillement. «"Ηχων — ». D: Aл: [σπαδονίζω]

Σπαδὼν, όνος (ή), spasmȣ (sȣїкnipe întpepȣпtъ). (se конf: шi кȣ...

Σπάδων, ωνος, шi οντος (ό, skopitȣ. [σπάω].

Σπαθάλιον (τὸ), — Σπατάλιον.

Σπαθαρίσκος (ό), пînzъ цesȣtъ sȣвцipe, шi вътътъ (ка чea de вopanцikȣ шi zъвpanikȣл), че se întpeвȣinцa de mȣїepiлe Asiene ка вълȣ. (вezї шi θέριστρον). [шi

Σπαθατὸς, α, όν, Dop: în лoкȣ de σπαθητός. [din

Σπαθάω -ῶ, вiit: -ήσω, вat: пînzъ кȣ spata, ка sъ se fakъ вътȣtъ; (în цen:) цeșȣ. (пpoп: шi fir:). «Διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα». 2) (maї des fir:) кieлtȣїeskȣ mȣлtȣ (пpeкȣm în пînza вътȣtъ mepцe mȣлtȣ toptȣ), pisineskȣ, пpъпъdeskȣ; (fъpъ кazȣ). =Σπαταλῶ, mъ desfъtezȣ. «Σπαθήσεις δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας„. Лȣч: (шi пas:) "Πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀκρίτως φέρεται καὶ σπαθᾶται». Пл: (вezї Apslf: Nopї, ȣпde se face шi жoкȣ de вopвъ întp' amîndoъ însemпъpiлe). [din

Σπάθη (ή), [σπάω] [de aчi] spatъ, instp: цesъtopeskȣ. 2) ȣпȣ feлȣ de sȣвie лatъ, spadъ. 3) ȣпȣ înstp: хipȣpц: шi spiцъpeskȣ, (Лat:) spatula (ка o лoпъцikъ, saȣ лingȣpiцъ). 4) paptea чea лatъ a vîsлeї, (aлt:)πλάτη, шi a koasteї. 5) spata spinъpiї, (Лat:) spalla. 6) цeaлъ de кaлȣ. 7) koada fpȣnzeлop шi a podȣлȣї finikȣлȣї (вezї шi σπάδιξ). «Ὁ μὲν ἄρρην ἄνθος πρῶτος φέρει ἐπὶ τῆς σπάθης, ἡ δὲ θήλεια καρπόν». Tfp:

Σπάθημα (τὸ), пînzъ вътȣtъ. (fir:) «Φρενῶν — ». Sȣid: цeaпъпъ minte,= Πυκναὶ φρένες. [шi

Σπάθησις, εως (ή), цesepe de вътȣtъ пînzъ пpin вътaїe de spatъ; (fir:) desfpînatъ desfъtъчiȣne пpin pisipipe de кeлtȣїaлъ. [шi

Σπαθητός, ή, όν, (despre пînzetȣpї) вътȣtȣ, desȣ. [σπαθάω].

Σπαθία (ή), poet: în лoкȣ de σπάθη (5). «Σπαθίης κτείς». Oп: пientenele fopmatȣ din deшeptȣл viteї înпpeȣпъ кȣ koasteлe, (Fpanц:) la carcasse (вezї шi σπάθιος).

Σπαθίζω, вiit: -ίσω, întinzȣ, saȣ amestekȣ чeва пpin spiцъpeskȣл instp: [σπαθίς].

2) (плц:) ловеskȣ кȣ sabia.

Σπαθίνης, ου (ὁ), (прінч: ἔλαφος) червȣ кȣ коарнеле інкъ лате ла къпътііȣ, (ad:) tînърȣ (bezĭ шi ἀχαΐνης), (Франц:) daguet. [шi

Σπάθιον (τό), dim: ал лъĭ σπάθη. [шi

Σπάθιος, α, ον, чел în felȣ de snatъ. «Κτείς—». Оп: (bezĭ σπαθία). [шi

Σπαθίς, ίδος (ἡ), dim: ал лъĭ [σπάθη] (прінч: a sniцерілор). 2) ȣnȣ ielȣ de nînzъ. (bezĭ σπαθαρίσκος).

Σπάθισμα (τό), шi Σπαθισμός (ὁ), (плц:) ловitȣръ кȣ sabia. [σπαθίζω].

Σπαθίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вinȣ) făкȣtȣ кȣ frȣnze de finikȣ. [σπάθη].

Σπαθομήλη (ἡ), instр: хірȣрц: miлȣ în formъ de σπάθη (3). [σπάθη, μήλη].

Σπαθοποιός (ὁ), făкъtorȣ de sъbiĭ, snade. [σπάθη, ποιός].

Σπαθοφοίνικον (τό), ramȣръ de finikȣ înflorită. [σπάθη, φοῖνιξ].

Σπαθόφυλλος (ὁ, ἡ), (botn:) чел кȣ frȣnze în formъ de ramȣръ de finikȣ. [σπάθη, φύλλον].

Σπαίρω, (прел: ἤσπαιρον) [σπάω] sърȣ, mъ batȣ, mъ sвîрколеskȣ (ка пешtele пе ȣskatȣ); daȣ кȣ пічоrȣл (ка bita, кînd o tîръsk ла înжȣnгіере, saȣ ȣndeva кȣ si-ла); mъ batȣ кȣ moartea (ка чел че este sъ'ĭ easъ sȣfletȣл); (прin întind:) mъ înпotiveskȣ. (maĭ întрев: σπαίρω).

Σπάλαθρον (τό), diaлект: în локȣ de σκάλευθρον.

Σπαλακία (ἡ), о natimъ а окілор, skȣрtъ bedere, =Ἀμβλυωπία. [din

Σπάλαξ, ακος (ὁ), diaлект: în локȣ de σκάλοψ. maĭ întрев: ἀσπάλαξ).

Σπάλεθρον (τό),=Σπάλαθρον.

Σπάλιον (τό), diaлект: în локȣ de ψάλιον,шi

Σπαλίς, ίδος (ἡ), în локȣ de ψαλίς. [de ȣnde

Σπαλίων, ωνὸς (ὁ), ȣnȣ felȣ de înпле-titъ înвелitoare, (Франц: de ачі) snaliеръ, sȣвt каре лȣкраȣ înпресоръtorii de четъцĭ.

Σπανάδελφος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцinĭ saȣ лinsitȣ de) фрацĭ. [σπάνις, ἀδελφός].

Σπανανδρία (ἡ), лinsъ de бърбацĭ. [σπάνις, ἀνήρ].

Σπάνη, шi Σπανία (ἡ), în локȣ de σπάνις, лinsъ, saȣ papitate. (bezĭ шi ἠπανία).

Σπανιάκις, adв. în локȣ de σπανίως, pap. [σπάνιος].

Σπανίζω, шi (mіж:) -ίζομαι. sîntȣ papȣ. «Τοῦ ἐλαίου σπανίζοντος» Apstf: 2) (кȣ цen:) sîntȣ лinsitȣ de вре ȣnȣ лȣкрȣ. «Φίλων —». Еȣр: 3) (pap: stрътm:) fакȣ а fi чева papȣ, а кaш лinsi. «Ὅσος σπανίζειν ἔμελλε τά μέταλλα». Філ: [шi

Σπάνιος, α, ον, papȣ, преа пȣцinȣ, anевоіе de гъsit. [σπανός]. [de ȣnde

Σπανιότης (ἡ), papitate.

Σπάνις, εως (ἡ), = Σπανιότης, papitate, пȣцinime; лinsъ.

Σπανιστός, ή, όν, de каре аре лinsъ чінева, преа пȣцinȣ, papȣ; (кȣ цen:) лinsitȣ de чева. [σπανίζω].

Σπανίως, adв: pap, преа пȣцin. [σπάνιος].

Σπανοκαρπία (ἡ), papitate (лinsъ) de poade. [σπάνις, καρπός].

Σπανοπώγων, ωνος (ὁ), snînȣ de барбъ. [σπανός, πώγων].

Σπανός, ή, όν =Σπάνιος; (кȣ цen:) лinsitȣ de чева; (ȣne-орĭ) = Σπανοπώγων, [de ачі] snînȣ. [σπάνις].

Σπανοσιτία (ἡ), лinsъ, papitate de гріȣ, saȣ de провizіĭ de хранъ. [din

Σπανόσιτος (ὁ), лinsitȣ de гріȣ, saȣ de хранъ. [σπανός, σῖτος].

Σπανόσπερμος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de sъmînцъ. [σπανός, σπέρμα].

Σπανόουρος (ὁ, ἡ), snînȣ de (papȣ în) коадъ. [σπανός, οὐρά].

Σπανότεκνος (ὁ, ἡ), чел кȣ пȣцinĭ (saȣ лinsitȣ de) копіĭ. [σπανός, τέκνον].

Σπανόφυλλος (ὁ, ἡ), (botn:) papȣ în фрȣнzе. [σπανός, φύλλον].

Σπάνυδρος (ὁ, ἡ), лinsitȣ de destȣлъ апъ. [σπανός, ὕδωρ].

Σπάραγμα (τό), вȣкатъ рȣптъ dintр' ȣnȣ трȣпȣ sfîшiatȣ. 2) =Σπαραγμός. [σπαράσσω]. [de ȣnde

Σπαραγματώδης, εος (ὁ, ἡ), adȣкъtorȣ de sfîшiitȣрĭ, saȣ de конвȣлsiĭ, snasme, sвîкnitȣрĭ. «Κραυγή — ». Пл:

Σπαραγμός (ὁ), sfîшiаре, рȣпере, smȣлцере; snasmȣ, sвîкniре. [σπαράσσω].[de ȣnde

Σπαραγμώδης (ὁ, ἡ), = Σπαραγματώδης, saȣ Σπασμώδης.

Σπαράκτης, ου (ὁ), sfîшiitорȣ, smȣлгъtoрȣ; saȣ adȣкъtoрȣ de snasme. [шi

Σπάραξις, εως (ἡ), = Σπαραγμός. [din

Σπαράσσω (ττω, віit: -άξω. [σπάω] smȣлгînd рȣпȣ. sfîшiȣ (fакȣ вȣкъцеле). «Ὥσπερ τὰ σκυλάκια τῷ ἕλκειν καὶ σπαράττειν χαίροντες». Пл: 2) adȣкȣ snasmȣ, sвîкniтȣръ, конвȣлsie «Σπαράττειν τὸν στόμαχον δακτύλων ἤ πετρῶν καθέσεσι». Гал:

Σπαργανάω -ῶ, віit: -ήσω, шi Σπαργανίζω, віit: -ίσω, =Σπαργανόω. [шi

Σπαργάνιον (τὸ), dim: ал лѕї [σπάργανον]. 2) ѕнѕ фелѕ de плантъ, ваndлікъ de апъ (ка нішtе fіші̆ї вързаtе). [de ѕнde

Σπαργανιώτης, ου (ὁ), поеt: înfъшѕратѕ în фаше, înfъшаtѕ.

Σπάργανον (τὸ), [σπάργω] (în џен:) fішіе de nînzъ; (партік: ла îm:) фаше de копілѕ; (прін întind:) пръпчіе. [de ѕнde

Σπαργανόω -ῶ, віit: -ώσω, înfъшѕ копілѕл. [de ѕнde

Σπαργάνωμα (τὸ), копілѕ înfъшаtѕ. 2) =Σπάργανον. [ші

Σπαργάνωσις, εως (ἡ), înfъшаре de копілѕ.

Σπαργάω -ῶ, віit: -ήσω, (прінч: деспре џіџе) sîntѕ плінъ (ѕмfлатъ) de мѕлtѕ лапtе; (în џен:) sîntѕ плінѕ de zемѕрі, че кавtъ еші̆ре, saѕ de роdнічіе; (проп: ші fir:) sîntѕ stіmtораtѕ de оаре-каре lѕtе натімъ, ші невоітѕ а резѕfла. (везї ші ὀργάω]. [din

Σπαργή (ἡ), [în afin кѕ ὀργή] întinдереа џіџелор, кînd sînt пліне de лапtе; (în џен:) lѕџіме de пофtъ.

Σπάργω, віit: σπάρξω, поеt: înfъшѕ; saѕ înfъшѕрѕ.

Σπάργωσις, εως (ἡ), stареа џіџелор ѕмfлаtе de мѕлџімеа лаптелѕї.

Σπαρῆναι, пас: пех: 2: de inf: ал лѕї σπείρω.

Σπαρίζω, віit: -ίσω, în локѕ de σκαρίζω, sърѕ, мъ sвîркоlеsкѕ.

Σπαρνοπόλιος (ὁ, ἡ), чел кѕ пѕџіні пері̆ албї pisiniџї ічі коло. [σπαρνὸς, πολιός].

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, поеt: = Σπανός, рарѕ; (прінч:) semънаtѕ рар, înпръштіаtѕ ічі коло. [σπείρω].

Σπάρξαν, поеt: în локѕ de ἔσπαρξαν, 3: îm: пеps: de пех: ал лѕї σπάργω.

Σπάρος (ὁ), [σπαίρω] ѕнѕ фелѕ de пеште (везї ші σκάρος).

Σπαρταγενής, έος (ὁ, ἡ), пъскѕtѕ în Sпарта. 2) продѕкъtорѕ de планtа σπάρτος. [Σπάρτη, σπάρτος, γείνω].

Σπάρτη (ἡ), fѕніе [прінч: de σπάρτος], sfоаръ; (партік:) =Στάθμη.

Σπαρτία (ἡ), мъtѕръ de џіперігѕ (ѕнѕ фелѕ de porozѕ). [ші

Σπάρτινος, η, ον, fъкѕtѕ de џіперігѕ. || (ѕѕвst:) Σπαρτίνη (se înџ: ὁρμιά, saѕ σχοῖνος), =Σπάρτη. [σπάρτος везї zіч:].

Σπαρτίον (τὸ), dim: ал лѕї σπάρτον, saѕ σπάρτη, fѕніоаръ, fрîнгіоаръ.

Σπαρτιοχαίτης, ου (ὁ), поеt: чел кѕ пъръ în фаџа лѕї σπάρτος (везї zіч:), кърѕнtѕ. 2) (поаtе) греш: în локѕ de σπαρνοχαίτης, рарѕ în пърѕ. [σπαρτίον, χαίτη].

Σπαρτόδετος (ὁ, ἡ), поеt: легаtѕ кѕ fѕніе. saѕ sfоаръ. [σπάρτον, δέω].

Σπάρτον (τὸ), fѕніе (прінч: de џіперігѕ; оlтопѕ. 2) =Σπάρτος.

Σπαρτοπλόκος (ὁ, ἡ), înплетіtорѕ de fѕниї, saѕ fрîнгиї [σπάρτον, πλέκω].

Σπαρτοπόλιος (ὁ, ἡ), = (saѕ греш: în локѕ de) Σπαρνοπόλιος. [σπάρτος, πολιός].

Σπαρτοπώλης, ου (ὁ), вînzътоpѕ de fѕниї, saѕ ші алtе înплетітѕрї de џіперігѕ. [σπάρτον, πώλης].

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, semънаtѕ, saѕ de semънаt. «᾿Ασπάραγος—». Аt: 2) пресъраtѕ, pisinitѕ. || (пропрїѕ) Σπαρτοί, чої пъскѕџї din dinџії валаѕрѕлѕї semънаџї de Kadmѕ; (în џен: поеt:) Тевенії [ші

Σπάρτος (ἡ), [σπείρω] грозамъ, sъѕ џіперігѕ, ѕнѕ фелѕ saѕ soiѕ de планtъ копъчеpoasъ кѕ foї ка а ле porozѕлѕї, saѕ папѕреі. 2) (прін întind:) =Σπάρτη, fѕніе, saѕ fрîнріе de џіперігѕ.

Σπαρτοφόρος (ὁ, ἡ), продѕкъtорѕ de џіперігѕ. [σπάρτος, φέρω].

Σπαρτοχαίτης, ου (ὁ), греш: în локѕ de σπαρτιοχαίτης.

Σπάσις, εως (ἡ), smîчіре, smѕлџере, траџере. «Τῶν ὀρνέων τὰ μακραύχενα πίνει σπάσει». Apst: sорвind. 2) (med:) în локѕ de σπασμός. [ші

Σπάσμα (τὸ), лѕкрѕ smѕлsѕ, smîчіtѕ (траsѕ în silъ); (med:) dѕрере din пъпріре din прічіна întindерії мѕшкілор, spasmъ; spasmѕ, saѕ sвîкnітѕръ de невре, saѕ мѕшкї. 2) вѕкаtъ de лѕкрѕ sпарtѕ, fърîмъtѕръ. 3) tъішѕ (гѕръ) de saвie. [σπάω]. [de ѕнde

Σπασματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saѕ însoџіtѕ кѕ spasmѕ, spasmodiкѕ.

Σπασμὸς (ὁ), =Σπάσις, траџере, întinдере; (med:) întindере, saѕ sвîкnіре de невре, saѕ мѕшкї а ле вре ѕнѕї мѕdѕларѕ, saѕ а tоtѕ трѕпѕлѕї, (Франџ:) convulsion. [σπάω]. [de ѕнde

Σπασμώδης, εος (ὁ, ἡ), =Σπασματώδης, spasmodiкѕ.

Σπαστικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ înѕшіме de а smѕлџе, întinde, saѕ а траџе în silъ. 2) sѕпѕsѕ ла spasmѕрі, spasmodiкѕ. [σπάω].

Σπατάγγη, (ἡ), ші Σπάταγγος, saѕ Σπάταγος (ὁ), ѕнѕ фелѕ de арічіѕ de маре.

Σπαταλάω -ῶ, віit: -ήσω, келtѕіеѕкѕ în desfъtъчіѕні перегѕлаtе, îmї pisineskѕ авереа;(ѕне-орї) fакѕ перîndѕіелї (невѕниї). «Τὰ σπαταλῶντα τῶν παιδίων». Еnist: [din

Σπατάλη (ἡ), [σπαθάω] келтвїалъ песte mъзвръ în desfътъчїзпї (вeзї, mînкърї, шi чл:).

Σπατάλημα (τὸ), fantъ de пeрегвлate келтвїелї în desfътъчїзпї. [σπαταλάω].

Σπατάλιον (τὸ), зпв feлв de mвїерeaskъ rîteaлъ, връцаръ. (вeзї шi χλιδών). [шi

Σπαταλὸς, ἡ, ὸν, datв кв totвл ла пepeгвлate desfътъчїзпї, келтвitорв, pisinitорв. [σπατάλη].

Σπάτειος, α, ον, de пїеле. [шi

Σπατίζω, вiit: -ίσω, трагв, жвпоїв пїелеа; mвлгв, свгв. [σπάτος].

Σπατίλη (ἡ), [σκὼρ, σκατὸς] квївреалъ. 2) [σπάτος] тъїетвръ, saв srîpiitвръ de пїеле.

Σπατίλουρος (ὁ, ἡ), [σπατίλη, οὐρά] кв-fвpitорв de коada sa.

Σπάτος, εος -ους (τὸ), Беот: = Σκῦτος. [σπάω]. [de вnde

Σπατόω -ῶ, вiit: -ώσω, Беот: = Σκυτόω. (de вnde νεασπάτωτος).

Σπάω -ῶ, вiit: σπάσω, (пас: тре de кв: ἔσπασμαι) трагв în sилъ; (maї de mвлteopї miж:) търînd skoцв; smвлгв; desпъдъчinezв; (прin întînd: în цen:) їaв; (вne-opї) sорбв, свгв; (med:) прїчinвїеskв sпаsme. «Σπασάμενος τανύηκες ἄορ». Om: “Τὸ ξίφος ἐσπᾶτο». Apstf: «Σπασάμην λόγους». Od: K. «Σὺν πυκινῆσιν ἔσπασα ῥίζης». Ткр: «Τὸ σκέλος ἔσπασε φεύγων». Пл: 'шi a вkrintit пїчорвл. (шi пас:) “Τὸν μηρὸν σπασθῆναι». Ep: «Τοὺς πλείονος ἀκράτου σπῶντας». At: (шi în ел:) «Λαβὼν ποτήριον ἔσπασε γενναίως». At: «Μικρὸν ἐσπάσαντο ὕπνου». Елd: aв трas пъцintелв somnв. «Οὐκ ἔσπασε ταύτη γε». Apstf: (прoв:) n' a пemepit, n' a folosit, (fir: de ла пeskapї) n' a прins.

Σπεῖο, поet: Ion: în локв de σποῦ, пех: 2: de порвпч: ал лвї ἕπομαι.

Σπεῖος, εος -ους (τὸ), Ion: în локв de σπέος.

Σπείρα, saв Σπεῖρα, ας (ἡ), [εἴρω] (în цen:) [de aчi] snipaлъ, op че свчitв, песвчitв, saв înfъшвpatв stpîmв, пїeziш; крецв кîpлionцв de пъръ; înколъчitвръ de шарпе; meлкоaзъ подоaвъ de капiteлв de stîлпв; подв, saв окїв de лемнв din прїчina песвчipiї бinелоp лвї; о лeгътвръ de otroane, че se ласъ a se tîpî în врma коръбiї, ка съ ї кumпъteze ївцеaлa în вpeme de fвpтвпъ; кврeа, кв каpe îшї înfъшвраў пвmniї rîontвitopiї; пînzъ, saв алтв чева înколъчitв, че пвп пе капв кърътopiї de повeрї (вeзї шi σπεῖρον). 2) (ла Pom:) трвпъ de ostaшї (a трeїзечелеа парте din лeцeoпв, вeзї шi ὕλη). [de вnde

Σπειραία (ἡ), зпв feлв de копъчелв зпinosв кв seminцe песвчite.

Σπείραμα (τὸ), поet: [σπειράω] оp че este înfъшвpatв, песвчitв ка meлкзл; înколъчitвръ de шарпе; трвпъ de oшtipe; (вne-opї) =Σπεῖρον, faшъ de копiлв.

Σπειραχθής, έος (ὁ, ἡ), поet: (шарпе шi чл:) formътopв de mвлte греле шовъїтвpї кв трвпвл свв, saв каpe se mішкъ свчit шi пїeziш. [σπεῖρα, ἄχθος].

Σπειράω -ῶ, вiit: -ήσω, înfъшвpв, песвчeskв în formъ de înколъчitвръ, înколъчeskв. [шi

Σπειρηδόν, adв: înколъчit, свчit, песвчit; (despre оштipe) în чете, saв трвпe, (ad:) кîte трeї-зечї. [σπεῖρα].

Σπείρημα (τό), поet: Ion: în локв de σπείραμα.

Σπειρίον (τό), dim: ал лвї σπεῖρον, хаїпъ (прїнч: вшоаръ, de варъ).

Σπειροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în feлв de snipaлъ, în formъ de песвчitвръ, =Ἑλικοειδής. [σπεῖρα, εἶδος].

Σπειροκέφαλον (τό), (епгрf:) meлкоaзъ подоaвъ de капiteлв de stîлпв. [σπεῖρα, κεφαλή].

Σπεῖρον (τό), поet: [σπεῖρα] (în цen:) пînzъ de înfъшврat; înвръкъminte, хаїпъ; (прїнч:) трeaпцъ, цоaлъ; (despre mopтв) цїaлцїв, пepnetie; (вne-opї) пînzъ, saв fвnie de корaвiе. «Νηῶν ὅπλα, πείσματα καὶ σπεῖρα καὶ ἐρετμά». Od: Z.

Σπειροπώλης, ου (ὁ), вînzътopв de трeпцe saв цоaле. [σπεῖρον, πώλης].

Σπειροπῶλις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї σπειροπώλης. «'Αγορὰ—». Плd: тîргв de хаїпе векї, (Франц:) fripperie.

Σπεῖρος, εος -ους (τό), поet: în локв de σπεῖρον, хаїпъ; кътaшъ; (fir:) «Σπείρεα ὀλεῶν». Nikdp: foї de чеапъ.

Σπειροῦχος (ὁ, ἡ), поet: [σπεῖρα, ἔχω] fiгвpътopв, saв înseмпътopв de snipaле, saв лiniї пїeзiше, înковоїate. «Καρκίνον —». Епігр: компасвл.

Σπειρόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Σπειράω. 2)= Σπαργανόω.

Σπείρω, [în afin: кв σπαίρω] вiit: σπερῶ, (пех: ἔσπειρα, тре: de кв: ἔσπαρκα. шi пас: ἔσπαρμαι, пех: пас: ἐσπάρην, шi posit: σπαρτέον) (în цen:) pisineskв, înпръшtiв; (despre лiкvide) stропeskв; (партк: шi овiч:) semъпв; (în întind:) съdeskв; (fir:) fakв копiї.

Σπειρώδης, εος (ὁ, ἡ), компвсв din мвлte кожї saŭ înfъшврътърї вna neste алта. «Σπειρώδεϊ Σκίλλης κόρσῃ». Nikdp: [везї σπεῖρος].

Σπεῖσαι, пех: 1: de inf:, ші

Σπείσασκε, поеt: Ion: în локв de ἔσπεισε, 3: sinr: пеps: de пех: 1: de хоt: ал лвї σπένδω.

Σπεῖσις, εως (ἡ), фачере de лївацїе; (прin întind:) înвоіре, înпрîetenire. [σπένδω].

Σπείσω, віit: ал лвї σπένδω

Σπεκλόω -ῶ, în локв de σπλεκόω. [de вnde

Σπέκλωμα (τὸ), în локв de σπλέκωμα.

Σπέλεθος (ὁ), =Πέλεθος.

Σπέληξ (ληξ), ηκος (ὁ), = Σπέλεθος.

Σπένδεσκε, поеt: Ion: în локв de ἔσπενδε, 3: sinr: пеps: de прел: ал лвї..

Σπένδω, віit: σπείσω, (tpe: de кв: ἔσπεικα, ші пас: ἔσπεισμαι) (în цеп:) торпв кîte пвцinв, stропеskв; (партîк:) торпв, върsв чева (оферв) în фелв de лївацїе; (маї нов în цеп:) жертfeskв, «Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν». Іл: А. (ші кв dat:). Οὐκ εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν, ἀλλ' ὕδατι σπένδον». Od: M. (ші кв dat: орган:), «Χρυσέῳ δέπαϊ σπένδον. Іл: Ψ. (ші кв dat: перiл:). «Δώσω τοι καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν». Od: А. (ші fъръ казв). «Σπείσας ἔπιεν οἶνον». Od: Σ. «Ὡς δὲ ἀφῃρέθησαν αἱ τράπεζαι, ἐσπείσαντο καὶ ἐπαιάνισαν». Ksn; (ші кв преп:) «Σπένδων ἐκ χρυσέης φιάλης ἐς τὴν θάλασσαν εὔχετο». Ep: (ші fіг:). «Μὴ σπεῖσαι δεύτερα φίλτρα γάμου». Епгр: съ нв жертfешті, (ad:) съ нв te însoрї de ал doïlea; (ші пас:). «Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι». Skp: se апропіе времеа de a мъ жертfi. 2) (між:) факв лївацїї (de înвоїелї, пace, алїанцъ ші чл:) кътре чінева, мъ înвоїеskв, мъ înпріетенеskв кв чінева. (кв dat:). «Περὶ πλείστου ἐποιεῖτο, εἴ τῳ σπείσαιτο, καὶ εἴ τῳ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι». Ksn: (saŭ кв ак: кв преп:) «Σπεισαμένους πρὸς ἀλλήλους». Iskp: (ші кв ак: хоt: de обїектв). «Τριάκοντα ἔτεα εἰρήνην αὐτοῖσι σπεισάμενοι». Ep: «Λόγος ἦν σὲ καὶ πόσιν τὸν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι». Екр: (ші fъръ казв). «Πολέμιοι ἄνθρωποι καὶ σπένδονται αὖθις, καὶ πιστοὶ γίνονται». Ksn: (ші пас:) «Ἐσπείσθησαν ἀνοχαί». Пл:

Σπέος, σπέεος -ους (τὸ), поеt: пештеръ.

Σπέραδος, εος -ους (τὸ), поеt: în локв de σπέρμα.

Σπέργδην, [σπέρχω] adв: în гравъ, în пріпъ, репеde.

Σπέρμα (τὸ), съмînцъ (de плантъ, saŭ de омв); гръвнте; saŭ семънътвръ; (маї нов fiв, непотв, stрънепотв; неамв; înчепвтв; ізворв; тълпінъ; оріцінъ; (авв:). «Πυρὸς — ». Od: E. skînteїe, аџîцътвръ.

Σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπῶλις, ιδος (ἡ), ком: вînzътоаре în тîргв de проаste легвме ші верdецврї. [σπέρμα, ἀγορὰ, λέκιθος, λάχανον, πώλης].

Σπερμαίνω, віit: -ανῶ, поеt: în локв de σπείρω, (прiпч: în înseмп: de) fакв копїї. «Γενεὴν —». Es: [ші

Σπερματίας, ου (ὁ), копрinzътоpв de съмînцъ. «Σικυός—». At: (ал:) Πέπων (înпоt: de εὐκυχίας). [ші

Σπερματίζω, віit: -ίσω, върsв, saŭ fакв съмînцъ; sîntв (мъ fакв) de съмînцъ. «Ἡ κριθὴ παρεστηκυῖα, καὶ τὸ λῖνον σπερματίζον». Skp: [ші

Σπερματικός, ἡ, ὸν, кввenitв ла съмînцъ, saŭ чел de съмînцъ. «Ἀγγεῖα — ». Antm: копрinzътоаре de съмînцъ. «Λόγοι σπερματικοί». Stoik: каре sînt înъвntрв ка о съмînцъ (înчепвтврї, saŭ прічінї de подпічіе). [σπέρμα]. [de вnde

Σπερματικῶς, adв: în фелв de съмînцъ; (fіг:) în фелв de елементе; (прin врм:) пе skвртв, în треактъ. «Λέγειν —». Клм:

Σπερμάτιον (τὸ), dim: ал лвї σπέρμα.

Σπερματὶς, ἴδος (ἡ), (φλὲψ, вînъ) копрinzътоаре de съмînцъ. [σπέρμα].

Σπερματισμὸς (ὁ), върsаре pe съмînцъ; (воtп: ла îм:) pesade. [σπερματίζω].

Σπερματολογέω -ῶ, віit: -ήσω, =Σπερμολογέω. [din

Σπερματολόγος (ὁ, ἡ), = Σπερμολόγος.

Σπερματοπώλης, ου (ὁ), [σπέρμα, πώλης] вînzътоpв de семінце, saŭ гръвнце de семънат. [σπέρμα, πώλης].

Σπερματοῦχος (ὁ, ἡ), копрinzътоpв de съмînцъ, saŭ семінце. [σπέρμα, ἔχω].

Σπερματοφάγος, (ὁ, ἡ), мîнкътоpв de (хръпітв кв) семінце. [σπέρμα, φάγω].

Σπερματοφυέω, -ῶ, віit: -ήσω,=Σπερμοφυέω. [din

Σπερματοφυής, έος (ὁ, ἡ), = Σπερμοφυής. [σπέρμα, φυή].

Σπερματόω -ῶ, віit, -ώσω, пвів съмînцъ, семънв; (пас:) daв, fакв съмînцъ.[ші

Σπερματώδης, εος (ὁ, ἡ), съмînцосв, чел de фелвл съмînцеї; (fіг:) недесвоптатв, елементарв. «Ὅσα σπερματωδέστερα καὶ οὐκ ἐξειργασμεία συνέγραψαν οἱ παλαιοί. Артmdp: [σπέρμα].

Σπερμάτωσις, εως (ἡ), пѫпере de сѫмѫн-џѫ, semѫпаре; faчере de сѫmînџѫ. [σπερματόω].

Σπερμεῖον (τό), poet: în локȣ de σπέρμα. [ші

Σπέρμειος, α saȣ ος, ον, ші Σπέρμιος (ὁ, ἡ), poet: ал сѫmînџeĭ; saȣ чел din сѫmînџѫ. [σπέρμα].

Σπερμοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, арȣнкȣ, вѫрсȣ сѫmînџѫ, semѫпȣ. [σπέρμα, βολή].

Σπερμογονέω -ῶ, biit: -ήσω, продȣкȣ сѫmînџѫ. [din

Σπερμογόνος (ὁ, ἡ), продȣкѫtорȣ de сѫmînџѫ; poditорȣ. [σπέρμα, γονή].

Σπερμολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣлегȣ (de храпѫ, ка ȣнеле пѫсѫрĭ) seminџe. 2) (fir:) вѫрfeskȣ; (ші кȣ ак:) posteskȣ кȣnoшtinџe stpeine ка а ле меле. [ші

Σπερμολογία (ἡ), вѫрfіре (de лінгȣші-торі, saȣ parasitȣ). [ші

Σπερμολογικός, ή, όν, însȣшіtȣ вѫрfito-рȣлȣĭ. [din

Σπερμολόγος (ὁ, ἡ), кȣлегѫtорȣ (sпре храпѫ, ка ȣнеле пѫсѫрĭ) de seminџe; (fir:) вѫрfitорȣ sпре лінгȣшіре, parasitȣ. «Ῥήματα σπερμολόγα». Пл: [σπέρμα, λόγος].

Σπερμονόμος (ὁ, ἡ), хрѫnitȣ кȣ seminџe,=Σπερμολόγος. [σπέρμα, νομή].

Σπερμουχέω-ῶ, biit: -ήσω, amȣ сѫmînџѫ. [σπέρμα, ἔχω].

Σπερμοφάγος (ὁ, ἡ), = Σπερματοφάγος.

Σπερμοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, продȣкȣ, fakȣ сѫmînџѫ. [din

Σπερμοφόρος (ὁ, ὁ), продȣкѫtорȣ, fѫкѫ-торȣ de сѫmînџѫ. [σπέρμα, φέρω).

Σπερμοφυέω -ῶ, biit: -ήσω, naskȣ, fakȣ сѫmînџѫ. [din

Σπερμοφυής, έος (ὁ, ἡ), пѫскѫtорȣ, fѫ-кѫtорȣ de сѫmînџѫ; (pas:) pesѫpitȣ din сѫmînџѫ. [σπέρμα, φυή].

Σπερχνός, ή, όν, ĭȣte, граȣnikȣ, penede. «Ἔγχος ("Νόσος,«Ὀδύνη)—„ Es: ші Іпкр: 2) (ȣne-opĭ akt:) грѫȣitорȣ, siлitорȣ. «Ἄγγελος—» Esхл. [din

Σπέρχω, biit: σπέρξω, (pas: nex: ἐσπέρχθην) siлeskȣ, грѫбeskȣ пе чінева а алерга; (nestp: saȣ pas:) mѫ пріпeskȣ, mѫ грѫбeskȣ; mѫ întѫpîtȣ. "Καί τε χύων σπερχθεῖσα τυφλήν προσέηχε γενέθλην„. Пров: кѫџеаоа пріпіндȣ-se îmĭ naшte кѫџеі орбĭ. «Κροῖσος δέ σπερχθείς εἶπε». Ep: (ші кȣ dat:) «Κάρτα δεινὸν ἐποιήσατο, καί ἐσπέρχετο τῷ...». Ep: s'a пекѫжіt asȣпра лȣĭ...

Σπέσθαι, poet: nex: 2: de inf: ал лȣĭ ἕπομαι.

Σπέσσι, poet: în локȣ de σπέεσι, dat: îm ал лȣĭ σπέος.

Σπεύδω biit: σπεύσω, (mіж: tpe: de кȣ: ἔσπευσμαι) грѫбeskȣ, пріпeskȣ, siлeskȣ; îndemnȣ, întѫpîtȣ; (maĭ des nestp: saȣ ел: ші mіж: saȣ pas:) mѫ грѫбeskȣ, mѫ пріпeskȣ, mѫ siлeskȣ; (кȣ ак: кȣ преп: saȣ inf: ші pap кȣ dat:) mѫ îndeлetniчeskȣ кȣ mȣлtѫ siлinџѫ ла чева bezĭ ші σπουδάζω); mѫ tкpбѫрȣ (Skp:). «Γάμον—». Om: ші Ep: «Παῦσαι σπεύδων, τά σπεύδεις». Ep: (ші pas:) «Ξυνὸν γὰρ τοῦτο ἀγαθὸν πᾶσι σπεύδεται». Ep: (ші nestp: saȣ ел:) "Σπεῦσε πονησάμενος τά ἅ ἔργα„.Om: грѫбіndȣ se'ші а сѫвîршіt лȣкрȣл. (ші кȣ ак: кȣ преп:) «Σπεύδω εἰς μάχην». Іл: Δ. (ші mіж:) «Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα»; Іл: О. (ші maĭ des кȣ inf:) "Σπεύδοντες ὡς τάχιστα ἐξελθεῖν». Ksn: (ші абсол:) «Σπεῦδε βραδέως». Пров: [de ȣnde

Σπευστέον, nosit: ал лȣĭ σπεύδω. [ші

Σπευστικός, ή, όν, граȣnikȣ, ĭȣte, (Franџ:) expéditif. [ші

Σπευστός, ή, όν, пе каре se грѫбeшte чінева siлindȣ se a dobîndi, dopitȣ.

Σπήεσσι, poet: în локȣ de σπέεσι, dat: îm:, ші

Σπῆϊ, poet: Іon: în локȣ de σπέϊ dat: sinr: ал лȣĭ σπέος.

Σπηλάδιον (τό), dim: ал лȣĭ σπήλαιον.

Σπηλαιοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de пешtерѫ. [σπήλαιον, εἶδος].

Σπήλαιον (τό), [σπέος] пешtерѫ. [de ȣnde

Σπηλαΐτης, ου (ὁ), локȣitорȣ, saȣ atinгѫtорȣ de (релатіȣ кȣ) пешtерѫ. [ші

Σπηλαιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formѫ de пешtерѫ, пешtеросȣ.

Σπηλυγγώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σπηλαιώδης. [din

Σπῆλυγξ, υγγος, (ἡ), poet: în локȣ de σπήλαιον.

Σπίγγος (ὁ), Глс: în локȣ de σπίνος.

Σπιδής, έος, (ὁ, ἡ), poet: [σπίζω] ларгȣ, întinsȣ. «Διά σπιδέος (алџіĭ skpiȣ "Δι' ἀσπιδέος) πεδίοιο». Іл: Λ. [de ȣnde

Σπίδιος, α, ον, ші Σπιδνός, ή, όν, ші

Σπιδόεις, εσσα, εν, poet: = Σπιδής, întinsȣ; (прін întind:) întȣnekosȣ (bezĭ ші ἀχανής). [ші

Σπιδόθεν, adв: poet: de denapte.

Σπίζα, ης (ἡ), [σπίζω] (în џen:) ор че mikѫ пѫсѫрікѫ; (partik:)=Σπίνος, піџігоĭȣ [de ȣnde

Σπιζίας, ου (ὁ), ȣnȣ felȣ de mikȣ кȣ-рȣїȣ bînѫtорȣ de піџігоĭ. [ші

Σπιζίον (τό), dim: ал лѕї σπίζα. [ші

Σπιζίτης, ου (ὁ), чел de фелѕл, саѕ мъ-рimea пiцiгоїѕлѕї. || (sѕвst:) ѕнѕ фелѕ de пiцiгоїѕ. (везї ші σπιζίας).

Σπίζω, [imit:] віit: σπίσω, =Πιππίζω, чі-рінезѕ ва о пъсърікъ, (ші партік:) ка пі-цiгоїѕл. «Σπίνος ἤωα σπίζων». Ар:

Σπίζω, [σπάω] віit: σπίσω, (грам: tema-tікѕ форматѕ пентрѕ деріваціа мѕлтор zі-черї) întinzѕ.

Σπιθαμαῖος, α, ον, în локѕ de σπιθαμιαῖος.

Σπιθαμή (ἡ), палмъ (мѕсѕръ de întin-dере de ла деџетѕл чел мікѕ пînъ ла чел маре de мînъ întinsъ). «Ἀνὴρ ἐγγέγλυπται μέγεθος πέμπτης σπιθαμῆς». Ер: [σπι-δής]. [de ѕнde

Σπιθαμιαῖος, α, ον, чел de о палмъ (лѕн-гѕ, саѕ латѕ). [ші

Σπιθαμώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σπιθαμιαῖος.

Σπιλαδώδης, εος (ὁ, ἡ), плінѕ de stînчї; stinkosѕ (ка о stînкъ). [din

Σπιλάς, άδος (ἡ), (se înц: πέτρα) stîn-къ роасъ de валѕрї (прінч: плінъ de пе-te din мѕшкїѕл, че se формеазъ пе dîn-sa); (fiг:) ѕрîчїѕне; саѕ ispitъ, skanda-лѕ. 2) (ѕне-орї) în локѕ de σπήλαιον. «Ἐρημαίη—». Епгр: 3) (adiekt:) "Γῆ—". Фр: арџілоsѕ, вѕнѕ de кърѕџit пете. [din

Σπίλος (ἡ), поет: în локѕ de σπιλάς, stînкъ. [ші

Σπίλος, саѕ (рар) Σπῖλος (ὁ), [în afin: кѕ πιλός, ші πίνος] =Κηλίς, патъ, че а-невоїе ese ла спълътѕръ; (fiг:) ѕрîчїѕне. [de ѕнde

Σπιλόω -ῶ, віit: -ώσω, =Κηλιδόω, пъ-tезѕ, [ші

Σπιλώδης (ὁ, ἡ), =Σπιλαδώδης.

Σπίλωμα (τό), пътътѕръ. [ші

Σπιλωτός, ή, όν, пътатѕ. [σπιλόω].

Σπίνα, ης (ἡ), глs: = Σπίνος.

Σπινθάριγξ, ιγγος, саѕ Σπινθάριξ, ιγος, ші Σπινθαρίς, ίδος (ἡ), поет: în локѕ de...

Σπινθήρ, ῆρος (ὁ), skînteїe. [de ѕнde

Σπινθηρακίζω, ші Σπινθηρίζω, віit: -ίσω, =кѕ..

Σπινθηροβολέω -ω, віit: -ήσω, skoaцѕ skîn-teїe, skînteїezѕ. [din

Σπινθηροβόλος (ὁ, ἡ), skînteїetорѕ. [σπιν-θήρ, βολή].

Σπινθηροπομπὸς (ὁ, ἡ), = Σπινθηροβόλος. [σπινθήρ, πέμπω].

Σπινίδιον (τὸ), dim: ал лѕї..

Σπίνος (ὁ), [imit: din σπίζω] піцiгоїѕ. 2) ѕнѕ фелѕ de піatръ, че se anpinde кѕ апъ (ка варѕл). ші 3) ѕнѕ фелѕ de мі-нералѕ (de піatръ акръ). [de ѕнde

Σπινὸς, ή, όν, (плц:) în локѕ de ἰσχνός, ѕскъцівѕ, спіцълатѕ.

Σπλαγχνεύω, ші між; -εύομαι, віit: -εύσω, -ομαι, гѕstѕ din мървнтаїеле жертфеї (dѕ-пе жертфіре). 2) прегіческѕ оввервînd, саѕ мъ жѕрѕ џіind în мînъ мървнтаїе-ле жертфеї; спінtекѕ пînтечеле жертфітеї віте пентрѕ ачестѕ скопѕ. [ші

Σπλαγχνίδιον (τὸ), dim: ал лѕї σπλάγ-χνον. [ші

Σπλαγχνίζω, віit: -ίσω, рар (Skp:) în локѕ de σπλαγχνεύω. 2) (обіч: між:) мъ міло-stівескѕ, саѕ мі se фаче мілъ. [ші

Σπλαγχνικὸς, ή, όν, релатівѕ кѕ мървн-таїеле, саѕ inima вітеї. [ші

Σπλαγχνὶς, ίδος (ἡ), Sхл: inimъ [нѕмі-тъ маї кѕ deoseвіре σπλάγχνον].

Σπλαγχνισμὸς (ὁ), Skp: мілоstівіре, ком-пътіміре. 2) (ѕне-орї) înпърціреа мъ-рѕнтаїелор жертфеї. [σπλαγχνίζω].

Σπλάγχνον (τὸ), [πλέκω] (прінч: ла îm:) мървнтаїеле din пѕнтрѕ, (ad:) фікатѕл, плъмînії; (ші маї кѕ deoseвіре) inima (проп: ші în întind:). «Ἀνιάσασα δὴ μάλα τοὐμὸν σπλάγχνον». Sof: «Θυμοῦμαι, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ». Apstf: 2) (партік:) мървнтаїеле жертфеї, каре se мînкаѕ dѕ-пе жертфіре; (прін întind:) înпърціреа лор спре мînкаре челор adѕнаці. "Σπλάγχνοις Διὸς παραγενέσθαι". Apstf: 3) ѕне-орї пîн-течеле мѕмеї. «Ἔτι μητρὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἐόντα„. Sim:

Σπλαγχνόπτης, ου (ὁ), [σπλάγχνον, ὀπτάω] фрінtѕръ de мървнтаїеле вітеї жертфіте.

Σπλαγχνοσκοπία (ἡ), оввервар̆е de мъ-рѕнтаїеле жертфеї пентрѕ прекѕноаштере ші прегічіре de віітoрѕ. [din

Σπλαγχνοσκόπος (ὁ), = Ἱεροσκόπος, ов-сервътoрѕ de марѕнтаїеле жертфеї, ші dintр' ачеаsta прегічітoрѕ de віітoрѕ. [σπλάγχνον, σκοπός].

Σπλαγχνοτόμος (ὁ, ἡ), [σπλάγχνον, τέμνω] тъїетoрѕ în вѕкъцї de мървнтаїеле жер-тфелор.

Σπλαγχνοφάγος (ὁ, ἡ), мînкътoрѕ (саѕ розътoрѕ) de мървнтаїеле вітеї. [σπλάγ-χνον, φάγω].

Σπλεκόω -ῶ, віit: -ώσω, [πλέκω, саѕ і-міt:] =Βινέω. [de ѕнde

Σπλέκωμα (τὸ), трѕнеаскъ înпресѕнаре.

Σπληδὸς (ὁ), поет: în локѕ de σποδός.

Σπλήν, ηνὸς (ὁ), спліnъ [de ачі]; (îm:) патіма сплінеї. 2) = Σπλήνιον, ѕнѕ фелѕ de хірѕрџ: фашъ. [de ѕнde

Σπληνιάω -ῶ, βiit: -άσω, пъtimeskȣ de splinъ. «Σπληνιῶν». пъtimaшȣ de splinъ.

Σπληνίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ σπλήνιον.

Σπληνίζομαι, βiit: -ίσομαι, =Σπληνιάω. [шi

Σπληνικὸς, ή, όν, atinгъtopȣ, saȣ пъtimaшȣ de splinъ. [σπλήν].

Σπληνιόδετος (ό, ή), [σπλήνιον, δέω] легаtȣ кȣ..

Σπλήνιον (τὸ), ȣnȣ felȣ de xipȣpџiкъ легъtȣpъ, saȣ faшъ, (Franџ:) коmпреsъ în fopmъ de splinъ. 2) ȣnȣ felȣ de плantъ, (alt:) ἄσπληνον. [шi

Σπληνίσκος (ό), dim: ал лȣĭ σπλήν (2). [шi

Σπληνίτης, ου (ό), шi Σπληνῖτις, ιδος (ή), кȣвenitȣ splineĭ. «Φλὲψ σπληνῖτις». Antm:

Σπληνόω -ῶ, βiit: -ώσω, înfъшȣ кȣ xipȣpџ: faшъ σπλήνιον. [шi

Σπληνώδης, εος (ό, ή),= Σπληνικὸς. 2) asemenea кȣ splinъ. [σπλήν].

Σπογγάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ σπογγίον.

Σπογγεὺς, έως (ό), =Σπογγοθήρας. [шi

Σπογγιὰ (ή), =Σπόγγος. [шi

Σπογγίζω, βiit: -ίσω, шtepгȣ кȣ вȣpeteле. [шi целȣ.

Σπογγίον (τὸ), dim: ал лȣĭ [σπόγγος], вȣpe-

Σπόγγισμα (τὸ), пекȣpъџie шtеapsъ кȣ вȣpeteле. [шi

Σπογγιστικὸς, ή, όν, folositopȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла шtеpџеpе кȣ вȣpeteле шi чл: [σπογγίζω].

Σπογγίτης, ου (ό), шi Σπογγῖτις, ιδος (ή), (λίθος) ȣnȣ felȣ de пiatpъ вȣpetoasъ, saȣ пopoasъ ка вȣpeteлe. [σπόγγος].

Σπογγοειδὴς, έος (ό, ή), чел de fopma saȣ felȣл вȣpeteлȣĭ. [σπόγγος, εἶδος].

Σπογγοθήρας, ου (ό), вînъtopȣ de вȣpeџĭ. [σπόγγος, θήρα] =кȣ...

Σπογγοκολυμβητὴς, οῦ (ό), чел че se dъ a fȣndȣ în mape înnotînd, шi skoate вȣpeџĭ. [σπόγγος, κολυμβάω].

Σπογγολογέω -ῶ, βiit: -ήσω, adȣnȣ (în mape) вȣpeџĭ. 2) (кȣ ак:) iaȣ, шtepгȣ, sвîntȣ кȣ вȣpeteле. [σπόγγος, λέγω].

Σπόγγος (ό), кȣnoskȣta плantъ de mape, saȣ zoofitȣл, вȣpeteле. 2) (fir: ла îm:) rindȣpeле fîtȣлȣĭ (пentpȣ вȣpetoasa лop konstpȣкџie).

Σπογγοτήρης, ου (ό), ȣnȣ felȣ de mapinъ insektъ пъzitoape a вȣpeteлȣĭ (ка πιννοτήρης, вezĭ ziч:). [σπόγγος, τηρέω].

Σπογγοτόμος (ό, ή), poet: tъĭetopȣ de вȣpeџĭ пe fȣndȣл mъpiĭ- ‖ (sȣвst:)=Σπογγοθήρας. [σπόγγος, τέμνω].

Σπογγώδης, εος (ό, ή), чел de felȣл вȣpeџiлop; saȣ вȣpetosȣ. [σπόγγος].

Σποδεύνης, ου (ό), poet: [σποδὸς, εὐνή] кȣлкаtȣ, saȣ dopmitopȣ în чепȣшъ.

Σποδέω -ῶ, βiit: -ήσω, mъtȣpȣ чепȣша depe алtapȣ; (în џen:) mъtȣpȣ, кȣpъџȣ, skȣtȣpȣ; (пpin întind:) batȣ, (oвшt:) skȣtȣpȣ кожокȣл; (despre neînsȣfл:) sпapгȣ, fъpîmȣ, пpъпъdeskȣ кȣ totȣл, (oвшt:) stinгȣ, кȣpъџȣ de totȣ. «Φλᾶν πάντα ταῦτα καὶ σποδεῖν». Apsl: "Συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τοὺς χύας, καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σποδῶν». (Kpat: în) At: (шi пas:). «Στρατοῦ αἰχμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου». Esxл: (вezĭ шi σποδόω). 2)=Βινέω (Apstf: Екл: 113). [σποδός].

Σποδησιλαύρα (ή), [σποδέω, λαύρα] кȣpвъ пȣвлiкъ, (dȣпe ziч:) mъtȣpъtoape de (saȣ пpъпъditъ пe) ȣлiџe. (вezĭ шi δρομάς).

Σποδιὰ (ή), гpъmadъ de чепȣшъ. [σποδός]. [de ȣnde

Σποδιαῖος, α, ον, =Σπόδιος.

Σποδιακὸς, ή, όν, fъкȣtȣ din pȣџinъ de metaлȣ. [σπόδιον[.

Σποδιὰς, άδος (ή), ȣnȣ felȣ de sълвatiкȣ пpȣnȣ. [шi

Σποδίζω, βiit: -ίσω, înвълеskȣ кȣ чепȣшъ; кокȣ în spȣzъ. 2) pedȣкȣ чева în (faкȣ) чепȣшъ, apzȣ de totȣ. 3) (nestp:) aпȣ faџъ de чепȣшъ. [шi

Σπόδιον (τὸ), чепȣша (pȣџina) metaлелop. [шi

Σπόδιός, α saȣ ά, ον saȣ όν, чепȣшiȣ (deskisȣ). (вezĭ шi τεφρός). [шi

Σποδιόω -ῶ, βiit: -ώσω, акопеpȣ кȣ чепȣшъ. [шi

Σποδίτης, ου (ό), (ἄρτος, пîĭne) коптȣ în чепȣшъ, saȣ spȣzъ,= Ἐγκρυφίας. [шi

Σποδιώδης, εος (ό, ή), [σποδὸς, saȣ σποδιά] = кȣ...

Σποδοειδὴς, έος (ό, ή), asemenea кȣ, saȣ плinȣ de чепȣпъ; чепȣшiȣ, [σποδὸς εἶδος].

Σποδόεις, εσσα, εν, poet: = Σποδοειδής. [σποδός].

Σποδόρχης, ου (ό), = Κίναιδος. [σποδέω, ὄρχις].

Σποδὸς (ή), [вezĭ ψόθος] чепȣшъ (калдъ înкъ), [de aчi] spȣzъ; (în întind:) пpafȣ, пȣлвеpе; (ȣne-opĭ) =Σπόδιον; (în џen:) pȣџinъ, пȣtpiгaĭȣ. (de ȣnde). «Πίθων σποδὸς γραῦς». Епгp: вaвъ вeџivъ, (dȣпe ziч:) dpozdie de вȣџĭ. [de ȣnde

Σποδόω -ῶ, βiit: -ώσω, пpefaкȣ în чепȣшъ (apzȣ de totȣ). 2) înвълеskȣ кȣ (кокȣ în) чепȣшъ. 3) =Σποδέω, skȣtȣpȣ de чепȣшъ, saȣ de пpafȣ, шi чл: [шi

Σποδώδης, εος (ό, ή), =Σποδοειδής.

Σπολὰς, άδος (ἡ), dialekt: (Eoл:) în лokȣ de στολάς (npinч: înврѫкѫminte de вланѫ). [σπάω].

Σπολεὺς, έως (ὁ), ȣнȣ fелȣ de nîîne [Перs:].

Σπόλια (τὰ), лînа, че se smȣлџе dene nîчоареле оiлор. [σπάω].

Σπόμενος, η, ον, noet: nex: 2: de naptч: aл лȣî ἕπομαι.

Σπονδαγωγὸς (ὁ, ἡ), [σπονδὴ, ἄγω] adȣкѫtорȣ, saȣ пропȣsitорȣ de kondiџiî de naче.

Σπονδάζομαι,=Σπένδομαι.

Σπονδαϊκὸς, ή, όν,=Σπονδειακὸς

Σπονδαρχία (ἡ), tреава, saȣ npiвiлеџiȣл лȣî...

Σπόνδαρχος (ὁ), întîiȣл înчепѫторȣ de лiваџiî în жертfе. [σπονδὴ, ἄρχω].

Σπονδαυλέω-ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ (kîntȣ кa)

Σπονδαύλης, ου (ὁ), kîntѫторȣ кȣ fлȣерȣл лa лiваџiî (жертfе). [σπονδὴ, αὐλός].

Σπονδειάζω, вiit: άσω, întpeвȣinџezȣ пiчорȣг snondeȣ (metp:); ȣpкȣ tonȣл $\frac{3}{4}$ (mȣs:). [шi

Σπονδειακὸς, ή, όν, atinrѫторȣ de snondeiкȣл fелȣ aл meлodii. «Αὐλὸς — ». пе кaре întpeвȣinџеазѫ kîntѫторiî лa лiваџiî. “Μέτρον — „. metpȣ (noetiкȣ) komпȣsȣ din пiчоаре snondee. [σπονδεῖος].

Σπονδειασμὸς (ὁ), întpeвȣinџаре de пiчорȣл snondeȣ; o distanџѫ în mȣsiкаłа apmonie. [σπονδειάζω].

Σπονδειοκατάληκτος (ὁ, ἡ), tерminatȣ în пiчорȣл snondeȣ. [σπονδεῖος, καταλήγω].

Σπονδεῖον (τὸ), вasȣ, npin кaре se fѫчеаȣ лiваџiiле лa жертfе. [шi

Σπονδεῖος, α, ον, кȣвeнitȣ, saȣ foлositорȣ лa лiваџiî. «Ζεὺς — ». efорȣ aл лiваџiiлор. «Μέλος — ». кaре se kîntѫ лa лiваџiî. «Σπονδεῖος (înпреȣнѫ шi fѫрѫ) ποῦς». Metp: пiчорȣ komпȣsȣ din doѫ лȣнџi siлаве (че se întpeвȣinџа maî кȣ seamѫ în kîntѫрiле de лa лiваџiî). [din

Σπονδὴ (ἡ), [σπένδω] вinȣ, saȣ aлtȣ лiкȣidȣ, че topnaȣ пе жертfѫ, saȣ пе aлtарȣ maî ’nainte de жертfiре, saȣ пе пѫmîntȣ dȣпе чiнѫ în чinstea zeiлор; (лa în:) рȣгѫчiȣне, saȣ жертfѫ (npinч:) fѫкȣtѫ snре întѫрiре de ор че fелȣ de înвоїелi; (de ȣnde simп:) înвоїaлѫ, naче, apmistiџie. saȣ aлiaнџѫ. «Σπονδὰς ποιεῖν (λύειν)». Кȣn: «Τρίται σπονδαί». Кȣn: челе dȣпе чiнѫ, челе din ȣрmѫ, saȣ челе кѫtре Жое, Меркȣрȣ, шi Граџiî. [de ȣnde

Σπονδήσιμος, η, ον, foлositорȣ, saȣ пȣtinчоsȣ a foлosi лa лiваџiе. [шi

Σπονδήτης, ου (ὁ), шi Σπονδῆτις, ιδος (ἡ), =Σπονδίτης.

Σπονδηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Σπονδοφορέω.

Σπονδιὰς, άδος (ἡ), =Σποδιάς.

Σπονδίζω, вiit: -ίσω, плџ: în лoкȣ de σπένδω. [шi

Σπονδίον (τὸ), = Σπονδεῖον. [шi

Σπονδίτης, ου (ὁ), шi Σπονδῖτις, ιδος (ἡ), noet: în лoкȣ de σπονδεῖος. «Σταγὼν — ». Епгр: [σπονδή].

Σπονδοποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, faкȣ лiваџiî. [σπονδή, ποιέομαι].

Σπονδοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, adȣкȣ ор че se чере пentpȣ лiваџiе, saȣ пропȣнерî de înвоїелi. [din

Σπονδοφόρος (ὁ, ἡ), adȣкѫторȣ de челе tреввinчоаsе лa лiваџiе, saȣ de пропȣнерî пentpȣ înвоїелi. || (sȣвst:) вestitорȣ, saȣ soлȣ despre înвоїелi (de naче шi чл:). (везî шi εἰρηνοδίκης). [σπονδή, φέρω].

Σπονδύλη (ἡ), везî Σφονδύλη.

Σπονδύλιον (τὸ), dim: aл лȣî σπόνδυλος.

Σπονδύλιος, шi

Σπόνδυλος (ὁ), [în aîn: кȣ κόνδυλος] вертеврѫ saȣ кîрчеїȣл, че fормеазѫ osȣл snînѫрiî; (maî кȣ seamѫ) кîрчеiȣл чел d’aл doiлеа aл gîtȣлȣî, (aлt:) ὀδούς. 2) (fir:) npîsneлȣл fȣsȣлȣî. 3) ор че вȣкаtѫ de коłоанѫ (kînd нȣ konstѫ dintр’о întpeагѫ пiatpѫ). 4) (вotn:) кѫпѫџina ȣнор пłante (snре екs: a ankinapeî), dȣпе че кad fłoрiле. 5) кȣвȣ de apamѫ, че întpeвȣinџаȣ кa вotȣ жȣdiкѫторiî.

Σπορὰ (ἡ), semѫнаре. 2) timпȣл semѫнѫрiî, (aлt:) σπορητός. 3) sѫmînџѫ,= Σπέρμα. (de ȣnde 4) (fir:) neamȣ, opiџinѫ. [σπείρω].

Σποράδην, adв: pisinit iчî коło. [шi

Σποραδικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, pisinitȣ iчî коło. «Ζῶα σποραδικά». кaре tрѫiesк pisinite, iap нȣ în чipade. «Νοσήματα— ». Med: în tîmпłѫtоаре în ор че време шi лoкȣ, nestatopniче, saȣ neîntinse. [din

Σποράς, άδος (ὁ, ἡ), înпрѫшtiatȣ, pisinitȣ în коачî шi în коło. «Βίος— » Еȣр: nomadiкѫ. «Λόγος— ». Пл: nekonџinȣtȣ, fѫрѫ шiрȣ. «Νῆσοι— » челе afaрѫ din челе Чiкłade aле mѫрiî Еџее. «Νόσοι— » Iпкр: =Σποραδικα νοσήματα. [шi

Σπορεὺς, έως (ὁ), [σπορά] шi

Σπορευτής, οῦ (ὁ), semѫнѫторȣ. [шi

Σπορευτὸς, ή, όν, semѫнatȣ. «Χώρα — ». Tfp: [din

Σπορεύω, вiit: -εύσω, = Σπείρω. [σπορεύς].

Σπορητὸς, ή, όν, = Σπορευτός. || (sȣвst:)

semъnape, шi timпвл de semъnat.

Σπόριμος, η, ον, kape se seaшъпъ oвiчпвit; îndemînatikв ла, saв пpiimitopв de semъnape. «Γῆ —». Ksn: «Αἰδὼς —». Manet: memвpвл џenitaлв ал въpвatвлвi. || (sввst:) «Σπόριμα„. semъпъtвpeлe. [σπόρος].

Σπορολογέω -ῶ, вiit: ήσω, кълегв, aдвнв semъпъtвpeлe. [σπόρος, λέγω].

Σπόρος (ὁ), =Σπέρμα. 2)=Σπορητός. [σπείρω].

Σπουδάζω, вiit: -άσω, шi -άσομαι, (кв aк: saв џen: кв пpeп:) лвкpeзв (mъ îndeлetnicheskв în) чeвa кв siлinцъ, saв кв dînadinsвл; (кв aк: saв dat:) aшв лa чeвa, apъtв кътpe чineвa siлinцъ; (кв inf:) mъ siлeskв, aшв aмвiцie a фaчe чeвa; (stpъm:) пpeцвieskв, aшв чeвa de mвлtв, saв mape; sîntв sepiosв (пв глвmeskв) în чeвa. «Σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει»; Плt: "Τοιαῦτα περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδάζων». Ksn: (шi aвsoл:) «Ἐσπούδακας, ὅτι.»; Плt: aî кpeзвt' o? (шi în пaptiч: în лoкв de adiek:). «Μάλα ἐσπουδακότι προσώπῳ». Ksn: foapte гpeв, sepiosв. (шi кв aк:) "Τὰ ἐκείνου καλὰ μᾶλλον ἢ τὰ ἑαυτοῦ σπουδάζοντα». Ksn: (шi кв пpeп:) «Τοσοῦτοι ἐσπούδασαν περὶ σέ». Ksn: (шi кв џen: кв пpeп:) «Σπουδάζειν ὑπέρ τινος„. Пл: (шi кв dat: pap) «Σπουδάζειν τῷ κωμῳδῷ ἀκοσμότερον». (Eпikt: în) Ap: (шi кв inf:). «Σπουδάζοντες ἄρχειν». Пл: (шi în aпaл:). «Σπουδαστέον, ὅπως ὁρισθῶσι καλῶς». Apst: (шi кв пaptч: pap). «Ἐπακούειν τι, ὧν σὺ ἐσπούδαζες διδάσκων». Ksn: (шi пas:). «Τὴν Ἀσπασίαν ὡς σοφήν τινα καὶ πολιτικὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους σπουδασθῆναι λέγουσι». Пл: (шi în пaptч:). «Ἀνὴρ μάλιστα σπουδαζόμενος». Лкs: foapte dopitв, saв estimaвiлв. «Τὰ μάλα ἐσπουδασμένα σιτία». Ksn: [σπουδή].

Σπουδαιολογεω -ῶ, вiit: -ήσω, [σπουδαῖος, λόγος] вopвeskв sepios, saв despe sepioase лвкpвpi.

Σπουδαιόμυθος (ὁ), вopвitopв кв sepiositate, saв despe лвкpв sepiosв. [σπουδαῖος, μῦθος].

Σπουδαῖος, α, ον, (koмпap: -ότερος, sвпpл: -ότατος, шi -έστερος, -έστατος) (în џen:) вpednikв de лвat în вътape de seamъ, intepesantв; saв гpeв, sepiosв; (пaptik: despe пeps:) destoînikв, aл tpeвiî; eкsчeлiинцatв; isввtitopв; (mop:) modestв, квmпъtatв, кв ввne пъpaвврî, pegвлatв; înцeлentв, înвъцatв; (simп:) viptвosв, ввнв: (пpin вpm:) de лaвdъ, estimaвiлв; (despe лвкpвpî) foapte ввнв în feлвл sъв, aлeсв, deosевitв. «Ἄνδρα τὸν σπουδαιότατον διαφθείρεις, γελᾶν ἀναπείθων». Ksn: «Θεμιστοκλῆς τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πολιτῶν, ὥστε πρὸς ἐκεῖνον ἀποβλέπειν τὴν πόλιν, ὁπότε σπουδαίου ἀνδρὸς δεηθείη». Ksn: «Αὐλητὴς («Κιθαριστής, шi чл) —». Ksn: «Καὶ τὰς ὀλίγου ἀξίας τέχνας οὐκ ἂν γένοιτό τις σπουδαῖος ἄνευ διδασκάλων ἱκανῶν». Ksn: «Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντὲς εἰσι σπουδαῖοι». Лpt: (despe лвк:). «Οὐχ ὁρᾶτε, ὡς σπουδαῖαι αὐτοῦ αἱ ὀφρύες»; Ksn: «Τοιαῦτα καὶ γελοῖα καὶ σπουδαῖα καὶ ἐλέγετο καὶ ἐπράττετο». Ksn: «Τά τε σπουδαιότερα διελέγοντο, καὶ ὁπόσα μυθώδη». Пaвs: "Τούτῳ τὰ σπουδαιέστατα τῶν πραγμάτων ὑπερετίθετο». Ep: «Οἱ τὰ σπουδαιότατα ἐπιστάμενοι, οὗτοι ἄριστα διαλέγονται». Ksn: «Μῦρον («Σπέρμα) σπουδαῖον». Лкs: "Νομαὶ σπουδαῖαι». Ep: «Πότερον σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς πόλεσιν, ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ, ἢ ἄνδρες ἀγαθοί»; Esx: Soкp: [σπουδή]. [de вnde

Σπουδαιότης (ἡ), sepiositate; destoiniчie; aktiвitate; mopaлitate, înцeлeпчiвne; (în џen:) кaлitate вpednikъ de кввîntв, de лaвdъ. [шi

Σπουδαίως, (koмпap: -ότερον, sвпpл: -ότατα, шi -έστερον, -έστατα) adв: кв mвлtъ siлinцъ, saв ввnъ вoinцъ; кв modestie, saв квmпъtate; кв sepiositate, întp' adeвъpв, кв totв dînadinsвл. «Στήσαντα τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως προσενεγκεῖν τὴν φιάλην». Ksn: «Σπουδαίως εἰρημένος». Плt: «Σπουδαίως ἔχειν πρός τι, saв πρός τινα». Лкs: =Σπουδάζειν. (вezî σπουδή).

Σπουδαρχαιρεσία (ἡ), [σπουδὴ, ἀρχὴ, αἵρεσις] siлinцъ întpв a se aлeџe dpeгъtopв, =Σπουδαρχία.

Σπουδαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ siлeskв a mъ pîndвi dpeгъtopв. [din

Σπουδάρχης, ου (ὁ), întpeввinцъtopв de op че siлinцъ saв intpiгъ spe a se pîndвi întp' o dpeгъtopie. [σπουδὴ, ἀρχή]. [de вnde

Σπουδαρχία (ἡ), siлinцъ (intpigape de хвлit) spe doвîndipe de oape-кape dpeгъtopie; saв хapaкtepвл чeлвî че вmвлъ dвпe пввлiчe postвpî. [de вnde

Σπουδαρχιάω -ῶ, вiit: -άσω, =Σπουδαρχέω.

Σπουδαρχίδης, ου (ὁ), kom: în лoкв de [σπουδάρχης].

Σπούδασμα (τὸ), oвiektв, пentpв a къpвia doвîndipe saв пъstpape îшî пвне чineвa toatъ siлinцъ. [σπουδάζω].

Σπουδασμάτιον (τὸ), dim: aл лвî σπούδασμα.

Σπουδαστέος, α, ον, пosit: aл лвî σπουδάζω, вpednikв de toatъ siлinцa, de dopit.

Σπουδαστὴς, οῦ (ὁ), siлitopȣ пentpȣ чева, saȣ în faвopȣл кȣîва. [шi

Σπουδαστικὸς, ἡ, ὸν, din natȣpъ aплекatȣ лa siлinцъ, aktiвȣ, saȣ гpiжnikȣ; amвiцiosȣ; îȣвitopȣ de sepiositъцî. [σπουδάζω].

Σπουδὴ (ἡ), [σπεύδω] îȣцеaлъ, гpaвъ; (fir:) siлinцъ пentpȣ чева, saȣ чineвa; pîвnъ, вȣnъ вoinцъ; amвiцie; aktiвitate; sepiositate; гpiжъ пaptiкoлapъ (faвopȣ) despe чева; (ȣne-opî) лȣnъ, osteneaлъ, mȣnкъ; (ȣne-opî) întpirъ пaptizanъ. «Σπουδαῖς καὶ συνηγορίαις κτώμενος δύναμιν»· Пл: «Διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν„. Antf: чea în faвopȣл meȣ. «Σπουδὴν ἔχω (ποιοῦμαι)». Ep: =Σπεύδω, mъ гpъвeskȣ; (кȣ inf: saȣ aк:) mъ siлeskȣ. «Ἄτερ σπουδῆς τάνυσε τόξον». Od: Φ. fъpъ oлteneaлъ, лesne. «Οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς». Ksn: «Εἰ ἐτεόν δὴ τοῦτο, ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις». Om: =Σπουδάζων, кȣ dînadinsȣл. "Σπουδῆς ἄξιος». Aкs: =Περισπούδαστος; (despe лȣк:) пpeцiosȣ. «Τὰ πλείσσης ἄξια σπουδῆς, χρυσὸν, ἄργυρον, σμάραγδον, шi чл:». Пл: чeлe maî пpeцioase. «Ἐν σπουδῇ τίθεσθαί τι». Лкs: =Σπούδάζειν περί. || (maî des dat:) Σπουδῇ (în eл: de σὺν), adв: în лoкȣ de σπουδαίως, = Μετὰ σπουδῆς, Κατὰ σπουδὴν, кȣ гpaвъ, кȣpînd, кȣ siлinцъ. «Ἀνεχώρουν, ("Παρηκολούθουν) σπουδῇ„. Ksn «Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε». Od: O. întp' adeвъpȣ, кȣ dînadinsȣл, sepios. «Παίζεις; ἔφη, — Ἠ μὴν σπουδῇ λέγω». Ksn: «Σπουδῇ χαριεντίζεται». Плt: aneвoie, aвia, în siлъ. «Σπουδῇ παρπεπιθόντες ἑτέρου χωόμενον κῆρ». Iл: Ч. Ὅπου γὰρ οὐδὲ τοῖς ὑγιαίνουσιν ἁμαρτάνειν ἀσφαλὲς, σπουδῇ γ' ἀκίνδυνον ἂν ποτε τοῖς κάμνουσι γένοιτο». Гaл: (fp:).=Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ne кȣm, ȣnde a pemas. (вezî шi σχολή).

Σπουδογέλοιος (ὁ, ἡ), чeл чe вîpъ шi чева sepiosȣ п' întpe чeлe de pîsȣ. [σπουδή, γελοῖος].

Σπυραθία (ἡ), шi Σπυράθιον (τὸ), шi Σπύραθος (ὁ, шi ἡ), къкъpeazъ de кaпpъ (de oae, шi чл:). [σπυράς]. [de ȣnde

Σπυραθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (de fopma) къкъpezeî.

Σπυρὰς, άδος (ἡ), =Σπυραθία.

Σπύρδανον (τὸ), глs: = Σπύραθος.

Σπυρθίζω, вiit: -ίσω, глs: =Πυδαρίζω.

Σπυρίδιον (τὸ), dim: aл лȣî σπυρίς, кoшniчîoapъ.

Σπυριδὸν, adв: în fopmъ de кoшȣ, saȣ кoшniцъ. [шi

Σπυριδώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de кoшȣ, saȣ кoшniцъ. [шi

Σπυρίδων, ωνος (ὁ), =Σπυρίς. [din

Σπυρὶς, ίδος (ἡ), [σπεῖρα] вasȣ împлetitȣ, кoшȣ, saȣ кoшniцъ.

Σπυρίχνιον (τὸ),=Σπυρίδιον.

Σταβατίνης, ου, шi Σταβεὺς, έως (ὁ), = Κωπεὼν. [σταμίν].

Στάγδην, adв: пiкînd, кȣ пiкъtȣpa. [στάζω].

Στάγες, пoet: în лoкȣ de σταγόνες, im: aл лȣî σταγών.

Σταγετὸς (ὁ), пoet: în лoкȣ de σταγών.

Στάγιον (τὸ), (кopȣп:) în лoкȣ de ἐξάγιον.

Σταγονίας, ου (ὁ), кape кȣpџe în пiкъtȣpî. (вezî шi στακτός). [din

Σταγὼν, όνος (ἡ), пiкъtȣpъ. 2) metaлȣ (пpinч: fepȣ) лъmȣpitȣ, лamȣpъ de fepȣ. [στάζω].

Σταδαῖος, α, ον, чeл чe stъ dpeptȣ; saȣ peлatiвȣ кȣ въtълia de faцъ (пîeptȣ лa пîeptȣ). «Ἔγχη — ». Esxл: кȣ кape se вat d' aпpoape. "Μέλος—„. Esix: чeл кȣ înчetineлȣ taktȣ. [шi

Στάδην, adв: stînd dpeptȣ în пiчoape, saȣ neклintitȣ din лoкȣ. 2) кȣ кȣmпъna. [στάω, ἵστημι].

Σταδιαῖος, α, ον, чeл кȣ întindepe de ȣnȣ stadiȣ. 2) în лoкȣ de σταδαῖος, saȣ στάδιος. [στάδιον].

Σταδιάρχης, ου (ὁ), eпistatȣ aл кapiepeî. [στάδιον, ἄρχω].

Σταδίας, ου (ὁ), înd: în лoкȣ de σταδιεύς. [шi

Σταδιασμὸς (ὁ), îmпъpцipea ȣneî distanцe în stadiî. [шi

Σταδιεὺς, έως (ὁ), =Σταδιοδρόμος. [στάδιον].

Σταδιευτὴς, οῦ (ὁ), (плц:) în лoкȣ de σταδιεύς. [din

Σταδιεύω, вiit: -εύσω, пetpeкȣ aлepгînd кȣpsȣл кapiepeî. [σταδιεύς].

Σταδιῆ, Ion: saȣ At: în лoкȣ de σταδιέα aк: aл лȣî σταδιεύς.

Σταδίη (ἡ), Ion: fem: aл лȣî στάδιος.

Σταδίης, εω (ὁ), Ion: în лoкȣ de σταδίας.

Σταδιοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, aлepгȣ (шъ лȣптȣ) în кapiepъ. [din

Σταδιοδρόμος (-μης), ου (ὁ), aлepгъtopȣ (лȣптъtopȣ) în кapiepъ. [στάδιος, δρόμος].

Στάδιον (τὸ), mъsȣpъ de întindepe, distanцъ кoпpinzъtoape de шase ȣte Eлinemшî пiчoape, saȣ o ȣtъ doъ-zeчî шi чinчî пaшî. «Αἱ ἑκατὸν ὀργυιαί δίκαιαί εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον». Ep: 2) кapiepъ, (ad:) лoкȣл, ȣnde se лȣптaȣ, шi distanцa, чe o пpeчeaȣ aлepгъtopiî de кapiepъ (пpin întind:) кîap лȣпta din aлepгapea кapie-

peĭ. (de ȣnde). "Στάδιον δραμεῖν (νικᾶν, ἀγωνίζεσθαι)». Лкs: (npinч: neȣt: лȣĭ...

Στάδιος, α, ον, чeл чe stъ dpentȣ, saȣ пe лoкȣ nemлъdiatȣ, saȣ neклintitȣ «Θώρηξ— ». Anлn: чeл dintp' o ȣȣкatъ (înпpot: de ἀλυσίδωτός). •Χιτὼν —». Кaл:= Στατός. •Πίδαξ σταδίη•. On: anъ stъtъtoape. «Μάχη — „. Tȣч: nîentȣ лa nîentȣ. (шi fъpъ sȣȣst:). •'Επιστάμενος μὲν ἄκοντι, ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ». Iл: O. ‖ (sȣȣst:) "Τὸ στάδιον, stape пe лoкȣ, nemiшкape. •Τῷ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον». D: Kas: 2) noet: kîntъpitȣ, saȣ кȣ kîntapȣл, кȣ кȣmпъna. «Σταδίην ὀπτάζες νάρδου ῥιζίδα». Nік: (vezĭ шi στάσιμος). [στάω,= ἵστημι].

Στάδιος (ὁ), (întpeв: nȣmaĭ лa îm:) în лoкȣ de στάδιον.

Σταδισμός (ὁ),=Σταδιασμὸς.

Στάζω, вiit: στάξω, пiкȣ (topnȣ, saȣ кȣpгȣ кȣ пiкътȣpa); (npin întind:) лъmȣpeskȣ, stpeкopȣ în пiкътȣpĭ. «Καρπώματα στάζοντα». Esхл: кape пiкъ de кoante. «Τῶν νεωρίων τά στάζοντα». Es: чeлe de къzȣt.

Στάθεν, Eoл: în лoкȣ de ἐστάθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: пex: 1: aл лȣĭ ἵσταμαι.

Σταθερὸς, ά, όν, [ἐστάθην, пex: aл лȣĭ ἵσταμαι] statopnікȣ; (npin ȣpm:) цeanъnȣ, soлidȣ. «Σταθερά (înпpeȣnъ шi fъpъ) ἠϊών». Eпгp: naptea цъpmȣлȣĭ, ȣnde пȣ aжȣnг вaлȣpiлe; (în цen:) ȣsкatȣл. •Μεσημβρία —». Плt: шi «Ἦμαρ —». Anлn: mĭezȣл ziлeĭ. •Θέρος—• Anлn: toĭȣл вepeĭ. «Νυκτός τό σταθερώτατον». Eȣnan: mĭezȣл nonцiĭ. (шi fir:). "Ἡλικία—„. чea de miжлoкȣ (vezĭ шi κρίνω 6). «Ὕδωρ —» An: (neanpoв:) stъtъtoape,=Στάσιμον. [de ȣnde

Σταθερότης (ἡ), statopnivie; soлiditate.

Στάθευσις, εως (ἡ), fpiцepe kîte пȣцinȣ (кȣ пȣцinȣ fокȣ). [шi

Σταθευτός, ή, όν, fpintȣ кȣ пȣцinȣ fокȣ, saȣ de depapte. [din

Σταθεύω, вiit: -εύσω, fpirȣ кȣ пȣцinȣ (saȣ цiind denapte de) fокȣ. [neîntp: σταθής din ἐστάθην].

Σταθηρός, Σταθηρότης,= Σταθερός, -ότης.

Στᾶθι, Dop: în лoкȣ de στῆθι, пex: 2. de пopъпч. aл лȣĭ, ἵστημι.

Σταθμάω -ῶ, шi (miж: кape шi sînt este întpeв:) -άομαι -ῶμαι, вiit: -ήσω, -σομαι, [στάθμη] mъsȣpȣ (npinч: кȣ aцa лemnapiлop); (maĭ des) kîntъpeskȣ (кȣ къmпeneлe); (fir:) жȣdiкȣ din dape кȣ sокoteaлa, saȣ daȣ кȣ sокoteaлa. •Πλήθρου σταθμήσας μῆκος». Eȣp: (шi кȣ dat: пepin:) «Ἄλσος σταθμᾶτο πατρί». Пind: mъsȣpînd a desпъpцit tatълȣĭ. (шi кȣ dat: opr:). •Σταθμήσονταί τινες αὐτῇ (τῇ στάθμῃ)». Лȣч: (шi fir:) •Τῇ ἀρετῇ σταθμώμενος τά πάντα». Eȣp: «Πολλοῖσι καί ἄλλοισί ἐστι σταθμώσασθαι, ὅτι шi чл:• Ep: •Τούτων δέ τί σταθμᾶ•; Плt: чe daĭ кȣ sокoteaлa? (шi пas:) «Ταλάντῳ σταθμήσεται». Apstf: în лoкȣ de σταθμηθήσεται.

Σταθμεύω, вiit; -εύσω, nonoseskȣ (кonъчeskȣ) ȣndeвa. [σταθμὸς].

Στάθμη (ἡ), [ἵστημι] aцa, кȣ кape лemnapiĭ îшi însemneazъ, шi îndpenteazъ лemneлe; saȣ кȣmпъna кȣ anъ(пiвeлa) a zidapiлop; (în цen:)=Κανών, dpentapȣ (npon: шi fir:). «Στάθμη δόρυ ἐξιθύνει τέκτονος ἐν παλάμῃσιν». Iл: O. «Στάθμην ἰθυτενῆ μολυβαχθέα». Sȣid: «Πρός («Ἐπί, •Κατά) στάθμην». dpent, eкsaкt. (шi inпpot:) «Παρὰ στάθμην. Esхл: stpîmп, nedpent. «Κατὰ στάθμην ἐνόησας•. Tкp: вine aĭ înцeлes. •Πρός στάθμην πέτρον τίθεσθαι•. Пpoв: a face aлteлe în лoкȣ de aлteлe, (aлt: •Τὸν λίθον ποτί τὰν Σπάρταν ἄγειν•. Bas:) «Λευκή (шi maĭ кomпл: •Λευκῷ λίθῳ λευκή) στάθμη•. neînsemnъtoape (nedeoseвitoape) de nimiкȣ; (de ȣnde пpoв:) •Λευκή στάθμη εἰμί πρός τι•. Плt: îmĭ este totȣ ȣna, пȣ faкȣ deoseвipe în чeвa. 2) лinia desпъpцitoape de nosiцiĭ în teatpe шi adȣпъpiлe nopodȣлȣĭ; saȣ distanцa, чe tpeвȣĭa sъ пetpeaкъ aлepгъtopiĭ de кapiepъ; (de ȣnde noet: în цen:) tepminȣ, saȣ кpitiкъ înпpeжȣpape. «Βίου—•. Eȣp: 3) (ȣne-opĭ) în лoкȣ de βάσις. (de ȣnde) «Δόρατος στάθμη•. Diod:=Σαυρωτήρ. 4) dpoжdie. (vezĭ шi ὑποστάθμη). [de ȣnde

Σταθμηδόν, adв: глs: eкsплiк: a лȣĭ στήδην.

Στάθμησις, εως (ἡ), îndpentape кȣ aцa, saȣ кȣ dpentapȣл; kîntъpipe шi чл: [шi

Σταθμητικός, ή, όν, foлositopȣ, saȣ îndemînatiкȣ лa îndpentape кȣ aцa, кȣ dpentapȣл, saȣ лa kîntъpipe, шi чл: [шi

Σταθμητός, ή, όν, mъsȣpatȣ, saȣ de mъsȣpat, kîntъpit, шi чл: «Πλῆθος οὐ σταθμητὸν•. Sof: (fir:) nenȣmъpatъ. [σταθμάομαι].

Σταθμίδιον (τό), dim: aл лȣĭ σταθμίον.

Σταθμίζω, вiit:-ίσω,=Σταθμάομαι.[σταθμὶς]

Σταθμικός, ή, όν,=Σταθμητικός. [στάθμη].

Σταθμίον (τό), dim: aл лȣĭ σταθμός, kîntapȣ, шi чл:

Σταθμίς, ίδος (ἡ), = Κανόνιον. 2) гpeш: în лoкȣ de σταθμίν. [στάθμη].

Σταθμιστής, οῦ (ὁ), kîntъritорĕ; (fir:) черчetъtорĕ. [σταθμίζω].

Σταθμοδότης, ου (ὁ), dъtъtорĕ de локвinце în попase пе ла staцiĭ ла ostaшĭ, (Тврч:) конакчiĕ. [σταθμός, δίδωμι].

Σταθμόνδε, adв: noet: ла stanцъ (попasĕ, шi чл:). [din

Σταθμός (ὁ), (im: οἱ σταθμοί, шi în eteроц: τά σταθμά; (în цen:) локĕ, вnde поate sta (попоsi) чinева, staцie; (partik:) касъ de царъ (odaĭe); staвлĕ de вite. «Σταθμός ποιμνήϊος». Iл: В. stînъ. «Κατῴκισε αὐτούς ἐν σταθμῷ ἑωϋτοῦ». Ер: «Πλησίον ἦν ὁ σταθμός, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν». Ksn: 2) (прin întind:) distanцa de ла о staцie пînъ ла алta în кълъtорiе. «Πορευτέον ἡμῖν τούς πρώτους σταθμούς, ὡς ἄν δυνώμεθα μακροτάτους». Ksn: 3) stîлпĕ de вшъ, saĕ de поаrtъ, = Παραστάς. «Αἱ δέ πύλαι τοῦ τείχεος χάλκεαι πᾶσαι, καί σταθμοί τε καί ὑπέρθυρα ὡσάυτως». Ер: «Ὦρσεν ἐπ' οὐδόν, ἔθι σταθμά κοῖλα θυράων». Ткр: 4) kîtĕ вine ла kîntарĕ вре вnĕ tрвпĕ, (alt:) ὁλκή. «Ἕλκουσα σταθμὸν τάλαντα δέκα». Ер: «Σίτου σταθμός πέντε μνέαι», Ер: 5) (partik:) греъtate de kîntарĕ, saĕ квmпене (драmврĭ, окале, шi чл:);(în цen:) kîntарĕ saĕ квmпене. «Ἱστᾶσι σταθμῷ πρός ἀργύριον τάς τρίχας». Ер: «Σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφίς ἀνέλκει ἰσάζουσα». Iл: М. [στάω, tem: ал лвĭ ἵστημι].

Σταθμοῦχος (ὁ, ἡ), чел че цinе касъ de гъsdвit пentрв кълъtорĭ, (Тврч:) ханцiĕ. [σταθμός, ἔχω].

Σταθμόω, -ῶ, вiit: -ώσω, гъsdвiesкĕ пе чinева вndeва. 2) (miж: пех:) σταθμώσασθαι (în Ер:) în локĕ de σταθμήσασθαι. [σταθμός].

Σταθμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел пе drожdiĭ, tврвврe; пелъmврitĕ. [στάθμη].

Σταθμών, ῶνος (ὁ), = Σταθμός, staвлĕ de вite; saĕ stîлпĕ de вшъ. [σταθμός].

Στᾶθος, εος (τό), Dор: în локĕ de στῆθος.

Σταθῶ, пas: пех: de ssn:, шi

Σταίην, sinr: шi Σταῖμεν Аt: în локĕ de σταίημεν îm: de пех: 2: de поft: ал лвi ἵστημι.

Σταίς, saĕ Σταῖς, σταιτός (τό), [ἵστημι] кокъ (de пiĭне). «Φυρῶσι τὸ σταῖς τοῖσι ποσί, τὸν δὲ πηλὸν τῆσι χερσί». Ер: [de вnde

Σταιτήϊος, шi Σταίτινος, η, ον, Ion: fъквtĕ din кокъ. [шi

Σταιτίτης, ου (ὁ), = (maĭ întрев:) Σταίτης. [шi

Σταιτώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кв(ка) кока (de пiĭне).

Στακτή (ἡ), каъtъ στακτός.

Στακτικός, ή, όν, рар în локĕ de ...

Στακτός, ή, όν, [στάζω] кврsĕ кв пiкътвра; (прin врm:) лъmврitĕ; saĕ (simп:) квргъtорĕ. «Ἅλμη (Κονία) — ». Лкs: stреквраtъ прin пînzъ, saĕ sкврsъ, лъmврitъ. «Ἔλαιον στακτόν». Цеоп: кврsĕ de sine (maĭ 'nainte de кълкареа mъслiпелор). || (partik: sвssl:) «Στακτή». Skр: mirеasmъ stoарsъ din проаspъtъ smirпъ шi kinamomĕ. «Τῆς σμύρνης ἡ μὲν στακτή, ἡ δὲ πλαστή». Tfр: (шi îm: пеst:) «Στακτὸν». Плt: рецinoaseле арome, валsame, шi чл:

Στάλα, ας (ἁ), Dор: în локĕ de στήλη.

Σταλαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локĕ de σταλάζω.

Στάλαγμα (τό), лiквidĕ лъmврitĕ, saĕ stреквраtĕ; пiкътвръ. [шi

Σταλαγμιαῖος, α, ον, кврsĕ în (прin) пiкътврĭ; kîtĕ о пiкътвръ, [шi

Σταλαγμίας, ου (ὁ), formatĕ прin пiкътврĭ. || (sвsst:) =Σταλακτίς. [шi

Σταλαγμός (ὁ), кврцере în пiкътврĭ, stреквраре, лъmврire. 2) (овiч:) =Σταγών, пiкътвръ. [din

Σταλάζω, вiit: -άξω, =Στάζω, пiкĕ; (прin врm:) stрекорĕ, лъmврesкĕ. [de вnde

Σταλακτικός, ή, όν, чел кв însвшiме de а пiка (а кврце) în пiкътврĭ. [шi

Σταλακτίς, ίδος (ἡ),=Σταλακτή. || (sвsst:) кврatĕ (din natвръ лъmврitĕ) вitрiолĕ. [шi

Σταλακτός, ή, όν,=Στακτός, каре кврце кв пiкътвра.

Σταλάσσω, шi (At:) ττω, вiit: -άξω, шi Σταλάω, noet: în локĕ de σταλάζω. [de вnde

Σταληδών, όνος (ἡ), пiкътвръ.

Σταλῆναι, пas: пех: 2: de inf: ал лвĭ στέλλω.

Σταλίδωμα (τό), шi Στάλιξ, ικος (ἁ), Dор: în локĕ de ..

Σταλίς, ίδος (ἡ), пръжinъ saĕ парĕ, че цinе întinse вînъtорештеле мреже (веzĭ шi σχαλίς); (прinч: = кв..

Σταλίς, ίδος (ἡ), Dор: în локĕ de στηλίς.

Σταλουργός (ὁ, ἁ), Dор: noet: în локĕ de στηλουργός. «Τύμβος — ». Antin: Sid: лвкратĕ кв колоане.

Σταλτέος, α, ον, posit: ал лвĭ στέλλω. [шi

Σταλτικός, ή, όν, чел кв însвшiме de stрiнцере, = Στυπτικός. [στέλλω].

Σταλύζω, вiit: -ύξω, noet: în локĕ de σταλάζω.

Σταμίν, saȣ (maĭ корек:) Σταμίς, ῖνος (ἡ), [ἵστημι] (прінч: ла îm:) лemnеле челе drепtе (saȣ dȣпе алцii кълкаtе), пе каре se sпрiжiпъ skîndȣреле копертеĭ коръбiї întinse de ла пȣпъ пîпъ ла прȣъ. (vezĭ ἐπηγκενίδες, шi ἐγκοίλιον).

Σταμνάριον (τό), dim: ал лȣĭ...

Σταμνίον (τό), шi Σταμνίσκος (ὁ), dim: ал лȣĭ...

Στάμνος (ὁ, mi ἡ), [ἵστημι, saȣ în afin: кȣ ἄμνιον] ȣрчорȣ, saȣ борканȣ de вiпȣ; ȣрпъ, saȣ вasȣ de пȣs воtȣрiле.

Στάν, поеt: Еол: în локȣ de ἔσταν ="Εστησαν, а 3: îm: пеps: de пех: 2: ал хоl: 2) пеȣt: de пех: 2: ал партiч: лȣĭ ἵστημι.

Στανύω, (епрfs:) Крет: în локȣ de ἵστημι.

Στάξις, εως (ἡ), пiкаре, (аd:) въpsаре, saȣ кȣрцере în пiкътȣрĭ (прінч: de sînце din пasȣ). [στάζω].

Στάς, ᾶσα, άν, пех: 2: de партч: лȣĭ ἵστημι.

Στᾶς, στατός (τό), Аt: în локȣ de σταίς.

Στασιάζω, вііt: -άσω, факȣ партіdъ ресколъtоаре, мъ револtȣ înпротiва кȣiва; мъ афлȣ în ресврътiрĭ dînъȣпtрȣ (în ресвоĭȣ чiвiлȣ); (fir:) sîntȣ пеîпвоitȣ, мъ прiгонеskȣ; (рар stръм:) ресколȣ револȣцiе; (кȣ dat: saȣ ак: кȣ преп:). «Στασιάζειν τινί, saȣ πρός τινα, saȣ (рар) ἐπί τινι». Ksn: шi Ер: (шi фъръ kazȣ), «Ἐστασίασεν ἡ πόλις». Ksn: «Ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, εὐθὺς αὐτοῦ οἱ παῖδες ἐστασίαζον». Ksn: (шi fir:) «Στασιάζει αὐτῷ πρός τήν γλῶτταν ἡ γνώμη». Лks: пȣ i se înвоĭеште miпtеа кȣ лimвa. [στάσις].

Στασιάρχης, шi Στασίαρχος, ου (ὁ), [στάσις, ἄρχω] къпеtепiе de ресврътiре, saȣ револȣцiе. [шi

Στασιασμός (ὁ), ресврътiре, револtаре.

Στασιαστής, οῦ (ὁ), ресврътiтоpȣ, saȣ револȣцiопарȣ. [στασιάζω]. [de ȣпdе

Στασιαστικός, ή, όν, кȣвепiтȣ, saȣ îndемîпатiкȣ, аплекатȣ ла ресврътiрĭ, saȣ револtе; ресколътоpȣ de поподȣ, тȣрвȣрътоpȣ. [de ȣпdе

Στασιαστικῶς, аdв: кȣ кiпȣ ресврътiтоpȣ. «Στασιαστικῶς ἔχω». Лks:=Στασιάζω.

Στάσιμος, η saȣ ος, ον, фікȣтȣ а sta, statорпiкȣ, temeĭпiкȣ; (desпре апъ) stъtъtоаре; (прiп înтiпd:) греȣ, мъреңȣ, sepiosȣ, saȣ лiпiштiтȣ, петȣрвȣратȣ; (fir:) ашеzатȣ, (Франц:) posé; (în ръȣ) моале, апевоĭе de miшкат, zъвавпiкȣ. «Οὐδ' ἄλλως στάσιμος ὢν τό ἦθος, ἀλλ' ἀνώμαλος, καί παράφορος». Пл: «Τό στάσιμον αὐτῷ καί δυσκίνητον οὐκ ἀργὸν ἐστί». Пл: «Ἡ ὑποδωριστί (ἁρμονία) μέλος ἔχει μεγαλοπρεπές καὶ στάσιμον». Apst: «Τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον στασιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον». Apst: «Στάσιμον (înпреȣпъ, шi фъръ) μέλος». каре кîпта хорȣл, dȣпе че se ашеzа пе орхеstръ (îпрот: de πάροδος). 2) (рар акt:) чел кȣ însȣшiме de а опрi чева, а пȣпе în пемiшкаре. «Τὸ ψυχρὸν ἔοικε στάσιμον εἶναι, κινητικὸν δὲ τὸ θερμόν». Apst· (шi кȣ цеп:). «Στάσιμος αἵματος». Іпкр: ="Ισχαιμος. 3) (ȣпе-орĭ) прiiмiтоpȣ de кîпtърiре. (de ȣпdе în векеа Аt: лц:). «Ἀργύριον στάσιμον». Ls: каре se da îппрȣмȣt. (къчĭ dȣпе Esix:. «Ἐπὶ σταθμῷ ἐδάνειζον»). [στάσις]. [de ȣпdе

Στασίμως, аdв: кȣ кiпȣ statорпiкȣ, sigȣрȣ, шi чл:

Στασιοκοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, întъpiтȣ ресколе, ресврътiрĭ. (vezĭ шi δημοκοπέω). [στάσις, κόπτω].

Στασιοποιέω-ῶ, вііt: -ήσω=Στασιοκοπέω. [στάσις, ποιέω].

Στάσις, εως (ἡ), [ἵστημι] (рар акt:) ашеzаре. «Δικτύων — ». Ksn: 2) (maĭ des пеstр:) stъtъtȣръ; кiпȣ, saȣ локȣ de a sta, позiцiе. «Ὁρᾶτε τοὺς πύκτας περί τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζομένους». Esx: «Ἵνα ᾖ ἄδηλος ἡ στάσις τῆς ποδοστράβης». Ksn: «Ἐκεῖ ἑστηκὼς θέρου· κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ». Apstf: (de ȣпdе 2) stаре пе локȣ, пемiшкаре. «Τὴν στάσιν στέρησιν λέγουσι κινήσεως, ὥσπερ τοῦ φωτὸς τὸ σκότος». Пл: «Ἐν στάσει τὸ ἠρεμοῦν». Лоnц: «Στάσεις λαμβάνειν (τὰ ὀνόματα) ἰσχυράς». D: Ал: амîпърĭ, întреpȣпцiĭ. 4) (цеорг: шi аstрпм:) позiцiе, клiмъ, temпераtȣръ (а atmosfереĭ). «Εἰ ἡ στάσις ἤλλακτο τῶν ὡρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ νῦν ὁ βορέης ἔστηκε, ταύτῃ τοῦ νότου ἦν ἡ στάσις». Ер: «Ἀέρος στάσις». Іпкр: temпераtȣра. 5) îпчеtаре, опрiре (мiж:). «Ἀέρος. — ». Тȣч: шi Sin: saȣ 6) dъiпiре. «Ἀνέμου — ». Ssid: 7) (des) пеȣпiре, пеîпвоiре; (партiк:) înпърцiре de четъцепĭ în dоȣ протiвпiре пърцĭ, saȣ фаtрiĭ, ресврътiре; комплотȣ; фаtрiе. «Στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου Ἀθηναίων, Πεισίστρατος καταφρονήσας τὴν τυραννίδα ἤγειρε τρίτην στάσιν». Ер: «Ἡ φίλους ἢ πόλιν εἰς στάσιν ἐμβάλλοντος». Тȣч: «Ἀγαθὸς πολίτης ὁ ἐν δημηγορίᾳ στάσεις τε παύων, καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιῶν». Ksn: 8) (ȣпе-орĭ) кîпtърiре; (вріп întiпd:) платъ. «Μισθοῦ — ». Іп: (мȣs:) în-

tonape, пъпере пе taktъ. «Μελῶν — ». Apstf: (везї ші στάσιμος 1). 9) (pap) stъвіларе de pîъ, zъгазъ; saъ (dъпе Fotie) semъпътърї, sъdітърї (de nomї ші чл:). «Διὰ τῶν πεδίων ἔῤῥει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων, ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους». Apstf: 10) (ptp.) прічіна (fondъл) жъdікъцїї, (Франц:) l' état de la question. «Στάσις ἐστὶ φάσις τουτὶ πεπράχθαι ἢ κληθῆναι, ἢ ποιότητος ἐξαίτησις». Sonatp: în Марчелінъ. [de ъnde

Στασιώδης, εος (ὁ, ἡ), = Στασιαστικὸς, резврътіторъ.

Στασίωρον (τὸ), поет: stînъ în мъnte. [στάσις, ὅρος].

Στασιωτεία (ἡ), характеръл ші пъртареа комплотістълъї, saъ мъдъларълъї de o fатріе. [din

Στασιώτης, ου (ὁ), мемвръ de fатріе, комплотістъ. 2) (pap) = Στασιώδης. [στάσις]. [de ъnde

Στασιωτικὸς, ή, όν, înзъшітъ резврътіторълъї, saъ ал ресколъторълъї de нородъ. "Λόγος («Καιρὸς) —». Лкs: «Τὸ στασιωτικόν». (колект:) în локъ de οἱ στασιῶται. [de ъnde

Στασιωτικῶς, adв: în кіпъ de резврътіторъ, ка ъnъ fатріастъ.

Στάσκε, поет: Ion: în локъ de ἔστη, a 3: sinг: перѕ: de пех: ал лъї ἵστημι.

Στατέον, позіт: ал лъї ἵστημι.

Στάτευσις, εως (ἡ), =Στάθευσις. (din

Στατεύω, віїт: -εύσω, = Σταθεύω.

Στατὴρ, ῆρος [ἵστημι], (în ген:) = Σταθμὸς (6). 2) staterъ, монетъ saъ de арџінтъ (în Atena =Τετράδραχμον), saъ (маї des) de аъръ de felъріте прецърї, Персікъл (алт: δαρεικός), saъ Кізічеанъл ера чел маї маре, ші Fочікъл чел маї мікъ, іар Атікъл прецъїа o minъ. 3) Dopт datoръ. «Πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτῆρες οὐδ' ἂν εἷς». Еліх: [de ъnde

Στατηριαῖος, α, ον, saъ Στατηρίδιος (ὁ, ἡ), чел în прецъ de ъnъ staterъ.

Στατίας, saъ Στατίας, ου (ὁ), At: în локъ de Σταιτίτης.

Στατίζω, віїт: -ίσω, поет: опрескъ în локъ; (ші пеstp: saъ між:) мъ опрескъ, stаъ ъndева. [ші

Στατικὸς, ή, όν, (ші adв:) -κῶς, чел къ пътере, saъ înзъшіме de a опрі; (med:) =Σταλτικός. ‖ (съвst:) «Στατικὴ (se înц: πέα)». ъnъ felъ de ъріанъ înкъїетоаре. 2) atingъторъ de кîнтъріре. «Στατικὴ (ἐπιστήμη)». o парте a мекані\чеї, штіінцъ, че тракteазъ despre греъtatea ші екілівръл тръпърілор. [στατός].

Στάτινος, saъ Στάτινος, η, ον, At. în локъ de σταίτινος.

Στατίτης, ου (ὁ), At: în локъ de σταιτίτης (se înц: ἄρτος, saъ πλακοῦς), = Σταίτινος. [σταίς].

Στατὸς, ή, όν, каре stъ. «Ἵππος, — ». Om: каре se хръnеште în граждъ. «Ὕδωρ στατόν». Sof: (алт:) στάσιμον, некъргътоаре. ‖ (съвst:) "Στατὸς (înпреънъ ші fъръ) χιτών». Ap: ші Пл: каре fаче îndoітърї, saъ къте. 3) ъnъ felъ de дрегъторъ (везї ші ἐπιστατήρ). [ἵσταμαι].

Σταυρηδὸν, adв: în felъ de кръче, saъ кръчї, кръчіш. [σταυρός].

Σταυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, чел în формъ de кръче, кръчішатъ. [σταυρὸς, εἶδος].

Σταυρὸς, [ἵστημι] паръ (прінч: de гардъ). «Αἱ οἰκίαι κύκλῳ περιεσταύρωντο μεγάλοις σταυροῖς τῶν προβάτων ἕνεκα». Ksn: 2) (маї поъ) паръ кръчішатъ, saъ кръче, пе каре sпînzъраъ пе fъкъторії de реле. «Τῶν κολαζομένων ἕκαστος κακούργων ἐκφέρει τὸν ἑαυτοῦ σταυρόν». Пл:

Σταυρότυπος (ὁ, ἡ), (ші ad:) -τύπως, чел în кіпъ de кръче. [σταυρὸς, τύπος].

Σταυροφάνεια (τὰ), (Бісер:) аръtареа (аflареа) sfinteї кръчї. [σταυρὸς, φαίνω].

Σταυροφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторъ de кръче (кръчіferъ). [σταυρὸς, φέρω].

Σταυρόω -ῶ, віїт: -ώσω, înгръdeskъ къ парї. 2) sпînzъръ, піронескъ пе кръче, ръstirneskъ. [σταυρός]. [de ъnde

Σταύρωμα (τὸ), înгръdітъръ къ парї, (Франц:) palissade. [ші

Σταυρώσιμος (ὁ, ἡ), къвеnітъ ръstirnipії. «Ἡμέρα — ». Бісер: віnерea. [ші

Σταύρωσις, εως (ἡ), înгръdіре къ парї; ръstirnipe, піроніре пе кръче. [ші

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ші

Σταυρωτὴς, οῦ (ὁ), піронітоpъ пе кръче, ръstirnітоpъ.

Σταφιδευταῖος, α, ον, чел din stъргърї stafidiцї. «Τρὺξ — ». Іпкр: [σταφίς],

Σταφίδιον (τὸ), dim: ал лъї σταφίς.

Σταφίδιος (ὁ, ἡ), ші

Σταφιδίτης, ου (ὁ), ші Σταφιδῖτις ιδος (ἡ), fъкътъ din stafide. «Οἶνος— ». Іпкр: [σταφίς].

Σταφιδοποιία (ἡ), fачере de stafide. [σταφίς, ποιός].

Σταφιδόω -ῶ, віїт: -ώσω, fакъ чева (ъsъкъ ка o) stafidъ; (пас:) мъ stafideskъ. [din

Σταφίς, ίδος (ἡ), stafidъ.

Σταφυλάγρα (ἡ), instpsm: xipspų: de a-nskat omomopsл. [σταφυλή, ἄγρα].

Σταφυλή (ἡ), [în afin: кs στάχυς, шi στέμφυλον] stpsrspe; чіоркinъ; saš вро-воanъ de stpsrspe; (fir:) omomopsл rî-tsлsĭ (пpinч: kînd se smflъ). [de snde

Σταφύλη (ἡ), aųa перпendiкsлaръ a (dpeптарsл) zidapiлор; (dap пpinч:) глоп-ųsл чел în formъ de вровоanъ de stps-rspe, че stъ atîpnatš de aчea aųъ, (Franų:) niвeлъ.

Σταφυληκόμος (ὁ, ἡ), noet: [σταφυλή, κο-μέω] ksлtiвъtopš de stpsrspĭ (вieps).

Σταφυλητομία, Σταφυλητόμος, =Σταφυλοτο-μία, шi чл:

Σταφυλίζω, вiit: -ίσω, msssps (notpi-вeskš) кs dpeптарsл, saš aųa zidapiлор, (Franų:) niвeлezš. [σταφύλη].

Σταφυλῖνος (ὁ, шi ἡ), snš feлš de плаn-tъ, saš pъdъчinъ, пъstîpnakš. 2) snš feлš de insektъ. (вeзĭ шi σφονδύλη). [шi

Σταφύλινος, η, ον, fъkstš din stpsrspĭ. [σταφυλή].

Σταφύλιον (τό), stpsrspaшš, dim: aл лsĭ..

Σταφυλίς, ίδος (ἡ), =[Σταφυλή] stpsrspe. 2) =Σταφὶς. 3) (пpinч:) чіоркinъ.

Σταφυλοβολεῖον, шi Σταφυλοβόλιον (τό), лinš, în каpe se apsnкъ stpsrspiĭ, ка sъ se калче. [σταφυλή, βολή].

Σταφυλόδενδρον (τό), snš feлš de копъ-челš (ка soksл), podsл кърsĭa se faчe în чіоркine ка de stpsrspe. [σταφυλή, δένδρον].

Σταφυλοκάυστης, ου (ὁ), instpsm: xi-pspų: кs каpe se apdeaš smflъtspeлe o-momopsлsĭ. [σταφυλή, καίω].

Σταφυλοκλοπίδης, ου (ὁ), noet: ком: fspš de stpsrspĭ. [σταφυλή, κλοπή].

Σταφυλοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, taĭš stps-rspĭ, saš omomopsл rîtsлsĭ пpin xipsp-ųikъ onepaųie. [шi

Σταφυλοτομία (ἡ), tъĭepe de stpsrspĭ, saš (xipspų:) de omomopš. [din

Σταφυλοτόμος (ὁ, ἡ), [σταφυλή, τέμνω] tъĭetopš de stpsrspĭ, saš (xipspų:) de omomopš; (de snde || sssst:) Σταφυλοτό-μον, instp: xipspų: пenтps tъĭepea omo-mopsлsĭ.

Σταφυλόμορφος (ὁ, ἡ), чел în formъ de stpsrspe. [σταφυλή, μορφή].

Σταφυλοφόρος (ὁ, ἡ), dsкъtopš, saš npo-dsкъtopš de stpsrspĭ. 2) «Μόριον σταφυ-λοφόρον». Apst: omomopsл rîtsлsĭ. [στα-φυλή, φέρω].

Σταφύλωμα (τό), o smflъtspъ în formъ de вровоniųъ пe лsminiųa окіsлsĭ. [στα-φυλή].

Σταχάνα (ά), Dop: în лoкš de τρυτάνη, кsmпene,

Σταχυηκομάω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: amš msлte шi dese sпiчe. [στάχυς, κόμη].

Σταχυηκόμος (ὁ,ἡ), noet: [στάχυς, κομέω], ksлtiвъtopš de sпiчe (semъnъtspĭ).

Σταχυηλόγος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de σταχυολόγος.

Σταχυηρά (τά), semъnъtspeлe чeлe кs sпiчe. [στάχυς].

Σταχυητόμος (ὁ, ἡ), noet: [στάχυς, τέμνω] tъĭetopš de sпiчe, saš foлositopš лa a-чeasta.

Σταχυητρόφος (ὁ, ἡ), noet: xpъnitopš de sпiчe. «Ἄυλαξ—» Enгр: [στάχυς, τρέφω].

Σταχύϊνος, η, ον, чел din sпiчe; saš aл sпiчeлор. [στάχυς].

Σταχυμήτωρ, ορος (ἡ), noet: msma sпi-чeлор (enit: aл Isideĭ). [στάχυς, μήτηρ].

Σταχυοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoųš (fakš) sпiчe. [στάχυς, βολή].

Σταχυόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), noet: чел кs пepiĭ (шi fir: fpsnzeлe) în formъ de sпiкš. "Νάρδος—» Enгр: [στάχυς, θρίξ].

Σταχυολογέω -ῶ· вiit: -ήσω, sпiкsĭeskš dsпe seчepъtopĭ. [шi

Σταχυολογία (ἡ), sпiкsipe. [din

Σταχυολόγος (ὁ, ἡ), sпiкsitopš. [στάχυς, λέγω].

Σταχυοπλόκαμος (ὁ, ἡ), чел кs плeteлe, saš kosiųeлe капsлsĭ înnodoвite ss sпiчe. (enit: aл Чepeseĭ). [στάχυς, πλόκαμος].

Σταχυοστέφανος (ὁ, ἡ), noet: înksпsnatš кs sпiчe. [στάχυς, στέφανος].

Σταχυοτρόφος (ὁ, ἡ), =Σταχυητρόφος.

Σταχυοφόρος (ὁ, ἡ), чел че поартъ, ad: ape sпiчe, saš sпiкš. [στάχυς, φέρω].

Σταχυόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakš a pesъpi (formezš) чeва în feлš de sпiкš. || (oвiч: пas:) fakš, daš sпiчe. «Σπέρμα ἐσταχυωμέ-νον». Dskp: [din

Στάχυς, υος (ὁ), sпiкš (de грîš, шi чл:). 2) noet: odpasлъ; (прoп: шi fir:) fiš, ne-пotš, шi чл: 3)=Ἐφήβαιον. 4) snš feлš de плаntъ (mediч:). 5) o konsteлaųie, (Franų:) épi de la Vierge. 6) snš feлš de xipspų: faшъ saš лeгъtspъ. [de snde

Σταχυώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din feлsл, saš asemenea sпiкsлsĭ; плinš de sпiчe.

Στέαρ, ατος (τό), seš. 2) = Σταίς, кoкъ. [στάω, ἵστημι]. [de snde

Στεάτινος, η, ον, чел din seš, saš кoкъ. [шi

Στεάτιον (τό), dim: aл лsĭ στέαρ. [шi

Στεατίτης, ου (ὁ), шî Στεατῖτις, ιδος (ἡ), asemenea, saŭ ѕnitŭ кѕ seŭ. "Γῆ —». Лкs: ѕnŭ felŭ de хѕmъ. [шi

Στεατόω, -ῶ, biit: -ώσω, пpefaкŭ în seŭ; (Skp:) înpraшŭ; (med:) faкŭ (шi пas: do-вîndeskŭ, saŭ mъ faкŭ) στεάτωμα (vezî ziч:). [шi

Στεατώδης, εος (ὁ, ἡ), seĭosŭ, asemenea кѕ, saŭ плinŭ de seŭ. [στέαρ].

Στεάτωμα (τό), (med:)=Λίπωμα, ѕmflъ-tѕpъ seĭoasъ (dѕпe eкsпliк: лѕĭ Плd: «Πι-μελῆς παραῤῥοὴ ὑπὸ τῷ δέρματι»). [στεατόω].

Στεγάζω, biit: -άσω, акoпepŭ кѕ, saŭ кa кѕ învelitoape. "Οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν». Sof: пѕ mъ лѕa (пѕ mъ adъnostea) somnѕл. [шi

Στεγάνη (ἡ), noet: în лoкŭ de στέγασμα, învelitoape. [στέγη].

Στεγανογραφία (ἡ), ѕnŭ felŭ de askѕn-sъ (misteрioasъ, simbolikъ) skpiepe. [din

Στεγανογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopŭ în кinŭ акoпepitŭ (misteрiosŭ), кѕ цifpe. [στεγάνη, γράφω].

Στεγανόμιον (τό), кipie пentpѕ лoкѕinцъ. [din

Στεγανόμος (ὁ), [στέγη, νέμω] dъtъtopŭ de adъnostŭ, de лoкѕinцъ, (ad:) хanцiŭ; saŭ (în цen:) пpoпpietapŭ de кasъ înкi-piatъ.

Στεγανόπους, οδος (ὁ, ἡ), чeл кѕ deцe-tele pîчoapeлop ѕnite пpin membpane întpe dînsele (înпpot: de σχιδόπους). «Ὁ χήν—». Лкs: [στεγανός, ποῦς]. 2) (în Stp: Z: 485:)=Σχιόπους.

Στεγανόπτερος (ὁ, ἡ), чeл кѕ deцetele ѕnite пpin membpane, saŭ кѕ тълпiле în-tinse кa niшte apipe (кa лiлiакѕл). [στεγανός, πτερόν].

Στεγανός, ἡ, όν, [στεγάνη] акoпepitŭ кѕ, saŭ кa кѕ învelitoape. «Πύργος —». Тѕч: 2) (fir:) desŭ, бъtѕtŭ, stpînsŭ; (пpin ѕpm:) цeanъnŭ, solidŭ; пeпъtpѕnsŭ. «Δίκτυον—». Esхл: (vezî шi στεγνός). 3) (fir:) askѕnsŭ, тъкѕtŭ, taĭnikŭ. «Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος». Алчip: 4) (pap stpъm:) акoпepitopŭ, saŭ folositopŭ лa aчeasta. «Δοκός — ». Eѕp: 5) (med:) înкѕĭetopŭ, (Fpanц:) obstpѕkti-bŭ. [de ѕnde

Στεγανόω -ῶ, biit:-ώσω, акoпepŭ, înкi-zŭ, stpîngŭ чeva цeanъn. [de ѕnde

Στεγάνωμα (τὸ), лeгъtѕpъ de fepŭ, чe пѕn în zidѕpĭ, кa sъ se înцепeneasкъ. (vezĭ шi ἱμάντωμα).

Στεγανῶς, adb: des, stpîns; în копцi-nepe, лinit. «Πωμάσας—». Dѕкp: [στεγανός].

Στέγαρχος (ὁ), stъпînŭ de învelitoape, (ad:) de кasъ. [шi

Στεγάρχων, οντος (ὁ), noet: saŭ îud: în лoкŭ de στέγαρχος. [στέγη, ἄρχω].

Στέγασις, εως (ἡ), пѕnepe de învelitoa-pe лa кasъ, шi чл:; (în цen:) акoпepipe; (пpin întind:) îndesipe. [шi

Στέγασμα (τὸ), op чe sлѕжeшte спpe a-кoпepipe, învelitoape, saŭ op чe акoпe-pъmîntŭ. [шi

Στεγαστήρ, ῆρος (ὁ), (лa în:) шendpiлъ de învelitoape; (пpinч:) = кѕ...

Στεγαστής, οῦ (ὁ), învelitopŭ de (пѕito-topŭ de învelitoape пe) кasъ. [шi

Στεγαστός, ἡ, όν, învelitŭ bine, saŭ пpii-mitopŭ de învelipe. [шi

Στεγαστρίς, ίδος (ἡ), folositoape кa...

Στέγαστρον (τὸ),=Στέγασμα, învelitoape; (paptiк:) tpъѕpъ învelitъ (кѕ коveptipŭ). [στεγάζω].

Στέγη (ἡ), [στέγω] învelitoape de клъ-dipe; (пpin întind:) лoкŭ învelitŭ (de a-dъnostit), кasъ, лoкѕinцъ; (ѕne-opĭ) кo-пeptъ (подŭ) de кopabie; (ѕne-opĭ) katŭ de кasъ; (în menажatъ eкsпpesie) tpakti-pŭ de кѕpbe.

Στεγήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [στέγη, ἄρω] акoпepitŭ кѕ, saŭ кa кѕ învelitoape.

Στεγίτης, ου (ὁ), шi Στεγῖτις, ιδος (ἡ), кѕvenitŭ лa, saŭ obiчnѕitŭ a пetpeчe ѕѕbt învelitoape, în кasъ (aл кaseĭ, saŭ de кasъ); (paptiк: fem:) кѕpbъ пѕbliкъ [vezĭ στέγη].

Στεγνός, ἡ, όν, (în sinк:) în лoкŭ de στεγανός, bine акoпepitŭ; îndesitŭ, пeпъ-tpѕnsŭ, копцinѕtŭ. «Πτερὰ—». Niк: (vezĭ στεγανόπτερος) пeпъtpѕnse de aпъ. "Πῖλος — ». Ep; (пpin întind:) ѕskatŭ. «Πυρετὸς —». Гал: ǁ (nѕѕt:) «Στεγνόν=Στέγος,,. лo-кŭ învълitŭ. «Ἡ δίαιτα τοῖς ἀνθρώποις οὐχ ὥσπερ τοῖς κτήνεσιν ἐν ὑπαίθρῳ ἐστίν, ἀλλὰ στεγνῶν δεῖται». Ksn: [de ѕnde

Στεγνότης (ἡ), desime; ъѕкъчiѕne; (de ѕnde med:) înкѕĭetѕpъ. «Γαστρός—».

Στεγνοφυής, έος (ὁ, ἡ), din natѕpъ stpîn-sŭ, desŭ, цeanъnŭ. [στεγνός, φυή].

Στεγνόω -ῶ, biit: -ώσω, (în sinк:) în лo-кŭ de στεγανόω, înкizŭ, stpîngŭ, лiпeskŭ înпpeѕnъ, îndeseskŭ bine; (med:) înкѕĭŭ. «Στεγνοῦται τὴν κοιλίαν». Алeкs: Afp: se înкѕĭe лa пîntече, skaпъ de ѕpdinape. [στεγνός]. [de ѕnde

Στέγνωσις, εως (ἡ), îndesipe; stpînsъ лiпipe; ѕѕкape; (med:) stpînцepe, înкѕĭe-pe. «Κοιλίας — ». «Δακρύων —». Лкs: [шi

Στεγνωτικὸς, ή, όν, чел кꙋ îнsꙋшіме de a îndesi, a лінi stpîns, (npin întind) a ꙋska; (de ꙋnde med:) adꙋкътopꙋ de stpîn-џepe, saꙋ îнкꙋіере а nînteчелꙋі.

Στεγονόμιον (τὸ), = (maĭ întpeв:) Στεγανόμιον.

Στέγος, εος -ους (τὸ), =Στέγη, лoкашꙋ; tpaktipꙋ de кꙋpвe; (în Лікfp:) mopmîntꙋ. [din

Στέγω, biit: -στέξω, aкopepꙋ, înвeлеsкꙋ; (npin întind:) npenъzeskꙋ. «Κεράμῳ τὰς πλευρὰς—». Apstf: «Πύργοι πόλιν στέγουσι». Sof: 2) oпpeskꙋ de a netpече, a пътpꙋnde (de afapъ înъꙋntpꙋ, saꙋ dînnpotiвъ). (шi eл: saꙋ nestp:) sîntꙋ, saꙋ mъ fakꙋ nenъtpꙋnsꙋ. «Οἱ πῖλοι οὐκ ἔστεγον τὰ τοξεύματα». Tꙋч: «Δόμος ἄλα στέγων„. Esxл: (în nepifp:) = Ναῦς, кopaвie. «Αἱ νῆες διὰ χρόνου καθελκυσθεῖσαι οὐδὲν ἔστεγον». Tꙋч: fъчeaꙋ, лꙋaꙋ înъꙋntpꙋ din toate пъpџiле anъ. (шi між: noet:). «Παρδαλέα στέγετο ὄμβρους». Пind: (шi eл: saꙋ nestp:) «Καθελκυσθέντα (τὰ ξύλα) συμμύει καὶ στέγει». Tfp: 3) (în џen:) џiꙋ înъꙋntpꙋ; (de ꙋnde fir:) џiꙋ чева (în mintea mea) tainъ, saꙋ nesꙋitatꙋ. «Ἀγγεῖον οὐδὲν τὸ ὕδωρ στέγει». Пл: nꙋ џine, o skoate afapъ. «Τὸ ξύλον ἔστεξεν ἡ γῆ ζώφυτος οὖσα». Пл: 'л a înpъdъчinat în sine. (шi fir:). «Τῇ μνήμῃ τὰ πρότερα μὴ στέγοντες». Пл: (шi aвsoл:) «Οὐ δυνάμενοι οὐδὲν στέγειν». Пlt: a џinea minte. «Στέγειν τὸ κριθὲν». Плв: a џinea tainъ. «Τί χρή με στέγειν, ἢ τί λέγειν„; Sof: (шi maĭ xot:) «Σιγῇ στέγω ταῦτα». Sof: 4) (aвsoл:) џiꙋ, dꙋкꙋ, dъineskꙋ; (fir:) sꙋfepꙋ, paвdꙋ. «Δύο κιόνων στεγόντων τὸν ὄροφον». Ios: «Τοῦ ξύλου τὰς πληγὰς μὴ στέγοντος». Пл: (шi fir:) «Ἡ ἀγάπη πάντα στέγει». Skp: (шi кꙋ inf:). «Οὐ στέγοντες κρύπτειν». Xps: nepъвdînd (nenꙋtînd) a askꙋnde.

Στεία (ή), pap, saꙋ ind: în лoкꙋ de στία.

Στείβω, biit: στείψω, (nex: ἔστιβον, шi nas: ἐστίβην, nas: tpe: de кꙋ: ἐστίβημαι) kaлкꙋ în niчoape. «Ἵπποι στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας». Om: «Στεῖβον δ' ἐν βόθροισι (τὰ εἵματα)». Om: ле кълкаꙋ, ка sъ se sneле. 2) kaлкꙋ ꙋndeвa; (npin întind:) ꙋмвлꙋ, mepгꙋ. «Νομὸν στείβουσι δράκοντες». Nik: «Ἵνα στείβουσι κύνες». Eꙋp: (шi між:). «Κονίη στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη». Tкp: (шi nas:). «Ὁδοὶ στειβόμεναι». Ksn: ꙋмвлate.

Στεῖλα, noet: în лoкꙋ de ἔστειλα, nex: aл лꙋі στέλλω.

Στειλαιὸς (ὁ), шi Στειλαιὸν (τὸ), =Στελεόν.

Στειλειὰ, шi Ion: Στειλειή (ή), =Στελεή.

Στειναύχην, ενος (ὁ, ή), noet: Ion: în лoкꙋ de στεναύχην.

Στεινόπορος (ὁ, ή), Ion: în лoкꙋ de στενόπορος.

Στεινός, ή, όν, Ion: în лoкꙋ de στενός.

Στεῖνος, εος -ους (τό), noet: [στείνω] stpimtoape; (fir:) stpimtopape (aronie, stenoxopie). [de ꙋnde

Στεινόω -ῶ, biit: -ώσω, Ion: în лoкꙋ de στενόω.

Στείνω, biit: στενῶ, (nex: ἔστεινα) noet: stpimtezꙋ; (npin întind:) stpimtopezꙋ; (шi maĭ des nas:) sîntꙋ stpimtopatꙋ (mъ stenoxopiseskꙋ); (кꙋ џen: saꙋ dat:) sîntꙋ плінꙋ de...

Στείνωμα (τό), Ion: în лoкꙋ de στένωμα.

Στεινωπός, ή, όν, Ion: în лoкꙋ de στενωπός.

Στείομεν, noet: în лoкꙋ de στῶμεν, 1: im: neps: de nex: 2: de sꙋn: aл гꙋі ἵστημι,

Στειπτός, ή, όν, вezĭ στιπτός.

Στεῖρα (ή), kapina (temeлia) кopъвii.

Στεῖρα (ή), (mꙋiepe) steapnъ. (fem: aл лꙋі στεῖρος).

Στειρεύω, biit: -εύσω, (Skp:) sîntꙋ...

Στεῖρος, α saꙋ ος, ον, (npinч:)=Στερεός, tape, vîptosꙋ; (npin кpm: despe oam: шi bite) stepnꙋ; (despe пъmîntꙋ) nepoditopꙋ. [de ꙋnde

Στειρόω -ῶ, biit: -ώσω (плꙋ:) stîpneskꙋ; (шi nas:) mъ stîpneskꙋ, mъ fakꙋ nepoditopꙋ. [de ꙋnde

Στειρώδης, εος (ὁ, ή), kam stepnꙋ; kam nepoditopꙋ.

Στείρωμα (τό),=Στεῖρα, kapina кopъвii.

Στείρωσις, εως (ή), stîpnipe. [στειρόω].

Στειφρός, ά, όν, ind: în лoкꙋ de στιφρός.

Στείχω, biit: στείξω, (nex: 2: ἔστιχον) ꙋмвлꙋ (npinч: în pîndꙋ, pegꙋлat); (în џen: шi maĭ sꙋ sea: ла noeџi) mepгꙋ; (кꙋ ak: кꙋ npen:). «Ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν (ἠέλιος)». Od: Λ. "Στείχειν εἰς πόλεμον„. Iл: B.

Στεκτικὸς, ή, όν, чел кꙋ însꙋшime de a npenъzi, a fepi (npinч: de ꙋmezeaлъ). [στέγω].

Στελγιδολήκυθος (ὁ, ή),=Στλεγγιδολήκυθος.

Στελγιδοποιὸς, Στελγίζω, Στελγίς, шi чл: вezĭ Στλεγγιδοποιὸς, шi чл:

Στελεγγίς, ίδος (ή), = (шi etimлџ: maĭ anaлогꙋ dekît) Στλεγγίς.

Στελεὴ (ή), Ion: noet: гaꙋpa sekꙋpeĭ

шi чл:, în каре se înfiџe коаda. 2) = Στελεόν.

Στελειὸν (τὸ),=Στελεόν. [de ѕnde

Στελειόω -ῶ, biit: -ώσω, пѕїѕ ла toпорѕ шi чл: коаdъ.

Στελεὸν (τὸ), шi At: Στελεὸς (ὁ), [στέλεχος] коаdъ de toпорѕ шi чл: [de ѕnde

Στελεόω -ῶ, biit: -ώσω, =Στελειόω.

Στελεφοῦρος (ὁ), [στέλεχος, οὐρά] пльtaџinъ, saѕ пъtлаџinъ кѕ foiле înгѕste.

Στελεχηδὸν, adв: noet: în feлѕ de котoрѕ, în кinѕ de кочеанѕ. [στέλεχος].

Στελεχητόμος (ὁ, ἡ), noet: tъietoрѕ de tрѕnкїѕрї de nomї. [στέλεχος, τέμνω].

Στελεχιαῖος, α, ον, чел de formъ, saѕ în feлѕ de tрѕnкїѕ, saѕ котoрѕ, кочеанѕ. «Φλὲψ —». Гал: каре seamъnъ ка ѕnѕ tрѕnкїѕ ал челор-л-алte віne, (Франц:) la veine-porte. [στέλεχος].

Στελεχόκαρπος (ὁ, ἡ), (вotн:) каре îшї аре роdѕл пе tрѕnкїѕл saѕ кочеаnѕл сѕѕ. [στέλεχος, καρπός].

Στέλεχος, εος -ους (τὸ), tрѕnкїѕ de nomѕ (прінч: de лînгъ рѣdъчinъ); лemnѕ din tрѕnкїѕ, вѕшteanѕ. (везї шi πρέμνον). [în afin: кѕ στήλη]. [de ѕnde

Στελεχόω -ῶ, biit: -ώσω, fакѕ tрѕnкїѕ, sкоџѕ кочеанѕ, оdрълesкѕ. [шi

Στελεχώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ tрѕnкїѕ, tрѕnкїosѕ. =Στελεχιαῖος.

Στελέω, Ion: biit: ал лѕї στέλλω.

Στελίδιον (τὸ), dim: ал лѕї στελεόν.

Στελίς, ίδος (ἡ), ѕnѕ feлѕ de плаntъ paрasitікъ, вѣsкѕ, =Ἰξός, (Франц:) loranthe. (поate maї корек: ἀστυλίς).

Στέλλω, biit: στελῶ, (пех: ἔστειλα, шi між: ἐστειλάμην, tре: de кѕ: ἔσταλκα, шi пas: ἔσταλμαι, пех: пas: ἐστάλην) (прінч: шi etimлџ:) пѕїѕ se stea, џiѕ în локѕ; stрînгѕ; опреsкѕ, înпїеdiкѕ, daѕ îndъpъt; (між:) mъ плекѕ, mъ petрагѕ; (fir:) mъ fереsкѕ, mъ sfiesкѕ. «Ἱστία νηὸς στεῖλαν (шi між: στείλαντο) ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν». Om: aѕ stрîns пînzeле. «Τὴν φυσῶσαν οἴησιν στέλλειν». Fiл: «Τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν». Afp: челе stрînгъtоаре, înкѕїеtоаре. «Στέλλουσιν ὑπερσαρκώματα». Dsкр: (шi пas:) «Σταλεὶς καὶ χαλινωθείς». Fiл: «Σταλέντος αἵματος». Ал: Afp: «Φλέβες στέλλονται». Nік: sпаsmodічеште se stрînг. (шi між:) «Στείλασθαι τὸ πρόσωπον». Fpin: а sвїрчї din пasѕ. (шi fir:). «Λόγον στειλώμεθα,,. Евр: съ ворвim maї кѕ sfiaлъ. (шi în ел: de преп:). "Στελλόμενοι τοῦτο,,. Sкр: fеріndѕ пе de ачеаsta. (шi авсол:) «Οὔτ' ἂν ἀπόσχοιντο οὐδενός, οὐδὲ στείλαιντο». Інкр: (їар partік:) "Ἐπιστολάδην χιτῶνες ἐστάλατο». Es: ераѕ кѕ хаїнеле sѕmese. (de ѕnde 2) (овіч:) гъtesкѕ, (шi між:) mъ гъtesкѕ (прінч:) de dрѕmѕ, înвракѕ, арmezѕ, (Франц:) екіпezѕ. (везї шi σκευάζω). "Ἐννέα νῆας στεῖλα,,. Od: Ξ. "Μετὰ δὲ, μείζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας». Ер: "Ναῶν πλόον εἶπε στέλλεν ἐς...,,. Pind: "Οὓς ἑταίρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι». Iл: Δ. "Στείλας αὐτὴν ἐσθῆτι δουλικῇ. Ер: "Τοὺς μὲν στείλας ὡς δεσποίνας, τοὺς δὲ ὡς θεραπαίνας,,. Ksп: (шi між:). "Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν,,. Iл: Ψ. гъtiџiвъ. "Μελαίνῃ ἐσθῆτι σταλάμενοι νεκρικῶς,,. Om: (шi пas:). "Ὀθόναις ἐσταλμένος,,. Лѕч: "Ἐσταλμένοι καθάπερ Ἕλληνες,,. Ер: "Ἐσταλμένος ἐς πόλεμον ὡς κάλλιστα,,. Ksп: "Γέρων δημοτικῶς ἐσταλμένος,,. Лѕч: (de ѕnde 3) (maї de mѕлte-орї між: saѕ ел: пріn întinд:) порпesкѕ (пе алtѕл, saѕ між: шi ел: пе sinemї) în кълъtoрie, tрimiџѕ, eкsпediezѕ. «Ὁδὸς εἰς Κόρινθον στέλλουσα,,. Лѕч: каре dѕче. (шi пas:). "Νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμοῦ στέλλεται,,. Sin: (їар овіч: між:). «Ὅσοι εἰς τὴν ἀποικίην ἐστάλησαν,,. Ер: "Πυθόμενοι, ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα,,. Ер: "Ἐσταλην εὐθὺ τῆς πόλεως,,. Лѕч: "Σοῦ δ' αὐτοῦ χάριν ἐστάλην,,. Лѕч: (шi fir:). "Ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης,,. Apstf: аї лѕаt dрѕmѕл. (шi ел:). "Ἔστελλε (se înџ: στόλον) εἰς ἀποικίην,,. Ер: "Κέλευθον τήνδ' ἐκ δόμων ἔστειλα (se înџ: ἐμαυτήν). Esхл: amѕ venit. "Κεῖνος ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ἔστελλε,,. Sof: se dѕчеа. (шi авсол:). "Ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρώρας ἀνῇ, τότε στελοῦμεν,,. Sof: пе вom порnї. 4) (ѕnе-орї) tрimiџѕ de adѕкѕ, веstesкѕ съ vie, =Μεταπέμπομαι. "Ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἔστειλ' ἱκέσθαι,,. Sof: (шi між:). "Οὐ σ' ᾔδειν μῶρα φωνήσοντ' · ἐπεὶ σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην,,. Sof: [de ѕnde

Στέλμα (τό), гл:s: înчinгъtоаре. [de ѕnde

Στελμονίαι (αἱ), кѕреле, кѕ каре înчinг кїїнїї de вînъtоаре.

Στεμβάζω, biit: -άσω, окъръsкѕ, ваtжокоресkѕ; [din

Στέμβω, (прл: ἔστεμβον, шi maї mѕлtѕ пѕ), гл:s:=Στείβω, калкѕ în пічоаре; клеtinѕ, sгѕdѕїѕ; (fir:) окъръsкѕ, пеvinsteskѕ.

Στέμμα (τό), [στέφω] (în џеп:) [de ачї] stemъ, saѕ орї че слѕжеште de кѕнънъ; (їар partік:) вандлікъ de лînъ, кѕ каре înкѕпѕпаѕ жертfеле, шi раmѕреле

de рвлъиlвne (везї ἐιρεσιώνη); (de вnde вre-орї noet:) лînъ (Евр: Opst: 12); (maї dcs) юроanъ împърътеаскъ, diademъ; (de вnde ла Рот:) famiлie поъiлъ (din împърteaskъ oрiциnъ). [de вnde
στεμματιᾶιος, α, ον, шi
Στεμματίας, ου (ὁ), пвртъторв, saв циiтрв de stemъ. [шi
Στεμμάτιον (τό), dim: ал лвї στέμμα.[шi
Στεμματόω -ῶ, вiit: -ώσω, înnodoвeskв кв, sъв ка кв stemъ, înквnвnв.
Στεμφυλίς, ίδος (ἡ), înd: în локв de στεμφυλῖτις.
Στεμφυλίτης, ου (ὁ), шi Στεμφυλῖτις, ιδος, (ἡ), fъквtв din воштinъ. «Οἶνος—» Лкs: «Ἐλαία—» Лкs:=Θλαστή. [din
Στέμφυλον (τό), (прinч: ла în:) воштinъ (de stрвгврї, saв de mъsлine). [din
Στέμφω,=Στείβω.
Στέναγμα (τό), шi Στεναγμός (ὁ), oftape, sвspinв. [din
Στενάζω, вiit: -άξω, = Στένω, oftezв (прinч: кв sвspinврї dese вnв întр'алтвл). [de вnde
Στενακτικός, ή, όν, îndemnъторв, saв aплекатв ла sвspinврї.
Στεναύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кв stpimtв, înгвstв грвмазв, saв rîtв. [στενός, αὐχήν].
Στεναχέω -ῶ, вiit: -ήσω, =(saв греш: în локв de) Στοναχέω.
Στεναχίζω, вiit: -ίσω, шi Στενάχω (fъръ вiit:), noet: în локв de στενάζω.
Στενόβουλος (ὁ, ἡ), noet: a къръїa кinзїрea (воinца) este stpimtъ, (ad:) певкimватъ. [στενός, βουλή].
Στενόβρογχος (ὁ, ἡ), stpimtв în rîтлежв. [στενός, βρόγχος].
Στενοεπιμήκης, εος (ὁ, ἡ), =Στενόμακρος. [στενὸς; ἐπιμήκης].
Στενοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ), stpimtв în пieптв. [στενὸς, θώραξ].
Στενοκοίλιος, α, ον, чел кв stpimtв пînteче, saв adînкъторъ (гаврв). [στενός, κοῖλος].
Στενοκορίασις, εως (ἡ), пenатврaлъ stpimtime a лвminiцeї окївлвї. [στενός, κόρη].
Στενοκύμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: каpe fache mвлte валврї din прічina stpimtimiї saлe. «Ἰταλίας πορθμός—» At: (везї шi στενόπορθμος). [στενός, κῦμα].
Στενοκώκυτος (ὁ, ἡ), noet: [στενός, κωκύω] dintp' a къръїa stpimtopape sîntem siлiцї a ne tînгвi. "Τρίχες—„. Apstf: (din smвлцерea лор).
Στενολεσχέω -ῶ, вiit: -ήσω, вoрвeskв despre stpimte (miчї, проaste) лвкрврї, =Λεπτολογέω. [din
Στενολέσχης, ου (ὁ), =Λεπτολόγος. [στενός, λέσχη]. [de вnde
Στενολεσχία (ἡ),=Λεπτολογία.
Στενολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Στενολεσχέω. [din
Στενολόγος (ὁ, ἡ),=Στενολέσχης. [στενὸς, λόγος].
Στενόμακρος (ὁ, ἡ), stpimtв, înгвstв шi лвnгв. [στενός, μακρός].
Στενοπορθμίς, ίδος (ἡ), noet: fem: ал лвї
Στενόπορθμος (ὁ, ἡ), чел кв (formъторв de, saв пвsв în) stpimtв noptmв (stpimtoape de mape). "Μεσσήνη—„ Епгр: [στενὸς, πορθμός].
Στενοπορία (ἡ), stpimtime de трекътоape, saв stpimtъ треchере. [din
Στενόπορος (ὁ, ἡ), чел кв (formъторв de) stpimtъ трекътоape, saв треchере. "Τὰ στενόπορα„. Ер: шi Ksп: = Αἱ στενοπορίαι. [στενός, πόρος].
Στενόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв înгвste (вsкъцiве) пічоapе. [στενὸς, πούς].
Στενοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кв înгвstв oбpaзв. [στενὸς, πρόσωπον].
Στενόπρωκτος (ὁ, ἡ), înгвstв, sлaвв ла шеzвtв. (везї шi ἄπυγος). [στενὸς, πρωκτός].
Στενόρρινος (ὁ, ἡ), чел кв înгвstв (sввцipe) nasв. [στενὸς, ῥίν].
Στενορρύμη (ἡ), глs: stpimtъ вліцъ. [στενὸς, ῥύμη].
Στενός, ή, όν, (компар: -ώτερος; sвпрл: -ώτατος) stpimtв, înгвstв. «Ἰσθμὸς— Ер: (ла în:) «Στενά (se înц: χωρία)». stpimtoape, saв stpimtъ трекътоape, =Στενοπορία. "Ὑπερβαλὼν ἐκ τῆς Ἀργείας κατὰ τὰ στενὰ εἰς Κόρινθον». Ksп: (їар партiк:). «Πλεῖν εἰς τὰ στενά». Твч: ла Termonілe. 2) (прin întind:) mikв, проstв; (despre кввîntв) skвptв; (în цen:) mъpцinitв. «Ἀπὸ σμικρῶν καὶ στενῶν οὕτως ὁρμώμενος». Пл: «Στενὸν ἐρώτημα». Елd: [din
Στένος, εος, -ους (τό), noet: = Στεῖνος, stpimtopape (stenoxopie). «Συμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει». Esхл:
Στενόσημος (ὁ, ἡ), [στενός, σῆμα] (прinч: ἐσθής, шi партiк: хаїna пвmitъ, περίπορφυρος a noвiлiлор Pomeї) чел кв înгвstъ ватъ, марцinе, saв кепарв. (înпрot: de πλατύσημος).
Στενόστομος (ὁ, ἡ), чел кв stpimtъ гвpъ, saв гаврв de intpape. [στενός, στόμα].
Στενότης (ἡ), stpimtime, saв înгвstime (проп: шi fiг:). [στενός].

Στενοτράχηλος (ὁ, ἡ), stpimtŏ saŭ înгsstŏ în гpsmazŏ saŭ gîtŏ. [στενός, τράχηλος].

Στενοφλεβοτόμος (ὁ), sнŭ feлŭ de înгsstŏ nisteрŭ (instp: de tъĭat вîna). [στενὸς, φλέψ, τομή].

Στενοφυής, έος (ὁ, ἡ), din natsръ stpîmtŏ, înгsstŏ. [στενός, φυή].

Στενοφυλλία (ἡ), înгsstime de fpsnze, saŭ foĭ. [din

Στενόφυλλος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кs înгsste fpsnze, saŭ foĭ. [στενὸς, φύλλον].

Στενόφωνος (ὁ, ἡ), stpimtŏ, sлaвŏ de гласŏ. [στενὸς, φωνή].

Στενοχωρέω -ῶ, шi (пas:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσω, -ηθήσομαι, sîntŏ în stpimtŏ лoкŏ, n' amŏ лъpџime (mъ stpimtopezŏ пpoп: шi fiг:). «Οὐ δυνάμενος παρελθεῖν ῥαδίως ἀλλὰ στενοχωρῶν». (Max: în) At: [шi

Στενοχωρὴς, έος (ὁ, ἡ), =Στενόχωρος. [шi

Στενοχωρία (шi Ion: -ίη), stpimtoape, înгsstime de лoкŏ (neлъpџime); (fiг:) stenoxopie, stpimtopape, лipsъ de miжлoaчe; neкazŏ. [din

Στενόχωρος (ὁ, ἡ), [στενὸς, χῶρος] чел кs stpimtŏ лoкŏ, saŭ mъpџinitŏ în пsџinŏ snaџiŭ (înпpot: de εὐρύχωρος).

Στενόω -ῶ, вiit: -ώσω, stpimtezŏ, adsкŏ (шi пas: sîntŏ) în stpimtopape. [στενός].

Στενυγρὸς, ἡ, ὸν, Ion: în лoкŏ de στενός. ‖ (sssst:) "Στενυγρή (se înџ: ὁδός)». Ess: =Στενωπὸς, saŭ Στενοπορία [στενὸς, ὑγρός]. [de sнde

Στενυγρόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: în лoкŏ de στενόω; (med:) =Στεγνόω.

Στένω, (пpeл: ἔστενον, шi maĭ msлtŏ ns) (пpinч:) =Στείνω, -ομαι, sîntŏ stpimtopatŏ (mopaлiчeшte), sîntŏ aпъsatŏ în sssfлetsл meŭ. "Μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ». Om: (пpin spm:) pessfлs, џemŏ tape; (de sнde oвiч:) oftezŏ, sssпinŏ: (пpin întind:) mъ mîxneskŏ, sîntŏ tpistŏ; mi se faче miлъ. (sне-opĭ кs aк: în eл: de пpeп:) "Στένω σε τὰς οὐλομένας τύχας». Esxл: (saŭ кs џen:) «Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω». Esp: (шi пas: saŭ miж:) «Κλάω, στένομαι,,. Esxл: (шi despe вite). «Ἔστενε τρυγὼν,,. Tкp: (шi despe neînsssfл:) "Πόντος ἔστενεν, οἶδμά τι θύων». Iл: Ψ. џemea, msџea, skotea вseтŏ. [шi

Στενώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кs o stpimtoape, =Ἰσθμώδης. [στενός].

Στένωμα (τὸ), stpimtoape, stpimtъ tpeкъtoape. [στενόω].

Στενώπαρχος (ὁ, ἡ), dpeгъtopŭ (epistatŏ) de stpimtopĭ, saŭ noteчe. (вezĭ шi ῥύμαρχος). [στενωπὸς, ἄρχω].

Στενωπὴ (ἡ), pap, în лoкŏ de στενωπός.

Στενώπιον (τὸ), dim: aл лsĭ...

Στενωπὸς, ἡ, ὸν, [στενὸς, ὤψ] = Στενός. "Ὁδὸς —,,. Om: шi Ap:; (oвiч: sssтaнџ: sssst:) în лoкŏ de στενοπορία, noteкъ, aŭ клічĭoapъ (înпpot: de πλατεῖα]. "Ἁλς (saŭ Θαλάσσιος) —,,. Aплn: шi Esxл: = Πορθμός. «Ἡμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλέομεν,,. Od: M: stpîmtoapea dintpe Sкiлa, шi Xapiвda.

Στενῶς, adв: stpimt; în stpimtopape. [στενός].

Στένωσις, εως (ἡ), stpîmtopape. [στενόω].

Στεπτήριος (ὁ, ἡ), foлositopŭ лa înкsпnapе. «Ἔριον —,,. Esix: = Στέμμα. [шi

Στεπτὸς, ἡ, ὸν, înкsпsпatŭ, înкopoпatŭ. [στέφω].

Στέργηθρον, шi Στέργημα (τὸ), noet: [στέργω] лiпiчŭ, atpaгaчĭŭ de tpaposte; dpaposte, =Θέλγητρον.

Στεργοξύνευνος (ὁ, ἡ), noet: isвitopŭ, saŭ isвitoape de soџia sa. [στέργω, ξύνευνος].

Στέργω, [în afin: кs σπέρχω] вiit: στέρξω, (tpe: de кs: ἔστοργα) isвeskŏ (пpinч:) кs пъpinteaskъ saŭ fiaskъ dpaposte; кomпъtimeskŏ кs чineвa. «Αἱ κύνες τὸν διδόντα τὰ ἐπιτήδεια στέργουσι». Ksn: (шi пвs:). «Στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων,,. Ksn: 2) mъ msџsmeskŏ în чeвa; (în џen:) pasdŏ, ssferŭ. "Στέργειν αἱ πάθαι με χὼ μακρὸς χρόνος διδάσκει,,. Sof: "Ἔστεργον τὰ παρεόντα,,. Ep: "Στέργε τὴν γυναῖκα,,. Sof: pasdъ. (oвiч: кs dat:) "Στέργειν τοῖς παροῦσι,,. Esp: "Στέργω σκοροδάλμη,,. Apstf: (вezĭ шi ἀγαπῶ). 3) noet: (кs aк: saŭ înf:) nofteskŏ, dopeskŏ; pogŭ. "Τὸν Ἀπόλλω στέργω μολεῖν ἀρωγόν». Sof:

Στερέμνιος, α saŭ ος, ον, (maĭ de msлte opĭ noet:) în лoкŏ de στερεός. [στερεὸς, μίμνω]. [de sнde

Στερεμνιόω -ῶ, вiit: -ώσω, noet: în лoкŏ de στερεόω. [шi

Στερεμνιώδης, εος (ὁ, ἡ), tape, soлidŏ de feлŭ; saŭ чeл din feлsл soлideлop кopпspĭ. [шi

Στερεμνίως, adв: noet: în лoкŏ de στερεῶς.

Στερεογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), statopnікŏ în пъpepea (xotъpîpea), saŭ simџimintsл sъŭ, =Ἰσχυρογνώμων. [στερεὸς, γνώμη].

Στερεοκάρδιος (ὁ, ἡ), чeл кs tape, asпpъ inimъ. [στερεὸς, καρδία].

Στερεομετρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъssрŭ кopпspĭ soлide. [din

Στερεομέτρης, ου (ὁ), mъsвpъtopв de solide kopnвpĭ. [στερεὸς, μέτρον]. [de вnde

Στερεομετρία (ἡ), mъsвpъtoape de solide kopnвpĭ, ші шtiinцa чea despre aчeasta, stepeometpie, saв solidometpie. [ші

Στερεομετρικός, ή, όν, kввenitв, saв pe latiвв la stepeometpie. «Ποῦς—». Mtmt: kввikвl пічорв.

Στερεοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakв чeва statopnikв, înцeneneskв. [στερεὸς, ποιέω].

Στερεός, ά, όν, [ἵστημι] (înnpot: de μαλακὸς) tape; цeanъnв; solidв; вîptosв; asnpв; nlinв; neklintitв; (fir:) nemlвdiosв; tape întinsв, statopnikв, ші чл: «Στερεή λίθος, ἠέ σίδηρος». Od: T: «Βοέης ἄυησι στερεῇσι». Il; T: «Τῶν κεράτων τά πλεῖστα κοῖλα, τὰ δὲ τῶν ἐλάφων μόνα στερεά». Apst: «Στερεὸν σῶμα». Цeom: чел кв лънціme, лъціme, ші adînчime, solidв. «Ἀριθμός —» Mtmt: kвбikв. (ші fir:) «Σοί δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρα ἐστί λίθοιο». Od: Ψ. «Νείκεον ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν». Il: M: (vezĭ ші στεῤῥός).

Στερεόσαρκος (ὁ, ἡ), чел кв kapne tape saв вîptoasъ. [στερεός, σάρξ].

Στερεότης (ἡ), tъpime; soliditate; вîptomie; asnpime, ші чл: [στερεὸς].

Στερεόῤῥων, ονος (ὁ, ἡ),=Στερεογνώμων. [στερεός, φρήν].

Στερεόω -ῶ, вiit: -ώσω, întъpeskв, înцeneneskв, statopnічeskв чeва; fakв чeва solidв (a нв fi moale). «Ἡ ἐστερεωμένη (se înц: γῆ)». вskatвл (нв mapea, ші чл:). [στερεὸς].

Στερέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші noet: -έσω, linseskв ne чinева de чeва; (nas:) sîntв linsitв de (nîepzв) чeва. (кв цen: indip:) "Οὔνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης,,. Od: N. "Ἐστέρησαν αὐτὸν τῆς πατρίδος». Ksn: 'л aв eksnatpiat. (ші nas:) "Τῆς κεφαλῆς στερηθήσεσθαι,,. Ksn: îші ва nîepde kankл. (vezĭ ші στέρομαι). (ші кв ak: pap) «Πλούτου πατρῴαν κτῆσιν ἐστερημένη». Sof:

Στερεώδης, εος (ὁ, ἡ), solidв de felв, saв чел din felвл solidелор. [στερεός].

Στερέωμα (τὸ), op че este întъpitв, în цeneniтв (înkeratв), statopnikв; saв folositopв spre întъpipe, temelie, spрижінв; (de вnde)=Στείρωμα (de кораbie); (цeometp:) kopnв solidв; (Skp:) чepвл. [στερεόω].

Στερεῶς, adв: tape, цeanъn; (fir:) înfint, кв stъpвinцъ, saв îndpъzneалъ, ші чл: «Στερεῶς κατέδησαν». Od: Ξ. «Στερεῶς ἀνήνατο». Om: Imn:.

Στερέωσις, εως (ἡ), întъpipe, sприжініpe, înцeneniре. [στερεόω].

Στέρημα (τὸ), aчeеa, de kape s' a linsit чinева, saв s'a лвat de la dînsвл. [ші

Στέρησις, εως (ἡ), linsipe, лвape de чeва; (nas:) nîepdepe; (rpam: ші fisf:) = 'Απόφασις, tъгъdвipe. [ші

Στερητικός, ή, όν, kontpiввitopв la linsipe; (rpam: ші fisf:) însemnъtiвв de linsъ, saв tъгъdвipe, neratiвв. [στερέω]. [de вnde

Στερητικῶς, adв: (rpam:) în însemnape de linsъ, saв de neraцie.

Στερίζω, вiit: -ίσω, Sкл: în локв de ...

Στερίσκω, вiit: στερήσω, ші чл:=(ші la prez: maĭ întpeв: dekît) Στερέω.

Στεριφεύομαι, вiit: -εύσομαι, ръmîїв stepnв, nepoditopв, =Παρθενεύομαι. [στέριφος].

Στεριφός, ή, όν, =Στέριφος.

Στεριφοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Στερεοποιέω. [στέριφος, ποιέω].

Στέριφος, η, ον,=Στερεός, tape, вîptosв, цeanъnв. 2) =Στεῖρος, [de вчi] stepnв. ‖ (sвbst:)Στερίφη, steapnъ (mвiepe); ші= Στεῖρα, kapinъ de корабie. [de вnde

Στεριφόω -ῶ, вiit: -ώσω, =Στερεόω. [de вnde

Στερίφωμα (τὸ), =Στερέωμα, tъpie, saв întъpitвpъ.

Στερκτέον, nosit: al лвĭ στέργω.

Στερκτικὸς, ή, όν, kontpiввitopв, saв aplekatв a ївbi (npinч:) кв пъpinteaskъ, saв fiaskъ dparoste. «Τὸ στερκτικὸν,,. Пл: disnosiцie kъtpe dparoste (de пъpinte saв fiв). 2) mвлцвmitв în op че, sвfepitopв, ръвdъtopв, [din

Στερκτὸς, ή, όν, їввitв, de їввit. 2) лвкpв, de kape se mвлцвmeште, saв se кввine a se mвлцвmi чinева. [στέργω].

Στερνίδιον (τὸ), dim: al лвĭ στερνίον.

Στέρνιξ, ικος (ἡ, saв ὁ), = Ἐντεριώνη. [στέρνον].

Στερνίον (τὸ), dim: al лвĭ στέρνον, nîeптвлецв. 2) вnв felв de mîнkape (noate din kapne de la nîeптв). 3) вnв felв de neште.

Στερνίτης, ου (ὁ), ші Στερνῖτις, ιδος (ἡ), [στέρνον] al nîeптвлвĭ. «Πλευραί —,,. Пld:

Στερνοβριθής, έος (ὁ,ἡ), чел кв nîeптв nlinв, цeanъnв. «Ἵππος — ». Поli: (în îndpept: în локв de σθενοβριθής). [στέρνον, βρίθω].

Στερνοκοπέομαι (-κτυπέομαι) -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, =Στερνοτυπέομαι. [στέρνον, κόπτω].

Στερνόμαντις, εως (ὁ, ἡ),=Ἐνστερνόμαντις.

Στέρνον (τὸ), [στερεὸς] лata ші osoasa

napte a nientsлsĭ; (în цen:) nientš; (npin întind:) minte. «Χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν». Sof: a авеа în minte, a nsne în rîndš; (bezĭ шi φρήν). (fir:) «Στέρνα γῆς,,. noet: кîmпiiле, лoкšpiле чеде podoase. (bezĭ шi σῶμα).

Στερνοσώματος (ὁ, ἡ), noet: чел ал nieniтsлsĭ шi ал tpsпsлsĭ. (алцiĭ îndpenteazъ στεῤῥοσώματος). [στέρνον, σῶμα].

Στερνοτυπέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ batš în nientš de inimъ pea. [din

Στερνοτυπής, έος (ὁ, ἡ), noet: [στέρνον, τύπτω] бъtъtopš de nieнtsл съš, saš însoцitš кs бъtъĭ în nientš. «Ἴαλεμος —,,. Esp: [de sнde

Στερνοτυπία (ἡ), бъtaie în nientš (în semнš de mîхniчisne).

Στερνοτύπτης, ου (ὁ), = Στερνοτυπής.

Στερνοῦχος (ὁ, ἡ), noet: [στέρνον, ἔχω] чел кs întinse шi podoase кîmпiĭ. «Χθὼν —,,. Sof:

Στερνόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кs окĭ în nientš. [στέρνον, ὀφθαλμός].

Στερνώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка snš nientš, saš nientosš. [στέρνον].

Στέρξις, εως (ἡ), isбipe; saš mslцsmipe în чeva. [στέργω].

Στέρομαι, biit: στερήσομαι, (nex: 2: de naptч: στερεὶς) =Στερίσκομαι, sîntš лinsitš, amš пiepdst. «Τὰς εὐφροσύνας, ὅσαις ἐχρώμην, ὅτ' ἦν ἰδιώτης, νῦν, ἐπειδὴ τύραννος ἐγενόμην, αἰσθάνομαι στερόμενος αὐτῶν». Ksn:

Στεροπεύς, έως (ὁ), noet: isle-tpeкъtepš ка fsлцepsл. «Ὄνειρος —,,. Ил: [din

Στεροπή (ἡ), noet: = Ἀστεροπή, лsчipe; fsлцepš. «Χαλκοῦ («Ἡλίου) —,,. Om: шi Sof: [στέροψ].

Στεροπηγερέτα, αο (ὁ), Eoл: în лoкš de Στεροπηγερέτης, noet: adsкъtopš, saš întъpitъtopš de fsлцepe (enit: ал лsĭ Жoe). [στεροπή, ἀγείρω, saš ἐγείρω].

Στέροψ, οπος (ὁ, ἡ), noet: [στέρω, ὄψ] лъtopš de бъzš, лsчitopš ка fsлцepsл. 2) =Στεροπή.

Στεῤῥοβαρής, έος (ὁ, ἡ), anъsътopš кs mslтъ гpestate. [στεῤῥός, βάρος].

Στεῤῥοβόας, ου (ὁ), tape (цeanъn) sтpiгъtopš (Sхл: eкsлл: a лsĭ χαλκοβόας). [στεῤῥός, βοή].

Στεῤῥόγυιος (ὁ, ἡ), noet: [στεῤῥός, γυῖον] чел кs цenene (bîptoase) mъdsлъpĭ.

Στεῤῥοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, = Στερεοποιέω. [στεῤῥός, ποιέω].

Στεῤῥός, ὰ saš ὸς, ὸν, At: în лoкš de στερεός, tape, bîptosš: asnps; цeanъnš; (fir:) nemлъdiosš, neîndsnлeкatš. || (ssbst:) Στεῤῥά.=Στεῖρα, steapnъ; saš ssкatš (пъmîntš). Ἐν τῇ στεῤῥᾷ τῆς χερσοννήσου». Stp:

Στεῤῥοσώματος (ὁ, ἡ), чел кs tape (soлidš) tpsпš,=Στερεόσαρκος. [στεῤῥός, σῶμα].

Στεῤῥότης (ἡ),=Στερεότης. [шi

Στεῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω,= Στερεόω. [шi

Στεῤῥῶς, adb:=Στερεῶς. [στεῤῥός].

Στέῤῥινος, η, ον, шi noet:

Στέῤῥιος (ὁ, ἡ), tape, bîptosš; цeanъnš, soлidš, statopniкš; nemлъdiosš; (naptiк:) fъкstš de пiеле. [στέῤῥος].

Στεῤῥόπεπλος (ὁ, ἡ), înбpъкatš (aконepitš) кs пiеле. (enit: ал лsĭ Epкsлš). [στέῤῥος, πέπλος].

Στέῤῥος, εος -ους (τό), [στέριφος] пiеле (tape. bîptoasъ); (în цen:) aконepъmînts (tape, bîptosš); коажъ; soлzš. 2) (sne-opĭ) în лoкš de τέῤῥος (insecтъ). [de sнde

Στεῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, aконepš, къпtsшeskš кs пiеле. [de sнde [шi

Στέῤῥωσις, έως (ἡ), къпtsшipe кs пiеле.

Στεῤῥωτήρ (ὁ), noet: înбpъкatš în пieĭ.

Στεῦμαι, (întpeб: nsmaĭ, întp'snii timĭ în sinк: στεῦται, στεῦνται, шi npeл: στεῦτο, στεῦντο) noet: în лoкš de ἵσταμαι, (obiч: кs inf:) nsiš ne sinemĭ în nosiцie de (apъtš, saš mъ fълesкš, fъгъdsieskš, къ amš) a face чeva. «Στεῦται γάρ τι ἐρέειν». Om: se bede къ. «Στεῦνται ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι». Esхл: se fълеsк.

Στεφάνη (ἡ), (în цen:) op че конpinde. saš înбpъцiшeazъ чeva, чepкš, saš чeapкъnš, (Tspч:) nepвazš; кsnsnъ, saš коpoanъ,=Στέφανος, шi чл: (naptiк:) naptea кansлsĭ, sнde se sfîpшeшte пъpsл; snš feлš de nepsкъ; (anlm:) înбinъtspa хîpчeĭ, (Лat:) sutura coronalis; naptea desnpe fpsnte a коifsлsĭ; (în цen:) коifsл; bszeле, чeapкъnsл л: хъpsлsĭ: învinsoapea din bîpfš a zidsлsĭ; pînoasъ stîнкъ eшitъ afapъ, (ὀφρῦς) spinчeanъ a msnteлsĭ: чeapкъnsл de n'înpeжspsл лъminiцeĭ oкiсsлsĭ; o natimъ a кonitei кaлsлsĭ. (Fpanц:) couronne. [στέφω]. [de sнde

Στεφανηδόν, adb: de жsp înpeжsp, în окoлš, ка în чepкš.

Στεφανηπλοκέω -ῶ, biit: -ήσω, înnлeteskš кsnsne. [шi [шi

Στεφανηπλοκία (ἡ), înnлetipe de кsnsne.

Στεφανηπλόκιον (τό), лoкš, sнde se înnлetesк, шi se bînd кsnsne. [din

Στεφανηπλόκος (ὁ, ἡ), înnлetitopš de кsnsne. [στέφανος, πλέκω].

Στεφανηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptš кs-

Στεφανηφορία (ἡ), пъртаре de кънънъ; saŭ demnitatea лъї στεφανηφόρος. [din

Στεφανηφόρος (ὁ, ἡ), пъртъторŭ de кънънъ; saŭ чел кѫ dрептŭ de a пърта кънънъ. «'Αγὼν—» (alt:) στεφανίτης». Ep: «'Αρχή —» At: a лъї στεφανηφόρος. || (sѫbst:) dрегъторŭ, saŭ преотŭ, че пърта кънънъ ла релиџіоаселе џеремониї. [στέφανος, φέρω].

Στεφανιαῖος, α, ον, кѫвенитŭ, saŭ асеменеа кънънеї. [шi

Στεφανίζω, виit: -ίσω, кънънŭ, saŭ înкънънŭ. [шi

Στεφανικός, ή, όν, кѫвенитŭ ла, saŭ хотъритŭ пентрѫ кънънъ. [шi

Στεφάνιον (τό), dim: ал лъї στέφανος.[шi

Στεφανίς, ίδος (ἡ),=Στέφανος. [шi

Στεφανίσκος (ὁ), dim: ал лъї στέφανος [шi

Στεφανίτης, ου (ὁ), шi Στεφανῖτις, ιδος (ἡ), кѫвенитŭ ла, saŭ респлътитŭ кѫ кънънъ; (isep:) вірѫіторŭ. «'Αγὼν—» Ksn: чеа кѫ премiŭ de кънънъ. || (fem: sѫbst: se înц: ῥαφή)=Στεφάνη τοῦ κρανίου (везї στεφάνη, anim:). [шi

Στεφανίων, ωνος (ὁ), кнŭ фелŭ de раiцъ (пентрѫ кънѫна dепе капѫлеї). [στέφανος].

Στεφανοπλοκέω, -πλοκία, -πλόκος, =Στεφανηπλοκέω, шi чл:

Στεφανοποιός (ὁ, ἡ), фъкъторŭ de кънѫне. [στέφανος, ποιός].

Στεφανοπώλης, ου (ὁ), вінзъторŭ de кѫнѫне. [στέφανος, πώλης].

Στεφανοπωλήτρια, шi Στεφανοπῶλις, ιδος (ἡ), fem: ал лъї Στεφανοπώλης.

Στέφανος (ὁ), [στέφω] (în цен:)=Στεφάνη, черкŭ, чеаркънŭ, saŭ царкŭ. "Τείχεος —» Hmd: Πολέμοιο—» Іл: N. бътъліа de-н' îппрежѫр. 2) (naptic: шi обіч:) кънънъ saŭ короанъ, diademъ; (прin întind:) славъ, фалъ; saŭ респлътіре.

Στεφανοῦχος (ὁ, ἡ), [στέφανος, ἔχω] чел че аре, saŭ поартъ кънънъ.

Στεφανοφορέω, -φορία, -φόρος, =Στεφανηφορέω, шi чл:

Στεφανόω -ῶ, виit: -ώσω, (în цен:) копрінзŭ, înкопжѫрŭ чева ка кнŭ черкŭ, saŭ царкŭ. «Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται» Od: K. «Ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο». Om: Imn: ера адѫнатŭ îппрежѫр. 2) (naptic: шi обіч:) înподобескŭ кѫ кънънъ, înкънънŭ; (în цен:) чінстескŭ; респлътескŭ, dъръіескŭ. «Ἐστεφάνωσαν αὐτὸν δέκα μναῖς». Пл: «Τύμβον αἵματι στεφανοῦν». Esp: [шi

Στεφανώδης, εος (ὁ, ἡ), асеменеа кѫ, saŭ фолоsiторŭ пентрѫ кънънъ. [στέφανος].

Στεφάνωμα (τό), înкънънътѫръ, saŭ кънънъ; чінсте, премiŭ; (кпе-орї) înпрежѫіре. «Πύργων—». Sof: [στεφανόω]. [de ѫнde

Στεφανωματικός, ή, όν, каре слѫжеште de кънънъ, saŭ de înкънънътѫръ; saŭ= Στεφανωτικός,

Στεφάνωσις, εως (ἡ), înкънѫнаре. [шi

Στεφανωτής, οῦ (ὁ), înкънънъторŭ. [шi

Στεφανωτικός, ή, όν, фолоsiторŭ ла înкънѫнаре, saŭ ла конструіре de кънѫне.[шi

Στεφανωτίς (τρίς), ίδος (ἡ), фолоsiтоаре ла конструіре de кънѫне. [στεφανόω].

Στεφηπλόκος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de στεφανηπλόκος. [στέφος, πλέκω].

Στεφηφορέω -ῶ, виit: -ήσω, поет: în локŭ de στεφανηφορέω. [din

Στεφηφόρος (ὁ, ἡ), поет: în локŭ de στεφανηφόρος. [στέφος, φέρω].

Στέφος, εος -ους (τό), поет: în локŭ de στέμμα, кънънъ, diademъ. [din

Στέφω, [în afin: кѫ στείβω, везї шi πυκάζω] виit: στέψω, înконжѫрŭ; înкоронезŭ; înкънънŭ; (прin întind:) чінстескŭ; înподобескŭ. "Θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει,,. Od: Θ. (шi пас:). "Στέφεσθαι ἰούλους,,. Анакр: 2) (кпе-орї) поет: ѫмплѫ (прічі: пахарŭ пінъ în бѫзе). (везї ἐπιστέφω). [de ѫнde

Στέψις, εως (ἡ), înкоронаре; înкънѫнаре, шi чл:.

Στέωμεν, Ion: în локŭ de στῶμεν, 1: im: пеps: de пех: 2: de sѫп:, шї

Στῇ, поет: în локŭ de ἔστη, 3: sinr: пеps. de пех: 2: de хот: ал лъї ἵστημι.

Στῆδην, adв: поет: în локŭ de στάδην, кѫ кінтарѫл.

Στήῃς, η, Ion: поет: în локŭ de στῇς, στῇ, a 2: шi a 3: sinr: пеps: de пех: ал 2: de sѫп: ал лъї ἵστημι.

Στήθεσφι, поет: цен: шi dat: im: ал лъї στῆθος.

Στηθιαῖος, α, ον, = Στηθικός.

Στηθίας, ου (ὁ), кнŭ фелŭ de пасъре.[шi

Στηθίδιον (τὸ), dim: ал лъї στῆθος. [шi

Στηθικός, ή, όν, ал піептѫлъї, saŭ de піептŭ, 2) (маї noŭ) пътімашŭ de піептŭ. [στῆθος].

Στηθοδέσμη, шi Στηθοδεσμίς (ἡ), шi Στηθοδέσμιον, шi Στηθόδεσμον (τὸ), шi

Στηθόδεσμος (ὁ), легътѫръ de піептŭ ла фемеї, цiцарŭ. [στῆθος, δεσμός].

Στηθοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în фелŭ, saŭ формъ de піептŭ. [στῆθος, εἶδος].

Στηθολαβέω -ῶ, виit: -ήσω, = Τιτθολαβέω. [στῆθος, λαβή].

*

Στηθομελής, έος (ὁ, ἡ), kîntъtopȣ̆, вїepssitopȣ̆ din nїentȣ̆. "Τέττιξ — „. Гpr: [στῆθος, μέλος].

Στῆθος, [ἵστημι] εος -ους (τὸ), кърnoasa (eшita afapъ) napte a nїentȣлȣї; (în цen:) nїentȣ̆; (npin întind:) inimъ (ка pemedinцъ a natimeлop, шi simцiminteлop). 2) (npin întind:) кърnoasa napte a tълпiлop, шi a naлmet de лînгъ деџeтe. 3) maлȣ̆ fopmatȣ̆ ла пърцї neadînчї de mape, saȣ̆ de pîȣ̆ din гpъmъditȣ̆ nisinȣ̆, (aлt:) ταινία.

Στηθύνιον (τὸ), dim: aл лȣї στῆθος.

Στήκω, (fъpъ aлtȣ̆ timnȣ̆) Sкp: în лoкȣ̆ de ἵσταμαι, staȣ̆.

Στήλη (ἡ), [ἵστημι] stîлnȣ̆ de nїatpъ; кoлoanъ aшezatъ (npinч:) ка monȣmentȣ̆, saȣ̆ snpiжinȣ̆, saȣ̆ xotapȣ̆, saȣ̆ snpe înskpiepe de лȣкpȣpї nȣвлiчe (konвenцiї, întoкmipї, шi чл:), saȣ̆ de nȣmeлe чeлop nȣвлiкaцї ка вinoвaцї în чeлe nȣвлiчe. "Στήλας προβλῆτας πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων„. Iл: M. «Στήλη, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ ἀνέρος ἑστήκῃ τεθνηότος ἠὲ γυναικὸς„. Iл: P. "Καὶ σφῶν ἑστᾶσιν ἐπὶ τοῖς τάφοις στῆλαι, τὰ ὀνόματα καὶ τὸν δῆμον ἑκάστου λέγουσαι„. Пaȣs: "Κατέθεντο, εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες, εἰς ἀκρόπολιν„. Dm: "Εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι„. Esx: = Ἔνσπονδον γενέσθαι. «Κατὰ δέκα στάδια στήλας τιθέασι, τὰς ἐκτροπάς καὶ τὰ διαστήματα δηλούσας„. Stp: 2) кoлoana чea aшezatъ ла къпътїїȣл кapiepeї, (aлt:) νύσσα (Sof: Eлktp: 713). 3) stînкъ eшitъ în mape. «Περὶ τοῦτον ὡς περὶ στήλην διαφθείρονται». Sȣid: [de ȣnde

Στηλήτης, ου (ὁ), шi Στηλῆτις, ιδος (ἡ), =Στηλίτης, -ῖτις.

Στηλίδιον (τό), шi Στηλίς, ίδος (ἡ), dim: aл лȣї στήλη.

Στηλίτευμα (τὸ), fantъ nȣвлiкatъ (npin sȣskpiepe пe кoлoanъ) snpe nechinstipe (nechinstitъ). [шi

Στηλίτευσις, εως (ἡ), nechinstitoape sȣskpiepe пe кoлoanъ; (în цen:) dape în nȣвлiкȣ̆, niлdȣipe. [шi

Στηλιτευτικὸς, ἡ, ὸν, fъкȣtȣ̆ snpe dape în nȣвлiкȣ̆, saȣ̆ nechinstipe. [din

Στηλιτεύω, вiit: -εύσω, sȣskpiȣ̆ чeвa пe кoлoanъ (snpe nȣвлiкape); (naptiк:) skpiȣ̆ пe кoлoanъ nȣmeлe шi вina кȣїва snpe nechinstea лȣї; (în цen:) daȣ̆ în nȣвлiкȣ̆. [din

Στηλίτης, ου (ὁ), чeл în feлȣ̆, saȣ̆ în лoкȣ̆ de кoлoanъ. 2) (oвiч:) sȣskpisȣ̆ пe кoлoanъ (npinч: snpe nechinste). «Ἐκόλαζον δὲ οὕτως, οὓς ἂν αἴσθοιντο δωροδοκοῦντας, ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν». Dm: 3) (Biz:) nȣstnikȣ̆ шezъtopȣ̆ пe вîpfȣл ȣneї кoлoane, stîлnnikȣ̆. [στήλη].

Στηλογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sȣskpiȣ̆ чeвa пe кoлoanъ; (în pъȣ̆) nposкpiȣ̆, daȣ̆ în nȣвлiкȣ̆. [шi

Στηλογραφία (ἡ), sȣskpiepe пe кoлoanъ; (în pъȣ̆) dape în nȣвлiкȣ̆. [στήλη, γράφω].

Στηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣ̆ saȣ̆ fopmъ de кoлoanъ. [στήλη, εἶδος].

Στηλοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, taїȣ̆, sanȣ̆ чeвa пe кoлoanъ, = Στηλογραφέω. 2) dъpîmȣ̆, sȣpnȣ̆ кoлoanъ, saȣ̆ кoлoane. [din

Στηλοκόπας, α, Dop: în лoкȣ̆ de στηλοκόπης (ὁ), =кȣ...

Στηλοκόπος (ὁ), sъпъtopȣ̆ (saȣ̆ fpeкъtopȣ̆ npin deasъ meditape) de кoлoane. (aшa s'a npenȣmit apxeoлoгȣл Пoлemonȣ̆). [στήλη, κόπτω].

Στηλουργὸς (ὁ, ἡ), noet: fъкȣtȣ̆ (лȣкpatȣ̆) în feлȣ̆ de кoлoanъ. «Τύμβος —„. Fsxл: [στήλη, ἔργον].

Στηλόω -ῶ, вiit: -ώσω, aшeзȣ̆, statopnicheskȣ̆ чeвa ка o кoлoanъ; (miж: кȣ dat:) mъ лineskȣ̆, mъ niponeskȣ̆ în кinȣ̆ neвлintitȣ̆, nedesлiлitȣ̆. "Θεῷ—„. Гpr: [στήλη].

Στῆμα (τὸ), = Στήμων. 2) (naȣt:) = Σταμίν.

Στήμνιος (ὁ, ἡ), în sinȣ: în лoкȣ̆ de στημόνιος.

Στημονητικὸς, ἡ, όν, кȣвenitȣ̆ ла, atinгъtopȣ̆ de ȣpzeaлъ. "Στημονητικὴ τέχνη„. Плt: meшteшȣгȣл toapчepiї, saȣ̆ гъtipiї ȣpzeлeї. [шi

Στημονίας, ου (ὁ), sȣвцipe шi лȣnгȣ̆ ка o ȣpzeaлъ. [шi

Στημονίζομαι, вiit: -ίσομαι, nȣїȣ̆ ȣpzeaлa (nînza) în pъsвoїȣ̆; (fir:) înчenȣ̆ (лeгȣ̆ гȣpa nînzeї). [шi

Στημονικὸς, ἡ, ὸν,=Στημονητικὸς. [шi

Στημόνιον (τὸ), dim: aл лȣї στήμων. [шi

Στημόνιος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣ̆, saȣ̆ în лoкȣ̆ de ȣpzeaлъ. [στήμων].

Στημονοφυής, έος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ̆ din natȣpъ ȣpzeaлъ, saȣ̆ ка o ȣpzeaлъ. [στήμων, φυή].

Στημονώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл ка o (asemenea кȣ) ȣpzeaлъ. [στήμων].

Στημοῤῥαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mi se pȣn fipeлe ȣpzeлeї, mъ pȣnȣ̆, mъ deшipȣ̆. [στήμων, ῥήγνυμι].

Στήμων, ονος (ὁ), [ἵστημι] ȣpzeaлъ (кape în pъsвoїȣл чeлop вeкї, aшezatȣ̆ dpentȣ̆ în nїчoape, se întindea nepnendiкȣлap); (în цen:) fipȣ̆ de toptȣ̆; (fir:) въpцeлe чeлe

гроасе, п'їnпрежȣрȣл кърора se їnnлеtїȣ (їn лȣкрȣрї їnnлеtite) челе ѕȣбцїрї.

Στηνία (ἡ), ші Στήνια (τά), о sербъtoаре їn Atena, че se съвїршїа noаntea їn vinstea ші nomenipea ѕȣїрії Череseї din Ïадȣ пе пъmїntȣ (їn каре se окȣраȣ їntре dinseле mȣїереле їn глȣmъ). [de ȣnde

Στηνιάω -ῶ, viit: -ώσω, окъръѕкȣ, їnжȣрȣ (ка mȣїеріле їn sербъtoареа στήνια).

Στῆρ, ητός (τό), їn kontрак: їn локȣ de στέαρ.

Στήριγμα (τό), sпрїжїnȣ, sпрїжїnitȣръ. [ші

Στηριγμός (ὁ), sпрїжїnіре, їntъріре, їnцепеніре (akt: saȣ pas:); statорnічіе; nemішкаре (прїнч: astрnm: a stелелор fikse). [στηρίζω].

Στῆριγξ, ιγγος (ἡ), (їn цеп:)=Στήριγμα, sȣbtsпрїжїnȣ; (partik:) fȣрка, че цїне оїштеа тръsȣреї їn sȣs, кїnd тръгъtорії нȣ sїnt їnжȣгацї. [ἵστημι]. [de ȣnde

Στηρίζω, viit: -ίξω, sпрїжїneskȣ, їnцепеneskȣ; їnfirȣ; pezemȣ; пірonеskȣ; (fir:) їntъреskȣ, їnkредінцеzȣ, adеверezȣ; (між: saȣ nestр:) staȣ nеклintitȣ; (ші їn tре: de кȣ: ші nеste-съв:) sїntȣ ашеzatȣ (pezematȣ) цеапъn пе чева (кȣ dat: saȣ sinr: saȣ кȣ преп: indip:). «Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει». Om: (ші nestр:) «Κῦμα οὐρανῷ στηρίζον». Eȣр: (ші fir:) «Κλέος οὐρανῷ στηρίζον». Eȣр: ажȣнгїnd пїнъ ла черȣ. «Λίθον στήριξε κατὰ χθονός». Es: (ші кȣ adв:) "Οὐδαμῆ ἐστήρικτο». Es:

Στήσασθαι, між: пех: de inf: ал лȣї ἵστημι.

Στήσιος (ὁ), (Лat: stator) Жое, (алt:) ἐπιστάσιος (vezї zіч:). [στῆσις].

Στήτα, ας, Dop: їn локȣ de στήτη (ἡ), poet: (преа рар) mȣїере [din Τήθη, saȣ dȣпе алцїї din греш: sкріере, διά στήτην ἐρίσαντε, eкsплікїndȣ se διὰ γυμαῖκα, пentрȣ о mȣїере].

Στητώδης, εος (ὁ, ἡ), їn kontрк: їn локȣ de στεατώδης.

Στήωσι, poet: їn локȣ de στῶσι, а 3: їm: пeрs: de пех: 2: de sȣп: ал лȣї ἵστημι.

Στία (ἡ), піеtрічікъ de църmȣ de маре (vezї ші ψία). [de ȣnde

Στιάζω, viit: -άσω, batȣ кȣ піеtре.

Στιβαδεύω, viit: -εύσω, adȣпȣ бȣрієні (frȣnze), ка съ fakȣ аштерпȣtȣ. [din

Στιβάδιον (τό), dim: ал лȣї [στιβάς].

Στιβαδοκοιτέω -ῶ, viit: ήσω, dormȣ пе аштерпȣtȣ de iарбъ. [στιβάς, κοίτη].

Στιβαδοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakȣ аштерпȣtȣ de iарбъ. [στιβάς, ποιέω].

Στιβάζω, ші (між:) -άζομαι, viit: -άσω, -ομαι,=Στιβεύω. [στιβάς].

Στιβαρός, ά, όν, [στείβω] таре, ашеzatȣ, кълкatȣ, їndesatȣ; (прїн ȣрm:) desȣ, stрїnsȣ; (прїн їntind:) цеапъnȣ, таре. [de ȣnde

Στιβαρῶς, adв: таре, греȣ, цеапън.

Στιβάς, άδος (ἡ), [στείβω] аштерпȣtȣ de iарбъ (frȣnze, шоварȣ, ші чл:), saȣ de паіе. 2) рамȣре, кръчї de аштерпȣt. "Στιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν,,. Skр:

Στιβεία (ἡ), ȣmблеtȣ; кълъtоріе; ȣmбларе. [στιβεύω].

Στιβεύς, έως, poet: [στίβη]. [ші

Στιβευτής, οῦ (ὁ), ȣmблъtорȣ; ȣлшъtорȣ. "Κύων —,,, Оп: 2) (ȣne-орї) їn локȣ de γναφεύς. [din

Στιβεύω, viit: -εύσω, [στιβεύς] ші poet:

Στιβέω -ῶ, viit: -ήσω, [στίβος]= Στείβω, калкȣ, ȣmблȣ (pesвatȣ); (stрȣm:) трекȣ, пеtрекȣ; (прїн їntind:) ȣлmezȣ; (fir:) каȣtȣ кȣ аmъpȣntȣл, черчеtezȣ. "Ἰχνοσκοποῦντι καὶ στιβεύοντι τὸ μέλλον,,. Пл:

Στίβη (ἡ), [στείβω] брȣmъ; ръчеалъ de dimineацъ. [de ȣnde

Στιβήεις, εσσα, εν, poet: рече, friгȣроsȣ din врічіna бруmеї.

Στίβι (τὸ), nedекл: акчіdosȣл пегрȣ antimoniȣ, ȣнȣ felȣ de metalікъ въпsеа, (алt:) στίμμι.

Στιβία (ἡ), poet: їn локȣ de στιβεία. 2) =Στίβος.

Στιβιάω -ῶ, viit: -άσω, [στίβη] ръчеskȣ, їnгїецȣ de friгȣл de dimineацъ.

Στιβίζω, viit: -ίσω, =Στιμμίζω. [στίβι].

Στίβος (ὁ), [στείβω] кале ȣmблатъ, = Τρίβος; ȣрmъ, кълкъtȣръ; (poet:) їn локȣ de στιβεία, ȣлmаре.

Στίβω, преа рар їn локȣ de στείβω.

Στιγεύς, έως (ὁ), fъкъtорȣ de їnпȣпsъtȣрї, saȣ пȣntȣрї, mъpчї, ші чл:; saȣ instрȣmїntȣ їndemїnatікȣ ла ачеasta (ferȣ арsȣ, saȣ ȣлъ). [ші

Στίγμα (τὸ), semnȣ de їnпȣпsъtȣръ; (їn цеп:) patъ, маркъ, печеtе пе піеле. "Στίγματα δὲ δράκουσι κυάνεα κατὰ νῶτα,,. Es: [στίζω]. [de ȣnde

Στιγμαῖος, α, ον, ind: їn локȣ de στιγμιαῖος.

Στιγματηφορέω -ῶ, viit: -ήσω, порtȣ пе трȣпȣл meȣ semne de їnпȣпsъtȣрї. [din

Στιγματηφόρος (ὁ, ἡ), пȣрtъtорȣ пе трȣпȣл ѕъȣ de mъpчї din (їnsemnatȣ кȣ) їnпȣпsъtȣрї, saȣ їnfeрatȣ. [στίγμα, φέρω].

Στιγματίας, ου (ὁ), (npinч: poвȣ, saȣ fъкъtopȣ de pele) însemnatȣ кȣ fepȣ apsȣ, înfepatȣ. 2) кom: rpamatiкȣ îndeлeтniчitȣ лa пȣntȣaцie. [mi

Στιγματίζω, biit: -ίσω,=Στίζω, faкȣ (însemnezȣ кȣ) înпȣnsъtȣpĭ, saȣ înfepъtȣpĭ; (npin întind:) neчinstesкȣ, nonosлȣesкȣ. [στίγμα].

Στιγματοφόρος (ὁ, ἡ), =Στιγματηφόρος.

Στιγμὴ (ἡ), semnȣ de înпȣnsъtȣpъ, niкъtȣpъ; (rpam:) пȣntȣ; (цeometp:) къпъtîiȣ de лinie; (în цen:) чea maĭ miкъ napte. "Χρόνου —,,. Пл: minȣtȣ, momentȣ. "Εἰ γ' εἶχε στιγμὴν ἢ σκιὰν τούτων,,. Dm:

Στιγμιαῖος, α, ον, de ȣnȣ minȣtȣ, кȣ totȣл вpemeлniкȣ, de foapte sкȣptъ dȣinipe. "Ὁ μακρότατος βίος στιγμιαῖός ἐστι πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα,,. Пл:

Στιγὼν, ῶνος (ὁ),=Στιγματίας. [din

Στίζω, biit: -στίξω, însemnezȣ (npinч: кȣ asкȣцitȣ) saȣ apsȣ fep (în ръȣ) =Στιγματίζω; (rpam:) пȣĭȣ пȣntȣ, saȣ пȣntezȣ. "Τῇ βακτηρίᾳ —,,. Apstf: a лoвi, înкît sъ pъmîie semne. «Στίζειν χωρίον,,. a пȣne zълorȣ (fiind къ лoкȣpiлe zълoцite se însemnaȣ, saȣ se пȣбliкaȣ npin пȣnepe de кoлoaпъ saȣ пiatpъ). (bezĭ mi ὅρος).

Στικτέος, α, ον, nosit: aл лȣĭ στίζω.

Στικτόπους, οδος (ὁ, ἡ), пestpiцȣ кȣ niкъцeлe пe пiчoape. "Ἔλαφος — ,,. Оп: [στικτὸς, πούς].

Στικτὸς, ἡ, ὸν, însemnatȣ, saȣ înпestpiцatȣ кȣ niкъцeлe; (rpam:) пȣntatȣ. «Χωρίον στικτὸν». Пld: zълoцitȣ. [bezĭ στίζω].

Στικτόχροος -ους (ὁ, ἡ), înпestpiцatȣ кȣ niкъцeлe пe faцъ. [στικτὸς, χρόα].

Στίλβη (ἡ), =Στιλβηδὼν, лȣчipe, sклiпiчiȣne. 2) orлindъ. 3) лamпъ. [στίλβω]. [de ȣnde

Στιλβηδὸν, adb: кȣ лȣчipe, saȣ sклiпiчiȣne. [mi

Στιλβηδὼν, όνος (ἡ), = Στίλβη, лȣstpȣ. "Ὅσα τῶν ξύλων στιλβηδόνα δέχεται,,. Tfp:

Στιλβοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкȣ a sклiпi, лȣstpezȣ чeвa. [στιλβὸς ποιέω].

Στιλβὸς, ἡ, όν, =Στιλπνός. [de ȣnde

Στιλβότης (ἡ), =Στιλπνότης. [mi

Στιλβόω -ῶ, biit: -ώσω, = Στιλβοποιέω, лȣstpezȣ, sклiбisesкȣ.

Στίλβω, [ἴλλω] biit: στίλψω, лȣчesкȣ, sклipesкȣ. "Κάλλεϊ στίλβων,,. Оm: "Ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ ἡλίου) αἴγλῃσιν στίλβουσιν,,. Оm: 2) (ȣne-opĭ stpъm:) în лoкȣ de στιλβόω. "Τὸ δὲ ἐν αὐτῷ εὑρισκόμενον ὑγρὸν στίλβει πρόσωπον ἐπιχριόμενον,,. Dsкp:

Στίλβωμα (τὸ), tpȣпȣ лȣstpatȣ, sклiпiчosȣ. 2) (акt:) =Στίλβωτρον. [στιλβόω].

Στίλβων, ουσα, ον, naptч: aл лȣĭ στίλβω. || (sȣбst:) плanetȣл лȣĭ Мepкȣpȣ, saȣ aл Benepeĭ. [mi

Στίλβωσις, εως (ἡ), лȣstpape, sклiбisipe.

Στιλβωτὴς, οῦ (ὁ), лȣstpъtopȣ, sклiбisitopȣ. [mi

Στίλβωτρον (τὸ), op чe sлȣжeщte лa лȣstpape, saȣ sклiбisipe. [στιλβόω].

Στίλη (ἡ),=Σταλαγμὸς, niкъtȣpъ; (npin întind:) чeл maĭ пȣцinȣ. "Οὐδ' ὅσον στίλη,,. Apstf:

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, лȣчosȣ, sклiпiчosȣ. [στίλπω]. [de ȣnde

Στιλπνότης (ἡ), sклiпiчiȣne. [mi

Στιλπνόω -ῶ, biit: -ώσω, =Στιλβόω.

Στίλπω, diaл: în лoкȣ de στίλβω. [de ȣnde

Στίλπων, ωνος (ὁ), (лa Sibapiцĭ) пitiкȣл.

Στίλψις, εως (ἡ), лȣчipe, sклipipe.

Στίμμι, [Eцint:] εως (τὸ), ȣnȣ feлȣ de ximiкъ npeпapaцie (акчidatȣ antimoniȣ), чe se întpeбȣinцa spe въпsipea цeneлop. [de ȣnde

Στιμμίζω, biit: -ίσω, въпsesкȣ (spînчeneлe mi цeneлe) кȣ npeпapatȣ antimoniȣ.

Στίμμις, εως (ἡ), =Στίμμι.

Στίμισμα (τὸ), въпsipea spînчeneлop кȣ npeпapatȣ antimoniȣ. [στιμμίζω].

Στὶξ, στιχὸς (ἡ), noet: (neîntp: în nomin:) în лoкȣ de στίχος, pîndȣ, mipȣ. «Ἐπὶ στίχας». Оm: пe pîndȣ. «Τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἴων». Anm: лe a adȣs în mipȣ, de faцъ.

Στίξις, εως (ἡ), [στίζω] mapкape кȣ fepȣ apsȣ saȣ asкȣцitȣ; (rpam:) пȣntape.

Στίον, (τὸ), =Στία.

Στιπτὸς, ἡ, ὸν, = Στειπτὸς, mi Στιφρὸς. «Ἄνθρακες στιπτοί». Tfp: ȣnȣ feлȣ de tapĭ къpбȣnĭ; (de ȣnde) «Γέροντες — ». Apstf: Axapneniĭ. (bezĭ mi πρίνινος, mi σφενδάμνινος). «Φυλλὰς — ». Акs: = Στοιβάς.

Στίσδω, biit: στίξω, Dop: în лoкȣ de στίζω.

Στίφος, εος ους (τὸ), tpȣпъ (npinч: de ostamĭ îndesitъ. [στείβω]. [de ȣnde

Στιφρὸς, ὰ, ὸν, (npinч: despe кapne, tpȣпȣ) stpînsȣ, îndesatȣ, цeanъпȣ. [de ȣnde

Στιφρότης (ἡ), îndesъцime, цenenie (npinч:) de tpȣпȣ. [mi

Στιφρόω -ῶ, faкȣ a se îndesa, a se înкerа чeвa.

Στιχαοιδὸς (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de στιχῳδός.

Στιχάριον (τὸ), dim: aл лȣĭ στίχος. [de ȣnde

Στιχάς, άδος (ἡ), поеt: în локȣ de στί-χος. [de ȣnde

Στιχάω, ші (маĭ întpв:) шiж: -άομαι, (fъpъ виit:) поеt: îe локȣ de στείχω, шep-гȣ пе pîndȣ (în шipȣ).

Στίχες. îm: ал пeîntp: στίξ.

Στιχηδὸν, adв: în pîndȣ, în шipȣ, (Франц:) à la file. 2) npin вepsȣpĭ. [ші

Στιχήρης, εος (ὁ, ἡ), ші Στιχηρὸς, ά, όν, пȣsȣ, saȣ înшъpцitȣ în pîndȣpĭ. 2) skpisȣ în вepsȣpĭ. [στίχος]. [de ȣnde

Στιχηρῶς, adв: în pîndȣ; saȣ în вepsȣpi, =Στιχηδὸν

Στιχίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ στίχος.

Στιχίζω, виit: -ίσω, пȣĭȣ, înшipȣ пе pîndȣ. 2) fakȣ вepsȣpĭ (stixȣpĭ). [ші

Στίχινος, η, ον, fъкȣtȣ din вepsȣpi, saȣ din npiчinъ de вepsȣpĭ. «Θάνατος — ». Eнгp: [στίχος].

Στιχιστὴς, οῦ (ὁ), вepsifikatopȣ. [στιχίζω].

Στιχογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopȣ de, saȣ în вepsȣpĭ. [στίχος, γράφω]

Στιχολογέω -ῶ, виit: -ήσω, spȣĭȣ, postesкȣ (декламȣ) вepsȣpĭ. [ші

Στιχολογία (ἡ), postipe, деклamaцie de вepsȣpĭ. [στίχος, λόγος].

Στιχομυθέω -ῶ, виit: -ήσω, вopвesкȣ în вepsȣpi; saȣ pesпȣnzȣ кȣ вepsȣ ла вepsȣ.[ші

Στιχομυθία (ἡ), întpeвopвipe npin вep-sȣpĭ. [στίχος, μῦθος].

Στιχοποιΐα (ἡ), поesie în вepsȣpĭ, saȣ faчepe de вepsȣpĭ. [din

Στιχοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de вepsȣpĭ, вepsifikatopȣ. [στίχος, ποιός].

Στιχὸς, цeн: ал (пeîntp:) στίξ.

Στίχος (ὁ), [στείχω] шipȣ, pîndȣ (npiнч: ostъшesкȣ). 2) stixȣ, вepsȣ.

Στιχουργέω -ῶ, виit: -ήσω, fakȣ (коm-пȣiȣ) stixȣpĭ, saȣ вepsȣpĭ. [шĭ

Στιχουργία (ἡ), faчepe de stixȣpĭ, вep-sifikaцie. [din

Στιχουργὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de stixȣpĭ, вepsifikatopȣ. [στίχος, ἔργον].

Στιχῳδὸς (ὁ, ἡ), [στίχος, ᾠδή] кîntъtopȣ de вepsȣpĭ. (вezĭ ші ῥαψῳδός).

Στιώδης, εος (ὁ ἡ), плinȣ de пietpiчeлe, saȣ de пietpiшȣ. [στία].

Στλεγγίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ στλεγγίον.

Στλεγγιδολήκυθος (ὁ). = Ξυστρολήκυθος. [στλεγγίς, λήκυθος]

Στλεγγιδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de skъp-пinъtoape. [στλεγγίς, ποιός].

Στλεγγίζω, виit: -ίσω, fpeкȣ кȣ skъpпi-пъtoapea. [ші

Στλεγγίον (τὸ), dim: ал лȣĭ στλεγγίς. [din

Στλεγγίς, ίδος (ἡ), [στέλεχος] skъpпinъ-toape, saȣ fpeкъtoape (чe se întpeвȣin-цeazъ ла вaĭe), (Лat:) strigil, (Тȣpч:) гeвpea (a лe Лakonienilop epaȣ de tpe-stie). 2) = Σίφων. 3) o гъteaлъ de кaп (de aȣpȣ) a шȣĭepilop, ші a teopilop, чe se tpimiteaȣ ла opakoлe, (de ȣnde пoa-te Тȣpч:) чeлeнкĭȣ. (вezĭ ші καλαμίς 6).

Στλέγγισμα (τὸ), пeкȣpъцie, чe ese de-пe tpȣпȣ npin fpeкъtȣpъ în вaĭe. [ші

Στλέγγιστρον (τὸ),=Στλεγγίς. [στλεγγίζω].

Στλεγγοποιός (ὁ, ἡ), = Στλεγγιδοποιός. [στλέγγος, ποιός].

Στλέγγος, εος -ους (τὸ), = Στλεγγίς.

Στοὰ (ἡ), saлъ вoлtitъ лȣнгъ, sпpiжinitъ în пaptea de dinainte пе колоane,(Франц:) portique. (maĭ кȣ deosевipe în Atena «Ἡ ποικίλη (înпpeȣпъ ші fъpъ) στοά». ȣn-de Zenonȣ îшĭ npeda лекцiiлe. (de ȣnde) «Οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς». Stoĭчiĭ filosofi. 2) maгazie (de гpîȣ, вinȣ, ші чл:). 3) (ла Pomanĭ) ȣпȣ feлȣ de шашinъ поліopче-tikъ, (Лt:) vinea. [ἵστημι]. [de ȣnde

Στόαξ, ακος (ὁ), (în desпpeцȣipe) stoi-кȣ filosofȣ.

Στοβάζω, виit: -άσω, = Στοβέω. [de ȣnde

Στόβασμα (τὸ), înжȣpъtȣpъ, окapъ. [din

Στοβέω -ῶ, виit: -ήσω, окъpъskȣ, înжȣpȣ.

Στόβος (ὁ), = Στόμφος, окapъ, вopвъ пeчinstitoape, saȣ лъȣдъpoasъ.

Στοιὰ (ἡ), At: în локȣ de στοά.

Στοιβαδεύομαι, виit: -εύσομαι, =Στιβαδεύ-ομαι. [ші

Στοιβάζω, виit: -άσω, ȣшплȣ (aшtepnȣtȣ ші чл:), îndesȣ; (în цeп:) fakȣ гpъшъdъ, гpъшъdeskȣ. [din

Στοιβὰς, άδος (ἡ), = Στιβάς. [στοιβή].

Στοιβασία (ἡ), гл: în локȣ de στοιβα-σμός. [de ȣnde

Στοιβάσιμος (ὁ, ἡ), пȣtinчosȣ de a se гpъшъdi, saȣ a se faчe teanкȣ, клaĭe, ші чл:

Στοιβασμὸς (ὁ), ȣшплepe (de aшtepnȣtȣ, ші чл:); (în цeп:) гpъшъdipe (de ȣпa пe ste alta). [ші

Στοιβαστής, οῦ (ὁ), ȣшплȣtopȣ, îndesъ-topȣ (de aшtepnȣtȣpi, ші чл:); гpъшъdi-topȣ. [στοιβάζω].

Στοιβὴ (ἡ), [στείβω] op чe slȣжeste de ȣшплȣtȣpъ (de aшtepnȣtȣ, ші чл:): (fir:) пaptiкȣлъ îndeплinitoape (de кȣвîntȣ). 2) (пaptiк:) ȣпȣ feлȣ de чapъ (aлt: φλέως), din fpȣnzeлe къpia ȣшплeaȣ aшtepnitȣpi-лe (шeлeлe, samapeлe, ші чл:), ші din paшȣpeлe eĭ fъчeaȣ шъtȣpi. 3) în локȣ de στοά. 4) гpъшadъ, teanкȣ.

Στοιβοειδὴς, έος (ό, ή), чел în felѕл (asemenea) aшteрnѕtѕлѕĭ de caрвъ; afînatѕ. [στοιβὴ, εἶδος].

Στοίδιον (τὸ), dim: aл лѕĭ στοά.

Στοιχαδικὸς, ή, όν, шi

Στοιχαδίτης, ου (ὁ), шi Στοιχαδῖτις, ιδος (ή), fъкѕtѕ din fрѕnze, saѕ fлoрĭ de [στοιχάς, вezĭ ziч:].

Στοιχάριον (τὸ), dim: aл лѕĭ στοῖχος.

Στοιχὰς, άδος (ή), (adĭekt:) пѕsѕ în шiрѕ, în pîndѕ, saѕ лinie. «'Ελαία ("Νῆσος, шi чл:) —„ Лкs: 2) (sѕвst:) sъdiрe de пomĭ în foрmъ de aлee (вezĭ шi περίστοιχος). 3) ѕnѕ felѕ de miрositoaрe плantъ, рosmaрinѕ, saѕ лavandъ. [στείχω].

Στοιχειακὸς, ή, όν, (шi adв:) -κῶς,=Στοιχειώδης, (adв:) -ωδῶς. [din

Στοιχεῖον (τὸ), [στοῖχος] (рrinч:) foрmъtoрѕ de (saѕ пѕsѕ în) лinie, saѕ pîndѕ; (de ѕnde naрtik:) лѕnцimea ѕmвреĭ soлaрѕлѕĭ чeasoрnikѕ; (în цen:) ѕmвра minѕtaрѕлѕĭ, чeasѕл. «Ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον». Aрstf: 2) (maĭ des) чea dîntîĭ (simплъ, neîmпърцitъ) konstitѕtivъ naрte, din kaрe se komпѕne ѕnѕ tрѕпѕ, saѕ лѕкрѕ, елементѕ, saѕ рrinчiпѕ (вezĭ шi ἀρχή). «'Εδόκει δὲ αὐτῷ (τῷ 'Εμπεδοκλεῖ) στοιχεῖα εἶναι τέτταρα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα». Лрt: (de ѕnde 3) вaseлe (рrinчiпaлeлe шi чeлe maĭ tрeвѕinчoase date a лe) fie-къriа шtiinцe. «Στοιχεῖα γεωμέτρου γραμμαὶ, σημεῖα, ἐπίπεδα, шi чл:» I. Fлпn: «Στοιχεῖα ἐνθυμημάτων». Лцк: teрminiĭ siлoцismiлoр. «Ταῦτα στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα χρηστῆς πολιτείας». Iskр: 4) (naрtik:) лiteрeлe aлfaвetѕлѕĭ. «Στοιχεῖα κάλεῖται τὰ γράμματα διὰ τὸ ἔχειν στοῖχόν τινα καὶ τάξιν». D. Xр: «Στοιχεῖόν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος„. D: Ал: «Αἱ μὲν συλλαβαὶ λόγον ἔχουσι, τὰ δὲ στοιχεῖα ἄλογα». Плt: 5) (Aлeksandр:) în лoкѕ de εἰκών, foрmъ, fiгѕръ. «Στοιχεῖα οὐράνια». steлeлe; шi semneлe zodiaкѕлѕĭ; (de ѕnde Рom:) staxie (o ĭesmoasъ aрътaрe, ѕmвръ de moрtѕ, шi чл:). [de ѕnde

Στοιχειόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвъцѕ пe aлtѕл, (шi пas: mъ înвъцѕ de къtре aлtѕл) чeлe dîntîĭ елементe de o шtiinцъ, saѕ meшteшѕгѕ; (рrin întind:) къпѕĭeskѕ (шi пas: mъ къпѕĭeskѕ de aлtѕл) кѕ ор че tрeвѕĭe. «Στοιχειούμενος φόβῳ». Грг: [шi

Στοιχειώδης, εος (ὁ, ή), елементaрѕ, kaрe sлѕжeшte de елементѕ (temeĭѕ). «Τὸ στοιχειωδέστατον πάντων». Aрstf: [de ѕnde

Στοιχειωδῶς, adв: în kiпѕ елементaрѕ (konрinzъtoрѕ de чeлe maĭ de temeĭѕ). «Ταῦτα ὡς ἐν κεφαλαίῳ λελέχθω ἡμῖν καὶ στοιχειωδῶς». Лрt:

Στοιχείωμα (τὸ), oр чe sлѕжeшte de елементѕ, saѕ прегътitoaрe înвъцътѕръ, (Eрanц:) rudiment. 2) (astрnm:) semneлe zodiaкѕлѕĭ. [στοιχειόω]. [de ѕnde

Στοιχειωματικὸς, ή, όν, шi adв: -ικῶς, ==Στοιχειώδης. 2) «Στοιχειωματικοὶ». =='Αστρολόγοι, astрoлoцĭ.

Στοιχείωσις, εως (ή), înвъцaрe de чeлe dîntîĭ saѕ рrinчiпaлe елементe aлe вреѕneĭ шtiinцe, saѕ aрte. [шi

Στοιχειωτής, οῦ (ὁ), înвъцъtoрѕ de чeлe dîntîĭ елементe, saѕ рrinчiпe de aрtъ, saѕ шtiinцъ. [στοιχειόω]. [de ѕnde

Στοιχειωτικός, ή, όν, кѕвenitѕ, saѕ koнtрiвѕitoрѕ лa înвъцaрe de елементe, saѕ рrinчiпe.

Στοιχέω -ῶ, вiit: -ήσω, meрgѕ пe шiрѕ saѕ лinie dрeaптъ; (кѕ dat:) ѕрmezѕ dѕпe чineвa; (în цen:) ѕрmezѕ; (шi fiг.) mъ înвoĭeskѕ, mъ mѕлцѕmeskѕ, mъ îndestѕлeзѕ. «Μιᾷ γυναικί στοιχεῖς». Sxл: Aрstл: «Τῷ αὐτῷ εὐαγγέλίῳ στοιχοῦντες». Грг: [στοῖχος].

Στοιχηγορέω -ῶ, вiit: -ήσω, пoet: [στοῖχος, ἀγορά] sпѕĭѕ (пoвesteskѕ) пe шiрѕ.

Στοιχηδὸν, adв: în pîndѕ, пe шiрѕ.

Στοίχημα (τό), плц: [στοιχέω] zълoгѕ de înвoĭaлъ (рrinsoaрe).

Στοιχίζω, вiit: -ίσω, пѕĭѕ чeвa (рrinч: înfiгѕ naрiĭ вînъtoрeшteлoр mреже) пe pîndѕ; (fiг: în цen:) întoкmeskѕ. ‖ (miж:) =Στοιχηγορέω. [de ѕnde

Στοιχισμός (ὁ), okoлiрe рrin înшiрaрe de naрiĭ вînъtoрeшteлoр mреже, шi okoлѕл foрmatѕ de dînшiĭ

Στοιχομυθέω -ῶ, вiit. -ήσω,=Στοιχηγορέω. [στοῖχος, μῦθος].

Στοῖχος (ὁ), [στείχω] шiрѕ, pîndѕ. «Κατὰ στοῖχον, saѕ «'Επί στοίχου». Тѕч: шi Пaѕs: =Στοιχηδόν. 2) (naрtik:) шiрѕ de naрĭ цiitoрĭ de вînъtoрeшteлe mреже întinse. «'Εὰν δὲ ἐκκλίνῃ στοῖχος ἢ ἄρκυς, ἀνιστάτω ὁ ἀρκυωρός». Ksп: [de ѕnde

Στοιχώδης, εος (ὁ, ή), asemenea кѕ, saѕ кa ѕnѕ шiрѕ, пѕsѕ лa pîndѕ.

Στολάρχης, ου (ὁ),=Στόλαρχος.

Στολαρχία (ή), demnitatea, saѕ tрeaвa amiрaлѕлѕĭ. [din

Στόλαρχος (ὁ), komandiрѕ de flotъ, saѕ amiрaлѕ. [στόλος, ἄρχω].

Στολάς, грeш: în лoкѕ de σπολάς.

Στολή (ή), [στέλλω] înвръкъminte; (de-

ѕаре ostaші) армътѕръ. (везі ші σκευή). 2) поет: în локѕ де στόλος, експедіціе (прінч: пе маре).

Στολίδιον (τό), dim: ал лѕі στολή ші στολίς.

Στολιδόω -ῶ, віit: -ώσω, înвракѕ, înподобескѕ. 2) înкрецескѕ, ѕвîрческѕ. [ші

Στολιδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о înкрецітѕръ, înкрецітѕ. [στολίς].

Στολίδωμα (τό), хаїнъ înкрецітъ, înкрецітѕръ. [ші

Στολιδωτός, ή, όν, чел кѕ (saѕформатъ дѕпѕ de) înкрецітѕрі, înкрецітѕ. «Χιτὼν —» Ksn: [στολιδόω].

Στολίζω, віit: -ίσω, = Στέλλω, înвракѕ; (în ген:) гътескѕ, екіпезѕ, înармезѕ. [στολίς].

Στόλιον (τό), dim: ал лѕі...

Στολίς, ίδος (ἡ), dim: (дѕпе tinѕ пѕмаї) ал лѕі στολή. «Νηῶν στολίδες». Epatost: пînзеле; ші «Στολίδες ἄκραι». Epatost: подоавеле, saѕ înсемнеле дела прѕа корѕвії. 2) (маї des) крецѕ де хаїнъ; (де ѕнде în întind:) ѕвîрчітѕръ. [στολή].

Στόλισμα (τό), ор че слѕжеште ла înподовіре (хаїнъ, ші чл:). [ші

Στολισμός (ὁ), înвръкаре, înармаре. 2) înвръкъмінте, подоавъ. [ші

Στολιστήριον (τό), локѕл, ѕнде се înвръкаѕ преоції, saѕ înподовіаѕ statѕеле зеілор. [ші

Στολιστής, οῦ (ὁ), îngrіжіторѕл pîndѕітѕ асѕпра înвръкъмінтелор. [στολίζω].

Στολμός (ὁ), поет: în локѕ де στολισμός.

Στολοδρομέω -ῶ, віit: -ήσω, плѕтескѕ înпреѕнъ кѕ алте коръвії in кінѕ де а форма flotъ. [στέλος, δρόμος].

Στόλος (ὁ), [στέλλω] (în ген:) порніре (гътіре) де кълъторіе; воїажѕ (прінч: пе маре); оstъшеаскъ експедіціе; (овіч:) flotъ де маї мѕлте коръвії плѕтінд în ресвоїѕ, saѕ пентрѕ препазъ. «Τὸν στόλον ποιοῦμαι εἰς...». Ksn: = Στέλλομαι. 2) (рар) în локѕ де στολή. 3) (ѕне-орї) лемнѕл єшітѕ афаръ in прѕа коръвії. 4) (în Apst: Z. парте В'. 14) în локѕ де καυλός, кочеанѕ, saѕ коадъ.

Στόμα (τό), гѕръ (де омѕ, saѕ де вітъ); (прін întind:) фацъ, овразѕ. «Λύειν («Διαίρειν, «Ἀνοίγειν) στόμα». Iskp: Dm: ші Skp: «Πέσε πρηνής ἐπὶ στόμα». Il: Z. кѕ фаца în жос. «Κατὰ στόμα». Ep: în фацъ, înпотрівъ. «Στόμα πρὸς στόμα». Skp: гѕръ în гѕръ, = Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. «Ἀνὰ (рар «Διὰ) στόμα, saѕ «Ἐν στόματι, saѕ «Διὰ στόματος ἔχειν τι, saѕ τινα». Fp: а ворбі totdaѕна (де віне, saѕ де рѕѕ) деспре... «Ἔχε στόμα». Eѕр: тачі. «Ἀπὸ στόματος λέγειν τι». Ksn: пе дін афаръ. «Ἀς' («Ἐξ) ἑνὸς στόματος». Лкs: întр'о глъсѕіре. «Ὅ, τι ἂν ἐπὶ στόμα ἔλθοι». Лкs: ор че 'і о веni în гѕръ. 2) (прін întind:) кѕвîнтѕ єшітѕ дін гѕръ, гласѕ; saѕ пѕтере де кѕвîнтѕ, дестоїнічіе де поетѕ, saѕ оратор. «Πινδάρου —». Лкs: «Ἱέντες στόμα». Sof: пронѕнцінд. 3) (fir:) гаѕръ, гѕръ; (în ген:) локѕ де intраре, saѕ єшіре; (де ѕнде fir:) înчепѕтѕ, saѕ sfîрштѕ. «Φρέατος («Ὀρύγματος, «Πόντου, «Λιμένος, «Ἀγυιᾶς, їар маї des «Ποταμοῦ)—». Eѕр: Тѕч: Ksn: (ші fir:) ««Τεύχων πολέμοιο μέγα στόμα». Il: K. превестінд înчепере де маре ресвоїѕ. «Πρὸς τὸ στόμα τοῦ βίου». Ksn: ла sfîрштѕл віецеї 4) (în ген:) партеа де dînainte, saѕ капѕтѕл; (де ѕнде деспре арміе) фронтѕл; (деспре савіе, saѕ кѕцітѕ) гѕра, аскѕцітѕл, saѕ тъішѕл. «Ξυστὰ ναυμάχα, κολλήεντα, ἐπὶ στόμα εἱμένα χαλκῷ». Il: O. «Ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ στρατεύματος». Ksn: «Παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικόν». Ksn: «Βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθηλύνθην στόμα». Sof:

Στομακάκη (ἡ), патімъ де гѕръ, skорвѕтѕ. [στόμα, κακόν].

Στομαλγέω -ῶ, віit: -ήσω, пътімескѕ де дѕрере де гѕръ; (fir:) амѕ аплекаре преа мѕлтъ ла ворвіре. [din

Στομαλγής, έος (ὁ, ἡ), пътімашѕ де дѕрере де гѕръ; (овіч:) неопрітѕ, saѕ некѕмпътатѕ ла ворвіре, върfіторѕ. [στόμα, ἄλγος]. [де ѕнде

Στομαλγία (ἡ), дѕрере де гѕръ; (овіч: прін întind:) аплекаре ла мѕлтъ ворвіре, = Γλωσσαλγία.

Στόμαλγος (ὁ, ἡ), = Στομαλγής.

Στομαλίμνη (ἡ), ші Στομάλιμνον (τό), валтъ форматъ дін (saѕ înвечінатъ кѕ) маре, (алт:) λιμνοθάλασσα. [στόμα, λίμνη].

Στομαργέω-ῶ, Στομαργία, Στόμαργος, At: în локѕ де στομαλγέω, ші чл:

Στοματικός, ή, όν, ал гѕреї. 2) пътімашѕ де, saѕ ѕѕпѕѕѕ ла боале де гѕръ. [στόμα].

Στοματουργός, (ὁ, ἡ), ком: лѕкрътор кѕ гѕра, ѕрзіторѕ де ворве. [στόμα, ἔργον].

Στομαυλέω -ῶ, віit: -ήσω, кîнтѕ кѕ (пѕїѕ гѕра пе) flѕерѕ, saѕ flaѕтѕ. [στόμα, αὐλός].

Στομαχικός, ή, όν, (ші адв:) -ικῶς, кѕвенітѕ, saѕ фолоsіторѕ ла (saѕ пътімашѕ де) stомахѕ. [din

Στόμαχος (ὁ), (în ꙋen: шi maĭ de mꙋlte-орĭ antm:) гꙋрѣ de ор че; (iар обiч: шi naptik:) гꙋра пinteчелꙋĭ; (прin întind: de ачi) stomaxꙋ. [στόμα, ἔχω].

Στομβάζω, biit· -άσω, == Στομφάζω. [din

Στόμβος (ὁ), == Στόμφος.

Στομήρης, εος (ὁ, ἡ), == Εὔστομος. [στό-μα, ἄρω].

Στομίας, ου (ὁ), чел кꙋ марe saꙋ lapе гꙋрѣ. «Ἵππος—». Sꙋid: шi Esix: [шi

Στόμιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ στόμα, гꙋрiꙋѣ. 2) (desupe neinsꙋfл:) гаꙋрѣ; (desupe рiꙋ) вѣрsꙋtꙋрѣ, гꙋрѣ de рiꙋ. 3) naptea fрiꙋлꙋĭ, каре intрѣ în гꙋра калꙋлꙋĭ. [шi

Στομίς, ίδος (ἡ), ==Στόμιον; (naptik:) == Φορβειὰ, шi Χειλωτὴρ (bezĭ ziч:) de fлaꙋ-tistĭ. [шi

Στόμις, ιδος (ὁ), ==Στομίας. [шi

Στομόω -ῶ, biit: -ώσω, închizꙋ гꙋра кꙋiва. 2) (de împot:) dessizꙋ гꙋра кꙋiва, saꙋ iĭ fакꙋ гꙋрѣ; (fir: desupe fepꙋ) оꙋелеskꙋ, askꙋꙋꙋ, îл fакꙋ tꙋiosꙋ; (de ꙋnde npin în-tind:) întꙋреskꙋ, deприnzꙋ: (кꙋ ак: кꙋ преп:) fакꙋ destoinikꙋ ла чева. [στόμα].

Στομφάζω, biit: -άσω, ворвеskꙋ марe, fꙋлos, saꙋ кꙋ emfasꙋ. (bezĭ шi πλατειά-ζω). [din

Στόμφαξ, ακος (ὁ, ἡ), лꙋꙋdꙋроsꙋ, fꙋлоsꙋ în ворвꙋ. [στόμφος].

Στομφασμὸς (ὁ), ворвiре fꙋлоasѣ (кꙋ nomnoase ворве), ==Πλατειασμός. [шi

Στομφαστικὸς, ἡ, ὸν, плinꙋ de fꙋлоase saꙋ nomnoase ворве. [στομφάζω].

Στομφολογέω -ῶ, biit: -ήσω, ==Στομφά-ζω, ворвеskꙋ кꙋ emfasꙋ. [στόμφος, λόγος].

Στόμφος (ὁ, ἡ), [στέμφω] mѣреꙋꙋ, ꙋm-fлatꙋ, ꙋnaлtꙋ în ворвiре; (de ꙋnde) лꙋꙋ-dꙋроsꙋ, fꙋлоsꙋ, fanfaponꙋ. ‖ (обiч: sꙋвst:) ворвiре fꙋлоasѣ, înfimfatѣ, stiлꙋ nomno-sꙋ, emfasꙋ,==Μεγαληγορία.

Στομώδης, εος (ὁ, ἡ), ==Εὔστομος, (alt:) στομήρης. [στόμα].

Στόμωμα (τὸ), fepꙋ оꙋелitꙋ, saꙋ кꙋлi-tꙋрѣ de fepꙋ; (fir:) tꙋpie, iꙋꙋime, aktibitate; 2) noet: în локꙋ de στόμα, шi στόμιον, гꙋрѣ, гаꙋрѣ. [шi

Στόμωσις, εως (ἡ), оꙋелiре, saꙋ askꙋ-ꙋiре de fepꙋ; (npin întind:) кѣлitꙋра, iꙋ-ꙋimea, saꙋ askꙋꙋimea, че i se dѣ nрin-tр' ачеasta. (Fpanꙋ:) trempe; (în ꙋen:) == Στόμωμα (npon: шi fir:). [шi

Στομωτὴρ, noet: шi Στομωτὴς, οῦ (ὁ), о-ꙋелitорꙋ, кꙋлitорꙋ, askꙋꙋitорꙋ de fepꙋ. [στομόω]. [din

Στοναχέω -ῶ, noet: în локꙋ de στενάζω.

Στοναχὴ (ἡ), noet: în локꙋ de στόναχος.

Στοναχίζω, шi (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, noet: în локꙋ de στενάζω. [din

Στόναχος (ὁ), noet: în локꙋ de στένος. [шi

Στονόεις, εσσα, εν, noet: плinꙋ, saꙋ npi-чinꙋitорꙋ de mꙋlte sꙋspinꙋрĭ. [din

Στόνος (ὁ), [στένω] == Στεναγμὸς; (npin întind:) skiрвѣ, mîxniчiꙋne, kinꙋ.

Στόνυξ, ύνυχος (ὁ), tꙋiosꙋл віpfꙋ ал гia-релор saꙋ ꙋnгiiлор; (în ꙋen:) askꙋꙋita saꙋ tꙋioasa napte a ор кѣрвia лꙋкрꙋ. «Πε-τραῖος —». Anin: «Συλόνυξ — ». Еꙋр: instp: de tꙋiat ꙋnгiiле. [de ꙋnde

Στονυχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел ка о askꙋ-ꙋitѣ гiарѣ, saꙋ ꙋnгie, tꙋiosꙋ, askꙋꙋitꙋ.

Στοργέω -ῶ, biit: -ήσω,==Στέργω. [din

Στοργὴ (ἡ), [στέργω] dparoste (npinч: пꙋрinteaskѣ, saꙋ fiaskѣ); (în ꙋen:) dpa-roste din inimѣ.

Στορέννυμι, biit: στορέσω, шi At: στορῶ, (nas: tpe: de кꙋ: ἐστόρεσμαι) aштерnꙋ, întinzꙋ пе пѣmintꙋ; (npin întind: шi fir:) sꙋрnꙋ; ꙋmileskꙋ; nотолеskꙋ, алinꙋ, шi чл: (bezĭ шi στρώννυμι). [de ꙋnde

Στορεὺς, έως (ὁ), aштерnѣtорꙋ, întinzѣ-торꙋ жos; nотолitорꙋ, алinѣtорꙋ, шi чл: 2) în локꙋ de τορεύς, о вꙋкатѣ de лemnꙋ, înѣ-ꙋntрꙋл кѣрвia înfiрtind alta anpindeaꙋ fокꙋ.

Στόρθη, шi Στόρθυξ, υγγος (ἡ), віpfꙋл sꙋлiꙋeĭ; (în ꙋen:) віpfꙋ askꙋꙋitꙋ. (bezĭ шi στόραξ). [πτόρθος].

Στόνη (ἡ), noet: în локꙋ de ζώνη.

Στόρνυμι, biit: -στορέσω, noet: în локꙋ de στορέννυμι.

Στορύνη (ἡ), [τορέω] instp: xipꙋрꙋ: neн-tpꙋ sîngeрарea nasꙋлꙋĭ.

Στορχάζω, biit: -άσω, ==Σχαάζω. [ὄρχος]

Στοχάζομαι, biit: -άσομαι, (кꙋ ꙋen: saꙋ кꙋ преп: ак: шi pap кꙋ sinг: ак:) okieskꙋ ла semnꙋ, saꙋ aꙋintezꙋ; (fir:) daꙋ кꙋ soko-teaлa, жꙋdikꙋ; npiveskꙋ ла чева; вагꙋ de seamѣ, черчetezꙋ; вpodeskꙋ, saꙋ mѣ si-леskꙋ, kaꙋtꙋ sѣ nemepeskꙋ. (bezĭ шi στο-χαστικῶς). [din

Στοχὰς, ἄδος (ὁ, ἡ), noet: în локꙋ de στοιχάς. «Οἰωνοὶ — ». Еꙋр: каре sꙋoaрѣ înnipate ꙋna dꙋne alta; saꙋ (dꙋne aлꙋiĭ) npevestitoaре de biitорꙋ, npeziчitoaре. (aлꙋiĭ skpiꙋ στολάδες). 2) (sꙋвst: fem:) mѣ-гꙋрѣ notpivitѣ ла aшezаре de вinѣtope-шiĭ преже. [στόχος].

Στόχασις, εως (ἡ), == Στοχασμός. [шi

Στόχασμα (τὸ), instpꙋmîntꙋл, шi овiektꙋл aꙋintѣрiĭ; (шi fir:) skonꙋ, fiндꙋ, saꙋ mi-жлокꙋ npe nemepipea лꙋĭ. [шi

Στοχασμὸς (ὁ), okipe, aџintape ла semnъ; (fir:) жѕdikatъ, saѕ dape kѕ sokoteaла din oape-kape semne. [шi

Στοχαστής, οῦ (ὁ), okitopѕ ла semnѕ; saѕ dъtъtopѕ kѕ sokoteaла [στοχάζομαι]. [de ѕnde

Στοχαστικὸς, ή, όν, kѕѕenitѕ. saѕ kontpiѕѕitopѕ, saѕ îndemînatikѕ ла okipe ла semnѕ, (шi fir:) ла dъpĭ kѕ sokoteaла; saѕ pezematѕ пe dъpi kѕ kѕkoteaла, saѕ пe nimte пъpepĭ. [de ѕnde

Στοχαστικῶς, adв: kѕ пemepitoape okipe, saѕ kѕ îndemînъtale ла okipe. «Πρὸς τὰ ἔνδοξα στοχαστικῶς ἔχειν». Apst: a aџinta.

Στόχος (ὁ), (пpinч:) =Στοῖχος; (de ѕnde) semnѕ, џintъ. «Τοὺς τοξότας ἐπὶ στόχον ἱέντας». Ksn: 2) пoet: în лoкѕ de στοχασμός, dape kѕ sokoteaла. [ἔστοχα, tpe: de kѕ: aл лѕĭ στείχω].

Στραβαλοκομέω -ῶ, ѵiit: -ήσω, sintѕ..

Στραβαλοκόμης, ου (ὁ),=Οὐλοκόμης, чeл kѕ пъpѕл kpeџѕ. [στράβαλος, κόμη].

Στράβαλος (ὁ, ή), =Στρεβλός, sѕipвitѕ; stpimѕѕ, întoptokĭatѕ, sѕчitѕ; (desпpe пъpѕ) kpeџѕ. [шi

Στράβη (ή), maĭ întpeв: komиѕsѕл ποδοστράβη. [шi

Στράβηλος (ὁ), (în џen:) = Στρόβιλος; (пaptik:) moлkѕ (de mape), (aл:) κῆρυξ.

Στραβίζω, ѵiit: -ίσω, sintѕ шaшiѕ. [στραβός]. [de ѕnde

Στραβισμός (ὁ), kъѕtъtѕpъ, ѵedepe stpimѕъ, шaшie.

Στραβός, ή, όν, (în џen:)=Στρεβλός; (пaptik:) stpimѕѕ ла ѵedepĭ, шaшiѕ. [шi

Στραβών, [de ѕnde пѕm: пpoп: Στράβων] ωνος (ὁ),=Στραβός, шaшiѕ. [στρέφω].

Στραγγαλάω -ῶ, ѵiit: -ήσω, =Στραγγαλόω. [din

Στραγγάλη (ή), [στράγγω] [de aчi] шtpeanгѕ, лaџѕ de sѕrpѕmat. [de ѕnde

Στραγγαλία (ή),=Στραγγαλίς. [de ѕnde

Στραγγαλιάω -ῶ, ѵiit: -άσω, întinzѕ лaџѕpĭ, kѕpse; (fir:) mъ siлeskѕ sъ aпѕkѕ, sъ пpinzѕ în kѕpsъ пe чineѵa kѕ înшeлъtopiĭ.

Στραγγαλίζω, ѵiit: -ίσω, stpînгѕ (пpinч: de гîtѕ) kѕ шtpeanгѕ, saѕ лaџѕ, sѕrpѕmѕ. [στραγγαλίς].

Στραγγάλιον (τό), o întъpitъ ѕmfлъtѕpъ în feлѕ de rindѕpъ, чe se fopmeazъ (maĭ mѕлt) пe лa înkeĭetѕpĭ. [шi

Στραγγαλίς, ίδος (ή),=[στραγγάλη] лaџѕ, kѕpsъ; (fir:) sofistikъ întpeѵape, diлemъ; (în џen:) ѵiклeнie, înшeлъtopie. 2)=Στραγγάλιον.

Στραγγαλιστὴς (ὁ), stpînџepe (пpinч: de гîtѕ) kѕ лaџѕ saѕ шtpeanгѕ, sѕrpѕmape. [στραγγαλίζω].

Στραγγαλιώδης, εος (ὁ, ή), чeл ka ѕnѕ шtpeanгѕ saѕ лaџѕ, pesѕчitѕ; (fir:) ѵiклeanѕ, amъџitopѕ, sofistikѕ. [στραγγαλία].

Στραγγαλόω -ῶ, ѵiit: -ώσω, [στραγγάλη] stpimѕezѕ, sѕчeskѕ; skpînteskѕ; (пas:) mъ stpimѕezѕ, mъ гipѕoѵeskѕ; (Ѕкp:)=Στραγγαλίζω. [de ѕnde

Στραγγαλωτός, ή, όν, sѕчitѕ, pesѕчitѕ ka шtpeanгѕл saѕ лaџѕл de sѕrpѕmat.

Στραγγεία (ή), [de aчi] stpъгъnipe, întipziepe, zъѕaѵъ. [шi

Στραγγεῖον (τό), ѕnѕ feлѕ de xipѕpџ: instp: пentpѕ stoapчepe de sînџe, шi чл: (ka ѵentѕza). [шi

Στράγγευμα (τό),=Στραγγεία. [din

Στραγγεύω, ѵiit: -εύσω, = Στρέφω, sѕчeskѕ, pesѕчeskѕ, stpiѵeskѕ; (пpin întind:) stopkѕ. ‖ (oѵiч: miж:) mъ toт înѵiрteskѕ, mъ kodeskѕ; (de ѕnde пpin întind:) întipziezѕ, zъѕoѵeskѕ, пiepzѕ ѵpeme; шi se ѕpamte, mъ kinѕieskѕ. (ѵezĭ шi στρεύγομαι). [шi

Στραγγία (ή), пoet: în лoкѕ de στραγγεία. [στραγγός]. [de ѕnde

Στραγγίας, ου (ὁ), (пpinч: πυρός) ѕnѕ feлѕ de гpiѕ.

Στραγγίζω, ѵiit: -ίσω, stopkѕ, stpekopѕ (kѕ пikъtѕpa), saѕ пetpekѕ ѕnѕ лikѕidѕ пpin пînzъ, saѕ stpekѕpъtoape; (în џen:) skoџѕ zeamъ, sѵîntѕ [din

Στραγγίς, ίδος (ή),=[Στράγξ].

Στραγγός, ή, όν, [στράγγω] sѕчitѕ, stpimѕѕ; (fir:) pъѕ, ѵiклeanѕ.

Στραγγουρία (ή), [στράγξ, οὖρον] stpanгѕpie, пimape deasъ шi kîte пѕџinѕ. [de ѕnde

Στραγγουριάω -ῶ, ѵiit: -άσω, пъtimeskѕ de stpanгѕpie. [шi

Στραγγουρικός, ή, όν, пъtimaшѕ de, saѕ sѕпѕsѕ ла stpanгѕpie. «Τὰ στραγγουρικά». Med: în лoкѕ de ή στραγγουρία.

Στράγγω, [neintp: temat: aл лѕĭ στράγξ, шi în afin: kѕ στρέφω, στρεύγομαι, шi чл:) (de ѕnde Лat: stringo, шi Pom:) stpîngѕ. [de ѕnde

Στράγξ, στραγγός (ή), пikъtѕpъ (пpinч: stoapsъ пpin stpiѵipe).

Στραγός, ή, όν, гaз: în лoкѕ de στραγγός.

Στράπτω, ѵiit: στράψω, пoet; în лoкѕ de ἀστράπτω.

Στρατάομαι, -ῶμαι, (de ѕnde пpeл: ἐστρατόωντο) пoet: în лoкѕ de στρατοπεδεύω.

Στραταρχέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntȣ...

Στρατάρχης, ου (ὁ), komandipȣ de oштipe. [στρατός, ἄρχω]. [de ȣnde

Στραταρχία (ἡ), demnitatea, saȣ komanda komandipȣлȣї de oaste.

Στράταρχος (ὁ),=Στρατάρχης.

Στράτευμα (τό),=Στρατός. шi 2)=Στρατεία, eкspediцie de oaste, oштinцъ. «Οὐ συνελάξοντο αὐτῷ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπί Σάμον». Ep: [шi

Στρατεία (ἡ), oштinцъ, eкspediцie de oштipe; oaste de eкspediцie; ostъшeaскъ слȣжбъ. 2) (eпit:) Minepвa. [στρατεύω].

Στρατευματικός, ή, όν, însȣшitȣ oasteї, saȣ oштinцeї; pesвoїeскȣ, ostъшeскȣ. [στράτευμα].

Στρατευσείω, (fъpъ виit:) dopeскȣ, sîntȣ aпleкatȣ a mъ oшti. [шi

Στρατεύσιμος (ὁ, ἡ), destoїniкȣ, îndemînatiкȣ ла oштinцъ. [din

Στράτευσις, εως (ἡ), oштinцъ, пopnipe de oaste ла pesвoїȣ; saȣ ostъшeaскъ слȣжбъ. [шi

Στρατευτικός, ή, όν, îndemînatiкȣ, saȣ deпpinsȣ ла oштinцe, pesвoїniкȣ. [din

Στρατεύω, виit: -εύσω, stpînгȣ oaste, peкpȣtezȣ. 2) слȣжeскȣ кa ostaшȣ; (кȣ aк: кȣ пpeп:) mъ пopneскȣ кȣ oaste, mъ oштeскȣ asȣпpa кȣїва. "Εἰς Σικελίαν στρατεύσαντες». Ksn: "Ἐστράτευσαν ἐπὶ νηῶν». Tȣч: (шi miж:) 'Ο Κῦρος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐστρατεύετο». Ksn: 3) komandȣ oaste. «Λεωκράτους στρατεύοντος„. Tȣч: [στρατός].

Σρτατηγεῖον (τὸ), пaptea taвepeї, ȣnde epa кoptȣл komandipȣлȣї, (Fpanц:) le quartier général; (în Atena) кasa, în кape se adȣnaȣ чeї zeчe komandipї. [στρατηγός].

Στρατηγέτης, ου (ὁ), шi Στρατηγέτις, ιδος (ἡ), =Στρατηγός. [din

Στρατηγέω -ῶ, виit: -ήσω, (кȣ цen: saȣ pap кȣ dat:) komandȣ (sîntȣ komandipȣ de) oaste. 2) întpeвȣinцezȣ (saȣ stpъm: вipȣїeскȣ пe чineвa кȣ) stpataцeme. [στρατηγός]. [de ȣnde

Στρατήγημα (τὸ), (în цen:) faптъ de komandipȣ, pesвoїaскъ miшкape; (paptiк:) stpataцemъ, вiклeaпъ пъsкoчitȣpъ sпpe amъцipea вpъжmaшȣлȣї.

Στρατηγία (ἡ), tpeaвa шi demnitatea komandipȣлȣї de oaste; saȣ destoїniчie de a komanda oaste; (ла Pom:) пpoвinцie administpatъ de ostaшeскȣ komandipȣ, (лat:) praetura. [στρατηγός]. [de ȣnde

Στρατηγιάω -ῶ, виit: -άσω, dopeскȣ, saȣ кнeлteскȣ a mъ pîndȣi komandipȣ de oaste.

Στρατηγικός, ή, όν, stpateцiкȣ, кȣвenitȣ. însȣшitȣ komandipȣлȣї; saȣ îndemînatiкȣ ла komandape de oaste. [στρατηγός]. [de ȣnde

Στρατηγικῶς, adв: кȣ stpateцiкъ îndemînatate, saȣ eкsпepiinцъ.

Στρατήγιον (τὸ), =Στρατηγεῖον; (în Sof: Eas 721) taвъpъ de oштipe.

Στρατηγίς, ίδος (ἡ), (adїeкt)=Στρατηγική. «Πύλαι στρατηγίδες„. Sof: a ле кoptȣлȣї komandipȣлȣї. "Στρατηγὶς (înпpeȣnъ шi fъpъ) ναῦς». Плd: шi Ep: кopaвia amipaлъ. 2) (sȣвst:) fem: aл лȣї...

Στρατηγὸς (ὁ, шi кom: ἡ), komandipȣ de oштipe, цenepaлȣ; (ла Atena) ȣпȣл din чeї zeчї apxonцї, кape îngpiжїa de чeлe pesвoїeшtї (veзї шi πολέμαρχος); (întp' алte opaшe) гȣвepпъtopȣ militapȣ шi чiвiлȣ; (ла Pomanї) пpetopȣ; (în цen:) dpeгъtopȣ, къпetenie, komandantȣ; (ȣne opї) peкpȣtъtopȣ saȣ stpîнгъtopȣ de oaste. [στρατὸς, ἡγοῦμαι, saȣ ἄγω].

Στρατηΐη, Ion: în лoкȣ de στρατεία.

Στρατηλασία (ἡ),= Στρατεία, пopnipe de oaste în pesвoїȣ; (ȣne-opї) oaste пȣsъ în miшкape, saȣ лȣкpape. [στρατὸς, ἔλασις].

Στρατηλατέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntȣ...

Στρατηλάτης, ου (ὁ), [στρατὸς, ἐλαύνω]. komandipȣ de oaste, saȣ de oштinцъ,= Στρατηγός; (în цen:) гȣвepпъtopȣ. [de ȣnde

Στρατηλατικὸς, ή, όν, = Στρατηγικός.

Στρατιά (ἡ), oaste în miшкape; (în цen:) mȣлцime; (ȣпe-opї)= Στρατεία, пopnipe de oштipe. [στρατός].

Στρατιάρχης шi Στρατίαρχος, ου (ὁ), [στρατιὰ, ἄρχω]=Στρατηγὸς, шi Στρατηλάτης.

Στράτιος, α, ον, peлatiвȣ кȣ oaste, ostъшeскȣ, pesвoїeскȣ; (eпit: aл лȣї Жoe, шi Mapцȣ) efopȣ, пpoteкtopȣ de apmie; (пpin întind:) гpozaвȣ. (de ȣnde în лoкȣ de adв:) «Μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν„. Apstf: [шi

Στρατιώτης, ου (ὁ), [στρατιά] ostaшȣ. 2) (пpin întind:) ȣпȣ feлȣ de плaнtъ лeкȣitoape de pъnї, = Χιλιόφυλλος. [de ȣnde

Στρατιωτικὸς, ή, όν, ostъшeскȣ; pesвoїeскȣ. «Τὸ στρατιωτικόν». (кoлeкt:) în лoкȣ de οἱ στρατιῶται. «Τὰ στρατιωτικὰ (se înц: πράγματα)». Ksn: кîte se paпopteazъ ла вiaцa шi meseрia ostaшȣлȣї. [de ȣnde

Στρατιωτικῶς, adв: ostъшeшte.

Στρατιῶτις, ιδος (ἡ), (adїeкt:) în лoкȣ de στρατιωτική. «Ναῦς—„. Ksn: ‖ (sȣвst:) fem: aл лȣї στρατιώτης.

Στρατοκῆρυξ, υκος (ὁ), пestitopȣ ал оастеї. [στρατὸς, κῆρυξ].

Στρατολογέω -ῶ, виіt: -ήσω, stpînrȣ (рекрѕtezȣ) oaste. [ші

Στρατολογία (ἡ), stpînџере (рекрѕтаре) de oaste. [din

Στρατολόγος (ὁ), stpînrъtopȣ de oaste. [στρατὸς, λέγω].

Στρατόμαντις, εως(ὁ), проорочіtopȣ, саȣ гічіtopȣ de semne ал оштіріі. [στρατὸς, μάντις].

Στρατοπεδάρχης, ου (ὁ), komandipȣ de оstъшеаскъ tавъръ. [στρατόπεδον, ἄρχω]. [de ѕnde

Στρατοπεδαρχία (ἡ), demnitatea, ші треава komandipѕлѕї de tавъръ.

Στρατοπεδεία (ἡ), = Στρατοπέδευσις. [ші

Στρατοπέδευμα (τὸ), oaste tъвъpîtъ, tавъръ, =Στρατόπεδον. [ші

Στρατοπέδευσις, εως (ἡ), tъвъpîpe (ашеzape) de oaste пе кîmпȣ. [ші

Στρατοπεδευτικὸς, ἡ, ὸν, кѕвепіtȣ ла, саȣ atinrъtopȣ de tъвъpîpe de oaste. [din

Στρατοπεδεύω, ші (між:) -εύομαι, виіt: εύσω, -ομαι, ашеzȣ (саȣ мъ ашеzȣ кѕ) tавъра oasteї ѕndeва, (Франц:) camper. [din

Στρατόπεδον (τὸ), [στρατὸς, πέδον] локȣ, ѕnde se ашеазъ оштіреа пе кîmпȣ (ѕпре odiхнъ); (прin întind:) oaste tъвъpîtъ, tавъръ, (Тѕрч:) opdie.

Στρατόπλωτος (ὁ), порпіtopȣ de оштіре în плѕtipe. «Ῥήτρα—». Лѕч: [στρατὸς, πλώω].

Στρατὸς (ὁ), [στορέννυμι] tавъръ de oaste; (овіч:) oaste; (поеt: ші арх: în џеп:) мѕлџіme, adѕнъtѕръ, саȣ adѕпаре ла ѕпȣ локȣ. «Ἀμφικτυόνων —». Пind:

Στρατόφι (φιν), поеt: în локȣ de στρατοῦ, саȣ στρατῷ.

Στρατοφύλαξ, ακος (ὁ), [στρατὸς, φύλαξ] пъzitopȣ (къпеtenie, înrpіжіtopȣ) de оштіре.

Στρατόωντο, поеt: Ion: în локȣ de ἐστρατῶντο, а 3: îm: пеps: а (пеîntpeв:) στρατάομαι.

Στρατωνίδης, ου (ὁ), ком: în локȣ de πολεμιστής, peѕвоїнікȣ. [στρατός]. [ші

Στραφεὶς, εῖσα, ὲν, пас: пех: 2: de партіч:,

Στραφῆναι, пас: пех: 2: de înf: ал лѕї στρέφω.

Στρέβλευμα (τὸ), Ѕкр: stpîmвъtate (stpікъчїѕпе) de пъравѕрї, ръѕtate. [пеîntр: στρεβλεύω].

Στρέβλη (ἡ), [στρέφω] машінъ, прin каре ѕѕчind' о stpînr, саȣ întind чева. 2) ѕпȣ фелȣ de педепsitopȣ instpѕmîntȣ, (алt) στρεβλωτήριον. «Ναυτικὴ—». Еѕхх:

Στρεβλοκάρδιος (ὁ, ἡ), чел zѕ înдъръtпікъ саȣ stpікаtъ inimъ. [στρεβλὸς, καρδία].

Στρεβλόκερως (ὁ, ἡ), чел кѕ stpîmве коарпе. [στρεβλὸς, κέρας].

Στρεβλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ stpîmве пічоаре. [στρεβλὸς, ποῦς].

Στρεβλόῤῥιν, -ρινος (ὁ, ἡ), чел кѕ stpîm вȣ пасȣ. [στρεβλὸς, ῥίν].

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, stpîmвȣ, ѕѕчіtȣ; гîрвовȣ; машtȣ; (фіг:) înдъръtпікȣ; вікленȣ. (везї ші σκολιός). [στρέφω]. [de ѕnde

Στρεβλότης (ἡ), stpîmвіme; гîрвовіе; (фіг:) înдъръtпічіе.

Στρεβλόχειλος (ὁ, ἡ), чел кѕ stpîmве вѕzе; (фіг:) amъџіtopȣ în ворвеле сале, вікленȣ. [στρεβλὸς, χεῖλος].

Στρεβλόω -ῶ, виіt: -ώσω, ѕѕчind stpînrȣ, саȣ întinzȣ чева прin машіна [στρέβλη]. 2) ѕѕческȣ, stpîmвezȣ; ѕкpîntескȣ; кіпѕїескȣ, мѕпческȣ, (Франц:) torturer; (фіг:) înдъръtпіческȣ, корѕпȣ. «Ῥὶς στρεβλουμένη». Nік: пасȣ ка ал морџілор, маї аѕкѕџіtȣ, ші маї кокîржаtȣ. [στρεβλὸς]. [de ѕnde

Στρέβλωσις, εως (ἡ), ѕѕчіре, ѕкpîntіре (кѕ машіна στρέβλη), мѕпчіре, кіпѕіре. [ші

Στρεβλωτὴρ (ὁ), =Στρεβλωτής. [de ѕnde

Στρεβλωτήριος (ὁ, ἡ), каре слѕжеште ла ѕѕчіре, ѕвȣ мѕпчіре. (de ѕnde || ѕѕвst:) Στρεβλωτήριον (se înџ: ὄργανον), instpѕmîntѕл, кѕ каре кіпѕїаȣ пе осїnдіџї.

Στρεβλωτὴς, οῦ (ὁ), мѕпчіtopȣ de віповаџї, гîde, кълîȣ. [στρεβλόω].

Στρέμμα (τὸ), (în џеп:) totȣ лѕкрѕ ѕѕчіtȣ, саȣ peѕѕчіtȣ; (партік:) мъдѕларȣ ѕкоѕȣ din înкеїеtѕръ, ѕкpîntіtѕръ; semпȣ potѕndȣ de папъ; ѕпȣ фелȣ de пръжіtѕръ, (алt:) στρεπτὸς. [στρέφω].

Στρέπταιγλος, η саȣ ος, ον, поеt: [στρεπτὸς, αἴγλη] чел кѕ лѕчіреа sa înвіptіtъ înкоачї ші înколо (ка а вълџерѕлѕї).

Στρεπτὴρ (ὁ), поеt:=Στροφεύς. [ші

Στρεπτίνδα, adв: (ка пѕме) ѕпȣ фелȣ de жокȣ (кѕ о вѕкаtъ de кърътіdъ, саȣ кѕ вре о моnеtъ, че аѕвîрлаȣ de de-парtе, se sілїаȣ а pestopпа алtа asemепеа пѕѕъ пе пъmîntȣ). [ші

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, ѕѕчіtȣ, înвîptіtȣ, întopѕȣ; саȣ млѕdіоѕȣ, леsпіvоѕȣ de а se înвîpti, саȣ întoapче; (фіг:) лесne de desdѕпле-каt. «Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοί αὐτοί». Ом: «Χιτὼν — », Іл: Е· za лъпџоаѕъ; (партік:) «Στρεπτὸς (înпреѕпъ ші фѕръ) κύκλος». ші «Στρεπτὸν (se înџ: κόσμημα, саȣ περιδέραιον)». Diod: ші Кѕп: колеtȣ, саȣ гїор-

danȣ de rîtȣ шi «Στρεπτός (se înц: ἄρτος, saȣ πλακοῦς)„. Dm: кнȣ feлȣ de potкndъ прържiткръ, saȣ tърtъ. [στρέφω].

Στρεπτοφόρος (ὁ, ἡ), пкрtътopȣ de колетȣ ла rîtȣ. [στρεπτόν, φέρω].

Στρευγεδών -όνος (ἡ), stpimtopape (мopaлъ, saȣ крîtȣ);(med:)=Στραγγουρία. [din

Στρεύγομαι, [στρέφω] (fъръ biit:) noet: мъ topeskȣ, мъ ккsкȣ din pea netpeчepe, iнimъ pea, saȣ skîpбъ; (în цen:) мъ кiпкieskȣ. [στρέφω].

Στρεφεδινέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: [στρέφω, δινέω] înbîpteskȣ, saȣ мъ înbîpteskȣ în лoкȣ (stpъm: шi nekt:). ‖ (nas:) шi se înbîpteшte кaпкл (ameцeskȣ), saȣ oкiî. «Στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε». Om:

Στρέφος, εος-ους (τὸ), =Στρέμμα. 2) (în metat:) în лoкȣ de στέρφος.

Στρέφω, [τρέπω] biit: στρέψω, (nas tpe: de кк: ἔστραμμαι, nas: nek: 2: ἐστράφην. шi чл:) întopкȣ, înbîpteskȣ чeвa, (шi eл: saȣ мiж:) мъ întopкȣ, мъ înbîpteskȣ кътpe, saȣ în aлtъ napte; ккчeskȣ; stpîmbeзȣ; skpînteskȣ; amestекȣ; pestopnȣ; (npin întind:) stpimtopeзȣ, tкpбкpȣ; (naptiк: miж:) мъ înbîpteskȣ în лoкȣ, saȣ п' înnpeжкp; (шi кк xotъp: de лoкȣ) мъ întopкȣ înanoî; (eл: шi fir: кк цen:) înгpiжeskȣ, îmî nasъ. «Τὴν γῆν στρέφειν». Ksn: a întoapчe npin apъtкpъ. «Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι„. Iл: Θ. «Ἐὰν στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρα, ἢ τὸν ὀμφαλόν». Ai: de мъ ва апкка дкpepe (bezî στρόφος); (шi fir:) «Στρέφουσιν αὐτοῦ τὴν ψυχήν, μή... Пл: îî tкpбкpъ sкfлeткл. (шi eл:) «Κατ' ἔμπαλιν ἔστρεφον, μή ποτε ἀληθὲς ἐστι τὸ θρυλλούμενον». Bas: мъ ккteamȣ кк rîndкл. «Στρέφειν δοῦλον ἐπὶ στρατηγοῦ». (Eпiкt: în) Ap: a înfъцiшa înaintea.. spe despobipe (дкпe obiчeiкл Pom:) «Ἔριδας στρέφειν». Hind: a .пкpкa, saȣ a întъpîta; (шi eл: saȣ nestp:). «Στρέψαντες βάδην ἀπεχώρουν». Ksn: «Ὁπότε στρέψαντες (ἀροτῆρες) ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης». Iл: Σ. (шi miж:). «Στραφέντες ἔφευγον». Ksn: «Οὐδὲ μὲν ὕπνος ἥρει, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα». Iл: Ω. «Ὥσπερ ἐν Εὐρίπῳ ἄνω καὶ κάτω στρέφεται». Пл: «Τί ταῦτα στρέφεις, τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τρίβας»; Apstf: чe лe tot înbîpteшtî, шi adкчî stpъгъnipî? (шi кк aк: xot: de depiвatȣ dintp' înskл). «Πάσας στροφὰς στρέφεσθαι». Пл: a înbîpti op чe miжлoaчe spe fepipe. (шi nas:) «Ἀποθρώσκων ἀπ' ἵππου ἐστράφη τὸν πόδα». Ep: 'шi a skpintit пiчopкл. «Ξύλα στρεφόμενα». Tfp: stpîmбîndк se. (шi fir:). «Κἂν σου στραφείη θύρας». Sof: шi de цi se ва întoapчe inima. (шi кк npen:). «Περὶ τὸ αὐτὸ στρέφεται„. Пл: (шi npin întind: кк цen:) «Τοῦ σοῦ φόβου οὐκ ἂν στραφείην„. Sof: пк 'шi nasъ, пк мъ tкpбкpȣ. (bezî шi ἐπιστρέφομαι).

Στρέφωσις, εως (ἡ), (în metat.) în лoкȣ de στέρφωσις.

Στρέψασκον, noet: în лoкȣ de ἔστρεψαν.

Στρεψαύχην, ενος (ὁ, ἡ), ккчitopȣ, saȣ înbîptitopȣ de кaпкл чeлкî чe bea. «Κώθων—». Al: [στρέφω, αὐχήν].

Στρεψίμαλλος (ὁ, ἡ), noet: чeл кк lînъ кpeaцъ, saȣ pesкчitъ. 2) biклeanȣ, amъцitopȣ. [στρέφω, μαλλός].

Στρεψίμελος (ὁ, ἡ), [στρέφω, μέλος] npefъкътopȣ, skimбътopȣ de melodie.

Στρέψις, εως (ἡ), înbîptipe, ккчipe, întoapчepe, шi чл: [στρέφω].

Στρεψοδικέω, -ῶ, biit: -ήσω, кom: stpîmbeзȣ (кк шipetлiккpî) o жкdiкatъ. [στρέφω, δίκη].

Στρεψοδικοπανουργία (ἡ), кom: stpîmбape de жкdiкatъ npin biклeнiî. [στρέφω, δίκη, πανουργία].

Στρηνής, [στρῆνος] ἐος (ὁ, ἡ), (npiнч: despe гласк) askкцitȣ, пътpкпзътopȣ; saȣ aspк, tape, (Fpanц:) aigre; (în цen:) îste; penede; sкpдaлniкȣ; (npiнч: întpeв: nekt:) Στρηνές, în лoкȣ de adв: кк aspк saȣ askкцitȣ гласȣ. [de кnde

Στρηνιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntȣ anpinsȣ, înfъpiatȣ, înbiepшкnatȣ (de noftъ, beseлie, шi aлte natimi), sкpдeзȣ, шi чл:

Στρηνός, ἡ, όν, =Στρηνής. [din

Στρῆνος (ὁ), шi Στρῆνος, εος -ους (τό), (npiнч:) înbiepшкnape, îste noftъ; (în цen:) fъpie, penede nopnipe; obpъзniчie, nepîndкiaлъ în нкptape, кktezъtoape пeчinstipe.

Στρηνόφωνος (ὁ, ἡ), чeл кк aspк, saȣ askкцitȣ гласȣ. [στρηνός, φωνή].

Στρηνύζω, biit: -ύσω, stpiгȣ кк aspк saȣ пътpкпзътopȣ гласȣ. (npiнч: despe гласкл eлefantклкî înbiepшкnatȣ de noftъ).[στρῆνος].

Στριβιλικίγξ, ziч: кom: (fopmatъ în imitaцie de гласкл miчeлop пъsъpi, шi însemnъtoape de) чeл maî пкцinȣ (o цipiккцъ),=Гpȣ, [noate din ..

Στρίβος, шi Στριγμός (ὁ),=Τριγμός, чipipe (гласȣ de пъsъpiкъ). [neintp: στρίζω=τρίζω].

Στρίγξ, ιγγος (ἡ), кnȣ feлȣ de пasъpe (кopкȣ) de noapte. 2) дкпгъ, saȣ bapгъ de кoлoaнъ, (Fpanц:) cannelure.

Στριφνός, ή, όν,=Στιφρὸς ші Στρυφνὸς.[din
Στρίφνος (ὁ), Skp:=Στιφρότης, търіміе de tpsnš, saš kapne; (npin întind:) търіе, tonš. [de sнde
Στριφνόω -ῶ, biit: -ώσω, Στρυφνόω.
Στροβελοβλέφαρος (ὁ, ἡ), поеt:= Ἑλικοβλέφαρος. [στροβελός, βλέφαρον].
Στροβελὸς, ή, όν, potsndš, sîpînsš ka snš remš; saš înвîptitš (ka snš віpтежš, saš вълtoape); (npîn întind:) îste în miшкаре, вioїš. 2) (sне-орї) în лoкš de στρεβλός, sîpîmвš. [ші
Στροβεὺς, έως (ὁ), snš felš dš чілindps, (Тєрч:) menrene (întpeвsinцatš de піоарї, nostъвapї, ші алцї meшtepї). [ші
Στροβέω -ῶ, biit: -ήσω, [στρόβος] înвîptesкš чева ка o sfîpлeazъ: (npin întind:) tspвspš, amesteкš. [de sнde
Στροβητός, ή, όν, pesвчitš, înвîptitš; sвчitš, skpîntitš.
Στροβιλέα (ἡ), moлiftš (kape face kвквnape). [ші
Στροβιλέω -ῶ, biit: -ήσω,=Στροβιλίζω.[ші
Στροβιλεών, ῶνος (ὁ), пъдspe de moлiftї. [ші
Στροβίλη (ἡ), fitiлš nentps panъ în fopmъ konoidъ (asksцitš în віpfš). [ші
Στροβιλίζω, biit: -ίσω, înвîptesкš în лoкš ка o sfîpлeazъ. [ші
Στροβίλινος, η, ον, чел de вpadš saš moлiftš. [ші
Στροβίλιον (τὸ), dim: ал лsї στρόβιλος; (naptik:) чepчелš în fopmъ de konš (saš ка квквnapa). [ші
Στροβιλίτης, ου (ὁ), (npîнч: οἶνος, вінš) fъкstš кs квnsnape, saš peцinъ. [στρόβιλος].
Στροβιλοβλέφαρος (ὁ, ἡ), поеt:= Ἑλικοβλέφαρος. [στρόβιλος, βλέφαρον].
Στροβιλοειδής, έος (ὁ, ἡ), = Κωνοειδής, чел de fopma квквnapeї. [στρόβιλος, εἶδος].
Στροβιλοκομάω -ῶ, biit: -ήσω,= Οὐλοκομάω. [στρόβιλος, κόμη].
Στρόβιλος (ὁ), [στρόβος] (în цen:) op че аpe fopmъ de konš, saš se înвîpteшte ка o sfîpлeazъ; (naptik:) konoidsл podš aл (квквnapa) moлiftsлsї ші алtop konaчї npodsкъtopї de peцinъ; (sне-орї ші fem: проваbiлš ші natspaлš)=Στροβιλέα; meлкš; snš felš de чepчeї (вeзї στροβίλιον); snš felš de danцš, (Nemц:) вaлsš. 2) віpтежš de вintš; saš вълtoape de апъ. [de sнde
Στρόβιλος, η saš ἡ, ον saš ὸν, =Στροβελός.
Στροβιλοφόρος (ὁ, ἡ), npodsкъtopš de квквnape. [στρόβιλος, φέρω].

Στροβιλόω -ῶ, biit: -ώσω, = Στροβιλέω, saš greш: în лoкš de στρεβλόω. [ші
Στροβιλώδης, εος (ὁ, ἡ), =Στροβιλοειδής. [στρόβιλος].
Στρόβος (ὁ), поеt: [στρέφω]= Δίνη, вълtoape, віpтежš de вintš, saš de апъ. 2) =Στρόμβος. 3) =Στρέφος.
Στρογγυλαίνω, biit: -ανῶ, =Στρογγυλόω.
Στρογγύλευμα (τὸ), = Στρογγύλωμα. [din
Στρογγυλεύω, biit: -εύσω, =Στρογγυλόω.
Στρογγυλίας, ου (ὁ), omš sksptš ші groсš.
Στρογγυλίζω, biit: -ίσω, ші
Στρογγύλλω, biit: -υλῶ, = Στρογγυλόω, (fir:). «Συστρέφειν καὶ στρογγύλλειν τὰ νοήματα». D: Ал: а ле eksпріма пе skspтš. [στρογγύλος]. [de sнde
Στρόγγυλμα (τὸ), = Στρογγύλωμα.
Στρογγυλόγλυφος (ὁ, ἡ), sкsлntatš (съnatš) potsndš. [στρογγύλος, γλύφω].
Στρογγυλοδίνητος (ὁ, ἡ), поеt: [στρογγύλος, δινέω] înвîptitš, pesвчitš în potsndš. «Κόλλιξ —». Al:
Στρογγυλοειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ειδῶς, potsndš de fopmъ. [στρογγύλος, εἶδος].
Στρογγυλόκαυλος (ὁ, ἡ), чел кs кочanš potsndš. [στρογγύλος, καυλός].
Στρογγυλόλοβος (ὁ, ἡ), (вotн:) чел кs (konpinsš în) potsnde tecї. [στρογγύλος, λοβός].
Στρογγυλοναύτης, ου (ὁ), паstitopš пе potsndъ (negsцъtopeaskъ) kopaвie. [στρογγύλος, ναῦς].
Στρογγυλόπλευρος (ὁ, ἡ), чел кs potsnde (къpnoase) лatspe, saš koaste. «Ἔγχελυς — ». Al: [στογγύλος, πλευρά].
Στρογγυλοπρόσωπος, (ὁ, ἡ), potsndš лa oбpazš. [στρογγύλος, πρόσωπον].
Στρογγύλος, η, ον, [στράγγω, στρόμβος] potsndš. «Στρογγύλον πλοῖον». negsцъtopeaskъ kopъвie (înпpot: de μακρόν). «Στρογγύλα ξύλα„. Тp: чeлe nечіonліte. «Στρογγύλοις ἱστίοις„. Ep: кs пînze smfлate de вintš. «Στρογγύλλον στόμα». Apstf: ipsmosвopвitoape, eлoкsinte. «Λέξις στρογγύλη». D: Ал: eksaktъ ші emfantikъ. «Σαφῆ καὶ στρογγύλα καὶ ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται». Ilat: [de sнde
Στρογγυλότης (ἡ), potsnzime. [ші
Στρογγυλόω -ῶ, biit: -ώσω, potsnzezš, saš fakš чева potsndš. (вeзї στρογγύλλω).
Στρογγύλω, = Στρογγύλλω.
Στρογγύλωμα (τὸ), tpsnš potsndš, saš чілindpiкš. [στρογγυλόω].
Στρογγύλως, adв: în кinš potsndš; (ptp:) eksakt ші пе sksptš. [στρογγύλος].

Στρογγύλωσις, εως (ἡ), potʁnzipe. [στρογγυλόω].

Στροιβάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, =Στροβέω. [de ʁnde

Στροίβηλος (ὁ), кʁкʁїʁ în капʁ din лоbitʁpъ.

Στρομβεῖον (τὸ), поet: în локʁ de στρομβίον.

Στρομβέω -ῶ, biit: -ήσω, = Στροβέω.

Στρομβίον (τὸ), dim: ал лʁї στρόμβος.

Στρομβοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de копʁ, саʁ de мелкʁ. [στρόμβος, εἶδος].

Στρόμβος (ὁ), [στρέφω] (în ɥеn:) tpʁпʁ potʁndʁ, саʁ pesʁчitʁ, ші кʁ bîpfʁ aскʁɥitʁ (ка мелкʁл); (пaptік:) sfîpлеaзъ; fʁsʁ; кʁкʁпapъ; обелісkʁ; (поеt:) bîpteжʁ de bîntʁ, ші чл: (везї ші στρόβιλος). [de ʁnde

Στρομβόω -ῶ, biit: -ώσω, potʁnzezʁ; саʁ înbîpteskʁ чеbа ка о sfîpлеaзъ. [ші

Στρομβώδης, εος (ὁ, ἡ), =Στρομβοειδής, саʁ κοχλιοειδής.

Στρουθάριον (τὸ), dim: ал лʁї στρουθίον.

Στρούθειος, α, ον, чел din fелʁл bpъbiiлор, саʁ ал плaнtеї στρουθίον. (везї zіч: ші στρούθιος). [ші

Στρουθίζω, biit: -ίσω, sпълʁ кʁ чʁenʁ. 2) imitʁ чipіпiitʁл bpъbii, саʁ чipіпeskʁ ка bpabia; (пpin întind:) въpfeskʁ. [ші

Στρουθίον (τὸ), dim: ал лʁї στρουθός; (în ɥеn:) op че пъзъpʁїкъ; (іap пaptік:) bpabie. 2) ʁnʁ fелʁ de плaнtъ, (Тʁpч:) чʁenʁ (кʁ pъdъчina кърia se sпaлъ лînетʁpiле).

Στρούθιος (ὁ, ἡ), = Στρούθειος. (пpінч:) «Μηλέα — ». гʁtʁїʁ; ші Στρούθιον (înпpeʁnъ ш гъpъ) μῆλον». At: ʁnʁ fелʁ de aлеaзъ гʁtʁїe, саʁ пapъ în fелʁ de гʁtʁїe. [ші

Στρουθίων, ωνος (ὁ), [στρουθός], ші

Στρουθοκάμηλος (ὁ, ші ἡ), stpʁɥʁ, саʁ stpʁtoкамелʁ, ʁnʁ fелʁ de пaзъpe кʁ гîtʁл ші пічоapеле ка але къміleї. [στρουθός, κάμηλος].

Στρουθοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кʁ капʁ de stpʁɥʁ, саʁ de bpabie. [στρουθός, κεφαλή].

Στρουθόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кʁ пічоapе dn stpʁɥʁ, саʁ de bpabie; (în ɥеn:) ʁpîtʁ ла капʁ, саʁ ла пічоapе. [στρουθός, πούς].

Στρουθός (ὁ, ші ἡ), [ῥόθος] = Στρουθίον, bpabie. 2) чʁenʁ, саʁ sъпʁnʁ de (pъdъчinъ de) bʁpianъ: 3) (обіч: ші маї de мʁлtе opї кʁ adіekt: Ἀραβική, Λιβυκή саʁ Λίβυσσα) stpʁɥʁ, саʁ stpʁtoкамелʁ.

Στρουθοφάγος (ὁ, ἡ), мîпкъtopʁ de (хpъnitʁ кʁ кapne) de stpʁɥʁ, sʁʁ de bpъbii. [στρουθός, φάγω].

Στρουθωτὸς, ή, όν, înnestpiɥatʁ кʁ кinpї (кadpe) de пъзъpеле. [στρουθός].

Στροφαῖος, α, ον, [στροφεύς] пʁsʁ лîngъ ɥiɥîna ʁшеї. 2) [στροφή] bіклеanʁ, пpefъкʁtʁ, мipetʁ. (еnit: ал лʁї Меркʁpʁ în tp' амîndoъ înseмn:)

Στροφάλιγξ, ιγγος (ἡ), поet: în локʁ de στροφή, înbîptipe în локʁ. «Καπνοῦ ("Κονίης)—„. Om: 2) котitʁpъ; (astpnm:) поɥaɥie. 3)=Στροφεύς, ɥiɥîпъ de ʁшъ; osie (de кapʁ). 4)=Τροφαλίς (de bpînzъ).[στρόφαλος]. [de ʁnde

Στροφαλίζω, biit: -ίσω, поet: în локʁ de στρέφω, pesʁчeskʁ, înbîpteskʁ. «Ηλάκατα —» Om; topкʁ.

Στρόφαλος (ὁ), мîпepʁ пентpʁ înbîptipe саʁ întindepe de машinъ, = Στροφεῖον, (Fpanɥ:) маnіbелъ. 2) podanʁ. «Ἑκατικὸς —» poatъ маɥікъ. [ші

Στροφὰς, άδος (ἡ), поet: (adіekt:) кape se înbîptеште. «Ἄελλα— » Opf; bîpteжʁ de bîntʁ. «Γέρανοι στροφάδες». Apt: кape se întopк în toɥї aniї. (пpoп:) «Στροφάδες (se inɥ: νῆσοι)». însʁлеле den' înпpeжʁpʁл Zaкintеї (кape se sокоteaʁ de плʁtitoape). [στροφή].

Στροφάω, гpеш în локʁ de στρωφάω.

Στροφεῖον (τό), о машinaɥie, саʁ instpʁмintʁ, пpin кape se înbîptеште чеbа (пaptік: în teatpʁ),=Εἰσκύκλημα. [ші

Στροφεύς, έως (ὁ), înкеїetʁpъ (пpінч: а осʁлʁї sminъpiї), кîpчeлʁ, beptebpʁ; (în ɥеn:) înкеїetʁpъ; (de ʁnde, fir:) ɥiɥînъ de ʁшъ, ші чл: (везї ші στρόφιγξ). [ші

Στροφέω -ῶ, biit: -ήσω,= Στρέφω; (ші nestpъм:) мъ înbîpteskʁ; (fir:) мъ bіклеneskʁ. [din

Στροφή (ἡ), înbîptipe, întoapчepe; (пaptік: în teatpʁ) întoapчеpea хоpʁлʁї din stînгa спpе dpeanta, саʁ în пaptea пpibitopiлоp; ші кîntікʁл, че кînta ел atʁnчї (înпpot: de кape este ἀντιστροφή); (fir:) bікленie, întopsъtʁpъ, мipetлікʁ, (Fpanɥ:) détours. (στρέφω].

Στροφιγγοειδής, έος (ὁ, ἡ), (ші adʁ:) -ειδῶς, чел în fелʁ de...

Στρόφιγξ, ιγγος (ἡ, саʁ ὁ), = Στροφεύς, beptebpʁ, саʁ кîpчeлʁ; (пaptік:) ɥiɥîna чеа кʁ гаʁpъ а ʁшеї; пaptea de înbîptit а канaлʁї чішmeлії; доnʁл bpaneї bʁɥiї ші чл; (поеt:) în локʁ de εὐστροφία, лesnічіʁne ла înbîptipe. «Γλώσσης — ». Apstf: (Fpanɥ:) volubilité. [ші

Στροφικὸς, ή, όν, кʁвenitʁ ла întoapчepe. «Σπέρματα στροφικά». Ɥеоп: seminɥe, че se întopк, саʁ se pesʁoapnъ кʁ sапa

пentpк înгрънареа царinеї. [στροφή].

Στρόφιον (τὸ), dim: ал лвї στρόφος; (партік:) вandлікъ, кордонв, (каре слвжїа ла мвїерї ка) înчinгътоаре пе свбt ціце, (їар ла бърбацї ка) легътвръ de капв, (Тврч:) sapікв (везї ші μίτρα).

Στροφὶς, ίδος (ή), dim: (двпе tіпв пвмаї) ал лвї στρόφος, nodв, легътвръ.

Στρόφις, ιος (ὁ), ком: вікљеапв, прefъквtв. [στροφή].

Στροφοδινέω -ῶ, biit: -ήσω, =Στρεφεδινέω.

Στροφολογία (ή), învîrtіре de ворве, вікlenіe. [στροφή, λόγος].

Στροφέομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, пътimeskв de тъїетврї în пînteче. [din

Στρόφος (ὁ), (прінч: se înц: ἱμάς) кврea ресвчітъ; (în цеn:) штреангв, fвнie; легътвръ; înплетітвръ, = Στρόφιον. 2) дврере, тъїетврї în пînteче. [στρέφω]. [de внde

Στροφώδης, εος (ὁ, ή), =(saв греш: în локв de) Τροφώδης; înкерatв, тъїатв.

Στρόφωμα (τὸ), плц; în локв de στρόφιγξ, ціцînъ de вшъ.

Στροφωμάτιον (τὸ), dim: ал лвї στρόφωμα.

Στροφωτὸς, ή, όν. ресвчітв ка внв штреангв. [στρόφος].

Στρύζω, пreа рарв în локв de τρύζω.

Στρυμονίας, ου (ὁ), (împреvнъ ші fъръ ἄνεμος) вîntв, че свflъ din партеа рîвлвї Stрімонв, (алt:) Θρασκίας. [Στρυμών].

Στρυφνὸς, ή, όν, (deспре фвкврї)=[Στυφός]. «Τῶν κυδωνίων τὰ μείζω ἧττον στρυφνά». Гал: (fіг:) îndъртнікв, чївдатв, неплъквтв în пвртареа sa; (deспре кввîntв) аспрв, свпъръторв, saв înкврkатв. [de внde

Στρυφνότης (ή), гвства стіfосвлвї; (fіг:) îndъртнічіе în пвртаре; (deспре кввîntв) аспріме. [ші

Στρυφνόω -ῶ, biit: -ώσω, fаkв чева stіfосв, saв аспрв (кввîntв).

Στρύχνη (ή), ші Στρύχνον (τὸ), ші Στρύχνος (ὁ), внв fелв de плантъ, (Франц:) morelle. «Μανικὸς—». плантъ отръвічоасъ, (алt:) Θρύον, ші δορύκνιον, мъдрътвпъ, (Італ:) belladona.

Στρῶμα (τὸ), аштернвtв; харша, saв înвръкъмintea шелїї калвлвї. 2) (ла îm:) skрісе копрinzътоаре de fелврітe матерії, de варіетъцї. 3) парї спріжinітoрї de подв de лемнв. [στρώννυμι]. [de внde

Στρωματεὺς, έως (ὁ), =Στρῶμα (1, ші 2) (аша s' а нвміt ші skріітoрвл de варіетъцї Клементв). 2) =Στρωματόδεσμος. 3) внв fелв de пеште пестріцв de mареа роміе [ші

Στρωματίζω, biit: -ίσω, аштернв (пвів шеа, saв самарв) пе вітъ пентрв înкълікаре, saв înповъраре. [ші

Στρωματίτης, ου (ὁ), каре konstъ în аштернвтврї. «Ἔρανος —». Fot: ші Esix: în каре stъпînвл касеї дъ аштернвтвл, ші чеї-л-алцїї mînкареа.

Στρωματόδεσμον (τὸ), ші Στρωματόδεσμος (ὁ), sакв (de пїеле, saв de пînзъ), în каре легав, saв înfъшврав аштернвтвріле. [στρῶμα, δέω].

Στρωματοθήκη (ή), sакв, saв двлапв de пвs аштернвтвл. [στρῶμα, θήκη].

Στρωματοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstрътoрв (înгріжітoрв) de аштернвтврї. [στρῶμα, φύλαξ].

Στρωμνὴ (ή), аштернвтв de патв, saв de ввлкат. [din

Στρώννυμι, ші Στρωννύω, biit: -στρώσω, (пас: tре: de кв: ἔστρωμαι, ші чл:) în sінк: în локв de στορέννυμι, στόρνυμι, аштернв, întinzв чева жos, saв пеste чева; (în цеn:) арвнкв, пвїв жos; (прін întind:) îndрептезв, нетезеskв; (fіг:) вmілеskв. «Κλίνην στρώσαντες». Ер: «Μυρσίνῃσι στορνύντες τὴν ὁδόν». Ер: «Κλάδους ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ». Skр: «'Ανθρακίην — ». Om: întinzв жърatікв, ка съ fрігв чева. "Θεὸς δ' ἐστόρεσεν πόντον». Od: Γ. а алinат. (ші пас:). «'Επαύσατό τε ὁ ἄνεμος καὶ τὸ κῦμα ἔστρωτο». Ер: (ші mіж:). «Στρωσάμενοι βρύον αὖον». Ткр: (ші fіг:). «Ἵνα στορέσωμεν αὐτῶν τὸ φρόνημα». Твч: [de внde

Στρῶσις, εως (ή), аштернере. «'Οδῶν—». Stр: [ші

Στρωτὴρ (ὁ), =Στρώτης 2) (îm): вîрне mічї пвсе свбt грinзеле челе марї а ле înвелітоареї.

Στρωτηρίδιον (τὸ), dim: ал лвї στρωτήρ.

Στρώτης, ου (ὁ), аштернътoрв de патв, saв de касъ (din datорie, saв месеріе). [ші

Στρωτὸς, ή, όν, аштернвtв, întinsв. [στρώννυμι].

Στρωφάω -ῶ biit: -ήσω, поеt: Ion: î локв de στρέφω, învîрtеskв, ресвчеskв, ші чл:; (mіж: saв ел:) mъ învîрtеskв (петрекв) пе вndeва. «'Ανὰ τὴν πόλιν — ». Ер

Στυγανὸς, ή, όν, [στυγέω] рарв în локв de στυγνός.

Στυγάνωρ, ορος (ὁ, ή), [στυγέω, ἀνήρ] вріторв, -тoаре de бърбацї. «'Αμαζὼν—». Esхл:

Στυγερὸς, ά, όν, [στυγέω] врîчосв, de fеріt; посомoрîtв; întрістътoрв, грозавв, înfрікошатв. [de внde

Στυγερότης (ή), калітатеа лвї στυγερός

Στυγερώπης, ου (ὁ), Στυγερῶπις, ιδος (ἡ), ші Στυγερωπὸς (ὁ, ἡ), noet: ѕрîчоѕѕ, гроаznікѕ ла ведере. [στυγερὸς, ὤψ].

Στυγερῶς, adв: în кінѕ ѕрîчоѕѕ, гроzaвѕ, saѕ adѕкътоpѕ de мілъ. [στυγερός].

Στυγέω -ῶ, вііt: -ήσω, [στύγος] (пех: ἔστυγον, ші pap ἔστυξα) ѕръѕкѕ, мъ ѕкîрвеѕкѕ; мъ înгрозеѕкѕ, мъ темѕ; (кѕ inf:) мъ sfieѕкѕ; (fъръ каzѕ) sînt sпъîmîntatѕ; (ѕne-орї пas:) sînt nosomopîtѕ; (pap stpъm: кѕ dat: indip:) fакѕ a fi чева гроаznікѕ кѕїва. «Τῷ κέ τεῳ στύξαιμι χεῖρας». Od: Λ. [de ѕnde

Στύγημα (τὸ), овїектѕ гроаznікѕ, ѕрîчоѕѕ, пîнгъpitѕ, ші чл: [ші

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, чел de înгрozit, de fѕџіt de dinѕѕл.

Στύγιος, α saѕ ος, ον, ал Stireї; (прin ѕрm:) гроzaвѕ, ѕрîчоѕѕ. [στύξ].

Στυγνάζω, вііt: -άσω, мъ nosomopъѕкѕ, sîntѕ nosomopîtѕ. [στυγνός].

Στυγνοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътоpѕ, пpічinѕitopѕ de nosomopîpe. [στυγνὸς, ποιός].

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, în sinк: din στυγανὸς, nosomopîtѕ, tpistѕ. "Ὄμμα—". Ksn: 2) = Στυγερὸς, гроаznікѕ, sелватікѕ (de fѕџit de dînѕѕл). «Ἅδης—». Sof: [de ѕnde

Στυγνότης (ἡ), nosomopîчїѕne, sелвътъчїѕne, ші чл:

Στυγνόχροος (ὁ, ἡ), nosomopîtѕ ла faџъ. [στυγνὸς, χρόα].

Στυγνόω -ῶ, вііt: -ώσω, fакѕ пе чinева (ші пas: мъ fакѕ) tpistѕ, nosomopîtѕ [στυγνός].

Στυγοδέμνιος (ὁ, ἡ), noet: [στυγέω, δέμνιον] ѕрîtopѕ de nѕntъ.

Στύγος, εος -ους (τὸ), [στὺξ] noet: ѕръ, ѕкîрвъ; tpisteџъ, nosomopîчїѕne; saѕ овїектѕ de ѕръ, de ѕкîрвъ, =Στύγημα.

Στυλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѕї στῦλος; (naѕt:) мікѕ катартѕ sпpe пѕпъ, ѕnde se înалџъ вandiepa.

Στυλίσκος (ὁ), dim: ал лѕї στῦλος.

Στυλίτης, ου (ὁ), ші Στυλῖτις, ιδος (ἡ), peлатiвѕ, saѕ asemenea кѕ, saѕ пѕѕѕ пе stîлпѕ. [στῦλος].

Στυλοβάτης, ου (ὁ), вasѕ de stîлпѕ, пїеdestaлѕ. [στῦλος, βαίνω].

Στυλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелѕ saѕ fopмъ de stîлпѕ. [στῦλος, εἶδος].

Στυλοπινάκιον (τὸ), stîлпѕ кѕ ѕѕгръвелї. [στῦλος, πινάκιον].

Στῦλος, ші (Еол:) Στύλος (ὁ), =Στήλη, колоанъ; (în џеn:) stîлпѕ sпpiжinitopѕ. 2) instpѕмîntѕ аѕкѕџітѕ пentpѕ ѕъпаpe de літере, ші чл:, (Fpanџ:) stylet. [de ѕnde.

Στυλόω -ῶ, вііt: ώσω, sпpiжineѕкѕ кѕ stîлпї (проп: ші fir:). [de ѕnde

Στυλωτὸς, ἡ, ὸν, sпpiжinitѕ, saѕ înпoдoвitѕ кѕ stîлпї.

Στύμα (τὸ), Еол: în локѕ de στόμα.

Στῦμα (τὸ), [στύω] înкордъtѕpa мемврѕлѕї џenitaлѕ.

Στύμμα (τὸ), лѕкрѕ stpînгъtopѕ, înкегътopѕ (ка пїatpa акръ, ші чл:); (пaptік:) чеea че se маї adaorъ întp' o міреаѕмъ, ка ѕъ о fакъ маї dѕinoaѕъ. [ші

Στυμνὸς, ἡ, ὸν, [στύφω] desѕ, stpînѕѕ; înкегатѕ, solidѕ, tape.

Στὺξ, στυγὸς (ἡ), fioроаѕъ ръчеалъ; (noet: în џеn:) гроазъ, saѕ овїектѕ de гроазъ, ѕръ, saѕ ѕкîрвъ. ‖ (проп:) о fînтînъ în Аркаdia, ana кърia пentpѕ мѕлтa еї ръчеалъ se soкoтеa de омоpîtoape, ші ера чел маї гроаznікѕ жѕpъмîntѕ ал челор векї. [în afin кѕ στύφω].

Στύξαι, пех: 1: de inf: ал лѕї στυγέω.

Στυπάζω, вііt: -άσω, вatѕ, пisezѕ; (nestp:) tѕnѕ. [στύπος].

Στύπαξ, ακος (ὁ), ком: în локѕ de στυπιοπώλης. [ші

Στυπεῖον (τὸ), [στύπη] кîлџї.

Στύπειος, α, ον, =Στύπινος.

Στυπειοπώλης, ου (ὁ), вînzътоpѕ de кîлџї, saѕ fѕнії de кîлџї. [στυπεῖον, πώλης].

Στύπη (ἡ), [στύπος] inѕ, saѕ кînінъ nемелiџate; кîлџї. [de ѕnde

Στύπινος, η, ον, fъкѕtѕ de кîлџї (de inѕ, saѕ de кînінъ). [ші

Στυπίον (τὸ), = Στυπεῖον.

Στυπιοπώλης, ου (ὁ), = Στυπειοπώλης.

Στυπογλύφος (ὁ, ἡ), лемнаpѕ. [στύπος, γλύφω].

Στύπος, εος -ους (τὸ), tpѕnкїѕ de копачїѕ, вѕштеаnѕ; котоpѕ, saѕ вѕкатъ de лемнѕ; чїомагѕ.

Στύππαξ, Στυππεῖον, Στύππινος, ші чл:= Στύπαξ, ші чл:

Στυπτηρία (ἡ), (se înџ: γῆ) ѕnѕ fелѕ de fosілѕ (de sape), пїatpъ акръ; (пpінч: fem· ал лѕї...

Στυπτήριος, α, ον, = Στυπτικὸς. [στύφω]. [de ѕnde

Στυπτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (ла гѕѕt) кѕ пїatpъ акръ, кам stifosѕ.

Στυπτικὸς ἡ, ὸν, чел кѕ înѕѕшimе de a stpînџe, a înкега, (Fpanџ:) astringent. [στύφω].

Στυρακίζω, вііt: -ίσω, ловеѕкѕ кѕ капътѕл de жоs ал ѕѕлiџеї. 2) seaмънѕ a στύραξ (вез: зіч: 2: ші 3). [ші

Στυράκινος, η, ον, fъкѕtѕ din, saѕ кѕ[στύραξ]
Στυράκιον (τὸ), dim: ал лѕї.
Στύραξ, ακος (ὁ), [ἵστημι] капътѕл de жos ал sѕлiцеї,=Σαυρωτήρ; (npin întind:) sѕлiцъ. 2) (ὁ, шi ἡ), ѕnѕ fелѕ de копачiѕ (din кръчiле кърѕiа fъчеаѕ sѕлiце). 3) (ἡ), ѕnѕ fелѕ de pеціnъ, saѕ tъmîie вine-mipositoape din копачiѕл ачеsta, (Тѕрч:) menцѕвi.
Στῦσις, εως (ἡ), înкоpdapea memвpѕлѕї цeniталѕ.
Στυτικὸς, ἡ, ὸν, коntpiвѕitopѕ ла înкоpdapea memвpѕлѕї цeniталѕ, зъdъpъtopѕ snpe tpѕneaskъ înnpeѕnape. [στύω].
Στυφεδανὸς, греш: în локѕ de τυφεδανός.
Στυφελίζω, вiit: -ίσω, noet: Ion: [στυφελὸς] ловind tpînteskѕ, înninrѕ penede, srѕdѕiѕ, клеtinѕ stpaшnik; (fir:) tpaкtezѕ pъѕ, окъpъskѕ. [de ѕnde
Στυφελισμὸς (ὁ), noet: tpîntipe, srѕdѕipe, tape înninцеpe; (în цen:) pea tpaкtape, nevinstipe.
Στυφελὸς, ἡ, ὸν, noet: [στύφω] stpînsѕ; вiptosѕ; asnpѕ; soлidѕ; (desnpe sѕкѕpї) stifosѕ; (fir:) oвpaznikѕ, dîpzѕ. [de ѕnde
Στυφελώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: кam tape, ѕsnpѕ de feлѕ. «Πέτρα —». Koint: stînкoasъ.
Στυφλὸς, ἡ, ὸν, noet: în sinк: în локѕ de στυφελός.
Στυφνὸς, ἡ, όν, = Στυφός.
Στυφόεις, εσσα, εν, noet: stifosѕ; stpînrъtopѕ (înкѕitopѕ). [στυφός].
Στυφοκόμπος, înd: în локѕ de στυφοκόπος (ὁ, ἡ), noet: [στύπος, κόπτω] ловitopѕ кѕ чiomaгѕл. (везї шi ὀρτυγοκόπος).
Στυφὸς, ἡ, ὸν, [στύφω]=Στιφρὸς, шi Στρυφνὸς; (desnpe sѕкѕpї) [de ачi] stifosѕ. [de ѕnde
Στυφότης (ἡ), кaлitatea stifosѕлѕї; (fir:) îndъpъtnicie, чѕdъцie.
Στυφρὸς, ὰ, ὸν, =Στυφός. [din
Στύφω, вiit: στύξω, [στείβω] stpînrѕ, întъpeskѕ, înкеrѕ; (desne sѕкѕpї) fakѕ гѕpa пѕnгъ; (nestp:) sîntѕ stifosѕ. [de ѕnde
Στύψις, εως (ἡ), stpînцеpe, îndesipe, înкеrape; (desnpe sѕкѕpї) a fache гѕpa пѕnгъ; (naptik:) aлкътѕipe npin stpînгъtoape matepiї de вънsea saѕ de mipeasmъ, nentpѕ a fi maї dѕinoasъ.
Στύω, вiit: στύσω, [ἵστημι] apdikѕ în sѕs, sкoлѕ (npiнч: цeniталѕл memвpѕ); (oвiч: miж: шi în tpe: de кѕ: nestp:) sîntѕ кѕ memвpѕл цeniталѕ înкоpdatѕ, (Фpanц:) en érection.

Στωὰ (ἁ), Dop: în локѕ de στοά.
Στώδιον (τὸ), dim: ал лѕї στωά.
Στωϊκεύομαι, вiit: -εύσομαι, шъ noptѕ ка
Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, [στωά Dop:] ал sъліі, saѕ чел din saлъ (npiнч: чеа nestpiцъ de ла Atena, ѕnde îшї fъчеа лекціiле Zenonѕ); (de ѕnde naptik:) stoїkѕ (filosofѕ, кpmъtopѕ sistemeї filosofii лѕї Zenonѕ).
Στωὶς, ίδος (ἡ), în локѕ de στωϊκή.
Στωμυλεύω, шi (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, шi
Στωμυλέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Στωμύλλω, -ομαι.
Στωμυλήθρα (ἡ), npea mѕлtъ вopвъ, въpfipe. (se konf: кѕ...
Στωμυλήθρας, α (ὁ), шi
Στωμύληθρος (ὁ, ἡ), въpfitopѕ, вopвitopѕ de nimiкѕpї. (везї шi ῥωποπερπερήθρας). [шi
Στωμυλία (ἡ), dѕлче, грацiosъ вopвipe; saѕ въpfipe. [στωμύλος].
Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ου (ὁ), кom: (adѕnъtopѕ de глѕmeцe въpfipї. [στωμυλία, συλλέγω].
Στωμύλλω, шi (miж:) -ύλλομαι, вiit: -υλῶ, -οῦμαι, вopвeskѕ грацios, saѕ iѕte; (npin ѕpm: maї de mѕлte-opї) вopвeskѕ fъpъ rîndipe, op че 'mї вine, въpfeskѕ. [στωμύλος]. [de ѕnde
Στώμυλμα (τὸ), въpfitѕpъ.
Στωμύλος (ὁ, ἡ), [στόμα] вopвitopѕ кѕ грацie шi лesnічiѕne, dѕлче ла вopвъ. (везї шi αἱμύλος); (în pъѕ) въpfitopѕ.
Σὺ, [цen: σοῦ, шi enкл: σου; dat: σοὶ шi σοι; aк: σὲ, шi σε; înd: σφῶϊ, saѕ σφώ; în: ὑμεῖς, шi чл:) npon: peps: de a 2: peps: tѕ. «Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο». Iл: A. (шi înnpeѕnъ кѕ γε). Μὴ σύγε». Лкs:
Συάγρειος (ὁ, ἡ), de nopкѕ seлвatiкѕ, saѕ mistpeцѕ. [шi
Συαγρεσία (ἡ), noet: вînъtoape de nopчї seлвatiчї. [шi
Συαγρευτής, οῦ (ὁ), вînъtopѕ de nopчї seлвatiчї. [шi
Συάγριος (ὁ, ἡ),=Συάγρειος. [шi
Συαγρὶς, ίδος (ἡ), ѕnѕ feлѕ de neшte, noate=(saѕ греш: în локѕ de) Συναγρίς. [din
Σύαγρος (ὁ, ἡ), [σῦς, ἄγρα] = Συαγρευτής. 2) (sѕвst:) nopкѕ seлвatiкѕ. [de ѕnde
Συαγρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (saѕ dedѕsѕ ла feлѕл) nopкѕлѕї seлвatiкѕ.
Σύαγχος (ὁ, ἡ), [σῦς, ἄγχω] sѕгрѕmътopѕ de nopчї (ѕnѕ feлѕ de вѕpianъ).
Σύαινα, ης (ἡ), [σῦς] skpoafъ. 2) ѕnѕ feлѕ de neшte.
Συανία (ἁ), Dop: în локѕ de συηνία.

*

Συάς, άδος (ἡ), în локŏ de ὑάς.
Συβαλής, έος, шi
Σύβαξ, ακος (ὁ, ἡ), [σύς] некѫраtŏ, mѫрdарŏ (ка ѫnŏ поркŏ); (партік:) desfînatŏ. 2) (sѫвst:) ѫnŏ фелŏ de пеште.
Συβαρίζω, біit: -ίσω, трѫiеsкŏ ка ѫnŏ Sівапitŏ, saŏ imitŏ пе Sівapiцi în desfînаре шi шолічiѫne. [din
Σύβαρις, εως (ἡ), Sівapisŏ, ѫnŏ орашŏ ал Italiei (вestitŏ пентрѫ molічiѫnea лоkѫitоpiлор sѫi). [de ѫnde
Σιβαρίτης, ου (ὁ), Sівapitŏ; (прin ѫрm:) desmiерdatŏ, desfînatŏ, molічosŏ, шi чл: [de ѫnde
Συβαριτικὸς, ή, ὸν, Sівapitікŏ; лѫксosŏ; desfѫtѫчosŏ, шi чл: [шi
Συβαρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѫi Συβαρίτης.
Συβάς, άδος (ὁ, ἡ), = Σύβαξ.
Συβήνη, saŏ Συβίνη (ἡ), tокŏ de пieлe de поркŏ пентрѫ sѫцeцi saŏ fлѫере. [σύς].
Συβόσιον (τὸ), tѫрmѫ, saŏ tiрлѫ de порчi. [din
Συβότης, ου (ὁ), = (mai tntpeв:) Συβώτης.
Συβριάζω, біit: -άσω, =Συβαρίζω.
Συβριακὸς, ή, ὸν, =Συβαριτικός.
Συβριασμὸς (ὁ), [συβριαζω] віацѫ moлічoasѫ de Sівapitŏ, desfѫtѫчiѫne, desfînаре, шi чл:
Συβωτέω -ῶ, біit: -ήσω, пaskŏ порчi. [din
Συβώτης, ου (ὁ), пѫstорŏ de порчi, порkарŏ. [σύς, βόω=βόσκω]. [de ѫnde
Συβωτικὸς, ή, ὸν, кѫвenitŏ, însѫшitŏ пѫstорѫлѫi de порчi, поркѫреskŏ.
Συβώτρια (ἡ), fem: ал лѫi συβώτης, поркѫреasѫ.
Συγγάλακτος (ὁ, ἡ), = Ὁμογάλακτρς. [σὺν, γάλα]. βρές].
Σύγγαμβροι (οἱ), =Ὁμόγαμβροι. [σὺν, γαμ-
Συγ-γαμέω ῶ, біit: -ήσω, sîntŏ рѫditŏ кѫ чinева прin нѫнtѫ saŏ кѫsкрie. [шi
Συγγαμμία (ἡ), чеа прin нѫнtѫ рѫdenie, кѫsкрie. [din
Σύγγαμος (ὁ, ἡ), = Ὁμόγαμος, рѫditŏ, înкѫsкритŏ прin нѫнtѫ. [σὺν, γάμος].
Συγ-γανύσκομαι, біit: -ύσομαι, = Συγχαίρω, mѫ вѫкѫрŏ, mѫ înвеселеskŏ înпреѫnѫ.
Συγγείνασθαι, (miж: кѫ însem: акt:) nex: 1: de inf: ал лѫi συγγίνομαι.
Συγ-γελάω -ῶ, біit: -άσομαι, рîzŏ шi eŏ înпреѫnѫ.
Συγ-γενεαλογέω -ῶ, біit: -ήσω, копринzŏ în ачееашi цeneaлоцie, saŏ повestire a stрѫmошiлор saŏ opiцiнei ѫnei famiлii.
Συγγένεια (ἡ), рѫdenie. [συγγενής].
Συγγενέτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лѫi...
Συγγενέτης, ου (ὁ), шi Συγγενέτις, ιδος (ἡ), овшteskŏ tatѫ, saŏ mamѫ a кѫiва. 2) рѫdѫ, în локŏ de...
Συγγενής, έος (ὁ, ἡ), пѫsкѫtŏ înпреѫnѫ. 2) (овіч:) рѫdѫ, чел din ачелашi neamŏ; (fir:) пропорцionatŏ, asemenea. [σὺν,γένος].
Συγγένησις, εως (ἡ), înпреѫнаре; ѫnipe.
Συγγενικὸς, ή, ὸν, чел дѫпе рѫdenie, înсѫшitŏ рѫdei. [συγγενής]. [de ѫnde
Συγγενικῶς, adв: дѫпе рѫdenie.
Συγγενὶς, ίδος (ἡ), = Συγγενής (ἡ), femeie рѫdѫ.
Συγ-γεννάω -ῶ, біit: -ήσω, naskŏ înпреѫnѫ, saŏ întр' ачееашi вреmе. [de ѫnde
Συγγεννήτωρ, ορος (ὁ), овшteskŏ пѫсkѫtорŏ (tatѫ вѫnŏ). =Συγγενέτης.
Συγ-γεύομαι, біit: -εύσομαι, (кѫ цen:) гѫstŏ înпреѫnѫ.
Συγγεωργὸς (ὁ, ἡ), лѫкрѫtорŏ de пѫmîntŏ înпреѫnѫ кѫ алтѫл în товѫрѫшie. [σὺν, γεωργός].
Συγ-γηθέω -ῶ, біit: -ήσω, mѫ вѫкѫрŏ, mѫ înвеселеskŏ înпреѫnѫ.
Συγ-γηράσκω (-γηράω -ῶ), біit: -γηράσομαι, înвѫtrîneskŏ шi eŏ înпреѫnѫ, saŏ tot întр' о вреmе.
Συγ-γίνομαι (-γίγνομαι), біit: -γενήσομαι, (nex: συνεγενόμην, шi чл:) mѫ naskŏ (шi nѫmai în miж: nex: 1: stрѫm: naskŏ) înпреѫnѫ. 2) (овіч:) mѫ adѫnŏ, петреkŏ înпреѫnѫ; (despre mѫieрi) mѫ înпреѫnŏ tрѫnеште. «Συγγίνεσθαι εἰς λόγους τινι». Ksn: a авеа ворвѫ înпреѫnѫ кѫ чinева, (Франц:) avoir une conference avec...
Συγ-γινώσκω (-γιγνώσκω), біit: συγγνώσομαι, (nex: συνέγνων, шi чл:) sîntŏ de ачееашi пѫрере, mѫ înвоieskŏ кѫ чinева în чева. "Συγγινώσκω σοι τοῦτο». Лкs: (iар овіч: кѫ inf:). "Συνέγνω ἑωυτοῦ εἶναι τὴν ἁμαρτάδα». Ер: s' a конвins. «Οὔ σὶ συγγινώσκων λέγειν ἀληθέα». Ер: (шi кѫ партіч:). «Συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς». Ер: кѫноаштem în конштiinцѫ. (шi miж:) «Συγγινώσκεαι εἶναι ἥσσων». Ер: кѫноштi mi însѫцi, кѫ.. «Οὐ συνεγινώσκετο αὐτὸς τούτου εἶναι αἴτιος». Ер: нѫ кредеа; (шi mai компл:). "Συνεγινώσκετο ἑωυτῷ οὐκέτι εἶναι δυνατὸς τὰ πράγματα διέπειν». Ер; (шi în партіч: авсл:). «Ληφθέντων τῶν συνεγνωκότων». Ап: = τῶν συνειδότων. 2) (fir: mi mai des) ерtŏ, tрекŏ кѫ ведереа, înгѫдѫiŏ. «Συγγνῶναί τινι τὴν ἁμαρτίαν, saŏ τῆς ἁμαρτίας». Тѫч: (шi în a treia перs:). «Συγγινώσκεταί μοι». Лкs: mi se ерtѫ.

Σύγγνοια (ἡ), поеt: în локȣ de συγγνώμη.

Συγ-γνωματεύω, biit: -εύσω, daȣ eptape, eptȣ (Temist:). [din

Συγγνώμη (ἡ), eptъчiȣne. «Συγγνώμην ἔχειν τινί». a epta; шi "Συγγνώμην ἔχειν, saȣ «Συγγνώμης τυγχάνειν». a fi eptatȣ. [συγγιγνώσκω].

Συγγνωμονέω, -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ eptъtopȣ, eptȣ пе чiнева. [шi

Συγγνωμονικός, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, aплекatȣ, disпȣsȣ a epta; (despre лȣк:) вpednikȣ de eptape, de eptat. [шi

Συγγνωμοσύνη (ἡ), ==Συγγνώμη. [din

Συγγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кȣnoskъtopȣ în копшtiinцъ de чева; saȣ чел de ачееашi пъpepe, înвoitȣ ла чева. 2) (овiч:) eptъtopȣ, tpeкътopȣ кȣ вedepea; saȣ (пas;) de eptat. «Σύγγνωμόν ἐστι τό ἀκούσιον». Тȣч: [шi

Σύγγνωσις, εως (ἡ), eptape; копшtiinцъ.

Συγγωστός, ή, όν, вpednikȣ de eptape, de eptat. [συγγιγνώσκω].

Συγ-γογγυλίζω, biit: -ίσω, stpîngȣ, гemȣieskȣ чева înпpeȣпъ.

Συγ-γομφόω -ῶ, biit: -ώσω, înкeiȣ, комбiпȣ înпpeȣпъ кȣ кȣie.

Συγγονεύς, έως (ὁ), шi

Σύγγονος (ὁ, ἡ), пъskȣtȣ înпpeȣпъ, saȣ tot întp' o вpeme. 2) овiчпȣitȣ, fipeskȣ. «Σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον». Esхл: || (sȣвst:) pȣdъ din sînџe, fpate, saȣ sopъ. «Τὴν Λάκαιναν ξύγγονον Διοσκόροιν Ἑλένην». Eȣp: [σύν, γόνος].

Σύγγραμμα (τό), компȣsiтъpъ de skpisȣ, sȣȣ skpiпtȣpъ (пpiпч: în пpozъ) de aȣtopȣ (istopikȣ, шi чл:). «Καὶ τῶν συγγραμμάτων καὶ τῶν ποιημάτων τά χρησιμώτατα. Iskp: [συγγράφω].

Συγγραμμάτιον (τό), dim: ал лȣi σύγγραμμα.

Συγγραμματοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopȣ de skpise, saȣ skpiпtȣpe. (гpamatikъ ekспл: a лȣi ῥητροφύλαξ]. [σύγγραμμα, φύλαξ].

Συγγραφεύς, έως (ὁ), компȣsitopȣ de skpise, saȣ aȣtopȣ (пpiпч: пpozaikȣ, maȋ кȣ seamъ istopikȣ). 2) (în Atena) memвpȣ de komisie pîndȣitъ пentpȣ întokmipe de поȣ поліtikȣ peгȣлamentȣ, saȣ modifikape de чел în fiinцъ. [шi

Συγγραφή (ἡ), компȣпepe de skpisȣ (пpiпч: istopikȣ). 2) înskpisъ înвoiалъ, kontpaktȣ; (паptik:) порȣпчеалъ de вpe ȣпȣ лȣкpȣ ла meшtepȣ. «Ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς κατὰ συγγραφήν». Din: [шi

Συγγραφία, (ἡ), пеапpв: în локȣ de συγγραφή. [συγγράφω]. [de ȣnde

Συγγραφικός, ή, όν, atinгъtopȣ de înskpisȣ de înвoiалъ; saȣ pелatiвȣ кȣ skpiepe de компȣsitȣpi. [de ȣnde

Συγγραφικῶς, adв: dȣпе кiпȣл înskpiseлop de înвoiалъ, (ad:) хotъpît, eksakt.

Σύγγραφος (ἡ), епгpf: în локȣ de συγγραφή, înskpisȣ de înвoiалъ. [din

Συγ-γράφω, biit: -γράψω, skpiȣ, saȣ zȣгpъвeskȣ чева înпpeȣпъ (în алъtȣpape) кȣ чева, (пpin ȣpm:) кȣ лȣape aminte; (de ȣnde овiч:) компȣiȣ (алкъtȣieskȣ) kapte (пpiпч: istopikъ). 2) (miж:) гакȣ înвoiалъ, saȣ kontpaktȣ, шъ înвoieskȣ, saȣ гъгъdȣieskȣ înskpis. «Γάμον —» Пл: (шi пas:) "Συγγεγραμμένος". Iпкp: îndatopatȣ пpin înskpisȣ.

Συγ-γυμνάζω, biit: άσω, depпinzȣ înпpeȣпъ, saȣ tot de odatъ. [de ȣnde

Συγγυμνασία (ἡ), înпpeȣпъ (în înвoipe) depпindepe. [шi

Συγγυμναστής, οῦ (ὁ), însoцitȣ ла depпindepe saȣ eksepsape кȣ алtȣл.

Σύγε, în локȣ de σύ γε (вezi σύ).

Συγ-καθ-αγίζω, biit: -ίσω, apzȣ чева înпpeȣпъ ка жeptfъ; ofepȣ жeptfъ, saȣ копsfinцeskȣ чева înпpeȣпъ.

Συγ-καθ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пex: συγκαθεῖλον, шi чл:) sȣpпȣ, pestopпȣ înпpeȣпъ (ажȣtînd); (iap în Ep:) «Συγκαθαιρεῖν ἀγῶνας». a вipȣi în лȣпte.

Συγ-καθαρεύω, biit; -εύσω, petpekȣ înпpeȣпъ în кȣpъцie.

Συγ-καθ-αρμόζω, biit: -όσω, aплikȣ, aшezȣ potpivit înпpeȣпъ, saȣ în înвoipe; (iap în Sof:) «Συγκαθαρμόσαι». a înmopmînta.

Συγκάθεδρος (ὁ, ἡ), ==Σύνεδρος, înпpeȣпъ шeзъtopȣ. [σύν, κατά, ἕδρα].

Συγ-καθ-έζομαι, biit; -εδοῦμαι, == Συγκάθημαι.

Συγ κατ-είμαρμαι (intpeв: пpiпч: пȣmaї a 3: пеps: шi паptч:) sîntȣ пpeхotъpîtȣ înпpeȣпъ de ȣpsitoape, amȣ ачееашi ȣpsitъ.

Συγ-καθ-είργω (-είργνυμι), biit: -είρξω, înкizȣ пе чiнева înпpeȣпъ (întp' ачееашi înкisoape) кȣ алtȣл.

Συγ-καθ-έλκω, biit: -έλξω, шi -ελκύσω, (пex: συγκαθείλκυσα, шi чл:) tpъгînd коборȣ (tîpъskȣ) чева înпpeȣпъ кȣ mine.

Συγκάθεσις, εως (ἡ), [συγκαθίημι] înвoitoape îndȣплекape, копчesie.

Συγκαθεύδησις, εως (ἡ), dopmipe înпpeȣпъ. [din

Συγ-καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, ==Συγκοιμῶμαι.

Συγ-καθ-έψω, biit: -εψήσω, гepвȣ чева

înpreѕnъ bine (nînъ sъ se întoarcъ).

Συγ-κάθημαι (fъrъ biit:), шeȥ înpreѕnъ. 2) mъ adѕnѫ kѕ alцiĭ în sfatѫ. «Σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης συγκαθῆσθαι„. Tѕч: 3) mъ aшeȥѫ жos; saѫ шeȥѕ kam stîpчit (veȥĭ шi συγκαθίζω). «Τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια (τῆς καμηλοπαρδάλεως) ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει». Stob:

Συγ-καθ-ιδρύω, biit: -ύσω, aшeȥѫ, statornicesk чeva înpreѕnъ, saѫ în învoire kѕ чineva.

Συγ-καθ-ιερόω -ῶ, biit: -ώσω, konsfinцesk чeva înpreѕnъ.

Συγ-καθ-ίζω, biit: -ίσω, aшeȥѫ чeva înpreѕnъ, saѫ într' aчeeaшĭ poziцie; (miж: saѫ nestr:) шeȥѫ înpreѕnъ, n'aproape, saѫ kam stîpчit; (de ѕnde Skp:) шeȥѫ ла pîndъ. «Καὶ κατέβη τὰ ὄρνεα ἐπὶ τὰ διχοτομήματα, καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἀβραμ». Skp:

Συγ-καθ-ίημι, biit: -συγκαθήσω, koborѫ чeva, (шi miж: sпѫ ел:) mъ koborѫ înpreѕnъ kѕ..; piтѕлeskѫ aшeȥînd чeva kam stîpчit; (de ѕnde kѕ ak: kѕ prep:) mъ askѕnȥѫ, mъ aшeȥѫ ла pîndъ ѕndeva; (fir:) mъ îndѕплekѫ, konчedeȥѫ.

Συγ-καθ-ίστημι, biit: -καταστήσω, (пex: 2: συγκατέστην, шi чл:) statornicesk (întokmeskѫ, pîndѕieskѫ) чeva înpreѕnъ, saѫ în învoire kѕ чineva; (miж: kѕ dat: saѫ ak: kѕ prep:) mъ aшeȥѫ în bъtълie înpotriva kѕiva (ĭaѫ poziцie de a'л лovi).

Συγ-καθ-ορμίζω, biit: -ίσω, vагѫ (шi miж: saѫ pas: intrѕ) în portѫ înpreѕnъ (într' aчeeaшĭ vreme, saѫ aчeлaшĭ portѫ) kѕ чineva.

Συγ-καθ-οσιόω -ῶ, biit: -ώσω, =Συγκαθιερόω.

Συγ-καθ-υφαίνω, biit; -ανῶ, цesѫ чeva înpreѕnъ, ѕneskѫ tot într' o цesъtѕrъ.

Σύγκαιρος (ὁ, ἡ), [σύν, καιρός] fъkѕtѫ în potrivitъ vreme, saѫ dѕne vreme.

Συγ-καίω, biit: -καύσω, arȥѫ înpreѕnъ, saѫ de totѫ; (med:) ѕsѕkѫ prin arsѕtѕrъ. «Κοιλίαι συγκαίειν ἀγαθαί». Inkр: disпѕse ла înkѕĭetѕrĭ.

Συγ-κακοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, simцѫ rъѕл înpreѕnъ kѕ пъtimaшѕл, konпъtimeskѫ.

Συγ-κακουργέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѫ rъѫ înpreѕnъ, saѫ în învoire kѕ... [de ѕnde

Συγκακούργημα (τό), rea faptъ sъvîrшitъ (de maĭ mѕлцĭ) înpreѕnъ.

Συγκακουργία (ἡ), konлѕkrare de faptъ rea. [σύν, κακός, ἔργον].

Συγ-κακουχέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, пъtimeskѫ, sѕferѫ rъѫ înpreѕnъ

Συγ-κακόω, -ῶ, biit: -ώσω, шi

Συγ-κακύνω, biit: -υνῶ, vatъmѫ, strikѫ чeva înpreѕnъ.

Συγ-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, kĭemѫ pe maĭ mѕлцĭ (adѕnѫ) înpreѕnъ.

Συγ-καλινδέομαι οῦμαι, biit: -ηθήσομαι,= Συγκυλινδέομαι.

Συγ-καλλύνω, biit: -υνῶ, mъtѕrѫ strînгînd гѕnoĭѕл ла ѕпѫ лokѫ.

Συγκάλυμμα (τό), akoperъmîntѫ peste totѫ înpreѕnъ. [шi

Συγκαλυμμός (ὁ), = Συγκάλυψις. [шi

Συγκαλυπτός, ἡ, όν, akoperitѫ, saѫ de akoperit peste totѫ. [din

Συγ-καλύπτω, biit: -ύψω, akoperѫ чeva înpreѕnъ, saѫ peste totѫ; (fir:) askѕпȥѫ de totѫ. [de ѕnde

Συγκάλυψις, εως (ἡ), akoperire, askѕпdere de totѫ.

Συγ-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (пex: συνέκαμον, шi чл:) osteneskѫ, mѕпчeskѫ înpreѕnъ, saѫ în învoire kѕ..., konлѕkreȥѫ; konпъtimeskѫ (kѕ dat:).

Συγκαμπή (ἡ), partea, ѕnde se faчe înkovoitѕrъ, înkeĭetѕrъ. [шi

Συγκαμπτός, ἡ, όν, înkovoĭatѫ de amîndoъ пърцiлe înpreѕnъ. [din

Συγ-κάμπτω, biit: -κάμψω, înkovoiѫ чeva înpreѕnъ (ad: în kinѫ, ka amîndoъ kapetele sъ se плeчe de o datъ). [de ѕnde

Σύγκαμψις, εως (ἡ), înkovoĭere de amîndoъ kъпъtîĭeлe de odatъ.

Συγ-κανηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, portѫ în reлiцioase цeremoniĭ koшѕrĭ saѫ panere înpreѕnъ.

Συγ-καπηλεύομαι, biit: -καπηλεύσομαι, falsifikѫ (prefakѫ în minчinosѫ) amestekînd чeva înpreѕnъ.

Συγ-καρκινόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, îmĭ împлeteskѫ rъdъчinele înpreѕnъ (ka voaшeлe karkinѕлѕĭ, saѫ rakѕлѕĭ); mъ înrъdъчineȥѫ tare.

Συγ-καρτερέω -ῶ, biit: -ήσω, rабdѫ, sѕferѫ цeneros (fъrъ kîrtire).

Συγκασιγνήτη (ἡ), poet: în лokѫ de συναδελφή. [σύν, κασιγνήτη].

Σύγκασις, ιος (ὁ, ἡ), poet: în лokѫ de συναδελφός. [σύν, κάσις].

Συγ-κατα-βαίνω, biit: -ήσομαι, (пex: συγκατέβην, шi чл:) mъ koborѫ înpreѕnъ (într' aчeeaшĭ vreme, saѫ în învoire); (fir:) kaȥѫ (ажѕпгѫ) ла aчeлaшĭ semnѫ; (obiч:) mъ плekѫ învoindѕ mъ ла чeva în favorѕл kѕiva.

Συγ-κατα-βάλλω, biit: -βαλῶ, арънкъ жos, saȣ depъiȣ baпî (плътeskȣ) împreѫпъ.

Συγκατάβασις, εως (ἡ), коборîре împreѫпъ; (обіч: fir:) înвоіре, ковчеdере în фавoрът квіва (maî de жoѕ). (Францѣ:) condescendence. [ші

Συγκαταβατικός, ή, όν, лesпічоѕȣ, dispȣsȣ a фаче кoпчesiî, saȣ a se înвoi плекîndȣ se în фавoрът квіва. [συγκαταβαίνω]. [de ȣnde.

Συγκαταβατικῶς, adв: кȣ кoпчesie, saȣ коборъmîntȣ ла înвоіре.

Συγ-κατα-βιβάζω, biit: -άσω, коборȣ împreѫпъ, saȣ în înвоіре.

Συγ-κατα-βιόω -ῶ, biit: -ώσω, =Συγκαταζάω.

Συγκαταβιῶναι, пех: 2: de înf: ал пречеd:

Συγκαταγήρασις, εως (ἡ), înвътрîпіре împreѫпъ. [din

Συγ-κατα-γηράσκω (-γηράω -ῶ), biit: -γηράσομαι, înвътрîпeskȣ împreѫпъ пîпъ în sfîршітȣ, saȣ ажȣпгȣ împreѫпъ ла sfîршітȣл вatрîпeцілор.

Συγ-κατα-γιγνώσκω (-γινώσκω), biit: -καταγνώσομαι, (пех: συγκατέγνων, ші чл:) osîndeskȣ împreѫпъ, saȣ în înвоіре кȣ алцiî.

Συγ-κατα-γομφόω -ῶ, biit: -ώσω, komвіпȣ чева din toate пърціле цеапъп кȣ квіе.

Συγ-κατα-γράφω, biit: -γράψω, înskriȣ în katagrafie чева împreѫпъ кȣ...

Συγ-κατ-άγω, biit: -άξω, (пех: συγκατήγαγον, ші чл:) =Συγκαταβιβάζω; (партік:) kontriвȣieskȣ ла întoарчере de eksпatріatȣ în патріа sa.

Συγ-κατα-δαρθαίνω, biit: -δαρθήσομαι, (пех: συγκατέδαρθον) = Συγκαθεύδω, mъ кȣлкȣ, dopmȣ împreѫпъ.

Συγκατάδεσις, εως (ἡ), = Σύνδεσις. [din

Συγ-κατα-δέω, biit: -δήσω, легȣ împreѫпъ tape.

Συγ-κατα-δικάζω, biit: -άσω, =Συγκαταγιγνώσκω.

Συγ-κατα-δουλόω -ῶ, biit: -ώσω, poвeskȣ împreѫпъ, saȣ tot de o datъ.

Συγ-κατα-δύνω (-δύομαι), biit: -δύσω, -ομαι, (пех: 2: συγκατέδυν, ші чл:) mъ кȣfȣndȣ, (despre stele) апȣiȣ împreѫпъ, saȣ tot întp'o вреme кȣ... [de ȣnde

Συγκατάδυσις, εως (ἡ), апȣпере împreѫпъ, saȣ tot de o datъ фъкȣtъ.

Συγ-κατα-ζάω -ῶ, biit: -ζήσομαι, saȣ -βιώσομαι, (пех: συγκατέζησα, saȣ συγκατεβίων, ші чл:) îmî петрекȣ віаца împreѫпъ кȣ..

Συγ-κατα-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, (кȣ dat: indip:) înжȣгȣ чева în siлъ împreѫпъ кȣ..; (fir:) ȣпeskȣ în късnічie.

Συγ-κατα-θάπτω, biit: -θάψω, îпгроп ȣ, saȣ înmopmîntȣ împreѫпъ.

Συγκατάθεσις, εως (ἡ), înвоіре, saȣ ȣпіре кȣ воіпца квіва. [ші

Συγκαταθετέον, posit: ал лȣі συγκατατίθημι. [ші

Συγκαταθετικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, аръtъtорȣ de, saȣ kontriвȣitорȣ ла înвоіре saȣ ȣпіре кȣ пъреpea квіва. [συγκατατίθημι].

Συγ-κατα-θέω, biit: -θεύσομαι, пъвълeskȣ împreѫпъ în вражmъшeskȣ пъmîntȣ, фъкînd întp'însȣл roane ші пȣstiipî.

Συγ-κατα-θλάω -ῶ, biit: -θλάσω, sпаргȣ, sfъpîmȣ de tot împreѫпъ.

Συγ-κατα-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (пех: συγκατέθανον, ші чл:) = Συναποθνήσκω.

Συγ-κατ-αίθω, (фъръ biit:) =Συγκατακαίω.

Συγκαταίνεσις, εως (ἡ), =Συναίνεσις, ші Συγκατάθεσις. [din

Συγ-κατ-αινέω -ῶ, biit: αινέσω, =Συναινέω, mъ înвоieskȣ, mъ înдȣплекȣ ла пъреpea квіва, o înкȣвіінцеzȣ; înгъdȣiȣ.[din

Συγκατάινος (ὁ, ἡ), înвоітȣ, înдȣплекатȣ ла пъреpea квіва. «Συγκάταινος γίνομαι τινί». Лкs: = Συγκαταινῶ. [σύν, κατά, αἶνος].

Συγ-κατ-αιρέω Ion: în локȣ de συγκαθαιρέω.

Συγ-κατ-αίρω, biit: -αρῶ, soseskȣ, saȣ трагȣ în портȣ împreѫпъ.

Συγ-κατ-αιτιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, пîръsкȣ împreѫпъ, saȣ tot o datъ.

Συγ-κατα-καίνω biit: -κανῶ=Συγκατακτείνω

Συγ-κατα-καίω, biit: -καύσω, арzȣ de totȣ împreѫпъ.

Συγ-κατα-καλύπτω, biit: -ύψω, акоперȣ împreѫпъ кȣ toтȣл.

Συγ-κατά-κειμαι, biit: -κείσομαι, sîпtȣ кȣлкатȣ saȣ întinsȣ împreѫпъ.

Συγ-κατα-κλάω -ῶ, biit: -άσω, sпаргȣ de totȣ împreѫпъ.

Συγ-κατα-κλείω, biit: -κλείσω, înкizȣ din toate пърціле (apestezȣ) пе чіпева împreѫпъ кȣ...

Συγ-κατα-κληρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, mошtепeskȣ ші eȣ împreѫпъ.

Συγ-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, пȣiȣ пе чіпева sъ se кȣлче, saȣ sъ шеаzъ (ші між: mъ кȣлкȣ, saȣ шеzȣ) ла masъ împreѫпъ. [de ȣnde

Συγκατάκλισις, εως (ἡ), кȣлкаре în патȣ, ші шеdере ла masъ împreѫпъ кȣ алцiî.

Συγ-κατα-κοιμάω -ῶ, biit: -ήσω, adopmȣ пе чіпева (ші між: dopmȣ) împreѫпъ,— Συγκατευνάζω, -ομαι (проп: ші fir:).

Συγ-κατ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕрmezѕ înпреѕнъ пînъ în sfîршitѕ.

Συγ-κατα-κομίζω, biit: -ίσω, dѕкѕ жos (коборѕ) чева înпреѕнъ.

Συγ-κατα-κόπτω, biit: -κόψω, taiѕ în бѕкъцеле înпреѕнъ кѕ...

Συγ-κατα-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, întокmeskѕ înпреѕнъ, saѕ în înвoipe кѕ... [de ѕnde

Συγκατακόσμησις, εως (ἡ), întокmipe, aранжаре înпреѕнъ.

Συγ-κατα-κρημνίζω, biit: -ίσω, ѕѕрпѕ, daѕ de вале, de pînъ чева înпреѕнъ.

Συγ-κατα-κτάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, doбîndeskѕ, saѕ kîштirѕ чева înпреѕнъ.

Συγκατακτάς, ᾶσα, άν, пех: 2: de партчал лѕї...

Συγ-κατα-κτείνω, biit: -κτενῶ, омоpѕ кѕ totѕл înпреѕнъ.

Συγ-κατα-κυλίω, biit: -ίσω, postoroлeskѕ кѕ totѕл înпреѕнъ.

Συγ κατα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (пех: συγκατέλαβον, ші чл:) прinzѕ în faнtъ înпреѕнъ кѕ...saѕ din toate пърціле; копрinzѕ toate înпреѕнъ.

Συγ-κατα-λέγω, biit: -καταλέξω, копрinzѕ, înширѕ întр'ачелаші каталогѕ.

Συγ-κατ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, înпріетенeskѕ, înпакѕ пе чінева кѕ алтѕл.

Συγ-κατα-λήγω, biit: -λήξω, mъ sfîршeskѕ, mъ терminezѕ ші eѕ înпреѕнъ saѕ asemenea

Συγ-κατα-λογίζομαι, biit: -λογίσομαι, копрinzѕ чева întр'о sокотеалъ înпреѕнъ кѕ ...

Συγ-κατα-λύω, biit: λύσω, desfiinцezѕ чева înпреѕнъ кѕ алтеле. ‖ (nestp: saѕ ел:) попоseskѕ, saѕ ръsdѕieskѕ tot întр' o време, saѕ întр' ачелаші локѕ кѕ алтѕл.

Συγ-κατα-μίγνυμι, biit: -μίξω, amestekѕ de totѕ înпреѕнъ кѕ алтѕ чева.

Συγ-κατα-μύω, biit: -μύσω, mъ înkizѕ (mъ stpîнгѕ) кѕ totѕл înпреѕнъ, saѕ tot de o datъ.

Συγ-κατα-ναυμαχέω -ῶ, biit: -ήσω, бipѕieskѕ în бътъліе пе mape înпреѕнъ.

Συγ-κατα-νέμω, biit: -νεμῶ, înпарцѕ чева înпреѕнъ; пѕїѕ înпреѕнъ ла пѕтъpѕ. ‖ (mіж:) mъ înпарцѕ чева în înвoipe înпреѕнъ кѕ алції.

Συγκατάνευσις, εως (ἡ), înвoipe кѕ алції, îndѕплекаре ла, înкѕвiinцаре de чева, = Συγκατάθεσις. [συγκατανεύω].

Συγκατανευσιφάγος (ὁ), ком: mînкъtopѕ (хръпitѕ) прin înвoipea sa ла toate (înвoitѕ ла toate пентpѕ mîнкаре), = Παράσιτος. [συγκατάνευσις, φάγω].

Συγ-κατα-νεύω, biit: -εύσω, mъ îndѕплекѕ în înвoipe кѕ чінева, înкѕвiinцezѕ пърерea, saѕ ворбеле кѕїва.

Συγ-κατα-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, калкѕ în пічоаре înпреѕнъ (ѕна кѕ алта).

Συγ-κατα-παύω, biit: -παύσω, прекѕрmѕ кѕ totѕл чева, (ші mіж: saѕ пas:) înчetezѕ, mъ іsпръвeskѕ tot de o datъ, saѕ în înвoipe кѕ алтѕл.

Συγ-κατα-πίμπλημι, biit: -καταπλήσω, ѕmплѕ чева înпреѕнъ, saѕ tot întр' o време de вре ѕнѕ ръѕ.

Συγ-κατα-πίμπρημι, biit: -καταπρήσω, піржолeskѕ, apzѕ de totѕ înпреѕнъ.

Συγ-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (пех: 2: συγκατέπεσον, ші чл:) казѕ жos ші eѕ înпреѕнъ, saѕ tot întр' o време кѕ алтѕл.

Συγ-κατα-πλέκω, biit: -πλέξω, înплетічeskѕ, înкѕркѕ de totѕ кѕ алтѕ чева.

Συγ-κατα-πολεμέω -ῶ, biit: -ήσω, înfrînгѕ пе чінева în pesбоїѕ înпреѕнъ (tot întр' o време, saѕ în înвoipe) кѕ алтѕл.

Συγ-κατα-ποντόω -ῶ, biit: -ώσω, кѕfѕndѕ în mape înпреѕнъ кѕ алтѕ чева.

Συγ-κατα-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, sъвîршeskѕ чева înпреѕнъ saѕ de o datъ кѕ алтѕл.

Συγ-κατα-πρήθω, biit: -πρήσω, = Συγκαταπίμπρημι.

Συγ-κατ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, пѕmъpѕ înпреѕнъ, saѕ înширѕ întр'ачелаші пѕmъpѕ кѕ алції.

Συγ-καταρ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, saѕ ῥυήσομαι, (пех: 2: συγκατερρύην, ші чл:) mъ нъpѕѕ, saѕ казѕ înпреѕнъ.

Συγ-καταρ-ρίπτω, biit: ῥίψω, арѕнкѕ жos, ѕѕрпѕ înпреѕнъ.

Συγ-κατ-άρχω, biit: -άρξω, fакѕ întîiѕ înчепере de (saѕ mіж: înчепѕ) чева înпреѕнъ кѕ алтѕл.

Συγ-κατα σβέννυμι, biit: -σβέσω, stinгѕ (ші fіг: desfiinцezѕ, пръпѕdeskѕ) de totѕ înпреѕнъ, saѕ tot întр' o време кѕ...

Συγ-κατα-σήπω, biit: -σήψω, fакѕ а пѕtpezi чева (ші mіж: пѕtpezeskѕ eѕ) de totѕ înпреѕнъ кѕ ..

Συγκατασκάπτης, ου (ὁ), колакръtopѕ (aliatѕ) ла ѕѕрпареа, saѕ pѕinapea ѕнѕї врѫжmъшeskѕ орашѕ. [din

Συγ-κατα-σκάπτω, biit: -σκάψω, ѕѕрпѕ, пръпѕdeskѕ de totѕ ѕнѕ врѫжmъшeskѕ орашѕ înпреѕнъ кѕ алтѕл.

Συγ-κατα-σκεδάζω (-σκεδάννυμι), biit: -σκεδάσω, pisipeskѕ, върsѕ чева de totѕ, saѕ пе жos tot întр' o време кѕ алтѕл.

Συγ-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, конлвкрезѣ ла алкътвіреа, întoкmіреа вре впві лвкрв împреънъ кв алтвл.

Συγ-κατα-σκηνόω -ῶ, biit: -ώσω, пвїв пе чіпева а локві întp' ачелаші koptѣ кв алтвл.

Συγ-κατα-σκήπτω, biit: -σκήψω, казѣ tot de o datъ репеde asвпра квіва.

Συγ-κατα-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, tparѣ репеde, smвлгѣ чева tot de o datъ în жos.

Συγ-κατα-σπείρω, biit:-σπερῶ, semъпѣ, saѣ pisineskѣ чева împреънъ.

Συγ-κατα-στασιάζω, biit: -άσω, порпеskѣ reskoaлъ, saѣ fakѣ resвpътіpî tot întp' o време.

Συγκατάστασις, εως (ἡ), [συγκαθίσταμαι] лвареде позіціе în бътъліе.

Συγ-κατα-στρέφω, biit: -στρέψω, daѣ sfîp-шitѣ ла чева, пръпъdeskѣ кв totвл (ші mіж: îmi sвпвіѣ) чева împреънъ кв алтвл. «Τὸν βίον —». Пл: mopѣ împреънъ.

Συγ-κατα-σχηματίζω, biit: -ίσω, формезѣ împреънъ, saѣ впeskѣ чева sвbt ачеeaші формъ.

Συγ-κατα-τάσσω [-ττω], biit: -τάξω, пвїѣ чева sвbt ачееаші pîndвіалъ.

Συγ-κατα-τείνω, biit: -τενῶ, întinzѣ чева (ші mіж: mъ sileskв) împреънъ, saѣ tot întp' o време кв алтвл.

Συγ-κατα-τήκω, biit: -τήξω, ші пas: -τακήσομαι, (пех: пas: συγκατετάκην, mіж: кв însemn: пas: tpe: de кв: συγκατατέτηκα) topeskѣ чева (ші пas: mъ topeskѣ) de totѣ împреънъ. «Τοῖς ἔργοις συγκατατήκονται». М: Ant: se topesk (se silesk преа mвлт) лвкрînd.

Συγ-κατα-τίθημι, biit: -καταθήσω, depвіѣ чева împреънъ; (обіч: mіж: fir:) mъ впеskѣ, mъ îndвплекѣ ла чева.

Συγ-κατα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (пех: συγκατέδραμον, ші чл:) алергѣ împреънъ ла вале; mъ împреънѣ întîlпіпdв mъ întp' ачелаші локѣ.

Συγ-κατα-τρώγω, biit: -τρώξομαι, (пех: συγκατέτραγον) розѣ чева împреънъ, saѣ întp' ачееаші време.

Συγκαταφαγεῖν, пех: 2: de inf: ал лвї συγκατεσθίω.

Συγ-κατα-φέρω, biit: -κατοίσω, ші пas: -κατενεχθήσομαι, (пех: συγκατήνεγκα, ші 2: -νεγκον, ші пas: συγκατηνέχθην) dвкв чева împреънъ кв алтвл ла вале, saѣ кокорѣ чева împреънъ; (пas: mъ коборѣ, казѣ împреънъ; (fir:) mъ înвоіeskѣ, mъ îndвплекѣ ла чева, =Συγκατατίθεμαι.

Συγ-κατα-φεύγω, biit: -φεύξομαι, refвгѣ (sпре скъпаре)împреънъ, saѣ tot de o datъ.

Συγ-κατα-φθείρω, biit: -φθερῶ, пръпъdeskѣ de totѣ чева împреънъ кв алтвл.

Συγ-κατα-φλέγω, biit: -φλέξω, арзѣ чева de totѣ împреънъ.

Συγ-κατα-φονεύω, biit: -εύσω, вчігѣ, оморѣ кв totвл împреънъ.

Συγ-κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, despreцвіeskѣ împреънъ кв алцiї.

Συγκατάφυρτος (ὁ, ἡ), фръmîntatѣ кв totвл împреънъ, amestekatѣ de totѣ. [σύν, κατά, φύρω].

Συγ-κατα-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, (кв dat:) întpeввінцезѣ, saѣ ръѣ-întpeввінцезѣ (аввsезѣ) чева; (ші кв ак:) оморѣ пе чіпева împреънъ, saѣ în înвоіре кв алтвл.

Συγ-κατα-χώννυμι, biit: -χώσω, îngропѣ чева împреънъ кв алцiї.

Συγ-κατα-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, (кв цеп: ші dat:) pîръскѣ mînчinos ші еѣ пе чіпева împреънъ кв алцiї.

Συγ-κατα-ψηφίζω, biit: -ίσω, алегѣ (ші mіж: кв цеп: osîndeskѣ) пе чіпева împреънъ кв алцiї.

Συγ-κατ έδω, biit: -έδομαι, поеt: în локѣ de συγκατεσθίω.

Συγ-κάτ-ειμι, biit: -ειμι, (прел:συγκατήειν, ші чл:) =Συγκατέρχομαι.

Συγ-κατ-είργω, biit: -είρξω, = Συγκατακλείω.

Συγ-κατ-επείγω, biit: -είξω, гръвeskѣ чева împреънъ кв алцiї преа mвлт.

Συγ-κατ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, конлвкрезѣ а se съвîрші чева în фаворвл квіва.

Συγ-κατ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пех: συγκατῆλθον, ші чл:) mъ коборѣ, saѣ mъ întорkѣ din eksілѣ împреънъ кв...

Συγ-κατ-εσθίω, biit: -έδομαι, (пех: συγκατέφαγον, ші чл:) =Συγκατατρώγω.

Συγκάτευγμα (τὸ), [συγκατεύχομαι] обіектѣ de гъгъdвінцъ прin рвгъчівпе кътре Dвmnezeѣ împреънъ, saѣ în înвоіре кв алтвл.

Συγ-κατ-ευθύνω, biit: -υνῶ, dipeгѣ (în-dpeptezѣ, saѣ кірmвіeskѣ) чева împреънъ.

Συγ-κατ-ευνάζω, biit: -άσω, калкѣ (adopmѣ) пе чіпева întp'ачелаші пatѣ. [de вnde

Συγκατεύνασις, εως (ἡ), квлкаре (dopmіре) пе ачелаші пatѣ.

Συγ-κατ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, рвгîndв mъ черѣ ажвtopвл лвї Dвmnezeѣ прin гъгъdвінцъ de чева împреънъ кв алтвл.

Συγ-κατ-έχω, biit: -καθέξω, (пех: συγκατέσχον, ші чл:) цiѣ (amѣ în stъпîпіреа

mea) чева înпреȣнъ, саȣ în înвоіре кȣ алцiĭ; саȣ конрinzȣ чева înпреȣнъ.

Συγ-κατ-ηγορέω -ῶ, виіт: -ήσω, пîръскȣ пе чінева înпреȣнъ, саȣ în înвоіре кȣ алцiĭ; (лоц: ші грам:) sîntȣ...

Συγκατηγόρημα (τὸ), (лоц: ші грам:) zічере, каре нȣмаĭ ȣnітъ кȣ алта лоаte слȣжі de прezісȣ (везі κατηγόρημα). [de ȣnde

Συγκατηγορηματικὸς, ή, όν, кȣвеніtȣ ла (саȣ folositорȣ ка) συγκατηγόρημα.

Συγκατηγόρησις, εως (ή), пîріре фъкȣtъ de maĭ мȣлцĭ înпреȣнъ înпротіва кȣіва; [συγκατηγορέω].

Συγκατῆλθον, пех: 2: ал лȣĭ συγκατέρχομαι.

Συγ-κάτ-ημαι, Ion: în локȣ de συγκάθημαι.

Συγκατήνεγκα, акt:, ші

Συγκατηνέχθην, пас: пех: ал лȣĭ συγκαταφέρω.

Συγκατηρεφής, έος (ό, ή), din toate пърциле акоперіtȣ. [σύν, κατερέφω].

Συγ-κατ-οικέω -ῶ, виіт: ήσω, конлокȣіеsкȣ înпреȣнъ кȣ чінева.

Συγ-κατ-οικίζω, виіt: -ίσω, пȣіȣ пе ȣnіĭ алцiĭ а конлокȣі ȣndeва înпреȣнъ, саȣ formezȣ о колоnie de конлокȣіtорĭ.

Συγ-κατ-οικτίζω, виіt: -ίσω, конпътімind ші se фаче мілъ de чінева; (між:) îmĭ ѕпȣіȣ паtіmele кȣіва, ка съ 'ĭ мішкȣ конпътімірea ші міла кътре міне.

Συγ-κατ-ολισθαίνω, виіt -ολισθήσω, алȣнекînd казȣ ші еȣ înпреȣнъ.

Συγ-κατ-ορθόω -ῶ, виіt: -ώσω, съвîршеsкȣ чева (ші nestр: саȣ ел: isбȣtesкȣ, немереsкȣ) înпреȣнъ, саȣ în înвоіре кȣ алtȣл.

Συγ-κατ-ορύσσω (ττω), виіt: -ορύξω, îнгропȣ чева înпреȣнъ.

Συγ-κάττυσις, εως (ή), коаsере de пінцеле înпреȣнъ; (în цен:) компȣнере. «Βρωμάτων —». Клт: (fіг:). [din.

Συγ-καττύω, виіt: -ύσω, коsȣ înпреȣнъ (прінч: пінцеле ла înкълцъмінte); (în цен:) компȣіȣ, алкътȣіеsкȣ.

Σύγκαυσις, εως (ή), чеа прін арdере înкеrаре, ȣскаре, саȣ інtъріре. [din

Συγ-κάω, виіt: -καύσω, Аt: în локȣ de συγκαίω.

Σύγ-κειμαι, виіt: -κείσομαι, закȣ înпреȣнъ; sîntȣ компȣсȣ din чева; (în а 3: перс: ші în партч:) sîntȣ прін înвоіре хотърîtȣ. «Χορὸς ἐξ ἀνθρώπων συγκείμενος». Ksn: (ші ка пас:) «Συμφοραῖς ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκειμέναις». Iskp: компȣсе. (ші în а 3: перс:). «Τῆς ὥρης, ἐς τὴν δὴ συνέκειτό σφι ἀπαλλάσσεσθαι„. Ер: (ші абsл:) "Ἅμα δὲ ἡμέρᾳ, ὥσπερ ξυνέκειτο, ἧκον οἱ πολῖται». Ksn: (ші în партч:). «Ἐς τὸ συγκείμενον χωρίον ἦλθον». Ksn: "Τὰς συγκειμένας ἡμέρας». Ер: «Κατὰ (саȣ «Παρὰ) τὰ συγκείμενα». Ksn: челе înвоіte. [de ȣnde

Συγκειμένως, адв: (партч:) дȣпе înвоіелеле de maĭ 'nainte.

Συγκέκραμαι, пас: tре: de кȣ: ал лȣĭ συγκεράννυμι. [de ȣnde

Συγκεκραμμένως, адв: (партч:) astîмпърат, кȣмпътаt, потрівіt; саȣ amestекат, конfȣsіат.

Συγκεκροτημένως, адв: (партч:) strîns, цеапън, таре (кȣ бȣнъ пречътіре).

Συγ-κελεύω, (ші між:) -εύομαι, виіт: εύσω, ομαι, порȣнчеsкȣ, саȣ îndemnȣ înпреȣнъ, саȣ în înвоіре.

Συγ-κέλλω, виіt: -κέλσω, înпінгȣ, саȣ аsвîрлȣ жоs înпреȣнъ.

Συγ-κενόω -ῶ, виіt: -ώσω, дешертȣ înпреȣнъ.

Συγ-κεντέω -ῶ, виіt: ήσω, стръпȣнгȣ, гъȣреsкȣ înпреȣнъ, саȣ tot de о datъ.

Συγ-κεράννυμι, виіt: -κεράσω, (пас: tре: de кȣ: συγκέκραμμαι) amestекȣ (ȣneskȣ) оаре-каре лікȣіde, ші чл:(прін întind:) потрівеsкȣ, кȣмпътеzȣ, (Франц:) tempérer, (de ȣnde) astîмпърȣ; fіг: în цен:) адȣнȣ ȣneskȣ, înпреȣнȣ. «Φιλίαν πρός τινα—». Ер: (між: саȣ пас: кȣ dat: саȣ ак: кȣ преп:) мъ ȣneskȣ, мъ fакȣ de ачееаші температуръ. «Ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ συγκέκραται αὐτῶν (τῶν κυνῶν καὶ ἀλωπέκων) ἡ φύσις». Ksn: (fіг:) мъ dedaȣ. «Ταχὺ τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο, ὥστε οἰκείως διακεῖσθαι„. Кsп: [de ȣnde

Συγκέρασμα (τὸ), amestекътȣръ înпреȣнъ, саȣ лікȣіdȣ amestекатȣ кȣ алtȣл spre потрівіре. [ші

Συγκερασμὸς (ό), amestекаре, ȣnіре. [ші

Συγκεραστὸς, ή, όν, потрівіtȣ прін amestекаре, (Франц:) tempéré.

Συγ-κερατίζομαι, виіt: -ίσομαι, мъ батȣ кȣ коарнеле (ка цапіĭ).

Συγ-κεραυνόω -ῶ, виіt: -ώσω, sfъrîmȣ, саȣ zъпъtъчеskȣ, ameцеskȣ, ка ȣnȣ tръsnetȣ.

Συγ-κερκίζω, виіt: -ίσω, = Συνυφαίνω.

Συγ-κεφαλαιόω -ῶ, виіt: -ώσω, ші (між:) -όομαι -οῦμαι, виіt: -ώσομαι, адȣнȣ, конрinzȣ fеlȣріtе sȣмe întр' ȣna; (în цен:) педȣкȣ totалȣл în прескȣrtаре ла челе maĭ de къпetenіe, (Франц:) résumer. [de ȣnde

Συγκεφαλαίωμα, (τὸ), адȣнъtȣра sȣмелор însȣmate întр' ȣna; (în цен) totалȣл

în skrptĕ, (Франц:) le resumé. [ши

Συγκεφαλαίωσις, εως (ἡ), adsнаре de fелsрite sвme într' sна; арътаре de totaлĕ în прескрртаре. [ши

Συγκεφαλαιωτικός, ἡ, όν, ksвenitĕ, saŭ foлositорĕ ла adsнаре de maĭ мsлte sвme într' sна; копрinzътopĕ în skrptĕ de челе maĭ прinчiпале.

Συγκεχυμένως, adв: (parтч:) [συγχέω] amestekat, înkspkat.

Συγ-κέω, pap în локĕ de συγκαίω.

Συγκηδεμών, όνος (ὁ), îngрiжitорĕ pînдsitĕ înпреsнъ кs алтsл, saŭ коплsкрътopĕ ал înгрiжitорsлsĭ. [σύν, κηδεμών].

Συγκηδεστής, οῦ (ὁ), рsдъ din кsскрie. [σύν, κηδεστής].

Συγ-κηδεύω, biit: -εύσω, asistĕ, (мъ aflĕ de faцъ) ши eŭ înпреsнъ кs алцiĭ ла мормîнталa церемonie a кsiвa.

Συγκήρυγμα (τό), вeste fъкsтъ într' aчеeaшĭ време, saŭ în înвоiре кs алтsл. [din

Συγ-κηρύσσω [ττω], biit: ύξω, вестеsкĕ чева tot într' o време, saŭ în înвоiре кs алтsл.

Συγ-κινδυνεύω, biit: -εύσω, мъ прiмeждsieskĕ înпреsнъ кs алтsл.

Συγ-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, шишкĕ, порneskĕ înпреsнъ (tot de o datъ); (fir:) deшteптĕ sнĕ biĕ simцiмîнтĕ în sвfлетsл кsiва, zъdъръskĕ komпътimipe (admiраре, ши чл:). [de sнde

Συγκίνημα (τὸ), deшteптatĕ, zъdъритĕ simцiмîнтĕ de komпътimipe, ши чл: 2) = кs

Συγκίνησις, εως (ἡ), întърiтаре din пъsнтрĕ a sвfлетsлsĭ, tsрвsраре, neлinimtipe.

Συγ-κιρνάω -ῶ (-κίρνυμι), = Συγκεράννυμι.

Συγ-κίχραμαι, biit: -χρήσομαι, = Συνδανείζομαι (în afin: кs συγχράομαι).

Συγ-κλάζω, biit: -κλάγξω, sвнĕ, sгомоtezĕ, цъкъneskĕ înпреsнъ.

Συγ-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, плîнгĕ înпреsнъ.

Σύγκλασις, εως (ἡ), ши Συγκλασμός (ὁ), чioknipe, ловiре înпреsнъ. «Φάλαγγος — ». Ap: [din

Συγ-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fрîнгĕ (прinч: прin siлnikъ înkoвoiepe), sпаргĕ sна кs ала. 2) = Συγκρούω

Συγ-κλάω, At: în локĕ de συγκλαίω.

Σύγκλεισις, εως (ἡ), înkidepe de o datъ din toate пърцiле; (прin întind:) strîmtъ трекъtoape, nотекъ п' între мsнцĭ; (fir:) strîmtоpаре. (se konf: кs σύγκλισις). [ши

Σύγκλεισμα (τὸ), (Skp:) konstpskцie komпsсъ din deosebite вskъцĭ. [ши

Συγκλεισμός (ὁ), = Σύγκλεισις, (Skp:) înkisoape (арestĕ). [ши

Συγκλειστός, ἡ saŭ ός, όν, înkisĕ, легатĕ strîns, алкътsitĕ, komпsсĕ din fелsрite вskъцĭ. (de sнde || sвsst:) «Συγκλειστόν». Skp: = Σύγκλεισμα. [din

Συγ-κλείω, biit: κλείσω, înkizĕ înпреsнъ, saŭ din toate пърцiле; (прin întind:) strîmtopezĕ, siлeskĕ, гръвeskĕ. «Συγκλειούσης τῆς ὥρας». Плв: (вezĭ ши συνάπτω).

Συγκλέπτης, ου (ὁ), înпреsнъ fsрĕ, tоваръшĕ de хоцĭ. [σύν, κλέπτης].

Συγ-κληΐζω (-κληΐω), biit: -ίσω, Ion: în локĕ de συγκλείω.

Συγκληρία (ἡ), —Συγκυρία, întîmпларе, вроdeaлъ. [ши

Συγκληρικός, ἡ, όν (ὁ), ksвenitĕ ла aчeeaшĭ чеатъ. (вezĭ ши κληρικός). [σύγκληρος].

Συγ-κληρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, моштеneskĕ înпреsнъ кs алтsл пе чineва, sinтĕ...

Συγκληρονόμος (ὁ, ἡ), înпреsнъ моштенitорĕ. [σύν, κληρονόμος].

Σύγκληρος (ό, ή), înпреsнъ пъртaшĕ de aчeeaшĭ soартъ. «Θνητῷ βίῳ — ». Пл: de оnотрiвъ sвпsсĕ ла моарте. [σύν, κλῆρος]. [de sнde

Συγ-κληρόω -ῶ, biit: -ώσω, прin sорцĭ pîнdsieskĕ пе чineва într' aчелaшĭ постĕ кs алтsл. «Δικαστήριον — ». Пл: kompлеktezĕ. «Ἡ τύχη με συνεκλήρωσεν ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ». Esx: (ши пас:) мъ sneskĕ прin sрsipe de soартъ. «Γυνὴ συνεκληρώθη σοι κατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ βίου». Bas: 2) (кs dat: indip:) sвпsĭĕ, osîndeskĕ пе чineва ла aчeeaшĭ osîndъ кs алтsл. [de sнde

Συγκλήρωσις, εως (ἡ), snipe прin sорцĭ, saŭ înпъртъшiре de aчeeaшĭ soартъ.

Συγκλησία (ἡ), înd: în локĕ de σύγκλητος. [σύν, κλῆσις].

Συγκλητικός, ἡ, όν, ал senatsлsĭ. || (sвsst;) senatopĕ. [din

Σύγκλητος (ό, ή), adsнatĕ прin kiemape ла sнĕ локĕ. || (sвsst: se înц: βουλή) adsнаре de sfатĕ, senatĕ. [συγκαλέω].

Συγκλινής, ές (ὁ, ἡ), [σύν, κλίνη] = Ὁ μόκλινος, ши Σύνευνος. 2) (кs dat: кs преп:) плекатĕ înпреsнъ, къzsтĕ пе aчелaшĭ semнĕ. [συγκλίνω]. [de sнde

Συγκλινία (ἡ), локsл, sнde se sнesk вsiле a doĭ мsнцĭ.

Συγ-κλίνω, biit: -κλινῶ, плекĕ чева înпреsнъ (într' aчеeaшĭ време), sneskĕ плекînd чева. 2) = Συγκατακλίνω. [de sнde

Σύγκλισις, εως (ἡ), == Συγκλινία. (vezĭ ші σύγκλεισις). [ші

Συγκλίτης, ου (ὁ), шezѫtѫ ла masъ пе ачелашĭ patѫ.

Συγ-κλονέω -ῶ, viit: -ήσω, клеtinѫ ѫna кѫ alta, srѫdѫiѫ împreѫnъ. [de ѫnde

Συγκλόνησις, εως (ἡ), клеtinape, srѫdѫipe, stpѫnчinape, saѫ tѫpвѫpape împreѫnъ.

Συγ-κλοδάζομαι, viit: -άσομαι,==Συγκλυδωνίζομαι, mъ tѫpвѫpѫ кѫ totѫл, mъ înвълѫiѫ ка de fѫptѫnъ, saѫ vifopѫ de mape.

Σύγκλυδος (ὁ, ἡ),==Σύγκλυς. [συγκλύζω].

Συγ-κλυδωνίζω, viit: -ίσω, ші

Συγ-κλύζω, viit: -ύσω, îmnекѫ, кѫfѫndѫ din toate пъpцiле, нotonешкѫ de o datъ (пpon: ші fir:). (din

Σύγκλυς, υδος (ὁ, ἡ), конкѫpsѫ, saѫ гpъmъditѫ mѫлtѫ împreѫnъ, (пpon: ші fir:). «Ὄχλος—». Пл: ші Epd: adѫnatѫ din toate пъpцiле, felѫpitѫ, amestekatѫ [σύν, κλύς].

Σύγκλυσμα (τό), чеса че fолоseшte ла, saѫ se гpъmъdeште din нotonipe. [ші

Συγκλυσμός (ὁ), конкѫpцере de ane, saѫ нotonipe. [συγκλύζω].

Συγ-κλύω, viit: -κλύσω, noet: mъ îndѫплекѫ, mъ înвoiешкѫ кѫ алтѫл ла чева.

Συγ-κλώθω, viit: -κλώσω, topкѫ împreѫnъ; (fir:) конлегѫ чева кѫ soapta кѫiва; (de ѫnde пas:) «Συγκεκλωσμένα». М: Anton: ѫpsite de soaptъ, saѫ вpodite din împpeжѫpъpĭ. (vezĭ ші ἐπινήθω). [de ѫnde

Σύγκλωσις, εως (ἡ), toapчеpe împreѫnъ; вpodipe de împpeжѫpъpĭ ѫna dѫпе alta.

Συγ-κνισσόω -ῶ, viit: -ώσω, пpъжешкѫ împreѫnъ, saѫ кокѫ întp'ачелашĭ vasѫ.

Συγ-κοιλαίνω, viit: -ανῶ, adînчezѫ, къвѫnezѫ împreѫnъ.

Συγ-κοιμάομαι -ῶμαι, viit: -ηθήσομαι, dopmѫ împreѫnъ кѫ чineva. [de ѫnde

Συγκοίμημα (τό), пepsoana, кѫ кape doapme чineva, soцie de patѫ. 2)==кѫ...

Συγκοίμησις, εως (ἡ), dopmipe împreѫnъ кѫ altѫл.

Σύγκοινος (ὁ, ἡ), комѫnѫ (обшteskѫ) ла mѫлцĭ împreѫnъ. [de ѫnde

Συγ-κοινόω -ῶ, ші (Orĭч: mіж:) -όομαι -οῦμαι, viit: -ώσω, -ομαι, комѫnікѫ (обшteskѫ) пpin кѫvîntѫ,==Κοινολογέομαι.

Συγ-κοινωνέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ împъptъшешкѫ împreѫnъ кѫ чineva. [din

Συγκοινωνός (ὁ, ἡ), împreѫnъ пъptaшѫ din (tоваpъшѫ ла) чева. [σύν, κοινωνός].

Συγκοιτάδιος (ὁ, ἡ),==Σύγκοιτος.

Συγ-κοιτάζομαι, viit: -ασθήσομαι, mъ кѫлкѫ, dopmѫ întp'ачелашĭ patѫ.

Συγκοίτιον (τό), плаtъ пentpѫ împreѫnъ кѫлкаpe (ad: de кѫpвъ). [ші

Συγκοιτίς, ίδος (ἡ), == Σύγκοιτος, кѫpвъ. [din

Σύγκοιτος (ὁ, ἡ), кѫлкаtѫ întp' ачелашĭ patѫ,==Ὁμόκοιτος, ші Σύνευνος. [σύν, κοίτη].

Συγ-κολάζω, viit: -άσω, кѫmпъtezѫ пpin împreѫnъ amestekape de чева.

Συγ-κολλάω -ῶ, viit: -ήσω, лineskѫ împreѫnъ; (în цеп:) împreѫnѫ, комвinѫ. [de ѫnde

Συγκόλλησις, εως (ἡ), лinipe împreѫnъ; (în цеп:) комвinape, împreѫnape. [ші

Συγκολλητής, οῦ (ὁ), лinitopѫ, комвinъtopѫ de чева împreѫnъ. »Ψευδῶν—» Apstf: [ші

Συγκόλλητος, ші

Σύγκολλος (ὁ, ἡ), лinitѫ împreѫnъ, комвinatѫ; (fir:) кѫ desъvîpшipe нotpivitѫ. [σύν, κόλλα]. [de ѫnde

Συγκόλλως, adѫ: нotpivit; (dѫпе ziч:) лinit. "Συγκόλλως ἔχειν». Esxл: a se înвoi în toate.

Συγ-κολυμβάω -ῶ, viit: -ήσω, mъ sкалдѫ, înnotѫ împreѫnъ.

Συγκομιδή (ἡ), кѫлецеpe (акt: saѫ пpinч: пas:) de poade; гъtipe de înmopmîntape de mopţѫ. [din

Συγ-κομίζω, viit: -ίσω, adѫкѫ împreѫnъ. saѫ ла ѫnѫ локѫ, adѫnѫ, кѫлегѫ, stpînгѫ; (паptік:) кapѫ în marazie poadеле, semъnъtѫpeле, ші чл:; stpînгѫ venitѫpĭ; пѫiѫ vine (în пъstpape); гъteskѫ mopţѫ de înmopmîntape. [de ѫnde

Συγκομιστήρ (ὁ), stpînгъtopѫ de poade, ші чл: [de ѫnde

Συγκομιστήριος (ὁ, ἡ), atinгъtopѫ de, saѫ fолоsitopѫ ла кѫлецеpe de poade. (de ѫnde) «Συγκομιστήρια (se înц: ἱερά)„. peлiцioase цеpemonіĭ съvîpшite пе vpemea stpînцеpiĭ poadeлop.

Συγκομιστός, ἡ, όν, stpînsѫ din коачĭ din коло, adѫnatѫ din mѫлte пъpцĭ. "Ἄρτος—» din felѫpite fѫine, пpoastъ. "Δεῖπνον—» în кape fie-кape îшĭ adѫче demînкapea, (Fpanц:) pique-nique.

Συγκομμάτιον (τό), ѫnѫ felѫ de mînкаpe din капne tокаtъ (vezĭ ші περίκομμα). [σύν, κομμάτιον].

Συγ-κονιόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, în локѫ de συγκονίομαι, mъ лѫntѫ кѫ чineva (пpesъpîndѫ mъ кѫ, saѫ tъvълindѫ mъ întp' ачееашĭ пѫлвеpe).

Συγκοπή (ἡ), tокаpe, tъiеpe mъpѫnt; fopfекаpe; (пpin întind:) mічipe; (ѫne-opĭ)

чiокnire înпреsнъ; (med:) slъbire de odatъ, лешinš; (грam:) sinкопъ (tъiere de silaбъ din miжлокsл zičepiї). [συγκόπτω].

Συγ-κοπιάω -ῶ, biit: -άσω, mъ ostenesкš înпреsнъ. 2) mi se taie bineлe, sîntš...

Σύγκοπος (ὁ, ἡ), obositš, кs totsл slъbitš. [шi

Συγκοπτικός, ή, όν, adsкъtopš de slъbičisne, saš лешinš. [шi

Σύγκοπτος (ὁ, ἡ), tъiatš din miжлокš, sкsptatš, шi чл: [din

Συγ-κόπτω, biit: -κόψω, taiš чева de amîndoъ пъpцiле; taiš din miжлокš; fopfeчezš; (npin întind:) sкsptezš; (sne-opї) чiокnesкš înпреsнъ; (maї des) taiš în bs къцеле, toкš; dъsлš кs bъtaie, saš osteneaлъ; (de snde пas:) sîntš dъsлatš.

Συγ-κορδυλέω -ῶ, biit: -ήσω, шi

Συγ- κορδυλίζω, biit: -ίσω, = Συστρέφω, stpîngš, adsnš. (bezї шi συγγογγυλίζω).

Συγ-κορυβαντιάω -ῶ, biit: -άσω, =Συνενθουσιῶ (кa Kopibanцiї).

Συγκόρυφος (ὁ, ἡ), înпреsnatš în bîpfš. [σύν, κορυφή]. [de snde

Συγ-κορυφόω -ῶ, biit· -ώσω, = Συγκεφαλαιόω. [de snde

Συγκορύφωσις, εως (ἡ), = Συγκεφαλαίωσις.

Συγ-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, kontpibsiesкš лa întoкmipe, saš înnodobipe.

Συγ-κοτταβίζω, biit: -ίσω, жoкš кs чineba κότταβος (bezї zič:)...

Συγ-κουφίζω, biit: -ίσω, sшspezš (apdiкš greстatea de лa чева înпреsнъ кs altsл, kontpibsiesкš a se sшspa.

Συγ-κραδαίνω, biit: -ανῶ,=Συσσείω, клetinš, stpsnčinš înпреsнъ.

Σύγκραμα (τό), лiкsidš amestecatš din maї mълte înпреsнъ. (se конf: кs σύγκριμα). [συγκεράννυμι]. [de snde.

Συγκραματικὸς, ἡ, ὸν, konstatš din aamesteкъtsръ de maї mълte. (se конf: кs συγκριματικός).

Σύγκρασις, εως (ἡ), amestecape de maї mълte înпреsнъ. [шi

Συγκρατέον, nosit: aл лsї [συγκεράννυμι].

Συγ-κρατέω -ῶ, biit: -ήσω, цiš, oкsпš înпреsнъ, saš stpîns.

Σύγκρατος (ὁ, ἡ), amestecatš, компssš din maї mълte, amestecate înкpesнъ. [συγκεράννυμι].

Συγ-κρατύνω, biit: -υνῶ, întъpesкš, înпstepezš чева înпреsнъ, saš пpea mълt.

Συγ-κρέκω, biit: -κρέξω, = Συνηχῶ, saš Συνυφαίνω.

Συγ-κρημνίζω, biit: -ίσω, sspпš чева înпреsнъ, saš în însoipe кs aлцiї.

Συγ-κρητίζω, biit: -ίσω, mъ snesкš кa Kpetenii în bpeme de pesboiš din afapъ. [σύν, Κρῆτες]. [de snde

Συγκρητισμὸς (ὁ), snipe de fелspiteле попoape aле Kpeteї de кîte opї aveaš pesboiš din afapъ; (în цen:) snipe лa asemenea înпрежsрape.

Σύγκριμα (τὸ), лsкps, saš tpsпš компssš, fopmatš din maї mълte пaptiкoле amesteкъcate înпреsнъ, matepiaлš, amesteкъtsръ din maї mълte. (se конf: кs σύγκραμα). [συγκρίνω]. [de snde

Συγκριματικὸς, ἡ, ὸν, (fisі:) konstatš din лsкps fopmatš din пaptiкoле, saš din metepie, matepiaлš, (Fpanц:) konkpetš.

Συγκριμάτιον (τὸ), dim: aл лsї σύγκριμα.

Συγ-κρίνω, biit: -κρινῶ, snesкš, компsiš чева din maї mълte пaptiкoле; (de snde fisі:) înкopпopezš (întpsпezš), faкš чева konkpetš. 2) жsdiкš din aлъtsрape sna кs aлta, компapezš; (de snde) eкsпліcš. «'Ενύπνια— ». Skp: 3) (miж: кs aк: кs пpen:) mъ жsdiкš, mъ пpigonesкš кs чineba; (fig:) mъ пsiš, mъ întpeкš, mъ пotpibesкš кs чineba, (Fpanц:) se mesurer. [de snde

Σύγκρισις, εως (ἡ), (пpinч: fisі:) компsнepe, înкopпopape. (Fpanц:) konкpeцie. 2) жsdiкape din aлъtsрape, asemънape, компapaцie; (de snde) tîлкsipe, saš eкsпліcape «'Ενυπνίου— ». Skp: [шi

Συγκριτικός, ἡ, ὸν, apъtъtopš de, saš folositopš лa жsdiкape, saš asemънape în aлъtsрape sna кs aлta; (fisі:) îndemînatiкš, кaпaбiлš a компsнe, saš a fopma konкpeцie; (грam:) компapatibš. [de snde

Συγκριτικῶς, adb: пpin, saš în aлъtsрape, компapaцie; шi (fisі:) пpin fopmape de konкpeцie.

Σύγκριτὸς, ἡ saš ος, ὸν saš ον, (osit:) de aлъtspat, saš компapat, пpiimitopš de asemънape пpin aлъtsрape, saš компapape. 2) (пpoпapoкs:) компssš; (пpin spm:) цeaпъnš, temeїniкš în пъpцiле, din кape este fopmatš. [συγκρίνω].

Συγ-κροτέω -ῶ, biit: -ήσω, лobesкš înпреsнъ (sna de aлta). «Τὼ χεῖρε— ». Ksn: 2) лobind snesкš, înцeneнesкš, stpîngš înпреsнъ; (în цen:) înпреsнš, компsiš, aлкъtsiesкš, комбinš. "Πότον «(Πόλεμον, шi чл:).— ». Лкs: (шi пas:) «Συγκεκρότηται δὲ καὶ καλεῖται ἀρετή (în лoкš de σίρετή)». Плt: s'a kontpaкtat (s' a fopmat în kotpaкцie гpamatiкaлъ). 2) (пpin întind:) denpinzš; гътesкš; înapmezš. «Συγκροτεῖν

καὶ διδάσκειν τὸν χορόν». Dm: (ші пas:) «Συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου». Dm: [de ѕnde

Σύγκρότημα (τὸ), op че este formatѕ prin компѕnepe, tpѕпѕ, sistemъ, adѕпъtѕpъ; (fir:) віклеanъ ѕпeлtitѕpъ, saѕ intpirъ. [ші

Συγκρότησις, εως (ἡ), înпpeѕnape, konstitѕape, компѕnepe; (прin întind:) deпpindepe, eksepsape; (ѕne-opĭ) fopmape de fatpie, kompлotape.

Σύγκροτος (ὁ, ἡ), [σὺν, κρότος] noet: înпpeѕnatѕ, kombinatѕ; komпѕsѕ, kostitѕatѕ.

Σύγκρουμα (τὸ), înпpѕmѕtѕ; saѕ doбîndъ de datopie. 2) mînkape din maĭ mѕлte felѕpĭ. [ші

Συγκρούσιος (ὁ, ἡ), fъkѕtѕ kѕ sбiknitѕpĭ, snasmodikѕ. «Γέλως —». Sѕid: [ші

Σύγκρουσις, εως (ἡ), лoвipe, чĭoknipe de доъ tpѕпѕpĭ întpe dînseлe; (fir:) чĭoknipe, înkъĭepape de pesбoitopĭ, saѕ (simп:) de пpironitopĭ, (общ:) чĭoкmъnipe; (în цen:) neѕnipe, вpaжбъ; (mѕs:) лoвipe, saѕ isбipe de доъ koapde penetat. [ші

Συγκρουσμὸς (ὁ), =Σύγκρουσις [ші

Συγκρουστὸς, ἡ, ὸν, бътѕtѕ (despre цesъtѕpъ). «Ἱμάτιον — ». Esix: (aлt: ἀνάτριπτον). [din

Συγ-κρούω, biit: -κρούσω, лoвeskѕ доъ tpѕпѕpĭ ѕnѕл kѕ aлtѕл. «Τὼ χεῖρε — ». Apstf: 2) întъpîtѕ doĭ înбpъжбiцĭ a se înkъĭepa; (ші eл: saѕ nestp:) mъ anѕkѕ лa чeapтъ, saѕ бътaĭe; (în цen:) tѕpбѕpѕ, peskoлeskѕ, zъdъpъskѕ. «Πόλεμον —». Diod: 3) (ѕne-opĭ) în лokѕ de συγκροτῶ.

Συγ-κρύπτω, biit: -κρύψω, askѕnzѕ înпpeѕnъ ѕna kѕ aлta, saѕ kѕ totѕл. [de ѕnde

Σύγκρυψις, εως (ἡ), askѕndepe înпpeѕnъ, saѕ totaлъ.

Συγ-κτάομαι -ῶμαι, biit: -κτήσομαι, doбîndeskѕ (ші în tpe: de kѕ: amѕ de aвepe) чeвa înпpeѕnъ saѕ în ѕnipe kѕ aлtѕл (daбaлma).

Συγ-κτερεΐζω, biit: -ίσω, noet: =Συγκηδεύω, înmopmîntezѕ (kѕ kѕбeniteлe цepemoniĭ de чinste) înпpeѕnъ.

Συγκτεισίδιον, ші Συγκτησίδιον (τὸ), dim: aл лѕĭ...

Σύγκτησις, εως (ἡ), aвepe de пponpietate komѕnъ (de toвъpъшie saѕ de daбaлma). [ші

Συγκτήτωρ, ορος (ὁ), soцѕ în пponpietate (dъбълmaшѕ). [συγκτάομαι].

Συγ-κτίζω, biit: -κτίσω, zideskѕ (fondezѕ) înпpeѕnъ; konпoпѕлezѕ. [de ѕnde

Σύγκτισις, εως (ἡ), zidipe (fondape) înпpeѕnъ; konпoпѕлape. [ші

Συγκτίστης, ου (ὁ), ziditopѕ, saѕ fondatopѕ de opaшѕ înпpeѕnъ kѕ aлtѕл, konлѕkpъtopѕ лa întemeĭepe de чetate, saѕ de koлonie.

Συγ-κτυπέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѕ sгomotѕ, бѕetѕ, pesѕnѕ înпpeѕnъ.

Συγκυβευτὴς, οῦ (ὁ), жѕkъtopѕ înпpeѕnъ de жokѕл kѕбeлop. [din

Συγ-κυβεύω biit: -εύσω, жokѕ kѕбeлe (saѕ aлtѕ жokѕ de nopokѕ) înпpeѕnъ kѕ aлtѕл

Συγ-κυκάω -ῶ, biit: -ήσω, amestekѕ, tѕpбѕpѕ înпpeѕnъ.

Συγ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Συγ-κυκλόω -ῶ, biit: -ώσω, înkoпжѕpѕ, saѕ înбîpteskѕ înпpeжѕp de o datъ.

Συγκύκλωψ, ωπος (ὁ), чikлoпѕ soцѕ aл aлtѕĭ чikлoпѕ. [σὺν, κύκλωψ].

Συγ-κυλινδέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Συγ-κυλίω, biit: -ίσω, tъвълeskѕ, postoгoлeskѕ (ші nas: saѕ miж:) mъ postoгoлѕskѕ, mъ tъвълeskѕ) înпpeѕnъ; (fir:) sîntѕ kѕ totѕл datѕ лa o natimъ. (kѕ dat:) «Ἀκρασίᾳ — ». Ksn:

Συγ-κυνηγετέω -ῶ, biit: -ήσω, bînezѕ înпpeѕnъ. [din

Συγκυνηγέτης, ου (ὁ), = Συγκυνηγός. [din

Συγ-κυνηγέω -ῶ, biit: -ήσω, = Συγκυνηγετέω. [din

Συγκυνηγός (ὁ, ἡ), bînъtopѕ înпpeѕnъ kѕ aлtѕл, soцѕ de bînъtoape. [σὺν, κυνηγός].

Συγκύπτης, ου, (ὁ), ѕnѕ feлѕ de snpižinѕ. (vezĭ ші ἀμείβων, ші ἄτλας). [din

Συγ-κύπτω, biit: -κύψω, шѕ плekѕ înпpeѕnъ (tot întp'o вpeme, saѕ întp'ачeeaшĭ dipekцie) kѕ aлtѕл; (прin ѕpm:) mъ înпpeѕnѕ (пpiчч: în вîpfѕ); mъ бpodeskѕ tot o datъ; mъ anponiѕ; (прin intind:) mъ îndeлetniчeskѕ înпpeѕnъ kѕ aлtѕл лa чeвa. «Οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκύψαντες ποιοῦσι». Ep: 2) (tpe: de kѕ: aл naptч:) «Συγκεκυφὼς, noвîpnitѕ, гîpбoвitѕ.

Συγ-κυρέω -ῶ, biit: -κυρήσω, ші -κύρσω, (pap npoz:) = Συντυγχάνω, mъ întîmninѕ, mъ întîлneskѕ kѕ чineвa; (fir: în naptч:) mъ întîmnлѕ, mъ бpodeskѕ tot întp'o вpeme. [de ѕnde

Συγκύρημα (τό), бpodeaлъ, întîmnлape, nenpeвъzѕtъ întîmninape de чeвa. [ші

Συγκύρησις, εως (ἡ), ші

Συγκυρία (ἡ), întîmnлape, бpodipe, înпpeжѕpape nenpeвъzѕtъ.

Συγ-κυριολογέω -ῶ, biit: -ήσω, eksпpimѕ чeвa în konpindepe de пponpiĭ ziчepĭ.

Συγ-κυρκανάω -ῶ, biit: -ήσω, поet: ком: in локꙋ de συγκυκάω.

Συγ-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъреsкꙋ чева împreꙋnъ, saꙋ înboit кꙋ altꙋl.

Σύγκυρσις, εως (ἡ),=Συγκύρησις.

Συγ-κύφω, biit: κύψω, Skp: (pap, ші înd:) în локꙋ de συγκύπτω.

Συγ-κωθωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ înбъtꙋ împreꙋnъ кꙋ чineвa.

Σύγκωλος (ὁ, ἡ), [σύν, κῶλον] пꙋ mꙋlt denъrtatꙋ; saꙋ (dꙋпe алцiĭ,=Στιφρὸς, цеапъпꙋ. «Σκέλη—». Ksn:

Συγ-κωμάζω, biit: -άσω, mъ desfъtezꙋ împreꙋnъ кꙋ altꙋl. [din

Σύγκωμος (ὁ, ἡ), пъrtaшꙋ, soцꙋ în desfъtъtoape natinade. [σύν, κῶμος].

Συγ-κωμῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, peпpesintꙋ комiчeшte împreꙋnъ.

Συγ-ξαίνω, biit: -ξανῶ, skapmъnꙋ împreꙋnъ saꙋ кꙋ siлinцъ.

Συγ-ξενιτεύω, biit: -εύσω, mъ aflꙋ în strеinъtate împreꙋnъ кꙋ чineвa.

Συγ-ξέω, ръzꙋiꙋ (чiоплескꙋ) netezind, saꙋ netezeskꙋ пpin pendape: daꙋ în stpꙋngꙋ (проп: ші fir:).

Συγ-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ꙋsꙋкꙋ чева împreꙋnъ,

Συγ-ξύω, biit: -ξύσω, skapпinꙋ întp'ꙋna; srîpiꙋ de totꙋ.

Συγ-χάζω, biit: -χάσω, =Συγχωρῶ, mъ плекꙋ ла воinца кꙋiва.

Συγ-χαίρω, biit: -χαρήσομαι, mъ вꙋкꙋpꙋ ші eꙋ împreꙋnъ кꙋ чineвa; (пpin întind:) îi eкsпpimꙋ aчeastъ a mea disposiцie, îl fepiчitezꙋ; (ꙋne-opĭ în pъꙋ)='Επιχαίρω (Dm. 194), mъ вꙋкꙋpꙋ de ръꙋl кꙋiva.

Συγ-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, lasꙋ чева slaбꙋ, afînatꙋ, saꙋ moale împreꙋnъ (tot de odatъ, saꙋ în речiпрокꙋ).

Συγ-χαλκεύω, biit: -εύσω, лꙋкpezꙋ чева de apamъ (ші alte metale), ші (în цen:) konstpꙋiezꙋ op че împreꙋnъ кꙋ altꙋl.

Συγχαρητικός, ή, όν, кꙋвenitꙋ ла eкspimape de împreꙋnъ вꙋкꙋpie, saꙋ ла fepiчitape. [συγχαίρω].

Συγ-χαρίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ silesкꙋ a конплꙋче fъкînd хapꙋ, a mъ apъta гpaцiosꙋ. «Τοῦ λόγου τό συγκεχαρισμένον». Пл: комплъкꙋtꙋl кinꙋ al кꙋвîntꙋлꙋi.

Συγχαρτικός, ή, όν, = Συγχαρητικός.

Συγχειλίαι (αἱ), [σύν, χεῖλος] колцꙋpile, ꙋnde se împreꙋnъ вꙋzele de fie-кape napte.

Συγ-χειμάζω, biit: -άσω, epnezꙋ ꙋndeва împreꙋnъ кꙋ чineвa. 2) (miж:) sꙋfepꙋ nevoile epniĭ împreꙋnъ кꙋ altꙋl.

Συγ-χειρίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι,=Συνδιαχειρίζω.

Συγ-χειροπονέω -ῶ, Лksfn: în локꙋ de...

Συγ- χειρουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лꙋкpezꙋ чева кꙋ mîinele împreꙋnъ кꙋ altꙋl. «Τὰ ἱερά—» Is:=Συνιερουργῶ.

Συγ-χέω, biit: -χεύσω, (пex: συνέχεα, ші поet: συνέχευα) amestekꙋ împreꙋnъ (maĭ кꙋ sea: лꙋкpꙋpĭ кꙋpгъtoape); (în цen:) tꙋpвꙋpꙋ, пꙋiꙋ în nepîndꙋiaлъ, înкꙋpкꙋ; aмецeskꙋ; slъвeskꙋ чева; (пpin ꙋpm:) iaкꙋ пeлꙋкpъtopꙋ, zъdъpniчeskꙋ; stpiкꙋ; desfiinцezꙋ; pestopnꙋ; (ꙋne-opĭ)=Συγκρούω, întъpîtꙋ. «Πόλεμον—» Плв:

Συγχιλίαρχος (ὁ), împreꙋnъ komandipꙋ de o mie de solдaцĭ, adiotantꙋ al кomandipꙋлꙋi. [σύν, χιλίαρχος].

Συγχόνδρωσις, εως (ἡ), ꙋnipe de doъ oase пpin sгîpчiꙋpĭ. [σύν, χόνδρος].

Συγχορδία (ἡ), potpivipe de кoapdele ꙋnꙋĭ mꙋsiкaлꙋ instpꙋmîntꙋ. [din

Σύγχορδος (ὁ, ἡ), чел кꙋ кoapdele potpivite întpe dînsele; (în цen:) potpivitꙋ, înвoitꙋ, (Fpanц:) d'accord. [σύν, χορδή].

Συγχορευτής, οῦ (ὁ), Συγχορεύτρια (ἡ), împreꙋnъ dъnцъtopꙋ. [din

Συγ-χορεύω, biit: -εύσω, dъnцezꙋ împreꙋnъ кꙋ чineвa.

Συγ-χορηγέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntꙋ...

Συγχορηγός (ὁ; ἡ), повъцꙋitopꙋ de хоpꙋ, saꙋ kontpiвꙋitopꙋ ла келтꙋiелеle лꙋĭ împreꙋnъ кꙋ altꙋl. [σύν, χορηγός].

Σύγχορος (ὁ, ἡ), dъnцъtopꙋ întp'ачелaшĭ danцꙋ; (în цen:) soцꙋ, tовapъшꙋ. [σύν, χορός].

Σύγχορτος (ὁ, ἡ) вечinꙋ de хоtape, ръzaшꙋ. [σύν, χόρτος]

Συγχόω -ῶ. biit: -ώσω,=Συγχώννυμι.

Συγ-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, întpeвꙋinцezꙋ чева împreꙋnъ (în înвoipe) кꙋ altꙋl; (пpin întind:) amꙋ amestekꙋ, комꙋпiкaцie кꙋ altꙋl. «Οὐ συγχρῶνται Σαμαρεῖται Ἰουδαίοις». Skp: (se konf: кꙋ συγκίχραμαι). [de ꙋnde

Σύγχρησις, εως (ἡ), împreꙋnъ întpeвꙋinцape de чева; (пpin întind:) amestekꙋ, комꙋпiкaцie.

Συγχρήσομαι, biit al лꙋĭ Συγχράομαι, ші Συγκίχραμαι.

Συγ-χρηστηριάζομαι, biit- -άσομαι, întpeвꙋ (черꙋ пpoopoчie de ла) opaкoлꙋ împreꙋnъ, saꙋ de o datъ кꙋ altꙋl.

Συγ-χρίμπτω, biit: -χρίμψω, поet: aпpo-

пiȣ чева (прiнч: pepede) de алтȣ чева, ловескȣ ȣна de алта

Σύγχρισμα(τὸ), ȣnsoape, mipȣ, алiфie. [din

Συγ-χρίω, biit: -χρίσω, ȣпгȣ ueste totȣ.

Συγ-χρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ kontimпoрanȣ ал кȣiba. 2) (грам: în пас:) sîntȣ de ачелашi timпȣ (bezi шi ὁμοχρονέω).

Συγ-χρονίζω, biit: -ίσω, =Συγχρονέω. [de ȣnde

Συγχρονισμὸς (ὁ), a fi în, saȣ (грам:) de ачелашi timпȣ.

Σύγχρονος (ὁ, ἡ), kontimпopanȣ, saȣ de ачелашi timпȣ,=Ὁμόχρονος. [σὺν, χρόνος].

Σύγχροος -ους (ὁ, ἡ), чел de ачеeaшi колоape, saȣ faцъ. 2) noet: în локȣ de σύγχρως. [σὺν, χρόα].

Συγ-χρώζω, biit: -ώσω, шi Συγ-χρωματίζω, biit: -ίσω, daȣ (шi пас: iaȣ) ачеeaшi faцъ кȣ алтȣл (пpоп: шi fir:); (despre въпsea) mъ toпeskȣ înпpeȣnъ; (pрiп ȣpm:) mъ ȣneskȣ. (bezi шi συγχρωτίζομαι). [de ȣnde

Συγχρωματισμὸς (ὁ), колоpape кȣ ачееашi faцъ. [шi

Συγχρωματιστὸς, ἡ, ὸν, колоpatȣ кȣ ачееашi faцъ.

Συγ-χρώννυμι, biit: ώσω,= Συγχρώζω, шi Συγχρωματίζω. [din

Σύγχρως, ωτος (ὁ, ἡ), înпpeȣnatȣ tpȣпȣ кȣ tpȣпȣ. ‖ ак:) Σύγχρωτα, în локȣ de adb: înвpъцiшat, tpȣпȣ кȣ tpȣпȣ. [σὺν, χρώς]. [de ȣnde

Συγ-χρωτίζω, biit: -ίσω, înпpeȣnȣ чева (шi miж: mъ înпpeȣnȣ) кȣ чева лiпit tpȣпȣ кȣ tpȣпȣ; (în цen:) amȣ, saȣ iaȣ neміжлочiтъ комȣнiкацie (mъ fakȣ tot ȣna) кȣ чева.

Συγ-χύνω, pap în локȣ de συγχέω. [de ȣnde

Σύγχυσις, εως (ἡ), amestekape, înкȣpкape (akt: saȣ пас:); nepîndȣiaлъ, konfȣsie: tȣpбȣpape; pestopnape; (грам:) tpansлокаpe de zічepi. «Ὁρκίων— ». Пл: кълкаpe de жȣpъmінte. [шi

Συγχυτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкȣ ла, saȣ прічiнȣitopȣ de amestекъtȣpi, înкȣpкъtȣpi, шi чл:

Σύγχυτο, noet: în локȣ de Συνεκέχυτο, a 3: sinг: neps: de пас: neste-съв: ал лȣi συγχέω.

Σύγχωμα (τὸ), [συγχώννυμι] гръmъditȣpъ înпpeȣnъ.

Συγ-χωνεύω, biit: εύσω, toneskȣ înпpeȣnъ în кiȣлчea

Συγ-χώννυμι, biit: -χώσω, ȣmплȣ, saȣ înвелескȣ кȣ гръmъditȣ пъmîntȣ, înгpoпȣ; ȣȣpпȣ, пръпъdeskȣ.

Συγ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mepгȣ înпpeȣnъ; (de ȣnde oбiч: npin întind: шi fir:) mъ плекȣ, mъ îndȣплекȣ; înгъdȣiȣ; fakȣ грацie; epтȣ; akopdezȣ; înкȣвiiнцezȣ; mъ înвoieskȣ. (кȣ ак: сл:). «Ἦ καὶ ὑμεῖς ταῦτα συγχωρεῖτε»; Ksn: (шi кȣ dat: nepiп:). «Τοῦτό σοι συγχωρῶ, τοὺς ἐπαίνους ἡδίστους εἶναι„. Ksn: «Φησὶ γὰρ τοὺς δανειστὰς συγκεχωρηκέναι αὐτῷ τοὺς τόκους». Dm: (шi кȣ цen:) «Εἰ τῆς ἡγεμονίης συγχωρήσομεν αὐτοῖσι». Ep: (шi кȣ inf:). «Συνεχώρησεν αὐτοῖς οὕτω τάττεσθαι». Ksn: (шi абсл:). «Ταῦτα λεγόντων συνεχώρησεν ὁ Ἀ...». Ep: (шi neneps:). «Εἰ συγχωροίη». Ksn: daкa вpemea, saȣ înпpeжȣpъpiле вop epta. (шi пас:). «Τούτων συγχωρηθέντων εἰρήνη γίγνεται». Ksn: (шi кȣ ак: сл:) «Συνεχωρήθη τὴν ἐκδημίαν». Dm: «Ἡμέρα συγχωρηθεῖσα». Dm: xotъpîtъ. «Ἡ τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη». Dm: înвoitъ. (шi despre neînsȣfл:) «Συγχωρεῖται καὶ συνάγεται». Пл: se stpînце, se tpaцe. [de ȣnde

Συγχώρημα (τὸ), înвoiaлъ, înгъdȣiaлъ, шi чл: [шi

Συγχώρησις, εως (ἡ), înгъdȣipe, îndȣплекаpe, înвoipe ла чева. [шi

Συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν, disпȣsȣ a epta, a înгъdȣi, шi чл:

Συγχωρίη, (ἡ) Ion: în локȣ de συγχώρησις.

Σύγχωρος (ὁ, ἡ), вечiнȣ, ръzашȣ. [σὺν, χώρα].

Σύγχωσμα (τὸ), =Σύγχωμα, гръmъditȣpъ de пъmîntȣ, шi чл:.

Σύδην, adb: noet: [σεύω] pepede, iȣte.

Σύειος, α, ον, =Ὕειος, de поpкȣ.

Συ-ζάω -ῶ, biit: -ζήσω, saȣ -βιώσομαι, (nex: συνέζησα, saȣ συνεβίων, шi чл:) tpъieskȣ înпpeȣnъ кȣ... «Πενία — ». Лкв:

Συ-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, înжȣгȣ înпpeȣnъ, înпpeȣnȣ, înпepeкiezȣ; (oбiч: fir:) însoцeskȣ în къsnічie. «Ὁ νόμος συζευγνὺς ἄνδρα καὶ γυναῖκα». Ksn: [de ȣnde

Σύζευξις, εως (ἡ), конжȣгаpe; ȣnipe în къsъtopie.

Συ-ζέω, biit: -ζέσω, fepбȣ чева înпpeȣnъ.

Συ-ζητέω ῶ, biit: -ήσω, каȣtȣ, чepчetezȣ (diskȣtezȣ) чева, saȣ despre чева înпpeȣnъ кȣ алтȣл. [de ȣnde

Συζήτησις, εως, чepчetape, kinzȣipe despre чева fъкȣtъ înпpeȣnъ de maĭ mȣлцi. diskȣцie. [шi

Συζητητής, οῦ (ὁ), чepчetъtopȣ кȣ amъpȣntȣл (npінч: filosofeшte) de чева.

Συ-ζοφόω -ῶ, viit. -ώσω, =Συσκοτόω.

Συ-ζυγέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntš înпреѹнъ înжѹгаtš; saš (ostъшеште) sîntš аmezatš întр'ачелашi postš, (алt:) συστοιχέω. [din

Συζυγής, έος (ὁ, ἡ), înжѹгаtš înпреѹнъ: (fir:) însoцitš în късnічіе, = Σύζυγος. [σύν ζυγός]. [de ѹnde.

Συζυγία (ἡ), ѹnipe în късnічіе; пърекіе; (грам:) конжѹгаціе de верѣš.

Συζύγιος, α, ον, patponš конжѹгалš, saš ал късnічіі. «Ἥρα — ». Stp: patpoana пѹнцiі. 2) поеt: în локš de συζυγής, soцš în късnічіе.

Συζυγίτης, ου (ὁ), шi Συζυγῖτις, ιδος (ἡ), în локš de...

Σύζυγος (ὁ, ἡ), înжѹгаtš înпреѹнъ: (în цеn:) ѹnitš, asemenea. ‖ (sѹбst:) товаръшš; (de ѹnde обіч:) soцš în късnічіе. [σύν, ζυγός].

Σύζυξ, υγος (ὁ, ἡ), =Συζυγής.

Συ-ζυμόω -ῶ, viit: -ώσω, dospeskš чева înпреѹнъ.

Σύζωμα (τό), ор че slѹжеште ла înчін-цере (кѹреа, кордопš, шi чл:). [din

Συ-ζώννυμι, viit: -ζώσω, înчінгš чева înпреѹнъ, saš stpînгš прin înчінгъtoape; (de ѹndeміж:) мъ sѹмеtš, мъ гъteskš; (шi кѹ ак:) мъ înбракš.

Συ-ζωοποιέω -ῶ. viit: -ήσω, înviezš, адѹкš în віацъ înпреѹнъ.

Συηβόλος (ὁ, ἡ), поеt: [σῦς, βάλλω] ловitорš, ѹчігъtорš de порчі selбatічі.

Συήλη (ἡ), [σῦς] пороіš, мочірлъ, ѹnde se tъвълеsk порчіі.

Συηνέω -ῶ, viit: -ήσω, мъ портš, tръ-ieskš ка порки [шi

Συηνία (ἡ), порчіе. [din

Συηνός, ή, όν, tръitорš ка порки, поркоsš (tъвълitš, saš nesimцitорš, шi чл:). [σῦς].

Σύθεν, поеt: Еол: în локš de ἐσύθησαν, a 3: їm: пеps: de пas: пех: 1: de хоt:, шi

Σύθι, поеt: în локš de σύθητι, a 2: sіnг: пеps: de пas: пех: 1: ал порѹнч: лѹі σεύω.

Συίδιον (τό), dim: ал лѹі σῦς, пѹрчелѹš.

Συϊκός, ή, όν, шi Σύϊνος, η, ον, =Σύειος.

Συκάζω, viit: -άσω, кѹлегš пе алеs smoкіne; (fir:)=Συκοφαντῶ; (în цеn:) sѹпърš: (ѹne орі) піпъіš (în înц: de tрѹпеаскъ плъчере). [шi

Συκαλίς, ίδος (ἡ), ѹпš фелš de пасъре, векаціnъ mînкъtoape de smoкіne. [σῦκον].

Συκαμινέα (ἡ), дѹдš. [din

Συκάμινον (τό), дѹдъ. [шi

Συκάμινος (ἡ, шi преа рар ὁ), =Συκαμινέα [σῦκον]. [de ѹnde

Συκαμινώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiѹл, saš asemenea дѹдѹлѹі.

Συκάριον (τό), dim: ал лѹі σῦκον, smoкі-nіцъ

Συκάς, άδος (ἡ), tînъpš smoкіnš: (sinn: =Συκῆ. [σῦκον].

Συκαστής, οῦ (ὁ), кѹлегъtорš de smo-кіne: saš (ком:)=Συκοφάντης. [συκάζω].

Συκάστρια (ἡ), feм: ал лѹі συκαστής.

Συκέα, шi Іоп: Συκέη -ῆ (ἡ), smoкіnš. 2) (med:)=Σῦκον.

Συκηγορία (ἡ), =Συκοφαντία. [σῦκον, ἀγορά].

Συκία (ά), Дор: în локš de συκέα.

Συκίδιον (τό), dim: ал лѹі συκῆ, saš σῦκον.

Συκίζω, viit: -ίσω, хръпеskš кѹ smoкіne.

Σύκινος, η, ον, чел din smoкіnš, saš de smoкіne: (прin întind:) моліешitš, saѹ moa-ле, фрацеdš (ка лемпѹл de smoкіnš): (în цеn:) slaбš, nefolositорš. «Συκίνη ἐπικουρία». Пров: "Συκίνη μάχαιρα». Ком:= Συκοφαντία. [σῦκον].

Συκινόφυλλον (τό), гл: în локš de συ-κόφυλλον. (σύκινος, φύλλον].

Συκίον (τό), о бѹѹtѹръ din smoкіne ѹ-skate fepte. [шi

Συκίς, ίδος (ἡ), šmivea de smoкіnš пеп-tрѹ sѹditš; saš=Συκάς. 2) femeie кѹ ѹп-flъtѹра пѹмitъ σῦκον. [шi

Συκίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, vinš) fъ-кѹtš кѹ smoкіne, smoкіnatš. [σῦκον].

Συκοβασίλεια (τά), ѹпš фелš de smoкіne пѹміte înпъръteштi. [σῦκον, βασίλειον].

Συκόβιος (ὁ, ἡ), tръitорš кѹ smoкіne, (шi ком:) din ціре (везі συκοφαντία). [σῦ-κον, βίος].

Συκολογέω -ῶ, viit: -ήσω, кѹлегš smoкі-ne. 2) ворбеskš desпре smoкіne. 3) (ком:) =Συκοφαντῶ. [din

Συκολόγος (ὁ, ἡ), кѹлегъtорš de smo-кіne; ворбіtорš desпре smoкіne. 2) (ком:) =Συκοφάντης. [σῦκον, λόγος].

Συκομάμμας (μμας), α (ὁ), [σῦκον, μαμμᾶν] пеціоѹš, пеподš. (везі шi βλιτομάμμας).

Συκομορέα (ἡ), ѹпš фелš de помš din Еціntš кѹ poадъ de smoкіnš шi фрѹпзе de мѹре (de дѹде пегре). [шi

Συκομορίτης, ου (ὁ). (прінч: οἶνος, vinš) fъкѹtš кѹ...

Συκόμορον (τό), poada помѹлѹі...

Συκόμορος (ἡ),=Συκομορέα. [σῦκον, μόρον].

Σῦκον (τό), smoкіnъ. 2) (fir:) ѹпš фелš de кърпоаsъ ѹmflъtѹръ, цiцiпъ, saš пегš, че se формеазъ маі de мѹлtе орі пе ла плеоапеле окілор, шi ла пaptea цеnitaлъ а мѹіеpiлор.

Συκοπέδιλος (ὁ, ἡ), [σῦκον, πέδιλον] (ком: пароdie а лвї χρυσοπέδιλος) = Συκοφάντης, (двпе zічː) пкрtъtорв de înкълцъminte de συκοφάντης везї ziч:).

Συκοπρίστης, ου (ὁ), fереstрвitорв de smокinъ în doъ, (ad:) foapte skвmпв, srîpчitв. (везї шi χυμνοπρίστης). [σῦκον, πρίω].

Συκόπρωκτος (ὁ ἡ), чел кв цiцinї ла шeзвtв. [σῦκον, πρωκτός].

Συκοσπαδίας, ου, шi Συκοσπάς, ᾶδος (ὁ), (ком: пародie а лвї λυκοσπάς) = Συκοφάντης. [σῦκον, σπάω].

Συκοτραγέω -ῶ, виit: -ήσω, мънînкв smокine. [din

Συκοτράγος, шi Συκοτρώκτης, ου (ὁ), mîn къторв de smокine. [σῦκον, τρώγω).

Συκουρὸς (ὁ), = Συκωρός.

Συκοφαντέω -ῶ, виit: -ήσω, sintв [συκοφάντης]; (шi stръm:) пîръskв, saв sвпъpв пе чiпева; шi (în цen:) впелteskв intpiгї ка συκοφάντης. de вnde

Συκοφάντημα (τὸ), врzitвpъ de пîpъ minчinoasъ.

Συκοφάντης, ου (ὁ), [σῦκον, φαίνω] (приnч: шi арх:) sikofantв, пîpitорв, saв tpъdъtорв de чeї че fачeaв пе askвnsв петоцвл smокineлор (а кърора eksпортaцie ера оprітъ în Atiка); (de вnde în цen:) kaлomniatорв, minчinosв пîpitорв, saв tpъdъtорв пе плаtъ

Συκοφαντητὸς, ἡ, ὸν, [συκοφαντέω] приimitорв, иstinчosв de а fi пîpitв, tpъdatв. [συκοφαντέω].

Συκοφαντία (ἡ), пîpъ minчinoasъ, kaлomnie, sikofantie

Συκοφαντίας, ου ὁ), ком: вintвл sikofantii (în imit: двпе καικίας, ὀρνιθίας, шi чл:). [шi

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, (шi адв:) -ικῶς, însвшitв sikofantвлвї, kaлomniatорвлвї.

Συκοφάντρια(ἡ), fem: ал лвї συκοφάντης.[шi

Συκοφαντώδης, εος (ὁ, ἡ), (шi адв:) -ωδῶς, чел în fелв de sikofantie, kaлomnie, saв minчinoasъ пîpъ. [συκοφάντης].

Συκόφασις, εως (ἡ), = Συκοφαντία. [σῦκον, φάσις din φαίνω].

Συκοφορεῖον (τὸ), вasв, кошв de smокine.

Συκοφορέω -ῶ, виit: -ήσω, пpодвкв smокine. [din

Συκοφόρος (ὁ, ἡ) пpодвкъторв de smокine. [σῦκον, φέρω].

Συκόω -ῶ, виit: ώσω, = Συκίζω 2) (пас: кouв (saв mъ пpefaкв în) цiцinъ, saв пеrв. [везї σῦκον 2].

Σύκχη (ἡ), шi Σύκχος (ὁ), вnв fелв de înкълцъminte (галенцe) de femeв,(Фрaнц: noale de авї) socque.

Συκώδης, εος (ὁ, ἡ), smокinosв, saв асemenea (de fелвл) smокinеї. [σῦκον].

Σύκωμα (τὸ), = Σῦκον (2). [συκόω].

Συκὼν, ῶνος (ὁ), smокinішв, saв лiвede de smокinї. [σῦκον].

Συκωρέω -ῶ, виit: -ήσω, пъzeskв smокinї, saв smокine, sîntв...

Συκωρὸς (ὁ), [σῦκον, ὤρα] пъzitорв de smокinї, saв smокine.

Σύκωσις, εως (ἡ), ешipe de цiцinъ пе ла плеопеле окiлор [шi

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, хръnitв кв smокine; (приn хрm:) граsъ, tpвпешв [συκόω].

Σύλα, ης (ἡ), = Σύλη, шi Σῦλον.

Σῦλα, поеt: în локв de ἐσύλα, а 3: sinг: пеps: de прел: ал лвї συλάω.

Συλαγωγέω -ῶ, виit: -ήσω, [σῦλον, ἄγω] прадв, жъfвieskв, desпоїв; fiг:) amъцeskв.

Σύλασκε, поеt: Ion: în локв de ἐσύλα, а 3: sinг: пеps: de прел: ал лвї...

Συλάω -ῶ, виit: -ήσω, [σῦλον] (în цen:) iaв, skoцв чева in silъ, smвлгв; (партik:) iaв чева de прадъ, saв desпъгвbipe (везї σύλη); (în цen:) хръпeskв, desпоїв, жъfвieskв. «Συλῶσιν ἀλλήλους ῥήματα». D:Ал:[шi

Συλεύω, виit: εύσω, шi Συλέω -ῶ, виit: -ήσω, în локв de συλάω. [din

Σύλη (ἡ), дрептвл de а пръda връжтъшeшtеле кoръвiї în вреme de резвоїв, (Фрaнц:) droit de représailles, saв de а цinea în silъ корабia вре внвї stpeînв datорв пентрв desпъгвbipea пъminteaнвлвї кредitорв. «Σύλην διδόναι τινι κατά τινος». Dm: шi Apst:

Σύλημα (τὸ), пръdъtвpъ. [συλάω].

Συλήσιος (ὁ, ἡ), хръпitв, de fвpat. [din

Σύλησις, εως (ἡ), пръdape, жъfвipe. [шi

Συλήτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лвї...

Συλητήρ, поеt: шi Συλήτης, ου (ὁ), пръdъtорв, жъfвitорв, tîлхарв. [συλάω].

Συλήτρια (ἡ), fem: ал лвї συλήτης

Συλήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локв de συλήτης.

Συλλαβὴ (ἡ), лваре înпревнъ, adвпаpe; sпipe; zъmisлipe (de fъtв); (обiч:) silaвъ, înпревнаpe de лiteрe într' о гласвipe; (mвs:) apmonie пpin пatpв гласвpi, (Фрaнц:) quatre. [συλλαμβάνω]. [de вnde

Συλλαβίζω, виit: -ίσω, înпревнв doъ saв mai mвлte лiteрe spre fopmape de silaвъ; пpoпвнцв silaвъ. [шi

Συλλαβικὸς, ἡ, ὸν, кввenitв ла, saв konsistв în silaвъ [de вnde

Συλλαβικῶς, адв: пpin, saв двпе silaвъ.

Συλλαβομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ чертs, mъ disnsts despre silabe. [шi

Συλλαβομαχία (ἡ), чeaptъ, disnsтъ despre silabe [συλλαβή, μάχη].

Συλλαβοπευσιλλαλητής, οῦ (ὁ), intpebъtopš, шi bopbitopš toldasna despre silabe. [συλλαβή, πεῦσις, λαλέω].

Σύλλαβος (ὁ), tabлъ de чeлe konpinse întp' o kapte. (noate гpeш: în лokš de σίλλυβος). [συλλαμβάνω].

Συλ-λαγνεύω, biit: -εύσω, petpekš în desfpînъpi шi kъpbъsъpiї înnpesnъ ks alцiї.

Συλ-λαγχάνω, biit: -λήξομαι, (nex: συνέλαχον, шi чл:) îaš чeba npin sopцi înnpesnъ ks altsл.

Συλ-λαλέω -ῶ, biit: ήσω, гpъіeskš înnpesnъ, konbopbeskš ks чineba.

Συλ-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: συνέλαβον, шi чл:) apskš чeba înnpesnъ ks alta, snesk š, înnpesnš. «Τὸ στόμα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς (τοῦ ἀποθνήσκοντος) —». Пл: înkizš. "Συλλαβὼν τῆς στρατιῆς τοὺς περιγενομένους». Ep: adsnind. «Πάν συλλαβὼν εἴρηκας„. Ep: = Συλλήβδην. 2) apskš чeba înnpesnъ ks altsл; (de snde npin întind:) ажstš, konлskpezš; (despre лskp:) kontpibsieskš, foлoseskš лa чeba (ks цen: de лskps. «"Οστις ξυλλάβη τῶν σχοινίων„. Apstf: (шi maї des ks dat: de neps:). «Τὰς χεῖρας ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ συλλαμβάνειν ἀλλήλαιν ἐποίησε». Ksn: «Τὰ ψεύδη τούτῳ συλλαμβάνει». Is: шi ks doї dat:). «Οὔτε χρήμασι, οὔτε σώμασι συνελάμβανον ἡμῖν» Dm: (шi mіж:). «Εἰ μηδετέρῳ συλληψοιτο, μισθὸν οὐδέτερος παρέξει». Ksn: 3) apskš stpîns; npinzъ ronind, пsiš mîna n... "Αἴλουρος συλλαβὼν ἀλεκτρυόνα„. Fab: «Ἐκέλευσε συλλαβεῖν τινας τῶν ἀνὰ τὸ πεδίον». Ksn: «Συλλαμβάνειν τινα ἐπὶ θανάτῳ». Iskp: (шi ks цen: xotъp: de чe). «Τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνέλαβες». Лsч: (шi nas:) «Ἐπεὶ δὲ οὗτοι συνειλημμένοι ἦσαν„. Ksn: 4) îaš ks sinemi. «Ἀπήει συλλαβὼν τὸ ἕτερον στράτευμα» Ksn: «Ἔκπλει σαυτὸν συλλαβὼν ἐκ τῆσδε τῆς γῆς». Sof: гpъbeшte te a... 5) konpinzš; (de snde despre femeї zъmisлesk. în nînteчe; fir:) npinчenš, înцeлeгš. «Συνειληφυῖα οἷον ἐν γηρᾳ». Skp: «Συνέλαβε τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν». Ep: "Οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθὲν„ Ep: «Συλλαβὼν τὸ χρηστήριον». Пл: «Τοῦτο μὴν ἱκανῶς συνειλήφαμεν„. Пл:

Συλ-λάμπω, biit: -λάμψω, лsчeskš tot de o datъ, saš din toate пъpцiлe. [de snde

Σύλλαμψις, εως (ἡ), лsчipe snitъ de doъ saš шi maї msлte tpsnspi înnpesnъ, saš din toate пъpцiлe. (bezї шi συναύγεια).

Συλ-λανθάνω, biit: -λήσομαι, (nex: συνέλαθον, шi чл:) sîntš înnpesnъ saš de o potpibъ askъnsš, saš nekkноsksts.

Συλ-λατρεύω, biit: -εύσω, mъ înkinš ksiba, saš adopš înnpesnъ.

Συλ-λαφύσσω, biit: -ύξω, pozš înnpesnъ; (fir:) жъfsieskš, npъпъdeskš înnpesnъ.

Συλ-λεαίνω, biit: -ανῶ, netezeskš înnpesnъ, saš în peчinpokš.

Συλ-λέγω, biit: -λέξω, ksлerš, saš adsnš (npinч: ne aлesš kîte sna sna); (despre neps:) adsnš înnpesnъ лa snš лokš. «Ἀνορύξας τὸν τάφον, καὶ τὰ ὀστέα συλλέξας». Ep: «Φρύγανα συλλέγοντες». Ksn: «Συλλέξας ἑκατὸν τάλαντα». Ksn: «Συνέλεξε τοὺς φίλους„. Ksn: «Στρατὸν συλλέγειν». =Στρατολογεῖν. «Συνέλεγεν ὁπλίτας πολλούς». Ksn: (шi mіж:) «Ἑταίρους ἐθελοντῆρας συλλέξομαι». Od: B. «Φιλίας συλλέγειν». Пл: = Συνάπτειν. (шi nas:) «Ἐκ πάντων τούτων ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ„. Ksn: kîte nsцinš i se fъчea obiчnsitъ. 2) noet: în лokš de συγκαθεύδω, mъ kslkš înnpesnъ.

Συλ-λείβω, biit: -λείψω, înnpesnš topnind чeba (шi nas: mъ înnpesnš bъpsîndsmъ sndoba, kspгš înnpesnъ) kîte nsцinš (ks nikъtspa).

Συλ-λειόω -ῶ, biit: -ώσω, fъpîmiчezš чeba (fakš npafš) fpekînd înnpesnъ ks...

Συλ-λειτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, sъbîpшeskš înnpesnъ ks чineba o nsblikъ sлsжbъ; (Бiser:) sъbîpшeskš o sfîntъ sлsжbъ înnpesnъ ks altsл. [din

Συλλειτουργός (ὁ, ἡ), însъpчinatš a sъbîpшi înnpesnъ ks altsл o nsblikъ sлsжbъ; (Бiser:) sъbîpшitopš înnpesnъ de sfînta лetspгie σύν, λειτουργός].

Συλλεκτικός, ή, όν, ksbenitš, saš potpibitš лa ksлeцepe, saš adsnape. din

Σύλλεκτος (ὁ, ἡ), npin ksлeцepe, saš aлeцepe adsnatš. [συλλέγω].

Σύλλεκτρος (ὁ, ἡ), пъpтaшš de aчeлaшi patš,=Σύνευνος. [σύν, λέκτρον].

Σύλλεξις, εως (ἡ), ksлeцepe, saš adsnape ne aлesš (akt: saš nas: ; (sne-opї) ks ikap... dopmipe înnpesnъ συλλέγω]

Συλ-λεσχηνεύω, biit: εύσω, konbopbeskš (npinч: de noтpeчepe).

Συλλήβδην, adb: = Συλληπτικῶς, în konpindepe, ne skspts. [συλλαμβάνω].

Συλ-λήγω, biit: -λήξω, înчetezš înnpesnъ, saš tot de odatъ.

Σύλληξις, εως (ἡ), [συλλαγχάνω] snipe

*

npin sopuĭ ла чева; вроdipe de înnpeжвръpĭ tot întp'o вpeme.

Συλλήπτειρα (ἡ),=Συλλήπτρια.

Συλληπτέον, nosit: ал лвĭ συλλαμβάνω.

Συλληπτήρ (ὁ), înd: în локв de συλλήπτωρ.

Συλληπτικός, ή, όν, nstinчiosв de a копpinde; (гpam:)=Περιληπτικός, колективв, копpinzъtopв. [συλλαμβάνω]. [de вnde

Συλληπτικῶς, adв: în копpindepe, пe sкврtв.

Συλληπτός, ή, όν, npinsв, saв de npins, de копpins. [шi

Συλλήπτρια (ἡ), fem: ал лвĭ...

Συλλήπτωρ, ορος (ὁ), înnpeвnъ anвкъtopв; копаккpъtopв, ажвtъtopв. [συλλαμβάνω].

Συλλήπτως, adв: = Συλληπτικῶς. [σύλληπτος].

Συλ-ληρέω -ῶ, вiit: -ήσω, въpleskв înnpeвnъ кв чineва; шъ îndeлетnічeвsкв de o notpiвъ în npoaste saв miчĭ лвкpвpĭ.

Συλ-ληστεύω, вiit: -εύσω, tîлхъpeskв înnpeвnъ кв алtвл.

Συλληστήρ, шi

Συλληστής, οῦ (ὁ), înnpeвnъ tîлхъpitopв, saв чetaшв de tîлхapĭ. [σύν, ληστής].

Συλλήστρια (ἡ), fem: ал лвĭ συλληστήρ.

Συλληφθείς, εῖσα, έν, nas: пex: de naptч: ал лвĭ συλλαμβάνω.

Σύλληψις, εως (ἡ), anвкape înnpeвnъ, saв stpînsъ; npindepe; (despe мвĭepe) zъmislipe; (fir:) npiчenepe, înцeлeцepe; (вne-opĭ)='Αντίληψις; (гpam:) вnв feлв de копpindepe шi de napte înnpeвnъ кв totвл. [συλλαμβάνω].

Σλλ-λιπαίνω, вiit: -ανῶ, tonesкв чeвa înnpeвnъ.

Συλλογεύς, έως (ὁ), кълегъtopв, adвnъtopв. [шi

Συλλογευτικός, ή, όν, кълеsв, adвnatв de кълегъtopв. [din

Συλλογή (ἡ), =Σύλλεξις, кълеџepe (пe алеsв), колекџie; (în џen:) adвnape, stpînџepe.

Συλ-λογίζομαι, вiit: -ίσομαι, nвmъpв, sokoteskв чeвa înnpeвnъ, adвnв, însвmezв întp' вna; (овiч:) înnpeвnв ideĭ (deosebite date) snpe skoatepe de o конклвsie; (în џen:) daв кв sokoteaлa; шъ rîndeskв, шъ sokoteskв. «Εἴ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων πράγματα συλλογίσαιτο, ἐλάσσονα φανείη ἐόντα τοῦ λαβυρίνθου». Ep: «Διὰ τῶν ὁρωμένων τὸν ἀρχηγὸν τούτων συλλογιζόμενος». Гpr: «Ἐκ τῶν εἰρημένων συλλογίζεσθαι, καὶ συναγαγόντα τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι». Apst: «Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος„. Пл: [din

Συλ-λογίζω, вiit: -ίσω, papв, шi maĭ noв în локв de συλλέγω. (se конf: кв συλλοχίζω). [шi

Συλλογιμαῖος, α, ον, adвnatв din коачĭ din коло. [σύν, λόγος].

Συλλογισμὸς (ὁ), копpindepe de sokoteaлъ întp' вna, adвnape întp' o sвmъ; (naptiк: în лоџ:) siлоџismв, saв adвnape de deosebite nponosiџiĭ saв date snpe skoatepe de конклвsie, saв dape кв sokoteaлa; (în џen:) rîndipe, жвdiкъtъ. [шi

Συλλογιστής, οῦ (ὁ), însвmъtopв de sokoteaлĭ, sokotitopв; saв rînditopв. [συλλογίζομαι]. [de вnde

Συλλογιστικός, ή, όν, atinгъtopв de, saв îndemînatiкв ла sokotipe, saв (шi гpam: însвmn: de) rîndipe. [de вnde

Συλλογιστικῶς, adв: în feлв de rîndipe: saв dвпe metodвл siлоџismвлвĭ.

Σύλλογος (ὁ), = Σύλλεξις, adвnape; înnpeвnъ kinzвipe, saв конвopвipe despe чeвa. «Σύλλογον ψυχῆς λάβε», Евp: вino 'џĭ în fipe, ĭa кврaжв. [σύν, λόγος].

Συλ-λοιδορέω -ῶ, вiit: -ήσω, înжвpв, oкъpъsкв înnpвenъ.

Συλ-λούω, вiit: -λούσω, лав (шi miж: шъ лав) înnpвenъ.

Συλ-λοχάω -ῶ, вiit: -ήσω, Sкp: înd: în локв de συλλοχίζω.

Συλλοχία (ἡ),=Συλλοχισμὸς: (med: fir:) adвnъtвpъ. [σύν, λόχος].

Συλ-λοχίζω, вiit: -ίσω, комплектezв deosebite ostъшeшtĭ tpвne, (алt:) καταλοχίζω. [de вnde

Συλλοχισμὸς (ὁ), комплектape de ostъшeшtĭ tpвne,=Καταλοχισμός.

Συλλοχίτης, ου (ὁ), oштaшв înpoлatв întp' ачeeaшĭ tpвnъ. [σύν, λόχος].

Συλ-λυπέω -ῶ, вiit: -ήσω, mîхnesкв înnpeвnъ; (miж:) шъ înnъpтъшeskв din mîхnічівnea кввa, ĭĭ екsnpimв ачеstв simџimîntв, кondoлееzв.

Σύλλυσις, εως (ἡ), înnъкape, înnpietenipe. [συλλύω].

Συλ-λυσσάω -ῶ, вiit: -ήσω, tpввezв шi eв înnpeвnъ, saв de onotpiвъ.

Συλ-λύω, вiit: -λύσω, desлегв чeвa înnpeвnъ, saв ажвtв ла desлегape; (npiч: fir:) înвoĭeskв, (шi miж: шъ înвoĭeskв кв чineва; шъ înnpieteneskв. (вezĭ шi διαλύω).

Σῦλον (τὸ), =Σκῦλον, npadъ; (лџ:) лвкpв, че se џine în siлъ (se seквestpea-

κὴ), saŭ se vinde în publikŭ pentru despăgubirea împrumutătorului. (de unde) «Σῦλα διδόναι τινὶ κατά τινος». Apst: a da dreptul cuiva de a aresta de despăgubire. (vezĭ σύλη).

Συλόνυξ, ὄνυχος (ὁ), noct: teietorŭ de unghiĭ, saŭ folositorŭ la aceasta. «Στόνυξ —», Enrp: [συλῶ, ὄνυξ].

Συμβάδην, adv: [συμβαίνω] ku păşoarele unite (împot: de περιβάδην].

Συμ-βαδίζω, viit: -ίσω, umblu împreună.

Συμ-βαίνω, viit: -βήσομαι, (pex: συνέβην, şi чл:) (prinч:, şi rar) kalkŭ ku păşoarele unite (apropiate unul de altul, împot: de διαβαίνω). «Ὅταν τι ἀπὸ τῆς γῆς ἄρασθαι βούλωνται, διαβαίνοντες πάντες μᾶλλον ἢ συμβεβηκότες ἐπιχειροῦσιν αἴρεσθαι». Ksn: 2) umblu, mergŭ împreună. «Οὐδαμοῦ φῂς οὐδὲ ξυμβῆναι ποδί„. Sof: (de unde 3) (obiч: prin înţînd: şi fir:) mă învoiesk; mă unesk: mă potrivesk. (ku dat:) «Συνέβησαν οἱ στρατιῶται αὐτοὶ αὐτοῖς», Ksn: (şi fir:) «Ἡ γλῶττα τῇ γνώμῃ συνέβαινε». Sin: (şi ku inf:) "Συνέβησαν αὐτοῖς σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ ὅπλα παραδοῦναι». Tuч: «Ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος τῇ ἡλικίῃ τοῦ παιδὸς ἐδόκεε συμβαίνειν„. Ep: 4) (maĭ des în a 3 pers:, saŭ în partч:) se întîmplă, se prodeşte; urmează; (la dialektiчĭ) se skoate ka o konkluzie, urmează. «Μηδὲν ἄλλο τὸν ἄνθρωπον συμβαίνειν ἢ ψυχήν». Plt: (ĭar obiч: ku inf:). «Συνέβη αὐτῷ ἀνελέσθαι Ὀλυμπιάδα». Ep: "Εἰ συμβαίη γεραιῷ νέαν ἔχειν». Ksn: (şi în partч:). «Συμβάν, ἢ συμβεβηκός, ὃ ὑπάρχει μέν τινι, οὐ μέν τοι οὔτε ἐξ ἀνάγκης οὔτε ἐπὶ πολύ». Apst: «Ῥινόκερως ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος». Apst: 5) ĭaŭ oare-kare (ĭar maĭ de multe-orĭ bunŭ) sfîrşitŭ (prinч: dupe dorinţă). «Καὶ ἢν μὲν ξυμβῇ ἡ πεῖρα, εἰ δὲ μή, şi чл:». Tuч: «Πολέμου κακῶς συμβάντος». Ksn:

Συμ-βακχεύω, viit: -εύσω, mă întusiezŭ, saŭ serbezŭ împreună bakiчeşte. [din

Συμβάκχη (ἡ), şi Σύμβακχος (ὁ, ἡ), noct: чel чe se întusiază împreună ku... [σύν, Βάκχος].

Συμβαλέειν, Ion: în lokŭ de συμβαλεῖν.

Συμ-βάλλω, viit: -βαλῶ, (pex: συνέβαλον, şi чл:) punŭ, saŭ (rar) arunkŭ чeva împreună; (de unde obiч:) unesk, împreunŭ; adukŭ; (în el: saŭ mij:) mă unesk: mă prodesk, mă întîlnesk: mă întîlnesk: mă întîmpinŭ. «Λέβροπα συμβάλλειν». Tfp: «Τὼ χεῖρε περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία συμβάλλοντες». Apstf: kare împletesk. «Στέφανον — „ Fastp: «Τὰς δεξιὰς —». Eup: «Συμβάλλοντες τὰς ἀσπίδας». Ksn: «Ὄμμα —„. Esxл: înkizŭ. «Τοὺς δὲ ἀπὸ Φρυγίας συμβαλεῖν„. Ksn: a aduna. «Ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος». Il: E. (şi în el:) «Ποταμοὶ συμβάλλοντες ἀλλήλοις». Apst: (şi mij:) «Τουτέων (τῶν ποταμῶν) συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ». Ep: «Συνεδόκει αὐτοῖς συμβαλέσθαι περὶ τούτου λόγους». Ksn: să vorbeaskă. (vezĭ şi ἀντιβάλλω). 2) (şi înчel: kazul). «Περὶ πλοπῆς συμβάλλομαι». Ksn: vorbeskŭ, pomeneskŭ. «Οἱ συμμβαλλόμενοι τὸ χρυσίον»: Skp: kare stpînr, grumădesk; (şi în peчinp:) «Ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ». Il: Γ. kînd te veĭ întîlni ku dînsul. «Τῷ δὲ, θύραζε ἐρχομένῳ, σύμβλητο». Od: Z. «Μή τις με προσαυδάτω ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγρῷ ἢ ἐνὶ κρήνῃ». Od: O. 2) (maĭ de multe orĭ mij:) kontribuesk, folosesk, ajută. «Συμβάλλειν λόγον τινί». Akrg: «Πότερος ἄρα πλείω συμβέβληται ἡμῶν»; Ksn: «Οἱ δὲ Ἠλεῖοι καὶ ἀργυρίου τρία τάλαντα συνεβάλλοντο αὐτοῖς». Ksn: «Γνώμας συμβάλλεσθαι». Ep: a da părerĭ. «Συμβαλοῦ γνώμην». Sof: dă povaţă. (şi ku ak: ku prep:). «Συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλους ἱμάτια». Apstf: a se împrumuta între dînşiĭ. «Χρήματα οὐ συμβαλλομένους εἰς τὸ ναυτικόν». Ksn: «Μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις συμβάλλεται». Plt: «Μέγα συμβάλλεται εἰς τὸ μανθάνειν». Ksn: "Τί πλοῦτος σομβέβληται ὑμῖν»; Skp: чe v' a folosit? 3) punŭ pe alцiĭ a se lua la чeartă, saŭ în bătălie; (şi el:) mă înkaierŭ în bătălie ku чineva. «Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ Μενέλαον συμβάλλετε μάχεσθαι». Il: Γ. «Συμβάλλειν αὐτοὺς εἰς ἔριν περὶ ἀρετῆς». Ksn: (şi simп.) «Τοὺς ἀλεκτρυόνας σκόροδα σιτίσαντες συμβάλλουσιν». Ksn: «Συμβαλεῖν φίλους ἄνδρας». Ksn: (vezĭ şi διαβάλλω); (şi ku dat:) «Συμβάλλειν σκύμνον λέοντος σκύλακι κυνός». Ep: «Ἄνδρα ἀνδρὶ καὶ ἵππον ἵππῳ συνέβαλον». Ep: (şi el:) «Οἱ δ', ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, σύμβαλον μάχεσθαι». Il: Π: «Συμβαλὼν ἐνίκησε». Ep: (şi ku dat:) «Συμβαλὼν αὐτοῖς ἐσώθη». Ep: şi ku ak: ku prep:). «Πρὸς τὸ μαχόμενον ἀεὶ συμβάλλωμεν». Ksn: (şi mij:). «Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον». Il: M. 4) komparezŭ, judikŭ în alăturare. «Μικρὰ μεγάλοισι συμβαλέειν». Ep: «Τούτῳ οὐδεὶς ἠξίωσέ κω ἑωυτὸν συμβαλέειν». Ep: (şi ku ak: ku prep:). «Ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν». Ep:

(ші пав:). «Οὐδὲ εἷς ἄξιός ἐστιν αὐτῷ μεγαλοπρεπίην συμβληθῆναι». Ep: «Τὸ ἀργύριον τὸ Βαβυλωνικὸν πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλέμενον τάλαντον». Ep: (de ѕnde 5) sokoteskѕ, daѕ кѕ sokoteaлa, rіческѕ. «Ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος εὑρίσκω, Ep: «Οὐκ αἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα». Ep: «Ἐπὶ δακτύλων συμβαλεόμενος τοὺς μῆνας». Ep: «Οὐκ ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ὅτευ τὰ ὀνόματα αὐτῇ κέεται». Ep: «Συνεβαλόμην τὸν ὄνειρον εἰς βραδύτητα». Кев: «Τῇδε συμβαλόμενος, ὅτι... ші чл:». Ep: «Συνεβάλετο ἐκ τοῦ ὀνείρου τελευτήσειν ἐν τῇ ἑωυτοῦ». Ep: Ταύτῃ τὴν ὄψιν συνεβάλετο ἐξεληλυθέναι». Ep: «Ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ 200 στάδια συμβέβληταί μοι». Ep: 6) мъ tокmeskѕ, fакѕ înвоїалъ. "Συνεβάλοντο λόφον, εἰς ὃν δέοι πάντας ἀλίζεσθαι». Ksn: «Ξενίαν—». Ksn: лerѕ înпреѕнъ. «Συμβόλαια πολλοῖς συμβάλλοντες». Dm: «Συμβόλαια, περὶ ἃ πρὸς ἀλλήλους συμβάλλουσι». Плt: «Καττάδε δοκεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων συμβαλέσθαι ποττὼς Ἀργείως». Тѕч: (ші пas:) "Ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ τοῦτο τὸ συμβόλαιον ἠλιθίως συμβεβλημένον». Dm: de ѕnde în партч:). «Ξυμβάλλοντες». D: Ал: пerѕцъtорії înпрѕмѕtъtорї, (Itл:) кредиtорії.

Σύμβαμα (τό), (fлsf:) întîmплъtoape (пѕ natѕpaлъ) калitate; întîmпларе, evenemîntѕ; (dіалект:) пропозiціе (din sѕвїектѕ ші ворвѕ нѕмаї пеstр:, de деплінѕ înцелеsѕ. spre ек: «Σωκράτης περιπατεῖ». (înпротивъ de παρασύμβαμα). [συμβαίνω].

Συμ-βαπτίζω, віit: -ίσω, кѕfѕndѕ, (Біsєр:) ботезѕ înпреѕнъ.

Συμ-βαρβαρίζω, віit: -ίσω, imitѕ пе вар-варї în ворвъ saѕ fanтъ; saѕ цiѕ кѕ вар-варії (sіntѕ партizанѕ ал лор) înпреѕнъ кѕ алцiї.

Συμ-βαρύνω, віit: -υνῶ, înгреѕїезѕ (ші пas: мъ înгреѕїезѕ) ші еѕ de o потрівъ.

Συμ-βασείω, (fъръ віit:) amѕ аплекаре ла (dopeskѕ) înвоіре.

Συμβασιλεύς, έως (ὁ), împъpaтѕ înпреѕнъ кѕ алткл. [σὺν, βασιλεύς]. [de ѕnde

Συμ-βασιλεύω, віit: -εύσω, împъpъцeskѕ înпреѕнъ кѕ алтѕл.

Σύμβασις, εως (ἡ), înвоіре; înпріетеніре; înпъчїѕіре; кондіціе, тoкmeaлъ «Συμβάσεις ποιεῖσθαι» Stp: a întокmi паче. [συμβαίνω].

Συμ-βαστάζω, віit: -άσω, apdікѕ чева înпреѕнъ кѕ алтѕл; (прin întind:) жѕдікѕ чева în алътѕраре, компарезѕ.

Συμ-βατεύω, віit: -εύσω,=Συμβαδίζω. 2) мъ înпъреклезѕ.

Συμβατήριος (ὁ, ἡ), ші

Συμβατικὸς, ή, όν, кѕвенitѕ, saѕ контрівѕitорѕ ла înвоіре. [συμβατός]. [de ѕnde

Συμβατικῶς, adв: кѕ кiпѕ, saѕ disпосiціе de înвоіре. «Συμβατικῶς ἔχω».=Συμβασείω.

Συμβατός, ή, όν, de înвоit. «Μὴ συμβατόν». Плв: пеînвоitѕ (кѕ лѕкрѕріле), de кѕ непѕtinцъ. [συμβαίνω].

Συμ-βεβαιόω -ῶ, віit: -ώσω, întъреskѕ, înкредінцезѕ, asігѕрѕ чева înпреѕнъ, saѕ de o потрівъ кѕ алтѕл.

Συμβεβηκότως, adв: (de партч:) dѕпе, din întîmпларе.

Συμ-βεβηλόω, -ῶ, віit: -ώσω, пînгъреskѕ, спѕркѕ чева înпреѕнъ кѕ алта, saѕ în înвоіре кѕ чінева.

Συμβελής έος (ὁ, ἡ), плінѕ de съгецї (asвірліте asѕпръї). [σὺν, βέλος].

Συμβῆναι, пех: 2: de inf:, ші

Συμβήσομαι, віit: de хоtър: ал лѕї συμβαίνω.

Συμ-βιάζομαι віit:-άσομαι, siлѕїeskѕ, stpimtорезѕ tot de o dатъ, saѕ din тoate пърціле; înпреѕнѕ în siлъ.

Συμ-βιβάζω, віit: -βιβάσω, ші At: -βιβῶ. ѕneskѕ, комвінѕ, потрівеskѕ înпреѕнъ; (oвіч: fir:) înпакѕ; (Skр:) доміреskѕ, повъцѕїеskѕ, înвъцѕ (везї ші προσβιβάζω); (ѕне-орї) компарезѕ, жѕдікѕ, асемънѕ în алътѕраре ѕна кѕ алта: (de ѕnde) daѕ кѕ sокотеала; (пеstр:) мъ înвоїеskѕ (везї ші συμβάλλω). [de ѕnde

Συμβίβασις, εως (ἡ), ші

Συμβιβασμὸς (ὁ), комвінаре, потрівіре; înвоіре (акt: saѕ пas:); (fir:) înпъкаре: (ѕне-орї) компараціе, жѕдікаtъ în алътѕраре; (de ѕnde) повъцѕіре, înвъцаре, доміріре (în пas:). [ші

Συμβιβαστής, οῦ (ὁ), înвоitорѕ; înпъкъторѕ [ші

Συμβιβαστικός, ή, όν, контрівѕitорѕ, saѕ îndemînatікѕ ла înвоіре, saѕ înпъкаре.

Συμβιβάω -ῶ, At: віit: ал лѕї συμβιβάζω.

Σύμβιος (ὁ, ἡ), конвіецѕitорѕ; товаръшѕ; soцѕ de къsнічіе: (pap) контімпоранѕ. [σὺν, βίος].

Συμ-βιοτεύω, віit: -εύσω, ші

Συμ-βιόω -ῶ, віit: -ώσομαι, тръїеskѕ, віецѕїеskѕ înпреѕнъ. [de ѕnde

Συμβίωσις, εως (ἡ), конвіецѕіре, saѕ тръіре înпреѕнъ. [ші

Συμβιωτέον, посit: ал лѕї συμβιόω. [ші

Συμβιωτής, οῦ (ὁ), тръitорѕ înпреѕнъ, конвіецѕitорѕ.

Συμ-βλάπτω, вiit: -βλάψω, ватъmš în-преȣnъ кȣ чineва.

Συμ-βλαστάνω, вiit: -βλαστήσω, влъstъ-peskš, odpъsлeskš înпреȣnъ.

Συμβλαστής, οῦ (ὁ), [σύν, βλαστός] кon-tpiбȣitopš ла влъstъpipe. «Ἀήρ—» Tfp:

Σύμβλημα (τό), înкeîetȣpъ; џiџînъ de кiшъ. [шi

Συμβλής, ῆτος (ὁ, ἡ), noet: кape se în-tîmninъ, se ловеште înпреȣnъ. [шi

Σύμβλησις, εως (ἡ), [συμβάλλω] кon-плetipe, комбinape; pелаџie, конџinepe; комnapaџie; eкsплiкaџie. 2) (Skp:)—Σύμ-βλημα.

Συμβλήσομαι, noet: în локš de συμβλη-θήσομαι, nas: вiit:, шi

Συμβλητέον, nosit: ал лȣî συμβάλλω.

Συμβλητικός, ή, όν, комnapatiвš, înde-mînatiкš a asemъna npin алъtȣpape, шi înпреȣnъ жȣdiкape. [din

Συμβλητός, ή, όν, nȣtinчosš de a se кom-napa, a se жȣdiкa npin алъtȣpape кȣ a-semenea. [συμβάλλω].

Συμ-βοάω -ῶ, вiit: -ήσομαι, stpiгš шi eš înпреȣnъ.

Συμβοήθεια (ἡ), ажȣtopš fъкȣtš de maî mȣлџî înпреȣnъ. [шi

Συμ-βοηθέω -ῶ, вiit: -ήσω, ажȣtš шi eš înпреȣnъ пe чineва. [din

Συμβοηθός (ὁ, ἡ), ажȣtъtopš кȣîва în-преȣnъ шi кȣ алџiî. [σύν, βοηθός].

Συμβολαιογράφος (ὁ), skpiitopš de кon-tpakt în dapaвepî, notapš. [συμβόλαιον, γράφω].

Συμβόλαιον (τό), (în џen: de шi papš) =Σύμβολον; (de ȣnde naptiк:) înskpisš de înвoipe, кontpaktš; (în џen:) neгȣџъtopea-sкъ dapaвepe (npinч: nest: лȣî...

Συμβόλαιος, α, ον, atinгъtopš de înвo-îaлъ, saš кondiџie. "Δίκη—". Tȣч: жȣdi-кatъ despre комepџiaлe dapaвepî. [συμ-βολή].

Συμβολατεύω, вiit: -εύσω, (кȣ dat:) mъ кopesnȣnzš, mъ înџeлeгš npin înвoite se-mne кȣ чineва. [σύμβολον].

Συμβολεύς, έως (ὁ), коmплetitopš, кoм-вinъtopš de чeва. «Σχοινίων — » Лкs: =Σχοι-νοπλόκος. «Φίλων — ». Фpinx: înвoitopš. || (sȣвst:) sȣлȣл înплetitopiлop de mpeже. [шi

Συμβολεύω, вiit: -εύσω, шi Συμβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în локš de συμβάλλω, în-воîeskȣ; saš (din npot:) înвpъжвeskš; (nestp: кȣ dat:) întîmninš. [din

Συμβολή (ἡ), комвinape; конџinepe; înпреȣnape, întîлnipe: (despre pîȣpi) конкȣpџepe; (despre înпрежȣpъpî) вpo-deaлъ, întîmnлape. «Ὁδοῦ συμβολαί». Ksn: локȣл, ȣnde se înпреȣnъ doъ dpȣmȣpî. 2) (despre pesвoitopî) ловipe, înкъîepa-pe. «Ἐλθόντες, ἔνθα ἡ πρώτη συμβολὴ ἐγέ-νετο». Ksn: 3) (npin întind:).=Σύμβλημα. «Ὀστέων («Ἄξονος) — ». Плt: шi Ksn: «Τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς συμβολὰς καλοῦ-σιν». At: 4) (oвiч:) кontpiвȣџie (npinч:) nentpȣ чinъ, (Tȣpч:) pefenea. «Τὴν συμ-βολὴν τὴν εἰς τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσφερομένην». At: «Δεῖπνον ἐκ συμβολῆς». Лкs: [συμβάλλω].

Συμβόλησις, εως (ἡ), =Συμβολή, кoм-вinape. [συμβολέω].

Συμβολικός, ή, όν, кȣвenitš ла înпреȣ-nape, întîлnipe, комвinape, saš ла sim-волš, semnš. (ad:) fъкȣtš (saš apъtъtopš de чeва) npin semne, înкinȣitš npin sim-воле de înвoipe supe a se rîчi. [συμβολή, saš σύμβολον]. [de ȣnde

Συμβολικῶς, adв: npin semne, saš în-кinкipe, firȣpat, пe rîчite.

Συμβολιμαῖος, α, ον, atinгъtopš de da-paвepî. [συμβόλαιον].

Συμβολοκοπέω -ῶ. вiit: -ήσω, mъ вatš (sinвaȣ) dȣne osneџe din кontpiвȣџiî (pe-fenele). "Οἴνῳ — μετά τινος". Skp: mъ înхъîtezš în веџiî. [din

Συμβολοκόπος (ὁ, ἡ), netpeкъtopš în o-sneџe шi веџiî кȣ кontpiвȣџiî (pefeneлe), кeлtȣitopš, pisinitopš întp' aчestea. [συμ-βολή, κόπτω].

Συμβολολογία (ἡ), stpînџepe de кontpi-вȣџie (pefenea). [συμβολή, λέγω].

Σύμβολον (τό), (în џen:) simвoлš, semnš, npin кape se кȣnoaште, se înкinȣîeште, saš se dъ кȣ sokoteaлa чeва; nečete; o-гȣpš; înвoîaлъ; apвȣnъ; кontpaktš; ложin-къ: mapкъ; semnš de napadъ; (naptiк:) pъвoжš (vezî шi λίσπη); (ла Atena) вi-летš de intpape, saš pъmînepe în opaшš a stpeiniлop veniџi din afapъ; tъвлiџъ, saš вiлetš, чe se da ла fie-кape din чeî чe aš лȣat napte ла adȣnape de жȣdiкъ-topî шi ч.л:, кa dindȣ'л înanoî sъ 'шî îa плata; semnš, saš zълoгš (ineлš, saš aл-tš чeва), чe da ла oспъџȣpî de кontpi-вȣџiî fie-кape din пъpiaшî insъpчinatȣ-лȣî кȣ stpînџepea кontpiвȣџiiлop, кȣ în-datopipe de a 'шî плъti maî în ȣpmъ nap-tea лȣindȣ 'шi 'л înanoî. || (ла fm:) «Σύμ-βολα». комepџiaлš tpaktatš întpe doъ ne-гȣџъtopeштî opaшe, în пȣtepea къpȣîa пъpџiлe npiгonitoape se жȣdiкaš fie-кape

dsne леціле natpiĭ saлe. (de snde) «Ἀπὸ συμβόλων δίκη». Ptp: жsdikatъ пе saзš de astfeлš de tpaktatš de комерцš. [ші

Σύμβολος (ὁ, ἡ), întîmpinatš din întîmпларе. 2) (рарš ssbst:) în лоkš de σύμβολον, огsрš, saš пîazъ. «Ἵνα μὴ τῷ νυμφίῳ σύμβολος ἀπαίσιος γένηται». Sin: [συμβάλλω].

Συμ-βόσκω, biit: -βοσκήσω, paskš (ші між: тъ paskš) înпреsпъ.

Συμβότης, ου (ὁ), пъskъtopš, saš mînкъtopš înпреsпъ. [ші

Σύμβοτος (ὁ, ἡ), (τόπος, локš) sndе îшї паштe чineва вiтеле înпреsпъ кs аліції. (везї ші σύννομος). [σύν, βόω=βόσκω].

Συμβούλευμα (τὸ), овiектš de sfъtsipe. [ші

Συμβουλευτής, οῦ (ὁ), sfъtsitopš; тъdsлapš de sfatš înпреsпъ кs аліції. [συμβουλεύω]. [de sndе

Συμβουλευτικός, ἡ, όν, кsвenitš, saš îndemînatikš ла sfъtsipe. [de sndе

Συμβουλευτικῶς, adв: кs kinš sfъtsitopš.

Συμ-βουλεύω, biit: -εύσω, (кs dat: saš ші inf: indip:) sfъtsieskš, повъцsieskš. || (між:) тъ sfъtsieskš кs чineва. [din

Συμβουλή, ші Συμβουλία (ἡ), kinzsipe fъksтъ înпреsпъ; saš sfъtsipe, повацъ. [σύν, βουλή]. [de sndе

Συμβούλιον (τό), sfatš, saš adsnape de kinzsitopї înпреsпъ.

Συμ-βούλομαι, biit: -βουλήσομαι, воїeskš ші eš чeва înпреsпъ кs алтsл.

Σύμβουλος (ὁ, ἡ), sfъtsitopš, повъцsitopš; saš înпреsпъ kinzsitopš, sfetnikš. [σύν, βουλή].

Συμ-βραβεύω, biit: -εύσω, гsвернezš, saš жsdikš înпреsпъ.

Συμ-βράζω (βράσσω), biit: -βράσω, fербš (stpъm: ші nestpъm:) înпреsпъ, saš de totš; amestekš, tspвspš înпреsпъ; въpsš (skoцš din sinemї) tot de o datъ.

Συμ-βρέμω, (fъpъ biit:) вîжiš (dsdsiš) ші eš înпреsпъ.

Συμ-βρύχω, biit: -βρύξω, skîpцiš stpînгînd înпреsпъ sna кs алta. «Τοὺς ὀδόντας —» Iamвл:

Συμ-βύω, biit: -βύσω, astsпš вine din toate пърціле.

Σύμβωμος (ὁ, ἡ), чел че аре (este înкinatš пе) ачелашї алтаpš. [σύν, βωμός].

Συμ-μαθητής, οῦ (ὁ), коншколарš. [σύν, μαθητής]. [de sndе

Συμ-μαθητιάω -ῶ biit: -άσω, dopeskš a învъца înпреsпъ кs алтsл, a fi коншколарš.

Συμ-μαίνομαι, biit. -μανοῦμαι, saš μανήσομαι, (tpe: de кs: συμμέμηνα) певsпeskš tot întp'o вpeme, saš înпреsпъ; saš пъtimeskš de ачееашї певsпie кs алтsл.

Συμ-μαλάσσω, (ττω), -άξω, fpekînd, fpъmîntînd moiš чeва înпреsпъ кs ...

Συμ-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, învъцš чeва înпреsпъ кs..., sîntš коншколарš ал кsїва; învъцš kîte пsцinš, тъ deпpinzš; (поеt:) domireskš, învъцš пе алтsл чeва; saš (nestp:) amš штiinцъ de чeва.

Συμ-μάρπτω, biit: -μάρψω, поеt: апskš înпреsпъ; smsлгînd desпъдsчinezš, saš sпаргš, fъpîmš, psпš.

Συμμάρτυρ, υρος (ὁ, ἡ), маptspš înпреsпъ кs алтsл (desпpе ачелашї лsкрs). [σύν, μάρτυρ]. [de sndе

Συμ-μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, тъptspiseskš чeва înпреsпъ кs алтsл. [ші

Συμ-μαρτύρομαι, biit: οῦμαι=Συμμαρτυρέω.

Συμμάρτυρος (ὁ, ἡ), =Συμμάρτυρ.

Συμ-μαστιγόω -ῶ, biit: -ώσω, вiчsieskš înпреsпъ.

Συμ-μαχέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, Ion: în локš de συμμάχομαι.

Συμ-μαχέω -ῶ, biit: -ήσω, (кs dat:) sîntš аліatš, saš (simп:) ажstъtopš ал кsїва, тъ лsптš înпреsпъ; конлsкрezš, ажstš; (desпpе лsкр:) kontpisвieskš. [ші

Συμμαχία (ἡ), аліанцъ, saš învoipe de ажstopš pечiпрокš în pesвoiš; (în цеп:) конлsкрape, ажstopš; (пpin întind:) oaste аліatъ. [ші

Συμμαχικός, ἡ, όν, pелatiвš кs аліaцї, saš аліанцъ. «Τὸ συμμαχικόν». în локš de ἡ συμμαχία. [σύμμαχος] [de sndе

Συμμαχικῶς, adв: ка аліatš.

Συμμαχίς, ίδος (ἡ), = Συμμαχική, saš σύμμαχος.

Συμ-μάχομαι, biit: -μαχοῦμαι, ші -μαχήσομαι, тъ ваtš înпреsпъ кs чineва (ка аліatš); (în цеп:) ажstš; конлsкрezš. [ші

Σύμμαχος (ὁ, ἡ), аліatš, saš ажstъtopš în pesвoiš; (în цеп:) конлsкрътopš; (desпpе лsк:) kontpisвsitopš. [σύν, μάχη].

Συμ-μεθ-αρμόζω (-αρμόττω), biit: -όσω, пpeskimвš, пpeiakš чeва înпреsпъ.

Συμ-μεθ-έλκω, biit: -ελκύσω, (пеx: συμμεθείλκυσα, ші чл:) tpaгš, tîpъskš чeва înпреsпъ întp' алтъ parte.

Συμμέθεξις, εως (ἡ), înпъptъшipe înпреsпъ кs алтsл din чeва. [συμμετέχω].

Συμ-μεθ-έπω, (fъpъ biit:) поеt: dipiцezš, гsвернezš înпреsпъ.

Συμ-μεθ-ίστημι, biit: -μεταστήσω, (пеx: 2: συμμετέστην, ші чл:) stpъmsts чeва în-

преѕнъ; (fir:) skimвѕ, преfакѕ чева înпреѕнъ; (miж:) mъ stpъmѕtѕ din локѕ; (ші fir:) mъ преskimвѕ înпреѕнъ.

Συμ-μεθύσκομαι, biit: -μεθυσθήσομαι, ші

Συμ-μεθύω, biit: -ύσω, mъ îнвѕtѕ (ѕmвлѕ în веції) înпреѕнъ кѕ чінева.

Συμ-μειόω -ῶ, biit: -ώσω, mічеskѕ, saѕ înпѕціnezѕ чева înпреѕнъ.

Συμμειρακιώδης, εος (ὁ, ἡ), [σύν, μειράκιον] de опоtpiвъ, saѕ кѕ totѕл копілъposѕ.

Συμ-μελαίνω, biit: -ανῶ, înпегреskѕ чева кѕ totѕл, saѕ înпреѕнъ.

Συμ-μελανειμονέω -ῶ, biit: -ήσω, поptѕ пегре înпреѕнъ кѕ altѕл.

Συμ-μελετάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ depinzѕ ла чева înпреѕнъ кѕ ...

Συμμελής, έος (ὁ, ἡ), потpiвitѕ, înвoitѕ ла віеpsѕ. [σύν, μέλος].

Συμμεμετρημένως, adв: (de paptч:) = Συμμέτρως.

Συμ-μένω, biit: -μενῶ, (кѕ dat:) ръmiiѕ înпреѕнъ кѕ чінева; (овіч: fъръ kazѕ) ръmiiѕ statopnikѕ, dѕinezѕ, stъpѕieskѕ. «Σκοπεῖν, ὅπως ἡ φιλία ὅτι πλεῖστον χρόνον συμμενεῖ». Ksn:

Συμ-μερίζω, biit: -ίσω, înпapцѕ, (ші miж:) mъ înпapцѕ чева înпреѕнъ кѕ altѕл. [de ѕnde

Συμμεριστήρ, ші Συμμεριστής, οῦ (ὁ), лѕъtopѕ de papte, пъptaшѕ din чева înпреѕнъ кѕ altѕл. [de ѕnde

Συμμερίστρια (ἡ), fem: ал преч:

Συμ-μεσουρανέω -ῶ, biit: -ήσω, staѕ sѕвt ачелаші mepidianѕ. [de ѕnde

Συμμεσουράνησις, εως (ἡ), a se afla sѕвt ачелаші mepidianѕ.

Συμμεσουράνιος α, ον, [σύν, μέσος, οὐρανός] ажѕпsѕ, saѕ aflatѕ sѕвt ачелаші mepidianѕ.

Συμ-μετα-βαίνω, biit: -βήσομαι, mъ stpъmѕtѕ înпреѕнъ, saѕ tot de o datъ.

Συμ-μετα-βάλλω, biit: -βαλῶ, преskimвѕ чева, (ші miж: saѕ ел:) mъ преfакѕ, skimвѕ посіціе, пъpepe, saѕ sistemъ, ші чл: înпреѕнъ кѕ altѕл.

Συμ-μετα-δίδωμι, biit: -μεταδώσω, (пех: συμμετέδωκα, ші чл:) înпъpтъшеskѕ пе чінева saѕ кѕіва din чева de o потpiвъ кѕ altѕл.

Συμμεταίτιος (ὁ, ἡ), пъptaшѕ înпреѕнъ din вре о вінъ, (Fpanц:) complice, = Συναίτιος. [σύν, μετά, αἴτιος].

Συμ-μετα-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, stpъmѕtѕ mішkînd чева din локѕ înпреѕнъ кѕ..; преskimвѕ, преfакѕ înпреѕнъ.

Συμ-μετα-κλίνομαι, biit: -κλινοῦμαι, mezѕ (кѕлкаtѕ) înпреѕнъ ла masъ, = Συνανακλίνομαι.

Συμ-μετα-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, întokmeskѕ, преfакѕ чева altfeл înпреѕнъ кѕ..

Συμ-μετα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (пех: συμμετέλαβον, ші чл:) mъ înпъpтъшеskѕ, saѕ іaѕ papte din чева înпреѕнъ кѕ altѕл.

Συμ-μετα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, skazѕ din чева, saѕ mъ skimвѕ (прінч: în maї ръѕ) înпреѕнъ кѕ altѕл.

Συμ-μετα-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, преfакѕ чева înпреѕнъ.

Συμ-μετα-στρέφω, biit: -στρέψω, sѕчеskѕ, kîpmeskѕ, преfакѕ în maї ръѕ, stpікѕ чева înпреѕнъ кѕ altѕл.

Συμ-μετα-σχηματίζω, biit: ίσω, pefopmezѕ чева înпреѕнъ кѕ... «Τοῖς καιροῖς συμμετασχηματιζόμενος». Iks: преfъкîndѕ se dѕпе време, saѕ înпрежѕръpï.

Συμ-μετα-τίθημι biit: -μεταθήσω, (пех: συμμετέθηκα, ші чл:) mѕtѕ, skimвѕ чева înпреѕнъ.

Συμ-μετα-φέρω, biit: -μετοίσω, (пех: συμμετήνεγκα, ші чл:) tpanspoptѕ чева înпреѕнъ.

Συμ-μετα-χειρίζω, (ші miж:) -ίζομαι, biit: ίσω, -σομαι, апѕкѕ, цiѕ în miînі, întpeпpinzѕ, întpeвѕінцezѕ чева înпреѕнъ.

Συμ-μετ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пех: συμμετῆλθον, ші чл:) мepгѕ dѕпе (spre къ-stape de) чева, saѕ гопеskѕ din ѕpmъ înпреѕнъ кѕ...

Συμ-μετ-έχω, biit: μεθέξω, (пех: συμμετέσχον, ші чл:) mъ înпъpтъшеskѕ ші eѕ de o потpiвъ кѕ altѕл din чева.

Συμ-μετεωρίζω, biit: -ίσω, înалцѕ чева înпреѕнъ кѕ...

Συμ-μετεωροπολέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ îndeletпічеskѕ în черчеtapea meteopeлop înпреѕнъ кѕ чінева.

Συμ-μετεωροπορέω -ῶ, biit: -ήσω, ѕmвлѕ înпреѕнъ înълцаtѕ în aepѕ.

Συμ-μετ-ίσχω, =Συμμετέχω.

Συμ-μετ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, îmï stpъmѕtѕ лъкѕinца ѕndeва înпреѕнъ кѕ чінева ка metikѕ.

Συμ-μετ-οικίζω, biit: -ίσω, stpъmѕtѕ пе чінева înпреѕнъ întp' altъ лъкѕinцъ, saѕ колопіе.

Συμμέτοχος (ὁ, ἡ), înпреѕнъ пъptaшѕ din чева. [σύν, μέτοχος].

Συμ-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѕ dat: saѕ ак: кѕ преп: îndip:) mъsѕpѕ чева dѕпе

мъсвра altă квïва, saŭ în алъlвраре ші пропорціе; fакŭ чева de o notpivъ ла мъсвръ кв alta. || (мiж:) sokotind alлв, daŭ кв sokoteала. || (nas:) sîntŭ пропорціonatŭ, мъ notpiveskŭ кв чева. [de unde

Συμμέτρησις, εως (ἡ), мъсвраре în алъlвраре, saŭ пропорціе. [ші

Συμμετρητής, οῦ (ὁ), мъсвръторŭ în пропорціе, notpivit кв altă чева.

Συμ-μετρία (ἡ), simetpie, notpivitate ла мъсвръ, пропорціе,='Ισομετρία 2)o хаïнъ femeïaskъ, pokie ninъ în пъмîntŭ (fъръ însъ a se tîpî). [ші

Συμ-μετριάζω, viit: -άσω, fакŭ чева пропорціonatŭ, saŭ ціŭ în simetpie. [din

Σύμμετρος (ὁ, ἡ), asemenea, de o notpivъ ла мъсвръ; пропорціonatŭ; (npin întind:) destвлŭ; notpivitŭ; (вne-opĭ)=Μέτριος. [σύν, μέτρον]. [de unde

Συμμετρότης (ἡ), =Συμμετρία. [ші

Συμμέτρως, adв: notpivit ла мъсвръ, пропорціonal; de îndestвлŭ; (despre време) ла (квviinчонъ) време.

Συμ-μηκάζω, viit: -ίσω, (пл:) лвнцеskŭ чева îппреънъ.

Συμμηνία (ἡ), [σύν, μήνη] кврsвл zілелор, în кape нв se веde лвna.

Σύμμηρος (ὁ, ἡ), чел кв коапселе (вътpiле нічоарелор) îппреънате. [σύν, μηρός].

Συμ-μηρύομαι, viit· -ύσομαι, торкŭ, saŭ цesŭ îппреънъ. [de unde

Συμμήρυσις, εως (ἡ), тоарчере, цесере îппреънъ.

Συμμήστωρ, ορος (ὁ), noet: sfъtвitopŭ, saŭ îппреънъ кiнzвitopŭ. [σύν, μήστωρ].

Συμ-μητιάομαι -ῶμαι, noet: мъ кiнzвïeskŭ, мъ sfъtвïeskŭ îппреънъ.

Συμ-μηχανάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, пъskoчeskŭ, saŭ ізводeskŭ чева îппреънъ кв altвл.

Συμ-μιαίνω, viit: -ανῶ, mînжeskŭ, saŭ nîngъpeskŭ, spвpкŭ чева îппреънъ.

Σύμμιγα, ші noet: Συμμίγδην, adв: == Συμμίκτως. [ші

Συμμιγής, έος (ὁ, ἡ), amestekatŭ îппреънъ. [συμμίγνυμι]. [de unde

Συμμιγία (ἡ), ind: în локŭ de σύμμιξις.

Σύμμιγμα (τό), amestекъtвpъ îппреънъ, (Fpanц:) mélange. [din

Συμ-μίγνυμι, viit: -μίξω, (кв dat: indip:) amestекŭ îппреънъ: (ші ел: saŭ мiж: ші nas:) мъ îппреънŭ: мъ întîлneskŭ; amŭ pелаціе (adвnape, комвnікаціе); saŭ їaŭ ворвъ кв чineва; (în pъŭ) мъ апвкŭ, мъ înкаïеpŭ în вътъліе кв чineва. [de unde

Συμμικτέον, nosit: [ші

Σύμμικτος (ὁ, ἡ), amestekatŭ îппреънъ, компвsŭ. «Ασπὶς — »· Esix: везĭ σύγκρουμα. [de unde

Συμμίκτως, adв: amestekat îппреънъ.

Συμ-μιμέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, imitŭ чева îппреънъ, saŭ de o notpivъ кв altвл. [de unde

Συμμιμητής, οῦ (ὁ), imitъtopŭ îппреънъ кв алціĭ.

Συμ-μιμνήσκομαι, viit: -μνήσομαι, (nex: συνεμνήσθην, ші чл:) ціŭ minte tot întp'o време.

Συμ-μινύθω, (fъръ viit:) noet: мъ miчeskŭ, мъ îппвцinezŭ îппреънъ.

Σύμμιξις, εως (ἡ), amestekape îппреънъ; (fir:) комвnікаціе, adвnape; înвoipe; (în цen:) pелаціе. [din

Συμ-μίσγω, Ion: noet: în локŭ de συμμίγνυμι.

Συμ-μισέω -ῶ, viit: -ήσω, връскŭ îппреънъ.

Συμ-μισοπονηρέω -ῶ, viit: -ήσω, връскŭ de o notpivъ кв altвл вікленia, saŭ пe вікленĭ.

Συμ-μνάομαι -ῶμαι, Ion: în локŭ de συμμιμνήσκομαι.

Συμμνημόνευσις, εως (ἡ), nomeнipe, saŭ adвчере a minte de чева îппреънъ, saŭ tot de o datъ. [din

Συμ-μνημονεύω, viit: -εύσω, îmĭ adвкŭ a minte, saŭ nomeneskŭ de чева îппреънъ, saŭ tot întp'o време.

Συμ-μογέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: ostenеskŭ, пътімeskŭ îппреънъ.

Συμ-μοιράω -ῶ, viit: -άσω, împapцŭ, (ші мiж:) мъ împapцŭ чева npin sopцĭ: saŭ din întîмплape мъ îппъpтъшeskŭ îппреънъ.

Σύμμολπος (ὁ, ἡ), noet: =Συνῳδός. [σύν, μολπή].

Συμ-μολύνω, viit: -υνῶ, mînжeskŭ, saŭ nîngъpeskŭ чева îппреънъ, saŭ tot întp'o време.

Συμ-μοναρχέω-ῶ, viit: -ήσω, împъръцeskŭ îппреънъ ка monapхŭ.

Συμμονή (ἡ), netpeчepe, віецвipe îппреънъ кв алціĭ; дъinoasъ îппреънъ ціnepe. [συμμένω].

Συμ-μονόομαι -οῦμαι, viit: -μονωθήσομαι, pъmîïŭ sinгвpŭ îппреънъ кв чineва.

Συμμορία (ἡ), [σύμμορος] soцietate, saŭ sistemъ de oamenĭ вnіцĭ îппреънъ двпе o чiвілъ împъpцipe; (naptik: în Atena) simopie, a доъзечеле napte a воrаціlop

четъцені, кіці контрібвіаѣ ла пѣвліче слѣжбе. (fie-каре simopie копріндеа шаі-зечі de бърбаці, ші fie каре семінціе доѣ simopiі).

Συμμοριάρχης, ші Συμμορίαρχος, ου (ὁ), кѣпетеніа fie-кърia simopiі. [συμμορία, ἄρχω]

Συμμορίτης, ου (ὁ), четашѣ din ачееаші simopie. [συμμορία].

Σύμμορος (ὁ, ἡ, [σύν, μείρομαι]=Συντελής, ші Σύμμαχος.

Συμμορφίζω, віit: -ίσω, =Συμμορφόω. [din

Σύμμορφος (ὁ, ἡ), (кѣ dat: саѣ цен:) конформѣ, саѣ асеменеа ла фігѣръ. [σύν, μορφή]. [de ѣnde

Συμ-μορφόω -ῶ, віit: -ώσω, конформезѣ, саѣ факѣ чева асеменеа ла формъ, саѣ фігѣръ кѣ алта.

Συμ-μοχθέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ остенескѣ, мъ мѣнческѣ ѣмпреѣнъ.

Συμ-μυέω -ῶ, віit: -ήσω, ініціезѣ пе чінева ѣн містере ѣмпреѣнъ кѣ...

Συμμυολόγος (ὁ, ἡ), ѣнкізътopѣ стрѣнс de кѣвѣнтѣ, саѣ de гѣра са, (аd:) тъкѣтѣ, =Ἐχέμυθος. [συμμύω, λόγος].

Σύμμυσις, εως (ἡ), стрѣнсъ ѣнкідере de гѣръ, саѣ de окі, ші чл: [συμμύω].

Συμμύστης, ου (ὁ), ініціатѣ ѣнтр'ачелеаші містере. [συμμυέω].

Συμ-μύω, віit: -μύσω, ѣнкізѣ ѣмпреѣнѣнд ѣна кѣ алта стрѣнс (стрѣм: ші нестр:); (іар пантік:) ѣнкізѣ, ѣмі стрѣнгѣ ѣкѣеле; (de ѣnde прін ѣнтінд:) нѣ скоцѣ ворбъ, такѣ.

Συμπαγής, έος, (ὁ, ἡ), нотрівітѣ, комбінатѣ прін ѣмпреѣнъ ѣнкеіере, (Франц:) compacte. [συμπήγνυμι]. de ѣnde

Συμπαγία (ἡ), ѣмпреѣнъ ѣнкеіере, саѣ стрѣнсъ комбінаре.

Συμπάθεια (ἡ), компътіміре, саѣ ѣмпъртъшіре ѣн сімціре de pелеле алтѣіа. ші

Συμπαθέω -ῶ, віit: -ήσω, компътімескѣ кѣ чінева (ѣн pелеле лѣі). [din

Συμπαθής, έος (ὁ, ἡ), компътімашѣ de ачелаші ръѣ; саѣ компътімітopѣ кѣ алтѣл пентрѣ pелеле лѣі. [σύν, πάθος].

Συμπάθησις, εως (ἡ), = Συμπάθεια. [ші

Συμ-παθητιάω, ῶ, віit: -άσω, сѣнтѣ діспѣсѣ а компътімі кѣ чінева. [ші

Συμπαθητικός, ή, όν, (ші адв:) -κῶς, фіреще аплекатѣ ла компътіміре кътре алтѣл, мілосѣ. [συμπαθέω].

Συμπαθία (ἡ), поет: ѣн локѣ de συμπάθεια. [ші

Συμπαθῶς, адв: кѣ сімціментѣ de компътіміре. [συμπαθής].

Συμ-παιανίζω, віit: -ίσω, кѣнтѣ пеанѣ ѣмпреѣнъ, саѣ ѣн акордѣ кѣ алтѣл.

Συμπαίγμων, ονος (ὁ, ἡ), = Συμπαίκτωρ. [συμπαίζω].

Συμ-παιδαγωγέω -ῶ, віit: -ήσω, гѣвернезѣ, крескѣ копіі ѣмпреѣнъ.

Συμ-παιδεύω, віit: -εύσω, ѣнвъцѣ, депрінзѣ пе чінева ѣмпреѣнъ кѣ...

Συμ-παίζω, віit: -παίξομαι, жокѣ ѣмпреѣнъ. «Ἑορτὴν —». Апстіт: сербезѣ ѣмпреѣнъ. [de ѣnde

Συμπαίκτειρα (ἡ), поет: ѣн локѣ de συμπαίκτρια. [ші

Συμπαίκτης, ου (ὁ), ші Συμπαίκτρια (ἡ), = кѣ...

Συμπαίκτωρ, ορος (ὁ), жѣкътopѣ ѣмпреѣнъ кѣ чінева. [ші

Συμπαίστης, ου (ὁ), ші Συμπαίστρια (ἡ), ші поет:.

Συμπαίστωρ, ορος (ὁ),=Συμπαίκτωρ, ші чл:

Συμ-παίω, віit: -παίσω, ловескѣ ѣмпреѣнъ (de о датъ, саѣ ѣна кѣ алта). 2) поет: ѣн локѣ de συμπίπτω

Συμ-παιωνίζω, віit: -ίσω, =Συμπαιανίζω.

Συμ-παλαίω, віit: -αίσω, мъ лѣптѣ ѣмпреѣнъ кѣ чінева.

Συμ-παλαμάομαι, -ῶμαι, віit: ήσομαι, нъскоческѣ чева мештешѣгітѣ ѣмпреѣнъ кѣ алтѣл

Σύμπαν, αντος (τό), неѣт: лѣі σύμπας.

Συμ-πανηγυρίζω, віit: -ίσω, сербъторескѣ ѣмпреѣнъ. [de ѣnde

Συμπανηγυριστής, οῦ (ὁ), консъвѣршітopѣ de сербаре, саѣ ѣмпреѣнъ-сербътopітopѣ.

Συμ-πανουργέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ віклене скѣ ѣн чева ѣмпреѣнъ кѣ алтѣл, саѣ конлѣкрекѣ прін вікленіе.

Συμ-παρα-βαδίζω, віit: -ίσω, мергѣ ѣмпреѣнъ алътѣреа кѣ чінева.

Συμ-παρα-βάλλω, віit: βαλῶ, жѣдікѣ ѣн алътѣраре, компарѣ чева ѣмпреѣнъ кѣ алтѣл.

Συμ-παρα-βύω, віit:-βύσω, ѣндесѣ тот de о датъ п' алътѣреа.

Συμ-παρ-αγγέλλω, віit: αγγελῶ, ѣнелтескѣ, ѣнтрігѣ деспре пѣвлікъ dрегътopіе тот ѣнтр'о време, саѣ ѣн ѣніре кѣ алціі.

Συμ-παρα-γίγνομαι (-γίνομαι), віit: -γενήσομαι, пеѣ: συμπαραγενόμην, ші чл:) сосескѣ, саѣ мъ афлѣ de фацъ ѣndева ѣмпреѣнъ кѣ...

Συμ-παρ-άγω, віit: -άξω, (пеѣ: συμπαρήγαγον, ші чл:) ѣнфъцішезѣ, саѣ трекѣ чева ѣнаінте тот ѣнтр' о време.

Συμ-παρα-δηλόω -ῶ, віit: ώσω, арътѣ

чева ìn tpeaкъtă tot ìntp' o вpeme кă aлtele.

Συμ-παρα-δίδωμι, biit: -δώσω, npedaă ìnnpeăпъ, saă tot de o datъ.

Συμ-παρα-δύομαι, biit: -δύσομαι, mъ вìpă п' aлъtăpea ìnnpeăпъ, saă tot de o datъ.

Συμ-παρα-θέω, biit: -θεύσομαι, aлepгă пe лìнгъ чineвa ìnnpeăпъ.

Συμ-παρ-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, повъцăïeskă, sfъtăïeskă ìnnpeăпъ, saă tot de o datъ.

Συμ-παρα-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, шeză ìnnpeăпъ лìнгъ чineвa

Συμ-παρα-καλέω -ῶ, biit: -καλέσω, поftеskă, кiemă ìn ажătopă, saă повъцăïeskă пe чineвa tot de o datъ.

Συμ-παρα-κατα-κλίνω, biit: -κλινῶ, пăïă пe чineвa sъ шeazъ, (шi miж:) шeză ìnnpeăпъ лa masъ аnpoane de чineвa.

Συμ-παρά-κειμαι, biit: -κείσομαι, staă ìnnpeăпъ кă aлцïï лìнгъ чineвa.

Συμ-παρ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, ăpmeză пe чineвa d' аnpoane ìnnpeăпъ кă aлцïï; (fir:) ìnцeлeгă, pìчeпă.

Συμ-παρα-κομίζω, biit: -ίσω, tpansnoptă чева п' aлъtăpea ìnnpeăпъ, saă tot de o datъ; (miж:) mepгă, soseskă ăndeвa ìnnpeăпъ кълаpe, saă ìn tpъsăpъ.

Συμ-παρα-κόπτω, biit: -κόψω, mъ плекă tot de o datъ afapъ, saă п' aлъtăpea, кa sъ вълă.

Συμ-παρα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (пeх: συμπαρέλαβον, шi чл:) maï ïaă чева ìnnpeăпъ кă sineмi. [de ănde

Συμπαράληψις, εως (ἡ), лăape ìnкъ de чева ìnnpeăпъ кă sine.

Συμ-παρα-μένω, biit: -μενῶ, stъpăïeskă d' аnpoane ìnnpeăпъ кă чineвa.

Συμ-παρα-μίγνυμι, (шi поet:) Συμ-παραμίσγω, biit: -μίξω, kam amestekă чева ìnnpeăпъ.

Συμ-παρ-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, кeлtăïeskă ìnnpeăпъ fъpъ mъsăpъ, saă ìn zъdъpnìчïï.

Συμ-παρα-νέω, biit: -νεύσω, mъ ìndăплекă шi eă ìnnpeăпъ kam п' aлъtăpea.

Συμ-παρα-νήχομαι, biit: -νήξομαι, ăpmeză ìnnpeăпъ ìnnotìnd п' aлъtăpea.

Συμ-παρα-νομέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ fakă tot ìntp' o вpeme saă de o potpìвъ шi eă кълкъtopă de лeцï.

Συμ-παρα-πέμπω, biit: -πέμψω, петpeкă пe чineвa ăpmìnd, saă ìnsoцìndă 'л ìnnpeăпъ.

Συμ-παρα-πλέκω, biit: -πλέξω, ìnnлetind вìpă чева ìnnpeăпъ п' ìntpe...

Συμ-παρα-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плătеskă ìnnpeăпъ п' aлъtăpea.

Συμπαραπληρωματικός, ή, όν, =Παραπληρωματικός.

Συμ-παρ-απ-όλλυμαι, biit: -ολοῦμαι, (miж: tpe: de кă: кă insemn: пas: συμπαραπόλωλα) пïepă ìnnpeăпъ fъpъ кăвìntă, saă пe nedpeптate

Συμ-παρα-σκευάζω, biit: -άσω, гъtеskă чева ìnnpeăпъ, saă tot de o datъ.

Συμ-παρασπονδέω -ῶ, biit: -ήσω, калкă ìnnpeăпъ кă aлцïï жъpъmìnteлe saă кondiцiiле пъчïï, шi чл:

Συμ-παραστατέω -ῶ, biit: -ήσω, staă de ажătopă пe лìнгъ чineвa. [din

Συμπαραστάτης, ου (ὁ), stătъtopă d'aлъtăpea кăïвa sпpe ажătopă. [συμπαρίσταμαι].

Συμπαράταξις, εως (ἡ), aшezape ìn въtълie ìnnpeăпъ кă aлцïï. [din

Συμ-παρα-τάσσομαι (τάττομαι), biit: -τάξομαι, mъ aшeză ìn въtълie ìnnpeăпъ кă..

Συμ-παρα-τείνω, biit: -τενῶ, пpeлăпцеskă ìnnpeăпъ, saă de o potpìвъ.

Συμ-παρα-τηρέω -ῶ, biit: -ήσω, observă ìnnpeăпъ (ìntp'aчeeaшï вpeme, saă ìn kompapaцie). [de ănde

Συμπαρατήρησις, εως (ἡ), чeл ìntp'aчeeaшï вpeme saă ìn kompapaцie observape.

Συμ-παρα-τίθημι, biit: -παραθήσομαι, пăïă чева tot ìntp'o вpeme aлъtăpea.

Συμ-παρα-τρέφω, biit: -θρέψω, хpъneskă чева ìnnpeăпъ kam de пpisosă.

Συμ-παρα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, шi

Συμ-παρα-τροχάζω, biit: -άσω, aлepгă ìnnpeăпъ п' aлъtăpea.

Συμ-παρα-φέρω, biit: -παροίσω, (шi пas:) -παρενεχθήσομαι, (пeх: пas: συμπαρηνέχθην, шi чл:) =Συμπαρακομίζω; (пas:) =Συμπαρατρέχω; (fir:) mъ abată din dpeptă ìnnpeăпъ кă aлцïï

Συμ-παρα-φύομαι, biit: -φύσομαι, (пeх: συμπαρέφυν, шi чл:) pesăpă ìnnpeăпъ, saă tot ìntp' o вpeme п' aлъtăpea.

Συμ-παρ-εδρεύω, biit: -εύσω, шeză ìnnpeăпъ aлъtăpea (кa πάρεδρος).

Συμ-πάρ-ειμι, biit: -ειμι, (пpeл: συμπαρῄειν, шi чл:) tpeкă ìntp' aчeeaшï вpeme пe ăndeвa.

Συμ-πάρ-ειμι, biit: -έσομαι, (пpeл: συμπαρῆν, шi чл:) sìntă шi eă ìnnpeăпъ кă aлцïï de faцъ.

Συμ-παρ-εισ-έρχομαι, biit: -εισελεύσομαι, ìntpă tot ìntp' o вpeme (mъ вìpă) ăndeвa

кат пе fкріш împреѹнъ кѹ алцiĭ.

Συμ-παρ-εισ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, казѹ tot de o datъ кат пе fкріш înъѹntpѹ, саѹ neste чева.

Συμ-παρ-εισ-φθείρομαι, biit: -φθεροῦμαι, mъ вірѹ ѹndeва пе fкріш împреѹнъ кѹ алцiĭ sѹpe вътъмареа mea, саѹ а алтора.

Συμπαρέκτασις, εως (ἡ), întindере împреѹнъ н' алтъtкреа. [din

Συμ-παρ-εκτείνω, biit: -τενῶ, întinzѹ чева împреѹнъ н' алтъtкреа.

Συμ-παρ-εμ-φέρω, biit: -ενοίσω, (пеѫ: συμπαρενήνεγκα, ші чл:) кат adѹкѹ, кат seamъnѹ кѹ чінева.

Συμπαρενεγκεῖν, пеѫ: 2: de inf: ал лѹі συμπαραφέρω.

Συμ-παρ-έπομαι, biit: -έψομαι, (кѹ dat:) ѹрмезѹ împреѹнъ de апроапе; (fir:) sîntѹ о nemiжлочitъ ѹрмаре de чева.

Συμ-παρ-έρχομαι, biit: -παρελεύσομαι, = Συμπάρειμι, biit: -ειμι.

Συμ-παρ-έχω, biit: ἕξω, (пеѫ: συμπαρέσχον, ші чл:) daѹ (прічінѹіескѹ) чева împреѹнъ кѹ алтѹл, саѹ kontpiбѹіескѹ а se da, саѹ а se съвîрші чева.

Συμ-παρ-ήκω, biit: -ήξω, віѹ, саѹ mъ афлѹ de fацъ tot de o datъ.

Συμπάρθενος (ἡ), fечоаръ soaцъ (sѹpatъ) altia, саѹ алтор fечоаре. [σὺν, παρθένος].

Συμ-παρ-ίπταμαι, biit:-παραπτήσομαι, (пеѫ: συμπαρέπτην, ші чл:) ѹрмезѹ н'алтъtкреа, саѹ tpeкѹ împреѹнъ sѹѹpînd.

Συμ-παρ-ίστημι, biit: -παραστήσω, (пеѫ: 2: συμπαρέστην, ші чл:) înfъцішезѹ чева, (ші між:) mъ înfъцішезѹ, саѹ staѹ de fацъ împреѹнъ кѹ чінева.

Συμπάροικος (ὁ, ἡ), коnлокѹіtорѹ; саѹ împреѹнъ кѹ алтѹл вечінѹ ал кѹіва.

Συμ-παρ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, = Συμπαρέρχομαι, tpeкѹ (nіерѹ) împреѹнъ кѹ..., саѹ tot de o datъ.

Συμ-παρ-ολισθαίνω, biit: -ολισθήσω, алѹнекînd казѹ алтъtкреа împреѹнъ кѹ...

Συμ-παρ-ομαρτέω -ῶ, biit: -ήσω, = Συμπαρακολουθῶ.

Συμ-παρ-οξύνω, biit: -υνῶ, întъpîtѹ, саѹ жъдъръскѹ ла minie împреѹнъ кѹ...

Συμ-παρ-ορμάω -ῶ, biit: ήσω, îndemnѹ, нориeскѹ, înкѹражезѹ кътpe чева împреѹнъ кѹ...

Συμ-παρ-οτρύνω, biit:-υνῶ, = Συμπαροξύνω.

Σύμπας, αντος (-πασα, παν), totѹ împреѹнъ, adѹnatѹ ла ѹнѹ локѹ. «Τὸ σύμπαν, ші «Τὰ σύμπαντα», ѹніверсѹл, toatъ лѹмеа. || Τὸ σύμπαν, (în локѹ de adв:) în totалѹ, în џенералѹ. [σὺν, πᾶς].

Σύμπασμα (τὸ), = Διάπασμα. [din

Συμπάσσω, biit: -πάσω, нресърѹ neste totѹ.

Συμ-πάσχω, biit: -πείσομαι, kompътimeскѹ, іаѹ ачееашї disnosiцie кѹ алтѹл.

Συμ-παταγέω -ῶ, biit: -ήσω, плесnескѹ, tposneскѹ, саѹ pесѹнѹ împреѹнъ.

Συμ-πατάσσω, biit: -πατάξω, ловескѹ împреѹнъ, саѹ de o datъ; tѹpбѹpѹ împреѹнъ.

Συμ-πατέω -ῶ, biit: -ήσω, калкѹ toate împреѹнъ.

Συμπατριώτης, ου (ὁ), [de ачі] kompatpiotѹ, чел dintp' ачееашї цаpъ. [σὺν, πατρίς].

Συμ-παχύνομαι, biit: -υνοῦμαι, mъ îngpaшѹ ші еѹ împреѹнъ, саѹ întp' ачееашї вpeme.

Συμ-πεδάω -ῶ, biit: -ήσω, легѹ împреѹнъ, саѹ stpîns кѹ (саѹ ка în) кътѹше.

Συμ-πείθω, biit: -πείσω, kontpiбѹіескѹ а îndѹплека пе чінева. || (між:) mъ îndѹплекѹ, mъ înвоіескѹ împреѹнъ кѹ алтѹл ла кѹвintеле кѹіва.

Σύμπειρος (ὁ, ἡ), поеt: (кѹ dat:) чел кѹ експеpiiнцъ de ачелашї лѹкpѹ, саѹ de o notpîвъ înчеркатѹ în чева. [σὺν, πεῖρα].

Συμ-πείρω, biit: -περῶ, гъѹpeскѹ, пътpѹnзѹ împреѹнъ.

Συμ-πελάζω, biit: άσω, = Συμπλησιάζω.

Συμ-πελτάζω, biit: -άσω, (кѹ dat:) mъ înкаіеpѹ în вътъліе, саѹ mъ depрinzѹ ка πελταστής (везї zічі:) кѹ чінева.

Συμ-πέμπω, biit:-πέμψω, tpimiцѹ împреѹнъ

Συμ-πενθέω -ῶ, biit: -ήσω, жълескѹ, саѹ (кѹ ак: ел:) плîngѹ, къіескѹ împреѹнъ.

Συμ-πένομαι, (fъръ biit:) sîntѹ de o потpiвъ съpъкѹ, саѹ (кѹ џен:) lipsitѹ de чева; (поеt:) mъ osteneскѹ, mъ îndeлеtnічeскѹ împреѹнъ.

Σύμπεντε, nедекл: kîte чінчі ла ѹнѹ локѹ. [σὺν, πέντε].

Συμπέπαρμαι, nas: tpe: de кѹ: ал лѹі συμπείρω.

Συμπέπηγα, між: tpe: de кѹ: ал лѹі συμπήγνυμι.

Συμπεπλεγμένως, adв: (de naptч:) în кіпѹ înкѹркатѹ. [συμπλέκομαι].

Συμπεπτικός, ή, όν, kontpiбѹіtорѹ ла mistѹіpe. [din

Συμ-πέπτω, biit: -πέψω, mistѹіескѹ, саѹ кокѹ (desppe поаmе) împреѹнъ кѹ вpemea, ad: ла вpeme.

Συμπεπωκώς, υῖα, ός, tpe: de кѹ ал naptч: лѹі συμπίνω.

Συμ-περαίνω, biit: -ανῶ, sfîpшескѹ чева

înпреѹнъ, saѹ конлѹкрезѹ ѹпре a se съвірші чева; (în лоџ:) skoџѹ конклѹsie, saѹ daѹ кѹ sokoteaлa; (ші în a 3: пеps:) ѹрmeazъ; (рар) конлегѹ, конкінѹ înпреѹнъ. «Κλῆθρα συμπεραίνοντες μοχλοῖς». Exp: înкizînd ѹine.

Συμ-περαιόω -ῶ, віit: -ώσω, съвîршеѹкѹ (daѹ sfîpшitѹ ла) чева înпреѹнъ ‖ (пas: кѹ ак: кѹ преп:) ажѹнгѹ ла чева. [de ѹnde

Συμπεραίωσις, εως (ἡ), adѹчере ла înдеплініре înпреѹнъ, saѹ tot o datъ.

Συμπέρασμα (τὸ), (în лоџ) конклѹsie, dѹpe кѹ sokoteaлa; (în џен:) tepminѹ, sfîpшitѹ, îndeплініре. [συμπεραίνω]. [de ѹnde

Συμπερασματικός, ἡ, ὸν, (ші adв:) -κῶς, кѹвонітѹ ла (saѹ folositopѹ ка) конклѹsie, dѹpe кѹ sokoteaлa.

Συμπερασμὸς (ὁ), skoatepe de конклѹsie, de dѹpe кѹ sokoteaлa; (în џен:) dѹpe de sfîpшitѹ. [ші

Συμπεραστικὸς, ἡ, ὸν, (ші adв:) -κῶς = Συμπερασματικός.

Συμ-πέρθω, віit -πέρσω, поet: în лоѹ de συμπορθέω.

Συμ-περι-άγω, віit: -άξω, dѹкѹ, порtѹ пpetѹtindinea чева înпреѹнъ кѹ sineші. [de ѹnde

Συμπεριαγωγός (ὁ, ἡ), пѹpтъtopѹ de чева кѹ sine пpetѹtindinea, saѹ контpiвѹitopѹ ла ачеаsta.

Συμ-περι-αιρέω -ῶ, віit: -ήσω, іaѹ din чева (решлѹіeшкѹ п' înпрежѹр) înпреѹнъ, saѹ tot întp' o вреme кѹ...

Συμ-περι-βομβέω -ῶ, віit: -ήσω, ѹвîрнîiѹ, віжіѹ ші ѹѹ înпреѹнъ кѹ алџii п' înпрежѹр.

Συμ-περι-γίγνομαι (γίνομαι), віit: -γενήσομαι, предомнеѹкѹ, saѹ maî тръіeѹкѹ dѹпе.., saѹ присосеѹкѹ înпреѹнъ.

Συμ-περι-γράφω, віit: -γράψω, mъpџinesкѹ înпреѹнъ; saѹ înкizѹ printp' ачеаші лініе.

Συμ-περι-δινέω -ῶ, віit: -ήσω, învîpteѹкѹ чева în лоѹ înпреѹнъ кѹ .. ка în feлѹ de віpteжѹ.

Συμ-περί-ειμι, віit: ειμι, (прел: συμπεριῄειν, ші чл:) = Συμπεριέρχομαι.

Συμπεριενεχθεὶς, εῖσα, έν, пеx: паs: de пaptч: ал лѹі συμπεριφέρω.

Συμ-περι-έρχομαι, віit -ελεύσομαι, (пеx: συμπεριῆλθον, ші ч:) mъ преѹmвлѹ, околеѹкѹ п' înпрежѹр înпреѹнъ.

Συμ-περι-έχω, віit: -έξω, (пеx: συμπεριέσχον ші чл: копрінzѹ чева înпреѹнъ.

Συμ-περι-ζώννυμι, віit: -ζώσω, înчінгѹ înпреѹнъ din toate пъpџiле.

Συμ-περι-θέω, віit: -θεύσομαι, =Συμπεριτρέχω.

Συμ-περι-ίπταμαι, віit: -περιπτήσομαι, (пеx: συμπεριέπτην, ші чл:) ѹворѹ înпреѹнъ п' înпрежѹр de чева.

Συμ-περι-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (пеx: συμπεριέλαβον, ші чл:) копрінzѹ чева înпреѹнъ.

Συμ-περι-νοέω -ῶ, віit: -ήσω, înџелегѹ чева копрінzînd toate amъpѹntеле înпреѹнъ.

Συμ-περι-νοστέω -ῶ, віit: -ήσω, околеѹкѹ, mъ преѹmвлѹ înпреѹнъ.

Συμ-περι-οδεύω, віit: -εύσω, mъ преѹmвлѹ înпреѹнъ în totѹ околѹл вре ѹнѹі лоѹ.

Συμ-περι-πατέω -ῶ, віit: -ήσω, ѹmвлѹ, saѹ mъ преѹmвлѹ înпреѹнъ.

Συμ-περι-πλέκω, віit: -πλέξω, înплetічеѹкѹ чева înпреѹнъ, saѹ înпреѹнъ прin înплeтічіре. ‖ (mіж:) = Περιπτύσσομαι.

Συμ-περι-πλέω, віit: -πλεύσομαι, околеѹкѹ п' înпрежѹр плѹтind înпреѹнъ.

Συμπεριπλοκή (ἡ), înплетічіре înпреѹнъ de ѹна кѹ алta; saѹ stpînsъ înвpъџішаре. [συμπεριπλέκω].

Συμ-περι-ποιέω -ῶ, віit: -ήσω, прічінѹіeѹкѹ контpiвѹіeѹкѹ a se съвîрші) (ші mіж: îmi maî кanъtѹ) чева înпреѹнъ кѹ алџii.

Συμ-περι-πολέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ преѹmвлѹ, saѹ петрекѹ înпреѹнъ кѹ чінева ка...

Συμπερίπολος (ὁ, ἡ), înпреѹнъ преѹmвлъtopѹ; saѹ (овіч:) soџѹ de adѹnape, ші петречере.

Συμ-περι-πτύσσομαι, віit: -περιπτύξομαι, копрінzѹ de totѹ înвpъџішînd.

Συμ-περι-σπάομαι -ῶμαι, віit: -σπασθήσομαι, іaѹ de o потpівъ чіpконfлеѹѹ пе tepminaџie (грam:).

Συμ-περι-στέλλω, віit: -στελῶ, stpînгѹ, înвълеѹкѹ, saѹ înfъшѹpѹ din toate пъpџiле înпреѹнъ.

Συμ-περι-στρέφω, віit: -στρέψω, învîpteѹкѹ înпреѹнъ, saѹ tot de o datъ

Συμ-περι-τειχίζω, віit: -ίσω, копрінzѹ, înкizѹ înпреѹнъ întp'ачеаші înпрежmѹіре de zidѹ.

Συμ-περι-τίθημι, віit: -περιθήσω, (пеx: συμπεριέθηκα, ші чл.) пѹiѹ чева tot de o datъ de жѹр înпрежѹр; (fir.) = Συμπεριποιῶ. „Δόξαν τινὶ—". Пл:

Συμ-περι-τρέπω, віit: -τρέψω, învîpteѹкѹ, sѹчеѹкѹ, saѹ pestopnѹ чева tot întp' o вреme.

Συμ-περι-τρέχω, віit: -δραμοῦμαι, (пеx:

συμπεριέδραμον, ші ч.л:) алергѣ înпреꙋнъ п'împрежꙋр.

Συμ-περι-τυγχάνω, віit: -τεύξομαι, (пеꙋ: συμπεριέτυχον, ші ч.л:) întîлnesкꙋ din întîmпларе пе чіnева înпреꙋнъ кꙋ алцiĭ.

Συμ-περι-φαντάζομαι, віit: -άσομαι, копрinzꙋ чева înпреꙋнъ saꙋ tot de o datъ în imaџinaцie, saꙋ îmĭ înкinꙋiesкꙋ чева înпреꙋнъ.

Συμ-περι-φέρω, віit: -περιοίσω, (пеꙋ: συμπεριήνεγκα, ші пas: συμπεριηνέχθην, ші ч.л:) порtꙋ чева în коачĭ ші în коло, (ші пas: saꙋ miж:) mъ преꙋmблꙋ, околеsкꙋ ші еꙋ înпреꙋнъ. «Τροχῷ προσδεθεὶς συμπεριφέρεται μετ'αὐτοῦ ἀεί». Лꙋч: 2) (овіч: fir:) mъ konformezꙋ кꙋ воinцеле кꙋіва (sꙋferꙋ слъвічĭꙋnеле лꙋĭ, ка съ нꙋ mъ аръtꙋ непльккꙋtꙋ); (în цеп:) mъ плекꙋ, mъ înвоiesкꙋ ла чева. «Τοῖς παραγγελλομένοις —». Плꙋ:

Συμ-περι-φθείρομαι, віit: -φθαρήσομαι, mъ корꙋпꙋ преꙋmблîndꙋ mъ (în netpeвniчiĭ) înпреꙋнъ кꙋ чіnева.

Συμπεριφορὰ (ἡ), пꙋрtаре пльккꙋtъ în soцietate, (Франц:) complaisance; eкsпepiinцъ, кꙋnoштinцъ de лꙋme: (ꙋпе-орĭ desfpînаре. [συμπεριφέρω].

Συμ-περι-φράσσω (ττω), віit: -φράξω, îngръdesкꙋ чева п' împрежꙋр înпреꙋнъ кꙋ алtоле, saꙋ înкizꙋ întp' ачееаші îngръdiре.

Συμ-περονάω -ῶ, віit: ήσω, вatꙋ чева кꙋ піроnꙋ, saꙋ легꙋ, înкeiꙋ ка кꙋ піроnꙋ înпреꙋнъ.

Συμπεσεῖν, пеꙋ: 2: de inf: ал лꙋĭ συμπίπτω

Συμπέσσω (ττω), віit: πέψω, =Συμπέπτω.

Συμ-πετάννυμι, віit: -πετάσω, întinzꙋ înпреꙋнъ.

Συμ-πέτομαι, віit: -πτήσομαι, sворꙋ înпреꙋнъ.

Συμ-πέττω. Аt: în локꙋ de συμπέσσω.

Σύμπεψις, εως (ἡ), mistꙋіре înпреꙋнъ; saꙋ коачере (de поamъ) ла време. [συμπέπτω].

Συμ-πήγνυμι, віit: -πήξω, stpîngꙋ înпреꙋнъ, комвinꙋ, saꙋ компꙋiꙋ чева прin înкeiере, saꙋ înкerаре (проп: ші fir:).

Συμ-πηδάω -ῶ, віit: -ήσω, ші -ήσομαι, сърꙋ înпреꙋнъ. [de ꙋnde

Συμπήδημα (τὸ), sъріtꙋръ fъкꙋtъ tot de o datъ.

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ), înпреꙋnatꙋ (комвinatꙋ прin înпреꙋнъ înкeiере, чаꙋ înкerаре, (Франц: de ачі) compacte. [ші

Σύμπηξις, εως (ἡ), înпреꙋnаре, комвinаре, компꙋnере прin înкeiере, saꙋ înкerаре. [din

Συμ-πήσσω, віit: -πήξω, = Συμπήγνυμι.

Συμ-πιέζω, віit: -πιέσω, stpiвesкꙋ, tesкꙋiesкꙋ, апъsꙋ, stpîngꙋ înпреꙋнъ ꙋна кꙋ алta (проп: ші fir:) [de ꙋnde

Συμπίεσις, εως (ἡ), ші Συμπιεσμὸς (ὁ), stpiвіре, апъsаре înпреꙋнъ (проп: ші fir:).

Συμ-πιλέω -ῶ, віit: -ήσω, înпîslesкꙋ înпреꙋnînd stpîns ꙋна кꙋ алta. «Κόμην συμπεπιεσμένην». Лкs: [de ꙋnde

Συμπίλησις, εως (ἡ), înпîslіре прin stpînsъ înпреꙋnаре de чева. [ші

Συμπιλητής, οῦ (ὁ), înпîslitорꙋ прin stpînsъ înпреꙋnаре de чева. [ші

Συμ-πιλόω -ῶ, віit: -ώσω, = Συμπιλέω. [de ꙋnde

Συμπιλωτικὸς, ή, όν, чел кꙋ însꙋшіme de а stpînџe înпреꙋнъ. а înпîslі чева.

Συμ-πίνω, віit: -πίομαι, (пеꙋ: συνέπιον, ші ч.л:) веаꙋ înпреꙋнъ ла оспъцꙋ; (fir:) (despre леmnе) sорвꙋ ꙋmezeалъ

Συμ-πιπράσκω, віit: -περάσω, вinzꙋ înпреꙋнъ.

Συμ-πίπρημι, віit: -συμπρήσω, (пеꙋ: συνέπρησα, ші ч.л:) арzꙋ чева înпреꙋнъ кꙋ алta.

Συμ-πίπτω, віit: πεσοῦμαι, (пеꙋ: συνέπεσον, ші ч.л:) казꙋ înпреꙋнъ saꙋ întp' ачелаші локꙋ saꙋ tіmпꙋ; mъ înпреꙋнꙋ întp'ꙋнꙋ semпꙋ; mъ înкizꙋ înпреꙋнъ. «Μυκτῆρες συμπεπτωκότες». Плt 2) mъ înкaierꙋ în вътъліe. «Πρῶτα μὲν αὐτοὺς λέγεται διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν· μετὰ δὲ, συμπεσόντας τῇσι αἰχμῇσι συνέχεσθαι». Ер: 3) (despre sꙋрпаре de кълdіtꙋрĭ) mъ faкꙋ гръmаdъ, mъ кꙋfꙋndꙋ; (de ꙋnde despre tрꙋпꙋ) îmĭ піерzꙋ гръsіmea, слъвескꙋ, mъ sвîрчесkꙋ. «Σταφυλὴ συμπεπτωκυῖα». Лкs: stafiditꙋ. «Πρόσωπον συμπεπτωκός». Fꙋstp: ofiлitꙋ, sвîрчіtꙋ, saꙋ posomopitꙋ; (fir:) sîntꙋ în armonie, saꙋ înвоitꙋ. «Ὥστε συμπετέειν τὸ πάθος τῷ χρηστηρίῳ τῷ γενομένῳ». Ер: (кꙋ ак: кꙋ преп: saꙋ dat:) ажꙋngꙋ din întîmпларе, казꙋ în чева. «Μὴ συμπεσόντες πολεμίοις πάθητέ τι». Ksп: (овіч: în а 3: pers: saꙋ în парtіч) se întîmплъ, adꙋче împрежꙋрарea а se fache чева tot întp' о време «Τοῖσι Σπαρτιάτῃσι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκεε ἔρις ἐοῦσα πρὸς Ἀργείους». Ер: (ші în парtіч:). «Πρὸς τὸ συμπίπτον ἀεὶ διατάττων». Ksп: dꙋпе împрежꙋрърĭ, saꙋ dꙋпе време.

Συμ-πιστεύω, віit: -εύσω, крезꙋ înпреꙋнъ, amꙋ ачееаші кредinцъ

Συμ-πιτνέω -ῶ, поet: în локꙋ de συμπίπτω.

Συμ-πλάζομαι, виit: -πλάγξομαι, ші

Συμ-πλανάομαι -ῶμαι, виit: ήσομαι, шъ ръtъчesкȣ îuпpeȣпъ кȣ чineва

Σύμπλανος (ὁ, ἡ), [σύν, πλάνη] (кȣ dat: saȣ џen: ръtъчitopȣ, saȣ ръtъчitȣ îuпpeȣпъ.

Σύμπλασις, εως (ἡ), sȣвst: лȣї ..

Συμ-πλάσσω (ττω), виit: -πλάσω, fopmeзȣ, кpeeзȣ чeва npin комnȣнepe; (oвiч: fir:) плъsmȣїeскȣ комnȣind minчїȣni.

Συμ-πλαταγέω -ῶ, виit: -ήσω, noet: faкȣ плesnetȣ лoвind лate tpȣпȣpї ȣнȣл кȣ алtȣл. «Χερσὶ Συμπλατάγησεν» Iл: Ч'. a плesnit din mîinї, saȣ nалme.

Συμπλέγδην, adв: înплetit ȣna кȣ алta. [ші

Σύμπλεγμα (τό), înплetitȣpъ înпpeȣпъ; (de ȣnde în зȣгp: saȣ sкȣлnt:) гpȣпъ de atлeџї, saȣ maї mȣлџї лȣntaшї în nosiџie de înплetічipe în лȣntъ. [συμπλέκω].

Συμπλείονες (οἱ, αἱ), maї mȣлџї înпpeȣпъ. [σύν, πλείονες]. ȣпъ. [ші

Συμπλεκής, έος (ὁ, ἡ), înплetiчitȣ înпpe-

Συμπλέκτειρα (ἡ), noet: înплetiчitoape [ші

Συμπλεκτικός, ή, όν, (ші adв:) -κῶς, foлositopȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла комплetipe; saȣ (гpam:) комплetitiвȣ (конїȣnк:), ad: însemnъtiвȣ de конлeгape în кonплetipe. [ші

Συμπλεκτός, ή, όν, =Συμπλεκής. ‖ (sȣвst:) Σύμπλεκτον, nавъзъ лъnџȣitъ. [din

Συμ-πλέκω, виit: -πλέξω, înплeteskȣ înпpeȣпъ ȣna кȣ алta; saȣ înплetiчeskȣ înпpeȣпъ, înкȣpкȣ, (Фpanџ:) compliquer. ‖ (maї des miж:) шъ anȣкȣ în лȣntъ, în чeaptъ, saȣ въtълie кȣ чineва; (fir:) sintȣ în peлaџie, saȣ famiлiapitate кȣ чineва; (ȣne-opї) шъ înпpeȣпȣ tpȣneшte [de ȣnde

Σύμπλεξις, εως (ἡ), înплetipe, saȣ înплetiчipe, înпpeȣnape кȣ чeва

Σύμπλευρος (ὁ, ἡ), înпpeȣnatȣ кoastъ ла кoastъ кȣ чineва. [σύν, πλευρόν].

Συμ-πλέω, виit: -πλεύσομαι, конплȣteskȣ, saȣ кълъtopeskȣ întp'aчeeaшї корaвie.

Σύμπλεως (ὁ, ἡ), плinȣ пînъ în вȣзe. [σύν, πλέως].

Συμπληγάς, άδος (ὁ, ἡ), кape se лoвeшte, se чoкneшte кȣ алtȣ чeва; (de ȣnde ла îm:) «Συμπληγάδες (înпpeȣпъ ші fъpъ) πέτραι», stînчeлe dene ла гȣpa Eȣksinȣлȣї (mъpiї negpe), fiind къ dȣпe mitoлoџie miшкîndȣ se se чoкnїaȣ ȣna кȣ алta· [ші

Συμπλήγδην, adв: лoвindȣ se ȣna кȣ алta. [συμπλήσσω].

Συμ-πληθύνω, виit -υνῶ, ші Ion: Συμ-πληθύω, виit: ύσω, контpiвȣїeskȣ ла îmmȣлџipe saȣ кpeшtepe.

Σύμπληξις, εως (ἡ), лoвipe, чoкnipe de ȣnə кȣ алta. [συμπλήσσω].

Συμπλήρης, εος (ὁ, ἡ), плinȣ кȣ desъвîpшipe (пînъ sȣs). [σύν, πλήρης]. [de ȣnde

Συμ-πληρόω -ῶ, виit: -ώσω, ȣmплȣ чeва înпpeȣпъ кȣ алta; saȣ контpiвȣїeskȣ ла înплinipe. 2) ȣmплȣ кȣ desъвîpшipe; saȣ înплineskȣ пȣmъpȣл; (fir:)=Ἐκπληρῶ. [de ȣnde

Συμπλήρωμα (τό), op чe sлȣжeшte ла înплinipe; (гpam:) комплinitȣpъ. [ші

Συμπλήρωσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ înплinipe кȣ чeва, saȣ îndeплinipe npin adaosȣ. [ші

Συμπληρωτικός, ή, όν, (ші adв:) -κῶς, foлositopȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла комплinipe (în џen: ші гpam)

Συμ-πλησιάζω, виit: -άσω, шъ anpoпiȣ tot de o datъ, saȣ în peчipoкȣ; (fir;) sîntȣ în peлaџie, saȣ adȣnape кȣ чineва.

Συμ-πλήσσω (ττω), виit: -πλήξω, лoвeskȣ, чoкneskȣ ȣna кȣ алta.

Σύμπλοια (ἡ), [σύμπλους] комплȣtipe, saȣ кълъtopipe înпpeȣпъ пe mape.

Συμπλοϊκός, ή, όν, ал комплȣtipiї, saȣ ал комплȣtitopiлop.

Συμπλοκή (ἡ), înплetipe, saȣ înплetiчipe înпpeȣпъ; înкȣpкape, înкeїepape în въtълie, (Фpanџ:) conflit; (mȣs:) înпpeȣnape de feлȣpite înпotiвitoape tonȣpї; (ptp:) ȣnȣ feлȣ de penetape. [ші

Σύμπλοκος (ὁ, ἡ), = Σύμπλεκτος, комплetitȣ, saȣ комплetiчitȣ. [συμπλέκω].

Σύμπλοος -ους (ὁ, ἡ), [σύν, πλόος, -οῦς] комплȣtitopȣ (întp' aчeeaшї кopaвie) кȣ чineва.

Συμ-πλώω, виit: ώσω, Ion: noet: în лoкȣ de συμπλέω.

Συμπνευσμός (ὁ), =Σύμπνοια. [din

Συμ-πνέω виit: -πνεύσω, sȣflȣ, saȣ pesȣflȣ înпpeȣпъ; (npin întind: ші fir:) sîntȣ înвoitȣ, înџeлesȣ кȣ чineва în чeва, (de ȣnde Фpanџ:) conspirer.

Συμπνιγής, έος (ὁ, ἡ), =Πνιγερός, înneкъчosȣ, stpîmtopъtopȣ. [din

Συμ-πνίγω, виit: -πνίξω, stpîngînd sȣгȣшȣ: (fir:) stpîmtopeзȣ, înпiлeзȣ npea mȣлt.

Σύμπνοια (ἡ), înпpeȣпъ sȣflape, saȣ pesȣflape; (oвiч: fir:) ȣnipe în voinџъ, пъpepe, ші ч.л., saȣ înџeлeџepe înпpeȣпъ кȣ чineва. [din

Σύμπνοος -ους (ὁ, ἡ), înпpeȣпъ sȣflъtopȣ saȣ pesȣflъtopȣ; (oвiч: fir:) ȣnitȣ în пъpepї, saȣ voinџe. [σύν, πνοή].

Συμ-ποδέω -ῶ, viit: -ήσω, легŭ împreŭnъ pičoapeлe кŭiва.

Συμ-ποδηγέω -ῶ, viit: -ήσω, кълъŭzezŭ; повъцŭiesкŭ împreŭnъ.

Συμ-ποδίζω, viit: -ίσω, împiedikŭ pičoapeлe кŭiва împreŭnъ; (fir:) împiedikŭ, oпreskŭ чева.

Συμποδοδεσμέω, =Συμποδέω, saŭ гpeшiт în лoкŭ de σύμποδα δεσμέω. (вezĭ σύμπους). [σύν, πούς, δεσμέω].

Συμ-ποιέω -ῶ, viit: -ήσω, коnлŭкpezŭ, a жŭtŭ ла faчepe de чева.

Συμ-ποικίλλω, viit: -ιλῶ, коntpiвŭiesкŭ, ажŭtŭ ла împestpiцape.

Συμ-ποιμαίνομαι; viit; -ποιμανθήσομαι, mъ пъшŭnezŭ împreŭnъ de aчелашĭ пъstopŭ.

Συμ-πολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ pesвoiesкŭ împreŭnъ, sîntŭ aлiatŭ.

Συμ-πολεμίζω, viit: -ίσω, = Συμπολεμέω.

Συμ-πολεύομαι, viit: -εύσομαι, = Συμπεριπολῶ.

Συμ-πολίζω, viit: -ίσω, пŭiŭ a лoкŭi împreŭnъ întp'aчелашĭ opaшŭ.

Συμ-πολιορκέω -ῶ, viit: -ήσω, împresopŭ чetate împreŭnъ кŭ...

Συμπολιτεία (ἡ), ŭnipe de maĭ mŭлte opaшe saŭ цinŭtŭpĭ întp'aчееашĭ пoлiтiкъ konstitŭцie, saŭ sistemъ de гŭвepnŭ; коmпъpтъшipe de aчелeашĭ пoлiтiче dpentŭpĭ saŭ пpiвiлeцe. [din

Συμ-πολιτεύω, viit: -εύσω, sîntŭ ŭnitŭ întp'aчееашĭ пoлiтiкъ konstitŭцie; sîntŭ коmпъpтaшŭ de aчелeашĭ пoлiтiче dpentŭpĭ ‖ (партiк: miж:) кaŭtŭ tot întp'o вpeme, saŭ în înвoipe кŭ aлtŭл tpeвiлe пoлiтiче.

Συμπολίτης, ου (ὁ), шi Συμπολῖτις, ιδος (ἡ), кончетъцeanŭ. [σύν, πολίτης].

Σύμπολυς, πόλλη, πολυ, (обiч: ла im:) mŭлцĭ împreŭnъ. [σύν, πολύς].

Συμ-πομπεύω, viit: -εύσω, sъвîpшeskŭ парадъ de sepвъtoape saŭ лŭnte шi чл: împreŭnъ кŭ aлцiĭ.

Συμ-πονέω -ῶ, шi (miж:) -πονέομαι -οῦμαι, viit: -ήσω -ήσομαι, mъ osteneskŭ, mъ mŭnчeskŭ împreŭnъ кŭ чinева.

Συμ-πονηρεύομαι, viit: -εύσομαι, mъ вiклeneskŭ împreŭnъ saŭ de o notpiвъ кŭ aлtŭл.

Σύμπονος (ὁ, ἡ), коmпъpтaшŭ din ostenелeлe кŭiва. [σύν, πόνος].

Συμ-πορεύομαι, viit -εύσομαι, mepгŭ, mъ кълъtopeskŭ împreŭnъ кŭ чinева. 2) (fir:) mъ împreŭnŭ în къsъtopie. (Пл: Лкpг:)

Συμ-πορθέω -ῶ, viit: -ήσω, жъfŭieskŭ, прадŭ împreŭnъ кŭ...

Συμ-πορίζω, viit: -ίσω, пpiчinŭieskŭ, înлesneskŭ чева împreŭnъ. ‖ (miж:) mъ къпŭieskŭ de (adŭnŭ) чева din maĭ mŭлte пъpцĭ. [de ŭnde

Συμπορισμὸς (ὁ), къпŭpe de чева (акт: saŭ пас:) fъкŭtъ de mŭлцĭ împreŭnъ, saŭ din maĭ mŭлte пъpцĭ.

Συμ-πορνεύω, viit: -εύσω, кŭpвeskŭ împreŭnъ.

Συμ-πορπάω -ῶ, viit: -άσω, шi Ion: -ήσω, înкeiŭ împreŭnъ пpin копкъ. [de ŭnde

Συμπορπητὸς, ἡ, ὸν, (χιτὼν) înкeiatŭ кŭ копкъ, saŭ кaтapaтъ.

Συμ-πορσύνω, viit: -υνῶ, Ion: poet: înлesneskŭ împreŭnъ sъвîpшipea вpe ŭnŭĭ лŭкpŭ

Συμποσία (ἡ), =Σύμποσις. [de ŭnde

Συμποσιάζω, viit: -άσω, mъ desfъtezŭ în ospъцŭpĭ împreŭnъ кŭ aлцiĭ. [шi

Συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, кŭвenitŭ, saŭ oвiчnŭitŭ ла ospъцŭpĭ.

Συμποσιαρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntŭ...

Συμποσιάρχης, ου (ὁ), epistatŭ, къpetenie de ospъцŭ. [συμπόσιον, ἄρχω]. [de ŭnde

Συμποσιαρχία (ἡ), tpeaвa (epistasia) къpetenii ospъцŭлŭĭ.

Συμποσίαρχος (ὁ), = Συμποσιάρχης

Συμποσιαστής, οῦ (ὁ), пъpтaшŭ împreŭnъ кŭ aлцiĭ din ospъцŭ. [συμποσιάζω].

Συμπόσιον (τὸ), ospъцŭ, (Tŭpч:) ziafetŭ; (пpin întind:) лoкŭл, saŭ saлa ospъцŭлŭĭ. ‖ (колект.) коmmesenii, saŭ пъpтaшiĭ ospъцŭлŭĭ [шi

Σύμποσις, εως (ἡ), вepe, saŭ desfъtape împreŭnъ în ospъцŭ. 2) =Συμπόσιον. [шi

Συμπότης, ου (ὁ), împreŭnъ вŭtopŭ în ospъцŭ, saŭ =Συμποσιαστής. [συμπίνω]. [de ŭnde

Συμποτικὸς, ἡ, ὸν, кŭвenitŭ, saŭ indemînatiкŭ, saŭ oвiчnŭitŭ ла împreŭnъ вŭtŭpĭ шi ospъцŭpĭ, вŭnŭ (плъкŭtŭ шi чл:) în ospъцŭpĭ (zefкŭpĭ Tŭpч:).

Συμπότις, ιδος, шi Συμπότρια (ἡ), fem: aл лŭĭ συμπότης.

Σύμπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кŭ pičoapeлe împreŭnъ лeгate, saŭ (despre sлatŭe) împreŭnate. ‖ (nŭt: im:) Σύμποδα în лoкŭ de adв:, кŭ amîndoъ pičoapeлe ла ŭnŭ лoкŭ. «Σύμποδα δεσμεῖ„ Stp: (ŭnde aлцiĭ чitesк συμποδοδεσμεῖ).

Συμ-πραγματεύομαι, viit: -εύσομαι, tpaкtezŭ чева împreŭnъ кŭ...

Συμπράκτωρ, ορος (ὁ), коnлŭкpъtopŭ. «Ὁδοῦ —». кonкълъtopŭ. [шi

Σύμπραξις, εως (ἡ), коnлŭкpape, ажŭtopŭ. [din

Συμ-πράσσω (ττω), viit: -πράξω, коnлŭ-

крезȣ, ажȣtȣ ла чева. ‖ (miж:) îmĭ pesвпȣ înпреѫпъ.

Συμπράτης, ου (ὁ), [συμπιπράσκω] bînzъtopȣ de чева înпреѫпъ кȣ...

Συμπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: (кȣ dat:) potрibitȣ ла чева. [din

Συμ-πρέπω, (фъръ biit:) (кȣ dat:) sîntȣ кȣвепitȣ, potрibitȣ ла чева.

Συμπρεσβευτὴς, οῦ (ὁ), solȣ tрimisȣ înпреѫпъ кȣ алtȣл. [din

Συμ-πρεσβεύω, biit: -εύσω. soleskȣ, saȣ sîntȣ solȣ pîndȣitȣ înпреѫпъ кȣ алtȣл. [din

Συμπρέσβυς, εως (ὁ), = Συμπρεσβευτής. [σὺν, πρέσβυς]. [de ѫnde

Συμπρεσβύτερος (ὁ), konfрate (din ачеeaшi чеatъ) кȣ бъtрinĭĭ. 2) înпреѫпъ преоtȣ.

Συμπρήκτωρ, Σύμπρηξις, Συμπρήσσω, Ion: în локȣ de Συμπράκτωρ, шi чл.

Συμπρίασθαι, пех: пргл: de inf: ал лȣĭ συνωνέομαι din συμπρίαμαι.

Συμ-προ-άγω, biit: -άξω, dȣкȣ înainte чева, saȣ пе чinева (шi ел: saȣ nestр: înaintezȣ) înпреѫпъ, saȣ de o potрibъ.

Συμ-προ-αύξομαι, biit: -αυξηθήσομαι, înaintezȣ înпреѫпъ în креште.

Συμ-προ-γιγνώσκω, biit: -γνώσομαι, пре-кȣnoskȣ чева tot de o datъ.

Συμπρόεδρος (ὁ), înпреѫпъ прешedinte. [σὺν, πρόεδρος].

Συμ-πρό-ειμι, biit: -ειμι, (прел: συμπροήειν, шi чл:). = кȣ...

Συμ-προ-έρχομαι, biit: -έλεύσομαι, (пех: συμπροῆλθον, шi чл:) esȣ афаръ, saȣ înainte înпреѫпъ.

Συμ-προ-θυμέομαι -οῦμαι, biit: ήσομαι, amȣ, аръtȣ ачееашĭ бȣпъ воinцъ кȣ чinева; saȣ коплȣкрезȣ кȣ toatъ воinца ла чева.

Συμ-προ-κόπτω, biit: -κόψω, înaintezȣ înпреѫпъ.

Συμ-προ-κύπτω, biit: -κύψω, mъ плекȣ înainte, saȣ афаръ înпреѫпъ.

Συμ-προ-νεύω, biit: -εύσω, mергȣ înпреѫпъ ла хръпiре de a ле храпеĭ din връжтъшеѫȣ пъmîntȣ.

Συμ-προξενέω -ῶ, biit: -ήσω, kontрibȣlеskȣ, ажȣtȣ шi еȣ sпре a se съвîрши чева.

Συμ-προ-πέμπω, biit: -πέμψω, петрекȣ пе чinева înпреѫпъ кȣ...

Συμ-προ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (кȣ dat:) esȣ репеde, шi плекȣ înпреѫпъ кȣ алtȣл.

Συμ-προ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mергȣ înainte înпреѫпъ кȣ чinева.

Συμ-προσ-άγω, biit: -άξω, mъ апропiȣ tot de o datъ (прinч: despре ostaшĭ, че înainteazъ înпреѫпъ sпре înкъĭерарe în бъtaĭe).

Συμ-πρόσ-ειμι, biit: -έσομαι, sîntȣ tot de datъ апроапе de чinева. «Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας„. Skр:

Συμ-πρόσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: συμπροσήειν, шi чл:) = кȣ...

Συμ-προσ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, пех: συμπροσῆλθον, шi чл:) mъ апропiȣ ѫndeва înпреѫпъ кȣ чinева.

Συμ-προσ-έχω (-προσ-ίσχω), biit: -έξω, (кȣ dat:) ĭaȣ a minte tot întр'o време (шi miж: sîntȣ înпреѫпъ лiпitȣ) ла чева.

Συμ-προσ-κυνέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ плекȣ, mъ înкinȣ înпреѫпъ.

Συμ-προσ-μίγνυμι, biit: -μίξω, апропiȣ, înпреѫпȣ (шi ел: saȣ nestръm: mъ înпреѫпȣ, mъ întîлneskȣ) кȣ чева, saȣ чinева.

Συμ-προσ-πίπτω, biit. -προσπεσοῦμαι, viȣ tot întр'o време în minteа кȣĭва.

Συμ-προσ-πλέκω, biit: -πλέξω, maĭ komплeteskȣ, saȣ înкъркȣ чева înкъ кȣ чева.

Συμ-προσ-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, mъ întîmплȣ, saȣ întîmпinȣ din întîmпларе înпреѫпъ.

Συμ-προσ-ψαύω, biit: -ψαύσω, atinгȣ, saȣ пiпъĭȣ, апȣкȣ пе dasѫпра чева înпреѫпъ.

Συμ-προτερέω -ῶ, biit: -ήσω, (кȣ цеп:) sîntȣ de o potрibъ maĭ пре sȣs de кit (кȣвîршeskȣ, întрекȣ înпреѫпъ пе) чinева.

Συμ-προ-τρέπω, biit: -τρέψω, îndemnȣ, întърitȣ, порneskȣ ла чева înпреѫпъ кȣ...

Συμπροφητεύω, biit: -εύσω, проороческȣ чева înпреѫпъ (tot de odatъ, asemenea, saȣ de o potрibъ). [din

Συμπροφήτης, ου (ὁ), шi Συμπροφῆτις, ιδος (ἡ), de o potрibъ проорокȣ. [σὺν, προφήτης].

Συμ-προ-χέω, biit: -χεύσω, върsȣ înпреѫпъ чева афаръ.

Συμ-προ-χωρέω, -ῶ, biit: -ήσω, înaintezȣ înпреѫпъ.

Συμ-προ-ψαύω, biit: -ψαύσω, = Συμπροσψαύω

Συμπρύτανις, εως (ὁ), чел înпреѫпъ кȣ алtȣл пританȣ. [σὺν, πρύτανις, bezĭ ziч:].

Συμ-πτερόομαι -οῦμαι, biit: -πτερωθήσομαι, mъ înaрiпezȣ asemenea шi еȣ, saȣ mъ факȣ шi еȣ de o potрibъ sȣбръtорȣ; (прin întind:) mъ înалцȣ înпреѫпъ.

Συμ-πτερύσσομαι, biit: -ύξομαι, îmĭ întinzȣ шi еȣ aрiпeле, saȣ daȣ, batȣ шi еȣ din aрiпe (mъ черкȣ a sȣбра) asemenea кȣ алte пасърĭ

Συμπτυκτικός, ή, όν, чел кȣ însȣшiме de a strîнце, a înфъшȣра înпреѫпъ. [шi

Σύμπτυκτος (ὁ, ἡ), = Συνεπτυγμένος. [шi

Σύμπτυξις, εως (ἡ), stpînџере, saš înfъшѕраре împreѕnъ (акt: saš пas:). (împot: de ἀνάπτυξις). [din

Συμ-πτύσσω, biit: -πτύξω, stpîngš împreѕnъ (o mapџine кѕ чеea-л-алtъ); (прin întind:) копріnzš în пѕџinъ întindере; (de ѕnde fir:) копріnzš înџелеѕѕл în пѕџine ворве. (împot: de ἀναπτύσσω).

Σύμπτυστος (ὁ, ἡ),== Κατάπτυστος. [συμπτύω].

Συμπτωθείς, εῖσα, ἐν, пas: пех: de партч: ал лѕї συμπίπτω.

Σύμπτωμα (τό), întîmплъtoape împрежѕpape; (med:) simптомъ, характерістікъ ѕpmape a воалеї. [συμπίπτω]. [de ѕnde

Συμπτωματικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, ал întîmплърії saš împрежѕpъpії; (med:) împъptъшitš din (saš чел în felš de) simптомъ.

Συμπτωσία, pap în локš de...

Σύμπτωσις, εως (ἡ), întîlnipe, împреѕnape; конкѕpџере de împрежѕpъpї, вpodipe; ловipe, saš înкъіерape de връжмашї; (med:) скъdepe de мъpimea, saš tъpia tpѕпѕлѕї, слъвічіѕne, молічіѕne, (Франџ:) affaisement. [συμπίπτω].

Σύμπτωχος (ὁ, ἡ), de o потрівъ ѕъракš. [σύν, πτωχός].

Συμ-πυκάζω, biit: -άσω, акоперš îndesind ѕna кѕ алtа. «Ἀυλῶνος δένδρεσι συμπεπυκασμένου». Diod:

Σύμπυκνος (ὁ, ἡ), foapte desš, stpînsš, stpimtš. [σύν, πυκνός]. [de ѕnde

Συμπυκνόω -ῶ, biit: -ώσω, îndeseзš чева stpîns.

Συμ-πυνθάνομαι, biit: -πεύσομαι, întpeвš, черчетезš împреѕnъ.

Συμ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, арzš ѕna кѕ алtа împреѕnъ.

Συμ-πωλέω -ῶ, biit: -ήσω, винzš împреѕnъ.

Συμ-πωρόω -ῶ, biit: -ώσω, împреѕnš, лiпеskš прin înкleipe de mîsгъ; (пas:) mъ леgš împреѕnъ (despre oaseлe челе fpînte ші копleгate прin пропріа лор mîsгъ).

Συμφαγεῖν, пех: 2: de inf: ал лѕї συνεσθίω.

Συμ-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι, saš -φανήσομαι, mъ арътš împреѕnъ.

Συμφάναι, inf: ал лѕї σύμφημι.

Συμφανής, έος (ὁ, ἡ), din toate пърџіле възѕtš. [συμφαίνω]. [de ѕnde

Συμφανίζω, biit: -ίσω, fакš чева кѕ totѕл înвеdeратš.

Συμ-φαντάζομαι, biit: -άσομαι, îmї înкiпѕіеskš împреѕnъ.

Σύμφασις, εως (ἡ), арътape, înfъџiшape tot întp'o вреmе. [συμφαίνομαι].

Συμφέρον, neѕt: партч: ал лѕї συμφέρω. || (овіч: ка ѕѕbst:) фолоѕš, кîштigš, intepesš. [de ѕnde

Συμφερόντως, adв: кѕ фолоѕš.

Συμφερτὸς, ή, όν, поеt: în локš de συμφορητός, adѕnatš ла ѕпš локš. «Ἀρετή —». Iл: N. вітежіа mѕлtора împреѕnъ ѕnіџї. "Πορείη—". Non: чеа în компаnіе de maї mѕлџї. [din

Συμ-φέρω, biit: συν-οίσω, (пех: συνήνεγκα, ші пas: συνηνέχθην, ші чл:) портš, арdікš, карš, (ші fir:) сѕferš împреѕnъ кѕ алtѕл. «Ὅ,τι ἂν δέῃ ὅπλον φέρειν, ὁ ἵππος τοῦτο συμφέρει». Ksn: (ші пas:) «Συμφέρεσθαι τῷ ἡλίῳ». Пл: а черчѕла împреѕnъ (ші fir:) «Ὅσῳ ἂν μᾶλλον συμφέροιμι τούτῳ τὴν τότε πενίαν». Ksn: 2) adѕnš ла ѕпš локš, гръмъdeskš. «Χρήματα —». Tѕч: "Τοὺς νεκροὺς συνενεγκόντες ἔθαψαν". Ksn: «Πολλὰ συνενηνοχέναι, ὁπόθεν εἰδόν τε ἦν». Ksn: (de ѕnde 3) (овіч: în a 3: перs: saš în партч: кѕ dat:) фолоѕеskš, контрівѕіеskš; (ші пas: saš mіж:) mъ потрівеskš, пріеskš, sînіš кѕвеnitš. «Ὅ,τι συμφέρον τοῖς κάμνουσι» Ksn: «Ὅσα ἂν οἴηται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον». Ksn: "Ὅτῳ συνενηνόχασιν οἱ καιροί». Tѕч: 'I aš fost пріінчоase înпрежѕpъріле. (ші în партч:). «Τὸ τῇ πόλει συμφέρον». Пл: (ші absол:) «Τὸ ἡμέτερον συμφέρον». Ksn: «Ἐπιστέλλετε, ὅ,τι ὑμῖν δοκεῖ συμφέρον εἶναι». Ksn: Τοῦ δικαίου αὐτοῖς μέλει μᾶλλον ἢ τοῦ συμφέροντος». Ksn: (ші пas: saš mіж:). «Τάδε δὲ ἴδιον νενομίκασι, καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοισι συμφέρονται ἀνθρώπων». Ep: «Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς». Пл: mъ ѕпеskš ла пъреpe кѕ чеї mѕлџї «Συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι». Пл: mъ конфорmezš кѕ împрежѕpъріле. (ші absол:) «Ἐὰν ἀνὴρ καὶ γυνὴ μὴ συμφέρωνται». Пlt: пѕ se înвоіеsk. (saš 4) (mіж:) поеt: în локš de σύνειμι. «Οὐκ ἔμελλόν σε λείπειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσειν». Sof: «Συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ». Ep: ва ажѕпџе (ва къdea) în... «Συνοίσεται στόχῳ». Esхл: îшї ва nemepi skопѕл, rîndѕл. (de ѕnde овіч: 5) (în a 3: перs:) se întîmплъ a лѕа ѕпš astfeл de sfîpшitš, se вpodemte. «Τοὔμὸν ξυνοίσειν οὔνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς». Sof: a se вpodi sъ se потрівеаskъ. «Τὰ δ' ἄλλα συνήνεκται αὐτῇ εἰς εὐτυχίην γενόμενα». Ep: s' a întîmплат a 'I еші віnе. (овіч: кѕ inf:). «Συνήνεικε αὐτόθι θῶυμα τοιόνδε γενέσθαι». Ep: (ші пas:). «Συμφέρεται

*

ἡμῖν ἐπὶ τό ἄμεινον». Ep: «Οὐδέν σφι χρηστὸν συνεφέρετο». Ep: «Παθήματα συνηνέχθη γενέσθαι». Ep: «Συμφέρεται τωὐτὸ εἶναι». Ep: se întîmплъ. (шi în партч:). «Τὰ συμφερόμενα». Лкs: întîmплърiле, înпрежюрърiле.

Συμ-φεύγω, biit: -φεύξομαι, fsrš, saš mъ eksilezš înпреsнъ.

Σύμ-φημι, biit: -φήσω, zikš чева înпреsнъ кs altsл; (прin întind:) zikš da, mъ sнeskš, mъ înвoïeskš, sîntš de ачеeaшï пъреre. «Ὅ,τι ἂν σε τούτων ἐρωτᾷ, σύμφαθι». Ksn: «Ξύμφαθι ἢ ἄπειπε». Плt: [de sнde

Συμφήτωρ, ορος (ὁ), noet: maptspš

Σύμφθαρσις, εως (ἡ), пъпъdire înпреsнъ; (zsгр:) kontopire, înпреsнаре de feџe. [συμφθείρω].

Συμ-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, skoџš aчелашï гласš кs чinева, кîntš, saš ssнš asemenea; (fir:) sîntš înвoitš, (Франџ:) être d'accord.

Συμ-φθείρω, biit: -φθερῶ, stpikš, пъпъdeskš чева înпреsнъ кs alta; (zsгр:) amestekš, kontoneskš пе nesimџite leџe, saš ksmпъtezš прin amestekape de sна кs alta вioiчïsнea колоарелор (везï шi ἀποχραίνω); (miж: кs ак: кs прen:) mъ adsнš sndeва пentps пeipea mea.

Συμ-φθίνω, biit: -φθίσω, toneskš, пъпъdeskš чева (шi нest: de sine пас: mъ toneskš) пе nesimџite (кîte пsџinš).

Σύμφθογγος (ὁ, ἡ), noet: skoџъtops de ачелашï гласš кs altsл, notpivitš în кîntape saš ssнete. [συμφθέγγομαι].

Συμ-φιλέω -ῶ, biit: ήσω, ïsвeskš înпреsнъ, saš de o notpivъ.

Συμ-φιλία (ἡ), речinpoкъ npietenie, dparoste кs чinева. [σύν, φιλία]. [de sнde

Συμ-φιλιάζω, biit:-άσω,=Συμφιλέω(Aps: .

Συμ-φιλοδοξέω -ῶ, biit: -ήσω, (кs dat:) sîntš de o notpivъ ïsвitopš de slaвъ; saš mъ întpekš кs чinева ла dobîndipe de slaвъ.

Συμ-φιλοκαλέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš de o notpivъ ïsвitopš de вsнš шi fpsmos; saš mъ îndeлetniчeskš ла чева înпреsнъ кs чinева кs simџipe de вsнš rsstš.

Συμ-φιλολογέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskš înпреsнъ ла literatspъ, saš traktezš вpe sнš oвïektš literapš de o notpivъ, saš în înвoipe кs altsл.

Συμ-φιλομαθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš de o notpivъ ïsвitopš de înвъџъtspъ.

Συμ-φιλονεικέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ disпstš, mъ întpekš în чева înпреsнъ кs чinева.

Συμ-φιλοσοφέω -ῶ, biit: -ήσω, filosofeskš înпреsнъ, saš черчetezš înпреsнъ кs altsл вpe sнš oвïektš filosofikš.

Συμ-φιλοτιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ întpekš кs чinева în amвiџie, saš konлsкpezš din amвiџie.

Συμ-φλάω -ῶ, biit: -φλάσω, = Συνθλάω, шi Συνθλίβω.

Συμ-φλεγμαίνω, biit: -ανῶ, mъ înflamezš (oвpinteskš) înпреsнъ.

Συμ-φλέγω, biit: -φλέξω, шi

Συμ-φλογίζω, biit: -ίσω, apzš, înflъкъpezš, înвъпъïezš înпреsнъ.

Συμ-φλυαρέω -ῶ, biit: -ήσω, въpfeskš înпреsнъ.

Συμ-φοβέω -ῶ, biit: -ήσω, sпepiš, înfpikoшezš înпреsнъ.

Συμ-φοιτάω -ῶ, biit: -ήσω, mepgš des sндева, (прinч:) ла ачеeaшï шкоалъ înпреsнъ кs чinева, konшколъpeskš. [de sнde

Συμφοίτησις, εως (ἡ), deasъ mepџepe sндева înпреsнъ, saš (паptik:) konшколъpipe. [шi

Συμφοιτητής, οῦ (ὁ), mepгътopš înпреsнъ des sндева; (паptik:) konшколapš.

Συμ-φονεύω, biit: -εύσω, omopš înпреsнъ.

Συμφορά (ἡ), adsчepe înпреsнъ, saš гpъmъdipe de чева ла sнš локš. 2) konкspџepe de înпрежюpъpï, saš întîmплъpï, вpodeaлъ; (паptik:) pea întîmплape, nenopoчipe; (sне opï) вiџiš (кssspъ). «Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς». Apstf: «Συμφοραὶ βίου (πραγμάτων)». Sof: «Αἱ ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκείμεναι συμφοραί». Ksn: «Συμφορᾷ χρῆσθαι». Лкs: a къdea în nenopoчipe. «Συμφορὴν ποιεῖσθαί τι». Ep: = Δεινοπαθεῖν. «Κατὰ συμφορὰν». Ksn: din întîmплape. [συμφέρω]. [de sнde

Συμφοράζω, biit: -άσω, Skp: шi Συμφοραίνω, biit -ανῶ, Ion:=Συμφορὰν ποιοῦμαι. 2) =Συμφορᾷ χρῶμαι (везï зiч: преч:). [шi

Συμφορεύς, έως (ὁ), (ла Лачеd:) înпреsнъ кpmъtopš, soџš; (паptik:) локоџiitopš, adiotantš de komandipš de oaste. [шi

Συμ-φορέω -ῶ, biit: ήσω, dsкš, каpš msлte лsкpspï ла sнš локš, adsнš, гpъmъdeskš sна neste alta «Λίθους καὶ ξύλα συμφοροῦντες». Тsч: (шi fir:) «Σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας». Dm: (шi пас:) «Καλιὰν ἐκ δένδρων συμπεφορημένην». Лsч:

Συμφορή (ἡ), Ion: în локš de συμφορά.

Συμφόρημα (τό), гpъmъditspъ de maï msлte înпреsнъ, leaнкš, stopš, клаïe, шi чл: [шi

Συμφόρησις, εως (ἡ), гpъmъdipe de maï

mzlte лзкрзрї ла зпз лoкз. [шi

Συμφορητός, ή, όν, adзnatз în грзmadз. „Δεῖπνον—„. чinз кз pefenea, (Франц:) pique-nique. [συμφορέω].

Σύμφορος (ό, ή), npiinчoзз, folositopз, notpivitз. «Νέα γυνή οὐ σύμφορον ἀνδρί γέροντι». Es: ‖ (neзt:) «Τό σύμφορον». Ksn: = Τό συμφέρον. 2) noet: înпpeзпз зpmзtopз. «Λιμός ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί». Es: 3) în лoкз de συμφερτός, шi συμφορητός. [συμφέρω]. [de зnde

Συμφόρως, adв: în кiпз folosiтopз, saз notpivitз. «Συμφόρως (шi компар: συμφορώτερον, шi sзперл: -ώτατα) χρῆσθαι τινί». Ksn: «Συμφόρως ἔχειν». Iskp: = Συμφέρειν.

Συμ φράγνυμι, = Συμφράσσω.

Συμφράδμων, ονος (ό, ή), noet: кinzзitopз înпpeзпз, konsiлiapз; зnitз лa пзpepi, saз simцiminte. (din

Συμ-φράζομαι, viit: -φράσομαι, mз кinzзiesкз înпpeзпз кз чinева, mз sfзtзiesкз; пзsкoчesкз înпpeзпз чeва. «Ἐῷ συμφράσσατο θυμῷ». Om: s'a кinzзit sinгзpз.

Συμ-φράζω, viit: -φράσω, eкsпpimз, zікз înпpeзпз. [de зnde

Σύμφρασις, εως (ή), цesзtзpa (шipзл) кзвintзлзi. 2) (зne-opi) în лoкз de συμφρόνησις.

Συμφράσσατο, noet: în лoкз de συνεφράσατο, a 3: sinг: пeps: de пex: aл лзi συμφράζομαι.

Συμ-φράσσω (ττω), viit: -φράξω, înгpзdesкз (înкizз, astзпз) îndesînd чeва кз пзпepe de зпa лînгз aлta. «Συμφράξας τόν λιμένα τῷ στόλῳ». Ksn:

Συμ-φρονέω -ῶ, viit: -ήσω, (кз dat:) sînтз de aчeeaшi пзpepe, saз rîndз кз чinева; (naptiк:) sînтз de aчeeaшi fatpie. 2) (кз inf: хot:) înцeлегз, вагз de seamз, daз кз sokoteaлa. 3) (fзpз кazз) îmi viз ïapзшi în fipe. [de зnde

Συμφρόνησις, εως (ή), зnipe în пзpepi шi rîndзpi.

Συμ-φρονίζω, viit: -ίσω, fакз пe чinева a'шi veni în sine, înцeлепцesкз.

Συμ-φροντίζω, viit: -ίσω, îngpiжesкз înпpeзпз кз чinева.

Συμφροσύνη (ή), = Συμφρόνησις, шi Ὁμοφροσύνη. [σύμφρων].

Σύμφρουρος (ό, ή), înпpeзпз stpeжзitopз: (noet:) în лoкз de φρουρός.

Συμ-φρύγω, viit: -φρύξω, зsзкз fpiгind чeва înпpeзпз, saз de totз.

Σύμφρων, ονος (ό, ή), зnitз кз aлtзл în пзpepi. [σύν, φρήν].

Συμφυάς, άδος (ή), = Σύμφυσις.

Συμ-φυγαδεύω, viit: -εύσω, eкsiлезз (sзpгїзnesкз) пe чinева înпpeзпз. [din

Συμφυγάς, άδος (ό, ή), eкsiлatз înпpeзпз. [σύν, φυγή].

Συμφυή (ή), = Σύμφυσις. [σύν, φυή]. [de зnde

Συμφυής, έος, (ό, ή), пзsкзtз înпpeзпз, зnitз, лiпitз din natзpз кз aлtзл; чeл de asemenea saз aчeeaшi natзpз. [de зnde

Συμφυΐα (ή), natзpaлз зnipe. saз konцinepe.

Συμφύλαξ, ακος (ό), пзzitopз, stpeжзitopз înпpeзпз кз aлtзл. [din

Συμ-φυλάσσω (ττω), viit: -άξω, пзzesкз înпpeзпз.

Συμφυλέτης, ου (ό), чeл de aчeeaшi seminцie; (npin зpm:) de aчeeaшi naцie, konaцionaлз, komnatpiotз; (зne-opi) pзdз. [шi

Σύμφυλος (ό, ή), = Ὁμόφυλος, de aчeeaшi seminцie saз neamз; (npin зpm:) pзdз, saз de aчeлaшi soiз; (npin întind:) notpivitз; (зne-opi) пзmînteanз. [σύν, φυλή].

Συμ-φυράω -ῶ, viit: -άσω, = Συμφύρω.

Συμφύρδην, adв: amestekat înпpeзпз. [шi

Συμφυρμός (ό), amestекзtзpз, konfзsie. [шi

Σύμφυρτος (ό, ή), amestekatз înпpeзпз. [din

Συμ-φύρω, viit: -φύρσω, fpзmîntз (amestекз) чeва înпpeзпз кз aлta; (nas: saз miж:) mз mînжesкз, mз tзвзлesкз înпpeзпз.

Συμ-φυσάω -ῶ, viit: -ήσω, sзfлз înпpeзпз; (npin întind: шi fiг:) sînтз зnitз în пзpepi.

Συμ-φυσιόω -ῶ, viit: -ώσω, зnesкз чeва кз natзpa.

Σύμφυσις, εως (ή), natзpaлз зnipe, saз înпpeзпз кpeштepe; (în цen:) konцinepe. [συμφύομαι].

Συμ-φυτεύω, viit: -εύσω, sзdesкз, (шi npin întind:) npodзкз чeва înпpeзпз. ‖ (nas: naptч:) Συμπεφυτευμένος, η, ον, = Σύμφυτος.

Συμφυτικός, ή, όν, чeл кз însзшime de a пaшte шi a кpeшte înпpeзпз (лiпit зпa de aлta). [din

Σύμφυτος (ό, ή), пзsкзtз, saз odpзsлitз din natзpз лiпit, saз înпpeзпз, = Συμφυής, saз Ὁμοφυής; (Skp:) înпpeзпз пзptaшз. 2) (npin întind:) notpivitз кз чeва. 3) (зne-opi) плinз de îndesite nлante. ‖ (sзвst:) Σύμφυτον, зпз feлз de nлantз, кape вindeкз paneлe, saз лipeшte, înкeaгз oaseлe fpinte, (Франц:) consude. [din

Συμ-φύω, biit: -φύσω, (nex: miж: συνέφυν, tpe: de кв: în лoкš de npez: συμπέφυκα) înпpeвnš, лipeskš întp' вnš tpвnš. ‖ (miж:) mъ naskš, saš odpъsлeskš înпpeвnъ (întp' вnš tpвnš); (în tpe: de кв:) sîntš din naтвpъ înпpeвnatš (konlpвnat:). «Συμπεφυκώς, ὥσπερ οἱ ἱπποκένταυροι». Ksn: (шi кв dat:) «Συμφυέντες ἀλλήλοις διὰ μιᾶς πληγῆς ἀπέθανον». An: fiind stpîns înвpъųiшaųi. (шi fir:). «Τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς μέγιστα ἀνιαρὰ συμπέφυκε». D; Kas: sînt stpîns лerate înпpeвnъ, nedesпъpųite.

Συμφυῶς, adв: [συμφυής] stpîns, лipit (înкît a se fopma вnвл шi aчeлaшi tpвnš).

Συμ-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, îmi вneskš гласвл, гpъieskš, saš кîntš în вnipe, notpibit, (Фpanų:) de soncert; (de вnde oвiч: fir:) sîntš înвoitš, вnitš кв чineвa în пъpepi, шi чл: (Фpanч:) d' accord; (despe лвкp:) mъ tokmeskš, mъ înвoieskš. "Συνεφώνησαν πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ Χαλκηδόνος». Ksn: «Μήποτε συμφωνήσωσιν οἱ πλούσιοι τοῖς πένησιν». Apst: шi Diod: (шi nas:). «Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου»; Skp: «Πρὶν ἢ συμφωνηθῆναι αὐτοῖς τὸν μισθόν». Гpг: (шi în naptч: în лoкš de sввst:) «Τὰ συμπεφωνημένα». Лкs: tokmeлeлe. [de вnde

Συμφώνησις, εως (ἡ), notpibipe лa гласš, konsвnap:; (Lг:) вnipe; înвoipe; tokmeaлъ

Συμφωνία (ἡ), = Συμφώνησις; (npiнч: în mвs:) konsвnapea чeлop tpei акopdate кoapde, saš гласвpi (ad: чeлop npin naipв, чinчi, шi єntš), saš a mai mвлtopa гласвpi, op instpвminte, (Фpanų:) concert, unisson. [din

Σύμφωνος (ὁ, ἡ), konsвnъtopš, saš înпpeвnъ глъsвitopš, вnitš, notpibitš în кîntape, asemenea лa глъsвipe; (fir:) вnitš în пъpepi, saš simųiminte; notpibitš лa чeвa ‖ (sввst:) Σύμφωνον, tokmeaлъ, fanтъ, înskpisš de înвoipe, saš dapaвepe; (гpam:) konsвnantъ, saš лiтepъ, кape nвmai înпpeвnъ кв вoкалъ se глъsвiente. [σύν, φωνή]. [de вnde

Συμφώνως, adв: кв гласš вnitš, saš notpibitš кв aл aлtвia; (fir:) întp'o гласвipe, întp' o вnipe.

Συμ-φωτίζω, biit: -ίσω, лвminezš înпpeвnъ, saš tot întp' o вpeme.

Συμ-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, кîntš înпpeвnъ, saš în акopdš. [de вnde

Σύμψαλμα (τὸ), кîntape вoкалъ, saš instpвmintaлъ акopdatъ кв aлtš гласš, saš instpвmîntš.

Σύμψαυσις (ἡ), înпpeвnъ atinųepe; konųinepe. [din

Συμ-ψαύω, biit: -ψαύσω, atinгš, пinъiš чeвa înпpeвnъ кв aлtвл; (nestp:) sîntš aпpoane de (saš кв ųen: în konųinepe кв) чeвa.

Συμ-ψάω -ῶ, biit: -ψήσω, pъzвiš, saš fpeкš чeвa înпpeвnъ; pъzînd netezeskš; шtepгš вpmeлe; (despe pîвpi) вълtopind înгiųš, хpъneskš кв totвл.

Συμ-ψελλίζω, biit: -ίσω, вopвeskš шi eš пeлtik înпpeвnъ, saš de o notpiвъ кв...

Συμ-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, minųš шi eš înпpeвnъ кв aлtвл.

Συμ-ψηλαφάω -ῶ, biit: -ήσω, пinъiš înпpeвnъ.

Συμ-ψηφίζω, biit: -ίσω, sokoteskš чeвa înпpeвnъ, saš konpinzš în sokoteaлъ. [din

Σύμψηφος (ὁ, ἡ), чeл чe ape, saš dъ вotš asemenea кв aлtвл; вnitš în пъpepe. [σύν, ψῆφος].

Συμ-ψήχω, biit: -ψήξω, pъzвiš, fpeкš înпpeвnъ; sîpimš, snapгš вna кв aлta înпpeвnъ.

Συμ-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, шonteskš înпpeвnъ.

Συμ-ψοφέω -ῶ, biit: -ήσω, tponкъneskš, sгomotezš, pesвnš înпpeвnъ.

Συμ-ψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš вnitš кв чineвa în simųiminte. [шi

Συμψυχία (ἡ), = Ὁμοψυχία, вnipe în пъpepi шi simųiminte. [din

Σύμψυχος (ὁ, ἡ), =Ὁμόψυχος, вnitš în simųiminte. [σύν, ψυχή].

Συμ-ψύχω, biit: -ψύξω, ръкopeskš чeвa înпpeвnъ.

Σύν, шi At: (apx:) Ξύν, npen: (se sintaks: кв dat:, шi însemn: 1) înпpeвnъ кв.. «Ἐπιφανέντος δὲ αὐτοῦ σὺν νεαρῷ στρατῷ». Epd: (de вnde 2) (npin înlind:) ажвtopš, konлвкpape; saš вoie. «Ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ». Iл: Г. «Ἐρρωμένον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σὺν τοῖς θεοῖς σε ὁρῶμεν». Ksn: «Σὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται». Гnm: «Ὡς οἱ εἰς σὺν θεῷ εἰρημένον τὸ μηδένα τῶν ζώντων ὄλβιον εἶναι». Ep: двпe zeeaskъ însвfлape. (de вnde 3) în naptea, saš de naptida кгiвa. «Σὺν τοῖς Ἕλλησι μᾶλλον ἢ σὺν τῷ βαρβάρῳ εἶναι». Лкs: 4) кiпš, saš квm. «Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες». Om: «Σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν». Om: sквmn aš плътit. (шi în пepiфp: în лoкš de adв:) «Σὺν τῇ βίᾳ. «Σὺν νόμῳ. «Σὺν τῷ δικαίῳ, шi чл: în лoкš de βιαίως, νομίμως, δικαίως, шi чл: (в-

ne-opĭ преп: se sѫбt-înцeл:). «Πλεύσαντες εὐθὺς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσί». Тѫч: (шi maĭ des înпpeѫnѫ кѫ αὐτός)· «Αὐτοῖσιν ἵπποισι καὶ ἅρμασι». Om: «Ὡς εἶχεν αὐτῇ σκευῇ». Лкs: ‖ (Іар în компн: 1) înпpeѫnѫ, tot de o datѫ. «Συνάρχων, Συνδέω, Συνοδεύω, Σύντροφος, шi ч.л: (de ѫnde 2) (npin întind:) копл.ѫкраре, ажѫtорѫ, saѫ ѫnipe. «Συμμαχέω, σύμφημι. 3) ѫna кѫ alta întpe dînsele. «Συγκρούω, Συῤῥήγνυμι. 4) кѫ totѫл. «Συγκόπτω, Συντρίβω, Συγκλείω, Συμπληρόω. ‖ (În поецĭ А'. se пѫne дѫпе казѫ). «Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν». Od: O. (В'. se despapte de вepбѫл компѫsѫ кѫ întpeпѫnepe de altѫ zічepe). «Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς». Om: (С'. фѫpѫ казѫ лѫîndѫ se în însemn: adвepб:) înпpeѫnѫ; tot de o datѫ; de o potpiвѫ; înкѫ. «Οἴκαδε νεισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες». Od: К. «Σὺν δὲ πτερὰ λίασθεν». Іл: Ψ. «Σὺν δ' αὕτως ἐγώ». Sof: ‖ (În компн: maĭ 'nainte de β, μ, π, φ, ψ: se прeфaче în συμ; Іар maĭ 'nainte de γ, κ, ξ, χ, în συγ; maĭ 'nainte de λ, în συλ; maĭ 'nainte de ρ, în συρ; maĭ 'nainte de σ, în συσ; шi maĭ 'nainte de ζ, σκ, σπ, στ, σφ, σχ, лeaпѫdѫ пe ν, σύζυγος, σύσκηνος, σύστημα, шi ч.л:

Σὺν, ак: sinг: ал лѫĭ σύς.

Συναγαγεῖν, пex: 2: de inf: ал лѫĭ συνάγω.

Συν-αγάλλομαι, biit: -αγαλοῦμαι, mѫ вѫкѫpѫ, mѫ înвeseлeskѫ înпpeѫnѫ кѫ...

Συν-αγανακτέω -ῶ, biit: -ήσω, mѫ пeкѫжeskѫ шi eѫ de o potpiвѫ кѫ чineвa, mѫ îmпѫptѫшeskѫ din пeказѫл кѫiвa. [de ѫnde

Συναγανάκτησις, εως (ἡ), înпѫptѫшipe din пeказѫл кѫiвa.

Συν-αγαπάω ῶ, biit: -ήσω, iѫбeskѫ înпpeѫnѫ пe чineвa.

Συν-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, besteskѫ înпpeѫnѫ, saѫ tot de o datѫ. [din

Συνάγγελος (ὁ), tpimisѫ înпpeѫnѫ кѫ алтѫл bestitopѫ, [σύν, ἄγγελος].

Συν-αγείρω, biit: -αγερῶ, adѫnѫ. 2) (mіж:) poet: îmĭ pевiѫ în sine, îmĭ pедoбîndeskѫ пѫtepiле.

Συν-αγελάζω, biit: -άσω, adѫnѫ înпpeѫnѫ în чipadѫ; (шi mіж:) ipѫieskѫ, ѫmблѫ înпpeѫnѫ în чipadѫ, în tѫpmѫ, saѫ mѫлцime. [de ѫnde

Συναγελασμὸς (ὁ), strîнцepe de (saѫ ipѫipe în) чipadѫ.

Συναγένητος, шi Συναγέννητος (ὁ,ἡ), (Тлц:) de o potpiвѫ пeпѫsкѫtѫ (фѫpѫ înчeпкtѫ, пekpeatѫ). [σύν, ἀγένητος, шi ἀγέννητος].

Συνάγερθεν, Еол: în локѫ de συνηγέρθησαν, a 3: îm: пeps: de пas: пex: 1: ал лѫĭ συναγείρω.

Συναγερμὸς (ὁ),=Συναγυρμός.

Συνάγεσκον Іon: în локѫ pe συνῆγον, пpeл:, шi

Συναγηόχει, a 3: sinг: пeps: ал Аt: пeste-sѫв: ал лѫĭ συνάγω.

Συνάγκεια (ἡ), [σύν, ἄγκος] adînкѫл вѫi, în каpe конкѫpг апeлe (in înѫлцimiле deп'înпpeжѫp, (alt:) Μισγάγκεια.

Συναγκίς, ίδος (ἡ), ѫnѫ фeлѫ de пeшte (poate гpeш: în локѫ de συναγρίς).

Σύναγκος, (ἡ),=Συνάγκεια.

Συν-αγλαΐζω, biit: -ίσω, фaкѫ чeвa stpѫлѫчosѫ, лѫminosѫ, saѫ înпoдoбeskѫ înпpeѫnѫ, saѫ tot de o datѫ.

Σύναγμα (τό), adѫпѫtѫpѫ ла ѫnѫ локѫ, dpoжdie: (paptік:) пĭatpѫ, saѫ nisinѫ în pѫпiкĭ [συνάγω].

Συν-αγνοέω -ῶ, biit: -ήσω, пѫ aфлѫ întp'ачeeaшĭ пeшtiinцѫ кѫ алцiĭ.

Συν-άγνυμι, biit: -άξω, sпapгѫ чeвa пpin miжлокѫ (înпpeѫnînd amîndoѫ кѫпѫtiĭeле); фpîнгѫ; фѫpîmѫ.

Συν-αγοράζω, biit-άσω, кѫпѫpѫ înпpeѫnѫ.

Συναγόρευσις, εως (ἡ), вopбipe пѫбликѫ, saѫ în ажѫtоpѫл кѫiвa. [din

Συν-αγορεύω, biit: -εύσω, mi-ερῶ, (пex: συνηγόρευσα, шi συνεῖπον, шi ч.л:) вopбeskѫ (în пѫбликѫ) înпpeѫnѫ, saĭ de o potpiвѫ кѫ алтѫл. 2) вopбeskѫ spe апѫpapea кѫiвa; saѫ ажѫtѫ пe чineвa кѫ повeцeле меле.

Συν-αγραυλέω ῶ, biit: -ήσω, (кѫ dat:) пeтpeкѫ (maĭ кѫ sea: noaptea) ла цapѫ înпpeѫnѫ кѫ чineвa.

Συν-αγρεύω, biit: -εύσω, bînezѫ înпpeѫnѫ кѫ чineвa.

Συναγρίς, ίδος (ἡ), ѫnѫ фeлѫ de пeшte de mape. [σύν, ἄγρα].

Συναγρόμενος, poet: în локѫ de συναγειρόμενος.

Συν-αγρυπνέω -ῶ, biit: -ήσω, пpeвeгĭeзѫ noaptea înпpeѫnѫ кѫ чineвa. [din

Συνάγρυπνος (ὁ, ἡ), пpeвeгĭеtopѫ (пedopmitѫ) înпpeѫnѫ, de o potpiвѫ, saѫ tot întp' o вpeme кѫ чineвa. [σύν, ἄγρυπνος].

Συναγρώσσω, =Συναγρεύω.

Συναγυρμὸς (ὁ), adѫnapea ла ѫnѫ локѫ (alt: saѫ пas:). [шi

Συνάγυρτος (ὁ, ἡ), [συναγείρω] adѫnatѫ din коaчĭ din коло. Ὕδωρ—». Пlt: (вeзĭ шi συλλείβω).

Συνάγχη (ἡ), [σύν, ἄγχω] ѫmфлѫtѫpѫ a

rîtsлsĭ пе dînъsntps кs înfлamaцie, гілчĭ. (везĭ шi κυνάγχη). [de snde

Συναγχικός, ή, όν, кsвenitš, saš ssнssš ла (пъtimашš de) воала гîлчілор.

Συν-άγω, вiit: -άξω, (nex: συνήγαγον, шi чл:) adsnš maĭ msлte лsкрърĭ ла sнš лoкš; snesкš, înnpesнš; (fir:) înboĭesкš; (în ръš) înвpъжвеsкš; (sne-opĭ) stpîнгš; (npin întind:) npimesкš în каsa mea; (лoц:) daš кs sокoteaлa; (ел: saš nestp:) netpeкš în osnъцsрĭ înnpesнъ кs aлцiĭ. «Τὰ χρήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν συνῆγον». Ksn: «Τὰ ὦτα, τὰς ὀφρῦς συνάγειν„. Apstf: «Κρέα συνάγει». Dskp: stpîнце карне пе panъ. «Τὰ στύφοντα συνάγουσι τὴν γλῶσσαν». Гал: «Πρώρην συνάγοντες„. Ep: stpimtînd кораbia, ка sъ fopmeze npsа. «Συνάγειν εἰς ὀλίγον». Ep: «Ἄρην («Πόλεμον» συνάγειν». Om: a декларa pesboĭš; (шi fir:) «Συνάγειν αὐτοὺς ἡ μήτηρ ἐπειρᾶτο». Epd: a 'ĭ înnъка. «Ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με». Skp: m' aцi adsnostit. (шi ел:) «Συνάγειν (se înц: ἑαυτούς) εἰς χεῖρας». Лкs: a se înкълчi în бътълie. «Συνάγειν ἀπὸ συμβολῶν». (Dif: în) At: a faче osnъцš din kontpibsцiĭ. (шi пas:). «Ἐπειδὰν συναχθῇ τὸ νόμισμα». Ksn: «Διοίγεσθαι καὶ συνάγεσθαι». Apst: «Εἰς ὀξύ, («Εἰς στενὸν) συνῆχθαι». Skid: шi Diod: «Ἀρχαὶ συναχθεῖσαι κατ' ἐπιγαμίαν». Epd: npin înкsskpipe psdinds se sнiĭ кs aлцiĭ; (шi în naptч:) «Συναγόμενον». Tmst: konклssia siлоцismsлsĭ. [de snde

Συναγωγεύς, έως (ὁ), adsнъtopš; înboitopš, înnъкъtopš. [шi

Συναγωγὴ (ἡ), adsнape ла sнš лoкš; stpînцepe, saš stpimtape (mічipe); kombinape; aлкъtsipe; komплектаpe; (în лoц:) konклssie; (Bisep:) sinaгora Isdeiлор. «Πολέμου — ». Tsч: «Προσώπου— ». Iskp: nosomopîpe. (везĭ шi σύστασις). «Κλίμακες ἄνω συναγωγὴν λαμβάνουσαι». Лкs: stpimtînds se. [m

Συναγωγία (ἡ),=Συναγωγή. [mi

Συναγώγιμος (ὁ, ἡ), komплектatš (aлкътsitš) npin adsнape. «Δεῖπνον —». At: (aлt:)

Συναγώγιον (τὸ), (npinч: δεῖπνον) osnъцš din kontpibsцie (pefenea). [шi

Συναγωγὸς (ὁ, ἡ), adsнъtopš; saš adsнatš; de adsнat.

Συν-αγωνιάω -ῶ, вiit: -άσω, n.ъ aлs în tp' ачеeaшĭ aгonie (neлiniшte, бътаie de inimъ) saš de o notpiвъ кs чinеva.

Συν-αγωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кs dat:) mъ лsntš înnpesнъ кs чinева; konлsкpezš, ажstš. [de snde

Συναγώνισμα (τό), faптъ de ажstopš. [шi

Συναγωνιστής, οῦ (ὁ), ажstъtopš în лsптъ, aлiatš.

Συνάδελφος (ὁ, ἡ), чел кs fpaцĭ, saš ssrope. [σύν, ἀδελφός].

Συν-αδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, nedpentъцesкš înnpesнъ кs чinева.

Συναδόντως, adв: notpibit, înboit. [συνάδω].

Συν-αδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš de o notpiвъ кs aлtsл лinsitš de sлавъ.

Συν-άδω, вiit: -άσομαι, кîntš înnpesнъ (în konчepts) кs чinева; (npin întind: шi fir:) mъ notpiвesкš, mъ înboiesкš кs...

Συνάεθλος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de σύναθλος.

Συν-αείδω, вiii: -ᾳείσω, noet: în лoкš de συνᾴδω.

Συν-αείρω, вiit: -αερῶ, noet: în лoкš de συναίρω.

Συν-αέξω, noet: în лoкš de συναύξω.

Συν-αθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, кaлкš чева (лeцe, obiчеĭš, saš кsвiinцъ) tot de o datъ, saš în înboipe кs aлtsл.

Συν-αθλέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ лsntš (mъ батš) кa...

Σύναθλος (ὁ, ἡ), komnъptaшš din лsnte, =Συναγωνιστής. [σύν, ἆθλος].

Συν-αθροίζω, вiit: -οίσω, adsнš, stpîнгš înnpesнъ. [de snde

Συνάθροισις, εως (ἡ), adsнape, stpînцepe ла sнš лoкš. [шi

Συνάθροισμα (τὸ), adsнъtspъ, гpъmъditspъ ла sнš лoкš. [шi

Συναθροισμὸς (ὁ), = Συνάθροισις.

Συν-αθύρω, вiit: -αθυρῶ, = Συμπαίζω.

Συναίγδην, adв: noet: [συναΐσω] нъвълind înnpesнъ, saš tot de o datъ.

Συναΐδιος (ὁ, ἡ), (Тлц:) de o notpiвъ вечнiкš. [σύν, ἀΐδιος].

Συν-αιθριάζω, вiit: -άσω, netpeкš (maĭ кs sea: noantea) înnpesнъ кs чinева aфаръ în aepš. 2) (despre timпš) mъ înseninezš tot întp' o вpeme.

Συν-αιθύσσω, вiit: -ύξω, noet: mъ miшкš iste (sвopš) înnpesнъ кs...

Συναικλεία (ἡ), [σύν, αἶκλον] Лак: în лoкš de σύνδειπνον.

Σύναιμος, шi Συναίμων, ονος (ὁ, ἡ), psдъ din sînце. || (sssst:) fpate, sopъ din ачеeaшĭ msmъ,=Ὁμαίμων. [σύν, αἷμα].

Συναίνεσις, εως (ἡ), înboipe, îndsплекаpe ла чева dsne boiеа кsiва. [шi

Συναινέτης, ου (ὁ), înboitš, îndsплекatš ла boinцa кsiва, naptizanš. [din

Συν-αινέω -ῶ, **biit: -έσω, (кѕ ак:)=Συνεπαινῶ; (обіч:) înкѕвіinцezѕ, прііmeskѕ de бѕnѕ (mъ înдѕплекѕ ла) чева; (кѕ dat:) zікѕ tot аша, sîntѕ de ачеeашї пърере кѕ чіnева; (кѕ ак: ші dat:) înгъдѕiѕ, saѕ гъгъдѕieskѕ чева кѕiва. [din**

Σύναινος (ὁ, ἡ), **înдѕплекatѕ de o потрівъ, înвoitѕ кѕ чіnева ла чева. [σύν, αἶνος].**

Συν-αίνυμι, **(гъръ biit:) noet: iaѕ чева înпреѕnъ, stpînгѕ, adѕnѕ.**

Συναίρεσις, εως (ἡ), **konstpîнџере; (грам:) ѕnipe de доъ вокале întp' o silaбъ saѕ diftonгѕ, kontpakцie. [din**

Συν-αιρέω -ῶ, **biit: -ήσω, (пех: συνεῖλον, ші чл:) iaѕ чева înпреѕnъ кѕ alta, saѕ кѕ altѕл.** «Συστρατεύεσθαι δὲ αὐτὸν, καὶ συνελεῖν τὴν πόλιν». **Ep:** «Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος». **Il II. (de ѕnde 2) (обіч: прin întind:) konstpînгѕ; (прin ѕpm:) stpînгѕ, saѕ skѕptezѕ.** «Χλαῖναν συνελὼν„. **Od: Υ.** «Συνελὼν λέγω». **Тѕч:** «Συνελόντι εἰπεῖν (φάναι)». **Ksn: ші Eѕp: пе skѕptѕ. (ші пas:)** «Πρὸς οὖς τὸ φιλεῖν συνῄρηται». **Apst: s' a лerat stpîns dparostea; (грам:)** «Συνῃρημέναι λέξεις». **kontpaktate zічері. 3) съвîршeskѕ.** «Πόλεμον —». **Пл: (ші пas:)** «Τὸ διάστημα συνῄρητο». **Пл: s' a петpekѕt прin плѕtіре.** «Τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ συναιρεθήσεσθαι». **Тѕч:**

Συν-αίρω, **biit: -αρῶ, apdікѕ чева înпреѕnъ кѕ altѕл, saѕ кѕ altѕ чева.** «Συναίρειν λόγον μετά τινος». **Skp: каѕtѕ sokoteалъ. 2) (обіч: між: кѕ dat: saѕ ак: прin întind:) =Συλλαμβάνομαι, ажѕtѕ.** «Συναίρομαί τινι τοῦ κινδύνου, saѕ τὸν κίνδυνον». **Тѕч: mъ înпъртъшeskѕ din прimeждіe.** "Συνάρασθαι τὰ πράγματα„. **Dm:** «Συνάρασθαι εἰς τὸ αὐτό». **Ksn: a ажѕta în ръѕбоiѕ (se ѕѕbt-înц: δόρυ, ші чл:) noet: în локѕ de** συνάπτομαι. «Κύπριν — ». **Esхл:**

Συν-αισθάνομαι, **biit: -αισθήσομαι, (пех: συνῃσθόμην, ші чл:) simцѕ чева de o потрівъ, saѕ tot întp' o време кѕ чіnева. [de ѕnde**

Συναίσθησις, εως (ἡ), **înпреѕnъ, saѕ de o потрівъ simціре; компътimіре; adînкъ simціре (konшtіінцъ), че аре чіnева деspre чева.**

Συν-αίσσω, **biit: -αΐξω, mъ peпezѕ (пъвълeskѕ) tot de o datъ; saѕ mъ гръбeskѕ înпреѕnъ.**

Συν-αισχύνω, **biit: -υνῶ, pѕшinezѕ (neчinsteskѕ) tot întp'o време.**

Συναιτία (ἡ), **înпъртъшіре în вinъ. 2) = Συναίτιον, konлѕкpъtoape прічinъ. [de ѕnde**

Συν-αιτιάομαι -ῶμαι, **biit: -άσομαι, пîръѕкѕ пе чіnева ка віnoватѕ înпреѕnъ кѕ altѕл.**

Συναίτιος (ὁ, ἡ), **прічinѕітоpѕ, saѕ konлѕкpъtopѕ de чева înпреѕnъ кѕ altѕл; înпреѕnъ віnoватѕ, (Франч:) complice. || (sѕbst:)** "Συναίτιον». **Flsf; kontpibѕitoape, saѕ konлѕкpъtoape прічinъ.** «Συναίτιον, ὃ τὴν ἴσην εἰσφέρεται δύναμιν ἑτέρῳ συναιτίῳ πρὸς τὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα· οὕτως ἕκαστον τῶν ἑλκόντων τὸ ἄροτρον βοῶν συναίτιον εἶναί φασι τῆς ὁλκῆς τοῦ ἀρότρου„. **Seкst: [σύν, αἴτιος].**

Συν-αιχμάζω, **biit: -άσω, noet: mъ pesboieskѕ înпреѕnъ ка aліatѕ.**

Συν-αιχμαλωττίζω, **biit: -ίσω, poбeskѕ tot de o datъ, saѕ înпреѕnъ кѕ alцii**

Συναιχμαλωτίς, ίδος (ἡ), **fem: ал лѕі..**

Συναιχμάλωτος (ὁ, ἡ), **înпреѕnъ saѕ de o потрівъ poбѕ. [σύν, αἰχμάλωτος].**

Σύναιχμος (ὁ, ἡ), **noet:=**Σύμμαχος. **[σύν, αἰχμή].**

Συν-αιωρέω -ῶ, **biit: -ήσω, sпînzѕpѕ în aepѕ пе чіnева, (ші пas: ші між:) sîntѕ atîpnatѕ în aepѕ, (ші fir:) sîntѕ îndoioѕsѕ de o потрівъ, saѕ înпреѕnъ кѕ altѕл. [de ѕnde**

Συναιώρησις, εως (ἡ), **atîpnape în aepѕ, ші (fir:) îndoiчiѕne, пехotъpîpe înпреѕnъ кѕ altѕл.**

Συν-ακαταληπτέω -ῶ, **biit: -ήσω, пѕ прічепѕ de o потрівъ кѕ altѕл.**

Συν-ακμάζω, **biit: -άσω, sîntѕ în кѕлме, în floapea mea tot de o datъ кѕ altѕл; (кѕ ак: кѕ преп: indip:) mъ sileskѕ ла чева кѕ ачееашї бѕnъ воinцъ înпреѕnъ кѕ altѕл.** «Συνακμάσαι ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων αὔξησιν„. **Плв:**

Συν-ακολασταίνω, **biit: -ανῶ, петpeкѕ în desfpînate плъчері înпреѕnъ кѕ altѕл.**

Συν-ακολουθέω -ῶ, **biit: -ήσω, ѕpmezѕ înпреѕnъ кѕ чіnева; (fir: кѕ ак:) sîntѕ înвoitѕ ла чева; înгъдѕiѕ.** «Τοῦτο συνακολουθῶ». **Плt: (în a 3: перs:) ѕpmeazъ прin konsekѕinцъ. [ші**

Συνακολουθία (ἡ), **ѕpmape înпреѕnъ pелаціoasъ кѕ чева, konцinере. [din**

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ), **înпреѕnъ ѕpmъtopѕ. || (despre лѕкp: neѕt:). ѕpmape, konsekѕінцъ. [σύν, ἀκόλουθος].**

Συν-ακοντίζω, **biit: -ίσω, aѕвîpлѕ (ші прin ѕpm: пътpѕnzѕ, omopѕ кѕ) sѕліцъ tot de o datъ, saѕ înпреѕnъ кѕ altѕл.**

Συνάκοος (ὁ, ἁ), Dop: in лokȣ de συνήκοος. [din

Συν-ακούω, biit: -ακούσομαι, aȣzȣ чeва tot de o datъ, saȣ înпpeȣnъ kȣ altȣл; askȣltȣ aчeлeaшî înвъцъtopî, saȣ de лa aчeлaшî înвъцъtopȣ înпpeȣnъ kȣ altȣл.

Συν-ακρατίζομαι, biit: -ίσομαι, гȣstъpeskȣ, dejȣnezȣ înпpeȣnъ kȣ чineвa.

Συν-ακροάομαι-ῶμαι, biit: -άσομαι, askȣltȣ чeвa tot de o datъ, saȣ înпpeȣnъ kȣ altȣл, =Συνακούω.

Συνακτέος, α, ον, nosit: al лȣî συνάγω.

Συνακτὴρ (ὁ), adȣnъtopȣ, înпpeȣnъtopȣ de чeвa. [шi

Συνακτήριον (τὸ), лokȣ de adȣnape, saȣ гpъmъdipe (de oam: saȣ лȣkp:); adȣnъtȣpъ, saȣ гpъmadъ. [шi

Συνακτικὸς, ἡ, ὸν, чeл kȣ пȣtepe, saȣ însȣшime de a adȣna; (npinч: în ptp:) înпpeȣnъtopȣ de apгȣmenteлe, saȣ konkлȣsiiлe saлe kъtpe ȣnȣл шi aчeлaшî skoпȣ. (se konf: kȣ συνεκτικός).

Συναλάλαγμα (τὸ), stpirъtȣ de лapmъ fъkȣtȣ de mȣлцî înпpeȣnъ. [din

Συν-αλαλάζω, biit: -άξω, stpirȣ, fakȣ лapmъ înпpeȣnъ.

Συν-αλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ pъtъчeskȣ înпpeȣnъ kȣ чineвa.

Συν-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, simцȣ dȣpepiлe, neкazȣpiлe kȣîвa înпpeȣnъ kȣ dînsȣл, komпъtimeskȣ kȣ чineвa.

Συναλγηδὼν, όνος (ἡ), înпpeȣnъ dȣpepe, komпъtimipe. 2) noet: (adîekt:) în лokȣ de συναλγοῦσα. [σὺν, ἄλγος].

Συν-αλγύνω, biit: -αλγυνῶ, adȣkȣ dȣpepe, mîxnipe tot de o datъ, saȣ înпpeȣnъ kȣ altȣл. ‖ nestp:) =Συναλγῶ.

Συναλδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: (despre плante) kape kpeшte tot întp' ȣnȣ timпȣ. [σὺν, ἀλδέω].

• Συν-αλεαίνω, biit: -ανῶ, înkълзeskȣ înпpeȣnъ, kontpibȣîeskȣ лa kълdȣpъ.

Συν-αλέγω, biit: -έξω, =Συμφροντίζω.

Συναλειπτικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, npimitopȣ de ȣnȣepe, saȣ amestekape înпpeȣnъ. [din

Συν-αλείφω, biit: -είψω, ȣnгȣ чeвa înпpeȣnъ, saȣ tot de o datъ; ȣnгînd amestekȣ (koлoapeлe ȣna kȣ alta), fakȣ o amestekъtȣpъ, kontoneskȣ; (fir:) fakȣ чeвa neapъtosȣ (ka zȣгpaвiî înпȣцinînd bioiчiȣnea feцeлop npin amestekapea лop); kam askȣnzȣ. «Κολακείας δὲ καὶ τὸ τἀγαθὰ ὑπερεπαινεῖν, τὰ δὲ φαῦλα συναλείφειν». Apst: (гpam:) ȣneskȣ doъ bokaлe întp' ȣna (bezî συναλοιφή).

Συν-αλέω -ῶ, biit: -έσω, maчinȣ чeвa în пpeȣnъ; fakȣ чeвa mъpȣntȣ ka fъina. (se konf: kȣ συναλοάω).

Συν-αληθεύω, biit: -εύσω, sпȣîȣ adeвъpȣл înпpeȣnъ kȣ чineвa.

Συν-αλήθω, biit: -ήσω =Συναλέω.

Συν-αλητεύω, biit: εύσω, mъ pъtъчeskȣ înпpeȣnъ kȣ чineвa ka ȣnȣ чepшъtopȣ, saȣ вaгaбondȣ.

Συν-αλθαίνω (-θάσσω, -θέω, -θήσκω), biit: -αλθήσω, шi Ion: -ήξω, tъmъdȣîeskȣ (шi nas: mъ bindekȣ) înпpeȣnъ, saȣ tot de o datъ.

Συν-αλιάζω, biit: -άσω, stpîngȣ în adȣnape.

Συν-αλίζω, biit: -ίσω, stpîngȣ, adȣnȣ.

Συν-αλισγέω, -ῶ, biit: -ήσω, Skp:=Συμμολύνω, Συμμιαίνω.

Συν-αλίσκομαι, biit: -αλώσομαι, mъ npinzȣ tot de o datъ, saȣ înпpeȣnъ.

Συναλλαγὴ (ἡ), skimбȣ; dapaвepe; peлaцie, komȣnikaцie, înпъkape, înпpietenipe; tokmeaлъ, înвoîaлъ; (fir:) вpodeaлъ, întîmплape. «Νόσου —». Sof: [шi

Συνάλλαγμα (τὸ), oбîektȣ de dapaвepe; npiчinъ komepцiaлъ; noлiцъ, (Itл:) cambio [συναλλάσσω]. [de ȣnde

Συναλλαγματικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de dapaвepî, komepцiaлȣ. [de ȣnde

Συναλλαγματικῶς, adв: în kinȣ de, saȣ npin komepцiaлъ dapaвepe.

Συναλλακτὴς, οῦ (ὁ), чeл чe ape peлaцie, dapaвepe; saȣ faчe tokmeaлъ; se înвoîeшte kȣ чineвa. 2) înпъkъtopȣ, mijлoчitopȣ [шi

Συναλλακτικὸς, ἡ, ὸν, kȣвenitȣ, saȣ îndemînatikȣ лa dapaвepî, saȣ tokmeлî. [шi

Συνάλλαξις, εως (ἡ), =Συναλλαγή. [din

Συν-αλλάσσω (ττω), biit: -άξω, fakȣ kȣ чineвa чeвa skimбȣ; (npin întind:) înпpeȣnȣ, înпpieteneskȣ, înпakȣ. ‖ (eл: saȣ mij: шi nas:) amȣ peлaцie, dapaвepe, fakȣ tokmeлî kȣ чineвa. «Τοῖς δεομένοις συναλλάττοντα (se înц: λόγους)». Пл: întîлnindȣ-se. (шi nas:). Εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί». Sof: te aî înпpeȣnat tȣпeшte kȣ mine. «Συναλλαχθεῖσα γάμοις». Eвp:

Συν-αλλοιόω -ῶ, biit: -ώσω, npefakȣ, skimбȣ чeвa înпpeȣnъ.

Συν-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, saлtȣ. sъpȣ înпpeȣnъ. 2) sъpȣ de fpikъ, mъ snepiȣ. [de ȣnde

Σύναλμα (τὸ), =Συμπήδημα.

Σύναλμος (ὁ, ἡ), fъкsts кs sapamsрь, ,sъpats. [σὺν, ἅλμη].

Συν-αλοάω (ші noet: -αλοιάω) -ῶ, biit: ήσω, nisezš, treierš чева înпреsnъ; (în цen:) fъrîmš, snargš de totš.

Συναλοιφή (ἡ), [συναλείφω] înпреsnape (прінч:) de въпseлï amestekate înпреsnъ; kontoпіре; (партік: în грам:) snipe de doъ вокале întp'sna, kontpakціе.

Σύναλος (ὁ,ἡ), mînkъtopš dintp'ачееаші sape (овшт: de uîine ші sape) înпреsnъ кs чіneва; (în цen:) векіš soцš, saš kommeseanš. [σὺν, ἅλας].

Συν-αλύω, (fъръ biit:) sîntš întp'ачееаші ръtъчіре, neлiniште, saš stpimtopape, neвоіе кs чінева.

Συν-αλωνιάζω, biit: -άσω, sepвezš sepвъtoapea treiepішsлsï, saš a seчерішsлsï înпреsnъ кs чінева.

Συν-αλωνίζω, biit: -ίσω, petpekš ла apiï, saš ла treiepішš înпреsnъ кs чінева.

Σύναμα [în локš de σύν, ἅμα], adв: înпреsnъ, tot de o datъ.

Συν-αμαθύνω, biit: -υνῶ, noet: препъdeskš înпреsnъ.

Συν-αμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, noet: adsnînd iaš, stpîngš.

Συν-αμαρτάνω, biit: -ήσομαι, грешеskš, пъкътsіеskš înпреsnъ.

Συν-αμιλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ лsntš, mъ întpekš înпреsnъ кs чінева.

Σύναμμα (τὸ), [συνάπτω] nodš, легътsръ.

Συν-αμπέχω (-αμπίσχω), biit: -αμφέξω, îmbpakš, înвълеskš (кsпtsшеskš) чева înпреsnъ, saš în toate пърціле.

Συν-αμπρεύω, biit: -εύσω, tpagš înпреsnъ (прінч: tpъssръ).

Συν-αμύνω, biit: -υνῶ, ажstš ла pesвsnape; (în цen:) ажstš. || (mіж:) îmï pesвsnš înпреsnъ

Συν-αμφιάζω, biit: -άσω, =Συναμπέχω.

Συν-αμφι-βάλλω, biit: -βαλῶ, apsnkš чева tot de odatъ n'înпрежsp, saš kopprinzš n'înпрежsp ка în mpeaжъ чева.

Συναμφότερος, α, ον, komnsсš dintp' amîndoъ; (îm:) amîndoï înпреsnъ. || (nest:) Συναμφότερον, adв: întp' amîndoъ kinspile de o datъ. [σὺν, ἀμφότερος].

Συνάμφω, (fъръ aptik:) amîndoï, saš amîndoъ înпреsnъ. [σὺν, ἄμφω].

Συνάμωρος, греш: în локš de συνάμωρος.

Συν-ανα-βαίνω, biit: -βήσομαι, mъ ssiš înпреsnъ.

Συν-ανα βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, odpъslеskš, влъstъpeskš înпреsnъ, saš tot întp' snš timnš.

Συν-ανα-βοάω -ῶ biit: -ήσω, stpigš tape înпреsnъ.

Συν ανα-βόσκομαι, biit: -βοσκήσομαι, naskš, mъ хрънеskš, кpeskš înпреsnъ.

Συν-ανα-γιγνώσκω, biit: -γνώσομαι, чіteskš înпреsnъ.

Συν-αναγκάζω, biit: -άσω, neвоіеskš înпреsnъ, saš în totš кіпsл, siлeskš, înпілеzš преа msлt; dovedeskš fъръ кsвîntš de înпpotівіре. [de snde

Συναναγκασμὸς (ὁ), dovedipe nekontestaвiлъ.

Συνανάγνωσις, εως (ἡ), înпреsnъ чітіре [συναναγιγνώσκω].

Συν-ανα-γράφω, biit: -γράψω, tpekš чева înпреsnъ кs aлtеле în katagpafie.

Συν-ανα-γυμνόω -ῶ, biit: -ώσω, desnoiš înпреsnъ.

Συν-αν-άγω, biit: -άξω, (пех: συνανήγαγον, ші чл:) spkš чева înпреsnъ. || (mіж:) mъ apdikš, mъ nopneskš tot de o datъ din noptš.

Συν-ανα-δείκνυμι biit: -δείξω, =Συναναγορεύω, проклатš пе чінева tot de o datъ saš înпреsnъ кs aлtsл. «Βασιλέα —». Zos:

Συν-ανα-δέχομαι, biit: -δέξομαι, iaš asspъ'mï, saš кеzъшsіеskš чева tot întp' o време, saš înпреsnъ кs aлtsл.

Συν-ανα-δίδωμι, biit: αναδώσω, înпраштіš, înпарцš (прінч: хранъ прін mistsipe în toate пърціле tpsnsлsï) tot de o datъ.

Συναναδίπλωσις, εως (ἡ), [συναναδιπλόω] înпреsnъ fъкsтъ peîndoipe, pedsnлікаціе.

Συν-ανα-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, îmï apdikš taвъра, ші плекš (mъ tpanslочеzš) tot de o datъ, saš înпреsnъ кs aлtsл

Συν-ανα-ζέω, biit: -ζέσω, пsiš чева sъ dea sndъ, sъ fеаpвъ înпреsnъ кs aлtsл.

Συν-ανα-ζητέω-ῶ, biit: -ήσω, кastš чева кs amъpsntsл înпреsnъ кs aлtsл...

Συν-ανα-θρηνέω -ῶ, biit: -ήσω, плîngš, mъ жълеskš înпреsnъ.

Συναναίρεσις, εως (ἡ), înпреsnъ desfiinцape. [din

Συν-αν-αιρέω-ῶ, biit: -ήσω, (пех: συνανεῖλον, ші чл:) desfiinцеzš, препъdeskš înпреsnъ.

Συν-ανα-κάμπτω, biit: -κάμψω, mъ întopkš înanoi înпреsnъ, saš tot întp' o време кs чінева.

Συν-ανά-κειμαι, biit: -κείσομαι, sîntš прinositš, konsfinцitš; saš шеzš ла masъ înпреsnъ кs чінева.

Συν-ανα-κεράννυμι, biit: -κεράσω, amestekȣ чева ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-κεφαλαιόω -ῶ, biit: -ώσω, peнetȣ чева ȋn рекапitȣлаціе ȋnпреȣнъ, saȣ коnpinzȣ чева ȋntp'ачееаші рекапitȣлаціе.

Συν-ανα-κινέω -ῶ, biit: ήσω, порneskȣ чева ȋnпреȣнъ ȋn sȣs.

Συν-ανα-κίρνημι,=Συνανακεράννυμι.

Συν-ανα-κλίνομαι, biit: -κλιθήσομαι, mъ кȣлкȣ, saȣ шеzȣ ȋnпреȣнъ кȣ алtȣл saȣ алціі ла masъ.

Συν-ανα κοινολογέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, шъ sfъtȣieskȣ кȣ чinева.

Συν-ανα-κομίζω, ші (miж:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, iaȣ чева iаръші ȋnaпоі ȋnпреȣнъ кȣ алtеле.

Συν-ανα-κόπτω, biit: κόψω, опрeskȣ, ȋnfpinezȣ чева ȋnпреȣнъ.

Συν-ανάκρασις, εως (ἡ), amestekape ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, ȋnвipteskȣ, околeskȣ чева ȋnпреȣнъ ȋn penetape de черкȣлаціе.

Συν-ανα-κυλίω, biit: -ίσω, postorолeskȣ чева iаръші ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-κύπτω, biit: -κύψω, ȋmi apdikȣ капȣл, saȣ mъ apdikȣ ȋn sȣs ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, iaȣ asȣпръ 'mi saȣ кȣ sinemi чева ȋnпреȣнъ кȣ алtеле, saȣ кȣ алціі.

Συν-ανα-λάμπω, biit: -λάμψω, ȋmi peнetȣ stpълȣчipea ȋnпреȣнъ, saȣ tot ȋntp'o вpeme кȣ чева.

Συν-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, келtȣieskȣ ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-μέλπω, biit: -μέλψω, кȋntȣ ȋnълцind, saȣ лȣȣdind ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-μίγνυμι, biit: -μίξω, amestekȣ чева de totȣ ȋnпреȣнъ.

Συν ανα μιμνήσκω, biit: -αναμνήσω, adȣкȣ, ші (miж:) 'mi adȣкȣ a minte de чева tot de o datъ, saȣ ȋnпреȣнъ кȣ...

Συναναμιξις, εως (ἡ), amestekape de чева кȣ totȣл ȋnпреȣнъ кȣ alta; (fir:) комȣnікаціе, adȣnape deasъ кȣ чinева. [συναναμίγνυμι].

Συν-ανα-πάλλομαι, (fъръ biit:) pesъpȣ, mъ asвipлȣ ȋn sȣs ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-παύομαι, biit: -παύσομαι, mъ odixneskȣ tot ȋntp' вpeme, saȣ ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-πείθω, biit: -πείσω, ȋndȣплекȣ, saȣ ȋndemnȣ tot de o datъ.

Συν-ανα-πέμπω, biit: πέμψω, порneskȣ, saȣ кpкȣ ȋn sȣs tot de o datъ, saȣ ȋnпреȣнъ кȣ...

Συν-ανα-πηδάω -ῶ, biit: ήσω, sъpȣ ȋn sȣs ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-πίμπλημι, biit: -αναπλήσω, ȣmплȣ de totȣ (пінъ sȣs) tot ȋntp'o вpeme; (fir:) ȋndeплineskȣ.

Συν-ανα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, шеzȣ ла masъ ȋnпреȣнъ кȣ алціі.

Συν-ανα-πλάσσω (ττω), biit: -πλάσω, плъsmezȣ, formezȣ чева din noȣ ȋnпреȣнъ кȣ ..

Συν-ανα-πλέκω, biit: -πλέξω, ȋnплeteskȣ, saȣ ȋnfъшȣpȣ чева ȋnпреȣнъ кȣ...

Συν-ανα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω; ȋnплineskȣ чева ȋnпреȣнъ, saȣ tot o datъ кȣ...

Συν-ανα-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mepгȣ ȋn sȣs, saȣ ȋnaпоі (mъ sȣiȣ, saȣ mъ ȋntopкȣ) ȋnпреȣнъ кȣ чinева.

Συν-ανα-πράττω (σσω), biit: -πράξω, коnлȣкрezȣ spre ȋnплinipe de datopie ȋnпреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-αν-αρπάζω, biit: -άσω, хръneskȣ, saȣ smȋчeskȣ чева ȋn sȣs ȋnпреȣнъ, tot de o datъ, saȣ de o potpiвъ кȣ алtȣл.

Συν-αναῤ-ῥιπτέω -ῶ, biit: -ήσω, ші

Συν-αναῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, asвipлȣ чева ȋnпреȣнъ ȋn sȣs.

Συνάναρχος (ὁ, ἡ), (Tлц:) чел ȋnпреȣнъ кȣ алtȣл, saȣ de o potpiвъ fъръ ȋnчепȣtȣ. [σύν, ἄναρχος].

Συν-ανα-σκάπτω, biit: -σκάψω, sъпȋnd skoцȣ din temeлii, saȣ pestopnȣ чева ȋnпреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν ανα-σκευάζω, biit: -άσω, pestopnȣ, (ші fir:) desfiinцezȣ чева ȋnпреȣнъ кȣ...

Συν-ανάσσω, biit: -άξω, =Συμβασιλεύω.

Συναναστὰς, ᾶσα, ὰν, пех: 2: de партч: ал лȣі συνανίστημι.

Συν-ανα-στομόω -ῶ, ші (maі des пas:) -όομαι -οῦμαι, biit: -ώσω, -ωθήσομαι, шъ pesвъpsȣ ȋnпреȣнъ, saȣ пpintp' ачесаші гȣpъ.

Συν-ανα-στρέφω, biit: -στρέψω, ȋntopкȣ пе чinева, saȣ (ȋn ел: de ἐμαυτόν) mъ ȋntopкȣ ȋnпреȣнъ кȣ... 2) (miж:) sȋntȣ ȋn релаціе, amȣ adȣnape кȣ чinева. [de ȣnde

Συναναστροφή (ἡ), ȋntoapчepe, saȣ комȣnікаціе, petpeчepe ȋnпреȣнъ кȣ чinева.

Συν-ανα-σώζω, biit: -σώσω, skaпȣ. ші iaȣ чева iаръші ȋnaпоі, saȣ пъstpezȣ ȋnпреȣнъ кȣ...

Συν-ανα-τέλλω, ші (miж:) -τέλλομαι, biit: τελῶ, -τελοῦμαι, pesъpȣ tot o datъ, saȣ ȋnпреȣнъ кȣ...

Συν-ανα-τήκω, biit: -τήξω, topeskȣ de totȣ ȋnпреȣнъ.

Συν-ανα-τίθημι, biit: -αναθήσω, коnsfin-

цeskъ, saȣ oferȣ чeva înпreȣnъ kȣ...

Συνανατολή (ή), [συνανατέλλω] чea tot întp' o vpeme pesъpipe de doъ steлe.

Συν-ανα-τρέφω, viit: -θρέψω, kpeskȣ пe чineva înпreȣnъ kȣ...

Συν-ανα-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, aлergȣ înпreȣnъ în sȣs.

Συν-ανα-τρίβω, viit: -τρίψω, frekȣ ĭapъшĭ, saȣ desчeva înпreȣnъ. || (пas: fir: kȣ dat:) petpekȣ, konversezȣ înпreȣnъ.

Συν-ανα-φαίνω, viit: -φανῶ, apъtȣ чeva. (шi пas: saȣ miж:) mъ apъtȣ sȣs tot întp' o vpeme, saȣ înпreȣnъ kȣ..

Συν-ανα-φέρω, viit: -ανοίσω, (пex: συνανήνεγκα, шi чл:) dȣkȣ sȣs, ȣpkȣ чeva înпreȣnъ; (fir:) dedȣkȣ (atpivȣĭeskȣ чeva înпreȣnъ kȣ aлцiĭ лa.. || (eл: saȣ nestp:) îmĭ viȣ tot o datъ ĭapъшĭ în stapea, saȣ пȣtepea de maĭ 'nainte.

Συν-ανα-φθέγγομαι, viit: -φθέγξομαι, zikȣ чeva tot întp' o vpeme kȣ tape saȣ emfantikȣ глaȣsȣ.

Συν-ανα-φλέγω, viit: -φλέξω, aпpinzȣ înпreȣnъ.

Συναναφορά (ή), dedȣчepe, atpivȣipe de пpiчinъ înпreȣnъ лa чeva.

Συν-ανα-φύρω, viit: -φυρῶ, fpъmîntȣ (amestekȣ, шi пas: mъ fpъmîntȣ) înпreȣnъ; (fir: пpin întind:) amȣ pea adȣnape înпreȣnъ kȣ чineva.

Συν-ανα-φύω, viit: -φύσω, (пex 2: συνανέφυν, шi чл:) daȣ, skoцȣ odpasлe, mȣгȣpȣ, шi чл: (шi nestp: pesъpȣ, odpъsлeskȣ) înпreȣnъ.

Συν-ανα-χέω, viit: -χεύσω, пex: συνανέχεα, шi чл:) topnȣ penetat (maĭ topnȣ) чeva înпreȣnъ (întp' aчeлaшĭ vasȣ), amestekȣ.

Συν-ανα-χορεύω, viit: -εύσω, dъnцezȣ sълtînd în sȣs înпreȣnъ kȣ чineva; sîntȣ intpatȣ întp' aчeлaшĭ xopȣ, saȣ danцȣ (întp' aчeлaшĭ шipȣ, saȣ pîndȣ).

Συν-ανα-χρέμπτομαι, viit: -χρέμψομαι, skȣĭпȣ pъпind, saȣ лeпъdînd înпreȣnъ шi fлegmъ.

Συν-ανα-χρώννυμι, viit: -χρώσω, пpin atinцepe înпъpтъшeskȣ лa чeva faцa (шi în цen: kaлitatea, шi fir: însȣшimea) mea; (miж: peчiпpokȣ) ĭaȣ пpin atinцepe koлoapea, (шi пpin adȣnape fir:) пъpavȣpiлe kȣĭva. [de ȣnde

Συνανάχρωσις, εως (ή), чea пpin atinцepe înпъpтъшipe (în dape saȣ лȣape)de faцъ (шi fir: de voaлъ, saȣ пъpavȣpiлe) kȣĭva.

Συν-ανα-χωρέω -ῶ, viit: ήσω, плekȣ, saȣ mъ petpaгȣ, mъ întopkȣ înпreȣnъ.

Συν-ανδάνω, (vezĭ συνεύαδε).

Συν-ανδραγαθέω -ῶ, viit: -ήσω, sъvîpшeskȣ viteze fante tot întp' o vpeme, saȣ de o potpivъ kȣ чineva.

Συν-ανδρόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, viȣ în vîpstъ de vъpvatȣ tot întp' o vpeme kȣ чineva.

Συν-άν-ειμι, viit: -ειμι, == Συνανέρχομαι; (fir:) kpeskȣ înпreȣnъ.

Συν-αν-είργω, viit: -είρξω, oпpeskȣ, înfpînezȣ tot de o datъ, saȣ înпreȣnъ kȣ...

Συν-αν-έλκω, viit: -έλξω, шi -ελκύσω, (пex: συνανείλκυσα, шi чл:) tpaгȣ tot întp' o vpeme în sȣs.

Συν-αν-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (пex: συνανῆλθον, шi чл:) mъ'sȣĭȣ, saȣ mъ înaлцȣ înпreȣnъ.

Συν-αν-έχω, viit: -έξω, (пex: συνανέσχον, шi чл:) întinzȣ, saȣ apdikȣ чeva (шi пas: mъ apdikȣ) tot întp' o vpeme în sȣs; (despre steлe) pesъpȣ înпreȣnъ.

Συν-αν-ηβάω -ῶ, viit: -ήσω, peîntîneреskȣ tot de o datъ.

Συν-ανθέω -ῶ, viit: ήσω, înfлopeskȣ întp' aчeлaшĭ timпȣ kȣ...

Συν-ανθ-ομολογέομαι οῦμαι, viit: -ήσομαι, mъ învoĭeskȣ în peчiпpokȣ kȣ чineva.

Συν-ανθρωπεύω, шi (maĭ des: miж.) -εύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, tpъĭeskȣ kȣ oamenĭ, saȣ ka шi чeĭ-л-aлцĭ oamenĭ, sîntȣ soцiaвiлȣ, шi (despre vite) domestikȣ. «Ζῶα συνανθρωπευόμενα». Apst: tpъĭtoape înпreȣnъ kȣ oamenii.

Συν-ανθρωπέω -ῶ, viit: -ήσω, шi Συνανθρωπίζω, viit: -ίσω, ==Συνανθρωπεύω. [de ȣnde

Συνανθρωπιστικός, ή, όν, ĭȣвitopȣ de a tpъi înпreȣnъ kȣ oamenii.

Συν-ανιάω -ῶ, viit: -άσω, == Συλλυπῶ; (шi пas:) ==Συλλυποῦμαι.

Συν-αν-ίημι, viit: -ανήσω, (пex: συνανῆκα, шi чл:) destinzȣ, лasȣ sлaвȣ чeva tot de o datъ, saȣ înпreȣnъ kȣ...

Συν-αν-ίπταμαι, viit: -αναπτήσομαι, (пex: συνανέπτην, шi чл:) zвopȣ în sȣs tot de o datъ saȣ înпreȣnъ kȣ...

Συν-αν-ίστημι, viit: -αναστήσω, (пex: συνανέστησα, шi 2: συνανέστην, шi чл:) apdikȣ în sȣs; (despre kлъdipĭ) zidind înaлцĭ; (despre moptȣ Bisep:) inviezȣ tot întp' o vpeme, saȣ înпreȣnъ kȣ...

Συν-αν-ίσχω, viit: -ανασχήσω, ==Συνανέχω.

Συν-αν-ιχνεύω, viit: -εύσω, ȣлmezȣ, saȣ

ȣpmъpeskȣ tot o datъ, saȣ în ȣnipe kȣ...

Συν-ανοηταίνω, biit: -ανοητήσω, sîntȣ, saȣ mъ fakȣ nemintosȣ de o notpівъ kȣ...

Συν-αν-οίγνυμι (-οίγω), biit: -ανοίξω, (nex: συνανέῳξα, шi чл:) deskizȣ tot întp' o вpeme kȣ...

Συν-αν-οιμώζω, biit: -ώξω, sȣsninînd mъ вaitȣ, mъ олекъіеккȣ tape înnpeȣnъ kȣ...

Συν-αντ-αγωνίζομαι biit: -ίσομαι, mъ лȣntȣ înnpotiвa kȣiвa înnpeȣnъ kȣ чinева.

Συν-αντάω (шi Ion: -έω) ῶ, biit: -ήσω, (kȣ dat:) întîлneskȣ în kaлe (din întîmnлape); (ȣne-opi) mъ вpodeskȣ, mъ întîmnлȣ. [de ȣnde

Συνάντημα [τὸ], întîmnлape, вpodeaлъ.

Συνάντησις, εως (ἡ), întîлnipe, întîmnipe. 2) вpodeaлъ, întîmnлape=Συνάντημα.

Συν-αντιάζω, biit: -άσω, noet: în лokȣ de συναντάω.

Συν-αντι βάλλω, biit: -βαλῶ, konfpontezȣ, ssȣ kompapȣ tot o datъ.

Συν-αντι-λαμβάνομαι, biit: -λήψομαι, (kȣ цen: шi dat:) anȣkȣ шi eȣ чева înnpeȣnъ; saȣ anъpȣ, ажȣtȣ mi eȣ ne чinева лa чева. [de ȣnde

Συναντίληψις, εως (ἡ), = 'Αντίληψις, înnpeȣnъ anъpape, saȣ ажȣtape лa чева.

Συν-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, zлeieskȣ, (шi npin întind:) sȣfepȣ шi eȣ, paвdȣ înnpeȣnъ чева nînъ în sfîpшitȣ.

Συν-άντομαι, (fъpъ biit:) noet: în лokȣ de συναντέω.

Συν-ανύτω (-ανύω), biit: -ανύσω, sъвîpшeskȣ чева înnpeȣnъ.

Συν-αξιόω -ῶ, biit: -ώσω, гъseskȣ чева de kȣвiinцъ, saȣ жȣdikȣ ne чinева вpednikȣ înnpeȣnъ kȣ...

Σύναξις, εως (ἡ), adȣnape, stpînцepe.

Συν-απ-αγορεύω, biit: -απαγορεύσω, шi (nepeгл:) -απερῶ, (nex: συναπεῖπον, шi чл:) onpeskȣ ne чinева, saȣ oвoseskȣ tot întp' o вpeme kȣ aлцii.

Συναοιδία, Συναοιδός, noet: în лokȣ de συνῳδία, συνῳδός.

Συν-αορέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: (kȣ dat:) sîntȣ ...

Συνάορος (ὁ, ἡ), noet: [σὺν, ἄρω] konбinatȣ (konлeгatȣ, konжȣгatȣ) înnpeȣnъ kȣ чева; (în цen:) notpiвitȣ, înnepekeatȣ. || (sȣвst:) soцȣ, toвapъшȣ. (вezî шi συνήορος).

Συν απ-άγω, biit: -άξω, (nex: συναπήγαγον, шi чл:) dȣkȣ чева înnpeȣnъ kȣ чinева întp' aлtъ napte. «Ἵππον ἔδωκε καὶ ἐκέλευσε τῶν σκηπτούχων τινα συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅπου κελεύσειε». Ksn: (шi miж:) «Συναπάγομαι τοῖς ταπεινοῖς». Skp:

Συν-απ-αθανατίζω, biit: -ίσω, fakȣ ne чinева nemȣpitopȣ, îл înzeieskȣ înnpeȣnъ.

Συν-απ-αίρω, biit: -αρῶ, iaȣ (apdikȣ) чева de ȣndeвa (шi eл: mъ skoлȣ, шi nлekȣ) înnpeȣnъ kȣ чinева.

Συν-απ-αντάω -ῶ, biit: -ήσω, шi Συν-απαντίζω, biit: -ίσω, = Συναντάω.

Συν-απ-αρτίζω, biit: -ίσω, desъвîpшeskȣ чева înnpeȣnъ kȣ.; (nestp:) mъ notpiвeskȣ, mъ asemъnȣ kȣ чinева. [de ȣnde

Συναπαρτισμὸς (ὁ), înnpeȣnъ desъвîpшipe.

Συνάπας, σα, αν, = Σύμπας.

Συν-απ-αυγάζομαι, biit: άσομαι, stpълȣчeskȣ de ȣndeвa tot de o datъ.

Συν απειλέω -ῶ biit: -ήσω, ameninцȣ înnpeȣnъ.

Συν-άπ-ειμι, biit: -έσομαι, лinseskȣ de ȣndeвa înnpeȣnъ kȣ...

Συν-άπ-ειμι, biit: -ειμι, (npeл: συναπῄειν, mi чл:)=Συναπέρχομαι.

Συναπειπεῖν, nex: 2: de inf: aл лȣî συναπαγορεύω.

Συν-απ-εκ-δύω, biit: -δύσω, desбpakȣ, desnoiȣ înnpeȣnъ.

Συν-απ-ελαύνω, biit: -ελάσω, isгoneskȣ înnpeȣnъ, saȣ tot de o datъ. || (eл:) nлekȣ înnpeȣnъ kълape, saȣ în tpъȣpъ.

Συν-απ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, = Συνεπελαφρύνω..

Συναπελεύθερος (ὁ, ἡ), sлoвozitȣ (emanчinatȣ) din poвie înnpeȣnъ, saȣ de o notpiвъ kȣ aлtȣл [σὺν, ἀπὸ, ἐλεύθερος].

Συν-απ-εργάζομαι, biit: -άσομαι, sъвîpшeskȣ вpe ȣnȣ лȣkpȣ înnpeȣnъ kȣ aлtȣл, saȣ konлȣkpezȣ лa desъвîpшipea вpe ȣnȣî лȣkpȣ.

Συν-απ-ερείδω, biit: -ερείσω, pezemînd лasȣ (шi fiг: лineskȣ, atpiвȣieskȣ) чева tot întp' o вpeme... «Τῷ λόγῳ συναπερείσας ἐπὶ τὸν Καίσαρα τὴν ὑπόνοιαν». Πл:

Συναπερεῖν, biit: nepлг: de inf: aл лȣî συναπαγορεύω.

Συν-απ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, mъ dȣkȣ, saȣ nлekȣ înnpeȣnъ.

Συν-απ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îndpentezȣ чева înnpeȣnъ kȣ. .

Συν-απ-εχθάνομαι, biit: -εχθήσομαι, mъ fakȣ вpъжmaшȣ, s ȣ ȣpîчoȣ tot de o datъ.

Συν-απ-ίσταμαι, Ion: în лokȣ de συναφίσταμαι.

Συν-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzȣ, desfakȣ чева tot de odatъ, saȣ înnpeȣnъ.

Συν απο-βαίνω, biit: βήσομαι, mъ desвapkȣ din kopaвie înnpeȣnъ kȣ чinева.

Συν-απο-βάλλω, biit: βαλῶ, лепъdȣ, saȣ пiеp.ȣ чева ȋnпреȣпъ.

Συν-απο-γράφομαι, biit: -γράψομαι, mъ ȋnskpiȣ ȋntp'ачееашȋ лistъ, шi пentpȣ aчелашȋ sfȋpшitȣ (spe ек. ка kandidatȣ пentpȣ ачелашȋ nostȣ) ȋnпреȣпъ кȣ алцiȋ. 2) mъ sȣbt-semnezȣ ȋnпреȣпъ шi еȣ.

Συν-απο-γυμνόω -ῶ, biit: -ώσω, desпоȋȣ de totȣ ȋnпреȣпъ.

Συν-απο-δείκνυμι, biit: -δείξω, арътȣ de faцъ, statopniческȣ, ȋnfiinцezȣ чева ȋnпреȣпъ кȣ алтȣл.

Συν-απο-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, лipseskȣ, saȣ плекȣ din patpia mea ȋnпреȣпъ кȣ чiпева. [din

Συναπόδημος (ὁ, ἡ), soцȣ ал кȣiва ȋn stpeinътate, saȣ ȋnstpeinatȣ din patpia sa ȋnпреȣпъ кȣ чiпева. [σὺν, ἀπὸ, δῆμος].

Συν-απο-διδράσκω, biit: -δράσομαι, mъ fȣгъpeskȣ de ȣndeva пе askȣnsȣ ȋnпреȣпъ кȣ чiпева.

Συν-απο-δίδωμι, biit: -αποδώσω, daȣ ȋnапоȋ. saȣ de datopie чева ȋnпреȣпъ.

Συν-απο-δοκιμάζω, biit: -άσω, desапробеzȣ чева (жȣdiкȣ de пекȣвiiнчоsȣ) de o потрiвъ, saȣ ȋnпреȣпъ кȣ..

Συν-απ-οδύρομαι, biit: -υροῦμαι, mъ плȋнгȣ saȣ mъ жълeskȣ ȋnпреȣпъ кȣ чiпева.

Συν-απο-δύω, biit. -δύσω, (пех: 2: συναπέδυν, шi чл:) desбpaкȣ, desпоȋȣ (шi miж: mъ desбpaкȣ de чева кȣ de o хаȋпъ) ȋnпреȣпъ кȣ...

Συν-απο θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, mopȣ ȋnпреȣпъ кȣ чiпева.

Συν-απ-οικίζω, biit: -ίσω, fopmezȣ, ȋnfiinцezȣ tot ȋntp' o вpeme кȣ алтȣл (saȣ stpъmȣtȣ шi пе алцiȋ ȋnпреȣпъ ȋn) колопiе.

Συν-απ-οίχομαι, biit: -οιχήσομαι, mъ dȣкȣ (mъ faкȣ певъzȣtȣ, saȣ mopȣ) ȋnпреȣпъ кȣ чiпева.

Συν-απο-καθ-αίρω, biit: -αρῶ, кȣpъцȣ, (шi релiц:) sfiнцeskȣ ȋnпреȣпъ кȣ..

Συν-απο-καθ-ίστημι, biit: -καταστήσω, adȣкȣ ȋn stapea de maȋ 'nainte (statopniческȣ) чева ȋnпреȣпъ кȣ...

Συν-απο-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, обoseskȣ ȋnпреȣпъ кȣ алтȣл.

Συναποκατάστασις, εως (ἡ), pestatopniчipe tot ȋntp' o вpeme. [συναποκαθίσταμαι].

Συν-από-κειμαι, biit: -κείσομαι, staȣ пȣsȣ ȋn пъstpape ȋnпреȣпъ кȣ...

Συν-απο-κείρω, biit: -κερῶ, tȣnzȣ de totȣ (taȋȣ, ȋaȣ din чева) ȋnпреȣпъ.

Συν-απο-κινδυνεύω, biit: -εύσω, mъ пpimeждȣieskȣ кȣ totȣл, saȣ mъ apȣнкȣ ȋn пpimeждie ȋnпреȣпъ кȣ чiпева.

Συν-απο-κλείω, biit: κλείσω, ȋnкizȣ a- fapъ, saȣ din toate пъpцiле ȋnпреȣпъ кȣ .

Συν-απο-κλίνω, biit: -κλινῶ, mъ aплек. mъ abatȣ ȋntp' алтъ papte ȋnпреȣпъ кȣ .

Συν-απο-κλύζω, biit: -κλύσω, spълъчi... кȣpъцȣ de чева tot de o datъ.

Συν-απο-κομίζω, biit: -ίσω, tpansпор... чева tot ȋntp' o вpeme dintp' ȣпȣ ло... ȋntp' алтȣл.

Συν-απο-κόπτω, biit: -κόψω, taȋȣ din че... ва tot ȋntp' o вpeme, saȣ ȋnпреȣпъ ... чiпева.

Συν-απο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι, p... пȣnzȣ ȋnпреȣпъ (ȋn ȣпiре, saȣ tot de ... datъ).

Συν-απο-κρύπτω, biit: -κρύψω, askȣ... чева de totȣ ȋnпреnъ кȣ...

Συν-απο-κτείνω (κτίννυμι), biit: -κτε... omopȣ ȋnпреȣпъ.

Συν-απο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, do... deskȣ чева, saȣ пpinzȣ (ȋnкizȣ) пе ...пева ȋntp' ȣпȣ локȣ ȋnпреȣпъ кȣ...

Συν-απο-λάμπω, biit: -λάμψω, ȋmȋ ... въpsȣ лȣmina, stpълȣчeskȣ tot de o d... saȣ ȋnпреȣпъ кȣ...

Συν-απο-λαύω, biit: -λαύσομαι, mъ ... пъpъшeskȣ din dobȋndipea saȣ ȋntp... ȋnцарeа вpe ȣпȣȋ лȣкpȣ tot ȋntp' o ... me, saȣ ȋnпреȣпъ кȣ чiпева

Συν-απο-λείπω, biit: -λείψω, лasȣ ... ȋnaпоȋ, saȣ de totȣ ȋnпреȣпъ кȣ алт...

Συν-απο-λήγω biit: -λήξω, ȋnчetezȣ ... sfȋpшeskȣ чева ȋnпреȣпъ кȣ..; (nestp... жȣпгȣ ла ачелашȋ sfȋpшitȣ saȣ pesȣ... ȋnпреȣпъ кȣ чiпева.

Συν-απ-όλλυμι, biit: ολέσω, пpъпъ... de totȣ чева ȋnпреȣпъ.

Συν-απολογέομαι -οῦμαι, biit: -ή... daȣ кȣвinte de ȋndpeптаpe spe a... pea mea, saȣ a алтȣȋa ȋn ȣпiре, sa... de o datъ кȣ...

Συν-απο-μαλάσσω (ττω), biit: -άξω, ... кȋnd moȋȣ чева de totȣ ȋnпреȣпъ к...

Συν-απο-μαραίνω, biit: ανῶ, вешtеж... (шi pas:) mъ вешtежeskȣ, (шi fir:)mъ ... пiepȣ tot de o datъ, saȣ ȋnпреȣпъ...

Συν-απο-μειόω -ῶ, biit: -ώσω, ȋnпȣц... чева ȋnпреȣпъ кȣ...

Συν-απο-νεύω, biit: -νεύσω, mъ плеc... повȋpnezȣ ȋntp' алтъ papte, (шi пр... tiud:) pefȣzȣ, tъгъdȣieskȣ чева to... o вpeme.

Συν-απο-νοέομαι οῦμαι, biit: -ήσομ... dȣspъdъждȣieskȣ tot de o datъ; saȣ ...

чева de o notpiвъ кв чinева ка desnъdъжdвitв.

Συν-απο-ξύω, biit: ξύσω, ръzвind ïaв dene чева tot de o datъ чева.

Συν-απο-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцв чева înanoï, saв denapte înпpeвnъ кв чinева.

Συν-απο-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плекв пе mape înпpeвnъ кв...

Συν-απορέω -ῶ, шi (пas:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, mъ aflв întp' ачeеaшï nedomipipe кв altвл.

Συν-αποῤ ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, pвnînd, saв snъprînd ïaв din чева înпpeвnъ кв altвл, = Συναποσπῶ.

Συν-αποῤ-ῥίπτω, biit: -ῥίψω, лenъdв, apвnкв чева înпpeвnъ.

Συν-απο-σβέννυμι, biit: -σβέσω, stînгв чева de totв înпpeвnъ.

Συν-απο-σεμνύνω, biit: -υνῶ, înaлцв, mъpeskв кв mapï лaвde чева, saв пе чinева.

Συν-απο-σπάω -ῶ, biit: -σπάσω, smîчeskв, tpъgînd skoцв, desлineskв чева tot de o datъ, saв înпpeвnъ кв...

Συν-απο-στάζω, biit: -στάξω, fakв a піка чева, (шi nestp:) пiкв înпpeвnъ, saв tot de o datъ din чева.

Συναποστάτης, ου (ὁ), soцв de peвoлвцie, înпpéвnъ peвoлtatв. [σὺν, ἀποστάτης].

Συν-απο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimiцв, nopneskв înпpeвnъ.

Συν-απο-στερέω -ῶ, biit: -ήσω, лinseskв пе чinева de чева înпpeвnъ кв...

Συναποστῆναι, пех: 2: de înf: ал лвï συναφίστημι.

Συν-απο-τελέω -ῶ, biit: -τελέσω, desъвîpшeskв чева înпpeвnъ.

Συν-απο-τερματίζω, biit: -ίσω, adвкв чева ла îndeплinipe, saв daв ла чева sfîpшitв întpeгв înпpeвnъ кв..

Συν-απο-τίθημι, шi (maï des) -τίθεμαι, biit: -αποθήσω, -ομαι, пвïв чева în пъstpape tot întp' o вpeme, saв înпpeвnъ кв..

Συν-απο-τίκτω, biit: -τέξομαι, naskв (npodвкв) înпpeвnъ.

Συν-απο-τίλλω, biit: -τιλῶ, smвлгв кв totвл înпpeвnъ кв...

Συν-απο-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, fвгв înпpeвnъ aлергînd.

Συν-απο-τροχάζω, biit: -άσω, = Συναποτρέχω.

Συν-απο-φαίνω, biit: -φανῶ, =Συναποδείκνυμι. || (miж:) îmï eksпpimв пъpepea tot întp' o вpeme, saв în вnipe кв чinева.

Συναπόφασις, εως (ἡ), тъгъdвipe fъквtъ în вnipe кв altвл. [συναπόφημι].

Συν-απο φέρω, biit: -αποίσω, (пех: συναπήνεγκα, mi чл:) лвînd stpъmвtв чева aïвpea tot întp' o вpeme. || (miж:) ïaв чева înпpeвnъ ла sinemï.

Συν-από-φημι, biit: -φήσω, ziкв шi eв înпpeвnъ пв, тъгъdвïeskв чева în вnipe кв altвл.

Συν-απο-φθίνω, biit: -φθίσω, poet: пpъпъdeskв, toneskв, omopв înпpeвnъ.

Συν απο-χράομαι -ῶμαι, biit: -χρήσομαι, întpeввinцezв чева de îndestвл, saв neste mъsвpъ (кв aбвsв) înпpeвnъ кв altвл.

Συν-απο-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ peтpaгв, mъ denъptezв înпpeвnъ

Συναπτέος, α, ον, nosit: ал лвï συνάπτω.

Συναπτικος, ή, ὸν, чел кв însвшime, saв (гpam:) însemnape de вnipe, saв конлегаpe. [de вnde

Συναπτικῶς, adв: în вnipe, концinepe; saв îndatъ, nemiжлочit.

Συναπτὸς, ή, ὸν, înпpeвnatв, saв пвtinчosв de a se înпpeвna, конлега, saв stpînцe înпpeвnъ. [din

Συν-άπτω, biit: ἄψω, înпpeвnв, комbinв чева кв alta; (вne-opï) лвкpezв чева în концinepe; (nestp: saв eл:) mъ цiв вna, atinгв, mъ anponiв; saв ажвnгв, вiв înпpeвnъ ла чева. «Χεῖρας συνάπτειν». Φлstp: «Ἡ φιλία συνάπτει τοὺς καλούς τε κἀγαθούς». Ksn: «Γάμον («Κῆδος «Κοινωνίαν») συνάπτειν». Лкs: (шi de înпpot). «Μάχην («Πόλεμον) —». Лкs: a se înкъïepa în бъtълie. (шi maï компл:) «Συνάπτειν τὰ στρατόπεδα εἰς μάχην». Лкs: (шi în eл:) «Μελλόντων δὲ αὐτῶν συνάπτειν». Лкs: a se anвка în бътaïe. (шi пas: кв aк: кв пpeп:). «Ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο„. Лкs: (saв кв dat:) «Συνάπτειν τινὶ εἰς λόγους». Лкs: a конвоpбi кв чinева. (шi maï компл:). «Τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους ξυνάπτεις„; Apstf: «Τὸ πεδίον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ πεδίῳ». Ep: (шi fir:). «Τῆς ὥρας συναπτούσης». Плв: = Συγκλειούσης, anponiindв se. «Συνάπτοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος„. Плв: «Ὥρα συνάπτει». Hind: гpъбeшte.

Συν-απ-ωθέω ῶ, biit: -ωθήσω, saв -ώσω, înninгв, denъptezв чева înпpeвnъ.

Συν-αράσσω, biit: ·άξω, чïoкneskв tape вna de alta, sfъpîmв înпpeвnъ вna кв alta. 2) poet: în локв de συναρμόζω.

Συν-αρέσκω, biit: -αρέσω, amв шi eв пъчepe ла чева, înкввiinцezв (шi în a 3: peps: îmï плаче) de o notpiвъ чева, mъ înвoïeskв ла чева. «Θησσῇ ξυναρέ-

σσατο Μίνως». Απлɒ: (ші кв ак: ел:) «Θέμις, ἥν ἄμφω συναρέσσαμεν». Аплп:

Συν-αρήγω, biit: -αρήξω, =Συμβοηθῶ.

Συνάρηρα, tpeк: de кв: în лoкȣ de пpez: ал (neîntp:) συνάρω, saȣ συναραρίσκω, = Συναρμόζω. (de ȣnde пaptч:) «Συναρηρὼς, υῖα, ὸς, комбinatȣ, notpiвitȣ înпpeȣпъ. (fir:) înвoitȣ, кonглъsȣitȣ.

Συν-αρθμέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: mъ înвoieskȣ кȣ чineвa. [ші

Συν-αρθμίζω, biit: -ίσω, ind· în лoкȣ de συναρθμέω. [ші

Συνάρθμιος (ὁ, ἡ), noet: notpiвitȣ, înкeiatȣ înпpeȣпъ; înвoitȣ, însoцitȣ. [ші

Συν-αρθμόω -ῶ, biit: -ώσω, =Συναρμόζω, ші Συναρθρόω. [σὺν, ἀρθμός].

Σύναρθρος (ὁ, ἡ), înкeiatȣ înпpeȣпъ, комбinatȣ; (fir:) înвoitȣ; (граm:) eкsпȣsȣ înпpeȣпъ кȣ aptiкoлȣ. [σὺν, ἄρθρον]. [de ȣnde

Συναρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, кonлeгȣ mъdȣлapeлe tpȣпȣлȣi npin înкeietȣpi. [de ȣnde

Συνάρθρωσις, εως (ἡ), кonлeгape npin înкeietȣpi.

Συν-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, пȣmъpȣ înпpeȣпъ, кonpinzȣ întp' aчeлaшi пȣmъpȣ. [de ȣnde

Συναρίθμησις, εως (ἡ), înпȣmъpape înпpeȣпъ, кonpindepe întp' aчeлaшi пȣmъpȣ.

Συνάριθμος (ὁ, ἡ), кonpinsȣ înпpeȣпъ întp' aчeлaшi пȣmъpȣ. 2) asemenea, de o notpiвъ лa пȣmъpȣ. [σὺν, ἀριθμὸς].

Συν-αριστάω -ω, biit: -ήσω, npînzeskȣ înпpeȣпъ кȣ чineвa.

Συν-αριστεύω, biit: -εύσω, înпpeȣпъ saȣ tot de o datъ кȣ aлtȣл isвîndeskȣ, saȣ isвȣteskȣ în вiptȣцe, saȣ aлte isпpъвi.

Συνάριστος ὁ, ἡ), кape deжȣпъ, saȣ npînzeшte înпpeȣпъ. [σὺν, ἄριστον].

Συν-αρκέομαι -οῦμαι, biit: -αρκεσθήσομαι, (кȣ dat:) sîntȣ de îndestȣл, saȣ dъineskȣ înпpeȣпъ. 2) mъ mȣлцȣmeskȣ кȣ чeвa; saȣ кȣ плъчepe paвdȣ чeвa. «Συναρκεῖσθαί τινι». Tfp: Xap:

Συναρμογή (ἡ), комбinape, notpiвipe a пъpцiлop întpe dînseлe;(mȣs:)apmonie. [din

Συν-αρμόζω, biit: -όσω, комбinȣ, înпpeȣпȣ чeвa notpiвit кȣ aлta (кa npin înкeietȣpi ; (npin întind:) компȣiȣ ȣnȣ totȣ din mai mȣлte пъpцi; (ші nestp: saȣ пas: ші miж:) mъ notpiвeskȣ, mъ înвoieskȣ кȣ чeвa.

Συν-αρμολογέω -ῶ, biit: -ήσω, Skp: în лoкȣ de συναρμόζω.

Συν-αρμονιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntȣ în apmonie saȣ вȣпъ înцeлeцepe, înвoitȣ кȣ чineвa (fir:).

Σύναρμος (ὁ, ἡ), комбinatȣ, înкeiatȣ, ȣnitȣ. [σὺν, ἁρμός]

Συναρμοσία, ші Συνάρμοσις, εως (ἡ), = Συναρμογή.

Συναρμοστέος, α, ον, nosit: aл лȣi συναρμόζω.

Συναρμοστέω -ῶ, biit: ήσω, = Συναρμονιάω. [din

Συναρμοστής, οῦ (ὁ), комбinъtopȣ; înпpeȣпъtopȣ; (fir:) înвoitopȣ. 2) înпpeȣпъ dpeгъtopȣ saȣ komisapȣ пentpȣ opranisape de administpaцia ȣnȣi statȣ (вezi ἁρμοστής). [συναρμόζω]. [de ȣnde

Συναρμοστικὸς, ἡ, ὸν, foлositopȣ, saȣ îndemînatiкȣ лa комбinape, înпpeȣпape, saȣ înвoipe.

Συναρμοττόντως, adв: (de пaptч:) кȣ кinȣ notpiвitȣ de комбinape. [din

Συν-αρμόττω, biit: -όσω, At: în лoкȣ de συναρμόζω.

Συν-αρμόω -ῶ, biit: -ώσω, = Συναρθρόω.

Συναρπαγή (ἡ), xpъпipe de o datъ, saȣ de totȣ. «Κατὰ συναρπαγὴν, saȣ «'Ex συναρπαγῆς». Kлm: fъpъ npeкinzȣipe [din

Συν-αρπάζω, biit: -άσω, (ші mai noȣ) -άξω, xpъпeskȣ înпpeȣпъ (tot de o datъ), saȣ de o datъ; (fir:) ȣлȣieskȣ, saȣ îndȣплeкȣ пe чineвa лa чeвa fъpъ a 'л лъsa sъ se rîndeaskъ; (despre лȣкp:) npiчenȣ, saȣ înвъцȣ чeвa îndatъ.

Συν-αρρωστέω -ῶ, biit: -ήσω, вoлeskȣ înпpeȣпъ, saȣ tot întp' o вpeme.

Σύναρσις, εως (ἡ), aжȣtape, saȣ aпъpape [συναίρω] (акt: saȣ пas:). 2) комбinape, înпpeȣпape (акt: saȣ neȣtp:). [συνάρω].

Συν-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, atîpnȣ înпpeȣпъ; (fir:) кonлeгȣ; (пas:) mъ înкaieрȣ în въtълie; (în цen:) mъ концiȣ de чeвa, saȣ кpmezȣ înпpoȣпъ de aпpoaпe. [de ȣnde

Συνάρτησις, εως (ἡ), înпpeȣпъ atîpnape; концinepe; (fir:) înкъiepape în въtълie.

Συν-αρτίζω, biit: -ίσω, indeплineskȣ, înтpeцeskȣ înпpeȣпъ.

Συν-αρτύνω (-αρτύω), biit: -ύσω, гъteskȣ, întoкmeskȣ, aлкъtȣieskȣ ȣпa кȣ aлta. «'Aσπίσι —». Aплп: =Συνασπίζω.

Συν-αρχαιρεσιάζω, biit: -άσω, ȣneлteskȣ чeвa înпpeȣпъ лa aлeцepe de dpeгъtopȣ.

Συναρχία (ἡ), înпpeȣпъ кîpmȣipe saȣ administpaцie. «'Ἐν τῇ τοῦ 'Αντωνίου καὶ Λεπίδου συναρχίᾳ». D: Kas: ‖ (îm:) «Συναρχίαι». Apst: кopпȣл dpeгъtopiлop ȣnȣi

statš, (Франц:) le corps de la magistrature. [σύναρχος].

Συναρχομένως, adв: (de naptч:) кв ачелеаші înчепвtвpĭ, saš înчепъtoape елементе.

Σύναρχος (ὁ, ἡ), înпреъпъ dpегъtopš, (Франц:) collegue. [din

Συν-άρχω, biit: -άρξω, kîpmвĭeskš, administpezš înпреъпъ кв алtвл, sîntš înпреъпъ dpегъtopš. || (naptч:) Συνάρχων = Σύναρχος. 2) (miж:) înчепš asemenea, saš amš ачелаші înчепвtš, (ші грам:) ачелелеаші înчепвtале saš iniціале літере.

Συν-άρω, neîntp: везĭ συνάρηρα.

Συναρωγός (ὁ, ἡ), înпреъпъ ажвtъtopš. [σὺν, ἀρωγός].

Συν-ασεβέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš înпреъпъ saš de o потрівъ нереліціosš, saš nepiosš (неквчерпікš în челе sfinte).

Συν-ασκέω -ῶ, biit: -ήσω, îndeпліnеskš, saš гъtеskš чева кв toate челе tpeввinчoase înпреъпъ. (везĭ ші συγκροτῶ). [de вnde

Συνάσκησις, εως (ἡ), înпреъпъ saš eksaktъ îndeпліnipe de чева, saš deпpindepe în чева.

Συν-ασμενίζω, biit: -ίσω, = Συνευφραίνομαι. [de вnde

Συνασμενισμὸς (ὁ), обштеаskъ веселіе.

Συν-ασοφέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ fakš de o потрівъ neînцелеntš.

Συν-ασπάζομαι, biit: άσομαι, салвtš înпреъпъ; (fir:) апровезš, пріimeskš кв mълцвmipe чева înпреъпъ кв алtвл.

Συν-ασπιδόω -ῶ, biit: -ώσω, ші

Συν-ασπίζω, biit. -ίσω, (npinч:) îmĭ цiš павъza апроапе de ачееа а алъtвраш-лвĭ meš, ad: mъ ваtš апроапе de алtвл, saš înпреъпъ кв чінева. [de вnde

Συνασπισμὸς (ὁ), înпреъпаpe, saš îndesipe de павезе în вътъліе (везĭ deskpiepea în Іл: N. 130; (dвпе taktika Pom:) fopmapea fîrвpeĭ zise, вpoaskъ цеstoasъ. (Франц:) tortue, ad: îndesipea skвtелop вnite вnвл кв алtвл spe апъpape de sъцецеле връжташ-ілор ла апропіере de четъцĭ; (în цен:) ажвtopinцъ în вътъліе, аліанцъ. [ші

Συνασπιστής, οῦ (ὁ), конлвntъtopš, saš ажвtъtopš în вътъліе, аліаtš.

Συν-ασταχύω, (fъpъ biit:) noet: sîntš пліnš de spiче.

Συν-αστραγαλίζω, biit: -ίσω, mъ жокš în арші че înпреъпъ кв чінева.

Συν-αστράπτω, biit: -αστράψω, fвлцерš înпреъпъ, saš tot de o datъ.

Συν-αστρέω, -ῶ, biit: -ήσω, kazš, saš mъ dedвkš sввt înfлвinца ачелеіаші stele înпреъпъ saš tot de o datъ кв алtš чева.

Συναστρία (ἡ), къdepe întîmпл-ъtoape sввt înfлвinца ачелеіаші stele. 2) mikъ вражвъ saš mînie întpe npieteni (Прокл в în Птол:). [σὺν, ἀστήρ].

Συν-ασφαλίζομαι, biit: -ίσομαι, asirвpš ачееаші време.

Συν-ασχαλάω -ῶ, (fъpъ biit:) noet: în локš de...

Συν-ασχάλλω, biit: -αλῶ, mъ некъжеskš, mъ mîхneskš ші еš înпреъпъ.

Συν-ασχημονέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš ші еš ачелеаші некввiinце saš nepîndвĭелĭ înпреъпъ кв алцiĭ

Συν-ασχολέω -ῶ, biit: -ήσω, îndeлеtniчеskš пе чінева (ші пав: mъ оквпš ші еš) înпреъпъ ла чева.

Συν-ατενίζω, biit: -ίσω, mъ вітš întins, saš ацintezš ла чева înпреъпъ saš tot de o datъ кв алtвл.

Συν-ατιμάζω, biit: -άσω, nечinsteskš înпреъпъ saš de o потрівъ.

Συν-ατμίζω, biit. -ίσω, евапорезš înпреъпъ, saš tot întp' o време.

Συνατυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš...

Συνατυχής, έος (ὁ, ἡ), пъptašš din nenорочіреа квіва; saš de o потрівъ nенорочітš. [σὺν, ἀτυχής].

Συν-αυαίνω, biit: -ανῶ, вsвkš чева înпреъпъ saš tot de o datъ.

Συν-αυγάζω, biit: -άσω, лвminezš înпреъпъ. [de вnde

Συναυγασμὸς (ὁ), ші

Συναύγεια (ἡ), конкврцереа разелор лвminеĭ întp' алелаші пвntš. [σὺν, αὐγή].

Συν-αυδάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: = Σύμφημι, ші Συναινῶ.

Συν-αυλέω -ῶ. biit: -ήσω, kîntš кв flвepвл înпреъпъ кв чінева.

Συναυλία (ἡ), [σὺν, αὐλός] концерtš, saš kîntape tot de o datъ de доъ saš maĭ mвлte flвepe, saš de flвepš ші kitapъ, saš (în цен:) de felвpite mвsikале instpвminte. «Συναυλίαν θρηνεῖν». Enitf: = Συνθρηνεῖν. 2) [σὺν, αὐλή] = Συναυλισμὸς, конлоквipe; însoцipe de пвntš; (în цен:) вnipe. "Δορὸς —», Esx: înkъĭepape în вътъліе, saš dвeлš.

Συναυλιασμὸς (ὁ), înd: în локš de συναυλισμός.

Συναυλίζω, biit: -ίσω, stpînrš, adвпš întp' ачееаші kвpte, saš копpinsš, = Συναλίζω. || (miж: кв dat:) конлоквĭеskš, не-

ţrекъ, віецъїeskъ împreѹnъ. [de ѹnde

Συναυλισμὸς (ὁ), конлокѹіре·

Σύναυλος (ὁ, ἡ), kîntъtоpъ кѹ flѹерѹл împreѹnъ кѹ чінева; (în цеn:)=Συνῳδός, ѹniтъ, înвоiтъ, конглъсѹітъ. «Ἀνέμῳ —». Анкр: ѣste, рeneде ка вîntѹл. [σύν, αὐλός]. 2) [σύν, αὐλή] конлокѹітоpъ, saѹ konтрътiтоpъ. «Μανίᾳ —». Sof:

Συν-αυξάνω, biit: -αυξήσω, =Συναύξω.

Συναύξησις, εως (ἡ), sѹbst: лѹї...

Συν-αύξω, biit: -αυξήσω, креskъ, (ші між:) мъ креskъ, мъ мъреskъ, мъ îmмѹлцеskъ împreѹnъ.

Συν-αφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: συναφεῖλον, ші чл:) їаѹ împreѹnъ, saѹ tot de o datъ.

Συν-αφανίζω, biit: -ίσω, препъdeskъ împreѹnъ, saѹ tot de o datъ.

Συνάφεια (ἡ), nеmiжлочітъ конціnере; ѹnіре, saѹ împreѹnаре (în Еліод: конжѹгалъ. «Συναφείας ἔννομον συνάλλαγμα). [συναφής].

Συνάφεσις, εως (ἡ), împreѹnъ, saѹ tot întp' o време лъsape, порніре, (ші пас:) плекаре, пѹрчеdере. [συναφίημι].

Συναφή (ἡ) =Συνάφεια. [ші

Συναφής, έος (ὁ, ἡ), ѹniтъ, împreѹnатъ; конціnѹтъ. [συνάπτω].

Συν-αφ-ίημι, biit: -αφήσω, (nex: συναφῆκα, ші чл:) лаsъ, sловозъ, пъръseskъ; ші (між:) плекъ împreѹnъ.

Συν-αφ-ικνέομαι οῦμαι, biit: -αφίξομαι, soseskъ, ажѹнгъ împreѹnъ.

Συν-αφ-ίπταμαι, biit: συναποπτήσομαι, (nex: συναπέπτην, ші чл:) мъ дѹкъ sѹбрînd împreѹnъ кѹ чінева.

Συν-αφ-ίστημι, biit: -αποστήσω, (nex: συναπέστησα, ші 2: συναπέστην, ші чл:) деnъртеzъ, ші (між:) мъ деnъртеzъ, ші (партік:) мъ револтеkъ împreѹnъ.

Συν-αφ-ομοιόω -ῶ, biit: -ώσω, fакъ чева кѹ desъвîршіре asemenea кѹ алтъ чева.

Συν-αφ-ορίζω, biit: -ίσω, desпарцъ, saѹ хотъръskъ deosebind чева de алтеле împreѹnъ кѹ..

Συν-άχθομαι, biit: -χθεσθήσομαι, мъ nекъжеskъ, мъ mîхneskъ împreѹnъ.

Συν-άχνυμαι, biit: -ακαχήσομαι, поеt:= Συνάχθομαι.

Σύναψις, εως (ἡ), [συνάπτω] împreѹnаре, конлегаре (акt: saѹ пас:); (фъръ ші кѹ χειρῶν) înкъїерape, лoвіре în бътъліе.

Συν-δαΐζω, biit: -ίξω, поеt: sfіміъ (оморъ) împreѹnъ.

Συν-δαίνυμαι, biit: -δαίσομαι, поеt: мънînкъ, мъ ospeteзъ împreѹnъ.

Συνδαιταλεύς, έως (ὁ), каре мънînкъ, se ospeteазъ împreѹnъ. [ші

Σύνδαιτις, ιδος (ἡ), поеt: fем: ал лѹї...

Συνδαίτωρ, ορος (ὁ), поеt:=Σύνδειπνος. [din

Συν-δαίω, biit: -δαίσω, поеt: = Συνδαίνυμαι. «Γάμους τινι—». Ебр:=Συνεστιῶ.

Συν-δάκνω, biit: δήξομαι, мѹшкъ împreѹnъ, saѹ stpîns.

Συν-δακρύω, biit: -δακρύσω, плîngъ împreѹnъ; (кѹ ак:) жълеsaѹ пе чінева împreѹnъ.

Συν-δαμάζω, ші (поеt:) Συν-δάμνημι, biit: -δαμάσω, domoлеskъ, înfpînrъ tot întp' o време, saѹ кѹ desъвîршіре.

Συν-δανείζω, biit: -είσω, împрѹмѹтъ împreѹnъ.

Συν-δαπανάω -ῶ, biit: -ήσω, келтѹїeskъ împreѹnъ.

Συν-δείδω, biit: -δείσομαι, (ţpe: de кѹ; прінч: în локѹ de през: συνδέδοικα, saѹ συνδέδια) мъ temъ înкъ, saѹ de o потрівъ.

Συν-δειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, чінеzъ, мънînкъ împreѹnъ.

Συνδείπνιον, поеt: în локѹ de...

Σύνδειπνον (τὸ), чінъ de maї мѹлці împreѹnъ, ospъцъ. [ші

Σύνδειπνος (ὁ, ἡ), каре чінъ împreѹnъ; (în цеn:) kommesanъ. [σύν, δεῖπνος].

Συν-δεκάζω, biit: -άσω, miтѹїeskъ пе мѹлці împreѹnъ, sa пе ѹnѹл împreѹnъ кѹ алтѹл.

Συν-δεκατεύω, biit: -εύσω, zечiѹїeskъ tot întp' o време. 2) serвезъ împreѹnъ a zечелеa zi de ла наштереа копілѹлѹї.

Σύνδενδρος (ὁ, ἡ), плінъ da nомї, saѹ копачї «Τὸ σύνδενδρον». партеа чеа maї deasъ a пъдѹрії, [σύν, δένδρον].

Συν-δέομαι, biit: -δεήσομαι, амъ ţребѹінцъ, saѹ рогъ împreѹnъ, saѹ tot de odатъ.

Σύνδεσις, εως (ἡ), конлегаре, împreѹnаре. [συνδέω].

Συν-δεσμεύω, biit: -εύσω, легъ împreѹnъ.

Συν-δεσμέω -ῶ, biit: -ήσω, = Συνδεσμεύω.

Συνδέσμιος (ὁ, ἡ), пѹsъ în легътѹрї (saѹ fеаръ) împreѹnъ кѹ алтѹл. [din

Σύνδεσμος (ὁ), (îm: поеt: în етероц: τὰ σύνδεσμα) легътѹръ împreѹnъ; nodъ; легътѹръ (de maї мѹлте лѹкрѹрї împreѹnъ); (грам:) konїѹнкціе, o парте nеdекліnатъ a кѹвîntѹлѹї, însemnътівъ de легареа zічерілор saѹ a fраселор. [σύν, δεσμός]. [de ѹnde

Συνδεσμώτης, ου (ὁ), =Συνδέσμιος.

*

Συνδεσποτεία (ἡ), împreunъ stъpînire. [σύν, δεσπότης].

Συνδέτης, ου (ὁ), конлегътоpӯ; saӯ (pap) конлегатӯ. [ші

Συνδετικός, ή, όν, folositopӯ ла конлегаре, saӯ împreunape. [ші

Σύνδετος (ὁ, ἡ), конлегатӯ. ‖ (subst:) Σύνδετον, poet: în локӯ de σύνδεσμος. [συνδέω].

Συνδεύμενος, η, ον, Ion: poet: în локӯ de συνδεόμενος-ούμενος, pas: партч: ал луї συνδέω.

Συν-δεύω, biit: -εύσω, udӯ, moiӯ împreunъ.

Συν-δέω, biit: -δήσω, легӯ împreunъ; (în цеп:) împreunӯ una кu алта; (une-орї) ціӯ, опрескӯ. ‖ (пртч:) Συνδούμενος, în контракціе în локӯ de συνδεόμενος. (везї вербул simплу).

Σύνδηλος (ὁ, ἡ), de o потрівъ, saӯ кu тотул înведератӯ, арътатӯ de фацъ. [σύν, δῆλος].

Συν-δημαγωγέω -ῶ, biit: ήσω, ажутӯ пе чінева а 'шї атраце фавоареа попорулуї, saӯ конлукрезӯ ла атъціреа унуї пороdӯ.

Συνδημιουργέω -ῶ, biit: -ήσω, креезӯ, saӯ фабрічезӯ împreunъ, saӯ тот întр' о време. [din

Συνδημιουργός (ὁ, ἡ), конлукрътоpӯ ла креаре saӯ фабрікаре de чева. ‖ (subst:) кондрегътоpӯ de demiurги, saӯ трібунӯ ал пороdулуї. [σύν, δημιουργός, везї зіч:].

Συν-δια-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: συνδιέβην, ші чл:) трекӯ împreunъ, saӯ тот de o datъ.

Συν-δια-βάλλω, biit: -βαλῶ, =Συνδιαβιβάζω. 2) (маї des) пірьскӯ, zавістуїескӯ пе чінева împreunъ кu алтул.

Συν-δια-βαπτίζομαι, biit: -ίσομαι, мъ куфундӯ în апъ împreunъ (întрекînду мъ) кu чінева; (fir:) реsпінгӯ sіла кu sіла (невінstea кu невінstea); мъ împотрівескӯ întрu тоате.

Συν-δια-βαστάζω, biit: -άσω, транспортӯ ардікînд чева пе умерї împreunъ кu чінева аїуреа.

Συν-δια-βιβάζω, biit: -άσω, ажутӯ а трече пе чінева din коло.

Συν-δια-γιγνώσκω, biit: -διαγνώσομαι, (пех: 2: συνδιέγνων, ші чл:) жudікӯ чева, ші хотърьскӯ ка sіndікӯ împreunъ кu алтул.

Συν-δι-άγω, biit: -άξω, (пех: συνδιήγαγον, ші чл:) = Συνδιακομίζω; (fir. înцел: τὸν βίον) віецуїескӯ împreunъ. [de unde

Συνδιαγωγή (ἡ), конвіецуіре; saӯ împreunъ-петречере de време.

Συν-δια-δίδωμι, biit: -διαδώσω, (пех: συνδιέδωκα, ші чл:) împарцӯ, împраштіӯ чева împreunъ saӯ тот de o datъ кu алтул.

Συν-δια-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înферbînтӯ чева împreunъ, saӯ тот de o datъ.

Συν-δια-θέω, biit: -θεύσομαι, трекӯ прін чева алергînд împreunъ кu алтул.

Συν-δι-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: συνδιεῖλον, ші чл:) desпарцӯ, saӯ deosebескӯ чева împreunъ кu алтул.

Συν-διαιτάομαι ῶμαι, biit: -ήσομαι, тръїескӯ, локуїескӯ împreunъ. [de unde

Συνδιαίτησις, εως (ἡ), конвіецуіре, saӯ конлокуіре; (кu ак: кu преп:) кіпӯ de конпуртаре în soцietate. [ші

Συνδιαιτητής, οῦ (ὁ), ші Συνδίαιτος, конвіецуітоpӯ, saӯ конлокуітоpӯ ал куїва.

Συν-δι-αιωνίζω, biit: -ίσω, векуїескӯ împreunъ кu чінева.

Συν-δια-καίω -ῶ, biit: -καύσω, (пех: συνδιέκηα, ші чл:) арзӯ чева împreunъ, saӯ пе dînъuntpu.

Συν-δια-κινδυνεύω, biit: -εύσω, мъ багӯ în (петрекӯ) прімеждіе împreunъ кu чінева.

Συν-δια-κομίζω, biit: -ίσω, транспортӯ чева împreunъ, saӯ тот de o datъ de чеаа-лалтъ парте.

Συνδιάκονος (ὁ, ἡ), служітоpӯ, saӯ лукрътоpӯ împreunъ кu алтул.

Συν-δια-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, întокмескӯ чева împreunъ.

Συν-δια-κρίνω, biit: -κρινῶ, жudікînд deosebескӯ, алегӯ, saӯ хотърьскӯ чева împreunъ кu алтул, saӯ алтеле, saӯ тот de o datъ.

Συνδιάκτορος (ὁ, ἡ), dукътоpӯ de веsте, saӯ веstітоpӯ împreunъ кu алтул. [σύν, διάκτορος].

Συν-δια-κυβερνάω, -ῶ, biit: -ήσω, гуверпезӯ împreunъ.

Συν-δια-λαμβάνω biit: -λήψομαι, (пех: συνδιέλαβον, ші чл:) desпарцӯ, saӯ прекурмӯ чева; ші (пеstр: saӯ сл:) жudікӯ, ші хотърьскӯ, saӯ мъ кінzuїескӯ împreunъ кu алтул despre чева.

Συν-δια-λέγομαι, biit: -λέξομαι, (тре: de кu: συνδιείλεγμαι, пех: συνδιειλέχθην, ші чл:) ворбескӯ împreunъ кu чінева, конверsезӯ.

Συνδιάληψις, εως (ἡ), кінzuіре împreunъ кu алтул despre чева. [συνδιαλαμβάνω].

Συνδιαλλαγή (ἡ), subst: луї.

Συν-δι-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, конлукрезӯ а împъка пе чінева кu алтул. 2) префакӯ, skimbӯ împreunъ.

Συν-δια-λυμαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, ==Συνδιαφθείρω.

Συν-δια λύω, biit: -λύσω, desfakȣ, pisineskȣ чева înпреȣнъ, saȣ de o notpівъ; fir:)== Συνδιαλλάττω. || (між:) kontpівȣіeskȣ ла pefѕipe de datopie.

Συν-δια-μάχομαι, biit: -μαχήσομαι, mъ batȣ, mъ лȣntȣ înпреȣнъ înпротiва кȣіва.

Συν-δια-μένω, biit: -μενῶ, stъpȣieskȣ, dъineskȣ înпреȣнъ кȣ чінева.

Συν-δια-μνημονεύω, biit: -εύσω, цiȣ (saȣ adȣkȣ a) minte чева înпреȣнъ, saȣ tot de o datъ dȣпе mȣлtъ вреme.

Συν-δια-νέμω, biit: -νεμῶ, înпарцȣ чева tot de o datъ, saȣ înпреȣнъ кȣ...

Συν-δια-νεύω, biit: -νεύσω, mъ плекȣ tot de o datъ sъ вързȣ чева, saȣ ка sъ fakȣ semnȣ кȣіва.

Συν-δια-νοέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (пех: συνδιενοήθην, шi чл:) mъ gîndeskȣ, mъ кinʓȣieskȣ înпреȣнъ.

Συν-δια-περαίνω, biit: ανῶ, adȣkȣ чева ла îndeпліпiре înпреȣнъ; saȣ sъвîршеsвȣ чева tot întp' o вреme.

Σον-δια-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, tpeкȣ înпреȣнъ sȣѕpînd.

Συν-δια-πλέω, biit: -πλεύσομαι, tpeкȣ плȣtind înпреȣнъ.

Συν-δια-πολεμέω ῶ, biit: -ήσω, mъ pesвoieskȣ înпреȣнъ пînъ ла sfîршitȣ, ==Συνδιαφέρω τὸν πόλεμον».

Συν-δια-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣ osteneaлъ sъвîршеskȣ чева înпреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-δι-απορέω -ῶ, biit: ήσω, sîntȣ de o notpівъ кȣ чінева în nedomipipe despre чева, къȣtînd a nedomipi.

Συν δια-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, sъвîршеskȣ чева de totȣ înпреȣнъ кȣ алtȣл. || (між:) ȣneлteskȣ чева tot întp'o вреme.

Συν-δι-αρθρόω -ῶ, biit: -ώσω, kombinȣ чева înпреȣнъ npin înкeieтȣpi; (fir: npoнȣнцȣ чева tot întp' o вреme foapte deslȣшit.

Συν-δι-αρκέω -ῶ, biit: -αρκέσω, dъineskȣ înпреȣнъ.

Συν-διαρ-ρέω, biit: ῥυήσομαι, кȣргȣ îndeлȣnг saȣ totdaȣna înпреȣнъ.

Συν-διαρ ῥήγνυμι, biit: -ῥήξω, pȣпȣ, sfîшiȣ, saȣ snapгȣ înпреȣнъ.

Συν-δια-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, шi

Συν-δια-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, oвѕepвȣ, saȣ черчetezȣ чева кȣ skȣmпъtate înпреȣнъ кȣ чінева.

Συν-δια-στρέφω, biit: -στρέψω, stpîmвezȣ, saȣ корȣпȣ înпреȣнъ.

Συν-δια-σώζω, biit: σώσω, пъstpezȣ, saȣ mîntȣieskȣ кȣ desъвîршipe чева înпреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-δια-ταλαιπωρέω -ῶ, biit: ήσω, петpeкȣ în tікълошie înпреȣнъ кȣ чінева пînъ ла sfîршitȣ.

Συν-δια-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, tȣpвȣpȣ кȣ totȣл чева tot întp' o вреme înпреȣнъ кȣ...

Συν-δια-τείνω, biit: -τενῶ, întinzȣ чева de ла o mapцine пînъ ла aлta înпреȣнъ; (fъръ шi кȣ ὁδὸν) mъ гръвeskȣ mepгînd tot întp' o вреme, saȣ înпреȣнъ кȣ... || (між: fir:) mъ sileskȣ кȣ stъpȣinцъ ла чева înпреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-δια-τελέω -ῶ, biit: έσω, sъвîршеskȣ чева înпреȣнъ; stъpȣieskȣ înпреȣнъ пînъ ла sfîршitȣ.

Συν-δια-τηρέω -ῶ, biit: ήσω, пъstpezȣ чева totdaȣna înпреȣнъ.

Συν-δια-τίθημι, biit: -διαθήσω, (пех: συνδιέθηκα, шi чл:) dispȣiȣ, întokmeskȣ чева înпреȣнъ кȣ...

Συν-δια-τρέπω, biit: -τρέψω, întopкȣ чева întp' aлtъ napte înпреȣнъ; fakȣ пе чінева tot întp' o вреme a se pȣшina, saȣ a se tȣpвȣpa.

Συνδιατριβή (ἡ, sȣвst: лȣi...

Συν-δια-τρίβω, biit: τρίψω, (кȣ dat:) петpeкȣ (вpemea) înпреȣнъ кȣ чінева (npiнч: înвъцînd, saȣ askȣлtînd чева); конвopвeskȣ.

Συν-δια-φέρω, biit: συνδιοίσω, stpъmȣtȣ, tpansnoptȣ чева ла локȣл xotъpîtȣ înпреȣнъ кȣ чінева, ажȣtȣ пе чінева a tpansnopta (шi fir: a sȣfepi) чева; ȣpmezȣ чева înпреȣнъ пînъ în sfîршitȣ. «Τὸν πόλεμον—». Ep: шi Apstf: 2)==Συνδιαφορέω.

Συν-δια-φεύγω, biit: -φεύξομαι, (пех: συνδιέφυγον, шi чл:) skanȣ fȣгînd пе askȣns de ȣadeва înпреȣнъ кȣ чінева.

Συν-δια-φθείρω, biit: -φθερῶ, stpікȣ кȣ totȣл, корȣпȣ înпреȣнъ.

Συν-δια-φορέω -ῶ, biit: -ήσω, pisineskȣ, înпраштiȣ чева înпреȣнъ.

Συν-δια-φυλάσσω (ττω), biit: -άξω, пъstpezȣ, saȣ пъzeskȣ tot-daȣna чева înпреȣнъ.

Συν-δια-χειμάζω, biit: -άσω, петpeкȣ eapna, epnezȣ înпреȣнъ.

Συν-δια-χειρίζω, biit: -ίσω, цiȣ чева tot de o datъ saȣ înпреȣнъ кȣ алtȣл în mîinî; (npin întind:) гȣвepнezȣ, saȣ dipiцezȣ înпреȣнъ. 2) (ȣпе-opî)==Συναποκτείνω.

Συν-δια-χέω, biit: -χεύσω, (пех: συνδιέχεα,

шi чл:) вървš, topnš dintp' o napte întp' алta, saš pisineskš, pesnîndeskš, (шi fir:) înnpaштiš rîndspiле кsîва, pекpeezš tot întp' o вpeme saš înnpeзnъ кs чineва.

Συν-διδάσκω, biit: -διδάξω, învъцš пe чineва tot întp' o вpeme.

Συν-δίδωμι, biit: συνδώσω. (nex: συνέδωκα, шi чл:) daš înnpeanъ; adsnš, stpîngš. ‖ (nestp: saš nas:) skazš, mъ aшezš în жos, saš ла fsndš; (fir:) mъ domoлeskš, mъ înnsцinezš, mъ ksmnъtezš. "Τοῖςδε καὶ πυρετοὶ καὶ τὰ δεινὰ ξυνδιδοῖ, ῥηϊδίως τε ἀλθέξεται πάντα». Apet:

Συν-δι-εκ-κόπτω, biit: -κόψω, плeкînds mъ esš, skaпš din шi npin чeва întp' aчeeaшi вpeme.

Συν-δι-εκ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: συνδιεξέπεσον, шi чл:) eшind skaпš, mъ stpeкopš înnpeзnъ кs...

Συν-δι-έξ-ειμι, biit: -ειμι, (npeл: συνδιεξῄειν, шi чл:) == кs ...

Συν-δι-εξ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: συνδιεξῆλθον, шi чл:) tpeкînd npin чeва esš din коло; (шi fir:) nobesteskš, saš чiteskš чeва de ла înчenstš pînъ ла sfîpшitš înnpeзnъ кs чineва.

Συν-δι-έπω, (npeл: συνδιεῖπον, шi maî msлtš ns) kîpmsîeskš, dipiцezš înnpeзnъ.

Συν-δι-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: συνδιῆλθον, шi чл:) tpeкš npin чeва înnpeзnъ.

Συδ-δι-ηθέω -ῶ, biit: -ήσω, stpeкopš, лъmspeskš чeва înnpeзnъ.

Συνδιημέρευσις, εως (ἡ), sзbst: лsî...

Συν-δι-ημερεύω biit: -εύσω, îmî netpeкš zioa, saš zileле înnpeзnъ кs ...

Συν-δικάζω, biit: -άσω, жsdiкš înnpeзnъ кs алцiî. [de snde

Συνδικασία (ἡ), жsdiкatъ, în кape sînt tpaшî msлцî înnpeзnъ. [шi

Συνδικαστής, οῦ (ὁ), жsdiкъtopš pîndsitš înnpeзnъ кs алцiî.

Συν-δικέω -ῶ, biit: -ήσω, вopbeskš ла жsdiкatъ în faвoapea кsîва (npiнч: кa adвoкatš).

Συνδικία (ἡ), tpeaбa adвoкatsлsî, вopbipe ла жsdiкatъ în faвoapea кsîва. [din

Σύνδικος (ὁ, ἡ), пледъtopš de o npiчinъ de жsdiкatъ în faвoapea кsîва; (în цen:) ажstъtopš, anъpъtopš; (noet:) кsвenitš ла maî msлцî, комsнš; înвoitš кs алцiî. ‖ (sзbst:) adвoкatš; (sne-opî) maptspš; (în Atena) dpegъtopš (конжsdiкъtopš) pîndsitš assnpa челор de konfiskat. [σύν, δίκη].

Συν-δι-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, гsвepnezš, kîpmsîeskš înnpeзnъ.

Συν-δι-όλλυμι, biit: -ολέσσω, npъпъdeskš кs totsл înnpeзnъ.

Συν-δι-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, îndpentezš tot de o datъ, saš înnpeзnъ кs...

Συν-δι-ορίζω, biit: -ίσω, desпapцš, saš xotъpъskš чeва tot de o datъ (npintp' aчeлeaшi xotape).

Συν-δισκεύω, biit: -εύσω, жокš disksл înnpeзnъ кs чineва.

Συνδιωκομένως, adв: (de naptч:) гpъбit, npinit (кa din гoanъ). [din

Συν-διώκω, biit: -διώξω, гoneskš, bînezš пe чineва înnpeзnъ кs алцiî, saš de aпpoape; ‖ (nas:) mъ spmezš de чineва de anpoape; (fir:) mъ концiš. «Τοῦ πάθους τὸ συνδεδιωγμένον». Лonц: fspia. [de snde

Συνδίωξις, εως (ἡ), гoanъ fъкstъ înnpeзnъ кs алцiî.

Συν-διάζω, biit: -άσω,=Συνδυάζω. 2) fакš a aвea чeва doъ însemnъpî saš înцeлesspî, a fi eкîвoкš. [de snde

Συνδοιασμὸς (ὁ), Συνδυασμὸς.

Συν-δοκέω -ῶ, biit: -δόξω, sîntš de aчeeaшi пъpepe, înкsвiinцezš чeва în snipe кs алцiî. ‖ (обiч: în a tpeîa peps: saš în naptч:). «Συνδοκεῖ μοι». mi se пape mi mie кa шi алtopa despre чeва, къ este aшa. «Ὥς οἵ τε μάντεις φασί, καὶ ἐμοὶ συνδοκεῖ». Ksn: (шi în naptч: aбsoл:) «Συνδόξαν πᾶσι». Ksn: кs обшteaskъ пъpepe; (шi în лoкš de adiekt:). «Συνδόξασα ἡμέρα». Лкs: xotъpîtъ în snipe. (saš кa sзbst:). "Τὰ συνδόξαντα». чeлe în înвoipe xotъpîte.

Συν-δοκιμάζω, biit: -άσω, чepкš чeва înnpeзnъ, saš ssnsîš чeва în aчeeaшi вpeme ла чepкape.

Συν-δονέω -ῶ, biit: -ήσω, клetinš, лeгъnš чeва înnpeзnъ saš tot de o datъ.

Συν-δοξάζω, biit: -άσω, sлъвeskš, чinsteskš înnpeзnъ.

Συνδόξαν, naptч: aбsoл: aл лsî συνδοκέω.

Συν-δοξολογέω ῶ-, biit: -ήσω, posteskš înnpeзnъ sлъвipea кsîва, (npiнч:) a лsî Dsmnezeš.

Σύνδορπος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de σύνδειπνος.

Σ[illegible]δοσις, εως (ἡ), adsnape, stpînцepe. «Ὑ[illegible]ρων —». Iпкp: конкspцepe. [шi

Συνδοτὴρ (ὁ), dъtъtopš de чeва înnpeзnъ кs алtsл. [συνδίδωμι].

Συνδουλεία (ἡ), sзbst: лsî...

Συν-δουλεύω, biit: -εύσω, робеskȣ (sîntȣ робȣ) împreȣnъ кȣ altȣл. [din

Σύνδουλος (ὁ, ἡ), робȣ împreȣnъ кȣ altȣл, saȣ ал ачелȣїашї stъпînȣ.

Συνδραμεῖν, пеx: 2: de inf: ал лȣї συντρέχω.

Συν-δράσσω (ττω), biit: -δράξω, апȣкȣ împreȣnъ, saȣ de o datъ; (fir:) копрinzȣ împreȣnъ în mintea mea.

Συν-δράω -ῶ, biit: -δράσω, = Συμπράττω, конлȣкрezȣ. [de ȣnde

Συνδρήστειρα (ἡ), поеt: Ion: fem: ал лȣї..

Συνδρηστὴρ (ὁ), поеt: Ion:=Συμπράκτωρ, конлȣкрътopȣ.

Συνδρομὰς, ἄδος (ἡ), = Σύνδρομος (ἡ), ‖ (прinч:) «Συνδρομάδες (împreȣnъ шi fъpъ) πέτραι».=Συμπληγάδες. [шi

Συνδρομή (ἡ), împreȣnъ алергаре, конкȣpsȣ; конкȣрџере; adȣnape ла ȣnȣ локȣ; întîmплътoape întîлnipe, вpodipe; (пpin întind:) ажȣtopȣ, конлȣкрape. [шi

Σύνδρομος (ὁ, ἡ), алергътopȣ împreȣnъ кȣ altȣл; конкȣpinte; (fir:) вpoditȣ întp' ачелеашї; înвoitȣ; конкълътopȣ; soџȣ; (fir:) потpivitȣ. (везї шi σύμφορος). «Πέτραι σύνδρομοι». Пind: = Συνδρομάδες. ‖ (sȣвst:) «Σύνδρομος». Sof: локȣ, ȣnde se înкpȣчiшeazъ, se întîлnesк доъ saȣ maї мȣлtе dpȣmȣpї, pesпîntie. [συνδρέμω, пеîntp: = συντρέχω]. [de ȣnde

Συνδρόμως, adв: în ȣnipe, deопotpivъ, (Францџ:) concurrement.

Συν-δυάζω, biit: -άσω, ȣneskȣ kîte doї (oam: saȣ лȣкp:) împreȣnъ, împeрекїezȣ; (шї пеstp: saȣ пas:) мъ împeрекїezȣ; (партiк:) мъ însoџeskȣ în късniчie; (în џеn:) мъ adȣnȣ împreȣnъ, мъ familiezȣ; (în pъȣ) мъ ȣneskȣ, мъ înџeлегȣ кȣ чiнeва sпpe вътъмарeа кȣїва. [шi

Συν-δυαίνω, biit: -ανῶ, îndoїeskȣ. [din

Συνδυὰς, ἄδος (ἡ), soaџъ în късniчie. [σὺν, δύο].

Συνδυασμὸς (ὁ), ȣnipe din доъ пеpsoane, saȣ лȣкpȣpї, împeрекїepe; împreȣnape (прinч:) de вite împreȣnate în гоnipe; înжȣгаре împreȣnъ; (în pъȣ) ȣnipe, înџeлеџepe împreȣnъ (прinч: de doї) sпpe вътъмарeа кȣїва. [шi

Συνδυαστικός, ἡ, ὸν, аплекatȣ, saȣ контpiвȣitopȣ ла împreȣnape. [συνδυάζω].

Συν-δυναστεύω, biit: -εύσω, stъпîneskȣ, împъpъџeskȣ împreȣnъ.

Σύνδυο (οἱ, αἱ, τὰ), пеdекл: kîte doї împreȣnъ. «Εἰσὶν οἵ καὶ σύνδυο καὶ σύντρεις συνιόντες κατεσκευάζοντο οἰκίαν μίαν». At: [σὺν, δύο].

Συν-δύομαι, biit: -δύσομαι, мъ кȣfȣndȣ împreȣnъ; (fir:) мъ sfieskȣ, мъ ȣmiлeskȣ împreȣnъ.

Συν-δυστυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Συνδυστυχὴς, έος (ὁ, ἡ), împreȣnъ, saȣ deопotpivъ кȣ altȣл пепopoчitȣ. [σὺν, δυστυχής].

Συνδώδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), kîte doїsпpezeчe împreȣnъ. [σὺν, δώδεκα].

Συνέαξα, At: пеx: 1: ал лȣї συνάγνυμι.

Συν-εαρίζω, biit: -ίσω, петpeкȣ пpimъвapa împreȣnъ кȣ чiнeва; (fir:)=Συνηβάω. ‖ (în Пл: se îndpenteazъ συνοαρίζω).

Συν-εγγίζω, biit: -ίσω, пpin мȣлtъ апропiepe мъ împreȣnȣ кȣ... [de ȣnde

Προσεγγισμὸς (ὁ), împreȣnape пpin апропiepe.

Συν-εγ-γράφω, biit: -γράψω, înskpiȣ пе чiнeва împreȣnъ кȣ алџiї.

Συν-εγγυάω -ῶ, biit: -ήσω. daȣ кȣ кеzъшie (fъгъdȣїeskȣ, saȣ лоrodeskȣ) întp' ачееашї вpeme, saȣ împreȣnъ кȣ.., конлȣкрezȣ ла кеzъшȣipe, saȣ лоrodipe.

Σύνεγγυς, (în локȣ de σὺν, ἐγγύς) adв: foapte апроапе (кȣ џеn: saȣ dat:).

Συν-εγείρω, biit: -εγερῶ, skoлȣ, apdiкȣ, saȣ înвiezȣ пе чiнeва împreȣnъ.

Συν-εγ-καλέω -ῶ, biit: -έσω, пîpъskȣ împreȣnъ.

Συν-εγ-κλίνω, biit: -κλινῶ, мъ плекȣ (мъ повipnezȣ, saȣ мъ sȣпȣїȣ) împreȣnъ, saȣ întp' ачееашї вpeme; (грам:) skpiȣ чева împreȣnъ ка enклitiкȣ.

Συνέγνωκα, akt: шi συνέγνωσμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣї συγγιγνώσκω.

Συνέδρα (ἡ),=Συνεδρία (прinч: de oaste), кfaptipȣ џепepaлȣ; staџie. [σὺν, ἕδρα].

Συνέδραμον, пеx: 2: ал лȣї συντρέχω din пеîntp: συνδρέμω.

Συνεδρεία (ἡ), ==Συνεδρία. [шi

Συνεδρευτὴς, οῦ (ὁ), шезътopȣ împreȣnъ кȣ алџiї, (прinч:) ка împreȣnъ dperътopȣ. [din

Συν-εδρεύω, biit: -εύσω, шeзȣ, мъ adȣnȣ împreȣnъ; (шi пpin întind:) мъ kîпzȣїeskȣ împreȣnъ кȣ алџiї ка мемвpȣ de adȣnape. «Συνεδρεύειν εἰς τὸ Ἀχαϊκὸν». Паȣs: (партч:) «Συνεδρεύοντες». Dm: în локȣ de σύνεδροι. (пas:) «Τὰ ἐνθάδε συνεδρευόμενα». D: Ал: kîпzȣipiлe dintp' ачеastъ adȣnape. 2) (fir: în џеn:) sîntȣ кȣвenitȣ, ȣpmezȣ împreȣnъ ла чева; (de ȣnde грам: шi ptp:) «Συνεδρεύοντα». D: Ал: челе împreȣnъ пpeziсе а ле кȣвîntȣлȣї, = Ἐπιῤῥήματα.

Συνεδρία (ἡ), adȣnape de sfatȣ; (în џеn:)

adsnape; (despre oaste) =Καταγωγὴ, stauie; (dsne rivitorii de пъsъpi) конкsрsš de пъsъpi înпpeunъ шezъtoape (înboite întpe dînsele), înпpot: de διεδρία). [σύνεδρος]. [de snde

Συνεδριάζω, biit: -άσω, Skp: în локš de συνεδρεύω. [шi

Συνεδριακὸς, ή, όν, ксвenitš ла, saš atinгътopš de adsnape de sfatš. «Πολιτεία —». Плв: чea de комsnъ конsfъtsipe. [шi

Συνεδριάσμαι -ῶμαι, noet: în локš de συνεδρεύω.

Συνέδριον (τό), adsnape de sfatš, konsiліš; (sne-opi) шкоалъ; (npin întind:) локš de adsnape; (колект:) компленtsл adsnaцiлор mъdsлърi ai sfatsлsi, жsdikъtopi, шi чл: [din

Σύνεδρος (ὁ, ή), [σὺν, ἕδρα] înпpeunъ шezътopš (npinч: în adsnape de sfatš, saš de жsdikъtopi), mъdsлapš de sfatš; (npin întind:) adsnatš în компanie de нetpeчepe; (de snde dsne rivitopii de пъsъpi) «Σύνεδρα (πτηνά)». Apst: чeле în пaче întpe dînsele. ‖ «Σύνεδρος ἐκκλησία». Лкs:= Σύγκλητος.

Συνεείκοσι, noet: în локš de συνείκοσι.

Συν-εεργάθω, noet: în локš de συνειργάθω.

Συν-εέργω, noet: în локš de συνείργω.

Συνεζευγμένως. [συζεύγνυμι] adb: (de партч:) конжsгat, snit.

Συν-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, = Συγκάθημαι, шezš înпpeunъ.

Συνέηκα, Ion: în локš de συνῆκα, nex: 1: aл лsi συνίημι.

Συν-εθέλω, biit: -εθελήσω, boieskš шi eš înпpeunъ.

Συν-εθίζω, biit: -ίσω, (кs aк: dip: шi dat: saš aк: indip:) obiчnsieskš, depprinzš пe чinebа ла чeва. [de snde

Συνεθισμός (ὁ), obiчnsipe, saš depprindepe ла чeва.

Συνεθιστέον, nosit: aл лsi συνεθίζω.

Συνειδέναι, inf: aл лsi σύνοιδα.

Συνείδησις, εως (ή), ачeeaшi шtiinцъ кs aлtsл despre чeва; (партік:) кonшtiinцъ, mssтpape de кsцetš. [din

Συνειδήσω, biit: de xot:, шi

Συνειδὼς, υῖα, ός, prez: de партч: aл лsi σύνοιδα.

Συν-εικάζω, biit: -άσω, asemъnš, компapš doъ лsкpspi înпpeunъ (snsл кs aлtsл).

Συνείκοσι (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл: doъ-zeчi înпpeunъ.

Συν-είκω, biit: -είξω, mъ ssnsiš înпpeunъ, mъ плекš întps toate.

Συν-ειλαπινάζω, biit: -άσω, mъ înпъpтъшeskš din osпъцš înпpeunъ кs aлцii.

Συνείλεγμαι, pas: tpe: de кs: aл лsi συλλέγω.

Συν-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, îndesš, îngessiš întp' snš локš, remsieskš, факš лeгътspъ. [de snde

Συνείλησις, εως (ή), remsipe, îndesape, îngessipe întp' snš локš.

Συνείληφα, tpe: de кs: aл лsi συλλαμβάνω.

Συν-είληχα, tpe: de кs: aл лsi συλλαγχάνω.

Συνείλοχα, tpe: de кs: aл лsi συλλέγω

Συν-είλλω, = Συνειλέω.

Συνειμαρμένα (τὰ), чeле înпpeunъ xotъpîte de spsitoape. [συμμείρω].

Σύνειμι, biit: -έσομαι, npeл: συνῆν, шi чл:) sîntš înпpeunъ; нetpeкš, mъ adsnš кs чinebа; sîntš în pelaцie кs чinebа; sîntš de naptida кsiba; (în menaжatъ eкsnpesie) mъ înпpeunš tpsneшte; (în nepifp:). «Νόσῳ («Λιμῷ) — ». în локš de νοσῶ, λιμώττω. «Ὀνείρῳ— ». Лsч: bisezš. «Βίῳ ἀρίστῳ — „. Лкs: bieцsieskš foapte bine. «Ἐλπίσι—». Лкs: nъdъжdsieskš. «Βιβλίοις («Γεωργίᾳ) — ». Лкs: шi Ksn: mъ îndeлetniчoskš neînчetat ла... «Οἱ συνόντες». prietenii (spmъtopii, школapii, soцii) кsiba.

Σύν-ειμι, biit: -ειμι, (npeл: συνῄειν, шi чл:) =Συνέρχομαι; (în вpъжm: înц:) mъ лobeskš, mъ înкaieрš în вътълie; (despre banі) mъ stpînrš, mъ adsnš. «Εἰς λόγους συνιέναι τινί». Лкs: a intpa în вopвъ кs чinebа.

Συνεῖναι, inf: aл лsi σύνειμι, biit: -έσομαι. 2) nex: 2: de inf: aл лsi συνίημι.

Συνείπασθαι, (în însemn: de înboipe) miж: nex: de inf:, шi

Συνεῖπον, nex: 2: de xot: aл лsi συναγορεύω.

Συν-ειργάθω, noet: în локš de...

Συν-είργνυμι, (npeл: συνείργνυον), шi

Συν-είργω, biit: -είρξω, înкizš înпpeunъ; (în цen:) лeгš, stpînrš înпpeunъ. «Ζωστῆρι συνέεργε χιτῶνα». Od: Ξ.

Συνείρηκα, tpe: de кs: (nepгл:) aл лsi συναγορεύω.

Συνειρμὸς (ὁ), кonцinepe în шipš sna de aлta. [din

Συν-είρω, biit: -έρσω, коnплeteskš, конлeгš; (eл:) îmi spmezš калеа, saš (fir:) кsвîntsл neînчetat; (în цen:) mъ întinzš neîntpepsnt, saš în кonцinepe. «Συνεῖρον ἀπιόντες». Ksn: spmaš цiindš 'шi шipsл

neîntpepsntš. «Ἐπὶ πολὺ συνείρειν». Ksn: a se întinde. «Τί τὸ αἴτιον συνείρειν τὴν γένεσιν»; Apst: че este прічіna neîntpepsntel конџінepĭ a naшterілор. «Σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς σύνειρε». Лsч: spmeazъ вopвind nenpeкspmat despre..

Συν-εισ-άγω, biit: -άξω, (nex: συνεισήγαγον, шi чл:) вагš, adsкš чева înъsntps înnpesnъ [de snde

Συνείσακτος (ὁ, ἡ), întpodsšš de чinева înnpesnъ кs sine; (naptік:) femee, пе каре îa чinева (fiind neînsspatš) în каsа sa, шi tpъîeшte кs dinsa.

Συν-εισ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: συνεισέβην, шi чл: intps înnpesnъ.

Συν-εισ-βάλλω, biit: -βαλῶ, nsîš, saš apsnкš чева înъsntpš înnpesnъ; (oвіч: ел:) nъвълеskš ка връжташš înnpesnъ кs чinева sndeва, saš asnpa кsîва tot de o datъ кs alтsл. «Ὁ δὲ Ἀβραδάτας εἰς τὴν τῶν Αἰγυπτίων φάλαγγα ἐμβάλλει, συνεισέβαλον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ..». Ksn: [de snde

Συνεισβολὴ (ἡ), nъвъліpe înnpesnъ asкspa кsîва.

Συν-εισ-δύνω, шi Συν-εισ-δύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: συνεισέδυν, шi чл:) mъ вîpš, pъsвeskš înъsntps înnpesnъ, saš tot de o datъ.

Συν-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (прел: συνεισῄειν, шi чл:) =Συνεισέρχομαι.

Συν-εισ-ελαύνω, biit: -ελάσω, ronesкš чева, ка sъ intpe înъsntps (шi ел: intps къларе, saš în tpъsspъ) înnpesnъ кs..., ronind întpodsкš, saš intps înъsntps înnpesnъ.

Συν εισ-έρχομαι, biit: -εισελεύσομαι, (nex: συνεισῆλθον, шi чл:) intps înnpesnъ кs чinева.

Συν εισ-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, кънъîeskš чева înnpesnъ кs alтsл, saš ажstš a se кънътsi чinева de чева.

Συνεισέφρησε At: nex: ал лsî συνεισφρέω = Συνεισφορέω.

Συν-εισ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, întpodsкš, (шi fir:) пропsîš, saš sîътsîeskš înnpesnъ ка повъџsitopš.

Συνεισήνεγκα, nex: 2: ал лsî συνεισφέρω.

Συνεισθορεῖν, nex: 2: de înf: ал лsî..

Συν-εισ-θρώσκω, biit:- θοροῦμαι,=Συνεισπηδάω.

Συν-εισ-κατ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, локsîeskš înnpesnъ înъsntps.

Συν-εισ-κομίζω, biit: -ίσω, карš însstps înnpesnъ кs...

Συν-εισ-κρίνω, biit: -κρινῶ, fакš a se вîpî чinева înъsntps înnpesnъ кs..., saš tot întp' o вpeme кs..; saš вагš чева înnpesnъ întp' snš oape каре пsmъpš.

Συνείσομαι, biit: ал лsî σύνοιδα.

Συν-εισ-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiџš, поpneskš înnpesnъ înъsntps în ...

Συ-εισ-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpš înnpesnъ înъsntps în..

Συν-εισ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, кazš (mъ apsнкš) înъsntps înnpesnъ.

Συν-εισ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, пльteskš înъsntps (intps пльtind în noptš, шi чл:) întp' ачeeaшî вpeme.

Συν-εισ-ποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакš пе чinева a intpa înnpesnъ înъsntps, (шi fir:) a se famiлia, a se лега în peлaџie кs чinева. 2) îmî famiлiezš, atpагš în paptea mea. «Ὑπουργίαις καὶ χάρισι τὸν ἀδελφὸν, τοὺς φίλους συνεισποιεῖν,,. шi Συνεισποιεῖν ταῖς φιλίαις». 3) (miж:) adontš (îaš de ssfletš) întp' ачeeaшî вpeme.

Συν-εισ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, intps înnpesnъ înъsntps în...

Συν-εισ-πράσσω (-ττω), biit: -πράξω, înплineskš (stpîngš) вanî, datopiî înnpesnъ.

Συν-εισ-ρέω, biit: -ρεύσομαι, saš -ρυήσομαι, кspgš, mъ въpsš înnpesnъ saš tot întp' o вpeme înъsntps în чева.

Συν-εισ-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, intps aлeprînd înъsntps înnpesnъ; daš пъвалъ întp' ачeeaшî вpeme înъsntps.

Συν-εισ-φέρω, biit: -εισοίσω, (nex: συνεισήνεγκα, шi чл:) kontpiвsîeskš шi eš înnpesnъ кs aлџiî ла чева. [de snde

Συνεισφορὰ (ἡ), kontpiвsipe, saš kontpiвsџie fъкsтъ înnpesnъ кs aлџiî.

Συν-εισ-φορέω -ῶ, biit: -ήσω=Συνεισφέρω.

Συνείσφρες, popsнч: ал лsî..

Συν-εισ-φρέω -ῶ, biit: -ήσω, At: în локš de συνεισφορέω, вагš (шi nestp: intps) înnpesnъ înъsntps în...

Συν-εκ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: συνεξέβην, шi чл:) esš înnpesnъ.

Συν-εκ-βάλλω, biit: -βαλῶ, skoџš (din nosiџia sa пе чinева, saš чева) înnpesnъ кs..

Συν-εκ-βιβάζω, biit: -άσω, skoџš (d'înъsntps) înnpesnъ кs..

Συν εκ-βοάω, ῶ, biit: -ήσω, stpigš, вesteskš tape înnpesnъ întp'ачeeaшî вpeme.

Συν-εκ-βοηθέω -ῶ, biit: -ήσω, eшind aлepgš înnpesnъ în ажstopsл кsîва.

Συν-εκ-βράσσω (ττω), biit: -βράσω, fepвînd dsš afapъ (ка mapea) чева înnpesnъ кs..

Συν-εκ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, npiimeskš, îaš de sndeва (din afapъ) чева înnpesnъ

кв...; (грам:) ssbl înцелегв din чеде zise, saв totsл din napte, шi înnpotiвъ. «Διὰ τὸ συνεκδέχεσθαι, ἤγουν συνεννοεῖσθαι ταῖς ὀφρῦσι τὴν ὅλην κεφαλήν». Essl: * 2) amtentв, пъдъждвieskв. «Τὴν ἀνάλυσιν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος —». Палad: [шi

Συν-εκ-δημέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ depъrtezв înпреvnъ din natpie, конвоiажezв.

Συνεκδημία (ἡ), ешipe în кълъtopie din natpie înпреvnъ кв алtsл. [din

Συνέκδημος (ὁ, ἡ), soцв în кълъtopie afapъ din natpie. [σὺν, ἐκ, δῆμος]

Συν-εκ-δίδωμι, biit: -δώσω, (nex: συνεξέδωκα, шi чл:) vвstв, saв kontpibвieskв ла mъpitimв de fatъ; mъpitв înпреvnъ fiiкъ, шi чл:

Συνεκδοχή (ἡ), înпреvnъ înцелецере (akt: saв nas:; naptik: ptp:) fiгвpъ de кввîntв, sinekdoxъ (ssbt-înцелецере de vnв totв dintp'o napte, цensл din sneцie, saв пречеdentsл din челе vpmъtoape, шi înnpotiвъ). [συνεκδέχομαι]. [de vnde

Συνεκδοχικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopв de, saв eksnpimatв în sinekdoxъ. [de vnde

Συνεκδοχικῶς, adв: în sinekdoxъ, saв întindepe de a înцелеце vnв totв din napte.

Συνεκδραμεῖν, nex: 2: de inf: ал лвi συνεκτρέχω.

Συνεκδρομή (ἡ), înпреvnъ алергаре afapъ; (npinч:) цeneралъ пъвалъ asвnpa вpъжmaшвлвi. [de vnde

Συνεκδρομικῶς, adв: кв цeneралъ пъвълipe; (fir:) =Συλλήβδην, în цeneралв.

Συν-εκ-δύνω, шi (miж:) -δύομαι, biit: -δύσομαι, (nex: 2: συνεξέδυν, шi чл:) esв stpeкврîndв mъ de vndeвa întp' ачеeaшi вpeme, saв înпреvnъ кв алtsл.

Συν-εκ-δύω, biit: -δύσω, desвpaкв (шi nas: saв miж: mъ desвpaкв) întp' ачеeaшi вpeme, saв înпреvnъ кв..; saв înпреvnъ кв хаîнеле mъ desвpaкв шi de... «Τὴν αἰδῶ —». Ep:

Συν-εκ-θειάζω, biit: -άσω, înzeieskв înпреvnъ кв..., saв întp' ачеeaшi вpeme.

Συν-εκ-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înfepвîntв, anpinzв înпреvnъ; saв întp' ачеeaшi вpeme zъдъpъskв fepвinцeaла, saв (fir:) вsna вoinцъ a квiва.

Συν-εκ-θηλύνω, biit: -υνῶ, afemeiezв, molешeskв tot de o datъ, saв înпреvnъ кв...

Συν-εκ-θλίβω, biit: -θλίψω, stpiвind stopкв înпреvnъ, saв tot de o datъ.

Συν-εκ-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, mopв (îmi daв svfletsл) шi eв întp' ачеeaшi вpeme, saв înпреvnъ кв...

Συνεκκαίδεκα, nedeкл: шaisnpezeче (кîte 16) înпреvnъ [σὺν, ἕξ, καὶ, δέκα].

Συν-εκ-καίω, biit: -καύσω, anpinzв, шi вpzв (шi fir: întъpîtв) întp' ачеeaшi вpeme, saв înпреvnъ кв..

Συν-εκ-καλέω, -ῶ, biit: -έσω, kiemв de vndeвa (шi fir: daв npiчinъ, întъpîtв) înпреvnъ кв...

Συν-εκ-κεῖμαι, biit: -κείσομαι, sintв eksnвsв înпреvnъ кв...

Συν-εκ-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înцвnгînd omopв înпреvnъ кв...

Συν-εκ-κλέπτω, biit: -κλέψω, fвpînd skoцв afapъ (iaв ne asквns) чева înпреvnъ кв...

Συν-εκ-κλησιάζω, biit: -άσω, mъ aflв шi eв de faцъ înпреvnъ кв aлцii în adвnape пввлiкъ; (Bisep:) fakв napte de ачеeaшi Bisepiкъ.

Συν-εκ-κλίνω, biit: -κλινῶ, mъ aвatв înпреvnъ, saв de onotpiвъ кв aлцii eшind din nosiцia mea.

Συν-εκ-κλύζω, biit: -κλύσω, moind, afвndînd sпълъчeskв înпреvnъ

Συν-εκ-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, esв înnotind înпреvnъ кв..

Συν-εκ-κομίζω, biit: -ίσω, skoцв afapъ (шi noet: svfepв) înпреvnъ. «Κακὰ —». Evp: =Συνεπελαφρύνω.

Συν-εκ-κόπτω, biit: -κόψω, taiв tot de o datъ, saв înпреvnъ din pъdъчinъ

Συν-εκ-κρίνω, biit: -κρινῶ, алергînd (квpъцind) daв afapъ чева ка o квpъцitвpъ de npisosв înпреvnъ кв чева.

Συν-εκ-λαλέω -ῶ, biit: -ήσω, snвiв, skoцв npin гpaiвл meв înпреvnъ, saв tot întp' o вpeme шi алtв чева.

Συν-εκ-λάμπω, biit: -λάμψω, лвчeskв de faцъ înпреvnъ кв..

Συν-εκ-λεαίνω, biit: -ανῶ, netezeskв чева de totв fpekînd vna кв alta.

Συν-εκ-λέγω, biit: -λέξω, алегв înпреvnъ.

Συν-εκ-λειόω -ῶ, biit: -ώσω, =Συνεκλεαίνω.

Συν-εκ-λείπω, biit: -λείψω, лinseskв, niepв tot de o datъ, saв înпреvnъ.

Συνεκλεκτὸς, ἡ, ὸν, алesв înпреvnъ кв aлцii. [συνεκλέγω].

Συν-εκ-λύω, biit: -λύσω, sлъвeskв, desnepвezв (шi de sine nas: mъ molешeskв, oвoseskв) tot de o datъ.

Συν-εκ-μαχέω -ῶ, biit: -ήσομαι, mъ вatв înпреvnъ (ка aлiatв ал квiва) în stpeinъ цаpъ.

Συν-εκ-μοχλεύω, biit: -εύσω, skoцв vшa din цiцînî înпреvnъ кв zovoapeлe ei, saв

авїа о deskizŏ skoцînds'ї zовоареле 2) skoцŏ чева înпреънъ кŏ алцїї în sілъ ка кŏ nîrgia din ръdъчinъ.

Συν-εκ-νήχομαι, biit: -νήξομαι,=Συνεκκολυμβάω.

Συν-εκ-πέμπω, biit: -πέμψω, порneskŏ, trimiцŏ înпреънъ афаръ (ла експедіціе, ші чл:).

Συν-εκ-πεπαίνω, biit: -ανῶ, кокŏ (ші між: de sine пas: мъ кокŏ) întp'ачееашї време кŏ totъл

Συν-εκ-πέπτω, biit: -πέψω,=Συνεκπέσσω

Συν-εκ-περάω -ῶ, biit: -περάσω, treкŏ (акt: ші neкt:) dinколо înпреънъ кŏ алтъл.

Συν-εκ-πέσσω (ττω), biit: πέψω, ажŏtŏ ла mistŏipe, saŏ коачере de чева; fir:) = Συγκατευνάζω.

Συν-εκ-πιέζω, biit: -έσω, = Συνεκθλίβω, teskŏind, stpibind stopкŏ, skoцŏ чева.

Συν-εκ-πικραίνω, biit: -ανῶ, kontpibŏїeskŏ ші eŏ a se face чinева foapte amapŏ, (ad:) a se înfŏpia. a se mînia.

Συν-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, (nex: συνεξέπιον, ші чл:) веаŏ, sopвŏ чева de totŏ (пахарŏл пînъ în fŏndŏ) înпреънъ, saŏ tot de o datъ.

Συν-εκ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, кazŏ, esŏ афаръ înпреънъ; (de ŏnde de ла boŏpiле skoase din ŏpnъ) мъ вpodeskŏ înпреънъ «Ἀγωνιζόμενος στάδιον σύνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ». Ep: s'a întîmплat a eші din ŏpnъ пътеле лŏї, ка съ алерцe de o datъ кŏ чел întîїŏ.

Συν-εκ-πλέω, biit: -πλεύσομαι, eкsплŏteskŏ (din noptŏ) tot de o datъ, saŏ înпреънъ.

Συν-εκ-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, înплineskŏ, (ші fir: съвîpшeskŏ, îndeплineskŏ) чева întp'ачееашї време, saŏ înпреънъ кŏ...

Συν-εκ-πλήσσω (ττω), biit:-πλήξω, adŏкŏ snaїmъ, snepiŏ tot de o datъ, saŏ înпреънъ.

Συν-εκ-πνέω, biit: -πνεύσω, pesŏfлŏ, saŏ îmї daŏ sŏfletŏл tot întp' o време, saŏ înпреънъ кŏ...

Συν-εκ-ποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (кŏ dat:) мъ îndestŏлezŏ, мъ мŏлцŏmeskŏ în чева.

Συν-εκ-πολεμέω -ῶ, biit:-ήσω, isвŏteskŏ кŏ порочіре în pesвoїŏ înпреънъ кŏ чinева.

Συν-εκ-πολεμόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpiтŏ ла pesвoїŏ înпреънъ кŏ чinева.

Συν-εκ-πονέω -ῶ, biit: -ήσω, ажŏtŏ пе чinева a съвîpші ŏnŏ ostenivosŏ лŏкрŏ.

Συν-εκ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, плекŏ, мъ dŏкŏ афаръ înпреънъ кŏ чinева.

Συν-εκ-πορίζω, biit: ίσω, ажŏtŏ пе чinева a se къпътa de чева.

Συνεκποτέον, nosit: ал лŏї συνεκπίνω.

Συν-εκ-πράσσω (ττω), biit: -πράξω, ажŏtŏ пе чinева ла înплinipe saŏ skoatepe de datopiї; (між:) îmї pesŏпŏ înпреънъ кŏ чinева.

Συν-εκ-πυρόω -ῶ, biit: -ώσω, anpinzŏ чева de totŏ întp' ачееашї време, saŏ înпреънъ кŏ...; коплŏкрeзŏ ла totaлъ înfoкаре de чева.

Συν-εκ-ρέω, biit: -ρυήσομαι, (nex: συνεξερρύην, ші чл:) кŏpгŏ, мъ върsŏ афаръ tot o datъ, saŏ înпреънъ кŏ...

Συν-εκ-ροφέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвŏ de totŏ înпреънъ кŏ...

Συν-εκ-στρατεύω, biit: -εύσω, мъ oшteskŏ înпреънъ кŏ чinева.

Συν-εκ-σώζω, biit: -σώσω, mîntŏїeskŏ пе чinева din чева înпреънъ кŏ алтŏл.

Συν-εκ-ταπεινόω -ῶ, biit: -ώσω, ŏmiлeskŏ пе чinева кŏ totŏл înпреънъ кŏ...

Συν-εκ-ταράσσω (ττω), biit: -άξω, tŏpвŏpŏ кŏ totŏл înпреънъ кŏ...

Συν-εκ-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, apanжeзŏ (aшezŏ) афаръ în въtъліе înпреънъ...

Συν-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzŏ întp' ачееашї време, saŏ înпреънъ кŏ...

Συν-εκ-τελέω -ῶ, biit: -έσω, коплŏкрезŏ ла съвîpшipea вре ŏпŏї лŏкрŏ.

Συν-εκ-τέμνω, biit: τεμῶ, (nex: συνεξέταμον, ші чл:) tъind daŏ афаръ; (partik:) skopeskŏ întp' ачееашї време, saŏ înпреънъ кŏ...

Συνεκτέον, nosit: ал лŏї συνέχω.

Συν-εκ-τίθημι, biit: -εκθήσω, eкsпŏїŏ чева înпреънъ.

Συν-εκ-τιθηνεύω, biit: -εύσω, кpeskŏ dînd цîцъ înпреънъ кŏ...

Συνεκτικός, ή, όν, (кŏ цen:) цiitopŏ stpîns, пъstpъtopŏ de чева în sine; (гър къзŏ) dъinitopŏ; saŏ копpinзъtopŏ, пpînчiпалŏ, esenціалŏ. «Αἴτια συνεκτικά». Med: nemiжлочite, statopniчe, ші лŏкрътoape în toatъ dŏinipea воалеї (înпpot: de προκαταρκτικά). [συνέχω].

Συν-εκ-τίκτω, biit: -τέξομαι, naskŏ tot întp' o време, saŏ înпреънъ.

Συνεκτικῶς, adв: [συνεκτικός] în кinŏ копpinзъtopŏ, пе skŏptŏ, în челе maї пpînчiпале.

Συν εκ-τίννυμι (-τίνυμι), ші Συν-εκ-τίνω (-τίω), biit: -τίσω, плъteskŏ pъfŏind o datopie (osîndъ, ші чл:) întp' ачееашї вре-

me, saȣ împreѹнъ кȣ алтȣл; контрівȣіескȣ ла ръсȣіре de datopie, ші чл:

Συν-εκ-τραχηλίζομαι, віit: -ίσομαι, îmî рȣпȣ rîтȣл къзîнd dene калȣ; saȣ (fir: îmî eсȣ din мъсȣрі, мъ абатȣ din калеа чеа dpeaптъ de о потрівъ, saȣ împreѹнъ кȣ алтȣл.

Συν-εκ-τραχύνω, віit: -υνῶ, înъспрескȣ, selвъtъческȣ пе чінева кȣ totȣл împreѹнъ кȣ..; saȣ kontpiвȣіескȣ а se înъспрі, а se înкрȣzі чева.

Συν-εκ-τρέφω, віit: -θρέψω, крескȣ пе чінева împreѹнъ; saȣ kontpiвȣіескȣ ла крештерea кȣіва.

Συν-εκ τρέχω, віit: -δραμοῦμαι, (пех: συνεξέδραμον, ші чл:) esȣ алергînd împreѹнъ кȣ алції; (прin întind: în ɥen:) ажȣтȣ, конлȣкрезȣ; (fir:) мъ desволтезȣ, înainteзȣ întp' ачееаші време, saȣ de опотрівъ în чева; (în а трeіа пeрs: saȣ în партч:) мъ întîмпл, мъ вроdeскȣ tot о datъ (везі ші συντρέχω) (кȣ dat:). «Τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδραμούσης». Плв: ажȣtînдȣ'л. «Τὸ δὲ σπανίοις συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον». Плв: s' а întîмплат а авеа în віаɥъ.

Συν-εκ-τρίβω, віit: -τρίψω, sdpoвeскȣ, пръпъdeскȣ de totȣ întp' ачееаші време, saȣ împreѹнъ.

Συνέκτροφος (ὁ, ἡ), крескȣtȣ împreѹнъ кȣ чінева. [συνεκτρέφω].

Συν-εκ-φαίνω, віit: -φανῶ, аръtȣ, факȣ кȣноскȣtȣ (înвedepatȣ) împreѹнъ, saȣ întp' ачееаші време чева.

Συν-εκ-φέρω, віit: συνεξοίσω, (пех: συνεξήνεγκα, ші чл:) skoɥȣ (карȣ) împreѹнъ афаръ; însoɥeскȣ moptȣ ла гроапъ; пропȣнɥȣ împreѹнъ, saȣ tot de о datъ; (fir:) sȣферȣ împreѹнъ кȣ чінева (везі ші συνεκκομίζω); (ȣне-орі) = Συνεκφαίνω «Μόνος γὰρ οὗτος (ὁ Λύσιππος) κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτοῦ (τοῦ Ἀλεξ:), καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετήν». Пл: (пas:) = Συμπαρασύρομαι. «Τοῖς θυμοῖς —». Пл:

Συν-εκ φεύγω, віit: -φεύξομαι, fȣгînd skапȣ de ȣndeva împreѹнъ кȣ алтȣл.

Συνεκφορὰ (ἡ), чеа întp' ачееаші време dȣчере ла гроапъ de moptȣ, saȣ пропȣнɥаре de zічере. [συνεκφέρω].[de ȣnde

Συν-εκ-φορέω -ῶ, віit: -ήσω, = Συνεκφέρω, saȣ Συνεκκομίζω.

Συν-εκ-φωνέω -ῶ, віit: -ήσω, гръіескȣ, saȣ глъсȣіескȣ чева tot о datъ împreѹнъ, saȣ кȣ ачелаші глас. [de ȣnde

Συνεκφώνησις, εως (ἡ),(грам:)=Συνίζησις.

Συν-εκ-φωτίζω, віit: -ίσω, лȣminezȣ чева кȣ totȣл întp' ачееаші време.

Συν-εκ-χέω, віit: -χεῶ, (пех: συνεξέχεα, ші чл: върsȣ афаръ tot de о datъ, saȣ împreѹнъ кȣ.. ‖ (між: fir:) esȣ кȣ мȣлɥі împreѹнъ de ȣndeva.

Συν-εκ-χυμόω -ῶ, віit: -ώσω, ажȣtȣ ла deштeptарea zемілор (трȣпȣлȣі).

Συν-ελαττόω -ῶ, віit: -ώσω, îппȣɥinezȣ tot о datъ, saȣ împreѹнъ кȣ...

Συν-ελαύνω, віit: -ελάσω, ші Аt: -ελῶ, гonind din toate пъpɥіле adȣнȣ ла ȣнȣ локȣ; adȣкȣ (ші пе stp: ажȣнгȣ) ла stpimtopape, stpimtopezȣ, sілeскȣ; (маі des) înкіідескȣ (ші ел: мъ înкаіерȣ) în вътъліe, = Συγκρούω, ші Συνωθῶ.

Συν-ελέγχω, віit: -ελέγξω, dовedeскȣ din toate пърɥіле (фъръ kontestaɥie).

Συνέλεν, поет: în локȣ de συνεῖλεν, а 3: sinг: пеps: de пех: 2: ал лȣі συναιρέω.

Συν-ελευθερόω -ῶ, віit: -ώσω, sловодȣ împreѹнъ; saȣ kontpiвȣіескȣ ла sловодirea кȣіва.

Συνέλευσις, εως (ἡ), adȣнаре de маі мȣлɥі oameni ла ȣнȣ локȣ; konsiлiȣ, sfatȣ. [din

Συνελεύσομαι, віit: ал лȣі συνέρχομαι. [de ȣnde

Συνελευστικὸς, ἡ, ὸν, аплекatȣ ла adȣнаре, soɥiaвiлȣ. «Τὸ συνελευστικὸν». Пл: аплекаре ла віаɥъ soɥiaлъ.

Συνελήλυθα, tpe: de кȣ: ал лȣі συνέρχομαι.

Συνελήφθην, пех: пas: ал лȣі συλλαμβάνω.

Συνελθεῖν, пех: de inf: ал лȣі συνέρχομαι.

Συνέλιξις, εως (ἡ), împreѹнъ înfъшȣраре. [din

Συν-ελλίσσω (ττω), віit: -ελίξω, înfъшȣрȣ împreѹнъ ȣна кȣ алта, факȣ ȣнȣ гemȣ.

Συν-ελκύω, ші Συν-έλκω, віit: -ελκύσω, ші -έλξω, (пех: συνείλκυσα, ші чл:) трагȣ împreѹнъ ла ȣнȣ локȣ; stpînгȣ; tîpъскȣ împreѹнъ de вале.

Συν-ελπίζω, віit: -ίσω, пъdъжdȣіескȣ ші еȣ împreѹнъ, saȣ asemenea.

Συνελὼν, пех: 2: de партч: ал лȣі συναιρέω.

Συν-εμ-βαίνω, віit: -βήσομαι, intpȣ împreѹнъ.

Συν-εμ-βάλλω, віit: βαλῶ, вагȣ înъȣntpȣ, (ші ел:) intpȣ ка връжмашȣ, пъвълeскȣ tot de о datъ, saȣ împreѹнъ кȣ... [de ȣnde

Συνεμβολὴ (ἡ), арȣнкаре înъȣntpȣ, intpape, saȣ пъвъліре împreѹнъ, saȣ tot de о datъ кȣ.. «Κώπης —». Esхл: чеа împreѹнъ вîsліре.

Συνέμεν, Dop: în локȣ de συνεῖναι, пеx: 2: de inf: ал лȣĭ συνίημι.

Συν-εμ-πάσσω, biit: -πάσω, пресъpȣ и' întpe înпpeȣнъ кȣ...

Συν-εμ-πίπρημι, biit: -πρήσω, apzȣ în-пpeȣнъ кȣ...

Συν-εμ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, кazȣ în-пpeȣнъ înъȣntpȣ, saȣ пeste чева; пъвъ-лeskȣ întp' ачeeaшĭ вpeme ȣȣнpa кȣĭва; (fir:) mъ întîmплȣ, mъ бpodeskȣ întp'a-чeeaшĭ вpeme.

Συν-εμ-πλέκω, biit: -πλέξω, înплetеskȣ înпpeȣнъ ȣна кȣ алta.

Συν-εμ-πνέω, biit: -πνεύσω, însȣflȣ în-пpeȣнъ, saȣ tot o datъ.

Συνέμπορος (ὁ, ἡ, soцȣ de кълъtopie; (în цeн:) toвapъшȣ, пъptaшȣ. [σὺν, ἔμπορος].

Συν-εμ-πρήθω, biit: -πρήσω=Συνεμπίπρημι.

Συνέμπτωσις, εως (ἡ), întîлnipe din în-tîmплape, бpodipe întp' ачeeaшĭ вpeme.

Συν-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, apъtȣ чева tot întp'o вpeme, saȣ înпpeȣнъ кȣ..; în-semnezȣ (daȣ a se înцeлeцe) шi алtȣ чева. [de ȣnde

Συνέμφασις, εως (ἡ), apъtape de чева tot întp'o вpeme; înseмнape шi de (dape de a se înцeлeцe шi) алtȣ чева, (Фpaнц:) allusion.

Συν-εμ-φέρω, biit: συν-εν-οίσω, (пеx: συν-ενήνεγκα, шi чл:) adȣкȣ шi eȣ tot întp'o вpeme чева înъȣntpȣ; kontpiбȣĭeskȣ шi eȣ.

Συνεναντίον, adв; tokmaĭ înпpotiвъ. [σὺν, ἐναντίον].

Συν-εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, apъtȣ, do-bedeskȣ чева în ачeeaшĭ вpeme, saȣ în-пpeȣнъ кȣ...

Συν-εν-δεκάζω, biit: -άσω, шi

Συν-εν-δεκατίζω, biit: -ίσω, sepвezȣ a ȣн-sпpezeчeлea zi a лȣнeĭ.

Συν-εν-δίδωμι, biit: -ενδώσω, (пеx: συνενέ-δωκα, шi чл:) mъ îndȣплeкȣ, mъ înвoїe-skȣ шi eȣ tot de o datъ. [de ȣnde

Συνένδοσις, εως (ἡ), peчiпpoкъ îndȣплe-кape, saȣ înвoipe ла чева.

Συν-εν-δύω, biit: -δύσω, înбpaкȣ tot de o datъ

Συν-ενείκομαι, поet: în локȣ de συμφέ-ρομαι, mъ noptȣ înпpeȣнъ; mъ întîлneskȣ кȣ чinева.

Συν-ενθουσιάζω (-ενθουσιάω -ῶ), biit: -άσω, mъ întȣsiezȣ шi eȣ de o notpiвъ кȣ чinева, saȣ mъ înпъptъшeskȣ din în-tȣsiasmȣл кȣĭва.

Συν-εν-ίημι, biit: -ήσω, (пеx: συνενῆκα, шi чл:) apȣнкȣ, лasȣ чева tot de o datъ înъȣntpȣ în..

Συν-εν-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, пpiчeпȣ, în-цeлeгȣ tot de o datъ.

Συν-ενόω -ῶ, biit: -ώσω, ȣneskȣ doъ saȣ maĭ mȣлte лȣкpȣpĭ înпpeȣнъ.

Συνέντασις, εως (ἡ), întindepe de toate пъpцiле a ȣнȣĭ tpȣпȣ înпpeȣнъ; (în цeн:) ="Εντασις, [συνεντείνω].

Συν-εν-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, пȣĭȣ în pîndȣ, apaнжezȣ înпpeȣнъ întpe алцiĭ, saȣ алteле.

Συν-εξ-άγω, biit: -άξω, skoцȣ înпpeȣнъ.

Συν-εξ-αιθερόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefaкȣ înпpeȣнъ în eтepȣ (въzdȣxȣ).

Συν-εξ-αιθριάζω, biit: -άσω, eksпȣĭȣ în-пpeȣнъ afapъ în aepȣ.

Συν-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пеx: συν-εξεῖλον, шi чл.) skoцȣ, ĭaȣ înпpeȣнъ; sĭъ-pîneskȣ opaшȣ saȣ цapъ în ȣнipe (ка a-лiatȣ) кȣ чinева.

Συν-εξ-αίρω, biit: -αρῶ, apdiкȣ în sȣs, шi ĭaȣ чева înпpeȣнъ; înaлцȣ înпpeȣнъ (пpoп: шi fir:). || (eл:) mъ apdiкȣ, шi плeкȣ înпpeȣнъ кȣ чinева,=Συναναζεύγνυμι.

Συν-εξ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, eшind ȣpmezȣ înпpeȣнъ кȣ чinева.

Συν-εξ-ακούω, biit: -ακούσομαι, aȣzȣ чева de denapte, saȣ кȣpat înпpeȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-εξ-αλείφω, biit: -αλείψω, шtepгȣ în-пpeȣнъ de totȣ.

Συν-εξ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, sъpȣ în-пpeȣнъ afapъ din...

Συν-εξ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτήσομαι, (пеx: συνεξήμαρτον, шi чл:) гpeшeskȣ, пъкъtȣĭe-skȣ înпpeȣнъ кȣ алtȣл пpea mȣлt.

Συν-εξ-αμιλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mъ emȣлezȣ, mъ întpeкȣ, mъ notpiвeskȣ întp' ачeeaшĭ вpeme кȣ чinева пpea mȣлt.

Συν-εξ-αν-αλίσκω, biit: -αναλώσω, кeл-tȣĭeskȣ чева de totȣ întp' ачeeaшĭ вpeme, saȣ înпpeȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-εξ-ανα-πληρόω -ῶ, biit: -ώσω, înплi-neskȣ кȣ desъвîpшipe чева întp' ачeeaшĭ вpeme, saȣ înпpeȣнъ кȣ...

Συν-εξ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, daȣ floape, saȣ mъ desвoлtȣ ка o floape întp' ачe-eaшĭ вpeme, saȣ înпpeȣнъ кȣ..

Συν-εξ-αν-ίστημι, biit: -αναστήσω, (пеx: συνεξανέστησα, шi 2: συνεξανέστην, шi чл:) skoлȣ (шi miж: mъ skoлȣ) în sȣs, înвie-zȣ din mopцi, mъ pesвpъteskȣ, mъ stpъ-mȣtȣ, (în цeн:) mъ mišкȣ întp' ачeeaшĭ вpeme, saȣ înпpeȣнъ кȣ... «Τοῖς καιροῖς

—». Плв: mъ pesколŏ dȣne înпрежȣрърї, saȣ în datъ че воїȣ гъsi оказie.

Συν-εξ-αν-οίγω, вiit: -ανοίξω, (пех: συνεξήνοιξα, saȣ συνξανέωξα, ші чл:) deskizȣ чева кȣ totȣл înпреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-εξ-αντλέω -ῶ, вiit: -αντλήσω, zлеleskȣ de totȣ (ші fir: paвdȣ) înпреȣнъ.

Συν-εξ-ανύτω (ύω), вiit: -ανύσω, sъвîpшeskȣ кȣ totȣл чева înпреȣнъ, saȣ tot de o datъ кȣ алtȣл. «Οὐ συνεξανύτων (se înц: τὴν ὁδὸν)». Пл: ръmîind în ȣрmъ (nemeprînd de o notpiвъ) în кале.

Συν-εξ-απατάω -ῶ, вiit: -ήσω, înшелȣ, amъцeskȣ întp' ачееашї време.

Συν-εξ-απο-στέλλω, вiit: στελῶ, eksпedieзȣ, nopneskȣ afapъ înпреȣнъ.

Συν-εξ-άπτω, вiit: -άψω, atîpnȣ, легȣ de чева înпреȣнъ 2) anpinzȣ tot o datъ.

Συν-εξ-αριθμέω -ῶ, вiit: -ήσω, нȣmъpȣ înпреȣнъ, конpinzȣ în нȣmъpъtoape.

Συν-εξ-αρκέω -ῶ, вiit: -έσω, sîntȣ de îndestȣл ла чева înпреȣнъ кȣ...; saȣ mъ notpiвeskȣ în пропорціе кȣ чева.

Συν-εξ-άρχω, вiit: -άρξω, înчепȣ (întpeпpinzȣ чева) înпреȣнъ кȣ алtȣл. «Μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν». Плt: (Aksioxȣ).

Συν-εξ-ατμίζω, вiit: -ίσω, еваnopezȣ (lasȣ a pesȣfла) чева tot odatъ, saȣ înпреȣнъ.

Συν-εξ-ατονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sлъвeskȣ кȣ totȣл înпреȣнъ, saȣ întp' ачееашї време.

Συν-εξ-αυαίνω, вiit: -αυανῶ, ȣsȣкȣ чева de totȣ înпреȣнъ кȣ..:

Συν-εξ-εγείρω, вiit: -εγερῶ, demtentȣ, (ші fir:) întъpîtȣ tot de o datъ, saȣ înпреȣнъ.

Συν-έξ-ειμι, вiit: -ειμι, (прел: συνεξῄειν, ші чл:) =Συνεξέρχομαι.

Συν-εξ-ελαύνω, вiit. ελάσω, esȣ înпреȣнъ (къларе saȣ în tpъsȣpъ); mъ omteskȣ înпреȣнъ.

Συνεξελεύθερος (ὁ, ἡ, =Συναπελεύθερος.

Συν-εξ-ελίσσω (ττω), вiit: ελίξω, desfъшȣpȣ (desfakȣ) tot o datъ.

Συν-εξ-έλκω, вiit: -έλξω, ші -ελκύσω, (συνεξείλκυσα, ші чл:) tpъgînd skoцȣ afapъ înпреȣнъ кȣ..

Συν-εξ-εμέω -ῶ, вiit: -εμέσω, въpsînd (вomind) skoцȣ чева înпреȣнъ кȣ...

Συν-εξ-ερεύθω, (fъpъ вiit:) tot de o datъ fakȣ чева a se poші кȣ totȣл.

Συν-εξ-ερευνάω -ῶ, вiit: -ήσω, черчеtezȣ кȣ stъpȣinцъ întp' ачееашї време (кa sъ deskoпеpȣ чева).

Συν-εξ-ερύω, вiit: -ερύσω, =Συνεξέλκω.

Συν-εξ-έρχομαι, вiit: -ελεύσομαι, (пех: συνεξῆλθον, ші чл:) esȣ înпреȣнъ, saȣ tot de o datъ.

Συν-εξ-ετάζω, вiit: -άσω, черчеtezȣ чева înпреȣнъ, компаpȣ кȣ алta. ‖ (пas:) mъ компаpȣ, mъ жȣdikȣ în реляціе кȣ чinева; mъ notpiвeskȣ, mъ нȣmъpȣ înпреȣнъ.

Συν-εξ-ευπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, ші

Συν-εξ-ευπορίζω, вiit: -ίσω,=Συνεκπορίζω.

Συν-εξ-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, черчеtînd aflȣ чева înпреȣнъ, saȣ în ȣnipe кȣ чinева.

Συν-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, повъцȣleskȣ, saȣ eksплikȣ tot de o datъ, saȣ înпреȣнъ кȣ...

Συν-εξ-ημερόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, mъ înвлînzeskȣ кȣ totȣл înпреȣнъ.

Συν-εξ-ιδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, skoцȣ чева tot de o datъ npin, saȣ кa o sȣdoape

Συν-εξ-ισόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ чева кȣ totȣл de o notpiвъ, saȣ asemenea кȣ алtȣ чева.

Συν-εξ-ίσταμαι, вiit: συνεκστήσομαι, (пех: συνεξέστην, ші чл:) îmї esȣ din minцї, mъ ekstasiezȣ, mъ întȣsiezȣ tot de o datъ, saȣ de o notpiвъ.

Συν-εξ-ιχνεύω, вiit: -εύσω, черчеtezȣ, кaȣtȣ кȣ amъpȣntȣл чева tot întp' o време, saȣ înпреȣнъ кȣ...

Συν-εξ-οδεύω, вiit: -εύσω, esȣ înпреȣнъ în кълъtopie; saȣ ȣpmezȣ înпреȣнъ în eksпediціе de omtipe.

Συν-εξ-όζω, вiit: -οζήσω, daȣ tot o datъ ȣнȣ miposȣ afapъ.

Συν-εξ-οκέλλω, вiit: -οκελῶ, (mъ) aвatȣ în лatȣpe afapъ din noptȣ saȣ din кале înпреȣнъ, saȣ tot de o datъ (akt: saȣ nestp:).

Συν-εξ-ολισθαίνω, вiit: -ολισθήσω, (пех: 2: συνεξώλισθον, ші чл:) алȣnekînd кazȣ în лatȣpe înпреȣнъ кȣ...

Συν-εξ-ομοιόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakȣ чева кȣ totȣл asemenea; (пas: saȣ miж:) mъ asemънȣ кȣ totȣл кȣ чinева. [de ȣnde

Συνεξομοίωσις, εως (ἡ), desъвîpшitъ asemънape кȣ чinева.

Συν-εξ-οπλίζω, вiit: -ίσω, înapmezȣ кȣ desъвîpшipe tot întp' o време.

Συν-εξ-ορθιάζω, вiit: -άσω, apdikȣ dpept în nічoape, (ші fir:) întъpîtȣ tot întp' o време, saȣ înпреȣнъ.

Συν-εξ-ορίζω, вiit: -ίσω, skoцȣ afapъ din xotape (eksiлezȣ) înпреȣнъ.

Συν-εξ-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, =Συμπαρορμῶ; (nestp: saȣ ел:) нъвълind esȣ, (ші

fir:) odpъsлeskȣ, pesъpȣ tot de o datъ, saȣ înпpeȣnъ kȣ..

Συν-εξ-ορούω, biit: -ορούσω, =Συνεξορμῶ, mъ pepezȣ înпpeȣnъ afapъ.

Συν-εξ-ορύσσω (ττω), biit: -ορύξω, skoбind, sъпînd skoцȣ înпpeȣnъ kȣ..

Συν-εξ-οστρακίζω, biit: -ίσω, eksiлezȣ, saȣ eksпatpiezȣ пpin ostpakismȣ (vezĭ ὀστρακισμός) tot de o datъ, saȣ înпpeȣnъ kȣ...

Συν-εξ-ουρέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцȣ чeva tot de o datъ пpin ȣdȣ.

Συνε-εξ-υγραίνω, biit: -ανῶ, ȣmezeskȣ чeva înпpeȣnъ de totȣ.

Συν-εξ-ωθέω -ῶ, biit: -ήσω, înпinrînd skoцȣ afapъ tot o datъ, saȣ înпpeȣnъ.

Συν-εξ-ωραΐζω, biit: -ίσω, kontpiбȣieskȣ лa înfpъmȣseцapea saȣ înnodoбipea kȣiva în ȣnipe kȣ aлtȣл.

Συν-εορτάζω, biit: -άσω, sepбъtopeskȣ înпpeȣnъ. [de ȣnde

Συνεορταστής, οῦ (ὁ), înпpeȣnъ sepбъtopitopȣ.

Συνεοχμὸς (ὁ), noet: în лokȣ de συνοχή, înkeietȣpъ.

Συν-επ-αγείρω, biit: -αγερῶ, noet: =(saȣ гpeш: în лokȣ de) Συνεπεγείρω.

Συν-επ-άγω, biit: -άξω, (пex: συνεπήγαγον, шi чл:) dȣkȣ (îmпȣiȣ) чeva înпpeȣnъ asȣпpa kȣiva. ‖ (mіж:) dȣkȣ (kapȣ) kȣ sinemĭ, op ȣnde mъ dȣkȣ.

Συν-επ-αγωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ лȣптȣ înпpeȣnъ kȣ чineva maĭ de mȣлte opĭ, saȣ kȣ stъpȣinцъ; (în цen:) sîntȣ aлiatȣ, ажȣtȣ.

Συν-επ-ᾴδω, biit: -ᾴσομαι, penetȣ aчeлaшĭ kîntikȣ înпpeȣnъ kȣ чineva.

Συν-επ-αείδω, biit: -αείσω, noet: în лokȣ de συνεπᾴδω.

Συνέπαθον, пex: 2: aл лȣĭ συμπάσχω.

Συν-επ-αινέω -ῶ, biit: -αινέσω, лaȣdȣ înпpeȣnъ, saȣ în ȣnipe; (fir:) =Συναινῶ, mъ înвoieskȣ.

Συνέπαινος (ὁ, ἡ), înпpeȣnъ лъȣdъtopȣ (шi fir: aпpoбъtopȣ) de чeva; чeл de aчeeaшĭ пъpepe, învoitȣ лa чeva «Συνέπαινός εἰμί τινι». Ep:=Συναινῶ εἴς τι. [σύν, ἐπὶ αἶνος].

Συν-επ-αίρω, biit: -αρῶ, εpdikȣ în sȣs înпpeȣnъ; (fir: kȣ inf:) întъpîtȣ, zъdъpъskȣ înпpeȣnъ лa чeva.

Συν-επ-αισθάνομαι, biit:-αισθήσομαι, simцȣ, saȣ înцeлeгȣ чeva kȣ aчeeaшĭ skȣmпъtate, saȣ de o потpivъ kȣ чineva.

Συν-επ-αιτιάομαι -ῶμαι, biit: άσομαι, пipъskȣ пe чineva ka înпpeȣnъ vinovatȣ, saȣ de o потpivъ kȣ aлtȣл.

Συν-επ-αιωρέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, staȣ atîpпatȣ d' asȣпpa saȣ în aepȣ înпpeȣnъ, saȣ de o потpivъ kȣ aлtȣл.

Συν-επ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣpmezȣ dȣпe чineva înпpeȣnъ; (fir:) sîntȣ de aчeлaшĭ simцimîntȣ saȣ sistemъ kȣ чineva.

Συνεπακτὴρ (ὁ), noet: înпpeȣnъ vînъtopȣ. [συνεπάγω].

Συν-επ-αλαλάζω, biit: -άξω, stpiгȣ aлaлa înпpeȣnъ kȣ aлцiĭ sпpe лaȣdъ, saȣ de вȣkȣpie în pesбoiȣ пeпtpȣ vipȣinцъ.

Συν-επ-αμύνω, biit: -αμυνῶ, ажȣtȣ пe чineva лa înпpotivipe, pesȣпape, saȣ aпъpape de вpъжmaшȣ.

Συν-επ-αν-ίστημι, biit: ·αναστήσω, (пex: συνεπανέστησα, шi 2: συνεπανέστην, шi чл:) пopneskȣ пe чineva (шi mіж: mъ пopneskȣ) înпpeȣnъ, saȣ tot de o datъ лa peвoлтъ asȣпpъ kȣiva.

Συν-επ-αν-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, dpeгȣ, îndpeптezȣ iapъшĭ înпpeȣnъ kȣ..; saȣ peadȣkȣ tot o datъ în pîndȣiaлa de maĭ 'nainte.

Συν-επ-απ-ερείδω, biit: -ερείσω, =Συναπερείδω.

Συν-επ-άπτομαι, Ion: în лokȣ de συνεφάπτομαι.

Συν-επ-αρήγω, biit: -αρήξω, ажȣtopezȣ înпpeȣnъ лa чeva.

Συν-επ-αρτύω, biit: -ύσω, пpeгъteskȣ, kъпȣieskȣ kȣ чeлe tpeбȣinчoase, saȣ înnoдoбeskȣ чeva înпpeȣnъ kȣ чineva.

Συν-επ-αυξάνω, biit: -αυξήσω, kpeskȣ чeva kȣ adaosȣ tot de o datъ, saȣ înпpeȣnъ; (шi nestp: saȣ пas:) înaintezȣ înпpeȣnъ kȣ чeva în kpeшtepe.

Συν-επ-αφ-ίημι, biit: -αφήσω, (пex: συνεπαφῆκα, шi чл:) лasȣ, asвipлȣ, sлoвozȣ чeva tot de o datъ asȣпpa kȣiva.

Συν-επ-εγείρω, biit: -εγερῶ, întъpîtȣ, pesкoлȣ tot întp' o вpeme

Συνέπεια (ἡ), [σὺν, ἔπος] kопцinepe de шipȣ în zichepĭ, saȣ fpase; kопплetipe de kȣvîntȣ; пasaжȣ de vepsȣpĭ, (Fpaнц:) tirade

Συν-επείγω, biit: -επείξω, гpъбeskȣ, siлeskȣ înпpeȣnъ; (fir:) =Συνεπαυξάνω.

Συν-έπ-ειμι, biit: ειμι, (пpeл: συνεπῄειν, шi чл:) mepгȣ, пъвълeskȣ înпpeȣnъ asȣпpa kȣiva.

Συν-επ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (пpeл: συνεπεισῄειν, шi чл:) intpȣ пe ȣpmъ înпpeȣnъ kȣ чineva.

Συν-επ-εισ-κυκλέω -ῶ, biit: -ήσω, în-bîrtind înпреꙋнъ ваrꙋ чева înъꙋntpꙋ ка прin ἐγκύκλημα. (везĭ ziч:).

Συν-επ-εισ-φέρομαι, biit: -εισοίσομαι, (пех: συνεπεισηνέχθην, шi чл:) dꙋкꙋ, ваrꙋ пе чiнева dꙋпе sinemĭ înъꙋntpꙋ în...

Συν-επ-εκ-πίνω, biit: -πίομαι, веаꙋ înпреꙋнъ пе ꙋрмъ din чева.

Συν-επ-εκ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzꙋ înпреꙋнъ înкъ maĭ mꙋлt; saꙋ ажꙋtꙋ a se faче чева maĭ dъinitорꙋ.

Συν-επ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, ажꙋtорînd fакꙋ sарчina maĭ ꙋшꙋре, saꙋ ꙋшꙋрezꙋ грeꙋtatea прin ажꙋtорꙋл meꙋ.

Συν-επ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: συνεπενέβην, шi чл:) калкꙋ апъsînd пе чiнева înпреꙋнъ кꙋ алtꙋл. «Ταῖς ἀτυχίαις τινος («Τοῖς κατ' ἀλλήλων καιροῖς)—». Плв: ле tраktezꙋ sпре folosꙋл meꙋ. (везi шi συνεπιτίθεμαι).

Συν-επ-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, аръtꙋ, fакꙋ a se ведеа чева tot de o datъ пе sꙋрfаца mea.

Συν-επ-ερείδω, biit: -ερείσω, реzemꙋ, saꙋ (пеstp:) mъ реzemꙋ пе чева înпреꙋнъ.

Συν-επ-ερίζω, biit: -ερίσω, mъ еmꙋлеzꙋ, шъ întрекꙋ înпреꙋнъ кътре чiнева.

Συν-επ-εσπόμην, Ion: пех: алꙋĭ συνεφέπομαι.

Συν-επ-ευθύνω, biit: -υνῶ, îndpептеzꙋ чева înпреꙋнъ, коnлꙋкреzꙋ sпре петерiреа saꙋ dobîndiреа skопꙋлꙋĭ.

Συν-επ-ευφημέω -ῶ, biit: ήσω, прin aклаmацiiле mеле ꙋnite кꙋ а ле алtора апровеzꙋ шi еꙋ înпреꙋнъ чева.

Συν-επ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, ꙋреzꙋ шi еꙋ înпреꙋнъ, saꙋ tot o datъ чева.

Συν-επ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, fакꙋ шi еꙋ tot întр' o вреme sꙋпеtꙋ, însоцeskꙋ кꙋ sꙋпеtꙋл гласꙋлꙋĭ meꙋ гласꙋл челꙋĭ че кînтъ; (desпре neînsꙋfл:) fакꙋ ꙋвеtꙋ, реsꙋпꙋ înпреꙋнъ. «Ὁ οὐρανὸς τά τε πέριξ οἰκοδομήματα φρικῶδές τι συνεπήχησαν». D: Kas:

Συν-επι-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: συνεπέβην, шi чл:) mъ ꙋркꙋ, калкꙋ înпреꙋнъ пе чева; (fir:) iaꙋ parte ла oаре-каре întрепрindере.

Συν-επι-βάλλω, biit: -βαλῶ, арꙋнкꙋ чева înпреꙋнъ пеste..; (ел:) ваrꙋ de sеаmъ tot de o datъ; (ка пеꙋt:) mъ potrivеskꙋ, mъ вrodeskꙋ în акордꙋ кꙋ чева. «Ὅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς». Плв: ‖ (miж:) întрепрinzꙋ чева în înвоiре кꙋ чiнева. «Συνεπιβάλλεσθέ μοι τοῦ ἔργου». Лꙋч: (ꙋnde însъ se пare греш: în локꙋ de συνεπιλάζεσθε).

Συν-επι-βλάπτω, biit: -βλάψω, maĭ вatъmꙋ înкъ шi еꙋ dînпреꙋнъ кꙋ алцiĭ.

Συν-επι-βουλεύω, biit: -εύσω, кinзꙋieskꙋ, кꙋцеtꙋ, ꙋпелteskꙋ реле asꙋпра кꙋiва în ꙋnire кꙋ алцiĭ.

Συν-επι-γαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, kontpiвꙋieskꙋ a se faче чiнева mîndpꙋ, înfîmfatꙋ, saꙋ însꙋflꙋ шi еꙋ înпреꙋнъ кꙋ алцiĭ mîndpie кꙋiва.

Συνεπιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), = Συμμάρτυς. [συνεπιγιγνώσκω].

Συνεπιγραφεύς, έως (ὁ), pîndꙋitꙋ înпреꙋнъ епiграfꙋ (везĭ ἐπιγραφεύς). [din

Συν-επι-γράφω, biit: -γράψω, skpiꙋ (шi fir: atpiвꙋieskꙋ) чева în ꙋnire кꙋ алцiĭ asꙋпра кꙋiва. «Δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κατορθώμασι—». Пл: (шi miж:) «Τοῖς ἑτέρων ἁμαρτήμασι συνεπιγράφεσθαι„. Fil: = Κοινωνεῖν ἀλλοτρίων ἁμαρτιῶν».

Συν-επι-δείκνυμι, biit: δείξω, аръtꙋ, dоведеskꙋ întр' ачее шi вреme.

Συν-επι-δέω, biit: -δήσω, легꙋ пе d' asꙋпра tot de o datъ, saꙋ înпреꙋнъ desпре ръпĭ).

Συν-επιδημέω -ῶ, biit: -ήσω, soseskꙋ, saꙋ petpekꙋ ꙋndeва ка кълъtорꙋ înпреꙋнъ кꙋ чiнева.

Συν-επι-δίδωμι, biit: -επιδώσω, (пех: συνεπέδωκα, шi чл:) daꙋ чева adaosꙋ, saꙋ kontpiвꙋцie înпреꙋнъ кꙋ алцiĭ; (ел:) înaintezꙋ, креskꙋ înпреꙋнъ, saꙋ tot de o datъ кꙋ алцiĭ.

Συν-επι-δράσσομαι (δράττομαι), biit: -δράξομαι, апꙋкꙋ кꙋ mîna (îmĭ însꙋшeskꙋ) tot întр' o вреme чева; saꙋ tрагꙋ asꙋпръ 'mĭ чева înпреꙋнъ кꙋ алцiĭ. «Φθόνον—». Плв: (ꙋnde алцiĭ skpiꙋ προσεπιδράσσομαι).

Συν-επι-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, înжꙋгꙋ înпреꙋнъ (ꙋпꙋл dꙋпе алtꙋл), înшiрꙋ sꙋвt aчеламĭ жꙋгꙋ. (în At: алцiĭ συνυποζεύγνυμι).

Συν-επι-ζητέω -ῶ, biit: -ήσω, черчеtезꙋ, (diskꙋtezꙋ) чева tot de o datъ, saꙋ în ꙋnire кꙋ алцiĭ.

Συν-επι-θειάζω, biit: -άσω, atpiвꙋieskꙋ шi еꙋ чева în ꙋnire кꙋ алцiĭ ла Dꙋmnезееaska пꙋtере.

Συν-επι-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, oвserвꙋ кꙋ лꙋаре a minte чева tot de o datъ кꙋ алцiĭ.

Συν-επι-θήγω, biit: -θήξω, askꙋцꙋ чева, (шi fir:) întъpîtꙋ пе чiнева tot întр' o вреme, saꙋ în ꙋnire кꙋ алtꙋл asꙋпра кꙋiва.

Συν-επι-θορυβέω -ῶ, biit: -ήσω, fакꙋ шi еꙋ гълъцie, sгоmotꙋ înпреꙋнъ кꙋ алцiĭ

спре арътаре de апровацie ла чева.

Συν-επι-θρηνέω -ῶ, biit: -ήσω, плînгъ шi еŏ împреѹнъ пentpѹ чева.

Συνεπίθρυψις, εως (ή), толешiре (slъвiре) din desfътърĭ împреѹнъ кѹ алтѹл. [συνεπιθρύπτομαι].

Συν-επιθυμέω -ῶ, biit: -ήσω, nofteskѹ, dopeskѹ чева tot întp' o време, saŭ de o notpiвъ кѹ алтѹл. [de ѹnde

Συνεπιθυμητής, οῦ (ὁ), împреѹнъ dopitopѹ de чева, (Franц:) compétiteur.

Συν-επι-θωύσσω, biit: -θωύξω, întъpîtѹ tot întp' o време шi еŏ кѹ stpirъteле меле.

Συν-επι-κάθημαι, (прел: συνεπικαθήμην) шеzѹ împреѹнъ пе чева.

Συν-επί-κειμαι, biit: -κείσομαι, sîntѹ къzѹtѹ (zakѹ), saŭ staŭ съ kazѹ întp' ачеeашĭ време, saŭ împреѹнъ neste чева.

Συν-επι-κεράννυμι, biit: κεράσω, amestekѹ ĭаръшĭ împреѹнъ.

Συν-επι-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, înковоĭѹ, saŭ frîngѹ чева împреѹнъ neste чева; (прiнч: fir:) kontpiвѹĭeskѹ a miшка пе чiнева ла milъ, saŭ компътimipe.

Συν-επι-κοσμέω -ῶ, biit: -ήσω, înnodoвeskѹ шi еŏ împреѹнъ, saŭ kontpiвѹĭeskѹ ла înfpѹmѹseцapea кѹiва.

Συν-επικουρέω -ῶ, biit: -ήσω, kontpiвѹĭeskѹ în ажѹtopѹл кѹiва.

Συν-επι-κουφίζω, biit: -ίσω, kontpiвѹĭeskѹ ла ѹшѹрареа кѹiва.

Συν-επι-κραδαίνω, biit: -ανῶ, легънѹ шi еŏ împреѹнъ.

Συν-επι-κρίνω, biit: -κρινῶ, maĭ жѹdikѹ înкъ чева întp' ачеeашĭ време, saŭ împреѹнъ кѹ алтѹл.

Συν-επι-κροτέω ῶ, biit: -ήσω, плesnekѹ din mîĭnĭ împреѹнъ (прiнч: спре арътаре de împреѹнъ апроваре în чева).

Συν-επι-κρύπτω, biit: -κρύψω, askѹnzѹ (a копеpѹ) чева împреѹнъ.

Συν-επι-κυρόω -ῶ, biit: -ώσω, întъpeskѹ чева întp' ачеeашĭ време, saŭ în ѹnipe кѹ алцiĭ.

Συν-επι-κωμάζω, biit: -άσω, мергѹ în desfътаре (кѹ вецiĭ шi кîntърĭ) ла чiнева împреѹнъ кѹ алцiĭ.

Συν επι-λαμβάνω, (преа рар) în локѹ de συνεπιλαμβάνομαι, biit: -λήψομαι, (пех: συνεπελαβόμην, шi чл:) апѹкѹ (пѹĭѹ mîna) шi еŏ împреѹнъ, (прiнч:) ка съ ажѹтѹ, saŭ съ опрeskѹ; (în цen:) конлѹкрezѹ, ажѹтѹ împреѹнъ; (vezĭ шi συλλαμβάνω, шi συναντιλαμβάνομαι).

Συν-επι-λαμπρύνω, biit: υνῶ, fakѹ în ѹnipe кѹ алтѹл чева înкъ maĭ stpълѹчitѹ (maĭ търецѹ, шi чл:). «Τὸ φρόνημα—„.Пл:

Συν-επι-λέγομαι, biit: -λέξομαι, чiteskѹ чева pepede împреѹнъ кѹ...

Συν-επι-λείπω, biit: -λείψω, (пех: συνεπέλιπον, шi чл:) лipseskѹ, мъ sfîpшeskѹ tot de o datъ.

Συνεπιλεκτέον, nosit: ал лѹĭ συνεπιλέγω, tpeвѹĭe a maĭ ziче înкъ чева (пе лîнгъ алтеле, saŭ ка o перорацie).

Συνεπιληπτέον, nosit: ал лѹĭ συνεπιλαμβάνομαι.

Συν-επι-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, пе лîнгъ алтеле maĭ sokoteskѹ шi алтѹ чева împреѹнъ, saŭ tot de o datъ.

Συν-επι-μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, înkpedinцezѹ mi еŏ tot de o datъ кѹ mъptѹpia mea. [de ѹnde

Συν-επιμαρτύρησις, εως (ή), dape de mъptѹpie ѹnitъ кѹ (înkpedinцъtoape de) кѹвintеле кѹiва.

Συν-επι-μειδιάω -ῶ, biit: -άσω, zîmвeskѹ a pîde tot de o datъ пentpѹ чева.

Συν-επιμελέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (пех: συνεπεμελήθην) îngpiжeskѹ tot întp' o време, saŭ în ѹnipe кѹ чiнева despre чева. [de ѹnde

Συνεπιμελητής, οῦ (ὁ), împреѹнъ îngpiжitopѹ despre чева saŭ чiнева.

Συν-επι-μερίζω, biit: -ίσω, хотъpъskѹ tot o datъ, saŭ în ѹnipe кѹ чiнева партеа кѹ вenitъ fie-кърѹĭa.

Συνε-επι-μετρέω -ῶ, biit: -ήσω, daŭ împреѹнъ ка ѹnѹ adaosѹ.

Συν-επι-μίγνυμι, biit: -μίξω, maĭ amestekѹ înкъ împреѹнъ.

Συν-επι-νεύω, biit: -νεύσω, мъ плекѹ шi еŏ din капѹ împреѹнъ (мъ înвoĭeskѹ) ла чева.

Συν-επι-νήχομαι, biit: -νήξομαι, înnotѹ împреѹнъ saŭ de o notpiвъ în faцa, saŭ пе d' asѹпра апеĭ.

Συν-επι-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, пъскочeskѹ împреѹнъ, saŭ tot o datъ кѹ...

Συνέπιον, пех: 2: ал лѹĭ συμπίνω.

Συν-επιορκέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ fakѹ шi еŏ кълкътоpѹ de жѹpъmîntѹ împреѹнъ кѹ чiнева.

Συν-επι-πάσχω, biit: πείσομαι, компътimeskѹ în арътаре нѹmaĭ.

Συν-επι-πλέκω, biit: -πλέξω, împлeteskѹ împреѹнъ ѹna neste alta.

Συν-επι-πλέω, biit: -πλεύσομαι, плѹteskѹ пе d' asѹпра, saŭ asѹпра кѹiва împреѹнъ кѹ чiнева.

Συν-επι-πονέω ῶ, biit: -ήσω, ostenesкѕ̆ împreѕnъ înкъ maĭ mѕлt.

Συν-επιῤ-ῥέπω, biit: -ῥέψω, mъ повîрnesкѕ̆, mъ плекѕ̆ împreѕnъ; (шi fir:) amѕ̆ аплекаре кътре чева.

Συν-επιῤ-ῥέω, biit: -ῥυήσομαι, конкѕргѕ̆ neînчetat.

Συν-επιῤ-ῥώννυμι, biit: -ῥώσω, întъresкѕ̆ înкъ maĭ mѕлt (daѕ̆ maĭ mѕлtъ bîrtѕte) кѕ ажѕtorѕл meѕ̆.

Συν-επι-σημαίνομαι, biit: -ανοῦμαι, арътѕ̆ tot de o datъ, saѕ̆ în ѕnire кѕ чineва prin semne înвoirea, saѕ̆ nemѕлцѕmirea mea ла чева.

Συν-επι-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, =Συνεπισκοπέω, обсервѕ̆ (черчetezѕ̆) tot de o datъ, saѕ̆ în ѕnire кѕ чineва чева.

Συν-επι-σκευάζω, biit: -άσω, гътesкѕ̆, saѕ̆ ренарezѕ̆ чева tot o datъ.

Συν-επι-σκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, обсервѕ̆, saѕ̆ faкѕ̆ бъгъri de seamъ asѕпра вре ѕnѕĭ лѕкрѕ tot întр' o време, saѕ̆ împreѕnъ кѕ чineва. [din

Συνεπίσκοπος (ὁ), лѕъtorѕ̆ aшinte (inспекtorѕ̆) împreѕnъ кѕ алtѕл; (Бisер:) ажѕtъtorѕ̆ епiскопѕлѕĭ. [σύν, ἐπί, σκοπός].

Συν-επι-σκοτέω, -ῶ, biit: -ήσω, întѕneкѕ̆ чева împreѕnъ кѕ.., saѕ̆ din toate пърцiле.

Συν-επι-σκυθρωπάζω, biit: -άσω. mъ посоmorъsкѕ̆ împreѕnъ пentrѕ чева.

Συν-επι-σπάω ῶ, biit: -σπάσω, tragѕ̆ (tîrъsкѕ̆) чева împreѕnъ кътре... ‖ (miж:) tragѕ̆ чева împreѕnъ кътре sinemĭ; tîrъsкѕ̆ кѕ, saѕ̆ dѕпе sinemĭ, =Συνεφέλκομαι.

Συν-επι-σπεύδω, biit: -σπεύσω, гръбesкѕ̆ чева împreѕnъ, saѕ̆ în ѕnire кѕ чineва; ‖ (ел: кѕ miж: biit:) mъ гръбesкѕ̆ de o potrivъ кътре чева.

Συνεπισπόμενος, пех: 2: de партч: ал лѕĭ συνεφέπομαι.

Συν-επίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, шtiѕ̆ чева bine împreѕnъ кѕ алцiĭ.

Συνεπίστασις, εως (ἡ), stъrѕitoare лѕаре a minte împreѕnъ кѕ алtѕл.

Συν-επιστατέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ̆ pîndѕitѕ̆ enistatѕ̆ ла чева împreѕnъ кѕ алtѕл

Συν-επι-στέλλω, biit: στελῶ, trimiцѕ̆ împreѕnъ (шtire, saѕ̆ sкrisoare) кътре чineва; bestesкѕ̆ (ordinezѕ̆) tot de o datъ (prin sкrisoare saѕ̆ trimisѕ̆).

Συν-επι-στενάζω, biit: -στενάξω, шi

Συν-επι-στένω, (фъръ biit:) sѕspinѕ̆ шi eѕ̆ împreѕnъ saѕ̆ de o potrivъ кѕ.. пentrѕ чева.

Συν-επι-στρατεύω, biit: -εύσω, mъ oшtesкѕ̆ împreѕnъ asѕпра кѕiва.

Συν-επι-στρέφω, biit: -στρέψω, шi (пas:) -στραφήσομαι, întorкѕ̆ înapoĭ пе чineва, (saѕ̆ ел: шi miж: пе sinemĭ) tot de o datъ кътре чева; îndreptezѕ̆, mъ îndreptezѕ̆ împreѕnъ кътре..; (fir:) faкѕ̆ пе чineва бъгъtorѕ̆ de seamъ ла чева. «Ἡ δὲ φωνὴ αὕτη συνεπιστρέφει καὶ κατακοσμεῖ τοὺς προστυγχάνοντας». Пл: (шi nestр:). «Αἱ κεραῖαι (τῆς πέλτης) καμπὰς ἔχουσαι, καὶ συνεπιστρέφουσαι τῇ πυκνότητι πρὸς ἀλλήλας». Пл: (шi пas:) «Πρὸς ἓν τέλος ὀφείλοντας (τοὺς νέους) ἐξ ἀρχῆς ἄγεσθαι, καὶ συνεπιστρέφεσθαι τοῖς ἤθεσι». Пл: [de ѕnde

Συνεπίστροφος (ὁ, ἡ), înвîrtitѕ̆ în sine taре, strînsѕ̆ шi potѕndѕ̆.

Συν-επι-σφάζω, biit: -σφάξω, înжѕngiѕ̆ пе чineва împreѕnъ пeste, saѕ̆ dѕпе чева.

Συν-επ-ισχύω, biit: -ισχύσω, întъresкѕ̆ (înкѕражезѕ̆) шi eѕ̆ пе чineва a fаче чева, =Συνεπιῤῥώννυμι.

Συνεπίτασις, εως (ἡ), întindere, прелѕnцire, крештере, saѕ̆ îndemnare fъкѕtъ în ѕnire кѕ алtѕл. [συνεπιτείνω].

Συν-επι-ταχύνω, biit: -υνῶ, maĭ гръбesкѕ̆ înкъ tot de o datъ, saѕ̆ împreѕnъ кѕ...

Συν-επι-τείνω, biit: -τενῶ, întinzѕ̆, кresкѕ̆ чева înкъ maĭ mѕлt шi eѕ̆ împreѕnъ кѕ алцiĭ. "Τὴν ὀργὴν —». Плв:

Συν-επι-τελέω -ῶ, biit: -έσω, съвîршesкѕ̆ чева în ѕnire кѕ чineва.

Συν-επι-τέλλω, biit: -τελῶ, mъ арътѕ̆ resъritѕ̆ пе orizontѕ̆ împreѕnъ.

Συν-επι-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiѕ̆ пе d' asѕпра, saѕ̆ sкѕrtezѕ̆ чева tot de o datъ.

Συν-επι-τίθημι, biit: -επιθήσω, (пех: συνεπέθηκα, шi чл:) пѕiѕ̆ чева (шi miж: mъ împѕiѕ̆, казѕ̆) tot o datъ пeste чева; (fir:). «Τοῖς καιροῖς («Τῇ ἀγνοίᾳ) τινος συνεπιτίθεσθαι». Плв: =Συνεπεμβαίνειν.

Συν-επι-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, dожънesкѕ̆, mъ̆ ptѕ̆ шi eѕ̆ împreѕnъ.

Συν-επι-τρέπω, biit: -τρέψω, лasѕ̆ чева în stъпinirea, saѕ̆ îngrijirea кѕiва tot o datъ, saѕ̆ împreѕnъ кѕ чineва.

Συν-επι-τρίβω, biit: -τρίψω, препъdesкѕ̆ de totѕ̆ împreѕnъ кѕ алtѕл.

Συνεπίτροπος (ὁ), [συνεπιτρέπω] enitroпѕ̆, îngrijitorѕ̆ pîndѕitѕ̆ împreѕnъ кѕ алtѕл.

Συν-επι-τροχάζω, biit: -άσω, petreкѕ̆ (шi fir: чitesкѕ̆ чева repede (алергînd) împreѕnъ кѕ алцiĭ.

Συν-επι-τυφόω -ῶ, biit: -ώσω, însѕflѕ шi eѕ̆ de o potrivъ în чineва fѕmѕrĭ, înfîmfare, mîndrie.

Συν-επι-φαίνομαι, biit: -φανοῦμαι, saŭ φανήσομαι, mъ арътŭ d'asъпра, saŭ de o datъ împreъnъ къ...

Συν-επι-φάσκω, biit: -φήσω, = Συνεπίφημι.

Συν-επι-φέρω, biit: συνεποίσω, (nex: συνεπήνεγκα, ші чл:) dъкŭ чева tot de o datъ asъпра къiва. «Ὅπλα —„. Лкs: 2) daŭ, ofepŭ, atpiбъiеskŭ къiва чева în ъnipe къ... «Ὄνομα —». Пл: ‖ (miж:) dъкŭ, карŭ къ sinemi; (fъръ kazŭ) пъвълеskŭ împreъnъ asъпръ.

Συν-επι-φεύγω, biit: -φεύξομαι, saŭ φευξοῦμαι, fъгŭ împreъnъ кътpe...; pefъгŭ (алергŭ, пъzъiеskŭ sпpe skъпаре) împreъnъ ла...

Συν-επί-φημι, biit: -φήσω, zikŭ ші eŭ aчееаші în ъnipe къ алтъл, saŭ mъ învoiеskŭ asъпра вре ъnъi лъкръ къ чinева.

Συν-επι-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, = Συνεπευφημῶ.

Συν-επι-φορτίζω, biit: -ίσω, împовъpezŭ ші eŭ împreъnъ, daŭ ші eŭ de o potpiвъ къ алтъл греъtate къiва.

Συν-επιχειρέω -ῶ, biit: -ήσω, întpeпpinzŭ tot de o datъ чева; mъ поpneskŭ tot de o datъ, saŭ în ъnipe къ алтъл asъпра къiва.

Συν-επι-χειρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, прin întindepe de mîini (вotape) întъpeskŭ чева împreъnъ къ алціi. «Τοῖς ἑαυτῶν παρανομήμασι συνεπιχειρονομοῦντες». Diod:

Συν-επι-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, înaintezŭ împreъnъ кътpe...

Συν-επι-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, minцŭ împreъnъ despre чева, saŭ adaorŭ minчiъni în ъnipe ке чinева.

Συν-επι-ψηφίζω, biit: -ίσω, întъpeskŭ ші eŭ чева împreъnъ къ алціi прin вotъл meŭ.

Συνεποίσω, biit: ал лъi συνεπιφέρω.

Συν-επ-οκέλλω, biit: -οκελῶ, îmi aпропiŭ (tpaгŭ къ) корабiа ла ъskatŭ întp' aчееаші вpeme къ алціi.

Συν-έπομαι, biit: -έψομαι, ъpmezŭ împreъnъ dъпе чinева; (fir:) = Παρέπομαι; (de ъnde) «Τὸ συνεπόμενον». = Ἡ συνέπεια.

Συν-επ-όμνυμι, biit- -ομόσω, saŭ -ομοῦμαι, (nex: συνεπώμοσα) maĭ жъpŭ înкъ tot de o datъ.

Συν-επ-οπτεύω, biit: -εύσω, insпeкtezŭ tot de o datъ, saŭ sîntŭ лъъtopŭ a minte împreъnъ къ алтъл.

Συν-επ-οτρύνω, biit: -υνῶ, îndemnŭ tot o datъ, saŭ întъpîtŭ ла чева împreъnъ къ алціi.

Συνεπούλωσις, εως (ἡ), înкidepe, вindeкаpe de panъ

Συν-επ-ουρίζω, biit: -ίσω, ажъtŭ пе чinева a înainta (ка ъnŭ вîntŭ пpiinчоsŭ ъfлînd dinanoi).

Συνεπτυγμένως, [συμπτύσσω] adв: (de партч:) în кinŭ împлiчitŭ, конpinzъtopŭ, stpînsŭ, nedesвoлtatŭ.

Συν-επ-ωάζω, biit: -ωάσω, шezŭ пе оъъ, клочеskŭ ші eŭ împreъnъ.

Συν-επ-ωθέω -ῶ, biit: -ωθήσω, ші ώσω, împinгŭ ші eŭ împreъnъ кътpe...; (fir:) = Συμπαρορμῶ, îndemnŭ, înкъpажezŭ împreъnъ ла чева.

Συν-ερανίζω, biit: -ίσω, adъnŭ, saŭ daŭ ші eŭ împreъnъ kontpiбъціe; (ші пas:) mъ adъnŭ în feлŭ de kontpiбъціe (Тъpч: pefenea); (în цen:) kontpiбъiеskŭ, коплъкpezŭ ла чева. «Τὰς χρείας ἀλλήλοις συνηράνιζον». Апп: se ажъtopaŭ ъnii къ алціi ла tpeбъinцe. (ші пas:) «Πάντων εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κόσμου συνερανισθέντων». Fil: «Σώματα κόσμοις ἐπιθέτοις συνερανιζόμενα». Лкs: kompъse din... «Δῆμος ἐκ σύγκλυδος ὄχλου συνηρανισμένος». D: Ал:

Συνερανισμός (ὁ), stpîнцepe, saŭ dape de kontpiбъціe. [ші

Συνερανιστής, οῦ (ὁ), stpînгъtopŭ, saŭ dъtъtopŭ de kontpiбъціe saŭ ажъtopŭ în feлŭ de kontpiбъціe ла чева.

Συνεραστής, οῦ (ὁ), amopezatŭ de чinева împreъnъ къ алтъл, piвaлŭ în amopŭ, = Ἀντεραστής. [din

Συν-εράω -ῶ, biit: -ερασθήσομαι, (nex: συνηράσθην) sîntŭ amopezŭ ал къiва, de каpe este amopezatŭ tot de o datъ ші алтъл. ‖ (miж: речiпpoкŭ къ dat:) îъвeskŭ къ amopŭ, ші sîntŭ de o potpiвъ îъвitŭ de dînsъл. (în Ewp: Andpom: 222. греш: în лoкŭ de συγχαίρω).

Συν-εργάζομαι, biit: -άσομαι, (nex: συνειργάσθην, ші чл:) (къ dat:) лъкpezŭ împreъnъ) ла ачелаші лъкpъ къ алтъл; (къ ак:) лъкpezŭ din toate пъpціle, saŭ întp' ъnŭ кinŭ, în kît sъ se kombine къ алtŭ чева, potpiвeskŭ; (în цen:) = Ἐξεργάζομαι. (de ъnde) «Λίθοι οὐ ξυνειργασμένοι». Тъч: пeлъкpate.

Συν-εργάθω, (пpeл: συνείργαθον) noet: în лoкŭ de συνείργω.

Συνεργασία (ἡ), împreъnъ лъкpape; ажъtopŭ ла лъкpъ. 2) лoкŭ, ъnde лъкpaŭ mълціi împreъnъ înкiшi poвi, saŭ datopi. [ші

Συνεργαστής, οῦ (ὁ), [συνεργάζομαι] ші

Συνεργάτης, ου (ὁ), лъкpъtopŭ ла ачелаші лъкpa împreъnъ къ алтъл, (Fpanц:) collaborateur; (în цen:) коплъкpъtopŭ, ажъtъtopŭ. [σύν, ἔργον]. [de ъnde

Συνεργατίνης, ου (ὁ), noet: în лoкȣ de συνεργάτης.

Συνεργάτις, ιδος (ἡ), fem: aл лȣĭ συνεργάτης.

Συνέργεια (ἡ), =Συνεργία. [ші

Συνέργειον (τό), [σύν, ἔργον] лoкȣ (fabрікъ), ȣnde лȣкреазъ mȣлцĭ împreȣnъ.

Συνεργέτης, ου (ὁ), noet: în лoкȣ de συνεργάτης. [din

Συνεργέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣкрezȣ чева împreȣnъ кȣ алtȣл, saȣ ажȣtȣ лȣкрînd împreȣnъ; (despre лȣкр:) înлesneskȣ, ажȣtȣ ла чева. «Τὸν δρασμὸν τοῖς Πέρσαις συνεργήσαντες». Eлd: (ші nas:). «Συνεργούμενοι». D: Aл: ажȣtîndȣ se. [σύν, ἔργον]. [de ȣnde

Συνέργημα (τὸ), ажȣtорȣ fъкȣtȣ приn кonлȣкрарe.

Συνεργητέον, nosit: aл лȣĭ συνεργέω.

Συνεργήτης, ου (ὁ), noet: = saȣ греш: în лoкȣ de) συνεργέτης. [de ȣnde

Συνεργητικὸς, ή, όν, пȣtinчosȣ a кonлȣкра, a ажȣta ла чева.

Συνεργία (ἡ), [συνεργός] кonлȣкраре, aжȣtорȣ ла чева; (în ръȣ) întpігъ ȣneлtitъ de maĭ mȣлцĭ împreȣnъ. «Ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιστολῶν καὶ συνεργιῶν». Dm:

Συνέργιον (τὸ), =Συνέργειον.

Συνεργολάβος (ὁ), întpenpinzъtорȣ de чева împreȣnъ кȣ алtȣл. [συνεργὸς, λαβή].

Συν-εργοπονέω -ῶ, biit: -ήσω, osteneskȣ împreȣnъ кa...

Συνεργὸς (ὁ, ἡ), кonлȣкръtорȣ, (Франц:) cooperateur; (în ръȣ) împreȣnъ binoвatȣ; (în цen:) soцȣ, товаръшȣ; (ȣne орĭ) кommesepiaшȣ, de ачелаші meшteшȣгȣ (întp' aчeastъ însemn: ȣniĭ skpiȣ σύνεργος, кȣ tonȣл ла antenenȣлtimъ).

Σύνεργος (ὁ), vezĭ преч:

Συν-έργω, noet: în лoкȣ de συνείργω.

Συν-έρδω, biit: -έρξω, noet: = Συνεργῶ, ші Συμπράττω.

Συν-ερείδω, biit: -ερείσω, pezemȣ, snpiжinȣ (ші nestpъm: mъ pezemȣ, mъ snpiжinȣ) împreȣnъ пe чева, saȣ stpîngȣ, кonлегȣ, кonbinȣ ȣna кȣ aлta. «Τοὺς ὀδόντας —». Inкp: ‖ (miж:) mъ snpiжinȣ împreȣnъ saȣ în peчіпpoкȣ ȣnȣл пe aлtȣл; (eл:) kazȣ neste чева penede; împreȣnъ ші fъръ χεῖρας) шъ ловeskȣ, mъ înкaĭepȣ în бъtъліe; (în цen:) =Συγκρούομαι.

Συν-ερείπω, biit: -ερείψω, sȣрпȣ кȣ totȣл ла пъmîntȣ; (fir:) dъpaпъnȣ, прънъdeskȣ.

Συνέρεισις, εως (ἡ), împreȣnъ pezemare, saȣ împінцерe ȣna кȣ aлta; tape stpînцере; ловіpe împreȣnъ în бъtъліe, ші чл: [ші

Συνερειστικὸς, ή, όν, пȣtinчosȣ, îndemînatiкȣ ла pezemape, saȣ snpiжinipe npin peчіпpoкъ împінцере ȣna de aлta.[συνερείδω].

Συν-ερέσσω, biit: -ερέσω, bîsлezȣ împreȣnъ; (fir:) fakȣ чева în ȣnipe, кonлȣкрezȣ.

Συν-ερετμέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în лoкȣ de συνερέσσω.

Συνερέω, Ion: ші Συνερῶ, At: biit: aл лȣĭ συναγορεύω.

Συν-ερίζω, biit: -ίσω, шъ disnȣtȣ, mъ чoкtъneskȣ împreȣnъ.

Συνέριθος (ὁ, ἡ), noet: кonлȣкръtорȣ, (npinч:) ла лînъріe, saȣ nлȣгъріe; (în цen:) кonлȣкръtорȣ, ажȣtъtорȣ. [σύν, ἔριθος].

Συν-εριπόω -ῶ, biit: -ώσω, =Συνερείπω.

Συνερκτικός, ή, όν, îndemînatiкȣ a înкide împreȣnъ; (partiк: despe opatорȣ) кanaбiлȣ a siлi пe askȣлtъtорȣ npin dovezeлe saлe a se îndȣnлeкa ла ziseлe лȣĭ. (vezĭ ші συνακτικὸς). [ші

Σύνερξις, εως (ἡ), кonлегаре, кonцinepe; (partiк:) însoцipe în къsnічіe. [συνέργω].

Συν-έρομαι, biit: -ερήσομαι, (întp: npinч: inf: συνέρεσθαι) =Συνερωτάω.

Συν-ερπύζω, ші Συν-έρπω, biit: -ερπύσω, (nex: συνείρπυσα, ші чл:). mъ tîpъskȣ împreȣnъ.

Συνέῤῥουν, în кontpaк: în лoкȣ de συνέῤῥεον, npeл: aл лȣĭ συῤῥέω.

Συνέῤῥωγα, miж: (în лoкȣ de nas:) (pe: de кȣ: aл лȣĭ συῤῥήγνυμι.

Συνερτικὸς, ή, όν, [συνείρω] îndemînatiкȣ a 'ші кonnлeti, saȣ кonлега dovezeлe. (aша s' a îndpentat în Apstf: de Sxoл: în лoкȣ de συνερκτικός).

Συν-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: συνῆλθον, ші чл:) viȣ ла ачелаші лoкȣ împreȣnъ, mъ întîлneskȣ, mъ împreȣnȣ кȣ чineva; (despe mȣлцĭ) mъ adȣnȣ; (fir:) sîntȣ în ȣnipe, înboitȣ кȣ aлtȣл; (despe лȣкрърĭ) mъ întîшnлȣ. «Πολλάκις συνερχόμεθά τινες εἰς ταὐτό». Пл: «Συνέρχεται δὴ ἑκατέρωθεν ὁ στρατὸς εἰς τὸ πεδίον». Ep: «Οὐ συνήλθομεν ὡς πολεμήσοντες». Ksn: (ші npin întind: кam neoвіч:). «Μάχη ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθοῦσα». Tȣч: кomnлеktîndȣ se. «Ἐπὶ τὸ σὸν λέχος συνῆλθον». Sof: m' amȣ însoцit кȣ tine în къsnічіe; (ші eл:). «Πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς». Skp: maĭ 'nainte de a se împreȣna. (ші кȣ dat:). «Γυναιξὶ συνελθόντες τεκνοποιούμεθα». Ksn: (ші fir:). Εἰς λόγους αὐτῷ συνελθεῖν». Пл: a intpa în воpбъ кȣ dînsȣл. «Συνῆλθέ σοι» Sof: в' aцĭ înboit. (ші despe лȣкр:). Ταῦτα πάντα συνελθόντα». Ep:

вpodindš se întp' ачеeaшĭ вpeme.

Συνερῶ, вeзĭ συνερέω.

Συν-ερωτάω -ῶ, вiit: -ήσω, întpeвš tot de o datъ; îmĭ кoнлегš întpeвъpiлe; (de šnde în diaлektikъ) пpoпšĭš siлoџismš în întpeвъpĭ. «Ἐγκώμια οὐκ ἀσυλλόγιστα, ἀλλὰ συνηρωτημένα». Лšч: [de šnde

Συνερώτησις εως, (ἡ), siлoџismš din кoнлегate întpeвъpĭ.

Σύνες, nex: 2: de пopšнч: aл лšĭ συνίημι.

Συν-εσθίω, вiit: -έδομαι, (tpe: de кš: συνεδήδοκα, шi чл:) mънînкš înпpeшнъ.

Σύνεσις, εως (ἡ), (пpiнч: шi noet:) întîлnipe, înпpeшнape; (de šnde despre pîšpĭ) кoнкšpџepe. 2) (oвiч: fir:) пpiчепepe, жšdikape; (de šnde) înџeлeпчĭšne, minte. 3) (pap)=Συνείδησις. «Τίς σ' ἀπόλλυσιν; ἡ ξύνεσις, ὅτι σύνοιδα δείν' εἰργασμένος». Eшp: [συνίημι].

Συνεσκευασμένως, adв: (de пapтч:) кš пpeгътipe кoмплектъ. [συσκευάζομαι].

Συνεσκιασμένως, adв: (de пapтч:) întp' šнš кiпš šmвposš, акoпepitš. [συσκιάζομαι].

Συνεσπόμην, nex: 2: aл лšĭ συνέπομαι.

Συνεσταλμένως, [συστέλλω]adв:(de пapтч:) кš sfiaлъ; în кiпš mъpџinitš, stpînsš; кš ekonomie; (гpam:) кš sкšptape de siлaвъ, saš вoкaлъ.

Συνεστέον, nosit: aл лšĭ σύνειμι, вiit: -έσομαι.

Συνεστεώς, Ion: în лoкš de συνεστώς.

Συνεστηκότως, [συνίστημι] adв: (de пapтч:) кš кiпš statopnikš, siгšpš; saš кš stъpšinџъ.

Συνέστην, nex: 2: aл лšĭ συνίστημι.

Συνεστίασις, εως (ἡ), sšвst: aл лšĭ...

Συν-εστιάω -ῶ, вiit: -άσω, osnetezš пe чineвa înпpeшнъ кš aлџiĭ. ‖ (miж:) mънînкš înпpeшнъ лa osпъџš; (în џeн:) sîntš кoнtpъitopš înпpeшнъ кš чineвa.

Συνεστίη (ἡ), Ion: în лoкš de συνεστίασις. (în Ep: aлџiĭ чit: συνεστοῖ).

Συνέστιος (ὁ, ἡ), [σύν, ἑστία] кoнлoкšitopš; кommeseanš; (în џeн:) кoнtpъitopš; (despre animaлe) domestikš; (вeзĭ шi σύντροφος). «Ζεὺς —». Eшхл: = Ξένιος.

Συνεστοῖ, dat: aл лšĭ συνεστώ

Συνεστραμμένως, [συστρέφω] adв: (de пapтч:) кš кiпš stpînsš, кoнpinzъtopš, în пšџine, dap tapĭ вopвe. (вeзĭ шi στρογγύλως).

Συνεστώ, όος -οῦς (ἡ), Ion: în лoкš de συνουσία, кoнвieџšipe, кoнпetpeчepe. [σύνειμι, вiit: -έσομαι].

Συν-ετάζω, вiit:-άσω, чepчeteзš înпpeшнъ.

Συν-εταιρέω -ῶ вiit: -ήσω, кšpвeskš, saš netpeкš кšpвeaskъ вiaџъ înпpeшнъ кš чineвa. 2) (miж:) amš пpietenшšгš, sîntš soџš, toвapъшš кš чineвa.

Συνεταιρὶς, ίδος (ἡ), fem: aл лšĭ ...

Συνέταιρος (ὁ), toвapъшš, soџš. [σύν, ἑταῖρος].

Συνετάφην, пas: nex: 2: aл лšĭ συνθάπτω.

Σύνετε, 2: îm: peps: de nex: 2: de пopšнч: aл лšĭ συνίημι.

Συνετέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кš џeн:) ĭaš înџeлeџepe, saš шtiinџъ de вpe šнš лšкpš, пpiчепš; вaгš de seamъ. [шi

Συνετίζω, вiit: -ίσω, (Sкp:) faкš пe чineвa înџeлeнtš, ĭĭ însšfлš пpiчепepe, ĭĭ лšminezš mintea. [din

Συνετὸς, ἡ, ὸν, пpiчепštš, înџeлeнtš; (кš џeн:) шtiitopš, înчepкatš. "Συνετοὶ γίνονται τῶν καλῶς ἐχόντων". Лšч: 2) (pap пas: despre лšкpš:) înџeлesš, saš de înџeлes. «Συνετὰ σφι ηὔδα». Ep: 3) (пpea pap despre хaĭнъ) fъкštš a se înкeĭa, a se înкide. [συνίημι]. [de šnde

Συνετῶς, adв: кš вšнъ пpiчепepe; înџeлeпџeшte.

Συνευαδε, noet: Eoл: în лoкš de συνέαδε, a 3: sinг: peps: de nex: 2: aл (neîntp:) συνανδάνω, плaкš лa mšлџĭ, saš лa toџĭ înпpeшнъ.

Συνευαστὴρ (ὁ), noet: [σύν, εὐάζω] înпpeшнъ sepвъtopš de opџiiлe Бaкšлšĭ.

Συν-ευδαιμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš нopoчitš, fepiчitš înпpeшнъ кš aлtšл.

Συν-ευδοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, înкšviinџezš шi eš de o пotpiвъ чeвa. (пas:) «Συνευδοκούμενον» плъкštš mšлtopa înпpeшнъ [de šnde

Συνευδοκητής, οῦ (ὁ), înкšviinџъtopš, aпpoвъtopš de чeвa în šнipe кš aлџiĭ.

Συν-ευδοκιμέω -ῶ, вiit: -ήσω, isвšteskš шi eš tot o datъ, saš de o пotpiвъ кš aлџiĭ.

Συν-εύδω, вiit: -ευδήσω, = Συγκοιμῶμαι.

Συν-ευημερέω -ῶ, вiit: -ήσω, netpeкš вšнe ziлe, mъ înпъpтъшeskš din fepiчipĭ înпpeшнъ кš чineвa.

Συν-ευκοσμέω -ῶ, вiit: -ήσω, (enгpf:) = Συνδιακοσμέω, întokmeskš вine лšкpšpiлe înпpeшнъ кš aлtšл.

Συν-ευνάζω (-ευνάω -ῶ), вiit: άσω, кšлкš întp' aчeлaшĭ natš; mъpitš; (пas:) dopmš înпpeшнъ. [шi

Συνευνέτης, ου (ὁ), шi Συνευνέτις, ιδος (ἡ), =Σύνευνος, soџš de natš (de къsniчie). [шi

Συνεύνη (ἡ), înd: în лoкš de συνευνέτις. [шi

Συνεύνιος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de σύνευνος. [σύν, εὐνή].

Συν-ευνομέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, doвîndeskȣ ачееашї вȣнъ лeцїȣіре, mъ administpezȣ кȣ вȣне лeцї de o потpiвъ кȣ алцїї.

Σύνευνος (ὁ, ἡ), dopmitopȣ întp'ачелашї патȣ împpeȣнъ кȣ алтȣл. ‖ (sȣвst:)=Σύζυγος, soцȣ în къsnічіe.

Συν-ευ-πάσχω, вiit: -πείσομαι, (tpe: de кȣ: συνευπέπονθα) doвîndeskȣ ачееашї вinefачере împpeȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-ευπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, коnлȣкpezȣ, saȣ kontpiвȣieskȣ ла îndestȣлареа saȣ îнвогъцїреа кȣїва; (în цеn:) коnлȣкpezȣ, kontpiвȣieskȣ, ажȣtȣ ла чева. (везї шi συμπορίζω). ‖ (пas:) sîntȣ de o потpiвъ îndestȣлatȣ, saȣ воratȣ, înлesnitȣ în stapea mea

Συν-ευρίσκω, вiit: -ευρήσω, aflȣ, гъseskȣ чева de o потpiвъ, saȣ împpeȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-ευσχημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ шi eȣ de o потpiвъ pегȣлatȣ, saȣ mъ поpтȣ кȣ вȣнъ кȣвіinцъ împpeȣнъ кȣ алцїї.

Συν-ευτυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ шi eȣ de o потpiвъ fepiчitȣ ка алтȣл. saȣ пъptашȣ din fepiчіpea кȣїва.

Συν-ευφημέω -ῶ, вiit: -ήσω, zікȣ шi eȣ de o потpiвъ ворве вȣне saȣ de вine; (de ȣnde) înкȣвіinцezȣ чева шi eȣ; (ȣnеорї) такȣ fepindȣ mъ a нȣ skoate ворвъ pea. 2) (stpъm:) лаȣdȣ пе чinева шi eȣ împpeȣнъ кȣ алцїї.

Συν-ευ-φράζομαι, вiit: -φράσομαι, поеt: mъ гîndeskȣ înцелепцеште, saȣ кȣ пemepipe шi eȣ împpeȣнъ кȣ алцїї.

Συν-ευφραίνομαι, вiit: -ευφρανθήσομαι, mъ înveseлeskȣ шi eȣ împpeȣнъ кȣ чineва.

Συν-εύχομαι, вiit: -εύξομαι, ȣpezȣ шi eȣ împpeȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-ευωχέω -ῶ, вiit: -ήσω, ospetezȣ пе чineва, (шi miж: saȣ пas:) mъ ospetezȣ, mъ desfъtezȣ împpeȣнъ кȣ алцїї.

Συν-εφ-άπτομαι вiit: -άψομαι, апȣкȣ шi eȣ кȣ mîna de чева, ажȣtȣ împpeȣнъ кȣ алтȣл-

Συν-εφ-αρμόζω (-αρμόττω), вiit: -αρμόσω, потpiveskȣ ȣna пeste алta împpeȣнъ, комвinȣ ȣna кȣ алta.

Συν-εφ-εδρεύω, вiit: -εύσω, пîndeskȣ вpeme împpeȣнъ кȣ алтȣл ка ἔφεδρος (везї zіч:).

Συν-εφ-έλκω, вiit: -ελκύσω, (пex: συνεφείλκυσα, шi чл:) tparȣ, tîpъskȣ împpeȣнъ pȣne sinemї.

Συν-εφ-έπομαι, вiit: -έψομαι, ȣpmezȣ dȣпe чineва împpeȣнъ кȣ алцїї.

Συν-εφ-ηβεύω, вiit: -εύσω, sîntȣ de ачееашї tinepeaskъ вîpstъ, saȣ îmї пetpekȣ tinepeцеа împpeȣнъ кȣ алтȣл. [din

Συνέφηβος (ὁ, ἡ), tînъpȣ de ачееашї вîpstъ кȣ алтȣл. [σύν, ἔφηβος].

Συν-εφ-ιζάνω, вiit: -ιζήσω, шezȣ пе чева împpeȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-εφ-ιστάνω, шi

Συν-εφ-ίστημι, вiit: συνεπιστήσω, (пex: συνεπέστησα, шi 2: συνεπέστην, шi чл:) ашezȣ пе чineва пeste (epistatȣ ла) чева împpeȣнъ кȣ алтȣл; (шi miж:) sîntȣ пȣsȣ înгріжitopȣ пeste чева împpeȣнъ кȣ алтȣл; (fir: înцел: τὴν διάνοιαν) fakȣ пе чineва лȣъtopȣ a minte (шi miж: вaгȣ de seamъ) tot o datъ ла чева; (пaptik: în пex: 2:) mъ pевоltezȣ împpeȣнъ asȣпpa кȣїва. «Συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν». Skp:

Συν-εφ-ορμάω -ῶ, вiit: -ήσω, пъвълeskȣ împpeȣнъ, saȣ tot o datъ asȣпpa кȣїва.

Συνέχεια (ἡ), шipȣ de лȣкpȣpї копцinȣte ȣнȣл de алтȣл, saȣ копцinepe, dȣinipe; siлinцъ, stъpȣinцъ neîntpepȣntъ 'Η ἐμὴ συνέχεια καὶ πλάνοι καὶ ταλαιπωρίαι». Dm: [шi

Συνεχέως, adв: Ion: în локȣ de συνεχῶς. [din

Συνεχής, έος (ὁ, ἡ), копцinȣtȣ, saȣ fopmъtopȣ de neîntpepȣntȣ шipȣ împpeȣнъ кȣ алтȣл; nemiжлочitȣ вeчinȣ; (despe timпȣ) dȣinitopȣ, neîntpepȣntȣ; (în цеn:) desȣ, ȣнȣл пeste алтȣл; stъpȣitopȣ. «Προθύμους καὶ ἐντεταμένους εἰς τὸ ἔργον καὶ συνεχεῖς». Ksn: ‖ «Το συνεχές». în локȣ de ἡ συνέχεια. (шi în локȣ de adв:). «Κατὰ τὸ συνεχές, шi (eл:). «Συνεχές». în локȣ de συνεχῶς, nemiжлочit, neîntpepȣnt, în копцinepe. (despe локȣ) «'Ο 'Ιόνιος πόρος, καὶ κατὰ τὸ συνεχὲς ὁ κατὰ τὸν 'Αδρίαν κόλπος». Пл: «Καὶ μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδε». Tкp: (saȣ timп:). "Ὗε δ' ἄρα Ζεὺς συνεχές». Iл: M. (шi în паpaл:). "Δύο νύκτας, δύο δ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ κείμεθα». Od: I. (шi în sȣпepл:). «Πειρῶνται ὡς συνεχέστατα ποιεῖν». Ksn: [συνέχω].

Συν-εχθαίρω, вiit: -αρῶ, mъ înвpъжвeskȣ, ȣpъskȣ împpeȣнъ.

Συν-εχθραίνω, вiit: -ανῶ, шi поеt: Συνέχθω,=Συνεχθαίρω.

Συνεχίζω, вiit: -ίσω, (плц:) fakȣ чева a fi în копцinepe împpeȣнъ кȣ алta. [συνεχής]

Συν-έχω, вiit: -έξω, шi пas: συσχεθήσομαι, (пex: συνέσχον, шi чл:) цiȣ doъ, saȣ maї

mᴕлtе лᴕкрърї ᴕnitе înпреᴕnъ; (шi ел:) mъ коnцiᴕ, sîntᴕ ᴕnitᴕ. "Οθι ζωστῆρος ὀχῆες χρύσειοι σύνεχον». Om: «Ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες ἀγκῶνος». Om: 2) цiᴕ din toatе пърцiлe, копрinzᴕ. «Ἀμφὶ δ' ἴτυν (τρίποδος) ῥέεν Ὠκεανός, πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος. Es: 2) (прin întind:) цiᴕ în ьъnъ stаре, пъstrезᴕ. «Ὅς καὶ μάλιστα συνέχει τὰ ἠθικά». Sekst:(de ᴕnde)"Τὸ συνέχον».Flsf: чеа maî прinчinaлъ napte. 4) stрîmtopeзᴕ; siлeskᴕ, înпiлeзᴕ. «Τῷ συνέχοντι καιρῷ». Eld: (шi nas:)sîntᴕ копрinsᴕ stрîns de чева. «Λύπη («Φόβῳ, «Ὀργῇ, «Λιμῷ, «Δίψῃ, «Ἀκρασίᾳ, «Ἀμηχανίᾳ шi чл:) — ». Лкs: «Δουλείῃ συνέχεσθαι». Ep: (шi neовiч:) «Πατρὶ συνείχετο ὀργὴν χαλεπῷ».Ep: авеа а фаче кᴕ..

Συνεχῶς. adв: în коnцinере(de timnᴕ, saᴕ локᴕ), neînчetat, neîntpерᴕnt; în дъînipe; кᴕ stъpᴕinцъ; în întind:) преа des, maî neînчetat. «Οὐκ ἔλεγόν σοι συνεχῶς» Xpis: «Ὁ πρῶτος πόλεμος δέκα ἔτη συνεχῶς γενόμενος». Tᴕч: (везї шi συνεχής).

Συνεψέω -ῶ, biit: -ήσω,=Συνέψω.

Συν-εψιάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, noet: în локᴕ de συμπαίζω.

Συν-έψω, biit: -εψήσω, ферьᴕ чева înпреᴕnъ кᴕ.., saᴕ în кiпᴕ de а ферье ьiне шi кîtе пᴕцinᴕ.

Συνεώρακα, tpe: de кᴕ: ал лᴕї συνοράω.

Συν-έωσα, neх: 1: ал лᴕї συνωθέω.

Συν-ηβάω ῶ, biit: -ήσω, îmї пetpeкᴕ tinepeцiлe înпреᴕnъ кᴕ чinева; (прin întind:) mъ жокᴕ, mъ desfъtezᴕ înпреᴕnъ.

Συνηβολέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: Ion: în локᴕ de συμβάλλω, mъ întîmninᴕ, mъ întîлneskᴕ кᴕ чinева. [din

Συνηβολίη (ἡ), noet: Ion; în локᴕ de συμβολή, întîmninape, ьpodipe tot întp' o вpeme.

Σύνηβος (ὁ, ἡ), tînъpᴕ de ачееашї вîpstъ кᴕ алtᴕл. [σύν, ἥβη].

Συνηβώντος, noet: Ion: în локᴕ de συνηβῶντος.

Συν-ηγέομαι -οῦμαι, biit:-ήσομαι, meprᴕ înпреᴕnъ înainte (ка кълъᴕзᴕ, saᴕ повъцᴕitopᴕ); (прin întind:)=Συνηγεμονεύω.

Συν-ηγορέω ῶ, biit: -ήσω, (кᴕ dat:) = Συναγορεύω, ворьeskᴕ ка adвокаtᴕ în фавоареа кᴕiва; (фъръ казᴕ)=Σύμφημι. [de ᴕnde

Συνηγόρημα (τό), шi

Συνηγορία (ἡ), tpeaьа adвокаtᴕлᴕї, ворьipe snpe апъраpeа дpentᴕлᴕї кᴕiва; (în цen:) = Συναγόρευσις. [шi

Συνηγορικός, ή, όν, кᴕвenitᴕ, însᴕmitᴕ adвокаtᴕлᴕї, saᴕ adвокацii. || «Τὸ συνηγορικόν». плаta adвокаtᴕлᴕї. [din

Συνήγορος (ὁ, ἡ), чел че ворьeшtе înпреᴕnъ, saᴕ în апъраpeа кᴕiва; (naptiк: шi sᴕьst:) adвокаtᴕ; (ᴕne opї) ='Αντίδικος (Apstf: Ax: 706). [σύν, ἀγορά].

Συνηδέατε, Ion: în локᴕ de συνῄδειτε, 2: îm: neps: deneste-sъв: (în локᴕ de прел:) ал лᴕї σύνοιδα.

Συν-ήδομαι, biit: -ησθήσομαι, (neх: συνήσθην)=Συγχαίρω.

Συνήεσαν, a 3: îm: neps: de прел: ал лᴕї σύνειμι, biit; -ειμι.

Συν-ηδύνω, biit: υνῶ, (nas: tpe: de кᴕ: συνήδυσμαι) îndᴕлчeskᴕ, фaкᴕ пъкᴕtᴕ чева прin ᴕnipeа mea. «Τὸν ἄρτον ὁ ἅλς συνηδύνει». Πл: 2)(fir:) înвeseлeskᴕ прin конвepsaцia mea. «Τοὺς φίλους—». Apst:

Συνήθεια (ἡ), конвieцᴕipe; deasъ adᴕnape, pелацie, familiapitate кᴕ чinева; (în Πлв: ΑΑ: 21 ᴕsnъцᴕ; (ᴕne-opї) înпреᴕnape. «Λόγους αὐτῇ προσήνεγκε περὶ συνηθείας». Ksn: 2) = Ἔθος, овiчeiᴕ; (de ᴕnde грам:) tpiviaлa idiomъ а кᴕвîntᴕлᴕї || sᴕьst: în Apst:) lipeшteлe pînдᴕieлї але femeiлop. [din

Συνήθης, εος -ους (ὁ, ἡ), [σύν, ἦθος] (цen: îm: συνήθων) (прinч:) коnтpъitopᴕ кᴕ чinева; (прin ᴕpm:) familiapᴕ, пpietenᴕ; (în цen:) кᴕnoskᴕtᴕ [de ᴕnde

Συνήθως, adв: овiчnᴕit; de maî mᴕлtе opї.

Συνήκοος (ὁ, ἡ), aᴕzitopᴕ de чева înпреᴕnъ кᴕ алtᴕл; коншколаpᴕ. 2) aᴕzitᴕ înпреᴕnъ кᴕ алtᴕл. «Τὸν κρασπεδίτην τῷ κορυφαίῳ συνήκοον ἔχειν». Плt: а se aᴕzi ᴕnᴕл кᴕ алtᴕл. [σύν, ἀκοή].

Συν-ήκω, biit: -ήξω, (прinч:) =Συνέρχομαι; (de ᴕnde овiч:) ажᴕnгᴕ, mъ întîлneskᴕ, mъ ᴕneskᴕ întp' ачелашї пᴕntᴕ кᴕ чева. «Εἰς στενὸν—». Apst: mъ stpimtezᴕ. 2) (fir:) mъ notpiвeskᴕ, mъ înвoieskᴕ. || (în a 3: neps:) Συνήκει,=Προσήκει, se кᴕвine, se notpiвeшtе.

Συνήλασα, neх: 1: ал лᴕї συνελαύνω.

Συνῆλθον, neх: 2: ал лᴕї συνέρχομαι.

Συνηλικιώτης, ου (ὁ), шi Συνηλικιῶτις, ιδος (ἡ), шi Συνήλικος (ὁ,ἡ), = кᴕ...

Συνῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), чел de ачееашї вîpstъ кᴕ алtᴕл; (прin întind: în цen:) компаnionᴕ, soцᴕ, tоваpъшᴕ. [σύν, ἧλιξ].

Συν-ηλόω -ῶ, biit: -ώσω, ьatᴕ кᴕ кᴕie, niponeskᴕ înпреᴕnъ.

Σύνηλυς, υδος (ὁ, ἡ), [συνήλυθον] венitᴕ înпреᴕnъ кᴕ алцii. (se конf: кᴕ σύγκλυς).

Συνηλυσίη, ші Συνήλυσις, поеt: în локъ de συνέλευσις, конкърџере.

Συνήλωσις, εως (ή), бътаїе кѫ куїъ, пiponipe înпреѫнъ ѫна кѫ алta. [συνηλόω].

Συνημέρευσις, εως (ή),=Συνδιημέρευσις. [ші

Συνημερευτής, οῦ (ό), петрекъторъ de zi-ле саъ în toate zileле кѫ чinева. [din

Συν-ημερεύω, віit: -εύσω,= Συνδιημερεύω.

Συν-ημερόω -ῶ, віit: -ώσω, înблînzeskъ înпреѫнъ, саъ tot o datъ кѫ...

Συνημμένος, η, ον, пас: tpe: de кѫ: de партч: ал лѫї συνάπτω. [de ѫnde

Συνημμένως, адв: (de партч:) înпреѫнат, ѫnit; (грам:) = Ὑφ' ἕν, în ѫnipe de доъ вокале пронѫнџate de o datъ, саъ întp' ѫna.

Συνημοσύνη (ή), поеt: înвоїалъ, приете-неаскъ релаџie, familiapitate. [din

Συνήμων, ονος (ό, ή), поеt: în локъ de συνήθης, familiapъ; коншеzъторъ, конло-кѫіторъ; (în џеn:) soџъ, товаръшъ. [σύν, ἧμαι].

Συνήνεγκα, ші Іоn: συνήνεικα, акt:, ші

Συνηνέχθην, ші Іоn: Συνηνείχθην, пас: пеx: ал лѫї συμφέρω.

Συνήνεμος (ό, ή), алергъторъ înпреѫнъ кѫ (їѫte ка) вîntѫл. [σύν, ἄνεμος].

Συν-ηνιοχέω -ῶ, віit: -ήσω, џiѫ fpînele, mîїѫ каї înпреѫнъ кѫ алtѫл; (în џеn:) кîрmѫїеskъ înпреѫнъ.

Συνήορος (ό, ή), Іоn: în локъ de συνάορος, înперекеatъ; поtрiвitъ înпреѫнъ. «Φόρμιγξ δαιτὶ —». Od: Θ. ‖ (сѫбst: în џеn.) товаръшъ; (партiк:) soџъ de късnічie.

Συν-ηπεροπεύω, віit: -εύσω, поеt: amъ-џеskъ пе чinева înпреѫнъ (în ѫnipe) кѫ алtѫл.

Συνηρέτης, ου (ό), [σύν, ἐρέσσω], înпре-ѫнъ вîslашъ; (fir: în џеn:) конлѫкрътоpъ, ажѫtъtopъ.

Συν-ηρετμέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: în локъ de συνερέσσω, вîslezъ înпреѫнъ; (în џеn:) конлѫкрезъ, ажѫtъ. (везї ші ὁμορροθέω).

Συνηρέφεια (ή), ѫmбpitѫpъ de demї ко-пачї. [συνηρεφής].

Συνηρεφέω -ῶ, віit: -ήσω, ѫmбреskъ кѫ deaсъ ѫmбpъ; (пеxtp:) sîntъ...

Συνηρεφής, έος (ό, ή), [σύν, ἐρέφω] ѫm-бpitъ de demї копачї, ѫmбpoсъ; (în џеn:) акоперitъ. «Ἐν τῷ συνηρεφεῖ». Лѫч: ла ѫm-бpitѫpъ.

Συνηρεφία (ή), поеt: în локъ de συνηρέφεια.

Συνηρημένως, адв: (de партч:) [συναιρέω] în контракџie (грам:).

Συνήρης, εος (ό, ή), поеt: [σύν, ἄρω] комбinatъ înпреѫнъ; (fir:) обшtеskъ. «Δαίς —». Nik: 2) (грѫ:) în локъ de συνηρεφής, ѫmбpoсъ.

Συνήριθμος (ό, ή), поеt: în локъ de συνάριθμος.

Συνηρμοσμένως, адв: (de партч:) [συναρμόζω] поtрiвit, комбinat înпреѫнъ.

Συνήσθησις, εως (ή), сѫбst: ал лѫї συνήδομαι.

Συνησκημένως, адв: (de партч:) [συνασκέω] кѫ mѫлtъ оsteneалъ пentpѫ înfpѫmѫseџa-pea вре ѫnѫї лѫкрѫ.

Συν-ησσάομαι (-ηττάομαι) -ῶμαι, віit: ἡττηθήσομαι, mъ вiрѫїеskъ ші еъ înпреѫнъ.

Συν-ηχέω -ῶ, віit: -ήσω, skoџ ачеламї сѫnetъ саъ înпреѫнъ кѫ алtѫл. [de ѫnde

Συνήχησις, εως (ή), ачееашї саъ în-преѫнъ сѫnape.

Συνήωρ, ορος (ό, ή), =Συνήορος.

Συν-θακέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: în локъ de συγκάθημαι. [din

Σύνθακος (ό, ή), поеt. în локъ de σύγκαθεδρος; саъ σύνθρονος; (despre zeitate)= Σύνναος. [σύν, θάκος].

Συν-θάλπω, віit: -θάλψω, =Συνθερμαίνω; (fir:) чinsteskъ, саъ mînгîїъ înпреѫнъ, = Συνθεραπεύω.

Συν-θαμβέω -ῶ, віit -ήσω, mъ saepiъ aѫzind чева înпреѫнъ кѫ алtѫл, саъ алџiї.

Συνθανεῖν, пеx: 2: de inf: ал лѫї συνθνήσκω.

Συν-θάπτω, віit: θάψω, îngpопъ пе чi-пева înпреѫнъ (întp' ачеламї шорmîntъ) кѫ алtѫл. «Συνετάφημεν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος„. Skp:

Συν-θαυμάζω, віit: -άσω, mъ mipъ, саъ admipъ ші еъ înпреѫнъ кѫ алџiї.

Συν-θεάζω, віit: άσω, ворвеskъ, саъ лѫ-крезъ ші еъ înпреѫнъ кѫ алџiї ка înсѫ-fлatъ de zeitate саъ întѫsiastъ.

Συν-θεάομαι -ῶμαι, віit: -άσομαι, прiве-skъ чева înпреѫнъ кѫ алџiї. 2) обсерѫъ кѫ лѫаре аminte, = Συνθεωρῶ. [de ѫnde

Συνθεατής, οῦ (ό), пpiвitopъ de чева (maї кѫ sea: în teatpѫ) înпреѫнъ кѫ алџiї.

Συνθεάτρια (ή), fem: ал лѫї συνθεατής. 2) (Прокоп:) soaџъ de актpiџe de teatpѫ.

Συνθεία (ή), înпреѫнъ fiinџъ de zeitate. [σύν, θεός].

Συν-θειάζω, віit: -άσω, = Συνθεάζω.

Συνθέλω, віit. -θελήσω,=Συνεθέλω.

Σύνθεμα (τὸ), поеt: (ші maї поъ проz:) în локъ de σύνθημα.

Σύνθεο, поеt: în локъ de σύνθου, mіж: пеx: 2: de порѫнч: ал лѫї συντίθημι.

Συν-θεολογέω -ῶ, biit: -ήσω, întpenътъ-pѣ înnpeъnъ кѣ zeï. 2) вopвeskѣ desnpe zeitate înnpeъnъ кѣ алцiї.

Συν-θεραπεύω, biit: -εύσω, чinsteskѣ, în-грiжeskѣ, лeкѣieskѣ (каѣtѣ кѣ înгрiжipe, saѣ ла воалъ) tot o datъ, saѣ înnpeъnъ.

Συν-θερίζω, biit: -ίσω, seчeрѣ, saѣ (simплѣ) taiѣ înnpeъnъ.

Συν-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskѣ кît tpeѣѣie, saѣ de totѣ. [de ѣnde

Συνθερμαντικὸς, ή, όν, чeл кѣ însѣшime de a înкълzi înnpeъnъ.

Συνθεσία (ή), noet: în локѣ de συνθήκη, înвoïалъ; opdinѣ; npinsoape. [шi

Σύνθεσις, εως (ή), регѣлatъ пѣnepe în-npeъnъ; înnpeъnape de чeвa; (naptik:) кomnѣnepe, saѣ комвinape dѣne регѣле грamatiкале saѣ petopiчe de ziчepï шi фpa-se; (în Лоц: шi Matem:) metodѣ пponъ-шitopѣ de ла simnле ла комnѣse (snpe a-флареа кѣѣtatѣлѣї adeвъpѣ), sintesѣ (în npot: de ἀνάλυσις); (med:) înnpeъnъ ame-stекаpe de felѣpite леакѣpї saѣ apome; (noet:) în локѣ de συνθήκη, tokmeaлъ, în-вoïалъ; (ла Pom:) ѣnѣ felѣ de хаïнъ de dasѣnpa. [шi

Συνθετέον, nosit: ал лѣї συντίθημι. [шi

Συνθέτης, ου (ό), комnѣsitopѣ (комвinъ-topѣ) de чeвa: (Iap naptik:) «'Ονομάτων—». D: Ал: opatopѣл; шi «Λόγων ». Пaѣs: npozaiкѣл. [συντίθημι]. [de ѣnde

Συνθετίζω, biit: -ίσω, întokmeskѣ лѣ-кpѣpiле înnpeъnъ, saѣ întpe dînseле în вѣ-нъ pîndѣiалъ (depetiкѣ). || (miж:) îmï dpeгѣ пъpѣл, шъ гъteskѣ (шъ diкisѣskѣ) ла каnѣ. [шi

Συνθετικὸς, ή, όν, кѣвeniтѣ, saѣ îndemî-natiкѣ ла комnѣnepe; (лоц:) sintetiкѣ, nponъшitopѣ în (dѣne) sintesѣ.

Σύνθετο, noet: în локѣ de συνέθετο, a 3: sinг: neps: de miж: nex: 2: ал лѣї συν-τίθημι.

Σύνθετὸς, ή saѣ ος, όν saѣ ον, комnѣsѣ (din felѣpite лѣкpѣpї saѣ пъpцї înnpeѣ-nate). «Συνθετὸς καὶ πάλιν διαιρετὸς ἱππο-κένταυρος». Ksn: «Τῶν φωνῶν αἱ μέν εἰσὶν ἁπλαῖ, αἱ δὲ σύνθετοι». Sekst: «Πάντοτε αὐ-τὴν Σάμον Θρηϊκίην καλεῖ, καὶ οὐδέποτε Σα-μοθράκην κατὰ σύνθετον». Esix: 2) пълѣmѣ-itѣ. «Λόγος — ». Esхл: 3) înвoitѣ. «'Εκ συνθέτου» Ep: ='Εκ συνθήματος. [συντίθη-μι]. [de ѣnde

Συνθέτως, adв: npin комnѣnepe; dѣne înвoïалъ; (гpam:) în комnѣnepe. «Λίνου σπέρμα», ὃ καὶ συνθέτως ὀνομάζουσι λινόσπερ-μον». Гал:

Συν-θέω, biit: -θεύσομαι, алeргѣ înnpe-ѣnъ, saѣ tot o datъ. «Ἢν τὰ τοῦ χαλινοῦ διατρέχῃ καὶ συνθέῃ». Ksn: daкa se ѣѣчeѣк (лѣкpeazъ) ѣnѣл кѣ алtѣл înnpeѣnъ лesne. 2) (fir:) ïaѣ sfipшitѣ notpiвitѣ, konformѣ кѣ воinца кѣїва. «Οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥ-δε γε βουλή». Od: nѣ ва eшi dѣne sko-nѣл nostpѣ.

Συν-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, npiвeskѣ, oв-sepвѣ înnpeѣnъ, saѣ кѣ лѣape a minte. 2) (fъpъ каzѣ) sintѣ..

Συνθεωρὸς (ό, ή), înnpeѣnъ tpimisѣ ла pелiцiоasъ teopie (цepemonie, saѣ sep-вътopipe). [σὺν, θεωρός].

Συν-θήγω, biit: -θήξω, asкѣцѣ înnpeѣ-nъ (ѣna кѣ алta); (fir:) zъdъpъskѣ, în-tъpîtѣ înnpeѣnъ.

Συνθήκη (ή), [συντίθημι] tokmeaлъ (skpisъ saѣ neskpisъ), op чe felѣ de înвoïалъ; (naptik:) tpaktatѣ de naчe. 2) (npin în-tind:) înskpisѣ de înвoïалъ. «'Ανοιχθῆναι τὰς συνθήκας». Dm: 3)=Σύνθεσις (de кѣ-вîntѣ).

Συνθηκοποιέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, faкѣ înвoïeлï, шъ înвoïeskѣ. [συνθήκη, ποιέω].

Συνθηκοφύλαξ, ακος (ό), пъstpъtopѣ (de-nositapѣ) de înskpise de înвoïeлï. [συν-θήκη, φύλαξ].

Σύνθημα (τὸ), (în цen:) semnѣ snpe кѣ-noaшtepe; (naptik:) чeea чe npin înвoipe s' a хotъpît întpe ѣniï snpe peчinpoкъ a лор înцeлeцepe, лozinкъ, (Fpanц:) mot d' ordre; sѣѣ semnѣл, npin кape se în-шtiinцeazъ ѣniï ne алцiї de denapte, se-mnалѣ; deosevitъ лiтepъ, npin кape se skpiѣ tainiчeле skpisopï, цifpъ (vezï шi σύμβολον). «Συνθήματα εἶναι τὰ ὀνόμα-τα, καὶ δηλοῦν τοῖς συνθεμένοις, προειδόσι δὲ τὰ πράγματα». Пл: «Εὐγενείας σύν-θημα παρὰ βαρβάροις τὸ στίζεσθαι». Sekst: «Παρηγγύα σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος». Ksn: "Ἤρετο, τίς ὁ θόρυβος εἴη· ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται. Καὶ ὅς ἤρετο, ὅ,τι καὶ εἴη τὸ σύνθημα· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Ζεὺς σωτὴρ καὶ νίκη». Ksn: "Οὐ πρότερον ἐπι-θήσεσθαι ἢ τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσε-σθαι παρὰ τῶν περιπλεόντων ὡς ἡκόντων». Ep: «'Εκ («'Απὸ «'Ως ἐκ συνθήματος». Ep: în înвoipe. 2) pелацie, înnъpтъшipe, ко-мѣniкацie. "Τί γὰρ ἀσπίδι σύνθημα καὶ βα-κτηρίᾳ»; At: чe pелацie întpe..? 3) în-вoïалъ, tokmeaлъ [συντίθημι]. [de ѣnde

Συνθηματιαῖος, α, ον, fъкыtъ dыпе înвоialъ, din opdinъ, tokmitъ. «Στέφανος—» Apst: [ші
Συνθηματίζω, biit: -ίσω, daъ semnъ, saъ opdinъ dыпе semnъ de înвоialъ. || (miж:) mъ înвоieskъ, fakъ tokmealъ. [ші
Συνθηματικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, fъкыtъ dыпе semne de înвoipe. «Ἐπιστολὴ —». Плв: în цifpe, saъ xapaktepe de paptikыlapъ înцeлeцepe, saъ simвoлiче.
Συνθημάτιον (τὸ), dim: aл лыї σύνθημα.
Συνθηρατὴς, οῦ (ὁ), tовapъшъ de bînъtoape, înпpeынъ bînъtopъ. [din
Συν-θηράω -ῶ, ші (miж:) -άομαι, -ῶμαι, biit: -άσω, -ομαι, вînezъ înпpeынъ кы чineва.
Συνθηρευτὴς, οῦ (ὁ), = Συνθηρατής. [din
Συν-θηρεύω, biit: -εύσω, =Συνθηράω.
Σύνθηρος (ὁ, ή), чел че вîneazъ чева în tовapъшie кы чineва. [σὺν, θήρα].
Συν-θιασεύω, biit: -εύσω, komплektezъ înпpeынъ кы алцiї tpыпъ de xopъ, de dанцъ, de osпъцъ, ші чл:; (în цen:) sepвъtopeskъ înпpeынъ кы алцiї.
Συνθιασώτης, ου (ὁ), konsepвъtopъ de вакапале; (în цen:) soцъ, tовapъшъ. «Δύω πρεσδύτα συνθιασώτα τοῦ ληρεῖν». Apstf: înпpeынъ въpfitopї. [σὺν, θιασώτης].
Συν-θλάω -ῶ, biit: -άσω, snapгъ чева (npiнч: npin sdpoвipe ына de алta) de totъ. (vezї ші συνθραύω).
Συν-θλίβω, biit: -θλίψω, stpiвeskъ чева tot o datъ dintp' amîndoъ saъ din toate пъpцiле,=Συμπιέζω, (Fpanц:) comprimer. [de ынde
Σύνθλιψις, εως (ή), stpiвipe tot o datъ din toate пъpцiле, (Fpanц:) compression.
Συν-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (nex: συνέθανον) mopъ înпpeынъ.
Συνθοινάτωρ, ορος (ὁ), noet: [σὺν, θοινάομαι] чел че mъnînкъ înпpeынъ.
Συνθοίνιος, ші Σύνθοινος (ὁ, ή), [σὺν, θοίνη] = Σύνδειπνος.
Συν-θολόω -ῶ, biit: -ώσω, tылвыpъ, (fir:) întынекъ de totъ.
Συν-θορυβέω -ῶ, biit: -ήσω, fakъ ші eъ înпpeынъ кы алцiї sгomotъ (npiнч: snpe apъtape de mылцыmitoape npiimipe de чева).
Συν-θρανόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: în локъ de
Συν-θραύω, biit: -θραύσω, snapгъ ловind чева de totъ, sfъpîmъ.
Συν-θρηνέω -ῶ, biit: -ήσω, плînгъ, жълeskъ înпpeынъ кы чineва. [din
Σύνθρηνος (ὁ, ή), плînгътopъ, жълitopъ înпpeынъ. [σὺν, θρῆνος].
Συν-θρίζω, biit: θρίσω, noet: în локъ de συνθερίζω.
Συνθρόησις, εως (ή), [σὺν, θροέω] mape sгomotape, гълъцie.
Σύνθρονος (ὁ, ή), пъptaшъ de tponъ, (ші npin întind:) de înпъpъцie, de stъпînipe. [σὺν, θρόνος].
Σύνθροος (ὁ, ή), [σὺν, θρόος] înпpeынъ, asemenea pesынътopъ.
Συν-θρύπτω, biit: -θρύψω, fakъ чева fъpîme ловind ына de алta,=Συντρίβω, sfъpîmъ; (fir:) moлeшeskъ; слъвeskъ, despepвezъ de totъ.
Συν-θυμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntъ de aчелашї simцimîntъ, saъ пъpepe кы...
Συν-θυμόομαι -οῦμαι, biit: -θυμωθήσομαι, mъ пекъжеskъ înпpeынъ кы чineва.
Συνθύτης, ου (ὁ), ажытътopъ de (înпpeынъ) жеptfitopъ. [din
Συν-θύω, biit: -θύσω, жеptfeskъ înпpeынъ.
Συν-θωκέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: =Συνθακέω. [din
Σύνθωκος (ὁ, ή), noet: =Σύνθακος.
Συν-ιαίνω, biit: -ιανῶ, noet: în локъ de συνθερμαίνω; (npin întind:) înгpiжeskъ, мылцымeskъ înпpeынъ.
Συν-ιδιάζω, biit: -άσω, fakъ înпpeынъ чева пpoпpiъ aл кыiва.
Συνιδεῖν, nex: 2: de inf: aл лыї συνοράω.
Συν-ιδρύω, biit: -ύσω, aшezъ, statopniчeskъ, înaлцъ; konsfinцeskъ.
Συνίει, în локъ de συνίεθι, nopынч:, ші
Συνιεὶς, εῖσα, έν, naptч:, ші
Συνιεῖν, noet: în локъ de συνιέναι, apx: pez:, ші
Συνιέμεν, noet: în локъ de..
Συνιέναι, inf: aл лыї συνίημι.
Συν-ιεράομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, sîntъ, saъ mъ fakъ npeotъ înпpeынъ кы алтыл.
Συνιερεὺς, έως (ὁ), npeotъ înпpeынъ, saъ de o notpiвъ кы алтыл. [σὺν, ἱερεύς].
Συνιεροποιὸς (ὁ, ή), съвîpшitopъ de sfinte слыжве înпpeынъ кы алтыл, = Συνθύτης. [σὺν, ἱερὸν, ποιός].
Συνίερος (ὁ, ή), чinstitъ întp' aчелашї templы, saъ npintp' aчелеашї жеptfe ші adopaцiї кы алтыл. (vezї ші σύνναος). [σὺν, ἱερός].
Συν-ιερουργέω -ῶ, biit: -ήσω, съвîpшeskъ sfintъ слыжбъ înпpeынъ кы алтыл.
Συν-ιζάνω, biit: -ιζήσω, aшezъ întp' aчеашї vpeme, saъ înпpeынъ кы алтыл. || (maї des: nestp: saъ ел:) = Συγκάθημαι, шezъ înпpeынъ кы алцiї întp' o adынape; mъ aшezъ ла fындъ; mъ кыfындъ; mъ toneкъ; skazъ, mъ înпыцinezъ. (vezї ші συμ-

πίπτω); (грат;) mъ проnsnцš în sinizesš (вezĭ šрm: ziч:). [de šnde

Συνίζησις, εως (ἡ), ашezape, saš шedepe înпреšnъ; кšfšndape, amezape ла fšndš; (грат:) sinizesš, пронšnцаре înпреšnъ saš de o datъ a doъ вокале, saš o вокалъ ши šnš diftonгš.

Συν-ίζω, вiit: -ιζήσω, = Συνιζάνω.

Συν-ίημι, вiit: συνήσω, (nex: συνῆκα, ши 2: συνῆν, de šnde партч: συνείς, miж: nex; συνείμην, de šnde sšn: συνώμεθα, ши чл:) adšкš ла šnš локš; (прінч: în връжт: înцел:) =Συμβάλλω, ши Συγκρούω, пšĭš în вражвъ. «Τίς σφῶε ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι»; Іл: А. 2) (овіч: mi проz:) aшzš; înцелегš, прічепš (кš ак:). «Σύνες, ὅ τοι λέγω». Apstf: «Συνεὶς ὁ Βροῦτος τό πεπραγμένον». Пл: (saš кš цеn:) «Οἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνες, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν». Тšч: se înцелецеаš šniĭ кš алцiĭ în лimвъ. «Τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττονος». Лšч: (ши miж: noet:) «Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο Μενέλαος». Od: Δ. (ши кš партч: xot: ка вервš însemn: de шtiinцъ). «Ξυνίημι καταγελώμενος». Лкš: 3) (miж: noet:) mъ înцелегš, mъ înвоiскš înпреšnъ. «Ὄφρα συνώμεθα ἀμφὶ γάμῳ„. Іл: N.

Συν-ικετεύω, вiit: -εύσω, рогš (кš šmiлinцъ) înпреšnъ кš алтšл.

Συν-ικμάζω, вiit: -άσω, šdš, šmezeskš de totš, moiš.

Συν-ικνέομαι οῦμαι, вiit:-ίξομαι, (nex: συνικόμην, шĭ чл:) soseskš, viš înпреšnъ, saš întр' ачелашĭ локš, saš пšntš.

Συνίμεν, noet: în локš de συνεῖναι, nex: 2: de inf: ал лšĭ σύνειμι, вiit: -ειμι.

Σύνιον, noet: în локš de συνίεσαν, a 3: îm: neps: de прел: ал лšĭ συνίημι.

Συν-ιππάζομαι, вiit: -άσομαι, мергš înпреšnъ къларе.

Συνίππαρχος (ὁ), înпреšnъ кš алтšл комandipš de кълърime. [σὺν, ἵππαρχος].

Συνιππεύς, έως (ὁ), товаръшš de кълърецš (din ачелашĭ eskadponš). [σύν, ἱππεύς]. [de šnde

Συν-ιππεύω, вiit: -εύσω, însoцeskš пе чiнева în кале saš oштinцъ къларе, saš ка кълърецš oštaшš.

Συνιππία (ἡ), eргелie de каĭ. [σὺν, ἵππος].

Συν-ίπταμαι, вiit: συμπτήσομαι, (nex: συνέπτην, ши чл:) sворš înпреšnъ.

Σύνισαν, noet: a 3: îm: neps: de прел: ал лšĭ σύνειμι, вiit: -ειμι. saš 2) în локš de συνήδεσαν, a 3: îm: neps: de прел: ал лšĭ σύνοιδα.

Συν-ισθμίζω, вiit: -ίσω, mъ înпреšnš прin istmš (гîtš šnilopš de пъmîntšpĭ).

Συν-ιστάνω, ши Συνιστάω -ῶ, maĭ noš, ши рapš în локš de...

Συν-ίστημι, вiit: συστήσω, (nex: συνέστην, miж: tpe: de кš: συνέστηκα, ши чл:) aшezš, пšĭš sъ stea înпреšnъ; šneskš; înпреšnš; adšnš; (fir:) пšĭš în релацie, înпріетенеskš; (în ръš) formezš partidъ, fatpie, кonnлotezš. «Τοὺς ἐκ τῆς φυγῆς σκεδασθέντας —». D: Ал: (Франц:) rallier. (ши miж:) «Τὸν μέν τινα συνεστηκότα ἐκ κύκλῳ, τὸν δὲ καθήμενον». Ksn: (mi fir:) «Συνιστάναι πόλεις». Іsкр: a ле šni în aлianцъ. (ши кš dat: перiп:) «Τὴν Ἀσίαν πᾶσαν συστήσας ἑωϋτῷ». Ep: šnind sšвt stъпînipea sa. «Στρατιώτας τινὶ συνιστάναι„. Diod: a stpînце în favoapea кšĭва. (ши miж:) «Συστήσασθαι μισθοφόρους». Плв: (ши în речінр: nas:) «Λέχος Ἡρακλεῖ ξυστᾶσα„. Sof: însoцinдš se în къsnічie. (maĭ des în ръš) «Αἰγυπτίων ἄνδρας ἐπ' αὐτὸν συνιστὰς». Пašs: stpînгînd ши peskšлînd asšпръ 'ĭ. «Συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ„. Ep: (ши miж:). «Συστάντες τινες». Тšч: kom-плotînдš se. «Συνεστάναι τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ Ἀρκάδας„. Ksn: «Ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐπί τοὺς ἐμπόρους». Dm: «Συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος». Dm: se šneшte, se înцелеце кš ... 2) рекomandš. «Συστήσω σοι ἐγὼ καὶ Ἀσπασίαν». Ksn: «Ἐπιμελέστερον ἐξετάζειν, οὓς συνίστησι». Пл: (ши fir:). «Ἱέρωνα τῇ διαδοχῇ τοῦ θρόνου συνέστησε». Sin: 'л a fъкšt кšnoskštš viitoapелор цenepaцiĭ. (ши кam neoвiч:) «Μαντικὴν ἑωϋτῷ συστῆσαι». Ep: a 'шĭ familia, a înвъцiша. (ши nas:) «Συνεστάθη Κύρῳ». Ksn: «Ὑπὸ Ἀριστίππου συσταθῆναι». Лpt: 3) (despre лšкр:) stpînгš, îndesš, înгesšĭš. "Συστήσας τὸ πρόσωπον„. Пл: nosomopîndš se. (desпре кšргъtoape, saš лiкšide) înкегš. «Συνιστάναι γάλα». Apst: (ши miж:) «Χιὼν συνεστηκυῖα». Плв: (ши nas:). «Τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ συνισταμενον». Плв: (ши fir:). «Παρειαὶ συνιστάμεναι„. Епігр: înчепînd a se svîрчi. «Συνισταμένου τοῦ ἀέρος». Пл: înчепînd a se nosomopî (a se stpiкa) вpemea. (de šnde 4) soлidezš, înцепепеskš. întъpeskš, înпštepnічezš; кpeskš. «Αἱ βόρειαι καταστάσιες τὰ σώματα συνιστῶσι». Інкр: ле fak maĭ stpînse, maĭ цепепе. «Αἱ σάρκες συνεστήκασι μᾶλλον». Apst: sînt maĭ пietpoase. «Συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου». = Συντιμῶν, špкînd пpецšл. (de šnde 5) înfiinцezš

чева, компвів, алкътвіескв din maĭ мвлte внв totв; (fir:) întокmeskв, statорniчeskв, органisezв; (în ръв) внелteskв, meште-швщeskв чева; (вне орĭ) adeвереzв; do-вedeskв; (miж:) = Ὑφίσταμαι, mъ înfiin-щеzв, mъ комплеktezв; mъ щiв кв sta-торniчie, дъinezв, stъpвĭeskв. «Ὁ τὸ πᾶν συστήσας, saв (miж:) συστησάμενος». Пл: (ші авсол:) «Τίνι τῶν ζώων αὐτὸν εἰς ὁ-μοιότητα ὁ συνιστὰς συνέστησε»; Плt: креа-торвл. «Κλεωναῖον ἡγεμόνα συστήσας ἀνθ' ἑαυτοῦ ταῖς δυνάμεσι». Плв: pîndвind. «Τοῦ-το ἡ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων συνίστησι πρόλη-ψις». Apst: întъpeште. «Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός». Skp: do-вedeште. «Ὁ τὴν ἀγαθότητα συνίστησι τοῦ θεοῦ». Bas: (mi în ръв) «Ὡς συστήσων ἐπὶ τῷ μάγῳ θάνατον». Ep: (ші кв ак:). "Συ-νιστάναι πόλεμον ἐπί τινα». Dm: (ші miж:). «Συνίστασθαι δυναστείαν„. Плв: «Συστησά-μενοι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν». Плв. întокmind. (ші de sine пас:). «Σύλλογοι ἐγίνοντο, καὶ κύκλοι συνίσταντο». Ksn: se комплектав. "Πόλις οὕτω συστᾶσα». Пл: «Δοκοῦσιν ἐκ τῆς ὑγρότητος συνίστασθαι τῆς ὑπὸ τὸν φλοιὸν συνι-σταμένης»· Tlp: «Πᾶν, ὅ συνίσταται ἔκ τινων». Apst: ші (fir:) «Συνιστάμενον καὶ φυόμενον κακόν. Dm: "Δύναμις συνεστῶσα». Epd: «Τὸ ἱππικὸν ἕν συνεστηκός». Ksn: «Τῆς μάχης συνεστεώσης». Ep: (asemenea ші) «Πολέ-μοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς». Іл Ξ. în toĭвл вътълii. «Διὰ τὸ περί τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας συνεστᾶναι τὸν ὅλον ἀγῶνα». Плв: «Τοῦτο δὲ ξυνεστήκεε, μέχρις οὗ» Ep: (de внde) «Ζήτημα συνεστηκὸς„. Лц: partea чea maĭ esenцiалъ a пропвнерiĭ. (ші îm:). «Τὰ συν-εστηκότα». Лкs: = Τὰ καθεστῶτα, челе în fiinцъ (лецiвiрĭ, ші чл:). (6 (партik; miж:) sîntв внitв, îнвoitв кв чinева. «Συνίσταν-το τῷ Κατιλίνᾳ». Пл: ерав în комплотв кв.. "Οἱ συνιστάμενοι τῷ κενῷ». Tmst: апровъто-риĭ de idea, ка este în fiinцъ... 7) (din протiвъ) sîntв în враждъ, mъ прironeskв кв чineва; (despre лвкр:) mъ лвптв кв внв ръв. «Λιμῷ («Πόνῳ, «Καμάτῳ ші чл:) —». Ep: «Οἱ Λακεδαιμόνιοι βουλόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἔχειν πόνους συνεστεῶτας Βοιω-τοῖσι». Ep: "Συνεστήκει ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἡ Γωβρύεω». Ep: ера înпротiвitoare. (ші ав-сол:). «Συνεστηκότων δὲ τῶν στρατηγῶν». Ep: невнindв se. «Γνῶμαι πολλαὶ ἐγίγνοντο, καὶ αἵδε συνεστηκυῖαι μάλιστα». Ep: foarte не-înвoite. 8) (вне орĭ) întрepринzв, іав a-внпръ'mĭ. «Πόλεμον—». Iskp: «Λόγον ὑπέρ τινος—». Плв: «Συνεστήσαντο τὸν κίνδυνον ἐρ-ρωμένως». Diod:

Συν-ιστορέω -ῶ, вiit: -ήσω, штiв ші ев чева înпреvнъ кв алтвл. [din

Συνίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), штiitорв de чева înпреvнъ кв алтвл, înпреvнъ мартврв; (în ръв) înпреvнъ вinоватв. [συνίσημι=σύνοιδα].

Συν-ισχαίνω (-ισχάνω), At: în локв de συνίσχω = Συνέχω.

Συν-ισχναίνω, вiit: -ανῶ, fакв чева a fi кiар de ла sine славв, вskатв; miчeskв, înпвцinezв.

Συν-ισχυρίζω, вiit: -ίσω, контрiввiекв ла întърipea, saв înпвterniчiрea квiва.

Συν-ισχύω, вiit: -ύσω, sîntв tape de o potрiвъ, saв în внiре кв чinева.

Συν-ίσχω,=Συνέχω.

Συν-ιχνεύω, вiit: -εύσω, врmezв înпре-внъ двпе врmъ, saв іав врma кviва în-превнъ кв алтвл.

Συνιὼν, οῦσα, όν, партч: ал лвĭ σύνειμι, вiit: -ειμι, saв 2) ал лвĭ συνίημι.

Συνναίεσκον, поеt: Ion: прел: ал лвĭ..

Συν-ναίω, вiit: -νάσομαι, поеt: în локв de συνοικῶ.

Σύνναος (ὁ, ἡ), чinstitв, adopatв întр' a-челаші temплв кв алтвл. [σὺν, ναός].

Συν-νάσσω, вiit: -νάξω, stpîнгв, îndese-zв înпреvнъ. (аша se îndpeпt: чел în Ep: Ζ. 60. συνάξαντες).

Συν-ναυγέω -ῶ, вiit: -ήσω, пътimeskв snap-цере de коръвie înпреvнъ кв алтвл.

Συνναυβάτης, ου (ὁ), поеt: înпреvнъ плв-titорв întр' ачееаші коравie. [σὺν, ναῦς, βαίνω].

Συν-ναύκληρος (ὁ), înпреvнъ пропрietарв (кънitанв) de коравie. [σὺν, ναύκληρος].

Συν-ναυμαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ ватв пе mape înпреvнъ (ка алiatв кв алтвл; saв іав парte ла вътълie навалъ înпреvнъ кв чinева.

Συν-ναυσθλόω -ῶ, вiit: -ώσω, transпортв чева пе mape înпреvнъ кв..

Συνναύτης, ου (ὁ), коръвiерв înпреvнъ кв алтвл saв алцiĭ. [σὺν, ναύτης].

Συν-νεάζω, вiit: -άσω, îmĭ петрекв tine-реца înпреvнъ кв алтвл.

Συν-νεανιεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ портв ші ев кв tinepeaskъ semeцie saв mîn-дрie înпреvнъ, saв de o potрiвъ кв алтвл.

Συν-νέμω, вiit: -νεμῶ, паскв (нкt:) în-превнъ; (ші miж:). «Τὰ ἄγρια πάντα ἢ τὰ πλεῖστα οὐ συννέμονται ταῖς θηλείαις πρὸ τῆς ὥρας τοῦ ὀχεύειν„. Apst:

Συννενέαται, Ion: în локв de συννένηνται,

a 3: îm: пeps; de пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ συννέω.

Συννεύρωσις, εως (ἡ), (antm:) ȣnipea, коплегареа oaseлор, saȣ a sгîрчĭȣрiлор прin певрe, sinеврosȣ. [σύν, νεῦρον].

Σύννευσις, εως (ἡ), плекаре îппреȣпъ saȣ ла ачелашĭ пȣntȣ de доъ tрȣпȣрĭ, каре tot o datъ se плеакъ шi ȣпȣл кътре алтȣл; (fir:) îнвoirе, saȣ îппреȣпъ înцелеџере ла чева. (Франч:) connivence. [din

Συν-νεύω, biit: -νεύσω, аплекȣ (повîрпеzȣ) чева tot o datъ saȣ îппреȣпъ кȣ алta, stpîпгȣ, ȣпеsкȣ îппреȣпъ. «Τὰς ὀφρῦς — ». Лȣч: = Συνοφρύομαι. ‖ (ел:) mъ плекȣ în жos tot o datъ saȣ în ȣnipe кȣ алтȣл; (fir:) mъ îndȣплекȣ, mъ îнвoĭeskȣ ла чева, saȣ mъ înцелегȣ îппреȣпъ кȣ чiпева, (Франц:) être de connivence.

Συννέφει, пеперs:, (întp: прinч: tpe: de кȣ:) συννένοφε, este îппоpatȣ (timпȣл). (везĭ шi συννεφέω).

Συννέφεια (ἡ), înцеsape de нopĭ, вреme пopoasъ. [συννεφής].

Συννέφελος (ὁ, ἡ), = Συννεφής. [σύν, νεφέλη].

Συν-νεφέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ нopĭ, îппоpezȣ «Τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ»; Apstf: 2) (fir:) mъ посоmоръskȣ. «Συννεφοῦσαν ὄμματα„. Еȣр: (шi în партч:). «Ξυννενοφυῖα βαδίζει». Apstf: посоmоpîtъ. [din

Συννεφής, [σύν, νέφος] έος (ὁ, ἡ), îппоpatȣ; (fir:) посоmоpîtȣ, tpistȣ. [de ȣnde

Συννεφία (ἡ), поеt: în локȣ de συννέφεια. [шi

Συν-νεφόω -ῶ, biit: -ώσω, = Συννεφέω.

Συν-νέφω, пеîntp: везĭ συννέφει.

Συννεχὲς, Συννεχέως, поеt: (пепtpȣ mъsȣръ, saȣ грешː) în локȣ de συνεχές, -έως.

Συν-νέω, biit: -νήσω, (пas: tpe: de кȣ: συννένημαι) гръmъdeskȣ ȣпа песte алта ла ȣпȣ локȣ.

Συν-νεωτερίζω, biit: -ίσω, fakȣ іноваціĭ îппреȣпъ кȣ чiпева, mъ fakȣ конвiповаtȣ de пеоtepismȣpĭ.

Συν-νηέω, Ion: în локȣ de συννέω.

Συν-νήθω, biit: -νήσω, (пas: tpe: de кȣ: συννένησμαι) = Συγκλώθω.

Συν-νηπιάζω, biit: -άσω, mъ fakȣ (sîntȣ fъръ minte ка ȣпȣ) пpȣпкȣ de o потpiвъ кȣ алтȣл.

Συννῆσαι, пех: de înf: ал лȣĭ συννέω, шi συννήθω.

Σύννησις, εως (ἡ), = Σύγκλωσις, îппреȣпъ toарчеpe. [συννήθω].

Συν-νηστεύω, biit: -εύσω, posteskȣ îппреȣпъ кȣ алтȣл.

Συν-νήχομαι, biit: -νήξομαι, = Συγκολυμβῶ.

Συν-νήω, Ion: în локȣ de συννέω.

Συν-νικάω -ῶ, biit: -ήσω, вipȣĭeskȣ îппреȣпъ.

Συν-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, прiчепȣ вine, ĭaȣ în капȣ; mъ rîndeskȣ stpîns; (miж: saȣ пas:) sîntȣ пȣsȣ пе rîndȣpĭ. [de ȣnde

Συννοητὸς, ή, όν, лesпiчosȣ de a se прiчепе, a se înцелеџе.

Σύννοια (ἡ), stape пе rîndȣpĭ, saȣ adîпкъ rîndipe. «Ἐπὶ συννοίας βαδίζει». Лȣч: ȣmвлъ пȣsȣ пе rîndȣpĭ. [σύννους].

Συννομεὺς, έως (ὁ), îппреȣпъ пъstopȣ. [din

Συννομὴ (ἡ), îппреȣпъ паштepe. 2) de o потpiвъ îппърціpe, saȣ întoкmipe. [συννέμω].

Συν-νομίζω, biit: -ίσω, rîndeskȣ ачееашĭ, sîntȣ de ачееашĭ пъpepe.

Συννομικὸς, ή, όν, кȣвenitȣ ла (atinгъtopȣ de) îппреȣпъ пъstopipe. «Τέχνη — ». Плt: ал конпъstopiлор. [συννόμος].

Συν-νομοθετέω -ῶ, biit: -ήσω, пȣĭȣ леџĭ tot o datъ, saȣ în ȣnipe кȣ алціĭ.

Σύννομος (ὁ, ἡ), [συννέμω] (пароȣs:) = Συννομεὺς, конпъstopȣ. 2) (обiч: пропаpoȣs:) каре паште, (шi despre omȣ) tръĭеште îппреȣпъ кȣ алціĭ, famiліарȣ; (кȣ џеп:) компъpташȣ; (în џеп:) tоваръшȣ, soцȣ; (de ȣnde ка sȣвst:) копsoцȣ de къsпiчie; (despre лȣкр:) потpiвitȣ ла mъpime. «Λίθος — ». Плв: Stp: шi Елd: чiоплitъ în кiпȣ de a se комвina foapte потpiвit, патpȣпгĭȣ. ‖ (sȣвst: în локȣ de συννομή, паштepe îппреȣпъ; (în џеп:) комȣпiкаціе, конвiецȣipe.

Σύννοος -ους (ὁ, ἡ), пȣsȣ пе rîndȣpĭ, rînditȣ. «Ἔθιζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ σύννουν». Iskp: 2) вenitȣ în sineшĭ (Елd: Η'. 172). saȣ 3) каре вine în mintea saȣ memopia кȣĭва. [σύν, νόος].

Συν-νοσέω ῶ, biit: -ήσω, вoлeskȣ îппреȣпъ (tot o datъ, saȣ ачееашĭ воалъ) кȣ алтȣл.

Σύννους (ὁ, ἡ), în контpак: din σύννοος.

Συν-νυκτερεύω, biit: -εύσω, îmĭ петpeкȣ поаптеа îппреȣпъ кȣ чiпева.

Συννυμφοκόμος (ὁ, ἡ), însoцitopȣ de mipeasъ îппреȣпъ кȣ îпгpiжitopȣл de гъteала eĭ (ка ажȣtopȣ ал лȣĭ). [σύν, νυμφοκόμος].

Σύννυμφος (ὁ, ἡ), певаsta fpateлȣĭ въpваtȣлȣĭ (кȣmnatъ). [σύν, νύμφη].

Συν-οδεύω, biit: -εύσω, însoцeskȣ пе чi-

нева în кълъtopie; (astpnm:) sîntȣ în sinodȣ (Франц: conjonction).

Συνοδία (ἡ), împreȣнъ кълъtopie; (прin întind:) adȣнаpe, soцietate de кonкълъtopĭ, (Тȣрч: кервапȣ). 2) (în Чiчер:) конвоpбipe (прiнч: în ȣмблетȣ). [ші

Συνοδικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла întîлпipiле, sinoadеле плaneцiлop. «Μήνη—». =Συμμηνία. «Νὺξ—». Sin: întpȣ каpe se фаче лȣнъ пȣъ (este лȣна în sinodȣ кȣ soapeлe). «Ἐλλειπτικὴ —». Пл: екліпsȣ (întȣнечіme) de soape. [ші

Συνόδιον (τὸ), (astponm:) întîmпinapea лȣнеĭ кȣ soapeлe. [ші

Συνοδίτης, ου (ὁ), soцȣ de кълъtopie, = Συνοδοιπόρος. [σύνοδος].

Συν-οδοιπορέω -ῶ, biit: -ήσω, кълъtopeskȣ împreȣнъ. [din

Συνοδοιπόρος (ὁ, ἡ), împreȣнъ кълъtopȣ, saȣ soцȣ de кълъtopie. [σὺν, ὁδοιπόρος].

Συνοδοντὶς, ίδος (ἡ), ȣнȣ фелȣ de пеште ал Nілȣлȣĭ. [ші

Συνοδοντίτης, ου (ὁ), ȣнȣ фелȣ de пpeцioaсъ пiatpъ, че se aflъ în мъдȣва пештелȣĭ [συνόδους].

Σύνοδος (ἡ), (în цен:) venipe de doĭ saȣ ші maĭ мȣлцĭ întp' ȣнȣ локȣ, întîлпipe, împreȣнape; (партiк:) adȣнape de konsfътȣipe, (Франц:) congrès; (Bisep:) konsiліȣ, soбopȣ, sinodȣ; (ȣне-opĭ) tpȣneaskъ împreȣнape; (în връжм: înцел:) лoвipe de бътъліe; (astponm:) întîmпinape de doĭ плaneцĭ, sinodȣ, (Франц:) conjonction; (pap) în локȣ de πρόσοδος. «Χρημάτων —». Ep: [ші

Σύνοδος (ὁ, ἡ), = Συνοδίτης, tоваръшȣ de кълъtopie. [σὺν, ὁδὸς].

Συνόδους, οντος (ὁ, ἡ), чел кȣ dinцĭ dinцĭ (împpot: de καρχαρόδους). «Τῶν ζώων τὰ συνόδοντα πίνοντα σπᾷ, οἷον ἵπποι καὶ βόες». Apst: (de ȣнde || sȣбst: върб:) ȣнȣ фелȣ de пеште poшȣ. [σύν, ὀδούς].

Συν-οδυνάω -ῶ, biit: -ήσω, прiчiнȣіeskȣ de o notpibъ дȣpepe, saȣ skîpбъ, пeказȣ. || (pas:) konsimцȣ дȣpepea saȣ skîpбa кȣĭва, konпътimeskȣ.

Συν-οδύρομαι, biit: -οδυροῦμαι, =Συνθρηνῶ.

Συν-όζω, biit: -οζήσω, skoцȣ, daȣ împreȣнъ miposȣ.

Σύν-οιδα, biit: συνείσομαι, (пpeл: συνήδειν, ші чл:) штiȣ чева împreȣнъ, saȣ de o notpibъ кȣ алтȣл. (кȣ ак: dip: ші dat: ші партч: хоt: indip:) «Συνειδέναι τινί τι». Ep: «Συνοίδαμεν ὑμῖν ἐοῦσι πολλὸν προθυμοτάτοισι». Ep: în konштiinцъ мъpтȣpisim, къ... «Σύνοιδα ἐμαυτῷ τελέως ἀγαθὸς ἀνὴρ ὤν». Ksn: кȣnoskȣ în konштiinцъ. «Σύνοιδεν ἑαυτῷ οὐδὲν δυναμένῳ φράσαι». Esхл: este ші însȣшĭ în konштiinцъ înкpedinцatȣ, къ... «Καὶ τί μοι σύνοισθα τοιοῦτον εἰργασμένῳ»; Ksn: (ші aбsoл: în партч:). «Οἱ συνειδότες». Ksn: konbinoвaцiĭ de komплотȣ; (de ȣнde ка sȣбst:). «Τὸ συνειδὸς». Dm: =Ἡ συνείδησις, konштiinцa.

Συν-οιδάω -ῶ, biit: -ήσω, мъ ȣмфлȣ împreȣнъ, de o notpibъ, saȣ de o datъ кȣ чева.

Συν-οικειόω -ῶ, biit: -ώσω, факȣ пе чiнева фаміліаpȣ ал кȣĭва, îл пȣiȣ în pелацie, îл факȣ de anpoane кȣ чiнева. (кȣ dat: indip:) «Τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις συνοικειοῦν». Пл: «Τὴν Ἀχιλέως δόξαν αὐτῷ συνοικειοῦν βουλόμενος. Пл: [de ȣнde

Συνοικείωσις, εως (ἡ), фаміліаpe, ȣнipe кȣ чiнева; (ptp:) înпpeȣнape de doъ ideĭ (опȣсе în apъtape) ла ачелашĭ sȣбiektȣ.

Συνοικεσία (ἡ), noet: în локȣ de συνοίκησις. [ші

Συνοικέσιον (τὸ), maĭ noȣ în локȣ de συνοίκησις, konлoкȣipe; (прiнч: de бъpбatȣ ші femee) ȣнipe în късътopie. [ші

Συνοικέτης, ου (ὁ), konлoкȣitopȣ; soцȣ în късътopie. [din

Συν-οικέω -ῶ, biit: -οικήσω, локȣieskȣ împreȣнъ кȣ чiнева; (în цен:) tpъieskȣ împreȣнъ; (партiк: despre konвieцȣipe de бъpбatȣ ші femee) мъ късътopeskȣ, sîntȣ късътopitȣ. «Ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ τὴν ξένην ἀστῷ συνοικεῖν, οὐδὲ τὸν ἀστὸν τῇ ξένῃ». Dm: «Τούτων συνοικησάντων γίνεται Κλεισθένης». Ep: (ші fir:). «Κακῷ («Λύπη «Φόβῳ) συνοικῶ». Лкs: sîntȣ tape konpinsȣ. || (pas:) «Χώρα συνοικουμένη». Ksn: локȣitъ de мȣлцĭ konлoкȣitopĭ, попȣлатъ. [de ȣнde

Συνοίκημα (τὸ), adȣнътȣpъ, komȣnitate de maĭ мȣлцĭ konлoкȣitopĭ; кътȣнȣ, махала, ші чл:, =Συνοικία (vezĭ ziч:). [ші

Συνοίκησις, εως (ἡ), konлoкȣipe, (în цен:) împreȣнъ пeтpeчepe, konвieцȣipe; (партiк:) konтpъipe de бъpбatȣ ші мȣiepe în късътopie. [ші

Συνοικητὴρ, ῆρος, ші Συνοικητής, οῦ, ші Συνοικήτωρ, ορος (ὁ), noet: în локȣ de σύνοικος, konлoкȣitopȣ; (партiк:) soцȣ de късътopie.

Συνοικία (ἡ), =Συνοίκησις. 2) (maĭ des, ші maĭ de мȣлte opĭ îm:) ȣнipe de maĭ мȣлte локȣinцe întp' ачелашĭ шipȣ saȣ konpinsȣ (касъ mape, ȣнde шed maĭ мȣлцĭ

kipiawĭ, xanȣ, saȣ otelȣ, satȣ, кътнȣ, siliште, saȣ maxaла, шi чл:). [шi

Συνοίκια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвътoape, че se съвîpшiа în Atena snpe nomenipe de adȣnapea Ateneniлop ла лoкȣipe întp' ȣnȣ лoкȣ, (алт:) μετοίκια. [σύνοικος].

Συν-οικίζω, вiit: -ίσω, fakȣ пe чineва кoплoкȣitopȣ ал кȣiва; мъpitȣ. «Τὴν θυγατέρα τινί—». Ep: 2) пoпȣлезȣ ȣnȣ лoкȣ кȣ кoплoкȣitopĭ; saȣ stpъmȣtînd лoкȣitopĭ din deosebite opaшe fopmezȣ o komȣnitate întp' ȣnȣл. «Συνῴκισε τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ». Пл: «Εἰς ἣν τὰς ἐκ τῆς χερσονήσου πόλεις συνῴκισε». Лкs: [de ȣnde

Συνοίκισις, εως (ἡ), шi

Συνοικισμὸς (ὁ), пoпȣлapе (акt: saȣ пas:) de ȣnȣ лoкȣ npin кoплoкȣitopĭ, saȣ fop mape de komȣnitate de кoплoкȣitopĭ. 2) =Συνοίκησις, късъtopipe, saȣ късъtopie.[шi

Συνοικιστὴρ, noet: în лoкȣ de...

Συνοικιστὴς, οῦ (ὁ), пoпȣлъtopȣ de ȣnȣ лoкȣ, saȣ fondъtopȣ de o komȣnitate saȣ opaшȣ npin кoплoкȣitopĭ.

Συν-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zideskȣ, клъdeskȣ înnpeȣnъ (în ачеeaшĭ вpeme, saȣ în ȣnipe) кȣ чineва.

Συν-οικονομέω -ῶ, вiit: -ήσω, întokmeskȣ, пȣiȣ ла кале але kaseĭ înnpeȣnъ кȣ алтȣл; съвîpшeskȣ tot o datъ кȣ алтȣл чева npin ikonomie.

Σύνοικος (ὁ, ἡ), кoплoкȣitopȣ; (în цen:) kontpъitopȣ, tovapъшȣ; (naptik:) soцȣ de късъtopie. [σὺν, οἶκος].

Συν-οικουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъzeskȣ (staȣ, шeзȣ oвiчnȣit în) kasъ înnpeȣnъ кȣ чineва. [din

Συνοικουρὸς (ὁ, ἡ), пъzitopȣ de (saȣ шeзъtopȣ totdaȣna în) kasъ înnpeȣnъ, saȣ de o notpiвъ кȣ чineва. [σὺν, οἰκουρός].

Συν-οικτίζω, вiit: -ίσω, (кȣ ак:) мъ înпъptaшeskȣ din milъ къtpe чineва, îл къieskȣ înnpeȣnъ.

Συνοίμιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de συνῳδός, konkopdȣ, notpiвitȣ în apmonie. «Ὕμνος φόρμιγγι—». Пл: [σὺν, οἶμος].

Συν-οίομαι, вiit: -οιήσομαι, rîndeskȣ чева în ȣnipe кȣ алтȣл, sîntȣ de ачеeaшĭ idee saȣ пъpepe despre чева кȣ алтȣл.

Σύνοισις, εως (ἡ), pap în лoкȣ de συνοῖσον, foлoсȣ.

Συνοίσομαι, між: вiit:, шi

Συνοῖσον, neȣt: вiit: de naptч:, шi

Συνοίσω, вiit: de xot: ал лȣĭ συμφέρω.

Συν-οίχομαι, вiit: -οιχήσομαι, плекȣ, мъ dȣкȣ înnpeȣnъ; (fir:) mopȣ înnpeȣnъ кȣ алтȣл.

Συν-οκλάζω, вiit: -άσω, плекȣ de o datъ amîndoĭ цenȣkiĭ; saȣ шeзȣ în цenȣkĭ înnpeȣnъ кȣ алтȣл.

Συνοκωχὴ (ἡ), =Συνοχή, stpînцepe înnpeȣnъ; (fir:) stpîmtopape.

Συν-ολισθαίνω, вiit: -ολισθήσω, алȣnekînd kazȣ înnpeȣnъ кȣ алтȣл.

Συνολκὴ (ἡ), tpaцepe în stpînsoape, stpînцepe (акt: saȣ пas:). [συνέλκω].

Συν-όλλυμι, вiit: -ολέσω, пpъпъdeskȣ, (шi між:) мъ пpъпъdeskȣ înnpeȣnъ кȣ алтȣл.

Συν-ολολύζω, вiit: -ύσω, мъ олекъieskȣ, плîngȣ шi eȣ înnpeȣnъ кȣ...

Σύνολος (ὁ, ἡ), totȣ înnpeȣnъ; (oвiч: în neȣt:) «Τὸ σύνολον». totaлȣл adȣnatȣ ла ȣnȣ лoкȣ || (în eл: de κατὰ) în лoкȣ de συνόλως, în цeneраллȣ, întp' ȣnȣ кȣвîntȣ, шi чл: [σὺν, ὅλος].

Συν-ολοφύρομαι, вiit: -υροῦμαι, плîngȣ, мъ вoчeskȣ înnpeȣnъ кȣ...

Συνόλως, adв: кȣ totȣл; în цeneраллȣ (vezĭ шi συλλήβδην). [σύνολος].

Συνόμαιμος, шi Συνομαίμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de Ὁμαίμων, pȣdъ din sînце; fpate de o мȣмъ. [σύν, ὁμοῦ, αἷμα].

Συν-ομαλύνω, вiit: -υνῶ, netezeskȣ de totȣ; îndpentezȣ ȣna кȣ алta.

Συν-ομαρτέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în лoкȣ συνακολουθῶ, ȣpmezȣ înnpeȣnъ.

Συν-ομβρίζω, вiit: -ίσω, (în a 3: nepѕ:) плoȣъ мȣлт шi neînчetat. [din

Σύνομβρος (ὁ, ἡ), însoцitȣ кȣ pepede плoae. [σὺν, ὄμβρος].

Συνόμευνος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de σύνευνος. [σὺν, ὁμοῦ, εὐνή].

Συνομήθης, εος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de συνήθης. [σὺν, ὁμοῦ, ἦθος].

Συνομῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de συνῆλιξ. [σὺν, ὁμοῦ, ἧλιξ].

Συν-ομηρεύω, вiit: εύσω, sîntȣ datȣ de zълoгȣ înnpeȣnъ кȣ алцiĭ.

Συνομήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [σὺν, ὁμήρης] adȣnatȣ ла ȣnȣ лoкȣ, înnpeȣnatȣ, saȣ konцiȣntȣ. «Θάλαμοι—». Nik:

Συν-ομιλέω -ῶ, вiit: -ήσω, konвopвeskȣ (мъ adȣnȣ oвiчnȣit, amȣ peлаціe) кȣ чineва. [din

Συνόμιλος (ὁ, ἡ), kape netpeчe oвiчnȣit înnpeȣnъ кȣ чineва, soцȣ de netpeчepe nedesпъpцitȣ. [σὺν ὅμιλος].

Συν-όμνυμι (-ομνύω), вiit: -ομόσω, saȣ -ομοῦμαι, жȣpȣ înnpeȣnъ (ачелaшĭ жȣpъ-

mîntŭ, saŭ пentpŭ ачелашî лŭкpŭ) кŭ чinева; mъ îndatopezŭ în печiпpoкŭ (mъ ŭneskŭ кŭ чinева) пpin жŭpъmîntŭ; (обiч: în pъŭ) fакŭ komплоtŭ, (Фpanц:) konspipezŭ. (кŭ dat: dip: шi dat: saŭ ак: кŭ пpeп: indip:). «Πάντων συνομοσάντων ἐπὶ σοί». Ep: (шi mіж:) «Οἱ συνομοσάμενοι τῷ Περπέννῃ». Пл. komплоtіstiî лŭî... (шi аbsол:) «Οἱ συνομόσαντες, saŭ Συνομωμοκότες». în локŭ de οἱ συνωμόται, конжŭpaцiiî.

Συν-ομοιοπαθέω -ῶ, biit -ήσω, = Συνομοπαθεω.

Συν-ομοιόω -ῶ, biit: -ώσω, fакŭ чева кŭ desъвîpшipe asemenea кŭ alta.

Συν-ομολογέω -ῶ, biit: -ήσω, zікŭ ачелашî (mъptŭpiseskŭ în ŭnipe) кŭ чinева. (кŭ dat: indip:) «Συνωμολόγεόν σφι (ταῦτα) καὶ οἱ ἄλλοι». Ep: 2) fъгъdŭieskŭ în печiпpoкŭ, fакŭ tokmeалъ, mъ înвoіeskŭ «Ταῦτα οὕτω συνωμολογεῖτο». Ksn: s'aŭ întokmit кŭ înвoiaлъ. "Τὰ συνωμολογημένα». Плв: челе înвoite dintp' amîndoъ пъpцiле.

Συνομολογία (ἡ), печiпpoкъ fъгъdŭiaлъ; kondiцie, înвoiaлъ; înпpeŭnъ mъptŭpie.[din

Συνομολόγος (ό, ή), înвoitŭ, îndŭплекаtŭ în ŭnipe кŭ чinева ла чева. [σύν, ὁμοῦ, λόγος].

Συν-ομοπαθέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ dispŭiŭ înпpeŭnъ (аша, saŭ altfeл), mъ konfopmezŭ. «Τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς διαίταις — ». Пл:

Συν-ομορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ вечiнŭ ла хotape (pъzашŭ) кŭ чinева. [din

Συνόμορος (ὁ, ἡ), вечiнŭ (ла хotape). pъzашŭ кŭ чinева. [σύν, ὁμοῦ, ὅρος].

Συνομοσία, пeапpoв: saŭ гpeш: în локŭ de συνωμοσία.

Συν-ομωνυμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ sinonimŭ, amŭ ачелашî nŭme кŭ чinева [din

Συνομώνυμος (ὁ, ἡ), = Συνώνυμος, чел de ачелашî nŭme кŭ altŭл. [σύν, ὁμοῦ, ὄνομα].

Συν-ονομάζω, biit: -άσω, nŭmeskŭ tot o datъ, saŭ кŭ ачелашî nŭme.

Συν-οξύνω, biit: -υνῶ, stpîngŭ (шi пas: sîntŭ stpînsŭ, ажŭngŭ) în вîpfŭ askŭцitŭ [din

Σύνοξυς (ὁ, ἡ), din toate пъpцiле askŭцitŭ în вîpfŭ. [σύν, ὀξύς].

Συνοπαδὸς (ὁ, ἡ), пoet: în локŭ de ὀπαδός, ŭpmaшŭ; înпpeŭnъ adŭnatŭ, soцŭ, toвapъшŭ. [din

Συνοπάζομαι, biit: -άσομαι, пoet: (кŭ dat:) în локŭ de συνακολουθῶ.

Συνοπάων, ονος (ὁ, ἡ), пoet:=Συνοπαδός.

Συν-οπλίζω, biit: -ίσω, înapmezŭ (шi пas: saŭ mіж: mъ apmezŭ) înпpeŭnъ. (пas:). «Συνοπλιζόμενοι». Илd: =Σύνοπλοι. [din

Σύνοπλος (ὁ, ἡ), toвapъшŭ de apme, (Фpanц:) frére d' armes. [σύν, ὅπλον].

Συν-οπλοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, пoptŭ apme, sîntŭ apmatŭ tot de o datъ, saŭ înпpeŭnъ кŭ алцiî.

Συν-οπτάω -ῶ, biit: -ήσω, fpiгŭ înпpeŭnъ.

Συνοπτικὸς, ή, όν, stpъвъzъtopŭ de mŭлte oбiekte de o datъ; (fіr:) askŭцitŭ ла minte. || (sŭbst:) «Τὸ συνοπτικὸν, iskŭsinцъ, aцepime de minte, (Фpanц:) la perspicacité. 2) ekspŭsŭ în skŭptŭ, konpinzъtopŭ. "Ὅρος —». Dion: [συνόπτομαι]. [de ŭnde.

Συνοπτικῶς, adв: пe skŭptŭ, în гenepaлŭ, în кiпŭ konpinzъtopŭ.

Σύνοπτος (ὁ, ἡ), пŭtinчosŭ a se вedea întp' o apŭnкъtŭpъ dŭ okiŭ, въzŭtŭ de o datъ în totaлŭ; (fіr:) лesne de înцeлes. [συνόπτομαι].

Συνόρασις, εως (ἡ), pap în локŭ de σύνοψις. [din

Συν-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, (пex: -συνεῖδον, шi чл:) въzŭ tot de o datъ, saŭ de o datъ mŭлte oбiekte înпpeŭnъ, (Фpanц.) embrasser d'un coup d'oeil; (пpin înŭnd:) oбsepвŭ tot o datъ (ка din 'пълme); (maî des fіr:) înцeлeлŭ, пpiчeпŭ. 2) въzŭ, шi mъ въzŭ tot întp' o вpeme. «Νύκτωρ πυρὰ πολλὰ ἔκαιον, καὶ συνεώρων ἀλλήλους». Ksn:

Συν-οργιάζω, biit: -άσω, sepвezŭ înпpeŭnъ opцiiле (вezî ὄργια).

Συν-οργίζομαι, biit: -οργισθήσομαι, mъ mîniŭ, mъ пekъжeskŭ шi eŭ înпpeŭnъ кŭ чinева asŭпpa кŭiва.

Συνόργιος (ὁ ἡ), înпpeŭnъ sepвъtopŭ de opцiî. [σύν, ὄργια, вezî ziч:].

Συν-ορέω -ῶ, biit: -ήσω, =Συνομορεύω.

Συν-ορθιάζω, biit: -άσω, mъ skoлŭ înпpeŭnъ dpent în sŭs; (fіr:) mъ înaлцŭ în sŭs înпpeŭnъ.

Συν-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, пŭiŭ sъ stea чева dpentŭ, (mi fіr:) îndpentezŭ, pergŭлezŭ tot o datъ, saŭ înпpeŭnъ кŭ...

Συνορία (ἡ), пosiцia pъzашiлоp вечiнî, вечiнъtate. [σύνορος].

Συν-οριγνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, пoet: în локŭ de συνορέγομαι, dopeskŭ de o пotpiвъ чева.

Συν-ορίζω, biit: -ίσω, înпpeŭnŭ, saŭ konpinzŭ înпpeŭnъ пpintp' ŭчeлeaшî хotape; (nestp: кŭ dat:) mъ вечineskŭ ла хotape кŭ чinева.

Συν-ορίνω, biit: -ινῶ, пoet: mішкŭ, tŭp-

вȣрȣ̆ înпреȣнъ; (fir:) întъpîtȣ̆, pesколȣ̆ înпреȣнъ.

Σύνορκος (ὁ, ἡ), легatȣ̆, îndatopatȣ̆ înпреȣнъ кȣ чinева прin жȣръmîntȣ̆; konжȣpatȣ̆ în комплоtȣ̆. [σὺν, ὅρκος].

Συνορμάδες (αἱ), поеt: = Συνδρομάδες (se înц: πέτραι). [din

Συν-ορμάω -ῶ, вiit: -ορμήσω, mimкȣ̆, întъpîtȣ̆ înпреȣнъ. ‖ (рар ел: saȣ̆ miж:) mъ репеzȣ̆, нъвълеskȣ̆ tot o datъ, saȣ̆ înпреȣнъ.

Συνόρμενος, η, ον, поеt: în локȣ̆ de συνορόμενος, miж: пеx: 2: de партч: ал лȣї συνόρνυμι.

Συν-ορμέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ̆ tpasȣ̆ în порtȣ̆ înпреȣнъ кȣ алтȣл.

Συν-ορμίζω, вiit: -ίσω, вагȣ̆ în порtȣ̆ мȣлte коръвiї înпреȣнъ

Συν-όρνυμι, вiit: -όρσω, поеt: =Συνορίνω.

Σύνορος (ὁ, ἡ), [σὺν, ὅρος] = Ὅμορος, вечinȣ̆, ръzamȣ̆; (fir:) asemenea, saȣ̆ pелацionatȣ̆ кȣ..; (поеt:) pȣdъ.

Συν-ορούω, вiit: -ορούσω, поеt: нъвълеskȣ̆ tot o datъ. «Αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι». Апл:

Συν-οροφόω -ῶ, вiit: -ώσω, înвелеskȣ̆ tot de o datъ din toate пърцiле кȣ, saȣ̆ ка кȣ волtъ saȣ̆ tавапȣ̆; ȣmвpeskȣ̆ de totȣ̆.

Συν-ορχέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, dъnцezȣ̆ înпреȣнъ кȣ алцiї.

Συν-ουλόω -ῶ, вiit: -ώσω, înкizȣ̆, вindeкȣ̆ panъ, în кît a i se înпреȣна мърцiniле, mi a ръmînea semnȣ̆. [de ȣnde

Συνούλωσις, εως (ἡ), înкidepe, вindeкape de panъ кȣ ръmînepe de semnȣ̆. [mi

Συνουλωτικός, ή, όν, фолоsitopȣ̆, îndemînatiкȣ̆ a înкide ръnї, mi a лъsa нȣmaї semnele лор.

Συνουρίζω, Σύνουρος, Ion: în локȣ̆ de συνορίζω, σύνορος.

Συνουσία (ἡ), конвiецȣipe, saȣ̆ петpeчepe în adȣnape înпреȣнъ. «Ἄνευ φιλίας συνουσία οὐδεμία ἀξιόλογος». Ksn: «Χρώμενος συνουσίαις ἀνδρῶν νοῦν ἐχόντων». Пл: întîлnipe, adȣnape пентpȣ конsfътȣipe. «Συνουσίαν τῶν προσηκόντων ποιεῖσθαι». Парt: конвоpвipe (прinч: întpe пpieteni, saȣ̆ înвъцъtopї mi înвъцъчеї), înвъцъtȣpъ. «Οὐδένα μισθὸν τῆς συνουσίας ἐπράξατο». Ksn: оsпъцȣ̆. «Ἐν συνουσίᾳ τίς ἂν ἡσθείη τῷ τοιούτῳ, ὃν ἂν εἰδείη τῷ ὄψῳ τε καὶ τῷ οἴνῳ χαίροντα μᾶλλον ἢ τοῖς φίλοις»; Ksn· (maї des) tpȣneaskъ înпреȣнape. «Ἐγκρατεστάτην εἶναι ἀνδρῶν συνουσίας». Ksn: (în цеn:) înпреȣнъ петpeчepe de toate zilele, deasъ pелацie. «Οὐ λόγοις, ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον». Sof: (прin întind:) în локȣ̆ de οἱ συνόντες„. (în Tfp: Istop: Плant: Α΄ 5). konstape, (Франц:) consistance. [σύνειμι]. [de ȣnde

Συνουσιάζω, вiit: -άσω, sîntȣ̆, петpeкȣ̆ овiчнȣit, mъ adȣnȣ̆ des înпреȣнъ кȣ чineва; mъ întîлneskȣ̆; (партiк:) mъ înпреȣнȣ̆ tpȣпеmte; (stpъm:) mъpitȣ̆. [de ȣnde

Συνουσίασις, εως (ἡ), mi Συνουσιασμός (ὁ), adȣnape, петpeчepe înпреȣнъ; (партiк:) tpȣneaskъ înпреȣнape; întîлnipe. [mi

Συνουσιαστὴς, οῦ (ὁ), adȣnatȣ̆ овiчнȣit, saȣ̆ înпреȣнъ петpeкъtopȣ̆ кȣ чineва în toate zilele; (de ȣnde dȣne sistema лȣї Sокpatȣ̆) înвъцъчелȣ̆ (ȣчeniкȣ̆); (ȣne-opї) soцȣ̆ de къsъtopie. [de ȣnde

Συνουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ аплекatȣ̆ ла adȣnape, înпреȣнъ петpeчepe, saȣ̆ tpȣneaskъ înпреȣнape.

Συν-ουσιόω -ῶ, вiit: -ώσω, (плц:) înпреȣнȣ̆ întp' o fiinцъ. [de ȣnde

Συνουσίωσις, εως (ἡ), ȣnipe întp'o fiinцъ.

Συν-οφρυόομαι -οῦμαι, вiit: -ώσομαι, îmї înкpeцeskȣ̆ sпpînчeнeле, mъ посомоpъskȣ̆. [din

Σύνοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кȣ sпpînчeнeле înвinate saȣ̆ dese, sпpînчenatȣ̆. 2) чел кȣ sпpînчeнeле înкpeцite, посомоpîtȣ̆, saȣ̆ mîndpȣ. [σὺν, ὀφρύς].

Συνοφρύωμα (τὸ), înвinъtȣpъ de sпpînчene. 2) înкpeцitȣpъ de fpȣnte, посомоpîtȣpъ. (везї mi ἐπισκύνιον). [συνοφρυόομαι].

Συνοχεὺς, έως (ὁ), кape цine stpîns, saȣ̆ конpinde чева. [συνοχή].

Συν-οχέω -ῶ, вiit: -ήσω, stpъmȣtȣ̆ чева (mi пas: mezȣ̆, saȣ̆ кълъtopeskȣ̆) înпреȣнъ по ачееамї tpъsȣpъ.

Συνοχὴ (ἡ), концinepe, saȣ̆ înпреȣнape stpînsъ (акt: saȣ̆ пas:). «Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ». Іл: Ψ. stpimtoape de dpȣmȣ̆; (fir:) stpimtopape, некazȣ̆; (în връжm: înцелеsȣ̆) ловipe, înкъїepape înпреȣнъ. "Ἐν ξυνοχῇσιν ἀγῶνος„. Koint: (поеt: ла im:) легътȣpї, къtȣme, пinte. [συνέχω]. [de ȣnde

Συνοχηδὸν, adв: поеt: tape stpîns. [mi

Συνοχικὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ̆, îndemînatiкȣ̆ a цinea чева stpîns înпреȣнъ.

Συνοχμάζω, вiit: -άσω, цiȣ̆, легȣ̆ чева stpîns înпреȣнъ. [din

Σύνοχμὸς (ὁ), = Συνοχή. (întp: прinч: поеt: συνεοχμός). [mi

Συνοχος (ὁ, ἡ), stpîns комвinatȣ̆, потpiвitȣ̆ кȣ чева; (ȣne-opї) концinȣtȣ̆, пе-

întpepsntš; dsinosš. (înпpeзнъ ші ſъpъ) «Πυρετός —„. Гал: [συνέχω].

Συνόχωκα, Ion: noet: (în локš de συνόχωχα) між: lpe: de кs: ал лsĭ συνέχω, sîntš stpîns înnpesnatš. "Ωμω συνοχωκότε». Іл. В. stpîns înnpesnaці. (de sнde 2) (fir:) mъ ssрнš, казš гръmadъ. "Τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίησι„. Koint.

Σύνοψις, εως (ἡ), [συνόπτομαι, =συνοράω] pрivіpe, веdepe înnpeзнъ, saš npintp' o късіъісръ konpindepe de maĭ mslte obĭekte de o datъ; (fir:) npeskspiape, saš цeнepaлъ înkiнsipe de чева; (npin întind:) прічепере. «Ἐν συνόψει ἀλλήλων„. Плв: în nosiцie de a se вedea sнsл кs altsл. «Τόπος ἐπιτήδειος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ». Плв: de a nstea вedea toate de o datъ. «Ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν» Плв: a eksnsne întp'sнš кінš лesne de konpins. «Συνόψεως ἕνεκα». Bas: nentps npeskspiape.

Συνόψομαι, віit: ал лsĭ συνοράω.

Συν-σφοσγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînkš лerъme, saš nлъкsle mînкърĭ înnpeзнъ кs чіneва.

Συν-ρέζω, Συν-σάττω, Συν-σταθεύω, ші чл: греш: în локš de Συῤῥέζω, Συσσάττω, ші чл:

Συνταγή (ἡ), opdinš; (npinч: de doktopš) peцetъ; (îm:)=Συνθῆκαι, tokmeлĭ, înвоĭелĭ. [ші

Σύνταγμα (τό), (în цen:) op че este întokmitš, алкъtsitš înnpeзнъ perslat; (paptik:) sistemъ konbinatъ din чеде tpeĭ feлsрĭ de noлitikъ administpaцie, konstitsцie. «Πρὸς τὸ τά σφέτερα βεβαίως διαφυλάττειν, καί τὴν ἐλευθερίαν τηρεῖν, οὔτ' ἔστιν, οὔτε γέγονεν οὐδὲν αἱρετώτερον τοῦ Λακωνικοῦ συντάγματος». Плв: 2) tpsnъ de oaste, че kontpibsĭesk în пpoпopцie statele aлiate, (Fpanц:) kontinцentš. «Εἰς ἑξακισχιλίους δὲ τό σύνταγμα τῶν συμμάχων». Ksn: (вeзĭ ші σύνταξις). 3) (takt:) tpsnъ de oaste komпssъ din doъ лeцioane. «Ἱππέων σύνταγμα». Плв: 4) колекціе din felspite tpaktate despe ачеeaшĭ matepie, (Fpanц:) **Corps d'ouvrage**. [συντάττω].

Συνταγματάρχης, ου (ὁ), komandantš de σύνταγμα (вeзĭ преч: ziч: 3). [σύνταγμα, ἄρχω].

Συνταγματικός, ή, όν, konstitsцionaлš. 2) întokmitš, saš înnъpцitš metodiчeшte ші perslat. «Σύγγραμμα—». Am: 3) (în цen:) atinгъtopš în toate însemn:) de [σύνταγμα].

Συνταγμάτιον (τό), Dim: ал лsĭ σύνταγμα.

Συντακῆναι, пas: пex; 2: de inf: ал лsĭ συντήκω.

Συντακής, έος (ὁ, ἡ), пъtimaшš de konтопіре (mapasms), oftikosš. [συντήκω].

Συντακτέον, nosit: ал лsĭ συντάττω.

Συντακτήριος (ὁ, ἡ), ші

Συντακτικός, ή, όν, кsвenitš, saš folositopš ла perslatъ întokmipe, metodikš. «Λόγος— ». Лкs: postitš ла desпъpцipe, saš лsape de zioa вsнъ, (Fpanц:) discours d'adieu. 2) (Гpam:) sintaktikš.

Συντακτός, ή, όν, nstinчosš a se konkopda, npiimitopš de konkopdape sintaktikъ. «Ἔστι δὲ τὸ κατηγόρημα πρᾶγμα λεκτόν, συντακτὸν ὀρθῇ πτώσει πρός ἀξιώματος γένεσιν». Лpt: [συντάσσω].

Συν-ταλαιπωρέω - ῶ, віit: -ήσω, sîntš tikълosš, nenopoчitš înnpeзнъ кs altsл.

Συν-ταλασιουργέω -ῶ, віit: -ήσω, topкš ші сš înnpeзнъ кs... «Ταῖς γυναιξί—». At:

Συνταμίας, ші Συνταμιείας, ου (ὁ), konлsкpъtopš ал kasiepsлsĭ, saš кътъpaшsлsĭ. [σύν, ταμίας].

Συν-τάμνω, Ion: în локš de συντέμνω.

Συν-τανύω, віit: -ύσω, noet: în локš de συντείνω, întinzš înnpeзнъ, saš de odatъ.

Σύνταξις, εως (ἡ), perslatъ întokmipe, saš aлкъtsipe. «Τῶν ὅλων —». Sosin: 2) релацie. «Τὴν τοῦ ἀνθρώπου σύνταξιν πρὸς τὸ ὅλον». Ол: 3) kontpibsцie în oamenĭ, saš вanĭ (Fpanц:) contingent; subsides. "Εἶναι ... ταξιν Ἑλληνικὴν μυρίας μὲν ἀσπίδας, χιλίους δὲ ἵππους, ναῦς δὲ ἑκατον ἐπὶ τὸν πρὸς βαρβάρους πόλεμον». Пл: (вeзĭ ші σύνταγμα). 4) taksъ, dawdie. 5) плаtъ pîndsitъ кsiва, лeafъ, (Fpanц:) pension, solde (Dm: despe nenins:). 6) kondiцie, înвоĭaлъ; noлitikš opranismš, konstitsцie. (Apst: Пoлit: Z': β': 9). 7) kompsнepe de sвpaжš, tpaktatš. "Ταῦτα ἐν ταῖς πρστοῦ συνταξεσι δεδηλώκαμεν». Плв: 8) (гpam:) sintaksš, perslatъ konвinape întpe dînsele a пъpцilop кsвîntsлsĭ. [συντάττω].

Συν-ταπεινόω ῶ, віit. -ώσω, smilesкš tot o datъ, saš înnpeзнъ кs...

Συντάραξις, εως (ἡ), ssвst: лsĭ. .

Συν-ταράσσω (ττω), віit: -άξω, tsрвsрš кs totsл; fakš amestekъtsрĭ; peskoлeskš, întsрîtš. «Πόλεμον — „. Пл: ші Плв:

Συν-ταργανόω -ῶ, віit: -ώσω, înfшspš, kompleteskš, înkspкš sнa кs alta.

Σύνταῤῥος (ὁ, ἡ), [σύν, ταῤῥὸς] koпnлetitš în teлš de rpatie. «Δένδρον —», Tfp:

кв ръдъчinеле înплеtivite. (везї шї συγκαρκινόομαι). [de вnde

Συνταῤῥόω -ῶ, biit: -ώσω, înплеteskв înпреvнъ ка о гpaţie.

Σύντασις, εως (ἡ), tape întindepe; (fir:) întinsъ ввнъ вoinцъ; stъpвinцъ. «Γνώμης —,,. Твч: [συντείνω].

Συντασσομένως, adв: (de партч:) în pîndв, în шipв înпреvнъ. [din

Συν-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, ашеzв, аранжеzв înпреvнъ; пвїв întp' ачелашї pîndв saв шipв; алкътвїеskв вnв totв din maї мвлte; (партік: despre ostaшї) аранжеzв înпреvнъ în вътъліе. «Συντάττοντος δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου τὸ στράτευμα πᾶν, οἱ πρότεροι στρατιῶται οὐκ ἠβούλοντο τοῖς μετὰ Θρασύλου συντάττεσθαι». Ksn: «Ὁ δὲ Ἐπαμινώνδας καί πεζοὺς ἁμίππους συνέταξεν αὐτοῖς (τοῖς ἱππεῦσι)». Ksn: «Συντάξας τούς τε ἀπὸ τῶν αὐτοῦ νεῶν τετρακοσίους καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας,,. Ksn: (шї між;). "Οἱ δὲ... ξυνετάξαντο, καὶ ἐγένοντο βάθος οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων· οὕτω δὲ συντεταγμένοι ἐχώρουν ἄνω,,. Ksn: "Ναυτικὸν πάλιν παρεσκεύαζον, καὶ συνετάττοντο εἰς ἑξήκοντα ναῦς,,. Ksn: (шї авs: în партч:). «Οἱ μὲν συντεταγμένοι ἡμῶν ὅπλα κεκτήμεθα δήπου,,. Ksn: чеї în лвкраре de oшinцъ. (de вnde fir:). "Ἦν δὲ οὗτος μᾶλλον τε συντεταγμένος, καί ἐγχειρητικώτερος στρατηγός,,. Ksn: деpinsв întp' але резвоївлвї. 2) порвнчеskв, daв opdinв, пвїв ла кале (кв inf:). "Δασμοὺς συνέταξαν ἀποφέρειν καὶ τούτους,, Ksn: (шї în анал:) "Ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν συνέταξεν, ὅπως ἀεὶ παρατίθοιτο ἱκανὰ παμπόλλοις ἀνθρώποις,,. Ksn: 3) конвінв, konstpвїв; (партік:) компвїв kapte, tpaktezв înskpis desпpe чева. "Λόγους ("Ὑπόθεσιν) —,,. D: Ал: 4) (між;) мъ вneskв, saв мъ înвoїeskв desпpe чева кв чінева. "Συνετάξω τῷ Χριστῷ,,. Біs: (шї кв преп:). "Συντάττεσθαι ἡμέραν πρός τινα,,. Плв: а хоtъpî în вnipe. (шї пas:). "Τὸ συνταχθέν, saв «Τὸ συντεταγμένον,,. Лкs: npin твоїалъ хоtърîtв. 5) (maї нoв) плекînd îmї їaв zioa ввнъ, ласв сънъtate. (Палад: Епгр: 43).

Συντατέον, nosit: ал лвї συντείνω.

Συντατικός, ἡ, όν, продвкъtopв de întinsъ ввнъ вoinцъ, saв de stъpвitoape аплекаре кътре чева. (везї σύντασις). [συντείνω].

Συν-τάττω, biit: -τάξω, At: în локв de συντάσσω.

Σύνταφος (ὁ, ἡ), îngponatв întp' ачелашї mopmîntв кв алtвл. [σὺν, τάφος].

Συν-ταχύνω, biit: -ταχυνῶ, гръвеskв чева înпреvнъ кв алtвл. || (nestp:) мъ гръвеskв, кїt почїв. "Συνταχύνειν αὐτῷ τὸν βίον,,. Ер. віаца її este foapte npinitъ, преа пвцinъ.

Συν-τείνω, biit: -τενῶ, întinzв tape (кв amîndoъ mîїnеле); (овіч: ел:) мъ siлеskв din toate пвtepiле, вpmezв кв мвлtъ stъpвinцъ; (кв ак: кв преп:) мъ цїв întinsв, мъ гръвеskв кътре... "Συνέτεινε δρόμῳ εἰς ἄστυ,, Пл: (fir:) мъ întinzв, konтpiввїеskв кътре вnвл шї ачелашї skoпв. "Οὐδὲν εἶναι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, ὅ,τι οὐκ εἰς τοῦτο συντείνει,,. Ksn: (авсол:) мъ înteцеskв maї мвлt, мъ fakв maї tape, maї ївte, kpeskв. "Συντείνοντος τοῦ κακοῦ,,. Пл: (шї în партч:). "Τοὺς γνώμῃ συντεταμένῃ ἐπιμελουμένους,,. Ksn: кв stъpвitoape вoinцъ, saв neskъzвtъ siлinцъ.

Συν-τειχίζω, biit: -ίσω, înпрежмвїеskв кв zidв înпреvнъ saв în вnipe кв..

Συν-τεκμαίρομαι, biit: -αροῦμαι, daв кв sokoteaла din maї мвлte semne (saв date) tot întp' o вpeme.

Συν-τεκνοποιέω ῶ, biit: -ήσω, fakв копiї înпреvнъ, saв konтpiввїеskв ла fачере de копiї.

Σύντεκνος (ὁ, ἡ), овшеskв tatъ, saв мвмъ. [σὺν, τέκνον]. [de вnde

Συν-τεκνόω -ῶ, biit: -ώσω, fakв копiї tot de o datъ, saв înпреvнъ кв чінева.

Συν-τεκταίνομαι, biit: -ανοῦμαι, клъdeskв, konstpвїв înпреvнъ; (fir:) вpzeskв, вnелteskв înпреvнъ. "Δόλον—,,. Аплп:

Συν-τελέθω, (fъpъ biit:) noet: eksistв, sîntв în fiinцъ înпреvнъ кв чінева.

Συντέλεια (ἡ), konтpiввіpe înпреvнъ; (în цеn:) коплвкраре spre ачелашї sfîpшitв. 2) (npin întind:) totалвл tpiввtapiлор (daжнічілор). "Τὴν περιοικίδος συντέλειαν,,. Diod: 3) (партік: în Atena) soцietate de 16—60 четъцеnї (везї συντελής) пentpв konstpвіpea вnеї tpiepe, saв алtъ пвблікъ слвжвъ (везї шї συμμορία). (de вnde 3) (în цеn:) komвnitate, soцietate. "Θεῶν —». Esхл: адвnаpea zileлор desъвîpшiцї zeї. 4) desъвîpшіpe, пepfekцie; (despre poade) коачере; (în цеn:) sfîpшitв. 5) (грам:) съвîpшipea вnеї лвкpърї, че se ekspпimъ de tpekвtвл de квpînd. 6) (fisf: maї нoв) = Ἐντελέχεια.

Συντελείωσις, εως (ἡ), грам: în локв de συντέλεια. [συντελειόω neîntp:].

Συντέλεσμα (τό), konтpiввцie datъ de maї мвлцї în пропорцie. 2) съвîpшipe, = Συντέλεια.

*

Συντελεστὴς, οῦ (ὁ), desъвîршitорŭ. 2) kontpiвsitорŭ, saŭ kontpiвstарŭ. [ші

Συντελεστικὸς, ὴ, ὸν, ші adв: -ικῶς, = Συντελικός (se înц: χρόνος), (граm:) tpек: de кspînd. [συντελέω].

Συντελέστρια (ἡ), fem: ал лsĭ συντελεστὴς.

Συν-τελευτάω -ῶ, вiit: -ήσω, sfîршеsкŭ, (ші nestр:) mъ sfîршеsкŭ tot o datъ, saŭ înпреsnъ кs...; (fir:) морŭ înпреsnъ.

Συν-τελέω -ῶ, вiit: -τελέσω, sъвîршеsкŭ (adsкŭ ла îndeплinipe) чева tot o datъ, saŭ înпреsnъ кs алtsл, saŭ de totŭ. «Ἀγῶνα («Ἐκφορὰν, ші чл:) — ». Пл: 2) (se înц: ὁδόν») soseskŭ sndeва; (fir:) ажsнгŭ ла чева (Плв:). 3) плъteskŭ dажdie înпреsnъ кs алtsл, sîntŭ kontpiвstарŭ ал кsĭва; (în цen:) kontpiвsĭeskŭ. «Εἰς τὸν πόλεμον —». Dm: 4) (npin întind:) sîntŭ алiatŭ, saŭ sspssŭ tpiвstарŭ ал вре snsĭ statŭ, saŭ memвps ал вре sneĭ soцietъцĭ; (în цen:) mъ întpensmъpŭ înпреsnъ de dskînds mъ ла чева. «Ἡ Χαιρώνεια εἰς Ὀρχομενὸν τὸν Βοιώτειον συντελεῖ». Tsч: «Εἰς τοὺς νόθους —». Пл: se întpensmъpъ în pîndsл вastарzилор. (ші кs dat:) «Μάγνητας καὶ Φθιώτας Θετταλοῖς συντελεῖν». Пass: se dedsк înпреsnъ ла...

Συντελὴς, έος (ὁ, ἡ), плъtitорŭ de dажdie (kontpiвstарŭ) înпреsnъ кs алtsл, saŭ sspssŭ înпреsnъ ла ачелаші statŭ; (paptiк: ла Atena) кsвenitŭ ла ачелвиші pîndŭ, saŭ soцietate de kontpiвsitорĭ ла slsжве пsвлiче (везĭ συντέλεια); (în цen:) kontpiвsitорŭ ла ачелаші skoпŭ. [σὺν, τέλος]. [de snde

Συντελικὸς, ὴ, ὸν, кsвenitŭ ла kontpiвstарĭ, saŭ kontpiвsipe. «Τὸ συντελικὸν». Плв: pîndsл kontpiвstарilор. 2) (граm:) însemnъtорŭ de sъвîршipea sneĭ fante. «Χρόνος —». =Παρακείμενος. «Στάσις—». Ptp: каpe ape de овĭeктŭ fantъ sъвîршitъ (tpекstъ).

Συν-τέμνω, вiit: -τεμῶ, taĭŭ чева în пропорцie d' întp' o napte ші d' întp' алta, кpoĭeskŭ (ка кpoitорsл). «Χιτῶνας — ». Ksn: 2) (oвiч: npin întind:) mичеskŭ, înпsцinezŭ; mъpцineskŭ. «Συντέμνειν τὰς δαπάνας εἰς τὰ καθ' ἡμέραν». Лкs: «Τὴν μισθοφορὰν ξυνέτεμε, ἀντὶ δραχμῆς ὥστε τριώβολον δίδοσθαι». Tsч: (de snde 3) (ел: se înцeл: ὁδὸν) sksptezŭ dpsmsл, saŭ апsкŭ пе чел maĭ sksptŭ dpsmŭ. «Συντάμνων ἀπ' ἄκρης ἐπ' ἄκρην». Ep: mepгînd d' a dpentsл de ла snŭ капŭ ла алtsл, fъpъ a оцолi sînsл пе dînъsntps. (ші întp' алtŭ ел:). «Συντέμνουσι θεῶν βλάβαι τοὺς κακόφρονας». Sof: ле taĭe dpsmsл, saŭ îĭ ажsнг din spmъ. (ші aвsoл:) "Τοῦ χρόνου συντάμνοντος». Ep: skspîînds se вpemea. 4) (se înц: τὸν λόγον) ворвеskŭ пе sksptŭ. «Συντεμόντι («Ὡς συντέμνοντι) εἰπεῖν». (ші simп:). «Συντέμνοντι». Лкs: «Ὡς δὴ συντέμνω». Esp: (везĭ ші συναιρέω).

Συντερμονέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вечineskŭ кs чineва ла хotаpe. [din

Συντέρμων, ονος (ὁ, ἡ), вечinŭ de хotаpe кs чineва. [σὺν, τέρμων].

Συν-τέρπω, вiit: -τέρψω, = Συνευφραίνω.

Συντεταγμένως, adв: (de paptч:) ка o oaste вine apanжatъ, кs вsnъ pîndsĭалъ, fъpъ гълъцie. 2) dsпе înвoipe. [συντάττω].

Συντεταμένως, adв: (de paptч:) кs гpaвъ, кs siлinцъ; кs вsnъ вoinцъ, saŭ stъpsinцъ. [συντείνω].

Συντετμημένως, adв: (de paptч:) =Συντόμως. [συντέμνω].

Συν-τετραίνω, = Συντιτραίνω.

Σύντευξις, εως (ἡ), = Συντυχία, înпреsnъ întîлnipe, saŭ конворвipe; вpodipe, întîmплаpe tot o datъ. [συντεύχω,=συντυγχάνω].

Συν-τεχνάζω, вiit: -άσω, ші

Συν-τεχνάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, mъ meшteшsцeskŭ (sneлteskŭ) înпреsnъ вiклеpe, mъ пpefaкŭ înпреsnъ sпpe amъцi кsĭва.

Συντεχνίτης, ου (ὁ), (глs:) în локŭ de...

Σύντεχνος (ὁ, ἡ), [σὺν, τέχνη] чел че este de ачелаші meшteшsгŭ saŭ meseрie кs алtsл.

Σύνтηγμα (τὸ), efeктŭ de kontопipe. 2) =Σύντηξις. [ші

Συντηκτικὸς, ὴ, ὸν, npiчinsitорŭ de kontопipe (oftiкъ, вeшtежipe). «Πυρετὸς —». Med: [din

Συν-τήκω, вiit: -τήξω, топeskŭ чева înпреsnъ кs алta, saŭ înпреsnŭ npin kontопipe, mistsĭeskŭ înпреsnъ, (Фpanц:) amalgamer. (fir:) "Ὅς τις τρόποισι συντακῇ». Esp: se ва înпреsna. 2) топeskŭ de totŭ; пpъпъdeskŭ; (med:) adsкŭ în вeшtежipe, saŭ oftiкъ. (miж: tpe: de кs: în локŭ de npez:) Συντέτηκα, sîntŭ кs totsл топitŭ. [de snde

Σύντηξις, εως (ἡ), kontопipe, saŭ înпреsnаpe npin топipe, (Фpanц:) colliquation. 2) топipe, вeшtежipe de tpsпŭ, oftiкъ, (Фpanц:) consomption.

Συν-τηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, пъstpezŭ чева înпреsnъ, saŭ кs sкsmпъtate. 2) oвsepвŭ, пîndeskŭ. [de snde

Συντήρησις, εως (ἡ), stъpъitoape пъstpape de чева. 2) obsepвaцie. [шi

Συντηρητικός, ἡ, ὸν, пътinчosъ, saъ înдemînatikъ a пъstpa вine чева.

Συν-τίθημι, вiit: -συνθήσω, (пех: -συνέθηκα, шi miж: συνεθέμην, шi пas: συνετέθην, tpe: de къ: συντέθεικα, шi чл:) пъiъ înпpeъnъ, saъ апpoaпe ъна къ alta. «Ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε· πεντηκοντόρους καὶ τριήρεας συνθέντες, шi чл:». Ep: (шi пas:) «Τὸ ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πλῆθος συντιθέμενον». Ep: 2) (oвiч:) алкътъieskъ, konstpъiъ (пpiнч: din mъlte ъnъ întpeгъ), konвinъ; (пaptik: desupe ъвpaже) kompъiъ. (пas:) «Φάρμακον συντιθέμενον». Med: алкътъitъ din mai mъlte leлъpi. 3) (къ dat: indip:) daъ în mînъ (înkpezъ) чева къiва, (пpiнч: ка sъ dъкъ ъndeвa. «Κηδεύσας Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας, καὶ συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ». Плв: (вezi шi ἐπιτίθημι 2). 4) (miж:) kopprinzъ niштe idei în mintea mea; (пpin ъpm:) daъ къ sokoteaлa. (вezi шi συμβάλλω). «Τῆς δ᾽ ἄρα κλαιούσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς». Iл. Υ. (шi къ dat: xotъp:) «Τοῦ δ᾽ ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο ἀοιδὴν Πηνελόπεια». Od: A. «Τῶν δ᾽ Ἕλενος σύνθετο βουλήν». Iл: H. Ἔπος τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ». Od: O. «Συνθεὶς λογισμῷ». Ap: 5) (mai des пpoz:) mъ înвoieskъ къ чineва; (къ inf:) fъгъdъieskъ; (de ъnde ъne-opi) пъiъ пpinsoape. (къ dat: indip:) «Συντίθεταί οἱ προδοσίην». Ep: «Ξυνίσταντο ἀλλήλοις, καὶ ξυνετίθεντο». Ksn: (saъ къ ък: къ пpeц;). «Πέμπειν ἀγγέλους, ὁμαιχμίην συνθησομένους πρὸς τὸν Πέρσην». Ep: "Συνθέμενος πρὸς τοὺς ἑταίρους». Пл: пъind пpinsoape. (шi къ inf:) «Ξένους τινας συνεθέμην ἀναμένειν ἐνθάδε». Ksn: «Συνθέμενος ἡμέραν». Тъч: xotъpînd în ъnipe. 6) (în цen:) mъ înвoiesskъ. «Ταύτῃ τῇ γνώμῃ οὐ συντίθεμαι». Лks:

Συν-τίκτω, вiit: -τέξομαι, naskъ (fakъ kopii) tot întp' o вpeme.

Συν-τίλλω, вiit: -τιλῶ, smългъ înпpeъnъ къ ..

Συν-τιμάω -ῶ, вiit: -ήσω, пpeцъieskъ чева în ъnipe saъ înцeлeцepe къ чineва; saъ xotъpъskъ dъпe o пpeцъipe. ‖ (пas:) se ъpkъ пpeцъл лъкpълъi de вînzape, se skъmпeштe. «Συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον». Dm: (вezi шi ἐπιτιμάω 3). [de ъnde

Συντίμησις, εως (ἡ), пpeцъipe fъkъtъ în ъnipe къ алtъл; (Skp:) пpeцъ, mepitъ.

Συν-τιμωρέω -ῶ, вiit:-ήσω, ажъtъ пe чineва (пpiнч: snpe pesъkъnape). ‖ (шiж:) пedensesкъ, saъ îmi pesъъnъ în ъnipe къ алtъл.

Συν-τινάσσω, вiit: -άξω, = Συσσείω, шi Συνταράττω. sгъdъiъ, клеtinъ, skъtъpъ înпpeъnъ.

Συν-τιταίνω, Ion: în локъ de συντείνω.

Συν-τιτραίνω, шi Συν-τιτράω -ῶ, вiit: -τρήσω, (пех: συνέτρησα шi чл:) гъъpeskъ înпpeъnъ; (къ ак: къ пpeп:) deskizъ гаъpъ, tpeчepe кътpe..,(пpin întind:) пetpekъ пpin. «Δι᾽ ὤτων συντίτραινε μῦθον βάσει φρενῶν». Esxл: (пas:) amъ komъnikaцie къ чева пpintp' o гаъpъ. «Συντέτρηται ἡ ὄσφρησις τῷ στόματι κατα τὸν οὐρανόν». Apst: «Εἰς τὴν γλῶσσαν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται. Пл:

Συν-τιτρώσκω, вiit: συν-τρώσω, ръпeskъ înпpeъnъ, saъ tot de odatъ din mълte пъpцi.

Συν-τλάω, вiit: -τλήσω, sъfepъ înпpeъnъ (вezi шi συναντλέω).

Συν-τολυπεύω, вiit: -εύσω, fakъ înпpeъnъ kaiepe de лînъ; (fir:) къ osteneaлъ sъвîpшeskъ чева înпpeъnъ къ алtъл.

Συντομεύω, вiit: -εύσω, шi Συντομέω -ῶ, вiit: -ήσω, skъptezъ, miчeskъ, înпъцinezъ, =Συντέμνω. [din

Συντομή (ἡ), miчipe, înпъцinape, skъptape. [συντέμνω].

Συντομία (ἡ), kalitatea skъptatълъi, miчitълъi, saъ înпъцinatълъi; (пaptik:) skъptъ вopвipe. [шi

Σύντομα (τὰ), (плц:) ъnъ feлъ de цedълъ, пpin kape se înпъpцiа ла sъpaчi гpiъ, (алt:) κάλαμος (6). [шi

Συντομίζω, вiit: -ίσω, = Συντέμνω. [din

Σύντομος (ὁ, ἡ), skъptatъ, înпъцinatъ. «Ὁδὸς —». Ep: [συντέμνω]. [de ъnde

Συντόμως, adв: пe skъptъ; (пpiнч:) în пъцine вopвe.

Συν-τονέω -ῶ, вiit: -ήσω, daъ tonъ ла чева, înkopdezъ, întъpeskъ. [шi

Συντονία (ἡ), [σύντονος] шi Σύντασις, = Ἔντασις (пpoп: шi fir:), (Fpanц:) contension, înfepвîntatъ disпъtъ, гîлчеаъъ; аплiкацie, saъ stъpdanie mape ла чева. 2) (ъne-opi) =Συμφωνία. «Τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια σύμπνοιαν καὶ συντονίαν». Лpt:

Συντονολυδιστί, adв: dъпe tonika apmonie a Лidiчei mъsiчe. [σύντονος, λυδιστί].

Σύντονος (ὁ, ἡ), [σὺν, τόνος] tape шi în лъпгъ întinsъ; (пpin întind:) iъte, pepede; konцinъtъ. «Πορεία — ». Плв: (Fpanц:) marche forcée. "Πενία — ». desъвîpшitъ. 2) (mъs:) kape sъnъ întp ачелашi tonъ, kopkopdъ (пpoп: шi fir:). ‖ (neъt:) Σύντονον, шi (îm:) Σύντονα, adв: în локъ de συν-

τόνως, saŭ συμφώνως, пе ачелашĭ tonŭ. «Ἵνα καὶ γλώσσῃ σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν κύδῶ». Exp: [de ѫnde

Συντονόω -ῶ. вiit: -ώσω, (гpam:) пѫiŭ ачелашĭ tonŭ. [шi

Συντόνως, adв: tape, ĭѫte, saŭ nепрекѫpmat. кѫ neîmпѫцinatъ silinцъ. «Συντόνως ἐβάδιζε». Пл: fъpъ sъ stea de локŭ.

Συν-τορμόω-ῶ, вiit: -ώσω, înпpeѫnŭ (înцeneneskŭ) кѫ кѫie.

Συν-τορυνάω -ῶ, вiit: -ήσω, amesteкŭ кѫ лingѫpa.

Συν-τραγῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, penpesintŭ tpaцedie înпpeѫnъ кѫ altѫл; (fir:) шъ пpefакŭ înпpeѫnъ.

Συντράπεζος (ὁ, ἡ), = Ὁμοτράπεζος. [σὺν, τράπεζα].

Συν-τραυλίζω, вiit: -ίσω, gîngъвeskŭ шi eŭ înпpeѫnъ.

Σύντρεις, -τρεις, -τρια, kîte tpeĭ înпpeѫnъ. [σὺν, τρεῖς].

Συν-τρέπω, вiit: -τρέψω, întopкŭ чева tot o datъ, saŭ înпpeѫnъ кѫ... || (пas: saŭ miж:) шъ пѫiŭ пе fѫgъ (шъ вipѫĭeskŭ) înпpeѫnъ кѫ чinева.

Συν-τρέφω, вiit: -θρέψω, (пas: tpe: de кѫ: συντέθραμμαι, шi чл:) xpъneskŭ, кpeskŭ înпpeѫnъ кѫ..; (шi пas:) кpeskŭ, tpъĭeskŭ înпpeѫnъ. 2) (despre лiкѫide) înкerînd înпpeѫnŭ, шi (пas: saŭ miж:) шъ înпpeѫnŭ, шъ întъpeskŭ. «Ἐπειδὰν τὸ θερμὸν καὶ τὸ ὑγρὸν σηπεδόνα τινα λάβῃ, τότε δὴ τὰ ζῶα ξυντρέφεται„ Плt:

Συν-τρέχω, вiit: -θρέξομαι, saŭ -δραμοῦμαι, (пex: συνέδραμον) алергŭ tot o datъ, saŭ înпpeѫnъ кѫ..; алергînd шъ întîmпinŭ кѫ чinева; (în вpъжm: înцeл:) шъ лoвeskŭ în въtълie. "Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον„. Гл: П. (despre pîŭ) конкѫpgŭ; (în цen:) шъ adѫnŭ ла ѫnŭ локŭ; (despre nepĭ) шъ pesѫчeskŭ, шъ înкpeцeskŭ; (fir:) шъ вpodeskŭ tot o datъ; (maĭ des) шъ notpiвeskŭ înпpeѫnъ (вezĭ шi ἐντρέχω), шъ înвoĭeskŭ, шъ ѫneskŭ. «Αἱ γνῶμαι εἰς τωὐτὸ συνέδραμον». Ep: (шi кѫ dat:) "Οὐ συντρέχει τοῖς ἐγκαλουμένοις, ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασι». Лiв: нѫ se ѫneшte, нѫ шъptѫpiseшte. «Συντρέχειν τοῖς κριταῖς». Ksn: a конлѫкpa în pечinpoкъ înцeлeцepe.

Σύντρησις, εως (ἡ), înпpeѫnъ гъѫpipe; (npin întind:) гaѫpa, npin кape se înпpeѫnъ (în комѫnікацie) ѫna кѫ alta. «Τῶν μυκτήρων —». Apst: [шi

Σύντρητος (ὁ, ἡ), гъѫpitŭ пînъ dinколо; ѫnitŭ (комѫnікatŭ) кѫ altѫл npin гaѫpъ, saŭ канaлŭ. [συντιτράω].

Συν-τριαινόω -ῶ, вiit: -ώσω, pestopnŭ, amesteкŭ npin, saŭ ка npin tpidintъ кѫ totѫл.

Συντριβή (ἡ), Skp: în локŭ de σύντριψις. [шi

Συντριβής, ἐος (ὁ, ἡ), глs: în локŭ de σύντριψ. [din

Συν-τρίβω, вiit: -τρίψω, fpeкŭ ѫna кѫ alta. «Τὰ πυρεῖα —». Лѫч: fpeкînd fъpîmiчezŭ. «Ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταῤῥυείς». Apstf: fpeкŭ, nisezŭ (omopŭ de въtaĭe) пе чinева; (fir:) stpiкŭ, dъpanъnŭ. «Συντρίψει θρόνους δυναστῶν». Skp: пpъпъdeskŭ. «Τὰ συντρίβοντα τοὺς οἴκους ταῦτα ἐστί». Ksn: || (пas:) шъ лoвeskŭ, шъ чĭokneskŭ înпpeѫnъ. «Ποῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα; καὶ ποῦ δυσχεραίνεται»; Dm: ѫnde se atinг pечinpoчeлe intepese? кape este npiчina neînвoipiĭ? (Skp:) simцŭ sdpoвipe de inimъ, шъ ѫmiлeskŭ din кѫinцъ.

Συν-τριηραρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, komandŭ, saŭ kontpiвѫĭeskŭ înпpeѫnъ ка...

Συντριήραρχος (ὁ), pîndѫitŭ tpiepapxŭ înпpeѫnъ кѫ altѫл. [σὺν, τριήραρχος, вezĭ ziч:].

Σύντριμμα (τὸ), fъpîmъtѫpъ. 2)=Σύντριψις, fъpîmape (npon: шi fir:), пpъпъdenie. [шi

Συντριμμὸς (ὁ), Skp: în локŭ de σύντριψις. [шi

Σύντριψ, ιβος (ὁ, ἡ), fъpîmъtopŭ. 2) = Οἰκότριψ. [шi

Σύντριψις, εως (ἡ), fpeкape ѫnŭ че кѫ altŭ чева, saŭ fъpîmape (akt: saŭ пas:); (Skp:) sdpoвipe de inimъ, skîpвa din пъѫntpѫ a кѫitѫлѫĭ. [συντρίβω].

Σύντροπος (ὁ, ἡ), konfopшŭ, notpiвitŭ кѫ чева. [σὺν, τρόπος] [de ѫnde

Συντρόπως, adв: = Πρὸς τρόπου, notpiвit.

Συν-τροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, шъ xpъneskŭ, tpъĭeskŭ înпpeѫnъ кѫ... [шi

Συντροφία (ἡ), înпpeѫnъ xpъnipe, konвieцѫipe, înпpeѫnъ notpeчepe, комѫnікацie кѫ чinева; (ѫne-opĭ) кpeшtepe înпpeѫnъ. [din

Σύντροφος (ὁ, ἡ), чeл че se xpъneшte, saŭ a кpeskѫt înпpeѫnъ кѫ чinева; înпpeѫnъ tpъitopŭ; (în цen:) femiлiapŭ; soцŭ. (кѫ dat:) «Τῇ Ἑλλάδι πενίη αἰείκοτε σύντροφος ἐστί„. Ep: (saŭ кѫ цen:). «Σύντροφος ἁρμονίας„. Eпгp: [συντρέφω].

Συν-τροχάω -ῶ (шi noet: -τροχέω -ῶ), вiit: -άσω, = Συντρέχω.

Συν-τρυγάω -ῶ, вiit: -ήσω, кѫлегŭ tot o datъ, saŭ înпpeѫnъ кѫ...

Συν-τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ desfъtezȣ̆ împреȣнъ кȣ чinева.

Συν-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (пех: συνέτυχον, ші чл:) mъ întîmплȣ, mъ вrodeskȣ̆ a îi împреȣнъ; întîmpinȣ̆ пе, mъ întîлneskȣ̆ кȣ чinева; (ȣпе-орї) конворвeskȣ̆; (în a treia перs: ші în партiч:) se вrodeште din întîmпларе tot o datъ. (кȣ dat:). "Συντυχεῖν τε οἱ ἰόντι ἐπὶ Κ: καὶ εἰς λόγους ἀπικέσθαι,,. Ер: (ші кȣ цеп: poet:) «Συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν,,. Sof: (ші пепеps:) "Τὰ κατὰ θάλασσαν συντυχόντα σφι παθήματα,,. Ер: (ші абсол:). "Τὸ συντυχὸν,,. Лкs: ор че se ва întîmпла, saȣ̆ ва еші înainte din întîmпларе. "Πᾶν τὸ συντυχὸν ἡδέως ἦσθιε,,. Ksn:

Συν-τυπόομαι -οῦμαι, biit: -τυπωθήσομαι, mъ konformezȣ̆ дȣпе кipȣл вре ȣнȣї лȣкрȣ; saȣ̆ mъ disпȣїȣ̆ împреȣнъ дȣпе întipъripiле їъкȣte în sȣfletȣл meȣ̆.

Συν-τυραννεύω, biit: -εύσω, împъръцeskȣ̆ împреȣнъ (ка tipanȣ̆).

Συν-τυραννοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, omopȣ̆ tipanȣ̆ saȣ̆ tipanї în ȣпіре кȣ алцїї.

Συντύραννος (ὁ), пърташȣ̆ din tipanікъ saȣ̆ împъръteaskъ stъпînipe împреȣнъ кȣ алtȣл. [σύν, τύραννος].

Συν-τυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înкегȣ̆ чева împреȣнъ în їелȣл вrînzeї; (fiг:) ȣпелteskȣ̆ intpiцї, saȣ̆ вiклепії în înцелецере кȣ чinева.

Συντύχημα (τὸ), [συντυγχάνω] глs: întîmплъtoape întîmpinape, saȣ̆ вrodeалъ.

Συντυχία (ἡ), întîmплъtoape întp' ачеашї време împрежȣраре, (пріпч: поpoчitъ) пemepipe. «Κατὰ συντυχίην». Ер: 2) (maї поȣ̆) întîлпіpe împреȣнъ, конворвіpe. [ші

Συντυχικός, ή, όν, (плц:) întîmплъtopȣ̆. [σύν, τύχη]. [de ȣпde

Συντυχικῶς, adв: din întîmпларе, saȣ̆ împрежȣраре.

Συν-υβρίζω, biit: -ίσω, mъ порtȣ̆ оврълпічеште, fъръ вȣпъ pîndȣїалъ de o потpiвъ, saȣ̆ împреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-υγραίνομαι, biit: -υγρανθήσομαι, mъ ȣmezeskȣ̆ tot o datъ, saȣ̆ împреȣнъ кȣ...

Συν-υθλέω -ῶ biit: -ήσω, = Συμφλυαρῶ.

Συν-υλακτέω- ῶ, biit: -ήσω, латрȣ ші еȣ̆ împреȣнъ.

Συν-υμενιόω -ω, biit: -ήσω, kontpiвȣїeskȣ̆ ші еȣ̆ ла кънъtopeaskъ ȣпіре.

Συν-υμνέω -ῶ, biit: -ήσω, înалцȣ̆ лаȣde ші еȣ̆ împреȣнъ кȣ алцїї.

Συ-υπ-άγω, biit: -άξω, (пех: συνυπήγαγον, ші чл:) дȣкȣ̆, ші (nestpъm:) mъ дȣкȣ̆ tot o datъ, saȣ̆ împреȣнъ кȣ..

Συν-υπ-ακούω, biit: -ακούσομαι, askȣлtȣ̆ кȣ sȣпȣпеpe tot o datъ, saȣ̆ împреȣнъ кȣ..; (грат:) sȣвt-înцелегȣ̆ tot o datъ din afapъ чева.

Συνύπαρκτος (ὁ, ἡ), (tлц:) каре eksistъ, saȣ̆ este în fiinцъ împреȣнъ. [ші

Συνύπαρξις, εως (ἡ), împреȣнъ eksistinцъ, saȣ̆ fiinцъ. [συνυπάρχω].

Συνύπαρχος (ὁ), pîndȣitȣ̆ administpatopȣ̆ împреȣнъ кȣ алtȣл. [σύν, ὕπαρχος].

Συν-υπάρχω, biit: -άρξω, eksistȣ̆, sîntȣ̆ în fiinцъ împреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-υπατεύω, biit: -εύσω, sîntȣ̆..

Συνύπατος (ὁ), pîndȣitȣ̆ konsȣлȣ̆ împреȣнъ кȣ алtȣл. [σύν, ὕπατος].

Συν-ύπ-ειμι biit: -έσομαι, sîntȣ̆ de faцъ împреȣнъ кȣ алtȣл, saȣ̆ întpe алцїї. 2) = Συνυπόκειμαι.

Συν-υπερ-βάλλω, biit: -βαλῶ, tpeкȣ̆ пе d' asȣпра (stp: ші nestp:) tot o datъ, saȣ̆ împреȣнъ кȣ...

Συν υπηρετέω -ῶ, biit: -ήσω, slȣжeskȣ̆ împреȣнъ; (în цеп:) konлȣкpezȣ̆, ажȣtȣ̆.

Συν-υπ-ηχέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣpmezȣ̆ ші еȣ̆ ачелашї sȣпetȣ̆, гласȣ̆ împреȣнъ кȣ алtȣл, (овшt:) цїȣ̆ isȣл.

Σύν-υπο βάλλω, biit: -βαλῶ, пȣїȣ̆, арȣпкȣ̆ tot o datъ, saȣ̆ împреȣнъ чева de desȣвt. 2) ашезȣ̆ tot o datъ пе вȣstapdȣ̆ în локȣл adeвъратȣлȣї пръпкȣ̆.

Συν-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, аратȣ̆ (eksплікȣ̆) чева tot o datъ, saȣ̆ împреȣнъ кȣ .

Συν-υπο-δύομαι, biit: -δύσομαι, (пех: συνυπέδυν, ші чл:) mъ вîрȣ̆ tot o datъ de desȣвt; (прin întind:) întpenpinzȣ̆ (mъ însърчinezȣ̆ кȣ) ȣпȣ̆ osteniчоsȣ̆ лȣкрȣ împреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-υπο-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, sȣвжȣгȣ̆, saȣ̆ înжȣгȣ̆ împреȣнъ.

Συν-υπο-κορίζω, ші (miж: каре este ші maї întp:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, împȣцinezȣ̆, saȣ̆ кȣmпъtezȣ̆ tot o datъ кȣ кіпȣ̆ кȣвііпчоsȣ̆ пекȣвііпцa eksпpesii.

Συν-υπο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι, mъ пpefaкȣ̆ în чева împреȣнъ кȣ алtȣл.

Συν-υπο-λαμβάνω, biit: λήψομαι, їаȣ̆ sȣвt апърарea mea (sпpіжinȣ̆) tot o datъ, saȣ̆ împреȣнъ кȣ чinева чева.

Συν-υπο-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, вънȣїeskȣ̆ чева tot o datъ; (грат:) їаȣ̆ чева ка sȣвtinцелеsȣ̆ de din afapъ.

Συν-υπο-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, казȣ̆ tot o datъ sȣвt чева; (fiг:) віȣ̆ împреȣнъ în

mintea кsïва (ка ssвt-înцелеsă), mъ ssвt-înцелегă.

Συν-υπ-οπτεύω, вiit: -εύσω, въпsïeskă tot o datъ кs алtsл, saă шi алtă чева.

Συν-υπόπτωσις, εως (ἡ), înпpeвпъ ssвt-înцелеџере. [συνυποπίπτω fir:].

Συνυπόστατος (ό, ή), Тлц: чел de ачелашï inostasă (fiinцъ). [συνυφίσταμαι].

Συν-υπο-στέλλω, вiit:στελῶ, stpînгă, înпsцinezǎ tot o datъ.

Συν-υπο-τίθεμαι, вiit· -υποθήσομαι, (пех: συνυπεθέμην, шi чл:) ssпoseză (îmï înкinsïeskă) чева tot o datъ.

Συν-υπουργέω -ῶ, вiit: ·ήσω, ==Συνυπηρετέω.

Συν-υπο-φέρω, вiit: -υποίσω, (пех: συνυπήνεγκα, шi чл:) sspsïă, smileskă пе чinева înпpeвпъ, saă tot o datъ кs...

Συν-υπο-φύομαι, вiit: -φύσομαι, (пех: συνυπέφυν, шi чл:) mъ naskă, pesъpă tot o datъ de desвsт.

Συν-υπο-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ tpагă înanoï, (шi fir:) mъ ssпsïă, mъ îndsплекă tot de o datъ, saă înпpeвпъ кs алtsл.

Συν-υφαίνω, вiit: -ανῶ, цеsă înпpeвпъ; (fir:) коплегă, înпpeвпă; (прin întind:) sпелteskă, spzeskă вiклепе meштeшsцiрï. [de sпde

Συνύφανσις, εως (ἡ), цесере înпpeвпъ. [шi

Συνύφασμα (τὸ), înпpeвпъ цесътsръ (цеsstă); (în цеn:) пînzetă.

Συνύφεια (ἡ), ==Συνυφή; (прinч: ла îm:) цесътsръ, înплetitsръ de fагsрă. [din

Συνυφὴ (ἡ), цесътsръ de пînzъ, (Франц:) la contexture; (în цеn:) комвinаре. «Οἰκήσεων —». Плт: [шi

Συνυφής, έος (ό, ή), цеsstă înпpeвпъ, saă snită прin, saă ка прin цесътsръ; комвinată, потpiвită, лinită înпpeвпъ. [σὺν, ὑφή].

Συν-υφ-ίστημι, вiit: -συνυποστήσω, (пех: συνυπέστησα, шi 2: συνυπέστην, шi чл:) fакă a eksista, a fi în fiinцъ чева; (шi miж:) eksistă, sîntă în fiinцъ înпpeвпъ кs..; (кs ак: dip:) întpenpinză, ïaă asspъ 'mï, saă pавdă чева tot o datъ, saă înпpeвпъ кs...

Συν-υφόω -ῶ, вiit: -ώσω, înалцă înпpeвпъ.

Συνῳδέω -ῶ, вiit: ήσω, кîntă în копчертă кs чinева. [din

Συνῳδή, καὶ Συνῳδία (ἡ), кîntаре în копчертă кs алtsл. [σὺν, ᾠδή].

Συν ωδίνω, вiit: -ωδινῶ, amă dspeрï de fачере, (шi stp:) naskă tot o datъ, saă înпpeвпъ кs..; (поеt:) пътimeskă, mъ doаpe înпpeвпъ кs, saă пentps чinева. «Κακοῖς —». Еsp:

Συνῳδὸς (ό, ή), [συνάδω] каре кîntъ în копчертă; saă (fir:) este în snipe кs чinева. || (пеsт: îm:) Συνῳδά, adв: în snipe, конformт.

Συν-ωθέω -ῶ, вiit: -ωθήσω, καὶ -ώσω, (пех: συνέωσα, шi чл:) împinгă înпpeвпъ; stpînгă înпpeвпъ, înгesъă. [de sпde

Συνώθησις, εως (ἡ), împinцере din toаte пърцiле tot o datъ, înгesspe.

Συνώμεθα, im: 1: пеps: de miж: пех; 2: a лsï συνίημι.

Συνωμία (ἡ), партеа, sпde se înпpeвпъ amîndoï smepiï, комвinареа sпетелор. 2) ==кs...

Συνωμίασις, εως (ἡ), spă felă de пatimъ de sninape a каiлор. [σὺν, ὦμος].

Συνωμοσία (ἡ), конжsраціе, saă комплоtă, (ad:) snipe прin жsръmîntă (прinч:) spe въtъmapea кsïва. [шi

Συνωμόσιον (τὸ), жsръmîntă, spe snipe în комплоtă; (în цеn:) == Συνωμοσία. [шi

Συνωμότης, ου (ὁ), (în цеn:) snită прin жsръmîntă кs чinева, (пaptik: în ръs) spe въtъmapea кsïва, конжsратă. [συνόμνυμι]. [de sпde

Συνωμοτικὸς, ή, όν, atinгъtopă de комплоtă, saă конжsраціе. [de sпde

Συνωμοτικῶς, adв: în felă de комплоtă, saă ка конжsратă.

Συνωμότις ιδος (ἡ), fem: ал лsï συνωμότης.

Συνώμοτος (ό, ή), snită прin жsръmîntă. «Τὸ συνώμοτον». Тsч: în локă de ή συνωμοσία, алiанца легатъ прin жsръmîntă. [συνόμνυμι].

Συν-ωνέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, кsmпърînd adsпă, stpînгă o ssmъ de чева. «Ὁ νόμος ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι». Лs:

Συνωνυμέω -ῶ, вiit: -ήσω, amă ачелашï нsme, saă sîntă de ачеешï înseмnape. [шi

Συνωνυμία (ἡ), a авеа ачелашï нsme, saă ачееашï înseмnape. [din

Συνώνυμος (ό, ή), чел de ачелашï нsme, saă кs ачееашï înseмnape. [σὺν, ὄνυμα Еол: ==ὄνομα].

Συνωνυμούντως, шi Συνωνύμως, adв: кs ачелашï нsme, saă ачееашï înseмnape. [συνωνυμέω, шi συνώνυμος].

Συνωριαστής, οῦ (ὁ), mînъtopă de tpъsspъ tpasъ de пepeкie de tpъгъtopi. [din

Συν-ωρίζω, вiit: -ίσω, înжsгă ла tpъsspъ

doĭ tpъгъtopĭ (kaĭ, katîpi, шi чл:); (în цen:) == Συζεύγνυμι, înnpeѫnѫ. (miж:) «Συνωρίζου χέρα». Ѫкр. sъ ne anѫkъm de mînъ. [шi

Συνωρικεύομαι, biit: -εύσομαι, mepгѫ ne tpъsѫpъ tpasъ de o nepekie de tpъгъtopĭ (kaĭ, шi чл:). [din

Συνωρίς, ίδος (ἡ). [σὺν, ἄρω] nepekie de kaĭ, saѫ katîpĭ tpъгъtopĭ de tpъsѫpъ, (oвшt:) o nepekie de teлeгapĭ; (în цen:) nepekie; (noet: tn întind:) konлeгъtѫpъ. «Πέδας τε χεροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα». Esхл:

Σύνωρος (ὁ, ἡ), глs: în лokѫ de συνάορος.

Σύνωσις, εως (ἡ), == Συνώθησις. [συνώθω].

Συνωφελέω -ῶ, biit: -ήσω, folosesкѫ шi eѫ înnpeѫnъ, kontpiвѫiekѫ лa folosѫл kѫiвa; (în цen:) aжѫtѫ înnpeѫnъ.

Συνωχαδὸν, adв: Dop: noet: în лokѫ de συνοχηδόν, în konцinepe, stpîns, în шipѫ neîntpepѫntѫ (ѫna neste aлta); neînчetat; saѫ în datъ.

Συοβαύβαλος, шi Συόβαυνος (ὁ), staѫлѫ de nopчĭ, == Συφεός. [σῦς, βαυβάω, шi βαῦνος].

Συοβοιωτοὶ (οἱ), kom: okѫp: enit: aл Beoцienilop (anaлoгѫ kѫ Βοιωτία ὗς). [σῦς, Βοιωτός].

Συοδήλητος (ὁ, ἡ), noet: [σῦς, δηλέομαι] omopîtѫ, saѫ вътъmatѫ de nopkѫ (seлвatikѫ).

Συοθήρας, ου (ὁ), вînъtopѫ de nopчĭ (seлвatiчĭ). [σῦς, θήρα].

Συοκτασία, шi Συοκτονία (ἡ), ѫчidepe (жeptfipe) de nopчĭ. [din

Συόκτόνος (ὁ, ἡ), [σῦς, κτείνω] [napoks:) ѫчiгъtopѫ de nopчĭ; (пponapoks:) ѫчisѫ de nopkѫ (seлвatikѫ).

Συοτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopѫ de nopчĭ (seлвatiчĭ); (лokѫ) npiinчosѫ nopчiлop. [σῦς, τρέφω].

Συοφόντης, ου (ὁ), шi Συοφόντις, ιδος (ἡ), noet: în лokѫ de συοκτόνος. [σῦς, φένω].

Συοφορβέω -ῶ, biit: -ήσω, хpъneskѫ nopчĭ; (шi nas:) mъ хpъneskѫ ka ѫnѫ nopkѫ. [шi

Συοφόρβιον (τὸ), staѫлѫ, saѫ tѫpmъ de nopчĭ. [din

Συοφορβὸς (ὁ), [σῦς, φέρβω] пъstopѫ de nopчĭ, nopkapѫ.

Σύρα (ἡ), == Σισύρα, koжokѫ.

Σύρβα, глs: adв: în лokѫ de τύρβα, kѫ sromotѫ. [шi

Συρβάω -ῶ, biit: -ήσω, глs: în лokѫ de θορυβέω. [din

Σύρβη (ἡ), == At: (maĭ întpeв:) Τύρβη, гълъцie, sromotѫ.

Συρβηνεὺς, έως (ὁ), neîndeminatikѫ flaѫtistѫ (flѫepistѫ), saѫ dъnцъtopѫ. [din

Συρβηνὸς, (ὁ, ἡ), sromotosѫ, adѫkъtopѫ de гълъцie. [σύρβη].

Σύργαστρος, шi Συργάστωρ, ορος (ὁ), tîpîtѫ ne nînteчe, (ka ѫnѫ) шapne; (în цen:) tîpîtopѫ; (fir:) omѫ de pîndѫ, mѫнчitopѫ. [σύρω, γαστήρ].

Σύρδην, [σύρω] adв: ѫte, penede.

Συριγγέμβολος (ὁ), [σύριγξ, ἔμβολος] kanaлѫ ne sѫвt пъmîntѫ (npinч: nentpѫ aдѫчepe de anъ întp' ѫnѫ opaшѫ înnpesopatѫ).

Συριγγίας, ου (ὁ), fъkѫtѫ în feлѫ de цeaвъ. "Κάλαμος—». Dskp: sekѫ înѫntpѫ (în npot: de ναστός). [σύριγξ].

Συρίγγιον (τὸ), dim: aл лѫĭ σύριγξ.

Συριγγὶς, ίδος (ἡ), fem: aл лѫĭ συριγγίας.

Συριγγοέμβολος (ὁ), == Συριγγέμβολος.

Συριγγοτόμιον (τὸ), ѫnѫ feлѫ de хipѫpц: instpѫmîntѫ nentpѫ tъiepe de fistѫлe. [din

Συριγγοτόμος (ὁ, ἡ), tъietopѫ хipѫpцiчeште de fistѫлъ; saѫ foлositopѫ лa aчeasta. (de ѫnde || sѫвst:) == Συριγγοτόμιον. [σύριγξ, τέμνω].

Συριγγόω -ῶ, biit: -ώσω, гъѫpeskѫ чeвa (шi nas: mъ formezѫ) în feлѫ de цeaвъ; (med:) fakѫ fistѫлъ; (nestp:) netpekѫ, saѫ шъ întinzѫ ka npin цeaвъ. «Διὰ τοῦ ὀστέου σεσυρίγγωκε». Inkp: [шi

Συριγγώδης, εος (ὁ, ἡ), гъѫpitѫ în лѫnгѫ în feлѫ de цeaвъ; (med:) fistѫлatѫ. [σύριγξ].

Συριγκτὴς, οῦ (ὁ), Sхл: în лokѫ de συρικτής.

Σύριγμα (τὸ), sѫnetѫл, гласѫл flѫepѫлѫĭ, flѫepъtѫpъ. [συρίζω]. [de ѫnde

Συριγματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea kѫ (ka o) flѫepъtѫpъ. «Ἦχος—». Kas: Пpoвл:

Συριγμὸς (ὁ), flѫepъtѫpъ, шѫepъtѫpъ, saѫ вîжiitѫpъ. «Ὤτων —». Dskp:.

Σύριγξ, ιγγος (ἡ), (în цen:) цeaвъ. 2) (naptik:) tpestie гъѫpitъ ne dinъѫntpѫ (seakъ); (de ѫnde oвiч:) flѫepѫ (npinч: de пъstopĭ), вѫчĭѫmѫ; (iap naptik:) neĭѫ, saѫ (Tѫpч:) moskaлѫ. 3) (fir:) op чe este гъѫpitѫ în fopmъ dъ flѫepѫ, saѫ цeaвъ; (snpe ek:) teakъ de sѫлiцъ; гaѫpa вѫteĭ poцiĭ, (aлt;) πλήμνη, saѫ χοινικίς; гaѫpъ de цiцîna ѫшeĭ, saѫ de шѫpѫnѫ; гъѫpiчe de faгѫpѫ. 4) dpѫmѫ sѫвt пъmîntѫ, шanцѫ, (Tѫpч:) лaгѫmѫ. «Συρίγγων τετμημένων δυεῖν». Stp: (vezĭ шi σήραγξ); (naptik:) mopmîntѫ (Fpanц: catacombe) de îmпъpaцĭ aĭ Eцintѫлѫĭ. 5) (Apхitekt:) tindъ лѫnгъ вoлtitъ întpe zidipĭ, (Fpanц:) corridor. 6) (antm:) вînъ (vezĭ шi αὐλός). 7) (med:)

panъ întinsъ înъȣntpȣ ка о цеавъ, (Itл:) fistȣлъ. [din

Συρίζω, [σύρω, saȣ imit:) biit: -ίξω, ші maĭ At: -ίξομαι, (ші преа pap:) -ίσω, flȣерȣ кȣ гȣра, saȣ кȣ instpȣmîntȣ; kîntȣ кȣ flȣерȣл, saȣ кȣ пеĭȣл; (кȣ ак:) batȣкокоpeskȣ пе чінева flȣеpîndȣ'л.

Συρίζω, biit: -ίσω, imitȣ лimba saȣ пъpaвȣріle Sipienілор. (Σύρος].

Συριηγενής, έος (ό, ή), поet: Ion: Sipianȣ de neamȣ, saȣ чел din Sipia. [Συρία, γένος].

Συρικὸς, ή, όν, Sipieneskȣ. [Σύρος].

Συρικτὰς, ᾶ, Dop:, ші

Συρικτὴρ, ῆρος noet: în локȣ de...

Συρικτής, οῦ (ό), kîntъtopȣ кȣ flȣерȣл, flȣеpistȣ; saȣ flȣеpъtopȣ din гȣpъ. [συρίζω].

Σύριος, α, ον, чел din însȣлa Sipa, Sipeanȣ. [Σύρος].

Συρίσδω, biit: -ιξῶ, Dop: în локȣ de συρίζω.

Συρίσκος (ό), = Ὑῤῥίσκος.

Σύρισμα (τὸ), = Σύριγμα.

Συρισμὸς (ό), =Συριγμός.

Συρίσσω, поet: în локȣ de συρίττω.

Συριστής, οῦ (ό), = Συρικτής. 2) (глs:) бъpбъt: кокорȣ.

Συριστὶ, adb: Sipieneште (maĭ кȣ seamъ ла лimбъ). [συρίζω].

Συρίττω, biit: -ίξω, -ομαι, At: în локȣ de συρίζω.

Σύριχος (ό), = Ὑῤῥίσκος.

Συρκάζω (-ίζω), Еол: în локȣ de σαρκάζω (-ίζω).

Σύρμα (τὸ), op че se tîpaште дȣпе чінева, saȣ пе пъmîntȣ, (spре екs:) лȣнгъ (tîpîtъ) хаĭнъ a femeĭлор, saȣ a aktopiлор teatpȣлȣĭ. «Πλοκάμων—». Епгр: пъpȣ лȣнгȣ. 2) гȣноĭȣ (bezĭ ші συρφετός). «Σύρμα τῶν ἐν τοῖς χαλκουργείοις ἐδάφων καὶ καμίνων». Dskp: 3) (mȣs:) tîpîpe, лȣнцipe de глasȣ. [σύρω].

Συρμαία (ή), [συρμὸς] ȣнȣ felȣ de бъȣtȣpъ de кȣpъцenie ші въpsъtȣpъ (fъкȣtъ пpінч: din zeamъ de pъdike ші sapamȣpъ), че întpeбȣінцаȣ Еџіntenіĭ; (пpin întind:) pъdikea neagpъ, че slȣжĭa ла ачеаstъ konstpȣкціe. «Συρμαίαν βλέπειν». Пров: a aвеа tpeбȣінцъ de ачеаstъ бъȣtȣpъ (ad: faцъ ȣpîtъ). [de ȣnde

Συρμαΐζω, biit: -ίσω, ĭaȣ кȣpъцenie.

Συρμαιοπώλης, ου (ό), bînzъtopȣ de кȣpъцenia [συρμαία, ші πώλης].

Συρμαϊσμὸς (ό), întpeбȣінцаpea кȣpъцenii συρμαία; ші кȣpъцipea tpȣпȣлȣĭ пpintp' însa. [συρμαΐζω].

Συρμὰς, άδος (ή), noet: = Συρμὸς, saȣ Συρφετός.

Συρματὶς, ίδος (ή), mъtȣpъ, tîpnȣ, saȣ гpeблъ. [ші

Συρματῖτις, ιδος (ή), (пpінч: κόπρος) гȣноĭȣ din mъtȣpъtȣpĭ; въліgapȣ. [σύρμα].

Συρμεύομαι, biit: -εύσομαι, бъpfeskȣ op чe 'mĭ bine, вopbeskȣ nepozіĭ. [ші

Σύρμιον (τὸ), ȣnȣ felȣ de плantъ кȣpъцitoape de stomaxȣ (ȣnȣ soĭȣ de пъtpȣnжелȣ). [συρμός].

Συρμιστὴρ (ό), глs: bînzъtopȣ de гȣноaĭe (adȣнъtȣpĭ de fpȣnze ші epбȣpĭ ȣskate), de ȣskъtȣpĭ. [σύρμα].

Συρμὸς (ό), tîpîpe (akt: saȣ пas:); ĭȣцеaлъ, penede nopnipe. «Πρηστήρων (« Νιφετῶν, ші чл:)— ». ='Ολκός. « Ὄφεως— ». Лкs: 2) (med:) deшeptape пpin кȣpъцenie, saȣ въpsъtȣpъ (de ȣnde συρμαία). 3) (mȣs:) =Σύρμα.

Σὺρξ, συρκὸς (ή), Еол: în локȣ σάρξ.

Συρομένως, adb: (de paptч:)=Σύρδην, пе tîpîte; кȣ гpъmada. [σύρομαι].

Συροπέρδιξ, ικος (ό), ȣnȣ felȣ de пасъpe, notîpnike de Sipia. [Σύρος, πέρδιξ].

Σύρος (ό), Sipianȣ, чел din Sipia.

Συῤ-ῥαδιουργέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣnелteskȣ împpeȣnъ кȣ чінева о біклenie saȣ кpimъ.

Συῤ-ῥαθαγέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: sfъpîmȣ кȣ sgomotȣ. « Ὀδοῦσι — ». Nik: poнцъĭȣ în dinцĭ.

Σύῤῥαξις, εως (ή), чĭокnipe, ловіpe împpeȣнъ. [συῤῥάσσω].

Σύῤῥαπτος (ό, ή), кȣsȣtȣ împpeȣнъ. [din

Συῤ-ῥάπτω, biit: -ράψω, kosȣ împpeȣнъ ȣna кȣ alta. «Τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων —». Плt: (ші fir:). «Δόλους — ». Лкs: ȣpzeskȣ.

Συῤ-ῥάσσω (ττω), biit: -ραξω, = Συῤῥήγνυμι, чĭокneskȣ, isбeskȣ împpeȣнъ; (ші ел: saȣ nestp:) mъ ловeskȣ împpeȣнъ.

Συῤῥαφεὺς, εως (ό), împpeȣнъ кȣsъtopȣ (пpoп: ші fir:). «Ἱστίων—». Sхл: =Ἱστιοῤῥάφος. [din

Συῤῥαφὴ (ή), кȣsъtȣpъ de ȣna кȣ alta; (fir:) = Μηχανουργία. [συῤῥάπτω].

Συῤ-ῥέζω, biit: -ρέξω, noet: лȣкpezȣ чеба кȣ bîptȣte împpeȣнъ кȣ алtȣл; (paptік:) sъbîpшeskȣ împpeȣнъ жеptfъ.

Συῤ-ῥέμβομαι, (fъpъ biit:) mъ pъtъчeskȣ împpeȣнъ.

Συῤ-ῥέπω, biit: -ρέψω, (pap stpъin:) mъ аплекȣ, mъ noбîpneskȣ tot o datъ saȣ în пpeȣнъ кȣ...

Σύῤῥευσις, εως (ἡ), =Σύῤῥοια. [din
Συῤ-ῤέω, biit: -ῥεύσσομαι, saŭ -ῥυήσομαι, (nex: συνεῤῥύην, ші чл:) кᴕргŭ înпреꙋнъ кꙋ алтŭ чева (рîŭ, ші чл:); (fir:) мъ адꙋнŭ din toate пърціле, конкꙋргŭ. «Εἰς τὸ γῆρας πάντα τὰ χαλεπὰ συῤῥεῖ». Ksn:
Σύῤῥηγμα (τὸ), înпреꙋнъ ловітꙋръ, чіокнітꙋръ. [din
Συῤ-ῤήγνυμι, biit: -ῥήξω, (nex: συνέῤῥηξα, ші пas: συνεῤῥάγην, між: în локŭ de пas: tpe: de кꙋ: συνέῤῥωγα, ші чл:) ловеsкŭ înпреꙋнъ ꙋна кꙋ алта; isbind, чокнind ꙋна de алта sпаргŭ, факŭ а плesni чева; (ші nestp: saŭ пas:) плesneскŭ; мъ isbeскŭ de чева; (despre рîŭ) конкꙋргŭ repede ші вîжiit. «Τὸν πόλεμον φιληδονία καὶ πλεονεξία συῤῥήγνυσι». Пл: (ші між:). «Πόλεμος συνεῤῥώγει». D: Kas: se deskise-se, ші se înteцise. «Κραυγὴ συνεῤῥήγνυτο πανταχόθεν ἄσημος». Пл: pesꙋna în речiпрокŭ din toate пърціле. (ші пas:) «Κακοῖσι συνέῤῥηκται πολέεσσιν». Od: О• este пръпъdітъ de мꙋлte реле. [de ꙋnde.
Σύῤῥηξις, εως (ἡ), înпреꙋнъ ловіре; înкъіераре în бътъліе.
Συῤ-ῤήσσω, biit: -ῥήξω, =Συῤῥήγνυμι.
Συῤ-ῤιζόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, мъ înръdъчінезŭ ші eŭ de о нotрівъ, saŭ înпреꙋнъ кꙋ алтꙋл. [din
Σύῤῥιζος (ὁ, ἡ), ꙋнітŭ кꙋ алтꙋл ла ръdъчінъ. [σύν, ῥίζα].
Συῤ-ῤίπτω, biit: -ῥίψω, арꙋнкŭ, asвîрлŭ tot о datъ, saŭ înпреꙋнъ кꙋ...
Συῤῥοή [σύν, ῥοή], ші
Σύῤῥοια (ἡ), конкꙋрцере de лікꙋide, saŭ de рîꙋрî; (fir:) adꙋнаре de мꙋлціме алергînd ла ачелаші локŭ. [din
Σύῤῥοος -ους (ὁ, ἡ), каре кꙋрце înпреꙋнъ, saŭ întр' ачелаші локŭ. «Λίμνη τῇ θαλάττῃ—». Плв: înпреꙋнatъ. [συῤῥέω].
Σύῤῥυσις, εως (ἡ), =Σύῤῥευσις.
Συῤ-ῤώννυμι, biit: -ῥώσω, întъреskŭ înпреꙋнъ, saŭ контрібꙋіеskŭ ла întъріреа вірtꙋції кꙋіва.
Σύρσις, εως (ἡ), глs: în локŭ de συρμός.
Σύρτης, ου (ὁ), фꙋніе, кꙋ каре se tîраште чева; (мекан:) ꙋнŭ felŭ de макара. [ші
Σύρτις, ιδος (ἡ), nisinꙋрі гръмъdite în маре пе ла локꙋрі неаdінчі din ізцеала валꙋрілор ші din ресlꙋксꙋрі, de каре se isbesk коръбііле. [ші
Συρτός, ή, όν, tîрîtŭ; stрînsŭ кꙋ мъtꙋра; коворîtŭ de рîŭ; (despre metaле) лъмꙋрîtŭ. [σύρω].
Σύρφαξ, ακος (ὁ, ἡ), (adiekt:) = Συρφετώδης. ‖ (sꙋbst:) = Σύρφος, ші....
Συρφετός (ὁ), [σύρφος] гръмаdъ de ꙋскъtꙋрі, saŭ гꙋноаіе; (fir:) поpodꙋл de обште, (Франц:) la canaille. «Τοῦτο ἡμῖν ἠνίξατο τῷ πολλῷ συρφετῷ, τοῖς δὲ μαθηταῖς ἐν ἀποῤῥήτῳ τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε». Плt: (ꙋне-орі) омŭ de рînдŭ, простŭ. «Οὐ κομψός, ἀλλὰ συρφετός». Плt: «Τοῖς συρφετοῖς ἀνθρώποις». Simпл: [de ꙋnde
Συρφετώδης, εος (ὁ, ἡ), адꙋнаtŭ din коачі din коло ка ніште гꙋноаіе; (fir:) простŭ. «Ὄχλος—». Лкs: поpodŭ de рînдŭ.
Σύρφος (ὁ,) =Σύρμα, гꙋноіŭ,= (кꙋ маі întpeв: прin întind:) Συρφετός. [din
Σύρω, biit: -συρῶ, (пas: tpe: de кꙋ: σέσυρμαι, ші nex: 2: ἐσύρην) tîръскŭ, трагŭ; stрînгŭ кꙋ мъtꙋра, мъtꙋрŭ; (despre рîꙋрі) коворŭ, трагŭ de вале. «Ὁ δὲ χρυσὸς οὐ μεταλλεύεται μόνον ἀλλὰ καὶ σύρεται· καταφέρουσι γὰρ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χείμαρροι τὴν χρυσῖτιν ἄμμον». Stp:
Σῦς, συός (ὁ, ші рар ἡ), =Ὗς, поркŭ, ші fem: skроафъ; (прінч:) поркŭ sелватікŭ. «Σῦς, ἄγριος». Лкs: =Σύαγρος.
Συ-σβέννυμι, biit: -σβέσω, stінгŭ înпреꙋнъ, saŭ în ꙋніре.
Συ-σκάπτω, biit: -σκάψω, sапŭ înпреꙋнъ, гръмъdeсѕŭ ла ꙋнŭ локŭ sъпînd; акоперŭ de жꙋр înпрежꙋр кꙋ пъмîntŭ.
Συ-σκεδάννυμι, biit: -σκεδάσω, рisіпеskŭ чева кꙋ totꙋл, saŭ înпреꙋнъ кꙋ...
Σύσκεμμα (τὸ), обіектŭ de înпреꙋнъ кінzꙋіре. [συσκέπτομαι].
Συ-σκεπάζω, biit: -άσω, акоперŭ înпреꙋнъ, saŭ кꙋ totꙋл.
Συ-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, мъ кінzꙋіеsкŭ înпреꙋнъ, saŭ în ꙋніре кꙋ чінева.
Συ-σκευάζω, biit: -άσω, adꙋнŭ ꙋнелтеле, dікіселе касеі; (de ꙋnde овіч: прin întind:) depetікŭ, гъteskŭ; екіпезŭ. «Πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς συσκευάζει»· Dm: (fir:) ꙋрzeskŭ, ꙋнелteskŭ чева вікленеште. «Συσκευάζοντας αὐτῷ τὴν βασιλείαν». D: Ал: ‖ (маі des між:) îmі stрînгŭ лꙋкꙋріле, мъ гъteskŭ (прінч:) de кълъtopie, (Франц:) plier bagage. «Τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν». Ksn: (ші кꙋ ак:). «Συνεσκευάζετο τὴν εἰς Πέρσας πορείαν». Ksn: (ші абсол:) «Συνεσκευασμένος». гъtitŭ, saŭ гата; (în цеn:) stрînгŭ ші пꙋіŭ віне, saŭ în folosꙋл меŭ. «Συσκευασάμενοι ὅπλα τε, ὅσα ἔλαβον, καὶ σκεύη». Ksn: (de ꙋnde fir:) трагŭ întр' ꙋнŭ кіпŭ în рартеа меа, амъцеskŭ, мîгліseskŭ. «Συσκευαζάμενος εἰς ἑαυτὸν τὴν πόλιν». Пл:

«Συσκευάζεται ὁ ἔρως τὸν ἄνθρωπον». Ksn: [de ȣnde

Συσκευασία (ἡ), stpînџepe de вагаже (калавалîkȣрї); saȣ гътіре de дрȣмȣ. [шi

Συσκευαστής, οῦ (ὁ), depetikътоpȣ de вагажеле сале; (fir:) ȣпелtitoрȣ de віклеnеші meшteшȣџірї.

Συσκευή (ἡ), гътіре (прінч: de teatpȣ); (de ȣnde fir:) амъџіре, (Франџ:) illusion. [σὺν, σκευή].

Συ-σκευοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, карȣ înпреȣnъ ȣнелте (калавалîкȣ).

Συ-σκευωρέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, ȣрzeskȣ, ȣнелteskȣ înпреȣnъ, saȣ tot o datъ віклеnії шi intpiџї.

Συ-σκηνάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, локȣіеskȣ întp' ачелашї koptȣ; saȣ мънînkȣ înпреȣnъ кȣ чіnева; (în џеn:) коnвіеџȣіеskȣ.

Συσκηνήτρια (ἡ), ка fem: ал лȣї συσκηνητής, == Σύσκηνος (ἡ).

Συσκηνία (ἡ), коnлокȣіре, коntpъіре. [шi

Συσκήνιον (τὸ), == Συσσίτιον (прінч: sȣвt ачелашї koptȣ). [din

Σύσκηνος (ὁ, ἡ), [σὺν, σκηνὴ] локȣitoрȣ întp' ачелашї koptȣ кȣ алтȣл; saȣ mînкътоpȣ ла ачеашї masъ; (în џеn:) soџȣ, коntpъitоpȣ.

Συ-σκηνόω -ῶ, віit: -ώσω, == Συσκηνέω.

Συ-σκιάζω, віit: -άσω, ȣмвреskȣ чева din toate пърџіле; (fir:) акоперȣ кȣ totȣл. [de ȣnde

Συσκίασις, εως (ἡ), ȣмвріре din toate пърџіле (akt: saȣ пас). [шi

Συσκίασμα (τὸ), лȣкрȣ, saȣ локȣ кȣ totȣл ȣмврitȣ, ȣмврітȣръ.

Συσκιασμὸς (ὁ), ==Συσκίασις.

Σύσκιος (ὁ, ἡ), ȣмврitȣ din toate пърџіле. [σὺν, σκιά].

Συ-σκιρτάω -ῶ, віit: -ήσω, salтȣ înпреȣnъ.

Συ-σκοπέω -ῶ, шi (шіж:) -έομαι -οῦμαι, віit: -ήσω, -ήσομαι, оsервȣ, прівеskȣ кȣ вътаре de seamъ înпреȣnъ; (fir:) мъ кinzȣіеskȣ înпреȣnъ

Συ-σκοτάζω, віit: -άσω, мъ întȣnекȣ din toate пърџіле; (maї de mȣлte opї în a treїa пеps: saȣ în партч:). «Ἐπειδὴ θᾶττον συνεσκότασε». Dm: în datъ че a întȣnекat. «Ἤδη συσκοτάζοντος». Лкs: пе kînd înчепеа a întȣnека.

Συ-σκυθρωπάζω, віit: -άσω, мъ факȣ кат, saȣ de o datъ посоmopîtȣ.

Συ-σκυλόω -ῶ, віit: -ώσω, глs: în локȣ de συγκαλύπτω.

Συ-σμηρίζω, віit: -ίσω, netezeskȣ кȣ десъвірціре прin, saȣ ка прin пїatpa пȣмitъ σμῆρις (везї ziч:); înkizȣ tape, лінеskȣ înпреȣnъ.

Συ-σπαράσσω (ττω), віit: -άξω, sfîшiȣ tpъгînd de o datъ de amîndoȣ пърџіле, saȣ de totȣ.

Σύσπασις, εως (ἡ), stpînџере, saȣ înкреџіре прin tpаџере. [шi

Σύσπαστος (ὁ, ἡ), fъкȣtȣ sъ se înкреџіаskъ, saȣ sъ se stpîngъ. «Βαλάντιον—». Лкs: каре tpъгîndȣ se se înkide, шi se deskide. «Σύσπαστον (se înџ: ἐγχειρίδιον),,. ȣnȣ felȣ de кȣџitȣ de eskamotopї шi aktopї, латкл кърȣіа пърîndȣ se, къ sъ înfїџе în tpȣпȣ, întpъ în mînерȣл sъȣ. [din

Συ-σπάω -ῶ, віit: άσω, tpагȣ чева din amîndoȣ saȣ din toate пърџіле de o datъ; (прін ȣрm:) stpîngȣ, înкреџеskȣ.

Συ-σπειράω -ῶ, віit: -άσω, înfъшȣрȣ înпреȣnъ ȣna кȣ алta, iaкȣ (шi пас: мъ факȣ) remȣ.

Συ-σπείρω, віit: -σπερῶ, semъnȣ înпреȣnъ.

Συ-σπένδω, віit: -σπείσω, оферȣ (прinoseskȣ) înпреȣnъ лівацie, saȣ жертfъ. || (між:) факȣ înвоїелї (tpaktate) de паче кȣ чіnева.

Συ-σπεύδω, віit: -σπεύσομαι, (кȣ dat: saȣ inf:) мъ гръвеskȣ шi еȣ înпреȣnъ, коnлȣкреzȣ кȣ гравъ шi sілinџъ. «Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός». Еȣр:

Συ-σπλαγχνεύω, віit: -εύσω, гȣstȣ înпреȣnъ din мърȣntaїеле жертfeї дȣпе жертfіре.

Συ-σποδέω -ῶ, віit: -ήσω, мърȣнџеzȣ, факȣ ка ченȣша, saȣ праfȣ.

Σύσπονδος (ὁ, ἡ), пърташȣ înпреȣnъ кȣ чіnева din жертfъ, saȣ din înвоїелї, алiatȣ. [σὺν, σπονδή].

Συ-σπουδάζω; віit: άσω,==Συσπεύδω. «Ἀθλητῇ—». D, Kas: мъ intepesezȣ în fa воареа лȣї [de ȣnde

Συσπουδαστικός, ή, όν, îndemînatікȣ, saȣ віne-disпȣsȣ a коnлȣкра кȣ sілinџъ în ажȣтоpȣл кȣіва. «Τὸ συσπουδαστικὸν αὐτοῖς». M. Аȣр: osîpdnікъ коnлȣраре sпре isвȣtipea лор.

Συσ-σαίνω, віit: -ανῶ, mîngîїȣ, лінгȣшеskȣ înпреȣnъ. || (пас:) îmї simџȣ sinїȣвіреа flatîndȣ мъ în чева. «Οἱ πλεῖστοι συνεσαίνοντο ταύτῃ τῇ διαλέκτῳ». Плв: se мъгȣлїаȣ.

Συσσαρκία, (ἡ),==Εὐσαρκία. 2) (Тлџ:) ȣпіре кȣ tpȣпȣ de карне. [шi

Συσσαρκόω -ῶ, віit: -ώσω, (хірȣрџ:) în-

пресн8 къскъtsреле panei прin крешtерea кърнiĭ. [σύν, σάρξ]. [de snde

Συσσάρκωσις, εως (ἡ), înкidepe de panъ прin крешtерea кърнiĭ.

Συσ-σάττω, biit: -σάξω, sмплs, îndes8 din toate пърцiле.

Συσσεισμὸς (ὁ), srsdsipe, tape кletinape; (paptiк:) кstpemsp8 de пъшînt8; bîp-tежs. [din

Συσ-σείω, biit: -σείσω, кletin8 tape, saš srsdsiš din toate пърцiле de o datъ.

Συσ-σεύω, (tъpъ biit:) noet: nopnesк8, înпinг8, гonesк8, (ші пас: saš mіж:) пъ-вълеsк8 înпресnъ saš tot de o datъ.

Συσ-σημαίνομαι; biit: -σημανοῦμαι, пече-tлsiesк8, saš isкълesк8 чева înпресnъ кs., mъ ssbt-semnez8 înпресnъ. [de snde

Συσσημαντικός, ή, όν, însemnъtop8 tot de o datъ ші de алt8 чева, saš de ачe-лаші лsкps.

Σύσσημος (ὁ, ἡ), însemnat8 кs ачелаші semn8; înвoit8, (Францц:) convenu. [σύν, σῆμα].

Συσ-σήπω, biit: -σήψω, пsiš a пstpezi înпресnъ. [de snde

Σύσσηψις, εως (ἡ), înпресnъ, saš печі-прокъ пstpezipe.

Συσ-σιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъnînк8 în-пресnъ; (în цen:) tpъiesк8 înпресnъ. [de snde

Συσσίτησις, εως (ἡ), obiчnsitъ mînкаpe înпресnъ; (прin întind:) tpъipe înпресnъ.

Συσσιτία (ἡ),==Συσσίτησις. 2) (прin în-tind:) soцietate de чеĭ че mъnînкъ în-пресnъ,==Συσσίτιον. «Πάντα δὲ σκεύη... τῇ συσσιτίᾳ ἑκάστῃ κομίζει (ἡ ναῦς)». Ksn: [ші

Συσσιτικός, ή, όν, кsвenit8 ла, saš пen-tps...

Συσσίτιον (τό), masъ обшtеaskъ (ла каpe mъnînкъ mslцĭ în tovъpъшie); (прin în-tind:) локал8 de a mînка maĭ mslцĭ în tovъpъшie. || (паptiк:)Συσσίτια,==Φιδίτια але Snaptiaцiлор. [σύσσιτος].

Συσ-σιτοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fpъmînt8 în-пресnъ, amestек8 кs пîinea ла fpъmîn-tat8, saš кs mînкаpea ла гъtit8.

Σύσσιτος (ὁ, ἡ), [σύν, σῖτος] каpe mъ-nînкъ obiчnsit înпресnъ кs чineва; (прin întind:) tpъitop8 înпресnъ.

Συσσοή, ші Σύσσοια (ἡ), чеа înпресnъ (ла ачелаші лок8) penede nopnipe a tps-пsрілор miшкъtoape (dsne fisf: лsĭ Dm-кpt:) [din

Συσ-σοῦμαι, noet: în лок8 de συσσεύομαι, mъ nopnesк8 înпресnъ penede, saš mъ penesz8 tot o datъ кътpe чева.

Συσ-σφάλλομαι, biit: -σφαλήσομαι,==Συνο-λισθαίνω.

Συσ-σύρω, biit: -συρῶ, tîpъsк8 înпресnъ, tpar8 dintp'o napte ші dintp'алta; ssnъp8, tspвsp8.

Συσ-σώζω, biit: -σώσω, ажst8 ла mîntsipea кsiва; (simп:) пъstpez8, цiš în вsnъ stape; (sne-opĭ) вar8 de seamъ, nînde-sк8 (Плв:).

Συσ-σωματοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, kontps-nez8, snesк8 întp' sn8 tpsn8.

Σύσσωμος (ὁ, ἡ), snit8 întp' sn8 tpsn8. [σύν, σῶμα].

Συσ-σωρεύω, biit: -εύσω, гpъmъdesк8 în-пресnъ (ла sn8 лок8).

Συσ-σωφρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sînt8 în-целент8, кsmпъtat8 înпресnъ, saš de o потpiвъ кs чineва.

Συστάδην, ші Συσταδὸν, [συνίστημι] stînd апроапе, de апроапе. «Ἡ συσταδὸν μάχη». Ep: чеа de апроапе.

Συ-σταθεύω, biit: -εύσω, fpig8, пpъжesк8 înпресnъ, saš de tot8.

Συ-σταθμάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, == Συμμετρέω, daš кs sокoteaлa din oape-каpe пропорцie (кît maĭ de апроапе). «Τὰ βάρη —». Iambл: [ші

Συσταθμία (ἡ), asemъnape ла кîntap8, ачееаші гpestate. [din

Σύσταθμος (ὁ, ἡ), snit8 în deonotpiвъ гpestate, saš кîtime. [σύν, σταθμός].

Συσταλτικὸς, ή, ον, [συστέλλω] чел кs însшiime saš пstepe de a stpînцe (în-пsцina).

Συ-σταμνίζω, biit: -ίσω, topn8 înпресnъ, snesк8 întp' ачелаші воpкан8, saš канъ. [везĭ στάμνος].

Συστὰς, άδος (ἡ), [συνίστημι] (adieкt:) каpe stъ înпресnъ, saš пpea апроапе. «Ἄμπελος —». Apst: a ле кърiа віце se цin sna de алta. || (ssвst:) adsnape, == Σύστασις. «Ἀμπέλων— ». Apst: (везĭ maĭ sss). «Ὀμβρίων ὑδάτων—». Stp: валтъ вpe-mелniкъ fopmatъ din апе de плoae, (Fpnц:) flaque d' eau.

Συστὰς, ᾶσα, άν, пех: 2: de паpтч: ал лsĭ συνίστημι.

Συ-στασιάζω, biit: -άσω, nopnesк8, (ші nestp:) mъ nopnesк8 înпресnъ ла pes-вpъtipe, mъ pевoлтez8, saš mъ oпsiš no-лitiчеште în snipe кs алцiĭ. [de snde

Συστασιαστής, οῦ (ὁ), комплotist8 de pe-волtъ, ss8 peskoалъ.

Σύστασις, εως (ἡ), [συνίστημι] înпресnа-

pe, adsnape; (fir:) înboipe; (în pъš) komплотš. «Ἐπί τινα—». Плв: ши Пл: 2) kombinape; (despre лiksіde) înkerape; (în цen:) алkъtsipe, komпsnepe; (de snde) inчепstš, opiцinъ. 3) disnosiцie; stape. «Πολιτείας—». Плв: «Προσώπου — ἄθρυπτος εἰς γέλωτα». Пл: 4) înkъlepape de бъtълie (npinч: de anpoane). «Ὅταν μάλιστα σύστασιν ὁ ἀγὼν ἔχῃ». Лкs: este în tolsл бъtълii. 5) (sne-opĭ) pekomandaцie ла чineва (Sхл: Sol: Edin: T. 19). 6) (sne-opĭ) stpînцepe (de ssfлetš), stpîmtopape. "Πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν (snde алцiĭ skpiš maĭ kopekt σύντασιν) τῆς γνώμης εἶχε». Tsч: [de snde

Συστασιώτης, ου (ὁ), чел din ачеашĭ fapie; komплotistš de pesspъtipe.

Συστατέω -ῶ, biit: -ήσω, (плц:) în лokš de συνίστημι, pekomandš. [din

Συστάτης, ου (ὁ), чел че цine чева înцepenitš înnpesnъ ks алtsл; (de snde îm:) Συστάτται, ='Αμείβοντες τῆς στέγης, грinzĭ, kъпpiopĭ. [de snde

Συστατικὸς, ή, όν, пstinчosš, saš îndemînatikš a înnpesna, a înцeneni (a kombina, ши чл:); kontpibsitopš ла цinepea în бsnъ stape; saš folositopš ла pekomandaцia ksiва. «Τὸ κάλλος πάσης συστατικώτερον ἐπιστολῆς„. Лpt: (ши se înц: sssst:). «Εἰς Αἴγυπτον ἀπᾶραι συστατικὰς φέροντα παρ' Αγησιλάου πρὸς Νεκτάναβιν». Лpt:

Συ-σταυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înkizš, înпpeжmslesкš din toate пъpцiле ks пapĭ; (Бisep;) pъstiгneskš înпpesnъ.

Συ-στεγάζω, biit: -άσω, akonepš de жsp înnpeжsp ks, saš ka ks înвeлitoape.

Συ-στεγνόω -ῶ, biit: -ώσω, stpîngš, лineskš înnpesnъ tape.

Σύστειπτος (ὁ, ή), aшezatš, îndesatš înпpesnъ saš tape (Гъkstš teankš). [σὺν, στείβω].

Συ-στείχω, biit: στείξω, mepgš, mъ dsкš înnpesnъ.

Συ-στέλλω, biit:- στελῶ, (nas: пex: συνεστάλην, ши чл:) stpîngš în maĭ пsцinъ întindepe; înkpeцeskš; (npin întind:) miчeskš; (fir:) smileskš; mъpцineskš; (sne-opĭ) akonepš, înfъшspš; înвpakš; (npin întind:) asksnzš înnpesnъ, saš ks totsл; (грam:) sksptezš silaba dsne npozodie (înnpot: de ἐκτείνω); (nas: saš miж:) mъ stpîngš, mъ sbîpчeskš; (ши fir:) mъ sfieskš.

Συ-στενάζω, biit: -στενάξω, (Skp:) sssninš înпpesnъ.

Σύστενος (ὁ, ή), ажsngš tpenтat ла înгsstime. «Χιτὼν—». Esix: [σὺν, στενός].

Συ-στενοχωρέω -ῶ, biit: -ήσω, stpimtopezš, mъpцineskš în пsцinš лokš din toate пъpцiле.

Συ-στεφανηφορέω -ῶ, biit: ήσω, noptš ksnsnъ ши eš înnpesnъ ks алцiĭ.

Συ-στεφανόω -ῶ, biit: -ώσω, înksnsnš înпpesnъ, saš tot o datъ ks алtsл.

Σύστημα (τὸ), snš totš komпssš, konstatš din maĭ mslte, adsnъtspъ; (despre bite) чipadъ, tspmъ; (despre oam:) komsnitate; soцietate; konfedepaцie din maĭ mslte state; (mss:) apmonie din natps deosebite tonspĭ; (metp:) bepsifikaцie komпssъ din maĭ mslte; (maĭ noš med:) înbsлzitspъ de smezeлĭ saš de sînцe ла snš лokš; (naptik:) sistemъ, totaлsл pegsлeлop ши пpoпosiцiiлop, kîte komплekteazъ o aptъ, saš шtiinцъ. [de snde

Συστηματικὸς, ή, όν, komплektъtopš, fopmъtopš de snš totš (de o sistemъ); (med:) komпssš din maĭ mslte, komплikatš. «Συστηματικὴ ἀνωμαλία τῶν σφυγμῶν». Гaл:

Συ-στοιχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš de aчeлaшĭ pîndš (neamš, saš feлš) ks altš чineва (ks dat:); (грam:) amš aчeлeaшĭ лitepe. [ши

Συστοιχία (ή), pелaцie, snipe ks чева dsnе neamš saš feлš; (грam:) identitate de лitepe. [din

Σύστοιχος (ὁ, ή), aшezatš întp' aчeлaшĭ pîndš, saš шipš ks алtsл; (fir:) ksbenitš ла aчeлaшĭ neamš saš feлš (aвînd nemiжлочitъ pелaцie) ks чева. (de snde) «Σύστοιχα γράμματα». Грam: kape aš afinitate (dsne пpoнsнцie) întpe dînseлe. (vezĭ ши ἀντίστοιχος). [σὺν, στοῖχος]. [de snde

Συστοίχως, adв: întp' aчeлaшĭ pîndš, saš шipš; (грam:) ks aчeлeaшĭ лitepe.

Συστολὴ (ή), stpînцepe, sbîpчipe; (npin întind:) miчipe, înпsцinape; mъpцinipe de kелtsieлĭ, ikonomie; (fir:) sfiaлъ, smiлinцъ. (грam:) skimвape de лsngъ вokaлъ în sksptъ, saš пpoнsнцape de лsngъ ka sksptъ. [συστέλλω]. [de snde

Συστολίζω, biit: -ίσω, = Συστέλλω, înвpakš, înfъшspš.

Σύστομος (ὁ, ή), чел ks stpînsъ (stpimtъ, saš înkisъ) гspъ, saš intpape. [σὺν, στόμα]. [de snde

Συστομόω -ῶ, biit: -ώσω, stpimtezš гspъ saš întpape de чева. 2) sneskš o гspъ de intpape ks alta. (Stp: Ζ 473).

Συ-στοναχέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în лokš de συστενάζω.

Συ-στορέννυμι, viit: -στορέσω, aшternъ împrevnъ, saъ tot o datъ kъ..; aшternînd akoperъ, saъ îndoieskъ чeva.

Συ-στοχάζομαι, viit: ἀσομαι, okieskъ ла semnъ împrevnъ kъ alцii; (fir:) aцintezъ ла aчelaшi skoпъ (kъ цen:).

Συστρατεία (ἡ), ekspediцie de oaste, oшtinцъ, saъ slъжbъ ла oaste împrevnъ kъ alцii. [din

Συ-στρατεύω, шi (miж:) -εύομαι, viit: εύσω, -σομαι, mъ oшteskъ, saъ slъжeskъ ostъшeшte împrevnъ kъ alцii.

Συ-στρατηγέω -ῶ, viit: -ήσω, komandъ oaste împrevnъ kъ altъл.

Συστράτηγος (ὁ), împrevnъ komandirъ de oшtire. [σὺν, στρατηγός].

Συστρατιώτης, ου (ὁ), шi Συστρατιῶτις, ιδος (ἡ), soцъ de ostaшъ. [σὺν, στρατιώτης].

Συ-στρατοπεδεύω, (шi maï des miж:) -εύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, tabъrъ oastea, saъ kъ oastea împrevnъ kъ altъл.

Σύστρεμμα (τὸ), op чe este înfъшratъ ka unъ remъ, potunzъtorъ; (med:) umflъtorъ (vezĭ шi σύστημα); (takt:) korpъ de ostaшi (npinч: de doъ miĭ, vezĭ шi σύνταγμα); (fir:) vikleшugъ, înшelъtorie (vezĭ шi στροφή). [συστρέφω].

Συστρεμματάρχης, ου (ὁ), komandirъ de ostъшeaskъ trupъ (de doъ miĭ, vezĭ шi συνταγματάρχης). [σύστρεμμα, ἄρχω].

Συστρεμμάτιον (τὸ), dim: ал лuĭ σύστρεμμα.

Συστρεπτικὸς, ή, όν, чeл kъ însuшime de a îndesa, saъ a înbîrtoшa npin stрînцere, saъ strînsъ înfъшurъtorъ; formъtorъ de umflъtorъ (med:). [din

Συ-στρέφω, viit: -στρέψω, шi pas: -στραφήσομαι, (nek: pas: συνεστράφην, шi tpe: de kъ: συνέστραμμαι, mi чл:) învîrteskъ, pesuчeskъ чeva împrevnъ kъ., saъ în sine; strîngъ pesuчind, saъ înfъшurъ ла unъ локъ; mърцineskъ; îndesezъ împrevnъ; fakъ (шi pas: mъ fakъ) remъ; înkreцeskъ. «Ὁ Ἥλιος τὰς κόμας συστρέφει». Stp: «Συστρέψας τὸν ἵππον ὥρμησεν ἐπ' αὐτὸν„. Пл: 'ла întъpîtat strîngîndu'ĭ frîuл, шi dîndu'ĭ pintinĭ. (шi eл:) «Συστρέψας ἐνέβαλε πρῶτος». Пл: "Συνέστρεψε τὸ Μηδικὸν ἔθνος». Ep: a strîns supt uventrъл sъъ. (шi maĭ des despre oaste) «Πάντη συστρέψαντες ἑωϋτούς, καὶ πυκνώσαντες ὡς μάλιστα„. Ep: =Συσπειραθέντες. (шi miж: de sine pas:) «Συστρεφόμενοι δὲ κατὰ δέκα καὶ πλεῦνες τε καὶ ἐλάσσονες, εἰσέπιπτον εἰς τοὺς..». Ep: «Συστραφέντες γὰρ οἱ στρατηγοὶ τῶν Περσέων, καὶ ἓν ποιήσαντες στρατόπεδον». Ep: «Οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων συνεστραμμένοι ἦσαν». Ksn: (шi fir.). «Συστραφῆναι εἰς ἑαυτὸν„. Грг: (Franц:) se recueillir. (шi fir: despre stилъ de kuvîntъ). «Συστρέφειν τὴν σύνθεσιν (τὸ πρᾶγμα, τὰ νοήματα)». D: Ал: a strînцe, a eksnune npea strîns, saъ de totъ пe skurtъ шi kъ emfasъ. (de unde) «Συνεστραμμένη λέξις». D. Ал: împлiчitъ, шi (npin upm:) maĭ пъtrunzъtoare. (vezĭ шi Στρογγύλλη). «Συνεστραμμένον». Плt: stилъ лakonikъ.

Συ-στρογγυλίζω, viit: -ίσω, шi

Συ-στρογγύλλω, viit: -υλῶ, fakъ чeva kъ totuл potundъ. «Τὴν οὐσίαν —». At: (fir:) o keltuieskъ, o pisineskъ de totъ.

Συστροφή (ἡ), învîrtire în локъ; pesuчire, remuire (akt: saъ pas:);=Σύστρεμμα, trupъ îndesatъ, adunъturъ, grъmadъ;(Botn:) nodъ de pomъ; (med:) umflъturъ. «Πλήθεος —». Ep: unire, kontrunare. «'Ανέμου—». Лks: vîrtежъ de vîntъ. «"Ομβρου—». Лks: пloae viжeлioasъ. «Ὑδάτων—». Лks: vълtoape. (fir:) «Λέξεως – ». D: Ал: împлiчire, skurtime, (Franц:) concision. [vezĭ συστρέφω].

Συστροφία (ἡ), =Εὐστροφία; (fir:) =Πολυτροπία, vikлenie. [din

Σύστροφος (ὁ, ἡ), învîrtitъ, pesuчitъ în sine, îndesatъ; de totъ potundъ; (npin întind:) лesne de învîrtit, saъ de vълtopat; (fir:) vikлeanъ, prefъkutъ. [συστρέφω].

Συ-στυγνάζω, viit: -άσω,=Συσκυθρωπάζω.

Σύστυλος (ὁ, ἡ), чeл kъ stилpiĭ denъrtaцĭ unuл de altuл numaĭ în îndoitъ de diametruл лor. [σὺν, στύλος].

Συ-στύφω, viit: -στύψω, strîngъ împrevnъ una kъ alta. ‖ (nestp:) mъ konsрîngъ, mъ înkizъ de totъ; (fir:) mъ posomorъskъ kъ totuл.

Συ-σφάζω (ττω), viit: -σφάξω, înжungiĭъ împrevnъ kъ...

Συ-σφαιρίζω, viit: -ίσω, жokъ minчea împrevnъ kъ чineva. [de unde

Συσφαιριστής, οῦ (ὁ), împrevnъ жukъtorъ de minчe.

Συ-σφαιρόω -ῶ, viit: -ώσω, fakъ чeva kъ totuл potundъ (ka unъ глobъ).

Συ-σφάλλω, viit: -σφαλῶ, fakъ a alunekа, шi a kъdea чineva (шi pas: alunekъ, шi kazъ) împrevnъ kъ чineva, =Συνολισθαίνω.

Συσφάττω, At: în локъ de συσφάζω.

Συ-σφηκόω -ῶ, viit: -ώσω, poet: konлegъ strîns, strîngъ împrevnъ.

Συ-σφηνόω -ῶ, viit: -ώσω, strîngъ împre-

ȣпъ (ка кȣ папъ); stpiвeskȣ tape.

Συ-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, stpînгȣ înпpeȣпъ, копдегȣ stpîns. [de ȣnde

Συσφιγκτὴρ (ὁ), Sкp: ȣпȣ feлȣ de хaînъ stpînsъ de tolȣ пe tpȣпȣ. [шi

Σύσφιγκτος (ὁ, ἡ), tape stpînsȣ. || (ȣsȣst:) Σύσφιγκτον (τὸ), Sкp: = кȣ...

Σύσφιγμα (τὸ), op че se konstpînџe, saȣ se копдеагъ stpîns; (de ȣnde Sкp:) лаџȣ, saȣ кeotoape. [шi

Σύσφιγξις, εως (ἡ), tape stpînџepe (akt: saȣ пas:); (Sкp:) =Σύσφιγμα.

Συ-σφραγίζω, вiit: -ίσω, печеtлȣiеskȣ înпpeȣпъ, saȣ вine.

Συσχεθεὶς, εῖσα, έν, пas: пеx: de пaptч: ал лȣї συνέχω.

Συσχετήριον (τὸ), [συνέχω] локȣ, ȣnde se џine чева înkisȣ, колiвie, koteneaџъ, шi чл:

Συ-σχηματίζω, вiit: -ίσω, konfopmezȣ (шi пas: saȣ miж:) mъ konfopmezȣ în pелаџie кȣ алtȣ чева; (de ȣnde astpпm:) їaȣ în papoptȣ кȣ алtȣ пlanetȣ saȣ konstелаџie oape-кape пosiџie. [de ȣnde

Συσχηματισμὸς (ὁ), konfopmaџie кȣ алtȣ чева; (пaptik: astpпm:) пoziџia кopпȣpiлop чepeшtї пpiвitъ în pелаџie întpe dînseле.

Συ-σχολάζω, вiit: -άσω, petpeкȣ în пeлȣкpape înпpeȣпъ кȣ чiпeва; (пaptik: кȣ dat:) копшколъpeskȣ. [de ȣnde

Συσχολαστὴς, οῦ (ὁ), petpeкъtopȣ fъpъ лȣкpȣ înпpeȣпъ кȣ чiпeва; (пaptik:) копшколаpȣ; saȣ koseрвъtopȣ.

Σύσχολος (ὁ, ἡ), пъptaшȣ înпpeȣпъ din пeлȣкpape, saȣ лiпiшte; (în џeп:) лiпiшtitȣ, peînгpiжatȣ. [σὺν, σχολή].

Σύτο, пoet: în локȣ de ἔσσυτο, a 3: sinг: пeps: de пeъte-sъв: saȣ miж: пеx: 2: ал лȣї σεύω.

Συφακίζω, вiit: -ίσω, ='Οπωρίζω, кȣлeгȣ пoame. [din

Σύφαξ, ακος (ὁ), =Γλεῦκος, mȣstȣ.

Σῦφαρ (τὸ), пedeкл: (în џeп:) пїeле вȣpчitъ, (пpin кpm:) вътpîпiчoaзъ; (de ȣnde paptik:) smîntîna dene d' asȣпpa лапtелȣї, (алt:) γραῦς; къtaшa шapпелȣї, шi a insektелop, (алt:) γῆρας. (пpin intind:) în локȣ de γέρων, пpea вътpîпȣ. «Σῦφαρ θανεῖται». Лiк:

Συφειὸς (ὁ), пoet: în локȣ de συφεός.

Συφεόνδε, пoet: în локȣ de εἰς τὸν συφεόν.

Συφεός (ὁ), пoet: [σῦς] staȣлȣ de пopчї. [de ȣnde

Συφετός, шi Συφεών, ῶνος (ὁ), =Συφεός.

Συφόρβιον (τὸ), tъpmъ de пopчї. [din

Συφορβὸς (ὁ), [σῦς, φέρβω] = Συβώτης, пъȣstopȣ de пopчї, пopкаpȣ.

Συφὸς (ὁ, пoet: (pap) în локȣ de συφεός.

Σύφος, Еол: în локȣ de σοφός.

Συχνάζω, вiit: -άσω, fakȣ чева des; (пеstp:) sîntȣ adesea, мepгȣ des, пeкontenit. [συχνὸς]. [de ȣnde

Συχνάκις, adв: des. [шi

Σύχνασμα (τὸ), глs: чеea че se faче des.

Συχνὸς, ἡ, ὸν, = [Συνεχής] îndeлȣпгatȣ, пeîntpepȣптȣ; (ȣпе-opї) пoпȣлatȣ; (în џeп:) mȣлtȣ, înвiлшȣкatȣ. «Συχνὸς λόγος». Ep: «Συχνῷ χρόνῳ ὕστερον». Ksп: «Τὸ πολύχνιον συχνὸν ποιοῦσι„. Плt: пoпȣлosȣ. «Τὸ συχνὸν τοῦ βίου„. Плt: чеа maї mȣлtъ paptе. || (dat: ел:) Συχνῷ, (шi пеȣt:) Συχνόν, шiîm: Συχνὰ, adв: în локȣ de συχνῶς, mȣлt. «Συχνῷ βελτίων». Плt: mȣлt maї вȣпȣ. «Νεώτερον ὄντα ἐμοῦ καὶ συχνῷ». Плt: "Ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων„. Ksп: (вeзї шi μακρός). [de ȣnde

Συχνῶς, adв: =Συνεχῶς, adesea; mȣлt, înвiлшȣгat (вeзї шi συχνός).

Συώδης, εος (ὁ, ἡ), пopкоsȣ ла faџъ, (шi fiг:) ла пъpaвȣpї, în пȣptȣpї (пȣtȣposȣ, mîпкъчosȣ шi чл:). [σύς].

Σφάγανον (τὸ), гpam: temat: ал лȣї φάσγανον. [шi

Σφαγεῖον (τὸ), вaсȣ, în кape se stpînџea sîпџеле жeptfелop înжȣпгїate. 2) пoet: în локȣ de σφάγιον. [шi

Σφαγεὺς, έως (ὁ), înжȣпгїetopȣ, ȣчiгaшȣ. 2) кȣџitȣ de înжȣпгїepe. [din

Σφαγὴ (ἡ), înжȣпгїepe. «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν». Sкp: 2) (пpin întind:) жȣпгїetȣpa (paptea къвъпаtъ a гîtȣлȣї), ȣnde se oвiчпȣїeшte a se faче înжȣпгїepea. «Οἵ στοὺς εἰς τὰς σφαγὰς καθιέντες σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον„. Tȣ: 3) пoet: жeptfъ. «Ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς». Esхл: 4) (aвȣs:) sîпџеле чiшпitȣ din înжȣпгїepe «Ἐκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν». Esхл: (вeзї шi αὐλός). [σφάζω].

Σφαγία (ἡ), вeзї σφάγιος. [de ȣnde

Σφαγιάζω, шi (miж:) -άζομαι, вiit: -άσομαι, înжȣпгїȣ вitъ de жeptfъ, жeptfeskȣ. [de ȣnde

Σφαγιασμὸς (ὁ), înжeпгїepe de жȣptfъ, жeptfipe (akt: saȣ пas:). [шi

Σφαγιαστήριον (τὸ), =Σφαγεῖον.

Σφαγίδιον (τὸ), dim: ал лȣї σφαγίς.

Σφαγίζω, вiit: -ίσω, =Σφαγιάζω, [σφαγίς].

Σφάγιον (τὸ), вeзї ȣpm:

Σφάγιος, α saȣ ος, ον, atinгъtopȣ de,

saŭ fолоsitорŭ ла înжвnгîере; == Φόνιος, adвкъtорŭ de моарtе, saŭ оморŭ. «Σφάγιοι (se înц: φλέβες)». Antm: (алt:) σφαγίτιδες. || «Σφαγία (se înц: ἡμέρα)». глs: zi de жерtfъ. «Σφάγιον (прінч: ла îm:)». Лкs: вitъ înжвnгîatъ de жерtfъ. «Σφάγια καλά». прііnчоase (везî шi ἱερός). 2)=Σφαγεῖον.[шi

Σφαγίς, ίδος (ἡ), (se înц: μάχαιρα) квціtŭ de înжвnгîере а жерtfелор; (în цеn:) =Κοπίς. [шi

Σφαγῖτις, ιδος (ἡ), [σφαγή] кввеnitŭ ла înжвnгîере; (прінч:) "Σφαγίτιδες (se înц: φλέβες)». Antm: челе de ла жвnгîеtвръ, (Франц:) jugulaires.

Σφάγνος (ὁ), =Σφάκος.

Σφαδάζω, [în afin: кв σπάω, шi σφάζω] biit: -άσω, мъ мішкŭ кв snasme, ваtŭ кв пічоареле în пъмîntŭ (de двреpe, saŭ пекаzŭ), мъ тврвврŭ tаре, мъ ваtŭ, мъ sвîрколеskŭ; (прin întind:) dopeskŭ преа мвлt; (кв ак: кв преп:) sîntŭ перъвdъtорŭ пеntрв чева. «Μάλιστα δ' ἐσφάδαζον οἱ ἱππεῖς ἐπὶ τὴν μάχην». Пл: (шi fir:) «Σφαδάζων πρὸς δόξαν». Пл: (везi шi σπαίρω, шi σπαργάω).

Σφαδαΐζω, = Σφαδάζω.

Σφαδανὸς, ἡ, ὸν, =Σφεδανός.

Σφάδασμα (τὸ), шi

Σφαδασμὸς (ὁ), snasmoasъ мішкаре, sвîрколіре; (прin întind:) маре лвпtъ, saŭ пекаzŭ; перъвdаре. [σφαδάζω].

Σφάζω, [în afin: кв σπάω, шi σχάζω] biit: σφάξω, (пas: пех: 2: ἐσφάγην, шi чл:) înжвnгîŭ; (în цеn:) оморŭ; жерtfеskŭ. «Αἷμα — ». Евр: вървŭ.

Σφαῖρα, [în afin: кв σπεῖρα] ας (ἡ), (în цеn:) ор че tрвпŭ кв tоtвл potвndŭ, валъ, гловŭ; (партік:) мinче de жокŭ. 2) внŭ instрвмîntŭ, че întреввінцаŭ гîопtвіtорii аtлеці (легîndв 'л ка о мîнвшъ înпрежврвл пвмnілор), (Франц:) ceste. [de внde

Σφαιρεὺς, έως (ὁ), (se пвміа în Sпарtа) tînървл чел în вîрstъ de а se лвпtа кв мîнвше аtлеtiче. [шi

Σφαιρηδὸν, adв: în felŭ de валъ, ка внŭ гловŭ, saŭ мinче.

Σαιρίδιον (τὸ), dim: ал лвi σφαιρίον.

Σφαιρίζω, biit: -ίσω, жокŭ мinчеа. [шi

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, кввеnitŭ, saŭ asемеnеа гловвлвi, potвndŭ ка мinчеа. [σφαῖρα]. [de внde

Σφαιρικῶς, adв: =Σφαιρηδόν.

Σφαιρίον (τὸ), dim: ал лвi σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως (ἡ), жвкаре кв мinчеа.[шi

Σφαίρισμα (τὸ), арвnкъtвръ de мinче, saŭ ловitвръ кв dînsa. [шi

Σφαιρισμὸς (ὁ), =Σφαίρισις. [шi

Σφαιριστὴρ (ὁ), поеt: în локŭ de σφαιριστής. [шi

Σφαιριστήριον (τό), локвл, внde se жоакъ кв мinчеа; (прінч:) пеоt: лвi...

Σφαιριστήριος, α ον, аtінгъtорŭ de, saŭ fолоsitорŭ ла жоквл de мinче. [шi

Σφαιριστὴς, οῦ (ὁ), жвкъtорŭ de мinче. [σφαιρίζω]. [de внde

Σφαιριστικὸς, ἡ, ὸν, кввеnitŭ, saŭ îndемînаtікŭ ла жоквл de мinче. «Σφαιριστικὴ». мештегвгвл de а жвка мinчеа.

Σφαιρίστρα (ἡ), =Σφαιριστήριον.

Σφαιρίτης, ου (ὁ), καὶ Σφαιρῖτις, ιδος (ἡ), чел кв, saŭ кввеnitŭ ла гловврî. «Κυπάρισσος —». Гал: проdвкъtорŭ de potвndе poade. [σφαῖρα].

Σφαιροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, чел în felŭ de гловŭ, saŭ валъ, potвndŭ. [σφαῖρα, εἶδος].

Σφαιρομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, жокŭ мinчеа; мъ лвпtŭ (мъ depринzŭ) ка гîопtвіtорii кв мîнвше аtлеtiче. [шi

Σφαιρομαχία (ἡ), жокŭ de мinче; saŭ лвпtъ de гîопtвіtорŭ кв мîнвшъ аtлеtікъ. [σφαῖρα, μάχη].

Σφαιρόμορφος (ὁ, ἡ), чел în fормъ de гловŭ. [σφαῖρα, μορφή].

Σφαιροπαικτέω -ῶ, biit: -ήσω, жокŭ мinчеа. [din

Σφαιροπαίκτης, ου (ὁ), жвкъtорŭ de мinче, = Σφαιριστής. [шi

Σφαιρόπαικτρον (τὸ), жокŭ de мinче. [σφαῖρα, παίζω].

Σφαιροποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакŭ гловврî, вале, saŭ мinчi; fормеzŭ чева potвndŭ ка о валъ. [din

Σφαιροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорŭ de гловврî, вале, мinчi, saŭ de чева potвndŭ. [σφαῖρα, ποιός].

Σφαῖρος (ὁ, ἡ), поеt: în локŭ de σφαιρικὸς,=Σφαιροειδής.

Σφαιρόω -ῶ, biit: -ώσω, fакŭ (fормеzŭ) чева potвndŭ ка гловвл, saŭ îi înвракŭ капъtвл кв мъчівліе. «'Ακόντια ἐσφαιρωμένα». Ksn: кв мъчівліi ла капъtŭ. «Στήθεα ἐσφαίρωτο καὶ νῶτον». Ткр: авеа пîеntŭ шi вмерi potвnzi. [σφαῖρα]. [de внde

Σφαίρωμα (τὸ), ор че este fорматŭ (potвndŭ) ка внŭ гловŭ; (партік:) potвndеле гревtъцi (dрамврi) але кътпеnеi, saŭ кîntарвлвi; (шi ла îm:) ввчеле кървлвi.

Σφαιρὼν, ῶνος (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de potꙋndꙋ пеskъреaskъ треажъ. [σφαῖρα].

Σφαίρωσις, εως (ἡ), potꙋnzire, saꙋ facере de чева potꙋndꙋ ка о валъ. [ші

Σφαιρωτὴρ (ὁ), кꙋреаоа, saꙋ (maĭ пробабілꙋ) nastꙋрꙋл, saꙋ копка înкълцъmintелор. (везĭ ші ἀγκύλη). 2) тъчїꙋліе de sfeшnікꙋ, шт чл: [ші

Σφαιρωτὸς, ἡ, ὀν, potꙋnzitꙋ ка о валъ, saꙋ minче; saꙋ чел кꙋ тъчїꙋліе în вîрfꙋ. [везĭ σφαιρόω].

Σφακελίας, ου (ὁ), пътimaшꙋ de, saꙋ sꙋпꙋsꙋ ла ꙋskatъ гангренъ. [ші

Σφακελίζω, віit: -ίσω, пътimeskꙋ de ꙋskatъ гангренъ, тъ ꙋsꙋкꙋ (прінч:) ка оаселе ші тъдꙋлареле челе децерate, ганgrenezꙋ, (Франц:) se carier, se mortifier; (fir:). «Ἐσφακελισμένος νοῦς». Skp: minte seaкъ. 2)=Σφαδάζω. [σφάκελος]. [de ꙋnde

Σφακελισμὸς (ὁ),=кꙋ...

Σφάκελος (ὁ), [σφάζω] amорцire (пꙋtrezire прінч:) de oase (Франц: carie), ші а децерateлор тъдꙋларе, ꙋskatъ гангренъ. 2) poet: în локꙋ de σφαδασμός, spasmꙋ; (fir) пъвалъ, ренеde mішкаре, înвîрtежire. «Ἀνέμων — „. Esxл: вîрtежꙋ de вîntꙋ. 3) глs: децetꙋл din miжлокꙋ.

Σφάκελος (ὁ), = (saꙋ чреш: în локꙋ de) Φάκελος. "Ξύλων —». Sxл: Esxл:

Σφάκος (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de плantъ, жалешꙋ. 2) ꙋnꙋ felꙋ de вꙋріanъ, че stъ atîрnatъ пе копачĭ, [de ачі] baskꙋ.

Σφάκτης, ου (ὁ), глs: în локꙋ de σφαγεὺς, жертfitорꙋ. [ші

Σφακτὸς, ἡ, ὀν, înжꙋnгїatꙋ, omорîtꙋ. [ші

Σφάκτρια (ἡ), fem: ал лꙋĭ σφάκτης, преоtіцъ жертfitoapе. [ші

Σφάκτρον (τὸ), плata жертfitорꙋлꙋĭ пentрꙋ înжꙋnгїереа жертfeĭ. [σφάζω].

Σφακώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soiꙋл, saꙋ asemenea жалешꙋлꙋĭ, saꙋ baskꙋлꙋĭ. [σφάκος]

Σφάλαξ, ακος (ὁ), рꙋгꙋ, тꙋрꙋ, копъчелꙋ spinosꙋ. [din

Σφαλάσσω, віit: -άξω, глs: înпꙋnгꙋ, înцепꙋ.

Σφαλερόνηκτος (ὁ, ἡ), прімежdiosꙋ пentрꙋ înnotatꙋ. [σφαλερὸς, νήχομαι].

Σφαλερὸς, ά, ὸν, potікnitорꙋ, înпіеdікъторꙋ, алꙋnекосꙋ; (fir:)amъцitорꙋ, nesigꙋрꙋ, прімежdiosꙋ; (despre omꙋ) лесnічосꙋ de а алꙋnека, а se amъці. [σφάλλω]. [de ꙋnde

Σφαλερῶς, adв: кꙋ прімежdie, кꙋ nesigꙋранцъ.

Σφαλῆναι, пas: nex: 2: ал лꙋĭ σφάλλω.

Σφαλίζω, віit: -ίσω, [σφαλὸς] (плц:) легꙋ, пꙋїꙋ în вꙋtꙋкꙋ; înкізꙋ. «Ὥστε σφαλισθῆναι τὰ δημόσια λουτρά». Biz:

Σφαλλὸς, ші Σφαλὸς (ὁ), = Σφαλμός.

Σφάλλω, [πάλλω, βάλλω, de ꙋnde Лat: fallo] віit: σφαλῶ, (nex: ἔσφηλα, пas: tре: de кꙋ: ἔσφαλμαι, nex: пas: ἐσφάλην) fакꙋ пе чіnева а se potікni ші а къdea, арꙋnкꙋ жos: (прin întind:) skoцꙋ din локꙋл sъꙋ; sꙋрпꙋ; pestорпꙋ; omорꙋ; (fir:) ръtъчеskꙋ, amъцеskꙋ, saꙋ adꙋкꙋ ла îndoїалъ пе чіnева. || (пas:) тъ кletinꙋ ші казꙋ, saꙋ тъ potікneskꙋ; (maĭ des fir:) грешеskꙋ, тъ înшелꙋ, тъ abatꙋ, тъ ръtъчеskꙋ din dрепtꙋ ші adeвъpꙋ; (кꙋ цen:) пꙋ isвꙋteskꙋ, пꙋ nemереskꙋ. «Τοὺς μὴ εἰδότας αὐτούς τε σφάλλεσθαι καὶ ἄλλους σφάλλειν». Sen: «Σφαλῆναι τῆς ἐλπίδος». Ksn: "Εἰ τοῦδε σφάλλοιτο». Тꙋч: (ші кꙋ ак: ел:) «Συνεπικυροῦσιν, ἐάν τι σφαλλόμενον (αὐτὸν) ἐρῶσι». Ksn: [de ꙋnde

Σφάλμα (τό), реа кълкътꙋръ, potікnеалъ; (fir:) грешалъ; nenemeрire, neisвꙋtire. [de ꙋnde

Σφαλμάω (-έω) -ῶ, віit: -ήσω, =Σφάλλομαι, пꙋ nemереskꙋ, грешеskꙋ.

Σφαλμὸς (ὁ), [în afin: кꙋ σφέλας] вꙋtꙋкꙋ, în каре se înкid пічоареле віnоваціlор арestaці. 2) ꙋnꙋ вꙋлгъре de плꙋтвꙋ, че арꙋnкаꙋ ка diskꙋ (везĭ δίσκος). 3) ꙋnꙋ felꙋ de mînꙋшъ а лꙋпtъторілор кꙋ гїоntꙋл.

Σφαλὸς (ὁ),=кꙋ преч:

Σφάλτης, ου (ὁ), [σφάλλω] tрîntitорꙋ de чіnева жos; amъцitорꙋ, ръtъчitорꙋ.

Σφάνιον (τὸ), глs:=Κλινίδιον, пъtꙋчеanꙋ.

Σφὰξ, σφακὸς (ἁ), Dор: în локꙋ de σφήξ.

Σφαραγέω -ῶ, віit: -ήσω, poet: = Σμαραγέω, fакꙋ sfаръ, sгomotꙋ; вîжîꙋ. 2) (miж:) =Σπαργάω, sîntꙋ ꙋmплꙋtꙋ, (ші de ачеeа) întinsꙋ. «Οὔθατα σφαραγεῦντο». Od: I. [ші

Σφαραγίζω, віit: -ίσω, mішкꙋ, skорneskꙋ кꙋ sгomotꙋ. «Ἄνεμοι κόνιν ἐσφαράγιζον». Es: apdікaꙋ шꙋерînd. [din

Σφάραγος (ὁ), poet:=Σμαραγή, [de ачі] sfаръ, saꙋ sfîрîїалъ, вîжіалъ (de апъ fервînd, saꙋ isвoрînd); кîлкîітꙋръ de гîtлежꙋ, (Франц:) gargouillement; (în întind:) гîtлежꙋл.

Σφὰς, poet: пrоп: fem: îm: ал noses: σφός.

Σφάς, ші (рар: енглit:) σφας, ак: ал лꙋĭ Σφεῖς.

Σφάττω, віit: σφάξω, At: în локꙋ de σφάζω.

Σφὲ, ші (енглit:) Σφε, poet: Ion: în локꙋ de σφᾶς, ак: îm: saꙋ σφωέ, înd: ал лꙋĭ σφεῖς.

2) în локȣ de ἕ, ἑαυτὸν (-τὴν). 3) (ȣne-opĭ шi maĭ кȣ sea: ла ţpaџічĭ) în локȣ de αὐτὸν (-τήν).

Σφέα, Ion: ак: îm: neȣt: ал лȣĭ σφεῖς.

Σφέας, noet: Ion: în локȣ de σφᾶς.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, noet: [σπεύδω] iȣte, penede; (npin întind:) sпъĭmîntъtopȣ. «Κάρηνον, —». Nік: ‖ (neȣt:) Σφεδανὸν, adв: sepios, кȣ siлinџъ.

Σφεῖας, noet: Ion: în локȣ de σφᾶς.

Σφεῖς, (în kontpaк: din neîntp: σφέες) џen: σφέων -σφῶν, dat: σφίσι, шi (Ion: шi ţpaџ:) σφὶ, шi σφίν, ак: σφέας -σφᾶς, шi noet: σφέ, neȣt. σφέα, npon: îm: de a 3: neps: în локȣ de αὐτοὶ, αἱ, ἁ. saȣ ἑαυτῶν. «Φράζοντες, ὡς σφεῖς δουλεύσουσι». Ep: «Ὦσαν ἀπὸ σφείων». Om. «Βρίθει σφιν ἄρουρα». Om: «Χάριν δοῦναί σφιν». Sof: «Καὶ σφᾶς κακοὺς κάκιστα ξυναρπάσειαν». Sof: "Ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν». Od: Ω. (шi în парал:) «Ἀμυνόμενοι σφῶν αὐτῶν». Іл: M: ««Σφῶν αὐτῶν κήδε' ἑκάστη». Іл T: «Ἡμῖν ἐνὶ σφίσι μητιάασθαι». Апл:

Σφείων, noet: în локȣ de σφέων -σφῶν.

Σφέλας, ατος (τὸ), (dat: σφέλᾳ, шi îm: τὰ σφέλα) noet: [în afin: кȣ σφαλμός, шi σφαλός] ввtвкȣ de лemnȣ skoвitȣ în feлȣ de піоъ; skaвnȣ de pezemat пічоареле (taввpікъ); ванкъ de вiслашȣ. (везĭ шi θρῆνυς).

Σφέλμα (τὸ), fлoape de stежарȣ невешtedȣ, saȣ de копачĭȣ de sakîzȣ.

Σφενδάμνινος, η, ον, fъкȣtȣ din лemnȣ de арџарȣ; (npin întind:) tape, вîptosȣ. (везĭ шi πρίνινος). [din

Σφένδαμνος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de копачĭȣ, арџарȣ, (Fpanџ:) érable

Σφενδονάω -ῶ, віit: -ήσω, asвîpлȣ чева кȣ, saȣ ка кȣ npaшtia. [шi

Σφενδονέω, Ion: în локȣ de σφενδονάω.

Σφενδόνη (ἡ), npaшtie. 2) (npin întind: nentpȣ asemъnъtatea fopmeĭ) ȣnȣ feлȣ de лeгъtȣpъ de капȣ femeeaskъ. 3) = Φυλακεῖον (везĭ ziч:). 4) fашъ, вandъ de лeгat panъ. 5) naptea inелȣлȣĭ, ȣnde se aшeазъ піatpa, (Fpanџ:) chaton. 6) ȣnȣ feлȣ de xaptъ џeorpafікъ nentpȣ кълъtopĭ. 7) op че este de fopmъ аркȣitъ, воltъ, amfiteatpȣ, шi чл: 8) noet: în локȣ de σφενδόνησις. 9) asвîpлitȣpъ кȣ npaшtia. [de ȣnde

Σφενδονηδὸν, adв: în feлȣ de npaшtie, saȣ ка кȣ npaшtia.

Σφενδόνησις, εως (ἡ), asвîpлipe кȣ npaшtia. [σφενδονάω].

Σφενδονήτης, ου (ὁ), npъшtiaшȣ. [σφενδόνη]. [de ȣnde

Σφενδονητικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de npъшtiaшȣ, saȣ кape ape de oвiектȣ, saȣ лȣкpȣ npъшtiaшia, însȣшitȣ npъшtiaшȣлȣĭ. «Σφενδονητική». (se înџ: τέχνη) meшteшȣгȣл npъшtiaшȣлȣĭ.

Σφενδονίζω, віit: -ίσω, = Σφενδονάω. [de ȣnde

Σφενδόνισμα (τὸ), лȣкpȣ asвîpлitȣ кȣ, saȣ ка кȣ npaшtia. [шi

Σφενδονιστής, οῦ (ὁ), шi

Σφενδονίτης, ου (ὁ), глs: în локȣ de σφενδονήτης.

Σφενδονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de npaшtie. [σφενδόνη, εἶδος].

Σφέος, α, ον, noet: în локȣ de σφός, σφέτερος.

Σφές, Еол: шi Dop: în локȣ de σφεῖς.

Σφετερίζω, шi (maĭ овіч: mіж:) -ίζομαι, віit: -ίσω, -ομαι, îmĭ însȣшeskȣ, saȣ întpeвȣinџezȣ ка ал meȣ ȣnȣ лȣкpȣ stpeinȣ (шi maĭ кȣ seamъ пȣвлікȣ) npin nedpeпte mіжлoаче, (Fpanџ:) s' arroger, usurper. [σφέτερος]. [de ȣnde

Σφετερισμὸς (ὁ), nedpeаntъ însȣшipe de лȣкpȣ stpeinȣ (maĭ кȣ seamъ пȣвлікȣ). [шi

Σφετεριστής, οῦ (ὁ), însȣшitopȣ de лȣкpȣpĭ stpeine, saȣ пȣвліче, (Fpanџ:) concussionaire.

Σφέτερος, α, ον, [σφέος] npon: noses: de a 3: neps:, ал лop (ал лȣĭ). «Θεοὶ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον„. Tгn: "Προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας ᾤχετο». Es: 2) noet: în локȣ de ἐμός». «Σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι». Ткр: saȣ în локȣ de σός. "Σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης». Ткр: 3) în локȣ de ἡμέτερος». «Καὶ περὶ τῶν σφετέρων φρουρίων, ὡς ἐπιβουλευομένων φοβούμενος πράγματα εἶχον». Ksn: saȣ în локȣ de ὑμέτερος. «Σφετέρῃ ὑπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν, ὧν ἔκαμε δηρὸν κατὰ νηδύος ὔμμε φέρουσα». Апл:

Σφέων, Ion: în локȣ de σφῶν.

Σφῇ, dat: fem: sinг: ал лȣĭ σφός.

Σφηκεῖον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de пъĭанжinȣ. [шi

Σφήκειος, α, ον, însȣшitȣ, saȣ asemenea вĭеsпелȣĭ. [шi

Σφηκιὰ, saȣ Σφηκία (ἡ), вĭеsпъpie, (Fpanџ:) guepier. [шi

Σφηκίον (τὸ), чеара вĭеsпелор. [шi

Σφηκίσκος (ὁ), вȣкatъ de лemnȣ лȣnгъ шi askȣџitъ în вîpfȣ ка o џеanъ. (se konf: кȣ σφηνίσκος). [шi

Σφηκισμὸς (ὁ), ȣnȣ feлȣ de kîntape кȣ

*

fluерул asemenea кu sbîrnîîала вiеsпелор. [ші

Σφηκίωσις, εως (ἡ), = Σφηκιά. [σφήξ].

Σφηκοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea ла fiгurъ кu вiеsпе, преа suвціре ла міжлокu, suвціratiкu ші slaвu; (în цеп:) uskъціvu; (despre верsuрi) = Λαγαρός, suвціatu кu sкuрtarea sîlaвєî din міжлокu; (fir:) asпru, îndърътniкu, ïute ла mînie. [σφήξ, εἶδος].

Σφηκὸς, ἡ, ὸν, poet: în локu de σφηκώδης, [ші

Σφηκόω -ῶ, вiit: -ώσω, stрînгu; (прin uрm:) suвціеzu, înгusteзu, stрimteзu ла міжлокu, легu stрîns; înkizu вine; (везї ші σφηνόω). „Δειρὴν ἐσφήκωται.“ Nik: аре гîtu suвціре ла міжлокu. «Πλοχμοὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο». Іл: Р: ераu легаtе. «Θυρίδες ἐσφηκωμέναι». Apstd: [ші

Σφηκώδης, εος (ὁ, ἡ),=Σφηκοειδὴς. [σφήξ].

Σφήκωμα (τό), ор че este stрîns легаtu, ор suжеште ла легаре (stрînцере), ші чл:; (ïар partік:) partea de жоs (чеа înплеtitъ) а крesteї коïfuлuї.(se konf: кu σφήνωμα). [σφηκόω].

Σφηκὼν, ῶνος (ὁ),=Σφηκιά.

Σφῆλαι, пеx: de inf: , ші

Σφῆλεν, poet: în локu de ἔσφηλεν, 3: sinг: pers: de пеx: ал xоt: луї σφάλλω.

Σφηλὸς, ἡ, ὸν, глs: [σφάλλω] лesпе de miшкаt, saŭ клеtinat (înтр: прinч: ла комп: ἐρίσφηλος).

Σφὴν, [în afin: кu σπάω, ші σφίγγω] σφηνὸς (ἡ), папъ. 2) ор че аре formъ de папъ. 3) (partік:) unu instрumîntu de muнчitoаре пedeansъ.

Σφηνάριον (τὸ), dim: ал луї σφήν.

Σφηνεὺς, έως (ὁ), unu felu de пеште de mаре. [σφήν].

Σφηνίσκος (ὁ), = Σφηνάριον.

Σφηνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în formъ de папъ, saŭ iкu. [σφὴν, εἶδος].

Σφηνοκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кu капu askuціtu ка папа de despікаt. [σφήν, κεφαλή].

Σφηνοπώγων, ωνος (ὁ), чел кu варвъ saŭ върбіе askuціtъ ка папа (прекum ераu обpaжiї вътрîniлор în векеа комоdie). [σφήν, πώγων].

Σφηνόω -ῶ, вiit: -ώσω, despікu, saŭ stрînгu кu, saŭ ка кu папъ; înkizu stрîns, astuпu (везї ші σφηκόω); muнчеsкu кu instрumîntuл [σφήν (3)]; înfiгu ка о папъ. «Κλίνη χρυσῷ ἐσφηνωμένη». Луч: пеstріціatu кu kuïe de аuрu. [de unde

Σφήνωμα (τὸ), ор че este despікаtu, saŭ stрînsu кu, saŭ ка кu (saŭ înfiпtu ка о) папъ. (se konf: кu σφήκωμα). [ші

Σφήνωσις, εως (ἡ), despікаре, saŭ stрînцере кu, saŭ ка кu папъ; astuпаре;(med:) înkidере, stрimtаре. «Τοῦ πνεύματος—».Пл:

Σφήξ, σφηκὸς (ὁ), [σφάζω, везї ші διασφάξ] вiеsпе.

Σφήττιος (ὁ, ἡ), чел din demuл (în Аtiка) [Σφηττοί], unde se fъчеа чел маї tаре оцеtu; de unde (ком:) ïute ла mînie, пекъжічоsu, =Σφηκώδης.

Σφί, ші (маї 'nainte de вокалъ) σφίν, poet: Іоп: dat: îm: saŭ sinг: ал проп: σφεῖς.

Σφίγγιον (τὸ), връцаръ; saŭ колеtu (гїорdanu). [σφίγγω].

Σφιγγόπους, όποδος (ὁ, ἡ), [σφὶγξ, ποῦς] чел кu пічоаре în fiгurъ de Sfinгъ. «Κλίνη —». At:

Σφίγγω, вiit: σφίγξω, (пас: tре: de кu: ἔσφιγμαι, ιγξαι, ιγκται, пеx: пас: ἐσφίγχθην) легu, înчiнгu, апuкu stрîns, stрîнгu; (ел: saŭ авsол:) sîntu stрînsu (легаtu, ші чл:). [de unde

Σφιγκτὴρ (ὁ), stрînгъtорu (în легаре, saŭ înчiнцере ші чл:), saŭ folositорu ла ачеаsta. «Δεσμὸς—». Non: легъtuра suгrumъtоареї. || (partік: antm:) muшкїuл stрînгъtорu den' înпрежuрuл шezutuлuї. 2) unu felu de tuпікъ (влuзъ) а Таpantenilор, =Συσφιγκτήρ. [ші

Σφίγκτης, ου (ὁ), = Κίναιδος. [ші

Σφιγκτὸς, ἡ, όν, stрînsu. “Θάνατος —». Eust: чел прin suгrumъtоаре. [ші

Σφίγκτωρ, ορος (ὁ), în локu de σφιγκτήρ. [ші

Σφίγμα (τὸ), ор че este stрîns легаtu. 2) stрînцере, =Σφίγξις. [ші

Σφιγμὸς (ὁ), =Σφίγξις. [ші

Σφίγξ, σφιγγὸς (ἡ), Sfinгъ, о ïasmъ miтолоціkъ în fiгurъ de muïере (поаte fiind къ suгrumа). 2) (ком:) чел че ворвеште în гічitорї. 3) (fir:) muïере desfrînatъ, saŭ foаrte ръutъчоаsъ. [ші

Σφίγξις, εως (ἡ), stрînцере; suгrumаре; stрimtоpаре.

Σφίδη (ἡ), глs: în локu de χορδή, коарdъ, мацu, (At:) fides.

Σφικάω -ῶ, вiit: -ήσω, sвîрnîїu, saŭ пъпъїеsкu ка цînцарuл.

Σφὶν, везї σφί.

Σφίσι, ші (маї 'nainte de вокалъ) σφίσιν, dat: ал луї σφεῖς.

Σφογγιὰ, Σφόγγιον, Σφόγγος, At: în локu de σπογγιά, ші чл:

Σφόδρα, adв: (înteц:) преа mult; ïute, repede; tаре. «Σφόδρα τῇ βακτηρίᾳ τὴν γῆν πατάξας». Пл: [din

Σφοδρὸς, [în afin: кѕ σπεύδω] ά, ὸν, репеde, їѕte; таре, straшnікѕ. [de ѕnde

Σφοδρότης (ἡ), їѕцеалъ, репеziе. [de ѕnde

Σφοδρύνω, вііt: -υνῶ, їѕцескѕ, факѕ чева репеde, saѕ таре. ‖ (між: de sine нas:). мъ їѕцескѕ; обръzпіческѕ; мъ înдîржескѕ. [ші

Σφοδρῶς, adв: їѕte, таре, репеde; пrea мѕлt. «Σφοδρῶς ἔχω πρός τι». Ksn: sîntѕ foapte аплекатѕ, saѕ воїosѕ кътре чева.

Σφονδύλειον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плантъ.[din

Σφυνδύλη (ἡ), [σφόνδυλος] ѕnѕ felѕ de insектъ, saѕ rîndакѕ пѕtѕposѕ, pozъtopѕ de ръдъчіні.

Σφονδύλιον (τό), dim: ал лѕї σφόνδυλος. 2)=Σφονδύλειον.

Σφυνδύλιος (ὁ), =Σφόνδυλος.

Σφονδυλοδίνητος (ὁ, ἡ), înвîptitѕ пpin пpîsnелѕ, saѕ sfîpleazъ. «"Ατρακτος— ». поet: [σφόνδυλος, δινέομαι].

Σφονδυλόεις, εσσα, εν, чел кѕ (компѕsѕ din) кîрчеї saѕ вертевре. «Τράχηλος —». Епгр: [σφόνδυλος].

Σφονδυλόμαντις (ὁ, ἡ), гічіtорѕ пpin înвîptipea sfîrlezeї. [σφόνδυλος, μάντις].

Σφόνδυλος (ὁ, ші рар ἡ), At: în локѕ de σπόνδυλος.

Σφὸς, ἡ, ὸν, поet: în локѕ de σφέτερος.

Σφραγίδιον (τὸ), dim: ал лѕї σφραγίς.

Σφραγιδονυχαργοκομήτης, ου (ὁ), ком: înгріжatѕ нѕмаї de печецііле, ѕнгііле, ші de пърѕл съѕ, неавînd нічі ѕнѕ алtѕ лѕкрѕ. [σφραγὶς, ὄνυξ, ἀργὸς, κόμη].

Σφραγιδοφυλάκιον (τό), локѕ (кѕtіе ші чл:) de пѕstrарea печецілор, saѕ інелелор. 2)=Πυελίς. [din

Σφραγιδοφύλαξ, ακος (ὁ), цііtорѕ, пѕstрътopѕ de печете. [σφραγὶς, φύλαξ].

Σφραγίζω, вііt: -ίσω, печетлѕїескѕ; (în цен:) însemнezѕ; (пpin întind: fir:) пѕїѕ печете, съвîршескѕ. [σφραγὶς].

Σφρᾶγιν, Еол: în локѕ de σφραγίδα, ак: ал лѕї...

Σφραγὶς, ίδος (ἡ), [φράσσω] печете (instр: ші semнѕл). 2) інелѕ кѕ (ші фъръ) печете. «Ἦν οἱ σφρηγίς, την ἐφόρεε, χρυσόδετος, σμαράγδου λίθου». Еp: 3) ор че felѕ de semнѕ saѕ маркъ; sfîpіitѕръ; нікѕtѕръ, пestrіцъtѕръ. 4) лѕкрѕ (înskrisѕ, ші чл:) печетлѕitѕ, saѕ însemнatѕ кѕ маркъ (Apstf: Пas: 1212).

Σφράγισμα (τὸ), semнѕ, маркъ de печете înтіпърітъ пе чева. «Ἐπιστολὴν τὸ βασίλειον ἔχουσαν σφράγισμα». Ksn: [ші

Σφραγιστὴρ (ὁ), = Σφραγιστής. 2) =Ὑδ

Σφραγιστήριον (τὸ), ѕнеалтъ de печетлѕіре, печете. [ші

Σφραγιστὴς, οῦ (ὁ), печетлѕitорѕ; пѕitорѕ de маркъ, saѕ semнѕ. [ші

Σφραγιστικὸς, ἡ, ὸν, atінгъtорѕ de, saѕ folositорѕ ла печетлѕіре. [ші

Σφαγιστὸς, ἡ, ὸν, печетлѕitѕ; saѕ însemнatѕ кѕ маркъ, ші чл: [σφραγίζω].

Σφρηγίζω, вііt: -ίσω, Іon: în локѕ de σφραγίζω. [din

Σφρηγὶς, ίδος (ἡ), Іon: în локѕ de σφραγίς.

Σφριγανὸς, ἡ, όν, sвѕрdалнікѕ [din

Σφριγάω -ῶ, вііt: -ήσω, (пpінч: despre цінъ) sîntѕ плінъ, întъріtъ, =Σπαργάω, ші Κυδωνιάω; (în цен:) sîntѕ плінѕ de вітале сѕкрї (tъріе, sънътate, saѕ вîptѕte); sîntѕ în тоїѕл меѕ; simцѕ таре нoftъ, sвѕрdezѕ кътре чева; sîntѕ înгîmfatѕ. [din

Σφρῖγος, [ῥῖγος] εος -ους (τὸ), tъріе de tрѕпѕ din мѕлціме de сѕкрї; тоїѕ de sънътate, saѕ de вîptѕte; пориіре спре крештере; маре нoftъ, sвѕрdаре. [de ѕnde

Σφριγώδης, εος (ὁ, ἡ), таре în вîptѕte, (Франц:) vigoureux; sвѕрdалнікѕ.

Σφύγμα (τὸ), =Σφυγμός. [de ѕnde

Σφυγματώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σφυγμώδης.

Σφυγμὴ (ἡ), =Σφυγμός.

Σφυγμικὸς, ἡ, ὸν, ал вътъі de inімъ, saѕ de вінъ. [din

Σφυγμὸς (ὁ), [σφύζω] (în цен:) пѕлsѕ, saѕ вътаїе de вînъ; (партік:) палпітаціе, saѕ вътаїе de inімъ, ші de артеріï; (пpin întind:) їѕцеалъ de нoftъ. [de ѕnde

Σφυγμώδης, εος (ὁ, ἡ), asемепеа, saѕ insoцitѕ кѕ вътаїе de inімъ, saѕ de вінъ, spasмоdікѕ; (пpin întind:) їѕte, таре. «Χαρά —». Пл: [de ѕnde

Σφυγμωδῶς, adв: în felѕ de вътаїе de вінъ; saѕ кѕ марї палпітаціï.

Σφύζω, [în afin: кѕ σπάω] вііt: σφύξω, мъ мішкѕ кѕ палпітаціе (ка sînцеле în віне), ваtѕ ка пѕлsѕл (пpінч: în тоїѕл fервінцелеї); (în цен:) sîntѕ în їѕцеалъ de патімъ (de нoftъ), saѕ апрinsѕ de dopінцъ. (везї ші σφαδάζω). [de ѕnde

Σφύξις, εως (ἡ), = Σφυγμός, вътаїе de артеріе ші de inімъ.

Σφύρα, saѕ Σφῦρα, ας (ἡ), [în afin: кѕ σφαῖρα] чоканѕ. 2) маїѕ de спарт вѕлгъріï de пъмîntѕ; ші ѕпѕ felѕ de saпъ (în плѕгъріо). 3) =кѕ..

Σφύραινα, ης (ἡ), ѕнѕ felѕ de пеште de маре,=Κέστρα. (везї ші ζύγαινα).

Σφυράς, άδος (ἡ), Аt: în локѕ de σπυράς.

Σφυρηλατέω -ῶ, вііt: -ήσω, ваtѕ кѕ чо-

капвл, лвкреzѣ (прінч: metaлѣ) кв чоканвл. [σφυρήλατος]. [de вnde

Σφυρηλάτησις, εως (ἡ), бътаїе (лвкраре) de metaлѣ кв чоканвл.

Σφυρήλατος (ὁ, ἡ), [σφύρα, ἐλαύνω] (прінч: despre metaлѣ) лвкратѣ кв чоканвл (înпрот: de χωνευτός, topnatѣ); (прin врм:) îndesatѣ, solidѣ, masifѣ; (прin întind:) џеапънѣ (проп: ші fir:), tape; temeїnikѣ, statopnikѣ. «Νοῦς («Ἀνάγκη, «Φιλία)—». Пл: ші Пind:

Σφύριον (τὸ), dim: ал лвї σφύρα, чокънелѣ.

Σφυρὶς, ἴδος (ἡ), At: în локѣ de σπυρίς.

Σφυρῖτις, ιδος (ἡ), (прінч: φλέψ, вînъ) a глезнеї (a пічорвлвї). [σφυρόν].

Σφυροδέτης, ου (ὁ), кврea de înкълџъminte легатъ пе ла глезне (везї σφαιρωτήρ). [σφυρὸν, δέω].

Σφυροκόπανον (τὸ), внѣ felѣ de чоканѣ кв о парte tъїoasъ. [ші

Σφυροκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, batѣ (лвкрезѣ, nisezѣ) кв чоканвл. [ші

Σφυροκοπία (ἡ), =Σφυρηλάτησις. [din

Σφυρόκοπος (ὁ, ἡ), (пароκs:) лвкрътopѣ кв чоканвл (ferapѣ ші чл:). 2) (пропароκs:) =Σφυρήλατος. [σφύρα, κόπτω].

Σφυροκτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Σφυροκοπέω. [σφύρα, κτυπέω].

Σφυρὸν (τὸ), [σφύρα] глезне, аршікѣ; (прin întind:) кълкїїѣ; ші пічорѣ; (fir:) partea чea maї de жos, saѣ maї de марџine, (spre ек:) поале de мвnte, ші чл:. «Φοίνικες οἰκοῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρόν». Ткр: Kaptaџenezії (ка локвitopї de мърџiniле Лівіеї).

Σφυροπρησιπύρα (ἡ), поеt: арzътоаре de глезне (de пічоаре). (епіt: ал подагреї). [σφυρὸν, πρήθω, πῦρ].

Σφυρόω -ῶ, віit: -ώσω, batѣ кв чоканвл. 2) spargѣ бвлгърії de пъmîntѣ ла џарінъ. [σφύρα]. 3) înfъшврѣ кврeaoa înкълџъmintеї пе ла глезне, мъ înкалџѣ; saѣ порtѣ хаїнъ лвнгъ пînъ ла глезне. [σφυρόν]. [de вnde

Σφύρωσις, εως (ἡ), лвкраре de metaлѣ кв чоканвл. (прінч: 2) sfърîmape de бвлгърї de пъmîntѣ пе џарінъ (ка sъ se акопере sъmînџа). [ші

Σφυρωτὴρ (ὁ), în локѣ de σφαιρωτήρ. [ші

Σφυρωτὸς, ή, ὸν, лвкратѣ кв чоканвл,= Σφυρήλατος.

Σφύσδω, dop: în локѣ de σφύζω.

Σφῶ, поеt: în локѣ de σφῶϊ, saѣ σφωϊ.

Σφωέ, (епгліt:) în локѣ de σφε.

Σφῶϊ, nom: ші ак: înd: ші σφῶϊν, dat: ал лвї σύ.

Σφωΐν, (епгліt:) џеn: ші dat: înd: ал лвї σφεῖς.

Σφωΐτερος, α, ον, поеt: проп: posesiv: (de a 2: перs:), =«Ὑμῶν ἀμφοτέρων». ал воstpв amîndвopa. «Σφωΐτερον ἔπος». Іл: А. 2) (рар de a 3: перs:) ал лор amîndвopa (Antimх:). 3) în локѣ de σός. «Εἴ τινα δῆμον λιλαίεαι σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι». Апл: 4) în локѣ de ἑός. «Αὐγείης σφωϊτέρω σὺν παιδί». Ткр: кв ал sъѣ. «Ἀνὴρ σφωϊτέρους ἐνόησε δόμους». Апл: пе a ле sвле. (везї ші σφέτερος). [σφῶϊ].

Σφῶν, џеn: îm: ал лвї σφεῖς.

Σφῖν, în контрак: în локѣ de σφῶϊν.

Σχαδὼν, όνος (ἡ), пвїѣ de алвінъ ші de вїеsпе. 2) (прin întind:) гъвріле fагврвлвї. ші 3) (прin întind:) fагврвл de мїере. [din

Σχάζω, ші Σχάω -ῶ, віit: σχάσω, desпікѣ, кръпѣ (прінч: med:) taїѣ кв nisteрвл вînъ (кв ші fъръ φλέβα); (пestp:) кръпѣ; 2) [χάζω] молешескѣ; арвнкѣ жos, ласѣ ла вале, saѣ în жos. «Τὴν οὐρὰν —». Ksn: слобоzѣ. «Τὴν ἄγκυραν—». Лкs: ласѣ sъ казъ. «Τὴν βαλβίδα—». Лкs: fакѣ înчепере, deskizѣ inodpomвл. 3) прекврmѣ, пвїѣ în пелвкраре; daѣ îndъръt, опрескѣ. «Κώπην, («Γῆρυν, ші чл:) —». Пind: 4) (ел. saѣ між:) мъ tparѣ înапої, мъ sвпвїѣ; мъ înдвплекѣ, мъ плекѣ ла чева; înчетезѣ, пърълескѣ. «Σχασάμενος τὴν ἱππικήν». Apstf: [în afin: кв χεάζω]

Σχαλιδόω -ῶ, віit: -ώσω, агъџѣ о ашеzatъ вînътореаскъ треажъ de пропънешії парї, пвміџї [σχαλίς]. [de вnde

Σχαλίδωμα (τὸ), пръжінъ, парѣ fврко-sѣ de înџепепіt трежеле.

Σχαλὶς, ἴδος (ἡ), (прінч:) =Σκαλίς, sъпоїѣ кв доъ гврї. (de вnde 2) (обіч:) парѣ fвркоsѣ кв дої крачї, ігеввінчоsѣ ла ашеzарea вînъторештелор треже. [σχάζω].

Σχάσαις, Еол: în локѣ de σχάσας, пех: de партч: ал лвї σχάζω.

Σχάσις, εως (ἡ), despікаре (кв nisteрвл, ші чл:), кръпаре. 2) = кв...

Σχάσμα (τὸ), despікътвръ, кръпътвръ. [ші

Σχασμὸς (ὁ), =Σχάσις. [ші

Σχαστὴρ (ὁ), гль: кврsъ. [σχάζω]. [de вnde

Σχαστηρία (ἡ), fвnie întinsъ dînaintea варіереї de каріеръ, че se лъsa жos de о datъ, ка semnѣ de a se порni алергъторії.(везї σχάζω). 2) fвnia макаралеї. [ші

Σχαστήριον (τὸ), nisteрѣ, saѣ ланџетъ.

Σχεδάριον (τὸ), tъблiцъ de însemnat, însemnъtapѣ, (Францз:) livret. [dim: ал лѣї

Σχέδη (ἡ), плц: foae de memбpanъ. (пentpѣ skpis); însemnъtapѣ, (Францз:) tablette, tъблiцъ. [шi

Σχέδην, adв: [σχέω,=ἔχω] înчet. 2) = Αὐτοσχεδίως, de îndatъ, de ла îndemînъ «Σχέδην ἐπέραινον ῥήσεις». At:

Σχεδία (ἡ), [σχέδιος] кораδie, saѣ пѣnte (podѣ пе апъ), konstpѣite de îndatъ, кѣm s' a întîmплat, (Францз:) radeau. 2) легътѣръ de zidѣ. "Σιδηρᾶ —». [de ѣnde

Σχεδιάζω, виit: -άσω, факѣ чева, saѣ ворбеskѣ de îndatъ (fъръ nperîndipe, шi eksaktitate). 2) Skp: [σχεδόν]= Ἐγγίζω, mъ anponiѣ.

Σχεδιάς, άδος (ἡ), ѣnѣ felѣ de плantъ, лimба воѣлѣї, (алt:) χοιροσπέλαθος.

Σχεδίασμα (τὸ), че se faчe, saѣ se ziчe de îndatъ (fъръ пpeкinzѣpe). [шi

Σχεδιασμὸς (ὁ), лѣкpape, skpiepe, saѣ ворбipe de îndatъ, пenperînditъ. [шi

Σχεδιαστικὸς, ἡ, ὸν, обiчнѣitѣ a faчe, saѣ a ворбi пе пenperîndite. [σχεδιάζω]. [de ѣnde

Σχεδιαστικῶς, adв: = Αὐτοσχεδίως, de îndatъ, пeeksakt (op кѣm).

Σχεδίην, adв: Ion: noet: [σχέδιος] de anpoane; (despre timпѣ) neste пѣцinѣ.

Σχέδιον (τὸ), лѣкpѣ fъкѣtѣ de îndatъ, (Францз:) ébauche, isводѣ. 2) (плц:) пpoieктѣ. «Σχέδιον νόμου».

Σχέδιος, α saѣ ος, ον, [σχέδη] fъкѣtѣ de anpoane. «Μάχη —». Лкс: «Βέλος — ». Esхл: 2) fъкѣtѣ de îndatъ (npin ѣpm: fъpъ skѣmпъtate), = Αὐτοσχέδιος, вpemeлnikѣ; (de ѣnde ка sѣбst:) «Σχεδία (se înц: ναῦς, saѣ γέφυρα, везї ziч:); (шi кѣ пpeп:) «Ἐπὶ σχεδίου (se înц: χρόνου)». Apet: în лoкѣ de adв: σχεδίως, în пѣцinъ вpeme.

Σχεδιουργὸς (ὁ), konstpѣktopѣ de плѣtitoape вase de îndatъ, în пpiпъ (de невоїе). [σχεδία, ἔργον].

Σχεδισμὸς (ὁ), ѣnѣ felѣ de danцѣ femeїeskѣ.

Σχεδίως, adв: de anpoane; saѣ de îndatъ, =Αὐτοσχεδίως. [σχέδιος].

Σχεδογραφία (ἡ), însemnape пе tъблiцъ (ad: de îndatъ); (napt:) isводѣ (desemnape) de цeorp: saѣ astponom: xapтъ. [шi

Σχεδογραφικὸς, ἡ, ὸν, [σχέδη, γράφω] кape ape de обiчеiѣ isводѣ de desemnѣ, шi чл:

Σχεδόθεν, adв: noet: de anpoane: (кѣ цen: saѣ dat:) anpoane de чineва. [din

Σχεδὸν, [σχέω] adв: (пpoп: шi noet:) anpoane. "Παρεὼν μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω». Ткp: (шi кѣ цen:) «Ἐπεί θανάτου σχεδὸν ἦεν». (saѣ кѣ dat:). «Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁπότε φεύγειν ἀρήσῃ». Iл: N. (шi fir:). «Καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν». Iл К. пpea de anpoane pѣdъ. (везї шi ἐγγυτέρω). 2) (обiч: fir: шi npin întind:) пе anpoane, maї, пе aчi, fъpъ пѣцinѣ. «Σχεδὸν ἑνδεκαταῖος». Ткp: (шi des înпpeѣnъ кѣ που, saѣ τι). «Σχεδόν τι πρόσθεν, ἤ шi чл:». Sof·

Σχεδουργὸς (ὁ), înd: în лoкѣ de σχεδιουργός.

Σχεδρὸς, ἀ, ὸν, глс: în лoкѣ de σκεθρός.

Σχεθεὶς, εῖσα, έν, пas: пex: 1: de партч: ал лѣї ἔχω.

Σχεθέμεν, Dop: în лoкѣ de σχέθειν, inf: ал лѣї...

Σχέθω, (fъpъ виit:) noet: în лoкѣ de ἔχω, amѣ; saѣ (maї des) în лoкѣ de Ἴσχω, цiѣ, onpeskѣ. «Σχέθε δ' ὅπσε γόοιο». Om:

Σχεῖν, пex: 2: de inf: ал лѣї ἔχω.

Σχελὶς, ίδος (ἡ), At: în лoкѣ de σκελίς.

Σχελυνάζω, =Χελωνάζω.

Σχέμεν, шi Σχέμεναι, Dop: Ion: în лoкѣ de σχεῖν.

Σχένδυλα, ης (ἡ), ѣnѣ instpѣmintѣ ал zidapiлop, ѣnѣ felѣ de клeшte. [σχέω]. [de ѣnde шtеле.

Σχενδυλάω -ῶ, виit: -ήσω, апѣкѣ кѣ клe-

Σχενδύλη (ἡ), =Σχένδυλα.

Σχενδύλιον (τό), dim: ал лѣї σχενδύλη.

Σχενδυλόληπτος, (ὁ, ἡ), anѣkatѣ кѣ клeшtеле [σχενδύλη, шi λαμβάνω].

Σχέο, noet: Ion: în лoкѣ de σχοῦ, miж: пex: 2: de поpѣнч: ал лѣї ἔχω.

Σχερὸς, ἁ, saѣ ὸς, ὸν, [σχέω], глс: konцinѣѣ, =Συνεχής, (Францз:) continu; saѣ (кѣ stpъmѣtape de лitepъ) în лoкѣ de ξηρός, ѣskatѣ (везї шi σκιῤῥός); (de ѣnde ка sѣбst:) ѣskatѣл (пъmîntѣл), konцinѣѣл. || (întpeб: npiнч: пѣmaї dat: кѣ пpeп:). «Ἐν σχερῷ, «Ἐπὶ σχερῷ». noet: în konцinepe (de лoкѣ saѣ timпѣ), neîntpepѣnt, пenpeкѣpmat. (везї шi ἐνσχερώ, шi ἐπισχερώ).

Σχὲς, пex: 2: de поpѣнч:, шi

Σχέσθαι, miж: пex: 2: de inf: ал лѣї ἔχω.

Σχέσις, εως (ἡ), disnosiцie, saѣ pелaцie, че ape чineва кътpe алtѣл, saѣ кape stъ întpe doъ лѣкpѣpї; (naptiк: med:) nestatopnikъ disnosiцie a tpѣпѣлѣї în pелaцie кѣ воала. «Ὀνομάζουσι τὰς μὲν εὐλύτους διαθέσεις ἐν σχέσει, τὰς δὲ μὴ τοιαύ-

τας ἐν ἕξει». Гал: 2) (ȣne-opĭ) onpipe, anȣkape, цinepe. [ші

Σχεταῖος, греш: în локȣ de σχέτλιος. [ші

Σχετήριος, α, ον, nȣtinчosȣ, îndemînatikȣ a цinea, a onpi. «Λιμοῦ σχετήριον». Еȣр: міжлокȣ de înчetape. [ші

Σχετικὸς, ή, ὸν, îndemînatikȣ ла цinepe, saȣ onpipe. 2) чел în релацie saȣ familiapitate кътpe алтȣл; (Лоц:) pелatiвȣ. [σχέω]. [de ȣnde.

Σχετικῶς, adв: în релацie. saȣ кȣ familiapitate кътpe алтȣл.

Σχετλιάζω, віit. -άσω, мъ некъжеskȣ, saȣ мъ плîнгȣ пentpȣ релеле saȣ tikълошiiле, че пътimeskȣ, = Δεινοπαθῶ. [σχέτλιος]. [de ȣnde

Σχετλιασμὸς (ὁ), некажȣл пътimашȣлȣĭ de реле. [ші

Σχετλιαστικὸς, ή, ὸν, (грам:) însemnъtiвȣ de некажȣ, saȣ вȣĭtape. [de ȣnde

Σχετλιαστικῶς, adв: кȣ вȣĭtape, saȣ apъtape de некажȣ.

Σχέτλιος, α, ον, [σχέω, saȣ ἴσχω] (npinч:) ръвdъtopȣ, saȣ stъpȣitopȣ în чева; (npin ȣpm:) îndpъzneцȣ; îndemînatikȣ a 'ші гъsi кȣвinte, saȣ apгȣminte; înтъpitȣ în пъpepea sa; dîpzȣ; asnpȣ, neîndȣплekatȣ, nemлъdiosȣ; silnikȣ, îndъpъtnikȣ; ръȣ-кȣцetъtopȣ; tikълosȣ (вeзĭ ші τλήμων); (despre лȣкp:) de nesȣfepit, nedpentȣ; nenpiinчosȣ, de anъpat; (în цen:) грozaвȣ, пpъпъditopȣ. «Ὕπνος — ». Od: K. «Ἔρις — ». Es: «Σχέτλια ἔργα». Es: ші Om: «Οὐ μέν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν, ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων„. Od: Ξ. «Σχέτλια πέπονθα πράγματα, ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας». Apstf: «Σχέτλια λέγεις καὶ ὑπερφυῆ„. Плt: грozaве. (ші despre віto). «Ὅσα σχέτλια καὶ ἄμικτα, ὀλιγόγονα. Ep: (în Om: maĭ de мȣлte opĭ кȣ emfasȣ). «Σχέτλιε, πῶς ἔδος Ἀϊδός δε κατελθέμεν, Od: Λ. «Σχέτλιε, οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν»; Od: M. «Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσσεῦ, οὐδέ τοι γυῖα κάμνεις· σιδήρεά σοι πάντα τέτυκται». Od: M: «Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ, σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις». Iл: K: «Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη». Iл: Г. [de ȣnde

Σχετλίως, adв: грozaв; tikълошеште, ші чл:

Σχέτο, noet: în локȣ de ἔσχετο, a 3: sinг: neps: de між: nex: 2: ал лȣĭ ἔχω.

Σχῆμα (τὸ), [σχέω = ἔχω] кinȣл, în каpe este nȣsȣ (nosiцia, în каpe se înfъцішazъ ла вedepe) чева, fopma чea din afapъ; înвpъкъmintea (ȣмвлetȣл, ші чл:) omȣлȣĭ; (în цen:) пȣptapea; (despre віto) = Σκευὴ (Ksn: K. Π. Ζ. ά, 49); (naptik:) op че se face snpe apъtape, npeфъкȣtȣ, saȣ meштешȣцitȣ; (npin ȣpm:) = Πλάσμα, ші Πρόσχημα; (naptik:) пasȣ (firȣpъ) de danцȣ (Ep:στ'. 129); isвodȣ de desemnъtȣpъ (цeometp:). «Ἐπιφάνεια καὶ περιγραφὴ καὶ πέρας σώματός ἐστι σχῆμα». Пл: (ptp:). «Λόγου («Λέξεως) σχῆμα τὸ μὴ κατὰ φύσιν τὸν νοῦν ἐκφέρειν, μηδ' ἀπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐκτρέπειν καὶ ἐξαλλάττειν τὴν διάνοιαν κόσμου τινος τῇ πλάσει ἢ χρείας ἕνεκα». Tiвep: [de ȣnde

Σχηματίζω, віit: -ίσω, fopmezȣ чева; înfpȣмȣseцezȣ; fakȣ пasȣpĭ (firȣpĭ) de danцȣ, dъnцezȣ; (між:) îaȣ ȣnȣ felȣ de nosiцie, мъ fopmezȣ întp' ȣnȣ кinȣ, îmĭ disnȣiȣ eksтepiopȣл oape-кȣm; (fir:) мъ npefakȣ, мъ apъtȣ în faцъ. «Πρὸς τοὺς ἄλλους ὡς εἰδὼς ἐσχημάτισται„. Плt: se npeface, къ штie. (ші nas:) «Λόγος ἐσχηματισμένος„. Лкs: алeгopikȣ, saȣ meштeшȣцitȣ.

Σχημάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ σχῆμα.

Σχημάτισις, εως (ἡ), ші

Σχηματισμὸς (ὁ), fopmape, modifikape de fopmъ; (fir:) npefaчepe, meштешȣцipe; (ptp:) înfpȣмȣseцape npin firȣpĭ. [σχηματίζω].

Σχηματογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiȣ firȣpĭ; deskpiȣ fopma saȣ firȣpa кȣiва; desemnezȣ. [ші

Σχηματογραφία (ἡ), deskpiepe de firȣpĭ, saȣ de fopma вpe ȣnȣĭ лȣкpȣ; desemnape. [σχῆμα, γράφω].

Σχηματοθήκη (ἡ), пȣstpъtopie de înвpъкъminte, мȣsчĭ ші чл:, marazie de kostȣme, saȣ de ȣnелte teatpале. [σχῆμα, θήκη].

Σχηματοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakȣ firȣpĭ; fopmezȣ чева; saȣ (між:) мъ fopmezȣ întp' ȣnȣ felȣ. [ші

Σχηματοποιία (ἡ), pеnpesintape npin miшкъpĭ de tpȣnȣ de felȣpite firȣpĭ, danцȣ de nantomimъ. [σχῆμα, ποιός].

Σχηματότης (ἡ), (flsf:) însȣшimea челȣĭ че ape, saȣ noate лȣа oape-кape fopmъ, npiimiчȣne de fopmъ. [σχῆμα].

Σχῆσις, εως (ἡ), глs: în локȣ de σχέσις.

Σχήσω, віit: ал лȣĭ ἔχω, saȣ ἴσχω, din σχέω.

Σχίδα, noet: în локȣ de σχίδην, ак: neperл: ал лȣĭ σχίδη.

Σχιδακηδὸν (-κιδόν), adв: în felȣ de sȣpчea, saȣ цandъpъ. [ші

Σχιδανόπους, όποδος (ό, ή), =Σχιζόπους.

Σχίδαξ, ακος (ό), ші

Σχίδη (ή), desnikътъръ de лемнѫ, цандъръ, saѫ ѕѫрчеа. [σχίζω].

Σχίδιον (τὸ), dim: ал лѫї σχίδη, цъndърікъ, ѕѫрчелѫшъ. 2) firѫ de skamъ,(Францѫ:) brin de charpie.

Σχῖδος, εος -ους (τό), гльs: în локѫ de σχίδη.

Σχιδώνυχος (ό, ή), чел кѫ ѫнгіа кръпatъ. [σχίζω, ὄνυξ].

Σχίζα, ης, (ή), desnikътъръ, цandъръ de лемнѫ пentрѫ fокѫ. 2) (pap) în локѫ de βέλος, ѕѫцеatъ. 3) (ѫne-орї) în локѫ de σχίσις (Sin:). [σχίζω]· [de ѫnde

Σχιζίας, ου (ό), ѕлавѫ ші ѫѕкatѫ ка о цandъръ de лемнѫ.

Σχιζίον (τὸ), dim: ал лѫї σχίζα, ѕѫрчелѫшъ, цъndърікъ. (везї ші σχίδιον).

Σχιζοποδία (ή), характеріstіка вітелор кѫ пічоареле desпърцitе în деџеte. [din

Σχιζόπους, όποδος (ό, ή), чел кѫ пічорѫл desпърцitѫ în деџеte (înпpot: de στεγανόπους). [σχίζω, ποῦς].

Σχιζόπτερος (ό, ή), чел кѫ аріпе desпърцitе în deoseвitе пene (înпp: de στεγανόπτερος). [σχίζω, πτερὸν].

Σχίζω, (în afin: кѫ σχάζω] віit: σχίσω, desпікѫ, рѫпѫ, sfîшіѫ; despарцѫ (прон: ші fir:). «Λέων σώματι κύρσας, ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι σχίσσεν». Es: „Ὁ Νεῖλος ῥέει, μέσην Αἴγυπτον σχίζων». Ep: (ші пas:) «Δίχα μευ τὸ θέριστρον ἔσχισται». Ткр: «Σχιζομένης τῆς ὁδοῦ, καὶ τῆς μὲν ἐς ἀριστερὴν φερούσης, τῆς δὲ ἐς δεξιὴν». Ep: «Σχίζεται τό γάλα». Dѕкр: se taіе, se вrînzeшte лапteлe. (ші fir:) «Καὶ σφέων ἐσχίζοντο ἀι γνῶμαι». Ep: «Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καί οἱ μὲν ἦσαν σύν τοῖς Ἰ.., οἱ δὲ σὺν τοῖς Ἀ...». Ѕкр:

Σχινδάλαμος, поеt: ші Σχινδαλμός (ό), At: în локѫ de σκινδαλμός.

Σχινδυλέω -ῶ, віit: -ήσω, рѫпѫ, ѕпаргѫ în мічї вѫкъцеле. [din

Σχινδύλη (ή), dim: ал лѫї σχίδη, ѕѫвціре цandъръ, ѕѫрчелѫшъ. (de ѫnde Лat: scindula ші а поastръ skîndѫръ).

Σχινδύλησις, εως (ή), рѫпере în мічї вѫкъцеле. [σχινδυλέω].

Σχινέλαιον (τὸ), ѫлеїѫ de sakîzѫ. [σχῖνος, ἔλαιον].

Σχινίζω, віit: -ίσω, кърѫцѫ (прінч:) dinцїї кѫ лемнѫ de sakîzѫ. ‖ (між:) mestekѫ sakîzѫ, saѫ îmї алвеѕкѫ dinцїї кѫ лемнѫ de sakîzѫ. ‖ (în At: 621: se îndpeпt σχοινίζομαι, saѫ σκινθίζομαι) жокѫ ѫпѫ dапцѫ кѫ ѕърітѫрї. [ші

Σχίνινος, η, ον, чел din лемнѫ de sakîzѫ. ‖ (ѕѫвst:) «Σχινίνη (se înц: ῥητίνη)». Dѕкр: sakîzѫ. [ші

Σχινίς, ίδος (ή), еnit: Венера (кърia: ера konsfinцitъ чеапа σχῖνος, ка плantъ Венеріапъ). 2) гогоаша копачїѫлѫї [σχῖνος].

Σχινοκέφαλος (ό, ή), кom: поеt: чел кѫ капѫл mаре ші askѫцitѫ ка [σχῖνος (2), ші κεφαλή].

Σχῖνος (ή), [σχίζω] ѫпѫ felѫ de помѫ, saѫ копъчелѫ, че продѫче sakîzѫл. (везї ші τερέβινθος). 2)=Σκίλλα, чеапъ de маре.

Σχινοτρώκτης, ου, ші Σχινοτρὼξ, ῶγος (ό), [σχῖνος, τρώγω] мînкъторѫ de sakîzѫ; (прin întind:) мѫіеросѫ, afemeiaтѫ (fъtълъѫ).

Σχινώδης, εος (ό, ή), чел din soiѫл, saѫ asemenea арворѫлѫї de sakîzѫ; saѫ плинѫ de astfeл de копъчеї [σχῖνος].

Σχίσις, εως (ή), desпікаре, рѫпере, кръпаре прin міжлокѫ. [ші

Σχίσμα (τὸ), parte, saѫ лѫкрѫ desпікatѫ, рѫпtѫ, кръпatѫ; sfîшіітѫръ; (fir:) віліkъ рѫпtѫръ, saѫ тъіеtѫръ, (Францѫ:) scission; (Віs:) sxismъ, ересѫ. [σχίζω]. [de ѫnde

Σχισματικὸς, ή, ὸν, кѫвеnitѫ, înѕѫшітѫ ѫпеї sxisme, saѫ ересѫ, sxismatikѫ.

Σχισμὸς (ό),=Σχίσις, saѫ Σχίσμα.

Σχιστὸς, ή, ὸν, рѫпtѫ, desпікatѫ, кръпatѫ; serвezitѫ; saѫ de desпікаt, ші чл: «Γάλα σχιστὸν». Лкs: лапte serвezitѫ. ‖ (ѕѫв st:) «Σχιστὸν (se înц: ἱμάτιον)». ѫпѫ felѫ de хаїпъ мѫіеreaskъ; ші «Σχισταὶ (se înц: κρηπῖδες, saѫ ἐμβάδες)». ѫпѫ felѫ de мѫіереаskъ înкълцъmіnte. (везї ші πρόσχημα).

Σχοίατο, поеt: Ion: în локѫ de σχοῖντο, а 3: îm: ерs: de між: пех: 2: de поft:, ші

Σχοίην, akt: пех: 2: de поft: ал лѫї ἔχω.

Σχοινάνθη (ή), ші Σχοινάνθιον, ші Σχοίνανθον (τὸ), ші Σχοίνανθος (ή), ѫпѫ felѫ de папѫръ, saѫ ціперіѫ кѫ ѫпѫ mіrosѫ. [σχοῖνος, ἄνθος].

Σχοινιὰ (ή), коардъ de папѫръ, saѫ порozѫ (везї σχοῖνος). 2) înплetitѫръ de папѫръ, saѫ порozѫ; (în цеп:) înплetitѫръ. „Σχοινιὰ βοτρύων εἰς κύκλον περιηγμένη„. Ios: [ші

Σχοινιαία (ή), локѫ, ѫnde se ресѫческ ші înплeteѕк фѫпії. [ші

Σχοινίζω, віit: -ίσω, мъѕѫрѫ пъмînтѫ кѫ фѫпіа, saѫ мѫѕѫра пѫміtъ σχοῖνος, (Францѫ: arpenter. 2) (прin întind:) înпарцѫ пъ mîntѫ (прінч: ла клерѫхї, везї κληροῦχος).

3) (mіж:) dъnцezъ ѕnъ danцъ пantomiмікъ. (în îndpeпtape în локъ de σχινίζομαι). [σχοῖνος].

Σχοίνικλος, ші Σχοίνιλος (ὁ), ѕnъ feлъ de пasъpe dene лînгъ aпe, (aлt:) Σχοινίων. (вezĭ ші κίγκλος).

Σχοινικός, ή, όν, ші

Σχοίνινος, η, ον, fъкѕtъ din, saѕ asemeнea кѕ porozъ, saѕ папѕръ; (пpin întind:) лѕнгъ ші snîцъlatъ. «Φωνή—». Esix: seкъ ші snaptъ. [ші

Σχοινίον (τό), înплetitѕpъ de папѕръ; fѕnie (пpinч: de папѕръ); fѕnie de teiѕ; (пapтiк:) fѕnie de мъѕѕpat пъмîntъ; (fir:) шiръ непрекѕpmatъ. «Μεριμνῶν—». Hind: [σχοῖνος].

Σχοινοπλόκος (ὁ, ή), înплetitopъ de fѕniĭ, fѕnapъ, [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοίνιος, α saѕ ος, ον,=Σχοίνινος,

Σχοινιοστρόφος (ὁ, ή), pesѕчitopъ, înплetitopъ de fѕniĭ. 2) strîнгътopъ de fѕnia пѕцѕлѕĭ пpin învîptipea poцiĭ (skoцътopъ de aпъ). (вezĭ ші ἱμονιόστρόφος). [σχοινίον, στρέφω].

Σχοινιοσυμβολεύς, έως (ὁ), înплetitopъ de fѕniĭ (пpinч: de кopaвie), = Σχοινιοπλόκος. [σχοινίον, συμβάλλω].

Σχοινίς, ίδος (ή), (adiект:) în локъ de σχοινίνη„. «Κύρτη—». Nik: ‖ (sѕbst:) înплetitѕpъ (fѕnie, кошъ, чiѕpъ, ші чл:) de папѕръ. 2) podѕл папѕpeĭ. (se konf: кѕ σχινίς). [σχοῖνος].

Σχοίνισμα (τὸ), пapte de пъмîntъ мъѕѕpatъ кѕ fѕnia, ші înпъpцitъ клерѕхiлор. (вezĭ κληροῦχος). [ші

Σχοινισμὸς (ὁ), мъѕѕpape кѕ fѕnia, ші înпъpцipe de пъмîntъ. 2) ѕnъ feлъ de мѕнчitoape пedeanсъ, (Itл:) corda. [σχοινίζω].

Σχοινίτης, ου (ὁ), ші Σχοινῖτις, ιδος (ή), fъкѕtъ de папѕръ, saѕ porozъ. «Καλύβη—». Eнгр: [ші

Σχοινίων, ωνος (ὁ),=Σχοίνικλος. 2) (mѕs:) ѕnъ feлъ de кîntiкъ кѕ fлѕeрѕл. [σχοῖνος].

Σχοινοβατέω -ῶ, віit: -ήσω, ѕмблѕ, жoкъ пe fѕnie. [din

Σχοινοβάτης, ου (ὁ), ѕмблътopъ, жѕкътopъ пe fѕnie întinsъ. [σχοῖνος, βαίνω]. [de ѕnde

Σχοινοβατία (ή), tpeaвa жѕкътopѕлѕĭ пe fѕnie. [ші

Σχοινοβατικός, ή, όν, кѕвenitъ, însѕшitъ жѕкътopѕлѕĭ пe fѕnie. «Σχοινοβατική». мештешѕгѕл, saѕ meserіa жѕкътopѕлѕĭ пe fѕnie.

Σχοινόδεσμος (ὁ), лerътѕpъ кѕ fѕnie de папѕръ. [ші

Σχοινόδετος (ὁ, ή), лeratъ кѕ fѕnie de папѕръ. [σχοῖνος, δέω].

Σχοινοδρομία (ή), aлepгape пe fѕnie,= Σχοινοβατία. [din

Σχοινοδρόμος (ὁ, ή), aлepгътopъ пe fѕnie (кa σχοινοβάτης); saѕ sѕitopъ пe fѕnia кopъвiĭ (кa кopъвiepъ). [σχοῖνος, δρόμος),

Σχοινοειδής, έος (ὁ, ή), чeл din feлѕл, saѕ asemeнea папѕpeĭ, saѕ fѕnieĭ. [σχοῖνος, εἶδος].

Σχοινόεις, εσσα, εν, пoet: în локъ de σχοινώδης, asemeнea кѕ, saѕ плinъ de папѕръ. [σχοῖνος].

Σχοινόπλεκτος (ὁ, ή), înплetitъ din папѕръ. [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοινοπλοκικός, ή, όν, кѕвenitъ, însѕшitъ înплetitopѕлѕĭ de fѕniĭ. «Σχοινοπλοκική». мештешѕгѕл лѕĭ. [din

Σχοινοπλόκος (ὁ, ή), înплetitopъ de fѕniĭ. [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοινοπώλης, ου (ὁ), вînzътopъ de лѕкpѕpĭ fъкѕte din папѕръ (fѕniĭ, кошѕpĭ, porожinĭ, ші чл:). [σχοῖνος, πώλης].

Σχοῖνος (ὁ, ші maĭ пoѕ ή), ѕne feлъ de плantъ, папѕръ, porozъ, saѕ цineріrъ, (Fpanц:) jonc. 2) локъ sъditъ кѕ папѕръ, ші чл:; saѕ кotopъ, кoapdъ de папѕръ, (aлt:)σχοινιὰ. «Ἐγκέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατίᾳ τ᾽ ἐν ἀπειράτῳ». Hind: 3) înплetitѕpъ (fѕnie, кошъ, porожinъ, ші чл:) de папѕръ. «Κατίει σχοίνῳ σπυρίδα ἐς τὴν λίμνην». Ep: «Λῦσον τᾶς σχοίνω με». Tкp: 4) мъѕѕpъ de întindepe (пpinч:) de пъмîntъ кîштiratъ кѕ pesвoĭъ, кape se înпъpцia ла клеpѕхĭ saѕ ла poвĭ пentpѕ плѕrъpie. "Πεδίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι„. Ep: 5) (ла Eцiпt:) мъѕѕpъ de întindepe кonpinzътoape de maĭ-zeчĭ, saѕ dѕпе aлцiĭ de tpeĭzeчĭ de stadiĭ. (вezĭ Ep: B′ 6).

Σχοινοστρόφος (ὁ, ή), = Σχοινιοστρόφος.

Σχοινοσυμβολεύς, έως (ὁ), = Σχοινιοσυμβολεύς.

Σχοινοτένεια (ή), пoet: fem: aл лѕĭ...

Σχοινοτενής, έος (ὁ, ή), (σχοῖνος, τείνω] întinsъ кa o fѕnie (че se pѕѕчeште, saѕ кѕ кape se мъѕoapъ чeвa), кѕ totѕл dpeптъ. «Διώρυξ («Διέξοδος)— ». Ep: 2) (пpin întind: ші de maĭ мѕлte-opĭ fir:) лѕнгъ, întinsъ. «Ἀοιδὴ («Περίοδος).—». Hind: ші Гpam: 3) =Σχοινότονος. «Σπυρίς—». Eнгр: înплetitъ din папѕръ. [de ѕnde

Σχοινοτενῶς, adв: dpeпt кa o fѕnie întinsъ; în дeлѕнгъ.

Σχοινοτονία (ή), dipekцie dpeaпtъ îna-inte; лsпцime. [din

Σχοινότονος (ό, ή), komпssš din fsniĭ întinse. «Κλίνη —». Iпkp: patš кs bande împletite în лoкš de skîndspĭ. 2) (sпe-opĭ) în лoкš de σχοινοτενής. [σχοῖνος, τόνος].

Σχοινοῦς, οῦσσα, οῦν, în kontpak: în лoкš de σχοινόεις, плinš de пanspe.

Σχοινοφιλίνδα (-φολίνδα, saš maĭ kopek: -βολίνδα), adв: (ka пsme) spš fелš de жoкš anaлoгš кs чeл Fpanц: jeu du mouchoir.

Σχοινοφόρος (ό, ή), пpodsкъtopš de na-пspъ. 2) пsptъtopš de fsnie, saš aлtъ împletitspъ de пanspъ. [σχοῖνος, φέρω].

Σχοινοφυλίνδα, = Σχοινοφιλίνδα.

Σχοινοχάλινος (ό, ή), чeл кs fpîš de fs-nie, saš de шtpeanгš. [σχοῖνος, χαλινός].

Σχοινώδης, εος (ό, ή), = Σχοινόεις.

Σχοινωτὸς, ή, όν, pesчitš ka o fsnie.

Σχολάζω, вiit: -άσω, шeзš fъpъ лsкps, n'amš tpeaвъ; (кs цeп: saš sinr: saš кs пpeп:) învetezš din лsкps, mъ odixnesкš; (кs inf:) amš вpeme sъ faкš чeвa; (кs dat: saš ak: кs пpeп:) mъ îndeлetnічesкš (îmĭ окsпš вpemea) лa чeвa; (пaptik:) sîntš шкoлapš aл кsiвa; (sпe-opĭ) цiš шкoaлъ, пpedaš лeкцiĭ. «Ἰσοκράτους τότε σχολάζον-τος». Пл: (despre лoкš) sîntš deшeptš, saš вakantš. «Τόπος σχολάζων». Плt: «Καθέδρα σχολάζουσα». Isл: [шi

Σχολαῖος, α, ον, (kompap: At: -αίτερος, -αίτατος) чeл чe se faчe, saš faчe чeвa înчet (în tiкпъ, кs zъвaвъ), zъвaвпiкš; ле-пeшš, kape aвia se miшкъ. «Τὸ σχολαῖον τοῦ βαδίσματος». Пл: [σχολή]. [de sпde.

Σχολαιότης (ή), zъвъвпiчie; tpîndsвie. [шi

Σχολαίως, (kompap: At: -αίτερον, -αίτατα) adв: = Σχολῇ, înчet, кs întîpziepe, în ti-кпъ; kîte пsцiпš, пe пesimцite.

Σχολαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš...

Σχολάρχης, ου (ό), înчепъtopš de epesš, saš sektъ (fлsf: шi чл:). 2) (плц:) dipe-ktopš de шкoaлъ. [σχολή, ἄρχω].

Σχολαστήριον (τὸ), лoкaлš potpiвitš лa stsdiš în tiкпъ, (Fpanц:) cabinet d' étu-de. [шi

Σχολαστὴς, οῦ (ό), шeзъtopš fъpъ tpea-въ, saš лsкps. «Βίος —». Пл: [σχολάζω]. [de sпde

Σχολαστικὸς, ή, όν, кsвenitš, saš aпле-katъ лa шedepe fъpъ tpeaвъ. «Σύλλογοι —». Apst: adsпъpĭ de oameпĭ fъpъ лs-kps. «Τὸ σχολαστικόν». Apst: aплekape лa шedepe fъpъ лsкps. 2) îndeлetnічitš лa învъцъtspĭ, stsdiosš, învъцatš. 2) (maĭ пoš) mъpцinitš лa шtiinцa sa în învъцъtspeле шкoaлeĭ; (пpin spm:) sxoлastikš, пetpe-вiкš шi de pîsš în peлaцie кs aле лs-miĭ, (Fpanц:) pédant.

Σχολεῖον (τὸ), лoкš de îndeлetnічipe лa învъцъtspĭ, de stsdiš, [de aчi] шкoaлъ. [din

Σχολὴ (ή), [σχέω] пeлsкpape, вpeme de шedepe fъpъ tpeaвъ, tiкпъ, saš odi-xпъ, (Fpanц:) loisir. «Ἄλλως καὶ σχολή ἐστι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις;». Tкp: «Οὐ σχολή». n'amš вpeme; (шi кs цeп:). «Πό-νων — ». Esp: (шi кs пpeп: în лoкš de adв:). «Ἐπὶ σχολῆς». Esp: în tiкпъ, пe în-deлete. «Σχολὴν ἄγειν ἀπό τινος». Ksп: = Σχολάζειν. 2) вpemea, чe ape чineвa de a se oкsпa лa чeвa, îndeлetnічipe. «Σχολὴν ἔχειν πρός τι, saš ἀμφί τινα». Ksп: a se îndeлetnічi. 3) лsкps, чe faчe чineвa пe îndeлete, aвînd вpeme; (пaptik:) пpedape, saš asksлtape de лeкцie; stsdiš; medita-цie, saš лeкцie skpisъ (Пл: Mopaл: στ'. 119). 4) = Σχολεῖον. 5) = Σχολαστήριον. 6) zъвaвъ, пiepdepe de вpeme, tîpziitate. «Ὡς δ' αὐτῷ σχολὴ ἐδόκει γίγνεσθαι». Tsч: (de sпde || dat:) Σχολῇ (în eл: de пpeп:) adв: în лoкš de σχολαίως, înчet înчet, în tiкпъ, кs zъвaвъ; aпevoe, aвia; (пpin în-tind) пiчĭ de кsm. «Σχολῇ σκοπεῖν». Andvd: = Ἐπὶ σχολῇ. «Εἰ σχολῇ ὑπήκουόν σοι». Ksп: «Σχολῇ πορεύεσθαι». Ksп: «Σχολῇ ἐστειλά-μην». Sof: (шi împpesпъ кs γε). «Σχολῇ γε». (fp:) шsлt maĭ пsцiп, пe кsm. «Εἰ δὲ μὴ τούτων, σχολῇ γε τῶν ἄλλων». Apst: (вeзĭ шi σπουδή).

Σχολιάζω, вiit: -άσω, faкš (eкsплiкš кs) sxoлiĭ, saš komentepe. [σχόλιον]. [de sпde

Σχολιαστὴς, οῦ (ό), sxoлiastš, komenta-topš (eкsплiкъtopš кs note) de sпš ве-kĭš aвtopš.

Σχολικὸς, ή, όν, шкoлъpeskš. koпiлъpe-skš, (Fpanц:) qui sent l' école. [σχολή]. [de sпde

Σχολικῶς, adв: шкoлъpeшte, saš dsпe кiпsл, oвičeisл шкoaлeлop; (sпe-opĭ) în лoкš de σχολαίως, = Βραδέως.

Σχολιογράφος (ό, ή), skpiitopš de sxoлiĭ, saš komentape. || (sssst:) = Σχολιαστής. [σχόλιον, γράφω].

Σχόλιον (τὸ), potъ fъкsтъ snpe eкsплi-kape de aвtopš пe îndeлete, saš în шкoa-лъ, saš în кaвinetš de stsdiš. 2) шкoлъ-peaskъ meditaцie (komпssъ кs вopвe пom-пoase, saš пedantiчe, вeзĭ σχολικός). [σχολή].

Σχολύδριον (τὸ), dim: ал лѕї σχολεῖον, saѕ σχόλιον.

Σχόμενος, η, ον, mіж: пех 2: de партіч:, ші

Σχοῦ, mіж: пех: 2: de порѕнч: ал лѕї ἔχω.

Σχῦρος (ὁ,) гпs: аріціѕ.

Σχῶ, пех: 2: de sѕи:, ші

Σχών, οῦσα, όν, пех: 2: de партіч: ал лѕї ἔχω.

Σῷ, dat: sінг: ал прон: посеsівѕ σός.

Σῷ, At: nom: їm: їn локѕ de σῶοι прin контрак:

Σωδάριον (τὸ), =Σουδάριον.

Σῶδες (αἱ), ѕнѕ soїѕ de пъѕърї кіntъ-toape. (Om: Ἰξ. Γ'. 3).

Σῶες, пеконtракt: їn локѕ de σῶς, рарѕ nom: їm: ал лѕї σῶς.

Σώεσκον, поеt: Ion: прел: ал лѕї σώω, =σώζω.

Σωζόπολις, ιδος (ὁ. ἡ), Sxл: їn локѕ de σωσίπολις.

Σώζω, [σῶς] біit: -σώσω, (пех: ἔσωσα, tpe: de кѕ: σέσωκα, ші пас: σέσωσμαι, ші At: σέσωμαι, пех: пас: ἐσώθην) пъstpezѕ їntperѕ, saѕ мѕлтъ време. «Σπέρμα πυρὸς σώζων». Od: E. пъstpїnd fокѕ de аціцаt. «Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ ὑμᾶς σώζων, ὥστε μήτε ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι, μήτε... Ksn: «Ἡ εὐταξία σώζειν δοκεῖ». Ksn: (ші пас:). «Πάντας εὔχεσθαι μετὰ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας Ἀθήνας μάλιστα σώζεσθαι». Ksn: «Ἵνα τὸ διάφορον ἑκατέρων σώζηται». Лкs: 2) (кѕ цеп: saѕ sінг: saѕ кѕ препо:) skaпѕ, isбъвeskѕ, препъzeskѕ, апърѕ. «Ἐχθρῶν («Κακῶν «Ἐκ θανάτου, «Ἐκ πολέμου, ші чл:)—».Sof: Еѕр: Om: ші Ksn: (ші кѕ inf;). «Αἵ σε σώζουσι θανεῖν». Еѕр: (ші абсол:). «Ὅπως, ἢν δυνώμεθα, καλῶς νικῶντες σωζώμεθα». Ksn: 3) (fir:) пъzeskѕ пескълкаtѕ. «Τὸν νόμον—». 4) (кѕ dat: saѕ маї des кѕ ак: кѕ преп: saѕ inf:) [de аҷі] fakѕ a sosi, dѕкѕ чева saѕ пе чінева їntperѕ, певътъmatѕ, (ші пас:) soseskѕ, saѕ мъ їntopкѕ невїntsitѕ de чева ѕnde-ва. «Ἐς ποταμὸν, («Πόλιν δε) — ». Om: «Αἴκε νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ γυμνόν». Іл: Р. «Σωθέντος ἐμοῦ ὀπίσω εἰς οἶκον τὸν ἐμόν». Еp: «Μόλις ὕμμιν ἐσώθην». Ткр: 5) (mіж:) ціѕ minte, saѕ пъstpezѕ їn mintea mea. «Σώζου τόδε». Sof: «Ὧν με προὐδιδάξατο, οὐδὲν παρῆκα, ἀλλ' ἐσωζόμην». 6) (пас:) sїntѕ sънъtosѕ, saѕ мъ ціѕ їn бѕнъ stape; (їn цеп:) eksistѕ; dъineskѕ (de ѕnde σῶμα, tpѕпѕ); (Бісер:) mїntѕїeskѕ sѕfletѕл. «Ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι». Sof: «Ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι». Trn: smintiцї, saѕ desпъdъждѕiцї. «Ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι». Sкр:

Σωκάριον (τὸ), = Σχοινίον, fѕnie de a мъsѕра пъmїntѕ.

Σωκέω -ῶ, біit: -ήσω, поеt: sїntѕ tape, їn пѕtepe; (кѕ inf:) потѕ sъ... [din

Σῶκος (ὁ), поеt: tape, пѕtepnікѕ (епіt: ал лѕї Меркѕрѕ). [σωστικὸς, saѕ σωσίοικος].

Σωκρατέω -ῶ, біit: -ήσω, imitѕ пе Sokpatѕ (ла tpaїѕ, їnвръкъminte, ші чл:). [ші

Σωκρατίζω, біit: -ίσω, ѕpmezѕ їnвъцъtѕpa, saѕ sistema лѕї Sokpatѕ. [ші

Σωκρατικός, ή, όν, Sokpatікѕ, ал лѕї Sokpatѕ; (партк:) школарѕ, ѕрмъtopѕ sistemeї лѕї Sokpatѕ. [Σωκράτης].

Σωλήν, ῆνος (ὁ), [αὐλός] op че аре fopmъ de tpestie; (партк:) цеавъ, оланѕ, каналѕ de апъdѕкѕ, saѕ жгїабѕ; оланѕ de їнвелitoape. 2) (fir:) skoбitѕpъ, шъпцѕ-лецѕ de колоанъ, (Франц:) cannelure; (de ѕnde) їndoitѕpъ de хаїнъ. 3) ѕнѕ felѕ de skoїкъtѕpъ de mape, sѕліnъ. [de ѕnde

Σωληνάριον (τὸ), ші

Σωληνίσκος (ὁ), dim: ал лѕї σωλήν.

Σωληνιοτής, οῦ (ὁ), =Σωληνοθήρας.

Σωληνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел їn fopmъ de каналѕ saѕ шанцѕ. [σωλήν, εἶδος].

Σωληνοθήρας, ου (ὁ), вїнъtopѕ, пескѕitopѕ de sѕліпe. [σωλὴν (3), θήρα].

Σωληνόω -ῶ, біit: -ώσω, fopmezѕ чева їn felѕ de каналѕ. [σωλήν]. [de ѕnde

Σωληνωτὸς, ή, όν, sъпatѕ пе dїnъѕntpѕ (fъкѕtѕ) їn felѕ de каналѕ.

Σῶμα (τὸ), [σώζω 6] tpѕпѕ (de omѕ ші de віtъ); (прінч: ші їn Om: ръmъшіцъ de moptѕ, кadавpѕ. «Τὸ δ' ἐμὸν σῶμα, ὅταν τελευτήσω, τῇ γῇ ὡς τάχιστα ἀπόδοτε». Ksn: «Ἔγωγε οὐδέποτε τοῦτο ἐπείσθην, ὡς ἡ ψυχὴ, ἕως μὲν ἂν ἐν θνητῷ σώματι ᾖ, ζῇ, ὅταν δὲ τούτου ἀπαλλαγῇ, τέθνηκε». Ksn: «Εὖ εἶχον τὰ σώματα πρὸς τὸ δύνασθαι στρατιωτικοὺς πόνους φέρειν». Ksn: 2) (прin їntіnd:) omѕ, обраzѕ, персоанъ; (партік: ші маї de мѕлте орї їm:) робї. «Σώματα ἐλεύθερα». Ksn: «Σῶμα γυναικεῖον οἰκογενές». Епгр: «Εὐθήνεια χρημάτων καὶ σωμάτων». Apst: 3) (ѕпе-орї) tpѕпѕ, мемврѕ цепitалѕ. «Σῶμα παιδοποιόν». Ел: 4) (їn цеп:) волѕmѕ de op че mateріe, (Франц:) masse, чева компѕsѕ din маї мѕлте пърtічеле; (de ѕnde fir:) sistemъ, (Франц:) corps «Τὸ σῶμα τὸ τοῦ ὕδατος πᾶν». Apst: «Σῶμά ἐστι μέγεθος τριχῇ διαστατόν». Гал:

Σωμαλειπτέω -ῶ, біit: -ήσω, їmї ѕпгѕ tpѕпѕл, ка лѕпtъtopiї; мъ eksepчеzѕ. [σῶμα, ἀλείφω]=кѕ...

Σωμασκέω -ῶ, виit: -ήσω, îmĭ denpinzŭ, saŭ eksepчezŭ tpѫnѫл; (pap кѫ aк: eл: de npeц:) «Ἐσωμάσκει τὸν πόλεμον». Пл: se гѫtĭa de... [σῶμα, ἀσκέω]. [de ѫnde

Σωμασκητὴς, οῦ (ὁ), eksepsѫtopŭ, denpinzѫtopŭ de лѫntѫtopĭ,=Ἀλείπτης. [шi

Σωμασκία (ἡ), eksepsape, denpindepe de tpѫnŭ.

Σωματεῖον (τό),=Σωμάτιον. 2)=Σχηματοθήκη (de teatpѫ). 3) sistemѫ, soцietate, кopnopaцie. [σῶμα].

Σωματεμπορέω -ῶ, виit: -ήσω, mѫ neroцezŭ кѫ pовĭ. [шi

Σωματεμπορία (ἡ), neroцŭ кѫ pовĭ. [din

Σωματέμπορος (ὁ, ἡ), neгѫцѫtopŭ de pовĭ, =Ἀνδραποδοκάπηλος. [σῶμα, ἔμπορος].

Σωματηγέω -ῶ, виit: -ήσω, komandŭ o tpѫnѫ (de oaste, шi чл:). [din

Σωματηγός (ὁ, ἡ), komandantŭ de ѫnŭ кopnŭ (de oшtipe, шi чл:). [σῶμα, ἡγοῦμαι]. 2) глs: dѫкѫtopŭ de omŭ. «Ἡμίονος—». Etmлц: (snpe deoseвipe de φορτηγὸς). [σῶμα, ἄγω].

Σωματία (ἡ), Глs: memвpanѫ de skpis. [шi

Σωματίζω, виit: -ίσω, (filsf:)= Ἐνσωματόω, înкopnopezŭ. [шi

Σωματικὸς, ή, ὸν, tpѫneskŭ, = Σαρκικὸς, (Fpanц:) corporel. [σῶμα]. [de ѫnde

Σωματικῶς, adв: tpѫneшte.

Σωμάτινος, η, ον, aл tpѫnѫлѫĭ, saŭ din tpѫnŭ. [σῶμα].

Σωμάτιον (τὸ), dim: aл лѫĭ σῶμα, tpѫnшopŭ, tpѫnŭ mikŭ, saŭ de nimikŭ; paptiкѫлѫ; indiвidŭ. 2) волѫmeлŭ (de кapte). 3)=Σωματεῖον, (2 шi 3).

Σωματοβλαβία (ἡ), вѫtѫmape de tpѫnŭ, saŭ лa tpѫnŭ. [σῶμα, βλάβη].

Σωματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), шi (adв.) -ειδῶς, чeл în feлŭ, saŭ asemenea ѫnѫĭ tpѫnŭ; (fir:) komnлekтѫtopŭ de ѫnŭ tpѫnŭ (ѫnŭ шipŭ), sistematikŭ. «Ἱστορία—» Плв: [σῶμα, εἶδος].

Σωματοθήκη (ἡ), sikpiŭ de tpѫnŭ moptŭ. [σῶμα, θήκη].

Σωματοκάπηλος (ὁ),=Σωματέμπορος. [σῶμα, κάπηλος].

Σωματοποιέω -ῶ, виit: -ήσω, întpѫnezŭ, daŭ fiinцѫ лa чeвa; кpeskŭ, întѫpeskŭ. 2) (maĭ des) aлкѫtѫĭeskŭ, komnлekтezŭ din maĭ mѫлte (ѫneskŭ în) ѫnŭ tpѫnŭ. 3) Sxл: =Προσωποποιέω. [шi

Σωματοποιία (ἡ), fopmape, înfiinцape de tpѫnŭ. [σῶμα, ποιός].

Σωματοπρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:)-πρεπῶς, кѫвenitŭ, însѫшitŭ, notpiвitŭ tpѫnѫлѫĭ. [σῶμα, πρέπει].

Σωματότης (ἡ), (filsf:) tpѫnime, saŭ însѫшime de tpѫnŭ. [σῶμα].

Σωματοτροφεῖον (τό), лoкaлѫл, ѫnde se xpѫnesк, se цin pовĭ. [σῶμα, τροφὴ].

Σωματουργία (ἡ), = Σωματοποιία. [σῶμα, ἔργον].

Σωματοφθορέω -ῶ, виit: -ήσω, stpikŭ, npѫnѫdeskŭ tpѫnѫл. [din

Σωματοφθόρος (ὁ, ἡ), npѫnѫditopŭ de tpѫnŭ. [σῶμα, φθορά].

Σωματοφορβός (ὁ, ἡ), noet: [σῶμα, φέρβω] xpѫnitopŭ de tpѫnŭ.

Σωματοφρουρατὴρ (ὁ), noet: în лoкŭ de σωματοφύλαξ. [σῶμα, φρουρέω].

Σωματοφυλακέω -ῶ, виit: -ήσω, sîntŭ nѫzitopŭ de tpѫnŭ, rapdianŭ. [шi [шi

Σωματοφυλακία (ἡ), tpeaвa rapdianѫлѫĭ.

Σωματοφυλάκιον (τὸ), лoкѫл, ѫnde se цine tpѫnѫ de moptŭ, mopmîntŭ, saŭ rponniцѫ. [din

Σωματοφύλαξ, ακος (ὁ), nѫzitopŭ de tpѫnѫл îmnѫpatѫлѫĭ, rapdianŭ, saŭ sateлitŭ.[σῶμα, φύλαξ].

Σωματόω -ῶ, виit: -ώσω, întpѫnezŭ, înfiinцezŭ чeвa; (nas:) ĭaŭ (mѫ npeĭaкŭ în) tpѫnŭ; mѫ înкerŭ. «Ὁποὶ σωματωθέντες». Tfp: [шi

Σωματώδης, εος (ὁ, ἡ), = Σωματοειδής; (nлц:)tpѫneшŭ, цeanѫnŭ, (Fpanц:) corpulent. [σῶμα]. [de ѫnde

Σωματωδῶς, adв: кѫ tpѫnŭ; saŭ кa din tpѫnŭ, tpѫneшte,=Σωματικῶς

Σωμάτωσις, εως (ἡ), întpѫnape; înкerape. [σωματόω].

Σῶν, aк: шi nѫвi: лѫĭ σῶς.

Σωννύω, noet: papŭ în лoкŭ de σώζω.

Σώομαι, noet: nas: saŭ mijк: aл лѫĭ σώω =σώζω. 2) (ѫne-opĭ aѫѫs:) în лoкŭ de σοῦμαι = σεύομαι, nѫвѫлeskŭ, mѫ penezŭ. «Σώοντο παρὲξ». Aпл:

Σωναύτης, ου (ὁ), noet:=Σοωναύτης.

Σῶος, α saŭ ος, ον, nekontpaк: saŭ кѫ întind: (papŭ sinr:) în лoкŭ de σῶς.

Σωπαίνω, шi Σωπιαίνω, виit: -ανῶ, глs: (npinч: despe кîĭne), шi

Σωπάω -ῶ, Dop: în лoкŭ de σιωπῶ, taкŭ.

Σωρακίς, ίδος (ἡ), reвpea de лînѫ rpoasѫ, кѫ кape se шtepцe, шi se netezeшte nѫpѫл кaлѫлѫĭ dѫne цesѫлape. [din

Σώρακος (ὁ), [σωρὸς] кoшŭ (npinч: de nѫs smokine ѫskate, saŭ finiчe). 2)=Ξυλοκανθήλιον. 3) лѫdiцѫ înnлetitѫ nentpѫ înвpѫкѫmintea aktopiлop.

Σωρεία (ἡ),==Σωρὸς. 2)==Σώρευσις. [ші
Σωρείτης, ου (ὁ), фъкѕtѕ din гръмъdipe, saѕ în felѕ de гръmadъ, гръмъditѕ; (паptik: în dialeктікъ) Sopetѕ, ѕnѕ felѕ de siлоџismѕ fopmatѕ din mѕлte ѕneлe neste alteлe гръмъdite пропоsiџiĭ. [σωρεύω].
Σωρεὸς (ὁ), глѕ: în локѕ de σωρὸς.
Σώρευμα (τὸ), гръмъditѕpъ, гръmadъ.
Σώρευσις, εως (ἡ), гръмъdipe. [ші
Σωρευτος, ἡ, ὸν, гръмъditѕ. [din
Σωρεύω, віit; -εύσω, гръмъdeskѕ, акоперѕ кѕ гръмъzĭ de... «Τοὺς βωμοὺς λιβάνω—». Epd: [ші
Σωρηδὸν, adв: în гръmadъ; (fir:) în mѕлџime, ѕnѕл neste alтѕл. [ші
Σωρικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, saѕ asemenea ѕneĭ гръмъzĭ. «Σωρικὴ ἀπορία». Sekst:== Σωρείτης (siлоџismѕ). [ші
Σωρίτης, ου (ὁ),==Σωρείτης, ші Σωρικὸς. [σωρὸς]. [de ѕnde
Σωριτικός, ἡ, ὸν, asemenea кѕ Sopetѕ. [de ѕnde
Σωριτικῶς, adв: în felѕ de Sopetѕ.
Σωρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕĭ σωρίτης; (enit:) Черesa ка natpoanъ, saѕ inвiлшѕгъtoape de гръмъziле semънътѕpeлop.
Σωροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕ, saѕ fopmъ de гръmadъ. [σωρὸς, εἶδος].
Σωρὸς (ὁ), [în afin: кѕ σάττω ші σύρω] гръmadъ, teanкѕ de чева; (fir: în џen:) mѕлџime. «Ἀγαθῶν ». Лкs:
Σῶς (ὁ, ἡ), (neѕt: σῶν, îm: nom; σῷ, saѕ σῶς, în kontpaк: în локѕ de σῶες, ак: σῶς; neѕt: îm: pap σᾶ) At: în локѕ de σόος==σῶος, întpeг, neвîntѕitѕ; (fir:) siгѕpѕ, neaпъpatѕ. «Νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος». Om:
Σωσάνιον (τὸ), глѕ: naptea платошѕлѕĭ, че џinea (акоперіа) ѕmepiĭ. [σώζω].
Σῶσι, Ion: în локѕ de σήθουσι, 3: îm: neps: de npez: хоt: ал лѕĭ σήθω.
Σωσίβιος (ὁ, ἡ), noet: mîntѕitopѕ de віaџъ. [σώζω, βίος].
Σωσίκοσμος (ὁ, ἡ), noet: пъstpъtopѕ, mîntѕitopѕ de лѕme; saѕ џiitopѕ de pегѕлъ. [σώζω, κόσμος].
Σωσίμβροτος (ὁ, ὁ), noet: mîntѕitopѕ de oameni. [σώζω, βροτὸς].
Σωσίοικος (ὁ, ἡ), noet: mîntѕitopѕ, saѕ апъpъtopѕ de кase. [σώζω, οἶκος],
Σωσίπολις, ιδος (ὁ, ἡ), mîntѕitopѕ, saѕ skѕtitopѕ de opaше. [σώζω, πόλις].
Σώστης, ου (ὁ), papѕ în локѕ de σωτήρ. [de ѕnde
Σωστικὸς, ἡ, ὸν,==Σωτήριος, чел кѕ înѕѕшіme, saѕ nѕtepe de a mîntѕi; (кѕ џen:) пъstpъtopѕ, џiitopѕ în fiinџъ, «Τὸ ἴσον σωστικὸν ἐστι τῆς ὁμονοίας.» Apst: [de ѕnde
Σωστικῶς, adв:==Σωτηρίως. «Σωστικῶς ἔχω». Лкs: mъ noiѕ mîntѕi.
Σωστὸς, ἡ, ὸν, mîntѕitѕ, saѕ nѕtinчosѕ de a se mîntѕi, npiimitopѕ de mîntѕipe. [ші
Σῶστρον (τὸ), (npinч: ла îm:) жeptfъ, saѕ dapѕ npinositѕ nentpѕ mîntѕipea кѕiва; (npinч:) плаtъ datъ doktopѕлѕĭ nentpѕ лекѕipea ѕnѕĭ волнавѕ. 2)==Σῶτρον. [σώζω].
Σώτειρα (ἡ), fem: ал лѕĭ σωτήρ.
Σωτέος, α, ον, nosit: ал лѕĭ σώζω.
Σωτήρ (ὁ), (вок: σῶτερ) mîntѕitopѕ, saѕ апъpъtopѕ, isвъвitopѕ; natpoнѕ; (adiekt:) ==Σωτήριος. «Τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες». Eѕp: [σώζω]. [de ѕnde
Σωτηρία (ἡ), mîntѕipe, isвъвipe; (кѕ ак: кѕ npen:) nopoчitъ întoapчepe ла (ашezape în) але saле. [de ѕnde
Σωτηριακόν (τὸ), келtѕiaлъ de înгponъчiѕne de moptѕ.
Σωτήριος (ὁ, ἡ), adѕкъtopѕ de mîntѕipe, saѕ чел кѕ însѕшіme de a mîntѕi,(Fpanџ:) salutaire. «Τὸ σωτήριον». Лкs: în лѕкѕ de ἡ σωτηρία. ‖ Σωτήρια (τὰ), (se înџ: ἱερὰ) жeptfe sѕвîpшіte snpe mѕлџѕmipe nentpѕ mîntѕipea кѕiва. «Ἐπεὶ, περί σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων, οἰωνος τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἐφάνη, δοκεῖ μοι εὔξασθαι τῷ θεῷ τούτῳ (ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς) θύσειν σωτήρια». Ksn: 2) npiimitopѕ de mîntѕipe. «Νόσημα—». Гал: 3) (ла Smipna, saѕ dѕne алџiĭ ла Mipiпa ші aĭѕpea) ѕmвлъtoape (епгр:). [σωτήρ]. [de ѕnde
Σωτηριώδης, εος (ὁ, ἡ), adѕкъtopѕ de mîntѕipe,==Σωτήριος. [de ѕnde
Σωτηριωδῶς, ші
Σωτηρίως, adв.==Σωστικῶς, кѕ (saѕ snpe) mîntѕipe. [σωτήριος].
Σώτρευμα, ші
Σῶτρον (ὁ), [σώομαι, saѕ σῶς] ободъ de poatъ, (Fpanџ:) la jante; (în џen:) poatъ (de ѕnde εὔσωτρος ἀπήνη).
Σωφρονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ întpeгѕ ла minџĭ, înџелentѕ, (npin ѕpm:) кѕmпъtatѕ, înfpînatѕ, modestѕ, smepitѕ. «Τὰ σεσωφρονημένα». Esхn: înџелentеле fante, saѕ nѕptъpĭ. [σώφρων[. [de ѕnde
Σωφρόνημα (τὸ), fantъ, nѕptape înџелeanтъ, saѕ кѕmпъtatъ. [ші
Σωφρονητικὸς, ἡ, ὸν,==Σωφρονικός. «Τὸ σωφρονητικὸν. Ksn: în локѕ de ἡ σωφροσύνη.

Σωφρονίζω, βiit: -ίσω, înцелепцеskȢ, îndрепtezȢ (прîn dожане, saȢ пedeпse) пе чineва. (везî шi νουθετῶ). [шi

Σωφρονικός, ή, όν, din natȢрь înцелепtȢ, saȢ кȢmпьtatȢ. [σώφρων]. [de Ȣnde

Σωφρονικῶς, adв: înцелепцеште, кȢmпьtat.

Σωφρόνισις, εως (ή),=Σωφρονισμός. [шi

Σωφρόνισμα (τό), totȢ, че se фаче, saȢ se ziче (dожанъ, пedeaпsъ, поваць) sпре îndрепtарea кȢiва. [шi

Σωφρονισμὸς (ὁ), înцелепцiре, корекцioнаре прin dожанъ, saȢ Ȣшoаръ пedeaпsъ. [шi

Σωφρονιστὴρ (ὁ), поеt: în локȢ de σωφρονιστής. || «Σωφρνιστῆρες (se înц: ὀδόντες)». dinцiĭ de minte, (Франц:) dents de sagesse, (алt:) κραντῆρες. [шi

Σωφρονιστήριον (τὸ), miжлокȢ, прin каре, saȢ локȢ, Ȣnde se înцелепцеште чineва (staвiлimîntȢ корекцioналȢ). [шi

Σωφρονιστής, οῦ(ὁ), înцелепцitорȢ, îndрепtъtорȢ de пъравȢрĭ. || (în Atena) dрегъtорȢ кȢ deплinъ пȢtере însърчinatȢ кȢ inspeкцia вȢneĭ pîndȢiелĭ în цimnasiĭ.[σωφρονίζω]. [de Ȣnde

Σωφρονιστικὸς, ή, όν, destoĭnikȢ, îndemînatikȢ ла înцелепцiре. [шi

Σωφρονιστὺς, ύος (ή), Ion: în локȢ de σωφρονισμός.

Σωφρονούντως, adв: (de партч:) în локȢ de

Σωφρόνως, adв: înцелепцеште, кȢmпъtat, înfрînat; smepit, шi чл: [шi

Σωφροσύνη (ή), înцелепчiȢne, кȢmпъtate, înfрînаре, modestie, шi чл: «Εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν». Плt: [din

Σώφρων, ονος (ὁ, ή), [σῶς, φρὴν] (în цen:) înцелепtȢ; (партik:) înfрînatȢ în пofte, кȢmпъtatȢ; modestȢ; чел кȢ вȢne пȢрtърĭ,(Франц:) chaste. «Τὸ σῶφρον». Лкs: în локȢ de ή σωφροσύνη. «Ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον». Ер: кȢ maĭ mȢлtъ înцелепчiȢne.

Σώχω, Ion: în локȢ de ψώχω, fрекȢ,= Κατατρίβω.

Σώω, вiit: σώσω, поеt: în локȢ de σώζω. (везĭ шi σώομαι).

Τ.

Τ, τ, ταῦ (τὸ), nedeкл: taf, saȢ te, a поъ-sпрezечелеа літеръ а ЕлеnikȢлȢĭ алfaветȢ. || (aplmt:) τ', tpeĭ sȢte (300), saȢ ал tpeĭ sȢtелеа; шi ,τ, tpeĭ-sȢte miĭ(300,000).

Τ', în апоstр: în локȢ de τε. 2) поеt: în локȢ de τοι.

Τὸ, (а sкȢрtȢ) пеȢt: îm: ал лȢĭ ὁ.

Τὰ, (а лȢnгȢ) înd: fem: ал лȢĭ ὁ.

Τᾶ, Dор: în локȢ de τῇ (dat: fem: ал лȢĭ ὁ), saȢ ᾗ (dat: fem: ал лȢĭ ὅς).

Ταβαίτας [streinȢ], ου (ὁ), пахарȢ de лemnȢ ал Asienілор.

Τάβαλα (τὰ), (Перs:] товъ.

Ταβαρίτης, ου (ὁ), ȢnȢ felȢ de пîĭne коапtъ în tавъ. (везĭ шi ταγηνίας).

Ταβελλίων, ωνος (ὁ), [Лat:] sекреtарȢ, saȢ notарȢ ал орашȢлȢĭ.

Ταβερνεῖον (τὸ), ханȢ, oteлȢ, вірtȢ. [Лat:].

Τάβλα, ας (ή), [din Лat: tabula] skîndȢра, пе каре se жоакъ taвлі, saȢ zареле. [de Ȣnde

Ταβλίζω, вiit: -ίσω, жокȢ taвлі saȢ кȢвеле (zареле).

Ταβλιόπη (ή), поеt: în локȢ de κυβεία, жокȢ de taвлі (kom: пародie а лȢĭ Καλλιόπη). [τάβλα, ὄψ].

Ταβλιστήριον (τὸ), локȢ, касъ de жȢкаt taвлі. [шi

Ταβλιστὴς, οῦ (ὁ), жȢкъtорȢ de taвлі. [ταβλίζω].

Ταβυρίτης, ου (ὁ), везĭ ταβαρίτης.

Ταγὰ (ά), Dор: în локȢ de ταγή.

Τἀγαθὸν, τἀγαθὰ, At: în înтрȢnipe în локȢ de τὸ ἀγαθὸν, τὰ ἀγαθά.

Ταγαῖος, α, ον, [ταγή] лȢкръtорȢ dȢпе порȢnка, saȢ пъnереа ла кале а кȢiва.

Ταγγὴ (ή), [τήκω] коклеалъ. 2) (med:) ȢnȢ felȢ de ȢmflъtȢръ, гілкъ.

Ταγγίκσις, εως (ή), коклiре, saȢ коклітȢръ. [din

Ταγγίζω, вiit: -ίσω, коклеskȢ. [din

Ταγγὸς, ή, όν, коклitȢ. [din

Τάγγος, εος -ους (τὸ), =Ταγγή.

Τάγγω, =Ταγγίζω.

Ταγεία (ή), [ταγεύω] demnitatea stъпîniторȢлȢĭ; (прinч: în Tesaлia) domnie; (în цen:) stъпîniторie, dрегъторie.

Ταγεὶς, εῖσα, έν, пas: пех: 2: de партч: ал лȢĭ τάσσω.

Ταγεύω, вiit: -εύσω, шi поеt:...

Ταγέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȢ, saȢ mъ fакȢ къпetenie; (прinч: în Tesaлia) domneskȢ; (поеt: în цen:) stъпîneskȢ, kîрmȢieskȢ (кȢ цen:). «Ἐν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος ταγεῖν». Esхл: (кȢ ак:) аранжеzȢ în въtъліе. «Ἄνδρας ἀρίστους πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος». Esхл: [din

Ταγή (ή), în локȢ de τάξις. 2) (Biz:)

în локȣ de σύνταξις, [de aчi] tainȣ. [τάττω].

Ταγηνάριον (τὸ), (плц:) dim: ал лȣї ἀταγήν, ȣnȣ felȣ de nasъpe, saȣ de notîpnike.

Ταγηνίας, ου (ὁ), =Ταγηνίτης. [ші

Ταγηνίζω, biit: -ίσω, пръжеskȣ în tirae. [τάγηνον]. [de ȣnde

Ταγηνιστὸς, ἡ, ὸν, =Τηγανιστός.

Ταγηνίτης, ου (ὁ), (npinч: ἄρτος) kontȣ în tirae, saȣ în tabъ. [τάγηνον].

Ταγηνοκνισσοθήρας, ου (ὁ), bînъtopȣ, ȣлmъtopȣ de miposȣл tirъi. (kom: enit: de napasitȣ). [τήγανον, κνίσσα, θήρα].

Τάγηνον (τὸ), =Τήγανον. tirae.

Ταγηνοστρόφιον, ші Ταγηνόστροφον (τὸ), ȣnealtъ de bȣkъtъpie, npin kape se întopk în tirae чеде че se прежеsk. [τάγηνον, στροφή].

Τἄγκιστρον, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἄγκιστρον.

Τἄγμα (τὸ), op че este apanжatȣ, saȣ pîndȣitȣ; (naptk:) tpȣnъ de omtipe, чeatъ, лeцioanъ, ші чл: «Τάγμα φυλακῆς ἡμερινῆς ἄγων». Пл: 2) fъгъdȣinцъ ла Dȣmnezeȣ; npinosȣ, saȣ ofpandъ în ȣpmape de fъгъdȣїaлъ în pȣгъчїȣne. «Ἐκέλευσε τὴν βουλομένην χρυσοφορεῖν, τάγμα τι ἀνατιθέναι ἐν τῷ ἱερῷ». Apst: [τάττω].

Ταγματαρχέω-ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Ταγματάρχης, ші Ταγμάταρχος, ου (ὁ), komandipȣ de ostъшeaskъ tpȣnъ. [τάγμα, ἄρχω].

Ταγματικὸς, ἡ, ὸν, kȣbenitȣ ла ostъшeaskъ tpȣnъ, (Fpanц:) legionnaire. «Ἵπποι ταγματικοί„. Глs: kъpъtopї de baгажȣл tpȣneї de omtipe [τάγμα].

Ταγμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї τάγμα.

Ταγματοστραταρχία (ἡ), плц: în локȣ de ταγματαρχία. [din

Ταγματοστράταρχος (ὁ), (плц:) în локȣ de ταγμάταρχος. [τάγμα, στρατὸς, ἄρχω].

Ταγὸς (ὁ), [τάττω] (noet: în цen:) dpeгъtopȣ, kîpmȣitopȣ, domnȣ. "Ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων». Apstf: (bezї ші ἀγὸς); (naptik: în Tesaлia) чел dîntîї ші maї 'naлtȣ dpeгъtopȣ. «Ἰάσων ταγὸς τῶν Θεσσαλῶν καθειστήκει». Ksn:

Ταγοῦχος (ὁ), noet: [ταγὴ, ἔχω]=Ταγὸς, kъnetenie.

Τάγυρι (τὸ), nedeкл: [γῦρις] чел maї nȣцinȣ. (nȣmaї în fp:) «Μηδὲ τάγυρι„. Eȣn: (bezї ші γρῦ, ші στίλη].

Ταγύριον (τὸ), глs: = kȣ npeчed:

Τάδε, neȣt: îm: ал лȣї ὅδε.

Τᾷδε, Dop: în локȣ de τῇδε.

Ταδὶ, At: în локȣ de τάδε.

Τἄδικον, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἄδικον.

Τάθη, noet: în локȣ de ἐτάθη, a 3: sinr: neps: de nas: nex: ал xoї:, ші

Ταθῆναι, nas: nex: de inf: ал лȣї τείνω.

Ταὶ, Ion: noet: în локȣ de αἱ (îm: fem: ал лȣї ὁ), saȣ αἵ (îm: fem: ал лȣї ὅς).

Ταινία (ἡ), [τείνω] fîшie (npinч: de nînzetȣ), kopdeлъ; (naptik:) лeгъtȣpъ (bandлikъ) de kanȣ, diademъ; saȣ цîцapȣ; (ȣne-opї) stearȣ; saȣ apъtъtopȣ de bîntȣ. 2) (fir:) kanȣ (лimbъ de nъmîntȣ) лȣnгȣ întinsȣ în mape; saȣ mъгȣpъ de nisinȣ (n'înпрежȣpȣл bъpsъpiлop de pîȣ, saȣ цъpmȣpiлop de mape),= Στῆθος (3). 3) ȣnȣ felȣ de bepme ал maцeлop, лimbpikȣ лȣnгȣ, (aлt:) ἕλμινς πλατεῖα, (Fpanц:) ver solitaire, bandлikъ. 4) ȣnȣ felȣ de neшte (bezї ші βελόνη). 5) (Skp:) în локȣ de ταινεῖαι (de skîndȣpї, bezї ziч:). [de ȣnde

Ταινιάζω, biit: -άσω, =Ταινιόω.

Ταινίδιον, ші Ταίνιον (τὸ), dim: ал лȣї ταινία.

Ταινιόπωλις, ιδος (ἡ), bînzъtoape de kopdeлe, saȣ bandлiчe. [ταινία, πώλης].

Ταινιόω -ῶ. biit: -ώσω, лeгȣ kanȣл kȣ kopdeлъ, înkȣnȣnȣ kȣ diademъ. «Οὐδεὶς, ὅς οὐκ ἐδεξιώσατο ἐκεῖνον, καὶ ὁ μὲν ἐστεφάνωσεν, ὁ δὲ ἐταινίωσε». Ksn: (ші nas:). «Νικήσαντα ταινιοῦσθαι». Apstf: [ші

Ταινιώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de bandлikъ, în гȣstȣ ші лȣnгȣ. «Ξύλα ταινιώδη». Tfp: kȣ binішoape în fopmъ de bandлiчe.

Ταῖσι, noet: în локȣ de ταῖς.

Τἀκεῖ, At: în kontpak: în локȣ de τὰ ἐκεῖ.

Τἀκείνων At: în kontpak: în локȣ de τὰ ἐκείνων.

Τακεὶς, εῖσα, έν, nas: nex: 2: de naptч: ал лȣї τήκω.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, [τήκω] tonitȣ; moaлe; fpaцedȣ. «Σκελίδες τακερώταται». Fpkpt: în At: kape se tonesk în гȣpъ; (desnpe лeгȣme) лesne de fept; (fir:) moлiчosȣ, sлabȣ. «Γέροντες τακεροὶ». Лȣч: (akt:) adȣkъtopȣ de nȣtpezipe. «Ὕδατα τακερά». Inkp: kape tonesk лeгȣmeлe, лe fepb npea лesne. (fir:) "Ἔρως —». Ankp: «Πένθος —». Лks: «Ἆσμα —». Eлi: «Βλέμμα —». At: doїoasъ, (Fpanц:) tendre.

Τακερόχρως, ωτος, saȣ ωος (ὁ, ἡ), [τακερὸς, χρώς] noet: чел kȣ neлiцъ, saȣ kapne moaлe.

Τακερόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ чева toniчosȣ, moĭȣ (npinч: npin fербере). [ши

Τακερῶς, adв: în кinȣ, înкît sъ se toniaskъ. «Τακερῶς ἕψειν». [τακερὸς].

Τακῆναι, пas: пеx: 2: de inf: ал лȣĭ τήκω.

Τακτέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ τάσσω.

Τακτικὸς, ή, ὸν, (npinч:) taktikȣ, кȣвеnitȣ ла ostъшeaskъ pîndȣĭaлъ; saȣ destoĭnikȣ a apanжa оштіре, saȣ dedȣsȣ ла apta pesвoĭȣлȣĭ. «Τακτικοὶ ἀριθμοὶ» Ksn: peсвоĭештеле pîndȣpĭ, saȣ ostъшештеле чете. «Τακτικὴ (se înц: τέχνη)». taktikъ, apta ostъшeaskъ, saȣ a pesвoĭȣлȣĭ. «Τακτικὰ (se înц: ἔργα, saȣ παραγγέλματα)». кape npiвesk ла apta pesвoĭȣлȣĭ, ши a ostъшештелор eволȣцiĭ. «Τακτικοί (συγγραφεῖς)». Лкs: skpiitopĭ despre taktikъ. «Τακτικὰ κινήματα». Грг: челе pегȣлаte. [τάττω]. [de ȣnde

Τακτικῶς, adв: кȣ pîndȣĭaлъ, pегȣлаt, saȣ dȣпе pегȣлеле taktiчеĭ.

Τακτὸς, ή, ὸν, [τάττω] xotъpîtȣ, pîndȣitȣ. «Τακτὸν ἀργύριον». Ksn:în sȣmъ xotъpîtъ.

Τάκω, biit: ταξῶ, Dop: în лoкȣ de τήκω. [de ȣnde

Τακών, ῶνος (ὁ), вȣкаtъ potȣndъ de кapne пpъжitъ în гpъsime кȣ sape ши кȣ mipodiĭ. (Илd: VI 9: 53).

Ταλαεργός (ὁ, ή), поеt: [τλάω, ἔργον] pъвdъtopȣ de ostenелĭ în лȣкpаpe; (ȣneopĭ) adȣкъtopȣ de mȣлtъ ostenеaлъ, ши tpȣdъ. «Πόνος—» Оп:

Ταλαίμοχθος, (ὁ, ή), în лoкȣ de πολύμοχθος. [τλάω, μόχθος].

Ταλαιπαθὴς, έος (ὁ, ή), поеt; în лoкȣ de πολυπαθής. [Τλάω, πάθος].

Ταλαιπωρέω -ῶ, biit: -ήσω, sȣfepȣ ostenелĭ, mȣnчĭ, pеле пъtimipĭ. «Οὐκ εἰωθόσιν, οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν». Тȣч: (ши ка пas:). «Ἡ στρατιὰ ὑπὸ χειμῶνος ἐταλαιπώρει». Тȣч: (ши stpъш:) «Ὁ πόλεμος πάντα τρόπον τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς». Iskp: (ши пas:) «Ταλαιπωρούμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου». Dm: «Τὸ σῶμα ταλαιπωρούμενον». Пл: «Ἐλέει ταλαιπωρουμένους». Apstf: [ταλαίπωρος]. [de ȣnde

Ταλαιπώρημα (τὸ), op че sȣфepъ чineва пъtimind pъȣ, mȣnкъ, ostenеaлъ, ши op че алтъ tiкълоші́е. [ши

Ταλαιπώρησις, ши

Ταλαιπωρία (ή), pеа пъtimipe, mape ostenеaлъ, tiкълоші́е. [ταλαίπωρος].

Ταλαιπωροποιὸς (ὁ, ή), fъкъtopȣ, adȣкъtopȣ de sȣfepinцe, pеле пъtimipĭ. [ταλαίπωρος, ποιός].

Ταλαίπωρος (ὁ, ή), [τλάω, πῶρος] (bezĭ ши ταλαπείριος) sȣfepitopȣ, saȣ pъвdъtopȣ de pеле пъtimipĭ, mȣнчĭ, ши ostenелĭ; saȣ (шаĭ обiч:) tiкълоsȣ, nedensitȣ de soaptъ. «Τὸ ταλαίπωρον». Лкs: pъвdapea în tiкълошiĭ. [de ȣnde

Ταλαιπώρως, adв: кȣ pъвdape, anевoĭe; saȣ tiкълошеште.

Ταλαίφρων, ονος (ὁ, ή), поеt: =Ταλασίφρων, ши

Ταλακάρδιος (ὁ, ή), поеt: pъвdъtopȣ, цеnеpoсȣ ла inimъ. [τλάω, καρδία].

Τάλαν, пеȣt: saȣ вок: ал лȣĭ τάλας. [de ȣnde.

Ταλανίζω, biit: -ίσω, плîнгȣ, къĭeskȣ пе чinева de nenopoчitȣ. [de ȣnde

Ταλανισμὸς (ὁ), къipe, плînцере de чinева пentpȣ tiкълошiiле лȣĭ...

Ταλανταῖος, α, ον, înd: în лoкȣ de ταλαντιαῖος

Ταλάντατος, η, ον, ȣnpл: ал лȣĭ τάλας.

Ταλαντάω -ῶ, biit: -ήσω, înd: în лoкȣ de ταλαντεύω.

Ταλάντερος, α, ον, компар: ал лȣĭ τάλας.

Ταλαντεύω, biit: -εύσω, tpaгȣ în кȣmnene, saȣ kîntъpeskȣ; (npin întind:) mъsȣpȣ; npeцȣieskȣ; (fir:) жȣdiкȣ; anpoвezȣ; (maĭ поȣ în цеn:) валаnцezȣ, fakȣ чева a se плека; (ши обiч: miж: saȣ пas: ши pap nestp: saȣ ел:) mъ валаnцezȣ, mъ плекȣ кînd ла о napte кînd ла алta ка кȣmneneлe, sîntȣ nestatopnikȣ, nexotъpîtȣ. «Ὁ Ζεὺς ταλαντεύει πάντα νόμον βιότου». Епгр: «Ταλαντεύει τὰ καθ' ἡμᾶς ἡ μοῖρα.». Iл: «Ἠελίοιο ταλαντεύουσι κελεύθους». Епгр: «Κελτοὶ Ῥήνῳ τέκνα ταλαντεύουσιν». Епгр: жȣdiкъ (eksпȣindȣ 'ĭ ла кȣpsȣл лȣĭ), de sînt adeвъpaцĭ. «Καί με ταλαντεύει». Грг: (ши nestp:). "Τῇ μὲν ἐταλάντευε τὸ ἔλεος, τῇ δ' ὁ νόμος ἀντέβριθε». Fiл: (ши miж:). «Χρυσὸς τοῖς ἀνθρώποις τὸ νικᾶν ταλαντεύεται». Teofлкt: face a se плека în naptea лop віpȣinцa. (ши пas). «Τὸ ζῆν οὐχ ὑπὸ τούτων ταλαντεύεται». Алчfp: пȣ atîpnъ. «Καθάπερ τρυτάνη ταῖς ἐπ' ἀμφότερα πλάστιγξιν ἰσοῤῥόπως ταλαντεύομαι». Лкч: «Ταλαντεύομαι τὴν γνώμην„. Грг: sîntȣ кȣ doъ пъpepĭ, mъ îndoĭeskȣ. «Τῆς νίκης δεῦρο κἀκεῖσε ταλαντευομένης». Diod: [ши

Ταλαντιαῖος, α, ον, чел de npeцȣл, saȣ de гpeȣtatea ȣnȣĭ talantȣ «Χάλαζα —». Skp: "Ἔγγυος —» Apst: de валоapea ȣnȣĭ talantȣ. [ши

Ταλαντίζω, biit: -ίσω, гls: în лoкȣ de ταλαντεύω. [τάλαντον].

Ταλαντοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ταλαντώδης.]τάλαντον, εἶδος].

Τάλαντον (τὸ), [τλάω] кȣmпънъ, валанцъ; (îm:) tepeziile кȣmпенелор; (прин întind:) греȣtatea челȣї de кîntъpit; (fir:) валанца soapteї; (обіч: ка mъсȣръ, saȣ греȣtale) шаї-zечї de mine Atiче (în пропорціе дȣпе греȣtate кȣ чінчї-zечї шi доъ літре Франц: saȣ доъ-zечї шi tpeї окале, шi tpeї-sȣte tpeї-zечї шічінчї dp: Тȣрч:): (їар дȣпе monetaлȣ преңȣ) шасе miї de драхme Atiче, saȣ чінчї miї чінчї-sȣte літре Франц: (ера însъ mape deoseбіpe între miкȣл шi mapeле talantȣ Atiкȣ, saȣ Kopinteanȣ, Еџinetiкȣ, Еȣбоїкȣ, Бабілоneanȣ, Еџinteanȣ, шi чл:).

Ταλαντοῦχος (ὁ, ἡ), [τάλαντον, ἔχω] џiitopȣ de кȣmпънъ, saȣ валанцъ; (fir: кȣ џen:) xotъpîtopȣ (аплекътopȣ ла о парte saȣ алta) a soapteї кȣїва.

Ταλαντόω -ῶ, biit: ώσω,=Ταλαντεύω. [шi

Ταλαντώδης, εος (ὁ, ἡ), аплекatȣ kînd ла о парte kînd ла алta ка о кȣmпънъ, nexotъpîtȣ. [τάλαντον].

Ταλάντωσις, εως (ἡ), kîntъpipe кȣ кȣmпене saȣ валанцъ; валанцареа кȣmпенелор ла о парte saȣ алta. [ταλαντόω].

Ταλαὸς, ἡ, όν, noet:=Τλήμων, tiкълосȣ.

Ταλαπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), глs: în локȣ de τληπαθης, saȣ ταλαιπαθής.

Ταλαπείριος (ὁ, ἡ), noet: [τλάω, saȣ τῆλε, πεῖρα] черкatȣ, пъџitȣ de mȣlte pele, tiкълосȣ; (maї noȣ) ='Αλήτης, чершътopȣ, saȣ (Франц:) аваntȣpiepȣ (кътȣtъtopȣ de порокȣ).

Ταλαπενθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [τλάω, saȣ τῆλε, πένθος] = Πολυπενθής; (прин ȣрm:) пъџitȣ de mȣlte.

Ταλάριον (τὸ), шi Ταλαρὶς, ίδος (ἡ), шi Ταλαρίσκος (ὁ), кошȣлецȣ, панерашȣ, шi чл:, dim: ал лȣї...

Τάλαρος (ὁ), [τλάω] кошȣ, панерȣ (парtik: пеntpȣ пȣнере în пъstpape de lînȣpї toapse, saȣ de бpînzъ проаспътъ). (везї шi ταῤῥός).

Τάλας, αινα, αν, (џen: ανος, αίνης, вок: τάλαν, шi компар: ταλάντερος, сȣпрл: -άντατος) =Τλήμων, tiкълосȣ, плinȣ de сȣfepinџe шi невої. [τλάω].

Ταλασήιος, η, ον, Ion: atinгътopȣ de toapчереа lînȣpiлор.«Ταλασήϊα ἔργα».Апли: = кȣ

Ταλασία (ἡ),=Ταλασιουργία. [шi

Ταλάσιον (τὸ), lînъ datъ în лȣкрape, saȣ rata. [шi

Ταλάσιος (ὁ), глs: =Ταλασιουργός. [ταλάω=τλάω].

Ταλασιουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣкрezȣ lînъ. [шi

Ταλασιουργία (ἡ), лȣкрape de lînъ. [шi

Ταλασιουργικὸς, ἡ, όν, atinгътopȣ de лȣкрареа, saȣ лȣкрътopȣл de lînъ. «Ταλασιουργικὴ τέχνη.» Ksn: ал лȣкрътopȣлȣї de lînъ. [din

Ταλασιουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкрътopȣ de lînъ, ='Εριουργὸς. [ταλάσιον, ἔργον].

Ταλασίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [τλάω, φρήν] ръбdъtopȣ, џенеросȣ de inimъ, saȣ de сȣfletȣ; îndpъzneцȣ, nesпepiatȣ.

Ταλάσσω, ῃς, ῃ, noet: în локȣ de τλήσω, nex: de сȣп: ал лȣї τλάω din ταλάω.

Ταλαυγὴς, έος, (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ de τηλαυγής.

Ταλαύρινος (ὁ, ἡ), noet: [ταλάω, ῥινὸς] а кърȣїа піелеа saȣ павъза џine, дȣче ла atакȣрї de бътъліе; џеапънȣ, tape, ръбdъtopȣ, îndpъzneцȣ. 2) (maї noȣ) tape, bîptosȣ ла піеле,=Κραταίρινος.

Ταλάφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: = Ταλασίφρων.

Ταλάω -ῶ, biit: άσω, =Τλάω.

Τἀληθές, At: în kontpaк: în локȣ de τὸ ἀληθές.

Ταλικοῦτος, Dop: în локȣ de τηλικοῦτος.

Τάλις, ιδος (ἡ), noet: [θῆλυς, saȣ θάλλω] fatъ de mъpitat, saȣ логоditъ.

Τἄλλα, saȣ Τἆλλα, прин întpȣн: saȣ sinк: în локȣ de τὰ ἄλλα. «Καὶ τἄλλα»= Καὶ τὰ λοιπὰ, шi челе-л-алte, et cetera. «Τἄλλα (în ел: de κατὰ)». în локȣ de adв:,= Ἄλλως τε.

Τἀμὰ, At: în kontpaк: în локȣ de τὰ ἐμά.

Ταμάλιστα, adв: în локȣ de τὰ μάλιστα, maї кȣ deoseбіpe, maї bîptos, maї 'nainte de toate; кȣ ковîршipe; maї de mȣlte орї.

Τἄματα, noet: Dop: în локȣ de τὰ ἤματα.

Τάμε, noet: în локȣ de ἔταμε, а 3: sinг: пeps: de nex: 2: de xot:, шi

Ταμέειν, Ion: în локȣ de ταμεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣї τέμνω.

Ταμείας, ου (ὁ), înd: în локȣ de ταμίας.

Τἄμεινον, At: în kontpaк: în локȣ de τὸ ἄμεινον.

Ταμεῖον (τὸ), în локȣ de ταμιεῖον.

Ταμέσθαι, noet: miж: nex: 2: de inf: ал лȣї τέμνω.

Ταμεσίχρως, ωτος, saȣ -χροος, ου (ὁ, ἡ),

поеt: [τέμνω, χρώς saŭ χρόος] каре taïe пїелеа, saŭ карnea. «Ἐγχείη—». Ош:

Ταμέω, Ion: în локŭ de τεμῶ, biit: xot: [ши

Τάμησι, поеt: în локŭ de τάμῃ, a 3: sinr: neps: de nex: 2: de кы: ал лъї τέμνω.

Ταμία (ἡ), fem: ал лъї ταμίας, (Франц:) femme de charge; (поеt: în цен:) дътъ-toape, înвілшвгъtoape. «Ἐυνομία καὶ εἰρήνη ταμίαι ἀνδράσι πλούτου». Пind:

Ταμιακὸς, ἡ, ὸν, ал лъї...

Ταμίας, ου (ὁ), [τέμνω] (проп: mi etimлц:) tъїetopŭ, ши îmпъpцitopŭ de meptiче. „Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες." Іл: Т: келарŭ, ікономŭ; (de ѕnde în цен:) administpatopŭ, dipeкtopŭ. «Τῆς Παράλου—». Dm: enistatŭ; (партік:) kasiepŭ, financiepŭ, bistiepŭ; (în цен:) însъpчinatŭ кѕ пъstpape de op че; (ѕне-орї) преоtŭ; (ла Романї) quaestor, însъpчinatŭ кѕ administpaцia finanцелорŭ, пpiimipea амбасадорілор, ши алте пѕбліче слѕжбе; (поеt: кѕ цен:) de sine stъnînŭ пе чева, арвітрѕ. «Ζεύς, ὅς τ' ανθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται». Om: „Ἀλὸς ταμίαι. "Еnгр: stъnînï de mape. „Οἰνοβαρέων γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης." Тrn: stъnînŭ пе mintea mea. [de ѕnde

Ταμιεία (ἡ), demnitatea, ши tлеава înпъpцitopѕлѕї de meptiче, а келарѕлѕї, а kasiepѕлѕї, ши чл:; (în цен:) dipeкцie, enistasie; (ѕне-орї) кѕпѕіре, апровізіонаре de tpebѕinчоаселе віецеї, ши ikonomia, пъstpapea лор.

Ταμιείας, ου (ὁ),=Ταμίας.

Ταμιείδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Ταμιεῖον (-μεῖον) (τὸ), локѕл, ѕnde se пъstpeazъ (прінч:) челе de хранъ, кътаръ, келерŭ, magazie; (партік:) kasa пѕблікъ, bistiepia, (Франц:) le fisc; (ѕне-орї) кътаръ maï ла о napte, kiлie, saŭ кавіnetŭ. «Εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖὸν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι ἐν τῷ κρυπτῷ». Skp: [ши

Ταμίευμα (τὸ), чеea че se пъstpeazъ în локѕл de пъstpape (magazie, ши чл:); saŭ чеea че прін ikonomie se пѕне віне, (Франц:) épargne. 2) în локŭ de..

Ταμίευσις, εως (ἡ), пъstpape ши dipiжape de челе пѕсе în пъstpape în касъ, în magazie, ши чл:; (în цен:) dipeкцie; înпъpцipe; ikonomie; (ѕне-орї)=Δήμευσις, konfiskаре. [ши

Ταμιευτήριον (τὸ), =Ταμιεῖον. [ши

Ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikŭ, saŭ aплекаtŭ ла пъstpape (ikonomie), stpînгъtopŭ. 2) atinгъtopŭ de demnitatea, saŭ tpeaвa лъї quaestor (ла Рома, везї ταμίας). «Νόμος — ». Лкѕ; леце fiskалъ. [ταμιεύω]. [de ѕnde

Ταμιευτικῶς, адв: кѕ пъstpape, saŭ кѕнъ ши ikonomikъ întpeвѕinцаре.

Ταμιεύτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локŭ de ταμίας, înпъpцitopŭ. [din

Ταμιεύω, biit: -εύσω, sintŭ [ταμίας, везї ziч:]; (în цен:) гѕвернеzŭ, dipiцеzŭ, administpeзŭ, saŭ kîpmѕїeskŭ. «Σὺ ταμιεύουσα ἔτυχες„. Apstf: ераї келъреасъ. «Ταμιεύων Φιλίππῳ». Dm: fiind kasiepŭ. «Ταμιεύσας τῆς Παράλου». Dm: fiïnd dipeкtopŭ. (ши пас:). «Χώραν Δωριεῖ λαῷ ταμιευομένην». Пind: kîpmѕindѕ se. 2) ikonomeзŭ, пъstpeзŭ, пѕїŭ віне пентpѕ алтъ datъ. «Οὐ καὶ τἄνδον χρήματα ταμιεύομεν ὑμῖν»; Apstf: «Ποιητικῇ δέ̓ϊοται ταμιεύειν τὴν εὔκλειαν». Sin: «Τὴν τύχην «(Τὸν καιρὸν) ταμιεύειν». D: Ал: «Ἐν ἑαυτῷ τὸ μῖσος ταμιεύειν». Fiл: (ши між:) «Εἰς τὸ αὔριον ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος». Лѕч: "Ταμιεύου τἀργύριον». Лѕч: «Κλαίειν αἰδούμενος τὴν ἡμέραν, τὸ δάκρυον ἐταμιεύετο ταῖς νυξὶν. Apstf: «Φυγὴν ἑαυτῷ ταμιεύεσθαι». D: Ал: îmï pesepва de maï 'nainte ка чеа maï din ѕpmъ skъпаре. (ши пас:). «Ἀδελφῶν ἐπιταφίοις ἐταμιεύθημεν». Грг: 3) înnapцŭ. «Τὸ ὕδωρ — ». D: Ал: 4) (ѕне-орї) konfiskŭ (în фолосѕл kaseï пѕбліче). 5) (між:) îaŭ (ка din кътаръ), че ши kîtŭ îmï tpeвѕїe, întpeвѕinцеzŭ кѕ ikonomie. «Ὅταν ἡδυπαθῆσαι βουληθῶ, οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὰ τίμια ὠνοῦμαι, ἀλλ' ἐκ τῆς ψυχῆς ταμιεύομαι». Ksn: «Κατακλείσαντες ἑαυτοὺς (οἱ πολέμιοι) εἰς ἔρυμα, παρέσχον ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥστε, ὁπόσοις ἐβουλόμεθα αὐτῶν, μάχεσθαι». Ksn: «Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ἐς ὅσον ἐβουλόμεθα ἄρχειν». Тѕч: «Κατὰ τὴν μάχην ταμιευσάμενος ἀκριβῶς τὴν συμμετρίαν». Diod: «Δεῖ ταμιεύεσθαι τὸν τοῦ σώματος πόνον». Плt: «Ἅτε οὐδὲν οὐ ταμιευσάμενος ἐν τῷ ἀγῶνι». D: Хр: лѕnтîndѕ se fъpъ кpѕцаре de чева.

Ταμίη (ἡ), поеt: în локŭ de ταμία.

Ταμίης, εω (ὁ), Ion: în локŭ de ταμίας.

Ταμιουχέω -ῶ, biit: -ήσω, плц: în локŭ de ταμιεύω, sîntŭ ...

Ταμιοῦχος (ὁ), плц; în локŭ de ταμίας. [ταμιεῖον, ἔχω].

Ταμισίνης, ου (ὁ), (прінч: τυρός, врînzъ) fѕкѕtъ кѕ кеагŭ. [din

Τάμισος (ἡ), Dop: în локŭ de πυτία, кеагŭ.

Τάμμέσῳ, At: în локŭ de τὰν μέσῳ = τὰ ἐν μέσῳ.

*

Τάμνω, біїt: ταμέω -ῶ, Ion: ши Dop: în локȣ de τέμνω.

Τᾶμος, adв: Dop: în локȣ de τῆμος.

Ταμῶ, біїt: ал лȣї τάμνω = τέμνω.

Ταμών, nex: 2: de партч: ал лȣї τέμνω.

Τὰν, saȣ Τᾶν, (нȣмаї în fp:) «Ὦ 'τὰν!» saȣ «Ὦ 'τᾶν!». (вок: перегл: saȣ în апок: ал лȣї ἔτης, ου, saȣ ал лȣї τῆνος) прiete-ne! (de мȣлте-орї în мȣstрare, saȣ ерo-nie).

Τὰν, Dop: în локȣ de τήν, saȣ ἥν, ак: fem: ал лȣї ὁ, saȣ ὅς.

Τὰν, At: în kontрак: în локȣ de τὰ ἐν.

Τᾶν, At: în kontрakt: în локȣ de τοί ἄν.

Τᾶν, Dop: în локȣ de τῶν, џen: fem: îm: ал лȣї ὁ.

Τανάγρα, ας (ἡ), глs: basȣ de арамъ, оалъ, saȣ tinџipe. [τανύω, ἄγρα].

Ταναγρίς, ίδος (ἡ), dim: ал превед:

Ταναήκης, εος saȣ έος (ὁ, ἡ), поеt: [τα-ναὴς, ἀκή] чел кȣ вîрfȣ лȣнгȣ, askȣџitȣ în вîрfȣ; (în џen:) прелȣнгȣ.

Ταναηχέτα, αο (ὁ), Еол: în локȣ de...

Ταναηχέτης, ου (ὁ), поеt: [ταναὸς, ἠχέω] depapte, saȣ мȣлt pesȣнъtорȣ.

Ταναιμύκης, ши Ταναίμυκος, ου (ὁ), поеt: [ταναὸς, μυκάομαι] tape мȣџitорȣ, (алt:) ἐρίμυκος.

Ταναλεγής, έος (ὁ, ά), Dop: în локȣ de τανηλεγής.

Τἀναντία, At: în kontрак: în локȣ de τὰ ἐναντία.

Ταναόδειρος (ὁ, ἡ), поеt: [ταναὸς, δειρή] =Δολιχόδειρος, лȣнгȣ în гîtȣ.

Ταναὸς, ἡ saȣ ὸς, ὸν, поеt: [τείνω] лȣн-гȣ, întinsȣ; 'налtȣ; [прin întind:) sȣвџipe, fраџedȣ; saȣ askȣџitȣ, пътрȣнzъtорȣ. «Πῦρ —». Еmпеdкл: «Γῆρας —». Епгр:=Βαθὺ, лȣнџї (adîнчї) вътрîнеџе.

Ταναύπους, (în локȣ de Ταναόπους) οδος (ὁ, ἡ), поеt: чел че îшї întinde пічоаре-ле în ȣмвлеtȣ, saȣ ȣмвлъ кȣ марї пашї, iȣte de пічорȣ; saȣ чел кȣ sȣвџipї, sла-ве пічоаре. [ταναὸς, ποῦς].

Ταναϋφής, έος (ὁ, ἡ), глs: [ταναὸς, ὑφή] sȣвџipe џesȣtȣ.

Τανάχαλκος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de πο-λύχαλκος, чел кȣ мȣлtъ арамъ. «Λέβης —». Епгр: (поеt: маї корек: τανύχαλκος). [ταναὸς, χαλκός].

Ταναῶπις, ιδος (ἡ), поеt: [ταναὸς, ὤψ] depapte, saȣ лȣнг-въzъtоаре.

Τἄνδον, saȣ Τᾶνδον, At: în kontрак: în локȣ de τὰ ἔνδον.

Τἀνδρὶ, Τἀνδρὸς, прin întрȣнїре în локȣ de τῷ ἀνδρὶ, τοῦ ἀνδρός.

Τανεῖαι (αἱ), лȣнџї вȣкъџї de лemнȣ, грinzї. [τείνω].

Τανηλεγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ταναὸς, λέγω] întinzъtорȣ, лȣнџitорȣ, saȣ adормitорȣ de омȣ în foapte лȣнгȣ (nedeшtentatȣ) somnȣ. «Θάνατος —». Om:

Τανήλοφος (ὁ, ἡ), глs: [ταναὸς, λόφος] лȣнгȣ în гîtȣ, saȣ 'налtȣ în креаstъ.

Τανθαλύζω (-ρύζω), біїt: -ύξω, глs: [imit: în afin: кȣ τονθορύζω, βαμβαλίζω, ши чл:] tремȣрȣ, мъ sгȣdȣїȣ. [de ȣnde

Τανθαρυστὸς (ὁ, ἡ), ши Τανθαρύστρια (ἡ), adȣкъtорȣ de tремȣръtȣръ, skȣtȣръtȣръ, saȣ sгȣdȣitȣръ.

Τανίκα, τᾶνος, Dop: în локȣ de τηνίκα, τῆνος.

Ταντάλεια (ἡ), atîрnаре пресtе капȣл кȣїва de лȣкрȣ amepinџînd a къdea (ка пїatpa лȣї Tantалȣ). [ши

Ταντάλειος (-λεος), α, ον, ал лȣї, saȣ ка ал лȣї Tantалȣ [ши

Ταντάλεύω, біїt: -εύσω, ши поеt:..

Ταντάλίζω, біїt: -ίσω, клetinȣ (înkoaчї ши 'н коло), stрȣнчinȣ, skȣtȣрȣ, sгȣdȣїȣ. 2) (nestр:) tремȣрȣ, (мъ клetinȣ ка пїa-tра de d' asȣпра капȣлȣї лȣї Tantалȣ). ‖ «Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντάλίζεται». Apstf: tраџе (ла кîntарȣ) deопотрівъ кȣ (este воратȣ кît) Tantалȣ. [ши

Ταντάλὶς, ίδος (ἡ), a лȣї Tantалȣ. [ши

Ταντάλῖτις, ιδος (ἡ), (se înџ: πόα) ȣнȣ felȣ de плantъ, (алt:) λιθόσπερμον. [ши

Ταντάλόω -ῶ, біїt: -ώσω, поеt: în локȣ de ταντάλίζω, клetinȣ, (ши пас:) мъ кле-tinȣ; (прin întind:) ameџeskȣ ши казȣ. [Τάνταλος].

Τἀντὸς, At: în kontрак: în локȣ de τὰ ἐντός.

Τανύγληνος (ὁ, ἡ), поеt: [τανύω, γλήνη] чел кȣ марї окї. «Ταῦρος —». Non:

Τανύγλωσσος (ὁ, ἡ), поеt: чел кȣ лȣнгъ лiмвъ, мȣлt-ворвitорȣ, saȣ кîntъtорȣ. «Κο-ρώνη —». Om: (везї ши λακέρυζα). [τανύω, γλῶσσα].

Τανυγλῶχιν, ινος (ὁ, ἡ), поеt: [τανύω, γλωχίν] чел кȣ лȣнџї (askȣџite) џenї, saȣ вîрfȣрї. «Ὀϊστὸς —». Om: (везї ши τα-ναήκης).

Τανύδρομος (ὁ, ἡ), [τανύω, δρόμος] поеt: depapte алергъtорȣ, iȣte.

Τανυέθειρος (ὁ, ἡ), поеt: [τανύω, ἔθειρα] чел кȣ лȣнгȣ пърȣ.

Τανυήκης, εος (ὁ, ἡ), =Ταναήκης, лȣнгȣ ши tъiosȣ.

Τανυῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ), noet: foapte înaintatꙋ (întinsꙋ) în вîрstъ. [τανύω, ἧλιξ].

Τανυηχέτα, αο (ὁ), кавtъ Τανσηχέτα.

Τανύθριξ, ύτριχος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnџî ші netezî (пекреџꙋ în) перî. «Ἂιξ («Ὗς) —». Es: ші Sim: [τανύω, θρίξ].

Τανύκνημις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnџî кълџꙋnî, (ші npin întind.) пꙋлпе. [ші

Τανύκνημος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnџî пꙋлпе saꙋ пічоаре (везî ші τανύσφυρος). [τανύω, κνήμη].

Τανύκραιρος (ὁ, ἡ), noet: [τανύω, κραῖρα] чел кꙋ mapî (întinse) коарне; (despre mꙋnte) = Τανήλοφος.

Τανυκρῆπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: пꙋрtъtорꙋ de лꙋnџî înкълџъminte. [τανύω, κρηπίς].

Τάνυμαι, noet: în локꙋ de τανύομαι, пas: ал лꙋî τανύω.

Τανύματρος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ чірко-ferinџъ, saꙋ diametpꙋ întinse; (npin ꙋpm:) mape, ларгꙋ, saꙋ лꙋnгꙋ. [τανύω, μέτρον].

Τανυμήκης, εος (ὁ, ἡ), noet: întinsꙋ în лꙋnџime, лꙋnгꙋ, saꙋ 'нaлtꙋ. „Ἰτέα - ." Е-пгр: [τανύω, μῆκος].

Τανῦν, adв: noet: în локꙋ de Τὰ νῦν, акꙋm; de о kamdatъ.

Τανύπεπλος (ὁ, ἡ), noet: пꙋрtъtорꙋ de лꙋnгꙋ ші тъpеџꙋ (ꙋndꙋлъtорꙋ ші întinsꙋ) воалꙋ, saꙋ хаїнъ de dasꙋnpa; (npin întind:) чел кꙋ fpꙋmosꙋ statꙋ, = Εὐμήκης. (fir:) „Πλακοῦς—." Batpxmx: плъчіntъ кꙋ mꙋlte foї. [τανύω, πέπλος].

Τανύπλεκτος (ὁ, ἡ), noet: fopmatꙋ din întinsъ înплetitꙋpъ. [τανύω, πλέκω].

Τανύπλευρος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnџî (întinse, mapî) koaste. [τανύω, πλευρά].

Τανυπλόκαμος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnџî koade, saꙋ kosiџe. [τανύω, πλόκαμος].

Τανύπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: = Ταναύπους.

Τανύπρεμνος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnџî tpꙋnkіꙋpî (ad: mapî ші 'нaлџî копачі) = Πολύπρεμνος. „Ὕλη—." Non: [τανύω, πρέμνον].

Τανύπρωρος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnгъ (întinsъ) npꙋъ, (ші fir:) mapџine. „Καλύπτρα—." Esix: ешitъ аfаръ пе dasꙋnpa оbrazꙋлꙋї. [τανύω, πρῷρα].

Τανύπτερος, ші Τανυπτέρυξ, υγος, ші Τανυπτέρυγος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnџî, saꙋ tot d'aꙋna întinse apinî (ка mꙋska); (în џen:) їste de apinî. [τανύω, πτερὸν ші πτέρυξ].

Τανύπτορθος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnџî, întinse кръчі saꙋ ръmꙋpî. [τανύω, πτόρθος].

Τανύῤῥιζος (ὁ, ἡ), чел кꙋ întinse, лꙋnџî ръdъчinî [τανύω, ῥίζα].

Τανύῤῥινος (ὁ, ἡ, noet: чел кꙋ лꙋnгꙋ nasꙋ. [τανύω, ῥίς]. 2) înвълitꙋ кꙋ întinsъ, лꙋnгъ піеле. [τανύω, ῥινός].

Τανυσθείς, εῖσα, έν, пas: пех: de партч: ал лꙋî τανύω.

Τανυσίπτερος, ші Τανυσιπτέρυγος (ὁ, ἡ), noet: = Τανύπτερος, -υγος.

Τάνυσις, εως (ἡ), Ion: în локꙋ de τάσις, întindepe, saꙋ întinsъtꙋpъ. [τανύω].

Τανύσκιος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ ꙋmвpъ întinsъ denapte, (ad:) 'нaлtꙋ. (везî ші δολιχόσκιος). [τανύω, σκιά].

Τανυσκόπελος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ 'нaлte, saꙋ denapte întinse, лꙋnџî stîнчі. [τανύω, σκόπελος].

Τανύσκω, віit: -ύσω, noet: (maї noꙋ) în локꙋ de τανύω.

Τανυσσάμενος, η, ον, noet: în локꙋ de τανυσάμενος, miж: пех: de партч: ал лꙋї τανύω.

Τανύστροφος (ὁ, ἡ), noet: їꙋte înвîрtitꙋ, saꙋ pesꙋчitꙋ. «Σφενδόνη —». Exp: [τανύω, στροφή].

Τανυστύς, ύος (ἡ), Ion: în локꙋ de τάνυσις, întindepe. «Τόξου —». Od: Φ.

Τανύσφυρος (ὁ, ἡ), noet: [τανύω, σφυρόν] чел кꙋ лꙋnџî, dpепte, (în џen:) fpꙋmoase пічоаре, = Καλλίσφυρος.

Τανύτριχος (ὁ, ἡ), noet: = Τανύθριξ.

Τανύφθογγος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ întinsꙋ, mape sꙋnetꙋ, saꙋ гласꙋ. [τανύω, φθόγγος].

Τανύφλοιος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ întinsъ (netedъ, nesвîрчitъ) saꙋ deasъ коажъ. «Ἐλάτη («Κράνεια, «Ἐρινεός)— ». Opf: Om: ші Tкр: [τανύω, φλοιός].

Τανύφυλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ netede, saꙋ dese fpꙋnze. «Ἐλαίη —». Om: «Ὄρος —„ Tкр: (npin întind:) чел кꙋ mꙋлџî копачі. [τανύω, φύλλον].

Τανυχειλής, έος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ лꙋnгъ (întinsъ) вꙋзъ, saꙋ чіокꙋ, вotꙋ. «Μέλισσα—». Koint: [τανύω, χεῖλος].

Τανύω, віit: -ύσω, (пas: tpe: de кꙋ: τετάνυσμαι) Ion: în локꙋ de τείνω, întinzꙋ, аштерпꙋ. «Τράπεζαν —». Od: Λ. (ші пas:) «Κεῖται τανυσθείς». Iл: N. (ші fir:) кpeskꙋ, întinџeskꙋ. «Πόνον («Ἔριν) — ». Om:

Ταξίδιον (τὸ), dim: ал лꙋї τάξις, mikъ ostъшeaskъ tpꙋпъ.

Ταξεώτης, ου (ὁ), плџ: slꙋжваш ꙋ însъpчinatꙋ кꙋ џinepea вꙋneї pîndꙋieлї în касъ naptikꙋлаpъ saꙋ пꙋвлікъ (жꙋdікъtopie, akademie, ші чл:) [τάξις]. [de ꙋnde

Ταξεωτικός, ή, όν, însꙋшitꙋ лꙋї ταξεώτης.

Ταξιαρχέω -ῶ, вiit: ήσω, sîntš...

Ταξιάρχης (ὁ), =Ταξίαρχος.

Ταξιαρχία (ἡ), трeaвa, ші градsл лsĭ...

Ταξίαρχος (ὁ), комаndipš de ostъшeaскъ трsпъ; (în цen:) къпitanš de oaste; (sne орĭ) чел înтîĭ-stъtъторš înтр' sнš ostъшескš pîndš. [τάξις, ἄρχω].

Ταξίλοχος (ὁ, ἡ), поеt: арапжъторš de ostъшeцĭ чеtе; (în цen:) ='Αρχιστράτηγος, înтîĭš комаndipš de ошtipe. [τάττω, λόχος].

Ταξιόω -ῶ, вiit: -ώσω, поеt: aшезš пе чinева ка ostaшš ла pîndsл sъš. [din

Τάξις, εως (ἡ), [τάσσω] пsнepe în pîndsĭaлъ, întoкmipe; регsлъ. «Οὐδὲν οὕτως εὔχρηστον οὔτε καλὸν ἀνθρώποις, ὡς ἡ τάξις». Ksn: "Τὴν τῶν ὅλων τάξιν». Ksn: бsнa întoкmipe a sнiвepssлsĭ. «Ἡ τῶν λόγων τάξις». Dm: плаnsл комnsнepiĭ кsвinteлор. «Εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγον ἐξ ἀταξίας». Плt: (ші кs преп: în локš de adв:) «Διὰ τάξεως». Плt: кs бsнъ pîndsĭaлъ. 2) (паptiк:) aшezape, арапжape de oaste. «Πρώτη («Ἐσχάτη) —». Лs: ші Лкs: «Ἐν τάξει χωρεῖν». Тsч: «Τίς οὐκ ἂν ἡδέως θεάσαιτο ὁπλίτας πολλοὺς ἐν τάξει πορευομένους; Τις δ' οὐκ ἂν θαυμάσειεν ἱππέας κατὰ τάξιν ἐλαύνοντας„; Ksn: 3) поsiцie, saš поstš de soлdatš; (fir:) soцiaлa поsiцie, че аpe чinева, (Fpanц:) rang, état, condition. «Ἐν τῇ τάξει εἶχε ἑωυτόν». Ep: "Λείπειν τὴν τάξιν». Esxn: =Λειποτακτεῖν. (ші fir:) «Τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον». Dm: «Εἴς τινα τάξιν ἑαυτὸν τάξαι τῆς πολιτείας». Dm: «Υἱοῦ τάξιν ἔχειν παρά τινι». Лpt: «Θεραπαίνης τάξιν ἐπέχειν». At: «Οἰκέτου τάξιν οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων». Dm: «Ἐν γαμετῆς ἔχειν τάξει». Пл: a o авеа ка o soцie. «Ἐν ἐχθροῦ τάξει„. Dm: (вezĭ ші μοῖρα). «Νόμου τάξιν ἔχειν». Лкs: тъpie. 4) корпš, чеатъ de o sstъ de ostaшĭ; (паptiк: în Atena) трsпъ de пezestpi o sstъ doъ-zeчĭ ші опtš soлdaцĭ, че da fie-кape seminцie. "Τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν». Лs: (вezĭ ші φυλή). «Ἆθλα προὔθηκε καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσι καὶ ταῖς ὁπλιτικαῖς». Ksn: «Τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐγίνετο ἐπὶ τάξιας ὀλίγας, καί ταύτῃ ἦν ἀσθενέστατον· τὸ δὲ κέρας ἑκάτερον ἔρρωτο πλήθει». Ep: 5) ssita вpe sнsĭ маціstpatš, saš demnitapš, slsцĭ, rapdienĭ, че spmaš dsпе dînssл, (Fpanц:) le cortège, la suite. «Ἡ ὑπάρχουσα — ». Sin: Пand: "Ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται». Imn: Еклеs: 6) taкsъ, înпssъ плаtъ de o хоtъpîtъ ssmъ; saš плаtъ кs tepminš. «Τάξιν ταῖς δίκαις ἐπιτιθέναι». Лsч: a канonisa (хоtъpî) келtsĭeлeлe жsdiкъцiĭ. «Περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος ἤ τάξεως». Dm:

Ταξίφυλλος (ὁ,ἡ), чел кs fpsнzeлe пssе пе pîndš. [τάξις, φύλλον].

Ταξιώτης, Ταξιωτικὸς, =Ταξεώτης, Ταξεωτικός.

Τάξος (ὁ), (плц:) [Лat:] sнš felš de копачiš, (алt:) σμίλαξ, tisъ.

Ταοί, ῶν, (οἱ) îm: nom: ал лsĭ ταώς.

Ταπεινολογία (ἡ), [ταπεινὸς, λόγος] ші

Ταπεινορρημοσύνη (ἡ), ворвipe smilitъ, smepitъ. [ταπεινὸς, ῥῆμα].

Ταπεινὸς, ἡ, ὸν, [τάπης] жososš, nitsлatš; (npin întind:) nosomopîtš; (fir:) чел de мiкš simцimîntš, npostš; miчinimš; nenpeцiosš, neînsemnatš, de desпpeцsit; (în вine) smilitš, smepitš, nemîndpš. «Ταπεινὴ λέξις„. Ptp: npostš stiлš. (Fpanц:) style rampant. || (nesь: îm:) Ταπεινὰ, adв: în локš de ταπεινῶς. «Κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται». Пind: "Ταπεινὰ πράττειν». Лкs: este în npoastъ, жositъ stape, ssракš, ші чл: [de snde

Ταπεινότης (ἡ), жosime; (fir:) npostie, miчinimie; (în вine) smiлinцъ, smepenie. «Πολλὴν ἔφασαν σιωπήν τε καὶ ταπεινότητα ἐν τῷ στρατεύματι εἶναι». Ksn: desкsражape.

Ταπεινοφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš smiлitš, smepitš în rîndspĭ. [ші

Ταπεινοφρόνως, adв: кs smepite rîndspĭ, saš smiлinцъ. [ші

Ταπεινοφροσύνη (ἡ), smepenie, smiлinцъ; saš miчinimie, nекsражš. [din

Ταπεινόφρων, ονος (ὁ, ἡ), smepitš în rîndspiле saле, nemîndpš; (în пъš) miчinimš, nекsражоsš. [ταπεινὸς, φρήν].

Ταπεινόω -ῶ, вiit: -ώσω, жоseskš пе чinева saš чева; (maĭ de mslte-орĭ fir:) smiлeskš, miчeskš; sлъвeskš; desпpeцsieskš. [ταπεινὸς]. [de snde

Ταπείνωμα (τὸ), = Ταπείνωσις, жosipe; npoastъ eksпpesie.

Ταπεινῶς, adв: [ταπεινὸς] кs жosipe saš smiлinцъ; în stiлš npostš, saš modepatš.

Ταπείνωσις, εως (ἡ), жosipe; (fir:) desпpeцsipe; (în вine) smiлipe, smepipe.[ші

Ταπεινωτικός, ή, όν, nstinчosš de a smiлi, npiчinsitopš de smepipe. [ταπεινόω]

Τάπης, [δάπος=δάπεδον] ητος (ὁ), ковоpš, велiнцъ, (Тsрч:) кiлimš.

Ταπήτιον (τὸ), dim: ал лвї τάπης, ковоpашѣ, велінчоаръ.

Τἀπὶ, At: în контрак: în локѣ de τὰ ἐπί.

Τάπὶς, ιδος saѣ ἴδος (ἡ, = Τάπης.

Τἀπὸ, At: în контрак: în локѣ de τὰ ἀπό.

Ταπολλὰ, în локѣ de τὰ πολλὰ (în ел: de κατὰ), адв: de мѣлте, saѣ маї de мѣлте орї.

Ταπρῶτα, în локѣ de τὰ πρῶτα (în ел: de κατὰ), întîї, întîїaшї datъ; ла început.

Τάραγμα (τὸ), шї Ταραγμὸς (ὁ), = Τάραξις, tѣрбѣраре. [шї

Ταράκτης, ου (ὁ), tѣрбѣрътopѣ. [шї

Ταρακτικὸς, ἡ, ὸν, чел кѣ însѣшіme de, îndemînatікѣ ла, saѣ adѣкътopѣ de tѣрбѣpape. «Τῆς γαστρὸς — ». Med: adѣкътopѣ de ѣрdinape. «Ταρακτικὰ πάθη τῆς πολιτείας„. Пл: [шї

Ταρακτὸς, ἡ, ὸν, tѣрбѣpatѣ, saѣ npiimitopѣ de tѣрбѣpape. [шї

Τάρακτρον (τὸ), instpѣmîntѣ de tѣрбѣpape, saѣ amestekape, = Κύκηθρον. [шї

Ταράκτωρ, ορος (ὁ), noet: = Ταράκτης. [ταράσσω].

Τάρανδος (ὁ), ѣнѣ фелѣ de кopnatъ вітъ de Еѣропа nopdікъ, pенѣ.

Ταραντίζω, biit: -ίσω, imitѣ пе Тapantenї (npinч: ла кълъpie), кълъpeskѣ înapmatѣ. (noate маї корек: ταραντινίζω). [Τάρας].

Ταραντινίδιον (τὸ), dim: ал лвї...

Ταραντίνιον (τὸ), ѣнѣ фелѣ de npea sѣбціре хаїнъ femeeaskъ, каре se цesea în opaшѣл (Італії) Тapanta. [шї

Ταραντινίζω, biit: -ίσω, везї ταραντίζω. [Ταραντῖνος].

Ταράντινος, η, ον, ал opaшѣлвї, saѣ чел din opaшѣл Тapanta. [Τάρας].

Ταραξίας, ου (ὁ), [ταράσσω] їѣвіtopѣ, saѣ adѣкътopѣ de tѣрбѣpape, saѣ amestekътѣрї.

Ταραξικάρδιος (ὁ, ἡ), [ταράσσω, καρδία] tѣрбѣрътopѣ de inimъ (nелinіштіtopѣ de sѣфлетѣ).

Ταράξιππος (ὁ, ἡ), tѣрбѣрътopѣ de каї (enіt: de ѣнѣ epoѣ, statѣa, saѣ алtapѣл кърѣїа къ апъpatopѣ de tѣрбѣpapea каіlop sta лîнгъ къпъtîїѣл каріереї din Олімвіа). [ταράσσω, ἵππος].

Ταραξιππόστρατος (ὁ, ἡ), kom: tѣрбѣрътopѣ de кълъpeaskъ oштіре, saѣ de кълъріme шї de oaste. [ταράσσω, ἵππος, στρατός].

Τάραξις, εως (ἡ), tѣрбѣpape, konfѣsape; (med:) tѣлбѣpapea окілор. [din

Ταράσσω (ττω), biit: -άξω, [ἀράσσω] amestekѣ; (despre лікѣіde) tѣлбѣрѣ; (fir:) snepiѣ, tѣрбѣрѣ, konfѣsiezѣ; (ѣne-opї) întъ pîtѣ, skopneskѣ; (nas:) мъ snepiѣ, мъ snъї mîntѣ; (ѣne-opї) мъ temѣ. «Ταράσσειν ἀρυτῆρι». Dѣкр: «Ἐτάραξε πόντον (ὁ Ποσειδῶν) χερσὶ τρίαιναν ἑλὼν». Od: Е «Ταράσσειν τὴν κοιλίαν». Med: a adѣче ѣрdinape. «Τὰ ναυήγια περὶ σὰς πρώρας τῶν νεῶν εἰλέοντο, καὶ ἐτάρασσον τοὺς ταρσοὺς τῶν κωπέων». Ep: шї fir:). «Στάσεις καὶ πολέμους ταράσσειν». Ksn: (шї nas:). «Τῆς στρατιῆς ὑπὸ τῆς ἵππου ταρασσομένης». Ep: «Ἵππων ταρασσομένων καθ' ὅμιλον». Ткр: «Ἐκ τούτων ἐγκλήματα καὶ πόλεμοι πρὸς τοὺς... ἐταράχθη» Dm. (шї de sine nas:) «Ταρασσόμενος περὶ παιδί». Ткр: (шї ѣрм: μή) «Ταράσσομαι, μή τις φήσῃ». Hлt: [de ѣnde

Ταραχὴ (ἡ), tѣрбѣраре, amestekътѣръ, nepînдѣіалъ, sгomotѣ, nелinіште. «Κοιλίας —». Med: ѣрdinape. [шї

Τάραχος (ὁ), At: în локѣ de ταραχή. [de ѣnde

Ταραχώδης, εος (ὁ, ἡ), npічіnѣіtopѣ, saѣ плінѣ de tѣрбѣраре, tѣрбѣpatѣ, sгomotosѣ; nestatopnікѣ, nesігѣрѣ; saѣ nелinіштіtѣ, їѣвіtopѣ de amestekътѣрї. «Τὸ θεῖον φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες». Ep: nestatopnічіa soaptеї. «Κοιλία — ». пътimaшѣ de ѣрdinape. «Ἴχνη ταραχώδη». Ksn: amestekate, neaлese. [de ѣnde

Ταραχωδῶς, адв: кѣ tѣрбѣраре.

Ταρβαλέος, α, ον, noet: [τάρβος] snъїmîntътopѣ, гrozaвѣ; (nas;) snъїmîntatѣ, îngrozitѣ; saѣ fpikosѣ. [шї

Ταρβέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: мъ snepiѣ, мъ temѣ; (npin intînd:) мъ sfieskѣ, pesnektezѣ. «Ὁ δ' ἄρ' ἕζετο, τάρβησέν τε». Іл: В. (шї кѣ dat: хот:) "Οὐδέ τοι θυμῷ ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται». Іл: Ф. (шї кѣ ак: ел: de npeп:). «Ταρβήσας χαλκόν τ' ἠδὲ λόφον ἱππιοχαίτην». Іл: Z. [din

Τάρβη (ἡ), глs: în локѣ de...

Τάρβος, [ταράσσω] εος -ους (τὸ), noet: fpікъ, snaїmъ; pesnektѣ, (Фpanц:) sainte horreur. [de ѣnde

Ταρβοσύνη (ἡ), noet: =Τάρβος. [шї

Ταρβόσυνος (ὁ, ἡ), noet: adѣкътopѣ de snaїmъ. «Φέβος —». Esхл:

Ταρβύζω, biit: -ύξω, глs: în локѣ de ταρβέω.

Ταργαίνω, biit:-ανῶ, глs: în локѣ de ταράσσω

Ταργάνη (ἡ), глs: în локѣ de σαργάνη.

Τάργανον (τὸ), [ταράσσω]=Δευτερίας, saѣ στεμφυλίτης οἶνος, лівежѣ, вінѣ de tiskoвінъ, Фpanц:) piquette. [de ѣnde

Ταργανόω -ῶ biit: -ώσω, лasѣ вінѣл a

se tъia (a se stpika). "Οἶνος τεταργανωμένος». Пл: tpezitš, stpikatš.

Ταργανόω -ῶ, biit: -ώσω, [ταργάνη] легš înnpeъnъ. (întpeв: npinч: komп: προσταργανόω).

Ταριχεία (ἡ), =Ταρίχευσις. 2) = кš...

Ταριχεῖον (τὸ), локалš de вatoчit пеште saš tpšnšpĭ de mopцĭ. [ταριχεύω].

Ταριχέμπορος (ὁ), негšцъtъpš de вatoaче, saš пъstpъmšpĭ. [τάριχος, ἔμπορος].

Ταρίχευσις, εως (ἡ), вatoчipe, afšmape, пъstpъmape de sъpaцĭ пешtĭ saš къpnšpĭ; saš вълsъmape de tpšnšpĭ moapte, шi чл:.

Ταριχευτὴρ, noet: în лолš de..

Ταριχευτὴς, οῦ (ὁ), вatoчitopš, afšmъtopš, пъstpъmъtopš de sъpaцĭ пештĭ, saš къpnšpĭ; (în Eцintš) вълsъmъtopš de tpšnšpĭ moapte. [шi

Ταριχευτὸς, ἡ, ὸν, вatoчitš, пъstpъmatš, saš afšmatš; (despre tpšnšpĭ moapte) вълsъmatš ка mšmiiле. [din

Ταριχεύω, biit: -εύσω, [τάριχος] вatoчeskš, afšmš, пъstpъmezš sъpъtšpĭ, (ad:) пештĭ, saš къpnšpĭ; (despre mopцĭ) вълsъmezš, fakš mšmiĭ (вezĭ шi ταρχύω); (fir:) mšnчeskš (npin kaznъ); toneskš кš totšл (вezĭ шi σκελετεύω). «Ξύλα —». Tfp: ле лasš sъ se stpînгъ în aпъ. «Ὄξει ταριχεύειν». Dskp: a fache шšpъtšpĭ. (шi fir:) «Πρόσφατος δὲ καὶ νεαλὴς ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου». Dm: sлъвitš de mšлta înkisoape.

Ταριχηγὸς (ὁ, ἡ), [τάριχος, ἄγω] adšкъtop (ка негšцъtopš) de вatoчĭ, пъstpъmšpĭ, шi чл:; saš folositopš ла aчeasta.

Ταριχηΐη (ἡ), Ion: în локš de ταριχεία.

Ταριχήϊον (τὸ), Ion: în локš de ταριχεῖον.

Ταριχηρὸς, ἀ, ὸν, чел din felšл sъpъtšpелор, saš mšpъtšpелор. «Τὰ ταριχηρά». Лкs: sъpъtšpеле, (Fpanц:) salaisons. «Ἀγγεῖον ταριχηρὸν». Лкs: вasš de пšs sъpъtšpĭ.

Ταρίχιον (τὸ), dim: ал лšĭ τάριχος.

Ταριχόπλεως, ω (ὁ, ἡ), kom: плinš de пештĭ, шi чл:, че se sapъ. «Βόσπορος—». At: [τάριχος, πλέως].

Ταριχοπωλεῖον (τὸ), локšл, saš пpъвълia, šnde se вînd sъpъtšpĭ (пеште, nastpamъ, шi чл:). [шi

Ταριχοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, вînzš sъpъtšpĭ. [din

Ταριχοπώλης, ου (ὁ), [τάριχος, πώλης] вînzъtopš de sъpъtšpĭ, nastpamaцiš, шi чл:

Τάριχος (ὁ), шi Τάριχος, εος (τὸ), [în afin: кš τορσὸς шi στέριφος] sъpъtšpъ, afšmъtšpъ, saš mšpъtšpъ (вatoкš, nastpamъ, шšnкъ, шi чл:).

Τάριχος (ὁ, ἡ), (pap) în локš de ταριχευτὸς. «Νεκρὸς τάριχος, εἰσορᾶν Αἰγύπτιος». Sof:

Ταρμύζω, biit: -ύξω, глs: în локš de ταρβέω.

Τἄρνεα, At: în kontpak: în локš de τὰ ἄρνεα.

Ταρπάνη, шi Τάρπη (ἡ), глs: în локš de ταργάνη=σαργάνη.

Ταρπήμεναι, noet: în локš de ταρπῆναι, пas: пех: 2: de inf: ал лšĭ τέρπω.

Ταρπονὴ (ἡ), înd: în локš de ταρπάνη.

Ταρπὸς (ἡ), глs:=Τάρπη. (вezĭ шi ταρσός).

Τάῤῥιον, (τὸ), dim: ал гšĭ ταῤῥός.

Τάῤῥοθος (ὁ, ἡ), noet: (pap) în локš de ἐπιτάῤῥοθος.

Ταῤῥός, Ταῤῥόω, шi чл: At: în локš de ταρσός, шi чл:

Ταρσὰ (τὰ), îm: (în etepoц:) ал лšĭ...

Ταρσὸς (ὁ), [τέρσω] (npinч:) гpatia, пе кape se šsšкъ вpînzъ, saš поame. «Ταρσὸς δ' οὐ λείπει με.., ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεὶ». Tкp: 2) (în цen:) op че este înnлetitš, saš înшipatš, ка пšĭелеле гpatieĭ; «Ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες». Ep: 3) (fir:) apina (npinч: шipšл пепелор apineĭ) пasъpiĭ. 4) naptea чea лatъ a вîsлеĭ; (npin întind:) вîsлə, saš шipšл вîsлелор (Ep: H, 12, Плв: ιστ', 3). 5) шipšл dinцiлор хеpъstpъšлšĭ (Оп: Ал: E. 207). 6) шipšл цепелор; (npin întind:) плеопа окĭšлšĭ. 7) (des) taлпа пiчоpšлšĭ (алt: πέλμα) (Ep: Θ'. 37, Iл: A. 37). [de šnde

Ταρσόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzš, šsšкš пе гpatie; fopmezš чева (шi maĭ des пas: mъ fopmezš, saš sîntš fopmatš) ка o гpatie. «Ταῤῥοῦνται αἱ ῥίζαι». Tfp: se înnлetiчesk (вezĭ шi καρκινοῦμαι). «Φλὲψ περὶ τὴν ὅλην κεφαλὴν, ἐκτετάρσωται.» Inкp: (despre плante). «Τεταρσωμένον». Dskp: fopmatš în felš de apinъ. [шi

Ταρσώδης, εος (ὁ ἡ), fopmatš, înшipatš, saš înnлetitš în felš de гpatie.

Τάρσωμα (τό), înnлetitšpъ de гpatie; (fir:) шipš de вîsле. [ταρσόω].

Τάρταρα (τὰ), îm: (în etepoц:) ал лšĭ τάρταρος.

Ταρτάρειος, α, ον, ал taptapšлšĭ, saš чел din taptapš, din пъšntpšл пъmîntšлšĭ. [шi

Ταρταρίζω, biit: -ίσω, tpemšpš, dîpdiiš (npinч: de fpigš). [шi

Ταρτάριος, α, ον, шi

Ταρταρόεις, εσσα, εν, noet: în лoкŏ de ταρτάρειος. [τάρταρος].

Ταρταρόπαις (ὁ, ἡ), noet· копiлŏ (fiŏ saŏ fiïкъ) ал taptapŏлŏï [τάρταρος, παῖς].

Τάρταρος (ὁ, ші pap ἡ), (îm: în etepoц: τὰ τάρταρα) [imit în anaлoц: кŏ γάργαρα, κάρσαρος, ші чл:] naptea чea maï adîнкъ a ïadŏлŏï (ŏnde se mŏnчïaŏ fъкъtopiï de peлe); (în цen:) пръnastie, aвisŏ. „Κρυόεις—“ Es: „Τάρταρα γαίης.“ Es: adîнкŏpiлe пъmîntŏлŏï. [de ŏnde

Ταρταρόω -ῶ, вiit: -ώσω, osîndeskŏ лa, tpîmteskŏ în taptapŏ.

Ταρφέα, adв: , ші

Ταρφέες, îm: ал лŏï ταρφύς.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, noet:=[ταρφὺς].

Τάρφθη, noet: în лoкŏ de ἐτέρφθη, a 3: sinr: neps: de nas: nex: ал xot:, ші

Ταρφθήμεναι, noet: în лoкŏ de τερφθῆναι, nas: nex: de inf: ал лŏï τέρπω.

Τάρφος, εος -ους (τὸ), noet: desime (npinч:) „Ὕλης—“ Nm: вŏнцetŏ de пъdŏpe. [din

Ταρφὺς, έος (ὁ, ἡ), noet: [τρέφω] desŏ. «Θρὶξ—» Esxл: «Ταρφέες ἰοί». Om: «Ταρφειαὶ νιφάδες (κόρυθες)». Om: ‖ (neŏt:)Ταρφέα, adв: des; adesea.

Τάρχαι (αἱ),=Τάρχεα.

Τἀρχαῖα, At: în întpŏn: în лoкŏ de τὰ ἀρχαῖα.

Ταρχαίνω, [τάρχη]=Ταράσσω.

Ταρχάνιος, α, ον, глs: atinгъtopŏ de înгponъчiŏne de moptŏ, (Fpanц:) funeraire. [din

Τάρχεα (τὰ), глs: цepemoniiлe înгponъчiŏniï moptŏлŏï. (вezï sinг: τάρχος).

Ταρχεῖον (τὸ), înгponъtopie, чimetepie; (de ŏnde în Eцintŏ)=Ταριχεῖον. [din

Ταρχεύω, вiit: -εύσω, ші

Ταρχέω, -ῶ, вiit: ήσω, глs: în лoкŏ de ταρχύω.

Τάρχη (ἡ), (în sinк:) în лoвŏ de ταραχὴ

Τάρχος, întpeв: npinч: îm: τάρχεα [în sinк: din τάριχος].

Ταρχύματα (τὰ),=Τάρχεα. [din

Ταρχύω, [τάρχος] вiit: -ύσω, noet: = Κηδεύω, înmopmîntezŏ moptŏ. «Χθονὶ («Τύμβῳ, «Στήλῃ)—». Om: «Τὸν δὲ νέκυν ἀποδώσω, ὄφρα ἑ ταρχύσωσιν». Iл: H. «Οὔνομα ταρχύσας». Enгp: înълцînd кenotafŏ în nŏmeлe лŏï.

Τᾶς, Dop: în лoкŏ de τῆς, saŏ ἧς, цen: fem: ал лŏï ὁ, saŏ ὅς.

Τᾶσδε, Dop: în лoкŏ de τῆσδε, цen: fem: ал лŏï ὅδε.

Τάσις, εως (ἡ), [τείνω] întindepe. «Ὀφρύων —». Enгp:; (fiг:) лŏнцipe. «Φωνῆς —„. Лкs: anлекape, siлinцъ (гpam:) tonismŏ de ziчepe, nposodie. «Βαρεῖαι τάσεις καὶ ὀξεῖαι» D. Aл:

Τάσσω (ττω), вiit: τάξω, nŏïŏ, ашezŏ ne pîndŏ, apanжezŏ, întокmeskŏ. «Τάττειν τὸν κόσμον». Πлt: (ші nas:) “Φύσει σώφρων καὶ τεταγμένος ταῖς ἐπιθυμίαις». Πл: кŏmпъtatŏ, peгŏлatŏ. 2) (naptiк:) nŏïŏ în pîndŏ oaste. «Τάσσειν εἰς μάχην τὴν στρατιάν». Ksn: «Ἐν τοῖς ἀγῶσι πρῶτον ἑαυτὸν τάττων». Ksn: (ші miж:) «Ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενος τὰς ναῦς„. Tŏч: (ші nas:). «Ἐτάσσοντο ἀμφότεροι ὡς εἰς μάχην». Tŏч: «Ἐπ' ὀκτὼ τεταγμένοι». Ksn: «Οὐδένα κόσμον ταχθέντες». Ep: «Τεταγμένη στρατιά». Ksn: (ші fiг:). “Τάσσω ἐμαυτὸν μετὰ σοῦ». Fлstp: sîntŏ de пъpepea ta. (Fpanц:) je me range de votre avis. «Τάττεσθαι ὑπὸ Θεῷ (ὑπὸ ἐξουσίαν)». Sкp: mъ sŏnŏïŏ. 3) nŏïŏ în nŏmъpŏ, înшipŏ. «Εἰς τοὺς ἄνδρας —». Ksn: “Ἐπὶ μιᾶς (se înц: τάξεως)—». Ksn: întp' aчeлaшï pîndŏ. «Τάττειν τὴν μουσικὴν ἐν παιδείᾳ». Apst: «Ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι («Μετὰ τῶν ἀδελφῶν)—„. Πл: ші Sin: «Ἐμαυτὸν τάττω τῶν ἀπιστούντων». Dm: 4) pîndŏïeskŏ (în nostŏ). «Ἄρχοντας —„. Ksn: (ші кŏ aк: saŏ цen: saŏ dat: кŏ npen: indip:) «Ἐπὶ ταῖς τριήρεσιν («Ἐπὶ τὰς πράξεις) τάττειν τινά». Dm: ші Isкp: (ші nas:) «Ταχθεὶς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον». Epd: «Ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, ταύτῃ πειρασόμεθα εἶναι χρηστοί». Ep: (ші кŏ inf:). “Ταχθέντες ἀναλαβεῖν». Πлt: “Οἱ τεταγμένοι φύλακες». Πл: 5) (npinч: desnpe sŏmъ de nлъtit) pîndŏïeskŏ, xotъpъskŏ, (Fpanц:) taxer. «Τάξαι τῷ ναύτῃ δραχμήν». Ksn: «Φόρους τάττειν τινί». Esxn: «Θάνατον τὴν ζημίαν τάττειν». Dm: (ші miж:). «Ἀποτίνει ζημίαν, τὴν ἂν οἱ ἱρέες τάξωνται». Ep: (ші кŏ inf:). «Ἐτάξατο φόρους οἱ προσιέναι κατὰ ἔθνεα». Fp: (ші de sine nas:) «Παρέδοσαν ἑαυτοὺς ἀμαχητί, καὶ φόρον ἐτάξαντο». Ep: aŏ fъгъdŏit a nлъti o xotъpîtъ sŏmъ. «Δῶρα, τὰ ἐτάξαντο, ἀγίνεον». Ep: чe xotъpîsepъ. «Καὶ χρήματα τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνους ταξάμενοι ἀποδοῦναι. Tŏч: a nлъti кŏ sopoaчe. «Ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν». Tŏч: (ші în peчinpoч:) «Τάξασθαι ἡμέραν πρός τινα». Πлв: (ші nas:). «Ἡμέρα («Χώρα) τεταγμένη». Sin: ші Ksn: «Ὁ πόλεμος οὐ τεταγμένα σιτεῖται». Πл: 6) nopŏнчeskŏ, opdinezŏ, pîndŏïeskŏ. «Οὐκοῦν σὺ ἀπαγγείλαις ἄν; ὁ δὲ εἶπεν, εἰ σὺ τάττοις· ἀλλὰ τάττω, ἔφη». Ksn: (ші кŏ inf:). «Τὸ ταχθὲν τελεῖν„. Sof:

Τάτα, чinstit: аклат: = Τέττα, (de aч pom:] tatъ.

Ταταί! аклат: вьїt: = Παπαί шi Ἀτταταί, шi чл:

Τατάω -ῶ, Dop: în локȣ de τητάω.

Τᾶτες, Dop: în локȣ de τῆτες.

Τατικὸς, ή, ὸν, пȣtinчоsȣ a întinde, пpiчinȣitopȣ de întindepe. [τείνω].

Τᾳ̃τιον, At: în întpȣn: în локȣ de τὸ αἴτιον.

Τάττω, At: în локȣ de τάσσω.

Τατύρας, шi Τάτυρος, ου (ὁ), [Пepѕ:] fazanȣ (пasъpe).

Τατώμενος, α, ον, Dop: în локȣ de τητώμενος.

Ταύλη, Ταυλίζω,=Τάβλα, Ταβλίζω.

Ταύρα, ας (ἡ), apx: вакъ steapпъ, [de aчi] тъȣpoaікъ [шi

Ταυράω -ῶ, (fъpъ вiit:) (despre вакъ) mi s' a fъкȣt (sîntȣ înвïepшȣnatъ) de taȣpȣ, a mъ roni. [шi

Ταυρέα (-έη) -ῇ, -έης -ῆς (ἡ), (se înц: δορὰ) пïeлe de taȣpȣ. 2) (пpin întind:) вiчïȣ, saȣ тоѣъ din пïeлe de taȣpȣ. [шi

Ταύρειος, α saȣ ος, ον, aл taȣpȣлȣï, saȣ de пïeлe de taȣpȣ. «Αἷμα («Ἀσπὶς) —». Тȣч: шi Om: || (sȣвst:) Ταυρεία (se înц: δορὰ, saȣ μάστιγξ),=Ταυρέα. (vezï шi ταύρεος). [ταῦρος]. [de ȣnde

Ταυρειὼν, ῶνος (ὁ), ȣna din лȣnï лa Kiziчenï. (vezï ταύρεος, шi ταύρια).

Ταυρελάτης, ου (ὁ), [ταῦρος, ἐλαύνω] гonitopȣ, saȣ вînъtopȣ de taȣpï. (vezï ταυροκαθάπτης].

Ταυρέλαφος (ὁ), ȣnȣ felȣ de повъpaшȣ animaлȣ de India. [ταῦρος, ἔλαφος].

Ταυρελέφας, αντος (ὁ), ȣnȣ felȣ de animaлȣ (întpe taȣpȣ шi elefantȣ) de India. [ταῦρος, ἐλέφας].

Ταύρεος, η, ον, поet: Ion: în локȣ de ταύρειος. (пpinч: enit: Neптȣnȣ, fiind къ ïï жeptfïaȣ taȣpï, saȣ fiind къ Очeanȣл шi pîȣpiлe se pепpesintaȣ кȣ капȣ шi коapпe de taȣpȣ). [шi

Ταυρῇ (ἡ), în întpȣn: din ταυρέα. [шi

Ταυρηδὸν, adв: кa ȣnȣ taȣpȣ, кȣ sелвaтiкъ кȣȣtъtȣpъ. [шi

Ταύρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвъtoape în чinstea лȣï Neптȣnȣ. (vezï ταύρεος). [шi

Ταυριανὸς, ή, ὸν, (плц:) пъsкȣtȣ sȣв zodia taȣpȣлȣï. [ταῦρος].

Ταυριάω -ῶ, (fъpъ вiit;) =Ταυράω.

Ταυρίδιον (τὸ), dim: aл лȣï ταῦρος.

Ταυρικὸς, ή, ὸν, însȣшitȣ taȣpȣлȣï; saȣ iчeл de taȣpȣ. [ταῦρος].

Ταυροβόας, ου (ὁ), поet: кape stpiгъ кa ȣnȣ taȣpȣ. [ταῦρος, βοή].

Ταυροβόλος (ὁ, ἡ), лoвitopȣ, ȣчiгъtopȣ de taȣpï. «Τελετὴ — ». Епгр: чea пpin жeptfe de taȣpï (пpinч: în чinstea Peeï, saȣ Чiвeлeï). (se конf: кȣ ταυροπόλος). [ταῦρος, βάλλω].

Ταυρόβορος (ὁ, ἡ), (пapoкѕ:) = Ταυροφάγος, mînкъtopȣ de taȣpȣ. 2) (пpoпapoкѕ:) mînкatȣ de taȣpȣ. [ταῦρος, βορά].

Ταυρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), поet: чeл кȣ pînteче de taȣpȣ (mape). [ταῦρος, γαστήρ].

Ταυρογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пъsкȣtȣ, saȣ tpaѕȣ din taȣpȣ. [ταῦρος, γένος].

Ταυροδέτης, ου (ὁ, шi Ταυροδέτις, ιδος (ἡ), поet: лeгъtopȣ de taȣpȣ, saȣ foлositopȣ лa aчeasta. «Βύρσα —». Епгр: [шi

Ταυρόδετος (ὁ, ἡ), лeгatȣ, saȣ лiпitȣ кȣ клeïȣ de taȣpȣ. [ταῦρος, δέω].

Ταυροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ, saȣ кȣ fiгȣpъ de taȣpȣ. [ταῦρος, εἶδος].

Ταυρόθροος (ὁ, ἡ), поet: [ταῦρος, θρόος], =Ταυρόφθογγος.

Ταυρόθυτος (ὁ, ἡ), поet: съвîpшitȣ пpin жeptfъ de taȣpȣ. «Λοιβὴ — ». Opf: (vezï шi ταυροβόλος). [ταῦρος, θύω].

Ταυροκαθάπτης, ου (ὁ), [ταῦρος, καθάπτομαι] глѕ: гonitopȣ, вînъtopȣ de taȣpȣ da кълape (пpinч: лa ...

Ταυροκαθάψια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвъtoape, în кape se fъчea лȣптъ кȣ taȣpï.

Ταυρόκερως, ωτος, [ταῦρος, κέρας] чeл кȣ коapпe de taȣpȣ.

Ταυροκέφαλος (ὁ, ἡ), [ταῦρος, κεφαλή] чeл кȣ капȣ de taȣpȣ.

Ταυροκόλλα, ης (ἡ), клeïȣ коnstpȣitȣ din ȣpeкï, шi чл: de taȣpȣ. [ταῦρος, κόλλα]. [de ȣnde

Ταυροκολλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ клeïȣл de taȣpȣ.

Ταυρόκρανος (ὁ, ἡ), поet: în локȣ de ταυροκέφαλος. [ταῦρος, κρᾶνον].

Ταυροκτονέω -ῶ, вiit: -ήσω, omopȣ, saȣ жeptfesкȣ taȣpï. [din

Ταυροκτόνος (ὁ, ἡ), (пapoкѕ:) omopîtopȣ de taȣpï; (пpoпapoкѕ:) omopîtȣ de taȣpȣ. [ταῦρος, κτείνω].

Ταυρομαχία (ἡ), шi Ταυρομάχιον (τὸ), Епгр: въtълie, лȣптъ de, saȣ къtpe taȣpï. [ταῦρος, μάχη].

Ταυρομέτωπος (ὁ, ἡ), чeл кȣ fpȣnte (шi пpin întind: оbpazȣ, saȣ коapпe) de taȣpȣ. [ταῦρος, μέτωπον].

Ταυρόμορφος (ὁ, ἡ), чел кѕ fireѕpъ de taѕpѕ. [ταῦρος, μορφή].

Ταυροπάρθενος (ἡ), поеt: feчоаръ хръnitъ de taѕpѕ (enit: ал Еѕропеї). [ταῦρος, παρθένος].

Ταυροπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), поеt: пъskѕtѕ din tatъ taѕpѕ. [ταῦρος, πατήρ].

Ταυροπόλια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) о sepвъtoape în чinstea Dianeї nѕmitъ...

Ταυροπόλος, шi Ταυροπόλη (ἡ), (enit:) Diana (fiind къ авеа taѕpї saѕ вої ла tpъsѕpa sa, saѕ fiind къ se чinstїa în Taѕpida a Skitieї). «Γυναῖκες ταυροπόλοι». At: nimte fepmekъtoape adѕkъtoape de жeptfe ла Екаta saѕ Diana. [ταῦρος, πόλος]

Ταυρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пiчоаpe de taѕpѕ. [ταῦρος, πούς].

Ταυροπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѕ оврazѕ, saѕ кiпѕ de taѕpѕ. [ταῦρος, πρόσωπον].

Ταῦρος (ὁ), [ταῦς] [de ачi] taѕpѕ. 2) (fir:) въpвatѕ. 3) memвpѕл цenitaлѕ ал въpвatѕлѕї. 4) = Περίνεον (de ѕnde λάσταυρος). 5) (astpon:) Taѕpѕ, о konstelaцie în zodiakѕ. 6) пpeotѕл лѕї Neптѕnѕ (vezї ταύρεος).

Ταυροσφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, înжѕнгїѕ de жeptfъ taѕpѕ. [din

Ταυροσφάγος (ὁ, ἡ), înжѕнгїetopѕ de taѕpѕ, saѕ taѕpї. [ταῦρος, σφάζω].

Ταυροφάγος (ὁ, ἡ), mînkъtopѕ de taѕpї. (enit: ал Вакѕлѕї, fiind къ поецiлор ditipamвiчї se da taѕpѕ de npemiѕ). [ταῦρος, φάγω].

Ταυροφανής, έος (ὁ, ἡ), въzѕtѕ ка (în fiгѕpъ de) taѕpѕ. [ταῦρος, φαίνω].

Ταυρόφθογγος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ глаsѕ de taѕpѕ. [ταῦρος, φθέγγος]

Ταυροφόνος (ὁ, ἡ), ѕчiгъtopѕ de taѕpї. (enit: ал лѕї Еpкѕлѕ). [ταῦρος, φόνος]

Ταυρόφορος (ὁ, ἡ), (пароks:) пѕptъtopѕ (кърътopѕ) de taѕpѕ; (пропароks:) пѕptatѕ (în tpъsѕpъ) de taѕpї. [ταῦρος, φέρω].

Ταυροφυής, έος (ὁ, ἡ), чел din soїѕ de taѕpѕ. [ταῦρος, φυή].

Ταυρόω -ῶ, viit: -ώσω, пpefaкѕ în taѕpѕ; (fir:) seлвъtъчeskѕ. «Ὄμμασι ταυρουμένην». Еѕp: seлвatiкъ ла къѕtъtѕpъ. (vezї шi ἀποταυρόω). [шi

Ταυρώ, όος -οῦς, (ἡ), (enit:) Diana, (алt:) Ταυροπόλος. [ταῦρος].

Ταυρῶπις; ιδος (ἡ), fem: ал лѕї...

Ταυρωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ faцъ, saѕ къѕtъtѕpъ de taѕpѕ, seлвatiкѕ ла vedepe. [d

Ταυρώψ, -ῶπος (ὁ, ἡ), поеt: =Ταυρωπὸς. [ταῦρος, ὤψ].

Ταῦς, saѕ Ταὼς, apx: Dop: (neîntp:) în локѕ de μέγας (de ѕnde Ταΰγετος).

Ταύσιμος (ὁ, ἡ), глs:, шi

Ταύσιος, α, ον, Dop: în локѕ de τηύσιος.

Ταὐτὰ. At: în întpѕn: în локѕ de τὰ αὐτά.

Ταῦτα, îm: neѕt: лѕї Οὗτος.

Ταυταγὶ, At: кѕ întind: în локѕ de ταυτί.

Ταὐτάζω, viit: -άσω, zікѕ, saѕ faкѕ (în цen: petpekѕ întp') ачелеашї лѕкpѕpї. (vezї τευτάζω). [ταὐτὰ].

Ταύτῃ, шi (At: кѕ întind:) Ταυτηὶ, dat:

Ταύτης, шi (At: кѕ întind:) Ταυτησὶ, цen: fem: ал лѕї Οὗτος.

Ταυτὶ, At: în локѕ de ταῦτα.

Ταυτίζω, viit: -ίσω, пpiveskѕ, saѕ sokoteskѕ чева de ачееашї кѕ alta, (Fpanц:) identifier. || (miж:)= Ἰδιοποιοῦμαι. [din

Ταὐτὸ, saѕ Ταυτὸ, în întpѕn: în локѕ de τὸ αὐτὸ.

Ταυτόαιμος (ὁ, ἡ), (плц:) чел din ачелашї sînџe. [ταυτὸ, αἷμα].

Ταυτοβουλία (ἡ), (плц:) ачееашї voinцъ. [ταυτὸ, βουλή].

Ταυτογενὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) чел din ачелашї neamѕ, pѕдъ, saѕ natpiotѕ. [ταυτὸ, γένος].

Ταυτογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, (плц:) skpiѕ ачелеашї (despre ачелеашї, saѕ întp'ачелашї кiпѕ). «Ταυτογραφούμενα». Skpise despre ачелеашї, saѕ tpaktate întp' ачелашї кiпѕ. [ταυτὸ, γράφω].

Ταυτόδοξος (ὁ, ἡ), (плц:) sлъвitopѕ de ачелеашї, saѕ чел de ачелеашї simцiminte saѕ пъpepї, ='Ομόδοξος. [ταυτὸ, δόξα].

Ταυτοδυναμέω -ῶ, viit: -ήσω, (плц:) sîntѕ..

Ταυτοδύναμος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de ачеeашї пѕtepe (tѕpie, пpeцѕ, saѕ însemnъtate). [ταυτὸ, δύναμις].

Ταυτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de ачелашї feлѕ, saѕ fopmъ. [ταυτὸ, εἶδος].

Ταυτοέπεια (ἡ), =Ταυτολογία. [mi

Ταυτοεπέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ταυτολογέω. [ταυτὸ, ἔπος].

Ταυτοεργέω -ῶ, viit: -ήσω, лѕкpezѕ ачелашї лѕкpѕ. [шi

Ταυτοεργία (ἡ), ачееашї лѕкpape. [ταυτὸ, ἔργον].

Ταυτόζηλος (ὁ, ἡ), (плц:) miшkatѕ de ачелашї zeлѕ. [ταυτὸ, ζῆλος].

Ταυτοθελὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) чел кѕ ачееашї voinцъ. «Τὸ ταυτοθελές». ='Η ταυτοβουλία. [ταυτὸ, θέλω].

Ταυτόθροος (ὁ, ἡ), (плц:) =Ταυτόφωνος. [ταυτό, θρόος].

Ταυτοκίνητος (ὁ, ἡ), (плц:) mішкatȣ tot d'aȣna întp'ачелашї кinȣ saȣ ачееашї dipекціе кȣ алтȣл. [ταυτὸ, κινοῦμαι].

Ταυτοκλινὴς, έος (ὁ, ἡ), (astpnm:) пȣsȣ sȣбt ачееашї клimъ. [ταυτὸ, κλίνω].

Ταυτολογέω -ῶ, вііt: -ήσω, zікȣ (penetȣ) tot ачелеашї. [шi

Ταυτολογία (ἡ), penetape de чеде zise (кȣ алtе ворбе). [шi

Ταυτολογικῶς, adв: кȣ penetape de ачелеашї zise. [din

Ταυτολόγος (ὁ, ἡ), (плц:) ворвitopȣ (penetъtopȣ) de ачелеашї. [ταυτὸ, λόγος].

Ταυτὸματον, At: în întpȣn: în локȣ de τὸ αὐτόματον.

Ταυτομήκης, εος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de ачееашї лȣnціme. [ταυτὸ, μῆκος].

Ταυτὸν, At: în întpȣn: (maї 'nainte de вок:) în локȣ de τὸ αὐτὸ.

Ταυτοπάθεια (ἡ), (плц:) пъtimipe de ачелеашї,=Ὁμοιοπάθεια. [din

Ταυτοπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), (плц:) пъtimitopȣ, saȣ пъtimaшȣ de ачелеашї,=Ὁμοιοπαθὴς. [ταυτὸ, πάθος].

Ταυτόποδία (ἡ), Sхл: penetape de ачелашї пічорȣ întp'ачелашї версȣ. [ταυτὸ, ποῦς].

Ταυτοπροσωπικῶς, adв: întp'ачееашї пepsoanъ. [ταυτὸ, πρόσωπον].

Ταυτοσήμαντος, шi Ταυτόσημος (ὁ, ἡ), [ταυτὸ, σημαίνω, шi σῆμα] (плц:) чел de ачееашї însemnape.

Ταυτοσθενὴς, έος (ὁ, ἡ), =Ἰσοσθενὴς, шi Ταυτοδύναμος. [ταυτὸ, σθένος].

Ταυτόσπορος (ὁ, ἡ), (плц:) чел din ачееашї sъmînцъ (neamȣ). [ταυτὸ, σπόρος].

Ταυτοσυλλαβέω-ῶ, вііt: -ήσω, (плц:) amȣ ачелеашї silaвe. [ταυτὸ, συλλαβὴ].

Ταυτότης (ἡ), [ταυτό] ачееашіme, saȣ fiinцъ de ачелашї лȣкpȣ, (Fpanц:) identité; (грам:)=Ταυτολογία.

Ταυτοφωνία (ἡ), (плц:) ачелашї гласȣ. [din

Ταυτόφωνος (ὁ, ἡ), (плц:) чел кȣ ачелашї гласȣ. [ταυτὸ, φωνή].

Ταυτώνυμος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de ачелашї нȣme. [ταυτὸ, ὄνομα].

Τάφε, noet: în локȣ de ἔταφε, a 3: sinг: пеps: de пеx: 2: ал лȣї τέθηπα.

Ταφεῖος, α, ον, везї ταφήϊος.

Ταφείς, εῖσα, έν, пas: пеx: 2: de партч: ал лȣї θάπτω.

Ταφεὺς, έως (ὁ), înгропътopȣ de мopці. [din

Ταφὴ (ἡ), înгропаре (de мopтȣ), înmopmîntape; (des îm:) цеpemonie de înгpoпъчіȣne; (ȣne-opї) în локȣ de τάφος, saȣ ταφεῖον. «Ἐς ταφὰς τ.θέναι». Sof: «Καί αὐτοῦ εἰσὶ ταφαὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀλωπεκῆσι» Ep: (ȣne-opї) келтȣїалъ de înгропъчіȣne. «Οὐδὲ τοῖς θάψασι τὸν πατέρα τὴν ταφὴν ἀπέδωκε». Dm: [θάπτω]. [de ȣnde

Ταφήϊος, η, ον, Ion: în локȣ de ταφεῖος, кȣвепitȣ ла înmopmîntape.

Τάφιος, α, ον, noet: =Ταφήϊος.

Τάφιος, α, ον, чел din insȣла [Τάφος].

Ταφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de мopmîntȣ. [τάφος, εἶδος].

Τάφον, noet: în локȣ de ἔταφον, 3: îm: neps: de пеx: 2: ал лȣї τέθηπα.

Τάφος (ὁ), [θάπτω] мopmîntȣ. 2) noet: în локȣ de ταφή, înmopmîntape; (партік:) masa чеа dȣпе înгропъчіȣne, (алt:) περίδειπνον. «Αὐτὰρ τοῖσι τάφον δαίνυ„. Іл: Ψ. шi лȣnтеле чеде în чinstea мopтȣлȣї. «Ἐς τάφον, ὅθι πάντας ἐνίκα» Od: Γ.

Τάφος, εος -ους (τὸ), [τέθηπα] noet: în локȣ de θάμβος, spaїmъ.

Ταφρεία (ἡ), sъпъtȣpъ de шанцȣ; înгръditȣpъ (înпpежмȣipe) кȣ шанцȣ. [шi

Τάφρευμα (τὸ), = Τάφρος, шанцȣ. [din

Ταφρεύω, вііt: -εύσω, sanȣ (întъpeskȣ кȣ) шанцȣ. [τάφρος].

Τάφρη (ἡ), Ion: în локȣ de τάφρος.

Ταφροβολέω -ῶ, вііt: -ήσω, глs: tpагȣ шанцȣ. [τάφρος, βάλλω].

Ταφροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣ de шанцȣ. [τάφρος, εἶδος].

Ταφροποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, fакȣ шанцȣ.

Τάφρος (ἡ), [θάπτω] шанцȣ; (ȣne-opї) шанцȣ sȣвt пъmîntȣ, minъ, = Ὑπόνομος [de ȣnde

Ταφρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ταφροειδής.

Ταφρωρύχος (ὁ), sъпъtopȣ de шанцȣ. [τάφρος, ὀρύσσω].

Ταφὼν, οῦσα, όν, noet: пеx: 2: de партч: ал лȣї τέθηπα.

Τάχα, adв: (timп.)=Ταχέως. «Τάχα σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἤδη». Ткр: «Τάχα ἐπειδὰν». Плt: = Ἐπειδὰν τάχιστα, în datъ чe. 2) (овіч: în îndoїалъ) noate, de кpezȣt. «Τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν». Плt: шi Skp: (шi în парал:). «Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι». Apstf:

Ταχέως, (компар: пергл: θᾶσσον, шi sȣпрл: τάχιστα) adв: кpînd, în гравъ. [ταχὺς].

Ταχινὰ, adв: везї ταχινός.

Ταχίνης, ου, (ὁ), шi

Ταχινὸς, ἡ όν, noet: în локȣ de ταχύς, гравпікȣ, їute. «Πτὼξ («Ἔλαφος»—»).Епгр:

|| (îm: nesl:) ταχινὰ, adв: în локȣ de...
Ταχινῶς, adв: noet: în локȣ de ταχέως.
Τάχιον, adв: din ταχίων.
Τάχιστα, adв: ал лȣĭ..
Τάχιστος, η, ον, sȣпрл:, шi
Ταχίων, ονος (ὁ, ἡ), компр: пргл: ал лȣĭ ταχύς, maĭ ĭȣte, maĭ грабнікȣ; foapte грабнікȣ. || (nesl:) Τάχιον, adв: = Θᾶσσον, maĭ кȣрînd, шi (sȣпрл:) τάχιστα, adв: = Τὴν ταχίστην. (вeзĭ ταχύς).
Τάχος, εος -ους (τὸ), = Ταχύτης, ĭȣцime, гръбнічiе. «Ψυχῆς —». Плт: iskȣsinцъ, isteцime, aktiвitate. «Σημασίας — ». Ptp: вioiчiȣne. «Ὡς εἶχον τάχους». Тȣч: kît maĭ кȣрînd пȣteaȣ. «Ὅσον («Ὅτι, «Ὡς) τάχος». (шi кȣ преп:). «Διὰ τάχους, «Ἐν τάχει, «Κατὰ τάχος». (шi în ел:). «Τάχει, «Τάχος, = Ταχέως. «Ἄπτε τάχος πεύκας». Епгр:
Ταχὺ, adв: вeзĭ ταχύς.
Ταχυάλωτος (ὁ, ἡ), каре кȣрînd (лesne) se ĭa, se stъпînește. «Χώρη—». Ер: [ταχὺς, ἁλίσκομαι].
Ταχυβάδιστος (ὁ, ἡ), (плц:) [ταχὺς, βαδίζω] în локȣ de...
Ταχυβάμων, ονος, (ὁ, ἡ), шi
Ταχυβάτης, ου (ὁ), ĭȣte-ȣмблътopȣ. [ταχὺς, βαίνω].
Ταχυβλαστία (ἡ), ĭȣцime, гръбнiчie ла влъstъpipe, saȣ pesъpipe. [ταχὺς, βλαστός].
Ταχύβουλος (ὁ, ἡ), [ταχὺς, βουλή] ĭȣte (skimбъчоsȣ) în кiпzȣipĭ, nestatopnikȣ.
Ταχυγαμία (ἡ), грабнікъ (прea timпȣpie, saȣ непperînditъ) късътopie. [ταχὺς, γάμος].
Ταχύγηρος Ion: în локȣ de...
Ταχύγηρως (ὁ, ἡ), кȣрînd înбътpînitȣ. [ταχὺς, γῆρας].
Ταχύγλωσσος (ὁ, ἡ), ĭȣte de лimбъ, (ad:) ĭȣte-ворбitopȣ. [ταχὺς, γλῶσσα].
Τυχυγονία (ἡ), грабнікъ, timпȣpie пашtepe, saȣ podipe. [din
Ταχυγόνος (ὁ, ἡ), пъскътopȣ, saȣ poditopȣ de timпȣpiȣ. [ταχὺς, γόνος].
Ταχύγουνος (ὁ, ἡ), ĭȣte de цeпȣкĭ, saȣ de пiчоаре, = Ταχύπους. [ταχὺς, γοῦνα noet: = γόνατα].
Ταχυγραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiȣ ĭȣte. [din
Ταχυγράφος (ὁ, ἡ), [ταχὺς, γράφω] ĭȣte-skpiitopȣ. || (sȣбst:) = Στενογράφος, stenograf ȣ.
Ταχύδακρυς (ὁ, ἡ), ĭȣte (rata) ла плîns, saȣ въpsape de лъкpъmĭ. [ταχὺς, δάκρυ].
Ταχυδινής, έος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣte вîpte-жitȣ, saȣ вȣлtopitȣ. [ταχὺς, δίνη]. [шi
Ταχυδρομέω -ω, вiit: -ήσω, алергȣ ĭȣte.
Ταχυδρομία (ἡ), ĭȣte алергаре. [din
Ταχυδρόμος (ὁ, ἡ), ĭȣte-алергътopȣ, кȣpiepȣ. [ταχὺς, δρόμος].
Ταχυεργής, έος (ὁ, ἡ), = Ταχύεργος.
Ταχυεργία (ἡ), ĭȣte лȣкpape. [din
Ταχύεργος (ὁ, ἡ), ĭȣte ла лȣкpape, aktiвȣ, (Франц:) expéditif. 2) (ȣne-opĭ) necokotitȣ; nestatopnikȣ. [ταχὺς, ἔργον].
Ταχυήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣte mînatȣ npin вîsлipe [ταχὺς, ἐρέσσω].
Ταχυθάνατος (ὁ, ἡ), adȣкътopȣ, saȣ mop. tȣ de грабнікъ moapte. [ταχὺς, θάνατος].
Ταχύϊππος (ὁ, ἡ), чел кȣ каĭ ĭȣцĭ, saȣ ĭȣte, îndemînatikȣ кълpeцȣ.(грам: екsплік: а лȣĭ ταχύπωλος). [ταχὺς, ἵππος].
Ταχυκίνητος (ὁ, ἡ), ĭȣte mișkatȣ, порnitȣ. [ταχὺς, κινέομαι].
Ταχυκρίσιμος (ὁ, ἡ), (med:) каре ĭȣte face кpisъ (se aлeцe). [ταχὺς, κρίσις].
Ταχυλόγος (ὁ, ἡ), ĭȣte-ворбitopȣ. [ταχὺς, λόγος].
Ταχυμαθὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭȣte, лesniчioȣ ла înвъцътȣpъ. [ταχὺς, μανθάνω].
Ταχύμηνις, ιος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣte ла mînie, некъжiчioȣ. [ταχὺς, μῆνις].
Ταχυμήτης, ου (ὁ), шi Ταχύμητις, ιος (ὁ, ἡ), noet: = Ταχύβουλος. [ταχὺς, μῆτις].
Ταχυμήτωρ, ορος (ἡ), каре кȣрînd, saȣ des se face mȣmъ (naште). [ταχὺς, μήτηρ].
Ταχύμοιρος [ταχὺς, μοῖρα], шi
Ταχύμορος (ὁ, ἡ), noet: [ταχὺς, μόρος] = Ταχυθάνατος, чел кȣ грабнікъ ȣpsitъ de moapte, skȣptȣ de вiaцъ.
Ταχύμυθος (ὁ, ἡ), = Ταχυλόγος, noet: [ταχὺς, μῦθος].
Ταχυναυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, плȣteskȣ ĭȣte кȣ коравіа. [ταχὺς, ναύτης].
Ταχύνοια (ἡ), ĭȣцime, isteцime de minte. [din
Ταχύνοος -ους (ὁ, ἡ), ĭȣte, isteцȣ de minte. [ταχὺς, νόος -οῦς].
Ταχύνω, вiit: -υνῶ, гръбеskȣ, npineskȣ; (nestp: saȣ ел:) mъ гръбеskȣ. [ταχὺς].
Ταχύοδος (ὁ, ἡ), ĭȣte în кълътopie. [ταχὺς, ὁδός].
Ταχυπειθής, έος (ὁ, ἡ), ĭȣte, лesne de înдȣплeкat. [ταχὺς, πείθω].
Ταχυπέτας, ου (ὁ), ĭȣte-sбȣpътopȣ. [ταχὺς, πέτομαι].
Ταχυπλοέω -ῶ, вiit: -ήσω, плȣteskȣ ĭȣte пе mape, шi чл:, = Ταχυναυτέω. [шi
Ταχυπλοΐα (ἡ), ĭȣte плȣtipe. [din
Ταχύπλοος -ους (ὁ, ἡ), ĭȣte плȣtitopȣ, saȣ ла плȣtipe пе mape, шi чл: [ταχὺς, πλόος].
Ταχύπνοια (ἡ), ĭȣte, deasъ pesȣфлape. [ταχὺς, πνοή].

Ταχύπομπος (ὁ, ἡ), поet: їѕte порnitѕ, saѕ eксekѕtatѕ. «Διωγμὸς—». Esxл: [ταχὺς, πέμπω].

Ταχύποπτος (ὁ, ἡ), їѕte, гравnikѕ въпѕitорѕ. (алцiї îndepent: καχύποπτος). [ταχὺς, ὕποπτος].

Ταχυπόρος (ὁ, ἡ), їѕte-мергътopѕ. [ταχὺς, πόρος].

Ταχύποτμος (ὁ, ἡ), поet:=Ταχύμορος.[ταχὺς, πότμος].

Ταχύπους, οδος (ὁ, ἡ), їѕte de пічоаpe. [ταχὺς, ποῦς].

Ταχύπτερνος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de ταχύπους, їѕte în кълкїїe. [ταχὺς, πτέρνα].

Ταχυπτεροῤῥυέω -ῶ, biit: -ήσω, кѕprînd îmї kad пeneлe. [ταχὺς, πτερὸν, ῥέω].

Ταχύπτερος (ὁ, ἡ), їѕte de ъpinї (їѕte-sѕѕpътopѕ). [ταχὺς, πτερὸν].

Ταχύπωλος (ὁ, ἡ), поet: чел кѕ їѕцї каї, saѕ їѕte, îndemînatikѕ кълъpeцѕ. [ταχὺς, πῶλος].

Ταχύῤῥοθος (ὁ, ἡ), поet: кѕ mѕлtъ їѕцeaлъ penezitѕ, foapte грабnikѕ. [ταχὺς, ῥόθος].

Ταχύῤῥωστος (ὁ, ἡ), поet: [ταχὺς, ῥώομαι]. Їѕte miшkatѕ, saѕ порnitѕ. «Πελειὰς — ». Sof:=Ταχύπτερος, їѕte-sѕѕpътoape.

Ταχὺς, έος (εῖα, ὺ, (компар: ταχύτερος, sѕпрл: -ύτατος, шi maї des пергл: ταχίων, шi θάσσων, τάχιστος) грабnikѕ, їѕte, pepede. «Πόδας — ». Om: =Ταχύπους. «Πορεία («Ἱππασία) — ». Ksn: «Ναῦς — ». Ksn: «Ὑπηρέτας ταχεῖς καὶ ἀόκνους». Ksn: «Ταχεῖα διήγησις„. Apst: skѕptъ, pepede. «Διὰ ταχέων (se înц: βημάτων)».= Διὰ τάχους. «Τὴν ταχίστην (se înц: ὁδόν)».=Ὅσον τάχιστα. ‖ (neѕt:) ταχὺ, (шi компар: θᾶσσον, saѕ τάχιον, шi sѕпрл: τάχιστα) adв: în локѕ de ταχέως. «Ταχὺ καὶ ῥαδίως». Ksn: (шi înпpeѕпъ кѕ γε, maї de шѕлte opї în emfasѕ, saѕ eponie). «Ταχὺ γ᾿ἂν χαρίσαιντο». Dm: Ταχὺ γ᾿ ἂν δύναιο μανθάνειν». Apstf: кѕprînd o sъ поцї, (ad:) nічї de кѕm. «Ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησε, ταχὺ γ᾿ ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τινα ὑπομείνειε„. Лкѕ: «Ἐπειδὰν τάχιστα». Лѕч: în datъ че. «Ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνει». [τάχος].

Ταχύσκαρθμος (ὁ, ἡ), їѕte-sълtътopѕ, = Εὔσκαρθμος. [ταχὺς, σκαρθμός].

Ταχυσκελὴς, έος (ὁ, ἡ),=Ταχύπους. [ταχὺς, σκέλος].

Ταχύσπερμος, шi Ταχύσπορος (ὁ, ἡ), [ταχὺς, σπέρμα, шi σπόρος] кѕprînd doвînditopѕ de sъmînцъ.

Ταχυστροφάλιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), поet: = Ταχυδίνης. [ταχὺς, στροφάλιγξ].

Ταχυτὴς, saѕ Ταχύτης, ῆτος, -ητος, їѕцime, гръбnічie. [ταχύς].

Ταχυτόκος (ὁ, ἡ), кѕprînd (лesne, saѕ des) пъѕкътopѕ. [ταχὺς, τόκος].

Ταχύφωνος (ὁ,ἡ), їѕte-ворвitopѕ,=Ταχύγλωσσος. [ταχὺς, φωνὴ].

Ταχυχειλὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: їѕte sѕвлatѕ пpin вѕze. «Αὐλός — ». Епгр: (ѕnde алцiї îndepent: τανυχειλής). [ταχὺς, χεῖλος].

Ταχύχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), їѕte ла mîїnї (лѕкрътopѕ). [ταχὺς, χείρ]. [de ѕnde

Ταχυχειρία (ἡ), їѕцeaлъ de mîїnї (ла лѕкpѕ), =Ταχυεργία.

Τάω, temat: ал лѕї τῇ, шi τεταγών.

Ταῶ, цen: sinг, шi

Ταῷ, nom: îm:, шi

Ταῷ, dat: sinг: ал лѕї ταῶς.

Ταὼν, ῶνος (ὁ), =Ταώς.

Τάων, Dop: Еол: în локѕ de τῶν, saѕ ὧν, цen: îm: ал лѕї ὁ, saѕ ὅς.

Ταὼς, [imit:] -ὼ (ὁ), (îm: ταῴ, saѕ ταοί) пъѕnѕ. 2) ѕnѕ feлѕ de пeшte.

Τε, paptik: enгл:, saѕ konїѕnкцie komплetitoape (ѕpmînd saѕ καί) «Εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι». Тѕч: (saѕ алtѕ τε). «Εἶδος τε, μέγεθός τε». Om: (ѕne opї) înплinitopѕ, saѕ emfantikѕ. «Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ᾿ ἔκλυον αὐτοῦ». Om:

Τέ, Dop: în локѕ de σέ, ак: ал лѕї σύ.

Τέ', поet: (în апоstp:) în локѕ de...

Τεὰ, поet: îm: neѕt: ал лѕї τεός=σός.

Τέγγω, [în afin: кѕ τήκω, de ѕnde Лat: tingo) biit: τέγξω, (пас: tpe: de кѕ: τέτεγμαι,-εγξαι, -εγκται, nex: пас: ἐτέγχθην) ѕdѕ, moїѕ; (npin întind:) въпseѕкѕ. «Δακρύοις τέγγειν κέρας». Еѕр: «Ψευδῆ τέγγειν λόγον». Пind. 2) topeѕкѕ; (npin întind:) въpѕѕ. «Ἱδρῶτα («Δάκρυα)—». Apst: шi Пind: 3) (fir:) mлъdiѕ inima кѕїва (sпpe mілъ, saѕ компътimipe). «Μὴ τέγγεσθε». Apstf: пѕ въ moїaцї, пѕ въ mлъdiaцї.

Τέγεος (ὁ, ἡ), поet: ал înвълitoapeї. «Θάλαμος —». Iл:Z. de лinгъ înвълitoape, (алt:) ὑπερῷον. [din

Τέγη (ἡ), глѕ: în локѕ de στέγη.

Τεγκτὸς, ή, ὸν, ѕdatѕ, moїatѕ; (fir:) mлъdiosѕ spre компътimipe шi mілъ. [шi

Τέγξις, εως (ἡ), ѕdape, moїape. [τέγγω].

Τέγος, εος -ους (τὸ), =Στέγος, înвълitoape; (npin întind:) kaѕъ; odaїe, кътъpѕцъ (пpinч: în podѕ),=Ὑπερῷον; (fir:) tpaktipѕ de кѕpве.

Τεῆς. Ion: în локȣ de τῆς=ῆς, цen: ал лȣĭ ὅς.

Τεθαλυῖα, поеt: în локȣ de τεθηλυῖα, fem: miж: tpe: de кȣ: (în локȣ de пpez:) de пaptч: ал лȣĭ θάλλω.

Τέθαμμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ θάπτω.

Τεθαῤῥηκότως, adв: (de пaptч:) кȣ кȣpaжȣ.

Τεθάφαται, Ion: în локȣ de τεθαμμένοι (-αι, -α) εἰσί. a 3: îm: пeps: de пas: tpe: de кȣ:, шi

Τεθάψομαι, пeste пȣцinȣ вiit: ал лȣĭ θάπτω.

Τεθέαμαι, tpe: de кȣ: ал лȣĭ θεάομαι.

Τεθεῖεν, a 3: îm: пeps: de пas: пex: 1: de пoft:, шi

Τέθεικα, akt:, шi

Τέθειμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ τίθημι.

Τεθέληκα, tpe: de кȣ: ал лȣĭ θέλω.

Τέθηλα, miж: tpe: de кȣ: (în локȣ de пpez:) ал лȣĭ θάλλω.

Τεθῆναι, пas: пex: de inf: ал лȣĭ τίθημι.

Τέθηπα, (пeste-sъв: ἐτεθήπειν) miж: tpe: de кȣ: în локȣ de пpez: ал (пeîntp:) θάμβω=θαμβέω, mъ ȣĭtȣ кȣ snaĭmъ, mъ sпъĭmîntȣ, mъ sпepiȣ, mъ înrpozeskȣ, mъ mipȣ. «Τέθηπα ἀκούων νῆσον πλωτήν». Ep: «Στῆ δὲ ταφών». Om:

Τεθλαγμένος Dop: în локȣ de τεθλασμένος, пas: tpe: de кȣ: ал пaptч: лȣĭ θλάω.

Τέθλιμμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ θλίβω.

Τέθμιος, α, ον, Dop: în локȣ de θέσμιος, лeцitimȣ. || (пeȣt:) Τέθμιον (sȣвst: în локȣ de

Τεθμὸς (ὁ), Dop: în локȣ de θεσμός.

Τέθναθι, пopȣпч:, шi

Τεθναίην, пoft: tpe: de кȣ: ал лȣĭ θνήσκω.

Τεθνάκαμες, Dop: în локȣ de τεθνήκαμεν, 1: пeps: îm: ал лȣĭ τέθνηκα

Τεθνάκην, Dop: în локȣ de ἐτεθνήκειν, пeste-sъв: ал лȣĭ θνήσκω.

Τεθνάμεν, шi Τεθνάμεναι, поеt: în локȣ de τεθνάναι.

Τέθναμεν, ατε, ᾶσι, At: în локȣ de τεθνήκαμεν, îm: ал лȣĭ τέθνηκα.

Τέθνασαν, поеt: în локȣ de ἐτέθνασαν, a 3: îm: пeps: de At: пeste-sъв: ал лȣĭ θνήσκω.

Τεθνᾶσι, At: în локȣ de τεθνήκασι, a 3: îm: пeps: a лȣĭ τέθνηκα.

Τέθνασο, поеt: miж: пeprл: пopȣпч: ал лȣĭ τέθνηκα.

Τέθνεικα, Beot: în локȣ de τέθνηκα.

Τεθνεώς, -ῶτος, saȣ -ότος, поеt: Ion: în локȣ de...

Τεθνειώς, -ῶσα, -ὡς saȣ -ὁς, Ion: At: în локȣ de τεθνηκὼς, tpe: de кȣ: de пaptч: ал лȣĭ θνήσκω.

Τέθνηκα, tpe: de кȣ: (maĭ de mȣлteopĭ în локȣ de пpez:). [шi

Τεθνήξομαι, At: вiit: ал лȣĭ θνήσκω.

Τεθνηώς, шi Τεθνὼς, поеt: Ion: în локȣ de τεθνηκὼς.

Τεθορεῖν, поеt: în локȣ de θορεῖν, пex: 2: de înf: ал лȣĭ θρώσκω, saȣ θόρνυμαι.

Τεθορυβημένως, adв: (de пaptч:) кȣ гълъцie, saȣ sromotȣ; fъpъ pîndȣĭaлъ; кȣ amesteкъtȣpĭ. [θορυβέω].

Τέθραμμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ τρέφω.

Τεθρήμερον (τὸ), [τέτταρες, ἡμέρα] distanцъ, intepвaлȣ de пatpȣ ziлe.

Τεθριππηλάτης, ου (ὁ), [τέθριππον, ἐλαύνω] mînъtopȣ de (saȣ чeл пe tpъsȣpъ кȣ) пatpȣ kaĭ. [τέθριππον, ἐλαύνω].

Τεθριπποβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: mepгъtopȣ пe tpъsȣpъ кȣ пatpȣ kaĭ. [шi

Τεθριπποβάτης, ου (ὁ), = Τεθριπποβάμων. [τέθριππον, βαίνω].

Τέθριππος (ὁ, ἡ), чeл кȣ пatpȣ kaĭ. || (sȣвst:) Τέθριππον (se înц: ἅρμα), tpъsȣpъ кȣ пatpȣ kaĭ, (Fpanц:) quadrige. «Ἵππον τρέφειν τέθριππον». Apstf:=Τεθριπποτροφεῖν. [τέτταρες, ἵππος].

Τεθριπποτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, хpъneskȣ пatpȣ kaĭ пentpȣ tpъsȣpъ. [din

Τεθριπποτρόφος (ὁ, ἡ), хpъnitopȣ de пatpȣ kaĭ лa tpъsȣpъ. [τέθριππον, τρέφω].

Τεθρυλλημένως, adв: (de пaptч:) în kinȣ вestitȣ, шtiȣtȣ de тoцĭ. [θρυλλέω].

Τεθρυμμένως, [θρύπτω] adв: (de пaptч:) кȣ kinȣ moлiчosȣ, afemeĭatȣ.

Τεθυωμένος, η, ον, пas: tpe: de кȣ: de пaptч: ал лȣĭ θυόω.

Τέϊ, Dop: în локȣ de σέ, aк:, шi

Τεΐν, поеt: în локȣ de σοί, dat: sinr: ал лȣĭ σύ.

Τεῖνδε, Dop: în локȣ de τῇδε.

Τεινεσμὸς (ὁ), [τείνω] ȣnȣ feлȣ de koлikoasъ пatimъ, skpemъtȣ fъpъ eшipe. [de ȣnde

Τεινεσμώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ, saȣ пъtimaшȣ de τεινεσμός.

Τείνω, [τάω] вiit: τενῶ, (пex: ἔτεινα, tpe: de кȣ: τέτακα, шi пas: τέταμαι, пex: ἐτάθην) întinzȣ; (пpin întind:) stpînrȣ; лerȣ. «Τόξον —». Om: «Ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας». Iл: E. (шi пas:). «Ἱμὰς, ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος τέτατο». Iл: Г. «Ταθεὶς ἐνὶ δεσμῷ». Od: X. 2) întinzȣ, aшtepпȣ. «Ἕκτορα τανύσας ἐν κονίῃσιν». Iл: Ψ. «Ὅτε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ». Iл: П. вa akoпepi чepвл кȣ... (шi пas:). «Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι

τέταντο». Iл: Δ. «Ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ κεῖτο ταθείς„. Iл: N. ші X. «Φάσγανον ὑπὸ λαπάρην τέτατο». Iл: X. «Νηὸς ἱστία τέτατο». Od: A: єраȣ̆ întinse, saȣ̆ ȣmflate de вîntȣ̆. «Ἀὴρ («Νὺξ, ші fir: «Πόλεμος) τέταται». Es: ші Om: a коплешіt. «Ὀφρύς μοι μία μακρὰ ἐπὶ παντὶ μετώπῳ ἐξ ὠτὸς τέταται ἐπὶ θὤτερον». Tкр: 3) (fir:) трагȣ̆ înainte, прелȣнџeskȣ̆; (прin întind:) întеџeskȣ̆. «Αἰῶνα —». Eȣp: «Αὐδὰν —». Esхл: (ші fir:). «Μὴ τεῖνε μακρὰν (se înџ. ὁδόν)». Sof: нȣ лȣнџі, skȣрteazъ ворва. 4) (кȣ ак: saȣ̆ dat: кȣ преп:) îndpeптezȣ̆, (ші ел: saȣ̆ nestр:) mъ îndpeптezȣ̆ кътре... (fir:) прівeskȣ̆, mъ рапортȣ̆, stntȣ̆ кȣвeнitȣ̆; (nas:) sîntȣ̆ піронitȣ̆ ла... «Ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι βέλη». Sof: (de ȣnde прin întind:) «Φόνον τείνειν εἴς τινα». Eȣp: (ші fir:) «Ἐπὶ σοὶ τέτακα τὸν νοῦν». D: Aл: (ші ел:). «Τὰ πρὸς ἀρετὴν τείνοντα». Apst: «Πρὸς σὲ μᾶλλον τείνει τὰ τοῦ ἡγεμόνος ἔργα ἢ πρὸς ἐμέ». Ksn: «Ταῦτα ὧν πάντα εἰς σὲ νῦν τείνει, καὶ ἐκ σέο ἄρτηται„. Ep: «Τείνειν εἰς τροφήν». Лкs: =Συντείνειν. «Πρὸς τὸν Σκίῤῥωνα μᾶλλον τείνει». Плt: аре маї мȣлtъ аплекаре; (ші кȣ adв:) «Τὸ κακὸν τοῦτο ποῖ τείνει»; Плt: (ші ел:). «Τείνειν εὐθὺ Βαβυλῶνος». Лȣч: мерџе întins, dрепt. (везї ші σοβέω. "Ὅταν λυθῇς, τάχιστα φεύξει, καὶ τενεῖς ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία οἴκαδε». Apstf: «Ἐγγύς τι τείνειν τινός». Плt: a se апропіa. (ші nas:). «Τετάσθαι τὴν διάνοιαν ἐπί τι». Enкt: (de ȣnde 5) (џеогр:) mъ întinzȣ̆, ажȣнгȣ̆ пînъ ла.. «Γῆ τὰ πρός μεσημβρίην τείνουσα εἰς τὸν Στρυμόνα». Ep: «Τὰ δὲ πρὸς νότον ἡ ἀκτὴ αὕτη τείνει μέχρι...». Ep: «Τὰ ἐπὶ τὸ Λέχαιον τείνοντα τείχη (τῆς Κορίνθου)». Ksn: 6) (авsол:) mъ лȣпtȣ̆, mъ silеskȣ̆. «Τείνει βιαίως». Apst:

Τεῖρος, εος -ους (τὸ), поеt: în локȣ̆ de τέρας. (de ȣnde маї de мȣлte орї îm:) «Τείρεα». Om: (прінч:) konstелаџііле, zodiiле. (везї ші τέκμαρ).

Τείρω, (прел: ἔτειρον, пех: ἔτειρα) поеt: frекînd stpікȣ̆, пръпъdeskȣ̆ чева.=Κατατρίβω; (маї des: fir:) înпілеzȣ̆, кінȣїeskȣ̆, stpimtopezȣ̆, мȣнчeskȣ̆. «Ἔτειρε γαστέρα λιμός». Om: «Τεῖρε γάρ αὐτὸν ἕλκος». Om: «Ὀδυνάων, ἅι νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας». Om: (ші nas:) «Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης». Om: «Τείρετο γήραϊ (πένθεϊ)„. Om:

Τειχεσιβλήτης, ου (ὁ), [τεῖχος, βάλλω] поеt: saȣ̆ греш: în локȣ̆ de τειχεσιπλήτης, saȣ̆..

Τειχεσιπλήκτης, ου (ὁ), поеt: isвitopȣ̆ de zidȣрї. «Κριὸς—» Nік: [τεῖχος. πλήττω].

Τειχεσιπλήτης, ου (ὁ), поеt: [τεῖχος, πελάζω] апропіatȣ̆ (ка връжмашȣ̆) de zidȣріле четъџїї. (алџїї skрiȣ̆ τειχεσιβλήτης, ші алџїї τειχεισιπλήκτης).

Τειχέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локȣ̆ de τειχίζω. [ші

Τειχήεις, εσσα, εν, поеt:=Τειχιόεις. [τεῖχος].

Τειχήρης, εος -ους (ὁ, ἡ), [τεῖχος, ἄρω] întъpitȣ̆, înпрежмȣitȣ̆ кȣ zidȣ̆; saȣ̆ înпресоpatȣ̆ de din afаръ de връжмашї

Τειχηρὸς, ὰ, ὸν, Skр: în локȣ̆ de τειχήρης.

Τειχίδιον (τὸ), dim: ал лȣї τειχίον.

Τειχίζω, віit -ίσω, înкізȣ̆, întъpeskȣ̆ кȣ zidȣ̆; (прin întind: ші fir:) despapџȣ̆, saȣ̆ asігȣpȣ̆ ка кȣ zidȣ̆. «Αἴγυπτον τῷ Νείλῳ τετειχισμένην». Iskр: [ші

Τειχικὸς, ὴ, ὸν, ал zidȣлȣї. [ші

Τειχιόεις, εσσα, εν, înпрежмȣitȣ̆, întъpitȣ̆ кȣ zidȣрї. «Τίρυνς —». Om: τεῖχος].

Τειχίον (τὸ), dim: (dȣпе formъ нȣмаї) ал лȣї τεῖχος, înпрежмȣitȣpъ de zidȣ̆ ла кȣpte, saȣ̆ касъ; (прin întind:) локȣinџъ.

Τείχισις, εως (ἡ), zidipe; înпрежмȣipe, întъpipe кȣ zidȣ̆. [ші

Τείχισμα (τὸ), înпрежмȣitȣpъ de zidȣ̆ спре întъpipe. [ші

Τειχισμὸς (ὁ),=Τείχισις. [ші

Τειχιστὴς, οῦ (ὁ), клъditopȣ̆ de zidȣ̆; înпрежмȣitopȣ̆ кȣ zidȣ̆ (de орашȣ̆, saȣ̆ четate, ші чл:). [τειχίζω].

Τειχοδομέω -ῶ, віit: -ήσω, клъdeskȣ̆ zidȣ̆ saȣ̆ zidȣрї (четъџї, тъpiї, ші чл:). [ші

Τειχοδομία (ἡ), клъdipe de zidȣ̆. [din

Τειχοδόμος (ὁ, ἡ), [τεῖχος, δέμω] клъditopȣ̆ de zidȣрї.

Τειχοκαταλύτης, ου (ὁ), desfiinџъtopȣ̆, sȣpпъtopȣ̆ de zidȣрї. [τεῖχος, καταλύω].

Τειχοκρατέω -ῶ, віit: -ήσω, stъпîneskȣ̆ (їaȣ̆) zidȣл (четъџїї). [τεῖχος, κρατέω].

Τειχολέτης, ου (ὁ), ші Τειχολέτις, ιδος (ἡ), поеt: [τεῖχος, ὄλλυμι] пръпъditopȣ̆ (sȣрпъtopȣ̆) de zidȣрї.

Τειχομαχεῖον (τὸ), =Τειχομάχιον.

Τειχομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ батȣ̆ înпрежȣpȣл, saȣ̆ de dasȣпра zidȣлȣї, (ad:) atакȣ̆, saȣ̆ апърȣ̆ zidȣріле ȣнеї четъџї. [din

Τειχομάχης, ου (ὁ), = Τειχομάχος.

Τειχομαχία (ἡ), atакаpe, saȣ̆ апъраpe прin вътъліе de zidȣріле орашȣлȣї, saȣ̆ четъџїї. [ші

Τειχομαχικός, ή, όν, atinгъtopȣ̆ de, saȣ̆

îndemînatikĕ ла вътъліе înпотівъ, saŭ în апъраре de zidĕ de чetate. [ші

Τειχομάχιον (τὸ), ĕнĕ felĕ de машінъ de înпresорare, кĕ каре атакаŭ четъціле [din

Τειχομάχος (ὁ, ἡ), [τεῖχος, μάχη] чел че se бate ла чetate, isвind'o saŭ апъріnd'o.

Τειχομελὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ziditорĕ de орашĕ кĕ вієрsĕіреа sa. «Κιθάρη—». Епгр: а лĕї Amfionĕ. [τεῖχος. μέλος].

Τειχοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакĕ, клъdeskĕ zidĕ. [ші

Τειχοποιία (ἡ), fачере, клъdіре de zidĕ, saŭ епistasie ла ачеаsta. [din

Τειχοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъторĕ de zidĕ. || (sĕвst:) епistatĕ însърчіnatĕ кĕ клъdіреа, saŭ репарареа zidĕрілор ĕнеі четъці. [τεῖχος, ποιός].

Τειχοπύργιον (τὸ), tĕрnĕ пе zidĕ de чetate. [τεῖχος, πύργος].

Τεῖχος, εος -ους (τὸ), [τεύχω] zidĕ de чetate; чetate, каstелĕ; (în цеn:) tъріе; (fir:) tĕрnĕ de апъраре; (în D: Kasie) tрĕпъ, чеатъ de оstaші. «Τοὺς λόχους τῶν νυκτοφυλάκων εἰς ἓν τεῖχος συνήγαγε». D: Kas:

Τειχοσειστὴρ, ші Τειχοσείστης, ου (ὁ), ші Τειχοσείστρια (ἡ), (плц:) sгĕdĕіторĕ, stрĕпчіnъторĕ de zidĕрі. [τεῖχος, σείω].

Τειχοσκοπία (ἡ), пріvіре, оbserваре de-пе zidĕріле четъції. [τεῖχος, σκοπή].

Τειχοφυλακέω (-κτέω)-ῶ, віit: ήσω, пъzeskĕ de dasĕпра zidĕрілор четъції ка

Τειχοφύλαξ, ακος (ὁ), пъziторĕ de zidĕ, saŭ de zidĕріле четъції. [τεῖχος, φύλαξ].

Τειχύδριον (τὸ), dim: ал лĕї τεῖχος, четъцĕіе, ші чл:

Τείως, адв: поеt: Ion: în локĕ de τέως.

Τέκε, поеt: în локĕ de ἔτεκε, а 3: sinг: перs: de пеx: ал xot:, ші

Τεκεῖν, пеx: de inf: ал лĕї τίκτω.

Τεκεκτόνος (ὁ, ἡ), поеt: în локĕ de τεκνοκτόνος.

Τεκμαίρω, віit: -αρῶ, (раp ші нĕмаї поеt: stрът:) аратĕ прin semnĕ, довеdeskĕ. «Τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον». Пind: fаnteле въdesk пе fie-каре. 2) daŭ sfîршіtĕ ла чева, мъргіneskĕ. «Τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν». Ap: (de ĕnde 3) (овіч: mіж:) ĕрzeskĕ, pîndĕіeskĕ. «Πόλεμον («Δίκην) αὐτοῖς τεκμαίρεται Ζεύς». Es: «Ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη». Od: K: «Ἑκάστη δ' ἐς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν». Dion: îші îndрепteazъ калеа кътре.. «Οὖρον δ' ἐς Τένεδον τεκμαίρεται». Dion: ажĕnце, se мъргіneште în... «Πομπὴν δ' ἐς.. αὔριον τεκμαίρομαι». Od: H. (de ĕnde 4) (овіч: în прозъ) daŭ кĕ sокоteaла. «Ὅπα κούρης τεκμαίρετο». Апл: кĕnоштеа. «Τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο»; Апл: (ші кĕ dat: орг:) "Μάντιες ἐμπόροις τεκμαιρόμενοι». Пind: «Τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι». Iskp: «Τῇ ἐσθῆτι («Τῷ ψόφῳ)—». Ep: ші Ksn: (ші кĕ цеn: saŭ ак: кĕ преn:). «Τεκμαιρόμενος τὰ νῦν ἐκ τῶν τότε». Пл: «Πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον τεκμαίρεσθαι». Пл: (ші кĕ inf: апал:). «Τεκμαιρόμενος, ὅτι ἀκμάζοντες ἦσαν ἀμφότεροι». Тĕч: [din

Τέκμαρ (τὸ), неdекл: поеt: == Τέρμα, sfîршitĕ, saŭ терміnĕ, xotaрĕ; (прон: ші fir:) sкопĕ; resĕлtatĕ. «Τὸ τέκμαρ καὶ πέρας ταὐτὸν ἐστι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν». Apst: «Ἵκετο τέκμωρ». Iл: Н. (ші кĕ цеn:). "Εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν". Om: (de ĕnde 2) (în цеn:) semnĕ, провъ, довадъ; (партік:) semnĕ (прінч: în черĕ) преаратъторĕ de віiторĕ, == Τέρας (везї ші τεῖρος). "Τοῦτο γὰρ ἡ κατάνευσις (τῆς κεφαλῆς) ἐξ ἐμέθεν μέγιστον τέκμωρ". Iл: А. "Τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται (ἡ σελήνη). Om: Imn: "Σαφῶς ἐκ Διὸς τέκμαρ". Пind:

Τέκμαρσις, εως (ἡ), dаре кĕ sокоteaла din оаре-каре semne. "Ποιεῖσθαι τὴν τέκμαρσιν ἔκ τινος". D: Ал: ==Τεκμαίρεσθαι. [τεκμαίρομαι].

Τεκμαρτέον, поsit: ал лĕї τεκμαίρομαι.

Τεκμαρτικὸς, ή, όν, коntрівĕіторĕ, saŭ indemînatikĕ ла dаре кĕ sокоteaла. [ші

Τεκμαρτὸς, ή, όν, de dat кĕ sокоteaла, saŭ пĕtinчоsĕ а se лĕа de semnĕ спре а se da кĕ sокоteaла. [τεκμαίρομαι].

Τεκμήριον (τό), [τέκμαρ] ор че слĕжеште de довадъ, semnĕ нетъгъdĕітĕ de а кĕnоаште чева. "Τῶν σημείων τὸ ἀναγκαῖον τεκμήριον· οἷον εἴτις εἴποι σημεῖον, ὅτι νοσεῖ, πυρέττει γάρ· ἢ τέτοκεν, ὅτι γάλα ἔχει... μόνον γὰρ, ἂν ἀληθὲς ᾖ, ἄλυτον ἐστίν". Apst: "Ὧν ἐστι τεκμήρια μὲν ὁρᾶν τὰ τρόπαια, μαρτύριον δὲ μέγιστον τὴν ἐλευθερίαν". Ksn: (ші în ел:). "Τεκμήριον δὲ (se înц: τούτου ἐστίν, ὅτι) χρήματα μὲν ші чл:". Dm: [de ĕnde

Τεκμηριόω -ῶ, віit: -ώσω, довеdeskĕ (ші mіж: жĕdікĕ, daŭ кĕ sокоteaла) прin нетъгъdĕіте semne. [ші

Τεκμηριώδης, εος (ὁ, ἡ), пĕtinчоsĕ а слĕжі ка semnĕ довеdіторĕ, saŭ асемъnatĕ ĕnĕї asemenea semnĕ. "Ἐνθύμημα —". Apst:

Τεκμηρίωσις, εως (ἡ), din oape-кape semne dape кв sокotеала, saŭ doвedipe. [τεκμηριόω].

Τέκμωρ (τὸ), nedeкл: noet: = Τέκμαρ

Τεκνίδιον (τὸ), dim: ал лві τέκνον, копілашв (maĭ de mвлtе opĭ mînrîit). "Τεκνία μου,,. Skp:

Τεκνογονέω -ῶ, biit: -ήσω, naskв копiĭ. (bezi шi τεκνοποιῶ). [шi

Τεκνογονία (ἡ), naшtepe de копiĭ. (bezi шi τεκνοποιΐα). [din

Τεκνογόνος ὁ, ἡ), пъскъторв de копiĭ. [τέκνον, γόνος].

Τεκνοδαίτης, ου (ὁ), noet: în локв de τεκνοφάγος. [τέκνον, δαίνυμαι].

Τεκνοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ omopв копii. [шi

Τεκνοκτονία (ἡ), omopîpe, вчidepe de копii съĭ [din

Τεκνοκτόνος (ὁ, ἡ), вчiraшв de копii съĭ. [τέκνον, κτείνω].

Τεκνολέτειρα (ἡ), noet: пръпъditoape (вчiraшъ) de копii съĭ. "Ἀηδὼν —,,. Sof: (ка fem: ал лвĭ..

Τεκνολέτηρ (ὁ), noet: [τέκνον, ὄλλυμι] пръпъditopв (вчiraшв) ал копiiлop съĭ.= Τεκνοκτόνος.

Τέκνον (τὸ), [τέκω, = τίκτω] копiлв (fъръ deosebipe de sекsв); пвĭв de biтъ; (în ųen:) пъскъtкръ, saŭ пъsквtв. "Διδόναι τέκνα καὶ λαμβάνειν παρ'ἀλλήλων,,. Ksn: "Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι,,. Skp: (шi ка o mînrîit: кiemape). "Φίλε τέκνον... Om: "Τέκνα τέκνων,,. Евр: stpъnenoųĭ. "Νήρεια τέκνα,,. At: aĭ лвĭ Nipeв, ad:) nemtiĭ.

Τεκνοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, шi miж: ка din naptea въpbatвлвĭ) -έομαι, -οῦμαι, biit: ήσομαι, fакв копiĭ "'Ο ἀνὴρ τὴν τεκνοποιήσουσαν αὐτῷ τρέφει,,. Ksn: "Γυναῖκας, αἷς συνελθόντες τεκνοποιούμεθα,,. Ksn: [τεκνοποιὸς]. [de вnde

Τεκνοποίησις, εως (ἡ), глs: în локв de τεκνοποιΐα [шi

Τεκνοποιητικὸς, ή, όν, atinгъtopв de saŭ folositopв, saŭ îndemînatiкв ла fачepe de копiĭ.

Τεκνοποιΐα (ἡ), fачepe de копiĭ. [τεκνοποιὸς].

Τεκνόποινος (ὁ, ἡ), noet: [τέκνον ποινή] nedensitopв de копiĭ, saŭ npin копiĭ (pesввnъtopв de вчidepe de копiĭ npin asemenea faпtъ).

Τεκνοποιὸς (ὁ ἡ), fъкъtopв de копiĭ; destoĭniкв, saŭ folositopв ла fачepe de копiĭ. "Γυνὴ —,,. Ep: nesteapnъ. "Ἐν τοῖς τεκνοποιοῖς ἀφροδισίοις,,. Ksn: челе npe fачepe de копiĭ (înnpot: de παιδικοῖς). [τέκνον, ποιός]

Τεκνοῤῥαΐστης, οῦ (ὁ), [τέκνον, ῥαίω] = Τεκνολέτηρ, Τεκνοκτόνος

Τεκνοσπορία (ἡ), noet: semъnape de копiĭ. [din

Τεκνοσπόρος (ὁ, ἡ), noet: semъnъtopв de копiĭ. [τέκνον, σπείρω].

Τεκνοσσόος (ὁ, ἡ), noet: mîntвitopв de копiĭ, saŭ de копiлвл съв. [τέκνον, σόος].

Τεκνοσφαγία (ἡ), înжвnгîepe de копiĭ, = Τεκνοκτονία. [τέκνον, σφαγή].

Τεκνοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хръneskв (кpeskв) копiĭ, saŭ копii meĭ. [шi

Τεκνοτροφία (ἡ), хрънipe, saŭ кpeшtepe de копiĭ. [din

Τεκνότροφος (ὁ, ἡ), (napoкs:) хрънitopв (кpeskъtopв) de копiĭ, saŭ de копii съĭ; (nponapoкs:) хрънitв de копii съĭ. [τέκνον, τροφή].

Τεκνουργέω -ῶ, biit: -ήσω, = Τεκνοποιέω. [шi

Τεκνουργία (ἡ), = Τεκνοποιΐα. [din

Τεκνουργὸς (ὁ, ἡ), = Τεκνοποιὸς. [τέκνον, ἔργον].

Τεκνοῦσσα, noet: în локв de τεκνοῦσα, naptч: ал лвĭ τεκνόω, saŭ (dвne алцiĭ) în kontpaк: în локв ee τεκνόεσσα, mвmъ de копiĭ.

Τεκνοφαγία (ἡ), mînкape de (saŭ a fi mînкat чineва ne) копii съĭ. [din

Τεκνοφάγος (ὁ ἡ), mînкъtopв de копii съĭ [τέκνον, φάγω].

Τεκνοφθορέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ пръпъdeskв (omopв) копii. [шi

Τεκνοφθορία (ἡ), = Τεκνοκτονία. [din

Τεκνοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopв (omopitopв) de копii съĭ. [τέκνον, φθορά].

Τεκνόφι, noet: în локв de τέκνου, saŭ τέκνῳ.

Τεκνοφονέω -ῶ, biit: -ήσω. = Τεκνοκτονέω [din

Τεκνοφόνος (ὁ, ἡ), = Τεκνοκτόνος. • Τελετὴ —• Skp: în кape îшĭ жeptfiaŭ копii. [τέκνον, φόνος].

Τεκνόω -ῶ, biit: -ώσω, fакв копiĭ (npinч: ка din naptea въpbatвлвĭ, fiind miж: din naptea mвmeĭ). «Ἀρχὴ δὲ ταῖς γυναιξὶ τοῦ τεκνοῦσθαι, καὶ τοῖς ἄῤῥεσι τοῦ τεκνοῦν». Ap-st: „Τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν.“ Esхл: (шi fir:) „Πάτρα με τεκνοῖ.“ Enгр: 2) fакв копiлв de sвfletв (Diod:). 3) (nas:) noet: dobîndeskв копiĭ. «Λάϊος ἐτεκνώθη». Лкs: [τέκνον]. [de вnde

Τέκνωμα (τὸ), пъsкstsл копілă. [ші

Τέκνωσις, εως (ἡ), наштере de копілă. 2) фачере de копілă de sѕfл ·tă.

Τεκοκτόνος (ὁ, ἡ), поеt: = Τεκνοκτόνος. [τέκος, κτείνω].

Τέκον, поеt: în локă de ἔτεκον; пех: 2: ал лsĭ τίκτω.

Τέκος, εος ·ους (τὸ), (dat: τέκεσσι, ші τεκέεσι) поеt: în локă de τέκνον.

Τέκταινα, ης (ἡ), поеt: fem: ал лsĭ τέκτων [de ѕnde

Τεκταίνω, ші тіж: (каре este ші маĭ întp:) Τεκταίνομαι, віit: -ανοῦμαι, (пех: ἐτεκτηνάμην) facă (konstpsĭă) чева ка клъditopă, лsкpeză (лemne, metaлe, ші чл:); (în цеп:) fakă, съвîpшeskă; (fir:) нъ meштeшsцeskă. „Νῆας—“ Om: „Οἰκία (ші fir: „Δόλους)—“ Апл:

Τέκτηνα, поеt: în локă de ἐτέκτηνα, пех: ал лsĭ τεκταίνω.

Τέκτηνα, ης (ἡ), Ion: în локă de τέκταινα.

Τεκτόναρχος (ὁ, ἡ), поеt: în локă de ἀρχιτέκτων. [τέκτων, ἄρχω].

Τεκτονεία (ἡ), тpeaва (meштeшsгsл) клъditopsлsĭ, saă konstpsktopsлsĭ. [ші

Τεκτονεῖον (τό), пръвълie, fabpikъ de клъditopă, saă konstpsktopă. [din

Τεκτονεύω, віit: -εύσω, ші

Τεκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntă, saă лsкpeză ка клъditopă; (stpsm:) =Τεκταίνομαι [ші

Τεκτονία (ἡ),=Τεκτονεία. [ші

Τεκτονικός, ἡ, όν, atingъtopă de, saă îndemînatikă ла клъdipe; saă înssшită клъditopsлsĭ. „Τεκτονική (se înц: τέχνη)„. me meштeшsгsл клъditopsлsĭ (лemnъpie, zidъpie, ші чл:). [τέκτων]. [de ѕnde

Τεκτονικῶς, adв: кs meштeшsгă, saă îndemînъtate de вsnă клъditopă, meштepeште.

Τεκτονόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), [τέκτων, χείρ] поеt: чел кs mînъ de (meштepă) клъditopă, saă лsкpъtopă кs mîinele saлe; (în цеп:) =Τέκτων.

Τεκτοσύνη (ἡ), поеt: în локă de τεκτονία; (în цеп:) konstpsкцie; компsнepe. „Ἐπέων—.“ Епгр: (пpinч: fem: ал лsĭ...

Τεκτόσυνος (ὁ, ἡ), поеt: = Τεκτονικός. [din

Τέκτων, [τίκτω, saă τέχνη) ονος (ὁ), (în цеп:) meштepă, konstpsktopă; (паptik:) клъditopă (лemnapă, saă zidapă). „Τέκτονος, ὅς χερσίν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν„. Om: (ші кs цеп: xot:) „Νηῶν τέκτονες ἄνδρες. Om: (ші fir:) „Τέκτονες σοφοὶ ἐπέων„. Пind: = Ἐποποιοί. “Τέκτον᾽ ἀνωδυνίας„. Пind: doktopă.

Τεκών, οῦσα, όν пех: 2: de naptч: ал лsĭ τίκτω

Τελαμών, ῶνος (ὁ), (în цеп:) faшъ, saă fiшie, вandъ de лerat, лerъtspъ „Σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες τὰ ἕλκεα.“ Ep: „Νεοκλώττου τελαμῶνος.“ Ткр: “Οὓς κλέπτεσκεν ἀπ᾽ ἐνταφίων τελαμῶνας„. Епгр: 2) (naptik:) = Ἀναφορεὺς, кspeaoa съвii, saă a павъzeĭ, (Фpanц:) baudrier. „Δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσι τετάσθην, ὁ μὲν σάκεος ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου.“ Iл· E. (de ѕnde 3) ка semnă de чinste kopdonă. „Τὴν μετὰ ξίφους καὶ τελαμῶνος ἀρχὴν ἄρχειν.“ Гpr: 4) (apxitekt:) = Ἄτλας, stîлпă (поuă de sпpiжinit zidă. 5) (ѕпeopĭ) kapte de папspъ stpînsъ sѕлă, (Фpanц:) rouleau; (în цеп: =Βίβλος. [τλάω, τλάμων]. [de ѕnde

Τελαμωνίαι (αἰ), везĭ στελμονίαι. [ші

Τελαμωνίζω, віit: -ίσω, лeră (пpinч: panъ) кs fîшii saă вande.

Τελάρχης, ου (ὁ), komandipă de o tpsпъ de oaste, = Ταγματάρχης, колопелă. [τέλος, ἄρχω]. [de ѕnde

Τελαρχία (ἡ), demnitatea, ші тpeaва колопелsлsĭ. (везĭ пpeч:).

Τελεαρχία (ἡ), demnitatea, ші тpeaва лsĭ...

Τελέαρχος (ὁ), (în Теvа) însъpчinatsл кs îngpiжipea dpsmspiлop, saă sлiцелop, (sпă feлă de полiцaiă). [τέλος, ἄρχω].

Τελέεις, εσσα, εν, поеt: în локă de τελήεις.

Τελέεσσι, поеt: în локă de τέλεσι, dat: îm: ал лsĭ τέλος.

Τελέθεσκε, поеt: пpeл: ал лsĭ...

Τελέθω, ші (тіж:) -έθομαι, (fъpъ віit:) поеt: în локă de τέλλω, saă τέλλομαι, sîntă în fiinцъ, mъ fakă. „Νὺξ δ᾽ ἤδη τέλεθε“. Iл: П: “Θαρσαλέος ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων ἔργοισι τελέθει“ Od: H. „Ὅσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης“. Ткр:

Τελειογονέομαι -οῦμαι, віit: -ηθήσομαι, mъ naskă deпліnă (de toate лsпeлe); ажsпгă a fi кs întpeцime koptă. [ші

Τελειογονία (ἡ), deпліnъ naштepe (de întpegă, ла вpeme); saă desъвîpшitъ koaчepe. [din

Τελειόγονος (ὁ, ἡ), (пapoks:) пъsкъtopă de deпліnĭ (de toate лsпeлe); fir:) пpodsкъtopă de desъвîpшite лsкpъpĭ, saă fante; (despre плante) = Τελεσφόρος, Τελεόκαρπος. 2) (пpoпapoks:) пъsкstă ла вpeme

*

(деплinъ, saъ de toate лънеле); (despre poade) къ desъвîршire конtъ. [τέλειος, γόνος].

Τελειοκαρπέω -ῶ, вiit: -ήσω, продъкъ poade desъвîршite, saъ вine коante. [din

Τελειόκαρπος (ό, ή), продъкъtopъ de poade къ desъвîршire коante. [τέλειος, καρπός].

Τελειοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, faкъ чева desъвîршitъ, adъкъ ла desъвîршire, перfeкцionezъ. [din

Τελειοποιὸς (ό, ή), fъкъtopъ de чева desъвîршitъ, adъкъtopъ în перfeкцie. [τέλειος, ποιός].

Τέλειος, α saъ ος, ον, чел de ла sfîршitъ, finaлъ. "Ἡμέρα —,,. Пл: чea din връмъ a вieцeї. 2) (овiч:) ажънsъ ла хотърîtъл sfîршitъ, saъ ла desъвîршita крештере, перfeктъ (fis: ші мор:); контъ (прон: ші fir:) "Ἀνὴρ—,,. Ksn: întperъ; saъ (ъне-орї) însъpatъ; (ші aвsoл:). "Ἡ τῶν τελείων στολή,,. Aп:=«Τὸ τέλειον ἱμάτιον,,. Пл: a челор ажъншї în връвъteaskъ вîрstъ. "Ἡ τελεία ἡλικία,,. Пл: "Τὰ τέλεια,,. Пlt: a ле ажъншiлор în вîрstъ de вървatъ. "Ἀρνῶν αἰγῶν τε τελείων,,. Om: (de ънde) "Ἱερὰ τέλεια,,. Om: челе din вite desъвîршite ла вîрstъ ші întpeцї, saъ дъне toatъ întpeцimea релiцioaselop оввервaцiї. "Ἅρμα τέλειον,,. Лъч: къ каї desъвîршiцї ла вîрstъ (înнpot: de πωλικὸν). "Τελεία τροφή,,. Грг: solidъ, notpiвitъ ла desъвîршiцї în вîрstъ. "Τελεία ἀρετή,,. Apst: "Τό τέλειον ἀγαθόν,,. Dm: "Τὸ τέλειον,,. Пл: în локъ de ή τελειότης. "Τέλειος τὰ ποιητικὰ (πρὸς τὴν ἀρετὴν),,. Apstd: ші Diod: "Τέλειος ἰατρὸς,,. Гал: "Τέλειοι θεοί. Esхл: (alt:) οἱ συντελεῖς, чеї doïsпрezече марї. (partik:) "Ζεὺς τέλειος, ші Ἥρα τελεία,,. ка patponї прiiнчошї aї нънцeї. "Αἰετὸς τελεώτατος πετεινῶν,,. Om: перfeмitъ къ desъвîршire în преоrъpaцiile saле. "Ἀπόλλωνος τελειοτάτοιο θεοῖο,,. Ткр: [τέλος].

Τελειοστιγμὴ (ή), пънtъ пъsъ ла sfîршitъл fpasълъї, = [τελεία στιγμή].

Τελειότης (ή), desъвîршitate, întpeцime, перfeкцie. [τέλειος].

Τελειοτοκέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї naskъ копii întpeцї (de toate лънеле). [ші

Τελειοτοκία (ή), naштере de întpeцї, деплiнї копiї. [din

Τελειοτόκος (ό, ή), пъskъtopъ de întpeцi, деплiнї копiї, = Τελειογόνος. [τέλειος, τόκος].

Τελειουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї desъвîршeskъ лъкрьл; (despre плante) = Τελειοκαρπέω. [τέλειον, ἔργον].

Τελειόω -ῶ, вiit: -ώσω, desъвîршeskъ, adъкъ чева ла перfeкцie; съвîршeskъ, adъкъ ла înдеплiнipe; (ъне-орї релiцios) konsfinцeskъ, sankцionezъ (Aп: Γ'. 86). ‖ (пas:) мъ desъвîршeskъ (fisiч:, saъ морал:) вiъ în вîрstъ de вървatъ; (ъне-орї) мъ însopъ; (despre poade) мъ кокъ; (Skp:) ажънгъ ла sfîршitъл вieцeї, = Τελευτάω, мъ съвîршeskъ. "Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς,,. Skp:

Τελείω, (прел: ἐτέλειον) noet: Ion: în локъ de τελέω.

Τελείωμα (τὸ), Skp: în локъ de τελείωσις.

Τελείως, adв: къ desъвîршire; (ъне-орї) în sfîршitъ.

Τελείωσις, εως (ή), desъвîршire; saъ съвîршire, îndeплiнipe; (despre poade) коачере; (релiц:) konsfiнцipe. [ші

Τελειωτὴς, οῦ (ό), съвîршitopъ, saъ înдеплiнitopъ; desъвîршitopъ de чева; (релiц:) konsfinцitopъ. [ші

Τελειωτικὸς, ή, όν, пъtinчоsъ a съвîрші, a îndeплiні, saъ a desъвîрші чева. [τελειόω]

Τελεογονέομαι -οῦμαι, Τελεογονία, Τελεογόνος, =Τελειογονέομαι, ші чл:

Τελεοδρομέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї съвîршeskъ дръмъл, saъ калеа. [din

Τελεοδρόμος (ό, ή), noet: съвîршitopъ de калеа sa. [τέλεος, δρόμος].

Τελεοκαρπέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Τελειοκαρπέω. [din

Τελεόκαρπος (ό, ή), =Τελειόκαρπος.

Τελεόμηνος (ό, ή), [τέλεος, μήν] деплiнъ ла лънї (despre прънчї), пъskъtъ ла време.

Τέλεος, α, ον, Ion: noet: în локъ de τέλειος. ‖ (неът:) Τέλεον, adв: în локъ de τελέως. [τέλος]. [de ънde

Τελεόω -ῶ, вiit: -ώσω, Ion: în локъ de τελειόω.

Τελεσιάζω, вiit: -άσω, гл.s: în локъ de τελετουργῶ, съвîршeskъ цeремonie релiцioasъ de жерtfъ. [τέλεσις].

Τελεσίγαμος (ό, ή), съвîршitopъ de релiцioaъ цeремonie de нънtъ. [τέλεσις, γάμος].

Τελεσίδρομος (ό, ή), noet: în локъ de τελεόδρομος. "Ἀρετὴ —,,. Stp: desъвîршitъ. [τέλεσις, δρόμος].

Τελεσίερος (ό, ή), noet: съвîршitopъ de цeремonii de жерtfe. "Παιὰν —,,. Esix: [τέλεσις, ἱερόν].

Τελεσίκαρπος (ὁ, ἡ), = Τελεόκαρπος.

Τελεσίνοος -ου; (ὁ, ἡ), поеt: îndeплinitорĭ de rîndxл sъĭ, = Τελεσίφρων. "Μοῖρα —,,. Орf: (вezĭ шi τελεσσιδώτειρα). [τέλεσις, νόος -οῦς].

Τελέσιος (ὁ, ἡ), [τέλεσις] = Τελειωτικός; saĭ чeл din хрmъ. "Ἡμέρα —,,. Esix:

Τελεσιουργέω -ῶ, пiit: -ήσω, îmĭ sъвîршeskĭ, saĭ desъвîршeskĭ лxкрxл; (în џen:) sъвîршeskĭ; (peлiџ:) = Τελειόω, konsfinџeskĭ; (пas: despre poade) mъ кокĭ. [τελεσιουργός]. [de хnde

Τελεσιούργημα (τὸ), pesxлtatĭ, sъвîршitxpъ de хnĭ лxкрx. "Πράξεως —,,. Плв:

Τελεσιουργία (ἡ), sъвîршipe de хnĭ лxкрx. [шi

Τελεσιουργικὸς, ἡ, ὸν, destoĭnikĭ, îndemînatikĭ лa sъвîршipe de лxкрx. [din

Τελεσιουργὸς (ὁ, ἡ), sъвîршitорĭ de лxкрxл sъĭ, вxnĭ лxкръtорĭ; (кx џen:) îndeплinitорĭ. "Τῶν ὑποσχέσεων — ,,. Пл: [τέλεσις, ἔργον].

Τέλεσις, εως (ἡ), sъвîршipe; (peлiџ:) sъвîршipe de peлiџioasъ (mistepioasъ) џepemonie, = Μυσταγωγία, saĭ Μύησις.

Τελεσιφάντης, ου (ὁ), глs: [Τέλεσις, φαίνω] = Ἱεροφάντης.

Τελεσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: isвxtitорĭ în sъвîршipea rîndxлaĭ sъĭ, = Τελεσίνοος. [τέλεσις, φρήν].

Τέλεσμα (τὸ), tpiвxtĭ, daжdie; кeлtxĭaлъ. 2) (maĭ noĭ) џepemonie (maџikъ); (прin întind:) вaĭepĭ (însкpisĭ), (de хnde Fpanџ·) talisman. [шi

Τελεσμὸς (ὁ), глs: în локĭ de τελείωσις; (пaptik:) iniџiape, sfinџipe прin peлiџioasъ џepemonie. [τελέω].

Τελέσσαι, поеt: în локĭ de τελέσαι, пex: de inf: aл лxĭ τελέω.

Τελεσσίγαμος (ὁ, ἡ), поеt: în локĭ de τελεσίγαμος.

Τελεσσίγονος (ὁ, ἡ), поеt: în локĭ de τελειογόνος.

Τελεσσιδώτειρα (ἡ), поеt: dъtъtoape de îndeплinipea, saĭ pesxлtatxл вpe хnxĭ лxкpx. ,,Μοῖρα—" Eхp: (вezĭ шi τελεσίνοος). [τέλεσις, δίδωμι].

Τελεσσίμορος (ὁ, ἡ), поеt: [τελέω, μόρος] adхкъtорĭ de moapte.

Τελεσσίνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: în локĭ de τελεσίνοος.

Τελεσσίτοκος (ὁ, ἡ), поеt: = Τελειοτόκος; saĭ kontpiвxitорĭ лa aчeasta. [τελέω, τόκος].

Τελεστήριον (τὸ), локĭ, кaĭ temплx, хnde se sъвîршeск mistepiiлe, saĭ iniџiъpiлe. ‖ (лa în:) ,,Τελεστήρια (se înџ: ἱερὰ),,. Ksn: mxлџxmipiлe ofepite пentpx sъвîршipea вpe хnxĭ лxкpx. [шi

Τελεστής, οῦ (ὁ), = Τελειωτής, sъвîршitорĭ. 2) sъвîршitорĭ de mistepioase џepemoniĭ, saĭ iniџiaџiĭ. [шi

Τελεστικὸς, ἡ, ὸν, кxвenitĭ, saĭ îndemînatikĭ лa sъвîршipe de чeвa, saĭ лa iniџiape, = Τελεσιουργικός, saĭ Μυσταγωγικὸς. «Σοφία ("Θεολογία) —,, Пл: a mistepiiлop, (прin хpm:) simвoлiкъ, mistepioasъ. [τελέω]. [de хnde

Τελεστικῶς, adв: кx кinĭ mistepiosĭ, saĭ simвoлiкĭ.

Τελεστὸς, ἡ, ὸν, iniџiatĭ în mistepiĭ. [шi

Τελέστωρ, ορος (ὁ), поеt: în локĭ de τελεστής. [τελέω].

Τελεσφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, adхкĭ чeвa лa sfîршitxл sъĭ; (despre mxĭepĭ) naskĭ лa вpeme, saĭ deплinĭ копiлxл; (despre pomĭ) îmĭ кокĭ кx desъвîршipe podxл; (хne-opĭ) плъteskĭ taksъ, (вamъ, saĭ daжdie); (de хnde în џen:) daĭ kîшtirĭ, вenitĭ. (вezĭ шi λυσιτελέω). [τελεσφόρος]. [de хnde

Τελεσφόρησις, εως (ἡ), adхчepe лa sъвîршipe; saĭ пpodхчepe de podĭ; (fir:) isвxtipe.

Τελεσφορία (ἡ), = Τελεσφόρησις, ispaвъ: podipe; naшtepe de întpeгĭ (fъtĭ); плъtipe de daжdie; (fir: în џen:) kîшtirĭ, foлosĭ. 2) жepтfъ (de вiktime desъвîршite, saĭ întpeџĭ); (în џen:) peлiџioasъ џepemonie; (пaptik:) = Μυσταγωγία. [din

Τελεσφόρος (ὁ, ἡ), adхкъtорĭ de чeвa лa sъвîршipea sa, saĭ de ispaвъ; (despre femeĭ) = Τελεσσίτοκος; (despre pomĭ) = Τελεόκαρπος; (хne-opĭ) adхкъtорĭ de kîшtirĭ, saĭ de вenitĭ; (în џen:) aвantaжiosĭ, foлositорĭ (вezĭ шi λυσιτελής); saĭ (пas:) desъвîршitĭ, întpeџitĭ; кape îшĭ ĭa чepxtxл pesxлtatĭ; înfiinџatĭ. ,,Ἐνιαυτὸς —" Om: întpeгĭ, îmплinitĭ (вezĭ шi τελέω); saĭ чeл чe прin peгxлatxл sъĭ пepiodĭ adхчe кpeшtepe de вenitxpĭ. ,,Οἶκος—,,. Esix: kasъ snopitъ în копiĭ, ажxnsъ în toate. (de хnde) ,,Τελεσφόρος δωμάτων γυνή,,. Esxл: snopitoape stъпînъ de kasъ. ,,Ἐλπίς—,,. Лкs: isвxtitъ. "Ὄναρ τελεσφόρον,,. Sof: isвînditĭ. [τέλος, φέρω].

Τελεταρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, iniџiezĭ, sfinџeskĭ прin џepemonie de mistepiĭ, = Μυσταγωγέω. [din

Τελετάρχης, ου (ὁ), înчeпъtорĭ (întîĭxл intemeĭetорĭ) aл џepemonii mistepiiлop;

saȣ npeшedinte în съвîpшipea ачелiĭ џepemoniĭ. [τελετή, ἀρχή]. [de ȣnde

Τελεταρχία (ἡ), tpeaвa, demnitatea npeшedintȣлȣĭ џepemonii misтepiiлop; (Tлџ:) Sfinta tpeime, ка înчепȣtȣ de op че misтepioasъ џepemonie. [шi

Τελεταρχικὸς, ή, ὸν, кȣвenitȣ înчепъtopȣлȣĭ misтepiiлop, saȣ demnitъџiĭ лȣĭ.

Τελετὴ (ἡ), (apx: шi noet:) sfîpшitȣ, pesȣлtatȣ. „Πολέμου—„. Btpxm: 2) (obiч:) fantъ pелiџioasъ, жeptfъ, slinџipe, saȣ sfîntъ џepemonie; (naptik:) съвîpшipe de misтepiĭ (aлe Чepeseĭ); (în џen:) mape шi misтepioasъ sepвъtoape. "Τελετας καλοῦμεν τὰς ἔτι μείζους καὶ μετὰ τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα· τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν." At: „Τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες Θεσμοφόρια καλέουσι." Ep: „Λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων εἰσὶ διὰ θυσιῶν τοῖς τελευτήσασιν, ἃς δὴ τελετὰς καλοῦμεν." Плt: [τελέω].

Τελετουργέω -ῶ, biit: -ήσω, съвîpшeskȣ sfîntъ џepemonie de misтepiĭ; (stpъm:) iniџiezȣ, sfinџeskȣ. [шi

Τελετουργία (ἡ), съвîpшipe de pелiџioasъ џepemonie; iniџiape în misтepiĭ, sfinџipe, saȣ кȣpъџipe npin sfinte slȣжве. [din

Τελετουργὸς (ὁ, ἡ), съвîpшitopȣ de sfîntъ џepemonie (de misтepiĭ); saȣ kontpibȣitopȣ лa aчeasta. "Δύναμις —„. Dion: [τελετή, ἔργον].

Τελεῦντι, Dop: în лoкȣ de τελοῦσι, a 3: îm: nepѕ: a лȣĭ τελέω.

Τελευταῖος, α, ον, кȣвenitȣ, saȣ fъкȣtȣ лa sfîpшitȣ, чeл maĭ din ȣpmъ. ‖ (neȣt:) Τελευταῖον, saȣ (кȣ aptik:) Τὸ τελευταῖον, шi (îm:) Τελευταῖα (Τὰ τελευταῖα), adв: în sfîpшitȣ, în чeлe, saȣ nînъ în чeлe din ȣpmъ. [τελευτή].

Τελεύτατος, η, ον, гas: ѕȣnpл: nepгл: aл лȣĭ τελευταῖος.

Τελευτάω ῶ, biit: -ήσω, съвîpшeskȣ, adȣкȣ лa îndenлinipe; înfiinџezȣ; (nestp: saȣ eл:) ажȣнгȣ лa sfîpшitȣ, saȣ în капъtȣ, saȣ dîntp'aлteлe în sfîpшitȣ лa чeвa; (fir:) mъ înfiinџezȣ, pesȣлtȣ; (maĭ des înnpeȣnъ mi fъpъ τὸν βίον) mopȣ; (шi nas:) mъ omopȣ de aлtȣл. "Οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ. Iл: Σ. nȣ îndenлinemte. "Αἴθ', ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα„. Od: H. "Ὀμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον„. Om: "Τελευτᾶν τὸν αἰῶνα (τὸν βίον)„. Ep: (шi кȣ џen:). "Ἐπειδὰν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τελευτήσω„. Ksn: "Τελευτᾶν λόγου„. Tȣч: (шi eл: saȣ absoл:). "Τοὺς τελευτήσαντας κατακαίειν πυρί„. Ep: (шi кȣ npen: ка nas:) "Ἐτελεύτησεν ὑπ' Ἀθηναίων„. Epd: "Τετελεύτηκε ὑπὸ τῶν ἑωυτοῦ οἰκηϊοτάτων„. Ep: (шi кȣ aк: кȣ npen:). "Τελευτᾷ δὲ ὁ Ἴστρος εἰς θάλασσαν τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου„. Ep: (шi fir:). "Αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν„. Ep: "Εἰς συμφορὰς ("Πρὸς ἔνδειαν) —„. Пл: шi Aftn: (шi în naptч: absл:). "Τελευτῶν, ῶσα, ῶντες, шi чл: în лoкȣ de τελευταῖον, în sfîpшitȣ. "Τελευτῶν συνεχώρησε„. Плt: "Τελευτῶν εἶπε„. Ksn: "Τελευτῶσαι οὐδὲ πείθονται (αἱ κύνες)„. Ksn: ажȣнг în чeлe din ȣpmъ a nȣ... "Τελευτῶσα πληγὴ ἐγίνετ' ἄν„. Sof: ap fi ажȣns nînъ în sfîpшitȣ чeapta лa бъtaĭe. [шi

Τελευτέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: în лoкȣ de τελευτάω. [din

Τελευτὴ (ἡ), sfîpшitȣ; mapџine; (fir:) pesȣлtatȣ; съвîpшipe, înfiinџape; (obiч: înnpeȣnъ шi fъpъ τὸν βίον) moapte. "Μύθου ("Βιότοιο, шi abȣs: "Θανάτοιο)—„. Om: шi Es: (кȣ џen: saȣ dat: saȣ aк: кȣ npen:). "Ἐπὶ τελευτῆς, saȣ "Εἰς τελευτὴν, saȣ (eл:) "Τελευτὴν, шi Τελευτῇ. Om: Плt: Es: шi Esxл: în лoкȣ de ἐπὶ τέλους saȣ τελευταῖον, în чeлe din ȣpmъ, în sfîpшitȣ. [шi

Τελέω -ῶ, biit: -έσω, (nas: tpe: de кȣ: τετέλεσμαι) daȣ sfîpшitȣ лa (съвîpшeskȣ) чeвa; nȣiȣ în лȣкpape, îndenлineskȣ, înfiinџezȣ чeвa; (кȣ dat: îndip:) daȣ, npiчinȣieskȣ; (în џen:) fakȣ; (ȣne-opĭ în eл: de τὸν βίον)=Τελευτῶ; (nas:) mъ съвîpшeskȣ, nъ fakȣ. "Νοῦσον τελέσαι„. Es: sъ fakъ a tpeче. "Ἆθλον ("Μέγα ἔργον)—„. Tкp: "Τέλεσσαί μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης„. Om: "Κότον ("Χόλον, Ἐέλδωρ) —„. Om: a îndestȣлa. "Ἔπος —„ Om: îndenлineskȣ în fantъ кȣвîntȣл. "Νόμον —„. Skp: "Νόστον ("Ὄλεθρον)—„. Om: шi Aпл: "Ὅρκια —„. Om: 'Ως ἠρᾶθ' ὁ γέρων, οὐδὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσας„. Iл: Ψ. (шi în eл:). "Καί σοι κακὸν ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βιότοιο„. Aпл: nȣ'џi aĭ sfîpшit în beseлie viaџa. (шi кȣ inf:). "Οὐδ' ἐτέλεσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν„. Om: n'a fъкȣt nînъ în sfîpшitȣ a da... (шi nestp:) "Τελοῦσιν ἀραί„. Sof: în лoкȣ de τελοῦνται, saȣ (în eл:) лȣкpeazъ. (шi nas:). "Ἤματα μακρὰ τελέσθη„. Om: шi Es: s'aȣ mъpit ziлeлe. "Εὐχόμενοι, ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι. Om: "Ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον„ Om: a zis шi s'a fъкȣt. "Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν„. Om: (шi кȣ npen:). "Τί ἀγαθὸν τελεσθείη ὑπὸ τῶν μὴ

πειθομένων,,. Ksn: (шi în napтч: în лoкš de adĭekt:). ''Τετελεσμένος ἐνιαυτὸς,,. Es: în-плinitš, întperš (вezĭ шi τελεσφόρος). 2) плъtеskš (npinч:) dажdie; (în цen:) daš; кeлtšĭeskš. «Δύο δραχμὰς μισθὸν—,, Apstf: ''Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα,,. Skp: «Συντάξεις («'Αργύριον) — ,, Esxл: шi Ksn: ''Οὐ πολὺ τελέσας ἐκτήσατο φίλον,,. Ksn: ''Μὴ ἱκανὰ ἔχοντες εἰς ἃ δεῖ τελεῖν». Ksn: (шi nas:). ''Ἀπέδεξε εἰς τὸ δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα,, Ep: кeлtšiцĭ. (шi aвсoл:) ''Τὸ τελούμενον,,. Лks: че se плъtешte (кa tpiвštš, saš кeлtšĭaлъ); (шi кa din naptea челšĭ че ĭa). ''Χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοί τετελεσμένοι». Dm: плъtiцĭ, mitšiцĭ. (de šnde 3) (npin întind: лa fелšpiteлe гpade de tpiвštapĭ) sîntš dintp' oape-кape кlasъ de четъцenĭ; (în цen:) faкš napte, sîntš din пšmъpšл... ''Τὸ ξενικὸν («Τὸ θητικὸν) τελεῖν». Лks: (шi кš npen:). «Εἰς ἱππάδα (saš npea pap ''Τὴν ἱππάδα) τελεῖν». Лks: «Εἰς ἄνδρας, («Εἰς Βοιωτοὺς, «Εἰς τὸν μοναδικὸν βίον) — ». Лšч: Ep: шi Sin: «Οἱ ὑπὸ τὴν τῶν 'Ρωμαίων τελοῦντες ἡγεμονίαν». Tdpt: (шi кš dat: pap). ''Οἱ ἐν συγκλήτῳ τελοῦντες,,. Пл: чeĭ din senatš, senatopiĭ. ''Τὴν ὕπατον τελέσας ἀρχὴν δεύτερον,,. Epd: stînd de doš opĭ konsšлš (вezĭ шi συντελέω). 4) съвîpшeskš жeptfъ, sepвъtoape (вezĭ шi τελετή); (ĭap naptik: nas:) mъ iniцiezš în mistepiĭ. «Θέας («Πομπὴν, ''Γάμους, шi чл:)— ,,. Лks: «Τελεῖν τὰ Παναθήναια». Лвn: (шi nas:) «Ὅταν τελεσθῇ τὰ ἱερά,,. Ksn: «Ἐτελέσθη τὰ 'Ελευσίνια. Лšч: ''Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ,,. Skp: s'aš înпъptъшit din (s'aš nînгъpit npin) жeptfa лšĭ... ''Τελεσθεὶς τῷ βαπτίσματι,,. Гpг: sfinцindš se npin вotezš. ''Οἱ τελούμενοι ἱερεῖς,,. Бisep: кape se xipotoneazъ; (шi fir:) ''Τοῖς σωφροσύνῃ τετελεσμένοις,,. Ksn: înkinaцĭ. (de šnлe 5) (nas:) mъ aлerš, mъ npoкĭemš, (кšm am zice) mъ вonsfinцeskš npin aлeцepe». «Τελεσθῆναι στρατηγὸς ἕκαστος σπουδάζων,. Dm: 6) (eл: кš ak: кš npen: indip:) ажšнгš, soseskš. «Εἰς Φάρσαλον ἐτέλεσε (se înцeл: τὴν ὁδόν),,. Tšч: ''Ὁδῷ δὲ τὰ ξυντομώτατα ἐξ 'Αβδήρων εἰς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ,,. Tšч: «Τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα,,. Лšч: (шi în eл: de npen:). ''Τελεῖν τὰς πόλεις,,. Skp: a okoлi. (шi fir:). ''Πρὸς τὸν πατέρα τελέσαι,,. Ep: a se komnapa. [τέλος].

Τελέως, adв: =Τελείως, кš desъвîpшipe.

Τελέωσις, εως (ἡ), = Τελείωσις.

Τελεωτικὸς ἡ, ὀν, în лoкš de τελειωτικός.

Τελήεις, εσσα, εν, noet: în лoкš de τέλειος. '' 'Εκατόμβη —,,. Om: ''Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,,. Es: кape se sfîpшeшte (se вapsъ ĭapъшĭ) în sine. 2) кape ese în fantъ, se adeвepeazъ. ''Οἰωνὸς—,,. Es: '' Ἔπεα τελέεντα,,. Tipt:

Τέλθος, εος-ους (τὸ), noet: pap în лoкš de τέλος, dажdie, datopie (npon: шi fir:).

Τελικὸς, ἡ, ὀν, кšвenitš, saš (maĭ des) adšкъtopš лa sfîpшitš; esenцiaлš, saš npinчinaлš. ''Τελικὰ ἀγαθά,,. Stoiч: чeлe kontpiвšitoape кътpe sfîpшitš, saš skonš. ''Τελικὰ κεφάλαια,,. Ptp: чeлe шaĭ de кънetenie a лe npiчineĭ. [τέλος].

Τελίνη (ἡ), =Τελλίνη.

Τελίσκω, (npeл: ἐτέλισκον) noet: în лoкš de τελέω. [de šnde

Τέλισμα (τὸ), înd: în лoкš de τέλεσμα, кeлtšĭaлъ.

Τέλλη, шi Τελλίνη (ἡ), midie de апъ dšлче,=Ξιφύδιον.

Τέλλω, вiit: τελῶ, [στέλλω] (nex: ἔτειλα, шi чл: întpв: npinч: în komn: ἀνα(ἐπι)τέλλω) noet: în лoкš de τελέω, съвîpшeskš, npodškš; (nas:) sîntš în fiinцъ, eksistš; mъ faкš; (šne-opĭ nestp:) pesъpš. '' Ἔτειλαν Διὸς ὁδόν,,. Пind: aš netpeкšt. ''Τελοῦντες, ἢ νοεῖς». Sof: fiind rata a faче, op кšm noftешtĭ. (шi nas:) ''Εἴ τι πρὸς χάριν τέλλεται,,. Пind: este. ''Γένος φυτευθὲν λοιπὸν ἀεὶ τέλλετο». Пind: dšinea în fiinцъ. [de šnde

Τέλμα (τὸ), апъ stъtъtoape, mлъшtinъ, вaлtъ, saš poвinъ. '' Ὕδωρ μὲν ὁ ἄνω θεὸς παρέχει, τὰ δὲ κοῖλα πάντα τέλματα γίνεται,,. Ksn: moчipлъ, nopoĭš; (naptik:) пъpцiле deшepte dintpe nĭetpeлe zidšлšĭ, кape se înплinesk кš чimîntš (вapš кš nisinš). 2) (гpeш:) în лoкš de πέλμα. [de šnde

Τελματιαῖος, α,ον, aл вълцiĭ. ''Βάτραχος —,,. Лks: '' Ὕδωρ — ,,. Apstf: [шi

Τελματόω -ῶ, вiit: ώσω, npefaкš (шi nas: mъ npefaкš) în вaлtъ. ''Ἐπὶ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀναθυμίασιν,,. Stp: [шi

Τελματώδης, εος (ὁ, ἡ), вълtosš, moчipлosš.

Τελμὶς, ἴδος (ἡ), nopoĭš de вaлtъ, noмoлš.

Τελοδρομέω, -ῶ, вiit: -ήσω, (гpeш: saš înd:) în лoкš de τελειοδρομέω.

Τέλος, [τέλλω, saš în atin: кš τῆλε] εος -ους (τὸ), sfîpшitš, mapцine, капъtš; desъвîpшitate; (fir:) skonš; pesšлtatš. ''Λόγου

("Β:βλίου),,. —,,. Лкs: "Πολέμου —,,. Om: "Τέλος ἔχειν,,. Esхл: a лвa sfîpшitš. "Βίου (шi noet: кa noses: "Θανάτοιο)— ,,. Лкs: sfîpшitš, moapte. (de šnde). «Οἱ τέλος ἔχοντες». Плt: чeĭ mopцĭ. «Οὗτος ἔχει τὸ κάλλιστον τέλος· νικῶν γὰρ τετελεύτηκε,,. Ksn: «Γάμου («Δίκης «Μύθου) — ». Om: шi Es: sъвîpшipe. «Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις». Om: «Οὐ τέλος ἵκεο μύθων». n' aĭ sššs кonклšsia, saš чe este maĭ npinчinaлš. «Δόξα τῆς ἀρετῆς τέλος». Плt: sкonš. «Οὔτι τέλος χαριέστερον ἄλλο, ἢ ὅτ' ἂν εὐφροσύνη ἔχῃ κατὰ δῆμον. шiчл:,,. Od: I. "Ἐν οἷς τέλος ἐστὶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε». Es: || (кš npen:). «Εἰς τέλος «Διὰ τέλους». Sof: în лoкš de adв: tot dašna, nînъ în sfîpшitš. saš «Εἰς τέλος». Плв: кš desъвîpшipe. saš «Εἰς τέλος. «Ἐπὶ τέλους, «Ἐπὶ τέλει (шi simn:). "Τέλος,,. = Τελευταῖον, în sfîpшitš. 2) dażdie; вamъ, saš taksъ; (în цen:) кeлtšĭaлъ. «Τέλεσι τοῖς οἰκείοις». Тšч: кš aлe лop кeлtšĭeлĭ. «Τὰ δημόσια τέλη». Пл: вenitšpiлe stalšлšĭ. «Ὠνεῖσθαι τὰ τέλη». Dm: a лšа ašшnpъшi кš кontpaktš вenitšpiлe nšвлiчe. «Τότε μὲν ἐγὼ φόρον ἀπέφερον τῷ δήμῳ, νῦν δὲ ἡ πόλις τέλος φέρουσα τρέφει με». Ksn: «Τὸ τῶν ἱερῶν τέλος». Dm: кeлtšĭaлa. (de šnde 3) npeцšipea aвepiĭ fie-къpšĭa чelъцeanš, (Лat:) cens s; (шi npin întind:) клasa, în кape se кonpinde; (în цen:) soцiaлъ nosiцie, гpadš. "Κατὰ τέλος ζημιοῦσθαι».. în npoпopцie кš npeцšл aвepiĭ лšĭ. "Τὸ τῶν ἱππέων τέλος». D: At: чeata. «Εἰς ἀνδρὸς τέλος ἰέναι». Плt: = Τελεῖν εἰς ἄνδρας. (de šnde 4) (maĭ кš seamъ) nostš nšвлiкš, dpeгъtopie, saš demnitate чiвiлъ; (noet: în цen:) лšкpš; (npin întind: maĭ de mšлte-opĭ лa îm:) dpeгъtopiĭ, demnitapiĭ opaшšлšĭ, (Fpanц:) la magistrature, aštopitъцiлe. "Γραφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος». Esхл: "Εἰς τέδε τὸ τέλος κατέστην». Ksn: " Ἐπεὶ ἐν τῷ τέλει τούτῳ ἐγενόμην». Ksn: «Ἔδοξε Καδμείων τέλει». Esхл: «Τέλος ἔχοντες ἰόντων». Тšч: denлinъ nštepe. «Οἱ ἐν τέλει βεδῶτες,,. Sof:(шi simn:) "Οἱ ἐν τέλει,,. Лкs: demnitapiĭ, saš dpeгъtopiĭ. "Τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ,,. Ksn: «Ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν Σπάρτῃ τελῶν,,. Ksn: "Προσελθὼν τοῖς τέλεσι,,. Тšч: 5) tpšnъ, чeatъ de ostaшĭ. «Κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,,. Om: "Πρῶτος ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ,,. Ep: "Τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν,,. Тšч: 6) în лoкš de τελετή (npinч: de mistepiĭ); (šne-opĭ) în лoкš de θῦμα. "Θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη,,. Sof: "Σεμνὰ τέλη,, Sof: "Νυμφικὰ τέλη,,.==,,Τέλος γάμοιο,,. Om: "Τελεῖσθαι μεγάλοις τέλεσι,. Плt: în mistepiiлe чeлe mapĭ. 7) (šne-opĭ) sentiцъ, хotъpîpe. "Τέλος ἐξέφερε,,. D: Aл: шi Пл: a dat aфapъ хotъpîpe saš dекpetš. 8) (šne-opĭ) tepminš de nлatъ, sopoкš. «Μισθοῖο —,,. Om:

Τέλοσδε, noet: în лoкš de εἰς τέλος, nînъ în sfîpшitš.

Τέλσον (τὸ), noet: [τέλλω] în лoкš de τέλος, tepminš, mapцine, хotapš. "Ἀρούρης—Om: "Τέλσα παρ' Ἰταλίης,,. Enгp: лa mъpцiniлe...

Τελχὶν -ῖνος [θέλγω] (ὁ), fepmeкъtopš, maгš; fšpiosš, pъš-fъкъtopš. (aшa se nšmĭaš вeкiĭ лoкšitopĭ aĭ Кpeteĭ, aĭ Чinpšлšĭ, шi aĭ Podšлšĭ, îndeлetniчinds se лa лšкpapea metaлeлop, шi soкotinds se de fъкъtopĭ de peлe, шi nismaшĭ). [de šnde

Τελχινώδης, εος (ὁ, ἡ), tape în чepšiчe, nemлъdiosš, sšnъpкatš, îndъpъtniкš; pъš-вoitopš, nismaшš. [шi

Τελχιταίνω, вiit: -ανῶ, sîntš îndъpъtniкš, nemлъdiosš, шi чл: (вezĭ τελχίν).

Τελωναρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš ...

Τελωνάρχης, ου (ὁ), чeл dîntîĭ saš maĭ mape apendaшš aл вenitšpiлop nšвлiчe, saš къnetenie de вameшĭ. [τελώνης, ἀρχή].

Τελωνεία (ἡ), лšape în apendъ, шi stpînцepe de вenitšpĭ nšвлiчe saš de въmĭ. [шi

Τελωνεῖον (τὸ), лoкšл, šnde se stpînг вenitšpiлe nšвлiчe, saš se ĭa вamъ (кšpвasapa). [шi

Τελωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭaš în apendъ, шi stpînгš вenitšpiлe nšвлiчe, saš ĭaš вamъ (sîntš кontpaкчiš de aчestea, saš вameшš); (în цen:) stpînгš dażdia. „Πικρῶς τοὺς ἀφικνουμένους —„ Stp: (шi fiг:) «Τοὺς λόγους—» Bas: snекšлezš, neгoцezš. [din

Τελώνης, [τέλος, ὠνή] ου (ὁ), apendaшš (кontpaкчiš), шi stpînгъtopš de вenitšpĭ nšвлiчe, (naptiк:) de въmĭ, вameшš. «Τοὺς τελώνας βαρυνόμεθα, οὐχὶ ὅταν τὰ ἐμφανῆ τῶν εἰσαγομένων ἐκλέγωσιν, ἀλλ' ὅταν τὰ κεκρυμμένα ζητοῦντες ἐν ἀλλοτρίοις σκεύεσι καὶ φορτίοις ἀναστρέφωνται». Пл:

Τελωνητής, οῦ (ὁ), noet: în лoкš de τελώνης. [τελωνέω].

Τελωνία (ἡ),=Τελωνεία. [шi

Τελωνιάς, άδος (ἡ), noet: în лoкš de τελωνική. «Μάζα —„. Enгp: npeцioasъ, лšкšoasъ. [шi

Τελωνικὸς, ή, ὸν, кѫвenitš, însѫшitš ваmeшѫлѫї, saš пѫвліkѫлѫї apendaшš. [шi

Τελώνιον (τὸ), вamъ, че se ia de вameшš. 2) =Τελωνεῖον. [τελώνης].

Τεμαχίζω, viit: -ίσω, taiš în вѫкъцеле (пpinч: пemte mape de fѫкът ватокš); (în цеn:) înпapцš în вѫкъці. "Τὴν πραγματείαν —,,. Пл: [din

Τεμάχιον (τὸ), dim: ал лѫї τέμαχος, вѫкъцікъ.

Τεμαχισμὸς (ὁ), тъїepe (пpinч: de пemte mape) în вѫкъці. [τεμαχίζω].

Τεμαχίσκος (ὁ), dim: ал лѫї τέμαχος, = Τεμάχιον.

Τεμαχιστὸς, ή, ὸν, (пpinч; ἰχθὺς, пemte) тъїatš în вѫкъці. [τεμαχίζω].

Τεμαχίτης, ου (ὁ), шi Τεμαχῖτις, ιδος (ἡ), кape se taie în вѫкъці. «Ἰχθὺς —,,. Sx.: Apstf: пemte mape, saš ватокš. [τέμαχος].

Τεμαχοπώλης, ου (ὁ), вînzътopš de вѫкъці de пemte ватокš (веzї шi ταριχοπώλης). [τέμαχος, πώλης].

Τέμαχος, εος -ους (τὸ), [τέμνω] вѫкатъ (пpinч:) de пemte ватокš; (în цеn:) вѫкатъ.

Τεμενίζω, viit: -ίσω, despapцš, шi konsfinцeskš ѫnš лoкš ѫneї zeitъці. [шi

Τεμενικὸς, ή, ὸν, шi Τεμένιος, α, ον, кѫвenitš ла лoкš închinatš вpe ѫneї zeitъці. «Φυλλὰς —,, Sof: dѫmвpавъ sfîntъ. [веzї τέμενος].

Τεμένισμα (τὸ), [τεμενίζω] лoкš konsfinцitš; клъditѫpъ, saš dѫmвpавъ sfîntъ, temплѫ, шi чл:

Τεμενίτης, ου (ὁ), шi Τεμενῖτις, ιδος (ἡ), =Τεμενικὸς, шi Τεμένιος. [din

Τέμενος, εος -ους (τὸ), (în цеn:) papte de пътîntš (de apътѫpъ) despъpцitš кѫ шanцš saš гapdš ка пpoпpietate a кѫїва (лiвadъ, saš цapinъ; (oвiч:) вpaniшte, saš dѫmвpавъ închinatъ вpe ѫneї zeitъці, saš пpeoцiлop eї, saš вpe ѫnѫї însemnatš въpвatš (epoš) ка dapš de pesплътipe, saš пpemiš пentpѫ isвînzeлe saš sлѫжвeлe лѫї кътpe патpie; (пapтik:) sfîntъ dѫmвpавъ кѫ temплѫ; (în цеn:) temплѫ, капemte de epoš. «Καὶ μὲν (τῷ Βελλεροφόντῃ) οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων, καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο». Іл: Z. «Ἡ δ' Ἀφροδίτη ἐς Πάφον ἵκανεν, ἔνθα οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις». Od: Θ. "Νείλου —,,. Пind: Eцintѫл, saš (пpinч:) Delta Niлѫлѫї. (aвѫs:) «Ποσειδῶνος — ». пoet: mapea (ка închinatъ лѫї).

Τεμενοῦχος (ὁ, ἡ), пoet: кape ape (stъпîneшte, saš лoкѫїeшte în) sfîntъ dѫmвpавъ, saš temплѫ. [τέμενος, ἔχω].

Τεμενωρὸς (ὁ), [τέμενος, ὥρα] пъzitopš de sfîntъ dѫmвpавъ, шi чл:

Τεμμάχιον, гpeш: în лoкš de τεμάχιον.

Τέμνω, viit: τεμῶ, (пex: ἔταμον, шi At: ἔτεμον, tpe: de кѫ: τέτμηκα, шi пas. τέτμημαι, пex: ἐτμήθην, шi пosit: τμητέον) taiš, despapцš, saš тъind iaš din чева, pѫпš; fъpîmiчezš; înжѫnгiš, жeptfeskš; (ѫпe-opї) = Ἐκτέμνω, skoпeskš; (fiг:) înпapцš. «Ἴν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ». Іл: P. «Δούρατα μακρὰ ταμών,,. Od: E. «Σῖτον τέμνειν». Ksn: a sечepa. «Τέμνειν τὴν γῆν, saš (înц: μέρος τι) τῆς γῆς». Тѫч: Ksn: = Δενδροτομεῖν «Τέμνειν φάρμακον». Плt: a тъїa pъdъчinї de леакъ, шi a алкътѫї doktopie. «Ἰχθῦς τάμνουσα παρέχει βορὴν τοῖσι θηρίοισι». Ep: «Κάπρον καὶ βοῦν ταμνέμεν». Es: = Ἐκτέμνειν, a skoпi. «Κάπρον ταμέειν Διΐ». Іл: T. a жeptfi. (de ѫnde des). «Ὅρκια τέμνειν, шi (mіж:) τέμνεσθαι». Om: шi Ep: пpin жeptfъ a întъpi жѫpъmintе; (пpin întind: în цеn:) a se învoї, a fъгъdѫї пpin жѫpъmîntš (despre паче, apmistiцie, шi чл:). (шi кѫ dat: пepiп: шi кѫ înf:) «Ταμόντες αὐτοῖσι χρόνον μένειν ἀεὶ τὸ ὅρκιον, ὅσον ἂν ἡ γῆ μένοι». Ep: (шi кѫ ак: eл: de пpeп:). «Θάνατον νύ τοι ὅρκι' ἔτεμνον». Іл: Δ. пentpѫ a ta moapte amš fѫкѫt пpin жѫpъmîntš apmistiцie. (maї пoš). «Φιλίαν («Συνθεσίας)— τινί». Eѫp: «Πλίνθους τέμνειν,,.=Πλινθοτομεῖν. «Ὀχετοὺς — ». a ѫпa, a deskide. «Ὁδὸν ("Τὴν μετόγαιον τῶν ὁδῶν)—» Тѫч: шi Ep: «Πέλαγος («Πλόον) — ». Om: шi Aплп: a тъїa mapea, a плѫti. (de ѫnde eл:) «Τέμνειν, saš τέμνεσθαι (se înц: ὁδόν)». Aплп: = Ὁδεύειν, a mepцe, saš a veni. «Ψευδῆ τέμνουσαι ἐλπίδες,, Пind: пъdeжdї ѫpmînd minчinoasъ кале, (ad:) zadapniче. (шi пpoв:). «Μέσον τέμνειν». Плt: a цinea лinia, mѫsѫpa de mіжлoкš, (Фpaнц:) un juste milieu. (шi fiг:). "Τέμνειν πόλιν εἰς μέρη,,. Плt: a înпъpцi. || (mіж:) taiš sпpe a mea întpeвѫinцape, saš пpin алтѫл. «Κρέα τεμνομένους, κερῶντας τ' αἴθοπα οἶνον». Od: Ω. «Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα». Od: E. «Ἐτέμνετο λίθους περιμήκεας». Ep: || (шi пas:). «Ῥόπαλον τετμημένον». Od: P. «Οὐ τετμημένων τῶν ὁδῶν». Ep: «Συρίγγων τετμημένων δυεῖν,,. Skp: «Γλῶσσα τέμνεται». Пpoв: (de ла лimва viktimeї, че se taie) вpeme de тъчepe. 2) despapцš; (пpin întind:) daš dѫпe кѫviinцъ, saš datopie. «Καὶ οἱ τέμενος τάμον». Om: «Ἀξίας τι-

μὰς τέμνειν». Stȣ: (ши між:) «Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας». Іл Σ. жеfȣїаȣ. (ши пas: кȣ цen: ел:) «Τέμνεσθαι ἀλλήλων τῇ ἐξουσίᾳ». Грг: сѣ fie desпърцitе. 3) (fir:) isпръвeskȣ de o datъ, хотъръskȣ (o taїȣ). «Δίκην(«Τὸ φιλονεικούμενον) — ». Пandekt: a peteza жȣdikata. «Κίνδυνον τέμνειν σιδήρῳ». Еȣр: a хотърі soapta въtълii прin sabie. «Μαχᾶν τέμνειν τέλος». Пind: (ши абсл: în партч:). «Λόγους τέμνων». Плt: хоtопіtорȣ, petezъtорȣ. 4 поet: гъseskȣ, петереskȣ. (везї ши τέτμω).

Τέμπεα -η, (τὰ), (проп:) Темпеле, граціоаsа вале а Тesaліeї dintpe мȣнціі Олімпȣл ши Оsа; (în цen:) stpimtъ tpeчере, вале п'întpe мȣнці. [de ȣnde

Τεμπικός, ἡ, όν, ал Темпелор; saȣ de stpimtъ вале dîntpe мȣнці. [ши

Τεμπὶς, ίδος (ἡ), поet: în локȣ de τεμπική. [ши

Τεμπώδης, εος (ὁ, ἡ), вълоsȣ, saȣ desпърціtȣ de въї.

Τέμω, ῃς, ῃ, пех: 2: de ȣпп: ал лȣї τέμνω.

Τεναγίζω, biit: -ίσω, fормезȣ балtъ неadînkъ, мъ акоперȣ de апе din потопȣ, sîntȣ робіnosȣ, мочірлоsȣ. «Τεναγίζοντα τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ περὶ τὰς νησῖδας». Пл: [ши

Τεναγίτης, ου (ὁ), ши Τεναγῖτις, ιδος (ἡ), поet: (локȣ) бълtosȣ, млъштinosȣ. [din

Τέναγος, εος -ους (τὸ), [Еціпt: Τινὲχ saȣ Τὶνχ, Пелȣsіȣл, орашȣ în гȣра Nілȣлȣї] локȣ акоперіtȣ de апъ неadînкъ stpînsъ din плоі, робіnъ, saȣ балtъ млъштinoasъ, saȣ nisinoasъ. «Ἐς τὴν Σαλμυδησσὸν πολλαὶ τῶν εἰς τὸν Πόντον νεῶν ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι· τέναγος γάρ ἐστιν ἐπὶ πάμπολυ τῆς θαλάττης». Ksп: [de ȣnde

Τεναγόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefакȣ, ши (пas:) мъ пpefакȣ în робіnъ. [ши

Τεναγώδης, εος (ὁ, ἡ), робіnosȣ, бълtosȣ, млъштinosȣ.

Τένδω, (гъръ biit:) поet: мъпîпкȣ, saȣ лінгȣ (sȣгȣ) лъкомеmte.

Τενθεία (ἡ), лъкомie în mînkape. [din

Τενθεύω, ши між: -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, =Λιχνεύομαι. [din

Τένθης, [τένθω] ου (ὁ), лакомȣ ла mînкаре, mînкъчіosȣ.

Τενθρηδὼν, όνος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de sелбатікъ албіnъ, (алt:) περιφρηδών. (везї ши ἀνθρηδών). [din

Τενθρήνη (ἡ), =Τενθρηδὼν, поet: албіnъ. (везї ши ἀνθρήνη). [de ȣnde

Τενθρήνιον (τὸ), кȣїбȣл sелбътічеї албіne. (везї ши ἀνθρήνιον). [de ȣnde

Τενθρηνιώδης, ши Τενθρηνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (плinȣ de гъȣрї) ка кȣїбȣл албіnелор.

Τένθω, At: în локȣ de τένδω.

Τενία, Τενίδιον, глs: în локȣ de ταινία, -ίδιον.

Τενοντάγρα (ἡ), (патimъ) прindepe de біnеле гіtȣлȣї. [τένων, ἄγρα].

Τενοντότρωτος (ὁ, ἡ), [τένων, τιτρώσκω] ръніtȣ ла віnа гіtȣлȣї, = Νευρότρωτος.

Τενοντόω -ῶ, biit: -ώσω, taїȣ віnеле гіtȣлȣї, saȣ гіtȣл. [din

Τένων, οντος (ὁ), [τείνω] (în цen:) віnъ латъ ши întinsъ, компȣsіtъ din віnе saȣ мȣшкї, (Франц:) tendon; (партік:) чea din dosȣл гіtȣлȣї, ши ал кълкіїлȣї; (de ȣnde прin întind:) грȣмаzȣл, (алt:) ἰνίον τοῦ τραχήλου; (ши fir:) stpimtoape de локȣ (гіtȣ). (везї αὐχήν).

Τεξείεσθε, поet: în локȣ de τεξεῖσθε, saȣ τέξεσθε, 2: im: перs: ал biit: лȣї τίκτω.

Τέξις, εως (ἡ), паштере, фачере. [din

Τέξω, ши Τέξομαι, al biit: ал лȣї τίκτω, din τέκω.

Τέο, Іоn: поet: în локȣ de τίνος, saȣ (енгл:) τινός, цen: ал лȣї τίς, saȣ τις. 2) Dop: în локȣ de σοῦ, цen; ал лȣї σύ.

Τεοῖο, Іоn: în локȣ de τεοῦ, цen: ал лȣї τεός; saȣ поet: (рар) în локȣ de σοῦ, цen: ал лȣї σύ.

Τέοισι, Іоn: în локȣ de τισί, dat: im: ал лȣї τίς

Τεός, [τύ=σύ] ἡ, όν, поet: în локȣ de σός, [de ачі] ал тъȣ.

Τεοῦ, поet: цen: ал лȣї τεός. 2) Dop: = Τῷ.

Τεοῦς, Dop: Еол: în локȣ de σοῦ, цen: ал лȣї τύ.

Τέρα, At: în локȣ de τέρατα, im: ал лȣї τέρας.

Τεράζω, biit: -ασω, поet: аратȣ semnȣ (minȣпatȣ), превеsteskȣ, saȣ пpooрoчеskȣ прintр' însȣл чева. [τέρας].

Τέραμνον (τό), поet: = Τέρεμνον.

Τέραμνος (ὁ, ἡ, =Τέρεμνος. 2) = Τεράμων. [de ȣnde

Τεραμνότης, saȣ Τεραμότης (ἡ), фръцеzime de легȣмъ (fasoле, лinte, ши чл:) ла ферберe; (în цen:) фръцеzime.

Τεράμων, ονος (ὁ, ἡ), [τέρην] фрацеdȣ! моале; (прінч: despre легȣme) леsnічоsȣ ла ферберe.

Τέρας, ατος (τὸ), [în afin: кȣ τέρμα] (im: τέρατα, ши At: τέρα în контрак: din поet: τέρεα; цen: τεράτων, ши τεράων -ῶν'

dat: -τέρασι, ші поеt: τεράεσσι) поеt: (în џen:) semnъ; simвolъ; (партik:) арътаре, парѣ (неовічнзitъ) fenomenъ ал черълзі (meteopъ) лзатъ ка пресвеstitopъ ал віітopълзі. «Διὸς τέρας»- Om: = Διοσημεία. «Ἀστέρα ἧκε Κρόνου παῖς λαμπρὸν, ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ». Іл: Δ. «Τοῦτο τέρας ἀνθρώποισι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηνε ὁ θεός». Ep: (везї ші τείρεα); (de sнde прох: în џенералъ) лзкрз minзнатъ (ненатзралъ); (партik:) їasmъ, monstpз. «Ἐπεύχεται αὐτοῖς μηδὲ γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα». Esxл: «Τέρας σφι ἐφάνη μέγα· ἵππος γὰρ ἔτεκε λαγόν». Ep: «Θηρίον αἰνολέοντα, κακὸν τέρας». Tкp:

Τερασκόπος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de τερατοσκόπος.

Τεράστιος, α, ον, ненатзралъ, minзнатъ, monstpзosъ, несемзitъ. «Βρέφος—». Елі: «Τεράστιον (se înџ: ἔργον)». Xps: «Ζεὺς τεράστιος». І: Лd: прin minзнате semне пресвеstitopъ de віітopъ. [τεράζω]. [de sнde

Τεραστίως, adв: în кіпъ minзнатъ, неовічнзitъ.

Τερατεία (ἡ), арътаре, ворвіре de minзнате лзкрзрї; (în џen:) шарлатаніе, înшелъtopie, eskamatopie. [ші

Τεράτευμα (τὸ), fantъ, saъ ворвъ de арътътopъ de minзнате лзкрзрї; (în џen:) minчізнъ; înкінзіре. [din

Τερατεύω, ші (маї des між:) -εύομαι, віit: -εύσω, -ομαι, факъ, saъ повеsteskъ несемзitе, minзнате лзкрзрї; ворвеskъ таре (ка шарлатаніі), ка sъ sперіъ. [ші

Τερατίας, ου (ὁ), fъкътopъ, saъ ворвітopъ de minзнї; шарлатанъ, înшелътopъ, eskamatopъ. [ші

Τερατικὸς, ή, όν, = Τεράστιος. [τέρας]. [de sнde

Τερατικῶς, adв: = Τεραστίως.

Τερατογονία (ἡ), наштере de їesme, monstpзoase пъскътзрї, saъ fънтзрї.

Τερατογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiъ minзнате лзкрзрї, saъ despre monstpзosітъџї, saъ semне арътате пе черъ. [τέρας, γράφω].

Τερατοεργάτης, ου (ὁ), (плџ:) în локъ de τερατουργός. [τέρας. ἔργον].

Τερατολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвеskъ despre minзнї; повеsteskъ monstpзoase întîmплърї. [τερατολόγος]. [de sнde

Τερατολόγημα (τὸ), ші

Τερατολογία (ἡ), ворвіре despre monstpзoase, minзнате întîmплърї, повеstіре некредзтъ; (în џen:) minчіnoasъ ворвіре. [din

Τερατολόγος (ὁ, ἡ), ворвітopъ despre minзнї, повеstітopъ de fавзлоase, monstpзoase лзкрзрї, saъ întîmплърї; (în џen:) minчіnosъ, шарлатанъ. [τέρας, λέγω].

Τερατόμορφος (ὁ, ἡ), чел кз fігзръ monstpзoasъ, de їasmъ. [τέρας, μορφή]. [ші

Τερατοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, факъ minзнї.

Τερατοποιία (ἡ), фачере de minзнї, шарлатаніе, saъ eskamatopie. [din

Τερατοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopъ de minзнї; (маї de мзлте-opї în ръъ) eskamatopъ, шарлатанъ. [τέρας, ποιός].

Τερατοσκοπία (ἡ), овсерваре de semнеле арътате пе черъ, saъ meteope, ші гічіре de віітopъ dintp' înseле. [din

Τερατοσκόπος (ὁ, ἡ), овсервътopъ de minзнате semне, saъ fenomene. || (sзвst: партik:) тълкзітopъ de semне арътате пе черъ, ші dintp' înseле гічітopъ de віітopъ. [τέρας, σκοπός].

Τερατοτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, naskъ monstpзрї (їasme). [ші

Τερατοτοκία (ἡ), наштере de їasme. [din

Τερατοτόκος (ὁ, ἡ), пъскътopъ de їasme.

Τερατουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лзкрезъ minзнї, saъ monstpзosітъџї; (în ръъ) факъ eskamatopiї. [τερατουργός]. [de sнde

Τερατούργημα (τὸ), ші

Τερατουργία (ἡ), лзкраре de minзнї; (în ръъ) eskamatopie, шарлатаніе [din

Τερατουργός (ὁ, ἡ), лзкрътopъ de minзнї; (în ръъ) eskamatopъ, шарлатанъ, (Franџ:) jongleur. [τέρας, ἔργον].

Τερατόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι, вэзъ чева кз spaїmъ (ка de їasmъ). (везї ші τέθηπα). [ші

Τερατώδης, εος (ὁ, ἡ), [τέρας] monstpзosъ, ка о їasmъ, ненатзралъ, чізdatъ, неовічнзitъ; însemнатъ; feposъ. «Τὸ τερατῶδες». Лкs: (Franџ:) le merveilleux, = кз

Τερατωδία (ἡ), minзнъџіа, чізdъџіа вре знзї лзкрз, monstpзositate. [ші

Τερατωδῶς, adв: în кіпъ monstpзosъ (чізdatъ, неовічнзitъ), ка о їasmъ, несіреште. [τερατώδης].

Τερατωπὸς (ὁ, ἡ), [τέρας, ὤψ] monstpзosъ ла фаџъ, saъ ла fігзръ.

Τέρβινθος (ὁ), în sink: în локъ de τερέβινθος (везї τέρμινθος).

Τέρεα (τὰ), Іon: în локъ de τέρατα, їm: ал лзї τέρας.

Τερεβενθίζω, віit: -ίσω, seamънъ (прінч: miposъ) a tepmintinъ. [ші

Τερεβίνθινος, η ον, ал копачїȣлȣї τερέβινθος. || (сȣбst:) Τερεβινθίνη (se înц: ῥιτίνη), рещинъ de τερέβινθος. tepmintinъ. [din

Τερέβινθος (ή), tepmintȣ, ȣнъ feлȣ de копачїȣ, din каре пікъ tepmîntina. [de ȣnde

Τερεβινθώδης, εος (ό, ή), asemenea кȣ tepmintȣ, саȣ tepmintinъ; плinȣ de (копачї) tepminцї.

Τέρεινα, noet: fem: ал лȣї τέρην

Τέρεμνον (τὸ), noet: гpindъ de inвелitoape; (în цеn:) învелitoape, акоперiшȣ; (прin întind:) ладъ; саȣ локашȣ. «Ἀντὶ εὐτελῶν δωματίων ὑψηλὰ τέρεμνα». Лȣч: [din

Τέρεμνος (ό, ή), глs: în локȣ de στέρεμνος, цеапънȣ, solidȣ.

Τέρενα, noet: în локȣ de τέρεινα, fem: ал лȣї τέρην.

Τερενοπλόκαμος (ό, ή), noet: [τέρην, πλόκαμος] чел кȣ сȣбцiрї (fрȣmoase) kosiце, koade.

Τερενόχροος, -ους [τέρην, χρόα], шi

Τερενόχρως, ωτος (ό, ή), noet: [τέρην, χρώς] чел кȣ frащедъ пелiцъ, карnе, саȣ tpȣnȣ.

Τερετίζω, biit: -ίσω, [imit:] kîntȣ (npinч:) ка греереле, саȣ pîndȣpika; (de ȣnde kîntȣ rîпгънind, саȣ варiindȣ 'mї гласȣл (обшt: кȣ мȣлte tepepemȣpї ; (naptik:)=Προανακρούομαι, npeлȣdezȣ în kîntape вокалъ саȣ кȣ kitapa; (fr:) въpfeskȣ, tpънкъneskȣ. [de ȣnde

Τερέτισμα (τὸ), kîntikȣ de пасъpe саȣ omȣ кȣ вариацiї; (mȣs:) npeлȣdȣ (învенȣtȣ npегъtitopȣ de kîntape); (fir:) въpfitȣpъ. [шi

Τερετισμὸς (ό), kîntape (npinч: de грееpe, саȣ pîndȣpiлъ ; саȣ kîntape кȣ мȣлte întopsъtȣpї (tepepemȣpї); (naptik: mȣs:) ȣnȣ felȣ de kitapistikъ npeлȣdape (npeгътipe de kintape), (Фpaнц:) trille; (fir:) въpfipe. tpънкъnipe [шi

Τερετιστικὸς, ή, ον, чел кȣ însȣшime, саȣ обiчnȣitȣ a kînta rîпгънind, саȣ a tpънкъni въpfind.

Τερέτριον (τὸ), [τείρω, τιτράω] = Τρύπανον, sfpedeлȣ, саȣ бȣpгiȣ.

Τερηδονίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ pozȣ de карї; nȣtpezeskȣ. [din

Τερηδὼν [τείρω, τιτράω] (ή), ȣnȣ feлȣ de вepme pozъtopȣ de лemnȣ, карȣ. 2) ȣnȣ feлȣ de лimбpikȣ de каї. 3) nȣtpeжȣne de osȣ, (Фpaнц:) carie. (везї шi σφάκελος).

Τέρην, ενος, [τείρω] τέρεινα, τέρεν, (dȣne ziч:) fpeкatȣ; (npin ȣpm:) netedȣ, саȣ сȣбцipe, fъpîmiчosȣ; (de ȣnde обiч:) fpaщedȣ, moaлe, deлikatȣ; (Лat: npin anagrammatismȣ tener, шi Poм:) tînъpȣ. «Φύλλον («Ἄνθος)—» Om: «Τέρεν δάκρυ». Om: dȣлче. „Τέρενες αὐλοί,,. Anкp: dȣîoase. «Τέρενα χρόα,,. Om: шi Es: (шi kompap:) «Καὶ μηδοῦ χρῶτα τερεινοτέρη». Eпгр:

Τερθρεία (ή), (în sinк:) în локȣ de τερατεία,=Τερατολογία, zadapnikъ, шi amъцitoape în amъnȣnte вopбipe. «Διαλεκτικοὶ οἱ περὶ τὴν τῶν λόγων τερθρείαν κατατριβόμενοι.» Лpt:

Τέρθρευμα (τὸ), At: (în sink:) în локȣ de τεράτευμα, шapлatanepie în вopбe. [din

Τερθρεύομαι, biit: -εύσομαι, (npinч:) At: (în sink:) în локȣ de τερατεύομαι, вopбeskȣ sofistiчeшte faлniчe шi zadapniчe лȣкpȣpї snpe amъцipe. «Τερθρευόμενοί τινες τῶν νέων, καὶ παρεπιδεικνύμενοι διαλεκτικὴν». Пл:

Τερθρηδὼν, όνος (ό),=Τερθρωτὴρ.

Τερθρία (ή), гpeш: саȣ înd: în локȣ de τερθρεία.

Τέρθριος (ό, ή), ал anteneї kopъбii. || (сȣбst: se înц: κάλως)=Κεροῦαξ. «Τοὺς τερθρίους παρίει τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται». Apstf: (везї θρῖος). [din

Τέρθρον (τὸ), [τείρω, везї τέρμα] (în цen:) mapцine, капътȣ, вîpfȣ; sfîpшitȣ. «Θυράων — » Epot: npaгȣл ȣшеї. «Τοῦ πάθεος — ». Iпкp: malka, леaгънȣл пatimeї. 2) (naptik: naȣt:) вîpfȣл anteneї; саȣ (dȣne алцiї) гаȣpa din вîpfȣл kataptȣлȣї, ȣnde este лeгатъ antena kopъбii. [de ȣnde

Τερθρωτὴρ (ό), naptea din npъ, шi чеa maї 'naлтъ a kopъбii (ȣnde este вîpfȣл anteneї, шi stъ timoniapȣл въгînd de seamъ, че se netpeче пe mape). 2) (npin întind:) timoniapȣл, саȣ kîpmaчїȣл. 3) (se înц: ἱστὸς) = Ἀρτέμων.

Τέρμα (τὸ), [τείρω, саȣ maї пpoбaб: = Ἕρμα] semnȣл, цinta, ȣnde tpeбȣїa sъ ажȣнгъ aлepгъtopiї de kapiepъ, [de aчi] tepminȣ; (în цen:) mapцine, къпътїїȣ, sfîpшitȣ; (fir:) skonȣл, ȣnde npiвeшte чinевa; (noet:) чеa maї 'naлтъ stъпînipe. «Τέρμ' ἔχων Κορίνθου». Sim: «Θεοὶ ἁπάντων τέρμ' ἔχοντες». Esp: „Σωτηρίας τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη." Esp: «Τέρμα νίκης (τέχνης)». Eпгр: „Εὐρώπης τέρματα,,. Ep: mъpцiniлe. «Ἐπὶ τῷ τέρματι τοῦ βίου». Ksn: || (ак:) Τέρμα (în eл: de npeп:) noet: în локȣ de τελευταῖον, în sfîpшitȣ, în ȣpmъ de toate. [de ȣnde

Τερμάζω, biit: -άσω, eпгpf: în локȣ de..

Τερματίζω, biit: -ίσω, пъїѫ xotapѫ, тъpџineskѫ; (fir:) съвîршeskѫ, daѫ sfîршitѫ.[шi

Τερματόω -ῶ, biit: -ώσω, плџ: în лoкѫ de τερματίζω.

Τερμέρειος (ὁ, ἡ), [Τέρμερος] ал Тepmeрѫлѫї (кaпѫ ал Kapieї, saѫ ал bestitѫлѫї tîлхapѫ, кape sfъpъmînd кaпetele кълъtopiлop s'a omopîtѫ întp'aчeлaшї кiпѫ шi eл de кътpe Epкѫлѫ). (de ѫnde obiч:) «Τερμέρειον κακόν». Пpob: pъѫ mape, saѫ de aчeлaшї felѫ.

Τερμιεύς, έως (ὁ), adiekt: Жoe кa efopѫ aл xotapeлop,=῞Οριος. [τέρμα].

Τερμίνθινος, η, ον, apx: шi noet: în лoкѫ de τερεβίνθινος. [шi

Τερμινθίς, ίδος (ἡ), noet: în лoкѫ de τερμινθίνη. [de aчi] tepmintinъ,=Τερεβινθίνη. [din

Τέρμινθος (ἡ), noet: шi apx: în лoкѫ de τερέβινθος. 2) ѫnѫ felѫ de плantъ din soiѫл inѫлѫї, din кape înплetiaѫ fpînrioape. 3) (med:) ѫnѫ felѫ de bѫbъ, чe ese maї кѫ seamъ пe лa пѫлпe.

Τερμιόεις, εσσα, εν, noet: ажѫnsѫ пînъ în mapџine, întinsѫ пînъ în къпъtîїѫ; saѫ чeл кѫ mъpџinї (пepbaze. saѫ шipetѫpї, шi чл:); (în џen:) лiniтѫ, bine notpibitѫ. «Χιτὼν («Ἀσπὶς)—». Om: Es:=Ποδηνεκής. [din

Τέρμιος, α, ον, noet: чeл din mapџine, din ѫpmъ, saѫ din къпъtîїѫ «Χώρα («Ἡμέρα)—» Sof· 2) глs: notpibitѫ, кѫbenitѫ.[шi

Τέρμις, ιος (ὁ), глs: пiчopѫл, saѫ кълкîїѫл пiчopѫлѫї (кa mapџine a tpѫпѫлѫї). [τέρμα].

Τερμοδρομέω -ῶ, biit: -ήσω, [τέρμα, δρόμος] noet: aлepгѫ кapiepa пînъ în къпъtîїѫ.

Τερμόνιος, α, ον, noet:=Τέρμιος. [din

Τέρμων, ονος (ὁ), noet: în лoкѫ de τέρμα, tepminѫ, xotapѫ, sfîршitѫ. 2) ѫnѫ zeѫ aл Pomaniлop (bezї τερμιεύς).

Τερμόριον (τὸ), noet: (înd:) membpѫл џenitaлѫ.

Τερπικέραυνος (ὁ, ἡ), noet: mѫлџѫmitѫ, beseлѫ întpѫ a tpъsni. [τέρπω, κεραυνὸς].

Τερπνίστατος, η, ον, noet: sѫпpл: aл лѫї...

Τέρπνιστος, η, ον, noet: sѫпpл: пepгл: aл лѫї ...

Τερπνὸς, ή, όν, beseлitopѫ, dѫлчe, плъкѫtѫ, nostimѫ, гpaџiosѫ. «Τὸ τερπνόν». în лoкѫ de ἡ τέρψις. [τέρπω]. [de ѫnde

Τερπνότης, (ἡ), însѫшimea лѫкpѫлѫї beseлitopѫ, dѫлчeaџъ, гpaџiositate. (шi

Τερπνῶς, adb: кѫ плъчepe, saѫ mѫлџѫmipe, beseл.

Τερπότραμις, ιδος (ὁ), noet: плъчepe bepiaпъ. [τέρπω, τράμις].

Τέρπω, biit: -τέρψω, [în afin: кѫ τρέφω] (пex: 2 ἔταρπον, шi noet: τεταρπόμην, шi пas: ἐτάρφθην, saѫ ἐτάρπην, în лoкѫ de ἐτέρφθην, шi чл:) (пpoп: шi noet:) satѫpѫ; (пpin ѫpm:) mѫлџѫmeskѫ, desfъtezѫ; odixneskѫ; (de ѫnde obiч:) înbeseлeskѫ, mînгîїѫ, îndѫлчeskѫ; (шi miж:) mъ înbeseлeskѫ, mъ desfъtezѫ, пetpeкѫ кѫ плъчepe; mъ îndѫлчeskѫ; (noet: кѫ џen:) mъ satѫpѫ, mъ mѫлџѫmeskѫ dobîndind чeba. «Τέρποντες πυκνῶς ἀκαχημένον». Om: “Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον». Tкp: (шi absл:) «Καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει». Tкp: (шi кѫ dat: opгan:) «Φόρμιγγι («Πεσσοῖσι) θυμὸν τέρπειν». Om: (шi miж:) «Θυμῷ, saѫ «Θυμὸν τέρπεσθαι». Om: Es: Hind: (шi кѫ dat: opг:). «Μύθοισι («Δαιτὶ, «Δίσκοισι, шi чл:) τέρπεσθαι». Om: (шi кѫ џen:). «Ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος». Iл: Λ. «Ἐπεὶ γόοιο τετάρπετο». Iл: Ψ. «῞Υπνου («Εὐνῆς «Φιλότητος)—» Om: Es: «῞Ηβης ταρπῆναι». Od: Ψ. sъ пe bѫкѫpъm de tinepeџe. (шi кѫ aк: pap) «Οἵην μοίρην τέρπεται». Es: se îndѫлчeшte. (шi absoл:) «Σκοπῶν, τί ἂν ἰδών, ἢ τί ἀκούσας τερφθείης». Ksn:

Τερπωλὴ (ἡ), noet: în лoкѫ de τέρψις.

Τερσαίνω, biit: -ανῶ, [τέρσω] ѫsѫкѫ, sbîntѫ. «Αἷμα —». Iл: Π. îл opeskѫ. [de ѫnde

Τερσήεις, εσσα, εν, noet: ѫskatѫ, sbîntatѫ; (пpin ѫpm:) asppѫ, bîptosѫ.

Τερσήμεναι, saѫ Τερσῆναι, noet: пas: пex: 2: de inf: aл лѫї τέρσω.

Τέρσηνε, noet: în лoкѫ de ἐτέρσηνε, 3: sinг: пeps: de пex: 2: aл лѫї τερσαίνω.

Τερσιὰ (ἡ),=Ταρσός, гpatie, пe кape se sbîntъ bpînza. [din

Τέρσω, (пpeл: ἔτερσον) noet: (în afin: кѫ τείρω, шi θέρω] sbîntѫ, ѫsѫкѫ (пpinч: пas:). «῞Ελκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα». Iл: Λ. «Εἵματα ἠελίοιο τερσήμεναι αὐγῇ». Od: Z. (шi кѫ џen: eл:) «Οὐδέποτ' ὄσσε δακρυόφιν τέρσοντο». Od: E. se sbîntaѫ de лъкpъmї.

Τέρσω, Eoл: biit: aл лѫї τείρω.

Τερύνης, ου (ὁ), (пpinч:) asinѫ obositѫ din bъtpîneџe шi tpѫdъ. [din

Τέρυς, [τέρην] υνος (ὁ, ἡ), sлъbitѫ, zлeitѫ de tpѫdъ. «῞Ιππος —». Глs: mîpџoaгъ de кaлѫ. [de ѫnde

Τερύσκομαι, (пpeл: ἐτερυσκόμην) глs: sîntѫ obositѫ (кѫ пѫtepiлe zлeite), кѫ totѫл sлъbitѫ.

Τέρφος, εος -ους (τὸ), noet: =Στέρφος, кoaжъ. «Καστάνου —». Nik:

Τέρχνος, εος -ους (τὸ), поеt: = Τρέχνος, мъгъръ, влъstарѣ.

Τερψίθυμος (ὁ, ἡ), поеt: [τέρψις, θυμός] веселitорѣ, desfътътoрѣ de sѣfлеtѣ.

Τερψίμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: [τέρψις, βροτός] înвеселitорѣ, desfѣtѣtорѣ de оаменї. «Ἥλιος — ». Оm:

Τερψίνοος (ὁ, ἡ), поеt: [τέρψις, νόος] înвеселitорѣ, desfътътоpѣ de minte (de sѣfлеtѣ).

Τέρψις, εως (ἡ), înвеселire; (прор: ші поеt:) sътърaре (акt: ші паs:); (прin ѫрm:) мѫлцѫmire; (de ѫnde обіч:) веселie, вѫкѫріe, плъчере; mînгїіере; desfътаре.[τέρπω].

Τερψίχορος, ἡ saѣ ος, ον, поеt: înвеселitорѣ, saѣ desfътatѣ прin хорѣ; (прin ѫрm:) їѫвitорѣ de хорѣ. [τέρψις, χορός].

Τέσσαρα, neѫt: лѫї τέσσαρες.

Τεσσαράβοιος (ὁ, ἡ), поеt: чел în прецѣ de патрѫ воï (bite, saѣ monete). 2) konstрѫitѣ din патрѫ піеї de воѣ. [τέσσαρες, βοῦς].

Τεσσαρακαίδεκα, neѫt: лѫї τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρακαιδεκάδωρος (ὁ, ἡ) поеt: чел кѫ întindере de патрѫспрезече палме. [τεσσαρεσκαίδεκα, δῶρον].

Τεσσαρακαιδεκαταῖος, α, ον, = Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος.

Τεσσαρακαιδεκατίτης, ου (ὁ), = Τεσσαρεσκαιδεκατίτης.

Τεσσαρακαιδέκατος, η, ον, = Τεσσαρεσκαιδέκατος.

Τεσσαρακαιδεκέτης, ου (ὁ), ші Τεσσαρακαιδεκέτις, ιδος (ἡ), чел de патрѫ-спрезече анї. (везї ші δεκέτης). [τεσσαρακαίδεκα, ἔτος]

Τεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ), de патрѫ-зечї de зиле. [τεσσαράκοντα, ἡμέρα].

Τεσσαράκοντα (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл: пѫм: патрѫ-зечї. [τέσσαρα].

Τεσσαρακονταέτης, εος saѣ έος -οῦς (ὁ, ἡ), чел de патрѫ-зечї de анї (везї ші δεκαέτης). [τεσσαράκοντα, ἔτος]. [de ѫnde

Τεσσαρακονταετία (ἡ), кѫрsѣ de патрѫ-зечї de анї.

Τεσσαρακονταῖος, α, ον, Skр: înd: în лoкѣ de τεσσαρακοσταῖος.

Τεσσαρακοντακαιπεντακισχιλιοστὸς, ἡ, ὸν, ал патрѫзечї ші чінчї міїлеа. [τεσσαράκοντα, καὶ, πεντάκις, χίλιοι].

Τεσσαρακοντάκις, адв: de патрѫ-зечї de орї. [τεσσαράκοντα].

Τεσσαρακοντάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), de патрѫ-зечї de коцї. [τεσσαράκοντα, πῆχυς].

Τεσσαρακοντὰς, άδος (ἡ), патрѫ-зечіmе. 2) адѫпътѫръ (sѫmъ) de патрѫ-зечї de ѫnimї (de пеps: saѣ лѫкр:); (în Іпкр:) патрѫ-зечї de зиле.

Τεσσαρακονταστάδιος (ὁ, ἡ), [τεσσαράκοντα, στάδιον] чел кѫ întindере de патрѫ-зечї de stadiї.

Τεσσαρακοντήρης, εος (ὁ, ἡ), (прінч: ναῦς, корабіе) кѫ патрѫ-зечї de вісле. [τεσσαράκοντα, ἐρέσσω].

Τεσσαρακοντόργυιος (ὁ, ἡ), чел de патрѫ-зечї de stînжinї. [τεσσαράκοντα, ὀργυιά].

Τεσσαρακοντούτης, ου (ὁ), în kоntрак: în лoкѣ de τεσσαρακονταέτης.

Τεσσαρακόσιοι, αι, α, грам: în лoкѣ de τετρακόσιοι.

Τεσσαρακοσταῖος, α, ον, fъкѫtѣ, saѣ fъкѫтoрѣ de чева în патрѫ-зечї de зиле [din

Τεσσαρακοστὸς, ἡ, όν, ал патрѫ-зечелеа. ‖ «Τεσσαρακοστή (se înц: μερίς)». а патрѫзечелеа парtе; (se înц: ἡμέρα) пъресimile. ‖ îm:) «Τεσσαρακοσταί» Тѫч: ѫпѣ felѣ de monetъ а Хіепілор. [τεσσαράκοντα].

Τεσσαρακοστόγδοος, η, ον, а патрѫ-зечї ші оптѫлеа. [τεσσαρακοστὸς ὄγδοος].

Τέσσαρες, ες, α, (цеn: τεσσάρων. dat: τέσσαρσι, ак: τέσσαρας, -α) пѫmер: патрѫ (прin întind:) пѫцine. «Πάνυ βαιά, τέτταρα». Apstf: «Τὰ τέσσαρα (se înц: ξύλα)». din каре se коmпѫпе ѫша касеї. (de ѫnde) «Ἐντὸς τεσσάρων γενέσθαι». Илd: = Ἐντὸς θυρῶν. ші «Παραβῆναι τέσσαρα». Лѫч: а еші din касъ

Τεσσαρεσκαίδεκα (οἱ, αἱ,), пѫmер: патрѫспрезече. [τέσσαρες, καὶ, δέκα].

Τεσσαρεσκαιδεκαέτης, ου (ὁ), = Τεσσαρακαιδεκέτης.

Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος, α, ον, fъкѫtѣ, saѣ fъкѫтoрѣ de чева în (чел de) патрѫспрезече зиле. ші

Τεσσαρεσκαιδεκατίτης, ου (ὁ), еретікѣ, serвînd паштеле ла патрѫспрезече а ле лѫminеї лѫї Марtie (înпреѫпъ кѫ Іѫdеї .[din

Τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον, ал патрѫспрезечелеа. [τεσσαρεσκαίδεκα].

Τέσσαρσι, dat: ал лѫї τέσσαρες.

Τέσσερες, α, Іоn: în лoкѣ de τέσσαρες. [de ѫnde

Τεσσεράκοντα, Іоn: în лoкѣ de τεσσαράκοντα.

Τεταγμένως, [τάσσω] адв: (de партч:) în рîndѣ, кѫ рîndѫїалъ; saѣ în вреmе рîndѫitъ, хотърîtъ.

Τεταγὼν, поеt: пеx: 2: de партч: ал (неîntр:) τάω, апѫкînd. «Ποδὸς — ». Оm:

Τέτακα, tре: de кѫ: ал лѫї τείνω.

Τέταλμαι, пas: tpe: de кв: ал лвї τέλλω.

Τέταμαι, пas: tpe: de кв: ал лвї τείνω.

Τεταμιευμένως, [ταμιεύω] adв: (de паptч:) кв пъstpape, saв ikonomie, кржцat.

Τετανικὸς, ή, όν, пъtimaшв de, saв свпвсв ла tetanв. [τέτανος].

Τετανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felв, saв din felвл tetanвлвї. 2) întinsв, netedв ла ведере. [τέτανός, εἶδος].

Τετανόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ), чел кв пъpвл лвпгв шi netedв (пекрецв). [τετανὸς, θρίξ].

Τετανόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв netede (fpвmoase) пічоаpe. (везї шi Τανύσφυρος). [τετανός, πούς].

Τετανὸς, ή, όν, întinsв; (npin врт:) netedв, лвчiosв; (despre пїеле) nesвîpчitв: (вп⁰-орї) лвпгв, шi asпpв [шi

Τέτανος (ὁ), (în цеп:) = Τάσις, întindepe; înкордаре (de memврвл цепiталв); (паptiк: med:) вив felв de spasmв adвкътоpв de свчipe шi пemiшкаpe вpe впвї mъdвлаpв, saв шi tpвпвлвї întpегв. [τείνω].

Τετανόω -ῶ, вiit: -ώσω, întînzв, netezeskв, fakв чева a лвчi. [τετανός].

Τέταντο, поеt: în локв de ἐτέταντο, а 3: îm: пеps: de пas: песtе-съв: ал лвї τείνω.

Τετάνωθρον, шi Τετάνωμα (τὸ), чева коsmetiкв, каpe netezeшte, întinde (апъpъ de sвîpчiтвpї) пелiца. [τετανόω].

Τεταραγμένως, [ταράσσω] adв: (de паptч:) tвpвврat.

Τετάρπετο, поеt: miж: пех: de xot:, шi

Τεταρπόμενος, поеt: miж: пех: de паptч: ал лвї τέρπω

Τεταρτάζω, вiit: -άσω, îппарцв în паtpв пъpцї, saв вкъцї. [τέταρτος].

Τεταρταΐζω, вiit: -ίσω, пъtimeskв de fpiгвpї de a паtpa zi; saв sîntв de a паtpa zi. [шi

Τεταρταϊκὸς, ή, όν, кввепitв, saв свпвсв ла fpiгвpї de a паtpa zi. [din

Τεταρταῖος, α, ον, fъквtв, saв fъкътоpв de чева în паtpв zile; (паptiк: шi fъpъ πυρετὸς) fpiгвpї пepiodiче de a паtpa zi. [τέταρτος[.

Τεταρτημοριαῖος, α, ον, чел de пpeцв, saв гpeвtate de..

Τεταρτημόριον (τὸ), a паtpa паpte (паptiк: de овол). [τέταρτος, μόριον].

Τεταρτίζω, вiit: -ίσω, глs: în локв de τεταρταΐζω. 2) iaв a паtpa паpte. [τέταρτος].

Τεταρτολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, глs: iaв, aлегв вивл ла паtpв. [τέταρτος, λέγω].

Τέταρτος, η, ον, ал паtpвлеа. «Τὸ τέταρτον (se înц: μέρος)». = Τεταρτημόριον. «Τὸ τέταρτον». Om: adв: a паtpa оаpъ. || (sввst:). «Τετάρτη». Ep: вив felв de înкъпъtoape mъsвpъ пentpв лiквide, шi «Τέταρτον». mъsвpъ de întindepe. [τέσσαρα]. [de вnde

Τετάρτως, adв: în пosiцie de ал паtpвлеа.

Τετάσθην, поеt: în локв de ἐτετάσθην, a 3: înd: пeps: de пas: песtе съв: ал лвї τείνω.

Τετάχαται, Ion: în локв de τεταγμένοι εἰσί, îm: a 3: пeps: de пas: tpe: de кв: ал лвї τάσσω.

Τεταγμένος, η, ον, пas: tpe: de кв: de паptч:

Τέτευχα, поеt: Ion: tpe: de кв: de xot: ал лвї τεύχω, saв τυγχάνω, шi

Τετεύχαται, поеt: Ion: în локв de τετευγμένοι εἰσί, a 3· îm: пeps: de пas: tpe: de кв: ал лвї τεύχω.

Τετευχῆσθαι, поеt: пas: tpe: de кв: de înf: ал (пeîntp:) τευχέω (-άω) -ῶ, înарmeзв.

Τετεχνημένως, [τεχνάομαι] adв: (de паptч:) кв meшteшвгв, meшteшвцit.

Τετηρημένως, [τηρέω] adв: [de паptч:) кв въгаpe de seamъ, кв лваpe a minte.

Τετίημαι, поеt: tpe: de кв: ал лвї τίω, pedenseskв, îmї pesвпв. (întp: пpiпч: înd:) «Τετίησθον». Iл: Θ. sînteцї înвpъжвite. (шi паptч:). «Τετιημένος, шi Τετιηὼς». Om: mîxnitв, tвpвврatв.

Τετίησθον, шi Τετιηὼς, везї пpeчed: τετίημαι.

Τέτλαθι, Τετλαίην, Τετλάμεν în локв de τετλάναι, пopвпч: поft: шi inf: ал лвї..

Τέτληκα, tpe: de кв: (în локв de пpez:) ал пeîntp: τλάω.

Τετληὼς, υῖα, ός, поеt: Ion: în локв de τετληκὼς, паptч: ал лвї τέτληκα.

Τέτμηκα, акt: шi τέτμημαι, пas: tpe: de кв: ал лвї τέμνω.

Τετμηότι, поеt: Ion: în локв de τετμημένῳ, пas: (în tiпв de miж:) tpe: de кв: ал лвї τέμνω.

Τέτμω, пeîntp: пpez: ал пех: τέτμεν, шi ἔτετμε, шi miж: ἐτέτμετο, поеt: în локв de τέμνω, taiв (пpiпч: dpвmвл квiва); (пpiп врт:) întîlпeskв, întîmпiпв din întîmплаpe; (кв цеп:) iaв în паptea mea, 'mї a къзвt a лва, saв s'a întîmплаt a вea. «Ὅς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης». Es: op каpe se ва întîmпла a fї de вив pъв пeamв; (шi пas:). «Ἐτέτμητο ἄλμη ὑπὸ τρόπιν». Op: se desпiка (вnde алцiї вкpiв ἐτέμνετο).

Τετοκυῖα, tpe: de кȣ: fem: de naptч: лȣĭ τίκτω.

Τετολμηκότως, [τολμάω] adв: (de naptч:) кȣ îndpъzneaлъ.

Τέτορε, noet: în лoкȣ de ἔτορε, nex: 2: (кȣ îndoipe) aл лȣĭ τορέω.

Τέτορες, α, noet: în лoкȣ de τέτταρες = Τέσσαρες.

Τετορήσω, noet: вiit: aл лȣĭ τορέω (кȣ îndoipe).

Τετραβάμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: кape ȣmвлъ ne natpȣ niчoape, = Τετράπους; saȣ (desnpe tpъsȣpъ)=Τετράκυκλος (вezĭ ziч:). [τέτταρα, βαίνω].

Τετραβαρής. έος (ὁ, ἡ), чeл de natpȣ opĭ maĭ гpeȣ. [τέτταρα, βάρος].

Τετραβασίλειος (ὁ, ἡ), чeл кȣ natpȣ împъpaцĭ. [τέτταρες, βασιλεὺς].

Τετράβιβλος (ὁ, ἡ), кonpinzъtopȣ de, saȣ împъpцitȣ în, кomnȣsȣ din natpȣ къpцĭ. [τέτταρες, βίβλος].

Τετραβόειος, шi Τετράβοιος (ὁ, ἡ),=Τεσσαράβοιος.

Τετράβραχυς, εος (ὁ), (npinч: ποῦς) кomnȣsȣ din natpȣ вoкaлe skȣpte, (aлt:) προκελευσματικὸς. [τέτταρες, βραχύς].

Τετράγηρυς, υος (ὁ, ἡ), noet: [τέτταρες, γῆρυς] чeл кȣ natpȣ глasȣpĭ,=Τετράφωνος; (desnpe mȣs: instpȣm:) чeл кȣ natpȣ кoapde,=Τετράχορδος.

Τετράγλωσσος (ὁ, ἡ), вopвitopȣ de, saȣ skpisȣ în natpȣ лimвĭ. [τέτταρες, γλῶσσα].

Τετραγλῶχιν, ινος (ὁ, ἡ), noet: чeл кȣ natpȣ вîpfȣpĭ, saȣ кoлцȣpĭ (enit: aл лȣĭ Мepкȣpȣ nentpȣ natpȣnгĭȣpeлe лȣĭ statȣe). [τέτταρες, γλωχὶν].

Τετράγναθος (ὁ, ἡ), чeл кȣ natpȣ fълчĭ. ‖ (sȣвst:) Τετράγναθον, ȣnȣ feлȣ de nъĭanжinȣ otpъвiчĭosȣ. [τέτταρες, γνάθος].

Τετραγράμματος (ὁ, ἡ), кomnȣsȣ din natpȣ лitepe (snpe eкs: Ἀδάμ). «Τετραγράμματον». Вisep: mistepiosȣл nȣme aл лȣĭ Dȣmnezeȣ лa Евpeĭ. [τέτταρες, γράμμα].

Τετράγραμμος (ὁ, ἡ), кomnȣsȣ din natpȣ лiniĭ. [τέτταρες, γραμμὴ].

Τετράγυος (ὁ, ἡ), noet: кonpinzъtopȣ de natpȣ noroane (кa лa natpȣ-zeчĭ de stînжinĭ). „Τετράγυον (τὸ), mъsȣpъ de nъmîntȣ (кa de natpȣ noroane), кîtȣ nȣtea apa ȣnȣ вȣnȣ mȣnчitopȣ întp'o zi. [τέτταρες, γύα].

Τετραγωνέω -ῶ; вiit: -ήσω, fopmezȣ (în fъцiшezȣ nosiцie de) natpȣnгĭȣ; (npinч: astpnm:). «Ἄρης τετραγωνεῖ τὸν Δία». Лȣч: se afлъ în tetparonismȣ кȣ Жoe. [шi

Τετραγωνία (ἡ), ȣnȣ feлȣ de nomȣ, saȣ кonъчeлȣ кȣ seminцe, saȣ pamȣpe nъtpate, (noate Fpanц:) fusain, sînцepȣ. [шi

Τετραγωνιαῖος, α, ον, чeл în fiгȣpъ de natpȣnгĭȣpe, saȣ peлativȣ кȣ fiгȣpa natpȣnгĭȣлȣĭ. „Λίθος—“ Sкp: чea din кoлцȣ. [шi

Τετραγωνίζω, вiit: -ίσω, faкȣ чeвa (daȣ fiгȣpъ de) natpȣnгĭȣpe. ‖ (nestp: saȣ eл шi miж:) sîntȣ nъtpatȣ; (ȣne-opĭ astpnm:)= Τετραγωνέω, [шi

Τετραγώνιον (τὸ), (se înц: ἱμάτιον, xaĭnъ) în natpȣ кoлцȣpĭ. [вezĭ τετράγωνος лa sfîpшitȣ].

Τετραγωνισμὸς (ὁ), tetparonismȣ, fopmape de natpȣnгĭȣ; (Matm:) înmȣлцipe de ȣnȣ nȣmъpȣ în sine. [τετραγωνίζω].

Τετραγωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fiгȣpъ saȣ feлȣ de natpȣnгĭȣpe. [τετράγωνος εἶδος].

Τετραγωνοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чeл кȣ oвpazȣ nъtpatȣ, saȣ natpȣnгĭȣpe. [τετράγωνος, πρόσωπον].

Τετράγωνος (ὁ, ἡ), natpȣnгĭȣpe, saȣ чeл în natpȣ кoлцȣpĭ; (npin întind шi fir:) statopniкȣ, soлidȣ, цeanъnȣ, temeĭniкȣ; desъвîpшitȣ. «Ἀνὴρ—» Apst: «Νόῳ—» Плt: чeл кȣ întpeapъ minte. «Ἀριθμὸς —» Mtm: npodȣsȣ din înmȣлцipea a doъ de o notpiвъ nȣmepe. «Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας». Тч: «Τετράγωνον ἱμάτιον, saȣ σχῆμα» At: Ан: manteлȣл Елeniкȣ (snpe deoseвipe de чeл Pomanȣ, кape epa în fopmъ de semiчepкȣ). [τέτταρες, γωνία]. [de ȣnde

Τετραγωνώδης, εος (ὁ, ἡ),=Τετραγωνοειδής.

Τετραδάκτυλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ natpȣ deцete. [τέτταρες, δάκτυλος].

Τετραδαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω,=Τετραρχέω.

Τετραδαρχία (ἡ),= Τετραρχία.

Τετραδεῖον, saȣ Τετράδιον (τὸ), кomnȣsȣ dintp'o nъtpime (de neps: saȣ лȣкp:)« Στρατιωτῶν τετραδεῖον». Sкp: 2) (nлц.) tetpъdъ, кaieȣ (de лa foae de xîptie îndoitъ în natpȣ). [шi

Τετραδιστὴς, οῦ (ὁ), nъsкȣtȣ în a natpa zi a лȣneĭ; (npin ȣpm: dȣne astpoлoцiкъ въгape de seamъ) mȣлt-nъtimitopȣ, saȣ tpȣditȣ (de лa Еpкȣлȣ, кape nъsкîndȣ se întp' astfeл de zi mȣnчĭa nentpȣ aлцiĭ). ‖ (îm:) «Τετραδισταὶ» soцietate de tinepĭ, кape sepвaȣ în osnъцȣpĭ a natpa zi din fie-кape лȣnъ. (вezĭ шi εἰκαδισταὶ). [шi

Τετραδῖται (οἱ), = Τεσσαρεσκαιδεκατῖται. [τετράς]

Τετραδραχμαῖος, saȣ (maĭ кopeк:)—δραχμιαῖος, α, ον, =кȣ...

Τετράδραχμος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, δραχμὴ] чeл de npeцȣ, saȣ гpeȣtate de natpȣ dpaxme.

|| (sвst:) Τετράδραχμον (τὸ), monetъ de патрв драхме.

Τετράδυμος (ὁ, ἡ), == Τετραπλοῦς, îппътрitв; (partik:) пъsквtв џemъnв îппреѕнъ кв алџї tpeї de o datъ din aчесашї mвмъ. «Τετράδυμα τίκτειν». Stp: [τέτταρες, δίδυμος, saв δύω].

Τετράδωρος (ὁ, ἡ), чел кв întindepe de патрв палме. [τέτταρες, δῶρον].

Τετραέλικτος, шi

Τετραέλιξ, ικος (ὁ, ἡ), noet: de патрв (de mвлte) opї înfъшвpatв. || (sвst: връв:) впв felв de плаntъ sпinoasъ. [τέτταρες, ἑλίσσω].

Τετραένης, ένεος, шi Τετράενος, ου (ὁ, ἡ), noet: [τέτταρες, ἔνος] în локв de Τετραετής.

Τετραετηρία (ἡ),==Τετταετηρίς. [шi

Τετραετηρικὸς, ἡ, ὸν, кввenitв, saв întîmплатв ла fie-каре патрв anї. [шi

Τετραετηρὶς, ἴδος (ἡ), кврsв de патрв anї; sервъtoapе ла fie-каре патрв anї. [din

Τετραέτηρος (ὁ, ἡ), noet: în локв de...

Τετραέτης, εος -ους, saв έος -οῦς (ὁ, ἡ), чел de (дъinitopв) патрв anї (везї шi δεκαέτης). [τέτταρες, ἔτος]. [de вnde

Τετραετία (ἡ), пъtpime de anї, saв патрв anї

Τετράζευκτος, шi Τετράζευγος, шi Τετραζύγιος, шi Τετράζυγος,==кв...

Τετράζυξ, υγος (ὁ, ἡ), tpasв de патрв тръгъtopї ла тръsвpъ; (fir: în џen:) îппъtpitв, saв компвsitopв de o пъtpime. «Τετραζύγιον, шi Τετράζυγον (îппреѕнъ кв, шi fъръ) ἅρμα».==Τέθριππον. «Τετράζυγες ἵπποι». înхъmaџї патрв înппреѕнъ. (fir:). «Υιες—» noet: în локв de τέσσαρες. [τέτταρες, ζεύγνυμι].

Τετράζω, [imit:] кîtкîtв ка гъina, кînd ape sъ oвъ. (везї шi κακκάζω).

Τετραήμερος (ὁ, ἡ), de патрв ziле. [τέτταρες, ἡμέρα].

Τετραθέλυμνος (ὁ, ἡ), noet: [τέτταρες, θέλυμνον] чел кв патрв впвл пеste алтвл aшtерпътвpї, saв къпtвшелї. «Σάκος—». Om:==Τετραβόειον.

Τετράθυρος (ὁ, ἡ), чел кв патрв вшї. [τέτταρες, θύρα].

Τετραίνω, вiit: τετρανέω, (пек: ἐτέτρηνα) noet: în локв de τιτραίνω, гъвреѕкв.

Τετραίππος (ὁ, ἡ), глs: în локв de τέθριππος.

Τετρακαιδεκαέτης, εος -ους, saв έος -οῦς (ὁ, ἡ),==Τεσσαρακαιδεκέτης.

Τετρακαιδέκατος, η, ον, noet: în локв de τεσσαρεσκαιδέκατος.

Τετρακέρατος, шi Τετράκερως, ω, saв ωτος (ὁ, ἡ), чел кв патрв коарпе. [τέτταρες, κέρας].

Τετρακέφαλος (ὁ, ἡ), чел кв патрв капеtе. [τέτταρες, κεφαλή].

Τετρακίνη (ἡ), noet: în локв de θριδακίνη.

Τετράκι, noet: în локв de...

Τετράκις, adв: de патрв opї. [τέτταρα].

Τετρακισμύριοι, αι, α, патрв-zeчї de miї. [τετράκις, μύριοι].

Τετρακισχίλιοι, αι, α, патрв miї. [τετράκις, χίλιοι]

Τετρακίων, ονος (ὁ, ἡ), sпpiжinitв пе патрв stîлпї. [τέτταρες, κίων].

Τετράκλαστος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, κλάω] fpîntв în патрв бвкъџї.

Τετράκλιμος (ὁ, ἡ), (плџ:) пвsв кътpe челе патрв кліme (semne) але черввлвї. «Γῆ—». Nikit: [τέτταρες, κλίμα].

Τετράκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtopв, saв копpinzъtopв de патрв патвpї. [τέτταρες, κλίνη].

Τετράκναμος, шi Τετρακνάμων, ονος (ὁ, ἡ), Dop: noet: în локв de...

Τετράκνημος (ὁ, ἡ), чел кв патрв spiџе. «Τροχὸς—» Пind: [τέτταρες, κνήμη].

Τετρακόρυμβος (ὁ, ἡ), чел кв патрв вробоапе. «Κισσὸς —». Епгр: [τέτταρες, κόρυμβος].

Τετρακόρωνος (ὁ, ἡ), noet: de патрв opї maї îndeлвпгаtв în віаџъ de кît чioaка, de ioapte лвнгъ віаџъ. [τέτταρες, κορώνη].

Τετρακόσιοι, αι, α, патрв sвte. [de вnde

Τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ал патрв-sвteлea.

Τετρακοστός, ἡ, ὸν,==(saв греш: în локв de) τετταρακοστὸς.

Τετρακοτυλιαῖος, α, ον, de onotpiвъ кв патрв kotiле, saв лitpe. [шi

Τετρακότυλος (ὁ, ἡ), înкъпъtopв de патрв kotiле, saв лitpe. [τέτταρες, κοτύλη, везї zi:]

Τετρακτὺς, ύος (ἡ), (двпе Пitагор:) == Τετρὰς, пъtpime.

Τετράκυκλος (ὁ, ἡ), komпвsв din патрв черквpї; (despre тръsвpъ) кв патрв poate. [τέτταρες, κύκλος].

Τετράκωλος (ὁ, ἡ), чел кв патрв mъдвлаpe; (noet:)==Τετράπους. [τέτταρες, κῶλον].

Τετρακωμία (ἡ), adвпаpe de патрв satе ла впв локв. [τέτταρες, κώμη].

Τετράκωμος (ὁ), apie шi danџв în viнstea лвї Еркклв. [τέτταρες, κῶμος].

Τετράλινον (τὸ), колетѕ (гіорданѕ) кѕ натрѕ шіре де мъргъритарѕ. [τέτταρες, λίνον].

Τετράλιξ, ικος (ὁ), греш: în локѕ де τετραέλιξ

Τετραλογία (ἡ), челе натрѕ драме (треї трацiче, шi ѕна сатiрiкъ), че fie-каре дiн конкѕрiнцiї поецї требѕїа съ пресiнте ла сербъторiле Бакхѕї. [τέτταρες, λόγος].

Τετραμελής, έος (ὁ, ἡ), компѕсѕ дiн натрѕ мъдѕларе, саѕ пърцї, саѕ натрѕ фелѕрї де кiнтiче. [τέτταρες, μέλος].

Τετραμέρεια (ἡ),=Τετραμοιρία. [дiн

Τετραμερής, έος (ὁ, ἡ), компѕсѕ дiн, саѕ îмпърцiтѕ în натрѕ пърцї. || «Τετραμερὲς (τό), а натра парте [τέτταρες, μέρος] [де ѕнде

Τετραμερῶς, адв: în натрѕ пърцї.

Τετραμέτρητος (ὁ, ἡ), îнкъпъторѕ де натрѕ метреці (мъсѕрь де лiкѕiде де 12: хое, везї χοῦς). [τέτταρες, μετρητής].

Τετράμετρος (ὁ, ἡ), натрѕметрѕ, чел дiн натрѕ метре (прiнч: просодiаче). «Στίχος, саѕ ῥυθμὸς—» Грам: «Γωνία—» Ат: чеа дреантъ. || (сѕбст:) Τετράμετρον (се înц: ποίημα), компѕсъ дiн натрѕ метре. 2) а натра парте дiн орче фелѕ де мъсѕрь (прiнч: дiн μέδιμνος, везї зiч:). [τέτταρες, μέτρον].

Τετραμηνιαῖος, α, ον, дъiнiторѕ, саѕ копрiнзъторѕ де натрѕ лѕнї. [дiн

Τετράμηνος (ὁ, ἡ), чел че аре, саѕ копрiнде натрѕ лѕнї, де натрѕ лѕнї. || (сѕбст:) Τετράμηνος (ἡ), шi Τετράμηνον (τὸ), кърсѕ де натрѕ лѕнї (натрѕлѕнiе). [τέτταρες, μήν].

Τέτραμμαι, пас: тре: де кѕ, ал лѕї τρέπω.

Τετραμναῖος, α, ον, шi

Τετράμνοος (ὁ, ἡ), чел де прецѕ, саѕ греѕтате де натрѕ мiне. [τέτταρες, μνᾶ].

Τετραμοιρία (ἡ), îнпътрiтъ парте (де плать, де мертiкѕ, де хранъ, шi чл:). [дiн

Τετράμοιρος (ὁ, ἡ), == Τετραμερής, комплектъторѕ де, саѕ îнпърцiтѕ în натрѕ пърцї. «Νυκτὸς φρουρὰ —». Еѕр: а натра парте, саѕ стреажъ а нопцїї. || (сѕбст;) Τετράμοιρον (τὸ), а натра парте. «Κηροῖο—». Нiк: [τέτταρες, μοῖρα].

Τετράμορος (ὁ, ἡ), поет: în локѕ де τετράμοιρος.

Τετράμορφος (ὁ, ἡ), чел кѕ (аратаtѕ în) натрѕ фiгѕрї. «Ὧραι —». Еѕр: чеї натрѕ тiмпї аї анѕлѕї. [τέτταρες, μορφή].

Τετρανυκτία (ἡ), натрѕ нопцї (д' а пiндѕл). [τέτταρες, νύξ].

Τέτραξ. αγος, шi ακος (ὁ), [τετράζω] ѕнѕ фелѕ де пасъре, дропiе, саѕ кокошѕ селбатiкѕ.

Τετράξοος (ὁ, ἡ), чiоплiтѕ де натрѕ орї, саѕ în формъ де натрѕнгiѕ; саѕ нѕтiнчосѕ де а се лѕкра дѕлгереште. (везї шi δίξοος). «Δένδρα—» Тфр:

Τετραξὸς, ἡ, όν, == Τετραπλοῦς (везї шi διξὸς). [τέτταρα].

Τετραοδία (ἡ), шi Τετραόδιον, саѕ Τετράοδον (τὸ),=кѕ..

Τετράοδος (ἡ), респiнтiе де натрѕ дрѕмѕрї. [τέτταρες, ὁδὸς].

Τετραοίδιος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, ἀοιδή] компѕсѕ дiн натрѕ фелѕрї де мелодiче такте. «Νόμος—». Пл:

Τετραόργυιος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindере де натрѕ стiнжiнї. [τέτταρες, ὀργυιά].

Τετραορία (ἡ), натрѕ каї înхъмацї ла о тръсѕръ. [дiн

Τετράορος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, ἀείρω, саѕ ἄρω] înжѕгатѕ саѕ înхъматѕ în натрѕ. «Ἵππος—» Ом: «Τετραόρον (înпреѕнъ кѕ, шi фъръ) ἅρμα». Пiнд:=Τέθριππον. (поет:) „Τετράορον φάσμα ταύρου». Соф: фантомъ компѕсъ дiнтр'ѕнѕ таѕрѕ кѕ натрѕ пiчоаре.

Τετράπαλαι, адв: де натрѕ орї (фоарте) де демѕлт (везї шi δεκάπαλαι). [τέτταρες πάλαι].

Τετραπαλαιστιαῖος, α, ον, шi

Τετραπάλαιστος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindере де натрѕ палме. [τέτταρες, παλαιστή].

Τετράπεδος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, πέδον] чел кѕ натрѕ басе, саѕ латѕре, == Τετράγωνος. «Λίθος—» Дiод: 2) чел кѕ întindере де натрѕ пiчоаре. «Μέγεθος — ». Епiгр: (în Пл:).

Τετράπεζος (ὁ, ἡ), поет: [τέτταρες, πέζα] în локѕ де τετράπους.

Τετραπέρατος (ὁ, ἡ), чел кѕ (în) натрѕ мърцiнї, къпътiiе. [τέτταρες, πέρας].

Τετραπηχυαῖος, α, ον, шi

Τετράπηχυς, εος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindере де натрѕ коцї. [τέτταρες, πῆχυς].

Τετραπλασιάζω, вiiт: -άσω, факѕ чева îнпътрiтѕ де кiтѕ есте. [τετραπλάσιος]. [де ѕнде

Τετραπλασιασμὸς (ὁ), îнпътрiре.

Τετραπλασιεπίπεμπτος (-επιτέταρτος -επίτριτος), ου (ὁ, ἡ), копрiнзъторѕ де îнпътрiтѕ, шi о а чiнчiлеа (а натрѕлеа, а треiлеа) парте дiн тотѕ. [τετραπλάσιος, ἐπί, πέμπτος].

Τετραπλασιεφήμισυς, εος (εια, υ), копрiнзъторѕ де îнпътрiтѕ, шi îнкъ жѕмътате дiн тотѕ. [τετραπλάσιος, ἐπί, ἥμισυς].

Τετραπλάσιος, α, ον, шi

Τετραπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), îнпътрiтѕ. [τετραπλοῦς].

Τετραπλεθρία (ἡ), întindeре de патрѕ погоане. [din

Τετράπλεθρος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindере de патрѕ погоане. [τέτταρες, πλέθρον].

Τετράπλευρος (ὁ, ἡ), патрѕлатерал, пътрат кѕ деопотрівъ латѕре. [τέτταρες, πλευρά].

Τετραπλῆ, saѕ Τετραπλῆ, adв: = Τετραπλῶς. [din

Τετραπλόος -οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν, = Τετραπλάσιος. [τέτταρες, ἁπλόος -οῦς]. [de ѕnde

Τετραπλῶς, adв: = Τετραπλασίως.

Τετράπνη (ἡ), noet: fem: ал лѕї...

Τετράπνοος -ους (ὁ, ἡ), sѕfлъторѕ, pesѕfлъторѕ пе патрѕ пърї. [τέτταρες, πνοή].

Τετραποδηδὸν, adв: = Τετραποδητὶ, ка ѕпѕ патрѕпедѕ. [din

Τετραπόδης, ου (ὁ), чел кѕ патрѕ пічоаре, saѕ кѕ întindере de патрѕ пічоаре. [τέτταρες, ποῦς]. [de ѕnde

Τετραποδητὶ, adв: кѕ патрѕ пічоаре, ка ѕпѕ патрѕпедѕ. [ші

Τετραποδία (ἡ), епгрf: întindере de патрѕ пічоаре (мъсѕръ, distanцъ). [ші

Τετραποδίζω, віit: -ίσω, ѕмблѕ în патрѕ пічоаре. «Παιδίον ὢν ἕρπει τετραποδίζων». Apst: [de ѕnde

Τετραποδιστής, οῦ (ὁ), ѕмблъторѕ în патрѕ пічоаре. [ші

Τετραποδιστὶ, adв: = Τετραποδητί.

Τετράποδος (ὁ, ἡ), = Τετράπους, 2) = Τετράπεδος.

Τετράπολις, εως (ἡ), провінціе кoпрінзъtoаре de патрѕ ораше. [τέτταρες, πόλις].

Τετράπολος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, πολέω] de патрѕ орї арат (întорсѕ).

Τετράπορος (ὁ, ἡ), чел кѕ патрѕ гъѕрї (intръpї). [τέτταρες, πόρος].

Τετράπος (ὁ, ἡ), noet: Еол: în локѕ de

Τετράπους, οδος (ὁ, ἡ), патрѕпедѕ, ѕмблъторѕ în патрѕ пічоаре. [τέτταρες, ποῦς].

Τετραπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѕ патрѕ феце saѕ обраze. [τέτταρες, πρόσωπον].

Τετράπτερος (ὁ, ἡ), чел кѕ патрѕ арініе. [τέτταρες, πτερόν].

Τετραπτερυλλίς, ίδος (ἡ), ком: ші Беоt: лъкѕsta [ка

Τετραπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Τετράπτερος. [τέτταρες, πτέρυξ].

Τετράπτιλος (ὁ, ἡ), noet: [τέτταρες, πτίλον] în локѕ de τετράπτερος.

Τέτραπτο, noet: în локѕ de ἐτέτραπτο, а 3: sінг: пepѕ: de пеste sъв: пас: ал лѕї τρέπω.

Τετράπτολις, ιος (ἡ), noet: în локѕ de τετράπολις.

Τετράπτυχος (ὁ, ἡ), îndoitѕ în патрѕ, чел în патрѕ îndoitѕрї, întъріtѕ. [τέτταρες, πτυχή].

Τετράπτωτος (ὁ, ἡ), грам: декліnatѕ în патрѕ казѕрї пѕмаї. [τέτταρες, πτῶσις].

Τετράπυλος (ὁ, ἡ), (орашѕ, темплѕ, ші чл:) кѕ патрѕ порцї. [τέτταρες, πύλη].

Τετραπυργία (ἡ), касъ (прінч: ла царъ) кѕ патрѕ тѕрпѕрї (în fie-каре колцѕ кîте ѕпѕл). [τέτταρες, πύργος].

Τετραπωλία (ἡ), глѕ: = Τετραορία. [τέτταρες, πῶλος].

Τετράρα(ῤῥα)βδος (ὁ, ἡ), Sхл: експл: а лѕї τετράκνημος. [τέτταρες, ῥάβδος].

Τετράῤῥυθμος, ші Τετράρυθμος (ὁ, ἡ), Sхл: експл: а лѕї τετράμετρος (στίχος, версѕ). [τέτταρες, ῥυθμός].

Τετράῤῥυμος, ші Τετράρυμος (ὁ, ἡ), (търѕръ) кѕ патрѕ оіштї ші онtѕ каї. [τέτταρες, ῥυμός].

Τετραρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntѕ tetpapxѕ. ‖ (пас:) мъ гѕвернезѕ de tetpapxѕ. [din

Τετράρχης, ου (ὁ), tetpapxѕ, командірѕ de оstъшеаскъ tetpapxie (ad: de патрѕ плотоане). 2) (маї дес) гѕвернъторѕ de о tetpapxie (de а патра парте а ѕпѕї statѕ). [τέτταρες, ἀρχή]. [de ѕnde

Τετραρχία (ἡ), tetpapxie, гѕвернѕл ѕпѕї tetpapxѕ, ші гѕвернаta de dînsѕл оstъшеаскъ чеатъ, saѕ провінціе, командъ de патрѕ плотоане, saѕ de а патра парте а ѕпѕї statѕ împърцitѕ în патрѕ пърцї [ші

Τετραρχικός, ή, όν, аtінгъторѕ de tetpapxie.

Τετράς, άδος (ἡ), пътріme. «Ἑρμῇ δὲ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετρὰς ἀνάκειται». Пл: 2) adѕпътѕръ (sѕмъ) de патрѕ ѕпіmї (de перs: saѕ лѕкр: іар овіч: zіле). «Τετράδι τῇ προτέρῃ». Ом: Імн: ла întîiѕл sfeptѕ ал лѕміnеї, ла шапtе zіле (de кînd s'а івіt). «Λάγηνον οἴνου κατὰ μῆνα δίδοσθαι, καὶ μέδιμνον ἀλφίτων ἀφ' ἑκάστης τετράδος». Пл: пе fie-каре sentъmînъ. 3) а патра zі а лѕпеї (а пърцiї de ла înчепѕtѕ, din міжлокѕ, saѕ de ла sfîршitѕ). «Ἕνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ». Es: 4)(плц:) tetpъdъ de хîрtie. [ші

Τετράς, άντος (ὁ), а патра парте (прінч:) de монетъ, (ші партік:) а asapѕлѕї Романѕ, Лат; quadrans. 2) (ѕпе-орї) = Τετράχαλκον, жѕмъtate de оболѕ. [τέτταρες].

Τετράσειρος (ὁ, ἡ), noet: [τέτταρες, σειρά] = Τετράορος, Τετράζυγος, Τέθριππος.

*

Τετράσημος (ὁ, ἡ), везї ὀκτάσημος. [τέτταρες, σῆμα].
Τέτρασι, поеt: în локȣ de τέτταρσι, Аt: în локȣ de τέσσαρσι.
Τετράσκαλμος (ὁ, ἡ), чел кȣ паtрȣ вїsле. [τέτταρες, σκαλμός].
Τετρασκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кȣ паtрȣ крачї saȣ пічоаре. [τέτταρες, σκέλος].
Τετρασσὸν (τὸ), (прінч: ла îm:) плц: în локȣ de τετράδιον, tetpъdъ de xîptie.
Τετράσσαρον (τὸ), плц: monetъ de паtрȣ asapї (Pom:). [τέτταρες, ἀσσάριον].
Τετραστάδιος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindере de паtрȣ stadiї. || (sȣвst:) Τετραστάδιον (τὸ), distanцъ de паtрȣ stadiї. [τέτταρες, στάδιον].
Τετραστάτηρος (ὁ, ἡ), чел de прецȣ, saȣ греȣtate de паtрȣ statepe. [τέτταρες, στατήρ].
Τετράστεγος (ὁ, ἡ), чел кȣ паtрȣ каtȣрї, saȣ etaже. [τέτταρες, στέγη].
Τετράστιχος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din, saȣ коприnsȣ în паtрȣ версȣрї, saȣ pîndȣрї. || (sȣвst:) Τετράστιχον (τὸ), kîntїкȣ (епіграмъ, шї чл) de паtрȣ версȣрї, (Франц:) quatrain. [τέτταρες, στίχος].
Τετραστοιχία (ἡ), пъtріme de pîndȣрї, saȣ шіре. [din
Τετράστοιχος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din паtрȣ шіре, saȣ pîndȣрї. [τέτταρες, στοῖχος].
Τετράστοος (ὁ, ἡ), чел кȣ (копріnsȣ de) паtрȣ галеріï. || Τετράστοον (το), (sȣвst:) tindъ, салъ de intpape кȣ паtрȣ галеріï, (Лаt:) atrium. [τέτταρες, στοά].
Τετράστυλος (ὁ, ἡ), sпріжinitȣ de паtрȣ stîлпї. [τέτταρες, στύλος].
Τετρασυλλαβία (ἡ), adȣпъtȣръ de паtрȣ siлаве. [din
Τετρασύλλαβος (ὁ, ἡ) компȣsȣ din паtрȣ siлаве. [τέτταρες, συλλαβή]. [de ȣnde
Τετρασυλλάβως, adв: în паtрȣ siлаве.
Τετράσχιστος (ὁ, ἡ), глs: despікаtȣ (desпърцitȣ) în паtрȣ. [τέτταρες, σχίζω].
Τετράσχοινος (ὁ, ἡ), чел кȣ întindере de паtрȣ ѕȣniї (240 stadiї]. [τέτταρες, σχοῖνος].
Τετρασώματος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din паtрȣ tрȣпȣрї. [τέτταρες, σῶμα].
Τετράτομος (ὁ, ἡ), плц: tъїаtȣ, despърцitȣ în паtрȣ вȣкъцї; (despre карtе) în паtрȣ tomȣрї. [τέτταρες, τόμος].
Τετράτονος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din паtрȣ tonȣрї. || (sȣвst:) Τετράτονον (τὸ), (mȣs:) a шаселеа mікъ, (Франц:) la sixte mineure. [τέτταρες, τόνος].
Τέτρατος, η, ον, поеt: în локȣ de τέταρτος.
Τετράτροχος (ὁ, ἡ), (tръsȣръ) кȣ паtрȣ роаtе (Sхол: eкsпл: a лȣї τετράκυκλος). [τέτταρες, τροχός].
Τετράτρυφος (ὁ, ἡ), поеt: [τέταρες, θρύπτω] пȣtinчоsȣ a se фрîнце în паtрȣ вȣкъцї. «Ἄρτος —». Es:
Τέτραφα, akt: tре: de кȣ: ал лȣї τρέπω. 2) поеt: în локȣ de τέτροφα, miж: (кȣ îns: pas:) tре: de кȣ: ал лȣї τρέφω.
Τετραφαλαγγαρχία (ἡ), demnitatea, saȣ треава лȣї...
Τετραφαλαγγάρχης, ου (ὁ), komandірȣ de o tetpafаланціе, saȣ (maї провав:) de o a паtра парtе din фалангъ. [τέτταρες, φάλαγξ, ἄρχω].
Τετραφαλαγγία (ἡ), tрȣпъ de oмtіре компȣsъ din паtрȣ фаланце, saȣ o a паtра парtе a фаланцеї. [τέταρες, φάλαγξ, везї ziч:].
Τετραφάληρος, Ion: in локȣ de τετραφάλαρος. [τέτταρες, φάλαρον].
Τετράφαλος (ὁ, ἡ), поеt: (прінч: περικεφαλαία, коїfȣ) кȣ паtрȣ креste, saȣ цinte în форmъ de пав...ъ. (везї шї ἀμφίφαλος). [τέτταρες, φάλος].
Τετραφάρμακος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din паtрȣ феλȣрї de леакȣрї. [τέτταρες, φάρμακον].
Τετράφαται, Τετράφατο, Ion: 3: îm: peps: de tре: кȣ: шї пesto-съв: ал лȣї τρέπω.
Τετραφόρος (ὁ, ἡ), (прінч: ла îm:) кърътоpȣ (хамалȣ), каре кȣ алцї tреї каръ поверї.
Τετράφορον (τὸ), кочіе пȣрtаtъ de паtрȣ інші. [τέτταρες, φέρω].
Τετράφυλος (ὁ, ἡ), компȣsȣ din, saȣ îмпърцitȣ în паtрȣ seminцiї. [τέτταρες, φυλή].
Τέτραχα, adв: în паtрȣ пърцї. [τέτταρα].
Τετράχειρ, ειρος (ὁ, ἡ), чел кȣ паtрȣ mîinї. [τέτταρες, χείρ].
Τετραχειρόπους, οδος (ὁ, ἡ), плц: чел кȣ паtрȣ mîinї шї паtрȣ пічоаре. [τέτταρες, χείρ, ποῦς].
Τετραχῆ, adв: = Τετραχῶς.
Τετράχηλος (ὁ, ἡ), чел кȣ копіtа desпърцitъ în паtрȣ. [τέτταρες, χηλή].
Τετραχθὰ, adв: поеt: în локȣ de τέτραχα.
Τετραχίζω, [τέτραχα] вііt: -ίσω, îмпарцȣ în паtрȣ. 2) лȣкрезȣ чева кȣ tokmeалъ de a лȣа a паtра парtе.
Τέτραχμον (τὸ), în sinк: în локȣ de τετράδραχμον.
Τετραχόθεν, adв: din kîtе паtрȣ пърцї. [пеîntр: τετραχός].
Τετραχοιαῖος, α, ον, епгрf: în локȣ de τετράχοος.
Τετραχοίνικος (ὁ, ἡ), Sхл: în локȣ de...
Τετραχοῖνιξ, ικος (ὁ, ἡ), îнкъпъtоpȣ, saȣ

копрinzътоpъ de патрв хеniче. [τέτταρες, χοῖνιξ, везĭ zіч:].

Τετράχοος -ους (ὁ, ἡ), înкъпътоpъ, saв копрinzътоpъ de патрв хое. || (свбst: върб:) внъ lелъ de мъсвръ de патрв хое. [τέτταρες, χοῦς, везĭ zіч:].

Τετράχορδος (ὁ, ἡ), чел кв патрв коарде. || (свбst:) Τετράχορδον (τὸ), внъ lелъ de мвsiкалъ instpвmîntъ; saв челе патрв коарде (ad: жвмътате) din мвsiкала skapъ, (Франц:) de l' octave. [τέταρες, χορδή].

Τετραχρονία (ἡ), компвнере din патрв timпĭ (просод:). [din

Τετράχρονος (ὁ, ἡ), компвсъ din патрв timпĭ (просод:). [τέτταρες, χρόνος].

Τετράχυτρος (ὁ, ἡ), deопоtpiвъ кв патрв оале. [τέτταρες, χύτρα].

Τετράχωρος (ὁ, ἡ), (вотн:) каре аре (есте înпърцitъ în) патрв soĭвpĭ de локъ, în каре 'ĭ прiеште. [τέτταρες, χώρα].

Τετραχῶς, адв: în патрв fелвpĭ, saв кiпвpĭ. [neîntp: τετραχός].

Τετράψομαι, пеste пвцinъ виit: ал лвĭ τρέπω.

Τετράων, ωνος (ὁ), внъ fелъ de пасъpe =Τέτραξ (везĭ zіч:); saв вiвiлiкъ (чеа мiкъ). [imit: ка τετράζω].

Τετράωτος (ὁ, ἡ), (прinч: васъ) кв патрв вpeкĭ, saв mînвше. [τέταρες, οὖς].

Τετρεμαίνω, поеt: în локъ de τρέμω.

Τέτρημαι, пас: tpe: de кв: ал лвĭ τιτραίνω.

Τετρήμερος (ὁ, ἡ), =(saв греш: în локъ de) Τετραήμερος.

Τέτρηνα, Ion: în локъ de ἐτέτρανα, пех: 1: ал лвĭ τιτραίνω.

Τετρήνεται, греш: saв Ion: în локъ de τετραίνεται.

Τετρήρης (ἡ), (ναῦς, кораviе) кв патрв pîndвpĭ de вîsле. [τέτταρες, ἐρέσσω]. [de внde

Τετρηρικὸς, ἡ, ὸν, чел în fелъ de кораviе кв патрв pîndвpĭ de вîsле. "Πλοῖον —». Лкs: = Τετρήρης.

Τέτρηχα, (прел: ἐτετρήχειν, saв τετρήχειν) поеt: Ion: în локъ de τέτραχα, miж: tpe: de кв: (în локъ de пас: през:) ал лвĭ ταράσσω, saв θράσσω, sînĭъ tвpввpatъ. || (партч:) Τετρηχὼς, υῖα, ός, поеt: sгомотоsъ; (fir:) аспрв; аневое de вмблат; sелватiкъ. «Βῶλος («Πάγος, «Θάλασσα) —». Nік:

Τετρήχει, поеt: în локъ de ἐτετρήχει, а 3: sinr: перs: de miж: пеste-sъв: (în локъ de пас: прел:), шi

Τετρηχὼς, υῖα, ός партч: ал лвĭ τέτρηχα.

Τετρηγῶτας, поеt: în локъ de τετριγότας, ак: îm: de miж: tpe: de кв: ал партч: лвĭ τρίζω.

Τέτριξ, ιγος (ἡ), внъ fелъ de пасъpe din soĭвл лвĭ (кв оаре-каре deосевipe de) τέτραξ.

Τετριμμένος, η, ον, пас: tpe: de кв: de партч: ал лвĭ τρίβω.

Τετρόργυιος (ὁ, ἡ), =Τετραόργυιος.

Τέτροφα, арх: акt: tpe: de кв: ал лвĭ τρέπω. 2) поеt: tpe: de кв: (în локъ de пас: през:) ал лвĭ τρέφω.

Τετρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кв патрв окĭ. [τέτταρες, ὀφθαλμός].

Τετρύσθαι, пас: tpe: de кв: de înf: ал лвĭ τρύω.

Τετρωβολιαῖος, α, ον, чел de прецъ de патрв оволĭ. [шi

Τετρωβολίζω, виit: -ίσω, iaв de плать патрв оволĭ, (ad: ком:) sîntъ жвdiкъtopъ. [din

Τετρώβολος (ὁ, ἡ), чел de прецъ saв гревtate de патрв оволĭ || (свбst:) Τετρώβολον (τὸ), свмъ, saв монеtъ de патрв оволĭ. [τέτταρες, ὀβολός].

Τετρώκοντα, Dop: în локъ de τεσσαράκοντα.

Τετρωκοστημόριον (τὸ), Dop; în локъ de Τεσσαρακοστημόριον. [τετρωκοστὸς, μόριον].

Τετρωκοστὸς, ά, ὸν, Dop: în локъ de τεσσαρακοστός. [τετρώκοντα].

Τέτρωμαι, пас: tpe: de кв: ал лвĭ τιτρώσκω.

Τετρωρία, шi Τετρωρίς, ἶδος (ἡ), în контрак; în локъ de τετραορία. 2) (двпе Пiтагора) = Τετρακτύς.

Τετρώριστος, шi

Τέτρωρος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de τετράορος. || (свбst:) Τέτρωρον = Τέθριππον. 2) = Τετράοδον, рескрвчĭ de дрвмъ. 3) (анtm:) глезнеле пiчорвлвĭ (ка патрвлатерале).

Τετρώροφος (ὁ, ἡ), (прinч: οἶκος, касъ) кв патрв катвpĭ, saв înвелitopĭ. [τέτταρες, ὄροφος].

Τέττα, (недекл:) о кiемаре (de чinste) de ла внъ маĭ tînъpъ кътpв внъ маĭ вътpînъ, [de ачi] tatъ. (везĭ шi ἄππα).

Τέτταρα, Τετταράκοντα, Τετταρακονταετία, Τέτταρες, шi чл: At: în локъ de τέσσαρα, τετταράκοντα, шi чл:

Τεττιγομήτρα (ἡ), гогоашъ плinъ de оъъ de греере. [τέττιξ, μήτηρ].

Τεττιγόνιον (τὸ), вне fелъ de miкъ греере. [τέττιξ].

Τεττιγοφόρος (ὁ, ἡ), пѫртѣторЅ ла капЅ de τέττιξ. (веzĭ ziч:). [τέττιξ, φέρω].

Τεττιγώδης, εος (ὁ, ἡ) чел în felѫл, saЅ din soĭѫл греерелѫĭ. [din

Τέττιξ, [τιτίζω] ιγος (ὁ), греере. 2) «Χρυσοῦς — ». Тѫч: о подоабѣ de капЅ (ѫнЅ ielЅ de акЅ кѫ гѣтѣліе) în формѣ de греере, че пѫртаЅ векiĭ Atenenĭ ка semnЅ de наштереа лор din пѣмîнтЅ. 3) «Ἐνάλιος — ». Елі: ѫнЅ felЅ de карidѣ (stakosЅ).

Τέτυγμαι, поет: пас: tpe: de кѫ:, ші

Τετυκεῖν, поет: пех: 2: de inf: (кѫ îndoipe de konsѫнѣ), = Τετυχεῖν. [ші

Τέτυξο, поет: în локЅ de ἐτέτυξο, а 2: sinг: пеpѕ: de пас: пеste-sѣв: ал лѫĭ τεύχω.

Τετυπόντες, îm: ал лѫĭ τετυπών, поет: (кѫ înd: de konsѫнѣ) în локЅ de τυπών, пех: ал 2: de партч: ал лѫĭ τύπτω.

Τετυφωμένως, adв: (de партч:) [τυφόω] кѫ fѫмѫрĭ, saЅ mîndpie, înгîmfape.

Τετυχεῖν, поет: (кѫ înd: de konsѫнѣ) în локЅ de τυχεῖν, пех: 2: de inf:, ші

Τετύχηκα, tpe: de кѫ: de xol: ал лѫĭ τυγχάνω.

Τετύχθαι, пас: tpe: de кѫ: de inf: ал лѫĭ τεύχω.

Τεῦ, (saЅ енгл:) Τευ, Dop: ші Ion: în локЅ de τίνος, saЅ τινὸς, џен: ал лѫĭ τίς, saЅ τις. 2) Dop: în локЅ de σοῦ, џен: ал лѫĭ τύ =σύ.

Τεῦγμα (τὸ), поет: [τεύχω] лѫкрѫ sѣвîршitЅ din лѫкраре, konstpѫкціе.

Τευθίδιον (τὸ), dim: ал лѫĭ τευθίς.

Τευθιδώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭѫл, saЅ în felѫл лѫĭ..

Τευθίς, ίδος (ἡ), ѫнЅ felЅ de пpodѫktЅ de маре (хаварiка), каламарЅ. (прінч: dim: ал лѫĭ. .

Τευθὸς (ὁ), [în afin: кѫ τῆθος] мареле каламарЅ (хаварiка de маре). "Διαφέρουσι δὲ τῷ σχήματι τῶν τευθίδων οἱ τεῦθοι· τὸ γὰρ κύκλῳ πτερύγιον περὶ ἅπαν ἐστὶ τὸ κῦτος, τῇ δὲ τευθίδι ἐλλείπει». Apst: [de ѫnde

Τευθώδης, εος (ὁ, ἡ) чел din soĭѫл, saЅ în felѫл марелѫĭ каламарЅ.

Τεύκριον (τὸ), ѫнЅ felЅ de плантѣ (ѫнѣ de sплінѣ). [Τεῦκρος, ероѫл].

Τευκτὴρ (ὁ), поет: алкѣtѫitорЅ, konstpѫktорЅ. [ші

Τευκτικὸς, ἡ, ὸν, обічнѫitЅ а петері, а isѫѫti, а добîndi. «Ἀγαθοῦ— » Apst: [ші

Τευκτὸς, ἡ, ὸν, мештешѫџitЅ, konstpѫitЅ, fѣкѫtЅ de мînѣ. [ші

Τεύκτωρ, ορος (ὁ), поет: în локЅ de τευκτήρ. [τεύχω].

Τευμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, поет: în локЅ de τεύχω, konstpѫĭЅ чева мештешѫџit.

Τεῦξις, εως (ἡ), петеріре, isѫѫtipe. 2) поет: алкѣtѫipe konstpѫipe. [ші

Τεύξομαι, віit: ал лѫĭ τυγχάνω. [τεύχω].

Τεύξω, віit: ал лѫĭ τεύχω.

Τεῦς, Dop: în локЅ de τεῦ, џен: ал лѫĭ τύ = σύ.

Τευτάζω, ші (тіж: pap:) -άζομαι, віit: -άσω, -ομαι, (прінч:)=Ταυτάζω, stѣpѫieskЅ мѫлt în ачелаші лѫкрѫ; (în џен:) мѣ îndeлetпічеskЅ ла, tpakteзЅ, stѫdiezЅ чева. [de ѫnde

Τευτασμὸς (ὁ), петречере, îndeлetпічipe, stѣpѫinцѣ în чева.

Τευτλίον, Τευτλὶς, Τεῦτλον, At: în локЅ de σευτλίον, ші чл:

Τευτλοφάκη (ἡ), лінte гѣtitѣ кѫ врожве, saЅ папĭ. [τεῦτλον, φακῆ].

Τευχεσφόρος (ὁ, ἡ), поет: [τεῦχος, φέρω] пѫртѣторЅ de арме.

Τευχέω -ῶ, віit: -ήσω, пеinтp: през: ал лѫĭ τετευχῆσθαι.

Τευχήεις, εσσα, εν, ші

Τευχήρης, εος (ὁ, ἡ), поет: [τεῦχος, ἄρω] înармatЅ.

Τευχηστὴρ, ші Τευχηστὴς, οῦ (ὁ), поет: рesѫoitорЅ, ostaшЅ înармatЅ. [ші

Τευχήτης, ου, ші Τευχήτωρ, ορος (ὁ), поет: =Τευχηστής. [τευχέω].

Τευχοπλάστης, ου (ὁ), ші Τευχοπλάστις, ιδος (ἡ), поет: konstpѫktорЅ de ѫнелте din пѣмîнтЅ, оларЅ. [τεῦχος, πλάσσω].

Τεῦχος, εος -ους (τὸ), поет: (în џен:) ѫнеалтѣ; васЅ; instpѫмîнтЅ; хаїнѣ; (партік:) армѣ; (Aleksandp:) карте (de ѫnde πεντάτευχος, ὀκτάτευχος). [τεύχω].

Τευχοφόρος (ὁ, ἡ), поет:=Τευχεσφόρος.

Τεύχω, [în afin: кѫ τέκω, τίκτω] віit: τεύξω, (пех: 2: поет: ἔτυκον, ші τέτυκον, ші тіж: τετυκόμην, пас: tpe: de кѫ: τέτυγμαι, ші тіж: în локЅ de пас: τέτευχα, пех: пас: ἐτύχθην) fakЅ, konstpѫĭЅ, алкѣtѫieskЅ; гѣteskЅ; (fir:) прічінѫieskЅ; ѫнелteskЅ. || (пас:) sîntЅ fѣкѫtЅ, лѫкратЅ; (în џен: ші партік: în тіж: tpe: de кѫ: ші пеste-sѣв:) sîntЅ în fiinцѣ; мѣ fakЅ. «Τὸ (σκῆπτρον) Ἥφαιστος κάμε τεύχων». Іл: В. «Τέκτονος, ὅς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν». Іл: Е. «Καὶ οἱ δώματα ἔτευξε». Od: Λ. (ші тіж:). «Τετύκοντό τε δαῖτα». Іл: А. (ші fir:) «Βοὴν τεύχε δι' ἄστεος». Od: К. (ші кѫ ак: indip:). «Θάνατον («Ἀλ-

γεα) τεύχειν τινί». Om: «Γέλων δ' ἑτέροισιν ἔτευχεν». Od: Σ. (ші кв ак: pap) «Τί σε τεύξω»; Sof: (ші авсол:). "Οὐδὲ κεν ἄλλως οὐδὲ θεὸς τεύξειεν». Od: Θ. (ші пас:) «Εἵματα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν». Іл: Х. «Δώματα τετυγμένα ξεστοῖσιν λάεσσιν». Od: К. (ші кв џен: кв преп:). «Στεροῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος». Ткр: (ші їn ел: de преп:) «Περόνη χρυσοῖο τέτυκτο». Od: Т. (ші між: їn локѫ de пас:). «Ῥινοῖο βοὸς τετευχὼς». Od: М. (ші авсол:). «Δώσω τοι κρατῆρα τετυγμένον». Od: Δ. віne лѫкратѫ, =Εὔτυκτον. «Νόος ἐν στήθεσι τετυγμένος». Od: Υ. sdpaвѫпѫ. (ші sімп: їn локѫ de в: sѫsst:) «Ταμίης πολέμοιο τέτυκται». «Om: «Εἴ μοι μοῖρα τέτυκται». Іл: Σ. «Γυναικὸς ἀντὶ τέτυξο». Іл: Θ. to аї fѫкѫt ка о femee. «Οἴμοι θεὸς ὡς ἐτέτυκτο». Koint: «Οὐ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον». Гнм: (ші їn локѫ de верьѫ ажѫt:). "Ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος ἐπισπόμενος». Ep: (везї ші τυγχάνω).

Τέφρα, [τύφω] ας (ἡ), ченѫшѫ. [de ѫnde

Τεφραῖος, α, ον, =Τεφρώδης, ченѫшіѫ; saѫ ченѫшоsѫ. [ші

Τεφρὰς, άδος (ὁ, ἡ), =Τεφρὸς.

Τέφρη, ης (ἡ), Ion: їn локѫ de τέφρα.

Τεφρήεις, εσσα, εν, поет: =Τεφρὸς. [ші

Τεφρίζω, віїт: -ίσω, sїntѫ ченѫшіѫ. 2) (нестр:) =Τεφρόω. [ші

Τεφρικὸς, ή, όν, чел de ченѫшѫ, saѫ de ченѫшіе fаџѫ. «Κολλύριον —». Med: ѫнѫ felѫ de doкторіе пентрѫ окї, (алт:) σποδιακόν.

Τέφρινος, η, ον, =Τεφρικὸς. [ші

Τέφριον (τὸ), =Τεφρικὸν (κολλύριον). [τέφρα].

Τεφροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), ченѫшіѫ ла fаџѫ. [τέφρα, εἶδος].

Τεφρὸς, ά, όν, ка ченѫша ла fаџѫ, ченѫшіѫ (їnкisѫ). (везї ші σποδιός). [ші

Τεφρόω -ῶ, віїт: -ώσω, fакѫ чева ченѫшѫ (прin арdере). [ші

Τεφρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Τεφροειδὴς; saѫ плinѫ de ченѫшѫ. [τέφρα].

Τέφρωσις, εως (ἡ), арdере de чева кѫ totѫл, префачере їn ченѫшѫ. [τεφρόω].

Τεχνάζω, ші (між:) -άζομαι, віїт: -άσω, -σομαι, (маї de мѫлте орї fіг:) мѫ віклеnesкѫ, мѫ префакѫ. «Ὁρῶν αὐτὸν τεχνάζοντα». Ep: «Τεχνάζει τῇ βαδίσει (ὁ λαγὼς)». Ksn: [ші

Τεχνάεις, εσσα, εν, Dop: їn локѫ de τεχνήεις. [шї

Τεχνάομαι -ῶμαι, каѫtѫ τεχνάω. [τέχνη].

Τέχνασμα (τὸ), лѫкрѫ meшteшѫџitѫ, лѫкратѫ кѫ iskѫsinџѫ; (прїнч: fіг:) віклеaнѫ ѫнелtitѫрѫ. [ші

Τεχνασμὸς (ὁ), (прїнч: fіг:) віклеaнѫ ѫнелtіре, meшteшѫџіре. [ші

Τεχναστέον, nosit: ал лѫї τεχνάζω. [ші

Τεχναστὴς, οῦ (ὁ), meшteшѫџitорѫ, saѫ meшteшѫгаріџѫ; (fіг:) ѫнелtitорѫ de віклеnії. [ші

Τεχναστὸς, ή, όν, лѫкратѫ кѫ meшteшѫгѫ, (ші fіг:) кѫ віклеnіе, плѫsmѫitѫ. [τεχνάζω].

Τεχνάω -ῶ, ші (маї des між:) -άομαι -ῶμαι, віїт: -ήσω, -ομαι, fакѫ (konstрѫїѫ, saѫ пѫsкочesкѫ) чева кѫ meшteшѫгѫ, (ші fіг:) кѫ віклеnіе, пѫsкочesкѫ, ѫнелtesкѫ, мѫ meшteшѫџesкѫ; (кѫ ак: de перs:) амѫџesкѫ; (nestрѫм:) мѫ віклеnesкѫ. «Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω». Іл: Ψ. «'Αδύνατον πολλὰ τεχνώμενον πάντα καλῶς ποιεῖν». Ksn: (ші кѫ їnf: analis:) «Τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται». Om: Imn: [ші

Τεχνεύω, віїт: -εύσω, (плџ:) лѫкрезѫ, fакѫ кѫ meшteшѫгѫ. [din

Τέχνη (ἡ), [τεύχω] (їn џен:) кѫноштinџѫ, saѫ екsперіinџѫ de ор че лѫкрѫ; (fар партік:) їndemїnѫtate їn вре о meseріе кїштігатѫ прin їnвѫџѫtѫрѫ, артѫ, saѫ meшteшѫгѫ; штiinџѫ; (ші партік:) реtоріка ші грѫматіка. «Τῶν τεχνῶν αἱ μὲν λογικαί, αἱ δὲ πρακτικαί„. Fавор: «Μίαν ἕκαστος τέχνην ἐν πόλει κεκτημένος, ἀπὸ ταύτης ἅμα καὶ τὸ ζῆν κτάσθω». Плt: "'Αδύνατον ἕνα πολλὰς ἐργάζεσθαι τέχνας». Плt: 2) (прin їntind:) трактаџіе деsпре ор че штiinџѫ, (ші партік: реtорікѫ, ші грѫматікѫ); saѫ (їm:) регѫлеле еї. «Τέχναι ῥητορικαί». Лks: 3) лѫкрѫ meшteшѫџitѫ, лѫкратѫ кѫ meшteшѫгѫ (Лonџ:). 4) (fіг:) віклеnіе, їnшелѫtоріе; (їn џен:) кінѫ, міжлокѫ їndemїnатікѫ; (поет: їn їntind:) овічеїѫ saѫ нѫравѫ. «Τέχνην δὲ κακὴν ἔχει (ὁ κύων), ἐς μὲν ἰόντας σαίνει, ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν». Es: «Τῆς ἐκ τῶν βασιλείων ἐξελάσεως ἡ σεμνότης ἡμῖν δοκεῖ μία τῶν τεχνῶν εἶναι τῶν μεμηχανημένων τὴν ἀρχὴν μὴ εὐκαταφρόνητον εἶναι» Ksn: (de ѫnde) «Πάσῃ τέχνῃ„. Apstf: кѫ ор че кінѫ, неапѫрат. «Μηδεμιῇ τέχνῃ». Ep: нічї їntр' ѫnѫ кінѫ. "Ἰθείῃ τέχνῃ" Apstf: їntр' adeвѫрѫ. везї ші μηχανή). [de ѫnde

Τεχνήεις, εσσα, εν, поет; fѫкѫtѫ кѫ meшteшѫгѫ; saѫ їndemїnатікѫ. [de ѫnde

Τεχνηέντως, adв: поет: кѫ meшteшѫгѫ, saѫ iskѫsinџѫ; їndemїnatik.

Τέχνημα (τὸ), лѫкрѫ meшteшѫџitѫ, fѫ-

кȣtȣ̆ кȣ meшteшȣгȣ̆; (fir:)=Τέχνασμα, вiклеanъ ȣneлtitȣpъ, saȣ̆ fantъ вiклeneшte ȣpzitъ. [шi

Τεχνήμων, ονος (ὁ, ἡ), noet: =Τεχνήεις, meшteшȣгъpiцȣ̆, îndemînatiкȣ̆. [шi

Τεχνήτης, ου (ὁ), papȣ̆ шi neanpoв: în лoкȣ̆ de Τεχνίτης. [шi

Τεχνητικὸς, ἡ, ὸν, meшtepeskȣ̆, meшteшȣцitȣ̆. (fir:) «'Ασωτία —» At: sistematiкъ. [шi

Τεχνητὸς, ἡ, ὸν, meшteшȣцitȣ̆, плъsmȣitȣ̆, npeîъкȣtȣ̆, (Fpanц:) aptifiчiaлȣ̆. [τεχνάομαι].

Τεχνίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ τεχνίον.

Τεχνίζομαι, вiit: -ίσομαι, Skp: în лoкȣ̆ de τεχνάζομαι. [шi

Τεχνικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ лa вpe ȣnȣ̆ meшteшȣгȣ̆; saȣ̆ fъкȣtȣ̆ dȣne pегȣлeлe aptei; шtiinцifiкȣ̆; sistematiкȣ̆; (în цen:) meшteшȣцitȣ̆; îndemînatiкȣ̆; (naptik:) «Τεχνικοί». Лoнц: înвъцъtopiĭ aptei petopiчe шi гpamatiчe, (îndemînatiчiĭ, saȣ̆ чeĭ din шesepie гpamatiчĭ шi opatopĭ). [τέχνη]. [de ȣnde

Τεχνικῶς, adв: meшtepeшte, saȣ̆ кȣ meшteшȣгȣ̆, кȣ îndemînъtate.

Τεχνίον (τὸ), Dim: aл лȣĭ τέχνη.

Τεχνιτεία (ἡ), destoînichie de meшtepȣ̆, meшteшȣгapiцъ лȣкpape; (în pъȣ̆) вiклeanъ meшteшȣцipe. [шi

Τεχνίτευμα (τὸ),= Τεχνούργημα; (fir.)= Τέχνασμα [din

Τεχνιτεύω, вiit: -εύσω, лȣкpezȣ̆ чeвa кa meшtepȣ̆; npofesezȣ̆, amȣ̆ de meserie; (fir:) mъ meшteшȣцeskȣ̆, ȣneлteskȣ̆. "Ἐτεχνίτευε, τίνι τρόπῳ προέχειν»; Ios: [din

Τεχνίτης, ου (ὁ), шi Τεχνῖτις, ιδος (ἡ), [τέχνη] meшtepȣ̆; (naptik:) mȣsiкȣ̆, saȣ̆ aктopȣ̆ шi чл: de teatpȣ, = Σκηνικὸς; (fem: ȣne-opĭ) ='Εταίρα.

Τεχνογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiȣ̆ (tpaktezȣ̆) despre вpe ȣnȣ̆ meшteшȣгȣ̆, saȣ̆ despre apte, eksnȣiȣ̆ pегȣлeлe meшteшȣгȣлȣĭ. [шi

Τεχνογραφικὸς, ἡ, ὸν, însȣшitȣ̆ skpiitopȣлȣĭ despre вpe o aptъ. «Λόγος —». D: Aл: ='Επιδεικτικὸς. [din

Τεχνογράφος (ὁ, ἡ), [τέχνη, γράφω] skpiitopȣ̆ despre вpe o aptъ; (naptik:) eksnȣitopȣ̆ de pегȣлeлe, saȣ̆ metodȣл petopiчeĭ, saȣ̆ гpamatiчeĭ.

Τεχνοδίαιτος (ὁ, ἡ), [τέχνη, δίαιτα] noet: tpъitopȣ̆ din meшteшȣгȣ̆, meseriaшȣ̆.

Τεχνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣ̆ de meшteшȣгȣ̆ (кa din sistemъ). [τέχνη, εἶδος].

Τεχνολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskȣ̆, saȣ̆ tpaktezȣ̆ despre вpe ȣnȣ̆ meшteшȣгȣ̆, saȣ̆ despre apte; posteskȣ̆ pегȣлeлe aptei (npinч: petopiчeĭ saȣ̆ гpamatiчeĭ); diskȣtezȣ̆ чeвa кȣ sofistiкъ amъnȣnцime de вopвъ (кa τεχνολόγος, вezĭ ziч). [шi

Τεχνολογία (ἡ), texnoлoцie, вopвipe, saȣ̆ tpaktape despre вpe ȣnȣ̆ meшteшȣгȣ̆, saȣ̆ apte; postipe, saȣ̆ aплiкape de pегȣлeлe aptei (npinч: petopiчe, saȣ̆ гpamatiчe); (ȣne-opĭ) sofistiкъ вopвipe. [шi

Τεχνολογικὸς, ἡ, όν, [шi adв:) -ικῶς, însȣшitȣ̆ texnoлoгȣлȣĭ, saȣ̆ texnoлъцieĭ, texnoлoцiкȣ̆, (ad:) metodiкȣ̆, didaktiкȣ̆; (ȣne-opĭ) sofistiкȣ̆. [din

Τεχνολόγος (ὁ, ἡ), texnoлoгȣ̆, кape вopвeшte, saȣ̆ tpakteaзъ despre вpe ȣnȣ̆ meшteшȣгȣ̆, saȣ̆ despre apte; (naptik:) postitopȣ̆, saȣ̆ aплiкъtopȣ̆ de pегȣлeлe aptei (petopiчe, saȣ̆ гpamatiчe); (ȣne-opĭ) îndemînatiкȣ̆ sofistȣ̆, saȣ̆ diaлektiкȣ̆. [τέχνη, λόγος].

Τεχνοπαίγνιον (τὸ), жȣкȣpie a meшteшȣгȣлȣĭ; (naptik:) noemъ жȣкъpioasъ komnȣsъ кȣ meшteшȣгȣ̆. [τέχνη, παίγνιον].

Τεχνοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakȣ̆ чeвa кȣ meшteшȣгȣ̆; пъskoчeskȣ̆ вiклene meшteшȣцipĭ,=Τεχνάζομαι. [τέχνη, ποιέω].

Τεχνοπωλικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ лa вînzape de лȣкpȣpiлe meшteшȣгȣлȣĭ sȣȣ̆. [τέχνη, πώλης].

Τεχνοσύνη (ἡ), noet: în лoкȣ̆ de τέχνη.

Τεχνουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лȣкpezȣ̆ чeвa кȣ meшteшȣгȣ̆. [τέχνη, ἔργον]. [de ȣnde

Τεχνούργημα (τὸ), лȣкpȣ fъкȣtȣ̆ кȣ meшteшȣгȣ̆; (fir:)=Τέχνασμα.

Τεχνουργία (ἡ), [τέχνη, ἔργον] meшtepeaskъ лȣкpape; (fir:) вiклeneaskъ ȣneлtipe.

Τεχνόω -ῶ, вiit: ώσω, înвъцȣ̆ ne чineвa вpe ȣnȣ̆ meшteшȣгȣ̆; (nas:) mъ înвъцȣ̆ de чineвa pегȣлeлe вpe ȣnȣĭ meшteшȣгȣ̆. [τέχνη].

Τεχνύδριον, шi Τεχνύφιον (τὸ),=Τεχνίδιον.

Τεῷ, noet: dat: aл лȣĭ Τεὸς.

Τέῳ, шi (enгл:) Τεῳ, Ion: dat:, шi

Τέων, шi (enгл:) Τεων, Ion: цen: îm: aл лȣĭ τὶς, saȣ̆ τις. 2) noet: în лoкȣ̆ de τῶν=ὧν цen: îm: aл лȣĭ ὅς.

Τέως, adв: timn: nînъ atȣnчĭ, nînъ kînd, nînъ лa o вpeme; întp'aчestea. «Καὶ τέως μὲν ἀεὶ ἐμέμνηντο, ἀπὸ δὲ τούτου του χρόνου οὐδενὸς».Ksn: «Πρῶτοι 'Ελλήνων... ἀνέσχοντο ἐσθῆτα Μηδικὴν φορέοντες· τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἕλλησι καὶ τὸ οὔνομα τῶν Μήδων φό-

θος ἀκοῦσαι». Ер: «Τὸν δὲ τέως μὲν σιγὴν ἔχειν ἐρωτεόμενον. μετὰ δὲ, ὡς ἠναγκάζετο εἰπεῖν». Ер: «Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ', εἶτα τῷ χρόνῳ ξυνέβημεν». Apstf: «Εἴπέμοι, ποσσῆμαρ μέμονας κτερεΐζέμεν Ἕκτορα, ὄφρα τέως αὐτός τε μένω, καὶ λαὸν ἐρύκω» Іл: Ω. (ші релаt: кътрe ἕως). «Δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ». Dm: «Ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα ... ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφειὸν ἄλλος ἔπεφνεν». Od: Δ. 2) (ѕне-орї) în локѕ de (saѕ maї пробав: în ел: de) ἕως. «Ἡ δὲ, τέως μὲν ὁ Ἀρχ: ἐν τῇ Β: διαιτᾶτο, εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα, ἐπεὶ δὲ ші чл:» Ер: «Τέως μὲν ἐῤῥωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν· ἐπὰν δὲ ἀῤῥώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται». Dm:

Τῆ, поеt: порѕнч: ал(neîntр:) τάω, [de ачі] џine, ïa. "Τῆ τόδε φάρμακον„. Od: Κ. «Τῆ, πίε οἶνον». Od: Ι.

Τῇ, dat: fem: ал лѕї ὁ. 2) поеt: Ion: în локѕ de ᾗ, dat: fem: ал лѕї ὅς. || (maї des ел: în локѕ de) адв: (лок:) аічї, аколо; saѕ (кал:) astfeл. «Τῇ ... ᾗ» (vezї ὁ). || (în penet:) «Τῇ μὲν..., τῇ δὲ». ѕnde ші ѕnde; kînd ші kînd; întр'ѕna, ïар întр' алtа. «Καὶ Σωκράτης τῇ μὲν ὀρθῶς ἐζήτει, τῇ δὲ ἡμάρτανεν». Apst:

Τήβεννα, ης (ἡ), ѕnѕ feлѕ de manteлъ а богаџілор Арголідеї; (de ѕnde обіч:) tога Романілор, че пѕрtaѕ еmind din касъ. [Τήμενος, пѕme проп:]. [de ѕnde

Τηβέννειος (ὁ, ἡ), ші Τηβεννικὸς, ἡ, ὸν, de torъ, saѕ manteлъ. «Ἐσθὴς — ». Stp: =Τήβεννα.

Τηβεννὶς, ίδος, ші Τήβεννος (ἡ), =Τήβεννα.

Τηβεννοφορέω -ῶ, біit: -ήσω, портѕ торъ. [din

Τηβεννοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѕ de torъ. [τήβεννος, φέρω].

Τηγανίζω, біit: -ίσω, пръжеskѕ în tirae. [τήγανον].

Τηγάνιον (τὸ), dim: ал лѕї τήγανον, tiгъiџъ.

Τηγανισμός (ὁ), пръжіре în tirae (akt; saѕ пas:). [ші

Τηγανιστὸς, ἡ, ὸν, пръжitѕ în tirae. [τηγανίζω].

Τηγανίτης, ου (ὁ), (прінч: ἄρτος) пръжіtорѕ пръжitъ în tirae. [din

Τήγανον (τὸ), [τήκω] [de ачі] tirae.

Τήγανος (ὁ), =Τήγανον. 2) (пaѕt:) неагръ stinkъ.

Τῆγμα (τὸ), [τήκω] tonitѕръ, saѕ лѕкрѕ tonitѕ.

Τῇδε, dat: ал лѕї ὅδε. || (ел: de ὁδῷ, saѕ μεθόδῳ) адв: (лок:) аічї; saѕ (кал:) аша. «Τῇδε κἀκεῖσε». Лкs: înкоа ші 'нколо. «Σὺ τῇδε κρίνεις, κείνῃ δ' ἐγὼ». Еѕр:

Τῆδες, каѕtъ τῆτες.

Τηδί, адв: At: în локѕ de τῇδε.

Τηθαλλαδὸς, ші Τηθαλλαδοῦς, οῦ, ші Τηθαλλαδὺς, ші Τηθαλλωδοῦς, = кѕ...

Τηθέλης, ου (ὁ), ком: =Μαμμόθρεπτος, креskѕtѕ ла џіџъ, saѕ de бѕnікъ; (прін ѕрт:) pîsrîiatѕ; (de ѕnde обіч:) проstѕ, непоdѕ. [ші

Τηθεύω, біit: εύσω, =Τιτθεύω. [din

Τηθὴ (ἡ), =Τίτθη, doїкъ. 2) мѕма татълѕї saѕ а мѕмеї, бѕнікъ; (ка titлѕ de чinste кътре) ор каре бътрînъ. (vezї ші μαῖα).

Τήθη, έων (τὰ), іm: ал лѕї τῆθος.

Τηθία (ἡ), =Τηθὶς, (ка titлѕ de чinste) ор каре бътрînъ, мamъ.

Τηθίδιος (ἡ), глs: =Τηθία. [ші

Τηθὶς, ίδος (ἡ), мѕtѕшъ despre tatъ saѕ мѕмъ. [ші

Τῆθος, εος -ους (τὸ), ѕnѕ feлѕ de продѕktѕ de маре ка о бъшикъ (че seamъпъ кѕ џіџъ).

Τήθυα (τὰ), =Τήθεα, іm: ал лѕї τῆθος. 2) =Στήθεα, мълъшіne, локѕрї бълtoase.

Τηθυνάκιον (τὸ), dim: ал лѕї τῆθος, saѕ τήθυα.

Τηθὺς, ύος (ἡ), поеt: пъмînтѕл; ші (maї поѕ) марea; (dѕпе mitoлоџ:) мѕtерeа Очеанѕлѕї. (se конf: кѕ Θέτις). [τήθη].

Τηκεδανὸς, ἡ, όν, [τήκω] поеt: лesnічоsѕ de а se topi, saѕ а se пръпъdi.

Τηκεδονικὸς, ἡ, ὸν, прічінѕitорѕ de topіре, saѕ пръпъdіре. [din

Τηκεδὼν, όνος (ἡ), =Τῆξις, topіре; (fir:) оftikъ; (med:) ѕnѕ че pisinitорѕ de înкѕїеtѕрї, saѕ de прisoasъ гръsime,

Τηκόλιθος (ὁ), плџ: ѕnѕ feлѕ de пїаtръ (din Іѕdea), каре ера вestitъ ка tonitoape de пїаtра din бъшика ѕdѕлѕї. [τήκω, λίθος].

Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ пѕtере, saѕ însѕшіme de а topi, а pisini. [ші

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, tonitѕ, saѕ de tonit, прііmitорѕ de topіре. [din

Τήκω, [în afin: кѕ τέγγω] біit: τήξω, (між: tре: de кѕ: în локѕ de пas: през: τέτηκα, пех: пas. ἐτάκην) topeskѕ, mistѕїeskѕ, pisineskѕ; (прін întind:) stpikѕ, пръпъdeskѕ, вeшtежeskѕ; (fir:) кінѕїeskѕ. «Κηρὸν — ». Ткр: (ші пas:). "Ως τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς». Skр: (ші fir:). "Ζηλοῖ με καὶ τήκεται». Ткр: «'Ετήκεθ' ὑπ'

ἔρωτος». «Τηκόμενος νόσῳ». Ep: (ши mіж: de sine nas:) «Εἴκαζον τετηκέναι τὴν χιόνα, καὶ ἐτετήκει». Ksn: «Κλαίουσα τέτηκε». Іл:Г.

Τηλαυγέω -ῶ, віit: -ήσω, лъчеskъ, лъminezъ de denapte, saъ denapte. [τηλαυγής]. [de ънde

Τηλαύγημα (τὸ), лъmina, че лъчеште de-napte, saъ de denapte. 2) (Skp:) алвiтърѣ de пiеле (intiia simptomъ de лепръ).

Τηλαυγής, έος (ὁ, ἡ), [τῆλε, αὐγή] лъmi-нъtopъ de denapte, saъ denapte. «Ἀκτίς (ши fir: «Φήμη)— ». Apstf: ши Пind: «Τηλαυγέστερον ὁρᾶν». Diod: maï кърat, ши maï denapte.

Τηλαύγησις, εως (ἡ), лъчiре, fълџеръ de denapte. [τηλαυγέω].

Τηλαυγῶς, adв: кв de denapte лъчiтоаре лъminъ. [τηλαυγής].

Τῆλε, [Пеps: дъл] adв: поеt: denapte; de denapte. «Τῆλε βάλεν». Іл: Υ. «Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίας,,. Іл: В. (ши ssпер:). «Τήλιστα ὄπωπεν». Оп: (везї ши τηλοῦ).

Τηλεβαθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: foapte a-dînкъ, (ши кв maï мълтъ eksaktitate) de-пърtat (ad: нв апроапе de църмъ) a-dînкъ (înпрot: de ἀγχιβαθής). [τῆλε, βάθος].

Τηλεβόας, ου (ὁ), поеt: каре stpiгъ, ши se аъде denapte, mape de гласъ; (ши fir:) вestitъ. [τῆλε, βοή].

Τηλεβολέω -ῶ, віit: ήσω, (плц:) аsвiрлъ чева denapte. [din

Τηλεβόλος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, βάλλω] (пароks:) asвiрлiторъ, ши лоviторъ, (iap пропароks:) asвiрлitъ denapte, saъ de denapte. «Τηλεβόλα (se înц: ὅπλα)». Stp: de denapte isвitoape (înпрot: de ἀγχέμαχα).

Τηλέγονος (ὁ, ἡ), = Τηλύγετος. [τῆλε, γόνος].

Τηλέγραφος (ὁ, ἡ), (пароks:) skpiiторъ, skpisъ de denapte, saъ denapte. || (пропароks: поъ ssвst: бърв:) mаšina de a skpi de denapte, ши a тpeцe челе skpi-se ка fълџеръл прin електрiчitate, телеграфъ. [τῆλε, γράφω].

Τηλεδανός, ἡ, ὸν, поеt: [τῆλε, δήν] în denapte, îndелъпг дъiniторъ, каре џiне мълтъ вpeme.

Τηλεδαπός, ἡ, ὸν, поеt: [τῆλε, δάπος] каре stъ denapte, saъ вiне din локъ de-пъrtatъ; (în џеп:) чел din алтъ цаpъ. «Νῆσος («Ξένος) —». Оп:

Τηλεθάω, (гъръ віit:) поеt: = Θάλλω, sînтъ în floape, saъ în toiъл meъ (проп: ши fir:). «Ὕλη («Χαίτη) τηλεθόωσα». Оп: înверзitъ, stъfoasъ, deasъ. «Ἔρνος («Δένδρον) τηλεθάον». Оп: «Παῖδες τηλεθάοντες». Оп: (ши кв dat:). Ἄνθεσι τηλεθάων. Оп:

Τηλέθροος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, θρόος] = Τηλεβόας, saъ...

Τηλέκλειτος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, κλειτός] a кървia famъ se întinde denapte, ве-stitъ, авzitъ. (se конf: кв. .

Τηλέκλητος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, καλέω] кiematъ, ши венitъ de denapte. (se конf: кв ...

Τηλέκλυτος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, κλύω] = Τηλέκλειτος.

Τηλεμάχος (ὁ, ἡ), (Лksfn:) = Τηλεβόλος. [τῆλε, μάχη].

Τηλέπλαγκτος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, πλάζομαι] ръtъчitъ în denъpтate локърї.

Τηλέπομπος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, πέμπω] порнitъ, ажвnsъ denapte. «Φάος —». Esхл: = Τηλαυγές.

Τηλέπορος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, πείρω] треквtъ, întinsъ denapte; (în џеп:) лъпгъ, întinsъ, saъ denъpтatъ. «Λιμὴν («Ἀτραπιτὸς)— ». Non: «Τηλέπορον βόημα». Apstf: гласъ пътрвнzъторъ. (везї ши διάτορος).

Τηλέπυλος (ὁ, ἡ), поеt: (πόλις, орашъ) але кървia порцї sînt denъpтate вna de алta, saъ întinse în 'нълцime ши лъцime; (în џеп:) mape, ларгъ. [τῆλε, πύλη].

Τηλεσίφαντος (ὁ, ἡ), поеt: = Τηλεφανής.

Τηλεσκόπος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, σκοπός] (пароks:) въzъторъ, (ши пропароks:) въzвtъ denapte, saъ de denapte. «Ὄμμα τηλεσκόπον». Apstf; «Αὐγὴ τηλέσκοπος». Es: = кв...

Τηλεφανής, έος, ши

Τηλέφαντος (ὁ, ἡ), поеt: въzвtъ, (ши fir: saъ авзs:) авzitъ de denapte, saъ denapte. «Ἠχὼ —». Епгр: «Μέγαν τύμβον χεύαμεν ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ, ὥς κεν τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη». Od: Ω. [τῆλε, φαίνω].

Τηλεφεγγής, έος (ὁ, ἡ), поеt: лъminъторъ denapte, saъ de denapte. [τῆλε, φέγγος].

Τηλέφιλον (τὸ), вnъ felъ de плантъ (din fiinfiitъл fрънzелор кърia гiчiaъ, дака se ъвъiaъ de прieteniї лор чеї de denapte), (алт:) πλαταγώνιον. [τῆλε, φίλος]. (дъпе алцiї) = кв...

Τηλέφιον (τὸ), вnъ felъ de плантъ [de ла ерокъл Τήλεφος], (алт:) ἀείζωον (ἄγριον), selвatiкъ грашniцъ, saъ сарвъ граsъ.

Τηλέχθων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, χθών] afлatъ în denъpтatъ пъmîntъ. «Γαῖα— ». Оп:

Τηλία (ἡ), [σήθω] въкълie de sitъ; (прin intind:) sitъ. «Εἰ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ὢν

τηλία». Apst: 2) (maĭ des) skindʁpa în naîpʁ колцʁрĭ, saʁ (Тʁрч:) lежгĭаоа врʁ-lapiлор «Ἐψηφίσαντο μὴ ἀπελαύνειν αὐτὸν (τὸν ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἡμίονον) τοὺς σιτοπώλας ἀπὸ τῶν τηλιῶν». Apst: (de ʁnde ʁnʁ opatopʁ пʁmia opaшʁл Sestʁл). «Τηλίαν τοῦ Πειραιῶς„. Apst:(пеntpʁ tpansпop-lapea гpîʁлʁĭ de аколо). 3) skîndʁpa, saʁ lежгĭаоа, пе каре жʁкаʁ кʁбеле (ка а-кʁm laблі, saʁ біліардʁл), saʁ пʁпеаʁ кʁ npinsoape кокошiĭ a se лʁпta; (în цеп:) = Κυβευτήριον. «Ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδηθεὶς». Sin: (шi абsол:). «Τῶν ἀπὸ τῆς τηλίας νεανίσκων τινά». Алч: 4) акопepiшʁл кошʁлʁĭ de fʁmʁ (Apstf; Bresп: 147).

Τηλίκος, [τᾶλις, saʁ ἡλίκος] η, ον, atîtʁ (npiнч: tînʁpʁ, saʁ mikʁ) ла вîpstъ, saʁ мъpime, kîtʁ. «Οὔ τι σε νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί„. Om: «Τηλίκον ἐλεφάντων ἔμβρυον, ἡλίκον μόσχος ἐστίν». Apst: «Σὺ ἐμοῦ σοφώτερος εἶ τηλικούτου ὄντος τηλίκος ὤν». Плt: tʁ fiind atît de tînʁpʁ de kît mine atît de вътpînʁ. (шi кʁ inf:) «Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί, ὥστε шi чл:». Od: P. atît de tînʁpʁ, înkît. «Μή με δίδασκ', οὔτι τηλίκος εἰμί μαθεῖν„. Trп: «Οὔκε τοσόν δε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὕροις· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει». Tkp: (vezĭ шi ἡλίκος, шi πηλίκος).

Τηλικόσδε, ήδε, όδε, = Τηλίκος, saʁ...

Τηλικοῦτος, [τηλίκος, οὗτος] -αύτη, -οῦτο, шi At: -οῦτον, atît de mape, saʁ (npea pap) mikʁ ла вîpstъ. «Λέγων, ὅτι ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη ἀφ' ἥβης εἴη, καὶ ὅτι τοῖς τηλικούτοις οὐκέτι ἀνάγκη εἴη τῆς ἑαυτῶν ἔξω στρατεύεσθαι». Ksп: «Καὶ ἡμεῖς τηλικοῦτοι ὄντες (λέγει ὁ γέρων Περικλῆς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην) δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἦμεν». Ksп: kînd epam în вîpsta ta. «Ὃς τηλικόσδ' ὤν, κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίου, οὐκ ἠθέλησας, οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν τοῦ σοῦ πρὸ παιδός». Eʁp: «Οἱ τηλικοίδε καὶ διδαξόμεθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν». Гpr: ‖ (пеʁt:) Τηλικοῦτον, adв: atît de mape.

Τηλικουτοσί, αυτηί, ουτονί At: (în întind:) în локʁ de τηλικοῦτος.

Τήλινος, η, ον, fъкʁtʁ кʁ, saʁ din...

Τῆλις, εως, saʁ ιδος (ἡ), ʁnʁ felʁ de плаntъ легʁminoasъ, (aлt:) αἰγόκερας, шi βούκερας, (Fpanц:) fenu grec.

Τήλιστον, шi Τήλιστα, adв: поеt: npea depapte, saʁ npea îndeлʁпг. [din

Τήλιστος, η, ον, поеt: (pap:) sʁnpл: ал лʁĭ τῆλε, foapte depъptatʁ.

Τηλίτης, ου (ὁ), (npiнч: οἶνος, вinʁ)fъкʁtʁ кʁ [τῆλις].

Τηλόθε, шi (maĭ 'nainte de вок:) Τηλόθεν, adв: поеt: de depapte. [шi

Τηλόθι, adв: поеt: = Τηλοῦ, depapte. «Τηλόθι πάτρης». Om: [шi

Τηλοῖ, adв: rлs: în локʁ de τηλοῦ, saʁ τηλόσε. [τῆλε].

Τηλοπέτης, εος (ὁ, ἡ), поеt: depapte sʁʁ-ръtopʁ. [τῆλε, πέτομαι].

Τηλόσε, adв: поеt: în локʁ depъptatʁ, depapte. [τῆλε].

Τηλοτάτω, adв: поеt: sʁnpл: ал лʁĭ τῆλε, foapte depapte.

Τηλότερος, α, ον, поеt: комnap: din τῆλε, maĭ depъptatʁ. [de ʁnde

Τηλοτέρω, adв: комnap: ал лʁĭ τῆλε, maĭ depapte.

Τηλοῦ, adв: поеt: = Τῆλε, шi Τηλόθι, depapte (кʁ цеп:). «Τηλοῦ Ἀχαιΐδος αἴης„. Om: (шi împeʁпъ кʁ ἀπὸ). «Τηλοῦ ἀπὸ θεῶν τ' ἀνθρώπων». Es: (шi despre timпʁ) «Οὐδέτι τηλοῦ». Оп: пʁ dʁпе мʁлtъ време.

Τηλουρός, saʁ Τηλοῦρος (ὁ, ἡ), поеt: [τῆλε, ὅρος] depъptatʁ.

Τηλύγετος, η, ον, поеt: [τῆλε, γίνομαι] пъsкʁtʁ tîpziʁ (пе ла вътpînеціле пъpin-цілор), saʁ maĭ în ʁpmъ de toці; (npin ʁpm:) tînʁpʁ; saʁ ръsfъцatʁ; (ʁпе-opĭ) sinгʁpʁ пъsкʁtʁ (de seкsʁл sъʁ); (în цеп:) foapte ĭʁвitʁ. «Φαίνοπος υἷε, ἄμφω τηλυγέτω». Iл: E. «Οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς, ἀλλ' ἔμεινεν„. Iл: N. ка ʁпʁ копілʁ pîsгĭîatʁ. 2) (maĭ поʁ) каре stъ depapte, depъptatʁ. «Τηλυγέτων ὑπερβορέων». Eпгр: (шi кʁ цеп: кʁ преп:). «Τηλύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος„. Eʁp:

Τηλῶπις, ιδος (ἡ), поеt: fem: ал лʁĭ...

Τηλωπός (ὁ, ἡ), [τῆλε, ὤψ] de depapte възʁtʁ, (шi despre гласʁ) aʁzitʁ: (în цеп:) depъptatʁ.

Τημέλεια (ἡ), гpiжъ, saʁ îпгpiжipe, къʁtape. [шi

Τημελέω -ῶ, viit: -ήσω, îпгpiжeskʁ, каʁtʁ; dikiseskʁ. [шi [din

Τημέλη (ἡ), глs: în локʁ de τημέλεια.

Τημελής, έος (ὁ, ἡ), [τάω, μέλει] пепpецеtъtopʁ ла îпгpiжipe, къʁtape, saʁ dikisipe de чева. [de ʁnde

Τημελία (ἡ), Ion: în локʁ de τημέλεια.

Τημελουχέω -ῶ, viit: -ήσω, пaц: în локʁ de τημελέω. [τημελοῦχος]. [de ʁnde

Τημελούχημα (τὸ), обieкtʁ de îпгpiжipe (vezĭ шi μέλημα). [шi

Τημελούχησις, εως (ἡ), нлц: în локȣ de τημέλεια.

Τημελοῦχος (ὁ, ἡ), нлц: în локȣ de τημελής. [τημελή, ἔχω].

Τήμερα, ші Τήμερον, At: în локȣ de σήμερον.

Τῆμή, At: în kontpak: în локȣ de τῇ ἐμῇ.

Τῆμος, [ἦμος] adв: noet: atȣnчї (maї totdaȣna dȣnе ἦμος, saȣ ὅτι). «Ἦμος ... τῆμος». Om: Es: (ші кȣ преп:). «Ἐς τῆμος». Od: Н. nînъ atȣnчї. 2) (în Anлn:) akȣm, astъzї.

Τήμοσδε, ші Τημοῦτος, adв: noet: în локȣ de τῆμος.

Τήν, ак: fem: ал лȣї ὁ. 2) noet: in локȣ de ἥν, ак: fem: ал лȣї ὅς. 3) în локȣ de ταύτην, ак: fem: ал лȣї ουτος.

Τηνάλλως, adв: în локȣ de τὴν ἄλλως (se înц: ἄγουσαν ὁδόν), în zadapȣ, fъpъ кȣвîntȣ, кȣm s'o întîmnлa.

Τηνεί, adв: Dop: în локȣ de ἐκεῖ.

Τήνελλα, глаsȣ imitatiвȣ ал sȣnetȣлȣї fлȣеpȣлȣї, saȣ ал kitapeї, (прекȣm акȣm zічem) тралала (sлȣжїа ка ȣnȣ pefpenȣ ал kintічелор de вірȣіnцъ). [de ȣnde

Τήνελος (ὁ), kom: вірȣitopȣ, (дȣnе ziч:) kîntъtopȣ de imnȣ de вірȣіnцъ.

Τηνεσμός, Τηνεσμώδης, грeш: în локȣ de τεινεσμός, -ώδης.

Τηνίκα, [ἡνίκα] adв: timn: întp' ачestȣ, saȣ întp' astfeл de (oape-kape хоtъpîtȣ) чеаsȣ. «Τί τηνικάδε ἀφῖξαι»; Плt: че аї вenit ла astfeл de вpeme? [de ȣnde

Τηνικαῦτα, adв: timn: întp' ачea вpeme, atȣnчї.

Τηνόθεν, adв: Dop: de аколо. [ші

Τηνόθι, adв: Dop: аколо. [din

Τῆνος, α, ον, Dop: ачела.

Τηνῶθε (-θεν), adв: Dop: în локȣ de τηνόθεν, de аколо.

Τηξιμελής, έος (ὁ, ἡ), [τῆξις, μέλος] noet: tonitopȣ de mъдȣлъpї. «Νόσος —». Enгp:

Τηξίποθος (ὁ, ἡ), noet: tonitopȣ npin dopipe. «Ἔρως —». Kpt: [τῆξις, πόθος].

Τῆξις, εως (ἡ), tonipe, mapasmȣ, oftikъ. [τήκω].

Τῆπερ, noet: în локȣ de ᾗπερ, dat: fem: ал лȣї ὅσπερ. || (în ел: de ὁδῷ, saȣ μεθόδῳ) adв: ȣnde; saȣ прекȣm; de ȣnde.

Τηρέω -ῶ, віit: -ήσω, [τηρός] mъ ȣitȣ; вагȣ de seamъ; stpeжȣieskȣ, пъzeskȣ; nîndeskȣ; amtentȣ; (між:) mъ пъzeskȣ, îmї іаȣ seama. «Τήρησον ποτὶ τὰν παλαίστραν». Ткр: «Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ». Skp: «Πόλιν («Δώματα) τηρεῖν». Nind: Om: «Οὐ καλῶς τηροῦσι τοὺς κύνας». Ksn: «Τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι». Skp: «Σεαυτὸν ἁγνὸν τήρει». Skp: «Τηρεῖν τοὺς καιρούς». Ггг: «Τηρεῖν εἰρήνην(ἀρετὴν)". Dm: Пл: «Τήρησον τὰς ἐντολάς». Skp: (ші між:) «Τηροῦ, μὴ λάβῃς ὑπώπια». Apstl: (ші în локȣ de nas:). «Ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται». Тȣч: [de ȣnde

Τηρήμων, ονος (ὁ), noet: пъzitopȣ, stpeжȣitopȣ.

Τηρητείδιον (τὸ), dim: ал лȣї...

Τήρησις, εως (ἡ), пъzipe; nîndipe; въгаpe de seamъ; înkisoape, apestȣ. «Ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ». Skp: [ші

Τηρητής, οῦ (ὁ), въгъtopȣ de seamъ; пъzitopȣ, ші чл: [τηρέω]. [de ȣnde

Τηρητικός, ή, όν, îndemînatikȣ a пъzi, a лȣа seama, ə nîndi, ші чл: 2) (nas:) чел de пъzit, de лȣat seama. [τηρέω].

Τηρός (ὁ), noet: [în afin: кȣ τέρας] пъzitopȣ, лȣъtopȣ de seamъ, nînditopȣ, stpeжȣitopȣ (кȣ цen:).

Τῆς, saȣ Τῆσι, Ion: în локȣ de ταῖς, saȣ αἷς, dat: fem: în: ал лȣї ὁ, saȣ ὅς.

Τητάω -ῶ, віit: -ήσω, noet: [τῆτος] лinseskȣ, (ші nas:) mъ лinseskȣ de чева. «Φίλων („Φρενῶν) —» Nind: ші Плt: „Οἱ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα». Eȣp:

Τήτειος (ὁ, ἡ), Глs: în локȣ de Τήτινος. [din

Τῆτες, [τὸ, ἔτος] adв: timn: estimпȣ; (ȣnе-opї) акȣm, astъzї. «Ἡ τῆτες ἡμέρα» Лks: de astъ-zї.

Τήτη (ἡ), Глs:=Τῆτος.

Τήτινος, saȣ (maї корек:) Τητινός, [τῆτες] η saȣ ή, ον saȣ όν, (Лksf:) чел de estimпȣ.

Τῆτος, [în afin: кȣ θής] εος -ους (τὸ), =Χῆτος, лinsъ, papitate.

Τηΰσιος, η, ον, noet: Ion: în локȣ de ταύσιος=ἄυσιος, sekȣ, zadapnikȣ, fъpъ isпpавъ. [de ȣnde

Τηϋσίως, adв: noet: în zadapȣ.

Τί, saȣ (енгл:) Τι, neȣt: лȣї τίς, saȣ τις.

Τιάρα (ἡ), [Пеps:] tiapъ, ȣnȣ felȣ de акоnepъmîntȣ de капȣ (Тȣрч: sapikȣ, saȣ вepetъ) ал Пepsілор. „Τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν." Ksn: (вezї ші κίδαρις).

Τιάρας, ου (ὁ), ші

Τιάρις, ιδος (ἡ), Глs: în локȣ de τιάρα.

Τιαρόδεσμον (τὸ), легъtypъ de tiapъ. [τιάρα, δεσμός].

Τιαροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ȋn fелѕл tiареї. [τιάρα, εἶδος].

Τιαροφόρος (ὁ, ἡ), пѕртѣtорѕ de tiарѣ. [τιάρα, φέρω].

Τιβὴν, ῆνος, ши Τίβηνος, ου (ὁ), [ȋn аfin: кѕ ἰβάνη] tinцiре; кѣлдаре; saѕ nipostie.

Τιγγάβαρι (τὸ), At: ȋn локѕ de κιννάβαρι. [de ѕnde

Τιγγαβάρινος, η, ον, At: ȋn локѕ de κινναβάρινος.

Τίγρις, ιος, ши ιδος (ἡ, ши рар ὁ), (ак: τίγριν) ѕnѕ fелѕ de fеарѣ, tirpѕ (ȋn fорmѣ de kotoiѕ, dар mѕлt maї mаре ши кѕ пїелеа вѣргаtѣ).

Τιγροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел ȋn fелѕл tiгрѕлкї (nestpiцѕ, ши чл:). [τίγρις, εἶδος).

Τίεσκον, поеt: Ion: ȋn локѕ de ἔτιον, прел: ал лѕї τίω.

Τίζω, (fѣрѣ алtѕ timпѕ) kom: ziкѕ, ȋntревѕ des че? че? [τί].

Τιὴ; saѕ Τίη; поеt: in локѕ de τί; пеntрѕ че? ‖ «Τιητὶ δὴ; saѕ Τιητιδὴ"; At: пеntрѕ че оаре?.

Τιήρης, εω (ὁ), Ion: ȋn локѕ de τιάρας.

Τιθαιβώσσω, (fѣрѣ алtѕ timпѕ) поеt:[τιθαίνω, βόσκω] (прінч: desпре албіне) fакѕ чеарѣ; mѣ прѣseskѕ; (desпре гѣіnї) клоческѕ; (ȋn цеn:) крескѕ, ȋnгрiжескѕ, каѕtѕ.

Τιθαίνω, віit: -ανῶ, поеt; [τιθὴ] daѕ цiцѣ, крескѕ.

Τιθάνα, ας (ἁ), Dop: ȋn локѕ de τιθήνη.

Τιθὰς, άδος (ἡ), поеt: ȋn локѕ de τιθασσὸς, влȋndѣ. «"Ορνις—». Епгр:

Τιθασεία, Τιθασεύω, Τιθασὸς, ши чл: поеt: saѕ At: ȋn локѕ de τιθασσεία, ши чл:

Τιθασσεία (ἡ), ȋnвлȋnzіре (акt: saѕ пас:), domestiчіре (de вitѣ, saѕ плаntѣ). [ши

Τιθάσσευμα (τὸ), miжлокѕ de ȋnвлȋnzіре (domestiчіре). [ши

Τιθάσσευσις, εως (ἡ),=Τιθασσεία [ши

Τιθασσευτὴρ, поеt: ȋn локѕ de...

Τιθασσευτὴς, οῦ (ὁ), ȋnвлȋnzitорѕ de вite; (fir:) лinгѕшitорѕ, momitорѕ. [ши

Τιθασσευτικὸς, ἡ, ὸν, ȋndemȋnatікѕ a ȋnвлȋnzi. [ши

Τιθασσευτὸς, ἡ, ὸν, ȋnвлȋnzitѕ; saѕ de domestiчit. [ши

Τιθασσεύτωρ, ορος (ὁ), поеt: ȋn локѕ de τιθασσευτής. [din

Τιθασσεύω, віit: -εύσω, ȋnвлȋnzeskѕ, domestiчeskѕ (вitѣ, saѕ плаntѣ sелваtікѣ) (проп: ши fir:). «᾿Επεί ἤδη μοι χειροήθης ἦν (ἡ νεόγαμος γυνὴ), καί ἐτιθασσεύετο, ὥστε διαλέγεσθαι». Ksn: [din

Τιθασσὸς, ши (рар: saѕ ȋnd:) Τίθασσος (ὁ, ἡ), [τιθὴ] domestікѕ (desпре вite); кѕлtiваtѕ (desпре плаnte); влȋndѕ, влажinѕ (desпре оаmенї).

Τιθασσοτρόφος (ὁ, ἡ), хрѣnitорѕ de domestiче вite, (ши partік:) de пѣsѣрї (гѣinї, порѕmвї, ши чл:). [τιθασσὸς, τρέφω].

Τιθάσσω, (рар) ȋn локѕ de τιθασσεύω.

Τιθασσῶς, адв: кѕ кiпѕ влȋndѕ, влажinѕ, кѕ влȋndeцe.

Τίθεαι, Ion: ȋn локѕ de τίθεσαι,=Τίθῃ, a 2: sinг: пеps: de miж: saѕ пас:, ши

Τιθέαμεν, (de ѕnde a 3: de ȋm: τιθέασι) ȋn локѕ de τίθεμεν. 1: ȋm: пеps: de акt: през: ал хоt: τίθημι.

Τιθέαται, Ion: ȋn локѕ de τίθενται.

Τίθει, At: ȋn локѕ de τίθετι, през: de порѕнч: saѕ 2) поеt: ȋn локѕ de ἐτίθει, saѕ ἐτίθη, a 3: sinг: пеps: de прел: ал лѕї τίθημι.

Τιθέμεν, поеt: ȋn локѕ de τιθέναι, inf: ал лѕї τίθημι.

Τίθεμμι, Еол: ȋn локѕ de τίθημι.

Τίθεν, Еол: поеt: ȋn локѕ de ἐτίθεσαν a 3: пеps: ȋm:, ши

Τίθεσκε, Ion: поеt: ȋn локѕ de ἐτίθει(-θη), a 3; sinг: пеps: de прел: ал лѕї τίθημι.

Τηθευτὴρ (ὁ), поеt: ȋn локѕ de τιθηνός, крескѣtорѕ. [din

Τιθεύω, віit: εύσω, поеt: ȋn локѕ de τιτθεύω.

Τιθέω -ῶ, арх: поеt: tinѕ ал лѕї τίθημι (s'a гѣsit nѕmaї a 2: sinг: пеps: τιθεῖς, ши a 3: τιθεῖ, ши a прел: a 3: τίθει, ши ἐτίθει).

Τιθὴ (ἡ), поеt: рар, ȋn локѕ de τιτθή, крескѣtоаре, doїкѣ. saѕ 2) ȋn локѕ de τιθασὸς, влȋndѣ, domestікѣ. «"Ορνις —». Ар: de касѣ, клошкѣ (vezї τιθός).

Τιθήμεναι, Dop: поеt; ȋn локѕ de τιθέμεναι = Τιθέναι, inf:, ши

Τιθήμενος, η, ον, поеt: ȋn локѕ de τιθέμενος, partіч: miж: saѕ пас: ал лѕї...

Τίθημι, (прел: ἐτίθην) віit: θήσω, ши пас: τεθήσομαι, (пех: ἔθηκα, ши miж: ἐθηκάμην, ши ал doiлеа ἔθην, ши miж: ἐθέμην, ши пас: ἐτέθην, tpe: de кѕ: τέθεικα, ши пас: τέθειμαι, ши позit: θετέον) (ȋn цеn:) пѕїѕ, ашеzѕ. "Τέρματα —". Om: «Τιθένοι ὅρους ἑαυτῷ». Bas: (ши miж:) «"Οριον ἔθου». Skp: (maї de mѕлte-орї кѕ преп:) «Χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν». Іл: Ω. «᾿Ες μέσον θὲς πάλιν». Ткр: «Ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο». Ткр: (vezї 14). "Ὤμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι». Ткр: «᾿Ενταῦθα ἔθαπτεν αὐτοὺς, νομίζων ἐν γῇ φιλίᾳ τιθέναι». Тѕч: «'Οπηνίκα δεῖ τιθέναι

(ἐν τοῖς βόθροις) τὰ φυτά». Ksn: (ши ел:) "Χρήματα μυχῷ ἄντρου θείομεν„. Od: N. (saŭ кѕ adв:) »Εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκας αὐτόν„. Sкp: «Τίθεσαν δὲ θύραζε». Od: X. «Μὴ ἐμά σῶν ἀπάνευθε τιθήμεν' ὀστέ' ἀλλ ὁμοῦ». Iл: Ψ· (ши miж:) «'Ες δίφρον ἄρνας θῆτο». Iл: Γ. (des) «Τίθεμαι τὰ ὅπλα». Fp: (A') mъ apmezѕ. «Οἵδε πάτρης ἕνεκα ἐς δῆριν ἔθεντο ὅπλα». Eпгp: «Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισι σίδηρον». Es: «Εὖ ἀσπίδα θέσθω». Om: «Τὰ ὅπλα εὖ (εἰς τάξιν) τίθεσθε». Ksn: пѕneџĭ ла îndemînъ. (ши B'.) îmĭ pezemѕ пе пъmîntѕ apmeле (npiнч: sкѕtѕл ши sѕлiџa), ши staŭ аша rata, taвъpѕ înapmatѕ. «'Απικόμενοι δὲ ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱεροῦ τὰ ὅπλα· Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸ Ἡραῖον ἐστρατοπεδεύοντο». Ep: «Τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε θέσθαι περὶ τὰ τείχη τὰ ὅπλα„. Ksn: «Τοὺς μετ' αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας, καὶ αὐτὸς θέμενος, τὰ δὲ ἄλλα ὅπλα ἔχων, κατὰ μέσον στάς, ἔλεξε». Ksn: «Θέσθαι κελεύσας τὰ ὅπλα, καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας τὸ στράτευμα». Ksn: "Θέμενος δὲ τὰ ὅπλα ὅσον τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπὸ τῶν φρουρῶν ἡσυχίαν ἦγεν„. Ksn: «Τὰ ὅπλα θεὶς ἡσύχαζεν· εἶτ' ἀναλαβὼν αὖθις ἐξῄει». Пл: (ши кѕ dat: saŭ ак: кѕ пpen: ind:) «'Αντία («'Εναντία) τὰ ὅπλα τίθεσθαί τινι saŭ πρός τινα». Пл: a se ашеza de въtълie. (ши fir:) «Τιθέναι ἐν νῷ (ἐν φρεσί) τινι». Om: «Τῷ δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆκε θεά„. Iл: 'ĭ a dat în rîndѕ. (ши miж:) «'Εν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος αἰδῶ καὶ νέμεσιν» Iл: N. (ши кѕ inf:). «Οὐκ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι». Od: Δ. nѕ в' a вenit în rîndѕ (вezĭ ши 13. ши βάλλω.). 2) (naptiк:) пpопѕĭѕ de npemiѕ. «Γυναῖκ' ἐς μέσον ἔθηκεν». Iл: Ψ. «Ἆθλον ("Τεύχη) τιθέναι». Om: Isкp: Sof: 3) пѕĭѕ, ашeзѕ чева ка npinosѕ saŭ ofpandъ, înкinѕ, конsfinџeskѕ; (în întind:) daŭ, atpiвѕĭeskѕ. «Ναὸν ἠελίῳ τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα». Od: M: «Ἀσπίδας τάςδε θεοῖς ἔθηκεν». Eѕp: «Ὑμῖν τοῦτο, θεαὶ, τὤγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον». Tкp: «'Αχιλλεὺς μ'ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν». Eпгp: (ши fir:). «'Ες τὴν τύχην τιθέναι». Лкs: 4) depѕĭѕ чева de npinѕoape; (în џen:) пѕĭѕ жos, пльteskѕ; (fir:) пѕĭѕ în piskѕ. «Μόσχον ἐγὼ θήσω, τὺ δὲ θές ἀμνόν». Tкp: «Τιθέναι τὸ μετοίκιον κατὰ τὴν οὐσίαν ἑκάστου». Dm: 'Απὸ δὲ τούτων ἣν εἰς ἄλλα ἀνδράποδα τιθῆται εἴκοσι». Ksn: (de ѕnde fir:) «Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Sкp: 5) пѕĭѕ (ши miж: ĭaŭ) zълогѕ. "Τίθημι οὖν τὴν συνοικίαν ἑκκαίδεκα μνῶν ἀρκέσαντι Παμβωτάδῃ». «Τὸ χωρίον τοῦτο οὐδεὶς ἐθέλει οὔτε πρίασθαι οὔτε τίθεσθαι». Dm: «Θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ». Лs: (de ѕnde în naptч:). «Θεὶς (înпpѕmѕtatѕл), ши «Θέμενος (înпpѕmѕtъtopѕл кѕ zълогѕ)„. Плt: 6) depositezѕ. «Ἔδοξέ μοι τὴν οὐσίην ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρά σέ». Ep: 7) пѕmъpѕ, sокoteskѕ. «'Εν χερσὶν ἔθηκεν». Eпiгp: a sокotit пе деџеte. (de ѕnde 8) întpenѕmъpѕ. «Εἰς ἀνθρώπους («'Εν τοῖς φίλοις)—». Ksn: 9) (în џen:) rîndeskѕ, sѕnosezѕ. «Τῆς παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην (τοῦτο)». Dm: «Ζημίαν τιθείς, εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιος (τῶν πολιτῶν) ἀπόλοιτο». Ksn: «Τιμιωτέρους τιθέντες τοὺς δικαίους τῶν ἀδίκων». Ksn: (ши кѕ inf:) Τίθημι στασιάζειν αὐτοὺς». Isкp: «Οὐ τίθημι ζῆν τοῦτον». Sof: «Θήσω τοίνυν ἐγὼ μὴ τοιοῦτον εἶναι τοῦτο». Dm: (ши miж:). «Φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι». Dm: «Οἱ τὸ κενὸν τιθέμενοι». Apst: чеĭ че npiimesк de adeвъpatъ пъpepea despe fiinџa дешерtѕлѕĭ. «Τίθεσθαί τι ὕστερόν (δεύτερόν) τινος». Плt: «Τίθεσθαι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου». Пл: a npefepi. «Τίθεσθαι τὸ ζῆν εὖ ἐν πλούτῳ». Apst: кpezînd, къ вѕna вieџѕipe stъ în вогъџie. (ши în npfp:). «'Εν ἀδικήματι («'Εν αἰσχρῷ, «'Εν ἀρετῆς καὶ σοφίας μέρει. «'Εν ἐπαίνῳ, «'Εν καλῷ. «'Εν τιμῇ, «Εἰς οἰωνὸν χρηστὸν ши чл:) τίθεσθαί τι». Плt: Eѕp: Apst: Плв: Bas: «Παρ' οὐδὲν («Παρὰ φαῦλον, «'Εν οὐδενὶ λόγῳ, «Περὶ πολλοῦ, «'Εν μεγάλῳ, ши чл:) τίθεσθαί τινα, saŭ τι». Лкs: (ши кѕ џen:). «Ἑαυτοῦ τίθεσθαι». Плt: a 'шĭ însѕши. (ши nas:) "'Ετέθη ἡ φύσις». Apst: aŭ sѕnosat, къ natѕpa. 10) ашezѕ, pîndѕĭeskѕ. «Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν 'Αθηναίης ἱέρειαν». Iл: Z. «Ἵστορα δ' Ἀγαμέμνονα θείομεν». Iл: Ψ. «Τίθημι, ши (miж:) "Τίθεμαι νόμον». Лкs:=Νομοθετῶ (чеа dîntîĭ din naptea леџiѕitopѕлѕĭ, чеа de aл doiлea din naptea попоpѕлѕĭ). (ши кѕ inf:) «Ἔθηκε θύειν βασιλέα τὰ δημόσια ἅπαντα». Ksn: a dекpetat (a леџiѕit) a sъвîpши îmпъpatѕл toate жeptfeле чеље пѕвлiче. (ши miж:) «'Αγῶνα τίθεσθαι». Гpr:='Αγωνοθετεῖν. «Ἡμέραν τίθεσθαι». Dm: «Τίθημι, ши (miж:) "Τίθεμαι ὄνομα». Om: (ши în ел:) «Καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με (τοῦτο γὰρ πατὴρ ἔθετο). Eѕp: 11) întокmeskѕ чева întp' ѕnѕ feлѕ; (noet:) fakѕ, гъteskѕ, алкъtѕĭeskѕ; (în џen:) fakѕ (maĭ în toate însemn: лѕĭ ποιῶ); npiчinѕĭeskѕ. «Ἄλλου ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν». Tкp: «Μυρία 'Αχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. Iл: A. «Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς

σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Skp: «Τίπτε τόσσον ἐβόησας, ши ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα,,; Od: I. «Σῦς θῆκας μοι ἑταίρους». Od: I. «Λᾶάν μιν ἔθηκε («Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε) Κρόνου παῖς». Od: H. Iл: Z. «Ζεὺς ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτα». Архіл: «Μακάριον μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν». Eвp: "Ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς,,. Tкр: "Τὸν γὰρ ἐγὼν ἔφασκον θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον». Om: "Ἀοιδὸν ἔθηκε (τὸν Ἡρακλέα) Εὔμολπος,,. Tкр: "Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκε μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα,,. Od: Z. "Τιθέναι κραυγὴν (σκέδασιν),,. Eвp: Om: "Φάος ἐν νήεσι θήῃς,,. Iл: Π. (ши кв inf:). "Τίθησί με θανεῖν ἐρᾷν,,. Eвp: (ши кв adв:) "Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη οἴκαδ' ἐλθέμεναι,,. Od: Θ. "Τὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς τιθέναι,,. Ksn: (ши miж:). "Τὰ σαυτοῦ τιθέμενος εὖ,,. Ksn: "Καὶ τὰ οἰκεῖα χεῖρον τίθενται οἱ ἄνθρωποι,,. Ksn: "Τίθεσθαι κοινῇ τὰ πράγματα,,. Ksn: "Τίθεσθαι καλῶς τὰς γινομένας συμφορὰς πρὸς ἀλλήλους,,. Andч: a înвoi, a menaжa. (ши simп:) "Ἐν ἀπόρῳ εἴχοντο θέσθαι τό παρὸν,,. Tвч: (ши кв ак: indip:). "Τίθεσθαι υἱόν τινα,,. Лкs: = Υἱοθετεῖν. "Τίθεσθαι ἄλοχόν τινα,,. Od: Φ. a лва de soцie. (іар акt:). "Τιθέναι ἄλοχόν τινά τινος,,. Iл: T. a mъpita dвue чineвa. "Γέλωτα τίθεσσθαί τινα,,. Ep: a pîde de чineвa. (ши кв dat: пepin:) "Τίθεσθαί τινα πιστὸν ἑαυτῷ,,. Ksn: "Χάριν τίθεσθαί τινι,,. Ep: a faче граціе квіва. (ши кв преп:) "Θεῖναι φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισιν,,. Om: "Συνθήκας ("Εἰρήνην, "Ὅρκον) τίθεσθαι πρός τινα,,. Плв: (ши întp' алtъ акчеп:). "Τίθεσθαι πρός τὸ ἡμέτερον συμφέρον πάντα,,. Ksn: (ши simп:) "Δαῖτα ("Δόρπον "Δώματα) τίθεσθαι,,. Om: a гъti. "Ἀγορὴν θέμενος,,. Od: I. алкъtвind, komплektînd. (ши în пepifp:). "Σπουδὴν, saв "Ἐν σπουδῇ ("Ἀγῶνα, "Γάμον, "Μάχην, "Φόνον, ши чл:) τίθεσθαι,,. Лкs: în локв de σπουδάζειν, ἀγωνίζεσθαι, ши чл: "Ψῆφον —,,. Dm: a da botвл. (ши fir:) "Γνώμην τίθεμαι μὴ στρατεύεσθαι,,. Ep: îmî daв пъpepea. (de вnde 12) (miж: кв dat:) mъ înвoîeskв. "Γνώμῃ ταύτῃ —,, Sof: "Ἐθέμην τῷ δόγματι,,. Sin: 13) noet: пвів în minte; іав în sine' mî; (despre mвіepe) zъmislеskв. "Τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε,,. Iл: Θ. "Καθαρὸν θέμενος νόον,,. Trп: пвind rîndв кврatв (neвіклеanв). "Δαίμων ἀνδρὸς πρόσοψιν θηκάμενος,,. Hind: лвînd firвpъ. "Παῖδα («Υἱὸν) ὑπὸ ζώνῃ τίθεσθαι,,. Imп: a лва în пîntече. 14) лasв жos, лепъdв. "Τὰ ὅπλα—,,. Лкs: (ши пpin întind:) "Τὸν πόλεμον —,,. Tвч: înчetezв, пъpъseskв. [θέω, τιθέω].

Τιθηνεία (ἡ), хpъnipe кв цîцъ, крeшtepe; (în цen:) înгpiжipe, къвtape de апpoape. [din

Τιθηνεύω, вiit: -εύσω, ши

Τιθηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, ши miж: (ши maî întpeв:) -έομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, хpъneskв кв лапtеле meв, daв цîцъ, крeskв: (пpin întind:) pesfъцв; (aввs:) квлtiвв; (în цen:) înгpiжeskв, кавtв de апpoape. [din

Τιθήνη (ἡ), [τιθαίνω] doîкъ; (în цen:) крeskъtoape; (fir:) пъskъtoape. „Ἔρις πολέμοιο τιθήνη". Non:

Τιθηνήτειρα (ἡ), noet: fem: ал лвî ...

Τιθηνητὴρ (ὁ), [τιθηνέω] noet: în локв de τιθηνὸς, хpъnitopв, крeskъtopв.

Τιθηνητήριος, α, ον, кввenitв, saв îndemînatiкв ла хpъnipe, saв крeшtepe кв цîцъ; хpъnitopв (лвкpв).

Τιθηνία (ἡ), noet: în локв de τιθηνεία.

Τιθηνίδια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвъtoape în Sпapta, în кape doîчеле adвчеав копii de seksвл въpв: ла temплвл Dianeî Kopitaлieî. [ши

Τιθηνίζομαι, вiit: -ίσομαι, ши пas: -ισθήσομαι, (плц:) în локв de τιθηνέομαι. [τιθήνη].

Τιθηνοκομέω -ῶ, вiit: -ήσω, крeskв, înгpiжeskв ка o doîкъ. [din

Τιθηνοκόμος (ὁ, ἡ), [τιθηνὸς, κομέω] крeskъtopв, înгpiжitopв de чineвa.

Τιθηνὸς (ὁ, ἡ), хpъnitopв, крeskъtopв; înгpiжitopв; (пaptiк: fem:) doîкъ; (fir:) коплвкpъtopв, kontpiввitopв ла крeшtepe. „Ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθὴ τιθηνὸς» Лonц: [τιθαίνω].

Τίθησθα, Eoл: noet: în локв de τίθης, saв ἐτίθης, a 2: sinг: neps: de пpeз: saв пpeл: ал лвî τίθημι.

Τιθόα (ἡ), Dop: noet: în локв de τιθήνη.

Τιθὸς. ἡ, ὸν, noet: în локв de τιθασσὸς.

Τιθυμαλὶς, ίδος (ἡ), вnв felв de плantъ, = Τιθύμαλος (de лîngъ mape).

Τιθύμαλλα (τὰ), noet: îm: (în etepoц:) ал лвî...

Τιθύμαλλος, ши Τιθύμαλος (ὁ), [τιθὴ пentpв лъпtoasa zeamъ] вnв felв, saв neamв de плantъ, лапtеле квквлвî; ши вnв felв іapъшî = Φλόμος (вezî ziч:).

Τικτικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitв ла naшtepe. [din

Τίκτω, [τέκω, în afin: кв τεύχω] вiit: τέξω, ши (maî oвiч:) τέξομαι, (nex: ἔτεκον, tpe: de кв: τέτοκα, ши пas: maî noв τέτεγμαι,

ші рар τετυγμαι, пех: пas: ἐτέχθην) naskš, fakš копії (прінч: ка din naptea mšmeї); înгрiжeskš, kpeskš копілš; (în џеn:) продškš; (fir:) прічінsїеskš. «Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον». Skp: «'Ορσίλοχος δ' ἄρ ἔτικτε Διοκλῆα». Іл: Е «Οὓς 'Εκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκον». Om: de šnde (în партч:) «'Ο τεκὼν, «'Η τεκοῦσα». tata, mšma. (ші îмпpešnъ amîndoї) «Οἱ τεκόντες». пърінџії. (ші despre віte) «Βοὸς μήπω τετοκυίης». Es: (ші між:) «Τέξῃ υἱὸν» Skp: «"Ος τέκετ' 'Ορσίλοχον». Іл: Е. (ші fir.) «Γῆ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον δημήτριον». Esxл: «Δᾷδα, ἥ ταχὺ πῦρ τέξεται». Ksn: (ші пas:) „Πολλῶν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὠῶν τικτομένων». Фав: (ші fir:) «Χάρις χάριν ἀεὶ τίκτει». Sof:

Τίλαι (αἱ), [τίλλω] fšлгšлеџе, че sвор în aepš ка праfšл.

Τιλάω -ῶ, віit: -ήσω, mъ кšfšpeskš. [de šnde

Τίλημα (τὸ), кšfšpeалъ.

Τίλλα (τά), Глs: în локš de πτίλα.

Τιλλάρια (τὰ), kondeїe de skpis; dšпе алџії греш: în локš de τιτλάρια.

Τιλλοπώγων, ωνος (ὁ), smšлгъtopš de варва sa. [τίλλω, πώγων].

Τίλλω, [în afin: кš ψιλὸς] віit: τιλῶ, (пas: tpe: de кš: τέτιλμαι) smšлгš, жšmšлеskš; (fir:) atinгš кš вatжокорірї; (між: кš ак: saš dat:) îmї smšлгš пърšл жълind пе чinева. «Νεκρὸν τ' ἄλοχὸς τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ τιλλέσθην». Іл: Ω. (везї ші κόπτομαι). (пas:) «Τετιλμένοι». afemeїaџї.

Τίλλων, ωνος (ὁ), šнš felš de пеште de апъ dšлче.

Τίλμα (τὸ), smšлгъtšpъ; пърš smšлsš; kîлџї; destpъmъtšpъ, saš skamъ. 2)=Τίλσις, smšлџере. 3)(med:)=Σπασμὸς, sпasmš. [τίλλω].

Τιλμάτιον (τὸ), dim: ал лšї τίλμα.

Τιλμὸς (ὁ),=Τίλσις.

Τίλος (ὁ), [τίλλω]=Τίλμα; (ла îm:) џепеле.

Τίλος (ὁ), [σπατίλη] = Τίλημα, кšfšpeалъ.

Τίλσις, εως (ἡ), smšлџере, жšmšліре; destpъmape; (fir:) вatжокоріре, atinџере; (прin întind:) жъліре (везї ші κοπετὸς).[ші

Τιλτὸς, ἡ, ὸν, smšлsš, жšmšлitš; (despre џesъtšpї) destpъmatš. «Τιλτὸς μοτὸς». (ші simп:) «Τιλτὸν» skamъ (пentpš pънї), fitiлš. «Τιλτὸν (îмпpešnъ ші fъpъ) τάριχος». Лks: пеште вatoчitš кšpъџitš de solzї. [τίλλω].

Τίλφη (ἡ), At: în локš de σίλφη.

Τίλων, ωνος (ὁ),=Τίλλων.

Τιμαξῶ, Dop: în локš de τιμήσω.

Τιμαιογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, sspiš diaлогš ка Timešл лšї Плаtonš. [Τίμαιος, γράφω].

Τιμαῖος, α, ον, Глs: în локš de ἔντιμος.

Τιμαλφέω -ῶ, віit: -ήσω, поеt: în локš de τιμῶ, чinsteskš, pesпektezš. «Τοὺς θεοὺς —» Apst: (ші пas:) „Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον». Esxл: [din

Τιμαλφὴς, έος (ὁ, ἡ), [τιμὴ, ἄλφω] каре îші aflъ (se вinde кš) преџšл кšвenitš, преџiosš «Χρυσὸς κτῆμα τιμαλφέστατον». Плt:

Τιμᾶντα, (în kontpak:) în локš de τιμάεντα, Dop: în локš de τιμήεντα, ак: îm: ал пešt: лšї τιμήεις.

Τιμάορος (ὁ, ἁ), Dop: поеt: în локš de τιμωρὸς.

Τιμάοχος (ὁ, ἁ), Dop: поеt: în локš de τιμοῦχος.

Τιμαρχία (ἡ), =Τιμοκρατία, 2) demnitatea чensopšлšї Романš,=Τιμητεία. [τιμὴ, ἀρχὴ].

Τιμαρχώδης, εος (ὁ, ἡ), asemeneа кš Timapxš [Τίμαρχος п:п:], (ad:) demopaлisatš.

Τιμασεῦντι, Dop: în локš de τιμήσουσι, a 3· îm: peps: ал віit: лšї ...

Τιμάω -ῶ, віit: -ήσω, adaorš, saš xotъpъskš преџšл лšкpšлšї, îл skšmпeskš, saš îл преџšїeskš. «'Ηλίκον ἰχθὺν, ὅσου τιμῶσιν». At: «Τιμᾷν τῆς ἀξίας». Apstd: «Τιμᾷν πολλοῦ (μείζονος, τοῦ παντὸς, ші кš преп: πρὸ παντὸς, ἀντὶ παντὸς)». Лks: (ші пas:) «"Οπου ἄν ἀκούσωσι τιμᾶσθαι μάλιστα τὸν σῖτον». Ksn: 2) (fir:) чinsteskš пе чinева; sokoteskš пе чinева saš чева вpednikš de чinste, estimš; (поеt: în maї eksaktъ însemп:) pešвšпš чinstea кšїва,=Τιμωρῶ. «Τίμησόν μοι υἱόν». Іл: А. «'Αθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀιθρώπους». Іл: Ψ. „'Επαινεῖν καὶ τιμᾷν τὸν ἄξιον." Ksn: „'Αντὶ γὰρ τοῦ τιμωρεῖν τοῖς τυράννοις, αἱ πόλεις μεγάλως τιμῶσι τὸν ἀποκτείναντα τὸν τύραννον,,. Ksn: "Χρήματα ἔδωκε τοῖς ἑαυτοῦ ταξιάρχαις, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι ἔχοιεν τιμᾷν, εἴ τινας ἄγοιν· τὸ τῶν ὑφ' ἑαυτοὺς,,. Ksn: (ші кš dat: opran:). "Τιμᾷν ταῖς μεγίσταις τιμαῖς,,. Iskp: (ші despre пeînsšflл:) "Τιμῶντά σε τὸν τάφον τοῦ πατρὸς,,. Iskp: (ші між:) ""Ο πλεῖστου ἐγὼ τιμῶμαι,,. Iskp: (ші поеt: în локš de пas:). "Αἰεὶ τιμήσεσθαι,,. Om: Imп: "Θανὼν καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεσθα.,, Sof: (ші пas:). "'Ετιμήθη πάντων μάλιστα παρ'

αὐτῷ». Ep: (ші кк цen: noet:) «Τιμῆς, ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι». Iл: Ψ. 3) (лец:) xotърътъкъ (ші dъпе ziч: пpeцъїeskъ) ка жъdikътоpъ (ші miж: ка napte npironitoape, saъ sъпъsъ жъdiкъцiї) osînda вineї, osîndeskъ ла глoaвъ, saъ алtъ nedeansъ (пъindъ se fелъл, saъ кîtъл osîndeї în цen:) «Τὴν μὲν οὖν αἰκίαν χρημάτων ἐστι μόνον τιμῆσαι». Лs: (ші къ dat: de пeps:) «Τίνος τιμήσειν αὐτῷ (se înц: τὴν δίκην) προσδοκᾷς τὸ δικαστήριον». Dm: «Τῷ πατρί δέκα ταλάντων ἐτίμησαν»; Dm: «Βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ». Dm: «Ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν». Apstf: osîndind пе toцї fъpъ osebipe (npin лъnгa лiniе tpasъ пе tавла de xotъpîpe, кape epa osînditoape, прекъm dinnpot: чea skъptъ desвinoвъцitoape). (de ъnde aвsол:) «Τιμᾷν βλέπω». Apstf: каъtъ sъ osîndeskъ. (ші къ пpeп:). „Ἡ ἡλιαία τιμάτω περὶ αὐτοῦ, ὅτου ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι." Apstf: (ші miж:) „Τιμᾶσθαὶ τινι (se înц: τὴν δίκην) δεσμοῦ, ші чл:" Ptp: „Θανάτου τετιμημένος ἑαυτῶ." Din: деклapîndъ se însъшї вpednікъ de moapte. „Τιμησαίμην ἂν ἐμαυτὸν (noate maї кopeк: ἐμαυτῷ) τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως„. Лъч: (ші пas:) „Ἐὰν ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς ὕβρεως„. Dm: daка se вa osîndi пentpъ пeчinstipe ла плаtъ de вanї. [din

Τιμὴ (ἡ), [τίω] пpeцъ de лъкpъ. «Τὸ μηδενὸς ἄξιον οὐδεμίαν ἔχει τιμήν». Apst: «Τίς ὠνεῖται τοῦτον; (B) Τίς ἡ τιμή; (A). Δύο μναῖ». Лъч: "Τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου». Skp: «Παρῆν ἔχων τὴν τιμὴν τῆς λείας. Ksn: «Χρήματα ὑπάρχειν εἰς τιμὴν τῶν ἵππων». Ksn: «Τῆς ἀρχαίας τιμῆς πολλοὺς πολλαπλασίου χώρους ἀξίους ἐποιήσαμεν». Ksn: (ші emfant:) «Ἐξευρίσκοντες τιμῆς τὰ κάλλιστα (κτήνεα)». Ep: къ mape плаtъ. 2) (fir:) чinste, saъ pesпektъ, чe adъчe чineвa кътpe чineвa. "Ἄγειν ἐν τιμῇ («Διὰ τιμῆς ἔχειν) τινα». Fp: a estima пе чineвa. "Ἐπὶ τὴν τοῦ δικαίου τιμὴν». Плt: пentpъ pesпeкtъл чeл кътpe dpentate. 3) кoвîpшipe, пpefepinцъ; demnitate, stъпînipe; enistasie. "Τιμῇ βασιληΐδος». Iл: Z. «Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει (ἡ Ἀφροδίτη)». Es: 4) (npin întind:) semnъ de чinste, пpomiъ; npinosъ konsfinцitъ. «Τιμὰς οὐκ ἐδίδουν θεοῖς». Es: "Δηλοῦν τῶν θανόντων τὰς τιμὰς». Тъч: 5) глoaвъ (osîndъ în вanї); (în цen:) osîndъ, nedeansъ, pesвъnape. «Τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικεν». Iл: Г: «Εἰ δ' ἐμοὶ τιμὴν τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς». Om: «Σοὶ τιμὴν ἀρνύμενοι πρὸς Τρώων». Iл: A. [de ъnde

Τιμήεις, εσσα, εν, noet: în локъ de τίμιος, чinstitъ, пpeцiosъ. «Πάντα τιμᾶντα τὰ παρ' φίλων». Ткp:

Τίμημα (τὸ), кîtimea пpeцъipiї, saъ пpeцъл лъкpълъї пpeцъitъ, (ші naptiк:) ал aвepiї пpeцъite a fie-кърьїa чetъцeanъ (dъпе a кърia пpoпopцie se pегъла tpiвъtъл лъї), (Лat:) census; (în цen:) вenitъ. «Ὅπου ἐκ τῶν τιμημάτων αἱ ἀρχαὶ καθίστανται, ταύτην τὴν πολιτείαν πλουτοκρατίαν ἐνόμιζεν (ὁ Σωκράτης) εἶναι„. Ksn: 2) вънeaskъ osîndъ (npinч: чea xotъpîtъ de npironitopъ); (în цen:) nedeansъ (Плt:). [τιμάω].

Τιμῆντα, noet: în kontpaк: în локъ de τιμήεντα, ак: ал лъї τιμήεις.

Τιμήορος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de τιμάορος.

Τιμηρύω, вiit: -ύσω, глs: [τιμή, ἐρύω] = Τιμιουλκέω.

Τιμῆς, ῆσσα, ῆν, (цen: τιμῆντος, ήσσης) noet: în kontpaк: în локъ de τιμήεις.

Τιμήσιος (ὁ, ἡ), estimaвiлъ, вpednікъ de чinste. [din

Τίμησις, εως (ἡ), пpeцъipe (npinч:) de aвepea fie-кърьїa чetъцeanъ, ші чea dъпе dînsa pîndъipe a tpiвъtълъї лъї, (Лat:) census; (în цen:) aвepe, вenitъ (вeзї ші τίμημα). 2) (лец:) înпъnepe de вънeaskъ osîndъ (npinч: dъпе oape-кape пpeцъipe); (în цen:) osîndipe, xotъpîpe de op чe osîndъ. 3) (pap) чinstipe, stimape, pesпektape. [τιμάω].

Τιμῆσσα, în kontpaк: în локъ de τιμήεσσα, fem: ал лъї τιμήεις.

Τιμητεία (ἡ), demnitatea чensopълъї din Poma, чensopatъл. [τιμητεύω].

Τιμητέον, nosit: ал лъї τιμάω.

Τιμητεύω, вiit: -εύσω, sîntъ чensopъ (în Poma). [ші

Τιμητήριος (ὁ, ἡ), eksпpimъtopъ, saъ atpiвъitopъ de (saъ fъкъtъ sпpe) чinstipe. [din

Τιμητὴς, οῦ (ὁ), пpeцъitopъ de чeвa; (naptiк:) xotъpîtopъл пpeцълъї вънeштeї osînde; (în Poma) пpeцъitopъл aвepiї чetъцeniлop, (Лat:) чensopъ. [τιμάω]. [de ъnde

Τιμητικὸς, ή, όν, къвenitъ, saъ însъшitъ чensopatълъї, saъ чensopълъї. „Τιμητικὴ ἀρχη." Лкs: = Τιμητεία, dpeгътopia чensopълъї. ‖ (sъвst:) кape a stat maї 'nainte чensopъ, (Лat:) Vir censorius. 2) atinгътopъ de жъdiкътopeaskъ osîndipe. "Πινάκιον τιμητικὸν„. (вeзї τιμάω). 3) îndemi-

natikӗ a adѫчe fie-кърѫїa кѫвenita чinste, îndatoрътoрӗ în пѫptape, гpaцiosӗ.

Τιμητὸς, ὴ, ὸν, пpeцѫitӗ, saӗ de пpeцѫit. „Ἀγὼν—" Лeц: жѫdikatъ, a къpia osîndъ nѫ este xoiъpîtъ de лeцe, чi pъmîne лa пpeцѫipea жѫdiкътopѫлѫї, saӗ шi кїap a sѫпѫsѫлѫї лa osîndъ (veзї ὑποτιμάομαι, înпpot: de ἀτίμητος). „Καὶ τούτῳ μὲν, ἐὰν καταψηφίσησθε, τιμητὸν· ἐμοὶ δ' ἀτίμητον τοῦτ' ἐστί." Dm: [τιμάω].

Τιμιοπωλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вînzӗ sкѫmп. [din

Τιμιοπώλης, ου (ὁ), sкѫmп-вînzътopӗ. [τίμιον, πώλης].

Τίμιος, α ος, ον, чeл de чinste, чinstitӗ, estimaвiлӗ; (despre лѫкp:) пpeцiosӗ, sкѫmпӗ. „Οὕτω τίμια πωλεῖται, ὥστε шi чл:„. Ksn: "Τιμιωτέρους τιθέναι τοὺς δικαίους τῶν ἀδίκων„. Ksn: 2) adѫкътopӗ de чinste. (de ѫnde) "Τὸ τίμιον„. Diod: mepitӗ de чinste. шi „Τὰ τίμια." Skp: dpeгътopiiлe, demnitъцiлe, saӗ panгѫpiлe. ‖ (neѫt:) Τίμιον, adв: în лoкӗ de τιμίως, sкѫmп. [τιμή]. [de ѫnde

Τιμιότης (ἡ), xapaктepѫл omѫлѫї чinstitӗ.

Τιμιουλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, [τιμὴ, ἕλκω] ѫpкӗ пpeцѫл, sкѫmпeskӗ.

Τιμίως, adв: sкѫmп. [τίμιος].

Τιμογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, skpiӗ пpeцѫpiлe лѫкpѫpiлop de вînzape; (în цen:) пpeцѫїeskӗ. [τιμὴ, γράφω].

Τιμοκρατία (ἡ), timoкpatie, ѫnӗ feлӗ de гѫвepnӗ apistoкpatiкӗ, în кape (dѫпe Apst:) panгѫpiлe demnitape se daӗ în пpoпopцie кѫ пpeцѫita aвepe a fie-кърѫїa. [шi

Τιμοκρατικὸς, ὴ, ὸν, aплeкatӗ лa, saӗ вasatӗ пe timoкpatie. [τιμὴ, κράτος].

Τιμόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), poet: чinstitopӗ, saӗ чinstitӗ de opaшӗ. [τιμὴ, πτόλις].

Τῖμος, saӗ (maї пpoвaв:) Τιμὸς (ὁ), poet: (пpea papӗ) în лoкӗ de τιμή.

Τιμουχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntӗ ...

Τιμοῦχος (ὁ), [τιμὸς, ἔχω] dpeгътopӗ (în ѫneлe opaшe шi кoлoniї Elineштї).

Τιμώνιον (τὸ), лoкѫinцъ sinгѫpatiкъ, ѫnde тръїeште чineвa кa misantpoпѫл Timonӗ. [Τίμων].

Τιμωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ faкӗ pesвѫnътopӗ (de чinstea кѫївa); (în цen:) aжѫtӗ, aпъpӗ. «Ἱκέτης ἵζετο τιμωρῆσαι ἑαυτῇ κελεύουσα». Ep: «Ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῖνον, τιμωρέων τῷ πατρί». Ep: «Τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα (ὑπὸ τοῦ βαρβάρου) τοῖσι ἡμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα». Ep: «Ὄφεσθε κἀμὲ σύμμαχον, γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα». Sof: «Ἀχιλλεὺς Ὁμήρῳ πεποίηται Πατρόκλῳ, ὡς ἑταίρῳ ἀποθανόντι, εὐπρεπέστατα τιμωρῆσαι». Ksn: (mi авsoл:) «Τὸ δὲ ἁρπασθεισέων γυναικῶν σπουδὴν ποιεῖσθαι τιμωρέειν ἀνοήτων». Ep: (шi miж:). "Ἐμοῦ πατρὶ πάντη τιμωρουμένης, οὐ ξυνέρδεις». Sof: 2) (кѫ aк:) nedenseskӗ, înfpînezӗ; (în цen:) îmї pesвѫnӗ. «Τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν». Sof: (шi кѫ dat: пepiп:). «Δέχομαί τε ἱκέτην σε, καὶ τιμωρήσειν σοι τοῦ παιδὸς τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπισχνοῦμαι». Ksn: (їap oвiч: miж:). «Τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι». Ksn: «Ἀδύνατοι γίνονται τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικήσαντας„. Ksn: (шi кѫ цen: кѫ пpeп:). «Βουλόμενοί μιν ἀντὶ τουτέων τιμωρήσασθαι». Ep: (шi în eл:). «Ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρούμην αὐτούς». Ksn: «Νῦν ἔξεστι Λακεδαιμονίους πάντων, ὧν ἐπεποιήκεσαν ὑμᾶς, τιμωρήσασθαι». Ksn: (saӗ pap кѫ aк:). "Εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην„. Eѫp: (шi кѫ пpeп:) «Τιμώρησαι ἐς πάτρων τὸν σόν». Ep: [de ѫnde

Τιμώρημα (τὸ), чeea чe se faчe ѫnpe aжѫtopӗ, saӗ pesвѫnapea кѫївa. [шi

Τιμώρησις, εως (ἡ), aжѫtape, saӗ pesвѫnape. [шi

Τιμωρητὴρ, шi

Τιμωρητὴς, οῦ (ὁ), = Τιμωρὸς, aжѫtъtopӗ, saӗ pesвѫnътopӗ. [шi

Τιμωρητικὸς, ὴ, ὸν, îndemînatiкӗ, saӗ aплeкatӗ лa pesвѫnape, saӗ aжѫtape aлtѫїa întp' aчeasta, saӗ aпъpape. [шi

Τιμωρητὸς, ὴ, ὸν, nѫtinчosӗ de a se nedensi, пpiimitopӗ de pesвѫnape.

Τιμωρία (ἡ), aжѫtopӗ ѫnpe aпъpape. «Πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα σφι τιμωρίη οὐδεμίη ἐπιφανήσεται». Ep: Τιμωρίαν παρέχειν saӗ ποιεῖσθαί τινι». шi «Τῇ ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων τιμωρίᾳ πιστεύοντες„. Ep: pesвѫnape, satisfaкцie. «Διαφέρει δὲ τιμωρία καὶ κόλασις· ἡ μὲν γὰρ τοῦ πάσχοντος ἕνεκα ἐστίν· ἡ δὲ τιμωρία τοῦ ποιοῦντος, ἵνα ἀποπληρωθῇ». Apst: «Τιμωρίαν λαμβάνειν„. Antf: = Τιμωρεῖν. "Τιμωρίᾳ μετέρχεσθαί τινα». Dm: «Τῷ παιδὶ τιμωρίας τινος τυχεῖν„. Ksn: 3) (în цen:) osîndъ, nedeaпsъ. "Ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ καὶ τιμωρία κατ' αὐτοῦ». Dm: "Μετὰ μεγάλης τιμωρίας τελευτᾶν„. Diod: "Οἱ ἐπὶ τῶν τιμωριῶν„. Пл: mѫnчitopiї, гîziї, кълъїї. [din

Τιμωρὸς (ὁ, ἡ), [τιμὴ, ὥρα] pesвѫnътopӗ (aпъpътopӗ) aл чinstiї кѫївa; înfpînътopӗ, saӗ пpoteкtopӗ, aжѫtътopӗ, sкѫtito-

pȣ. (шi întp' ѕнеле ораше) жȣdікътоpȣ. "'Ικέτης σοι προσπίπτω, καὶ τιμωρὸν αἰτοῦμαί σε ἐμοὶ γενέσθαι,,. Ksn: "'Ηρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι,,. Аплп: natpoane. "Τιμωρὸς λόγος,,. Ep: îndemnътоpȣ ла pesвȣnape.

Τίν, saȣ (енгл:) Τιν, Dop: поеt: în локȣ de τοί=σοί, saȣ (pap) σέ, dat: saȣ ак: ал лȣї σύ. "'Αλγέω τὰν κεφαλὰν· τὶν δ' οὐ μέλει,,. Ткр: "Τί τίν,,; Ткр: че 'ці пасъ? "'Α φροντὶς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ τιν». Ткр: "Τίν ἁμᾶ κήμαυτὸν ἀείδων,,. Ткр:

Τίναγμα (τὸ), srȣdȣitȣpъ, saȣ sвîкnitȣpъ а челȣї че se клetinъ. 2)=кȣ...

Τιναγμὸς (ὁ), srȣdȣipe, sкȣtȣpape (аkt: saȣ пas:). [шi

Τινάκτειρα (ἡ), поеt: fem: ал лȣї...

Τινακτὴρ, поеt: în локȣ de...

Τινακτὴς, οῦ (ὁ), [τινάσσω] sкȣtȣpъtоpȣ. "Γαίης—,,. поеt: = 'Ενοσίγαιος.

Τινακτοπήληξ, [τινάσσω, πήληξ] ηκος (ὁ), глs: = Κορυθαίολος (везї зіч:).

Τινάκτρια (ἡ), поеt: fem: ал лȣї...

Τινάκτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локȣ de τινακτής. [din

Τινάσσω, [în af: кȣ τείνω] віit: ἄξω, клetinȣ, sкȣtȣpȣ, srȣdȣїȣ. "'Ενερθε Ποσειδάων ἐτίναξε γαῖαν,,. Іл: Υ. "Χερσὶ δοῦρα μακρὰ τινάσσοντας,,. Od: Χ. "Ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι λακτίζων ἐτίναξεν,, Om: "Κιθάραν, saȣ Νεῦρα κιθάρας —,,. Епгр: а isвi. "Δεσμὰ —,,. Епгр:='Αποσείεσθαι,(Франц:) secouer ses fers. (шi між:) "Τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,,. Od: Β. (шi пas:) "Πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς 'Όλυμπος». Es: "'Εκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες,,. Іл: Π. "Φόβῳ τινάσσεσθαι,,. Аплп:

Τινὴ, Dop: (pap:) în локȣ de τίν.

Τινθαλέος, α, ον, поеt: арzоsȣ, înfокаtȣ. [din

Τινθὸς, [în afin: кȣ τύφω] ἡ, ὸν, поеt: fеpвinte, арsȣ. ‖ (sȣвst:) "Τινθὸς λέβητος,,. Лік: nîntечеле.

Τίννυμι, saȣ Τίνυμι, (întp: npiнч: în челе комnȣsе) în локȣ de ...

Τίνω [τίω], віit: τίσω, (tpe: de кȣ: τέτικα, шi пas: τέτισμαι, шi τέτιμαι, nex: пas: ἐτίσθην, шi чл:) плътеsкȣ, daȣ de datopie. "Τιμὴν ("Ζωάγρια, "Θρέπτρα) τίνειν τινί,,. Іл: Γ. Σ. "Οὐ καλὸν γὰρ αὐτὸν μὲν εὖ πάσχειν, παθόντα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν,,. Sol: (їар npiнч: fir:). «Ποινὰς («Δίκας) τίνειν». Esхл: Ksn: Eвр: = Διδόναι δίκην, а se nedensi. «Ὕβριν τίνειν». Od: Ω. а se nedensi nentpȣ nenечinstipe. "Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα. Іл: Α. "Τίνειν ἀμοιβὴν,, Non: а pesплъti. "Τίνειν κακὴν ἀμοιβὴν πατρὸς,,. Аплп: а se nedensi asпpȣ nentpȣ пъкаteле tatълȣї sъȣ. (шi авsол:) "'Ο μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον,,. Sол: (шi між:) "'Ημεῖς κατὰ δῆμον τισόμεθα,,. Om: ле вом înплїni. ‖ (парtік: між:) îndeплїneskȣ, saȣ pesвȣnȣ чinstea кȣїва; (în цen:) îmї pesвȣnȣ; nedenseskȣ; (ȣne-opї în віne) pesплъteskȣ. "Ζεὺς ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅς με πρότερον κάκ' ἔοργεν,,. Іл Γ. "Ζεὺς σφείας τίσαιθ' ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους ἀνθρώπους τίνυται, ὅστις ἁμάρτῃ,,. Od: Ν. "Θεοὶ ἀνθρώπους τίνυνται, ὅστις κ' ἐπίορκον ὀμόσῃ,,. Іл: Γ. Τ. (шi кȣ ак: ел:) "Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων ἧς ἀλόχοιο,,. Es: "Οὐκ ἐπ' αὐτοῖς τίνονται μάκαρες πρήγμασιν ἀμπλακίας· ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος· ὅς δὲ φίλοισιν ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασε,,. Тгп: (шi кȣ цen: кȣ преп:). "Ίνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ 'Ελλήνων τίσωνταί σε». Ep: (шi ел:). "Ήτ' ἐφάμην τίσασθαι 'Αλέξανδρον κακότητος,,. Іл: Γ. (шi în віne). "Τὸν εὐεργέτην ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς τίνεσθαι,,. Піnd:

Τίποτε; în локȣ de τί ποτε; че dap; saȣ nentpȣ че оаре?

Τίπτε; поеt: în sінк: în локȣ de τίποτε;

Τίς, (neȣt: τί) τινὸς, (маї de мȣлtе opї енгл:) пpon: nedef: neшtine, чінева, ȣnȣ, оаре-каре; (ȣne-opї) fie-каре; op чіne; (ȣne-opї emfant:) оарешї че. «Άνθρωπός τις,,. Ѕкр: Faв: "Καλή τις οὖσα,,. Апкр: "Άλλοι τινές,,. Лкs: "Καί ποτέ τις εἴπῃσιν,,. Іл: Ζ. "Φήσει τις ἄν,,. Dm: "Δώσει τις δίκην,,. Apstf: "Ποῖ τις τρέψεται,,; Apstf: "'Ως δ' ὅτε τίς τε λέων,,. Om: "Εἴπου τίς τινα ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτοῦ,,. Тȣч: "Νῆσός τις εἰν' ἁλὶ κεῖται,,. Od: Η. "Έστι δέ τις ποταμὸς,,. Іл: Λ. "Δοῦπον αὖ κλύω τινα,,. Sof: "'Εάν τι συμβαίνῃ,,. Dm: "Εἰ μέν τις δόρυ θηξάσθω». Іл: Β. fie-каре. "'Αλλά τις αὐτὸς ἴτω,,. Іл: Ρ. "Κακολογίης πέρι τῆς εἰς Δημάρατον ἔχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω,,. Ep: "Καί τις οἰκίην ἀναπλασάσθω, καὶ σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω,,. "Ώρα λέγειν, ὅ,τι τις γιγνώσκει,. Ksn: "Παιδεύειν, ὅπως τις ἐθέλοι,,. Ksn: "Χρὴ ποιήσασθαί τινα ἡμῶν πρόνοιαν εἰδότας,,. Dm: (шi кȣ alt: adiekt:). "Πᾶς τις, "Αὐτός τις, "Εἷς τις шi чл: "'Ο μέν τις, ὁ δὲ,,. Лкs: "Ήδη δέ τις τὰς ἀγέλας ἐφρούρει,,. Лоnц: "Ιδών τινας αὐτῶν ἐπιδεδεμένους, τὸν μέν τινα ἀντικνήμιον, τὸν δὲ χεῖρα,,. Ksn: (шi кȣ цen; îm: екчепt:),,. "Θεῶν τις,,. Om: (шi în întpeп:). "Τῶν τις ἱερέων,,. Ep: în локȣ de τῶν ἱερέων τις.

(ші în ел:) "Κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς, ἢ τῶν συγγενῶν (se înц: τις) ἢ τῶν φίλων,,. Apstf: (ші emfant: saꙋ în întind:). "Κἠγὼν τις φαίνομαι ἦμες,,. Ткр: "Ηὔχεις τις εἶναι,,. Еꙋр: "Λέγειν τι,,. Лкs: чева însemnatꙋ (innpot: de οὐδὲν λέγειν); (ші în фелꙋ de eponie) "Ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι προίκτης,,. Od: P. eшті пrea oвpaznikꙋ ші nepꙋшinatꙋ. "Οὐ δοκεῖ μοι ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη,,. Ep: nꙋ este вpe ꙋnꙋ mape лꙋкpꙋ; (saꙋ în înnꙋцinape, ші ка în фелꙋ de semꙋipe, ші apъtape de în че кіпꙋ). "Ἐγὼ δὲ τις οὐ ταχυπειθής,,. Ткр: nꙋ sîntꙋ вpe ꙋnꙋл aша лesne de îndꙋплекat. "Δυσμαθής τις,,. Лкs: чева кam... "Ἤ τις, ἢ οὐδεὶς,,. Ep: maï niminea. "Ἀλλ' οὐδὲ φίλων τις πέλας οὐδεὶς,,. Еꙋр: кam seamъnъ a..; (iap naptik: desnpe kîtime). "Ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν,,. Od: E. ка kîtꙋ oape. "Οὐ γὰρ τινα πολλὸν χρόνον ἦρξεν,,. Ep: nꙋ atît de mꙋлtъ вpeme. "Ὀλίγα ἄττα,,. Лкs: пrea пꙋцine. (ші кꙋ nꙋmp: xot:). "Καὶ ἐς διακοσίους μέν τινας αὐτῶν ἀπέκτειναν, οἱ δέ ἄλλοι διέφυγον,,. Тꙋч: (ші în пapaлeлꙋ). "Εἴ τις δύο, ἢ καὶ πλείους τις ἡμέρας λογίζεται,,. Sof: (ші ка de пpisosꙋ). "Ἕκαστός τις,,. (ші maï кꙋ seamъ în neꙋt: în ел: de пpeп: în лoкꙋ de adв:). "Ὀλίγον τι, "Μᾶλλόν τι, "Σχεδόν τι, "Οὐδέν τι, "Διαφερόντως τι, "Πάλαι τι, "Οὕτω δή τι,,. Ep:

Τίς; (neꙋt: τί;) τίνος; пponꙋm: întpeв: чine? кape? "Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ, τίς οὗτος ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος νύκτα δι ὀρφναίην»; Іл: K. "Τίς κέν μοι τόδε ἔργον τελέσειεν,,. Om: "Τίς ἥδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν»; Еꙋр: "Τίς εἶ σύ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τῷ πέμψαντι ἡμᾶς,,. Skp: "Ἰδὼν τινας ἐπιδεδεμένους, ἠρώτα, τί πάθοιεν,,; Ksn: "Τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς; Sof: (în miжлoчite întpeв: saꙋ dꙋne вepвї întpeв: saꙋ îndoit: saꙋ кꙋꙋt: ка opiкꙋ). "Ἠρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι»; Od: O. "Οὐκ οἶδα, τί φῶ,,; Лкs: "Καταμεμάθηκας οὖν, τοὺς τὶ ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσι,,; Ksn: "Ἀλλ' ὅταν τι ποιήσωσι, νομιεῖς ἐπιμελεῖσθαί σου,,; Плt: (ші кꙋ aptik: ла Atічї) "Τὸν τίνα φής»; Лкs: || (neꙋt: maï de mꙋлte-opї ел: de nꙋme sꙋвst: saꙋ вepвꙋ). "Ὁ γέρων δὲ τί (se înц: ἔφη) πρὸς ταῦτα,,; Лꙋч: "Τί (se înц: μέλει, saꙋ μέτεστιν) ἐμοί καὶ σοί,,; Skp: ші Eпкt: "Τί (se înц: κοινὸν ἐστι) νόμῳ καὶ βασάνῳ,,; Dm: "Τί μοι (se înц: συμφέρει) θεοὺς σέβειν δωρολήπτας»; Axiл: Takt: (ші кътpe îm: aвꙋs:). "Τί δὲ δὴ τὰ περὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, τί ἦν τὰ λεχθέντα καὶ πραχθέντα,,; Плt: (saꙋ în ел: de пpeп:). "Τί κλαίεις,,; Skp: ші Om: în лoкꙋ de διὰ τί; "Τί οὖν, ἔφη, οὐ πυνθάνῃ, εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ' ἐστὶ,,; Ksn: (ші кꙋ феꙋpite aлte naptiккꙋле). "Τί γάρ; "Τί δέ; "Τί δή; "Τί δήποτε; "Τί μήν; "Τί ὅτι; Τί ποτε; ші чл: || (кꙋ aptik:) "Τὸ τί ἦν εἶναι,,; Fлsf: fiinцa (aвstpakta eksistinцъ a) лꙋкpꙋpiлop.

Τισαίατο, Ion: în лoкꙋ de τίσαιντο, a 3: îm: пeps: de miж: nex: 1: ал noft: лꙋї τίνω, saꙋ τίω.

Τισιγίτης, ου (ὁ), ꙋnꙋ фелꙋ de вasꙋ. [Пeps:]

Τίσις, εως (ἡ), плътipe; (fir:) osîndъ, nedeansъ, pesꙋꙋnape, satisfaчepe (îndestꙋлape); (pap în вine) pesплътipe; (în цen:) pesплatъ. "Οὔ τι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω,,. Іл: X. "Τῶν ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,,. Om: Imn: "Τίσιν διδόναι,, Om: = Δίκας διδόναι, a se nedensi. (îm:) "Οὕτω δὴ αὐτὸν αἱ τοῦ Πολυκράτεος τίσιες μετῆλθον,,. Ep: 'л aꙋ ажꙋns пъкateле. [τίω].

Τιταίνω, вііt: -ανῶ, (nex: ἐτίτηνα, ші miж: ἐτιτηνάμην) noet: în лoкꙋ de τείνω, întinzꙋ, tpagꙋ; (miж: saꙋ ел:) mъ întinzꙋ; (npin întind:) mъ лꙋптꙋ, mъ siлeskꙋ, mъ гpъвeskꙋ, aлepгꙋ. „Τόξα („Τάλαντα) τιταίνων„. Om: „Προπάροιθε θρόνων ἐτίτηνε τραπέζας,,. Om: „Ἵππος ἅρμα τιταίνων,,. Om: (ші miж:) „Ἵππος θέει τιταινόμενος πεδίοιο." Om: „Ἄψ ὤσασκε τιταινόμενος." Om: „Τῇ καὶ τῇ τιταινόμενος." Dion: „Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι ἐοικὼς Περσεὺς ἐτιταίνετο· ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν Γοργόνες ἐρρώοντο ἱέμεναι μαπέειν." Es: „Φόρμιγγα τιτηνάμενος μετὰ χερσὶ,,. Пoet: intinzîndꙋ se ші лꙋînd.

Τιταίνω (ι, лꙋnгꙋ), noet: în лoкꙋ de τίνω, imï pesꙋꙋnꙋ, nedenseskꙋ. „Τοὺς δὲ πατὴρ Τ[illegible]ῆνας καλέεσκε· φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι ἔργον, τοῖο δ'ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι." Es:

Τιτὰν, [τιταίνω, saꙋ τίτας, saꙋ τίταξ] ᾶνος (ὁ), Titanꙋ, (dꙋne mitoлoц:) чеї dîntiї цiганцї (fiї aї чеpꙋлꙋї ші aї пъmîntꙋлꙋї, ші чл:); (naptik: ла noeцї) soapeле; (ꙋne-opї) Epкꙋлꙋ; (npin întind:) вapвapꙋ, seлвatiкꙋ; (de ꙋnde kom:) amopezatꙋ de вꙋїeцї. [de ꙋnde

Τιτανιὰς, άδος (ἡ), noet: în лoкꙋ de τιτανία, fem: ал лꙋї τιτάνιος. [ші

Τιτανικὸς, ή, όν, Titanikꙋ, ал Titaniлop, însꙋшitꙋ Titanꙋлꙋї; (npin ꙋpm:) seлвatiкꙋ. [de ꙋnde

Τιτανικῶς, adв: seлвътіvemte, ка Titanії.

Τιτάνιος, α, ον, aл Titaniлop, saȣ чeл din Titanї. || (neвt:) Τιτάνια (se înџ: ἱερά), o sepвътoape în чinstea Titaniлop. [ші

Τιτανὸς, ίδος (ἡ), fem: aл лȣї Τιτάν, sopъ, saȣ fiїкъ de Titanї. [ші

Τίτανις, εως (ὁ), пллџ: în локȣ de [Τίτανος].

Τιτανογραφία (ἡ), skpisȣ (istopie), че tpaкteazъ despe Titanї. [Τιτάν, γράφω].

Τιτανοκράτωρ, ορος (ὁ), поet: віpвitopȣ de Titanї. [Τιτὰν, κρατῶ].

Τιτανοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ de Titanї. [Τιτὰν, κτείνω].

Τιτανολέτης, ου (ὁ), поet: пpъпъditopȣ de Titanї. [Τιτὰν, ὀλέω].

Τιτανομαχία (ἡ), вътълie de (saȣ înпpotівъ de) Titanї. [Τιτὰν, μάχη].

Τιτανόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), поet· fiȣ de Titanȣ. [Τιτὰν, παῖς].

Τίτανος (ἡ), (în џen:) хȣmъ aлвъ; пїatpъ de вapȣ; (naptік:) rinsȣ, saȣ вapȣ, (ȣne-opї) npafȣ de mapmȣpъ [de ȣnde

Τιτανόω -ῶ, віit: -ώσω, sпoїeskȣ кȣ вapȣ, вȣpвїeskȣ.

Τιτανώδης, εος (ὁ, ἡ), (ι ші α лȣnгȣ) asemenea кȣ Titanȣ, гpozaвȣ, seлвatiкȣ. ,,Τιτανῶδες ἐνιδὼν,,. Лȣч: ȣіtîndȣ se seлвatiк. [Τιτὰν].

Τιτανώδης, (ι, ші α skȣptȣ) εος (ὁ, ἡ), вȣposȣ. [τίτανος].

Τιτανωτὸς, ἡ, ὸν, sпoitȣ кȣ вapȣ. [τιτανόω]

Τίταξ, saȣ Τίτας (ὁ), (дȣпе векїȣл dialeктȣ aл Tesaлienїлop) împъpatȣ.

Τίτας, α (ὁ), Dop: поet: [τίνω] nedensitopȣ, pesвȣnъtopȣ.

Τιτηγενὴς, έος (ὁ, ἡ), поet: чeл din neamȣл Titaniлop. [Τιτὰν, γένος].

Τιτὴν, ῆνος (ὁ), Ion: în локȣ de Τιτὰν, saȣ Τιτανικὸς.

Τιτήνη (ἡ), fem: aл лȣї τίταξ.

Τιτήνιος, η, ον, Ion: în локȣ de τιτάνιος.

Τιτηνὶς, ίδος (ἡ), Ion: поet: în локȣ de Τιτανὶς.

Τιτθεία (ἡ), dape de (кpeштepe кȣ) џiџъ [din

Τιτθεύω, віit: -εύσω, daȣ (кpeskȣ копiлȣ кȣ) џiџъ. || (nestp:) sîntȣ ...

Τίτθη (ἡ),=Τιθήνη, doїкъ. (se конf: кȣ τήθη). [ші

Τιτθὴ (ἡ), sfîpкȣл џiџeї. [τιτθὸς].

Τιτθυδίζω,=Τιτυβίζω.

Τιτθίζω, віit: -ίσω, [τίτθη] глs: кpeskȣ пpȣnкȣ кȣ џiџъ; (nestp:) sîntȣ doїкъ.

Τιτθίον (τὸ), dim: aл лȣї τιτθὸς, џiџішoapъ, saȣ sfîpкȣ de џiџъ.

Τιτθὶς, ίδος (ἡ), dim: (mînr:) aл лȣї τίτθη, doїкiџъ.

Τιτθολαβέω -ῶ, віit: -ήσω, апȣкȣ de џiџe. [τιτθὸς, λαμβάνω].

Τιτθὸς (ὁ), [θάω] [de aчi] џiџъ (пpінч: de mȣїepe); sfîpкȣл џiџeї. 2) (ȣne-opї) în локȣ de τίτθη, doїкъ.

Τιτίζω, [imit:] віit: -ίσω, чipipezȣ кa пъsъpeлeлe (vezї ші πιπίζω). [din

Τιτίς, ίδος (ἡ), пъsъpiкъ.

Τιτλάριον (τὸ), tъвлiџъ de skpis, de însemnat чeva. [dim: aл лȣї ...

Τίτλος (ὁ), (пллџ:) titлȣ, sȣskpipџie, [Лat: titulus] tiтȣлȣшȣ.

Τιτραίνω, ші Τιτράω, [τείρω, τορέω] віit: τρήσω, (пas: tpe: de кȣ: τέτρημαι) гъȣpeskȣ, пътpȣnzȣ.

Τιτρώσκω, віit: τρώσω, [τρώω, în afin: кȣ τιτράω] (пas: tpe: de кȣ τέτρωμαι, пех: ἐτρώθην, ші чл:) гъȣpeskȣ, faкȣ panъ; ръnеskȣ (пpoпp: ші fir:),,. Πόῤῥωθεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσι,,. Ksn: ,,Οἶνος σε τρώει“ Od: Φ te ameџeшte (ші пas:) “Τῶν δὲ Ἀθηναίων αἱ ἡμίσειαι τῶν νεῶν τετρωμέναι ἦσαν,, Ep: гъȣpite. [de ȣnde

Τιτρωσμὸς (ὁ), Ion: în локȣ de τρωσμὸς.

Τιτυβίζω, [imit:] віit: -ίσω, stpiгȣ кa потîpnікea saȣ pîndȣpiкa

Τιτυοκτόνος (ὁ, поet: omopîtopȣ de џiraнtȣл Titiȣ. [Τιτυὸς, κτείνω].

Τιτύρινος (ὁ), пъstopeskȣ, чїoвъneskȣ. [ші

Τιτυριστὴς, οῦ (ὁ), кîntъtopȣ кȣ чїoвъneskȣ tлȣepȣ. [din

Τίτυρος (ὁ), Dop: џanȣл чeл mape. 2) =Σάτυρος. 3) (пpin întind:) tînъpȣ чїoвanȣ, пъstopȣ de кapre. 4) (At:) ȣnȣ feлȣ de maїmȣџъ skȣptъ de кoadъ.

Τιτύσκω, ші (maї întp: miж:) Τιτύσκομαι, (fъpъ віit:) поet: = Τεύχω, лȣкpînd faкȣ чeva; гътeskȣ; пpiчinȣїeskȣ, adȣкȣ. ,,Ἥφαιστος πῦρ τιτύσκετο,,. Iл: Θ ,,Ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο ἵππω,,. Iл: N. ,,Τιτύσκειν φόβον,,. Лs: a însȣfлa. ,,Αἰνὰ τιτυσκόμενοι“. Оп: ȣneлtind: 2) în локȣ de τυγχάνω, пȣїȣ semnȣ, îndpeптezȣ (ші miж: mъ îndpeптezȣ) лa semnȣ, saȣ џintъ; (пpin întind:) лoveskȣ okind лa semnȣ, nemepeskȣ (пpoп: ші fir:). “Αἰεὶ βάλλε τιτυσκόμενος,,. Od: X. (ші кȣ dat:) “Ἰοῖσι τιτυσκόμενος,,. Iл: Γ.N. «Χερσὶ τιτυσκόμενος.“ Тȣч: (ші кȣ џen: de peps:) ,,Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο,,. Iл: Φ. (ші fir:) “Τιτύσκετο φρεσὶν.“ Iл: N. se rîndea. (ші aвȣs:) ,,Ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες“ Od: Θ. în-

dpentîndъ-se de sine ka niщte mintoase fiinцe.

Τιτώ, όος -οῦς (ἡ), noet: [Τιτὰν] zioa, ziopiле.

Τίφη (ἡ), [τίφος] ȣnъ feлъ de rpîъ, saъ sekapъ. 2)ȣnъ feлъ de insektъ,=(saъ rpeш: în лokъ de) τίλφη, (Лat:) tibula.

Τίφθ', noet: (în akon:) maî 'nainte de вok: aspip: în лokъ de τίπτε,=τίποτε.

Τίφιος (ὁ, ἡ), вълtosъ. [din

Τῖφος, εος -ους (τό), anъ stъtъtoape, ваltъ; nъdȣpe вълtoasъ.

Τίφυον (τὸ), ȣnъ feлъ de nлantъ шi fлoape (întpevȣinцate лa kъnȣne), napчisъ.(vezî шi ἴφυον).

Τίφυς, saъ Τῖφυς, υος (ὁ), o natimъ, saъ воaлъ,=ἐφιάλτης (vezî ziч:).

Τιφώδης, εος (ὁ, ἡ), [τῖφος] вълtosъ, moчipлosъ.

Τίω, viit: τίσω, (nas: tpe: de kȣ: τέτιμαι) noet: în лokъ de τιμῶ (npon:) шi fir:). "Τῖον δὲ ἑ τεσσαράβοιον„. Iл: Ψ. îл npeцȣîaъ. (шi fir:) "Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν„. Iл; Ο. «Θεοὶ δίκην τίουσιν». Od: Ξ. (шi miж: pap) «Ζεὺς τίετο αὐτὴν». Es: (шi nas:) «Θεὸς ὣς τίετο δήμῳ». Es: «Θεοῖσι τετιμενος». Om: Es: (timniî avestъî verвъ se konf: kȣ aî лȣî τίνυμι).

Τλάθυμος (ὁ, ἁ), Dop: în лokъ de τλήθυμος.

Τλαιπαθὴς, Τλαισίφρων, rлs: în лokъ de τληπαθὴς, τλησίφρων.

Τλάμων, ονος (ὁ, ἁ), Dop: în лokъ de τλήμων. [din

Τλάω, (neîntp: tem: aл лȣî τέτληκα) viit: τλήσω, (nex: ἔτλην) pavdъ, sȣfepъ; (kȣ inf:) kȣtezъ. «Μήποτε πενίην ἀνδρὶ τέτλαθ' ὀνειδίζειν». Es: Om: «Οὐκ ἔτλη εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, ἀλλ' ὑπεχώρει». Ksn: (шi avsoл: în лokъ de adîekt:) «Τετληότι θυμῷ». Om: kȣ inimъ ръвdъtoape.

Τλῆ, noet: în лokъ de ἔτλη, a 3: sinr: neps: de nex: 2: aл xot:, шi

Τλῆ, a 3: sinr: neps: de nex: 2: aл sȣn: лȣî τλάω.

Τλήθυμος (ὁ, ἡ), noet: [τλάω, θυμὸς] ръвdъtopъ de inimъ; îndpъzneцъ лa sȣfлetъ.

Τλημόνως, adв: în ръвdape, tikълoшeшte. [шi

Τλημοσύνη (ἡ), ръвdape; îndpъzneaлъ, kȣpaжъ. 2) tikълoшie, pea nъtimipe. [din

Τλήμων, ονος (ὁ, ἡ), [τλάω] ръвdъtopъ, sȣfepitopъ, kȣpaжosъ; (în ръъ) dîpzъ, oвpaznikъ; (npin întind;) tikълosъ.

Τλῆναι, nex: 2: de inf: aл лȣî τλάω.

Τληπάθεια (ἡ), ръвdape; pea nъtimipe.[шi

Τληπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, pavdъ sȣfepinцe, nъtimeskъ peлe, saъ tikълoшiî. [din

Τληπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), [τλάω, πάθος] ръвdъtopъ de nъtimî; sȣfepitopъ kȣ kȣpaжъ.

Τλησικάρδιος (ὁ, ἡ), [τλῆσις, καρδία] noet: =Ταλακάρδιος, mapinimъ, kȣpaжosъ.

Τλησίμοχθος (ὁ, ἡ), noet: [τλῆσις, μόχθος] ръвdъtopъ de mȣnkъ, de osteneлî, de peлe nъtimipî; neovositъ; stъpȣitopъ; kȣpaжosъ.

Τλησιπαθὴς, έος (ἡ, ἡ), noet:=Τληπαθὴς.

Τλησίπονος (ὁ, ἡ), noet:= Τλησίμοχθος. [τλῆσις, πόνος].

Τλῆσις, εως (ἡ), ръвdape, îndpъzneaлъ, kȣpaжъ. [шi

Τλητικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв) -ικῶς, ръвdъtopъ, kȣpaжosъ. [шi

Τλητὸς, ἡ, ὸν, de ръвdat, sȣfepitъ. 2) noet: ръвdъtopъ. «Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν». Iл: Ω. [τλάω].

Τμάγεν, Eoл: noet: în лokъ de ἐτμάγησαν, 3: îm: neps: de nas: nex: 2:, шi

Τμάγον, noet: în лokъ de ἔτμαγον, nex: 2: aл лȣî τμήγω.

Τμήγας, α (ὁ), Dop: fepъл nлȣгȣлȣî [шi

Τμῆγος, εος -ους (τὸ), vpasda nлȣгȣлȣî. [din

Τμήγω, viit: τμήξω, (nex: 2: ἔτμαγον, шi nas: ἐτμάγην) noet: în лokъ de τέμνω, taîъ, despapцъ din чeva, saъ npin miжлokъ.

Τμήδην, adв: noet: npin tъîepe.

Τμηθεὶς, εῖσα, ὲν, nas: nex: 1: de naptiч:, шi

Τμηθῆναι, nas: nex: 1: de inf: aл лȣî τέμνω.

Τμῆμα (τὸ), вȣkatъ tъîatъ din чeva, napte. [τμήσσω]. [de ȣnde

Τμηματώδης, εος (ὁ, ἡ), tъîatъ, saъ de tъîat în вȣkъцî. 2)=Τμητικὸς.

Τμῆσις, εως (ἡ), tъîepe (akt: saъ nas:). «Γῆς—» Плt: tъîepe de nъdȣpe de kъtpe vpъжmaшî; (naptik: rpam:) deskomnȣnepe de zічepe komnȣsъ. [din

Τμήσσω, viit: τμήξω, noet: în лokъ de τέμνω. (vezî τμήγω).

Τμητέος, α, ον, nosit: aл лȣî τέμνω.

Τμητὴρ (ὁ), noet: în лokъ de τμητὴς, tъîetopъ. [шi

Τμητικός, ἡ, όν, чeл kȣ însȣшime de a tъîa; (fir:) tape, цeanъnъ; (med:) pisinitopъ, (Fpanц:) incisif. [τέμνω]. [de ȣnde

Τμητικῶς, adв: în kinъ de tъîepe, tъîat.

Τμητὸς, ἡ, ὸν, [τέμνω] tъîatъ, saъ de

tъiat în вѣкъцї, прiimitорѣ de tъïере.

Τμητοσίδηρος (ὁ, ἡ), поеt: tъïatѣ кѣ ferѣ, =Σιδηρότμητος. [τμητὸς, σίδηρος].

Τὸ, neѹt: лѹї ὁ. 2) поеt: în лoкѣ de ὅ (neѹt: лѹi ὅς), saѹ τοῦτο.

Τοαπεκείνου, Τοαποτοῦδε шi чл: în лoкѣ de τὸ ἀπ' ἐκείνου, шi чл:

Τόγε, neѹt: лѹї ὅγε.

Τόδε, neѹt: лѹї ὅδε.

Τοδεύτερον, în лoкѣ de τὸ δεύτερον.

Τοδὶ, At: în лoкѣ de τόδε.

Τοεπίπαν, în лoкѣ de τὸ ἐπίπαν.

Τόθεν, adв: în лoкѣ de ὅθεν; saѹ ἐκεῖθεν, de ѹnde; de акоlо; saѹ (timп:) пе ѹрmъ, dѹпеачеаsta; saѹ (modif:) dintр' ачеаsta, прin ѹрmаре. [шi

Τόθι, [τὸ=ὅ] поеt: акоlо. 2) în лoкѣ de ὅθι, ѹnde.

Τοι, partiк: enгл: (tot d'aѹna пѹсъ înпреѹnъ кѹ alteлe) maї de mѹlte-орї întъpit: saѹ întецit: nerpeшit, întр' adeвърѣ. "Εὖ τοι λέγεις". Apstf: «Ἔγωγέ τοι". Apst: «Σέ τοι, σὲ τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω». Sof: (ѹne-орї dinпрot: înпѹцinъt:). «Στέφανόν γέ τοι ἔχων". Apstf: (saѹ îndeплinit:). «Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα Διΐ». (шi în komп:). «Καίτοι, τοίνυν, τοιγὰρ, τοιγάρτοι, ἤτοι, шi чл:

Τοὶ, saѹ (enгл:) Τοι, Ion: шi Dор: în лoкѣ de σοί, dat: ал лѹї τύ=σύ.

Τοὶ, Ion: поеt: în лoкѣ de οἱ, saѹ οἵ, îm: ал лѹї ὁ, saѹ ὅς.

Τοιαδί, At: în лoкѣ de τοιάδε, neѹt: îm: ал лѹї τοιόσδε.

Τοιαυταχῶς, adв: întр' ѹnѣ astfeлѣ de kiпѣ.

Τοιγὰρ, поеt: în лoкѣ de...

Τοιγαροῦν, шi Τοιγάρτοι, konïѹnк: rîndit: de ачеea, aшa dар, прin ѹрmаре.

Τοῖσιν, поеt: în лoкѣ de τοῖν, цen: шi dat: înd: ал лѹї ὁ.

Τοίνυν, konïѹnк: rîndit: aшa dар; прin (în)ѹрmаре. (neîntр: ла înчеnѹtѣ de кѹвîntѣ, чi totdaѹna dѹпе o zічере).

Τοῖο, Ion: поеt: în лoкѣ de τοῦ.

Τοῖος, α, ον, поеt: (saѹ раp прoz:) în лoкѣ de τοιοῦτος, astfeлѣ; (кѹ înf:) destoïnikѣ a... (anteчed: oвіч: ал лѹї οἷος). «Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν». Iл: Σ. «Οὔπω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι, οἷον Πειρίθοον, шi чл:». Iл:A. (saѹ ал лѹї ὁποῖος). «Ὁποῖον κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακούσαις». Iл: Υ. (шi aвsoл:) «Χαιρέτω, ὅστις τοῖος». Tкр: «Ἔπος ὅγε τοῖον ἔνεπεν". Tкр: (saѹ în mіраре). «Τοῖος μέγιστος δοῦπος ὀρώρει». Es: «Τοῖα φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν». Tкр: (шi кѹ inf:) «Ἡμεῖς δ' οὐ νύτι τοῖοι ἀμυνέμεν". Od: B. destoïnічї; (ѹne-орї modif: ка τίς) «Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν, ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον». Iл: Ψ. «Πέλαγος μέγα τοῖον». Od: Γ. «Μείδησε δὲ σαρδόνιον μάλα τοῖον». Od: Υ. ‖ (neѹt·) Τοῖον, adв: în лoкѣ de τοίως, astfeл, aшa întр' ѹnѣ kiпѣ. «Τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες». Iл: P. «Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον». Od: H.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, =Τοῖος, Τοιοῦτος (прекѹm ad: se веde, saѹ se deskріе ка fiind de faцъ). «Ἀοιδοῦ τοιοῦδε, οἷος ὅδ' ἐστίν». Od: A. I. «Τοῖος δ' οἷον ὁρᾷς». Tкр: (шi nedefin:) «Τοιόσδε τις». Лкs: (шi în mір:) «Τοιόσδε τοσόσδε τε λαός». Om: ‖ (neѹt: кѹ преп:) «Κατὰ τοιόνδε». Ep: în лoкѣ de adв: întр' astfeлѣ de kiпѣ, dintр' o astfeлѣ de прічinъ. «Ἐν τῷ τοιῷδε». Ep: întр' astfeлѣ de înпрежѹраре.

Τοιοσδὶ, Τοιαδὶ, Τοιοδὶ, în лoкѣ de At: τοιόσδε, шi чл:

Τοιουτοιὶ, At: îm: ал лѹї Τοιουτοσί.

Τοιοῦτος, [τοῖος, οὗτος] τοιαύτη, τοιοῦτο, шi (At:) τοιοῦτον, astfeлѣ (oвіч: anteч: ал лѹї οἷος). «Τοιοῦτος ἦν, οἷος (saѹ ὥστε) μή βούλεσθαι шi чл:». Ksn: (шi nedef:) «Τοιοῦτός τις. «Τοιαῦτ' ἄττα» Лкs: «Ἐγένετο δὲ ἡ διακομιδὴ τοιαύτη τις». Плв: întр'ѹnѣ oаре-каре astfeлѣ de kiпѣ. ‖ (neѹt: îm:) «Τοιαῦτα, în лoкѣ de adв: întр' astfeлѣ de kiпѣ, aшa; (шi în рѣсnѹnsѹрї) da, aшa.

Τοιουτοσὶ, τοιαυτηὶ, τοιουτοί, saѹ τοιουτονὶ, шi τοιουτὶ, At: (în întind:) în лoкѣ de τοιοῦτος.

Τοιουτόσχημος, шi Τοιουτοσχήμων, ονος (ὁ, ἡ), astfeлѣ, asemenea ла formъ, saѹ figѹръ. [τοιοῦτος, σχῆμα].

Τοιουτότροπος (ὁ,ἡ), чел întр' astfeлѣ de kiпѣ. [τοιοῦτος, τρόπος]. [de ѹnde

Τοιουτοτρόπως, adв: întр'astfeлѣ de kiпѣ, astfeл, aшa.

Τοιουτόχροος-ους (ὁ,ἡ), чел astfeлѣ ла faцъ, de o astfeлѣ de колоаре. [τοιοῦτος, χρόα].

Τοιουτώδης, εος (ὁ, ἡ), = Τοιουτότροπος. [τοιοῦτος].

Τοῖσδεσι, шi Τοῖσδεσσι (σιν), поеt: în лoкѣ de τοῖσδε, dat: îm: ал лѹї ὅδε.

Τοίχαρχος (ὁ, ἡ), къпetenia перeteлѹї dрeпtѣ ал коръвii, saѹ a bîsлашiлор dintр' o парte. [τοῖχος, ἄρχω].

Τοιχίζω, віit: -ίσω, (прінч: despре кораvie) ъ повîрneskѣ ла o парte (пе ѹnѣ перete). [τοῖχος].

Τοίχιον (τὸ), dim: ал лѹї τοῖχος, перeцелѣ.

Τοιχογραφία (ἡ), zѹгръвіе пе перete; (în

istopia Pomanъ) analeле Pomeĭ, че se skpiaȣ пе перециĭ temплȣлȣĭ de mapeлe Понtifȣ. [din

Τοιχογράφος (ὁ), zȣгръвitopȣ de перецĭ saȣ пе перецĭ. [τοῖχος, γράφω].

Τοιχοδιφήτωρ, [τοῖχος, διφέω] ορος (ὁ), kom: =Τοιχωρύχος.

Τοιχόκρανον (τὸ), вîpfȣ de пepete. [τοῖχος, κρᾶνον].

Τοιχόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, mъ пpefakȣ în пepete; (dȣпе Akademieнĭ) îmĭ înkinȣieskȣ, къ чева este пepete (fъръ a fi kȣnoskȣtȣ, de este saȣ нȣ). [τοῖχος].

Τοιχοποιὸς (ὁ), везĭ τειχοποιὸς. [τοῖχος, ποιός].

Τοιχορύκτης, ου (ὁ), =Τοιχωρύχος.

Τοῖχος (ὁ), [τεύχω, τεῖχος] пepete (пpinч: de kaсъ). 2) пъpецiĭ (лatȣpeлe) kopъbiĭ.

Τοιχόω -ῶ, biit: -ώσω, întpeв: нȣmaĭ пas: τοιχόομαι (везĭ ziч:).

Τοιχωρυχέω -ῶ, biit: -ήσω, skoбeskȣ, spapгȣ пepete, ka sъ fȣpȣ; (în цen:) fakȣ înшeлъtopiĭ, mъ вiклeneskȣ. «Οἷα ἐτοιχωρήχησαν περὶ τὸ δάνειον». Dm: [τοιχωρύχος]. [de ȣnde

Τοιχωρύχημα (τὸ), spъptȣpъ de пepete (fъkȣtъ пentpȣ fȣptiшarȣ); saȣ fȣptiшarȣ de spъpгъtopȣ de пepete; (în цen:) înшeлъtopie, вiклeшȣгȣ.

Τοιχωρυχία (ἡ), spapцepe de пepete (пentpȣ xoцie); (în цen:) вiклenie, шepetлikȣ. [шi

Τοιχωρυχικὸς, ἡ, όν, însȣшitȣ, kȣвenitȣ spъpгъtopȣлȣĭ de перецĭ. «Τοιχωρυχική (se înц: τέχνη)». Sekst: meсepia spъpгъtopȣлȣĭ de перецĭ. [din

Τοιχωρύχος (ὁ), xoцȣ spъpгъtopȣ de пepeцiĭ kaseлop; (în цen:) xoцȣ, шepetȣ. [τοῖχος, ὀρύττω].

Τοίως, adв: noet: (maĭ нoȣ) întp'astfeлȣ de kinȣ, aшa. [τοῖος].

Τοιῶσδε, adв: în лokȣ de τοίως. [τοιόσδε].

Τόκα, adв: Dop: în лokȣ de τότε.

Τοκαρίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ...

Τοκάριον (τὸ), dim: aл лȣi τόκος, пȣцinъ, mikъ doвîndъ.

Τοκὰς, άδος (ἡ), nъskъtoape, пpъsitoape; (despe пъmîntȣ) пpodȣkъtopȣ, poditopȣ. [τόκος].

Τοκαταρχάς, în лokȣ de τὸ κατ' ἀρχάς.

Τοκάω -ῶ, (fъpъ biit:) sîntȣ anpoane (kȣ dȣpepĭ) de naшtepe. [шi

Τοκετὸς (ὁ), вpemea naшtepiĭ, saȣ fъtъчiȣneĭ; naшtepe 2) noet: nъskȣtȣлȣ; влъstapȣ, odpasлъ. [шi

Τοκεὺς, έως (ὁ), nъskъtopȣ, tatъ. ‖ (îm:) пъpinцiĭ. [τόκος].

Τοκήεσσα (ἡ), Ion: în лokȣ de τοκάς.

Τοκῆϊ, Ion: în лokȣ de τοκεῖ, dat: aл лȣĭ τοκεύς.

Τοκίζω, biit: -ίσω, înпpȣmȣtȣ kȣ doвîndъ, пȣiȣ baнĭ лa doвîndъ. [τόκος].[de ȣnde

Τοκισμὸς (ὁ), înпpȣmȣtape kȣ doвîndъ. [шi

Τοκιστής, οῦ (ὁ), înпpȣmȣtъtopȣ kȣ doвîndъ, doвîndaшȣ.

Τοκογλυφέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Τοκογλύφος (ὁ), [τόκος, γλύφω] kȣmплitȣ doвîndaшȣ.

Τοκοληψία (ἡ), лȣape de doвîndъ. [τόκος, λῆψις].

Τοκοπράκτωρ, ορος (ὁ), noet: stpîнгъtopȣ de doвînzĭ, =Τοκιστής. [τόκος, πράττω].

Τόκος (ὁ), naшtepe, faчepe; (noet:) neamȣ, opiцinъ; ȣne-opĭ nъskȣtȣл, fъtȣл. «Ἐν τοῖς τόκοις αἱ νέαι πονοῦσι τε μᾶλλον, καὶ διαφθείρονται πλείους». Apst: «Γρηῒ παλαιγενέϊ, ἥτε τόκοιο εἴργηται». Om: Imn: «Πασῶν τῶν συῶν ἀπὸ τόκου χοῖρον λαμβάνειν». Ksn: de лa op че fъtъчiȣne. «Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε». Om: "Καὶ τοῦ γιγνομένου τόκου (τῶν μελισσῶν) ἐπιμελεῖται, ὡς ἐκτρέφηται». Ksn: 2) (maĭ des fir:) doвîndъ de baнĭ înпpȣmȣtaцĭ. "Ὁ τόκος τὸ νόμισμα ποιεῖ πλέον, ὅθεν καὶ τοὔνομα τοῦτ' εἴληφεν». Apst: «Τὸ ἀρχαῖον καὶ τοὺς τόκους τοὺς γιγνομένους ἀποδοῦναι». Iskp: «Δανειζόμενοι ἐπὶ μεγάλοις τόκοις». Dm: «Ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ». Skp: «Καὶ τόκον τόκου». Tfp: [τέκω=τίκτω].

Τοκοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, пълteskȣ doвînzĭ. [τόκος, φέρω].

Τόλμα (ἡ), [τλάω] îndpъzneaлъ, kȣpажȣ, nefpikъ, kȣtezape, oбpъzniчie. 2) (вepбȣ) a 2: пeps: de пopȣнч: aл лȣĭ τολμάω.

Τολμάεις, εσσα, εν, Dop: în лokȣ de τολμήεις.

Τολματὸς, ἁ, όν, Dop: în лokȣ de τολμητός.

Τολμάω -ῶ, biit: -ήσω, îndpъzneskȣ; (kȣ infin:) iaȣ îndpъzneaлъ, kȣtezȣ a faче, a întpeпpinde чева; oбpъzniчeskȣ; (noet:) paбdȣ, sȣfepȣ. «Ὁ μὲν ἐσθλὸς τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν, κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως». Trn: «Ὁ δὲ τέως μὲν ἐτόλμα βαλλόμενος, καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ». Od: Ω. (шi kȣ inf:) "Τολμήσεις Διὸς ἄντα ἔγχος ἀεῖραι»; Il. Θ. Σιωπώντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ οὐ τολμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην». Ep:[шi

Τολμήεις, εσσα, εν, noet: îndpeзneцȣ,

semeцȣ, кȣtezъtopȣ. 2) pъвdъtopȣ.[τόλμη].

Τόλμημα (τὸ), fantъ îndpъzneaцъ, кȣtezatъ. [τολμάω].

Τολμηρία (ἡ), =Τόλμη. [din

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, îndpъzneцȣ, кȣpaжosȣ. [τόλμη]. [de ȣnde

Τολμηρῶς, adв; кȣ îndpъzneaлъ.

Τολμῆς, ῆσσα, ῆν, (noet: în kontpaк:) în лoкȣ de τολμήεις.

Τολμησις, εως (ἡ), îndpъznipe, кȣtezape. [τολμάω].

Τολμήστατος, η, ον, noet: în лoкȣ de τολμηέστατος, sȣпepл: aл лȣĭ τολμήεις.

Τολμητὴς, οῦ (ὁ), îndpъznitopȣ, кȣtezъtopȣ. [τολμάω]. [de ȣnde

Τολμητίας, ου (ὁ), neste mъsȣpъ îndpъzneцȣ, кȣtezъtopȣ; dîpzȣ, semeцȣ. [шi

Τολμητικὸς, ὴ, ὸν, din natȣpъ îndpъzneцȣ.

Τολμητὸς, ὴ, ὸν, de îndpъznit. [τολμάω].

Τολμίστατος, гpeш: în лoкȣ de τολμήστατος.

Τολύπευμα (τὸ), fъкъtȣpъ de кaĭepȣ; (fir:) ȣpzitȣpъ de intpirъ saȣ вiклenie. [шi

Τολυπευτικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ лa facepe de кaĭepe; (fir:) aкtiвȣ, ĭste în sъвîpшipĭ de tpeвĭ. [din

Τολυπεύω, вiit: -εύσω, faкȣ кaĭepȣ (пpinч:) de лînъ; (oвiч: fir:) sъвîpшesкȣ чeвa; (în pъȣ) ȣneлtesкȣ вiклeniĭ. «Δόλους—» Om: «Θραξὶ πένθος—» Eȣp: «Πόνον («Ἄλγεα)—». Es: a pъвda. «Πολέμους — ». Om: a sъвîpшi. [din

Τολύπη (ἡ), кaĭepȣ de лînъ: (пpin întind:) remȣ de toptȣ. 2) (fir:) ȣnȣ feлȣ de potȣndъ пpъжitȣpъ. 3) ȣnȣ feлȣ de potȣndȣ doвлeaкȣ (Гpг: Bas:).

Τομὰ (ά), Dop: în лoкȣ de τομή. [de ȣnde

Τομαῖος, ά saȣ ος, ον, noet: tъĭatȣ, saȣ îndemînatiкȣ лa tъĭepe. «Χαίτη—» Eȣp: «Ἄκος τομαῖον». Esxл: (vezĭ τέμνω).

Τομάριον (τὸ), dim: aл лȣĭ τόμος.

Τόμαρος (ὁ),=(saȣ гpeш: în лoкȣ de) Τόμουρος.

Τομάω -ῶ, (fъpъ вiit:) amȣ tpeвȣinцъ de tъĭepe. [шi

Τομεῖον (τὸ), instpȣmîntȣ tъĭosȣ. [шi

Τομεὺς, έως (ὁ), (dat: îm: dop: τομέσι) (în цen:) tъĭetopȣ; înпъpцitopȣ, шi чл:; (naptiк: шi кa sȣвst:) instpȣmîntȣ tъĭosȣ, кȣцitoac (a лȣкpъtopȣлȣĭ de пieĭ, шi чл:); (matm:) вȣкatъ din кonȣ; napte din чepкȣ, шi чл:,(Fpanц:) segment. ‖ (îm:) «Τομεῖς». dinцiĭ de dînainte. [din

Τομὴ (ἡ), tъĭepe; despъpцipe; napte tъĭatъ; panъ de tъĭetȣpъ. «Ἀμπέλου τομή». Esix: пливipe. «Γῆς—» Плt: tъĭepe de nomĭ вpъжmъшeasкъ. «Φαρμάκων—» Лкs: administpape de лeaкȣpĭ (vezĭ τέμνω). «Σφαίρας («Κώνου)—» Matm: «Μέτρων—» Epmц: (metpiкъ) siлaвa de лa sfîpшitȣл ȣneĭ zîчepĭ, шi înчeпъtoape de ȣnȣ пiчopȣ, (Fpanц:)cesure. «Λόγου —» Epmц: sкȣptime. «Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπε (τὸ σκῆπτρον)». Om: tpȣnкĭȣл, din кape s' atъĭat. [τέμνω]. [de ȣnde

Τομίας, ου (ὁ),=Ἐκτομίας, sкoпitȣ. [шi

Τομικὸς, ὴ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ лa tъĭepe. [шi

Τόμιος (ὁ, ἡ), tъĭatȣ, saȣ вȣnȣȣ лa tъĭepe. ‖ (oвiч: лa îm:) Τόμια, tъĭateлe mъdȣлape saȣ mъpȣntaĭe aлe жeptfeĭ, пe кape se жȣpaȣ. «Στάντας ἐπὶ τομίων κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου». Dm: (vezĭ шi ἔντομα).

Τομὶς, ίδος (ἡ), (adieк:) tъĭoasъ; (sȣвst:) foapfeкъ «Τὰς μύλας ἔχει τομίδας». Sкp: dinцĭ tъĭoшĭ кa foapfeкa. [шi

Τομὸς, ὴ, ὸν, tъĭosȣ; (fir:) пъtpȣnzъtopȣ; (ȣne-opĭ) кȣpatȣ, desлȣшitȣ.

Τόμος (ὁ), = Τμῆμα, вȣкatъ tъĭatъ din чeвa. «Ἀλλᾶντος («Τυροῦ) —» At: (naptiк:) foaĭe de xîptie (de memвpanъ). «Λάβε σεαυτῷ τόμον (χάρτου καινοῦ μεγάλου), καὶ γράφον εἰς αὐτὸν γραφίδι». Sкp: (de ȣnde плц:) tomȣ de кapte, (Fpanц:) voлȣmȣ. [τέμνω].

Τόμουρος (ὁ), [τομὴ, οὐρὰ] пpeotȣ sкoпitȣ aл opaкoлȣлȣĭ din Dodona.

Τομῶς, adв: în кiпȣ tъĭosȣ, (шi fir:) de sлȣшitȣ, saȣ sкȣptȣ шi кȣpatȣ (petezatȣ пe шлeaȣ). [τομὸς].

Τὸν, aк: aл лȣĭ ὁ. 2) noet: în лoкȣ de ὄν. 3) în лoкȣ de τοῦτον. 4) Dop: în лoкȣ de σὸν, aк: aл лȣĭ σὸς.

Τοναῖος, α, ον, fъкȣtȣ кȣ tonȣ, tape. toniкȣ, цeaпъnȣ. «Δρόμος— » Sȣid: кȣpatȣ, ‖ (sȣвst:) «Τοναία (se înц: φωνή)». [шi

Τονάριον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de miкȣ fлȣepȣ, пpin кape se da tonȣл (isȣл) глasȣлȣĭ. (vezĭ шi ἐπιτόνιον). [шi

Τονέω -ῶ, вiit: -ήσω, глs: în лoкȣ de τονόω.

Τονθολυγέω, шi Τονθορυγέω, papȣ în лoкȣ de...

Τονθορύζω, шi Τονθρύζω (-ίζω), вiit: -ύσω (-ίσω), вopвesкȣ nedesлȣшit, mȣpmȣpezȣ, вonвъnesкȣ. [de ȣnde

Τονθρυστὴς, οῦ (ὁ), вonвъnitopȣ, кîptitopȣ.

Τονιαῖος, α, ον, чeл кȣ лȣnцime, saȣ

nꙋtepe de ꙋnꙋ (mꙋs:) tonꙋ. «Διάστημα τονιαῖον—» Mꙋs: чea дeлa npin 5: spre чea de лa npin 8: [ші

Τονίζω, biit: -ίσω, nꙋїꙋ tonꙋ asꙋnpa ziчepiї, o tonezꙋ. [ші

Τονικὸς, ἡ, ὸν, чeл чe ape, saꙋ adꙋчe tonꙋ; (грам:) кape konstъ din tonꙋpї.[din

Τόνος (ὁ),=Τάσις, întindepe; (fir:) tъpie; їꙋцime, fopцъ, înteцipe. «Ἵνα διακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων». Ep: 2) (mꙋs:) gpadꙋ de sꙋipea ші коборîpea гласꙋлꙋї (isꙋл); (de ꙋnde metp:) fелꙋл taktꙋлꙋї вepsꙋpiлop; (ші грам:) semnꙋ de nposodie a ziчepiлop. «Ὁποσαχῇ οἷον τ' ἂν ᾖ τοὺς τόνους τῆς φωνῆς ποιούμενον, ὀξὺ, βαρὺ, μικρὸν, μέγα». Ksn: «Τόνος ἑξάμετρος». Ep: epoikꙋл. ші «Τρίμετρος — ». Ep: Iambiкꙋл. 2) (npin întind:) op чe este întinsꙋ, saꙋ se noate întinde, (spre eks:) fꙋnie, кꙋpea, (antm:) tendonꙋ, ші чл: «Τοὺς τόνους ἔψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο». Ep: кꙋpeлeлe. «Ἄρκυς ἐκ τριῶν τόνων» Ksn: (de ꙋnde

Τονόω -ῶ, biit; -ώσω, daꙋ tonꙋ (tъpie) лa чeвa; (грам:) nꙋїꙋ tonꙋ asꙋnpa ꙋneї ziчepї.

Τονῦν în локꙋ de τὸ νῦν.

Τονώδης, εος (ὁ, ἡ), adꙋкъtopꙋ, saꙋ înnъptъmitꙋ de tonꙋ, = Τονικὸς,saꙋ Ἔντονος. [τόνος].

Τόνωσις, εως (ἡ), întonape, saꙋ întъpipe; (грам:) nꙋnepe de tonꙋ asꙋnpa ziчepiї. [ші

Τονωτικὸς, ἡ, ὸν, = Τονικὸς, întъpitopꙋ. [τονόω].

Τοξάζομαι, biit; -άσομαι,=Τοξεύω.

Τοξαλκέτης, ου, ші

Τοξαλκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: îndemînatiкꙋ sъцetъtopꙋ; (npin intind:) biteazꙋ. (se konf: кꙋ τοξελκής). [τόξον, ἀλκή].

Τοξάριον (τὸ), dim: aл лꙋї τόξον, apкꙋшopꙋ.

Τοξάρχης, ші Τόξαρχος, ου (ὁ), къneтenie, komandipꙋ de apкaшї. [τόξον, ἄρχω].

Τοξασμὸς (ὁ), [τοξάζομαι] sъцetape,=кꙋ..

Τοξεία (ἡ), sъцetape; indemînъtate întp'aчeasta. 2) (колек:) tpꙋnъ de apкaшї. [τοξεύω].

Τοξελκὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: tpъгъtopꙋ de apкꙋ, sъцetъtopꙋ, apкaшꙋ. (se konf: кꙋ τοξαλκής). (τόξον, ἕλκω].

Τόξευμα (τὸ), asbîpлitъ sъцeatъ; sъцetъtꙋpъ; distanцъ, кît ажꙋnцe sъцeata, asbîpлitꙋpъ de sъцeatъ; apкꙋ. [ші

Τόξευσις, εως (ἡ), sъцetape. [ші

Τοξεύτειρα (ἡ), noet: fem: aл лꙋї..

Τοξευτὴρ (ὁ), noet: în локꙋ de ..

Τοξευτὴς, οῦ (ὁ), sъцetъtopꙋ, apкaшꙋ. [ші

Τοξευτικὸς, ἡ, ὸν, кꙋвenitꙋ, saꙋ îndemînatiкꙋ лa sъцetape. [ші

Τοξευτὸς, ἡ, ὸν, sъцetatꙋ. [din

Τοξεύω, biit: -εύσω, [τόξον] лoвeskꙋ, saꙋ okiєskꙋ кꙋ apкꙋл, saꙋ sъцeata, sъцetezꙋ; (fir: în цen:) asbîpлꙋ, înnpъштiꙋ. «Τοξεύειν εἰς (saꙋ ἐπί) τινα, ші (noet:) τινος, saꙋ τινι». «Πάντες, ὥστε τοξόται σκοποῦ, τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε». Sof: «Ἧς (περιστερᾶς) ἄρ' ἀνώγει τοξεύειν». Iл: Ψ. (ші fir:) «Ἔπη («Ὕμνους) τοξεύειν». Enгp: ші Pind: «Ταῦτα νοῦς ἐτόξευσε μάτην». Eꙋp: (ші nas:) «Ἡ τυραννὶς πάντοθεν τοξεύεται δεινοῖς ἔρωσιν„. Eꙋp: se okiєште.

Τοξήρης, (τόξον ἄρω] εος (ὁ, ἡ), înapmatꙋ кꙋ (nъptъtopꙋ de) apкꙋ.

Τοξίκλυτος (ὁ, ἡ), noet: [τόξον, κλυτός] famosꙋ, bestitꙋ de apкꙋл sъꙋ.

Τοξικὸς, ἡ, ὸν, кꙋвenitꙋ лa apкꙋ. «Κάλαμος —». Tfp: бꙋnъ de sъцeцї. «Τέχνη —». Ksn: sъцetъtopia. «Θυρὶς — ». Sin: =Τοξότις || (sꙋbst:). «Τοξικὸν (se înц: φάρμακον)„. Dskp: otpaвъ (npiнч: кꙋ кape ꙋnцeaꙋ sъцeцeлe). || «Τοξικὸν (se înц: πλῆθος)». tpꙋnъ de apкaшї. [τόξον].

Τοξοβέλεμνος, ші Τοξοβόλος (ὁ, ἡ), noet: asbîpлitopꙋ de sъцeцї npin apкꙋ, apкaшꙋ. [τόξον, βέλεμνον, ші βάλλω].

Τοξοδάμας, αντος, ші

Τοξόδαμνος (ὁ, ἡ), noet: domoлitopꙋ, înfpînгъtopꙋ de вpъжmaшї npin apкꙋ. [τόξον, δάμνω].

Τοξοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în fелꙋ, saꙋ fopmъ de apкꙋ. [τόξον, εἶδος].

Τοξοθήκη (ἡ), teaкъ (tꙋлбъ) de apкꙋ. [τόξον, θήκη].

Τόξον (τὸ), apкꙋ de sъцeцї; (noet:) îndemînatate лa sъцetape; (ꙋne-opї) kїap sъцeata asbîpлitъ din apкꙋ «Τόξων εὖ εἰδώς». Iл: B. 2) (fir:) кꙋpкꙋбeꙋл apъtatꙋ ne чepꙋ. «Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ». Skp: 3) op чe ape firꙋpъ de apкꙋ, boлtъ, ші чл:; (matmt:) o napte a чepкofepinцeї чepкꙋлꙋї, лinie înкoвoїatъ (кꙋpбъ).

Τοξοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкꙋ apкꙋpi. 2) fopmezꙋ чeвa în firꙋpъ de apкꙋ. «Τὰς ὀφρῦς — ». Apstf: mъ nosomopъskꙋ (îmї apкꙋieskꙋ sпpînчeneлe). [ші

Τοξοποιία (ἡ), faчepe de apкꙋpї. [din

Τοξοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopꙋ de apкꙋpї, apкapꙋ. [τόξον, ποιός].

Τοξοσύνη (ἡ), [τόξον] поеt: îndemînъtate ла съџеtаре кѕ аркѕл.

Τοξοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), [τόξον, τεῦχος] înapmatѕ кѕ аркѕрї.

Τοξότης, ου (ὁ), оstaшѕ аркашѕ, saѕ съџеtaшѕ; (în Atena) слѕжвашѕ ал полiџii (маї de мѕлtе орї Skitianѕ); (astpnm:) о konstелаџiе a черкѕлѕї zodiakѕ. [τόξον].

Τοξότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї τοξότης. (ка adїekt:). «Χεὶρ — „. Лкs: пѕртъtoape de аркѕ. 2) fepestpѕїе ла четъџї stpimtъ пе din afаръ шi латъ de dinъѕntpѕ, прin каpе asѕîpлїaѕ съџеџї, (Тѕрч:) мѕsгалѕ.

Τοξουλκὸς (ὁ, ἡ), поеt: tрътъtoрѕ кѕ аркѕл, съџеtъtoрѕ; (pas:) asѕîpлitѕ прin аркѕ întinsѕ. «Αἰχμὴ —». Esхл: съџеаtъ. [τόξον, ἕλκω].

Τοξοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, портѕ, џiѕ аркѕ. [din

Τοξοφόρος (ὁ, ἡ), пѕртъtoрѕ de (înapmatѕ кѕ) аркѕрї. || (sѕbst:) = Τοξότης. [τόξον, φέρω].

Τοξόω -ῶ, вiit: -ώσω, înковоїѕ чева în firѕръ de аркѕ, аркѕїeskѕ. 2) = Τοξεύω. [τόξον].

Τοπάζιον (τὸ), шi Τοπάζιος (ὁ), (se înџ: λίθος) ѕпѕ fелѕ de преџiоаsъ пїatpъ în фаџа аѕрѕлѕї. 2) ѕпѕ fелѕ de вердѕпкѕ iasuisѕ saѕ aratѕ.

Τόπαζος (ὁ), =Τοπάζιος (λίθος).

Τοπάζω, вiit: -άσω, [τόπος] (прiнч: шi etimлџ:) ашеzѕ întp' ѕпѕ локѕ; (de ѕnde обiч:) daѕ кѕ sokoteaла, бънѕїeskѕ, rîndeskѕ.

Τοπάλαι, Τοπαλαιὸν, adв: in локѕ de τὸ πάλαι, τὸ παλαιὸν.

Τοπᾶν, Τοπαράπαν, adв: în локѕ de τὸ πᾶν, τὸ παράπαν.

Τοπαραυτίκα, adв: în локѕ de τὸ παραυτίκα.

Τοπάροιθε, Τοπάρος, adв: în локѕ de τὸ πάροιθε, τὸ πάρος.

Τοπάρχης, ου (ὁ), гѕвернъtoрѕ ал ѕпѕї локѕ. [τόπος, ἄρχω]. [de ѕnde

Τοπαρχία (ἡ), demnitatea гѕвернъtoрѕлѕї ѕпѕї локѕ; шi копрinsѕл statѕлѕї ачелѕїa.

Τόπαρχος (ὁ, ἡ), stъпînitoрѕ de ѕпѕ локѕ. || (sѕbst:) =Τοπάρχης.

Τοπεῖον (τὸ), =Τοπήϊον.

Τοπηγορία (ἡ), (ptp:) eksпѕпеpе de (eksплiкаpе, tpaktape despre) ѕпѕ локѕ комѕпѕ. [τόπος (вezї ziч:), ἀγορά].

Τοπήϊον (τὸ), Ion: în локѕ de (neîntp:) τοπεῖον, fѕnie, otronѕ de kopaѕie. 2) (провав:) греш: în локѕ de τυπήϊον, fортъ, че гръdinapiї daѕ помiлор кѕръџindѕ 'ї' (Лat:) opus topiarium. [шi

Τοπικὸς, ἡ, ὸν, локалѕ, кѕвenitѕ saѕ aплiкatѕ ла локѕл съѕ. «Τοπικὰ φάρμακα». Med: пѕse, saѕ лѕкръtoape asѕпpa локѕлѕї пъtimaшѕ. 2) (ptp:) кѕвenitѕ ла локѕpiле комѕпе. «Τοπικὴ (se înџ: τέχνη)» о napte a petopiчеї; шi «Τοπικὰ (βιβλία)». каpе tpakteazъ despre локѕpiле комѕпе. [τόπος, вezї ziч:]. [de ѕnde

Τοπικῶς, adв: прin пѕпеpе de локале деакѕрї. 2) пѕмаї întp' ѕпѕ локѕ (înпpot: de σωματικῶς).

Τοπίον (τὸ), dim: ал лѕї τόπος.

Τοπίτης, ου (ὁ), локѕitoрѕ de ѕпѕ локѕ. [τόπος].

Τοπλεῖστον, Τοπλέον, adв: în локѕ de τὸ πλεῖστον, τὸ πλέον.

Τοπογραμματεὺς, έως (ὁ), Enrpf: sекpetapѕ ал локѕлѕї (ал satѕлѕї). [τόπος, γραμματεύς].

Τοπογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, deskpiѕ, desemnezѕ ѕпѕ локѕ. [шi

Τοπογραφία (ἡ), топографie, deskpiepe, desemnape de ѕпѕ локѕ (despre хоtapeле шi посiџia лѕї). [din

Τοπογράφος (ὁ), deskpiitoрѕ, saѕ desemпъtoрѕ de посiџia, saѕ хоtapeле вре ѕпѕї локѕ, топогръfѕ. [τόπος, γράφω].

Τοποθεσία (ἡ), посiџia, saѕ топографia ѕпѕї локѕ. [шi

Τοποθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, хоtъръskѕ, saѕ deskpiѕ посiџia ѕпѕї локѕ. [τόπος, τίθημι].

Τοποκρατέω -ῶ, вiit: ήσω, stъпîneskѕ ѕпѕ лекѕ, sîntѕ...

Τοποκράτωρ, ορος (ὁ), плџ: în локѕ de τοπάρχης. [τόπος, κράτος].

Τοπολλάκις, adв: în локѕ de τὸ πολλάκις, =Πολλάκις.

Τοπομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ batѕ пеntpѕ о посiџie de локѕ. [шi

Τοπομαχία (ἡ), бътълie пеntpѕ посiџie de локѕ. [τόπος, μάχη].

Τόπος (ὁ), [în afin: кѕ δάπος=δάπεδον] локѕ; џаръ, провiнџie; (fir:) пасажѕ de аѕtoрѕ; (diалект: шi petp:) прiнчiпѕ (aплiкаџie) de аргѕменtе, temъ џенерaлъ. «Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τόπον ἔχετε κάλλιστα πεφυκότα πρὸς τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν„. Dm: «Ὁ δὲ τόπος οὗτος ἡγεμονία καλεῖται„. Ksn: «Ὅσθ' ὅλον τόπον καὶ ὁπλίτας καὶ ἱππέας, ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται, συμπαρεσκεύασε». Dm: «Ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ νήσοις». Dm: «Ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν

γῆν μου». Skp: «Τόπος σχολάζων». Stp: nosiцie deшeapтъ. «Φάρμακα κατὰ τόπους». Med: =Τοπικὰ. (mi fir:) «Ἐν ἄλλῳ τόπῳ φησί„. Ksn: întp' aлтъ napte a skriseлop saлe. «Ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον δι' ἀπορίαν διατρίβειν». Iskp: întp' aчeeaшї temъ, saš ssbïektš. «Κοινός τόπος». Ptp: (Franц:) lieu commun. «Στοιχεῖον δὲ λέγω καὶ τόπον ἐνθυμήματος τὸ αὐτό». Apst: || (fp:) "Κατὰ τόπον». Лкs: пе локš «Πωλεῖται δὲ ἐν τῷ τόπῳ... πρὸς διπλοῦν ἀργύριον». Dskp: "Τόπον ἐπέχειν τινός» Лкs: "Εἰς τὸν ἐκείνου τόπον ἀποδείκνυται στρατηγός». D: Ал: «Εἰς δὲ τὸν τούτου τόπον ἀπέστελλεν ἡ πόλις ἕτερον δικαστήν». Diod: (шi eл:) "Τόπῳ τῶν ἀπεζωσμένων». Epd: în лoкъл лор. «Παρὰ τόπον». Esp: = Ἀτόπως, saš Ἐκτόπως.

Τοποτηρητὴς, οῦ (ὁ), локоцiitopš. [τόπος, τηρέω].

Τοπρὶν, Τοπρόσθεν, Τοπρόσω, Τοπρότερον, Τοπρῶτον, în локš de τὸ πρὶν, τὸ πρόσθεν, шi чл:

Τόργος (ὁ), sнš felš de вsлtspš, =Γύψ. «Τόργος ὑγρόφοιτος. Лкs: левъdа

Τορδύλιον, шi Τόρδυλον, (τὸ), sнš felš de плаntъ smбpeлoasъ.

Τορεία (ἡ), =Τόρευσις.

Τορεῖν, noet: nex: 2: de înf: ал лsї τιτράω.

Τόρευμα (τὸ), лsкps (basš шi чл) înnodobitš кs fiгspї sъпate, saš лsкpatš кs sъпътspї пе dînssл. [τορεύω].

Τορεὺς, έως (ὁ), [τορεῖν] гъspitopš, saš sъпътopš de чеvа. || (sssst:) daлтъ de sъпape, saš sfredeлš.

Τόρευσις, εως (ἡ), sъпape кs daлta de лemнš, шi чл: [шi

Τορευτὴς, οῦ (ὁ), sъпътopš (de fiгspї, flopї, шi чл:) în лemнš, шi чл: [шi

Τορευτικὸς, ἡ, ὸν, кsвeнitš, saš îndemînatiкš ла sъпape în лemнš шi чл: de fiгspї, flopї, шi чл: «Τορευτική». meшteшsгsл sъпътopii. [шi

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, sъпatš în fiгspї saš flopї, лsкpatš кs daлta; (npin întind:) datš în stpsпгš. [din

Τορεύω, biit: -εύσω, [τορὸς] (npinч:) = Τορέω, гъspeskš, пътpsпzš; (de sнde) кîntš кs sonopš гласš. «Ὠδὴν τόρευε». Apsif: 2) (obiч:) faкš feлspite fiгspї, saš flopї sъпate кs daлta, saš topнate în каліпš пе sнš meтaлš, шi чл:; (în цen:) înfpsmsseцezš, desъвîpшeskš кs лsкpapea. «Ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χαλκοῦν, τέχνη Φειδίου, καὶ οἱ τὴν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος Λαπιθῶν πρὸς Κενταύρους μάχην, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν ἀπειργασμένα, λέγουσι τορεῦσαι Μῦν». Паss: «Ἀφροδίτη χαλκῆ, Κλέωνος ἔργον., παιδίον δὲ ἐπίχρυσον κάθηται γυμνὸν πρὸ τῆς Ἀφροδίτης· Βόηθος δὲ ἐτόρευσεν αὐτὸ Καρχηδόνιος„ Паss: (se konf: кs τορνεύω).

Τορέω -ῶ, (neîntp: npez: ал) biit: τετορήσω, (nex; ἐτόρησα, шi maї întp: 2 ἔτορον)=Τιτράω, гъspeskš, пътpsпzš. (vezї шi τορεύω). [de sнde

Τορητὸς, ἡ, ὸν, noet: гъspitš; saš pъnitš, пstinчosš a se pъni. [шi

Τόρμη, saš Τορμὴ (ἡ), =Τόρμος (2), [шi

Τόρμος (ὁ), (în цen:) гaspъ, înъsntpsл къpia se înвîpteшte чеvа (ка гаspa вsцїї poцїї=Πλήμνη, шi Χοινικίς, шi гаspa цîцîneї sшeї, шi чл:) 2) noet: în локš de τέρμα, капътš de каpiepъ, =Καμπτὴρ; (npin întind:) dpsmš; kotitspъ; înвîptitspъ «Ἱππικὸς —» Лік: = Ἱπποδρομία.

Τορνεία (ἡ), лsкpape npin stpsпгš. 2) (npin întind:) лemнš datš în stpsпгš пentps konstpsipe de коpaвie. [шi

Τόρνευμα (τὸ), лsкps fъкstš în stpsпгš. 2) (im:) sspчeлsшe, saš npafš de лemne date ла stpsпгš. [шi

Τορνευτήριον (τὸ), instpsmîntsл stpsпгаpsлsї, saš fepsл апліkatš пе stpsпгš. [шi

Τορνευτὴς, οῦ (ὁ), stpsпгаpš. [шi

Τορνευτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopš de, saš îndemînatiкš ла stpsпгъpie, înssшitš stpsпгаpsлsї. «Τορνευτικὴ (se înц: τέχνη)».stpsпгъpia. [τορνεύω].

Τορνευτολυρασπιδοπηγὸς (ὁ), kom: stpsпгаpš fъкътopš de лipe шi de павeze, saš sкstspї. [τορνευτὴς, λύρα, ἀσπίς, πήγνυμι].

Τορνευτὸς, ἡ, ὸν, лsкpatš în stpsпгš. [din

Τορνεύω, biit: -εύσω, лsкpezš în stpsпгš; (npin întind: шi fir:) =Στρογγυλόω. «Τὰς περιόδους («Τὰ ὀνόματα)—» Ptp: (Franц:) bien tourner (une phrase, etc). [τόρνος]

Τορνίσκος (ὁ), dim: ал лsї τόρνος; (npinч:) кomпasš.

Τορνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felš, saš datš în stpsпгš; ка datš în stpsпгš, potsнdš.

Τόρνος (ὁ), [τορεῖν] stpsпгš. «Τὴν γῆν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόρνου». Ep: 2) кomпasš. «Τόρνου εὐθύτερον». Trn: 3) totš че se faчe în, saš ка în stpsпгš, poнdš, чepкš, чepкonfepiнцъ; înкsвoitspъ. «Κύκλου —». Плт: «Τόξου —» Dion: «Τόρνοι σιδηροῖ». Diod: вepiцї; чepкspї. [de sнde

Τορνόω -ῶ, biit: -ώσω, potsнzeskš, saš

къвъnezѣ чева npin (saѣ ка în) stpѣnгѣ. «Σῆμα τορνώσαντο». Іл: Ψ. aѣ околit кѣ manцѣ.

Τόρος (ὁ), [τείρω, τορεῖν] daлтъ, saѣ instpѣmînlѣ sъпъtopѣ, saѣ skoвitopѣ.

Τορὸς, ά, ὸν, [τορεῖν] askѣцitѣ, пътpѣnzъtopѣ; (despe гласѣ) pesѣnъtopѣ: (despe кѣвîntѣ) кѣpatѣ, deслѣшitѣ; (în цеп:) вioiчiosѣ, penede. «Ὄμμα τορὸν». Оп: «Τὸν τορώτατον τῶν εἰρένων». Ksn:=Τὸν θυμοειδέστατον.

Τορυνάω -ῶ, вiit: -ήσω, amestecѣ кѣ лinгѣpa. [din

Τορύνη (ἡ), [τορεῖν] лinгѣpъ mape de вѣкътъpie,

Τορυνητὸς, ἡ, ὸν, [τορυνάω] amestecatѣ (вътѣtѣ) кѣ лinгѣpa mape de лemnѣ; (npin ѣpm:) fъкѣtѣ zeamъ, zemѣitѣ. ‖ (sѣвst:) nanapъ (везi шi πολτὸς).

Τορύνω, вiit: -υνῶ, =Τορυνάω.

Τορῶς, adв: în кinѣ askѣцitѣ, пътpѣnzъtopѣ, кѣ гласѣ pesѣnъtopѣ, кѣpat, deслѣшit, кѣ вioiчiѣne, saѣ deшtentъчiѣne; кѣ rata вoinцъ. «Ὀξέως καὶ τορῶς διακονεῖν». Плт: [τορός].

Τοσάκις, adв: de atîtea opĭ. [τόσος].

Τοσάτιος, α, ον, пoet: în лoкѣ de τόσος, τοσοῦτος.

Τοσαυτάκις, adв: =Τοσάκις.

Τοσαυταπλάσιος, α, ον, шi Τοσαυταπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de atîtea opĭ maĭ mѣлtѣ, saѣ maĭ mape.

Τοσαυταχῶς, adв: întp'atîtea кinѣpĭ, saѣ feлѣpĭ.

Τοσὸνδε, Τοσονδὶ, neѣt: лѣĭ τοσόσδε, τοσοσδί.

Τόσος, η, ον, (maĭ de mѣлte opĭ пoet:) în лoкѣ de τοσοῦτος (anтечed: aл лѣĭ ὅσος), atîtѣ. «Οὔτι τόσος γε, ὅσος Αἴας, ἀλλὰ πολὺ μείων». Іл: В: «Οὔτις (γαῖα) τόσα φύει, ὅσα Αἴγυπτος». Ткр: (saѣ авсол:) «Τρὶς τόσα». Оm: «Ἀνὴρ τοσόσδε τῷ χρόνῳ». Esхn: Sокр: (шi mip:) "Τοιόν δε, τοσόν δε τε λαὸν. Esхn: Sокр: «Ἀρμενίων τόσους καὶ τόσους ἀγομένους ὑπὸ ζυγὸν ἀφῆκας ἐλευθέρους». Лв: ‖ (neѣt:) Τόσον (în ел: de npen:) în лoкѣ de adв: «Τόσον τὶς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν. Оm:

Τοσόσδε, -ήδε, -όνδε, (în înteц: de apъt: emfasѣ) în лoкѣ de τόσος.

Τοσουτάριθμος (ὁ, ἡ), пoet: atîtѣ лa пѣmъpѣ. [τοσοῦτος, ἀριθμὸς].

Τοσοῦτος, [τόσος, οὗτος] τοσαύτη, τοσοῦτο, шi (At:) τοσοῦτον, atîtѣ (лa mъpime, кîtime, întindepe, вîpstъ, dъinipe, шi чл:) (înnpeѣnъ, шi fъpъ ὅσος). «Τοσαύτην παρασκευὴν, ὅσην οὐκ οἶδ', εἴ τις ἔχει». Dm: «Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ἡμῶν εἰμί». Skp: (шi кѣ цеп: înпъpцit:) «Ἐς τοσοῦτο μίσους». Іskp: (шi în ел:) «Τοσοῦτον οἶδα». Sof: «Τοσοῦτον ὑπειπὼν». Dm: «Πλὴν τοσοῦτον». Dm: «Τόγε τοσοῦτον». Apst: чел maĭ пѣцinѣ, кît пentpѣ aчeasta. «Παρὰ τοσοῦτον». Epd: fъpъ пѣцinѣ. «Ἐκ τοσούτου (se înц: χρόνου)». Ksn: «Ἐν τοσούτῳ». Ksn: «Μέχρι τοσούτου». Ksn: ‖ (neѣt:) Τοσοῦτον (în ел: de npen:) în лoкѣ de adв: atît de mѣлt (denapte, tape, шi чл:). «Τοσοῦτον, ὅσον». Лкs: «Τοσοῦτον, ὥστε». Лкs: «Αἴ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν, ὡς οὗτός ποτε ὀνήσεται». Od: Φ. atîta пpoкonseaлъ sъ вазъ. (шi авсол:) «Ἢ τοσοῦτον, ἤ ἔτι μᾶσσον». Od: О. (шi кѣ dat:) «Τοσούτῳ μᾶλλον». Лкs: «Τοσούτῳ (saѣ aк: кѣ npen:) κατὰ τοσοῦτον) κρείττων». Лкs:

Τοσσάδε, пoet: neѣt: aл лѣĭ τοσσόσδε.

Τόσσαις, Dop: în лoкѣ de τυχὼν, neѣt de партiч: aл лѣĭ τυγχάνω. (везi ἐπιτόσσαις).

Τοσσάκι, шi Τοσσάκις, пoet: în лoкѣ de τοσάκις.

Τοσσάτιος, α, ον, пoet: în лoкѣ de τοσάτιος.

Τοσσῆνος, α, ον, Dop: în лoкѣ de τοσοῦτος.

Τόσσος, η, ον, пoet: în лoкѣ de τόσος.

Τοσσόσδε, ήδε, όνδε, пoet: în лoкѣ de τοσόσδε.

Τοσσοῦτος, -αύτη, -οῦτο, пoet: în лoкѣ de τοσοῦτος.

Τότε, adв: timп: atѣnчĭ, întp'aчea вpeme. «Ὣς τότε τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν». Іл: Δ. (шi anтечed: кътpe ὅτε, saѣ ὁπότε) «Τότε, ὁπότε θυμῷ ἐθέλῃς». Оm: (шi лa înчеп:) «Τότε δή. «Δὴ τότε». Оm: (шi кѣ npen:) "Ἔκτοτε„ "Ἀπὸ τότε, «Εἰς τότε, "Μέχρι ("Ἕως) τότε». Лкs: (шi кѣ aptiк:) «Οἱ τότε» (se înц: ζῶντες ἄνθρωποι).

Τοτὲ, adв: timп: (nedef:) în лoкѣ de ποτὲ, ѣne-opĭ, кîte odatъ (oвiч: înnpeѣnъ кѣ μὲν шi δὲ). "Τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ„. Ksn:

Τοτελευταῖον, Τοτηνικάδε, Τοτρίτον, шi чл: în лoкѣ de τό τελευταῖον, шi чл:

Τοῦ, цеп: aл лѣĭ ὁ, шi τὸ. 2) пoet: în лoкѣ de οὗ, saѣ τούτου, цеп: aл лѣĭ ὅς, saѣ οὗτος.

Τοῦ, saѣ (enгл:) Του, At: în лoкѣ de τίνος, saѣ τινος. "Τοῦ χάριν„; Лкs: "Ἔς του χωρίον ἰδιώτου„. Тѣч:

Τοὐβολοῦ, At: în контpaк: în лoкѣ de τοῦ ὀβολοῦ.

Τοὔδαφος, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἔδαφος.

Τοῦδε, џen: ал лȣї ὅδε.

Τουδί, At: noet: în локȣ de τοῦδε.

Τοὐκ, At: în kontpak: în локȣ de τοῦ ἐκ.

Τοὔλαιον, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἔλαιον.

Τοὔλασσον, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἔλασσον.

Τοὐλάχιστον, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἐλάχιστον.

Τοὐμὸν, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἐμὸν.

Τοῦ 'μοῦ, кȣ anostpofȣ în локȣ de τοῦ ἐμοῦ.

Τοὔμπαλιν, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἔμπαλιν.

Τοὔμπροσθεν, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἔμπροσθεν.

Τοὐμφανὲς, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἐμφανὲς.

Τοὐναντίον, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἐναντίον.

Τοὔναρ, noet: în локȣ de τὸ ὄναρ.

Τοὔνδικον, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἔνδικον.

Τοὔνεκα, Τοὔνεκεν, noet: în kontpak: în локȣ de οὕνεκα, τοῦ (=τούτου) ἕνεκα (κεν), saȣ (întpeв:) τοῦ (=τίνος) ἕνεκα;

Τοὐνθένδε, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἐνθένδε.

Τοὔνομα, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ὄνομα.

Τοὐντεῦθεν, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ἐντεῦθεν.

Τοὐξειργασμένον, At: noet: în локȣ de τὸ ἐξειργασμένον.

Τοὐπιόντος, At: noet: în kontpak: în локȣ de τοῦ ἐπιόντος.

Τοὐπίπαν, At: noet: în kontpak: în локȣ de τὸ ἐπίπαν.

Τοὐπίπεμπτον, At: noet: în kontpak: în локȣ de τὸ ἐπίπεμπτον.

Τοὐπίσαγμα, At: noet: în локȣ de τὸ ἐπίσαγμα.

Τοὐπίσω, At: în kontpak: în локȣ de τὸ ὀπίσω.

Τοὔπος, At: noet: în локȣ de τό ἔπος.

Τοὐρανοῦ, At: noet: în kontpak: în локȣ de τοῦ οὐρανοῦ.

Τοὔργον, At: noet: în kontpak: în локȣ de τὸ ἔργον.

Τοὺς, ак: îm: ал лȣї ὁ. 2) noet: în локȣ de οὕς, saȣ τούτους, ак: îm: ал лȣї ὅς, saȣ οὗτος.

Τούσδε, ак: îm: ал лȣї ὅδε.

Τουσδί, At: în локȣ de τούσδε.

Τοὔσχατον, At: în локȣ de τὸ ἔσχατον.

Τουτάκι, шi Τουτάκις, adв: noet: în локȣ de τοσάκις. 2) în локȣ de τότε.

Τουτεὶ, adв: Dop: în локȣ de ταύτῃ.

Τουτέοις, mi Τουτέοισι, Ion: în локȣ de τούτοις, dat: îm: [шi

Τουτέου, Ion: în локȣ de τούτου, џen: sinr: ал лȣї οὗτος.

Τοὔτερον, Ion: în kontpak: în локȣ de τὸ ἕτερον.

Τουτέστι, At: în локȣ de τοῦτ' ἔστι, adiкъ.

Τουτέων, Ion: în локȣ de τούτων, џen: îm: ал лȣї οὗτος.

Τουτὶ, At: în локȣ de...

Τοῦτο, neȣt: лȣї οὗτος.

Τουτογὶ, At: în локȣ de τοῦτό γε.

Τουτόθε, adв: Dop: în локȣ de ἐντεῦθεν.

Τουτοί, At: noet: în локȣ de τουτί.

Τουτοινί, At: în întind: în локȣ de τούτοιν.

Τουτοισὶ, At:, шi

Τούτοισι, Ion: în локȣ de τούτοις.

Τουτονὶ, At: în întindepe în локȣ de τοῦτον.

Τούτω, înd:, шi

Τούτῳ, dat: sinr: ал лȣї οὗτος.

Τουτῶ, греш: în локȣ de τουτεὶ.

Τουτῶθεν, adв: Dop: în локȣ de αὐτόθεν, de aчi, de аколо.

Τουτωὶ At: în întindepe în локȣ de τούτῳ.

Τουτωνί, At: în întindepe, în локȣ de τούτων,

Τοὔψον, At: noet: în kontpak: în локȣ de τὸ ὄψον.

Τοφιὼν, ῶνος (ὁ), Еnгpf: ть̆ietopie de пiatpъ пȣmitъ...

Τόφος (ὁ), [Лat: în afin: кȣ κοῦφος] ȣnȣ feлȣ de пiatpъ nopoasъ шi fъpîmiчoasъ, (Franџ:) tuf.

Τόφρα, [ὅ, φι, ρα] adв: timп: noet: în локȣ de τέως, пînъ atȣnчi; пînъ кînd; întp' aчestea; atȣnчi (în peлaџie кътpe ὄφρα). "Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν 'Αχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν». Iл: A. (шi din kontpa) "Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐποιεῖτο, τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεά,,. Iл: Σ. (шi пpeчed: saȣ ȣpmînd ἕως). "Εἴως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον, τόφρα βοῶν ἐπέχοντο,,. Od: M. (saȣ πρὶν). "Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ, τόφρα πολλοὺς ζωοὺς ἕλον· νῦν δὲ шi чл:». Iл: Φ. (saȣ ὅτε). "'Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα ἥομεν, τόφρα Κίρκη παρὰ νηΐ ἀρνειὸν κατέδησεν». Od: K. (шi aвsoл:) "Δείδω, μή μοι τόφρα μυῖαι νεκρὸν ἀεικίσσωσιν,,.

Iλ: Т. 2) (ла Алексаndр:) коnїєnк: реѕлt; în локѕ de ὄφρα = ἵνα. "Τόφρ' ἑτάροισι κομίσειας,,. Аплп:

Τράγαινα, ης (ἡ), капрѣ steapпѣ.[τράγος].

Τραγάκανθα, ης (ἡ), ѕnѕ felѕ de плаntѣ spinoasѣ, din каре se фаче ѕnѕ felѕ de гѕmѕ, (Франц:) adragant, întpeѕѕinцatѕ ла кѣрѣцїреа гласѕлѕi. [τράγος, ἄκανθα].

Τραγαλίζω, biit: -ίσω, ponцѣїeskѕ, pozѕ лѕкрѕ tape, saѕ ѕskatѕ. (поate грешї: în локѕ τραγανίζω, saѕ τρωγαλίζω). [шi

Τραγανὸς, ἡ, ὸν, (ἔτραγον пеx: ал лѕї τρώγω] чел кѕ карпе tape, solidѣ, saѕ sгîрчоasѣ; (прin ѕрm:) каре se ponцѣїeште mînkîndѕ se. "Τὰ τραγανὰ τῶν ἰχθύων, ἅπερ λεπίδας οὐκ ἔχει, οἷον μύραινα, γόγγρος, шi чл:,, Оп; Sхл: || (ѕѕbst:) Τραγανὸν (τὸ), partea чea sгîрчоasѣ a кѣрпiї.

Τραγασαῖος, α, ον, чел din [Τραγασαί] орашѕ ал Епiрѕлѕї; (kom: în пародie)= Γράσσων, mînкѣчосѕ.

Τραγάω -ῶ, biit: -ήσω, (despre oam:) =Τραγίζω. 2) (despre плаnte, шi partik: biї) sîntѕ nepoditopѕ, fakѕ nѕmaї fpѣnze, ïap podѕ пѕцinѕ, saѕ de локѕ. "Οἱ γὰρ τράγοι πίονες ὄντες ἧττον γόνιμοι εἰσίν, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ φέρωσι, τραγᾷν καλοῦσιν,,. Арst: [τράγος].

Τραγέη (ἡ), шi

Τραγεία (ἡ), поet: bezï τράγειος.

Τραγεῖν, пеx: 2: ал лѕї τρώγω.

Τραγεῖον (τὸ), =Τράγιον.

Τράγειος, α, ον, ал цапѕлѕї, saѕ de цапѕ. || (ѕѕbst:) Τραγεία (ἡ), поet: (se înц: δορά) пїеле de цапѕ. [τράγος].

Τραγέλαφος (ὁ), animaлѕ fabѕлоsѕ din цапѕ шi чербѕ. 2) ѕnѕ fелѕ de пахарѕ кѕ asemenea animaле sѣпate пе dînsѕл. 3) (Skр:) ѕnѕ fелѕ de цапѕ selbatikѕ = Ἀντιλόπη. 4) (плц:)=Βόνασος, boѕ selbatikѕ de nopdѕ. [τράγος, ἔλαφος].

Τράγεος, η, ον, поet: Ion: în локѕ de τράγειος. [de ѕnde

Τραγῆ (ἡ), în kontpak: în локѕ de τραγέη (se înц: δορά), пїеле de цапѕ

Τράγημα (τὸ), =Τρωγάλιον, поamѣ saѕ fpѕktѕ, saѕ ор че алtѕ se mѣnînkѣ dѕпе masѣ. [τρώγω]. [de ѕnde

Τραγηματίζομαι, biit: -ίσομαι, mѣnînkѕ поame, saѕ mezeлikѕpї dѕпе masѣ. [de ѕnde

Τραγηματισμὸς (ὁ), mînkape de mezeлikѕpї, saѕ поame dѕпе masѣ.

Τραγηματοπώλης, ου (ὁ), bînzѣtopѕ de поame, saѕ mezeлikѕpї. [τράγημα, πώλης].

Τραγηματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felѕ de поamѣ, saѕ mezeлikѕ. [τράγημα].

Τραγοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtѣtopѕ dѕ пїеле de цапѕ. [τραγῆ, φέρω].

Τραγίαμβος (ὁ), tpaцikѕ iambѕ (bерsѕ). [τράγος, ἴαμβος].

Τραγίζω,biit: -ίσω, (прinч:) miposѕ a цапѕ. 2) (обiч:) intpѕ în bîpsta жѕпeцiї; (прin ѕрm:) mi se înгроашѣ, se înѣspeште гласѕл; mѣ înbїершѕnezѕ кѣtpe tpѕпеаskѣ înпpeѕпаpe; (despre плаnte) = Τραγάω. [τράγος].

Τραγικεύομαι, biit: -εύσομαι, mѣ порtѕ, saѕ ворbeskѕ în кiпѕ tpaцikѕ. [din

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, = Τράγειος. «Πώγων—» Лѕч: 2) (обiч:) în локѕ de τραγῳδικὸς; (прin ѕрm:) грozabѕ; sepiosѕ; pomposѕ, apѣtosѕ, emfantikѕ, mѣpeцѕ; patetinѕ, miшкѣtopѕ de milѣ, tpistosѕ. «Ἡ τραγικὴ (se înц: τέχνη)». apta tpaцedii. || (ѕѕbst:) "Τραγικὸς,,. поetѕ, saѕ aktopѕ de tpaцedii. [τράγος]. [de ѕnde

Τραγικώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ (кам) tpaцikѕ. [шi

Τραγικῶς. adb: în кiпѕ (кѕ stilѕ) tpaцikѕ, pomposѕ (emfantikѕ, saѕ patetikѕ).

Τράγινος, η, ον, = Τράγειος.

Τράγιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de плаntѣ кѕ miposѕ de цапѕ. [шi

Τραγίσκος (ὁ), dim: ал лѕї [τράγος]. 2) ѕnѕ felѕ de пеште.

Τραγοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поet: în локѕ de τραγόπους. [τράγος, βαίνω].

Τραγοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл цапѕлѕї. [τράγος, εἶδος].

Τραγόκερως, ω (ὁ, ἡ), чел кѕ коарпе de цапѕ. [τράγος, κέρας].

Τραγοκουρικὸς, ἡ, ὸν, folositopѕ ла tѕnѕра цапiлор. «Μάχαιρα—» Лѕч: [τράγος, κουρά].

Τραγοκτόνος (ὁ, ἡ), поet: omopîtopѕ de цапї. "Αἷμα —,,. Еѕр: ал ѕчisѕлѕї цапѕ. [τράγος, κτείνω].

Τραγομάσχαλος (ὁ, ἡ), чел кѕ sѕbцiорї пѕtpoase ка цапѕл. [τράγος, μασχάλη].

Τραγόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пiчоаре de цапѕ. [τράγος, πούς].

Τραγοπτισσάνη (ἡ), bѕлгѕрѕ din плаnta, saѕ легѕma. [τράγος (7), шi πτισσάνη].

Τραγοπώγων, ωνος (ὁ), чел кѕ барбѣ de цапѕ. || (ѕѕbst): еарbа цапѕлѕї, ѕnѕ felѕ de плаntѣ (a кѣрia рѣdѣчinѣ se mѣnînкѣ), (Франц:) salsifis. [τράγος, πώγων].

Τραγορίγανον (τὸ), ѕnѕ felѕ de чimbpѕ. [τράγος, ὀρίγανον].

Τράγος (ὁ), [τρώγω, saȣ̆ τραχὺς] цanȣ̆. 2) (npin întind:) nȣtoapea цanȣлȣї; (naptik:) miposȣл sȣвцioapeї,=Κινάδρα. 3) tinepeaska noftъ кȣtpe tpȣneaskъ înnpeȣnape. 4) (fir:)ȣnȣ̆ feлȣ̆ de newte mikȣ̆. 5) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de asnpȣ вȣpete. 6) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de semъnъtȣpъ, wi вȣлrȣpȣл fъкȣtȣ̆ dintp'însa (noate de aчi wi tpaxana). 7) ȣnȣ̆ feлȣ̆ saȣ̆ soїȣ̆ de nлantъ. 8) seлвatikȣл wi nepoditopȣл smokinȣ̆ (вezї τραγάω). 9) (antm:) naptea къвъnъtъцiї ȣpeкiлop skoasъ maї afapъ кȣtpe tîmnлe (de кape чea din notpiвъ napte se ziчe ἀντίτραγος).

Τραγοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл кȣ кpaчї saȣ̆ niчoape de цanȣ̆. [τράγος, σκέλος].

Τραγοφαγέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъnînкȣ̆ oвiчnȣit кȣpne de цanȣ̆. [τράγος, φάγω].

Τραγῳδάριον (τὸ), dim: aл лȣї τραγῳδία.

Τραγῳδέω -ῶ, вiit: ήσω, penpesintȣ̆ tpaџedie; (npin ȣpm:) вopвeskȣ̆, saȣ̆ noвestesкȣ̆ чeвa în кinȣ̆ tpaџiкȣ̆, saȣ̆ nomnosȣ̆ (кȣ eksaџepaцiї, saȣ̆ emfasȣ̆, mъpeskȣ̆ лȣкpȣpiлe кam tpaџiчewte. "Οὐσί γε τηλικούτοις ἡλίκα νῦν ἐτραγῴδει καὶ διεξῄει,,. Dm: 2) (maї noȣ̆) kîntȣ̆, saȣ̆ deклamȣ̆ чeвa кȣ rлasȣ̆ mape (кȣ tonȣ̆ teatpaлȣ̆ snpe fълoasъ apъtape) "Ὡς αὐλεῖν εἴη κράτιστον ἢ τραγῳδεῖν,,. Πл: ‖ (nas:). "Τραγῳδούμενος βίος,,. Лкs: вiaцъ tpъitъ în mape teatpȣ; (fir:) nлinȣ̆ de tpaџiчe prefaчepї, saȣ̆ de din afapъ fълoasъ apъtape. [τραγῳδός] [de ȣnde.

Τραγῴδημα (τὸ), oвїektȣ̆ penpesintatȣ̆, saȣ̆ noвestitȣ̆ tpaџiчewte, tpaџedie. [wi

Τραγῳδητὴς, οῦ (ὁ), Sxл: în лoкȣ̆ de τραγῳδὸς, kîntъpeцȣ̆.

Τραγῳδία (ἡ), tpaџedie, dpamъ, saȣ̆ noemъ tpaџiкъ; (npin întind: în џen:) faptъ, saȣ̆ penpesintaцie (deклamaцie) fъкȣtъ în кinȣ̆ tpaџiкȣ̆, nomnosȣ̆, saȣ̆ nъteticȣ̆.(Πлt: nȣmewte awa noesia Omepiкъ, wi Πл: dormeлe stoiчiлop). [τραγῳδός].

Τραγῳδιδάσκαλος (ὁ), în sinк: în лoкȣ̆ de τραγῳδιοδιδάσκαλος.

Τραγῳδικὸς, ή, ὸν, atinrъtopȣ̆ de tpaџedie, saȣ̆ tpaџiкȣ̆,=(maї întpeв:) Τραγικὸς. [τραγῳδός].

Τραγῳδιογράφος (ὁ), skpiitopȣ̆ de tpaџiчe noeme. [τραγῳδία, γράφω].

Τραγῳδιοδιδάσκαλος (ὁ), [τραγῳδία, διδάσκαλος] =Τραγῳδοδιδάσκαλος.

Τραγῳδιοποιός (ὁ), noetȣ̆ de tpaџedii. [τραγῳδία, ποιὸς].

Τραγῳδοδιδάσκαλος (ὁ), noetȣ̆ (aчeлaшї wi depпinzъtopȣ̆ de aктopї în penpesintaцie) de tpaџedie. [τραγῳδὸς, διδάσκαλος].

Τραγῳδοποδάγρα (ἡ), o кomiкъ dpamъ, saȣ̆ dpamatiкъ napodie a лȣї Лȣчianȣ̆, aвînd de sȣвїektȣ̆ dȣpepiлe nodarpeї.

Τραγῳδοποιητὴς, οῦ (ὁ), =Τραγῳδοποιός.

Τραγῳδοποιία (ἡ), кomnȣnepe de tpaџediї. [din

Τραγῳδοποιὸς (ὁ), =Τραγῳδιοποιός.

Τραγῳδὸς (ὁ), [τράγος, ᾠδή, saȣ̆ fiind къ npemiȣл epa лa înчenȣtȣ̆ цanȣ̆, saȣ̆ fiind къ se penpesinta în sepвъtoapea Dionisiiлop, kînd se жeptfiaȣ̆ цanї] aкtopȣ̆ (їap лa înчenȣtȣ̆ aчeлaшї wi noetȣ̆) de tpaџediї. 2) (în Ap: Eпкt: Γ'. 14) kîntъpeцȣ̆.

Τρακταΐζω, вiit: -ίσω, înълвeskȣ̆. [din

Τρακτὸν (τὸ), wi Τρακτὸς (ὁ), (se înц: κηρὸς) (nлц:) aлвa saȣ̆ кȣpata чeapъ, [Лat: tractus, extractus]. [de ȣnde

Τράκτωμα (τό), nлц: emnлastpȣ de кȣpatъ чeapъ.

Τράμη, wi

Τράμις, εως (ἡ), [τιτράω] = Περίνεον, naptea dîntpe wezȣtȣ̆ wi memвpȣл џenitaлȣ̆

Τράμπις, [în afin: кȣ τρόπις wi τράπηξ] ιδος (ἡ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de кopaвie, (Itaл:) tpamвaкȣлȣ̆.

Τρανὴς, έος (ὁ, ἡ), [τετραίνω] = Τορὸς, askȣцitȣ̆, nъtpȣnzъtopȣ̆; кȣpatȣ̆, desлȣwitȣ̆, înвedepatȣ̆, de înџeлes. "Ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα,,. Sof: "Τρανεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς,,. Apst: "Φωνὴ—,,. Fiл: sonopȣ̆.

Τρανὸς, ὴ, ὸν,=Τρανὴς. 2) (rлs:)=Εὔλαλος, desлȣwitȣ̆ лa вopвъ. [de ȣnde

Τρανότης (ἡ), desлȣwitate, кȣpъцie de вopвъ, saȣ̆ de aȣzȣ̆. [wi

Τρανόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкȣ̆ чeвa desлȣwitȣ̆, înвedepatȣ̆, înџeлesȣ̆, wi чл: [de ȣnde

Τράνωμα (τὸ), oвїektȣ̆, saȣ̆ simџimîntȣ̆ apъtatȣ̆ кȣpat wi desлȣwit.

Τρανῶς, adв: în кinȣ̆ вine apъtatȣ̆, desлȣwit, кȣpat, лesne de înџeлes. [τρανὴς].

Τράνωσις, εως (ἡ), desлȣwitъ apъtape.[wi

Τρανωτικὸς, ὴ, ὸν, kontpiвȣitopȣ̆, saȣ̆ îndemînatiкȣ̆ лa desлȣwipe, saȣ̆ кȣpatъ eksnлiкape. [τρανόω].

Τράπε, noet: în лoкȣ̆ de ἔτραπε, a 3: sinr: neps: de nex: 2: aл лȣї τρέπω.

Τράπεζα, ης (ἡ), [τετράπεζος] masъ (naptiк:) de mînкape; (npin întînd:) mînкape; osnъtape; meptiкȣ̆ de xpanъ. "Ἀποδίδωμί σοι γυναῖκα, καὶ τράπεζαν, σὺν οἷα περ ἐ-

ζῆτε,,. Ksn: ''Δεύτεραι τράπεζαι,, Лкs: поame, saŭ mezeлікsрї dsпе masъ. 2) teжrea de meшtepї, saŭ пръвъліашї, (партік:) de zapafї; (пріп întind:) tpeaва ші ашеzъmîntsл zapafsлsї, (Franц:) ванкъ; (sпeорї) пsвлікъ zъpъfie (tesssрŭ), saŭ kasiepie. ''Τράπεζαν κατασκευάζομαι». Is: deskizŭ zъpъfie, saŭ ванкъ. ''Ἐπὶ τράπεζαν φέρειν τὴν προΐχ', ἵν', εἰ τ' ἀργύριον καλὸν ἐστὶ, δοκιμαστὴς ἴδῃ». Men: ''Τὴν καταλλαγὴν τῶν νομισμάτων ἀπέδοντο μιᾷ τραπέζῃ». Apst: «Ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν». Dm: 3) (în цen:) op че лatŭ, патpsпгїŭ, ші întinsŭ tpsпŭ, (sпpe eks:) skîndsръ, taвлъ, ікоапъ, плакъ (mapmsръ) de mopmîntŭ, ші чл: (партік: 4) пїatpa, пе каре se вindeaŭ poвії în tîpгŭ. 5) mъчiпъtoapea mъsea. 6) o парte a fikatsлsї. [de sпde

Τραπεζεύς, έως (ὁ), пapasitŭ de masъ. «Κύων —». Om: At: de kasъ. [ші

Τραπεζήεις, εσσα, εν, поet: ал meseї.

Τραπέζιον (τὸ), dim: ал лsї τράπεζα, mesuїoapъ. 2) tpaпeziŭ, o figspъ цeometpікъ ks пatps nedeoпotpiвъ лatspe.

Τραπεζιτεύω, віit: -εύσω, sîntŭ...

Τραπεζίτης, ου (ὁ), ванкїepŭ, saŭ zapafŭ. [τράπεζα]. [de sпde

Τραπεζιτικός, ή, όν, ksвenitŭ, însѕшitŭ zapafsлsї. «Γράμματα —». Dm: înskpiseле (katastiшeле) ванкїepiлор. «Τραπεζιτικὴ (se înц: τέχνη)». mesepia zapafsлsї.

Τραπεζοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлŭ, saŭ fopmъ de masъ, (saŭ цeometp:) de tpaпeziŭ. [τράπεζα, εἶδος].

Τραπεζοκόμος (ὁ, ἡ), înгpiжitopŭ de masъ, (Tspч:) sofpaџїŭ. "Ζητητέον δὲ, εἰ ὁ τραπεζοκόμος ὁ αὐτὸς ἐστι τῷ τραπεζοποιῷ». At: [τράπεζα, κομέω].

Τραπεζοκόρος (ὁ, ἡ), [τράπεζα, κορέω] (fir:) mъtspъtopŭ (шtepгъtopŭ) de вskateле deпе masъ, (kom:) лakomŭ пapasitŭ.

Τραπεζολοιχὸς (ὁ), лінгъtopŭ de masъ, пapasitŭ. [τράπεζα, λείχω].

Τραπεζοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, пsїŭ, гъteskŭ masa. [ші

Τραπεζοποιία (ἡ), гъtipe, saŭ пsпepe de masъ. [din

Τραπεζοποιὸς (ὁ), fъkъtopŭ de mese. 2) (oвіч:) înгpiжitopŭ, гъtitopŭ de masъ. (везї ші τραπεζοκόμος). [τράπεζα, ποιός].

Τραπεζορήτωρ, ορος (ὁ), (kom:) opatopŭ de masъ. [τράπεζα, ῥήτωρ].

Τραπεζότης (ἡ), (fлsf:) авstpakta idee de fiinцa meseї. [τράπεζα].

Τραπεζοφόρος (ὁ, ἡ), пsptъtopŭ, цiitopŭ de masъ. || (în Atena) пpeotiцa Miнepвeї. || (sѕвst:) Τραπεζοφόρον (τὸ), =Κολυκεῖον, (Franц:) вsfetŭ. [τράπεζα, φέρω].

Τραπεζόω -ῶ, віit: -ώσω, пsїŭ masъ, saŭ чева пе masъ. [ші

Τραπεζώδης, εος (ὁ, ἡ), Τραπεζοειδής. [τράπεζα].

Τραπέζωμα (τὸ), op че se пsпе пе masъ (vasŭ, saŭ demînkape, вskatъ). [ші

Τραπέζωσις, εως, (ἡ), пsпepe de masъ, saŭ de чева пе masъ. [τραπεζόω].

Τραπείομεν, Ion: поet: în лokŭ de τραπῶμεν, în metat: în лokŭ de ταρπῶμεν, 1: îm: пеps: de пех: 2: ал sѕп: лsї τέρπω.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, skimвъчosŭ (întpeв: oвіч: în komп: εὐ[δυσ]τράπελος). [τρέπω].

Τραπέμπαλιν, adв: поet: kom: [τρέπω, ἔμπαλιν] dandapateлe, ks întoapчepe înапої.

Τράπεν, поet: Eoл: în лokŭ de ἐτράπησαν, a 3: îm: пеps: a пас пех: 2: ал лsї τρέπω.

Τράπεσδα, ας (ἁ), Dop: în лokŭ de τράπεζα.

Τραπέσθαι, miж: (ks însem: пас: saŭ пеstp:) пех: 2: de inf: ал лsї τρέπω.

Τραπέω -ῶ, віit: -ήσω, [τρέπω] калkŭ stpsгspї în лinŭ.

Τραπῆναι, пас: пех: 2: de inf: ал лsї τρέπω.

Τράπηξ, ηκος (ὁ), поet: [τρέπω] (în цen:) лemпŭ лsпгŭ ші potsпdŭ, ssлiцъ; вîsлъ; mikъ гpindъ (de sпde Лat: trabs, trabes). 2) (глs:) вsza коpъвii (везї ші τροπὸς). 3) лata skîndspъ, пе каре se fopmeazъ, ші se вагъ în koпtopŭ пїїnea.

Τραπητέον, nosit: ал лsї τρέπομαι (miж: saŭ пеѕt:). [ші

Τραπητὴς, οῦ (ὁ), кълкъtopŭ de stpsгspї în лinŭ. [ші

Τραπητός, ἡ, όν, [τραπέω] (οἶνος, вinŭ) чел din stpsгspї кълкаџї (înпpot: de πρότροπος, ші ἄτραπος).

Τραπῶ, пас: пех: 2:, ші

Τράπωμαι, miж: пех: 2: de ssп: ал лsї τρέπω.

Τρασιὰ (ἡ), în metat: în лokŭ de ταρσιὰ, гpatie. пе каре se ssskъ вpînzъ ші поame.

Τραυλίζω, віit: -ίσω, [τραυλὸς]. вopвeskŭ пелtik saŭ гîпгав. (везї ші ψελλίζω). [de sпde

Τραυλισμὸς (ὁ), вopвipe пелtikъ saŭ гîпгавъ.

Τραυλὸς, [θραύω, saŭ στρεβλὸς] ἡ, ὸν, про-

nьnцъtорȣ de ρ ка λ, пелtікȣ saȣ rîn-гавȣ. (пeзĭ шi ψελλὸς). [de ȣnde

Τραυλότης (ἡ), пелtiчie saȣ rîнгъвie.

Τραυλόφωνος (ὁ, ἡ), глs: пелtікȣ saȣ rîn-гавȣ de гласȣ, saȣ лimбъ. [τραυλὸς, φωνὴ].

Τραῦμα (τὸ), [τιτρώσκω, saȣ τιτρώσκομαι] panъ (din лoвitȣрь, везĭ шi ἕλκος). 2) (fir:) nenopoчire; (пaptік:) înfrînцере, вi-рȣipe de apmie. [de ȣnde

Τραυματίας, ου (ὁ), рънitȣ, лoвitȣ. [шi

Τραυματίζω, biit: -ίσω, рънeskȣ. [шi

Τραυματικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла, saȣ вin-декъtорȣ de рънĭ.

Τραυμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ τραῦμα.

Τραυματοποιὸς (ὁ, ἡ), фъкъtорȣ de рънĭ. [τραῦμα, ποιὸς].

Τραύξανον, шi Τραύσανον (τὸ), (прінч: îm:) везĭ τρώξανον.

Τραφαλὶς (-λλὶς), ἴδος, (ἡ), шi Τραφαλὸς (ὁ), se înц: τυρὸς) = Τροφαλὶς.

Τραφέμεν, noet: Ion: în локȣ de τραφεῖν, nex: 2: de inf: (кȣ însem: пas:), шi

Τράφεν, noet: Еол: în локȣ de ἐτράφησαν, a 3: îm: neps: denex: 2: ал лȣĭ τρέφω.

Τραφερὸς, ἡ, ὸν, [τρέφω] noet: = Εὐτραφὴς, хрънitȣ, грasȣ, mape. «Ἰχθὺς —» Ткр: (saȣ акt:) хрънitорȣ; poditорȣ. «Νομὸς (« ἄρουρα) —». Ар: Оп: 2) înкeratȣ; (прin ȣрm:) вîptosȣ, tape, солidȣ; (прin întind:) ȣsкatȣ. (de ȣnde обiч: || sȣвst:) «Τραφερὰ» ȣsкatȣл, пъmîntȣл. «Ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν». Оm: пe ȣsкatȣ шi пe mape. (de ȣnde) 3) (maĭ noȣ) чeл dene ȣsкatȣ. «Κέλευθος —». Апл:

Τράφηξ, ηκος (ὁ), noet: = Τράπηξ.

Τραφοῖσα, Dop: noet: în локȣ de τραφοῦσα, nex: 2: de fem: пaptіч: ал лȣĭ τρέφω.

Τράφος (ὁ), eпrpf: (în metat:) în локȣ de τάφρος.

Τραφῶ, nex: 2: пas: de sȣп: ал лȣĭ τρέφω.

Τραχαλᾶς, ᾶ (ὁ), Dop: în локȣ de τραχηλᾶς, чeл кȣ grosȣ грȣmaзȣ. [τράχηλος].

Τραχέως, adв: în кinȣ asпpȣ; обръzniчeшte.

Τράχηλα (τὰ), noet: îm: (în eteроц:) ал лȣĭ τράχηλος.

Τραχηλάγχη (ἡ), [τράχηλος, ἄγχω] лaцȣ, кȣ кapе se sȣгрȣmъ de rîtȣ, saȣ de грȣmaзȣ.

Τραχηλιαῖος, α, ον, ал грȣmaзȣлȣĭ. [шi

Τραχηλιάω -ῶ, biit: -άσω, apdікȣ, saȣ цiȣ rîtȣл, saȣ грȣmaзȣл în sȣs (ка калȣл); (fir:) mъ înrîmfeзȣ, saȣ mъ nesȣпȣĭȣ, mъ semeцeskȣ. [шi

Τραχηλίζω, biit: -ίσω, aпȣкȣ (stpîngȣ, saȣ tparȣ) de грȣmaзȣ (прінч: пe лȣntъtорȣл meȣ în лȣntъ); faкȣ пe чinева a'шĭ întoарчe rîtȣл sъ вaзъ чева, îĭ miшкȣ кȣpiositatea; (пaptік:) sȣчеskȣ în sȣs грȣmaзȣл вiteĭ de жеptfъ; (de ȣnde прin întind: шi fir:) deskoпepȣ кȣ desъвîршiре. «Πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ». Skp: 2) nestp: (desпpe калȣ) = Τραχηλιάω. (везĭ шi ἐκτραχηλίζω). [τράχηλος].

Τραχηλιμαῖος, α, ον, = Τραχηλιαῖος.

Τραχήλιον (τὸ), dim: ал лȣĭ τράχηλος. || (прінч: ла îm:) Τραχήλια (τὰ), mȣреле den' înпрежȣрȣл rîtȣлȣĭ. 2) вîрfȣл sȣлiцеĭ. 3) ȣnȣ felȣ de плantъ.

Τραχηλισμὸς (ὁ), sȣчipea, întoарчерea rîtȣлȣĭ (прінч: în жокȣл minчiĭ). [τραχηλίζω].

Τραχηλοδεσμότης, ου (ὁ), noet: легъtорȣ de rîtȣ, saȣ чeл чe sлȣжешte ла aчeasta. «Κλοιὸς —» Епгр: [τράχηλος, δεσμός].

Τραχηλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în felȣ de rîtȣ, saȣ грȣmaзȣ. [τράχηλος, εἶδος].

Τραχηλοκάκη (ἡ), (плц:) [τράχηλος, κακόω] вeрiга лaпцȣлȣĭ, чe se пȣne пe rîtȣл вiновaцiлор.

Τραχηλοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taiȣ rîtȣл. [шi

Τραχηλοκοπία (ἡ), tъĭере de грȣmaзȣ, saȣ rîtȣ. [τράχηλος, κόπτω].

Τράχηλος (ὁ), [τραχὺς] (прінч:) паptea чea dînaпoĭ a rîtȣлȣĭ, грȣmaзȣ, saȣ чeafъ; (în цen:) rîtȣ (проп: шi fir:). «Βρόχον ἐνέβαλε τραχήλῳ». Ткр: 2) miжлoкȣл pînзeĭ de коpaвie (At:).

Τραχηλόσιμος (ὁ, ἡ), skȣptȣ în rîtȣ. [τράχηλος, σιμὸς].

Τραχηλώδης, εος (ὁ, ἡ), = Τραχηλοειδὴς.

Τράχουρος (ὁ), ȣnȣ felȣ de пeшte (кȣ коada tape). [τραχὺς, οὐρὰ].

Τραχόω -ῶ, biit: -ώσω, (pap) în локȣ de τραχύνω.

Τραχυβατέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣmблȣ пe asпpъ, tape пажеште (пentpȣ eкsepsapea tрȣпȣлȣĭ). [τραχὺς, βαίνω].

Τραχύδερμος, шi (noet:) Τραχυδέρμων, ονος (ὁ, ἡ), asпpȣ ла пiеле. «Ῥίνη —» Епix: [τραχὺς, δέρμα].

Τραχυλόγος (ὁ, ἡ), ворвitорȣ кȣ asпpȣ гласȣ.

Τραχυντικὸς, ἡ, ὸν, чeл кȣ însȣшime de a înъsпpi, (шi fir:) a întърîta. [din

Τραχύνω, biit: -υνῶ, (пas: tpe: de кȣ: τετράχυσμαι, шi τετράχυμμαι) faкȣ чeва asпpȣ, saȣ nenetedȣ; înъsпpeskȣ; (шi fir:) întърîtȣ, zъdъpъskȣ. [τραχὺς].

Τραχυόστρακος (ὁ, ἡ), чел кѕ asпрѣ џeastѣ (înпpot: de λειόστρακος). [τραχὺς, ὄστρακον].

Τραχύπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ asпре пiчoape. [τραχὺς, ποῦς].

Τραχὺς, έος (εῖα, ὺ), [ῥάχος, ῥάσσω] nenetedѕ пе sѕpfaџa sa, asпpѕ; (ші fir:) ìѕte, пeкѣжiчosѕ, semeџѕ, oвpaznìкѕ, selвatiкѕ, nепoлitiчitѕ. «Τραχὺς τῇ φωνῇ». Ksn: ‖ (neѕt:) Τραχὺ, adв: în лoкѕ de τραχέως. «Τραχὺ βλέπειν». Fѕstp: a se ѕita selвatiк.

Τράχυσμα (τὸ), asпpitѕpѣ (eшitѣ în faџa tpѕпѕлѕї). [ші

Τραχυσμὸς (ὁ), asпpipe. [τραχύνω].

Τραχυστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, amѕ (вopвeskѕ) кѕ asпpѣ пpoпѕпџie. [ші

Τραχυστομία (ἡ), asпpime de гѕpѣ, (ad:) de пpoпѕпџie, saѕ de глasѕ. [din

Τραχύστομος (ὁ, ἡ), asпpѕ лa гѕpѣ, лa глasѕ, saѕ пpoпѕпџie. (вezї ші παχύστομος). [τραχύς, στόμα).

Τραχύτης, (ἡ), asпpime. [τραχὺς].

Τραχύφλοιος (ὁ, ἡ), чea кѕ asпpѣ кoaжѣ. [τραχὺς, φλοιὸς].

Τραχυφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskѕ кѕ asпpѕ saѕ гposѕ глasѕ. [ші

Τραχυφωνία (ἡ), asпpime, гposime de глasѕ. [din

Τραχύφωνος, (ὁ, ἡ), чел кѕ asпpѕ, гposѕ глasѕ, saѕ пpoпѕпџie. [τραχὺς, φωνὴ].

Τραχώδης, εος (ὁ, ἡ), asпpѕ лa faџѣ, saѕ de felѕ. [τραχύς].

Τράχωμα (τὸ),=Τράχυσμα; (paptiк:) întѣpîtѕpѣ de пeлiџa de dînѣѕпtpѕ a плeoпeлop oкiлop. [τραχόω]. [de ѕnde

Τραχωματικὸς, ἡ, ὸν, (пpiнч: лeaкѕ) foлositopѕ лa întѣpitѕpa плeoпeлop oкiлop.

Τραχὼν, ῶνος (ὁ), лoкѕ asпpѕ, пїetposѕ, anевoe de ѕмвлat. [τραχύς]. [de ѕnde

Τραχωνῖτις, ιδος (ἡ), (χώρα, џapѣ) плiнѣ de лoкѕpї asпpe, пїetpoase, mѕntoasѣ; (paptiк:) o пapte a Ѕdeeї.

Τρεῖς (οἱ, αἱ), (neѕt: τρία, џen: τριῶν, dat: τρισί) nѕmp: tpeї. «Διὰ τριῶν ἀπόλλυμαι». Eѕp: sîntѕ кѕ totѕл пїepdѕtѕ (fir: deлa лѕпtѣtopї, кape a tpeїa oapѣ doвopîndѕ se, se sokoteaѕ de вipѕiџї кѕ desѣвîpшipe).

Τρείω, пoet: în лoкѕ de τρέω.

Τρέμιθος (ἡ), пoet: în лoкѕ de τέρμινθος.

Τρέμω, (пpeл: ἔτρεμον, ші maї шѕлtѕ пѕ) [τρέω], [de aчi] tpemѕpѕ (пpiнч: de fpiкѣ).

Τρέπεσκε, пoet: Ion: în лoкѕ de ἔτρεπε a 3: sinг: пeps: de пpeл: aл лѕї τρέπω.

Τρεπτικὸς ἡ, ὸν, чел кѕ însѕшime de a sкimвa, saѕ de a se пpefaчe, sкimвѣчїosѕ. [din

Τρεπτὸς, ἡ, ὸν, sкimвatѕ, saѕ пpiimitopѕ de sкimвape, пpefaчepe (în aлtѕ чeвa). [τρέπω]. [de ѕnde

Τρεπτότης (ἡ), însѕшime de a se sкimвa, saѕ a se пpefaчe, sкimвѣчїѕne, saѕ xapaктepѕл sкimвѣчїosѕлѕї.

Τρέπω, [ῥέπω] вiit: τρέψω, (tpe: de кѕ: τέτραφα, ші τέτροφα, пex: ἔτρεψα, ші 2: pap ἔτραπον; пas: tpe: de кѕ: τέτραμμαι, ші пex: ἐτράπην) întopкѕ, sѕчeskѕ; îndpeпtezѕ (ші miж: mѣ îndpeпtezѕ) întp' o пapte saѕ întp' aлta; (paptiк:) пѕїѕ пe вpѣжmaшѕ пe fѕгѣ (a шї întoapчe spateлe), îл înfpîпгѕ; (пpin întind: шi fir:) sкimвѕ, пpefaкѕ; (ші miж:) mѣ пpefaкѕ; (despre вinѕ) вipiкѕ, aкpeskѕ, taїѕ; (miж:) întpeпpinzѕ (mѣ daѕ лa) вpe ѕпѕ лѕкpѕ, mѣ aплeкѕ кѣtpe чeвa. (maї de mѕлte-opї кѕ aк: кѕ пpeп: indip·) «Πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπειν». Od: N. "Πρός ὄρος τρέπε πίονα μῆλα». Od: I. «Τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς (τῆς βίβλου) εἰς ἄλλο τι τρέπουσι». Ep: лe întpeвѕinџeazѣ. «Τρέπειν εἰς ἑτέρους τὴν αἰτίαν. Пл: a apѕnкa. «Εἰς φυγὴν τρέπειν τινά». Ksn: (ші aвsл:). «Τρέψω δ' Ἀχαιούς». Iл: O. «Ἡ ἵππος τὴν ἵππον αὐτέων αἰεὶ τρέπεσκε». Ep: "Ετρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας». Iл: Z. Ї a întops minџiлe. (ші miж:) «Ἐτρέψαντο τοὺς πολεμίους». Om: (ші пas:) Ἐτράποντο οἱ Λυδοί». (ші кѕ adв:). «Πάλιν τρέπειν(«Φύγαδ' ἔτρεπεν) ἵππους». Om: (ші miж:) "Μή τις ὀπίσσω τετράφθω, ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε». Iл M. "Ἐνθάδε τρέψας ἀπὸ τείχεος». Iл: X. «Ἀμφίπολοι ἐπὶ ἔργα τράποντο», Iл: Г. (ші fir:) «Εἰς ὀρχηστύν («Εἰς γέλωτα, "Εἰς ὕπνον, «Πρὸς ἀλκὴν, «Ἐφ' ἁρπαγὴν, ші чл:) τρέπεσθαι». Om: Ep: Ksn: «Τρεψόμεθα ἐπὶ ῥαδιουργίαν καὶ ἡδυπάθειαν». Ksn: (ші кѕ înf:). «Τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν». Tгn: (ші кѕ aк: în eл: de пpeп:). «Ποτέρ' ἂν τῶν ὁδῶν τράπηται». Ksn: (ші пas:) «Κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος». Iл: T. (шї despre лoкѕ)». «Πρὸς ἠῶ ("Πρὸς ἄρκτον) τετραμμένος». Ep: Ksn: (ші aвsoл:) «Πᾶσι δ' ἄρα χρὼς ἐτράπετο». Od: Φ. лi s' a sкimвat faџa. «Διὸς ἐτράπετο φρήν„ Iл: K. 'шї a sкimвat пѣpepea. «Οὐ γὰρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος». Od: Г. (ші кѕ inf: eл:) «Κραδίη τέτραπτο ναίεσθαι». Od: Δ.

Τρεσᾶς, ἄντος(ὁ), Лaк: кom: în лoкѕ de...

*

Τρέσας, партч: а лȣї τρέω, fрікосȣ̆, sперіосȣ̆, =Ῥίψασπις.

Τρέσσε, поет: ін локȣ̆ de ἔτρεσσε, а 3: sінг: перs: de пех: 1: ал лȣї τρέω.

Τρέφος, εος -ους (τὸ), поет: ін локȣ̆ de θρέμμα. [din

Τρέφω, віit: -θρέψω, (поет: пех: 2 ἔτραφον, ші тіж: tpe: de кȣ: τέτροφα, обіч: пех: пас: ἐτράφην, їар ч.л: раре) (проп: ші fіг:) інкегȣ̆. «Γάλα («Τυρὸν)—». Ом: Ткр: (ші тіж: de sine пас:). «Πολλὴ δὲ περὶ χροΐ τέτροφεν ἅλμη». Od: Ψ. ера інкегатъ, ліпітъ пе трȣпȣ̆. (de ȣnde 2) (обіч:) хръпеsкȣ̆, пȣtреsкȣ̆; креsкȣ̆ (проп: ші fіг:); (поет:) атȣ̆ чева (ін білшȣгȣ̆); (ші ін тіж: tpe: de кȣ: ін цеп:) sіntȣ̆ (прінч: ін бȣпъ stape); (кȣ infin:) обічнȣїеsкȣ̆ а... (безї ші πέφυκα). «Ὤμοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον». Ом: «Κύνες, οὕς τρέφον ἐν μεγάροισι πυλαωρούς». Іл: Ψ. «Θρέψαι κύνας, ὥς τοι φάγωντι,,. Ткр: «Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐλαίης,,. Іл: Р. «Ὅσα τρέφει φάρμακα χθών». Іл: Λ. "Κόμην («Πώγωνα) τρέφειν». Пл: (ші fіг:) «Δεῖμα—,,. Sof: (ші кȣ inf: ін прfр:) "Ἐν ἐλπίσι τρέφω ἥξειν,,. Sof: (ші тіж:). "Θρέψαιο υἱόν,,. Od: Т. (ші ін партч:) "Θρέψασα, ші (тіж:) Θρεψαμένη». Лкs: патріа. (ші de sine пас:). "Τοῖς ὤμων καθύπερθεν χύνεον κρὰς τέτραφεν (маї кор: τέτροφεν)». Епгр: = Πέφυκε; (ші кȣ inf:) «Ὅττι πόλις τέτροφεν ἀποστυγεῖν,,. Sof:=πέφυκε. (ші ін локȣ̆ de пас:) "Καλὰ ἔτραφες,,. Кал: ін локȣ̆ de ἐτράφης,,. (ші пас:). "Γενέσθαί τε τραφέμεν τε,,. Ом: " Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρί,,. Ом: "Τρέφει μιᾶς πρὸς νυκτὸς,,. Sof: тръїешті ін некопtепітъ поапте. «Ἐκ τῆς πολεμίας τραφήσεσθε,,. Ksn: (ші ін партч:) "Τὸ τεθραμμένον,,. Плt: крештереа; saȣ̆ креsкȣtȣл.

Τρεχεδειπνέω -ῶ, віit: -ήσω, алергȣ̆ пе ла чіпе. [din

Τρεχέδειπνος (ὁ), алергъторȣ̆ пе ла чіпе, mese, парasitȣ̆. [τρέχω, δεῖπνον].

Τρέχνος, εος -ους (τὸ), поет: Dор: ін локȣ̆ de τέρχνος, рамȣръ, кракъ.

Τρέχω, віit: θρέξομαι, ші (маї інtреб:) δραμοῦμαι, (пех: рар ἔθρεξα, ші маї інtреб: ἔδραμον, tpe: de кȣ: δεδράμηκα, ші поет: -δέδρομα, ші пас: δεδράμημαι) алергȣ̆. "Τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα Φιλῖνον,,. Ткр: (ші кȣ ак: кȣ преп:) "Πρὸς οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι,,. Ткр: (ші ка stрът:). "Στάδιον—,,. Лкs: а se лȣпта. (ші fіг:). "Δολιχὸν τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,,. At: este мȣлt інаintатъ ін вірstъ. "Τὸν περὶ ψυχῆς (ші ком: fіг: de ла епȣре) "Τὸν περὶ χρεῶν (se інц: δρόμον) τρέχειν,,. Лкs: а алерга ін desпъdeжde (кіt поate). (ші абsол:) «Ἴεντο, ὥσπερ ἄν δράμοι τις περὶ νίκης,,. Ksn: (ші fіг:) "Δραμεῖν φόνου πέρι,,. Еȣр: а se жȣdіка, а fі ін періколȣ̆. (de ȣnde) "Παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν,,. ера апроапе de а вірȣї.

Τρέψις, εως (ἡ), [τρέπω] інtoapчере, sкȣчіре; sкімбаре, префачере.

Τρεψίχρως, ωτος (ὁ), [τέρπω, χρὼς] sкімбъторȣ̆ de фаць. «Πολύπους—». Apst:

Τρέω, віit: τρέσω, поет: ін локȣ̆ de τρέμω, tpeмȣрȣ̆ de fрікъ, мъ темȣ̆; fȣгȣ̆ sперіatȣ̆, мъ sȣпъїmіntȣ̆. «Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα». Іл: Λ. «Ἔπαινοι τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ Σπάρτης, καὶ ψόγοι τῶν τρεσάντων». Пл: [іmіt:].

Τρηγαλέος, α, ον, гл: ін локȣ̆ de τρηχαλέος.

Τρηδών, όνος (ἡ),=Τερηδών. [de ȣnde

Τρηδονάω -ῶ, віit: -ήσω, рікіінd sкінdȣръ кȣ ȣнгіа fакȣ̆ ачелаші sгомotȣ̆ кȣ кариȣл, кінd поаde лемпȣл. «Τρηδονῶσα τὴν θύραν». Apst:

Τρῆμα (τὸ), [τιτράω] гаȣръ; гȣръ; (партік:) гаȣръ, saȣ̆ пікътȣръ (пȣнtȣ̆) de кȣбȣ̆. [de ȣnde

Τρηματίζω, віit:-ίσω, жокȣ̆ кȣбеле, (прінч:) пȣїȣ̆ баnї ла fіе-каре пȣntȣ̆ ал кȣбȣлȣї, пȣntezȣ̆.

Τρημάτιον (τὸ), dim: ал лȣї τρῆμα, гъȣріче.

Τρηματιστὴς, οῦ (ὁ), пȣнtъторȣ̆, жȣкъторȣ̆ de кȣбе. [τρηματίζω].

Τρηματόεις, εσσα, εν, поет: ін локȣ̆ de...

Τρηματώδης, εος (ὁ, ἡ), плінȣ̆ de гъȣрї. [τρῆμα].

Τρήμη (ἡ), = Τρῆμα.

Τρηρός, ὰ, ὸν, fрікосȣ̆. [ші

Τρήρων, ωνος (ὁ), поет: = Τρηρός. (de ȣnde ‖ sȣбst:) порȣмбіць, saȣ̆ порȣмбȣ̆ sелбатікȣ̆. [τρέω].

Τρῆσις, εως (ἡ), гъȣріре; гаȣръ. [ші

Τρητὸς, ἡ, ὸν, гъȣрітȣ̆; (deспре мештешȣціtе обіекtе) sȣпатȣ̆. [τιτράω].

Τρηχαλέος, η, ον, Ion: поет: ін локȣ̆ de τρηχύς, τραχύς.

Τρηχέως, adв: Ion: ін локȣ̆ de τραχέως.

Τρηχυβατέω -ῶ, Ion: ін локȣ̆ de τραχυβατέω.

Τρηχύνω, Ion: ін локȣ̆ de τραχύνω.

Τρηχύς, εία, ύ, Ion: ін локȣ̆ de τραχύς.

Τρηχὼ, όος -οῦς (ἡ), поет:=Τραχών.

Τρήχω, (прел: ἔτρηχον) поет: (Aleksan-

dp:) în локӑ de τέτρηχα, sîntӑ asпрӑ. «Τρήχοντι πάγῳ». Nik: în pînoasъ stînkъ

Τρηχώδης, εος (ό, ή), Ion: în локӑ de τραχώδης.

Τρι, (în комп:) în локӑ de τρίς.

Τρία, neӑt: лӑї τρεῖς.

Τριαγμὸς (ό), вірӑinцъ кîшіїratъ ла лӑпtъ în d'a pîndӑл tpeï înkîлчірї. [τριάζω].

Τριάδελφαι (αί), поеt: челе tpeï ӑpopï, ӑpsitoapeле. [τρι, ἀδελφὸς]-

Τριαδικός, ή, όν, ал tpeimiï; întpeitӑ; saӑ чел în tpeï feлӑpï.

Τριάζω, виіt: -άσω, saӑ άξω, вірӑieskӑ кӑ desъвîpшіpe (de tpeï орї пе pîndӑ, saӑ în tpeï deosевite лӑпte) пе коntpaлӑпtъtopӑл meӑ. 2) îmmӑлцeskӑ кӑ tpeï, întpeïeskӑ. [ші

Τρίαινα, ης (ή), tpidintъ, saӑ fӑpкъ кӑ tpeï цепе. [τρία].

Τριαινοειδής, έος (ό, ή), чел în fopmъ de tpidintъ. [τρίαινα, εἶδος]. [de ӑnde

Τριαινοειδῶς, adв: în fopmъ de tpidintъ.

Τριαινοκράτωρ, ορος (ό), Eпрf: цiitopӑ de tpidintъ (epit: ал: лӑї Nептӑпӑ). [τρίαινα, κρατέω].

Τριαινόω -ω, виіt: -ώσω, amestekӑ кӑ tpidinta. «Τριαινοῦν τὴν γῆν δικέλλῃ». Apstf: a skopmoni, a съпа. [τρίαινα]. [de ӑnde

Τριαινωτὴρ (ό), глs: în локӑ de ἀροτήρ.

Τριακαίδεκα (τὰ),=Τρισκαίδεκα, tpeïспpeзече. [τρία, καὶ, δέκα]. [de ӑnde

Τριακαιδεκέτης, εος (ό), ші Τριακαιδεκέτις, ιδος (ή), = Τρισκαιδεκέτης.

Τριακὰς, άδος (ή), în sink: în локӑ de neîntp: τριακοντάς, tpeïzeчіme. 2) ӑӑmъ de tpeï-zeчï de ӑnimï (de пеps: saӑ лӑкр:). || (partik: în At:) a tpeï-zeчелеа zi a лӑпеї (konsfinцitъ în пomenipea mopцілор). 3) a tpeï-zeчелеа parte a seminцii (komплеktatъ în tpeï-zeчï de чеtъцепї). (везї ші τριττύς). [de ӑnde

Τριακάτιοι, αι, α, Dop: în локӑ de τριακόσιοι. 2) (în Чірепа) tinepiï, жӑпiï (ка fъkînd акӑm parte a ӑпеї tpeï-zeчіmї).

Τριάκις, adв: Лак: în локӑ de τρίς.

Τριακονθάμματος (ό, ή), кomпӑӑӑ din tpeï-zeчï de nodӑpï, saӑ окіӑpї. [τριάκοντα, ἅμμα].

Τριακονθήμερος (ό, ή), чел de tpeï-zeчï de zіле. «Μὴν—». Лкs: [τριάκοντα, ἡμέρα].

Τριάκοντα (οί, αί, τὰ), nedeкл: пӑmp: tpeï-zeчï. [τρία].

Τριακονταετηρίς, ίδος (ή), tpeï-zeчіme de anï || «Ἑορτὴ—». D. Kas: sepвatъ ла tpeï-zeчï de anï o datъ. [ші

Τριακονταέτης, εος saӑ έος (ό, ή), чел de tpeï-zeчï de anï (în вîpstъ, saӑ дъinipe) (везї ші δεκαέτης). [τριάκοντα, ἔτος]. [de ӑnde

Τριακονταετία (ή), кӑpsӑ de tpeï-zeчï de anï.

Τριακονταέτις, ιδος (ή), fem: ал лӑї τριακονταέτης.

Τριακοντάζυγος (ό, ή), (кopaвіe) кӑ tpeï-zeчï de вънчї de вîsлаші de fie-каре parte.

Τριακοντάκις, adв: de tpeï-zeчï de opï.

Τριακοντάκλινος (ό, ή), înкъпъtopӑ saӑ копрînzъtopӑ de tpeï-zeчï de паtӑpï. «Οἶκος—» Лкs: [τριάκοντα, κλίνη].

Τριακοντάκωπος (ό, ή), (кopaвіe) кӑ tpeï-zeчï de вîsле. [τριάκοντα, κώπη].

Τριακοντάμερος (ό, ά), Dop: în локӑ de τριακονθήμερος.

Τριακοντάμηνος (ό, ή), чел de tpeï-zeчï de лӑпї. [τριάκοντα, μὴν].

Τριακονταμναῖος, α, ον, чел în гpeӑtate, saӑ прецӑ de tpeï-zeчï de mine. [τριάκοντα, μνᾶ].

Τριακοντάμοιρον (τὸ), a tpeï-zeчелеа parte. [τριάκοντα, μοῖρα].

Τριακοντάπηχυς, εος (ό, ή), чел de tpeï-zeчï de коцї. [τριάκοντα, πῆχυς].

Τριακονταπλάσιος, α saӑ ος, ον, ші

Τριακονταπλασίων, ονος (ό, ή), întpeïzeчіtӑ, saӑ de tpeï-zeчï de opï atîta. [τριακονταπλσῦς].

Τριακοντάπους, οδος (ό, ή), чел de tpeï-zeчï de пічоаре (лӑпгӑ). [τριάκοντα, πούς].

Τριακονταρχία (ή), stъпînipea челор tpeï-zeчï de tipanï în Atena. [τριάκοντα, ἀρχή].

Τριακοντήρης, εος (ό, ή), чел кӑ tpeï-zeчï de вîsле. || (sӑвst: fem: înцел: ναῦς) =Τριακόντορος. [τριάκοντα, ἐρέσσω].

Τριακοντόργυιος (ό, ή), чел кӑ întinde-pe de tpeï-zeчï de stînжinï. [τριάκοντα, ὀργυιά].

Τριακόντορος (ή), (ναῦς, кopaвіe) чеа кӑ tpeï-zeчï de вîsле. (везї ші τριήρης).

Τριατοντούτης, ου ші εος (ό), ші Τριακοντοῦτις, ιδος (ή), At: în локӑ de τριακονταέτης, -έτις.

Τριακόσιοι, αι, α, tpeï ӑӑte.

Τριακοσιομέδιμνος (ό, ή), [τριακόσιοι, μέδιμνος] înкъпъtopӑ, saӑ копрînzъtopӑ de tpeï ӑӑte вaniцe. || (sӑвst:) чел кӑ веnitӑ anӑалӑ de tpeï ӑӑte вaniцe (ачештіа fopmaӑ în Atena чеаtа кълъреціlор).

Τριακοσιόχοος -ους (ό, ή), продӑкъtopӑ de tpeï ӑӑte хое. [τριακόσιοι, χόος].

Τριακοσταῖος, α, ον, fъкӑtӑ, saӑ fъкъtopӑ

de чева în tpeĭ-zeчĭ de ziле; (ѕne-opĭ) чел de tpeĭ-zeчĭ de ziле.

Τριακοστημόριον (τὸ), a tpeĭ-zeчeлеa пѕpte. [τριακοστὸς, μόριον].

Τριακοστόδυος (ὁ, ἡ), ал tpeĭ-zeчĭ шi doiлea. [τριακοστὸς, δύο].

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, ал tpeĭ-zeчeлea. [τριάκοντα].

Τριακτὴρ (ὁ), поet: вipѕitopѕ.

Τριακτὸς, ἡ, ὸν, поet: вipѕitѕ, saѕ лesne de вipѕit. [τριάζω].

Τριάνωρ, ορος (ἡ), поet:=Τρίγαμος, каре a авѕt tpeĭ (шi прin întind: mѕлцĭ) вѣрвацĭ. [τρι, ἀνὴρ].

Τριάρμενος (ὁ, ἡ), (ναῦς, коравie) кѕ tpeĭ pînze, saѕ katapte. [τρι ἄρμενον].

Τριαρχία (ἡ), гѕвернѕ комплектatѕ din tpeĭ, (Лat:) triumvirat. [τρι, ἀρχὴ].

Τριὰς, άδος (ἡ), Tpeime. 2) sѕmѣ, adѕпѣtѕрѣ de tpeĭ (пеps: saѕ лѕкр:). [шi

Τριᾶς, ἄντος (ὁ), monetѣ în прецѕ de tpeĭ халче (χαλκὸς), tpiapѕ. [τρία].

Τριασμὸς (ὁ), înпѣрцire în tpeĭ, saѕ înmѕлцire прin tpeĭ. [din

Τριάσσω, вiit: -άξω,=Τριάζω.

Τριαύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ шанцѕрĭ saѕ врasde. [τρι, αὔλαξ].

Τριαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ грѕмazĭ, saѕ капete. [τρι, αὐχὴν].

Τριαχθῆναι, пas: пех: de inf: ал лѕĭ τριάζω.

Τριβακὸς, ἡ, ὸν, [τρίβω] fpeкatѕ; (fir:) вiклеanѕ, шepetѕ. || (sѕвst:) Τριβακὸν (se înц: ἱμάτιον) хаĭнѣ poasѣ, пѕрtatѣ. (везĭ шi τρίβων. 2) [τριβὰς, везĭ ziч:] desfpînatѕ. «Ἀσέλγεια τριβακὴ». Лѕч:

Τριβαλὸς (ὁ), Tpiвaлеanѕ (нацie a Iлipieĭ). 2) (прin întind:) tînѣрѕ desfpînatѕ, корѕптѕ.

Τριβάμων, ονος (ὁ, ἡ), = Τριτοβάμων.

Τρίβανος (ὁ), глѕ: în локѕ de λήκυθος; (maĭ провав:) гевреа de вaĭe, saѕ=Στλεγγίς. [шi

Τρίβαξ, ακος (ὁ, ἡ), грam: = Τριβακὸς. [τρίβω].

Τριβάρβαρος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (ad: foapte) варварѕ. [τρι, βάρβαρος].

Τριβὰς, άδος (ἡ), mѕiepe desfpînatѣ în sine, saѕ кѣtpe алta (кѕрвѣ, saѕ пezeвenгie). [τρίβω].

Τρίβαφος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (ad: вine) вѣпsitѕ. [τρι, βαφή].

Τριβελὴς, έος (ὁ, ἡ), înapmatѕ кѕ tpeĭ вѣрцеĭ. «Δόρυ τριβελές». Епгр: = Τρίαινα. [τρι, βέλος].

Τριβεὺς, έως (ὁ), fpeкѣtopѕ. || (în mekaпiкѣ) вѕчeaoa de metaлѕ de ла гѕра poцiĭ пе ла капѣtѕл osii, ка sѣ апере лemпѕл de stpiкѣчiѕпea fpeкѣрiĭ. [din

Τριβὴ (ἡ),=Τρίψις, fpeкаpe; (fir:) deпpindepe, овiчпѕiпцѣ, експерiiпцѣ. 2) поet: în локѕ de διατριβὴ, îndeлetпiчipe, пeтpeчepe; saѕ întîpziepe, zѣвавѣ. [τρίβω]. [de ѕnde

Τρίβηλον (τὸ), глѕ: =Σπορθύγγιον. [шi

Τριβικὸς, ἡ, ὸν, кѕвeпitѕ, însѕшitѕ fpeкѣрiĭ, deпpindepiĭ.

Τριβολεκτράπελα (τὰ), кom: atinцеpĭ, saѕ глѕme пeпotpiвite. (алцiĭ skpiѕ desпѣрцit. τρίβολ' ἐκτράπελα).

Τρίβολος (ὁ, ἡ), = Τριβελὴς, кѕ tpeĭ цепе, saѕ вîрfѕрĭ askѕцite. || (sѕвst:) ѕпѕ feлѕ de плantѣ, skaete, a кѣрia кѣпѣцîпѣ de sѣmînцѣ este în formѣ de гогоашѣ кѕ tpeĭ foapte tapĭ rimпĭ. 2) imitaцie a aчestia fѣкѕtѣ de fepѕ, rimпoasѣ, че se înпрѣшtia пе пѣmîntѕ, ка sѣ împiediчe пѣвѣлipea кѣлѣрimiĭ врѣжmaшѕлѕĭ. 3) (im: вѣрв:) ѕпѕ feлѕ de tѣвѣлѕкѕ кѕ пietpe колцѕpoase de desѕвt, прin каре se tpeĭepaѕ semѣпѣtѕрeлe. 4) (fir: ла пеѕt:) ворве atiпгѣtoape, saѕ вiклепе; (Fpaнц:) pointes. “Ὁρμῆς τε γὰρ τοῖς σοφισταῖς ἦρξε (ὁ Γοργίας) καὶ παραδοξολογίας, καὶ πνεύματος καὶ τριβόλων». Filstp: [τρι, βολή].

Τρίβος (ἡ, шi pap ὁ), кале fpeкatѣ (вѣtѕtѣ), ѕлiцѣ, poteкѣ. «Διασχιζομένων τῶν ὁδῶν τρίβῳ τινί». Ksп: “Τοῦ τρίβου διὰ πολλῶν ἑλιγμῶν περαίνοντος πρὸς τὸ τεῖχος„. Пл: 2) поet: în локѕ de τριβή, fpeкаpe (проп: шi fir:). [τρίβω].

Τρίβραχυς, εος (ὁ), (piчорѕ de вepsѕ) чел din tpeĭ skѕpte siлаве. [τρι, βραχύς].

Τρίβροχος (ὁ, ἡ), [τρι, βρέχω] de tpeĭ (ad: de mѕлte) opĭ ѕdatѕ. (везĭ шi δίβροχος).

Τρίβω, [τείρω, τρύω] вiit: τρίψω, fpeкѕ; fѣрîmѕ; pisezѕ. «Χρυσὸν βασάνῳ τρίβειν (шi пiж: τρίβεσθαι) τὸ μέτωπον». Пров: a пѕ se pѕшiпa. «Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐν ἀλωῇ. Iл: Υ. a tpeĭepa. (шi пas:). «Τετριμμένοι τὰ ἐπαρίστερα τῶν κεφαλέων». Ep: жѕпѕiцĭ, poшĭ. 2) (прin întind:) întpeвѕiпцеzѕ des, saѕ пекontenit. «Ἡ συνήθεια τέτριφεν ἐπὶ ἀμπέλου». M: Ant: a adѕs o în stape de провервѕ. (de ѕnde 3) deпpinzѕ, ексерчezѕ. “Τὰς ὁράσεις περὶ τὰς τέχνας — ». Лкs: (шi пas:) «Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβο... Tгп: 4) fpeкѕ, pozѕ, stpiкѕ прin deasѣ întpeвѕiпцаpe чева. «Οὔτε τι τῶν

οἰκηίων τρίβουσι, οὔτε δαπανέονται». Ερ: "Σκολιῇσι δίκησιν ἀλλήλους τρίβουσιν. Es: (ши пas:) «Τριβομένῳ τῷ λαῷ». Es: кinвindв se. (ши кв dat: modif:) «Ἵνα τρίβωνται πολέμῳ». Es: «Τρίβεσθαι κακοῖσιν». Iл: Ψ. (ши miж: în локв de пas:) «Τὴν πόλιν, ἄν μὲν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαι αὐτὴν παρ' ἑαυτὴν». Tвч: 5) (fir: de ла fрекареа dрвтвлвї) amв de mesepie, вnелtеsкв; пеtрекв. «Βίον δυστυχῆ (γεωργικὸν) —». Епгр: Apstf: 5) прелвпцеsкв, stрвгвnezв. «Τὸν χρόνον (τὸν πόλεμον) —,,. Лкs:

Τρίβωμος (ὁ, ἡ), întpeitв алtарв. [τρι, βωμός].

Τρίβων, ωνος (ὁ, ἡ), (adïeкt:) fрекаtв, posв; (ши fir:) foapte експеріiнцаtв, isквsitв; (кв цеn:) deпpinsв, черкаtв în чева. «Οὐδ' ἄν, ὅστις μὴ κάρτα τρίβων εἴη αὐτῆς, διαγνοίη». Ep: (saв кв ак:) «Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιαῦτα». Евр: 2) (свbst:) вешмîntв dепе d'asвпра de лînв, аspрв (fрекъtорв ка о гебреа), раsв (прічч: a filosofілор); (de вnde прin întind:) mesepia, ши віаца filosofілор; (Бisep): чinвл monaxiкв saв кълвгвреsкв. [τρίβω].

Τριβωνάριον (τὸ), dim: (despreц:) ал лвї τριβώνιον, tpeaнцъ de pasъ.

Τριβωνεύομαι, biit: -εύσομαι, mъ портв віклепеште în чева, шікапеzв, adвкв stрвгвпірї în amъцitoape кіпврї. [ши

Τριβωνικῶς, adв: în felв, saв în локв de pasъ. «Τηνδὶ τὴν χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς». Apstf: [τρίβων].

Τριβώνιον (τὸ), dim: ал лвї τρίβων, хвïпъ depe d' asвпра; pasъ a filosofілор. [de вnde

Τριβωνιώδης, εος (ὁ ἡ),=Τριβωνώδης.

Τριβωνοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, портв pasъ; (прin întind:) filosofеsкв (ка dвпе формъ). [ши

Τριβωνοφορία (ἡ), пвртаре de pasъ. [din

Τριβωνοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторв de pasъ; filosofв (ка dвпе вешмîntв). [τρίβων, φέρω].

Τριβωνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, de felвл paseї. [τρίβων].

Τριγαμία (ἡ), a tpeiлеа, saв întpeitъ пвпtъ. [din

Τρίγαμος (ὁ, ἡ), însoцitв în a tpeїa късъtорie. [τρι, γάμος].

Τριγένεια (ἡ), tpeime de пеamврї. «Ἀγαθῶν - ». Skst: бвпврї de tpeї пеamврї (felврї). 2)=Τριγονία. [din

Τριγενής, έος (ὁ, ἡ), чел de tpeї пеamврї. 2) ажвпsв în a tpeiлеа цепераціе. [τρι, γένος].

Τριγενία (ἡ), =Τριγένεια.

Τριγέννητος (ὁ, ἡ), de tpeї орї пвsквtв. [τρι, γεννάω].

Τριγερήνιος (ὁ, ἡ), =Τριγέρων.

Τριγέρων, οντος (ὁ), поеt: de tpeї орї (ad: foapte) бвtрînв; (despре лвкр:) преа векiв. [τρι, γέρων].

Τριγίγας, αντος (ὁ), поеt: întpeitв (ла mврime) цiгапtв. [τρι, γίγας].

Τρίγλα, ши Τρίγλη (ἡ), вnв felв de пеште, варбвпв.

Τρίγληνος (ὁ, ἡ), поеt: [τρι, γλήνη] = Τριόφθαλμος. || «Εἵματα τρίγληνα». Iл: Ξ. черчеї кв tpeї гъврї, saв tpeї прецioase пietpe; (dвпе алцiї) în локв de πολύγληνα, кв mвлtе кafasврї, saв прецioшї, вредnічї de прiвit.

Τριγλίζω, [imit:] biit: -ίσω, рîzв вnв felв de рîsв. (везї ши κιχλίζω).

Τριγλίον (τὸ), ши

Τριγλίς, ίδος (ἡ), dim: ал лвї τρίγλη.

Τριγλοβόλος (ὁ, ἡ), поеt: [τρίγλη, βάλλω] лоbitорв, прinzвtорв de варбвпї. «Δίκτυον —». Епгр:

Τριγλοφόρος (ὁ, ἡ), поеt: adвкъtорв, копрinzвtорв de варбвпї. «Χιτὼν —„ Епгр: mреажъ пескъреаскъ. [τρίγλη, φέρω].

Τρίγλυφος (ὁ, ἡ), поеt: чел кв tpeї свпвtврї; saв skобitврї, despiкаtв în tpeї. «Αἰχμὴ —». Оп: =Τρίαινα. || (свbst:) Τρίγλυφος (ἡ), ши Τρίγλυφον (τὸ), архіtект: вnв felв de свпвtврв a Dорічелор капiteле de stîлпї. [τρι, γλυφή].

Τριγλῶχιν, ινος (ὁ, ἡ), чел кв tpeї аsкбціtе вîрfврї. «Ὀϊστός — ». Оm: [τρι, γλωχίν].

Τριγμὸς (ὁ), [τρίζω] skрîшпіре; (партiк:) цiпвтвл ліліаквлвї, ши чл:.

Τρίγναθος (ὁ, ἡ), поеt: [τρι, γνάθος] = Τρίστομος.

Τρίγομφος (ὁ, ἡ), пірopitв, saв înnestpiцаtв кв tpeї квїе saв цiпte. [τρι, γόμφος].

Τριγονέω -ῶ, biit: -ήσω, ажвпгв пîпъ ла a tpeїa цепераціе, dobîndеsкв stрвпепоцї; (despре плапtе) podеsкв a tpeїa оаръ. [ши

Τριγονία (ἡ), ал tpeiлеа градв de цепераціе. [din

Τρίγονος (ὁ, ἡ), (пароks:) пъsкъtорв de a tpeiлеа цепераціе, dobîndіtорв de stрвпепоцї. 2) (пропароks:) пъsквtв ал tpeiлеа înпреvпъ кв алцї doї. «Τρίγονα τέκνα». Евр: (simплв) tpeї. [τρί, γόνος].

Τριγράμματος (ὁ, ἡ), компвsв din tpeї літере. [τρι, γράμμα].

Τριγωνίζω, biit: -ίσω, formezꙋ triꙋnгїꙋ; (aритm:) înmꙋлцeskꙋ кꙋ treї; (nestр:) sîntꙋ triꙋnгїꙋлaрꙋ; (ꙋne-oрї) kîntꙋ кꙋ trironꙋл (mꙋs: înstrꙋmîntꙋ, вeзї τρίγωνος). [шi

Τριγωνικὸς, ἡ, ὸν, însꙋmitꙋ triꙋnгїꙋлꙋї, triꙋnгїosꙋ. [шi

Τριγωνιστὶ, adв: în formъ de triꙋnгїꙋ. [τρίγωνον].

Τριγωνίστρια (ἡ), [τριγωνίζω] Лksf: kîntъtoare кꙋ înstrꙋmîntꙋл trironꙋ.

Τριγωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, чeл în fiгꙋръ de triꙋnгїꙋ. [τρίγωνον, εἶδος].

Τρίγωνος (ὁ, ἡ), [τρι, γωνία] чeл în treї колцꙋрї, triꙋnгїꙋлaрꙋ. ‖ (sꙋвst:) Τρίγωνον (τὸ), triꙋnгїꙋ (fiгꙋръ цeometrikъ). 2) ꙋnꙋ felꙋ de mꙋsikaлꙋ înstrꙋmîntꙋ кꙋ mꙋлte koarde, (Fraнц:) хaрпъ.

Τριδακτυλιαῖος, α, ον, чeл кꙋ întindere (лꙋnгꙋ) de treї deцete. [din

Τριδάκτυλος (ὁ, ἡ), [τρι, δάκτυλος] чeл кꙋ treї deцete. 2) лꙋnгꙋ de treї deцete.

Τρίδειρος (ὁ, ἡ), [τρι, δειρή] noet:=Τριαύχην, чeл кꙋ treї гîtꙋрї, saꙋ kanete.

Τριδέσποτος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ (sꙋnꙋsꙋ лa) treї stъпînї. [τρι, δεσπότης].

Τρίδουλος (ὁ, ἡ) [τρι, δοῦλος] de treї oрї роꙋꙋ; роꙋꙋ din a treїa цeneraцie, = Δουλέκδουλος.

Τρίδραχμος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ preцꙋ saꙋ preцꙋ de treї drахme. ‖ (sꙋвst:) Τρίδραχμον, monetъ de treї drахme. (шi кꙋ artik:) «Τὸ τρίδραχμον». чeлe treї drахme. [τρι, δραχμή].

Τρίδυμος (ὁ, ἡ), [τρι, δύω] цemenꙋ din treї пъsкꙋцї de o datъ; (în цen:) întreitꙋ.

Τριδύστηνος (ὁ, ἡ), de treї oрї (foarte) nenoroчitꙋ saꙋ tikълosꙋ. [τρι, δύστηνος].

Τριέλικτος (ὁ, ἡ), noet: [τρὶ, ἑλίσσω] înfъшꙋratꙋ de treї, saꙋ de mꙋлte-oрї «Ὄφις — ». Ep: înkoлъчitꙋ de mꙋлte oрї, mare.

Τριέμβολος (ὁ, ἡ), înarmatꙋ кꙋ întreitъ prꙋъ, saꙋ treї emвoлe (ꙋnꙋ felꙋ de koraвie). 2) aпъratꙋ de treї stînгїї. 3) kom: pornitꙋ prea mꙋлt лa пљчeрiлe venerieне. [τρι, ἔμβολον, вeзї ziч:].

Τρίενος (ὁ, ἡ), [τρι, ἔνος]=Τριετής.

Τριέσπερος (ὁ, ἡ), (eпit: Ерkꙋлꙋ) a kъrꙋїa zъmisлire în пinтeчe a дъinit treї serї d' a pîndꙋл. [τρι, ἑσπέρα].

Τριέτεια (ἡ), = Τριετία.

Τριετὴρ (ὁ), noet: = Τριετής. [de ꙋnde

Τριετηρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtorꙋ de кꙋrsꙋ de treї anї, saꙋ de fъкꙋt лa fie-kare treї anї. [шi

Τριετηρὶς, ίδος (ἡ), кꙋrsꙋ de treї anї. «Ἑορτὴ —». kare se serвeazъ лa fie-kare treї anї o datъ.

Τριέτηρος, шi

Τριέτὴς, εος saꙋ έος (ὁ, ἡ), de treї anї. (вeзї шi δεκαέτης). [τρι, ἔτος]. [de ꙋnde

Τριετία (ἡ), treime de anї. [шi

Τριετίζω, biit: -ίσω, sîntꙋ de treї anї.

Τριζυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în лokꙋ de...

Τρίζυγος (ὁ, ἡ), înжꙋгatꙋ aл treiлea,(ad:) înпreꙋnъ кꙋ aлцї doї; (în цen:) întreitꙋ. «Τρίζυγοι θεαί». Ꙋр: (simп: în лokꙋ de) τρεῖς, treї. [шi

Τρίζυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Τρόζυγος. [τρι, ζεύγω].

Τρίζω, [imit:] biii: τρίξω, (miж: пре: de кꙋ: în лokꙋ de пrez: τέτριγα) tîrîieskꙋ, saꙋ fakꙋ trrr; (despre miчї пъsърї, шi partik: лiлieчї) цiпꙋ цîрîind. «Γλῶσσαν δὲ οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίην νενομίκασι, ἀλλὰ τετρίγασι, κατάπερ αἱ νυκτερίδες». Ep;

Τριζωδία (ἡ), (astronm:) ꙋnire de treї zodiї. [τρι, ζώδιον].

Τριηκὰς, άδος (ἡ), Ion: în лokꙋ de τριακάς.

Τριήκοντα, Τριηκόσιοι, шi чл: Ion în лokꙋ de τριάκοντα, τριακόσιοι, шi чл:

Τριημερία (ἡ), кꙋrsꙋ de treї ziлe. [шi

Τριημερίζω, biit: -ίσω, дъinezꙋ (saꙋ fakꙋ чeвa în) treї ziлe. [τριήμερος].

Τριημερόνυκτος (ὁ, ἡ), noet: дъinitorꙋ treї ziлe шi treї нonцї. [τρι, ἡμέρα, νύξ].

Τριήμερος (ὁ, ἡ), дъinitorꙋ (saꙋ fъkъtorꙋ de чeвa în) treї ziлe, saꙋ чeл de treї ziлe. [τρι, ἡμέρα].

Τριημίεκτα, greш: în лokꙋ de τρί' ἡμίεκτα.

Τριημιολία (ἡ), (se înц: ναῦς), шi

Τριημιόλιον (τὸ), (se înц: πλοῖον)=Τριηρημιολία.

Τριημιποδιαῖος, α, ον, лꙋnгꙋ de ꙋnꙋ piчorꙋ шi жꙋmъtate. [din

Τριημιπόδιον (τὸ), treї жꙋmъtъцї de piчorꙋ, (ad:) ꙋnꙋ piчorꙋ шi жꙋmъtate. [τρι, ἥμισυς, πούς].

Τριημιτόνιον (τὸ), (mꙋs:) treї emitone [τρί, ἡμιτόνιον, вeзї ziч:].

Τριημιχοίνικα, greш: în лokꙋ de τρί' ἡμιχοίνικα.

Τριημιωβολιμαῖος, α, ον, чeл în preцꙋ de treї жꙋmъtъцї de oвoлꙋ, (ad:) de ꙋnꙋ oвoлꙋ шi жꙋmъtate. [τρι, ἥμισυς, ὀβολός].

Τριηραρχέω -ῶ, biit: -ήσω, kîрmъчeskꙋ,

saŭ ekinezŭ (înapmezŭ, гътeskŭ) o tpiepъ (кopaвie кŭ tpeĭ pîndŭpĭ de вîsлe) кa tpiepapxŭ. [τριήραρχος]. [de ŭnde

Τριηράρχημα (τὸ), кeлtŭĭaлъ deпŭsъ пentpŭ înapmapea tpiepcĭ.

Τριηράρχης, ου (ὁ), = Τριήραρχος.

Τριηραρχία (ἡ), tpiepapxie, (ad:) гŭвepnape, saŭ ekinape (înapmape) de кътpe чineвa кŭ aлe saлe кeлtŭĭeлĭ de o tpiepъ. [din

Τριήραρχος (ὁ), гŭвepnъtopŭ (къпitanŭ), de tpiepъ; saŭ (în Atena) чetэџeanŭ, кape singŭpŭ saŭ înпpeŭnъ кŭ aлџiĭ кeлtŭieшte лa ekinapea, saŭ înapmapea, шi џinepea de xpanъ, шi чл: чeлop dînъŭntpŭл ŭneĭ tpiepe în foлosŭл patpii. [τριήρης, ἄρχω].

Τριηραύλης, ου (ὁ), кîntъtopŭ кŭ flŭepŭл (taktînd npin кîntapea sa miшкъpiлe вîsлaшiлop) de tpiepъ. [τριήρης, αὐλός].

Τριηρετεύω, вiit: -εύσω, sintŭ...

Τριηρέτης, ου (ὁ), вîsлaшŭ de tpiepъ. [τριήρης]. [de ŭnde

Τριηρετικὸς, ἡ, ὸν, însŭшitŭ, кŭвenitŭ вîsлaшŭлŭĭ de tpiepъ.

Τριηρημιολία (ἡ), (se înџ: ναῦς) ŭnŭ feлŭ de peswoĭaskъ кopaвie maĭ mikъ de кît o tpiepъ шi fъpъ кoпeptъ [τριήρης, ἡμιόλιος].

Τριήρης, [τρι, ἄρω, saŭ ἐρέσσω] εος (ὁ, ἡ), întpeitŭ; (npinч:) кŭ tpeĭ katŭpĭ. ‖ (naptik: кa sŭвst: se înџ: ναῦς) tpiepъ, ŭnŭ feлŭ de peswoĭaskъ кopaвie кŭ tpeĭ pîndŭpĭ ŭnŭл neste aлtŭл de вîsлe în fie-кape лatŭpъ. ‖ (însemn: însъ, къ, τριηκόντορος, шi πεντηκόντορος se ziчe dŭne mŭлџimea вîsлeлop; ĭap μονήρης шi διήρης, шi чл: пînъ лa πεντήρης, saŭ dŭne aлџiĭ лa τετρήρης dŭne înълџimea pîndŭpiлop вîsлeлop чeлop ŭneлe neste aлteлe. Takt: eлi:). [de ŭnde

Τριηρικὸς, ἡ, ὸν, кŭвenitŭ (aл) tpiepeĭ. [шi

Τριηρίτης, ου (ὁ), вîsлaшŭ, saŭ ostaшŭ de tpiepъ

Τριηροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлŭ, saŭ fopmъ de tpiepъ. [τριήρης, εἶδος].

Τριηρονόμος (ὁ), глs: = Τριήραρχος, гŭвepnъtopŭ de tpiepъ. [τριήρης, νέμω].

Τριηροποιὸς (ὁ), fъкъtopŭ de tpiepъ. [τριήρης, ποιός].

Τριηρῶν, шi Τριήρων, џen: în: aл лŭĭ τριήρης.

Τριθάλασσος (ττος), ου (ὁ, ἡ), ŭdatŭ de (кoпpinsŭ întpe) tpeĭ mъpĭ [τρι, θάλασσα].

Τριθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), кape înfлopeшte, saŭ înвepzeшte de tpeĭ opĭ. [шi

Τριθαλὶς (λλὶς), ίδος (ἡ), ŭnŭ feлŭ de плantъ. [τρὶς, θάλλω].

Τριθεΐα (ἡ), кpedinџъ în tpeĭ zeitъџĭ. [шi

Τριθεΐται (οἱ), epetiчĭ dormatisînd tpeĭ zeitъџĭ (în чeлe tpeĭ fiinџe aлe feџeлop sfinteĭ tpeimĭ). [τρι, θεός].

Τριθημερινὸς, ἡ, όν, fъкŭtŭ, întîmnлatŭ a tpeĭa zi, saŭ кŭ tpeĭ ziлe maĭ 'nainte, saŭ лa fie кape tpeĭ ziлe. [τρίτος, ἡμέρα].

Τρίθρονος (ὁ, ἡ), (Бisep:) întponatŭ în întpeitŭ skaŭnŭ, ad: înкinatŭ în tpeĭ feџe, saŭ inostase. [τρι, θρόνος].

Τρίϊππον (τὸ), tpъsŭpъ tpasъ de tpeĭ кaĭ. [τρι, ἵππος].

Τρικαλίνδητος (ὁ, ἡ), = Τρικυλίνδητος.

Τρικάρηνος (ὁ, ἡ), noet: = Τρικέφαλος. [τρι, κάρα],

Τρίκαρπος (ὁ, ἡ), poditopŭ de tpeĭ opĭ пe anŭ. 2) (глs:) = Τρίενος. [τρι, καρπὸς].

Τρίκερως, ω, saŭ ωτος (ὁ, ἡ), чeл кŭ tpeĭ кoapne, saŭ кoлџŭpĭ, къпъtîĭe. [τρι, κέρας, saŭ κεραία, вeziĭ ziч:].

Τρικέφαλος (ὁ, ἡ), чeл кŭ tpeĭ капete. [τρι, κεφαλὴ],

Τρικλινάρχης, ου (ὁ), = Ἀρχιτρίκλινος. [τρίκλινος, ἄρχω].

Τρίκλινος (ὁ, ἡ), înкъпъtopŭ, saŭ кopinzъtopŭ de tpeĭ patŭpĭ (de кŭлкat, saŭ de masъ). ‖ (sŭвst:) Τρίκλινον (τὸ), кamepъ (npinч: de mînкape) кŭ tpeĭ patŭpĭ. [τρι, κλίνη].

Τρίκλυστος (ὁ, ἡ), [τρι, κλύζω] de tpeĭ opĭ afŭndatŭ în anъ, spълatŭ.

Τρίκλωνος (ὁ, ἡ), чeл кŭ tpeĭ кpъчĭ, saŭ pamŭpe. [τρι, κλὼν].

Τρίκλωστος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ, saŭ în tpeĭ fipe topsŭ. [τρι, κλώθω].

Τρίκοκκος (ὁ, ἡ), чeл кŭ tpeĭ sîmвŭpĭ, saŭ гpъŭnџe, saŭ (fir:) пĭetpe npeџioase. [τρι, κόκκος].

Τρικόλλυβον (τὸ), o monetъ de tpeĭ кoлiвe (вanĭ mъpŭnџĭ), = Τρίχαλκον. [τρι, κόλλυβος].

Τρικόλουρος, (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ чŭntitŭ. [τρι, κόλουρος].

Τρικόλωνος (ὁ, ἡ), чeл кŭ tpeĭ deaлŭpĭ. [τρι, κολωνὸς].

Τρικόνδυλος (ὁ, ἡ), чeл кŭ tpeĭ nodŭpĭ, saŭ înкeĭetŭpĭ. [τρι, κόνδυλος].

Τρίκορος (ὁ, ἡ), гpam: eksпл: a лŭĭ τρίγληνος. [τρι, κόρη].

Τρικόρυθος (ὁ, ἡ), noet: чeл кŭ кoifŭ înnodoвitŭ кŭ tpeĭ кpeste. [τρι, κόρυς].

Τρικόρυμβος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŭ de τρικόρυφος. «Ἀλκὴ —». Sin пŭtepea sfinteĭ tpeimĭ. [τρι, κόρυμβος].

Τρίκορυς, υθος (ό, ή), поеt:=Τρικόρυθος.

Τρικόρυφος (ό, ή), чел кв tpeĭ вîpfspĭ, saš кѣпъцîнĭ. [τρι, κορυφή].

Τρικόρωνος (ό, ή), tpъitš de tpeĭ opĭ atîta, кît o чоакъ, foapte въtpînš. [τρι, κορώνη].

Τρικότυλος (ό, ή), înкъпъtopš, saš конpinzъtopš de tpeĭ kotiле. «Οἶνος—» Esix: пpostš, tpeĭ kotiле de šnš оволš. [τρι, κοτύλη, везĭ ziч:].

Τρίκουρος (ό, ή), tšnsš de tpeĭ opĭ пе anš, saš ла fie-каре tpeĭ anĭ; saš de tpeĭ opĭ (ad: кš dеsъвîpшіре) tšnsš. [τρι, κουρά].

Τρικρανής, έος (ό, ή), поеt:= Τρικάρηνος. [τρι, κρᾶνον].

Τρικράσπεδος (ό, ή), чел кš tpeĭ mъpџinĭ, saš поале. [τρι, κράσπεδον].

Τρικύαθος (ό, ή), înкъпъtopš, saš конpinzъtopš de tpeĭ пахаре (de оаре-каре mъsšpъ). [τρι, κύαθος, везĭ ziч:].

Τρικυλίνδητος, ши Τρικύλιστος (ό, ή), de tpeĭ opĭ (пpea ĭšte) postoroлitš. [τρι, κυλινδέω, ши κυλίω].

Τρικυμία (ή), întpeitš (пpea mape) валš, taлazš, saš tpeĭ валšpĭ šпšл пeste алtšл; (în џеп:) віжелie, fъptšпъ de mape. [τρι, κῦμα].

Τρίκωλος (ό, ή), compšsš din tpeĭ пъpџĭ, saš mъdšлape. || (sšbst:) «Τρίκωλον (τὸ), пepiodš de кšвîntš din tpeĭ memвpe. [τρι, κῶλον].

Τριλάγη (γυ) νος, ου (ό, ή), înкъпъtopš, saš конpinzъtopš de tpeĭ воркапе, saš šрчоаре (de віпš). [τρι, λάγη(γυ)νος].

Τριλαμπής, έος (ό, ή), stpълšчitš de tpeĭ лšminĭ, saš dъtъtopš de întpeitъ лšminъ. [τρι, λάμπω].

Τρίλιθος (ό, ή), compšsš din tpeĭ (пpeџioase) пietpe. (везĭ ши τρίγληνος). [τρι, λίθος].

Τρίλινος (ό, ή), compšsš din tpeĭ fipe, =Τρίκλωστος. || «Τρίκλινον (τὸ), колеtš (rïopdanš) din tpeĭ шipe de mъpгъpitapš. [τρι, λῖνον].

Τρίλιτρος (ό, ή), чел în гpeštate de tpeĭ litpe. || (sšbst:) Τρίλιτρον (τὸ), гpeštate de tpeĭ litpe. [τρι, λίτρα].

Τρίλιστος (ό, ή), [τρί, λίσσομαι] de tpeĭ opĭ (ad: пpea mšлt) dopitš (pšгatš), saš foapte поftиš.

Τρίλοβος (ό, ή), чел кš tpeĭ teчĭ, saš špekiшie. «Καρδία — ». At: [τρι, λοβός].

Τριλογέω -ῶ, віt: ήσω, (гpam:) експпimš чева în tpeĭ кіпšpĭ. [ші

Τριλογία (ή), челе tpeĭ tpaџediĭ, че fie-каре поеtš tpeвкĭa sъ репpesinte în конкšpsš. (везĭ ши τετραλογία). [τρι, λόγος].

Τριλοφία (ή), коĭfš кš întpeitъ кpeastъ. [τρι, λόφος].

Τριμάκαιρα (ή), поеt: fem: ал лšĭ τριμάκαρ,=Τρισμακαρία, din τρισμάκαρ, de tpeĭ opĭ (foapte) fepiчitъ.

Τρίμαμμα, ης (ή), stpъвšпъ despre taтъ saš mšmъ de ал patpšлea гpadš. [τρι, μάμμα].

Τριμελής, έος (ό, ή), compšsš din tpeĭ mъdšлape, saš гласšpĭ вiepsšitoape de kîntape. [τρι, μέλος].

Τριμέρεια, (ή), înпъpџipe în tpeĭ пъpџĭ. [din

Τριμερής, έος (ό, ή), compšsš din, saš înпъpџitš în tpeĭ пъpџĭ. [τρι, μέρος]. [de šnde

Τριμερίζω, віt: -ίσω, înпарџš în tpeĭ пъpџĭ. [ши

Τριμερῶς, adв: în tpeĭ пъpџĭ.

Τρίμετρος (ό, ή), compšsš din tpeĭ пpo-sodiaчe metpe. "Τόνος — ». Ep: iamвiкšл (ка конpinzъtopš de tpeĭ dinodiĭ, saš îndoite metpiчe пічоаре). (везĭ ши τετράμετρος). [τρι, μέτρον].

Τριμηνιαῖος, α, ον, чел de tpeĭ лšпĭ. [din

Τρίμηνος (ό, ή), чел че ape, saš dšinešte tpeĭ лšпĭ. || (sšbst:) Τρίμηνος (ή), (se înџ: περίοδος) tpimestpš, tpiлšпie, кšpsš de tpeĭ лšпĭ. [τρι, μήν].

Τρίμιθος (ό, ή), гpeш: în лoкš de τρέμιθος.

Τριμίτιον (τὸ), dim: ал лšĭ τρίμιτον.

Τριμίτινος, η, ον, ши

Τρίμιτος (ό, ή), [τρι, μίτος] compšsš din tpeĭ fipe, saš аџе. || (sšbst:) Τρίμιτος (se înџ: χιτών), ши Τρίμιτον (se înџ: ἱμάτιον), хаĭпъ dintp' astfeл de џesъtšpъ (ad: кš fipšл pesšчitš în tpeĭ). (везĭ ши δίμιτος).

Τρίμμα (τὸ), fъpîmъtšpъ din fpeкape, saš пisape, ши чл:; (пšptik:) šпš feлš de zeamъ (saлџъ) кš feлšpite apome. (везĭ ши θρυμματίς). 2) (fir:) omš fpeкatš, posš (черкatš) în лšкpšpĭ, (алt:) τρίβων, de mšлtъ eксперiinџъ. (везĭ ши περίτριμμα). [τρίβω].

Τριμμάτιον (τὸ), dim: ал лšĭ τρίμμα.

Τριμμὸς (ό), =Τρίψις, fpeкape, saš пisape, ши чл: 2) (пpin întind:) лoкš fpeкatš de šmвлete, dpšmš, поtекъ. (везĭ ши τρίβος). [τρίβω].

Τριμναῖος, α, ον, чел de tpeĭ mine în гpeštate, saš пpeџš. [τρί, μνᾶ].

Τριμοιρία (ή), întpeitš meptiкš; saš tpeĭ пъpџĭ; (apitm:) tpeĭ a patpa; saš a tpeі-

леа парte (din oape-каре datъ mъpime). [τρι, μοῖρα] [de ѕnde

Τριμοιριαῖος, α, ον, de o потрівъ кѕ tpeĭ a патра, saѕ кѕ a tpeiлеа парte (dintp' o mъpime datъ).

Τριμοιρίτης, ου (ὁ), лѕътopѕ, saѕ копрinzъtopѕ de tpeĭ пъpцĭ, saѕ de întpeitъ парte. [din

Τρίμοιρος (ὁ, ἡ), = Τριμερής, întpeitѕ. 2) = Τριμοιριαῖος. [τρὶ, μοῖρα].

Τρίμορος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de τρίμοιρος. «Δισσαῖς ἐν τριμόροισιν». Opf: în доъ tpeĭ a патра, saѕ доъ a tpeiлеа пъpцĭ a ле ziлiĭ. [τρί, μόρος].

Τρίμορφος (ὁ, ἡ), чел în tpeĭ fopme saѕ fiгѕpĭ. [τρι, μορφή].

Τρίμυξος (ὁ, ἡ), [τρι, μύξα] лamпъ кѕ tpeĭ mѕкѕpĭ, saѕ fitiле.

Τρίναξ, ακος (ὁ), = (însъ maĭ întpeв: deкît) Θρίναξ.

Τρίνυκτον, saѕ (maĭ коp:) Τρινύκτιον (τὸ), tpeĭ попцĭ. [τρι, νύξ].

Τριξᾶς, ἄντος (ὁ), Siчел: în локѕ de τριάς. [din

Τριξὸς, ἡ, όν, Ion: шi Dop: în локѕ de τρισσός.

Τριοβολιαῖος (-ιμαῖος), греш: în локѕ de τριωβολιαῖος. шi

Τριόβολον, греш: în локѕ de τριώβολον.

Τριοδέω -ῶ, viit: ήσω, faкѕ (pепеtѕ) чева de tpeĭ opĭ; (дѕпе чіч:) tpeкѕ de tpeĭ opĭ пе ачееашĭ кале. [шi

Τριοδία (ἡ), = Τρίοδος, pesпînție. [шi

Τριοδίτης, ου (ὁ), шi Τριοδῖτις ιδος (ἡ), ал pesпîntieĭ; (epit:) Ekata, ка adopatъ пе ла pesпînțiĭ. «Σοβὰς —». Eпгр: = Δρομὰς, кѕpвъ. «Λέξις —». Sin: de ѕлiцъ, tpiviaлъ. [τρίοδος].

Τριοδοντία (ἡ), пеsкѕіpe пpin ostie. [шi

Τριοδοντικὸς, ἡ, ὸν, чел пpin ostie, saѕ ал ostieĭ. «Τριοδοντικὴ (se înц: τέχνη)». Плd: = Τριοδοντία. [τριόδους].

Τριοδόντιον (τὸ), dim: ал лѕĭ τριόδους, ostioapъ, = Τριαινίδιον.

Τρίοδος (ἡ), pesпînție de tpeĭ ѕлiцe. «Ὁ («Ἡ «Τὸ) ἐκ τριόδου». Акs: чел дѕпе, saѕ de ѕлiцъ, (пpin ѕpm:) пpostѕ, tpiviaлѕ; (шi fiг:) «Ἐν τριόδῳ εἶναι λογισμῶν». Пpов: a fi de îndoiaлъ. [τρι, ὁδός].

Τριόδους, οντος (ὁ, ἡ), [τρι, ὀδούς] чел кѕ tpeĭ dinцĭ, (шi fiг:) цепе, saѕ askѕцite vîpfѕpĭ. || (sѕвst: въpв:) ostie пеsкъpeaskъ кѕ tpeĭ цепе, = Τρίαινα.

Τρίοζος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ nodѕpĭ, oкiѕpĭ, saѕ кpъчĭ [τρι, ὄζος].]

Τριοῖσι, поеt: în локѕ de τρισί, dat: ал лѕĭ τρεῖς.

Τριόπης, [τρι, ὄψ] ου (ὁ), шi

Τριόπιος (ὁ, ἡ), глs: = Τριόφθαλμος.

Τριοπὶς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕĭ τριόπης. || (sѕвst:) = Τριοττίς.

Τριόργυιος (ὁ, ἡ), чел de tpeĭ stînжinĭ. [τρι, ὀργυιά].

Τριορία (ἡ), локѕл, ѕnde se ѕпеsк tpeĭ xotape de пъmîntѕpĭ (цаpine, шi чл:). [τρι, ὅρος].

Τριόροφος, греш: (saѕ пеапpов:) în локѕ de τριώροφος.

Τριόρχης, шi Τρίορχος, ου (ὁ), чел кѕ tpeĭ воаше; (пpin întind:) foapte desfpînatѕ, datѕ кѕ totѕл ла mѕiepĭ. || (sѕвst:) ѕпѕ fелѕ de ѕлеѕ, (Fpanц:) buse. 2) ѕпѕ fелѕ de fassлoasъ плantъ. [τρι, ὄρχις].

Τριόττιον (τὸ), шi

Τριοττὶς, ίδος (ἡ), [τρι, ὄσσομαι] At: în локѕ de τριοπίς, черчелѕ кѕ tpeĭ гъѕpĭ, saѕ пietpe. (vezĭ шi τρίγληνος).

Τριόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ окĭ. [τρι, ὀφθαλμός].

Τριόφυλλον (τό), поеt: saѕ греш: în локѕ de τρίφυλλον

Τρίπαις, αιδος (ὁ, ἡ), чел кѕ (saѕ комплеktatѕ din) tpeĭ копiĭ. [τρι, παῖς].

Τρίπαλαι, adв: ком: în локѕ de πρόπαλαι [τρι, πάλαι]. [de ѕnde

Τριπάλαιος (ὁ, ἡ), de tpeĭ-opĭ (ad: foapte) векiѕ.

Τριπαλαιστιαῖος, α, ον, шi

Τριπάλαιστος, шi Ion: Τριπάλαστος (ὁ, ἡ), чел de tpeĭ палme. [τρι, παλαιστή].

Τρίπαλτος (ὁ, ἡ), поеt: [τρι, πάλλω] asѕîpлitѕ дѕпе o întpeitъ înѕîptipe, saѕ avîntape, (пpin ѕpm:) кѕ mape пѕtepe; (în цеп:) iѕte, гpozavѕ. «Πῆμα —». Esxл: (vezĭ шi δίπαλτος].

Τριπάνουργος (ὁ, ἡ), de tpei-opĭ (foapte) viклеanѕ. [τρι, πανοῦργος].

Τρίπαππος (ὁ, ἡ), stpъвѕпѕ ал taтълѕĭ, saѕ ал mѕmeĭ. [τρι, πάππος].

Τριπάρθενος (ὁ, ἡ), компѕsѕ din tpeĭ fечоаpe. [τρι, παρθένος].

Τριπάροδος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ tpeчepĭ. «Ναῦς —». At: кѕ tpeĭ копеpte. [τρι, πάροδος].

Τριπάτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локѕ de προπάτωρ. [шi

Τρίπατρος (ὁ, ἡ), поеt: чел кѕ tpeĭ taцĭ. [τρι, πατήρ].

Τριπάχυιος (ὁ, ἡ), Dop: поеt. în локѕ de τριπήχυιος.

Τρίπεδος (ὁ,ἡ), лꙋнгꙋ de tpeĭ пiчоаpe. [шi

Τριπέδων, ωνος (ὁ), de tpeĭ (de мꙋлte) opĭ лerate, saꙋ пꙋсꙋ кꙋ пiчоаpeлe în вꙋtꙋчĭ; netpecnikꙋ (poвꙋ). [τρι, πέδη].

Τριπέμπελος (ὁ, ἡ), [τρι, πέμπελος] == Τριγέρων, foapte вꙋtpînꙋ.

Τριπέρυσι, adв: de tpeĭ opĭ anꙋpц (ad:) foapte de мꙋлtꙋ. [τρι, πέρυσι].

Τριπέτηλος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкꙋ de τριπέταλος, чeл кꙋ tpeĭ fpꙋnze, saꙋ foĭ. ‖ (sꙋв-st:) Τριπέτηλον (τὸ),== Τρίφυλλον.

Τριπετής, έος (ὁ, ἡ), noet:[τρι, πετάννυμι] desnikatꙋ (tꙋĭatꙋ) în tpeĭ; (în цen:) întpeitꙋ.

Τρίπηδος (ὁ), [τρι, πηδάω] [de aчi] tpeanꙋdꙋ de калꙋ.

Τριπήχυιος, шi

Τρίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), лꙋнгꙋ de tpeĭ коцĭ; (în цen:) npea лꙋнгꙋ, foapte мape. [τρι, πῆχυς].

Τριπιθήκινος, η, ον, кoм: de tpeĭ opĭ maĭ ꙋpîtꙋ dekît maĭмꙋцa. [τρι, πίθηκος].

Τρίπλαξ, ακος (ὁ, ἡ), komnꙋsꙋ din tpeĭ плꙋчĭ лerate ꙋna neste alta; (în цen:) întpeitꙋ, saꙋ кꙋ tpeĭ îndoitꙋpĭ. [τρι, πλάξ].

Τριπλανής, έος (ὁ, ἡ), noet: de tpeĭ [opĭ (мꙋлt) pꙋtꙋчitꙋ. [τρι, πλάνη].

Τριπλασιάζω, вiit: -άσω, întpeĭeskꙋ, saꙋ fakꙋ чeva întpeitꙋ. [τριπλάσιος].

Τριπλασιεπιπεμπτος (-τέταρτος, шi чл:) (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ шi o a чinчилea (a natpꙋлea) napte maĭ мꙋлtꙋ. [τριπλάσιος, ἐπί, πέμπτος, τέταρτος].

Τριπλασιεπιτετραμερής (-τριμερής, шi чл:) (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ шi natpꙋ a чinчea (tpeĭ a natpa, шi чл:) maĭ мꙋлtꙋ. [τριπλάσιος, ἐπί, τετραμερής, τριμερής, шi чл:]

Τριπλασιεπίτριτος (ὁ, ἡ), вezĭ τριπλασιεπίπεμπτος. [τριπλάσιος, ἐπί, τρίτος].

Τριπλασιεφήμισυς, εος (εια, υ), de tpeĭ opĭ шi жꙋмꙋtate atîta (maĭ мꙋлtꙋ, maĭ mape), ad: în nponopцie de tpeĭ шi жꙋмꙋtate кꙋtpe ꙋna (de шanite кꙋtpe doꙋ). [τριπλάσιος, ἐπί, ἥμισυς].

Τριπλάσιος, α, ον, шi Τριπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), întpeitꙋ, saꙋ de tpeĭ opĭ maĭ мꙋлtꙋ, saꙋ maĭ mape. [τριπλοῦς]. [de ꙋnde

Τριπλασίως, adв: de tpeĭ opĭ atîta, întpeit.

Τρίπλεθρος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ întindepe, saꙋ лꙋpцime de tpeĭ nогоane. [τρι, πλέθρον].

Τριπλεκής, έος (ὁ, ἡ), în tpeĭ fipe înплetitꙋ; (noet: în цen:) întpeitꙋ. [τρι, πλέκω].

Τρίπλευρος (ὁ, ἡ), чeл în tpeĭ лatꙋpe, tpiлatꙋpaлꙋ. [τρι, πλευρά].

Τριπλῇ, dat: fem: aл лꙋĭ τριπλοῦς.

Τρίπλοκος (ὁ, ἡ),==Τριπλεκής.

Τριπλόος -οῦς, όη -ῆ, όον, -οῦν, [τρι, ἁπλόος -οῦς] întpeitꙋ, de tpeĭ opĭ atîta; saꙋ komnꙋsꙋ din tpeĭ oape-кape лꙋкpꙋpĭ nꙋse ꙋnꙋл neste altꙋл. ‖ (fem: dat:) Τριπλῇ, noet: adв: în лoкꙋ de τριπλῶς, întpeit. «Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν». Om: [de ꙋnde

Τριπλῶς, adв: întpeit.

Τριποδήϊος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în лoкꙋ de Τριπόδειος, чeл кꙋ tpeĭ пiчоаpe.

Τριποδηΐς, ΐδος (ἡ), noet: fem: aл лꙋĭ τριποδήϊος.

Τριποδηλάλος (ὁ, ἡ), noet: npoopoчitopꙋ (гpꙋitopꙋ de opaкoлe) dene tpinodꙋ [τρίπους (вezĭ ziч:), λάλος].

Τριπόδης, ου (ὁ), лꙋнгꙋ de tpeĭ пiчоаpe. [τρι, πούς].

Τριποδηφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, noptꙋ (цiꙋ, saꙋ îaꙋ ка npemiꙋ de вipꙋinцꙋ în кonкꙋpsꙋ de dpamatiче noeme) tpinodꙋ. [шi

Τριποδηφορικός, ή, όν, кꙋвenitꙋ лa лꙋape de tpinodꙋ în npemiꙋ. [τρίπους (вezĭ ziч:), φέρω].

Τριποδιαῖος, α, ον, чeл кꙋ întindepe de tpeĭ пiчоаpe. [шi

Τριποδίζω, вiit: -ίσω, tpoпꙋĭeskꙋ, saꙋ ꙋмꙋлꙋ în tpeanꙋdꙋ, (Fpanц:) trotter. (вezĭ шi καλπάζω). [τρι, πούς].

Τριπόδιον (τὸ), dim: aл лꙋĭ τρίπους.

Τριποδίσκιον (τὸ), dim: aл лꙋĭ...

Τριποδίσκος, (ὁ),==Τριπόδιον.

Τριποδοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлꙋ, saꙋ fopmꙋ de tpinodꙋ. [τρίπους, εἶδος].

Τριποδοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω,== Τριποδηφορέω.

Τριπόθητος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (foapte) dopitꙋ, noftitꙋ. [τρι, ποθέω].

Τρίποκος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ întpeitꙋ (deasꙋ, înviлшꙋгатꙋ) лînꙋ (despe oĭ în tꙋndepea лop, вezĭ шi τρίκουρος). [τρι, πόκος].

Τριπόλιον (τὸ), [τρι, πόλιον] ꙋnꙋ feлꙋ de плantꙋ, че шĭ skimвꙋ de tpeĭ opĭ faцa ne zi.

Τρίπολις, εως (ἡ), (npoвinцie) komnꙋsꙋ din tpeĭ opaшe. [τρι, πόλις].

Τριπόλιστος (ὁ, ἡ), noet: în лoкꙋ de τριπλοῦς; (npin ꙋpm:) mape, înмꙋлцitꙋ. [τρι, πολίζω în лoкꙋ de πολέω].

Τρίπολος (ὁ, ἡ), întopsꙋ (apatꙋ), saꙋ de apat, шi seмꙋnat de tpeĭ opĭ ne anꙋ; (npin ꙋpm:) гpasꙋ, podosꙋ. [τρι, πολέω].

Τριπόνητος (ὁ, ἡ), noet: кꙋ întpeitꙋ(мꙋлtꙋ) ostenealꙋ лꙋкpatꙋ. ‖ «Ἔρις—». Епгр: чea dintpe tpeĭ konлꙋкpꙋtopĭ. [τρι, πονέω].

Τριπόρθητος, шi noet: Τρίπορθος (ὁ, ἡ),

de tpeĭ opĭ upъdatȣ. [τρὶ, πορθέω].

Τριπορνεία (ἡ), întpeitъ (din neamȣ în a tpeĭa ɥeнерaɥie) кȣpвъзъpie. [din

Τρίπορνος (ὁ, ἡ), întpeitȣ (din neamȣ în a tpeĭa ɥeнepaɥie) кȣpвapȣ. [τρι, πόρνος].

Τρίπος, поет: Еол: în лoкȣ de ...

Τρίπους, οδος (ὁ, ἡ), чeл în tpeĭ пічоape. || (обіч: сȣбst: înпpeȣnъ кȣ, шi maĭ des fъpъ λέβης) tінɥipe кȣ tpeĭ пічоape, каpe sлȣжĭa saȣ пentpȣ înкълzipe de апъ, шi чл: («Τρίπους λέβης αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν». Esхл:) saȣ кa вasȣ de вінȣ, каpe se zічea шi ἄπυρος (пеnȣsȣ лa фoкȣ), шi se da кa пpemiȣ лa вірȣitopĭ, saȣ se консfinɥĭa кa пpinosȣ лa temплȣpĭ, лȣкpînдȣ se кȣ mȣлtъ meшteшȣɥipe. 2) skaȣnȣ, saȣ masъ кȣ tpeĭ пічоape, tpinoдȣ. «Τρίποδες εἰσηνέχθησαν κρεῶν μεστοί». Ksn: (пaptік: шi maĭ кȣ deoseвіpe) tpinoдȣл de лa Дeлfi, пe каpe шezînд пpeoɥiɥa Пitia se insȣfла de Апoлoнȣ, шi пpoopoчĭa. (de ȣnde) «Ὡς ἐκ τρίποδος λαλεῖν». Пpoв: în кіпȣ пpoopoчеskȣ. «Ὁ περὶ τῷ στέρνῳ τρίπους». Flstp: пeaвъtȣtȣл глasȣ aл конmiinɥeĭ. || (îm:) «Τρίποδες». Лкs: ȣna din ȣліɥeле Atenеĭ. [τρι, ποῦς].

Τρίπρατος (ὁ, ἡ), [τρι, πιπράσκω] de tpeĭ opĭ вînдȣtȣ; (пpin întind:) foapte eksпepiinɥatȣ (tpeкȣtȣ пpin чĭȣpȣ шi dîpmoнȣ).

Τριπρόσωπος (ὁ, ἡ), чeл кȣ (компȣsȣ din) tpeĭ feɥe, saȣ пepsoane. [τρι, πρόσωπον].

Τριπτὴρ (ὁ), поет: (în ɥeн:) = Τρίπτης; (пaptік:) чіліндpȣл, saȣ тъвълȣкȣл potȣндȣ, кȣ каpe teskȣiesk mъsлінeлe; шi вasȣл, în каpe se aдȣнъ ȣntdeлemнȣл din teaskȣ; (fіг:) «Τριπτὴρ δικῶν». Apstf: шікъпъtopȣ în жȣdікъɥĭ. [τρίβω]. [de ȣnde.

Τριπτήριον (τὸ), instpȣmîntȣ, în каpe, saȣ кȣ каpe se fpeaкъ, saȣ se пiseazъ чеvа.

Τρίπτης, ου (ὁ), fpeкъtopȣ (пpінч: de înвъĭaɥĭ). [шi

Τριπτὸς, ἡ, ὸν, fpeкatȣ, saȣ de fpeкat (de пisat, шi чл:). [τρίβω].

Τρίπτυχος (ὁ, ἡ), чeл кȣ tpeĭ кȣte, saȣ îndoitȣ în tpeĭ; (în ɥeн:) întpeitȣ. [τρι, πτυχή].

Τρίπτωτος (ὁ, ἡ), гpam: чeл кȣ tpeĭ кazȣpĭ пȣmaĭ. [τρι, πτῶσις].

Τρίπωλος (ὁ, ἡ), чeл кȣ (tpasȣ de) tpeĭ mînжĭ. [τρι, πῶλος].

Τρίῤῥυθμος (ὁ, ἡ), tonatȣ în tpeĭ taktȣpi, = Τρίμετρος. [τρι, ῥυθμός].

Τρίῤῥυμος (ὁ, ἡ), (tpъsȣpъ) кȣ tpeĭ oĭшtĭ, (aд:) кȣ tpeĭ пepeкĭ de каĭ. [τρι, ῥυμός].

Τρὶς, (aдв:) de tpeĭ opĭ; (пpin întind: шi maĭ кȣ seamъ în чeле компȣsse) de mȣлte opĭ, пpea mȣлt, (Фpanɥ: de aчі) très (вeзĭ, τρισμάκαρ, τρισάθλιος, шi чл: шi ἐννέα шi ἑπτά). «Τρὶς ἓξ βάλλειν». Пpoв: (fіг: de лa жȣкъtopĭĭ de кȣвe) a віpȣі кȣ desъвîpшіpe, a isвȣti, a пemepi. [τρεῖς].

Τρισάγιος, α saȣ ος, ον, de tpeĭ opĭ (foapte) sfîntȣ. || (sȣвst: пeȣt: Bisep:) «Τὸ τρισάγιον» penetapea de tpeĭ opĭ a pȣɥeĭ, "Ἅγιος ὁ θεὸς, Sfinte Дȣmnezeȣле, шi чл: [τρίς, ἅγιος].

Τρισαέννaος, α saȣ ος, ον, поет: de tpeĭ opĭ (foapte) вeчnікȣ. [τρὶς, ἀέννaος].

Τρισάθλιος, α saȣ ος, ον, de tpeĭ opĭ (foapte) tікълoсȣ. [τρὶς, ἄθλιος].

Τρισάκτινος (ὁ, ἡ), лȣmіnъtopȣ кȣ tpeĭ pazе. [τρίς, ἀκτίς].

Τρισάλαστος (ὁ, ἡ), поет: de tpeĭ opĭ (foapte) кpîчosȣ, пesȣfepitȣ. [τρὶς, ἄλαστος].

Τρισαλιτήριος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (foapte) вlestematȣ, snȣpкatȣ. [τρὶς, ἀλιτήριος].

Τρισάλυπος (ὁ, ἡ), кȣ totȣл пeaдȣкъtopȣ de sȣпъpape, saȣ skîpвъ. [τρὶς, ἀ, λύπη].

Τρισανάριθμος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ (кȣ totȣл) пenȣmъpatȣ. [τρὶς, ἀ, ἀριθμός].

Τρισάνθρωπος (ὁ, ἡ), ком: în лoкȣ de τρισάθλιος (кa кȣm ap fi sinonime omȣл шi tікълoсȣл). [τρὶς, ἄνθρωπος].

Τρισάποτμος (ὁ, ἡ), поет: de tpeĭ opĭ (foapte) пenopoчitȣ, кȣ totȣл tікълoсȣ. [τρὶς, ἀ, πότμος].

Τρισαρειοπαγίτης, ου (ὁ), de tpeĭ opĭ aрeoпaɥitȣ, (aд:) foapte stpaшнікȣ (пemітȣівілȣ). [τρὶς, ἀρειοπαγίτης].

Τρισάριθμος (ὁ, ἡ), de tpeĭ opĭ пȣmъpatȣ. «Εἰκοσὰς —». Лȣч: шaĭ-zeчĭ [τρὶς, ἀριθμός].

Τρισαριστεὺς, έως (ὁ), de tpeĭ opĭ isвȣtitopȣ, вірȣitopȣ (лȣъtopȣ de пpemiȣ). [τρὶς, ἀριστεύς].

Τρισάσμενος, η, ον, [τρὶς, ἄσμενος] foapte veseлȣ; (кa aдв:) кȣ toatъ вȣкȣpia.

Τρισαύγουστος (ὁ), = Τρισέβαστος. [τρὶς, αὔγουστος].

Τρισάωρος (ὁ, ἡ), чeл foapte fъpъ вpeme, пeкȣвenitȣ. [τρὶς, ἀ, ὥρα].

Τρισδείλαιος, [τρὶς, δείλαιος] шi

Τρισδύστηνος (ὁ, ἡ), [τρὶς, δύστηνος] = Τρισάθλιος.

Τρισεινὰς, άδος (ἡ), поет: a пoълea zi de a tpeĭa zeчіme a лȣneĭ, (aд:) a доъ-zeчĭ шi пoълeа. [τρὶς, εἰνάς].

Τρισέληνος (ὁ, ἡ), поet: = Τριέσπερος. [τρι, σελήνη].

Τρισέλικτος (ὁ, ἡ), поet: = Τριέλικτος.

Τρισεξώλης, εος (ὁ, ἡ), = Ἐξωλέστατος. [τρὶς, ἐξώλης, везї ziч:].

Τρισέπαρχος (ὁ, ἡ), каре а stat de tpeї орї, saѕ se алеџе а tpeїa оаръ епархѕ, гѕвернъtорѕ. [τρὶς, ἔπαρχος].

Τρισευδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), foapte fepiчitѕ, saѕ норочitѕ. [τρὶς εὐδαίμων].

Τρίσεφθος (ὁ, ἡ), de tpeї орї feptѕ. [τρὶς, ἐφθός].

Τρισέχθιστος (ὁ, ἡ), de tpeї-орї (foapte) връжmашѕ. [τρὶς, ἔχθιστος].

Τρισέωλος (ὁ, ἡ), foapte tpesвitѕ, векїѕ. [τρὶς, ἕωλος].

Τρισήλιος (ὁ, ἡ), [τρὶς, ἥλιος] лѕminъtорѕ кѕ tpeї sорї, saѕ foapte stpълѕчїosѕ.

Τρίσημος (ὁ, ἡ), (metp:) компѕsѕ din tpeї (проsodiaчe) semne, = Τρίχρονος. [τρι, σημεῖον].

Τρισθανὴς, έος (ὁ, ἡ), [τρὶς, θνήσκω] de tpeї орї mортѕ, saѕ вреdnikѕ de moapte.

Τρισκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), nedeкл· nѕmр: tpeїsпрezeчe. [τρὶς, καὶ, δέκα].

Τρισκαιδεκαέτης, εος saѕ έος (ὁ, ἡ), чел de tpeїsпрezeчe anї. (везї шї δεκαέτης). [τρισκαίδεκα, ἔτος].

Τρισκαιδεκάκλινος (ὁ, ἡ), їнкъпъtорѕ, saѕ копрinzъtорѕ de tpeїsпрezeчe паtѕрї. [τρισκαίδεκα, κλίνη].

Τρισκαιδεκάμηνος (ὁ, ἡ), чел de tpeїsпрezeчe лѕnї. [τρισκαίδεκα, μήν].

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος (ὁ, ἡ), лѕngѕ de tpeїsпрezeчe коџї. [τρισκαίδεκα, πῆχυς].

Τρισκαιδεκαπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de tpeїsпрezeчe орї atîta, întpeїsпрezeчitѕ. [τρισκαίδεκα, ἁπλοῦς].

Τρισκαιδεκαστάσιος (ὁ, ἡ), [τρισκαίδεκα, στάσις] чел de гreѕtate, saѕ în преџѕ de tpeїsпрezeчe орї atîta.

Τρισκαιδεκαταῖος, α, ον, fъкѕtѕ, saѕ fъкъtорѕ de чева în tpeїsпрezeчe (saѕ чел de 13) ziле. [din

Τρισκαιδέκατος η, ον, ал tpeїsпрezeчелеа, [τρισκαίδεκα].

Τρισκαιδεκαφόρος (ὁ, ἡ), poditорѕ de tpeїsпрezeчe ла ѕnа, saѕ de tpeїsпрezeчe орї пе anѕ. [τρισκαίδεκα, φέρω].

Τρισκαιδεκέτης, ου (ὁ), шї Τρισκαιδεκέτις, τιδος (ἡ), = Τρισκαιδεκαέτης, -τις.

Τρισκαιδεκήρης (ἡ), корабіе кѕ tpeїsпрezeчe вîsле de fie-каре парte. (везї τριήρης). [τρισκαίδεκα, ἐρέσσω].

Τρισκακοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), de tpeї орї (foapte) ненорочitѕ, tікълоsѕ. [τρὶς, κακοδαίμων].

Τρίσκαλμος (ὁ, ἡ), корабіе кѕ tpeї кѕїе, de каре se агаџъ вîsлеле, saѕ (прin ѕрm:) кѕ tpeї вîsле de fie-каре парte, (поet:) în локѕ de τριήρης. [τρι, σκαλμός].

Τρισκατάπτυστος (ὁ, ἡ), de tpeї орї (foapte) вреdnikѕ de sкѕїпat, de desпреџѕit, прea sкîрвоsѕ. [τρὶς, κατάπτυστος].

Τρισκατάρατος (ὁ, ἡ), foapte влеstematѕ. [τρὶς, κατάρατος].

Τρισκελὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeї крачї, saѕ нічоаре. [τρὶς, σκέλος].

Τρισκοπάνιστος (ὁ, ἡ), поet: de tpeї орї пisatѕ. «Ἄρτος—». Om: пîїне fъкѕtъ din foapte sѕвџіре fъїnъ. [τρὶς, κοπανιστὸς].

Τρίσλοπος (ὁ, ἡ), [τρὶς, λέπω] sкimвъtорѕ de коажа sa de tpeї орї пе anѕ, (ad:) = Τρίφορος.

Τρισμάκαρ, αρος (ὁ), поet:, шї

Τρισμακάριος (ὁ, ἡ), de tpeї орї (foapte) fepiчitѕ. [τρὶς, μάκαρ].

Τρισμακάριστος (ὁ, ἡ), чел de tpeї орї (foapte) вреdnikѕ de fepiчit. [τρὶς, μακαρίζω].

Τρισμακαρίτης, ου (ὁ), поet: în локѕ de τρισμακάριος (прinч: desпре mортѕ). « Ὁ Πυθαγόρας ἐκεῖνος ὁ τρισμακαρίτης». At: [τρισμάκαρ].

Τρισμέγιστος, η, ον, de tpeї орї (foapte) mаре. [τρὶς, μέγιστος].

Τρισμὸς (ὁ), = Τριγμὸς, sкрîшnіре; гласѕ, џіпъtѕ de шоаріче, шї чл:

Τρισμύριοι, αι, α, tpeї-zeчї de mії. ‖ (шї sінг: în fрasѕл пѕmаї) «Τρισμυρία ἵππος». Esхл: tpeї-zeчї de mії de кълърimе. [τρὶς, μύριοι].

Τρισμυριόπαλαι, adв: кѕ tpeї-zeчї de mії de (ad: пепѕmъраџї) anї maї 'nainte, maї în векіmе. [τρισμύριοι, πάλαι].

Τρισμυριοπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), de tpeї-zeчї de mії de орї înкъ п'atîta (maї mѕлtѕ, saѕ maї mаре). [τρισμύριοι, ἁπλοῦς].

Τρισμύριος, α, ον, везї τρισμύριοι.

Τρισοϊζυρὸς, ἁ, ὸν, = Τρισάθλιος. [τρὶς, ὀϊζυρὸς].

Τρισόλβιος, α saѕ ος, ον, = Τρισευδαίμων, Τρισμακάριος. [τρὶς, ὄλβιος].

Τρισολυμπιονίκης, ου (ὁ), de tpeї орї вірѕіtорѕ ла жокѕріле Олimвіче. [τρὶς, Ὀλύμπια, νίκη].

Τρίσπαστος (ὁ, ἡ), [τρι, σπάω] smѕлsѕ, tîрîtѕ, saѕ smѕлгъtорѕ, tîрîtорѕ în tpeї кînрі, saѕ din tpeї пърџї. «Τροχαλία—» Мекап: такара кѕ tpeї sкрîпеtе.

Τρισπίθαμος (ὁ, ἡ), лѕнгѕ, 'налтѕ de tpeĭ латѕpĭ de mînъ, saѕ палme. [τρι, σπιθαμή].

Τρίσπονδος (ὁ. ἡ), комnѕsѕ din tpeĭ deosebite feлѕpĭ de лiвaцie. «Χοαί—» Sof: челе din miepe, вinѕ, шi лапte. 2) în кape s'aѕ fъкѕt mѕлte osпъцѕpĭ; (npin ѕpm:) веseлѕ. «'Αιὼν—». Esхл: [τρι, σπονδή].

Τρίσπορος (ὁ,ἡ),=Τριτόσπορος.[τρι, σπόρος].

Τρισσάκις, adв: de tpeĭ opĭ. [τρίς].

Τρισσάτιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкѕ de τρισσὸς.

Τρισσαχῆ, adв: în tpeĭ пъpцĭ, saѕ кiпѕpĭ. [τρισσαχὸς neîntp:].

Τρισσεύω, вiit: -εύσω, [τρισσὸς] faкѕ (penetѕ) чева de tpeĭ opĭ, saѕ a tpeĭa oapъ. 2) (Skp:) dъinezѕ, saѕ netpeкѕ ѕndeвa tpeĭ ziлe.

Τρισσόζωος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ tpeĭ вieцe. [τρισσὸς, ζωή].

Τρισσόθεν, adв: din tpeĭ пъpцĭ. [τρισσός].

Τρισσοθύη, гpeш: în лoкѕ de τρισσὰ θύη.

Τρισσοκάρηνος (ὁ, ἡ), [τρισσὸς, κάρηνον] noet: în лoкѕ de..

Τρισσοκέφαλος (ὁ, ἡ), = Τρικέφαλος. [τρισσὸς, κεφαλή].

Τρισσοκλεὴς, έος (ὁ, ἡ), sлъвitѕ în tpeĭ feцe. [τρισσὸς, κλέος].

Τρισσολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Τριλαμπής.

Τρισσὸς (-ττὸς), ἡ, ὸν, întpeitѕ, saѕ de tpeĭ feлѕpĭ; (noet: лa îm:) de tpeĭ opĭ, saѕ kîte tpeĭ tpeĭ. [τρίς].

Τρισσοφαὴς, έος, [τρισσὸς, φάος] шi

Τρισσοφεγγόφωτος, [τρισσὸς, φέγγος, φῶς] шi

Τρισσόφωτος (ὁ, ἡ), [τρισσὸς, φῶς] noet: stpълѕчitѕ de întpeitъ лѕminъ. «Φαῦσις (Σέλας)—». Imn: Eкл: a sfinteĭ tpeimĭ.

Τρισσόω -ῶ, вiit: ώσω, = Τρισσεύω, întpeïeskѕ, saѕ înпapцѕ în tpeĭ.

Τρισσυλλαβέω -ῶ, вiit: ήσω, sîntѕ de tpeĭ siлaвe. [шi

Τρισσυλλαβία (ἡ), kîtime de tpeĭ siлaвe.[din

Τρισσύλλαβος (ὁ, ἡ), [τρὶς, συλλαβὴ] tpisiлaвѕ, saѕ комnѕsѕ din tpeĭ siлaвe.[deѕnde

Τρισσυλλάβως, adв: în tpeĭ siлaвe.

Τρισσῶς, adв: întpeit; (ѕne opĭ) a tpeĭa oapъ. [τρισσός].

Τριστάδιος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindepe de tpeĭ stadiĭ. [τρὶ, στάδιον].

Τριστάσιος (ὁ, ἡ), чел de гpeѕtate, saѕ în пpeцѕ de tpeĭ opĭ atîta, saѕ întpeitѕ. [шi

Τριστάτης, ου (ὁ), Skp: = Τριτοστάτης. [τρὶς, ἵστημι].

Τριστέγη (ἡ), плц: în лoкѕ de τρίστεγον. [шi

Τρίστεγος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ înвeлitopĭ saѕ katѕpĭ. || (sѕвst:) Τρίστεγον (τὸ), aл tpeiлea katѕ. [τρι, στέγη].

Τρίστιχος (ὁ, ἡ), комnѕsѕ din tpeĭ вepsѕpĭ; saѕ кonpinzъtopѕ de tpeĭ pîndѕpĭ. [τρὶ, στίχος].

Τριστοιχεὶ (χὶ), adв: în tpeĭ pîndѕpĭ, saѕ шipe. [τρι, στείχω].

Τρίστομος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeĭ гѕpĭ. «Αἰχμὴ (Ξίφος)—» П. кѕ tpeĭ askѕцitѕpĭ. [τρι, στόμα].

Τρισυλλαβέω -ῶ, Τρισύλλαβος, шi чл: = Τρισσυλλαβέω, шi чл:

Τρισύνθετος (ὁ, ἡ), комnѕsѕ din tpeĭ (npinч: ziчepĭ). [τρι, σύνθετος].

Τρισύπατος (ὁ), fostѕ de tpeĭ opĭ konsѕлѕ. [τρὶς, ὕπατος].

Τρισυπόστατος (ὁ, ἡ), Тлц: чел în tpeĭ inostase. 2) (maĭ noѕ) «Ἐκκλησία—». Бisep: чea кѕ tpeĭ хpamѕpĭ. [τρὶς, ὑπόστατος].

Τρίσφυλλον (τὸ), noet: în лoкѕ de τρίφυλλον.

Τρισχίλιοι, αι, α, tpeĭ miĭ. || (sinг: întpeв: nѕmaĭ în fp:) «Ἀσπὶς τρισχιλία». Лonц: tpeĭ miĭ de skѕtaшĭ. [τρὶς, χίλιοι].

Τρισχιλιοφόρος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѕ, saѕ înкъпъtopѕ de tpeĭ miĭ. «Ναῦς—» înкъпъtoape de tpeĭ miĭ de oamenĭ, saѕ кiѕпѕpĭ. [τρισχίλιοι, φέρω].

Τρίσχιστος (ὁ, ἡ), desnikatѕ în tpeĭ. [τρι, σχίζω].

Τρίσχοινος (ὁ, ἡ), чел кѕ întindepe de tpeĭ fѕniĭ (ѕnѕ feлѕ de mъsѕpъ). [τρι, σχοῖνος, вezĭ ziч:].

Τρισώματος, шi Τρίσωμος (ὁ, ἡ), комnѕsѕ din tpeĭ tpѕпѕpĭ. [τρι, σῶμα].

Τριταγωνιστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ...

Τριταγωνιστὴς, οῦ (ὁ), aktopѕ, че penpesintъ челе d'atpeiлea nepsoane aлe dpameĭ; чел d'aл tpeiлea (maĭ npostѕ) aktopѕ de teatpѕ. (вezĭ шi πρωταγωνιστής). [τρίτος, ἀγωνιστής].

Τριταΐζω, вiit: -ίσω, пъtimeskѕ de fpiгѕpĭ de a tpeĭa zi. [шi

Τριταϊκὸς, ἡ, ὸν, dedѕsѕ лa (saѕ пъtimaшѕ de) fpiгѕpĭ de a tpeĭa zi. [τριταῖος]. [de ѕnde

Τριταϊκῶς, adв: în кiпѕ de fpiгѕpĭ de a tpeĭa zi, saѕ пe fie-кape a tpeĭa-zi.

Τριταιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din soiѕл fpiгѕpiлop de a tpeĭa zi. [τριταῖος, γένος]. [de ѕnde

Τριταιογενῶς, adв: în кiпѕл soiѕлѕĭ вoaлeлop de a tpeĭa zi.

Τριταῖος, α, ον, iѕкѕtѕ, saѕ fъкѕtopѕ de чeвa dѕпe tpeĭ ziлe; (npinч: înпpeѕnъ шi fъpъ πυρετός) fpiгѕpĭ de a tpeĭa zi. «Ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τριταίας οὔσης τῆς κατὰ τὴν μά-

χὴν προσαγγελίας». Плв: (dap maĭ de mвл-ie opĭ în лoкš de adв:) «Τριταῖος ἀφίκετο». Ksn: [τρίτος].

Τριταιοφυής, έος (ὁ, ἡ), = Τριταιογενής. [τριταῖος, φυή].

Τριταλαντιαῖος, α, ον, ші Τριτάλαντος (ὁ, ἡ), чел кв гревtate, saš преця de tpeĭ talanцĭ. [τρι, τάλαντον].

Τριτάλας, -τάλαινα,-τάλαν, (de tpeĭ opĭ) foapte tікълosš. [τρι, τάλας].

Τριτάνυστος (ὁ, ἡ), поеt: foapte întinsš, лвнцitš. [τρι, τανύω].

Τρίτατος, η, ον, поеt: în лoкš de τρίτος. [ші

Τριτάω, (fъpъ віit:) поеt: sîntš de tpeĭ zіле. «Τριτόωσα σελήνη». Apat: [τρίτος].

Τριτεγγόνη (ἡ), fem: aл лвĭ...

Τριτέγγονος (ὁ), fiš, saš fiікъ de stpъпеpotš (în релацie кв stpъвнвнš saš stpъвнвнъ). [τρίτος, ἔγγονος].

Τριτεῖα (se înц: ἆθλα), (прінч:) aл tpeiлеa премiš; (în цен:) aл tpeiлеa градš, saš поsiцie. [ші

Τριτεύς, έως (ὁ), a tpeĭa парtе a вaniцеĭ. [τρίτος].

Τριτευτής, οῦ (ὁ), fъкъtopš de чева aл tpeiлеa, saš a tpeĭa oapъ. [din

Τριτεύω, віit: -εύσω, sîntš aл tpeiлеa (прінч: ла градš) în релацie кв (двпе) чінева. [τρίτος].

Τριτημοίριος, η, ον,=(saš греш: în лoкš de) Τριτημόριος.

Τριτημορίζω, віit: -ίσω, (глs:) înпарцš în tpeĭ пъpцĭ, [ші

Τριτημόριος, α, ον, чел че fаче a tpeĭa парtе dîntp'внš totš. || (сввst:) Τριτημόριον (τὸ), a tpeiлеa парtе dîntp' внš totš. [τρίτος, μόριον].

Τριτημορίς, ίδος (ἡ), ші

Τριτήμορον (τὸ),= Τριτημόριον. || (сввst:) внš fелš de monetъ.

Τριτοβάμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: каpe foлоseшtе de aл tpeiлеa snpіжінš în вмвлеtš (aл tpeiлеa пічорš). «Βάκτρον —» Епгр: [τρίτος, βαίνω].

Τριτογένεια (ἡ), (епіt:) Mінерва (ка пъsквtъ a tpeĭa zi, saš în Tpitonida валtъ a Лівіеĭ, saš din капвл лвĭ Жос, Беоt: τριτώ). 2) (двпе лімва Пітагоpeнілop) tpeimea, saš екілатеpaлвл tpівнгiš. [din

Τριτογενής, έος (ἡ), поеt: (pap) în лoкš de τριτογένεια. [τρίτος, γένος].

Τριτοκέω -ῶ, віit: ήσω, наskš de tpeĭ opĭ, saš tpeĭ de o datъ. [τρι, τόκος].

Τριτόμηνις, ιδος (ἡ), a tpeĭa zi a лвнеĭ (saš a лвмінеĭ) konsfіnцitъ Mінервеĭ. [τρίτος, μήν].

Τρίτομος (ὁ, ἡ), тъїatš în tpeĭ. 2) tpівнгівлерš. || (сввst:)Τρίτομον,=Τρίγωνον; o вкаtъ de лакердъ тъїatъ în tpeĭ. [τρι, τομή].

Τρίτονος (ὁ, ἡ), (мвs:) konpінzъtopš de, saš kompвsš din tpeĭ tonвpĭ. [τρι, τόνος].

Τριτοπατρεύς, έως, ші Τριτοπάτωρ, ρος (ὁ, aл tpeiлеa stpъmoшš, saš stpъввнš || (îm:) Τριτοπατρεῖς, ші Τριτοπάτορες, ніmte zeĭ antічĭ ші некsпоskвцĭ, saš ніmte ценiĭ, че ераš adopaцĭ în Atena; (їap парtік:) «Τριτοπατρεύς» (епіt:) Dionisš, saš Бакs. [τρίτος, πατήρ].

Τρίτος, η, ον, aл tpeiлеa. «Τρίτος αὐτός». Ep: ел întîiš înпревнъ кв алцĭ doĭ. «Τρίτην ἡμέραν„.=Πρότριτα. «Ἡ τρίτη (se înц: μοῖρα)». ші «Τὸ τρίτον (se înц: μέρος)„. a tpeĭa парtе. «Τὰ τρίτα (se înц: ἱερά) ποιεῖν τινι„. nomenіpiле de tpeĭ zіле але moptвлвĭ. "Τὰ τρίτα (se înц: ἆθλα)». = Τὰ τριτεῖα (de вnde τριτεύειν). «Τὰ τρίτα λέγειν τινί». Лкs: = Τριταγωνιστεῖν || (în sінг:) «Τὸ τρίτον, ші (кв преп:) «Ἐκ τρίτου, adв: a tpeĭa (пентрв a tpeĭa) oapъ. [τρίς].

Τριτόσπονδος, греш: în лoкš de τρίσπονδος. [τρίτος, σπονδή].

Τριτόσπορος (ὁ, ἡ), поеt: aл tpeiлеa двпе градвл ценеалоцiеĭ. «Γονὴ —» Esx: a tpeĭa ценерацie, stpъпеноцiĭ. [τρίτος, σπόρος].

Τριτοστάτης, ου (ὁ), ші Τριτοστάτις, ιδος (ἡ), stъtъtopš în a tpeiлеa поsiцie, saš pîndš; (în хорвpĭ) aл tpeiлеa двпе чел din dîntîiĭ stъtъtopš (πρωτοστάτης); (Skp: în цен:) къпеtеніe, maцistpatš. [τρίτος, ἵστημι].

Τριτόω -ῶ, віit: -ώσω, înпвцinezš кв доъ пъpцĭ din tpeĭ; (паptік:) фервš пînъ a ръmînea нвmaĭ a tpeĭa парtе. [τρίτος].

Τριτόωσα, поеt: în лoкš de τριτῶσα, паpтч: aл лвĭ τριτόω.

Τριττός, ή, όν, At: în лoкš de τρισσός.

Τριττύα (ἡ),=Τριττύς.

Τριττυαρχέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš.

Τριττυάρχης, ші Τριττύαρχος, ου (ὁ),[τριττύς, ἄρχω] sîntš къпеtеніe de τριττύς(3).

Τριττύς, ші Τριτύς, ύος (ἡ), нвmъpвл de tpeĭ, saš tpeime. 2) жеptfъ din tpeĭ deoseвіtе віte. 3) (овіч: în At:) a tpeĭa парtе dîntp'o seмінцie. (везĭ ші τριακάς ші φρατρία). [τρίτος].

Τριτώ, οῦς (ἡ), Беоt: капš. 2) kom: în лoкš de Τριτωνιάς, saš Τριτωνίς.

Τρίτων, ωνος (ὁ), внš ценiš mapінš (fiš aл лвĭ Nептвнš ші aл Amfitpiteĭ, ші чл:). [de вnde

Τριτωνιὰς, άδος, ші Τριτωνὶς, ίδος (ἡ), (епit.) Мiнерва, (алt:) Τριτογένεια.

Τρίτως, адв: рар: ìn локš de τρίτον, saš ἐκ τρίτου. [τρίτος, везĭ ziч:].

Τρίτωσις, εως (ἡ), înнвцiнаре de чева (прiнч: прin ferвере, de доъ пърцĭ din треĭ [τριτόω].

Τριφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: =Τρίφωτος.

Τριφαλαγγία (ἡ), треĭ falanцe (чеtе оstъшешtĭ îmпреънъ. [τρι, φάλαγξ].

Τριφάλεια, (ἡ), поеt: (рар ка îndрепt:) ìn локš de τρυφάλεια.

Τριφάσιος, η saš ος, ον, Іоn: ìn локš de τριπλοῦς, întreitš. [τρι, φάσις]. (iар прiнч: 2)==кš...

Τρίφατος (ὁ, ἡ), поеt: [τρι, φημί] zisš (поvestitš) în треĭ кiнšрĭ.

Τριφεγγὴς, έος (ὁ, ἡ),==Τρισσοφεγγής.

Τριφίλητος (ὁ, ἡ), foapte ĭšвitš. [τρι, φιλέω].

Τριφορέω -ῶ, віit: -ήσω, podeskš de треĭ орĭ пе анš. [din

Τριφόρος (ὁ, ἡ), poditорš de треĭ орĭ пе анš. [τρι, φέρω].

Τριφυὴς, έος (ὁ, ἡ), din natšръ întreitš, saš deспърцitš în треĭ, saš компšsš din треĭ felšрite natšре. [τρι, φυή].

Τρίφυιος (ὁ, ἡ), глs: în локš de τριφυής.

Τρίφυλλος (ὁ, ἡ), [τρι, φύλλον] чел кš треĭ foĭ saš frънze (în fie каре рамšръ). «Τρίφυλλος πόα». Dsкр: în локš de || Τρίφυλλον (τὸ), šнš felš de плаntъ, trifoĭš.

Τρίφυλος (ὁ, ἡ), комплектаtš din, saš îmпърцitš în треĭ семiнцiĭ. [τρι, φυλή].

Τρίφωτος (ὁ, ἡ), [τρι, φῶς] лšmiнosš din треĭ лšмiнĭ (eнit. ал sf: треimĭ).

Τρίχα, адв: поеt: în локš de τριχῆ, în доъ пърцĭ. «Τρίχα νυκτὸς ἔην». Od: M. ера а treilea streажъ (чеа din šрмъ а treilea нарtе) а нопцiĭ.

Τρίχα, ак: ал лšĭ θρίξ.

Τριχάϊκες (οἱ), поеt: [θρὶξ, ἀίσσω] ачеĭа, а кърора перiĭ крестеĭ коĭfšлšĭ šndšлеаzъ (se miшкъ) totdašna, вiteжĭ резвоĭнiчĭ (неоbosiцĭ, aflîndš se totdašna în лšкраре); (dšне алцiĭ) împърцiцĭ în треĭ.

Τριχάλεπτος (ὁ, ἡ) [τρι, χαλέπτω] поеt: foapte некъжiчiosš, saš некъжitš.

Τρίχαλκος (ὁ), монеtъ în прецš de треĭ халче. [τρι, χαλκός].

Τρίχαλος (ὁ, ά), Dор: în локš de τρίχηλος; поеt: în цен:) întreitš. «Κῦμα τρίχαλον». Esхл: =Τρικυμία.

Τρίχαπτον (τὸ), (se înц: ἱμάτιον) хаĭнъ din materie цesštъ foapte sšвцiре ка пърšл (tšлпанš ші чл:); (dšне алцiĭ) împлеtitš din пърš. [τρίχες, ἅπτω].

Τριχὰς, άδος (ἡ), šнš felš de пasъре, stšрzš.

Τρίχες, îm: ал лšĭ θρίξ.

Τριχῆ, адв: în треĭ кiнšрĭ; în треĭ пърцĭ; (în цен.) în треĭ. [неintр: τριχὸς din τρίς].

Τριχήλαβον (τὸ), поеt: în локš de τριχολάβιον.

Τρίχηνος (ὁ, ἡ), глs: [τρι, χαίνω] чел кš треĭ пръпъstiĭ, saš гšре.

Τριχθὰ, адв: поеt:=Τρίχα, în треĭ пърцĭ, saš вšкъцĭ. [de šнde

Τριχθάδιος, α, ον, поеt: în локš de τριπλοῦς.

Τριχίας, ου (ὁ),==Τριχωτὸς, пърosš. || (sšвst:) šнš felš de пеште, (алt:) τριχίς, sарделъ. (везĭ ші Θρίσσα). [ші

Τριχιὰς, άδος (ἡ),==Τριχίς. ші 2) =Τριχάς [θρὶξ, τριχός].

Τριχίασις, εως (ἡ), trixiasš, о патimъ а окiлор, кînd перiĭ ценелор креsк непаtšрал. 2) о патimъ а въшiчеĭ šdšлšĭ, кînd întр' însšл se вăd ка niште перĭ албĭ. 3) о патimъ а цiцелор (înкегареа лаптелšĭ) femeiлор, каре daš цiцъ. [din

Τριχιάω -ῶ, віit: -άσω. [θρὶξ, τριχός] пъtimeskš de патimеле τριχίασις (везĭ преч:).

Τριχίδιον (τὸ), dim: ал лšĭ θρίξ.

Τρίχινος, η, ον, fъкštš, цesštš din пърš. [θρίξ, τριχὸς].

Τρίχιον (τὸ), dim: ал лšĭ θρίξ, firiчелš de пърš. 2) (колек:) totš пърšл, (Франц:) chevelure.

Τριχὶς, ίδος (ἡ), ==Τριχίας.

Τριχισμός (ὁ), (antm:) ръпtšръ de osš (ші партiк: de хîркъ) foapte sšвцiре (авiа кšноskštъ ка firšл de пърš). [неînтреб: τριχίζω].

Τριχοβάπτης, ου (ὁ), въпsitорš de пърšл sъš. [θρὶξ, βάπτω].

Τριχοβόρος (ὁ, ἡ), [θρὶξ, βορά] розъtорš de пърš, saš лînъ (ка моліа).

Τριχοβόστρυχος (ὁ ἡ), чел кš пърšл капšлšĭ împлеtitš în коsiцe, saš коаdе. [θρὶξ, βόστρυχος].

Τριχόβρὼς, ωτος saš ῶτος (ὁ, ἡ),=Τριχοβόρος. || (sšвst:) молie. [θρὶξ, βιβρώσκω].

Τριχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші адв:) -ειδῶς, чел în felšл (sšвцiре, asemenea) firšлšĭ de пърš, saš ка пърšл. [θρὶξ, εἶδος].

Τριχόθεν, адв: din треĭ пърцĭ. [неînтр: τριχὸς din τρίς].

Τριχοίνικος (ὁ, ἡ), înкъпъtорš, saš копрiнzъtорš de треĭ хеніче. (ком:) «Ἔπη

τριχοίνικα». Apstf: марї, monstpѕoase. [τρι, χοῖνιξ].

Τριχοκόμος (ὁ, ἡ), [θρὶξ, κομέω] шi

Τριχοκοσμητὴς, οῦ (ὁ), [θρὶξ, κοσμέω] гъtitopѕ de пърѕл капѕлѕї, (Франц:) coiffeur.

Τριχοκουρὰς, ἄδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пърѕл tѕnsѕ. (алцiї îndpent: τροχοκουρὰς). [шi

Τριχοκουρία (ἡ), tѕndepe de пърѕ. [θρὶξ, κουρὰ].

Τριχολάβιον (τὸ), шi Τριχολαβὶς, ἴδος (ἡ), чimвistpъ de smѕлs перiї. [θρὶξ, λαβὴ].

Τριχολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, adѕnѕ fipe de пърѕ; (прin întind: шi tir:) mъ îndeлetniчeskѕ în miчї шi проaste лѕкрѕрї, saѕ ворвeskѕ despe nimikѕpї. [θρὶξ, λόγος].

Τριχόλωτος (ὁ, ἡ), noet: [τρι, χολόω] foapte însъpîtъtopѕ de mînie; пpea ѕpîчosѕ, венлъкѕtѕ. «Ἀνάγκη— ». Епгр:

Τριχόμαλλος (ὁ, ἡ), noet: чел кѕ лînъ în локѕ de перi, saѕ кѕ пъроasъ лînъ, пъposѕ, saѕ лînosѕ. [θρὶξ, μαλλός].

Τριχομανὲς, έος (τὸ), ѕnѕ feлѕ de плантъ, fepeкѕцъ, saѕ eapвa шърпiлop, че кpeшte пe stînчї шi пe tpѕnкiї копачiлор. [θρὶξ, μαίνομαι].

Τριχομανία (ἡ), невѕnъ dopinцъ de a вea пърѕ лѕпгѕ. (алцiї îndpent: τριχομαχία). [θρὶξ, μανία].

Τριχοπλάστης, ου (ὁ), fъкъtopѕ, гъtitopѕ de пърѕл капѕлѕї. [θρὶξ, πλάττω].

Τριχοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakѕ a кpeшte пърѕл. [θριξ, ποιέω].

Τρίχορδος (ὁ, ἡ), чел кѕ tpeї koapde. || (sѕвst:) Τρίχορδον (τὸ), tpikopdѕ, ѕnѕ feлѕ de mѕsik: instpѕmîntѕ. [τρι, χορδὴ].

Τριχορία (ἡ), хорѕ de teatpѕ întpeitѕ (împърцitѕ în tpeї). [τρι, χορὸς].

Τριχορρoέω (-ρυέω) -ῶ, вiit: -ήσω, îmї kade пърѕл. [din

Τριχορρυὴς, έος (ὁ, ἡ), кърѕia iї kade пърѕл. [θρὶξ, ῥέω].

Τριχὸς, цen: ал лѕї θρίξ.

Τριχοτομέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ ак:) taiѕ пърѕл кѕiва. [θρὶξ, τομὴ]. 2) taiѕ чева în tpeї. [шi

Τριχοτομία (ἡ), tъiepe, împърцipe de чева în tpeї. [τριχὸς neîntp:, τομὴ].

Τριχοτρώκτης, ου (ὁ),=Τριχοβόρος. [θρίξ, τρώγω].

Τριχοῦ, adв: în tpeї пърцї. [τριχὸς neîntp:].

Τρίχουλος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de οὔλόθριξ, кpeцѕ ла пърѕ. [θρὶξ, οὖλος].

Τριχουνιαῖος, α, ον, шi

Τρίχους (ὁ, ἡ), înкъпъtopѕ, saѕ копрinзъtopѕ de tpeї хое. [τρι, χοῦς].

Τριχόφοιτος (ὁ, ἡ), noet: [θρὶξ, φοιτάω] кърѕia ese пърѕл. «Ἴουλος—». Stp·

Τριχοφυέω -ῶ, вiit: -ήσω, skoцѕ перї.[din

Τριχοφυὴς, έος (ὁ, ἡ), кърѕia se iвeшte (iї ese) пърѕл. [θρὶξ, φυὴ]. [de ѕnde

Τριχοφυΐα (ἡ), eшipe, кpeшtepe de пърѕ.

Τριχόφυλλος (ὁ, ἡ), (вotn:) чел кѕ fѕnзeлe sѕвцipї ка fipѕл de пърѕ. [θρὶξ, φύλλον].

Τριχόω -ῶ, вiit: -ώσω, fakѕ a eшi перiї кѕiва. «Ἀλωπεκίας τριχοῖ». Dsкр: 2) sѕвцiezѕ чева ка fipѕл de пърѕ; saѕ înвpakѕ кѕ пърѕ. «Λίνου ἐστραμμένου μία ἀρχὴ τριχοῦται, ὡς εἰώθασι ποιεῖν οἱ σκυτορράπται». Хipѕpц: Пал: [θρὶξ].

Τριχρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, (грам:) sîntѕ ..

Τρίχρονος (ὁ, ἡ), компѕsѕ din tpeї просodiaчї timпї,=Τρίμετρος. [τρι, χρόνος].

Τριχρώματος, шi Τρίχρωμος (ὁ, ἡ), tpiколорѕ, чел în tpeї feцe. [τρι, χρῶμα].

Τρίχρως, ωτος (ὁ, ἡ),=Τρίχρωμος. [τρι, χρὼς].

Τρίχυφος (ὁ, ἡ), цesѕtѕ din пърѕ, saѕ toptѕ sѕвцipe ка fipѕл de пърѕ, =Τρίχαπτον. [θριξ, ὑφὴ].

Τριχώδης, εος (ὁ, ἡ), пъposѕ. 2) sѕвцipe ка пърѕл, = Τριχοειδής; (în цen:) sѕвцipe. «Φωνή —». Mѕs: [θρὶξ].

Τρίχωμα (τὸ), totaлѕл пърѕлѕї (капѕлѕї, шi чл:). «Τρίχωμα φέρειν». Ep: Apst:=Koμᾶν. [τριχόω].

Τριχωμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї τρίχωμα.

Τρίχωρος (ὁ, ἡ), împърцitѕ în tpeї лoкѕpї înкъпъtoape (къвъnitъцї); (вotn:)= Τρίλοβος. [τρι, χῶρος].

Τριχῶς, adв: = Τριχῆ, în tpeї кiпѕpї. [neîntp: τριχός].

Τρίχωσις, εως (ἡ), = Τριχοφυΐα, eшipe, кpeшtepe de перї. 2)=Τρίχωμα, пърѕл în totaлѕ. 3) (ѕne-opї) în локѕ de τριχίασις (3). [шi

Τριχωτὸς, ἡ, ὸν, пъposѕ. [τριχόω].

Τριψεργία (ἡ), (плц:) îndeлetniчipe ла лѕкpѕ, saѕ în лѕкpape. [τρίψις, ἔργον]

Τριψημερέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї петрeкѕ зiлeлe în zadapѕ, îmї пieрzѕ вpemea. [τρίψις, ἡμέρα].

Τρίψις, εως (ἡ), [τρίβω] fpeкape. 2) (прin întind:) simцiчiѕne fъкѕtъ пiпъipiї прin fpeкape. «Εἰς τρίψιν». Ep: ла пiпъipe. 3) (îm:) mîнкърї (salцe, шi чл:) fъкѕte прin fpeкаpe. = Ὑποτρίμματα.

Τρίψυχος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpeĭ sȣfлete, saȣ вieцe. [τρι, ψυχή].

Τριωβολαῖος, ші Τριωβολιμαῖος, -ωβολιμαῖος, α, ον, чел în пpeцȣ de tpeĭ оволĭ. [τρι, ὀβολός].

Τριωβολοκρεΐσκον (τὸ), ком: кърнічікъ de tpeĭ оволĭ. (поате τριωβολοκρεΐσκιον). [τρι, ὀβολός, κρέας].

Τριώβολον (τὸ), ші Τριώβολος (ὁ), [τρι, ὀβολός] monetъ de tpeĭ оволĭ; (колект:) чеĭ tpeĭ оволĭ, плата пе fie-че zi a жȣdікъtopiлop din Atena.

Τριωνυμία (ἡ), авере dîn tpeĭ nȣme. [din

Τριώνυμος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpeĭ nȣme. [τρι, ὄνομα].

Τριώνυχος (ὁ, ἡ), чел кȣ tpeĭ ȣнгii; (поет:) în локȣ de τριγλώχιν. [τρι, ὄνυξ].

Τριώπης, ου (ὁ), =Τριόφθαλμος. [τρι, ὤψ].

Τριωπίς, ίδος (ἡ), fem: ал лȣĭ Τριώπης; (прінч:) =Τριοττίς.

Τριώροφος (ὁ, ἡ), (прінч: οἶκος, касъ) кȣ tpeĭ каtȣpĭ, ad: înвелitopĭ. [τρι, ὄροφος].

Τρομεοίατο, поет: Ion: în локȣ de τρομέοιντο.

Τρομερὸς, ά, όν, [τρόμος] tpemȣpъtopȣ (прінч: de fpікъ), spъĭmîntatȣ; fpікоsȣ. 2) (maĭ noȣ) adȣкъtopȣ de кȣtpemȣpȣ, гpozaвȣ, spъĭmîntъtopȣ.

Τρομεύμενος, поет: Ion: în локȣ de τρομεόμενος, партч: між: ал лȣĭ...

Τρομέω, ші (між:) -έομαι, поет: în локȣ de τρέμω; mъ sпepiȣ, mъ temȣ. «Μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ». Om: (шî кȣ ак. ел: de прен:) «Τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι». Om: (saȣ кȣ inf:). «Τεκεῖν τρομέω». Ткр: [de ȣnde

Τρομητὸς, ші Τρομικός, ή, όν, =Τρομερός (1).

Τρομοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, факȣ, adȣкȣ spaĭmъ. [τρόμος, ποιέω].

Τρόμος (ὁ), tpemȣpъtȣpъ; (прin întind:) fpікъ mape, гpoazъ. [τρέμω]. [de ȣnde

Τρομώδης, εος (ὁ, ἡ), копрinsȣ de кȣtpemȣpȣ, плinȣ de spaĭmъ.

Τροπάια (ἡ), (se înц: πνοή, saȣ αὔρα) вîntȣ sȣfлъtopȣ dene mape къtpe ȣsкаtȣ (înпрot: de ἀπογαία). «Ἔστιν ἡ τροπαία οἷον ἀναστροφή (saȣ ἀνάκλασις, saȣ παλίρροια) ἀπογαίας». Apst: «Ὥσπερ τροπαίας τινος ἀμειβούτης». Пл: 2) поет: în локȣ de τροπή, префачере. «Κακῶν —». Esхл: 3) (прінч:) fem: ал лȣĭ τρόπαιος.

Τροπαϊκὸς, ή, όν, (se înц: νοῦμμος) monetъ Pomanъ în пpeцȣ de чinчĭ asapĭ кȣ tpofeȣ tinȣpitȣ пe dînsa. [din

Τρόπαιον, ші (арх: At: ші Ion:) Τροπαῖον (τὸ), monȣmîntȣ de віpȣinцъ (înfpînцepe de връжмашĭ), tpofeȣ; (прin întind:) віpȣinцъ. «Ἱστάναι, saȣ «Ἐγείρειν τρόπαιον ἀπὸ, saȣ κατά τινος». Лкs: «Καὶ τρόπαια βαρβάρων πολλὰ σὺν ὑμῖν στησάμενον». Ksn: (ші noses:) «Διὸς τροπαῖον βρέτας στῆσαι». Esр: konsfinцitȣ лȣĭ Жое tpiȣmfъtopȣ (Τροπαῖος); (прin întind:) «Τρόπαια καὶ μάχας λέγειν». Dm: (прінч: neȣt: лȣĭ ...

Τρόπαιος, α, ον, кȣвenitȣ, saȣ kontpiвȣitopȣ ла (прічinȣitopȣ de) попріре, saȣ опріре, ші чл:; ȣpîчоsȣ, de лепъpat. «Ζεὺς («Ἥρα, «Ποσειδῶν) —». Лкs: опрitopĭ de pеле, saȣ попрitopĭ пе ȣгъ de връшмашĭ, прічinȣitopĭ de віpȣinцъ. «Ἕκτορος ὄμμασι τρόπαιοι». Esр: гpozaвĭ (ȣpîчошĭ) în окiĭ лȣĭ... «Ἄνεμος —». Пл:= ‖ (sȣвst:) Τροπαία (se înц: αὔρα, saȣ πνοή) (везĭ zіч:). [τροπή].

Τροπαιουχία (ἡ), (плц:) кîштіgape de віpȣinцъ. [din

Τροπαιοῦχος (ὁ, ἡ), =Τροπαιοφόρος. «Ζεὺς —». D. Ал: къpȣia se konsfinцiaȣ tpofeeлe, (Лt:) feretrius. [τρόπαιον, ἔχω].

Τροπαιοφορία (ἡ), пȣptape, цinepe de tpofeȣ în semnȣ de віpȣinцъ. [din

Τροπαιοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ (înълцъtopȣ) de tpofeȣ, віpȣitopȣ. [τρόπαιον, φέρω].

Τροπαλίζω, віit: -ίσω, глs: în локȣ de τρέπω. [de ȣnde

Τροπαλισμὸς (ὁ), глs: în локȣ de τροπή.

Τροπαλλὶς, ίδος (ἡ), Dop: în локȣ de τροπηλίς, лeгъtȣpъ, înцeletiȣpъ (прінч: de ȣstȣpoiȣ).

Τροπάω, греш: în локȣ de τρωπάω.

Τροπὴ (ἡ), [τρέπω] попріре, saȣ întoарчере (акt: saȣ пas:); (партік:) пȣнере пе ȣгъ, înfpînцepe de връжмашĭ, віpȣipe, (Франц:) déroute; (прin întind: ші fir:) skimвape, префачере. «Ἠελίοιο τροπαί». Es: ші Om: попріре spre anȣsȣ; saȣ (овіч:) întoарчерea de ла міазъ-ноапте spre міазъ-zi, ші dinпotiвъ, soлstiцiȣ, (Франц) solstice (de ȣnde maĭ noȣ). «Θεριναί saȣ χειμεριναὶ —». Лкs: «Γενομένης περὶ τὸν ἀέρα τροπῆς». Пл: skimвîndȣ se atmosfepa. «Ὀξυτέρας τρεπομένῳ τροπὰς τοῦ χαμαιλέοντος». Пл: «Ἀνέμων τροπαί». Лкs: (везĭ τροπαία). (ші maĭ des) «Τροπὴν ποιεῖν saȣ ποιεῖσθαι τῶν πολεμίων». Ksn: Ep: a înfpînцe пе връжмашĭ. «Ἐπωλόλυξεν ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ». Esхл: «Λέξεως —». Epmц: префачере прin

firȣpaцiĭ saȣ metafope (nȣmite τρόποι). [de ȣnde

Τροπήϊον (τὸ), Ion: noet: (noate în локȣ de τραπήϊον din τραπέω) лinȣ, кълкъtopie de stpȣгȣpĭ. [шi

Τροπηλὶς, ίδος (ἡ), глs:=Τροπαλλίς. [шi

Τρόπηξ, ηκος (ὁ), noet: saȣ греш: în локȣ de τράπηξ. [шi

Τροπίας, ου (ὁ), (прinч: οἶνος), вinȣ tъïatȣ, stpikatȣ, tpesвitȣ (вezĭ шi τραπητός), (Фpanц:) vin tourné.

Τροπίδιος (ὁ, ἡ), ал кареneĭ (пърцiĭ de desȣвt a) коръвi. «Τροπίδιον (înпреȣнъ шi fъpъ) ξύλον». Fot: Плd: че slȣжеште ла facepe de кареnъ, (alt:) ἐγκοίλιον. [шi

Τροπίζω, вiit: -ίσω, пȣĭȣ кареnъ ла коpaвie. (întpeв: nȣmaĭ пas: tpe: de кȣ:) «Ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη». Iнкр: Enstл: [τρόπις].

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, [τροπή]кȣвenitȣ ла solstiцiеле de варъ saȣ de еарнъ a ле soаpелȣĭ. «Σημεῖα τροπικά». Astpnm: zodiiле, пînъ ла каpе ажȣнгînd de ла mepidianȣ soареле se întoapче ïаръшi înanoĭ. 2)(ptp:) tpoпikȣ [τρόπος], firȣpatȣ, metafopikȣ saȣ aлегоpikȣ. «Λέξις —». D. Λл: [de ȣnde

Τροπικῶς, adв: кȣ tpoпiче (алегоpiче) zічерĭ, metafopічеште.

Τρόπις, εως saȣ ιδος (ἡ), [τροπή] каpena (пaptea чea de desȣвtȣл) коръвiĭ, saȣ лȣнгȣл лемnȣ, пе каpе se комвin latȣpеле eĭ; (fir:) вasȣ, temeлie. «Τρόπεις τιθέναι». Пл: =Τροπίζειν.

Τρόπιος, Ion: în локȣ de τρόπιδος, цen: ал лȣĭ τρόπις.

Τροπολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, воpвeskȣ кȣ tpoпiче воpве, saȣ алегоpiчеште. [шi

Τροπολογία (ἡ), ekspesie tpoпikъ, saȣ metafopikъ; алегоpie. [τρόπος, λόγος].

Τροπομάσθλης, ητος (ὁ), [τρόπος, μάσθλης] omȣ de npostȣ хаpактеpȣ.

Τρόπος (ὁ), (прinч: dȣne ziч:) поpnipe, întoapчере întp' o dipeкцie оаpе каpе. «Διώρυχες πολλαὶ καὶ παντοίους τρόπους ἔχουσαι». Ep: (oвiч: fir:) felȣ, кinȣ; mïжлокȣ, metodȣ deoseвitȣ; (maĭ de mȣлte-opĭ ла îm:) пъpавȣ, хаpактеpȣ, пȣptape; (ȣneopĭ noet:) oпpipe, deпъptape de ла чева; (mȣs:) apie, felȣ de гласȣ (вezĭ шi νόμος); (ptp:) алегоpie, metafopъ, saȣ firȣpaцie. «Τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς»; Sof: felȣл, (ïap dȣne sхолiastȣ) mïжлокȣл de апъpape. «Χρηστὸς («Πολέμιος) τοὺς τρόπους». Лкs: (шi în neînsȣfл:) «Κεχώρισται δὲ οὗτος ὁ χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι». Ep: «Ἐξ ἅπαντος («Μετὰ ὅτου οὖν) τρόπου». «Μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου». (шi ел:) «Παντὶ τρόπῳ„.=Παντοιοτρόπως, în totȣ кinȣл. «Τρόπον τινά. «Οὐδενὸς τρόπου».întp'ȣnȣ кinȣ, nічĭ întp'ȣnȣ кinȣ. «Τόνδε τὸν τρόπον». întp'ачеstȣ кinȣ. «Πρὸς τρόπου, saȣ «Κατὰ τρόπον». dȣпе кȣвiinцъ, notpiвit. (шi din npotiвъ) «Ἀπὸ τρόπου (saȣ τρόπων)». fъpъ кȣвiinцъ, nenotpiвit. || (кȣ цen:) «Ἐν τρόπῳ, saȣ «Εἰς τρόπον (шi maĭ des în ел:) «Τρόπον». în локȣ de adв: asemъn: ὡς, ка. «Τρόπον πίτυος (διαιτητοῦ)». în felȣ de... (вezĭ шi δίκη). [шi

Τροπὸς (ὁ), [τρέπω] noet: în локȣ de τροπωτήρ. 2) (maĭ noȣ) =Τράπηξ.

Τροποφορέω ῶ, вiit: -ήσω, sȣfepȣ (menaжezȣ, mъ конfopmezȣ кȣ) пȣptъpiле, însȣшimeлe кȣiва. (вezĭ τροφοφορέω). [τρόπος. φέρω].

Τροπόω,-ῶ, шi (mïж:) -όομαι οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι, [τροπή] пȣĭȣ пе fȣгъ, înfpînгȣ пе вpъжмашĭ. 2) легȣ вîsла de кȣĭȣл sъȣ npin [τροπὸς]. [de ȣnde

Τροπωτὴρ (ὁ), кȣpеаоа, кȣ каpе stъ легatъ вîsла de кȣĭȣл sъȣ. 2) noet: (ка adïekt: кȣ цen:) în локȣ de τροφωτήρ, кpeskъtopȣ. «Φλεβὸς —». At: înкopdъtopȣ de memвpȣл цenitaлȣ, =Στυτικός

Τρούλλιον (τὸ), [Лat:] mistpie, (Фpanц:) truelle.

Τροφάλιον (τὸ), dim: ал лȣĭ...

Τροφαλὶς, ίδος (ἡ), вȣлzȣ (кънъцinъ) de вpînzъ, (прinч:) de ȣpdъ, saȣ вpînzъ npoaspъtъ; (med:) кoлastpъ. [τρέφω].

Τροφεῖον (τὸ), =Θρέπτρον, плаtъ datъ кpeskъtoapiĭ, saȣ кpeskъtopȣлȣĭ. 2) noet: mïжлокȣ de хpъnipe, =Θρεπτήριον. «Βίου τροφεῖα». Sof: tpeвȣinчоаsеле хpaneĭ snpe цinepea вieцeĭ. [din

Τροφεὺς, έως (ὁ), хpъnitopȣ, saȣ кpeskъtopȣ; (paptік:) însȣpчinatȣл кȣ кpeштepea saȣ edȣкaцia ȣnȣĭ копiлȣ, (Фpanц:) гȣвepnopȣ. || (îm:) Τροφεῖς, пъpinцiĭ. [τροφή]. [de ȣnde.

Τροφεύω, вiit: -εύσω, хpъneskȣ, saȣ кpeskȣ пе чinева (ка doїкъ, saȣ гȣвepnopȣ).

Τροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: Ion: (npea pap) în локȣ de τρέφω. [din

Τροφὴ (ἡ), хpъnipe, saȣ кpeштepe. 2) (npin întind:) хpanъ, nȣtpeцȣ. 3) noet: în локȣ de θρέμμα, хpъnitȣ, кpeskȣtȣ. «Ὦ τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή„. Sof: (шi despe вite). «Ποιμένων βοσκήματα, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί„. Eȣp: [τρέφω].

Τρέφημα (τὸ), [τροφέω] Ion: în локȣ de

τροφή, mînkape. (se konf: κε ρόφημα).

Τροφίας, ου ὁ), χρъnitě, îngръшatě. «Ἵππος βοῦς —». Apst: Пл: nsě ла храnъ în staвлě. (înnpot: de φορβάς, saě ἀγελαῖος) [шi

Τροφιμαῖος, α, ον, шi

Τρόφιμος, η saě ος, ον, npiiнчosě ла хрънipe; хрънitopě. «Γῆ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων». Eвp: ‖ (sвsst: върв:) stъnînъ, (шi fem:) stъnînъ de казъ. (îm:) «Τρόφιμα». tpeвsinчoaseлe ла храпа вieцeĭ. 2) (nas:) хрънitě, кpeskstě de чineвa, (Франц:) nourrisson; (despre вite) domestiкě. ‖ (în Snapta) «Τρόφιμοι». == Μόθακες. [τροφή]. [de snde

Τροφιμότης (ή), însвшimea лsкрsлsĭ npiiнчosě ла хрънipe.

Τρόφιος, α, ον, == Τρόφιμος.

Τρόφις, ιος (ὁ, ή), (nesl: τρόφι) Ion: хрънitě, îngръшatě; (npin întind: în цen:) mape; (кs цen: noet:) în лoкě de τρόφιμος (τινος). «Δελφὶν Ποσειδῶνος τρόφις (snde se îndpent: τρόχις)». On: «Ἐπεὰν γένωνται τρόφιες οἱ παῖδες». Ep: dsne чe se вop mъpi. «Κῦμα τρόφι». Om: (алт:) τροφόεν. [τροφή] [de snde

Τροφιώδης, εος (ὁ ή), хрънitě, grasě ла faцъ; (npinч: despre sdě) tsлsвpe, grosě.

Τροφόεις, εσσα, εν, noet: [τρέφω] grosě, вine хрънitě; (în цen:) mape. «Κύματα τροφόεντα». Om:

Τροφοποιὸς (ὁ, ή), noet: fъкъtopě de хрънipe, îngroшъtopě de чeвa. «Ὀρνίθων—». Manet: [τροφή, ποιός].

Τροφὸς (ὁ, ή), хрънitopě, saě folositopě ла храпа кsĭвa. «Τὸ τροφόν». Плт: == Τὸ τρόφιμον. ‖ (sвsst: върв:) == Τροφεύς; (fem:) == Τιθήνη, doĭкъ; (în întind:) îngpiжitopě de кpeшtepea кsĭвa, гsвepnopě, гsвepnantъ. 2) (nas:) în лoкě de τρόφιμος. [τρέφω].

Τροφοφορέω -ῶ, виit: -ήσω, adsкě, înлesneskě храпа кsĭвa. «Ἐτροφοφόρησεν (snde алцiĭ skpiě ἐτροποφόρησεν) αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Skp: [din

Τροφοφόρος (ὁ, ή), adsкъtopě (dъtъtopě) de храпъ кsĭвa. [τροφή, φέρω].

Τροφώδης, εος (ὁ, ή), хрънitopě, npiinчosě ла хрънipe. 2) în лoкě de τροφιώδης. [τροφή].

Τροχάδην, adв: în (кs) алeлгаpe, алepгînd. [шi

Τροχάζω, виit: -άσω, алepгě (npinч: кs калsл), sмвлs алepгînd. «Τὸ μὲν πρῶτον ταχέως ἡγοῦντο, ἔπειτα δὲ ἐτρόχαζον· τέλος δὲ οἱ μὲν ἤλαυνον, οἱ δὲ πεζοὶ κατὰ κράτος ἔθεον». Ksn: [τρόχος].

Τροχαϊκὸς, ή, ὸν, (вepsě) komnssě din niчoape tpoxaiчe. [τροχαῖος]. [de snde

Τροχαϊκῶς, adв: npin metpь tpoxaiкě.

Τροχαῖος, α, ον, кsвenitě, saě notpiвitě ла алepгаpe, ĭste, гpaвnikě, == Τροχαλός. «Τροχαῖον (se înц: μέλος)». Ssid: == Ἐπίτροχον, penede; (oвiч:) «Τροχαῖος (înnpesnъ шi fъpъ) ποῦς». Metp: komnssě din лsngě шi sкsptě, (алт:) χορεῖος [τρόχος].

Τροχαλεῖον (τὸ), noet: чepкě; глoвě, sfepъ. [шi

Τροχαλία (ή), mашinъ чiлindpikъ, npin кape se tpar în sss гpesтъцĭ, макара. [шi

Τροχαλίζομαι, виit: -ίσομαι, (плц:) înвîptinds mъ ка o poatъ mъ asвîpлě. [τροχαλὸς].

Τροχαλιώδης, εος (ὁ, ή), чeл în felě, saě fopmъ de макара. [τροχαλία].

Τροχαλὸς, ή, ὸν, [τρόχος] potsndě (ка o poatъ); (npin întind:) ĭste, penede; лesne-miшкatě; (despre вътpîně) гîpвoвitě; (despre глasě) лesne-întopsě, (Франц:) coulant. «Λίθος— ». == Τρόχμαλος. ‖ (sвsst:) Τροχαλὸν (τὸ), == Γαλαξίας (вezĭ ziч:).

Τρόχαλος (ὁ), == Τρόχμαλος.

Τροχαλῶς, adв: == Τροχάδην. [τροχαλὸς].

Τροχαντὴρ (ὁ), naptea den' înnpeжspsл nsneĭ кopъвiĭ, snde se înвîpteшte кîpma. 2) оваллл osě dела naptea din sss a fлsepsлsĭ niчopsлsĭ de лîngъ коansъ. 3) sně felě de msnчitopě instpsmîntě (ка poata). [шi

Τροχὰς, άδος (ή), sně felě de înкълцъminte a кspiepiлор nezestpi, (алт:) ἐνδρομίς, [шi

Τρόχασμα (τὸ), (плц:) snъ felě de tpъsspъ foapte ĭste. [din

Τροχάω -ῶ, виit -άσω, [τρόχος] noet: == Τροχάζω; (naptiк:) mъ înвîpteskě ка poata; (npin întind:) sîntě potsndě ка poata.

Τροχεὸς, ά, ὸν, Ion: în лoкě de...

Τροχερὸς, ά, ὸν, potsndě, saě ĭste-miшкatě, лesne de înвîptit ка o poatъ. «Ῥυθμὸς—». Apst: (Франц:) coulant. [τροχός].

Τροχὴ (ή), глs: în лoкě de τρόχος, алepгаpe.

Τροχηλασία (ή), miшкаpe, чepкsлаpe de poate, saě ка de poatъ. 2) == Ἁρματηλασία. [τροχός, ἔλασις].

Τροχηλατέω -ῶ, виit: -ήσω, nopneskě poateле npъsspeĭ, == Ἁρματηλατῶ. 2) (stpъm:) msнчeskě npin, saě ка npin poatъ; == Οἰστρηλατῶ, гoneskě din spmъ. «Δειναὶ δὲ κῆρες, μητέρα κτείναντα σὴν τροχηλατήσουσ'

ἐμμανῆ πλανώμενον». Евр; [din

Τροχηλάτης, ου (ὁ), поеt: =‘Αρματηλάτης. [ші

Τροχήλατος (ὁ, ἡ), [τροχὸς, ἐλαύνω] mînatš прin poatъ. «Ἅρμα — ». saš кълкаtš. tîpitš de poatъ, «Ἕκτορος νεκρὸς — ». Om: saš лѕкраtš прin poatъ. «Λύχνος (Λοπὰς)— » Apstf: Ksenapx: în) At: лѕкрate de пъmîntš în stpѕнгš.

Τροχηλία (ἡ), = Τροχαλία.

Τροχιὰ (ἡ), ѕрmъ de poatъ. «Ἁμάξης — » Nik: = Ἁρματοτροχιὰ· 2) околѕл, saš черкоferinцa poateĭ; (în цen:) poatъ. «Ἄξονι καὶ τροχιῇ». Енгр: 3) (astpnm:) лinia черкѕлацii планеtѕлѕĭ. [ші

Τροχίας, ου (ὁ), χαλκὸς, арamъ) topnatš (înpotivъ de τυπίας). [τροχὸς].

Τροχίασμα (τὸ), kombinapea (totѕл înпpeѕнъ ал' mашinaцii poatелор, (Франц:) rouage (Шnaid: îndpent: τρόχισμα ка [din

Τροχίζω, biit: -ίσω, кънѕĭеskš кѕ poate. «Ἄξονες τετροχισμένοι». Matint: Пал: 2) înвîpteskš пе poatъ, = Τροχηλατῶ mѕнчеskš. «Τροχιζόμενον, καὶ δυστυχίαις μεγάλαις περιπίπτοντα» Apst: 3) (nestp:) mъ miшkš, mъ înвîpteskš ка о poatъ, = Τροχάζω (Apst: провл: ΚΓ: 39). [τροχὸς].

Τροχιλία (ἡ), ші Τροχίλια (τὰ), = Τροχαλία. [din

Τροχῖλος, saš Τροχίλος (ὁ), ѕнѕ felš de mікъ пasъpe, (Франц:) roitelet. (vezĭ ші κορθύλος). 2) о astfeл de пasъpe dene лîngъ ane (каpe кѕpъцъ dinцiĭ крокоdeлiлор de лinitopĭ), (алt:) κλαδαρόρυγχος. 3) (apxitekt:) ѕнš орнъmîntš, saš о napte de stîлпš. [τροχὸς].

Τρόχιον (τὸ), dim: ал лѕĭ τροχὸς.

Τροχιὸς, ὰ, ὸν, поеt: = Τροχερὸς, potѕndš în felš de poatъ; (прin întind:) = Τροχαλὸς, лesne-miшkatš. [τροχὸς].

Τρόχις, ιος (ὁ), поеt: = Δρομεύς, кѕpiepš, bestitopš; (adiekt:) îste, нenpeцetѕĭtopš. [τρόχος].

Τροχίσκιον (τὸ), dim: ал лѕĭ...

Τροχίσκος (ὁ), dim: ал лѕĭ τροχὸς, potiцъ. 2 = Ρομβίδιον, гловѕлецš; (med:) хапš.

Τρόχμαλος (ὁ), [τρόχαλος] пĭаtpъ (de piš saš de mape) potѕndъ. ‖ (îm: în etepoц:) «Τρόχμαλα (τὰ), поеt: пepete, zidš нѕmaĭ de пĭаtpъ ѕскаtъ fъpъ чimîntš (вapš кѕ nisinš).

Τροχοδινέω -ῶ, biit: -ήσω, înвîpteskš (ші pas: mъ înвîpteskš) ка о poatъ. (vezĭ ші στρεφεδινέω. [τροχὸς, δινέω].

Τροχοειδὴς, έος, (ὁ, ἡ), чел în felš saš formъ de poatъ, potѕndš, черкоnfepinte. [τροχὸς, εἶδος]. [de ѕnde

Τροχοειδῶς, adv: în felš de poatъ, ка черкѕл

Τροχόεις, εσσα, εν, поеt: potѕndš, saš înвîptitš ка о poatъ. [τροχὸς].

Τροχοκουρὰς, άδος (ὁ, ἡ), ші Τροχοκουρὶς, ίδος (ἡ), чел кѕ пъpѕл капѕлѕĭ tѕnsš potѕnd [τροχὸς, κουρά].

Τροχοπαικτέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš felѕpite жокѕpĭ (ка eskamotopš) прintp'о poatъ. [τροχὸς, παίκτης].

Τροχοπέδη (ἡ), [τροχὸς, πέδη] пĭedikъ de poate (пentpѕ skoвopîшš), = Ἐποχλεύς.

Τροχοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš poate. [din

Τροχοποιὸς (ὁ), fъкъtopš de poate. [τροχὸς, ποιός].

Τροχὸς (ὁ), poatъ, ші op че este potѕndš ка poata (черкš, вepigъ, potiцъ, ші чл:); (în цen:) черкš, околš, înfъшѕpъtѕpъ; îngpъditѕpъ; (naptik:) вepigъ de metaлš, кѕ каpe копii se жѕкаš жокѕл нѕmitš, κρικηλασία; ѕнš instpѕmîntš de kazнъ, кѕ каpe mѕнчĭаš пе pъš-fъкъtopĭ ші poвĭ. «Ἐκ δίφροις παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη». Om: «Τροχὸς κεραμεικὸς». Apstf: «Ἡλίου τροχός». Apstf: diskѕл. «Κηροῦ (Στέατος)—». Om: potiцъ. «Στρεβλοῦσθαι («Ἕλκεσθαι, «Κατατείνεσθαι) ἐπὶ τροχοῦ„. Apstf: «Τροχοὶ γῆς». Плt: пpѕntѕpĭ de пъmîntš прîn ane. «Τροχοὶ θαλάσσης». Пл: гponĭ potѕnde (în felš de валъ) кѕ апъ de mape. «Κυκλώπειος τροχός». Sof: околš de zidš, (алt:) τρόχωμα. [ші

Τρόχος (ὁ), = Τρόχις, алергъtopš, кѕpiepš. 2) ѕнš felš de animaлš, dixopš, (Франц:) blaireau 3) (обич:) алергъtѕpъ п' înпpeжѕp, черкѕлацie. «Ἡλίου — ». Sof: черкѕлapš пepiodš, saš potaцie. «Ἀλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι». Евр: [τρέχω].

Τροχόων, Ion: în локš de τροχῶν, парtч: ал лѕĭ τροχάω.

Τροχώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în formъ de poatъ, potѕndš. [ші

Τρόχωμα (τὸ), vezĭ τροχὸς (ла sfîpшitš). [τροχὸς].

Τρυβλίον (τὸ), taлepš; влidš; карafъ, saš кѕпъ de въѕt.

Τρυγαβόλιον (τὸ), = Τρυγηβόλιον.

Τρυγάω -ῶ, biit: -ήσω, [τρύγη] кѕлегš (poade, fлорĭ, ші чл:, ĭap maĭ кѕ seнсѕ stpъгѕpĭ); (fig:) ĭaš (хpъneskš) кѕ înшелъчĭѕне saš не nedpeptate дела чinеva вanĭ.

Τρύγγας, [imit:] ου (ὁ), ѕнš felš de пasъpe dene лîngъ ane.

Τρυγερὸς, ὰ, ὸν, плinŏ de dpoжdie, tăлвăpe, nestpeкăpatŏ. [τρὺξ, -υγὸς].

Τρυγετὸς, греш: în лoкŏ de τρυγητὸς.

Τρυγέω -ῶ, biit: -ήσω, глs: =Τρύγω.

Τρύγη (ἡ), [τρύγω] (npon: шi fir:) ăsкăчiăne; (npin întind:) кoaчеpe (de poame); (oвiч:) кăлesă (în џen: de poade, шi naptiк: de stpăгăpi).

Τρυγηβόλιον (τὸ), лoкăл, ănde se пăstpeazъ ăskate poameлe кăлese. [τρύγη, βάλλω].

Τρυγήσιμος (ὁ, ἡ), вăнă de кăлes, кoпtă [din

Τρύγησις, εως (ἡ), кăлeџepe de poame, (naptiк:) de stpăгăpi. [шi

Τρυγητὴρ (ὁ), noet: în лoкă de τρυγητής. [de ănde

Τρυγητήριον (τὸ), лinкă, în кape se кaлкъ stpăгăpiĭ кăлeшĭ.

Τρυγητὴς, οῦ (ὁ), кăлeгъtopă (npinч:) de stpăгăpi. [τρυγάω]. [de ănde

Τρυγητικὸς, ἡ, ὸν, кăвenită, însăшită кăлeгъtopăлăĭ; saă îndemînatiкă лa кăлesă de stpăгăpi.

Τρυγητὸς (ὁ), =Τρύγησις, Τρύγημα, кăлesă de stpăгăpi; (npin întind:) кăлeшiĭ stpăгăpi. 2) timnăл кăлesăлăĭ вiiлop. (întp' aчeastъ însemn: ănii skpiă τρύγητος кă tonăл лa antenenăлtimъ). [τρυγάω].

Τρυγήτρια (ἡ), fem: aл лăĭ τρυγητήρ.

Τρυγηφάγος (ὁ, ἡ), noet: [τρὺξ, φάγω] mînкъtopă, вînătitopă de stpăгăpi, шi (în џen:) de poade, poame, semъnъtăpi, шi чл:

Τρυγηφάνιον (τὸ), шi Τρυγηφάνιος (ὁ), = Στεμφυλίτης (οἶνος), лiвeжă. [τρὺξ, φαίνω].

Τρυγηφόρος (ὁ, ἡ), noet: [τρὺξ, φέρω] npodăкъtopă de stpăгăpi; (în џen:) poditopă.

Τρυγία (ἡ), înd: în лoкă de τρύξ, dpoжdie; [de aчi] tpirie (кpemotaptapă). [шi

Τρυγίας, ου (ὁ), (οἶνος) вină плină de dpoжdiĭ, tăлвăpe. [шi

Τρυγικὸς, ἡ, ὸν, чeл din dpoжdiĭ. «Χορὸς —». Apstf:(кom:) în лoкă de Τρυγῳδικὸς. [шi

Τρύγινος, η, ον, fъкătă din dpoжdiĭ de вină. [шi

Τρύγις (ἡ), =Τράγος, вăлгăpă de seкapъ. [τρὺξ, -υγὸς].

Τρυγλητήριον (τὸ), ănă feлă de xipăpџ: instpămîntă (sfpedeлă), (aлt:) ἀβάπτιστον (poate τρωγλητήριον).

Τρυγοδαίμων, ονος (ὁ), кom: tiкълosă τρυγῳδὸς (vezi ziч:). [τρὺξ, δαίμων].

Τρυγοδίφησις, εως (ἡ), [τρὺξ, διφάω] ănă feлă de жoкă, în кape кaătъ чineva кă вăzeлe intp' ănă vasă плină de dpoжdiĭ a гъsi шi a лăa ănă лăкpă înadins apănкată aкoлo (monetъ, ineлă, шi чл:).

Τρυγοιπέω -ῶ, biit: -ήσω, stpeкopă вină npin...

Τρύγοιπος (ὁ), stpeкăpъtoape de vină. [τρὺξ, -γὸς, ἶπος].

Τρυγονάω -ῶ, biit: ήσω, = (saă греш: în лoкă de) τρηδονάω.

Τρυγόνιον (τὸ, dim: aл лăĭ τρυγὼν, tăptăpiкъ (пăiă).

Τρυγόνιος, α, ον, aл tăptăpeлeĭ. || (săвst:) Τρυγόνιον (τὸ), ănă feлă de плantъ, (aлt:) περιστερεὼν (кaătъ ziч:). [τρυγὼν].

Τρύγος (ὁ), глs: în лoкă de τρυγητός. [τρύξ].

Τρυγόωεν, noet: în лoкă de τρυγῷεν, a 3: îm: neps: de noft: aл лăĭ τρυγάω.

Τρύγω, biit: τρύξω, = (neîntp: temat: aл лăĭ τρύχω, шi în afin: кă) Φρύγω, ăsăкă, (de ănde) nex: 2: ἔτρυγε, s' a ăskat.

Τρυγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, кomnăiă, saă penpesintă кomodiĭ кa [τρυγῳδός].

Τρυγώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кă (saă плină de) dpoжdiĭ. [τρύξ].

Τρυγῳδία (ἡ), кom: în лoкă de κωμῳδία. [шi

Τρυγῳδικὸς, ἡ, ὸν, кom: în лoкă de κωμικός. [din

Τρυγῳδὸς (ὁ), [τρὺξ, ᾠδὴ] = Κωμῳδός (fiind кa penpesinta пe вpemea кăлesăлăĭ, saă fiind къ se snoĭa кă dpoжdiĭ de вină, saă fiind къ snpe pesnлъtipe лăa вină); шi în лoкă de τραγῳδὸς (nămaĭ dăne кomiкъ napodie).

Τρυγὼν, όνος (ἡ), tăptăpea. 2) ănă feлă de neшte кă veninosă rimne în кoadъ.[din

Τρύζω, biit: τρύξω, [imit:] faкă oape кape stpirъtă кa tăptăpeaoa, гăнгăiesкă, măpmăiesкă, saă гăpгăpezъ. «Τὸ τρύζειν, ἀφ' οὗ ἡ τρυγὼν, τραχυφωνότερὸν ἐστι τοῦ τρίζειν». Eăst;

Τρυήλα, ης (ἡ), шi Τρυήλης, ου (ὁ), шi

Τρύηλις, ιδος (ἡ), [Лat:] amesteкъă, saă лingăpъ de вăкъtăpie, (aлt:) τορύνη, (Fpanџ:) truelle.

Τρυλλίζω, biit: -ίσω, [imit: în afin: кă τρύζω] stpiră кa npeneлiџa, saă nitnaлaкăл; (măs:) =Θρυλλίζω.

Τρῦμα (τὸ), = Τρύμη, (poate греш:) în лoкă de τρῆμα.

Τρυμαλιὰ (ἡ), noet: în лoкă de τρύμη, гaăpъ.

Τρυμάτιον (τὸ), dim: aл лăĭ τρῦμα.

Τρύμη (ἡ), [τρύω] гaăpъ.

Τρὺξ, τρυγὸς (ἡ), [τρύγω] dpoжdie (npinч:) de vină, saă de ăntdeлemnă; păџinъ de

metale, ші чл:. «Τρὺξ οἴνου ὀπτὴ ἢ πεφρυγμένη». Med: [de aчі] tpirie, (Itл:) кpemotaptapš. 2) вinš nefeptš, neamezatš înкъ, mšstš 3) noet: stpšгšpe.

Τρύος, εος -ους (τὸ), [τρύω = τρύχω] noet: osteneaлъ, mšнкъ; ововеаль; казнъ, кinš.

Τρύπα (ἡ), = Τρύμη ші Ὀπὴ, гašpъ. [τρύω].

Τρυπαλώπηξ, ώπεκος (ὁ), кom: чел че se вірь, ка вšлпеа npin гъврі, npetštindinea, вікleanš, npefъкštš. [τρύπα, ἀλώπηξ].

Τρυπάνη (ἡ), = Τρύπανον. [de šnde

Τρυπανία (ἡ), кšpeaoa, кš кapе se înвîpteште sfpedeлšл [ші

Τρυπανίζω, biit: -ίσω, гъšpeskš кš sfpedeлšл.

Τρυπάνιον (τὸ), sfpedeлšшš, saš вкšгiaшš, dim: aл лšі...

Τρύπανον (τὸ), sfpedeлš, saš вšpгiš. 2) лemnšл înвîptit, saš fpekatš întp' o maшinъ de anpins fokš. 3) šnš feлš de xipšpџ: înstpšmintš nentpš гъšpipea xîpчeї кanšлšї. 4) кom: = Τρυπαλώπηξ. [τρύπα].

Τρυπανοῦχος (ὁ), [τρύπανον ἔχω] mînepšл sfpedeлšлšї.

Τρυπάω -ῶ, biit: -ήσω, гъšpeskš; (în венep: înџ:) = Περαίνω. [τρύπα].

Τρύπη (ἡ), nлџ: în лoкš de τρύπα.

Τρύπημα (τὸ), гъšpitšpъ, гašpъ fъкštъ în чeвa. [ші

Τρύπησις, εως (ἡ), гъšpipe. [ші

Τρυπητὴρ (ὁ), вašš кš гъšpeлe nentpš stpeкšpatš, ші aлteлe. [ші

Τρυπητὴς, οῦ (ὁ), гъšpitopš. [τρυπάω].

Τρυσάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [τρύω, ἀνήρ] кinšitopš de omš. «Αὐδὰ — ». Sof: miшкътoape de miлъ, жaлnікъ.

Τρυσίβιος (ὁ, ἡ), noet: [τρύω, βίος] tpъitopš (saš adšкътopš) de вiaџъ кinšitъ.

Τρυσσίππιον (τὸ), [τρύω, ἵππος] înfepъtšpa dene faлкa кaiлep чeлop netpeвнічі în sлšжбъ nšвлiкъ (векepi).

Τρῦσις, εως (ἡ), кinšipe, mšнчipe, tiкълoшipe. [τρύω].

Τρυσμὸς (ὁ), [τρύζω] гoнгšipe (de nopšmвieї, saš npeneліџe).

Τρυσσὸς, ἡ, ὸν, [τρύω] глs: în лoкš de τρυφερός, fpaџedš, sлaвš.

Τρυτανεύω, biit -εύσω, кîntъpeskš. [din

Τρυτάνη (ἡ), (npінч:) лimвa кîntapšлšї, saš a кšmneneлop; (în џen:) кšmnene, saš вaлanџъ. [τρύω = τράω].

Τρυτανοδόκη, ші (în sinк: Τρυτοδόκη (ἡ), tokšл кšmneneлop. [τρυτάνη, δέχομαι].

Τρυφάλεια (ἡ), noet: în лoкš de Τριφάλεια, кoifš кš tpeї nene, saš кpeste (вeзї ші τετραφάληρος); [dšne aлџi din τρύω, φάλος] чeл кš гašpъ nentpš înfiџepea кpesteї.

Τρυφάλη (ἡ), глs: în лoкš de τρυφάλεια.

Τρυφαλὶς, ίδος (ἡ), = (saš гpeш: în лoкš de) Τροφαλίς.

Τρύφαξ, ακος (ὁ), desmiepdošš, saš îšвitopš de nлъчepї, desfъtъчіošš. [din

Τρυφάω -ῶ, biit: -ήσω, [τρυφή] mъ desfъtezš, mъ desmiepdezš; (кš dat:) mъ fълeskš în чeвa; saš (кš џen: înţpešвinџezš чeвa кš saџiš; (des în întind:) = Ἐντρυφῶ, desnpeџšieskš.

Τρυφεραίνομαι, biit: -ανοῦμαι, saš -ανθήσομαι, fakš ne deлiкatš (în вopвъ, în šmвлetš, ші чл:). [τρυφερός].

Τρυφεραμπέχονος (ὁ, ἡ), noet: nšptъtopš de xaїne moї, saš лšкsoase, înвpъкatš deлiкat. [τρυφερὸς, ἀμπεχόνη].

Τρυφερεύομαι, biit: -εύσομαι, глs: în лoкš de τρυφεραίνομαι.

Τρυφερία (ἡ), (pap) în лoкš de τρυφερότης.

Τρυφερόβιος (ὁ, ἡ), tpšitopš de desfъtъчioasъ вiaџъ, saš moлічіošš, desmiepdatš în вiaџa sa. [τρυφερὸς, βίος].

Τρυφερὸς, ά, όν, [τρυφή] (npінч:) fъpîmiчіošš, moaлe, deлiкatš; (despe oamenї) moлічіošš, desmiepdošš; (npin întind:) sлaвš, nenštinчіošš. «Πόλις ἐν τύχαις ἀβουλήτοις γινομένη, φοβοδεὲς καὶ τρυφερὸν ἐστι δι' ασθένειαν ἀνέχεσθαι παῤῥησίας». Пл: ‖ (nešt:) Τρυφερὸν, adв: în лoкš de τρυφερῶς.

Τρυφερόσαρκος (ὁ, ἡ), [τρυφερός, σάρξ] чeл кš кapne moaлe, deлiкatъ.

Τρυφεροστήμων, ονος (ὁ, ἡ), чeл кš sšвџipї (sлaвe) iџe. (Sxл: eкsnлiк: a лšї ἀβροστήμων). [τρυφερὸς, στήμων].

Τρυφερότης (ἡ), moлitate, deлiкateџъ; (npin întind:) moлічіšne, tpîndъвoasъ desmiepdъчіšne. [τρυφερός].

Τρυφερόχρως, ωτος saš ῶτος, ші Τρυφερόχρωτος (ὁ, ἡ), чeл кš moaлe neлiџъ. [τρυφερὸς, χρώς].

Τρυφερώδης, εος (ὁ, ἡ), anлeкatš лa desmiepdъpї, desfъtъчіošš. [τρυφερός]. [de šnde

Τρυφερωδῶς, adв: întp' šnš кinš џinгaшš, deлiкatš, saš moлічіošš.

Τρυφερῶς, adв: кš deлiкateџъ, saš desmiepdat, кš moлічіšne. [τρυφερός].

Τρυφὴ (ἡ), [θρύπτω] moлitate, deлiкateџъ; desmiepdъчіšne, saš desfъtъчіšne; moлічіšne; mîndpie, [de aчі] tpšfie. «Ὕβρει

καὶ τρυφῇ προτείνων τὼ πόδε». Ил: [de unde

Τρυφηλὸς, ἡ, ὸν,=Τρυφερὸς; (прінч:) desmierdosŭ, desfătătorŭ. [de unde

Τρυφηλότης (ἡ), = Τρυφερότης; (прінч:) desfătăчiune, moлічiune.

Τρύφημα (τὸ), obiektŭ de desmierdare, saŭ mулцумire, плъчере. [ші

Τρυφητὴς, οῦ, ші Τρυφητίας, ου (ὁ), [τρυφάω] аплекатŭ ла desmierdărĭ, saŭ îndeлetnічitŭ în desfătărĭ. [de unde

Τρυφητιάω -ῶ, biit: -άσω, iubeskŭ desfătăriле, sîntŭ desfătătorŭ. [ші

Τρυφητικὸς, ἡ, ὸν, datŭ ку totuл, аплекатŭ ла desfătărĭ.

Τρυφοκαλάσιρις, [τρυφὴ, καλάσιρις] εως (ἡ), уnŭ felŭ de sukнire (лuksoasă) femeeaskă хаінъ.

Τρύφος, εος -ους (τὸ),= Θρύμμα, fărîmătură, bukată; (partik:) букъцікъ de пîine. [Θρύπτω].

Τρυχηλὸς, ἡ, ὸν, ші Τρυχηρὸς, ὰ, ὸν, poet: trenцъrosŭ; (fir:) sbîрчitŭ. «Τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένα χρόα πέπλων λακίσματα». Eur: [ші

Τρύχινος, η, ον, făкutŭ din trenцe. [τρῦχος].

Τρύχιον (τὸ), dim: ал луї τρῦχος, trenцішоаръ.

Τρύχνη (ἡ), ші Τρύχνος (ὁ), poet: în лoкŭ de στρύχνος.

Τρῦχος, εος -ους (τὸ), хаінъ векіe, руптуръ, treanцъ. 2) = Τρύος. [τρύχω]. [de unde

Τρυχόω -ῶ, biit: -ώσω, (întreb: прінч: pas: tre: de ку: τετρύχωμαι)=ку ..

Τρύχω, [τρύω] biit: τρύξω, ші (maĭ întreb: în прозъ) τρύσω, (пех: ἔτρυσα ші pas: tre: de ку: τέτρυμαι) frekînd toчeskŭ, ръпъdeskŭ; (npin întind:)кeлtuieskŭ, pisineskŭ; (fir:) супърŭ, бinтuiŭ; слъбeskŭ; kinuieskŭ, saŭ късneskŭ. «Τρύχειν στρατείαις τήν τε πόλιν καὶ τοὺς ξυμμάχους». Ksn: (ші pas:) «Λιμῷ τρυχόμεθα». Od: K. «Τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ». Trn: «Τῶν σφόδρα τετρυμένων». Плт:

Τρύχωσις, εως (ἡ),=Τρῦσις. [τρυχόω].

Τρύω, biit: τρύσω, neintr: tem: ал луї τρύχω, τρίβω, τρώγω, ші чл: [în afin: ку τείρω, τιτράω].

Τρωγάλιον (τὸ),=Τρωκτὸν; (прінч: ла im:) τρωγάλια, poame uskate, (алт:) τραγήματα. [ші

Τρώγλη (ἡ), гаурă. [τρώγω]. [de unde

Τρωγλίτης, ου (ὁ), ші Τρωγλῖτις, ιδος (ἡ), = Τρωγλοδύτης, Τρωγλοδίαιτος. || (partik: върб:) уnŭ felŭ de pîndаrікъ; (fem:) уnŭ felŭ de smirnă.

Τρωγλοδυτέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ вîрŭ (trăieskŭ) n'în гъурĭ. [din

Τρωγλοδύτης, ου (ὁ), [τρώγλη, δύνω] trăitorŭ n'în гъурĭ. 2) (subst:) уnŭ felŭ de pasъре, (алт:) Τροχίλος, (poate лъstunŭ. 3) (im:) «Τρωγλοδύται» Trогlodiцi, o naцie de Apabia, лokuitoare n'în пeштере. [de unde

Τρωγλοδυτικὸς, ἡ, ὸν, însuшitŭ trăitorулуї npin гъурĭ. «Βίος —» Лкs: «Σμύρνα —» Dsкр: din пъмîntuл Trоглоdiцiлор. [de unde

Τρωγλοδυτικῶς, adв: dupe kinuл Trоглоdiцiлор.

Τρωγλοδῦτις, ιδος (ἡ), fem: ал луї Τρωγλοδύτης. || (subst: se înц: σμύρνα) чea troгlodітікъ, (алт:) τρωγλῖτις.

Τρωγλόδυτος (ὁ, ἡ),=Τρωγλοδύτης.

Τρυγλοδύω, (fără biit:) poet: în лoкŭ de τρωγλοδυτέω

Τρώγω, [τρύω] biit: τρώξομαι, (пех. 2: ἔτραγον) =Ἐσθίω, мънînкŭ; (прінч:) rozŭ, ronцăiŭ чeva uskatŭ ші tare; мънînкŭ în felŭ de mezeлікŭ. «Τοὺς κυάμους οὔτε τρώγουσιν (ad: ὠμοὺς, крудŭ), οὔτε ἕψοντες πατέονται». Ep: «Οὐ σῦκα ἔχουσι τρώγειν». Ep: «Τρώγεται δὲ καὶ ἁπαλὰ ταῦτα (τὰ ἐν τῷ λωτῷ τρωκτὰ) καὶ αὖα». Ep: «Τὸ δὲ κρόμμυον καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον τρωξόμεθα». Ksn.

Τρωκταΐζω, biit: -ίσω, гл: мъ віклeneskŭ, amъцeskŭ. [din

Τρώκτης, ου (ὁ), mînкъчiosŭ, лакомŭ; (fir:) mînкătorŭ, хръпitorŭ, ad: asuпritorŭ, iubitorŭ de nedreptŭ kîштігŭ. «Τρώκταις χερσίν». Eurp: ку asuпritoare mîini. || (subst:) уnŭ felŭ de peште de mare, (алт:) ἀμία; (maĭ поŭ) пъstrăвŭ, (de unde Франц: truite. [ші

Τρωκτὸς, ἡ, ὸν, ор че se мънîнкъ крудŭ în felŭ de mezeлікŭ saŭ poamъ. || (im:) «Τρωκτὰ».=Τρωγάλια· [τρώγω].

Τρώμα, ας (ἁ), Dор: în лoкŭ de τρώμη. [ші

Τρῶμα (τὸ), Ion: în лoкŭ de τραῦμα. [τρώω, τιτρώσκω]. [de unde

Τρωματίζω, biit: -ίσω, Ion: în лoкŭ de τραυματίζω· [ші

Τρωματίης, εω (ὁ), Ion: în лoкŭ de τραυματίας.

Τρωμάτιον (τὸ), Ion: în лoкŭ de τραυμάτιον.

Τρώμη (ἡ), poet: în лoкŭ de τραῦμα, ranъ. [τρώω, τιτρώσκω].

Τρώξ, τρωγὸς (ὁ), = Τρώκτης; (partik: верме, moлie, saŭ rozătorŭ de лeгуме [τρώγω]. [de unde

Τρωξαλλὶς, ίδος (ή), omidъ pozъtoape de вердецврї, ші чл:

Τρώξανον (τὸ), [τρώγω] orpinжїї, че кad din їesлeлe вiteлор; (în цeн:) paskotъ, вsкъtвpъ de лemnв. (noate τραύξανον кв din θραύω),

Τρώξιμος (ὁ, ή),=Τρωκτὸς, de mînkat; коntв. [din

Τρῶξις, εως (ή), mînкape, poadepe, ponцъipe (npinч de лвкрврї кpвde, saв вsкate, noame, mezeлiквpї, пpъжiтвpї, ші чл:). [τρώγω]

Τρωοφθόρος (ὁ, ή), [Τρώς, φθορὰ], пpъпъditopв de Tpoїenї. «Δόρυ — » Eпгр:

Τρωπάω -ῶ, noet: în лoкв de τρέπω; (ші mix:)=Τρέπομαι, mъ sвчeskв, mъ înвîpteskв, mъ înторкв, ші чл: «Πρὸς πόλιν τρωπῶντο». Od: Ω (ші кв inf:) «Τρωπάσκετο φεύγειν». Iл: Λ·

Τρῶσις, εως (ή), pъnipe (akt: saв nas:); panъ. [τρώω, τιτρώσκω].

Τρώσκομαι, глs: în лoкв de ἐκτιτρώσκω. [de внde

Τρωσμὸς (ὁ), Ion: în лoкв de τρῶσις, pъnipe; panъ; (med:) în лoкв de ἔκτρωσις, лenъdъtвpъ (de npвнкв).

Τρωῦμα (їap кв Τρώϋμα), ατος (τὸ), Ion: în лoкв de τρῶμα = τραῦμα.

Τρωχάω -ῶ, noet: în лoкв de τρέχω.

Τρώω, noet: (pap) în лoкв de τιτρώσκω.

Τὺ, Dop: în лoкв de σύ, [de aчi] тв, 2) (eпгл:) ак: în лoкв de σε.

Τύβαρις, [σύβαρις] ιος (ὁ), Dop: внв feлв de mвpъtвpъ, seлinъ кв oцetв.

Τυγχάνω, [τεύχω] вiit: -τεύξομαι, (nex: ἔτυχον, tpe: de кв: τετύχηκα, ші Ion: τέτευχα, de вnde maї noв τέτυχα) aflв; ші (nestp:) mъ aflв (mъ вpodeskв, mъ fakв) din întîmnлape; se întîmnлъ sъ гъseskв (sъ fakв), saв sъ mъ aflв (sъ вpmezв); (вne opї) întîmninв, daв neste чeвa din întîmnлape; (fir:) съвipшeskв, doвîndeskв; (în цen:) nemepeskв; (în a tpeїa neps:) ese dвne dopinцъ, isввteшte, мерџе вine; (ка вepвв ажвt:) sîntв. (кв цen:) «Τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ». Плt: (ші fir:) «Λόγου («Εὐνοίας, «Συγγνώμης, «Τιμωρίας, ші чл:) τυγχάνειν—». Dm: «Τῶν δικαίων («Τῶν πρωτείων, ші чл:) —». Isкp: Гpг: «Τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶν τυχεῖν». Плt: «Τύμβου θανὼν ἔτυχε„. Tкp: «Ἥδιστον τυχεῖν, οὔ τις ἕκαστος ἐρᾷ». Tpn: (ші кв aк: кв npen:) «Βάλε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον„. Iл: E (ші eл:) «Πρῆξας', ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ', ἃ βούλομαι». Eвp: «Ὄφρα πομπῆς τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο». Od: Z. (ші eл:) «Ταῦτά σου τυχόντες». Ksn: (ші кв naptч: modifik:). «Εὐξάμην ἐμέ τε τυγχάνειν διδάσκοντα, καὶ ἐκείνην μανθάνουσαν τά βέλτιστα». Ksn: (ші ка вepвв ажвt:). «Τύχησεν ἐρχομένη νηῦς». Od: Ξ «Ἔτυχον δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἔξω τεταγμένοι». Ep: «Ἔτυχον ἀποστέλλοντες». Tвч: «Εἰ μὴ αὐτὸς τύχοι χρήματα ἔχων». Ksn: «Εἴ τινα δεόμενος ἰδεῖν τυγχάνοιμι». Ksn: (ші eл: saв sввt-înц: naptч:) "Ἔνδον ὁ ἀνὴρ τυγχάνει (se înц: ὤν)». Sof: «Τυγχάνει ἕκαστος ἡμῶν οὐκ αὐτάρκης„. Плt: «Ἀνεπαύοντο, ὅπου ἐτύγχανον (ὡς ἐτύγχανον) ἕκαστος». Ksn: «Ἀνεχώρησαν, ὡς ἕκαστος ἔτυχε». Ksn: «Ταχ' ἄν, εἰ τύχοιεν, σωφρονέστεροι γένοιντο» Dm: (ші aвsoл:) «Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες». Iл: E. (ші în a tpeїa neps:) «Καί μοι μάλα τύγχανε πάντα». Od: Z. «Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ». Iл: Λ. «Πέτρη τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν». Od.. «Δῶρα, τὰ οἱ ξένος δῶκε τυχήσας». Od: Φ. întîлnindв 'л din întîmnлape. (ші кв adв: «Μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν». Od: M «Ἂν οὕτω τύχῃ». «Ἡνίκα ἂν τύχῃ». «Ὅπου («Ὅπως «Ὡς, «Ἢ) ἔτυχε». Лкs: «Πῶς ἄν, εἰ τύχοι, τοῦθ' Ὅμηρος εἶπε»; Лоnц: (ші în naptч:) «Τυχόν». noate, de se ва întîmna aшa. (ші кв aptik:). «Ὁ τυχών». op кape se ва întîmnлa, (npiя вpm:) npostв, neînsemnatв. «Τὸ τυχὸν». op че s'o întîmnлa (лa îndemînъ), fъpъ deoseвipe. «Παρὰ τοῦ τυχόντος χρήματα λαμβάνειν». Ksn: «Ξύλα τὰ τυχόντα». Xps: (ші în analis:). «Οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν». Dm: «Ἄκλητος εἰς ἣν τύχοι παριὼν οἰκίαν» Лвч: (ші кв inf: кв aptik: în лoкв de sввst:) «Τὸ τυχεῖν». Пind: nemepipe, isввtipe. ші «Τὸ μὴ τυχεῖν». nenemepipe, neisввtipe.

Τυΐ, ші Τυΐδε, adв: Dop: saв Eoл: noet: în лoкв de τῇδε. aічї. «Τυΐδ' ἐλθέ». Sof:

Τυκάνη (ή), внв înstpвmîntв (în feлв de тъвълвкв) de tpeїepat. [ші

Τυκίζω, вiit: -ίσω, чioплeskв кв чioкaнвл nїetpeлe de zidit. [τύκος]. [de вnde

Τύκισμα (τὸ), клъditвpъ, zidв de nїatpъ чioплitъ кв чioкaнвл.

Τῦκον (τὸ), Вeot: în лoкв de σῦκον.

Τύκος (ὁ), [de aчi] чioкaнвл, кв кape se чioплeшte, saв se petвnzeшte nїatpade zidit. 2) внв feлв de apmъ (seквpъ). [ші

Τυκτὸς, ή, ὸν, noet: [τεύχω] fъквtв, лвкpatв de mînъ кв meшteшвгв. «Ἄρης τυκτὸν κακὸν». Om: fъквtв de oamenї, їap nв natвpaлв.

Τύλα, ας (ά), Dop: în лoкв de τύλη.

Τύλαρος (ὁ), [τύλος] ꙁоворꙋ. [de ꙋnde

Τυλαρόω -ῶ, biit: -ώσω, ꙁоворъꙋкꙋ; fir:) =Περαίνω.

Τυλάς, άδος (ἡ), ꙋnꙋ felꙋ de stꙋpzꙋ, (алт:) ἰλλάς.

Τυλεία (ἡ), == кꙋ...

Τυλεῖον, (τὸ), dim: ал лꙋї...

Τύλη (ἡ), (în џen:) = Τύλος, кокоашъ; (fir:) лꙋкрꙋ ꙋmплꙋtꙋ кꙋ лînъ saꙋ алтꙋ чева, перnъ, saлtea, шi чл:; (партiк:) samарꙋ; (de ꙋnde ком:) spinarea къръторiлор. «Ἔκαμον τὰν τύλαν». Apstf: 'mï a obosit spinarea.

Τυλία (ἡ),=Τυλεία, [de ꙋnde

Τυλίσσω, biit: -ίξω,='Ελίσσω, înfъшꙋрꙋ, înколъчеsкꙋ, fакꙋ remꙋ, saꙋ deпъnꙋ пе remꙋ; (fir:) înковоїꙋ. «Οὐκ ἐτυλίχθη (se îndpeut: ἐλυγίχθη) τὰν ψυχάν». Ткр:

Τυλοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în felꙋ de nerꙋ, saꙋ nodꙋ, бътътꙋръ. [τύλος, εἶδος].

Τυλόεις, εσσα, εν, noet: în локꙋ de τυλώδης, плinꙋ de neџї. [din

Τύλος ὁ), [τέλλω, στύλος] (în џen:) ор че ꙋmfлътꙋръ înтърtiъ; (партiк:) nerꙋ, nodꙋ, бътътꙋръ, saꙋ înтъpitꙋръ de пiеле. («Τὼ χεῖρε τύλων ἀνάπλεως» Лꙋч:); кокоашъ (de ꙋnde δίτυλος = δίκυρτος κάμηλος); nodꙋ, окїꙋ de лemnꙋ. («Ρόπαλον τύλους ἔχον περισιδήρους». Diod:), пъръчеаnꙋ, кꙋїꙋ de кораbie. («Τὸ νεώριον πλῆρες ἦν θορύβου, τύλων ψοφούντων, κωπέων πλατυυμένων». Apstf:)кꙋїꙋ de лemnꙋ;(de ꙋnde ком:)=Πέος.

Τυλοτάπης, ητος (ὁ), (плџ:) коворꙋ înтреꙋїnџatꙋ ка saлtea, (алт:) ἀμφιτάπης. [τύλη, τάπης]

Τυλόω -ῶ, biit: -ώσω, fакꙋ a se înтърї (a se fаче neџї, saꙋ nodꙋрї, бътътꙋрї, шi чл:); înбîрtоwеskꙋ чева (проп: шi fir:). «Ὁ ἄγαν πρὸς ταῖς γνάθοις χαλινὸς τυλοῖ τὸ στόμα». Ksn: (шi пas:) «Μακέλλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας». Ткр: «Κορύνας σιδήρῳ τετυλωμένας». Лꙋч: (шi fir:). «Τυλοῦν τὴν χεῖρα καὶ τὴν ἀκοὴν πρὸς..». Лкꙋ: a de прinde прin fрекаре. [τύλος].

Τυλυφάντης, ου (ὁ), џеꙋъторꙋ de пînze de aштернꙋтꙋрї, saꙋ перne. [τύλη, ὑφαίνω].

Τυλώδης, εος (ὁ, ἡ), плinꙋ de neџї, nodꙋрї saꙋ înтъpitꙋрї; bîрtosꙋ, tape (проп: шi fir:). [τύλος].

Τύλωμα (τό), înтъpitꙋръ, партe înбîрtоwitъ de бътътꙋрї; (партiк:) талпа пiчорꙋлꙋї; saꙋ подꙋл палmeї. [шi

Τύλωσις, εως (ἡ), înтъpiре, înбîрtоwiре, префачере în neџї, saꙋ бътътꙋрї; (med:) = Σκλήρωσις. [шi

Τυλωτός, ή, όν, плinꙋ de nodꙋрї, «Ρόπαλον—». Ep: nodꙋросꙋ, џeпосꙋ [τυλόω].

Τυμβάς, άδος (ἡ), fерmекъtoape, че ꙋmблъ пе ла mормinte, шi чiꙋnteште пе morџї пентрꙋ fермече. [τύμβος].

Τυμβαύλης, ου (ὁ), кîntъторꙋ кꙋ flꙋерꙋл ла mормinte, saꙋ înгропъчiꙋnї. [τύμβος, αὐλός].

Τυμβεία (ἡ), глꙋ: înmормîntaре. [τυμβεύω].

Τυμβεῖος, α, ον, кꙋвenitꙋ ла mормinte, saꙋ înmормîntърї. [τύμβος].

Τύμβευμα (τὸ), трꙋпꙋ de mортꙋ, (обiектꙋ de înmормîntaре). 2)=Τύμβος. [din

Τυμβεύω, biit: -εύσω, înmормînteзꙋ mортꙋ; (noet:) ofерꙋ лiбaџїї, жертfе ла mормîntꙋл кꙋїва. «Πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς». Sof: (шi пas:). «Ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει στέγῃ». Sof: [τύμβος].

Τυμβήρης, εος (ὁ, ἡ), [τύμβος, ἄρω] пꙋсꙋ în mормîntꙋ, înmормîntaтꙋ; saꙋ ='Επιτύμβιος. «Ἕδρα — ». Apstf: = Τύμβος, mормîntꙋ.

Τυμβιάς, άδος (ἡ), noet: în локꙋ de τυμβιδία, mормîntaлъ. [шi

Τυμβίδιος, α, ον, noet: în локꙋ de τυμβεῖος, шi τυμβίτης. [τύμβος].

Τυμβίον (τὸ), dim: ал лꙋї τύμβος.

Τύμβιος, α, ον, = Τυμβεῖος. [шi

Τυμβίτης, ου (ὁ), шi Τυμβῖτις, ιδος (ἡ), mормîntaлꙋ,=Τυμβίδιος. «Λίθος—». Eꙋр. [τύμβος].

Τυμβογέρων, οντος (ὁ), бътрînꙋ, кꙋ ꙋnꙋ пiчорꙋ în гроапъ, = Σοροδαίμων, foapte бътрînꙋ. [τύμβος, γέρων].

Τυμβολέτης, ου (ὁ), шi Τυμβολέτις, ιδος (ἡ), noet: пръпꙋditорꙋ de mормinte, = Τυμβωρύχος. [τύμβος, ὀλέω].

Τυμβονόμος (ὁ, ἡ), noet: пъшꙋnатꙋ, saꙋ нетрекъторꙋ п' înпрежꙋрꙋл mорmintелор. [τύμβος, νέμω].

Τύμβος (ὁ), [τύφω] (прinч:) локꙋл, ꙋnde se ардеа трꙋпꙋл mортꙋлꙋї, шi пъmîntꙋл, че se гръmъdїa пе ꙋрmъ d' аꙋnръ 'ї; (în џen:) mормîntꙋ; saꙋ моnꙋmintꙋ, пiатръ дене mормîntꙋ; (fir:) бътрînꙋ, (алт:) τυμβογέρων.

Τυμβοῦχος (ὁ, ἡ), noet: [τύμβος, ἔχω] нетрекъторꙋ п' înпрежꙋр de, saꙋ în mормinte.

Τυμβοχοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: гръmъdeskꙋ пъmîntꙋ песте mормîntꙋ de mортꙋ; (în џen:) înmормînteзꙋ. [din

Τυμβοχόη (ἡ), noet: гръmъdiре de пъmîntꙋ песте mормîntꙋ de mортꙋ; (în џen:) înгропъчiꙋne; mормîntꙋ. [шi

Τυμβόχόος (ὁ, ἡ), [τύμβος, χέω] noet: (пароκs:) гръmъditopъ de пъmîntъ sпре înaлцаре de mopmîntъ în чinstea вре кнъї mopтъ; (проnаpокs:) каре se варsъ, saъ se гръmъdeште пеste mopmîntъ. «Τυμβόχοα χειρώματα». Esкл: лівецiї mopmînтале.

Τυμβόχωστος (ὁ, ἡ) noet: гръmъditъ кв пъmîntъ în feлъ de mopmîntъ [τύμβος, χώννυμι].

Τυμβωρυχέω -ῶ, biiit: -ήσω sапъ, sкоbeskъ mopminte, ка sъ desпоїъ шорцї. [шi

Τυμβωρυχία (ἡ), кpima desпоїtорвлвї de шорцї din mopminte. [din

Τυμβωρύχος (ὁ, ἡ), [τύμβος, ὀρύσσω] sкоbitopъ de mopminte, шi desпоїtopъ de шорцї; (în цеn:) tîлхаpъ, fъкъtopъ de pеле.

Τύμμα (τὸ), noet: [τύπτω] лоbiтвръ, înпвnsъtвръ, înbолditвръ.

Τυμπανίας, ου (ὁ), asemenea кв (вmfлatъ, întinsъ ка o) tobъ; (npiнч:) «Ὕδρωψ —». Med: (aлt:) τυμπανίτης. [шi

Τυμπανίζω, biit: -ίσω, batъ tоba; saъ (stpъm:) batъ пе чinеba tape ка o tobъ, îл omopъ de бътаїе; (în цеn:) кinвеїskъ, mвнчеskъ пе чinеba fъpъ milъ. «Τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους». Stp: a se însoцi de tobe (npiнч: бътвte de npeoцї, шi în цеpemoniiле Чiвелеї). [шi

Τυμπάνιον (τὸ), dim: ал двї [τύμπανον], tobвлiцъ.

Τυμπανισμὸς (ὁ), бътаїе de tobъ (npiнч: în цеpemoniiле Чiвелеї); (fir:) бътаїе; (în цеn:) къznipe, mвнчipe de binoвatъ. «Τυμπανισμὸς ἐν ἀνδρογύνοις». Пл: пеїpечере înпреънъ кв skoпiцiї npeoцї aї Чiвелеї. [шi

Τυμπανιστής, οῦ (ὁ), шi Τυμπανίστρια (ἡ), tobошаpъ, toboшъpiцъ. [τυμπανίζω].

Τυμπανίτης, ου (ὁ), =Τυμπανίας (ὕδρωψ). [τύμπανον].

Τυμπανόδουπος (ὁ, ἡ), pesвпъtopъ de бътаїеа, шi sromotвл tobелор, saъ конpinsъ de pesвпetвл лор. [τύμπανον, δοῦπος].

Τυμπανοειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea кв, saъ întinsъ ка tоba. [τύμπανον, εἶδος].

Τυμπανόεις, εσσα, εν, noet: în локъ de τυμπανίας, saъ τυμπανώδης. [din

Τύμπανον (τὸ), [τύπτω] [de ачi] tobъ; (de вnde fir:) op че este în fopmъ de tobъ; poatъ de каpъ fъpъ sпiцe; (apxit:) fpонtвл каseї ла înвелitoape în firвpъ de tpiвnгїъ (bezї шi ἀέττωμα). 2) лemпвл, mъчiка, кв каpe къznesk (omoapъ de бътаїе) пе fъкъtopiї de pъъ.

Τυμπανοτερπής, έος (ὁ, ἡ), desfъtatъ în sвпetвл tobелор. [τύμπανον, τέρπω].

Τυμπανοτρίβης, ου (ὁ), коm: în локъ de τυμπανιστής: (npin întind: de ла npeoцiї Чiвелеї) afemeїatъ. [τύμπανον, τρίβω].

Τυμπανοφορέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, noptъ, цiъ tobъ. [τύμπανον, φέρω].

Τυμπανώδης (ὁ, ἡ), =Τυμπανοειδής. [τύμπανον].

Τύνη, Dop: în локъ de σύ.

Τυννὸς, ά, όν, Dop: în локъ de τυτθὸς, mikъ, пвцinъ.

Τυννοῦτος, шi (npin eкstind: At:) Τυννουτοσί, (next:) Τυννουτονί, коm: în локъ de οὕτω τυννὸς, atît de mikъ (în imit: лвї τηλικοῦτος). «Εὐθύς γὲ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονί,». Apslf:

Τυντλάζω, biit: -άσω, калкъ, вmблв п'în нopoїъ; (цеоп:) акоперъ кв пъmîntъ, saъ sпоїеskъ кв нopoїъ biцеле; (stpъm:) tвpввpъ, пелiniшteskъ; saъ despreцвїеskъ, пеchinsteskъ пе чinеba. [din

Τύντλος (ὁ), нopoїъ; mочipлъ; (fir:) tвpввpape, гълъцie, пелiniште. [de вndе

Τυντλώδης, εος (ὁ, ἡ), нopoїоsъ, mочipлоsъ; saъ гълъцiоsъ.

Τυπάζω, biit: -άσω, noet: în локъ de τυπόω. 2) глs: în локъ de τύπτω.

Τύπανον (τὸ), noet: pap în локъ de τύμπανον.

Τυπὰς, αδος (ἡ), noet: чiокапъ; pisълогъ.

Τυπεῖον (τὸ), bezї τοπεῖον. [шi

Τυπετὸς (ὁ), бътаїе, лоbiтвръ (npiнч:) de пієптъ în semнъ de жале, =Κοπετός. [шi

Τυπὴ (ἡ), noet:=Τύμμα, лоbiтвръ, pапъ. [τύπτω] [de вndе

Τυπήϊον (τὸ), Ion: în локъ de τυπεῖον. [шi

Τυπίας, ου (ὁ), (χαλκὸς, apamъ) лвкpatъ кв чiокапвл.

Τυπικὸς, ή, όν, (шi adв:) -ικῶς, кввenitъ ла (saъ лвкpatъ dвпе) вnъ modeлъ, saъ oape-каpe kiпъ; simbolikъ, saъ aлегоpikъ.

Τυπὶς, ίδος (ἡ), =Τυπάς.

Τυποπλαστία (ἡ), fopmaцie, saъ konstpвкцie de tinї, saъ modeле (калiнвpї). [τύπος, πλάττω].

Τυποποιέω -ῶ, biit: ήσω, fакъ кiпвл, saъ fopma вре вnвї лвкpв, =Εἰδωλοποιέω. [τύπος, ποιέω].

Τύπος (ὁ), [τύπτω] sromotъ de лоbiтвръ; лоbiтвръ. «Ἦν δὲ ὁ ἵππαρχος ἡγῆται μήτε τῷ ἄγαν τάχει μήτε τῷ ἄγαν βράδει, ... οὕτως ἀθρόος ὁ τύπος...τῶν ἵππων παρέσοιτο». Ksn: tpопъітвл пічоapелоp. 2) (овiч:) semnъ, че pъmîne din лоbiтвръ saъ stpiвiтвръ; (în цеn:) вpmъ, semnъ; (naptik:) ti-

napš de monetъ; sъnъtšpъ, saš skobitšpъ; kinš, ikoanъ, asemъnъtšpъ; (fir:) faцъ, figšpъ; (med:) xapaktepš, че ia boaлa. «Τοὺς τύπους τῶν πληγῶν ἰδοῦσα». At: «Χύτρας τύπον ἀρθείσης ἐν σποδῷ μὴ ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ συγχεῖν». Пл: «Ἴδιος τις ἦν ὁ τύπος καὶ βαρβαρικὸς τῶν χαρακτήρων» Пл: «Περιθέει δὲ αὐτὸ (τὸ ἱρὸν) αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι». Ep: «Τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔστησε· ζῶον δὲ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἱππεύς». Ep: «Ἔστι δὲ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ βάθρον πεποιημένον ἐν τύπῳ ταύρου μάχην ἔχον καὶ λύκου». Пaвs: în sъnъtšpъ skoasъ în sšs, saš emitъ afapъ. 3) калîнš, isbodš, modeлš; (fir:) nилdъ de noвaцъ saš de imitat; aлeгopie, simboлš (semnš însemnъtop de aлtš чева); (npin întind:) skšptъ konpindepe. «Σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων». Skp: «Ἀγαθῆς πολιτείας τύπος». Лкs: «Τύπῳ, saš «Ἐν τύπῳ διαλαβεῖν». Apst: ші Тfp: a eksupima ne skšptš. 4) (лeц:) зšdikatъ (nîpъ, înskpisъ peklamaцie) asšnpa datopšлšі neплъtitopš лa tepminš. "Ἐπεὶ δὲ μὴ ἐθεράπευον αὐτὸν οἱ δανεισάμενοι, χαλεπὸς ἦν, καὶ ἠπείλει τύπους· οἱ δὲ τύποι γράμμα εἰσὶν ἀγορᾶς, ἐρήμην ἐπαγγέλλον τῷ οὐκ ἀποδιδόντι». Fšstp:

Τύπος, -εος -ους (τὸ), ═ Τύμμα. 2) ═ Στύπος.

Τυπόω -ῶ, biit: -ώσω, [τύπος] înkinšieskš, fopmezš чева; лasš kinкл вpe šnšі лškpš asšnpъ, întinъpeskš. «Τὸν δακτύλιον περιελὼν, ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι». An: (ші nas:). «Ἀὴρ φθόγγοις ἐνάρθροις τυπωθείς». Пл: лšînd în sine kinкpiлe лop. (med:) «Ἡ νόσος τυποῦται». Гaл: se xapaktepizъ (se kšnoaшte).

Τυπτητέος, α, ον, At: în лokš de τυπτέος, nosit: aл лšі...

Τύπτω, [imit:] biit: -τύψω, ші At: τυπτήσω, ші (mіж kš înseмn: nas:) τυπτήσομαι, (nex. 2: ἐτύπην, ші чл:) batš, лobeskš (npinч: d' anpoane); (npin întind:) лobeskš, pъneskš (npon: ші fir:). «Τύπτουσι ῥοπάλοισιν. Iл: Λ. «Τὸν πατέρα μὴ τύπτε». Apstf: «Ἐρυσάμενος ξίφος ὀξὺ τύψε κατὰ κληΐδα παρ' αὐχένα». Iл: Φ. «Χθόνα τύπτε μετώπῳ». Od: Χ. «Τύπτον ἅλα ἐρετμοῖς». Od: Δ. (în nepifp:) bîsлiaš. «Τοῖς μὲν πέτρας ἐπικυλίοντες, τοὺς δὲ ἐκ χειρὸς τοῖς λίθοις τύπτοντες». Пaв: «Ὄφις μ' ἔτυψεν». Ankp: m' a mšшkat. «Νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων». Iл Λ. (ші fir:). «Τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψεν». Iл: T. 'л a atins лa inimъ. «Ἀκούσαντα δὲ αὐτὸν τὸ ὄνομα ἔτυψεν ἡ ἀληθηΐη τῶν τε λόγων καὶ τοῦ ἐνυπνίου». Ep: 'I a fъkšt întinъpipe. (ші nas:) «Δουρὶ τυπείς». Iл: Λ. «Βλήμενος, ἠὲ τυπείς». Om: «Σφῆκας θηρᾷν ὑπὸ πολλῶν τυπτόμενος». Ksn: înцeninдš se. (ші fir:) «Ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς». Пind: (ші kš ak: eл:). «Ἕλκεα ὅσσ' ἐτύπη». Iл: Ω. (ші înцeл: sšbst:) «Τύπτομαι πολλὰς (se înц: πληγὰς)». Apstf: mъnînkš шšлte вътъі. (ші miж: de sine nas: kš ak: eл:) «Τύπτονται τὸν κριόν». Ep: îл жълesk вътindš se în nientš. (bezi ші κόπτομαι).

Τυπώδης, εος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ωδῶς, apъtatš ka în npeskšptape, întšnekosš, neînцeлesš, eksnpimatš în чeлe eлementape nšmaі. [τύπος].

Τύπωμα (τὸ), fъkšiš npin tinъpipe, fopmaцie, konstpškцie. «Χαλκόπλευρον — ». Sof: вasš fopmatš de apamъ. [ші

Τύπωσις, εως (ἡ), fopmape; tinъpipe. [ші

Τυπωτής, οῦ (ὁ), ші noet: Τυπῶτις, ιδος (ἡ), tinъpitopš, saš foлositopš лa aчeasta. «Σφραγίς ». Opf: [ші

Τυπωτικός, ή, όν, foлositopš ka tinapš, saš лa tinъpipe, xapaktepisape de чева, ═Χαρακτηριστικός. [ші

Τυπωτός, ή, όν, tinъpitš, fopmatš. [τυπόω].

Τυραννεῖον (τὸ), лokšinцъ de tipanš [dім

Τυρανεύω, biit: -εύσω, ші

Τυραννέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš, saš (kš non: ші pap ak:) înnъpъцeskš (гšвepnezš, sъnšneskš) ka tipanš, ═Δεσπόζω. "Πεισιστράτου τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος Ἀθηναίων». Ep: «Ἄρχουσι καὶ τυραννοῦσι τοὺς τότε σώζοντας αὐτοὺς„. Dm: (ші nas:) «Πόλεις τυραννούμεναι». Пл: гšвepnate monapxicheшte, sšbt înnъpъцie de tipanі. «Τοῖς τυράννοις οὐδέποτε εἰρήνη πρὸς τοὺς τυραννουμένους γίγνεται, ἀλλ' ἐχθροὶ αὐτῶν εἰσι πάντες οἱ τυραννούμενοι». Ksn: [τύραννος]. [de šnde

Τυραννησείω, (fъpъ biit:) dopeskš, ші mъ siлeskš a mъ face tipanš.

Τυραννία (ἡ), ═ Τυραννίς. [de šnde

Τυραννιάω -ῶ, biit: -άσω, ші -ήσω, amš simцimintš, xapaktepš tipanikš (dšne ἰκτεριάω, ші чл:). «Οἱ λόγοι σου τυραννιῶσι». Лpt: seamъnъ a вopвe de tipanš.

Τυραννίζω, biit: -ίσω, sîntš de naptida tipaniлop. [ші

Τυραννικός, ή, όν, tipanikš, de tipanš saš tipanie; anлekatš, saš îndemînatikš лa tipanie, ═Τυραννόφρων. «Τυραννικὰ φρονεῖν».

Пл: «Μετὰ τὸ τυραννικά». Apst: dѕne stъпînіpea tipanілор. [τύραννος]. [de ѕnde

Τυραννικῶς, adв: în кіпѕ tipanікѕ, ка ліпѕ tipanѕ.

Τυραννὶς, ίδος (ἡ), гѕвернѕ. (stъпînіpe) de tipanѕ. абсолѕтъ monapxie, tipanie= Δεσποτεία. «Ἡ μὲν κατὰ τάξιν τινα, μοναρχία, βασιλεία, ἡ δ'ἀόριστος, τυραννίς,,. Apst: везі ші Ksn: memop: Δ' στ' 12). (ші în колект:) «Ἦσαν δὲ τὸ πάλαι καὶ αἱ τυραννίδες τῶν ἀνθρώπων ἀσθενέες χρήμασι, οὐ μόνον ὁ δῆμος». Ep: 2) Skp: femeea tipanѕлѕі, îmпъpъteasa. [τύραννος].

Τυραννοδιδάσκαλος (ὁ), înвъцътоpѕ de tipanі, saѕ de tipanie. [τύραννος, διδάσκαλος].

Τυραννοκτονέω -ῶ, віit: -ήσω, omopѕ tipanѕ. [ші

Τυραννοκτονία (ἡ), ѕчidepe de tipanѕ. [ші

Τυραννοκτονικὸς, ἡ, όν, кѕвеніtѕ, saѕ înѕmіtѕ ѕчігътоpѕлѕі de tipanі, saѕ кape ape de овіектѕ ѕчidepe de tipanѕ. [din

Τυραννοκτόνος (ὁ, ἡ), [τύραννος, κτείνω] omopîtopѕ, ѕчігашѕ de tipanі saѕ tipanѕ.

Τυραννοποιὸς (ὁ, ἡ), [τύραννος, ποιὸς] fъкътоpѕ (însѕflъtopѕ de simціminte) de tipanѕ.

Τύραννος (ὁ, ἡ), (pap прoз:) tipanікѕ, sіnnікѕ, = Δεσποτικός. «Τύραννος πόλις». Тѕч: «Τύραννα δρᾶν». Sof: (овіч: sѕвst:) =Κοίρανος, ші Dop: Κάραννος, tipanѕ, monapxѕ, îmпъpatѕ, domnѕ de sine, =Δεσπότης; (naptik: în opaшeлe demokpatiчe ші ѕsitoape de лівeptate але Еленілор, хръпіtopѕ, ші în sіnnічie цііtopѕ de чea маі 'nалтъ stъпînіpe, абсолѕtѕ (nemъpцinitѕ, stъпînіtopѕ; (npin eprн:) nemілоsѕ, neomenosѕ, asnpѕ ла inimъ. «Πῶς οὐχ ἦν τύραννος, ὃς δούλους οὐ μόνον ἐλευθέρους, ἀλλὰ καὶ πολίτας ἐποίει, ἀπεκτίννυε δὲ καὶ ἐφυγάδευε, καὶ χρήματα ἀφῃρεῖτο οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλ' οὓς αὐτῷ ἐδόκει;,, Ksn: (ші кѕ цен:) «Θεῶν Ζῆνα τύραννον». Apstf: «Ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων ἔρως». At: (ші fem: «Ἡ τύραννος». Esp: mѕіepea tipanѕлѕі

Τυραννοφόνος (ὁ, ἡ), = Τυραννοκτόνος. [τύραννος, φόνος].

Τυραννόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кѕ tipaniчe simцiminte; saѕ пъptamѕ din кѕцetеле tipanѕлѕі saѕ tipanілор. [τύραννος, φρήν]

Τύρβα, adв: noet: кѕ гълъціe, кѕ sromotѕ saѕ tѕpвѕpape. [ші

Τυρβάζω, віit: -άσω, tѕpвѕpѕ, amestekѕ. «Τὸν πηλὸν τυρβάσεις βαδίζων ἐν τῷ σκότει». Apstf: (ші fir:) «Συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά». Sof: (ші між:) «Τυρβάζῃ περὶ πολλά». Skp: te tѕpвѕpі îndeлetnічindѕ te în мѕлte. [τύρβη]. [de ѕnde

Τυρβασία (ἡ), ѕnѕ felѕ de daнцѕ гълъціosѕ în чinstea Бакѕлѕі. [ші

Τύρβασμα (τὸ), pesѕltatѕ de sromotѕ, saѕ гълъціe.

Τύρβη (ἡ), [σύρω] tѕpвѕpape, гълъціe, sromotѕ, nepîndѕіалъ. || (npin întind:) = Τυρβασία „ Ἀργεῖοι τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσι καλουμένην τύρβην,,. Паѕs:

Τυρεία (ἡ), =Τύρευσις, fачepe de вpînzъ; (fir:) tѕpвѕpape, neлiniште. [ші

Τύρευμα (τὸ), вѕлѕ de вpînzъ înkeratъ.

Τύρευσις, εως (ἡ). înkerape de вpînzъ, вpînzipe (akt: saѕ nas:); (fir:) ѕneлtipe de віклеnії, saѕ intpiцї. [ші

Τυρευτὴρ, noet: în локѕ de ...

Τυρευτὴς, οῦ (ὁ), înгpiжitopѕ de вpînzetѕpі (enit: ал лѕі Меpкѕpѕ ка natponѕ ал tѕpмелор de кapne). [din

Τυρεύω, віit: -εύσω, ші

Τυρέω -ῶ, віit: -ήσω, [τυρος] înkerѕ, fakѕ вpînzъ; înгpiжeskѕ de вpînzetѕpї; (fir:) ѕneлteskѕ віклеnії, ѕpzeskѕ intpiцї. «Ἐπιβουλὰς —». Nik: «Ὁ μὲν ἦκεν ἄγων τοὺς ξένους, ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευε». Dm:

Τυρίδιον (τὸ), dim: ал лѕі...

Τυρίον (τὸ), dim: ал лѕі τυρός, вpînziшоаpъ.

Τυρίσδω, віit: -ιξῶ, Dop: în локѕ de συρίζω.

Τυρίσκος (ὁ), = Τυρίον.

Τυροβόλιον (τὸ), rpatie înnлetitъ, пе кape nѕn вpînzѕpiле înkerate, ка sъ se ѕкѕpгъ de zepѕ. [τυρὸς, βάλλω].

Τυρόεις, εσσα. εν, noet: fъкѕtѕ (saѕ din) вpînzъ; вpînzosѕ, saѕ чел ка вpînza. «Τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος». Tkp: o къпъцînъ de вpînzъ. [τυρός].

Τυρόκλεψ, επος (ὁ), fѕpѕ de вpînzъ. [τυρὸς, κλέπτω].

Τυρόκνηστις, ιδος (ἡ), [τυρὸς, κνάω] ръzъtoape de вpînzъ.

Τυροκομεῖον (τὸ), локѕ ѕnde se faчe, saѕ se ѕвîntъ вpînza, = Τυροβόλιον. [din

Τυροκομέω -ῶ, віit: -ήσω, [τυρὸς, κομέω] mъ îndeлetnічeskѕ ла fачepe de вpînzetѕpі.

Τυροκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, taїѕ вpînza în вѕкъцї. [τυρὸς, κοπή].

Τυροκόσκινον (τὸ), чiѕpѕ, npin кape se fъpîmiчeazъ netpekîndѕ-se вpînza nentpѕ fачepe de tѕptъ, saѕ nлъчintъ кѕ вpînzъ. [τυρὸς, κόσκινον].

Τυρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гiчitopѕ npin въ-

rape de seamъ asъпра врînzeĭ. [τυρὸς, μάντις].

Τυρόνωτος (ὁ, ἡ), noet: чел кѫ sпinареа акоперitъ кѫ врînzъ пе d'asѫпра. «Πλακοῦς — » Apstf:

Τυροποιέω -ῶ, biit: -ήσω, факѫ врînzъ.[шi

Τυροποιία (ἡ), фачере de врînzъ. [шi

Τυροποιικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорѫ de фачереа врînzeĭ. [din

Τυροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорѫ de врînzъ. [τυρὸς, ποιὸς].

Τυροπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, вînzѫ врînzъ. [din

Τυροπώλης, ου (ὁ), вînzъtорѫ de врînzъ. [τυρὸς, πώλης].

Τυρὸς (ἡ), [σύρω, saѫ τείρω] врînzъ. || (îm:) «Τυροὶ» tipгѫ de врînzъ. (vezĭ шi ἰχθῦς).

Τυροτόμος (ὁ, ἡ), tъĭеtорѫ de врînzъ, saѫ fолоsitорѫ ла ачеаsta. [τυρὸς, τέμνω].

Τυροῦς, οῦντος (ὁ), în kontракцie în локѫ de τυρόεις (se înц: πλακοῦς, saѫ ἄρτος).

Τυροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtорѫ de врînzъ. [τυρὸς, φάγω].

Τυροφορεῖον (τὸ), skîndѫра, пе каре înшipînd каръ врînzеtѫріле. [din

Τυροφόρος (ὁ, ἡ), каре аре în sine (este fъкѫtѫ кѫ) врînzъ. [τυρὸς, φέρω].

Τυροψύκτης, ου (ὁ), [τυρὸς, ψύχω] гратie, пе каре se ѫsѫкъ врînzа.

Τυρόω -ῶ, biit: -ώσω, înкегѫ врînzъ, saѫ altѫ чева ка врînzа; (în цеп:) amestekѫ (прор: шi fir:) (vezĭ шi κυκάω); (pas:) mъ fакѫ врînzъ, mъ врînzeskѫ; (ѫne-ори) пѫĭѫ (amestекѫ кѫ) врînzъ. «Οὐκ ἐπίστανται χρηστοὺς σκευαζέμεν ἰχθῦς, ἀλλὰ διαφθείρουσι, κακῶς τυροῦντες ἅπαντα». (Apxstр: în) At: [τυρὸς].

Τυῤῥηνολέτης, ου (ὁ), пръпъditорѫ de Tipenienĭ. [Τυῤῥηνὸς, ὀλέω].

Τυῤῥηνουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лѫкраtѫ în Tipenia, saѫ dѫпе кiпѫл Tipenienilор. [Τυῤῥηνὸς, ἔργον].

Τυῤῥίδιον (τὸ), noet: dim: ал лѫĭ

Τύῤῥις, шi Τύρσις, ιος (ἡ), noet: tѫрпѫ sпре апъраре de чеtate (de ѫnde Lat: turris, шi Pom: tѫрпѫ); (паptik:) касъ înпрежмѫitъ кѫ zidѫ, (Франц:) château-fort.

Τύρσος (ὁ), = Τύρσις.

Τυρώδης, έος (ὁ, ἡ), чел din fелѫл врînzetѫрілор, saѫ врînzоsѫ. [шi

Τυρωτὸς, ἡ, ὸν, fъкѫtѫ кѫ врînzъ. [τυρὸς].

Τυτθὸς, [τιτθὸς] ἡ, ον, noet: mikѫ; (dѫпе ziч:) de цiцъ, sѫгарѫ. «Τυτθὸν θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ» Tkp: || (neѫt:) Τυτθὸν, шi (îm:) Τυτθὰ, des în локѫ de adв: пѫцiп; авiа. «'Ανεχάζετο τυτθὸν ὀπίσω». Om: «Τυτθὸν ὅσσον ἀπωθεν». Tkp: «Τυτθὸν φθεγξαμένη». Iл: M. «Τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται». Iл: O. T. «Τυτθὰ διατμήξας». Od: M. tъind mъpѫnt.

Τυτὼ, όος -οῦς (ἡ), (imit:) глѫs: вѫfniцъ.

Τυφεδανὸς, (ὁ), kom: sekѫ, ѫшрелѫ, nesimцitорѫ. [шi

Τυφεδὼν, όνος (ἡ), noet: flaкъръ; априnzъtѫръ; (прin întind:) fъклie. [τύφος].

Τύφη (ἡ), [τῖφος] ѫпѫ fелѫ de еарвъ (de stѫfѫ), кѫ каре ѫmпleaѫ аштерпѫtѫріле, шi чл:

Τυφήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [τύφω] аръъtорѫ кѫ flaкъръ saѫ fѫmѫ, априnsѫ. «Λύχνος — » Eѵр:

Τυφθείμεν, în локѫ de τυφθείημεν, 1: îm: перs: de пas: пех: 1: de поft: ал лѫĭ τύπτω.

Τυφλάγκιστρον (τὸ), ѫпѫ fелѫ de хiрѫрц: ѫndiцоsѫ instр; (fъръ askѫцitе вoлdѫpĭ, saѫ пentpѫ пърціле tрѫпѫлѫĭ, че пѫ kad sѫвt вedеpe). [τυφλὸς, ἄγκιστρον].

Τυφλίνη (ἡ), шi Τυφλῖνος (ὁ), ѫпѫ fелѫ de шарпе кѫ foapte miчĭ (авiа zъpiцĭ) окĭ. [τυφλὸς].

Τυφλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), din пашtере орвѫ. [τυφλὸς, γείνω].

Τυφλοπλαστέω -ῶ, biit: -ήσω, formezѫ fiinце оарве, nefормаte, (шi fir:) minчinoase шi neînfiinцаte лѫкрѫрĭ; (pas:) mъ паskѫ орвѫ, nefормаtѫ. [τυφλὸς, πλάττω].

Τυφλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорѫ (прiчinѫitорѫ) de орвie. [τυφλὸς, ποιὸς].

Τυφλόπους, οδος (ὁ, ἡ), noet: чел че ѫmвлъ орвеште. [τυφλὸς, ποῦς].

Τυφλὸς, ἡ, ὸν, [τύφω] орвѫ; (dѫпе ziч:) fѫmоsѫ, негѫроsѫ; (прin ѫрm:) întѫпеkоsѫ; (прin întind:) невъzѫtѫ, askѫпsѫ; (кѫ цеп:) лiпsitѫ de шtiinцъ, saѫ експеріинцъ; (fir:) tîmпitѫ ла minte, slaвѫ, шiчл: "Τυφλὸν τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος». Пл: «Τὰ τυφλὰ τοῦ σώματος». Ksn: челе din апоĭ (невъzѫte). «Τυφλαὶ σπιλάδες». Лks: = Ὕφαλοι, челе de sѫвt маре. «Τυφλὸς τοῖχος». Біz: чел fъръ fереstре. «Λίμνη τυφλὴ». Пл: чеа fъръ skѫрцере. «Χωρία δύσορμα καὶ τυφλὰ». Пл: пеînлеsnite ла inпорtape. «Τυφλοὶ ὄνειροι». Лks: netîlкѫite. «Τὸ τυφλὸν (se înц: ἔντερον)». Antm:

Τυφλόστομος (ὁ, ἡ), (ποταμὸς, pîѫ) чел кѫ гѫръ вълtoasъ, fъръ skѫрцере. [τυφλὸς, στόμα].

Τυφλότης (ἡ), opвie; (fir:) tîmпime de minte, шi чл: [τυφλὸς].

Τυφλόφορος (ὁ, ἡ), (пapoks:) dѕкъtopѕ, пpoдѕsitopѕ de opвѕ; (пpoпapoks:) dѕsѕ, кълъѕzitѕ de opвѕ. [τυφλὸς, φέρω].

Τυφλόω -ῶ, вiit: -ώσω, opвeskѕ; întѕneкѕ; (пestp:)=Τυφλώττω (D. Kas:); (пas:) mъ opвeskѕ; (fir:) mъ tîmпeskѕ; (despпe лiѕside) пѕ кѕpгѕ, sînţѕ sekatѕ; (fir: mъ înпїetpeskѕ. «Οὖρα τυφλοῦται». Nik: ѕdѕл sts. se oпpeщte, пѕ кѕpџe. [шi

Τυφλώδης, εος (ὁ, ἡ), de feлѕ opвѕ (tîmпitѕ, nesimџitopѕ шi чл:). [τυφλὸς].

Τύφλωσις, εως (ἡ), opвipe; întѕnekape; (fir:) înпїetpipe; sekape, stîpпipe, шi чл: 2) (sхл:) în лoкѕ de τυφλότης. [τυφλόω].

Τυφλώττω, (fъpъ вiit:) sîntѕ opвѕ (пpoп: шi fir:), пѕ въzѕ; пѕ simџѕ. [τυφλὸς].

Τυφλώψ, ῶπος (ὁ), noet: opвѕ de вedepї. ‖ (des:)=Τυφλῖνος, ѕnѕ feлѕ de шapпe. [τυφλὸς, ὤψ].

Τυφογέρων, οντος (ὁ), noet: foapte въtpînѕ, кoвъsitѕ de въtpîneџe (вezї шi τυμβογέρων). [τύφος, γέρων]

Τυφομανὴς, έος (ὁ, ἡ), (пл:) neвѕnѕ de mîndpie, întѕnekatѕ de fѕmѕpї. [τύφος, μαίνομαι]. [de ѕnde.

Τυφομανία (ἡ), neвѕneaskъ mîndpie. 2) ѕnѕ feлѕ de вoaлъ, smintiчїѕne кѕ nesimџipe.

Τυφοπλαστέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmї înкipѕїeskѕ чeva în imaџinaџie, visezѕ. (алџїї zik: τυφλοπλαστέω).

Τύφος (ὁ), [τύφω] (пpinч:) fѕmѕ; aвѕpѕ. 2) (oвiч: fir:) mîndpie, fѕmѕpї, seakъ înгîmfape. 3) (med:) feлѕ saѕ simпtomъ de o лiпiчoasъ вoaлъ, tifosѕ (лîпгoape neagpъ), ad: fepвinџeaлъ кѕ nesimџipe. [de ѕnde

Τυφὸς (ὁ), pap, saѕ înd: în лoкѕ de τυφώς. [шi

Τυφόω -ῶ, вiit: -ώσω, întѕnekѕ, înпekѕ кѕ fѕmѕ. 2) (oвiч: fir.) însѕfлѕ mîndpie, înгîmfape; (шi пas:) mъ opвeskѕ de mîndpie, mъ ѕmплѕ de fѕmѕpї, mъ apъtѕ sпepiatѕ. (de ѕnde) "Τυτυφωμένος,,. Плt: aшeџitѕ (кa ѕnѕ tpъsnitѕ), кѕ minџiлe пїepdѕte, întѕnekatѕ. «Τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη». Dm: este neminetosѕ, пѕ шtie, чe ziчe. «Οὐχ οὕτω τετύφωμαι,,. Dm: пѕ sîntѕ atît de nepodѕ.

Τύφω, [în afin: кѕ θύω] вiit: θύψω, (пex: ἔθυψα, пas: tpe: de кѕ: τέθυμμαι, шi пex: 2: ἐτύφην) fakѕ (шi stpъm: întѕnekѕ кѕ) mѕлtѕ fѕmѕ; (пpin întind:) pesѕfлѕ, mъ evapopezѕ; (fir:) apzѕ în askѕns. «Τύφειν καπνόν,,. Ep: (шi stpъm:) «Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,,. Apstf: (шi пas:). "Καπνῷ τυφόμεναι μέλισσαι,,. Лks: (шi fir:) 'Ο πόλεμος πάλαι τυφόμενος ἀνέλαμψε,,. Пл: "Τυφομένην ἀθροῦ πυρός ἔτι ζῶσαν φλόγα,,. Пл:

Τυφώδης, εος (ὁ, ἡ), [τύφος] плiпѕ de mîndpie, sпepiatѕ. 2) (med:) пъtimaшѕ, saѕ хapaktepisatѕ de simпtome de tifoѕ sъ лîпгoape.

Τυφωεὺς, έως, шi

Τυφὼν, ῶνος (ὁ), віжъліе кѕ fѕлџepe: (maї noѕ) tpъsnetѕ 2) (dѕпe mitoлoџie) Tifonѕ, ѕnѕл din џiganџї. [τύφω]. [de ѕnde

Τυφωνεὺς, έως (ὁ), pap în лoкѕ de τυφωεὺς [шi

Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, шi

Τυφώνιος, α, ον, de віжеліе, saѕ fѕptѕnъ. «"Ανεμος—» Skp: "Τυφώνιοι,,. Stoв:= 'Εμβρόντητοι, neвѕnї, îndpъчiџї.

Τυφωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, чeл în feлѕ de fѕptѕnъ. [τυφὼν, εἶδος].

Τυφώς, ὡ (ὁ), noet: în лoкѕ de τυφὼν.

Τύχα, ας (ἁ), Dop: în лoкѕ de τύχη.

Τυχάζομαι, вiit: -άσομαι, гл: în лoкѕ de στοχάζομαι.

Τύχαιον (τὸ), temплѕ aл nopoкѕлѕї. [шi

Τύχαιος, α, ον, întîmплъtopѕ, aл întîmплъpiї. [τύχη]. [de ѕnde

Τυχαίως, adв: din (пpin) întîmплape.

Τυχεῖν, пex: 2: de inf: aл лѕї τυγχάνω.

Τυχεῖον (τὸ), [τύχη] Вiz: temплѕл nopoкѕлѕї (џeniѕлѕї пatponѕ aл) ѵpe ѕnѕї лoкѕ, saѕ opaшѕ.

Τυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în лoкѕ de τυγχάνω, nemepeskѕ, вpodeskѕ. "Τὸν θηρητὴρ ἐτύχησε ἑλὼν,,. Іл: О. [din

Τύχη (ἡ), [τεύχω=τυγχάνω] întîmплape, вpodeaлъ; înпpeжѕpape; (кa zeitate) ѕpsitoape (вѕнъ saѕ pea), nopoкѕ; (în џen:) întîmплъtope, nexotъpîtъ stape saѕ venipe a лѕкpѕpiлop; (пpin ѕpm: кa din pesѕлtatѕл лop) nopoчipe, isвѕtipe; saѕ (din пpotivъ) nenopoчipe, neisвѕtipe. "Τύχην δὲ λέγω εὐγένειαν καὶ πλοῦτον καὶ δυνάμεις καὶ τἀναντία τούτων· καὶ ὅλως εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν,,. Apst: "Τύχη γὰρ ὀρθοῖ, καὶ τύχη καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦντα, τόν τε δυστυχοῦντα,,. Sof: "Εἴπερ γε μὴ τύχῃ τινι, ἀλλ' ὑπὸ γνώμης ταῦτα γεγένηται,,. Ksн: "Θείᾳ τινὶ τύχῃ» Плt: dѕпe o zeeaskъ voinџъ. "Ἀγαθῇ τύχῃ,,. (Fp:) кѕ чeasѕ вѕнѕ, кѕ nopoкѕ; (їap лa înskpise вѕвлiчe, dekpete, шi чл: în пpoпopџie кѕ aл nostpѕ) în nѕmeлe Domnѕлѕї. «Τὰ τῆς τύχης». «Τὰ ἀπὸ

τῆς τύχης». Ksn: (ші їm:) «Αἱ τύχαι». Лкs: (їn перiфр:) їn локѕ de ἡ τύχη, челе din їntїmпларе fѣкѕte, префачерiле норокѕлѕї, (Франц:) les chances de la fortune, saѕ fавоареле норокѕлѕї. «Ἐπί τύχησι χρηστῇσι». Ep: «Ἐπ' ἀμείνοσι τύχαις». Плt: sѕвt maї норокоase аѕsпiцiї (maї прiiнчоase їнпрежѕрѣрї). «Ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τύχης εἰς μεγάλην προάγεσθαι,,. Epd: stape. (naptik:). "Δὸς ἡμῖν τύχην, εὐδαιμονίαν τε,,. Om: Imn: норочiре ші fерiчiре. «Μήτ' ἀρετὴν εὔχου, μήτ' ἄφενος· μόνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη». Trn: (ші dinnpotibѣ). "Τύχη χρησάμενος,,. Лкs: кѣzїnd їn ненорочiре; (їn menaжatѣ eksпpesie) mѕpind. "Ἀπὸ τύχης, "Κατὰ τύχην,,. =Τυχαίως, din їntїmпларе, saѕ бродеалѣ. «Φεῦ τῆς τύχης,,! че ненорочiре! (ші simи: . "Τῆς τύχης! τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο ἐλθεῖν,,. Ksn: че норокѕ! [de ѕnde

Τυχηρὸς, ά, ὸν, їntїmплѣtopѕ; (noet:) норокоѕ; «Τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκης,,. Esхл: [de ѕnde

Τυχηρῶς, adв: =Τυχαίως, dѕпе о їntїmпларе; (naptik:) din норочiре.

Τυχθεὶς, εῖσα, ὲν, noet: nas: nex: 1: de парtч:, ші

Τυχθῆναι, noet: nas: nex: 1: de inf: ал лѕї τεύχω.

Τυχικὸς, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς,=Τυχαῖος, ал норокѕлѕї, saѕ їntїmплѣtopѕ.

Τυχὸν, next: лѕї τυχών. ‖ (обiч:) ка adв: de їndoїалѣ, de se ва їntїmпла, поate, este de крезѕt.

Τυχόντως, adв: кѕm s'o їntїmпла, saѕ s'a їntїmплаt, dѕпе їntїmпларе. [din

Τυχὼν, οῦσα, ὸν, nex: 2: de парtч: ал лѕї τυγχάνω. «Ὁ τυχὼν». op чine s'o їntїmпла; проstѕ, de рїndѕ.

Τύχων, ωνος (ὁ), ѕпѕ zeѕ ка норокѕл. [τύχη].

Τύψις, εως (ἡ), ловiре; їнцепаре (de шопїрлѣ, de шарпе, ші чл:). [τύπτω].

Τώ, їnd: ал лѕї ὁ.

Τῶ, Dop: їn локѕ de τοῦ.

Τῷ, dat: sinr: ал лѕї ὁ, ші τὸ. 2) noet: їn локѕ de ᾧ, dat: ал лѕї ὅς, saѕ ὅ, pелаt:; ші demonstp: їn локѕ de τούτῳ. ‖ (ка: de преп:) їn локѕ de adв: пentpѕ, saѕ dintp'ачеasta.

Τῷ, saѕ (енкл:) Τῳ, At: їn локѕ de τίνι, saѕ τινὶ, dat: ал (їntpeв:) τίς, saѕ (nedef:) τις.

Τὤγαλμα, noet: (їn kontpak: At:) їn локѕ de τὸ ἄγαλμα.

Τὤγκιστρα, Dop: noet: їn локѕ de τὰ ἄγκιστρα.

Τὠγκίστρω, Dop: noet: їn локѕ de τοῦ ἀγκίστρου.

Τῶδε, nom: ші ак: їnd:, ші

Τῷδε, dat: sinr: ал лѕї ὅδε.

Τῳδί, καὶ Τῳδί, At: їn локѕ de τῷδε, καὶ τῷδε.

Τωθάζω, biit: -άσω, [τωυτάζω] (npon:) fакѕ ачеasші, че fаче ші алтѕл, їл imitѕ їn pїsѕ (їл їnгїnѕ); (de ѕnde обiч:) батжокорeskѕ, їaѕ їn pїsѕ кѕ despreцѕiре.

Τωθάσδοισα, Dop: їn локѕ de τωθάζουσα, паpтч: fem: ал лѕї τωθάζω.

Τωθασμὸς (ὁ), лѕаре їn pїsѕ, батжокорiре; (napтk:) перѕшinателе ворбе, че se zічеаѕ їntp'ѕнеле сербѣtopeшtї церемонiї але ѕпор zeiтѣцї dѕпе о релiцioasѣ datinѣ. (везї ші ἅμαξα, ші πομπεία). [ші

Τωθαστὴς, οῦ (ὁ), лѕѣtopѕ їn pїsѕ, батжокоритopѕ. [ші

Τωθαστὶ, adв:=Τωθαστικῶς. [ші

Τωθαστικὸς, ή, όν, кѕвенitѕ, saѕ аплекаtѕ, їndemїnatikѕ ла батжокорiре, saѕ лѕаре їn pїsѕ. [τωθάζω]. [de ѕnde

Τωθαστικῶς, adв: їn кinѕ de батжокорiре, saѕ лѕаре їn pїsѕ.

Τωθεία (ἡ), maї поѕ, ші рарѕ їn локѕ de τωθασμὸς [neїntp: τωθεύω].

Τῶκε, греш: їn локѕ de Τῷ κε.

Τῳκίδιον, noet: Dop: (їn їntpѕn:) їn локѕ de τὸ οἰκίδιον.

Τὤλγεος, noet: Dop: (їn їntpѕn:) їn локѕ de τοῦ ἄλγεος.

Τὠληθὲς, noet: Dop: (їn kontpak:) їn локѕ de τὸ ἀληθὲς.

Τὠμπέχονον, Dop: (їn kontpak:) їn локѕ de τὸ ἀμπέχονον.

Τῶ 'μῶ, Dop: noet: (їn anostp:) їn локѕ de Τῶ ἐμῶ=Τοῦ ἐμοῦ.

Τῷ 'μῷ, noet: (їn anostp:) їn локѕ de τῷ ἐμῷ.

Τῶνδε, цen: їm: ал лѕї ὅδε.

Τωνδί, At: їn локѕ de τῶνδε.

Τὤνδιον, At: noet: (їn kontpak:) їn локѕ de τὸ ἔνδιον.

Τὤνδρες, Dop: їn локѕ de τοὶ ἄνδρες,== Οἱ ἄνδρες.

Τὠνείρατα, Dop: noet: (їn kontpak:) їn локѕ de τὰ ὀνείρατα.

Τὤντρῳ, noet: (їn kontpak:) їn локѕ de τῷ ἄντρῳ.

Τὠπὸ, Dop: noet: (їn kontpak:) їn локѕ de τὸ ἀπό.

Τὠποβαῖνον, Dop: saŭ Ion: (în kontpaк:) în лoкŭ de τὸ ἀποβαῖνον.

Τώρ, Лак: în лoкŭ de Τὼς=Τοὺς.

Τὠργείω, poet: Dop: (în kontpaк:) în лoкŭ de τό Ἀργείου.

Τὤρνεον, poet: (în kontpaк:) în лoкŭ de τὸ ὄρνεον.

Τὤροτρον, poet: (în kontpaк:) în лoкŭ de τὸ ἄροτρον.

Τῷῤῥα, poet: (în kontpaк:) în лoкŭ de τῷ ῥα, saŭ τῷ ἄρα, пentpŭ aчeasta dap.

Τὠρχαῖον, Ion: (în kontpaк:) în лoкŭ de τὸ ἀρχαῖον.

Τὼς, Dop: în лoкŭ de τοὺς, saŭ οὕς,

Τὼς, adв: Dop: în лoкŭ de οὕτως. 2) (ŭne-opĭ) poet: în лoкŭ de ὡς. 3) (pap шi înd:) poet: Dop: în лoкŭ de οὗ, ὅθι, ŭnde (Ткр: Епгр: D. I.)

Τὤστεα, poet: Dop: (în kontpaк:) in лoкŭ de τὰ ὀστέα.

Τωὔτ' Dop: poet: (în kontpaк: шi апоstp:) în лoкŭ de τὸ αὐτὸ.

Τωὔτὸ, saŭ (шaĭ корек:) Τωὐτὸ, Τωὔτέου, saŭ (maĭ корек:) Τωὐτέου, Ion: (în kontpaк:) în лoкŭ de τὸ αὐτὸ, τοῦ αὐτοῦ.

Τωὐβούλοιο, Dop: poet: (în întpŭn:) în лoкŭ de τοῦ Εὐβούλου.

Τὼ 'φθαλμὼ, poet: (în апоstp:) în лoкŭ de τὼ ὀφθαλμὼ.

Τῷ 'χλῳ, poet: (în апоstp:) în лoкŭ de τῷ ὄχλῳ.

Υ

Υ, υ, Ὑψιλόν (τὸ), Insiлonŭ, nedeкл: adoъ-zeчeлea лiтеpъ a Еліneskŭлkĭ алfaвetŭ. || (nŭmep:) ύ, natpŭ sŭte, saŭ ал natpŭ-sŭteлea; шi ͵υ, natpŭ sŭte de miĭ.

Ὕ, Ὓ, ексnpimъ sŭnetŭл nъpiлop în miposipe.

Ὑάγχη (ἡ), [ὗς, ἄγχω] ŭnŭ feлŭ de воалъ, гŭшtepŭ ал nopчiлop. (veзĭ шi συνάγχη).

Ὑαγὼν, όνος (ἡ), pap шi diaлekt: în лoкŭ de σιαγών.

Ὑάδες (αἱ), [ὕω] o konsteлaцie (din шапte steлe) n'înпpeжŭpŭл капŭлŭĭ taŭpŭлŭĭ (a къpopa pesъpipe dŭпe soape пpevestĭa плoae).

Ὕαινα (ἡ), [ὗς] (npiнч:) skpoafъ. 2) (oвiч:) o foapte seлвatikъ feapъ (ŭnŭ feлŭ de mape лŭпŭ) кŭ koamъ de пepĭ de порkŭ neste toatъ sпinapea. 3) ŭnŭ feлŭ de пeшte (din soiŭл înnotъtopiлop пe koaste). 4) femee konsfinцitъ лa înkinapea лŭĭ Mitpa (zeŭ Пepsanŭ).[de ŭnde

Ὑαινίς, ίδος (ἡ),= Ὕαινα (3).

Ὑακίνθια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepвъtoape a Лачedemoneniлop în чinstea лŭĭ Iaчintŭ. (шi

Ὑακινθίζω, viit: -ίσω, seamъnŭ лa faцъ saŭ лa miposŭ кŭ fлoapea [ὑάκινθος].

Ὑακινθινοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), vъпsitŭ în faцa [ὑακίνθινος, шi βαφή].

Ὑακίνθινος η, ον, ал лŭĭ Iaчintŭ; (naptik:) чeл în faцa fлoapeĭ ὑάκινθος (veзĭ ziч:), ad: vînъtŭ înkisŭ; (ĭap apx: шi poet:) кŭ totŭл înkisŭ mopikŭ; (npin întind:) пeгpŭ (veзĭ шi ἰοδνεφής, шi πορφύρεος). «Οὔλας κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθεϊ ὁμοίας». Om: [din

Ὑάκινθος (ὁ, шi ἡ), ŭnŭ feлŭ de fлoape, zamвiлъ; (ĭap dŭпe aлцiĭ) poшŭл вŭжopŭ; saŭ vînъtŭл kpinŭ; saŭ (maĭ пpoвaв:) лaлeaoa (пe fpŭnzeлe къpia se чitĭaŭ лiтepiлe AI, saŭ ΥA). (de ŭnde) «Ὑάκινθε, λάλει τὰ σὰ γράμματα, καί πλέον αἴ, αἴ!». Mosx: Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ, καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος„. Ткр: 2) (npin întind:) faцa mopikъ, ŭnŭ feлŭ пe porfipъ. 3) (fem:) iaчintŭ, ŭnŭ feлŭ de пpeцioasъ пĭatpъ (de sanfipŭ) în faцa fлoapeĭ, ad: vînъtъ. 4) (dŭпe mitoлoц:) ŭnŭ tînъpŭ foapte fpŭmosŭ, пe kape din neвъгape de seamъ a omopît Aпoлonŭ. [ὗ, κινέω]. [de ŭnde

Ὑακινθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea лa faцъ кŭ zamвiлa, шi чл:

Ὑαλέος -οῦς, έη -ῆ, έον -οῦν, чeл de stiклъ; stpъвъzosŭ; saŭ stiклosŭ. [ὕαλος].

Ὑαλῆ, (în kontpaк:) în лoкŭ de ὑαλέη.

Ὑαλίζω, viit: -ίσω, seamъnŭ a stiклъ.

Ὑάλινος, η, ον, чeл de stiклъ. [шi

Ὑαλίτης, ου (ὁ), шi Ὑαλῖτις, ιδος (ἡ), ал stiклeĭ; saŭ чeл din feлŭл stiклeĭ. «Γῆ («Ψάμμος)—». konpinzъtopŭ de пъptiчeлe (foлositoape лa faчepe) de stiклъ.[ὕαλος].

Ὑαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлŭл stiклeĭ, stpъвъzosŭ, saŭ лŭчosŭ кa stiклa. || (sŭвst: se înц: λίθος) iaчintŭ, saŭ tonazŭ. [ὕαλος, εἶδος].

Ὑαλόεις, εσσα, εν, poet:=Ὑάλινος. «Παρειὰ —». Епгр: stiклoasъ. [din

Ὕαλος (ἡ, шi pap ὁ), [ὕω, saŭ χέω, saŭ εἵλη] stiклъ, kpistaлŭ. 2) (fir: în цen:) op чe tpŭпŭ înkeraтŭ шi stpъвъzosŭ, (snpe eks:) sapea чea din пъmîntŭ, шi чea amoniaкъ, кexpiвapŭл, шi чл: 3) apzъtoa-

pea orлindъ (вezĭ Apstf: Nopĭ 766. вezĭ шi σκάφιον 2).

Ὑαλοτέχνης, ου (ὁ), meштерŏ (fъкътopŏ) de stiклъ. [ὕαλος, τέχνη].

Ὑαλουργεῖον (τὸ), faвpiкъ de stiкле, stiклъpie. [шi

Ὑαλουργικὸς, ἡ, ὸν, atinгътopŏ de лѕкpъtopŏ, saŏ лѕкpape de stiклъ. «Ὑαλουργική». meѕepia лѕкpъtopѕлѕĭ de stiклъ. [din

Ὑαλουργὸς, ἡ, ὸν, лѕкpъtopŏ de stiклъ, stiклapŏ. [ὕαλος, ἔργον].

Ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, în кontpaк: din ὑαλέος.

Ὑαλόχροος -ους (ὁ, ἡ), чел în faцa stiклеĭ. [ὕαλος, χρόα].

Ὑαλόω -ῶ, вiit: -ώσω, пpefaкŏ în stiкъ. [шi

Ὑαλώδης, εος (ὁ, ἡ), stiклosŏ, =Ὑαλοειδής. [ὕαλος].

Ὑάλωμα (τὸ), o воалъ (паtъ) пе ла o-кiĭ кailop. [ὑαλόω].

Ὑαλῶπις, ιδος (ἡ), noet: [ὕαλος, ὤψ] чел кѕ faцъ (лѕчipe, шi чл:) de stiклъ. «Ἴασπις —». Opf:

Ὑὰς, άδος (ἡ), вezĭ ὑάδες.

Ὑβάζω, вiit: άσω, =Ὑβοῦμαι, mъ гîpвoвeskŏ, mъ плeкŏ (пpinч: ка sъ вървŏ); (пpin întind:) вървŏ.

Ὑββαλὴς, έος (ὁ, ἡ), глs: desfpînatŏ în tpѕпeштеле плъчеpĭ. [din

Ὑββάλλω, noet: [în sinк:] în лoкŏ de ὑποβάλλω.

Ὑβὸς, ἡ, ὸν, гîpвoвŏ, кoкoшatŏ, [de aчi] геѕosŏ. [din

Ὕβος (ὁ), кoкoшъ, гîpвoвitѕpъ, (de ѕnde Лat:) gibbus. [κύπτω]. [de ѕnde

Ὑβόω -ῶ, вiit: -ώσω, гîpвoвeskŏ, кoкoшezŏ пе чinева. (înпpot: de λορδόω].

Ὑβρίγελως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: pîzъtopŏ în ваtжoкopiрea (despreцѕipea) кѕiва. [ὕβρις, γέλως].

Ὑβρίζω, вiit: -ίσω, mъ пoptŏ, saŏ вopвeskŏ кѕ despreцѕipe, пepeгѕлat, oвpъzniчeskŏ, шi чл:; (despre вite шi паptiк: asinĭ) daŏ кѕ пiчopѕл, sъpŏ sвiepînd, шi чл:; (stpъm:) despreцѕieskŏ, пeчinsteskŏ (în вopвъ, saŏ în faптъ) пе чinева, îл tpaкtezŏ pъŏ; (despre fem:) siлѕieskŏ, pѕшinezŏ. «Εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος εἶναι, οἷς φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγγίνεσθαι». Ksn: «Μάλ' ὑβρίζεις, καί πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταιὸς„. Od: Σ. «Πῶς γὰρ οὐ δεινὰ πάσχουσιν, ἐπειδὰν ὁρῶσι τὴν τούτου ἑταίραν καὶ χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλὰ, καὶ ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν, καὶ ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων»; Dm: «Τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τοὺς ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν»; Лis: (шi кѕ aк: stpъm:) «Ταῦθ' ὑπερηφανεύοντες, ἡμέας ὑβρίζοντες». Iл: Λ. «Οὓς νῦν ὑβρίζει, καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ». Dm: «Τὸν θεὸν, τὸν ὕβρισε„. Tкp: (шi кѕ пpeп:). «Τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον». Apstf: (шi кѕ aк: кa xotъp:). "Ὕβρεις ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν». Evp: (Лѕч: o desлѕшeшte maĭ вine, însъ aчeasta nѕ se пъzeшte totdaѕna). "Τὸ μὲν σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά ἐστι τὸ σὸν ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ· τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ γὰρ, ὅς τις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, шi чл»: Лѕч: (шi despre вite) «Οἱ ὑβρισταὶ ἵπποι ἐκτεμνόμενοι τοῦ δάκνειν καὶ ὑβρίζειν ἀποπαύονται». Ksn: (шi despre пeînsѕfл:). «Τῷ ποταμῷ ὑβρίσαντι». Ep: notonind, шi tipînd ла вале кaлѕл. «Φυτὰ ὑβρίζοντα». Лкs: =Υλομανοῦντα. (шi пas:). «Πολλοὶ ὑπὸ κρειττόνων ὑβριζόμενοι». Ksn: «Ὁ νόμος οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβρίζεσθαι ἀξιοῖ». Dm: (шi кѕ aк: кa xotъp:) «Τηλικαύτην ὕβριν ὑβρισμένος». Лкs: (saŏ în eл: de пpeп:) «Τὰς γνάθους ὑβρισμένος». Лкs: пълmѕitŏ; saŏ smѕлsŏ (кѕpъцitŏ) de пepĭ mѕiepeшte. (neoвiч:) "Στολὴ (ἡ Περσική) οὐδέν τι ὑβρισμένη». Ksn: nѕ atît лѕкsoasъ, saŏ mѕieposъ (кa чea Mediкъ), înкît a aжѕнцe a fi de neчinste. [ὕβρις].

Ὑβριοπαθέω -ῶ вiit: -ήσω, пъtimeskŏ neчinste. [ὕβρις, πάθος].

Ὑβρὶς, ίδος (ἡ), ѕnŏ feлŏ de пasъpe, кape пaшte noaptea. [din

Ὕβρις, εως (ἡ), [ὑπὲρ, saŏ ὕβος] (dѕпe ziч:) ѕmfлъtѕpъ; (de ѕnde fir: кa xapaкtepŏ) mîndpie, îngîmfape; oвpъzniчie, пepѕшine; desfpînape; пeпъsape; (iap кa faптъ în цeп:) op че se faче, saŏ se ziче spre despreцѕipea кѕiва шi кѕ пeпъsape; fѕpioasъ пѕptape, пepîndѕiaлъ; (паptiк: лeц:) oкъpîpe, saŏ pea tpaкtape spre neчinste; tpѕпeaskъ neчinstipe în siлniчie. «Παίδων ὕβρεις, καὶ γυναικῶν αἰσχύνας». Iskp: «Εἰδὼς, ὅτι γῆμαι μὲν τὴν βασιλέως ἔπραττε θυγατέρα, τὴν δ' αὐτοῦ ἄνευ γάμου λαβεῖν ἐβούλετο, ὕβριν νομίσας τοῦτο„. Ksn: «Οὐ γὰρ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις ἐστὶ δεινὸν, καί περ ὂν δεινόν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει». Dm: «Οἱ νόμοι πολλῷ μείζονος ζημίας ἀξιοῦσι τοὺς ἑκουσίᾳ καὶ δι' ὕβριν τι πλημμελοῦντας τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων». Dm: "Οὐ γὰρ ἐστι τῶν πάντων οὐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον· ἀνάγνωθι δ' αὐτόν μοι λαβὼν

τὸν τῆς ὕβρεως νόμον». Dm: «Κεχειροτόνηται ὕβρις τὸ πρᾶγμα εἶναι». Dm: (ші despre bite). «Τοῖς ὄνοις φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγγίνεσθαι». Ksn: (ші despre neînsѣfл:) "Οἴνου ὕβρις„. Ел: fipeaска ſерсере. [de ѕnde

Ὕβρις, ιος (ὁ), поеt: în локѕ de ὑβριστής.

Ὕβρισμα (τὸ), чееа че se ſаче, saѕ se zіче snpe nечinstipea кѕiва, saѕ resѕлtatѕл nечinstipiї. 2) поеt: în локѕ de ὑβριστής. "Ὕβρισμα τετρασκελὲς„. Eѕp: [ші

Ὑβρισμὸς (ὁ), nечinsiipe, pea tpaктape (акt: saѕ пas:). [ші

Ὑβριστήρ, поеt: în локѕ de...

Ὑβριστής, οῦ (ὁ), nечinstitopѕ, despreцѕitopѕ; обpaznікѕ, neрѕшinatѕ; desfpînatѕ; чел кѕ nepîndѕїалъ în пѕртъpї. «Ἀνέρες ὑβρισταὶ καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι». Od: Z. (ші despre bite, ші neînsѕfл:) "Ἵππος ("Ἄνεμος)—„. Ksn: Es: (ші компар: dedѕsѕ de алцїї ла ὑβριστὸς). "Ὥσπερ ἐν τοῖς ἵπποις, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρώποις τισιν ἐγγίνεται, ὅσῳ ἂν ἔκπλεω τὰ δέοντα ἔχωσι, τοσούτῳ ὑβριστοτέροις εἶναι„. Ksn: "Καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος„. Ksn: "Ὁμίλου ἀχρηΐου οὐδὲν ὑβριστότερον„. Ep: [ὑβρίζω]. [de ѕnde

Ὑβριστιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntѕ disпѕsѕ, аплекатѕ а nечinsti, а mъ пѕpta nерегѕлat, а fаче nepîndѕїелї. [ші

Ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, saѕ аплекатѕ а fаче (а se пѕpta кѕ) nepîndѕїелї, fipeште nерегѕлатѕ (обpaznікѕ, desfpînatѕ, ші чл:); (despse плаnte)=Ὑλομανής. "Διήγησις ὑβριστική„. D. Ал: експѕnepe de nечinstipe fъкѕтъ кътре чineва. "Τὸ ὑβριστικόν„. Лкs: аплекареа отѕлѕї ла nечinstipe. [de ѕnde

Ὑβριστικῶς, adв: кѕ кіпѕ despreцѕitopѕ, nечinstitopѕ.

Ὑβριστίς, ίδος (ἡ), fem: ал лѕї ὑβριστής.

Ὑβριστοδίκης, ου (ὁ), жѕdікъtopѕ кълкъtopѕ (despreцѕitopѕ) de dpeптate, nedpeптѕ, mitapnікѕ. [ὑβριστής, δίκη].

Ὑβριστὸς, ἡ, ὸν, [ὑβρίζω] nечinstitѕ de чineва, saѕ вpednікѕ de nечinstipe; (pap în позіt:) în локѕ de ὑβριστής, saѕ ὑβριστικὸς, (de ѕnde компар:) "Ὑβριστότερος în локѕ de ὑβριστικώτερος. (везї ὑβριστής).

Ὑβρίστρια (ἡ), fem: ал лѕї ὑβριστήρ.

Ὕβωμα (τό), =Ὕβος, гебошітѕpъ, гîpбовітѕpъ, кокоашъ. [ші

Ὕβωσις, εως (ἡ), гебошіpe, кокошаpe, гîpбовіpe (înпpot: de λόρδωσις, везї ὑβός). [ὑβόω].

Ὑγεία (ἡ), în локѕ de At: ὑγίεια, сѕнътate.

Ὑγιάζω, biit: -άσω, însънътошезѕ, лекѕїескѕ пе чineва; (пas:) mъ fакѕ sънътosѕ, mъ tъmъdѕїескѕ. [ші

Ὑγιαίνω, biit: -χνῶ, sîntѕ sънътosѕ; (fir:) sîntѕ în minцiле меле; (ѕne-opї) mъ fакѕ bine, mъ însънътошезѕ. ‖ "Ὑγίαινε„ salѕtape de плекаpe, ръmїї sѕнътosѕ, (Франц:) adieu. [ὑγιής]. [de ѕnde

Ὑγίανσις, εως (ἡ), însънътошipe (акt: saѕ пas:). [ші

Ὑγιαντός, ἡ, όν, пѕtinчїosѕ de а se însънътоші, de tъmъdѕit. [ші

Ὑγίασις, εως (ἡ),=Ὑγίανσις. [ші

Ὑγίασμα (τό), mіжлокѕ de însънътошipe (леакѕ, saѕ dietъ). [ші

Ὑγιαστικός, ἡ, όν, пѕtinчosѕ de а însънътоші, ppiinчosѕ ла (adѕкъtopѕ de) însънътошipe. 2)=Ὑγιαντός.

Ὑγίεια, ші (maї pap) ὑγιεία (ἡ), sънътate de tpѕпѕ, ші (fir:) de minte. [ші

Ὑγιεινός, ἡ, όν, adѕкъtopѕ, saѕ вѕѕtѕ de sънътate. "Ἀὴρ ("Ἕξις)— „. Лкs: [ὑγιής]. [de ѕnde

Ὑγιεινῶς, adв: кѕ sънътate, кѕ bîptѕte.

Ὑγίεις, εσσα, εν, поеt: Беоt: în локѕ de ὑγιής.

Ὑγιηρὸς, ὰ, ὸν, (sѕперл: пpгл: ὑγιηρέστατος) adѕкъtopѕ, saѕ пъpташѕ de sънътate, sънътosѕ. "Ὑγιηρέστατος πάντων ἀνθρώπων„. Ep: [din

Ὑγιής, έος (ὁ, ἡ), [în afin: кѕ ὑγρὸς] sънътosѕ, цеапъпѕ; (fir:) întpeгѕ; adевърatѕ, nеpreſъкѕtѕ; folositopѕ; înцелептѕ; (în цen:) пpeкѕm tpeбѕїe, nedefeкtѕosѕ. "Μῦθος ὑγιής„. Іл: Θ. nеpreſъкѕtѕ. "Τῶν δὲ ἦν ἄρα οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα». Ep: dpeптѕ, кѕpatѕ.

Ὑγιοζυγία (ἡ), ѕnipe, saѕ întîлnipe de soцї în sънътate (Sхл: експл: а лѕї ἀρτιζυγία). [ὑγιής, ζεύγνυμι].

Ὑγιοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fакѕ пе чineва sънътosѕ. [ὑγιής, ποιέω].

Ὑγιόω -ῶ, bit: -ώσω, =Ὑγιοποιέω. [ші

Ὑγιῶς, adв: кѕ sънътate, saѕ цeneпie, bîptѕte; (fir·) dpeпt; înцелепцеште; пpeкѕm se каde. [ὑγιής].

Ὑγιώτερος, α, ον, компар: (пергл:) ал лѕї ὑγιής.

Ὑγράζω, biit: -άσω, sîntѕ ѕdѕ, ѕmedѕ.

Ὑγραίνω, biit: -ανῶ, ѕdѕ, ѕmezeskѕ чева, moїѕ; (despre pîѕ) adъпѕ, saѕ ѕdѕ. [ὑγρὸς]. [de ѕnde

῞Υγρανσις, εως (ἡ), ȣdape, ȣmezipe; moĭepe. [ші

Ὑγραντικὸς, ὴν, ὸν, чел кȣ însȣшime de a ȣmezi, adȣкътopȣ de ȣmezipe, saȣ ȣmezeaлъ. [ші

Ὑγρασία, (ἡ) ȣmezeaлъ. [ші

῞Υγρασμα (τὸ), ȣmezitȣpъ, saȣ лȣкpȣ ȣmezitȣ; ȣmezeaлъ.

Ὑγρηδὼν, όνος (ἡ), Ion: în лoкȣ de ὑγρασία.

Ὑγροβατέω -ῶ, biit: ήσω, ȣмБлȣ (bieцȣĭeskȣ) în ȣmezoase лoкȣpĭ. [din

Ὑγροβάτης, ου (ὁ), ȣшБлъtopȣ (пetpeкъtopȣ) in ȣmezoase (anoase) лoкȣpĭ. [ὑγρὸς, βαίνω]. [de ȣnde

Ὑγροβατικός, ἡ, ὸν, fъкȣtȣ din natȣpъ a tpъi (a ȣмБлa) în anoase лoкȣpĭ, = Ἔνυδρος. (înnpot: de ξηροβατικός).

Ὑγροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: moĭatȣ în anъ, saȣ în ȣmezeaлъ, [ὑγρὸς, βάπτω].

Ὑγρόβιος (ὁ, ἡ), [ὑγρὸς, βίος] noet: tpъitopȣ în ȣmezeaлъ, saȣ anъ, = Ἔνυδρος; saȣ aronisitopȣ de a лe bieцiĭ din anъ (mape, pîȣ, ші чл:), neskapȣ, ші чл:

Ὑγροβόλος (ὁ, ἡ), noet: skoцъtopȣ, npodȣкъtopȣ de ȣmezeaлъ, ȣmezitopȣ. "Σταγὼν —„. Eȣp: пiкъtȣpъ de плoae. [ὑγρός, βάλλω].

Ὑγρόγελως, ωτος (ὁ, ἡ), (fir:) întinsȣ, natȣpaлȣ, nenpeſъкȣtȣ în pîsȣл sъȣ. [ὑγρὸς, γέλως].

Ὑγρόγονος (ὁ, ἡ), noet: nъsкȣtȣ în ȣmezeaлъ, (ad:) în anъ. [ὑγρὸς, γόνος].

Ὑγροθηρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopȣ de bînape în anъ (de neskȣipe). "Ὑγροθηρικὴ (τέχνη)„. Плt: neskȣpia. [ὑγρὸς, θήρα].

Ὑγροκέλευθος (ὁ ἡ), [ὑγρὸς, κέλευθος]= Ὑγροπόρευτος. «Κοχλίας —„. At: a къpȣĭa кале se însemneazъ кȣ ȣmezeaлъ.

Ὑγροκέφαλος (ὁ, ἡ), чел кȣ ȣmezeaлъ în капȣ, saȣ nъtimaшȣ de idpoчeſaлȣ. [ὑγρὸς, κεφαλή].

Ὑγροκήλη, ші Ὑγροκιρσοκήλη (ἡ), = Ὑδροκήλη. [ὑγρὸς, κήλη].

Ὑγροκοίλιος (ὁ, ἡ), чел кȣ moaлe nînteчe, =Εὐκοίλιος. [ὑγρὸς, κοιλία].

Ὑγροκολλούριον (τὸ), = [ὑγρὸν, κολλούριον, bezĭ ziч:].

Ὑγρόκομος (ὁ, ἡ), noet: чeл кȣ nъpȣл ȣmedosȣ (enit: de pîȣ). [ὑγρὸς, κόμη].

Ὑγρολάξευτος (ὁ, ἡ), noet: adînкatȣ, къвъnatȣ de anъ. [ὑγρὸς, λαξεύω].

Ὑγρομέδων, οντος (ὁ, ἡ), noet: înnъpatȣ aл aneлop. [ὑγρὸς, μέδων].

Ὑγρομέλεια (ἡ), moлiчĭȣne (лesniчĭȣne de sȣчit, saȣ înвîptit), fpъцezime a mъdȣлapeлop. [din

Ὑγρομελὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл кȣ moĭ (mлъdioase, fpaцede) mъdȣлape. [ὑγρὸς, μέλος].

Ὑγρόμορφος (ὁ, ἡ), noet: ȣmedosȣ лa firȣpъ, saȣ de anoasъ (лiкȣidъ) natȣpъ. [ὑγρὸς, μορφή].

Ὑγρόμυρον (τὸ), anosȣ mipȣ, saȣ mipeasmъ. [ὑγρὸς, μῦρον].

Ὑγρονόμος (ὁ, ἡ), nъsкȣtȣ (tpъitopȣ) în anъ, =Ὑγρόβιος. [ὑγρὸς, νομή].

Ὑγρόνοος -ους (ὁ, ἡ), moaлe (nestatopniкȣ) de minte, saȣ simцimintȣ, ші xapaкtepȣ; moлiчĭosȣ, afemeĭatȣ. [ὑγρὸς, νόος -οῦς.

Ὑγροπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл de sлaвъ konstitȣцie, moaлe de каpne. 2) (noet:) чeл кȣ ȣmezeaлa sa înгeцatъ. [ὑγρός, πήγνυμι].

Ὑγρόπισσον (τὸ), katpanȣ anosȣ. [ὑγρὸς, πίσσα].

Ὑγροποιός (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de ȣmezitate, ȣmezitopȣ. [ὑγρὸς, ποιὸς].

Ὑγροπόρευτος (ὁ, ἡ), noet: = Ὑγροπόρος. [ὑγρὸς, πορεύομαι].

Ὑγροπορέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: ȣмБлȣ ne anъ, кълътopeskȣ ne mape. [din

Ὑγροπόρος (ὁ, ἡ), ȣмБлъtopȣ ne anъ, кълъtopȣ ne mape. [ὑγρὸς, πόρος].

Ὑγρορρόέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣpгȣ de ȣmezeaлъ. [ὑγρὸς, ῥοή].

Ὑγρὸς, ὰ, ὸν, anosȣ, кȣpгъtopȣ; ȣmezosȣ; aлȣneкosȣ. "Ὑγρὰ τροφή„. At: "Ὑγρὸν ἔλαιον„. Om: anoasъ ȣnsoape (snpe deoseвipe de чeaînкeгatъ). "Ὑγρὸν ὕδωρ„. Om: (snpe deoseвipe de чea înгeцatъ). "Ὑγρά μοι δοκεῖ ἡ ἐν τῷ Φαληρικῷ ἕλει γῆ καὶ ἡ ταύτῃ ὁμοία„. Ksn: "Τὰ ὑγρὰ τῶν σταθμῶν„. Ksn: "Ἄνδρες ὑγροὶ τὰς φύσιας„. Iпкp: de ȣmezoasъ (sлaвъ) konstitȣцie. "Τῶν ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν καρπῶν„. Iпкp: "Ἄνεμοι ὑγρὸν ἀέντες„. Om: însoцiцĭ кȣ ȣmezeaлъ saȣ плoae. "Ὑγρὰ κέλευθα». Om: Es: mapea. "Τὸ ὑγρόν„. ȣmezitatea. "Τὰ ὑγρά„. ȣmezeлeлe tpȣnȣлȣĭ. 2) (npin întind:) moaлe, fpaцedȣ, deлiкatȣ, mлъdiosȣ. "Ὑγρὸς χαλινός„. Ksn: "Ὑγρὸς κισσός (ἄκανθος)». Eпгp: Ткp: "Νεοττοῖς ὑγροῖς„. Eлi: nesȣъpъtopĭ, neapiпaцĭ. "Ὑγρὸς τράχηλος„. Лкs: "Σκέλη ὑγρά„. Ksn: "Ὑγρὰ ὄρχησις„. Лкs: (ші în лoкȣ de adв:). «Ὑγρὸν ἀείδειν». Om: кȣ dȣĭosȣ глasȣ. 3) (fir:) лesniчosȣ, mлъdiosȣ, плeкatȣ; (în pъȣ) nestatopniкȣ, skimвъчĭosȣ; saȣ moлiчĭosȣ, tpîndaвȣ; лesniчĭosȣ a aлȣneкa, a къdea în neкȣviinцe. "Εὔπλασον καὶ ὑγρὸν

ἡ νεότης,,. Пл: "Ὑγρότεραι πεύσεις». Пл: лesnivoase. "Τὸ Κίμωνος ὑγρὸν,,. Пл: soціавілъл ші тлъdiosъл характерꙋ. "Ὑγρότερος τῷ γελοίῳ». Пл: аплекатꙋ ла лꙋаре în рîsꙋ. "Ὑγρὸς πόθος,,. Оm: а аmорꙋлꙋî. "Ὑγρὸς βίος,, At: desmîерdoasъ (вeзî ші διαῤῥέω). "Ὑγρὸν ὄμμα,,. Лкs: аmоросꙋл окїꙋ. (ші adверbіал) "Ὑγρὸν ὁρᾶν (δέρκεσθαι),,. Елі: Епгр: [ὕω].

Ὑγρόσαρκος (ὁ, ἡ), moaлe de карне, saꙋ ла трꙋпꙋ. [ὑγρὸς, σάρξ].

Ὑγρότης (ἡ), ꙋmezitate, лікꙋiditate; ꙋmezeaлъ; (прin întind:) фръцеzіme; тлъdioшie, лesnivїꙋne în мішкаре; (fir) лesnivїꙋne de характерꙋ; simціvїꙋne; (în ръꙋ) nestatорnivie, sкimвъvїꙋne în rîndꙋрî; moлivїꙋne, desfътъvїꙋne. "Ὑγρότης βίου· τὴν ἀσωτίαν γὰρ ὑγρότητα νῦν προσαγορεύουσι τινές,,. At: "Ἡ περὶ τὰς ὑποδοχὰς ὑγρότης καὶ δαψίλεια, καὶ το ἀνειμένον ἐν τῇ διαίτῃ (τοῦ Λουκούλλου καὶ Κίμωνος)». Пл: "Τὴν ὑγρότητα αὐτῶν (τῶν δικαστῶν) τοῦ ἤθους τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι,,. Лікрг: [ὑγρός].

Ὑγροτόκος (ὁ, ἡ), [ὑγρὸς, τόκος] пъsкъторꙋ, продꙋкъторꙋ de апъ, saꙋ ꙋmezeaлъ.

Ὑγροτράχηλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ moaлe, тлъdiosꙋ грꙋmazꙋ. [ὑγρὸς, τράχηλος].

Ὑγροτροφικὸς, ἡ, ὸν, însꙋшitꙋ віецꙋitoaрелор în апъ. [din

Ὑγρότροφος (ὁ, ἡ), хрънitꙋ, (ad:) тръiторꙋ în апъ. [ὑγρὸς, τροφή].

Ὑγρόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кꙋ окї тлъdioшї, saꙋ аmороаsъ къꙋтътꙋръ, (обшt:) окї жꙋкъторї. [ὑγρὸς, ὀφθαλμός].

Ὑγρόφθογγος (ὁ, ἡ), noet: fъкъторꙋ de sꙋnetꙋ прin дешертареа лікꙋidꙋлꙋї dintр' însꙋл. "Λάγηνος—,,. Епгр: кꙋ гꙋра stрimтъ, (прin ꙋрm:)=Ὑγρῷ φθεγγομένῃ στόματι, каре кîлкїїе (fъкind плъкꙋtꙋ sꙋnetꙋ въꙋторілор de вінꙋ). [ὑγρός, φθόγγος].

Ὑγρόφλοιος (ὁ, ἡ), чел кꙋ moaлe, fраџеdъ коажъ. [ὑγρὸς, φλοιός].

Ὑγροφοβία (ἡ),= Ὑδροφοβία. [ὑγρὸς, φόβος].

Ὑγρόφοιτος (ὁ ἡ), noet: = Ὑγροπόρευτος. [ὑγρὸς, φοιτάω].

Ὑγροφόρος (ὁ, ἡ), = Ὑδροφόρος. [ὑγρὸς, φέρω].

Ὑγροφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -φυῶς, ꙋmedosꙋ, апосꙋ din naтꙋръ, saꙋ чел de апоаsъ naтꙋръ. [ὑγρὸς, φυή].

Ὑγροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: пꙋрtъторꙋ de ꙋmedoasъ înвръкъmintе, saꙋ акопepitꙋ кꙋ апъ, "Βυθός—„ Non: [ὑγρός, χιτών].

Ὑγρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), noet: [ὑγρός, χρώς] чел кꙋ ꙋmedoasъ пїеле; (fir:) чел кꙋ ꙋmedoasъ sꙋпрафаць.

Ὑγρόχυτος (ὁ, ἡ), noet: въpsътоpꙋ de (saꙋ въpsatꙋ, pisinitꙋ în) ꙋmezeaлъ. «Ὄμβρος —» Non: [ὑγρὸς, χέω].

Ὑγρῶς, adв: кꙋ ꙋmezeaлъ (maї totdaꙋna fir:). "Ὑγρῶς (ші компар: «Ὑγροτέρως) κάμπτουσι,,. Ksn: кꙋ лesnivїꙋne. [ші

Ὑγρώσσω, (fъръ віit:) noet: în локꙋ de ὑγραίνω. || (nestр:) sîntꙋ плinꙋ de ꙋmezeaлъ. "Σπόγγος ὑγρώσσων„. Esхл: moїatꙋ în апъ. [ὑγρὸς].

Ὑδαλέος, α, ον, noet:=Ὑδατώδης, ші Ὑδαρής; (med:)=Ὑδερώδης. «Ἡ χροιὰ ἐπὶ τό λευκότερὸν τε καὶ ὑδαλεώτερον ἐκτέτραπται τοῦ κατὰ φύσιν,,. Інкр: [ші

Ὑδαρὴς, έος (ὁ, ἡ), апосꙋ; amestекatꙋ кꙋ апъ. "Οἶνος—„ Ksn:; (прin întind: ші fir:) тресвitꙋ, слаꙋꙋ, fъръ fервinцеaлъ. "Φιλότης—„. Esхл: [ші

Ὑδαρός, ά, ὸν,=Ὑδαρής. [ὕδωρ]. [de ꙋnde

Ὑδαρότης (ἡ), каліtatea лꙋкрꙋлꙋї апосꙋ.

Ὑδαρώδης, εος (ὁ, ἡ), кат апосꙋ.

Ὕδασι, dat: îm: ал лꙋї ὕδωρ.

Ὑδασιστεγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: în локꙋ de ὑδατοστεγής.

Ὑδαταίνω, ші (між:) -αίνομαι, пъtimeskꙋ de idроnікъ, saꙋ (despre femeї) de поалъ албъ. [ші

Ὑδάτεινός, ος saꙋ ἡ, ον saꙋ ὸν, în локꙋ de ὑδάτινος. [ὕδωρ].

Ὑδατηγός (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, ἄγω] апъdꙋкꙋ, saꙋ stрътꙋтъторꙋ, dꙋкъторꙋ de апъ dintр' о парте întр'алta.

Ὑδατηρὸς, ά, όν, кꙋвenitꙋ апеї. "Κρωσσός—,,. Пл.d: вꙋнꙋ de кърat апъ întр'алтъ парте. [ші

Ὑδάτινος, η, ον, чел de апъ, ꙋmedosꙋ, апосꙋ; saꙋ чел de фаца апеї; (прin întind:) stръвъzosꙋ; saꙋ тлъdiosꙋ; (прin ꙋрm:) fраџеdꙋ, деліkatꙋ. "Βραχίων ("Νάρκισσος)—„ Епгр: «Ἄνεμος—„ Іпкр: ші Ткр: плоїosꙋ, saꙋ ꙋmedosꙋ. "Ὑδάτινα βράχη„. Ткр: sꙋвцірї, stръвъzoase; saꙋ de фаца апеї. [ὕδωρ].

Ὑδάτιον (τό), dim: ал лꙋї ὕδωρ, апшоаръ; плоіцъ; рîꙋлецꙋ.

Ὑδατὶς, ίδος (ἡ), (med:) въшікꙋцъ кꙋ апъ formatъ sꙋвt плеопа de sꙋs а окїꙋлꙋї. 2) глs:=Σταγών, пікътꙋръ. [ші

Ὑδατισμός (ἡ), колкъітꙋл апеї din трꙋпꙋл Idроnікосꙋлꙋї. (вeзї ші κλυδασμός).[ші

Ὑδατόεις, εσσα, εν, noet: în локꙋ de ὑδατώδης, foapte апосꙋ, плinꙋ de апъ. "Νέφος—„. Ткр: [ὕδωρ].

Ὑδατοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), поet:=Ὑδατοτρεφής.

Ὑδατόκλυστος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, κλύζω] afsndatš, spълatš în aпъ.

Ὑδατοπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ), поet: лoвitš, isвitš de aпe. [ὕδωρ, πλήττω].

Ὑδατοποσία (ἡ),=Ὑδροποσία.

Ὑδατοποτέω -ῶ, вiit: ήσω,= Ὑδροποτέω.

Ὑδατοπότης, ου (ὁ),=Ὑδροπότης.

Ὑδατοπωτέω -ῶ, поet: în лoкš de ὑδατοποτέω.

Ὑδατοστεγής, έος (ὁ, ἡ), oпpitopš (пeпetpeкstš) de aпъ, (Fpaнц:) imperméable. [ὕδωρ, στέγω].

Ὑδατοστεφής, έος (ὁ, ἡ), поet: [ὕδωρ, στέφω] înкoпжspatš de aпe.

Ὑδατοτρεφής, έος (ὁ, ἡ), поet: xpъпitš, кpeskstš (tpъitopš) în aпъ. «Ἄιγειρος («Ἰχθὺς)—» Om: ши Emпed: [ὕδωρ, τρέφω].

Ὑδατόχλοος [ὕδωρ, χλόη], ши

Ὑδατόχλωρος (ὁ, ἡ), чeл кs faцъ smedъ, fpaцedъ, saš ofiлitъ кa aпa; saš вepdsпкš лa faцъ. [ὕδωρ, χλωρός].

Ὑδατύχολος (ὁ, ἡ), amestekatš кs aпъ ши вeпinš. [ὕδωρ, χολή].

Ὑδατόχροος -ους (ὁ, ἡ), чeл кs faцa кa a aпeĭ. [ὕδωρ, χρόα].

Ὑδατόω -ω, вiit: ώσω, fakš чeвa aпosš, пpefakš în, saš amestekš кs aпъ. || (пas:) mъ пpefakš în aпъ; (med:) idpoпiчezš. [ши

Ὑδατώδης, εος (ὁ, ἡ), aпosš, кa aпa; чeл în faцa aпeĭ; плiпš de aпъ, кs totsл sdš; (med:) idpoпiкosš. [ὕδωρ].

Ὑδείω, поet: în лoкš de ὑδέω, saš ὕδω.

Ὑδεραίνω, ши Ὑδεράω -ῶ,=Ὑδεριάω.

Ὑδερίασις, εως (ἡ), idpoпiчipe. [din

Ὑδεριάω -ῶ, вiit: -άσω, пъtimeskš de, saš sîntš ssпsšš лa idpoпiкъ, idpoпiчezš. [ши

Ὑδερικός, ή, όν, кsвenitš, saš ssпsšš лa idpoпiкъ, idpoпiкosš. "Ὑδερικὸν ἀῤῥώστημα„. Пл: [din

Ὕδερος (ὁ),=Ὕδρωψ, idpoпiкъ. [de sпde

Ὑδερόω-ῶ, ши (miж: saš пas:) όομαι -οῦμαι, вiit: -ώσω, -ομαι,=Ὑδεραίνω, Ὑδεριάω. [ши

Ὑδερώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл din feлsл, saš asemenea idpoпiчeĭ.

Ὑδέω ῶ, поet:=Ὕδω, ши ᾄδω. «Καί τὰ μὲν ὥς ὑδέονται». Aпoл: se кîntъ, se zік.

Ὕδνον (τό), [ὕω, saš οἰδέω, fiind къ se skpie ши кs οι] sпš feлš de mîпъtapкъ, saš чsпepкъ, чe кpeшte înъsпtps în пъmîntš (пpiпч: dsпe плoĭ), (Fpaнц:) truffe.

Ὑδνόφυλλον (τό), sпš feлš de плantъ, чe pesape пe чsпepчĭ, ши înлesпeшte astfeл гъsipea лop. [ὕδνον, φύλλον].

Ὑδογενής, έος (ὁ, ἡ), поet: пъskstš în, saš din aпъ. [ὕδος, γείνω].

Ὕδος, εος -ους (τό), поet: (papš în пomп:) în лoкš de ὕδωρ.

Ὕδρα (ἡ),=Ὕδρος, шapпe de aпъ.

Ὑδραγωγεῖον (τό), кaпaлš, пpin кape se tpaпsпoaptъ aпъ întp'aлtъ пapte, aпъdsкš.

Ὑδραγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, tpaпsпoptš пpin aпъdsкš (кaпaлš) aпъ întp' aлtъ пapte. [ши

Ὑδραγωγία (ἡ), tpaпsпoptape de aпъ пpin кaпaлš aĭspea. 2)=кs...

Ὑδραγώγιον (τό),=Ὑδραγωγεῖον. [din

Ὑδραγωγός (ὁ, ἡ), tpaпsпoptъtopš de aпъ пpin кaпaлš de sпdeвa aĭspea, saš foлositopš лa aчeasta. || (ssвst:) eпistatš assпpa aпъdsчeлop, ши tpaпsпoptъpiĭ aпeлop, saš skpiitopš despe aчestea. 2) (maĭ de msлte-opĭ ssвst:) = Ὑδραγωγεῖον. [ὕδωρ, ἄγω].

Ὑδραίνω, вiit: -ανῶ, поet: topпš aпъ, saš кa aпъ; sdš, smezeskš. «Χοὰς τινί — ». Esp: =Σπένδω. || (miж:) mъ sпълš, mъ лaš кs aпъ. [ши

Ὑδραῖος, α, ον, чeл din aпъ, tpъitopš în aпъ, = Ἔνυδρος. (înпpot: de χερσαῖος). [ὕδωρ].

Ὑδραλεσία (ἡ), = Ὑδραλετία. 2)=(saš гpeш: în лoкš de)...

Ὑδραλέσια (τὰ), ши

Ὑδραλέσιον (τό),=кs...

Ὑδραλέτης, ου (ὁ), moapъ de aпъ. [ὕδωρ, ἀλέω]. [de sпde

Ὑδραλετία (ἡ), mъчinape пpin moapъ de aпъ.

Ὑδράλμη (ἡ), aпъ кs sape, sapamspъ. [ὕδωρ, ἅλμη].

Ὑδράργυρος (ὁ), apцintš вiš (пpiпч: чeл aptifiчiaлš, къчĭ чeл пatspaлš se zічea ἄργυρος χυτός). [ὕδωρ, ἄργυρος].

Ὑδράρπαξ, αγος (ὁ),=Κλεψύδρα, чeasopпiкš de aпъ. [ὕδωρ, ἁρπάζω].

Ὑδραύλαξ, ακος (ὁ), кaпaлš, шaпцš de aпъ. [ὕδωρ, αὖλαξ].

Ὑδραύλης, ου (ὁ), kîпtъtopš кs iпstpsmîпtsл ὕδραυλις (вezĭ ziч:).

Ὑδραύλησις, εως (ἡ), kîпtape ss iпstpsmîпtsл ὕδραυλις. 2)=Ὕδραυλις.

Ὑδραυλικός, ή, όν, кsвenitš, saš înssшitš iпstpsmîпtsлsĭ, saš kîпtъtopsлsĭ кs...

Ὕδραυλις, εως (ἡ), ши Ὕδραυλος (ὁ), [ὕδωρ, αὐλός] sпš feлš de mssiкaлš iпstpsmîпtš, aлe къpsĭa fлsepe se ssfлъ пpiпtp' o maшiпъ miшкatъ de aпъ.

Ὑδρεία (ἡ), =Ὕδρευσις, лsape de aпъ. «Οἱ ναύκληροι τὰς ὑδρείας νυκτὸς ἐκ τοῦ Νεί-

λου οὐχ ἡμέρας ποιοῦνται,,. Пл: 2) (прin întind:) апа, че se îa, saŭ локъл (pîŭ, fîntînъ), de ѕnde se îa апъ. «Ὑδρείας σπανιζούσης,,. Diod: 3)='Αρδεία, ѕdape, adъпаре. "Φιλεῖ δὲ καὶ ὑδρείαν σφόδρα τὸ δένδρον,,. Tfp: [шi

Ὑδρεῖον (τὸ), васŭ, кѕ каре, saŭ локŭ (fîntînъ, пѕцŭ), din каре se îa апъ. [ὑδρεύω].

Ὑδρέλαιον (τὸ), amestekъtѕръ de апъ кѕ ѕntdелеmnŭ. [ὕδωρ, ἔλαιον].

Ὕδρευμα (τὸ), [ὑδρεύω] апъ лѕатъ; saŭ локŭ (fintînъ), de ѕnde se îa апъ.

Ὑδρεύς, έως (ὁ), =Ὑδρευτής. [ὕδωρ].

Ὕδρευσις, εως (ἡ), лѕаре de апъ (прiч: дѕлче de бъѕt în кораbie). 2) adъпаре, saŭ ѕdape кѕ апъ. [шi

Ὑδρευτής, οῦ (ὁ), adъпътopŭ кѕ, saŭ лѕътѕpŭ de апъ de бъѕt. [din

Ὑδρεύω, вiit: -εύσω,= 'Αρδεύω, adъпŭ. 2) (обiч: mіж:) îaŭ (mъ кънѕîeskŭ кѕ) апъ de бъѕt, шi чл: "'Εν δὲ δύο κρῆναι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,,. Om: "Τὴν κρήνην, ἀφ'ἧς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στράτευμα». Ep: [ὑδρεύς].

Ὑδρήϊον (τό), Ion: în локŭ de ὑδρεῖον.

Ὑδρηλὸς, шi (noet:) Ὑδρηρὸς, ἡ, ὸν, [ὕδωρ] копрinzъtopŭ, saŭ ѕdatŭ de mѕлтъ апъ, апосŭ, плinŭ de апъ; (despre поаme) zemosŭ. «Λειμὼν — ». Om: «Γῆ ὑδρηλὴ κρήνῃσι καὶ ὀχετοῖσι». At: «Ὑδρηλὴ καλάμινθος». Nik: =Φίλυδρος. «Πίθος— ». Лкѕ: = Ὑδατηρός.

Ὑδρηχόος (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὑδροχόος.

Ὑδρία (ἡ), (în цеn:) васŭ de апъ, doniцъ, шi чл:; (partik:) ѕрnъ de пѕѕ întp' înѕа чепѕша ръпъшiцелор mopţiлѕî, saŭ вotѕpiле, че se daŭ de fie-каре întp' о adѕпаре. «Διαψηφίσασθαι 'Αθηναίους πάντας κατὰ φυλάς, θεῖναι δὲ ἐς τὴν φυλὴν ἑκάστην δύο ὑδρίας». Ksn: [шi

Ὑδριάς, άδος (ἡ), [ὕδωρ] nimfъ, saŭ zînъ de апъ, (alt:) Νηρηΐς, шi Ναΐάς.

Ὑδριαφόρος (ὁ, ἡ), пѕртъtopŭ de ѕрnъ (прiнч: de ачеea a цеremonii Панатенеелор). [ὑδρία, φέρω].

Ὑδρίον (τὸ), dim: ал лѕî ὕδωρ, апшоаръ. 2)=Ὑδρεῖον. 3)=Κλεψύδρα.

Ὑδρὶς, ἰδος (ἡ), глѕ: =Ὑδατίς.

Ὑδρίσκη (ἡ), dim: ал лѕî ὑδρία, въѕчорŭ de апъ.

Ὑδροβατικὸς, ἡ, ὸν,= Ὑγροβατικός.

Ὑδροβαφής, έος (ὁ, ἡ), moîatŭ în апъ, =Ψυχροβαφής. [ὕδωρ, βάπτω].

Ὑδρόγαρον (τὸ), [ὕδωρ, γάρον] saлцъ în кѕîъ кѕ апъ şъpaтъ, saŭ sapamѕpъ.

Ὑδρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чел кѕ апъ în пîntече, idpoпikosŭ. [ὕδωρ, γαστήρ].

Ὑδρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кѕnoskъtopŭ de локѕpiле, ѕnde se афлъ апъ, ка sъ se fакъ пѕцŭ. [ὕδωρ, γιγνώσκω].

Ὑδρογόνος (ὁ, ἡ), пъѕкъtopŭ (isвopîtopŭ) de апъ. [ὕδωρ, γόνος]. [de ѕnde

Ὑδρογονικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopŭ de isвopîpe de апъ. «Σημεῖα — ». Цеоп: fолоsitoape ла deskoпepipe de локŭ кѕ îsвopŭ de апъ.

Ὑδροδόκος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, δέχομαι] noet: пpiimitopŭ, saŭ копрinzъtopŭ de апъ; saŭ каре sлѕжеште ка ὑδροδοχεῖον (вezî zіч:).

Ὑδροδόμος (ὁ, ἡ), noet: (пароkѕ:) konsтрѕкtopŭ de fîntînъ; saŭ skoцъtopŭ de isвoape de апе; (пропароkѕ:) локѕitopŭ în апе. «Νηρηΐς — ». Opf: (se konf: кѕ Ὑδροδρόμος). [ὕδωρ, δόμος].

Ὑδροδοχεῖον (τὸ), локŭ пpiimitopŭ, копрinzъtopŭ (хазnа, konseрвatopiŭ) de апъ. [ὕδωρ, δέχομαι].

Ὑδροδρόμος (ὁ, ἡ), noet: алергъtopŭ, înnotъtopŭ în апе. «Δελφίν — ». Opf: [ὕδωρ, δρόμος].

Ὑδροειδής, έος (ὁ, ἡ), чел în fелѕл, saŭ asemenea апеî, =Ὑδρηλός. [ὕδωρ, εἶδος].

Ὑδρόεις, εσσα, εν, noet:= Ὑδατόεις. «Δόναξ — ». Eвp:

«Ὑδροθήκη (ἡ), = Ὑδροδοχεῖον, stepnъ, saŭ вasenŭ (хазnа) de апъ. [ὕδωρ, θήκη].

Ὑδροθήρας, ου (ὁ), вînъtopŭ în апъ, пеѕкарŭ. [ὕδωρ, θήρα]. [de ѕnde

Ὑδροθηρία (ἡ), вînъtopie în апъ, пеѕкѕipe. [шi

Ὑδροθηρικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitŭ, saŭ îndeлetnіvitŭ ла вînъtopie (пескѕipe) în апъ; saŭ însѕшitŭ пескарѕлѕî, ad: пескъpeskŭ. «Ὅσον ὑδροθηρικόν». Ал: (колект:) тоцî пескаpiî.

Ὑδροκέλευθος (ὁ, ἡ), = (saŭ грeш: în локŭ de) Ὑγροκέλευθος. [ὕδωρ, κέλευθος].

Ὑδροκέφαλος (ὁ), шi Ὑδροκέφαλον (τὸ), idpoчefaлѕ, saŭ idpoпiкъ în капŭ. [ὕδωρ, κεφαλή].

Ὑδροκήλη (ἡ), ѕnŭ fелŭ de вошороцiтѕpъ de апъ, saŭ idpoпiкъ în воаше. (ὕδωρ, κήλη]. [de ѕnde

Ὑδροκηλικὸς, ἡ, ὸν, пътimашŭ de idpoпiкоаsъ вошороцipe.

Ὑδροκιρνάω -ῶ, вiit: -κεράσω, amestekŭ кѕ апъ.

Ὑδρολάπαθον (τὸ), ѕnŭ fелŭ de плantъ, шъкpiшŭ de апъ. [ὕδωρ, λάπαθον].

Ὑδρολόγιον (τὸ), чeasornikȣ de апъ, = Κλεψύδρα. [ὕδωρ, λόγος].

Ὑδρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), ringitorȣ прin апъ, = Λεκανόμαντις. [ὕδωρ, μάντις].

Ὑδρομαστευτὴς, οῦ (ὁ), [ὕδωρ, μαστεύω] къȣtъtorȣ (din mesepie) de isвoape de апе de sȣвt пъmîntȣ пentpȣ съпаpe de пȣцȣ. [de ȣnde

Ὑδρομαστευτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, însȣшitȣ къȣtъtорȣлȣї de isвoape de апъ. «Ὑδρομαστευτική». mesepia, saȣ meшteшȣгȣл лȣї.

Ὑδρομέλαθρος (ὁ, ἡ), noet: лoкȣitorȣ în апъ, = Ὑδροδίαιτος. «Ἰχθὺς—». Лкs: [ὕδωρ, μέλαθρον].

Ὑδρόμελι, ιτος (τὸ), ȣnȣ feлȣ de бъȣtȣpъ înбъtъtoape din mïepe шi апъ. [ὕδωρ, μέλι].

Ὑδρομέτριον (τὸ), вasȣ плinȣ de апъ пentpȣ mъsȣpape de вoлȣmȣл tpȣпȣpiлop. [ὕδωρ, μέτρον].

Ὑδρόμηλον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de бъȣtȣpъ din апъ кȣ mïepe de mepe. [ὕδωρ, μῆλον].

Ὑδρομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatȣ кȣ апъ. [ὕδωρ, μίγνυμι].

Ὑδρομύλη, шi Ὑδρόμυλος (ὁ), moapъ de апъ. [ὕδωρ, μύλη, шi μύλος].

Ὑδρονομέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, (Лksf:) îmї їaȣ naptea кȣвenitъ din апъ. [ὕδωρ, νέμομαι].

Ὑδροπαραστάται (οἱ), epetïчї, кape slȣжïaȣ sfînta лeiȣpцie nȣmaї кȣ апъ (кa deпъptaцї кȣ totȣл de вinȣ). [ὕδωρ, παραστάτης].

Ὑδροπέπερι, εος (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плantъ (кoлцȣpoasъ), пiпepȣ de апъ, (Fpanц:) persicaire. [ὕδωρ, πέπερι].

Ὑδροπόρος (ὁ, ἡ), = Ὑγροπόρος. [ὕδωρ, πόρος].

Ὑδροποσία (ἡ), вepe de апъ. [ὕδωρ, πόσις].

Ὑδροποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, oвiчnȣїeskȣ a вea nȣmaї апъ. [din

Ὑδροπότης, ου (ὁ), въȣtorȣ de апъ (niчї dekȣt de вinȣ); (пpin întind:) peчe, nepiimitорȣ de întȣsiasmȣ. [ὕδωρ, πίνω].

Ὑδροπωτέω -ῶ, noet: în лoкȣ de ὑδροποτέω

Ὑδροπόδινον (τὸ), апъ amestekatъ кȣ апъ saȣ ȣntȣ de tpantafiлȣ. [ὕδωρ, ῥόδινον].

Ὑδρορόα (ἡ), noet: în лoкȣ de ὑδρῤῥόα.

Ὑδρορόσατον (τὸ), = Ὑδροῤῥόδινον (плц:). [ὕδωρ, шi Лat: rosa].

Ὑδροῤῥόα (ἡ), шanцȣ. кanaлȣ, saȣ цeавъ пentpȣ skȣpцepe de апъ; жгeaбȣ de înвeлitoape. 2) (sȣл:) пïatpъ, saȣ stînкъ de sȣвt mape; saȣ (maї пpoвaв:) кȣpsȣpъ de mape. 3) (med:) = Ὕδρωψ. [ὕδωρ, ῥοή].

Ὑδροῤῥοὴ (ἡ), lon:, шi

Ὑδρόῤῥοια (ἡ), шi

Ὑδροῤῥόος (ὁ), шi Ὑδροῤῥύη (ἡ), rлs: în лoкȣ de ὑδροῤῥόα.

Ὕδρος (ὁ), шapпe de апъ. [ὕδωρ].

Ὑδροσεληνίτης, ου (ὁ), [ὕδωρ, σελήνη] ȣnȣ feлȣ de npeцioasъ пïatpъ, кape în апъ se faчe stpъвъzoasъ, шi fopmeazъ кa o жȣmъtate de лȣпъ.

Ὑδροσκοπέω -ῶ, вiit: ήσω, кaȣtȣ isвopȣ de апъ, кa sъ sanȣ пȣцȣ, чepчetezȣ пъmîntȣл кa ὑδροσκόπος. [шi

Ὑδροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, însȣшitȣ, saȣ кȣвenitȣ къȣtъtорȣлȣї de апъ пentpȣ faчepe de пȣцȣ. «Ὑδροσκοπική». meшteшȣгȣл лȣї.

Ὑδροσκόπιον (τὸ), instpȣшîntȣ пentpȣ чepкape шi afлape de апъ în пъmîntȣ; ȣnȣ feлȣ de чeasornikȣ, saȣ niвeлъtorȣ de апъ. [din

Ὑδροσκόπος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, σκοπός] = Ὑδρομαστευτής.

Ὑδρόσπονδα (τὰ), (se înц: ἱερὰ) жeptfe, în кape se faчeaȣ лiвaцiї de апъ, (aлt:) Νηφάλια. [ὕδωρ, σπονδή].

Ὑδροστάσιμος (ὁ, ἡ), чeл кȣ апъ stъtъtoape. «Τόπος —». Dskp: [din

Ὑδροστάσιον (τὸ), апъ stъtъtoape, вaлтъ. [ὕδωρ, στάσις].

Ὑδροστατέομαι -οῦμαι, -вiit: -ήσομαι, amȣ апе stъtъtoape. «Τόποι ὑδροστατούμενοι». Sȣid: de ȣnde nȣ se stpeкoapъ апeлe. [din

Ὑδροστάτης, ου (ὁ), [ὕδωρ, ἵστημι] intspȣmîntȣ кȣ апъ, пpin кape se niвeлeazъ, se notpiвeшte o sȣпpafaцъ, (Fpanц:) niвeлъ.

Ὑδροσφράντης, ου (ὁ), mipositорȣ de (пpin miposȣ кȣnoskъtорȣ, de este апpoaпe) апъ. [ὕδωρ, ὀσφραίνομαι].

Ὑδροτόκος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, τόκος] пъskъtорȣ, isвopïtорȣ de апе. «Πηγή—». Лкs:

Ὑδροφάντης, ου (ὁ), [ὕδωρ, φαίνω] въditорȣ, saȣ deskoпepitорȣ de isвopȣ de апъ пentpȣ съпаpe de пȣцȣpї, = Ὑδρομαστευτής. [de ȣnde

Ὑδροφαντικὸς, ἡ, ὸν, însȣшitȣ въditорȣлȣї de isвopȣ de апъ, = Ὑδρομαστευτικός. «Ὑδροφαντική». meшteшȣгȣл лȣї.

Ὑδροφόβας, ου (ὁ), = Ὑδροφόβος (2).

Ὑδροφοβία (ἡ), idpofoвie, simпtomъ de tȣpвatȣ, tȣpвъчїȣne. [ὑδροφόβος]. [de ȣnde

Ὑδροφοβιάω -ῶ, вiit: άσω, пъtimeskȣ de idpofoвie (sîntȣ tȣpвatȣ).

Ὑδροφοβικὸς, ἡ, ὸν, atinгъłopŏ, saŭ пъtimaшŏ de idpofoвie. «Πάθος —». =Ὑδροφοβία. [din

Ὑδροφόβος (ὁ, ἡ), temъtopŏ, sпepiosŏ de aпъ (ка tŏpвaцiĭ), tŏpвatŏ. 2) = Ὑδροφοβία. «Περιπεπτωκότων ὑδροφόβῳ». Dskp: [ὕδωρ, φόβος].

Ὑδροφορέω -ῶ, biit: -ήσω, каpŏ aпъ. [ὑδροφόρος]. [de ŏnde

Ὑδροφόρησις, εως (ἡ), шi

Ὑδροφορία (ἡ), къpъłŏpъ de aпъ. [шi

Ὑδροφόρια (τὰ), (se înц: ἱερά) o жaлnicъ sepвъtoape în Eцina (sпpe пomeнipea чeлop пepiцĭ în пotoпŏ). [din

Ὑδροφόρος (ὁ, ἡ), къpъtopŏ de aпъ. [ὕδωρ, φέρω].

Ὑδροχαμαίμηλον (τὸ), aпъ feaptъ кŏ (чeaĭŏ de) mŏшъцeлŏ. [ὕδωρ, χαμαίμηλον].

Ὑδροχαρὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭŏbitopŏ de a petpeчe în aпъ. [ὕδωρ, χαίρω].

Ὑδροχεῖον, гpeш: în лoкŏ de ὑδροχοεῖον.

Ὑδροχόα (ἡ), глs: =(saŭ гpeш: în лoкŏ de) Ὑδροχόη.

Ὑδροχοεῖον (τὸ), вasŏ, din кape se toapпъ aпъ, ibpiкŏ, шi чл: (saŭ пoate гpeш: în лoкŏ de ὑδροδοχεῖον). [шi

Ὑδροχοεὺς, έως (ὁ, ἡ), =Ὑδροχόος. [шi

Ὑδροχόη (ἡ), лoкŏ (цeaвъ, saŭ кaпaлŏ), пpin кape se вapsъ aпъ. [шi

Ὑδροχόος (ὁ, ἡ), въpsъtopŭ de aпъ. || (sŏbst:) o konstelaцie a чepк: zodiaкŏ. [шi

Ὑδρόχυτος (ὁ, ἡ), пoet: въpsъłopŏ (saŭ ŏdatŏ) de aпъ. «Κρήνη ("Κόλπος) —». Eŏp: шi Nik: [ὕδωρ, χέω].

Ὑδρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ὑδαρής, apoсŏ. [ὕδωρ].

Ὑδρωπιάω -ῶ, biit: -άσω, пъtimesкŏ de idpoпiкъ. [шi

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, кŏвenitŏ, saŭ sŏпŏsŏ лa idpoпiкъ, idpoпiкosŏ. [шi

Ὑδρωπιώδης, εος, шi Ὑδρωποειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл din feлŏл idpoпiчeĭ; idpoпiкosŏ. [din

Ὕδρωψ, ωπος (ὁ), idpoпiкъ, кoпкŏpцepe de ŏmezeлĭ saŭ de aпъ sŏbt пieлe. «Ὕδρωψ ἐς ἀμίδα». Гaл: o aлtъ пatimъ, = Διαβήτης (4). 2) (adiekt:) în лoкŏ de ὑδρωπικός. [ὕδωρ, ὤψ].

Ὕδω, (гъpъ biit:) пoet: (Aлeкsand:) în лoкŏ de ᾄδω, кîntînd лaŏdŏ; (пas:) mъ пomenesкŏ кŏ кîntъpĭ шi лaŏde de кътpe aлцiĭ; mъ пŏmesкŏ.

Ὕδωρ, ὕδατος (τὸ), [ὕω] aпъ; (пpin întind:) плoae; (în цeп:) op чe ŏmezeaлъ; (med:) idpoпiкъ; (ptp:) aпa чeasopпiкŏлŏĭ de aпъ, dŏпe a къpia kîtime se pегŏлa шi dъinipea вopвipiĭ fie-кърŏĭa din opatopiĭ, чe вopвiaŭ în пŏвлiкŏ. (de ŏnde) «Πρὸς ὕδωρ σμικρὸν λέγειν». Esx: a aвea пŏцinъ вpeme de вopвipe. «Τὸ πρῶτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῷ κατηγόρῳ». Dm: «Δειξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι». Dm: îĭ лasŏ вpemea mea de вopвipe, кa sъ doвediaskъ. «Τὸ ἐκ τοῦ Διός ὕδωρ». Tfp: aпa de плoae. «Ὁ θεὸς ὕδωρ ποιεῖ». Apslf: плoъ. (шi în eл:) «Ἐὰν πλείω ποιῇ ὕδατα». Tfp: de вa плoa maĭ mŏлt. «Διὰ τὸ γενέσθαι ὕδωρ πρὸς ἑσπέραν». Ksn: «Χειμῶνά τε καταῤῥαγῆναι καὶ ὖσαι ὕδατι λαβροτάτῳ». Ep: «Ὕδατα ἀστραπαῖα». Лкs: aпe din плoae însoцitъ кŏ гŏлцepe. «Τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ». At: sпълape de mîinĭ maĭ'nainte de masъ. «Φέρετε χερσὶν ὕδωρ». Lл: I. adŏчeцĭ aпъ de ŏпълat пe mîinĭ.

Ὑεικὸς, ἡ, ὸν, (kam пeaпpoв:) în лoкŏ de...

Ὕειος, α, ον, de пopкŏ. [ὗς].

Ὑέλεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, (maĭ пoŭ) în лoкŏ de ὑάλεος.

Ὑελέψης, ου (ὁ), (ὕελος, ἕψω] fepвъtopŏ (ĭŏкъtopŏ) de stiклъ.

Ὑελίζω, Ὑέλινος, Ὑελίτης, шi чл:, =Ὑαλίζω, шi чл: [din

Ὕελος (ἡ, шi pap ὁ), Ion: шi maĭ пoŭ în лoкŏ de ὕαλος.

Ὑελουργεῖον, Ὑελώδης, шi чл: în лoкŏ de ὑαλουργεῖον, ὑαλώδης, шi чл:

Ὑελοψὸς (ὁ), = Ὑελέψης. (пoate maĭ кopeкtŏ ὑελεψὸς dŏпe μυρεψός).

Ὑετίζω, biit: -ίσω, faкŏ плoae. [шi

Ὑέτιος, α, ον, плoĭosŏ, saŭ de плoae. «Ἄνεμος —». Tfp: «Ζεὺς—». Лкs: пopпitopŏ de плoae. [шi

Ὑετόεις, εσσα, εν, пoet: în лoкŏ de ὑετώδης. [ὑετός].

Ὑετόμαντις, εως (ὁ, ἡ), пpeгiчitopŏ, пpeвestitopŏ de плoae.

Ὑετὸς (ὁ), [ὕω] плoae peпede шi dъiпoasъ. (de ŏnde) "Ὄμβροι καὶ ὑετοί». Ksn: «Ὑετὸς πρώϊμος (de пpimъ-вapъ), καὶ ὄψιμος (de toamпъ)». Skp: [de ŏnde

Ὑετώδης (ὁ, ἡ), плoĭosŏ.

Ὑετώτατος, η, ον, sпpл: (пpгл:) aл лŏĭ ὑετός, foapte плoĭosŏ. (aлцiĭ îndpent: ὑετιώτατος).

Ὕη (ἡ), fem: aл лŏĭ ὕης (епit: aл Seмeлeĭ).

Ὑηνεία (ἡ), = Ὑηνία. [шi

Ὑηνεύς, έως (ὁ), гpoѕoлaпŏ, doвitoкosŏ (пopкosŏ). [шi

Ὑηνέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ пoptŏ, (tpъĭesкŏ) кa пopкŏл, =Συηνέω. [шi

Ὑηνία (ἡ), порчie, (ad:) варварie, гросолънie; некȣрѫцie. [din

Ὑηνὸς, ἡ, ὸν, [ὗς] de поркȣ. «Θρέμματα ὑηνά». Плт: порчї. 2) (прin întind:) поркосȣ, довітокосȣ; soїosȣ; nesimцitорȣ, шi чл:, (алт:) συηνός.

Ὕης, ου (ὁ), [ὕω]= Ὑέτιος (епіт: ал лȣї Жое; ка дътъторȣ de плoае, шi ал лȣї Бакȣ, ка крескȣтȣ de nimfeле Ὑάδες, везї зіч:).

Ὑθλέω -ῶ, [ὕθλος] вііт: ήσω, върfeskȣ, ворвeskȣ nimікȣрї. [de ȣnde

Ὕθλημα (τὸ), =кȣ...

Ὕθλος (ὁ), [ὕδω] върfіре.

Ὑΐα, поет: în локȣ de υἱόν.

Ὑϊαρχία (ἡ), (Тлц:) stъпînia (atotпȣtерnічіа) fiȣлȣї. [υἱὸς, ἀρχή].

Ὑΐασι, поет: în локȣ de υἱοῖς.

Ὑϊάφιον (τὸ), dim: ал лȣї υἱός.

Ὑϊδεὺς, έως (ὁ),=Ὑϊδοῦς.

Ὑϊδῆ (ἡ), fiїка fiȣлȣї (непоатъ în релацie кȣ тошȣ saȣ вȣнъ). (fem: ал лȣї ὑϊδοῦς).

Ὑΐδιον (τὸ), dim: ал лȣї ὗς, пȣрчелȣ. 2) dim: ал лȣї υἱὸς, fiȣлецȣ.

Ὑϊδοῦς (ὁ), fiȣл fiȣлȣї (непотȣ în релацie кȣ тошȣ saȣ вȣнъ). [υἱὸς].

Ὑιεὺς, неînтр: în ном: în локȣ de υἱὸς (їар тoате казеле овлiче sînt întреб:).

Ὑΐζω, вііт: -ίσω, гȣіцезȣ ка поркȣл. [ὗς].

Ὑΐι, поет: în локȣ de υἱῷ.

Ὑϊϊκός, ἡ, ὸν, fieskȣ [υἱὸς]. [de ȣnde

Ὑϊϊκῶς. адв: fieште, ка ȣнȣ fiȣ.

Ὑϊκὸς, ἡ, ὸν, порчeskȣ. [шi

Ὕϊος, η, ον, =Ὕειος, de поркȣ. [ὗς].

Ὑιοθεσία (ἡ), adoптаре de fiȣ de sȣflетȣ (акт: saȣ нас:). [шi

Ὑιοθετέω -ῶ, вііт: -ήσω, adoптезȣ, saȣ fakȣ пе чіnева fiȣ de sȣflетȣ. [шi

Ὑιόθετος (ὁ), adoптатȣ, saȣ fъкȣтȣ fiȣ de sȣflетȣ. [υἱὸς, τίθημι].

Ὑιοπατορία (ἡ), (Тлц:) ȣнірea întр'о faцъ a însȣшimілор татълȣї шi fiȣлȣї. [din

Ὑιοπάτωρ, ορος (ὁ), (Тлц:) fiȣ шi татъ ачеласшї. [υἱὸς, πατήρ].

Ὑιοποιέομαι -οῦμαι, вііт: -ήσομαι, fakȣ пе чіnева fiȣ ал меȣ (de sȣflетȣ, adoптівȣ). [υἱὸς, ποιέομαι]. [de ȣnde

Ὑιοποίησις, εως (ἡ), adoптаре, saȣ fачере de fiȣ. [шi

Ὑιοποίητος (ὁ, ἡ),=Εἰσποίητος, шi Ὑιόθετος.

Ὑιὸς, οῦ (ὁ), [ὕω=φύω] (afаръ din перл: тіnї Atічії formeазъ шi din неînтр: номн: υἱεὺς казеле овлiче υἱέος, υἱεῖ; înd: υἱέε, υἱέοιν; îm: υἱεῖς, υἱέων, υἱέσι, υἱεῖς) fiȣ. «Ἰατρῶν ('Ρητόρων) υἱεῖς». Плт: (în перfр:) în локȣ de ἰατροὶ, ῥήτορες. «Ὗιες Ἀχαιῶν». Ом: în локȣ de Ἀχαιοί. (везї шi παῖς). [de ȣnde

Ὑιότης (ἡ), fiie, saȣ fiitate, însȣшіме, калітате de fiȣ. [шi

Ὑιόω -ῶ, вііт: -ώσω, înfiezȣ, fakȣ пе чіnева a se нȣмі fiȣ; (між:)=Ὑιοποιέομαι, Ὑιοθετῶ.

Ὑϊσμὸς (ὁ), гȣіцатȣ, цiпътȣ de поркȣ. [ὑΐζω].

Ὑιωνεὺς, έως (ὁ),—Ὑιωνὸς.

Ὑιωνή (ἡ),=Ὑϊδῆ.

Ὑιωνὸς (ὁ),=Ὑϊδοῦς.

Ὑίωσις, εως (ἡ), =Ὑιοθέτησις. [υἱόω].

Ὕκης, шi Ὕκκης, шi Ὗκος (ὁ), шi Ὕκκη (ἡ), ȣнȣ felȣ de пеште, (алт:) ἐρυθρῖνος, saȣ ἰουλὶς, (поate) = Φύκης.

Ὕλαγμα (τὸ), лътрътȣръ (проп: шi fir:).

Ὑλαγμὸς (ὁ), лътраре. [ὑλάσσω].

Ὑλαγωγέω -ῶ, вііт: -ήσω, карȣ лемне, saȣ paskote, ȣскътȣрї. [шi

Ὑλαγωγία (ἡ), кърътȣръ de лемне, de paskote saȣ ȣскътȣрї. [din

Ὑλαγωγὸς (ὁ, ἡ), кърътopȣ de лемне, de paskote, шi чл: [ὕλη, ἄγω].

Ὑλάζομαι, вііт: -άσομαι, stрînгȣ, adȣнȣ лемне, paskote, saȣ ȣскътȣрї din пъдȣре, =Ξυλεύομαι. [шi

Ὑλαῖος, α, ον, кȣвенітȣ ла, saȣ тръітopȣ în пъдȣрї, saȣ мȣнцї, selватікȣ (проп: шi fir:). «Ἤθη ὑλαῖα». Елі: 2) плінȣ de лемне, пъдȣросȣ. 3) (flsf:)=Ὑλικὸς, матеріалȣ; (Бісер:) пъмînteskȣ. [ὕλη].

Ὑλακόω -ῶ, (întреб: нȣмаї парт: ὑλακόωντες) поет: în локȣ de ὑλακτέω. [din

Ὑλακὴ (ἡ),=Ὕλαγμα, лътрътȣръ. [ὑλάσσω]. [de ȣnde

Ὑλακόεις, εσσα, εν, поет: плінȣ de лътрътȣрї. «Χόλος—». Оп:

Ὑλακόμωρος (ὁ, ἡ), поет: [ὑλακή, μόρος, saȣ ὥρα] totdaȣna лътрътopȣ, fъкȣтȣ, ȣрsітȣ a лътра неînчетат,= Ὑλακτικός. (везї шi ἰόμωρος).

Ὑλακτέω -ῶ, вііт: -ήσω, латрȣ (проп: шi fir:). «Κύνες ὑλακτοῦντες». Лкѕ: (шi stръм:) «Τοὺς τυχόντας ὑλακτοῦσιν». Іѕкр: (шi кȣ преп:) «Ὑλακτοῦσι πρός τὰ ἴχνη». Ksn: (шi кȣ ак; хоtър:) «Τοιαῦτα ὑλακτεῖ». Sof: (шi авѕ:) «Κραδίη δὲ οἱ ἔνδον ὑλάκτει». Ом: îї вътеа inima. «Ὑλακτούσης νηδύος». Епгрf: fiind fометосȣ, foарте flъмînдȣ. [din

Ὑλάκτης, ου saȣ οῦ, [ὑλάσσω], шi

Ὑλακτητής, οῦ (ὁ), лътрътopȣ (неînчетат). [ὑλακτέω].

Ὑλακτιάω -ῶ, виіt: -άσω, sîntš апlекаtš a лътpa, лatpš des. [ші

Ὑλακτικός, ή, όν, din natšpъ лътpъtорš, fъкštš a лътpa. [ὑλάκτης].

Ὕλαξ, ακός (ὁ), глs: în локš de ὑλάκτης. [din

Ὑλάσκω, ші Ὑλάσσω, виіt: -άξω, поеt: saš înd: în локš de [ὑλάω=Ὑλακτέω].

Ὑλαστής, οῦ (ὁ), ші Ὑλάστρια (ἡ), [ὑλάζομαι] adšnъtорš de лemne saš paskote.

Ὑλάω -ῶ, ші (між:) -άομαι -ῶμαι, (fъpъ виіt:) поеt: пpimit: ал лšї ὑλάσσω =Ὑλακτέω, лatpš.

Ὕλη (ἡ), [ὕω=φύω] пъdšpe, ші оp че fopmeazъ пъdšpe, лemne, кpîngš, вšpienї, тъpъчinї, paskote, ші чл: «Ἐκπεσόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰς ὕλην». Ksn: «Ἀψινθίου, καὶ εἴτι ἄλλο ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου, δένδρον δ' οὐδέν». Ksn: «Μεγάλα πυρὰ ἐγένετο, ἅτε πολλῆς ὕλης παρούσης». Ksn: «Καὶ ὕλη δὲ πολλάκις ὑπό τῶν ὑδάτων δήπου συνεξορμᾷ τῷ σίτῳ, καὶ παρέχει πνιγμόν αὐτῷ». Ksn: "Εἰ μέλλοι ἀγαθὴ ἡ νεός ἔσεσθαι, ὕλης δεῖ καθαρὰν αὐτὴν εἶναι„. Ksn: «Ὕλη χλωρά». Ткр: 2) (паpтік:) лemnъpie (de aps, saš de кл ъdit, Тšpч: кepestea); (în џen:) лemnš. «Οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητή, οὐδέ λίθῳ, οὐδεμὴν ὕλη». Ткр: «Ἅμαξαι ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην». Od: K: (de šnde 3) (în џen:) matepie, saš matepiaлš, din кape se face (se алкътšїеште) чеva; (хім:) пapтea чea maї кopпoasъ a (вasšл) оp кšpia komposiџiї. «Ὕλη τοῦ μύρου τὸ ἔλαιον». Пл: «Ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων ὕλη τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μεν ὁ χρυσὸς, σελήνη δὲ ὁ ἄργυρος, ші чл:» Sхл: Iind: (ші fiг:) «Ὕλη ἰατρικὴ». Med: totaлšл matepiiлop, кîte se întpešinџeazъ în medičinъ ла doktopiї, (Лat:) materia medica. (de šnde 4) (fiлsf:) matepiaлa пapтe a šnivepsšлšї, (Fpanџ:) la matière; (ші Тлџ:) «Τὰ κατὰ τὴν ὕλην». чeлe matepiaлe, saš лъmeштї.

Ὑληβάτης, ου (ὁ), поеt: šmвлътоpš пpin пъdšpї (eпіt: ал лšї Пanš). (ὕλη, βαίνω].

Ὑληγενής, έος (ὁ, ἡ), поеt: пъsкštš în пъdšpї; (fiлsf:) fъкštš din matepie, matepiaлš. [ὕλη, γείνω].

Ὑλήεις, εσσα, εν, поеt: пъdšpoсš. плinš de лemne, saš копачї. [ὕλη].

Ὑληκοίτης, ου (ὁ), поеt: [ὕλη, κοίτη] лoкšіtopš, тpъїtopš în пъdšpї.

Ὕλημα (τὸ), оp че fopmeazъ пъdšpe, копъчeлš, кpîngš, ші чл:; локš пъdšpoсš; (în џen:) пъdšpe. [ὕλη].

Ὑλημανέω -ῶ, виіt: ήσω, поеt: în локš de ὑλομανέω.

Ὑληνόμος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de ὑλονόμος.

Ὑληουργία, Ὑληουργός, поеt: în локš de Ὑλουργία, Ὑλουργός.

Ὑλησκόπος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de ὑλοσκόπος.

Ὑλητόμος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de ὑλοτόμος.

Ὑληφορέω -ῶ, виіt: ήσω, поеt: în локš de ὑλοφορέω, [din

Ὑληφόρος (ὁ, ἡ), поеt: în локš de ὑλοφόρος.

Ὑληώρης, εος, ші Ὑληωρὸς (ὁ, ἡ), поеt: în локš de ὑλωρός.

Ὑλίαι (αἱ), тaлпeлe de лemnš aлe înкълџъminteлop. [ші

Ὑλίζω, виіt: -ίσω, кšpъџš de matepie, saš de dpoжdiї, stpeкopš; (în џen:) кšpъџš, шtepгš. «Τὰς ῥῖνας —». Кpat: [ші

Ὑλικὸς, ή, ὸν, matepiaлš; (Бis:) tpšпeskš, пъmînteskš. [ὕλη].

Ὑλισμὸς (ὁ), stpeкšpape, кšpъџipe. [ші

Ὑλιστὴρ (ὁ), ші

Ὑλιστήριον, ші (în sinк:) Ὑλίστριον (τὸ), stpeкšpъtoape. [ὑλίζω].

Ὕλλος (ὁ), поеt: dim: ал лšї ὕδρος. 2) =Ἰχνεύμων, (de šnde Лat:) sullus.

Ὑλοβάτης, ου (ὁ), поеt: =Ὑληβάτης.

Ὑλόβιος (ὁ, ἡ), тpъїtopš în пъdšpї, ші хpъnitš кš poade ші fpšnze din пъdšpe. [ὕλη, βίος].

Ὑλογενής, έος (ὁ, ἡ), Ὑληγενής.

Ὑλογράφος (ὁ, ἡ), zšгpъвitopš пe лemnš. [ὕλη, γράφω].

Ὑλοδίαιτος (ὁ, ἡ), =Ὑλόβιος, вieџšitopš în пъdšpї. [ὕλη, δίαιτα].

Ὑλοδρόμος (ὁ, ἡ), поеt: алepгътоpš пpin пъdšpї. [ὕλη, δρόμος].

Ὑλοκάτοικος (ὁ, ἡ), глs; = Ὑλοδίαιτος. [ὕλη, κάτοικος].

Ὑλοκόμος (ὁ, ἡ), [ὕλη, κομέω] (пapoкs:) îngpiжitopš de пъdšpї, seлвiкšлtopš. 2) (пpoпap:) акопepitš de пъdšpї, пъdšpoсš.

Ὑλοκοπέω -ῶ, виіt: -ήσω, taїš din пъdšpe лemne de aps, saš de кл ъdit, =Ὑλοτομέω. [ὕλη, κόπτω].

Ὑλοκουρὸς (ὁ), поеt: [ὕλη, κείρω] în локš de ὑλοτόμος.

Ὑλομανέω -ῶ, виіt: -ήσω, fakš, saš amš mšлte (sпopeskš în) кpъчї ші fpšnze. «Ἄμπελος ὑλομανοῦσα». Џeоп: =Τραγῶσα. «Τὰ πεδία ὑλομανεῖ». Stp: sînt плinї de кpîngšpї. [din

Ὑλομανής, έος (ὁ, ἡ), [ὕλη, μαίνομαι]

невȣпȣ дȣпе (foapte іȣвіtорȣ de) пъдȣрї. 2) (desпре арворї) sпорпікȣ în кръчї шi fрȣnze.

Ὑλομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ ватȣ în пъдȣре, апърîndȣ мъ, кȣ desimea копачілор. [ὕλη, μάχη].

Ὑλομήτρα (ἡ), ȣпȣ felȣ de верме, saȣ omidъ. [ὕλη, μήτρα].

Ὑλονόμος (ὁ, ἡ), [ὕλη, νέμω] пъskȣtȣ, локȣitȣ (tрăitорȣ) în пъдȣрї.

Ὑλοσκόπος (ὁ, ἡ), лȣъtорȣ a minte de пъдȣрї, =Ὑλωρός. [ὕλη, σκοπός].

Ὑλοτομέω -ῶ, віit: -ήσω, taiȣ лемпе saȣ кереstea din пъдȣре. [шi

Ὑλοτομία (ἡ), tъїере de лемпе saȣ кереstea din пъдȣре. [шi

Ὑλοτομικὸς, ἡ, ὸν, кȣвепitȣ, saȣ folositорȣ ла tъїере de лемпе. [шi

Ὑλοτόμιον (τὸ), локȣл пъдȣрiї, ȣnde se фаче tъїере шi вînzаре de лемпе saȣ кереstea. [din

Ὑλότομος (ὁ, ἡ), [ὕλη, τέμνω] (пароks:) tъїеtорȣ de лемпе din пъдȣре, saȣ folositорȣ ла ачеаsta. "Πέλεκυς—„. Om: 2) (пропароks:) tъїatȣ în пъдȣре. || (sȣвst:) Ὑλότομον (τὸ), (se înц: φάρμακον) ȣпȣ felȣ de леакȣ, saȣ ферmекȣ de драroste компȣsȣ din felȣрite ръдъчinї tъїete din пъдȣре.

Ὑλοτραγέω -ῶ, віit: -ήσω, мъnînкȣ (мъ хръпеsкȣ кȣ) ръдъчinї, fрȣnze, шi poade den' în пъдȣрї. [ὕλη, τρώγω].

Ὑλοτραφής, έος (ὁ, ἡ), poet: [ὕλη, τρέφω] хръпitȣ, креsкȣtȣ din матеріе, матеріалȣ, =Ὑληγενής.

Ὑλουργία (ἡ), мештешȣгȣл, tреава лȣкръtорȣлȣї de лемпȣ. [din

Ὑλουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкръtорȣ de лемпȣ. || (sȣвst:) лемпарȣ. [ὕλη, ἔργον].

Ὑλοφάγος (ὁ, ἡ), poet: mînкъtорȣ de (хръпitȣ кȣ) ервȣрї, fрȣnze, poade, шi чл: de пъдȣре. «Βοῦς — ». Es: пъшȣпаtȣ (tръitȣ) în пъдȣре, selвatікȣ. [ὕλη, φάγω].

Ὑλοφορβὸς, (ὁ, ἡ), poet: [ὕλη, φέρβω] каре паште (se хръпеште кȣ) еарвъ, шi чл: din пъдȣре. «Βοῦς — ». Евр: =Ὑλοφάγος.

Ὑλοφορέω -ῶ, віit: -ήσω, adȣпȣ, saȣ карȣ лемпе, =Ὑλαγωγῶ. [din

Ὑλοφόρος (ὁ, ἡ), [ὕλη, φέρω] adȣпъtорȣ, saȣ къръторȣ de лемпе.

Ὑλώδης, εος (ὁ, ἡ), пъдȣроsȣ. 2) =Ἰλυώδης, tȣлвȣре. [ὕλη].

Ὑλωρὸς (ὁ, ἡ), poet: [ὕλη, ὤρα] пъдȣрарȣ, пъzitорȣ de пъдȣрї. 2) poet: tръitорȣ în пъдȣрї, selвatікȣ.

Ὑμὰ, poet: în локȣ de Ὑμέτερα, пеȣt: лȣї Ὑμὸς.

Ὕμα (τὸ), =Ὕσμα.

Ὑμεδαπὸς, ἡ, ὸν, [ὑμὸς, δάπεδον] ал воstрȣ компаtрiotȣ, копчеtъцеапȣ.

Ὑμεῖς, (цеп: ὑμῶν, dat: ὑμῖν, ак: ὑμᾶς) îm: ал лȣї σὺ.

Ὑμείων, poet: Ion: în локȣ de ὑμῶν, цеп: ал лȣї ὑμεῖς.

Ὑμὲν, poet: (преа рар) вок: ал лȣї ὑμὴν, în локȣ de ὑμέναιε.

Ὑμέναιος (ὁ), imeneȣ, кîntікȣ de пȣпtъ saȣ imпȣ пȣпціалȣ; (прin întind:) пȣпtъ; (persoпif:) zеȣл пȣпціi. [алt: ὑμὴν]. [de ȣпде

Ὑμεναιόω -ῶ, віit: -ώσω, кîntȣ imeneȣ, saȣ ка ȣпȣ imeneȣ. «Μέλος, ὅ, τ' ἀμφὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν». Esхл: 2) (прin întind: шi stрът:) însoцеsкȣ, saȣ їаȣ în късъtоріе; (fir: în цеп:) ȣпеsкȣ, împреȣпȣ (Пл:).

Ὑμενήϊος (ὁ, zеȣл imeneȣлȣї (пȣпціi), Dionisȣ.

Ὑμένιος, η, ον, компȣsȣ din пеліце sȣвціpї saȣ мемвpапе. [ὑμὴν].

Ὑμένιον (τὸ), dim: ал лȣї ὑμὴν.

Ὑμενοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felȣл мемвpапеї. [ὑμὴν, εἶδος].

Ὑμενόπτερος (ὁ, ἡ), чел кȣ мемвръпоаse аріпе. [ὑμὴν, πτερὸν].

Ὑμενόστρακος (ὁ, ἡ), чел кȣ sȣвціре, мемвръпоасъ цеаstъ (акоперъмîntȣ). «Ποτήριον — ». Лȣч: [ὑμὴν, ὄστρακον].

Ὑμενόω -ῶ, віit: -ώσω, префакȣ (шi пас: мъ префакȣ) în мемвpапъ. [шi

Ὑμενώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ὑμενοειδὴς, мемвръпоsȣ. [ὑμὴν].

Ὑμὲς, Dор: în лоsȣ de ὑμεῖς.

Ὑμέτερὸν δε, poet: (se înц: δῶμα) în каsа воаstръ.

Ὑμέτερος, [ὑμὸς] α, ον, ал воstрȣ. «Ὑμέτερον ἑκάστου θυμόν». Іл: inima fie-кърȣїа din воi. «Ὑμέτερος θυμὸς αὐτῶν». Od: В. în локȣ de ὑμῶν αὐτῶν. (шi кȣ артік:) «Τὸ ὑμέτερον». Ер: din партеа воаstръ.

Ὑμὴν, ένος (ὁ), [ὑφαίνω] пеліцъ sȣвціре шi stръвъzоасъ, мемвpапъ; (fir:) цесъtуръ преа sȣвціре, fлȣдъ. «Λεπτονήτους ὑμένας». At: «Ὑμὴν περικάρδιος (περιτόναιος)». Antm: мемвpапа акоперitоаре de inimъ (фаца чеа dînъȣntрȣ a pînteчелȣї de жоs).

Ὑμὴν, ένος (ὁ), [ὕδω, ὕμνος] (вок: ὑμὲν) poet: în локȣ de ὑμέναιος.

Ὕμμε, Еол: poet: în локȣ de ὑμᾶς, ак: ал лȣї ...

Ὕμμι, saѹ Ὕμμιν, Еол: noet: în локѹ de ὑμῖν, dat: ал лѹĭ ὑμεῖς.

Ὕμμος, α, ον, Еол: în локѹ de ὑμός,= ὑμέτερος.

Ὑμναγόρας, ου (ὁ), noet: [ὕμνος, ἀγορὰ] postitopѹ (kîntъtopѹ) de imnѹpĭ.

Ὑμνείω, ші Ὑμνεύω, noet: în локѹ de...

Ὑμνέω -ῶ, вiit: -ήσω, kîntѹ imnѹpĭ în чinstea кѹĭва, înалцѹ лаѹde, лаѹdѹ; (simп:) ворвeskѹ, zikѹ, nomeneskѹ des, amѹ tot-daѹna în гѹpъ, noвesteskѹ (în вine ші în pъѹ). «Ὑμνῶν τοὺς θεοὺς». Ksn: "Πάντες ἄνθρωποι ὑμνεῖεν ἄν τὴν σὴν ἀρετὴν». Ksn: «Χῖος ἀοιδὸς, ὑμνήσας Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλῆά τε». Ткр: «Καὶ τὸν γάμον παρὰ Χείρωνι ὑμνῆσαι». Ksn: a sepвa. (ші кѹ inf: анал:) «Πάντες ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν, ὡς καλὸν ἡ σωφροσύνη». Плt: (ші în pъѹ). «Τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν». Еѹр: «Τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν, ὅσων κακῶν σφίσιν αἴτιον». Плt: (în antfp:) defaĭmъ, хѹлesk. (ші nas:) «Ὑμνεῖθ' ὑπ' αὐτῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις». Есхл: «Σὺ μὲν ὕμνησαί μοι, ἄναξ». Ткр: (ші în партч:) «Τὴν ὑμνουμένην χρυσῆν πλάτανον». Ksn: чea вestitъ. [ὕμνος].

Ὑμνηπολέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ îndeлetniчeskѹ în компѹnepe de imnѹpĭ; (stpm:) лаѹdѹ пe чineва. [din

Ὑμνηπόλος (ὁ, ἡ), [ὕμνος, πόλος] îndeлetniчitѹ ла компѹnepĭ (noetѹ) de imnѹpĭ.

Ὕμνησαι, 2: sinг: neps: de nas: tpe: de кѹ: ал лѹĭ ὑμνέω.

Ὑμνήσιος (ὁ, ἡ), noet: вrednikѹ de лъѹdape npin imnѹpĭ. [ші

Ὕμνησις, εως (ἡ), лъѹdape npin imnѹpĭ, =Δοξολογία. [ші

Ὑμνητὴρ (ὁ), noet: în локѹ de ὑμνητής. [ὑμνέω]. [de ѹnde

Ὑμνητήριος (ὁ, ἡ), кѹвenitѹ, saѹ foлositopѹ ла лъѹdape npin imnѹpĭ.

Ὑμνητὴς, οῦ (ὁ), лъѹdъtopѹ, sлъвitopѹ npin imnѹpĭ; (în цen:) kîntъtopѹ, noetѹ de imnѹpĭ. [ὑμνέω]. [de ѹnde

Ὑμνητικὸς, ἡ, ὸν, =Ὑμνητήριος.

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, лъѹdatѹ, sлъвitѹ, saѹ de лъѹdat npin imnѹpĭ. [ὑμνέω].

Ὑμνήτρια (ἡ), fem: ал лѹĭ ὑμνητήρ, noetъ, saѹ kîntъtoape de imnѹpĭ.

Ὑμνητρίς, ίδος (ἡ), noet: în локѹ de ὑμνήτρια.

Ὑμνιάω -ῶ, Дор: Лак: în локѹ de ὑμνέω.

Ὑμνίον (τὸ), = Ἀμνίον (în sinк: din ὑμένιον).

Ὑμνογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopѹ (noetѹ) de imnѹpĭ. [ὕμνος, γράφω].

Ὑμνοδότειρα, греш: în локѹ de ὑπνοδότειρα

Ὑμνοθετὴρ, ші Ὑμνοθέτης, ου (ὁ), noet: компѹзitopѹ de imnѹpĭ. [ші

Ὑμνόθετος (ὁ, ἡ), noet: компѹsѹ din imnѹpĭ. [ὕμνος, τίθημι].

Ὑμνολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, postesкѹ imnѹpĭ, sлъвeskѹ, лаѹdѹ. [ші

Ὑμνολογία (ἡ), postipe de (sлъвipe, лъѹdape npin) imnѹpĭ. [din

Ὑμνολόγος (ὁ, ἡ), postitopѹ de (лъѹdъtopѹ npin) imnѹpi. [ὕμνος, λόγος].

Ὑμνοποιὸς (ὁ, ἡ), компѹitopѹ, noetѹ de imnѹpĭ. [ὕμνος, ποιὸς].

Ὑμνοπολεύω, вiit: -εύσω, ші

Ὑμνοπολέω -ῶ, вiit:ήσω,=Ὑμνηπολέω.[din

Ὑμνοπόλος (ὁ, ἡ), Ὑμνηπόλος.

Ὕμνος (ὁ), [ὕδω] kîntikѹ; (партк:) imnѹ, kîntikѹ de лаѹdъ în чinstea вpe ѹnѹĭ zeѹ, saѹ epoѹ; (ѹne-opĭ) плînцepe; (pap) xpismosѹ, npoopoчie; (în antifp:) хѹлъ, defъĭmape. «Ἐπεὶ ἀντάχησ' ἄν ὕμνον ἀρσένων γένα». Еѹр: [de ѹnde

Ὑμνώδης, εος (ὁ,ἡ), чeл în feлѹ de imnѹ.

Ὑμνῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, kîntѹ imnѹpĭ; (ѹne-opĭ) postoskѹ npoopoчiĭ. «Δελφῶν γῆν, ἵνα Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς». Еѹр: [ші

Ὑμνῳδία (ἡ), kîntape de imnѹ. [din

Ὑμνῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtopѹ de imnѹpĭ,= Ὑμνολόγος. 2) = Χρησμῳδός. [ὕμνος, ᾠδή].

Ὑμὸς, ἡ, ὸν, noet: Дор: în локѹ de ὑμέτερος.

Ὗν, ак: ал лѹĭ ὗς.

Ὕνις, saѹ Ὕννις, [în afin: кѹ γύης] εως (ἡ), fepѹл плѹгѹлѹĭ.

Ὑννιμάχος (ὁ, ἡ), noet: чeл чe se вate ка кѹ о apmъ кѹ fepѹл плѹгѹлѹĭ. [ὕννις, μάχη].

Ὕννος (ὁ), = (saѹ греш: în локѹ de) Γίννος.

Ὑοβοσκὸς (ὁ, ἡ), пъskъtopѹ de nopчĭ, nopкарѹ. [ὗς, βοσκός].

Ὑοβότης, ου (ὁ), =Ὑοβοσκὸς, ші Συβότης. [ὗς, βόω=βόσκω].

Ὑοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл de feлѹл, saѹ asemenea nopчiлop. [ὗς, εἶδος]

Ὑοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл de fopma лiтepeĭ Υ. «Ὑοειδὲς ὀστοῦν». Antm: чeл din npeжѹpѹл pъdъчineĭ лimвeĭ. [Υ, εἶδος]].

Ὑομουσία (ἡ), ком: mѹsikъ de nopкѹ. [ὗς, μοῦσα].

Ὑοπόλος (ὁ, ἡ), = Ὑοβοσκὸς, nopкарѹ. [ὗς, πόλος].

Ὑόπρωρος (ὁ, ἡ), (ναῦς) кopaвie, акъpia npѹa este în fopmъ de вotѹ de nopкѹ. [ὗς, πρώρα].

Ὑὸς, џen: ал лѕї ὕς.

Ὑοσκυαμάω -ῶ, biit: -ήσω, ворвeskѕ aї-ѕpea (sîntѕ smintitѕ), ка кѕm аші fi mîn-kat ioskiamѕ (плantъ), невѕnapiџъ; saѕ amѕ tpeвѕinzъ de emetikѕ (ioskiamѕ), (ad:) sîntѕ невѕnѕ. (dѕпe ἐλλεβοριάω). [din

Ὑοσκύαμον (τὸ), ші Ὑοσκύαμος (ὁ), io-skiamѕ, ѕnѕ felѕ de плantъ veninoasъ, не-вѕnapiџъ, saѕ mъseлapiџъ. [ὕς, κύαμος].

Ὑοφορβεῖον (τὸ), staѕлѕ de порчї, пор-къpie. [ші

Ὑοφόρβιον (τὸ), tѕpmъ de порчї. [din

Ὑοφορβὸς (ὁ), = Συφορβὸς, чованѕ de порчї, поркарѕ. [ὕς, φέρβω].

Ὑπ-αγανακτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ kam пекъжeskѕ (пѕџin чева).

Ὑπ-αγαπάω -ῶ, biit: -ήσω, kam їѕвeskѕ (пѕџin). (în Ios: noate este греш: în локѕ de ὑπεραγαπάω].

Ὑπ-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, вesteskѕ, în-штiinџezѕ пе askѕnsѕ, nîpъskѕ, tpъdaѕ.

Ὑπάγγελος (ὁ, ἡ), venitѕ dѕпe o вesti-pe, saѕ kїematѕ прin вestitopѕ. [ὑπὸ, ἄγ-γελος].

Ὑπάγγελτος (ὁ, ἡ), denѕnџatѕ (nîpîtѕ, tpъdatѕ) пе askѕnsѕ. [ὑπαγγέλλω].

Ὑπ-αγκαλίζω, biit: -ίσω, їaѕ, џiѕ în вpa-џe, înвpъџiшezѕ. [din

Ὑπαγκάλιος (ὁ, ἡ), =Ὑπάγκαλος.

Ὑπαγκάλισμα (τὸ), oвїektѕ de înвpъџi-шаpe. [ὑπαγκαλίζω].

Ὑπάγκαλος (ὁ, ἡ), џinѕtѕ în вpaџe. [ὑπὸ, ἀγκάλη].

Ὑπαγκώνιον (τὸ), (пepnъ) kape se пѕne sѕвt kotѕ. [ὑπὸ, ἀγκών].

Ὑπ-άγνυμι, biit: -άξω, snapгѕ чева de desѕвt.

Ὑπαγόρευσις, εως (ἡ), diktape, saѕ spѕ-nepe de чeea че tpeвѕїe se zikъ, saѕ sъ skpie чinева; (fir:) sfъtѕipe, повъџѕipe. [ші

Ὑπαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, kѕвenitѕ, saѕ în-demînatikѕ ла diktape. [din

Ὑπ-αγορεύω, biit: -εύσω, spѕїѕ kѕїва, че tpeвѕїe sъ zikъ. saѕ sъ skpie, (Фpanџ:) diktezѕ. «Δεῖ γράμματα ἐπίστασθαι τὸν μέλ-λοντα δυνήσεσθαι τὰ ὑπαγορευόμενα γράφειν». Ksn: 2) (fir:) повъџѕїeskѕ, sfъtѕїeskѕ пе чinева de maї 'nainte, че tpeвѕїe se fa-kъ, npedisnѕїѕ, (oвшt:) їл dъskълeskѕ; (în џen:) пѕїѕ înainte de maї 'nainte, (Фpa-nџ:) suggerer. 3) (ѕne-opi) eksплikѕ, tîл-kѕїeskѕ; saѕ npezikѕ. «'Ελπίδα («Πρόφασιν) ὑπαγορεύειν». Stp: a da. «Πρὸς τοὺς ὑπει-ρημένους λόγους». Iskp: = Προειρημένους. 4) (întp' алtъ akчепџie a преп:) zikѕ maї în ѕpmъ, pesпѕnzѕ, kontpazikѕ, saѕ maї a-daorѕ ла челе zise. «Τοσοῦτο μόνον ὑπει-πών». Пл: 5) (kѕ dat: îndip:) înkinѕ, de-dikѕ чева în пѕmeлe kѕїва.

Ὑπαγορία (ἡ), Dop: în локѕ de ὑπηγορία.

Ὑπάγροικος (ὁ, ἡ), kam џъpanѕ, saѕ въ-dъpanѕ, гpoѕoлanѕ. [ὑπό, ἄγροικος].

Ὑπάγρυπνος (ὁ, ἡ), kam deшtentѕ, aвїa adopmitѕ. [ὑπὸ, ἄγρυπνος].

Ὑπ-άγω, biit: -άξω, ші пas: -αχθήσομαι, (пex: ὑπήγαγον, ші пas: ὑπήχθην, ші чл:) adѕkѕ, пѕїѕ de desѕвt, (ші fir:) întp' ѕnѕ kinѕ kam пе askѕnsѕ, îndemînatik. «Ὑπ-άγειν ζυγῷ (saѕ ζυγὸν) ἵππους». Om: (ші пas:) «Ὑπαχθησόμενος τῷ ζυγῷ». Лѕч: (de ѕnde 2) (npin întind:) adѕkѕ пе чinева sѕвt stъпînipea (їл sѕпѕїѕ) kѕїва. «Οἱ θεοὶ ὑπήγαγόν σε εἰς χεῖρας τὰς ἐμὰς». Ep: (ші fir:). «Τὰ δῆλα τοῖς ἀδήλοις ὑπάγειν». Ap-std: (ші miж:). «Θεὸς ὁ καὶ τὰ τῶν χρό-νων ὑπηγμένος πέρατα». Fiл: (ші пas:). «Ὑ-πηγμένοι». Esix: sѕпѕшiї. 3) (naptik: în-npeѕnъ ші fъpъ εἰς δίκην) tpaгѕ în жѕ-dikatъ. «Νοστήσαντα δέ μιν ὑπῆγον οἱ ἐχ-θροὶ ὑπὸ τοὺς ἐφόρους ὡς δωροδοκήσαντα„. Ep: (ші kѕ џen: eл:) «Θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα ἐδίωκε». Ep: (ші aвsoл:) «Τοῦτον ὑπάγομεν ὡς ἐπιβουλεύοντα». Ksn: (ші kѕ dat:) «Δικαστηρίοις ὑπάγειν». Лѕч: (ші пas:) «Ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθεὶς». Ep: «Τοῖς ὑπαγομένοις εἰς ὑμᾶς δίκην ἐπιτιθέναι». Ksn: «Ὑπάγονται ὡς ἱερόσυλοι». Epmџ: 4) (fir:) adѕkѕ пе чinева kѕ ѕnѕ miжлokѕ ла во-inџa mea, їл momeskѕ, їл atpaгѕ, їл a-mъџeskѕ. «Λόγους ἄλλους ἐποιοῦντο, ταύτῃ δὲ ὑπάγοντες εἰρώτεον, ші чл»: Ep: (ші kѕ ak: kѕ преп: ind:). «Τοὺς πολεμίους εἰς ἐνέ-δρας ὑπάγει». Ksn: (ші fir:) «Ὑπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα». Dm: (ші kѕ inf:) "Ὑπή-γαγόν σ' εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς». Eѕp: (ші miж:). «Τοὺς Γ... εἰς φιλίαν ὑπάγεσθαι». Epd: «'Ο Κλέαρχος ταῦτα ὑπήγετο, βουλό-μενος ші чл:» Ksn: a пponѕs kѕ rîndѕ de.. (ші пas:). «Ὑπαχθέντες τῇ ὄψει». Пл: «Ὑπὸ τῆς ἀπάτης ὑπάγεσθε». Esx: 5) (пoet: kѕ џen: kѕ преп: îndip:) skoџѕ пе askѕnsѕ. «Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεύς». Iл: Λ. 6) (în џen:) dѕkѕ (kълъѕzezѕ) ѕndeва, saѕ maї 'nainte; (ші maї des eл:) плekѕ, saѕ mepгѕ înainte; (despre oшtipe) mъ pe-tpaгѕ. «Ὑπάγειν τό κυνηγέσιον». Ksn: «Ὑ-πάγειν τὴν γαστέρα». Med: a пopni ла e-шipe. (ші în eл:). «Τοῖς ἔμπροσθεν ὑπάγειν παρεκελεύετο». Ksn: a mepџe înainte. «Ὕ-παγε, τί μέλλεις»; Apstf: «Ὑπάγω φρένα

τέρψας». Trn: (ші кв adв). «Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν». Skp: «Τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἤν ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Π:». Ep: (ші пвs:) «Ἐὰν ἀναγκασθῇ ὑπαγαγεῖν». Apst: a se petpaџe. (ші în партч:) «Κοιλία ὑπαγουσα». Інкр: disпвsв ла вpdinape. (ші in emfasв) «Ὕπαγε νῦν, καὶ Ἀλέξανδρόν μοι λέγε». M. Ant: (ші кв џen:) «Ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ». Apst: tpaџeџi-въ din кале. [de вnde

Ὑπαγωγεὺς, έως (ὁ), skîndвpa, кв кape zidapiї каръ, saв în кape џin чimentвл (мочірла de вapв кв nisinв). 2) = Ὑποβολεὺς, кълвшкл înstp: мвs:, пе кape se впрiжinъ коаpdeле. 3) вnв felв de мвпчitopв saв кързnitopв înstpвmîntв. [ші

Ὑπαγωγὴ (ἡ), апропiере, saв petpaџере (акт: saв пas:) în кiпв лiniшtitв; пвptape, kondвitъ вiклеанъ; (прin вpm:) амъџire; (med:) «Κοιλίας —». Інкр: вpdinape. «Κυνηγεσίου —». Ksn: Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς». Твч: «Ὀχεία ἐξ ὑπαγωγῆς». Apst: kînd партea femeeaskъ se petpaџe, пв se ласъ.

Ὑπαγωγίδιον (τὸ), dim: ал лвї ὑπαγώγιον.

Ὑπαγωγικὸς, ἡ, όν, (лџ:) греш: în локв de ἐπαγωγικός.

Ὑπαγώγιον (τὸ), dim: ал лвї ὑπαγωγεύς.

Ὑπαγωγὸς (ὁ, ἡ), пвtinчosв a kondвче swвt, a sвпвne, ші чл:; îndemînatiкв a atpaџe, a амъџi, saв a momi (вeziї ші ἐπαγωγός); (med:) поpnitopв de вpdinape. «Κοιλίας —». [ὑπάγω].

Ὑπ άδω, biit: ᾄσομαι, (пех: ὑπῇσα, ші чл:) kîntв maї înчet; (кв dat:) kîntв асвпра вpe внвї лвкрв, saв двпе чева; (fir:) мъ înвoїeskв кв..

Ὑπ-αείδω, biit: -αείσομαι, noet: în локв de ὑπᾴδω.

Ὑπαέριος (ὁ, ἡ), aflatв swвt пеmiжлочitъ înfлвinџъ a аерълвї, чел кв totвл afapъ swвt черв. (вeziї ші ὑπηέριος). [ὑπὸ, ἀήρ].

Ὑπαὶ, noet: în локв de ὑπό.

Ὑπ-αιάζω, biit: -άσω, noet: плîнгв (свспiнв) înчet ші în sinemї; pesпвнзв кв свспiне.

Ὑπαι-δείδοικα, noet: în локв de ὑποδέδοικα.

Ὑπ-αιδέομαι -οῦμαι, biit: -αιδήσομαι, мъ кam sfieskв, мъ кam pвшinезв.

Ὑπαίετος (ὁ), [ὑπὸ, αἰετὸς] внв felв de miкв ввлtвpв. (алџiї îndpent γυπαίετος).

Ὕπαιθα, [ὑπαὶ] adв: noet: п' алътвpea; de desвwt. «Ὕπαιθα λιάσθη». Іл: O. s' a плекat ла о парtе. «Ἡ δὲ θ' (ἡ πέλεια) ὕπαιθα φοβεῖται». Іл: X. fвџe întp' о парte ші întp' алtа de fpiкъ. «Ὕπαιθα ῥέων». Іл: Φ. de апроапе. (ші кв џen: în локв de ὑπό) «Ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον». Іл: Σ.

Ὑπ-αιθριάζω, biit: -άσω, tpъїeskв afapъ swвt atmosfepъ. [din

Ὑπαίθριος, ші Ὕπαιθρος (ὁ, ἡ), чел че stъ, saв fаче чева afapъ în аерв (fъpъ акоперiшв); (прin întind:) кв totвл înвedepatв, пепвtînd a se askвnde. «Μανία —». Пл: Καὶ σπόρος καὶ φυτεία καὶ νομαὶ, ὑπαίθρια ταῦτα πάντα ἔργα ἐστί». Ksn: (ші în felв de adв:) «Ἐν ταῖς στέγαις σκηνοῦσιν οἱ κάμνοντες, οἱ δὲ ἄλλοι ὑπαίθριοι».Ksn: =«Ἐν ὑπαίθρῳ„. Ksn: «Ἡ δίαιτα τοῖς ἀνθρώποις οὐχ ὥσπερ τοῖς κτήνεσίν ἐστιν ἐν ὑπαίθρῳ, ἀλλὰ στεγῶν δεῖται». Ksn: ‖ (swвst:) «Ὕπαιθρα». kîmпiїle, локвpiле чеде deskise, neînпpeжmвite (împot: de ὀχυρά, saв φρούρια). «Ἀντιποιεῖσθαι («Ἐκχωρεῖν, ші чл:) τῶν ὑπαίθρων». Плв: «Εἰς ὕπαιθρα πρῶτον ἐξεληλυθώς». Плв: [ὑπό, αἴθρα, saв αἰθήρ].

Ὑπ-αίθω, (fъpъ biit:) noet: în локв de ὑποκαίω.

Ὑπ-αικάλλω, biit: αλῶ, Dop: лiнгвшeskв întp' внв кiпв, кam вiклепеште,=Ὑποσαίνω.

Ὑπ-αινίσσομαι (ττομαι), biit:-ίξομαι, ziкв чева dînd a se înџелеџе (a se гічі) алtа întp' внв кiпв askвnsв.

Ὑπ-αιρέω -ῶ, biit: ήσω, Ion: în локв de ὑφαιρέω.

Ὑπ-αίρω, biit: -αρῶ, (пех: ὑπῆρα, ші чл:) apdiкв de desвwt пвџin чева, saв kîte пвџinв.

Ὑπ-αισθάνομαι, biit: -αισθήσομαι, simџв (înџелегв) пвџin, saв кam simџв чева.

Ὑπ-αΐσσω, biit: αΐξω, noet: sъpв (пъвъleskв) de swвt чева. (кв џen:) «Δράκων βωμοῦ ὑπαΐξας». Іл: B. (saв кв ак:) «Ἰχθὺς μέλαιναν φρῖχ ὑπαΐξει„. Іл: Φ.

Ὕπαισχρος (ὁ, ἡ), кam вpîtв, вpîџелв. [ὑπὸ, αἰσχρὸς].

Ὑπ-αισχύνομαι, biit: -αισχυνθήσομαι, мъ кam pвшinезв.

Ὑπαίτιος (ὁ, ἡ), чел че se aflъ swвt вinъ, вinoвatв; вpednікв de хвлъ, de пîpъ. "Ὑποπτεύσας, μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιον εἴη Κύρῳ φίλον γενέσθαι„. Ksn: пв квm ва se ва sokoti de вinъ; (ші кв dat:). «Ὑπαίτιον εἶναι τινί». Ksn: [ὑπὸ, αἰτία].

Ὑπαι-φοινίσσω, biit: -ίξω, noet: în локв de ὑποφοινίσσω.

Ὑπ-αιωρέω -ῶ, biit: -ήσω, stîpпв swвt чева în аерв.

Ὑπ-ακμάζω, biit: -άσω, sîntŭ înкъ în toтъл meŭ. «Δᾷδες ὑπακμάζουσαι τῷ πυρί». Sŭid:

Ὑπακοή (ἡ), askултape, sъnъnepe. [ὑπακούω].

Ὑπάκοισον, Ὑπακοίσω, Dop: în локŭ de ὑπάκουσον, ὑπακούσω.

Ὑπ-ακολουθέω -ῶ, biit: -ήσω, ypmezŭ d' anpoane.

Ὑπακουός (ὁ, ἡ), noet: în локŭ de ὑπήκοος.

Ὑπάκουσις, εως (ἡ), = Ὑπακοή.

Ὑπακουστέον, nosit: ал лъĭ...

Ὑπ-ακούω, biit: -ακούσομαι, аyzŭ d' anpoane, (npin ypm:) în datъ; (npin întind:) apъtŭ, къ amŭ аyzit, (ad:) pesnynzŭ (npiнч: kînd bate чineva ла ушъ); viŭ, kînd mъ kĭamъ; (în џen:) daŭ askултape, apъtŭ sъnynepe kyĭva; (fir: desnpe лукр:) esŭ dyne voinџa kyĭva; (în a tpeĭa neps: шi în naptч: ла грам:) se sъbt-înџeлeџe de din afapъ. «Ποιμένα ποιμὴν ἠπύει εἰσελάων, ὁ δὲ τ' ἐξελάων ὑπακούει». Od: K. pesnynde. «Τρὶς μὲν ὕλαν ἄυσε, τρὶς δ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν· ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνά». Tkp: «Κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι, ὅς τις εἴη». Ksn: «Ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καταλαβὼν δὲ αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα ἐκέλευσα τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούσασαν ἡμῖν μετελθεῖν αὐτὸν, ὅπου εἴη». Dm: «Κρούσαντος δέ αὐτοῦ τὴν θύραν, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι». Skp: «Ἤδη πώποτε καλέσαντός σου οὐκ ἦλθον; ἀλλ' ὑπακούων σχολῇ ὑπήκουσα»; Ksn: «Ἐς λόγους προσεκαλέετο αὐτούς, οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν». Ep: (шi кy џen:) «Δαρείου τοῦ βασιλέως οὐδαμοῦ ὑπήκουσαν». Ep: ny s' aŭ synyy. «Οἱ δὲ καλούντων αὐτῶν οὐχ ὑπήκουον». Ksn: «Οὐ πάντας ἐξ ἑτοίμου εὑρίσκω ὑπακούοντας τῆς διδασκαλίας ταύτης». Ksn: «Εἴ τις τούτων (τῶν τρόπων) μηδενὸς ὑπακούοι». Ksn: (шi maĭ des кy dat:) «Καὶ ὅμως ἤθελον αὐτῷ ὑπακούειν». Ksn: «Οὐκ ἐσχόλαζε τοῖς τοιούτοις ὑπακούειν». Ksn: (шi fir:). «Ῥᾷστά τε αὐτῷ τὰ πράγματα ὑπακούσεσθαι προσδοκήσας». Epd: (шi abys:) «Δενδρέων γυμνὸς κῆπος, ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἡλίου». Пind: este ekspyзъ ла... (шi кy ак: сл:) «Ἐκάλεσα αὐτὸν πρὸς ἐμὲ, ὁ δὲ μάλα τουτό γε εὐτάκτως ὑπήκουσε. Ksn:

Ὕπακρος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἄκρος] кam ажyнsŭ ла mapџine (desъvîpшitŭ).

Ὑπακτέον, nosit: ал лъĭ ὑπάγω.

Ὑπακτικός, ή, όν, чел кy însyшime de a sъnyne, a atpaџe, шi чл:; (npiнч: med:) nopnitivŭ de ypdinape. «Κοιλίας —». Med: [ὑπάγω].

Ὑπ-αλεάζω, biit: -άσω, înкълzeskŭ nyџin, saŭ kîte nyџinŭ.

Ὑπάλειμμα (τὸ), = Ὑπάλειπτον. [шi

Ὑπάλειπτος (ὁ, ἡ), ynsŭ ne dedesybt, saŭ nyџin ne d' asynpa. 2) каpe слyжeшte de ynsoape, = кy ‖ (sybst:) «Ὑπάλειπτον (se înџ: μύρον, saŭ φάρμακον)». Iнкp: алifie, saŭ ynsoape. [шi

Ὑπαλειπτρίς, ίδος (ἡ), (μήλη) шi

Ὑπάλειπτρον (τὸ), instpymîntŭ de yns ne dedesybt. (vezĭ шi σπάθη 3). [din

Ὑπ-αλείφω, biit: -αλείψω, yngŭ ne dedesybt, saŭ nyџin ne d' asynpa. «Μέλανος ὑπογραφῇ, ὀφρύν τε καὶ ὀφθαλμούς ὑπαλείφουσα». Skp: (obiч: miж:) «Ὑπαλειφόμενος τοὺς ὀφθαλμούς». Ksn: vъnsindy 'шĭ џeneлe. (шi nas:) «Ὀφθαλμοὺς ὑπαληλιμμένους». Ksn: [de ynde

Ὑπάλειψις, εως (ἡ), ynџepe ne dedesybt, saŭ nyџin ne d' asynpa (akt: saŭ nas:).

Ὑπ-αλεύομαι, biit: -εύσομαι, noet: tpъgîndy mъ fypŭ ne askynsŭ. (vezĭ шi ὑπαλύσκω).

Ὑπαλλαγή (ἡ); skimbape de yna ne алta; (грам:) figypъ de kyvîntŭ, peчiпpoкъ skimbape de tinĭ în doъ ziчepĭ. [шi

Ὑπάλλαγμα (τὸ), obĭektŭ de skimbape, каpe se dъ, saŭ se ĭa în skimbŭ;(npin întind:) zълoгŭ; banĭĭ, чe se daŭ înskimbŭ pentpy o mape monetъ. [шi

Ὑπαλλακτικός, ή, όν, kyviinчosŭ, saŭ fолositopŭ ла faчepe de skimbŭ. [din

Ὑπ-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, skimbŭ чeva ne алta; saŭ nyĭŭ, daŭ în локŭ.

Ὑπάλληλος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἀλλήλων] nysŭ, saŭ fъkytŭ în skimbŭ ynyл кътpe алtyл (întpe doĭ saŭ maĭ myлџĭ), peчiпpoкŭ; saŭ sykчedatŭ ynyл dyne алtyл în peчiпpoкŭ; (maĭ noŭ) sybалtepnŭ, слyжbaшŭ sybt алtyл.

Ὑπάλυξις, εως (ἡ), noet: fyџipe supe skъпape. [din

Ὑπ-αλύσκω, biit: -ύξω, petpъgîndy mъ fypŭ ne askynsŭ, skanŭ; (кy ак:). «Κῦμα («Χρεῖος, «Θάνατον, шi чл:) —». Om: (шi fъpъ kazŭ). «Θηρευταὶ λαγὼς ἤρευν, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρὸ, ἵεμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἵεμενοι ὑπαλύξαι». Es:

Ὑπ-αμάω -ῶ, biit: -ήσω, noet: taĭŭ, (seчepŭ) de anpoane, saŭ de ла îndemînъ.

Ὑπ-αμβλύνω, biit: -υνῶ, tîmneskŭ nyџin, saŭ kîte nyџinŭ. [din

Ὑπαμβλύς, εῖα, ύ, кam tîmnŭ, nyџin чeva tîmnitŭ, saŭ teшitŭ. [ὑπὸ, ἀμβλύς].

Ὑπ-αμείβω, biit: -αμείψω, = Ὑπαλλάσσω. ‖ (npiнч: miж:) «Πόντον —» Оп: mъ stpъ-

мъtъ dene ъskatъ пе mape, tpъind (ка amfiвiъ) kînd не ъskatъ, kînd în mape.

Ὕπαμμος (ὁ, ἡ), Ion: în локъ de ὕφαμμος.

Ὑπάμουσος (ὁ, ἡ), kam nesimцitopъ de вънъ mi fpъmosъ. [ὑπὸ, ἄμουσος].

Ὑπάμπελος (ὁ, ἡ), ѕъditъ totъ къ віі, == Ἀμπελόφυτος. [ὑπὸ, ἄμπελος].

Ὑπ-αμπ-έχω, biit: -αμφ-έξω, askъnzъ чева ѕъвt xaînъ, akoпepъ.

Ὑπ-αμφι-έννυμι, biit: -αμφι-έσω, înвpakъ, akoпepъ, înвълeskъ.

Ὑπ-ανα-βάλλομαι, biit: -βαλοῦμαι, amînъ neînчetat (dîn zi în zi).

Ὑπ-ανα-βλέπω, biit: -βλέψω, înчепъ оаре кът а зъpі, saъ kîte пъцinъ a pezedea, îmї pedoвîndeskъ tpeптat вedepiле.

Ὑπ-ανα-γι(γ)νώσκω, biit: -ανα-γνώσομαι, (пех: ὑπανέγνων, ші чл:) чіteskъ în азъл (snpe askълtapea) къїва. [de ънde

Ὑπαναγνώστης, ου (ὁ), чititopъ în азъл алtора.

Ὑπ-αν-άγω, biit: -άξω, (пех: ὑπανήγαγον, ші чл:) dъкъ, tpагъ înапоі întp'ънъ nesimцitъ кіпъ; (ел: saъ між:) мъ petpагъ пе askъnsъ.

Ὑπαναδίπλωσις, εως (ἡ), == Ἐπαναδίπλωσις.

Ὑπ-ανα-δύομαι, biit: -δύσομαι, (пех: ὑπανέδυν, ші чл:) мъ вîpъ пе dedeсъвt; (овіч: fіг:) skaпъ stpeкъpîndъ мъ къ îndemînatікъ міжлокъ (къ ънъ ѕълъ ѕъвцірe fъгъ).

Ὑπ-ανα-θλίβω, biit: -θλίψω, stpivind, апъѕînd fакъ а зъpі чева în ѕъѕ.

Ὑπ-ανα-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ пop-neskъ (înї міштъ пічоарелe) kîte пъцinъ snpe fъгъ, мъ petpагъ пе nesimцite. (вeзї ші ὑπαποκινέω).

Ὑπ-ανα-κλίνομαι, biit: -κλινθήσομαι, sintъ плеkatъ (мъ поwîpnezъ) dedeсъвt.

Ὑπ-αν-αλίσκω, biit: -αλώσω, (пех: ὑπανήλωσα, saъ ὑπανάλωσα, ші чл:) кeлtъїeskъ, пpъпъdeskъ kîte пъцinъ, пе nesimцite.

Ὑπ-ανα-μέλπω, biit: -μέλψω, kîntъ pe-neтînd (ъpmînd) гласъл къїва, saъ kîntъ împeънъ întp'ънъ tonъ маї înчetъ.

Ὑπ-ανα-πίμπλημι, biit: -ανα-πλήσω, ъm-плъ пînъ ѕъѕ, saъ маї ъмплъ kîte пъцinъ.

Ὑπ-ανα-πλήθω, biit: -πλήσω, поеt: în локъ de ὑπαναπίμπλημι.

Ὑπ-αν-άπτω, biit: -άψω, == Ὑφάπτω.

Ὑπ-αν-αρόω -ῶ, biit: -ώσω, sапъ, skop-moneskъ пе d'asъпpa къ плъгъл.

Ὑπανάστασις, εως (ἡ), skълape în пічоpe snpe чinste dînaintea къїва. [ші

Ὑπαναστατέον, nosit: ал лъї [ὑπανίσταμαι].

Ὑπ-ανα-στρέφω, biit: -στρέψω, мъ întopкъ іаръші înапоі.

Ὑπ-ανα-τέλλω, biit: -τελῶ, (пех: ὑπανέτειλα, ші чл;) чimneskъ, іsвоpъskъ de de-ѕъвt în ѕъѕ.

Ὑπ-ανα-τρέφω, biit: -θρέψω, кpeskъ kîte пъцinъ; (fіг:) == Ὑποτρέφω.

Ὑπ-ανα-τροπιάζω, biit: -άσω, гаs: pes-topnъ din temeліі.

Ὑπ-ανα-φλέγω, biit: -φλέξω, anpinzъ tpeптat.

Ὑπ-ανα-φύομαι, biit: -φυήσομαι, (пех: ὑπανεφύην, ші чл:) pesъpъ kîte пъцinъ.

Ὑπ-ανα-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ petpагъ înапоі kîte пъцinъ. [de ънde

Ὑπαναχώρησις, εως (ἡ), kîte пъцinъ (nesimцitъ, saъ tpeптatъ) petpaцepe înапоі.

Ὕπανδρος (ἡ), (γυνὴ) мъpitatъ (ъnъѕъ въpвatълъї). «Ἀγωγὴ —». Diod: пъptapea челії къ въpвatъ. [ὑπο, ἀνήρ].

Ὑπανειμένως, adв: (de пaptч:) [ὑπανίημι] kam ѕлав, пъ пpea întins.

Ὑπ-ανεμόω -ῶ, biit: -ώσω, fакъ вîntъ (къ апъpъtoapea ші чл:) înчet.

Ὑπ-αν-ερπύζω, biit: -ύσω, мъ ѕъїъ tîpîndъ мъ înчet, пе askъnsъ.

Ὑπ-αν-έχω, biit: -έξω, (пех: ὑπανέσχον, ші чл:) цiъ чева dedeсъвt, ѕъвt-цiъ, snpiжinъ. || (nestp:) — Ὑπανατέλλω.

Ὑπ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, пъцin înflopeskъ; (fіг:) înчепъ a doвîndi о înflopitъ faцъ (а мъ pomi). [de ънde

Ὑπανθηρός, ά, όν, пъцin чева înflopitъ, înвіоpatъ (пpon: ші fіг:).

Ὑπ-ανιάω -ῶ, biit: -άσω, kam (ші пas: мъ kam) міхпeskъ (ad: пъцin чева).

Ὑπ-αν-ίημι, biit: -ανήσω, (пех: ὑπανῆκα, ші чл:) лasъ чева kam ѕлав, kam моале.

Ὑπ-αν-ίστημι, biit. -ανα-στήσω, (пех: ὑπανέστησα, ші 2: ὑπανέστην, ші чл:) skoлъ, (ші маї des між:) мъ skoлъ în ѕъѕ snpe чinste înaintea къїва (къ dat: пepin: in-dip:). «Καθήμενον ὑπαναστῆναι τὸν νεώτερον τῷ πρεσβυτέρῳ πανταχοῦ νομίζεται» Ksn: (ші къ цen:) «Τῶν θακων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν». Apstf: «Ἕδρας πάντες ὑπανίστανται βασιλεῖ». Ksn: 2) мъ skoлъ, ші плекъ kam пе fъpішъ. «Ἡ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο, ἢ παρεὼν μὴ πίνε». Tгн: 3) (къ dat:) esъ, зъpъ de odatъ (fъpъ вeste) înaintea къїва. «Πορευομένῳ δὲ αὐτῷ ὑπανίσταται λαγώς». Ksn:

Ὑπ-αν-ίσχω, == Ὑπανέχω.

Ὑπ-αν-οίγνυμι, ші

Ὑπ-αν-οίγω, biit: -οίξω, (пех: ὑπανέῳξα,

ὑπήνοιξα, ші чл:) deskiзȣ пе fȣpішȣ. «Γράμματα—» Dm:

Ὑπ αντάω (ші Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, (maĭ корек:) -ήσομαι, esȣ înainte snpe întîmninapea кȣїва, npeîntîmninȣ; (npin întind:) esȣ înnpotiва (mъ înnpotiвeskȣ) кȣїва (кȣ dat:). «Ὅτι μοι ὑπάντασεν ἰόντι». Hind: [de ȣnde

Ὑπάντησις, εως (ἡ), npeîntîmninape, saȣ eшipe înaintea кȣїва snpe întîmninape; (npin întind:) eшipe înnpotiвъ, înnpotiвipe.

Ὑπ-αντιάζω (-άω -ῶ), biit: -άσω, = Ὑ-παντάω.

Ὑπ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцȣ anъ de жos; tparȣ în sȣs din fȣndȣ; (npin întind:) apdikȣ вaлȣpĭ. [de ȣnde

Ὑπάντλησις, εως (ἡ), skoatepe de anъ de жos, saȣ din fȣndȣ. (se konf: кȣ ἐπάντλησις).

Ὑπ-άντομαι, (tъpъ biitopȣ) noet: în лoкȣ de ὑπαντάω.

Ὕπαντρος (ὁ, ἡ), нȣsȣ sȣвt neшtepъ; asemenea кȣ (sъnatȣ, saȣ ziditȣ în feлȣ de) neшtepъ. «Πέτρα («Γῆ, «Οἶκος)—». Eлi: [ὑπὸ, ἄντρον].

Ὑπ-ανύω, biit: -ύσω, sъвîpшeskȣ în datъ, saȣ кȣ toatъ вoinцa чeва.

Ὑπαξόνιος (ὁ, ἡ), noet: чeл de sȣвt osie saȣ кapȣ. «Σύριγξ —» Кaл: [ὑπὸ, ἄξων].

Ὑπαπαίδευτος (ὁ, ἡ), кam neînвъцatȣ (nečiвiлitȣ). [ὑπὸ, ἀπαίδευτος].

Ὑπ-απειλέω -ῶ, biit: -ήσω, кam amepinцȣ.

Ὑπ-άπ-ειμι, biit: -ειμι, (npeл: ὑπαπῄειν, ші чл:) ші

Ὑπ-απ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: ὑπαπῆλθον, ші чл:) nлeкȣ, mъ дȣкȣ кam пе fȣpішȣ.

Ὑπ-απο-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ mȣtȣ înчet înчet пе fȣrъ, mъ petparȣ пе nesimцite, mъ кam daȣ лa o napte. (veзĭ ші ὑπανακινέω).

Ὑπ-απο-κρύπτω, biit: -κρύψω, (кȣ dat: indip:) askȣnзȣ чeва de totȣ sȣвt чeва.

Ὑπ-απο-τρέχω, biit: -θρέξομαι, saȣ -δραμοῦμαι, (nex: ὑπαπέδραμον, ші чл:) nлeкȣ înanoĭ aлepгînd.

Ὑπ-απο-ψήχω, biit: -ψήξω, fpeкînd шtepгȣ кîte пȣцinȣ.

Ὑπ-άπτω, biit: -άψω, Ion: în лoкȣ de ὑφάπτω.

Ὕπαρ (τὸ), (nedeкл:) вedenie de aĭeвea (nȣ în somnȣ); лȣкpȣ înfiinцatȣ, nȣ visȣ (totdaȣna înnpotiвъ de ὄναρ). «Οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη». Od: Υ. «Ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ». Hind: (ші în feлȣ de adв:) «Ὕπαρ τε καὶ ὄναρ». Лкs: ші aĭeвea ші în visȣ.

Ὑπ-αράσσω (-ττω), biit: -άξω, sгȣdȣїȣ, saȣ лoвeskȣ кȣ sгomotȣ de desȣвt «Τῆς γῆς τοῖς τῶν ἵππων ποσὶν ὑπαραττομένης». Sȣid:

Ὑπαργήεις, εσσα, εν, noet: = Ὑπόλευκος [ὑπὸ, ἀργὸς].

Ὑπάργιλος (ὁ, ἡ), кam apцiлosȣ. [ὑπὸ, ἄργιλος, veзĭ ziч:).

Ὕπαργμα (τό), (fisf:) = Ὑπόστασις, înfiinцъtopъ, saȣ лȣкpȣ înfiinцatȣ. 2) (лa îm:) avepĭ, npoпpietъцĭ. 3) (ȣne-opĭ) = Ὕπαρξις. [ὑπάρχω].

Ὑπαργύρευσις, εως (ἡ), къȣtape пе fȣpішȣ de вanĭ împpȣmȣt. 2) mȣлte datopiĭ. [din

Ὑπ-αργυρεύω, biit: -εύσω, кaȣtȣ a mъ înnpȣmȣta вanĭ пе askȣnsȣ. 2) (miж:) sînt înnecatȣ în datopiĭ.

Ὑπάργυρος (ὁ, ἡ), чeл кȣ apцintȣ dedesȣвt, saȣ кonpinзъtopȣ de apцintȣ. «Λόφος—» Ksn: чeл кȣ minъ de apцintȣ. 2) кȣmnъpatȣ кȣ apцintȣ. «Φωνὴ —». Hind: ‖ (sȣвst:) Ὑπάργυρον (τὸ), кinamomȣ (ȣnȣ feлȣ de skopцiшoapъ de Кina, fiind къ se вindea tpъгîndȣ-se de o notpiвъ кȣ apцintȣ în гpeȣtate).

Ὑπ-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω = Ἐπ (Ἀπ) αριθμέω. [de ȣnde

Ὑπαρίθμησις, εως (ἡ), = Ἐπ (Ἀπ) αρίθμησις.

Ὑπαρκτικὸς, ή, όν, însemnъtiвȣ de fiinцъ. [ὑπάρχω].

Ὑπάρκτιος (ὁ, ἡ), кape stъ snpe nopdȣ, saȣ mĭaзъ-noanțe. [ὑπὸ, ἄρκτος].

Ὑπαρκτὸς, ή, όν, înfiinцatȣ, saȣ чeл în fiinцъ [ὑπάρχω].

Ὕπαρνος (ὁ, ἡ), (npinч: ἀμνὰς, mnĭaлъ) кape ape sȣвt dînsa mnĭeлȣ sȣгъtopȣ. [ὑπὸ, ἀρνὸς].

Ὕπαρξις, εως (ἡ), fiinцъ, eksistinцъ. 2) (maĭ noȣ) avepe. [ὑπάρχω].

Ὑπ-αρόω -ῶ, biit: -ώσω, apȣ пе ȣpmъ (дȣnе че semъnȣ).

Ὑπ-αρπάζω, biit: -άξω, saȣ άσω, Ion: în лoкȣ de ὑφαρπάζω.

Ὑπ-αρτάω -ῶ, biit: -ήσω, aлipnȣ, aгъцȣ de anpoane, кoaлeгȣ.

Ὑπαρχὴ (ἡ), чeл d'întîĭȣ înчenȣtȣ. «Ἐξ ὑπαρχῆς». Apst: Пл: dintpȣ 'ačenȣtȣ, din noȣ, saȣ deлa чeлe de maĭ 'nainte. [ὑπό, ἀρχή].

Ὑπαρχία (ἡ), demnitatea inapxȣлȣĭ (гȣ-

*

вернътоpsлsĭ); ші провінціа чеа de sвst dinssл [din

῞Υπαρχος (ὁ, ἡ), чел de sвst stъпînipea altsía, sвпsѕъ; sввалternъ. «῞Υπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων στρατηγός». Sof: «Καρχηδονίους, καὶ Καρχηδονίων ὑπάρχους, ὅσοι τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρῶνται, καὶ ὅσαι πόλεις καὶ ἔθνη τούτων ὑπήκοα, καὶ τοὺς συμμάχους». Плв: ‖ (sвst:) гsвернъторъ ал doilea, sвst altsл, локоцііторъ de stъпînitоръ, sвst-кîрmsîtоръ; локоцііторъ de ценералъ, (Франц:) lieutenent général. «Καταστήσας δὲ (ὁ Δαρεῖος) Ἀρταφέρνεα ἀδελφὸν ἑωυτοῦ ὁμοπάτριον ὕπαρχον εἶναι Σαρδίων». Ep: [ὑπὸ, ἀρχή].

Ὑπ-άρχω, віit: -άρξω, îпчепъ întîĭъ, daъ întîĭъ прічінъ, sпъ пілdъ (кs цеп:). «Πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες„. Тѕч: «Οἵ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι». Andчd: «Ὑπάρχων ἔχθρας (βίας, ἀδικίας, ші чл:)». Dm· Пл: Ep: (ші кs ак: кs преп: indip:) «Τὸν δὲ οἶδα πρῶτον ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων εἰς τοὺς Ἕλληνας». Ep: (ші кs партч:) «Ἐμὲ ὑπῆρξαν ἄδικα ποιοῦντες». Ep: «Ἡμεῖς ὑμᾶς οὐδὲν πώποθ' ὑπήρξαμεν κακῶς ποιοῦντες». Ksn: «Ἐὰν τις ἡμᾶς εὖ ποιῶν ὑπάρχῃ». Ksn: (ші în ел:) «Δώροισιν ἀμείψεσθαι καὶ ξενίῃ· ἡ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ (se înц: εὖ ποιῶν)». Od: Ω. «Ἀμυνομένους, οὐχ ὑπάρχοντας». Пл: (ші між: кs inf: маĭ поъ). «Γράφειν ὑπηρξάμην». Гал: (ші ел:). «Πρῶτος ὑπάρξασθαι φαίνεται». Гал: (ші în партч:). «Ἥρος ὑπαρχομένου». Елі: пе кînd îпчепеа. (ші пас:) «Εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων». Ep: «Τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηργμένων». Dm: (de ъnde 2) sîntъ, saъ (маĭ прінч:) amъ апsкат dintpъ 'пчепsт a fi (къчĭ dsпе Sъida. "Τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι, προεῖναι, φθάνειν»); (кs dat:) sîntъ кsвeнitъ saъ фаворавілъ кsĭва. «Ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ ἡ μήτηρ». Ksn: (despre лsкр:) мъ întîmплъ; este кs пъtіnцъ, saъ în mîna кsĭва; (кs ак: кs преп:) коntpiвsĭeskъ; (în цеп:) sîntъ în fiinцъ, eksistъ. «Ἔνθ' ἀγέλα ταύρων ὑπῆρχε„. Hind: «Ὑπάρχει παρ' ὑμῶν (s' аъ fъкst din партеа) τὰ δέοντα». Dm: «Πολλὰ κοινὰ ὑπάρχει». Apst: (ші кs dat:). «Τὰ μέγιστά σοι ὑπάρχει». Лкs: aĭ. (saъ кs цеп: ел:). «Καὶ παιδείας δεῖν φημὶ τῷ ταῦτα μέλλοντι δυνήσεσθαι καὶ φύσεως ἀγαθῆς ὑπάρξαι». Ksn: «Ἐπεὶ ὡπλίσθη, ἐφάνη κάλλιστος, ἅτε καὶ τῆς φύσεως ὑπαρχούσης». Ksn: (ші кs партч:). «Ὑπῆρχον κεκτημένοι». Dm: «Οὔκουν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή». Esp: пs требsĭe sъ fie оморітъ. (ші din контра) «Ὑπάρχων ἠδίκεις αὐτούς». Isкр: «Κρησφύγετόν τι σφίσιν ὑπάρχον εἶναι». Ep: sъ аĭвъ; (saъ кs inf:). «Ἀναλαβεῖν τὸν στρατὸν οὐχ ὑπῆρξε». Тѕч: (ші кs dat:). «Ἐμοὶ ὑπῆρξε φοιτᾶν». Dm: «Οὐδὲ γενέσθαι τὸ παράπαν ὑπῆρξεν αὐτοῖς». Isкр: «Ὡς ὑπάρχον μοι ταῦτ' ἀκοῦσαι». Плt: ка кsм аш fi пsтsт. «Εἰ γὰρ νῆσον οἰκοῦντες ἦσαν, ὑπῆρχεν ἂν αὐτοῖς κακῶς ποιεῖν, πάσχειν δὲ μηδέν». Ksn: ар fi пsтsт eĭ. «Ὥστε μέν τοι ὑπάρχειν δημοκρατίαν εἶναι». Тѕч: (ші fъръ inf:). «Οὐδὲν ὑπῆρξεν αὐτῷ, πλὴν ші чл:». Bas: п' а кîштірат німікъ алтъ de кît... (ші кs ак: кs преп:) «Πρὸς φιλίαν μέγα ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι». Ksn: контрівsĭеште. (ші авsол:) «Ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει, τοῖα φέρω». Ткр: «Διὰ τάχους ἔθαπτον, ὥσπερ ὑπῆρχε (ἐκ τῶν ὑπαρχόντων)». Тѕч: Ksn: прекîт ерта времеа (ші în партч:) «Ἡ ὑπάρχουσα πενία (δόξα)». Dm: Тѕч: «Τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τουτους ἀπώσασθαι». Dm: «Τούτου ὑπάρχοντος, saъ "Τούτων ὑπαρχόντων„. Плt: fiind în аdевъръ ачестеа. (ші кs адв:) «Καλῶς ὑπάρχον». Тѕч: кînd împрежsръріле sînt вsне. (de ъnde în локъ de simп: sвst:). «Ὑπάρχοντα». вsнеле натsрале saъ кîштігате, че аре чіпева, проприетъцĭ, saъ аверĭ. «Τῶν ὑπαρχόντων ἀμελεῖν„. "Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα„. Skp: "Τὰ ὄντα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα οἰκείως ἔχει„. M. Ant: 3) stъпînеskъ, гsверnезъ; (fir:) предомнеskъ, ковîршеskъ. (кs цеп: saъ dat:) «Ἐν παντὶ γὰρ χωρίῳ, καὶ ᾧ μὴ ὑπάρχομεν». Тѕч: «Ὑπάρχει τῶν ἀμφοτέρων ἄκρων τὸ μέσον„. Apst: ковîрштe.

Ὑπ-αρωματίζω, віit: -ίσω, seamъпъ (miросъ) пsцін чева а аромъ, amъ sпъ sшоръ гsstъ saъ miросъ de аромъ.

Ὑπ-ασθενέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntъ кам болнавъ, slъвъногъ.

Ὑπασπίδιος (ὁ, ἡ), акоперітъ sвst (saъ кs) sкsтъ. ‖ (овіч: îm: пesт:) Ὑπασπίδια, поеt: адв: în локъ de ὑπὸ τὴν ἀσπίδα. «Ὑπασπίδια προποδίζων». Om: [ші

Ὑπ-ασπίζω, віit: -ίσω, (кs dat:) портъ, ціъ sкsтsл (sîntъ ὑπασπιστὴς, везĭ ziч:) кsĭва. [ὑπὸ, ἀσπὶς]. [de ъnde

Ὑπασπιστὴρ, поеt: în локъ de ...

Ὑπασπιστὴς, οῦ (ὁ), (адĭек:) акоперітъ (înарматъ) кs sкsтъ, реsвоітоpъ, =Ἀσπιδοφόρος. «Ὄχλος —». Esхл: мsлціме de înармаці пезеstpi. 2) о(віч: sвst:) цііторъ

(în вътъліе) de ssaʌsʌ kaîna, sateлitš, saš rapdianš aл вре sнsї џенераʌš, шi чл: (Франџ:) valet d'armée. «Ξενοφῶντα δὲ ὁ ὑπασπιστὴς ἔχων τὴν ἀσπίδα ἀπέλιπεν· Ἀρκὰς δέ τις, προσέδραμεν αὐτῷ ὁπλίτης, καὶ πρὸ ἀμφοῖν προβεβλημένος ἀπεχώρει».

Ὕπαστρος (ὁ, ἡ), пssš, statš ssвt steлe (ssвt черš). «Ὕπαστρον μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου φυγᾶ». Esxл: xoiapš fsџeї meлe de пъntъ пsїš întindepea de ssвt steлe saš soape (totš пъmîntsл). 2) пssš лa inflsinџa steлeлop. [ὑπὸ, ἄστρον].

Ὑπασώδης, εος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἀσώδης] kam rpeџosš.

Ὑπατεία (ἡ), demnitatea konssлsлsї. [din

Ὑπατεύω, віit: εύσω, sîntš, saš mъ fakš konssлš. [ὕπατος].

Ὑπάτη, (ἡ), вeziї ὕπατος.

Ὑπατηΐς, ίδος (ἡ), поet: în лoкš de ὑπατική. «Ῥάβδος—» Лкs:

Ὑπατικὸς, ή, ὸν, atinrъtopš de konssлš, saš de konssлatš. 2) konssлapš, saš kape a stat konssлš. [шi

Ὑπάτιος, α, ον, =Ὑπατικὸς. [ὕπατος].

Ὑπ-ατμίζω, віit: -ίσω, пsїš ssвt чineва aвspš, aвsрezš. [ὑπὸ, ἀτμὸς]. [de snde

Ὑπατμισμὸς (ὁ), aвspipe (прінч: de dessвt).

Ὑπατμός (ὁ), плџ: în лoкš de ὑπατμισμὸς.

Ὑπάτοπος (ὁ, ἡ), kam (лa пeлoкsл sъš) пeкsвiinчosš, aвssрdš.

Ὕπατος, η, ον, =Ὑπέρτατος (în sink:) чeл maї пpe sss, maї 'пaлtš. «Ζεὺς θεῶν ὕπατος». Om: «Τὴν ἀνωτάτην καὶ πρώτην ἕδραν ὁ θεὸς ἔλαχεν, ὕπατός τε διὰ τοῦτο ὠνόμασται, κατὰ τὸν ποιητὴν ἀκροτάτῃ κορυφῇ τοῦ σύμπαντος ἐγκαθιδρυμένος οὐρανοῦ». Apst: «Ὑπάτη πυρά». Iл: вîpfsл fлaкъpeї, ksл mea fokssлsї. (шi dinпpot:) «Κευθμῶν ἐξ ὑπάτων». Aплп: «Ἐξ ὑπάτοιο στήθεος». Aплп: din fsndsл пîentsлsї. || (sssst:) «Ὕπατος (se înџ: ἄρχων)». konssлš aл Pomaпiлop (fiind kъ dsue D. Aл: свеa чea maї 'пaлtъ stъпînipe). «Ὑπάτη (se înџ: χορδὴ)». Mss: koapda чea maї sonopъ a tpikopdsлsї.

Ὑπ-αττικίζω, віit: -ίσω, kam imitš (mъ siлeskš a întpessinџa) idiotismsл Atikš. [din

Ὑπαττικὸς, ἡ, ὸν, kam (în oape-kape kinš) Atikš. [ὑπό, Ἀττικός].

Ὑπάτυφος (ὁ, ἡ), kam пeînrîmfatš, пemindpъ. [ὑπὸ, ἄτυφος].

Ὑπ-αυγάζω, віit: -άσω, псџiп чeва лsminezš, saš kam înчenš a mъ лsmina de ziopї, saš de zi. [din

Ὑπαυγής, εος, шi Ὕπαυγος (ὁ, ἡ), eksпsš ssвt лsminъ. [ὑπὸ, αὐγή].

Ὑπ-αυθαδίζομαι, віit: -ίσομαι, sîntš, saš mъ fakš чева kam oвpaznikš, oвpъzniчeskš.

Ὑπ-αυλέω -ῶ, віit: -ήσω, (ks dat:) spmezš, saš akomпaniezš пe вpe snš kîntъtopš ks fлsepsл.

Ὕπαυλος (ὁ, ἡ), чeл ssвt (înъsntps de) kspte, saš înveлitoape, =Ὑπωρόφιος (чeл ssвt adъпostš). «Σκηνῆς—» Sof: пemitš de ssвt koptš. [ὑπὸ, αὐλή].

Ὑπαυστηρὸς, ὰ, ὸν, kam aspps, kam stpaпnikš. [ὑπὸ, αὐστηρὸς].

Ὑπαυχένιος, α, ον, чeл de ssвt rpsmazš. || (sssst:) Ὑπαυχένιον (τὸ), пepniџъ de ssвt kanš. [шi

Ὑπαύχενον (τὸ), поet:=Ὑπαυχένιον. [ὑπὸ, αὐχὴν].

Ὑπαυχμήεις, εσσα, εν, поet: kam sskatš. [ὑπὸ, αὐχμὸς].

Ὑπ-αφ-ίστημι, віit: -απο-στήσω, (пex: ὑπαπέστησα, шi 2: ὑπαπέστην, шi чл:) depъptezš (шi maї oвiч: miж: mъ depъptezš, mъ petpapš, плeкš) înчet, kam пe nesimџite.

Ὑπ-αφρίζω, віit -ίσω, псџiп чeва spsmersš, kam înчenš a spsmera. [din

Ὕπαφρος (ὁ, ἡ), псџiп чeва spsmosš, kam spsmeratš (поet:). «Ὄμμα ὕπαφρον». Esp: лъкpъmatš. [ὑπὸ, ἀφρὸς].

Ὑπάφρων, ονος (ὁ, ἡ), (s'a rъsit пsmaї kompap: ὑπαφρονέστερος) kam пemintosš. [ὑπὸ, ἄφρων].

Ὑπάφωνος (ὁ, ἡ), kam лinsitš de rлasš. [ὑπὸ, ἄφωνος].

Ὑπαχλύνθη, поet: în лoкš de ὑπηχλύνθη, a 3: sinr: пeps: de пas: пex: 1: aл (пeîntp:) ὑπαχλύω, kam întsпeкš, (шi пas:) mъ kam întsпeкš, fakš чeaџъ, saš mъ înчeџezš.

Ὕπεας, ατος (τὸ), Ion: saš rpeш: în лoкš de ὕπεας.

Ὑπέασι, Ion: în лoкš de ὕπεισι, a 3: în: пeps: aл лsї ὕπειμι, віit: -έσομαι.

Ὑπέβραχον, поet: пex: 2: aл (пeîntp:) ὑποβράχω, sfîpîїš, tposneskš, fakš oape-kape sromotš de dessвt.

Ὑπέγγυος (ὁ, ἡ), asirspatš ssвt кezъшie, saš zълorš; (ks dat:)=Ὑπεύθυνος, pesпonsaвiлš. «Δίκα καὶ θεοῖσιν—» Esp: «Ὑπεγγύους πλὴν θανάτου». Ep: sssssš лa op чe aлtъ osîndъ afapъ de moapte. [ὑπὸ, ἐγγύη]. [de snde

Ὑπεγγύως, adв: ssвt кezъшie. «Ὑπεγγύως δεδανεισμένα». Лкs:

Ὑπ-εγείρω, biit: -εγερῶ, deшtentš (întъpîtš) kîte пвціпš.

Ὑπ-εγ-κλίνω, biit: -κλινῶ, mъ kam aплекš (mъ kam daš) ла чева; mъ kam плекš, mъ повірпezš кътре чева.

Ὑπ-εγ-χέω, biit: -χεύσω, topnš kîte пвціпš în чева.

Ὑπέδδεισαν, noet: în локš de ὑπέδεισαν, a 3: îm: пeps: de пex: 1: ал лвї ὑποδειδῶ.

Ὑπέδειξα, пex: 1: ал лвї ὑποδείκνυμι.

Ὑπέδεκτο, noet: (în sinк:) în локš de ὑπεδέδεκτο, saš ὑπεδέκετο, a 3: sinr: пeps: de пeste съвîрш: saš пex: 2; ал лвї ὑποδέχομαι.

Ὑπεδύσετο, noet: în локš de ὑπέδυ, a 3: sinr; пeps: de пex: 2: ал лвї ὑποδύομαι.

Ὑπέθηκα, пex: 1: ал лвї ὑποτίθημι.

Ὑπειδόμενος, η, ον, греш: în локš de ὑπιδόμενος.

Ὑπεικάθω, (tъpъ biit:) At: în локš de ὑπείκω.

Ὑπεικτέον, nosit: ал лвї ὑπείκω.

Ὑπεικτικός, ή, όν, лesnічosš a se îndвплека, a se свпвne. [din

Ὑπ-είκω, biit: -είξω, mъ tparš îndъpъt, mъ petparš; (прin întind:) daš локвл, saš întîitatea квїва; mъ îndвплекš, mъ свпвїš, mъ лasš двпе чineва (кв dat: de пeps: шi цen: saš ак: de лвкр:). "Τῷ δ' ἕδρας ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν,,. Od: Π. "Τοῖς πρεσβυτέροις οὐ μόνον ἀδελφοῖς ἀλλὰ καὶ πολίταις ὁδῶν καὶ θάκων καὶ λόγων ὑπείκειν,,. Ksn: "Νηῶν δ' ὑπόεικον,,. Iл: Π. "Οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι,,. Od: M. «Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί,,. Iл: Δ. (шi кв ак: eл:). "Ὑπόειξε χεῖρας ἐμάς,,. Iл: O. a sкъпat. (шi кв inf:) "Καὶ δ' ἄν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξαιμι πολεμίζειν,,. Aплп: mъ воїš fepi. (шi întp' алтъ акчеп:). "Χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι,,. Aплп: în antimepie în локš de ἐδαμάσθη ὑπείξας.

Ὑπ-ειλέω -ῶ, biit: -ήσω, == Ὑπίλλω, înfъшвpš (înколъчеskš, шi пas: saš miж: mъ înколъчеskš) de desввt; mъ sгîрчеskš, mъ вîpš.

Ὑπείλημμαι, пas: шi Ὑπείληφα akt: tpe: de кв: ал лвї ὑπολαμβάνω.

Ὑπ-ειλίσσω (ττω), biit: -ίξω, Ion: în локš de ὑφειλίσσω, înfъшвpš dedesввt.

Ὕπειμι, biit: -έσομαι, (пex: ὑπῆν, шi чл:) sîntš, mъ aflв сввt..; (прin întind:) sîntš askвnsš, eksistš în чева; (вne-opї) ръmîїš ка вnš пpisosš, saš ръmъшiцъ (везї шi περίειμι); (în цen:) sîntš în fiiнцъ, eksistš. (кв dat) "Φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ,,. Iл I. "Πολλῇσι (ἵπποις) πῶλοι ὑπῆσαν,,. Iл: N. "Μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσι ὑπῆσαν,,. Es: (шi în пapaл:) "Οὐχ ὕπεστιν οἰκήματα ὑπὸ γῆν,, Ep: (шi fir.) "Τὰ διαρπασθέντα χρήματα ὑπῆν τοῖς στρατιώταις,,. Tвч: "Τούτοισι βίος ἀρκέων ὑπῆν, καί πρὸς τούτῳ ῥώμη σώματος,,. Ep: "Δῆμος ὑποῦσιν ἥδεται ἀστοῖς νεανίαις· βάσιλεὺς δ' ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε,,. Eвp: (шi fir:). "Πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὕπεστι πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος,,. Dm: sîntš свпвшї maї mвлt saš maї пвцin ла пismвipe. "Τὸ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται,,. Лкs: пв ва ръmînea.

Ὕπ-ειμι, biit: -ειμι, (прeл: ὑπῄειν, шi чл:) == Ὑπέρχομαι, mъ вîpš, intpв пe askвnsš. «Τοὺς δὲ ὑπῄει δέος, μὴ шi чл:». Пaвs; 2) (вne-opї) mъ petparš (Ep: D. 120).

Ὑπεῖναι, Ion: în локš de ὑφεῖναι, пex: 2: de înf: ал лвї ὑφίημι.

Ὕπειξις, εως (ἡ), свпвпepe, îndвплекъчївпe; petpaцepe. [ὑπείκω].

Ὑπειπεῖν, пex: 2: (пpгл;) de înf: ал лвї ὑπαγορεύω.

Ὑπείρ, noet: în локš de ὑπέρ.

Ὑπειράλιος (ὁ, ἡ), noet: în локš de ὑπεράλιος.

Ὑπειρεσίη, греш: în локš de ὑπ' εἰρεσίη.

Ὑπειρέχω, biit: -έξω, noet: în локš de ὑπερέχω.

Ὑπείροπλος (ὁ, ἡ), noet: în локš de ὑπέροπλος.

Ὑπείροχος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локš de ὑπέροχος.

Ὑπ-είρω, biit: -ὑπέρσω, конлегš dedesввt, сввt-înпpeвпš.

Ὑπείσας, ασα, αν, Ion: în локš de ὑφείσας, пex: 1: de пaptч: (пpгл:) ал лвї ὑφίημι, saš ал лвї ὑφέζω. «Κτείνει μιν, ἄνδρας οἱ ὑπείσας». Ep: (Фpaнц:) ayant aposté.

Ὑπ-εισ-δύνω (δύομαι), biit: -δύσομαι, (пex: ὑπεισέδυν, шi чл:) mъ вîpš пe fвpiшš dedesввt, intpв пe пesimцite.

Ὑπ-είσ-ειμι, biit: -ειμι, (прeл: ὑπεισῄειν, шi чл:) == Ὑπεισέρχομαι (къpвїa sлвжeшte вne-opї de viitopš).

Ὑπεισέλευσις, εως (ἡ), intpape, вîpîpe înъвntpв кam п' алъtвpea; (прinч: лц:). «Κληρονομίας —,,. Pom: komпъpтъшipe пe д' алъtвpea, (Фpaнц:) additon d' hérédité. [din

Ὑπ-εισ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (пex: ὑπεισῆλθον, шi чл:) intpв пe askвnsš, пe пesimцite, пe dedesввt, saš кam п' алъ-

ѣкрен. «Ὑπεισέρχεταί με δέος,,. Гpr; мъ кат конрinde фрікъ

Ὑπ-εισ-ρέω, віit: -ρυήσομαι, кѕргѣ, (ші fir:) мъ вірѣ пе dedesѕвt, saѣ пе неsimцite, = Ὑπεισδύομαι.

Ὕπεκ, saѣ (maĭ 'nainte de вок:) Ὑπέξ, поеt: în локѣ de ὑπὸ ἐκ. пе dedesѕвt snpe afapъ, saѣ denapte. «Τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν ὑπὲκ ποδός,,. Ткр: (алціĭ skpiѣ maĭ корек: desпъpцit ὑπ' ἐκ).

Ὑπ-εκ-βαίνω, віit: -βήσομαι, (пех: ὑπεξέβην, ші чл:) = Ὑπεξέρχομαι, esѣ пе dedesѕвt, saѣ în oape-кape кіпѣ пе fѕpішѣ.

Ὑπ-εκ-βάλλω, віit: βαλῶ, (пех: ὑπεξέβαλον, ші чл:) skoцѣ de desѕвt, saѣ ațite пѕцінѣ.

Ὑπ-εκ-δέχομαι, віit: δέξομαι, = Ὑποδέχομαι. 2) = Ἀπεκδέχομαι.

Ὑπ-εκ-διδράσκω, віit: -δράσομαι, (пех: ὑπεξέδραν, ші чл:) = Ὑπεκφεύγω, еmind пе dedesѕвt, saѣ пе askѕnsѣ fѕгѣ; (кѕ ак: сл:) мъ fѕpішezѣ întp' ѕпѣ кіпѣ, ші skanѣ.

Ὑπέκδυσις, εως (ἡ), sѕвst: лѕĭ..

Ὑπ-εκ-δύνω (δύομαι), віit: -δύσομαι, (пех: ὑπεξέδυν, ші чл:) вірîndѕ мъ пе dedesѕвt saѣ пе askѕnsѣ esѣ afapъ; (кѕ ак:) = Ὑπεκφεύγω.

Ὑπ-εκ-δύω, віit: -δύσω, (пех: ὑπεξέδυσα, ші чл:) desвракѣ, desпоĭѣ пе fѕpішѣ, пе askѕnsѣ.

Ὑπέκθεσις, εως (ἡ), лепъdape afapъ пе fѕpішѣ. 2) гл: în локѣ de ὑπόθεσις. [ὑπεκτίθημι].

Ὑπ-εκ-θέω, віit: -θεύσομαι, = Ὑπεκτρέχω.

Ὑπ-εκ-καθαίρω, віit: -αρῶ, кѕръцѣ пе dedesѕвt.

Ὑπ-εκ-καίω, віit: -καύσω, (пех: ὑπεξέκαυσα, ші чл:) апрinzѣ пе dedesѕвt, saѣ пе askѕnsѣ; (fir:) апрinzѣ (întъpitѣ) пе d' алътѕpea.

Ὑπ-εκ-καλύπτω, віit: -ύψω, deskoперѣ dedesѕвt. saѣ пѕцin, saѣ întp' ѕпѣ кіпѣ кат пе fѕpішѣ.

Ὑπέκκαυμα (τὸ), op че sѕжеsmte de aцîцat saѣ апріns fокѕл; (fir:) прічіпъ de întъpîtape. " Ἔρωτος—,,. Ksn: [ші

Ὑπεκκαύστης, ου (ὁ), ші Ὑπεκκαύστρια(ἡ), aцîцътopѣ, saѣ апрinzътopѣ de fокѣ (прічч: ал жертfеĭ). [ὑπεκκαίω].

Ὑπ-έκ-κειμαι, віit: -κείσομαι, staѣ пѕsѣ întp' ѕпѣ локѣ, ѕnde атѣ fost skosѣ de maĭ 'nainte în sirѕpanцъ. " Οὐκ εἰδότες, ἵνα προεξέκειτο ἡ 'Ελένη,,. Ep: «Ἡ Σαλαμίς, ἐς τὴν ἡμῖν ὑπέκκειται τέκνα τε καὶ γυναῖκες,,. Ep: (веzĭ ші ὑπεκτίθημι).

Ὑπ-εκ-κενόω -ῶ, віit: ώσω, deшeptѣ sъпînd пе dedesѕвt, saѣ пе askѕnsѣ.

Ὑπ-εκ-κλέπτω, віit: κλέψω, skoцѣ fѕpînd, лѕînd чева пе fѕpішѣ, saѣ întp' ѕпѣ кіпѣ a skѕnsѣ пе dedesѕвt.

Ὑπ-εκ-κλίνω, віit: -κλινῶ, авътîndѕ мъ oape кѕт мъ daѣ în лаtѕpe, мъ fереskѣ de чева, = Ὑπεκφεύγω.

Ὑπ-εκ-κομίζω, віit: -ίσω, skoцѣ, кapѣ пе fѕpішѣ чева afapъ; (miж:) îmĭ tpansпoptѣ de fpікъ пе askѕnsѣ лѕкpѕpіле aĭ'pea, ка sъ ші ле asiгѕpѣ.

Ὑπ-εκ-κρίνω, віit: κρινῶ, deшeptѣ (din nînteче mistѕĭалъ) пе партеа din жоs.

Ὑπ-εκ-λαμβάνω, віit: -λήψομαι, (пех: ὑπεξέλαβον, ші чл:) skoцînd ĭaѣ чева пе fѕpішѣ.

Ὑπ-εκ-λύω, віit: -λύσω, desлегѣ de desѕвt; (maĭ des fir:) лasѣ кат sлавѣ, кат sловоdѣ.

Ὑπ-εκ-πέμπω, віit: -πέμψω, пopпeskѣ (лasѣ a emi) чева кат пе fѕpішѣ afapъ.

Ὑπ-εκ-περάω -ῶ, віit: -άσω, поеt: în локѣ de διαπεράω.

Ὑπ-εκ-πηδάω -ῶ, віit: -ήσω, sъpѣ (мъ авірлѣ) de desѕвt afapъ; (кѕ dat:) мъ skoпeskѣ în sѕflетѕл кѕіва (Apistn: B. 5).

Ὑπ-εκ-πλέω, віit: -πλεύσομαι, екsплѕteskѣ пе askѕnsѣ, мъ fѕгъpeskѣ пе fѕpішѣ пе mape.

Ὑπ-εκ-πνέω, віit: -πνεύσομαι, pesѕflѕ (мъ еваnopezѣ) кîte пѕцінѣ, мъ кат tpesѕeskѣ.

Ὑπ-εκ-πονέω -ῶ, віit: -ήσω, sъвîршeskѣ sѕвt instpѕкціile кѕіва вре ѕпѣ ostenічĭosѣ лѕкpѕ.

Ὑπ-εκ-προ-θέω, віit: -θεύσομαι, поеt: алергѣ înainte, înaintezѣ; (кѕ ак:) апѕкѣ maĭ 'nainte, превіѣ алергînd. «Πάσας πολλὸν ὑπεκπροθέει». Іл: І.

Ὑπεκπροθορὼν, поеt: пех: 2: de партч: ал (neîntp:) ὑπεκπροθρώσκω, sъpѣ de desѕвt afapъ, saѣ înainte.

Ὑπ-εκ-προ-λύω, віit: -λύσω, поеt: desлегѣ (прічч:) tpъгътopiĭ de ла tpъsѕpъ (ĭĭ deжугѕ), ші 'ĭ sловодѣ ла пъшѕпе.

Ὑπ-εκ-προ-ρέω, віit: -ρυήσομαι, поеt: isвopind din жоs înaintezѣ кѕpînd.

Ὑπ-εκ-προ-τάμνω, віit: -τεμῶ, поеt: în локѣ de ὑπεκπροτέμνω, înaintezѣ desпікînd mapea, ші esѣ afapъ.

Ὑπ-εκ-προ-φεύγω, віit: -φεύξομαι, поеt:

fsrînd aвia sкaпš. «Κῦμα ("Νοῦσον, "Ἀχάρυβδιν)—» Om: шi Es:

Ὑπ-εκ-προ-χέομαι, noel: mъ pesвъpsš (mъ asвîpлš) penede de desssт de чeвa afapъ.

Ὑπέκπυρος (ὁ, ἡ), noel: de кspînd кs totsл înfoкatš. [ὑπὸ, ἐκ, πῦρ].

Ὑπ-εκ-ρέω, вiit: -ρυήσομαι, (nex: ὑπεξερύην, шi чл:) mъ cкsвъpsš, кspгš afapъ de desssт, saš кîte nsцinš; (fir:) mъ npъnъdesкš пe nesimцite; (fir: кs цen:) mъ stpeкopš, fsгš пe asкsnsš, = Ὑπεκφεύγω. «Ὑπεκρυεὶς τῆς σκηνῆς». Пл:

Ὑπ-εκ-ρήγνυμι, вiit: -ρήξω, snapгš пe asкsnsš; sspnš sssт-sъnînd чeвa.

Ὑπ-εκ-ρίπτω, вiit: -ρίψω, asвîpлš кîte nsцinš afapъ.

Ὑπ-εκ-ρύομαι вiit: -ρύσομαι, (кs цen: indip:) isвъвeскš пe чineвa în oape-кape îndemînatiкš кiпš de чeвa.

Ὑπ-εκ-σώζω, вiit; -σώσω, = Ὑπεκρύομαι, mîntsieскš de чeвa кam пe fspiшš пe чineвa.

Ὑπ-εκ-τανύω, вiit: ύσω, întinzš пe dedesssт.

Ὑπ-εκ-τελέω -ῶ, вiit: έσω, noel: sъвîpшeскš чeвa кs oape-кape mîжлoкš.

Ὑπ-εκ-τήκω, вiit: τήξω, topeскš, (шi fir:) npъnъdeскš tpeптat шi пe nesimцite.

Ὑπ-εκ-τίθημι, вiit: -εκ-θήσω, sкoцînd nsis вine чeвa пe asкsnsš, (iap oвiч: în miж:) лsкpspiлe mele în лoкš sigspš. «Ἀθηναῖοι δὲ, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον, διεκομίζοντο εὐθὺς, ὅθεν ὑπεξέθεντο παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν περιοῦσαν κατασκευήν». Тsч: (шi nas:). «Ὑπεκτιθέμενοι γὰρ ἔξω τῆς χώρας οἱ παῖδες αὐτέων ἤλωσαν». Ep: (вeзi шi ὑπέκκειμαι).

Ὑπ-εκ-τρέπω, вiit: τρέψω, (кs цen: indip:) întopкš чeвa întp' snš кiпš spe алtъ napte; (miж: кs aк:) mъ întopкš întp' алtъ napte (mъ daš în лatspe), кa sъ mъ aпъpš.

Ὑπ-εκ-τρέχω, вiit: εκδραμοῦμαι, (nex: ὑπεξέδραμον, шi чл:) aлepгînd esš de dedesssт, saš пe asкsnsš; (npinч: fir: кs aк:) mъ fepeскš oape-кsm, = Ὑπεκφεύγω. «Ἢν τὸ παρεὸν ὑπεκδράμωσι». Ep:

Ὑπεκτροφὴ (ἡ), чea кîte nsцinš кpeшtepe. [ὑπεκτρέφω].

Ὑπ-εκ-φαίνομαι, вiit: φανήσομαι, esš кîte nsцinš лa вedepe, înчenš a mъ iвi, mъ zъpeскš oape-кsm (intsneкat).

Ὑπ-εκ-φέρω, вiit: -οίσω, (nex: ὑπεξήνεγκα, шi чл:) sкoцš (daš лa o napte) oape-кsm, saš nsцin чeвa. «Αἴας μὲν ὑπεξέφερε σάκκος». Iл: Θ. (шi кs цen: indip:) «Ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο». Iл: Ε. (шi nas: desnъpцit de npen:) «Τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται,,. Iл: Ο. 2) (nestp: saš eл:) aпsкš de плeкš înainte, saš sînts de maï 'nainte плeкatš. «Ἐδίωκεν ὑπεκφέροντας ἡμέρης ὁδῷ,,. Ep: fiind înaintaцi în кaлe.

Ὑπ-εκ-φεύγω, вiit: -φεύξομαι, fsrînd sкaпš пe fspiшš, saš aвia sкaпš кs oape-кape miжлoaчe. "Οἶος ὑπέκφυγε νηῒ,,. Od: Ψ: (шi кs aк: eл:). "Ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,,. Om:

Ὑπ-εκ-φυγγάνω, Ion: în лoкš de ὑπεκφεύγω.

Ὑπ-εκ-χέω, вiit: -χεύσω, (nex: ὑπεξέχεα, шi чл:) въpsš, (шi miж) mъ въpsš de desssт, saš кîte nsцinš afapъ.

Ὑπ-εκ-χωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ petpaгš кîte nsцinš; (med:) sкoцš, saš esš пe жos deшeptъtspî, = Διαχωρῶ, шi Ὑπεκκρίνομαι. [de snde

Ὑπεκχώρησις, εως (ἡ), кîte nsцinš, saš tpeптatъ petpaцepe; (npinч: med:) deшeptape de nînteчe пe жos, = Διαχώρησις. [шi

Ὑπεκχωρητικὸς, ή, ὸν, кontpissitopš лa deшeptape de nînteчe пe жos.

Ὑπέλαβον, nex: 2: aл лsî ὑπολαμβάνω.

Ὑπέλαιον (τὸ), dpoжdie de sntdeлemnš. [ὑπὸ, ἔλαιον].

Ὑπ-ελαύνω, вiit: -ελάσω, saš -ελῶ, mînš (npinч: кaлš, saš tpъssps) înainte, înaintezš; saš mъ anpoпiš кълape saš în tpъssps. "Ὑπελάσας ὡς συναντῆσαι,,. Лss: n'aлъtspea mînînd înainte.

Ὑπέλαφρος (ὁ, ἡ), кam sшspe, sшspeлš. [ὑπὸ, ἐλαφρὸς]. [de snde

Ὑπ-ελαφρύνω, вiit: -υνῶ, sшspezš nsцin чeвa, saš oape-кsm.

Ὑπελεύσομαι, вiit: aл лsî ὑπέρχομαι.

Ὑπελήφθην, nas: nex: aл лsî ὑπολαμβάνω.

Ὑπελύσαο, noel: Ion: în лoкš de ὑπελύσω, a 2: sinr: neps: dn miж: nex: 1: aл лsî ὑπολύω.

Ὑπ-εμ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, вaгš, вîpš пe dedesssт, saš oape-кsm пe asкsnsš.

Ὑπέμβρυον, rpeш: în лoкš de ὑπ' ἔμβρυον. [de snde

Ὑπ-εμορφέω -ῶ, вiit: -ώσω, noel: însopцoшezš.

Ὑπεμνήμυκε, noel: (кs îalpensnepe de ν) în лoкš de ὑπεμήμυκε, a 3: sinr neps: de tpe: de кs: aл лsî ὑπημύω.

Ὑπ-εμ-πίμπρημι, вiit: -εμπρήσω, = Ὑπεκκαίω.

Ὑπ-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, арътѫ чева оаре-кѫm întѫnekat, daѫ întр'ѫnѫ kinѫ а se înцелеце чева.

Ὑπ-εναντιόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, saѫ ωθήσομαι, mъ înпotivesкѫ пѫцin saѫ пе askѫnsѫ; (în цеn:) staѫ înпotivъ. [din

Ὑπεναντίος (ὁ,ἡ), чел înпotivъ de..; (шi fir:) чел înпotiва кѫiва; (ка sкѫst:) пpotivnikѫ, връжmaшѫ; (despre лѫкр:) чел de înпotivъ. «Τὸ ὑπεναντίον τούτου πέφυκε». Ep: «Στράτευμα δεινότατον τοῖς ὑπεναντίοις». Ksн: || Ὑπεναντίον, adв: în лoкѫ de ὑπεναντίως. «Ἵπποι μὲν ὑπεναντίον ἀλλήλοισι χρέμισαν». Es; [ὑπὸ, ἐναντίος]. [de ѫnde

Ὑπεναντιότης (ἡ), înпotivitate.

Ὑπεναντίωμα (τὸ), oр че dъ пpiчinъ (oвiектѫ) de înпotivipe; (în цеn:)=Ὑπεναντίωσις. [ὑπεναντιόω].

Ὑπεναντίως, adв: în кinѫ, saѫ пosiцie de înпotivitate, saѫ onѫnepe. [ὑπεναντίος].

Ὑπεναντίωσις, εως (ἡ), înпotivipe, onѫnepe. [ὑπεναντιόω].

Ὑπ-εν-δίδωμι, biit: -ενδώσω, mъ îndѫплекѫ, mъ sѫпѫiѫ kîte пѫцinѫ.

Ὑπένδοθεν, adв: пoet:=Ἔνδοθεν.

Ὑπένδυμα (τὸ), шi

Ὑπενδύτης, ου (ὁ), înвръкъmintea чеа de desѫвt; къmaшъ. [ὑπενδύω].

Ὑπενεγκεῖν, пех: 2: de inf: ал лѫi ὑποφέρω.

Ὑπένερθε, шi (maї 'nainte de вoк:) -θεν, adв: пoet: de desѫвt; (кѫ цеn:) жos, saѫ maї жos dekît. «Ποδῶν („Χίοιο) —» Om:

Ὑπ-εν-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, amѫ чева пе askѫnsѫ în mintea saѫ rîndѫл meѫ.

Ὑπ-εξ-άγω, biit: -άξω, (пох: ὑπεξήγαγον, шi чл:) skoцѫ чева de desѫвt, saѫ кam пе fѫpiшѫ oape-кѫm, =Ὑπεκφέρω, saѫ Ὑπεκσώζω. „Ἵνα παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ὑπεξαγάγωνται ἐκ τῆς Ἀττικῆς„. Ep· (шi кѫ цеn: ал пpeп:) „Ἡμεῖς πέρ νιν ὑπ' ἐκ θανάτοιο ἀγάγωμεν„. Іл: Υ. (шi кѫ adв:) „Ἀλλά σε δαίμων οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι„. Od: Σ. (шi fir:) „Ὑπεξάγειν ἑαυτὸν (se înц: τοῦ βίου)„. M. Ant: a se omopî sinгѫpѫ. (шi ел:) „Ὑπεξάγειν ὑπιόντας„. Ep: a se întoapче petpъrîndѫ-se, saѫ (dѫпе tpadѫкцia D. Padinѫ) a ръtъчi din кале. [de ѫnde

Ὑπεξαγωγή (ἡ), skoatepe de desѫвt, saѫ kîte пѫцinѫ (акt: saѫ пas:).

Ὑπεξαίρεσις, εως (ἡ), kîte пѫцinѫ, saѫ пе пesimцite fъкѫtъ скчеntape, saѫ skoatepe afapъ din чева (акt: saѫпas:). „Ὅρος τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἡ παντὸς τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαίρεσις„. Еnікѫp: „Μεθ' ὑπεξαιρέσεως». Лкѫ: kîte пѫцinѫ. [din

Ὑπ-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (пех: ὑπεξεῖλον, шi чл:) їaѫ skoцînd чева de desѫвt (шi npin întind: întр'ѫnѫ kinѫ пе askѫnsѫ, saѫ пе пesimцite); skoцѫ din miжлoкѫ, saѫ din pîndѫ, скчеntezѫ; (maї de mѫлte opі miж:) „Ὅταν τούτους ὑπεξαιρῶνται, τίνες ἄλλοι αὐτοῖς καταλείπονται„; Ksн: (шi пas:) „Οὐδὲν ὑπολείπεται, τουτέων ὑπεξαραιρημένων». Ep: (se конf: кѫ..

Ὑπ-εξ-αίρω, biit: -αρῶ, (пох: ὑπεξῆρα, шi чл:) apdікѫ de desѫвt, saѫ în oapeкаpe кinѫ пе пesimцite; їaѫ чева, saѫ apdікѫ din miжлoкѫ.

Ὑπ-εξ-ακρίζω, biit: -ίσω, пoet: skoцѫ (шi ел: esѫ, ажѫпгѫ sѫindѫ mъ) în mapцine (în вîpfѫ) de mѫnte.

Ὑπ-εξ-αλεύομαι (întp: пpinч: пѫmaї пех: ὑπεξαλέασθαι), шi

Ὑπ-εξ-αλύσκω, biit: -αλύξω, пoet: fѫгѫ, mъ апъpѫ de чева пе fѫpiшѫ, saѫ пе пesimцite.

Ὑπ-εξ-ανα-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: ὑπεξανέβην, шi чл:) пoet: esѫ, mъ daѫ ла o пapte пѫцin, saѫ пе пesimцite. «Ὑπεξαναβὰς ποδὶ σκαιῷ». Ткp: tpъгîndѫ 'шi пѫцin înaпoї пічоpѫл чел stînгѫ.

Ὑπ-εξ-αν-άγω, шi (miж:) -άγομαι, biit: -άξω, -ομαι, (пех: ὑπεξανήγαγον, шi чл:) apdікîndѫ mъ експлѫtesкѫ пе askѫnsѫ din пoptѫ.

Ὑπ-εξ-ανα-δύομαι, biit: -δύσομαι, (пех: ὑπεξανέδυν, шi чл:) пoet: esѫ de desѫвt (de o datъ) d'asѫпpa, esѫ din fѫndѫ în faцa mъpiї. (fir:) „Ὑπεξανέδυ κεφαλῇ». Ткp: a skъпat de лoвitѫpъ, dîndѫ 'шi ла o пapte капѫл.

Ὑπ-εξ-αν-ίσταμαι, biit: -αναστήσομαι, (ὑπεξανέστην, шi чл:)=Ὑπανίσταμαι, mъ skoлѫ înaintea кѫiва, шi mъ daѫ ла o пapte fъкîndѫ 'ї лoкѫ.

Ὑπ-εξ-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, zлеїesкѫ, skoцѫ (npinч:) ana, че a întpat dedesѫвt în корaвіe.

Ὑπ-εξ-άπτω, biit: -άψω, anpinzѫ пе dedesѫвt, saѫ пе fѫpiшѫ, saѫ kîte пѫцinѫ, =Ὑπεκκαίω.

Ὑπ-εξ-αφύω, biit: -αφύσω, пoet: zлеїesкѫ, deшeptѫ ana kîte пѫцinѫ; (пas: saѫ miж:) mъ въpsѫ, кѫpгѫ afapъ пе dedesѫвt.

Ὑπ-έξ-ειμι, biit; ειμι, (пpeл: ὑπεξῄειν, шi чл:) == Ὑπεξέρχομαι (въpѫїа sлѫжeшte ѫпе-opі ка вiitopѫ).

Ὑπεξείρυτο, пoet: a 3: sinг: пеps: de miж: пеste-sъв: saѫ пех: 1: ал лѫї ...

Ὑπ-εξ-ειρύω, виit: -ύσω, lon: în локš de ὑπεξερύω.

Ὑπ-εξ-ελαύνω, виit: -ελάσω, înaintezš, saš mъ petpargš înanoĭ (приіч:) къларе, saš în tpъsвpъ.

Ὑπεξέλασις, εως (ἡ), emipe пе fspimš. 2) грет: în локš de ἐπεξέλευσις, pesвsnape [mi

Ὑπεξελθεῖν, пех: de inf: ал лвĭ ὑπεξέρχομαι.

Ὑπ-εξ-ερεύγω (-ομαι), mi Ὑπεξερυγγάνω, виit: -ερεύξομαι, поеt: вършš kîte пвцinš mi впа întp' алta (neînчetat).

Ὑπ εξ-ερύω, виit: -ύσω, tpъгînd skoцš de desвst, saš ne nesimцite, (Франц:) soustraire; (miж: кв цеn:) = Ὑπεκρύομαι.

Ὑπ-εξ-έρχομαι, виit; -ελεύσομαι, (пех: ὑπεξῆλθον, mi чл:) esš не dedesвst, saš не askвnsš, пе nesimцite. «Ὑπεξῆλθε τῆς πόλεως». Пл: 2) (партік: despre pesвoĭš) esš кв kîte пвцinĭ oamenĭ пе fie-kape datъ, saš пе пвцinъ вpeme înnpotiва квiва. «Ὑπεξερχόμενοι («Ὑπεξιόντες) καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλούς». Ep: «Ὑπεξερχόμενοι («Ὑπεξιόντες) εἰς τὰ στεινότερα ἐμάχοντο». Ep:

Ὑπεξεσάωσα, поеt: în локš de ὑπεξέσωσα, пех: 1: ал лвĭ ὑπεκσώζω.

Ὑπ-εξ-έχω, (ὑπεξέσχον, mi maĭ мвлt пв) плекš, mъ denъptezš пе askвnsš, mъ fsгъpeskš. "Ὑπεξέσχε ἐκ τῆς Ἴου (ἐς Θεσσαλίην)». Ep:

Ὑπεξηγητικὸς, ἡ, ὸν, oape-кsm eksnlikatiвš. «Τὸ ὑπεξηγητικόν». Іlкsipe, komentapš. [ὑπεξηγέομαι].

Ὑπεξῄεσαν, 3: îm: neps: de npeл: ал лвĭ ὑπέξειμι.

Ὑπ-εξ-ίστημι, виit: -εκστήσω, (пех: ὑπεξέστησα, mi 2: ὑπεξέστην, mi чл:) skoцš пе чinева întp' впš кinš кam пе nesimцite din позiцiа sa, îл daš în лаtвpe. (npin întind:) pestopnš; (fir:) = Ἀνατρέπω, dobedeskš de neadeвъpatš, saš nedpentš. 2) (овіч: miж:) mъ daš în лаtвpe, fakš алtвĭa локš; (кв ак:) dîndв mъ ла o napte mъ fspimezš. «Ἐπιφερόμενον τὸν λόγον —„. Плt: (кв dat:) mъ ssnsĭš, mъ плекš. «Τῷ λοιδοροῦντι —». Пл: (кв цеn:) mъ petpagš, mъ ласš de чева. «Τῆς ἀρχῆς —». 3) (sne-opĭ) sкsлindв mъ de o datъ (de sndestaš askвnsš) esš înaintea квiва (вeзĭ mi ὑπανίσταμαι 3).

Ὑπεξιὼν, οῦσα, ον, napтч: лвĭ ὑπέξειμι.

Ὑπέξοδος (ἡ), (npiнч: med:) = Ὑπεκχώρησις. [ὑπὸ, ἔξοδος].

Ὑπεξούσιος (ὁ, ἡ), (плц:) чел de sвst stъпînipea, (mi лц:) sвst îngpiжipea алtвĭa. [ὑπὸ, ἐξουσία]. [de snde

Ὑπεξουσιότης (ἡ), (плц:) a fi чinева sвst stъпînipea saš okpotipea алtвĭa.

Ὑπεπιμερὴς, ες [ὑπὸ, ἐπὶ, μέρος], mi

Ὑπεπιμέριος (ὁ, ἡ), (плц:) пвmъpš maĭ mikš dekit алtвл кв вpe o napte, (sneeks:) 2: este astfeлš în pелaцie кв 3: кв a tpeilea napte (вeзĭ mi ἐπιμόριος). [ὑπὸ, ἐπὶ, μόριον]

Ὑπεπιτέταρτος (-επίτριτος), ου (ὁ, ἡ), пвmъpš maĭ mikš кв a natpa (a tpeĭa) napte dekit totвл. [ὑπὸ, ἐπὶ, τέταρτος].

Ὑπὲρ, npen: (se акоардъ кв цеn: mi ак: mi însemn: кв цеn: 1:) (în цеn:) пе d' asвnpa de... (saš în stape). «Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς». Om: «Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βάλε δουρί». Om: «Τὸ Παρθένιον ὄρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης». Ep: "Οἱ ὑπὲρ τῶν ἄκρων». Твч: = Οἱ ὑπεράκριοι. «Ὑπὲρ γῆς». Tfp: (saš în mimкаpe). «Ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ ἔστη». Om: «Αἰετὸς δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος. Іл: Ω. 2) (npin întind: mi fir:) okpotipe, saš nentpв че sfipmitš. «Τεῖχος ἐτειχίσαντο νεῶν ὕπερ». Om: «Θύειν ὑπὲρ τῆς πόλεως». Ksn: «Ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος». Dm: «Στρατηγῶν ὑπὲρ ὑμῶν». Dm: «Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Skp: 3) (în цеn:) npiчinъ (saš efektiвъ). «Ὑπὲρ τοῦ μηδένα ἀποθνήσκειν». Ksn: «Ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη». Epd: (saš motiвaлъ în локš de περί) «Ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω». Іл: Z. «Δεδιέναι ὑπέρ τινος». Лks: «Θάρρει ὑπὲρ ἐκείνων». Ksn: «Ὑπὲρ σοῦ τάδε γέγραπται». Пл: (de snde 4) жвpъmîntš. "Λίσσομ' ὑπὲρ τοκέων (ὑπὲρ σῆς αὐτοῦ κεφαλῆς)». Om: 5) în локвл алtвĭa, saš pesnлъtipe (în локš de ἀντί). «Ἐγὼ τοῦθ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω». Dm: «Ἀποδοῦναι χάριν ὑπὲρ ὧν εὐηργέτησεν». Iskp: «Ἕκαστος οἴεται μέλειν τινὶ καὶ ἄλλῳ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τι προϊδεῖν». Твч: în локвл лвĭ. «Ὑπὲρ τῶν ἄλλων». Eлi: (Ἀnim: Istop: 7. 42) în локš de sape. ‖ (iap кв ак: 1) пе d' asвnpa de...; (npin întind:) dinколо, nесte; maĭ denapte; (timn:) maĭ 'nainte, maĭ dinainte; (despre кîtime) maĭ мвлt, maĭ npesвs; (în цеn: în kompar:) maĭ мвлt. «Ὑπὲρ ὦμον ἦλυθ' ἀκωκὴ ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν». Om: Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν». Пров: «Ὑπὲρ τὰ Μηδικά». Твч: «Ὑπὲρ τὸ ἥμισυ». Лks: «Ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς». Лвч: «Ὑπὲρ τὸ ἐγχεόμενον ὕδωρ λέγειν„. Лвч: «Λάμπειν ὑπὲρ χιόνα». Лks: «Ὑπὲρ ἄνθρω-

πον φρονεῖν». Лкs: «Ὑπὲρ δύναμιν». Лкs: «Ὑπὲρ λόγον,,. Ksn: de neeksnpimat. 2) fъpъ вpeme, saȣ fъpъ кȣвîntȣ; (în цen:) aвatepe din dpeptȣ. «Ὑπὲρ μόρον,,. Om: neste чeлe ȣpsite. «Ὑπὲρ αἶσαν». Om: neste кȣвiinцъ. «Ὑπὲρ ὅρκια,,. кȣ кълкаpe de жȣpъminte шi învoeлĭ. || (ĭap în комп: 1:) maĭ npesȣs, ne d' asȣnpa, dinкoлo, neste. «Ὑπεράκριος, Ὑπεράλλομαι, Ὑπερήμισυς,,. 2) (oвiч:) sȣstipe, oкpotipe, saȣ nentpȣ кape sfîpшitȣ. «Ὑπέρμαχος, Ὑπεραπολογοῦμαι,,. 3) nлeonasmȣ, saȣ npisosipe, кoвîpшipe; saȣ (simn:) înteцipe. «Ὑπερήδομαι, Ὑπεράγαθος, Ὑπέργηρως, Ὑπερύψηλος, шi чл: || (лa noeцĭ Λ' se desnapte de вepвȣ întpenȣindȣ se aлte zičepĭ). «Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,,. Es: în лoкȣ de ὑπερέχει. (B'. se ĭa în лoкȣ de adв: C'. se nȣne dȣne sȣвst: кînd i se ȣpкъ tonȣл oвiч: лa nenȣлt:) «Γουνὸς ὕπερ,, Om: "Τῶν ὕπερ,,. Om: "Κιόνων ὕπερ Ἡρακλέος,,. Hind: [de ȣnde

Ὑπέρα (ἡ), fȣnia, npin кape se цine, шi se manevpeazъ antena коpъвiĭ. (veziĭ шi ποὺς 4).

Ὑπεραβέλτερος (ὁ, ἡ), foapte simnлȣ (ne rĭoвȣ). [ὑπὲρ, ἀβέλτερος].

Ὑπεράγαθος (ὁ, ἡ), foapte (кȣ кoвîpшipe) вȣнȣ. [ὑπὲρ, ἀγαθός]. [de ȣnde

Ὑπεραγαθότης (ἡ), кoвîpшitoape (neasemъnatъ) вȣnъtate.

Ὑπερ-αγάλλομαι, вiit: -αγαλοῦμαι, mъ вȣкȣpȣ, mъ veseлeskȣ кȣ кoвîpшipe.

Ὑπερ-άγαμαι, вiit: -αγάσομαι, saȣ -αγασθήσομαι, лaȣdȣ, admipȣ foapte mȣлt.

Ὑπεράγαν, adв: кȣ кoвîpшipe, npea mȣлt. [ὑπὲρ, ἄγαν.]

Ὑπερ-αγανακτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ neкъжeskȣ npea mȣлt.

Ὑπερ-αγαπάω ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskȣ кȣ кoвîpшipe.

Ὑπεράγνωστος (ὁ, ἡ), foapte nekȣnoskȣtȣ. [ὑπὲρ, ἄγνωστος].

Ὑπεραγόντως, adв: de naptič: [ὑπεράγω], кȣ кoвîpшipe, neste mъsȣpъ.

Ὑπερ-αγορεύω вiit: -εύσω, вopвeskȣ în anъpapea (favoapea) кȣĭва.

Ὑπερ-αγρυπνέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ цen:) veгĭezȣ în oкpotipea (naza) кȣĭва.

Ὑπερ-άγω, вiit: -άξω, (nex: ὑπερήγαγον, шi чл:) întpeкȣ, кoвîpшeskȣ; (кȣ цen:) «Ὑπεράγειν τινὸς καὶ διαφέρειν». Плв: (шi fъpъ kazȣ maĭ de mȣлte-opĭ în naptič: în лoкȣ de adiekt:) "Ζῶα ὑπεράγοντα τῷ μεγέθει,,. At: кoвîpшitoape лa mъpime, foapte mapĭ. "Κακοπάθεια ὑπεράγουσα,,. Diod:

Ὑπερ-αγωνιάω -ῶ, вiit: άσω, (кȣ цen: saȣ maĭ noȣ кȣ aк:) mъ temȣ (mi se вate inima) nentpȣ чineва.

Ὑπερ-αγωνίζομαι, вiit: -ίσομαι, mъ лȣntȣ, mъ вatȣ în anъpapea кȣĭва, oкpoteskȣ ne чineва.

Ὑπερ-αείρω, noet: în лoкȣ de ὑπεραίρω.

Ὑπεραής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὑπὲρ, ἄημι] sȣflъtopȣ din sȣs, saȣ кȣ кoвîpшitoape penežȣne, foapte ĭȣte, fȣptȣnosȣ. «Ἄελλα —,,. Ll: Δ.

Ὑπερ-αθλέω -ῶ, вiit: ήσω, mъ лȣntȣ (кa atлetȣ) în favoapea кȣĭва (кȣ цen:).. "Τῆς ἀληθείας —,,. Imn: Bisep:

Ὑπερ-αιδέομαι -οῦμαι, вiit:-αιδέσομαι,(nex: ὑπερῃδέσθην) pesneкtezȣ, saȣ mъ sfieskȣ кȣ кoвîpшipe, npea mȣлt.

Ὑπερ-αιμόω -ῶ, вiit: -ώσω, sîntȣ кȣ кoвîpшipe sînцepoșȣ (nлetopiкȣ). [de ȣnde

Ὑπεραίμωσις, εως (ἡ), кoвîpшitoape îmmȣлцipe de sînцe (nлeiopъ).

Ὑπεραινετός, ἡ, όν, foapte лъȣdatȣ, saȣ лъȣdaвiлȣ. [ὑπὲρ, αἰνέω].

Ὑπερ-αίρω, вiit: -αρῶ, (nex: ὑπερῆρα, шi чл:) apdiкȣ maĭ npesȣs; înaлцȣ (maĭ des în eл. кȣ aк:) tpeкȣ ne sȣs, saȣ maĭ npesȣs de кit..; кoвîpшeskȣ; (fъpъ kazȣ) mъ mîndpeskȣ, mъ îngîmfezȣ. "Τὸ ὑπεραῖρον,,. Плв: =Τὸ ὑπερβάλλον.

Ὑπεραίσιος (ὁ, ἡ), noet: [ὑπὲρ, αἶσα] кoвîpшitopȣ, neste mъsȣpъ.

Ὑπέραισχρος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, αἰσχρὸς] foapte ȣpîtȣ; (fiг:) foapte de pȣшine, nečinstitȣ.

Ὑπερ-αισχύνομαι, вiit: -αισχυνθήσομαι, mъ pȣшinezȣ npea mȣлt.

Ὑπερ-αιωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, atîpnȣ чeвa (шi nas: saȣ mijл: staȣ atîpnatȣ, mъ înaлцȣ) ne d' asȣnpa de чeвa; (neȣt: кȣ цen:) mъ înfъцiшezȣ кȣ кopaвia înnotpiвъ de ȣnȣ лoкȣ. "Τῇσι νησοὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου, καὶ ἀνακωχεύσαντες ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς νῆας ἀπέπλον ὀπίσω,,. Ep: [de ȣnde

Ὑπεραιώρησις, εως (ἡ), atîpnape de вpe ȣnȣ лȣкpȣ ne d' asȣnpa de чeвa; saȣ stapea ȣnȣĭ лȣкpȣ atîpnatȣ d' asȣnpa aлtȣĭa.

Ὑπερ-ακμάζω, вiit: άσω, sîntȣ foapte mȣлtȣ în foiaл meȣ, saȣ în кȣлme; (în цen:) кoвîpшeskȣ, sîntȣ maĭ npesȣs. 2) = Παρακμάζω.

Ὑπέρακμος (ὁ, ἡ), tpeкȣtȣ neste floapea вîpsteĭ, saȣ în вîpstъ. 2) (fiг:) foapte mape, neste mъsȣpъ, кoвîpшitopȣ, [ὑπὲρ, ἀκμή].

Ὑπερ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asbîpлă лanчea dinкoлo de semnă, saă maĭ denapte dekît aлtsл; (fir: în цen:) întpeкă, кoвîpшeskă. (кs ак:) "Ἔστι μὲν τυφλὸς, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν. Apstf:

Ὑπερ-ακούω, biit: -ακούσομαι, aκză foapte bine.

Ὑπερακράτως, adв: foapte nenotpиbit, nemъssрat. [ὑπὲρ, ἄκρατος].

Ὑπερακριβὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπερ, ἀκριβὴς] кs кoвîpшipe, saă neste mъssрт eksaktă.

Ὑπερ-ακρίζω, biit: ίσω, tpeкă ne d' asspa (neste вîpfsл) кsîвa, saă neste вpe snă 'naлtă лoкă; (în цen:) mъ înaлцă, sîntă maĭ npesss. (кs ак:) "Δυνάμενον ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ.. τειχία ὑπερακρίζειν,,. Ksn: (saă кs цen:) "Αἰθερίαν πέτραν, ἣ τῶνδε δόμων ὑπερακρίζει,,. Esp: se înaлцъ maĭ npesss.

Ὑπεράκριος (ὁ, ἡ), кape stъ, saă лoкsîeшte ne кsлmea msнцiлop. "Ὑπεράκρια(τὰ), вîpfspiлe msнцiлop, шi "Ὑπεράκριοι,,. лoкsitopiĭ лop, msнteniĭ. [din

Ὑπέρακρος (ὁ, ἡ), чeл neste вîpfă, foapte 'naлtă. [ὑπὲρ, ἄκρα]. [de snde

Ὑπεράκρως, adв: neste mapцine, (ad:) neste mъssрт.

Ὑπερ-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, amă dspepe, saă mъ mîxneskă npea msлt; (кs цen:, saă maĭ noă кs ак: eл:) mъ mîxneskă nentps,,... "Ὑμῶν ὑπεραλγῶ, οἵτινες, шi чл:. Apstf: [din

Ὑπεραλγὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte tpistă. "Χόλος —,, Sof: neste mъssрт dspepoсă.

Ὑπεράλιος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, ἅλς] nssă лîнгъ mape, asspa mъpiĭ.

Ὑπεραλκὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte tape, цeanънă (neвîpsită). [ὑπὲρ, ἀλκή].

Ὑπερ-άλλομαι, biit: -αλοῦμαι, (кs цen: saă ак:) sъpă ne d'asspa, saă dinкoлo de чeвa, tpeкă sъpind neste чeвa.

Ὑπέραλλος (ὁ, ἡ), întpeкъtopă, кoвîpшitopă de aлцiĭ. [ὑπὲρ, ἄλλος].

Ὑπέραλμα (τὸ), sъpitspъ ne d' asspa, saă dinкoлo de чeвa. [ὑπεράλλομαι].

Ὑπεράλμενος, η, ον, noet: (în sinк:) în лoкă de ὑπεραλόμενος, miж: nex: 2: de naptч: aл лsĭ ὑπεράλλομαι.

Ὑπεράλπειος (ὁ, ἡ), noet: nssă, stată dinкoлo de msнцiĭ Aлniĭ, (Fpaнц:) transalpin. [ὑπὲρ, Ἄλπεις].

Ὑπεράλτο, noet: (în sinк:) în лoкă de ὑπερήλατο, 3: sinг: neps: de miж: nex: 1: aл лsĭ ὑπεράλλομαι.

Ὑπερ-αμφισβητέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ disnstă, mъ npironeskă neste mъssрт.

Ὑπερ-ανα-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: ὑπερανέβην,, шi чл:) mъ spкă sss ne, saă maĭ sss dekît чeвa. tpeкă neste ...

Ὑπερ-ανα-βλύζω, biit: -βλύσω, (кs цen:) isвopъskă, чiшneskă ne d'asspa de чeвa.

Ὑπερ-αναιδεύομαι, biit: -εύσομαι, întpeкă, кoвîpшeskă în nesfiaлъ, saă nepsшine.

Ὑπεραναίσχυντος (ὁ, ἡ), foapte nepsшinată. [ὑπὲρ, ἀναίσχυντος].

Ὑπερ-ανά-κειμαι, biit: -κείσομαι, шezъ лa masъ (вeзĭ ἀνάκειμαι) maĭ sss dekît aлtsл.

Ὑπερ-ανα-τείνω, biit: -τενῶ, întinză în sss, saă ne d' asspa de чeвa.

Ὑπερ-ανα-τέλλω, biit: -τελῶ, (кs цen:) pesъpă ne d'asspa кsîвa.

Ὑπερανεστηκὼς, υῖα, ὸς, miж: tpe: de кs: aл naptч: лsĭ ὑπερανίστημι.

Ὑπερ-αν έχω, biit: -έξω, (nex: ὑπερανέσχον, шi чл:) sîntă eшită afapъ (mъ înaлцă, saă mъ întinză) ne d' asspa de чeвa, == Ὑπέρκειμαι. "Τὴν ὑπερανέχουσαν θάλασσαν,,. Stp:

Ὑπερ-ανθέω -ῶ, biit: -ήσω, înfлopeskă npea msлt, sîntă în toĭsл înfлopipiĭ meлe.

Ὑπεράνθρωπος (ὁ, ἡ), чeл maĭ npesss de omă, saă de natspa omeneaskъ. [ὑπὲρ, ἄνθρωπος].

Ὑπερ-αν ίσταμαι, biit: -ανα-στήσομαι, (nex: ὑπερανέστην, шi чл:) mъ apdikă (mъ înaлцă) maĭ npesss, saă (кs цen:) ne d' asspa de чeвa, кoвîpшeskă, sîntă eшită maĭ afapъ dekît чeвa.

Ὑπερ-αν-ίσχω, ==Ὑπερανέχω.

Ὑπερ-αντλέομαι -οῦμαι, biit: -αντληθήσομαι, sîntă, saă mъ fakă ...

Ὑπέραντλος (ὁ, ἡ), (npinч: despe кopaвie) în кape ana intpatъ dedesssвt кoвîpшeшte nstinцa de a se zлei; (fir:) înnekată de msлцime de peлe; (despe лsкp:) кoвîpшitopă, nessfepită. «Ὑπέραντλος ὕβρις τοῦ βίου» Лsч: [ὑπὲρ, ἄντλος].

Ὑπεράνω, adв: maĭ npesss de... «Ὑπεράνω γίγνομαι». Лks: întpeкă. кoвîpшeskă, npedomină. [ὑπὲρ, ἄνω]. [de snde

Ὑπεράνωθεν, adв: (кs цen:) ne d' asspa de, neste чeвa. «Ὑπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο,,. Faв:

Ὑπερ-απατάω -ῶ, biit: ήσω, amъцeskă npea msлt.

Ὑπερ-απο-δίδωμι, biit: -αποδώσω, (nex: ὑπεραπέδωκα, шi чл:) daă чeвa înanoĭ în лoкă de aлta, == Ἀνταποδίδωμι.

Ὑπερ-απο-θνήσκω, biit: -θανοῦμαι, (nex:

ὑπεραπέθανον, ші чл:) (кȣ џеn:) морȣ пеnтрȣ мîntȣіреа кȣїва.

Ὑπερ-απο-κρίνομαι, віit: -κρινοῦμαι, (кȣ џеn:) респȣnzȣ în fавоареа (sпре înдепеnтареа) кȣїва.

Ὑπερ-απ-όλλυμαι, віit: -ολοῦμαι, (пех: ὑπεραπωλόμην, ші чл:) (кȣ џеn:) пїерȣ пеnтрȣ мîntȣіреа кȣїва, = Ὑπεραποθνήσκω.

Ὑπερ-απολογέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, (кȣ џеn:) ворвескȣ sпре înдепентъџіреа saȣ апърареа, saȣ în локȣл кȣїва în прічіnъ де înвіnовъџіре.

Ὑπεραπότισις, εως (ἡ), гиs: = Ὑπερέκτισις. [ὑπεραποτίω].

Ὑπεραποφαντικὸς, ἡ, ὸν, кȣ ковîршіре, saȣ кȣ înкъ маї мȣлтъ înкредіnцаре хотърîторȣ де о пърере. [ὑπεραποφαίνομαι].

Ὑπεραποφατικὸς, ἡ, ὸν, [ὑπεραπόφημι] кȣ ковîршіре, saȣ înкъ маї мȣлт тъгъдȣіторȣ. «Ὑπεραποφατικὸν δὲ ἐστιν ἀποφατικὸν ἀποφατικοῦ, οἷον οὐχί οὐχ ἡμέρα ἐστί· τίθησι δὲ τὸ ἡμέρα ἐστί,,. Лрт:

Ὑπερ-απο-χράω, (овіч: неперs:) Ὑπεραποχρᾷ, віit: -χρήσει, (пех: ὑπεραπέχρησε) sîntȣ маї мȣлтȣ декîт тревȣїе, saȣ есте де înдестȣлȣ, sîntȣ де ажȣнs, ші прisoseскȣ. [де ȣnде

Ὑπεραποχρώντως, адв: (де партч:) маї мȣлт декîт де ажȣnѕ, кȣ прisosȣ.

Ὑπερ-αρέσκω, віit: -αρέσω, (кȣ dat:) плакȣ фоарте мȣлт кȣїва.

Ὑπεράριθμος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, ἀριθμὸς] ковîршіторȣ песте нȣмърȣл черȣтȣ, (Франц:) surnuméraire. 2) нენȣмъратȣ (foapte мȣлтȣ).

Ὑπερ-αῤῥωδέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: în локȣ де ὑπεροῤῥωδέω.

Ὑπέραρσις, εως (ἡ), ардікаре песте, маї пресȣs, ковîршіре, мȣлтъ înълцаре (акт: saȣ пас:); (Skp:) înтречере, saȣ предомніре. [ὑπεραίρω].

Ὑπεράρχιος (ὁ, ἡ), (Тлџ:) чел маї пресȣs де тоțї înчепȣтȣл, saȣ чел фъръ înчепȣтȣ. [ὑπέρ, ἀρχή].

Ὑπερ-άρχω, віit: ἄρξω, (Skp: кȣ dat:) стъпîнескȣ асȣпра кȣїва, saȣ маї пресȣs декîт чінева.

Ὑπερασθενὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte непȣтінчосȣ, slaвȣ. [ὑπὲρ ἀσθενής].

Ὑπερ-ασθμαίνω, віit: ανῶ, sîntȣ, saȣ мъ факȣ..

Ὑπέρασθμος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, ἄσθμα] непȣтінчосȣ де а маї respȣfla, обоsітȣ де мȣлтъ respȣфларе.

Ὑπερ ασμενίζω, віit: -ίσω, (кȣ dat:) пріїмескȣ чева кȣ преа мȣлтъ плъчере ші мȣлцȣміре.

Ὑπερ-ασπάζομαι, віit: -άσομαι, преа мȣлт їȣвескȣ (мъ мȣлцȣмескȣ де) чева.

Ὑπερ-ασπίζω, віit: -ίσω, (кȣ ак: saȣ преа рар кȣ џеn:) џїȣ dînaintea кȣїва (акоперȣ пе чінева кȣ) павъза, îл апърȣ; (овіч: fіг:) протектеzȣ, окротескȣ пе чінева. [де ȣnде

Ὑπερασπισμὸς (ὁ), апъраре кȣ скȣтȣл, (овіч: fіг:) окротіре, патронаре. [ші

Ὑπερασπιστὴρ (ὁ), поет: în локȣ де..

Ὑπερασπιστὴς, οῦ (ὁ), апърътopȣ кȣ скȣтȣл, saȣ скȣтіторȣ; (ші fіг:) окротіторȣ, протекторȣ.

Ὑπερασπίστρια (ἡ), fem: ал лȣї ὑπερασπιστὴς, окротітоаре.

Ὑπεράστειος (ὁ, ἡ), преа мȣлт глȣмецȣ, граціосȣ. [ὑπὲρ, ἀστεῖος].

Ὑπερ-αστράπτω, віit: -άψω, fȣлџерȣ кȣ преа мȣлтъ лȣчіре, respîndескȣ лȣміnъ.

Ὑπερ-ασχημονέω -ῶ, віit: ήσω, мъ портȣ преа мȣлт кȣ некȣвіinцъ, foapte нерегȣлат.

Ὑπεράτοπος (ὁ, ἡ), кȣ ковîршіре некȣвііnчосȣ (ла нелокȣл съȣ, saȣ фъръ кȣвîntȣ). [ὑπὲρ, ἄτοπος].

Ὑπερ-αττικίζω, віit: ίσω, іміtȣ stілȣл, idiotisмȣл Atікȣ преа мȣлт (песте мъсȣръ, întр'ȣnȣ кіпȣ преа префъкȣтȣ). [де ȣnде

Ὑπεραττικισμὸς (ὁ), преа мȣлтъ іміtаре де atічісмȣ, saȣ idioma Atікъ.

Ὑπεραττικὸς, ἡ, ὸν, (ші адв:) -ικῶς, чел кȣ ковîршіре Atікȣ, saȣ іміtъторȣ де atічісмȣ. [ὑπὲρ, Ἀττικός].

Ὑπερ-αυγάζω, віit: -άσω, лȣческȣ, лȣміnezȣ преа мȣлт. [din

Ὑπεραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὑπέρλαμπρος. [ші

Ὑπέραυγος (ὁ, ἡ), = Ὑπεραυγής; (партік: astрпm:) каре стъ înъȣntрȣ де 15 граде але soареллȣї. [ὑπὲρ, αὐγή].

Ὑπερ-αυξάνω, віit: -αυξήσω, крескȣ песте мъсȣръ. [де ȣnде

Ὑπεραύξησις, εως (ἡ), крештере песте мъсȣръ.

Ὑπερ-αύξω, віit: -αυξήσω, = Ὑπεραυξάνω.

Ὑπερ-αυχέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ fълескȣ foapte мȣлт. [din

Ὑπεραυχὴς, έος, ші Ὑπέραυχος (ὁ, ἡ), fълітосȣ, лъȣдъросȣ, мîndрȣ песте мъсȣръ [ὑπὲρ, αὐχή]. (везї ші ὑπέρκομπος).

Ὑπεράφανος (ὁ, ἁ), Dop: în локȣ де ὑπερήφανος.

Ὑπερ-αφρίζω, віit: -ίσω, sȣmerг песте вȣzеле пахарȣлȣї.

Ὑπεραχθὴς, έος (ὁ, ἡ), înnoвъpatš neste mъssръ. [ὑπὲρ, ἄχθος].

Ὑπερ-άχθομαι, вiit: -αχθεσθήσομαι, mъ întpistezš, fakš inimъ pea, saš (noet:) mъ înвpъжвeskš upea mвлt.

Ὑπερβάθμιος (ὁ, ἡ), tpeкъtopš neste npaгвл вшeĭ. «Ὑπερβάθμιον πόδα πέμπειν (ῥίπτειν, τείνειν)». Ep: Пpoв: a tpeчe neste mъsвpъ, neste xotapeлe кввiinцeĭ, a oвpъznivi. [ὑπὲρ, βαθμός].

Ὑπερ-βαίνω, вiit: -βήσομαι, (nex: ὑπερέβην, шi чл:) (pap шi nвmaĭ în nex: 1: stpъm:) în лoкš de ὑπερβιβάζω. «Ὑπερβησάτω τὴν κνήμην ὑπὲρ τὰς δεξιὰς πλευράς». Ksn: 2) (oвiч: nestp:) tpeкš ne d' asвnpa de чeвa în чeca-л aлtъ napte. «Τεῖχος ὑπερβαίνειν» Iл: M. «Ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν». Od: Θ. «Ὑπερβάντες τὰ ὄρη ἤξομεν». Ksn: (шi кв aк: кв npen:). «Ὑπερβῆναι εἰς τὴν τῶν Θηβαίων„. Ksn: (шi desnpe pîš) «Εἰ μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα ἢ πεντεκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμὸς, οὐχ ὑπερβαίνει ἐς τὴν χώραν». Ep: 3) tpeкš dinкoлo (maĭ denapte, maĭ sвs); fir:) npedomneskš, вipвĭeskš; (кв цen:) întpeкš, кoвîpшeskš; (вne opĭ) tpeкš кв вedepea, saš în tъчepe. «Ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας». Ep: «Ἐνίοτε πολλὰς ἡδονὰς ὑπερβαίνομεν, ὅταν πλεῖον ἡμῖν τὸ δυσχερὲς ἐκ τούτων ἕπηται». Enikвp: (кв цen:) "Τίνι τῶν ἄλλων ζώων ὑπερβέβηκεν ὁ ἄνθρωπος„. Apst: 4) (кв aк:) = Παραβαίνω, каlкš, mъ aвatš din чeвa: (noet: fъpъ каzš) гpeшeskš. "Νόμον —„. "Ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ, καὶ ἁμάρτῃ». Iл: Z. 5) noet: (кв dat:) = Περιβαίνω, окpoteskš. (On:).

Ὑπερ-βακχεύω, вiit: εύσω, mъ întвsiezš кa вnš вакantš neste mъsвpъ; (stpъm:) вoind a faчe чeвa întвsiosš, saš nomnosš, a 'ĭ da вnš stiлš 'naлtš, o stpiкš de totš. "Τὰς ἐννοίας —„. Fлstp:

Ὑπερβαλλόντως, adв: (de naptiч:) кв кoвîpшipe, în гpadвл чeл maĭ 'naлtš. [din

Ὑπερ-βάλλω, вiit: -βαλῶ, apвnкš, asвîpлš чeвa ne d' asвnpa, saš dinкoлo de чeвa, tpeкš neste semnš asвîpлind чeвa; (fir:) npedomneskš, вipвĭeskš; (fъpъ каzš) întpeкš, кoвîpшeskš; (вne-opĭ) adaoгš npeцš (лa лiчitaцie, Твpч: atipdiseskš); (oвiч:) sîntš кoвîpшitopš, neste mъsвpъ; (desnpe pîвpĭ, шi чл) esš din aлвia saš matкa mea, mъ pesвъpsš, notoneskš; (miж: fir:) mъ aвatš din dpentš, каlкš; (în цen:) = Ὑπερβαίνω (npon: шi fir:). "Ἔρριψε (τὸν δίσκον) χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα„. Iл: Ψ. «Ὅτε μέλλοι ἄκρον ὑπερβαλέειν„. Od: Λ. «Ὑπερβάλλων τὰ ὄρη„. Ksn: "Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυρῆα„. Iл: Ψ. "Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν, μήτ' ἀπολείπων„. Es: «Ὑπὸ ἀνέμων ὑπερβαλέειν οὐκ οἷοί τε γενέσθαι„. Ep: (шi eл: кв aк: кв npen:) «Ὑπερβάλλουσιν εἰς τὴν πόλιν». Ksn: (шi fir:) «Ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον». Trn: «Ὑπερβάλλειν τὸν χρόνον (τὸν καιρόν)». «Ἤλπισαν τὴν βασιλέως δύναμιν ὑπερβαλέεσθαι». Ep: «Ἢν ἡμέας ὑπερβάλησθε, καὶ νικήσητε». Ep: «Πλήθει γε οὐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τοὺς πολεμίους„. Ksn: «Ὑπερβαλλόμενοι τὰ δίκαια„. Ksn: (шi fъpъ каzš). «Οἱ λέβητες ἔζεσαν, καὶ ὑπερέβαλον». Ep: aš dat ne din afapъ. "Προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων, ἐς ὃ πεντήκοντα τάλαντα ὑπεδέδεκτο». Ep: (шi fir:) «Εὐεργετοῦντα ὑπερβάλλειν αὐτὸν οὐδένα δύνασθαι». Ksn: (шi miж:) «Ἀελπτέοντες αὐτοὺς ὑπερβαλέεσθαι» Ep: sъ npedomine. (шi miж:) «Ὑπερβάλλοντο ἀρετῇ„. Ep: "Πολλὸν πάντας ὑπερβαλόμενος„. Ep: (шi în naptiч:). "Πρόσωπον ὑπερβάλλον αἴσχει» Ksn: foapte вpîtš. (шi simn: în лoкš de adĭeкt:) «Ὑπερβάλλουσα ἀδικία (ῥαθυμία)». Aкs: шi Dm: (шi miж: pap). «Ὑπερβεβλημένην γυναῖκα». Eвp: maĭ npesвs dekît toate. (шi în лoкš de sвsвst:) "Τὸ ὑπερβάλλον». Лкs: în лoкš de ἡ ὑπερβολή. 2) (цaptiк: miж.) aminš, stpъгъnezš. «Ἢν ὑπερβάλληται τὴν συμβολήν, καὶ μὴ ποιῆται». Ep: (шi кв npen:) «Τὴν νέμεσιν εἰς ἕτερον ἡ τύχη καιρὸν ὑπερβαλλομένη». Пл: (шi asвл:) «Ἐβουλεύσαντο αὐτίκα ἐπιχειρέειν, καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι». Ep: «Ἢν αὐτοὺς πυνθάνωνται ὑπερβαλλομένους„. Ep:

Ὑπερ-βαρέω -ῶ, вiit: -ήσω, îпгpeвĭezš npea mвлt; (nestp:) sîntš...

Ὑπερβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), foapte гpeš; (noet: apin întind) foapte mape. [ὑπὲρ, βάρος].

Ὑπερβασία (ἡ), noet: în лoкš de ὑπέρβασις; (npinч: fir:) кълкape, aвatepe din dpentš; (în цen:) гpeшeaлъ; (вne-opĭ) кoвîpшipe. «Πᾶν μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί». Fnm: [шi

Ὑπέρβασις, εως (ἡ), tpeчèpe ne d' asвnpa, saš maĭ npesвs; (pap stp:) = Ὑπερβίβασις; (fir:) кълкape, saš вioлaцie = (maĭ întpeв: noet:) Ὑπερβασία; (гpam:) = Ὑπερβατόν. [шi

Ὑπερβατέος, α, ον, nosit: aл лвĭ[ὑπερβαίνω].

Ὑπερβατὴρ (ὁ), noet: în лoкš de ὑπερβάτης. [de вnde

Ὑπερβατήριος (ὁ, ἡ), кввenitš лa (кape

ape de obïektš) tpeчepe neste... «Ὑπερβατήρια (se înц: ἱερά)». жерtfe sъbîpmite maĭ 'nainte de tpeчepe neste, saš dinколо de чева.

Ὑπερβάτης, ου (ὁ), tpeкъtopš neste (saš пе d' asšпpa de) чева. [mi

Ὑπερβατὸς, ή, ὸν, чел de tpeкst dinколо neste dînsзл. «Κατὰ χαράδραν τινα, ἣ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα». Tsч: 2) (akt:, întpeкъtopš de toatъ mъsspa, foapte mape, monstpsosš, ekstpabarantš. «Ἐνύπνια ὑπερβατὰ τὰ ὑπερόρια ἢ τοῖς χρόνοις ἢ τοῖς τόποις ἢ τοῖς μεγέθεσιν„. Apst: (mi komпap:) «Ἀχὴ τῶνδ' ὑπερβατώτερα„. Esxл: maĭ чisdate, maĭ tpaцiчe. ‖ (sъsst). "Ὑπερβατόν». Med: snš felš de лerъtspъ neste, saš пе d' asšпpa. 3) stpъmstatš din fipeaska sa nosiцie. "Λέξις —„. Apst: ‖ (sъsst:) «Ὑπερβατὸν„. Ptp: firspъ de кsbîntš, întpš каpe ziчepiле se stpъmsъ din natspaла лop nosiцie (tpeкînd sneле neste алteле). [ὑπερβαίνω]. [de snde

Ὑπερβατῶς, adв: în tpeчepe neste, saš dinколо. "Οὐ τῷ τάχει μᾶλλον, ἢ τῷ ὡς δεῖ, δημιουργεῖται, οὐδὲ ὑπερβατῶς». Isкp: 2) "Ὑπερβατῶς δηλοῦν (δέξασθαι) τι„. Лкs: =Καθ' ὑπερβατὸν, a eksпpima, a înцeлeцe чева în firspa ὑπερβατόν (vezĭ ziч:).

Ὑπερβεβλημένως, adв: =Ὑπερβαλλόντως.

Ὑπερβῆ, noet: Ion: în локš de ὑπερβῆ, a 3: sinr: neps: de nex: 2: de ssn:, mi

Ὑπερβῆναι, nex: 2: de inf: aл лsĭ ὑπερβαίνω.

Ὑπερ-βιάζομαι, biit: -άσομαι, silsïeskš, stpimtopezš, împilezš foapte mзлt; bipsïeskš, npedomneskš npin silъ.

Ὑπερ-βιβάζω, biit: -άσω, tpeкš, saš potpeкš чева dinколо, neste, saš пе d' asšпpa de чева; (rpam:) stpъmstš ziчepiле în firspъ de ὑπερβατόν (vezĭ ziч:). [de snde

Ὑπερβίβασις, εως (ἡ), netpeчepe, saš tpeчepe de чева dinколо, saš neste, пе d' asšпpa de чева; stpъmstape. [mi

Ὑπερβιβασμὸς (ὁ), =Ὑπερβίβασις, stpъmstape (npinч: de tonš).

Ὑπερβίη (ἡ), Ion: silniчie, împilъчisne, (de snde Лat:) superbia. [mi

Ὑπέρβιος (ὁ, ἡ), noet: întpessinцъtopš de коbîpmitoape silъ, foapte silnikš saš silsitopš; (npin întind:) tape, nedomoлitš. (în цen:) коbîpmitopš, nessfepitš. «Θυμὸς («Ὕβρις)—». Om: ‖ (nest:)Ὑπέρβιον, noet: în локš de adв: întp'snš кinš foapte mîndpš, кs nessfepitъ obpъzniчie. [ὑπὲρ, βία].

Ὑπερ-βλαστάνω, biit: -βλαστήσω, sîntš, saš mъ fakš...

Ὑπερβλαστὴς, έος (ὁ, ἡ), каpe pesape, влъstъpeшte npea mзлt, neste mъsspъ. "Δεῖ γὰρ μὴ ὑπερβλαστὲς εἶναι τὸ καρποφορῆσον». Tfp: [ὑπὲρ, βλαστός]

Ὑπερβλήδην, adв: noet: în локš de ὑπερβαλλόντως. [mi

Ὑπέρβλημα (τὸ), (matmt:) ssnpafaцa emitъ afapъ neste линia firspeĭ.[ὑπερβάλλω].

Ὑπερ-βλύζω, biit: -βλύσω, isbopînd mъ pesвъpsš пе d' asšпpa, daš пе din afapъ; (fir: кs aк:) întpeкš, коbîpmeskš. [de snde

Ὑπέρβλυσις, εως (ἡ), pesвъpsape пе d' asšпpa din isbopîpe.

Ὑπερ-βοάω-ῶ, biit: -ήσομαι, stpirš foapte tape, saš maĭ tape dekît aлtsл; (stpъm:) amsцeskš (fakš a tъчea) пе чinева кs stpirъteлe meлe.

Ὑπερβολάδην, adв: noet: = Ὑπερβλήδην.

Ὑπερβολαῖος, α, ον, чел maĭ 'naлtš tonš în mssika чea вeкie. [din

Ὑπερβολὴ (ἡ), tpeчepe пе d' asšпpa, saš dinколо neste чева. "Ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρέων τῶν εἰς τὸ πεδίον». Ksn: 2) (npin întind: лa im:) локš de tpeчepe, saš noteкъ npin вîpfš saš кsлme de msnte. "Τὰς ὑπερβολὰς φυλάττει„. Ksn: 3) (obiч: fir:) коbîpmipe de mъsspъ, saš кsвiinцъ în faптъ, saš вopвъ, (Fpanц:)excès; (ptp:) firspъ de кsвîntъ, mъpipe de înцeлesš neste mъsspъ. (Fpanц: exageration, eksaцepaцie. "Εὐδαιμονίας —„. Isкp: "Τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὑπερβολὴ». Din: чел maĭ 'naлtš rpadš. "Ὑπερβολὴν ποιήσομαι„. Dm: boiš mъpi npin ssnosiцie лsкpsл, kît se noate maĭ mзлt. «Μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἀπολείπειν». Лкч: a ажsnцe în rpadsл чел maĭ 'naлtš. "Δυσεντερικὰ πάθη ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείποντα τοῦ ἐν ἑαυτοῖς μεγέθους». Enikp: neкоbîpmite în mъpimea лop. "Ὥστε καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδεῖν„. Пл (mi кs npen: în felš de adв:). "Εἰς ("Καθ') ὑπερβολὴν„. (mi сл:) «Ὑπερβολῇ„. Лкs: = Ὑπερβαλλόντως. (mi кs цen:). "Εἰς ὑπερβολήν τινος„. Пл: maĭ npesss, maĭ mзлt dekît.. 4) sne-opĭ aminape. "Ὑπερβολὴ κακοῦ ἐγένετο Καρυστίοισι„. Ep: "Πέμπειν ἠξίου, καὶ μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησαμένους ἐξελέγχειν». Плв: 5) (mtm:) sna din челе чinчĭ sekцii koniчe. (An: Пepr:). [ὑπερβάλλω]. [de snde

Ὑπερβολία (ἡ), noet: în локš de ὑπερβολή. [mi

Ὑπερβολικὸς, ή, ὸν, zisš, saš fъкstš кs

ковîршiре, песте мъsȣръ, ковîршiторȣ.[de ȣnde

Ὑπερβολικῶς, адв: în кiпȣ ковîршiторȣ, кȣ ковîршiре, песте мъsȣръ.

Ὑπερβόλιμος (ὁ, ἡ), прiiмiторȣ de амîнаре. «Δίκη — „. Sхл: Apstf: амîнатъ. [ὑπερβολή 4].

Ὑπερβόρειος, шi (поет:) Ὑπερβόρεος (ὁ, ἡ), локȣiторȣ песте челе маĭ нордiче мърцiнĭ але лȣмеĭ. 2) поет: în локȣ de ὑπερόριος, ковîршiторȣ de хотаре, песте мъsȣръ. "Τύχη—„. Esхл: [шi

Ὑπερβορίς, ίδος (ἡ), fem: ал лȣĭ ὑπερβόρειος. [ὑπὲρ, βορέας].

Ὑπερ-βράζω, вiit: -βράσω, feрвîнд daȣ пе din афаръ.

Ὑπερβριθής, έος (ὁ, ἡ),=Ὑπερβαρής. [ὑπὲρ, βρίθος],

Ὑπερ-βρυχάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, ръкнескȣ преа таре.

Ὑπερ-βρύω, вiit: -βρύσω, isворъскȣ кȣ înвiлшȣгаре; sîнtȣ foapte podiторȣ; (кȣ dat:) sîнtȣ foapte înвiлшȣгатȣ în чева.

Ὑπερβύθιον, греш: în локȣ de ὑπὲρ βύθιον.

Ὑπ-εργάζομαι, вiit: -άσομαι, (пех: ὑπειργασάμην, шi чл) лȣкрезȣ пе dedesȣвt, саȣ пе аsкȣпsȣ, саȣ маĭ 'наinте; лȣкрезȣ пе sȣвt мîнъ; sлȣжескȣ кȣiва, îĭ кънȣiескȣ чева; (рар) sȣпȣiȣ. "Ἄρουραν εἰς σποράν ("Νεὸν τῷ σπόρῳ) —„. D: Ал: Ksп: арȣ царіна маĭ 'наinте de семънаре. "Νῷν πόλλ' ὑπείργασται φίλα». Евр:=Προείργασται.

Ὑπεργαμία (ἡ),=Ὀψιγαμία, мърiтiшȣ, саȣ însȣрътоаре песте време саȣ вîрstъ. [ὑπὲρ, γάμος].

Ὑπέργειος (ὁ, ἡ), чел de d'аsȣпра пъмîнтȣлȣĭ (înпрот: de ὑπόγειος). [ὑπὲρ, γέα].

Ὑπεργέλοιος (ὁ, ἡ), чел foapte вреднiкȣ de pîsȣ. [ὑπὲρ, γελοῖος].

Ὑπερ-γεμίζω, вiit· -ίσω, ȣмплȣ, înкаркȣ песте мъsȣръ.

Ὑπερ-γέμω, (фъръ вiit:) sîнtȣ песте мъsȣръ плiнȣ, sътȣлȣ.

Ὑπερ-γηράσκω, вiit: γηράσω, ομαι, înвътрîнескȣ преа мȣлт.

Ὑπεργήρειος, шi

Ὑπέργηρος, саȣ (маĭ корект: At:) Ὑπέργηρως (ὁ, ἡ), foapte вътрîнȣ. [ὑπὲρ, γῆρας].

Ὑπέργομος (ὁ, ἡ), песте мъsȣръ ȣмплȣтȣ, înкъркатȣ. [ὑπὲρ, γόμος din γέμω].

Ὑπερ-γράφω, вiit: -γράψω, sкрiȣ, саȣ zȣгръвескȣ пе d' аsȣпра.

Ὑπέργυιος, саȣ Ὑπέργυος (ὁ, ἡ), = Ὑπερμήκης, Ὑπερμεγέθης, foapte лȣнгȣ, преа маре. [ὑπὲρ, γυία саȣ γύα].

Ὑπέρδασυς, εος (ὁ, ἡ), foapte desȣ (пъросȣ, саȣ лîносȣ). [ὑπὲρ, δασύς].

Ὑπερδέα, поет: în локȣ de ὑπερδεέα -ᾶ, ак: ал лȣĭ...

Ὑπερδεής, έος (ὁ, ἡ), чел маĭ пресȣs de фрiкъ, песперiосȣ. [ὑπὲρ, δέος]. 2) (dȣпе алцiĭ) чел песте тревȣiнцъ, саȣ мъsȣръ. [ὑπέρ, δέον].

Ὑπερ-δείδω, вiit: -δείσω, (пех: ὑπερέδεισα, тре: de кȣ: în локȣ de през: ὑπερδέδοικα) (кȣ цен:) мъ темȣ пентрȣ чiнева. 2) (фъръ казȣ) = кȣ...

Ὑπερ-δειμαίνω, вiit: -ανῶ, мъ темȣ foapte мȣлт.

Ὑπέρδεινος (ὁ, ἡ), foapte грозавȣ, саȣ ръȣ. 2) преа înдемîнатiкȣ, капавiлȣ. [ὑπὲρ, δεινός].

Ὑπερ-δειπνέω -ῶ, вiit: ήσω, чiнезȣ преа мȣлт, песте мъsȣръ.

Ὑπερδέξιος (ὁ, ἡ), чел че stъ în dреапта пе d' аsȣпра; (прiн ȣрм: прiнч: деsпре резвоiаскъ позiцiе) пеiпрiвiтȣ, înдемîнатiкȣ de пъвълiт; (fir: în цен: кȣ цен: саȣ dat:) маĭ пресȣs, ковîршiторȣ. "Ἔχον δὲ ὑπερδέξιον χωρίον οἷον χαλεπώτατον, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ποταμόν». Ksп: «Τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια πειρᾶσθαι ἔχων σκηνοῦν». Ksп: (шi fir: кȣ цен:). "Ἐγκρατῆ καὶ ὑπερδέξιον τῆς κακίας τὴν ἀρετὴν καταστῆσαι». Пл: (саȣ кȣ dat:) "Ὑπερδέξιος τῷ πολέμῳ (τοῖς δικαίοις)„. Плв: [ὑπὲρ, δεξιός]. [de ȣнde

Ὑπερδεξίως, адв: пе d' аsȣпра de чева în dреапта, саȣ în позiцiе преа înдемîнатiкъ; (în цен:) маĭ 'налт.

Ὑπερ-δέω, вiit: -δήσω, легȣ пе d' аsȣпра, саȣ маĭ sȣs.

Ὑπερ-διαλέγομαι, вiit: -λέξομαι, (кȣ цен:) ворвескȣ деsпре чiнева. (în Лȣч: dȣпе ȣпiĭ греш: în локȣ de ὕπαρ διαλέγομαι).

Ὑπερ-δια-τείνομαι, вiit: ·τενοῦμαι, мъ цiȣ преа шȣлт statорнiкȣ în пъреpea меа.

Ὑπερ-δίδωμι, вiit: -δώσω, (пех: ὑπερέδωκα, шi чл:) (кȣ цен: indip:) daȣ чева în фавоареа (sпре мîнтȣiреа) кȣiва.

Ὑπερ-δικάζω, вiit: -άσω, (кȣ цен:) фак̆ȣ резвȣпаре în фавоареа кȣiва.

Ὑπερ-δικέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кȣ цен:) плеdезȣ о прiчiнъ de жȣdiкатъ în фавоареа кȣiва; (în цен:) мъ факȣ адвокатȣ ал кȣiва. [din

Ὑπέρδικος (ὁ, ἡ), поет: foapte (în чел маĭ 'налтȣ градȣ) dрептȣ. 2) резвȣпъторȣ, окротiторȣ ал кȣiва. "Νέμεσις — „. Пind: 3) кълкъторȣ de dрептате, педрептȣ. [ὑπὲρ, δίκη].

Ὑπερδίπηχυς, εος (ὁ, ἡ), maĭ лꙋnгꙋ̆ de-кît de doĭ koцĭ. [ὑπὲρ, δίπηχυς].

Ὑπερ-δισκεύω, виit: -εύσω, asвîpлꙋ̆ diskꙋл neste semnꙋ̆; saꙋ̆ întpeкꙋ̆ пe чineвa în asвîpлipea diskꙋлꙋĭ; (în цen:) întpeкꙋ̆, ко-вîpшeskꙋ̆. (вezĭ шi ὑπερακοντίζω).

Ὑπερδισύλλαβος (ὁ, ἡ), чeл кꙋ maĭ mꙋл-te deкît doъ siлaвe. [ὑπὲρ, δισύλλαβος].

Ὑπερ-δοκέω-ω, (npinч· în atpeĭa neps:) "Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ,,. Fлstp: mi se пap de кꙋвiinцъ, saꙋ̆ ле anpoвezꙋ̆ npea mꙋлt.

Ὑπερ-δοξάζω, виit: -άσω, sлъвeskꙋ̆, чin-steskꙋ̆ npea mꙋлt; (nas: naptч:) «Ὑπερδε-δοξασμένος, η, ον, =Ὑπερένδοξος.

Ὑπερδύναμος (ὁ, ἡ), foapte nꙋtepnikꙋ̆, ковîpшitopꙋ̆ în nꙋtepe. [ὑπὲρ, δύναμις].

Ὑπερ-δυναμόω -ῶ, виit: -ώσω, (Skp:) npe-domneskꙋ̆; (кꙋ ак:) înniлezꙋ̆ кꙋ nꙋtepea mea.

Ὑπερδώριος (ὁ, ἡ), (ῥυθμὸς) apie, кape tpeчe neste Dopikꙋл tonꙋ̆ aл векĭeĭ mꙋ-siчe. [ὑπὲρ, Δώριος].

Ὑπερ-έζομαι, виit: -εδοῦμαι, noet: (кꙋ цen:) шezꙋ̆ neste, saꙋ̆ maĭ sꙋs de ...

Ὑπ-ερεθίζω, виit: ίσω, întъpitꙋ̆ nꙋцin, saꙋ̆ кam пe askꙋnsꙋ̆.

Ὑπέρθετο, noet: în лoкꙋ̆ de ὑπερέθετο, a 3: sinг: neps: de miж: nex: 2: aл лꙋĭ ὑ-περτίθημι.

Ὑπερεῖδον, nex: 2: aл лꙋĭ ὑπεροράω.

Ὑπ-ερείδω, виit: -είσω, snpiжiнꙋ̆ пe de-desꙋвt.

Ὑπέρεικον (τὸ =Ὑπέρικον.

Ὑπέρ-ειμι, виit: ειμι, (npeл: ὑπερῄειν) = Ὑπερέρχομαι (къpꙋĭa sлꙋжeшte ꙋne-opĭ de виitopꙋ̆).

Ὑπερεῖπον, (de ꙋnde inf: ὑπερειπεῖν) nex: 2: (nprл:) aл лꙋĭ ὑπεραγορεύω.

Ὑπ-ερείπω, виit: -ερείψω, sꙋв-sъnînd sꙋp-nꙋ̆, (fiг:) stpikꙋ̆, dъpanъnꙋ̆ кîte nꙋцinꙋ̆. (noet: neꙋt: în nex: 2) "Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν εἱστήκει· αὐτοῦ γὰρ ὑπέριπε φαίδιμα γυῖα.» Iл: Ч. i s'aꙋ̆ tъĭat (sлъвit) niчoapeлe.

Ὑπέρεισις, εως (ἡ), sꙋвt-snpiжinipe. [шi

Ὑπέρεισμα (τὸ), sꙋвt-snpiжinꙋ̆. [шi

Ὑπερειστικὸς, ἡ, ὸν, foлositopꙋ̆, saꙋ̆ în-demînatikꙋ̆ ла sꙋв-snpiжinipe. [ὑπερείδω].

Ὑπερέκεινα, [ὑπὲρ, ἐκεῖνα] adв: = Ἐπέ-κεινα, dinколо, maĭ sꙋs, maĭ denapte de-кît ...

Ὑπερ-εκ-θεραπεύω, виit: -εύσω, atpaгꙋ̆ кꙋ totꙋл în naptea mea пe чineвa npin stъ-pꙋitoape лinгꙋшipĭ шi кꙋлtiвъpĭ.

Ὑπερ-έκ-κειμαι, виit: -κείσομαι, sinтꙋ̆ e-шitꙋ̆, întînsꙋ̆ afapъ maĭ npesꙋs de чeвa.

Ὑπερ-εκ-κρεμάννυμι, виit: -κρεμάσω, a-tîpnꙋ̆ чeвa пe d'asꙋnpa de aлtꙋ̆ чeвa.

Ὑπερέκκρισις, εως (ἡ), ковîpшitoape de-шeptape. [ὑπερεκκρίνω].

Ὑπερ-εκ-παίω, виit: -παίσω, isвeskꙋ̆ пe d'asꙋnpa, saꙋ̆ dinколо de чeвa snpe a-fapъ: (fiг:) întpeкꙋ̆, ковîpшeskꙋ̆.

Ὑπερ-εκ-πέμπω, виit: πέμψω, nopneskꙋ̆, asвîpлꙋ̆ (npinч: sъцeatъ) neste semnꙋ̆, = Ὑπερακοντίζω.

Ὑπερεκπερισσοῦ, adв: (Skp:) neste mъ-sꙋpъ, кꙋ ковîpшipe. [ὑπὲρ, ἐκ, περισσός].

Ὑπερεκπεσεῖν, nex: 2: de inf: aл лꙋĭ...

Ὑπερ-εκ-πίπτω, виit: -πεσοῦμαι, (nex: ὑ-περεξέπεσον, шi чл:) esꙋ̆ пe d'asꙋnpa maĭ afapъ, saꙋ̆ dinколо de чeвa; mъ denъp-tezꙋ̆ npea mꙋлt; (кꙋ ак: în цen:) ковîp-шeskꙋ̆. «Πᾶσαν ἔννοιαν — ». Гpг:

Ὑπερ-εκ-πλήσσω (ττω), виit: -πλήξω, sne-piꙋ̆ (шi nas: mъ snъĭmîntꙋ̆) neste mъ-sꙋpъ.

Ὑπερέκπτωσις, εως (ἡ), npea mꙋлtъ e-шipe afapъ neste., saꙋ̆ denъptape de чeвa; ковîpшipe. [ὑπερεκπίπτω].

Ὑπερέκτασις, εως (ἡ), întindepe afapъ neste чeвa, saꙋ̆ neste mъsꙋpъ. [din

Ὑπερ-εκ-τείνω, виit: τενῶ, întinzꙋ̆ neste чeвa, saꙋ̆ npea mꙋлt.

Ὑπερ-εκ-τίνω, виit: -τίσω, (кꙋ цen:) nлъ-teskꙋ̆ nentpꙋ чineвa. [de ꙋnde

Ὑπερέκτισις, εως (ἡ), nлъtipe nentpꙋ чi-neвa.

Ὑπερ-εκ-τρέπομαι, виit: -τρέψομαι, mъ daꙋ̆ ла o napte (mъ fepeskꙋ̆) de чeвa, saꙋ̆ de чineвa npea mꙋлt.

Ὑπερ-εκ-φεύγω, -виit: -φεύξομαι, fꙋгꙋ̆ (skanꙋ̆) пe d'asꙋnpa, saꙋ̆ dinколо de чeвa afapъ, saꙋ̆ tpeкînd пe d'asꙋnpa mъ fꙋгъ-peskꙋ̆ de ꙋndeвa.

Ὑπερ-εκ-χέω, виit: -χεύσω, (nex: ὑπερε-ξέχεα, шi чл:) въpsꙋ̆, (шi nas:) mъ въpsꙋ̆ пe d'asꙋnpa de чeвa afapъ, saꙋ̆ daꙋ̆ пe din afapъ.

Ὑπερ-εκ-χύνω, Skp: în лoкꙋ̆ de ὑπερεκ-χέω. [de ꙋnde

Ὑπερέκχυσις, εως (ἡ), въpsape afapъ пe d'asꙋnpa de чeвa, dape пe din afapъ.

Ὑπερέλασις, εως (ἡ), глs: tpeчepe пe d'asꙋnpa, = Ὑπερβολή шi Ὑπέρβασις [din

Ὑπερ-ελαύνω, виit: -ελάσω, tpeкꙋ̆ mînînd каꙋлꙋл, saꙋ̆ tpъsꙋpa dinколо de чeвa; (fiг:) ковîpшeskꙋ̆, =Ὑπερβαίνω.

Ὑπερέλαφρος (ὁ, ἡ), foapte ꙋшopꙋ̆. [ὑπὲρ, ἐλαφρός].

Ὑπερ-εμ-βάλλω, виit: -βαλῶ, (nex: -ὑπερ-

ἔβαλον, ші чл:) ваґȣ̆, întpeпȣїȣ̆ чева пe-ste тъсȣpъ; (тіж:) = Ὑπερεμφορέομαι. «Ἐν ταῖς ἰχνείαις μὴ ὑπερεμβάλλεσθαι». Ксп: а пȣ sîъpȣі кȣ песаціȣ.

Ὑπερ-εμέω -ῶ, віit: -εμέσω, върсȣ̆ пpea тȣлt, saȣ amȣ̆ mape ґpeaцъ.

Ὑπερ-εμ-πίπλημι, віit: -εμπλήσω, (пеx: ὑπερενέπλησα, ші чл:) ȣмплȣ пeste тъсȣpъ; (тіж: saȣ̆ пas:) тъпîпкȣ̆ пpea тȣлt, тъ îпвȣївеzȣ̆; (ші fir: кȣ цеп:) dовîпdeskȣ̆, întpeвȣiпцеzȣ̆ чева кȣ пesaціȣ, пeste тъсȣpъ. «Μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι„. Ксп:

Ὑπερ-εμ-πλήθω, віit: -πλήσω, (кȣ цеп:) sîпtȣ̆ пeste тъсȣpъ плinȣ̆, ȣътȣлȣ̆ (пpon: ші fir:) de чева.

Ὑπερ-εμ-φορέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, тъпîпкȣ̆, saȣ̆ веаȣ̆ пeste тъсȣpъ, тъ înȣївеzȣ̆; (fir: în цеп:) = Ὑπερεμπίπλαμαι, întpeвȣiпцеzȣ̆ чева кȣ пesaціȣ̆, saȣ̆ пeste тъсȣpъ.

Ὑπερένδοξος (ὁ, ἡ), foapte slъвitȣ̆, saȣ̆ ґлopiosȣ̆. [ὑπὲρ, ἔνδοξος].

Ὑπερ-ενιαυτίζω, віit: -ίσω, dъinezȣ̆ maĭ тȣлt dekît ȣпȣ̆ anȣ̆.

Ὑπερεντελής, έος (ὁ, ἡ), ажȣпsȣ̆ în чел maĭ 'пaлtȣ̆ ґpadȣ̆ ал desъкîpшipiĭ, foapte пepfeкtȣ̆. [ὑπὲρ, ἐντελής].

Ὑπερέντευξις, εως (ἡ), тіжлочіpe în faвoapea кȣїва. [ὑπερεντυγχάνω].

Ὑπερ-εν-τρυφάω -ῶ, віit: -ήσω, кȣ пpea тȣлtъ tpȣfie îmĭ вatȣ̆ жокȣ̆ de чineва, saȣ̆ авȣsezȣ̆ de slъвічіȣпea кȣїва în pe-лаціe кътpe mine.

Ὑπερ-εν-τυγχάνω, віit: -εντεύξομαι, (пеx: ὑπερενέτυχον, ші чл:) (кȣ цеп: saȣ̆ sinr: saȣ̆ кȣ пpen:) тіжлочeskȣ̆ în faвoapea кȣїва

Ὑπερ-εξ-αίρω, віit: -αρῶ, înaлцȣ̆, тъpe-ȣкȣ̆ чева пeste тъсȣpъ.

Ὑπερ-εξ-ανθέω -ῶ, віit: -ήσω, daȣ̆, skoцȣ̆ тȣлte flopĭ пe d' asȣпpa de чева.

Ὑπερ εξ-απατάω -ῶ, віit: ήσω, înшeлȣ̆, amъцeskȣ̆ кȣ totȣл.

Ὑπερ-εξ-ερύω, ґpeш: în локȣ̆ de ὑπεξερύω.

Ὑπερ-εξ-έρχομαι, ґpeш: în локȣ̆ de Ὑπ-ερέρχομαι, saȣ̆ Ὑπεξέρχομαι

Ὑπερ-εξ-έχω, (пеx: ὑπερεξέσχον, ші чл:) staȣ̆ emitȣ̆, skosȣ̆ afapъ пeste, saȣ̆ пe d' asȣпpa de чева.

Ὑπερεξηκοντέτης, εος (ὁ, ἡ), ші

Ὑπερεξηκοντούτης, ου (ὁ), ші Ὑπερεξη-κοντοῦτις, ιδος (ἡ), tpeкȣtȣ̆ în вîpstъ пeste шaĭ-zeчĭ de anĭ. [ὑπὲρ, ἑξηκοντούτης, -τις].

Ὑπέρεξις, εως (ἡ), = Ὑπεροχή.

Ὑπερ-εξ-ίσταμαι ґpeш: în локȣ̆ de ὑπεξ-ίσταμαι.

Ὑπερ-επ-αινέω -ῶ, віit: -αινέσω, лаȣdȣ̆ пeste тъсȣpъ, пpea тȣлt.

Ὑπερ επ-αίρω, віit: -αρῶ, înaлцȣ̆ пe d' asȣпpa de чева, saȣ̆ пeste тъсȣpъ; (fir:) лаȣdȣ̆ пpea тȣлt.

Ὑπερ-επείγομαι, віit: -επείξομαι, тъ ґpъ-вeskȣ̆, тъ ȣpineskȣ̆ foapte тȣлt.

Ὑπερ-επιθυμέω -ῶ, віit: -ήσω, dopeskȣ̆, пoftеskȣ̆ пpea тȣлt.

Ὑπερ-επι-τείνω, віit: -τενῶ, întinzȣ̆, saȣ̆ întеțeskȣ̆ înкъ maĭ тȣлt.

Ὑπ-ερέπτω, віit: -ερέψω, пoet: тъпîпкȣ̆, pozȣ̆, (ші fir:) îaȣ̆ чева пe dedesȣвt, хръпeskȣ̆ пe fȣpiшȣ̆. «Ποταμὸς λάβρος ὕπαιθα ῥέων κονίην ὑπέρεπτε ποδοῖιν„. Іл: Ф. tpъцea de desȣвt. 2) (fir:) pozȣ̆ (toпeskȣ̆) пe dînъȣпtpȣ... "Λυγραὶ ὑπέρεπτον ἀνίαι». Koint:

Ὑπερ-εράω -ῶ, (ші тіж:) -άομαι -ῶμαι, віit: -ερασθήσομαι, (пеx: ὑπερηράσθην) îȣ-вeskȣ̆ кȣ foapte mape amopȣ̆, sîпtȣ̆ кȣ to-tȣл amopezatȣ̆.

Ὑπερ-έρχομαι, віit: -ελεύσομαι, (пеx: ὑπ-ερῆλθον, ші чл:) віȣ̆ пe d' asȣпpa, saȣ̆ din-коло de чева, tpeкȣ̆ пe d' asȣпpa.

Ὑπερ-εσθίω, віit: -έδομαι, (пеx: ὑπερέφαγον, ші чл) тъпîпкȣ̆ пeste тъсȣpъ.

Ὑπερέσσυμαι, пoet: tpe: de кȣ: ал лȣї ὑπερσεύομαι.

Ὑπερέσχεθον, пoet: în локȣ̆ de ὑπερέσχον, пеx. 2 ал лȣї ὑπερέχω.

Ὑπέρευ, [ὑπὲρ, εὖ] adв: foapte (кît se пoate de) вine.

Ὑπέρευγε, adв: = Ὑπέρευ, foapte вine, de тъпȣпе.

Ὑπερ-ερεύγομαι, віit: -ερεύξομαι, пoet: = Ἀπερεύγομαι

Ὑπερ-ευδαιμονέω -ῶ, віit: -ήσω, sîпtȣ̆ foapte пopoчitȣ̆, fepiчe.

Ὑπερ-ευδοκέω, ші

Ὑπερ-ευδοκιμέω -ῶ, віit: -ήσω, isвȣteskȣ̆ foapte тȣлt.

Ὑπερευθής, έος (ὁ, ἡ), пoet: în локȣ̆ de ὑπέρυθρος.

Ὑπερ-ευκαιρέω -ῶ, віit: -ήσω, sîпtȣ̆ foapte вine întokmitȣ̆, saȣ̆ (Іtaл:) komodȣ̆. «Οἰκία ὑπερευκαιρέουσα». Іпкp:

Ὑπερευπρεπῶς, adв: = Εὐπρεπέστατα, кȣ тȣлtъ вȣпъ кȣвiiпцъ, saȣ̆ foapte peґȣлat, ... пpea тȣлtъ modestie.

Ὑπερευτυχία (ἡ), тȣлtъ пopoчipe, saȣ̆ fepiчipe.

Ὑπερ-ευφραίνω, віit: -ανῶ, înвeseлeskȣ̆, ші (пas: saȣ̆ тіж:) тъ înвeseлeskȣ̆ пpea тȣлt.

Ὑπερ-εύχομαι, віit: -εύξομαι, = Ὑπερεπι-

θυμῷ. 2) (Skp: кв џen:) mъ porš лвї Dвmnezeš пentpв чineва.

Ὑπερεύωνος (ὁ, ἡ), foapte eftinš. [ὑπὲρ, εὔωνος].

Ὑπερ-εχθαίρω, biit: -αρῶ, врътскš, dвшmъneskš пpea mвлt.

Ὑπερεχόντως, adв: (naptч:) maї кв asвпра, maї алеs; кв ковїршire, = Ὑπερβαλλόντως. [din

Ὑπερ-έχω, biit: -έξω, (пех· ὑπερέσχον, ші чл: џiš чева d' asвпра, saš maї пpesвs de чева (кв џen: saš noet: кв dat: saš рар кв ак: кв преп: indip). «Σπλάγχνα δ'ἐμπείραντες ὑπείρεχον ἡφαίστοιο». Iл: B. «Ζεὺς τῆς δε πόλιος ὑπειρέχοι αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ». Trn: «Διός, ὅς ξείνοις ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει». Aплл: «Τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν ὑπερίσχοντες». Плв: џiind afapъ din... 2) (maї des nestp: saš ел:) mъ înалџš, esš maї afapъ, maї пpesвs, saš пe d'asвпра de чева, sîntš maї 'налtš, (ші fir:) maї пpesвs, întpeкš, ковїршеskš; (despre stele) pesapš (кв ак:). «Ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστὴρ». Aплл: (ші кв џen:) «'Ηέλιος ὑπερέσχεθε γαίης». Iл: Λ. «Τοῦ ὕδατος ὑπερέχον». Ep: «Οὐκέθ' οἷός εἰμι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας». Apstf: nв почїš sъ întîmпiџš (sъ пpedideskš кв) dewertapea апеї intpate în корабie (bezї ші ὑπέραντλος). (ші fir: «Ὑπερέχειν τῶν ἀναλωμάτων» Diod: a întîmпina, a пpedidi келtвїелеле. (ші desпъpџit) «Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει». Es: (ші кв ак: ел:). «Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους». Iл: Γ. (ші кв dat:) Ὑπερεῖχε ναυτικῷ». Ksn: (ші кв amîndoъ) «Βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ». Esхл: ші fъpъ kazš). «Εὖ τ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος». Od: N. (ші în naptч:). Ὑπερέχων, ουσα, ον, fiind maї пpesвs; (ші пas:) Ὑπερεχόμενος, η, ον, Hлt: biрвindв se, ковїршindв se.

Ὑπερ-έψω, biit: -εψήσω, fepвš пeste mъsвpъ.

Ὑπ-ερέω -ῶ, biit: nргл: ал лвї ὑπαγορεύω

Ὑπέρζεσις, εως (ἡ), fepвere пeste mъsвpъ, dape пe din afapъ în fepвере de лiквidš. [ші

Ὑπέρζεστος (ὁ, ἡ), feptš пpea mвлt. [din

Ὑπερ-ζέω, biit: -ζέσω, fepвš пpea mвлt, daš пe din afapъ fepвînd; (fir:) mъ afлв în mape feptвpъ, (ad:) tвpвврare.

Ὑπέρζωος, ші At: (în kontpakџie) Ὑπέρζως (ὁ, ἡ), tpъitopš ші dвпe алtвл, (Fpanџ:) survivant. [ὑπὲρ, ζωή].

Ὑπερ-ηγορέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локš de ὑπεραγορεύω. [ші

Ὑπερηγορία (ἡ), ворвipe în ажвtорвл, saš favoapea квїва, ad: апъраре, saš desвinoвъџiре. [ὑπὲρ, ἀγορά].

Ὑπερηδέως, adв: (sвпрл: ὑπερήδιστα) кв пpea mвлtъ плъчере ші mвлџвmiре. [ὑπὲρ, ἡδύς].

Ὑπερ-ήδω, biit: -ήσω, (ші пas:) -ησθήσομαι, adвкš плъчере, îndвлчеskš; (ші пas: saš miж: кв dat:) mъ mвлџвmeskš, mъ înвeseлeskš foapte mвлt de чева. «Ὡς εἶδον αὐτὸν ἥκοντα οἱ στρατιῶται, ὑπερήσθησαν». Ksn: s'aš вввкрat foapte.

Ὑπερῆλιξ, ικος, (ὁ, ἡ), tpeквtš de вîpsta tinepeџiї. [ὑπὲρ, ἧλιξ].

Ὑπέρ-ημαι, (fъpъ biit:) (кв џen:) = Ὑπερκάθημαι.

Ὑπερημερία (ἡ), tpeчерea tepminвлвї (în платъ de datopie); жвdiкatъ înпotiва datopвлвї, че пв 'ші плъtewte datopia ла време, ші seквestрарea аверілор лвї. [din

Ὑπερήμερος (ὁ, ἡ), пепльtitopš ла zioa xotъpîtъ de datopia saš гловава sa (кв џen:). «Τοῦ ὀφλήματος («Τῆς προθεσμίας)—». Лвч: (ші fir:) «Μὴ δὴ νόμιζε σεαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων (τῶν ποιητῶν) ἀκροάσεως». Fлstp: къ 'џi a tpeквt времеа saš вîpsta. (de вnde) «Ὑπερήμερος γάμου». Apst: tpeквtъ de вîpsta mъpitiшвлвї. [ὑπὲρ, ἡμέρα].

Ὑπερήμισυς, εος (εια, υ), чел maї mвлtš de (пеste) жвmъtate [ὑπὲρ, ἥμισυς].

Ὑπέρημος (ὁ, ἡ), кam пвstiš (пелоквitš). [ὑπὸ, ἔρημος].

Ὑπερήνεμος (ὁ, ἡ), чел de d'asвпра вîntвpiлор. [ὑπὲρ, ἄνεμος].

Ὑπερηνορέη (ἡ), noet: semeџie, mîndpie; обpъznicie, despreџвire [ші

Ὑπερηνορέω, (întpeв: пpinч: пвmaї naptч: ὑπερηνορέων) noet: mъ mîndpeskš, mъ semeџeskš în вitежia, вървъџia mea, пв воїš sъ штiš de nimiпea. [din

Ὑπερήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [ὑπὲρ, ἀνήρ] mîndpв, semeџв пentpв върбъџia saš џепеnia sa; обpaznikš, despreџвitopš, вatжокopitopš.

Ὑπερήσει, noet: a 3: sinг: neps: de biit: ал лвї ὑπερίημι.

Ὑπερηφάνεια (ἡ), = Ὑπερηφανία.

Ὑπερηφανέστερος, α, ον, комnap: ал лвї ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανεύομαι, biit: εύσομαι, ші

Ὑπερηφανέω -ῶ, biit: ήσω, mъ înалџš, ка sъ mъ аръtš maї пpesвs dekît алџiї;

*

ковîрщескŏ, sîntŏ ещitŏ maĭ afapъ; (овіч: fir: în pъŏ) mъ mîndpeskŏ, mъ fълeskŏ, mъ înrîmfezŏ; (stpъm:) лаŏdŏ кŏ mŏлtъ fълipe; (кŏ цen:) dŏsnpeцŏieskŏ, nesokoteskŏ. [din

Ὑπερηφανής, έος (ὁ, ἡ), =Ὑπερήφανος. 2) греш: în локŏ de ὑπερφανής.

Ὑπερηφανία (ἡ), mîndpie, desnpeцŏipe, nesokotipe. [din

Ὑπερήφανος (ὁ, ἡ), apъtatŏ, въzŏtŏ, saŏ imaцinatŏ maĭ npesŏs dekît алцiĭ; stpълŏчitŏ. «Πράξεις ὑπερήφανοι τὸ μέγεθος». Лŏч: (овіч: în pъŏ) mîndpŏ, 'nалtŏ ла fipe, înrîmfatŏ; (npin ŏpm:) desnpeцŏitopŏ de алцiĭ. [ὑπὲρ, φαίνω]. [de ŏnde

Ὑπερηφάνως, adв: în kinŏ mîndpŏ, saŏ mъpeцŏ; кŏ desnpeцŏipe.

Ὑπερηφερής, έος (ὁ,ἡ), глs:=Ὑπερφερής.

Ὑπερ-ηχέω -ῶ, вiit: ήσω, pesŏnŏ, fakŏ ŏŏetŏ foapte, saŏ maĭ tape; (stpъm:) aмŏцeskŏ ne алцiĭ npin maĭ tape sŏnetŏ.

Ὕπερθα, Еол: în локŏ de ὕπερθε.

Ὑπερθαλασσίδιος, Ion: în локŏ de..

Ὑπερθαλάσσιος (ὁ, ἡ), чел de neste mape. [ὑπὲρ, θάλασσα].

Ὑπερ-θαῤῥέω -ῶ, вiit: -ήσω, amŏ mŏлtŏ кŏpaжŏ, sîntŏ npea кŏpaжosŏ.

Ὑπερ-θαυμάζω, вiit: -άσω, mъ mipŏ, saŏ admipŏ npea mŏлt.

Ὕπερθε (θεν), adв: d' asŏnpa, saŏ ne d' asŏnpa, maĭ npesŏs. «Ἔνερθε πόδες, καὶ χεῖρες ὕπερθεν». Om: (щi кŏ цen:) «Ξίφος οἱ ὕπερθε κλιντῆρος πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο». Ткр: (щi кŏ aptik:) "Τὰ ὕπερθεν (se înц: ὄντα)„. Ksn: (щi fir:). «Μόχθων οὐχ ἄλλος ὕπερθεν ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι„. Esp:

Ὑπέρθεμα (τὸ), [ὑπερτίθημι] adaosŏл, че se face ла npeцŏл, ŏnŏĭ лŏкpŏ în вînzape кŏ лiчitaцie (ла mezatŏ). [de ŏnde

Ὑπερθεματίζω, вiit: -ίσω, adaorŏ ла npeцŏл лŏкpŏлŏĭ, че se вinde кŏ лiчitaцie, (Тŏpч:) atîpdiseskŏ; (în цen:) skŏmneskŏ (npon: щi fir:). (вezĭ щi πλειστηριάζω). [de ŏnde

Ὑπερθεμάτισις, εως (ἡ), щi

Ὑπερθεματισμὸς (ὁ), adъoцipe (atîpdisipe) ла npeцŏ de лŏкpŏ în вînzape кŏ лiчitaцie, (алt:) πλειστηριασμὸς.

Ὑπερθεν, вezĭ ὕπερθε.

Ὑπέρθεος (ὁ,ἡ), чел maĭ npesŏs de zeŭ. 2) foapte zeeskŏ. [ὑπὲρ, θεός].

Ὑπερ-θεραπεύω, вiit: -εύσω, каŏtŏ, înгpiжeskŏ, лiнгŏшeskŏ ne чineва npea mŏлt, ка sъ 'ĭ atpaгŏ dparostea.

Ὑπερ-θερμαίνω, вiit: -ανῶ, înfepвîntŏ npea mŏлt. [de ŏnde

Ὑπερθερμασία (ἡ), npea mŏлtъ înfepвîntape.

Ὑπέρθερμος (ὁ, ἡ), foapte fepвinte. [ὑπὲρ, θερμός].

Ὑπερθέσιμος (ὁ, ἡ), (npinч:) zi de nostŏ (fiind къ alŏnчi se amînъ mînkapea). [din

Ὑπέρθεσις, εως (ἡ), tpeчepe ne d' asŏnpa de чева (de mŏnte, щi чл), =Ὑπερβολή; (ŏne opĭ) eksilape (Тŏpч: sŏpгiŏnipe). 2) (maĭ des) amînape de вpeme. 3) aшezape de чева maĭ npesŏs, înълцape neste чева. [щi

Ὑπερθετικὸς, ή, όν, (гpam:) sŏnepлativŏ, ekspimъtivŏ, saŏ eksnpimatŏ în înцeлesŏ de ковîpщipe, saŏ maĭ npesŏs dekît toate чeлe asemenea. [ὑπερτίθημι]. [de ŏnde

Ὑπερθετικῶς, adв: npin sŏnepлativŏ, saŏ adiektivŏ însemnъtivŏ de ковîpщipe.

Ὑπερ-θέω, вiit: -θεύσομαι,=Ὑπερτρέχω, întpekŏ aлeprînd; (în цen:) întpekŏ, ковîpщeskŏ, sîntŏ maĭ npesŏs.

Ὑπερθήσω, вiit: aл лŏĭ ὑπερτίθημι.

Ὑπερθιγής, έος (ὁ, ἡ),=Ὑπερήφανος. [ὑπὲρ, θίγω].

Ὑπερ-θνήσκω, вiit: -θανοῦμαι, (nex: ὑπερέθανον, щi чл); (кŏ цen:)=Ὑπεραποθνήσκω, mopŏ anъpînd ne чineва.

Ὑπερθορέειν, Ion: în локŏ de...

Ὑπερθορεῖν, noet: nex: 2 de inf: aл лŏĭ ὑπερθρώσκω.

Ὑπερ-θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakŏ щape гълъцie, sгomotŏ.

Ὑπερ-θρασύνομαι, вiit: -υνοῦμαι, mъ apъtŏ foapte obpaznikŏ, щъ noptŏ кŏ mŏлtъ обpъzнiчie, обpъzнiчeskŏ npea mŏлt.

Ὑπερ-θρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, (nex: ὑπερέθορον, щi чл:) noet: sъpŏ neste (maĭ npesŏs de) чева, tpekŏ ne d' asŏnpa sъpind (кŏ ак:). «Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται». Ιл: Θ. "Ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς», Iл: I.

Ὑπερ-θυμέομαι -οῦμαι, вiit: ήσομαι, mъ apъtŏ кŏ mape inimъ, saŏ вiteжie. [din

Ὑπέρθυμος (ὁ, ἡ), foapte вiteazŏ, кŏpaжosŏ, saŏ воĭosŏ despe чева; (în pъŏ) obpaznikŏ, semeцŏ, mîndpŏ; (калŏ) foapte iute, sелвatikŏ; (noet:) foapte nekъжitŏ, konpinsŏ de mînie,=Περίθυμος. [ὑπὲρ, θυμός]. [de ŏnde

Ὑπερθύμως, adв: кŏ mŏлtъ îndpъzneaлъ (вiteжie), saŏ ŏŏnъ воinцъ; (în pъŏ) обpъzнiчeщte, saŏ кŏ semeцie щi mîndpie; (noet:) кŏ mape minie saŏ nekazŏ; (pap) кŏ toatъ ŏŏкŏpia щi mълцŏmipea.

Ὑπερθύριον (τὸ), ши
Ὑπερθυρὶς, ίδος (ἡ),=Ὑπέρθυρον. [ши
Ὑπέρθυρος (ὁ, ἡ), пвсх d' asвпра вшеі. ‖ (свbst:) Ὑπέρθυρον (τὸ), прагвл de свс ал вшеї. [ὑπὲρ, θύρα].
Ὑπερ-ιάχω, (фъръ biit:) noet: (кв цеп:) spirх maĭ tape dekît .., =Ὑπερηχέω
Ὑπεριδεῖν, пех: 2: de inf: ал лвї ὑπερoράω.
Ὑπερ-ιζάνω, biit-ιζήσω, шезх d' asвпра, saх maĭ свс.
Ὑπερ-ίημι, biit: -ήσω, (пех: ὑπερῆκα, ши чл:) noet: asвîрлх чева пе d' asвпра, saх dinколо de чева.
Ὑπερίκανος (ὁ, ἡ), maĭ мвлтх dekît de-ствлх, saх пpea de ажвпs. [ὑπὲρ, ἱκανός].
Ὑπέρικον (τό), [ὑπὸ, ἐρείκη] вих felх de плантъ, свпътоаре.
Ὑπερ-ικταίνομαι, (s' a гъsit пвмаĭ a 3: пeps: de îm: ὑπερικταίνοντο) noet: [ὑπὲρ, ἴκταρ] мъ pепезх, мъ мішкх кв мвлтъ ївцеалъ (пeste обічеїх). (алціĭ zik ὑπερηκταίνοντο, везĭ ἀκταίνω).
Ὑπερ-ινέω, biit: -ήσω, Ion: demeptх (квръцх пeste мъсвръ. [ὑπέρινος]. [de вnde
Ὑπερίνησις, εως (ἡ), = Ὑπερκάθαρσις.
Ὑπέρινος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, ἴς ἰνός] кврвціtх пeste мъсвръ, слъбіtх din пpea мвлтъ кврвціpe. "Ὄρνις —„. Apst: каpe a вват мвлте ввъ, ши dintр' aчeasta a слъбіt.
Ὑπεριονίδης, ου (ὁ), fівл лвї Іперіонх, (ad:) Soapeле. [ши
Ὑπεριονὶς, ίδος (ἡ), fііка лвї Іперіонх, (ad:) Лвпа. [Ὑπερίων].
Ὑπερ-ίπταμαι, biit: -πτήσομαι, (пех: ὑπερέπτην, ши чл:) (кв цеп:) зборх dinколо, saх пе d' asвпра de чева; (кв ак:) întpекх звврînd.
Ὑπερ-ισθμέω ῶ, biit:-ήσω, saх (maĭ корек:)
Ὑπερ-ισθμίζω, biit: -ίσω, tpекх чева пе d'asвпра istmвлвї. «Τὰς ναῦς —». Плв:
Ὑπερ-ίσταμαι, biit: -στήσομαι, (пех: ὑπερέστην, ши чл:) (кв цеп:) staх пе d' asвпра de чева; (пpin întind:) окpoteskх, пpoteктezх.
Ὑπερίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: кв desъвîршіpe, пpea мвлт шtiitopх de (пpea біпе domіpitх despre) чева. [ὑπὲρ, ἵστωρ].
Ὑπέρισχνος (ὁ, ἡ), foapte слабх, вскатх. [ὑπὲρ, ἰσχνός].
Ὑπερίσχυρος (ὁ, ἡ), foapte tape. [ὑπὲρ, ἰσχυρὸς].
Ὑπερ-ισχύω, biit: -ύσω, sîntх foapte tape, saх ковîршеskх în пвtepe, бipвїeskх.
Ὑπερ-ίσχω, biit: Ὑπερσχήσω, =Ὑπερέχω.
Ὑπερίων, ονος (ὁ), [ὑπὲρ] (dвпе Міtлц:) Іперіонх, вnвл din Titaнї, fівл Чеpвлвї ши ал Пъміntвлвї, tatъ ал Soapeлвї. 2) noet: Soapeле.
Ὑπερ-καγχάζω, biit: -άσω, pîzх кв пpea tapї хохоtе.
Ὑπερ-καθαίρω, biit: -αρῶ, кврвцх (doktоpeште) пeste мъсвръ. [de вnde
Ὑπερκάθαρσις, εως (ἡ), пpea мвлтъ, пeste мъсвръ кврвціpe de пîптече.
Ὑπερ-καθ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, = Ὑπερκάθημαι.
Ὑπερ-καθ-εύδω, biit: -ευδήσω, dopмх пpea мвлт, пeste мъсвръ. 2) (кв цеп:) ши dopміnd (ши în somнх) sîntх îпгріжатх de чіпева (Flstp:).
Ὑπερ-κάθ-ημαι, (фъръ biit:) (кв цеп:) шезх пе d' asвпра, saх (кв преп:) пeste чева.
Ὑπέρκαιρος (ὁ, ἡ), чел пeste, saх фъръ кввiiпчoasa вpeмe. [ὑπὲρ, καιρός].
Ὑπερ-καίω, biit: -καύσω, (пех: ὑπερέκηα, ши чл:) apzх чева пpea мвлт; (кв цеп: тіж:) мъ apzх (пpoп: ши fir:) în folosвл квїва.
Ὑπερ-κακέω -ῶ, biit: -ήσω, глs: sîntх foapte пепорочitх.
Ὑπερ-κακόω -ῶ, biit: -ώσω, kiпвїeskх, tікълошеskх пpea мвлт пе чіпева.
Ὑπερκαλλὴς, έος, [ὑπὲρ, κάλλος] ши
Ὑπέρκαλος (ὁ, ἡ), foapte фpвмосх. [ὑπὲρ, καλὸς].
Ὑπερ-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (пех: ὑπερέκαμον, ши чл:) osteneskх, saх obоseskх, saх мъ kiпвїeskх foapte мвлт,=Ἀποκάμνω; (кв цеп:) пътimeskх, мъ kiпвїeskх пептpв чіпева.
Ὑπερ-καρπέω- ῶ, biit: ήσω, podeskх пeste мъсвръ, мъ zлeїeskх din мвлтъ podipe.
Ὑπερ-κατα-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: ὑπερεκατέβην, ши чл:) (кв ак:) tpekind пе d'asвпра de чева мъ коборх de чеea л-алтъ пapte.
Ὑπερκαταγέλαστος (ὁ, ἡ), foapte вреdnікх de pîsх. [ὑπὲρ, καταγέλαστος].
Ὑπερ-κατά-κειμαι, biit: -κείσομαι, шезх ла masъ maĭ свс dekît алтвл (везĭ κατάκειμαι).
Ὑπερκατάληκτος (ὁ, ἡ), (στίχος, версх) чел кв о silабъ maĭ мвлтъ ла tepminaціа sa. [ὑπὲρ, κατάληκτος].
Ὑπερκατάληπτος (ὁ, ἡ), чел maĭ пpesвс de toatъ înцелeцерea, кв totвл пeînцеleсх. [ὑπὲρ, καταληπτὸς].
Ὑπερκατηφὴς (ὁ, ἡ), foapte посомоpîtх. [ὑπὲρ, κατηφής].

Ὑπερ-καχλάζω, вііt: -άσω, fервînd în колкоte daȣ пе din afaрь.

Ὑπέρ-κειμαι, вііt: -κείσομαι, staȣ (шi fir:) sîntȣ maĭ пресȣs dekît чіпева, întpekȣ, ковîршeskȣ. 2) sîntȣ amînatȣ întр' алтъ вреme.

Ὑπερκέρασις, εως (ἡ), întindере de корпȣл, saȣ арипа трȣпеĭ песte a връжтаmȣлȣĭ. [din

Ὑπερ-κεράω -ῶ, вііt: άσω, întinzȣ корпȣл, saȣ капътȣл трȣпеĭ oasteĭ меле песte a връжташȣлȣĭ (шi аша ĭл înконжорȣ пȣindȣ 'л ла mіжлокȣ). [din

Ὑπέρκερως (ὁ, ἡ), чел кȣ maĭ mapĭ коарпе. [ὑπὲρ, κέρας].

Ὑπερκέρωσις, εως (ἡ), =Ὑπερκέρασις.

Ὑπερ-κηλέω -ῶ, вііt: -ήσω, atрагȣ плъчереа, înдȣлчeskȣ foapte mȣлt.

Ὑπερ-κινδυνεύω, вііt: -εύσω, mъ пріmeждȣіеskȣ în fавоареа (mîntȣіреа) кȣіва (кȣ џеn:), =Προκινδυνεύω.

Ὑπέρκλησις, εως (ἡ), греш: în локȣ de ὑπέρκλυσις.

Ὑπερ-κλονέω -ῶ, вііt: -ήσω, поеt: mъ pesвърsȣ, esȣ din matka mea, потопеskȣ din прічінъ de кȣtpemȣpȣ.

Ὑπερ-κλύζω, вііt: -κλύσω, потопеskȣ, înпекȣ pesвърsîndȣ mъ. [de ȣnde

Ὑπέρκλυσις, εως (ἡ), потопіре, înнекаре de апе; (прin întînd:) партеа џъртȣлȣĭ, че se акоперъ de pefлȣksȣ.

Ὑπερ-κολακεύω, вііt: -εύσω, лінгȣшeskȣ кȣ asȣпръ, преа mȣлt.

Ὑπερ-κομίζω, вііt: -ίσω, трапsпортȣ, stpъmȣtȣ пе d' asȣпра, saȣ dinколо de чева.

Ὑπέρκομπος (ὁ, ἡ), чел кȣ ковîршіре fълоsȣ, лъȣdъposȣ, saȣ mîndpȣ; (despre лȣкр:) foapte вestitȣ, saȣ ворвitȣ претȣtindinea; (în џеn:) ковîршіtopȣ, песte mъsȣpъ; saȣ maĭ deosebitȣ, шаĭ пресȣs. «Νῆες ὑπέρκομποι τάχει». Esхл: [ὑπὲρ, κόμπος]. [de ȣnde

Ὑπερκόμπως, adв: кȣ mȣлтъ mîndpie, saȣ înгîmfape, лъȣdъpoшie.

Ὑπέρκοπος (ὁ, ἡ), преа mȣлt ostenitȣ, кȣ totȣл obositȣ. 2) ковîршіtopȣ, песte mъsȣpъ; mîndpȣ. (везĭ шi ὑπέρκομπος). [din

Ὑπερ-κόπτω, вііt: -κόψω, = Ὑπερπαίω, întpekȣ, ковîршeskȣ.

Ὑπερκόπως, adв: поеt: обръzпічеnte кȣ mîndpie (везĭ шi ὑπερκόμπως). [ὑπέρκοπος].

Ὑπερ-κορέννυμι, шi (Іоп:) -κορέω, вііt: κορέσω, (кȣ џеn: indip:) satȣpȣ пе чіпева de чева. [din

Ὑπερκορής, έος, шi Ὑπέρκορος (ὁ, ἡ), песte mъsȣpъ sъtȣлȣ. [ὑπὲρ, κόρος].

Ὑπερκορύφωσις, εως (ἡ), вîpfȣ (капътȣ) ешitȣ maĭ afaрь [ὑπὲρ, κορυφή].

Ὑπερκόρως, adв: песte saџiȣ. [ὑπέρκορος].

Ὑπερκόσμιος (ὁ, ἡ), чел maĭ пресȣs de лȣme (череskȣ). [ὑπὲρ, κόσμος].

Ὑπέρκοτος (ὁ, ἡ), поеt: преа mȣлt пекъжitȣ; (în џеn:) ковîршіtopȣ, песte mъsȣpъ (везĭ шi ὑπέρθυμος). [ὑπέρ, κότος]. [de ȣnde

Ὑπερκότως, adв: поеt: = Ὑπερθύμως, песte mъsȣpъ.

Ὑπερ-κρατέω -ῶ, вііt: -ήσω, ковîршeskȣ în пȣtере, predomneskȣ; (кȣ ак) întpekȣ, вірȣіеskȣ. [din

Ὑπερκρατής, έος (ὁ, ἡ), maĭ mȣлt, saȣ преа mȣлt пȣternikȣ, ковîршіtopȣ în пȣtере. [ὑπὲρ, κράτος].

Ὑπερ-κρέμαμαι, вііt: -κρεμήσομαι, staȣ atîрnatȣ пе d' asȣпра de чева. [din

Ὑπερ-κρεμάννυμι, вііt: -κρεμάσω, (кȣ dat: saȣ џеn: кȣ преп: indip:) spȣnzȣpȣ, atîрnȣ чева пе d' asȣпра de алтȣ чева.

Ὑπερ-κρίνω, вііt: -κρινῶ, întpekȣ пе (шi пас: sîntȣ întpekȣtȣ de) алтȣл în чева прin жȣdikatъ (ad: жȣdikînd ачеаста). «Κατὰ κάλλος —». Глs:

Ὑπερ-κτάομαι -ῶμαι, вііt: -ήσομαι, капътȣ, dobîndeskȣ преа de прisosȣ (песte mъsȣpъ). «Πολύ τι κακῶν ὑπερεκτήσω». Sof: aĭ tpas asȣпръ 'џĭ песte mъsȣpъ mȣлціme de реле.

Ὑπερκυάνεος (ὁ, ἡ), foapte (преа înkis) вînъtȣ [ὑπὲρ, κυάνεος].

Ὑπερ-κυβιστάω -ω, вііt: ήσω, sъpȣ пе d' asȣпра de чева кȣ капȣл în жоs; (fir:) mъ арȣпкȣ în primeждie кȣ певȣпъ îndpъznеалъ.

Ὑπερκύδαντα(τας), saȣ (поаte maĭ корек:) -ἄντα (τας), поеt: în kontракціе în локȣ de ὑπερκυδήεντα (τας), ак: ал лȣĭ...

Ὑπερκυδήεις, εσσα, εν, поеt: foapte глоpiosȣ (sлȣвitȣ вestitȣ. [ὑπὲρ, κῦδος].

Ὑπερκύκνιος (ὁ, ἡ), ковîршіtopȣ în вîepȣіре de dȣлчеаца кîntъpiĭ левъdeĭ. [ὑπέρ, κύκνος].

Ὑπερ-κύπτω, вііt: -κύψω, mъ плекȣ пе d' asȣпра, îmĭ skoџȣ капȣл, ка sъ въzȣ. mъ плекȣ, saȣ mъ atîрnȣ песte капȣл кȣіва; (în џеn:) трекȣ песte (проп: шi fir:). (кȣ џеn:) «Ὄρους—». Ead: (saȣ кȣ ак:) «Τὴν εἰκοσαετῆ ἡλικίαν —». Еракл:

Ὑπερ-λαλέω -ῶ, вііt: -ήσω, (кȣ џеn:)

ворбеskȣ în faвоареа кȣїва, saȣ despre чіnева.

Ὑπέρλαμπρος (ὁ, ἡ), foapte stрълȣчitȣ, (шi fir:) sлъвitȣ. || (neȣt:) «Ὑπέρλαμπρον, adв: кȣ мȣлтъ stрълȣчіре; (шi fir:) кȣ маре гласȣ. [ὑπὲρ, λαμπρός].

Ὑπερ-λαμπρύνομαι, viit: -υνοῦμαι, мъ arътȣ stрълȣчitȣ, saȣ мъ мъреџезȣ преа мȣлt; (кȣ ак:) întрекȣ пе алtȣл în stрълȣчірї, saȣ мъреџії

Ὑπερ-λάμπω viit: λάμψω, лȣчеskȣ преа мȣлt, saȣ (кȣ џen: пе d' asȣпра de чева; (кȣ ак:) ковîршеskȣ, întрекȣ în лȣчіре пе алџії

Ὑπέρλεπτος (ὁ, ἡ), foapte sȣвџіре, sлавȣ, saȣ ȣsкъџівȣ. [ὑπὲρ, λεπτός].

Ὑπέρλευκος (ὁ, ἡ), foapte aлвȣ. [ὑπὲρ, λευκός).

Ὑπερλίαν, adв:=Ὑπεράγαν, foapte мȣлt. [ὑπὲρ, λίαν].

Ὑπερλύδιος (ὁ, ἡ), чел маї пресȣs de Лidікȣл taktȣ ал векїеї мȣsічe [ὑπὲρ, Λύδιος].

Ὑπερ-λυπέω -ῶ, viit: -ήσω, mîxneskȣ, sȣпъръ (шi pas: мъ mîxneskȣ) преа мȣлt, кȣ ковîршіре.

Ὑπερ-μαζάω -ῶ, viit: -ήσω, sîntȣ înвiлшȣratȣ, мъ înвȣїезȣ, мъ desfъtезȣ în вȣне мîнкърї; (прin ȣрм:) îmї esȣ din мъsȣрї în пȣртаре, мъ мîndреskȣ, оврънічеskȣ. (vezї шi ὑβρίζω). [ὑπὲρ, μάζα]. 2) amȣ foapte марї (пȣіне, ȣmflate) џiџe. [ὑπὲρ, μαζός].

Ὑπερ-μαίνομαι, viit: -μανοῦμαι, saȣ μανήσομαι, невȣнеskȣ foapte мȣлt, saȣ кȣ totȣл.

Ὑπερμάκης, εος (ὁ, ἡ), Dop: în локȣ de ὑπερμήκης.

Ὑπερ-μαντεύομαι, viit: -εύσομαι, (кȣ џen:) черȣ проорочіе de ла ораколȣ пentрȣ чіnева, saȣ despre чева.

Ὑπέρμαργος (ὁ, ἡ), foapte nepodȣ, saȣ овразnікȣ, нерегȣлаtȣ în пȣртъріле сале. [ὑπὲρ, μάργος].

Ὑπερμαχέω -ῶ, viit: ήσω, (кȣ џen: saȣ преа рар кȣ ак:) мъ ваtȣ în апърареа кȣїва, окрotеskȣ пе чіnева; (кȣ dat: џen: шi ак:) мъ disпȣtȣ, мъ лȣпtȣ кȣ чіnева, ка sъ съвîршеskȣ чева în фолоsȣл кȣївa. [ὑπέρμαχος]. [de ȣnde

Ὑπερμάχησις, εως (ἡ), окрotіре, апъраре. [шi

Ὑπερμαχητικὸς, ἡ, ὸν, воіtорȣ, saȣ înd mînatікȣ în апърареа saȣ окрotіреа кȣїва.

Ὑπερ-μάχομαι, viit: -μαχήσομαι. saȣ μαχέσομαι, =Ὑπερμαχῶ.

Ὑπέρμαχος (ὁ, ἡ), апърътоpȣ ал кȣїва în вътъліе; (în џen: окрotіtорȣ. «Ἀσπὶς —». Евгр: [ὑπὲρ, μάχη].

Ὑπερμεγάθης, εος (ὁ, ἡ), Ion: în локȣ de ὑπερμεγέθης.

Ὑπέρμεγας, -μεγάλη, -μεγα, foapte маре. [ὑπὲρ, μέγας].

Ὑπερ-μεγεθέω -ῶ, viit: -ήσω, sîntȣ, saȣ мъ факȣ...

Ὑπερμεγέθης, εος (ὁ, ἡ), ковîршіtорȣ în мъріме. foapte маре. «Ὑπερμέγεθες ἔργον τὸ καλῶς ἄρχειν» Ksn:

Ὑπερ-μεθύσκομαι, viit: -μεθυσθήσομαι, мъ înвътȣ peste мъsȣръ.

Ὑπερμενέτης, ου (ὁ), шi

Ὑπερμενέων, (парtч: ал neîntp: ὑπερμενέω) ουσα, ον, шi

Ὑπερμενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [ὑπὲρ, μένος] foapte tape, пȣтерnікȣ, viteazȣ; (în ръȣ) despreџȣitорȣ, siлȣitорȣ, semeџȣ; mîndpȣ.

Ὑπερ-μεσάζω, viit: -άσω, treкȣ dinколо de міжлокȣл dрȣмȣлȣї; treкȣ peste жȣмъtatea кълъtорії меле.

Ὑπέρμετρος (ὁ, ἡ), чел peste мъsȣръ, ковîршіtорȣ. [ὑπὲρ, μέτρον]. [de ȣnde

Ὑπερμέτρως, adв: peste мъsȣръ.

Ὑπερμετώπιον (τὸ), легъtȣръ de peste fрȣnte (Тȣрч: kasnastiȣ). [ὑπὲρ, μέτωπον].

Ὑπερμήκης, εος (ὁ, ἡ), foapte лȣнгȣ, saȣ каре ажȣnџе преа departe. «Βοὴ—». Pind: «Οὔρεα μεγάθεϊ ὑπερμήκεα». Ер: foapte марї, saȣ 'nалџї. [ὑπὲρ, μῆκος].

Ὑπερμιξολύδιος (ὁ, ἡ), trекȣtȣ peste taktȣл, saȣ tonȣл μιξολύδιος (vezї ziч:) ал векїеї мȣsічe [ὑπὲρ, μιξολύδιος].

Ὑπέρμορα, шi Ὑπέρμορον, poet: adв: = Ὑπὲρ μόρον, маї 'nainte de преȣрsita времe, saȣ маї мȣлt dekît релеле челе преȣrsітъріtе de ȣрsitoape, peste челе ȣрsitе.

Ὑπερμόρως, adв: Sхл: =Ὑπέρμορον.

Ὑπερνέφελος (ὁ, ἡ), чел маї пресȣs de норї. [ὑπὲρ, νεφέλη].

Ὑπερνεφέω -ῶ, viit: ήσω, мъ înалџȣ пе d' asȣпра норілор. [din

Ὑπερνεφὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὑπερνέφελος. [ὑπὲρ, νέφος].

Ὑπερ-νέω, viit: -νεύσομαι, =Ὑπερνήχομαι.

Ὑπερ-νεωλκέω -ῶ, viit: ήσω, tрагȣ корaвіа пе d' asȣпра istмȣлȣї, о treкȣ пе ȣsкаtȣ de ла о маре пînъ ла чеea-л-алtъ.

Ὑπερ-νήχομαι, viit: -νήξομαι, înnotȣ пе d' asȣпра, saȣ peste, treкȣ înnotînd; (fir:) întрекȣ.

Ὑπερ-νικάω -ῶ, viit: ήσω, вірȣїеskȣ преа

mѹлt, ковîршеskѹ maĭ кѹ asѹпрѣ.

Ὑπερ-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: înцелегѹ (mѣ rîndeskѹ) чева mape, saѹ лѹкрѹ maĭ пресѹѕ dekît sѹвîekтѹл пропѹsѹ.

Ὑπερνοτίη, noet: Ion: fem: ал лѹî...

Ὑπερνότιος (ὁ, ἡ), чел песte (foapte de-пapte sпре) mîazѣ-zi (îппот: de ὑπερβόρειος). [ὑπὲρ, νότος].

Ὑπερ ξανθίζω, biit: ίσω, sîntѹ foapte вѣлanѹ (влondѹ).

Ὑπερ-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ѹsѹкѹ прea mѹлt, saѹ de totѹ. [de ѹnde

Ὑπερξηρασία (ἡ), песte mѣsѹpѣ ѹsкѣчîѹne.

Ὑπέρξηρος (ὁ, ἡ), foapte, saѹ кѹ totѹл ѹskatѹ.

Ὑπέρογκος (ὁ, ἡ), foapte волѹminosѹ (de mape гreѹtate saѹ mѣpime); în цеп: шi fir:) ковîршitopѹ, песte mѣsѹpѣ; прea înгîmfatѹ, saѹ mîndpѹ. [ὑπὲρ, ὄγκος]. [de ѹnde

Ὑπερογκόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѹ чева a fi foapte волѹminosѹ, mape, saѹ грeѹ.

Ὑπερ-οδυνέω, греш: în локѹ de ὑπερωδυνάω.

Ὑπεροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felѹл, saѹ asemenea пiѕѣлогѹлѹî. [ὕπερος, εἶδος].

Ὑπερ-οιδαίνω, biit: -ανῶ, ѹmflѹ, шi

Ὑπερ-οιδάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, mѣ ѹmflѹ прea mѹлt.

Ὑπερ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, локѹîeskѹ maĭ пaлt, saѹ dinколо de чева (кѹ цеп:). «Περσέων δὲ ὑπεροικέουσι πρὸς βορέω ἀνέμου Μῆδοι». Ep: (saѹ кѹ ак:) «Ὑπεροικέουσι δὲ τὸ Παγγαιον Παίονες». Ep:

Ὑπερ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, zideskѹ песte, saѹ пe d' asѹпра de чева.

Ὑπέροικος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, οἶκος] (кѹ цеп:) локѹitopѹ dinколо de чева.

Ὑπέροινος (ὁ, ἡ), foapte îѹвitopѹ de вinѹ. [ὑπὲρ, οἶνος].

Ὑπερ-οίομαι, biit: -οιήσομαι, mѣ sokoteskѹ, кѣ sîntѹ чева, sîntѹ foapte mîndpѹ (înfѹmѹpatѹ) despre sinemî.

Ὑπερ-οϊστεύω, biit: -εύσω, =Ὑπερτοξεύω.

Ὑπεροίσω, biit: ал лѹî ὑπερφέρω.

Ὑπερόλβιος, шi Ὑπέρολβος (ὁ, ἡ), foapte вогatѹ, saѹ пopoчitѹ. [ὑπὲρ, ὄλβος].

Ὑπερομβρία (ἡ), mѹлцime de плоĭ. [ὑπὲρ, ὄμβρος].

Ὕπερον (τὸ),=Ὕπερος. 2) ѹnѹ felѹ de insektѣ (de omidѣ), (Франц:) chenille arpenteuse.

Ὑπέροξυς, εος (ὁ, ἡ), foapte askѹцitѹ, вîrfosѹ; saѹ прea акрѹ. [ὑπὲρ, ὀξύς].

Ὑπεροπλήεις, εσσα, εν, noet: =Ὑπέροπλος.

Ὑπεροπλία (ἡ), noet: mîndpie, semeцie, obpѣznîчie de (înapmatѹ) ostaшѹ. [шi

Ὑπερ-οπλίζομαι, biit: -ίσομαι, noet: stѣпîneskѹ прin sілѣ de apme; вipѹîeskѹ, пpedomneskѹ; (nestp:) mѣ apѣtѹ mîndpѹ шi semeцѹ [din

Ὑπέροπλος (ὁ, ἡ), noet: mîndpѹ (пpiнч: în пѹтepea apmeлop), semeцѹ, obpaznikѹ, dîpzѹ; în цеп: ковîршitopѹ, песte mѣsѹpѣ. «Ἄτη —» Пind: [ὑπὲρ, ὅπλον].

Ὑπερ-οπτάω -ῶ, biit: ήσω, fpigѹ песte mѣsѹpѣ, ѹsѹкѹ fpiгînd.

Ὑπερόπτης, ου (ὁ), (кѹ цеп:) despreцѹitopѹ de чева; (гѣр кazѹ) mîndpѹ. [ὑπερόπτομαι].

Ὑπερόπτησις, εως (ἡ), fpiцере песte mѣsѹpѣ. [ὑπεροπτάω].

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, (кѹ цеп:) овiчпѹitѹ a despreцѹi пe алцiĭ, de felѹл sѣѹ mîndpѹ, пeапpopiatѹ. [ὑπερόπτης]. [de ѹnde

Ὑπεροπτικῶς, adв: кѹ despreцѹipe, în кipѹ mîndpѹ. «Μάλα ὑπεροπτικῶς τῶν ἐναντίων». Ksn: кѹ mѹлtѣ despreцѹipe de вpѣжmaшî.

Ὑπέροπτος (ὁ, ἡ), despreцѹitѹ, пesokotitѹ, de лепѣdat. 2) (овiч:) despreцѹitopѹ, mîndpѹ. || (nest:) Ὑπέροπτον, шi (îm:) Ὑπέροπτα, adв: în локѹ de ὑπεροπτικῶς. [ὑπερόπτομαι].

Ὑπερόρασις, εως (ἡ), пeапров: în локѹ de ὑπεροψία. [шi

Ὑπερορατικὸς, ἡ, ὸν, =Ὑπεροπτικὸς. [din

Ὑπερ-οράω -ῶ, biit: -όψομαι, шi пas: -οφθήσομαι, (пex: ὑπερεῖδον, шi пas: ὑπερώφθην, шi чл:) mѣ ѹîtѹ de sѹs (în жos). «Ἵνα μὴ φοβῆται τὰ ὑποζύγια τὴν θάλασσαν ὑπερορέοντα». Ep: 2) (овiч:) mѣ ѹîtѹ maĭ înколо, песte, mѣ пpefakѹ, кѣ пѹ вѣzѹ, (прin ѹpm:) пesokoteskѹ, despreцѹîeskѹ, трекѹ кѹ ведереа. (кѹ ак:) «Τοῖς θεοῖς χρώμενος οὐδὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὑπερορᾷ». Ksn: (saѹ кѹ цеп:) «Ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν καθεστώτων νόμων τοὺς συνόντας». Ksn:

Ὑπερ-οργίζομαι, biit: -οργισθήσομαι, mѣ mîniѹ, mѣ пeкѣжeskѹ прea mѹлt.

Ὑπερ-ορέγομαι, biit: -ορεχθήσομαι, (кѹ цеп:) dopeskѹ, пofteskѹ прea mѹлt.

Ὑπερορία (ἡ), fem: ал лѹî ὑπερόριος.

Ὑπερ-ορίζω, biit: -ίσω, isгoneskѹ пe чiпева (Тѹрч: sѹргѹпeskѹ) песte xotape. [шi

Ὑπερόριος, α saѹ ος, ον, aflatѹ, пetpeкѣtopѹ, saѹ fѣкѹtѹ dinколо de xotape, streinѹ; (ѹne-opĭ) eksпatpiatѹ. «Πόλεμος —». Apst: «Ἀλλιὰ — ». Esxл: чea despre лѹкрѹpĭ streine (чeлe afapѣ din sta-

tȣ, saȣ din sȣȣȋektȣл ȣpoнȣsȣ). || «Ὑπερορία (se ȋnц: γῆ)». de neste xotape, stpeinȣ. ши «Ὑπερόρια (se ȋnц: χωρία, saȣ κτήματα)». чeлe din stpeinъtate. «Τῶν ὑπερορίων στέρομαι, καὶ τὰ ἔγγαια οὐ καρποῦμαι». Ksn: «Προσόδου οὔσης κατ᾽ ἐνιαυτὸν (τῇ πόλει) ἀπό τε τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ τῆς ὑπερορίας οὐ μεῖον χιλίων ταλάντων». Ksn: [ὑπὲρ, ὅρος].

Ὑπερορισμὸς (ὁ), eksiлape neste xotapȣ (akt: saȣ pas:). [ὑπερορίζω].

Ὑπερ-ορμαίνω, biit: -ανῶ, mъ nopneskȣ penede, mъ penezȣ neste, saȣ ne d' asȣnpa de чeвa.

Ὑπερορόφιος (ὁ, ἡ), neȋntp: ȋn лoкȣ de Ὑπερωρόφιος.

Ὑπερ-ορρωδέω -ῶ, biit: ήσω, mъ temȣ foapte mȣлt.

Ὑπερος (ὁ), [ὑπὲρ] пisълoгȣ. «Γυμνότερος («Φαλακρότερος) ὑπέρου». Пpoв: кȣ totȣл ȋъpъ пъpȣ. 2) zoвopȣл, saȣ stinria ȣшeȋ. «Ὑπέρου περιστροφή». Пpoв: nentpȣ kiцȋ se цin de ȣna mepeȣ (ȋn вopвъ maȋ кȣ seamъ).

Ὑπερουράνιος (ὁ, ἡ), чeл maȋ npesȣs de чepȣ. [ὑπὲρ, οὐρανός].

Ὑπερούριος, ἡ saȣ ος, ον, Ion: ȋn лoкȣ de ὑπερόριος.

Ὑπερούσιος (ὁ, ἡ), (Tлц:) чeл maȋ npesȣs dekȋt toatъ fiinцa, sȣnpanatȣpaлȣ. [ὑπὲρ, οὐσία]. [de ȣnde

Ὑπερουσιότης (ἡ), ȋnsȣшimea sȣnpanatȣpaлȣлȣȋ. [ши

Ὑπερουσίως, adв: mъȋ npesȣs dekȋt toatъ natȣpaлa fiinцъ.

Ὑπερόφρυον (τὸ), naptea чea de d' asȣnpa snpȋnчeneлop. [ши

Ὑπεροφρυόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, ȋmȋ ȋnaлцȣ ȋn sȣs snpȋnчeneлe; (npin ȋntind:) mъ mȋndpeskȣ. [din

Ὑπέροφρυς, υος (ὁ, ἡ), чeл кȣ snpȋnчeneлe apdikate ȋn sȣs; (npin ȋntind:) mȋndpȣ, desnpeцȣitopȣ, ȋnrȋmfatȣ. [ὑπὲρ, ὀφρύς].

Ὑπερ-οχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ ȋnaлцȣ, mъ ȣmfлȣ; (despre pȋȣpȋ ши чл:) mъ pesвъpsȣ, notoneskȣ, tpekȣ neste maлȣpȋ.

Ὑπεροχὴ (ἡ), ȋntpeчepe, koвȋpшipe(npon: ши fir:); ȋnȋȋȋtate, шъpie, (Fpanц:) sȣnepiopitate. || (ȋm:) чeȋ maȋ de fpȣnte saȣ maȋ aлeшȋ, ȋnȋȋȋaшiȋ. 2) (npin ȋntind:) naptea чea maȋ eшitъ afapъ, maȋ ȣmfлatъ; kpeskъtȣpъ ne d' asȣnpa de kapne, ши чл: [ὑπερέχω]. [de ȣnde

Ὑπεροχικὸς, ἡ, ὸν, apъtъtopȣ de koвȋpшipe. «Τὸ ὑπεροχικὸν». Гpam: = Ἡ ὑπεροχή.

Ὑπέροχος (ὁ, ἡ), [ὑπερέχω] koвȋpшitopȣ (maȋ npesȣs) de aлцiȋ, ȋntȋȋaшȣ (кȣ цen:). «Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων». Om: = Ὑπερέχειν. «Τοὺς ὑπερόχους τῶν ἀστῶν». Ep: чeȋ maȋ aлeшȋ, deosebiцȋ.

Ὑπερ-οχυρόω -ῶ, biit: ώσω, ȋntъpeskȣ кȣ чea maȋ mȣлtъ sirȣpanцъ.

Ὑπεροψία (ἡ), ȋpeчepe кȣ вedepea, nesokotipe, desnpeцȣipe, mȋndpie (кȣ цen:). «Τῶν νόμων — ». Tȣч: [ши

Ὑπέροψις, εως (ἡ) = Ὑπερόρασις, ши Ὑπεροψία. [din

Ὑπερόψομαι, biit: лȣȋ ὑπερoράω.

Ὑπερ-οψωνέω ῶ- biit: -ήσω, ȋprȣȋeskȣ maȋ skȣmn.

Ὑπερπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, πήγνυμι] foapte ȋnrieцatȣ. «Τὸ ὑπερπαγές». Ksn: mъpimea цepȣлȣȋ, mȣлцimea rieцeȋ.

Ὑπερ-παθέω -ῶ, biit: -ήσω, sintȣ konpinsȣ npea mȣлt de natimъ, skipвъ, saȣ mȋxnipe. [din

Ὑπερπαθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Περιπαθής. [ὑπὲρ, πάθος].

Ὑπερ-παίω, biit: -παίσω, лoвeskȣ maȋ tape, saȣ maȋ mȣлt; (fir: deлa лȣntȣtopȋ кȣ rȋontȣipe) вipȣȋeskȣ; (ȋn цen:) koвȋpшeskȣ, ȋntpeкȣ (кȣ цen: saȣ aк:).

Ὑπερ-παλαίω, biit: -παλαίσω, mъ лȣntȣ maȋ вine, saȣ вipȣȋeskȣ лȣntȋndȣ mъ; (ȋn цen:) вipȣȋeskȣ, ȋntpeкȣ, koвȋpшeskȣ. (вezȋ ши ὑπερπαίω).

Ὑπερ-παλύνω, biit: -υνῶ, nosnъȋeskȣ, snoȋeskȣ ne d' asȣnpa.

Ὑπερ-παφλάζω, biit: -άσω, (Лksf:) = Ὑπερκαχλάζω.

Ὑπερ-παχύνω, biit: -υνῶ, ȋnrpaшȣ npea mȣлt; (nas:) mъ faкȣ...

Ὑπέρπαχυς, έος (εῖα, υ), foapte rpasȣ; [ὑπὲρ, παχύς].

Ὑπερ-πείθω, biit: -πείσω, ȋndȣnлeкȣ кȣ totȣл.

Ὑπερ-πέλομαι, (nex: 2: -επλόμην) noet: (кȣ цen:) sintȣ maȋ sȣs (ши fir: maȋ npesȣs) dekȋt чineвa, ȋntpeкȣ, koвȋpшeskȣ, sintȣ maȋ deosebitȣ.

Ὑπερ-πενθέω -ῶ, biit: -ήσω, жълeskȣ neste mъsȣpъ; (кȣ aк:) mъ mȋxneskȣ foapte mȣлt.

Ὑπερ-πεπαίνω, biit: -ανῶ, faкȣ a se koaчe чeвa neste mъsȣpъ.

Ὑπερ-πέπτω, biit: -πέψω, koкȣ (toneskȣ, mistȣȋeskȣ) npea mȣлt.

Ὑπερ-περισσεύω, biit: -εύσω, npisoseskȣ npea mȣлt; daȣ ne din afapъ, mъ pes-

въpsŏ. || (mïж: кѕ dat:) sîntŏ foapte în-вілшѕгatŏ în чева. (din

Ὑπερπερισσὸς, ή, όν, foapte пpisositŏ, neste mъsѕpъ înвілшѕгatŏ. [ὑπὲρ, περισσός]. [de ѕnde

Ὑπερπερισσῶς, adв: == Ὑπερεκπερισσοῦ, кѕ totѕл neste mъsѕpъ.

Ὑπερ-περκάζω, вiit: -άσω, (пpinч: despпe stpѕгѕpĭ) sintŏ кѕ desъвîpшipe коптŏ.

Ὑπερ-πέσσω, вiit: πέψω, neîntp: în локŏ de ὑπερπέπτω.

Ὑπερπετὴς, έος (ὁ, ἡ), къzъtopŏ, saŏ sвѕpъtopŏ пe d' asѕпpa, saŏ dinколо neste чева; (despпe вînts) foapte ĭste; (despпe mѕпte) foapte 'пaлtŏ; (în ценʼ) foapte лѕпгŏ, saŏ mape. [ὑπὲρ, πέσω == πίπτω, saŏ πέτομαι].

Ὑπερ-πέτομαι, == Ὑπερίπταμαι.

Ὑπερ-πέττω, Al: în локŏ de ὑπερπέσσω.

Ὑπερ-πήγνυμι, вiit: -πήξω, înкerŏ, saŏ înfirŏ пe d' asѕпpa.

Ὑπερ-πηδάω ῶ, вiit: ήσω, (кѕ aк:) sъpŏ пe d' asѕпpa, saŏ dinколо neste чева, în tpeкŏ sъpind; (în цen:) întpeкŏ; (fir:) despпeцѕĭeskŏ, калкŏ în пічoape. «Τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα δικαστήρια καὶ νόμιμα οὕτως ἀναιδῶς ὑπερπεπήδηκε». Dm:

Ὑπερ-πιαίνω, вiit: -ανῶ, == Ὑπερπαχύνω.

Ὑπέρπικρος (ὁ, ἡ), foapte amapŏ; (fir: foapte îndъpъtnікŏ, sѕпъpъtopŏ. [ὑπὲρ, πικρός].

Ὑπερ-πίμπλημι, вiit: ὑπερπλήσω, (пex: пas: ὑπερεπλήσθην, шi чл:) ѕmплѕ neste mъsѕpъ; (кѕ цen:) satѕpŏ, înвѕĭвezŏ de чева.

Ὑπερ πίνω, вiit: -πίομαι, (пex: ὑπερέπιον, шi чл: веаŏ neste mъsѕpъ

Ὑπερ-πίπτω, вiit: -πεσοῦμαι, (пex: ὑπερέπεσον, шi чл:) кazŏ пe d' asѕпpa, saŏ dinколо de чева; (în цen:) tpeкŏ пe d' asѕпpa (пpoп: шi fir:); (despпe timпŏ) tpeкŏ. «Ἣν ὑπερπέσῃ ἡ νῦν ἡμέρη». Ep:

Ὑπερ-πλεονάζω, вiit: -άσω, == Ὑπερπερισσεύω.

Ὑπερ-πλέω, вiit: -πλεύσομαι, saŏ -πλευσοῦμαι, плѕteskŏ neste, saŏ dinколо de чева, tpeкŏ плѕtind neste...

Ὑπέρπλεως, ω (ὁ, ἡ), плinŏ пpea mѕлt, neste mъsѕpъ. [ὑπὲρ, πλέως].

Ὑπερπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), == Ὑπέρπλεως. [ὑπὲρ, πλῆθος].

Ὑπερ-πλήθω, вiit: -πλήσω, (кѕ цen:) sîntŏ neste mъsѕpъ плinŏ de чева.

Ὑπερ-πλημμυρέω -ῶ, вiit: -ήσω, потопeskŏ, mъ pesвъpsŏ din matкъ foapte mѕлt.

Ὑπερ-πληρόω -ῶ, вiit: -ώσω, ѕmплѕ neste mъsѕpъ. [de ѕnde

Ὑπερπλήρωμα (τὸ), ѕmплъtѕpъ neste tpeвѕinцъ

Ὑπερπλησθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: пex: de пapтч: ал лѕĭ ὑπερπίμπλημι.

Ὑπερπλούσιος (ὁ, ἡ), == Ὑπέρπλουτος. [ὑπὲρ, πλούσιος].

Ὑπερ-πλουτέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ, saŏ mъ faкŏ...

Ὑπέρπλουτος (ὁ, ἡ), foapte вогatŏ. [ὑπὲρ, πλοῦτος].

Ὑπερ-πνέω, вiit: -πνεύσω, saŏ πνεύσομαι, sѕflѕ пe d' asѕпpa, saŏ maĭ pepede deкît чева; (fir: кѕ aк:) întpeкŏ, ковîpшeskŏ în mîndpie.

Ὑπερπνιγὴς, έος (ὁ, ἡ), == Ὑπέρασθμος. [ὑπὲρ, πνίγω].

Ὑπερ-ποθέω ῶ, вiit: -ήσω, == Ὑπερεπιθυμῶ, dopeskŏ пpea mѕлt (пpinч: чева липsind).

Ὑπερ-πολάζω, вiit: -άσω, daŏ пe din afapъ, mъ pesвъpsŏ, потопeskŏ. (вezĭ шi ἐπιπολάζω]. de...

Ὑπέρπολλος, -πόλλη, -πολλον, Ion· în локŏ

Ὑπέρπολυς, -πόλλη, -πολυ, кѕ ковîpшipe пpea mѕлtŏ. [ὑπὲρ, πολύς].

Ὑπερ-πονέω -ῶ, вiit: -ήσω, osteneskŏ пpea mѕлt; кѕ цen:) пъtimeskŏ (mъ mѕпчeskŏ, mъ лѕпtŏ) în фолосѕл кѕĭва. «Σφῷ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερπονεῖτον». Sof: sѕfepiцĭ. (шi mïж:) «Τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ». Sof:

Ὑπέρπονος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, πόνος] обоsitŏ de пpea mapĭ шi mѕлte osteneлĭ.

Ὑπερπόντιος, α saŏ ος, ον, пoet: чел (пѕsŏ, statŏ, saŏ венitŏ) de dinколо de mape, == Ὑπερθαλάσσιος; în цen:) stpeinŏ, din пpea depъptatŏ локŏ. «Γλῶσσα —». Пind: [ὑπὲρ, πόντος]

Ὑπερ-ποτάομαι -ῶμαι, пoet: în локŏ de ὑπερίπταμαι.

Ὑπερπρόθεσμος (ὁ, ἡ), tpeкѕtŏ neste tepminѕ (sopoкŏ. [ὑπὲρ, προθεσμία].

Ὑπερ-προθυμέομαι -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, sîntŏ înпinsŏ кътpe чева de mѕлtъ воinцъ; (ѕпe-opĭ) == Ὑπερεπιθυμῶ.

Ὑπέρπτατο, пoet: în локŏ de ὑπερέπτατο, a 3: sinг: пeps: de пex: 2: ал лѕĭ ὑπερίπταμαι.

Ὑπέρπτωχος (ὁ, ἡ), foapte sъpaкŏ. [ὑπὲρ, πτωχός].

Ὑπέρπυκνος (ὁ, ἡ), foapte desŏ. [ὑπὲρ, πυκνός].

Ὑπερ-πυππάζω, biit: -άσω, (kom:) лaѕdѕ, admipѕ пe чineвa [aклamînd πυππάξ].

Ὑπέρπυρος (ὁ, ἡ), înfokatѕ, anpinsѕ пpea mѕлt. [ὑπὲρ, πῦρ].

Ὑπερ-πυῤῥιάω -ῶ, biit: -άσω, (kѕ џen:) mъ poшeskѕ de totѕ din пpiчina (kom: mъ skîpnъвeskѕ asѕпpa kѕiвa.

Ὑπέρπωλος (ὁ, ἡ), noet: чeл kѕ mѕлџi mînжi, saѕ kaї. [ὑπὲρ, πῶλος].

Ὑπερπώρωσις, εως (ἡ), ѕmfлъtѕpъ de osѕ fpîntѕ, ѕnѕ feлѕ de eksostosѕ. [ὑπὲρ, πωρόω].

Ὑπερ-πωτάομαι, ῶμαι, noet: în лoкѕ de ὑπερίπταμαι.

Ὑπεῤῥάγην, пas: пex: aл 2: aл лѕї ὑποῤῥήγνυμι.

Ὑπέῤῥοος (ὁ, ἡ), кѕpsѕ пe d' asѕпpa, pesѕъpsatѕ. [ὑπὲρ, ῥοή].

Ὑπεῤῥῶσθαι, пas: tpe: de кѕ: de inf: aл лѕї ὑποῤῥώννυμι.

Ὑπερ-σαρκέω -ῶ, biit: -ήσω, fakѕ (гpъmъdeskѕ asѕпpъ' mї) пpea mѕлtъ kapne, mъ înгpaшѕ пpea mѕлt.

Ὑπερ-σαρκόω -ῶ, biit: -ώσω, fakѕ пe чineвa a se înгpъшa пpea mѕлt, a 'шї гpъmъdi пe tpѕпѕ mѕлtъ kapne. 2) (пas: despre panъ fakѕ (шi пestp: sîntѕ emitѕ maї afapъ кa) ...

Ὑπερσάρκωμα (τὸ), kapnositate, ad:) кpeskъtѕpъ de kapne пeste panъ. [шi

Ὑπερσάρκωσις, εως (ἡ), кpeштepe de kapne пeste panъ. [ὑπερσαρκόω].

Ὑπέρσεμνος (ὁ, ἡ), foapte pespektaбiлѕ, saѕ mъpeџѕ; mîndpѕ, гpeѕ. [ὑπὲρ, σεμνός].

Ὑπερ-σεμνύνομαι, biit: -υνοῦμαι, mъ fълeskѕ, mъ mъpeџezѕ пpea mѕлt.

Ὑπερ-σεύω, (пas: biit: ὑπερσευθήσομαι, шi tpe: de кѕ: ὑπερέσσυμαι) noet: гoneskѕ, saѕ apѕnкѕ, asѕîpлѕ чeвa шi пas: mъ asѕîpлѕ, mъ pepezѕ) пe d' asѕпpa, saѕ dinкoлo de чeвa.

Ὑπερσκελής, έος (ὁ, ἡ), чeл кѕ mapї, saѕ eksпpoпopџionaџї кpaчї (пiчoape). (вeзї шi περισκελής). [ὑπὲρ, σκέλος].

Ὑπέρσκληρος (ὁ, ἡ), foapte tape, вîptosѕ. [ὑπὲρ, σκληρός].

Ὑπερσοφιστεύω, biit: -εύσω, întpeкѕ, кoвîpшeskѕ пe aлџiї în sofistiкъ, saѕ sofisme; sîntѕ maї кѕ asѕпpъ sofistѕ. [din

Ὑπερσοφιστής, οῦ (ὁ), desъвîpшitѕ, кoвîpшitopѕ sofistѕ. [ὑπὲρ, σοφιστής, вeзї ziч:].

Ὑπέρσοφος (ὁ, ἡ) foapte (desъвîpшitѕ) înџeлentѕ. [ὑπὲρ, σοφός].

Ὑπερ-σπουδάζω, biit: -άσω, mъ îndeлetnicheskѕ кѕ mѕлtъ siлinџъ, sepiositate, saѕ вoinџъ în чeвa. [din

Ὑπέρσπουδος (ὁ, ἡ), foapte sepiosѕ, saѕ кѕ пpea mѕлtъ вoinџъ îndeлetnicitѕ лa чeвa. [ὑπὲρ, σπουδή].

Ὑπερ-σταθμίζομαι, biit: -ίσομαι, tpaгѕ (лa кѕmпъпъ) maї гpeѕ.

Ὑπερστάς, ᾶσα, ὰν, пex: aл 2: de paptч: aл лѕї ὑπερίσταμαι.

Ὑπερ-στατέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în лoкѕ de ὑπερίσταμαι (кѕ џen:), = Προστατεύω, пpoteктezѕ.

Ὑπερ-σταχύω, biit: -ύσω, daѕ, skoџѕ mѕлџime de spiчe.

Ὑπέρστεγος (ὁ, ἡ), чeл de d' asѕпpa înвeлitoapeї. [ὑπὲρ, στέγη]

Ὑπερ-στένω, пpeл: ὑπερέστενον, шi maї mѕлtѕ пѕ) noet: (кѕ џen:) sѕsпinѕ пentpѕ чineвa.

Ὑπερ-στέργω, biit: -στέρξω, їѕвeskѕ кѕ пpea mѕлtъ dparoste.

Ὑπερ-στίλβω, biit: -στίλψω, лѕчeskѕ, sклiпeskѕ пpea mѕлt.

Ὑπερ-στορέννυμι, biit: -στορέσω, шi

Ὑπερ-στρώννυμι, biit: -στρώσω, aштepпѕ (aкoпepѕ) пe d' asѕпpa.

Ὑπερσυντελικός, ή, όν, (пpiнч: timпѕ de вepѕѕ) пeste-sъвîpшitѕ (чeл пeste tpe: de кѕ:) «Στάσις ὑπερσυντελική». Ppt: kînd se пpoпѕпe a se чepчeta, daкa ѕпѕ лѕкpѕ se întîmплase în oape-кape вpeme. [ὑπὲρ, σὺν, τέλος].

Ὑπερ-σχέθω, (întpeв: пpiнч: пpeл: saѕ пex: 2: ὑπερέσχεθον) noet: în лoкѕ de ὑπερέχω.

Ὑπερσχεῖν, пex: 2: de inf:, шi

Ὑπέρσχη, Ὑπέρσχοι, a 3: sinг: пeps: de пex: 2: de sѕп: шi пoft: aл лѕї ὑπερέχω.

Ὑπερτάζομαι, гpeш: în лoкѕ de ὑπεργάζομαι.

Ὑπερ-ταλαντάω -ῶ, biit: -ήσω, tpaгѕ лa kîntapѕ maї гpeѕ saѕ maї mѕлt dekît oape-кape гpeѕtate.

Ὑπέρτατος, (пpгл: sѕпpл: aл лѕї ὑπὲρ) η, ον, чeл maї пpesѕs, maї 'пaлtѕ dekît toџї чeї-л-aлџї; (ѕne-opї) maї mape, maї въtpînѕ de kît toџї. «Υἱέων — » Pind: (шi în feлѕ de adв:) Ἦστο γὰρ ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ». Iл:Ψ.

Ὑπέρτεγος (ὁ, ἡ), = Ὑπέροτεγος.

Ὑπερ-τείνω, biit: -τενῶ, întinzѕ чeвa (шi eл: mъ întinzѕ) пe d' asѕпpa, saѕ (noet:) înпpotivъ, saѕ dinкoлo пeste чeвѕ; (fir: în џen:) întpeкѕ, кoвîpшeskѕ. «Οὕτω πολὺ ὑπερέτειναν τὸ κέρας, ὥστε шi чл:». Ksn: (шi eл: saѕ пeвt:). «Κεραιῶν δύο ἐπικε-

κλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν». Τвч: Οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι ἐσκέπαζον τον ἄνω τόπον». At: (ші fir:) " Ἃ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπερτείνει». Apst: (ші кв цen:). «Τὰ ἄγρια ὑπερτείνει πολὺ τῶν ἄλλων τὴν ζωὴν». Tfp: sînt maĭ лвнг·віецвіtoape: (ші nas:) «Τὸ ὑπερτεταμένον».întpeчepea, ковîpшipea.

Ὑπερτέλειος, (ші At:) Ὑπερτέλεος (ὁ, ἡ), foapte desъвîpшitъ, ковîpшitopъ de toatъ перfekцia. (ші

Ὑπερ-τελέω -ῶ, віit: -τελέσω, tpeкъ dinколо neste mapџine (sfîpшitъ); (în цen:) ковîpшeskъ. [din

Ὑπερτελής, έος (ὁ, ἡ), tpeкatъ dinколо de sfîpшitъ (de капътъ); (în цen:) maĭ пpesвs, ковîpшitopъ (кв цen:). «Ἄθλων —». Sof: sъвîpшitodъ de лвнtele sale. 2) noet: în локъ de ὑπερτέλλων, înълцatъ, eшitъ maĭ sвs, neste чeва. 3) (вne-opî) =Ὑπερτέλειος. [ὑπὲρ, τέλος].

Ὑπερ-τέλλω, віit: -τελῶ, (кв цen: saъ pap maĭ noъ кв dat:) mъ înalцъ, mъ iveskъ, esъ de faцъ neste, ne d' asвnpa de чeва; (desnpe stele) pesъpъ; (desnpe nлante) înколцeskъ, esъ din пъmîntъ, pesъpъ "Τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτε σπαρτοὺς». Евp:

Ὑπερτενής, έος (ὁ, ἡ), întinsъ neste, saъ ne d' asвnpa de чeва; (кв цen: în цen:) ковîpшitopъ, întpeкътopъ. [ὑπερτείνω].

Ὑπερτερέω -ῶ, віit: -ήσω, (кв цen:) întpeкъ, sîntъ maĭ пpesвs, maĭ deosebitъ, ковîpшeskъ ne чineва. [ші

Ὑπερτερία (ἡ), nodeaлa, saъ rpatia чea neste osiile карвлвĭ (din dpirъ), вnde se пвн поверeле (vezĭ ші πεῖρινς). 2) noet: ковîpшipe, întpeчepe. 3) mîndpie, despeцвipe. [din

Ὑπέρτερος, [конпар: пpгл: din ὑπὲρ] α, ον, maĭ пpesвs, ковîpшitopъ; maĭ de aлes în чeва de kît aлtвл; (лa tpaцivĭ) maĭ вътpînъ (vezĭ ші ὑπέρτατος). «Γενεῇ —». Iл: A. (se ekсплiкъ) maĭ tînъpъ, saъ (maĭ kop:) maĭ новiлъ. «Ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι οἱ βάρβαροι». Epd: aъ вipвit.

Ὑπέρτεχνος (ὁ, ἡ), ковîpшitopъ în meшteшвгъ, foapte meшtepъ. [ὑπὲρ, τέχνη].

Ὑπερ-τήκω, віit: τήξω, toneskъ кв desъвîpшipe.

Ὑπερ-τίθημι, віit: -θήσω, (nex: ὑπερέθηκα, ші mіж: ὑπερεθέμην, ші чл:) пвiъ, aшeзъ чeва ne d' asвnpa, saъ neste чeва; apdiкъ чeва în sвs, къ sъ tpeкъ ne d'asвnpъ'ĭ, dinколо, saъ maĭ înколо; (кв цen: indip:) npefepъ, aлeгъ maĭ mвлt dekît aлtъ чeва; (кв dat:) înkpedinцezъ în îngpiжipea квiва; saъ atpiввieskъ чea maĭ mape пвtepe квiва. «Παντὶ θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν». Hind: a atpiввĭ пpiчina fie къpвia лвкpв лa Dвmnezeъ; (ші eл: saъ nestp:) tpeкъ ne d' asвnpa. «Τὸν ταῦρον —». Sof: (fir:) întpeкъ, ковîpшeskъ; (desnpe timnъ) tpъieskъ înкъ dвne, saъ maĭ mвлt. 2) (miж:) îmĭ комвnikв; îmĭ daъ taîna квiва, ка sъ 'ĭ чеpъ повацъ. «Τούτῳ τὰ σπουδαιέστερα τῶν πραγμάτων ὑπερετίθετο». Ep: «Ὑμέας συνέλεξα, ἵνα, τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερθέωμαι ὑμῖν». Ep: «Ὑπερθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι (τὸ ἐνύπνιον)». Ep: 3, amînъ (întp' aлtъ вpeme); (лц:) îndpeптezъ жвdikata лa aлtъ жвdiкъtopie. «Ὑπερθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν». Плв:

Ὑπερ-τιμάω -ῶ, віit: -ήσω, пpeцвieskъ чeва npea skвmп, neste mъsвpъ. 2) чinsteskъ npea mвлt.

Ὑπερτίμιος, ші (плц:) Ὑπέρτιμος (ὁ, ἡ), bîndвtъ, saъ квmпъpatъ кв mape npeцъ, foapte skвmп 2) чinstitъ maĭ mвлt dekît aлцiĭ; saъ пъptaшъ, op вpednikъ de maĭ mвлtъ чinste. [ὑπὲρ, τιμή].

Ὑπέρτολμος (ὁ, ἡ), neste mъsвpъ îndpъznецъ. [ὑπὲρ, τόλμη].

Ὑπέρτονος (ὁ, ἡ), foapte întinsъ; (în цen:) neste mъsвpъ ковîpшitopъ. Βοῇ —». Apstf: ‖ (sввst:). «Ὑπέρτονον (τὸ)». Esst: лemпвл чeл din miжлоквл înveлitoapei. (vezĭ ші μεσόδμη). [ὑπερτείνω].

Ὑπερτοξεύσιμος (ὁ, ἡ), чeл de întpeквt кв sъцetapea; (ші noet: fir:) чeл de tpeквt кв вedepea; saъ чeл de вipвit. "Μίασμ' οὐχ ὑπερτοξεύσιμον». Esхл: пв e de neîngpiжit. [din

Ὑπερ-τοξεύω, віit: -τοξεύσω, sъцetezъ dinколо de semnъ, neste цintъ; (în цen:) ковîpшeskъ. (vezĭ ші ὑπερακοντίζω).

Ὑπερ-τραγίζω, віit: ίσω, skoцъ miposъ, saъ пвtoape ка de цапъ foapte mвлt.

Ὑπερτραφής, έος (ὁ, ἡ), foapte mвлt хpъnitъ, îngpъшatъ. [ὑπὲρ, τρέφω].

Ὑπερ-τρέχω, віit: -θρέξομαι, saъ -δραμοῦμαι, (nex: ὑπερέδραμον, ші чл:) aлеpгъ dinколо, saъ maĭ denapte, întpeкъ aлеpгînd; (fir: în цen:) ковîpшeskъ, вipвieskъ; (вne-opî) калкъ, mъ aвatъ din чeва. «Θεῶν νόμιμα —». Sof: mъ isвъveskъ de чeва. "Πενίην —». Trп:

Ὑπερτρισύλλαβος (ο, ἡ), чeл кв maĭ mвлte dekît (tpeквtъ neste) tpeĭ siлave. [ὑπὲρ, τρισύλλαβος].

Ὑπερ-τρυφάω -ῶ, віit: ήσω, tpъieskъ în

neste mъsspъ desfъtъчīsnī, mъ desmīepdš npea mszt

Ὑπερ-υβρίζω, biit: -ίσω, mъ noptš kъtpe чinesa ks snš neste mъsspъ desnpeцš, nečinsteskš, saš tpakteкš pъš ne чinesa npea mszt.

Ὑπερ-υγραίνω, biit: -ανῶ, smezeskš, sdš, moīš чesa npea mszt. || (nestp:) «Τὸ ὑπερυγραῖνον». Лкs: mszta smezeazъ.

Ὑπέρυδρος (ὁ, ἡ), neste mъsspъ anosš; (med:) idponikosš. [ὑπὲρ, ὕδωρ].

Ὑπερυθριάω -ῶ, biit: άσω, mъ kam pomeskš. [din

Ὑπέρυθρος (ὁ, ἡ), kam pomš, pomietikš. [ὑπὸ, ἐρυθρός].

Ὑπερύμνητος, mi Ὑπέρυμνος (ὁ, ἡ), foapte лъsdatš, saš лъsdasiлš. [ὑπὲρ, ὑμνέω, mi ὕμνος].

Ὑπερύπτιος (ὁ, ἡ), neste mъsspъ лsnцitš, кsлkatš, (ad:) tpîndasš, neîntpižatš, saš desnpeцsitopš. [ὑπὲρ, ὕπτιος].

Ὑπερύψηλος (ὁ, ἡ), foapte 'naztš. [ὑπὲρ, ὑψηλός].

Ὑπερ-υψόω -ῶ, biit: -ώσω, înaлцš neste mъsspъ; (fir:) лasdš foapte mszt.

Ὑπερφαής, έος (ὁ, ἡ), foapte лsminosš, saš stpълsчitš. [ὑπὲρ, φάος].

Ὑπερ-φαίνομαι, biit: -φανήσομαι, (ks цen:) mъ apъtš ne d'assnpa de чesa.

Ὑπερ-φαλαγγέω -ῶ, biit: -ήσω, (ks цen: indip:) îmī întinzš tpîmsa oastei în лsnгš, înkît a întpeчe de amîndoъ kaneteлe ne a spъжtamszsī, (azt:) ὑπερκεράω. [de snde

Ὑπερφαλαγγίασις (-γγίωσις), εως (ἡ), întindepe de tpîmsa omtipeī în amîndoъ kaneteлe neste a spъжtamszsī.

Ὑπερφανής, έος (ὁ, ἡ), sъzstš neste чeīл-aлцī. 2) ==Ὑπερφαής. [mi

Ὑπέρφασις, εως (ἡ), == Ὑπερηφάνεια, saš Ἀλαζονία. [ὑπερφαίνω].

Ὑπέρφατος (ὁ, ἡ), noet: [ὑπὲρ, φημί] kosîpmitopš de op чe ksvîntš, neeksnpimasiлš (nenstinчosš de a se snsne).

Ὑπερφέγγεια (ἡ), foapte лsminoasъ stpълsчipe. [ὑπὲρ, φέγγος].

Ὑπερφέρεια (ἡ), kosîpmipe, ssnepiopitate. 2) (Skp:) mîndpie. [ὑπερφερής].

Ὑπερφερέτης, ου (ὁ), foapte 'naztš, maī npesss dekît toцī. «Ζεὺς — ». D: Aл: (azt:) φερέτριος, == ks..

Ὑπερφερής, έος (ὁ, ἡ), kosîpmitopš, maī npesss de toцī; (глs:) mîndps. [din

Ὑπερ-φέρω, biit: -οίσω, (nex: ὑπερήνεγκα, mi чл:) dsкš чesa neste, saš ne d'assnpa, dinкoдo de чesa (ks ak: îndip:). «Ὑπερενεγκόντες τὸν ἰσθμὸν τὰς ναῦς». Tsч: == Ὑπερνεωλκήσαντες; (mi nas:) «Ἵν' ὑπερφέρηται τὰ ἄχυρα εἰς τὸ κενὸν τῆς ἅλω. 2) (maī des eл: saš nestp:) întpeкš, kosîpmeskš, amš întîitate întpe aлцiī (ks цen: mi dat:). «Ῥόδα ὀδμῇ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων». Ep: «Ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Τιγράνης, κάλλει τε καὶ μεγέθει ὑπερφέρων Περσέων». Ep: (saš ks ak:). «Ὑπερφέρεις τόλμῃ τόλμαν». Esp:

Ὑπέρφευ, adв: noet: [ὑπὲρ, φεῦ] == Ὑπερφυῶς, foapte mszt, neste mъsspъ. «Τί τὴν τυραννίδα ὑπέρφευ τιμᾷς, καὶ μέγα ἥγησαι »: Esp: "Οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν». Esхл:==Ὑπερφρονεῖν».

Ὑπερ-φεύγω, biit: -φεύξομαι, fsгš ne d'assnpa; (fir:) mъ issъseskš, skanš (de soaлъ, mi чл:).

Ὑπερ-φθέγγομαι, biit: φθέγξομαι, sopseskš foapte tape, saš (ks ak:) maī tape dekît aлtsл, mi se asde maī mszt гласsл.

Ὑπερ-φθίνομαι, (de snde a 3: sinr: neps: de neste sъs: saš nex: 2: ὑπερέφθιτο) noet: (ks цen:) mīepš, mъ npъnъdesks nentps чinesa,==Ὑπεραποθνήσκω.

Ὑπερφίαλος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, φιάλη] (npinч: mi dsne ziч:) kape se eksвapsъ (dъ ne din afapъ) din sasš; (de snde osiч: în întind:) kosîpmitopš, neste mъsspъ; (desnpe neps:) minsnatš în tpie, saš mъpime; (maī de mszte-opī în pъš) ospaznikš, desnpeцsitopš, mîndps, silsitopš. «Ἔπος—». Om: || (nest:) Ὑπερφίαλον, adв:==ks...

Ὑπερφιάλως, adв: ks kosîpmipe, neste mъsspъ; ks mîndpie, saš ospъzničeште, mi чл:

Ὑπερ-φιλέω -ῶ, biit: -ήσω, īsseskš npea mszt.

Ὑπέρφιλος (ὁ, ἡ), foapte ssnš npietinš, saš amikš. [ὑπὲρ, φίλος].

Ὑπερ-φιλοσοφέω -ῶ, biit: ήσω, filosofeskš neste mъsspъ.

Ὑπερφιλότιμος (ὁ, ἡ), foapte īssitopš de чinste, npea amsiцiosš. [ὑπὲρ, φιλότιμος].

Ὑπερ-φλεγμαίνω, biit: ανῶ, nъtimeskš de npea msztъ anpindepe, înflamaцie.

Ὑπέρφλοιος (ὁ, ἡ), чeл ks npea msztъ (saš emitš neste) koaжъ; (npin spm:) foapte mape, saš kъpnosš. «Μῆλα — ». Пл: [ὑπὲρ, φλοιός].

Ὑπερ-φλυαρέω -ῶ, biit: -ήσω, sъpfeskš neste mъsspъ.

Ὑπερ-φλύζω, biit: -φλύσω, == Ὑπερκαχλάζω.

Ὑπερ-φοβέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, mъ temš npea mszt.

Ὑπέρφοβος (ὁ, ἡ), foapte fpikosš, saš

înfrikoшatš, speriatš. [ὑπὲρ, φόβος].

Ὑπερ-φορέω -ῶ, viit: ήσω, dskš, sspš чева sss, saš пе d' asspra

Ὑπερ-φρίσσω (ττω), viit: -φρίξω, (кs ак:) mъ înfiopezš, mъ îngrozeskš прea mslt.

Ὑπερ-φρονέω -ῶ, viit -ήσω, mъ sokoteskš maĭ upesss dekît чеĭ-л-алцĭ, saš пeste чeea чe se kssine, (ad:) mъ mîndpeskš; (кs цen: saš ак:) despreцsieskš; (кs ак: шi dat:) întpekš, kovîpшeskš пе чineva în ksnoшtinцa vpe sпьĭ лsкps, saš лa înцeлeпчisne. [de snde

Ὑπερφρόνησις, εως (ἡ), 'пaлtъ rindipe despre sine, mîndpipe; (прin spm:) despreцsipe de алцiĭ.

Ὑπερ-φροντίζω, viit: -ίσω, sîntš прea mslt îngrižats пentps чineva.

Ὑπερφρόνως, adv: кs mîndpie, saš despreцsipe. [шi

Ὑπερφροσύνη (ἡ), = Ὑπερφρόνησις. [ὑπέρφρων].

Ὑπερφρύγιος (ὁ, ἡ), чeл maĭ upesss de taktsл, saš tonsл Fpiцikš aл vekieĭ mssiчe. [ὑπὲρ, Φρύγιος.]

Ὑπέρφρων, ονος (ὁ, ἡ), rînditopš de mapĭ лsкpspĭ, saš пeste чeea чe se kssine; чeл de mapĭ simцiminte; (de snde maĭ dus) mîndps. [ὑπὲρ, φρήν].

Ὑπερφυής, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὲρ, φυή] (прinч: despre плante) eшitš maĭ afapъ maĭ 'пaлtš) dekît чeлe-л-alte. «Τοὺς ὑπερφυέας τῶν ἀσταχύων». Ἀpt: (de snde 2) (oviч:) sspranatspaлš, minsnatš; (în pъš) monstpsosš, чisdatš, neksviinчiosš; (în цen:) kovîpшitopš, пeste mъsspъ. «Πώγωνα καθειμένος ὑπερφυῆ μεγέθει». Пл: пeste fipe mape.

Ὑπερ φύομαι, viit: -φύσομαι. (пex: ὑπερέφυν, шi чл:) pesъpš пе d'asspra de чeva; (fir:) întpekš, kovîpшeskš din natspъ în чeva (кs dat:). «Πάντας ἀνθρώπους φιλανθρωπίᾳ ὑπερέφυμεν». D; Kas:

Ὑπερ-φυσάω -ῶ, viit: -ήσω, ssfлs, saš smflš пeste mъsspъ.

Ὑπερφυῶς, adv: în kinš maĭ upesss de natspъ, minsnat; foapte mslt. [ὑπερφυής].

Ὑπερ-φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, vopveskš прea mslt, saš прea tape, stpigš пeste mъsspъ.

Ὑπέρφωτος (ὁ, ἡ), foapte лsminos saš stpълsчiosš. [ὑπὲρ, φῶς].

Ὑπερ-χαίρω, viit: -χαιρήσω, saš -χαρήσομαι, (кs dat:) mъ vsksp̆š прea mslt пentps чeva.

Ὑπερ-χαλάω, -ῶ, viit: -άσω, daš maĭ žos, kovopš чeva de sss.

Ὑπερχαρής, έος (ὁ, ἡ), foapte vesenš. [ὑπερχαίρω].

Ὑπερχειλής, έος (ὁ, ἡ), плinš, înkît a da пe din afapъ пeste vsze. [ὑπὲρ, χεῖλος].

Ὑπέρχειλος (ὁ, ἡ], =Ὑπερχειλής.

Ὑπερ-χέω, viit: -χεύσω, (пex: ὑπερέχεα, шi чл:) vъpsš пе d'asspra, saš foapte mslt, потопeskš, înnekš; (пas:) mъ потопeskš.

Ὑπερχθόνιος (ὁ, ἡ), чeл maĭ upesss, пе d' asspra de пъmîntš; (прin întind:) чepeskš, maĭ upesss de лsme. [ὑπὲρ, χθών].

Ὑπερ-χλιδάω -ῶ, viit: -ήσω,,=Ὑπερτρυφάω; (прin întind:) ovpъzniчeskš пeste mъsspъ.

Ὑπερχολάω -ῶ, viit: -ήσω, amš прea msltš venin̆š; (прin întind:) mъ пeкъžeskš пeste mъsspъ. [din

Ὑπέρχολος (ὁ, ἡ), foapte пeкъžitš; saš iste лa mînie, пeкъžiчiosš; (med:) чeл кs msltš venin. [ὑπὲρ, χολή].

Ὑπ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (пex: ὑπῆλθον, шi чл:) viš, intps, mъ vîpš пе dedessvt de чeva (кs ак:). «Θάμνους («Δῶμα, «Μέλαθρον) —». Om: «Ὁποίᾳ ποτ' ἂν πέτρᾳ περιπλακῇ ὁ πολύπους, τὴν ἐκείνης χρόαν ὑπέρχεται». Bas: ia asspръшĭ. 2) (fir:) mъ ksчepeskš, mъ sileskš кs îndemînъtate a intpa în inima ksiva, a 'ĭ atpaцe dpagostea; (în цen:) amъцeskš кs лingš шipĭ (intps пе ssvt пieлea ksiva); (despre лsкp:) stъpîneskš пе пesimцite. «Φόβος («Οἶκτος, «Θαῦμα) ὑπέρχεταί με». Sof: «Τρόμος ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον». Iz:Υ. «Οἱ γεωργοῦντες ὑπέρχονται τοὺς πολεμίους» Ksn: «Ἐν τῇ Σπάρτῃ οἱ κράτιστοι καὶ ὑπέρχονται μάλιστα τὰς ἀρχὰς, καὶ τῷ ταπεινοὶ εἶναι μεγαλύνονται». Ksn: «Ὑπερχόμενος δὴ πάντας ἀνθρώπους βιώσει καὶ δουλεύων». Плt: (шi despre лsкp:) «Τυραννίδα ὑπέρχεται». Пл: se sileшte пе askssnsš sъ kanete.. (шi кs dat. «Δόλῳ τὸν δεσπότην ὑπῆλθε». Пл: (шi fъpъ kazš). «Εἶδες, οἷ' ὑπέρχεται»; Apstf:

Ὑπέρχρεος (ὁ, ἡ), înnekatš, kovîpшitš de datopiĭ (пeste averea sa). (ὑπὲρ, χρέος].

Ὑπερχρήματος (ὁ, ἡ), чeл кs пeste mъsspъ msлцĭ vanĭ, foapte voratš. [ὑπὲρ, χρῆμα].

Ὑπερ-χρονίζω, viit: -ίσω, tpekš пeste vpemea xotъpîtъ; întîpzieзš, ръmîiš, viš maĭ în spmъ. [шi

Ὑπερχρόνιος (ὁ, ἡ), чeл maĭ upesss de toatъ vpemea, veчnikš, fъpъ înчeпstš шi sfîpшitš. [ὑπὲρ, χρόνος].

Ὑπέρχυσις, εως (ἡ), revărsare ne din afară, neste vase saŭ malurĭ; notonire; (fir:) prea mult învăluire. [ὑπερχέω].

Ὑπερ-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, mă retrag în sus, saŭ maĭ sus.

Ὑπέρψυχρος (ὁ, ἡ), foarte rece (pron: ші fir:). [ὑπὲρ, ψυχρὸς].

Ὑπερ-ψύχω, viit: -ψύξω, răcesk ceva neste măsură.

Ὑπερῴα (ἡ), partea din sus a (cerului) gureĭ. (princ: fem: al luĭ ὑπερῷος).

Ὑπερωδυνέω, Ion: în lokul de ὑπερωδυνάω. [ші

Ὑπερωδυνία (ἡ), kovîrшitate de durere saŭ mîhnire, =Περιωδυνία. [ὑπὲρ, ὀδύνη].

Ὑπ-ερωέω -ῶ, viit: -ήσω, noet: în lokul de ὑπαναχωρῶ, mă retrag kîte puцin.

Ὑπερωϊόθεν, noet: din partea cea maĭ din sus, maĭ 'nalt a caseĭ, din podul saŭ dupe învelitoarea caseĭ. [din

Ὑπερώϊον (τὸ), noet: Ion: în lokul de ὑπερῷον princ: neut: luĭ..

Ὑπερώϊος, α, ον, noet: Ion: în lokul de ὑπερῷος.

Ὑπερωκεάνιος (ὁ, ἡ), cel de neste Oceanul. [ὑπὲρ, Ὠκεανὸς].

Ὑπερωμία (ἡ) partea trupuluĭ cea din sus de umerĭ. [ὑπὲρ, ὦμος].

Ὑπερ-ωνέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, kumpăr prea skump.

Ὑπερώνυμος (ὁ, ἡ), kovîrшitor de or ce nume, neekspгimabil. [ὑπὲρ, ὄνομα].

Ὑπερῷον (τὸ), (se înц: οἴκημα) kamera, saŭ partea cea maĭ 'nalt a caseĭ (unde obicinuit lokuiaŭ femeile). (princ: neut: luĭ

Ὑπερῷος, α, ον, [ὑπὲρ] cel din partea cea maĭ 'nalt a caseĭ. «Θάλαμος—» Пл: =Ὑπερῷον.

Ὑπέρωρος (ὁ, ἡ), trekut neste vreme, saŭ în vîrstă, întîrziat, saŭ întîrzîit.

[ὑπὲρ, ὥρα].

Ὑπερωρόφιος (ὁ, ἡ), cel de d'asupra învelішuluĭ saŭ tavanuluĭ caseĭ. [ὑπερ, ὀροφὴ]

Ὑπερώσιος (ὁ, ἡ),=Περιώσιος.

Ὑπερώτατος, η, ον, noet: (prea rar) în lokul de ὑπέρτατος.

Ὑπ-ερωτάω -ῶ, viit: -ήσω, kam întreb, (nu ku dinadinsul, ka kum aшĭ întreba).

Ὑπερώφθην, pas: pek: al luĭ ὑπεροράω.

Ὑπ-εσθίω, viit: ὑπ-έδομαι, (pek: ὑπέφαγον, ші чл:) mănînk pe dedesubt, pe askuns, saŭ kîte puцin; (fir:) rod pe dinăuntru (pe nesimцite).

Ὑπεσσεῖται, Dop: noet: în lokul de ὑπέσεται,=ku..

Ὑπέσται, a 3: sing: pers: a viit: luĭ ὕπειμι, viit: -έσομαι.

Ὑπεσταλμένως, adv: (de partic:) [ὑποστέλλομαι] ku sfială.

Ὑπέσταν, noet: în lokul de ὑπέστησαν, a 3: im: pers: de pek: al 2: al luĭ ὑφίστημι.

Ὑπέσχεθον, noet: în lokul de ὑπέσχον.

Ὑπέσχημαι, tpe: de ku:, ші

Ὑπεσχόμην, pek: 2: al luĭ ὑπισχνοῦμαι.

Ὑπέσχον, pek: 2: al luĭ ὑπέχω.

Ὑπεύδιος (ὁ, ἡ), kam lin, seninos; (în цen: =Εὔδιος. «Ἡ τὸ ὑπεύδιον τῆς θαλάσσης». Пл: unde marea este obicinuit lin. [ὑπὸ, εὔδιος].

Ὑπεύθυνος (ὁ, ἡ), supus la dare de kuvînt saŭ sokoteală de publicĭ banĭ, saŭ trebĭ, ce'ĭ aŭ fost înkredinцate, Franц:) responsable, respunzător; (în цen:) supus la judekata altuia, mărцinit, iar nu absolut; (une-orĭ,=Ὑπόδικος; (ku цen:) vinovat, pîrît în vre o krimă. «Πλῆθος δὲ ἄρχον.. ὑπεύθυνον ἀρχὴν ἔχει». Ep: (ші ku dat:) «Ὑπεύθυνος ὢν οὐδενί». Dm: [ὑπὸ, εὐθύνη].

Ὑπ-ευνάομαι -ῶμαι, viit: -ηθήσομαι, (pek: ὑπευνήθην) dorm sub ceva; saŭ am pe cineva dormind sub mine (ku dat:). «Νεοσσοῖς ὑπευνηθεῖσα». Νίκ:

Ὑπ-έχω, viit: -υφ-έξω, (pek: ὑπέσχον, ші mij: dedesubt la ὑπισχνέομαι, ὑπεσχόμην, ші чл:) pun, saŭ цiu ceva sub alt ceva. «Χεῖρα—» Om: întinz mîna (ka să mi se pue ceva într'însa). «Ὕπεχε τὴν φιάλην». Apstf: цine dedesubt, ka să se umple. «Ὑποσχὼν θηλέας ἵππους». Ιл: E: le a pus, ka să se goneaskă; (ші fir:) «Οὖας —». Sin: pun ureкea, iaŭ a minte, ka să askult. «Ὑπέσχε θηλὴν νηπίοις». Пlt: le a dat цiцa (prekum sug viцele pe dedesubt). 2) daŭ, las ceva ku totul în voea (saŭ diskreцia kuiva. «Τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις—». Флstp: «Ὑπόσχες Σωκράτει ἐξελέγξαι, ὅπως ἂν βούληται». Пlt: lasă'l să... (iar maĭ des) «Δίκην, («Εὐθύνας, «Λόγον) ὑπέχειν τινὶ». Ksn: Dm:=Διδόναι. «Ὑφέξω τοῖς κακίοσι δίκην». Eкр: mă voiŭ judeka (osîndi, saŭ pedepsi) supt pedeapsa de către... (ші ku цen: el:) «Ἀπάτης δίκην ὑπέχοιτε». Ksn: vă veцi judeka de vinovaцi. (de unde 3) sînt împovărat ku ceva. «Μέριμναν — ». Пind: «Κρίσιν («Αἰτίαν, «Τιμωρίαν)—» Dm: 4) propuiŭ de pretekst, pricinuiesk. "Τὴν ἐκεχειρίαν". Apstl:

Ὑπήβολος (ὁ, ἡ), noet: în lokul de ὑπόβολος.

Ὑπηέριος, η saŭ ος, ον, noet: Ion: în лokŭ de ὑπαέριος

Ὑπήκοος (ὁ, ἡ), askкltъtopŭ de чineva; (npin întind:) sкnкsŭ; (npinч:) tpiвкtapŭ, saŭ sкnкsŭ ла dажdie (кк цen:). «Οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι» Esxл: (saŭ кк dat:) «Οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει ὑπήκοον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω». Eкp: (шi fir:) «Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα». Apstf: «Τὸ ὑπήκοον». Iskp: în лokŭ de οἱ ὑπήκοοι, sкnкшiĭ (împъpatклкi шi чл:); saŭ= Ἡ ὑπακοὴ, sкnкnepea «Κατὰ τὸ ὑπήκοον τῶν Ἀθηναίων». Лks: къчĭ epaŭ tpiвкtapĭ aĭ лop. ‖ (sквst:) Ὑπήκοον, кnŭ feлŭ de nлantъ (кк fpкnzeлe nлekate). [ὑπακούω].

Ὑπήλατος (ὁ, ἡ), [ὑπελαύνω] nopnitopŭ (лкkpъtopŭ) ne din жos. «Φάρμακον — ». Med: =Ὑπαγωγὸν, ккpeцenie.

Ὑπηλιφὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπαλείφω] кnsŭ (npinч: кк katpanŭ) ne dedesквt.

Ὑπημάτιος, α saŭ ος, ον, noet: Ion: fъкktŭ, saŭ fъкъtopŭ de чeva în zîopĭ, de dimineaцъ (vezĭ шi ὑπηῷος). [ὑπό, ἦμαρ].

Ὑπ-ημύω, viit: -ύσω, noet: sintŭ nлekatŭ (кк kanкл de fpikъ saŭ inimъ pea) în жos.

Ὑπήνεικαν, Ion: în лokŭ de ὑπήνεγκαν, a 3: în: neps: de nex: 1 aл лкĭ ὑποφέρω.

Ὑπηνέμιος (ὁ, ἡ), nлinŭ de вintŭ; seкŭ, кшopŭ; nestatopnikŭ; (npin întind:) fъpъ pesклtatŭ, deшeptŭ, zadapnikŭ. «Λοχεία—» Пл: nepoditoape. «Ὠὸν—» Apst: (aлt:) οὔρινον. «Καὶ περὶ τῆς Ἥρας ᾄδουσιν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι τὸν Ἥφαιστον». Лкч: Λόγος—». Лks: (aлt:) ἀνεμώλιος. 2) iute, penede ka вintкл. «Πούς » Nik: «Ἄνθρωποι —» Пл: чeĭ fъpъ лoккinцe, pъtъчitopĭ. [din

Ὑπήνεμος (ὁ, ἡ), ккsŭ sквt (aвînd dînaпoĭ, saŭ пъzitŭ de) вintŭ. «Ἀκμᾷ ἐκ τοῦ ὑπηνέμου (înnpot: de ἐκ τοῦ προσηνέμου) ἀρχόμενος». Ksn: «Καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι». Sof: ла лokŭ adъnostitŭ despe вintŭ. 2) iute, saŭ кшopŭ ka вintкл, =Ὑπηνέμιος. [ὑπό, ἄνεμος].

Ὑπήνη (ἡ), ὑπὸ, ἥνη, de кnde ἡνίον] naptea чea de sквt гъpъ шi nasŭ, кnde кpeшte вapвa, saŭ (кne-opĭ) mкstaцa. «Ὑπήνης ἕλκοντες». Apstf:= Πωγωνοφοροῦντες. [de кnde

Ὑπηνήτης, ου (ὁ). чeл кк вapвъ. «Πρῶτον ὑπηνήτης». Om: къpвia aккm iĭ кpeшte вapвa.

Ὑπηνόβιος (ὁ, ἡ), noet: koм: nъpъtopŭ de вapвъ în toatъ вiaцa. [ὑπήνη, βίος].

Ὑπηοῖος, α, ον, noet: =Ὑπηῷος.

Ὑπηργμένος, η, ον, nas: tpe: de кк: de naptч: aл лкĭ ὑπάρχω.

Ὑπήρεμα, saŭ (maĭ kopek:) Ὑπηρέμα, adв: noet: kam înчet, ккmnъtat, saŭ nкцin чeva. [ὑπὸ, ἠρέμα].

Ὑπηρεσία (ἡ), sлкжвъ, sepвiчiк; îndatopipe; (naptik:) вîsлipe; (de кnde în цen:) гpea, osteniчoasъ tpeaвъ, лкkpape; (în Atena) nлъtitъ sлкжвъ. ‖ (npin întind:) în лokŭ de οἱ ὑπηρέται, sлкцiлe; (шi naptik:) вîsлaшiĭ. «Ὑπηρεσίαι ταῖς ναυσί». Tкч: [шi

Ὑπηρέσιον [τὸ), nieлea de oae, чe вîsлaшiĭ aшtepn кквt dînшiĭ. 2) кnŭ feлŭ de шea. 3)=Ὑπηρετικὸν (πλοῖον, kopaвie).[din

Ὑπηρετέω -ῶ, viit: -ήσω, [ὑπηρέτης] sлкжeskŭ (iap npinч: вîsлeskŭ) în kopъвie; (în цen:)=Ὑπουργῶ, sлкжesкк, foлoseskŭ ла чeva. «Ταῖς χρείαις μου ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται». Skp: (шi mijk: saŭ nas:). «Οὐκ ἂν καλῶς ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δαίμονι» Sof: «Τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ἡμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται». Ep: (în naptч:) «Ὑπηρετούμενον (τὸ), = кк [de aчi

Ὑπηρέτημα (τὸ), чe se faчe snpe sлкжвъ, saŭ îndъtopipe a ккiva; (în цen:) sлкжвъ, (Fpanц:) bon office.

Ὑπηρέτης, ου (ὁ), [ὑπὸ, ἐρέσσω] (npinч:) sлкжitopŭ, (naptik:) вîsлitopŭ în kopaвie; (în цen:) sлкгъ; (în oшtipe) къpъtopŭ de вагаже, saŭ de чeлe tpeвкinчoase; (Skp:) sлкжвaшŭ aл stъnînipiĭ (dopoвanцŭ, шi чл:), (Fpanц:) licteur.« Μή ποτέ σε παραδῷ (ὁ κριτὴς) τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῆς». Skp: (Mat· 5. 25).

Ὑπηρέτησις, εως (ἡ), sлкжipe, saŭ sлкжвъ. [ὑπηρετέω).

Ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, ккvenitŭ, foлositopŭ, saŭ îndemînatikŭ ла sлкжвъ; însкшitŭ sлкжitopклкi; iквitopŭ de a sлкжi, îndatopъtopŭ. «Κέλης ὑπηρετικός». Ksn: Dm: шi "Ὑπηρετικὸν (se înц: πλοῖον)». kopaвie maĭ mikъ, шi înnpeкnъ кpmъtoape de sлкжвъ кneĭ aлtia maĭ mape. «Τὸ ὑπηρετικὸν». Лks: (koлekt:) în лokŭ de οἱ ὑπηρέται, къpъtopiĭ tpeвкinчoaseлop oшtipiĭ. [ὑπηρέτης].

Ὑπηρέτις, ιδος (ἡ), fem: aл лкĭ ὑπηρέτης.

Ὑπήριπε, noet: a 3: sinr: neps: de nex: 2: aл лкĭ ὑπερείπω.

Ὑπῆσαν, a 3: în: neps de npeл: saŭ nex: 2: aл лкĭ ὕπειμι, viit: -έσομαι.

Ὑπήσω, Ion: în лokŭ de ὑφήσω, viit: aл лкĭ ὑφίημι.

Ὑπήτριον (τὸ). [ὑπὸ, ἦτρον] pîntecheлe de жos.

Ὑπ-ηχέω -ῶ, виit: -ηχήσω, ресенъ adînк, єрmînd гласел алтsїа кв єнъ tonъ maї în-чetъ. «Κἂν διαπειρώμενος κρούσης, σαθρὸν ὑπ-ηχεῖ καὶ ἀγενές». Пл: [шi desпърцit]. Ὑ-πὸ δ' ἤχεον οὔρεα μακρά». Es:

Ὑπηῷος, α, ον, поеt: фъкеtъ, saъ їъкъ-topъ de чева de dimineaцъ. "Στίβη —». Od: P. врєма de dimineaцъ; (maї de мєлte-opї în feлъ de adв:). «Ὡς κεν ὑ-πηῷος μνησαίατο νόστον ἑλέσθαι». Апл: (шi în парал: saъ în maї eksaktъ xotъpîpe) «Πρωΐ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες». Іл: Θ. шi Σ. [ὑπὸ, ἕως].

Ὑπιδέσθαι, між: пех: 2: de inf: ал лєї ὑφοράω.

Ὑπιέναι, inf: ал лєї ὕπειμι, виit: -ειμι. 2) Ion: în локъ de ὑφιέναι, inf: ал лєї...

Ὑπίημι, Ion: în локъ de ὑφίημι.

Ὑπ-ίλλω, виit: -ειλήσω, =Ὑπειλέω, înфъ-шєрь, stîпгъ пе dedesєвt. «Οὐρὰν—» Евр: (шi fir:) «Στόμα —» Sof: îmї înkizъ гєрa (takъ) de фрiкъ.

Ὑπ-ιλλωπέω -ῶ, виit: -ήσω, îmї кam жокъ окiї кліпindъ'ї.

Ὑπ-ινέω -ῶ, виit: -ήσω, îmї къръцъ пє-цin пînteчеле (кв єшоаръ къръцеnie).

Ὕπισθα, adв: Еол: în локъ de ὄπισθεν.

Ὑπίστασθαι, Ion: în локъ de ὑφίστασθαι.

Ὑπ-ισχνέομαι -οῦμαι, виit: ὑποσχήσομαι, (пех: ὑπεσχόμην, шi pap ὑπεσχέθην, lpeк: de кв: ὑπέσχημαι) (прiнч:)= Ὑπέχω ἐμαυ-τὸν, мъ îndєплекъ ла чева, їаъ asєпръ'mї; (de єnde обiч:) фъгъdєieskъ (кв dat: шi inf: saъ ак:) «Τῷ δ' ὁ γέρων ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε δωσέμεναι». Іл: N. «Καὶ οἱ ὑ-ποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἱερευσέμεν». Іл: Z. «Ὅσα τοι ὑπέσχετο δῶρα». Іл: І. «Ἐπο-ρεύοντο ὑποσχόμενοι ἥξειν ὡς δυνατὸν τάχιστα» Ksn: «Τοῦ δὲ Νείλου τὰς πηγὰς οὐδεὶς ὑ-πέσχετο εἰδέναι». Ер: пє npetindea, къ шtie. «Εὔνοιαν, ἣν πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖ-ται». Dm: înkpedinцeazъ, npetinde, къ apе.

Ὕπισχνος (ὁ, ἡ), кam славъ, єєкъцiвъ. [ὑπὸ, ἰσχνός].

Ὑπ-ίσχομαι, Ion: în локъ de ὑπισχνέομαι.

Ὑπίχνιός (ὁ, ἡ), чел de сєвt єрma, tал-па пiчорєлєї,=Ὑποπόδιος. [ὑπὸ, ἴχνος].

Ὑπιωγή (ἡ), поеt: în локъ de ἐπιωγή.

Ὑπναλέος, α, ον, поеt: somnoposъ. 2) (єne-opї)=Ὑπνωτικός. [ὕπνος].

Ὑπναπάτης, ου (ὁ), amъцitopъ de (atpъ-гъtopъ кв desmїepdъpiле сале în време de) somnъ. [ὕπνος, ἀπάτη].

Ὑπνάω -ῶ, шi (між:) -άομαι -ῶμαι, ві-it: -ήσομαι, =Ὑπνόω, dopмъ.

Ὑπνηλός, ή, όν,=Ὑπναλέος, somnoposъ. [ὕπνος].

Ὑπνητικός, ή, όν, аплекаtъ ла somnъ, =Ὑπνηλός. [ὑπνάω].

Ὑπνίζω, виit: -ίσω, adєкъ somnъ, adopмъ.

Ὑπνικός, ή, όν, кєвеnitъ, saъ kontpiвєi-topъ ла somnъ,=Ὑπνωτικός. [ὕπνος].

Ὕπνιον (τὸ), dim: ал лєї ὕπνος.

Ὑπνοδότειρα (ἡ), поеt: fem: ал лєї...

Ὑπνοδοτήρ (ὁ), поеt: în локъ de...

Ὑπνοδότης, ου (ὁ), шi Ὑπνοδότις, ιδος (ἡ), dъtъtopъ, adєкъtopъ de somnъ. [ὕπνος, δί-δωμι].

Ὑπνοδώτης, ου (ὁ), шi Ὑπνοδῶτις, ιδος (ἡ), поеt: în локъ de ὑπνοδότης.

Ὑπνομαχέω -ῶ, виit: -ήσω, мъ лєптъ, мъ баtъ кв somnєл (мъ înпpotiвeskъ, ка съ пє dopмъ). [ὕπνος, μάχη].

Ὕπνον (τὸ), єnъ feлъ de парasitiкъ плап-tъ, saъ єєpianъ, (алt:) σφάγνον.

Ὑπνοποιέω -ῶ, виit: -ήσω, fакъ, adєкъ somnъ. [din

Ὑπνοποιὸς (ὁ, ἡ), фъкъtopъ, adєкъtopъ de somnъ. [ὕπνος, ποιὸς].

Ὕπνος (ὁ), somnъ; (поеt:) somnъ de moapte.

Ὑπνοφανής, έος (ὁ, ἡ), apъtatъ în somnъ. [ὕπνος, φαίνω].

Ὑπνοφόβης, ου (ὁ), спъїмîntъtopъ în somnъ. [ὕπνος, φόβος].

Ὑπνοφόρος (ὁ, ἡ), adєкъtopъ de somnъ. [ὕπνος, φέρω].

Ὑπνόω -ῶ, виit: -ώσω, adopмъ; (maї des nestp:) dopмъ. «Ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα». Skp: «Ὑπνουμένου δὲ καρτερῶς αὐτοῦ». Ер:

Ὑπνώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъnatъ кв so-mnъ; fipemle somnoposъ, saъ їєвitopъ de somnъ. [ὕπνος]. [de єnde

Ὑπνωδία (ἡ), аплекаре ла somnъ; tpîn-dъвie.

Ὑπνῶν, Dop: Лак: în локъ de ὑπνοῦν.

Ὑπνώσσω, шi (At:) ὑπνώττω, [ὕπνος] (fъ-pъ виit:) 'mї e somnъ, dopmitezъ.

Ὑπνωτικὸς, ή, όν, = Ὑπνοποιός. 2)= Ὑ-πνητικός. [ὑπνόω]. [de єnde

Ὑπνωτικῶς, adв: кв аплекаре ла somnъ, "Ὑπνωτικῶς ἔχω,,. Гал: amъ disnosiцie de somnъ, 'mї e somnъ, dopmitezъ.

Ὑπνώω, поеt: în локъ de ὑπνόω, dopмъ.

Ὑπὸ, преп: (se sint: кв цеn: dat: шi ак: шi însemn: în sint: кв цеn: 1) (în цеn: шi прiнч:) dedesєвt (saъ în stape). «Ἐς Τάρταρον, ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστὶ βέρεθρον. Іл: Θ. «Οὔπω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθο-νὸς». Od: Λ. «Δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶ-

νος ἐλοῦσα». Iл: Λ. «Ἱμὰς, ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος τέτατο». Iл: Γ. «Δουρὶ ὑπ' ἀσπίδος νύξεν». Iл: Λ. «Βάλεν ὑπὸ πτέρυγος». Iл: Ψ. (saȣ în miшкape). "Ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε„. Es: Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου». Iл: Φ. «Ῥέει ὕδωρ κρήνη ὑπὸ σπείους». Od: I. (шi simn: în лoкȣ de ἀπὸ). «Λύειν ἵππους ὑπὸ ζυγοῦ». Om: «Ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην». Od: I. «Ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος». Iл: P. «Ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος φεύγω». Iл: Φ. (de ȣnde 2) (oвiч:) пpiчinъ motiв: saȣ пas: «Εὖ τ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος θνήσκοντες πίπτωσιν». Om: «Ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου θεινόμεναι βουπλῆγι». Iл: Z. «Ὑπ' ἀνέμων σπέρχουσιν ἄλλαι». Iл: N. «Ὑπὸ δελφῖνος ἰχθύες φεύγοντες». Iл: Φ. «Τρῶες ὑπ' Ἀχαιῶν προτροπάδην φοβέοντο„. Iл: Π. (шi despe neînsȣfл:) «Κείσεσθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα». Iл: Φ. «Δακρύειν ὑφ' ἡδονῆς„. Лкs: «Ξηρὸς ὑπαὶ δείους». Tкp: «Τὸ μὲν ἐξετέλεσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης». Om: «Ὑπὸ μαστίγων διαβαίνειν (ὀρύσσειν, шi чл:)». Ep: шi Ksn: «Ἀνάλωτος ὑπὸ φόβου». Лкs: «Ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονεῖν ἡμῖν ἐγγίνεται». Пл: «Ὑπὸ δὲ τῶν μελισσάων οὐκ εἶναι διελθεῖν τοπροσωτέρω». Ep: «Δικαίως ἂν ἀποθάνοι ὑπ' αὐτῶν (τῶν δικαστῶν)» Dm: s'ap osîndi лa moapte. «Ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἐξέπεσον». Dm: «Ὑπὸ τόκων χρήστων τε ἄγομαι, φέρομαι». Apstf. «Δίκην ἐδίδοσαν ὑπὸ τῆς χιόνος». Ksn: «Ὑφ' ὑμῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο παθεῖν„. Tȣч: «Ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν μεγάλῳ ὢν ἀξιώματι». Tȣч: «Οὐδέν ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν». Dm: «Κλύοντες ἐσμὲν αἰσχίστους λόγους τοῦδ' ὑπ' ἀνδρός». Sof: «Λέγεται ὑπ' αὐτῶν». Ep: (de ȣnde 3) (naptiк:) înnpeȣnъ кȣ чineвa, ȣpmînd, saȣ dȣne noвaџa кȣîвa. «Δαΐδων ὕπο λαμπομενάων». Om: «Ὑπὸ φανοῦ πορεύεσθαι». Ksn: «Αἶδ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορόν». Es: «Νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ». Es: «Ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδειν„. Trn: «Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως (χωροῦντες) καὶ ὑπὸ αὐλητοῦ». Tȣч: «Ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτίδων». Ep: "Τὰ τείχη τοῦ Πειραιῶς κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων». Ksn: «Ὑπ' εὐφήμου βοῆς θύειν». Sof: «Στέψαντες αὐτὸν ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον, ὡς θύσοντες». Ep: «Συνθῆκαι ὑφ ὁρκίων„. D: Aл: «Ἔζη ὑπὸ πολλῆς ἐπιμελείας». Ksn: «Ὑπὸ ψηφίσματος ναῦς πληρώσαντες πολλὰς„. Ksn: 4) (pap) sȣnȣnepe. «Πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγίνετο„. ‖ (ĭap кȣ dat: 1) sȣвt. «Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ». Iл: B. "Ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο». Iл: Σ. «Τρέμε δ' οὔρεα ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδῶνος». Iл: N. «Μήονας ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας». Iл: B. «"Ζεῦξαν (ἔλυσαν) ὑφ' ἅρμασιν ἵππους». Od: Γ· Iл: Σ. (de ȣnde 2) (noet:) пpiчinъ motiв: saȣ пas: «Ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς»· Iл: Λ. «Ἐδάμη ὑπὸ χερσὶν Αἰακίδαο». Iл: B. «Τρῶες ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο». Iл: Λ. «Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρί» Iл: E. «Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη». Iл: B. «Ἵπποι ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης». Od: N. (de ȣnde 3) (naptiк:) în insoџirea, saȣ sȣв noвъџȣirea кȣîвa, (oвшt:) кȣ». «Ὑπ' αὐλητῆρι πρόσθ' ἔκιον». Es: «Ὁ ξεῖνος πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται. Od: H. «Τεθνήξονται ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσι». Лȣч: «Ἄραντες ὑπὸ λαμπρῷ σφόδρα Σκίρρωνι». Лкs: «Εἰ τῶν νυκτῶν ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγινώσκοι». Лȣч: Ἕωθεν ὑπὸ κώδωνι ἐξανιστάμενος„. Лȣч: "Ἐπώλουν ὑπὸ κήρυκι». Лкs: Ὑπὸ ῥάβδοις ὁμοῦ καὶ πελέκεσι κατιὼν ἐκ τῆς οἰκίας». Пл: «Ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προήει». Пл: Ὑπὸ μάρτυσι». Лкs: de faџъ кȣ maptȣpĭ. 4) (pap) timпȣ. «Ὑπὸ νυκτί„. Aпл: noantea. 5) (fir:) sȣпȣnepe. «Ἵνα τάδε πάντα ὑπὸ Ἕλλησι γένηται». Ep: «Θεσσαλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν». Dm: "Δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ». Od: Γ. «Γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν». Od: H. sȣпȣse fiind вървaџilop sînt stъпîne de кasъ. «Τοὺς ὑφ' ἑαυτῷ„. Ksn: ne sȣпȣшiĭ sъĭ. ‖ (ĭap кȣ aк: 1) sȣвt. "Ὑπὸ σπέος ἤλασε μῆλα». Iл: Δ. «Ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἵππους„. Iл: E. "Ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἔδυσαν„. Iл Σ. «Πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον„; Od: Λ. «Εἶμ' ὑπὸ γαῖαν». Iл: Σ. mopȣ. «Ὑπό Ἴλιον ἦλθεν„. Om: sȣвt zidȣpiлe Tpoadeĭ. «Φράξαντες ἐπάλξεις βάλλον ἀπ' αὐτάων δηίους, ὑπὸ τεῖχος ἰόντας». Iл: M. (шi în stape). «Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος» Iл: B «Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον». Od: X. «Ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο. «Ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε». Om: sȣвt чepȣ. "Τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσόν». Пл: "Ὑπὸ τὸν πυρῆνα». «Ὑπὸ τὸ δέρμα». Tfp: (de ȣnde 2) (fir:) sȣпȣnepe. «Ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι πόλεις καὶ ἔθνη». Плt: «Οἱ ὑφ' ἑαυτὸν ἡγεμόνες». Ksn: чeĭ de sȣвt stъпînipea лȣĭ. «Ὑπὸ δικαστήριον ἄγειν (шi în пapaлeлȣ ὑπάγειν) τινά„. Ep: a пîpî. «Θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπό τον δῆμον Μιλτιάδην ἐδίωκε». Ep: 3) (npin întind:) dînanoĭ. «Κατακρύπτει μιν ὑπὸ τὴν θύρην». Ep: «Ὅπως ἔωσιν ὑπὸ τὸν πεζὸν στρατὸν τὸν σφέτερον». Ep: «Ὑπὸ πόδα χωρεῖν„. Ep: a se petpaџe mepгînd dandapateлe. 4) înnpeȣnъ кȣ (saȣ ȣpmînd dȣne) чineвa. «Βούλεσθε, ὥσπερ ὁ ὑποκριτὴς τετράμετρα πρὸς τὸν αὐλὸν κατέλεγεν, οὕτω κἀγὼ ὑπὸ τὸν αὐ-

λόν ὑμῖν διαλέγωμαι»; Ksn: «Ὑπὸ τι». Плt: =Κατά τι. «Ὑπό τι μικρόν». Apstf: пъцin чева. «Ποιεῖσθαι τοὺς περιπάτους ὑπὸ τὸ ψῦχος„. Плв: не ръкоаре. "Ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν ἑπτὰ καὶ πέντε στίχους συνείρειν„. Плв: (de ѕnde 5) timпѕ (гъръ aptiк: în прелѕнџiре). «Ὑπὸ νύκτα». Ep: шi Skp: пе noaпte. «Ὑπὸ κύνα». Apst: în капiкѕле; (iap кѕ aptiк: întp' o апроксimatiвъ епокъ). «Ὑπὸ τὸν Λακωνικὸν πόλεμον». Apst: «Ὑπὸ τὴν εἰρήνην». Iskp: кam пе времеа пъчiї. "Ὑπὸ τὸν νηὸν κατακαέντα». Ep: «Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους». Тѕч: ‖ (iap în комп: 1) ѕѕbt (проп: шi fir:). «Ὑπόγειος, Ὑπόδουλος, Ὑποτάσσω, Ὑπογραμματεὺς, Ὑπόδικος, Ὕπανδρος, шi чл: 2) (прin întind:) пе ѕѕbt askѕпѕѕ (кѕ оаре-кере mїжлокѕ); saѕ кîte пѕџiпѕ; (de ѕnde) înпѕџinape, кam, пѕџin чева, maї maї, п' апроапе, шi чл: «Ὑπεξέρχομαι. «Ὑπόκωφος. «Ὑποσόλοικος. «Ὑποψία, шi чл: 3) înapoї, în ѕpmъ, dîndъpъt. «Ὑποστρέφω, «Ὑπολείπω, Ὑποχωρέω, шi чл: 4) nesimџitъ amestекаре. «Ὑπέρυθρος, Ὑπόχαλκος, шi чл: 5) de о notpiвъ кѕ πρό, Ὑπόκειμαι = Πρόκειμαι, Ὑποφθάνω = Προφθάνω, Ὑφηγέομαι =Προηγέομαι, шi чл: ‖ (în поеџї Α'. se desпapto de верbѕл компѕѕѕ кѕ întpeпѕпере de алте zічі:) «Ὑπὸ δ' ἤγαγε». Om: în локѕ de ὑπήγαγε. (шi în ѕpmъ пѕindѕ se). «Φυγὼν ὕπο». Om: în локѕ de ὑποφυγών. (Β'. лѕîndѕ se în локѕ de adв:). «Ὑπὸ δ' ἡμίονοι (se înџ: ἦσαν αὐταῖς)». Om: «Ὑπαὶ δ' ἴδεσκεν». Iл: Γ. (шi în прозъ) Ὑπὸ δὲ φαρετριῶνες ἐκρέμαντο». Ep: (Γ'. se пѕпе în ѕpmъ de ѕѕbst: шi алтеле, кînd шi tonѕл se ѕркъ fiind ла sfîpшitѕ). «Λύρης ὕπο». Eѕp: «Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισιν». Om: Ὕπο, поеt: în ѕpmъ пѕѕъ, шi ла sfîpшitѕ de fpasѕ în локѕ de ὑπό.

Ὑπο-ακταίνομαι, везї ὑπερικταίνομαι.

Ὑποάμουσος (ὁ, ἡ), =Ὑπάμουσος.

Ὑπόβαθμος (ὁ), шi

Ὑποβάθρα (ἡ), шi

Ὑπόβαθρον (τὸ), op че se пѕпе ѕѕbt чева ка ѕпѕ sпріжinѕ, пічорѕ, stîлпѕ, temeлie, піedestaлѕ, ѕѕbstaшtepпъtѕpъ, шi чл: [din

Ὑπο-βαίνω, biit: -βήσομαι, (пех: ὑπέβην, шi чл:) мергѕ, saѕ staѕ (sîntѕ пѕѕѕ) dedesѕbt; mъ коворѕ, (шi fir:) sîntѕ maї de жоs, saѕ (în кîtime) maї пѕџinѕ; (în џеп:) sîntѕ maї лiпsitѕ, maї skъzѕtѕ în чева декît алtѕл; (ѕпе-орї) mъ petpargѕ înapoї, mъ înapoiezѕ. "Τοῖς μὲν προϊοῦσι, τοῖς δὲ ὑποβαίνουσι». Гал: «Μικρὸν ὑποβάς». Лкs: tpeкînd пѕџin maї ла вале (în tekstѕл кърџiї). «Ὑποβέβηκε τὸ τίμημα». Плt: partiч: Ὑποβεβηκώς, υῖα, ός (кѕ џеп:)=Ὑποδεέστερος.

Ὑποβάκχειος (ὁ), (пічорѕ de версѕ) компѕѕѕ dintp' о вокалъ skѕptъ, шi доъ лѕпџї. 2) пѕџin чева, кam копрinsѕ de fѕpie вакхікъ, кam întѕsiastѕ. (ὑπό, βακχεῖος].

Ὑπο-βάλλω, biit: -βαλῶ, (пех: ὑπέβαλον, шi miж: ὑπεβαλόμην, mi чл:) пѕїѕ, saѕ asîpлѕ, арѕпкѕ чева dedesѕbt. «Ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλεν». Od: K. «Ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων ἐρίων». At: веџї aшtepne dedesѕbt ковоаре de Міletѕ. «Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποβάλλειν». Sхл: = Ὑποβλήθην ὁρᾶν. (шi кѕ dat: saѕ ак: кѕ преп: indip:) «Ὑπὸ τῇ τεκούσῃ ἐᾶν, καὶ μὴ ὑποβάλλειν ὑφ' ἑτέραν κύνα». Ksn: «Αἶγας τοῖς τράγοις — ». Лопџ: а ле пѕпе de a se înкълiка. «Τοῖς θηρίοις —». Плв: а арѕпка чева în mînкѕреа fearелор (везї шi παραβάλλω). (шi miж) «Ὑποβάλλεσθαι πορφυρίδας» Лѕч: а'шї aшtepne dedesѕbt; (шi пas:). «Ὑποβάλλεσθαι τῷ τοίχῳ». Sхл: а se пѕпе dedesѕbt ка temелie. 2) (fir:) лasѕ în воеа saѕ stъпîpipea кѕїва. «Ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις». Esх: Ὑποβάλλουσι σφᾶς αὐτοὺς ὑπὸ τὰς συμφοράς». Iskp: 3) adѕкѕ а minte кѕїва; saѕ diktezѕ. «Ὑποβάλλειν δυνήσεσθε, ἥν τι ἐπιλανθάνωνται». Ksn: «Ὑποβάλλοντός τινος». Epd; fiind къ iї fачеа чінева оаре-каре обсервацїї. «Ὑπέβαλον αὐτῷ τὸν λόγον». Iskp: i'л amѕ компѕѕ, saѕ i'л amѕ diktat. (de ѕnde 4) taїѕ ворва кѕїва, iї pesпѕпzѕ апѕкînd maї 'nainte de а 'шї іsпръві ворва. "Καλὸν ἀκουέμεν, οὐδ' ἔοικεν ὑββάλλειν„. Iл: Τ. (везї шi ὑπολαμβάνω). 5) (miж:) iaѕ ѕѕbt stъпînipea mea. "Ὁ πρῶτος αὐτὴν ὑποβεβλημένος„. Stp: 6) îmї înѕѕшeskѕ челе stpeine (прічі: despre mѕїepї, каре iaѕ прѕпчї stpeinї, шi se пpefaк, къ 'i aѕ пъskѕt еле). "Γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται, ἀποροῦσα παίδων„. Apstf: "Αἱ τὰ νόθα ὑποβαλλόμεναι„. Bas: (везї шi Apstf: Tesmf: 509).

Ὑποβαρβαρίζω, biit: -ίσω, кam imitѕ пе варварї în пѕptape, ворвъ, шi чл: [din

Ὑποβάρβαρος (ὁ, ἡ), пѕџin чева кam варварѕ (прічі: în пропѕпџie). [ὑπό, βάρβαρος].

Ὑποβάς, ᾶσα, άν, пех: 2: de partiч: ал лѕї ὑποβαίνω.

Ὑπόβασις, εως (ἡ), пiѕѕларе (а калѕлѕї, ка sъ înкаліче кълъреџѕл); (fir:) înпѕџinape, skѕdepe; înapoiepe. 2) (ѕпе-орї) =Ὑπόβαθρον. «Ἀγάλματος— ». Лкs: 3) глs: =Ὑπενδύτης [ὑποβαίνω].

*

Ὑποβάσκανος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, βάσκανος] пѕцin чева кам nismaшѕ, ръѕ-воitорѕ.

Ὑποβασμὸς (ὁ), Ion: în локѕ de ὑπόβαθμος. [ὑποβαίνω].

Ὑπο-βαστάζω, виit: -άσω, saѕ -άξω, цiѕ dedesѕвt, ардikѕ чева asѕпръ'mĭ, sпрiжinѕ пе dedesѕвt.

Ὑποβάτης, ου (ὁ), = Ὑπόβαθρον, ші Ὑποπόδιον. [ὑποβαίνω].

Ὑπο-βδέλλω, виit: -βδελῶ, sкоцѕ вîntѕpĭ пе жоs fъръ sѕnetѕ (пе fîsîite).

Ὑποβένθιος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ὑποβύθιος. [ὑπό, βένθος].

Ὑποβῆναι, пех: 2: de inf: ал лѕĭ ὑποβαίνω.

Ὑπο-βήσσω (ττω), виit: -βήξω, кам tѕшеskѕ, tѕшеskѕ în sекѕ.

Ὑπο-βιάζομαι, виit: -άσομαι, mъ вîpѕ în sілъ пе dedesѕвt.

Ὑπο-βιβάζω, виit: -άσω, коворѕ maĭ жоs; (med:) кѕръцѕ stomaxѕл прin кѕръцеnie; (fir:) skazѕ, înпѕцinezѕ. ‖ (miж:) îmĭ пitѕлеzѕ чева. «Ἐπίστασθαι δέ καὶ ὑποβιβάζεσθαι τὸν ἵππον, ὥστε εὐπετὲς εἶναι ἀναβῆναι». Ksn: «Ἔστι δὲ ὑποβιβάζεσθαι τὸ διστᾶν τὰ σκέλη, ἐγκαθίζειν τε καὶ ταπεινοῦν ἑαυτὸν». Плd: [de ѕnde

Ὑποβιβασμὸς (ὁ), коворîpе maĭ în жоs; (med:) кѕръцipе de пîntече. [ші

Ὑποβιβαστικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ însѕшіme, saѕ пѕtере de a коворî, saѕ пitѕла, (med:) de a кѕръцi пîntечеле.

Ὑπο-βιβρώσκω, виit: -βρώσομαι, mъпîнкѕ, pozѕ пе dedesѕвt, saѕ кîte пѕцinѕ ші пе пеsimцite.

Ὑπο-βινητιάω -ῶ, виit: -άσω, zъdъръskѕ пoftъ de tpѕпеаskъ înпреѕпаре. «Ὑποβινητιῶντα βρώματα». Men:

Ὑπόβλαισος (ὁ, ἡ), кам stpîmвѕ de пiчоаре; saѕ кам пелtікѕ. [ὑπὸ, βλαισὸς].

Ὑπο-βλαστάνω, виit: -βλαστήσω, (пех: ὑπέβλαστον, ші чл:) pesъpѕ de desѕвt, înчепѕ a pesъpi.

Ὑπὸβλεμμα (τὸ), ѕîtъtѕpъ, къѕtъtѕpъ кîорѕшъ, nismaшъ, saѕ seлвatiкъ. [ші

Ὑποβλεπτικὸς, ἡ, ὸν, каре se ѕîtъ кîорѕш, saѕ seлвatiк; (прin ѕpm:) nismaшѕ; въпѕitорѕ; mîniosѕ. [ὑποβλέπω]. [de ѕnde

Ὑποβλεπτικῶς, adв: кѕ къѕtъtѕpъ stpîmвъ, кîорѕшъ, saѕ seлвatiкъ, (алt:) ὑπόδρα, ші ταυρηδὸν.

Ὑπο-βλέπω, виit: -βλέψομαι, (пех: ὑπέβλεψα, ші чл:) mъ ѕîtѕ пе dedesѕпt, saѕ пе sѕвt asкѕпsѕ; (кѕ ак: sіnгѕpѕ, saѕ кѕ преп:) mъ ѕîtѕ кîорѕш, saѕ seлвatiк; въпѕîеskѕ. «Ὑποβλέψονταί σε, διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων». Плt: іар «Ὑποβλέπειν ἐν τοῖς ὕπνοις». Іпкp: este a dopmi кѕ окiĭ жѕmъtate înкiшĭ (simпtomъ de fepвinцeaлъ). [de ѕnde

Ὑπόβλεψις, εως (ἡ), ѕîtъtѕpъ asкѕпsъ, кîорѕшъ saѕ seлвatiкъ, ші чл:

Ὑποβλήδην, adв: кѕ tъîepе de вopва кѕîва (кѕ mînie saѕ ѕпе-орĭ în кiпѕ въпѕitорѕ, saѕ вiкленеште). [ші

Ὑπόβλημα (τὸ), че se пѕпе dedesѕвt; (paptiк:) сарвъ, паĭе аштерпѕtе în stаѕле пепtpѕ кѕлкареа вiтелор. [ὑποβάλλω].

Ὑποβλητέος, α, ον, поsit ал лѕĭ ὑποβάλλω.

Ὑποβλητικῶς, adв: = Ὑποβλήδην.

Ὑπόβλητος (ὁ, ἡ), пѕsѕ, арѕпкаtѕ dedesѕвt; (despре прѕнкѕ) = Ὑποβολιμαῖος; (fir:), пpefъкѕtѕ, пеадевърatѕ, faлsѕ. «Οὐχ .. ὑπόβλητον λόγον, ἀλλά τῆς σαυτοῦ φρενος». Sof: [ὑποβάλλω]. [de ѕnde

Ὑποβλήτως, adв: = Ὑποβλητικῶς, вiклеnеште.

Ὑπο-βλίττω, виit: -βλίσω, mѕлгѕ întр'ѕпѕ кiпѕ кам пе пеsimцite.

Ὑπο-βλύζω, виit: -βλύσω, пiштеskѕ, isворъskѕ de desѕвt.

Ὑποβολεὺς, έως (ὁ), пѕitорѕ, арѕпкъtорѕ de чева dedesѕвt; (fir:) adѕкъtорѕ a minte de чева кѕîва; (прinч:) sѕfлорѕ de teatpѕ. «Ὥσπερ ὑποβολέως ἑκάστοις ἀοράτως ἐνηχοῦντος». Fiл: 2) = Ὑπαγωγεύς. [ші

Ὑποβολὴ (ἡ), пѕпере, saѕ аштерпере (акt: saѕ пas:) dedesѕвt. 2) (ostъш:) ашеzаре ла пîndъ; пîndъ (Плв:). 3) пѕпере (dedesѕвt) вiклепеаскъ de прѕпкѕ вastapdѕ saѕ stpeinѕ în локѕ de adевърatѕ. «Ὑποβολῆς γράφεσθαί τινα„. Лкs: a пîpî пе чiпева de mînчinosѕ saѕ вastapdѕ копiлѕ. «Κλειδῶν —„. Пл: întреѕвinцаре de кеĭ шinчinоаse. 4) tреава sѕfлорѕлѕĭ de teatpѕ; diктаре; adѕчере a minte; повацъ. «Ἐξ ὑποβολῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ εἶναι„. Ksn: 5) întреpѕпере, saѕ лѕаре de вopвъ din гѕpа алtѕîа, saѕ пеmiжлочiтъ ѕpmаре a еĭ; pespѕпsѕ, (Franц:) réplique; (ptp:) пресксiѕпере de кѕвinte sпре sѕpпаре a înпроtiвipiлор прironitорѕлѕĭ în жѕdiкаtъ. «Τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐξ ὑποβολῆς ῥαψῳδεῖσθαι, ἤγουν, ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον». Дpi: 6) (прin întind:) = Ὑπόβλημα, saѕ Ὑπόβαθρον, temeлie, вasѕ; (fir:) materie, sѕвîектѕ, кеstie; (ѕпе-орĭ) паtѕpaлъ аплекаре, dispoзiцie. «Φυσικὴ τῇ τοῦ ἀνθρώπου ψυχῇ ὑποβολή ἐστι πρὸς καλοκἀγαθίαν„. Stв: [ші

Ὑποβολιμαῖος, α, ον, ꙋнꙋ dedesꙋвt (прꙋнкꙋ) în лoкꙋ de adeвъratꙋ; (în цen:) falsꙋ, minчinosꙋ. «Λόγος—». komunꙋ de altꙋл (нꙋ de чeл чe'i нoapтъ нꙋмeлe). «Τὴν εὔνοιαν ὑποβολιμαίαν καὶ παρέγγραπτον ἔχουσι». Пл: silitъ, meшteшꙋцitъ. [шi

Ὑπόβολος (ὁ, ἡ), ꙋнꙋ кълoгꙋ. «Οἰκία—» Esst: [ὑποβάλλω].

Ὑποβορβόριον (τὸ), нoрoїꙋ къзꙋtꙋ лa fꙋndꙋ, saꙋ dpoжdie нoрoїoasъ.

Ὑποβόρβορος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, βόρβορος] чeл кꙋ нoрoїꙋ къзꙋtꙋ лa fꙋndꙋ, нoрoїosꙋ. [шi

Ὑπ-βορβορύζω, віit: -ύξω, (imit:) вoрвoposeskꙋ înчet.

Ὑπο-βουλεύω, віit: -εύσω, = (saꙋ грeш: în лoкꙋ de) Ἐπιβουλεύω.

Ὑπόβραγχ(ν)ος (ὁ, ἡ), kam pъгꙋшitꙋ. [ὑ· ὑπὸ, βράγχος].

Ὑπόβραχυς, εος (ὁ, ἡ), kam skꙋptꙋ. ‖ (neꙋt:) Ὑπόβραχυ, adв: kîte нꙋцinꙋ. [ὑπὸ, βραχύς].

Ὑπο-βράχω, вeзї ὑπέβραχον.

Ὑπο-βρέμω, (fъръ віit:) fakꙋ вꙋetꙋ, вîжїꙋ dedesꙋвt, pesꙋнꙋ adînk.

Ὑπο-βρέχω, віit:-βρέξω, ꙋdꙋ нꙋцin. ‖ (nas:) sîntꙋ kam вeatꙋ (kam плoatꙋ).

Ὑπο-βρομέω -ῶ віit: -ήσω, noet: în лoкꙋ de ὑποβρέμω.

Ὑπόβρυχα, adв: [ὑπὸ, βρύξ] în fꙋndꙋ, sꙋвt апъ. "Ὥστε Θεσσαλίην πᾶσαν ὑπόβρυχα γενέσθαι,,. Ep: a se înneka. "Ὑπόβρυχα ναυτίλλονται,,. Ap: = Ὑποβρύχιοι.

Ὑπο-βρυχάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, ръкneskꙋ, mꙋцeskꙋ kam înчet, нꙋ пpea tape.

Ὑποβρύχιος, ος saꙋ α, ον, [ὑπόβρυχα] кꙋfꙋndat în апъ. "Ὑποβρύχιος ἐγένετο,,. Плв: s' a кꙋfꙋndat în апъ. "Τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν τῷ μυχῷ τῆς ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ἐπιπολάζοντα». Лꙋч:

Ὑπόβρυχος (ὁ, ἡ), = Ὑποβρύχιος. (вeзї ὑπόβρυχα).

Ὑπόβρωμος (ὁ, ἡ), kam нꙋtꙋposꙋ. [ὑπὸ, βρῶμος].

Ὑποβύθιος (ὁ, ἡ), = Ὑποβρύχιος. [ὑπὸ, βυθὸς].

Ὑπόγαιος (ὁ, ἡ), = Ὑπόγειος. [ὑπὸ, γαῖα].

Ὑπο-γαμέω -ῶ, віit: -ήσω, îndatъ mъ peînsopꙋ (de al doiлea).

Ὑπο-γαστρίζομαι, віit: -ίσομαι, îmї ꙋmплꙋ nîntечeлe; (stpъm:) înrigꙋ. [шi

Ὑπογάστριον (τὸ), naptea de sꙋвt nîntече, nîntечeлe de жos, (Фpanц:) le bas-ventre. 2) ꙋnꙋ feлꙋ de mînkape din nîntече de neшtї. (npiнч: neꙋt: лꙋї...

Ὑπογάστριος (ὁ, ἡ), чeл de sꙋвt nîntече. «Πάθη—». Med: вoaлe de н'înпpeжꙋpꙋл nîntечeлꙋї de жos. «Οἶστρος—». Fiл: de tpꙋпeшteлe плъчepї. [ὑπὸ, γαστὴρ].

Ὑπογείνασθαι, noet: nex: 1: (кꙋ înseм: akt:) de inf: al лꙋї ὑπογίνομαι.

Ὑπόγειος (ὁ, ἡ), чeл de sꙋвt пъmîntꙋ, (Фpanц:) sꙋtepanꙋ. [ὑπὸ, γέα].

Ὑπόγεισος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, γεῖσον] чeл de sꙋвt (akoпepiшꙋ кꙋ) stpaшinъ. ‖ (sꙋвst:) Ὑπόγεισον (τὸ), o плantъ (fiind къ pesape пe înвълitoapeлe kaseлop), (Фpanц:) joubarbe, amapantꙋ, saꙋ ꙋpeкїeлniцъ.

Ὑπο-γελάω -ῶ, віit: -άσομαι, pîzꙋ пe sꙋвt askꙋnsꙋ, saꙋ нꙋцin, kam zîmвeskꙋ; pîzꙋ пentpꙋ, saꙋ dꙋпe чeвa.

Ὑπο-γέμω, (fъръ віit:) sîntꙋ maї (destꙋл de) плinꙋ.

Ὑπο-γενειάζω, віit: -άσω, (кꙋ ak:) porꙋ пe чineвa apꙋкîndꙋ'л de (mîngîindꙋ'л пe) вapвъ.

Ὑπο-γενειάσκω, віit: -άσω, înчeпꙋ a faчe (a skoate пepї în) вapвъ.

Ὑπόγεως (ὁ, ἡ), Ὑπόγειος.

Ὑπογηράς, ᾶσα, άν, nex: 2; (npгл:) de naptч: al лꙋї...

Ὑπο-γηράσκω (-άω -ῶ), віit: -άσω, шi -άσομαι, înчeпꙋ a înвъtpîni.

Ὑπο-γίγνομαι (-γίνομαι), віit: -γενήσομαι, (nex: ὑπεγενόμην, шi чл:) (кꙋ dat:) mъ fakꙋ, saꙋ mъ naskꙋ (pesъpꙋ) dedesꙋвt, saꙋ în ꙋpmъ de чeвa. 2) mъ fakꙋ kîte нꙋцinꙋ, saꙋ înчeпꙋ a mъ faчe. 3) віꙋ, esꙋ înaintea кꙋїва, întîmnінꙋ пe чineвa; (fir:) віꙋ în mintea кꙋїва. 4) (în nex: 1:) noet: naskꙋ (кꙋ dat:) "Ἑλένη μὲν ὑπεγείνατο Θησεῖ,,. Esfop: din Teseꙋ (вeзї шi ὑπό ‖ B'. 2).

Ὑπ-ογκόω -ῶ, віit: -ώσω, ꙋmflꙋ нꙋцin, fakꙋ a se kam ꙋmflа.

Ὑπόγλαυκος (ὁ ἡ), [ὑπὸ, γλαυκός] kam вînъtꙋ, alвъstpꙋїꙋ, saꙋ вepdꙋnкꙋ.

Ὑπο-γλαύσσεσκε, noet: în лoкꙋ de ὑπέγλαυσσε, a 3: sinг: пeps: de npeл: al лꙋї...

Ὑπο-γλαύσσω, (fapъ віit:) noet: = Ὑποβλέπω, saꙋ ὑπολάμπω. «Ὄσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε (alцiї skpiꙋ ὑπόγλαυκ' ἔσκε) δι' ἵμερον ἀστράπτοντε,,. Msx:

Ὑπόγλισχρος (ὁ, ἡ), kam klisosꙋ, кꙋnꙋposꙋ, alꙋneкosꙋ; saꙋ кleїosꙋ, лiniчїosꙋ. 2) (fir:) kam sгipчitꙋ, skꙋmnꙋ. [ὑπὸ, γλίσχρος].

Ὑπογλουτίς, ίδος (ἡ), naptea de sꙋвt шeзꙋtꙋл tpꙋпꙋлꙋї. [ὑπὸ, γλουτός].

Ὑπογλυκαίνω, віit: -ανῶ, kam îndꙋлчeskꙋ; (fir:) лinгꙋшeskꙋ în oape-kape kinꙋ, anъpꙋ saꙋ кꙋ вopвe dꙋлчї. [din

Ὑπόγλυκυς, εος (ὁ, ἡ), кam dѕлче, dѕлчішорѕ. [ὑπὸ, γλυκύς].

Ὑπογλώσσιος (ὁ, ἡ), aflatѕ, saѕ fъкѕtѕ sѕвt лimвъ. ‖ (sѕвst:) "Ὑπογλώσσιον (τὸ), ѕnѕ felѕ de вѕвѕлiцъ saѕ apsѕpъ ewitъ sѕвt лimвъ. [wi

Ὑπογλωσσὶς, ίδος (ἡ), naptea din жos, saѕ pъdъчina лimвeĭ. 2)=Ὑπογλώσσιον. [wi

Ὑπόγλωσσον (τὸ), ѕnѕ felѕ de коnъчелѕ (de seлвatiкъ mipsinъ), din fpѕnzeлe къpѕĭa este ewitъ o лimвѕлiцъ, din кape pesap fлopiлe, (Fpanц:) fragon. [wi

Ὑπόγλωσσος (ὁ, ἡ), кam лimвѕtѕ, mѕлtвopвitopѕ. [ὑπὸ, γλῶσσα].

Ὑπο-γνάμπτω, вiit: -γνάμψω, (кѕ dat: indip:) плекѕ чева sѕвt..; sѕпѕĭѕ, domoлeskѕ.

Ὑπο-γογγύζω, вiit: -ύσω, кam вomвъneskѕ, кîpteskѕ пe askѕnsѕ. [de ѕnde.

Ὑπογογγυστὴς, οῦ (ὁ), кam кîptitopѕ, вomвъnitopѕ, nemѕлцѕmitѕ.

Ὑπογονάτιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, γόνυ] чел de sѕвt цenѕкe. ‖ (sѕвst:) "Ὑπογονάτιον (τὸ), Xps: nepniцъ de sѕвt цenѕкeлe pѕгъtopiлop în цenѕкĭ.

Ὑπόγραμμα (τὸ), inskpisѕ isкълitѕ; saѕ sѕвt-skpiitѕpъ (isкълitѕpъ) de înskpisѕ; sѕвskpinцie (sѕвt stiлпѕ de statѕъ, wi чл:). 2 въпsipe de sѕвt цene, (алt:) στίμμι. [ὑπογράφω].

Ὑπογραμματεία (ἡ), tpeaвa, saѕ demnitatea лѕĭ...

Ὑπογραμματεὺς, έως (ὁ), sѕвt-sekpetapѕ. [ὑπὸ, γραμματεύς]. [de ѕnde

Ὑπογραμματεύω, вiit: εύσω, sîntѕ (fonкцionezѕ кa) sѕвt-sekpetapѕ.

Ὑπογραμμὸς (ὁ), modeлѕ, eksemплѕ de skpiepe; (în цen: wi fir:) пiлdъ, modeлѕ de imitat. [ὑπογράφω].

Ὑπογραφεὺς, έως (ὁ), isкълitopѕ (sѕвt-skpisѕ, saѕ sѕвt-însemnatѕ). 2) skpiitopѕ dѕпe diktape; коnistѕ, saѕ гpъmъtiкѕ nerѕцъtopeskѕ; (naptik: în Atena) sekpetapѕл adѕnъpiĭ nopodѕлѕĭ. [wi

Ὑπογραφὴ (ἡ), isкълitѕpъ, saѕ sѕвt-skpiepe de nѕme întp'ѕnѕ înskpisѕ. 2) desemnape, isвodѕ de o iкoanъ, wi чл; (în цen:) isвodѕ, desemnъtѕpъ. "Τῶν θεμελίων —„. Apst: 3) fir:) skѕptъ deskpiepe de чeвa; вatжокopipe кam askѕnsъ (în жокѕ de вopвe),(Fpanц:) calembourg. "Καὶ λέγειν εὐστόχως ὑπογραφὰς καὶ παιδιάς.„. Epd: 4) въпsipe de sѕвt цene. "Ὀφθαλμῶν—„. Ksn: [din

Ὑπο-γράφω, вiit: -γράψω, sѕвt-skpiѕ, mъ isкълeskѕ; saѕ пѕĭѕ titлѕл пe ѕnѕ înskpisѕ, sѕs-skpiѕ. «Πως βουκολικὰ ὑπεγράφησαν μὴ ὄντων ὅλων βουκολικῶν„. Sxл: 2) skpiѕ dѕпe diktape. «Παιδὸς, τῶν ὑπογράφειν ἅμα διώκοντος εἰθισμένων». Пл: 3) desemnezѕ întîĭ (кѕ коndeĭѕ de плѕmвѕ saѕ алtѕ чeвa), isвodeskѕ iкoanъ, че amѕ se zѕгpъвeskѕ. «Οἱ γραφεῖς ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς, οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῶον». Apst: Οἱ γραμματισταὶ τοῖς μήπω δεινοῖς γράφειν τῶν παίδων ὑπογράψαντες γραμμὰς τῇ γραφίδι, οὕτω τὸ γραμμάτιον διδόασι, καὶ ἀναγκάζουσι γράφειν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν γραμμῶν». Плt: (wi fir:) «Ὑπογράφειν τινὶ ἐλπίδας». Лкs: a da. 4) въпseskѕ цeneлe окiлop; (de ѕnde fir:) înfpѕmѕseцezѕ кѕ mewtewѕцite nodoaвe. «Ὑπεγέγραπτο τοὺς ὀφθαλμοὺς». At: 5) skpiѕ însemnînd чeвa лa îndemînъ пentpѕ цinepe de minte. «Εἰς μνήμην —». Лкs: însemnezѕ spпe adѕчepe a minte. 6) (кѕ dat:) пîpъskѕ (sѕвt isкълitѕpa mea) пe чineвa; (în цen:) defaĭmѕ, xѕлeskѕ. «Εἴπ', εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷμῷ βίῳ». Eѕp:

Ὑπόγρυπος (ὁ, ἡ), чел кѕ nasѕл кam кокîpжatѕ. [ὑπὸ, γρυπός].

Ὑπόγυιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, γυῖον] чел sѕвt mînъ, saѕ лa îndemînъ, гata, =Πρόχειρος. «Οὕτω μοι ὑπογυίου οὔσης τῆς τελευτῆς». Iskp: anpoane. «Τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' ὑπόγυιον ἔχοντα τὴν μνήμην». Epd: noѕъ, de кѕpînd. «Ἐξ ὑπογυίου». Лкs: de лa îndemînъ, de anpoane. ‖ (neѕt:) Ὑπόγυιον (wi кomnap: ὑπογυιότερον, sѕпpл: -ότατα) adв: în лoкѕ de ...

Ὑπογυίως, adв: de anpoane, de лa îndemînъ; de кѕpînd.

Ὑπογυμνασιαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѕ...

Ὑπογυμνασιάρχης, wi Ὑπογυμνασίαρχος, ου (ὁ), sѕвt-enistatѕ aл цimnasiѕлѕĭ (лoкѕл tpѕnewteлop eкчepsъpĭ). [ὑπὸ, γυμνασιάρχης, -χος, вezĭ ziч:].

Ὑπο-γυμνόω -ῶ, вiit: -ώσω, desпoĭѕ, гoлeskѕ (deskonepѕ) чeвa пѕцin.

Ὑπόγυος (ὁ, ἡ), = Ὑπόγυιος.

Ὑπόγυρος (ὁ, ἡ), кam кокowatѕ, гîpвoвѕ, saѕ кокîpжatѕ. [ὑπὸ, γυρὸς]. [de ѕnde

Ὑπογυρόω -ῶ, вiit: -ώσω, кam înкoвoĭѕ, noвîpnezѕ лa o napte чeвa.

Ὑπογύως, adв: =Ὑπογυίως.

Ὑπο-δάκνω, вiit: -δήξομαι, mѕwкѕ пe askѕnsѕ, saѕ пѕцin чeвa; (wi fir:) sѕпъpѕ, atîpѕ пe d'aлъtѕpea (кѕ fineцъ).

Ὑπόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѕ лaкpъmeлe înкъ în окĭ, лъкpъmatѕ, плînsѕ. [wi

Ὑποδακρύω, biit: -ύσω, мъ ipeкŭ лакрътеле, інчепŭ а плінџе. [ὑπὸ, δάκρυ].

Ὑπο-δαμάζω (-δαμάω-ῶ), biit: -άσω, sъпъїŭ ла жъгŭ, domoleskŭ; (maĭ de mъlte opĭ fir:) sъпъїŭ. «Ἔρως, ὅς ἀνδρῶν φρένας ὑποδάμναται». Tкр: (nas:) мъ sъв-плекŭ (къ dat: despre mъïepĭ) == Ὑπευνάομαι. «Τοὺς τέκε Λήδη λάθρη ὑποδμηθεῖσα Κρονίωνι». Om: Imn:

Ὑπο-δάμνημι, noet: în локŭ de ὑποδαμάζω.

Ὑπόδασυς, εος (ὁ, ἡ), kam desŭ (în пърŭ, saŭ лінъ). [ὑπὸ, δασύς].

Ὑποδδείσας, ασα, αν, noet: în локŭ de ὑποδείσας, пех: 1: de партч: ал лъї ὑποδείδω.

Ὑποδέγμενος, η, ον, noet: în локŭ de ὑποδεχόμενος.

Ὑποδέδρομα, noet: tpe: de къ: ал лъї ὑποτρέχω.

Ὑποδεής, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δέω, biit: δεήσω] (întpeв: пріпч: пъмаї компар: ὑποδεέστερος) maĭ de жос, maĭ скъzъtŭ, maĭ пъџinŭ. «Οἰκίης κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν ὑποδεεστέρης, κατὰ πρεσβυγενείην δέ κως». Ep: (шi къ џen:). «Τῶν ἑαυτοῦ ὑποδεεστέρων». Ksn: «Τὰ κυνίδια πολὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῇ γνώμῃ καὶ τῇ γλώσσῃ ὑποδεέστερα ὄντα». Ksn:

Ὑποδεής, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δέος] гл: kam fpikosŭ, saŭ sпepiatŭ.

Ὑπόδειγμα (τὸ), modeлŭ, eksemплъ; semnŭ de пробъ, saŭ sпpe кънoaштepe. [ὑποδείκνυμι]. [de ъnde

Ὑποδειγματικὸς, ἡ, ὸν, чел în fелŭ de eksemплъ, saŭ modeлŭ. [de ъnde

Ὑποδειγματικῶς, adв: în fелŭ de, saŭ пpin eksemплъ.

Ὑποδείδια, noet: în локŭ de ὑποδέδια, tpe: de къ: (în локŭ de пpez:) ал лъї ὑποδείδω.

Ὑπο-δειδίσσομαι, biit: -ίξομαι, kam înfpikoшeзŭ, kam sпepiŭ. ‖ (nestp:) == къ...

Ὑπο-δείδω, biit: -δείσω, (пех: ὑπέδεισα, tpe: de къ: în локŭ de, шi maĭ întpeв: dekit пpez: ὑποδέδια, шi ὑποδέδοικα) мъ kam temŭ, мъ kam sfieskŭ. «Θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν». Om;

Ὑποδείελος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δείλη] fъкъtŭ, saŭ fъкъtopŭ de чева пe sъвt seapъ.

Ὑπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, аpътŭ пe askъnsŭ, saŭ kam întъnekat, daŭ a se înџeлeџe чева, лasŭ a se zъpi. «Χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας». Tкр: 2) аpътŭ пpin eksemплъ, пъїŭ чева sъвt bedepea къїва ъnŭ modeлŭ, аpътŭ, че tpeвъїe sъ fa-къ чiпeва; învъџŭ. «Χαλεπὸν, τοῦ διδασκάλου πονηρῶς τι ὑποδεικνύοντος, καλῶς τοῦτο ποιεῖν μαθεῖν». Ksn: 3) (рар: nestp: saŭ ел:) esŭ de faџъ, мъ аpътŭ. [de ъnde

Ὑποδείκτης, ου (ὁ), повъџъitopŭ, învъџъtopŭ.

Ὑπο-δειλιάω ῶ, biit: -άσω, мъ kam înfpikoшeзŭ, мъ kam sпepiŭ. (se konf: къ ἀποδειλιάω).

Ὑπο-δειμαίνω, biit: -ανῶ, мъ kam sпъїmîntŭ, amŭ oape-kape fpікъ.

Ὑπόδειξις, εως (ἡ), аpътape fъкъtъ пpin oape-kape askъnsŭ semnŭ. [ὑποδείκνυμι).

Ὑπο-δειπνέω -ῶ, biit: -ήσω, чinezŭ în локъл altъїa.

Ὑπο-δέκομαι, Ion: în локŭ de ὑποδέχομαι. [de ъnde

Ὑποδεκτήριον (τὸ), локŭ potpibitŭ ла пpiimipe de скъпape, asiлŭ. [шi

Ὑποδέκτης, ου (ὁ), пpiimitopŭ de чева, saŭ чinева, ==Ὑποδοχεύς; (ъпе-opĭ)==Ἀποδέκτης, kasiepŭ de baнĭ пъвлічĭ. [шi

Ὑποδεκτικὸς, ἡ, ὸν, аплекatŭ, saŭ disпъsŭ ла пpiimipe de oaspe.

Ὑπο-δελεάζω, biit: -άσω, momeskŭ, aмъџeskŭ пe askъnsŭ. 2) мъ къfъndŭ, мъ daŭ afъnd, înnotŭ. (noate întp'aчeastъ însem: tpeвъїe sъ se skpie ὑποβολεάζω, saŭ ὑποβολίζω).

Ὑπο-δέμω, biit: -δεμῶ, zideskŭ челе de жос (челе dintiĭ temeлiĭ) a ле ъnеĭ клъditъpĭ.

Ὑπο-δενδρόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, мъ пpeфакŭ kite пъџinŭ în пomŭ, мъ înaлџŭ tpeptat ка ъnŭ аpвopŭ. (noate гpeш: în локŭ de ἀποδενδρόομαι).

Ὑπο-δενδρυάζω, biit: -άσω, мъ вîpŭ, saŭ пîndeskŭ askъnsŭ (saŭ sъpŭ de o datъ de) sъвt ъnŭ копачїŭ.

Ὑποδέξας, ασα, αν, Ion: în локŭ de ὑποδείξας.

Ὑποδεξίη (ἡ), noet: în локŭ de ὑποδοχὴ, пpiimipe ospitaлiepъ; пpeгъtipe de пpieteneaskъ пpiimipe. [шi

Ὑποδέξιος, η saŭ ος, ον, Ion: potpibitŭ, îndemînatikŭ ла пpiimipe întp' але sale. «Λιμήν—». Ep: лаpгŭ, saŭ îndemînatikŭ. (aлџiĭ îndpent: ὑποδέξιμος). [din

Ὑπόδεξις, εως (ἡ), == Ὑποδοχὴ, вoїoasъ пpiimipe. [ὑποδέχομαι],

Ὑπο-δέομαι, biit: -δεήσομαι, мъ pогŭ къ ъmiлinџъ.

Ὑποδέραιος (ὁ, ἡ), пъptatŭ sъвt (ла) ritŭ. ‖ (sъвst:) Ὑποδέραιον (τὸ), == Περιδέραιον, riopdanŭ, saŭ saлвъ de ritŭ. [шi

Ὑποδερίς, ίδος (ἡ), naptea de жos a ri-tsлsĭ. 2)=Περιδέραιον. [ὑπὸ, δέρη].

Ὑπο-δέρκομαι, biit: -δέρξομαι, (пех: ὑπε-δέρχθην, шi noet: ὑπέδρακον, шi чл:) тъ sïtš пе ssбt окï, кïорsш.

Ὑπο-δέρω, biit: -δερῶ, жsпоïš kïte пsцinš.

Ὑπόδεσις, εως, (ἡ),=(maĭ întpes: de kït) Ὑπόδησις. [шi

Ὑπόδεσμα (τὸ), зълогš. [ὑποδέω]. [de sнde

Ὑποδεσμεύω, biit: -εύσω, шi Ὑποδεσμέω -ῶ, biit: -ήσω,=Ὑποδέω. [шi

Ὑποδέσμιος (ὁ, ἡ), пssš зълогš, зълоцitš.

Ὑποδεσμίς, ίδος (ἡ), dim: ал лsĭ ..

Ὑπόδεσμος (ὁ), faшъ, saš легътsръ de-desssбtsл пърцiĭ dsрste. [шi

Ὑποδεσμὸς (ὁ), Γлs:=Ὑπόδεσις. 2)=Ὑ-πόδεσμα, зълогš. [шi

Ὑποδετέον, nosit: ал лsĭ [ὑποδέω].

Ὑποδέχνυμαι, noet: în локš de...

Ὑπο-δέχομαι, biit: -δέξομαι, пpiimeskš boĭos, npieteneшte în касъ mea, шi чл: «Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ δειδιότα». Iл: Z. «Φεύγων δὲ Φθίην ἐξικόμην ἐς Πηλῆα· ὁ δέ με πρόφρων ὑπεδέξατο». Iл: I. «Ξεῖνον ὑποδέξομαι οἴκῳ». Od: Π. 2) пpiimeskš кïе-mapea (провокарea), saš пъвала връж-maшsлsĭ în nostsл meš, тъ înпpotineskš лsĭ fъръ frikъ; (fir:) pabdš. «Ὁ μὲν ἰαχῇ κεκληγὼς ἐπόρουσεν, ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο». Es: «Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι». Iл: Η. 3) (în цеn:) ïaš ask-пpъmĭ; (de sнde maĭ des) fъгъdsïeskš. «Οὐ βουλομένων δὲ τῶν ἄλλων ἰέναι εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, Ἀθηναῖοι ὑπεδέξαντο». Ep: «Τὸν δεῖνα ἤτεε νῆα· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο». Od: Β. «Ἐπαγγέλλεσθαι μεγάλα ὑποδεκόμενον». Ep: (шi кs inf:) «Ὑπεδέξατο ταῦτα αὐτῷ κατεργάσεσθαι.». Ep: Ὑπέδεκτο τιμὰς δωσέμεν» Om: Imn: «Σῖτόν τε τῇ στρατιῇ ὑποδέκομαι παρέξειν· ἐπὶ δὲ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι». Om: «Οἱ μὲν λοιποὶ ἐπιόντες τὰ θηρία ἐξανίστασαν· οἱ δὲ ἄριστοι διαστάντες τὰ ἀνιστάμενα ὑπεδέχοντο, καὶ ἀνήρουν». Ksn: «Μηχανῷ τοίνυν, ὅπως ἐν δυσχωρίαις τοὺς πολεμίους γιγνομένους ἐν ἐρυμνῷ αὐτὸς ὢν ὑποδέξῃ». Ksn: (шi fir:) «Βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν». Od: Ν. шi Π: 4) кs тsлцsmipe пpiimeskš (тъ înдsплекš ла) чева de sнnš; (despre psгъ) asksлtš пpiimind. «Πολλὴ οἱ ἔσπετο τιμή, ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑπεδέξεται εὐχάς». Es: «Ἐρώτα, τίς εἴη ὅ μοι δούς· ἐγὼ δὲ ἐφάμην ἐκεῖνον· ὁ δὲ ὑπεδέκετο». Ep; «Ὑποδεξάμενον δέ μιν ἄσμενον τοὺς λόγους». Ep: 5) biš, (шi despre neînsšfл:) staš îndsrъ dsпе altsл, = Διαδέχομαι, sskчedš. «Κάθηνται δ' ἐν κύκλῳ, μέσος μὲν ὁ κράτιστος· ὁ δ' ὑποδεχόμενος παρ' αὐτῷ· ἐφεξῆς δ' ἑκατέρωθεν οἱ ἄλλοι κατ' ἀξίαν τῆς ὑπεροχῆς». At: «Τῶν Θερμοπυλέων τὸ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς ὁδοῦ θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα». Ep: 6) (despre mstepĭ) ïaš în nînteчe, тъ însорцошezš.

Ὑπο-δέω, biit: δήσω, легš dedesssбt; (пpinч: miж:) тъ înкалцš. «Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν σύ, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρης». Ep: «Κέλευε σφέας κοθόρνους ὑποδέεσθαι». Ep: (шi absoл:) «Ὅσοι ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο». Ksn: înкълцацĭ. «Δραμεῖν θᾶττον ἀνηπόδυτον ἢ ὑποδεδεμένον». Ksn: «Ἔτυχον ὑποδουμένη». Apstf: 2) пsïš чева зълогš, зълоцeskš.

Ὑποδεῶς, (пpinч: maĭ întp: кompap: ὑποδεέστερον) adb: = Ἔλαττον, maĭ пsцin, maĭ de жos. [ὑποδεής].

Ὑπόδηλος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δῆλος] кam (saš destsл) възsтš, înbedepatš. [de sнde

Ὑποδηλόω -ῶ, biit: -ώσω, apътš destsл de faцъ, înbedepezš; saš кam пе asкsпsš (întenekat) fakš кsnoskstš, daš a se înцелеце чева. [de sнde

Ὑποδήλωσις, εως (ἡ), apътape, inкsпo-mtinцape пpin semne, saš nsde пsmaĭ.

Ὑπόδημα (τὸ), оninкъ (легатъ кs пожiцe). «Κοῖλον —». Лкs: (în цеn:) înкълцъminte (чismъ, шi чл). [ὑποδέω].

Ὑποδημάτιον (τὸ), dim: ал лsĭ ὑπόδημα, oninкsцъ, чismsлiцъ, шi чл:

Ὑποδηματορράφος (ὁ, ἡ), кssъtopš de înкълцъminte, oninкapš, saš чismapš. [ὑπόδημα, ῥάπτω].

Ὑπο-δηόω, -ῶ, biit: -ώσω, noet:=Δηόω, npadš, pssтiezš пpin жъfsipe, saš пîpжолipe.

Ὑπόδησις, εως (ἡ), легаpe dedesssбt. (akt: saš nas:); (пpinч:) înкълцаpe кs op чe; (пpin întind:) în локš de ὑπόδημα; (med:)=Ὑπόδεσμος. [ὑποδέω].

Ὑπο-δια-βάλλω, biit: -βαλῶ, калomniš, пîpъskš пе asкsпsš, zabistsïeskš.

Ὑπο-δια-βιβρώσκω, biit: -βρώσομαι, pozš пе nesimцite, kîte пsцinš.

Ὑπο-δια-βόσκω, biit: -βοσκήσω, пstpeskš кam ksmпътat, saš пsцin цiš пе хpanъ (miж:) =Ὑποδιαβιβρώσκω.

Ὑποδιαζευκτικός, ή, όν, кam despъpцitiвš [ὑπὸ, διαζευκτικός].

Ὑποδιαίρεσις, εως (ἡ), sȣв-înпърцire. [din
Ὑπο-δι-αιρέω -ῶ, виit: -ήσω, (пеx: ὑπο-διεῖλον, ши чл:) sȣв-înпарцȣ în maĭ miчĭ пърцĭ чеea че este o datъ înпърцitȣ.
Ὑπο-δια-κονέω -ῶ, ши (miж:) -έομαι -οῦμαι, виit: -ήσω, -ομαι, sîntȣ (slȣжeskȣ ka)...
Ὑποδιάκονος (ὁ), sȣв slȣжitорȣ; (Бisеp.) îпо(sȣв)diakoнȣ, slȣжitорȣ în sfinteлe slȣжвe sȣв altȣ diakoнȣ. [ὑπὸ,διάκονος].
Ὑπο-δια-νοέομαι -οῦμαι, виit: ήσομαι, mъ rîndeskȣ în sineмĭ.
Ὑπο-δια-σπάω -ῶ, виit: -σπάσω, des-парцȣ чева пȣцin saȣ оаре-кȣm în silъ.
Ὑποδιαστολή (ἡ), пȣцinъ оаре-каре des-пърцire, saȣ deosевire; (пpiнч: грам:) în-пърцire de frasȣ în maĭ miчĭ пърцĭ; o virгȣлъ, ȣнȣ desпърцitорȣ semnȣ, прin каре se desпapt silaвeлe ȣneĭ ziчeрĭ sпре deosевire de alta asemenea. (sпре екs:) ὅ, τι, ор че, ши ὅτι, къ. [ὑποδιαστέλλω].
Ὑπο-δια-φέρω, виit: -δι-οίσω (пеx: ὑποδι-ήνεγκα, ши чл:) fakȣ, saȣ mъ sileskȣ a fa-че пе чineва întр'ȣнȣ kiпȣ a'шĭ skimвa пърерea (sistema, ши чл:).
Ὑπο-δια-φθείρω, виit: -φθερῶ, корȣпȣ,stрikȣ пе askȣnsȣ, saȣ kîte пȣцinȣ.
Ὑποδιδάσκαλος (ὁ), sȣв-înвъцътоpȣ; (пpiнч:)=Χοροδιδάσκαλος. [din
Ὑπο-διδάσκω, виit: -διδάξω, înвъцȣ пе чi-неvа sȣв поваца, saȣ dȣпе diktарea al-tȣia.
Ὑπο-διδράσκω, виit: ὑπο-δράσομαι, (пеx: ὑπέδραν, ши чл:) fȣгȣ пе askȣnsȣ, saȣ mъ fȣгъpeskȣ.
Ὑπο-δίδωμι, виit: ὑπο-δώσω, (пеx:- ὑπέδωκα, ши чл:) mъ sȣпȣiȣ, mъ плекȣ; skazȣ, mъ treкȣ (din floарea mea); (despre zi dipĭ) staȣ sъ kazȣ. «Τὰ ὑποδεδωκότα τῶν δημίων ἔργων ἀνακτώμενος». Flstр:
Ὑποδιήγησις, εως (ἡ), (în ptр:) partea a doa a parацii (a повеstireĭ), ȣnde se ek-sпликъ пpiчineлe întîmплърiлор. [ὑποδιηγέομαι].
Ὑπο-δικάζω, виit: -άσω, (кȣ dat: indiр:) sȣпȣiȣ ла osîndъ, saȣ învinовъцeskȣ пе чineva în чева. [din
Ὑπόδικος (ὁ, ἡ), sȣпȣsȣ ла жȣdiкатъ, пî-рîtȣ; vinoвatȣ, sȣв osîndъ. «Ἀσεβείας —» Plt: "Τῆς βλάβης —„, Jks: îndatорatȣ a плъti пагȣва. [ὑπὸ, δίκη].
Ὑπο-δινέω -ῶ, виit: -ήσω, învълtорeskȣ, învîrteskȣ пе dedesȣвt, saȣ пȣцin.
Ὑποδιοικητής, οῦ (ὁ), sȣв-kîрmȣitорȣ, saȣ sȣв-administраторȣ. [ὑποδιοικέω].
Ὑποδιπλάσιος, α, ον, чел пе жȣmъtate maĭ пȣцinȣ dekît îndoitȣл. [ши
Ὑπο-διπλόω -ῶ, виit: -ώσω, гls: îndoĭeskȣ пе dedesȣвt. [ὑπὸ, διπλόος -οῦς]. [de ȣnde
Ὑποδίπλωσις, εως (ἡ), îndoire пе dedesȣвt.
Ὑποδίφθερος (ὁ, ἡ), кънtȣшitȣ пе dedesȣвt, saȣ пе dînъȣntpȣ кȣ пieлe saȣ влanъ, влъnitȣ. [ὑπὸ, διφθέρα].
Ὑποδίψιος (ὁ, ἡ), кam însetъtорȣ. [ши
Ὑπόδιψος (ὁ, ἡ), кam însetatȣ. [ὑπὸ, δίψα].
Ὑποδμηθείς, εῖσα, ἐν, поet: пas: пеx: 1 de пaртч: ал лȣĭ ὑποδαμάω.
Ὑποδμώς, ῶος (ὁ), поet: slȣгъ, = Θεράπων; saȣ ровȣ, = Δοῦλος.
Ὑποδορά (ἡ), жȣпȣire кȣ înчetȣл, saȣ kîte пȣцinȣ. [ὑποδέρω].
Ὑπόδοσις, εως (ἡ), [ὑποδίδωμι] înпȣцinаре. (în Esxл: se îndрепt: ὑπόδυσις).
Ὑπόδουλος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, δοῦλος] кȣ totȣл ровȣ sȣв stъпînirea altȣia. [de ȣnde
Ὑποδουλόω -ῶ, виit: -ώσω, ровeskȣ пе чineva sȣв altȣл.
Ὑποδοχεῖον (τὸ), локȣ de пpiimire de оаsпeцĭ (ханȣ, saȣ otелȣ, оsпелȣ). [ши
Ὑποδοχεύς, έως (ὁ), пpiimitорȣ de оа-sпeцĭ. [din
Ὑποδοχή (ἡ), пpiimire de оаsпъtȣ; saȣ оsпъtаре. «Εἰς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ». Ep: 2) пpiimire кȣ mȣлцȣmire, апровare, saȣ înкȣviinцаре de чева. «Εἰς ὑποδοχὴν πάντα ποιεῖν τινί». Esxл: sпре плъчerea кȣĭ-ва. 3) rîndȣ, skoпȣ, nъdeжde. «Εἰς ὑποδοχὴν τοῦ καὶ αὐτοί ποτε τῶν ὁμοίων ἀξιωθῆναι». D. Kas: 4) (пpin întind:) локȣ de пpiimire de оаsпeцĭ, = Ὑποδοχεῖον; (пpin ȣрm:) локȣ de skъпаре, asilȣ; (fir:) miж-локȣ de ажȣtорȣ, înlesniчiȣne. «Κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὀμβρίοις ὕδασιν». Apst: "Ναυσὶ καλλίστας καὶ ἀσφαλεστάτας ὑποδοχὰς ἔχει (ἡ Ἀττική), ὅπου γ' ἐστιν εἰσορμισθέντας ἡδέως ἕνεκα χειμῶνος ἀναπαύεσθαι„. Ksn: "Πρὸς δέ τοῦτο καλὴν μὲν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, καλὰς δ' ἐκ φύσεως ὁρμὰς αὐτὸς ἐπὶ τὸ δέον„. Плв: [ὑποδέχομαι].
Ὑπόδρα, ши Ὑποδράξ, adв: поet: [ὑποδέρκομαι] кȣ kiорȣшъ, въпȣitоаре saȣ selвa-tikъ къȣtъtȣpъ.
Ὑποδρακεῖν, поet: пеx: 2: de inf: ал лȣĭ ὑποδέρκομαι.
Ὑπο-δραματουργέω -ῶ, виit: -ήσω, repre-sintȣ o a doilea (de maĭ de жоs) персоанъ a dрameĭ. (vezĭ ши δευτεραγωνιστέω).
Ὑποδραμεῖν, пеx: 2: de inf: ал лȣĭ ὑποτρέχω.
Ὑπο-δράσσομαι (-δράττομαι), виit: -δράξο-

μαι, (кв џen:) апвкв, пвїв (saв mъ sileskв a пвпе) ла minъ чева кат пе askвnsв, saв кв оаре-каре пе d' алъtвреа mijлокв.

Ὑπο-δράω -ῶ, виit: -δράσω, =Ὑπουργῶ, sлвжeskв.

Ὑποδρὴς ... (ὁ), поеt: Ion: въzъtорв, saв въzвtв кїорвт (кв коada окїлвї), dвшmanв, бъпвitв. [ὑπόδρα].

Ὑποδρήσσω, поеt: Ion: în локв de ὑποδράω. [de вnde

Ὑποδρήστειρα (ἡ), поеt: Ion: fem: ал лвї...

Ὑποδρηστὴρ (ὁ), поеt: sвбt-лвкрътopв, sлвгъ, =Ὑπηρέτης.

Ὑπόδριμυς, εος (ὁ, ἡ), кат акрв (кат înџепоsв ла гвstв); (fir:) кат atinгъtорв, sвпъръtорв. [ὑπὸ, δριμύς].

Ὑποδρομὴ (ἡ), алергаре sпре skъпаре; локв de skъпаре, asiлв; поptв. 2) плекъчївпе, вmiлinџъ, mijлокв жositв de a kîштiга fавоареа квїва. [шi

Ὑπόδρομος (ὁ, ἡ), (кв џen: saв dat:) алергatв, pefвџitв sвбt чева. «Ἴχνους —». Евр: чел de dînaintea пічоарелор, saв de înпїedikape. ‖ (sвбst:)=Ὑποδρομή, локв de skъпаре, поptв; гвръ, întpape; (fir:) întpodвчере. «Τῆς ἐπιστήμης —,,. Nkmx: 2) вnв felв de пъїanжinв (Ελι: Ζ. ιστ'. στ'. 25). [ὑποδρέμω=ὑποτρέχω].

Ὑπόδροσος (ὁ, ἡ), кат ръкоросв, saв ръкоritв (ръкоriцелв). (ὑπὸ, δρόσος].

Ὑποδρώωσι, поеt: Ion: în локв de ὑποδρῶσι, a 3: înː пеps: de хоt: ал лвї ὑποδράω.

Ὑπο-δύνω, saв (maї des)...

Ὑπο-δύομαι, виit: -δύσομαι, (пех: ὑπέδυν, шi чл:) mъ вірв dedesвбt; mъ квfвndв (обіч: кв ак:). «Ὑποδῦσα θαλάσσης κόλπον,,. Od: Δ. "Βύθιος ὑποδὺς, καθάπερ οἱ λάροι,,. Лвч: «Τάφον ὑπέδυ,,. Лks: s' a înmopmîntat. (шi кв џen: кв преп:) "Ὑποδυόμενος ὑπὸ τῶν κεραμίδων,,. Apst: (шi кв dat: пар. «Πᾶσιν δ' ὑπέδυ γόος,,. Od: K. Ïa копрins. (fъръ каzв). "Χρὴ ὁρμῶντος τοῦ ἵππου προνεύειν· ἧττον γὰρ ἂν καὶ ὑποδύοι ὁ ἵππος, καὶ ἀναβάλλοι τὸν ἀναβάτην,,. Ksn: 2) (прin întind:) apdikв, ïaв asвпръmї, fъгъdвїeskв, întpeпрinzв чева. "Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἑταῖροι, ... ἐπὶ νῆας φερέτην,,. Iл: Θ. (шi fir:). "Ἑκόντες ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον,,. Ep: "Ὑπέδυνε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου,,. Ep: "Πάντα μὲν πόνον, πάντα δὲ κίνδυνον ὑποδύονται,,. Ksn: (шi кв inf:). "Ἢ καὶ ταύτην... τὴν δικαιοσύνην σὺ ὑποδύῃ διδάσκειν»; Ksn: 3) mъ înвракв, поptв. "Ὑπόδυθι τασδὶ τὰς Λακωνικὰς,,. Apstf: «Ὑποδῦναι τὸ τῆς ἀπάτης προσωπεῖον,,. Xps: (шi кв dat: ал преп:) "Κιθῶνας ὑποδύνειν τοῖς εἵμασι,,. Ep: [de вnde прin întind:) "Τὸν Δία ὑποδυόμενος,,. Лks: pепresintînd (în teatpв). 4) (fir:) pefвгв sвбt апърареа квїва, saв mъ sileskв a intpa în драгоstea квїва. "Ὑπὸ τὸν Καίσαρα ὑποδύς,,. Пл: (вezi шi ὑπέρχομαι, шi ὑποτρέχω). 4) (вне-орї) поеt: esв d' asвпра (кв џen:). "Θάμνων ὑπεδύσατο,,. Od: Z. (шi fir:) "Κακῶν ὑποδύσεαι ἤδη,,. Od: Υ. te веї isбъвi. [de вnde

Ὑπόδυσις, εως (ἡ), вîpîpe dedesвбt (акt: saв пas:); квfвndаре înъвntpв; (прin întind:) локв, вnde se поате чinева вîpî, askвnde sпре skъпаре; (кв џen: fir:) isбъвipe.

Ὑποδύσκολος (ὁ, ἡ), кат îndъpъtnikв, кат чївdatв. [ὑπὸ, δύσκολος].

Ὑποδυσφορέω -ῶ, виit: -ήσω, mъ кат пекъжeskв, mъ кат sвпъръ. [din

Ὑποδύσφορος (ὁ, ἡ), кат пекъжitв, кат sвпъратв. [ὑπὸ, δύσφορος].

Ὑπο-δυσχαιραίνω, виit: -ανῶ, =Ὑποδυσφορέω, mъ кат пеmвлцвmeskв, mъ кат пекъжeskв, simцв оаре-каре stpimtораpe în чева.

Ὑποδυσώδης, εος (ὁ, ἡ), кат пвtвposв. [ὑπὸ, δυσώδης].

Ὑπο-δυσωπέω -ῶ, виit: -ήσω, fакв пе чinева a se pвшina, a se sfii оаре-квm.

Ὑποδύτης, ου (ὁ), хаїнъ пе dedesвбt. [din

Ὑπο-δύω, виit: -δύσω, pap în локв de ὑποδύνω.

Ὑπο-δωρίζω, виit: -ίσω, кат imitв (прinч: în пронвнціе) пе Dopienї.

Ὑπο-δώριος (ὁ, ἡ), apie de векїеа mвsikъ пе sвбt (кат апроніatъ de) чеа Dopikъ. [ὑπὸ, Δώριος].

Ὑποδωριστὶ, adв: dвпе кіпвл sвбt-dopikв ал векїеї mвsiче· [ὑποδωρίζω].

Ὑπο-εικάθω, шi Ὑπο-είκω, поеt: în локв de ὑπείκω.

Ὑποεργὸς (ὁ, ἡ), поеt: Ion: în локв de ὑπουργός.

Ὑπο-ζακορεύω. виit: εύσω, sîntв (sлвжeskв în temплв ка)...

Ὑποζάκορος (ὁ, ἡ), sлвжitорв în temплв sвбt чел dintїї îпгріжitорв (eпistatв) ал лвї. (вezї νεωκόρος). [ὑπὸ, ζάκορος].

Ὑπο-ζεύγνυμι, виit: -ζεύξω, (пas: пех: 2: ὑπεζύγην, шi чл:) пвїв sвбt жвгв; (прin întind:) конлегв, însoцeskв; (fir:) sвпвїврoвeskв; (шi пas:) mъ sвпвїв, mъ pове,

skȣ; (прin ȣрт:) равdȣ; (despre лȣкр:) mъ dedȣкȣ sȣвt чева (кȣ dat: indip:). "Τῷ δ' ὑπεζύγην πόνῳ». Sof: m' am înѕъpчînat кȣ ачеаstъ osteneaлъ. (ші пas:) «Ὑπέζευκται ἑνὶ γένει». Apst: se dedȣче sȣвt... [de ȣnde

Ὑπόζευξις, εως (ἡ), sȣвt-жȣгаре; (fir:) копoлегаре, înпреȣпаре; saȣ sȣпȣпере(акt:).

Ὑπο-ζέω, biit: -ζέσω, înчепȣ a ferве, daȣ ȣndъ.

Ὑπο-ζοφάω -ῶ, (fъръ biit:) noet: sîntȣ кam întȣnekosȣ, saȣ кam înkisȣ ла faцъ, кam negpiчosȣ.

Ὑποζοφόωσα, noet: (прin întpeпȣпере de o) în локȣ de ὑποζοφῶσα, fem: partiч: ал лȣї ὑποζοφάω.

Ὑποζύγιος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt жȣгȣ, sȣвжȣgatȣ. || (sȣвst:) Ὑποζύγιον (se înц: κτῆνος), tpъгъtopȣ sȣвt жȣгȣ ла карȣ, ші чл: "Τὰς ἁμάξας ἄνευ τῶν ὑποζυγίων». Тȣч: "Ὑποζυγίοις ἀλοῶσι τὸν σῖτον, ὑποζύγια δὲ καλούμενα οἶσθα πάντα ὁμοίως, βοῦς, ἡμιόνους, ἵππους,,. Ksn: [ὑπὸ, ζυγὸς]. [de ȣnde

Ὑποζυγιώδης, εος (ὁ, ἡ), ка ȣпȣ (asemenea ȣпȣї) tpъгъtopȣ sȣвt жȣгȣ, dobitokosȣ.

Ὑπόζυγος (ὁ, ἡ), (papȣ, saȣ îndoïosȣ) în локȣ de ὑποζύγιος. [de ȣnde

Ὑποζυγόω -ῶ, biit: ώσω, = Ὑποζεύγνυμι.

Ὑπόζυμος (ὁ, ἡ) ȣmflatȣ, dospitȣ прin (saȣ ка прin) алȣatȣ. [ὑπὸ, ζύμη].

Ὑπ-όζω, biit: -οζήσω, (tpe: de кȣ; în локȣ de прez: ὑπόδωδα) кam amȣ miposȣ (вȣпȣ saȣ ръȣ).

Ὑπο-ζωγραφέω -ῶ, biit: -ήσω, zȣгръвеskȣ кam întȣnekat, saȣ fakȣ isbodȣ, desemnezȣ пȣmaї.

Ὑπόζωμα (τὸ). [ὑποζώννυμι] (în цen:)= Διάζωμα; (partik: antm:) =Διάφραγμα (вeзї ziч:). 2) skîndȣpa копoлегъtoape de пepeцiї корьвiї, кape tot de o datъ slȣжеште ші de лавiцъ вîslaшiлор. 3) (глs:) miжлокȣл кîpmeї.

Ὑποζώνιον (τὸ), вpîȣ пе dedesȣвtȣл înчiпгъtoapeї, (Тȣрч:) kimipȣ. [ὑπὸ, ζώνη].

Ὑπο-ζώννυμι (ζωννύω), biit: -ζώσω, (пas: tpe: de кȣ: ὑπέζωσμαι, ші чл:) înчiпгȣ пе dedesȣвt, stpîпгȣ кȣ (saȣ ка кȣ) înчiпгъtoape; легȣ înпpeȣпъ; (miж:) îmї sȣmeцȣ (apdikȣ în sȣs) xaїna кȣ înчiпгъtoape; (прin întind:) гъteskȣ, (miж:) mъ гъteskȣ (mъ sȣmeцȣ) de чева. "Ναῦς —,,. Плв: ле întъpeskȣ кȣ ὑπόζωμα (вeзї ziч:). «Τοῖς ποσὶν ὑποζώσας ἀνέκλινεν ὕπτιον,,. Епгр: (ші miж:) "Ξίφη ὑπεζωσμένος,,. Пл: пȣрtînd ла вpîȣл лор. "Χρυσοῦς τετρακοσίους ὑπεζωσμένος,,. Пл: aвînd în kimipȣ. "Νηδὺν ὑπέζωσται λευκὴν». Елї: (ші aвsол:). "Ὑπεζωσμένος (se înц: τὴν ἐσθῆτα),,. Лкs: sȣmesȣ, rata

Ὑπόζωσμα (τὸ), =Ὑπόζωμα.

Ὑπο-θάλπω, biit: -θάλψω, пȣцin înкълzeskȣ, цiȣ în кȣтпъtatъ ші dъinoasъ кълdȣpъ (ка клошка оȣъле). 2) noet: înfepвîntȣ, apzȣ пе dînъȣntpȣ, saȣ пе aвкȣпsȣ. "Ὑπό με θάλπουσι μανίαι,,. Esxл:

Ὑπο-θειάζω, biit: -άσω, кam înzeeskȣ (кȣ лаȣde ші чл:).

Ὑπόθεμα (τὸ), пȣsȣ dedesȣвt, temeлie, вasȣ (пiчорȣ, saȣ piedestaлȣ). [ὑποτίθημι].

Ὑπόθεναρ (τὸ), палма mîneї, saȣ partea de ла deцetȣл чел mape пînъ ла чел mikȣ. [ὑπὸ, θέναρ].

Ὑπο-θερμαίνω, biit: -ανῶ, înкълzeskȣ, înfepвîntȣ пȣцin; (fir:) aпpinzȣ, întъpitȣ. "Ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι,,. Om: s' a кam înfepвîntat. "Ὑποθερμανθεὶς τῷ θυμῷ,,. Sȣid; [din

Ὑπόθερμος (ὁ, ἡ), кam fepвinte; (ші fir:) кam desmetikȣ. [ὑπὸ, θερμός].

Ὑπόθεσις, εως (ἡ), пȣпере dedesȣвt, ші чл: 2) (oвiч: прin întind:) temeлie, вasȣ. "Αὕτη γὰρ οἷον ὑπόθεσις ші φύσις δένδρων ἐστί,,. Tfp: (вeзї ші ὑπόστασις). 3) (maї des fir:) matepia (sȣвiektȣл) кȣвîntȣлȣї, saȣ opкъpia fante; oвiektȣ de noemъ; fondȣ de ȣпȣ кȣвîntȣ opatopikȣ; пpoпosiцie de diskȣцie. «Ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανάγων τὸν λόγον,,. Ksn: «Πολλὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἰκείως διαλεχθείς». Diod: "Εὖ τῇ ὑποθέσει ὅλον τὸν λόγον βοηθοῦντα παρέσχησαι· ὑπέθου γὰρ ші чл:,,. Ksn: (partik: fлsf:) чева sȣпosatȣ de sirȣpȣ spre înтъpipe, saȣ înкpediнцape de алтȣ чева; (în цen:) skoпȣ, tepminȣ, sfîpшitȣ пpoпȣsȣ înainte; воiнцъ xotъpîtъ. «Ἐξέτησε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον,,. Dm: пpiчiпъ, saȣ пpiчiпȣipe, пpeteкstȣ. "Πολέμου—,,. Пл: (кпe-opї) sfȣiкipe, повацъ, =Ὑποβολή, Ὑποθήκη. [ші [ші

Ὑποθετέος, α, ον, пosit: ал лȣї ὑποτίθημι.

Ὑποθέτης, ου (ὁ), =Ὑποβολεύς, чел че diktеazъ, saȣ dъ sȣвiektȣ, пpiчiпъ ла чева. [ші

Ὑποθετικός, ἡ, ὸν, sȣпositiвȣ, пȣtinчosȣ a fi. 2) îndemînatikȣ ла diktape, saȣ повъцȣipe. 3) (гpam:) însemпъtiвȣ de sȣпosiцie. "Σύνδεσμος—,,. [ὑποτίθημι]. [de ȣnde

Ὑποθετικῶς, adв: în кiпȣ sȣпositiвȣ, прin sȣпosiцie.

Ὑπόθετος (ὁ, ἡ), пȣsȣ, saȣ de пȣs de·

desѫвt. || (sѫвst:) «Ὑπόθετον (se înц: φάρμακον),,. Med: sъпѫпашѫ (ші челе asemenea) пѫsѫ în шezѫtѫ пentpѫ înлesпipe de eшipe afapъ, (Fpanц:) suppositoire. [ὑποτίθημι].

Ὑπόθευ, noet: în лoкѫ de, ὑπόθου, a 2: sinr: пeps: de miж: пex: 2: de пopѫпч: aл лѫĭ ὑποτίθημι.

Ὑπο-θέω, вiit: -θεύσομαι, aлepгѫ пe dedesѫвt, saѫ пe askѫsѫ, saѫ maĭ 'nainte (кa sъ taĭѫ dpѫmѫл кѫĭвa), =Ὑποτρέχω. "Διώκουσι δὲ αἱ μὲν (κύνες) ἀρχόμεναι σφόδρα.., αἱ δὲ ὑποθέουσιν, εἶτα ἁμαρτάνουσι,,. Ksп: (кѫ aк: кѫ пpeп:) isвeskѫ din пîndъ (fъpъ вeste). "Πότ' ἐχθρὸν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι, ἀλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς,,. Пind:

Ὑπο-θεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, пpiвeskѫ пe dedesѫвt, saѫ din жos; вaгѫ de seamъ пe askѫпsѫ.

Ὑπο-θήγω, вiit: -θήξω, askѫцѫ пѫцin чeвa; (fir:) zъdъpъskѫ, întъpîtѫ пe askѫпsѫ.

Ὑποθήκη (ἡ), =Ὑπόθεμα, вasѫ, temélie; (fir:) пoвaцъ, opdinѫ, пopѫпкъ, înвъцътѫpъ. 2) zълoгѫ (ipotekъ). «Παρέχειν τοῖς δανείσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον». Dm: [ὑποτίθημι]. [de ѫnde

Ὑποθηκιμαῖος, α, ον, datѫ de zълoгѫ, ipotekatѫ.

Ὑπόθημα (τὸ), =Ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσύνη (ἡ), = Ὑποθήκη, sfъtѫipe, пoвaцъ, înвъцътѫpъ. [din

Ὑποθήμων, ονος (ὁ, ἡ), =Ὑποθέτης.

Ὑποθήριον (τὸ), ѫпѫ felѫ de aлifie, saѫ emплastpѫ. [ὑπὸ, θηρίον].

Ὑπο-θλίβω, вiit: -θλίψω, stpiвeskѫ пѫцin, saѫ ѫшѫpeл. чeвa.

Ὑπο-θολόω -ῶ, вiit: -ώσω, tѫpвѫpѫ пѫцin

Ὑπο-θόρνυμαι, вiit: -θοροῦμαι, (пex: ὑπέθορον, ші чл:)=Ἐπιθόρνυμι, înкaлiкѫ (desppe tpѫпeaska înпpeѫпape a вiteлop).

Ὑπο-θορυβέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakѫ пѫцinѫ чeвa sгomotѫ, гълъцie.

Ὑπο-θράττω, вiit: -θράξω, Ал: în лoкѫ de ὑποταράττω.

Ὑπο-θραύω, вiit: -θραύσω, sпapгѫ, sдpoвeskѫ пѫцin чeвa.

Ὑπο-θρηνέω -ῶ, вiit: -ήσω, плîпгѫ пѫцin, saѫ înчet; (кѫ aк:) жълeskѫ плîпгîпd пe чiпeвa.

Ὑπο-θρόνιον (τὸ), [ὑπὸ, θρόνος]=Θρῆνυς, skъѫпашѫ (desѫвt пiчoape), taвѫpeлъ.

Ὑπο-θρύπτομαι, вiit: -θρύψομαι, mъ кam moлeшeskѫ, sлъвeskѫ пѫцin чeвa; (fir:) mъ пoptѫ кam пpefъкѫt, saѫ кѫ oape-кape кѫшпътѫ. 2) (кѫ dat:) mъ desfъtezѫ кam пe askѫпsѫ în чeвa. «Ὑπεθρύφθην μετώπῳ». Eпгp: m' am desfъtat sъpѫtînd fѫpiш пe fpѫпte.

Ὑπο-θρώσκω, вiit: -θοροῦμαι, (пex: ὑπέθορον, ші чл:) sъpѫ din жos, esѫ în faцa aпeĭ; saлtѫ. 2) =Ὑποθόρνυμαι.

Ὑποθυμίαμα (τὸ), miposѫл eвapopatѫ dintp' o apomъ. [ші

Ὑποθυμιὰς, άδος (ἡ), кѫпѫпъ de fлopĭ пѫptatъ înпpeжѫpѫл гîtѫлѫĭ (пeпtpѫ maĭ mѫлtъ doвîndipe a miposѫлѫĭ лop). [ші

Ὑποθυμίασις, εως (ἡ), afѫmape кѫ tъmîie saѫ aлte mipodiĭ ші apome. [din

Ὑπο-θυμιάω -ῶ, вiit: -άσω, apzѫ (afѫmѫ кѫ) tъmîie saѫ aлte mipodiĭ.

Ὑποθυμίς, ίδος (ἡ),=Ὑποθυμιάς. 2) ѫпѫ felѫ de пasъpe, (Apstf: Пas: 302).

Ὑποθυρίς, ίδος (ἡ), ші

Ὑπόθυρον (τὸ), пpaгѫл ѫшeĭ. [ὑπὸ, θύρα].

Ὑπόθυψις, εως (ἡ), aцîцape de fokѫ; (fir:) zъdъpîpe, îndemпape. [ὑποτύφω].

Ὑπο-θωπεύω, вiit -εύσω, лiпгѫшeskѫ кam п' aлъtѫpea, întp' ѫпѫ кipѫ askѫпsѫ, пe пesiшцite.

Ὑπο-θωρήσσω, вiit: -ήξω, poet: înapmezѫ пe askѫпsѫ. 2) (miж: Skp:) mъ кam îпвътѫ.

Ὑπο-θωΰζω, вiit: -ΰξω, (кѫ dat:) stpiгѫ кam înчet кътpe чiпeвa, îл îndemпѫ, îл înкѫpaжezѫ кѫ înчetiпeлѫ глasѫ.

Ὑπο-ϊάχω, вiit: -ϊαχήσω, poet: pesѫпѫ adînк, =Ὑπηχῶ.

Ὑπ-οίγνυμι (-οίγω), вiit: -οίξω, (пex: ὑπέφξα, ші чл:) deskizѫ пe askѫпsѫ, saѫ пѫцin.

Ὑπ-οιδαίνω, вiit: -οιδήσω, ѫmflѫ пѫцiпeл. [de ѫnde

Ὑποιδαλέος, α, ον, кam ѫmflatѫ.

Ὑπ-οιδάω (ші Ion: -έω) -ῶ, вiit: -ήσω, mъ кam ѫmflѫ, saѫ sîntѫ кam ѫmflatѫ.

Ὑπ-οικέω -ῶ, вiit: -ήσω, лoкѫieskѫ (ші miж: sîntѫ askѫпsѫ) înъѫпtpѫ, saѫ sѫвt чeвa. (вezĭ ші ὑποικουρέω).

Ὑπ-οικίζομαι, вiit: -οικισθήσομαι, вiѫ de лoкѫieskѫ, saѫ (fir:) mъ askѫпzѫ sѫвt чeвa.

Ὑπ-οικοδομέω -ῶ, вiit: -ήσω, zideskѫ dedesѫвt saѫ de лa îndemîпъ чeвa, pepapezѫ.

Ὑπ-οικουρέω -ῶ, вiit: -ήσω, dъiпezѫ шezîпd askѫпsѫ, вîpîtѫ, înкѫĭвatѫ ѫпdeвa. "Λεληθός τι μῖσος ὑποικουροῦν». Пл: (ші кѫ aк: aл пpeп:). "Νόσος ὑποικούρησεν αὐτούς,,. Пл: s'a înкѫĭвat întp'înшiĭ. 2) (fir:) пѫĭѫ пe askѫпsѫ zizъпiĭ, iпtpiцĭ, mъ siлeskѫ a aмъцi пe чiпeвa. «Ὀλίγους δέ τινας οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ φήσας ὑποικουρεῖν». Пл: (ші кѫ aк:) "Ὑποικούρει τὴν στρατιάν, καὶ παρώξυνε κα-

τὰ τοῦ... Пл: (ші кꙋ dat: opran:). "Χρήμασι πολλοὺς ὑποικουρῶν καὶ διαφθείρων ἄρχοντας,,. Пл. (saꙋ antixap:) "Ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν.,,. Apstf:

Ὑπ-οιμώζω, віit: -ώξω, плînгꙋ sꙋsпinînd înчet.

Ὕποινος (ὁ, ἡ), плinꙋ de вinꙋ. «Βότρυς —,,. Filstp: 2) кam вeatꙋ.

Ὑπ-οίομαι, віit: -οιήσομαι, (пех: ὑπῳήθην, ші чл) кam rîndeskꙋ, вънꙋїeskꙋ чева.

Ὑποιστὸς, ἡ, ὸν, [ὑποίσω] de sꙋfepit.

Ὑπο-ϊσχάνω, ші Ὑποίσχω, поеt: Ion: în локꙋ de ὑπέχω; ші ‖ (miж:) în локꙋ de ὑπισχνέομαι.

Ὑποίσω, віit: ал лꙋї ὑποφέρω.

Ὑπο-καθαίρω, віit: -αρῶ, кꙋръцꙋ пе din жos (stomaxꙋл), saꙋ кꙋ о ꙋшꙋрікъ кꙋръцenie. [de ꙋnde

Ὑποκάθαρσις, εως (ἡ), пе din жos, saꙋ ꙋшоаръ кꙋръцipe.

Ὑπο-καθ-έζομαι, віit: -εδοῦμαι, =Ὑποκάθημαι; (пpinч:) пîndeskꙋ.

Ὑπο-καθ-εύδω, віit: -ευδήσω, dopmꙋ пꙋцin, saꙋ sꙋвt чева.

Ὑπο-κάθ-ημαι, (пpeл: ὑπεκαθήμην) шezꙋ sꙋвt, жos, saꙋ maї жos; (пpin întind:) шezꙋ fъpъ tpeaвъ. 2) (maї des) amtentꙋ ꙋndeва; (паptік:) пîndeskꙋ пе вpъжmamꙋ aшezatꙋ în sirꙋpꙋ локꙋ. «Ὑποκαθῆσθαι χωρίοις ἰσχυροῖς». D: Ал: (ші кꙋ ак:) «Ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ὑποκατημένους τὸν βάρβαρον». Ep:

Ὑπο-καθ-ίζω, віit: -ίσω, aшezꙋ пе чineва жos, saꙋ ла пîndъ. ‖ (ел: saꙋ пеstp: ші miж:) =Ὑποκάθημαι.

Ὑπο-καθ-ίημι віit: ήσω, (пех: ὑποκαθῆκα, ші чл:) коворꙋ, daꙋ maї ла вале; (ші fir:) кꙋmпъtezꙋ, потолеskꙋ kîte пꙋцinꙋ. «Τὰς ὀφρῦς —,,. Fot: îmї кam îmпꙋцinezꙋ посоmopîpea, (Fpaнц:) se derider. (ші miж:) "Πώγωνα βαθὺν ὑποκαθειμένος». Лks: aвînd лъsatъ ла вале лꙋпгъ вaрвъ. (ші пas:) «Ὑποκαθειμένους τῆς ὀργῆς,, Пл: потолindꙋ se oape-кꙋm din...

Ὑπο-καθ-ίστημι, віit: -καταστήσω, (пех: ὑποκατέστησα, ші лл:) пꙋїꙋ чева, saꙋ пе чineва în локꙋл altꙋїa, aшezꙋ în локꙋ.

Ὑπο-καίω, віit: -καύσω, apzꙋ (daꙋ fокꙋ), aпpinzꙋ пе dedesꙋвt.

Ὑποκακοήθης, εος (ὁ, ἡ), кam ръꙋ-пъръвitꙋ (вікленꙋ, кꙋ реле пꙋртърї). [ὑπὸ, κακοήθης].

Ὑποκακχέω, поеt: în локꙋ de ὑποκαταχέω.

Ὑπο-καλύπτω, віit: -ύψω, акопepꙋ пꙋцin, saꙋ dedesꙋвt.

Ὑπο-κάμνω, віit: -καμοῦμαι, (пех: ὑπέκαμον, ші чл:) sintꙋ кam ostenitꙋ, saꙋ пепꙋtinчоsꙋ.

Ὑπο-κάμπτω, віit: -κάμψω, înковоїꙋ чева пꙋцin, saꙋ пе dedesꙋвt; (fir:) înпꙋцinezꙋ; aвatꙋ. 2) ‖ (пеstp:) mъ întopкꙋ їapъшї, de ꙋnde amꙋ венit, mъ кam înвîрteskꙋ înainte ші înaпoї (ка sъ amъцeskꙋ, saꙋ sъ кꙋлꙋїeskꙋ); mъ кam aвatꙋ din кале.

Ὑποκάπηλος (ὁ), peвînzъtopꙋ (пpeкꙋпeцꙋ. [ὑπὸ, κάπηλος].

Ὑπο-καπνίζω, віit: -ίσω, afꙋmꙋ пе dedesꙋвt; (пpinч:) fакꙋ fꙋmꙋpї de леакꙋ. [de ꙋnde

Ὑποκάπνισμα (τὸ), чеeа че se apde dedesꙋвt sпpe afꙋmape (пpinч: de волпавꙋ).[ші

Ὑποκαπνισμὸς (ὁ), afꙋmape пе dedesꙋвt (пpinч: de волпавꙋ). [ші

Ὑποκαπνιστὸς, ἡ, ὸν, каpe sлꙋжеште ка sꙋвt-afꙋmъtꙋpъ (de волпавꙋ).

Ὑπο-κάπτω, віit: -κάψω, înвꙋкꙋ peпede înгiцind чева.

Ὑποκάρδιος (ὁ, ἡ), чел dînъꙋntpꙋ (de desꙋвt, în fꙋndꙋл) inimeї. "Ἕλκος ("Ὀργή) —,,. Ткp: [ὑπὸ, καρδία].

Ὑπο-καρόω -ῶ, віit: ώσω, кam ameцeskꙋ.

Ὑποκάρπιος (ὁ, ἡ), чел de sꙋвt înкеїеtꙋpa mîneї. "Ἀρτηρία—,,. Antm: вîna пꙋлsꙋлꙋї. [ὑπό, καρπὸς].

Ὑπο-κάρφω, віit: -κάρψω, поеt: ꙋsꙋкꙋ пꙋцin saꙋ kîte пꙋцinꙋ.

Ὑποκαρώδης, εος (ὁ, ἡ), кam aмeцitꙋ, saꙋ sꙋпꙋsꙋ ла ameцeaлъ. [ὑπὸ, καρώδης].

Ὑπο-κατα-βαίνω, віit: -βήσομαι, (пех: ὑποκατέβην, ші чл:) mъ коворꙋ пꙋцin, saꙋ kîte пꙋцinꙋ maї ла вале.

Ὑπο-κατα-βάλλω, віit: -βαλῶ, (ὑποκατέβαλον, ші чл:) apꙋнкꙋ жos, saꙋ dedesꙋвt; sꙋpпꙋ, (ші fir:) ꙋmileskꙋ пꙋцin.

Ὑποκατάβασις, εως (ἡ), sковоpîpe пꙋцinъ, saꙋ kîte пꙋцinꙋ maї în жos; (fir:) tpeптatъ înпꙋцinape, sковоpъmîntꙋ; saꙋ оаpe-каpe înгъdꙋipe (чеdape) ла чева. [ὑποκαταβαίνω].

Ὑπο-κατα-κλάω -ῶ, віit: -κλάσω, fpîнгꙋ (ші fir: slъвeskꙋ, înfpînгꙋ) пꙋцin чева.

Ὑπο-κατα-κλίνω, віit: -κλινῶ, пꙋїꙋ пе чineва sъ шeazъ (sъ se кꙋлче) dedesꙋвt, saꙋ maї жos; aшezꙋ (ші miж: шezꙋ) ла masъ maї жos dekît altꙋл; (fir:) daꙋ altꙋїa întîiеtatea, mъ petpaгꙋ, înгъdꙋїꙋ (кꙋ dat: dipeк: ші цen: ел; indip:). "Ὑποκατακλίνεσθαί τινι τῆς ἀξιώσεως,,. D. Ал: a пpiimi, înгъdꙋi кꙋїва чеpepea saꙋ пpeтenцia лꙋї. [de ꙋnde

Ὑποκατάκλισις, εως (ἡ), шеdepe maї жos

(прinч: ла mвsъ); (fir:) рексnoaштеpe de вsnepiopitatea алtвїа, вsnвnepe, вmiліnцъ, smepenie, саѕ лinгвшipe.

Ὑπο-κατα-λείπω, biit: -λείψω, ласѕ чева пвцinѕ, саѕ kîte пвцinѕ (ка ръmъшiцъ).

Ὑπο-κατα-μένω, biit: -μενῶ, ръmîiѕ maї îndъpъt, amtentînd пе чinева.

Ὑπο-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (пех: ὑποκατέπεσον, шi чл:) (кв dat:) кazѕ жos sвbt чева.

Ὑπο-κατα-σκευάζω, biit: -άσω, лвкрezѕ, вnелtеsкѕ чева kam пе askвnsѕ.

Ὑποτατασκευὴ (ἡ), лвкрape, вnелtipe întp' askвnsѕ (saѕ mai'nainte) de чева. [ὑπὸ, κατασκευὴ].

Ὑποκατάστασις, εως (ἡ), пвnepe, aшeзape de чева în локвл алtвїа. [шi

Ὑποκατάστατος (ὁ, ἡ), aшezatѕ în локвл алtвїа, (Франц:) substitué. [ὑποκαθίστημι].

Ὑπο-κατα-φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, kam desпрецвїeskѕ, saѕ nesokoteskѕ чева.

Ὑπο-κατα-χέω, biit: -χεύσω, (пех: ὑποκατέχεα, шi чл;) вdѕ въpsînd neste чева kîte пвцinѕ чева, saѕ фъкînd a da пе din afapъ (neste възеле васвлвї).

Ὑπο-κάτ-ειμι, biit -ειμι, (прел: ὑποκατήειν, шi чл:) mъ коборѕ sвbt чева, saѕ пвцin чева maї жos.

Ὑπο-κατ-εσθίω, biit: -έδομαι, (пех: ὑποκατέφαγον, шi чл:) pozѕ пе dedesвbt, saѕ пе askвnsѕ, saѕ kîte пвцinѕ.

Ὑπο-κάτ-ημαι, Ion: în локѕ de ὑποκάθημαι.

Ὑποκατηφὴς, έος (ὁ, ἡ), kam nosomopîtѕ. [ὑπὸ, κατηφὴς].

Ὑπο-κατ-ορύσσω (ττω), biit: -ορύξω, sanѕ пе dedesвbt; sъпînd înгpoпѕ.

Ὑποκάτω, adв: dedesвbt; (кв цен:) sвbt чева. [ὑπὸ, κάτω]. [de вnde

Ὑποκάτωθεν, adв: de dedesвbt, din партеа чеа de sвbt чева.

Ὑποκατώρυχος (ὁ, ἡ), [ὑποκατορύσσω] înгpoпatѕ dedesвbt.

Ὑπόκαυμα (τὸ), op че sлвжеште (прon: шi fir:) ла...

Ὑπόκαυσις, εως (ἡ), anpindepe, apdepe (înfepвîntape de ваїе, шi чл:) пе dedesвbt, saѕ de жos. 2) (прin întind:)=Ὑποκαύστρα. [шi

Ὑπόκαυστον (τὸ), (прinч: λουτρὸν, ваїе) înfepвîntatѕ de dedesвbt. 2)=кв...

Ὑποκαύστρα (ἡ), kontopвл чел dedesвbt (прinч: ал въїї). [ὑποκαίω]

Ὑπόκειμαι, biit: -κείσομαι, staѕ, zakѕ dedesвbt, sîntѕ пвsѕ ка temeлie, (шi fir:) ка овїеktѕ, saѕ datѕ, васѕ пpesвпвsѕ în чева. «Ἐμοὶ δὲ παρὰ πάντα τὸν λόγον ὑπόκειται, ὅτι, шi чл:,,. Ep: staѕ къzвtѕ ла пiчоapeле квїва, pвгînдв'л; sîntѕ sвbt вedepea квїва, =Πρόκειμαι. «Ἀλλ' ἐμοὶ οὑτοσὶ ἆθλός γ' ὑποκείσεται,,. Hind: "Μία ἐλπὶς εἰς σωτηρίαν ὑπόκειται,,. Diod: maї ръmîne; (fir:) sîntѕ de фацъ, saѕ ла îndemînъ, saѕ sвbt stъпînipea квїва. "Τὸν ὑποκείμενον χρόνον.,. Плв: sîntѕ пвsѕ zълогѕ, inotekatѕ. "Τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασι». Dm: ‖ (ка sввst:) «Ὑποκείμενον,,. sввїеktѕ, saѕ овїеktѕ de пропвnepe; aprвmentaцie; skoпѕ, saѕ прiчinъ pesвлtatівъ; (флsf:) matepie; (dialekt:) datѕ, saѕ васѕ de aprвmentѕ; (граm:) sввїеktвл, saѕ пepsoana вepввлвї. (veзї шi ὑφίσταμαι).

Ὑπο-κείρω, biit: -κερῶ, tвnzѕ (taїѕ) пе dedesвbt, saѕ kîte пвцinѕ. "Γυπῶν δίκην ὑποκείρουσιν αὐτούς». Пл:

Ὑπο-κελεύω, biit: εύσω, порвnчeskѕ (îndemnѕ) пе askвnsѕ. 2) sлвжеskѕ în коpaвie (dind коръвіеріlор semnaлвл вîsліpiї) ка sвbt-порвnчitopѕ.

Ὑπ-οκέλλω, biit: -οκελῶ, saѕ -οκέλσω, (кв ак: кв преп:) кazѕ (mъ asвipлѕ, saѕ алвnекѕ) în чева пе nesimцite.

Ὑπόκενος (ὁ, ἡ), deшeptѕ, sekѕ dedesвbt; (fir:) kam sekѕ (zadapniкѕ). [ὑπὸ, κενός].

Ὑπο-κενόω -ῶ, biit: ώσω, deшeptѕ пе dedesвbt, saѕ пе din жos (прinч: пînteчеле прin кърънцenie).

Ὑπο-κεντέω -ῶ, biit: -ήσω, înпвnгѕ (гъвpeskѕ) пе dedesвbt; înвoлdeskѕ, (шi fir:) întpîtѕ пвцin, daѕ пвmaї прiчinъ.

Ὑποκέραμος (ὁ, ἡ), чел пе dedesвbt фъквtѕ din къръmidъ кв чimentѕ. [ὑπὸ, κέραμος].

Ὑπόκερας, ατος (ὁ, ἡ, τὸ), чел пе dedesвbt фъквtѕ din коpnѕ.

Ὑποκερχαλέος(-κερχναλέος), ου (ὁ, ἡ), kam ръгвшitѕ. "Τὸ ὑποκερχναλέον,,. Інкр: ръгвшitвpa глasвлвї. [ὑπὸ, κερχα(χνα)λέος].

Ὑποκευθὴς, έος (ὁ,ἡ), askвnsѕ dedesвbt. 2)=Ὑπόκοιλος. [din

Ὑπο-κεύθω, biit: -κεύσω, askвnzѕ dedesвbt, saѕ înъвntpв,=Ὑποκρύπτω.

Ὑποκεφάλαιον (τὸ), пepna de sвbt капѕ. [ὑπὸ, κεφαλὴ].

Ὑπόκηρος (ὁ, ἡ), amestekatѕ кв чеаpъ; (прin вpm:) пpeфъквtѕ (пв кврatѕ). [ὑπὸ' κηρὸς].

Ὑπο-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, вesteskѕ a se фаче тъчepe. ‖ (mіж:)пввлікѕ, saѕkîemѕ

în adȣnape; saȣ̆ bînzȣ̆ кȣ лічітаціе прin bestitopȣ̆ (телалȣ̆); (партік:) черȣ̆ тъчере прin bestitopȣ̆, saȣ̆ пȣблікъ bestipe.

Ὑπο-κιθαρίζω, biit: -ίσω, (кȣ dat:) kîntȣ̆ кȣ kitapa спре desfъtapea кȣїва.

Ὑπο-κινδυνεύω, biit: εύσω, mъ sȣпȣїȣ̆ ла оаре-каре пріmeждіе.

Ὑποκίνδυνος (ό, ή), кат пріmeждіоsȣ̆, saȣ̆ sȣпȣsȣ̆ ла пріmeждіе. [ὑπὸ, κίνδυνος].

Ὑπο-κινέω -ῶ, biit: -ήσω, mішкȣ̆ de dedesȣbt (din fȣndȣ̆), saȣ̆ пȣцin чева; (fir:) mішкȣ̆ ла компъtimipe; saȣ̆ întъpîtȣ̆ кат пе askȣnsȣ̆. ‖ (nestp: saȣ̆ ел:) mъ кат mішкȣ̆ din локȣ̆; (fir:) fакȣ̆ mішкаре de револтъ; (ȣne-opї) îmї кат saлтъ din локȣ̆ mintea, mъ кат smintesкȣ̆.

Ὑπο-κίνυμαι, поеt: în локȣ̆ de ὑποκινέομαι.

Ὑπο-κινύρομαι, (прел: ὑπεκινυρόμην, ші maї mȣлтȣ̆ пȣ) kîntȣ̆ învеt; (ȣne орї) плîнгȣ̆ a лене (bîziїȣ̆ плîнгînd).

Ὑπο-κινύσσω, поеt: în локȣ̆ de ὑποκινέω.

Ὑπόκιῤῥος (ό, ή), кат гълбенічоsȣ̆. [ὑ-πό, κιῤῥός].

Ὑποκιστίς, ίδος (ή), ȣнȣ̆ fелȣ̆ de параsitikъ плантъ (че pesape ла ръдъчіна чіstȣлȣї, ȣнȣ̆ fелȣ̆ de копъчелȣ̆). [ὑπό, κίστος].

Ὑποκλαδὸν, adв: кȣ ценȣкії кат плекаці. [din

Ὑπ-οκλάζω, biit: -άσω, înценȣкїȣ̆ пȣцinteл; (despre лампъ, saȣ̆ лȣmînape) sîntȣ̆ апроапе de a mъ stinце; (fir:) îmї кат skade, ші se înпȣцineazъ simцimîntȣл, saȣ̆ boїошia.

Ὑπο-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, (mъ) плîнгȣ̆ пе askȣnsȣ̆, saȣ̆ кȣ înчetineлȣ̆ гласȣ̆.

Ὑπο κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpînгȣ̆ пе dedesȣbt, saȣ̆ kîte пȣцinȣ̆. (se konf: кȣ ὑποκλάζω).

Ὑπο-κλείω, греш: în локȣ̆ de ὑποκλαίω.

Ὑπο-κλέπτω, biit: -κλέψω, fȣpȣ̆ пе sȣbt mînъ, saȣ̆ кȣ оаре-каре mіжлокȣ̆. 2) == Ὑποκρύπτω.

Ὑπο-κλήζω, ші (Ion:) Ὑποκληΐζω, biit: -ίσω, поеt: pesnîndeskȣ̆ bеste despre чева пе askȣnsȣ̆; (пas:) mъ fакȣ̆ bestitȣ̆ de кътре чінева.

Ὑποκλινής, έος (ό, ή), плекаtȣ̆, sȣпȣsȣ̆. [dîn

Ὑπο-κλίνω, biit: -κλινῶ, (кȣ dat: indip:) аплекȣ̆, (ші пas:) плекîndȣ mъ mъ bîpȣ̆, saȣ̆ mъ кȣлкȣ̆ sȣbt чева; (fir:) sȣпȣїȣ̆, (ші пas:) mъ sȣпȣїȣ̆, mъ плечȣ̆ sȣbt...

Ὑπο-κλονέω -ῶ, biit: -ήσω, клеtinȣ̆, sгȣdȣїȣ̆ din temeлії; (пas: кȣ dat:) mъ tȣpбȣpȣ̆ (ші поеt: mъ пȣїȣ̆ пе fȣгъ, mъ ге-пеskȣ̆) de кътре чінева.

Ὑποκλοπέω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: în локȣ̆ de ὑποκλέπτω. [din

Ὑπόκλοπος (ό, ή), поеt: askȣnsȣ̆. [ὑπο-κλέπτω].

Ὑπο-κλύζω, biit: -κλύσω, spълȣ̆ пе dedesȣbt; кȣръцȣ̆ прin клistipȣ̆. "Τὸ σῶμα —„ Пл: [de ȣnde

Ὑπόκλυσις, εως (ή), ші

Ὑποκλυσμὸς (ό), spълаpe пе dedesȣbt; кȣръціpe прin клistipȣ̆.

Ὑπο-κλύω, biit: -ύσομαι, поеt: askȣлtȣ̆ пе askȣnsȣ̆; (кȣ цen: indip:) аȣzȣ̆ чева din гȣра кȣїва.

Ὑπο-κνάω -ῶ (saȣ̆ -κνήθω), biit: -κνήσω, sгîpiїȣ̆, skapпinȣ̆ пȣцin чева. (se кат konf: кȣ...

Ὑπο-κνίζω, biit: -ίσω, чȣпеskȣ̆, saȣ̆ гîdiлȣ̆ (проп: ші fir:) пȣцin чева; întъpîtȣ̆, saȣ̆ (пas:) simцȣ̆ înȣнтpȣ оаре-каре зъдъpîpe, mînкъpime de пoftъ, saȣ̆ целоsie.

Ὑπο-κοιλαίνω, biit: -ανῶ, adînчezȣ̆, къвъnezȣ̆ чева пȣцin, saȣ̆ kîte пȣцinȣ̆; skobeskȣ̆, sапȣ̆ пе dedesȣbt.

Ὑποκοίλιον (τὸ), пaptea чea de sȣbt пînteчe,==Ὑπογάστριον. [ὑπὸ, κοιλία].

Ὑποκοιλίς, греш: în локȣ̆ de ὑποκυλίς.

Ὑπόκοιλον, греш: în локȣ̆ de ὑπόκυλον.

Ὑπόκοιλος (ὁ, ἡ), adînкоsȣ̆, къвъnоsȣ̆ пе dedesȣbt, saȣ̆ пе dînȣнtpȣ; пȣцin чева adînкаtȣ̆, saȣ̆ къвъnаtȣ̆. [ὑπὸ, κοῖλος].

Ὑπο κολακεύω, biit: -εύσω, кат лінгȣшеskȣ̆ оаре-кът.

Ὑποκόλοβος (ό, ή), [ὑπὸ, κολοβὸς] пȣцin чева saȣ̆ în чева чїontitȣ̆, saȣ̆ slȣtitȣ̆.

Ὑποκολπίδιος, поеt: ші Ὑποκόλπιος (ό, ή), пȣpтаtȣ̆ în sînȣ̆; (прin întind:) askȣnsȣ̆; saȣ̆ їȣbitȣ̆, pesfъцаtȣ̆. [din

Ὑπόκολπος (ό, ή), == Ὑποκόλπιος. [ὑπὸ, κόλπος].

Ὑπο-κολυμβάω -ῶ, biit: -ήσω, înnotȣ̆ пе dedesȣbt, mъ daȣ̆ afȣnd.

Ὑπόκομμα (τὸ), пaptea, ȣnde se stpimteazъ tpȣпȣл insектелор. [ὑποκόπτω].

Ὑπο-κομπέω -ῶ, biit: -ήσω, лобindȣ mъ skoцȣ̆ ȣнȣ̆ adînкȣ̆ pesȣnetȣ̆.

Ὑποκομψίας, ου (ό), кат префъкȣtȣ̆ галантȣ̆. [din

Ὑπόκομψος (ό, ή), кат галантȣ̆, граціоsȣ̆, плъкȣtȣ̆. [ὑπὸ, κομψὸς].

Ὑποκονιάω (-έω) -ῶ,==Ὑποκονίω.

Ὑποκόνισις, εως (ή), пръfȣїpe de bie saȣ̆ de stpȣгȣpї. (bezї бербȣл). [din

Ὑπο-κονίω, biit: -ίσω, пръfȣїeskȣ̆ (прінч:) stpȣгȣpії (зъпind sȣbt ръдъчіна biцеї, saȣ̆

fъръmînd гл8dsріле, ка sъ se înалце пъл-верea, ші пsinds se пe stpвrърї sъ 'ї а-пере de soape ші de връmъ). 2) (mіж:) mъ поsпъїеsкš кв пълвере (rъtinds mъ de лвитъ). "Ὑποκονίεται, τὴν λαβὴν ἔντονον ποιῶν καὶ ἄφυκτον,,. Пл:

Ὑπόκοπος (ὁ, ἡ), кат ostenitš.[ὑποκόπτω].

Ὑπόκοπρος (ὁ, ἡ), amestекatš кв sкîp-нъ, saš валіrъ. [ὑπὸ, κόπρος].

Ὑπο-κόπτω, biit: -κόψω, taїš пe dedesвbt.

Ὑπο-κορίζομαι, biit: -ίσομαι, [ὑπὸ, κόρος] ворвеsкš (пропвицš zіверіле) ка впš ко-пілš тікš; (таї des) înтpeввinцеzš (ші stpъm: пвтеsкš кв) тіnrîitoape (dimi-nstіве, saš тікшоръtіве) пвте; (în цеп:) тіnrîіš. "Εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,νηττάριον καὶ φάττιον ἂν ὑπεκορίζετο». Пл: 2) квm-пътеzš прin пвmе de віne însemнъtopš despreцвл впвї лвкрв de defъїmat.«Τὰς τῶν πραγμάτων δυσχερείας ὀνόμασι χρηστοῖς ἐπικαλύπτοντας ἀστείως ὑποκορίζεσθαι, τὰς μὲν πόρνας ἑταίρας, τοὺς δὲ φόρους συντάξεις ші чл: καλοῦντας,,. Пл: (saš dinпpot:) despreцвїе-sкš впš лвкрв прintp' о пвтіре de ръš, "Οἱ δέ μισοῦντες ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσί με κακιαν,,. Ksn: (впе-орї) imitš în pîsš. (Тврч:) fакš takлitвл квїва. «Ὑποκοριζόμενος τοὺς μὲν τὸ φθέγμα, τοὺς δὲ τὸ βάδισμα,,. Fвstp: [de впde

Ὑποκόρισμα (τὸ), пвтіре întpeввin-цatъ спре квmпътаре de despreцвл впвї лвкрв defъїmatš. «Εἰδὼς φυγῆς ὑποκόρισμα καὶ παρακάλυμμα τὴν ἀρχὴν αὐτῷ διδομένην,,. Пл: [ші

Ὑποκορισμὸς (ὁ), екsпресіе de квmпъ-tape; лінгвшіре, тînrîіере, ші чл:; ха-pакtepізаре de лвкрв прin пвmе dimi-nвtівš. "Ἔστι δὲ ὁ ὑποκορισμὸς, ὃς ἔλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν,,. Apst: [ші

Ὑποκοριστικὸς, ἡ, ὸν, însemнъtівš, екs-primътівš de тікшораре, saš квmпътаре; diminвtівš (грат:); (впе-орї) тînrîitікš. [de впde

Ὑποκοριστικῶς, adв: кв пвmе saš кiпš квmпътътівš, saš тînrîitівš; (грат:) în екsпресіе diminвtівъ.

Ὑπο-κουρίζομαι, поеt: în локš de ὑποκορίζομαι.

Ὑπο-κουφίζω, biit: -ίσω,=Ὑπελαφρύνω.[din

Ὑπόκουφος (ὁ, ἡ), кат секš, шкрелš (проп: ші fіг:). [ὑπὸ, κοῦφος].

Ὑπο-κράζω, biit: -κράξω, (пех: 2: ὑπέκραγον) респпвzš кв stpiгърї.

Ὑποκρατήριον (τὸ), fвndš, saš sкавпš de караfъ, saš de квпъ de бъвt, (Fpaнц:) soucoupe. [ὑπὸ, κρατὴρ].

Ὑπο-κρέκω, biit: -κρέξω, ресвпš (пріпч: ка коарделе впвї твsікалš înstpвmîntš isвite кат шкрел),=Ὑπηχῶ; (кв ак:) = Προανακρούομαι; (кв dat:) mъ конfортš, mъ înвоїеsкš; seamъпš. "Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν μανίαισιν ὑποκρέκει,,. Піnd: "Ἀεὶ τὸ πρὸς χάριν ὑποκρέκει,,. Пл;

Ὑπο-κρέμαμαι, biit: -κρεμήσομαι, staš а-tîрпatš, spînzвpatš пe dedesвbt. (în Om: Imn: Апл: 224 грeш: în локš de ἐπικρέμαμαι).

Ὑπόκρημνος (ὁ, ἡ), кат pîposš. [ὑπὸ, κρημνός]·

Ὑποκρήνη (ἡ), fîntîнъ апроапе de (saš таї жos de кît) алта (чеа пріпчіпалъ).

Ὑπόκρηνος (ὁ, ἡ), поеt: [ὑπὸ, κάρηνον] чел de сввt капš.

Ὑποκρητηρίδιον (τὸ), Ion: dim: (dвпе tiпš пвтаї) ал лвї...

Ὑποκρητήριον (τὸ), Ion: în локš de ὑποκρατήριον.

Ὑπο-κρίζω, biit: -κρίξω, sкоцš впš свв-ціре svнeтš, sfipîіš, skîpцîіš înчеt.

Ὑπο-κρίνομαι, biit: -κρινοῦμαι, (пех: ὑπεκρινάμην, ші ὑπεκρίθην, ші поsіt: ὑποκριτέον) респвпzš. "Ἀκούεις, ὥς τοι ὑποκρίνονται»; Іл: Н. "Ταῦτα μὲν ἡ Πυθία ὑπεκρίνατο αὐτοῖσι,,. Ер: 2) екsплікš, tîлквїеsкš. "Ὄνειρον —,,. Om: Apstf: 3) (овіч:) ре-пресіntš ка актopš (de teatpв); деклатš, ростеsкš ораторeште кв tонвл квветітš ал гласвлвї. "Τοὺς Δημοσθένους λόγους οὐκ ἔνι τῷ βουλομένῳ ἐν ἡδονῇ ὡς ἀνάγνωσμα διελθεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ διδάσκουσι, πῶς αὐτοὺς ὑποκρίνεσθαι δεῖ, νῦν μὲν εἰρωνευόμενον, νῦν δ' ἀγανακτοῦντα, νῦν δὲ νεμεσῶντα,,. D: Ал: (fіг:) imitš спре атъціре, mъ fъцъреsкš, mъ префакš. «Προμηθέα("Ὀδυσέα, "Αἴαντα, ші чл:) ὑποκρίνεσθαι,,. Лкs: "Ὑπεκρίθησαν δὲ καὶ τραγῳδοὶ, καὶ κωμῳδοί,,. At: "Μανίαν ὑποκρίνεσθαι,,. Лвч: (ші кв inf:) "Ὑποκρίνονται σχεδιάζειν,,. Ерmц: [de впde

Ὑποκρισία (ἡ), рар ші поеt: în локš de...

Ὑπόκρισις, εως (ἡ), респвпdере, saš ре-спвпsš. "Χρηστηρίου—,,. Ер: (таї des) ре-пресіntаре de актopš (teatpалъ); fортаре de гласš а оратopвлвї, saš а чіtіtopвлвї dвпе înцелесš; tонš de екsпресіе, деклатаре (ростіре) кв етfasš. "Τοὺς ἀναγινώσκοντας τὸν Δημοσθένη... αὐτὴ ἡ λέξις διδάσκει, μεθ' οἵας τῆς ὑποκρίσεως ἐκφέρεσθαι δεήσει..., πῇ μὲν εἰρωνευόμενον, καὶ ἅμα ὑπαγανακτοῦντα καὶ παρεντείνοντα τὸν ἦχον, πῇ δὲ συναλγοῦντα, ἢ ἐπισπεύδοντα, ἢ ἐκδειματούμενον, ἢ διασύ-

ροντα, ші чл: ..., ὡς οἱ κατὰ ἀλήθειαν πεποιθότες ἐπιτελοῦσι· πανυ γὰρ εὔηθες ἄλλο τι ζητεῖν ὑποκρίσεως διδασκαλεῖον, ἀφέντας τὴν ἀλήθειαν». D: Ал: (fir:) imitape sпpe amцipe, пpeſъкъtopie, fъцъpnicie. [ші

Ὑποκριτήρ, noet: în локȣ de...

Ὑποκριτής οῦ, (ὁ), pesпȣnzъtopȣ; (пpinч:) dъtъtopȣ de пpoopoчешti pesпȣnsȣpi, saȣ xpismoase; експлікъtopȣ, tîлкsitopȣ. «Ὀνείρων—,,. Лȣч: = Ὀνειροκρίτης; (maĭ des) aktopȣ. "Δραμάτων —,,. Пл: (fir:) fъцаpnikȣ, пpeſъкȣtȣ sпpe amъцipe. «Ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις, ші чл:» Skp: [de ȣnde

Ὑποκριτικὸς, ή, όν, кȣвenitȣ, saȣ indeminatikȣ ла pепpesintape teatpaлъ, însȣшitȣ aktopȣлȣĭ; saȣ fъкȣtȣ, postitȣ în imitaцie (кȣ emfasȣ dekлamatiвȣ). "Λέξις —,,. D. Faл: înfpȣmeseцatъ (meшteшȣцitъ) opatopeшte. «Ὑποκριτική (se înц: τέχνη)». Apt: apta teatpaлъ. [de ȣnde

Ὑποκριτικῶς, adв: în kinȣ imitatiвȣ, пpeſъкȣtȣ; кȣ tonȣ (fopmape de гласȣ, ші чл:) de aktopȣ.

Ὑπο-κρούω, вiit: -κρούσω, ловеsкȣ пe dedesȣвt, saȣ învet (de чepкape nȣmaĭ) koapdeлe ȣпȣĭ mȣsiкaлȣ instpȣmintȣ, =Προανακρούομαι (вeзĭ ші ὑποκρέκω); вatȣ din nivopȣ mъsȣpînd timпȣл (цiind taktȣл) mȣsiкaлȣ; (fir:) întpepȣпȣ пe чeл чe вopвeшte, îĭ pesпȣnzȣ maĭ 'nainte de a isпpъвi вopвipea; (în цen:) oвpъзniчesкȣ; mъ înпpotiвesкȣ; (în nevinstite înцeлesȣpĭ) = Βινέω. || (miж: кȣ aк:) вopвeкȣ пe rivite, daȣ nȣmaĭ a înцeлeцe чineвa.

Ὑπο-κρύπτω, вiit: -κρύψω, askȣnzȣ пe dedesȣвt; (fir:) akoпepȣ, înвeлesкȣ stpîns. || (miж: кȣ aк:) mъ fepesкȣ цiind чeвa askȣnsȣ saȣ taînъ de чineвa, mъ пpefakȣ, mъ askȣnzȣ. «Τὰ των ὑποκρυπτομένων χρήματα,,. Ksп: kape 'ші 'î цin askȣnшĭ. [de ȣnde

Ὑπόκρυφα, adв: noet: пe askȣnsȣ, în taînъ. [ші

Ὑπόκρυψις, εως (ή), askȣndepe (akt: saȣ de sine пas); пpeſъкъtopie, tъînȣipe.

Ὑπο-κρώζω, вiit: -κρώξω, stpirȣ (ka kopвȣл) кȣ adinkȣ (aвia aȣzitȣ) гласȣ.

Ὑπο-κτείνω, вiit: -κτενῶ, omopȣ пe askȣnsȣ.

Ὑποκυάνεος, ші Ὑποκύανος (ό, ή), kam (kape вate în) aлвastpȣ.

Ὑπο-κυβερνάω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ (saȣ кȣ цeп: kîpmъчesкȣ kopaвia ka) sȣвt-kîpmaчiȣ.

Ὑπόκυκλος (ό, ή), kam, saȣ dedesȣвt poiвȣndȣ. 2) noet:=Ὑπότροχος. || (sȣвst:) Ὑπόκυκλον (τὸ), poтiцъ aшezatъ sȣвt вase, nivoape de skaȣпȣ, ші чл: "Χρύσεα δὲ σφ' ὑπόκυκλα ἑκάστῳ πυθμένι ἧκεν,,. Іл: Σ. [ὑπὸ, κύκλος].

Ὑποκυλὶς, ίδος (ή), ші Ὑπόκυλον (τὸ), пaeoпa de жos a okiȣлȣĭ, =Ὑπόκοιλον.

Ὑπο-κυμαίνω, вiit: -ανῶ, ȣndeлezȣ ȣшop, saȣ mъ miшкȣ înчet ka ȣnda mъpiĭ, saȣ ka шapпeлe, op пъpкл пe ȣmepĭ; (fir:) пpisoseskȣ.

Ὑπο-κυματίζω, вiit: -ίσω, miшкȣ, saȣ (nest:) mъ miшкȣ кȣ ȣшoapъ ȣndȣлape.

Ὑπο-κύομαι, вiit: -κύσομαι, (пex: ὑπεκυσάμην) noet: mъ înвopцoшeзȣ, pъmîĭȣ гpea.

Ὑπο-κύπτω, вiit: -κύψω, mъ плeкȣ în жos, saȣ dedesȣвt; (fir: кȣ dat:) îmĭ плeкȣ гpȣmazȣл, mъ sȣпȣiȣ; (ȣпe-opĭ stpъm:) «Ὑπόκυπτε τὰν τύλαν,,. Apstf: плeакъ 'цi sпinapea (kom: кокоашa), ka sъ te înkapкȣ. 2) noet: în локȣ de προκύπτω, плekîndȣ mъ esȣ afapъ, esȣ d'asȣпpa. «Χέρσῳ ὑπέκυψε (dȣпe îndpeпt: în локȣ de ὑπέτυψε) κορώνη,,. Ap:

Ὑπο-κυρόω -ῶ, вiit: -ώσω,= (saȣ гpeш: în локȣ de) ἐπικυρόω.

Ὑπόκυρτος (ό, ή), kam кокîpжatȣ, saȣ înкoвoĭatȣ. [ὑπὸ, κυρτός]. [de ȣnde

Ὑποκυρτόω -ῶ, вiit -ώσω, kam плeкȣ, înкoвoĭȣ чeвa.

Ὑπόκυστις, гpeш: în локȣ de ὑποκυστίς.

Ὑπόκυφος (ό, ή), kam плekatȣ, saȣ гîpвoвȣ. [ὑποκύπτω].

Ὑποκυφώνιον (τὸ), (пpinч: лa îm:) лemпeлe de sȣвt înкoвoitȣpa жȣгȣлȣĭ. [ὑπὸ, κύφων].

Ὑπο-κύω, neîntp: akt: aл лȣĭ ὑποκύομαι.

Ὑποκώλιον (τὸ), пaptea de dînaпoĭ a вȣtȣлȣĭ nivopȣлȣĭ. [ὑπὸ, κῶλον].

Ὑπο-κωμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, вatжокоpesкȣ în kinȣ askȣnsȣ, kam п' aлъtȣpea.

Ὑπόκωφος (ό, ή), kam sȣpdȣ. [ὑπὸ, κωφός].

Ὑπολαΐς, ίδος (ή), [ὑπὸ, λᾶας] ȣпȣ feлȣ de пasȣpe шiкъ mînкъtoape de вepmĭ, nitȣлiчe, (fpanц:) fauvette.

Ὑπο-λαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskȣ пe askȣnsȣ, шoпteskȣ.

Ὑπο-λαμβάνω, вiit: -λήψομαι, (пex: ὑπέλαβον, ші чл:) ĭaȣ чeвa de dedesȣвt asȣпpъ'mĭ, mъ înkapкȣ кȣ чeвa. "Τὸν δὲ Ἀρίονα δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον,,. Ep: ĭaȣ în askȣnsȣ пe de-

desввt. "Τὸ παραῤῥέον δημόσιον ὕδωρ ὑπολαμβάνοντες ὑπῆγον εἰς οἰκίας ἰδίας». Пл: 3) џiѣ пвџin **îndъръt**, опреsкѣ чева. «Τὸν ἵππον —„. Ksn: (везї ші ἀναλαμβάνω 12). 4) апвкѣ чева în tречерea sa, îї taїѣ drвтвл; (fir:) пвїѣ mîna пе (профitѣ de) чева ка вnѣ înitîmплъторѣ fолосѣ. "Ὑπολαβόντες πεπλανημένας τας ναῦς„. Твч: "Καί μιν, ὡς πλέοντα γενέσθαι κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἄνεμον βορῆν, καὶ ἀποφέρειν πρὸς Λιβύην„. Ep: (ші авsол:). "Μεταθέουσι γὰρ (αἱ κύνες).. πολὺ ὑπολαμβάνουσαι». Ksn: (ші fir:) «Μανίη ὑπέλαβεν αὐτὸν». Ep: «Ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα τὴν πόλιν». Ep: «Ὑπολαβόντες οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιθυμίαν». Пл: (de вnde 5) їаѣ, saѣ înчепѣ (ші despre лвкр: тъ întîmплв) îndatъ dвпе чева. «Πρῶτος ἄειδε Μενέλαος, εἶτα δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδὰν». Ткр: «Δυσπορία ὑπελάμβανεν αὐτούς». Ksn: 'Ї a întîmпinat, 'ї a înпiedikat. (ші авsол:) «Ὑπολαβὼν ἐκ τῆς θαλάττης ἄνεμος». Пл: s' a skopnit. (ші пas:). "Ἔργον ὑπειλημμένον„. Ep: înчепвтѣ de алтвл. 6) (партik:) їаѣ ворва квїва, îл întреpвnѣ ворвind, saѣ респвnzѣ în datъ, че 'ші îsпръвеште ворвiрea (înпреквпъ кв, ші маї dos fъръ τόν λόγον). «Τὸν λόγον — ». Лкs: «Ὁ μὲν ταῦτα ἠρώτα· ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη». Ep: «Ἔτι λέγοντος αὐτοῦ ὑπολαβὼν εἶπε„. Ksn: «Ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ, τοῦ Κλεοδήμου διαλείποντος„. Плt: 7) (вnе -opї) npiimeskѣ de ввnѣ, înквviinџezѣ. "Τὸν λόγον —„. Ep: (Γ. 146). 8) (вnе-opї) înџелегѣ, їаѣ чева întp' вnѣ felѣ de înџелеsѣ. "Τὸν ὅμοιον λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν δεῖ». Iskp: "Τὴν ἄγνοιαν ὑπολαμβάνειν εἰς τὸ εὐσεβέστερον». Гал: (de вnde 9) (маї des) їаѣ вnѣ felѣ de idee, rîndeskѣ; пъdъжdвїeskѣ. "Τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε». Esx: съ въ înkinвiџї. «Δοκεῖς μοι ὑπειληφέναι με οὕτως ἀνιαρῶς ζῆν, ὥστε ші чл;». Ksn: «Τίνα δ' ἂν τις εὐεργετήσας ὑπολάβοι χάριν κομιεῖσθαι μᾶλλον, ἤ...»; Ksn: "Τοῦτο γάρ τις τάχ' ἂν ὑπολάβοι». Apst: (ші кв adв:) "Οὕτω πως ὑπείληφα». Dm: (ші пas:) "Ὅπως ποθ' ὑπείλημμαι περὶ τούτων». Dm: ор квт тъ вор fi sokotit. (ші în партч:) «Δόξα ὑπειλημμένη». Лкs: оnіnіe, saѣ репвтаџie. 10) їаѣ пе askвnsѣ (кв кіпѣ атъџітоpѣ); atparѣ în партea теа, skoџѣ din minџї. «Μισθῷ μείζονι ὑπολαβεῖν τους ξένους». Твч: "Κέρκυραν ὑπολαβόντες„. Твч: 11) їаѣ sввt протекџia теа, окротеskѣ, ажвtѣ, sпріжinѣ.

«Οἱ εὔποροι τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσι». Stp: (везї ші ἀναλαμβάνω 2).

Ὑπολαμπής, έος (ὁ, ἡ), кат întвnекatѣ, saѣ пе dedesввt лвчїоsѣ, sкліпічїоsѣ, saѣ лвтinоsѣ. [din

Ὑπο-λάμπω, віit: -λάμψω, лвчеskѣ кат întвnекat, saѣ пе dedesввt, înчепѣ а лвmіna, а тъ хъpi. «Ὡς δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμπε». Ep: квт s'a ivit пріmъвара [de вnde

Ὑπόλαμψις, εως (ἡ), лвчіpe, sкліпіpe întвnекоаsъ.

Ὑπο-λανθάνω, віit: -λήσω, (пех: ὑπέλαθον, ші чл:) (кв dat:) sîntѣ askвnsѣ ssвt чева.

Ὑπο-λαπάζω, віit: -άσω, deшерtѣ pînteчеле пріп вшоаръ къръџеніе. "Τὴν γαστέρα —„. Елі:

Ὑπολάπαρος (ὁ, ἡ), кат тoлешitѣ, fлешкъitѣ; (вnе-opї) papѣ, вврetosѣ, (Frапџ:) flasque. [ὑπὸ, λαπαρός].

Ὑπο-λαπάσσω, віit: -άξω,=Ὑπολαπάζω.

Ὑπο-λεαίνω, віit: ανῶ, кат netezeskѣ, лвstpezѣ, saѣ sввџiezѣ пвџin чева.

Ὑπο-λέγω, віit: -λέξω, маї zikѣ înкъ; saѣ zikѣ ţъind ворва квїва; diktezѣ ачеаші, че аре sъ zikъ алтвл dвпе mine, кат =Κανοναρχῶ (în Бisерікъ).

Ὑπολέθριος (ὁ, ἡ), кат пръпъditopѣ, adвкъtopѣ de пеipe.

Ὑπο-λείβω, віit: -λείψω, tорпѣ ка о лівaџie. || (miж:) тъ въpsѣ пе dedesввt, saѣ kîte пвџinѣ (пікѣ), = Ὑποῤῥέω.

Ὑπόλειμμα (τὸ), ръmъшiџъ, drожdie; pestѣ de sokotелъ. [din

Ὑπο-λείπω, віit: -λείψω, лasѣ, (ші пas:) ръmîiѣ înапоï, saѣ ка пpisosѣ; (fir:) маї tpъїeskѣ înкъ dвпе алтвл; (кв џen:) ръmîiѣ маї пвџinѣ, saѣ маї de жоs; пв isввteskѣ; (пеsтр:) лiпseskѣ, пв маї sîntѣ, тъ sfîpшeskѣ. "Κρειῶν ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον». Od: II. s' aѣ isпръвit. (ші miж:) "Τὸ ναυτικὸν πληροῦν, ὑπολειπομένους μηδεμίην τῶν νεῶν». Ep: (ші de sine пas:) "Οἱ μὲν ἔβαν οἶκόν δὲ ἕκαστος, αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο». Od: II. «Τοὺς τοξότας μικρὸν ὑπολειπομένους τοῦ στόματος τῶν ὁπλιτῶν». Ksn: amezaџї пвџin чева înапоï. «Ἤν τι ἢ ἀπεσχισμένον τοῦ στρατεύματος λάβωμεν, ἢ ὑπολειπόμενον». Ksn: (ші пas:) «Υἱὸς ὑπολειφθείς». Лкs: "Οὐχ ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς„. Skp: (везї ші ἀπολείπω). [de вnde

Ὑπόλειψις, εως (ἡ), лъsape, saѣ ръmîпере înапоï; (вnе-opї) ekліпsѣ (de soape, ші чл:).

Ὑπολέλειμμαι, пas: tpe: de кȣ: ал лȣĭ ὑπολείπω.

Ὑπόλεπρος (ὁ, ἡ), кam лепросȣ (aспрȣ, saȣ pîiosȣ). [ὑπό, λεπρός].

Ὑπολεπτολόγος (ὁ, ἡ), поеt: кam ĭȣвitopȣ de ворвipe în (despre) amъпȣnte. [ὑπο, λεπτὸς, λόγος].

Ὑπόλεπτος (ὁ, ἡ), кam sȣвцipe, saȣ sȣвцipatiкȣ (ȣскъцівȣ). [ὑπὸ, λεπτὸς].

Ὑπο-λεπτύνω, віit: -υνῶ, кam sȣвцiezȣ.

Ὑπο-λευκαίνω, віit: -ανῶ, пȣцiп чева алвеsкȣ; (saȣ пas:) mъ 'пълвеsкȣ, mъ faкȣ..

Ὑπόλευκος (ὁ, ἡ), алвічіosȣ, кam 'пълвitȣ. [ὑπό, λευκὸς].

Ὑπολευκόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, λευκὸς, χρὼς] чел кȣ faцъ saȣ пелiцъ алвічоasъ.

Ὑπο-λήγω, віit: -λήξω, învetezȣ кîte пȣцiпȣ, mъ înпȣцinezȣ пе nesimцite; (кȣ цеп:) mъ прекȣртȣ din чева.

Ὑποληΐς, ΐδος (ἡ), Ion: în локȣ de ὑπολαΐς.

Ὑπο-ληκέω -ῶ (Ion: în локȣ de ὑπολάσκω -λακέω), віit: -ήσω, (пех: ὑπέλακον, tpe: de кȣ: ὑπολέληκα) поеt: în локȣ de ὑπηχῶ, saȣ ὑποκρούω.

Ὑπόλημμα (τὸ), fъtȣл zъmislitȣ în пînteче. [ὑπολαμβάνω].

Ὑπολήνιος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt лiпȣ. ‖ (sȣвst:) Ὑπολήνιον (τὸ), гроапъ ziditъ, saȣ кȣръtoape anezatъ sȣвt воtȣл лiпȣлȣĭ, în кape se stpeкоаръ вiпȣл, saȣ ȣпtdелеmпȣл. [шi

Ὑποληνίς, ίδος (ἡ), = Ὑπολήνιον. 2) (în întind:) копаĭe вasȣ), din кape веаȣ вiтеле. [ὑπὸ, ληνὸς].

Ὑπόληξις, εως (ἡ), чеа кîte пȣцiпȣ (înчепере de învetape; (прin întind:) партea, ȣnde înчепе a se sfîpши чева. «Τῶν ὤτων—» At: марцiпеа de жos. [ὑπολήγω].

Ὑποληπτέος, α, ον, посit: ал лȣĭ ὑπολαμβάνω.

Ὑποληπτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвепitȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла rîndipe. «Δύναμις —» M. Ant: de a înцелеце, saȣ a rîndi întp'ȣпȣ кiпȣ аша saȣ алтfeл. [ὑπολαμβάνω]. [de ȣnde

Ὑποληπτικῶς, adв: dȣпе оаре-кape rîndipe saȣ idee.

Ὑποληπτὸς, ἡ, ὸν, пȣtinчosȣ de a se în кiпȣi, a se înцелеце dȣпе оаре-кape idee saȣ пъpepe. [ὑπολαμβάνω].

Ὑπο-ληρέω -ῶ, віit: -ήσω, кam вървеsкȣ.

Ὑποληφθῆναι, пas: пех: de inf: ал лȣĭ ὑπολαμβάνω.

Ὑπόληψις, εως (ἡ), лȣаре de dedesȣвt, saȣ asȣпръшĭ; (партiк:) лȣаре în ȣpmape dȣпе алтȣл «Ἐξ ὑπολήψεως διεξιέναι». Пл: повеstipe кȣ înчепере, de ȣnde алтȣл a isпръвit, saȣ a înчеtat; de ȣnde) pesпȣпsȣ, коntpastape (Iskp: Bȣs: 443). 2) (maĭ des) idee, saȣ пъpepe (че'шĭ a înкiпȣit чineва) despre чева. «Τὴν ὑπόληψιν, ἥν ἔχομεν περί τῶν θεῶν». Apst: (de ȣnde maĭ noȣ пȣme, pепȣtaцie (în віпе, saȣ ръȣ). [ὑπολαμβάνω].

Ὑπολήψομαι, віit: ал лȣĭ ὑπολαμβάνω.

Ὑπο-λιγαίνω, віit: -ανῶ, кîntȣ кam dȣĭos.

Ὑπολίζων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: кam maĭ de жos (maĭ miкȣ, saȣ maĭ пȣцinȣ). [ὑπὸ, ὀλίζων].

Ὑπόλιθος (ὁ, ἡ), кam пïetposȣ. 2 de пïatpъ пе dedesȣвt (sȣвt sȣпpafaцъ). [ὑπὸ, λίθος].

Ὑπο-λιμπάνω, At: în локȣ de ὑπολείπω.

Ὑπολιμώδης, εος (ὁ, ἡ), кam fometosȣ, flъmîndȣ. «Δεῖπνον—» Пл: de ла кape se sкоалъ чineва кam nesъtȣлȣ. [ὑπὸ, λιμὸς].

Ὑπο-λιπαίνω, віit: -ανῶ, înграшȣ пȣцin, saȣ кîte пȣцinȣ.

Ὑπολίπαρος (ὁ, ἡ), кam грasȣ, saȣ гръшчеаnȣ. [ὑπὸ, λιπαρὸς].

Ὑπο-λιπάω, віit: ... sîntȣ гръшчеаnȣ.

Ὑπολιπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ὑπόλοιπος.

Ὑπ-ολισθαίνω (-άνω), віit: -ολισθήσω, kazȣ алȣпекînd кîte пȣцinȣ (пе nesimцite).

Ὑπόλισπος, шi At:) Ὑπόλισφος (ὁ, ἡ), пȣцin чева кam славȣ, sпiцълаtȣ, ȣскъцiвȣ. [ὑπὸ, λίσπος].

Ὑπόλιτος (ὁ, ἡ), кam simплȣ, кȣmпъtatȣ, пелȣкsosȣ (простȣ). [ὑπὸ, λιτὸς]

Ὑπόλιχνος (ὁ, ἡ), кam лакоmȣ, mîпкъчiosȣ. ὑπὸ. λίχνος].

Ὑπο-λογέω -ῶ, віit: -ήσω, глs: în локȣ de..

Ὑπο-λογίζω, (foapte рарȣ) = кȣ...

Ὑπο-λογίζομαι, віit: -ίσομαι, = Ὑπὸ λόγον τίθημι, трекȣ în (saȣ maĭ des, опреsкȣ, skazȣ din) sokoteалъ; (în цеп:) sokoteskȣ (проп: шi fir:). «Οὐδὲν ὑπελογίσατο οὔτε σωμάτων οὔτε χρημάτων ἀσθένειαν». Ksп: [de ȣnde

Ὑπολογισμὸς (ὁ), прindере în (saȣ опpipe din) sokoteалъ; sokoteалъ (проп: шi fir:). «Ὑπολογισμὸν ποίεισθαί τινος» Лкs: = Ὑπολογίζεσθαι.

Ὑπόλογος (ὁ, ἡ), чел sȣвt кȣвîntȣ, ворвitȣ, пomenitȣ; вредпiкȣ de кȣвîntȣ, saȣ лȣаре în вѣгаре de seamъ; (ȣпе-орĭ) = Ὑπεύθυνος, pesпȣпsaвiлȣ, saȣ pesпȣпzъtopȣ. «Τούτων οὐδεμίαν ὀρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον οὖσαν ἐν τοῖς νόμοις». Dm: пomenitъ, saȣ adoптatъ. «Οὐδὲν σοι ὑπόλογον τίθεμαι». Пл: пȣ te sokoteskȣ întpȣ пimiкȣ pe-

вънzъtорй. || (mai des sвbst: въpв:) чеа че se пвне in sокоtеала. (sай fir:) in греутatea квiва, saй (dinnpot:) spe квтintй de indpentape a квiва. «Σιτία εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσιν». At: in sокоtеалъ, saй скъdepe de вані, (Франц:) à compte. «Ἐν οὐδενὶ ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι (saй τιθέναι) τι». Dm: Лis: а нв sокоti intpв нimiкй. «Οὐδεὶς ὑπόλογος τῇ βουλῇ γέγονε». Din: нв s'а лвat in въгаpe de seamъ de локй spe indpentapea sa. 2) (apitm:) нвмъpй in pелацie кътpе алтвл de mai miкй кътpе mai mape, (Франц:) sous-multiple. [ὑπό, λόγος].

Ὑπόλοιπος (ὁ, ἡ), pъmasй in вpmъ; tpъitй ші mai in вpmъ dekit алтвл; pъmasй inкъ din чева. [ὑπολείπω].

Ὑπόλοξος (ὁ, ἡ), кam нieziшй, saй stpimвй; (fir:) кam intвнекоsй, indoiosй. [ὑπό, λοξός].

Ὑπο-λοπάω -ῶ, biit: -ήσω, (despe apвopi) inчепй a'mi skimва коажа.

Ὑπολοχαγός (ὁ), sввt-колонелй. [ὑπό, λοχαγός].

Ὑπολύδιος (ὁ), (ἦχος, гласй, віерsй) apponiatй de taktвл, saй tonвл Лidiкй ал векieй mвsiчe. [ὑπό, Λύδιος].

Ὑπο-λύζω, biit: -λύξω, кam sвгiцй; saй плingй inчet кв sвspinвpi.

Ὑπολύριος (ὁ, ἡ), aплiкatй sввt koapdeле лipei. «Δόναξ —». Apstf: (vezi om: Imn: Epm: 47). || (sвbst:) Ὑπολύριον (τὸ), =Μαγάδιον τῆς λύρας, кълвшвл лipei. [ὑπό, λύρα].

Ὑπόλυσις, εως (ἡ), sввst: лві...

Ὑπο-λύω, biit: -λύσω, deslегй чева de dedesввt de чева; (naptik:) deslегй пожiца inкълцъmintii; (ppin вpm:) deskалцй, (ші miж:) mъ deskалцй. «Ἰδὼν αὐτὸν οἰκετῶν ἀπορίᾳ ἀρχόμενον αὐτὸν ὑπολύειν, προσέδραμε, καὶ ὑπέλυσε». Пл: «Τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω». Apstf: (кв цен: indip:) deslегй, ші (ppin intind:) skoцй, sловодй пе чінева din.. «Δεσμῶν—» Iл: Α. (ші desпъpцit) «Ἵππους λύσαν ὑπὸ ζυγοῦ». Iл: Θ. ай desхъmat. (ші nas:) «Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους». Od; I. (fir:) slъвeskй (taiй) віnеле tpвпвлвi. «Νεβρὸν, τὸν θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα». Iл: Ω. (ші despe лвntъtopi). «Κὰψ ὄπισθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα». Iл: Ψ. 'I a нвs нiediкъ, 'л а tpintit. (ші nas:) «Ὑπέλυντο δὲ γυῖα». Iл: Π. 'I ай amopцit mъdвлареле tpвпвлвi, а mвpit.

Ὑπολωΐς, ίδος (ἡ), =Ὑπολαΐς.

Ὑπο-λωφάω -ῶ, biit: -ήσω, inчoleзй, saй mъ нotолеskй нвцin, saй kite пвцinй, inчепй а mъ квmпъtа.

Ὑπομαζίδιος, α saй ος, ον, noet: in локй de Ὑπομάζιος, ші Ὑπόμαζος (ὁ, ἡ), нвptatй, saй цinвtй sввt цiцъ; (ppin intind:) чел de цiцъ (пpвнкй), sвгapй. [ὑπό, μαζός].

Ὑπο-μαίνομαι, biit: -μανοῦμαι, saй -μανήσομαι, неввнеskй нвцin, saй sintй кam (fakй ка внй) smintitй.

Ὑπόμακρος (ὁ, ἡ), кam лвнгй (mai mвлt dekit tpeвie). [ὑπό, μακρός].

Ὑπο-μαλακίζομαι, biit: -μαλακισθήσομαι, imi кam пiepзй кvpажвл, inчепй а mъ infpiкоша, saй а mъ molешi.

Ὑπο-μαλάσσω, biit: -άξω, fpekind in minъ moiй чева нвцin, saй kite пвцinй (ppop: ші fir:).

Ὑπο-μαραίνομαι, biit: -μαρανθήσομαι, mъ кam вештежеskй; (fir:) mъ кam tpeкй; mъ кam stinгй, mъ кam notолеskй.

Ὑπόμαργος (ὁ, ἡ), кam desmetiкй, кam неввнatiкй. [ὑπό, μάργος]. de...

Ὑπομασθίδιος, α saй ος, ον, noet: in локй

Ὑπομάσθιος (ὁ, ἡ), = Ὑπομάζιος. [ὑπό, μασθός].

Ὑπο-μάσσω (-ττω), biit: -μάξω, fpъmintй, (ші ppin intind:) внгй пе asквпsй (пе nesimцite).

Ὑπομαστίδιος, α saй ος, ον, noet: in локй de ὑπομάζιος. [ὑπό, μαστός].

Ὑπομάσχαλος (ὁ, ἡ), цinвtй, нвsй sввt sввцioapъ || (sвbst:) Ὑπομάσχαλον (τὸ), глs: naptea tpвпвлвi чеа de sввt sввцioapъ (koastele). [ὑπό, μασχάλη].

Ὑπόμαυρος (ὁ, ἡ), кam negpв, negpiчiosй; кam intвнекоsй. [ὑπό, μαῦρος].

Ὑπόμβρος (ὁ, ἡ), кam плоiosй. «Νεφέλη —». Пл: [ὑπό, ὄμβρος].

Ὑπο-μειδιάω -ῶ, biit: άσω, кam zimвeskй.

Ὑπο-μειόω -ῶ, biit: ώσω, кam miчeskй, imпвцinезй чева. [din

Ὑπομείων, ονος (ὁ, ἡ), нвцin чева mai miкй, mai de жos. || (in Snapta) "Ὑπομείονες,,. Ksn: чetъцenii de pindвл чел mai de жос (нв чei din нвmъpвл челоp нвmiцi Ὅμοιοι, vezi ziч:) [ὑπό, μείων].

Ὑπο-μελαίνω, biit: -ανῶ, кam вatй in negpв, sintй кam negpiчiosй.

Ὑπομελανδρυώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea внвi tвнй (neште de mape, внй felй de лакepдъ), negpв н' inъвntpв. [ὑπό, μελάνδρυον, vezi ziч:).

Ὑπο-μελανίζω, biit: ίσω, =Ὑπομελαίνω. [din

Ὑπόμελας, ανος (-αινα, -αν), кape вate in negpв, кam negpiчiosй. [ὑπό, μέλας].

Ὑπο-μέμφομαι, вiit: μέμφομαι, mъ кam nemълцъmesкъ, mъ кam пліnгъ de чinева, saъ de чева: saъ пе asкънsъ хълesкъ, ворвesкъ de ръъ despre...

Ὑπομεμψίμοιρος (ὁ, ἡ), кam кîptitopъ, nemълцъmitъ de soapta sa. [ὑπὸ, μέμψις, μοῖρα].

Ὑπομενετέος, α, ον, nosit: ал лъї ὑπομένω.

Ὑπομενετικὸς, ή, όν, цeneposъ în ръвdape, ръвdъtopъ; stъpъitopъ. [шi

Ὑπομενητέος, α, ον, = Ὑπομενετέος. [шi

Ὑπομενητικὸς, ή, όν, = Ὑπομενετικός. [шi

Ὑπομενητὸς, ή, όν, de ръвdat, de sъфеpit. [din

Ὑπο-μένω, вiit: -μενῶ, ръmîїъ înapoї, saъ în postъл шeъ; (npinч:) staъ пе лoкъ aшtentînd пе вpъжmaшъ (пъ fъгъ); (de ъnde în цen:) aштentъ, adъstъ; (ъne-opї) ръmîїъ maї îndъpъt dекît алцiї; (алте-opї) npiimesкъ de вънъ, înкъвiinцеzъ; (oвiч: fiг:) paвdъ, съфеpъ; кътezъ, întpenpinzъ; (pap) stъpъiesкъ; (ъne-opї) maї tpъiesкъ дъпе алтъл; (despre osîndъ) sîntъ npeхotъpîtъ. "Οἱ δ' ἅμα πάντες ἕποντο, αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι,,. Od: K. "Οἱ δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν,,. Il: E. "Οἴχοντο φεύγοντες, οὐδ' ὑπέμειναν,,. Ep: (шi къ adв: лoк:) "Κατὰ νόμον ἔδει τοὺς μέλλοντας εἰσελαύνειν θρίαμβον ἔξω τείχους ὑπομένειν,,. Пл: (шi къ aк:) "Αὖτις ἀνέδραμεν, οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι,,. Il: H. (saъ къ inf:) "Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν γνώμεναι,,. Od: A. (saъ къ naptiч:). "Ὑπομενέουσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι,,. Ep: (шi fiг:) "Αἰσχρὸν τι ὑπομένειν,,. Пл: (шi în вine pap). "Οὐχ ὑπομένειν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς,,. Iskp: a пъ înкъвiinца npiimipea лop. "Ταῦτα πάντα ὑπομένειν,,. Ksn: "Ἡ ἀγάπη πάντα ὑπομένει,,. Skp: (шi aвsл:) "Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος,,. Skp. чeл че ва stъpъї. (шi къ dat: pap) "Τοῖσι ἀνδράσι τούτοισι οὐχ' ὑπέμειναν τὰ τέκνα,,. Ep: пъ ле аъ tpъit. (шi aвsл: în naptiч:). "Οἱ ὑπομένοντες,,. Тъч: чeї maї ръmaш, чeї-алцї.

Ὑπο-μερίζω, вiit: -ίσω, = Ὑποδιαιρῶ. [de ъnde

Ὑπομερισμὸς (ὁ), = Ὑποδιαίρεσις.

Ὑπο-μηκάομαι -ῶμαι, вiit: -ήσομαι, sвiepъ (ка капра) înчeт.

Ὑπομήκης, εος (ὁ, ἡ), кam лъпгъ, saъ палтъ. [ὑπὸ, μῆκος].

Ὑπο-μηλαφέω -ῶ, вiit: ήσω, ніпъїъ ъшъpeл pana къ mілъл.

Ὑπο-μηλίζω, вiit: -ίσω, кam seamъnъ (ла фаца шi чл:) къ mъpъл, sîntъ...

Ὑπομήλινος, η, ον, [ὑπὸ, μῆλον] чeл кam în фаца mъpълъї, гълвеniчїosъ.

Ὑπομήτριος (ὁ, ἡ), чeл înкъ în mitpa mъmeї sале. [ὑπὸ, μήτρα].

Ὑπόμιγμα (τὸ), nesimцitъ amestекътъръ. [din

Ὑπο-μίγνυμι, вiit: -μίξω, amestекъ, înпpeъnъ în кiпъ nesimцitъ, saъ кîte пъцinъ. 2) (nestp: saъ eл: къ dat:) mъ aпpопiъ ъndeва пе asкъnsъ.

Ὑπο-μιμνήσκω, вiit: -μνήσω, amintezъ, saъ adъкъ a minte întp'ъnъ кiпъ, saъ ла tpeвъinцъ. "Πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνησας, ὦ λῷστε,,. Sof: (шi къ цen: indip:). "Ὑπέμνησέν τε ἑ πατρός,,. Od: A. (шi miж: de sine пas:) "Τούτου γὰρ ἀρτίως ὑπεμνήσθην,,. Лкs:

Ὑπο-μισέω -ῶ, вiit: -ήσω, ъpъsкъ пъцin, saъ în asкъnsъ.

Ὑπόμισθος (ὁ, ἡ), лъкpъtopъ къ плаtъ, simвpiaшъ. [ὑπὸ, μισθός].

Ὑπο-μνάομαι -ῶμαι, вiit: -μνήσομαι, noet: кaъtъ a лъа în къsъtopie пе asъnsъ o mъіepe, saъ ъnелtesкъ, sкoцînd'o din minцї, a o smълцe de ла вървatъл sъъ. 2) Ion: = Ὑπομιμνήσκομαι. [de ъnde

Ὑπόμνημα (τὸ), oвiектъ de adъчере a minte; (naptiк:) memopiaлъ, însкpisъ, ъnde ape чineва însemnatъ чева spe adъчере a minte; (ъne-opї) isводъ de insкpisъ (enistoлъ, шi чл:); (ла fm:) însemnъpi, saъ note (sхолiї) аъпpa spiselop вpe ъnъї sкpiitopъ, (Фpanц:) komentape. [de ъnde

Ὑπο-μνηματίζω, вiit: -ίσω, sкpiъ чева în feлъ de komentapъ, saъ însemnezъ în notъ, saъ (miж:) în komentapeле meле, eкsплiкъ npin sхолiї. "Οἱ ὑπομνηματισάμενοι,,. Гpam: = Οἱ ὑπομνηματισταὶ. [шi

Ὑπομνηματικὸς, ή, όν, къвenitъ ла, saъ folositopъ кa komentapъ, чeл în feлъ de komentapъ. "Σύγγραμμα —,,. Apst:

Ὑπομνημάτιον (τὸ), dim: ал лъї ὑπόμνημα.

Ὑπομνηματισμὸς (ὁ), însкpiepe (npinч: de пъвлiкъ фanтъ) spe adъчере a minte; komпъnepe de note saъ komentape spe eкsплiкape de аъtopъ. [шi

Ὑπομνηματιστής, οῦ (ὁ), komentъtopъ, saъ sхолiastъ de sкpiseлe векiлop аъtopї. [ὑπομνηματίζω].

Ὑπομνηματογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sкpiъ komentape, saъ note; însemnezъ чева spe adъчере a minte. [din

Ὑπομνηματογράφος (ὁ, ἡ), skriitorȣ de komentape, saȣ sxoliĭ; înskriitorȣ snpe цinepe de minte în kondika apxiвелор de înskriseле akte a ле гȣвернȣлȣĭ, apxiвapȣ; (în Алеksandpia) чел de ал doiлеа din пъmînteniĭ dpeгътopĭ. [ὑπόμνημα, γράφω].

Ὑπο-μνημονεύω, biit: -εύσω, skpiȣ în notъ, saȣ ка ȣnȣ komentapȣ; (кȣ dat: indip:) însemnezȣ чева snpe adȣчepe a minte a кȣĭва. (în At: se îndpent: ἀπομνημονεύω).

Ὑπόμνησις, εως (ἡ), adȣчepe a minte de чева ла tpeвȣinцъ (akt: saȣ nas:); повестipe de чева din memopie. [din

Ὑπο-μνήσκω, noet: în локȣ de ὑπομιμνήσκω,.

Ὑπο-μνηστεύομαι, biit: -εύσομαι, логоdeskȣ. «Τὴν θυγατέρα τινί —». Лks: ‖ (nas:) "Ὁ ὑπομνηστευθεὶς,,. Apst: чел логоditȣ.

Ὑπομνηστικὸς, ἡ, ὸν, folositopȣ, saȣ îndemînatikȣ ла adȣчepe a minte. "Ὑπομνηστικὸν (τὸ),,. Bas: = Ὑπόμνημα. [шi

Ὑπομνήστριαι (αἱ), npeotiцe слъвitoape de o zeiцъ. [ὑπομνάω]

Ὑπ-όμνυμαι, biit: -ομοῦμαι, (nex: ὑπωμοσάμην) чepȣ de ла жȣdikъtopie npeлȣnцipe saȣ amînape, (în цен:) oape-кape modifikaцie întp' o жȣdikatъ, npoнȣind кȣ жȣpъmîntȣ вpe o вine-кȣвîntatъ npiчinъ. "Ἐπειδὴ δ' ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας (τοῦ κλήρου) κατὰ τὸν νόμον, ὑπωμοσάμεθα ἡμεῖς τουτονὶ δημοσίᾳ ἀπεῖναι στρατευόμενον· ὑπομοθέντος δὲ τούτου, ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι, καὶ ... ἔπεισαν τοὺς δικαστὰς ψηφίσασθαι τῆς δίκης ἕνεκα ἀπεῖναι τουτονί καί οὐ δημοσίᾳ». Dm:

Ὑπομονὴ (ἡ), ръmînepe în ȣpmъ saȣ пe локȣ, awtentape; stъpȣinцъ; ȣȣfepipe; (naptik:) ръȣdape în pеле. «Αἰσχρῶν ἔργων—,,. Tfp: npiimipe кȣ mȣлцȣmipe; îndpъzneaлъ în oape-кape întpeпpindepe. [ὑπομένω].

Ὑπομονητέος, α, ον, = Ὑπομενετέος.

Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, = Ὑπομενετικός.

Ὑπομονητὸς, ἡ, ὸν, = Ὑπομενητός.

Ὑπο-μορφάζω, biit: -άσω, = Ἐπιμορφάζω.

Ὑπομοσία (ἡ), пеапров: saȣ papȣ în локȣ de ὑπωμοσία.

Ὑπο-μοσχεύω, biit: -εύσω, întinzȣ, înmȣлцeskȣ npin вȣtъшipe, saȣ pesъdipe пe askȣnsȣ; (fir:) хpъneskȣ, npeлȣнцeskȣ, saȣ întinzȣ maĭ mȣлt чева. "Τὸν πόλεμον—,,. Eȣnan:

Ὑπομόχθηρος (ὁ, ἡ), kam netpeвnikȣ. [ὑπὸ μοχθηρός].

Ὑπομόχλιον (τὸ), snpiжinȣл de sȣвt nîpie, (Fpanц:) point d' appui. [ὑπὸ, μοχλός].

Ὑπο-μύζω, biit: -ύσω, цemȣ, saȣ mȣцeskȣ în askȣnsȣ, saȣ învet

Ὑπο-μυθέομαι οῦμαι, biit: -ήσομαι, noet: = Προλέγω.

Ὑπο-μυκάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mȣцeskȣ învet, pesnȣnzȣ npin mȣцete, pesȣnȣ adînk în feлȣ de mȣцetȣ.

Ὑπόμυξος (ὁ, ἡ), kam mȣkosȣ [ὑπὸ, μύξα].

Ὑπομύσαρος (ὁ, ἡ), kam skîpвosȣ, saȣ нȣtȣposȣ, soĭosȣ. [ὑπὸ, μυσαρός].

Ὑπο-μύω, biit: μύσω, miжeskȣ, saȣ кліneskȣ din okĭ (akt: saȣ de sine nas:). "Ὄμματα ὑπομεμυκότα,,. Алч: пe жȣmъtate înkiшĭ.

Ὑπόμωρος (ὁ, ἡ), kam nepodȣ, saȣ nemintosȣ. [ὑπὸ, μωρός].

Ὑπο-νεάζω, biit: άσω, mъ fakȣ чева maĭ tînъpȣ, kam peîntinepeskȣ.

Ὑπονεάω, -ῶ, biit: άσω, apȣ пȣцin (în faцъ нȣmaĭ, saȣ întîĭaшĭ datъ) пъmîntȣ лъsatȣ цeлinъ. [ὑπὸ, νεά].

Ὑπο-νείομαι, noet: în локȣ de ὑπονέομαι.

Ὑπο-νεμεσάω -ῶ, biit: -ήσω, mъ kam nekъжeskȣ, saȣ nismȣĭeskȣ кȣ dpentȣ кȣвîntȣ.

Ὑπο-νέμομαι biit: -νεμοῦμαι, pozȣ пe dedesȣвt, saȣ kîte пȣцinȣ. 2 sanȣ пe dedesȣвt, (ad:) ȣneлteskȣ пe sȣвt askȣnsȣ; (fir:) amъцeskȣ.

Ὑπο-νέομαι, biit: -νείσομαι, noet: (кȣ цen: saȣ ak:) întpȣ, mъ вîpȣ пe dedesȣвt.

Ὑπο-νευρίζω, biit: -ίσω, = Ἐκνευρίζω, taĭȣ вineлe, (ad:) oвoseskȣ, слъвeskȣ пe чineвa кȣ totȣл.

Ὑπο-νεύω, biit: -νεύσω, fakȣ пe askȣnsȣ semnȣ (mъ плekȣ) кȣ kanȣл.

Ὑπονέφελος (ὁ, ἡ), akonepitȣ sȣвt nopĭ, înnopatȣ. [ὑπὸ, νεφέλη].

Ὑπο-νέω, biit: -νεύσομαι, saȣ νευσοῦμαι, înnotȣ пe sȣвt anъ.

Ὑπονήϊος (ὁ, ἡ), noet: къnȣitȣ îndestȣл de лemne пentpȣ konstpȣkцie de kopъвiĭ. [ὑπὸ, νήϊα].

Ὑπο νήφω, biit: -νήψω, înчenȣ a mъ tpeзвi.

Ὑπο-νήχομαι, biit: -νήξομαι, = Ὑπονέω. 2) (кȣ dat: indip:) înnotȣ maĭ npost (sîntȣ maĭ de жos ла înnotape) dekît aлtȣл.

Ὑπο-νίζω (-νίπτω), biit: -νίψω, snълȣ пe dedesȣвt. "Τοὺς πόδας —,,. At:

Ὑπονίσκος (ὁ), dim: ал лȣĭ ὕπνος.

Ὑπονιτρώδης, εος (ὁ, ἡ), kam siлitposȣ. [ὑπὸ, νίτρον].

Ὑπο-νίφω, biit -νίψω, kam ninгȣ. ‖ (nas:) "Νὺξ ὑπονιφομένη,,. Лks: ninsopoasъ.

Ὑπο-νοέω -ῶ, biit: -ήσω, пѫїѕ în mintea mea, daѕ кѕ sokoteaлa. «Εἴπερ δὴ τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν,,. Andчd: 2) (maї des) вънѕїeskѕ. "Ὑπονοήσαντες αὐτούς τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονεῖν,,.Ep: (шi кѕ ак: кѕ преп: indip:) "Μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο,,. Apstf. 3) (грам: în a treia перs: пas:) se ѕѕbtînцелеце. [de ѕnde

Ὑπονόημα (τὸ), datѕ кѕ sokoteaлa; вънѕїaлъ. [шi

Ὑπονοητής, οῦ, (ὁ), вънѕitopѕ.

Ὑπονόθευσις, εως (ἡ), пе askѕnsѕ fъкѕtъ faлsifikaцie. [шi

Ὑπονοθευτής, οῦ (ὁ), askѕnsѕ faлsifikъtopѕ, amъцitopѕ. [din

Ὑπο-νοθεύω, biit: -εύσω, faлsifiкѕ (stpikѕ, пpefakѕ, amestekѕ) пе askѕnsѕ.

Ὑπόνοια (ἡ), dape кѕ sokoteaлa; вънѕїaлъ; (maї des) înцелесѕ askѕnsѕ; (paptik:) eksпpesie, saѕ înцелесѕ алегорiкѕ, алегорie (kam гiчitoape). "Οἱ ῥαψῳδοί... τὰς ὑπονοίας (τῶν ἐπῶν) οὐκ ἐπίστανται». Ksn: «Ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ νῦν λεγομέναις». Пл: "Καθ' ὑπόνοιαν, "Ἐν ὑπονοίᾳ, "Δι' ὑπονοιῶν,,. Лкs: алегорiчеште, saѕ гiчitopеште. [ὑπό, νοῦς].

Ὑπο-νομεύω, biit: -εύσω, sanѕ пе dedesѕbt; (fir: кѕ dat: indip:) ѕпелteskѕ пе askѕnsѕ sпpe вътъmapea (sanѕ гpoaпa) кѕїва. "Πόλεμόν τινι—,,. D: Ал: [din

Ὑπονομή (ἡ), =Ὑπόνομος (sѕbst:); (fir:) askѕnsъ ѕпелtipe вiклеанъ înпpotiва кѕїва. [ὑπονέμω]. [de ѕnde

Ὑπονομηδὸν, adв: пpin (saѕ în felѕ de) канале sъпate пе sѕbt пъmîntѕ.

Ὑπονόμιος (ὁ, ἡ), sѕпѕsѕ ла лецi. [ὑπό, νόμος].

Ὑπόνομος (ὁ, ἡ), pozъtopѕ, saѕ posѕ, mînkatѕ, saѕ (fir:) гъpîtѕ пе dedesѕbt; (în цен:) sѕbt-sъпatѕ. "Ἕλκος—,,. Dskp: paпъ, каpe лѕкpeaзъ пе dedesѕbt. "Χώρα πυρὶ καὶ ὕδατι ὑπόνομος,,. Stp: "Λίμνη βορβορώδη καὶ ὑπόνομον τὴν ἀναφορὰν (noate ὑποφορὰν) ἔχουσα,,. Stp: eksѕвъpsapea sa пе sѕbt пъmîntѕ. || (sѕbst: въpв:) каналѕ пе sѕbt пъmîntѕ, (Фpанц:) minъ. "Φρεατίαν τεμόμενος ὑπόνομον ὤρυττεν, ὡς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῶν,,. Ksn: [ὑπονέμω].

Ὕπονος (ὁ), [ὑπό, ὄνος] ѕпѕ felѕ de mашinъ пentpѕ apdikape de гpeѕtъцi.

Ὑπο-νοσέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ kam воллавѕ, saѕ...

Ὑπόνοσος (ὁ, ἡ), sѕпѕsѕ ла воале, волпъвiчїosѕ. [ὑπό, νόσος].

Ὑπο-νοστέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ întopкѕ, înanoї; (fir: despre pîpї) mъ tpaгѕ, skaзѕ; (despre пъmîntѕ, шi чл:) mъ aшезѕ, skaзѕ, mъ daѕ în жos (Ep: Δ. 62); (кѕ ак: кѕ преп:) mepгînd sпpe maї pъѕ ажѕпгѕ ла чева. [de ѕnde

Ὑπονόστησις, εως (ἡ), întoapчepe înanoї; (despre pîpї) skъdepe; (ѕne-opї) afѕndape; (în цен:) кѕfѕndape, aшезape în жos.

Ὑπο-νοτίζω, biit: -ίσω, ѕmezeskѕ пѕцin чева.

Ὑπονυμφὶς, ίδος (ἡ), însoцitoape de mipeasъ. [ὑπό, νύμφη].

Ὑπο-νύσσω, biit: -νύξω, înцепѕ, înвoлdeskѕ пе dedesѕbt, saѕ ѕшѕpeл чева; (fir:) daѕ oapе-каpe пpiчinъ, кam înтъpîtѕ чева.

Ὑπο-νυστάζω. biit: -άξω, mi e кam somnѕ, кam dopmitezѕ.

Ὑπόνωθρος (ὁ,ἡ), кam пeгїoвѕ (fъpъ dѕxѕ); кam moлatiкѕ [ὑπό, νωθρός].

Ὑπόξανθος (ὁ, ἡ), кam вълanѕ, вълъпeлѕ. [ὑπό, ξανθός].

Ὑπο-ξενίζω, biit: -ίσω, кam seamъnѕ a stpeinѕ.

Ὑπο-ξέω, biit: ξέσω, pъзѕind netezeskѕ пе dedesѕbt, saѕ пѕцin чева пе d' asѕпpa пѕmaї. (вeзї шi ὑποξύνω).

Ὑπο-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ѕsѕкѕ пѕцin чева. [de ѕnde

Ὑποξηρασία (ἡ), пѕцinъ ѕskъчїѕпе.

Ὑπόξηρος (ὁ, ἡ), пѕцin чева кam ѕskatѕ. [ὑπό, ξηρός].

Ὑπ-οξίζω, biit: -ίσω, sîntѕ акpiшopѕ, кam вatѕ în акpѕ.

Ὑπόξυλος (ὁ, ἡ), пе dedesѕbt de лemnѕ (шi пе d' asѕпpa пoлeitѕ); (fir:) faлsѕ, minчinosѕ; aвїa înвъцatѕ, ѕшѕpeлѕ, fъpъ вase în штiinцa sa. «Σοφιστής —,,. Епгр: [ὑπό, ξύλον].

Ὑπο-ξυράω -ῶ, biit: -ήσω, paзѕ (вapва, шi чл:) пѕцin.

Ὑποξύριος (ὁ, ἡ), пѕsѕ sѕbt вpiчїѕ. [ὑπό, ξυρός.]

Ὑπόξυς, εος (ὁ, ἡ), кam askѕцitѕ, вipfosѕ; saѕ акpiшopѕ. [ὑπό, ὀξύς].

Ὑπο-ξύω, biit: ξύσω, = Ὑποξέω. "Ποταμὸς πέζαν νάπης ὑποξύων,,. Епгр: mînкînd, sъпînd în кѕpцepea sa п' алъtѕpea.

Ὑπο-παιδοτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѕ sѕbtdeпpinzъtopѕ (eksepsъtopѕ în цimnasiѕ, de копiї. (вeзї παιδοτρίβης).

Ὑπο-παίζω, biit: -παιξοῦμαι, mъ жокѕ пѕцin, saѕ пе askѕnsѕ; (stpm: кѕ ак:) îmї вatѕ жокѕ кѕ fineцъ.

Ὑπο-παλαίω, biit: -παλαίσω, лѕntîndѕ mъ

mъ лasѯ dînadins a mъ bipsi (a mъ tpînti жos).

Ὑποπαράβοῤῥος (ὁ, ἡ), nѯsѯ kam spe nopdѯ (mîazъ-noapte), saѯ kam în kpiвъцѯ. [ὑπὸ, παρὰ, βοῤῥέας].

Ὑπο-παρα-λῃρέω -ῶ, biit: -ήσω, kam въpfeskѯ, saѯ вopвeskѯ aîspea.

Ὑπο-παρ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, kam ѵïtѯ; saѯ nѯ npea вагѯ вine de seamъ.

Ὑπο-πάρθενος (ὁ ἡ), kam fečoapъ. [ὑπὸ, παρθένος].

Ὑπο-παρ-ωθέω, biit: -ωθήσω, шi -ώσω, înninrѯ întp' ѯnѯ kinѯ kam în лatspe.

Ὑπο-πάσσω, biit: πάσω, npesъpѯ, amtepnѯ ne dedesѯвt. "Ὑποπάσας ποίην, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὧν τὰ κρέα,,. Ep: [de ѯnde

Ὑπόπαστον (τὸ), =Ὑπόστρωμα, saѯ ὑποπέτασμα.

Ὑπο-παταγέω -ῶ, biit: -ήσω, =Ὑποψοφέω, tponkъneskѯ, saѯ tposneskѯ nѯцin чeвa saѯ ѯшpeл.

Ὑπόπαχυς (ὁ, ἡ), гpъшeanѯ. [ὑπὸ, παχὺς].

Ὑπο-πείθω, biit: -πείσω, îndѯnлekѯ nѯцin, saѯ kîte nѯцinѯ, kam înѵet.

Ὑπο-πεινάω -ῶ, biit: -ήσω, 'mî e kam foame, saѯ înчeпѯ a flъmînzi.

Ὑπόπειρα (ἡ), =Ἀπόπειρα. [ὑπὸ, πεῖρα]. [de ѯnde

Ὑποπειράω -ῶ, biit: -άσω, kam чepkѯ; (npiнч:) kaѯtѯ ne sѯвt askѯnsѯ a amъцi (a skoate din minцî) mѯîepe.

Ὑπο-πελιάζω, biit: -άσω, sîntѯ, saѯ mъ fakѯ negpiчïosѯ, mъ kam înnegpeskѯ.

Ὑποπέλιδνος, [ὑπὸ, πελιδνὸς], шi

Ὑποπέλιος (ὁ, ἡ), kam negpiчïosѯ (în faцa плѯmвѯлѯî). [ὑπὸ, πελιὸς].

Ὑπόπεμπτος (ὁ, ἡ), tpimisѯ ne sѯвt askѯnsѯ (sape iskodipe, saѯ ѯnealtipe de вpe ѯnѯ pъѯ). [din

Ὑπο-πέμπω, biit: -πέμψω, tpimiцѯ ne dedesѯвt, saѯ ne askѯnsѯ, saѯ în ѯpma (goana) kѯiвa, saѯ spe iskodipe, saѯ, (вîpѯ) чeвa ne fѯpimѯ.

Ὑποπεπτηῶτες, noet: îm: aл лѯî ὑποπεπτηὼς, în лokѯ de ὑποπεπτηκὼς, naptч: aл лѯî ὑποπτήσσω, saѯ -πτώσσω.

Ὑποπέπτωκα, tpe: de kѯ: aл лѯî ὑποπίπτω. [de ѯnde

Ὑποπεπτωκότως, adв: (de naptч:) în kinѯ ѯmiлitѯ (ѯnepitѯ, ѯnepiatѯ), kѯ desъвîpшitъ înkinъчïѯne.

Ὑποπεπτωκώς, υῖα, ος, tpe: de kѯ: aл naptч лѯî ὑποπίπτω.

Ὑποπεράτωσις, εως (ἡ), =Ἀποπεράτωσις.

Ὑπο-πέρδομαι, biit: -παρδήσομαι, (nex: ὑπέπαρδον, шi чл:) fakѯ ne жos вintѯ neaѯzitѯ, askѯnsѯ.

Ὑπο-περι-κλάω -ῶ, biit: -κλάσω, fpîngѯ saѯ înkoвoîѯ nѯцin чeвa.

Ὑπο-περι-πλύνομαι, biit: -πλυθήσομαι, kam nъtimeskѯ de nѯцinъ ѯpdinape.

Ὑπο-περι-ψύχω, biit: -ψύξω, (npiнч: în nas:) kam pъчeskѯ nѯцin чeвa.

Ὑπο-περκάζω, biit: -άσω, înчeпѯ a mъ koaчe, (npiнч: despe stpѯгѯpî) mъ nîpгѯîeskѯ.

Ὑπο-πετάννυμι, biit: -πετάσω, întinzѯ, a шtepnѯ ne dedesѯвt. [de ѯnde

Ὑποπέτασμα (τὸ), sѯвt-amtepnъtѯpъ, tanetѯ, saѯ koвopѯ.

Ὑπο-πέτομαι, biit: -πτήσομαι, (nex: ὑπεπτάμην) ѯвopѯ ne dedesѯвt.

Ὑπόπετρος (ὁ, ἡ), kam, saѯ ne dedesѯвt nietposѯ. [ὑπὸ, πέτρα].

Ὑπο-πήγνυμι, biit: -πήξω, înkeгѯ (fakѯ, лasѯ a se înkeгa) чeвa nѯцin.

Ὑπο-πηδάω -ῶ, biit: -ήσω, sъpѯ nѯцin, saѯ de o datъ; mъ ѯsвipлѯ de o datъ în sѯs; чiпneskѯ isѯopînd.

Ὑπόπηλος, (ὁ, ἡ), nѯцin чeвa, saѯ ne dedesѯвt ѯmosѯ, nopoîosѯ în fѯndѯ. [ὑπὸ, πηλὸς].

Ὑπο-πιάζω, biit: -άσω, Dop: шi Aлeksandp: în лokѯ de...

Ὑπο-πιέζω, biit: -έσω, stpiвeskѯ ne dedesѯвt, saѯ ѯmop; stpiвind stopkѯ; (fiг:) stpimtopezѯ.

Ὑπο-πιθηκίζω, biit: -ίσω, kam imitѯ maîmѯцa, fakѯ чeвa maîmѯцъpiî de pîsѯ.

Ὑπόπικρος (ὁ, ἡ), kam amapѯ, amъpiчïosѯ. [ὑπὸ, πικρὸς].

Ὑποπίμελος (ὁ, ἡ), =Ὑπολίπαρος. [ὑπὸ, πιμελής].

Ὑπο-πίμπλημι, biit: -ὑποπλήσω, kam ѯmплѯ, înчeпѯ a ѯmплea. (fiг: kѯ цen:) «Τέκνων ὑπεπλήσθησαν». Ep: s'aѯ kam ѯmплѯt de (aѯ doвîndit mѯлцî) koniî.

Ὑπο-πίμπρημι, biit: ὑποπρήσω, apzѯ ne dedesѯвt, saѯ kîte nѯцinѯ, =Ὑποκαίω.

Ὑπο-πίνω, biit: -πίομαι, kam вeaѯ, saѯ вeaѯ nѯцin чeвa maî mѯлtѯ dekît tpeвѯîe; (npin ѯpm: лa tpe: de kѯ:) "Ὑποπεπωκὼς". Ksn: kam въѯtѯ (tѯpч: kam kѯ kef), =Ὑποβεβρεγμένος.

Ὑπο-πιπίσκω, biit: ὑποπίσω, adъпѯ (daѯ kѯiвa sъ вea) nѯцin.

Ὑπο-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: ὑπέπεσον, шi чл:) (kѯ dat:) kazѯ dedesѯвt: (npiнч:) kazѯ лa nічoapeлe kѯiвa, pogѯ în цenѯkî; saѯ kazѯ вipѯitѯ sѯвt kontpa-лѯ-

пtъtорвл meв; (впе-орĭ) mъ лаsв а mъ вi ръi dînadins de грацie, saв лiпгвшiре къtре чiпева; (de впde în цеп:) mъ вmiлеskв, mъ sвпвiв, mъ лаsв maĭ жоs dekît алtвл saв двпе воса лвi; (despre лвкр:) kazв (staв) sввt ведерса квiва, mъ възв îndatъ, mъ întîmпiпв de îndatъ.

Ὑπο-πισσόω -ῶ, вiit: -ώσω, smолеskв пе dedesввt; (kom:)=Βινέω

Ὑποπλάγιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, πλάγιος] kam квлkatв, saв повîрпitв ла о парte.

Ὑποπλάκιος, шi Ὑπόπλακος (ὁ, ἡ), поеt: пвsв, statв în поалеле мвпtелвĭ din Чiлiчia, Плакв, saв (двпе алцiĭ) пе локв шеsв (ка плака), пе kîmпie. [ὑπὸ, Πλάκος, saв πλὰξ].

Ὑπο-πλάσσω, вiit: -πλάσω, formezв, saв лiпеskв чева пе dedesввt, saв kam пе аskвпsв.

Ὑπο-πλαταγέω -ῶ, вiit: -ήσω, tропкъпеskв пе dedesввt; вîжiв, saв fakв ввetв adînkв, în fвпdв.

Ὑπόπλατος (ὁ, ἡ), Sхл: în локв de...

Ὑπόπλατυς, εος (ὁ, ἡ), kam латв, лъtъреців, întinsв. 2) (впе-орĭ)=Ὑφάλμυρος. [ὑπὸ, πλατύς].

Ὑπο-πλέκω, вiit: -πλέξω, împлеteskв (kombinezв), konstрвiв пе dedesввt. "Καλιὰν —„. Елi:

Ὑπόπλεος (ὁ, ἡ), плiпв пе dîпъвпtрв, saв de îndestвл. [ὑπὸ, πλέος].

Ὑπο-πλέω, вiit: -πλευσοῦμαι, (кв ак: saв dat:) плвteskв пе dedesввt, saв în лвпгв de чева.

Ὑπόπλεως (ὁ, ἡ), (At:) în локв de ὑπόπλεος.

Ὑπο-πλήθω, вiit: -πλήσω, sîntв плiпв пе dîпъвпtрв.

Ὑπο-πληρόω-ῶ, вiit: -ώσω,=Ὑποπίμπλημι.

Ὑπο-πλήσσω (ττω), вiit: -πλήξω, ловеskв, isвеskв пе dedesввt, saв kam fерit; (прiп întind:) клеtiпв, згвдвiв dîп temeлiĭ; (fir:) клъteskв, tврвврв dîп fвпdв.

Ὑπόπλους (ὁ), плвtiре fъквtъ пе dedesввtвл, saв în лвпгвл впвi църтв de маре. [ὑπὸ, πλοῦς].

Ὑπόπλουτος (ὁ, ἡ), чел кв богъцie (ad: mine de metaлe) ѕввt sine. [ὑπὸ, πλοῦτος].

Ὑπο-πλώω -ῶ, вiit: -πλώσω, поеt: Ion: în локв de ὑποπλέω.

Ὑπο-πνέω, вiit: -πνεύσομαι, sвflв пе dedesввt, saв înчеt; резвflв.

Ὑπο-ποδίζω, вiit: -ίσω, mъ реtragв înaпoind. [шi

Ὑποπόδιον (τὸ), skъвпашв, saв алtв чева пвsв ѕввt пiчоаре. (прiпч: пеst: лвĭ...

Ὑποπόδιος (ὁ, ἡ), пвsв, saв statв ѕввt пiчоаре. [шi

Ὑπόποδος (ὁ, ἡ), = Ὑπόπους, saв Ὑποπόδιος. [ὑπὸ ποῦς].

Ὑπο-ποιέω -ῶ, вiiт: -ήσω, fakв а se пвпе чева dedesввt de чева, sвпвiв. 2) прiчiпвieskв, saв însвflв чева kîte пвцiпв, saв пе пеsimцite. «Ζῆλόν τινι — » Пл: 3) (maĭ des шiж:) mъ sileskв а аtраце къtре sinemĭ пе чiпева кв шiжлокв amъцitорв, saв кв лiпгвшiрĭ. «Τὸν δῆμον — ». Пл: =Δημαγωγῶ. 4) imitв, mъ префаkв двпе... «Τὴν Κάτωνος παῤῥησίαν—». Пл: [de впde

Ὑποποίητος (ὁ, ἡ), аtрasв, kîшtigatв în партеа квiва прiп лiпгвшiрĭ.

Ὑποποίκιλος (ὁ, ἡ), kam пеstрiцв. [ὑπὸ, ποικίλος].

Ὑπόποκος (ὁ, ἡ), плiпв de лîпъ, лîпоsв. [ὑπὸ, πόκος].

Ὑποπόλιος (ὁ, ἡ), kam кървпtв ла първ. [ὑπὸ, πολιός].

Ὑπο-πολιτεύομαι, вiit: εύσομαι, (кв dat:) лвкрезв челе политiче ѕввt înfлвiпца, saв în фолосвл квiва.

Ὑποπομπὴ (ἡ), ордiпв trimisв квiва; (în цеп:) порвпкъ. (în Esхл: алцiĭ вкрîв desпърц: ὑπὸ πομπαῖς). [ὑποπέμπω].

Ὑποπόνηρος (ὁ, ἡ), kam вiклеапв, saв пеtревпiкв. [ὑπὸ, πονηρός].

Ὑπο-πορεύομαι вiit: -εύσομαι, (кв dat: saв ак:)=Ὑπέρχομαι, mъ вîрв пе аskвпsв. [de впde

Ὑποπόρευσις, εως (ἡ), intраре пе аskвпsв, saв вîрîре пе dedesввt.

Ὑπόπορτις, ιος (ἡ), поеt: жвпiкъ кв вiцелв ѕввt dînsa sвгарв; (fir:) мвiере кв првпкв ла цiцъ.

Ὑπο-πορφυρίζω, вiit: -ίσω, вatв kam în рошв порfiрiв, sîntв ...

Ὑποπόρφυρος (ὁ, ἡ), kam рошв порfiрiв, (францц:) purpurin. [ὑπὸ, πορφύρα].

Ὑπόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кв (sпрiжiпitв пе) пiчоаре ѕввt sine. [ὑπὸ, πούς].

Ὑπο-πραΰνω, вiit: υνῶ, înвлîпzeskв, потолеskв пвцiп, saв kîte пвцiпв.

Ὑπόπρεμνος (ὁ, ἡ), чел кв (sпрiжiпitв пе) kotорв saв trвпkiв ѕввt sine. [ὑπὸ, πρέμνον].

Ὑποπρεσβύτερος (ὁ, ἡ), пвцiп чева kam въtрîпв. [ὑπὸ, πρεσβύτερος].

Ὑπο-πρήθω, вiit: -πρήσω, поеt: în локв de ὑποπίμπρημι.

Ὑπο-πρίασθαι, пех: (пргл:) de inf: ал лвĭ ὑπωνέομαι, а кмпъра кв прецв skъzatв, saв преа eftin.

Ὑπο-πρίω, biit: -πρίσω, taĭ̆ învetimop кӗ херъstрълл. 2) sкîршneskӗ învet dîn dinцĭ. «Τοὺς ὀδόντας ». Лӗч:

Ὑπο-προ-θέω, biit: θεύσομαι, алергӗ înainte de o datъ, saӗ кam fepit.

Ὑπο-προῤ-ρέω, biit: -ρυήσομαι, кӗргӗ isвopînd (saӗ ка ӗnӗ nîpîӗ) пе dedesӗвt.

Ὑπο-προ-χέω, biit: -χεύσω, въpsӗ afаpъ пе dedesӗвt; (пas:) =Ὑποπροῤῥέω.

Ὑπόπρωρος (ὁ, ἡ), пӗsӗ sӗвt (saӗ чел кӗ nitӗлatъ) пръ. (în Пл: se îndpent: ὑόπρωρος). [ὑπὸ, πρώρα]. [лeskӗ.

Ὑπ-οπτάω, biit: ήσω, fpirӗ пӗцin, пîpпъ-

Ὑποπτερνὶς, ίδος (ἡ), skîndӗpa, че se пӗne sӗвt кълкîiӗл kataptӗлӗĭ коръвii. [ὑπὸ, πτέρνα].

Ὑπόπτερος (ὁ, ἡ), înapinatӗ; (прin întind:) ĭӗte, penede; (despre кораbie) ĭӗteпӗвtitoape. [ὑπὸ, πτερὸν].

Ὑποπτεύησι, Dop: în локӗ de ὑποπτεύει.

Ὑποπτευτὴς, οῦ (ὁ), въпӗsitopӗ. [din

Ὑπ-οπτεύω, biit: -εύσω, (în цen:)=Ὑπονοῶ, кam daӗ кӗ sokoteaлa; (naptik:) въпӗĭeskӗ пе чinеba, saӗ чеbа; (ӗne-opĭ) пъzeskӗ, ваrӗ de seamъ пе askӗnsӗ, pîndeskӗ; (пas:) sîntӗ въпӗitӗ (кӗ ак: saӗ inf:). «Ὑποπτεύων αὐτὸν δρησμὸν βουλεύειν». Ep: (шi кӗ noft: прin μή. «Εἴ τι ὑποπτεύουσι, μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγοιεν». Ep: [din

Ὑπόπτης, ου(ὁ), въпӗitopӗ; (despre калӗ) snepiosӗ. [ὑπόπτομαι].

Ὑπο-πτήσσω, biit: -πτήξω, (tpe: de кӗ: ал naptч: noet: ὑποπεπτηὼς) mъ sгîрчeskӗ de fpiкъ; (кӗ dat:) staӗ stîрчitӗ, askӗnsӗ sӗвt чеbа; (кӗ ак: ел:) mъ temӗ de чеbа. «Αἰσχρόν μοι δοκεῖ εἶναι τὸ τοιούτους αὐτοὺς ὄντας ὑποπτῆξαι». Ksn:

Ὑπ-όπτομαι (saӗ -όσσομαι), neîntp: npez: de biit: шi алцĭ timпĭ aĭ лӗĭ ὑφοράω. [de ӗnde

Ὕποπτος (ὁ,ἡ), (кӗ цen: saӗ ак: кӗ npen:) въпӗitopӗ de чеbа, saӗ чinеba; (кӗ dat:) въпӗitӗ, de temӗt. «Ὅταν ὕποπτος ᾖ ἡ πάχνη». Лks: «Οὕτω γὰρ ἦν πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὕποπτος καὶ προβεβλημένος διὰ φόβον, ὥστε шi чл:». Пл: || (neӗt: îm:) "Τὰ ὕποπτα, în локӗ de αἱ ὑποψίαι. «Εἰς ὕποπτα μὴ μόλῃς ἐμοί». Ехр: пӗ intpa în въпӗiaлъ despre mine.

Ὑπο-πτύσσω, biit: -πτύξω, îndoieskӗ пӗцin, saӗ dedesӗвt. [de ӗnde

Ὑποπτυχὶς, ίδος (ἡ), naptea чea de sӗвt îndoitӗpъ saӗ кӗtъ. «Τοῦ θώρακος — ». Пл: kombinapea пърцii de жos a zалеĭ.

Ὑπόπτως, adв: кӗ въпӗiалъ. «Ὑπόπτως ἔχειν τινί». Ksn: = Ὑποπτεύειν, saӗ Ὑποπτεύεσθαι. [ὕποπτος].

Ὑπόπτωσις, εως (ἡ), къdepe (înkinape) ла пiчоареле кӗiва; (fir:) скъdepe de siпцiminte, ӗmiлinцъ, saӗ mичinimie. [ὑποπίπτω].

Ὑπο-πτώσσω, = Ὑποπτήσσω.

Ὑπόπτωτος (ὁ, ἡ), къzӗtӗ sӗвt (în) чеbа. «Ὑπὸ λόγον — ». Лpt: 2) (ӗne-opĭ) rata de къzӗt (повîрnitӗ ла о napte).

Ὑποπυθμένιος (ὁ, ἡ), чел de sӗвt fӗndӗл вasӗлӗĭ. [din

Ὑποπυθμὴν, ένος (ὁ, ἡ), шi

Ὑποπυθμίδιος, α saӗ ος, ον, noet: în локӗ de ὑποπυθμένιος. [ὑπὸ, πυθμὴν].

Ὑπο-πυίσκω, biit: -πυήσω, fakӗ чеbа a se кam пӗpoi; (шi mіж:) fakӗ пӗpoaĭe пӗцin, saӗ înчепӗ a mъ пӗpoi.

Ὑπο-πυκνάζω, biit: -άσω, fakӗ (pepetӗ) чеbа кam des. «Οἴνῳ — » Лӗч: (Лksîn:) веаӗ кam des вinӗ. [din

Ὑπόπυκνος (ὁ, ἡ), кam (saӗ destӗл de) desӗ. [ὑπὸ, πυκνὸς].

Ὑπόπυος (ὁ, ἡ), kontopitӗ de пӗpoaĭe пе dedesӗвt saӗ înъӗntpӗл sъӗ; кam пӗpoiosӗ, saӗ плinӗ de пӗpoaĭe. [ὑπὸ, πύον].

Ὑπο-πυριάω -ῶ, biit: -άσω, popneskӗ пӗцin чеbа sӗdoapea npin авӗpipe.

Ὑπο-πυῤῥίζω, biit: -ίσω, sîntӗ...

Ὑπόπυῤῥος (ὁ, ἡ), кam pошӗ-вълапӗ, saӗ pошкаtӗ. [ὑπὸ, πυῤῥὸς.]

Ὑπόπωλος (ὁ, ἡ), iапъ кӗ mînzӗ sӗгъtopӗ sӗвt dînsa. [ὑπὸ, πῶλος].

Ὑπο-ραίζω, biit: -ίσω =Ὑποῤῥαίζω.

Ὑπο-ράπτω, biit: -ράψω,=Ὑποῤῥάπτω. [de ӗnde

Ὑποραφὴ (ἡ), =Ὑποῤῥαφή.

Ὑπ-οργάζω, biit: -άσω, rîdiлӗ ӗшop.

Ὑπ-οργίζομαι, biit: -ίσομαι, mъ кam mîniiӗ, mъ кam пекъжeskӗ.

Ὑπο-ρέγχω (în локӗ de ὑποῤῥέγχω), biit: ρέγξω, кam sfopъiӗ în somnӗ.

Ὑπόρειος (ὁ, ἡ),=Ὑπώρειος. || (sӗвst:)Ὑπόρειον (τὸ), mikӗ капӗ fopmatӗ din колцӗ de mӗnte întinsӗ în mape. (bezĭ шi ὑπόριον).

Ὑπ-ορθόω -ῶ, biit: -ώσω, snpiжinӗ, sӗsцiӗ чеbа în nosiцie dpeantъ în sӗs.

Ὑπόρθριος (ὁ, ἡ), fъкӗtӗ, saӗ fъкъtopӗ de чеbа dimineaцa în zîopĭ. [ὑπὸ, ὄρθρος].

Ὑπόριον (τὸ), mikӗ капӗ de mape. (bezĭ шi ὑπόρειος). [ὑπὸ, ῥίον].

Ὑπο-ριπίζω, biit: -ίσω,=Ὑποῤῥιπίζω.

Ὑπ-όρνυμαι, biit: -όρσω, шi (mіж:)-όρσομαι, (mіж: nex· ὑπωρόμην, шi tpe: de кӗ: în локӗ

de прez: -ὑπόρωρα) поet: skopneskѣ, рeskoлeskѣ пe dînъѕntpѕ, saѣ пe askѕnsѣ, = Ὑπερεθίζω. ‖ (miж: de sine nas:) mъ zъdъpъskѣ kîte пѕџinѣ, saѣ mъ nopneskѣ tpentat.

Ὑπόροφος (ὁ, ἡ), поet:, = Ὑπώροφος.

Ὑπορ-ραΐζω, віft: -ίσω, mъ kam întpemezѣ, învenѣ a mъ fаче maĭ віне din воaлъ.

Ὑπορ-ραπίζω, віit: -ίσω, ловeskѣ ѕшop, saѣ пe dedesѕвt kѕ варга; npin întind: шi fir:) = Ὑπερεθίζω (de ѕnde se îndpent: ὑπορριπίζω).

Ὑπορ-ράπτω, віit: -ράψω, kosѣ чева пe dedesѕвt de чева; къпtѕшeskѣ пe dînъѕntpѕ kѕ чева; (npin întind:) înnъdeskѣ (kosѣ) înпpeѕnъ; (fir:) adaorѣ чева (плъsmѕitѣ, пe d' asѕnpa) în вopвipe. «Λόγον —» Eѕp; [de ѕnde

Ὑπορραφὴ (ἡ), къпtѕmipe kѕ чева пe dedesѕвt, пe dînъѕntpѕ.

Ὑπορραχὶς, ίδος (ἡ), кънъпъtѕpa de sѕвt osѕл ѕпinъpiĭ. [ὑπὸ, ῥάχις].

Ὑπορ-ρέω, віit: -ρυήσομαι, (пex: ὑπερρύην, шi чл:) кѕpгѣ dîn жos, saѣ пe dedesѕвt; (despre пъpѣ, fpѕnze, шi чл:) kazѣ kîte пѕџinѣ; (despre кълditѕpiĭ) înчепѣ a mъ sѕpna, staѣ rata a къdea; (fir: kѕ ак:) mъ віpѣ пe dedesѕвt; (ѕne-opiĭ) пiepѣ пe пesimџite шi kîte пѕџinѣ, = Ὑπεκρέω. «Τὰ τῆς εὐνοίας ὑπέρρει». Zos: înчепea a se ръчi.

Ὑπορ-ρήγνυμι, віit: -ρήξω, (пex: пas: ὑπερράγην, шi чл:) рѕпѣ (шi пas: saѣ miж: de sine пas: mъ рѕпѣ, кръпѣ) пe dedesѕвt saѣ пѕџin чева; (пas:) înчепѣ a mъ рѕпe, a mъ ѕпinteka, a кръпа (шi fir; a mъ zъpi, a mъ iвi) пe dedesѕвt, saѣ п' întpe...

Ὑπόρρηνος (ὁ, ἡ), поet: în лokѣ de ὑπαρνος, (oae) кape ape sѕвt sine miĭeлѣ ѕѕгаpѣ. [ὑπὸ, ῥήν].

Ὑπόρριζος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ῥίζα] чeл de sѕвt ръdъчinъ. 2) плinѣ de ръdъчini.

Ὑπορ-ριζόω -ῶ, віit: -ώσω, înръdъчinezѣ (прoп: шi fir.) чева пe dedesѕвt, saѣ kîte пѕџinѣ.

Ὑπορρίνιον (τὸ), пaptea oвpazѕлѕĭ чеа de sѕвt nasѣ. [шi

Ὑπόρρινος (ὁ, ἡ), чeл de sѕвt nasѣ; (de ѕnde ‖ sѕвst:) Ὑπόρρινα, mѕstъџeлe. 2) вopвitopѣ пe nasѣ. [ὑπὸ, ῥίν].

Ὑπορ-ριπίζω, віit: -ίσω, miшkѣ пe dedesѕвt (npinч:) aepѕл npin aпъpъtoape; sѕfлѕ înчet în fokѣ; (fir:) întъpîtѣ пe sѕвt askѕnsѣ. «Στάσεις —». Aп:

Ὑπορ-ριπτέω -ῶ, віit: -ήσω, At:, шi...

Ὑπορ-ρίπτω, віit: -ρίψω, аpѕпkѣ чеве пe dedesѕвt; (шi fir:) sѕпѕiѣ, saѣ înгъdѕiѣ чева în stъпînipea кѕiва.

Ὑπορ-ροιζέω -ῶ, віit: -ήσω, kam вîжiѣ, saѣ fakѣ пѕџinѣ saѣ adînkѣ вѕetѣ.

Ὑπορρυῆναι, пex: 2: de inf: aл лѕĭ ὑπορρέω. [de ѕnde

Ὑπόρρυσις, εως (ἡ), skѕpџepo пe dedesѕвt; (fir:) tpentatъ afѕndape, saѣ aшezape лa fѕndѣ. 2) (npin întind:) канaлѣ sѕвt пъmîntѣ, npin kape se skѕpџe чевe.

Ὑπ-ορρωδέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ kam temѣ, saѣ mъ înfpikoшezѣ de чева.

Ὑπορρὼξ, ῶγος (ἡ), Sxл: în лokѣ de ἀπορρώξ

Ὑπόρυγμα (τὸ), sъпъtѕpъ, skoвitѕpъ, kaпaлѣ пe sѕвt пъmîntѣ. [din

Ὑπ-ορύσσω (ττω), віit: -ορύξω, = Ὑποσκάπτω (прoп: шi fir:).

Ὑπ-ορχέομαι -οῦμαι, віit: -ήσομαι, dъпџezѣ sѕвt sѕпetѕл ѕпѕĭ mѕsikaлѣ instpѕmîntѣ, (ad: kѕ mѕsikъ. 2) kîntѣ dъпџînd, saѣ de daпџѣ (vezĭ ὑπόρχημα). 3) penpesintѣ dъпџînd чева пantomimikѣ, saѣ dъпџezѣ în figѕpĭ пantomimiчe. [de ѕnde

Ὑπόρχημα (τὸ), kîntikѣ de daпџѣ пantomimikѣ. [шi

Ὑπορχηματικὸς, ή, όν, atingъtopѣ de daпџѣ пantomimikѣ. «Ὑπορχηματικὸν εἶδος ὀρχήσεως, καθ' ὃ τῇ ὀρχήσει ἐμιμοῦντο τὰ ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευόμενα». Eѕst: [шi

Ὑπόρχησις, εως (ἡ), dъпџape пantomimikъ însoџitъ de mѕsikъ saѣ kîntikѣ.

Ὑποσαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, σάγη] чeл sѕвt (пѕptъtopѣ de) samapѣ. «Ὄνος —» Eѕst:

Ὑπόσαθρος (ὁ, ἡ), kam пѕtpedѣ, saѣ шѕвpedѣ; пѕ npea џeапъпѣ (sigѕpѣ, шi чл:). [ὑπὸ, σαθρός].

Ὑπο-σαίνω, віit: -σανῶ, kam daѣ din koadъ (ka kîĭnele); mîngîiѣ întp' ѕпѣ kinѣ, kam лingѕшeskѣ.

Ὑπο-σαίρω, (întpeв: npinч: tpe: de kѕ: în лokѣ de прez: ὑποσέσηρα, шi пex. ὑπέσηρα) imĭ kam вeлeskѣ dinџiĭ, pînџeskѣ; (fir: despre пoame) кръпînd, mi se kam вѕd чeлe dînъѕntpѕ.

Ὑπο-σακκίζω, віit: -ίσω, пetpekѣ, stpekopѣ npintp' ѕпѣ sъкѕлeџѣ ѕпѕ likвidѣ; (npin întind:) iaѣ, îmĭ însѕшeskѣ чева пe fѕpiшѣ; (fir: кeлtѕieskѣ, пpъпъdeskѣ пe askѕпsѣ. (kѕ џeп:). «Ὑποσακκίζω τῆς ὁδοῦ». Eѕst: iaѣ dpѕmѣ, înaintezѣ în кaлe.

Ὑποσαλεύω, віit: -εύσω, kam лeгъпѣ; (mi eл: saѣ пestp:) mъ kam лeгъпѣ, mъ kam kлetinѣ. [din

Ὑπόσαλος (ὁ, ἡ), aflatš sšbt talazšл mъpiĭ; (npin špm:) кletinatš, saš вътътš de валšpiле mъpiĭ; (fir:) nestatopnikš, nesigšpš (vezĭ шi ἐπίσαλος). « Ὀδόντες — ». Dsкp: кapе se кletinъ. [ὑπό, σάλος].

Ὑπο-σαλπίζω, biit: ίσω, tpîmbiцezš, saš fakš a pesšna пšцin чева npin tpîmbiцъ.

Ὑπόσαπρος (ὁ, ἡ), = Ὑπόσαθρος. [ὑπὸ, σαπρός].

Ὑποσαρκίδιος, α saš ος, ον, noet:, шi

Ὑποσάρκιος (ὁ, ἡ), чел de sšbt кapne, saš între кapne шi пiеле. [ὑπὸ, σάρξ].

Ὑπόσεισμα (τὸ), tъpîцъ; fъpîmitšpъ; цandъpъ, askie, saš sšpчеa; вšкъцiкъ, кodpîчелš; (npin întind:) гšnoĭš. [шi

Ὑποσεισμὸς (ὁ), šшoapъ кletinape (npiнч: de sitъ). [din

Ὑπο-σείω, biit: -σείσω, кletinš пe dedesšbt, saš šшšpeл. «Ἔνερθεν ὑποσείουσιν ἱμάντι (τὸ τρύπανον), ἀψάμενοι ἑκάτερθεν». Od: I.

Ὑποσέληνος (ὁ, ἡ), sšbt-лšnapš, чел de sšbt лšnъ. [ὑπὸ, σελήνη].

Ὑπόσεμνος (ὁ, ἡ), кam pesnektaбiлš; кam гpeš. [ὑπὸ, σεμνός].

Ὑπο-σεύομαι, biit: -συθήσομαι, noet: mъ penezš, пъвълeskš, mъ nopneskš de o datъ, (în Es: maĭ кop: dsenъpц: ὑπὸ σευομένων).

Ὑπο-σημαίνω, biit: -ανῶ, sšbt-semnezš, sšbt-skpiš. 2) apъtš npin oape-кape semnš disnosiцia mea кътpe чева, =Ἐπισημαίνομαι, saš Ἐπικροτῶ. 3) (maĭ des) вšdeskš чева кš šnš miжлокš askšnsš (акoпepit), fakš a se sšbt-înцeлeцe чева кam de sine. 4) daš пildъ, saš oape-кape пšdeжde кšĭвa despe чева; înчeпš. «Χρεῶν ἀποκοπὰς — ». Плt: [de šnde

Ὑποσημασία (ἡ), =Ὑποσημείωσις.

Ὑπο-σημειόω -ῶ, шi (miж:, кape este шi maĭ întpeв:) -όομαι -οῦμαι, biit: -ώσω, -ώσομαι, sšbt-însemnezš чева (кa o notъ, šnš sхoлiš), fakš sšbt-însemnъpĭ; însemnezš чева пentpš adšчеpe a minte. «Ξενοφῶν πρῶτος, ὑποσημειωσάμενος τὰ λεγόμενα (ὑπὸ Σωκράτους), εἰς ἀνθρώπους ἤγαγεν, Ἀπομνημονεύματα ἐπιγράψας». Лpt: [de šnde

Ὑποσημείωσις, εως (ἡ), sšbt-însemnape (notъ, saš sхoлiš sšbt пaцinъ de tekstš). 2) însemnape de adšчеpe a minte. «Οὗτος, Σωκράτους διαλεγομένου, ὧν ἐμνημόνευεν, ὑποσημειώσεις ἐποιεῖτο». Лpt: fъчеa însemnъpĭ.

Ὑπο-σήπω, biit: -σήψω, (miж: tpe: de кš: кš însemn: пas: ὑποσέσηπα) fakš a пštpezi пšцin чева, saš пe dedesšbt; (miж:) înчeпš a пštpezi; (пaptч:) Ὑποσεσηπὼς, υῖα, ός, = Ὑπόσαπρος.

Ὑπο-σιγάω ῶ, biit: -ήσομαι, takš лa чева, пš pesпšnzš.

Ὑποσίδηρος (ὁ, ἡ), чел de fepš пe dedesšbt (шi пe d' asšnpa sšflatš кš ašpš, saš кš apцintš). [ὑπὸ, σίδηρος].

Ὑπόσιμος (ὁ, ἡ), кam кîpnš. [ὑπὸ, σιμός]. [de šnde

Ὑποσιμόω -ῶ, biit: -ώσω, кam înковoĭš чева în sšs (кa пasšл чел кîpnš). «Τὴν ὀσφύν — ». Алч:

Ὑπο-σιωπάω -ῶ, biit: ήσομαι, кam tpeкš чева în тъчеpe, daš însъ a se sšbt-înцeлeцe, a se гiчi. [de šnde

Ὑποσιώπησις, εως (ἡ), tpeчеpe de чева кam în тъчеpe, гiчînдš se însъ de askšлtъtopĭ; saš (fiгšpъ ptp:) petъчinцъ, (Fpanц): reticence, npin кape opatopšл dъ askšлtъtopiлop a înцeлeцe šnš лšкpš, че пš boieшte sъ 'л sпšie кšpat.

Ὑπο-σκάζω, biit: -σκάσω, кam skĭoanъtš.

Ὑπο-σκαίρω, biit: -σκαρῶ, sъpš (saš кš aк: sъpind apdikš în sšs) пšцin. «Τὼ πόδε —». Nivet:

Ὑπο-σκαλεύω, biit: -εύσω, sгîndъpš, pîкîĭš dedesšbt, peskoлeskš. «Τὸ πῦρ — ». Apstf:

Ὑπο-σκαλίζω, biit: -ίσω, =Ὑποσκαλεύω.

Ὑποσκαλμὶς, ίδος (ἡ), skîndšpa, че se пšne пe вšza коnepteĭ кopъвiĭ sšbt кšĭšл, de кape se акaцъ вepiгšцa вîsлeĭ. [ὑπὸ, σκαλμός].

Ὑπόσκαμβος (ὁ, ἡ), кam stpîmвš, шoвъitš, saš înковoĭatš. [ὑπὸ, σκαμβός].

Ὑπο-σκάπτω, biit: σκάψω, sanš пe dedesšbt; deskizš кaпaлš sšbt-пъmîntš; (цеoп:) =Ὑπονομεύω. [de šnde

Ὑποσκαφὴ (ἡ), sъпape пe dedesšbt; (npin întind:) кaпaлš sъпatš sšbt пъmîntš; (în цеп:) adîпкъtšpъ, кšвъпъtšpъ. «Θαλάσσης — ». Dsкp:

Ὑποσκαφιόχαρτος (ὁ, ἡ), tšnšš кam dšпe feлšл tšnšpeĭ zisš σκαφίον (vezĭ ziч:). [ὑπὸ, σκαφίον, χαρτὸς din χείρω].

Ὑπο-σκαφισμὸς (ὁ), вîntšpape (кšpъцipe) de гpîš, шi чл: кš лопata de вîntšpat. [ὑπὸ, σκαφὶς, vezĭ ziч: 3].

Ὑπο-σκελίζω, biit -ίσω, лoвeskš пe чineвa sšbt кpaкšл пiчĭopšлšĭ, шi 'л tpînteskš жos, îл pestopnš пšindš 'ĭ пiedikъ; (fiг:) amъцeskš; (despe лšкp:) înпiedikš, onpeskš. «Τὴν ὁρμὴν — ». Лiв: [de šnde

Ὑποσκέλισμα (τὸ), лoвitšpъ neste пiчopš,

пъiтръ de пiedikъ,(Франц:) eroc-en jambe; (fir:) momeaлъ, amъцiтръ. [шi

Ὑποσκελισμὸς (ὁ), трîнтiре în лъптъ прin пънере de пiedikъ; (fir:) amъцiре, momiре.

Ὑπο-σκέπτομαι, viit: -σκέψομαι, даŭ кŭ sokoteaлa; бънъiesкŭ кŭ gîndъл.

Ὑποσκευὴ (ἡ), чea de desъbt konstrъкцie a ънеi клъdiтърi, (Франц:) substruction. [ὑπὸ, σκευὴ].

Ὑποσκήνιον (τὸ), (прiнч: ла îm:) партea чea dintre шena de dînainte шi орхестръ în semiчеркŭ a векiълъi teatpъ, adeвъратa saŭ прiнчiпаła шенъ a челор векi. [ὑπὸ, σκηνὴ].

Ὑπο-σκιάζω, viiт: -άσω, кам ъmбрескŭ, îнчепŭ a întънека; (прiнч: in a треia персоанъ, saŭ în партiч:) «Τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης». At: kînd îнчене a se întънека. [de ънde

Ὑποσκίασις, εως (ἡ), пъцiнъ (îнчепере de) întънекаре.

Ὑπο-σκιάω -ῶ, viit: -άσω, poet: în локŭ de ὑποσκιάζω.

Ὑποσκιόεις, εσσα, εν, poet: în локŭ de ὑπόσκιος. (în Nik: греш: în локŭ de ὑπὸ σκιόεντι).

Ὑποσκιόωντο, poet: în локŭ de ὑπεσκιῶντο, a 3: îm: перс: de прел: ал лъi ὑποσκιάομαι.

Ὑπόσκιος (ὁ, ἡ), чел de sъbt ъmбръ, акоперitŭ de ъmбръ. «Στόμα —» Esxл: a ръгъторълъi înкънънatŭ кŭ рамъръ de mъslinŭ, шi чл: [ὑπὸ, σκιὰ].

Ὑπο-σκιρτάω -ῶ, viit: -ήσω, sалtŭ, sъръ de o datъ de жos.

Ὑπόσκληρος (ὁ, ἡ), кам віртоsŭ, търiчелŭ, saŭ кам aspръ, (Франц:) duriuscule. [ὑπὸ, σκληρὸς].

Ὑποσκόλιος (ὁ, ἡ), кам стрîmбŭ, saŭ шовъitŭ, шi чл: [ὑπὸ, σκολιὸς].

Ὑποσκότεινος (ὁ, ἡ), кам întънекоsŭ. [ὑπὸ, σκοτεινὸς].

Ὑπο-σμαραγέω, -ῶ, viit: ήσω, poet: факŭ ъъetŭ (resъnetŭ) adînкŭ.

Ὑπο-σμήχω, viit: -σμήξω, îнчеt frekînd штергŭ.

Ὕποσμος (ὁ, ἡ), чел кŭ оаре-каре miposŭ; (fir:) каре a лъат miposŭ, ad: штiинцъ de чева. [ὑπὸ, ὀσμή].

Ὑπο-σμύχω, viit: -σμύξω, арзŭ кŭ пъцiнŭ saŭ askъnsŭ fокŭ; (fir:) tonesкŭ пе dînъънтръ, saŭ kîte пъцiнŭ.

Ὑπο-σοβέω -ῶ, viit: -ήσω, кам sперiŭ, кам înfrikoшезŭ.

Ὑποσόλοικος (ὁ, ἡ), кам sолiкŭ; (fir:) кам некъviînчоsŭ; saŭ кам непрактisitŭ, nedeпринsŭ în чева. [ὑπὸ, σόλοικος, везi ziч:]

Ὑπόσομφος (ὁ, ἡ), кам рарŭ, бъретоsŭ (neîndesatŭ, шi чл). [ὑπὸ, σομφός].

Ὑπόσοφος (ὁ, ἡ), кам înцелентŭ, saŭ înвъцатŭ. «Τέχνη —». Fлstp: каре аре оаре-каре релацie кŭ filosofia (înпрот: de βάναυσος, везi ziч:). [ὑπὸ, σοφός].

Ὑποσπαδιαῖος, α, ον, чел кŭ гаъра membрълъi цeniталŭ трасъ în жos, (Франц:) demi-eunuque, пе жъmъtate famenŭ. [din

Ὑποσπαδιὰς, άδος (ἡ), [ὑποσπάω] ънŭ натъралŭ defeкtŭ ал membрълъi цeniталŭ бърб:, kînd гаъра îi este трасъ în жоs.

Ὑποσπαθισμὸς (ὁ), хiръргiка операцie прin instp:..

Ὑποσπαθιστὴρ (ὁ), ъnŭ хiръргiкŭ instpъmîntŭ, прin каре se taie, saŭ se ардiкъ în sъs de desъbt пieлea хiрчei. [ὑπὸ, σπάθιον].

Ὑπο-σπαίρω, viit: -σπαρῶ, mъ кам батŭ, mъ sвîркoлeskŭ; (despre вînъ, saŭ пълsŭ) батŭ îнчеt.

Ὑπο-σπανίζω (-ομαι), viit: -ίσω, (întreв: прiнч: тре: de кŭ: пас: ὑπεσπάνισμαι) кам sîntŭ, saŭ îнчепŭ a fi лipsitŭ de чева. «Βορᾶς —». Esxл: «Τί δ' ἐστι χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον». Sof: ка че лipsъ s' a întîmплат a fi întp' ачеstŭ лъкръ?

Ὑπο-σπάω -ῶ, viit: -σπάσω, трагŭ чева de desъbt, saŭ (miж:) de sъbt sinemi, sъstpагŭ, = Ὑφέλκω. «Ἐπειδὰν δὲ καθέζηται ὁ ἱππεὺς, ἠρεμεῖν δεῖ διδάσκειν τὸν ἵππον, ἕως ἂν καὶ ὑποσπάσηται, ἤν τι δέηται». Ksn:

Ὑποσπειρίδιον (τὸ), басъл (партea de desъbt a) шнъръпъi. [шi

Ὑπόσπειρος (ὁ, ἡ), înfъшъратŭ, înвîрtitŭ în телŭ de шнъръпŭ. [ὑπὸ, σπεῖρα].

Ὑπο-σπείρω, viit: -σπερῶ, semънŭ пе askъnsŭ.

Ὑπο-σπληνίζομαι, viit: -ίσομαι, întreъвinцезŭ emплаstpъ [σπληνίον, везi чiч:] sпре вîndекаре de панъ, saŭ de дърере.

Ὑπόσπληνος (ὁ, ἡ), sъпъsŭ ла, saŭ пъtimашŭ de воалъ de sплinъ. [ὑπὸ, σπλήν].

Ὑπο-σπογγίζω, viit: -ίσω, штергŭ пъцiнŭ чева кŭ бъретеле.

Ὑπο-σποδίζω, viit: -ίσω, кам батŭ în ченъшiŭ.

Ὑπόσπονδος (ὁ, ἡ), fъкътŭ, saŭ fъкъторŭ de чева sъbt (прin) înвoieлi. «Ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται». Ep: "Ὑποσπόνδους ἀφιέναι τοὺς αἰχμαλώτους». Пл: (iар maî des) «Ὑποσπόνδους αἰτεῖν (διδόναι, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, шi чл) τοὺς νεκρούς». Ksn: Тъч:

ші чл: а чере, а da, ші чл: apmistiціе, пînъ se вор înгропа морції.

Ὑπο-σπουδάζω, biit: άσω, (кв ак:) пвціп мъ sileskв, мъ sîргвîeskв despre чева; saв вnелtеskв întp' askвnsв isвstipea воіnцелор, ші планврілор меле.

Ὑπο-στάζω, biit: -στάξω, пікв înчet, ші кîte пвцінв.

Ὑπο-στάθμη (ἡ), dpoжdia вре вnвї ліквidв къzвtъ пе fвndвл васвлвї; (вne-орї) zервл лаптелвї. 2) în локв de ὑπόβαθρον. ші

Ὑποσταθμὶς, ίδος (ἡ), =Ὑποστάθμη. [ὑπὸ, στάθμη].

Ὑπόσταξις, εως (ἡ), пікаре кîte пвцінв, saв кв пікътвра. [ὑποστάζω].

Ὑπόστασις, εως (ἡ), basв, temелie, saв temeів. 2)=Ὑποστάθμη, dpoжdie aшezatъ ла fвndв; апъ stъtъtoape; пomoлв; zeaмъ, (Itл:) salцъ înкeratъ. «Κοιλίας —». Med: = Ὑποχώρημα, mistвîaлъ de eшit afaръ. 3) fir:) basвл, oвîektвл, matepia кввîntвлвї, saв пpoпosiцii, ші чл: (bezї ші ὑπόθεσις). 4) (fлsf:) adeвъpatъ fiinцъ, saв peaлitatea лвкpвлвї în fiinцъ іар нв înкiпвitъ în imaцinaцie, saв fantastiкъ); fiinцa fie-къpвїa indibidв, saв insв în napte; (Tлц:) faцъ, inostasв. «Τῶν ἐν τῷ ἀέρι φαινομένων τὰ μὲν κατ' ἔμφασιν, τὰ δὲ καθ' ὑπόστασιν». Apst: 5) simцimîntв statopniкв, xotъpîpe цeнepoaсъ (neskimвatъ), конbinкцie, квpaжв (bezї ші παράστασις). «Ψυχῆς —». Diod: 6) skoпв, rîndв, întpeпpindepe. «Κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπόστασιν». Diod: 7) (Skp:) abepe. «Αὐτοὺς καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν». Deвtepon: ΙΑ'. 6). [ші

Ὑποστάτης, ου (ὁ), пpoцапв, saв fвpкъ de sпpiжiнв; (în цen:)=Ὑπόβαθρον. 2) (Biвep:) кpeatopвл (ziditopвл) лвмeї. [ὑφίσταμαι]. [de вnde

Ὑποστατικὸς, ή, όν, ръвdъtopв, svfepitopв de osteneлї, îndpъzneцв; (кв цen:) eкsнвitopв de sine кв mapinimie ла (saв ръвdъtopв de) svfepinцe. «Δεινῶν—». Плв: 2) (Tлц:) inostatiкв. 3) de кpeatopв, saв кpeaцie. [de вnde

Ὑποστατικῶς, adв: кв ръвdape, statopniкъ mapinimie. 2) (Tлц:) în inostasв, saв faцъ. 3) кpeatopeшte.

Ὑποστάτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї ὑποστάτης (кpeatopв).

Ὑπόστατος (ὁ, ἡ), de ръвdвt. 2) (pap) пвsв dedesввt. ‖ (svвst:) Ὑπόστατον (τὸ), =Ὑπόβαθρον, svвt-sпpiжiнв. [ші

Ὑποστάτρια (ἡ), Eпpf: svвt-пpeotiцъ, слвжitoape de temплв. [ὑφίσταμαι].

Ὑπο-σταχύω, ші Ὑπο-σταχύομαι, (fъpъ biit: poet: мъ îmmвлцeskв, sпopeskв (ка semъпътвpa în sпiкв), мъ пpъsesкв.

Ὑποσταχύῳτο, poet: în локв de ὑποσταχύοιτο, a 3: sinr: пepѕ: de noft: ал лвї ὑποσταχύομαι.

Ὑποστέγασμα (τὸ), акопepъmîntв, че se întinde пе dedesввt, svвt-amtepnътвpъ. [ὑπὸ, στεγάζω].

Ὑπόστεγος (ὁ, ἡ), чел de svвt акопepiшв, saв înвeлitoape (înъвntpв în касъ; (în цen:) акопepitв, askвnsв. [ὑπὸ, στέγη].

Ὑπο-στέγω, biit: --στέξω, акопepв svвt чева, svвt-askвnzв.

Ὑπο-στέλλω, biit: -στελῶ, tpaгв жos, коворв, пitвлeskв. (пpiнч:) «Τὰ ἱστία —». (ші înцeл: svвst:) «Ἐπλέομεν μηδὲν ὑποστείλαντες (saв miж: ὑποστειλάμενοι)». Пld: (de вnde 2) (пpin întind:) miчeskв, înпвцinezв; (ші eл:) мъ înпвцinezв. «Ἐν μὲν ἡγούμενον (ἔμβολον), τὰ δ' ὑποστέλλοντα». At: maї miчї. 3) (maї de mвлte-орї) мъ stpînrв, мъ sгîpчeskв de fpiкъ; мъ вmiлeskв, мъ мъpцineskв; мъ svпвїв; (maї des) мъ sfieskв; мъ temв. «Ὑπέστειλε (se înц: ἑαυτὸν, saв τὴν δύναμιν) τοῖς ἰσχυροτάτοις». Пл: s' a înkis în... (ші miж:) «Μηδὲν ὑποστειλάμενος». Iskp: (ші absoл:) «Ὑπεστέλλοντο, καὶ ἐμετρίαζον». D. Kas:

Ὑπο-στενάζω, biit: -άξω, svsпinв пвціn, saв пе askвnsв; (poet: кв ак:) paвdв svsпinînd, saв svsпinв svвt чева.

Ὑπο-στεναχίζω, biit: -ίσω, poet: în локв de ὑποστενάζω.

Ὑπόστονος (ὁ, ἡ), кam stpimtв, stpimtiшорв. [ὑπὸ, στενός].

Ὑπο-στένω, (fъpъ biit:) =Ὑποστενάζω; (кв ак:) oftezв пentpв чева.

Ὑπο-στερέω, ші Ὑποστερίσκω, biit: -στερήσω, (кв цen: saв aк: indip:) лiпseskв пе askвnsв пе чinева de чева.

Ὑποστερνίζω, biit: -ίσω, пвїв чева svвt пieптвл квїва, saв (miж:) svвt ал меv. [din

Ὑπόστερνος ὁ, ἡ), чел de svвt пieптв. ‖ (svвst:) Ὑπόστερνον (τὸ), Esιx: паptea тpвпвлвї чea de svвt пieптв. [ὑπὸ, στέρνον].

Ὑποστήλωμα (τὸ), колoanъ de sпpiжiнв. [ὑπὸ, στηλόω].

Ὑπόστημα (τὸ),=Ὑποστήριγμα. 2) =Ὑποστάθμη, dpoжdie къzвtъ ла fвndв. 3) =Ὑπόστασις, fiinцъ, svвstaнцъ. 4) квpaжв, îndpъzneaлъ, (aлt:) παράστημα. 5) (Skp:) tpвпъ de oштipe, чeatъ; saв posiцie ostъшeaskъ, postв, saв локвл, вnde stъ stpea-

жа, (Франц:) corps de garde. [ὑφίσταμαι].

Ὑποστήριγμα (τὸ), sȣвt-spрiжinȣ̆, saȣ̆ sȣвt-пропtitȣръ. [din

Ὑπο-στηρίζω, вiit: -ίξω, sȣвt-spрiжinesкȣ̆, saȣ̆ sȣвt-пропtesкȣ̆.

Ὑποστιγμὴ (ἡ), (грам:) пȣnkȣ̆-вiргȣлъ, saȣ̆ semnȣ̆, прin каре se despapt пърцiле, saȣ̆ memврiĭ ȣnȣĭ periodȣ̆. (везĭ шi ὑποδιαστολή). [din

Ὑπο-στίζω, вiit: -στίξω, înnestpiцezȣ̆ чева пе iчĭ пе коло кȣ пiкътȣрĭ. 2) (грам:) despapцȣ̆ прin пȣnkȣ̆-вiргȣле deosевiteле пърцĭ а ле ȣnȣĭ periodȣ̆, saȣ̆ sȣвt-înпарцȣ̆ прin пȣnkȣацiе фрasȣл.

Ὑποστικτέον, пosit: ал лȣĭ ὑποστίζω.

Ὑπο-στίλβω, вiit: στίλψω, лȣчesкȣ̆, saȣ̆ sклiпesкȣ̆ пȣцin, saȣ̆ пе dedesȣвt.

Ὑποστολὴ (ἡ), коворîре, saȣ̆ пiткȣларе (акт: saȣ̆ пас:); (фiг:) srîрчiре de фрiкъ, sфiалъ, =Συστολή; (med:) tpentatъ înпȣцinаре de хрanъ. [ὑποστέλλω]. [de ȣnde

Ὑπο-στολίζω, вiit: ίσω, poet: în локȣ̆ de ὑποστέλλω, коворȣ̆; stpînгȣ̆; înпȣцinezȣ̆. «Λαῖφος —». Архiл:

Ὑποστόμιος (ὁ, ἡ), чел de sȣвt гȣръ, saȣ̆ гаȣръ de întpape în... ‖ (sȣвst:) Ὑποστόμιον (τὸ), Цеоп: партеа васȣлȣĭ чеа îndatъ de sȣвt (dȣпе) гȣра sa; (îm:) Ὑποστόμια (τὰ), ферȣлецеле de sȣвt гȣра фрîȣлȣĭ. [ὑπὸ, στόμα].

Ὑπο-στοναχίζω, вiit: -ίσω, poet: în локȣ̆ de ὑποστεναχίζω.

Ὑποστορεῖτε, а 2: îm: пeps: а лȣĭ...

Ὑποστορέω -ῶ, At: în локȣ̆ de ὑποστορέσω, вiit: ал лȣĭ...

Ὑπο-στορέννυμι, шi Ὑπο-στόρνυμι, вiit: ὑποστορέσω, = Ὑποστρώννυμι, вiit: -στρώσω, аштернȣ̆, întinzȣ̆ пе dedesȣвt; (кȣ dat: indip:) аштернȣ̆ (гътesкȣ̆ аштернȣтȣл) кȣiва (ка sъ dоармъ); (прin întind: шi în menажатъ екsпresie) «Ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποστρώσω τινί». Еȣр: ка sъ пȣ мъ мърiтȣ̆ dȣпе чiпева.

Ὑπο-στρατεύω, шi (miж:) -εύομαι, вiit: -εύσω, -ομαι, slȣжesкȣ̆ în оштiре sȣвt чiпева, saȣ̆ мъ оштесkȣ̆ sȣвt ордiпеле кȣiва.

Ὑποστρατηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, комапdȣ̆ оштiре sȣвt алтȣл (кȣ dat:). [din

Ὑποστράτηγος (ὁ), ал doiлеа комапdiрȣ̆ de оштiре, (Франц:) lieutenant général. [ὑπὸ, στρατηγὸς].

Ὑποστρατοφύλαξ, ακος (ὁ), = Ὑποστράτηγος. [ὑπὸ, στρατοφύλαξ].

Ὑπο-στρέφω, вiit: -στρέψω, întopкȣ̆ înапоĭ; (ел: фiг:) мъ întopкȣ̆, îmĭ skimвȣ̆ пъререа. «Ὁ δ' ὑπέστρεφεν ἵππους». Iл: Е. (шi ел:) «Εἰ δὲ χ' ὑποστρέφωσι, παλίωξις δὲ γένηται». Iл: М. (шi кȣ maĭ eksaкtъ търцiпiре). «Τοὔμπαλιν ὑποστρέψαντες». Ksn: (шi кȣ ак: кȣ преп:) «Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον». Iл: Г. (шi miж:) «Οὐ μὲν γάρ τι σ' ὑποστρέψεσθαι οἴω ἐς μέγαρον». Od: Σ. «Κἄθ' ὑποστρέψας, λέληφαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς». Еȣр:

Ὑποστρόγγυλος (ὁ, ἡ), кам poтȣndȣ̆. [ὑπὸ, στρογγύλος].

Ὑποστροφὴ (ἡ), întoapчере înапоĭ; petpaцере de оштiре; (med:) = Ὑποτροπή, întoapчере de воалъ. [шi

Ὑπόστροφος (ὁ, ἡ), întopsȣ̆ înапоĭ. [ὑποστρέφω]. [de ȣnde

Ὑποστροφώδης, εος (ὁ, ἡ), (med:) adȣкъtopȣ̆ de întoapчере de воалъ.

Ὑπόστρυφνος (ὁ, ἡ), кам акрȣ (stpepezitopȣ̆) (проп: шi фiг:). [ὑπὸ, στρυφνὸς].

Ὑπόστρωμα (τὸ), sȣвt-аштернътȣръ. [ὑποστρώννυμι].

Ὑποστρώμνιος (ὁ, ἡ), (волнавȣ̆) кȣлкatȣ̆ sȣвt аштернȣtȣ̆. [ὑπὸ, στρωμνὴ].

Ὑπο-στρώννυμι, вiit: -στρώσω, = Ὑποστορέννυμι, аштернȣ̆ dedesȣвt.

Ὑπόστυλος (ὁ, ἡ), чел кȣ stîлпĭ sȣвt sine. ‖ (sȣвst:) Ὑπόστυλον (τὸ), галерiе пе stîлпĭ. [ὑπὸ, στύλος]. [de ȣnde

Ὑποστυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, sȣвt-пропtesкȣ̆ чева кȣ stîлпĭ. [de ȣnde

Ὑποστύλωμα (τὸ), sȣвt-пропtitȣръ de stîлпĭ.

Ὑπόστυφος (ὁ, ἡ), кам stiфosȣ̆. [din

Ὑπο-στύφω, вiit: -στύψω, кам stpînгȣ̆, (факȣ̆ пȣпгъ) гȣра; (ел:) sîпtȣ̆ кам stiфosȣ̆. 2) = Προστύφω.

Ὑπο-συγ-χέω (συγχύνω), вiit: -χεύσω, кам amestекȣ̆, копфȣndȣ̆; (шi фiг:) tȣрвȣрȣ̆, копфȣsiezȣ̆ пȣцiп чева. [de ȣnde

Ὑποσυγχύτως, adв: пȣцiп кам amestекат, saȣ tȣрвȣрат, копфȣsiат.

Ὑπο-συλάω -ῶ, вiit: --ήσω, iaȣ̆ în siлъ, пе askȣnsȣ̆ чева.

Ὑποσύμβολος (ὁ, ἡ), кам simволiкȣ̆, кам алегорiкȣ̆ (копрinzъtopȣ̆ de semne înкipȣitoape de алтеле dекît челе възȣte). [ὑπὸ, σύμβολος].

Ὑποσύνθημα (τὸ), semnȣ̆ de înвoipe datȣ̆ de maĭ 'nainte, saȣ̆ ал doiлеа dȣпе алtȣл (везĭ шi παρασύνθημα). [ὑπὸ, σύνθημα].

Ὑπο-συρίζω (-ττω), вiit: -ίξω, saȣ̆ ίσω, флȣерȣ̆, saȣ̆ шȣерȣ̆ înчet, saȣ̆ întp' ȣnȣ̆ кiпȣ̆ кам пе fȣрiшȣ̆.

Ὑπο-σύρω, вiit: -συρῶ, tîръskȣ̆ пе askȣnsȣ̆ saȣ̆ înжos; кȣръцȣ̆ пîптечеле прin

кȣръцenie; (fir:) atparŭ кȣ кinŭ amъцi-topŭ, momeskŭ; (ȣne-opĭ) fakŭ a skъdea чева; miчeskŭ, înnȣцinezŭ; (ȣne-opĭ) tpaktezŭ чева кam пе d' asȣпра; eкsпȣĭŭ în preskȣptape.

Ὑπόσυχνος (ὁ, ἡ), кam (saŭ destȣл de) desŭ. [ὑπὸ, συχνὸς].

Ὑποσφάγιον (τὸ), жȣnгĭetȣpa, saŭ partea вiteĭ, ȣnde se înжȣnгĭe. (вezĭ шi σφαγὴ 2). [ὑπὸ, σφάγιον].

Ὑπόσφαγμα (τὸ), sînцеле înжȣnгĭateĭ вite, din каре fъчеаŭ ȣnŭ felŭ de salцъ. 2) чернеала sȣпiеĭ. 3) (med:) sînцe eшitŭ sȣвt пелiцъ din ловitȣpъ, ='Αιμάλωψ, вînъtae. [din

Ὑπο-σφάζω, вiit: -σφάξω, înжȣnгĭŭ вîpînd кȣцitȣл sȣвt гîtŭ.

Ὑποσφάξ, άγος (ἡ), noet: кръпъtȣpъ de stînкъ, къвъпъtȣpъ, пешtepъ. (вezĭ шi διασφάξ). [din

Ὑπο-σφάττω, вiit: -σφάξω, At: în локŭ de ὑποσφάζω.

Ὑπο-σφίγγω, вiit: -σφίγξω, кam stpînгŭ легînd, saŭ легŭ чева stpîns пе dedesȣвt.

Ὑπο-σφραγίζω, вiit: -ίσω, -ομαι, печеtлȣĭeskŭ, saŭ îmĭ пȣĭŭ печеtea пе dedesȣвt. [din

Ὑποσφραγὶς, ίδος (ἡ), гȣpa пласеĭ вînъtopeшtĭ, ȣnde se închide npin fpinгioapa пъtpȣнsъ аколо înadins пentpȣ ачеasta; (fir:) гаȣpa шezȣtȣлȣĭ. [ὑπό. σφραγίς].

Ὑπ-οσφραίνομαι, вiit: -οσφρανθήσομαι, кam (ĭaŭ) mirosŭ, saŭ ка кȣm aшĭ mirosi чева.

Ὑπο-σφυρίζομαι, вiit: -ίσομαι, maĭ вatŭ цapina semъnatъ кȣ плȣгъpeskȣл чокаnŭ (ка sъ se акопере sъmînца).

Ὑπο-σχάζω, вiit: -σχάσω, =Ὑποσκελίζω.

Ὑπο-σχέθω, (прел: saŭ пех: 2: ὑπέσχεθον) noet: în локŭ de ὑπέχω.

Ὑπόσχεο, noet: în локŭ de ὑπόσχου, 2: sinг: пеps: de пех: 2: de nopȣнч:, шi

Ὑποσχέσθαι, пех: 2: de inf: ал лȣĭ ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχεσίη, noet: Ion: шi Ὑποσχέσιον, noet: în локŭ de...

Ὑπόσχεσις, εως (ἡ), fъгъdȣĭалъ. «Τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης». Od: K. [шi

Ὑποσχετικὸς, ἡ, ὸν, [ὑπισχνοῦμαι] atinгъtopĭ de, saŭ лesnichĭosŭ ла fъгъdȣĭелĭ.

Ὑπο-σχηματίζομαι, вiit: -ίσομαι, (кȣ ак:) imitŭ (mъ prefакŭ dȣпe) fopma кȣĭва, saŭ mъ refopmezŭ dȣпe чinева.

Ὑπο-σχίζω, вiit: -σχίσω, snintекŭ, кръпŭ чева пе dedesȣвt, saŭ пе d' asȣпра. [de ȣnde

Ὑπόσχισμα (τὸ), snintекъtȣpъ, saŭ кръпъtȣpъ пе dedesȣвt, saŭ пе dînъȣntpȣ, saŭ пе d'asȣпра (în faцъ пȣmaĭ) de чева. 2) (глs:) ȣnŭ felŭ de въpв: înкълцъminte.

Ὑποσχόμενος, η, ον, пех: 2: de paptч: ал лȣĭ ὑπισχνέομαι.

Ὑποσχὼν, пех: 2: de paptч: ал лȣĭ ὑπέχω.

Ὑπο-σώζω, вiit: -σώσω, mîntȣĭeskŭ, пъstpezŭ чева оаре-кȣm, întp' ȣnŭ кinŭ.

Ὑπο-σωματόω -ῶ, вiit: -ώσω, кam refopmezŭ întp' ȣnŭ кinŭ saŭ tpentat tpȣпȣл.

Ὑπο-σωρεύω, вiit: -εύσω, гpъmъdeskŭ кîte пȣцinŭ.

Ὑποσωφρονιστὴς, οῦ (ὁ), sȣвt-enistatŭ ал цimnasiȣлȣĭ, коплȣкpъtopŭ ал лȣĭ σωφρονιστὴς (вezĭ ziч).

Ὑποταγὴ (ἡ), sȣпȣnepe, (Fpanц:) sȣвopdinaцie; (грам:) modȣл sȣпȣsŭ. [шi

Ὑποταγὴς, έος (ὁ, ἡ), sȣпȣsŭ, sȣвopdinatŭ. [ὑποτάσσω].

Ὑπο-ταίνιος (ὁ, ἡ), (χώρα, цаpъ) лȣпгъ în fopmъ da пandлiкъ (ка о лimвъ, saŭ ȣnŭ maлŭ). [ὑπὸ, ταινία].

Ὑποτακτικὸς, ἡ, ὸν, чел кȣ însȣшime de a sȣпȣne, saŭ a se sȣпȣne. 2) (грам:) sȣвt-dȣsŭ ла altъ ziчepe. «Ὑποτακτικὴ ἔγκλισις». modŭ sȣпȣsŭ ла sȣпositiвe, saŭ efektiвe копĭȣпкцiĭ. «Ἄρθρον ὑποτακτικὸν». aptiколŭ pелatiвŭ (sȣв-dȣsŭ ла înteчedentȣл sъŭ). [ὑποτάσσω].

Ὑποταμνὸν (τὸ), noet· о вȣpianъ вȣпъ de fepmeче. [din

Ὑποτάμνω, Ion: шi Dop: în локŭ de ὑποτέμνω.

Ὑπο-τανύω, вiit: -ύσω, noet: în локŭ de ὑποτείνω.

Ὑπόταξις, εως (ἡ), sȣпȣnepe (акt: saŭ pas:). [ὑποτάσσω].

Ὑπο-ταράσσω (ττω), вiit: -άξω, кam tȣpвȣpŭ, adȣкŭ оаре-каре miкъ пелiniшte.

Ὑπο-ταρβέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: mъ кam înfpiкошezŭ.

Ὑποταρτάριος (ὁ, ἡ), чел din taptapŭ, de sȣвt пъmîntŭ. [ὑπὸ, τάρταρος].

Ὑπότασις, εως (ἡ), sȣвt-întindepe (акt: saŭ pas:); (npin întind:) «Πεδίων ὑποτάσεις». Eȣp: kîmпiĭ sȣвt-întinse. [ὑποτείνω].

Ὑπο-τάσσω [ττω], вiit: -τάξω, пȣĭŭ, aшezŭ чева dedesȣвt (saŭ fir: în пȣmъpŭ) de чева (Плв: IZ'. 15. 4); (fir:) sȣпȣĭŭ кȣĭва. «Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ». Skp: || (pas:) mъ sȣпȣĭŭ. «Οἱ ὑποτεταγμένοι». Лкs: sȣпȣшiĭ. 2) (ла грам:) черŭ (în sintaksŭ) modŭ sȣпȣsŭ. «Τὸ ἐὰν ὑποτάσσει». Sхл: Ткр: E. 21.

Ὑποταύριον (τὸ), (ὑπὸ, ταῦρος] naptea dîntre шezъtъ шi memврeлe џenitaлъ, = Περίνεον.

Ὑπο-ταφρεύω, biit: -εύσω, sanъ шanџъ пe dedesъbt.

Ὑπο-τείνω, biit: -τενῶ, întinzъ чeвa (шi eл: saъ nestp: mъ întinzъ) dedesъbt de чeвa. «Ἡ ὑποτείνουσα (πλευρὰ) τὴν ὀρθὴν γωνίαν». Mtmt: чea dinnotpiвa eї. 2) (npin întind: шi fir:) пропъїъ; fъгъdъїeskъ (къ ak:). «Οὐ θωπεύων, οὔθ᾽ ὑποτείνων μισθούς». Apstf: (saъ къ inf:) «Ὑποτείνοντος αὐτοῦ βασιλέα φίλον ποιήσειν». Tъч: (шi къ dat:) «Ὥσπερ οὖν καὶ ταῖς ἐλπίσιν ὑπέτεινον».Xps:(шi miж:) «Ἐρώτησιν ὑποτείνασθαι». Плt: a пропъne. 3) npiчinъїeskъ, skopneskъ. «Ὀδύνας («Ἐλπίδας) —» Sof: Dm:

Ὑπο-τειχίζω, biit: -ίσω, întъpeъкъ къ zidъ пe dedesъbt. [də ъnde

Ὑποτείχισις, εως (ἡ), zidipe de zidъ пe dedesъbt (de deaлъ, чetъџъїe шi чл:). [шi

Ὑποτείχισμα (τὸ), zidъ клъditъ dedesъbt (de deaлъ, чetъџъїe, шi чл:).

Ὑποτειχισμὸς (ὁ), = Ὑποτείχισις.

Ὑπο-τεκμαίρομαι, biit: -αροῦμαι, кam daъ къ sokoteaлa.

Ὑπο-τελέω -ῶ, biit: -έσω, (къ dat:) плъteskъ daжdie кa...

Ὑποτελὴς, έος (ὁ, ἡ), sъnъsъ лa daжdie, tpiвъtapъ. «Μισθοῦ—». Лвч: = Ὑπόμισθος. || «Τὸ ὑποτελές». Лks: datopia tpiвъtapълъї; (koлekt:) în лokъ de οἱ ὑποτελεῖς; (fлsf:) = къ...

Ὑποτελὶς, ίδος (ἡ), (dъne лimвa шi sistema ъnop fiлosofї) пъtepea, чe a лъat din natъpъ omъл snpe dobîndipea sfîpшitълъї sъъ (desъвîpшitълъї bine).[ὑπὸ, τέλος].

Ὑπο-τέλλομαι, biit: -τελοῦμαι, noet: mъ fakъ (mъ sъвîpшeskъ) пe dedesъbt. «Βρυχὴ δ᾽ ὑπετέλλετ᾽ ὀδόντων». Апл:

Ὑπο-τέμνω, biit: -τεμῶ, taїъ кam п᾽ aлъtъpea. «Ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ». Apstf: (їap oвiч:) «Ὑποτέμνω (шi miж: Ὑποτέμνομαι) τὰς ὁδούς τινός». esъ къївa înainte, anъкînd ъnъ maї skъptъ dpъmъ. «Ἐπιπεσέειν αὐτοῖσι ὑποταμομένους τὸ ἀπὸ τῶν νηῶν». Ep: «Ἀποπορευόμενον δὲ αὐτὸν ὑπετέμνοντο οἱ Μ. ἐπὶ στενὸν τῆς ὁδοῦ». Ksn: «Κατιδὼν δὲ αὐτὸν ἀναγόμενον, ἐδίωκεν. ὑποτεμνόμενος τὸν εἰς Σάμον πλοῦν, ὅπως μὴ ἐκεῖσε φύγῃ„. Ksn: (шi aвs:) «Ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς οἱ λεηλατοῦντες, ἔφευγον· οἱ δὲ ὑπετέμνοντο, καὶ οὓς μὲν κατελάμβανον, εὐθὺς ἔπαιον, ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, κατόπιν τούτους ἐδίωκον». Ksn: (шi fir:) «Τὰς ἐλπίδας („Τὰς ὠφελείας, „Τὴν θρασύτητα, „Τοὺς χρόνους) τινος ὑποτέμνεσθαι». Ksn: Пл: Xps: Esx: zъdъpnїчeskъ, înпїedikъ, oпpeskъ. (шi întp᾽ aлtъ akчeпџie). «Τὴν ἀκόντισιν δρόμῳ ὑπετέμοντο». D: Kas: пъвълind asъnpъ лe aъ anъkat maї ᾽nainte, înкît n᾽ aъ isвътit къ лъпчipea лop.

Ὑποτέταρτος (ὁ, ἡ), maї пъџinъ къ o a natpa napte dekît totъл (înnpot: de ἐπιτέταρτος). [ὑπὸ, τέταρτος].

Ὑποτέτληκα, bezї ὑποτλάω.

Ὑποτετράγωνος (ὁ, ἡ), кam tetpaгonъ, natpъnгїъ. [ὑπὸ, τετράγωνος].

Ὑπο-τετραίνω, = Ὑποτιτραίνω.

Ὑπότεφρος (ὁ, ἡ), кam чenъшїъ. [ὑπὸ, τέφρα].

Ὑπο-τεχνάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, aжътъ, npeîntîmninъ къ meшteшъгъл meъ.

Ὑπο-τηρέω -ῶ, biit: -ήσω, пînдeskъ, пъzeskъ пe askъnsъ.

Ὑπο-τίθημι, biit: -ὑπο-θήσω, (nex: ὑπέθηκα, шi miж: ὑπεθέμην, шi пas: ὑπετέθην, шi чл:) пъїъ чeвa dedesъbt, saъ (къ dat: indip:) sъbt чeвa. „Ὑποθεὶς τῇ μασχάλῃ τὰ τόξα». Пл: (шi fir:). «Ὑποθέντες τοῦτο τῇ γνώμῃ». Dm: aвînd aчeasta de maї ᾽nainte în rîndъл sъъ. (de ъnde 2) пъїъ de temeїъ, de вasъ, (шi miж: fir:) de skoпъ, saъ sъвїeskъtъ aл къвîntълъї meъ. «Πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι, μάταιον περὶ τῆς τελευτῆς ὀντινοῦν ποιεῖσθαι λόγον„. Dm: «Νόμον φύσεως ὑποθεμένης». Aлks: Afpod: «Ὅμηρος ὑποτίθεται πράξεις παραδόξους». Плt: (шi къ inf:). «Ὑποθέμενος ἐρεῖν». Iskp: (saъ къ naptч:). «Ὑπεθέμην οὐχ ὡς διαλεξόμενος„. Iskp: (de ъnde 3) (în џen:) sъnosezъ чeвa (de sirъpъ, saъ пъtinчosъ); sokoteskъ чeвa de motiвъ, saъ miжлoвъ în чeвa. „Ἂν πλείους ὑποθῶσιν». Apst: (шi къ inf:) «Εἰ ὑπόθοιτό τις ἀληθὲς εἶναι τὸ λεγόμενον„. Пл: «Ὅτι δὲ καλῶς ὑπεθέμεθα„. Apst: 4) пъїъ sъbt bedepe, пропъїъ; însъfлъ, (Fpanџ:) suggérer. «Τὴν ἐλπίδα, ἥν ὑπετίθει αὐτῷ„. Tъч: «Ἐλπίδας αὐτοῖς ὑποθείς, ὡς шi чл:». Ksn: (шi miж:) «Ὑποθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοισι τὸ ἐνύπνιον». Ep: 5) (miж:) вaгъ чeвa în шintea къївa, noвъџъїeskъ. «Βουλὴν δ᾽ Ἀργείοις ὑποθησόμεθ᾽, ἥτις ὀνήσει». Iл: Θ. «Ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἤέτι ἔργον». Od: Δ. «Ἐγώ σοι πειράσομαι ὑποθέσθαι». Плt: «Σωτηρίην ὑμῖν ὑποθήσομαι, ἥν περ βούλεσθε πείθεσθαι». Ep: «Οὐδ᾽ ἄν, συμβουλευομένου αὐτοῦ, τὰ ἄριστα οἱ δοκέοντα εἶναι ὑποθέσιτο». Ep: «Τὰ ἂν αὐτῇ

ὑποθῆται, ταῦτα ποιέειν». Ep: (ші кȣ adв:) «'Αλλά μοι εὖ ὑπόθευ». Od: O. 6) пȣïȣ̆, (ші між: ïaȣ̆) zълогȣ̆, zълоцeskȣ̆. «Τὴν οὐσίαν ὑπέθηκεν„. Iskp: «Ὑπέθεσαν αὐτῷ τὰς δημοσίας προσόδους». Esx: «'Εκπώματα ἔχεις ἀργυρᾶ, ὑπόθου ταῦτα τῇ χρείᾳ». Пл: «'Εκέλευον αὐτόν μοι δανεῖσαι, ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεώς». Dm: лȣînd de zълогȣ̆. «Τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσμασι τῶν ὑποτιθεμένων ἐστίν». Dm: (vezĭ ші simплȣ).

Ὑπο-τίλλω, biit: -τιλῶ, smȣлгȣ̆, жȣmȣлeskȣ̆ kîte ȣnȣ ȣnȣ.

Ὑπο-τιμάω -ῶ, biit: -ήσω, преџȣïeskȣ̆ maĭ пȣџin, skaзȣ̆ din преџȣл чeл dintîĭ. || (partik: між:) îmĭ преџȣïeskȣ̆ sinгȣрȣ̆ авереа maĭ пȣџin dekît s' a преџȣit de пȣблікȣ̆, ші черȣ̆ прін кртаре a mi se înпȣџina ші dажdia; лџ:) îmĭ хоtърѫskȣ̆ maĭ кȣmпъtatъ osînda de платъ de kît чеa înпȣsъ de жȣdikъtopĭ, saȣ̆ пропȣsъ de пîrîшȣл meȣ̆. «'Αργυρίου — ». Лks: mъ sȣпȣïȣ̆ ла osîndъ de платъ (în локȣ̆ de чеa de moapte). «'Επεὶ δὲ ἡ δίκη κατεψηφίσθη, κελευόμενος ὑποτιμήσασθαι, οὔτε αὐτὸς ὑπετιμήσατο, οὔτε τοὺς φίλους εἴασεν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑποτιμᾶσθαι ὁμολογοῦντος εἴη ἀδικεῖν». Ksn: (vezĭ ші ἀντιτιμάομαι). 2) (fir:) прічіпȣïeskȣ̆, пропȣïȣ̆ de pretekstȣ̆. «Πενίαν («Τὴν ἀνάγκην) — ». Iamв: Anлd: [de ȣnde

Ὑποτίμησις, εως (ἡ), înпȣџinаре, skъdеpe de преџȣ̆, maĭ skъzȣtъ преџȣіре; (лџ:) înпȣнере de maĭ ȣшоаръ osîndъ, хоtърîtъ de însȣшĭ вінoватȣл; (fir:) претекstȣ̆, прічіпȣіре. «Πολλὴν ὑποτίμησιν τοῖς πονηροῖς ἔδωκαν» Ios: [ші

Ὑποτιμητὴς, οῦ (ὁ), преџȣіtopȣ̆ de чева кȣ skъzъmîntȣ̆ din преџȣл de maĭ 'nainte. 2) (în Poma) sȣвt-чensopȣ̆.

Ὑποτίτθιος, ші Ὑπότιτθος (ὁ, ἡ), чeл înкъ de џîџъ, sȣгарȣ̆. [ὑπὸ, τιτθὸς].

Ὑπο-τιτραίνω (-τιτράω -ῶ), biit: ὑπο-τρήσω, (пех: ὑπετέτρηνα) гъȣреskȣ̆ пе dedesȣвt, saȣ̆ пȣџin чева.

Ὑπο-τλάω -ῶ, biit: -τλήσομαι, (пех: ὑπέτλην, tpe: de кȣ: întpeв: în локȣ̆ de прez: ὑποτέτληκα) раbdȣ̆, sȣferȣ̆.

Ὑπο-τμήγω (-τμήσσω), biit: -τμήξω, (пех: ὑπέτμαγον) поеt: Ion: în локȣ̆ de ὑποτέμνω.

Ὑπ-οτοβέω (-οττοβέω) -ῶ, biit: -ήσω, поеt: fakȣ̆ adînkȣ̆ вȣetȣ̆, saȣ̆ ȣшорȣ̆ sгomotȣ̆.

Ὑποτομεὺς, έως (ὁ), instpȣmîntȣ̆ tъïоsȣ̆, кȣџitȣ̆, saȣ̆ косорȣ̆. [ші

Ὑποτομὴ (ἡ), tъïеpe п'алъtȣpea, saȣ̆ пе dedesȣвt; (fir:) лȣаpe, лінsіре de чева.

[ὑποτέμνω].

Ὑπο-τονθορύζω, biit: -ύσω, mȣрmȣрezȣ̆, вотвъпeskȣ̆ пе askȣпsȣ̆.

Ὑπο-τοξεύω, biit: -εύσω, sъџеtezȣ̆ din жоs în sȣs.

Ὑπο-τοπάζω, biit: -άσω,=Ὑποτοπέω. [de ȣnde

Ὑποτοπασμὸς (ὁ), dape кȣ sokoteaлa, înкіпȣіре, въпȣïaлъ.

Ὑπο-τοπεύω, biit: -εύσω, грат: въпȣïeskȣ̆, mъ îndoïeskȣ̆ despre adeвърȣл fiinџeĭ вре ȣпȣĭ skpiitopȣ̆ (Sхл: Od: H). 2)=кȣ...

Ὑπο-τοπέω -ῶ, ші між: (каpe este ші maĭ întpeв:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (пех: ὑπετοπήθην, ші чл:) =Ὑπονοῶ, daȣ̆ кȣ sekoteaлa, въпȣïeskȣ̆. «Οὐδὲν ὑποτοπηθέντα, τῶν ἐκεῖνος ἐφρόνεε». Ep: [din

Ὑπότοπος (ὁ, ἡ), înd: în локȣ̆ de ὕποπτος. [ὑπὸ, τόπος].

Ὑπο-τορεύω, biit: -εύσω, (кȣ dat:) fakȣ̆ флорĭ în sъпъtȣрĭ кȣ dълtiџa пе dedesȣвt.

Ὑπο-τραγῳδέω -ῶ, biit: -ήσω, pеpesintȣ̆ a doilea персoанъ a dpameĭ în tpaџedie.

Ὑποτραυλίζω, biit: -ίσω, ворвeskȣ̆ kam пелtік. [din

Ὑπότραυλος (ὁ, ἡ), кam пелtікȣ̆. [ὑπὸ, τραυλός].

Ὑποτραχήλιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, τράχηλος] чeл de sȣвt гръmazȣ̆. || (sȣвst:) «Ὑποτραχήλιον, partea чеa de sȣвt гръmazȣ̆ a tpȣпȣлȣĭ; (fir:) partea чеa de sȣвt каpitелȣл колоанеĭ, (Franџ:) la frise, saȣ̆ le gorgerin.

Ὑποτραχύνω, biit: -υνῶ, kam înъspреskȣ̆; (fir: despre гласȣ̆) isвeskȣ̆ ащzȣл кȣ оаре-каpe пеплъкȣtъ aspрime. [din

Ὑπότραχυς, εος (ὁ, ἡ), кam aspрȣ̆, ïste (можікоsȣ̆, пeчіоплітȣ̆). [ὑπὸ, τραχύς].

Ὑπο-τρείω, поеt: în локȣ̆ de ὑποτρέω.

Ὑπο-τρέμω, (fъръ biit:) кam tpemȣрȣ̆ (de fpікъ).

Ὑπο-τρέπομαι, biit: -τραπήσομαι, (пех: ὑπετράπην, saȣ̆ ὑπετραπόμην) mъ întopкȣ̆ înapoĭ; mъ ретpагȣ̆ пе пesimџite, înчet.

Ὑπο-τρέφω, biit: -θρέψω, хръпeskȣ̆ пе askȣпsȣ̆; (fir:) =Ὑποθάλπω.

Ὑπο-τρέχω, biit: -θρέξομαι, saȣ̆ δραμοῦμαι, (пех: ὑπέδραμον, ші чл:) алергînd tpeкȣ̆, saȣ̆ mъ вîрȣ̆ пе dedesȣвt. «Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ ἀνέσχετο, οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ ἔστη„. Іл: Φ. (ші кȣ dat: ал преп:) «Ὥσπερ πλατάνῳ χειμαζομένους ὑποτρέχειν». Пл: (saȣ̆ кȣ ак:) «Ἡ σελήνη τὸν ἥλιον ὑποτρέχει (ἐν ταῖς ἐκλείψεσι)».

Пл: «Πηγαὶ σήραγγας ὑποτρέχουσαι». Грг: «Ὑποτρέχει τὸ αἷμα ῥᾳδίως, εἰ ἄψαιο». Гал: 2) алергѣ asѣпра кѣїва, ка sъ 'ї taїѣ drѣmѣл, ші sъ 'л прinzѣ. «Ἢ κακούργους ἐρευνῆσαι, ἢ ληστὰς ὑποδραμεῖν». Ksn: (везї ші ὑποτέμνω). 3) (fir:) intpѣ, mъ вїрѣ пе askѣnsѣ. «Ἔλεος αὐτὸν ὑποτρέχει». Плв: і se face кїte пѣцinѣ mілъ. "Εἴ τι ὑπέδραμέ σου τὴν διάνοιαν„. Bas: дака 'цї а trекѣt чева прin rїndѣ. (ші ел:) «Οὐχ ὑπέδραμε». Stp: пѣ 'mї а венit în rїndѣ. 4) mъ siлеskѣ а atpaце fавоаpea кѣїва, лinгѣшеskѣ. «Θωπείαις ὑποδραμὼν ὑμᾶς ἐν νόσοις ἢ γήρᾳ σαλεύοντας». Плt: «Τὸν Ἀλέξανδρον ὑποτρέχει». Esx: 5) повеsteskѣ чева în treакъtѣ. "Ὑποδραμὼν ὑποδείξω». Dskp: 6) поеt: staѣ întinsѣ sѣвt поале de mѣnte. «Αὐτὰρ ὕπερθεν πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα„. Om: Imn:

Ὑπο-τρέω, -ῶ, віit: -τρέσω, mъ кam temѣ; temїndѣ mъ mъ traгѣ înапоі. «Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν». Іл: P.

Ὑπότρητος (ὁ, ἡ), гъѣрitѣ пе dedesѣвt. «Αὐλὸς—» At: [ὑποτιτραίνω].

Ὑπο-τρηχύνω, поеt Ion: în локѣ de ὑποτραχύνω. [din

Ὑπότρηχυς, εος (ὁ, ἡ), поеt: Ion: în локѣ de ὑπότραχυς.

Ὑποτριβὴ (ἡ), fрекъtѣpъ, posъtѣpъ пе dedesѣвt. «Ἵπποι χωλεύοντες ἐξ ὑποτριβῆς». Ап: [din

Ὑπο-τρίβω, віit: -τρίψω, fрекѣ пѣцin, saѣ пе dedesѣвt. «Ὑποτρίβεσθαι τῶν ἵππων τὰς ὁπλάς». Diod: а лi se poade ѣпгiiле (fiind пепотковiцї).

Ὑπο-τρίζω, віit: -τρίξω, кam skїрціѣ, saѣ sfїрїїѣ; (ѣпе-орї) кam skрїшпеskѣ din dinцї. (se konf: кѣ ὑποτρύζω).

Ὑπότριμμα (τὸ), ѣпѣ felѣ de saлцъ, saѣ tокъtѣpъ foapte їѣte ла гѣstѣ. (de ѣnde) «Ὑπότριμμα βλέπειν». Apstf: а se ѣїta seлвatік. [ὑποτρίβω].

Ὑποτριμμάτιον (τὸ), dim: ал лѣї ὑπότριμμα.

Ὑποτριόρχης, ου (ὁ), ѣпѣ felѣ de кѣрѣїѣ maї mікѣ. [ὑπό, τριόρχης].

Ὑπότριτος (ὁ, ἡ), maї пѣцinѣ кѣ а trеїа parte декїt totѣл. (înпpot: de ἐπίτριτος). [ὑπό, τρίτος].

Ὑπότριψις, εως (ἡ), sѣвst: лѣї [ὑποτρίβω]. «Τριπόδων ὑποτρίψεις». Пал: Matmt: stinriiле d' алъtѣpea, прin каpe se конлеагъ пе dedesѣвt пічоapeле meseї.

Ὑποτρομέω -ῶ, (fъpъ віit:) поеt:=Ὑποτρέμω. [din

Ὑπότρομος (ὁ, ἡ), кam înгpozitѣ. [ὑπὸ, τρόμος].

Ὑποτροπάδην, adв: поеt: кѣ înапоїеpe, în petpaцepe. [din

Ὑποτροπὴ (ἡ), întoapчере înапої; (fir:) întoapчере de воалъ; petpaцepe înапоï. [ὑποτρέπω]. [de ѣnde

Ὑποτροπιάζω, віit: άσω, mъ întopкѣ petpъгїndѣ mъ înапоï; (прinч: despre воалъ) казѣ de ал doiлеа. [de ѣnde

Ὑποτροπιασμὸς (ὁ), întoapчере de воалъ.

Ὑποτροπίη (ἡ), Ion: în локѣ de ὑποτροπή.

Ὑποτροπικὸς, ἡ, ὀν, обічпѣitѣ а se întoapче їаpъші (în întoapчере de воалъ). «Νόσος («Πυρετὸς)—» Med: [ὑποτροπή].

Ὑποτρόπιος (ὁ, ἡ), чел de sѣвt карena коръвii. [ὑπὸ, τρόπις].

Ὑπότροπος (ὁ, ἡ), întopsѣ їаpъші înапоï. «Νόστησ' Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα». Od: Υ. «Οὐκέθ' ὑπότροποι αὖτις ἔσεσθε». Om: Imn: 2) = Ὑποτροπικὸς. [ὑποτρέπω].

Ὑπο-τροφέω -ῶ, віit: -ήσω, глs: în локѣ de ὑποτρέφω. [din

Ὑπο-τροφὴ (ἡ), кїte пѣцinѣ кpeskъtѣpъ, pesъpitѣpъ. «Γῆς — ». Макs: пpodѣktѣ, оdpasлъ. [ὑποτρέφω].

Ὑποτρόχαλα, греш: în локѣ de περιτρόχαλα.

Ὑπο-τροχάω -ῶ, поеt: în локѣ de ὑποτρέχω.

Ὑπο-τροχίζω, віit: -ίσω, пѣїѣ sѣвt poatъ; (mіж:) казѣ sѣвt poata каpѣлѣї. 2) sѣпѣїѣ ла каzпъ de poatъ.

Ὑπότροχος (ὁ, ἡ), чел кѣ poate sѣвt sine (пѣрtаtѣ пе poate). «Βάρος—» Diod: [ὑπὸ, τροχὸς].

Ὑπότρυγος (ὁ, ἡ), плinѣ de dpoжdiї. [ὑπὸ, τρὺξ].

Ὑπο-τρύζω, віit: -τρύξω, mѣpmѣpeзѣ înчet;(despre пъsъpї) клопкъпеskѣ ка клошка.

Ὑπο-τρύω, віit: -τρύσω, поеt: кinѣїеskѣ (ші пеѣt: de sine пas:) mъ кinѣїеskѣ în чева, saѣ de кътpe чinева. (кѣ dat:) «Καμάτοις—» Nік:

Ὑπο-τρώγω, віit: -τρώξομαι, (пех: ὑπέτραγον, ші чл:) mъпїпкѣ пе askѣnsѣ, saѣ пѣцin, saѣ maї 'nainte. 2) (fir: despre pїsѣpї) кѣppїnd п'алъtѣpea mъпїпкѣ кїte пѣцin пе dedesѣвt, sѣвt-sапѣ. (Кал: Епгр: 45.)

Ὑπ-οττοβέω -ῶ, віit; -ήσω, поеt:=Ὑποτοβέω.

Ὑπο-τυγχάνω, віit: -τεύξομαι, (пех: ὑπέ-

*

τυχον, ші чл:) (кѕ dat:) mъ вpodeskѕ (esѕ din întîmплаpe) înainte, întîлneskѕ; (fir.) taiѕ вopва кѕiва, îi pesпѕnzѕ de îndatъ, (Фpanц:) repartir, (aлт:) ὑπολαμβάνω.

Ὑπο-τυπόω -ῶ, вiit: -ώσω, deskpiѕ, înкiпѕieskѕ, isвodeskѕ кiпѕл кѕiва. ‖ (miж:) îmi înкiпѕieskѕ în minte чева.

Ὑπο-τύπτω, вiit: -τύψω, ловеskѕ în жos, saѕ ѕшop; (partiк:) вagѕ ѕnѕ вasѕ în fѕndѕ de чева, ші 'л вatѕ, ка sъ se ѕmпле. «Ὑποτύψας δὲ ἀσκῷ ἀπὸ τοῦ φρέατος ἀντλέει». Ep: «Ὑποτύπτουσα φιάλη τοῦ χρυσοῦ ἐδωρέετο». Ep: ѕmплînd din гpъmadъ. «Κοντῷ ὑποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὅ, τι πρόσχοιτο πηλοῦ τῷ κοντῷ, τοῦτο συλλέγοντες πλίνθους εἴρυσαν». Ep: «Τὸν πηλὸν εἰς λεκάνας ὑποτύπτοντες, ὥπερ ταῖς ἄμαις, τοῖν ποδοῖν». Apstf: (ші miж:) «Ὅπως ὑπετύψατο ληνοῦ». Nік: 2) (nestp: saѕ eл:) dîndѕ mъ aiѕnd esѕ d'asѕпpa. «Χέρσῳ ὑπέτυψε κορώνη» Ap: (se îndpent: ὑπέκυψε, dap вezi ші προτύπτω).

Ὑποτύπωσις, εως (ἡ), înкiпѕipe, isвodipe; înfъцiшаpe ка de modeлѕ; (ptp:) вie deskpiepe a ѕnѕi лѕкpѕ. [ὑποτυπόω].

Ὑποτυρὶς, ίδος (ἡ), ѕnѕ feлѕ de пpъжitѕpъ кѕ вpînzъ, лапtе ші miepe. [ὑπό. τυρὸς].

Ὑπότυφλος (ὁ, ἡ), кат opвѕ. [ὑπὸ, τυφλὸς].

Ὑπότυφος (ὁ, ἡ), кат fѕmѕpatѕ, saѕ плiнѕ de fantasii. [ὑπὸ, τύφος].

Ὑπο-τύφω, вiit: -θύψω, apzѕ пe dedesѕвt кѕ fокѕ fѕmeгînd fъpъ flaкъpъ; (fir:) skopneskѕ, întъpîtѕ пe dedesѕвt, пe ѕsкѕnsѕ. ‖ (пas:) apzѕ sѕвt чепѕшъ, saѕ пe nesimцite (nѕ în faцъ, пpoп: ші fir:).

Ὑπότυφις, гpeш: in лoкѕ de ὑπόθυψις.

Ὑπουάτιος, α saѕ ος, ον, поеt: [ὑπὸ, οὖας] чел de sѕвt ѕpeкi.

Ὑπουδαῖος, α, ον, поеt: [ὑπὸ, οὖδας] чел de sѕвt пъmîntѕ.

Ὑπουθατίας, ου (ὁ), поеt: [ὑπὸ, οὖθαρ]= Ὑπομάζιος.

Ὑπουθάτιος, α saѕ ος, ον=Ὑπουθατίας.

Ὕπουλος (ὁ, ἡ), (пpiнч: panъ) кape лѕкpeazъ (sапъ) пe dedesѕвt; (de ѕnde fir:) кape askѕnde în sine вpe ѕnѕ pъѕ (aвînd amъцitopѕ eksтepiopѕ), вънѕitѕ; (despre omѕ) fъцapniкѕ, пpefъкѕtѕ, вiклeanѕ. «Τέλμα ὕπουλον». Пл: кape nѕ se кѕnoaште пe d'asѕпpa. «Οἶδεῖ ἡ πόλις, καὶ ὕπουλος ἐστὶ». Плt: клочеште peskoaлъ. «Ὕπουλα σώματα». Пл: челе че sѕвt o din afapъ sънъtate askѕnd вpe o хponiкъ patimъ. "Ὕπουλον εἶναι τινὶ„. Лкs: a цinea patimъ asѕпpa кѕiва. [ὑπὸ, οὐλὴ]. [de ѕnde

Ὑπουλότης (ἡ), amъцitopѕ eksтepiopѕ; fъцъpniчie, askѕnsъ вiклenie. [ші

Ὑπούλως, adв: în кiпѕ fъцapniкѕ, пpefъкѕtѕ, вiклeanѕ, amъцitopѕ. "Ὑπούλως διακεῖσθαι„. Плв: a цinea nismъ, ші a пîndi вpeme de pesвѕnape.

Ὑπουραῖος, α, ον, чел de sѕвt коadъ. [ὑπὸ, οὐρὰ].

Ὑπουράνιος, α saѕ ος, ον, чел de sѕвt чepѕ, întinsѕ пeste totѕ пъmîntѕл. "Κλέος —„. Om: [ὑπὸ, οὐρανὸς].

Ὑπουργέω -ῶ, вiit: -ήσω, лѕкpezѕ în faвoapea (sлѕжeskѕ) кѕiва; (în цen:) daѕ, faкѕ гpaцie. «Τὸ σοὶ μὲν ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὸν ὑπουργῆσαι, ἐμοὶ δὲ μέγα». Ep: "Τὸν χρυσὸν τοῖς ἐγχωρίοις ἡ φύσις ἄνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ„ Diod: (ші пas:). "Τὰ ὑπουργημένα τινὶ„. Epd: sлѕжвeлe, гpaцiiлe fъкѕte кѕiва. [ὑπουργὸς]. [de ѕnde

Ὑπούργημα (τὸ), sлѕжвъ îndatopъtoape fъкѕtъ кѕiва. [ші

Ὑπούργησις, εως, ші

Ὑπουργία (ἡ), sлѕжвъ, гpaцie. [ші

Ὑπουργικὸς, ή, όν, кѕвenitѕ, saѕ aплeкatѕ лa sлѕжipe. [ὑπουργὸς]. [de ѕnde

Ὑπουργικῶς, adв: în кiпѕ гpaцiosѕ, îndatopъtopѕ пpin sлѕжвъ.

Ὑπουργὸς (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἔργον] лѕкpъtopѕ în sлѕжва (faвoapea) кѕiва, коnлѕкpъtopѕ лa чeва; (despre лѕкp:) kontpiвѕitopѕ; (кѕ dat:) "Τὸ καθῆσθαι ἑώρων ὑπουργὸν ὂν τῷ ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα„. Ksn: kontpiвѕie. ‖ (sѕвst: кѕ цen:) sлѕгъ, sлѕжitopѕ. "Ἀθήνης ὑποεργὸς„. Dion: 2) (mai noѕ) ministpѕ.

Ὑπουρὶς, ίδος (ἡ), кѕpeaoa de sѕвt коada вiteлop de пoвapъ a samapѕлѕi dene dînseлe. [ὑπὸ, οὐρὰ].

Ὑπόφαιδρος (ὁ, ἡ), кат вeseлѕ (deskisѕ лa faцъ). [ὑπὸ, φαιδρὸς].

Ὑπο-φαίνω, вiit: -φανῶ, apъtѕ чeвa пe dedesѕвt, saѕ пpea пѕцin, кат пe жѕmъtate. «Ὀδόντας —» Ткp: "Θρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζης„. Od: P. 'л a tpas mai afapъ, înкît sъ se вazъ пѕцinел, ші sъ fie лa îndemînъ. ‖ (nestp: saѕ eл: ші miж:) înчепѕ a mъ iвi, aвia mъ zъpeskѕ. "Ἡμέρα σχεδὸν ὑπέφαινε„. Ksn: înчепѕse a se кpъпa de zi. "Ἐπειδὴ δὲ ἔαρ ὑπέφαινε ("Ἅμα δὴ τῷ ἦρι ὑποφαινομένῳ)„. Ksn: пe лa înчепѕтѕл пpimъвepei.

Ὑπόφαιος (ὁ, ἡ), кат чепѕшiѕ (кape вate în negpѕ). [ὑπὸ, φαιὸς].

Ὑποφακώδης, εος (ὁ, ἡ), кат de faцa лintei. [ὑπὸ, φακώδης].

Ὑπο-φαρμάσσω (ττω), вiiit: -άξω, amesteкѕ

ші пъцінъ doftopie, saŭ apomъ, saŭ daŭ къїва doftopie, fъpъ a o simці (amestekînd 'o кîte пъцінъ în mînкapea, saŭ възstъpa sa).

Ὑπόφασις, εως (ἡ), [ὑποφαίνω] пъцінъ apъtape, (ppinч:) "'Οφθαλμῶν – „. Ipкp: anevoĭasъ deskidepe de oкĭ din ґpestatea капъльĭ.

Ὑποφᾶτις, ιος (ά), Dop: în локъ de ὑποφῆτις, fem: ал лъĭ ὑποφήτης. (în Пind: se îndpent: maĭ пpoвaв: ὑποφαύτιες).

Ὑπόφαυλος (ὁ, ἡ), кam prostъ; saŭ кam pъъ, netpeвnікъ. [ὑπὸ, φαῦλος].

Ὑπόφαυσις, εως (ἡ), гаъpъ, ɥpin кape se stpeкoapъ пъцінъ лъmінъ. [din

Ὑπο-φαύσκω, biit: φαύσω, пъцін лъmіnezъ (кam întъnекat); înчепъ a лъmina, лікъpeskъ.

Ὑπόφαυτις, ιος (ά), Еол: în локъ de ὑπόφαυσις; (fir:) вîpîpe нікleanъ, (Fpanц:) insinuation. «Διαβολιῶν ὑπόφαυτις—». Пind:

Ὑπο-φείδομαι, biit: -φείσομαι, mъ кam скътпeskъ, fakъ чева къ oape-кape îконomie, saŭ кpъцape. [de ъnde

Ὑποφειδομένως, adв:(паpтч:) къ oape кape кpъцape, saŭ sfiалъ, кam къmпътat.

Ὑπο-φέρω, biit: -οίσω, (пех: ὑπήνεγκα, ші пas: ὑπηνέχθην, ші чл:) dъкъ (skoцъ, tpansпoptъ чева fiind, saŭ intpînd пе dedesъbt. «'Αλλὰ μ' ὑπήνειχαν πόδες. Il: E. 2) apdікъ asъпpъ 'mĭ; (de ъnde maĭ des fir:) sъfepъ, pавdъ. «"Οπλα ὑποφέρειν, ἃ ἂν αὐτοῖς διδῶσι». Ksn: (ші fir). «'Επιφοραί, ἅς οὐ ῥᾳδίως ὑποίσεις». Ksn: «Τὸν τῶν ὁμιλητῶν τρόπον ἡδέως ὑποφέρειν». Iskp: 3) adъкъ (ші fir: însъflъ, вагъ) пе askъnsъ, saŭ tpentat, шепажезъ. «'Ρᾷον τὰ πράγματα —». Ksn: «'Ελπίδα—». Sof: (ші къ ак: къ преп: indip: «Ὑποφέρειν εἰς διόρθωσιν». Пл: (ші пas:). «Εἰς τὸ νεμεσᾷν καὶ φθονεῖν ὑποφερόμενοι». Пл: 4) tîpъskъ ла вале; (ші пas:) mъ tîpъskъ, алънекъ кîte пъцінъ; (fir:) skazъ, mъ tpeкъ; îmĭ пiepzъ boinцa, mъ deskъpaжезъ; (къ ак: къ преп:) mъ aвatъ, saŭ sîntъ апleкatъ кътpe... «'Ο ἄνεμος ὑπέφερε τοὺς ὁδοιποροῦντας„. Лкs: «'Ο λόγος, ὥσπερ ῥεῦμα, φέρων ὑπήνεγκε βίᾳ». Apstd: (ші ел: saŭ aвsол:) «Χωρία ὑποφέροντα». Пld: алъnekoase, saŭ възltoase, înnекъtoape. (ші пas:) "Ἂν ὑποφέρηται θᾶττον, ἢ ὥστε ἔχειν ἀπερείσασθαι». Apst: (ші fir:) «Πόλις ὑποφερομένη». Пл: skъzъtъ. «Βασιλεῖς ὑποφερόμενοι„. Пл: a къpopa пъtepe se кlетinъ. (ші къ преп:) «'Εκ φιλοτιμίας εἰς πενίαν ὑπενηνεγμένος». Ап: 5) adъкъ (пъїъ) чева dedesъbt, saŭ sъbt вedepe, saŭ înпotpiвъ de чева, пpoпъїъ; kontpastezъ; adъкъ пpічinъpĭ, пpetekste; ліпeskъ, atpiвъїeskъ къїва чева de хълъ, mъstpezъ, înвinoвъцeskъ. "Τὰ σεσιδηρωμένα μέρη ταῖς πληγαῖς ὑποφέροντες». Пл: «Τοὺς μῆνας(«Τὰς σπονδὰς)ὑποφέρειν». Ksn: a пpoпъne de пpeтекstъ ал apmistiцii sfinцenia лъnелор (къ rîndъ de a кîштіга вpeme). «'Ετέροις ὑποφέρειν τὸ ἔγκλημα δεῖ». Epd:

Ὑπο-φεύγω, biit: -φεύξομαι, (пех: ὑπέφυγον, ші чл:) fъгъ пе dedesъbt saŭ пе aскъnsъ, skапъ fъцind пе fъpiш.

Ὑποφητεύω, biit: -εύσω, sîntъ (saŭ stpъm: екsпlікъ, tîlкъїeskъ кa)...

Ὑποφήτης, οῦ (ὁ), [ὑπὸ, φημί] екsпpimъtopъ de zeeшtеле boinцe (вopвind кa din гъpa ші însъflapea лъĭ Dъmnezeъ), tîlкъitopъ ал zeeшtелор пpoopoчiĭ; (în цeн:) пpoopoкъ. «Μουσῶν ὑποφῆται». Tкp: поеціĭ (ші fir:). «Κιθάρης ὑποφήτωρ». =Κιθαρῳδός. [de ъnde

Ὑποφητικὸς, ή, όν, пpoopoчeskъ. [de ъnde

Ὑποφητικῶς, adв: пpoopoчeште (кa ъnъ пpoopoкъ).

Ὑποφῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лъĭ ὑποφήτης.

Ὑποφήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în локъ de ὑποφήτης.

Ὑποφθαδὸν, adв: поеt: [ὑποφθάνω] апъкînd înainte.

Ὑποφθάλμιος (ὁ, ἡ), чел de sъbt oкĭ. «Τὰ ὑποφθάλμια». пъpціle tpъпъльĭ челе de sъbt oкĭ, пleoпеле, saŭ oвpaжiĭ, ші чл: [ὑπὸ, ὀφθαλμός].

Ὑπο-φθάνω, biit: -φθάσω, saŭ -φθήσομαι, (пех: ὑπέφθασα, saŭ ὑπέφθην, ші чл:) ажъnгъ, апъкъ maĭ 'nainte. «Πρὶν γὰρ ὑποφθὰς δουρὶ μέσον περόνησεν». Il: H. (ші mіж:) «Τὸν δ' ὑποφθαμένη φάτο μῦθον». Od: O. (везĭ ὑπολαμβάνω).

Ὑποφθὰς, ᾶσα, άν, пех: 2: de паpтч: a лъĭ ὑποφθάνω

Ὑπο-φθέγγομαι, biit: -φθέγξομαι, гpъĭeskъ înчet; pesъnъ, fakъ възetъ adînкъ. 2) pesъnzъ къ adaosъ ла челе zise de алтъл; saŭ taĭъ вopвa алтъїa апъкînd înainte. (везĭ ші ὑπολαμβάνω).

Ὑπο-φθείρω, biit: -φθερῶ, stpікъ (ші пas: mъ stpікъ) пъцін; saŭ (mъ) tопeskъ пе nesimціte, кîte пъцінъ.

Ὑποφθονέω -ῶ, biit: -ήσω, (къ dat:) кam ...smъїeskъ. [din

Ὑπόφθονος (ὁ, ἡ), кam пismъitopъ. [ὑπὸ, φθόνος]. [de ъnde

Ὑποφθόνως, adв: кam къ пismъ. «Ὑπο-

φθόνως ἔχειν τινί». Ksn: = Ὑποφθονεῖν.

Ὑποφθορεὺς, έως (ὁ), stpikъtopȣ, kopȣntopȣ întp' askȣnsȣ [ὑποφθείρω].

Ὑπο-φλεγέθω, poet: în лokȣ de ὑποφλέγω.

Ὑπο-φλεγμαίνω, biit: -ανῶ, mъ kam aпрinzȣ, mъ ȣmfлȣ, obpinteskȣ пȣцin чева, saȣ пe dedesȣbt; saȣ пътimeskȣ de askȣnsъ înfлamaцie.

Ὑπο-φλέγω, biit: -φλέξω, apzȣ пe dedesȣbt, saȣ пe askȣnsȣ ші kîte пȣцinȣ.

Ὑπόφλοισβος (ὁ, ἡ), poet: bîжiitopȣ în adînkȣ. «Θάλασσα—». Opf: [ὑπὸ,φλοῖσβος].

Ὑπο-φοινικίζω, biit: -ίσω, kam batȣ în poшȣ deskisȣ, stakoжiȣ.

Ὑπο-φοινίσσω, biit: -ίξω, fakȣ чева kam poшkatȣ.

Ὑποφόνια (τὰ), плatъ de banĭ datъ пentpȣ omopȣ pȣdeлop omopîtȣлȣĭ (peskȣmпъpȣ de sînцe). [ὑπὸ, φόνος].

Ὑποφορὰ (ἡ), kobopîpe, skъzъmîntȣ; (med:) aплekape лa somnȣ, saȣ ȣpdinape; (fir:) skъdepe, tpeчepe din fлoapea saȣ kȣлmea sa; (ȣne-opĭ) înпpotibipe, kontestape (de ȣnde ἀνθυποφορὰ); (ȣne-opĭ) пpoпȣnepe de пpiчinȣipe, saȣ пpeteкstȣ. «Ἡ τῶν μηρῶν—» Ksn: (bezĭ ὑποφέρω 5). 2) (пpin întind:) baлe, kobopîшȣ; kaнaлȣ de ane ȣbt пъmîntȣ, = Ὑπόνομος (Stp: E:); (de ȣnde med:) fistȣлъ. «Κολλᾷ ὑποφορᾶς». Dskp: [ші

Ὑπόφορος (ὁ, ἡ), kobopîвosȣ, bълosȣ, pînosȣ; (med:) fistȣлosȣ (kape sапъ пe dedesȣbt). 2) tpibȣtapȣ, даждnikȣ. 3) (în Ekp: Pes: 757: гpeш: în лokȣ de ὕπαφρος) «Ὄμμα—». плinȣ de лъkpъmĭ. [ὑποφέρω].

Ὑποφραδμοσύνη (ἡ), poet: пobaцъ, sfъtȣipe. [din

Ὑπο-φράζομαι, biit: -φράσομαι, (nex: ὑπεφράσθην) poet: kam baгȣ de seamъ; bъnȣĭeskȣ; гîчeskȣ.

Ὑπο-φράσσω (ττω), biit: -φράξω, înгpъdeskȣ, înkizȣ пe dedesȣbt.

Ὑπο-φρίσσω (ττω), biit: -φρίξω, (tpe: de kȣ: în лokȣ de пpez: ὑποπέφρικα) poet: mъ kam înfiopezȣ; (kȣ ak:) mъ temȣ, mъ sпepiȣ de чineba, tpemȣpȣ de fpikъ înaintea kȣĭba.

Ὑποφρύγιος (ὁ, ἡ), (ἦχος, ȣnetȣ, глasȣ) kam aпpoпiatȣ de taktȣл, saȣ tonȣл Fpiцikȣ aл bekĭeĭ mȣsĭчe. [ὑπο, Φρύγιος].

Ὑποφυγὴ (ἡ), fȣгъ пe askȣnsȣ; skъпape; asiлȣ, лokȣ de pefȣгъ. «Θέρους — » Ios: de apsȣpa de bapъ. [ὑποφεύγω].

Ὑπο-φύομαι, biit: -φύσομαι, (nex: -ὑπέφυν, ші чл:) pesъpȣ dedesȣbt, saȣ kîte пȣцinȣ ші пe nesimцite.

Ὑπο-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, sȣfлȣ, saȣ ȣmfлȣ пe dedesȣbt, saȣ пȣцin

Ὑπόφυσις, εως (ἡ), pesъpipe de dedesȣbt; (пpin întind:) bлъstapȣ, saȣ odpaслъ de dedesȣbt (deлa pъdъчinъ). [ὑποφύομαι].

Ὑπο-φυτεύω, biit: -εύσω, (kȣ dat: indip:) sъdeskȣ sȣbt чeba.

Ὑπο-φωλεύω, biit: -εύσω, (kȣ dat: indip:) sîntȣ înkȣĭbatȣ (bîpîtȣ) sȣbt чeba; saȣ îmĭ amȣ kȣĭbȣл dedesȣbt.

Ὑπο-φωλέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ὑποφωλεύω.

Ὑπο-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, stpigȣ din пotpibъ aпpobînd чeba; îndemnȣ пpin stpigъte. [de ȣnde

Ὑποφώνησις, εως (ἡ), înkȣpaжape пpin akлamaцiĭ, stpigape de aпpobaцie.

Ὑπο-φώσκω, = Ὑποφαύσκω.

Ὑπο-χάζομαι, biit: -χάσομαι, poet: în лokȣ de ὑποχωρῶ, mъ petpaгȣ înanoĭ пȣцin, saȣ kîte пȣцinȣ.

Ὑπο-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, (nex: ὑπέχανον, tpe: de kȣ: în лokȣ de пpez: -ὑποκέχηνα) kam kaskȣ гȣpa (пpoп: ші fir:); sîntȣ пe жȣmъtate kъskatȣ, saȣ kpъпatȣ; (пpinч: în tpe: de kȣ:) staȣ kȣ гȣpa kъskatъ (ka чeл чe askȣлtъ kȣ лȣape a minte, saȣ пpibeшte чeba kȣ mipape); (пpin întind:) sîntȣ, staȣ kam пe rîndȣpĭ.

Ὑπο-χαίρω, biit: -χαρήσομαι, (nex: -ὑπεχάρην, ші чл:) mъ kam bȣkȣpȣ; simцȣ o askȣnsъ bȣkȣpie în sinemĭ (fъpъ a o apъta).

Ὑπο-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, лasȣ чeba kam sлabȣ, saȣ moaлe oape-kȣm; (kȣ цen:) mъ sȣпȣiȣ, mъ îndȣплekȣ în чeba, mъ kȣmпъtezȣ în peлaцie kȣ чeba.

Ὑπο-χαλεπαίνω, biit: -ανῶ, mъ kam nekъжeskȣ (ka kȣm m' amĭ mînia).

Ὑποχαλινίδιος, α saȣ ος, ον, чeл dedesȣbt de fpîȣ, saȣ înпpeȣnatȣ kȣ fpîȣл în пaptea de жos. ‖ Ὑποχαλινιδία (se înц: ἡνία)». Ksn: пaptea din жos a fpîȣлȣĭ. [ὑπὸ, χαλινὸς].

Ὑποχαλκίζω, biit: -ίσω, kam batȣ în faцa apameĭ. 2) (глs:) skimbȣ kȣ monete de apamъ. [din

Ὑπόχαλκος (ὁ, ἡ), чeл kȣ apamъ пe dedesȣbt (iap пe d'asȣпpa kȣ aлtȣ metaлȣ maĭ пpeцiosȣ); (în цen:) amestekatȣ, faлsȣ (kaлпȣ, Tȣpч:). 2) kam de faцa apameĭ. [ὑπὸ, χαλκὸς]. [de ȣnde

Ὑποχαλκόω -ῶ, biit: -ώσω, faлsifikȣ чeba пpin amestekape de apamъ.

Ὑπο-χαράσσω (ττω), вiit: -άξω, sапъ̆, skobeskъ̆ (къ̆ daлta) чева пе dedesъ̆вt.

Ὑποχαροπὸς (ὁ, ἡ), кат алвепецъ̆. [ὑπὸ, χαροπὸς].

Ὑπο-χάσκω, (прел: ὑπέχασκον) = Ὑποχαίνω.

Ὑπόχαυνος (ὁ, ἡ), кат въ̆хавъ̆; (fir:) înfъ̆тъ̆paтъ̆, плinъ̆ de fantasiĭ, кат ъ̆шъ̆релъ̆. [ὑπὸ, χαῦνος]. [de ъ̆nde

Ὑποχαυνόω -ῶ, вiit: -ώσω, кат ъ̆mfлъ̆ (шi fir:); însъ̆fлъ̆ оаре-кape înrîmfape, mîndpie.

Ὑποχείριος, α saъ̆ ος, ον, [ὑπὸ, χεὶρ] чел de sъ̆вt mînъ, saъ̆ ла îndemînъ; (maĭ des) posiтъ̆, sъ̆вt stъпînipe. «Ὑποχείριον ποιεῖσθαί τινα». Ep: a sъпъne, a stъпîni. «Πειρᾶσθαι, ὅπως... ὑποχείριοι μήποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς πολεμίοις». Ksn: 2) domestiчiтъ̆, sъ̆ferітopъ̆ de mînъ аsъ̆пpъшĭ, (Franц:) apprivoisé.

Ὑπ-οχετεύω, вiit: -εύσω, abaтъ̆, stpъmъ̆тъ̆ апъ, шi чл: prin каналъ̆ пе dedesъ̆вt, saъ̆ пе askъ̆nsъ̆.

Ὑπόχευμα (τὸ), isвopъ̆, saъ̆ къ̆psъ̆pъ de апъ, че se варsъ пе dedesъ̆вt. [din

Ὑπο-χέω, вiit: -εύσω, (пех: ὑπέχεα, шi poet: ὑπέχευα, шi чл:) въpsъ̆ (шi fir: ашternъ̆ pisinind) пе dedesъ̆вt. «Ῥῶπας ὑπέχευεν δασείας». Od: Z. 2) amestekъ̆ пе askъ̆nsъ̆ шi алтъ̆ feлъ̆ de metaлъ̆ dekît чел въzъ̆тъ̆. (fir:) «Ὑποχεόμενος τῇ ῥητορικῇ βαφῇ τὴν φυσιολογίαν». Пл: 3) (miж: poet:) zъmisлeskъ̆. «Σπλάγχνοις ὑπεχεύατο παῖδας». Оп: 4) simцъ̆ în sinemĭ (saъ̆ sîntъ̆ коприnsъ̆ înъ̆ъ̆ntpъ̆ devева). "Ἀπιστίη ὑπεκέχυτο αὐτῷ». Ep: пъ̆ креdea. 5) (med:) пътimeskъ̆ de perdea ла окĭ (везĭ ὑπόχυσις).

Ὑποχὴ (ἡ), [ὑπέχω] ъ̆nъ̆ feлъ̆ de potъ̆ndъ пласъ de peskъ̆it.

Ὑπόχηλα (τὰ), înкеĭеtъ̆pĭ de ла деџетеле mîneĭ, saъ̆ oase eшitе кат afapъ пе ла ачеле aptikъ̆лаџiĭ. [ὑπὸ, χηλή].

Ὑποχθόνιος, шi Ὑπόχθων, ονος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, χθὼν] = Ὑπόγειος.

Ὑποχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), чел de sъ̆вt tъ̆nikъ. ‖ (sъ̆вst: върв:) къташъ, че se поартъ пе dedesъ̆вt. [ὑπὸ, χιτὼν, везĭ ziч:].

Ὑπο-χλιαίνω, вiit: -ανῶ, înкропеskъ̆ чева апа, о fakъ̆ кълdiшоаръ.

Ὑπ-οχλίζω, вiit: -ίσω, poet: apdikъ̆ în sъ̆s пе dedesъ̆вt къ̆ пîrgia; (în џеп:) apdikъ̆ лъ̆кpъ̆ греъ̆; (prin întind:) deskizъ̆. «Κληῖδας θυράων — ». Парт:

Ὑπόχλοος (ὁ ἡ), = Ὑπόχλωρος, [ὑπὸ, χλόη].

Ὑποχλωρόμελας, ανος (αινα, αν), кат негрiчiosъ̆. [ὑπόχλωρος, μέλας].

Ὑπόχλωρος (ὁ, ἡ) кат ofiлiтъ̆, гълвеnichiosъ̆. [ὑπὸ, χλωρός].

Ὑποχοιρὶς, ίδος (ἡ), [ὑπὸ, χοῖρος] ъ̆nъ̆ feлъ̆ de плантъ (de чiкоаpъ).

Ὑπόχολος (ὁ, ἡ), кат вeninosъ̆ (amestekaтъ̆ къ̆ вeninъ̆); кат холерikъ̆ (meлапхолikъ̆, saъ̆ пекъжiчiosъ̆). [ὑπὸ, χολή].

Ὑποχονδριακὸς, ἡ, ὸν, пътimaшъ̆ de iпохondpie. «Πάθος ὑποχονδριακὸν». П: Eџin: ъ̆nъ̆ feлъ̆ de мелапхолie, iпохondpie. [din

Ὑποχόνδριος (ὁ, ἡ), чел de sъ̆вt sgîpчiъ̆piле коаsteлор, шi џеаsta пiеntъ̆лъ̆ĭ; (de ъ̆nde ‖ sъ̆вst:) Ὑποχόνδριον (τὸ), шi Ὑποχόνδρια (τὰ), пърџiле челе de sъ̆вt коаste, шi de amîndoъ пърџiле diafparmeĭ, saъ̆ despърџitoapeĭ membpane a пîntечелъ̆ĭ de жоs. [ὑπὸ, χόνδρος].

Ὑπο-χορηγέω -ῶ, вiit: ήσω, daъ̆ în ажъ̆topъ̆, dъpъ̆ĭeskъ̆ чева пе askъ̆nsъ̆.

Ὑποχορηγία (ἡ), dape de челе tpeвъ̆inчoase, înлesnipe, ажъ̆topape askъ̆nsъ, dъpъ̆ipe de чева пе sъ̆вt mînъ. [ὑπὸ, χορηγός].

Ὕποχος (ὁ, ἡ), [ὑπέχω] sъ̆пъ̆sъ̆ (къ̆ џеп:). «Βασιλέως— ». Esхл: (saъ̆ къ̆ dat:). «Πάντα τοῖς θεοῖς ὕποχα». Ksn: 2) (ъ̆пе-орĭ) вiповаtъ̆. «Ἐξωλείας — ». Dm:

Ὑπο-χραίνω, вiit: -χρανῶ, poet: кат mînжeskъ̆, кат întinъ̆.

Ὑπο-χρεμετίζω, вiit: -ίσω, pînkiezъ̆ înчеt; (къ̆ dat:) pînkiezъ̆ ла (възînd) чева, кiemъ̆ prin pînkiezъtъ̆pеле меле.

Ὑπο-χρέμπτομαι, вiit: -χρέμψομαι, tъ̆шind кат ръпеskъ̆, skoцъ̆ пъџinъ flегmъ.

Ὑπόχρεως, At: în лоkъ̆ de ὑπόχρεος (ὁ, ἡ), sъ̆пъ̆sъ̆ ла datopie; (шi fir:) îndatopaтъ̆ къ̆iва пentpъ̆ fачере de вine, saъ̆ граџie (къ̆ џеп: ел: saъ̆ dat:). «Φιλίας καὶ χάριτος πατρῴας ὑπόχρεων». Пл: [ὑπό, χρέος].

Ὑπο-χρίω, вiit: -χρίσω, ъ̆nгъ̆ пе dedesъ̆вt; (шi miж:) mъ ъ̆nгъ̆ пе dedesъ̆вt. (pinч:) "Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποχρίεσθαι, ὡς εὐοφθαλμότεροι φαίνοιντο, ἢ εἰσί». Ksn: (везĭ шi ὑπογράφομαι).

Ὑπόχρυσος (ὁ, ἡ), чел че аре sъ̆вt sine (копpinzъtopъ̆ de) аъ̆pъ̆; (prin întind:) вогатъ̆; (pinч:) înвinsъ̆ пе dedesъ̆вt (în кеmepъ̆) къ̆ аъ̆pъ̆. «Ἔμπορος — ». Елd: [ὑπὸ, χρυσός].

Ὑπο-χρωματίζω, вiit: -ίσω, колорезъ̆ пе dinъ̆ъ̆ntpъ̆, saъ̆ пе dedesъ̆вt, = Σκιαγραφῶ.

Ὑπόχυμα (τὸ), о patimъ (повъĭaлъ) а окiлор, (Tъ̆pч:) perdea. (везĭ шi γλαύκωμα). [шi

Ὑπόχυσις, εως, (ἡ) topnape, saȣ върsape пе edesȣвt, saȣ kîte пȣцinȣ;(npin întind:) tȣлвȣpape ; (med:) =Ὑπόχυμα. [шi

Ὑποχυτὴρ (ὁ), basȣ, din kape se toapпъ ȣntdeлemnȣ în kandiлъ. [шi

Ὑπόχυτος (ὁ, ἡ), [ὑποχέω] amestekatȣ npin topnape пе dedesȣвt; tȣлвȣpatȣ; fалsifikatȣ; (despre monetъ) minчinosȣ,(Tȣpч:) калпȣ; (despre binȣ) amestekatȣ кȣ апъ; (fir:) întpodȣsȣ de din afapъ, пȣ кȣpatȣ, neadeвъpatȣ, saȣ nenatȣpaлȣ. «Πολίτης —». Плd:

Ὑπο-χωλεύω, biit -εύσω, kam skîoaпъtȣ,=Ὑποσκάζω.

Ὑπο-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ petpagȣ пȣцin чеva înapoî, saȣ kîte пȣцinȣ, saȣ пе askȣnsȣ, kam пе fȣpiш. «Μένεν, οὐδ' ὑπεχώρει». Om: (шi кȣ цen:) »"Ην μὲν ἀνθίστηται, μάχεσθαι δεήσει· ἢν δ' αὖ ὑποχωρῇ τοῦ πεδίου, μεταθεῖν δεήσει». Ksn: (шi кȣ dat: nepin:) «Ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου». Apstf: (шi кȣ цen: кȣ npen:). «Ὑποχωρεῖ τῇ πόλει ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης». Apstd: (шi кȣ ак:) «Μηδένα ἄλλον ὑποχωρεῖν„. Tȣч: 2) (în a tpeîa neps: despre дешeptape de nînteчe) ese afapъ пе din жos, пе шеzȣtȣ (алt: «Κάτω διαχωρεῖ). «Ὑποχωρεῖ αὐτῷ ἡ γαστήρ». Лкs: se дешapтъ (de mistȣîалъ). "Ὑποχωρεῖ αὐτῷ τῶν σκυμβάλλων πάμπολλα». Eлi: «"Εκπικρον ὑποχωρεῖ». Apst: [de ȣnde

Ὑποχώρημα (τὸ), mistȣîалъ ешitъ пе din жos afapъ (skîpnъ). [шi

Ὑποχώρησις, εως (ἡ), petpaцepe înapoî kîte пȣцinȣ. 2) (med:) дешeptape de npisoaseлe nînteчeлȣî (ешipe afapъ). [шi

Ὑποχωρητικὸς, ἡ, ὸν, fъкȣtȣ, saȣ zisȣ пе вpeme de petpaцepe îndъpъt. «Μέλη ὑποχωρητικὰ„. kape se kîntъ în шena teatpȣлȣî дȣпе sfîpшitȣл penpesintaцii dpameî, (алt:) ἐξόδια.

Ὑποψάθυρος (ὁ, ἡ), kam fpaцedȣ. [ὑπὸ, ψαθυρός].

Ὑπο-ψαλλάσσω, biit: άξω,=Ὑποψηλαφῶ.

Ὑπο-ψάλλω, biit: -ψαλῶ, isbeskȣ (atinгȣ) ȣшор koapdeлe ȣnȣî mȣsikaлȣ instpȣmîntȣ (npeкȣm, kînd ле чеаpкъ чineva maî 'nainte de a înчепе sъ kînte); (stpъm: кȣ ак:) îndemnȣ înчet ла kîntape; (în цen·) =Ὑπηχῶ. «Ὑποψάλλει τὴν Ἀτθίδα ἡ γλῶσσα». Fлstp:

Ὑπόψαμμος (ὁ, ἡ), konpinzъtopȣ, плinȣ de nisinȣ. "Γῆ—„. Лкs: 2) чел кȣ nisinȣ în жos, пе fȣndȣл sȣȣ. «Λίμνη — » Stp: [ὑπὸ, ψάμμος].

Ὑπόψαρος (ὁ, ἡ), kam sȣpȣ. "Ἵππος—„. Stp: [ὑπὸ, ψαρός].

Ὑπο-ψαύω, biit: -ψαύσω, atinгȣ пе dedesȣвt, saȣ ȣшpeл.

Ὑποψάφαρος(ὁ, ἡ), kam fpaцedȣ, fъpîmiчiosȣ, шȣвpedȣ, saȣ пȣtpedȣ. [ὑπὸ, ψαφαρὸς].

Ὑπο-ψάω -ῶ, biit: -ψήσω, шtepгȣ fpekînd пе dedesȣвt, saȣ ȣшpeл.

Ὑπο-ψεκάζω, biit: -άσω, stponeskȣ пȣцinteл, ка кȣ вȣpъ de плoae.

Ὑπο-ψελλίζω, biit: -ίσω, вopвeskȣ kam пелtik. [din

Ὑπόψελλος (ὁ), kam пелtikȣ. [ὑπὸ, ψελλός].

Ὑπο-ψεύδομαι, biit: -ψεύσομαι, kam minцȣ.

Ὑπο-ψηλαφάω (шi Ion: -έω) -ῶ, biit: -ήσω, ninъîȣ пе dedesȣвt, saȣ ȣшop, înчetiшop.

Ὑπο-ψηνίζω, biit: -ίσω, гъȣpeskȣ пе dedesȣвt; (kom:) înвopцoшezȣ пе sȣвt askȣnsȣ.

Ὑπο-ψηφίζομαι, biit: -ίσομαι, пȣmъpȣ, fakȣ sokoteaлъ, (Fpanц:) supputer.

Ὑποψήφιος (ὁ, ἡ), алesȣ npin вotȣpî пе askȣnsȣ. 2) (maî поȣ)=[ὑπόψηφος, вezî ziч:].

Ὑποψήφισις, εως (ἡ), sokolipe, saȣ sokoteaлъ fъкȣtъ кȣ пieтpiчeлe (ка акȣm кȣ вoвiî). [шi

Ὑποψηφιστὴς, οῦ (ὁ), sokotitopȣ (кȣ пietpiчeлe, ка акȣm кȣ вoвiî) [ὑποψηφίζομαι]

Ὑπόψηφος (ὁ, ἡ), npoпȣsȣ de a se алeцe, saȣ a se pîndȣi în вpe ȣпȣ postȣ кȣ вotȣpî, kandidatȣ,=Ὑποψήφιος (2) (кȣ toate къ Toma Maц: ziчe, "Ὑπόψηφος καὶ ὑπὸ ψῆφον λέγε, μὴ ὑποψήφιος»). (кȣ dat:) "Τῇ βασιλείᾳ—„ Sin: [ὑπὸ, ψῆφος].

Ὑποψία (ἡ), къȣtъtȣpъ kîopȣшъ, въпȣitoape въгape de seamъ, въпȣîалъ; (în pъȣ) pea idee despre чineva. "Ὑποψίαν ἔχειν, saȣ "Ἐν ὑποψίᾳ ("Διὰ ὑποψίας) εἶναι τινὶ„. Лкs: a fi въпȣitȣ. [ὑπὸ, ὄψις]. [de ȣnde

Ὑποψιαστικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, aплekatȣ, лesniчiosȣ ла въпȣipe, въпȣitopȣ.

Ὑπο-ψιθυρίζω, biit: -ίσω, шonteskȣ, mȣpmȣpezȣ пе askȣnsȣ.

Ὑπόψιος (ὁ, ἡ), poet: въzȣtȣ pъȣ, ȣpîчiosȣ, въпȣitȣ. 2) eksпȣsȣ în (sȣвt) вedepea кȣîвa. "Ἄγρη—„. Оп: deskoпepitȣ de вînъtopȣ. [ὑπὸ, ὄψις].

Ὑπόψομαι, biit: ал лȣî ὑφοράω.

Ὑπο-ψοφέω -ῶ, biit: -ήσω, fakȣ ȣпȣ ȣшopȣ tponкъnitȣ, sгomotȣ, saȣ ȣпȣ înчetȣ, op adînкȣ вȣetȣ.

Ὑπόψυχρος (ὁ, ἡ), kam peчe (npoп: шi fir:). [ὑπὸ, ψυχρὸς].

Ὑπο-ψύχω, вiit: -ψύξω, ръчеsяŏ, saŏ ръкopeskŏ пъцin, saŏ kîte пъцinŏ.

Ὑπ-οφωνέω -ῶ, вiit: -ήσω, fъpŏ din (înшелŏ în) tîpгъieлĭ.

Ὑποψωρώδης, εος (ὁ, ἡ), kam pîĭosŏ. [ὑπὸ, ψώρα].

Ὑπτιάζω, шi Ὑπτιάω, noet: вiit: -άσω, staŏ лъnцitŏ къ faцa în sъs; îmĭ плекъ kапъл înапoĭ; (npin întind:) mъ пpeíакъ, fакъ nazъpĭ, mъ ръsfъцъ; saŏ (maĭ des, шi fir:) mъ лenevesкъ, аpъtъ nепъsаpe în чева. «Πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν—». Epd: (шi stpъm:) tpînteskŏ жos, кълкъ пe snate, плекъ, повîpnezŏ чева snpe înапoĭ. «Εἰς τὸ πρανές (ἱεμένου τοῦ ἵππου) ὑπτιαστέον ἑαυτόν». Ksn: [ὕπτιος]. [de ъnde

Ὑπτίασις, εως (ἡ), =Ὑπτιασμός. [шi

Ὑπτίασμα (τὸ), op че stъ кълкatŏ къ faцa în sъs. «Χερῶν ὑπτιάσματα». Esxл: pъгъчiъnĭ къ mîĭnĭ întinse. [шi

Ὑπτιασμὸς (ὁ), кълкаpe, лъnцipe пe snate; (npin întind:) netezipe; saŏ netezime; (npin întind: шi fir: tpîndъвie, nепъsаpe.

Ὑπτιαστέον, nosit: ал ал лъĭ ὑπτιάζω.

Ὕπτιος, α, ον, кълкatŏ, лъnцitŏ къ faцa în sъs; плекatъ, повîpnitŏ snpe înапoĭ; (despe лъкp: пъsъ d'andapateлe; (fir: despe лoкъ) nitълatŏ, пъsŏ жos; saŏ netedŏ, mesŏ; (despe mаpe) лinъ, seninъ; (despe stiлŏ de къвîntŏ) sлaвŏ, moлiчiosŏ, întinsŏ; (despe oameni) tpîndaвŏ, лeneшŏ, neînгpiжatŏ; (ъne-opĭ) mîndpъ, înгîmfatŏ. «Πέσεν ὕπτιος». Om: «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενος, ἄλλοτ' ὕπτιος, ἄλλοτε πρηνής». Iл: Ω «Πλάγιόν τι θείης ἄν, ὥστε κεῖσθαι ὥσπερ γάμμα ὕπτιον». Ksn: pestopnatŏ къ sъsъл în жos (ad: ка Лat L:). «Ὑπτία χείρ». întinsъ къ палма în sъs. «Ὑπτίαις χερσί». Sъid: къ mîĭneлe întinse ка în ръгъчiъne. «Τὰ ὕπτια τῶν φύλλων». Tfp: naptea de dînъntpъ, saŏ чеа dedesъвt. «Τὰ ὕπτια τοῦ σώματος, (saŏ aвsoл:) «Τὰ ὕπτια». Apst: пъpцiлe de dînainte saŏ dîn faцъ a лe tpъnълъĭ; (ĭap despe stapea opizontaлъ) чeлe dîn жos (пpeкъm πρηνῆ чeлe de dînапoĭ шi чeлe dîn sъs). «Ὕπτιον ὄρος». Sxл: чeл nъ npea dpent sъiмosŏ, чi tpentat înълцatŏ. «Χωρίοις ὑπτίοις καὶ λείοις». Eлi: лoкъpĭ шese, întinse. «Ὕπτιος ὕπνος—». Eпгp: aл чeлъĭ къ totъл лъnцitŏ, шi fъpъ гpiжъ. «Ἐξ ὑπτίας διανύειν τὸν λόγον». Плt: de лa sfîpшitŏ, d' andapateлe. [ὑπὸ]. [de ъnde

Ὑπτιότης (ἡ), nosiцia чeлъĭ кълкatŏ; (despe лoкъ) жosime; saŏ netezime; (fir:) tpîndъвie, neгpiжъ, nепъsаpe; (npin ъpm:) moлiчiъne de хаpактepŏ saŏ mopaлъ. [шi

Ὑπτιόω, -ῶ, вiit: ώσω, кълкŏ, лъnцeskŏ, pestopnŏ пe snate; (nas:) mъ кълкŏ, mъ лъnцeskŏ, mъ pestopnŏ пe snate.

Ὑπτιόων, noet: Ion: în лoкŏ de ὑπτιῶν, paptч: aл лъĭ ὑπτιάω.

Ὑπτίως, adв: fъpъ гpiжъ, fъpъ пъsаpe. [ὕπτιος].

Ὑπωάδιος (ὁ, ἡ), noet: aflatŏ înкъ sъвt (în oŏ. [ὑπὸ, ᾠόν].

Ὑπώβωλος (ὁ, ἡ), глs: în лoкŏ de ὑπόβολος.

Ὑπωλένιος, α, saŏ ος, ον, noet: чeл de sъвt ъmъpŏ, saŏ din вpaцe. «Φαρέτρη—». Ікp: [ὑπὸ, ὠλένη].

Ὑπωμαῖος, α saŏ ος, ον, чeл de sъвt ъmepĭ. «Πούς —». Ap: пiчopъл de dînainte aл viteлop. [шi

Ὑπωμία (ἡ), naptea tpъnълъĭ чеа de sъвt ъmepĭ [ὑπὸ, ὦμος].

Ὑπωμοσία (ἡ) чepepe de amînape, saŏ modifiкape de жъdiкatъ npintp' o sъвt жъpъmîntŏ nponъnepe de pesonaвiлъ npiчinъ, =Ὑπομοσία. [ὑπόμνυμι, вezĭ ziч:].

Ὑπ-ωπιάζω, вiit: -ασω, ὑπώπιον] лoвind пe чineва пe oвpazŏ iĭ fакŏ вînъtъĭ, пълmъieskŏ tape; (npin întind: în цen:) кinъieskŏ, înniлezŏ «Ἵνα μὴ ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με». Sкp: sъ mъ sъnepe. «Ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα». Sкp: îmĭ mъnчeskŏ tpъnъл. «Νικόδρομον ἐξερεθίσας τὸν κιθαρῳδὸν, ὑπωπιάσθη». Лpt: (шi fir:) «Αἱ πόλεις δαιμονίως ὑπωπιασμέναι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι». Apstf: de ъnde

Ὑπωπιασμὸς (ὁ), mъnчipe, kinъipe. «Σώματος —». Лкs: domoлipe de tpъnŏ npin kinъipe, (Fpanц:) mortification.

Ὑπώπιον (τὸ), [ὑπὸ, ὤψ] naptea de sъвt okĭ a oвpazълъĭ; (noet: лa îm: în цen:) oвpazъл. «Νυκτὶ ἀτάλαντος ὑπώπια„. Iл: Φ. întъnekosŏ, seлвatiкŏ лa faцъ ка noaptea. 2) (oвiч:) вînъtaie пe oвpazŏ din лoвitъpъ; (în цen:) sdepлitъpъ, kontъsie, isвitъpъ къ вînъtaie; (npin întind:) вътъtpĭ (npiнч: лa mîĭnĭ din лъкpъ), neцĭ. «Τηροῦ, μὴ λάβῃς ὑπώπια». Apslf: sъ nъ капeцĭ гîontъpĭ în oвpazŏ. «Οὕτω μάχιμος ἦν ἐν ταῖς συζητήσεσιν, ὥσθ' ὑπώπια φέρων ἀπῄει». Лpt: «Τὰ ὑπώπια κυάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦται». At: 2) =къ...

Ὑπωπίς, ίδος (ἡ) ъnъ feлŏ de плantъ, (Fpanц:) ferule, ≐ Θαψία (fiind къ se sokotia de лeaкъ лa ὑπώπια, вezĭ ziч:).

Ὑπωρίη (ἡ), Ion: în лoкŏ de...

Ὑπώρεια (ἡ), поале de мѫnte. «Οἱ δὲ Ἕλληνες φρασθέντες τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τῷ Ἀσωπῷ στρατοπεδευομένους, ἀντετάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπωρείας τοῦ Κιθαιρῶνος». Ер: «Ποταμὸς ῥέει παρὰ τὴν ὑπωρέην τοῦ οὔρεος». Ер: [ши

Ὑπώρειος, ши (Іоn:) Ὑπώρεος (ὁ, ἡ), чел de sѫвt (în поале de) мѫnte. [ὑπὸ, ὄρος]

Ὑπώρορε, поеt; а 3: sinг: пеps: de (пр-гл:) пех: 2: ал лѫї ὑπόρνυμι.

Ὑπωρόφιος, α saѫ ος, ον, шеzѫtорѫ sѫвt învелішѫ de kasѫ, (ad:) în kasѫ (ка femeiле). «Τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδών». Ткр: «Ὑπωρόφιοι δὲ τοι εἰμὲν». Іл: І. sîntem în kasa ta. || (sѫвst:) Ὑπωροφία (se înц: χώρα), поеt: каtѫл kaseї чел de sѫвt înвелitоаре (ad: чел maї de sѫs), = Ὑπερῷον. 2) (întр'алtѫ акчепціе а ziч:) ал tрестії (ал fлѫерѫzѫї, ал паїѫлѫї). «Βοὰ — ». Пind: [ши

Ὑπώροφος (ὁ, ἡ), = Ὑπωρόφιος. [ὑπὸ, ὄροφος, saѫ ὀροφή].

Ὑπωρυχία (ἡ), sѫпаре пе dedesѫвt; (прin întind:) каналѫ, шанцѫ sѫпаtѫ пе sѫвt пѫмîntѫ. [ὑπορύττω].

Ὕπωχρος (ὁ, ἡ), каm гѫлвеnічїоsѫ, ofilitѫ, палidѫ. [ὑπὸ, ὠχρός].

Ὕραξ, ακος (ὁ), поеt: Еол: шоаріче. [ὗς].

Ὑρὰξ, адв: глs: în локѫ de φύρδην.

Ὑριατόμος (ὁ), глs: tѫїеtорѫ (лѫѫtорѫ) de faгѫрѫл мїерії. [ὕριον, τέμνω].

Ὕριον dim: ал лѫї...

Ὕρον (τὸ), ѫлеїѫ de алвine; (прin întind:) faгѫрѫ de мїере. [în afin: кѫ...

Ὑῤῥίς, пеîntр: прim: ал лѫї...

Ὑῤῥίσκος, ши Ὑῤῥίσχος (ὁ), глs: кошѫ, панерѫ, (алt:) ἄῤῥιχος. (веzї ши ῥίσκος, ши ὕρχη).

Ὑρτάνη (ἡ), глs: акоперemîntѫл (капакѫл) оалеї.

Ὕρχη, ши Еол: Ὕρχη (ἡ), [ἕρκος] васѫ de пѫмîntѫ пеntрѫ а пѫstра întр'însѫл пеште sѫтоvitѫ.

Ὗς, ὑὸς (ὁ, ши ἡ), (dat: ὑΐ, ак: ὗν îm: ὕες, ὑῶν, ὑσὶν, ὗς). порkѫ, skроafѫ. «Ὗς πρὸς Ἀθηνᾶν (se înц: ἤρισε)». Пров: пеntрѫ чеї че se пѫn кѫ чеї maї вѫnї dekit dînшii. «Ὗς ἐκώμασε». Пров: пеntрѫ чеї пеreгѫлаці, порkѫ, saѫ ка порkѫл. «Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται„. Пров: пеntрѫ чеї че sinгѫрї алеаргѫ în пеіре.

Ὕσγη (ἡ), Галаt: пѫme de копѫчелѫ, каре продѫче ніште гогоаше de вѫпsеа stакожіе.

Ὑσγινοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), вѫпsitѫ рошѫ stакожіѫ. [ὕσγινον, βαφή].

Ὑσγινόεις, εσσα, εν, поеt: Ὑσγινοβαφής. [din

Ὕσγινον (τὸ), колоаре рошіе deskisѫ, stакожіе, че se fѫчеа din гогоашеле врîndѫшѫлѫї, saѫ копѫчелѫлѫї [ὕσγη].

Ὕσδος (ὁ), Еол: în локѫ de ὄζος.

Ὕσθην, пas: пех: de хоt: ши ...

Ὑσθῆναι, пas: пех: de înf: ал лѫї ὕω.

Ὕσθριξ, ὕστριχος (ὁ, ши ἡ), грam: în локѫ de ὕστριξ.

Ὕσιρις, ιος (ὁ), поеt: Еол: în локѫ de Ὄσιρις.

Ὕσις, εως (ἡ), [ὕω] плоаре.

Ὕσκλος, ши Ὕσχλος (ὁ), кїоtоареа înкѫлцѫmintеї, прin каре se петрече кѫреаоа saѫ пожіца, че о stрînце.

Ὕσκεθα (ἡ), глs: [ὗς, σκώρ] = Ὑσπέλεθος.

Ὕσμα (τὸ), = Ὑετός, плоае. [ὕω].

Ὑσμίνη (ἡ), (dat: de алtѫ декл: ὑσμῖνι) поеt: [ἑσμὸς, σμῆνος] înкѫїераре de вѫtaїe, saѫ вѫtѫліе. «Πρώτη ὑσμίνη» Оm: frontѫл вѫtѫлії. [de ѫnde

Ὑσμίνηνδε, адв: поеt: în локѫ de ἐς ὑσμίνην, ла вѫtѫліе. [ὑσμίνη, δε].

Ὑσμῖνι, поеt: dat: (de алtѫ декл:) ал лѫї ὑσμίνη.

Ὑσπέλεθος (ὁ), [ὗς, πέλεθος] кѫкѫреаzѫ de порkѫ.

Ὑσπλαγγὶς, ίδος (ά), Dор: în локѫ de ὕσπληξ. [din

Ὕσπλαγξ, αγγος (ά), ши Ὕσπλαξ, αγος (ὁ), Dор: în локѫ de ...

Ὕσπληγξ, ηγγος (ἡ, mі рар ὁ), ши

Ὕσπληξ, ηγος (ἡ), [ὗς, πλήσσω] вічїѫ пеntрѫ порчї, saѫ din пїеле de порkѫ; (în цеn:) вічїѫ (веzї ши ὑστριχίς) 2) лімва кѫрseї; (în цеn:) кѫрsѫ, saѫ лацѫ de пѫsѫрї. 3) (овіч:) варіереа, saѫ fѫnia чеа întinsѫ în лаtѫл кѫпѫtîїѫлѫї каріереї, în dosѫл кѫріа staѫ гаtа алергѫtорії, ка, îndatѫ че ва кѫdea ачееа, sѫ se порнїаskѫ. «Ἑστᾶσιν ἐφ' ὕσπληγγος». Лѫч:

Ὑσπολέω-ῶ, віit: -ήσω, пaskѫ (пѫzeskѫ) порчї. [din

Ὑσπόλος (ὁ), порkарѫ, saѫ пѫzitорѫ, чоbanѫ de порчї. [ὗς, πόλος].

Ὕσσακος, ши Ὕσσαξ, ακος (ὁ), кom: = Χοῖρος, memвѫрѫл цеnіталѫ femeeskѫ. [ὗς]

Ὑσσὸς (ὁ), ланче; (пaptік:) pilum ал Романілор.

Ὑσσωπίτης, ου (ὁ), (прінч: οἶνος, вінѫ) fѫкѫtѫ кѫ isопѫ. [din

Ὕσσωπος (ἡ), isопѫ, ѫnѫ felѫ de плаntѫ арomatіkѫ.

Ὑσσωτὸς, ή, όν, fѫкѫtѫ în formѫ de pomana ланче [ὑσσὸς, веzї ziч:].

Ὑστάτιος, α saŭ ος, ον, поet: în лoкŭ de

Ὕστατος, η, ον, [sŭпрл: ал лŭĭ ὕστερος] чел maĭ din ŭpmъ. ‖ (neŭt:) Ὕστατον, шi (îm:) Ὕστατα, adв: în челe maĭ din ŭpmъ.

Ὑστέρα, (ἡ) mitpa (sгъŭл) mŭĭepiĭ, (Лat:) uterus; (пpinч:) fem: ал лŭĭ ὕστερος.

Ὑστεραῖος, α, ον, fъкŭtŭ, saŭ fъкъtopŭ de чева maĭ în ŭpmъ, saŭ a doa zi «Τῷ ὑστεραίῳ ἔτει». Ksn: Τῇ ὑστεραίᾳ προσβολῇ». Ksn: (oвiч:) «Ἡ ὑστεραία (înпpeŭnъ, шi maĭ des fъpъ) ἡμέρα». Es: Ksn: zioa de mîĭne, saŭ a doa zi. «Ὑστεραῖος ἧκε». Лкs: a doa zi a венit. [ὕστερος].

Ὑστεραλγὴς, έος (ἡ), (γυνὴ) пъtimaшъ de dŭpepe de mitpъ. [ὑστέρα, ἄλγος].

Ὑστερεύω, вiit: -εύσω, шi

Ὑστερέω -ῶ, вiit: -ήσω, вiŭ, saŭ mъ fakŭ în ŭpmъ, pъmîĭŭ în ŭpmъ, nŭ sosesкŭ лa вpeme; (fir:) sîntŭ maĭ de жos, saŭ maĭ înпŭцinatŭ de кît (saŭ лinsitŭ de) чева,= Στέρομαι; (Sкp:) = Ἐλλείπω, amŭ лinsъ; saŭ (neŭt:) лinsesкŭ. «Κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεθα». Eŭp: (шi кŭ цen:) «Ὑστέρησε τῆς μάχης ἡμέρας πέντε». Ksn: a венit кŭ чinчĭ zi-лe maĭ în ŭpmъ de вътълie. «Ὅτι ὑστερήσειεν ἐς Ἁλίαρτον τοῦ Λυσάνδρου». Ksn: «Ὑστερήσαντες οὐ πολλῷ». Tŭч: Ὑστερήσαντες οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, οἶνον οὐκ ἔχουσι». Sкp: (шi mjж:) «Παιδὸς ὑστερήσομαι». Eŭp: (вezĭ шi ὑστερίζω). [ὕστερος]. [de ŭnde

Ὑστέρημα (τὸ), aчeea, întpŭ кape чinева este maĭ лinsitŭ, maĭ înпŭцinatŭ deкît алtŭл, (Fpanц:) désavantage (înпpot: de προτέρημα). [шi

Ὑστέρησις, εως (ἡ), pъmînepe maĭ în ŭpmъ; înпŭцinape; (în цen:)=Ὑστέρημα, лinsъ. [шi

Ὑστερητικὸς, ὴ, ὸν, oвiчnŭitŭ a se faчe, a венi maĭ în ŭpmъ. «Τύπος — ». Med: хapaкtepŭ de fpirŭpĭ, a лe кapopa пepioade se peîntopк, пe кît înainteazъ, maĭ tîpziŭ.

Ὑστερίζω, вiit: -ίσω,=Ὑστερέω, mъ fakŭ, saŭ вiŭ maĭ în ŭpmъ, pъmîĭŭ înапoĭ (пpoп: шi fir:), sîntŭ лinsitŭ, înпŭцinatŭ în чева. «Προεξορμᾷν ἡμέρᾳ μιᾷ μᾶλλον, ἢ ὑστερίζειν». Ksn: «Ἡμέρῃ μιῇ τῆς συγκειμένης ὑστερίζειν„ Ep: «Ὑστερίζειν τῶν καιρῶν„. Dm: a пepde oкaziiлe. «Ὑστερίζω τῆς ἐμαυτοῦ ἀκμῆς„. Isкp: 'mĭ a tpeкŭt вpemea, saŭ fлoapea, în кape mъ aflamŭ maĭ 'nainte. [шi

Ὑστερικὸς, ὴ, ὸν, ал mitpeĭ, saŭ de п' înпpeжŭpŭл eĭ. «Νόσημα — ». Med: воалъ atinгътoape de mitpъ. [ὑστέρα].

Ὑστεροβουλέω -ῶ, вiit: ήσω, mъ rîndesкŭ maĭ în ŭpmъ (dŭпe faпtъ). [шi

Ὑστεροβουλία (ἡ), rîndipe dŭпe faпtъ. [din

Ὑστερόβουλος (ὁ, ἡ), кape se rîndeшte în ŭpmъ (dŭпe faпtъ, кînd nŭmaĭ este вpeme). [ὕστερος, βολή].

Ὑστερογενὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкŭtŭ, nъsкŭtŭ în ŭpmъ. «Θρὶξ — „. Apst: eшitŭ dŭпe naшtepe. [ὕστερος, γένος].

Ὑστερογονία (ἡ) naшtepe, saŭ цenepaцie de maĭ în ŭpmъ, ŭpmъшie. [ὕστερος, γόνος].

Ὑστερόληπτος (ὁ, ἡ), [ὕστερος, λαμβάνω] лŭatŭ înапoĭ. (гpam: eкsпл: a лŭĭ παλινάγρετος).

Ὑστερολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвesкŭ maĭ în ŭpmъ deкît алtŭл, saŭ deкît toцĭ. [шi

Ὑστερολογία (ἡ), вopвipe în ŭpmъ de алtŭл; naptea a doa a ŭnŭĭ кŭвîntŭ opatopiкŭ, saŭ a ŭneĭ dpame teatpaлe; (ptp:) =Πρωθύστερον (firŭpъ de кŭвîntŭ). [din

Ὑστερολόγος (ὁ, ἡ), кape вopвeшte maĭ în ŭpmъ deкît aлцiĭ; pepesintъtopŭ de a doiлea пepsoanъ a dpameĭ. (вezĭ шi δευτερολόγος). [ὕστερος, λόγος].

Ὑστερόμητις, ιος (ὁ, ἡ), поet: în лoкŭ de ὑστερόβουλος. [ὕστερος, μῆτις].

Ὕστερον, adв: maĭ în ŭpmъ.

Ὕστερον (τὸ), шi Ὕστερα (τὰ), вezĭ ὕστερος.

Ὑστεροπαθέω, -ῶ, вiit: -ήσω, пъtimesкŭ (sîmцŭ dŭpepe) maĭ пe ŭpmъ. [ὕστερος, πάθος].

Ὑστερόποινος (ὁ, ἡ), osînditopŭ, пedeпsitopŭ în ŭpmъ (dŭпe tpeчepe de вpeme). [ὕστερος, ποινή].

Ὑστερόποτμος (ὁ, ἡ), [ὕστερος, πότμος] soкotitŭ de moptŭ, шi пe ŭpmъ întopsŭ вiŭ.

Ὑστερόπους, οδος (ὁ, ἡ), поet: кape mepцe, saŭ вine maĭ tîpziŭ (кŭ întîpziitopŭ пiчopŭ, saŭ ŭmвлetŭ). [ὕστερος, πούς].

Ὑστερόπρωτον (τὸ), =Πρωθύστερον (firŭpъ ptp:). [ὕστερος, πρῶτος].

Ὕστερος, α, ον, чeл din ŭpmъ, fъкŭtŭ, saŭ fъкъtopŭŭ de чева maĭ în ŭpmъ; (fir: кŭ цen:) maĭ de жos, maĭ sкъzŭtŭ; sŭпŭsŭ, sŭвaлtepnŭ (вezĭ шi δεύτερος). «Ὑστέρῳ χρόνῳ τουτέων». (saŭ кŭ aк: кŭ пpeп:) «Ὑστέρῳ χρόνῳ μετὰ ταῦτα». Ep: dŭпe tpeчepe de вpeme. «Τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι». Ep: în чea ŭpmътoape. «Ὑστέρα δεκάτη». Atiк: zioa din ŭpmъ a zeчimiĭ чeлiĭ dîn ŭpmъ. «Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν». Apstf: tîpzîŭ. (шi кŭ цen:) «Σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν». Iл: Σ. (шi fir:) «Ὕστερον ποιεῖσθαί

(saŭ τίθεσθαί) τί τινος, saŭ τινι, saŭ πρός τι». Лкs: «Ὕστερον αὐτὸν τοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρχοντος τίθησι». Плt: «Ὕστερον τίθεσθαι τὸν πλοῦτον τοῖς λόγοις». Плt: a прeferi înвъцъîюреле dекît вогъцia. «Μὴ ἔμπροσθεν τῶν νόμων, ἀλλ' ὕστερος πολιτεύου». Esхл: «Γυναικὸς ὕστερος». Sof:== ἥττων. «Οὐδενὸς ὕστερος τῶν ἐν τῇ πόλει». Тъч: (ші кв dat: modif:) «Ὑστερός τινος γνώμῃ (γένει, ἀρετῇ, ші чл:)». Тъч: Om: (ші în перifр:, «Ἐξ ὑστέρου (se înц: χρόνου)». Diod: saŭ «Ἐν ὑστέρῳ». Тъч: saŭ Ἐξ ὑστέρης». Ep: «Ἐς (Ἐς τὸ) ὕστερον». Плt: în локŭ de ‖ (nevt:) Ὕστερον, ші (îm:) Ὕστερα, adв: în локŭ de ὑστέρως, пе врmъ, dвпе avestea, saŭ maĭ în врmъ. «Χρόνῳ («Οὐ πολλῷ χρόνῳ) ὕστερον». Пл: Dm: (ші fir: кв цen:) maĭ пвцin «Ὕστερον τούτων,,. Ep: (ші îm:) «Ὕστερα ταῦτα πένεσθαι». Od: П. (ші кв aptik:) "Τῷ ὕστερον ἔτει». Apst: în апвл врmъtорŭ. «Οἱ ὕστερον (ші кв преп: ἐς ὕστερον),,. Epd: Грг: врmaшiĭ. ‖ «Ὑστέρα» mitpa, saŭ sъвл; ші Ὕστερον ші (îm:) Ὕστερα == Δεύτερον, kasa копiлвлŭĭ (ла naштере).

Ὑστεροφημία (ή), репвtaцia чea dвпе врmъ (dвпе moapte), saŭ din врmъ. [ὕστερος, φήμη].

Ὑστεροφθόρος (ό, ή), чел maĭ în врmъ, dвпе вреme stpiкъtорŭ, пръпъditорŭ, == Ὑστερόποινος. «Ἐριννύες ». Sof: [ὕστερος, φθορά].

Ὑστερόφωνος (ό, ή), în врmъ ресвпъtо·рŭ. «Ἠχώ—». Епгр:

Ὑστεροχρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ maĭ în врmъ, dвпе вреme, maĭ поŭ (врmaшŭ). [ші

Ὑστεροχρονία (ή), врmъшiе dвпе вреme. [ὕστερος, χρόνος].

Ὑστέρω, ші Ὑστέρως, adв: == Ὕστερον, maĭ пе врmъ, maĭ tîрziŭ.

Ὑστήρια (τὰ), (se înц: ἱερά) o sервъtoape în Aprosŭ, întрв каре шертfiaŭ поркŭ. [ὗς].

Ὑστιακὸν (τὸ), впŭ feлŭ de пахарŭ; saŭ васŭ de въvt пентрв пъзърĭ.

Ὕστριγξ, ші (maĭ des) Ὕστριξ, ιχος (ό, ші ή), [ὗς, θρίξ, saŭ maĭ проб: în afin: кв ὄστλιξ, βόστρυχος) apiчвл чел mape (de Лiвia). 2) ==кв...

Ὑστριχὶς, ἴδος (ή), вiчiŭ (rimпоsŭ) de пері, saŭ пiеле пърoasъ de поркŭ.

Ὕστριχος (ό), ==Ὑστριχίς.

Ὑφὰ, ᾶς (ά), Dop: în локŭ de ὑφή.

Ὑφαγεῦ, Dop: în локŭ de ὑφηγοῦ, a 2: sinг: рерs: de порвнч: ал лвĭ ...

Ὑφαγεῦμαι, Dop: în локŭ de ὑφηγέομαι.

Ὑφάδιον (τὸ), dim: ал лвĭ ὑφή.

Ὕφαδρος (ό, ή), кam грosŭ, плiнiчелŭ, saŭ asпрв. «Ἱμάτιον—». Плd: [ὑπὸ, ἁδρός].

Ὕφαιμος (ό, ή), [ὑπὸ, αἷμα] чел кв sînџe sввt sine, плiнŭ de sînџe, saŭ pошв ка sînџеле. «Ὕφαιμον βλέπειν». Елі: a se вĭta selватiк.

Ὑφαίνεσκε, поеt: Ion: în локŭ de ὕφαινε, a 3: sinг: реpс: de прел: ал лвĭ...

Ὑφαίνω, вiit: -ανῶ, (пех: ὕφηνα, ші At: ὕφανα, tpe: de кв: ὕφαγκα, пas: tpe: de кв: ὕφασμαι, ασαι, ανται, άσμεθα, ші чл:. пех: ὑφάνθην. ші posit: ὑφαντέον) цesŭ; (fir:) врzeskŭ, îsвodeskŭ вре о fantъ (maĭ de mвлte орĭ în ръŭ), впелteskŭ (întpiцĭ ші чл); (despre кввîntŭ) komпвĭŭ; (în цen:) fakŭ, клъdeskŭ, алкъtвĭeskŭ; прокврŭ, къпвĭeskŭ. «Ἡ δ' ἔνδον ἱστὸν ἐποιχομένη κερκίδ' ὕφαινε». Od: E. «Φάρε' ὑφαίνουσι, θαῦμα ἰδέσθαι». Od: N. (ші fir:) «Κηρία —». Ksn: «Θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει». Кал: «Ὄλβον («Μέλος) ὑφαίνειν». Пind: (ші fir:) "Δόλον ("Μῆτιν) ὑφαίνειν». Om: «Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν». Iл: Н. a înчепвt a експлiка плапвл. «Μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον». Iл: Г. komвinaŭ ворвind. "Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον». Od: N. rîndeште te, ші sвпе 'mĭ вре впŭ miжлокŭ. «Ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω». Om: съ не кiпzвim înпревпъ чевa. «Ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν ἐπὶ τυραννίδι,,. Apstf: пе aŭ впелtit.

Ὑφαίρεσις, εως ή), лваре din (înпвцiпаре de) чевa (акt: sвŭ пas:) кam пе sввt mînъ, пе asквпsŭ, (Франц) soustraction.[ші

Ὑφαιρέτρια (ή), глs:==Μαῖα, moaшъ. [din

Ὑφαιρέω -ῶ, вiit: -αιρήσω, (пех: ὑφεῖλον, ші пas: ὑφηρέθην, ші чл:) iaŭ чевa пе dedesввt saŭ пе asквпsŭ; iaŭ (ші fir: întорkŭ) чевa în folosвл meŭ; îmĭ însвшeskŭ чевa пе пesimцite; skazŭ dîn sокоteaлъ, înпвцinezŭ, (Франц:) soustraire;(fir:) stъпînеskŭ пе dînъвпtрв; (впе-орĭ) omорŭ пе fвpiш, fakŭ кв впŭ sвлŭ sввцiре певъzвtŭ. «Ὑπὸ δ' ᾔρεον (desпърц: în локŭ de ὑφήρουν δὲ) ἕρματα νηῶν». Iл B skoteaŭ (лваŭ) пе dedesввt. (ші шiж:) «Ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου ὑφέλοιο, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν». Apstf: «Ὑφῃρημένος τὸ ὕδωρ, καὶ παροχετεύσας». Пл: «Ὑφαιρεῖται τοῦ κόρακος ὁ ἰκτῖνος ὅ,τι ἂν ἔχοι». Apst: «Ὑφαιρεῖν τοὺς συμμάχους τινος,,. Тъч: Ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιρούς». Esх: (ші desпърц:) «Πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν». Iл: Θ. (ші

пas:) «Ὑπαραιρημένος». Ep: omopîtȣ, fъкȣtȣ певъzȣtȣ.

Ὑφαλικὸς, ἡ, ὸν, = Ὑφαλυκὸς, кam sъpatȣ. 2) џъртȣреапȣ, dепе лîпгъ mape. [ὕφαλος].

Ὑφ-άλλομαι, biit: -λοῦμαι, sapȣ de desȣвt în sȣs.

Ὑφ-αλμυρίζω, biit: -ίσω, sîntȣ...

Ὑφάλμυρος (ὁ, ἡ), кam sъpatȣ. [ὑπὸ, ἁλμυρός].

Ὕφαλος (ὁ, ἡ), [ὑπο, ἅλς] чел de sȣвt mape. «Πέτρα — ». Лкч: stînкъ акопepitъ de mape. «Ῥῆγμα (Ὕτραῦμα)— ». Епгр: isвitȣpъ (гъȣpitȣpъ) de кopъвie în пър-џiле челе intpaıe în mape. 2) (fir:) = Ὕπουλος.

Ὑφαλυκὸς, ἡ, ὸν, =Ὑφάλμυρος. [ὑπὸ, ἁλυκός].

Ὑφαλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ o stînкъ de sȣвt mape; плinȣ de stînчї de sȣвt mape. [ὕφαλος].

Ὕφαμμος (ὁ, ἡ),=Ὑπόψαμμος. [ὑπὸ, ἄμμος]

Ὑφανάω -ῶ, noet: în локȣ de ὑφαίνω.

Ὕφανσις, εως (ἡ), џesepe (акt: saȣ пas:), saȣ џesъtȣpъ. [шi

Ὑφάντης, ου (ὁ), џesъtopȣ. [ὑφαίνω]. [de ȣnde

Ὑφαντικὸς, ἡ, ον, кȣвenitȣ saȣ îndemî-natiкȣ ла џesъtȣpъ; saȣ însȣшitȣ џesъto-pȣлȣї. «Ὑφαντική (se înџ: τέχνη)». џesъ-topia. [de ȣnde

Ὑφαντικῶς, adв: џesъtopeшte; saȣ în fелȣ de џesъtȣpъ.

Ὑφαντοδίνητος, шi Ὑφαντοδόνητός (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de ὑφαντός, џesȣtȣ npin în-вîptipea sȣвелпiџеї. [ὑφαντὸς, δι(δο)νέω].

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, џesȣtȣ, saȣ de џesȣt. [ὑφαίνω].

Ὑφαντουργὸς (ὁ, ἡ), лȣкpъtopȣ de џe-sъtȣpї, џesъtopȣ. [ὑφαντὸς, ἔργον].

Ὑφάντρια (ἡ), fem: aл лȣї ὑφάντης, џe-sъtoape.

Ὑφ-απλόω -ῶ, biit: -ώσω, întinzȣ пе dedesȣвt.

Ὑφ-άπτω, biit: -άψω, агъџȣ, npinzȣ, saȣ (maї des) anpinzȣ (daȣ foкȣ) пе dede-sȣвt. «Πῦρ εὑρόντες ὑφῆπτον αὐτούς». Ksn: шi miж:). «Ὑπὸ δειρὴν ἀφαμένη (desпърџ: în локȣ de ὑφαψαμένη)». Пл: 'шi a пȣs лап-џȣл de gîtȣ, s'a sпȣnzȣpat.

Ὑφ-αρπάζω, biit: -άσω, шi (maї пȣȣ) -άξω, хpъпeskȣ пе dedesȣвt, saȣ пе a-skȣnsȣ. «Τὸν λόγον—». Ep: Ksn: пȣ'л лasȣ sъ 'шї isпpъвїaskъ кȣвintȣл, її taiȣ во-ва. (вezї шi ὑπολαμβάνω). [de ȣnde

Ὑφάρπασις, εως (ἡ), хpъпipe пе dedesȣвt, saȣ askȣnsъ, =Ὑφαίρεσις.

Ὑφ-άρπω, noet: (pap:) în локȣ de ὑφαρπάζω.

Ὑφασία, шi Ὕφασις, εως (ἡ), =Ὕφανσις.

Ὕφασμα (τὸ), џesъtȣpъ, пînzъ џesȣtъ; (fir:) плaпȣ, вiклеапъ ȣпелtitȣpъ, ȣpzitȣ-pъ de intpirъ, шi чл: [шi

Ὑφαστρὶς, ίδος (ἡ), гл.s: în локȣ de ὑφάντρια. [din

Ὑφάω -ῶ, noet: în локȣ de ὑφαίνω.

Ὕφεαρ, ατος (τὸ), (dȣпе Аркadieпї) клеїȣ de вpadȣ, saȣ въskȣ de moлiftȣ, (поate)= Στελίς. [ὑφαιρῶ].

Ὑφεδρεύω, biit: εύσω, шezȣ askȣnsȣ de-desȣвt; pîndeskȣ. [шi

Ὑφεδρία (ἡ), шedepe maї жos, dȣпе ал-tȣл [ὑπὸ, ἕδρα].

Ὑφ-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, noet: шezȣ maї жos, saȣ dedesȣвt, =Ὑφεδρεύω.

Ὑφεῖλον, nex: 2: aл лȣї ὑφαιρέω.

Ὑφεῖμαι, пas: tpe: de кȣ: aл лȣї ὑφίημι. [de ȣnde

Ὑφειμένως, adв: (de паpтч:) în кiпȣ кȣm-пъtatȣ, кȣ sfiaлъ; кȣ înчetineлȣ глasȣ, sлaв, пȣ кȣ tonȣ.

Ὑφεὶς, εῖσα, έν, nex: 2: de паpтч: aл лȣї ὑφίημι.

Ὑφείσας, ασα, αν, вezї ὑπείσας·

Ὑφεκτέον, nosit: aл лȣї ὑπέχω.

Ὑφεκτὸς, ἡ, ὸν, de ръвdat, de sȣfepit. [ὑπέχω].

Ὑφελεῖν, nex: 2: de inf: aл лȣї ὑφαιρέω.

Ὑφελκυσμὸς (ὁ), tpaџepe шi лȣape пе dedesȣвt. [din

Ὑφ-ελκύω, biit: -ελκύσω, шi

Ὑφέλκω, biit: -έλξω, (nex: ὑφείλκυσα, шi шi чл:) tpъгînd їaȣ чева пе dedesȣвt, saȣ întp'ȣnȣ кiпȣ askȣnsȣ, =Ὑφαιροῦμαι.

Ὑφέλοι', în апostp: în локȣ de ὑφέλοιο, a 2: sinг: peps:, шi

Ὑφελοίατο, Ion: în локȣ de ὑφέλοιντο, a 3: în: peps: de miж: nex: 2: de noft:, [шi

Ὑφελοῖσα, Dop: în локȣ de ὑφελοῦσα, fem: aл лȣї ...

Ὑφελὼν, οῦσα, όν, nex: 2: de паpтч: aл лȣї ὑφαιρέω.

Ὑφέν, neвt: лȣї ὑφείς.

Ὑφέν, saȣ (maї кopeк:) ὑφ' ἕν, adв: de odatъ, întp' ачееaшї вpeme. ‖ «Ἡ ὑφὲν (se înџ: γραμμή)». Гpam: лiпie аркȣitъ sȣвt доъ siлaвe ‿ ка semnȣ de ȣnipe. [ὑπὸ, ἕν].

Ὑφέξω, biit: aл лȣї ὑπέχω.

Ὑφ-ερπύζω, biit: -ύσω, шi

Ὑφέρπω, biit: -έρψω, (nex: ὑφείρπυσα, шi

чл:) mъ tipъskȣ̆ (saȣ̆ tipîndȣ mъ шъ вîpȣ̆) dedesȣвt, saȣ̆ пе askȣnsȣ̆; (fir:) intpȣ în dparostea kȣîва npin лinгȣшitȣpî.

Ὑφέσθαι, miж: пех: 2: de inf: ал лȣî ὑφίημι.

Ὕφεσις, εως (ἡ), skъdepe, înnȣцinape; sfiipe; kȣmnъtape; ковоpъmîntȣ̆ (konчesie), saȣ̆ înвoipe; (ла гpam:) лъsape пе din afapъ, =Παράλειψις. «Καθ' ὕφεσιν τοῦ..» Sxл: Apstf. în лinsъ de... [ὑφίημι].

Ὑφεσπέριος, шi Ὑφέσπερος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἑσπέρα] венitȣ̆, saȣ̆ fъkȣtȣ̆ пе seapъ. || (neȣt: im:) «Ὑφέσπερα». adв: noet: kam пе seapъ, însepat.

Ὑφέστιος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἑστία] stъtȣtȣ̆ totdaȣna în kasъ; saȣ̆ ал kaseî, famiлiapȣ̆; domestikȣ̆.

Ὑφὴ (ἡ),=Ὕφανσις, saȣ̆ Ὕφασμα, цesъtȣpъ.

Ὑφηγεμών, όνος (ὁ), sȣвt-(ал doiлea dȣne)domnitopȣ̆. 2) noet: (în цen:)=Ἡγεμών. [din

Ὑφ-ηγέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, mepгȣ̆ înainte de алцiî, кълъȣzezȣ̆; (fir:) fakȣ̆ întîiȣ̆ înчeпȣtȣ̆, daȣ̆ пiлdъ; повъцȣieskȣ̆, sfъtȣieskȣ̆; înвъцȣ̆, eksплikȣ̆; diktezȣ̆. «Τὸ ἔμπροσθεν μακρῷ ἀγωγεῖ προϊόντα διδάσκειν ὑφηγεῖσθαι τὸν ἵππον οὐκ ἐπαινοῦμεν». Ksn: (шi кȣ цen:) «Ὑφηγεῖσθαι τινός». Ksn: (saȣ̆ кȣ ak: dipek: шi dat: пepin: indip:) «Ὑφηγεῖσθαί τινι τὴν ὁδόν». Пл: (mi fir:) «Ὁπότε αὐτόμολοι πρὸς βασιλέα ἰόντες χρήματα ἐθέλοιεν ὑφηγεῖσθαι». Ksn: sъ 'î deskonepe tpъdîndȣ 'l, ka sъ 'î îa. «Ἃ οἱ θεοὶ ὑφήγηνται ἀγαθὰ». Ksn: «Ἄρχοντες ταύτῃ, ᾗ ἂν ὑφήγηνται ἀγαθά». Ksn: «Ἄρχοντες ταύτῃ, ᾗ ἂν ὑφηγῆσθε,,. Tȣч: op кȣm пе вeцî повъцȣi. «Δοκῶ μοι ὑφηγήσεσθαι». Плt: къ mъ воiȣ̆ eksплika. «Ταῦθ' ὑφηγεῖται ὁ νόμος». Apst: dikteazъ. (шi пas:) «Ὁ ὑφηγημένος τρόπος». Apst: чел xotъpîtȣ̆. «Κατὰ τὴν ὑφηγημένην μέθοδον λεκτέον». Apst: чел npeskpisȣ̆. [de ȣnde

Ὑφήγησις, εως (ἡ), кълъȣzipe; повъцȣipe; eksплikape; sfъtȣipe, saȣ̆ înвъцape. «Γράφειν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν γραμμῶν». Плt. dȣne dipekцia лiniiлop. [шi

Ὑφηγητήρ, noet: în лoкȣ̆ de...

Ὑφηγητὴς, οῦ (ὁ), mepгъtopȣ̆ înainte, кълъȣzȣ̆; повъцȣitopȣ̆, înвъцъtopȣ̆. [de ȣnde

Ὑφηγητικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ̆, saȣ̆ îndemînatikȣ̆ ла повъцȣipe, înвъцape, saȣ̆ eksплikape în чeва.

Ὑφημιόλιος (ὁ, ἡ), (apitm:) чел în nponopцie de ȣna кътpe ȣna шi жȣmъtate (ка de doъ кътpe tpeî). [ὑπό, ἥμισυς, ὅλον]

Ὕφηνα, пех: ал лȣî ὑφαίνω.

Ὑφ-ηνιοχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mînȣ̆ tpъsȣpъ fiind ὑφηνίοχος (вezî чiч:); (în цen:) =Ἡνιοχέω. || (пas:) mъ onpeskȣ̆ îndъpъt de кътpe mînъtopȣл tpъгъtopiлop. «Τῶν μὲν προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιογουμένων, Лks:

Ὑφηνίοχος (ὁ, ἡ), sȣвt-mînъtopȣ̆ de kaî (лoкoцitopȣ̆ de вizîtiȣ̆ npinч: ла pesвoiemtele tpъsȣpî); (noet: în цen:) = Ἡνίοχος. «Λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ ὑφηνιόχου τὰς ἡνίας, παρεσκευάζετο ὡς ἀναβησόμενος ἐπὶ τὸ ἅρμα». Ksn: [ὑπὸ, ἡνίοχος].

Ὑφήσσων, ονος (ὁ, ἡ), noet: пȣцin чeва maî de жos, maî mikȣ̆, saȣ̆ maî tînъpȣ̆. [ὑπὸ, ἥσσων].

Ὑφήφασμαι, гpeш: în лoкȣ̆ de ὑφύφασμαι.

Ὑφ-ιζάνω, вiiт: -ιζήσω, шezȣ̆ жos; mъ nitȣлȣ̆; mъ aшezȣ̆ ла fȣndȣ̆; kazȣ̆ жos, saȣ̆ sȣвt чeва, (Fpanц:) succomber; (fir:) skazȣ̆, mъ înnȣцinezȣ̆; (ȣne-opî) pъmîiȣ̆ dpoжdie, kazȣ̆ ла fȣndȣ̆. [de ȣnde

Ὑφίζησις, εως (ἡ), aшezape sȣвt чeва, saȣ̆ ла fȣndȣ̆; dpoжdie.

Ὑφίζω, шi (miж:) -ίζομαι, вiit: -ιζήσω, noet: =Ὑφιζάνω.

Ὑφ-ίημι, вiit: ὑφήσω, (пех: ὑφῆκα, шi miж: ὑφηκάμην, шi 2: ὑφείμην, шi пas: ὑφείθην; tpe: de кȣ: ὑφεῖκα, шi пas: ὑφεῖμαι, шi чл:) лasȣ̆, sлoвozȣ̆ în жos, коворȣ̆. «Ἱστὸν (Ἱστία) ὑφεῖναι, шi (miж:) ὑφίεσθαι». Om: Ksn: 2) лasȣ̆, пȣiȣ̆ чeва dedesȣвt de чeва. «Ὁ γέρων ὑφίητι (Dop: în лoкȣ̆ de ὑφίησι) τὰ μοσχία». Tкp: îî sлoвoade sȣвt mȣmeлe лop (ка sъ sȣгъ). (шi кȣ dat: maî komпл:) «Μόσχως βωσὶν ὑφέντες». Tкp: (шi desпъpц:). «Ἤμελγεν ὄϊς καὶ αἶγας, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ». Om: Θρόνον τεύξει, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει». Om: (шi miж:) «Ἡ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο». Eȣp: 'л a пȣs ла цîцъ. 3) aшezȣ̆ ла nîndъ, (Fpanц:) apposter. «Κτείνουσι δὲ οὗτοι μιν κατὰ τὸ πρυτανήϊον, νυκτὸς ὑπείσαντες ἄνδρας». Ep: (aчeasta însъ de алцiî se dedȣчe ла ὑφέζω). 4) лasȣ̆ чeва пȣцin, saȣ̆ kîte пȣцinȣ̆ sлaв; (fir: шi maî de mȣлte opî miж:) кȣmпъtezȣ̆; konчedezȣ̆; mъ petpaгȣ̆; mъ îndȣплekȣ̆; mъ ȣmiлeskȣ̆; mъ notoлeskȣ̆; mъ sȣпȣiȣ̆. «Οὐδὲν ὑπιέντες ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε». Ep: (шi кȣ dat: пepin:) «Ὑφεῖναι (se înц: τοὺς χαλινούς) τῇ γλώττῃ». Fлstp: (шi кȣ inf:) «Ὑφιέντες τὴν χώραν ἤδη ἡμετέραν εἶναι». Ksn: (шi кȣ цen: înпъpцitiвȣ̆). "Οἱ τῆς κακίας τι ὑφιέμενοι».

Γpr: (ши in eл: de ак:). «Ὑφιέναι (ши miж: ὑφίεσθαι) τοῦ φρονήματος». Пл: «Ἐλπίζων σφέας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης». Ep: Ἀποκλινομένης δὲ τῆς ἡμέρης τὸ ὕδωρ ὑπίεται τοῦ ψυχροῦ, εἰς ὅ γίνεται χλιαρόν». Ep: tpeпtat îшĭ пĭepde ръчеала. «Οὔπω μοι τῆς ὀργῆς ὑφῆκας». Tfлкt: (ши miж:). «Μηδὲν τῆς ὀργῆς (τῆς ἄγαν ἐξουσίας) ὑφίεσθαι». Пл: «Οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο„. Ksn: "Ὑφεμένους τῆς χώρας τὰ τείχη φυλάττειν„. Ksn: "Τῶν ἐμαυτοῦ δικαίων ὑφιέμενος„. Ksn: (ши кȣ dat:) "Οὐδενὶ τῆς ἀνόδου ὑφιέμενος„. Лȣч: (ши fъръ џen: кȣ inf:) "Οὐδενὶ ἀνθρώπων ὑφείμην ἄν οὔτε βέλτιον, οὔθ' ἥδιον ἐμοῦ βεβιωκέναι». Ksn: «Ὑφήσεσθαι δὲ οὐδέποτε, ἥν παρὰ τῶν πατέρων παρέλαβον χώραν, ταύτης στερηθῆναι». Ksn: «Ἀντὶ σοῦ κατθανεῖν ὑφειμένη». Eȣp: îndȣплекatъ. (ши fъръ kazȣ̆) «Ὑφέσθαί μοι δοκεῖς». Apstf: «Δεῖ ἄνδρας ἀγαθούς τε ἐλθεῖν, καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι ἤ νικῶντας σώζεσθαι, ἤ καλῶς γε ἀποθνήσκειν». Ksn: (ши пas:) «Ὑφεῖτο μηδενὶ γνώμην εἰπεῖν». Пл: пȣ epa eptatȣ̆ niminлȣĭ. (de ȣnde în паptч:). «Ὑφειμένος, η, ον, sfiitъ, кȣmпъtatȣ̆. "Φωνὴ — ». Лкs: ковоpîtȣ̆. «Ἐν κακοῖς πλεῖν ὑφειμένη». Sof: (dȣпe ziч:) кȣ pînzeлe ковоpîte, (ad:) ȣmiлitъ, кȣmпъtatъ.

Ὑφ-ίστημι, biit: ὑποστήσω, (пex: ὑπέστησα, ши 2: ὑπέστην, ши пas: ὑπεστήθην, tpe: de кȣ: ὑφέστηκα, ши чл:) пȣĭȣ̆ sъ stea чева dedesȣвt ка ȣпȣ̆ sпpiжinȣ̆ (кȣ dat: indip:). «Ὑποστάσαντες προθύρῳ κίονας„. Пind: (ши miж: de sine пeȣt:) "Τοὺς σταυροὺς τοὺς ὑπεστεῶτας τοῖσι ἰκρίοισι». Ep: (ши aвsoл:) «Τὸ ὑφεστὼς». Apst: sȣвt-sпpiжinȣл. (de ȣnde 2) (maĭ de mȣлte-opĭ miж:) пȣĭȣ̆, (ши fir:) ĭaȣ̆ чева de вasȣ̆, de temeĭȣ̆; eкsпȣĭȣ̆, înfъџiшezȣ̆. «Ὅ τοίνυν ἐστι θεὸς, πρότερον ὑποστησώμεθα». Γpr: "Οἱ περὶ τὸν Ἀρίστιππον τὴν ἡδονὴν τελος εἶναι ὑφίσταντο». Лpt: 3) (пpin întind:) konstitȣĭȣ̆, înfiinџezȣ̆ чева, пpodȣкȣ̆ în fiinџъ; (miж: de sine пeȣt:) sîntȣ̆ în fiinџъ, eкsistȣ̆. «Ὁ θεὸς ἐξ οὐκ ὄντων πάντα ὑπέστησε». Лкs: (ши miж: de sine пeȣt:) «Ὑποστάντες οἱ ἄνθρωποι». Γpr: «Οὐδὲν τῶν ὄντων ἰσότιμον ὑφέστηκε τῷ Θεῷ». Ftл: 4) pîndȣĭeskȣ̆, aшezȣ̆. "Λοχαγοὺς ὑποστήσας». Ksn: 5) (miж: de sine пas:) staȣ̆, intpȣ sȣвt чева: (ши fir:) коnpinzȣ̆, stъпîneskȣ̆. «Ὑπὸ τειχίον ὑποστὰς„. Плt: (ши fir:) "Τῷ δὲ πλήθει τοιοῦτον ὑπέστη δέος„. Плв: (de ȣnde 6) ĭaȣ̆ asȣпpъ'mĭ, mъ însъpчinezȣ̆; (maĭ des) fъгъdȣĭeskȣ̆. «Ὑπέστη ταύτην» τὴν λειτουργίαν„. Лs: "Τοσοῦτον ἀγῶνα ὑπέστημεν„. Apstd: "Τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης„. Om: "Ὑποστάντες, τὰ προετείνατο, ἦϊσαν δώσοντες οἱ ταῦτα„. Ep: (ши кȣ inf:) "Σῖτον ὑφίστανται πoριεῖν„. Apstf: "Ὑπέστη διαβήσεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ πειράσεσθαι εἰρήνην ποιῆσαι„. Ksn: (ши înџ: înf:) "Τοῦ Κλέωνος καί περ μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχεσις ἀπέβη· ἐντὸς γὰρ εἴκοσι ἡμερῶν ἤγαγε τούς ἄνδρας, ὥσπερ ὑπέστη„. Tȣч: 7) пȣĭȣ̆ (ши de sine пas:) staȣ̆, mъ пȣĭȣ̆ înпotiвъ; (fir:) џiȣ̆, dȣкȣ̆, paвdȣ̆. "Τὸν τρόπον ὑπεστήσατο τῇ ἐκείνου ἀλαζονείᾳ„. Ksn: "Τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἄν ὑποσταίη„. Ksn: (ши кȣ aк: pap). "Ὑποστάντες τοὺς Μήδους„. Tȣч: (ши aвs:) "Ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι„. Плв: petpъгîndȣ'mъ, mъ oпpeskȣ̆ de o datъ, ши skimвîndȣ mĭ пosiџia, mъ întopкȣ̆ asȣпpa вpъжmaшȣлȣĭ. "Ἀναιροῦσι τοὺς ὑφισταμένους„. Пл: (ши fir:) Ταῖς συμφοραῖς ὅ,τι οὐχ ὑφίσταται„. Sot: "Πράως ἀδοξίαν ὑφίστασθαι„. Пл: 8) ръmîĭȣ̆ înanoĭ, îndъpъt; mъ tpaгȣ̆; mъ oпpeskȣ̆ în локȣ̆; staȣ̆ askȣпsȣ̆; (кȣ dat:) mъ sȣпȣĭȣ̆, mъ îndȣплекȣ̆ ла чева; (despe пeînsȣf:) ръmîĭȣ̆ ла fȣndȣ (ка dpoжdie). "Ὑφιστάμενοι μένουσιν ἕως ἄν..„. Apst: "Ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα ἐξῄει, καὶ φθεγξαμένων κοράκων πάλιν ὑπέστη„. Пл: "Ἐν σκοτεινῷ ὑποστὰς„. Лȣч: "Ὑποστάντες ἐν τῷ πορθμῷ„. Ep: (ши кȣ dat: пepiп:) "Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εἰμί„. Iл: 1. "Ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑποστήσομαι„. Om: въ воĭȣ̆ лъsa локȣл tpъгîndȣ mъ ла o пapte. (ши despe пeînsȣfл:) "Τὸ μὲν ἐπιστάμενον τοῦ γάλακτος ἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον τὸ δὲ ὑπιστάμενον ἧσσον τοῦ ἑτέρου„. Ep: "Τὸ πᾶσιν ὑφιστάμενον„. Apst: кape ръmîne, se aшeazъ ла fȣndȣ̆ din гpeȣtatea sa. "Ἀεὶ μάλιστα ὑφίσταται τὸ παχύτατον„. Apst: (ши пas:) "Κοιλίας ὑφισταμένης„. Пл: пъtimind de înкȣĭetȣpъ. 9) (pap) rindeskȣ̆, sokoteskȣ̆. (Diod: A. 6. ши 12).

Ὑφόλμιον (τὸ), fȣndȣл пiȣлiџeĭ. 2) паptea deп' înпpeжȣpȣл гȣpeĭ пiȣлiџeĭ. [ὑπὸ, ὅλμος].

Ὑφόρασις, εως (ἡ), =Ὑποψία. [ши

Ὑφορατικὸς, ἡ, ὸν, aплекatȣ̆ ла въпȣipe, fipeшte въпȣitopȣ̆. [din

Ὑφ·οράω -ῶ, ши (miж:) -άομαι -ῶμαι, biit: ὑπόψομαι, (пex: ὑπειδόμην, ши пosit: ὑποπτέον) =Ὑποβλεπω, въпȣĭeskȣ̆, mъ aпъpȣ̆ de чева saȣ̆ чinева ка de въпȣitȣ̆; вaгȣ̆ de seamъ кȣ въпȣĭaлъ, pîndeskȣ̆; (fъpъ kazȣ̆) mъ îndoĭeskȣ̆.

Ὑφορβὸς (ὁ), = Συφορβὸς, поркарѣ. [ὗς, φέρβω].

Ὑφ-ορμέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntѣ tpasѣ (askѣnsѣ кѣ коравіа) întp' ѣnѣ порtѣ, пъzindѣ мъ de (saѣ nîndind пе) вре ѣnѣ връжташѣ; (fir:) sîntѣ înкѣîbatѣ în sѣfletѣл кѣîba. "Ὑφώρμει δέος,,. Sin: se înкѣîbase o fpiкъ (o бънѣîалъ) în...

Ὑφ-ορμίζω, biit: ίσω, вагѣ (ші між: saѣ пas: intpѣ кѣ) коравіа în порtѣ; (fir:) леrѣ пе dedesѣbt.

Ὑφόρμιον (τὸ), mікѣ rîopdanѣ, saѣ салбъ da rîtѣ. [ὑπὸ, ὅρμος].

Ὑφόρμισις, εως (ἡ), tpaцере, въгаре de корабіе în порtѣ (акт: saѣ пas:). 2) (прin întind:) локѣ de tpas ла цъpmѣ. [ші

Ὑφορμιστὴρ (ὁ), каре цiне чева (ка anкѣра коравіа) пе dedesѣbt. "Λᾶας — ,,. Oп: [ὑφορμίζω].

Ὕφορμος (ὁ), локѣ de tpas кѣ коравіа ла ѣsкatѣ. [ὑπὸ, ὅρμος].

Ὕφος, εος -ους (τὸ), = Ὑφή, цесътѣръ; (fir:) компѣнере de кѣвîntѣ, stiлѣ; (pap) teкstѣ de sкpisѣл вре ѣnѣî аѣtорѣ.

Ὑφόωσι, noet: Ion: în локѣ de ὑφῶσι, а 3: îm: пеps: de прez: xot: saѣ sѣп: ал лѣî ὑφάω = ὑφαίνω.

Ὕφυγρος (ὁ, ἡ), kam ѣmedѣ, плinѣ de ѣmezeалъ saѣ ѣdъtѣръ. "Φλύκταινα — ,,. Плd: [ὑπὸ, ὑγρὸς]. (se konf: кѣ..

Ὕφυδρος (ὁ, ἡ), чел de sѣbt апъ, moіatѣ în апъ. 2) плinѣ de апъ; idpoпікosѣ. [ὑπὸ, ὕδωρ].

Ὑφ-υπνόω -ῶ, biit: -ώσω, adopmѣ (ші між: dopmѣ) пѣцin, saѣ kîte пѣцinѣ.

Ὑφύφασμαι, At: (pap) în локѣ de ὕφασμαι, пas: tpe: de кѣ: ал лѣî ὑφαίνω.

Ὑφῶ, ῇς, ῇ, пех: 2: de sѣп: ал лѣî ὑφίημι.

Ὑψαγόρας, ου (ὁ), noet: [ὕψος, ἀγορά] каре ворбеште 'nалt, mape, лъѣdъposѣ. [de ѣnde

Ὑψαγορέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ὑψηγορέω.

Ὑψάντυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ 'nалte волцî; (în цen:) 'nалtѣ. [ὕψος, ἄντυξ].

Ὑψαυχενέω -ῶ, biit: -ήσω, мъ mîndpesкѣ, мъ înrîmfezѣ. 2) (pap stpъm:) însѣflѣ mîndpie. "Ὑψαυχενεῖ δὲ πολὺς πλοῦτος,,. Foчлd: [ші

Ὑψαυχενίζω, biit: ίσω, [ὑψαύχην] ші

Ὑψαυχέω -ῶ, biit: ήσω, = Ὑψαυχενέω. [ὕψος, αὐχή].

Ὑψαύχην, ενος (ὁ, ἡ), [ὕψος, αὐχὴν] чел кѣ грѣмазѣл цinѣtѣ 'nалtѣ, întinsѣ; (прin întind:) mîndpѣ, înrîmfatѣ.

Ὑψερεφὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὕψος, ἐρέφω] чел кѣ 'nалtъ înвелitoape; (în цen: despre клъdipi) 'nалtѣ, mъpeцѣ.

Ὑψηγόρης, εω (ὁ), noet: Ion: în локѣ de ὑψαγόρας.

Ὑψηγορέω -ῶ, biit: ήσω, ворбеsкѣ 'nалt, ad: mape (мъ лаѣdѣ). [ші

Ὑψηγορία (ἡ), ворbіре пе mape, saѣ în stiлѣ 'nалtѣ, = Μεγαληγορία. [din

Ὑψηγόρος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште în 'nалtѣ stiлѣ (кѣ emfasѣ), saѣ ворбе mapî, лъѣdъposѣ, = Μεγαλήγορος.

Ὑψήεις εσσα, εν, noet: în локѣ de ὑψηλός.

Ὑψηλαυχενία (ἡ), înълцаре de грѣмazѣ; (прin întind:) mîndpie, înrîmfape. [din

Ὑψηλαύχην, ενος (ὁ, ἡ), = Ὑψαύχην, înrîmfatѣ. [ὑψηλὸς, αὐχὴν].

Ὑψηλοβατέω -ῶ, biit: -ήσω, [ὑψηλὸς, βαίνω] ѣмблѣ пе 'nълцime; (прin întind: ші fir:) ѣмблѣ dѣпе вîntѣpî (în sекѣ, dѣпе sекътѣpî).

Ὑψηλογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), 'nалtѣ în пъpepî (fantasiosѣ). [ὑψηλὸς, γνώμη].

Ὑψηλοκάρδιος (ὁ, ἡ), = Ὑψηλόφρων, mapinimѣ; saѣ mîndpѣ. [ὑψηλὸς, καρδία].

Ὑψηλόκρημνος (ὁ, ἡ), noet: чел кѣ 'nалte pîпе, saѣ maлѣpî, foapte pîposѣ. [ὑψηλὸς, κρημνός].

Ὑψηλολογέω -ῶ, ші (між:) -έομαι -οῦμαι, biit: ήσω, -ομαι, ворбеsкѣ în 'nалtѣ stiлѣ (кѣ emfasѣ); saѣ ворбеsкѣ mape, мъ fълеsкѣ, мъ лаѣdѣ. [ші

Ὑψηλολογία (ἡ), глs: = Ὑψηγορία, ші Μεγαληγορία, fълipe. [din

Ὑψηλολόγος (ὁ, ἡ), чел че ворбеште 'nалt (кѣ emfasѣ), saѣ ворбе mapî, лъѣdъposѣ. [ὑψηλὸς, λόγος].

Ὑψηλόλοφος (ὁ, ἡ), = Ὑψίλοφος. [ὑψηλὸς, λόφος].

Ὑψηλόνοος -ους (ὁ, ἡ), = Ὑψίνους, saѣ Ὑψηλόφρων. "Τὸ ὑψηλόνουν—,,. Пл: 'nалtъ, mape minte. [ὑψηλὸς, νόος -οῦς].

Ὑψηλόνωτος (ὁ, ἡ), чел кѣ 'nалte snete, saѣ sninъpî; (fir:) пѣsѣ în mѣntoasъ noсiцie (Sхл: екsпл: а лѣî αἰπύνωτος). [ὑψηλὸς, νῶτος].

Ὑψηλοπέτης, ου (ὁ), Ὑψιπέτης, 'nалt-sвѣpъtopѣ. [ὑψηλὸς, πέτομαι].

Ὑψηλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѣ de 'nалtѣ stiлѣ în кѣвîntѣ. [ὑψηλὸς, ποιός].

Ὑψηλόπορος (ὁ, ἡ), = Ὑψιπόρος. [ὑψηλὸς, πόρος].

Ὑψηλόπους, οδος (ὁ, ἡ), = Ὑψίπους. [ὑψηλὸς, πούς].

Ὑψηλὸς, ή, όν, 'налtš (проп: ші fir:); маре: sірълвчitš. [ὕψος]. [de šnde

Ὑψηλότης (ή), 'пълцime.

Ὑψηλοτράχηλος (ό, ή), = Ὑψαύχην. [ὑψηλὸς, τράχηλος].

Ὑψηλοφανὴς, έος (ό, ή), пърštš (пš în fiinцъ) 'налtš. "Τὸ ὑψηλοφανὲς,,. Лкs: пърštъ (neadeвърatъ) 'пълцime. [ὑψηλὸς, φαίνω].

Ὑψήλοφος (ό, ή), греш: în локš de ὑψίλοφος.

Ὑψηλοφρονέω ῶ, віit: -ήσω, rîndeskš despre sinemї maї 'налte, dekît sîntš în fiinцъ, sîntš mîndpš. [ші

Ὑψηλοφρονία (ή), гаs: în локš de...

Ὑψηλοφροσύνη (ή), каlitatea лšї...

Ὑψηλόφρων, ονος (ό, ή), 'налtš în пърерї despre sine, mîndpš, fšmšpatš; [ὑψηλός, φρήν].

Ὑψηλοφυὴς, έος (ό, ή), креskštš 'налtš, 'налtš de statš, saš în rîndšpї ші пърерї. [ὑψηλὸς, φυή].

Ὑψηλόφωνος (ό, ή), чел кš 'налtš, маре гласš. [ὑψηλὸς, φωνή].

Ὑψηλῶς, адв: 'налt; кš 'налtš tonš (stiлš, ші чл). [ὑψηλὸς].

Ὑψήνωρ, ορος (ό, ή), поеt: [ὕψος, ἀνήρ] înълцъtopš, saš лъšdъtopš de omš. «Τιμή —».. Non:

Ὑψηρεφὴς, έος (ό, ή), Ὑψερεφής.

Ὑψηχέω -ῶ, віit: -ήσω, pesšnš (fakš вšetš) преа tape. [din

Ὑψηχὴς, έος (ό, ή), поеt: pesšnъtopš în 'пълцimiле atmosfepeї, saš foapte tape; (despre stiлš de кšвîntš) помпоsš, (Франц:) romflant; (în цен:) 'налtš. «"Οχθος —,, Opf:. [ὕψος, ἦχος].

Ὕψι, адв: поеt: =Ὑψοῦ, 'налt (проп: ші fir:).

Ὑψιαίετος (ό), šnš felš de налt-sššpъtopš вšлtšpš, (алt:) πύγαργος. [ὕψι, αἰετὸς].

Ὑψιβάθεια (ή), поеt: fem: ал лšї ὑψιβαθύς, 'налtъ ші deasъ, saš foapte deasъ. "'Οφρὺς — ,,. Оп: (šnde алцiї îndpent: ὕψι βαθεῖα).

Ὑψιβάμων, ονος, ші

Ὑψίβατος (ό, ή), [ὕψι, βαίνω] šmвлъtopš, saš пšsš, statš în'пълцime; (în цен:) 'налtš. "Τρίπους ("Πόλις) —,, Sof: Пind:

Ὑψιβίας, ου (ό), поеt: [ὕψι, βία] чел кš 'налtъ (mape) пštepe, tъpie; (прin šрm:) foapte mîndpš ші înfîmfatš. (везi ші ὑπέρβιος).

Ὑψιβόας, ου (ό), [ὕψι, βοή] stpirъtopš tape, stpiгaчiš.

Ὑψιβρεμέτης, ου (ό), ші

Ὑψίβρομος (ό, ή), поеt: [ὕψι, βρέμω] tšnъtopš, вšвšitopš în 'пълцimiле atmosfepeї, saš foapte tape.

Ὑψιγένεθλος (ό, ή), поеt: [ὕψι, γενέθλη] tpasš din'налtš, sipълšчitš neamš.

Ὑψιγέννητος (ό, ή), поеt: пъskštš, креskštš 'налtš. "Κλάδος ἐλαίας — ,,. Esхл: [ὕψι, γεννάω].

Ὑψίγυιος (ό, ή), поеt: [ὕψι, γυῖον] чел кš 'налte mъdšларе; (în цен:) 'налtš. «Ἄλσος θαλάμων —,,. Пind:

Ὑψίδμητος, ші Ὑψίδομος (ό, ή), поеt: [ὕψι, δέμω] клъditš, ziditš 'налt; 'natлš.

Ὑψίδρομος (ό, ή), поеt: алергътopš în 'пълцimї. [ὕψι, δρόμος].

Ὑψίζυγος (ό, ή), [ὕψι, ζυγὸς] шеzštš пе чеа maї 'налtъ ванкъ de вîsлашї, (fir:) пе чел maї 'налtš tponš; чел maї 'налtš dipeктopš (kîpmšitopš) ал šnivepsšлšї.

Ὑψίζωνος (ό, ή), поеt: înчinsš 'налt, пе sšs. [ὕψι, ζώνη].

Ὑψιθέμεθλος (ό, ή), поеt: [ὕψι, θέμεθλος] чел кš 'налte în жos, (ad:) adîнчї temeлiї, цеапън întemeїatš.

Ὑψίθρονος (ό, ή), поеt: шеzštš пе 'налtš tponš, saš skašnš. [ὕψι, θρόνος].

Ὑψίθωκος (ό, ή), поеt: =Ὑψίθρονος. [ὕψι, θῶκος].

Ὑψικάρηνος (ό, ή), поеt: [ὕψι, κάρηνον] чел кš 'налtš вîpfš (капš). "Δρὺς — ,,. Om: Imn:

Ὑψικέλευθος (ό, ή), поеt: [ὕψι, κέλευθος] =Ὑψίδρομος.

Ὑψίκερας, ατος, ші

Ὑψικέρατος (ό, ή), поеt: = Ὑψίκερως.

Ὑψικέραυνος (ό, ή), поеt: tpъsnitopš în (din) 'пълцimiле atmosfepeї. [ὕψι, κεραυνός].

Ὑψίκερως (ό, ή), поеt: чел кš 'налtе коарпе. "Ἔλαφος—,,. Om: (ші fir:) "Πέτρα —,,. Пind: Apstf: 'налtъ, pîпoasъ.

Ὑψικόλωνος (ό, ή), поеt: [ὕψι, κολωνός] чел кš, saš пе 'налtš deaлš.

Ὑψίκομος (ό, ή), поеt: 'налtš ші fpšnzosš. "Δρὺς —,,. Om: [ὕψι, κόμη].

Ὑψικόμπως, адв: поеt: кš mšлtъ faлъ. [ὕψι, κόμπος].

Ὑψικρατέω -ῶ, віit: -ήσω, stъпîneskš întpš 'пълцimї. [din

Ὑψικράτης, ου (ό), stъпînitopš în 'пълцimiле черšлšї, saš чел кš чеа maї 'налtъ stъпînipe (împъpatš ал šniверsšлšї). [ὕψι, κράτος].

Ὑψικρεμὴς, έος (ό, ή), поеt: sпînzšpatš,

aîrpnatš 'naлt, în aepš. [ὕψι, κρεμάω].

Ὑψίκρημνος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš 'naлte pîne, foapte pînosš. [ὕψι, κρημνός].

Ὑψιλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de фopma лitepeї Υ. [ὑψιλὸν, εἶδος]. (вezї шi ὑοειδής).

Ὑψίλοφος (ὁ, ἡ), поеt: [ὕψι, λόφος] чел кš 'naлtš deaлš; (în цen:) 'naлtš (проп: шi fir:). "Αἴτνα— ,,. Пind: "Βοτάνη —,,. Iпкр: кape pesape пe 'naлte deaлкpї, saš кšлme de mšnte. (fir:) "Λόγος — ,, Apstf: пomnosš.

Ὑψίλυχνος (ὁ, ἡ), пopnitš din 'naлtъ ('naлt пšsъ) лampъ. "Αὐγὴ —,,. At: лšmina пoлikandiлšлšї. [ὕψι, λύχνος].

Ὑψιμέδων, οντος (ὁ, ἡ), поеt: împъpatš întpš 'пълцimї, saš aл чepšлšї; (fir:) кoвîpшitopš de aлцiї în 'пълцime. "Παρνασσὸς —,,. Пind: [ὕψι, μέδων].

Ὑψιμέλαθρος (ὁ, ἡ), поеt: [ὕψι, μέλαθρον] 'naлt ziditš; (пpin întind:) 'naлt лoкšitš. "Αἰθέρος ὑψιμέλαθρον κράτος,,. Opf:

Ὑψιμέλας, ανος (-αινα, αν), поеt: 'naлtš шi пeгpš. "Ναῦς —,,. Om:

Ὑψινεφὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: лoкšitopš în 'пълцimiлe пopiлop. "Ζεὺς — ,,. Пind: [ὕψι, νέφος].

Ὑψίνομος (ὁ, ἡ), поеt: [ὕψι, νέμω] пъsкъtopš, saš лoкšitopš în 'пълцimї (de mšнцї).

Ὑψίνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: чел кš 'naлtъ minte. [ὕψι, νόος].

Ὑψιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [ὕψι, πήγνυμι] 'naлt întemeїatš; 'naлtš.

Ὑψίπεδος (ὁ, ἡ), поеt: aшezatš пe 'naлtъ (mšntoasъ) пaжemte. [ὕψι, πέδον].

Ὑψιπέταλος (ὁ, ἡ), поеt: [ὕψι, πέταλον] чел кš 'naлte (mapї) fpšnze, saš foї. "Κράμβη — ,,. At:

Ὑψιπετήεις, εσσα, εν, поеt: =Ὑψιπέτης.

Ὑψιπέτηλος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкš de ὑψιπέταλος.

Ὑψιπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: къzštš din 'пълцime. (вezї шi διοπετής). [ὕψι, πέσω=πίπτω].

Ὑψιπέτης, ου (ὁ), поеt: 'naлt-sšвšpъtopš. "Αἰετὸς— ,,. Om: [ὕψι, πέτομαι].

Ὑψιπόδης, ου (ὁ), поеt: în лoкš de ὑψίπους.

Ὑψίπολις, ιος (ὁ, ἡ), înълцъtopš de opaшšл sъš, faлa пatpii saлe. [ὕψι, πόλις].

Ὑψίπολος (ὁ, ἡ), [ὕψι, πόλος) поеt: oкoлitopš пpin 'naлцimiлe atmosfepeї.

Ὑψίπορος (ὁ, ἡ), поеt: кълъtopš пpin 'пълцimї. [ὕψι, πόρος].

Ὑψιπότητος (ὁ, ἡ), поеt: în лoкš de ὑψιπέτης.

Ὑψίπους, οδος (ὁ, ἡ), [ὕψι, ποῦς] šmблъtopš în 'пълцimї, saš чел кš 'naлte пічоape, 'naлtš, maї-пpesšs dekît toцї. "Νόμος —,,. Sof:

Ὑψίπρεμνος (ὁ, ἡ), чел кš 'naлtš kotopš, saš tpšnкїš. "Δρῦς — ,,. Komп: [ὕψι, πρέμνον].

Ὑψίπρυμνος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš 'naлtъ пšпъ. [ὕψι, πρύμνη].

Ὑψίπρωρος (ἡ), поеt: чел кš 'naлtъ пpšъ. [ὕψι, πρώρα].

Ὑψίπυλος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš 'naлte поpцї. [ὕψι, πύλη].

Ὑψίπυργος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš 'naлte tšpnšpї. [ὕψι, πύργος].

Ὑψίστολος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš хaїneлe apdikate, sšmese 'naлt în sšs. [ὕψι, στέλλω].

Ὕψιστος, η, ον, sšпpл: (пpгл:) din ὑψίων, foapte 'naлtš; (кš aptiк:) Dšmnezeš. "Οὐχ ὁ Ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,,. Sкp:

Ὑψιτενὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ὕψι, τείνω] întinsš în 'пълцime, 'naлtš.

Ὑψιτένων, οντος (ὁ, ἡ), поеt: [ὕψι, τένων] =Ὑψαύχην, Ὑψοτράχηλος, înrîmfatš, semeцš. "Ταῦρος — ,,. Foчлd:

Ὑψίτερος, α, ον, поеt: кoмпap: (пеpгл:) din ὕψι, maї 'naлtš.

Ὑψίτμητος, гpeш: în лoкš de Ὑψίδμητος.

Ὑψίτυχος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš 'naлtš (mape, stpълšчitš) пopoкš. [ὕψι, τύχη].

Ὑψιφάεννος, шi

Ὑψιφαὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: лšminosš în 'пълцime, foapte stpълšчitš. [ὕψι, φάος].

Ὑψιφανὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: въzštš, saš stpълšчїosš din, saš în 'пълцime; 'naлtš. "Μνῆμα —,,. Eпгpf:

Ὑψιφερὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: ind: =Ὑψιφόρητος.

Ὑψιφοίτης, ου (ὁ), поеt: Ὑψιπόρος. [ὕψι, φοιτάω].

Ὑψιφόρητος (ὁ, ἡ), поеt: dšкъtopš, saš dšsš în 'пълцime. "Ἀταρπὸς — ,,. Eпгpf: кале, пoteкъ sšiшoasъ. [ὕψι, φορέω].

Ὑψίφρων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: în лoкš de Ὑψηλόφρων. [ὕψι, φρήν].

Ὑψιχαίτης, ου (ὁ), поеt: чел кš кoama 'naлtъ; =Ὑψαύχην, semeцš; saš чел кš пъpšл лšпцš. [ὕψι, χαίτη].

Ὑψίων, ονος (ὁ, ἡ), поеt. кoм: кoмпap: (пpгл:) din ὕψι, = Ὑψίτερος.

Ὑψόθε, шi Ὑψόθεν, adв: поеt: din 'пълцime; (кš цen:) dene d' asšпpa de чeвa; (šne-opї) în лoкš de ...

Ὑψόθι, adв: поеt: = Ὑψοῦ, sšs, 'naлt;

(кꙋ ӌen:) ne d' asꙋпра de чева. [ὕψος].

Ὑψέλοφος (ὁ, ἡ), = Ὑψίλοφος. [ὕψος, λόφος].

Ὑψόπρυμνος (ὁ, ἡ), = Ὑψίπρυμνος, [ὕψος, πρύμνη].

Ὑψόπρωρος (ὁ, ἡ), = Ὑψίπρωρος. [ὕψος, πρώρα].

Ὑψόροφος (ὁ, ἡ), noet: = Ὑψηρεφής, 'налтꙋ în înвелitoape. "Οἶκος("Θάλαμος)—,,. Om: [ὕψος, ὀροφή].

Ὕψος, εος -ους (τὸ), [ὕψι] 'нълӌime, saꙋ пернendikꙋларъ лънӌime în sꙋs. "Τοῦ τείχους τὸ ὕψος ἑκατὸν πόδες,,. Ksn: (ши ел: saꙋ авсол:) "Αἱμασιὴν ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν,,. Ep: 2) (npin întind:) партea чea maĭ 'налтъ а ꙋнꙋĭ локꙋ, saꙋ лꙋкрꙋ, кꙋлmea, saꙋ vîрфꙋл; (Skp:) черꙋл. "Ἐξ ὕψους,,. Skp: = Οὐρανόθεν. 3) (fir:) mъpime, sꙋвлimitate de eksпресie, че адꙋче în ekstasꙋ (spaĭmъ), înалӌъ mintea аскꙋлтъторꙋлꙋĭ. "Περὶ ὕψους λόγου,,. Лонӌ: [de ꙋnde

Ὑψόσε, adв: noet: în, sпре, кътре 'нълӌime. "Ὑπὸ χθονός ὑψόσ' ἀερθεὶς,,. Om:

Ὑψοτάτω, adв: noet: преа 'налт (ка sꙋпрлт: ал лꙋĭ...

Ὑψοῦ, adв: noet: 'налт, sꙋs. "Ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει,,. Om: "Ὑψοῦ φρένες ἠερέθοντο,,. Аплп:

Ὑψόφθαλμος (ὁ, ἡ), чел кꙋ okiĭ înълӌaӌĭ, apdikaӌĭ, sfiiӌĭ; (fir:) despreӌꙋitорꙋ. [ὕψος, ὀφθαλμός].

Ὑψόφωνος (ὁ, ἡ), = Ὑψηλόφωνος. [ὕψος, φωνή].

Ὑψόω -ῶ, viit: -ώσω, înалӌꙋ, apdikꙋ în sꙋs; (fir:) mъpeskꙋ, înалӌꙋ кꙋ лаꙋde. "Ὑψώθητι ὁ θεός μου,,. Skp: apatъ 'ӌĭ 'нълӌimea, îmminꙋneazъ te. [ὕψος]. [de ꙋnde

Ὕψωμα (τὸ), înълӌitꙋръ, 'нълӌime; (de ꙋnde fir:) mîndpie; (astpn:) = Ἔξαρμα; (npin intind:) лꙋкрꙋ înълӌатꙋ; (despre локꙋ) 'нълӌime, (Franӌ:) hauteur. [ши

Ὕψωσις, εως (ἡ), înълӌаре.

Ὕω, [în afin: кꙋ χέω) viit: -ύσω, (пас: пех: ὕσθην, ши чл: регꙋлат) плоꙋ, даꙋ плоае saꙋ ка о плоае, ꙋdꙋ; (овіч: în а треїа перs:) ὕει (so înӌ: ὁ Θεὸς, Dꙋmnezeꙋ). || (пас:) mъ плоꙋ, mъ ꙋdꙋ de плоае; казꙋ, кꙋргꙋ în фелꙋ de плоае. "'Ο Ζεὺς, saꙋ "'Ο θεὸς ὕει,,. Es: Om: Ep: "Ὗε Ζεὺς πάννυχος,,. Od: Ξ: (ши кꙋ ак: saꙋ dat:). "Ὕει ὁ θεὸς ἰχθύσι, saꙋ ἰχθύας,,. At: (ши în ел: de sꙋвїektꙋ). "Εἰ συννέφει, εἰκὸς ὗσαι,,. Apsl: "Ἑπτὰ ἐτέων οὐκ ὗε τὴν Θήρην,,. Ep: "Ὕοντος πολλῷ (se înӌ: ὕδατι),,. Ksn: "Πολὺ ὕσαντος,,. Tfp: (ши пас:). "Ἡ γῆ τῶν Ἀσσυρίων ὕεται ὀλίγῳ,,. Ep: "Ὕσθη ἡ πόλις σταγόσιν αἵματος,,. Пл: "Ἐν τῇ ὑομένῃ τῆς Λιβύης,,. Tfp: "Ἄρτος ὑόμενος ἐν ἐρήμῳ,,. Грг: mana, че кꙋdea din черꙋ sпре храна Евреілор.

Ὑώδης, εος (ὁ, ἡ), поркоsꙋ, saꙋ ка поркꙋл. [ὗς]. [de ꙋnde

Ὑωδία (ἡ), порчіе.

Ὑῶν, ӌen: îm: ал лꙋĭ ὗς.

Φ.

Φ, φ, φῖ (τὸ), Fi, недекл: а доъ-zeчĭ ши ꙋпа літеръ а Еленікꙋлꙋĭ алфаветꙋ. || (Apitm:) φ' чінчі sꙋte (500), saꙋ ал чінчіsꙋтелеа; ши ͵φ чінчĭ sꙋte de miĭ (500,000).

Φᾶ, noet: Dop: în локꙋ de ἔφη, 3: sinr: перs: de пех: 2: ал лꙋĭ φημί.

Φάανθεν, noet: Еол: în локꙋ de ἐφάνθησαν, а 3: îm: перs: de пас: пех: 1: ал лꙋĭ φαίνω.

Φαάντατος, η, ον, noet: sꙋпрл: , ши

Φαάντερος, α, ον, noet: компар: ал лꙋĭ φαεινός.

Φάδες (αἱ), îm: ал лꙋĭ φάψ.

Φαβοκτόνος (ὁ, ἡ), [φάψ, κτείνω] omopîtopꙋ de порꙋmвĭ selвatiчĭ.

Φαβοτύπος (ὁ, ἡ), [φάψ, τύπτω] ловітopꙋ, ши omopîtopꙋ de порꙋmвĭ, saꙋ (maĭ віне) колꙋmвĭ selвatiчĭ (ꙋne фелꙋ de epete, saꙋ ꙋлеꙋ).

Φάγαινα, ης (ἡ), = Φαγέδαινα.

Φαγάνθρωπος (ὁ, ἡ), rлs: în локꙋ de ἀνθρωποφάγος, mînкътopꙋ de oamenĭ [φάγω = τρώγω, ἄνθρωπος].

Φαγὰς, ши Φαγᾶς, ᾶ (ὁ), kom: = Φάγος, mînкъчĭosꙋ. [ши

Φαγέδαινα, ης (ἡ), [φάγω = τρώγω] несъӌioasъ foame. 2) (овіч:) panъ kanгренoasъ, mînкътoape de кърпꙋрĭ. 3) о воалъ (пꙋтрежꙋне) а farꙋрꙋлꙋĭ de mîepe. [de ꙋnde

Φαγεδαινικὸς, ἡ, όν, чел de фелꙋл kanгренoaseĭ ръпĭ (mînкътopꙋ ка papa) φαγέδαινα. «Ἕλκος —». Med: [ши

Φαγεδαινόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, kanгренezꙋ ка (mъ префакꙋ în) papa φαγέδαινα.

Φαγέειν, Ion: în локꙋ de ..

Φαγεῖν, пех: 2: de inf: ал лꙋĭ ἐσθίω, saꙋ τρώγω.

Φαγέμεν, noet: în локꙋ de φαγεῖν.

*

Φάγεσαι, în локš de φάγῃ, a 2: sinr: neps: a лsĭ φάγομαι.

Φαγέσωρος (ὁ, ἡ), ком: mînкъчĭosš. [φάγω, σωρός].

Φαγηλὸς (ὁ, ἡ), глs: de mînкaĭ. (vezĭ шi φάγιλος). [шi

Φάγημα (τὸ), demînкаре (вsкатъ). [φάγω].

Φάγησι, Dop: în локš de φάγῃ, a 3: sinr: neps: de nex: 2: de ssп: ал лsĭ ἐσθίω, saš τρώγω.

Φαγήσια, шi Φαγηπόσια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) serвъtoaре, în каре веаš шi mînкаš. [φάγησις, шi πόσις].

Φάγησις, εως (ἡ), mînкаре, a mînка. [neîntp; φαγέω].

Φάγιλος (ὁ ἡ), (прinч:)=Φαγηλός; (de sнde || ssвst:) mnĭeлš, saš ĭedš вsнš de mînкаре, saš каре а înчепst а mînка еарвъ.

Φάγομαι, viit: пргл: ал лsĭ ἐσθίω, saš τρώγω.

Φάγος (ὁ), Sкр: mînкъчĭosš, лакоmš. [φάγω].

Φαγὸς, ῶ (ά) Dop: în локš de φηγός.

Φάγρος (ὁ), sнš feлš de пеште (de Niлš) foapte mînкъчĭosš. 2) (dsпе Кретенĭ) гресie de аскsцit. [φάγωρος].

Φάγω, nex: 2: de ssп: ал лsĭ ἐσθίω, saš τρώγω.

Φαγών, ῶνος (ὁ), глs: fалкъ. 2) (sнeорĭ) în локš de φάγος.

Φάγωντι, Dop: în локš de φάγωσι, a 3: îm: neps: de ssп: a лsĭ φάγω.

Φάγωρος, шi Φαγώριος (ὁ), = Φάγρος

Φάε, поеt: în локš de ἐφάνη, saš ἔφανε, 3: sinr: neps: de nex: a лsĭ φάω = Φαίνω.

Φαεθοντιὰς, άδος, шi Φαεθοντὶς, ίδος (ἡ), поеt: în локš de φαέθουσα, fem: ал лsĭ φαέθων, stрълsчĭoaзъ; saš a лsĭ Faetonš (a soapeлsĭ), soларъ. "Αἴγλη — ,,. Оп:

Φαέθω, (fъръ viit:) поеt: stрълsчеsкš, лsminezš; (прinч: întрев: nsmaĭ партч:) φαέθων, ουσα, stрълsчĭosš, лsminosš; (шi ssвst:) Soapeлe; (de sнde ак: ел: în локš de адв:). "Πάννυχα καὶ φαέθοντα,,. Sof: noaптea шi zioa. 2) (în Чĭчер:) планетsл Жое. 3) (fir:) = Ἐπιφανής. [шi

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, [φάος] stрълsчĭosš, лsminosš; (прin întind: în цeн:) fрsmosš; (fir:) mъpeцš, слъвitš; (despre гласš) песsнъtорš, denapte asзitš. [de sнde

Φαείνω, поеt: în локš de φαίνω, лsminezš, лsчеsкš. "Λαμπτῆρας ἔστασαν ἐν μεγάροισιν, ὄφρα φαείνοιεν,,. Od: Σ.

Φαεννὸς, ὰ, ὸν, поеt: Dop: în локš de φαεινός.

Φαεσίμβροτος (ὁ, ἡ), поеt: [φάος, βροτός] лsminъtорš de oamenĭ." Ἡέλιος — ,,.Es:Om:

Φάεσσι, поеt: în локš de φάεσι, dat: îm: ал лsĭ φάος.

Φαεσφορία (ἡ), поеt: în локš de φωτοφορία. [din

Φαεσφόρος (ὁ, ἡ), поеt: [φάος, φέρω] în локš de φωσφόρος, saš φωτοφόρος, адsкъtорš de лsminъ.

Φάθι, през: de порsнч: ал лsĭ φημί.

Φαῖ, поеt: în локš de φάει, dat: ал лsĭ φάος.

Φαιδιμόεις, εσσα, εν, поеt: рар în локš de...

Φαίδιμος, ος шi (рар) η, ον, поеt: [φάος] stрълsчitš; (maĭ de msлte-орĭ прin întind:) fрsmosš; (шi fir:) глорiosš.

Φαίδρανδρος (ὁ, ἡ), поеt: лsчitорš, кsръцitорš de oamenĭ. "Λιβάδα φαίδρανδρον,,. At: [φαιδρὸς, ἀνὴρ ἀνδρός].

Φαιδροείμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: [φαιδρὸς, εἷμα] fрsmos, кsрat, stрълsчit înвръкatš.

Φαιδρόνοος -ους (ὁ, ἡ), поеt: лsminatš ла minte; (прin întind:) веseлš. [φαιδρὸς, νόος].

Φαιδρός, ὰ, ὸν, [φάος] лsminosš; кsрatš; seninš; (овiч: fir:) влажinš, веseлš; deштеntš, vioĭš, isteцš. "Μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ. Ksn: [de sнde

Φαιδρότης (ἡ), dsлче лsчire; (овiч: fir:) влажinie; vioiчĭsне; faцъ веseлъ, шi чл:. [шi

Φαιδρόω -ῶ, viit: -ώσω, = Φαιδρύνω.

Φαίδρυμα (τὸ), =Φαίδρυσμα. [шi

Φαιδρυντὴς, οῦ (ὁ), кsръцitорš, лsчitорš, înfрsmsseцъtорš, шi чл: "Σπαργάνων φαιδρύντρια,,. Esхл: spълъtoaре, кsръцitoaре de feшеле прsнкsлsĭ (doĭка). [φαιδρύνω]. [de sнde

Φαιδρυντικὸς, ἡ, ὸν, чел кs înssшimе de a кsръцi, a înfрsmsseцa, шi чл:

Φαιδρύντρια (ἡ), fem: ал лsĭ φαιδρυντής.

Φαιδρύνω, viit: -υνῶ, fакš чева лsчĭosš; кsръцš; înfрsmsseцезš; (maĭ des fir:) înвеseлеsкš; (шi пас: saš miж:) mъ fакš веseлš, sîntš кs faцъ веseлъ. "Ὡς δὲ εἶδον τοῦτο, εὐθὺς ἥσθησαν, καὶ ἐφαιδρύνθησαν,,. Ksn: [φαιδρὸς]. [de sнde

Φαίδρυσμα (τὸ), ор че înfрsmsseцеазъ, гъtеалъ, podoaвъ.

Φαιδρωπὸς (ὁ, ἡ), веseлš ла faцъ. [φαιδρὸς, ὤψ].

Φαιδρῶς, адв: кs faцъ веseлъ, saš влажinъ, веseл. [φαιδρός].

Φαικὰς, άδος (ἡ), шi

Φαικάσιον (τὸ). [φαικὸς = φαιδρός] sнš feлš de алве înкълцъminte de преоцĭ Е-

џintenĭ, ши de џimnasiapxĭ în Atena.

Φαιλόνης, греш: în локȣ de φαινόλης, saȣ φενόλης.

Φαῖμεν, поеt: At: în локȣ de φαίημεν, 1: îm: пeps: de poft: ал лȣĭ φημί.

Φαινέσκετο, поеt: în локȣ de ἐφαίνετο.

Φαινίνδα, [φαίνω] adв: (ка пȣme) ȣпȣ felȣ de жокȣ (кam ка minчea), (алt:) ἐφετίνδα.

Φαινὶς, ἴδος (ἡ), Лак: = Ἀνεμώνη.

Φαινόλης, ου (ὁ), ȣпȣ felȣ de гроаsъ хаĭпъ de d' asȣпра, (алt:) ἐφεστρίς. 2) акоперішȣ de memвpaпъ; tokȣ de каpte. [ши

Φαινολὶς, ἴδος (ἡ), поеt: лȣminъtoape. «Ἠὼς—„ Om: imп: [φαίνω].

Φαινολοθήκη (ἡ), dȣлапȣ, saȣ гapdepoвȣ de хаĭпе de d' asȣпра. [φαινόλης, θήκη].

Φαινομένηφι, поеt: în локȣ de φαινομένη.

Φαινομηρὶς, ἴδος (ἡ), [φαίνω, μηρὸς] поеt: каpe 'шĭ apatъ гоале коаnsеле în ȣmвлеtȣ (epit: ал fetелор Spaptaпе, fiind къ пȣptaȣ къmъшĭ spintекаte).

Φαινοπροσωπέω-ῶ, віit: -ήσω, îmĭ apъtȣ faџa, mъ înfъџішеzȣ fъpъ sfiaлъ. [φαίνω, πρόσωπον].

Φαίνοψ, οπος (ὁ), поеt: = Φαίνωψ.

Φαίνω, віit: φανῶ, (пеx: ἔφηνα, tpe: de кȣ: πέφαγκα, ши miж: πέφηνα, ши пas: πέφασμαι, ασαι, ανται, пеx: пas: ἐφάνθην, ши 2: ἐφάνην, ши чл:) (în џеп:) faкȣ чева въzȣtȣ, saȣ aȣzitȣ; apъtȣ; înвedepeзȣ; înкȣпоштіпџеzȣ; dовеdеskȣ; (поеt:) skoџȣ ла лȣminъ, înfiinџеzȣ, пpodȣкȣ; (în џеп:) fакȣ. || (miж: de sine пas: saȣ пеstp:, ши пpea pap поеt: пеȣt: de sine пas:) mъ faкȣ въzȣtȣ, aȣzitȣ, saȣ кȣпоskȣtȣ (пpoп: ши fіг:), esȣ de faџъ; (despre steлe) pesъpȣ, лȣmіпеzȣ пе opizoпtȣ; (paptік: in miж: tpe: de кȣ:) sîпtȣ, eksistȣ, m' amȣ въdit, къ sîпtȣ în fiinџъ„. "Ζώσατο ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηρούς„. Od: Σ. (ши кȣ dat: ind:) "Ἡμῖν τόδ' ἔφηνε τέρας Ζεύς„. Iл: B. "Εἴ τις μοι ὁδὸν φήνειε„. Od: M. "Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο„. Od: Δ. "Εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ παράκοιτιν„. Od: O. (saȣ кȣ ак: кȣ пpeп:) "Τὰ ὅπλα πρὸς τοὺς πολεμίους φαίνων„. Ksn: aвîпdȣ ле îпtoapse în paptea лор. "Φαῖνε δ' ἀοιδὴν„. Od: Θ. "Μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ„. Iл: Σ. "Παρ' αὐτὰν δὲ τὴν κρήνην αἴγειροί τε πτελέαι τε εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον„. Ткр: fopmaȣ. "Ὕβριν φαίνων„. Ep: "Ἔφανε τὸν ἐόντα λόγον„. Ep: "Φρουρὰν φαίνειν τινι, saȣ ἐπί τινα„. Fp: (ал Лавеd:) a deкла-pa pesвoĭȣ, a se oшti, saȣ a opdona înapmape. (кȣ ачеаsta se поаte компара) "Φαίνων τὸν ἵππον„. Лs: oштіпdȣ se кȣ кълъpimea (ка komaпdipȣ). (ши miж:) "Τὰ τόξα μου λαβὼν τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει„. Sof: sъ se fълĭаskъ кȣ dînseлe. (ши de sine пas:) "Φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι, στήθεά τε, βραχίονές τε„. Od: Σ. "Γαῖα μέλαινα φάνεσκεν„. Od: Λ. "Ἦμος φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς„. Om: "Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ„. Iл: Θ. Δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν„. Iл: A. "Πόθεν, ὦ Σώκρατες, φαίνῃ„; Плt: "Οὐδαμοῦ φαινομένων„. Sin: кȣ totȣл пeвъzȣџĭ (пeînsemпаџĭ). "Τέλος δ' οὔπω τι πέφανται„. Om: (ши ка simплȣ вepвȣ sȣвst:) "Κρείττους πεφήνασι„. Гpг: "Πολέμιος πεφηνώς„. Плt: "Οὐδ' ἂν τρίδουλος ἐγὼ φανῶ„. Sof: (ши кȣ paptч:) "Βόες ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐρχόμεναι φαίνοντο„. Ткр: "Νῦν τις ὑμέων εὖ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλέως οἶκον„. Ep: "Οὐδέποτ' οὖροι πνείοντες φαίνοντο„. Od: Δ. (ши пas:) "Ἀθανάτου πεφασμένου τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου„. Плt: fiind dовеditȣ. (ши aвsл: în paptч: în локȣ de adĭекt:) "Στήθεσι φαινομένοις„. Ткр: кȣ deskise, гоале пĭептȣpĭ. "Τέρμα πεφασμένον„. Tpп: înвedepatȣ. "Ἐρωτᾷς πρᾶγμα φαινόμενον„. Лкs: (de ȣпde ка sȣвst:) "Φαινόμενα„. Ap: konsteлаџііле въzȣte пе opizoпtȣ; (în џеп:) meteopeлe, че se вȣd în atmosfepъ. "Τοῖς τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονηκόσι„. Плв: || (ши пеȣt: de sine пas: pap) "Δόμων ὕπερ ἀκροτάτων φαίνουσί τινες δαίμονες„. Eкр: 2) (paptік:) înкȣпоштіпџеzȣ; (пpiпч:) пîpъskȣ, tpъdaȣ ла жȣdiкъtopie коntpoвaпdъ (îппoptape de mъpfĭ opрite, saȣ пе fȣpiш). "Καί σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱερὰς ἔχοντα κοιλίας„. Apstf: "Ἐγὼ φανῶ ταδὶ πολέμια καὶ σέ„. Apstf: (вeзĭ ши φαντάζω). "Τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν„; Apstf: "Ὁ φαίνων καὶ μὴ ἐπεξιών„. Dm: "Ἀπεῖπε τοῖς τοιούτοις μὴ φαίνειν„. Dm: (вeзĭ ши συκοφάντης). 3) лȣmіпеzȣ (stpъm: ши пеstp:) "Χρύσειοι κοῦροι ἔστασαν ἐπὶ βωμῶν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες, φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσιν„. Od: H. "Ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲν„. At: "Δμωὰς, αἵ κεν ἐφαίνον„. Od: T. "Σελάνα φαῖνε καλόν„. Ткр: "Ὁ ἥλιος οὐ φανεῖν ἔφασκεν ἡμῖν„. Apstf: "Ἵνα εἰς ἅπαντα φαίνῃ τὸν οὐρανόν„. Плt: (ши ка sȣвst:) "Φαίνων (se îпџ: ἀστὴρ)„ Лкs: плапеtȣл Satȣpпȣ. 4) (miж: saȣ пas: maĭ de mȣлte opĭ în a 3: пеps: кȣ

inf: saš naptч:) seamъnš, mъ sokoteskš, аnаpš (вezĭ шi δοκῶ). "Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ . . τοῖος Διομήδεϊ Ἄρης φαίνετ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν,,. Iл: E. "Πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι εἶδός τε μέγεθός τε ἠδὲ φρένας,,; Od: Λ. "Δμωάων, ἥτις ἀρίστη φαίνεται εἶναι,,. Od: Ξ. "Οὔ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι μαίεσθαι προτέρω,,. Od: Ξ. "Αὐτὰρ εὖ λέγειν φαίνῃ,,. Apstf: "Καγὼν τις φαίνομαι ἦμες,,. Tкp: (шi înц: inf:) "Ἔρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται,,. Tкp: "Ἦδε οἱ ἀρίστη φαίνετο βουλή,,. Iл: B. (шi кš naptч:) "Φαινόμεθα παραδόντες,,. Iskp: "Ἀδύνατος ἂν φανοίμην,,. Ksn: (шi eл:) "Μάλα ὀλίγοι καὶ ὄντες καὶ φαινόμενοι,,. Ksn: (шi aвsoл). «Εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν,,. Пл: пъpepea mea, чeea че mi se пape de кšвiinцъ.

Φαινῶπις, ιδος (ἡ), пoet: fem: aл лšĭ...

Φαίνωψ, ωπος (ὁ, ἡ), пoet: [φαίνω, ὤψ] въzštš лa faцъ.

Φαιὸς, ὰ, ὸν, [φάος] negpiчiosš, înкisš; (despre глasš)=Σομφός. "Ἄρτος —,,. At: пîine neagpъ.

Φαίουρος (ὁ, ἡ), чeл лš neagpъ кoadъ. 2) пoet: = Λάμπουρος. [φαιὸς, οὐρά].

Φαιοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пъptštopš de (înвpъкatš în) хaĭnъ neagpъ. [φαιὸς, χιτών].

Φακᾶς, ᾶ (ὁ),=Φάκοψις.

Φάκελλος, шi Φάκελος (ὁ), [σπάω, вezĭ шi σφάκελος] легътšpъ, (npinч:) sapчinъ de лemne tъĭate ,(Fpanц:) fagot; (în цen:) легътšpъ. (de šnde) "Ἐπιστολῶν —,, Sin: пліkš, saš пaкеtš. [de šnde

Φακελόω -ῶ, вiit. -ώσω, fakš легътšpъ de чeвa; (fir:) кonпšĭš. "Τὴν ἱστορίαν εἰς τὸ πολύστιχον —,,. Nік: Хpoп:

Φακεὺς, έως (ὁ), гљs; în лoкš de...

Φακῆ (ἡ), лinte (вezĭ φακός). [de šnde

Φακῆς, ῆ (ὁ), =Φακᾶς. [шi

Φάκινος, η, ον, fъкštš din лinte. [шi

Φάκιον (τὸ), feptšpъ de лinte; лinte šлeitъ.

Φακοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în fopmъ de лinte, лintosš. "Φακοειδὲς ὑγρὸν,,. Antm: naptea кpistълoasъ a oкišлšĭ. [φακὸς, εἶδος].

Φακοπτισάνη (ἡ), feptъpъ, saš šлeitšpъ de лinte deskoжitъ, лinte вътštъ. [φακὸς, πτισάνη].

Φακὸς (ὁ), лinte, =Φακῆ. 2) (fir;) aлšniцъ пe пeлiцъ кa лintea. 3) вasš de stiклъ în fopmъ de лinte, (Fpanц:) flacon.

Φάκοψις, ιδος (ὁ, ἡ), [φακὸς, ὄψις] чeл кš aлšniцe лintoase пe oвpazš.

Φακώδης, εος (ὁ, ἡ), чeл de feлšл лintеĭ, saš лintosš. 2) плinš de лintoase aлšniцe. [шi

Φακωτὸς, ἡ, όν, =Φακοειδής. "Κοχλίας —,,. Eлd: Fis: [φακός].

Φάλαγγαι (αἱ). în eтepoц: în лoкš de φάλαγγες.

Φαλαγγάρχης, ου (ὁ), кomandipš de o faлanгъ (tpšпъ de ostaшĭ). [φάλαγξ, ἄρχω]. [de šnde

Φαλαγγαρχία (ἡ), кomanda, saš demnitatea кomandipšлšĭ de o faлanгъ

Φαλαγγάω -ῶ, = (saš гpeш: în лoкš de) Φαλαγγιάω.

Φαλαγγηδὸν, adв: în feлš de faлanцe, saš în faлanцe. "Δύω λεγεῶνες, συμπεσοῦσαι φαλαγγηδὸν, ἐμάχοντο,,. Пл: în fpontš. [φάλαγξ].

Φαλαγγιάω -ῶ, вiit: -άσω, sîntš pъš (veninosš) кa înтъpîtatšл пъĭanжinš. [φαλάγγιον].

Φαλαγγιόδηκτος (ὁ, ἡ), mšшкatš de пъĭanжinš. [φαλάγγιον, δηκτός].

Φαλάγγιον (τὸ), (în цen:) dim: aл лšĭ φάλαγξ; (naptiк:) šnš feлš de veninosš пъĭanжinš; (npin întind:) šnš feлš de плšntъ, saš вšpianъ вšnъ de лeaкš пentpš mšшкътšpъ de пъĭanжinš.

Φαλαγγιόπληκτος(ὁ, ἡ),=Φαλαγγιόδηκτος. [φαλάγγιον, πλήσσω].

Φαλαγγίτης, ου (ὁ), [φάλαγξ] ostaшš de faлanгъ; (în цen:) = Ὁπλίτης, (Fpanц:) legionnaire. 2)= [Φαλάγγιον (вšpiana)]. [de šnde

Φαλαγγιτικὸς, ή, ὸν = Ὁπλιτικὸς, atinгътopš de ostaшš de faлanгъ.

Φαλαγγομαχέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ вatš кš faлanгъ, saš aвîndš 'mĭ oшtipea aшeзatъ în faлanцe; (în цen:)=Πεζομαχέω. [шi

Φαλαγγομάχης, ου (ὁ), пoet: чeл че se вate кš o faлanгъ de вpъжmaшĭ, saš fiind aшezatš în faлanгъ. [φάλαγξ, μάχη].

Φαλαγγόω -ῶ, вiit: -ώσω, aшezš dedeššвt dpšцĭ de лemnš гpoшĭ, кa sъ tîpъsкš чeвa пeste dînшiĭ. [φάλαγξ (1)]. [de šnde

Φαλάγγωμα (τὸ), =Φάλαγξ (1). [шi

Φαλάγγωσις, εως (ἡ), o пatimъ a цeneлop (кînd se înвîptoшesк ,шi se întopк кътpe oкiš).

Φάλαγξ, αγγος (ἡ), [φάλος] dpšгš de лemnš лšnгš шi potšndš, пeste кape tîpъsк кopъвiiлe, saš maшinele, шi aлte гpeštъцĭ. 2) dpšгšл de fepš aл кîntapšлšĭ, saš вaлanцeĭ (de šnde шi Fpanц: balance). 3) (fir:) oaseлe deцeteлop. (de šnde 4) (npin întind:) пъĭanжinšл кš лšnцĭ пічoa-

pe.(desnde5)(pentps asemъnъtatea fopmeĭ) sнŏ fелŏ de mape stakosŏ de mape (Apstf: Besne 1509). 7) tpsпъ de oaste stpîns a-mezatъ de бъtълie, falaнгъ; (naptik: bestita) Macedonika falaнгъ kompsъ obiчnsit din 16 pîndspĭ în fsndŏ (de snde taktiчеле fpase). "Φάλαγγι, saŏ "Πρὸς φάλαγγα, saŏ " Ἐπὶ φάλαγγος ἄγειν (προσϐάλλειν шi чл),,. Ksn: Πл: D: Aл: шi чл: =Φαλαγγηδόν. "Εἴ σοι ἐπὶ φάλαγγος ἄγοντι ἄλλοθέν ποθεν οἱ πολέμιοι φανεῖεν ἢ κατὰ πρόσωπον, ὅπως χρὴ ἀντιπαράγειν,,. Ksn: (шi desnpe pesboĭemti kopъбiĭ). "Εν τοῖς μεθ' ἡμέραν πλοῖς ἀπὸ σημείων ποτὲ μὲν ἐπὶ κέρως ἦγε, τοτέ δ' ἐπὶ φάλαγγος,,. Ksn: 8) (sne-opĭ) taбъpъ de oштipe. "Εἴ τις προΐοι νύκτωρ ἔξω τῆς φάλαγγος,,. Ksn: "Τότε μὲν οὖν (καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὀψὲ συνελκύσαντες τοὺς νεκροὺς εἴσω φάλαγγος,,. Ksn:

Φάλαινα, ης (ἡ), [φάλη] kitŏ foapte mape, (de aчĭ Ital:) балеnъ; (npin întind:) feapъ monstpsoasъ mînkъtoape de toate (Apstf: Besne 35). 2) flstspеле, че sбoapъ n'înpeжspsл лsmînъpiĭ,(алt:) πυραύστης.

Φαλάκρα (ἡ), плешsбie [φαλὸς, ἄκρα, saŏ κάρα]. [de snde

Φαλακράω, шi Φαλακριάω -ῶ, biit: -άσω, sîntŏ плешsбŏ.

Φαλακροειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea ks плешsбŏ, плешsбosŏ. (φαλακρὸς, εἶδος].

Φαλακρὸς, ὰ, ὸν, плешsбŏ (npiнч:) în kpeштetsл kansлsĭ; (în gen:) лinsitŏ de пspŏ; (fir:) netedŏ; fъpъ konaчĭ, шi чл: "Φαλακρὰ (τὰ),, stînчe гoaлe. 2) (npin întind:) snŏ fелŏ de sofismъ. [φαλάκρα]. [de snde

Φαλακρότης (ἡ), плешsбie. (dsпe Apst: «Ἡ κατὰ κορυφὴν λειότης,». netezimea, saŏ лsчimea din kpeштetŏ). [шi

Φαλακρόω -ῶ, biit: -ώσω, плешsбeskŏ; (шi nas:) mъ плешsбeskŏ. [de snde

Φαλάκρωμα (τὸ), плешsбitspъ, saŏ плешsбita napte a kansлsĭ, шi чл: [шi

Φαλάκρωσις, εως (ἡ), плешsбipe.

Φαλανθίας, шi Φαλαντίας, ου (ὁ), nsцin чеба kam...

Φάλανθος, шi Φάλαντος (ὁ),=Φαλακρὸς (npon: шi fir:). [φαλὸς, ἄνθος].

Φαλαρίζω, biit: -ίσω, imitŏ în kpszime saŏ ssnpime ne tipansл [Φάλαρις].

Φαλαρὶς, ἴδος (ἡ), [φαλαρὸς] snŏ fелŏ de nasъpe (tpъitoape în anъ) ks kanŏ плешsбŏ, шi de aчеa aлбŏ, шi лsчiosŏ. 2) snŏ fелŏ de плantъ (ks sniчe ka fsnta de koĭfŏ), (Fpanц:) millet des oiseaux, шeĭŏ de nъsъpĭ.

Φαλαρισμὸς (ὁ), kobîpшitoape kpszime. [bezĭ φαλαρίζω].

Φάλαρον (τὸ), лsчioasъ цintъ de metaлŏ, че se nsnea de nodoabъ (npiнч:) ne koĭfsл ostaшsлsĭ, шi ne fpîsл kaiлop; (de snde îm:) paxtspiле kaiлop; (în цen:) гъteaлъ, nodoabъ. "Βασιλείου τιάρας—,,. Esxл: egpetъ, saŏ (Tspч:) ssprsцŏ înnodoбitŏ ks npeцioase nietpe. [din

Φαλαρὸς, ὰ, ὸν, noet: [φαλὸς] aлбŏ, лsчiosŏ. "Κύων —,,. Tkp: aлбŏ ka zъnada, saŏ (maĭ npoб:) negps ks fpsntea aлбъ (bezĭ шi φάλιος). (шi ks dat:) "Ὄρη χιόνεσσι φαληρά,,. Nik: ks ksлmiле akonepite de zъnadъ.

Φάλη (ἡ), noet: [φαλός] = Φάλαινα.

Φαληριάω -ῶ, biit: -άσω, noet: лsчeskŏ de aлбeцe. "Κύματα φαληριόωντα,,. Om: ssnsmeroase. [шi

Φαληριόεις, εσσα, εν, = [φαληρός].

Φαληρὶς, ἴδος (ἡ), noet: Ion: în лoкŏ de φαλαρίς

Φαληρὸς, ὰ, ὸν, noet: Ion: în лoкŏ de φαλαρός.

Φάλης, ητος, шi Al: Φαλῆς, ῆτος (ὁ),= =Φαλλὸς. (bezĭ шi φανῆς).

Φαλιόπους, οδος (ὁ, ἡ), глs: чел ks nikъtspĭ aлбe ne nîчoape. [φάλιος, ποῦς].

Φάλιος, α, ον, noet: = Φαλαρός, aлбŏ, saŏ nîkatŏ ks aлбŏ. (bezĭ шi βάλιος 2).

Φαλὶς, ἴδος (ἡ), [φαλός] npeotiцъ a Жsneĭ din Aprosŏ, înбpъkatъ în aлбe.

Φάλκης, ου (ὁ), шi

Φάλκις, ιδος (ἡ), глs: лemnsл aплikatŏ (лinitŏ) ne kapena kopъбiĭ.

Φαλλάγια (τὰ), = Φαλληφόρια. [φαλλὸς, ἄγω].

Φαλληφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptŏ, цiŏ fopmatsл din лemnŏ membps цenitaлŏ de бъpбatŏ лa...

Φαλληφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) o sepбъtoape, în kape nsptaŏ în цepemonie imitatspa de лemnŏ a цenitaлsлsĭ membps. [din

Φαλληφόρος (ὁ, ἡ), [φαλλὸς, φέρω] nsptъtopŏ în sepбъtopeaska цepemonie Φαλληφόρια de цenitaлsл membps бъpб: fopmatŏ din лemnŏ.

Φαλλικὸς, ἡ, ὸν, peлatiбŏ ks (atingъtopŏ de) φαλλὸς (bezĭ ziч:). "Ἄσματα φαλλικὰ,,. Лks: kîntiчe de sepбъtoapea Φαλληφόρια. [din

Φαλλὸς, шi Φάλης, ητος (ὁ), [φάλος] imitъtspъ de лemnŏ (npiнч: de smokinŏ)

a вързъteskвлвї memвpв цenitaлв, kape se пвpta în цepemonie ла sepвътоapea лвї Dionîsв, ка semnв de poditoape, saв цепepъtoape пвtepe a natвpeї; (în цen:) връвът: memвpв цenitaлв. "Φάλητι παιδογόνῳ,,. Епгр:

Φαλλοφορέω -ῶ, виit: -ήσω, =Φαλληφορέω. [din

Φαλλοφόρος (ὁ, ἡ), =Φαλληφόρος.

Φαλὸς, ἡ, ὸν, лвчїosв, sкліпічїosв, stiклоsв, алвв. [φάος].

Φάλος (ὁ), o konstpвкціe de metaлв чiлindpiкъ, saв în fopmъ de павъзъ, че se пвnea în naptea de dînainte a koїfвлвї, în kape (слвжind tot de o datъ шi ка подоавъ, шi de препазъ) se înцeneníа креаsta, saв пana koїfвлвї, (алt:) φάλαρον (de вnde τετράφαλος = τετραφάληρος).

Φάμα (ά), Dop: în локв de φήμη, [de aчї] famъ, репвtaціe.

Φαμὲν, saв (енкл:) φαμεν, 1: îm: пеps: a лвї φημί.

Φάμεν, поet: în локв de ἔφαμεν, 1: îm: пеps: de прел: 2) поet: în локв de φάναι, npez: de inf: ал лвї φημί.

Φαμί, Dop: în локв de φημί.

Φαμίσδω, виit: -ιξῶ, Dop: în локв de φημίζω.

Φάν, поet: Еол: în локв de ἔφασαν, a 3: îm: пеps: de прел saв пех: ал лвї φημί.

Φάναὶ (αἱ), îm: ал лвї φάνή.

Φάναι, npez: de inf: ал лвї φημί.

Φᾶναι, = Φῆναι, пех: de inf: ал лвї φαίνω.

Φαναῖος, α, ον, dъtъtopв de лвminъ (epit: ал лвї Жос, шi ал лвї Аполонв). [φανή].

Φανάριον (τὸ), dim: ал лвї φανός, [de aчї] fanapв, свв feлinapв.

Φανεῖμεν, At: în локв de φανείημεν, 1: îm: пеps: de пас: пех: 2: de noft: [шi

Φανεὶς, εῖσα, έν, пас: пех: 2: de napтч: ал лвї φαίνω.

Φᾶνεν, поet: Еол: în локв de ἐφάνησαν, a 3: îm: пеps: de пас: пех: 2: ал лвї φαίνω.

Φανερολογία (ἡ), ворвipe de faцъ кврать. [φανερὸς, λόγος].

Φανερόμισος (ὁ, ἡ), вpîtopв de faцъ, (neaskвnzъtopв de вpa sa). [φανερὸς, μῖσος].

Φανεροποιέω -ῶ, виit: -ήσω, fakв чева înbedepatв, квnoskвtв, înbedepezв. [φανερὸς, ποιέω]. [de вnde

Φανεροποίησις, εως (ἡ), шi

Φανεροποιΐα (ἡ), înbedepape, înквиoштinцape. [φανερὸς, ποιός].

Φανερὸς, ὰ, όν, [φανός, din φαίνω] înbedepatв, квnoskвtв; (npin întind:) însemnatв, bestitв. "Οὐσία φανερά,,. Лкs: ="Εν ὑπαίθρῳ, nemiшкъtoape пропріetъцї. "Φανερὸς εἰμὶ ποιῶν (ἡδόμενος шi чл:),,. Лкs:= Φαίνομαι ποιῶν. "Ἐκ τοῦ φανεροῦ,,. "Ἐν τῷ φανερῷ,,. "Εἰς ("Κατὰ)τὸ φανερὸν,,. în локв de φανερῶς. "Ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀπέστησαν,,. Ep:

Φανερόφιλος (ὁ, ἡ), їввitopв, npietenв de faцъ, neaskвnsв. [φανερὸς, φίλος].

Φανερόω -ῶ, виit: -ώσω, înbedepezв, daв de faцъ, fakв квnoskвtв; eкспліkв, deskoпеpв. || (пас:) mъ аpъtв de faцъ; (npin întind:) mъ fakв квnoskвtв, (шi fir:) bestitв. [шi

Φανερῶς, adв: [φανερός] de faцъ, înbedepat; în кiпв ofічїosв, saв пвблiкв.

Φανέρωσις, εως (ἡ), аpъtape de faцъ, înbedepape, шi чл: [φανερόω].

Φάνεσκε, поet: în локв de ἔφαινε, a 3: sinr: пеps: de прел:, saв ἔφανε, de пех: ал 2: ал лвї φαίνω (în локв de φαίνομαι).

Φάνὴ (ἡ), (a sкврtв) fъклie, topцъ, че пвptaв maї кв seamъ ла peліцioaseле цepemoniї. (de вnde || îm:) Φάναὶ, цеpemoniїле чеде кв fъклії. "Βακχίου ("Μυστηρίων) — ,,. Евр: [φαίνω].

Φανὴ (a лвnгв), fem: ал лвї φανός.

Φάνη, поet: în локв de ἐφάνη, a 3: sinr: пеps: de пас: пех: 2: ал хоt:, шi

Φανήη, поet: Ion: în локв de φανῇ, a 3: sinr: пеps: de пас: пех: ал свп:, шi

Φανήμεναι, поet: în локв de φανῆναι, пас: пех: 2: de inf: ал лвї φαίνομαι.

Φάνης, ητος saв ῆτος (ὁ), o misteрioaсъ zeitate, înкiпвitope de цепеpъtoapea matepie, saв de креаtopвл лвminei în цepemoniїле лвї Opfeв; (вne-opї) amopвл (ка чел dîntîї пpodвsв ла лвminъ din хaosв). "Ἔρωτα, νυκτὸς υἷα, ὅν ῥα φάνητα ὁπλότεροι κλήζουσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐφάνθη,,. Opf: [φαίνω]. [de вnde

Φανητιάω -ῶ, виit: -άσω, dopeskв a mъ аpъta (спpe faлъ). [шi

Φανητίζω, виit: -ίσω, înd: în локв de φανερόω.

Φανηφόρος (ὁ, ἡ), [φανὴ, φέρω] пвptъtopв de fъклie în peліцioase цepemoniї. "Ἱερεὺς—,,. Епгр: =Ἱεροφάντης.

Φανθεὶς, εῖσα, έν, пас: пех: 1: de napтч: ал лвї φαίνω.

Φανίον (τὸ), dim: ал лвї φανός.

Φανομηρὶς, ἴδος (ἡ), =Φαινομηρίς.

Φανόπτης, ου (ὁ), Sхл: fepestpвїe; (npin întind:) къsвцъ. [φαίνω, ὄπτομαι].

Φανὸς, ή, όν, (компар: -ότερος, -ότατος) лꙋminosꙋ̆, stpъвъzosꙋ̆, кꙋpatꙋ̆; înbedepatꙋ̆. ‖ (sꙋbst: върб:) fъклie; лampъ; felinapꙋ̆, saꙋ̆ [de ачi] fanosꙋ̆. [φαίνω]. [de ꙋnde

Φανότης (ή), stpълꙋчipe, лꙋminoшie. [шi

Φανόω -ῶ, biit: -ώσω, fakꙋ̆ чева stpълꙋчitꙋ̆, saꙋ̆ înbedepatꙋ̆.

Φαντάζω, biit: -άσω, apътꙋ̆ чева (npiнч: ne d'asꙋnpa nꙋmaĭ, în anъpinцъ), penpesintꙋ̆, înfъцiшezꙋ̆. ‖ (обiч: nas: saꙋ̆ miж:) mъ apътꙋ̆ sꙋbt oape-кape fopmъ, saꙋ̆ figꙋpъ, mъ înfъцiшezꙋ̆ (în înкinꙋipea кꙋiva); (кꙋ dat: în цen:) mъ apътꙋ̆ sꙋbt figꙋpa кꙋiva, mъ asemъnꙋ̆ кꙋ чineva; (кꙋ inf:) îmĭ înкinꙋiesкꙋ̆, mi se nape, къ ..; (ꙋne-opĭ) mъ înfꙋmꙋpezꙋ̆, mъ înrîmfezꙋ̆; (în Apstf:) mъ tpъdaꙋ̆, mъ nîpъsкꙋ̆ (de къtpe ꙋnꙋ̆ кaлomniatopꙋ̆, saꙋ̆ minчinosꙋ̆ nîpîtopꙋ̆, вezĭ φαίνω 2). «Φαντάζεσθαι ἄλλοτε ἐν ἄλλαις ἰδέαις». Плт: «Δεξιὰ φαντάζεται τὰ ἀριστερά». Плт: «Τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοῖ ὁ θεός, οὐδὲ ἐᾷ φαντάζεσθαι». Ep: «Ὁ φαντασθεὶς θεὸς». Грг: чел apътatꙋ̆. «Τὸ φανταζόμενον». Грг: înкinꙋitꙋ̆ în imaцinaцie (fantasie). (шi кꙋ dat:) «Ὄνειρον φαντάζεταί μοι». Ep: «Ἀφανισθέντων τούτων τὸ παράπαν, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζοντό σφι». Ep: (шi întp' алтъ акчепцie) «Φανταζόμενος γυναικί». Esхл: apътîndꙋ se asemъnatꙋ̆ кꙋ mꙋiepe. (шi кꙋ înf:) «Φαντάζονται μαρμαρυγὰς ὁρᾶν». Грг: (шi înц: înf:) «Ἐφαντάσθησαν τὸν θεὸν». Грг: 'шĭ aꙋ̆ înкinꙋit, къ aꙋ̆ въzꙋt ne Dꙋmnezeꙋ̆. [φαίνω]. [de ꙋnde

Φαντασία (ή), чea ne d'asꙋnpa nꙋmaĭ, saꙋ̆ snpe faлъ înfъцiшape, fopmъ, figꙋpъ de din afapъ; asemъnъtate. «Ὑπηρέτου («Θηρίου) φαντασίαν ἔχων». Diod: «Φαντασίας ἕνεκα». Лкs: de faлъ, nentpꙋ oкiĭ oamenилop. 2) fakꙋлtatea, saꙋ̆ nꙋtepea sꙋfлetꙋлꙋĭ de a 'шĭ înкinꙋi întinъpipiле npobenite de лa simцꙋpĭ, saꙋ̆ de лa конвенцia minцiĭ, saꙋ̆ de á înfъцiшa челе denъptate кa челе de faцъ, шi челе ideaле кa челе în peaлъ fiinцъ, (Fpanц:) imaцinaцie; (în цen:) idee. «Λαβεῖν φαντασίαν». M. Ant: 3) (npin întind:) nълꙋкꙋ̆, amъцitꙋpъ a simцꙋpiлop; înкinꙋitꙋpъ хimepiкъ, iлꙋsie (Лꙋч: Fiлoпs:). 4) nerînditъ, чiꙋdatъ boinцъ, (Fpanц:) caprice, fantaisie. [de ꙋnde

Φαντασιαστικὸς, ή, ὸν, = Φανταστικὸς.

Φαντασιοδοκητὴς, οῦ (ὁ), [φαντασία, δοκέω] epetiкꙋ̆, dormatizînd de imaцinapъ omeneaska natꙋpъ a лꙋĭ Хpistosꙋ̆.

Φαντασιοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ înкinꙋiesкꙋ̆ neînfiinцate лꙋкpꙋpĭ. [din

Φαντασιοκόπος (ὁ, ή), [φαντασία, κόπτω] înкinꙋitopꙋ̆ în imaцinaцia sa de neînfiinцate лꙋкpꙋpĭ, шi (dꙋne Eꙋst:) nъsкꙋtꙋ̆ кꙋ deшерte nъdeждĭ. «Ἐλπίσι κεναῖς βοσκόμενος».

Φαντασιόπληκτος (ὁ, ή), isвitꙋ̆ în imaцinaцia sa de oape-кape deшapтъ idee. [φαντασία, πλήττω]. [de ꙋnde

Φαντασιοπλήκτως, adв: кꙋ deшapтъ înкinꙋipe, кꙋ ekstpabaгantъ idee.

Φαντασιόω -ῶ, biit: -ώσω, însꙋfлꙋ oape-кape înкinꙋipe în imaцinaцie. ‖ (обiч: nas:) îmĭ înкinꙋiesкꙋ̆ în imaцinaцie чева neînfiinцatꙋ̆. «Φαντασιωθεὶς δαιμόνιόν τι». Пл: înкinꙋindꙋ 'шĭ, къ epa чева zeesкꙋ̆. [шi

Φαντασιώδης, εος (ὁ, ή), înкinꙋitꙋ̆ în imaцinaцie, ideaлꙋ̆, neînfiinцatꙋ̆. 2) npeoкꙋnatꙋ̆ de imaцinapъ idee, (Fpanц:) fantasque. [φαντασία].

Φάντασμα (τὸ), op че isвeшte imaцinaцia; înкinꙋitꙋpъ; idee nлъsmꙋitъ de imaцinaцie; fantastiкъ apъtape, bisꙋ̆, saꙋ̆ bedenie. (Ткр: КА. 30). [φαντάζω].

Φαντασμάτιον (τὸ), dim: aл лꙋĭ φάντασμα.

Φαντασμὸς (ὁ), noet: în лoкꙋ̆ de φάντασμα. [шi

Φανταστὴς, οῦ (ὁ), iꙋвitopꙋ̆ de faлniкъ apъtape, (Fpanц:) fastueux. [шi

Φανταστικὸς, ή, ὸν, [φαντάζω] nꙋtinчiosꙋ̆ de a imaцina, (кꙋ цen:) de a 'шĭ înкinꙋi în imaцinaцie чева. «Τοῦ μέλλοντος φανταστικὸς». Пл; «Φανταστικὸν». лꙋкpapea sꙋfletꙋлꙋĭ în fakꙋлtatea de imaцinaцie, (Fpanц:) l'imaginative. 2) = Φαντασιώδης. [de ꙋnde

Φανταστικῶς, adв: în imaцinaцie, dꙋne înкinꙋipĭ, saꙋ̆ faлse nъpepĭ; (кꙋ цen:) în кinꙋ̆ de a 'шĭ nꙋtea чineva înкinꙋi чева în fantasia sa.

Φανταστὸς, ή, ὸν, înкinꙋitꙋ̆, saꙋ̆ de înкinꙋit în imaцinaцie. «Φανταστὸν». obieктꙋ̆ de imaцinaцie. [φαντάζω].

Φαντὶ, Dop: în лoкꙋ̆ de φασὶ, a 3: îm: nepѕ: a лꙋĭ φημί.

Φάο, noet: Ion: în лoкꙋ̆ de φάσο, miж: nopꙋnч: aл лꙋĭ φημί.

Φαόβιος (ὁ, ή), noet: [φάος, βιὸς] чел кꙋ stpълꙋчitꙋ̆ apкꙋ̆.

Φάος, εος -ους (τὸ), = Φῶς, лꙋminъ; (fir:) sлaвъ, stpълꙋчipe. ‖ (îm:) oкiĭ. [φάω].

Φαράγγιον (τὸ), dim: aл лꙋĭ φάραγξ.

Φαραγγώδης, εος (ὁ, ή), nлinꙋ̆ de вꙋĭ, npъnъstiĭ, saꙋ̆ pînosꙋ̆, npъnъstiosꙋ̆. [din

Φάραγγξ, αγγος (ή), [în afin: кꙋ φάρυξ] къsкъtꙋpъ, saꙋ̆ npъnastie întpe mꙋnцĭ, stpimtoape pînoasъ; stînкъ; neшtepъ.

Φάργνυμι, biit: -φάρξω, noet: (în metat:) în локš de φράγνυμι.

Φαρέτρα, ας (ἡ), [φέρω] tълбъ (teaкъ) de съцеці. [de sнde

Φαρετρεών, ῶνος (ὁ), =Φαρέτρα.

Φαρέτριον (τὸ), dim: ал лžĭ φαρέτρα.

Φαρετροφόρος (ὁ, ἡ), пsрtътоpš de tълбъ de съцеці. [φαρέτρα, φέρω].

Φαρικὸν (τὸ), sнš feлš de otpaвъ.

Φάριον (τὸ), dim: ал лžĭ φᾶρος, бsкatъ, fîшie de пînзъ, faшъ, шi чл:

Φαρκιδόω -ῶ, biit: -ώσω, sбîpчeskš. || (nas: saš miж: de sine nas:) mъ nosomopъskš. [шi

Φαρκιδώδης, εος (ὁ, ἡ), плinš de sбîpчitspĭ, sбîpчitš. [din

Φαρκὶς, ἴδος (ἡ), = Ῥυτίς, sбîpчitspъ; (fir:) aspime.

Φαρκτὸς, ἡ, ὸν, (în metat:) în локš de φρακτός. [φάργνυμι]. [de sнde

Φαρκτόω -ῶ, biit: -ώσω, = Φρακτόω.

Φαρμακάω -ῶ, biit: -ήσω, пътimeskš (пpiнч: sintš smintitš) din otpaвa, чe m' aš adъпat; (sне-opĭ) amš tpeбsingъ de doktopie (пътimeskš de боалъ). «Τὰ ὄμματά μου φαρμακᾷ,,. Лsч: (Лksfn:).[φάρμακον].

Φαρμακεία (ἡ), dape de doktopie, saš otpaвъ; 2) лeksipe пpin fapmeчe, saš врънжipe. [φαρμακεύω].

Φαρμάκεια (ἡ), (pap) în локš de φαρμακίς, fepmeкъtoape, saš врънжitoape. [шi

Φαρμακεῖον (τὸ),=Φαρμακοπωλεῖον, sпiцъpie. [φαρμακεύς].

Φαρμάκευμα (τὸ),=Φάρμακον.[φαρμακεύω]

Φαρμακεὺς, έως (ὁ), fъкътоpš de doktopiĭ, saš otpъвĭ. 2) врънжitopš, fepmeкъtopš. [φάρμακον].

Φαρμάκευσις, εως (ἡ), =Φαρμακεία. [шi

Φαρμακευτὴς, οῦ (ὁ), =Φαρμακεύς. [φαρμακεύω]. [de sнde

Φαρμακευτικὸς, ἡ, όν, atinгътоpš de, saš îndemînatikš ла întpeбsinцape saš лъкpape de doktopiĭ, otpъвĭ, saš вpaжe, fapmeчe, шi чл: "Φαρμακευτική (se înц: τέχνη)». Плt: meseria лžĭ φαρμακεύς.

Φαρμακεύτρια (ἡ), fem: ал лžĭ φαρμακευτής, врънжitoape.

Φαρμακεύω, biit: -εύσω, алкътsĭesнš, saš întpeбsinцezš doktopiĭ, saš otpъвĭ; fakš fapmeчe, saš вpaжe; (stpъm:) daš, шi (miж:) ĭaš doktopie (пpiнч: къpъцenie, saš de въpsътspъ), saš otpaвъ; (de sнde) fepmeкš; (fir:) dpeгš mînkape (o fakš maĭ гsstoaсъ); колоpezš чeвa; (пpin întind:) faлsifikš, пpefakš, stpikš. [φαρμακεύς].

Φαρμακία (ἡ), noet: în локš de φαρμακεία. [шi

Φαρμακικὸς, ἡ, ὸν, atiinгътоpš de doktopiĭ, otpъвĭ, fapmeчe, вpaжe, шi чл: [шi

Φαρμάκιον (τὸ), dim: ал лžĭ φάρμακον, лeksлeцš, doktopioapъ; otpъвioapъ. [шi

Φαρμακὶς, ἴδος (ἡ), noet: (adĭekt:) вeпinoaсъ, otpъвiчĭoaсъ. 2) (oвiч: sžбst:) fepmeкъtoape, врънжitoape. [φάρμακον].

Φαρμακίστατος, (ὁ), kom: sžпpл: ал лžĭ φαρμακός.

Φαρμακίστρια (ἡ), =Φαρμακεύτρια.

Φαρμακίτης, ου (ὁ), шi Φαρμακῖτις, ιδος (ἡ), лeksitopš, tъmъdsitopš. «Οἶνος —». Лks: fъkstš кs epвspĭ лeksitoape, saš întpitoape de stomaxš. «Δακτύλιος — ». Sхл: Apstf: пsptatš ка antidotš (fepitopš) de fapmeчe, de вpaжe, de deokĭš, шi чл:[шi

Φαρμακόεις, εσσα, εν, noet: în локš de φαρμακώδης. [φάρμακον].

Φαρμακόμαντις, εως (ὁ, ἡ), [φαρμακὸς, μάντις] пsmeлe sнeĭ komodiĭ a лžĭ Aлeksisš.

Φάρμακον (τὸ), [φαρμάσσω] (în цen:) amestekътspъ, алкътsitspъ (пpiнч:) de epвspĭ; (de sнde) лeakš, doktopie, miжлокš de tъmъdsipe, saš пpeпazъ, antidotš (пpon: шi fir:). «Κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πεπωκότα». Ep: «Πλεῖστα φέρει ἄρουρα φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά». Od: Δ: (шi fir: кs цen:) «Ψυχρᾶν αὐρᾶν φάρμακον». Hind: mantea. (întp' алtъ акчeпцie) «Οἶνος ἀφροσύνης — „. Лks: пльmadъ, saš sъmînцъ. 2) (în pъš) otpaвъ; (în im:) fapmeчe, вpaжe, deskîntъtspĭ, шi чл: «Δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα τέτυκται ὀφίεσσι„. Ткp: «Τὰ ἑαυτοῦ ἐξεῖναι διαθέσθαι, ὅπως ἂν ἐθέλῃ, ἂν μὴ μανιῶν ἢ γήρως, ἢ φαρμάκων, ἢ νόσου ἕνεκεν». Лц: Soл: 3) въпsea; ssлimanš; (despre mînкъpĭ) dpesътspъ, apomъ, (Fpaнц:) drogue. «Οἱ προμαχῶνες τοῦ τείχεος ἠνθισμένοι εἰσί φαρμάκοισι. Ep:

Φαρμακοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakš doktopiĭ, fapmeчe, вpaжe, saš otpъвĭ. [шi

Φαρμακοποιΐα (ἡ), faчepe de лeaкspĭ, otpъвĭ, fapmeчe, шi чл· [din

Φαρμακοποιός (ὁ, ἡ), fъкътоpš de doktopiĭ, otpъвĭ, fapmeчe, въпseлe, шi чл: [φάρμακον, ποιός].

Φαρμακοποσία (ἡ), бepe de doktopiĭ, otpъвĭ, шi чл: [шi

Φαρμακοποτέω -ῶ, biit: ήσω, бeaš doktopie, saš otpaвъ; (naptik:) ĭaš къpъцenie. [φάρμακον, πίνω].

Φαρμακοπωλέω -ῶ, biit: -ήσω, bînzȣ doktopiĭ, otpъвĭ, шi чл: [din

Φαρμακοπώλης, ου (ὁ), [φάρμακον, πώλης] bînzъtopȣ de doktopiĭ, въпselĭ, mipodiĭ, epвȣpĭ, шi чл:, sniцерȣ, (Fpanц:) droguiste.

Φαρμακὸς (ὁ, ἡ), = Φαρμακεὺς, вpъжitopȣ, fepmeкътopȣ; (npin întind:) omȣ skîpвosȣ, netpeвnikȣ. [φάρμακον].

Φαρμακοτρίβης (-τρίπτης), ου (ὁ, fpekъtopȣ, nisъtopȣ de леакȣpĭ, въпsеле, mipodiĭ, шi чл: [шi

Φαρμακότριψ, ιβος (ὁ), = Φαρμακοτρίβης. [φάρμακον, τρίβω].

Φαρμακουργὸς (ὁ, ἡ), = Φαρμακοποιός. [φάρμακον, ἔργον].

Φαρμακοφόρος (ὁ, ἡ), (γῆ, пъmîntȣ) пpodȣкътopȣ de вȣpiene saȣ epвȣpĭ лекȣitoape, saȣ otpъвiчĭoase. [φάρμακον, φέρω].

Φαρμακόω -ῶ, biit: -ώσω, = Φαρμάσσω, шi Φαρμακεύω. «Σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσασ' ἀντίτομα ὀδυνάων δῶκε χρίεσθαι». Hind: amestekînd вȣpienĭ. [φάρμακον].

Φαρμακτὴρ (ὁ), noet: în локȣ de φαρμακτής. [de ȣnde

Φαρμακτήριος, α, ον, = Φαρμακευτικός.

Φαρμάκτης, ου saȣ οῦ (ὁ), = Φαρμακεύς. [шi

Φαρμακτὸς, ἡ, ὸν, [φαρμάσσω] алкътȣitȣ din epвȣpĭ, вȣpiene лекȣitoape saȣ veninoase.

Φαρμακώδης, εος (ὁ, ἡ), чел кȣ гȣstȣ, miposȣ, saȣ пȣtepe de doktopie (maĭ кȣ seamъ de кȣръцenie), saȣ de otpaвъ, saȣ de вpe o mipodie, шi чл: [шi

Φαρμακὼν, ῶνος (ὁ), гл: пpъвъліе de въпsitopȣ. [φάρμακον].

Φάρμαξις, εως (ἡ), întpeвȣinцape de φάρμακα (вezĭ ziч:), = Φαρμακεία. [din

Φαρμάσσω, biit: -άξω, = Φαρμακεύω, въпseskȣ; лекȣĭeskȣ; fepmekȣ, вpъжeskȣ. «Χαλκεὺς πέλεκυν ἢ σκέπαρνον ἐν ὕδατι ψυχρῷ βάφει φαρμάσσων». Od: I. кълешte, saȣ moaĭe, ка sъ'ĭ fakъ гȣpъ, sъ 'л askцъ. «Φαρμάσσειν βούλει με, ἵνα θρυβηθῶ». Плт: sъ mъ fepmeчĭ. [φάρμακον].

Φάρος (ὁ), noet: în локȣ de φάραγξ.

Φάρος (ἡ, шi ὁ), fapȣ, saȣ tȣpnȣ, în вîpfȣл къpȣĭa se anpind лȣminĭ noantea, ка sъ se поvъцȣĭaskъ пȣtitopiĭ, fanapȣ în noptȣ, (алт:) φρυκτώριον. [de ла însȣла Φάρος, ne tȣpnȣл къpia epa asemenea fanapȣ în noptȣл Aлeksandpii).

Φᾶρος, шi Φάρος, εος -ους (τὸ), [φέρω] (în цen:) mape вȣкatъ de nînzъ; чeapшafȣ; înвeлiшȣ лatȣ; saȣ înвpъкъmîntȣ de d'asȣnpa (върв: шi fem:); (naptik:) воaлȣ de femeĭ (вezĭ шi πέπλος); nînzъ de коpaвie. [de ȣnde

Φαρόω -ω, biit: -ώσω, noet: = Ἀρόω, fъpîmȣ пъmîntȣл кȣ плȣгȣл, apȣ. [шi

Φάρσος, ες, -ους (τὸ), noet: Ion: вȣкatъ de nînzъ, шi чл: = Φᾶρος; (în цen:) [de aчi] napte (npin Лat: pars). "Πόλεως — ». Ep: (Fpanц:) quartier, (Тȣpч:) maxaлa.

Φαρύγαθρον (-γεθρον, -γγεθρον), ου (τὸ), = Φάρυγξ.

Φαρυγγίζω, biit: -ίσω, = Λαρυγγίζω, stpiгȣ, kît noчĭȣ. [шi

Φαρυγγίνδην, adв: kîлкiind în înгiцitoape; лъкomewte. [din

Φάρυγξ, -υγγος, шi (noet:) -υγος (ἡ), гȣpa гîtлeжȣлȣĭ, înгiцitoapea; (npin întind:) гîtлeжȣл; (în цen:) гȣpa гîtȣлȣĭ, = Βρόγχος; пĭeлea (въpвia) вoȣлȣĭ de sȣвt гîtȣ; (fir:) = Φάραγξ, пpъпъstie. [din

Φάρω, biit: -φάρσω, neîntp: npimit: aл лȣĭ φᾶρος, φαρόω, φάραγξ, шi чл:, [de aчi] fъpîшȣ, desnikȣ. [în afin: кȣ πείρω, πέπαρμαι].

Φὰς, ᾶσα, άν, napтч: aл лȣĭ φημί.

Φασγάνιον (τὸ), = Ξίφιον, ȣnȣ feлȣ de плantъ, stînжinȣ, porozȣ. [шi

Φασγανὶς, ίδος (ἡ), кȣцitaшȣ, ка dim: aл лȣĭ ...

Φάσγανον (τὸ), saвie; кȣцitȣ. 2) = Φασγάνιον. [σφάζω, în metat: din σφάγανον].

Φασγανουργὸς (ὁ), noet, лȣкpъtopȣ de кȣцite, sъвiĭ, saȣ (Тȣpч:) ĭatarane. [φάσγανον, ἔργον]

Φάσηλος, шi Φασήολος (ὁ), [de aчi] fasoле. 2) (fir:) ȣnȣ feлȣ de кopaвie лȣnгъpeaцъ шi stpimtъ (ка fasoлea).

Φάσθαι, noet: miж: de inf: aл лȣĭ φημί.

Φασιανικὸς, ἡ, ὸν, шi

Φασιανὸς (ὁ, ἡ), чел din [Φᾶσις, pîȣ aл Кoлxideĭ]. || (sȣвst: înц: ὄρνις) ȣnȣ feлȣ de пasъpe кȣ npea fpȣmoase nene, fasanȣ. 2) кom: [napodie de ла φάσις, пîpъ] în локȣ de συκοφάντης, кaлomniatopȣ.

Φασὶν, шi (enkл:) Φασιν (maĭ 'nainte de вok:) în локȣ de φασί, a 3: îm: neps: a лȣĭ φημί.

Φασίολος (ὁ), = Φασήολος, шi Φάσηλος.

Φάσις, εως (ἡ), пîpъ, dape de faцъ (apinч: în kontpaвandъ). 2) apъtape de fantomъ, вedenie, visȣ, шi чл: 3) (maĭ noȣ) [de aчi] faцъ; (naptik) fasȣ, (ad:) fiгȣpъ de лȣnъ. [φαίνω].

Φάσις, εως (ἡ), ziчepe, spȣnepe, ekspesie, кȣvîntȣ; пъpepe zisъ, maksimъ; пpoпosiцie. «Μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀν-

τικειμένας φάσεις». Apst: 2) afipmaцie. «Πάλιν γὰρ ἔσται τοῦτο ἀποφῆσαι πρὸς τὴν φάσιν». Плt: 2) (ȣne-opĭ) = Φάτις, famъ, zisъ în лȣme. [φημί].

Φᾶσις (ĭap пȣ φάσις), ιδος ші ιος (ὁ), Fasȣ, mape pîȣ aл Koлxideĭ, ші aлтȣл maĭ mikȣ aл Apmenieĭ.

Φασκαίνω, biit: -ανῶ, etmц: în лoкȣ de βασκαίνω.

Φασκάς, άδος (ἡ), ȣпȣ feлȣ de mikъ paцъ seлbatikъ, saȣ лешiцъ; (aлt:) βασκάς.

Φάσκον (τὸ), ші Φάσκος (ὁ), ȣпȣ feлȣ de пapasitikъ плaпtъ, (aлt:) σφάγνον, ші σφάκος, [de aчi Pom:] baskȣ.

Φάσκω, (пpeл: ἔφασκον) = Φημί.

Φασκώλιον (τὸ), dim: aл лȣĭ ...

Φάσκωλον (τὸ), ші Φάσκωλος (ὁ), [ἀσκὸς] цamantanȣ.

Φάσμα (τὸ), [φαίνω] fantomъ, apъtape sȣпpanatȣpaлъ; asemъпъtȣpъ, statȣъ; aȣгȣpȣ; monstpȣ, ĭasmъ. [de ȣnde

Φασματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemъпatȣ ȣпeĭ fantome, ĭesmosȣ.

Φάσσα, ης (ἡ), fasa, ȣпȣ feлȣ de пasъpe (пopȣmbȣ seлbatikȣ). (bezĭ φάψ).

Φασσοφόνος (ὁ, ἡ), [φάσσα, φόνος] omopîtopȣ (bînъtopȣ) de fase. || (sȣbst:) ȣпȣ feлȣ de ȣлeȣ.

Φασσοφόντης, ου (ὁ), пoet: în лoкȣ de φασσοφόνος. [φάσσα, φένω].

Φασῶ, Dop; în лoкȣ de φήσω, biit: aл лȣĭ φημί.

Φατειός, ἡ, όν, пoet: Ion: în лoкȣ de..

Φατέος, α, ον, пosit: aл лȣĭ φημί, пȣtinчĭosȣ, saȣ tpeбȣinчĭosȣ de a se spȣne, de spȣs. «Οὔ τι φατειός». Es: = Ἄφατος, пespȣsȣ.

Φάτης, ου (ὁ), глs: bъpfitopȣ, minчinosȣ. [φημί].

Φατί, Dop: în лoкȣ de φησί, a 3: siпг: пeps: a лȣĭ φημί.

Φατίζω, biit: -ίσω, ші -ίξω, ші Dop: -ιξῶ, пoet: [φάτις] pespîndeskȣ bopbъ despre чeba, besteskȣ; гъгъdȣĭeskȣ; пȣmeskȣ. "Λιμὴν Ἀργῷος ἐπωνυμίην πεφάτισται». Aпл: [de ȣnde

Φάτιξις, εως (ἡ), глs: = Φήμη, famъ, bopбъ pespînditъ; пpezічepe, пpoopoчipe; гъгъdȣĭaлъ.

Φάτις, ιος (ἡ), пoet: Ion: [φημὶ] famъ, bopбipe pespînditъ în лȣme despre чeba, штipe bestitъ пpetȣtindinea; zisъ, maksimъ; пpoopoчie; (пpin întind:) пȣme бȣпȣ, pепȣtaцie. «Ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπου ἀναβαίνει ἐσθλή«. Od: Z. 2) (пpin întind:) лȣкpȣ bpednikȣ de bopбit, de лȣat în bъгape de seamъ. «Δέρκομαι φάτιν ἄφραστον». Sof:

Φάτισις, εως (ἡ), = Φάτιξις.

Φατνεύω, biit: -εύσω, = Φατνίζω. [din

Φάτνη (ἡ), [πατέομαι] ĭesлe. 2) (fiг:) = Φάτνωμα (bezĭ ziч: despre tabanȣ, ші dinцĭ). 3) (îm:) o konsteлaцie împpeжȣpȣл zodii paкȣлȣĭ. [de ȣnde

Φατνίζω, biit: -ίσω, пȣtpeskȣ калȣ, saȣ aлtъ bitъ лa ĭesлe (кa sъ se îпгpaшe).

Φατνίον (τὸ), dim: aл лȣĭ Φάτνη; (пaptik: лa îm:) къbъпъtȣpeлe цinцiiлop, în kape sînt împъdъчinaцĭ dinцiĭ.

Φατνόω -ῶ, biit: -ώσω, къbъпezȣ чeba în fopmъ de ĭesлe; fakȣ лa înbълitoape saȣ пe tabanȣ чeba tлopiчeлe (кȣ dълtiцa), (Fpanц:) lambrisser. [φάτνη]. [de ȣnde

Φάτνωμα (τὸ), (în цen:) къbъпъtȣpъ în fopmъ de ĭesлe; (paptik:) къbъпъtatea цinцiiлop, în kape stъ dinteлe, (aлt:) βοθρίον. 2) ȣпȣ feлȣ de opпamentȣ aл tabanȣлȣĭ în пiште pегȣлate къbъпate despъpцitȣpĭ. 3) o konstpȣкцie în fopmъ de ĭesлe, пpin kape se împpъштiaȣ пĭetpe din pesboĭeштeлe kopъбiĭ. (At: E'. 208). [de ȣnde

Φατνωματικὸς, ή, όν, împъpцitȣ în (лȣкpatȣ кȣ) къbъпъtȣpĭ, saȣ sъпъtȣpĭ de пodoaбъ, (Fpanц:) lambrissé.

Φατνωτός, ή, όν = Φατνωματικὸς. [φατνόω].

Φάτο, пoet: în лoкȣ de Ἔφατο, a 3: siпг: пeps: de miж: пex: 2: aл лȣĭ φημί.

Φατὸς, ή, όν, [φημὶ] = Ῥητός; (fiг:) пȣmitȣ, bestitȣ.

Φατὸς, ή, όν, [φένω] пoet: ȣчisȣ, omopîtȣ.

Φατρία, Φατριάζω, ші чл: плц: în лoкȣ de φρατρία, ші чл:

Φάττα, ης (ἡ), At: în лoкȣ de φάσσα.

Φαττάγης, ου (ὁ), ȣпȣ feлȣ de пatpȣпedȣ кȣ пĭeлe soлzoasъ, (Лat:) manis.

Φάττιον (τὸ), dim: aл лȣĭ φάττα, (o mînгîitoape kĭemape кa) пȣішopȣл meȣ, пopȣmбĭeлȣл meȣ.

Φαύζω, saȣ Φαῦζω, At: în лoкȣ de φώγω, φώζω, fpiгȣ, пpъжeskȣ ȣskat.

Φαυλεπίφαυλος (ὁ, ἡ), пoet: kom: foapte пetpeбпikȣ, pъȣ-пъpъbitȣ. [φαῦλος, ἐπὶ, φαῦλος],

Φαυλίζω, biit: -ίσω, жȣdikȣ чeba de пpostȣ, despreцȣĭeskȣ кȣ totȣл. [ші

Φαύλιος, α saȣ ος, ον, пpostȣ, гpoсȣ. «Φαυλία ἐλαία». Tfp: [φαῦλος].

Φαύλισμα (τὸ), Skp: în лoкȣ de...

Φαυλισμὸς (ὁ), despreцȣipe. [ші

Φαυλίστρια (ἡ), (кa fem: aл лȣĭ φαυλι-

στῆς) despreцsitoape, клевetitoape de toцĭ. [φαυλίζω].

Φαυλόβιος (ὁ, ἡ), [φαῦλος, βίος] чел кs proaste, реле пsrtъrĭ în віаца sa.

Φαυλοκόλαξ, ακος (ὁ, ἡ), лinгsшitorš de proшtĭ, saš ръš-пъръвiцĭ; prostš лinгsшitorš. [φαῦλος, κόλαξ].

Φαυλόνους, ου (ὁ, ἡ), [φαῦλος, νοῦς] Sxл: în локš de δύσνους, prostš de minte.

Φαυλορρημόνως, adв: кs proaste (despreцsitoape) ворве. [din

Φαυλορρήμων, ονος (ὁ, ἡ), [φαῦλος, ῥῆμα] ворвitorš de proaste (psшinoase) ворве.

Φαῦλος, η, ον, (проп: шi etmлц:) mikš [φαῦρος]; (prin întind:) prostš, neînsemnatš, de nimikš; ръš-пъръвitš, netpeвnikš, mîrшавš. [de snde

Φαυλότης (ἡ), mičime; prostie, nimičie; netpeвničie, pea пъръвie, psstate, mîrшъвie, шi чл:

Φαυλουργὸς (ὁ, ἡ), prostš лsкрътorš, meшterš de nimikš. [φαῦλος, ἔργον].

Φαύλως, adв: prost; лesne; кs nepъsape, op кsm ар fi. «Φαύλως φέρειν τι». Лкs: «Φαύλως πάνυ (παιδεύω), ὥστε ἴσως ἂν καὶ καταγελάσαι ἀκούων». Ksn:

Φαῦρος, α, ον, (шi adв:) -ρως, în локš de φαῦλος (de snde ἀφαυρὸς). [παῦρος].

Φαυσιβολέω -ῶ, виit: -ήσω, înпръшtiš лsminъ. [φαῦσις, βάλλω].

Φαυσίβροτος (ὁ, ἡ), poet: = Φαεσίβροτος. [φαῦσις, βροτός].

Φαύσιγξ, ιγγος (ἡ), At: въшiksцъ în пieле (prinч: din apsъtspъ), = Φλύκταινα. [φαύζω].

Φαυσίμβροτος (ὁ, ἡ), poet: =Φαυσίβροτος.

Φαῦσις, εως (ἡ), лsminape, лsčipe. [din

Φαύσκω, poet: în локš de πιφαύσκω, apъtš, лsminezš. [de snde.

Φαυστήριος (ὁ), (enit:) Dionisš (пentps пsrtapea faклелор ла цеpemoniiле serвъtorii sале).

Φὰψ, φαβὸς (ἡ), = Φάσσα, snš feлš de sелвatiкъ порsmвiцъ. (вezĭ шi τρήρων).

Φάω, [în afin кs ἄω, αὔω] виit: πεφήσομαι, poet: (neîntp:) prim: ал лsĭ φαίνω, лsminezš, шi (fir:) ал лsĭ φημί (прекsm шi φέγγω ал лsĭ φθέγγομαι). || (пas: saš miж:) mъ apъtš. «Τροίη πεφήσεται ὄλεθρος». Iл: P.

Φέβομαι, (прел: ἐφεβόμην, шi maĭ msлtš пs) poet: în локš de φοβέομαι. [în afin: кs σεύομαι, шi primit: ал лsĭ φόβος, φεύγω, шi чл:].

Φεγγαῖος, α, ον, лsminosš. [шi

Φεγγίτης, ου (ὁ), (se înц: λίθος) o пiatpъ stpъвъzoasъ, че se întpesinцa în локš de stiклъ ла ferestpe. [φέγγος].

Φεγγοβολέω -ῶ, виit: -ήσω, respîndesкš лsminъ, лsminezš. [din

Φεγγοβόλος (ὁ, ἡ), înпръшtiitorš de raze de лsminъ, лsminъtorš. [φέγγος, βάλλω].

Φέγγος, εος -ους (τὸ), (în цen:) лsminъ, лsčipe; (партik:) лsmina stелелор, шi a ziлiĭ; (de snde poet: prin întind:) zioa, ='Ημέρα. «Τριταῖον ἤδη φέγγος αἰωρούμενος». Esp: (шi în Apstf:) în локš de σελήνη, лsnъ. «Ἥλιος καὶ φέγγος». (Батpxm: 454). [φάος]. [de snde

Φέγγω, (прел: ἔφεγγον) лsminezš. [шi

Φεγγώδης, εος (ὁ, ἡ), лsminosš.

Φειδαλφιτέω -ῶ, виit: -ήσω, крsцš, пъstpezš (mъ sкsmпeskš ла) fъinъ. [din

Φειδάλφιτος (ὁ, ἡ), крsцъtorš de (sкsmпš ла) fъinъ; (în цen:) sкsmпš, sгîpčitš. [φειδῶ, ἄλφιτον]. [de snde

Φειδαλφίτως, adв: кs sкsmпete, sъръчeшte.

Φειδασμὸς (ὁ), плц: în локš de φειδωλία.

Φείδεο, poet: Ion: în локš de φείδου, порsnч: ал лsĭ φείδομαι.

Φειδίτειον (τὸ), =Φειδίτιον. [din

Φειδίτης, ου (ὁ), komesaшš ла [φειδίτια, вezĭ ziч:]. [de snde

Φειδιτικὸς, ή, ὸν, ал лsĭ...

Φειδίτιον (τὸ), (овič: ла îm:) mese овшteшtĭ a ле Spaptiaцiлор, fiditiĭ. [din

Φείδομαι, [în afin: кs φέβομαι] виit: φείσομαι, шi (maĭ noš) φειδήσομαι, (пex: ἐφεισάμην, tpe: de кs: πέφεισμαι) (în цen:) mъ sfieskš; вагš de seamъ; mъ fepeskš; (партik:) крsцš, îmĭ паpe pъš a келtsi, a stpika, a omopî, шi чл:; (prin spm:) mъ sкsmпeskš, fakš ikonomie. (кs цen:) «Φείδεο σῶν κτεάνων. Епгр: «Φείδεο τῶν νηῶν, μηδὲ ναυμαχίην ποιέο,,. Ep: (шi кs inf:) "Μὴ φείδου, εἴ τι ἔχεις, διδάσκειν». Ksn: «Φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά». Esp: [de snde

Φειδομένως, adв: (de партч;) кs sкsmпete, ikonomie, neînвiлшsгat.

Φειδὸς, ή, όν, =Φειδωλός. [шi

Φειδύλος (ὁ), гл.s: în локš de φειδωλός. [din

Φειδὼ, όος -οῦς (ἡ), крsцape, sкsmпete, ikonomie. «Φειδοῖ τῇ σῇ». Sin: крsцîndsте. «Φειδὼ ποιήσασθαί τινος». Ios: = Φείσασθαι. [φείδομαι].

Φειδωλὴ (ἡ), poet: în локš de φειδώ, saš

Φειδωλία (ἡ), каліtatea лsĭ...

Φειδωλὸς, ή, ὸν, крsцъtorš, пъstpъtorš

de чева; (partik:) скѕmпѕ, stpînsѕ ла mînъ (кѕ ꙗen:). «Χρημάτων φειδωλότατος». Ap: (шi fir.) «Γλῶσσα φειδωλή». poet: кѕmпъtatъ, пѕцinъ ла ворвiре. [φειδώ]. [de ѕnde

Φειδωλῶς, adв: =Φειδομένως, кѕ ѕкѕmпete, крѕцat.

Φείδων, ωνος saѕ ῶνος (ὁ), =Φειδωλός. || (sѕвst:) ѕne felѕ de basѕ de ѕntdelemпѕ (кѕ гѕра stpimtъ, пpin ѕpm:) ikonomiкѕ.

Φεισμονὴ (ἡ), =Φειδώ. [шi

Φειστέον, posit: ал лѕї [φείδομαι].

Φέκλη (ἡ), плц: de ла Лat: faecula, dpoжdie de вiпѕ apsъ, (Itл:) кpemotaptъpѕ.

Φέλα, шi Φέλλα (ἡ), Maчedon: пїatpъ.

Φελλὰς, άδος (ἡ), глs: skoapцъ de kapte din memвpaпъ. [πέλλα].

Φελλάτας, ου (ὁ), ѕпѕ felѕ de пїatpъ, saѕ mapmѕpъ, din кape fъчeaѕ statѕe. [шi

Φελλεὺς, έως (ὁ), локѕ пїetposѕ. [φέλλα].

Φελλεύω, вiit: -εύσω, плѕteskѕ пe d' asѕпpa ка плѕta. [φελλός].

Φελλεὼν, ῶνος (ὁ), =Φελλεύς.

Φελλίνας, ου (ὁ), ѕшѕpелѕ ка плѕta. || (sѕвst:) ѕпѕ felѕ de пasъpe tpъitoape în апъ. [шi

Φέλλινος, η, ον, fъкѕtѕ din плѕtъ. [φελλὸς].

Φέλλιον (τὸ), = Φελλεύς.

Φελλὶς, ίδος, шi Φελλῖτις, ιδος (ἡ), пъmîntѕ пїetposѕ, seкѕ. [φέλλα].

Φελλόδρυς, υος (ἡ), [φελλὸς, δρῦς] ѕпѕ felѕ de копачїѕ întpe плѕtъ шi steжapѕ, (алt:) Ἀρία.

Φελλόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ пiчoape de плѕtъ, (ad:) ѕшорѕ ла ѕмвлетѕ. [φελλὸς, πούς].

Φελλὸς (ὁ), [πέλλα] ѕпѕ felѕ de копачїѕ, a кървїa коажъ este foapte ѕшоаpъ, шi din кape se face плѕta (de dопѕpї, шi чл:). 2) =Φέλλα, пїatpъ, saѕ ѕпѕ felѕ de пїatpъ. [de ѕnde

Φελλώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ (ѕшорѕ ка) плѕta.

Φελόνης, ου (ὁ), înd: în локѕ de φαινόλης.

Φελόνιον (τὸ), dim: ал лѕї φελόνης; (Бis:) [de aчi] felonѕ, ѕпѕ felѕ de sfitъ.

Φελὸς (ὁ), Φέλα.

Φέναγμα (τὸ), = Φενάκισμα.

Φενάκη (ἡ), пеpѕкъ [алt: πηνίκη] [de ѕnde

Φενακία (ἡ), =Φενακισμός. [шi

Φενακίζω, вiit: -ίσω, (fir:) amъцeskѕ, ѕмвлѕ sъ înшелѕ. [шi

Φενακικὸς, ἡ, ὸν, глs: în локѕ de φενακιστικός. [φενάκη].

Φενάκισμα (τὸ), amъцiтѕpъ, înшелъtopie, вiклеaпъ faптъ. [шi

Φενακισμὸς (ὁ), amъцipe, înшеларe. [шi

Φενακιστὴς, οῦ (ὁ), amъцitopѕ, вiклeпitopѕ, =Φέναξ. [φενακίζω]. [de ѕnde

Φενακιστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatiкѕ, saѕ folositopѕ ла amъцipe saѕ вiклeпipe. [de ѕnde

Φενακιστικῶς, adв: în кinѕ amъцitopѕ, вiклeaпѕ.

Φενακόμαντις, εως (ὁ, ἡ), [φέναξ. μάντις] amъцitopѕ пpeгiчitopѕ, пpoopoкѕ minчinosѕ.

Φέναξ, ακος (ὁ), înшелъtopѕ, amъцitopѕ, mapлataпѕ. [φενάκη].

Φενόλης, ου (ὁ), =Φαινόλης.

Φένω, neintp: temat: ал лѕї πεφνεῖν, шi пpim: ал лѕї φόνος, omopѕ.

Φερανθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: пpodѕкъtopѕ de flopї. [φέρω, ἄνθος].

Φέρασπις, ιδος (ὁ, ἡ), пѕptъtopѕ de пaвъзъ, pesвoitopѕ. [φέρω, ἀσπίς].

Φεραυγὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: adѕкъtopѕ de лѕminъ. [φέρω, αὐγή].

Φέρβω, (прел: ἔφερβον, tpe: de кѕ: πέφορβα) пъшпezѕ, пѕtpeskѕ; (шi miж:) mъ хрънeskѕ. "Φέρβομαι νόον». Pind: (шi stpъm:) «Φερβόμενοι σοφίαν». Eѕp:

Φέρε, (пpinч:) a 2: peps: de пopѕпч: ал лѕї φέρω. || (ка adв: saѕ aкламt: îndemп: se акоapdъ кѕ sѕп: de 1: peps:) aї sъ... «Τοῖσι φέρε δῶ». Apstf: (кѕ inf:) «Φέρ' εἰπεῖν». (шi eл:) «Φέρε. «Φέρε γάρ». Лкs: sъ sѕпosъmѕ, spe eksem:, de пildъ. «Φέρε γάρ, εἴ τις εἰς τὸ Μητρῷον ἐλθών». Dm:

Φερεαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: =Φεραυγής.

Φερέβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), poet: пpodѕкъtopѕ de stpѕгѕpї. [φέρω, βότρυς].

Φερέγγυος (ὁ, ἡ), кeзъшѕitopѕ, siгѕpѕ; (кѕ цen: saѕ inf:) капавiлѕ, destoїnikѕ, (алt:) ἐχέγγυος. «Τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος». Sof: «Αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυός εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχεῖν». Ep: «Οὐκ ἔστι λιμὴν φερέγγυος διασῶσαι τὰς νέας». Ep: (шi кѕ ак: кѕ пpeп:). «Φερεγγυώτατος πρὸς τὰ δεινά». Tѕч: «Τὸ φερέγγυον τῆς μορφῆς». Ios: siгѕpъ asemъпъtate a fiгѕpeї. [φέρω, ἐγγύη].

Φερεγλαγὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [φέρω, γλάγος] пpodѕкъtopѕ, dъtъtopѕ de лapte.

Φερέδειπνος (ὁ, ἡ), dъtъtopѕ de чinъ. [φέρω, δεῖπνον].

Φερέζυγος (ὁ, ἡ), поеt: пѕрtѣtорѕ de жѕгѕ, înжѕgatѕ. [φέρω, ζυγός].

Φερέζωος (ὁ, ἡ), noet: dѣtѣtорѕ de вїаџѣ,=Φερέσβιος. [φέρω, ζωή].

Φερέκακος (ὁ, ἡ), adѕкѣtорѕ, saѕ рѣвdѣtорѕ de реле. [φέρω, κακόν].

Φερέκαρπος (ὁ, ἡ), noet: = Καρποφόρος, продѕкѣtорѕ de poade. [φέρω, καρπός].

Φερεμμελίας, ου (ὁ, ἡ), noet: [φέρω, μελία] пѕрtѣtорѕ de ланче, saѕ sѕліџѣ, оstашѕ.

Φερένικος (ὁ, ἡ), noet:=Νικηφόρος, пѕрtѣtорѕ, saѕ adѕкѣtорѕ de вірѕinџѣ. [φέρω, νίκη].

Φερέοικος (ὁ, ἡ), noet: пѕрtѣtорѕ (пе sine) de каsа sа (ка мелкѕл, saѕ вроаsка џеstоasѣ). 2) (despre конвіеџѕіре in кѣsnічіе) adѕкѣtорѕ de zestре, saѕ џііtорѕ de касѣ. «Ἀνὴρ (Συζυγία) — ». Пon: [φέρω, οἶκος].

Φερέπολις, ιος (ὁ, ἡ), [φέρω, πόλις] noet: џііtорѕ, saѕ konsерvѣtорѕ de орашѕ.

Φερεπονία (ἡ), рѣвdаре (ші noet: adѕчере) de оstенелї, saѕ sѕferinџе, tікѣлошії, ші чл: [din

Φερέπονος (ὁ, ἡ), рѣвdѣtорѕ (ші noet: adѕкѣtорѕ) de оstенелї, saѕ sѕferinџе, tікѣлошії, ші чл: [φέρω, πόνος].

Φερέπτερος, ші Φερεπτέρυγος (ὁ, ἡ), пѕрtѣtорѕ de пене, saѕ арiпе, înаріпаtѕ. «Ὀϊστὸς —». Оп: [φέρω, πτερὸν, ші πτέρυξ].

Φερεπτέρυξ, υγος (ὁ ἡ), =Φερεπτέρυγος.

Φερέπτολις (ὁ, ἡ), noet: = Φερέπολις.

Φερεσανθής, έος (ὁ, ἡ), noet: = Φερανθής, saѕ Εὐανθής.

Φερέσβιος (ὁ, ἡ), noet: [φέρω, βίος] dѣtѣtорѕ de віаџѣ, saѕ de tреввінчоаsеле віеџеї. «Στάχυς («Γαῖα) —». Esхл: Es:

Φέρεσκε, noet: în локѕ de ἔφερε, а 3: sінг: пеps: de пред: ал лѕї φέρω

Φερεσσακής, έος (ὁ, ἡ) noet: = Φέρασπις. [φέρω, σάκος].

Φερεσσίπονος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de φερέπονος.

Φερεστάφυλος (ὁ, ἡ) noet: продѕкѣtорѕ de stрѕгѕрї. [φέρω, σταφυλή].

Φερέσταχυς, υος (ὁ, ἡ), noet: = Σταχυοφόρος. [φέρω, στάχυς].

Φερέστερος, α, ον, noet: în локѕ de φέρτερος.

Φερετρεύω, віit: -εύσω, dѕкѕ, (transпорtѕ, ші пas: мѣ transпорtѕ) пе кочіе, saѕ паtѕ пѕрtѣреџѕ. «Τρόπαιον φερετρευόμενον».Пл: trofeѕ пѕрtаtѕ кѕ помпѣ în опоаpea лѕї Жое... [ші

Φερέτριος (ὁ), enit: Жое ла Ромаnї. [din

Φέρετρον (τὸ), [φέρω]=Φορεῖον, паtѕ пѕрtѣреџѕ.

Φέριστος, η, ον, noet:=Φέρτατος, foarte алеsѕ, saѕ вѕпѕ. «Ὦ φέριστε». Пдt: = Ὦ λῷστε.

Φέρμα (τὸ), noet: fѣtѕ, прѕпкѕ пѕрtаtѕ în пînтече. [φέρω].

Φέρμιον (τὸ), = Φερνίον.

Φερνή (ἡ), [φέρω] zestre (adѕsѣ de мѕіере вѣрваtѕлѕї). "Πολέμου—„. Еѕр: прѣzіле. «Θεραποντὶς — ». Esхл: sлѕжnікѣ (роавѣ) daтѣ în кіпѕ de zestре міреsеї. [de ѕndе

Φερνίζω, віit: ίσω, Skр: înzestrezѕ. [ші

Φερνίον (τὸ), кошчорѕ; (partік) кошѕлеџѕ de пеште (везї ші φορμός).

Φερνοφόρος (ὁ, ἡ), adѕкѣtорѕ de zestре (пріпч: γυνή, мѕіере). [φερνή, φέρω].

Φέροικος (ὁ, ἡ) =Φερέοικος.

Φερόλβιος (ὁ, ἡ), noet: adѕкѣtорѕ de вогѣџіе, saѕ норочіре. [φέρω, ὄλβος].

Φέροπλος (ὁ, ἡ), пѕрtѣtорѕ de арме. [φέρω, ὅπλον].

Φερσέφασσα (-ττα), ші Φερσεφόνη (ἡ),= Περσεφόνη. [de ѕndе

Φερσεφάττιον (τὸ), =Περσεφόνειον, templѕ ал Персеfонеї.

Φερτάζω, в: -άσω, adѕкѕ adesea. [φερτός].

Φέρτατος, η, ον, noet: sѕпрл: (перrл:) ал лѕї ἀγαθὸς, (пріпч:) foarte віteazѕ, saѕ tаре; (în џеп:) foarte вѕпѕ, маї пресѕs (în ор че). (dѕпе zіч: sѕпрл: ал лѕї φερτὸς).

Φέρτε, noet: (în sinк:) în локѕ de φέρετε, а 2: îm: пеps: de порѕпч: ал лѕї φέρω.

Φέρτερος, α, ον, компар: (перrл:) ал лѕї ἀγαθὸς, (пріпч:) маї віteazѕ, маї вравѕ, маї tаре; (în џеп:) маї вѕпѕ (în ор че). (dѕпе zіч: компар: ал лѕї...

Φερτὸς, ἡ, ὸν, de dѕs, de кѣраt, de înкѣркаt; (fіг:) de sѕferіt. [ші

Φέρτρον (τὸ), noet: (în sinк:) în локѕ de φέρετρον. [din

Φέρω, віit: -οἴσω, ші οἴσομαι, (пех: ἤνεγκα, ші 2: ἤνεγκον întрев: ла inf: ші partч:, tре: de кѕ: ἐνήνοχα, ші пas: ἐνήνεγμαι, пех: пas: ἠνέχθην, ші віit: ἐνεχθήσομαι, ші οἰσθήσομαι, ші поsіt: οἰστέον) ардікѕ, џіѕ; (de ѕndе fіг:) равdѕ, sѕferѕ, џіѕ înпротівѣ. «Ἐν χερσὶ φέρει στάχυν». Ар: «Οὐ δύναμαι τὴν αἶγα φέρειν, ἐπὶ μοι θέτε τὸν βοῦν». Пров: (ші despre мѕіере însѣрчіnаtѣ) «Ὃν τινα γαστέρι μήτηρ φέρει». Іл: Z. (ші fіг:) «Οὐ παντὸς σώματός ἐστι πολὺν ἄκρατον ἐνεγκεῖν».

Лкs: a dȣче ла mȣлtȣ̆ вinȣ̆. «Ἡ πορθουμένη χώρα οὐκ ἂν δύναιτο πολὺν χρόνον στράτευμα φέρειν». Ksn: «Οὐρανὸν ἄστρα φέροντα». Ткр: «Πολὺν φέρων (se înц: διὰ γλώσσης) τὸν Φίλιππον», Esx: лъȣdînd de mape omȣ̆. (ші fir:) «Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα». Ткр: (ші кȣ adк:) «Βαρέως («Χαλεπῶς, saȣ̆ din ппоt: «Κούφως, «Ῥᾳδίως, ші чл:) φέρειν τι, saȣ̆ (ел:) ἐπί τινι, saȣ̆ (simп:) τινί. Ksn: Ep: =Δυσφορεῖν, saȣ̆ Ἀδιαφορεῖν. «Χαλεπῶς ἔφερον τῷ πολέμῳ». Ksn: "Βαρέως φέρων τῇ ἀτιμίᾳ,,. Ksn: "Τὴν χαλεπότητά σου καὶ φέρω καὶ οἴσω φιλικῶς». Ksn: 2) карȣ̆, tpansпоptȣ̆, dȣкȣ̆ (пpinч: чева neînsȣfл:) tîpъsкȣ̆, dȣкȣ̆ de вале; (ші пas; saȣ̆ miж:) mъ pъtъчesкȣ̆, mъ tîpъsкȣ̆ înкоачї ші 'nколо, saȣ̆ op кȣm s'o întîmпла, saȣ̆ fъpъ воїea mea; (în a tpeїa пеps:) ȣmвлȣ dîn mînъ în mînъ, saȣ̆ din гȣpъ in гȣpъ. «Ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον». Od: Δ. (de ȣnde) «Ἄγω καὶ φέρω». Ksn: ші чл: жъfȣїesкȣ̆, пpadȣ̆. (ші fъpъ ἄγω) «Ἔφερον ἀλλήλους». Тȣч: (вezї ші ἄγω). (їap dinпpot:) «Πάντες ὑπήντων αὐτῷ φέροντες καί ἄγοντες, εἴ τι ἕκαστος ἄξιον εἶχε». Ksn: «Φέρτε ὕδωρ». Iл: Σ. «Οἶσε θέειον, οἶσε δέ μοι πῦρ,,. Od: X. «Ἐμοὶ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην». Apstf: "Ἔνθεν ὕδωρ ποτὶ ἄστυ φέρεσκον,,. Od: K. «Ἵπποι ὠκύποδες φέρον ἅρμα». Om: «Ἵπποι, οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν». Om: «Πάντη ὅσσε φέρων». Ткр: «Ἀγγελίην τινά τοι ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς». Iл: O. «Ψῆφον φέρειν». = Ψηφηφορεῖν. «Εἰ μὲν ψευδὲς, αὖραι φέροιεν». Грг: (ші miж:) «Ἐπεὸν φακέλους ῥάβδων ἐνείκωνται». Ep: «Ὅσα ἠνέγκω, πάντα εἰς τὸ κοινὸν κατέθηκας». Ksn: (ші înпpeȣnъ кȣ δίδωμι des кam de пpisosȣ̆). «Δοῦναί τινί τι φέρειν, saȣ̆ φέρεσθαι». Om: ‖ (mi пas:). «Τὸν λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι». Iл: Φ. «Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην». Iл: A. «Εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν φέρεται». Esx: se aплеакъ. «Ἰθύς φέρεται». Om: «Ὁμόσε τινι φέρεσθαι». Ksn: a пъвълi. «Τούτων ὀλιγώρως ἔχειν, καὶ ἐᾷν φέρεσθαι„. Dm: (Fpanц:) laisser aller. «Φερόμενοι ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Αἰγηνήτας». Ep: «Αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἔξω φερόμενον τῶν καιρῶν». Isкp: еші̆nd din sȣвїекtȣ̆, aвъtîndȣ mъ. (ші în a 3: пеps:) «Φέρεται αὐτοῦ βιβλίον». Лpt: (ші кȣ inf:) «Τοιόνδε φέρεται πρῆγμα γίνεσθαι». Ep: se ziче. (de ȣnde în паptч:) «Τὰ φερόμενα». Лкs: челе че se ziк. ‖ (ші паptч:) "Φέρων, ουσα, ον, însemneazъ dȣпе ȣniї de sine воinцъ, saȣ̆ непpeкinzȣipe întp' o fantъ; saȣ̆ (simп:) înteцeшte tnsemnapea вepвȣлȣї. «Οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι,,. Om: 'Ї aȣ̆ лȣat, ші s' aȣ̆ dȣs. "Θηβαίοις φέρων ἑαυτὸν ὑπέθηκε,,. Dm: s' a dȣs ші s'a sȣпȣs. «Εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα». Esx: 'ле a fъкȣt a ажȣпцe. "Φέρουσα ἐνέβαλε νηΐ φιλίῃ,,. Ep: meprînd a пъвълit asȣпpa.. ‖ (поpȣпч:) Φέρε, în локȣ̆ de adв: îndemnъt: (вezї aчeasta ла локȣл sъȣ̆). 3) (паptiк:) adȣкȣ̆ кa dapȣ̆, ofepȣ̆, saȣ̆ кa tpiвȣtȣ̆, кontpiвȣїesкȣ̆; (de ȣnde în цen:) плъtesкȣ̆; (ші miж: saȣ̆ пas:) mъ плъtesкȣ̆. «Δῶρά τοι ἦλθον ταῦτα φέρων». Ткр: "Δέξαι ἄποινα, τά τοι φέρομεν,,. Iл: Ω. "Ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς φέρειν, ἃ ἂν ἐργάσωνται, καὶ τελεῖν εἰς τὰς αὐτῶν ἐπιθυμίας,,. Ksn: «Μισθὸν φέρω (ші miж: φέρομαι),,. Apstf: Ksn: =Μισθοφορῶ. 4) adȣкȣ̆ ла miжлокȣ̆, пpoпȣїȣ̆, înfъцішezȣ̆; (de ȣnde) daȣ̆. "Μάρτυρας—,,. Dm: "Χορηγὸν φέρειν τινα,,. Dm: a пpoпȣпe. «Παραδείγματα φέρειν,,. Apst: 5) podesкȣ̆, пpodȣкȣ̆; (simпл:) isвȣtesкȣ̆ în чeвa (пpoп: ші fir:). "Φέρησι δὲ γαῖα πυροὺς καὶ κριθὰς,,. Od: T. "Πλεῖστα φέρει γαῖα φάρμακα ἐσθλὰ καὶ λυγρά». Od: Δ. "Ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν οἶνον,,. Od: Y. "Ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι». Ткр: "Ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκει,,. Ткр: (ші aвs: кȣ dat: пepiп:) "Ἡ γῆ σοι ἔφερε,,. Ep: "Οὐκ ἐπιμελεῖται, ὅπως αἱ ἄμπελοι φέρωσιν αὐτῷ». Ksn: (de ȣnde fir:) «Ἐνεγκοῦσα, (ші miж:) «Ἐνεγκαμένη„. patpia. 5) (în цen:) faкȣ̆, adȣкȣ̆, пpiчinȣїesкȣ̆. «Τῶ θέρεος, ὅτε τἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς,,. Ткр: "Χάριν ("Πόλεμον) φέρειν τινί». Om: "Κέρκος, ὅτε φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,,. Iл: P. "Ἃ βλάβην φέρει αὐτῷ καὶ τῷ οἴκῳ». Ksn: "Ὅσα αἰσχύνην φέρει,,. Ep: "Φέροντός τι καὶ δόξης τούτου τοῦ ἔργου». Тȣч: «Ἦδ' ἡμέρ αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει». Sof: 7) (ел: кȣ aк: кȣ пpeп:) dȣкȣ̆, кълъȣzezȣ̆; (despre локȣ̆) sîntȣ̆ пȣsȣ̆ (въzȣ̆) кътpe; (de ȣnde fir:) пpiвesкȣ̆, saȣ̆ кontpiвȣїesкȣ̆ ла..; mъ dedȣкȣ̆, saȣ̆ ажȣпгȣ̆ ла.; (пpin întind:) însemnezȣ̆, пpeвestesкȣ̆. «Ὁδὸν φέρουσαν εἰς..». Ep: «Τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν». Dm: «Ἀπὸ τοῦ Ἴστρου τὰ κατύπερθε ἐς τὴν μεσόγαιαν φέροντα». Ep: «Ἐπεκράτεον δὲ ὁ μὲν τῶν πρὸς βορῆν ἄνεμον ἐχόντων πάντων, οἱ δὲ τῶν πρὸς νότον καὶ μεσημβρίην φερόντων». Ep: (ші fir:) «Τὰ ἴχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέρει». Antf: «Οὐκ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' ἐς μέγιστον». Sof: «Μέγα φέρειν πρός τι». Плt: a кontpiвȣi пpea mȣлt. «Ἐπ' ἀμφότερα τοι φέρει ταῦτα

ποιέειν». Ep: folosewte. (wi miж:) «Ταῦτα ἐπὶ σμικρὸν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου». Ep: kontpiвsiaš. «Τὰ εἰς ἄκεσιν (εὐδαιμονίαν) φέροντα». Ep: Плt: kape kontpiвsiesk. «Εἰς αἰσχύνην φέρει». Ep: «Τῶν πλέυνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον». Ep: Tвч: ажsнцеaš ла aчееawi, se înвoiaš. «Πλέον ἔφερὲν οἱ ἡ γνώμη». Ep: se апleка maĭ msлt. «Ἐγένετο οἷόν τε αὐτῷ ἡ γνώμη ἔφερε». Ep: прекsm îwĭ dedese пъpepea. "Ὧν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν„. Ep: epa în faвoapea вътълii. «Ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε». Ep: epa, чеpea. «Ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν»; Ep: че însemneazъ? «Ἐχρήσθη αὐτοῖσι χρηστήριον, τὸ μὲν εἰς αὐτοὺς φέρον, τὸ δὲ...». Ep: пpiвind. «Τέρατα εἰς τοῦτο αὐτῷ φέροντα». D: Kas: «Τῶν ἱερῶν νίκην φερόντων». Лкs: пpeвestind. «Ἐφ' ὃ φέρει τοὔνομα τούτων». Apst: snde mepце, se dedsче, (Fpanц:) fait allusion. (de snde || în пapтч:) "Τὸ φέρον». mepsкл пopoкsлsĭ (лsкpspiлop, înпpeжspъpiлop), saš spsita. «Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς χρὴ φέρειν». Sof: op че вine de ла Dsmnezeš. «Εἰ τὸ φέρον σὲ φέρει, φέρε καὶ φέρου». Гnm: 8) iaš; (пaptik:) iaš кa пpemiš, saš пpsdъ, kîwtirš, doвîndeskš. «Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελών». Iл: A. «Μικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δὲ ἔτι μεῖον φέροντα». Sof: «Φέρει δ' ἔναρα βροτόεντα κτείνας δήϊον ἄνδρα». Iл: Z. (wi maĭ des: miж:). «Πόθεν οἴσεται, ἀθρεῖ, ἄργυρον». Tкp: «Ἄεθλον φέρεσθαι». Om: " Ἤ κε φέρησι κράτος, ἤ κε φεροίμην». Iл: N. Σ. «Νῦν δὴ ἔολπα οἴσεσθαι μέγα κῦδος». Iл X. «Ὁπότερος ἂν ᾖ βελτίων, τοῦτον καὶ πλεῖον φέρεσθαι τούτου τοῦ ἀγαθοῦ». Ksn: «Οὗτος παρ' ἐμοὶ δίκαιος τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεσθαι». Ksn: (wi кs цen: кs пpeп:). «Φέρεσθαί τι παρά τινος.» Ep: «Τοῦ κεν δὴ παρ' δῶρα φέροιο„. Iл: Δ. «Οὗτος ἀοιδῶν ἄριστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν». Tкp: «Ἴδια κέρδεα προσδεκόμενοι παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι». Ep: (wi fir:) "Τὰ πρῶτα ("Οὐ τὰ δεύτερα) φέρεσθαι παρά τινι». Лвч: Ep: = Πρωτεύειν. "Μέγα φέρεσθαι». Пind: = Ἰσχύειν. "Μεῖόν τινος φέρεσθαι». Ap: = Μειονεκτεῖν. (wi despre лsкp:) «Τὸ πᾶν ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσιν αἱ νῆες». Ep: " Ἀγὼν ὁ τὸ πᾶν φέρων„ Ep: 2) (miж: кs adв: пaptik:) mъ aflъ în oape kape stape· "Εὖ (saš dinпpot: «Κακῶς, «Πονήρως) φέρομαι„. Ksn: sîntš în flоapea mea, iss8teskš, mepгš вine. (wi dinпpot:). «Εὖ φερομένης τῆς γεωργίας. Ksn: «Εὖ φερόμενον παρ' αὐτοῖς κατὰ τὴν προτέραν ναυαρχίαν». Ksn:

Φερωνυμέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, пoptš пsmeлe пotpiвitš кs лsкpsл, de ла kape mъ пpensmeskš. [wi

Φερωνυμία (ἡ), пsptape de пsme пotpiвitš кs лsкpsл. [din

Φερώνυμος (ὁ, ἡ), пsptъtopš de пsme пotpiвitš кs лsкpsл, de ла kape îwĭ ape пpensmipea (kape este wi лsкps wi пsme). «Λύχνις... λύχνοιο φερώνυμος„. Non: (вezĭ wi ἐπώνυμος). [φέρω, ὄνομα]. [de snde

Φερωνύμως, adв: кs пsme пotpiвitš кs лsкpsл.

Φεῦ, [φῦ] adв: esклam: saš вътътъ: saš mipъt: «Φεῦ τοῦ ἀνδρός»! Ksn: пъкatš de omš! «Φεῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου μηδίζουσιν ἡμῖν οἱ Λάκωνες„! Пл: вaĭ de ..! «Φεῦ τοῦ κάλλους»!=Βαβαί, o! че фpsmsseцe! «Φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιούτου ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ»! Sof: o! че вskspie!

Φευγέμεν, пoet: în лoкš de φεύγειν, inf:, wi

Φεύγεσκεν, пoet: în лoкš de ἔφευγε, a 3: îm: пeps: de пpeл: aл лsĭ φεύγω.

Φεύγυδρος (ὁ, ἡ), [φεύγω, ὕδωρ] = Ὑδροφόβος, kape fsцe (se fepewte) de aпъ.

Φεύγω, [φέβομαι] вiit: -φεύξομαι, wi φευξοῦμαι, (пeх: ἔφυγον, tpe: de кs: πέφευγα, wi пas: πέφυγμαι, mi пosit: φευκτέον) [de aчi] fsгš; (пpin întind:) skaпš кs fsгъ; mъ fepeskš, mъ aпъpš; mъ лепъdš. «Φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων». Om: «Λαθὼν φύλακας φεῦγον». Iл I. "Φεῦγεν πεφοβημένος». Tкp: «Φεύγεις, ὥσπερ ὄϊς λύκον ἀθρήσασα». Tкp: «Τί τὸν φεύγοντα διώκεις„; Tкp: « Ὤχετο φεύγων». Tкp: (wi кs aк: eл:). «Σπήλυγγα φυγὼν Κύκλωπος». Tкp: «Ὅσοι φύγον ὄλεθρον ». Лкs: «Πόλεμον πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν». Od: A. «Οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα». Tкp: «Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν». Om: «Οὐκ ἔφυγε τὴν ἐλπίδα σαίνουσαν„. Пл: «Βέλτερον, ὃς φεύγων προσφύγῃ κακόν, ἠὲ ἀλώῃ». Iл: Z. «Ὅς ἂν φεύγων καταφύγῃ ἐς τούτους». Ep: (wi despre пeînsфл:) «Ἡνίοχον φύγον ἡνία». Iл: Ψ· 'I aš skъпat din miînĭ. (wi кs doĭ aк:) «Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων»; Om: (wi кs цen: pap eл: de пpeп:) "Τῆς νόσου πεφευγέναι». Sof: «Πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων». Od: A. iss8вitš; (wi кs пpeп:) «Ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς». Tкp: (wi пas:) «Ἰχθύες ὑπὸ δελφῖνος φεύγοντες„. Iл: Φ. (wi fir:) «Ὁ χρόνος ἄνυτο φεύγων». Tкp: (wi кs inf:) "Ξενικοῖσι νομαίοισι αἰνῶς χρᾶσθαι φεύγουσι». Ep: 2:) (înпpesnъ wi fъpъ τὴν πατρίδα, saš ἐκ τῆς πατρίδος) sîntš (saš mъ osîndeskš a fi) eкsпatpiatš. «Φεύγω, ἐπεὶ

υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος». Iл: Ν. «Καὶ γάρ τις, φῶτα κατακτείνας, φεύγει προλιπὼν πατρίδα γαῖαν». Od: Ψ. «Φεύγειν οἴκοθεν». Ksn: «Φεύγειν ἐφ' αἵματι (ἐπὶ προδοσίᾳ)». Лкs: шi кȣ ɥen: кȣ пpeп: кa пas:). «Ἔφυγον ὑπὸ τοῦ δήμου„ Ep: Ksn: (шi кȣ aк: modif:) «Ἀειφυγίαν φεύγειν». Плt: a se eksпatpia пe toatъ viaцa. (шi avsoл:) «Οἱ φεύγοντες». Ksn: eksпatpiaцiĭ, saȣ fȣгapiĭ. 3) fiг: înпpeȣпъ шi fъpъ δίκην) sîntȣ пîpîtȣ, saȣ tpasȣ în жȣdikatъ "Φεύγεις δὲ τὴν δίκην, ἢ διώκεις»; Плt: «Πέντε ταλάντων δίκην φεύγειν» Iskp: «Φεύγοντα ταύτην τὴν αἰτίην„. Ep: "Πολλάκις μὲν φυγών, μηδέποτε δὲ ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν„. Dm: (шi кȣ ɥen:) «Φεύγειν (se înц: δίκην) φόνου (ξενίας, шi чл:)». Plp: a se пîpî пentpȣ... (шi кȣ пpeп: кa пas:) "Φεύγει ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην. Dm:

Φεύζω, biit: φεύξω, noet: mъ жълeskȣ stipirînd [φεῦ, φεῦ!], mъ vaitȣ.

Φευκταῖος, α, ον, вpednikȣ de a fȣцi, a se апъpa чineвa de dînsȣл. [шi

Φευκτέος, α, ον, nosit: aл лȣĭ [φεύγω], кape tpeвȣie a fȣцi, saȣ a se eksiлa.

Φευκτιάω -ῶ, biit: -άσω, sîntȣ dispȣsȣ, aплekatȣ лa fȣгъ. [шi

Φευκτικός, ή, όν, лesпiчiosȣ, îndemînatikȣ лa fȣгъ. [din

Φευκτός, ή, όν, de кape fȣцe, saȣ tpeвȣie sъ fȣгъ чineвa. [φεύγω].

Φευξείω, (fъpъ biit.) шi Φευξιάω -ῶ,= Φευκτιάω. [шi

Φεύξιμος, η saȣ ος, ον, = Φύξιμος. [din

Φεῦξις, εως (ή),=Φύξις. [φεύγω].

Φέψαλος (ό), skînteie (пpoп: шi fiг:). «Οὐδὲ φεψάλυξ καταλέλειπται». Apstf: пiчĭ ȣpmъ, (dȣпe ziч:) пiчĭ o skînteie mъкap de aцîцat. [de ȣnde

Φεψαλόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: apzȣ de totȣ, пpefaкȣ în чeпȣшъ.

Φεψάλυξ, υγος (ή), noet: шi Φέψελος (ό), Глs: în лoкȣ de φέψαλος.

Φέως, ω (ό), ȣпȣ feлȣ de плaпtъ (spinoasъ). (vezĭ шi φλέως).

Φῆ, eпкл: noet: în лoкȣ de φησί, a 3: sinг: neps: de пpez:, шi

Φῆ, noet: în лoкȣ de ἔφη, a 3: sinг: neps: de пpeл: aл xot:, шi

Φῇ, a 3: sinг: neps: de пex: 2: de sȣп: aл лȣĭ φημί.

Φῆ, saȣ Φὴ, [ᾗ, πῇ] noet: (papȣ) în лoкȣ de ὡς, пpeкȣm.

Φηγινέος -οῦς, έη -ῆ, έον -οῦν, noet: în лoкȣ de...

Φήγινος, η, ον, fъкȣtȣ din лemпȣ de farȣ. [din

Φηγός (ή), ȣпȣ feлȣ de кoпaчiȣ, [de aчi] farȣ.

Φηγότευκτος (ό, ή), [φηγός, τεύχω] fъкȣtȣ din лemпȣ de farȣ.

Φηγών ῶνος (ό), fъцiшȣ, saȣ пъdȣpe de faцĭ. [φηγός].

Φήη, noet: Ion: în лoкȣ de φῇ, sȣп: aл лȣĭ φημί

Φηληκίζω, biit: -ίσω,=Φηλόω.

Φηληκόθρεπτος (ό, ή), xpъпitȣ кȣ smokine пekoapte. [φήληξ, τρέφω].

Φήληξ, ηκος (ό), [φηλός] smokinъ кpȣdъ, чe лa vedepe seamъпъ a кoaptъ.

Φηλήτης, ου saȣ οῦ (ό), amъцitopȣ, viклeaпȣ; xoцȣ. [din

Φηλός, ή, όν, saȣ Φῆλος (ό, ή), amъцitopȣ, viклeaпȣ. [σφάλλω]. [de ȣnde

Φηλόω -ῶ, biit: -άσω, amъцeskȣ. [de ȣnde

Φήλωμα (τὸ), înшeлъчiȣпe, amъцitȣpъ.

Φήλωσις, εως (ή), amъцipe.

Φήμη (ή), (în ɥen:) вopвъ pesпînditъ, шtipe întinsъ, saȣ [de aчi] famъ; (paptiк:) глasȣ пpevestitopȣ, aȣгȣpȣ, пpeziчepe, пpoopoчie (vezĭ шi κληδών, шi ὀμφή); (maĭ des) oвшteaskъ пъpepe, pepȣtaцie, пȣme (чe ape чineвa în лȣme). [din

Φημί, biit: -φήσω, (пex: ἔφην, saȣ ἔφησα, шi mij: ἐφάμην, de ȣnde paptич: φάμενος, шi inf: noet: φάσθαι) (în ɥen:) zikȣ da, mъ învoieskȣ лa чeвa, afipmȣ; saȣ zikȣ în mintea mea, гîndeskȣ, sȣпosezȣ; (ȣпe-opĭ) fъгъdȣieskȣ. «Ἔφασαν ταῦτα ποιήσειν». Ksn: «Χρυσὸν εἴφ', ὅς μιν κτάνῃ». Eȣp: a vestit fъгъdȣind. «Φήμ' ἐγώ». Fp: da, mъ învoieskȣ. «Ἄν τε ἐγὼ φῶ, ἄν τε μή». Лкs: «Φασὶ κατανεύουσι γάρ». Apstf: «Τὸν τίνα φῄς»; Apstf: «Ἔφη λέγων». Apstf: «Ὡς φασι, (saȣ simп:) «Φασί». zik, saȣ se ziчe în лȣme. «Οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι». As: în лoкȣ de ἔφασαν οὐκ ἐπιτρέψαι, «Ἐὰν μή τις φῇ ποιεῖν» Dm: în лoкȣ de ἐὰν τις φῇ μὴ ποιεῖν. «Οὐκ ἔφη αὐτός, ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν». Tȣч: «Ἢ φῄς, ὡς шi чл:». Om: гîndeшtĭ. «Φαίης κεν». Om: aĭ ziчe, aĭ гîndi. "Ἀλίσκεσθαι ἔφασαν τῷ δρόμῳ». Ksn: aȣ гîndit. "Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι». Iл: Α. = Ἰσοφαρίζειν.

Φημίζω, biit: -ίσω, noet: zikȣ, spȣiȣ, eksпpimȣ, pesпîndeskȣ вopвъ, vesteskȣ, пȣmeskȣ. «Συντόμως ἐφημίσω». Eskл: aĭ eksпpimat. [din

Φῆμις, ιος (ή), noet: în лoкȣ de φήμη, вopвъ pesпînditъ, saȣ вopвipe fъкȣtъ în

adȣnape de maĭ mȣлцĭ, obшteaskъ пъpe-pe. «Αἰδομένη δήμοιο φῆμιν„. Od: Π.

Φημισμὸς (ὁ), глs: în лoкȣ de φήμη. [φη μίζω .

Φὴν, noet: în лoкȣ de ἔφην.

Φῆναι, nex: de inf: aл лȣĭ φαίνω.

Φήνη (ἡ), ȣnȣ feлъ de вȣлtȣpȣ, =Γυπαίετος, saȣ 'Αλιαίετος, (Fpanц:) orfraic, вȣлtȣpȣ de mape.

Φὴρ, ηρὸς (ὁ), noet: Eoл: în лoкȣ de θὴρ, [de ȣnde Лat: fera, шi Pom: feapъ; (naptik:) = Κένταυρος. saȣ Σάτυρος [de ȣnde

Φήρεα (τὰ). ȣmflъtȣpeлe rindȣpeлop de-n'înpeжȣpȣл ȣpeкiлop, asemenea кȣ коapneлe Satipiлop. (bezĭ шi σατυρίασις 3).

Φηρίον (τὸ), noet: Eoл: în лoкȣ de θηρίον.

Φηρομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: Eoл: în лoкȣ de θηρομανής, neвȣnȣ (npea iȣвitopȣ) de feape. (enit: aл лȣĭ Dionisȣ). [φὴρ, μαίνομαι].

Φής, noet: în лoкȣ de ἔφης, a 2: sinr: neps: de npeл:, шi

Φῄς (iap nȣ φής), a 2: sinr: neps: de npez· xot:, шi

Φῇς a 2: sinr: neps: de nex: 2: aл sȣn: лȣĭ φημί.

Φῆσθα, noet: Eoл: în лoкȣ de ἔφης, ἔφησθα

Φήτρη (ἡ), Ion: în лoкȣ de φράτρα.

Φθαίρω, biit: -φθαρῶ, Dop: noet: în лoкȣ de φθείρω.

Φθάμενος, η, ον, noet: miж: nex: 2: de naptч:, шi

Φθὰν, noet: Eoл: în лoкȣ de ἔφθησαν, a 3: îm: neps: de nex: aл лȣĭ...

Φθάνω, [în afin: кȣ πτάω =ἵπταμαι] biit: φθήσομαι, шi maĭ noȣ φθάσω, шi Dop: φθάξω, (nex: ἔφθασα, шi Dop: ἔφθαξα, шi 2: ἔφθην, de ȣnde noft: φθαίην, sȣn: φθῶ, inf: φθῆναι, naptч: φθάς, saȣ noet: φθάμενος, tpe: de кȣ: ἔφθακα) aжȣnrȣ (sosesкȣ) ȣndeba maĭ 'nainte deкît aлtȣл, anȣкȣ maĭ 'nainte; (obiч: кȣ naptч: de aлtȣ bepbȣ) faкȣ чeba, saȣ mъ faкȣ maĭ 'nainte (de a se faчe aлtȣ чeba); (sim:) faкȣ maĭ кȣpînd (кȣ aк: . «Τόσον με ἔφθασας, ὅσον ἐγὼ πρὶν τρέχων ἔφθαξα τὸν. .» Tкp: Φθάσας ὁ 'Αθηναίων ἄγγελος τὸν Λακεδαιμονίων. »Ep: anȣкînd maĭ 'nainte bopbipea Лaч: (шi fir:) «Φθάσαντες τὴν δίωξιν». Iiл: npeîntîmpinînd roana «Φθάσας τὸν λογισμὸν». Лкs: maĭ 'nainte de (fȣpъ) a se rîndi. (шi кȣ npen:) "Φθάνει πᾶσαν ἐπ' αἶαν„. Iл: I. "Φθάνειν εἰς πόλιν„. Ksn: (шi aбs:) «Φθάνων, ὅπου τάχους δέοι„. Ksn: «Κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· ἂν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα». Eȣp: (iap maĭ des кȣ naptч: saȣ pap кȣ inf:) "Ἵνα μή τις φθαίη βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθη». Iл: K. ba anȣкa de a 'л лobi maĭ 'nainte. «Ἴωμεν, μη φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι». Od: Ω кa sъ nȣ anȣчe de a tpeчe maĭ 'nainte. (шi maĭ кomnл:) "Ἔφθησαν τὸν χειμῶνα ἀνασπάσαντες τὰς νέας„ Ep: (шi înnpeȣnъ кȣ πρὶν) "Ἔφθη ἀρξάμενος πρὶν οὐτάσαι» Iл: Π. saȣ кȣ ἤ). "Ἔφθης πεζος ἰὼν, ἢ ἐγώ σὺν νηΐ„. Od: Λ. "Φθήσονται τούτοισοι γοῦνα καμόντα, ἢ ὑμῖν„. Iл: Ψ. maĭ 'nainte bop obosi niчoapeлe лop deкît a лe boastpe. "Φθαίητε ἂν πολλάκις ἐξανδραποδισθέντες ἤ τινα πυθέσθαι ἡμέων„. Ep: maĭ 'nainte de a afлa bpe ȣnȣл din noĭ. "Ἔφθη κατακωλυθεὶς„. Ksn: s'a oпpit maĭ 'nainte. "Καθάπερ ἔφθημεν πολλάκις προειρηκότες„. Tmst: (шi кȣ inf: pap "Σπεύδειν, ὅπως φθαίης εἰς ἐκκλησίαν ἐλθεῖν„. Apstf: (шi în naptч: кътpe bepbȣ) "Λέγει «Τρέχε» φθάσας„. Apstf: maĭ în rpabъ. (bezĭ шi ἀνύω 5) "Οὐκ ἄλλος φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται„. Ep: niчĭ ȣnȣл aлtȣл maĭ 'nainte deкît mine, eȣ întîĭȣ. (шi amîndoъ în naptч: . "Φθάσας αὐτὸς αὐτὴν ἁρπάσας καὶ σχὼν γυναῖκα„. Ep: ‖ (naptik: sînt de însemn: fpaseлe înnpeȣnъ кȣ οὐ. A') "Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων„. Ksn: = Λέγε φθάσας, snȣne maĭ кȣpînd. "Οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος„. Dm: în клinъ se ba faчe бȣкъцĭ. B'. "Οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος δουλεῦον„. Dm: neanъpat se ba pobi. (шi кȣ inf:). "Οὐκ ἂν φθάνοιμι εἰπεῖν„. Hлt: nȣ boiȣ лinsi de a... (шi ȣpmînd καὶ) "Οὐκ ἔφθημεν ἐλθόντες, καὶ νόσοις ἐλήφθημεν„. Iiлt: n'am anȣкat bine sъ benim, шi ne am... "Οὐ φθάνω τὸ ἓν νοῆσαι, καὶ τοῖς τρισὶ περιλάμπομαι„. Γpr: n' anȣкȣ a npiчene bine ȣna, шi mъ коnpinde de o datъ стpълȣчipea чeлop tpeĭ..

Φθαρείς, εῖσα, έν, nas: nex: 2 de naptч: aл лȣĭ φθείρω.

Φθάρμα (τὸ), лȣкpȣ stpikatȣ (de лenъdat). [шi

Φθαρτικὸς ἡ, ὸν, чeл кȣ însȣшime, saȣ nȣtepe de a stpiкa. [шi

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, stpikatȣ, saȣ sȣnȣsȣ лa stpiкъчiȣne, stpiкъчiosȣ. [φθείρω].

Φθὰς, ᾶσα, άν, nex: aл 2: de naptч:, шi

Φθάσω, biit: de xot: aл лȣĭ φθάνω.

Φθέγγομαι, [φέγγω, bezĭ φαίνω] biit: φθέγξομαι, tpe: de кȣ: ἔφθεγμαι, ἔφθεγξαι, -εγκται, шi чл:) faкȣ a se aȣzi чeba; (desnpe

*

omȣ) stpirȣ; грътeskȣ, проnȣnцȣ, мъ eкsпpimȣ; (despre ostaшĭ) fakȣ лармъ, saȣ аларmezȣ; (кȣ ак: de пepѕ:) лаȣdȣ. "Ἔφη φωνῆς ἀκούειν, ... εἴρεσθαί τε αὐτόν, ὅ,τι τὸ φθεγγόμενον εἴη τοῦτο,,. Ep: "Φθεγξάμενος ὀλίγῃ ὀπί,,. Od: Ξ. " Τῇ αὐτῇ φωνῇ ἐστὶν ἀνθρώπῳ καὶ αἰδημόνως καὶ θρασέως φθέγγεσθαι,,. Ksn: "Φθεγξεῖταί τι καλὸν (ἡ ἀοιδὸς)». Ткр: ва кînta. "Παλάμαις φθέγγομαι,,. "Eпгр: плеsneskȣ din палме. (шi despre bite) "Αἶς ἐσακούσας ἀπόπροθι νεβρῷ φθεγξαμένας,,. Ткр: "Ὅτεο ἂν ὁ ἵππος πρῶτος φθέγξηται,,. Ep: (шi despre neînsȣfл:) "Βροντὴ δεξιὰ ἐφθέγξατο,,. Ksn: [de ȣnde

Φθεγκτός, ή, όν, eкsпpimatȣ npin глъsȣipe, гръitȣ; глъsȣitopȣ, pesȣnъtopȣ. [шi

Φθέγμα (τὸ), глъsȣitȣpъ, saȣ sȣnetȣ de гласȣ, граiȣ. «Ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι γυναικιεῖς». Apstf; [de ȣnde

Φθεγματικὸς, ή, όν, чел кȣ înѕȣшime de a гръi, saȣ a глъsȣi, глъsȣitopȣ. «Μαντεῖον—» Макѕ:

Φθείμην, εἷο, εἶτο, пas: saȣ miж: nex: 2: de noft: ал лȣĭ φθίνω.

Φθείομεν, poet: în локȣ de φθῶμεν, 1: îm: пepѕ: de nex: 2: de sȣп: ал лȣĭ φθάνω.

Φθεὶρ, φθειρὸς (ὁ), (dat: îm: φθερσὶ) пъdȣкіе. 2) ȣнȣ felȣ de каракатiцъ, че se лinеште пе пeштĭ. 3) poada, saȣ влъstaрȣл брадȣлȣĭ. 4) глѕ: miжлокȣл кîрmeĭ. [φθείρω]. [de ȣnde

Φθειριάζω, biit: -άσω, = Φθειριάω.

Φθειρίασις, εως (ἡ), natima пъdȣкiosȣлȣĭ; (dȣпе Гал:) ȣнȣ felȣ de mъtpeaцъ a цeneлop. [din

Φθειριάω -ῶ, biit: -άσω, amȣ, saȣ fakȣ пъdȣкĭ. 2) пътimeskȣ de боала пъdȣкілор, saȣ de mъtpeaцъ în цене. [шi

Φθειρίζω, biit: -ίσω, пъdȣкiȣ; шi miж: mъ пъdȣкiȣ. [шi

Φθειριακὸς, ή, όν, atinгътopȣ de, saȣ провеnitȣ din пъdȣкĭ. [φθεὶρ].

Φθειριστικὸς, ή, όν, кȣвеnitȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла пъdȣкiepe. «Φθειριστικὴ (se înц: τέχνη)». Плt: îndemînъtate de a пъdȣкiа. [φθειρίζω].

Φθειροκομίδης, ου (ὁ), плinȣ de пъdȣкĭ, пъdȣкiosȣ. [φθεὶρ, κομίζω].

Φθειροκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, ȣчidȣ пъdȣкĭ. [φθεὶρ, κτείνω].

Φθειροποιὸς (ὁ), fъкътopȣ de пъdȣкĭ. 2) =Φθειροφόρος. [φθεὶρ, ποιὸς].

Φθειροτραγέω (-τρωκτέω) -ῶ, biit: -ήσω, [φθεὶρ, τρώγω] mъnînкȣ пъdȣкĭ, saȣ гогошĭ de брадȣ, ad: sîntȣ...

Φθειροφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ de пъdȣкĭ; хръnitȣ кȣ гогошĭ, saȣ влъstape de брадȣ. [φθεὶρ, φάγω].

Φθειροφόρος (ὁ, ἡ), (πίτυς, брадȣ, saȣ молiftȣ) продȣкътopȣ de креце влъstape. [φθεὶρ, φέρω].

Φθείρω, [în afîn: кȣ φθίνω, saȣ τείρω] biit: φθερῶ, (nex: ἔφθειρα, tpe: de кȣ: ἔφθαρκα, шi miж: ἔφθορα, шi пas: ἔφθαρμαι, nex: пas: ἐφθάρθην, шi maĭ des ἐφθάρην, de ȣnde biit: φθαρήσομαι) stpiкȣ; falsifiкȣ; корȣmпȣ; пръпъdeskȣ; (despre колоаре) префакȣ npin amestекаре; (în цен:) префакȣ «Μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες». Od:P. «Φθείρειν τὴν χώραν». «Ksn: a пȣstii. «Φθείρειν κόρην». Лкѕ: a desfeчiopi. «Φθείρειν τὰ πράγματα». Тȣч: «Βαφὴν φθείρειν». Esхл: (шi пas:) «Τὰ μιγνύμενα τῶν χρωμάτων οἱ βαφεῖς φθείρεσθαι ὀνομάζουσι». Пл: «Δυὰς προσθέσει μονάδος εἰς τριάδα φθείρεται». Fiл: se префаче. «Φθείρεσθαι νόσῳ». Тȣч: a se topi. (шi кȣ преп:). «Δεινοί τινὲς εἰσι φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους». Dm: a se demoралиsa în лiпгȣшiрĭ кътре богацĭ. "Αἱ γυναῖκες ἐφθείροντο πρὸς αὐτὸν». Пл: алергаȣ кȣ морала лор пеiре кътре dînsȣл. (порȣнч:). «Φθείρου». (în felȣ de блеstemȣ) пiеĭ, saȣ dȣ te în пеiре. (шi кȣ преп:) «Οὐ φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς οἰκίας;» Лȣч:

Φθειρώδης, εος (ὁ, ἡ), [φθεὶρ] asemenea, saȣ din soiȣл пъdȣкілор; пъdȣкiosȣ.

Φθεῖτο, poet: a 3: sinг: пepѕ: a лȣĭ φθείμην.

Φθείω, poet: în локȣ de φθέω, saȣ φθῶ.

Φθερσίβροτος (ὁ, ἡ), poet: =Φθισίμβροτος. [φθείρω, βροτὸς].

Φθερσιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), пръпъditopȣ de o întpeагъ ценерацiе, saȣ famiлie. [φθείρω, γένος].

Φθέρσω, poet: Eoл: în локȣ de φθερῶ, biit: ал лȣĭ φθείρω.

Φθέω,=Φθίω. 2) poet: Ion: în локȣ de φθῶ, nex: 2: de sȣп:, шi

Φθῇ, poet: în локȣ de ἔφθη, a 3: sinг: пepѕ: de nex: 2: хot: шi

Φθῇ, шi Ion: Φθήῃ, шi Φθῇσι, poet: a 3: sinг: пepѕ: de nex: 2: de sȣп:, шi

Φθήσομαι, biit: de хot: ал лȣĭ φθάνω.

Φθίδιος, α, ον, глѕ: = Φθαρτὸς. [φθίνω].

Φθίμενος, η, ον, în локȣ de ἐφθιμένος, пas: saȣ miж: tpe: de кȣ: de партч: ал лȣĭ φθίνω.

Φθίνα, ης (ἡ), = Ἐρυσίβη. 2) ȣнȣ felȣ de mъsлinъ. 3) =Φθινὰς (боалъ). [φθίνω].

Φθινάζω, biit: -άσω, ==Φθινάω. [din

Φθινὰς, άδος (ἡ), ==Φθίνουσα, чea пe лa sfîpшitš. «Σελήνη—» Лкs: «Ἡμέρα—» чea din deseapъ. 3) (aкt: νόσος, вoaлъ) toni-toape, пpъпъditoape. «Νόσος—». oftika. [φθίνω].

Φθίνασμα (τὸ),==Φθίσις. 2) noet: înпsцi-пape. «Ἡλίου—» Esxл: aпssл. [φθινάζω].

Φθινάω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, пъtimeskš, saš mopš de oftikъ.

Φθινόκαρπος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, καρπὸς] învetatš din podipe.

Φθινόκωλος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, κῶλον] чел кs tonite mъdsлape, кs totsл sлaбš.

Φθινοπωρινὸς, ἡ, όν, tomnatikš. [шi

Φθινοπωρὶς, ίδος (ἡ), noet: în лoкš de φθινοπωρινή. [φθινόπωρον].

Φθινοπωρισμὸς (ὁ), noet: în лoкš de...

Φθινόπωρον (τὸ), [φθίνω, ὀπώρα] toamnъ, (timпš aл aпsлsĭ, întps кape se sfîpшesk poameлe).

Φθινύθεσκε, noet: Ion: în лoкš de ἐφθίνυθε, a 3: sinг: пeps: de пpeл: aл лsĭ ...

Φθινύθω, (fъpъ biit:) în лoкš de φθίνω.

Φθίνυλλα, ης (ἡ), noet: кom: бaбъ sfîpжitъ, tonitъ. [din

Φθίνω, biit: -φθίσω, (pap) în лoкš de φθίω. || (obiч:) în лoкš de φθίομαι, mъ stpikš; mъ вeшtežeskš, mъ toneskš; (în цen:) mъ пpъпъdeskš; (пpin întind:) mъ sfîpшeskš; шъ înпsцinezš. «Φθίνουσι νύκτες τε καί ἤματα». Om: se sfîpшesk. «Μηδέ σοι αἰών φθινέτω,,. Om: пs 'цĭ пpъпъdĭ biaцa. (obiч:) «Μηνὸς φθίνοντος». Om: пe лa sfîpшitsл лsпeĭ. (шi eл:) «Δεκάτη («Ἐννάτη, шi чл:) φθίνοντος». At: a 21: (22, шi шл:) a лsпeĭ. (шi abss:) «Τρισκαιδεκάτη φθινοντος». Sin: a 13: maĭ 'nainte de sfîpшitsл (ad: a 18: a) лsпeĭ. (bezĭ φθίω).

Φθινώδης-εος (ὁ, ἡ), asemenea, saš ss-пssš вoaлeĭ [φθινὰς], oftikosš.

Φθίσα, ης (ἡ), глs: ==Φθίνυλλα.

Φθισήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, ἀνὴρ] пpъпъditopš de oamenĭ. «Πόλεμος—». Om:

Φθίσθαι, noet în лoкš de ἐφθίσθαι, пas: tpe: de кs: de inf: aл лsĭ φθίνω.

Φθισιάω -ῶ, biit: -άσω, пъtimeskš de, saš sîntš ssпssš лa oftikъ, sîntš oftikosš.

Φθισίβροτος (ὁ, ἡ), bezĭ φθισίμβροτος.

Φθισικεύομαι, biit: -εύσομαι, == Φθισιάω. [din

Φθισικὸς, ἡ, όν, aплeкatš, saš kontpibsi-topš лa oftikъ [φθίσις].

Φθισίμβροτος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, βροτὸς] == Φθισήνωρ.

Φθίσις, εως (ἡ), [φθίνω] (în цen:) чea кîte пsцinš пpъпъdipe (înпsцinape); (пap-tik:) oftikъ.

Φθισίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [φθίνω, φρὴν]. stpikъtopš de minte.

Φθῖτο, noet: ==Φθεῖτο.

Φθιτὸς, ἡ, ὸν, noet: [φθίνω] == Φθαρτός, mspitopš; saš moptš. [de snde

Φθιτόω -ῶ, biit: -ώσω, noet: (pap) în лoкš de...

Φθίω, biit: -φθίσω, шi miж: de sine пas: φθίσομαι, (tpe: de кs: ἔφθιμαι, neste-sъв: шi пex: ἐφθίμην, de snde noft: φθίμην, φθῖο, φθῖτο, inf: φθίσθαι, шi пapтч: φθίμενος) noet: în лoкš de φθείρω, stpikš; omopš, пpъпъdeskš. || (шi eл: saš maĭ des miж: de sine пas:) mъ toneskš, mъ вeшteže-skš; mъ tpeкš; mъ înпsцinezš; mъ sfîp-шeskš; mopš, пiepš. «Τῇσι τοκῆας φθῖσαν θεοί, αἱ δ' ἐλίποντο ὀρφαναί». Od: Υ. (шi nest: saš miж: de sine пas:) " Ὡς κε δόλῳ φθίῃς». Od: B. «Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς, ὅς οἱ ἔμελλε φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ». Iл: Ω. «Πρίν κε καί νύξ φθῖτο». Od: K. «Τούςδε δ' ἔα φθινύθειν». Iл: B. лasъ 'ĭ sъ пiapъ. (bezĭ шi φθίνω).

Φθογγάζομαι, biit: -άσομαι, ==Φθέγγομαι.

Φθογγάριον (τὸ), dim: aл лsĭ φθόγγος. 2) snš felš de flsepъtoape.

Φθογγὴ (ἡ), == Φθόγγος. [de snde

Φθογγήεις, εσσα, εν, noet: глъssitopš, ss-пъtopš. [din

Φθόγγος (ὁ), [φθέγγομαι] глassл гpъito-pslsĭ, saš ssnetš de глasš; (гpam:) вoкaлъ.

Φθόη (ἡ), == Φθίσις, oftikъ. [шi

Φθόϊς, ιος (ὁ), шi Φθόϊς, ϊδος (ἡ), snš felš de пpъжitspъ potsndъ de вpînzъ, fъinъ шi miepe. 2) snš felš de кapafъ лatъ шi potsndъ. 3) (med:) xaпš. [φθέω].

Φθοῖς, în kontpaк: în лoкš de φθόεις, nom: saš aк: îm: aл лsĭ φθόϊς.

Φθοΐσκος (ὁ), dim: aл лsĭ φθόϊς (3), xъ-пsлeцš, (aлt:) τροχίσκος.

Φθονερία (ἡ), inbidie, saš пismъ. [din

Φθονερὸς, ὰ, ὸν, inbidiosš, пismaшš; (în Ep:) de пismsit. «Τὸ θεῖον πᾶν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες». Ep: a лe soaptel sînt de пismsit шi пestatopniчe. [φθόνος]. [de snde

Φθονερῶς, adв: кs пismъ.

Φθονέω -ῶ, biit: -ήσω, (кs dat:) пismъ-ĭeskš пe чineвa, saš pîbneskš лa чeвa; (кs цen: înd:) mъ ssпъpš de пismъ a în-пъpъшi de чeвa пe чineвa; (кs inf:) пs ssfepš a se faчe чeвa. «Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ». Es: «Πολιή-

της πολιήτη εὖ πρήσσοντι φθονέει». Ep: (ші кѹ преп:) «Ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ φθονήσονται». Ksn: «Ἐφ' οἷς ἕτεροι ποιήσαντες ἐτιμήθηταν μὴ φθονεῖν». Dm: (ші кѹ џеп: ел: indip:) «Ὦ Κάτων, φθονῶ σοι τοῦ θανάτου» (ші întp' алтъ екчепџіе) «Κυρία γενομένη τοιούτων ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησε τοῖς ἄλλοις». Iskp: нѹ s' a skѹmnit de а ле îппъртъші алтора «Ἐφθόνησάς μοι τοῦ ζωμοῦ». Tfp: te aĭ skѹmnit sъ 'mĭ daĭ ші mie din .. (saѹ кѹ inf:) "Οὐκ ἄν σοι τούτων φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι». Od: Λ «Φθονήσας ὠφεληθῆναι τοῖς πένησι». Пл: «Οἱ θεοὶ ἐφθόνησαν ἄνδρα ἕνα τῆς τε Ἀσίης καὶ τῆς Εὐρώπης βασιλεῦσαι». Ep; (ші în апал:) «Πολλοὶ τῶν φθονεῖν εἰθισμένων, ἐάν τις ἐν τῇ πόλει προθυμῆται χρηστὸς εἶναι». Лs: (ші кѹ ак: pap). «Παρεκαλοῦντο μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τὴν σωτηρίαν». Плв: «Μὴ φθόνει, εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν». Sof: нѹ крѹџа. [φθόνος]. [de ѹnde

Φθόνησις, εως (ἡ), nismѹіре; saѹ=Φθόνος. (ші

Φθονητικὸς, ἡ, ὸν, (адв:) -ικῶς, аплекатѹ fіреште ла nismѹіре.

Φθόνος (ὁ), [φθέω =φθίω] nismъ, (ad:) mîxnіре пентрѹ stpeine бѹнѹрĭ, ѹръ din nismъ; despre zeĭ) = Νέμεσις; (despre лѹкр: попосѹ de бре ѹнѹ лѹкрѹ. «Οὐδεὶς φθόνος». Fp: nimікѹ нѹ опреште, fіе аша. (ші кѹ џеn:). «Φθόνος οὐδεὶς ἀναβάσεως». Грг: nimікѹ кѹ опреште sѹіреа.

Φθορά (ἡ), stpікъчĭѹne; пеіре, пръпъdenie; болешніџъ; moapte; stpікаре de feчĭоаръ (desfечоріре); (zogpъв:) префачере de въпsea ppin amestекаре. «Τὰς μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι φθορὰς ὀνομάζουσι» Пл: [φθείρω]. [de ѹnde

Φθορεὺς, έως (ὁ), stpікътоpѹ, пръпъdĭтоpѹ. «Κόρης —» Лкs: [ші

Φθορικὸς, ἡ, ὸν, adѹкътоpѹ de stpікъчĭѹne.

Φθοριμαῖος, α, ον, asemenea кѹ...

Φθόριμος, η saѹ ος, ον, ppіimitopѹ, saѹ ppічіnѹitopѹ de stpікъчĭѹne, stpікъчĭоsѹ, saѹ stpікътоpѹ. ші

Φθόριος (ὁ, ἡ), =Φθορικὸς ‖ (sѹbst:) «Φθόριον (se înџ: φάρμακον)». Med: folositopѹ ла лепъdаре de фъtѹ, (alt. ἐκβόλιον. [φθορὰ

Φθοροεργὸς (ὁ, ἡ), poet: = Φθοροποιὸς. φθορὰ, ἔργον].

Φθορόοικος (ὁ, ἡ), = Οἰκοφθόρος. [φθορὰ, οἶκος].

Φθοροποιέω -ῶ, біit: -ήσω, fакѹ (adѹкѹ) stpікъчĭѹne, sîntѹ...

Φθοροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътоpѹ, adѹкътоpѹ de stpікъчĭѹne. [φθόρος, ποιὸς].

Φθόρος (ὁ), =Φθορὰ, stpікъчĭѹne, пръпъdenie; (партік:) omopîpe de oamenĭ. «Οὐκ ἐς φθόρον»; Apstf: (ѹnѹ felѹ de блестемѹ) «Ἴν' ὁ φθόρος, ἔνθα νάοιτο». Кал: dѹкъ se în пеіре. 2) (adĭект:) бредnікѹ de пеіре, saѹ ѹрџіа лѹĭ Dѹmnezeѹ. (bezĭ ші ὄλεθρος). [φθείρω]. [de ѹnde

Φθορώδης, εος (ὁ, ἡ), =Φθοροποιὸς. «Τὸ φθορῶδες τοῦ ἀέρος». Epd:

Φθύσδω, Dop: în лоkѹ de πτύω întреб: ppінч: în ἐπιφθύσδω].

Φι, ші Φιν, silабъ adѹogатъ ла poet: fopmape de џеn: ші dat: Ion: ал нѹmeлор, ὀστεόφιν, Δεξιτερῆφι, ші чл:

Φῖ (τὸ), nedeкл: fi, нѹmeле літереĭ Φ.

Ἐφιαλεῖς, Ἐφιαλῶμεν, poet: în апок: în лоkѹ de ἐφιαλεῖς, ἐφιαλῶμεν, а 2: sinr. ші 1: îm: neps: de біit: а лѹĭ ἐφιάλλω At: în лоkѹ de ἐπιάλλω.

Φιάλη (ἡ), basѹ de бъѹt, пахарѹ латѹ, кѹпъ, teasѹ; (ѹne-орĭ) карафъ; saѹ ѹрпъ, ѹрчĭорѹ.=Κάλπη. 2) (fir;)=Ἀσπὶς, skѹtѹ. 3 = Φάτνωμα (de табанѹ, ші de прагѹл de dasѹпра ѹшеĭ) (Diod: Γ. 47:). [πίνω].

Φιαληφόρος (ὁ, ἡ), пѹртътоpѹ de φιάλη безĭ ziч:). [φιάλη φέρω].

Φιάλιον (τὸ), ші Φιαλὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лѹĭ φιάλη.

Φιαλίτης, ου (ὁ), «Ἀριθμὸς —» о проposiџіе de аріtmet: кѹ обіектѹ de basѹл [φιάλη]. (безĭ ші μηλίτης).

Ἐφιάλλω, neîntp: безĭ Ἐφιαλεῖς.

Φιαλοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de felѹл, saѹ fopma basѹлѹĭ (φιάλη, ші εἶδος].

Φιαλόω -ῶ, біit: -ώσω, skoбeskѹ, къвъnezѹ чева în fopmъ de кѹпъ; (партік: агрікѹл:) saѹ пъmîntѹл de п' împрежѹрѹл арборілор. (ші

Φιαλώδης, εος (ὁ, ἡ),=Φιαλοειδὴς. (ші

Φιαλωτὸς, ἡ, ὸν, къвънатѹ ші potѹndѹ în fopmъ de кѹпъ «Θρίδαξ—» Џеоп: ѹnѹ felѹ de лъптѹкъ, (Franџ:)pommée. [φιάλη].

Φιαρὸς, ἀ, ὸν, poet: ppінч:) = Πιαρός, ѹnѹѹposѹ, grasѹ; (ppin întind:) =Στιφρὸς, tрѹпешѹ; (ѹne-орĭ албѹ, лѹчĭоsѹ. «Γρηῦς —» Nik: smîntîna лаптелѹĭ. «Φιαρωτέρα ὄμφακος ὡμᾶς». Ткр: [de ѹnde

Φιαρόω -ῶ, біit: -ώσω, ші

Φιαρύνω, біit: -υνῶ, poet: лѹstpezѹ, fакѹ лѹчĭоsѹ, stiклоsѹ.

Φιβάλεως (ἡ), (ppінч: συκῆ, ἰσχὰς, saѹ μυρρίνη, smokinъ, saѹ mipsinъ) чеа din

[Φίβαλις, локȣ ал Atiчеї, saȣ ал Mегареʌор]

Φιδέσθαι, (рарȣ) пех: 2: de inf: ал лȣї φείδομαι.

Φιδίτιον (τό),=Φειδίτιον.

Φίδομαι, поеt: рарȣ, în локȣ de φείδομαι [din

Φιδὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локȣ de φειδὸς,=Φειδωλὸς, skȣmпȣ.

Φιερὸς, ἡ, ὸν, Іоп în локȣ de φιαρὸς.

Φιλάβουλος (ὁ, ἡ, поеt: їȣвitорȣ de пегîndipe. [φίλος, ἄβουλος].

Φίλαβρος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἁβρὸς] їȣвitорȣ de молічїпе, saȣ їрънezіme (деликаtȣ).

Φιλαγαθία (ἡ, їȣвіре de вȣпътate. [din

Φιλάγαθος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -γάθως, їȣвitорȣ de вine, saȣ вȣпї, fipeште вinе-voitорȣ, saȣ вinе-fъкъtорȣ, вірtȣosȣ. [φίλος, ἀγαθὸς].

Φιλαγέννητος (ὁ, ἡ), (Візер:) їȣвitорȣ de a dormatisa desпре Dȣmnezeȣ пепаmtерea. [φίλος, ἀγέννητος].

Φιλάγλαος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, ἀγλαὸς], їȣвitорȣ de stpълȣчipe (de глоріositate), saȣ de fpȣmȣseце.

Φιλάγραυλος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, ἄγραυλον] їȣвitорȣ de църъпеаskъ віацъ, saȣ de царъ. «Πὸν —» Епгр:

Φιλαγρέτης, ου (ὁ), ші Φιλαγρέτις, ιδος (ἡ), їȣвitорȣ de вîпъtоаре. [φίλος, ἄγρα].

Φιλαγρέω -ῶ, віit: -ήσω, їȣвеskȣ цара, saȣ віаца църъпеаskъ. [din

Φίλαγρος (ὁ, ἡ), = Φιλάγραυλος. [φίλος, ἀγρὸς].

Φιλαγρέτις, ιδος (ἡ), поеt: în локȣ de φιλαγρέτις.

Φιλάγρυπνος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de вегїере (nedормipе), овічпȣitȣ ла nesomnie. [φίλος, ἄγρυπνος].

Φιλάγων, ωνος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de (овічпȣitȣ a se întpeвȣinца ла) лȣпtе. «Κισσὸς — ». Епгр: [φίλος, ἀγὼν].

Φιλαδελφία (ἡ), їȣвіре de fpaцї. [din

Φιλάδελφος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἀδελφὸς] (ші adв:) -δέλφως, їȣвitорȣ de fpaцї, saȣ sȣрорї. ‖ (sȣвst:) ȣпȣ feлȣ de копъчелȣ продȣкъtорȣ de fлорї, = (поаtе) Συριγγὰς, (Fрапц:) séringat; saȣ (dȣпе алцїї) їаsomia.

Φιλαδύναμος (ὁ, ἡ), овічпȣitȣ a adȣче пепȣtinцъ, saȣ slъвічїпе. [φίλος, ἀδυναμία].

Φιλάεθλος (ὁ, ἡ), поеt: Іоп: în локȣ de φίλαθλος.

Φιλαθεὶς, εῖσα, έν, Dор: în локȣ de φιληθείς.

Φιλαθήναιος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de Atenenї. [φίλος, Ἀθηναῖος]. [de ȣпde

Φιλαθηναιότης (ἡ), їȣвіре de Atenenї.

Φιλαθλητής, οῦ (ὁ), ші

Φίλαθλος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de лȣпtе. [φίλος, ἄθλος].

Φίλαι, поеt: în локȣ de φίλησαι, між: пех: de порȣпч: ал лȣї φιλέω.

Φιλαίακτος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, αἰάζω] їȣвitорȣ de въїtȣtpї, saȣ жълітpї; вреdпікȣ de жълit, saȣ de плîпs.

Φιλαιδήμων, ονος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de sfiaлъ, рȣшіпоsȣ, modestiosȣ. [φίλος, αἰδήμων].

Φιλαίματος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de sînце,= Αἱμοχαρής. "Ἄρης — ». Апакр: [ші

Φίλαιμος, ші Φιλαίμων (ὁ, ἡ), =Φιλαίματος. [φίλος, αἷμα].

Φιλαίτατος, η, ον, ȣпрл: ал лȣї...

Φιλαίτερος, α, ον, компар: пргл: ал лȣї φίλος.

Φιλαίτιος (ὁ, ἡ), овічпȣitȣ a гъsi în ор че прічїпъ de пемȣлцȣміре, din fipe кірtitорȣ. «Χρὴ τοὺς φιλαιτίους φεύγειν καὶ τοὺς εὐγνώμονας διώκειν». Ksп: [φίλος, αἰτία].

Φιλακίζομαι, віit: -ίσομαι, глs: în локȣ de χαριεντίζομαι. (алцїї îndреп: φίλ' ἀκκίζομαι).

Φιλακόλαστος (ὁ, ἡ), аплекаtȣ ле desfrîпърї. [φίλος, ἀκόλαστος]

Φιλακόλουθος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ, saȣ овічпȣitȣ de a ȣрмърі, saȣ a ȣрма dȣпе алtȣл. [φίλος, ἀκόλουθος].

Φιλάκρατος, ші Іоп: Φιλάκρητος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de пеаmestекаtȣ віпȣ, вецівȣ. [φίλος, ἄκρατος].

Φιλακριβέω -ῶ, віit: -ήσω, sîпtȣ їȣвitорȣ întpȣ toate de skȣmпъtate, saȣ din паtȣpъ еksaktȣ. [φίλος, ἀκριβής].

Φιλακροάμων, ονος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de плъкȣtе askȣлtърї; (în цеп:) =Φιλήκοος. [φίλος, ἀκρόαμα].

Φιλαλειπτέω -ῶ, віit: -ήσω, їȣвеskȣ a mъ ȣпце (ка лȣпtъtорїї) кȣ ȣпtdeмеmȣ; (прin întind:) =Φιλογυμναστέω. [φίλος, ἀλείφω].

Φιλαλέξανδρος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de Алеksandpȣ. [φίλος, Ἀλέξανδρος].

Φιλαλήθεια (ἡ), їȣвіре de adeвърȣ. [din

Φιλαλήθης, εος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ de adeвърȣ. [φίλος, ἀληθής]. [de ȣпde

Φιλαλήθως, adв: кȣ їȣвіре de adeвърȣ.

Φιλαλληλία (ἡ), речіпрокъ їȣвіре. [din

Φιλάλληλος (ὁ, ἡ), їȣвitорȣ ȣпȣл de алtȣл ïп речіпрочitate. «Τὸ φιλάλληλον„. Кps: =Ἡ φιλαλληλία, dparoste dintpe оа-

menĭ речіпрокъ de ꙋnꙋл кътре алтꙋл. [φίλος, ἀλλήλων].

Φιλαλλογενὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de чеĭ de алte neamꙋpĭ. [φίλος, ἀλλογενής].

Φιλάλυπος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de netpistъ, neînгpiжatъ віaцъ. [φίλος, ἄλυπος].

Φιλαλυστὴς, [φίλος, ἀλύω] οῦ (ὁ), oвiчnꙋitꙋ a se пeкъжi de op че.

Φιλαμαρτήμων, ονος (ὁ, ἡ), аплекatꙋ, oвiчnꙋitꙋ ла грешале. [φίλος, ἁμάρτημα].

Φιλάμενος, η, ον, поеt: în локꙋ de φιλησάμενος, miж: nex: de пapтч: ал лꙋĭ φιλέω.

Φιλάμπελος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de вii. «Εἰρήνη —„. Apstf: [φίλος, ἄμπελος].

Φιλαναγνωστέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭꙋвeskꙋ чitipea. [din

Φιλαναγνώστης, ου (ὁ), ĭꙋвitopꙋ de чitipe. [φίλος, ἀναγιγνώσκω].

Φιλαναλώτης, ου (ὁ), шi Φιλανάλωτος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de келтꙋĭеле, mꙋлt-келtꙋitopꙋ. [φίλος, ἀναλίσκω].

Φιλανδρία (ἡ), ĭꙋвipe (dparoste) de въpвatꙋ, saꙋ въpвaцĭ. [din

Φίλανδρος (ὁ, ἡ), (npinч: γυνὴ, mꙋĭepe) ĭꙋвitoape de въpвatꙋл sъꙋ, saꙋ de въpвaцĭ. [φίλος, ἀνὴρ ἀνδρός].

Φιλανθὴς, έος (ὁ), iꙋвitopꙋ de flopĭ. [φίλος, ἄνθος].

Φιλανθρακεὺς, έως (ὁ), ĭꙋвitopꙋ de (oвiчnꙋitꙋ a faче) кървꙋnĭ, кървꙋnapꙋ; ĭꙋвitꙋ de кървꙋnapĭ. [φίλος, ἀνθρακεύς].

Φιλανθρώπευμα (τὸ), faптъ de ĭꙋвipe de omꙋ. [din

Φιλανθρωπεύομαι, вiit: -εύσομαι, шi Φιλανθρωπέω, -ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ ĭꙋвitopꙋ de omꙋ, mъ поpтꙋ кꙋ ĭꙋвipe de omꙋ. [шi

Φιλανθρωπία, (ἡ), ĭꙋвipe de omꙋ. [шi

Φιλανθρωπικὸς, ἡ, ὸν, шi

Φιλανθρώπινος, η, ον, (шi adв:) -πίνως, însꙋшiтꙋ ĭꙋвitopꙋлꙋĭ, saꙋ ĭꙋвipiĭ de omꙋ. [din

Φιλάνθρωπος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de omꙋ; milostiвꙋ; îndatopъtopꙋ. «Τὸ φιλάνθρωπον». în локꙋ de ἡ φιλανθρωπία. [φίλος, ἄνθρωπος]. [de ꙋnde

Φιλανθρώπως, adв: кꙋ ĭꙋвipe de omꙋ. «Φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι». Dm: a tpakta omeneшte, кꙋ dparoste пе чineва.

Φιλάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), Dop: поеt: în локꙋ de φιλήνωρ.

Φιλαοιδὸς (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de kîntape, saꙋ kîntъtopĭ, поецĭ. «Κισσὸς —». Епгр; ка konsakpatъ лꙋĭ Dionisꙋ. [φίλος, ἀοιδή, ἀοιδός].

Φιλάπεπτος (ὁ, ἡ), пъtimaшꙋ de nemistꙋipe. [φίλος, ἄπεπτος].

Φιλαπεχθημόνως, adв: кꙋ връжmъшеaskъ disnosiцie, saꙋ пꙋptape. [шi

Φιλαπεχθημοσύνη (ἡ), връжmъшеaskъ disnosiцie, saꙋ пꙋptape. [din

Φιλαπεχθήμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de връжmъшiĭ, oвiчnꙋitꙋ de a 'шĭ faче връжmaшĭ npin pеле пꙋptъpĭ, oвpaznikꙋ. [φίλος, ἀπεχθήμων].

Φιλαπεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Φιλαπεχθήμων. [φίλος, ἀπεχθής].

Φιλαπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, шi

Φιλάπλοος -ους (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de simnлitate, sinчepꙋ. [φίλος, ἁπλόος -οῦς].

Φιλαπόδημος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de кълъtopiĭ in stpeinъtate. [φίλος, ἀπόδημος].

Φιλαργυρέω -ῶ, -ήσω, sîntꙋ ĭꙋвitopꙋ de apцintꙋ. [шi

Φιλαργυρία (ἡ), ĭꙋвipe de apцintꙋ. [din

Φιλάργυρος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de apцintꙋ, (ad:) de вanĭ; (npin ꙋpm:) skꙋmnꙋ, aвꙋnpitopꙋ. (φίλος, ἄργυρος].

Φιλάρετος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de виptꙋte. [φίλος, ἀρετή].

Φιλαριστείδης, ου (ὁ), ĭꙋвitopꙋ de (npietenꙋ, saꙋ imitъtopꙋ ал лꙋĭ) Apistidꙋ. [φίλος, Ἀριστείδης].

Φιλάρματος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de (алергаpe кꙋ) tpъsꙋpъ. [φίλος, ἅρμα].

Φιλάρχαῖος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de antikitъцĭ, saꙋ de вekitꙋpĭ. [φίλος, ἀρχαῖος].

Φιλαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭꙋвeskꙋ a stъnîni, a гꙋверна. [шi

Φιλαρχία (ἡ), ĭꙋвipe de stъnînipe, saꙋ гꙋвернаpe. [шi

Φιλαρχικὸς, ἡ, ὸν, însꙋшitꙋ ĭꙋвitopꙋлꙋĭ de stъnînipe; saꙋ аплекatꙋ ла ĭꙋвipe de stъnînipe. [din

Φίλαρχος, (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de stъnînipe, saꙋ komandape. [φίλος, ἀρχή].

Φιλαστράγαλος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de жokꙋл apшiчелор. [φίλος, ἀστράγαλος].

Φιλασῶ, Dop: în локꙋ de φιλήσω, вiit: ал лꙋĭ φιλέω.

Φιλάσωτος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de pisinipe (neпъstpape), saꙋ de pisinitopĭ (neпъstpъtopĭ). [φίλος, ἄσωτος].

Φίλατο, поеt: în локꙋ de ἐφιλήσατο, saꙋ (npea pap пas:) de ἐφιλήθη. «Ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων». Ап.пп:

Φιλαυθόμαιμος (ὁ, ἡ), [φίλος, αὐθόμαιμος] = Φιλάδελφος.

Φίλαυλος (ὁ, ἡ), ĭꙋвitopꙋ de (a kînta кꙋ) flꙋepꙋ. [φίλος, αὐλός].

Φιλαυτέω -ῶ, виit: -ήσω, ївьеskв пе sineмї. [шi
Φιλαυτία (ἡ), siнївыpe. [din
Φίλαυτος (ὁ, ἡ), siнїввitopв, eroistв. [φίλος, αὐτός]. [de вnde
Φιλαύτως, adв: кв, saв din siнїввipe.
Φιλαφρονέω, греш: în локв de φίλα φρονέω.
Φιλέβδομος (ὁ, ἡ), їввitopв de ал шаптелеа пвтврв (de шапте). [φίλος, ἕβδομος].
Φιλέγγυος (ὁ, ἡ), їввitopв (лesniчїosв) de a da кезъшiї. [φίλος, ἐγγύη].
Φιλεγκλημόνως, adв: кв аплекаpe de a гъsi вiнъ, de a кîpti. [din
Φιλεγκλήμων, ονος (ὁ, ἡ), їввitopв de a гъsi вiнъ, saв пpiчiнвipî de кîptipe, de a пîpî, saв a pekлama. [φίλος, ἔγκλημα].
Φιλέεσκε, поet: Ion: în локв de ἐφίλει, a 3: sinr: пеps: de пpeл: ал лвї φιλέω.
Φιλέθειρος (ὁ, ἡ), їввitopв de (оbiчнвitв a se афлe totdaвna пе лîнгъ) пъpвл капвлвї. «Σινδὼν —» Епгр: легъtвpъ акоперitoape de пъpвл капвлвї. [φίλος, ἔθειρα].
Φιλειδήμων, ονος (ὁ, ἡ), їввitopв de a шti (a afла) мвлte. [φίλος, εἰδήμων].
Φιλέκδημος (ὁ, ἡ),=Φιλαπόδημος. [φίλος, ἔκδημος].
Φιλέλαιος (ὁ, ἡ), їввitopв de мъsлine, saв de олеївл лop. [φίλος, ἐλαία, saв ἔλαιον].
Φιλελεήμων, ονος (ὁ, ἡ), din natвpъ аплекаtв ла milostiвipe. [φίλος, ἐλεήμων]
Φιλέλεος (ὁ, ἡ), = Φιλελεήμων. [φίλος, ἔλεος].
Φιλελευθέριος (ὁ, ἡ), їввitopв de лiвepaлitate, saв dъpniчie. [φίλος, ἐλευθέριος].
Φιλελεύθερος (ὁ, ἡ), їввitopв de лiвeptate, saв de sлoвozenie. [φίλος, ἐλεύθερος].
Φιλέλλην, ηνος (ὁ, ἡ), їввitopв de Еленї, saв de челе Еленешtї (лiмвъ, лiteратвpъ, шi чл:). [φίλος, Ἕλλην].
Φίλελπις, ιδος (ὁ, ἡ), їввitopв de (a aвea totdaвna) пъdeждї. [φίλος, ἐλπὶς].
Φιλέμπορος (ὁ, ἡ), їввitopв de неrоцв, шi de комерцiaлe кълъtоpiї. [φίλος, ἔμπορος].
Φιλενδεικτέω -ῶ, виit: -ήσω, їввeskв аpътъpї de faлъ. [din
Φιλενδείκτης, ου (ὁ), їввitopв de fълitoape аpътъpї, saв de дешаptъ fълipe. [φίλος, ἐνδείκνυμι].
Φιλένδοξος, (ὁ, ἡ), їввitopв de a fi sлъвitв, saв de sлaвъ. [φίλος, ἔνδοξος].
Φιλένδοτος (ὁ, ἡ), їввitopв, лesniчїosв de a se îndвплека, a se îнвoi, a se sвпвне ла але алtopa. [φίλος, ἐνδίδωμι].
Φιλένθεος (ὁ, ἡ), поet: оbiчнвitв, saв лesniчїosв de a se întвsia. [φίλος, ἔνθεος].
Φιλέννυχος (ὁ, ἡ), поet: iввitopв de ноапtе, saв de întвнepiкв. [φίλος, ἔννυχος].
Φιλέντολος (ὁ, ἡ), їввitopв de (a пъzi) Двмнезеешtеле поpвнчї. [φίλος, ἐντολὴ].
Φιλέξοδος (ὁ, ἡ), їввitopв de dese eшipї. [φίλος, ἔξοδος].
Φιλέοισι, Dop: Еол: în локв de φιλέουσι, a 3: îm: пеps: a лвї φιλέω.
Φιλεορταστής, οῦ (ὁ), їввitopв de a sepвъtopi. [φίλος, ἑορτάζω].
Φιλέορτος (ὁ, ἡ), iввitopв de sepвътopї. [φίλος, ἑορτὴ].
Φιλεπιστήμων, ονος (ὁ, ἡ), їввitopв de шtiinцe, saв (în цen:) de квноштinцe, de înвъцътвpї. [φίλος, ἐπιστήμη].
Φιλεπιτιμητής, οῦ (ὁ), [φίλος, ἐπιτιμάω] їввitopв de a швstpa, saв a se atinцe de тоцї.
Φιλεραστέω -ῶ, виit: -ήσω, їввeskв a faче амоpв. [din
Φιλεραστής, οῦ (ὁ), аплекаtв, лesniчїosв a faче амоpв. [шi
Φιλεραστία (ἡ), îndemînъtate în амоpezape. [шi
Φιλέραστος (ὁ, ἡ),=Φιλεραστής. 2) їввitв, плъквtв амоpezaцiлop. «Ῥόδον—» Епгр: [φίλος, ἐράω].
Φιλεράστρια (ἡ), fem: ал лвї φιλεραστής.
Φιλεργέω -ῶ, виit: -ήσω, їввeskв a лвкpa. [шi
Φιλεργία (ἡ), їввipe de лвкpape. [din
Φιλεργὸς (ὁ, ἡ), iввitopв de лвкpape, saв de лвкpв. [φίλος, ἔργον]. [de вnde
Φιλεργῶς, adв: кв їввipe de лвкpape, saв de osteneaлъ.
Φιλέρημος (ὁ, ἡ), їввitopв de пвstietate saв singвpъtate. [φίλος, ἔρημος].
Φιλέριθος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἔριον], їввitopв de (saв fолositopв ла) лвкpape de лîнъ, saв плъквtв лвкpъtopiлop de лîнъ. «Ἠλακάτη—» Ткр:
Φίλερις, ιδος (ὁ, ἡ), їввitopв de чеpte, гîлчeвitopв, [φίλος, ἔρις].
Φιλεριστέω -ῶ, виit: -ήσω, їввeskв чеpteлe. [din
Φιλεριστής, οῦ, (ὁ), = Φίλερις. [φίλος, ἐρίζω]. [de вnde
Φιλεριστικὸς,ή,όν, însвшitв гîлчeвitopвлвї.
Φιλέριστος (ὁ, ἡ), = Φιλεριστής, Φίλερις.
Φιλέρως, ωτος (ὁ, ἡ), аплекаtв, saв daтв кв totвл ла амоpвpї, амоposв. [φίλος, ἔρως].
Φιλέσπερος (ὁ, ἡ), їввitopв de (оbiчнвi-

tȣ a se арѫta, ши чл:) seapa. «Ἴον — ». Епгр: [φίλος, ἑσπέρα].

Φιλεταιρεία, ши Φιλεταιρία (ἡ), ïȣбіре de прietenії, саȣ соцiї сѫї. [ши

Φιλεταίριον (τὸ), ши

Φιλεταιρὶς, ἴδος (ἡ), (în Лidia) бȣрȣїокȣ selбatікȣ (fiind кѫ se лineште de хaine), (алт:) κλινοπόδιον. [din

Φιλέταιρος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de прietenії, de соцiї сѫї. [φίλος, ἑταῖρος]. [de ȣnde

Φιλεταίρως, адв: кȣ їȣбіре de прietenȣ, саȣ ка ȣнȣ бȣнȣ соцȣ.

Φίλετνος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de легȣмѫ feартѫ ши sлеitѫ. [φίλος, ἔτνος].

Φιλεύδιος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de seninȣ [φίλος, εὔδιος].

Φιλεύϊος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de аклаmацiа [εὐοῖ, εὐᾶν]. (епit: ал лȣї Dionisȣ).

Φιλευκτικὸς, ἡ, ὸν, (грам:) їȣбitорȣ (adікѫ însoцitȣ în sintaksȣ) de modȣл пofitорȣ. [φίλος, εὐκτική].

Φιλευλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ, саȣ обічнȣitȣ de a fi în ор че кȣ кѫmпѫтȣ, кȣ бȣнѫ лȣаре a minte. [φίλος, εὐλαβής].

Φιλεύλειχος (ὁ, ἡ), dȣпе îndpeпt: în локȣ de φιλεύχειλος.

Φίλευνος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de патȣ, саȣ de împреȣнѫ-кȣлкаре. [φίλος, εὐνή].

Φιλεῦνται, Dop: поеt: în локȣ de φιλοῦνται, a 3: im· перs: a лȣї φιλέομαι.

Φιλευποιία, греш: în локȣ de φιλοποιία.

Φιλευπρόσωπος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de a se арѫta frȣmosȣ ла faцѫ, саȣ de a ведea frȣmoase feцe. [φίλος, εὐπρόσωπος]

Φιλεύτακτος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de бȣпѫ pîndȣїалѫ. [φίλος, εὔτακτος].

Φιλευτράπελος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de глȣme. [φίλος, εὐτράπελος].

Φιλεύχειλος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de челе îndȣлчitoape de бȣзе (de гȣstȣ). (алцiї îndpeпt: φιλεύλειχος, ши алцiї φιλεύχιλος). [φίλος, εὔχειλος].

Φιλέφηβος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de жȣпї, саȣ жȣпeцѫ. [φίλος, ἔφηβος].

Φιλεχθὴς, έος (ὁ, ἡ), = Φίλεχθρος. [φίλος, ἔχθος].

Φιλεχθρέω -ῶ, біit: -ήσω, їȣвескȣ a face врѫжмашї, sintȣ ...

Φίλεχθρος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de a face врѫжмашї, = Φιλαπεχθήμων. [φίλος, ἐχθρός]. [de ȣnde

Φιλέχθρως, адв: = Φιλαπεχθημόνως, кȣ їȣбіре de вражбѫ.

Φιλέψιος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, ἑψία] = Φιλοπαίγμων.

Φιλέω -ῶ, біit: -ήσω, [φίλος] їȣвескȣ (кȣ ор че felȣ de dpаroste). «Σίμων, φιλεῖς με; Ναὶ, Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε». Sкр: «Οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι». Iл: X. «Σχέτλια ἔργα θεοὶ οὐ φιλέουσι„. Od: Ξ. (ши пав:) «Ὥστε οὐ μόνον φιλοῖο ἂν, ἀλλὰ καὶ ἐρῷο ὑπ' ἀνθρώπων». Ksп: «Ἡ τις τῶν γυναικῶν ἐφιλέετο μάλιστα ὑπὸ τοῦ ἀνδρός». Ер: 2 поеt: (прin înțind:) траktezȣ прietenеште, оспetezȣ. «Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν». Ом: «Τοὺς μὲν ἐγὼ ξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα». Iл: Γ. «Φίλος ἦν ἀνθρώποισι· πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῷ ἐπὶ οἰκία ναίων„. Iл: Z. (ши пав:). «Χαῖρε ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεαι„. Od: A. "Ἔπευ, ἀτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷα κ' ἔχωμεν. Od: O. 3) (împреȣнѫ ши гѫрѫ τῷ στόματι) сѫрȣтȣ, пȣпȣ. «Βωκόλος ὢν ἐθέλεις με κῦσαι; τάλαν, οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν, τὰ δ' ἀστυκὰ χείλεα θλίβειν„. Ткр: 4) (маї de мȣлте-орї în a 3: перs: кȣ inf:) факȣ чева обічнȣit, саȣ кȣ мѫлцȣміре, обічнȣїескȣ a face чева. «Φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν». Ер: «Ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν». Ер: «Μεγάλων ἀέθλων μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ». Пind: «Οἷα φιλέει γίγνεσθαι ἐν πολέμῳ». Ер: ши ел:). «Ὡς (οἷα, ὁποῖα) φιλεῖ». Лкs: прекȣм обічнȣit (саȣ de маї мȣлте-орї) se întîмплѫ.

Φίλη, fem: ал лȣї φίλος, прietenѫ; (în менажатѫ еkspresie) amорезѫ.

Φίληβος (ὁ, ἡ), = Φιλέφηβος. [φίλος, ἥβη].

Φιληδέω -ῶ, біit: -ήσω, каȣтȣ, саȣ афлȣ мѫлцȣміре în чева, саȣ петрекȣ кȣ плѫчере (кȣ dat: саȣ sinr: саȣ кȣ преп:). «Μάχαις («Πρὸς χώρᾳ) — ». Apstf: ши Лкs: [din

Φιληδὴς, έος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἦδος] їȣбitорȣ de плѫчере, саȣ веселіе. [de ȣnde

Φιληδία (ἡ), = Φιληδονία.

Φιληδονία (ἡ), їȣбіре de плѫчере. [ши

Φιληδονέω -ῶ, біit: -ήσω, їȣвескȣ плѫчеріле. [din

Φιλήδονος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de плѫчерї, саȣ desfѫтѫрї. [φίλος, ἡδονή].

Φιληκοέω -ῶ, біit: -ήσω, їȣвескȣ a aсkȣлta (a înвѫцa, a aȣzi) чева. [ши

Φιληκοΐα (ἡ), їȣбіре de askȣлtаре, саȣ de aȣzірї. [din

Φιλήκοος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἀκοή] їȣбitорȣ de askȣлtаре (саȣ askȣлtѫтoрȣ кȣ лȣаре a minte) de istорії, ши чл: [de ȣnde

Φιληκόως, адв: кȣ бѫгѫтoаре de seamѫ askȣлtаре.

Φιληλάκατος (ὁ, ἡ), їȣбitорȣ de fȣркѫ

(ad: de toарчере). [φίλος, ἠλακάτη].

Φιληλιαστὴς, οῦ (ὁ), [φίλος, ἡλιαία, saȣ ἡλιάζομαι] ĭȣвitорȣ de a se adȣna ка жȣdікътopȣ, saȣ (dȣпе жокȣ de ворвъ) a se їnкълzĭ ла soаре în ἡλιαία (везĭ ziч:).

Φίλημα (τὸ), sъpȣtаре. "Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως,,; Sкр: [φιλέω].

Φιλημάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ φίλημα.

Φιλήμεναι noet: Dop: în локȣ de φιλεῖν, inf: ал лȣĭ φιλέω.

Φίλημι, Еол: noet: în локȣ de φιλέω

Φιλημοσύνη (ἡ), noet: пріеtеneaскъ disnosiціе, saȣ tpактаре,= Φιλοφροσύνη. [din

Φιλήμων, ονος (ὁ), = Φιλόφρων, чел кȣ пріеtеnешtĭ simціminte, пріеtenosȣ. (înсъ nȣ se гъсеште dекît ка nȣme пропріȣ). [φιλέω].

Φιλήνεμος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣвitорȣ de (окsпȣsȣ ла) вînтȣpĭ. [φίλος, ἄνεμος].

Φιλήνιος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, ἡνία] ĭȣвitорȣ de (sȣпȣsȣ ла) fpîȣ,=Εὐήνιος. «Ἵππος—» Esхл:

Φιλήνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de φίλανδρος. [φίλος, ἀνήρ].

Φιλήρετμος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, ἐρετμὸς] ĭȣвitорȣ de вȣsліре (de навігаціе); saȣ îndеmînатікȣ ла плȣtіре пе маре.

Φιλησίμολπος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de φιλόμολπος.

Φιλήσιος (ὁ, ἡ), adȣкътopȣ de dpаросtе, îndеmînатікȣ ла înпріеtеnіре. [din

Φίλησις, εως (ἡ), ĭȣвіре, dpаросtе. [φιλέω].

Φιλησιστέφανος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ de φιλοστέφανος.

Φιλήσυχος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de лiniштітъ віаць, saȣ de лiniште. [φίλος, ἥσυχος].

Φιλητέος, α, ον, nosit: ал лȣĭ φιλέω.

Φιλητής, οῦ (ὁ), ĭȣвitорȣ. [φιλέω].

Φιλήτης, ші чл: везĭ φηλήτης.

Φιλητικὸς, ἡ, ὸν, disпȣsȣ, аплекаtȣ ла ĭȣвіре. «Το φιλητικὸν». Пл: disпosіціе, аплекаре ла dpаросtе. [φιλητής].

Φιλητὸς, ἡ, ὸν, ĭȣвitȣ; saȣ de ĭȣвіt. [φιλέω].

Φίλητρον (τὸ),= Φίλτρον.

Φιλήτωρ, ορος (ὁ, ші рар ἡ), noet: = Φιλητής, ĭȣвitорȣ.

Φιλία (ἡ), (adіект:) fem: ал лȣĭ φίλιος, пріеtеnеаскъ. ‖ sȣвst:) dpаросtе, пріеtеnеаскъ disпosіціе, saȣ пріеtеніе. [φίλος]. [de ȣnde

Φιλιάζω, віit: -άσω, (Sкр: кȣ dat:) sîntȣ, saȣ мъ faкȣ пріеtenȣ, amȣ, saȣ прinzȣ пріеtешȣгȣ кȣ чіневa. [de ȣnde

Φιλιαστής, οῦ (ὁ), înпріеtenîtорȣ.

Φιλιατρέω -ῶ, віit: -ήσω, amȣ аплекаре ла medічinъ (doктореаскъ штііnцъ). [din

Φιλίατρος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de (аплекаtȣ ла) medічinъ (apta doктореаскъ). [φίλος, ἰατρὸς].

Φιλικὸς, ἡ, ὸν, пріеtеnеsкȣ, аміkалȣ. «Πολλὰ φιλικὰ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου». Ksп: [φίλος]. [de ȣnde

Φιλικῶς, adв: пріеtеnеште. «Ἔστιν ἀνθρώπῳ τοῖς αὐτοῖς ὄμμασι καὶ φιλικῶς καὶ ἐχθρῶς βλέπειν» Ksп: «Τὴν χαλεπότητά σου ἐγὼ φιλικῶς φέρω». Ksп: «Φιλικῶς ἔχειν τινί, saȣ πρὸς τινα». Ksп:

Φίλιος, α saȣ ος, ον, пріеtеnеsкȣ, аміkалȣ; (ȣne-орĭ noet: пas:) ĭȣвіtȣ. «Ἔλεγε πρὸς αὐτὸν φιλίους λόγους». Ер: «Εἰ σφίσι φίλια ταῦτα (se înц: τὰ χωρία εἴη». Тȣч: «Ὡς διὰ φιλίας se înц χώρας) πορεύεσθαι». Ksп: «Οὐδεμίην νομίζειν πολιν ταύτης φιλιωτέρην». Ер: «Φίλιος (înпреȣпъ ші fъpъ) Ζεὺς» patpoнȣ ал пріеtеnіі. «Ναὶ τὸν φίλιον». Apstf: [φίλος]. [de ȣnde

Φιλιόω -ῶ, віit: -ώσω, înпріеtеnеsкȣ.

Φιλίππειος (ὁ, ἡ), ал лȣĭ Filiпȣ. ‖ sȣвst: se înц: στατὴρ) o монеtъ de аȣpȣ Маchedonікъ. [ші

Φιλιππία (ἡ), ĭȣвіре de каĭ. [φίλιππος].

Φιλιππιδόομαι -οῦμαι, віit: -ώσομαι. мъ faкȣ sлавȣ, ȣsкъцівȣ ка Filiпidȣ. [Φιλιππίδης].

Φίλιππος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de каĭ, saȣ de къльріе; (прin întind:) ĭȣвitорȣ de pesвоĭȣ. [φίλος, ἵππος].

Φιλιπποτρέφος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de a хрьni каĭ (лȣпtъtорĭ). [φίλος, ἵππος, τρέφω].

Φιλίστινον (τὸ), = Ἀπαρίνη.

Φιλιστορέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭȣвеsкȣ a înвъца; (партік:) sîntȣ ĭȣвitорȣ de istopie. [φιλίστωρ].

Φίλιστος, η, ον, sȣпрл: ал лȣĭ φίλος, = Φίλτατος.

Φιλίστωρ, ορος (ὁ, ἡ), (îн цен:)=Φιλειδήμων, ĭȣвitорȣ de штііnцъ, de înвъцътуръ; (партік:) ĭȣвitорȣ de istopie. [φίλος. ἵστωρ].

Φίλιχθυς, υος (ὁ, ἡ), ĭȣвitорȣ de пеште (a мînка, saȣ a ворві desпре dînsȣл). [φίλος, ἰχθὺς].

Φιλίων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: компар: ал лȣĭ φίλος,= Φίλτερος.

Φιλίως, adв:=Φιλικῶς. [φίλιος].

Φιλίωσις, εως (ἡ), înпріеtеnіре. [ші

Φιλιωτής, οῦ (ὁ), înпріеtеnitорȣ, înпъкътоpȣ. [φιλιόω].

Φιλλυρέα (ἡ), = Φιλυρέα.

Φιλόβακχος (ὁ), ïȣбitорȣ de Бакȣ, saȣ de вinȣ. [φίλος, Βάκχος].

Φιλοβάρβαρος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de варба-рï, saȣ de варварismȣ. [φίλος, βάρβαρος].

Φιλοβάρβιτος (ὁ, ἡ), поеt: ïȣбitорȣ de лiрѣ. [φίλος, βάρβιτος].

Φιλοβασίλειος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de împѣ-рѣцie. [φίλος, βασιλεία].

Φιλοβασιλεύς, έως (ὁ), ïȣбitорȣ de îm-пѣраtȣ. [φίλος, βασιλεύς].

Φιλοβάσκανος (ὁ, ἡ), обiчнȣitȣ, аплекаtȣ а пismȣi ор че. [φίλος, βάσκανος].

Φιλόβιβλος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de кѣрцï. [φίλος, βίβλος].

Φιλόβορος (ὁ, ἡ), [φίλος, βορά] ïȣбitорȣ обiчнȣitȣ de a mînка mȣлtȣ, mînкѣчïоsȣ.

Φιλόβοτρυς, υος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de stpȣ-гȣрï. [φίλος, βότρυς].

Φιλοβούπαις, αιδος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de înбîрstaцï бѣïeцï. [φίλος, βούπαις].

Φιλόβρως, ωτος (ὁ, ἡ), = Φιλόβορος. [φίλος, βρώς].

Φιλογαθής, έος (ὁ, ἁ), Dор: în локȣ de φιλογηθής.

Φιλόγαιος (ὁ, ἡ), поеt: ïȣбitорȣ de пѣ-mîntȣ, saȣ чел în релацie кȣ пѣmîntȣл. [φίλος, γαῖα]. «Ὕννις —». Епгр:

Φιλόγαμος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de нȣntѣ. [φίλος, γάμος].

Φιλογαστορίδης, καὶ Φιλογαστριδίας, ου (ὁ), коm: поеt: ïȣбitорȣ (îngrижitорȣ нȣ-maï) de pînteчe, лакоmȣ, mînкѣчïоsȣ. [φί-λος, γαστήρ].

Φιλογελοιαστής, οῦ (ὁ), ïȣбitорȣ de fѣ-кѣtорï de pîsȣрï, de глȣmeцï (mȣкалiцï). [φίλος, γελοιαστής].

Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de челе de pîsȣ, de глȣme. [φίλος, γελοῖος].

Φιλόγελως, ωτος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de pî-sȣ. [φίλος, γέλως].

Φιλογενναῖος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de цeнe-poase, saȣ sepioase лȣкрȣрï, saȣ чел de цeнeposȣ хараkteрȣ. «Τὸ φιλογενναῖον». Лрt: аплекаре ла цeнepositate, saȣ цeнepoa-sѣ disпosiцie. [φίλος, γενναῖος].

Φιλογεωμέτρης, ου (ὁ), ïȣбitорȣ de цeo-metpie. [φίλος, γεωμέτρης].

Φιλογεωργέω -ῶ, вiit: -ήσω, ïȣбeskȣ плȣ-гѣpia, agpiкȣлtȣpa. [шi

Φιλογεωργία (ἡ), ïȣбipe de плȣгѣpie. [din

Φιλογέωργος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de плȣгѣ-pie, saȣ de agpiколѣ вiaцѣ. [φίλος, γεωργός].

Φιλογηθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, γῆ-θος] ïȣбitорȣ de веселie.

Φιλόγλυκος, шi Φιλόγλυκυς, έος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de dȣлчецȣрï, (шi паptiк:) de dȣл-че вinȣ. [φίλος, γλυκύς].

Φιλογονία (ἡ), ïȣбipe de копiï. [din

Φιλόγονος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de копii sѣï; saȣ dopitорȣ de a face копiï. [φίλος, γόνος].

Φιλόγοργος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de a fi, saȣ a se арѣta ацерȣ, аktiвȣ, шi чл: [φίλος, γοργός].

Φιλογραμματέω -ῶ, вiit: -ήσω, ïȣбeskȣ лiтepeлe, saȣ лiтepatȣpa. [шi

Φιλογραμματία (ἡ), ïȣбipe de лitepe, saȣ de înвѣцѣtȣpѣ. [din

Φιλογράμματος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de лi-tepatȣpѣ, saȣ de înвѣцѣtȣpѣ. [φίλος, γράμ-ματα].

Φιλογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, ïȣбeskȣ zȣ-гpѣвia. [φίλος, γραφή].

Φιλογρήγορος (ὁ, ἡ), = Φιλάγρυπνος. [φί-λος, γρήγορος].

Φιλογυμνασία (ἡ), înd: în локȣ de φι-λογυμναστία. [φίλος, γύμνασις].

Φιλογυμναστέω -ῶ, вiit: -ήσω, ïȣбeskȣ tpȣпeшtеле dепpindepï, еksepчiцiï. [din

Φιλογυμναστής, οῦ (ὁ), ïȣбitорȣ de tpȣпe-шtï еksepчiцiï. [φίλος, γυμναστής]. [de ȣnde

Φιλογυμναστία (ἡ), ïȣбipe de (аплекаре ла) tpȣпeшtï еksepчiцiï. [шi

Φιλογυμναστικός, ἡ, όν, кȣвenitȣ, saȣ а-плекаtȣ ла tpȣпeшti depindepï.

Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ), = Φιλογυμναστής. [φίλος, γυμνάζομαι].

Φιλογύναιος, шi Φιλογύνης, ου, шi -αικος (ὁ), ïȣбitорȣ de mȣïepï. [φίλος, γυνή]. [de ȣnde

Φιλογυνία (ἡ), ïȣбipe de mȣïepï.

Φιλόγυνος (ὁ), = Φιλογύναιος, шi Φιλο-γύνης.

Φιλοδαίμων, ονος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de ze-itѣцï, = Εἰδωλολάτρης. [φίλος, δαίμων].

Φιλοδάκρυος, шi Φιλόδακρυς, υος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de (лesniчïоsȣ de a вѣрsa) лѣ-кpѣmi. [φίλος, δάκρυ -ον].

Φιλόδαφνος (ὁ, ἡ), поеt: ïȣбitорȣ de da-finȣ (ка konsfinцitȣ лȣï Аполонȣ), проо-рочeskȣ, saȣ поеtiкȣ. [φίλος, δάφνη].

Φιλοδειπνιστής, οῦ (ὁ), ïȣбitорȣ de a о-спѣta (a da чiнe). [φίλος, δειπνίζω].

Φιλόδειπνος (ὁ, ἡ), ïȣбitорȣ de чiнe, saȣ de оsпѣцȣрï. [φίλος, δεῖπνον].

Φιλοδέμνιος (ὁ, ἡ), поеt: = Φίλευνος. [φίλος, δέμνιον].

Φιλόδενδρος (ὁ, ἡ), поеt: ïȣбitорȣ de ко-пачï (de пѣdȣрï), шi (прin ȣрm:) de бî-нѣtоаре. [φίλος, δένδρον].

Φιλοδεπαστὴς, οῦ (ὁ), їѹвitорѹ de пахарѹ (de въѹtѹръ). [φίλος, δέπας].
Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de stъпîna sa. [φίλος, δέσποινα].
Φιλοδεσποτεύομαι, вiit: -εύσομαι, їѹвeskѹ a fi stъпîпitѹ, saѹ sѹпѹsѹ ла stъпîпѹ.[din
Φιλοδέσποτος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de stъпîпѹл sѣѹ, saѹ de despotikъ stъпîпipe, = Δουλόφρων. [φίλος, δεσπότης].
Φιλοδημία (ἡ), їѹвipe de попорѹ, попѹлaritate. [din
Φιλόδημος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ, saѹ їѹвitѹ de nopodѹ, =Δημοτικὸς, попѹларѹ. 2) їѹвitорѹ de deмoкpatie (peпѹвлiкъ). [φίλος, δῆμος]. [de ѹnde
Φιλοδημότης, ου (ὁ), їѹвitорѹ de попорanії sѹї. [de ѹnde
Φιλοδημοτικὸς, ἡ, ὸν, шi
Φιλοδημώδης, εος (ὁ, ἡ), =[Φιλόδημος].
Φιλοδήμως, adв: кѹ dparoste кътpe nopodѹ, saѹ кѹ aплекаpe кътpe peпѹвлiкъ. [φιλόδημος].
Φιλοδίκαιος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de dpeптate. [φίλος, δίκαιος].
Φιλοδικαστὴς, οῦ (ὁ), їѹвitорѹ de a fi жѹdiкътopѹ. (вezї φιληλιαστὴς). [φίλος, δικαστής].
Φιλοδικέω -ῶ, вiit: -ήσω, їѹвeskѹ жѹdiкъцiле, пpiгonipiле. [шi
Φιλοδικία (ἡ), їѹвipe de жѹdiкъцї. [din
Φιλόδικος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de жѹdiкъцї, de пpiгonipї saѹ чepte, (Fpanц:) chicaneur. [φίλος, δίκη].
Φιλοδίτης, ου (ὁ), їѹвitорѹ de кълѣtopiї (enit: ал лѹї Паnѹ). [φίλος, ὁδίτης].
Φιλοδοξέω -ῶ, вiit: -ήσω, їѹвeskѹ slaвa. [шi
Φιλοδοξία (ἡ), їѹвipe de slaвъ. [din
Φιλόδοξος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de slaвъ (de вѹпъ opinie a oamenілор). 2) їѹвitорѹ (пpeoкѹпatѹ) de slъвipea, saѹ пърepea sa. [φίλος, δόξα]. [de ѹnde
Φιλοδόξως, adв: кѹ, saѹ din їѹвipe de slaвъ.
Φιλοδοσία (ἡ), їѹвipe de dape, dъpnичie. [φίλος, δόσις].
Φιλόδουλος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de poвї. [φίλος, δοῦλος].
Φιλόδουπος (ὁ, ἡ), noet: їѹвitорѹ de tponкъnitѹ, sгomotosѹ. [φίλος, δοῦπος].
Φιλόδρομος (ὁ, ἡ), noet: їѹвitорѹ de aлepгътѹpї (neastîmпъpatѹ ла ѹnѹ локѹ). [φίλος, δρόμος].
Φιλόδροσος (ὁ, ἡ), noet: їѹвitорѹ de poъ. [φίλος, δρόσος].
Φιλόδυρτος (ὁ, ἡ), noet: їѹвitорѹ de плînsete, saѹ жълitѹpї. [φίλος, ὀδύρομαι].
Φιλοδωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, їѹвeskѹ dъpnичia, saѹ dъpѹieskѹ кѹ toatъ вѹna voinцъ. [φιλόδωρος]. [de ѹnde
Φιλοδώρημα (τὸ), dapѹ din dъpnичie, (Тѹрч:) бакшiшѹ.
Φιλοδωρία (ἡ), dapnікъ dъpѹipe [din
Φιλόδωρος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de a dъpѹi, dapnікѹ. [φίλος, δῶρον]. [de ѹnde
Φιλοδώρως, adв: кѹ dъpnичie.
Φιλοεργὸς (ὁ, ἡ), noet: în локѹ de φιλεργός.
Φιλεστιάτωρ, ορος (ὁ), їѹвitорѹ de a ospъta пe алцїї. [φίλος, ἑστιάτωρ].
Φιλοζέφυρος (ὁ, ἡ), noet: їѹвitорѹ de vîntѹл zefipѹ. [φίλος, ζέφυρος].
Φιλοζητητὴς, οῦ (ὁ), їѹвitорѹ de a кѹta, a чepчeta, de a afлa, a învъцa totdaѹna кîte чeвa. [φίλος, ζητέω].
Φιλοζωέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntѹ їѹвitорѹ de viaцъ. [шi
Φιλοζωΐα (ἡ), їѹвipe de viaцъ. [din
Φιλόζωος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de viaцъ (fpiкosѹ de moapte); (пpin ѹpm:) fpiкosѹ, miчinimѹ. 2) їѹвitорѹ de vieцѹitoape. «Σοφοῦ τινος δημιουργοῦ καὶ φιλοζώου τεχνήματι ἔοικε».Ksn: [φίλος, ζωὴ, saѹ ζῶον].
Φιλόθακος (ὁ, ἡ), глs: [φίλος, θάκος] їѹвitорѹ de шedepe, saѹ de шezъtoape viaцъ.
Φιλοθεαμοσύνη (ἡ), їѹвipe deпpiveлiштї.
Φιλοθεάμων, ονος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de пpiviрї, saѹ пpiveлiштї. [φίλος, θέαμα].
Φιλοθεέω -ῶ, вiit: -ήσω, їѹвeskѹ пe Dѹmnezeѹ. [шi
Φιλοθεΐα (ἡ), їѹвipe de Dѹmnezeѹ. [din
Φιλόθεος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ, saѹ їѹвitѹ de Dѹmnezeѹ. [φίλος, θεὸς]. [de ѹnde
Φιλοθεότης (ἡ), = Φιλοθεΐα.
Φιλόθερμος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de кълdѹpъ, saѹ fepвinцeалъ. [φίλος, θέρμη].
Φιλοθεωρέω -ῶ, вiit: -ήσω, їѹвeskѹ a mъ îndeлetnічi în meditъtoape teopiї, saѹ пpiвipї de лѹкpѹpї vpedniче de vedepe. [din
Φιλοθέωρος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de teopetiче meditѹpї, saѹ de пpiveлiштї,=Φιλοθεάμων. [φίλος, θεωρὸς].
Φιλοθέως, adв: кѹ їѹвipe de Dѹmnezeѹ. [φιλόθεος].
Φιλόθηλυς, εος (ὁ, ἡ), їѹвitорѹ de seкѹл femeїeskѹ, saѹ de mѹїepї. [φίλος, θῆλυς].
Φιλοθηρεία (ἡ), = (saѹ гpeш: în локѹ de) Φιλοθηρία. [шi
Φιλοθηρέω -ῶ, вiit: -ήσω, їѹвeskѹ vînъtoapea. [шi
Φιλοθηρία (ἡ), їѹвipe de vînъtoape.[din

Φιλέθηρος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de бînъtoape. φίλος, θήρα].

Φιλόθοινος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de mese, de ospeце. φίλος, θοίνη].

Φιλοθόρυβος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de sromote, saȣ гълъџiĭ. φίλος, θόρυβος].

Φιλοθουκυδίδης, ου (ὁ), ĭȣбitopȣ de Tȣчididȣ (ad: de stiлȣл лȣĭ). [φίλος, Θουκυδίδης].

Φιλοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), (în џen:) ĭȣбitopȣ de a xpъni чeвa, (пaptik:) de бiteлe saлe. [φίλος, τρέφω, saȣ θρέμμα].

Φιλοθρηνὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de плînsete, saȣ жълitȣpĭ. [φίλος, θρῆνος].

Φιλόθρησκος ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de peлiџie, saȣ de peлiџioase џepemonіĭ. [φίλος, θρῆσκος].

Φιλόθυρσος (ὁ, ἡ), poet: ĭȣбitopȣ de tipsȣл (mistepieлe, џepemoniiлe) лȣĭ Dionisȣ. [φίλος, θύρσος, вeʒĭ ziч:].

Φιλοθύτης, ου (ὁ), шi Φιλέθυτος (ὁ, ἡ), [φίλος, θύω] ĭȣбitopȣ de mȣлte жeptfipĭ.

Φιλοίατρος (ὁ, ἡ), =Φιλίατρος.

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de famiлiapiĭ sъĭ (pȣde, шi чл:). [φίλος, οἰκεῖος].

Φιλοικόδομος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de клъdipĭ de kase. [φίλος, οἰκοδομή].

Φίλοικος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de (a sta totdaȣna în) kasa sa. [φίλος, οἶκος].

Φιλοικτιρμόνως, adв: kȣ ĭȣбipe de miлostiвipe, kȣ kompъtimipe. [din

Φιλοικτίρμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de miлostiвipe, saȣ de kompъtimipe, =Συμπαθης, kommъtimitopȣ. [φίλος, οἰκτίρμων].

Φιλοίκτιστος, шi Φίλοικτος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de a mишka miлa saȣ kompъtimipea aлtopa npin плînџepiлe saлe. [φίλος, οἰκτίζω, шi οἶκτος].

Φιλοινία (ἡ). ĭȣбipe de вinȣ. [din

Φίλοινος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de вinȣ. [φίλος, οἶνος].

Φιλοιστρομανής, έος [φίλος. οἰστρομανής], шi

Φίλοιστρος (ὁ, ἡ), poet: ĭȣбitopȣ de stpekea, saȣ neвȣnatiчeлe fȣpiĭ aлe Бakanteлop џepemoniĭ, шi чл: φίλος, οἶστρος].

Φλοΐστωρ, ορος (ὁ, ἡ), глs: =Φιλίστωρ.

Φιλοίφης, шi Φίλοιφος ὁ), poet: [φίλος, οἰφάω] desfpînatȣ în tpȣпeшteлe плъчepĭ вenepiene.

Φιλοκαθάριος, шi Φιλοκάθαρος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de кȣpъџie (de kasъ, шi чл). [φίλος, καθαρός].

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de лȣkpȣpĭ noȣъ, saȣ de inoвaџiĭ (nestatopnikȣ). [φίλος, καινός].

Φιλόκακος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de pъȣ, saȣ de pъĭ oamenĭ. [φίλος, κακός].

Φιλοκακοῦργος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ούργως, ĭȣбitopȣ de a faчe pъȣ. [φίλος, κακοῦργος].

Φιλοκαλέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣбeskȣ вineлe (fisikȣ шi mopaлȣ), ad: pегȣлatȣл, fpȣmosȣл, шi чл:; (kȣ ak: kȣ npeп:) mъ înдeлetniчeskȣ kȣ simџipe de бȣnȣ гȣstȣ лa чeвa; (kȣ inf:) mъ siлeskȣ kȣ amбiџie a sъвîpшi чeвa бȣnȣ шi плъkȣtȣ. [шi

Φιλοκαλία ἡ), ĭȣбipe (simџipe) de бȣnȣ, fpȣmosȣ, pегȣлatȣ, шi чл: [φιλόκαλος].

Φιλοκαλλωπιστής, οῦ (ὁ), ĭȣбitopȣ de înfpȣmȣseџъpĭ (de podoaбe, гъteлe, шi чл:). [φίλος, καλλωπιστής].

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de бine, simџitopȣ de fpȣmosȣ pегȣлatȣ, noбiлȣ, шi чл:), (Fpanџ:) de бȣnȣ гȣstȣ; (ȣne-opĭ) amбiџiosȣ, =Φιλότιμος. «Φιλοκαλωτέρους αὐτοὺς ποιοῦμεν ἐν τοῖς κινδύνοις„. Ksn: [φίλος, καλός]. de ȣnde

Φιλοκάλως, adв: kȣ simџipe de бine, (de fpȣmosȣ saȣ noбiлȣ, шi чл:), kȣ бȣnȣ гȣstȣ.

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ), =Φιλόπονος. [φίλος, κάματος].

Φιλοκαμπής, έος (ὁ, ἡ), poet: ĭȣбitopȣ, лesniчosȣ de a se mлȣdia. [φίλος, καμπή].

Φιλοκαρποφόρος (ὁ, ἡ), oбiчnȣitȣ, (înбiлшȣgatȣ) лa podipe. «Θέρος — ». Епгр: [φίλος, καρποφόρος].

Φιλόξενος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de deшeptъчiȣnĭ, de sekȣtȣpĭ. [φίλος, κενός].

Φιλοκέρδεια (ἡ), ĭȣбipe de kîшtiгȣpĭ (aȣnpipe). [шi

Φιλοκερδέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣбeskȣ kîшtiгȣpiлe (sîntȣ aȣȣnpitopȣ) [din

Φιλοκερδής, έος ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de kîшtiгȣpi (aȣȣnpitopȣ). [φίλος, κέρδος]. [de ȣnde

Φιλοκερδία (ἡ), =Φιλοκέρδεια. [шi

Φιλοκερδῶς, adв: kȣ ĭȣбipe de kîшtiгȣpĭ (kȣ aȣȣnpipe).

Φιλοκέρτομος (ὁ, ἡ), poet: [φίλος, κέρτομος) ĭȣбitopȣ (oбiчnȣitȣ) de a atinџe kȣ okъpîtoape kȣвinte пe oamenĭ.

Φιλοκηδεμονικὸς, ἡ, ὸν, шi

Φιλοκηδεμὼν, όνος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de pȣdeniiлe saлe. [шi

Φιλοκηδής, έος (ὁ, ἡ), глs: =Φιλοκηδεμών. [φίλος, κῆδος 2].

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ), ĭȣбitopȣ de гpъdinĭ. [φίλος, κῆπος]

Φιλοκιθαριστής, οῦ (ὁ), ĭȣбitopȣ de a kîn-

ta кв kitapa, saв de kitapistî. [φίλος, κιθαριστής].

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ), їввitорв (desпреџвitорь) de пріmeжdiї. [φίλος, κίνδυνος]. [de вnde

Φιλοκινδύνως, adв: кв їввіре (nesokotipe) de uptmeжdie, кв mape кврaжв.

Φιλοκισσοφόρος (ὁ, ἡ), поеt: їввitорв de a пвpta (a џinea) edepъ. [φίλος, κισσοφόρος].

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ), їввitорв de a (se) плînџe. [φίλος, κλαίω].

Φιλοκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), їввitорв de плаtоше пе пічоаре, saв (în џеn:) de apme, (ad:) de pesвоїк. [φίλος, κνημίς].

Φιλόκνισσος (ὁ, ἡ), поеt: їввitорв de aввpвл îpinteлop кърпврї (de жертfe). [φίλος, κνίσσα].

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ), їввitорв de віnеле пввлік. [φίλος, κοινός].

Φιλοκοιρανίη (ἡ), поеt: їввіре de (a-плекаре ла) stъпînipe. [φίλος, κοιρανίη].

Φιλοκόλαξ, ακος (ὁ, ἡ), їввitорв de лingвшitорї, saв лingвшіре. [φίλος, κόλαξ].

Φιλοκόμος (ὁ, ἡ), їввitорв de a'шї îngріжі първл. [φίλος, κόμη].

Φιλοκομπέω -ῶ, віit: -ήσω, їввеsкв fалв. [шї

Φιλοκομπία (ἡ), їввіре de fалъ. [din

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ), їввitорв de fалъ (a ворві mape, шї чл:). (φίλος, κόμπος].

Φιλόκοπρος (ὁ, ἡ), їввitорв (întpеввinџatв) de гвnоїв (ка sъ podіаskъ). [φίλος, κόπρος].

Φιλοκοσμέω -ῶ, віit: -ήσω, їввеsкв подоавеле (fantapia). [шї

Φιλοκοσμία (ἡ, їввіре de подоаве. [din

Φιλόκοσμος (ὁ, ἡ), їввitорв de подоаве, гъtеле, saв fantapie; (Бісер:) de zъdъpnічіа лвmії. [φίλος, κόσμος].

Φιλόκρημνος (ὁ, ἡ), їввitорв de pîpe, saв pîpoase локврї. [φίλος, κρημνός].

Φιλοκρινέω, -ῶ, віit: -ήσω, їввеsкв a dежвdіка, saв черчетеzв кв mвлtъ skвmпъtate лвкрвріле. [φίλος, κρίνω]. [de вnde

Φιλοκρινητικός, ἡ, ὸν, овічпвitв a dежвdіка, a черчеta кв amъpвntвл лвкрвріле.

Φιλοκρόταλος (ὁ, ἡ), їввitорв de sвпеtвл zорпалелор (înstpвmîntв mвsікалв). [φίλος, κρόταλος].

Φιλόκροτος (ὁ, ἡ), їввitорв de плеsnеtе din mîinї (de аплавde), saв de sгоmоtе, de гълъџії. [φίλος, κρότος].

Φιλοκτέανος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, κτέανον] == кв...

Φιλοκτήματος (ὁ, ἡ), ==Φιλοκτήμων.

Φιλοκτημοσύνη (ἡ), їввіре de кîштігв. [din

Φιλοκτήμων, ονος (ὁ, ἡ), їввitорв de кîштіgаре; (прin врm:) авврpitорв. [φίλος, κτῆμα].

Φιλοκτησία (ἡ), == Φιλοκτημοσύνη. [φίλος, κτῆσις].

Φιλοκτίστης, ου (ὁ), шї Φιλόκτιστος (ὁ,ἡ), поеt: їввitорв de zidіpe, de кълdіpe de каse. [φίλος, κτίζω].

Φιλόκυβος (ὁ, ἡ), їввitорв de жоквл кввелор. [φίλος, κύβος],

Φιλοκυδής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [φίλος, κῦδος] їввitорв de славъ (de stpълвчіре), saв de веселіе. «Κῶμος —». Om:

Φιλοκυνηγέτης, ου (ὁ), == Φιλοκύνηγος. [φίλος, κυνηγέω].

Φιλοκυνηγία (ἡ), їввіре de вînъtоаре. [din

Φιλοκύνηγος (ὁ, ἡ), їввitорв de вînъtоаре. [φίλος, κυνηγός].

Φιλόκυνος, шї Φιλοκύων -κυνος (ὁ, ἡ), їввitорв de кîinї. [φίλος, κύων].

Φιλοκωθωνιστής, οῦ (ὁ), їввitорв de a дештерtа пахаре, въвtорв. [φίλος, κωθωνίζω].

Φιλόκωμος (ὁ, ἡ), їввitорв de desfъtъpi (mînкъpї шї въвtъpї), saв patinade (вmвлеte кв mвsікъ noantea). [φίλος, κῶμος].

Φιλόκωπος (ὁ, ἡ), Sхол: ексnл: a лвї φιλήρετμος. [φίλος, κώπη].

Φιλόλαγνος (ὁ, ἡ), аплекаtв кв totвл ла плъчерї веnеріепе. [φίλος, λάγνος].

Φιλολάκων, ωνος (ὁ, ἡ), їввitорв de Лаконї saв Лачеdemonenї. [φίλος, Λάκων].

Φιλόλαλος (ὁ, ἡ), їввitорв de mвлtъ ворвъ, въpfitорв. [φίλος, λάλος].

Φιλολάμπαδος (ὁ, ἡ), їввitорв de fъкліі (epit: ал Dianeї, în a къpia чinste se servaв Лamпadedpomiile, τὰ λαμπαδηδρόμια). [φίλος, λαμπάς].

Φιλολήϊος (ὁ, ἡ), їввitорв de пръzї. [φίλος, ληΐη în лoкв de λεία].

Φιλολήπτης, ου (ὁ), їввitорв de лвape. [φίλος, λαμβάνω].

Φιλόλιθος (ὁ, ἡ), їввitорв de преџioase пietpe. [φίλος, λίθος].

Φιλόλιχνος (ὁ, ἡ), поеt: їввitорв de плъквte mînкъpї. [φίλος, λίχνος]

Φιλολογέω -ῶ, віit: -ήσω, їввеsкв квvinteле, (ad:) învъџъtвра, stвdiezв літеpaтвра, ворвеsкв, saв tpaktezв despre літеpape oвiekte; (în џеn:) sîntв (saв mъ îndeлetnічеsкв ла чева кв) літеpatорв. [шї

Φιλολογία (ἡ), tpeава, saв stвdiвл літеpatорвлвї, літеpatвpъ. [din

Φιλόλογος (ὁ, ἡ), їввitорв de învъџъtв-

pĭ saŭ de шtiinцe (stыdiitopŭ de шtiinцiфiче, saŭ археолоџiче обiекte); літератopŭ, saŭ літepatŭ, мылt-înвъцatŭ (кa Epatostenŭ чел dîntîĭ пpenыmitŭ Φιλολόγος пentpы fелыpitеле лыĭ шi мылte кынoштinцe). 2) (пропарокс: ком: ыne-opĭ) ĭыбitopŭ de a вopбi мылte. «Ὁ οἶνος φιλολόγους πάντας ποιεῖ». At: [φίλος, λόγος]. [de ынde

Φιλολόγως, adв: кы ĭывipe de înвъцътыpĭ, saŭ кa літepatŭ, кы мылte шtiinцe.

Φιλολοιδορία (ἡ), ĭывipe de окъpîpe, saŭ ватжокоpipe. [din

Φιλολοίδορος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ, обiчныitŭ, аплекatŭ ла окъpîpe, saŭ ватжокоpipe. [φίλος, λοίδορος]. [de ынde

Φιλολοιδόρως, adв: în кiпŭ окъpîtopŭ, saŭ ватжокоpitopŭ.

Φιλολουτρέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭывескŭ въile. [din

Φιλόλουτρος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de въĭ, saŭ de deasъ скълdape. [φίλος, λουτρὸς].

Φιλόλυπος (ὁ, ἡ), обiчныitŭ a se mîxni de op че. [φίλος, λύπη].

Φιλόλυρος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de ліpъ. [φίλος, λύρα].

Φιλομάθεια (ἡ), ĭывipe de, аплекаpe ла înвъцътыpъ. [шi

Φιλομαθέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭывескŭ a înвъцa, амŭ аплекаpe ла înвъцътыpъ. [din

Φιλομαθής, έος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de, аплекatŭ ла înвъцътыpъ. [φίλος, μανθάνω]. [de ынde

Φιλομαθία (ἡ), = Φιλομάθεια. [шi

Φιλομαθῶς, adв: кы ĭывipe de înвъцътыpъ.

Φιλομάλακος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de молічiune (desfътъчiosŭ, saŭ tpîndъвosŭ). [φίλος, μαλακὸς].

Φιλομαντευτής, οῦ (ὁ), ĭывitopŭ de a кonsылta opaкoле, saŭ a чepe пpoopoчiĭ. [φίλος, μαντεύομαι].

Φιλόμαντις, εως (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de пpoopoчiĭ, saŭ пpoopoчitopie. [φίλος, μάντις].

Φιλόμαστος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de цiцa маĭчеĭ sале, аплекatŭ înкъ ла цiцъ. [φίλος, μαστὸς].

Φιλομαχέω -ῶ, віit: -ήσω, ĭывескŭ вътъліiле, saŭ чepteле. [din

Φιλόμαχος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de вътъліĭ, de чepte, saŭ de пpimeждiĭ; (пpin ыpm:) кыtezъtopŭ, dîpzŭ. [φίλος, μάχη].

Φιλόμβριος, поet: шi Φιλομβρος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de плоаe (кa плantеле, шi чл:). [φίλος, ὄμβρος].

Φιλόμβροτος (ὁ, ἡ), поet: ĭывitopŭ de оаmeнĭ, [φίλος, βροτός].

Φιλομειδής, έος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de zîmветŭ, обiчныitŭ totdaына a zîmвi, влажінŭ. (епit: ал Венеpiĭ). [φίλος, μεῖδος].

Φιλομειράκιος, шi Φιλομεῖραξ, ακος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de въĭeцеĭ, saŭ копілашĭ. [φίλος, μειράκιον, шi μεῖραξ].

Φιλομεμφής, έος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de, обiчныitŭ a хылi (a se плînцe de) op че, кîptiчiosŭ, немылцымitŭ de op че. [φίλος, μέμφομαι].

Φιλομεμφότατος, η, ον, ыnpл: (нергл:) ал лыĭ φιλομεμφής.

Φιλομέριμνος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de a înгpiжi. [φίλος, μέριμνα].

Φιλομετάβολος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de skimвъpĭ, лesniчiosŭ în пpeфaчеpĭ, nestatopnікŭ. [φίλος, μεταβολή].

Φιλομηδής, έος (ὁ, ἡ), везĭ φιλομμηδής.

Φιλομήλα, ας (ἡ), пpiвiгietoape (metamopfosatъ din Філомела fiĭкa лыĭ Tipeŭ în пasъpe). [de ынde

Φιλομήλειος (ὁ, ἡ), de пpiвiгietoape.

Φιλόμηλος (ὁ,ἡ), ĭывitopŭ de mepe, saŭ (în цen:) de поаmе, saŭ de оĭ. [φίλος, μῆλον].

Φιλόμηρος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de (admipъtopŭ ал лыĭ) Омepŭ. [φίλος, Ὅμηρος].

Φιλομήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de мыma sa. [φίλος, μήτηρ].

Φιλομισέω -ῶ, віit: ήσω, sîntŭ ...

Φιλόμισος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -μίσως, din natыpъ аплекatŭ ла ыpъ, = Φιλεχθής. [φίλος, μῖσος].

Φιλομμειδής, έος (ὁ, ἡ), поet: în локŭ de φιλομειδής. (везĭ шi...

Φιλομμηδής, έος (ὁ, ἡ), поet: [φίλος, μῆδος. 2] (епit:) Венеpa. («Ὅτι μηδέων ἐξεφάνθη». Es: Trn: 100 неплъкытъ пapodie a лыĭ φιλομμειδής).

Φιλόμολπος (ὁ ἡ), поet: ĭывitopŭ de кîntape (de поesie шi de кîntiче, saŭ fолositopŭ кa обiектŭ ал лop). [φίλος, μολπή].

Φιλομουσέω -ω, віit: -ήσω, ĭывескŭ Мыsеле шi fpыmoaseле лівеpe apte пpotектate de dinsеле. [шi

Φιλομουσία (ἡ), ĭывipe de Мыse, saŭ de înвъцътыpъ. [din

Φιλόμουσος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de Мыse (de fpыmoaseле лівеpe apte пpotектate de dinsеле); (în цen:) ĭывitopŭ de шtiinцe, saŭ de înвъцътыpĭ. [φίλος, Μοῦσα].

Φιλομόχθηρος (ὁ, ἡ), ĭывitopŭ de оаmeнĭ netpeвнiчĭ saŭ ръĭ. [φίλος, μοχθηρός].

Φιλόμοχθος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de ostenелĭ. [φίλος, μόχθος].

Φιλομυθέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭѹвеskȣ fавѹлеле, saȣ (simп:) конворвiрĭ de петречере. [шi

Φιλομυθία (ἡ), ĭѹвiре de fавѹле, saȣ de конворвiрĭ sпре петречере. [din

Φιλόμυθος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de fавѹле, saȣ (simп:) de конворвiрĭ sпре петречере. [φίλος, μῦθος].

Φιλόμυρος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de mipesme. [φίλος, μύρον].

Φιλόμωμος (ὁ, ἡ), [φίλος, μῶμος] ĭѹвitорȣ de хѹлiре.

Φιλόμωσος (ὁ, ἡ), Dор: în локȣ de φιλόμουσος.

Φιλονάματος (ὁ, ἡ), поеt: ĭѹвitорȣ de fîntîne (de апе). (епit: ал soaрелѹĭ, каре sѹце ѹmezелеле). [φίλος, νάμα].

Φιλοναύτης, ου (ὁ), ĭѹвitорȣ de павiгъtорĭ, saȣ de павiгаціе (плѹtiре пе mаре). [φίλος, ναύτης].

Φιλονεικέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭѹвеskȣ disпѹtеле, mъ чертȣ, stърѹĭeskȣ a dobedi, къ аmȣ дрептаte; (кѹ dat: saȣ ак: кѹ преп:) mъ întрекȣ, mъ лѹптȣ, mъ рiвалezȣ кътре чiнева; (кѹ inf:) mъ siлеskȣ, mъ амвiціопezȣ кѹ stърѹiнцъ a sъвîрші чева. [шi

Φιλονεικία (ἡ), disпѹtъ, еmѹлаціе (întречере) de disпѹtанцĭ; чертъ, saȣ stърѹiнцъ амвiціоasъ a кѹiва sпре dobедiре, къ аре дрептаte în чева. [din

Φιλόνεικος (ὁ, ἡ), [φίλος, νεῖκος] ĭѹвitорȣ de черtе, de disпѹtе, stърѹitорȣ întрѹ a 'шĭ întрi кѹвîнtѹл, saȣ a dobеdi, ка аре дрептаte în чева; (прiп ѹрm:) амвiціоsȣ. (везĭ шi φιλόνικος). «Τὸ φιλόνεικον». характерѹл disпѹtъtорѹлѹĭ амвiціоsȣ, (Франц:) esprit de contradiction. [de ѹnde

Φιλονείκως, adв: кѹ stърѹiнцъ fъръ кѹвîнtȣ, saȣ кѹ пismъtаріцъ амвiціе. «Φιλονείκως ἔχειν πρός τινα». Лкѹ:=Φιλονεικεῖν.

Φιλόνεος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de tiперĭ. [φίλος, νέος].

Φιλονικέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭѹвеskȣ a вiрѹi (a предоmпi) în toate. [шi

Φιλονικία (ἡ), ĭѹвiре de вiрѹiнцъ. [din

Φιλόνικος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de вiрѹiнцъ (de întîiitаte, saȣ коwîршiре) în ор че; (прiп ѹрm:) =Φιλόνεικος. [φίλος, νίκη].

Φιλονοσέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntȣ (saȣ воĭeskȣ a аръta, къ sîntȣ) волпъвiчĭoсȣ. [φίλος, νόσος].

Φιλονύμφιος (ὁ, ἡ), поеt: ĭѹвitорȣ de (fаворавiлȣ кътре) tiперĭ късъtоріцĭ. «Ἀφροδίτη — ». Епгр: [φίλος, νυμφίος].

Φιλόξεινος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de φιλόξενος.

Φιλοξενέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭѹвеskȣ (кѹ mѹлцѹmiре прiimeskȣ în оsпiталitate) пе stpeiпĭ; saȣ аmȣ аплекаре кътре stpeiпеле пъравѹрĭ шi овiчеĭѹрĭ. [шi

Φιλοξενία (ἡ), ĭѹвiре de stpeiпĭ, оsпiталitаte; saȣ аплекаре ла stpeiпе пъравѹрĭ. [шi

Φιλοξενίζω, вiit: -ίσω, Sхл: în локȣ de φιλοξενέω. [din

Φιλόξενος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ (оsпiталitорȣ) de stpeiпĭ; saȣ аплекatȣ ла stpeiпе пъравѹрĭ. [φίλος, ξένος]. [de ѹnde

Φιλοξένως, adв: кѹ ĭѹвiре (saȣ оsпiталitаte) de stpeiпĭ.

Φιλοξύτονος (ὁ, ἡ), (λέξις, zічере) каре овiчпѹit îшĭ ĭa tonѹл (акчептѹл) asѹпра терmiпаціі sале, saȣ siлавеĭ de ла sfîршitȣ. [φίλος, ὀξύτονος].

Φιλόοινος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de φίλοινος.

Φιλοπαθής, έος (ὁ, ἡ), лesпiчĭoсȣ de a se mішка de sѹfлеteштеле пъtimĭ; saȣ ĭѹвitорȣ de desfъtъчĭoase пъtimĭ. [φίλος, πάθος].

Φιλοπαιγμόνως, adв: кѹ ĭѹвiре de, saȣ аплекаре ла жокѹрĭ. [шi

Φιλοπαιγμοσύνη (ἡ), ĭѹвiре de жокѹрĭ, saȣ веселitoape петречерĭ. [din

Φιλοπαίγμων, ονος (ὁ, ἡ), [φίλος, παίζω] ĭѹвitорȣ de жокѹрĭ, saȣ веселе петречерĭ.

Φιλοπαίκτης, ου (ὁ),=Φιλοπαίγμων.

Φιλόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de копiĭ, saȣ de вълецĭ. «Νόσος—». Кал:=Παιδεραστία. [φίλος, παῖς].

Φιλοπαίσμων, ονος (ὁ, ἡ),=Φιλοπαίγμων.

Φιλοπαίστης, ου (ὁ),=Φιλοπαίκτης.

Φιλοπάλαιστρος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de лѹпtъtорiĭ (de трѹпештĭ ексерчiціĭ). [φίλος, παλαίστρα].

Φιλοπάννυχος (ὁ, ἡ), поеt: ĭѹвitорȣ de a петрече toatъ поаntea în превегĭере. [φίλος, πάννυχος].

Φιλοπαράβολος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de a se арѹпка în прiтежdiĭ. [φίλος, παράβολος].

Φιλοπάρθενος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de feчĭoape, saȣ de feчĭopie. [φίλος, παρθένος].

Φιλοπατορία (ἡ), ĭѹвiре de taтъл sѹȣ. [φιλοπάτωρ].

Φιλοπατρία (ἡ), ĭѹвiре de patpie. [din

Φιλόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de patpie. [φίλος, πατρὶς].

Φιλοπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ), ĭѹвitорȣ de taтъл sѹȣ. [φίλος, πατὴρ].

Φιλοπενθής, έος (ὁ, ἡ), поеt: Ιϑвitорȣ dе жале, saȣ плînsete. [φίλος, πένθος].

Φιλοπένταθλος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de челе чінчї лȣпtе. [φίλος, πένταθλον].

Φιλοπευθής, έος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de a întреба, saȣ a черчеtа, a afлa ор че, кȣріоsȣ. [φίλος, πυνθάνομαι].

Φιλοπευστέω -ῶ, вііt: -ήσω, Ιϑвеskȣ прin întребърї saȣ черчеtърї a afла. [din

Φιλοπεύστης, ου (ὁ), = Φιλοπευθής. [de ȣnde

Φιλοπευστία (ἡ), обічеїȣл Ιϑвitорȣлȣї de a черчеta прin întребърї, ші a afла ор че.

Φιλόπευστος (ὁ, ἡ),= Φιλοπεύστης

Φιλοπλάκουντος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de плъчinte, saȣ пръжітȣрї. [φίλος, πλακοῦς].

Φιλοπλάτων, ωνος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de Платопȣ (ad: de skрierіле, saȣ ideiле лȣї). [φίλος, Πλάτων].

Φιλόπλεκτος (ὁ, ἡ), обічпȣitȣ de a se înплеtі. «Κόμη—». Епгр: [φίλος, πλέκομαι].

Φιλόπλοος -ους (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de павігаціе, saȣ къльtорії пе маре. [φίλος, πλόος -οῦς].

Φίλοπλος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de арме, saȣ de резвоїȣ. [φίλος, ὅπλον].

Φιλοπλούσιος (ὁ, ἡ), =Φιλόπλουτος. [φίλος, πλούσιος].

Φιλοπλουτέω -ῶ, вііt: -ήσω, Ιϑвеskȣ вогъціа. [ші

Φιλοπλουτία (ἡ), Ιϑвіре de вогъціе. [din

Φιλόπλουτος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de вогъціе. [φίλος, πλοῦτος].

Φιλοποιέω -ῶ, вііt: -ήσω, fакȣ пе чінева прietепȣ ал кȣїва, saȣ (тіж.) ал меȣ. [φιλοποιός]. [de ȣnde

Φιλοποίησις, εως (ἡ), fачере de прietеtешȣгȣ.

Φιλοποιητής, οῦ (ὁ), Ιϑвitорȣ de поеці, saȣ (în цен:) de поеsie. [φίλος, ποιητής].

Φιλοποιία (ἡ), fачере, saȣ dовînдіре de прietепȣ. [φιλοποιός].

Φιλοποίμην, ενος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de пъstорї, saȣ de пъstореаskъ віацъ. (întрев: пȣмаї ка пȣме проп:). [φίλος, ποιμήν].

Φιλοποίμνιος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de тȣрме. «Κύων —» Ткр: [φίλος, ποίμνιον].

Φιλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорȣ de прietенї, saȣ kontрівȣitорȣ ла ачеаstа. [φίλος, ποιός].

Φιλοπόλεμος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de резвоїȣ. «Τὸ φιλοπόλεμον». Лкs: Ιϑвіре de резвоїȣ. [φίλος, πόλεμος].

Φιλόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de o-рашȣ, saȣ de патріа sa. [φίλος, πόλις]. [de ȣnde

Φιλοπολίτης, ου (ὁ), Ιϑвitорȣ de четъценії (компатріоції) sъї.

Φιλοπολύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de мȣлtȣ рîsȣ. [φίλος, πολὺς, γέλως].

Φιλοπονέω -ῶ, вііt: -ήσω, Ιϑвеskȣ (пȣ прецеtȣ) a osteni; (кȣ ак:) лȣкрезȣ чева кȣ непрецеtаре. [φιλόπονος]. [de ȣnde

Φιλοπόνημα (τὸ), лȣкрȣ fъкȣtȣ кȣ stръdȣinцъ, кȣ непрецеtаtъ osteneaлъ.

Φιλοπονηρία (ἡ), Ιϑвіре de вікленіе, saȣ de ръї. [din

Φιλοπόνηρος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de вікленіе, saȣ de ръї (омȣ de ръȣ характерȣ). [φίλος, πονηρός].

Φιλοπονία (ἡ), Ιϑвіре de osteneaлъ, непрецеtаре. [din

Φιλόπονος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de (непрецеtъtорȣ în) osteneлї. «Τὸ φιλόπονον». = Ἡ φιλοπονία. [φίλος, πόνος]. [de ȣnde

Φιλοπόνως, adв: кȣ Ιϑвіре de osteneaлъ, кȣ непрецеtаре, saȣ silinцъ.

Φιλόπορνος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de кȣрве, saȣ de кȣрвіе. [φίλος, πόρνη].

Φιλοπόρφυρος, (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de порfіръ, saȣ de вешмinte порfірії (рошії). [φίλος, πορφύρα].

Φιλοποσία (ἡ), Ιϑвіре de въȣtръ, веціе. [φίλος, πόσις].

Φιλοποτέω -ῶ, вііt: ήσω, Ιϑвеskȣ въȣtȣра, sîntȣ веціvȣ. [din

Φιλοπότης, ου (ὁ), Ιϑвitорȣ de (обічпȣitȣ ла) въȣtръ (de вinȣ), веціvȣ. [φίλος, πίνω]. [de ȣnde

Φιλοποτία (ἡ), =Φιλοποσία.

Φιλοπότις, ιδος (ἡ), fem: ал лȣї φιλοπότης.

Φιλοπουλύγελως, ωτος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de φιλοπολύγελως.

Φιλοπραγματίας, ου (ὁ), = Φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμονέω -ῶ, вііt: -ήσω, Ιϑвеskȣ (îмї плаче) a авеа treвї, гріжї (a мъ amesteka în toate); (stръm:) черчеtезȣ кȣ пъtрȣndере. (везї ші πολυπραγμονῶ).[ші

Φιλοπραγμόνως, adв: кȣ мȣлtȣ neastîmпърȣ, aktivitate, saȣ кȣріоsitate. [ші

Φιλοπραγμοσύνη (ἡ), плъчере de amestekare în мȣлtе treвї; saȣ =Πολυπραγμοσύνη, [din

Φιλοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de a авеа treвї, ші гріжї, de a se amesteka în мȣлtе, neastîmпърatȣ; de мȣлtе окȣпatȣ; (în ръȣ) = Πολυπράγμων [φίλος, πρᾶγμα].

Φιλόπρακτος, (ὁ, ἡ), = Φιλόπονος, Ιϑвitорȣ de лȣкраре, aktivȣ. [φίλος, πράττω].

Φιλοπρεπής, έος (ὁ, ἡ), Ιϑвitорȣ de кȣ-

biinцъ, saš de бsnъ pîedsîaлъ în op че, =Φιλόκαλος. [φίλος, πρέπον]. [de sнde

Φιλοπρεπῶς, adв: кs îsвire de кsвiinцъ, saš бsnъ pîndsîaлъ, =Φιλοκάλως.

Φιλοπροσηγορία (ἡ), îsвire de soцiaбiлitate, saš npieteneaskъ komsnikaцie. [din

Φιλοπροσήγορος (ὁ, ἡ), îsвitopš de npieteneaskъ komsnikaцie кs op чine, soцiaбiлš. [φίλος, προσήγορος]. [de sнde

Φιλοπροσηγόρως, adв: кs кinš npieteneskš, soцiaбiлš.

Φιλοπροσηνής, έος (ὁ, ἡ), îsвitopš de пsptape блажinъ, грацioasъ кътpe toцî. [φίλος, προσηνής].

Φιλοπρωτεία (ἡ), dopinцъ de întîitate.[din

Φιλοπρωτεύω, biit: -εύσω, dopeskš, mъ siлeskš a доsîndi întîitate (a ковîрші пe алцiî) în toate. [ші

Φιλοπρωτία (ἡ), îsвire de întîitate în toate. [din

Φιλόπρωτος (ὁ, ἡ), îsвitopš, dopitopš de întîitate în toate. [φίλος, πρῶτος].

Φιλοπτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de φιλοπόλεμος.

Φιλόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de φιλόπολις.

Φιλόπτορθος (ὁ, ἡ), noet: îsвitopš de fpaцede влъstape, saš ръmsреле. «Μέσα —». Non: [φίλος, πτόρθος].

Φιλοπτωχία (ἡ), îsвire (miлъ) de sъpaчî. [din

Φιλόπτωχος (ὁ, ἡ), îsвitopš de sъpaчî (miлosš). [φίλος, πτωχός].

Φιλόπυρος (ὁ, ἡ), îsвitopš de (oвiчnsitš a pesъpi п' întpe) гpîš. [φίλος, πυρός].

Φιλοπυστέω -ῶ, biit: -ήσω, = Φιλοπευστέω. [din

Φιλόπυστος (ὁ, ἡ), = Φιλόπευστος.

Φιλοπωριστής, οῦ (ὁ), noet: îsвitopš de noame, saš (dintp' aчecaшî npiчinъ) de toamnъ. [φίλος, ὀπώρα].

Φιλοπωτέω -ῶ, biit: -ήσω, pap în лoкš de φιλοποτέω. [din

Φιλοπώτης, ου (ὁ), pap în лoкš de φιλοπότης.

Φιλοργής, έος (ὁ, ἡ), îsвitopš, oвiчnsitš de a se mînia лesne, neкъжiчîosš, îste лa mînie. [φίλος, ὀργή].

Φιλόργιος (ὁ, ἡ), îsвitopš de, saš oвiчnsitš лa peлiцioase цepemonii, saš sepвъtopî, nomnosš. [φίλος, ὄργιον].

Φίλοργος (ὁ, ἡ), =Φιλοργής.

Φιλορήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), = Φιλορρήτωρ.

Φιλόρθιος (ὁ, ἡ), îsвitopš de (a se întinde în) dpeaптъ dipeкцie saš лinie în sss. [φίλος, ὄρθιος].

Φιλοριστία (ἡ), îsвire (aплeкape) de a defini (dsne pегsлеле лoцiчеî) лsкpspiле. [φίλος, ὁρίζω].

Φιλορμίστειρα (ἡ), noet: îsвitoape de a npiimi în noptš ne nлstitopî. (enit: aл Benepeî). [φίλος, ὁρμίζω].

Φιλορνιθία (ἡ), îsвire de пъsъpî. [din

Φίλορνις, ιθος (ὁ, ἡ), îsвitopš (шi nas: îsвitš) de пъsъpî. «Πέτρα κοίλη—» Esxл: în кape кs плъчере neîpeк пъsъpiле. [φίλος, ὄρνις].

Φιλορρήτωρ, ορος (ὁ, ἡ), îsвitopš de opatopî saš de petopiкъ. [φίλος, ῥήτωρ].

Φιλόρρυθμος (ὁ, ἡ), îsвitopš de taktš (de apmonie). [φίλος, ῥυθμός].

Φιλορρώθων, ωνος (ὁ, ἡ), noet: îsвitopš (oвiчnsitš de a se nsne п' înпpeжsp) de пъpî. «Κημὸς—» Enгp:

Φιλορρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), noet: îsвitopš (înкъpкatš) de вpoвoane (de stpsгspî). «Ἄμπελος —» Enгp: [φίλος, ῥώξ].

Φιλορτυγοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, îsвeskš a хpъni (a цinea) npeneлiцe. (вezî ὀρτυγοκοπέω). [φίλος, ὄρτυξ, τρέφω].

Φιλόρτυξ, υγος (ὁ, ἡ), îsвitopš de npeneлiцe. [φίλος, ὄρτυξ].

Φιλορχήμων, ονος (ὁ, ἡ), шi

Φιλορχηστής, οῦ (ὁ), îsвitopš de dъnцъtopî, saš de danцspî. [φίλος, ὀρχηστής].

Φιλορώμαιος (ὁ, ἡ), îsвitopš de Pomanî. [φίλος, Ῥωμαῖος].

Φίλος, η, ον, (komnap: noet: φιλαίτερος, ssnpл: -αίτατος, saš pap φιλώτερος, -ώτατος, îap npoz: komnap: φίλτερος, ssnpл: -τατος, шi pap φιλίων, φίλιστος) îsвitš; (akt:) îsвitopš, faвopaвiлš, вine-вoitopš; (desnpe лsкp:) nлъкstš; (sne-opî) npieteneskš; (лa noeцî)кa npon: nos: în лoкš de ἐμός, σός, ἑός, saš ἡμέτερος, ὑμέτερος, шi чл: aл meš, aл tъš, aл sъš, aл nostps, aл вostps, шi чл: ‖ (sssst:)npietenš, saš amiкš;(fem:) npietenъ; (sne-opî) soцie, saš amopezъ. (oвiч: кa aклam:) «Φίλε κασίγνητε». Om: (шi în eтepoц:) «Φίλε τέκνον (în лoкš de «Φίλον τέκνον)». Om: (шi кs цen: кa ssnpл:) «Φίλε ἀνδρῶν». Tкp: în лoкš de φίλτατε; (saš peлat:) «Φίλος τινὸς» Пind: (saš maî des кs dat:) «Φίλος τινί». Dm: «Τέττιξ τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ». Tкp: «Ὅ, τι καλὸν, φίλον ἐστὶ, τὸ δ'οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν». Enгp: «Σοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ» Om: «Μὴ τοῦτο Διὶ φίλον γένοιτο». Od: H. sъ ns o dea Dsmnezeš. (шi în eл:) «Εἰ καὶ ὑμῖν φίλον». Плt: daкa шi вoî въ плъцs-

*

miцĭ. «Εἴ τινι φίλον καλεῖν». Грг: de воїеште чinева. (saŭ în:) «Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα οἴνου πινέμεναι». Іл: Λ. mînкацĭ, шi вецĭ кѕ плъчере. «Φίλα αὐτοῖσι ποιέεται». Ер: faче приеtешѕгѕ кѕ dînшiĭ. (шi în локѕ de прон: пос:) «Φίλον ἦτορ». Om: inima mea (a ta, a лѕĭ, шi чл:) «Μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσης». Om: sѕfletѕл tѣѕ. «Φίλα γυῖα λέλυντο». Om: mъdѕлареле sале (але лор, шi чл:) «Φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε». Om: (în локѕ de φίλα χεῖρε, saŭ φίλας χεῖρας). «Λαβὼν σε, φίλα εἵματα ἀποδύσω». Іл: В: (шi înкъ maĭ desлѕшit). «Μητρὶ φίλη χωόμενος, шi чл:». Іл: 1: asѕпра maĭчеĭ sале. || (шi ка sѕвst:). «Πατρικὸς εἰμὶ σου φίλος». Пл: «Φίλοι βέβαιοι». Ksn: «Εἴη τοιοῦτος ἐμὸς φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον γιγνώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει». Тгп: «Πάντα τιμᾶντα τὰ παρὰ φίλων». Ткр: «Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω πρὸς οἶκον». Om: sъ o ia de soцie. || (nеѕt: ѕне-орĭ) în локѕ de oвiектѕл de dparoste, saŭ de приеtешѕгѕ. «Φίλον ἐμὸν»! Арst: dparostea mea! «Τὰ φίλτατα». Лкs: челе maĭ iѕвite oвiекte але кѕiва.

Φιλοσαρκέω -ῶ, вiit: -ήσω, (Бisер:) iѕвеsкѕ tрѕпѕл (ad: плъчеriле tрѕпѕлѕĭ). [шi

Φιλοσαρκία (ἡ), iѕвiре de tрѕпѕ. [din

Φιλόσαρκος (ὁ, ἡ), [φίλος, σάρξ] (Бisер:) iѕвiторѕ de tрѕпѕ (de tрѕпештеле плъчерĭ).

Φιλοσίγματος (ὁ, ἡ), [φίλος, σῖγμα] iѕвiторѕ (întреѕѕinцъторѕ des) de литера sigma.

Φιλόσιτος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de грiѕ, (ad:) de mînкаре. [φίλος, σῖτος].

Φιλόσκαρθμος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de a sълta, a sъри dѕнцînd. [φίλος, σκαρθμὸς].

Φιλόσκεπος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de (къпѕiа приеште) a fi sѕвt акопериш. [φίλος, σκέπη].

Φιλόσκηπτρος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de (овiчнѕitѕ a цinea în mînъ) sчептрѕ (кîржъ). «Βασιλεὺς—» Епгр: [φίλος, σκῆπτρον].

Φιλοσκήπων, ωνος (ὁ, ἡ), овiчнѕitѕ a пѕрta toiагѕ, saŭ вastonѕ de pezemat. [φίλος, σκήπων].

Φιλόσκιος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de ѕmвръ. [φίλος, σκιὰ].

Φιλοσκόπελος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de (овiчнѕitѕ a петрече пе) stînчĭ. [φίλος, σκόπελος].

Φιλόσκοπος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de (привiторѕ ла) skoпѕ, saŭ цinta sa. [φίλος, σκοπός].

Φιλοσκύλαξ, ακος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de къцеĭ, saŭ къinĭ. [φίλος, σκύλαξ].

Φιλοσκωμμοσύνη (ἡ), iѕвiре de ваtжокоріре. [din

Φιλοσκώμμων, ονος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de ваtжокоріре. [φίλος, σκῶμμα].

Φιλοσκωπτέω -ῶ, вiit: -ήσω, iѕвеsкѕ a ваtжокорi. [din

Φιλοσκώπτης, ου (ὁ), = Φιλοσκώμμων. [φίλος, σκώπτω].

Φιλοσμάραγος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de лармъ saŭ гълъцiе. [φίλος, σμάραγος].

Φιλόσμηνος (ὁ, ἡ), iѕвiторѕ de roiѕрĭ (de алвiне). [φίλος, σμῆνος].

Φιλοσοφέω -ῶ, вiit: ήσω, (принч: шi în ген:) iѕвеsкѕ, dореsкѕ, шi (прin ѕрm:) mъ siлеsкѕ a doвindi (saŭ хotъpît) înцелепчiѕnеа, desъвîршitа кѕноштinцъ a adевърѕлѕĭ, вiрtѕtеа, (saŭ nехotърît) черѕtа експеріinцъ, destoinічiе, saŭ isкѕsinцъ ла ор че; (partiк:) tрънеsкѕ, saŭ (кѕ ак: sinг: saŭ кѕ преп:) лѕкрезѕ (mъ îndелетнiчеsкѕ ла) чева ка filosofѕ, оѕсервѕ чева кѕ окiѕ filosofiкѕ, stѕdiezѕ, meditezѕ чева în adînкѕ шi în кiпѕ штiinцifiкѕ (ad: кѕ вѕнъ rînduре, saŭ dѕпе оаре-каре хотъpîtѕ metodѕ шi регѕлъ). «Φιλοσοφῶν (ὁ Σόλων) γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθε». Ер: «Σκεπτέον, καὶ ἀθρητέον, πῶς ποτε Σόλων φιλοσοφήσας νόμους κρατίστους τῇ πόλει κατέθηκε». Ksn: (шi кѕ ак:) «Χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον». Iskp: «Νῦν τοῦτο πεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σοφιστοῦ τοῦ ἔρωτος». Ksn: m 'amѕ domipit din adînкъ оѕсерваре. (шi кѕ ак: ка хотър:) «Ὤμην φιλοσοφεῖν φιλοσοφίαν, δι' ἧς ἂν μάλιστα ἐνόμιζον παιδευθῆναι τὰ προσήκοντα ἀνδρὶ καλοκἀγαθίας ὀρεγομένῳ». Ksn: (шi кѕ преп:). «Περὶ τοὺς ποιητὰς φιλοσοφεῖν». Iskp: a se îndелетнiчi filosofеште (кѕ adînкъ вѕгаре de seamъ). (шi pas:) «Τὰ φιλοσοφούμενα ἐδίδασκε». Лрt: filosofia (чеа den' atѕнчĭ). [φιλόσοφος]. [de ѕnde

Φιλοσόφημα (τὸ), овiектѕ de filosofiкъ meditaцie, saŭ черчеtаре, проѕлемъ, saŭ теоремъ filosofiкъ.

Φιλοσοφία (ἡ), filosofie, treaвa (sкопѕл, saŭ профеsia) filosofѕлѕĭ; saŭ (хотърît) dорînцъ de înцелепчiѕне (ad: кѕноштinцъ de adевърѕл лѕкрѕрiлор demnezeeштĭ шi omeneшti), шi siлinцъ sпре doвîndipea eĭ; (de ѕnde Бisер:) viaцъ теоретiкъ, saŭ аsкетiкъ (пѕstнiкъ); (în ген: шi неdefin:) siлinцъ sпре doвîndipe de ор че felѕ de isкѕsinцъ, saŭ destoinічiе, adînкъ (вiне кinzѕitъ, шi dѕпе оаре-каре регѕле) meditaцie, saŭ штiinцifiкъ черчеtаре. «Τὴν περὶ τοὺς λόγους φιλοσοφίαν». Iskp: теоріа (filosofiка înвъцътѕръ a) реtорiчеĭ. «Οἱ

διατρίβοντες περὶ τὴν ἡμετέραν φιλοσοφίαν».Isкp: «Ἐκ φιλοσοφίας τὴν δύναμιν τῶν λόγων εἰλήφαμεν». Isкp: «Φιλοσοφίαν, ἣ πάντα συνεξεῦρε, καὶ συγκατεσκεύασεν». Isкp: «Τὸ διανίστασθαι νύκτωρ καὶ πρὸς ὑγιείαν καὶ οἰκονομίαν καὶ φιλοσοφίαν χρήσιμον». Apst: [шi

Φιλοσοφικὸς, ὴ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, φιлоsofiкȣ, însȣmitȣ fiлosofii, saȣ fiлosofȣлȣĭ. [φιλόσοφος].

Φιλοσοφοκλῆς, -κλέους (ὁ), ĭȣвitopȣ de (admipatopȣ de mȣsa, saȣ noesia noetȣлȣĭ) Sofoклeȣ. [φίλος, Σοφοκλῆς].

Φιλοσοφομειρακίσκος (ὁ), oкȣnatȣ fiлosofeшte (ad: кȣ totȣ dînadinsȣл) de amopȣл въĭeцaшiлop. [φιλόσοφος, μειρακίσκος].

Φιλόσοφος (ὁ, ἡ), fiлosofȣ, ĭȣвitopȣ, шi siлitopȣ de a doвîndi (xotъpît) inцeлenчĭȣne (desъвîpшitъ кȣnoшtinцъ a adeвъpȣлȣĭ шi a вiptȣцiĭ), saȣ (nexotъpît) isкȣsinцъ, saȣ eкsnepiinцъ în op чe; (de ȣnde în цen:) ĭȣвitopȣ de înвъцъtȣpъ; (naptiк:) ĭȣвitopȣ de шtiinцe; (maĭ noȣ) îndeлetniчitȣ лa чepчetapea fiinцeлop, шi maĭ кȣ seamъ a omȣлȣĭ. (φιλόσοφος s' a nȣmit din modestie în лoкȣ de σοφός întîĭ Пitaropa). «Φιλοσόφου τοῦτο μάλιστά ἐστιν ἀνδρός». Ksn: 2) = Φιλοσοφικός. «Βίος —». Лкs: teopetiкȣ, (шi Бisep:) asкetiкȣ. [φίλος, σοφός]. [de ȣnde

Φιλοσόφως, adв: = Φιλοσοφικῶς, fiлosofeшte.

Φιλοσπήλυγξ, υγγος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, σπήλυγξ] ĭȣвitopȣ de (a netpeчe în) neшtepe.

Φιλόσπονδος (ὁ, ἡ) ĭȣвitopȣ de лiвaцiĭ, saȣ (noet.) foлositopȣ кa o лiвaцie. [φίλος, σπονδή].

Φιλόσπουδος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de sîprȣinцъ, saȣ stъpȣitoape siлinцъ în op чe лȣкpȣ, siлitopȣ, aкtiвȣ. [φίλος, σπουδή].

Φιλοστασιώτης, ου (ὁ), ĭȣвitopȣ de pesвpъtipĭ, saȣ peвoлte, tȣpвȣpъtopȣ de лiniшte. [φίλος, στάσις].

Φιλοστάφυλος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ, saȣ npodȣкъtopȣ de (mȣлцĭ) stpȣrȣpĭ. [φίλος, σταφυλή].

Φιλοστεφανέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskȣ, dopeskȣ, mъ siлeskȣ a doвîndi (konкȣpînd) кȣnȣna вipȣinцeĭ. [din

Φιλοστέφανος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ, saȣ siлitopȣ (în konкȣpinцъ) de a doвîndi кȣnȣna вipȣinцeĭ. [φίλος, στέφανος].

Φιλόστονος (ὁ, ἡ), (шi ad:) -στόνως, oвiчnȣitȣ a sȣsnina, denpinsȣ a nлînцe. [φίλος, στόνος].

Φιλοστοργέω -ῶ, вiit: -ήσω, ĭȣвeskȣ кȣ fipeaskъ dparoste koniĭ, nъpinцĭ, saȣ fpaцĭ. [шi

Φιλοστοργία (ἡ), fipeaskъ dparoste кътpe koniĭ, nъpinцĭ, saȣ fpaцĭ. [din

Φιλόστοργος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ кȣ fipeaskъ dparoste de koniĭ, nъpinцĭ, saȣ fpaцĭ, шi (în цen:) de pȣde. «Τὸ φιλόστοργον». Ksn: în лoкȣ de ἡ φιλοστοργία. [φίλος, στοργή]. [de ȣnde

Φιλοστόργως, adв: кȣ dparoste nъpinteaskъ, fiaskъ, шi чл:

Φιλοστρατιώτης, ου (ὁ), ĭȣвitopȣ de ostaшĭ, saȣ de ostъшie. [φίλος, στρατιώτης].

Φιλόστροφος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de întopsъtȣpĭ, saȣ sкimвъpĭ, sкimвъчĭosȣ. [φίλος, στροφὴ].

Φιλοσυγγενὴς, έος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de pȣde. [φίλος, συγγενὴς].

Φιλόσυκος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de smoкine. [φίλος, σῦκον].

Φιλοσύμμαχος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de aлiaцiĭ sъĭ. [φίλος, σύμμαχος].

Φιλοσυνήθης, εος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de famiлiapitate, saȣ soцiaвiлȣ. [φίλος, συνήθης].

Φιλοσυνθεσία (ἡ), anлeкape лa komnapape (de лȣкpȣpĭ întpe dînseлe). [φίλος, σύνθεσις].

Φιλοσυνουσιάζω, вiit: -άσω, ĭȣвeskȣ npieteneaskъ adȣnape, saȣ (Sxл:) tpȣneaskъ înnpeȣnape. [φίλος, συνουσία]. [de ȣnde

Φιλοσυνουσιαστὴς, οῦ (ὁ), ĭȣвitopȣ de npieteneaskъ adȣnape, saȣ (Sxл:) de tpȣneaskъ înnpeȣnape.

Φιλοσύντομος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de npesкȣptime. [φίλος, σύντομος].

Φιλοσωματέω -ῶ, вiit: -ήσω, îmĭ ĭȣвeskȣ (înrpiжeskȣ) npea mȣлt tpȣnȣл. [шi

Φιλοσωματία (ἡ), ĭȣвipe (înrpiжipe) mȣлtъ de tpȣnȣл sъȣ. [din

Φιλοσώματος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -σωμάτως, ĭȣвitopȣ (înrpiжitopȣ) кȣ ковîpшipe de tpȣnȣл sъȣ. «Τὸ φιλοσώματον». Лкs: = Ἡ φιλοσωματία. [φίλος, σῶμα].

Φιλοσώφρων, ονος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de кȣmnъtate (înfpînatȣ, perȣлatȣ, aшezatȣ). [φίλος, σώφρων].

Φιλοτάριον (τὸ), kom: dim: aл лȣĭ φιλότης, (npinч: кa mînrîitoape aклəmaцie) sȣfлeцeлȣл meȣ!

Φιλοτάριχος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de nъstpъmȣpĭ, sъpъtȣpĭ ȣsкate saȣ afȣmate (къpnȣpĭ шi neшte). [φίλος, τάριχος].

Φιλοτεχνία (ἡ), ĭȣвipe, dparoste de koniĭ. [din

Φιλότεκνος (ό, ή), ĭѕвitорȣ de копiĭ (taтъ, saȣ mѕmъ), =Φιλόστοργος. «Τὸ φιλότεκνον». Лкs: =Ἡ φιλοτεκνία. [φίλος, τέκνον].

Φιλοτεχνέω -ῶ, biit: -ήσω, ĭѕвeskȣ (mъ îndeлetniчeskȣ кѕ sîргѕinцъ ла) вре ѕnȣ meшteшѕгȣ, шi (în цen:) apteлe, saȣ ворвeskȣ despre dînseлe (ка omȣ de шtiinцa лор); (преа pap) îmĭ плаче a mъ meшteшѕцi (a mъ вiкленi) în чева; (кѕ ак:) лѕкрезȣ чева кѕ meшteшѕгȣ, saȣ кѕ вѕnȣ гѕstȣ шi iskѕsinцъ, îmĭ арътȣ totȣ meшteшѕгѕл în чева; (кѕ inf:) афлѕ meшteшѕгѕл de a съвîрші чева, «Ἐφιλοτέχνησαν πλῆθος ἰχθύων ἐν αὐτῇ ποιῆσαι». Diod: s' aȣ meшteшѕцit. [φίλος, τέχνη]. [de ѕnde

Φιλοτέχνημα (τὸ), лѕкрѕ konstрѕitȣ кѕ mѕлтъ meшtepeaskъ iskѕsinцъ, (Франц:) chef-d'oeuvre d'art, =Ἀριστούργημα. [шi

Φιλοτεχνήμων, ονος (ὁ, ἡ), шi Φιλοτέχνης, ου (ὁ), =Φιλότεχνος. [шi

Φιλοτέχνησις, εως (ἡ), лѕкраре кѕ meшtepeaskъ iskѕsinцъ.

Φιλοτεχνία (ἡ), аплекаре кътре вре ѕnȣ meшteшѕгȣ, saȣ (în цen:) кътре apte, шi ѕпелtipea лор кѕ iskѕsinцъ шi вѕnȣ гѕstȣ; (în цen:) destoĭniчie, îndemînъtate; (fir:) meшteшѕцire, віклеnipe. 2) (прin întind:) =Φιλοτέχνημα. [din

Φιλότεχνος (ό, ή), ĭѕвitорȣ de, saȣ аплекatȣ ла вре ѕnȣ meшteшѕгȣ, saȣ apte (în цen:); meшtepȣ iskѕsitȣ, saȣ îndemînatiкȣ; (fir:) аплекatȣ ла meшteшѕцipĭ, віклеanȣ. [φίλος, τεχνη]. [de ѕnde

Φιλοτέχνως, adв: кѕ meшtepeaskъ iskѕsinцъ, saȣ îndemînatiте.

Φιλότης (ἡ), dparoste, npieteшѕгȣ, saȣ npieteneaskъ înцелeцepe, ѕnipe, konkopdie; (maĭ des: noet:) amopoasъ înпреѕnape; (ка аклam:) «Ὦ φιλότης»! npietene! [φίλος] [de ѕnde

Φιλοτήσιος, α saȣ ος, ον, noet: înѕшitȣ dparostiĭ, npieteneskȣ, saȣ amoposȣ. «Φιλοτήσια ἔργα». Om: amopoase. ‖ (maĭ des) «Φιλοτησία (se înц: κύλιξ)» пахарѕл че se веа în съnъtatea кѕĭва, toastȣ. «Ἡ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἡ δὲ πρόκειται». Trn: «Φιλοτησίας (se înц: ἕνεκα) προπίνειν τινί». Лкs: «Φιλοτησίας μελετᾶν». Плt: =Οἰνοποτάζειν.

Φιλοτιμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: ἐφιλοτιμησάμην, saȣ ἐφιλοτιμήθην, шi чл:) ĭѕвeskȣ onoapea saȣ чinstea meа, sîntȣ amвiцiosȣ; (кѕ цen: saȣ dat: saȣ maĭ des кѕ ак: кѕ преп: saȣ inf: saȣ партч:) кѕ amвiцie mъ siлeskȣ, mъ amвiцionezȣ a съвîрші чева; mъ портȣ аръtîndѕ mъ amвiцiosȣ în чева; (прin întind:) dъpѕĭeskȣ кѕ dъpniчie. «Περὶ ἃ ἐγὼ φιλοτιμοῦμαι». Ksn: «Περὶ τὴν θήραν τῶν ἐλεφάντων φιλοτιμηθεὶς». Diod: «Φιλοτιμοῦμαι πρὸς τὴν πόλιν». Лікрг: «Τῆς φύσεως εἰς κάλλος τότε φιλοτιμησαμένης». Ел: (шi кѕ inf:) «Φιλοτιμούμενος αὐτὸν ὑπερβάλλειν». Пл: (шi în аnал:) «Φιλοτιμηθέντες, ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν... εἶα Κῦρος ἄλλον ἔχειν». Ksn: лi s'a atins (s'a ѕпъра!) amвiцia .. (шi авs:) «Ἠλαζονεῦθ', ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος». Apst: din amвiцioasъ piвaлitate. [φιλότιμος]. [de ѕnde

Φιλοτίμημα (τὸ), op че face чineва кѕ amвiцie, saȣ sпре фълоasъ аръtape; faптъ цenepoasъ, semnȣ de dъpniчie. «Φιλοτίμημα πρὸς τὴν πόλιν». Пл:

Φιλοτιμία (ἡ) ĭѕвipe de чinste, amвiцie, siлinцъ sпре doвîndipe de onoape; (прin ѕрт:) dъpniчie, цenepositate; (în ръѕ) ĭѕвipe de sлавъ, saȣ piвaлitate. «Φιλοτιμίη κτῆμα σκαιόν». Ep: «Δοῦλοι γὰρ εἰσί... φιλοτιμιῶν τινων μωρῶν καὶ δαπανηρῶν». Ksn: «Ἡ φιλοτιμία οὔτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐμφύεται, οὔτ' ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις· οἷς δ' ἂν ἐμφυῇ τιμῆς τε καὶ ἐπαίνου ἔρως, οὗτοί εἰσιν ἤδη οἱ... ἄνδρες καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι μόνον νομιζόμενοι». Ksn: «Γάμος ὁ ἐκ μειζόνων παρέχειν τινα δοκεῖ τῷ γήμαντι φιλοτιμίαν». Ksn: [din

Φιλότιμος (ὁ, ἡ), (компар: -ότερος, sѕпрл: -ότατος) ĭѕвitорȣ de чinste, шi sîргѕitорȣ кѕ toatъ siлinцa de a o doвîndi, amвiцiosȣ; (партiк:) цenepoѕȣ, dapniкȣ; (în ръѕ) ĭѕвitорȣ de sлавъ, mîndpѕ, tpѕfaшȣ. «Τὸ φιλότιμον». =Ἡ φιλοτιμία, saȣ (noet.) oвieктѕл amвiцiĭ. «Ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον». Eѕр: [φίλος, τιμή]. (de ѕnde

Φιλοτίμως, (компар: -ότερον, sѕпрл: -ότατα) adв: кѕ amвiцie, saȣ dopinцъ de чinste. "Φιλοτίμως ἔχειν πρός τι, saȣ τινα». Лкs: =Φιλοτιμεῖσθαι.

Φιλότμητος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, τέμνω] oвiчnѕitȣ de a se тъĭа. "Ἡμέρα—». Non: a опtѕлеа de ла naшtepea копiлѕлѕĭ, întpѕ каре se oвiчnѕieшte a se face тъĭepea înпрежѕр.

Φιλοτοιοῦτος (ὁ), ĭѕвitорȣ de ѕnȣ oapeкаре astfeлȣ de лѕкрѕ. [φίλος, τοιοῦτος].

Φιλοτραγήμων, ονος (ὁ, ἡ), ĭѕвitорȣ de mînкъpĭ de гѕstȣ (mezeлiкъpĭ). [φίλος, τράγημα].

Φιλοτράπεζος (ὁ, ἡ), npietenȣ de masъ, napasitȣ. [φίλος, τράπεζα].

Φιλοτροφέω -ῶ, виit: -ήσω, ĭȣвеskȣ a хрънi (кpeskȣ кȣ mълцȣmipe) чева. [din

Φιλότροφος (ὁ, ἡ), (пароks:) ĭȣвitopȣ de a хрънi (fipeшte хрънitopȣ de) чева. 2) (пропароks:) ĭȣвitopȣ de a se хрънi, (npin ȣpm:) лesne de хрънit. [φίλος, τροφή).

Φιλότρωξ, ωγος (ὁ, ἡ), =Φιλοτραγήμων.

Φιλοττάριον (τὸ), noet: în локȣ de φιλοτάριον.

Φιλοτύραννος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de tipanĭ, saȣ de tipanie. (φίλος, τύραννος].

Φιλότυφος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de mîndpie, înȣmȣpatȣ. [φίλος, τύφος].

Φιλοτώθαστος (ὁ, ἡ), [φίλος, τωθάζω] ĭȣвitopȣ de (oвiчnȣitȣ) a вatжокорi пе (a pîde de алцiĭ.

Φιλόϋλος (ὁ, ἡ), (Бisep:) ĭȣвitopȣ de matepie (de чеде matepiaле шi пъmînteшtĭ але лȣmiĭ ачеstia). [φίλος, ὕλη].

Φιλέϋπνος (ὁ, ἡ), == Φίλυπνος.

Φιλόφθογγος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣвitopȣ de stpirъte, saȣ цinete. "Κύων — ». Епгр: лътръtopȣ. [φίλος, φθογγή].

Φιλόφθονος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de a nismȣi, din fipe nismашȣ. [φίλος, φθόνος].

Φιλοφιλία (ἡ), ĭȣвipe de npieteni. [din

Φιλόφιλος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de npieteni. [φίλος, φίλος].

Φιλοφόρμιγξ, ιγγος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣвitopȣ (akopdatȣ кȣ ȣȣnetȣ saȣ глаsȣ) de лipъ. [φίλος, φόρμιγξ].

Φιλοφρονέομαι -οῦμαι, виit: -ήσομαι, [φιλόφρων] (nex: ἐφιλοφρονησάμην, saȣ ἐφιλοφρονήθην, шi чл:) mъ noptȣ кȣ npieteneaskъ dparoste къtpe чineвa, îл npimeskȣ, îл комплimentezȣ npieteneшte, îĭ ĭaȣ кȣ вiнеле; (fiг:) апровеzȣ вȣкȣpos a ле кȣĭва; (кȣ dat:) mъ îndȣплекȣ, mъ ȣȣnȣĭȣ, fakȣ грацie кȣĭва. «Ἄλλο οὐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ, εἶπε δὲ шi чл:„. Ksn: (шi fiг:) «Θυμῷ —». Плt: (saȣ кȣ ак:) «Ἐπεὶ δὲ ἀλλήλους ἐφιλοφρονήσαντο». Плt: (шi кȣ ак: кȣ преп:) «Φιλοφρονησαμένου δέ ποτε τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντος, τίνος σοι τῶν ἐμῶν μεταδῶ»; Пл:

Φιλοφρονέστερος, α, ον, компар: ал лȣĭ φιλόφρων [de ȣnde

Φιλοφρονεστέρως, adв: компар. ал лȣĭ φιλοφρόνως.

Φιλοφρόνημα (τὸ), faптъ, ворвъ de npieteneaskъ пȣptape, saȣ npiimipe, комплimentȣ. [шi

Φιλοφρόνησις, εως (ἡ), npiieteneaskъ npimipe, saȣ tpaktape; apъtape de faвoape, îndatopipe. [шi

Φιλοφρονητικὸς, ή, ὸν, apъtъtopȣ de npieteneaskъ tpaktape; saȣ аплекatȣ, îndemînatiкȣ ла npieteneaskъ пȣptape. [φιλοφρονέομαι].

Φιλοφρόνως, adв: кȣ npieteneaskъ пȣptape. [шi

Φιλοφροσύνη (ἡ), npieteneskȣ simцimîntȣ, dparoste, familiapitate къtpe чineвa; (npin întind:)=Φιλοφρόνημα. [φιλόφρων]. [de ȣnde

Φιλοφρόσυνος, η, ον, noet: în локȣ de...

Φιλόφρων, ονος (ὁ, ἡ), npieteneшte disпȣsȣ, rînditopȣ saȣ воitopȣ de вine къtpe чineвa. [φίλος, φρήν].

Φιλόφωνος (ὁ, ἡ), [φίλος, φωνή] ĭȣвitopȣ de a гръi (a stpira) mȣлte, въpfitopȣ.

Φιλόχλαινος (ὁ, ἡ), noet: ĭȣвitopȣ, mȣлцȣmitȣ de a лȣa de npemiȣ ȣnȣ feлȣ de вeшmîntȣ, saȣ manteлъ. [φίλος, χλαῖνα, веzĭ ziч:].

Φιλόχλος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de (a isвȣti ла) nopodȣ. «Τὸ φίλοχλον». Лpt: dparoste къtpe nopodȣ. [φίλος, ὄχλος].

Φιλοχορευτής, οῦ (ὁ), ĭȣвitopȣ de (a конdȣче) danцȣpĭ. (enit: ал лȣĭ Dionisȣ). [φίλος, χορεύω].

Φιλόχορος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de danцȣ, saȣ de teatpaле хорȣpĭ, [φίλος, χορός].

Φιλοχρηματέω -ῶ, виit: -ήσω, ĭȣвeskȣ вaniĭ. [шi

Φιλοχρηματία (ἡ), ĭȣвipe de вanĭ, =Φιλαργυρία. [φιλοχρήματος]

Φιλοχρηματιστής, οῦ (ὁ), ĭȣвitopȣ de a stpînце вanĭ. [φίλος, χρηματιστής]. [de ȣnde

Φιλοχρηματιστικὸς, ή, ον, (шi adв:) -ικῶς, аплекatȣ, îndemînatiкȣ a stpînце (a гръmȣdi ла) вanĭ.

Φιλοχρήματος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de вanĭ, =Φιλάργυρος. [φίλος, χρήματα]. [de ȣnde

Φιλοχρημάτως, adв: кȣ ĭȣвipe de вanĭ, de kîшtirȣ, кȣ asȣnpipe. «Φιλοχρημάτως ἔχω». Лкs: == Φιλοχρηματέω.

Φιλοχρημονέω -ῶ, виt: -ήσω, == Φιλοχρηματέω. [шi

Φιλοχρημοσύνη (ἡ), =Φιλοχρηματία. [din

Φιλοχρήμων, ονος (ὁ, ἡ),=Φιλοχρήματος.

Φιλόχρηστος (ὁ, ἡ), ĭȣвitopȣ de вȣne пъpавȣpĭ saȣ апȣкътȣpĭ (чinstitȣ, вiptȣosȣ). [φίλος, χρηστὸς].

Φιλόχριστος (ὁ, ἡ), (Бisep:) ĭȣвitopȣ de Xpistosȣ. [φίλος, Χριστὸς].

Φιλόχρονος (ὁ, ἡ), (Бisep:) ĭȣвitopȣ de timпȣл лȣmiĭ ачешtia (de чеде вpeмелniче maĭ mȣлt dekît de чеде вечniче). [φίλος, χρόνος].

Φιλοχρυσία (ἡ), їѹбіре de аѹрѹ, = Φιλοχρηματία. [din

Φιλόχρυσος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de аѹрѹ, = Φιλοχρήματος. [φίλος, χρυσὸς].

Φιλοχωρέω -ῶ, biit: -ήσω, (кѹ dat: saѹ sinr: saѹ кѹ преп.) їѹбеskѹ (mъ mѫлцѹmeskѹ а локѹі întp') ѹnѹ локѹ; (fir:) кѹ mѫлцѹmіpe mъ îndeлetnічeskѹ în чева. [ші

Φιλοχωρία (ἡ), їѹбіpe de (піpoнipe întp') ѹnѹ локѹ. [din

Φιλόχωρος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de (обічнѹітѹ а petpeчe кѹ mѫлцѹmіpe întp') ѹnѹ локѹ. [φίλος, χῶρος].

Φιλοψεύδεια (ἡ), їѹбіpe de (аплекаpe ла) minчїѹnї. [din

Φιλοψευδής, έος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de (обічнѹітѹ ла) minчїѹnї. [φίλος, ψεῦδος].

Φιλοψευδία (ἡ), = Φιλοψεύδεια.

Φιλοψεύστης, ου (ὁ), = Φιλοψευδής. [φίλος, ψεύστης].

Φιλοψία (ἡ), [φίλοψος] їѹбіpe de плъкѹte mînкъpї (ші паptік: de пеште), (Fpanц:) friandise.

Φιλοψογέω -ῶ, biit: -ήσω, їѹбеskѹ а хѹлі. [din

Φιλόψογος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ψόγως, їѹбітopѹ de хѹліpe, обічнѹітѹ а ворбі de pъѹ. [φίλος, ψόγος].

Φίλοψος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de плъкѹte mînкъpї (ші паptік: de пеште), (Fpanц:) friand.

Φιλόψοφος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de sromotѹ, saѹ гълъціе; (fir:) zadapnікѹ. [φίλος, ψόφος].

Φιλοψυχέω -ῶ, biit: -ήσω, їѹбеskѹ sѹfletѹл, (ad:) віаца. «Οὐ φιλοψυχητέον». Плt:

Φιλοψυχία (ἡ), їѹбіpe de sѹfletѹ, saѹ de віацъ. [din

Φιλόψυχος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de sѹfletѹ, (ad:) de віацъ; (npin хpm:) fpікоsѹ, mічinimѹ. [φίλος, ψυχή].

Φιλόψυχρος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de ръчеалъ, saѹ de локѹpї pечї. (φίλος, ψυχρός].

Φιλοψύχως, (adв:) кѹ mѹлtъ їѹбіpe de віацъ, saѹ кѹ mічime de sѹfletѹ (fpікъ). [φιλόψυχος].

Φιλόω -ῶ, biit: -ώσω, = Φιλιόω. [φίλος].

Φιλτάτιον (τὸ), кom: dim: ал лѹї φίλτατος; (npінч: mînгîit: аклam:) sѹfлeцeлѹл meѹ!

Φίλτατος, η, ον, sѹпpл: ші

Φίλτερος, α, ον, кomnap: (pepгл:) ал лѹї φίλος.

Φίλτρον (τὸ), op че atpъгътopѹ de dparoste; (паptік:) бъѹtѹpъ, saѹ вре о алtъ вражъ meшteшѹцitъ, fapmeкѹ înѕѹfлъtopѹ de amopѹ; (în цen:) лiпiчїѹ, momeалъ, saѹ ipitaціe de dparoste; (npin întind:) amopѹ, dparoste, saѹ обіеktѹ de amopѹ. «Δεύτερα φίλτρα γάμου». Епгр: (npifp:) în локѹ de δεύτερος γάμος, а doilea nѹntъ. 2) ѹnѹ felѹ de плantъ (венepianъ), пъstîpnaкѹ sелбatiкѹ. 3) късъпoasъ кърapе dene бѹza de sѹs. [φιλέω].

Φιλτροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopѹ de amopoase fepmeче; saѹ înѕѹfлътopѹ de dparoste, de amopѹ. [φίλτρον, ποιός].

Φιλτρόποτον (τὸ), бъѹtѹpъ (fepmeкъtѹpъ) înѕѹfлъtoape de dparoste, saѹ de amopѹ. [φίλτρον, ποτόν].

Φίλυβρις, εως (ὁ, ἡ), [φίλος, ὕβρις], ші

Φιλυβριστὴς, οῦ (ὁ), їѹбітopѹ de (fipeште аплекatѹ ла) перегѹлatъ, обpaznікъ нѹptape, saѹ nevinstitoape tpaktape. [φίλος, ὑβρίζω].

Φιλυγιὴς, έος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ (къѹtъtopѹ) de sъnъtatea sa. [φίλος, ὑγιής].

Φιλύδρηλος (ὁ, ἡ), = Φίλυδρος «Κῆπος —». Епгр:

Φιλυδρίας, ου (ὁ), гλs: în локѹ de φίλυδρος. [de ѹnde

Φιλυδριάω -ῶ, biit: -άσω, їѹбеskѹ (îmї (npieште) апа, saѹ ѹmezeaлa.

Φίλυδρος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de (обічнѹітѹ а tpъі în) апъ, saѹ локѹpї ѹmezoase. [φίλος, ὕδωρ].

Φιλύκη (ἡ), = Φυλίκη.

Φίλυμνος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de imнѹpї (de кîntiче лѹѹdътoape). [φίλος, ὕμνος].

Φιλυπήκοος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de askѹлtape, sѹпѹsѹ. 2) їѹбітopѹ de sѹпѹшїї съї. [φίλος, ὑπήκοος].

Φίλυπνος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de somnѹ, somnopoѕѹ; saѹ (pap) adѹкътopѹ de somnѹ. [φίλος, ὕπνος].

Φιλυποδόχος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de npiimipe (de ospitaлitate). [φίλος, ὑποδοχή].

Φιλύποπτος (ὁ, ἡ), їѹбітopѹ de (обічнѹітѹ) а бънѹі op че, fipeште бънѹітopѹ. [φίλος, ὕποπτος].

Φιλυπόστροφος, ші Φιλυποστροφώδης, εος (ὁ, ἡ), обічнѹітѹ а se întoapче їаpъшї (npінч: despre боале). [φίλος, ὑποστροφή].

Φιλυποψία (ἡ), disnosiціe de бънѹітopѹ. [φίλος, ὑποψία].

Φιλύρα, ας (ἡ), (копачїѹ) teїѹ. 2) (npin întind:) nosriцa de sѹбt кoажа teїѹлѹї (din кapе se fak fѹniї, лeгътѹpї de чepкѹpї, ші чл:). [de ѹnde

Φιλυρέα (ἡ), ѹnѹ felѹ de копачїѹ, saѹ копъчелѹ npodѹкътopѹ de чоркine ка челе de edepъ, Лat: filaria. [ші

Φιλύρινος, η, ον, fъкѹtѹ din teїѹ; (npin

întind:) sѫвџіре ка foaea, saȣ nosriџa de teїȣ. (bezї At: IB'. 551). [ші

Φιλύριον (τὸ), їъвліџъ din лемнȣ de teїȣ. [ші

Φιλύριος (ὁ, ἡ), =Φιλύρινος. [φιλύρα].

Φιλῳδὸς (ὁ, ἡ), їѫвitорȣ de kîntiче (de mѫsiкъ). [φίλος, ᾠδή].

Φιλώραιος (ὁ, ἡ), їѫвitорȣ de fрѫmosȣ. [φίλος, ὡραῖος].

Φιλωρείτης, ου (ὁ), noet: їѫвitорȣ de (o-вічnѫitȣ a петрече în) мѫnџї. [φίλος, ὅρος].

Φίλως, adв: npietenеште; вѫкѫros, кѫ мѫлџѫміре. «Φίλως χ'ὀρόφτε». Іл: Δ. [φίλος].

Φίλωψ, ωπος (ὁ, ἡ), noet: [φίλος, ὤψ]. чел кѫ npieteneaskъ къѫtъtѫрь, saȣ вedере.

Φιμὸς (ὁ), [în afin: кѫ σφίγγω] (îm: în eteрoџ: τὰ φιμά) вotniџъ, saȣ ѫnȣ че în-плеtitȣ, че se пѫne înпрежѫрѫл гѫреї ві-телор, ка съ пѫ паскъ, saȣ съ пѫ мѫ-шче; (simп:) къпъstrѫ, (алt:) κημός. 2) o nарtе a fрîѫлѫї den' înпрежѫрѫл пърілор, (алt:) πνιγεύς. 3) ѫnȣ fелȣ de кѫtie, în каре se amesteкъ кѫвеле, ка съ se a-sвîрле. 4) (med:)=Φίμωσις. [de ѫnde

Φιμόω -ῶ, вііt: -ώσω, пѫїȣ п' înпрежѫ-рѫл гѫреї вitеї (o strînгȣ кѫ, saȣ ка кѫ) вotniџъ, къпъstrѫ, saȣ fрîȣ; (în џеn:) легȣ strîns; (npin întind:) astѫпȣ гѫра, лasȣ fъръ кѫвîntȣ de înдрепtаре пе чі-нева. [de ѫnde

Φίμωσις, εως (ἡ), strînџере кѫ (saȣ ка кѫ) вotniџъ, oр къпъstrѫ; (fir:) strîmtаре, saȣ înкѫїере a порілор ѫneї пърџї a tрѫ-пѫлѫї, (ші partiк:) a memврѫлѫї џenitaлȣ (o patimъ în ачеа parte a tрѫпѫлѫї).

Φιμώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în fелȣ de (saȣ folositорȣ ка) вotniџъ, oр къпъstrѫ; (npin întind:) înкѫitорȣ, (Fraпџ:)obstructif.[φιμὸς]

Φίμωτρον (τὸ), oр че sлѫжеште de къ-пъstrѫ, saȣ вotniџъ, oр ла strînsъ легa-ре ка кѫ ѫnȣ къпъstrѫ, ші чл: [φιμόω].

Φιν, bezї φι.

Φὶν, Dор: noet: (maї noȣ) în локȣ de σφίν, saȣ σφίσι.

Φίνις, εως (ὁ), =Φήνη.

Φίντατος, η, ον, Dор: în локȣ de φίλτα-τος. [din

Φίντερος, α, ον, Dор: în локȣ de φίλτερος.

Φὶξ, ικὸς (ἁ), Беоt: în локȣ de σφίγξ.

Φίτρον (τὸ), глs: în локȣ de...

Φιτρὸς (ὁ), [φίτυ] tрѫnкїȣ de копачїȣ, вѫшteanȣ; џandъръ; tъчїѫnе.

Φίττα, Еол: în локȣ de σίττα, saȣ ψίττα.

Φιττάκια (τὰ), Еол: în локȣ de ψιττάκια.

Φίτυ, ші Φίτυμα (τὸ), noet: плantъ; sъ-ditѫръ; влъstарȣ, odрasлъ; [fir: de ачі] fъtȣ, fiȣ; nenoтȣ, strъnenoтȣ.

Φιτυποιμὴν, ένος (ὁ), noet: (dѫne ziч:) пъstорȣ (кѫлtiвъtорȣ) de плante, (ad:) гръdinарȣ. [φίτυ, ποιμὴν].

Φίτυς, υος (ὁ), noet: tatъ, пъsкъtорȣ, [de ачі] fъtъtорȣ. [din

Φιτύω, вііt: -ύσω, noet: în локȣ de φυ-τεύω; (fir:) faкȣ копії, [de ачі] fatȣ. [φίτυ].

Φλαδιάω -ῶ, вііt: -άσω, stрівind moїȣ; fрътîntȣ. [din

Φλάζω, (пеx: 2: ἔφλαδον) noet: [φλάω] рѫпȣ, snаргȣ, fърîmȣ.

Φλάζω, npim: (kam: neîntр:) ал лѫї πα-φλάζω.

Φλανύσσω, вііt: -ύξω, глs: = Φληνύσσω, върfeskȣ.

Φλάσις, ιος (ἡ), Ion: în локȣ de θλάσις. [ші

Φλάσμα (τὸ), Ion: în локȣ de θλάσμα.

Φλασμὸς (ὁ), глs: [φλάζω] = Παφλασμός, fanfaronadъ, mîndрie, înгîmfаре.

Φλαστὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локȣ de θλαστός.

Φλαττοθράτ, ші Φλαττοθρατταραττοθράτ, комiкъ imitaџie a stiлѫлѫї mаре-ворвito-рȣ ал поеџілор ditiрамвічї, ad: ворве ma-рї fъръ нічї ѫnȣ înџелеsȣ.

Φλαυρίζω, вііt: -ίσω, At: în локȣ de φαυ-λίζω, despреџѫїeskȣ. [din

Φλαῦρος, η, ον, At: în локȣ de φαῦλος, prostȣ, de nimiкȣ; zadaрniкȣ; neînsemna-tȣ. [de ѫnde

Φλαυρότης (ἡ), At: în локȣ de φαυλότης, prostie, nimiчіе; zъdърnічіе.

Φλαυρουργὸς (ὁ, ἡ), At: în локȣ de φαυ-λουργὸς, prostȣ лѫкрътoрȣ.

Φλαύρως, adв: = Φαύλως, ръȣ, prost. «Φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην». Ер: «Φλαύρως ἀκούειν». Ер:

Φλάω, вііt: -φλάσω, (pas: tре: de кѫ πέφλασμαι) Ion: ші Dор: în локȣ de θλάω, snаргȣ; въtînd fрътîntȣ, moїȣ, pisezȣ. «Τῶν τραγημάτων ἔφλα», Menandр: snър-џеа ші mînка (алѫnе, пѫчї, ші чл). «'Εμ-βαλὼν σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς, ἔπειτα ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ». «Τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων». Apstf: mînкamȣ кѫ poftъ.

Φλεβάζω, вііt: -άσω, isворъskȣ ка din вînъ. [ші

Φλεβικὸς, ἡ, ὸν, ал вінелор, saȣ de вî-нъ. [φλέψ].

Φλέβιον (τὸ), dim: ал лѫї φλέψ, вînішоаръ.

Φλεβονευρώδης, εος (ὁ, ἡ), компѫsȣ din віне ші невре. [φλέψ, νεῦρον].

Φλεβοπαλία (ἡ), [φλέψ, πάλλω] въtaie de вînъ, пѫлsȣ.

Φλεβοῤῥαγία (ἡ), рѫпере de вінѫ [φλὲψ, ῥήγνυμι].

Φλεβοτομέω -ῶ, viit: ήσω, таїѹ вінѫ, їаѹ sінџе. (везї ші ἐμφλεβοτομέω). [ші

Φλεβοτομία (ἡ), тѫїере de вінѫ, saѹ лѹаpe de sінџе. [din

Φλεβοτόμος (ὁ, ἡ), тѫїеторѹ de вінѫ пентрѹ лѹаре de sінџе, saѹ каре slѹжеште ла ачеаsta. (de ѹnde || sѹвst:) Φλεβοτόμον (se інџ: σμιλίον), ланџетѫ. [φλέψ, τέμνω].

Φλεβοτονέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, імї інтінzѹ вінеле (din мѹлтѫ лѹптѫ); (прін інтінд.) мѫ sілеsкѹ din тоате пѹтеріле, мѫ лѹптѹ. [φλέψ, τόνος].

Φλεβώδης, εος (ὁ, ἡ), вînosѹ.[φλέψ, φλεβὸς].

Φλεγεθοίατο, Ion: in локѹ de φλεγέθοιντο, a 3: їм: пеpѕ: de мiж: пpez: ал ноft: лѹї ...

Φλεγέθω, ші (miж:) έθομαι, (fѫрѫ viit:) поет: în локѹ de φλέγω, -ομαι, (stpѫm: ші пеstp:) «Κεραυνὸς φλεγέθων». Es: «Πυρσοὶ φλεγέθουσιν». Iл: Σ. (ші пas:) «Ὄφρα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκροὶ». Iл: Ψ.

Φλεγεὸς, ἡ, ὸν, = Φλόγεος.

Φλέγμα (τὸ), [φλέγω] арsѹрѫ fлѫкѫроаsѫ, апріndере; (med:) [de ачі] fлегмѫ, алва кліsоаsѫ матеріе, че se формеазѫ ін трѹпѹ (ка прічінѫ, saѹ ефектѹ de інfламаціе дѹпе чеї векї).

Φλεγμαγωγὸς (ὁ, ἡ), [φλέγμα, ἄγω] коворîторѹ (кѫрѫціторѹ) de fлегме.

Φλεγμαίνω, viit: -ανῶ, (пеx: ἐφλέγμανα, ші ἐφλέγμηνα, ші чл:) sînтѹ, saѹ ажѹнгѹ în інfламаціе (în апріndере), ші (прін інтінд:) în ѹмfлѫтѹрѫ, мѫ ѹмfлѹ; (ові: despre panѫ, ші чл:) оврінтеsкѹ; (fir:) мѫ аfлѹ în ferтѹрѫ (în тоїѹл патімеї, ші чл:) «Καταλαμβάνει τὸ περὶ τοῦ πατρῴου φόνου ἔτι φλεγμαῖνον». Лѹч: апрінsѹл пеказѹ. «Τὸ φλεγμαῖνον τῆς λέξεως». Лкs: мѫреціа zічеріі, [ші

Φλεγμαῖος, α, ον, înd: în локѹ de φλεγματιαῖος. [φλέγμα].

Φλέγμανσις, εως (ἡ), ші

Φλεγμασία (ἡ),=Φλεγμονὴ. [φλεγμαίνω].

Φλεγματιαῖος, α, ον, ші

Φλεγματίας, ου (ὁ), плінѹ de fлегмѫ, fлегматікѹ. [ші

Φλεγματικὸς, ἡ, ὸν, fлегматікѹ, ал fлегмеї, saѹ чел din fлегмѫ. [φλέγμα].

Φλεγματοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fлегмѫтоsѹ, чел ін, saѹ din fелѹл fлегмеї. [φλέγμα, εἶδος].

Φλεγματόεις, εσσα, εν, поет: în локѹ de φλογώδης; (ѹне-орї)=Φλεγματικὸς. [ші

Φλεγματώδης, εος (ὁ, ἡ),=Φλεγματοειδής; продѹкѫторѹ de fлегмѫ. [ші

Φλεγμονὴ (ἡ), апріndере, інfламаціе; (прін інтінд:) ѹмfлѫтѹрѫ; оврінтеалѫ; (fir:) тоїѹ, ferтѹрѫ (de патімѫ, ші чл:). [φλέγμα]. [de ѹнde

Φλεγμονώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѹ, saѹ плінѹ de інfламаціе, оврінтеалѫ. ші чл:

Φλεγμὸς (ὁ), = Φλογμὸς. 2) (глs:) sînџеле. [ші

Φλέγος, εος -ους (τὸ), Глs: în локѹ de φλὸξ. [φλέγω]. [de ѹнde

Φλεγύας, ου (ὁ), поет: вѹлтѹрѹл (пентрѹ фокоаsа фаџѫ а пенелор saле). [ші

Φλεγυρὸς, ὰ, ὸν, поет: în локѹ de φλογερὸς; (прін інтінд:) stрѫлѹчітѹ; (fir:) вестітѹ (în віне, saѹ în рѫѹ).

Φλέγω, [în afin: кѹ φλέω] viit: φλέξω, арzѹ, інfлѫкѫрезѹ; (fir:) апрінzѹ, інтѫрîтѹ; (поет: прін інтінд:) факѹ чева а лѹміна (а еші ла лѹмінѫ, а se арѫта de фаџѫ, а еклата); (fir) факѹ аѹzітѹ, saѹ вестітѹ претѹтіndінеа. || (пas: saѹ неѹт: de sine пas:) мѫ апрінzѹ, арzѹ, мѫ інfлѫкѫрезѹ (проп: ші fir:); (поет:) лѹчеsкѹ, sкоџѹ лѹмінѫ; (fir:) stрѫлѹчеsкѹ, лѹмінезѹ; (ѹне-орї) мѫ даѹ de фаџѫ, мѫ pesnîndeskѹ; (ѹне-орї) мѫ грѫвеsкѹ, мѫ прінеsкѹ. «Τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ». Iл: Φ. (ші fir:) «Πάνθ' ὁ χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει». Sof: ѹнеле фаче а пері, алтеле а еші ла лѹмінѫ. «Διὰ χειρὸς βέλος φλέγων». fѫкînd а лѹміна трѫснетѹл în мîїнеле saле. «Ἄρης αἷμα φλέγει τῇδε πόλει». Евр: skорнеште asѹпрѫ'ї. «Σὲ δὲ φλέγοντι χάριτες». Пind: те fак stрѫлѹчітѹ (ші пеstp: saѹ ел:). «Ἄνθεμα χρυσοῦ φλέγει». Пind: stрѫлѹчеште. «Φλέγειν χρείας ὕπο». Esхл: а se грѫві de невоїе. (ші пas:) «Πυρὶ φλέγετο». Iл: Φ (ші fir:) «Ἂν σκώπτῃ τίς σε, φλέγεσθαι». sѫ te ѹнерї. (ші кѹ dat: кѹ преп:) «Φλέγεσθαι (se інџ: ἔρωτι) ἐπί τινι». Ел: «Φλέγεται ἀρεταῖς μυρίαις». Пind: stрѫлѹчеште de.. «Ὕμνοι φλέγονται». Вакхіл: se кîнтѫ кѹ маре гласѹ.

Φλεδονεία (ἡ), вѫрfіре, fлеонкѫніре. [din

Φλεδονεύω, ші (miж:) -εύομαι, viit: εύσω, -ομαι, вѫрfеskѹ. [ші

Φλεδονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Φλεδονεύω, fлеонкѫнеskѹ. [ші

Φλεδονώδης, εος (ὁ, ἡ), овічнѹітѹ, desпрінsѹ а вѫрfі, а fлеонкѫні, fлекѫросѹ. [din

Φλεδὼν, ῶνος (ἡ), вѫрfіре, fлеонкѫніре. [ші

Φλέδων, ονος (ὁ, ἡ), вѫрfіторѹ, fлекарѹ, zadаpnікѹ. [φλέω].

Φλέϊνος, η, ον, fъкsтš din [φλέως] pozozš. [ши

Φλέξις, εως (ἡ), apdepe (акт: saš пas:).

Φλέξις, ιδος (ὁ, ши ἡ), [φλέγω] sнš fелš de пasъpe провав: кs пепе poшiї).

Φλεύω, Ion: în лoкš de φλέγω (întpeв: пsмaї în περιφλεύω).

Φλὲψ, φλεβὸς (ἡ), вînъ (проп: ши fir:).

Φλέω, (fъpъ вiit:) пoeт: [imit: în afin кs βλύω] sîntš плinš (принч: de smezeлї), mъ pesвъpsš, потопeскš; (în цен:) sîntš msлtš, înвiлшsgatš. «Μήλων φλεόντων». Esxл:

Φλέως, ω (ὁ), sнš fелš de плantъ de anъ, pozozš, saš папspъ.

Φληναφάω (-έω) -ῶ, вiit:-ήσω, воpвeскš seкътspї, въpfeскš, flеопкъпeскš. [ши

Φληναφεύω, вiit: -εύσω, = Φληναφέω. [φλήναφος]. [de sнde

Φληνάφημα (τὸ), ши [din

Φληναφία (ἡ), въpfeaлъ, flеопкъпiтspъ.

Φλήναφος (ὁ, ἡ), [φλῆνος] = Φλύαρος, въpfitopš, flекapš. 2) (ssвst:) = Φληνάφημα. [de sнde

Φληναφώδης, εος (ὁ, ἡ), fлекъposš, oвiчпsitš a въpfi.

Φληνάω (-έω) -ῶ, вiit: -ήσω, ши

Φληνεύω, вiit: -εύσω, =Φληνύσσω. [din

Φλῆνος, εος ·ους (τὸ), = Λῆρος, въpfipe. [φλέω]. [de sнde

Φληνύσσω, saš Φληνύω, ши Φλήνω, вiit: φληνύσω, =Φληναφάω.

Φλιὰ (ἡ), stîлпš, saš пpагsл de sss aл sшеї. [din

Φλίβω, вiit: φλίψω, пoeт: Eoл: în лoкš de θλίβω.

Φλιδάω -ῶ, вiit: -ήσω, amš msлцime de smezeлї; (пpin întind:) msчezeскš, пstpezeскš, mъ tопeскš de smezeaлъ, (aлт:) μυδάω, ши πλαδάω.

Φλιδόων, ωσα, ων, пoeт; Ion: în лoкš de φλιδῶν. паpтч: aл лsї φλιδάω.

Φλιμέλεια (τὰ), кpъпътspї, че se fак ла пiчоapeлe кaiлоp din msлtъ ostenеaлъ, (de aчї Лat:) flemina. [φλίβω, μέλος].

Φλίψις, ιος (ἡ), пoeт: Eoл: în лoкš de θλίψις [φλίβω].

Φλόα, пoeт: în лoкš de φλοῦν, aк: aл лsї φλόος -οῦς.

Φλόγεος, α, ον, пoeт: în лoкš de...

Φλογερὸς, ὰ, ον, înfлъкъpatš, apsš, saš poшs кa въпaiea, плinš de foкš. [ши

Φλογετὸς (ὁ), = Φλογμὸς, mape apsspъ. [φλὸξ φλογός].

Φλογιὰ (ἡ), пoeт: în лoкš de φλόξ. [de sнde

Φλογιάω -ῶ, вiit: -άσω, mъ poшeскš кa flaкъpa, saš въпaiea.

Φλογίδιον (τὸ), dim: aл лsї φλογίς.

Φλογίζω, вiit: -ίσω, = Φλέγω, apzš, saš fpigš ла flaкъpъ. || (пas:) skoцš fлъкъpї, saš лsminezš кa flaкъpa. «Ἥλιος φλογιζόμενος». Sof: [ши

Φλόγινος, η, ον, = Φλογερός, poшs кa flaкъpa. || (ssвst:) Φλόγινον (τὸ), sнš fелš de floape, (aлт:) φλόγιον (2). [φλόξ].

Φλόγιον (τὸ), dim: aл лsї φλόξ. 2) sнš fелš de floape (de mikшsnea).

Φλογὶς, ίδος (ἡ), вsкaтъ de кapпe fpiптъ ла flaкъpъ. [φλόξ].

Φλόγισις, εως (ἡ), ши

Φλογισμὸς (ὁ), fpiцepe, пpъжipe ла flaкъpъ; mape apsspъ, (aлт:) φλογμός. [ши

Φλογιστὸς, ή, ὸν, fpintš, пpъжitš ла flaкъpъ; (în цен:) apsš, înfлъкъpatš.

Φλογμὸς (ὁ), [φλέγω, φλόξ] въпъїoasъ apsspъ; (med:) =Φλεγμονή; (în цен:) flaкъpъ, въпaie (проп: ши fir:).

Φλογμοτύραννος (ὁ), пoeт: domnš, stъпînš пe flaкъpъ. [φλογμὸς, τύραννος].

Φλογογενὴς, έος (ὁ, ἡ), пoeт: пъsкstš în, saš din flaкъpъ. [φλόξ, γένος].

Φλογόδερπνος (ὁ, ἡ), гas: [φλὸξ, δέρπομαι] mînкъtopš, saš mînкatš de flaкъpъ. «Ἄνθραξ —». Esix: (aлцiї skpiš φλογόδειπνος).

Φλογοειδής, έος (ὁ, ἡ), чeл în fелš de flaкъpъ. [φλόξ, εἶδος].

Φλογόεις, εσσα, εν, пoeт: în лoкš de φλογερός. [φλὸξ φλογός].

Φλογόλευκος (ὁ, ἡ), aлвš de msлtъ apsspъ]. [φλόξ, λευκός].

Φλογόφαιος (ὁ, ἡ), poшs înkisš (кa apama чea пesпoitъ). [φλὸξ, φαιός].

Φλογόω -ῶ, вiit: -ώσω, = Φλέγω, ши Φλογίζω. [ши

Φλογώδης, εος (ὁ, ἡ), = Φλογοειδής. [φλόξ φλογός].

Φλόγωμα (τὸ), лsкps apsš de flaкъpъ, saš înfлъкъpatš. «Ἄρτου —». Esix: коaжa пîїпiї. [φλόγωμα].

Φλογωπὸς (ὁ, ἡ), пoeт: [φλὸξ, ὤψ] fлъкъposš ла faцъ, stpълsчitš, = Φλογοειδής. «Πῦρ —». Esxл:

Φλόγωσις, εως (ἡ), [φλογόω] apdepe, înfлъкъpape; înfepвîntape (de вaie); flaкъpъ de fъклie apzînd; (med:) = Φλεγμονή, înflamaцie.

Φλογὼψ, ῶπος (ὁ), пoeт: =Φλογωπός.

Φλοιὰ (ἡ), Лaк: епiт: Пposeрпina [φλόος].

Φλοίαξ, ακος (ὁ), =Φλύαξ.

Φλοιάριον (τὸ), dim: ал лъї φλοιός.

Φλοιδάω -ῶ, віit: -ήσω, ші

Φλοιδιάω -ῶ. віit: -άσω, ѕmflѕ; adѕkѕ овpinteaлъ. || (nestp: saѕ miж:) = кѕ...

Φλοιδόομαι -οῦμαι, (tpe: de кѕ: πέφλοιδα) noet: mъ ѕmflѕ; (med:) овpinteskѕ. (вezї ші φλυδάω).

Φλοΐζω, віit: -ίσω, deskoжeskѕ, saѕ їaѕ коажа depe чева. [φλοιός].

Φλόϊνος, η, ον, fъкѕtѕ din porozѕ, saѕ папѕръ [φλόος]; saѕ din ацoasъ коажъ de копачїѕ. [φλοιός].

Φλοιοβαρὴς, έος (ὁ, ἡ), Sxл: гpeѕ de mѕлtъ saѕ гpoasъ коажъ. [φλοιὸς, βάρος].

Φλοιοῤῥαγέω -ῶ, віit: -ήσω, îmї кpъпъ коажа. [din

Φλοιοῤῥαγὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл кѕ коажа кpъпatъ. [φλοιὸς, ῥήγνυμι]. [de ѕnde

Φλοιοῤῥαγία (ἡ), кpъпъtѕpъ de коажъ.

Φλοιόῤῥιζος (ὁ, ἡ), чeл кѕ pъdъчinъ kompѕsъ din mѕлte кожї, saѕ foї (ка чeапа). [φλοιὸς, ῥίζα].

Φλοιὸς (ὁ), [φλέω] коажъ de копачїѕ; (în цen:) акопеpъmîntѕ. 2) enit: Dionisѕ. (вezї φλοιά).

Φλοῖσβος (ὁ), [imit:] mѕpmѕpъ, saѕ вîжiitѕpъ de апъ; ѕpлetѕ de валѕpї; (fir: în цen:) гълъціe, лapmъ de mѕлціme de oamenї, saѕ de oaste în miшкape.

Φλοϊσμὸς (ὁ), deskoжipe. [ші

Φλοϊστικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitѕ, saѕ îndemînatikѕ ла deskoжipe. «Φλοϊστικὴ (se înц: τέχνη)». Плt: meшteшѕгѕ de a konstpѕi înплetitѕpї, saѕ цesъtѕpї din кожї de копачї. [φλοΐζω].

Φλοίω, noet: apx: (dѕпe Пл:) sîntѕ în toїѕл, saѕ кълmea чea плinъ de podniчie (desпpe плante, ші чл), sîntѕ în floape, =Θάλλω. (вezї ші φλύω). [φλόος -οῦς].

Φλοιώδης, εος (ὁ, ἡ), кoжosѕ, ка о коажъ; (пpin întind: ші fir:) ѕшopѕ, netemeїnikѕ, пe dasѕпpa nѕmaї, sѕпepfiчiaлѕ. [ші

Φλοιῶτις, ιδος (ἡ), noet: kompѕsъ din коажъ. «Σκέπη—» Лik: =[φλοιὸς].

Φλομὶς, ίδος (ἡ),=Φλόμος. [ші

Φλομῖτις, ιδος (ἡ), ѕnѕ feлѕ de плantъ =Βούγλωσσον, лimва воѕлѕї, saѕ Ὄνοσμα (вezї ziч:). [din

Φλόμος (ὁ), [φλὸξ, fiind къ fpѕnzeлe eї slѕжїaѕ de fitiлѕpї] ѕnѕ feлѕ de плantъ floкoasъ, (Лat:) Verbascum.

Φλονῖτις, ιδος (ἡ),=Φλομῖτις

Φλὸξ, φλογὸς (ἡ), [φλέγω] flaкъpъ, въпaie (пpon: ші fir:).

Φλόος -οῦς, -όου -οῦ (ὁ), (ак: φλόα)= Φλοιὸς, коажъ de копачїѕ; (fir:) пїeлe; (în цen:) акопеpъmîntѕ. «Ὄφεως—» Nik: къmaшa шapпeлѕї. 2) toїѕл podniчii плantелоp, (de ѕnde Лat:) flos. «Τῶν δὲ φλόον ὤλεσε πάντα». Ap: 3) = Φλέως, ѕnѕ feлѕ de плantъ (Ep: Γ. 98).

Φλυάκιον (τὸ), =Φλυζάκιον.

Φλυακογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiѕ пoeme fлeкъpoase, вѕfoane, saѕ mѕкaлite, de pîsѕ. [ші

Φλυακογραφία (ἡ), skpiepe de вѕfonepiї (пoeme de pîsѕ). [din

Φλυακογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopѕ de пoeme вѕfoane (de pîsѕ). [φλύαξ, γράφω].

Φλύαξ, ακος (ὁ), въpfitopѕ, [de aчi пoate] fлeкapѕ. 2) ѕnѕ feлѕ de komikotpaцiкъ пoemъ, saѕ iлapotpaцedie, saѕ пapodie de pîsѕ, (Fpanц:) farce. [φλύω].

Φλυαρέω -ῶ, віit: -ήσω, въpfeskѕ, fлeonкъneskѕ; (пpin întind:) îmї пїepzѕ вpemea în zadapniчe (копiлъpoase) лѕкpѕpї; (Skp: кѕ ак:) воpвeskѕ de pъѕ. || (пas:) slѕжeskѕ ка овїektѕ de въpfipe. [φλύαρος]. [de ѕnde

Φλυάρημα (τὸ), fлeakѕ zisѕ saѕ fъкѕtѕ de чineва, zadapnікъ воpвъ saѕ faптъ.

Φλυαρία (ἡ), въpfipe, fлeonкъnipe; (пpin întind:) zadapnікъ osteneaлъ. [φλύαρος].

Φλυαρογραφέω -віit: -ήσω,= Φλυακογραφέω. [φλύαρος, γραφὴ].

Φλυαροκοπέω -ῶ, віit: -ήσω, въpfeskѕ nekontenit. [φλύαρος, κόπτω].

Φλυαρολογέω -ῶ, віit: -ήσω, воpвeskѕ въpfitѕpї, fлeonкъneskѕ. [ші

Φλυαρολογία (ἡ),=Φλυαρία. [din

Φλυαρολόγος (ὁ, ἡ), воpвitopѕ de въpfeлї, fлeonкъnitopѕ. [φλύαρος, λόγος].

Φλύαρος (ὁ, ἡ), [φλύω] въpfitopѕ, воpвitopѕ de op че 'ї bine, fлeonкъnitopѕ. 2) (sѕвst: въpв:) =Φλυαρία. [de ѕnde

Φλυαρώδης, εος (ὁ, ἡ), fлeкъposѕ (zadapnikѕ, netpeвnikѕ).

Φλυάσσω, віit: -άξω, глs: = Φλυαρέω. [φλύαξ]. [din

Φλυδαρὸς, ,ὰ ον, = Πλαδαρὸς, mѕчedѕ.

Φλυδάω -ῶ, ші Φλιδάω, [φλύδω] =Πλαδάω, mѕчezeskѕ de ѕmezeaлъ.

Φλύδδω, Dop: în лoкѕ de Φλύζω.

Φλυζάκιον (τὸ), [φλύζω] = Φλύκταινα.

Φλυζογράφος (ὁ, ἡ), Sxл: în лoкѕ de φλυακογράφος.

Φλύζω, віit: φλύσω, saѕ φλύξω, Ion: fepвînd колкъїѕ; (noet: fir:) zikѕ, op че 'mї вine în гъpъ, fлeonкъneskѕ, въpfeskѕ. (вezї ші φλύω).

Φλυηρέω, Φλύηρος, Ion: поеt în локȣ de φλυαρέω, φλύαρος.

Φλύκταινα, ης (ἡ), [φλύζω] бъшікъ пе піеле din арсътѕръ, ші чл:

Φλυκταινίδιον (τὸ), dim: ал лȣї φλύκταινα, бъшікȣцъ.

Φλυκταινοειδής, έος (ὁ, ἡ), асемепеа кȣ о бъшікъ. [φλύκταινα, εἶδος].

Φλυκταινόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, мъ бъшікȣ; saȣ мъ префакȣ în бъшічї. [ші

Φλυκταινώδης, εος (ὁ, ἡ),=Φλυκταινοειδής, saȣ бъшікоѕȣ, каре аре ка о simптомъ а sa пimіте бъшічї. [φλύκταινα].

Φλυκταίνωσις, εως (ἡ), бъшікаре. [φλυκταινόομαι].

Φλυκτίς, ίδος (ἡ), =Φλύκταινα.

Φλυνδάνω,=Φλύζω, (întp: пȣмаї în компȣѕȣл ἐκφλυνδάνω).

Φλύος, εος -ους (τὸ), поеt: Φλυαρία.

Φλύσις, ιος (ἡ), Ion: ешіре de бъшічї (бȣбе) din мȣлцime de ȣмезеалъ [din

Φλύω, biit: φλύσω, поеt: [φλέω], =Βλύζω, isвоpъѕкȣ, чішпеѕкȣ; колкъїȣ fерbînd; мъ реѕвъpѕȣ, daȣ пе din аfаpъ; (fir:) ѕкоцȣ din гȣpъ, ворbеѕкȣ ор че 'мї віпе, въpfеѕкȣ. (кȣ ак:) «Αἰσχρὰ —». Епір: = Ἐξερεύγομαι. || (між:) глȣ: = Φλυδάω.

Φνεῖ, граїȣ пеînѕем: în іmітаре de гласȣл пъсърелелор, saȣ de ѕȣпетȣл ѕкоѕȣ прin пъpї; (прin întind:) nimікȣ, saȣ de nimікȣ,=(везї ші) Γρῦ.

Φοβέεσκε, поеt: Ion: în локȣ de ἐφόβει, а 3: sінг: перѕ: de прел: ал лȣї φοβέω.

Φοβερίζω, biit: -ίσω, Skp: înfрікошеzȣ, аmеріпцȣ,=Φοβίζω. [φοβερὸς]. [de ȣnde

Φοβερισμὸς (ὁ), înfрікошаре, аmеріпцаре.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, înfрікошъторȣ, грозавȣ, ѕелбатікȣ, de ѕпаїмъ. «Ὁ πόλεμος φοβερόν». Ksn: (ші кȣ dat:). «Δένδρεσι χειμὼν φοβερὸν κακὸν, ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ». Ткр: (ші ȣрмînd μή). «Εἰ φοβερὸς εἴη, μὴ ἀνήκεστόν τι ποιήσῃ». Ksn: 2) (ȣпе-орї) fрікоѕȣ. «Πρὸς τὸ φυλάσσειν οὐ κάκιόν ἐστι φοβερὰν εἶναι τὴν ψυχήν». Ksn: [φόβος]. [de ȣnde

Φοβερότης (ἡ), ѕпаїмъ, saȣ fрікъ înѕȣfлатъ de чіпева, saȣ de чева.

Φοβερωπὸς (ὁ, ἡ), поеt: = Φοβερώψ.

Φοβερῶς, adв: înfрікошаt, грозав.

Φοβερώψ, ῶπος (ὁ, ἡ), поеt: грозавȣ ла фацъ (ла ведере). [φοβερός, ὤψ].

Φοβεσίστρατος, η saȣ ος, ον, ші φοβέστρατος (ὁ, ἡ), поеt: înfрікошъторȣ de оштірї. [φοβέω, στρατός].

Φοβέω -ῶ, biit: -ήσω, ші пас: -ηθήσομαι, ші між: (кȣ înѕем: пас:) -ήσομαι, (пех: пас: ἐφοβήθην, tpe: de кȣ: πεφόβημαι) înfрікошеzȣ, înѕȣflȣ ѕпаїмъ; (ла поецї) пȣїȣ пе fȣгъ (везї ші σοβέω). || (маї des пас: saȣ між: de ѕiпе пас:) мъ теmȣ, мъ înfрікошеzȣ, мъ înгрозеѕкȣ; (прin întind:) fȣгȣ temînd мъ (saȣ ronind мъ) de чіпева. «Φεύγειν πεφοβημένος». Ткр: (ші кȣ adв:) «Κύνες δ' ἑτέρωσε φόβηθεν». Od: Π. (ші кȣ цеп: кȣ преп:) «Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος, ἵκετο νῆας». Іл: Θ. (saȣ кȣ dat:) «Ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι». Іл: Ο. (ші кȣ ак: ел: de преп:). «Μή με φοβηθῇς». Ткр: (saȣ кȣ inf:) «Μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν τὴν γυναῖκά σου». Skp: (ші кȣ цеп: кȣ преп: saȣ каȣѕаtівȣ). «Φοβοῦνται ὑπὲρ ὑμῶν». Ksn: (ші ȣрмînd μή). «Φοβούμενος, μὴ οὐ γνῶ». Ksn: «Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μὴ εἰκῇ κεκοπίακα». Skp: [φόβος].

Φόβη (ἡ), [φέβομαι] (în цеп:) пъpȣ ȣпdелînd (fлfiind); (партік:) коама леȣлȣї, saȣ а калȣлȣї; (прin întind:) fрȣпzimе de копачїȣ; ѕпікȣл меїȣлȣї (ал tpestii, ші чл:), (алт:) ἀνθήλη. (везї ші σόβη).

Φόβηθεν, поеt: Еол: în локȣ de ἐφοβήθησαν, їm: а 3: перѕ: de пас: пех: 1: ал лȣї φοβέω.

Φόβημα (τὸ), обїектȣ, прічіпъ de fрікъ. [ші

Φοβητικὸς, ή, ὸν, adȣкъторȣ, saȣ (пас:) пріimіторȣ de fрікъ, ad: înfрікъшъторȣ, saȣ fрікоѕȣ. [ші

Φόβητρον (τὸ), міжлокȣ de înfрікошаре, ѕперііtoаpe. [φοβέω].

Φοβόδιψος (ὁ, ἡ), fрікоѕȣ în ѕеtе de а bea,=Ὑδροφόβος. [φόβος, δίψα].

Φόβονδε, поеt: în локȣ de ἐς φόβον, = Φύγαδε.

Φόβος (ὁ), [φέβομαι] fрікъ, ѕпаїмъ, temере; (прin întind: ла поецї) fȣгъ de fрікъ (deѕпре оѕташї). «Φόβον παρέχειν (ἐμβάλλειν, ші чл) τινί». Лкѕ: = Φοβίζειν. «Ἐς φόβον καταστῆναι». Тȣч: а ѕе пȣпе пе fȣгъ. «Μή τι φόβον δ' ἀγόρευε. Іл: Ε. пȣ пе îndemna ла fȣгъ. (ші кȣ цеп:) «Αἰγίδα δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν». Іл: Θ. (ші кȣ преп: ка пас:) «Ὁ ἀπὸ τῶν δορυφόρων φόβος». Ksn:

Φοιβάζω, biit: -άσω, поеt: =Φοιβάω. 2) înѕȣflȣ кȣїва проорочіторȣ ѕпіріtȣ, îл înтȣѕіеzȣ. 3) гръїеѕкȣ înѕȣfлаtȣ, проорочеѕкȣ. «Πάθος φοιβάζον τοὺς λόγους. Лонц: [ші

Φοιβαίνω, biit: -ανῶ, поеt: în локȣ de Φοιβάζω, saȣ Φοιβάω. [din

Φοιβάς, άδος (ἡ), преоtіца лȣї Аполонȣ, =Πυθία; (adїект: în цеп:) înтȣѕіаѕтъ, înѕȣfлатъ de Аполонȣ, проорочітоаре. «Φωνή —». Нік: [φοῖβος].

Φοιβαστὴρ, шi Φοιβαστής, οῦ (ὁ), пpopoкȣ (însȣflatȣ de Аполонȣ). [шi

Φοιβαστικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ ла пpoopoчipe. (кȣ џen:) «Ἐμμέτρων στίχων — ». Пл: пpoopoчitopȣ пpin вepsȣpĭ. [φοιβάζω].

Φοιβάστρια (ἡ), fem: aл лȣĭ φοιβαστήρ, пpoopoчitoape.

Φοιβάω -ῶ, вiit: -άσω, пoet: кȣpъџȣ, sfînџeskȣ. «Χεῖρας φοιβάσασα μύροις». Ткp: [шi

Φοίβειος, α, ον, шi Ion: Φοιβήϊος, η, ον, aл лȣĭ Аполонȣ, пpoopoкosȣ. Δάφνη —». Епгp: [Φοῖβος].

Φοιβηΐς, ιδος (ἡ), пoet: în лoкȣ de φοιβεία, пpoopoчeaskъ.

Φοιβητεύω, вiit: -εύσω, глs: = Φοιβάζω, пpoopoчeskȣ. [din

Φοιβητὴς, οῦ (ὁ), пoet: în лoкȣ de φοιβαστής. [шi

Φοιβητὸς, ἡ, ὸν, пoet: пpoopoчitȣ; пpoopoкosȣ. [φοιβάω].

Φοιβήτρια (ἡ), пoet: = Φοιβάστρια. 2) кȣpъџitoape (sfînџitoape) de iniџiaџĭ, = Περιμάκτρια. (fem: aл лȣĭ...

Φοιβήτωρ, ορος (ὁ), пoet: în лoкȣ de φοιβητὴς, saȣ φοιβαστής.

Φοιβόλαμπτος, Ion: în лoкȣ de ...

Φοιβόληπτος (ὁ, ἡ), [φοῖβος, λαμβάνω] însȣflatȣ de Аполонȣ, întȣsiastȣ, плinȣ de пpoopoчeskȣ spipitȣ.

Φοιβονομέομαι -οῦμαι, вiit: -ηθήσομαι, мъ гȣвepnezȣ de Аполонȣ; (în Тesaлia) sîntȣ konsfinџitȣ (кa пpeotȣ) лȣĭ Аполонȣ. [φοῖβος, νέμω, νόμος].

Φοῖβος, η, ον, пoet: лȣminosȣ, stpълȣчiosȣ, кȣpatȣ. ‖ (enit:) Аполонȣ; (maĭ noȣ) soapeлe. [φάος φῶς].

Φοίνα, ας (ἁ), Еoл: în лoкȣ de θοίνη.

Φοινήεις, εσσα, εν, пoet: =Φοίνιος.

Φοίνιγμα (τὸ), лȣкpȣ saȣ лoкȣ poшȣ, poшeaлъ. 2) (med: maĭ noȣ) вezikatoape, кape пȣ въшiкъ, чi poшaшte пȣmaĭ лoкȣл. [шi

Φοινιγμὸς (ὁ), poшipe; (med:) poшeaџъ de пieлe din пȣnepe d' asȣпpъ 'ĭ de лȣкpȣpĭ îȣџĭ. (вezĭ φοίνιγμα). [φοινίσσω].

Φοινικάνθεμος (ὁ, ἡ), пoet: пȣptъtopȣ de (înкȣпȣпatȣ кȣ) floprĭ poшiĭ. «Ἔαρ—». Џind: [φοινικοῦς, ἄνθος].

Φοινίκειος, α, ον, aл finiкȣлȣĭ; saȣ fъкȣtȣ din fpȣnze saȣ din podȣ de finiкȣ. «Οἶνος (Ἐσθὴς) — ». 2) Finiчiкȣ, aл Finiчieĭ saȣ aл Finiчieniлop. «Νοῦσος—». Еp: =Ἐλεφαντίασις (dȣпe eкsпл: лȣĭ Гал:), лепpъ. 3) ȣne-opĭ în лoкȣ de φοινίκεος -οῦς, poшȣ. [Φοῖνιξ, saȣ Φοινίκη].

Φοινικελίκτης, ου (ὁ), глs: вiклeaпȣ, aмъџitopȣ, кa Finiчieniĭ. (вezĭ Od: Ξ. 228). [Φοῖνιξ, ἑλίσσω].

Φοινίκεος -οῦς, έα -ῆ, εον -οῦν, poшȣ (кa sînџeлe, saȣ floapea podii, (Тȣpч:) гîȣџezȣ. (вezĭ φοινικόλοφος). 2 = Φοινίκειος. [φοῖνιξ].

Φοινικήϊος, η, ον, Ion: în лoкȣ de φοινίκειος.

Φοινικηΐς, ΐδος (ἡ), Ion: în лoкȣ de φοινικίς.

Φοινικίας, ου (ὁ), (ἄνεμος, вîntȣ) чeл din пaptea Finiчieĭ (пpin ȣpm: de miazъ-zi шi pesъpitȣ în peлaџie кȣ Елada). [Φοινίκη],

Φοινικίζω, вiit -ίσω, imitȣ пe Finiчieniĭ (în peлeлe лop пъpaвȣpĭ, вiклenie, шi чл:). 2) кam вatȣ în poшȣ. [шi

Φοινικικὸς, ἡ, ὸν, шi (adв:) -ικῶς. aл Feniчieniлop, saȣ aл Finiчieĭ; (шi maĭ noȣ) aл Кaptaџeneĭ. [шi

Φοινίκινος, η, ον,=Φοινίκειος. «Οἶνος—». de finiчe. 2)=Φοινίκεος. [шi

Φοινίκιον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de mȣs: instpȣmîntȣ пъskoчitȣ de Finiчieniĭ. [Φοῖνιξ].

Φοινίκιος, α, ον,= Φοινίκεος.

Φοινικιοῦς, οῦν, Ат: în лoкȣ de φοινικοῦς.

Φοινικὶς, ίδος (ἡ), (se înџ: ἐσθὴς) џesъtȣpъ, saȣ xaînъ poшie deskisъ (гîȣџeazъ); (пaptiк:) steagȣ poшȣ, чe se înълџa кa semnȣ de înвoipe (în въtълie пe mape, шi чл:). 2) tъвлiџъ кȣ litepe poшiĭ, чe se пȣпea sȣвt ikoane saȣ statȣe, apъtînd пȣmeлe чeлop înfъџiшaџĭ în aчeлea. [φοῖνιξ].

Φοινικιστὴς, οῦ (ὁ), imitȣtopȣ de peлeлe fapte saȣ пȣptȣpĭ aлe Finiчieniлop. 2) въпsitopȣ de poшiĭ вeшminte, шi чл: 3) (лa Пepsieniĭ) ȣnȣ demnitapȣ de mape гpadȣ aвînd вoie a se пȣpta de totȣ în poшȣ, вezĭ παραλουργὴς), (Лat:) purpuratus; (dȣпe Larcher) stegapȣ, = Σημαιοφόρος. [шi

Φοινικιστὶ, adв: în лimвa Finiчianъ, saȣ Кaptaџenezъ. [Φοινικίζω].

Φοινικίτης, ου (ὁ), (οἶνος, вinȣ)=Φοινίκινος.

Φοινικοβάλανος (ἡ), poada finiкȣлȣĭ, xȣpma. [φοῖνιξ, βάλανος].

Φοινικόβαπτος (ὁ, ἡ), пoet: =Φοινικοβαφής.

Φοινικοβατέω -ῶ, вiit: -ήσω, мъ ȣpкȣ în finiкȣ (пȣmȣ de xȣpтaлe); sîntȣ denpinsȣ лa aчeasta [φοῖνιξ, βαίνω].

Φοινικοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: въпsitȣ poшȣ deskisȣ. [φοῖνιξ, βάπτω].

Φοινικογενὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: nъskstš în, saš tpasš de neamš dtn Finiчia. [Φοινίκη. γένος].

Φοινικοδάκτυλος (ὁ, ἡ), noet: чел кs deцetele въnsite pomiĭ. (вezĭ ῥοδοδάκτυλος). [φοινικοῦς, δάκτυλος].

Φοινικοείμων, ονος (ὁ, ἡ), [φοινικοῦς, εἷμα] înвръкatš în pomš.

Φοινικόεις, εσσα, εν, noet: în локš de φοινίκεος. «Αἵματι—» Es: Om:

Φοινικόκροκος (ὁ, ἡ), noet: цesstъ din toptš saš лînъ pomiĭ. [φοινικοῦς, κρόκη].

Φοινικόλεγνος (ὁ, ἡ), noet: [φοινικοῦς, λέγνον] чел кs ваtъ (maрџine) poшie; (шi fir:) чел кs poшiĭ nene (ка nasъpea πηνέλοψ).

Φοινικόλοφος (ὁ, ἡ), [φοινικοῦς, λόφος] noet: чел кs кpeastъ poшie (ка кокошsл).

Φοινικοπάρειος, шi (Ion:) -πάρηος (ὁ, ἡ), noet: [φοινικοῦς, παρειὰ] чел кs овpажiĭ poшiĭ; (fir: despre коpaвie) = Μιλτοπάρειος.

Φοινικοπάρυφος (ὁ, ἡ), чел кs poшs кenaрš. [φοινικοῦς, παρυφή].

Φοινικόπεδος (ὁ, ἡ), noet: чел кs poшie nъжeшte. [φοινικοῦς, πέδον].

Φοινικόπεζα, ης (ἡ), noet: [φοινικοῦς, πέζα] чел кs пiчoape, saš înкълџъminte poшiĭ (enit: ал Чepeseĭ, къpia epa konsfinџitъ fлoapea маквл, de sнde шi Віpџiлie a zis, rubicunda Ceres).

Φοινικόπτερος (ὁ, ἡ), чел кs пene poшiĭ. || (ssвst:) sнš felš de nasъpe de anъ.

Φοινικορόδιος, шi Φοινικόροδος (ὁ, ἡ), noet: плinš de poшiĭ tpantafiлĭ. «Λειμὼν—» Нind:

Φοινικόρυγχος (ὁ, ἡ), чел кs poшs чioкš. [φοινικοῦς, ῥύγχος].

Φοινικὸς, греш: în локš de φοινικοῦς.

Φοινικοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), [φοινικοῦς, σκέλος] чел кs poшiĭ пiчoape. «Πελειὰς—». Esp:

Φοινικοστερόπης, ου (ὁ), noet: [φοινικοῦς, στερόπη] asвîpлitopš de înfoкate (poшiĭ) tpъsnete.

Φοινικόστολος (ὁ, ἡ), noet: tpimisš пe mape de ла Finiчienĭ, saš Kaptaџenezĭ. [Φοῖνιξ, στέλλω].

Φοινικοτρόφος (ὁ, ἡ), (τόπος, локš) npiitopš finiчiлop (хsрmaлiлop) [φοῖνιξ, τρέφω].

Φοινίκουρος (ὁ), sнš felš de nasъpe кs коada poшie, (алt:) ἐρίθακος, (Франц: dsne Кlsвiepš) rossignol de murailles, npiвiretoape de zidspĭ. [φοινικοῦς, οὐρά].

Φοινικοῦς, ῆ, οῦν, în kontpaкцie din φοινίκεος.

Φοινικοφαὴς, έος (ὁ, ἡ), poшs лsminosš, deskisš. «Κύκνου ποῦς—». Esp: (вezĭ φοῖνιξ 2). [φοῖνιξ, φάος].

Φοινικόφυτος (ὁ, ἡ), sъditš кs finiчĭ, saš хsрmaлĭ. [φοῖνιξ, φυτός].

Φοινικόχλοος (ὁ), poшs-вepde. [φοινικοῦς, χλόος]

Φοινικτικὸς, ἡ, ὸν, шi adв: -ικῶς. чел кs însemime de a poшi. [φοινίσσω].

Φοινικὼν, ῶνος (ὁ), finiчiшš, saš dsmвpaвъ de хsрmaлĭ [din

Φοῖνιξ, saš Φοίνιξ, ικος (ὁ, ἡ), noet; (кs adïeкt)=Φοινικοῦς, poшs (ка фокsл) deskisš, (Тspч:) гĭsвezš. (вezĭ шi φοίνισσα, шi φοίνιος). 2) (ssвst: въpвъt:) колоapea poшie, saš poшsл (ка nъskoчipe a Finiчieniлop). «Ἱμάντα (Ζωστῆρα) φοίνικι φαεινὸν». Om: = Φοινικοφαῆ. 3) sнš felš de nomš, finiкš, saš хsрmaлš; noet: pamspъ de хsрmaлš, (Франц:) palme. 4) poada finiкsлsĭ, finiкъ, saš хsрmaлъ. 5 sнš felš de mssiкaлš înstpsmînt,=Φοινίκιον. 6) o faвsлoasъ nasъpe, Finiksš 7) sнš felš de nлantъ, opzš sелвatiкš. 8) (nsme naцion: Finiчianš, (шi npon:) Finiksš.

Φοίνιξις, εως (ἡ), = Φοινιγμὸς, poшipe, saš poшeaцъ. [φοινίσσω].

Φοίνιος, α saš ος, ον, noet: poшs ка sînџeлe, saš din sînџe; (npin întind:) omopîtopš; adsкъtopš de moapte. «Ἰὸς —» Sof: φόνος].

Φοίνισσα, ης (ἡ), fem: ал лsĭ φοῖνιξ (1), poшie. «Φλὸξ («Ἀγέλα ταύρων)—» Нind: saš naц:) Finiчianъ.

Φοινίσσω, вiit: -ίξω, въnseskš чева poшs, poшeskš; (med:) faкš a se poшi пieлea npin nsнepe de msшtapš (rîndъчeĭ, шi чл:). «Αἵματι δ' Ἄρης πόντον φοινίξει». Хрism: (шi nas:) «Φοινίχθη χρόα». Апл: [φοῖνιξ].

Φοινὸς, ἡ, ὸν, noet: = Φοίνιος. || (ssвst:) în локš de φόνος. [de sнde

Φοινώδης, εος (ὁ, ἡ), noet: poшs ка sînџeлe ла фaцъ. «Σίδη—» Nik:

Φοιτάζω, вiit: -άσω, noet: în локš de φοιτάω.

Φοιταλέος, α saš ος, ον, noet: [φοιτάω] ръtъчitopš înкoaчĭ шi 'n коло (кape se dsче шi вine); (npin întind:) fspiosš, smintitš, neвsнatiкš; (акt:) чел че faчe, sileшte пe алtsл a алepга înкoв шi 'n коло. «Κέντρον—» Esхл: [de sнde

Φοιταλιεὺς, έως, шi

Φοιταλιώτης, ου (ὁ), enit: Dionisš (ка ръtъчitopš).

Φοιτὰς, ἀδος (ὁ, ἡ, τὸ), поеt:=Φοιταλέος. «Νόσος—» Sof: întрерѹпtъ, периоdiкъ. «Φοιτᾶσι πτεροῖς». Екр: ‖ (сѹвst: fem:), = Μαινὰς, saѹ Πόρνη. (аеzĭ ши σοβάς). [din

Φοιτάω -ῶ, (ши Ion:) -έω -ῶ, biit: -ήσω, [φοῖτος] mъ dѹкѹ, viѹ кѹ гравъ, saѹ обічnѹit, des, saѹ în времĭ хотъріtе, saѹ fъръ sкопѹ; merгѹ ши viѹ; (fiг:) întрѹ în каsа кѹĭвѹ ка ѹnѹ веnitѹ (голоsѹ апѹалѹ, ши чл:); mъ înпортеzѹ ѹnдева ка ѹnѹ арtiкоlѹ de негоцѹ. «Οἱ δὲ βοῆς ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος». Od: I: «Φοίτα μακρὰ βιβάς». «Ὄρνιθες πολλοὶ φοιτῶσ' ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο». Od: B. «Φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις». Sof: ѹmвлînd ръtъчitѹ каѹпѹ певѹпѹ. (везĭ φοιταλέος). «Εἰς τὸ διδασκαλεῖον φοιτῶν». Лѹч: «Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου»; Apstf: (ши ел:). «Φοιτᾶν οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων». Apstf: (ши кѹ dat:) «Σῖτος σφίσι πουλὺς ἐφοίτα ἐκ τῆς Ἀσίης». Ер: «Ἐκ τοῦ μετάλλου τάλαντον ἀργυρίου αὐτῷ ἡμέρας ἑκάστης ἐφοίτα». Ер: [de ѹnde

Φοίτησις, εως (ἡ), deasъ merцеre ѹnдеvа, (ши партiк:) ла шкоалъ; (de ѹnde приn întind:) шкоалъ. «Ἐκ φοιτήσεως Ἡρακλείτου». Павѹ: de ла шкоала лѹĭ...

Φοιτήτην, поеt: în локѹ de ἐφοιτάτην, a 3: înd: перs: de прел: ал лѹĭ φοιτάω.

Φοιτητήρ, поеt: în локѹ de ..

Φοιτητὴς, οῦ (ὁ), des-merгъtорѹ ѹnдеvа, (iар партiк:) ла шкоалъ; (de ѹnde în цеn:) школарѹ; (ѹne -орĭ поеt:) = Φοιταλέος. [φοιτάω].

Φοιτίζω, biit· -ίσω, поеt: în локѹ de φοιτάω. [de ѹnde

Φοίτισις, εως (ἡ),=Φοίτησις, deasъ (обічnѹitъ) merцеre ѹnдеvа.

Φοῖτος (ὁ), поеt: [οἴσω, οἶτος] merцеre ши веnіре; ръtъчіре; (приn întind:) smintіре, певѹniе. (везĭ ши οἶστρος).

Φολιδώδης, εος (ὁ, ἡ), ши

Φολιδωτὸς, ἡ, ὸν, soлzosѹ, saѹ soлzitѹ (ка пĭелеа гѹшtерѹлѹĭ, ши чл:). «Θώραξ—» Плd: 2) (fiг:) пътаtѹ, nеstрiцаtѹ (ка пĭелеа пантерѹлѹĭ, saѹ пардоsѹлѹĭ). [din

Φολὶς, ίδος (ἡ), [în afin: кѹ φλοιός] soлzѹ (принч: de tîрîtоаре). «Ὅσσα λεπίσι πυκινῆσι καλύπτεται, ἢ φολίδεσσι φρακτά». Оп: 2) (fiг:) пікъцелеле dепе пантерѹ, saѹ пардоsѹ; (de ѹnde în цеn:) паtъ (проп: ши fiг:). 3) înвелitоаре; saѹ (маĭ пробав:) къръmidъ, ор sкîndѹръ în fорmъ de soлzѹ, (Франц:) imbricée.

Φόλκις, εως (ὁ),=Φάλκης.

Φολκὸς (ὁ), поеt: [ὁλκὸς] stрîmвѹ de пічоаре; saѹ = Σαράπους. 2) чеашіѹ (de окĭ).

Φολλικώδης, εος (ὁ, ἡ),=Φολιδώδης. [din

Φόλλιξ, ικος (ἡ),=Φολίς. [de ѹnde

Φόλλις, εως (ὁ, ши ἡ), (Lat:) follis, o miкъ monetъ de арамъ, (алt:) κοδράντης,

Φονάω -ῶ, (fъръ biit:) dореsкѹ оmорѹ, sîntѹ setosѹ de sînце. «Φονῶν τὸ ὄμμα». Fлstp: аvînd окĭѹ de оmорѹ, sелваtiкѹ. [φόνος].

Φονεργάτης, ου (ὁ), поеt: лѹкръtорѹ de оmорѹ, = Φονεὺς, оmорîtорѹ. [φόνος, ἐργάτης].

Φόνευμα (τὸ), tрѹпѹ (кадаврѹ) de оmорîtѹ. [φονεύω].

Φονεὺς, έως (ὁ), оmорîtорѹ, ѹчігъtорѹ. [φόνος].

Φονευτὴς, οῦ (ὁ),=Φονεύς. [ши

Φονεύτρια (ἡ), fem: ал лѹĭ φονευτής. [din

Φονεύω, biit: -εύσω, оmорѹ, saѹ fакѹ оmорѹ. [φόνος].

Φονὴ (ἡ), (маĭ de мѹлtе-орĭ поеt: ши ла în:) în локѹ de φόνος, оmорѹ, înжѹnгіере; (приn întind:) локѹ, ѹnde s'а fъкѹt оmорѹ.

Φονικὸς, ἡ, όν, аtінгъtорѹ de оmорѹ, înѹшitѹ оmорѹлѹĭ, saѹ оmорîtорѹлѹĭ; setosѹ de оmорѹ. «Τὸ φονικόν». Лкs: dоpinца de а оmорî. «Φονικοὶ (saѹ «Περὶ τὰ φονικὰ) νόμοι». Apst: каре tрактеазъ deспре оmорѹрĭ. [φόνος]. [de ѹnde

Φονικῶς, adв: кѹ кіпѹ saѹ къѹtъtѹръ de оmорѹ.

Φόνιος, α saѹ ος, ον, înѹшitѹ оmорѹлѹĭ,=Φονικὸς; setosѹ de оmорѹ; адѹкъtорѹ de moаrtе. «Δίκη—» Лкs: чеа аѹѹра оmорîtорѹлѹĭ. [φόνος].

Φονοκτονέω -ῶ, biit: -ήσω, Sкр: amорѹ fъръ milъ; sпѹркѹ, пîngъреsкѹ кѹ оmорѹ. [ши

Φονοκτονία (ἡ), Sкр: мѹлtъ оmорîре, (Франц:) carnage. [din

Φονοκτόνος (ὁ, ἡ), глs: оmорîtорѹ, ѹчігашѹ de оаmеnĭ. [φόνος, κτόνος].

Φονολειβὴς, ши Φονολιβὴς, έος (ὁ,ἡ), поеt: [φόνος, λείβω], ши

Φονόρρυτος (ὁ, ἡ), поеt: [φόνος, ῥέω] dѹпе каре пікъ, кѹрџе (moiatѹ în) sînџе de оmорѹ.

Φόνος (ὁ), [φένω] оmорѹ; înжѹnгіере, saѹ върsаре de sînџе, (Франц:) carnage. «Φόνος Ἑλληνικὸς μέγιστος οὗτος δὴ ἐγένετο πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν». Ер: 2) поеt: (приn întind:) sînџе de оmорîtѹ. «Χαίτας πεπάλακτο φόνῳ». Ткр: «Κέατ' ἐν φόνῳ» Ил: Ω.

«Θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου». Esхл: 3) вредникъ de оморъ, saъ de moapte; омоpitopъ. «Μήδειαν τὴν Πελίαο φόνον». Пind: 4) ɤnъ felъ de skacte kъ zeamъ pomie întp' însъл. [de ɤnde

Φονόω -ῶ, виit: -ώσω, noet: mînжeskъ, nîngъpeskъ kъ sînџe de omopъ. [ші

Φονώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felъ de sînџe de omopъ; saъ setosъ de omopъ. «Ὀσμὴ — ». Tfp:

Φοξῖνος (ὁ), [φοξὸς] ɤnъ felъ de пеште de гîрлъ.

Φοξίχειλος (ὁ), ἡ), == Φοξόχειλος.

Φοξὸς, ἡ, ὸν, [ὀξὺς] askɤџitъ în вîpfъ. «Φοξὸς, κεφαλήν». Om: [de ɤnde

Φοξότης (ἡ), askɤџime în вîpfъ (ka a къпъџînei de zaxapъ).

Φοξόχειλος (ὁ, ἡ), чел kъ вɤzeлe askɤџite. «Κύλιξ —». Sim: [φοξὸς, χεῖλος].

Φορὰ (ἡ), adɤчepe (akt: saъ пas:); къpъiɤpъ. «Τὸ ἔργον τῶν ἀχθοφορούντων φορὰ ἐκαλεῖτο». Плd: «Ψήφου —». Eɤp: ==Ψηφηφορία; înвiлшɤгatъ пpodɤчepe de poade, podnічie, saъ вɤпъ pekoлtъ. «Ἐλαιῶν—». Apst: (ші fir:) «Προδοτῶν—». Dm: «Μετὰ τὴν φορὰν τὰ δένδρα ξηραίνεσθαι». Tfp: (fir:) плaтъ de даждie, taksъ, ші чл: kontpiвɤipe. «Ἔλιπες τὴν φοράν». Ksn: пъвaлъ, pепеde пopnipe de вpe ɤnъ tpɤпъ. «Γαστρὸς — ». Tfp: ɤpdinape. «Ἀνέμου—» Лks: == Φορὸς ἄνεμος; (ppin întind:) op че dɤче, saъ пoate dɤче чineva, (Fpanџ:) portée; (de ɤnde шaї noъ) datъ, (Fpanџ:) fois. «Κατὰ φοράν». Inkp: «Πρώτη φορᾶ». Tfn: întîїaшї datъ. [φέρω]. [de ɤnde

Φοράδην, adв: ppin dɤчepe, saъ apdikape, къpъiкpъ (пе tpъɤpъ, saъ aлtfeл); în ɤpmape de o iɤte пopnipe. [ші

Φορὰς, άδος (ἡ), пɤptъtoape în пînteчe, îngpeъїatъ; пpъsitoape.

Φορβὰ (ἡ), Dop: în лokъ de φορβή.

Φορβὰ (τὰ), noet: îm: aл лɤї φορβή.

Φορβαῖος, α, ον, atingъtopъ de, saɤ лɤsatъ лa пъшɤne; вогatъ în пъшɤnї. [φορβή].

Φορβὰς, άδος (ὁ, ἡ), [φέρβω] sлoвozitъ лa пъшɤne în kîmпъ (înпpot: de τροφίας); (înџeл: ἵππος, ἡ), їaпъ; (înџeл: βοῦς, ἡ), вakъ; (глs: fir:) шъїepe desfpînatъ, kɤpвъ. 2) noet: хpъnitopъ, пpodɤkъtopъ de хpaпъ, poditopъ. «Γῆ —». Sof:

Φορβασία (ἡ), глs: în лokъ de ..

Φορβεὰ, ші

Φορβειὰ (ἡ), къпъstpɤ (de kaлъ, ші чл:). 2) o лeгъtɤpъ de пїeлe, че пɤptaъ înгpeжɤpъл гɤpeї ka o вotniџъ kîntъtopiї kɤ fлɤepɤл, ka sъ înпɤџїeze sɤnetɤл fлɤepɤлɤї, (aлt:) χειλωτήρ. (de ɤnde) «Ἄτερ φορβειᾶς φυσᾶν». Пpoз: fъpъ тъsɤpъ. 3) ==kɤ...

Φορβή (ἡ), [φέρβω] пъшɤne; (în џen:) хpaпъ. «Πληρωθέντες φορβῆς καὶ οἴνου εὔδον». Ep:

Φορβιά (ἡ), ==Φορβειά.

Φορβὸν (τὸ), noet: în лokъ de φορβή, хpaпъ (s'a гъsit nɤmaї în îm: φορβά).

Φορεαφόρος (ὁ), пɤptъtopъ, saъ kъpъtopъ de жeџъ, tpъɤpъ, saъ пatъ kъpate kɤ mîїnеле пе doъ пîpгiї. [φορεῖον, φέρω].

Φορέεσκε, noet: Ion: în лokъ de ἐφόρει, ші

Φορέησι, noet: în лokъ de φορῇ.

Φορειὰ (ἡ), глs: în лokъ de φορυτὸς, гɤnoїъ, (de ɤnde Лat:) foria.

Φορεῖον (τὸ), skaɤnъ, saъ patъ, пе kape se poaptъ чineva, saъ чeвa; (ɤne-opї) ɤnъ felъ de tpъɤpъ пɤptatъ пе mîїnї, (Fpanџ:) litière. 2) плata kъpъtopɤлɤї (хaмaлɤлɤї). [φορεύς].

Φορέοισι, Dop: în лokъ de φοροῦσι, îm: a 3: пeps: a лɤї φορέω.

Φορεσία (ἡ), глs: înвpъkъminte. [φορέω].

Φορεσσακὴς, гpeш: în лokъ de φερεσσακής.

Φόρετρον (τὸ), Глs:== Φορεῖον (2), плata хaмaлɤлɤї. [φορέω].

Φορεύς, έως (ὁ), kъpъtopъ (хaмaлъ); (пaptik:)==Φορεαφόρος. «Ἵππος—» Пл: пoвъpaшъ. [φορά].

Φορεύμενος, η, ον, Ion: în лokъ de φορούμενος, паpтч: aл лɤї ..

Φορέω -ῶ, виit: -ήσω, (în џen: ші maї kɤ seamъ лa noeџї)==Φέρω, dɤkъ, kapъ. «Καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφόρει οὗτος». Ep: podeskъ. «Ἴα φορέοιτε βάτοι». Tkp: (овіч:) poptъ (хaїnъ, ші чл:). «Θώραξ χάλκινος, ὃν φορέεσκεν». Om: џiъ în mîїnї. «Σκῆπτρον, τό μὲν... ἐν παλάμαις φορέουσι δεκασπόλοι». Iл: A. (în џen:) amъ. «Ἰχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλάς». Ep: «Μὴ νῦν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει». Sof: ‖ (miж: noet:) mъnînkъ,== Προσφέρομαι. «Λευκανίηνδε φορεύμενος». Aплп: ‖ (пas:) mъ tîpъskъ; mъ pisinеskъ. «Φορούμενος πρὸς οὖδας». Sof: «Πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενος». Esхл: [φορά].

Φορὴ (ἡ), Ion: în лokъ de φορά. [de ɤnde

Φορηδὸν, adв: == Φοράδην.

Φόρημα (τὸ), op че poaptъ чineva asɤпpъші, (ka) пoвapъ, saъ хaїnъ. 2) (ɤne-opї) ==Φορεῖον. [φορέω].

Φορήμεναι, шi Φορῆναι, поet: în локš de φορεῖν, inf: ал лsĭ φορέω.

Φόρησις, εως (ἡ), dsчере, кърътsръ. [шi

Φορητὸς, ἡ, ὸν, dssš, пsрtatš, кърatš; (fir:) de sstepit. [φορέω]. [de sndе

Φορητῶς, adв: în кinš de ssfepit.

Φόριμος, η saš ος, ον, продsкtiвš, роditорš; (прin întind:) кîmtirosš, folositорš. ‖ (ssвst:) Φορίμη, snš felš de пîatръ акръ. [φορά].

Φορίνη (ἡ), пîеле de поркš; (în џen:) пîеле гроasъ. [de sndе

Φορινόομαι -οῦμαι, вiit: -ωθήσομαι, mъ акоперš кs гроasъ шi asпръ пîеле; îmĭ înгрошš пîелеа.

Φορκὸς, ἡ, ὸν, поet: алвš; кърsntš. (de sndе Φορκίδες, алt: Γραῖαι, fiĭчеле лsĭ Форкss, шi чл:).

Φορμηδὸν, adв: în felš de înпletitsръ de кошš, шi чл:, крsчiш. «Τοὺς νεκροὺς φορμηδὸν ἐπὶ ἀμάξης ἐπιβαλόντες». Тsч: sniĭ пeste алџiĭ înкрsчiшat, пe sniĭ în лsнгš шi пe алџiĭ în latš. [φορμός].

Φορμιγκτὴς, οῦ (ὁ), [φορμίζω] кîntъторš кs...

Φόρμιγξ, ιγγος (ἡ), snš felš de кitaръ (asemenea кs харпа de astъzĭ).

Φορμίδιον (τὸ), dim: ал лsĭ φορμίον.

Φορμίζω, вiit: -ίσω, кîntš кs кitaрa. [φόρμιγξ].

Φορμικτὰς, ᾶ (ὁ), Dор: în локš de...

φορμικτὴς, οῦ (ὁ), = Φορμιγκτής.

Φορμικτὸς, ἡ, ὸν, кîntatš кs кitaрa.

Φορμίον (τὸ), dim: ал лsĭ φορμός, кошчiорš, кошпiчоаръ; рогожiнiоаръ; плъшчiоаръ, шi чл: ‖ (ssвst:) snš felš de плantъ, (поаte алt:) ὅρμινον.

Φορμὶς, ίδος (ἡ), = Φορμίσκος.

Φορμίσιος (ὁ), кom: џenitaлsл mетврs femeĭeskš. (везĭ шi σάκανδρος).

Φορμίσκιον (τὸ), dim: ал лsĭ...

Φορμίσκος (ὁ), dim: ал лsĭ φορμὸς, кошчiорš, папeрашš, шi чл:

Φορμοκοιτέω -ῶ, вiit: -ήσω, dормš пe рогожiнъ. [φορμὸς, κοίτη].

Φορμοραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Φορμορραφέω.

Φορμοραφὶς, ίδος (ἡ), акš de кssst рогожiнъ. [шi

Φορμορραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, коsš рогожiнъ, saš în рогожiнъ; (fir:) пsĭš în stрimtорape, stрimtорezš. [φορμὸς, ῥαφή].

Φορμὸς (ὁ), [φέρω, saš maĭ прoв: εἴρω, ὅρμος] (în џen:) înпletitsръ de папsръ saš рогоzš, рогожiнъ; кошпiџъ; папeрš, кошš, ш: чл: 2) o џesътsръ гроasъ, че овiчнsĭaš a пsрta mаrinapiĭ. 3) гръmadъ de лemne amezate крsчiшat snеле пeste алtеле; (de sndе în џen:) лeгътsръ, saрчiнъ de лemne (рaskote, шi чл:), (алt:) ἀγκαλίς, врaџš. 4) snš felš de mъsspъ пentрs semъnътsрĭ, шi (пaptiк:) пentрs грîš. (везĭ συνωνέω).

Φορμοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, кaрš кошпiџе, шi чл:, (ĭap прiнч:) saрчiне de лemne. [din

Φορμοφόρος (ὁ), къръторš de кошпiџе шi чл:, (ĭap прiнч:) de врaџе, saš saрчiне de лemne. [φορμὸς, φέρω].

Φορογράφος (ὁ), însкрiiторš de dъждiĭ, (алt:) ἐξισωτής.

Φοροθετέω -ῶ, вiit: -ήσω, пsĭš, amezš dъждiĭ; (fir: кs aк:) mъ пeгоџезš. «Τοὺς λόγους —». Лкs: (везĭ шi τελωνέω). [φόρος, τίθημι].

Φορολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, stрînгš dаждie, saš ка în felš de dаждie. «Τινὰ —». Лкs: (Франџ:) rançonner, ĭaš în silнiчie de ла чinева maĭ msлtš dекît se kade. [φορολόγος]. [de sndе

Φορολογητὸς, ἡ, ὸν, de ла кape s'алsat, saš treвsie sъ se ĭa dаждie, ssпssš ла dаждie.

Φορολογία (ἡ), spînџере de dаждie. [din

Φορολόγος (ὁ), stрînгъторš de dъждiĭ. [φόρος, λέγω].

Φορὸς (ὁ, ἡ), dsкъторš, пoрniторš de чева; saš (miж: de sine пas:) пoрnitš пeпede, шi întinsš кътре чева; (прiнч: despre вîntš) пotрiвitš, прiiнчiosš; (de sndе fir:) контрiвsiторš ла issstire, прiiнчosš în чева; (кs џen:) podiторš; (despre msĭере) înгревiatъ. [шi

Φόρος (ὁ), dаждie, triвstš. 2) (Вiz: de ла Лat:) tîргš, вîлчiš [φέρω].

Φορταγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, кaрš повeрe. [din

Φορταγωγὸς (ὁ, ἡ), къръторš (tрansпорtъторš прiнч: пe mаре) de повeрe, saš folositорš ла ачеаsta, = Φορτηγός. «Ναῦς —». Лкs: de tрansпортš. ‖ (ssвst:) кърътоpš (хamaлš), saš кîрmaчiš de кoрaвie de tрansпортš. [φόρτος, ἄγω].

Φόρταξ, ακος (ὁ), = Φορεύς; (прin întind:) вiклеanš; saš înповъръторš, sspъpъторš.

Φορτηγέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Φορταγωγέω [шi

Φορτηγία (ἡ), tрansпорtape de повeрĭ, шi (пaptiк:) de mъpфĭ пe mаре. [шi

Φορτηγικὸς, ἡ, ὸν, кsвeniтš, saš folositорš ла tрansпорtape de повeрe, saš mъpфĭ (прiнч: în кoрaвie пe mаре) «Πλοῖον —». Тsч: = Φορτηγόν. [шi

Φορτηγὶς, ἴδος (ἡ), = Φορτηγικὴ. «Ναῦς —». = Φορταγωγὸς.

Φορτηγὸς (ὁ, ἡ), = Φορταγωγὸς.

Φορτίζω, biit: -ίσω, înкаркъ (прінч: mъpfi în корабіе). [φόρτος].

Φορτικεύομαι, biit: -εύσομαι, sîntъ, mъ faкъ ...

Φορτικὸς, ή, όν, adъкътоpъ de rpeъtate, înповъръторъ; (fir:) съпъръторъ, неплькътъ, гросоланъ, обpaznikъ (прінч: în глъмеле, ші експресііле лъі). «Ἐδημαγώγει τοὺς πολλοὺς καὶ φορτικούς». Пл: мълціmea nopodълъі. «Τέχναι φορτικαί». Apst: чеде гроase, saъ чеде de пpisosъ, de лъксъ. «Φορτικὸν ὄρχημα». Плt: ал mapinapілор. «Λέγω δέ οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα». Esxл: nъ ка съ съпъръ. [безі ші φόρτος]. [de ъnde

Φορτικότης (ή), повъръtate, rpeъtate; пъртаре съпъръtoape (în fanтъ, saъ вopвъ), гросолъніe. [ші

Φορτικῶς, adв: къ кіпъ съпъръторъ, вapвapъ, saъ гросоланъ, обpъzнічеш.... «Φορτικῶς μὲν τοῖς ῥήμασιν, ἀληθῶς δὲ τοῖς πράγμασιν (ἐλάλει ὁ Διογένης)». Лкs:

Φορτίον (τὸ), dim: (дъпе tinъ нъмаі) ал лъі φόρτος, поваръ (прінч: de кораbie, de mъpfi). «Γέμει (ἡ ναῦς) φορτίων, ὅσα ναύκληρος κέρδους ἕνεκα ἄγεται». Ksn:

Φορτὶς, ἴδος (ἡ), поеt: în локъ de φορτηγὶς, кораbie de tpansnoptъ. [φόρτος].

Φορτοβαστάκτης, ου (ὁ), кърътоpъ de повере, (Търч:) хамалъ. [φόρτος, βαστάζω].

Φόρτος (ὁ), [φέρω] поваръ, sapчінъ; (fir:) rpeъtate, съпъpape, вopвъ saъ fanтъ atinrъtoape, (Франц:) farce. «Ἀφελὼν τὸν φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀναιδῆ ἐπύργωσεν ὑμῖν τὴν τέχνην... σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις». Apstf:

Φορτοστόλος (ὁ, ἡ), порніtоpъ, експедітоpъ пе mape de повере de mapfъ, înкъркъtоpъ; saъ (съвst:) кîpmaчіъ de пегъцътоpeaskъ кораbie. [φόρτος, στέλλω

Φορτοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, каръ поваръ; (поеt: fir:) sîntъ rpea, пopтъ sapчінъ în nînteчe. [din

Φορτοφόρος (ὁ, ἡ), = Φορταγωγὸς. [φόρτος, φέρω].

Φορτόω -ῶ, biit: -ώσω, înкаркъ, = Φορτίζω.

Φορυκτὸς, ή, όν, amestекatъ; (прin întind:) mînжitъ, пътatъ. [din

Φορύνω, biit: -υνῶ, поеt:, ші

Φορύσσω, biit: -ύξω, fрътîntъ; amestекъ; (прin întind:) mînжeskъ. «Αἵματι—» Od: Σ. (ші пas:). «Τράπεζαν ὦσε ποσὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζεν· σῖτος τε κρέα τε φορύνετο». Od: Χ. [φύρω]. [de ъnde

Φορυτὸς (ὁ), amestекътъpъ de toтъ feлъл de пpoaste лъкpъpі, гъноіъ (безі ші συρφετὸς); (în Apstf: Ахар: 926:) бъpіені, ръzътъpі, паіе, ші чл:, че se пън п'întpe base de пъmîntъ, ка съ нъ se sпаpгъ în tpansnoptapea лор. «Βρωμάτων—» Алч: feлъpite mînкъpі amestекate înпpeънъ.

Φοῦ (τὸ), недекл: [stpeinъ] ънъ feлъ de eapвъ, (алt:) ἄσαρον, saъ νάρδος ἀγρία, (Iтал:) валеріанъ.

Φόως (τὸ), поеt: în локъ de φῶς.

Φόωσδε, adв: поеt: în локъ de ἐς φῶς, ла лъminъ.

Φράγδην, adв: поеt: [φράσσω] къ apme, saъ бъпъ înapmape.

Φραγγέλη (ἡ), ші

Φραγγέλιον, saъ Φραγγέλλιον (τὸ), Skp: de ла Лat: flagellum, бічіъ. [de ъnde

Φραγγελόω -ῶ, biit: -ώσω, бічіъіeskъ.

Φραγῆναι, пas: пех: 2: de inf: ал лъі φράσσω.

Φράγμα (τὸ), înгpъditъpъ; saъ тъpie. «Μετώπου—» Епгр: коарнеле. [φράσσω].

Φραγμίτης, ου (ὁ), folositоpъ ла înгpъdipe; saъ pesъpitъ пе гapdъpі. [din

Φραγμὸς (ὁ), înгpъdipe; (maі des) гapdъ (прінч: de mъpъчінi), înпpeжmъipe; тъpie. [ші

Φραγμὼν, ῶνος (ὁ), mъpъчінішъ. [din

Φράγνυμι, biit: φράξω, = Φράσσω.

Φράδασσε, поеt: în локъ de ἐφράδασε, a 3: sinr: пеps: de пех: 1: ал лъі...

Φραδάω -ῶ, biit: -άσω, поеt: [φραδὴ] îmі експpimъ idea, înкъноштінцezъ чева.

Φράδεν, поеt: în локъ de ἔφραδεν, a 3: sinr: пеps: de пех: 2: ал лъі φράζω.

Φραδεύω, biit: -εύσω, гль: = Φραδάω.

Φραδέως, adв: поеt: [φραδὴς] înцеленцеште.

Φραδὴ (ἡ), поеt: idee; пъpepe; повацъ; (къ цen:) пpічепеpe, skъmпъ къноштінцъ. «Τῶν μελλόντων—». Пind: [ші

Φραδὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: = Φράδμων, iskъsitъ, пpічепътъ; înцелентъ. «Νοῦς —» Om: minte пътpъnzътоape. [φράζω].

Φραδμοσύνη (ἡ), поеt: повацъ, înцелеантъ пъpepe; iskъsінцъ de minte; пpічепеpe. [din

Φράδμων, ονος (ὁ, ἡ). поеt: пpічепътъ, iskъsitъ; înцелентъ; îndemînatікъ. [din

Φράζω, biit: φράσω, (пех: ἔφρασα, ші ал 2: поеt: ἔφραδον, ші πέφραδον, mіж: тpe:

*

de кв: noet: πέφραδα, ші пas: πέφρασμαι, ші noet: πέφραδμαι, пex: ἐφράσθην, ші тiж: ἐφρασάμην. ші posit: φραστέον) eкспрimĕ, îmĭ арътĕ прin граĭĕ idea; екснлiкĕ; înкѕнoштinцеzĕ; (партiк:) zікĕ, пороnчеsкĕ. (тiж: noet:) sфътвĭеsкĕ, повъцвĭеsкĕ. «Φράζε, τί φής,,. Sof: "Μῦθον πέφραδε πᾶσιν,,. Od: A. «Ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις. Tкр: "Εἰς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη,,. Od: Λ. (ші în парал:) "Αὐτὰρ, ἐπειδὴ δεῖξε καὶ φράσεν,,. Om: Imn; (ші врт: înf:) "Δμώων τινα τῶνδέ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι». Tкр: "Ἵνα σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι,,. Iл: K. "Φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε· οὐ γὰρ συνίεσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐλθεῖν,,. Ep: (ші тiж:) "Τῶς γὰρ οἱ ἐφρασάτην,,. Es: 2) (партiк: тiж:) noet: тъ rîndesкĕ, тъ кinzвĭеsкĕ; (stрът:) кѕцеtezĕ, проĭектеzĕ, isвodesкĕ кв mintea mea; вагĕ de seamъ; прiчеnĕ; (вne-орĭ) превъzĕ; тъ feresкĕ, ĭaĕ seama вine ла чева «Ὅτε φραζοίμεθα βουλάς». Om: «Τήν (ὁδὸν) μιν φράζεσθαι ἀνώγει, ἑσταότ' ἄγχ' ἀκτῆς». Od: X. a пъzi. «Οἰωνὸν ἐφρασσάμην». Od: P. «Φράσσασθαι ξύλινον λόχον». Ep: a se пъzi de... (ші кв цеn: рар) "Χειμῶνος ἐφράσατο». Apst: "Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, . σίγα, μήτις ἄλλος πύθηται,,. Od: T. «Αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι, καὶ εἴσομ' ἑκάστην». Om: (ші кв dat: modif:) "Αἴκε μ' ἐπιγνοίη, καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν, ἠέκεν ἀγνοίῃσιν,,. Od: Ω. "Οἱ δ' ὥς μιν ἴδον, φράσσαντό τε θυμῷ,,. Om: (ші кв dat: перiп:). «Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα Ἠρεῖον,,. Iл: Ψ. (saĕ antinepin:) "Οἱ δέ τοι κακὰ φράσσονται ὀπίσω,,. Od: B. (ші кв inf:) «Οὐ γὰρ ἄλλον φράζετο τοῦδέ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον». Od: Λ. (ші în анал:) "Φραζώμεθα, εἴ τις ἔσται μῆτις,,. Od: K. (ші кв партч:). "Φρασθεὶς αὐτὸν δακρύσαντα εἴρετο». Ep: (ші кв adв:) «'Αμφὶς φράζονται,,. Iл: B. sînt neînвoiцĭ în пърерĭ. (ші врт: μή) "Φράσδεο, μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισι ὀρούσῃ (ἡ κύων)». Tкр: (ші în партч: în локĕ de adĭeкt:) "Πεφραδμένος ἀνήρ,, Om: =Φράδμων. [φρήν].

Φρακτὴρ, ші

Φράκτης, ου (ὁ), = Φραγμός, гардĕ, saĕ înгръditвръ; стъвiларĕ, saĕ staвiлъ de рîĕ, ші чл:, (алт:) ἀρίς, (Франц:) écluse. [ші

Φρακτικὸς, ὴ, όν,=Κατάφρακτος. [ші

Φρακτὸς, ὴ, ὸν, înгръditĕ, înпрежтвiтĕ; (прin întind:) întъритĕ; înвръкатĕ кв za внре апъраре. [φράσσω].

Φρανίσδω, вiit: -ιξῶ, Dор: noet: în локĕ de φρενόω.

Φράσδω, вiit: -φρασῶ, Dор· noet: în локĕ de φράζω.

Φρασεολογία (ἡ), колекціе (adвнътвръ) de fpase, екснресiĭ (idiotisme de лiмвъ, ші чл:). [φράσις, λέγω].

Φρασί, Dор: în локĕ de φρεσί.

Φράσις, εως (ἡ), fpasĕ, екснресie; постipe прin ворвipe; кinĕ, saĕ stiлĕ de кввîntĕ. [φράζω].

Φράσσω, [ράσσω, везĭ ῥάχος 2) вiit: φράξω, înгръdesкĕ, înкizĕ кв (saĕ ка кв) гардĕ; акоперĕ; (прiнч:) întъresкĕ, înпармеzĕ; (прin întind:) înкizĕ дрвтвл, опресвĕ; (noet: în întind:) втплв. "Χεῖρα ἔρνεσι —». Пind: «Φράξας τὰ περὶ Θερμοπύλας στενὰ τῷ στρατοπέδῳ,,. Пл: «Φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ». Iл: N. =Συνασπίσαντες. (ші тiж): «'Εφράξαντο ἄριστα τὸ τεῖχος». Ep: "Στρατόπεδον φράγνυται,,. Пл: (ші пas:) "Φραχθέντες σάκεσιν». Iл: P. «Ἄμεινον πεφραγμένοι». Tвч:

Φραστέον, posit: ал лвĭ φράζω.

Φραστὴρ (ὁ), екснрiтъторĕ, екснлiкъторĕ, înкѕнoштinцъторĕ; повъцвiторĕ; вestiторĕ, кореспвнзъторĕ, saĕ кореспondinte. «Πεμφάντων δὲ... καὶ φραστῆρας, ὧν ἄν ἐρωτῶμεν». Ksn: "Φραστῆρες ὀδόντες,. аръттъторiĭ de вîрsta вiтелор, = Γνώμονες. [ші

Φράστης, ου (ὁ), = Φραστήρ. [ші

Φραστικὸς, ὴ, ὸν, коntpiвѕiторĕ, saĕ îndemînatiкĕ ла екснрiтаре. "Τὸ φραστικὸν». Лpt: пвtере de екснрiтаре, saĕ кinĕ de ворвiре. [ші

Φραστὺς, ύος (ἡ), noet: Ion: кinzвiре, коnsфътвiре.

Φράστωρ, ορος (ὁ), noet:=Φραστήρ. [φράζω].

Φρατὴρ (ὁ), глs:=Φράτωρ. [de ачi Лat: frater, ші Pom: fpate].

Φρατορία (ἡ), = Φρατρία. [ші

Φρατορικὸς, ὴ, όν, = Φρατρικός. [ші

Φρατόριος (ὁ, ἡ), = Φράτριος. [φράτωρ].

Φράτρα, ας, ші Ion: Φράτρη, ης, [πάτρα], ші

Φρατρία (ἡ), fatpie, napte din семinцie saĕ familie; (партiк: în Atena) a ноълеа napte a семinцiĭ (везĭ ші τριττύς, ші γένος); ла Pomanĭ curia; (în цеn:) внiре de маĭ мвлцĭ, soцietate, конфръцiте; sistemъ. [de внde

Φρατριάζω, вiit: -άσω, sîntĕ de ачееашĭ fatpie, конфръцiте, saĕ sistemъ кв алтвл. [ші

Φρατριακὸς, ὴ, ὸν, чел че face napte dintp' o семinцie, saĕ fatpte, ал внеĭ soцietъцĭ de конфрацĭ.

Φρατριάρχης, ші Φρατρίαρχος, ου (ὁ), къ-netenie de o fatpie, (în Poma) curion. [φρατρία, ἄρχω].

Φρατριαστής, οῦ (ὁ),==Φράτωρ. [φρατριάζω]. [de ѕnde

Φρατριαστικὸς, ші Φρατριατικὸς, ἡ, ὸν,==Φρατριακός. [φρατρια-κός].

Φρατρικεὺς, έως (ὁ), ==Φράτωρ. [φρατρι-

Φρατρίζω, вііt: -ίσω, == Φρατριάζω. [ші

Φρατρικὸς, ἡ, ὸν, ==Φρατριακός. «Ἐκκλησία φρατρικὴ». a векілор Pomanĭ comitia curiata. [ші

Φράτριος, ἡ saѕ ος, ον,==Φρατρικὸς. «Ζεὺς —» natponѕ ал fatpiілор, saѕ конfpъцimілор. «Οἴς —». oae, че se жertîia, ка «Φράτριον (se înц: ἱερὸν)». жertfъ че se съвîршîa de fie-каpe fatpie. [φράτρα].

Φράττω, At: în локѕ de φράσσω.

Φράτωρ, ορος (ὁ), [φράτρα] fpatopѕ, конfpate пърташе din ачееашĭ fatpie, famiлie, saѕ seminцie кѕ алтѕл, memвpѕ de ѕna ші ачееашĭ конfpъцime; (fir:) чел de ачелашĭ felѕ.

Φραχθῆναι, пas: пех: 1: de inf: ал лѕĭ φράσσω.

Φρεάντλης, ου (ὁ), skoцъtopѕ de апъ din пѕцѕ (napodie a лѕĭ Κλεάνθης). [φρέαρ, ἀντλέω].

Φρέαρ, φρέατος, ші (în контрак:) φρητὸς (τὸ), пѕцѕ; (ѕne-opĭ) stepnъ, saѕ xasna de апъ. [de ѕnde

Φρεάτειος, α, ον, ал пѕцѕлѕĭ, saѕ de пѕцѕ.

Φρεατία (ἡ), каналѕ de апъ кѕ пѕцѕрĭ în oape-каpe distanцe (везĭ ші φρεατίας).[ші

Φρεατιαῖος, α, ον,== Φρεάτειος. [ші

Φρεατίας, ου (ὁ), чел în felѕ de пѕцѕ. «Ὑπόνομος—» Ksn: == Φρεατία. [ші

Φρεάτιον (τὸ), dim: ал лѕĭ [φρέαρ]-

Φρεάτιος, α, ον,== Φρεάτειος.

Φρεατορύκτης, ου (ὁ), == Φρεατωρύχος.

Φρεατοτύπανον (τὸ), poatъ, skpinete, npin каpe se skoate апъ din пѕцѕ. [φρέαρ,τύπανον].

Φρεατώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кѕ (съnatѕ, saѕ adînкѕ ка ѕnѕ) пѕцѕ. [φρέαρ].

Φρεατωρυχέω -ῶ, вііt: -ήσω,==Φρεωρυχέω. [din

Φρεατωρύχος (ὁ, ἡ),==Φρεωρύχος.

Φρεῖαρ, ατος (τό), noet: în локѕ de φρέαρ.

Φρεναπατάω -ῶ, вііt: -ήσω, amъцeskѕ, înшелѕ, skoцѕ din minцĭ. [din

Φρεναπάτης, ου (ὁ, ἡ), amъцitopѕ, skoцъtopѕ din minцĭ. [φρὴν, ἀπάτη].

Φρένες, ῶν (αἱ), îm: ал лѕĭ φρήν.

Φρενετιάζω, вііt: -άσω, ==Φρενιτιάω. [de ѕnde

Φρενετίασις, εως (ἡ), ші

Φρενετισμὸς (ὁ),==Φρενῖτις.

Φρενήρης, εος (ὁ, ἡ), [φρὴν, ἄρω] чел кѕ minцiле întpeцĭ, înцелentѕ.

Φρενητιάω -ῶ, вііt: -άσω, înd: în локѕ de φρενιτιάω.

Φρενητικὸς, ἡ, ὸν, înd: în локѕ de φρενιτικὸς.

Φρενιτιαῖος, α, ον,==Φρενιτικὸς.

Φρενιτίασις, εως (ἡ),==Φρενῖτις. [din

Φρενιτιάω -ῶ, вііt: -άσω, пътimeskѕ de, saѕ казѕ în smintipe, sîntѕ smintitѕ. [ші

Φρενιτίζω, вііt: -ίσω, == Φρενιτιάω. [ші

Φρενιτικὸς, ἡ, ὸν, smintitѕ, eшitѕ din minцĭ. [din

Φρενῖτις, ιδος (ἡ), (νόσος, воалъ) eшipe din minцĭ, smintipe. [φρὴν, φρενὸς].

Φρενοβλάβεια (ἡ), вътъmape, stpiкъчĭѕne de minte, smintipe. [din

Φρενοβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), вътъmatѕ, stpiкatѕ ла minte, smintitѕ. [φρὴν, βλάβη].

Φρενοβλαβία (ἡ), noet: în локѕ de φρενοβλάβεια.

Φρενόβλαβος (ὁ, ἡ), noet: în локѕ de φρενοβλαβής.

Φρενοβλαβῶς, adв: кѕ smintipe, saѕ ка ѕnѕ stpiкatѕ ла minte. [φρενοβλαβής].

Φρενογηθὴς, έος, (ὁ, ἡ), noet: [φρὴν, γέγηθα] чел кѕ minte saѕ inimъ веселъ, веселѕ de felѕ.

Φρενοδαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [φρὴν, δηλέομαι] вътъmъtopѕ de minцĭ, adѕкъtopѕ de smintipe. [de ѕnde

Φρενοδαλὶς, ίδος (ἡ), noet: == Φρενοβλάβεια.

Φρενοδινὴς, έος (ὁ, ἡ). noet: [φρὴν, δινέω] ameцitopѕ de minцĭ.

Φρενοθελγὴς,έος (ὁ, ἡ), noet:[φρὴν, θέλγω]. atpъгътopѕ (fermeкътopѕ) de minцĭ saѕ sѕflete.

Φρενόθεν, adв: noet: din minцĭ, (ad:) din toatъ inima, din a sa воinцъ, кѕ de ла sine пopnipe. [φρὴν φρενὸς].

Φρενοκηδὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [φρὴν, κήδω] mîxnitopѕ, skîpвitopѕ de minte, de inimъ.

Φρενοκλοπέω -ῶ, вііt: -ήσω, fѕpѕ minцiле кѕĭва, skoцѕ пе чinева din minцĭ. [din

Φρενοκλόπος (ὁ, ἡ),== Φρεναπάτης. «Ἔρως —» Епгр: [φρὴν, κλοπή].

Φρενόληπτος (ὁ, ἡ), [φρὴν, λαμβάνω] == Φρενοβλαβὴς, лѕatѕ din minцĭ.

Φρενοληστὴς, οῦ (ὁ), noet:==Φρενοκλόπος. [φρὴν, ληστής].

Φρενοληψία (ἡ),==Φρενοβλάβεια, лѕаpe din

minųĭ, smintipe. [φρὴν, λῆψις].

Φρενολύπη (ἡ), noet: mîxniчĭѕne, skîpвъ a minųiĭ, (ad:) a inimeĭ, saŭ a sѕfлetѕлѕĭ. [φρὴν, λύπη].

Φρενομανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet:=Φρενοβλαβὴς, neвѕnŭ de minųĭ. [φρὴν, μαίνομαι].

Φρενόμωρος (ὁ, ἡ), noet: = Φρενομανὴς. [φρὴν, μωρὸς]. [de ѕnde

Φρενομώρως, adв: noet: = Φρενοβλαβῶς. «Νοσοῦντα—». Sof:

Φρενοπληγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: smintitopŭ. «Μανία—» Esxл: 2) (oвiч:)=кѕ...

Φρενόπληκτος, ші Φρενοπλὴξ, ῆγος (ὁ, ἡ), [φρὴν, πλήττω] atakatŭ лa minųĭ, =Φρενοβλαβὴς, smintitŭ.

Φρενοτέκτων, ονος (ὁ, ἡ), noet: клъditopŭ (konstpѕktopŭ, saŭ nъѕkoчitopŭ) de чeвa кѕ mintea sa. [φρὴν, τέκτων].

Φρενοτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: înвeseлitopŭ de minte, saŭ de inimъ,=Φρενοθελγὴς. [φρὴν, τέρπω].

Φρενόω -ῶ, вiit: -ώσω, вагŭ minųiлe în капѕл кѕîва, îл înųeлenųeskŭ npin înвъųъtѕpĭ ші поведе. [φρὴν, φρενὸς].

Φρενώλης, εος (ὁ, ἡ), чeл кѕ mintea nepdѕtъ, smintitŭ. [φρὴν, ὄλλυμι].

Φρένωσις, εως (ἡ), înųeлenųipe, повъųѕipe. [ші

Φρενωτήριον (τὸ), mijлokŭ de înųeлenųipe. [φρενόω].

Φρεωρυκτέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Φρεωρυχέω [din

Φρεωρύκτης,, ου (ὁ), =Φρεωρύχος.

Φρεωρυχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sanŭ nѕųŭ. [ші

Φρεωρυχία (ἡ), sъnъtѕpъ de nѕųŭ. [din

Φρεωρύχος (ὁ, ἡ), sѕnъtopŭ de nѕųŭ, nѕųapŭ. [φρέαρ, ὀρύσσω].

Φρὴν, φρενὸς (ἡ), (dat: îm: φρεσί) (npinч: ші apx:) diafparma, ad: mѕшкĭѕл desnъpųitopŭ de nĭentŭ de кътpe nînteчeлe de жos, кape se konf: în noeųĭ кѕ nepiкapdiѕл, ad: memвpana, чe înfъшоаpъ inima. "Καρδία φόβῳ φρένα λακτίζει». Esxл: (ĭap maĭ de mѕлte opĭ) чeлe dînѕntpѕл tpѕnѕлѕĭ; (npin întind:) inima, sѕfлѕtѕл, saŭ fъкѕлtъųiлe sѕfлetѕлѕĭ; (npin ѕpm:) mintea, dpeanta жѕdiкatъ; simųѕл; (de ѕnde în ųen: ші oвiч:) înųeлenчĭѕne. «Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν». Od: I. «Τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ»; Iл: Θ. «"Αμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη». Iл: X. Od: E. 'Ĭ a венit inima лa лoкŭ. "Διὸς ἐτράπετο φρήν». Iл: K. i s' a întops inima, saŭ 'шĭ a skimвat rîndѕл. "Λέξω τὸν ἐκ φρενὸς λόγον». Esxл: op чe amŭ în inimъ, saŭ în mintea mea. (ші despe animaлe) "Τοῦ (λέοντος) δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνοῦται». Iл: P. (ші îm:) "Λύκοι, τοῖσι περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή», Iл: Π. «'Εν («'Επὶ «Μετὰ) φρεσὶ (saŭ eл: φρεσί) θέσθαι, saŭ βάλλεσθαί τι». Om: a nѕne în rîndŭ. «Φρενῶν εὖ ἥκων». Лкs: = Εὖ φρονῶν, înųeлentŭ. «"Εξω φρενῶν καθεστώς, saŭ γινόμενος». Лкs: = Παραφρονῶν, ήσας, eшindѕ 'шĭ din minųĭ. (ші în napaл:).«Νοῦν ἔχειν καὶ φρένας». Apstf: «Αὐτοῖς μὲν νοῦν καὶ φρένας ἐνθείητε». Dm:

Φρητία (ἡ), în kontpaк: în лoкŭ de φρεατίᾳ, ші Φρητὶ în лoкŭ de φρέατι.

Φρήτραρχος (ὁ), Ion: în лoкŭ de φρατρίαρχος.

Φρήτρη (ἡ), Ion: în лoкŭ de φράτρα.

Φρήτριος, η, ον, Ion: în лoкŭ de φράτριος.

Φρήτωρ, ορος (ὁ), Ion: în лoкŭ de φράτωρ.

Φρῖγος, εος -ους (τὸ), noet: în лoкŭ de σφρῖγος.

Φρικάζω, вiit: -άσω, mъ înfiopezŭ de fpiгŭ, saŭ de fpiкъ, mъ îngpozeskŭ. [ші

Φρικαλέος, α, ον, noet: asnpѕ лa neлiųъ; (oвiч:) înfpiкoшatŭ, гpozaвŭ. [φρίκη].

Φρικασμὸς (ὁ), Skp: îngpozipe, snъîmîntape. [φρικάζω].

Φρίκη (ἡ), [φρίσσω] = Φρὶξ, asnpime ne neлiųa tpѕnѕлѕĭ. 2) (oвiч:) fpiгŭ, saŭ fiopŭ (de fpiгѕpĭ). 3) (npin întind:) [de aчĭ] fpiкъ, гpoazъ; pesneкtŭ кѕ peлiųĭoasъ fpiкъ. [de ѕnde

Φρίκια (τὰ), ші Φρικίαι (αἱ), fiopĭ de fpiгѕpĭ.

Φρικίασις, εως (ἡ), ші [din

Φρικιασμὸς (ὁ), = Φρικασμὸς, înfiopape.

Φρικιάω-ῶ, вiit: -άσω, [φρίκια, -ίαι] simųŭ fiopĭ de fpiгŭ, mъ înfiopezŭ.

Φρικνὸς, ἡ, ὸν, noet: = Φρικαλέος.

Φρικοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ, adѕкъtopŭ de fiopĭ de fpiгŭ. [φρῖκος, ποιός].

Φρῖκος, εος -ους (τὸ), noet: în лoкŭ de φρίκη, [de aчĭ] fpiгŭ (npin Лat: frigus). [de ѕnde

Φρικόω -ῶ, вiit: -ώσω, npiчinѕĭeskŭ fpiгŭ. ‖ (nas:)=Φρικιάω. [de ѕnde

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, înfiopъtopŭ, snъîmîntъtopŭ, гpozaвŭ. [φρίσσω].

Φρικτῶς, adв: кѕ înfiopape, saŭ кѕtpemѕpŭ de гpoazъ.

Φρικώδης, εος (ὁ, ἡ), [φρῖκος] asnpѕ ne neлiųa de d' asѕnpa; (oвiч:) însoųitŭ, saŭ adѕкъtopŭ de fiopĭ de fpiгŭ, fpiгѕposŭ. "Πυρετὸς —»· Гaл: (npin întind:) гpoza-

zaвȣ, spъimîntъtorȣ. "Τὸ φρικῶδες„. în локȣ de ἡ φρικωδία. [de ȣnde

Φρικωδία (ἡ), disnosiцie spre înfiora-re de fiorȣ, saȣ groazъ.

Φριμαγμὸς (ὁ), =Φρυαγμός. [din

Φριμάσσω, ши (mіж: каре este ши maĭ întрев:) -άσσομαι, biit: άξω, -ομαι, sȣflȣ пе пъръ ка калȣл. "Τὸν δὲ ἵππον αἰσθόμενον, φριμάξασθαί τε καὶ χρεμετίσαι». Ep: (fir:) mъ înrîmfezȣ, mъ mîndpeskȣ, (алт:) φρυάττω, ομαι. [din

Φριμάω -ῶ, biit: -άσω, noet: [βριμάω]= Φριμάσσω.

Φρίξ, φρικὸς (ἡ), [φρίσσω] aspрimea, saȣ nenetezimea ȣspaфeцeĭ op кърȣїа tpȣпȣ, (їар npiнч:) a апеĭ, кînd se mішкъ, saȣ se înкpeцeшte de вîntȣ, ши a omȣлȣĭ, кînd se înfioreazъ, saȣ i se sвîpлeшte пъ-pȣл; (de ȣnde) = Φρίκη (npon: ши npin întind:).

Φριξαύχην, ενος (ὁ, ἡ), чел кȣ nepiĭ гpȣ-mazȣлȣĭ sвîpлiцĭ. "Κάπρος —„. Пал: [φρι-ξὸς, αὐχήν].

Φριξόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кȣ пъpȣл sвîpлitȣ, saȣ кpeцȣ, =Οὐλόθριξ. "Οἱ Ἰνδοὶ φριξότριχες». Пал: [φριξός, θρίξ].

Φριξοκόμης, ου (ὁ), noet: = Οὐλοκόμης, ши Φριξόθριξ. [φριξὸς, κόμη].

Φριξὸς, ή, όν, noet: (npiнч: despre пъ-pȣ) sвîpлitȣ, apdikatȣ în sȣs, [Franц:) herissé.

Φρίξος (ὁ),=Φρίξ, ши Φρίκη.

Φρίσσω, [imit: în afin: кȣ ῥιγόω] biit: φρίξω, (mіж: tpe: de кȣ: în локȣ de npez: πέφρικα) mъ sвîpлeskȣ, saȣ mъ înкpeцe-skȣ (despre mape, ши чл: ши despre nepĭ), (Franц:) se herisser; (despre oam:) mъ înfiorezȣ (de fpiкъ, saȣ fpirȣ); (npin în-tind: кȣ ак: saȣ npea pap кȣ цen: saȣ inf:) mъ temȣ npea mȣлt, mъ кonpinzȣ de spaĭmъ, mъ îngrozeskȣ. "Ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι». Iл: N. "Ἔφριξε μάχη ἐγχείησιν». Iл: N. "Τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι„. Iл: H. "Ἵνα μή τι τρίχες ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα». Es: (ши ак: ел:) "Κάπρος... ὀρθὰς ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν„. Es: (ши întp' алт: ел:) "Σῦς... φρίσσει νῶτον ὕπερθεν„. Iл: N. (ши npin întind:) "Οἵ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες„. Iл: Λ. "Φρίσσω δέ σε δερκομένη μόχθοις διακναιόμενον„. Esхл: (ши кȣ dat: modif:) «Ἔφριξ' ἔρωτι». Sof: (ши кȣ inf:) «Ἔφριξε ποιῆσαι». Лкs:

Φροιμιάζομαι, biit: -άσομαι, At: (în în-tpȣn:) în локȣ de προοιμιάζομαι. [din

Φροίμιον (τὸ), At: (în întpȣn:) în локȣ de προοίμιον.

Φρονέω -ῶ, biit: -ήσω, [φρὴν] (гъръ ка zȣ) amȣ minte; mъ rîndeskȣ; (npin în-tind: în noeцĭ) simцȣ, tpъĭeskȣ. "Ἄριστοί ἐστε μάχεσθαί τε, φρονέειν τε„. Iл:Z. "Θαυμάζων, ὡς καὶ ἐφρόνει καὶ ἐγρηγόρει„. Ksn: "Ἔτι φρονέοντα„. Iл: X. tpъind înкъ. "Θανόντι οὐ φρονοῦντι„. Esхл: (de ȣnde în naptч:) "Τὸ φρονοῦν, saȣ (inf:) "Τὸ φρονεῖν„. Iskp: înцeлenчїȣnea, mintea. "Ἐξεστηκέναι τοῦ φρονεῖν„. Iskp: a 'шĭ eші din minцĭ. (кȣ ак: saȣ adв:) amȣ ȣпȣ їелȣ de пърере, mъ rîndeskȣ în oape-кape кinȣ; (кȣ inf:) amȣ în rîndȣ, кȣцetȣ. "Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι„. Om: "Πειρεώμενος τῶν μαντηΐων, ὅ,τι φρονέοιεν, ὡς, εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθηΐην εὑρεθείη». Ep: "Μέγα ("Μεῖζον, "Πλέον, "Μικρὰ, "Τυραννικὰ, "Παρ' ὃ δεῖ, ши чл) φρονεῖν„. Лкs: "Τὰ φρονέεις, ἅ τ' ἐγώ περ„. Iл: Δ. "Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα„. Iл: O. = Ὁμοφρονοῦσα, fiind de ачееаші пъpepe. ши (înnpot:) "Τώ δ' ἀμφὶς φρονέοντε» Iл:N. neînвoiцĭ în пъ-pepĭ. "Ἄλλη φρονέοντες„. Om: Imn: "Ἐπιστάμενοι τὰ φρονήματα τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς ἄλλα φρονεόντων καὶ ἄλλα λεγόντων„. Ep: "Τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἔχεν ἵππους„. Iл: M. drept ла dînsa aвîndȣ 'шĭ aцintatъ mintea. (ши despre вite). "Κάπρῳ μέγα φρονέοντε». Iл: Λ. (ши кȣ dat:) "Θεοῖσιν ἶσα φρονέειν„. Iл: E. (ши хapisl: saȣ din кonтpa) "Ἀγαθὰ ("Κακὰ), ши adв: «Εὖ ("Κακῶς) φρονεῖν τινι„. a вoi вiнeлe, saȣ pîȣл кȣĭва. "Λύκοι καὶ ἄρνες κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν„. Iл: X. "Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον„. Iл: B. (ши кȣ inf:) "Φρόνεον ἐρύειν προτὶ ἄστυ„. Iл: P. "Τοξεύειν οὔτε ἐφρόνουν, οὔτε ἐδύναντο διὰ τὸν φόβον„. Ksn: niчĭ rîndȣ, niчĭ пȣtepe aвeaȣ a ... (ши aвsл:) "Φρονῶν, saȣ "Εὖ φρονῶν, înцeлentȣ. [de ȣnde

Φρόνημα (τὸ), totȣ че se rîndeшte (їа, saȣ ape în mintea sa) чineва, simцimîntȣ însȣшitȣ; пърepe; кinzȣїaлъ; (naptiк:) mape (noвiлȣ), saȣ despreцȣitopȣ (mîndpȣ) simцimîntȣ, tpȣfie. «Ἵνα Πελοποννησίων στορέσωσι τὸ φρόνημα». Tȣч: [de ȣnde

Φρονηματίας, ου (ὁ), nлinȣ de simцi-mîntȣ, цeneposȣ, кȣpaжosȣ, întpeprinzъ-topȣ; saȣ mîndpȣ, înfȣmȣpatȣ. [ши

Φρονηματίζω, biit: -ίσω, (npea pap în

акt:) însвflв, (обіч: пas:) mъ вmплв de mîndpie, mъ înfвmвpezв. [de вnde

Φρονηματισμὸς(ὁ), mîndpipe, înfвmвpape.

Φρονηματώδης, εος (ὁ, ἡ),=Φρονηματίας.

Φρόνησις, εως (ἡ), [φρονέω] înцелепчівne; (вne-opї) noet:=Φρόνημα. «Ὀλοίμην, φρόνησιν εἰ τοιάνδ' ἔχω». Sof: de amв astfeлв de rîndв.

Φρονίμευμα (τὸ), плц: fantъ de omв înцелептв. [din

Φρονιμεύομαι, biit: -εύσομαι, плц: mъ noptв înцелепцеmte. [φρόνιμος]. [de вnde

Φρονίμευσις, εως (ἡ), înцелеaптъ пвptape.

Φρόνιμος (ὁ, ἡ), înцелептв. «Τὸ φρόνιμον, în локв de ἡ φρόνησις. [φρόνις]. [de вnde

Φρονίμως, adв: înцелепцеmte.

Φρόνις, ιος (ἡ), noet: în локв de φρόνησις; (npin întind:) penвtaцie (nвme ввпв) de înцелепчівne; (вne- opї)=Φρόνημα (Оп: Ал: Ἀ. 653:). [φρὴν].

Φρονούντως, adв: (naptч:) înцелепцеmte.

Φροντιδοκοπέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι, sîntв înnoвъpatв de гpiжї. [φροντὶς, κόπτω].

Φροντίζω, biit: -ίσω, mъ кinzвіeskв, mъ rîndeskв, квцетв; пъskoчeskв; (кв цen; saв sinr: saв кв пpeп:) sîntв înгpiжatв (neлiniшtitв) despre чeвa; înгpiжeskв. «Μικρά («Οὐδὲν) φροντίζειν». Лкs: «Τὰ τις ἡμέρης φροντίζει». Ep: (шi în anaл: de inf:) «Τοῦτο ἐφρόντιζον, ὅκως μὴ шi чл:». Ep: (шi кв întpeaгъ пpoп:) «Φροντίζω, ἥν τινα προτέρην ἴω τῶν ὁδῶν». Trn: (шi кв dat: nepin:) «Φρόντισον ἐμοὶ ἱμάτιον» Enгp: (шi nas:) «Φροντιζόμενον, μήτι πάθῃ». Ksn: (шi în naptч: în локв de adїekt:) «Λόγοις ποικίλοις καὶ πεφροντισμένοις εὖ». Лкs: bine rîndite. (шi nевt: în локв de sввst:) «Τὸ πεφροντικὸς τοῦτο καὶ σύννουν». Пл: stiлв rînditв, шi вine meditatв. [din

Φροντὶς, ίδος (ἡ), [φρόνις] кinzвipe, meditaцie, rîndipe; гpiжъ; neлiniшte. «Ἐν φροντίδι εἰμὶ («Φροντίδα τίθεμαι, saв ποιοῦμαι) περὶ τινος». saв «Ἔχω τι διὰ φροντίδος». saв «Φροντίδα ποιοῦμαί τι». Ep: Esхл: Лкs:=Φροντίζω.

Φρόντισμα (τὸ), oвїектвл, saв efeктвл гpiжелop квїва; кinzвїалъ, saв meditaцie; кввiinцъ, къdepe; îndeлetnічipe. [шi

Φροντιστήριον (τὸ), локв de кinzвipe, de îndeлetnічipe, de meditape; saв de stвdiв, шкоалъ; (Бisep:) monastipe, sixъstpie. [шi

Φροντιστὴς, οῦ (ὁ), înгpiжitopв, кinzвitopв despre чeвa; (naptik:) skeptiкв (teopetiкв) filosofв; (Бisep:) sixastpв, пвstniкв; (кв цen:) «Τῶν μετεώρων, (saв кв ак: ел:) «Τὰ μετέωρα—» Ksn: Плt: indeлetnічitв în metafisiчe teopiї, saв ideoлогв, (алt:) Μετεωροσοφιστὴς. 2) (лц:) eksekвtopв de testamentв, enitponв, (Лat:) curator. [φροντίζω]. [de вnde

Φροντιστικὸς, ἡ, ὸν, indeminatiкв, saв aплекatв ла înгpiжipe, stъpвitopв, npeкinzвitopв. [de вnde

Φροντιστικῶς, adв: кв înгpiжipe, saв npeвъzъtoape кinzвipe. «Ἀῤῥωστήσαντος φίλου φροντιστικῶς ἐπισκέψασθαι». Ksn-

Φροῦδος, [At: din πρὸ ὁδοῦ în kontpaк:) ἡ, ον, (dвne ziч:) чeл чe a пвкat калea maї 'nainte; (de вnde обіч: npin întind:) гъквtв neвъzвtв, tpeквtв, nepitв;(npin вpm:) zadapniкв, nefoлositopв. «Φρούδη μὲν αὐδὴ, φροῦδα δ'ἄρθρα μου κάτω». Евp: mi s'a tъїat гласвл шi niчoapeлe. [de вnde

Φρούδως, adв: în zadapв. гъpъ foлosв.

Φροῦνος (ὁ), плц: în локв de φρῦνος.

Φρουρὰ (ἡ), [φρουρὸς] (în цen:) пazъ, npeвегїepe; (naptik:) stpeжвipe de вpe o nosiцie, saв tъpie; (npin întind:) stpeaжъ, saв tpвпъ de oшtipe pîndвitъ de stpeaжъ, (Fpanц:) garnison; saв nostв de stat stpeaжa. «Φρουρᾶς (se înц: ἕνεκα) ᾄδων». Ap-stf: кîntînd ка stpeжapiї snpe pisipea somnвлвї; (ла Лачed:) înaptape snpe oшtinцъ; eksnediцie; oaste.(de вnde)«Φρουρὰν φαίνειν, saв ἐξάγειν». Ksn: a деклара pesвoїв, saв a se oшti asвnpa квїва. (вezї шi φαίνω). «Ἔγνω, ὅτι ἡγητέον εἴη αὐτῷ τῆς φρουρᾶς» Ksn: къ tpeввїa sъ komande eksnedeцia.

Φρουραρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntв...

Φρουράρχης, шi Φρούραρχος (ὁ, komandipв de stpeaжъ, saв de чetate. [φρουρὰ, ἄρχω]. [de вnde

Φρουραρχία (ἡ), tpeaвa komandipвлвї de гapnizonъ.

Φρουρέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskв пвsв вndeвa de stpeaжъ, stpeжвїeskв; (stpъm: în цen:) їaв a minte, npeвегїezв în пъstpapea вpe вnвї лвкpв, пъzeskв, pîndeskв; (шi miж:) mъ пъzeskв, їaв вine seama. [φρουρὸς]. [de вnde

Φρούρημα (τὸ), лвкpв, saв локв de stpeжвїї; (noet:) în локв de φρουρὸς, saв φρουρά. [шi

Φρούρησις, εως (ἡ), stpeжвipe (акt: saв nas:). [шi

Φρουρητὴρ (ὁ), noet: în локв de φρουρὸς, stpeжвitopв, пъzitopв. [шi

Φρουρητὸς, ἡ, ὸν, stpeжȣitȣ̆, пъzitȣ̆ de streaжъ. [шi

Φρουρήτωρ, ορος (ὁ), поеt: în лoкȣ̆ de φρουρὸς, stpeжȣitopȣ̆.

Φρουρία (ἡ), Skp: în лoкȣ̆ de φρουρά. [шi

Φρουρικὸς, ἡ, ὸν, atinrъtopȣ̆ de streaжъ, ал stpeжeĭ. [шi

Φρούριον (τὸ), лoкȣ̆ пъzitȣ̆ de rapnizonъ (întъpitȣ̆), чetate; (fir:) лoкȣ̆ de skъпape, asiлȣ; (поеt:) în лoкȣ̆ de φρουρά, saȣ̆ φρουρός; (ȣne-opĭ) лȣкpȣ, de кape tpeбȣie a se пъzi чineвa (Esxл: Πpom: 807). [шi

Φρουρὶς, ίδος (ἡ), (ναῦς) кopaбie pîndȣitъ de streaжъ. [φρουρός].

Φρουροδόμος (ὁ, ἡ), поеt: [φρουρὸς, δέμος] пъzitopȣ̆ de касъ. "Κύων —". Епгр:

Φρουρὸς (ὁ), [πρὸ, ὁράω, saȣ̆ οὖρος] stpeжȣitopȣ̆ de чetate, ostaшȣ̆ пȣsȣ̆ ȣndeвa de streaжъ. (обiч: îm:) "Οἱ φρουροὶ,,. Ksn:

Φρύαγμα (τὸ), sȣnetȣл sȣflъpiĭ пpin пъpĭ a калȣлȣĭ, saȣ̆ шi a алtȣĭ animaлȣ̆; (fir:) пȣptape кȣ mîndpie, кȣ despreцȣipe, oбpъzniчie. [φρυάσσομαι]. [de ȣnde

Φρυαγματίας, ου (ὁ), плinȣ̆ de înrîmfape, despreцȣitopȣ̆.

Φρυαγμὸς (ὁ), sȣflape пpin пъpĭ de калȣ̆, saȣ̆ шi de алtъ бitъ; (fir:) пȣptape кȣ mîndpie. [φρυάσσομαι].

Φρυαγμοσέμνακος (ὁ, ἡ), kom: плinȣ̆ de înrîmfape ȣnitъ кȣ oape-кape rpeȣtate, saȣ̆ sepiositate. [φρύαγμα. σεμνός].

Φρυακτὴς, οῦ (ὁ), = Φρυαγματίας. [din

Φρυάσσω, шi (miж: maĭ întpeб:) Φρυάσσομαι (-ττομαι), бiit: -άξω, -ομαι, [βρυάζω] fakȣ̆ ка калȣл, кînd пeкiazъ, saȣ̆ sȣflъ din пъpĭ (îшĭ skȣtȣpъ koama, шi бate din пiчopȣ̆) de пeкazȣ̆, saȣ̆ пepъбdape; (în цen:) tpemȣpȣ̆ de бȣкȣpie, saȣ̆ (pap) de fpiкъ; (fir:) mъ пoptȣ̆ кȣ mȣлtъ înrîmfape, saȣ̆ mîndpie, oбpъzniчeskȣ̆.

Φρυγανίζομαι, бiit: -ίσομαι, stpînrȣ̆, adȣnȣ̆ paskote, ȣskъtȣpĭ. [шi

Φρυγανικὸς, ἡ, ὸν, pъskotosȣ̆, ка niшte paskote. [шi

Φρυγάνιον (τὸ), dim: ал лȣĭ [φρύγανον].

Φρυγανισμὸς (ὁ), adȣпape de paskote. [шi

Φρυγανιστὴρ, шi

Φρυγανιστὴς, οῦ (ὁ), шi Φρυγανίστρια (ἡ), adȣпъtopȣ̆ de pъskote. [φρυγανίζομαι].

Φρυγανίτης, ου (ὁ), шi Φρυγανῖτις, ιδος (ἡ), atinrъtopȣ̆ de, saȣ̆ kompȣsȣ̆ din paskote, pъskotosȣ̆. «Ὕλη —„. Eлd: [φρύγανον].

Φρυγανοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [φρύγανον, εἶδος] чeл din feлȣл paskoteлop, asemenea кȣ...

Φρύγανον (τὸ), [φρύγω] (maĭ de mȣлte opĭ în îm:) paskotъ, ȣskъtȣpъ (de aцiцat fokȣ̆).

Φρυγανοφόρος (ὁ, ἡ), къpъtopȣ̆ de paskote, saȣ̆ ȣskъtȣpĭ. [φρύγανον, φέρω].

Φρυγανώδης, εος (ὁ, ἡ), =Φρυγανοειδής. [φρύγανον].

Φρύγετρον (τὸ), tirae de пpъжit opzȣ̆, шi лingȣpa, saȣ̆ лemnȣл de amestekat în пpъжipea лȣĭ (ка kafeoa aкȣm). [шi

Φρυγεὺς, έως (ὁ), пpъжitopȣ̆ de чeвa. (de ȣnde || sȣбst:)=Φρύγετρον]. [шi

Φρύγιλος (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de пasъpe, пiцiroĭȣ̆, (Лat:) fringilla. [шi

Φρυγίνδα, adб: (ка пȣme) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de жoкȣ̆ кȣ бoбȣ̆ saȣ̆ пъȣtȣ̆ пpъжitȣ̆. [шi

Φρύγιον (τὸ), Skp: în лoкȣ̆ de φρύγανον. [шi

Φρύγιος, (υ лȣпrȣ̆) α, ον, ȣskatȣ̆, apsȣ̆, пpъжitȣ̆. [φρύγω].

Φρύγιος, (υ skȣptȣ̆) α, ον, Fpiцieneskȣ̆. «Ῥυθμὸς —». Mȣs: [шi

Φρυγιστὶ, adб: Fpiцieneшte (пpinч: în лimбъ, saȣ̆ mȣsiкъ). [Φρὺξ Φρυγὸς].

Φρυγμὸς (ὁ), пpъжipe. [din

Φρύγω, [în afin: кȣ φρίσσω] бiit: φρύξω, [de aчi] fpirȣ̆ ȣskînd ла fokȣ̆, пpъжeskȣ̆; (fir:) apzȣ̆, înfepбîntȣ̆. «Τοῦ θέρους φρύγοντος». Tкp:

Φρυκτεύω, бiit: -εύσω, пaц: anpinzȣ̆, apzȣ̆ înчins. [din

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, fpintȣ̆ ȣskat, пpъжitȣ̆. || (sȣбst: se înц: κύαμος) бoбȣ̆ пpъжitȣ̆, чe se întpeбȣinцa în бotaцiĭ, sopцĭ, шi rîчitopiĭ; (de ȣnde) soptȣ̆; бotȣ̆; saȣ̆ rîчitoape, пpoopoчie. 2) (oбiч: ла îm: se înц: δαλοί) zade anpinse, пpin кape se da de шtipe de depapte noaptea despre чeвa, (алt:) πυρσοί. «Ἐκ δὲ τῆς Σαλαμῖνος φρυκτοὶ ἧρον το εἰς τὰς Ἀθήνας πολέμιοι». Tȣч: apъtъtoape de вpъжmъшeaskъ пъвaлъ. 3) (ȣne-opĭ) пeшtiшopĭ, чe se mîнкaȣ̆ fpiнцĭ, (алt:) ἐπανθρακίδες. «Ταυτηὶ τῇ δαδὶ φρυκτοὺς ὑμᾶς σκευάσω». Apstf: [φρύγω].

Φρυκτωρέω -ῶ, бiit: -ήσω, besteskȣ̆, daȣ̆ de шtipe despre чeвa noaptea de depapte пpin zade anpinse (вezĭ шi πυρσεύω). «Ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν ἑξήκοντα νῆες Ἀθηναίων προσπλέουσαι». Tȣч: 2) (ȣne-opĭ кȣ dat:) лȣminezȣ̆ пeste чeвa. [шi

Φρυκτωρία (ἡ), înкȣnoшtinцape пpin zade anpinse noaptea despre чeвa (пpinч:) în вpeme de pesбoĭȣ̆; (în цen:) pesпîndipe de лȣminъ; (пpin întind:) în лoкȣ̆ de φρυκτωρός, saȣ̆ φρυκτώριον. "Πανταχῇ φρυκτωρίαι καθεστήκασιν ἐν τοῖσι πύργοις». Apstf: [шi

Φρυκτώριον (τὸ), tȣрnȣ, saȣ лoкȣ 'naлtȣ, ȣnde se anpindeaȣ zadeлe noantea snpe înкȣnoштinцape de чeвa (maĭ кȣ scamъ) пe вpeme de pesвoĭȣ; nîndъpie; (maĭ noȣ) fanapȣ în гȣpa nopĭȣлȣĭ, = Φάρος (Epd: Δ. 2). |din

Φρυκτωρὸς (ὁ), [φρυκτὸς, ὤρα] пъzitopȣ, saȣ nînditopȣ пȣsȣ întp' ȣnȣ лoкȣ 'naлtȣ, кa sъ npeвeгĭeze, шi sъ dea de шtipe noantea npin zade anpinse. 2) noet: în лoкȣ de φρυκτός.

Φρὺν, υνὸς (ὁ), =Φρῦνος.

Φρύνη (ἡ), fem: aл лȣĭ φρῦνος.

Φρύνιον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плantъ, (aлt:) ποτήριον (vezĭ шi βατράχιον); saȣ ȣnȣ кoпъчeлȣ вȣnȣ de (лeaкȣ пentpȣ) mȣшкъtȣpъ de вpoaskъ pĭĭoasъ. 2) dim: aл лȣĭ φρῦνος.

Φρυνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлȣ de (кa o) вpoaskъ pĭĭoasъ.

Φρυνολόχος (ὁ, ἡ), nînditopȣ (вînъtopȣ) de вpoaшte (enit: aл ȣneĭ пъsъpĭ mînкъtoape de вpoaшte]. [φρῦνος, λόχος].

Φρῦνος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de вpoaskъ pĭĭoasъ, (Fpanц:) crapaud.

Φρυνώνδειος (ὁ), însȣшitȣ, saȣ вpednікȣ de Fpinonda (ȣnȣ вestitȣ шapлatanȣ), saȣ înшeлъtopȣ кa [Φρυνώνδας].

Φρὺξ, Φρυγὸς (ὁ), лoкȣitopȣ aл Fpiцieĭ, Fpiцianȣ.

Φρύττω, вiit: φρύξω, At: în лoкȣ de φρύγω.

Φῦ, noet: în лoкȣ de ἔφυ, a 3: sinг: пeps: de miж: пex: 2: aл лȣĭ φύω.

Φῦ, eкsклam: eкsnpimъtiвъ de sȣneтȣл sȣfлъpiĭ din skîpвъ кътpe чeвa, (oвшt:) ȣf! saȣ пȣf! (vezĭ шi φεῦ).

Φυὰ, ᾶς (ἁ), Dop: noet: în лoкȣ de φυή.

Φυγαγωγὸς (ὁ, ἡ), adȣкътopȣ de fȣгapĭ (vezĭ шi φυγαδοθήρας). [φυγὰς, ἄγω].

Φύγαδε, adв: noet: în лoкȣ de εἰς, πρὸς φυγὴν, snpe fȣгъ.

Φυγαδεία (ἡ), =Φυγάδευσις. [шi

Φυγαδεῖον (τὸ), pefȣгȣ, asiлȣ (лoкȣ de skъnape) aл fȣгapiлop, saȣ eкsiлaцiлop.[шi

Φυγάδευσις, εως (ἡ), fȣгъpipe, saȣ eкsiлape (aкt: saȣ пas:).

Φυγαδευτήριον (τὸ), = Φυγαδεῖον. [шi

Φυγαδευτικὸς, ἡ, ὸν, кontpiвȣitopȣ лa eкsiлape, saȣ eкsnatpiape. [din

Φυγαδεύω, вiit: -εύσω, osîndeskȣ лa eкsiлȣ, eкsnatpiezȣ; (nestpъm:) sîntȣ eкsiлatȣ. eкsnatpiatȣ. [шi

Φυγαδικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ лa, atinгътopȣ de eкsiлatȣ. «Τὸ φυγαδικὸν». Лкs: în лoкȣ de οἱ φυγάδες. [φυγάς]. [de ȣnde

Φυγαδικῶς, adв: кa ȣnȣ eкsiлatȣ, în кinȣ saȣ feлȣ de eкnatpiape.

Φυγαδοθήρας, ου (ὁ), гonitopȣ шi npinzъtopȣ de fȣгapĭ. [φυγὰς, θήρα].

Φυγαίχμης, ου (ὁ), noet: [φυγὴ, αἰχμή] fȣгътopȣ de pesвoĭȣ, fpiкosȣ.

Φυγανθρωπεύω, вiit: -εύσω, fȣгȣ de oamenĭ (îĭ ȣpъskȣ). [шi

Φυγανθρωπία (ἡ), fȣцipe (ȣpъ) de oamenĭ. [φυγή, ἄνθρωπος].

Φυγαρσενία (ἡ), noet: fȣцipe (ȣpъ) de въpвaцĭ. [φυγὴ, ἄρσην].

Φυγὰς, άδος (ὁ, ἡ), fȣгapȣ (snpe skъnape de чeвa); (ȣne-opĭ)=Αὐτόμολος, fȣгapȣ лa въpъжmaшĭ; (maĭ des) eкsiлatȣ, eкsnatpiatȣ, (Tȣpч:) sȣpгĭȣnitȣ. «Φυγὰς ἐλήλαμαι». Пл: (шi кȣ цen:) «Φυγάδα πάσης τῆς χώρας αὐτὸν πεποίηκε». Ksn: л' aȣ гonit din... [φεύγω].

Φυγγάνω, (npeл: ἐφύγγανον) At: în лoкȣ de φεύγω.

Φύγδα, шi Φύγδην, adв: noet: npin fȣгъ, fȣцind. [φεύγω].

Φύγεθλον (τὸ), [φύω, saȣ φρύγω] ȣnȣ feлȣ de вpînкъ, чe oчiчnȣit ese n' în deшepтȣpĭ, лa пĭeптȣ, шi пe лa sȣвцiopĭ.

Φύγεργος (ὁ, ἡ), fȣгътopȣ de лȣкpȣ, лeneшȣ. [φυγὴ, ἔργον].

Φυγὴ (ἡ), [de aчi] fȣгъ; (npinч: de înвinsъ oшtipe) înfpînцepe. «Ἰσχυρὰν τὴν φυγὴν τοῖς πολεμίοις ἐποίει». Ksn: «Φυγὴ καθειστήκει τῶν πάντων ὁμοίως». Tȣч: «Φεύγειν φυγῇ ἀπλήστῳ».Плt: 2) eкsiлȣ. «Ἄνευ φυγῆς καὶ θανάτων,,. Ksn: «Οὐ γάρ πω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο περὶ φυγῆς». Ksn: 3) (npin întind:) în лoкȣ de φυγάδες, eкsiлaцĭ. «Κατάγειν τὴν φυγὴν, saȣ (îm:) τὰς φυγάς». Tȣч: Пл: 4) (fiг:) fȣцipe, miжлoкȣ de anъpape, saȣ fepipe de чeвa. «Τούτων δὲ φυγὴ μία, ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ κόσμου». Bas: [φεύγω].

Φύγησι (σιν), noet: în лoкȣ de φύγῃ, a 3: sinг: пeps: de пex: sȣп: aл лȣĭ φεύγω.

Φυγίνδα, ȣnȣ feлȣ de жoкȣ, (aлt:) δραπετίνδα (vezĭ ziч:). [φυγή].

Φυγοδέμνιος, шi Φυγόδεμνος (ὁ, ἡ), noet: fȣгътopȣ de пatȣл пȣnцiaлȣ, ȣpîtopȣ de пȣntъ. [φυγή, δέμνιον].

Φυγοδικέω -ω, вiit: -ήσω, fȣгȣ de жȣdiкatъ, mъ fepeskȣ de жȣdiкъtopie. [шi

Φυγοδικία (ἡ), fȣцipe, fepipe de жȣdiкatъ. [φυγὴ, δίκη].

Φυγόλεκτρος (ὁ, ἡ), noet: =Φυγόδεμνος. [φυγὴ, λέκτρον].

Φυγομαχέω -ῶ, вііt: -ήσω, fȣгȣ, mъ feпeskȣ de бътълie. [din

Φυγόμαχος (ὁ, ἡ), чел че fȣџe, se fepeшte de бътълie. [φυγή, μάχη].

Φυγόξενος (ὁ, ἡ), noet: чел че fȣџe de (ȣpaшte пe) streinї. [φυγή, ξένος].

Φυγόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), кape fȣџe, saȣ se fepeшte de opaшȣ. [φυγή, πόλις].

Φυγοπονία (ἡ), fȣџіpe, fepipe de osteneалъ, лene. [din

Φυγόπονος (ὁ, ἡ), кape fȣџe, se fepeшte de osteneалъ, лeneшȣ. [φυγή, πόνος].

Φυγοπτόλεμος (ὁ, ἡ), noet: кape fȣџe, se fepeшte de pesбoїȣ, fpікosȣ. [φυγή, πτὸλεμος].

Φυγόπτολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de φυγόπολις.

Φύζα, ης (ἡ), noet: în лoкȣ de φυγή. [de ȣnde

Φυζακινός, ή, όν, шi

Φυζαλέος, α, ον, noet: rata de fȣгъ, fpікosȣ. «Ἔλαφος —». Om: [шi

Φυζάω, saȣ Φυζέω, neintp: пȣїȣ пe fȣгъ.

Φυζηθεὶς, εῖσα, έν, noet: пas: пex: 1: de пapтч: aл лȣї φυζάω.

Φυζίπολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de φυγόπολις. [φύζα, πόλις].

Φυὴ (ἡ), noet: Ion: în лoкȣ de φύσις, fіpeaskъ fігȣpъ, fopma de din afapъ; statȣ, saȣ statȣpъ; xapaкtepȣ aл feџeї, saȣ aл sпіpitȣлȣї, (maї de mȣлte opї în біne) fpȣmȣseџe, saȣ їskȣsinџъ de dȣxȣ. «Ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ». Пind: (ȣne-opї) џeneраџie, saȣ neamȣ. «Μερόπων — ». Eпгр: (pap) вîpstъ (Пind: Oл: Α'· 108).

Φύη, noet: în лoкȣ de ἐφύη, saȣ ἔφυ, a 3: sіnг: пeps: de пpeл: saȣ пex: 2: de xot: aл лȣї φύω. || (în Ткр: IE 9. aлџїї skpiȣ φυίη, кa пoft: шi aлџїї φυῇ, кa sȣп:).

Φύημα (τὸ), pap în лoкȣ de φῦμα.

Φύκη (ἡ), шi

Φυκὴν, ῆνος, шi

Φύκης, ου (ὁ), = Φυκίς.

Φυκία (ἡ), гpъmadъ de плanta [φῦκος, вezї zіч:].

Φυκίδιον (τὸ), dim: aл лȣї φυκίς.

Φυκιόεις, εσσα, εν, noet: пліnȣ de...

Φύκίον (τὸ), dim: (dȣпe tinȣ nȣmaї) aл лȣї φῦκος (mapinȣ).

Φυκιοφάγος (ὁ, ἡ), =Φυκοφάγος

Φυκιοφόρος (ὁ, ἡ), пpodȣкъtopȣ de ȣnȣ feлȣ de eapбъ de mape. «Ἀκτὴ—».Ksnкp: [φύκίον, φέρω].

Φυκιοχαίτης, ου (ὁ), чел кȣ кoamъ (пліnъ) de eapба [φύκίον, шi χαίτη].

Φυκιόω -ῶ, вііt: -ώσω, гпs: în лoкȣ de φυκόω.

Φυκὶς, ίδος (ἡ), ȣnȣ feлȣ de пeшte, че tpъїeшte în eapба de mape [φύκίον], шi dintp'însa îшї клъdeшte шi кȣїбȣл, віџeлȣ de mape.

Φυκιώδης, εος (ὁ, ἡ), =Φυκώδης.

Φυκογείτων, ονος (ὁ, ἡ), noet: вeчіnȣ кȣ mȣшкїȣл, saȣ eapба de mape nȣmitъ [φῦκος, шi γείτων], (ad:) tpъіtopȣ aпpoaпe de mape.

Φυκόθριξ, -ότριχος (ὁ, ἡ), noet: чел (aкoпepitȣ) кȣ mȣшкїȣ, eapбъ de mape în лoкȣ de пъpȣ. «Πέτρα —». Eпгр:

Φῦκος, εος -ους (τὸ), ȣnȣ feлȣ de плantъ, saȣ mȣшкїȣ de mape; (paptік: fііnd къ aчeasta sлȣжїa de) pȣmeneaлъ, sȣлimanȣ; (шi fіг:) înfpȣmȣseџape пpefъкȣtъ, faлsъ. [φύω].

Φυκοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopȣ de (xpъnitȣ кȣ) eapба, mȣшкїȣл de mape nȣmitȣ [φῦκος, шi φάγω].

Φυκόω -ῶ, вііt: -ώσω, sȣлimeneskȣ. 2) ȣmплȣ кȣ mȣшкїȣ, saȣ eapбъ de mape. «Διφθέραι πεφυκωμέναι». Diod: [φῦκος].

Φύκτη (ἡ), плџ: în лoкȣ de θράξ, nȣmnȣ (кіtȣ se кoпpinde în mînъ).

Φυκτὸς, ή, όν, noet: în лoкȣ de φευκτὸς.

Φυκώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea, saȣ din feлȣл epбeї, mȣшкїȣлȣї de mape; (ȣne-opї) пліnȣ de [φῦκος]. «Αἰγιαλὸς—». Лкs:

Φύλαγμα (τὸ), Skp: op че пъzeшte, saȣ tpeбȣїe sъ пъzїaskъ чinева; пopȣnкъ. [φυλάττω].

Φυλαδὸν, adв: în semіnџії. [φυλὴ].

Φυλακεῖον (τὸ), лoкȣл, ȣnde stъ, este aшezatъ пaza, saȣ streaжa (tȣpnȣ, tъpie, шi чл:). 2) кîpпeлe mȣїepілop de sopoкȣ, (aлt:) σφενδόνη (Aлeksandp:). [din

Φυλακὴ (ἡ), пazъ, saȣ пъzіpe (aкt: saȣ пas:); бъгape de seamъ, пpeпazъ; пpeвeгїepe. «Φυλακὴν ἔχειν, saȣ ποιεῖσθαὶ τινος, saȣ «Ἐν φυλακῇ («Διὰ φυλακῆς») ἔχειν τι». Лкs:=Φυλάσσειν. «Ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν». Тȣч: (шi îm:) «Δεινῶς ἔσαν ἐν φυλακῇσι.» Ep:=Ἐφυλάττοντο. 2) streaжъ (ost:), gapdъ; пъzitopї, gapdienї de domnȣ. «Παρακατέστησε φυλακὴν οὐδὲν ἐῶσαν ... λαμβάνειν ἐκεῖθεν». Пл: «Νυκτερινὴ φυλακὴ». Ap: (шi îm:) «Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς εἶχον». Iл: I. «Ὁ στρατιώτης, εἰ μέλλοι φυλακὰς φυλάξειν». Ksn: «Φυλάσσοντες φυλακὰς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν». Skp: 3) (пpin întind:) чeasȣл noпџії, în кape se skімбъ streжелe. «Περί πρώτην (τρίτην, шi чл:) φυλακὴν».

Лкs: 4) temnițъ, închisoape, apestȣ. «Εἰς φυλακὴν βάλλειν (θέσθαι, ποιεῖν, шї чл:)». Лкs: = Φυλακίζειν, a пȣne ла închisoape. [φυλάττω]. [de ȣnde

Φυλακῆες (οἱ), noet: în локȣ de φύλακες. [шї

Φυλακίζω, biit: -ίσω, Skp: пȣїȣ ла пazъ, ла închisoape, închizȣ. [шї

Φυλακικὸς, ή, όν, =Φυλακτικὸς, лȣътopȣ a minte.

Φυλάκιον (τὸ),=Φυλακεῖον (2).

Φυλακὶς, ίδος (ή), fem: ал лȣї φύλαξ, пъzitoape. «Ναῦς —» Diod: шї D. Kas: (алт:) φρουρίς.

Φυλάκισσα, ης (ή), Skp: în локȣ de φυλακίς.

Φυλακίτης, ου (ό), пȣсȣ ла пazъ, apestatȣ. [φυλακή].

Φύλακος (ό), Ion: noet: în локȣ de φύλαξ.

Φυλακτέος, α, ον, nosit: ал лȣї φυλάσσω.

Φυλακτὴρ (ό), noet: în локȣ de φύλαξ. [φυλάσσω]. [de ȣnde

Φυλακτήριος, α, ον, folositopȣ ла пazъ. || (sȣbst:) «Φυλακτήριον». Ep: локȣ de пazъ, de апъpape, чetate, тъpie, шї чл: 2) mijлокȣ de препazъ; (naptik:) баїерȣ (пȣptatȣ пentpȣ fepipe de pele).

Φυλάκτης, ου (ό), пъzitopȣ, = Φύλαξ. [φυλάσσω]. [de ȣnde

Φυλακτικὸς, ή, όν, folositopȣ, saȣ îndemînatikȣ ла пъzipe; (de ла mijл:) kape шtie a se пъzi, бъгъtopȣ de seamъ. «Σοφία ή περὶ τοὺς πονηροὺς φυλακτική». Плт: препъzitoape de pъї. [de ȣnde

Φυλακτικῶς, adв: în kinȣ пръпъzitopȣ, кȣ бъгape de seamъ.

Φυλάκτωρ, opoς (ό), noet: în локȣ de...

Φύλαξ, ακος (ό, шї pap ή), [φυλάσσω] пъzitopȣ, stpejȣitopȣ; апъpъtopȣ.

Φυλάξιμος, η, ον, пе kape noate, saȣ de kape se noate пъzi чineва, npiimitopȣ de пъzipe, saȣ de fepipe. [din

Φύλαξις, εως (ή), пъzipe (akt: saȣ nas:); бъгape de seamъ. 2) noet: npічinъ de препъzipe (Eȣp: Електp:). [φυλάσσω].

Φυλαρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Φυλάρχης, ου (ό), filapxȣ, къпetenie (npінч: de ostъшeaskъ тpȣпъ) a ȣneї seminții. [φυλή, ἄρχω]. [de ȣnde

Φυλαρχία (ή), filapxie, demnitatea filapxȣлȣї, saȣ komanda oшtipiї ȣneї seminții.

Φύλαρχος (ό), = Φυλάρχης.

Φυλάσδω, biit: -αξῶ, Dop: înлapțȣ în seminții. «Φυλὰς φυλάξαντα». Пл: [φυλή].

Φυλασσέμεναι, noet: în локȣ de φυλάσσειν, inf: ал лȣї..

Φυλάσσω (ττω), biit: -άξω, [φυλή] (npінч: шї etimoлц: fъpъ kazȣ) sîntȣ пȣсȣ de stpeajъ, превегїezȣ пъzind. «Πρὸς τῇ ἐπάλξει φυλάττειν». Ksn: «'Εφύλασσον τοῖς 'Αθηναίοις». Ksn: epaȣ пȣшї de пazъ din naptea Atenenілор. «Διεγείρουσι τὸν φυλάττοντα». Epd: (шї ел:). «Νύκτα — „. Om: вегїezȣ пъzind toatъ noantea; (de ȣnde oвiч: кȣ ak:) багȣ de seamъ, їaȣ a minte. "Τὰν ἀλωὰν κῶρός τις ἐφ' αἱμασιαῖσιν ἥμενος φυλάσσει». Tkp: «Θεοὶ φυλάσσουσι δίκαια καὶ σχέτλια ἔργα». Es: «Δῶμα φυλάσσειν». Od: E. =Οἰκουρεῖν. «Οὐκ ἐφύλαξα ὑμετέρας ἀπειλάς». Кал: n'amȣ бъгat în seamъ; (шї în anaл: de inf:) «Φυλάττειν προσήκει, ὅπως μὴ ἀπολοῦνται». Dm: (шї nas:) «'Επιμελεῖσθαι, ὅπως... ἡ γῆ εὖ φυλάξεται ὑπὸ τῶν φρουρούντων». Ksn: пъzeskȣ вpeme, nîndeskȣ. «"Οφρ' αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω». Od: Δ. «Φυλάξας ἀσέληνον νύκτα». At: шї Dm: țiȣ чева askȣnsȣ. "Μῆλα ἐν κόλποισι — ». шї «Φάρμακα ἐν κίστη —». Tkp: «Τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον». Dm: (шї fir:) «Χόλον —„. Iл: П. țiȣ mînie. (шї mij:) «'Εν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο». Es: (шї nas:) "Όσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται». Sof: пъzeskȣ чева пекълкatȣ. «Τοὺς νόμους — ». Dm: «"Επος Πηληϊάδεω φύλαξεν». Om: (mij:) mъ пъzeskȣ de чева, saȣ чineва. «Πεφυλαγμένος εἶναι». Om: «Οἱ εὐλαβεῖς καὶ πεφυλαγμένοι». Пл: (шї кȣ ak: ел:) «Τοὺς αἰχμαλώτους, εἰ ἀφίεμεν, οὐκ ἂν φυλάττεσθαι, οὐδὲ φυλάττειν τούτους ἂν ἡμᾶς δέοι»». Ksn: «Μέθην καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρᾳ φυλάττομαι». Ksn: "Τὸν ἐνόρχαν φυλάσσεο, μή τυ κορύψῃ». Tkp: "Φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ». Tkp: багъ de seamъ, sъ нȣ 'mї pȣпї ... (шї кȣ inf:) «Φυλάσσεο σημαίνειν». Eпгp: (шї кȣ inf: onomat:) «Φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινά». Dm: (шї în anaл: npin μή). «Φυλακτέον, ὅπως μηδὲν συμβήσεται». Iskp: (шї кȣ ȝen: кȣ npen:) "Ὥσπερ ἀπὸ φιλίου καρποῦ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φυλαττομένους, μὴ καταπατήσειαν». Ksn: (шї fъpъ npen: pap) «'Ωκεανοῖο πεφυλαγμέναι». Apst: (шї akt: în локȣ de mij:) "'Ανὴρ ὀξύθυμος ῥάων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλός». Eȣp: maї лesne se noate пъzi чineва de...

Φυλετεύω, biit: -εύσω, fakȣ пе чineва mъdȣларȣ ал seminții. [din

Φυλέτης, ου (ό), чел dintp'aчeeaшї seminție,=Ὁμόφυλος. [φυλή]. [de ȣnde

Φυλετικὸς, ἡ, ὸν, ал memврілор seminцii. «Ἐκκλησία — ». D. Ал: adѕnatъ, ші вotъtoape пе seminцiї.

Φυλέτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї φυλέτης. 2) (ѕne-opї) în локѕ de φυλετικὴ. «Ἐκκλησία—» D. Ал:

Φυλὴ (ἡ), [φῦλον] (în цen:) seminцie, neamѕ; (пaptik:) komѕnitate de oamenї, kape dѕпе oape-kape чівілъ înпъpцipѣ fak o napte a naцii întpeцї. "Διήρηνται γὰρ ἅπασαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν κατὰ φυλὰς, αἱ δὲ κατὰ μοίρας, αἱ δὲ κατὰ λόχους„. Ksn: (în Atena naptik:) o tpѕпъ de ostaшї (пpінч: de кълъpeцї) алкътѕitъ din oamenї de aчeeaшї seminцie. "Δύω φυλὰς τῶν ἱππέων„. Ksn: (fir: în цen:) клasѕ. "Κατὰ φυλὰς διακρίνομεν τὰ ἔπιπλα„. Ksn:

Φυλία (ἡ), mъsлinѕ seлвatikѕ, (алt:) κότινος; saѕ (dѕпе алцiї) sakîzѕ. [de ѕnde

Φυλίκη (ἡ), ѕnѕ feлѕ de копъчeлѕ neвeшtежitѕ (din soiѕл лemnѕлѕї kîїneskѕ, mъpъчine алвѕ.

Φυλίον (τὸ), dim: ал лѕї φυλή.

Φυλλάζω, вiit: -άσω, fakѕ (skoцѕ) fpѕnze. [φύλλον].

Φυλλάκανθος (ὁ, ἡ), (Bot:) чeл кѕ гimnoase fpѕnze. [φύλλον, ἄκανθα].

Φυλλάμπελον (τὸ), глs: fpѕnzъ de віцъ. [φύλλον, ἄμπελος].

Φυλλανθές, έος (τὸ), ѕnѕ feлѕ de плantъ, (Лat:) scabiosa, шkaвie, къліgѕлічoapъ, mъшkatѕл dpakѕлѕї, saѕ mъpѕл лѕпѕлѕї. [φύλλον, ἄνθος].

Φυλλάριον (τὸ), dim: ал лѕї φύλλον, fpѕnziшoapъ, fpѕnzѕліцъ.

Φυλλὰς, άδος (ἡ), adѕпъtъpъ, гpъmadъ de fpѕnze; aшtepnѕtѕ de fpѕnze, fpѕnzetѕ; кpакъ кѕ mѕлte fpѕnze, saѕ fpѕnzoasъ. [ші

Φυλλεῖα, ші Φύλλια (τὰ), feлѕpite вѕpienї (isпъ, mъpapѕ, patpѕnжeлѕ, ші чл:), че daѕ пе d' asѕпpa zapzavaцii кѕmпъpъtoрілор. [ші

Φυλλιὰς, άδος (ἡ), feлѕpite epвѕpї tъiate mъpѕnt. «Δριμεῖα — ». At: saлada. [ші

Φυλλιάω -ῶ, вiit: -άσω, fakѕ (skoцѕ, mъ акоперѕ кѕ) fpѕnze. [ші

Φυλλίζω, вiit: -ίσω, кѕpъцѕ de fpѕnze, fpѕnzъpeskѕ. [ші

Φυλλικὸς ἡ, ὸν, ал fpѕnzeлор. "Βλάστησις —». Лкs: [ші λον].

Φύλλινος, η, ον, fъкѕtѕ din fpѕnze. [φύλ-

Φύλλίον (τὸ), vezї φυλλεῖα.

Φιλλιόωσα, poet: în локѕ de φυλλιῶσα, fem: naptч: ал лѕї φυλλιάω.

Φυλλὶς, ἴδος (ἡ), =Φυλλὰς, saѕ Φυλλιάς.

Φυλλίτης, ου (ὁ), кape konstъ în fpѕnze saѕ foї. «Ἀγὼν — ». (алt:) στεφανίτης. [φύλλον].

Φυλλῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї φυλλίτης. ‖ (sѕвst:) ѕnѕ feлѕ de плantъ, = Σκολοπένδριον, лімва вeчiнeї.

Φυλλοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (кѕ ак:) apѕnкѕ кѕ fpѕnze, saѕ foї de чeвa asѕпpa кѕiва sпpe чinste. 2) (fъpъ kazѕ) îmї лeпъdѕ (îmї kad) fpѕnzeлe, mъ desfpѕnzeskѕ. [ші

Φυλλοβολία (ἡ), apѕnкape de fpѕnze, saѕ foї de чeвa în чinste asѕпpa кѕiва. 2) къdepe de fpѕnze. [din

Φυλλοβόλος (ὁ, ἡ), [φύλλον, βάλλω] apѕnкъtopѕ de fpѕnze saѕ foї sпpe чinste asѕпpa кѕiва. 2) кape 'шї лeaпъdъ (її kad) fpѕnzeлe.

Φυλλόκομος (ὁ, ἡ), înкъpкatѕ (кa кѕ пъpѕ) de fpѕnze, fpѕnzosѕ, desѕ. "Σμίλαξ —». Apsff· [φύλλον, κόμη].

Φυλλοκοπέω -ῶ, вiit: ήσω, taiѕ fpѕnzeлe ѕnѕї pomѕ. [φύλλον, κοπή].

Φυλλοκρινέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Ἐκφυλλοφορέω. [φύλλον, κρίνω].

Φυλλολογέω -ῶ, вiit: ήσω, кѕлeгѕ, adѕпѕ fpѕnze. [φύλλον, λέγω].

Φυλλομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakѕ npea mѕлte fpѕnze, ші пѕцinѕ saѕ de локѕ podѕ. (vezї ші τραγάω, ші ὑλομανέω]. [φύλλον, μαίνομαι].

Φύλλον (τὸ), [φύω] fpѕnzъ de копачїѕ, saѕ pomѕ; foae de fлoape; (de ѕnde npin întind:) fлoape. «Ὑακίνθινα φύλλα». Tкp: saѕ плantъ (пpінч: apomatiкъ). 2) чea în feлѕ de fpѕnzъ sъmînцъ de ѕneлe плante, (ші naptik:) de ѕnѕ soiѕ de кѕкѕtъ, (Лat:) laserpitium. 3) ѕnѕ feлѕ de apomъ (poate) =Μαλάβαθρον. 2) ѕnѕ feлѕ de плantъ (Лat:) mercurialis tormentosa.

Φυλορραγέω -ῶ, вiit: ήσω, гpeш: în локѕ de φλοιορραγέω. [ші

Φυλλορραγία (ἡ), гpeш: în локѕ de φλοιορραγία. [φύλλον, ῥήγνυμι].

Φυλλορρόεω -ῶ, вiit: ήσω, îmї кѕpг (îmї kad) fpѕnzeлe. [ші

Φυλλόρροια (ἡ), кѕpцepe (къdepe) de fpѕnzeлe pomiлор. [din

Φυλλόρροος (ὁ, ἡ), къpѕia kad (кѕpг) fpѕnzeлe. [φύλλον, ῥοή].

Φυλλοσινὴς, εος (ὁ, ἡ), вътъmъtopѕ de fpѕnze. [φύλλον, σίνομαι].

Φυλλοστρὼς, ῶτος, poet: în локѕ de...

Φυλλόστρωτος (ὁ, ἡ), aшtepnѕtѕ кѕ fpѕnze. [φύλλον, στρώννυμι].

Φυλλοτόκος (ὁ, ἡ), noet: [φύλλον, τόκος] пъѕкъtорȣ (deskizъtорȣ) de ţpȣnze. «Ἔαρ — ». Оп:

Φυλλοτόμος (ὁ, ἡ), noet: tъĭetорȣ de fpȣnzеле поmiлор. [φύλλον, τομή].

Φυλλοτρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ), noet: mînкъtорȣ de (хрънitȣ кȣ) fpȣnze. [φύλλον, τρώγω].

Φυλλοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, порtȣ fpȣnze saȣ foĭ de чеva. [din

Φυλλοφόρος (ὁ, ἡ), пȣptъtорȣ de foĭ, saȣ fpȣnze. «Ἀγὼν —» Пind: (алt:) φυλλίτης. [φύλλον, φέρω].

Φυλλοφυέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцȣ, daȣ fpȣnze. [φύλλον, φύω].

Φυλλοχοέω -ῶ, biit: -ήσω, = Φυλλοῤῥοέω. [din

Φυλλοχόος (ὁ, ἡ), [φύλλον, χοή] = Φυλλόῤῥοος. "Μὴν—„ Пл:

Φυλλόω -ῶ, biit: -ώσω, пpefaкȣ în, saȣ акоперȣ кȣ fpȣnze. [шi

Φυλλώδης, εος (ὁ, ἡ), fpȣnzosȣ, saȣ în feлȣл (asemenea) fpȣnzeĭ; плinȣ (înкъpкаtȣ) de fpȣnze. [φύλλον].

Φύλλωμα (τὸ), fpȣnzimea копачĭȣлȣĭ, (Fpaнц:) feuillage. [φυλλόω].

Φυλοβασιλεὺς, έως (ὁ), enistatȣ de жeptle алеsȣ din fie-каpe seminцie. [φυλή, βασιλεὺς].

Φυλοκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, desпapцȣ, deosebeskȣ în seminцiĭ (în кlase). (se konf: кȣ φιλοκρινέω). [φυλή, κρίνω]. [de ȣnde

Φυλοκρίνησις, εως (ἡ), înпъpцipe dȣпe seminцiĭ, saȣ кlase, (Fpaнц:) кlasifiкацie. [шi

Φυλοκρινητικὸς. ἡ, ὸν, îndemînatiкȣ, saȣ folositорȣ ла кlasifiкацie.

Φῦλον (τὸ), [φύω] noet: natȣpъ; (npin întind:) seminцie, neamȣ, naцie; (fir:) feлȣ; (despe bite) mȣлцime. "Οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον θεῶν τε ἀνθρώπων τε„. Iл: E. «Ὡς ὤφελλ Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι πρόχνυ». Od: Ξ. (шi îm:) "Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας„. Iл: B. "Φῦλα Πελασγῶν„. Om: «Ἄγρια φῦλα Γιγάντων». Od: H. (шi fir:) "Μυιάων —„. Iл: T. (шi în пеpifp:) "Γυναικῶν—„ Es: mȣĭepeле. "Τὸ θῆλυ (ἄῤῥεν) φῦλον„. Лкs: seksȣл.

Φύλοπις, ιδος (ἡ), (ак: φύλοπιν, шi -όπιδα), noet: [φῦλον, ὄψ] вȣetȣл, лapma челор че se bat; (овiч: npin întind:) вътълie; (ȣne-opĭ) oaste rata de вътълie.

Φύμα, шi Φῦμα (τό), плantъ, sadȣ, влъstapȣ, odpasлъ (пpoп: шi fir:); (овiч:) pesȣfлътȣpъ, ȣdmъ, вȣвoĭȣ, saȣ вȣвъ, че ese пе tpȣпȣ. [φύω]. [de ȣnde

Φυματίας, ου (ὁ), чел кȣ вȣве saȣ вȣвoaĭe пе tpȣпȣ. [шi

Φυμάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ φῦμα, вȣвoĭaшȣ, вȣвȣлiцъ. [шi

Φυματόομαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι, mъ fopmezȣ în ȣdmъ, saȣ ȣmfлъtȣpъ; saȣ skoцȣ вȣвoaĭe, вȣве, шi чл: [шi

Φυματώδης, εος (ὁ, ἡ), вȣвosȣ, плinȣ de вȣве; saȣ чел în feлȣ de ȣdmъ, saȣ вȣвoĭȣ.

Φῦν, poet: (npea pap) în локȣ de...

Φῦναι, пex: 2: de înf: ал лȣĭ φύομαι.

Φυξάνωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: fȣцitорȣ (ȣpîtорȣ) de въpвaцĭ. «Γάμος». Esхл: [φύξις, ἀνὴρ].

Φυξείω, (fъpъ biit:) = Φευξείω.

Φυξήλιος (ὁ, ἡ), noet: fȣцitорȣ (fepitȣ) de soape; (npin ȣpm:) ĭȣвitорȣ de ȣmвpъ. [φύξις, ἥλιος].

Φύξηλις, ιος, saȣ ιδος (ὁ, ἡ), noet: каpe каȣtъ sъ fȣгъ, fpiкosȣ. [φύξις, ἐλάω].

Φυξίμηλος (ὁ, ἡ), noet: (пomȣ, saȣ sadȣ) fepitȣ de dinцiĭ oiлор ('пaлȣ). [φύξις, μῆλον].

Φύξιμος (ὁ, ἡ), = Φεύξιμος, чел de fȣцit, de fepit de dînsȣл (ȣpîчosȣ). 2) вȣнȣ de pefȣгъ (skъпape), asiлȣ (Полв: Θ. 20). 3) noet: (кȣ ак:) пȣtinчĭosȣ de a fȣцi, a se fepi de чеva. «Ἔρωτα οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς, οὔτε ἀνθρώπων». Sof: [шi

Φύξιος (ὁ, ἡ), пatponȣ de pefȣцiaцĭ, шi къȣtъtорĭ de skъпape saȣ asiлȣ. (epit: ал лȣĭ Жoe, шi Аполонȣ). 2) folositорȣ ка (saȣ noet: siлitорȣ de чineva de a 'шĭ къȣta) локȣ de skъпape, asiлȣ. ‖ (sȣвst:) "Φύξιον (τὸ)„ Пл: asiлȣ. [φύξις].

Φυξίπολις, ιος (ὁ, ἡ), noet: (înпpeȣнъ шi fъpъ πάτρης) fȣгapȣ, eksiлatȣ din opaшȣл, saȣ patpia sa. [φύξις, πόλις].

Φύξις, ιος (ἡ), noet: în локȣ de φεῦξις, fȣгъ; (ȣne-opĭ) asiлȣ, pefȣгъ, локȣ de skъпape.

Φύοντι, Dop: în локȣ de φύουσι, a 3: îm: peps: a лȣĭ φύω.

Φυράδην, adв: = Φύρδην. [шi

Φύραμα (τὸ), fpъmîntъtȣpъ (пpoп: шi fir:). [шi

Φύρασις, εως (ἡ), fpъmîntape. [шi

Φυράτης, ου saȣ οῦ (ὁ), fpъmîntъtорȣ. [din

Φυράω -ῶ, biit: άσω, fpъmîntȣ. «Φυρῶσι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσί, τὸν δὲ πηλὸν τῇσι χερσί». Ep: amesteкȣ. ‖ (miж:) fopmezȣ чеva (ка о fpъmîntъtȣpъ) спpe foлosȣл, saȣ întpeȣвinцapea mea; (fir:) mъ пpefaкȣ, mъ fȣцъpezȣ. «Μαλακὴν φωνὴν πρὸς τοὺς ἐραστὰς—„. Apstf: (vezĭ шi πλάττομαι). [шi

Φύρδην, [φύρω] adв: amestекat. "Φύρδην ἐμάχοντο καὶ πεζοὶ καὶ ἱππεῖς,,. Ksn:

Φύρκος, εος -ους (τὸ), глs: zidȣ, tȣрпȣ. [ἕρκος].

Φύρμα (τὸ), пetpeвȣіпчĭoasъ amestекъ-tȣръ, гȣпоĭȣ. [шi

Φυρμὸς (ὁ), amestекаре, fpъmîntape; (ппiп îпtind:) tȣрвȣраре. [φύρω].

Φύρσαι, поеt: Еол: îп локȣ de φῦραι, пех: 1: de inf: ал лȣĭ φύρω.

Φύρσιμος (ὁ, ἡ), amestекаtȣ, fpъmîntatȣ; saȣ пріimitopȣ de fpъmîntape, de amestекаре. [din

Φύρσις, εως, (ἡ), = Φυρμός. [шi

Φυρτὸς, ἡ, ὸν, fpъmîntatȣ, amestекаtȣ; (ппiп îпtind:) tȣрвȣраtȣ; mîпжitȣ. [din

Φύρω, вiit: φυρῶ, mi Еол: φύρσω, (de ȣnde поеt: 3: вiit:) πεφύρσομαι, (пas: tpe: de кȣ: πέφυρμαι, пех: пas: ἐφύρθην, шi чл:) amestекȣ (ппiпч: fȣinъ, saȣ пъmîntȣ кȣ апъ) fpъmîntȣ; tопеskȣ; (ппiп îпtind:) mîпжеskȣ; поspъie-skȣ, saȣ spoĭекkȣ; (fir:) tȣрвȣрȣ, konfȣsiezȣ. (кȣ dat:) «Γαῖαν ὕδατι φύρειν». Es: (вezĭ шi φυράω). «Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον». Іл: Ω. (saȣ кȣ ценп: рар) «Μή σε στῆθος καὶ χείλεα φύρσω αἵματος». Od: Σ. (шi ел:) «Τοὺς μὲν ᾠοποιουμένους, τοὺς δὲ φύροντας (se înц: ἄλφιτα),,. Ksn: (шi fir:) "Πάντα φύρειν, καὶ ταράττειν». Пл: «Ἄλλον τινὰ τρόπον τῆς μεθόδου αὐτὸς φύρω». Ар: înкinȣieskȣ, вpzeskȣ în mintea mea. (шi fъръ казȣ) "Ἐν ταῖς ὁμιλίαις φύρειν». M. Ant: а ворві amestекаt (întpepȣпîпdȣ se ȣпѕл пе алtѕл). (шi пas:) «Τὴν γῆν αἵματι πεφυρμένην». Ksn: «Ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυρμένα». Лкs: "Πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα». Sin: "Δάκρυσι πεφυρμένη,,. Od: Р. "Πέφυρται αὐτῷ ἡ κόμη». Flstp: este înпpъштiatȣ, sвîpлitȣ. (шi між: de sine пas: кȣ ак: кȣ преп:) "Φύρομαι πρός τινα». Плt: mъ adȣпȣ des кȣ чinева. "Πεφυρμένος περὶ γαστέρος ὁρμὴν». Оп: îпdeлetпічітȣ кȣ totѕл ла poftа пîntечелѕĭ, mîпкъчĭоsȣ. (вezĭ шi τυρβάζω).

Φὺς, φῦντος (φῦσα, φῦν), пех: 2: de паptч: ал лȣĭ φύω.

Φῦσα, [imit: вezĭ φῦ] ης (ἡ), (ппiпч: шi арх:) sȣfларе, авȣрȣ; (fir:) fȣmȣpĭ, înгîmfаре, mîndpie. "Φλὸξ φῦσαν ἱεῖσα πυρὸς». Om: Imп: (вezĭ шi ἀϋτμή). 2) (шed:) flаtȣ, vîntȣ în маце. "Φῦσαν ἀφιέναι». Лкs: а sлобоzi vîntȣ. 3) (овiч:) foĭ (de sȣflаt în fокȣ). «Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. Іл: Σ. 4) въпаіе de мȣпtе вѣлкапiкȣ. 5) ȣпȣ felȣ do пеште de mape (sокоtitȣ de otpъвiчĭоsȣ). [de ȣnde

Φυσαλέος, α, ον, поеt: плiпȣ de вîntȣ, ȣmflаtȣ. [шi

Φυσσαλὶς (λλὶς), ίδος (ἡ), вѣшiкъ de апъ. 2) чîmпоĭȣ. 3) ȣпȣ felȣ de плапtъ кȣ teчĭ въшiкаtе, saȣ кȣ вровоапе poшкаtе шi акрiшоаре, (Францz:) coqueret, шi vesicaire. [шi

Φύσαλος (ὁ), ȣпȣ felȣ de вроаskъ venipoasъ. 2) ȣпȣ felȣ de пеште, (алt:) φῦσα. 3) ȣпȣ felȣ de kitȣ, (алt:) φυσητήρ.

Φυσάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ φῦσα, foiце (de sȣflаt în fокȣ).

Φύσας, ασσα, αν, пех: 1: de паptч: ал лȣĭ φύω.

Φυσασμὸς, греш: în локȣ de φυσιασμός.

Φυσατήριον (τὸ), Dор: în локȣ de φυσητήριον.

Φυσάω (шi Ion: -έω) -ῶ, вiit: ήσω, [φῦσα] sȣflѕ, miшкȣ, fакȣ вîntȣ (stpъm: шi пestp:); кîntȣ кȣ instp: de sȣflаре (flȣеpȣ, пеĭȣ, шi чл:). "Ὅταν συστρέψαντες τὰ χείλη φυσήσωμεν,,. Пл: "Ἄνεμοι φυσῶντες λιγέως». Іл: Ψ. «Φῦσαι. δ' ἐν χοάνοισιν ἐφύσων». Іл: Σ. (mi stp:) "Φυσᾷν τὸ πῦρ (τὴν λαμπάδα)». Епгр: Apstf: "Τῷ χεῖρ' ἐφύση,,. Ткр: "Αὐλοὺς ("Κόχλον) φυσᾷν,,. Пл: Еȣр: (шi ел:) "Παῦε σὺ φυσῶν (se înц: τοὺς αὐλούς),,. Apstf: "Φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας αἷμα,,. Sof: (шi ппiп îпtind: кȣ adв:) "Τί δεινὰ φυσᾷς, αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων,,; Еȣр: греȣ sȣflі de mîпie. 2) sȣflîпd ȣmflѕ; (ппiп îпtind:) însȣflѕ mîпdpie, вагȣ fȣmȣpĭ; (шi ел:) mъ înгîmfеzȣ, mъ înfȣmȣpеzȣ. "Τὰς γνάθους φυσῶν». Dm: "Αὐτὰρ ὥσπερ κύστιν φυσᾷ». Apstf: "Τὸ ἔτνος διὰ τί τὴν μὲν γαστέρα φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ»; At: "Δίκτυον φυσᾷν,,. Пров: (шi fir:) "Ἐγκωμίοις ἐπαίρειν τινὰ καὶ φυσᾷν,,. Пл: (шi пas:) "Ἡ γαστὴρ ἐπεφύσητό μοι,,. Apstf: "Ὑπὸ τῆς τύχης φυσώμενος,,. Пл:

Φυσεώμενος, η, ον, Ion: în локȣ de φυσώμενος.

Φύση (ἡ), Ion: în локȣ de φῦσα.

Φύσημα (τό), sȣflъtȣpъ, saȣ efектѕл sȣflъpiĭ, вîntȣ, saȣ ȣmezeалъ pесȣflаtъ. "Αἵματος — ,,. Еȣр: 2) ȣmflъtȣpъ; (fir:) înгîmfаре, mîndpie, (алt:) φρύαγμα. "Γηγενεῖ φυσήματι,,. Apstf: цiгапtiкъ. 3) въшiкъ de апъ; (de ȣnde fir:) mъpгъpitapȣ пекоптȣ шi sекȣ înȣȣпtpȣ. 4) (în Гал:) рецiпъ, saȣ клеĭȣ de moлiftȣ (поаtе пепtpȣ въшiчеле, че fаче кȣpгîпd). [φυσάω].

Φυσημάτιον (τὸ), dim: ал лȣĭ φύσημα.

Φύσησις, εως (ἡ), sȣflаре, ȣmflаре, шi чл: [шi

Φυσητὴρ (ὁ), [φυσάω] sȣfлъtорȣ, saȣ ȣmfлъtорȣ de чева, saȣ foлositорȣ ла аческst»; foĭ (de sȣfлаt în fокȣ), saȣ кȣшniцъ; гаȣра, прin каре resȣfлъ (sȣfлînd asȣîрлъ în sȣs апъ) кiцiĭ; (de ȣnde în цen:) кitȣ; (шi партiк:) ȣnȣ fелȣ de кitȣ, (Fранц:) soufleur.

Φυσητήριον (τὸ), instрȣmîntȣ de sȣfларе, кȣшniцъ, fлȣерȣ, чimпоĭȣ, гаȣра de pesȣfларе (прinч:) а кiцiлор. (vezĭ φυσητήρ). [de ȣnde

Φυσητὴς, οῦ (ὁ), sȣfлъtорȣ de чева (кȣ цen:), saȣ foлositорȣ ла ачеаsta. "Ὑέλοιο —,,. Man: лȣкрътoрȣ de stiклъ. [φυσάω]. [de ȣnde

Φυσητικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, кȣвenitȣ, saȣ îndemînatiкȣ, saȣ foлositорȣ ла sȣfларе.

Φυσητὸς, ἡ, ὸν, sȣfлatȣ, saȣ ȣmfлatȣ. ‖ (sȣвst:) "Φυσητὸν„. Епгрf: апърътоаре; saȣ кȣшniцъ, fоале.

Φυσήφρων, ονος (ὁ, ἡ), глs. în локȣ de φυσίφρων.

Φυσίαμα (τὸ), греаоа sȣfлътȣръ а пъtimашȣлȣĭ de пъdȣfȣ. [шi

Φυσιασμὸς (ὁ), греа шi deasъ sȣfларе de пъdȣfȣ. [din

Φυσιάω -ῶ, віit: -άσω, sȣfлȣ des шi греȣ de пъdȣfȣ; (despre шарпе) шȣĭерȣ; (Sкр: мъ ȣmfлȣ; (fir:) мъ înfrîmfezȣ, мъ înfȣмȣрezȣ. (vezĭ шi φυσῶ). [φῦσα].

Φυσίγγη (ἡ), =Φύσιγξ. [de ȣnde

Φυσιγγόομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, мъ ȣmfлȣ ка кокошȣл хрънitȣ înadins пentрȣ ачеаsta кȣ ȣstȣроĭȣ. (vezĭ σκοροδίζω).

Φυσίγναθος (ὁ, ἡ), [φυσάω, γνάθος] чел кȣ вȣчеле оврazȣлȣĭ ȣmfлate, вȣкълatȣ. (епit: ал вроаштеĭ, шi ал хамелеонȣлȣĭ).

Φυσιγνώμων, ονος, (ὁ, ἡ), poet: în локȣ de φυσιογνώμων.

Φύσιγξ, ιγγος (ἡ), [φυσάω] (прinч:) въшiкъ; (fir:) къпъцînъ, saȣ къцелȣ de ȣstȣроĭȣ (de чеапъ, шi чл:); (în цen:) = Βολβὸς.

Φυσίζοος, шi Φυσίζωος (ὁ, ἡ), poet: [φύω, ζωὴ] пъsкъторȣ, дътъторȣ de віацъ, saȣ de а ле віецеĭ.

Φυσικεύομαι, віit: -εύσομαι, ворвеsкȣ ка natȣраListȣ, saȣ despre fisiкъ. [φυσικὸς].

Φυσικίλλος (ὁ), Лакон: [φύσιγξ] ȣnȣ fелȣ de пîĭne ȣmfлatъ, franzeлъ.

Φυσικὸς, ἡ, όν, natȣралȣ. "Φυσικὴ (înпреȣnъ шi fъръ) θεωρία„. чеа despre sȣвstanцa шi însȣшiмеле челор în fiinцъ; шi "Φυσικοὶ„. fisiчĭ, saȣ natȣралiștĭ, каpe se îndeлetniчesк în stȣdiȣл natȣpeĭ; (iap maĭ noȣ) кȣnosкъtорĭ de oape-каре sекрете але natȣpeĭ, шi sокоцiцĭ пentрȣ ачеаsta fермекъторĭ. "Φυσικὰ φάρμακα„. Пл: doktopiĭ лȣкрътоаре прin пекȣnoskȣte прiчiнĭ, (прекȣm zік акȣm) simпatetiче. [φύσις]. [de ȣnde

Φυσικῶς, adв: dȣпе natȣралȣ кȣвîntȣ, saȣ кiпȣ, fireшte.

Φύσιμος (ὁ, ἡ), чел кȣ însȣшiме de а продȣче, а podi. "Σπέρμα—„. Tfp: [φύσις].

Φυσιογνωμία (ἡ), глs: în локȣ de φυσιογνωμονία, fisiognomie, кȣnoштiнцъ din natȣралеле търсȣрĭ але feцеĭ. [шi

Φυσιογνωμονέω -ῶ, віit: -ήσω, кȣnoskȣ пе чinева прin...

Φυσιογνωμονία (ἡ), треава, saȣ штiinцa кȣnosкътоpȣлȣĭ din natȣралеле търсȣрĭ але feцеĭ. [шi

Φυσιογνωμονικὸς, ἡ, ὸν, atinгъторȣ de, saȣ îndeлetniчitȣ ла кȣnoштiнцa natȣралелор însȣшiмĭ а ле feцеĭ, saȣ îndemînatiкȣ ла ачеаsta. [φυσιογνώμων]. [de ȣnde

Φυσιογνωμονικῶς, adв: dȣпе регȣлеле кȣnoштiнцеĭ de natȣралеле търсȣрĭ а ле feцеĭ.

Φυσιογνωμοσύνη (ἡ),=Φυσιογνωμονία. [din

Φυσιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), [φύσις, γνώμων] кȣnosкъторȣ de moралȣл характерȣ ал оmȣлȣĭ din екsтеpiорȣл лȣĭ, ad: din natȣралеле търсȣрĭ а ле feцеĭ, каре se zік fisiognomie (φυσιογνωμία).

Φυσιολογέω -ῶ, віit: -ήσω, ворвесkȣ, saȣ traktezȣ despre natȣpъ; (stpъm:) екsплiкȣ, dovedesкȣ чева dȣпе терminiĭ natȣралĭ ка [φυσιολόγος]. [de ȣnde

Φυσιολόγημα (τὸ), траktatȣ despre чева екsплiкatiвȣ dȣпе терminiĭ natȣpeĭ.

Φυσιολογία (ἡ), fisioлоцie, saȣ траktаре, черчетаре а natȣpeĭ, saȣ екsплiкаре de чева dȣпе natȣралĭ терminĭ. [шi

Φυσιολογικὸς, ἡ. ὸν, atinгъторȣ de fisioлоцie, saȣ de fisioлогȣ. [din

Φυσιολόγος (ὁ, ἡ), fisioлогȣ, каре ворвеште, saȣ траktеазъ despre natȣpъ, fiлosofȣ îndeлetniчitȣ în черчетърĭ, екsплiкърĭ, шi оsервацiĭ natȣрале. [φύσις, λόγος].

Φυσιοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fакȣ а se fаче чева natȣралȣ. [φύσις, ποιέω].

Φυσιόω -ῶ, віit: -ώσω, [φύσις] =Φυσιοποιέω (кȣ ак: кȣ преп: indip:) fакȣ чева natȣралȣ în реЛацie кътре чева. ‖ (pas:) мъ fккȣ а doiлеа natȣpъ. 2) (Sкр:)=Φυσιάω, мъ ȣmfлȣ (fir:). [φῦσα].

Φυσιόων, οντος (ωσα, -ων), poet: Ion: în

локȣ de φυσιῶν, партч: ал лȣї φυσιάω.

Φύσις, εως (ἡ). [φύω] (în џen:) natȣра (наштереа, înчепȣтȣл), saȣ fiреа (fiinџа) лȣкрȣрілор. «Ἡ πρώτη φύσις„. Гал: «Ἡ τῆς ψυχῆς φύσις». Плт: «Ἡ τῶν πάντων φύσις„. Лкз: formaџia. "Ἡ τοῦ γάλακτος φύσις„. Apst: "Καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις λέγεται„. Apst: «Φύσει, saȣ «Κατὰ φύσιν». Лкз: din natȣрѣ, saȣ дȣпе леџіле natȣреї, fіреште. (ші din kontpa) «Παρὰ φύσιν». «Ὁ κατὰ φύσιν θάνατος». Лкз: чеа fiреаскѣ. «Ὁ κατὰ φύσιν πατὴρ (υἱὸς, ἀδελφὸς)». Лкз: чел adeвѣpatȣ. «Κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι τὸν Ἡρακλέα»; Ep: кȣm este дȣпе fіреаскȣ кȣвîntȣ кȣ пȣtinџѣ? «Οὐκ ἔχον φύσιν ἔστι τοῦτό γε». Dm: fіреште este кȣ непȣtinџѣ. «Ὃ φύσιν ἔχει γίγνεσθαι». Плв: fіреште ȣрмеазѣ. «Ὡς φύσιν εἶχε γενέσθαι καὶ ῥηθῆναι». D: Ал: 2) (партік:) fіреаска калitate, însȣшimea, saȣ fелȣл ȣпȣї лȣкрȣ. «Καί μοι φύσιν αὐτοῦ (τοῦ φαρμάκου) ἔδειξεν». Od: K. 3) (despre оam:) характерȣл (saȣ ал трȣпȣлȣї), fігȣра, formaџia, екsteріорȣл; (ȣне-орї) temпераmentȣл; (алте-орї) неamȣл, seксȣл; (de ȣnde maї noȣ în întind:) mѣдȣлареле џenitaле. (saȣ ал sȣfлetȣлȣї) fіреаска însȣшime, пѣравȣл, saȣ dispoziџia; (партік:) natȣрала destoïnічіе, mintea, saȣ џeniȣл, (алт:) φυή. «Εἴ τις τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν». Apstf: «Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτην ἔχων διαμνημονεύεται». Ksn: «Ἡ φύσις ἐπὶ τὸ φθινῶδες ἔρρεπεν». Iпкр: «Σφοδροτάτη φύσις». Ksn: «Ἕνα ἕκαστον ἓν δὴ ἐπιτηδεύειν, εἰς ὅ αὐτοῦ ἡ φύσις ἐπιτηδειοτάτη εἴη πεφυκυῖα». Плт: «Οὐ σοφίᾳ ποιοῦσιν (οἱ ποιηταὶ), ἀλλὰ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιῶντες, ὥσπερ οἱ χρησμῳδοί». Плт: "Δυνατὴ ἡ θήλεια φύσις τῇ τοῦ ἄρρενος κοινωνῆσαι εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα». Плт: "Τῆς ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν (ταῖς γυναιξὶ) μεγάλη ἡ δόξα„. Тȣч: "Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας». Тȣч: «Ἀμείνων τὰ τῆς φύσεως„. Плт: "Αἱ τοιαῦται φύσεις„. Iskp: оamenії чеї de о astfелȣ de natȣрѣ. "Πρὸς τὰς τῶν ὑποκριτῶν φύσεις„. Лкз: (îшї skpia dpameле Sofoклеȣ). "Φύσεις χρησταὶ χρηστῆς παιδείας ἀντιλαμβανόμεναι ἔτι βελτίους τῶν προτέρων φύονται„. Плт: 4) (ȣне-орї) неamȣл (din каре se траџе чінева), familia. "Τὴν φύσιν ἔδειξας, ἐξ ἧς ἔβλαστες„. Sof: "Οὐ μαθὼν, ὅς εἶ φύσιν, ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρο ἐλεύθερον„; Sof:

Φυσίφρων, ονος (ὁ, ἡ), глз: ȣшорȣ, sекȣ de minte, înfȣmȣpatȣ, zadapnікȣ. [φῦσα, φρήν].

Φυσίωμα (τὸ), пѣравȣ, че а ажȣns а fi пѣtȣралѣ însȣшime. [ші

Φυσίωσις, εως (ἡ), префачереа пѣравȣлȣї întр' а doilea natȣрѣ. [φυσιόω]. 2) (Skp:) înfîmfape, mîndpie. [φυσιόω = φυσιάω].

Φύσκη (ἡ), (în џen:) вѣшікѣ; (партік:) kîpnatȣ (маџȣ ȣmfлatȣ прin ȣmплȣtȣрѣ). [φυσάω].

Φύσκιον (τὸ), dim: ал лȣї...

Φύσκος (ὁ), =Φύσκη, kîpnatȣ. [de ȣnde

Φύσκων, ονος (ὁ), вȣртоsȣ, ȣmfлatȣ de пîntече. (прономе ал ȣпȣїа din Птолемеї).

Φυσόβαθρον (τὸ), temeлia, пічорȣл, пе каре staȣ ашезate foaлеле. [φῦσα, βάθρον].

Φύσσα, Φυσσαλὶς, ші чл: греш: în локȣ de φῦσα, φυσαλὶς, ші чл:

Φυστὴ, saȣ Φύστη (ἡ), [φύρω] (întпреȣнѣ ші fѣрѣ μάζα) ȣпȣ fелȣ de azimѣ din fѣinѣ de орzȣ, ші вinȣ.

Φυστὶς, ἴδος (ἡ), = Φυστή.

Φύστις, ιος, noet: în локȣ de φύσις (4), неamȣ; stpѣнепоtȣ.

Φυσώδης, εος (ὁ, ἡ), fлatosȣ, adȣкѣtoрȣ, saȣ плinȣ de вîntȣрї. [φῦσα].

Φυταγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, [φυτὸν, ἄγω] кȣлtівȣ плantѣ, о îngріжескȣ а креште dpeantѣ.

Φυταλιὰ (ἡ), sadniџѣ, локȣ sѣditȣ кȣ плante saȣ вie, saȣ îndemînatікȣ, приinчіosȣ ла ачеasta; (ȣне-орї) pomȣ кȣлtівatȣ în sѣdipea sa. "Παλλάδος —„. mѣsлinȣл. 2) timпȣл sѣdіpiї pomiлор. [φυτὸν]. [de ȣnde

Φυταλίζω, viit: -ίσω, глз:=Φυτεύω. [ші

Φυτάλιμος, ші Φυτάλιος (ὁ, ἡ), =Φυτάλμιος. (епіт: Жое, soapeле, ші чл: ка крескѣтopї de плante). [ші

Φυτάλμιος, α saȣ ος, ον, în metat: în локȣ de φυτάλιμος, прѣsitopȣ, креsкѣtopȣ. «Χθὼν—„. Лік: "Γέροντες φυτάλμιοι». Esхл: пѣsкѣtopї. "Λέκτρα φυτάλμια„. Eвр: пȣпџiaле. (ші кȣ џen:) "Ἀλαῶν ὀμμάτων φυτάλμιος». Sof: орвȣ, лipsitȣ de vedepї.

Φυτάνη (ἡ), înd: în локȣ de φυταλιά.

Φυτάριον (τὸ), dim: ал лȣї φυτόν.

Φυτὰς, άδος (ἡ), кракѣ de sѣdit, sadȣ. [φυτὸν].

Φυτεία (ἡ), = Φύτευσις (прон: ші fіг:). 2) крештере de плantѣ, (Франц:) веџetaџie. 2) плantѣ de кȣлtіват. [φυτεύω].

Φύτευθεν, noet: Еол: în локȣ de ἐφυτεύθησαν.

Φύτευμα (τὸ), плantaцie, sъditъpъ, (ad:) плantъ, saš пomš sъditš. 2) ѕпš felš de плantъ. [φυτεύω].

Φυτεύσιμος (ὁ, ἡ), пpiinчosš, saš îndemînatikš ла sъdipe. [din

Φύτευσις, εως (ἡ), sъdipe; (fir:) facepe de копiĭ. [шi

Φυτευτήριον (τὸ), op че este de pesъdit, pesadš. "Τὰ φυτευτήρια δεῖ λαμβάνειν ἀπὸ νέων τε φυτῶν καὶ ἀκμαζόντων,,. Tfp: 2) (ѕпe-opĭ) în лoкš de φυτώριον. [шi

Φυτευτής, οῦ (ὁ), sъditopš. [φυτεύω]. [de ѕпde

Φυτευτικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopš de, saš îndemînatikš ла sъdipe.

Φυτευτὸς, ἡ, ὸν, de sъdit (пpoп: шi fir:); saš însъditš. [din

Φυτεύω, biit: -εύσω, sъdeskš; (în цen:) кѕлtibš. «Πολλὴν γῆν σπόριμον, πολλὴν δὲ πεφυτευμένην». Ksn: 2) (poet: fir:) fakš копiĭ; (în цen:) fakš, пpiчinѕieskš чева; (în pъš) ѕпeлteskš. «Κακὸν φυτεύειν τινί». Iл: O. [φυτὸν].

Φυτηκομέω, Φυτηκομία, Φυτηκόμος, poet: în лoкš φυτοκομέω, шi чл:

Φυτικὸς, ἡ, ὸν, aл плanteлop, atinгъtopš de sadѕpĭ, (Fpanц:) beцetaлš. [шi

Φύτιος, α, ον, =Φυτάλιος (epit: de feлѕpite zeitъцĭ). [φυτὸν].

Φύτλη (ἡ), poet: în лoкš de φύσις, neamš, opiцinъ, soĭš.

Φυτοειδῶς, adв: în felš de (кa niште) плante. [φυτὸν, εἶδος].

Φυτοεργὸς (ὁ, ἡ), poet: Ion: în лoкš de φυτουργός. [шi

Φυτοκομέω -ῶ, biit: -ήσω, кѕлtibš плante.

Φυτοκομία (ἡ), кѕлtibape de плante. [din

Φυτοκόμος (ὁ, ἡ), кѕлtibъtopš de плante. || (sѕbst:) гpъdinapš. [шi

Φυτόκομος (ὁ, ἡ), poet: (лoкš) кѕлtibatš în плante. [φυτὸν, κομέω].

Φυτὸν (τὸ), sadš, плantъ, eapвъ, пomš, (în цen:) op че pesape din пъmîntš; (пaptik:) че se кѕлtibъ în гpъdinъ; (fir: în poeцĭ) копiлš (odpasлъ); (în цen:) кpeatѕpъ, кpeskъtѕpъ a кѕiva. «Χαρίτων —». Tкp: (bezĭ шi μέλημα). 2) (în пpoпp: пѕm:) лîmba кîĭпeлѕĭ (o вѕpiaпъ). 3) (ѕпe opĭ) =Φῦμα, ѕdmъ, ѕmfлъtѕpъ, вѕвoĭš; (пpiч: neѕt: aл лѕĭ...

Φυτὸς, ἡ, ὸν, pesъpitš, saš de sъdit (кa sъ pesape); (ѕпe-opĭ) пpodѕктiкš, пpъsitopš. [φύω].

Φυτοσκαφία (ἡ), sъпape de плante; (пaptik:) desгpoпape de пomĭ. [din

Φυτόσκαφος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) sъпъtopš, пpъшitopš de плante; saš desгpoпъtopš de пomĭ; (пpin întind:) гpъdinapš. 2)(пpoпapoкs:) sъпatš пentpѕ sъdipe, кѕлtibatš. «Γῆ —». Non: [φυτὸν, σκαφή].

Φυτοσπορία (ἡ), semъпape, saš sъdipe de плante; (пomĭ, biĭ, шi чл:). [din

Φυτοσπόρος(ὁ, ἡ) semъпъtopš (sъditopš) de плante; (poet: fir:) пъsкъtopš. [φυτὸν, σπόρος].

Φυτοτροφέω -ῶ, biit: -ήσω, хpъпeskš (кѕлtibš) sade, saš плante. [шi

Φυτοτροφία (ἡ), кѕлtibape de плante. [din

Φυτοτρόφος, (ὁ, ἡ), кѕлtibъtopš (хpъпitopš) de плante, =Φυτοκόμος; saš kontpiвѕitopš ла aчeasta. [φυτὸν, τρέφω].

Φυτουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лѕкpezš în кѕлtibape de плante; (în цen:) кѕлtibš (îпгpiжeskš) чeвa. [φυτουργός]. [de ѕпde

Φυτούργημα (τὸ), efektѕл, saš oвĭektѕл кѕлtibъpiĭ de плante, плantъ, saš лoкš кѕлtibatš. 2) = кѕ...

Φυτουργία (ἡ), = Φυτοκομία, кѕлtibape de плante. [шi

Φυτουργικὸς, ἡ, ὸν, кѕвenitš, saš îndemînatikš ла кѕлtibape de плante. «Φυτουργική». meштeшѕгѕл кѕлtibъtopѕлѕĭ de плante. [шi

Φυτούργιον (τὸ), лoкš îndemînatikš ла кѕлtibape de плante, = Φυτώριον. [din

Φυτουργὸς (ὁ, ἡ), лѕкpъtopš în кѕлtibape de плante. || (sѕbst:) гpъdinapš; saš biepš. 2) (fir:) tatъ; (în цen:) кpeatopš, opiцinъtopš. [φυτὸν, ἔργον].

Φυτοφόρος (ὁ, ἡ), пpodѕкъtopš de плante. [φυτὸν, φέρω].

Φυτόω -ῶ, biit: -ώσω, (neîntp: saš înd: în akt:) пpefakš (шi пas: mъ пpefakš) în плantъ, mъ fakš (кpeskš кa o) плantъ [шi

Φύτρα (ἡ) гл: =Φύτλη. [шi

Φυτώδης, εος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ωδῶς, asemenea, saš din feлѕл плanteлop. [шi

Φυτὼν, ῶνος (ὁ), sъdetš, saš sъdiшš, лoкš kopiпzъtopš de (sъditš кѕ) плante, пomĭ, biĭ, шi чл: [φυτὸν].

Φυτώνυμος (ὁ, ἡ), пpeпѕmitš dѕпe пѕmeлe вpe ѕпeĭ плante. [φυτὸν, ὄνομα].

Φύτωρ, ορος (ὁ), пъsкъtopš, tatъ; (în цen:) пpodѕкъtopš. [φύω].

Φυτώρειον, saš Φυτώριον (τὸ), плц: [φυτὸν, ὤρα] pesadпiцъ, saš (Fpanц:) пeпiпiepъ, лoкš, ѕпde se пъstpeazъ (se кѕлtiвъ) плante saš пomĭ пentpѕ pesъdipe.

Φύω, [în afin: кѕ ὕω] biit: -φύσω, (пex: ἔφυσα, шi 2: ἔφυν, шi maĭ пoš ἐφύην, tpe:

de кѕ: іu локѕ de прez: πέφυκα) fакѕ a pesъpi, a se naште чева (daѕ fpѕnze, sкoцѕ пepї, dinцї, ши чл); (fir:) naskѕ, кpeezѕ, pгodѕкѕ; (nestp: пpea pap ши noet: în локѕ de oвiч: miж: saѕ nas:) pesъpѕ (пpoп; ши fir:); mъ naskѕ; кpeskѕ; mъ пpodѕкѕ, mъ fакѕ; (паptiк: în miж: tpe: de кѕ: neste-sъвîp: ши nex: 2:) sîntѕ din natѕpъ astfелѕ saѕ алtfелѕ, amѕ oapeкape fipeaskъ înѕѕшime; (кѕ aк: кѕ пpeп: saѕ inf:) sîntѕ din natѕpъ disпѕsѕ, saѕ îndemînatiкѕ ла (fъкѕtѕ цentpѕ) чева; (ѕneopї) oвiчnѕieskѕ a.; (simп:) sîntѕ, eкsistѕ. «Τὸ δὲ σκῆπτρον οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει». Iл: A. «Οὐ τῆς αὐτῆς γῆς ἐστι καρπόν τε θαυμαστὸν φύειν καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια». Ep: (ши fir:) «Γλῶσσάν τε οὐκ ἔφυσε». Ep: n' ape. «'Οδόντας («Πτερὰ «Πώγωνα) φύειν». Apstf: Ep: a skoate. «'Επὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύειν». Tкp: (ши fir:) «Φρένας («Νοῦν) φύειν». Sef: a doвîndi minte, a se înцeлeпцї. «Δόξαν φύειν». Ep: a aвea despпe sine пъpepe, къ este чева. «Εἴ τις, παρ' ἃ ὁ Θεός ἔφυσε, ποιεῖ, δίκην δίδωσι». Ksn: (ши ѕpmînd inf:) «Ἃ οἱ θεοὶ ἔφυσάν σε δύνασθαι». Ksn: (ши aвsoл: în паptч:) «'Ο φύσας». Лs: пъsкъtopѕл, tatъл. "'Ο φύσας με,,. Sof: tatъл meѕ. (ши nestp:) "'Ανδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει,,. Om: (ши miж: saѕ nas:) «Οὔτε φυτεύουσιν, οὔτ' ἀρόωσιν, ἀλλ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι». Od I. «Ὑψηλαὶ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι». Tкp: «Πτελέαι τε καὶ ἰτέαι, λωτός τ' ἠδὲ θρύον, τὰ περὶ ῥέεθρα ποταμοῖο πεφύκει». Iл: Φ. «Θάμνος ἐλαίης ἔφυ». Od: Ψ. (ши fir:). «Πρᾶγμα φυόμενον ἐν τῇ 'Ελλάδι». Dm: (ши кѕ цen: кѕ пpeп:). «Τὰ φυόμενα ἐκ τῆς γῆς». Ksn: «Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς πεφύκει». Iл: Δ. «Χεῖρες ἐξ ὤμων ἐπέφυκον». Es: «'Εν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρῃ ἔφυτε καὶ ἐτράφητε». Ksn: «'Εξ ἧς ἔφυσαν». Isкp: (ши în eл: de пpeп:). «Διὸς πεφυκὼς». Ep: «Πιστοὺς μὴ νόμιζε φύσει φύεσθαι ἀνθρώπους». Ksn: (ши кѕ пpeп:). «Ἄλλοι πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν». Apst: sîntem din natѕpъ fъкѕцї. (ши кѕ adв:) «Οἱ τὰ σώματα πρὸς ὥραν εὖ πεφυκότες». Ksn: «'Ο καρκῖνος τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πρὸς ἰσχὺν ἄριστα πεφυκότας ἔχει». Ksn: «Πῶς πέφυκεν»; Esx: че felѕ este natѕpaлѕл лѕї? «Οὕτω ταῦτα πέφυκε». Dm: astfелѕ este natѕpa лop. «Ζῶ, ὡς πέφυκα». Dm: пpeкѕm sîntѕ din natѕpъ. (ши кѕ inf:) «Ὑπὸ τῶν φύσει πεφυκότων φιλεῖν». Ksn: «Πεφύκασι φιλοσκώμμονες εἶναι». Epd: «Εὑρίσκεται καὶ χολὴν οὐκ ἔχοντα, πεφυκότα ἔχειν». Apst: fiind din natѕpъ a aвea. «Οἱ Αἰολεῖς πεφύκασι πλεονάζειν τὸ β». Sxл: (ши aвsoл:). "Ὅπως μείζων δοκοίη εἶναι, ἢ ἐπεφύκει». Ksn: deкît epa din natѕpъ. (ши simп: în локѕ de вepвѕ sѕвst:). «'Αληθὲς τοῦτο πέφυκεν». Алкs: Afpd: «Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, ἤ... 2) noet: (кѕ dat: în eл: de пpeп: πρὸς, saѕ ἐν). «Πεφυκὼς ὑμὴν τῷ κερατοειδεῖ». Гал: în локѕ de προσ(ἐμ)πεφυκὼς.

Φῶ, φῇς, φῇ, φῶμεν, ши чл: ѕѕп: aл лѕї φημί.

Φώγανον (τὸ), васѕ de fpint, saѕ пpъжit, tirae. [din

Φώγνυμι, ши Φώγω, вiit: φώξω, saѕ φώσω, (nex: ἔφωσα, nas: tpe: de кѕ: πέφωγμαι, ши πέφωσμαι, nex: nas: ἐφώχθην, saѕ ἐφώσθην)=Φρύγω, ѕsѕкѕ fpirînd, пpъжeskѕ. [φῶς].

Φώϊξ, ϊκος (ἡ),=(saѕ гpeш: în локѕ de) Πώϋξ.

Φωΐς, ΐδος (ἡ), noet: în локѕ de φῴς, φῳδὸς. ziч:).

Φωκάδιον (τὸ), dim: aл лѕї φωκὰς. (вezї

Φώκαινα ης (ἡ),=Φώκη.

Φωκαΐς, ΐδος (ἡ), mi

Φωκαΐτης, ου (ὁ), (se înц: στατὴρ) o monetъ de пpoastъ кaлitate a Foкaenилop. [Φωκαεὺς].

Φωκὰς, άδος (ἡ), ѕnѕ felѕ de вasѕ; (aл къpѕia dim: φωκάδιον se eкsплiкъ) вasѕ de mipeasmъ. [ши

Φώκη (ἡ), ѕnѕ felѕ de кitѕ. [φώγω, poate пentpѕ negpiчioasa лѕї пiеле).

Φωκίων, ωνος (ὁ), ѕnѕ felѕ de пasъpe.

Φῶκος (ὁ),=Φώκη (poate чел de паptea въpвъteaskъ).

Φωκτὸς, ἡ, ὸν, [φώγω] ѕsкatѕ din fpiцepe, пpъжitѕ. (de ѕnde ‖ sѕвst:) «Φωκταί». Лѕч: (Лкsf:) ѕnѕ felѕ de mînкape пpъжitъ.

Φωλάζω, вiit: -άσω,=Φωλεύω. [din

Φωλὰς, άδος (ἡ), вîpîtъ (askѕnsъ) în кѕiвѕл, saѕ кѕлкѕшѕл sъѕ. «Ἄρκτος—». Tкp: amopцitѕ în вizѕina sa eapna. ‖ (sѕвst:) ѕnѕ felѕ de skoiкъ, (aлt.) φωλὶς. 2) плinѕ de гъѕpї (кѕiвѕpї). ‖ (sѕвst:)= кѕ...

Φωλεὸ, saѕ Φωλέα (ἡ),=Φωλεὸς.

Φωλεὰ (τὰ), îm: пepгл: aл лѕї φωλεὸς.

Φωλεία (ἡ), înкѕiвape, sълъшлѕipe în кѕiвѕ; (паptiк:) amopцipea (somnѕл) ѕpsѕлѕї, ши ѕnopa aлte feape пe вpemea epnei în вizѕineлe лop. [φωλεύω].

Φωλειὸς (ὁ), noet: în локѕ de ...

*

Φωλεὸς (ὁ), (în цen:) пештеръ; (партiк:) гаъръ, візъинъ, кълкъшъ de feаръ; saъ къїбъ de пъсърї, шї чл:, (алт:) γωλεός; (дъпе Іоп:) локъ, ънde se adъnъ мълцї, kasinъ, шкоалъ, шї чл: [κοῖλος, κουλεὸς].

Φώλευσις, εως (ἡ),=Φωλεία. [din

Φωλεύω, biit: -εύσω, шеzъ віріtъ (аскъпsъ) în візъіпа, saъ къїбъл meъ; (партiк:) dормъ аморцitъ (ка ърсъл, шї ъпеле alte feаре) пе времеа ерпеї; (fir:) трьїеskъ pетрасъ ла о парте. [шї

Φωλεώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în фелъ de (ка ъпъ) къїбъ, saъ візъіпъ; къвъпаtъ, saъ пештеросъ. [φωλεὸς].

Φωλητὴρ (ὁ), гла: чел че stъ în къїбъ, saъ ка intp'ъпъ къїбъ, (ad:) totdaъna înтр'ачелашї локъ,=Οἰκουρὸς. [neîntp: φωλέω]. [de ъnde

Φωλητήριον (τὸ), гла: = Φωλεὸς; (fir:) локъ, ъnde se adъпъ de петречере.

Φωλία (ἡ), = (saъ греш: în локъ de) φωλεία.

Φωλίον (τὸ), dim: ал лъї φωλεός, къїбълецъ.

Φωλὶς, ίδος (ἡ),= Φωλὰς, ъпъ фелъ de пеште de маре, че'шї формеазъ къїбъл din мъкоsitatea тръпълъї съъ.

Φωνάεις, εσσα, εν, Dор: în локъ de φωνήεις.

Φωνᾶντα, Dор: în локъ de φωνάεντα.

Φωνάριον (τὸ), dim: ал лъї φωνίον.

Φωνασκέω -ῶ, (шї між:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, îmї ексерчеzъ гласъл, мъ деприпzъ а кîнта, saъ а деклама; ърмеzъ пентръ ачеаста ъпъ фелъ de dietъ· [φωνασκὸς]. [de ъnde

Φωνασκητὴς, οῦ (ὁ),=Φωνασκὸς.

Φωνασκία (ἡ), депріndере а гласълъї (ла кîнтаре, saъ декламаре); (прin întind:) ворвіре de депріndере; (прin ърм:) ворве шї stірïъте марї фъръ înцелесъ. [шї

Φωνασκικὸς, ἡ, ὸν, къвенітъ, saъ потрівітъ ла депріndере de гласъ, saъ stірïърї фъръ înцелесъ. [φωνασκὸς]. [de ъnde

Φωνασκικῶς, adв: къ stірïъте de депріndере.

Φωνασκὸς (ὁ), депріnzъторъ de гласъл съъ, saъ ал алтора, înвъцъторъ de кîнтърї, saъ de декламаціе (Франц:), декламаторъ. [φωνή, ἀσκέω].

Φωνεῦντα, Dор: în локъ de φωνοῦντα, пеxt: îm:, шї

Φωνεῦντες, Dор: în локъ de φωνοῦντες, върв: îm:, шї

Φωνεῦσα, Еол: în локъ de φωνέουσα, fem: партч: ал лъї ...

Φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, skoцъ гласъ, stірïъ, ворвеskъ таре; кïемъ пе чінева (прінч: пе нъме, saъ къ гласъ маре), (обшт:) stірïъ пе чінева; (noet: în цen:) zікъ, пор ъпчеskъ, орdопъ; (stрът:) гръїеskъ кътре чінева, ворвеskъ. || (між: грам:) sîntъ вокалъ (D. Ал:). || (пас:) мъ пъмеskъ, мъ кïемъ, шї чл: «Οὐδὲ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, ἀλλ' ἐπάγην». Ткр: «Φωνήσας προσέφη». Оm: (шї în парл:) «Ἔπος φάτο, φώνησέν τε». Оm: (шї къ ак:). «Θεᾶς ὄπα φωνησάσης». Od: Ω. «Ἀοιδὸς αἰόλα φωνέων». Ткр: (шї stрът:) «Καί μιν φωνήσας». Оm: «Οὗτος, σὲ φωνῶ». Sof: «Τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου». Skр: «Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι». Skр: (шї adв:). «Φωνέων μέγιστον ἀνθρώπων,,. Ер: (шї пас:) «Τὰ ἀρχαῖα ἐκπώματα κισσύβια φωνέεται». At: [din

Φωνὴ (ἡ), [φημὶ] гласъ, граїъ; (în цen:) stірïътъ, съпетъ, въетъ; (прінч: despre оаменї) къвîнтъ, ворвъ; лімвъ, dіалектъ. «Ῥῆξαι φωνήν». D: Ал: "Φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανε σμερδνῶς βοῶντος,,. Іл: О. «Αὐδάξασθαι φωνῇ ἀνθρωπηΐη,,. Ер: "Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος,,. Skр: (шї despre віте) «Βοῶν δ' ὡς γίγνεται φωνὴ,,. Od: М. «Ἀηδὼν... χέει πολυαχέα φωνὴν,,. Od: Т. «Ἁ φωνὰ Δώριος,,. Ткр: "Φωνῇ δὲ νομίζουσι Σκυθικῇ,,. Ер: [de ъnde

Φωνήεις, εσσα, εν, чел къ înзъшіме de гласъ, гръіторъ. «Ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα». Лкs: (грам:) «Φωνήεντα (înпреъпъ шї фъръ) γράμματα». вокале літере (каре de sine фак гласъ).

Φώνημα (τὸ), съпетъ de гласъ, de граїъ, =Φθέγμα. [φωνέω].

Φωνῆς, ῆσσα, ῆν, în контрак: în локъ de φωνήεις.

Φώνησις, εως (ἡ), stірïаре, гръїре, шї чл: [шї

Φωνητήριος, α saъ ος, ον, къвенітъ, saъ фолоsіторъ ла глъсъіре.

Φωνητικὸς, ἡ, ὸν, = Φωνητήριος. «Ὄργανα φωνητικά,,. Лкs: прin каре гръім, saъ ворвім, лімва, шї чл: 2) =Φωνήεις, пърташъ de гласъ. [φωνέω].

Φωνίον (τὸ), dim: ал лъї φωνή.

Φωνομαζέω -ῶ, biit: -ήσω, [φωνὴ, μάζα] îmї формеzъ гласъл. (везї шї φυράω).

Φωνομαχέω-ῶ, biit: -ήσω, мъ чертъ despre гласърї (silаве, zічерї, шї чл:). [шї

Φωνομαχία (ἡ), чеартъ despre гласърї (silаве, шї чл:). [φωνή, μάχη].

Φωνόμιμος (ὁ, ἡ), іmitъторъ de гласърї,

saŭ de гласѫл ор кѫĭ. [φωνὴ, μῖμος].

Φώρ, φωρὸς (ὁ), [de ачі) fѫрŭ, хоцŭ, tîлхарŭ; (арх: ші etimлц:) воĭнікŭ, вѫрбatŭ; (fir:) ѫnŭ felŭ de пелѫкрѫtoape албinѫ (алta dekît tpîntopѫл). «Φώρων λιμήν,,. ѫnŭ poptŭ maĭ ла о napte anpoane de Atena, ѫnde tpѫцeaŭ maĭ obічnѫit negѫцѫtopiĭ кѫ mѫpfĭ de kontpaвandѫ. [veziĭ ші φὼς, saŭ din φέρω]. [de ѫnde

Φωρὰ, ᾶς, (ἡ), fѫptîшагŭ, хоціе. [ші

Φώρα, ας (ἡ), ѫpmѫpipe snpe afлape de fѫрŭ. 2) în Лpt: = кѫ...

Φώρασις, εως (ἡ), вѫdipe de fѫрŭ; (în цen:) npindepe de fѫрŭ (ші чл:) în fantѫ. [ші

Φωρατὴς, οῦ (ὁ), вѫditopŭ de fѫрŭ; saŭ npinzѫtopŭ de хоцŭ, ші чл: în fanta sa.

Φωράω -ῶ, biit: -άσω, кaѫtŭ sѫ гѫsesкŭ, saŭ ѫpmѫpind aflѫ (daŭ neste) fѫрŭ, saŭ лѫкрѫ de fѫpat; npinzŭ пе fѫрŭ în fantѫ; (în цen:) чepчetînd гonesкŭ, deskonepŭ, daŭ de faцѫ (пе ор че vinoвatŭ). [φώρ].

Φωρεία (ἡ), =Φωρά, fѫptiшагŭ, хоціе.

Φωρὴ (ἡ), noet: Ion: în локŭ de φωρά.

Φώρης, ου (ὁ), noet: Ion: în локŭ de φώρ.

Φωριαμὸς (ὁ), noet: [φέρω, saŭ χωρέω] ладѫ (npinч: пentpѫ пѫnepe în пѫstpape de хaîne).

Φωριάω -ῶ, biit: -άσω, глѫ: în локŭ de Φωράω.

Φωρίδιος, α saŭ ος, ον, noet: în локŭ de.

Φώριος (ὁ, ἡ), [φὼρ] fѫpatŭ, saŭ de fѫpat; (fir:) аѫкѫnsŭ. «Λέκτρα— ,,. noet:= Κλεψιγαμία || (sѫвst:) Φώριον, лѫкрѫ de fѫpat

Φωρότατος, η, ον, кom: sѫnpл: ал лѫĭ φώρ, =Κλεπτίστατος. «Κάπηλος —». Sofp:

Φῶς, φωτὸς (τὸ), (цen: în: φώτων) în kontpaк: din φάος, (în цen:) ор че лѫmineazѫ, fокŭ, лѫmînape, kandeлѫ, лamnѫ, ші чл:: лѫminoasѫ fepeastpѫ; (іар npinч:) лѫmina soapeлѫĭ (a zilіĭ); (npin întind:) окіѫл; (fir:) вѫкѫpie; віацѫ; mîntѫipe; pe sѫflape; mîпгîіepe; (tлц:) лѫminape de sѫfletŭ (npin kpedinцѫ), Dѫmnezeeskѫл dapŭ. "Δᾶδας ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἐποίει». Od: "Ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ πῦρ νύκτωρ οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐποίει, ἵνα μηδεὶς λάθῃ προσιὼν,,. Ksn: «Ἐπεισπίπτουσι τοῖς φύλαξι πίνουσι πρὸς φῶς πολὺ,,. Ksn: " Αἰτήσας φῶτα,,. Skp: Φάος ἠελίοιο,,. Om: "Φῶς γίγνεται,,. Плt: se лѫmineazѫ de zi. " Εἰς φῶς ἔρχεται». Лкs: se naште, ese ла лѫminѫ. "Μετατιθέναι φῶτα,,. Пл: a stpѫmѫta fepestpeле, ка sѫ vie лѫminѫ dintp' алtѫ napte. (ші fir:). "Μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς Κύκλωπος». Eѫр: (ші fir:) "Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν». Iл:Z. (ші în aклm:) "Ὦ φίλτατον φῶς,,! Sof: (ші tлц:) "Ὁ θεὸς, ὁ πατὴρ τῶν φώτων,,. Skp: "Υἱοὶ φωτὸς, καὶ υἱοὶ ἡμέρας,,. Skp: "Τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς,,. Skp: kpedinцеĭ. "Ἡ τῶν φώτων ἡμέρα,,. Бisep: zіоа, în kape se вotezaŭ (se лѫminaŭ) iniцiaцiĭ.

Φὼς, [φημί, saŭ φύω] φωτός (ὁ), (цen: în: φωτῶν) noet: omŭ; (npinч:) вѫрбatŭ, воĭнікŭ (de ѫnde Dop: Φώρ). (npea pap desnpe mѫiepĭ).

Φῴς, φῳδὸς (ἡ), kontpaк: în локŭ de Φωΐς, semnŭ pошѫ, saŭ вѫшікѫ în nіeлe din apsѫtѫpѫ, apsѫpѫ.

Φώσκω, (întpeв: npinч: nѫmaĭ în komn:) în локŭ de φαύσκω, лѫminezŭ.

Φώσσων, ωνος (ὁ), = Φώσων.

Φωσσώνιον (τὸ), = Φωσώνιον.

Φωστὴρ (ὁ), (în цen:) лѫminѫtopŭ; (naptiк:) stea лѫminoasѫ; (ѫne-opĭ) fepeastpѫ.

Φωσφόρεια (τὰ), =Φωσφόρια.

Φωσφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noet: adѫкŭ, înпpѫштiŭ лѫminѫ, лѫminezŭ. [ші

Φωσφόρια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвѫtoape кѫ nѫptape de fѫклiĭ, saŭ în onoapea ѫneĭ zeĭtѫцi npenѫmite Φωσφόρος. [din

Φωσφόρος (ὁ, ἡ), adѫкѫtopŭ, saŭ pesnînditopŭ de лѫminѫ, лѫminosŭ, stpѫлѫчіosŭ. "Ἥρα — ,,. D: Ал: Жѫna Pomaniлop. "Ἄρτεμις — ,,. лѫna. || (sѫвst:) nѫptѫtopŭ de fѫклie; (în npon: nѫmipe) лѫчaфѫpѫл de dimineaцѫ, (алt:) ἑωσφόρος. [φῶς, φέρω].

Φώσσων, ωνος (ὁ), [Eцint:] nînzѫ npoastѫ de inŭ, saŭ кînіпѫ; (în цen:) nînzѫ; (naptiк:) nînzѫ de кopавie. [de ѫnde

Φωσώνιον (τὸ), dim: ал лѫĭ φώσων, о вѫкatѫ de nînzѫ; (naptiк:) nposonŭ. шtepгapŭ de nînzѫ de inŭ.

Φωταγωγέω -ῶ, biit: -ήσω, dѫкŭ пе чinева кѫ лѫminѫ, îĭ лѫminezŭ; (fir:) лѫminezŭ sѫfletѫл (mintea); iniцiezŭ în mistepiĭ. [ші

Φωταγωγία (ἡ), dѫчepe (кѫлѫѫzipe) кѫ лѫminѫ; (fir:) лѫminape de sѫfletŭ; iniцiape în mistepiĭ. [ші

Φωταγωγικὸς, ἡ, ὸν, кѫvenitŭ, saŭ foлositopŭ ла лѫminape; (ші fir:) =Μυσταγωγικός. [din

Φωταγωγὸς (ὁ, ἡ), [φῶς, ἄγω] dѫкѫtopŭ de чinева ѫndeва кѫ лѫminѫ. || (sѫвst: вѫрв:) = Μυσταγωγός, iniцiatopŭ în mistepiĭ; (fem:) fepeastpѫ adѫкѫtoape de лѫminѫ.

Φωταύγεια (ἡ), лѫчipe de лѫminѫ. [din

Φωταυγὴς, έος, ши noet: Φώταυγος (ὁ, ἡ), resпîndiтopȣ (плinȣ) de лȣminъ, кȣ totȣл лȣminosȣ. [φῶς, αὐγὴ]. [de ȣnde

Φωταυγῶς, adв: кȣ stpълȣчipe de лȣminъ.

Φωταψία (ἡ), [φῶς, ἅπτω] anpindepe de лȣminĭ, лȣminaцie.

Φωτεινοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), глs: лȣminosȣ ла faцъ, stpълȣчĭosȣ, stpъвъzosȣ. [φωτεινὸς, εἶδος].

Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, лȣminosȣ, stpълȣчĭosȣ; (fir:) кȣpatȣ, desлȣшitȣ. [φῶς φωτὸς].

Φωτεμβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, (плц:) вагȣ, întpodȣкȣ лȣminъ, лȣminezȣ. [φῶς, ἐμβολὴ].

Φωτίγγιον (τὸ), dim: ал лȣĭ φῶτιγξ, (Fpanц:) flageolet.

Φωτιγγιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъtopȣ кȣ flaȣtȣл, flaȣtistȣ. [din

Φῶτιγξ, ιγγος (ἡ), ȣnȣ felȣ de flȣepȣ, (Itл:) flaȣtȣ. [φύσιγξ].

Φωτίζω, вiit: -ίσω, лȣminezȣ. «Ὁ ἄνθραξ οὐ φωτίζει, ὥσπερ ἡ φλὸξ». Tfp: (stpъm: maĭ noȣ) faкȣ чева лȣminosȣ; лȣminezȣ пе чiнева; (fir:) înкȣnoшtinцezȣ, експлiкȣ, desлȣшeskȣ; (Tлц:) iniцiezȣ în mistepiĭ; (Бisep:) вotezȣ. [φῶς φωτὸς]. [de ȣnde

Φώτισμα (τὸ), = Φωτισμὸς, лȣminъtкpъ; (Tлц) лȣmina, dapȣл кpedinцeĭ; (Бisep:) вotezȣл. [ши

Φωτισμὸς (ὁ), лȣminape (акt: saȣ пas: пpon: ши fir:); (Бisep:) sfinцipe npin sfîntȣл вotezȣ. [ши

Φωτιστήριον (τὸ), (Бisep:) = Βαπτιστήριον, saȣ Βάπτισμα. [ши

Φωτιστικὸς, ἡ, ὸν, (ши adв:) κῶς, чел кȣ însȣшime de (îndemînatiкȣ) a лȣmina.

Φωτοβολέω -ῶ, вiit: -ήσω, asвipлȣ, pesnîndeskȣ лȣminъ. [φωτοβόλος]. [de ȣnde

Φωτοβόλημα (τὸ), pesnîndiтъ лȣminъ.

Φωτοβόλος (ὁ, ἡ), asвipлitopȣ, pesnînditopȣ de лȣminъ, лȣminъtopȣ, [φῶς, βάλλω].

Φωτογονία (ἡ), naшtepe de лȣminъ. [φῶς, γόνος].

Φωτοδοσία (ἡ), dape de лȣminъ. [ши

Φωτοδότης, ου (ὁ), ши Φωτοδότις, ιδος (ἡ), dътъtopȣ de лȣminъ. [φῶς, δίδωμι].

Φωτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea ла faцъ кȣ лȣmina, saȣ stpълȣчitȣ ка лȣmina. [φῶς, εἶδος].

Φωτολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Φωταυγὴς, stpълȣчĭosȣ de лȣminъ. [φῶς, λάμπω].

Φωτοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de лȣminъ. [φῶς, ποιὸς].

Φωτοφάνεια (ἡ), apъtape de лȣminъ, лȣminape, лȣчipe. [φῶς, φαίνω].

Φωτοφορέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Φωσφορέω.

Φωτοφόρος (ὁ, ἡ), = Φωσφόρος.

Φωτοχυσία (ἡ), peвъpsape de лȣminъ, лȣminaцie (neste totȣ конpinsȣл). [φῶς, χύσις].

Φωτωνυμία (ἡ), npenȣmipe de ла лȣminъ, saȣ nȣme fopmatȣ din zічepea [φῶς, ши ὄνομα].

Φωχθεὶς, εῖσα, ὲν, пas: nex: de napтч: ал лȣĭ φώγω.

X

X, χ, (τὸ), xi, nedeкл: a doъ zeчĭ ши doa лiтepъ a Eлeniкȣлȣĭ алfaвetȣ. || (apitm:) χ', шase sȣte (600), saȣ ал шase sȣtелеа; ши ,χ, шase sȣte de miĭ (600,000).

Χ', noet: în anostp: (maĭ 'nainte de вокалъ aspipatъ) în локȣ de κε, saȣ (npea pap) în локȣ de καὶ.

Χά, saȣ (maĭ кopeкt:) χὰ, Dop: noet: (în întpȣn:) în локȣ de καὶ ἁ = καὶ ἡ.

Χαδέειν, noet: în локȣ de χαδεῖν, nex: 2: de inf: ал лȣĭ χανδάνω.

Χάζομαι, [ἅζω, вezĭ maĭ жos] вiit: χάσομαι, (nex: ἐχασάμην, ши Ion: κεχαδόμην, saȣ ἐκεχαδόμην) noet: mъ tpagȣ înanoĭ, mepgȣ dandapaтeлe, mъ petpagȣ; (кȣ inf:) mъ temȣ, mъ îndoĭeskȣ, mъ fepeskȣ. "Ἄψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,,. Om: (ши кȣ цen: кȣ npen:) "Χάζετο δ' ἐκ βελέων». Iл: II. (maĭ des în eл:) "Πυλάων ("Μάχης) χάζεσθαι». Om: (ши кȣ inf:) "Δὶς θανεῖν οὐ χάζομαι (кape însъ noate fi ши οὐχ ἅζομαι),,. Eȣp: (în npozъ este maĭ intpeв: ἀναχάζομαι). || (însemn:, къ nex: κεχαδεῖν, ши вiit: κεχαδήσω se dedȣк ла κήδω, ĭap nex: χαδεῖν, ши tpe: de кȣ: κέχανδα ла χανδάνω).

Χαίνω, [imit: în afin: кȣ ἄω, ἀάζω] вiit: χανοῦμαι, (nex: ἔχανον, tpe: de кȣ: în локȣ de (ши maĭ întpeв: de кît) npez: κέχηνα) каskȣ гȣpa; (fir: despre лȣкp:) sîntȣ къskatȣ, кpъnatȣ; (în цen:) mъ desniкȣ; (кȣ ак: кȣ npen:) deskizȣ гȣpa, ка sъ înгiцȣ чева; (de ȣnde npin întind:) aшtentȣ, saȣ mъ ȣitȣ кȣ гȣpa къskatъ; (ши fir:) îmĭ niponeskȣ toatъ лȣapea aminte saȣ dopinцa ла (s[?]aȣ, saȣ ȣmвлȣ кȣ гȣpa къskatъ dȣne) чева; (fъpъ каȣȣ) staȣ кȣ гȣpa къskatъ, sîntȣ каskъ-гȣpъ (вezĭ κεχηναῖος); noet: кȣ ак: dip: ши ȣne-opĭ кȣ цen:

кȣ преп: indip:) zікȣ ор че 'mі віne în гȣрѫ înпротіва кȣіва, клефетескȣ пе чіneва. "Χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας». Ткр: "'Ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα κροτάφοιο χανόντος,,. Ткр: (кȣ dat: antixap:) "Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών,,! Om: сѫ mi se desпічe (сѫ mѫ înгіцѫ) пѫmîntȣл! (ші кȣ ак; кȣ преп:) "Πρὸς κῦμα χανών,,. Od: M. кѫскînd гȣра, ка сѫ intpe ȣndѫ de mape întp' însa. (ші ngin întind:) "Πρὸς τὰς διανομὰς κεχηνότες». Лкс: прівind кȣ atenціe кѫtpe... (ші кȣ ак: stpѫm:) "'Οἴζυρόν τι χανεῖν». Кал: a skoate din гȣрѫ, a sпȣne. (ші кȣ цеn: кȣ преп: indip:) "Δεινὰ ῥήματα χανεῖν κατά τινος,,. Sof: a вѫрsa din гȣрѫ. || (tpe: de кȣ: κέχανδα se dedȣче ла χανδάνω.

Χαῖος (ὁ), поеt: [în afin: кȣ χαῦνος] кокірџата вітѫ a чіованілор.

Χάϊος, α, ον, Dop: Лакоn: în локȣ de ἀρχαῖος, antiкȣ; (прin ȣрm:) вȣнȣ, новілȣ, sinчерȣ, чinstitȣ.

Χαιρεκακέω-ῶ, віit: -ήσω, mѫ вȣкȣрȣ de рѫȣл алтȣіа. [ші [din

Χαιρεκακία (ἡ), вȣкȣріe de рѫȣл алтȣіа.

Χαιρέκακος (ὁ, ἡ), вȣкȣросȣ, веселȣ de рѫȣл алтȣіа. [χαίρω, κακόν].

Χαίρεσκε, поеt: în локȣ de ἔχαιρε.

Χαιρετίζω, віit: -ίσω, салȣtȣ [прin zіч: χαῖρε], хеpetiseskȣ, saȣ daȣ вȣнѫ zіоа; (în цеn:) комплimentezȣ, пріimeskȣ (mѫ портȣ) пріетеneште. [de ȣnde

Χαιρετισμὸς (ὁ), комплimentape (прin zіч: de χαῖρε), хеpetismȣ, dape de вȣнѫ zіоа; пріетеneaskѫ візitape, saȣ пріimipe.

Χαιρέφυλλον (τὸ), ȣнȣ фелȣ de плантѫ, (алт:) ἀνθρησκον, (Франц:) [de ачі] cerfenil, asmaцȣкіȣ. [χαίρω, φύλλον].

Χαιρηδὼν, όνος (ἡ), ком: în локȣ de χαρά (дȣпе ἀλγηδὼν). [χαίρω].

Χαιρησιφονέω -ῶ, віit: -ήσω, (глс:) amȣ mȣлцȣmipe a omорî. [χαίρω, φόνος].

Χαιρομυσής, греш: in локȣ de χειρομυσής.

Χαιροσύνη (ἡ), глс: în локȣ de χαρά, вȣкȣріе, веселіе. [din

Χαίρω, віit: Χαιρήσω, ші Χαρήσομαι, (пеx: ἐχάρην, ші преа рар ἐχαίρησα, tpe: de кȣ: întpeв: прінч: în партч: în локȣ de през: κεχάρηκα, saȣ κεχάρημαι) mѫ вȣкȣрȣ; (кȣ dat:) mѫ mȣлцȣmeskȣ de чева, saȣ simцȣ mȣлцȣmipe în чева; (поеt: кȣ партч:) овічnȣіеskȣ, saȣ іȣвеskȣ a ... "Ὁ παῖς ἐχάρη, καὶ ἀνήλατο, καὶ πλατάγησε νικήσας». Ткр: (ші кȣ dat: saȣ ак: хоt:) "Κεχάρηντο δὲ θυμῷ». Om: Imn: «Χαρείη δέ τε φρένα μήτηρ». Іл: Z. (ші кȣ ак: ка defin:). «Ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην». Skp: (ші кȣ dat: кȣ преп: кассаt:) «Γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης». Ткр: (ші шаі des ел:). "Κεχαρηότα νίκη,,. Om: "Χαίρουσιν ἀνέρες νίκη,,. Od: X. "Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται,,. Es: "Οὐδενὶ οὕτω χαίρεις ὡς φίλοις ἀγαθοῖς,,. Ksn: (ші desпре neînsȣфл:) "Χαίρει ὑφάμμοις χωρίοις,,. Ткр: isвȣteште în (îї пріеsк) nisіпоase локȣрі. (saȣ рар кȣ ак:) «Τὸ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς,,. Dm: "Τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσιν,,. Еȣр: "Χαίρειν τἄλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι,,. Sof: dopeskȣ a рѫmînea tȣ în челе-л-алте mȣлцȣmitȣ, nȣmaі ачеаsta nȣ se tаче. (ші кȣ цеn: преа рар) «Κεχαρημένη εὐνᾶς,,. Ткр: (ші кȣ партч:) "Χαίρω ἀκούων. Іл: T. aскȣлtȣ кȣ mȣлцȣmipe. (ші întp' алтѫ акчеп:) «Τρόποισι τοιούτοισι χρεώμενοι οἱ Ἕλληνες χαίρουσι,,. Ер: овічnȣіеsк. "Εἴτε κάκαβόν τινες χαίρουσιν ὀνομάζοντες, εἴτε σίττυβον,,. (Antf: în) At: "Ἢ ὅ,τι δήποτε καὶ χαίρεις ὀνομαζόμενος». D: Kas: te mȣлцȣmeшtі a te nȣmi (везі ші φιλέω). || (партік: fps:) «Οὔτιν' ὀΐω Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ,,. Іл: Ф. nȣ se va mȣлцȣmi, se va кѫі. "Εἰ χαίρων ἀπαλλάξει,,. Dm: de va sкѫпа nenedepsitȣ. «Σὺ δή με ταῦτα; ... ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὔτ' ἐρεῖς,,. Apstf: dap nȣ te воіȣ лѫsа сѫ te sfinцештi. || порȣнч:) Χαῖρε, (ші im:) Χαίρετε, (ші inf:) Χαίρειν, (se înц: λέγω σοι) este ȣнȣ фелȣ de saлȣtape, saȣ лȣape de zіоа вȣнѫ (вȣнѫ zіоа! каде вȣнѫ! рѫmîї сѫнѫtосȣ! норокȣ! чеасȣ вȣнȣ сѫ dea Dȣmnezeȣ! ші чл:) "Τὸν Ἴωνα χαίρειν,,. Плt: вȣнѫ zіоа лȣі... (ші în skrisopі) "Ξενοφῶν Γρύλλῳ χαίρειν,,. "Χαίρειν προσειπών τινα,,. Ksn: "Οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε,,. Od: Ω. "Χαῖρε, γύναι, φιλότητι,,. Od: Λ. сѫ 'ці fie de віne. "Εἴτε δὲ ἄνθρωπος, εἴτε δαίμων τίς ἐστιν οὗτος ὁ Ζάμολξις, χαιρέτω,,. Ер: nȣ ne пасѫ. "Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος,,. Епгр: (ші în menaжаtѫ екsпрesie) "Χαιρέτω,,. în локȣ de ἐρρέτω, dȣкѫ se корвілор, піарѫ, meapгѫ în пеіpe, ші чл: "Χαιρέτω, ὅστις τοῖος,,. Ткр: (de ȣnde) "Χαίρειν ἐᾶν, saȣ λέγειν, saȣ κελεύειν, saȣ "Μακρὰ ("Πολλὰ) χαίρειν εἰπεῖν, saȣ φράσαι τινι, saȣ τινα,,. Лкс: a пѫрѫsi кȣ totȣл, a лѫsа ла о парte, aїнȣ вѫга în seamѫ, a арѫtа nenѫsѫре. "Ἔα χαίρειν, εἴτε... εἴτε...,,. Плt: nȣ 'ці nese. || "Τὸ χαίρειν, saȣ "Τὸ χαῖρον,,. Лкс: în локȣ de ἡ χαρὰ, вȣкȣріа.

Χαιτάεις, εσσα, εν, Dop: in локȣ de χαιτήεις. [din

Χαίτη (ἡ), коamъ de калѣ, ши (maĭ поѣ) de леѣ; (despre omѣ) пърѣ лѫпгѣ; (fir: despre nomĭ) fрѫnze, saѣ fрѫnzetѣ (Franц:) feuillage. [de ѫnde

Χαιτήεις, εσσα, εν, poet: чел кѫ пърѣ лѫпгѣ, пъросѣ; (mi despre nomĭ) fрѫnzosѣ, кѫ fрѫnze лѫnцĭ ши atîрnate. [mi

Χαιτόεις, εσσα, εν, poet: înd; în локѣ de χαιτήεις.

Χαίτωμα (τὸ),=Χαίτη.

Χάλαζα, ης (ἡ), [χαλάω] грindinъ, пïatръ de плоае. «Ἐπῶν χάλαζα». Apstf: гръmadъ; (fir:) o stръвъzoasъ mikъ pesѫflъtѫръ a пïелïĭ, (партік:) a плеопелор окілор, (алт:) χαλάζιον. 2) o боалъ a порчілор, върsatѣ, niште вробонеле еште în карпеа лор. 3) ѫnѣ felѣ de nodѣ în oсѫл de Elefantѣ. 4) плодѫл оѫлѫĭ. [de ѫnde

Χαλαζαῖος, α, ον, poet: asemenea кѫ грindina. «Φηγὸς —» Opf: înкъркatѣ de грindъ. [ши

Χαλαζάω -ῶ, biit: -ήσω, asвîрлѣ (saѣ kazѣ ка o) грindinъ; (fir:) (despre порчĭ) пътimeskѣ de върsatѣ

Χαλαζεπὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: asвîрлitорѣ de ворве (реле) ка o грindinъ, клеfetitорѣ. [χάλαζα, ἔπος].

Χαλαζήεις, εσσα, εν, poet: asemenea кѫ грindina, repede, saѣ рече. «Φόνος — ». Пind: din каре oamenĭĭ kad ка грindina. «Σκορπίος —» Nik: a кърѫїа înцепаре adѫ че ръчеалъ. [χάλαζα].

Χαλαζιάω -ῶ, biit: -άσω, amѣ пе плеопеле окілор вробонеле. [din

Χαλάζιον (τὸ), ѫnѣ felѣ de вробоницъ еште (maĭ кѫ seamъ) пе ла плеопеле окілор. [ши

Χαλαζίτης, ου (ὁ), ши Χαλαζῖτις, ιδος (ἡ), asemenea кѫ грindina, грindinosѣ. «Λίθος —». Цеоп: [Χάλαζα].

Χαλαζοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, poet: арѫnкѣ, asвîрлѣ грindinъ. [din

Χαλαζόβολος (ὁ, ἡ), (пароkс:) asвîрлitорѣ, (ши пропароkс:) isbitѣ de грindinъ. [χάλαζα, βάλλω].

Χαλαζοκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, isbeskѣ (stрikѣ, пръпъdeskѣ) кѫ грnidinъ. [ши

Χαλαζοκοπία (ἡ), isbitѫръ de грindinъ [χάλαζα, κόπτω].

Χαλαζοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitорѣ, въr..topѣ de seamъ, kînd вine грindina, ка sъ se ĭa препъzitoape mъsѫрĭ. [χάλαζα, φύλαξ].

Χαλαζόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, (despre порчĭ) kazѣ în боалъ de върsatѣ. [ши

Χαλαζώδης, εος (ὁ, ἡ), грindinosѣ, de felѫл грindineĭ; (despre порчĭ) пъtimaшѣ de боала върsatѫлѫĭ. [χάλαζα].

Χαλάζωσις. εως (ἡ), еmipe de вробоniце пе ла плеопеле окілор. [χαλάζιον].

Χαλαίνω, poet: în локѣ de χαλάω.

Χαλαίπους, οδος (ὁ, ἡ), poet: [χαλάω, ποῦς] skĭonѣ.

Χαλαῖς, Dop: în локѣ de χηλαῖς, dat: îm: ал лѫĭ χηλή.

Χαλαίρυπος (ὁ), (χαλάω, ῥύπος] апъ de sілітръ пентрѫ sпълат рѫfеле, (ка акѫm) лешіе, saѣ sъпѫnadъ.

Χαλάνδρα, ας (ἡ), =Κάλανδρα.

Χαλάξαις, poet: Еол: ши Dop: în локѣ χαλάσας, пех: 1: de партч: ал лѫĭ χαλάω.

Χαλαργὸς (ὁ, ἡ), Dop: poet: în локѣ de χηλαργός.

Χαλαρὸς, ὰ, ὸν, [χαλάω] лъsatѣ slaвѣ, neîntinsѣ, лъвърцatѣ; (fir:) молешitѣ. «Ἁρμονία —». [de ѫnde

Χαλαρότης (ἡ), neîntinsoape, лъвърцітѫръ; (fir:) молешitѫръ. [ши

Χαλαρῶς, adв: slaв, лъвърцat; молешit.

Χάλασις, εως (ἡ), лъsape de чева în жос, saѣ slaв, destindepe, лъвърцаре; deskidepe de порĭ; desmъdѫларе; (fir:) slъвіре, молешіре. [ши

Χάλασμα (τὸ), destinsъtѫръ, saѣ лѫкрѫ лъsatѣ slaвѣ, лъвърцътѫръ; destръmътѫръ; skamъ; mъdѫларѣ slъвitѣ, saѣ deskeĭatѣ, ши чл: [ши

Χαλασμὸς (ὁ),=Χάλασις, destindepe; еmipe din înкеĭetѫръ, ши чл: [ши

Χαλαστήριος (ὁ, ἡ), folositорѣ, контрівѫitорѣ ла destindepe, saѣ жоsіре, ши чл: «Χαλαστήρια (se înц: σχοινία)». прin каре se лasъ în жос облонѣ, saѣ nodѣ. [ши

Χαλαστικὸς, ή, ὸν, чел кѫ însѫшіme de a destinde, a лъsa slaв, ши чл:; (med:) moitорѣ. [ши

Χαλαστὸς, ή, ὸν, destînsѣ, saѣ de destins, de destpîns, ши чл: || (sѫвst:) «Χαλαστὸς». Skp: ланцѫл. [χαλάω].

Χαλαστραῖον (τὸ), (se înц: νίτρον) ѫnѣ felѣ de sілітръ [din Χαλάστρα, валtъ ши ораmѣ ал Maчedonii], каре slѫжїа ла sпъларе de рѫfе, ка акѫm sъпѫnѫл ши лешіа.

Χαλατονέω -ῶ, biit: -ήσω, slъвeskѣ tonѫл, întindepea, destinzѣ, moiѣ. [χαλάω, τόνος].

Χαλάω -ῶ, biit: -άσω, (пas: tpe: de кѫ: κεχάλασμαι) destinzѣ, desлегѣ, лъвърцezѣ, лasѣ moале, slaв, saѣ жос, коборѣ; (fir:) молешeskѣ, паралisezѣ; кѫmпътezѣ, поtо-

лeskȣ, domoлeskȣ. || (nestp:) mъ destinzȣ, skazȣ, mъ sлъbeskȣ; (fir:) mъ sȣпȣlȣ, mъ petrarȣ; mъ лasȣ moaлe, mъ кȣmпъtezȣ, konvedozȣ. «Τόξα χαλάσασα». Om: Imn: «Πτερὰ χαλᾶν». On: Пind: «Χαλᾶτε κλῆθρα». Eȣp: deskideцĭ ȣшeлe. «Χαλινὰ χαλᾶν„. Лks: a лъsa frîneлe (sлabe). «Χάλα τὸν ἀσκὸν». Eȣp: desлeaгъ. «Χαλᾶν τὸ μέτωπον». Apstf: a deskpeцĭ fpȣntea, a se desnosomopî, (Fpanц:) se dérider. «Τὴν ὀργὴν—». Apstf: «Χαλάσαντες τὸ δίκτυον». Skp: afȣndînd' o în mape. «Καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους χαλάσαντες ἐν σπυρίδι». Skp: m' aȣ коворît. "Ἡ κοιλίη ὑγρὰ χαλᾷ». Inкp: skoate, ковоаpъ. (шi авsoл:) «Φάρμακα χαλᾶν δυνάμενα». Гал: moitoape. (шi кȣ цen: кȣ пpeп: indip:) «Χαλᾶν τινα ἐκ δεσμῶν». Esхл: a desлeгa; «Χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν. Sof: desлeгaцĭ, лȣaцĭ. (шi fir:) «Οὐδὲν χαλᾶν τῆς ἐξουσίας». Пл: a пȣ кȣmпъta. (шi eл: saȣ nestp:) «Νῦν, ὅτε χαλᾷς». Sof: aĭ шezȣt a te odixni. «Χαλῶσαι πύλαι„. Ksn: кpъпate (пe жȣmъtate deskise). (шi fir:) «Τοῦ δεινοῦ χαλάσαντος». Fiл: notoлindȣ se. (шi кȣ цen: eл:) «Χαλᾶν τῆς ὀργῆς». Apstf: (шi кȣ dat: пepiп:) «Χάλα τοκεῦσιν». Eȣp: поаpтъ te кȣ влîndeцe шi sȣпȣпepe. (шi пas:) «Χορδὴ κεχαλασμένη». Гpг: «Κεχαλασμένοι μέχρι πεδίλων πέπλοι». Eпгp: = Ποδήρεις. «Σίδηρος πυρὶ χαλασθεὶς». Пл: moiatȣ. «Χαλωμένου τοῦ κλήθρου». Лȣч: «Γῆ χαλωμένη». Tfp: шezatȣ, коворîtȣ în жos. «Ὕδωρ εἰς φρέαρ χαλώμενον». Aл: Afp: = Συλλειβόμενον.

Χαλβάνη (ἡ), калвanȣ, ȣпȣ feлȣ de коmȣ (клeĭȣ) medikaлȣ, кȣpsȣ dintp' o Sipianъ плantъ, (Tȣpч:) kasnî. [de ȣnde

Χαλβανίς, ίδος (ἡ), noet: aл плanteĭ пpecedente. «Ῥίζα —». Nik: [шi

Χαλβανόεις, εσσα, εν, de, saȣ din калванȣ (vezĭ χαλβάνη).

Χαλδαῖος (ὁ), Хaлdeĭanȣ, чeл din Хaлdeia; (пpin întind:) marȣ, вpъжitopȣ, astpoлогȣ. [Χαλδαία].

Χαλεπαίνω, viit: -ανῶ, mъ mînilȣ, mъ чeptȣ; (кȣ dat: saȣ ак: кȣ пpeп:) mъ пeкъжeskȣ asȣпpa кȣiва. || (пas:) se пeкъжeшte чineва пe mine. «Ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων». Om: «Ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ». Om: «Ὁπόσα ἂν ὁ ἵππος φοβῆται, οὐ χαλεπαίνοντα δεῖ, ἀλλὰ πραΰνοντα διδάσκειν, ὅτι οὐ δεινά ἐστι». Ksn: (шi кȣ dat: кȣ пpeп:) "Οὐκ ἄν τις ἐπὶ δικαίῳ ῥηθέντι χαλεπαίνοι». Od: Σ. (saȣ кȣ ак:) "Πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας». Tȣч: (шi eл:) «Κάρτα ἐχαλέπαινε τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος ὑβρίσαντι». Eп: (шi în fopmъ пas:) «Κἀκεῖνος αὐτῷ ἐχαλεπάνθη„. Ksn: (шi despe пeîпsȣfл:). «Ἄνεμος, ὅς τε μάλιστα βρέμεται χαλεπαίνων». Iл: Ξ. «Ὥρη χειμερίη μάλα χαλεπαίνει». Od: E. (шi пas:) «Ἐλεεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ χαλεπαίνεσθαι προσήκει„. Плt: [шi

Χαλεπήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: fipeшte înдъpъtnikȣ, aneвoĭosȣ. [din

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, [χαλέπτω] aneвoĭosȣ, гpeȣ; гpozавȣ; seлвatikȣ; (despe omȣ) înдъpъtnikȣ, sȣvitȣ; (în цen:) pъȣ. "Δεσμὸς ("Κεραυνὸς "Μῦθος, "Νόσος, "Γῆρας, "Πρόσωπον, шi чл:) — „. Om: Es: Tкp: "Χαλεπὸς ὁ πατήρ μευ„. Tкp: «Χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης». Tкp: "Τοὺς κύνας τοὺς χαλεποὺς τὰς μὲν ἡμέρας διδέασι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι„. Ksn: "Χαλεπὸς λαβεῖν (εὑρεῖν, δραθῆναι)„ Dm: Ksn: Aл: Afp: «Χαλεπὸς εἰς πίστιν„. Sin: aneвoĭe de кpezȣt. "Χαλεπὸν εἰπεῖν„. Dm: пeплъкȣtȣ, saȣ aneвoĭosȣ. "Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι„. Пitaк: «Χαλεπὸν ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός». Tкp: «Χαλεπὸν ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς». Od: K. «Χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν». Om: «Ἔστι τῶν χαλεπωτάτων„. Apst: «Τὰ χαλεπά». Iskp: peлeлe, пenopочipiлe, misepiiлe, пpimeждiiлe. [de ȣnde

Χαλεπότης (ἡ), aneвoime; asпpime, stpъшniчie; seлвъtъчie; înдъpъtniчie; гpeȣtate, пeîплesnitate. «Ἡ χαλεπότης τῶν τοῦ Δράκοντος νόμων»». Apst:

Χαλέπτω, viit: -έψω, (пex: пas: ἐχαλέφθην) noet: isвeskȣ (пpoп: шi fir), atinгȣ, sȣпъpъ, вatъmȣ; fakȣ pъȣ; гoneskȣ; mînilȣ, пeкъжeskȣ, întъpîtȣ; (pap) aneвoĭeskȣ, пeîплesneskȣ. «Χρυσὲ πάντα χαλέπτων»! Fȣлd: (пas: шi pap nestp: кȣ dat:, saȣ miж:) mъ пeкъжeskȣ asȣпpa кȣiва, mъ mînilȣ. «Τίπτε τόσον θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις»; Bion:

Χαλεπῶς, (коmпap: -ώτερον, sȣпpл: -ώτατα) adв: în кinȣ asпpȣ, seлвatikȣ, aneвoĭosȣ, гpeȣ, пpimeждiosȣ, mi чл: "Νύξῃ χαλεπῶς (ziче пeskȣitopȣл кȣtpe пeшteлe, че se пpinde în ȣndiцъ)». Tкp: «Χαλεπῶς ἔχω». Лks: sîntȣ aneвoĭosȣ, saȣ în pea stape. (кȣ dat: saȣ ак: кȣ пpeп:) «Χαλεπῶς, (шi коmпap:) «Χαλεπώτερον ἔχω τινι, saȣ πρός τινα„. Лks: = Χαλεπαίνω.

Χαλήϊδες (αἱ), Лакon: sлȣжniче.

Χαλία (ἡ), odixпъ, pъпaosȣ, desostenipe. [χαλάω].

Χαλίδιον (τό), тъвлiцъ.

Χαλικάζω, viit: -άσω, mъ daȣ лa toate

nepîndȣïeлeлe, чe adȣчe вeцia. [χάλις].

Χαλίκραιος, α, ον, ши

Χαλίκρατος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de ἄκρατος (οἶνος, вinȣ), neamestekatȣ кȣ anъ, nenpeîъкȣtȣ, кȣpatȣ. [χάλις, κεράω].

Χαλίκρητος (ὁ, ἡ), Ion: în лoкȣ de χαλίκρατος.

Χαλικρότερος, η, ον, noet: (în sinк:) în лoкȣ de χαλικρατότερος, кomnap: aл лȣï χαλίκρατος

Χαλικώδης, εος (ὁ, ἡ), кomnȣsȣ din nïetpiчeлe; saȣ чeл din feлȣл nïetpiчeлeлop.[ши

Χαλίκωμα (τὸ), (npiнч: лa îm·) nïetpiчoлeлe întpenȣse n' întpe nïetpeлe zidȣлȣï. [χάλιξ -ικος].

Χαλιμάζω, вiit: -άσω, mъ noptȣ кa...

Χαλιμὰς, άδος, ши

Χαλίμη (ἡ)=Βάκχη, Μαινὰς; (în цen:) кȣpвъ. [кa fem: aл лȣï...

Χάλιμος (ὁ), глs: [χάλις] вeцiвȣ; (în цen:) netpeвnікȣ, шepetȣ; (de ȣnde dȣne Esix:)=Φαρμακός.

Χαλινὰ (τὰ), îm: în etepoц: aл лȣï χαλινός.

Χαλιναγωγέω -ῶ, вiit: -ήσω, кondȣкȣ npin fpîȣ; (fir: în цen:) гȣвepnezȣ; кȣmnъtezȣ, domoлesкȣ. [χαλινὸς, ἄγω].

Χαλινίτης, ου (ὁ), ши Χαλινῖτις, ιδος (ἡ), цiitopȣ de fpîȣ, saȣ кondȣкъtopȣ npin fpîne. [χαλινός].

Χαλινοποιητικὴ (ἡ), meшteшȣгȣл fъкъtopȣлȣï de fpîne. [din

Χαλινοποιὸς (ὁ), fъкъtopȣ de fpîne. [χαλινός, ποιός].

Χαλινὸς (ὁ), (îm: χαλινοί, ши în etepoц: χαλινά) [χαλάω] fpîȣ de кaлȣ; (fir:) op чe sлȣжeшte a onpi (a кȣmnъta) nopnipea кȣïвa. «Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς». Гnm: ‖ (îm:) кoлцȣpiлe de amîndoъ nъpцiлe гȣpeï кaлȣлȣï (ȣnde se nȣne fpîȣл), ши omȣлȣï. 2) вeninoшiï dinцï aï шapneлȣï (aшezaцï întp' aчea napte a гȣpeï).

Χαλινουργὸς (ὁ, ἡ),= Χαλινοποιὸς. [χαλινὸς, ἔργον].

Χαλινοφάγος (ὁ, ἡ), [χαλινὸς, φάγω] mînкъtopȣ (mesteкъtopȣ) de fpîȣ. «Στόμα—». Кaл:

Χαλινοφόρος (ὁ, ἡ). nȣptъtopȣ de fpîȣ. [χαλινὸς, φέρω].

Χαλινόω -ῶ, вiit: -ώσω, înfpînezȣ (npon: ши fir:). [χαλινὸς]. [de ȣnde

Χαλίνωσις, εως (ἡ), înfpînape (npon: ши fir:). [ши

Χαλινωτήριον (τὸ), (npiнч: лa îm:) fpîneлe; (fir:) «Νεῶν — ». Ексp: otroaneлe кopъвii, кȣ кape se лeaгъ de цъpmȣ.

Χάλιξ, ικος (ὁ, ши ἡ), [κάχλιξ] nïetpiчiкъ; fъpîmъtȣpъ de nïatpъ (чe se nȣne n' întpe nïetpeлe zidȣлȣï); nïatpъ de вapȣ.

Χάλις, ιος (ὁ), noet: [χαλάω] (enit:) Бaкȣ; (npin întind:) neamestekatȣл вinȣ; (ȣne-opï) în лoкȣ de χαλίφρων.

Χαλιφρονέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: sîntȣ nemintosȣ. [ши

Χαλιφροσύνη (ἡ), noet: nepozie, лinsъ de minte. [din

Χαλίφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [χάλις, φρήν] sлaвȣ, ȣшopȣ de minte; (ȣne-opï) nenъsъtopȣ, nerînditopȣ лa înnpeжȣpъpï.

Χαλκανθὲς, έος (τὸ), ши Χαλκάνθη (ἡ), ши Χάλκανθον (τὸ), ȣnȣ feлȣ de въnsea neagpъ, [de aчi] кaлaïкanȣ, кȣ кape въnsïaȣ înкълцъminteлe, ши se fъчea чepneaлa. [χαλκὸς, ἄνθος]. [de ȣnde

Χαλκανθώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea лa faцъ кȣ кaлaïкanȣл.

Χαλκάρματος (ὁ, ἡ), noet: чeл кȣ tpъsȣpъ de apamъ. [χαλκὸς, ἅρμα].

Χάλκασπις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: înapmatȣ кȣ sкȣtȣ de apamъ. [χαλκὸς, ἀσπὶς].

Χαλκέγχης, εος (ὁ, ἡ), noet: înapmatȣ кȣ sȣлiцъ de apamъ. [χαλκὸς, ἔγχος].

Χαλκεία (ἡ), лȣкpape de apamъ, tpeaвa (meшteшȣгȣл) apъmapȣлȣï.

Χαλκεῖον (τὸ), лȣкpъtopie (faвpiкъ) de apamъ. 2) вasȣ de apamъ; (naptiк:) кazanȣ de înкълzit anъ; saȣ (nлaкъ de apamъ лȣчïoasъ кa o) oглindъ. 3) (în Atena) Χαλκεῖα (se înц: ἱερὰ), жeptfъ în чinstea лȣï Вȣлкanȣ. [ши

Χάλκειος, α, ον, noet: în лoкȣ de χάλκεος. ‖ (sȣвst: вътв:) ȣnȣ feлȣ de nлantъ rimnoasъ, saȣ de sкeлete. [χαλκὸς].

Χαλκάλατος (ὁ, ἡ), noet: în лoкȣ de χαλκήλατος.

Χαλκεμβολὰς, άδος (ἡ), noet: fem: aл лȣï

Χαλκέμβολος (ὁ, ἡ). (npiнч: ναῦς, кopaвie) кȣ чïoкȣ, saȣ ȣndpea de apamъ în npȣъ. [χαλκὸς, ἔμβολον, вezï ziч:].

Χαλκένδυτος (ὁ, ἡ), Sxл: înвpъкatȣ (къntȣшitȣ) кȣ apamъ. [χαλκὸς, ἐνδύω].

Χαλκέντερος (ὁ, ἡ), чeл кȣ maцe de apamъ; (npin întind:) neoвositȣ. [χαλκὸς, ἔντερον].

Χαλκεντὴς. έος (ὁ, ἡ), noet: [χαλκὸς, ἔντεα] înapmatȣ кȣ apme de apamъ, saȣ de fepȣ.

Χαλκεόγομφος (ὁ, ἡ), noet: вътȣtȣ кȣ кȣïe de fepȣ. [χάλκεος, γόμφος].

Χαλκεοθέμεθλος (ὁ, ἡ) noet: чел кꙋ temeliĭ de арамъ, ꙋеапънꙋ, пеклintitꙋ. [χάλκεος, θέμεθλον].

Χαλκεόθυμος (ὁ, ἡ), чел кꙋ inimъ, саꙋ sꙋfletꙋ de арамъ, ad: tape de inimъ, mape de sꙋfletꙋ. [χάλκεος, θυμὸς].

Χαλκεοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), noet: Ion: în локꙋ de χαλκοθώραξ.

Χαλκεοκάρδιος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ inimъ de арамъ, ad: кꙋражосꙋ, ръбdътopꙋ, nesпъĭmîntatꙋ. [χάλκεος, καρδία].

Χαλκεόμιτος (ὁ, ἡ), fъкꙋtꙋ din fipꙋ, sîpmъ de арамъ. [χάλκεος, μῖτος].

Χαλκεομίτρας, α, ші (Ion:), χαλκεομίτρης, εω (ὁ), noet: în локꙋ de χαλκόμιτρος.

Χαλκεομίτωρ, ορος (ὁ), noet: în локꙋ de χαλκεομίτρας.

Χαλκεόνωτος (ὁ, ἡ), noet: în локꙋ de χαλκόνωτος.

Χαλκεόπεζος (ὁ, ἡ), noet: чел кꙋ пічоаpe de арамъ. [χάλκεος, πέζα].

Χαλκέοπλος (ὁ, ἡ), noet: înармatꙋ кꙋ apme de арамъ, саꙋ de fepꙋ. [χάλκεος, ὅπλον].

Χάλκεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, чел de арамъ, (ꙋne-opĭ) de fepꙋ, саꙋ (simn:) de metaлꙋ; (npin întind: ші fir:) гpeꙋ, tape, ꙋеапънꙋ, neoбositꙋ, ші чл: «Χαλκοῦν ἱστάναι τινά». Dm: a înълꙋa кꙋiba statꙋъ de арамъ. «Χάλκεος Ἄρης». Om: кpꙋdꙋ, саꙋ кꙋ apme de арамъ. «Χαλκέη ὄψ». Om: = Στεντόρειος. «Ὕπνος —». Om: adînкꙋ. [χαλκὸς].

Χαλκεοτέχνης, ου (ὁ), noet: meшtepꙋ (лꙋкрътopꙋ) de арамъ. [χάλκεος, τέχνη].

Χαλκεόφωνος (ὁ, ἡ), чел кꙋ гласꙋ de арамъ, (ad:) sonopꙋ, mape, саꙋ neoбositꙋ. [χάλκεος, φωνή].

Χάλκευμα (τό), лꙋкрꙋ (васꙋ, apmъ, ші чл:) fъкꙋtꙋ din арамъ. [χαλκεύω].

Χαλκεύς, έως (ὁ), лꙋкрътopꙋ de арамъ, ші (în ꙋen:) de op че metaлꙋ, аpъmapꙋ (kazanꙋiꙋ); fepapꙋ; (noet: кꙋ ꙋen:) aꙋtopꙋ de чева. «Ἐπέων —» Епгр: 2) ꙋnꙋ feлꙋ de neшte de mape, (Fpanꙋ:) dorée. [χαλκὸς].

Χαλκευτήριον (τὸ), лꙋкрътopie (пpъвълie) de арамъ, kazanꙋipie; fepъpie, ші чл: [ші

Χαλκευτής, οῦ (ὁ), = Χαλκεὺς. [ші

Χαλκευτικὸς, ἡ, ὸν, кꙋвenitꙋ, саꙋ folositopꙋ, саꙋ îndemînatikꙋ ла лꙋкрape de арамъ. «Χαλκευτικὴ (se îuꙋ: τέχνη)». meшteшꙋгꙋл аpъmъpii, ші чл: [din

Χαλκεύω, viit: -εύσω, лꙋкpezꙋ арамъ ші alte metaлe; (stpъm:) fakꙋ чева din арамъ, саꙋ fepꙋ; (în ꙋen: ші fir:) лꙋкpezꙋ, съвîpшeskꙋ чева, (Fpanꙋ:) forger. [χαλκὸς].

Χαλκεὼν, ῶνος (ὁ), = Χαλκουργεῖον. [χαλκὸς].

Χαλκῆ (ἡ), глс: în локꙋ de κάλχη.

Χαλκηδὼν, όνος (ἡ), Skp: ꙋnꙋ feлꙋ de пĭatpъ npeꙋioasъ.

Χαλκήϊος, η, ον, Ion: în локꙋ de χάλκεος. || (sꙋвst:) Χαλκήϊον (τὸ), Ion: în локꙋ de χαλκεῖον.

Χαλκήλατος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, ἐλαύνω] лꙋкpatꙋ (кꙋ чĭокапꙋл) din арамъ; (în ꙋen:) = Χάλκεος.

Χαλκήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [χαλκὸς, ἄρω] кꙋпiꙋшitꙋ кꙋ (fъкꙋtꙋ de) арамъ.

Χαλκιδεύομαι, viit: -εύσομαι, ші

Χαλκιδίζω, viit: -ίσω, imitꙋ пe Χалчidenĭ (хꙋліꙋĭ de desfpînaꙋĭ, ші кꙋmпліꙋĭ). [Χαλκιδεύς].

Χαλκίδιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ χαλκίον.

Χαλκιδῖτις, ιδος (ἡ), [χαλκίδιον] кꙋpвъ npoastъ (пe ꙋnꙋ вanꙋ de арамъ).

Χαλκίζω, viit: -ίσω, seamънꙋ a арамъ (ла fаꙋъ, саꙋ sꙋnetꙋ). 2) жокꙋ жокꙋл nꙋmitꙋ χαλκίνδα. [χαλκὸς].

Χάλκιμον (τὸ), [χαλκῆ] ꙋnꙋ feлꙋ de floape, ші плantъ, (алt:) κάλχη (vezĭ ziч:).

Χαλκίναος (ὁ, ἡ), глс: = Χαλκίοικος. [χαλκὸς, ναὸς].

Χαλκίνδα, adв: (ка nꙋme) ꙋnꙋ feлꙋ de жокꙋ, kape konstъ întpꙋ a oпpi dpeaпtъ în sꙋs кꙋ deꙋetꙋл o monetъ de арамъ învîptindꙋ se, maĭ 'nainte de a къdea, (алt:) χαλκισμὸς. [χαλκὸς].

Χαλκίοικος (ὁ, ἡ), локꙋitopꙋ în temплꙋ de арамъ (enit: ал Minepveĭ în Atena). [χαλκὸς, οἶκος].

Χαλκίον (τὸ), vasꙋ, саꙋ monetъ de арамъ (вanꙋ de арамъ, кpъiꙋapꙋ). «Χρώμεθα πονηροῖς χαλκίοις, κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι». Apstf: [ші

Χαλκὶς, ίδος (ἡ), ꙋnꙋ feлꙋ de пасъpe каpnivopъ (кꙋ пeneлe în faꙋa арамеĭ). 2) ꙋnꙋ feлꙋ de neшte, (Fpnꙋ:) feinte. 3) ꙋnꙋ feлꙋ de шoпîpлъ кꙋ въpꙋĭ пe sпinape în faꙋa арамеĭ, (алt:) Ζιγνὶς. 4) (în Sпapta) poaвъ. [χαλκὸς].

Χαλκισμὸς (ὁ), глс: [χαλκίζω], = Χαλκίνδα.

Χαλκίτης, ου (ὁ), ші Χαλκῖτις, ιδος (ἡ), konpinzътopꙋ de (саꙋ asemenea кꙋ) арамъ. «Λίθος — ». ꙋnꙋ feлꙋ de minepaлꙋ konpinzътopꙋ de пꙋчоасъ, (алt:) καδμεία. «Στυπτηρία — ». Minepaлоꙋ:. [χαλκὸς].

Χαλκοαρᾶν Dop: în локꙋ de χαλκοαρῶν, ꙋen: îm: ал лꙋĭ...

Χαλκοάρης, ου (ὁ), Dop: noet: în локꙋ

de χαλκήρης, înapmatš кš apamъ, pesвoïnikš.

Χαλκοβάρεια (ἡ), noet: naptik: fem: al лšї ...

Χαλκοβαρής, έος (ὁ, ἡ), noet: rpeš de mšлtъ apamъ; (în цen:) de эpamъ. [χαλκὸς, βάρος].

Χαλκοβατής, έος (ὁ, ἡ), noet: клъditš пe temeлiї de apamъ, цeaпънš. [χαλκὸς, βαίνω].

Χαλκοβόας, α (ὁ), noet: = Χαλκεόφωνος. [χαλκὸς, βοή].

Χαλκογένειος шi Χαλκόγενυς, υος, (ὁ, ἡ), чeл кš dînцї, saš fълчї de apamъ,=Χαλκώδων. «Ἄγκυρα —„. Πind: [χαλκὸς, γένυς].

Χαλκογλώχιν, ινος (ὁ, ἡ), noet: [χαλκὸς, γλωχίν] чeл кš вoлdš, цeaпъ, askšцitš вîpfš de apamъ, saš de fepš.

Χαλκοδαίδαλος (ὁ, ἡ), noet: meшteшšrapiцš în лškpapea apameї. "Τέχνη—„.Eпrp: [χαλκὸς, δαίδαλος].

Χαλκοδάμας, αντος (ὁ, ἡ), noet: pozъtopš de apamъ. «Ἀκόνα — „. Πind: [χαλκὸς, δάμνω].

Χαλκόδεσμος, шi

Χαλκόδετος (ὁ, ἡ), лeratš кš apamъ; (noet: în цen:) fъкštš de apamъ. "Κοτύλη —„. (Eskл: în) At: [χαλκός, δέω].

Χαλκόδους, шi Χαλκόδων, οντος (ὁ, ἡ), =Χαλκώδων. [χαλκὸς, ὀδούς].

Χαλκοειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea кš apama лa faцъ. [χαλκὸς, εἶδος].

Χαλκοθήκη (ἡ), dšлaпš пentpš apъmšpї. [χαλκὸς, θήκη].

Χαλκόθροος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš de χαλκόφωνος. [χαλκὸς, θρόος].

Χαλκοθώραξ, ακος шi Ion: Χαλκοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ), înapmatš кš плatoшš de apamъ. [χαλκὸς, θώραξ].

Χαλκοκέραυνος (ὁ, ἡ), noet: чištatš, шi пeeksплikaвiлš eпitetš de вaлtъ. (aлцiї îndpeпt: χαλκομάραυγος). [χαλκὸς, κεραυνός].

Χαλκοκνήμις, ιδος (ὁ, ἡ), noet: înapmatš кš înкълцъminte de apamъ. [χαλκὸς, κνημίς].

Χαλκοκόλλητος (ὁ, ἡ), лiпitš, saš къпtšшitš кš apamъ. [χαλκὸς, κολλάω].

Χαλκοκορυστής, οῦ (ὁ), noet: înapmatš кš apamъ. [χαλκὸς, κορύσσω].

Χαλκόκρανος (ὁ, ἡ), noet: пšptъtopš de koїfš de apamъ. [χαλκὸς, κράνος].]de...

Χαλκόκρας, ατος (ὁ, ἡ), noet: în лoкš

Χαλκόκρατος (ὁ, ἡ), amestekatš кš apamъ; (despre monetъ) minчinoasъ (кaлпъ). [χαλκὸς, κεράω].

Χαλκόκροτος (ὁ, ἡ), sšпъtopš кš apama; saš pesšпъtopš de вšвšitšл apameї. «Δήμητηρ —». Πind: întp' a лe къpia цepemoniї вšвšїaš din tове шi sšpлe de apamъ. «Ἵππος — „. Apsti: aлe кърšїa кoпite saš пotкoaвe tpoпъїesk пe пъmîntš. [χαλκὸς, κρότος].

Χαλκόκτυπος (ὁ, ἡ), noet:=Χαλκόκροτος. "Κύμβαλον —„. At: [χαλκὸς, κτύπος].

Χαλκολίβανον (τὸ), Skp: чea maї лšчїoasъ шi maї кšpatъ apamъ,=Ὀρείχαλκος; (dšпe aлцiї) šпš feлš de пpeцiosš кexpiвapš raлвeпš. [χαλκὸς, λίβανος].

Χαλκολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, adšпš, stpînrš monete de apamъ. [din

Χαλκολόγος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, λέγω] adšпъtopš de (monete de) apamъ, zapafš; saš шapлatanš.

Χαλκόλοφος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, λόφος] кoїfš (saš пšptъtopš de кoїfš) кš кpeastъ de apamъ.

Χαλκόμιτρος (ὁ, ἡ), пšptъtopš de вanдлikъ, saš înчinrъtoape înnodoвitъ кš цinte de apamъ. [χαλκὸς, μίτρα]

Χαλκόμυια, ας (ἡ), šпš feлš de mšskъ apъmie. [χαλκὸς, μυῖα].

Χαλκόνωτος (ὁ, ἡ), чeл кš sпinape къпtšшitъ кš apamъ. «Ἀσπὶς—„. Eвp: [χαλκὸς, νῶτος].

Χαλκοπαγής, έος (ὁ, ἡ), noet: [χαλκὸς, πήγνυμι] konstpšitš de apamъ. "Σάλπιγξ —„. Eпrp:

Χαλκοπάραος (ὁ, ά), Dop: în лoкš de χαλκοπάρηος.

Χαλκοπάρειος, шi Ion: Χαλκοπάρηος (ὁ, ἡ), noet: чeл кš oвpažї de apamъ. "Κυνέη—„. Om: [χαλκὸς, παρειά].

Χαλκόπεδος (ὁ, ἡ), чeл кš пaжeшte de эpamъ (цeaпънš, пeклintitš). [χαλκὸς, πέδον].

Χαλκοπέταλος (ὁ, ἡ), акoпepitš кš fpšnze (foї, saš плъчї) de apamъ, къпtšшitš кš apamъ. [χαλκὸς, πέταλον].

Χαλκοπλάστης, ου (ὁ), Skp: în лoкš de χαλκοτύπος. [χαλκὸς, πλάττω].

Χαλκόπλευρος (ὁ, ἡ), чeл кš koaste (лatšpe) de apamъ. [χαλκὸς, πλευρόν].

Χαλκοπληθής, έος (ὁ, ἡ), noet: плinš de (rpeš înapmatš кš) apamъ. [χαλκὸς,πλήθω].

Χαλκόπληκτος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, πλήττω] noet: fъкštš din apamъ лškpatъ din чiokaпš.

Χαλκόπους, οδος (ὁ ἡ), чeл кš пiчoape de apamъ, neoвositš în aлepraпe. «Ἐριννὺς — „. Sof:; saš пotkoвitš. «Ἵππος — „. Om:

Χαλκοπρόσωπος (ὁ, ἡ), чел кѫ обраzѫ de арамъ, (ad:) гроsѫ de обраzѫ, перѫminatѫ. [χαλκὸς, πρόσωπον].

Χαλκόπρωρος (ὁ, ἡ), чел кѫ прѫа de aрамъ, =Χαλκέμβολος. [χαλκὸς, πρώρα].

Χαλκόπτης, ου (ὁ), лѫкрътоpѫ (tonitopѫ) de арамъ. [χαλκὸς, ὀπτάω].

Χαλκόπυγος (ὁ, ἡ), чел кѫ шеzѫtѫ de арамъ, (ad:) необоsitѫ în шеzътоаре лѫкраре, (Франц:) cul de plomb. (веzї ші χαλκέντερος). [χαλκὸς, πυγή].

Χαλκόπυλος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, πύλη] чел че аре (saѫ este aшеzatѫ în) temплѫ кѫ порцї, saѫ ѫшї de арамъ. «Θεὰ—». Еѫр: =Χαλκίοικος (веzї ziч:), Мінерва.

Χαλκοπώγων, ωνος (ὁ), чел кѫ барбъ арътіе (кат роште). [χαλκὸς, πώγων].

Χαλκοπώλης ου (ὁ), глѫ: вînzътоpѫ de (лѫкрѫрї de) арамъ. [χαλκὸς, πώλης].

Χαλκὸς (ὁ), арамъ; (прin întind:) ферѫ; (în цеп:) metaлѫ. 2) (прin întind:) ор че фъкѫtѫ din арамъ, vasѫ, saѫ армъ. (Іар партік: 2) monetъ de арамъ; (în цеп:) банї. 3) (ка проп: нѫміре) ѫнѫ фелѫ de monetъ, (алт:) χαλκοῦς. [χάλιξ].

Χαλκοσκελὴς, έος (ὁ, ἡ), поет: în локѫ de χαλκόπους. [χαλκὸς, σκέλος].

Χαλκόστερνος (ὁ, ἡ), чел кѫ піептѫ de арамъ, (ad:) înарматѫ кѫ платошѫ de арамъ. [χαλκὸς, στέρνον].

Χαλκοστέφανος (ὁ, ἡ), înкѫнѫнатѫ (înподоbitѫ, акоперitѫ de жѫр înпрежѫр) кѫ арамъ. [χαλκὸς, στέφανος].

Χαλκόστομος (ὁ, ἡ), чел кѫ гѫръ de aрамъ; (прin întind:)=Χαλκόφωνος. "Κώδων —". Sof: трîмбіца. [χαλκὸς, στόμα].

Χαλκότευκτος (ὁ, ἡ), konstpѫitѫ, фъкѫtѫ din арамъ. [χαλκὸς, τεύχω].

Χαλκοτευχὴς, έος (ὁ, ἡ), înарматѫ кѫ aрамъ. [χαλκὸς, τεῦχος].

Χαλκότονον (τὸ), ѫнѫ фелѫ de машінъ, але кърia pesoapte ераѫ de арамъ. [χαλκὸς, τόνος].

Χαλκότοξος (ὁ, ἡ), înарматѫ кѫ аркѫ de арамъ. [χαλκὸς, τόξον].

Χαλκοτόρευτος (ὁ, ἡ), мештешѫціt лѫкратѫ din арамъ, saѫ ферѫ. [χαλκὸς, τορεύω].

Χαλκοτορέω -ῶ, віit: -ήσω, поет: konstpѫїѫ din арамъ. [din

Χαλκότορος (ὁ, ἡ), поет: [χαλκὸς, τείρω] =Χαλκοτόρευτος. "Ξίφος—". Пind: 2) фъкѫtѫ de армъ de ферѫ. "Ὠτειλὴ—". Оп:

Χαλκοτυπεῖον (τὸ), = Χαλκουργεῖον. [ші

Χαλκοτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, =Χαλκεύω (проп: ші fir:). [χαλκοτύπος].

Χαλκοτυπία (ἡ), ръніре кѫ армъ de ферѫ. [χαλκότυπος].

Χαλκοτυπικὴ (ἡ), мештешѫгѫл лѫкрътоpѫлѫї de арамъ. [ші

Χαλκοτύπιον (τὸ), = Χαλκοτυπεῖον. [din

Χαλκοτύπος (ὁ), лѫкрътоpѫ кѫ чіокапѫл, saѫ торнътоpѫ de арамъ, = Χαλκεύς [ші

Χαλκότυπος (ὁ, ἡ), поет: = Χαλκότορος (2). «Ὠτειλὴ —». Оm: 2) însѫфлатѫ, saѫ înтъpîtатѫ, zѫдъpîtѫ din ѫнетѫл арамеї (ал чітвалелор, веzї κύμβαλον). "Μανία —". Еѫр: а Корівантілор. [χαλκὸς, τύπτω].

Χαλκοῦν, неѫт: лѫї χαλκοῦς.

Χαλκουργεῖον (τὸ), лѫкръторіе de арамъ. =Χαλκεῖον. [ші

Χαλκουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лѫкреzѫ арамъ. [χαλκουργὸς]. [de ѫnde

Χαλκούργημα (τὸ), лѫкрѫ фъкѫtѫ din арамъ.

Χαλκουργία (ἡ), лѫкраре de арамъ. [ші

Χαλκουργικὸς, ή, όν, atinгътоpѫ de лѫкраре, saѫ лѫкрътоpѫ de арамъ. «Χαλκουργικὴ». мештешѫгѫл аръмарѫлѫї. [din

Χαλκουργὸς (ὁ), лѫкрътоpѫ de арамъ, saѫ de ферѫ. [χαλκὸς, ἔργον].

Χαλκοῦς, ῆ, οῦν, în контрак: din χάλκεος. || (ѫѫбѫт: бърб:) ѫнѫ фелѫ de мікъ monetъ de арамъ (а опта парте din оболѫ). || (неѫт:) ѫпеалтъ, vasѫ, saѫ бліdѫ de арамъ.

Χαλκοφάλαρος (ὁ, ἡ), поет: înподоbitѫ кѫ гътелї saѫ кавареле de арамъ. [χαλκὸς, φάλαρον].

Χαλκοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), чел кѫ арътаре saѫ фацъ de арамъ. [χαλκὸς, φαίνω].

Χαλκόφι, поет: în локѫ de χαλκοῦ, saѫ χαλκῷ.

Χαλκοφόρος (ὁ, ἡ), копрînzътоpѫ, saѫ продѫкътоpѫ de арамъ [χαλκὸς, φέρω].

Χαλκόφωνος (ὁ, ἡ),=Χαλκεόφωνος.

Χαλκοχάρμης, ου (ὁ), поет: [χαλκὸς, χάρμη] чел че se бате кѫ арме de ферѫ; saѫ ѫѫbітоpѫ de арме, de резвоїѫ.

Χαλκοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), пѫртътоpѫ de платошѫ de арамъ. [χαλκὸς, χιτών].

Χαλκόχυτος (ὁ, ἡ), торнатѫ din арамъ, saѫ фъкѫtѫ din арамъ торнатъ. [χαλκὸς, χέω].

Χαλκόω -ῶ, віit: -ώσω, înбракѫ, кѫптѫшескѫ, saѫ ліпескѫ чева кѫ арамъ; факѫ чева de арамъ. [ші

Χαλκώδης, εος (ὁ, ἡ), аръміѫ ла фацъ; saѫ фъкѫtѫ din арамъ. [χαλκὸς].

Χαλκώδων, οντος (ὁ), поет: = Χαλκόδους, чел кѫ dinцї de арамъ; (despre кораbіе) = Χαλκέμβολος.

Χάλκωμα (τὸ), лѫкрѫ фъкѫtѫ de арамъ

(basȣ̆, ȣnealtъ, ші чл:). [χαλκόω].

Χαλκωμάτιον (τὸ), dim: ал лȣї χάλκωμα.

Χαλκώνητος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, ὠνέομαι] кȣmпърatȣ̆ кȣ (banї de) aрamъ

Χαλκώνυξ, υχος, чел кȣ ȣnгiї, saȣ̆ кoпite de aрamъ. «Ταῦρος—» Sхл: Аплп: [χαλκὸς, ὄνυξ].

Χαλκωρυχεῖον (τὸ), minъ (baїe) de aрamъ. [ші

Χαλκωρυχέω -ῶ, biit: -ήσω, лȣкрezȣ̆ în baїe de (sanȣ̆ sъ skoцȣ̆) aрamъ. [ші

Χαλκωρυχία (ἡ), sъпаре (în baїe) de aрamъ. 2)=кȣ...

Χαλκωρύχιον (τὸ),=Χαλκωρυχεῖον. [din

Χαλκωρύχος (ὁ, ἡ), [χαλκὸς, ὀρύσσω] sъпъtoрȣ̆ în baїe (snре skoatepe) de aрamъ.

Χαλυϐδικὸς, ἡ, ὸν,=Χαλυϐικὸς.

Χαλυϐηΐς, ίδος (ἡ), noet: în локȣ̆ de χαλυϐικὴ». «Ἀκμὴ—» Maкs: oцeлipe de feрȣ̆.

Χαλυϐικὸς, ἡ, ὸν, ал oцeлȣлȣї, saȣ̆ fъкȣtȣ̆ din oцeлȣ̆. [din

Χάλυϐος (ὁ), noet: în локȣ̆ de ...

Χάλυψ, υϐος (ὁ). oцeлȣ̆ [de ла Χάλυϐες, нацie a Пontȣлȣї].

Χαμάδις, adв: în локȣ̆ de χαμάζε, жos, пe пъmîntȣ̆.

Χαμαδύτης, ου (ὁ), [χαμαὶ, δύνω] mелкȣ̆, saȣ̆ ȣnȣ̆ felȣ̆ de mелкȣ̆.

Χαμάζε, adв: noet: жos, пe пъmîntȣ̆. [ші

Χαμάθεν, saȣ̆ Χαμᾶθεν, adв: =Χαμόθεν, de жos, deпe пъmîntȣ̆. [din

Χαμαὶ, adв: лoк: жos, пe пъmîntȣ̆. «Ἔπεσον χαμαὶ» Sкр: (ші кȣ aptiк:). "Ἐκϐάλλειν εἰς τὸ χαμαὶ„. Плt: a asвîрлi пe пъmîntȣ̆.

Χαμαιάκτη (ἡ). ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ saȣ̆ кoпъчелȣ̆, sokȣ̆, (Fрanц:) hiéble, saȣ̆ sureau. [χαμαὶ, ἀκτή].

Χαμαιϐάλανος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, лaпtеле кȣкȣлȣї, (алt:) Ἄπιος. [χαμαὶ βάλανος].

Χαμαιϐάμων, ονος (ὁ, ἡ), [χαμαὶ, βαίνω] ȣmвлъtoрȣ̆ пe жos, pitȣлat.

Χαμαίϐατος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, рȣгȣ̆ pitȣлatȣ̆ (кȣ sпinї aлвastрi). [χαμαὶ, βάτος].

Χαμαιγενὴς, εος (ὁ, ἡ), noet: пъsкȣtȣ̆ жos пe пъmîntȣ̆, saȣ̆ din пъmîntȣ̆. [χαμαὶ, γένος].

Χαμαιδάφνη (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de dafinȣ̆ (чел вървъteskȣ̆), (Fрanц:) lauréole, saȣ̆ pervenche. [χαμαὶ, δάφνη].

Χαμαιδιδάσκαλος (ὁ), învъцъtoрȣ̆ de лeкцiiле класелoр de жos (пpimаpe). [χαμαὶ, διδάσκαλος].

Χαμαιδικαστὴς, οῦ (ὁ), жȣdiкъtoрȣ̆ de miчї пpiчinї. [χαμαὶ, δικαστὴς].

Χαμαιδρυΐτης, ου (ὁ), (пpinч: οἶνος, vinȣ̆) fъкȣtȣ̆ кȣ fрȣnze de...

Χαμαίδρυς, υος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ (кȣ fрȣnze кa de stежaрȣ̆), пoлaї, ръtȣnжoaръ, жȣгъpeлȣ̆, (Fрanц:) germandrée. [χαμαὶ, δρύς].

Χαμαίδρωψ, ωπος (ὁ), =Χαμαίδρυς. [χαμαίδρυς, ὤψ].

Χαμαιευνὰς, άδος (ἡ), ші

Χαμαιεύνης, ου (ὁ), кȣлкatȣ̆ жos пe пъmîntȣ̆; (despре плantе) pitȣлatȣ̆ жos пe лîнгъ пъmîntȣ̆. [χαμαὶ, εὐνή].

Χαμαιεύρετος (ὁ, ἡ), гъsitȣ̆ (stрînsȣ̆ de) пe жos, пe пъmîntȣ̆. [χαμαὶ, εὑρετός].

Χαμαιζηλία (ἡ), кȣaлitea лȣї..

Χαμαίζηλος, [χαμαὶ ζῆλος] пpiвitoрȣ̆, къȣtъtoрȣ̆ жos ла (лipitȣ̆ de) пъmîntȣ̆. "Τῇ ἡλικίᾳ —„. Лȣч:=Πρόσγειος; (fir:) ȣmiлitȣ̆, smepitȣ̆; pipoнitȣ̆ ла челе пъmîntешtї; tîpîtȣ̆, пpostȣ̆, жositȣ̆. ‖ (sȣвst:) «Χαμαίζηλον (τό), ȣnȣ̆ felȣ̆ de вȣpianъ, (алt:) "Βρυωνία μέλαινα, viвȣрпȣ̆, saȣ̆ гpozamъ.

Χαμαῖθεν, adв: = Χαμάθεν.

Χαμαίκαυλος (ὁ, ἡ), (вot:) ал къpȣїа кoчanȣ̆, saȣ̆ кotoрȣ̆ se tîраште, se întinde пe пъmîntȣ̆. [χαμαὶ, καυλός].

Χαμαικέρασος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de чepeшȣ̆ skȣndȣ̆, mъpȣntȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ кȣ poadъ кa чepeшелe. [χαμαὶ, κέρασος].

Χαμαίκισσος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ, edeръ mъpȣntъ. [χαμαὶ, κισσὸς].

Χαμαικλινὴς, έος (ὁ, ἡ), кȣлкatȣ̆ жos пe пъmîntȣ̆; mъpȣntȣ̆, pitȣлatȣ̆. [χαμαὶ, κλίνω].

Χαμαικοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ кȣлкȣ̆, doрmȣ̆ пe пъmîntȣ̆. [din

Χαμαικοίτης, ші Χαμαίκοιτος, ου (ὁ), кape se кȣлкъ, doapme жos пe пъmîntȣ̆. [χαμαὶ, κοίτη]. [de ȣndə

Χαμαικοιτία (ἡ),=Χαμευνία.

Χαμαικυπάρισσος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de плantъ кȣ fрȣnze кa de кiпаpisȣ̆, вȣpianъ de лimвpiчї, (Fрanц:) santoline. [χαμαὶ, κυπάρισσος].

Χαμαίλεος (ὁ), noet: în локȣ̆ de χαμαιλέων (плanta).

Χαμαιλεύκη, (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de вȣpianъ, (алt:) βήχων, eapвъ вȣnъ de tȣse. [χαμαὶ, λεύκη].

Χαμαιλεχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: =Χαμαικοίτης. [χαμαὶ, λέχος].

Χαμαιλέων, οντος (ὁ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de mopiрлъ (че skimвъ feлȣрitе feцe). 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de skaїete, кȣ кape se înкeaръ лaпtеле, (Fрanц:) carline. [χαμαὶ, λέων].

Χαμαιμηλέλαιον (τὸ), ȣnтȣ̆ de mȣшъцелȣ̆. [χαλαίμηλον, ἔλαιον].

Χαμαιμήλινος, η, ον, ал mȣшъцелȣлȣї; saȣ̆ fъкȣтȣ̆ din mȣшъцелȣ̆. [din

Χαμαίμηλον (τὸ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пlantъ шi flоаре (кȣ miroсȣ̆ de mъpȣ̆), mȣшъцелȣ̆. [χαμαί, μῆλον].

Χαμαιμυρσίνη (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de копъчелȣ̆, mirsinъ mъpȣntъ. [χαμαί, μυρσίνη].

Χαμαιμύρτη (ἡ), = Χαμαιμυρσίνη.

Χαμαιπαγὴς, έος (ὁ, ἡ), [χαμαί, πήγνυμι] înfintȣ̆, лiпitȣ̆ de пъmîntȣ̆, = Χαμαίζηλος.

Χαμαιπέτεια (ἡ), къdere жos; (fir:) miчime, жosime, пrostie. [шi

Χαμαιτυπέω -ῶ, biit: ήσω, sîntȣ̆ къzȣтȣ̆ жos, шi чл: [din

Χαμαιπετὴς, έος (ὁ, ἡ), къzȣтȣ̆ жos (пе пъmîntȣ̆); (пpin întind:) пitȣлatȣ̆; (fir:) mikȣ̆, пrostȣ̆, zadaрnikȣ̆. "Ἔπος—,,. Пind: [χαμαί, πέσω]. [de ȣnde

Χαμαιπετῶς, adв: жos, пitȣлat; (fir:) пrost; fъpъ лȣкpare aktiвъ, fъpъ peсȣлtatȣ̆.

Χαμαιπιτύϊνος, η, ον, de, saȣ̆ din tъmîiцъ. "Οἶνος—,,. fъкȣтȣ̆ кȣ fpȣnze de tъmîiцъ.[din

Χαμαίπιτυς, υος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пlantъ (кȣ fpȣnze ка de moлiftȣ̆), tъmîiцъ. [χαμαί, πίτυς].

Χαμαιπλάτανος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de пitȣлatȣ̆ (mikȣ̆) плatanȣ̆. [χαμαί, πλάτανος].

Χαμαίπους (ὁ, ἡ), ȣmблъtорȣ̆ пе жos. [χαμαί, ποῦς].

Χαμαιράφανος (ἡ), = Χαμαιβάλανος.

Χαμαιρεπὴς, έος (ὁ, ἡ), плекatȣ̆ ла пъmîntȣ̆. [χαμαί, ῥέπω]. [de ȣnde

Χαμαιρεπῶς, adв: în кiпȣ̆ de плекаре în жos, fъpъ 'пълцime.

Χαμαιριφὴς, έος (ὁ, ἡ), apȣnкatȣ̆ жos ла пъmîntȣ̆. [χαμαί, ῥίπτω].

Χαμαιστρωσία (ἡ), аштерnере жos пе пъmîntȣ̆. «Φύλλων —,,. Esхл: Sof: [шi

Χαμαίστρωτος (ὁ, ἡ), аштерnȣтȣ̆ жos пе пъmîntȣ̆. [χαμαί, στρώννυμι].

Χαμαισύκη (ἡ), [χαμαί, σῦκον] ȣnȣ̆ felȣ̆ de пlantъ, лaпtеле лȣпȣлȣї.

Χαμαισχιδὴς, έος (ὁ, ἡ), (бot:) despikatȣ̆ (înпъpцitȣ̆) în pamȣpe în datъ, че pesape din пъmîntȣ̆. [χαμαί, σχίζω].

Χαμαιτυπεῖον (τὸ), tpaktipȣ̆ de кȣpве.[din

Χαμαιτύπη (ἡ), кȣpвъ. [din

Χαμαιτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), [χαμαί, τύπτω] tpîntitȣ̆ ла пъmîntȣ̆; (fir:) жositȣ̆, пrostȣ̆.

Χαμαιτυπία (ἡ), кȣpвъsъpie. [шi

Χαμαιτυπικὸς, ἡ, ὸν, кȣpвъsъpeskȣ̆, însȣшitȣ̆ ȣneї кȣpве. [χαμαιτύπη].

Χαμαιτύπος (ὁ, ἡ), лoвitорȣ̆, isбitорȣ̆, saȣ̆ tpîntitорȣ̆ de чева ла пъmîntȣ̆ || (sȣбst:) ȣnȣ̆ felȣ̆ de кȣpбȣ̆ (каре îшї пpinde пpada ronind 'o жos ла пъmîntȣ̆). 2) = Ἀνδρόπορνος. [χαμαί, τύπτω]

Χαμαιφερὴς, έος (ὁ, ἡ), = Χαμαιρεπής. [χαμαί, φέρω].

Χαμαιφυὴς, έος (ὁ, ἡ), (despre пlante) mъpȣntȣ̆, pesъpitȣ̆ пе жos, пе пъmîntȣ̆. [χαμαί, φυή].

Χαμαλὸς, ἡ, ὸν, = Χαμηλός.

Χαμελαία (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ de копъчелȣ̆ (dafinȣ̆ кȣ fpȣnze de mȣsлinȣ̆). [χαμαί, ἐλαία]. [de ȣnde

Χαμελαΐτης, ου (ὁ), (пpinч: οἶνος, вinȣ̆) dpesȣ̆ кȣ fpȣnze de χαμελαία.

Χαμερπὴς, έος (ὁ, ἡ), tîpîtȣ̆ жos пе пъmîntȣ̆; (fir:) пrostȣ̆, жositȣ̆ în пȣptъpiле saле. [χαμαί, ἕρπω]. [de ȣnde

Χαμερπῶς, adв: în кiпȣ̆ пrostȣ̆, жosit.

Χαμεταιρίς, ίδος (ἡ), глs: = Χαμαιτύπη. [χαμαί, ἑταίρα].

Χαμευνὰς, άδος (ἡ), noet: = Χαμαιευνάς; (înпpeȣnъ, saȣ̆ шi fъpъ εὐνή) = Χαμεύνη, saȣ̆ Χαμευνία. 2) = Χαμαιτύπη.

Χαμευνέω -ῶ, biit: -ήσω, dopmȣ̆ кȣлкatȣ̆ жos пе пъmîntȣ̆. [din

Χαμεύνη (ἡ), [χαμαί, εὐνή] аштерnȣтȣ̆ fъкȣтȣ̆ жos пе пъmîntȣ̆ (de fpȣnze, паїе, еаpбъ, шi чл). [de ȣnde

Χαμεύνης, ου (ὁ), чел че doapme кȣлкatȣ̆ жos пе пъmîntȣ̆.

Χαμεύνιον (τὸ), шi Χαμευνὶς, ίδος (ἡ), dim: ал лȣї χαμεύνη.

Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, noet: în лoкȣ̆ de χθαμαλός; (пpin întind: шi fir:) ȣmiлitȣ̆, smeрitȣ̆, пrostȣ̆, жositȣ̆. [шi

Χαμίτης, ου (ὁ), шi Χαμῖτις, ιδος (ἡ), = Χαμηλὸς шi Χαμαίζηλος. [шi

Χαμόθεν, adв: de жos, de ла пъmîntȣ̆. [χαμαί].

Χαμοκοιτέω -ῶ, biit: -ήσω, плц: în лoкȣ̆ de χαμαικοιτέω. [din

Χαμόκοιτος (ὁ, ἡ), плц: în лoкȣ̆ de χαμαίκοιτος.

Χαμὸς (ὁ), глs: în лoкȣ̆ de καμπύλος. [χαμαί]. 2) = Κημός.

Χαμουλκὸς (ὁ), [χαμαί, ἕλκω] o maшinъ, пpin каре se tpaцeaȣ̆ коpъбiiле deпe mape пе ȣскatȣ̆. 2) ȣnȣ̆ felȣ̆ de tîpîtъ tpъsȣpъ, sanie.

Χάμψαι (οἱ), Eцint: кpoкodeлї.

Χὰν, χανὸς (ὁ), Dop: în лoкȣ̆ de χήν.

Χανδάνω, [în afin: кȣ χαίνω] biit: χείσομαι, (пех: ἔχαδον tpe: de кȣ: în лoкȣ̆ de пpez: κέχανδα) noet: înкапȣ̆, копpin-

zŭ, saŭ почĭŭ sъ коnpinzŭ; (fir:) îndestълеzŭ, sîntŭ destoĭnikŭ; (кŭ inf:) почĭŭ, saŭ кŭtezŭ a.. «Ἓξ μέτρα χάνδανε κρητήρ». Iл: Ψ. "Οἶκος κεχανδὼς πολλὰ καὶ ἐσθλά». Od: Δ. "Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον„. Iл: Δ. "Ὡς αἱ χεῖρες ἐχάνδανον». Od: Ρ. «Ῥόπαλον, τὸ οἱ ἀεὶ ἐχάνδανε χείρ„. Ткр: џinea. "Ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός„. Iл: Λ. "Οὐκέτι μοι στόμα χείσεται ἐξονομῆναι τοῦτο„. Om: Imn:

Χανδόθεν, ind: în локŭ de ...

Χανδὸν, adв: [χαίνω] кŭ гŭра къsкатъ; (npin întind:) кŭ mŭлтъ noftъ, кŭ nesaџiŭ.

Χανδοπότης, ου (ὁ), noet: вŭtorŭ кŭ nesaџiŭ. [χανδὸν, πίνω].

Χανδὸς, ή, όν, noet: [χαίνω] foapte înкъпътоrŭ, ларгŭ. Κύλιξ —„. Enгр:

Χάνη, saŭ Χάννη (ή), шi

Χάννος (ὁ), ŭnŭ feлŭ de neшte (de шалĭŭ) de mape кŭ гŭра mape. [χαίνω].

Χανύσσω, saŭ Χανύω, вiit: -ύσω, глs: deskizŭ, каskŭ гŭра, ка sъ ворвеskŭ; saŭ ворвеskŭ, stpirŭ în гŭра mape. [în afin: кŭ χαίνω].

Χάος, εος -ους (τὸ), [χαίνω] (арх: шi noet:) пръпastie; (npin întind:) întindepe nemърџinitъ (de локŭ, saŭ de timnŭ); deшertŭ (aвisŭ) fъръ fŭndŭ; întŭnepikŭ; (de ŭnde) хаоsŭл, neformata matepie (a елеmenteлор) maĭ 'nainte de креаџia лŭmiĭ; (ŭne-opĭ noet:) atmosfepa, въzdŭхŭл; ĭadŭл.

Χαὸς (ὁ), Dop: =Χάϊος, чinstitŭ, noвiлŭ, pesnектaвiлŭ. "Χαοί„. Ткр: stpъmoшiĭ.

Χαόω -ῶ, вiit: -ώσω, (пл џ:) nimiчeskŭ, desfiinџezŭ [χάος].

Χαρὰ (ή), (noet: шi etmлџ:) късkъtŭpъ, deskizъtŭpъ. "Στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ„. (Esкл: în) At: (de ŭnde 2) (овiч: шi fir:) вŭкŭpie, вeseлie. [χαίρω în afin: кŭ χαίνω].

Χαραγὴ (ή), кръпътŭpъ, desnikъtŭpъ. [шi

Χάραγμα (τὸ), efektŭ de desnikape, ŭpmъ (semnŭ) de кръпътŭpъ, sъпътŭpъ; тъĭetŭpъ; tinapŭ de monetъ; monetъ. "Χειρὸς — „. Лкs: хaраkterŭ de skpisoape. "Ἐχίδνης —„. Sof: mŭшкъtŭpъ. [шi

Χαραγμὴ (ή), глs: = Χαραγή. [шi

Χαραγμὸς (ὁ), =Χάραξις. 2) =Χάραγμα.

Χαραδεὺς, έως (ὁ), Dop: Enigr: în локŭ de..

Χαράδρα (ή), [χαράσσω] кръпътŭpъ de nъmîntŭ (npinч: din кŭpџepe de anъ), matкъ de nîpîŭ, mîнкъtŭpъ de anъ (вezĭ Dmstn: къtpe Калiкл:); вале, în кape конкŭpг anеле; noteкъ, stpimtъ tpeкъtoape; ровinъ; (în џen:) neшtepъ; (ŭne-opĭ) stînкъ, saŭ stanъ de nĭatpъ (On:). [de ŭnde

Χαραδραῖος, α, ον, кŭвenitŭ ла, пpoвeditŭ din, saŭ чел în feлŭ de χαράδρα. (вezĭ ziч: преч:). [шi

Χαράδρειον (τὸ), noet: în локŭ de χαράδρα, mînкъtŭpъ de anъ. [шi

Χαραδρεών, ῶνος (ὁ), локŭ плinŭ de mînкъtŭpĭ de anъ, saŭ ровine. [шi

Χαραδρήεις, εσσα, εν, noet: în локŭ de χαραδραῖος. [шi

Χαράδριον (τὸ), dim: ал лŭĭ χαράδρα. [шi

Χαραδριὸς (ὁ), ŭnŭ feлŭ de nasъpe кŭ nene галвeне, че овiчnŭĭeшte a 'шĭ faче кŭĭвŭл п 'în гъpĭ de stînче, шi este foapte mînкъчĭoasъ (de ŭnde «Χαραδριοῦ βίος» Плt:), шi se sокotia, къ npin вedepea sa nŭmaĭ тъmъdŭĭa ne nъtimaшiĭ de гълвеnape, de ачеа шi se вindea акоnepitъ.

Χάραδρος (ὁ), =Χαράδρα, [de ŭnde

Χαραδρόω -ῶ, вiit: -ώσω, npefaкŭ ŭnŭ локŭ în smîpкŭpĭ, saŭ ровine; (nas:) mъ faкŭ ровinosŭ; (npin întind:) mъ deskizŭ, mъ лъџeskŭ, mъ лъpџeskŭ. «Τὸ ὕδωρ ἐπῆχαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ἂν χαραδρωθείη ὁ χῶρος, ὅκως μὴ σφι ἐσβάλοιεν οἱ Θηβαῖοι ἐπὶ τὴν χώρην». Ep: (шi fir:) «Οἱ πόροι χαραδροῦνται». Iпкр: se лъpџesк. [шi

Χαραδρώδης, εος (ὁ, ή), smîpкosŭ, ровinosŭ; saŭ плinŭ de mînкъtŭpĭ de ane, pîposŭ, шi чл:

Χαραχίας, ου (ὁ), notpiвitŭ de харакŭ, saŭ napŭ; saŭ pesŭpitŭ, кpeskŭtŭ ка ŭnŭ napŭ, saŭ ŭnŭ харакŭ. (вezĭ шi φραγμίτης).

Χαρακίζω, вiit: -ίσω, îngpъdeskŭ, înkizŭ п' împeжŭp кŭ napĭ; noneskŭ, saŭ snpiжinŭ ne stîлnĭ; nŭĭŭ чева înкpŭчiшat (ка napiĭ ла îngpъditŭpĭ). «Αἱ μυῖαι χαρακίζονται τοῖς προσθίοις σκέλεσιν». Apst: [χάραξ].

Χαράκιον (τὸ), dim: ал лŭĭ χάραξ.

Χαρακισμὸς (ὁ), îngpъdipe кŭ napĭ; saŭ nonipe, snpiжinipe ne stîлnĭ. [χαρακίζω].

Χαρακίτης, ου (ὁ), noet: кom: în локŭ de χαράκτης. «Βιβλιακὸς —» Tim: =Βιβλιογράφος. [χάραξ -ακος].

Χαρακοβολία (ή), Skp: nŭnepe de (îngpъdipe, întъpipe кŭ) napĭ. [χάραξ, βάλλω].

Χαρακοποιέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, îmĭ întъpeskŭ taвъpa npin îngpъditŭpĭ шi шanџŭpĭ. [шi

Χαρακοποιία (ή), faчepe de îngpъditŭpĭ кŭ napĭ шi de шanџŭpĭ snpe întъpipe (de taвъpъ, шi чл:). [χάραξ, ποιός].

Χαρακόω -ῶ, вiit: -ώσω, snpiжineskŭ кŭ stîлnĭ; saŭ îngpъdeskŭ кŭ napĭ; întъpeskŭ npin (saŭ ка npin) îngpъditŭpъ. «Τὸ στόμα τοῖς ὀδοῦσι—» Stв: [χάραξ -ακος].

Χαρακτὴρ (ὁ), Dop: în лοкŏ de χαράκτης,=Χαρακτήριον (Stef: Biz:). 2) (οвіч:) =Χάραγμα, semnŏ sъпatŏ în чева, tinapŏ, тapкъ de monetъ; (în цen:) naptiкŏлapŏ semnŏ хapaкtepistiкŏ, saŭ deosebitopŏ, de кŏnoaштepe; (ptp) naptiкŏлapŏл stiлŏ aл fie-кърŏїa aŏtopŏ; (fir:) хapaкtepŏ, feлŏ; idiomъ; fisiornomie. «Γλώσσης("Προσώπου) —,,. Eŏp: "'Ανδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται,,. Гnm: [χαράσσω]. [de ŏnde

Χαρακτηρίζω, biit: -ίσω, хapaкtepizŏ,(ad:) пŏїŏ пe чeвa ŏnŏ deosebitopŏ semnŏ snpe кonoaштepe, saŭ fakŏ чeвa кŏnoskŏtŏ (deskpiŭ) npin naptiкŏлape хapaкtepistiчe semne. [ші

Χαρακτηρικός, ή, όν, (ші adв:) -ικῶς, = Χαρακτηριστικός, saŭ Χαρακτικός. [ші

Χαρακτήριον (τὸ), instpŏmîntŏ de skobit, saŭ sъпat în чeвa, dълtiцъ, (Фpanц:) burin.

Χαρακτήρισμα (τὸ), semnŏ deosebitopŏ snpe кŏnoaштepe, saŭ хapaкtepistiкŏ. [ші

Χαρακτηρισμὸς (ὁ), хapaкtepistiкъ saŭ eksaktъ deskpiepe, pencpesintape de вpe ŏnŏ лŏкpŏ (akt: saŭ nas:). [ші

Χαρακτηριστικὸς, ή, όν, хapaкtepistiкŏ, (ad:) кape slŏжeште snpe eksaktъ, ші deosebitoape кŏnoaштepe de пepş: saŭ лŏкpŏ. [χαρακτηρίζω]. [de ŏnde

Χαρακτηριστικῶς, adв: кŏ кinŏ хapaкtepistiкŏ, saŭ de deosebitoape eksaktъ кŏnoaштepe.

Χαράκτης, ου (ὁ), sъпъtopŏ (de пeчeцї, ші чл:); tinъpitopŏ de monete, ші чл: [χαράσσω]. [de ŏnde

Χαρακτικὸς, ή, όν, кape slŏжeште, saŭ este îndemînatiкŏ лa sъпape, skobipe de пeчeцї, ші чл:, saŭ tinъpipe de monete, ші чл:

Χαρακτὸς, ή, όν, skobitŏ, sъпatŏ, saŭ плinŏ de въpгŏлiцe sъпate. «'Ρίνη — ,,. Eпгp: пiлъ въpгatъ. [ші

Χάρακτρον (τὸ), = Χαρακτήριον, dълtiцъ de sъпape.

Χαράκωμα (τὸ), лοкŏ întъpitŏ, tabъpъ înпpeжmŏitъ кŏ пapї neste maлŏpї de шanцŏpї. [ші

Χαράκωσις, εως (ή), înгpъdipe кŏ пapї; snpiжinipe кŏ stîлnї; întъpipe de tabъpъ кŏ шanцŏpї. [χαρακόω].

Χαραμὸς, ῶ (ὁ), Dop: în лοкŏ de χηραμός.

Χάραξ, ακος (ή), пapŏ, хapaкŏ лŏnгŏ ші desпikatŏ în вîpfŏ пentpŏ înгpъdipe, saŭ пonipe. 2) pamŏpъ, кpaкъ de тъslinŏ чїoплitъ пentpŏ sъdit. 3) гpŏpdŏ din пapї înкpŏчiшaцї; (naptiк:) tabъpъ de oaste înгpъditъ (întъpitъ) кŏ пapї ші шanцŏpї, = Χαράκωμα. 4) ŏnŏ feлŏ de пeштe de mape. [χαράσσω].

Χαραποιέω -ῶ, biit: -ήσω, плц: în лοкŏ de χαροποιέω.

Χαράσσω, biit: -άξω, [în afin: кŏ γράω] fakŏ кpъпътŏpї, saŭ шъпцŏлeцe, desnikŏ în faцъ saŭ пe d' aŭŏnpa; кpъпŏ; sanŏ кŏ dълtiцa, skobeskŏ пiatpъ, ші чл:; (în цen:) însemnezŏ; (npin întind:) deskpiŭ, desemnezŏ; askŏцŏ (npiнч: fepestpeŭ, saŭ aлtŏ asemenea instpŏmîntŏ); (de ŏnde fir:) înъsnpeskŏ, întъpîtŏ; (ші nas: кŏ dat:) тъ mîniїŏ aŭŏnpa кŏївa. «Μεγάλως κεχαραγμένον αὐτοῖσι δια τὴν ἐσβολήν». Ep: пeкъжitŏ.

Χαρείη, a 3: sinг: пepş: de пex: aл noft:, ші

Χαρεὶς, εῖσα, έν, пex: 2: de naptч: aл лŏї χαίρω.

Χάρη, noet: în лοкŏ de ἐχάρη, ші

Χαρήσομαι, biit: de xot: aл лŏї χαίρω.

Χάροντο, noet: în лοкŏ de ἐχάρησαν.

Χαριδότης(δώτης), ου (ὁ), ші Χαριδο(δῶ)τις, ιδος (ή), noet: dътъtopŏ de гpaцie, saŭ de вŏкŏpie. [χάρις, χαρὰ, δίδωμι].

Χαρίει, вoк: вepв: aл лŏї...

Χαρίεις, εσσα, εν, чeл чe ape, saŭ este fъкŏtŏ кŏ oape-кape deosebitъ гpaцie (Tŏpч: xazŏ), гpaцiosŏ, плъкŏtŏ. «Χαρίεν μέτωπον». Om: "Εἵματα χαρίεντα,,. Om: «Ὦ χαρίεσσα κόρη». Tкp: «Χαρίεις λόγος,,. Apst: iskŏsitŏ. "Οἱ χαρίεντες,,. Лкs. чeї кŏ плъкŏte пŏptъpї, кine кpeskŏцї, (Фpanц:) les gens du bel air. "Τῶν ἰατρῶν οἱ χαρίεντες,,. Плt: чeї de mepitŏ. «Χαρίεν τὸ τοῦ ἱπποκόμου,,. Пл: "Τὰ χαρίεντα,, Лks: глŏmeлe. (ші în feлŏ de iponie) "Χαρίεν γε, ἔφη,,. Ksn: Лŏч: ape xazŏ. || (пpoпapoks:) "Χάριεν,,. At: în лοкŏ de χαριέντως. [χάρις]. [de ŏnde

Χαριεντίζομαι, biit: -ίσομαι, вopвeskŏ плъкŏt, глŏmeskŏ кŏ iskŏsinцъ (кŏ xazŏ). [de ŏnde

Χαριέντισμα (τὸ), глŏmъ плъкŏtъ (кŏ dŏxŏ), (Фpanц:) bon mot [ші

Χαριεντισμὸς (ὁ), глŏmipe гpaцioasъ.

Χαριεντότης (ή), гpaцiositate, (Фpanц:) urbanité. [ші

Χαριέντως, adв: în кinŏ плъкŏtŏ, гpaцiosŏ, кŏ iskŏsinцъ; (ŏne-opi) кŏ sinчepitate, чinstit, în кŏpъцie de inimъ (Iskp: Пaneц: 13). [χαρίεις].

Χαριεργὸς (ὁ, ή), noet: dътъtopŏ de гpaцie лŏкpъpilop sale, saŭ aлe aлtopa. (epit: aл Minepвeї). [χάρις, ἔργον].

Χαριέστατα, adв: ssпрл: ал лsĭ χαριέντως. (прінч:) nest: ак: îm: ал лsĭ...

Χαριέστατος, η, ον, ssпрл:, ші

Χαριέστερος α, ον, компар: ал лsĭ χαρίεις. || (nest:) Χαριέστερον, adв: компар: ал лsĭ χαριέντως.

Χαρίζομαι, вііt: -ίσομαι, (кs ак: ші dat:) daš în харš, хъръzeskš чева кsĭва; (кs dat: нsmaĭ) fakš харš saš грацiе кsĭва, saš чева пentps хаtîpsл кsĭва; mъ siлeskš а fаче пе плаксл кsĭва, saš а îndъtopa, а мsлцsmi пе чinева; (fir.) îmĭ îndestsлezš пatimeле, saš чеа кътpe mine natimъ а кsĭва; (пas:) sîntš, saš mъ fakš în плаксл кsĭва. "Δημοσθένης ἐπέστειλεν Ἀθηναίοις, καὶ ἐδεῖτο χαρίσασθαι τοῖς Λυκούργου παισὶ τὸ πατρῷον ὄφλημα, καὶ αὐτοὶ ἐχαρίσαντο,,. Esx: "Ἐμοὶ τοῦτο χάρισαι». Лкs: (ші fъръ dat:) "Τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται, οὗτος ἥδιστος». Гnm: (ші кs цen: noet:) «Οὔτις ἐπίσχεσις ἀλλοτρίων χαρίσασθαι,,. Om: (ші нsmaĭ кs dat:). "Τὴν αὐτὸς ἐποίησε χαριζόμενος πατρί,,. Es: "Πῶς ἂν τοῖς θεοῖς χαρίζοιτο,,; Ksn: "Καὶ τοῖσι Εὐβοέεσι ἐκεχάριστο,,. Ep: 'Ĭ а îndatopat. "Σχεθέτω δ' ἀοιδός· οὐ γὰρ πάντα σοι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει,,. Od: Θ. нs fаче мsлцsmipe tsтsлop кs кîte кîntъ. (кs dat: modif:). "Μή μοι ψεύδεσι χαρίζεο,,. Od: Ξ. нs къsta а mъ îndatopa кs minчĭsnĭ. (ші fir:) "Γαστρὶ ("Θυμῷ "Ἡδονῇ) χαρίζεσθαι,,. Ksn: (ші пas:) "Πεισθέντες, ὡς κεχαρισμένοι φιλοῦσι,,. Ksn: ка кsm ле ар fi fъкsт грацiе. "Δῶρα θεοῖς κέχαρισμένα,,. Om: плъкstе. «Ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,,. Om: їsbite inimeĭ меле, преа їsbite. "Ἑταῖρος κεχαρισμένα εἰδώς,,. Od: Θ. foapte faвopaвiлš. [din

Χάρις, ιτος (ἡ), (ак: χάριν, mi foapte pap χάριτα) atpъгъtoape грацiе, (Їsрч:) нsрš; (despe кsвîntš) îndsплекъtoape dsлчеацъ, плъчере, (Fpaнц:) grâce, agrémens. "Θεσπεσίην τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη,,. Od: B. "Ἑρμῆς, ὅς ῥά τε πάντων ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,,. Od: O. "Οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,,. Od: Θ. (ші îm:) "Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων,,. Od: Z. 2) fачере de вine (din naptea dъtъtopsлsĭ); рекsнoштinцъ (din naptea npiimitopsлsĭ); îndatopipe; respлъtipe; мsлцsmipe; în menажатъ eksпpesie) amopoasъ doвîndipe, saš трsneaskъ înпрesnape; (de snde sne-opĭ) atpaцepe de dparoste; (maĭ des) хаtîpš; (Бisep:) dapš, smвpipe а sfîntsлsĭ dsхš. "Ἡ χάρις ἡ βραδύπους ἄχαρίς ἐστι χάρις». Eпгр: Οὔ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων,,. Od: Δ. "Βεβαιότερος ὁ δράσας τὴν χάριν· ὁ δ' ἀντοφείλων ἀμβλύτερος,,. Tsч: "Χάριν ποιεῖν (φέρειν, καταθέσθαί, ші чл:) τινι». Лкs: а fаче грацiе, а îndatopa. ші "Χάριν εἰδέναι (ὀφείλειν, ші чл:) τινί,,. Лкs: а рекsнoаште грацiа, а ръmînea îndatopatš, ші чл. "Χάριν ἀπέχειν (κομίζεσθαι),,. Лкs: "Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων». Es: "Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν δοῖεν,,. Iл: Ψ. (ші întp' алтъ акчеп:) "Οὐδεμίαν χάριν ἔχω τῷ βίῳ (τοῖς σιτίοις, ші чл:),,. Лкs: нs simцš nічĭ o мsлцsmipe. "Πολλὰ ποττὰν ζωὰν εἶπε χρήσιμα, μεγάλα χάρις αὐτῷ,, Tкр: "Ἐκ τῶν ἴσων ὑπουργημάτων μειζόνων χαρίτων ὑμεῖς (οἱ τύραννοι) τυγχάνετε». Ksn: (ші despe amopš) "Ἡ τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄρρενι χάρις κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν,,. Пл: (de snde) «Ἀλόχου κουριδίης οὔτι χάριν ἴδεν,,. Iл: Λ. нs s' а вsкsрат de dînsa. "Χάριτας πράττειν,,. Лкs: saš "Διὰ χαρίτων ὥρα τινος χρῆσθαι». Ksn: || "Ἐν χάριτι, saš "Εἰς, ші (maĭ des) "Πρὸς χάριν,,. Fps: = "Κατὰ χάριν,,. dsne плакš, saš хаtîpš. "Μήτ' ἐμὲ ἐν χάριτι κρίνῃς,,. Tкр: "Μήτ' ἐκείνου πρὸς χάριν μήτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἀκούσατε,,. Dm: "Πρὸς χάριν τινος πολιτεύεσθαι (λέγειν τι),,. Пл: Sof: "Ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν,,. Tsч: (ші ел:) "Χάριτι τῶν Μεσσηνίων πεισθεὶς». Лкs: (ші îm:) "Διὰ χαρίτων εἶναι, saš γίνεσθαι,,. Ksn: кs мsлцsmipe. (ші кs цen:) "Οἰωνοὶ ὁρμῶντες πρὸς χάριν βορᾶς,,. Sof: (de snde || oвіч: ел:) "Χάριν, = ἕνεκα. "Τούτου χάριν. Dm: "Τοῦ χάριν,,. Dm: "Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν,,. Es: нsmaĭ ка sъ zîчĭ чева. (ші în плеonasmš). "Τίνος χάριν ἕνεκα»; Пlt: (ші кs aptik:) "Οὐ τὴν Ἀθηναίων χάριν ἐστρατεύοντο, ἀλλὰ τὴν αὐτέων Μιλησίων, ὀφειλόμενά σφι ἀποδιδόντες». Ep: (ші кs noses: npon: fъръ цen:) "Ἐμὴν ("Σὴν) χάριν,,. Лкs: пentps хаtîpsл meš (tъš). 3) noet: în лoкš de χαρὰ, вsкsрie, веселie; saš oвiektš de вsкsрie. "Χρύσεα ἔνοπτρα, παρθένων χάριτας,,. Esp: (кa nsme npon: dsne mitoлoц:) "Αἱ τρεῖς Χάριτες,,. Ĭap Χάρις (naptik: Грацiа чеа maĭ tinъpъ din челе tpeĭ) în лoкš de ἡ Πειθώ.

Χαρίσιος, α, ον, пъptашš, saš npічinsitopš de грацiе, de вine-fачере. || (ssвst· въpв:) snš feлš de пîine; (fem: ші nest:) snš feлš de еарвъ, че sлsжĭа ка adsкъtoape de лiпічĭš. || (în nest:) Χαρίσια (se înц: ἱερά), = Χαριτήσια. [ші

Χάρισμα (τὸ), semnȣ de гpaцie (faвoape, npieteneskȣ simцimîntȣ), dapȣ, вinefъкъtoape fanтъ. [шi

Χαριστέον, nosit: aл лȣĭ [χαρίζομαι].

Χαριστήριος, α, ον, fолositopȣ лa eksnpesie de peкȣnoшtinцъ, miжлокȣ apъtъtopȣ de mȣлцȣmipe. "Χαριστήρια (se înц: ἱερὰ),,. жeptfe de mȣлцȣmipe кътpe Dȣmnezȣ, = Εὐχαριστήρια. [шi

Χαριστικὸς, ἡ, ὸν, вine-disnȣsȣ a fache гpaцie, aплeкatȣ лa вine-facheрĭ, îndatopъtopȣ, dapnikȣ. [шi

Χαριστίων, ωνος; (ὁ), ȣnȣ feлȣ de кȣmпъпъ (пъskochitъ de Apximedȣ). [χαρίζομαι].

Χάριτα, pap în локȣ de χάριν, ак: aл лȣĭ χάρις.

Χαριτήσια (τὰ), (se înц: ἱερά) o sepвъtopeaskъ цepemonie în chinstea Гpaцiiлop. [χάριτες].

Χαριτία (ἡ), глȣmъ. [χάρις].

Χαριτοβλέφαρος (ὁ, ἡ), чeл кȣ гpaцioase плeone de окĭ, saȣ вedeрĭ (къȣtътȣрĭ). || (sȣвst:) Χαριτοβλέφαρον, ȣnȣ feлȣ de плantъ (вȣnъ de atpas dparoste). [χάρις, βλέφαρον].

Χαριτόβρυτος (ὁ, ἡ), isвopîtopȣ (плinȣ) de гpaцie. [χάρις, βρύω].

Χαριτογλωσσέω ῶ, вiit: ήσω, = Γλωσσοχαριτέω, вopвeskȣ пe плaкȣл кȣĭвa, linгȣшeskȣ кȣ лimвъ dȣлче. [χάρις, γλῶσσα].

Χαριτοδότης, ου (ὁ), = Χαριδότης.

Χαριτόφωνος (ὁ, ἡ), чeл кȣ гpaцiosȣ (dȣлче) глaсȣ. [χάρις, φωνή].

Χαριτόω -ῶ, вiit: -ώσω, ȣmплȣ de гpaцie, faкȣ пe чineвa гpaцiosȣ. [χάρις -ιτος].

Χαριτῶπις, ιδος (ἡ), noet: чea кȣ гpaцioasъ faцъ, saȣ къȣtъtȣpъ. [χάρις, ὤψ].

Χάρμα (τὸ), noet: oвiektȣ de вȣкȣpie (în цen: saȣ пentpȣ pъȣл altȣia); (npin întind:) вeseлie, (de ȣnde Fpanц:) charme). [шi

Χάρμη (ἡ), noet: вȣкȣpie, вeseлie (npinч: пentpȣ вipȣinцъ); (de ȣnde) fepвinte dopinцъ, dparoste de pesвoĭȣ; (în întind: oвiч:) pesвoĭȣ, вътълie. [шi

Χαρμονὴ (ἡ), mape вȣкȣpie. [χαίρω]. [de ȣnde

Χαρμονικὸς, ἡ, ὸν, = Χαρμόσυνος. [шi

Χαρμοσύνη (ἡ), = Χαρμονὴ, вeseлie; (npinч: fem: aл лȣĭ ...

Χαρμόσυνος (ὁ, ἡ), adȣкъtopȣ de вȣкȣpie, însoцitȣ de вeseлie. "Χαρμόσυνα (se înц: ἱερά),,. sepвъtoape пentpȣ вpe o вeseлitoape înпpeжȣpape.

Χαρμόφρων, ονος (ὁ, ἡ), noet: [χάρμα, φρὴν] вeseлȣ, плinȣ de вȣкȣpie.

Χαροδότης (-δώτης), ου (ὁ), шi Χαροδό(δῶ)τις, ιδος (ἡ), = Χαριδότης.

Χαροποιέω, -ῶ, вiit: -ήσω, faкȣ, npichinȣieskȣ вȣкȣpie, вȣкȣpȣ. [din

Χαροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ (adȣкъtopȣ) de вȣкȣpie, înвȣкȣpъtopȣ. [χαρὰ, ποιός].

Χαροπὸς, ἡ saȣ ὸς, ὸν, [χαρὰ, ὄψ] вeseлȣ, вioĭȣ лa вedeрĭ; saȣ чeл кȣ окĭ alвastpi, saȣ вълaнĭ; (în цen:) alвeneцȣ, вlondȣ; (npin întind:) mъpeцȣ, вeseлȣ кȣ oape-кape dȣлчeaцъ, = Φαιδρωπός. "Λέων —,,. Om: Tкp: кȣ окiĭ лȣчioшĭ, saȣ (în antifp:) snъĭmîntъtopĭ. "Χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου,,. Skp: "Ὄμματα χαροπότερα πολλὸν Ἀθάνας,,. Tкp: (vezĭ шi γλαυκῶπις). "Θάλασσα("Γαλήνη) —,,. noet: [de ȣnde

Χαροπότης (ἡ), вълпie ȣnitъ кȣ oape-кape вeseлie, saȣ вioichiȣne. "Εἰκάζοντο τῇ χαροπότητι τῶν ὀμμάτων γερμανικὰ γένη εἶναι». Пл:

Χάροψ, οπος (ὁ. ἡ), noet: în локȣ de χαροπός.

Χαρτάριον (τὸ), = Χαρτίον, xîptiȣцъ, dim: aл лȣĭ...

Χάρτης, ου (ὁ), [de aчi] xîptie (de пanȣpъ); foae de xîptie, (шi fir:) de metaлȣ; (npin întind:) foiцe, tetpъdъ; [de aчi] кapte, înskpisȣ; skpisȣ (ȣвpaжȣ) de aȣtopȣ || (лa î:m) лiтepatȣpъ.

Χαρτίδιον (τὸ), dim: aл лȣĭ...

Χαρτίον (τὸ), dim: aл лȣĭ χάρτης, xîptioapъ.

Χαρτογράφος (ὁ), skpiitopȣ пe xîptie; npeskpiitopȣ; taxirpafȣ; skpiitopȣ de къpцĭ. [χάρτης, γράφω].

Χαρτοπράτης, ου (ὁ), [χάρτης, πιπράσκω] = кȣ...

Χαρτοπώλης, ου (ὁ), vînzъtopȣ de xîptie. [χάρτης, πώλης].

Χαρτὸς, ἡ, ὸν, вpednikȣ de вȣкȣpie. «Τὸ χαρτὸν». în локȣ de ἡ χαρὰ, вȣкȣpie, saȣ adȣкъtopȣ de вȣкȣpie. [χαίρω].

Χαρτοφυλάκιον (τὸ), noptofoлiȣ (ĭiosdanȣ de xîptiĭ), saȣ apxiвъ, (ad:) tokȣ, saȣ локȣ, în кape se пъstpeazъ xîptiĭ. [din

Χαρτοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopȣ de пȣвliche (ofichiaлe) xîptiĭ, saȣ înskpise, apxiвapȣ. [χάρτης, φύλαξ].

Χαρυβδίζω, вiit: -ίσω, înгiцȣ кa...

Χάρυβδις, εως (ἡ), [χαός, ῥοιβδέω] o вȣлtoape de mape întpe Itaлia шi Sichiлia, кape înгiцĭa кopъвiiлe, чe se anponiaȣ fъpъ въгape de seamъ; (în цen:) npъnastie.

Χάρων, ωνος, шi οντος (ὁ), noet: în ло-

*

чȣ de χαροπὸς. (în antifps:). "Λέων («'Αιετὸς) —» Лік: || (ка пȣме проп: дȣпе мітолц:) Χаронȣ, трекъторȣл морцілор пе балта Ахерȣsia în ïадȣ. [χαρὰ]. [de ȣnde

Χαρώνειος (ὁ, ἡ), ал лȣї Χаронȣ (ал ïадȣлȣї), чел de sȣбt пъмîнтȣ. «Θύρα—». Гал: прін каре se skoteaȣ віновацїї ла моарте. «Κλίμαξ—» Плд: прін каре se ȣркаȣ, se înfъцішаȣ zeitъціле sȣтерапе ла локȣл de жертфъ, saȣ ла алтаре. || (sȣбst:) «Χαρώνειον, ші Χαρώνιον (se înц: βάραθρον)». пештеръ de ïадȣ (ad: din каре es аȣрї омоpîторї, прекȣм este лîнгъ Neaполȣл Siчелїі пештера кîїнілор, grotte aux chiens). [ші

Χαρωνίς, ίδος (ἡ), поет: în локȣ de χαρώνειος. «Αὔρα—» Non: отръвітоаре, омоpîтоаре. [ші

Χαρωνίτης, ου (ὁ), ал лȣї Χаронȣ, венітȣ întp'ȣн кінȣ din ïадȣ (дȣпе чеа-л-алтъ лȣме), мортȣ înвіатȣ.

Χαρωπός, ші Χάρωψ, ωπος (ὁ, ἡ), поет: (маї поȣ) în локȣ de χαροπὸς, χάροψ.

Χάσις, εως (ἡ), [χαίνω] desпікаре, къскаре, рȣпере; (прін întind:) desпърціре, înпърціре.

Χασκάζω, віit: -άσω, ком: (кȣ ак:) мъ ȣітȣ кȣ гȣра къскатъ, îмї амȣ тоатъ лȣареа а minte піронітъ ла чева. [χάσκαξ].

Χάσκανον (τὸ), маskъ кȣ гȣра къскатъ. 2) ȣнȣ фелȣ de плантъ, =Ξάνθιον, [ші

Χάσκαξ, ακος (ὁ), ком: каскъ-гȣръ, неподȣ. [din

Χάσκω, прел: ἔχασκον, ші маї мȣлтȣ пȣ) =Χαίνω, каскȣ. «Στόμα —» Лкs: (ші кȣ ак: кȣ преп:) «Χάσκω πρὸς τι, saȣ τινα». = Χασκάζω.

Χασκωρέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ ȣітȣ къskînd гȣра п'înпрежȣр.

Χάσμα (τὸ), [χαίνω] къскътȣръ, saȣ distанцъ дешеартъ; (партік:) гȣра къскатъ а леȣлȣї, ші чл:; (fir:) рȣнтȣръ, къскътȣръ маре de пъмîнтȣ, пръпаstie. «Σεισμοῦ δὲ γενομένου ῥαγῆναί τε τῆς γῆς, καὶ γενέσθαι χάσμα». Плт: [de ȣnde

Χασμάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, kaskȣ dормітînd; (fir.) = Χαίνω, sîntȣ къskатȣ; (прін întind: кȣ ак: кȣ преп:) мъ ȣітȣ кȣ лȣаре a minte (sîntȣ кȣ тоtȣл піронітȣ) ла чева «Τῆς θύρας χασμωμένης ἂν ἐπιλάβηται, πρῶτος εἰσεληλυθεν». (Ал: în) At: [ші

Χασματίας, ου (ὁ), ші

Χασματικὸς, ἡ, ὸν, фъкъторȣ (deskizъторȣ de пръпъstiї. "Σεισμὸς —,,. Apst:

Χασμέομαι, Ion: în локȣ de χασμάομαι.

Χάσμη (ἡ), [χαίνω] ші Χάσμημα (τὸ), къскаре de гȣръ (de somnȣ); (прін întind:) dормітаре; негріжъ; (ȣпе-орї) лȣкрȣ, че прівеште чінева кȣ гȣра къскатъ (sперіатȣ). [ші

Χάσμησις, εως (ἡ), къскаре (de somnȣ). [χασμάομαι].

Χασμὸς (ὁ), =Χάσμη, Χάσμησις. [χαίνω].

Χασμωδέω -ῶ, віit: -ήσω, kaskȣ des de somnȣ; (прін ȣрм:) 'мї este somnȣ, dормітезȣ. 2) (грам:) фаkȣ верșȣрї пліне de къскътȣрї. [din

Χασμώδης, εος (ὁ, ἡ), sȣпȣsȣ ла къскътȣрї de somnȣ, somnoposȣ; (прін întind:) трîndавȣ, ленешȣ. 2) плінȣ de къскътȣрї, saȣ дешертȣрї. [χασμὸς, saȣ χάσμα]. [de ȣnde

Χασμωδία (ἡ), dормітаре, алекаре ла somnȣ; (прін întind:) лене, негріжъ. 2) (грам:) =Πλατειασμὸς (din мȣлте вокале ȣнеле пеste алтеле), (Лат:) hiatus (sпре екs: " "Οφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι,,. Od: Δ. 261, 262).

Χασσάμενος, поет: în локȣ de χασάμενος, пех: 1: de партч: ал лȣї χάζομαι.

Χατεύω, ші Χατέω (фъръ віit:), ші

Χατίζω, віit: -ίσω, поет: (кȣ цен: saȣ inf:) sîntȣ лîпsітȣ de чева; (прін întind:) каȣтȣ, dореskȣ. "Πάντες θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι,,. Od: "Μάλα περ νόστοιο χατίζων,,. Od: Λ. "Πρόμολ' ὧδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει,,. Ιл: Σ· (ші фъръ казȣ). "Μήπως χατίζων πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους. Es: fiind лîпsітȣ. [din

Χατὶς, ίδος (ἡ), ші Χᾶτος εος -ους (τὸ), Dop: în локȣ de χῆτος, лîпsъ, sъръчіе.

Χαυλιόδους, ші Χαυλιόδων, οντος (ὁ, ἡ), колцатȣ ла dінці. || (sȣбst: înпреȣнъ ші фъръ ὀδοὺς) dінте ешітȣ афаръ din гȣръ (ка ал порккȣлȣї mistpeцȣ, ал елефантȣлȣї, ші чл:). [χαύλιος, ὀδοὺς].

Χαύλιος (ὁ, ἡ), ші Χαῦλος, η, ον, глs: în локȣ de χαῦνος; (прін întind:) лȣнгȣ, ешітȣ афаръ.

Χαύναξ, ακος (ὁ), [χαῦνος] трȣфашȣ, înфîмфатȣ, мîndpȣ; лъȣdъposȣ; амъцітоpȣ; ворвітоpȣ de сектȣрї.

Χαυνιάζω, (saȣ дȣпе îndpent: лȣї Корaï χαυνάζω), віit: -άσω, глs: sîntȣ, saȣ мъ фаkȣ [χαῦνος, везї zіч:], =Πλαδάω.

Χαυνολόγος, (ὁ, ἡ), ворвітоpȣ de сектȣрї, лъȣdъposȣ. [χαῦνος, λέγω].

Χαυνοποιὸς (ὁ, ἡ), însȣфлъторȣ de ȣшȣрінцъ, saȣ seакъ mîndpie; adȣкъторȣ de

tpîndъвie, saŭ moлічївne. 2) îndeлetniчitŭ în zъdъpniчiĭ. [χαῦνος, ποιὸς].

Χαυνοπολίτης, ου (ὁ), kom: чetъџeanŭ sekŭ, neгïoвŭ. [χαῦνος, πολίτης].

Χαυνόπρωκτος (ὁ,ἡ),=Εὐρύπρωκτος. [χαῦνος, πρωκτὸς].

Χαῦνος, η saŭ ος, ον, гъвposŭ, вsretosŭ, pъpitŭ, afînatŭ; (обшt:) вsxaвŭ; (npin întind:) sekŭ; sлaвŭ; (sne-opĭ) лsnгŭ (vezĭ χαύλιος); (fir:) zadapnikŭ, deшeptŭ (fъpъ isnpaвъ); (despre neps:) neгïoвŭ; sшsрeлŭ, sekŭ-mîndpъ, înrîmfatŭ; neaшezatŭ, nestatopnikŭ; лesne-amъџitŭ. «Νοῦς — ». Sол: «Κενεῶν ἐλπίδων χαῦνον τέλος». Пind: «Χαῦνα ἐφράσαντο». Sол: "Χαῦνον ὄνομα„. Apstf: deшeptŭ. [de snde

Χαυνότης, (ἡ), nesoлiditate; afînъtate, pъpime; (fir:) sшspinџъ; neaktiвitate; neгïoвie; moлічївne; seakъ mîndpie. [шi

Χαυνόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ чeвa sekŭ, papŭ, sлaвŭ; (npin întind:) deskizŭ (At: H. 363). ‖ (miж: de sine-nas:) mъ mîndpeskŭ în sekŭ, mъ înrîmfezŭ. [de snde

Χαύνωμα (τὸ), гpъmadъ de пъшîntŭ afînatŭ (nekълkatŭ).

Χαυνῶνες, гpeш: în лokŭ de χαυῶνες.

Χαύνως, adв: nesoлid, moaлe, afînat; (fir:) sлaв; neгïoвeшte; ks moлічївne шi neaktiвitate; înrîmfat, ks fsmspĭ seчĭ. [χαῦνος].

Χαύνωσις, εως (ἡ), moлeшipe, sлъвipe. «Ἀναπειστηρία —„. Apstf: amъџipe de asksлtъtopĭ. [шi

Χαυνωτικὸς, ἡ, ὸν, (ks џen:) kontpiвsitopŭ лa moлeшipe, sлъвipe, шi чл: [χαυνόω].

Χαυῶνες (οἱ), [Eвp:] snŭ feлŭ de nĭïnĭ, saŭ npъжitspĭ.

Χέδροπα (τὰ), шi Χέδροποι (οἱ), (îm: eтepoџ: шi eтepokл: aл лsĭ χέδροψ) лeгsme (npinч: fasoлe, вoвŭ, лinte, шi чл:). [de snde

Χεδροπώδης, εος (ὁ, ἡ), лeгsminosŭ, saŭ чeл din soĭsл лeгsmeлop.

Χέδροψ, шi Χέδρωψ, οπος (ὁ), (vezĭ χέδροπα). (s'a гъsit nsmaĭ dat: îm: χέδροψι). [χείρ, δρέπω].

Χέε, noet: Ion: în лokŭ de ἔχεε, ἔχει, a 3: sinг: neps: de npeл: aл лsĭ χέω.

Χέεια (ἡ), noet: Ion: în лokŭ de χειά.

Χεζανάγκη (ἡ), siлъ de eшit afapъ; snŭ feлŭ de aлifie înлesniioape лa eшipe de mistsĭaлъ. [χέζω, ἀνάγκη].

Χεζητιάω -ῶ, biit: -άσω,=Χεσείω.

Χεζοικινικὸς, ἡ, ὸν, kom: napodie aл лsĭ Κυζικινικὸς. "Βάμμα —„. Apstf: kъkape de fpikъ.

Χέζω, biit: χεσοῦμαι, (nex: ἔχεσα, tpe: de ks: κέχοδα) =Ἀποπατῶ, esŭ de mistsĭaлъ. ‖ (miж:) mъ ksfspeskŭ ne mine. "Χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο„. Apstf: [χέω].

Χειά (ἡ), гaspъ de шapne. [ἔχις].

Χειλάριον (τὸ), dim: aл лsĭ aл лsĭ χεῖλος, вsziшoapъ.

Χειλεύω, гpeш: în лokŭ de χιλεύω.

Χειλοποτέω -ῶ, biit: -ήσω, beaŭ, sopвŭ stpînrînd вszeлe. [χεῖλος, ποτὸν].

Χεῖλος, εος -ους (τὸ), вszъ; (despre пъsъpĭ) чїokŭ; (fir:) вszъ de naxapŭ, шi чл:; maлŭ (de pîŭ, de вaлtъ, шi чл:), џъpmŭ. [χέω].

Χειλοστρόφιον (τὸ), snŭ kъznitopŭ instpsmîntŭ, npin kape se ssчïaŭ вszeлe. [χεῖλος, στροφὴ].

Χειλόω -ῶ, biit: -ώσω, fakŭ n' înnpeжsp de чeвa вsze. 2) гpeш: în лokŭ de χιλόω. [de snde

Χείλωμα (τὸ), вszъ n'înnpeжsp de вasŭ, шi чл: (nepвazŭ). 2) гpeш: în лokŭ de χίλωμα.

Χείλων, ωνος (ὁ), вszatŭ. 2) snŭ feлŭ de neшte, (aлt:) χελὼν. [χεῖλος].

Χειλωτὴρ, гpeш: în лokŭ de χιλωτὴρ

Χεῖμα (τὸ), noet:=Χειμών, вpeme pea, шi чл: [χέω].

Χειμαδεύω, biit: -εύσω, mi Χειμαδίζω, biit: -ίσω,=Χειμάζω.

Χειμάδιος (ὁ, ἡ),=Χειμερινὸς, de eapnъ, epnatikŭ. ‖ (sssst:) "Χειμάδιον„. лokŭ de epnat, epnatikŭ. [шi

Χειμάζω, biit: -άσω, epnezŭ, neтpekŭ eapna sndeвa. "Μαρδόνιος δὲ περὶ τὴν Θεσσαλίαν ἐχείμαζε„. Ep: "Χειμάσαι δὲ πυρὶ ἀφθόνῳ шi чл: ποῦ πλείων εὐμάρεια ἢ ἐν χωρίῳ„; Ksn: 2) fakŭ eapnъ, saŭ вpeme pea (вifopŭ, шi чл:); (fir:) tspвspŭ sълeteшte, kinsïeskŭ ks peлe înnpeжspъpĭ, adskŭ лa nekazŭ шi skĭpвъ ne чineвa. ‖ (nas:) sîntŭ eksnssŭ лa (deџepŭ de) asnpimea epneĭ; mъ npimeждsïeskŭ de fspтsnъ ne mape; (fir:) mъ tspвspŭ de msлџime de nenopoчipĭ. "Ὅταν χειμάζῃ ὁ θεὸς (ὁ Ποσειδῶν) ἐν τῇ θαλάσσῃ„. Ksn: (шi eл: saŭ neneps:) "Ἡμέρας τρεῖς ἐχείμαζε, τετάρτῃ δὲ ἡμέρῃ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος„. Ep: (шi fir:) «Ταῦτα καὶ πλουσίους χειμάζει καὶ πένητας„. Пл: (шi nas:) "Χειμασθέντα δένδρα„. Tfp· "Ὅταν ἡ γῆ ἡλιασθῇ„ καὶ χειμασθῇ καθ' ἑκάστην ὥραν„. Tfp: "Χειμασθεῖσαι δὲ (αἱ νῆες) πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἀπ' αὐτῆς σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν„. Tsч: "Πλάτανος, ἣ

χειμαζόμενοι μὲν ὑποτρέχουσι„. Пл: (ші fir:) "Τῆς πόλεως χειμαζομένης„. Apstf: pesвръtindъ se. (de ъnde în napтч:). "Χειμαζόμενοι„. Бісер: îndpъчіціï [χειμὰς].

Χειμαίνω, віit: -ανῶ, (pap în прозъ) în локъ de χειμάζω, факъ еарнъ, време реа; (fir:) tървъръ, (ші nas:) мъ tървъръ ка de фъptънъ; (пеперs: saъ ел:) "Χειμαίνοντος». Tfp: кînd este временa реа, еарнъ. (ші nas:) «Μᾶλλον χειμαίνεσθαι γεμούσης τῆς νηὸς». Ер: (ші fir:) "Φόβῳ κεχείμανται φρένες» Пind:

Χειμάμυνα, ης (ἡ), чева апъръtоpъ (препъzіtоpъ) de еарнъ; (прin ъpm:) хаïнъ гроасъ de еарнъ. [χειμὼν, ἄμυνα].

Χείμαρος (ὁ), astъпъшъл гаъpеï din tънdъл коръвіі, каре se skoate, кînd корабіа este пе ъскatъ, ка съ se скъргъ апеле. [χέω].

Χειμάῤῥοος -ους, ші Χείμαῤῥος (ὁ, ἡ), [χεῖμα, ῥέω] пîрîъ de еарнъ; saъ шіоïъ, tорентъ din плоае. || (съвst:) pîъ sвîntatъ. «Τοὺς ἐκ τῶν οἰκιῶν χειμάῤῥους». Dш: апеле, че кърг dene învелitоpеле каселор. de ъnde

Χειμαῤῥώδης εος (ὁ, ἡ), asemenea къ (ка ъпъ) tорentъ. "Ποταμὸς —„. Stp:

Χειμὰς, άδος (ἡ), [χεῖμα] = Χειμερία. || (съвst-înц: ὥρα) еарнъ. 2) (înц: ἐσθὴς) хаïнъ de еарнъ.

Χειμασία (ἡ), ерnape, saъ ерnatікъ. 2) (глs.) време реа de еарнъ, віфоръ, фъptънъ. [χειμάζω].

Χειμασκέω -ῶ, віit: -ήσω, мъ ексерчезъ, мъ deпрinzъ пе време de еарнъ. [χεῖμα, ἀσκέω].

Χείμαστρον (τὸ), хаïнъ, înвръкъminte de еарнъ. [χειμάζω].

Χειματίζω, віit: -ίσω, ші

Χειμάω -ῶ, віit: -άσω, глs: în локъ de χειμάζω.

Χειμεθλιάω -ῶ, віit: -άσω, înd: în локъ de χειμετλιάω. [din

Χείμεθλον (τὸ), = (saъ греш: în локъ de) χείμετλον.

Χειμεία (ἡ), плц: шtiinцa хіміkъ, хіміа.

Χειμερία (ἡ), timпъ de еарнъ. [ші

Χειμερίζω, віit: -ίσω, ерnезъ, saъ петреkъ еарна ъndева. [ші

Χειμερινός, ἡ, ὸν, ерnatікъ, de еарнъ, saъ пентръ еарнъ. [ші

Χειμέριος, α saъ ος, ον, = Χειμερινός; (прin ъpm:) фрігъросъ, плоïосъ, фъptъносъ, saъ віфоросъ. «"Ωρη —„. Om: Es: timпъ de еарнъ. "Τοὺς τέσσερας χειμεριωτάτους μῆνας». Ер: [din

Χείμερος (ὁ, ἡ), поеt: în локъ de χειμέριος. [χεῖμα].

Χειμέτλη (ἡ), =Χείμετλον.

Χειμετλιάω -ῶ, віit: -άσω, амъ deцеpъtъpï (прinч: ла пічоаре). [din

Χείμετλον (τὸ), [χεῖμα] deцеpъtъpъ de фpігъ (прinч: ла пічоаре).

Χειμευτής, οῦ (ὁ), (плц:) îndeлetnіvitъ ла хіміе, saъ алхіміе, хіміkъ.

Χειμέω -ῶ, глs: în локъ de χειμάζω.

Χειμιέω -ῶ, віit: -ήσω, Ion: deцеpъ, 'мï е фpігъ. [din

Χειμίη (ἡ), поеt: Ion: цеpъ de еарнъ, înгецъ; време реа. [χεῖμα].

Χειμοθνής, ῆτος (ὁ, ἡ), (Лкsf:) моptъ de цеpъ, deцеpatъ. [χεῖμα, θνήσκω].

Χειμοσπορέω -ῶ, віit: -ήσω, semъnъ пе време de еарнъ. [din

Χειμόσπορος (ὁ, ἡ), (пароks:) semъnъtоpъ, мі (пропароks:) semъnatъ еарна. [χεῖμα, σπορά].

Χειμοφυγέω -ῶ, віit: -ήσω, фъгъ (мъ feреskъ) de еарнъ (de време реа, фъptънъ, віфоръ, ші чл:). [χεῖμα, φυγή].

Χειμὼν, ῶνος (ὁ), [χεῖμα] еарнъ; фpігъ; време реа; фъptънъ; віфоръ; (fir:) грозавъ înпрежъраре, пепорочіре, маре прімеждіе, че амецеште пе омъ. «Χειμῶνος ἐπιγενομένου (καταῤῥαγέντος)». Ер: "Τὰ μὲν θέρεος γίνεται, τὰ δ' ἐν χειμῶνι„. Ткр: [de ъnde

Χειμωνόθεν, адв: поеt: din партеа ерnеï, saъ de къ еарнъ.

Χειμωνοτύπος (ὁ, ἡ), поеt: [χειμὼν, τύπτω] ловіtоpъ прin (skopnitоpъ de) віфоръ, saъ фъptъносъ. «Λαίλαψ —». Esхл:

Χεὶρ, χειρὸς (ἡ), [în afin: къ χώρα] (dat: înd: χεροῖν, ші îm: χερσίν) мînъ; (прin întind:) брацъ; (despre віte) пічоръл de dînainte; (despre fiideшъ) pîtъл чел лънгъ, = Προβοσκίς, (Франц:) tромпъ. «Χειρί τε μιν κατέρεξεν». Іл: А. «'Εδράξατο χειρὶ παχείῃ». «"Ακρα χειρῶν δάκτυλα». Ткр: "Γέροντα χειρὸς ἀνίστη». Om: «Τόξα χερσὶ κρατεῖ». Ткр: «Χερσὶ γαῖαν κρατοῦσα». Еър: «Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε„. Om: «"Επεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν». Іл: А. «Χειρὶ καὶ ποδὶ, saъ «Χερσὶ καὶ ποσί». Fps: = «Παντὶ σθένει, къ toate пъteріле. «Χεῖρας, saъ Χεῖρε προτείνειν (προΐσχεσθαι, ὀρέγειν, ἀνταίρειν, ἀνατείνειν, ші чл:)„. Лкs: «Διασχεῖν χεῖρας ἐν μέσῳ». Пл: а întра ла міжлокъ спре îппъкаре. «Εἰς χεῖρας διδόναι τί τινι». Екр: ='Εγχειρίζειν. "Οὐ μέλειν οἱ, ὅτι ἀποθνή-

σκει, ἀλλ᾽ ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῇ χειρί». Ep: «Παυσάμενος ἔργοιο, τὸ οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο». Ткр: «Ἀπὸ χειρὸς μεγάλα καὶ λαμπρὰ ἐργάσασθαι». Лвч: s' a вътът кв марї isвînzї. «Χειρῶν νόμος, saǔ δίκη,,. Fps: înкъїерape în вътъліе; (вnc-opї)=Αὐτοδικία, арвitрaръ жвdiкатъ, saǔ osîndъ, (Франц:) le droit du plus fort (вeзї шї χειροδίκης). «Πρὶν ἢ συμμίξαι σφέας, ἐς χειρῶν τε νόμον ἀπικέσθαι,,. Ep: «Ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπολλύμενοι». Ep: «Οὕς ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε». Твч: пе вpemea înкъїеръpїї. || «Ἐκ χειρὸς». Fps: de апроапе. «Ἐκ χειρὸς ἐμάχοντο». Ksn: = Ἐκ τοῦ συστάδην. «Ἡ ἐκ χειρὸς θεωρία». Isкр: «Τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γενομένης». Плв: || «Ἐς χεῖρας ἦεσαν». Твч: s' aǔ лвat ла вътаїе. «Πρὸς τὸ ἐς χεῖρας δέχεσθαι οὐκ ἦσαν ἱκανῶς ὡπλισμένοι». Ksn: (шї întp' алтъ акчп:) «Ἐς χεῖρα γῇ συνῆψαν». Евр: s' aǔ апponiat de (aǔ tpas ла) вскатǔ. «Συνῆλθον εἰς χεῖρας». Плв: s' aǔ întîлnit. || «Ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων». Fps: a da întîї прічінъ de ловіре, «Παύειν χεῖρας πολέμοιο,,. Iл: Φ. || «Ἐς χεῖρας ἄγεσθαί τι». Ep: a întpenpinde чева. «Ἐν χερσίν, saǔ «Μετὰ χεῖρας, шї поеt: «Μετὰ χερσίν, saǔ «Διὰ χειρὸς ἔχειν τι». Твч: a цinea în mîinї, saǔ (Франц:) manier, a mania. «Ἔχων ἐν χερσὶ τὸν γάμον τοῦ παιδός». Ep: îndeлetnічindв se ла ... «Ἐν χερσὶν ἡ μάχη». Твч: de апроапе, пїeпtǔ ла пїeпtǔ, = Ἐκ τοῦ συστάδην. «Ὁ ἐν χερσὶ κίνδυνος». Грг: че stъ d'asвпра. || «Πρὸ χειρῶν εἶναι τινι». Fps: ввt вeдepe, апроапе, ла îndemînъ. «Καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι κόσμον φέρουσιν». Евр: «Ὑπὸ χεῖρα ποιεῖσθαί τι, saǔ τινα». Fps: a пвне пе чева mîna, saǔ a 'шї свпвне пе чіnева. (de вnde ел:) «Ὁ ὑπὸ χεῖρα». Лкs: = Ὑποχείριος, свпвсǔ. || «Ὑπὸ χεῖρα». Fpas: = Ἐξ ὑπογυίου, de ла îndemînъ, saǔ de кврînd. «Ὅ,τι ἂν πρῶτον ὑπὸ χεῖρα ἔλθῃ». Лвч: «Αἱ ὑπὸ χεῖρα ἀπαντῶσαι τιμωρίαι». Пл: «Αἱ ὑπὸ χεῖρα χρεῖαι». Apst: a ле mînвtвлвї, чеде гpaвniче. || «Ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ». Skp: алътвpea кв dînsвл. || «Ἡ ἀνὰ χεῖρα ὁμιλία». Ерmц: чea овшteaskъ, tpiвіалъ, stiлǔ famiлiapǔ. «Διὰ χειρὸς πιπράσκειν». Лкs: «Ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα ὠνεῖσθαι». Apst: din mîna dîntîї, пв прin peвînzape, saǔ mіжлочіtopǔ; saǔ кв вanї, їap пв кв sopoкǔ. || «Τὸ κατὰ χειρὸς, saǔ «Κατὰ χειρῶν ὕδωρ». At: спълape de mîinї (прінч: maї 'nainte de masъ). «Ἐρωτώντων δὲ, ποῖον ὕδωρ ἄριστον; τὸ κατὰ χειρὸς, ἔφη». At: (шї eл:) «Κατὰ χειρὸς ἐδόθη». At: s'a dat апъ de спълаt. 2) (прin întind:) пaptea dpeantъ, saǔ stînгъ a tpвпвлвї. «Τὴν Ἴδην λαβὼν ἐς ἀριστερὰν χέρα, ᾔϊε. Ep: «Ποτέρας τῆς χερὸς (ἑστήκασι); (B) Ἐν δεξιᾷ σου». Евр: 3) лвкрв de mînъ; ікоаnъ de skpisoape; deoseвitǔ кinǔ de лвкрape de meшtepǔ; stiлǔ de skpiitopǔ, шї чл: «Γνωρίσασα τὴν Κομμόδου χεῖρα». Epd: «Οὔτε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα δυνατὸν ἀρνήσασθαι». Inepid: «Γλαφυρῆς χειρὸς μισθὸν». Ткр: «Χεὶρ Πολυκλείτου (Ἀπελλοῦ, шї чл:)». =Πολύκλειτος (Ἀπελλῆς, шї чл:), (Pom:) mînъ de Поліклеtǔ шї чл: a лвкpat. 4) пвtepe (de mîinї), oaste. «Μεγάλῃ χειρὶ εἰκότως οὗτος λέγοιτο πορεύεσθαι, οὗ ἂν τῇ γνώμῃ πολλαὶ χεῖρες ὑπηρετεῖν ἐθέλωσι». Ksn: «Δύναμις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἡ βασιλῆός ἐστι, καὶ χεὶρ ὑπερμήκης». Ep: «Μεγάλη χεὶρ πλήθεος». Ep: «Ἐν ὀλίγαις ἡμέραις χεῖρα μεγάλην ἤθροισε». Пл: «Ὁλκάδα πόνῳ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ χειρὶ νεωλκηθεῖσαν». Пл: «Χεὶρ οἰκεία». Евр: oaste stpînsъ dintp' aї съї. 5) (пeнtpв asemъnъtatea fiгвpeї de mînъ) o плantъ, (алт:) δίψακος, skaїete de skos пъpвл ла nostaвǔ, шї чл: 6) впǔ feлǔ de плasіpв алкътвitǔ din чінчї feлвpї de doktopiї, saǔ înгpediente.

Χειράγρα (ἡ), пpindepe (воалъ de înкeїetвpї, aptpitǔ) de mîinї. [χείρ, ἄγρα).

Χειραγωγέω -ῶ biit: -ήσω, dвкǔ пе чіneвa de mînъ; (fir:) kondвкǔ прin поваць. [χειραγωγὸς]. [de вnde

Χειραγώγημα (τὸ), miжлокǔ de a kondвче пе чіneвa ла чeвa, sfatǔ, поваць. [шї

Χειραγώγησις, εως (ἡ) dвчеpe de mînъ; (fir:) kondвчеpe прin sfъtвipe, saǔ повъцвipe ла чeвa.

Χειραγωγία (ἡ),=Χειραγώγησις, шї Χειραγώγημα. [din

Χειραγωγὸς (ὁ, ἡ), [χείρ, ἄγω] dвкъtopǔ de mînъ; saǔ kondвкъtopǔ ка de mînъ прin повъцвіpe.

Χείρακρα (τὰ), (плц:) vîpfвpiле deцeteлор mîneї. [χείρ, ἄκρον].

Χειραλγία (ἡ), dвpepe (peвmatismǔ) de mîinї. [χείρ, ἄλγος].

Χειραλειπτέω -ῶ, biit: -ήσω, îmї вnгǔ mîinеле (ка лвпtъtopiї кв вntdeлemnǔ). [χείρ, ἀλείφω].

Χειράμαξα, ης (ἡ), tpъsвpъ dвsъ кв mîiнеле. [χείρ, ἄμαξα].

Χειραμάξιον (τὸ), dim: ал лвї χειράμαξα.

Χειρακπτάζω, biit: -άσω, alinгǔ, апвкǔ, пiпъїǔ кв mîna; înвipteskǔ, întokmeskǔ

чева кꙋ mîna mea, (Franц:) manier. [χείρ, ἅπτομαι].

Χείραργος (ὁ, ἡ), глꙋ: чел кꙋ mînъ a-церъ (ла fꙋpat). [χείρ, ἀργός].

Χειράς, άδος (ἡ), кръпъторъ de mîinî din fpirꙋ, saꙋ de церꙋ. [χείρ].

Χειράφετος, (ὁ, ἡ), глꙋ: [χείρ, ἀφίημι] sлoбozitꙋ din робie (прінч: прin пꙋнepe de mînъ asꙋпpъ 'î, прекꙋm se обічнꙋia în Poma), (Franц:) émancipé, emanчіпатꙋ.

Χειραψία (ἡ), [χείρ, ἅπτω] апꙋкаре, atinцepe de mînъ; (partік: despre лꙋптъторî) лꙋаре, апꙋкаре în лꙋптъ; (despre ostaшî) înчепере, ацîцаре de înкъіерare în бъ-тъліе; (med:) фрекаре, atinцере ꙋшоаръ кꙋ mîna.

Χειρεκμαγεῖον (τὸ), (плц:) în лoкꙋ de χειρόμακτρον.

Χειρεπιθεσία (ἡ), = Χειροθεσία. [χείρ, ἐπίθεσις].

Χείρεργον (τὸ), (плц:) în лoкꙋ de ἐργόχειρον. [χείρ, ἔργον].

Χείρεσι, шî Χείρεσσι, поет: în лoкꙋ de χερσί, dat: îm: ал лꙋî χείρ.

Χειριάω -ῶ, biit: -άσω, sîntꙋ кꙋ mîinele кръпate de церꙋ. [χειράς].

Χειρίδιον (τὸ), dim: ал лꙋî χειρίς, mікъ mînꙋшъ.

Χειριδωτός, ή, όν, чел кꙋ mînічî. «Χιτὼν —». Ep: [χειρίς ·ίδος].

Χειρίζω, biit: -ίσω, [χείρ] цiꙋ în mîinî, saꙋ fакꙋ чева кꙋ mîna mea (прінч: despre хірꙋрцікъ операціе); (fir:) întpeбꙋinцezꙋ о ꙋнеалтъ кꙋ mîna, (Franц:) manier. [de ꙋnde

Χείριξις, ιος (ἡ), Ion: în лoкꙋ de χείρισις = Χειρισμός.

Χείριος, α, ον, поет: чел în, saꙋ sꙋбт mîna кꙋiва. 2) de întpeбꙋінцat кꙋ mîna, (Franц:) maniable. [шî

Χειρίς, ίδος (ἡ), mînꙋшъ; saꙋ mînікъ. [χείρ].

Χείρισις, εως (ἡ), (întpeб: прîнч: Ion: χείριξις)=Χειρισμός. [шî

Χείρισμα (τὸ), mꙋдꙋларꙋ bindeкatꙋ прin хірꙋрцікъ операціе. [шî

Χειρισμός (ὁ), кꙋвіінчоасъ ꙋнелтіре de чева кꙋ mîna, (Franц:) maniement; (partік:) хірꙋрцікъ операціе. [χερίζω].

Χειρίσοφος (ὁ), поет: în лoкꙋ de χειρόσοφος (întpꙋ: нꙋmaî ка нꙋme проп:).

Χειριστής, οῦ (ὁ), чел че întpeбꙋinцeaзъ, ꙋнелтеште чева кꙋ mîna sa; (fir) eпistatꙋ, administpatopꙋ. [χειρίζω].

Χείριστος, η, ον, sꙋпрл: (пергл:) ал лꙋî κακός, чел maî ръꙋ dекît тоцî.

Χεριστότερος, η, ον Ion: (foapte pap) компар: ал лꙋî χείριστος, maî ръꙋ dекît чеî maî ръî.

Χειροβαλίστρα (ἡ), ꙋнꙋ felꙋ de maшinъ (праштіе) asвîрлitoape de fокꙋ прin mînъ. [χείρ, βάλλω].

Χειροβάναυσος (ὁ, ἡ), глꙋ: = Χειρῶναξ. [χείρ, βάναυσος].

Χειροβαρής, έος (ὁ, ἡ), чел de греꙋtate, кîtъ поate apdіка mîna. (vezî шî χειροπληθής). [χείρ, βάρος].

Χειρόβιος, шî Χειροβίωτος (ὁ, ἡ), тръi-topꙋ din ostenелеле mîinелор sале. [χείρ, βίος].

Χειρόβλημα, шî Χειρόβλητον (τὸ),=Χειρόβολον. [χείρ, βάλλω].

Χειροβολέω -ῶ, biit: -ήσω, (Лкsf:) asвîрлꙋ din mînъ, înпpaштiꙋ. [din

Χειρόβολον (τὸ), кîtꙋ поate лꙋа чінева кꙋ mîna; mънꙋнкiꙋ, легъторъ. [χείρ, βάλλω].

Χειροβοσκός (ὁ, ἡ), глꙋ: хрънitꙋ кꙋ mîinеле sале, =Χειρόβιος. [χείρ, βόσκω].

Χειροβρώς, ῶτος (ὁ), розъторꙋ de mîinî. «Δεσμὸς—». Esix: [χείρ, βιβρώσκω].

Χειρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), îndestꙋлъторꙋ de pîntечеле sъꙋ (хрънitꙋ) din ostenелеле mîinелор sале, = Χειρόβιος. [χείρ, γαστήρ].

Χειρογραφέω -ῶ, biit: -ήσω, sкріꙋ (sꙋбsкріꙋ) кꙋ însaшî mîna mea. [din

Χειρόγραφον (τὸ), însкрisꙋ de datopie sꙋбsкрisꙋ кꙋ însaшî mîna datopꙋлꙋî. [χείρ, γραφή].

Χειροδάϊστος (ὁ, ἡ), поет: [χείρ, δαΐζω]. sfîшiatꙋ, omopîtꙋ de mîinî.

Χειροδεικτέω -ῶ, biit: -ήσω, аpъtꙋ кꙋ mîna (кꙋ deцetꙋл). [din

Χειρόδεικτος (ὁ, ἡ), арътatꙋ кꙋ mîna (кꙋ deцetꙋл); (прin ꙋpm:) възꙋtꙋ, арътatꙋ de фацъ. [χείρ, δείκνυμι].

Χειρόδεσμος (ὁ), легъторъ de mîinî, = Χειροπέδη, кътꙋшъ. [χείρ, δεσμός].

Χειρόδετος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mîinеле легate. 2) легatꙋ пе ла mîinî. «Χιτὼν —». Ios: =Χειριδωτός. [χείρ, δέω].

Χειροδίκαιος (ὁ, ἡ), глꙋ: în лoкꙋ de...

Χειροδίκης, ου (ὁ), чел че 'шî іа dpeптꙋл кꙋ mîinеле sале (прin пꙋтереа sa). [χείρ, δίκη].

Χειροδόσιον (τὸ), глꙋ: плаtъ пе zi de лꙋкраре кꙋ mîinеле. [шî

Χειρόδοτος (ὁ, ἡ), datꙋ de mînъ în mînъ фъръ însкрisъ dovadъ, saꙋ кезъшie. [χείρ, δίδωμι].

Χειροδράκων, οντος (ὁ, ἡ), чел кꙋ вала-

ȣрĭ în локȣ de mîĭnĭ (епіt: ал Fȣріілор). [χέιρ, δράκων].

Χειροδρόπος (ὁ, ἡ), кȣлесȣ, adȣnatȣ кȣ mîĭнеле (прінч: вердецȣрĭ saȣ легȣme). (etimлц: ал лȣĭ χέδροψ. [χεὶρ, δρέπω].

Χειροέρκτης, ου (ὁ), поеt: [χεὶρ, ἔρδω] лȣкрътоpȣ кȣ mîĭнеле.

Χειροήθεια (ἡ), domestiчie, блîndeце.[din

Χειροήθης, εος (ὁ, ἡ), обічнȣitȣ кȣ atinцере, saȣ пінъіре de mînъ, domestiчitȣ, îнблînzitȣ. [χεὶρ, ἦθος].

Χειροθεσία (ἡ), пȣнере de mînъ пе чева; (în цен:) întpeбȣinцаре, saȣ întpeпpindepe de чева. [ші

Χειροθετέω -ῶ, biit: -ήσω, пȣĭȣ mîna, saȣ mîĭнеле пе чева, atinгȣ, saȣ съвîршескȣ чева прін пінъіре, saȣ ȣшоаpъ fpекаре кȣ mîna; (Бісер:) хіpotonezȣ, =Χειροτονῶ. [χεὶρ, τίθημι].

Χειροθήκη (ἡ),=Χειρὶς, mînȣшъ. [χεὶρ, θήκη].

Χειροκαλαθίσκος (ὁ), ȣнȣ felȣ de danцȣ, saȣ fiгȣpъ de danцȣ. [χεὶρ, καλαθίσκος].

Χειρόκμητος (ὁ, ἡ), поеt: în локȣ de χειροποίητος. [χεὶρ, κάμνω].

Χειροκοπέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭȣ mîna saȣ mîĭнеле кȣĭba. 2) batȣ, пisezȣ кȣ mîna. [χεὶρ, κοπὴ].

Χειροκρασία (ἡ), amestекаре, îнплеtiчіpe de mîĭnĭ. [χεὶρ, κρᾶσις].

Χειροκρατία (ἡ), stъпînipe în пȣtepe de mînъ, (ad:) прін silȣipe. [ші

Χειροκρατικὸς, ἡ, ὸν, ал пȣtepiĭ de mînъ, saȣ tipanікȣ, лȣкрътоpȣ прін silȣipe. «Τρόπος—»Лкs: [χεὶρ, κράτος].

Χειρόκτύπος (ὁ), (пароkѕ:) fъкътоpȣ de sȣnetȣ saȣ sгomotȣ кȣ mîna; (прінч:) = Λυροκτύπος. 2) (пропароkѕ:) поеt: sȣnatȣ, saȣ pesȣnътоpȣ sȣbt mîna кȣĭba. «Κιθάρα—». At: [χεὶρ, κτύπος].

Χειρολάβη, ші Χειρολαβίς, ἴδος (ἡ), mînepȣ, saȣ mînȣшъ de апъкаt ȣnсалтъ; (ĭap partік:) корпȣ de плȣгȣ. [χεὶρ, λαβὴ].

Χειρολογέω -ῶ, biit: -ήσω, кȣлегȣ кȣ mîĭнеле. [χεὶρ, λέγω].

Χειρόμακτρον (τὸ), [χεὶρ, μάσσω] шtepгаpȣ de mîĭnĭ, шepбetȣ, (Fpanц:) essuie-main. 2) (abȣs:) ȣnȣ felȣ de mȣĭepeaskъ легътȣpъ de капȣ, (Тȣрч:) testemелȣ. бȣĭama, ші чл:

Χειρομαντεία (ἡ), tpeaбa, saȣ шарлаtaniа лȣĭ . .

Χειρόμαντις, εως (ὁ, ἡ), гічіtopȣ прін къȣtapea tpъsȣрелор dепе палма mîneĭ. [χεὶρ, μάντις].

Χειρομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mъ batȣ (лȣкрezȣ) кȣ mîĭнеле (însȣmĭ). [ші

Χειρομαχία (ἡ), aгonisipe de a ле bieцеĭ прін mȣнкъ кȣ mîĭнеле. [din

Χειρομάχος (ὁ, ἡ), бъtъtapniцȣ, aгonisiтоpȣ de a ле bieцеĭ прін mȣнкъ кȣ mîĭнеле sале, = Χειρώναξ. [χεὶρ, μάχη].

Χειρομύλη (ἡ), ші Χειρόμυλον (τὸ), ші Χειρόμυλος, ші

Χειρομύλων, ωνος (ὁ), mopішкъ, saȣ pîшніцъ de învîptіt кȣ mîna. [χεὶρ, μύλος].

Χειρομυσής, έος (ὁ, ἡ), поеt: [χεὶρ, μῦσος] pînгъpitopȣ de mîĭnĭ. «Φόνος —». Esхл:

Χεῖρον, neȣt: лȣĭ Χείρων.

Χειρόνιβον, ші Χειρόνιπτρον (τὸ), =Χέρνιψ, леґĭanȣ de (ші op че алtȣ slȣжеmte ла) spълаt пе mîĭnĭ. «Κονιορτὸς εὐχρηστῶν εἰς χειρόνιπτρον». Dskp: [χεὶρ, νίπτω].

Χειρονομέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ miшкȣ (dъnцînd, saȣ лȣпtîndȣ mъ) mîĭнеле кȣ оаре-каре taktȣ; fакȣ (eкспpimȣ, dекламȣ, saȣ pепpesintȣ чева кȣ) цeste; dъnцеzȣ în пantomime; (ȣne-opĭ) =Σκιαμαχέω. «Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα, ὅτι ὁ Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότατος τῶν κατ' αὐτὸν χειρονομῆσαι». Пaȣs: [χειρονόμος]. [de ȣnde

Χειρονομησείω, (fъpъ biit:) глs: sîntȣ disпȣsȣ, dopeskȣ a faче цeste, хіponomiĭ (miшкъpĭ perȣлate din mîĭnĭ).

Χειρονομία (ἡ), хіponomie, цestȣ, miшкаре кȣ оаре-каре taktȣ din mîĭnĭ în danцȣ, saȣ лȣпtъ; eкспpimаре, saȣ pепpesintаре de оаре-каре înцелесȣ прін fiгȣpe, saȣ sхіme; danцȣ de пantomimȣ; (ȣne-opĭ) = Σκιαμαχία. [ші

Χειρονομικὸς, ἡ, ὸν, кȣbenitȣ, îndemînatікȣ ла хіponomiĭ; saȣ însȣшitȣ хіponoмȣлȣĭ. [din

Χειρονόμος (ὁ, ἡ, [χεὶρ, νόμος] хіponomȣ, dъnцъtopȣ, saȣ лȣпtъtopȣ кȣ оаре-каре perȣлate miшкъpĭ de mîĭnĭ; пantomimȣ. 2) ȣne-opĭ = Δαιτρὸς, îнпъpцitopȣ de къpnȣpĭ ла masъ.

Χειρόνως, adв: ал лȣĭ χείρων, maĭ pъȣ.

Χειροπέδη (ἡ), кътȣшъ (легътȣpъ) de mîĭnĭ. [χεὶρ, πέδη].

Χειρόπεδον (τὸ),=Χειροπέδη.

Χειρόπλαστος (ὁ, ἡ), плъsmatȣ, fopmatȣ кȣ mîĭнеле,=Χειροποίητος. [χεὶρ, πλάττω].

Χειροπληθὴς, έος (ὁ, ἡ) atît de mape, saȣ гposȣ, kîtȣ sъ ȣmпле mîna. «Λίθος ("Κορύνη) —,,. Ksn: Ткр: [χεὶρ, πλήθω]. [de ȣnde

Χειροπληθιαῖος, α, ον, =Χειροπληθής.

Χειρόπληκτος (ὁ, ἡ), [χεὶρ, πλήττω] ловitš кš mîna.

Χειροπόδης, ου (ὁ), noet: în локš de χειρόπους.

Χειροποιέω -ῶ, ші (mîж:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι, fакš чева кš mîîneле меле. [de šnde

Χειροποίητος (ὁ, ἡ), (ші adв:) -ήτως, fъкštš кš mîîneле, saš de mînъ de omš (nš din natšpъ), мештешšцitš; (fir:) плъsmšitš.

Χειροπόνητος (ὁ, ἡ), [χεὶρ, πονέω] лšкpatš de mînъ, мештешšцitš. [χεὶρ, πονέω]

Χειροπονία (ἡ), лšкpape, mšnкъ кš mîîneле. [ші

Χειροπόνια (τὰ), (se înц: ἱερὰ) sepвъtoape a mšnчitopiлop кš mîîneле. [din

Χειροπόνος (ὁ, ἡ), [χεὶρ, πόνος] mšnчitopš, лšкpъtopš кš mîîneле.

Χειρόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кš пічоареле кръпate de цepš. [χειρὰς, ποῦς].

Χειρορέκτης, ου (ὁ), глš: = Χειροέρκτης.

Χειροσιδήριον, ші Χειροσίδηρον (τὸ), mînъ (велчšгš, saš кîpлiгš пentpš акъцat, saš atîpnat чева) de fepš.

Χειροσίφωνον (τὸ), (плц:) šnš fелš de tšлšmбъ цinštъ în mîînі. [χεὶρ, σίφωνος].

Χειροσκοπικὸς, ἡ, ὸν, însšшitš къštъtopšлšї (гічіtopšлšї) пе tpъsšpeле палмеї mîînелop. «Χειροσκοπικὴ (se înц: τέχνη)». =Χειρομαντία. [din

Χειροσκόπος (ὁ), [χεὶρ, σκοπὸς] =Χειρόμαντις. 2) (în botъpiле пpin apdiкape de mînъ) пštъpъtopšл (обsepвatopšл) mîîneлop apdiкate în sšs.

Χειρόσοφος (ὁ, ἡ), iskšsitš ла mîînі (meштepš); (paptiк:) îndemînatiкš în xipoпomiї saš цeste (пantomimš). [χεὶρ, σοφὸς].

Χειροστρόφιον (τὸ), instpšmîntš mšnчitopš, пpin каpe se sšчesк mîîneле. [χεὶρ, στροφή].

Χειροτένων, οντος (ὁ, ἡ), noet: чел кš mîînі întinse, saš лšnцi. [χεὶρ, τείνω].

Χειρότερος, α, ον, noet: în локš de χείρων.

Χειρότευκτος (ὁ, ἡ), =Χειροποίητος. [χεὶρ, τεύχω].

Χειροτεχνέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntš (лšкpezš ка) мештepš кš mîîneле. [χειροτέχνης]. [de šnde

Χειροτέχνημα (τὸ), лšкpš de мештешšгš лšкpatš кš mîîneле.

Χειροτέχνης, ου (ὁ), мештepš лšкpъtopš кš mîîneле, = Χειρῶναξ, îndšstpiaшš. (кš цen:) «Ἰητορίας — ». Sof: xipšpгš. [χεὶρ, τέχνη] [de šnde

Χειροτεχνία (ἡ), мештешšгš, mesepie de лšкpat кš mîîneле. [ші

Χειροτεχνικὸς, ἡ, ὸν, кšвenitš, saš îndemînatiкš ла мештешšгš de лšкpat кš mîîneле, saš мештешšгapiцš. [de šnde

Χειροτεχνικῶς, adв: кš мештешšгapiцъ, indšstpioasъ îndemînъtate.

Χειρότεχνος (ὁ, ἡ),=Χειροτέχνης.[de šnde

Χειροτέχνως, adв:=Χειροτεχνικῶς.

Χειρότμητος (ὁ, ἡ), tъїatš кš mîna. [χεὶρ, τέμνω].

Χειροτονέω -ῶ, biit: -ήσω, botezš (în пšбліче adšnъpі) пpin apdiкape de mînъ; (stpъm:) алегš, saš întъpesкš пpin botape кš apdiкape de mînъ; (Бisep:) xipotonezš (fакš) пе чineвa пpeotš, ші чл:; (pap) întinzš чева кš mîna. [χειροτόνος]. [de šnde

Χειροτονητὴς, οῦ (ὁ), botъtopš пpin apdiкape de mînъ. [ші

Χειροτονητὸς, ἡ, ὸν, алеsš, saš întъpitš пpin botape кš apdiкape de mînъ; (Bisep:) xipotonitš (fъкštš) пpeotš, ші чл:

Χειροτονία (ἡ), botape пpin apdiкape de mînъ; (Бisep:) xipotonie de пpeotš, ші чл: (пpin пšnepe de mînъ a apxiepešлšї asšпpъї) [din

Χειρότονος (ὁ, ἡ), (пapoкs:) întinzъtopš de mînъ, saš mîînі. 2) noet: (пpoпapoкs:) fъкštš пpin întindepe de mîînі. «Λιταί—» Esxл: [χεὶρ, τόνος].

Χειροτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, fpeкš кš mîna. [ші

Χειροτριβία (ἡ), Ion: fpeкape (deпpindepe, îndemînъtate) de mînъ; (în цen:) =Χείριξις, шаніаpe. «Χειροτριβίης ἀτρεμεότης». Iпкp: mînъ biне deпpinsъ, (Fpanц:) main sûre. [χεὶρ, τριβή].

Χειροτυπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [χεὶρ, τύπτω] ловitopš, saš ловitš кš mîna.

Χειρουργέω -ῶ, biit: -ήσω, лšкpezš кš mîîneле; (în цen:) лšкpezš, кpeezš, konstpšїš; (paptiк:) tpaкtezš paнъ, ші чл:, oпepezš ка xipšpгš; (šne-opі) =Χειρονομῶ; (šne-opі)=Δέφομαι (Apt: 5: 46:). [χειρουργὸς]. [de šnde

Χειρούργημα (τὸ), = Χειροτέχνημα, лšкpš fъкštš кš mîna.

Χειρουργία (ἡ), лšкpape кš mîîneле; (paptiк:) xipšpцiкъ oпepaцie. [ші

Χειρουργικὸς, ἡ, ὸν, кšвenitš, saš îndemînatiкš ла лšкpape кš mîîneле, =Χειροτεχνικὸς. (paptiк:) «Χειρουργικὴ (se înц: τέχνη)». (apta med:) xipšpцia. [χειρουργός]. [de šnde

Χειρουργικῶς, adв:=Χειροτεχνικῶς, кȣ îndemînъtate în лȣкраре de mîînĭ; (med:) хірȣрџічеште.

Χειρουργὸς (ὁ), лȣкрътоpȣ кȣ mîîneлe, =Χειρώναξ; (партік:) хірȣргȣ; (кȣ џен:) îndeлeтnічітȣ практічеште în чева. «Μουσικῆς («Γραφικῆς)— ». Пл: [χεὶρ, ἔργον].

Χείρους, în локȣ de χείρονες, saȣ χείρονας, nom: ші ак: îm: ал лȣĭ χείρων.

Χειρόχωλος (ὁ, ἡ), чȣnгȣ de mîînĭ. [χεὶρ, χωλὸς].

Χειρόω -ῶ, ші (між:) -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, пȣĭȣ mîna пе чева; îmĭ сȣпȣĭȣ пе чінева; (ȣне-орĭ) поеt:=Χειρίζω, лȣкрезȣ. [χεὶρ].

Χείρω, ак: în локȣ de χείρονα, ак: sinг: бърв: saȣ îm: neȣt: ал лȣĭ χείρων.

Χείρωμα (τὸ), фаптъ de mînъ (прінч: de пȣтере, de силъ), (Франц:) Coup de main. «Τυμβοχόα χειρώματα». Есхл: морміntaлe лівацiĭ. «Εὐμαρὲς χείρωμα». Есхл: лесне сȣпȣсȣ, domoлітȣ. "Θανάσιμον χείρωμα". Sof: трȣпȣ мортȣ (кадаврȣ) de сінȣчісȣ. [χειρόω].

Χείρων, ονος (ὁ, ἡ), компар: нергл: ал лȣĭ κακὸς, maĭ ръȣ, maĭ de жос, ші чл: ‖ (neȣt:) χεῖρον, adв: în локȣ de χειρόνως.

Χείρων, ωνος (ὁ), (нȣме проп:) Хіронȣ, ȣнȣл din чентаȣрĭ (вestitȣ хірȣргȣ, ші гічіторȣ de челе віitoape). [χεὶρ].

Χειρωνάκτης, ου (ὁ),=Χειρώναξ. [de ȣnde Χειρωνακτικὸς, ἡ, ὸν, кȣвеnітȣ, saȣ îndemînатікȣ ла лȣкраре кȣ mîîneлe; înзȣшітȣ лȣĭ.. .

Χειρώναξ, saȣ Χειρῶναξ, -ακτος (ὁ), [χεὶρ, ἄναξ]=Χειροτέχνης, лȣкрътоpȣ кȣ mîîneлe, indȣstpiaшȣ; (кȣ џен:) креаторȣ. «Λόγων —». Еȣр: проорочіторȣ, гічіторȣ. [de ȣnde

Χειρωναξία (ἡ), =Χειροτεχνία; (poet: în џен:) треавъ, слȣжвъ. «Διπλᾶς χειρωναξίας ἔχουσα». Есхл: [ші

Χειρωνάξιον (τὸ), daждіe de мештерȣ, saȣ лȣкрътоpȣ кȣ mîîneлe.

Χειρώνειος (ὁ, ἡ), ал лȣĭ Хіронȣ (вestitȣл Чентаȣрȣ) «Ἕλκος —». Лкs: аневое de вîndекат (пе каре нȣмаĭ Хіронȣ пȣтеа вindeка). ‖ (сȣвst:) Χειρώνειον (τὸ), ȣнȣ фелȣ de вȣріанъ, = Κενταύριον, чентаȣръ. [ші

Χειρωνὶς ἴδος (ἡ), а лȣĭ Хіронȣ. «Βίβλος — ». Епгр: medікалъ. [Χείρων].

Χείρωσις, εως (ἡ), лȣаре în стъпînіре, сȣпȣнере прін силъ, în пȣтере; [ші

Χειρωτικὸς, ἡ, ὸν, контрівȣіторȣ, saȣ îndemînатікȣ ла сȣпȣнере прін пȣтере, în силъ. [ші

Χειρωτὸς ἡ, ὸν, пȣтінчосȣ de a se сȣпȣне прін пȣтере; (fir:) пȣтінчосȣ de a se свъвîрші. [χειρόω].

Χεῖσθαι, pas: înf: ал лȣĭ χέω.

Χείσομαι, віit: ал лȣĭ χανδάνω.

Χείω, (прел: ἔχειον, ші перфес: χεῖον) poet: Ion: în локȣ de χέω.

Χέλειον (τὸ), =Χέλυον.

Χελεὺς, έως (ὁ), глs: =Χέλυς.

Χελιδοῖ, poet: în локȣ de Χελιδὸν, вок: ал лȣĭ χελιδών.

Χελιδόνειος (ὁ, ἡ), ал (saȣ чел din соĭȣл) pîndȣрічеĭ. [ші

Χελιδονίας, ου (ὁ), =Χελιδόνειος (se înц: ἰχθὺς, пеште) ȣнȣ фелȣ de лакердъ. 2) (глs:) пордіка konstелаціe a zodii пештелор. 3) (se înц: ἄνεμος, вîntȣ) сȣфлъторȣ прімъ-вара (кînd вin pîndȣреле), zefірȣ (везĭ ші ὀρνιθίας). [ші

Χελιδονεὺς, έως (ὁ), пȣĭȣ de pîndȣрікъ.

Χελιδονίζω, віit: -ίσω, imітȣ (ворвеsкȣ неарлікoлат ка) pîndȣріка, бърfеskȣ. 2) кîntȣ (ȣмвлînd din касъ în касъ) кîntікȣл pîndȣрічеĭ, ка съ капътȣ ор че 'mĭ ор da (ка акȣm în Гречіа ла întîîa zi de Мартіe). [ші

Χελιδόνιος, α saȣ ος, ον, = Χελιδόνειος, asemenea ла фацъ кȣ pîndȣріка. «Λίθος —». ȣнȣ фелȣ de преціoasъ піатръ. «Σῦκα —». At: челе роші înkise, saȣ прімъвъратіче. ‖ (сȣвst:) Χελιδόνιον (τὸ), ȣнȣ фелȣ de плантъ saȣ еарвъ, postoпаstъ, saȣ поала pîndȣрічеĭ. [ші

Χελιδονὶς, ἴδος (ἡ), poet: în локȣ de [χελιδών].

Χελιδόνισμα (τὸ), кîntікȣл pîndȣрелеĭ (везĭ χελιδονίζω. 2); ші чееа че se капътъ de чеĭ че 'л кîntъ. [ші

Χελιδονισμὸς (ὁ), кîntape de кîntікȣл pîndȣрелеĭ. [ші

Χελιδονιστὴς, οῦ (ὁ), кîntъторȣ de кîntікȣл pîndȣрелеĭ (везĭ χελιδονίζω 2).

Χελιδὼν, όνος (ἡ), pîndȣрікъ, saȣ pîndȣреа. 2) (fir:) ȣнȣ фелȣ de пеште арірatȣ. 3) къвъпъtatea de сȣвt коліta калȣлȣĭ ші алтор віte (везĭ ші βάτραχος). 4) къвъпъtȣра de ла îndoітȣра врацȣлȣĭ, saȣ котȣлȣĭ (de ȣnde se овічпȣĭеште a se лȣа sînџe).

Χελλάρης, saȣ Χελλαρίας, ου (ὁ), [χέλυς] ȣнȣ фелȣ de пеште, (алт:) μύλλος. (везĭ ші καλλαρίας).

Χελλύσω, poet: în локȣ de χελύσω.

Χελλὼν, ші Χελμὼν, ῶνος (ὁ), ȣнȣ фелȣ

de пеште (din soiѕл кеfалілор), (алт:) χειλών.

Χελούω, Лакоп: în локѕ de χελύω, saѕ χελύσσω.

Χέλυδρος (ὁ), [χέλυς, ὕδωρ] вроаскъ цеstoasъ de апъ. 2) ѕпѕ felѕ de шарпе de апъ.

Χελύκλονος (ὁ, ἡ), поеt: [χέλυς, κλόνος] pesѕпътоpѕ, fiind fъкѕtѕ din цеastъ de вроаскъ. «Φόρμιγξ — ». Opf:

Χελυνάζω, віit: -άσω, глs: batжокорeskѕ înкpeцind saѕ stpîmвînd вѕzeле. [ші

Χελύνειον (τὸ), =Χελύνιον. [din

Χελύνη (ἡ), = Χεῖλος, вѕzъ. «Ἡ ὑπερῴα —». Лкs: вѕza de sѕs. 2) Еол: поеt: în локѕ de χελώνη.

Χελύνιον (τὸ), dim: ал лѕі χελύνη. 2) (пaptік:) о паpte a жеptfeі, (алт:) χέλυς.

Χελυνοίδης, ου (ὁ), [χελύνη, οἰδάω] чел кѕ вѕzеле ѕmflate, вѕzatѕ.

Χέλυον (τὸ), цеasta вроаштеі, ші чл:, (алт:) χελώνειον. [din

Χέλυς, υος (ἡ), = Χελώνη. 2) (пpin întind:) =Χελώνειον. 3) ліpъ de цеastъ de вроаскъ; (de ѕnde astpnm:) Λύρα, о копstелацie. 4) лінгѕpeaoa. [de ѕnde

Χελύσκιον (τὸ), ѕшоаръ seaкъ tѕse de ла лінгѕpea.

Χέλυσμα (τὸ), поdeaлъ п' înпpeжѕpѕл кapeпеі коpъвіі. [ші

Χελύσσω, ші (між:) -ύσσομαι, [χέλυς] віit: -ύσω, -ομαι, tѕшeskѕ în sекѕ, din adînкѕ, de ла лінгѕpea, saѕ îmі fеpве tѕsea în піентѕ.

Χελύω, Іоп: în локѕ de χελύσσω.

Χελὼν, ῶνος (ὁ), Dop: în локѕ de χειλών.

Χελωνάριον (τὸ), dim: ал лѕі χελώνη.

Χελώνειον (τὸ), цеasta вроаштеі, ші (авѕs:) a astaкоsѕлѕі. 2) (fir:) гîpвовіtѕpa ѕпіпъpіі, ші (în цеп:) a оркъpѕіа înковоіatѕ лѕкpѕ. 3) (takt:) =Χελώνη. [din

Χελώνη (ἡ), вроаскъ цеstoasъ. 2) (пpin întind:) =Χελώνειον. 3) ліpъ (din цеastъ de вроаскъ). 4) = Θρῆνυς, skaѕпѕ. 5) ѕпѕ felѕ de машінъ пеntpѕ tpansпoptape de поверí. 6) (takt:) ѕпѕ felѕ de pesвоіaskъ машінъ кѕ poate (în fopmъ de вроаskъ цеstoasъ), пpin кape asвîpлiaѕ пе zidѕpiле четъцілор înпpesopate коase; ші ѕпѕ felѕ de manевpъ a soлdaцілор Pomanі, пpin кape îшí акоперeaѕ капеtеле кѕ îndesipea skѕtелор, ка sъ se апере de isвіpiле вpъжтaшілор пе вpеме de asaлtѕ. 7) ѕпѕ felѕ de monetъ (a Пелопопеsенілор ші Tenedenілор) кѕ марkъ de вроаskъ цеstoasъ. [χέλυς]. [de ѕnde

Χελωνία (ἡ), (se înц: λίθος) ѕпѕ felѕ de піatpъ вѕпъ de fapтече. [ші

Χελωνιὰς, άδος (ἡ), ѕпѕ felѕ de (пеstpiцѕ) rîndъчелѕ. [ші

Χελώνιον (τὸ), =Χελώνειον. 2) ѕпѕ felѕ de monetъ a Tenedenілор, (алт:) χελώνη (7). [ші

Χελωνὶς, ίδος (ἡ), ѕпѕ felѕ de mѕsік: înstp: saѕ ліpъ. 2) skaѕпѕ (Seкst:). 3) (Skp:) пpагѕл ѕшеі (Isd: ΙΔ'. 15). [ші

Χελωνίτης, ου (ὁ), ші Χελωνῖτις, ιδος (ἡ), ал вроаштеі цеstoase, saѕ de вроаскъ цеstoasъ. «Λίθος —». =Χελωνία.

Χελωνοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felѕл вроаштеі цеstoase, saѕ a цеsteі еі. [χελώνη, εἶδος].

Χελωνοφάγος (ὁ, ἡ), mîнкъtopѕ de вроаште цеstoase. [χελώνη, φάγω].

Χένας, поеt: (пpea pap) în локѕ de χῆνας, ак: îm: ал лѕі χήν.

Χέννιον (τὸ), ѕпѕ felѕ de пpепеліце, че se fъчеaѕ пastpamъ în Ецінtѕ.

Χέραδος, (алцiі skpiѕ χεράδος ка цеп:) εος -ους (τὸ), поеt: =

Χερὰς, άδος (ἡ), =Χερμὰς, гpъmadъ de піеtpe (nisinѕ, ші чл:), че ковоаpъ ла вале pîѕл.

Χέρεια, гpeш: în локѕ de χέρηα.

Χερειότερος, α, ον, ші

Χερείων, ονος, поеt: în локѕ de χείρων, ονος.

Χέρεσσι, поеt: în локѕ de χερσί, dat: îm: ал лѕі χείρ.

Χέρηα, ак: sinг: ші Χέρηας, îm: ші χέρηϊ, dat: sinг: ал (пеintp:) χέρης.

Χερήρης, εος (ὁ, ἡ), поеt: =Χεριάρης.

Χέρης, ηος (ὁ), поеt: [χεὶρ, кѕ sѕпѕsѕ, saѕ пѕsѕ sѕвt mînъ] (nom: пеintp: ал лѕі χέρηα, ηϊ, ηες, ші ал компаp: χερείων, ші sѕпpл: χείριστος) maі пъцінѕ, maі de жоs; maі пепѕtinчоsѕ; (în цеп;) maі pъѕ, maі пpostѕ. [de ѕnde

Χερήων, ονος (ὁ, ά), Dop: în локѕ de χερείων.

Χεριαρᾶν, Dop: în локѕ de χεριαρῶν, цеп: îm: ал лѕі...

Χεριάρης, ου (ὁ), поеt: [χεὶρ, ἄρω] поtpiвітоpѕ, комвінъtopѕ кѕ mîna, meштеpѕ, îndemînatiкѕ.

Χεριφυρὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [χεὶρ, φύρω] fpъmîntatѕ, amestекatѕ кѕ mîna

Χέρμα (τὸ), глs: [ἕρμα, în afin: кѕ χέῤῥος], = Χερμάς.

Χερμάδιον (τὸ), dim: (dѕпе tinѕ пѕmaі) ал лѕі χερμάς, піеtpічікъ.

Χερμάδιος (ὁ, ἡ), (плц:) asemenea кв о пїatpъ de asвîpлit кв mîna saв кв пpaшtie. «Μολίβδαινα —». Лкs: [шi

Χερμάζω, вiit: -άσω, (глs:) кspъцв цapina de пїetpiчеле. [din

Χερμάς, άδος, (ἡ), [χέρμα] пїatpъ (пpiнч: de asвîpлit кв mîna). «Χαλκῷ τετρωμένος, ἤ χερμάδι τηλεβόλῳ». Пind: (вezї шi ἑρμὰς пentpв etimлц:).

Χερμαστὴρ (ὁ), пoet: asвîpлitopв de пїetpe. «Ῥινὸς—». Eпгр: пpaшtia. [χερμάζω].

Χερνὰς, ᾶτος (ὁ), Dop: în лoкв de...

Χερνὴς, ῆτος (ὁ), шi Χερνῆσσα, ήσσης (ἡ), шi Χερνήτης, ου (ὁ), лвкpъtopв кв mîїneле, =Χειρώναξ; (пpin întind:) sъpaкв; (e nit:) = Χερνητικὸς. «Δόμος («Βίος) — ». Евр: [χεὶρ, χέρης]. [de вnde

Χερνητικὸς, ἡ, ὸν, însвшitв mвnчitopвлвї кв mîїneле «Τὸ χερνητικὸν». Колект: în лoкв de οἱ χερνῆται, mвnчitoapea паpte a четъцeniлop.

Χερνῆτις, ιδος (ἡ), fem: ал лвї χερνήτης.

Χερνήτωρ, ορος (ὁ). пoet: în лoкв de χερνὴς, χερνήτης.

Χέρνιβα, ак: îm: ал лвї Χέρνιβον, saв sinг: ал лвї χέρνιψ.

Χερνίβιον (τὸ), dim: ал лвї...

Χέρνιβον (τὸ, лerїanв de sпълat пе mîїniї; (пaptiк:) = Περιῤῥαντήριον (dînaintea intpъpiї temплeлop). [шi

Χέρνιβος (ὁ), pap шi înd: în лoкв de Χέρνιβον. [шi

Χέρνιμμα (τὸ), апъ, saв вasв de sпълat пе mîїnї (пpiнч: de dînaintea intpъpiї temплeлop). [din

Χερνίπτω, (шi maї des miж:) Χερνίπτομαι, вiit: -νίψω, -ομαι, mъ sпълв пе mîїnї (пpiнч: maї 'nainte de жeptfъ; (stpъm: în цen:) stpoпeskв кв кspъцitoape апъ (sfinцeskв) жeptfa, saв вnелteле de жeptfipe, кspъцв; (пpin întind:) жeptfeskв. [χεὶρ, νίπτω]. [de вnde]νιβον.

Χέρνιπτρον (τὸ),=Χειρόνιπτρον, saв Χέρ-

Χερνίτης, ου (ὁ), « — λίθος». Tfp: вnв feлв de пїatpъ кa osвл de fiлdeшв.

Χέρνιψ, ιβος (ἡ), peлiцioasa sпълape пе mîїnї maї 'nainte de жeptfъ, шi de чinъ, шi апа întpeввinцatъ ла aчeasta; (пpin întind:) чinъ, masъ; saв peлiцioasъ цepemonie, лiвaцie, жeptfъ. «Πηγαῖος χέρνιψ». Евр: вasвл кв апъ, че oвiчnвїaв a пвne dînaintea вшeї moptвлвї. «Χερνίβων κοινωνὸς». Esхл: înпpeвnъ tpъitopв. «Χέρνιβας νέμειν τινὶ». Sof: a înгъдві sъ їa паpte ла жeptfe, шi «Χερνίβων εἴργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον». Dm: a se опpi de ла жeptfe. [χεὶρ, νίπτω].

Χεροῖν, цen: шi dat: înd: але лвї χείρ.

Χεροκένως, adв: Sкp: кв шîїneле гoaле. [χεὶρ, κενὸς].

Χερόνησος (ἡ), пoet: în лoкв de χεῤῥόνησος.

Χερόνιπτρον (τὸ), пoet: Ion: în лoкв de χειρόνιπτρον.

Χεροπληθὴς, έος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкв de χειροπληθής.

Χερόπληκτος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкв de χειρόπληκτος.

Χερὸς, пoet: Ion: în лoкв de χειρὸς, цen: ал лвї χείρ.

Χεῤῥονησιάζω, вiit: -άσω, шi

Χεῤῥονησίζω, вiit: -ίσω, At: în лoкв de χερσονησιάζω, -νησίζω, fopmeзв (amв fopmъ de) пeninsвлъ. [шi

Χεῤῥονήσιος, α, ον, At: în лoкв de χερσονήσιος, ал пeninsвлeї, saв пeninsвлeanв; saв asemenea кв о пeninsвлъ. «Γῆ —». Лкs: [шi

Χεῤῥονησίτης, шi Χεῤῥονησιώτης, ου (ὁ), чел din пeninsвлъ (пpiнч: чea Tpaчiкъ). [χεῤῥόνησος].

Χεῤῥονησοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [χεῤῥόνησος, εἶδος] чел în feлв de (asemenea кв) пeninsвлъ.

Χεῤῥόνησος (ἡ), At: în лoкв de χερσόνησος, пeninsвлъ; (пpoп: пвmitъ) пeninsвлa Tpaчiї, saв Taвpiкa (Кpimea). [χέῤῥος, νῆσος].

Χέῤῥος (ἡ), At: în лoкв de χέρσος.

Χερσαῖος, α saв ος, ον, [χέρσος] чел de вsкatв. «Ἡ χερσαία (se înц: γῆ, saв χώρα)„. Лiк: = Ἡ χέρσος.

Χερσεία (ἡ), пеквлtiвape, înцeлinape de пъmîntв. [din

Χερσεύω, вiit -εύσω, sîntв (шi miж: saв пas: mъ faкв, saв pъmîїв) înцeлinatв, пeквлtiвatв, пeлвкpatв. «Γῆ ἀμεληθεῖσα χερσεύεται». Пл: 2) пetpeкв, saв esв din апъ пе вsкatв. 3) пoet: (stpъm:) пвstiezв, sъpъчeskв пе чineвa. «Τὸν παῖδα χερσεύσει μέρος». Евр: [χέρσος].

Χερσί, dat: îm: ал лвї χείρ.

Χερσιμαχία (ἡ), вътълie кв mîїneле (înкъїepape), [χεὶρ, μάχη].

Χέρσινος, η, ον,=Χερσαῖος.

Χερσόβιος (ὁ, ἡ), tpъitopв пе вsкatв. [χέρσος, βίος].

Χερσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în feлв de пъmîntв пeлвкpatв, цeлinosв, stepпв; saв =Ἠπειροειδής. [χέρσος, εἶδος].

Χερσόθεν адв: поеt: de ла ѹskatѹ, de ла џъpmѹ. [ші

Χερσόθι, adв: поеt: пе ѹskatѹ, пе пъmîntѹ. [χέρσος].

Χερσομανέω -ῶ, віit: -ήσω, [χέρσος, μαίνομαι] sîntѹ плinѹ, saѹ mъ ѹmплѹ de бѹpienĭ sелbatiче, ка ѹnѹ пъmîntѹ stepпѹ, =Ὑλομανέω (проп: ші fir:).

Χέρσονδε, adв: neѹt: кътре ѹskatѹ.

Χερσόνησος, Χερσονησίτης, ші чл: вezĭ (At: maĭ întpeв:) χεῤῥόνησος, ші чл: [de ѹnde

Χερσονησώδης, εος (ὁ, ἡ), =Χεῤῥονησοειδής.

Χέρσος (ὁ, ἡ), [σχερός] ѹskatѹ, пletposѹ, nepodosѹ, пекѹлtivatѹ, stepпѹ; пѹstiѹ; (fir:) пекъѹътopitѹ; fъpъ копiĭ; (кѹ џеп:) лipsitѹ de чева. «Πυρὰ χέρσος ἀγλαϊσμάτων». Еѹр: «Χέρσος Εὐρώπα». Пind: конџinѹтѹл Еѹропеanѹ. (de ѹnde || sѹбst) конџinѹtѹ, пъmîntѹ, ѹskatѹ. «Τὴν θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν». Ткр: [de ѹnde

Χερσόω -ῶ, віit: -ώσω, fakѹ, saѹ лasѹ ѹnѹ локѹ stepпѹ, џелinъ; saѹ prefakѹ în ѹskatѹ. || (пas:) ръmîiѹ stepпѹ, пекѹлtivatѹ.

Χέρσυδρος (ὁ), ѹnѹ fелѹ de шарпе amfiвiѹ (tpъitopѹ пе ѹskatѹ ші în апъ). [χέρσος, ὕδωρ].

Χερσύνω, віit: -υνῶ, =Χερσόω. [ші

Χερσώδης, εος (ὁ, ἡ), =Χερσοειδής. [χέρσος].

Χερύδριον (τὸ), dim: ал лѹĭ χείρ, mînѹшiџъ.

Χεσᾶς, ᾶ (ὁ), ком: къкъчiosѹ. [ші

Χεσείω, (fъpъ віit:) îmĭ віne (mъ siлеште) sъ esѹ de mistѹiалъ. [χέζω].

Χεσιφωνέω -ῶ, віit: -ήσω, глs: = Αἰσχρολογέω. [χέζω, φωνή].

Χεῦαι, пех: 1: de înf:, ші

Χεῦε, поеt: în локѹ de ἔχευε = Ἔχεε, a 3: sinг: пepѕ: de пех: 1: ал хоt: χέω.

Χεῦμα (τὸ), ор че se вapsъ, кѹрџе, вѹpsъtѹpъ; кѹpsѹpъ (de pîѹ ші чл:); пaptik:) лiваџie; metaлѹ topitѹ; (прin întind:) konstpѹкџie topnatъ (de metaлѹ); saѹ васѹ de topnat апъ, =Σπονδεῖον (Ep: Α'. 51). [χέω].

Χεύομεν, поеt: în локѹ de χεύωμεν = Χέωμεν, îm: 1: пepѕ: de пех: 1: ал ѹѹп:[ші

Χεῦον, поеt: пех: 1: de порѹнч: ал лѹĭ...

Χεύω, поеt: Еол: (pap: ші înd:) în локѹ

Χέω, віit: -χεύσω, (пех: ἔχεα, ші поеt: ἔχευα, ші плџ: ἔχυσα, tpeк: de кѹ: κέχυκα, ші пas: κέχυμαι, пех: пas: ἐχύθην, posit: χυτέον) topnѹ, вѹpsѹ, (проп: ші fir:) asвîpлѹ, saѹ продѹкѹ чева înвiлшѹгat (кѹ гpamada); apѹnкѹ пе пъmîntѹ, saѹ aштepnѹ, pisineskѹ, înпpaштiѹ; (desпpe глasѹ) fakѹ aѹzitѹ, skoџѹ глasѹ; (desпpe metaлѹ) topeskѹ; (desпpe пъmîntѹ) гpъmъdeskѹ. || (пas: saѹ шiж:) mъ вѹpsѹ, кѹpгѹ; (fir:) пъвълeskѹ, mъ порпeskѹ кѹ гpъmada; mъ aштepnѹ пе пъmîntѹ, казѹ; (прin întind:) mъ topeskѹ, mъ pisineskѹ (проп: ші fir:); (кѹ ак: кѹ преп:) înвpъџiшезѹ; (fir:) sîntѹ datѹ кѹ totѹл ла чева. «Ἤματι ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ Ζεύς». Іл: П. «Δάκρυα χεύω». Еѹр: (Елек: 181). «Φύλλα, τὰ τ' ἄνεμος χαμάδις χέει». Іл: Ζ. «Ἄνεμοι... πολλὸν πάρεξ ἅλα φῦκος ἔχευαν». Іл: І. «Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν». Іл: Е. «Ἀπὸ δ' εἴδατα χεύειν ἔραζε». Od: Х. «Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα». Іл: Х. «Δένδρεα κατάκρηθεν χέε καρπὸν». Od: Λ. = Ἔβριθε. «Σῆμα («Τύμβον) χέειν τινί». Om: a înълџа. «Θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν». Om: «Τῷ μὲν κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλύν». Іл: Υ. «Ὕπνον χεύειν ἐπὶ βλεφάροισί τινι». Om: «Κὰκ κεφαλῆς χεῦεν κάλλος». Od: Ψ. (ші fir:) «Τέττιξ («Ἀηδὼν) χέει αὐδήν». Es: Om: «Χοὰς τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο». Ep: «Ἐπὶ δὲ Τρῶες βέλεα χέοντο». Іл: Θ. «Ἀμφὶ φίλον υἱόν ἐχεύατο πήχεε». Іл: Е. a înвpъџiшat. (ші de sine пas:) «Κόνιν χεύατο κὰκ κεφαλῆς». Om: «Ἐκ νηῶν ἐχέοντο». Om: ешiaѹ кѹ гpъmada. «Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη». Om: (ші пas:). Εἰκὸς ἐστι χεῖσθαι τηνικαῦτα τὴν γῆν κινουμένην». Ksn: «Κόπρος προπάροιθε θυράων ἅλις κέχυτο». Od: Р. «Κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς». Іл: Е. «Οὐκεν μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη». Od: Т. «Ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος χύτο». Іл: N. (ші fir:) «Ἐχύθη δὲ οἱ ἔνδοθι θυμὸς». Апл: (ші кѹ ак: кѹ преп:) «Πρὸς ἡδονὰς («Ἐς τὰ ἀφροδίσια) κεχυμένος». Лѹч: Алчв:

Χηλαργὸς (ὁ, ἡ), поеt: [χηλή, ἀργός], iѹte de пiчорѹ. «Ἅμιλλα —» Sof:

Χηλᾶς, ᾶ (ὁ), глs: în локѹ de χηλευτής.

Χήλευμα (τὸ), înплeтitѹpъ ка de плаѹъ. 2) (ѹne орĭ) =Χηλή, ѹndpea, кѹ каpe se înплeтeskѹ плаѹеле. [ші

Χήλευσις, εως (ἡ), înплeтipe de плаѹъ, saѹ тpeaжъ. [ші

Χηλευτής, οῦ (ὁ), înплeтitopѹ de тpeже.

Χηλευτός, ή, όν, înплeтitѹ ка плаѹа. [din

Χηλεύω, віit: -εύσω, înплeтeskѹ плаѹъ, saѹ ка о тpeaжъ. [din

Χηλὴ (ἡ), копitъ despiкatъ de віtъ pѹmeгътoape; (ші аѹѹs:) копitъ de каль, ші чл:; ѹпгiiле пъsъpiлop; fopfeкоѹѹл пiчорѹ ал ракѹлѹĭ, astakosѹлѹĭ, ші чл: 2) (fir:) instp: în fopmъ de foapfeкъ, saѹ клеште ал хipѹpџiлop, ші чл: 3) ѹndpeaoa кpъ-

natъ de amîndoъ капетеле a înnлetitopiлор de треже (рогожinî шi чл:). 4) кръnatъл, skobitъл къпъtîiȣ ал съџeџii. 5) пiчорȣ de zidȣ întinsȣ în mape, ка съ se sпаргъ de dînsȣл валȣpiле; (în џen:) mapџine (de мȣnte, de плеопе de окĭ, шi чл:) emitъ, skoasъ maĭ afapъ. [χαίνω] [de ȣnde

Χηλινὸς, ἡ, ὸν,=Χηλευτὸς.

Χήλίον (τὸ), dim: ал лȣĭ χηλὴ, saȣ ал лȣĭ ...

Χηλὸς (ἡ), [χαίνω] ладъ, saȣ dȣлапȣ (de xaĭne, шi чл:).

Χηλόω -ῶ, biit: -ώσω, fakȣ чеva a aвea кръпътȣръ, saȣ skobitȣръ; înnлeteskȣ în felȣ de треажъ. [χηλὴ]. [de ȣnde

Χήλωμα (τὸ), despikъtȣръ (de лȣкрȣ кȣ doĭ крачĭ); skobitȣръ (de съџeaтъ, шi чл:)

Χηλώτιον (τὸ), = Χηλὴ (3), ȣndpea de înnлetitopȣ de треже. [din

Χηλωτὸς, ἡ, ὸν,=Χηλευτὸς. [χηλόω].

Χημεία (ἡ), плџ: în локȣ de χυμεία.

Χημέρα, Dop: noet: în локȣ de καὶ ἡμέρα.

Χημευτικὴ (ἡ), плџ: (se înџ: τέχνη) apta ximii. [neîntp: χημεύω].

Χήμη (ἡ), [χαίνω] (прiнч:) =Χάσμη; (fiг:) кръпътȣръ. 2) (obiч:) ȣnȣ felȣ de skoĭкъ кȣ doъ despikъtȣpĭ. 3) ȣnȣ felȣ de mъsȣpъ înкъпътоаpe пентрȣ лiкȣide. [de ȣnde

Χήμιον (τὸ), dim: ал лȣĭ χήμη. [шi

Χήμωσις, εως (ἡ), o natimъ a (ȣmflъtȣpъ a албȣшȣлȣĭ) окiлор.

Χὴν, χηνὸς (ὁ, шi ἡ), rîskanȣ, rîskъ. [imit: saȣ χαίνω].

Χηναλωπέκειος (ὁ, ἡ), ал лȣĭ...

Χηναλώπηξ, εκος (ὁ), ȣnȣ felȣ de пасȣpe, rîskъ de Eџintȣ, че 'шĭ ape кȣĭбȣл п' în bizȣinĭ ка вȣлпеа. [χὴν, ἀλώπηξ].

Χηνάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ χηνίον.

Χήνειος, α, ον, de rîskъ. [χὴν].

Χηνέλωψ, ωπος (ὁ), глз: în локȣ de χηναλώπηξ.

Χήνεος, η, ον, noet: Ion: în локȣ de χήνειος.

Χήνημα (τὸ, Глз: batжокоpipe кȣ късkъtȣpъ de гȣръ. [шi

Χηνιδεὺς, έως (ὁ), пȣiȣ de rîskъ. [шi

Χηνίζω, biit: -ίσω, fakȣ кȣ flъeрȣл ȣnȣ sȣnetȣ asemenea кȣ rîжiitȣл rîштеĭ. (bezĭ шi γίγγρας). [χὴν].

Χηνίον (τὸ), dim: ал лȣĭ χὴν, rîskȣлiџъ.

Χήνιος, α, ον,=Χήνειος.

Χηνίσκος (ὁ), къпътîiȣл пȣпеĭ saȣ пpȣеĭ коръбii fopmatȣ în fiгȣръ de rîskъ (пентрȣ вȣпȣл eĭ аȣгȣpȣ). [χὴν].

Χηνοβοσία (ἡ),=Χηνοβοσκία.

Χηνοβοσκεῖον (τὸ), локȣ de пъшȣnat rîштеле; кîрdȣ de rîште. [шi

Χηνοβοσκία (ἡ), пъшȣnape (хрънipe) de rîште. 2,=кȣ...

Χηνοβόσκιον (τὸ),= Χηνοβοσκεῖον. [din

Χηνοβοσκὸς (ὁ, ἡ), пъstopȣ, хрънitopȣ de rîште. [χὴν, βοσκὸς].

Χηνοβοτία, шi Χηνοβωτία (ἡ),=Χηνοβοσία, saȣ Χηνοβοσκία. [χὴν, βόω=βόσκω].

Χηνομεγέθης, εος (ὁ, ἡ), [χὴν, μέγεθος] чел în mъpime de (mape kîtȣ o) rîskъ.

Χηνοπλούματον (τὸ), (плџ:) aштерnȣtȣ, saȣ перnъ кȣ пȣfȣ de rîskъ. [χὴν, pluma Лат:].

Χηνόπους, οδος (ὁ), ȣnȣ felȣ de плantъ (spanakȣ selbatikȣ). [χὴν, ποῦς].

Χηνοτροφεῖον (τὸ), = Χηνοβοσκεῖον. [din

Χηνοτρόφος (ὁ, ἡ), = Χηνοβοσκὸς. [χὴν, τροφὴ].

Χηνύσσω, biit: -ύξω, stpiгȣ ка rîska (rîжiȣ кȣ гȣра късkатъ); (în џen:) kaskȣ гȣра. [χὴν]. [de ȣnde

Χηνύστρα (ἡ), късkape (de лене). [de ȣnde

Χηνυστράω -ῶ, biit: -ήσω, kaskȣ (de лене); stpiгȣ кȣ гȣра късkатъ; kaskȣ гȣра.

Χηνύω, biit: -ύσω, noet: în локȣ de χηνύσσω.

Χηνώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din soĭȣл rîштелор, saȣ asemenea кȣ rîska; (прin întind:) npostȣ, nepodȣ. [χὴν].

Χήρα (ἡ), fem: ал лȣĭ χῆρος.

Χηράζω, biit: -άσω,=Χηρόω.

Χηραμὰ (τὰ), noet· îm: (în etepoџ:) ал лȣĭ χηραμὸς.

Χηράμβη (ἡ), ȣnȣ felȣ de skoĭкъ. [χηραμὸς].

Χηράμενος, η, ον, noet: miж: nex: 1: de партч: ал лȣĭ χαίρω.

Χηραμὶς, ἴδος (ἡ), =Χηραμός, кръпътȣръ. 2) (maĭ des:) ȣnȣ felȣ de кокiлъ (skoĭкъ) mape, a кърia џeastъ slȣжia шi de mъsȣpъ.

Χηραμοδύτης, ου (ὁ), [χηραμὸς, δύω] noet: bîpîtȣ, askȣnsȣ п' în гъȣpĭ. «Ἰχθὺς—» Епгр:

Χηραμόθεν, adb: noet: din гаȣръ. [din

Χηραμὸς (ὁ, шi noet: pap ἡ), (îm: în etepoџ: χηραμὰ) noet: гаȣръ, кръпътȣръ; (партiк:) гаȣръ, bizȣinъ de ieapъ. [χαράσσω]. [de ȣnde

Χηραμὺς, ύδος (ἡ),=Χηραμίς. [шi

Χηραμὼν, ῶνος (ὁ), noet: stinкъ плinъ

de крънътьрї, saѕ пештере.

Χήρατο, noet: în локѕ de ἐχάρη, a 3: sinг: пеps: de mіж: пех: 1: ал лвї χαίρω.

Χηραφὶς, ίδος (ἡ), шї ...

Χήραψ, αβος (ὁ), noet: în локѕ de χαραβὴς, шї κάραβος.

Χηρεία (ἡ), въdѕвіе. [χηρεύω].

Χήρειος, α, ον, noet: въdѕвеskѕ. «Λέκτρα—» Епгр: [χῆρος].

Χήρευσις, εως (ἡ), въdѕвіре. [din

Χηρεύω, віit: -εύσω, (pap stpъm:) în локѕ de χηρόω, лinseskѕ пе чinева de soцѕл, saѕ soaцa sa. || (обіч: nestpъm:) въdѕвеskѕ, sîntѕ въdѕвѕ, saѕ въdѕвъ; (ѕne-opї noet:) tpъїeskѕ, saѕ ѕмблѕ sinгѕpatikѕ,=Ἐρημάζω. «Μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων». Sof: (fir: кѕ цеn: în цеn:) sîntѕ лinsitѕ de чева. «Νῆσος ἀνδρῶν χηρεύουσα». Od: I. пѕstie, пелокѕітъ. [χῆρος].

Χήρη (ἡ), Ion: în локѕ de χήρα.

Χηρήϊος, η, ον, noet: Ion: în локѕ de χήρειος.

Χηρία (ἡ), =Χηρεία.

Χῆρος, α, ον, [χῆτος] въdѕвѕ, въdѕвъ; (кѕ цеn: fir: în цеn:) лinsitѕ de чева. "Χῆρος στελεοῦ„. Епгр: [de ѕnde

Χηροσύνη (ἡ), noet: în локѕ de χηρεία, лinsъ. [шї

Χηρόω -ῶ, шї (mіж: noet:) -όομαι -οῦμαι, віit: -ώσω, -ομαι, въdѕвеskѕ пе чinева; (fir: în цеn:) sinгѕpezѕ, saѕ лasѕ пѕstiѕ, пѕstiezѕ; (кѕ цеn:) лinseskѕ пе чinева de чева. «Ἠελίοιο —» Епгр: îл лinseskѕ de soape, îл орвеskѕ, saѕ îл omopѕ. «Πόλις ἀνδρῶν χηρεύουσα». Пл: || (ѕne-opї nestp:) =Χηρεύω; (кѕ цеn:) sîntѕ лinsitѕ de чева. «Γονέων —». Пл: [de ѕnde

Χήρωσις, εως (ἡ), въdѕвіре; (în цеn:) лinsipe. [шї

Χηρωτὴς, οῦ (ὁ), (прінч: ла în:) moштenitopѕ în лinsъ de pѕde maї de апроапе; (ѕne-opї) епitpoпѕ de sîpmanѕ, saѕ de въdѕвеaskъ авере.

Χητεία (ἡ), =Χῆτος, лinsъ; (глs:)=Χηρεία. [χητεύω].

Χήτειος, α, ον, лinsitѕ, съракѕ. [шї

Χητεύω, віit: -εύσω, sîntѕ лinsitѕ, съракѕ. [χῆτος].

Χήτη (ἡ), глs: în локѕ de κενεὼν.

Χητίζω, віit: -ίσω, глs: în локѕ de χατίζω. [din

Χῆτις, ιος, saѕ εως (ἡ), noet: шї ...

Χῆτος, εος -ους (τὸ), [χαίνω, χάζω] лinsъ. (întpeв: прінч: || în dat:) «Χήτει, saѕ «Χήτεϊ». în локѕ de адв: (кѕ цеn:) «Συμάχων —» Ер: [de ѕnde

Χητοσύνη (ἡ), noet: лinsъ; съръчіе; лinsipe (лѕаре de ла чinева) de чева: sinгѕpъtate, пѕstietate.

Χθαμαλοπτήτης, ου (ὁ), sвѕpъtopѕ пе жos, пitѕлat. [χθαμαλὸς, ἵπταμαι].

Χθαμαλὸς, ή, όν, (прin întpепѕпере de θ) în локѕ de χαμηλὸς, пitѕлatѕ, апроапе de пъmîntѕ, жososѕ; (fir:) ѕmiлitѕ, жositѕ. [de ѕnde

Χθαμαλότης (ἡ), жosime =Χαμηλότης.

Χθαμαλοφροσύνη (ἡ), жosime, пpostime de simцiminte. [χθαμαλὸς, φρὴν].

Χθαμαλόω -ῶ, віit: -ώσω, жoseskѕ, пitѕлezѕ. [χθαμαλὸς].

Χθὲς, адв: timп: ieрї. «Χθὲς καὶ πρώην». "Χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν„. Fpsι înкъ epї алалтъ-ieрї, (ad:) de пѕцinъ вреme. (шї кѕ aptік:) «Ἡ χθὲς (se înц: ἡμέρα)». Лкs: ziоа de ieрї. [de ѕnde

Χθεσινὸς, ή, όν, чел de ieрї.

Χθιζινὸς, ή, όν, pap în локѕ de χθεσινὸς. [din

Χθιζὸς, ή, όν,=Χθεσινὸς || (neѕt:) Χθιζὸν, шї (în:) Χθιζὰ, адв: în локѕ de χθὲς. «Χθιζά τε καὶ πρώϊζα». Om: ieрї алалтъ-epї, de кѕpînd. [χθὲς].

Χθονήρης, εος -ους (ὁ, ἡ), (глs:) [χθὼν, ἄρω] în локѕ de. .

Χθόνιος, α saѕ ος, ον, пъmînteskѕ; (maї des) de sѕвt пъmîntѕ; (ѕne-opї) пъmînteanѕ. «Τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ξυνήδειν χθόνιον ὄντα». Sof: [χθὼν].

Χθονοβριθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [χθὼν, βρίθω] tîpîtѕ de греѕtate ла пъmîntѕ; (în цеn:) греѕ.

Χθονογηθὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [χθὼν, γήθω] mълцѕmitѕ, iѕвitopѕ de челе пъmînteшtї.

Χθονόπαις, αιδος (ὁ, ἡ), noet: fiѕ, saѕ fiїкъ a пъmîntѕлѕї. [χθὼν, παῖς].

Χθονόπλαστος (ὁ, ἡ), noet: креatѕ, fopmatѕ din пъmîntѕ. [χθὼν, πλάττω].

Χθονοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [χθὼν, στείβω] кълкътopѕ, ѕмблътopѕ пе пъmîntѕ, =Χερσαῖος.

Χθονοτρεφὴς, έος (ὁ, ἡ), хрънitѕ, saѕ tpъitopѕ пе пъmîntѕ; (în цеn:) пъmînteskѕ. [χθὼν, τρέφω].

Χθὼν, χθονὸς (ἡ), noet: пъmîntѕ, sѕпрafaцa пъmîntѕлѕї; (de ѕnde) царъ, локѕ. «Ἀμετέρας οὖσαν ἀπὸ χθονός». Ткр: din adînкѕл пъmîntѕлѕї, saѕ din iadѕ. «Χθόνα δῦναι». Om: a mѕpї.

Χῖ (τὸ), nedeкл: χι, пѕmeлe литереї Χ.

Χιὰ (ἡ), =Χειά.

Χιάζω, вiit: -άσω, însemnezŭ чева (ка бъnнitŭ, saŭ neadeвъratŭ) npin литера X. 2) înкрѣчішezŭ чева în formъ de X; (хірѕрх:) sпintекŭ крѕчiш (ка ѕnŭ X).[Χῖ].

Χιὰς, άδος (ἡ), ѕnimea în кѕве. (vezĭ χῖος].

Χίασμα (τὸ), op че este пѕsŭ (înпреѕnatŭ) în formъ de X. «Χιάσματα». Мекаn: лemnеле челе înspѕчiшate. [шi

Χιασμὸς (ὁ), înкрѕчiшаре în formъ de X; (ptp:) firѕръ de кѕвîntŭ, кînd din па-трѕ memвре de перiодŭ чел d' ал трei-леа se пѕne înпotrivъ de чел d' ал doi-леа, шi чел d' ал патрѕлеа de чел dîn-тîiŭ. [шi

Χιαστὸς, ἡ, ὸν, înкрѕчiшatŭ în formъ de X. «Χιαστὸν (τὸ)», ptp: firѕръ de кѕ-вîntŭ (vezĭ χιασμὸς). [χιάζω].

Χιδρίας, ου (ὁ), вѕлгѕрŭ de grîŭ. [din

Χίδρον (τὸ), (npinч: ла îm:) ѕnŭ felŭ de mîнкаре din grîŭ верde пîрпълitŭ шi хѕрdѕitŭ.

Χιλεύω, вiit: -εύσω, хрънeskŭ кѕ (saŭ къпѕieskŭ de) earвъ; (în цеn:) хрънeskŭ, satѕrŭ. ‖ (nestp: saŭ ел:) мъ хрънeskŭ, мъ îngramŭ пъsкînd. [χιλός].

Χιλήγονος (ὁ,ἡ),=(аша îndрепt: ѕniĭ пе) Σιτήγονος. [χιλὸς, γόνος].

Χιλιάγωνος (ὁ, ἡ), чел кѕ o mie de ѕn-гiѕрĭ saŭ колцѕрĭ. [χιλιὰς, γῶνος].

Χιλιάκις, adв: de o mie de орĭ. [χιλιάς].

Χιλίανδρος (ὁ; ἡ), копрinzъторŭ, saŭ ком-пѕsŭ din o mie de върваці; (în цеn:) de мѕлціme de oamenĭ. [χίλιοι, ἄνδρες].

Χιλιαρχέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŭ...

Χιλιάρχης, ου (ὁ), = Χιλίαρχος.

Χιλιαρχία (ἡ), demnitatea комаndipѕлѕĭ de o mie; шi ostъшеаsка чеатъ кoman-datъ de dînsѕл. [din

Χιλίαρχος (ὁ), комаndipŭ de o mie de osташĭ (колонелŭ, saŭ полковникŭ): (ла Перsĭ, шi Мачеd:) чел dintîĭ în ошiре dѕпе îmпъратѕл; (прекѕm în Роmа) епар-хѕл преtoріѕлѕĭ. [χίλιοι, ἄρχω].

Χιλιὰς, άδος (ἡ), miime (de неps: saŭ лѕкр:). [χίλιοι]. [de ѕndе

Χιλιασμὸς (ὁ), (Біsер:) ересѕл, sекта хi-liastiлор. [шi

Χιλιαστὴς, οῦ (ὁ), (Біsер:) хiliastŭ, е-retiкŭ крезъторŭ, къ îmпъръціа лѕĭ Хрi-stosŭ ера пъмîntеаскъ, шi авеа съ dѕі-neze o mie de anĭ, шi апоĭ съ вiе sfîр-шitѕл лѕmiĭ, (Франц:) millénaire.

Χιλιετηρὶς, ίδος (ἡ), кѕрsŭ de o mie de anĭ. [шi

Χιλιέτὴς, εος saŭ έος (ὁ, ἡ), чел de o mie de anĭ; (npin întind:) foapte векiŭ (vezĭ шi δεκαέτὴς). [χίλια, ἔτος]. [de ѕndе

Χιλιετία (ἡ), miime (o mie) de anĭ.

Χιλιοδύναμος (ὁ), o плаntъ, fрasinелъ, кърia atрiвѕiaŭ o mie (ad: мѕлціme) de лекѕitoare пѕterĭ, saŭ însѕшimĭ. [χίλιοι, δύναμις].

Χιλιοετηρὴς, ίδος (ἡ), vezĭ χιλιετηρίς.

Χίλιοι, αι, α (аритm:) o mie; (npin în-tind:) мѕлці, непѕмъраці. "Βοτὰ χίλια βό-σκω„. Ткр: (шi ел:) "Χιλίας (se înц: δραχ-μὰς) ἀπέστειλε„. Лрt: ‖ (sinг:) «Χιλία ἵππος» Ер: Ksn: în локŭ de χίλισι ἱππεῖς».

Χιλιόκωμος (ὁ, ἡ), (τόπος, локŭ) копрin-zъторŭ de o mie de оръшеле. [χίλιοι, κώμη].

Χιλιόμβη (ἡ), жертfъ de o mie de воĭ, saŭ вitе (de op каре). (dѕпе ἑκατόμβη). [χίλιοι, βοῦς].

Χιλιόναυς, ναος (ὁ, ἡ), поеt: компѕsŭ dintр' o mie de коръвiĭ. [χίλιοι, ναῦς].

Χιλιοναύτης, ου (ἡ), поеt: компѕsŭ din o mie (saŭ мѕлte miimĭ) de marinarĭ. «Στόλος—» Esхл: [χίλιοι, ναῦται].

Χιλιονταετηρὶς, ίδος (ἡ), плц: în локŭ de χιλιοετηρίς. [χιλιοντὰς, ἔτος].

Χιλιοντὰς, άδος (ἡ), плц: în локŭ de χιλιάς.

Χιλιόπαλαι, adв: ком: de o mie de орĭ de demѕлt, saŭ кѕ непѕмъраці anĭ maĭ 'nainte. [χίλιοι, πάλαι].

Χιλιοπλάσιος, α, ον, шi

Χιλιοπλασίων, ονος (ὁ, ἡ), îmmiitŭ, saŭ de o mie de орĭ atîta. [de ѕndе

Χιλιοπλασίως, adв: de o mie de орĭ п' atîta, saŭ îmmiit.

Χιλιόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кѕ o mie (мѕл-ціme) de пiчоаре. [χίλιοι, ποῦς].

Χιλιοστὸς, ἡ, ὸν, ал miiлеа. «Ἡ χιλιο-στὴ (se înц: μοῖρα)». a miiлеа parte, ѕnŭ felŭ de dajdie (ѕnа ла mie). [χίλιοι]. [de ѕndе

Χιλιοστὺς, ύος (ἡ),=Χιλιὰς; saŭ a mii-леа parte.

Χιλιοτάλαντος, (ὁ, ἡ), чел în прецŭ de o mie (saŭ miimĭ) de таланцĭ; (fir:) fъ-кѕtŭ кѕ марĭ келтѕiелĭ. [χίλιοι, τάλαντον].

Χιλιοφόρος (ὁ, ἡ), înкъпъторŭ de o mie de amforее (vezĭ ἀμφορεύς). (se înц: ναῦς). [χίλιοι, φέρω].

Χιλιόω -ῶ, вiit: -ώσω, osîndeskŭ пе чi-нева ла глоавъ de o mie de drахme. [χίλιοι].

Χιλίωρος (ὁ, ἡ), поеt: [χίλιοι, ὥρα] în локŭ de χιλιετής.

Χιλὸς (ὁ), [χυλὸς] earbъ (prinч: pentrꙋ nꙋtreцꙋ de kaĭ, ші чл:); (în цen:) xranъ. [de ꙋnde

Χιλόω -ῶ, biit: -ώσω, nꙋtreskꙋ kaлꙋ, ші чл: kꙋ earbъ; (în цen:) xrъneskꙋ. [de ꙋnde

Χιλωτὴρ (ὁ), traĭsta kꙋ nꙋtreцꙋл kaлꙋлꙋĭ, че 'i se atîrnъ de gîtꙋ.

Χίμαιρα (ἡ), [χίμαρος] kaprъ tînъrъ. 2) ximerъ, mitoлoцika resꙋflъtoare de fokꙋ ĭasmъ kꙋ trꙋnꙋ de kaprъ, kanꙋ de лeꙋ, ші koadъ de baлaꙋrꙋ. 3) mꙋnte aл Лiчieĭ. [de ꙋnde

Χιμαιρὶς, ἴδος (ἡ),=Χίμαιρα.

Χιμαιροβάτης, ου (ὁ), poet: ='Αιγιβάτης. [χίμαιρα, βαίνω].

Χιμαιροθύτης, ου (ὁ), poet: жertfitorꙋ de kapre. [χίμαιρα, θύω].

Χιμαιροφόνος (ὁ, ἡ), poet: omorîtorꙋ de kapre; saꙋ ꙋчigъtorꙋл ximereĭ (epit: aл лꙋĭ Beлerofontꙋ). [χίμαιρα, φόνος].

Χιμάραρχος (ὁ), [χίμαρος, ἄρχω] poet: kъpetenia kapreлor (a tꙋrmeĭ лor), цanꙋл.

Χιμαροκτόνος (ὁ, ἡ), =Χιμαιροφόνος. [χίμαρος, κτείνω].

Χίμαρος (ὁ), pꙋĭꙋ de цanꙋ; (fem:) kaprъ, (aлt:) χίμαιρα.

Χίμαῤῥος (ὁ),=Χείμαῤῥος.

Χιμετλιάω -ῶ, biit: -άσω,=Χειμετλιάω.

Χίμετλον (τὸ),=Χείμετλον.

Χιογενὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: nъskꙋtꙋ în (insꙋлa) Χίος. «Οἶνος—» Лks: xiotikꙋ. [Χίος, γένος].

Χῖον (τὸ), bezĭ χῖος.

Χιόνεος, α, ον, aл zъpezeĭ; din zъpadъ; aлbꙋ ka zъpada. [ші

Χιονίζω, biit: -ίσω, ninгꙋ, daꙋ zъpadъ.

Χιονικὸς, ἡ, ὸν, ші Χιόνινος, η, ον,=Χιόνεος. [χιὼν].

Χιονόβατος (ὁ, ἡ), (τόπος, лokꙋ) ꙋnde totdaꙋna kaлkъ чineva pe zъpadъ (akoperitꙋ kꙋ zъpadъ). [χιὼν, βαίνω].

Χιονοβλέφαρος (ὁ, ἡ), poet: чeл kꙋ pлeoпeлe okiлor aлbe ka zъpada. (epit: aл Aꙋroreĭ). [χιὼν, βλέφαρον].

Χιονόβλητος (ὁ, ἡ), isbitꙋ, bъtꙋtꙋ de zъpadъ. [χιὼν, βάλλω].

Χιονοβολέω -ῶ, biit: -ήσω, лobeskꙋ, batꙋ kꙋ zъpadъ. 2) ninгꙋ. [din

Χιονοβόλος (ὁ, ἡ), arꙋnkъtorꙋ de zъpadъ, ninгъtorꙋ. [χιὼν, βάλλω].

Χιονόβοσκος (ὁ, ἡ), [χιὼν, βοσκὴ] poet: pъшꙋnъtorꙋ de (xrъnitꙋ, kreskꙋtꙋ din) zъpadъ.

Χιονοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea (în feлꙋл) zъpezeĭ. [χιὼν, εἶδος].

Χιονόεις, εσσα, εν, poet: în лokꙋ de χιόνεος.

Χιονοθρέμμων, ονος (ὁ, ἡ), poet:=Χιονοτρόφος.

Χιονόκτυπος (ὁ, ἡ), poet: =Χιονόβλητος. [χιὼν, κτύπος].

Χιονόμελι, ιτος (τὸ), mĭere kꙋ zъpadъ, saꙋ aлbъ ka zъpada. [χιὼν, μέλι].

Χιονόπεζα, ης (ἡ), poet: [χιών, πέζα] чea kꙋ piчoare aлbe ka zъpada.

Χιονοστιβὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: [χιὼν, στείβω]=Χιονόβατος.

Χιονότρόφος (ὁ, ἡ), poet: (paroks:) xrъnitorꙋ de, saꙋ (proparks:) xrъnitꙋ (akoperitꙋ totdaꙋna) kꙋ zъpadъ. [χιὼν, τρέφω].

Χιονόχροος -ους (ὁ, ἡ), чeл în faцa zъpezeĭ, foarte aлbꙋ. [χιὼν, χρόα].

Χιονόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), poet: чeл kꙋ peлiцъ saꙋ faцъ aлbъ ka zъpada. [χιὼν, χρώς].

Χιονόω -ῶ, biit: -ώσω, akoperꙋ kꙋ zъpadъ. 2) aлbeskꙋ чeva ka zъpada. [ші

Χιονώδης, εος (ὁ, ἡ), = Χιονοειδής; saꙋ pлinꙋ, akoperitꙋ de zъpadъ. [χιών].

Χιονωτὸς, ἡ, ὸν, poet: ninsꙋ, akoperitꙋ de zъpadъ. [χιονόω].

Χίος (ἡ), insꙋлa Xiosꙋ. [de ꙋnde

Χῖος, α, ον, чeл de лa Xiosꙋ, Xiotꙋ. ‖ (se înцл: βόλος) konbeksa, saꙋ bꙋrikoasa parte a arшikꙋлꙋĭ (saꙋ ꙋnime de лa ἴος) în жokꙋл de kꙋbe, (aлt:) κύων (înpot: de κῷος). ‖ (neꙋt: se înц: κεράμιον), xiotikꙋ borkanꙋ de binꙋ, înkъpъtorꙋ de maĭ mꙋлtꙋ dekît o xoъ (bezĭ χοῦς).

Χιουργὴς, έος (ὁ, ἡ), лꙋkratꙋ în Xiosꙋ, saꙋ dꙋpe kipꙋл лꙋkrъriĭ Xioцiлor. [Χίος, ἔργον].

Χιόω, neîntr: bezĭ χιῶ.

Χιραλέος, α, ον, krъpatꙋ de цerꙋ (ka mîĭneлe earna). [din

Χιρὰς, ἄδος (ἡ), = Χειρὰς, krъpъtꙋrъ (prinч: de mîĭnĭ) din цerꙋ.

Χιροπόδης, ου (ὁ), ші Χιρόπους, οδος (ὁ, ἡ). чeл kꙋ piчoareлe krъpate. [χιρὰς, ποῦς].

Χιτὼν, ῶνος (ὁ), [ἵεμαι] tꙋnikъ, (ad:) xaĭnъ (prinч: de лînъ), че se pꙋrta pe pĭeлe, (ka akꙋm) kъmaшъ; (de ꙋnde fir:)=Ὑμὴν, foaĭe, koaжъ; (antm:) membranъ. "Λίνεος Χειριδωτὸς—„.Ep: "Χάλκεος—„.Om: плatoшꙋ. "Λάϊνος—„.Om: bъtaĭe, лobitꙋrъ kꙋ pĭetre. "Τειχέων κιθῶνες„. Ep: înгrъditꙋreлe zidꙋriлor. "Χιτῶνες τριγλοφόροι„. Enгr: treжeлe. "Χιτὼν ἀράχνης„. Axiл: Tat: kasъ de pъĭanжinꙋ. "Κόκκινος—„.Om: steaгꙋ de bъtълie. «Ὑποδήματος χιτὼν —». Apst: kъptꙋшeaлa de dînъꙋntrꙋ (лa kare se dedꙋче ші aчeasta). «Χιτῶνας συντέ-

μνων». Ksn: (Kip: Ued: H. 2. 5:) «Βολ-βοῦ—» Ьtn: foaie de чеапъ. «Ὁ κερατοειδὴς χιτὼν». Antm: (Франц:) la cornée de l'oeil, албѫ окїѫлѫї. [de ѫnde

Χιτωνάριον (τὸ), dim: ал лѫї χιτώνιον. [шї

Χιτώνη (ἡ), noet: пѫрtѫtoape de (скѫрtъ) tѫnікъ (enit: ал Dianeї). [шї

Χιτωνία (ἡ), înвръкъmînte. [шї

Χιτωνίζω, biit: -ίσω, înвракѫ кѫ tѫnікъ, saѫ кътaшъ.

Χιτώνιον (τὸ), dim: ал лѫї χιτὼν, кътъшѫцъ.

Χιτωνίσκιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Χιτωνίσκος (ὁ), dim: ал лѫї χιτὼν,=Χιτώνιον.

Χιτωνοπώλης, ου (ὁ), bînzъtopѫ de tѫnіче, saѫ кътъшї. [χιτὼν, πώλης].

Χιῶ, în kontpak: în локѫ de χιόω,=Χιάζω, însemnezѫ чева (ка бъпѫitѫ, saѫ falsѫ) кѫ litepa [Χї].

Χιὼν όνος (ἡ), [χέω] zъпадъ (пріпч: къzѫtъ пе пъmîntѫ); (прin întind:) anъ de zъпадъ. «Ποταμία—» Eѫp:

Χλάζω, noet: în локѫ de κλάζω, шї καχλάζω (întpeb: пріпч: tpe: de кѫ: κέχλαδα, шї Ion: κέχληδα) bîжїѫ, fакѫ bѫetѫ, pesѫnѫ; saѫ fepbѫ în клокоte, клокоteskѫ. «Ἥβα κεχλάδοντες». Hind: tinepї, кърора ле fepбе sînџеле. «Κεχλαδὼς καλλίνικος». Hind: imnѫ pesѫnъtopѫ de kîntiче de біpѫinџъ.

Χλαῖνα, ης (ἡ), [λῆνος, λάχνη] sapікъ de lînъ, manta лъџoaсъ de eapnъ, (каре slѫжїa шї ка) плокаtѫ de акоперit patѫл, saѫ паплотъ. «Ζηνὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὴν μίαν ᾤχετο χλαῖναν». Tкр:=Συνεκοιμήθη.

Χλαίνιον (τὸ), dim: ал лѫї χλαῖνα.

Χλαινοθήρας, ου (ὁ), [χλαῖνα, θήρα] хоцѫ de sapiче, desnoitopѫ de кълъtopї.

Χλαινουργικὸς, ἡ, ὸν, însѫшitѫ лѫкръtopѫлѫї de sapiче, шї чл: «Χλαινουργικὴ». meшtешѫгѫл лѫї...

Χλαινουργὸς (ὁ), лѫкръtopѫ de sapiче, шї чл: [χλαῖνα, ἔργον].

Χλαινόω -ῶ, biit: -ώσω, înвракѫ кѫ, saѫ ка кѫ sapікъ. [χλαῖνα]. [de ѫnde

Χλαίνωμα (τὸ), înвръкъmînte, акоперъmîntѫ. «Λέοντος—». Епгр: =Λεοντῆ, пїеле de леѫ.

Χλαμυδηφόρος (ὁ, ἡ), =Χλαμυδοφόρος.

Χλαμύδιον (τὸ), dim: ал лѫї χλαμὺς.

Χλαμυδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de хламidъ. [χλαμὺς, εἶδος].

Χλαμυδοποιία (ἡ), fачере, лѫкраре de хламide. [шї

Χλαμυδοποιικὸς, ἡ, ὸν, кѫвenitѫ, însѫшitѫ fъкъtopѫлѫї, saѫ fачepiї de хламide. «Χλαμυδοποιικὴ (se înџ: τέχνη)». =Χλαμυδοποιία, meштешѫгѫл saѫ mesepia. [din

Χλαμοδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopѫ de хламide, saѫ kontpiбѫitopѫ ла ачeasta. [χλαμὺς, ποιὸς].

Χλαμυδουργία (ἡ),=Χλαμυδοποιία. [шї

Χλαμυδουργικὸς,ἡ,ὸν=Χλαμυδοποιικὸς.[din

Χλαμυδουργὸς (ὁ, ἡ),=Χλαμυδοποιὸς.[χλαμὺς, ἔργον].

Χλαμυδοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptѫ хламidъ. [din

Χλαμυδοφόρος (ὁ, ἡ), пѫptъtopѫ de хламidъ. [χλαμὺς, φέρω].

Χλαμυδόω -ῶ, biit: -ώσω, înвракѫ кѫ хламidъ. [χλαμὺς]. [de ѫnde

Χλαμυδωτὸς, ἡ, ὸν, înвръкаtѫ кѫ хламidъ, saѫ ка кѫ хламidъ.

Χλαμὺς, ύδος (ἡ), [χλανὶς] хламidъ, saѫ mantелъ, хаїнъ de d'asѫпра (пріпч: а ostaшілор, шї în Atena а tinepілор, че slѫжїaѫ de жandapmї).

Χλανίδιον (τὸ), dim: ал лѫї χλανίς.

Χλανιδίσκιον (τὸ), dim: ал лѫї χλανίδιον, saѫ греш: în локѫ de χλανισκίδιον.

Χλανιδοποιία (ἡ), fачере, saѫ лѫкраре de хланide. [din

Χλανιδοποιὸς (ὁ), fъкъtopѫ de хламide. [χλανὶς, ποιὸς].

Χλανιδουργία (ἡ),=Χλανιδοποιία. [χλανὶς, ἔργον].

Χλανιδόω -ῶ, biit: -ώσω, înвракѫ кѫ хланidъ. [χλανὶς]. [de ѫnde

Χλανιδωτὸς, ἡ, ὸν, înвръкаtѫ кѫ, saѫ ка кѫ хланidъ.

Χλανὶς, ίδος (ἡ), [χλαῖνα] хланidъ, хаїнъ de d'asѫпра, saѫ mantелъ (ка бѫpnѫzѫл) de lînъ sѫбџipe, шї лѫksoaсъ, че se пѫpta шї de бърбаџї шї de femeї de пoдoaбъ, шї каре slѫжїa ѫne-opї шї de акоперъmîntѫ ал patѫлѫї. (bezї шї χλαμὺς).

Χλανισκάριον шї χλανισκίδιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Χλανίσκιον (τὸ), dim: ал лѫї...

Χλανίσκος (ὁ), dim: ал лѫї χλανὶς.

Χλαρὸς, ἀ, ον, Dop: noet: în локѫ de λαρὸς.

Χλευάζω, biit: -άσω, batжокopeskѫ пе, pîzѫ de чinеba; (nestp:) глѫmeskѫ. [din

Χλεύαξ, ακος (ὁ), глs: în локѫ de χλευαστής. [χλεύη].

Χλευασία (ἡ),=Χλευασμὸς, шї Χλεύη. [шї

Χλεύασμα (τὸ), чеea че se ziче spre batжокоpіpea кѫїва, batжокоpъ. [шї

*

Χλευασμὸς (ὁ), batжokopipe, лȣape în pîsȣ. [шi

Χλευαστὴς, οῦ, (ὁ), batжokopitopȣ. [χλευάζω]. [de ȣnde

Χλευαστικὸς, ὴ, ὸν, kȣbenitȣ, saȣ îndemînatikȣ, denpinsȣ лa batжokopipe. [de ȣnde

Χλευαστικῶς, adв: în kinȣ batжokopitopȣ, eponikȣ.

Χλεύη (ἡ), batжokopъ, лȣape în pîsȣ; eponie, глȣmъ. «Χλεύην ποιεῖσθαί τινα». Esx: =Χλευάζειν.

Χληδάω -ῶ, глs: în лokȣ de χλιδάω. [din

Χλῆδος (ὁ), глs: în лokȣ de χλίδος.

Χλιαίνω, biit: -ανῶ, înkълzeskȣ пȣцin, kȣmпъtat; (despre лikȣide) înkponeskȣ; (пpin întind:) moĭȣ (пpoп: шi fir:). [χλίω]. [de ȣnde

Χλίανσις, εως (ἡ), kȣmпъtatъ înkълzipe; înkponipe (akt: saȣ пas:).

Χλιαροθαλπὴς, έος (ὁ, ἡ), пȣцin înkълzitȣ; înkponitȣ. [χλιαρὸς, θάλπος].

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, пȣцin kaлdȣ; înkponitȣ. [χλίω]. [de ȣnde

Χλιαρότης (ἡ), kaлitatea пȣцin kaлdȣлȣĭ, saȣ înkponitȣлȣĭ. [шi

Χλιαρῶς, adв; kȣ пȣцinъ înkълzipe, niчĭ kaлd niчĭ peчe; (fir:) fъpъ fepвinцeaлъ.

Χλίασμα (τὸ), чeea чe se пȣne d' asȣпpa sпpe пȣцinъ înkълzipe, (med: Itл:) fomentȣ. [χλιαίνω].

Χλιάω -ῶ, poet: sîntȣ kълdȣцȣ, înkponitȣ. [χλίω].

Χλιδᾷ, poet: Dop: în лokȣ de χλιδῇ, dat: aл лȣĭ χλιδὴ, saȣ (în kontpak:) din χλιδάει, a 3: sinr: neps: a лȣĭ χλιδάω.

Χλιδαίνω, biit: -ανῶ, [χλιδή] moлeшeskȣ; desmĭepdezȣ, afemeĭezȣ, desnepвezȣ. [de ȣnde

Χλιδανὸς, ὴ, ὸν, poet: moлiчĭosȣ; desfъtosȣ, desmĭ... datȣ. kȣ...

Χλιδανόπους, οδος, глs: [Χλιδανὸς, ποῦς]=

Χλιδανόσφυρος (ὁ, ἡ), poet: [χλιδανὸς, σφυρὸν] чeл k... ĭ (...) глezne, ad: пiчoa...

Χλιδανῶς, adв: desmĭepdat, afemeĭat, kȣ moлiчĭȣne. [χλιδανός].

Χλιδάω -ῶ, biit: -ήσω, poet: (fъpъ kazȣ) mъ desmĭepdezȣ, mъ desfъtezȣ, saȣ sîntȣ desfъtъчĭosȣ. «Χλιδῶσα μολπή». Λks: (kȣ dat: sinr: saȣ kȣ пpen:) mъ înrîmfezȣ kȣ moлiчĭȣne, mъ пpefakȣ în deлikateцъ. «Δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς». Sof: (шi eл:) «Χλιδᾷν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν». Esxл: (kȣ ak:) вopвeskȣ fълindȣ mъ, amepinцînd. «Βλοσυρόφρονα χλιδᾷ, δύσφορα». Esxл:

Χλίδειος, α, ον, în лokȣ de χλιδανὸς. [din

Χλιδὴ (ἡ), [χλίζω] moлiчĭȣne; лȣksȣ; desmĭepdape: tpȣfie; (пpin întind:) semnȣ de desmĭepdape; пodoaвe лȣksoase, гъteaлъ de kaпȣ, пъpȣ лȣnгȣ, saȣ kpeцȣ, шi чл:

Χλίδημα (τὸ), [χλιδάω] шi

Χλῖδος, εος -ους (τὸ), poet: semnȣ, saȣ oвĭektȣ de desmĭepdape, de лȣksȣ, гъteaлъ.

Χλίδος, saȣ Χλῖδος (ὁ), [χλόη, saȣ χαλάω] вȣpienĭ de пpisosȣ (гoпoaĭe), чe плȣгapiĭ tpar kȣ гpeвлa, шi лe skot afapъ din xoлdeлe лop.

Χλιδὼν, ῶνος (ὁ), [χλιδὴ] вpъцapъ, saȣ rĭopdanȣ; (în цen:) гъteaлъ. «Ἡμιόνων — ». Iл:

Χλιδωνόπους, οδος (ὁ, ἡ), пȣptъtopȣ de пodoaвe лa пiчoape. (aлцiĭ îndpent: χλιδανόπους). [χλιδὼν, ποῦς].

Χλιερὸς, ὴ, όν, Ion: în лokȣ de χλιαρός·

Χλίζω, (de ȣnde tpe: de kȣ: κέχλιδα) =Χλίω.

Χλιόεις, εσσα, εν, poet: în лokȣ de χλιαρός. (în Nik: în лokȣ de...

Χλιόων, poet: Ion: în лokȣ de χλιῶν, пaptч: aл лȣĭ χλιάω.

Χλίω, (fъpъ biit:) poet: (despre лȣkp:) sîntȣ înвepzitȣ, înfлopitȣ; (despre пeps:) mъ desmĭepdȣ, mъ daȣ лa moлiчĭȣnĭ; (kȣ dat:) mъ fълeskȣ, mъ înrîmfezȣ. «Πέπλοισι βαρβάροισι—». Esxл: saȣ batжokopeskȣ, desnpeцȣĭeskȣ. «Ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσι μέγα». Esxл: (вeзĭ шi χλιδάω).

Χλόα, ας (ἁ), Dop: în лokȣ de χλόη. [de ȣnde

Χλοάζω, biit: -άσω, skoцȣ, daȣ mȣгȣpȣ; înвepzeskȣ, saȣ mъ пълeskȣ ka eapвa.

Χλοανθέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntȣ...

Χλοανθὴς, έος (ὁ, ἡ), poet: вepde шi fpaцedȣ ka eapвa. [χλόη, ἄνθος].

Χλοανὸς, ὴ, ὸν, (плц:) чeл de faцa epвeĭ, вepdȣnkȣ. [χλόη].

Χλόασμα (τὸ), вepdeaцъ, saȣ пълitȣpъ ka a epвeĭ. [χλοάζω].

Χλοαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), вepde шi лȣчĭosȣ, ka eapвa вepde. [χλόη, αὐγή].

Χλοάω -ῶ, poet: în лokȣ de χλοάζω.

Χλοερὸς, ὰ, ὸν, poet: шi neîntpȣn: în лokȣ de χλωρός. [χλόη].

Χλοεροτρόφος (ὁ, ἡ), poet: (τόπος, лokȣ) ȣnde se xpъneшte, kpeшte eapвъ вepde. [χλοερὸς, τρέφω].

Χλοερῶπις, ιδος (ἡ), poet: вepde ka eapвa лa faцъ. [χλοερὸς, ὤψ].

Χλόη (ἡ), [χλόος] eapвъ, saȣ kpakъ вep-

de, вердеацъ; saŭ вердецврĭ (zapzavate) de mînкаре. || (adĭeкt:) «Χλόη Δήμητηρ». (fĭr:) пъmîntвл învepzitŭ.

Χλοήβαφος (ό, ή), чел кв въпsеаоа (faца, колоарea) верde ка а ерьеĭ. [χλόη, βαφή].

Χλοηκομάω -ῶ, biit: -ήσω, поеt: amŭ пъpŭ, (fir:) кръчĭ, saŭ fрвnze верzĭ ка еарва,=Χλοάζω. [χλόη, κόμη].

Χλοηρὸς, ὰ, ὸν, поеt: în локŭ de χλοερὸς, χλωρός.

Χλοητόκος (ὁ, ἡ), поеt: нъsкъtорŭ de еарвъ [χλόη, τόκος].

Χλοηφορέω -ῶ, biit: -ήσω, sîntŭ...

Χλοηφόρος (ό, ή), продвкъtорŭ de еарвъ. saŭ вердецврĭ. [χλόη, φέρω].

Χλοιάω -ῶ, поеt: în локŭ de χλοάω, χλοάζω. [din

Χλοίη (ή), поеt: în локŭ de χλόη. [de вnde

Χλοιώδης, εος (ὁ, ή), поеt: în локŭ de χλοώδης.

Χλοόκαρπος (ό, ή), поеt: чел че fаче poadеле а învepzi, saŭ чел кв poadеле верzĭ. (епit: ал Череsеĭ, шi fir: ал пъmîntвлвĭ). [χλόος, καρπὸς].

Χλοόμορφος (ό, ή), поеt: чел în formъ saŭ faцъ de еарвъ верde. [χλόος, μορφή].

Χλόος -οῦς (ὁ), поеt: [în afin: кв φλόος] = Χλόη; (овiч:) faцъ верde, вердеацъ. «Χῦτο χλόος ἀμφὶ παρειὰς». Апл: (везĭ шi ὦχρος).

Χλουνάζομαι, biit: -άσομαι, глs: вомвънеsкŭ, кîрtеsкŭ кв mврmвре. [шi

Χλούνειος, α, ον, de поркŭ seлвatiкŭ, saŭ mistpeцŭ. [din

Χλούνης, ου (ό), (цen: îm: χλούνων) поеt: [χλόη, εὐνή] (прinч: ка епit: de поркŭ mistpeцŭ) seлвatiкŭ, sinгвpatiкŭ în траiвл sъŭ, (алт:) μονιός; (fir: ка sвvst: în цen:) поркŭ seлвatiкŭ; (шi fiind къ ачешtia fpeкîndв se de копачĭ de mвлtе орĭ se sкопеsк de sine) sкопitŭ, евнвкŭ, famenŭ; (прin întind:) afemeĭatŭ. «Ἡ φῶρας ἥτινα χλούνων φλύων». At: [de вnde

Χλούνιος (ό, ή), глs: în локŭ de χλούνειος. [шi

Χλοῦνις, ιος (ή), поеt: sкопiре; (în цen:) лiпsiре. «Παίδων —». Esхл:

Χλουνὸς (ὁ), глs: [χλόος] гълвеniчĭоsŭ. (епit: ал аервлвĭ).

Χλοώδης, εος (ὁ, ή), чел în fелвл ерьеĭ, вердвнкŭ ка еарва. [χλόη].

Χλωράζω, biit: -άσω, =Χλωροφαγέω. [шi

Χλωραίνω, biit: -ανῶ, fакŭ чева гълвеniчĭоsŭ. [χλωρὸς]. [de вnde

Χλώρασμα (τὸ), гълвеniчĭвnе.

Χλωραύχην, ενος (ὁ, ή), поеt: чел кв грвmazŭ гълвеniчĭоsŭ; (прin întind:) чел кв fitŭ, (ad:) гласŭ mлъdiоsŭ. «Αηδὼν—». Sim: (везĭ χλωρηΐς). [χλωρός, αὐχήν].

Χλωράω (-έω) -ῶ, biit: -ήσω, înd: în локŭ de χλωριάω. [шi

Χλωρεὺς, έως (ὁ), вnŭ fелŭ de пасъре, (поаte) =Χλωρίων. [шi

Χλωρηΐς, ΐδος (ή), поеt; în локŭ de χλωρὰ, вердвнкъ, saŭ гълвеniчĭоаsъ. «Κάμπη —». Nik: «Ἀηδὼν —». Om: чеа кв пеnе negpe-верzĭ, saŭ negpe-галвеnе, saŭ кîntъtoаре пе вердеацъ (везĭ шi χλωραύχην). [шi

Χλωριάζω, biit: -άσω, =Χλωριάω. [χλωρὸς].

Χλωρίασις, εως (ή), гълвеniчiре. [din

Χλωριάω -ῶ, biit: -άσω, sîntŭ, saŭ mъ fакŭ верde-галвеnŭ, saŭ гълвеniчĭоsŭ. [шi

Χλωρίζω, biit: -ίσω, ваtŭ în гълвеniчĭвnе, sîntŭ гълвеniчĭоsŭ. [шi

Χλωρὶς, ίδος (ή), вnŭ fелŭ de пасъре (кв пеnе nвmаĭ sввt пĭеntŭ верzĭ-галвеnе), поаte fem: лвĭ χλωρίων. [шi

Χλωρίτης, ου (ὁ), вnŭ fелŭ de пĭатръ кв faцъ верde ка а ерьеĭ. [шi

Χλωρίων, ονος (ὁ), вnŭ fелŭ de пасъре кв пеnе верzĭ-галвеnе, грангврŭ, (Fpanц:) loriot. [χλωρός].

Χλωροειδὴς, έος (ὁ, ή), гълвеniчĭоsŭ ла faцъ. [χλωρὸς, εἶδος].

Χλωρόκομος [illegible] кв пър гълвеniчĭоsŭ; (шi fir:) чел кв fрвnze верzĭ-галвеnе. [χλωρὸς, κόμη].

Χλωρομέλας, ανος (-αινα, αν), negpв-верde-галвеnŭ. [χλωρὸς, μέλας].

Χλωροποιὸς, (ὁ, ή), fъкъtорŭ, adвкъtорŭ de гълвеniчĭвnе, saŭ вердеацъ. [χλωρὸς, ποιός].

Χλωρόπτιλος (ό, ή), чел кв пеnе верzĭ-галвеnе. [χλωρὸς, πτίλον].

Χλωρὸς, ὰ, όν, în контрак: în локŭ de χλοερός, верde ка еарва; (прin întind:) проаспътŭ, fрацеdŭ; (fir:) верde, віоĭŭ, în тоĭвл saŭ fлоареа sа; вîрtоsŭ, цеапънŭ. «Αἴγειροι πτελέαι τε χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες». Ткр: «Χλωρὸν, ῥόπαλον». Om: «Ὄρος χλωρὸν». Om: «Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν». Es: (шi fir:) «Χλωρὸς τυρὸς». At: врînzъ проаспътъ. «Χλωροὶ κωβιοὶ». At: (шi fir:) «Χλωρὸν ὕδωρ». Епгр: «Χλωρὸν αἷμα». Sof: кврsŭ de кврînd. «Χλωρὸν δάκρυ». Евр: = Θαλερόν. «Οἴνου χλωραὶ σταγόνες». Евр: ръкороаsе. «Χλω-

ρὰ μέλεα». Ткр: fраџеde. «Γόνυ χλωρὸν». Ткр: tаре, мλъdiosŏ. «Χλωρὰ ψάμμαθος». Sof: ѕmedŏ. (ші fiг:). «Χλωρὰ καὶ ἔναιμα πράγματα». Ггр: 2) гълбеnічїosŏ, верdѕnкŏ; (npin ѕрт:) пълitŏ, saŏ ofilitŏ, fъръ fаџъ; (de ѕnde npin întind:) întѕnекosŏ. «Μέλι χλωρὸν». Om: «Οἶνος χλωρός». At: (alt:) κιῤῥὸς. (ѕnde se поаte dedѕче ші) «Οἴνου χλωραὶ σταγόνες». At: (везї маї sѕs). «Χλωρὸς ἀδάμας». Es: (везї ші πολιός). «Χλωρὸς ὑπαὶ δείους». Om: (ші npin întind:) «Χλωρὸν δέος». Ткр: adѕкътоаре de гълбеnічїѕne. «Χλωρὸν ῥῆμα Ἀχέροντος». Епгр: întѕnекosŏ.

Χλωροσαύρα, ας (ἡ), (плџ:) шопîрлъ верde. [χλωρὸς, σαύρα].

Χλωρότης (ἡ), верdеаџа плаnтелор, ербеї, ші чл:; (npin întind:) фръџеzіме, проspъџіе; (fiг:) вîрtѕtе; toїŏ, fлоаре. 2) гълбеnічїѕne. [χλωρός].

Χλωροφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, (npinч: despre каї) paskŏ еарбъ (Търч: sîntŏ ла чеаірŏ. [χλωρὸς, φάγω].

Χναῦμα (τὸ), [χναύω] mînкаре de гѕstŏ, saŏ бѕкатъ гѕstoasъ.

Χναυμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї χναῦμα.

Χναυρὸς, ὰ, ὸν, гѕstosŏ. [ші

Χναυστικὸς, ἡ,ὸν, лакомŏ,mînкъчїosŏ.[din

Χναύω, biit: -χναύσω, [κνάω] мъnînкŏ кѕ поftъ гѕstoasъ mînкаре.

Χνοάζω, ші Χνοάω -ῶ, biit: -άσω, [χνοῦς] skoџŏ (мъ акоперŏ кѕ) пърŏ, saŏ îmї daŏ періï. «Νέον χνοάζοντα ἰούλους». Аплn: îї da mѕstaџa. «Χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα». Sof: кѕ капѕл акоперitŏ de перї кърѕnџї.

Χνόη (ἡ), noet: [κνάω] гаѕра, în каре intръ osia карѕлѕї; (npin întind:) къпътїѕл osii; osia; (în întind:) карѕл. «Ἔθραυσεν ἄξονος μέσας χνόας». Sof: (ші fiг:) «Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν». Esхл: алергînd пе жоs. 2) dѕрѕitѕл osii карѕлѕї. «Ὡς ὑπερβάλοι χνόας καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά». Sof:

Χνοΐ, dat: (пергл:) ал лѕї χνοῦς.

Χνοίη (ἡ), noet: în локŏ de χνόη.

Χνοῖος, α, ον, noet: акоперitŏ кѕ tinерї (пѕfŏ de) перї. «Παρειὰ —». Анкр: [din

Χνόος -οῦς (ὁ), [κνάω, saŏ în afin: кѕ φλόος, χλόος] перї, пѕfŏ (de барбъ, de поаmе, ші чл:). «Ἁλὸς —». spѕma мъріі, (alt:) ἁλοπάχνη. 2) (ѕnе-орї) = Χνόη (2). dѕрѕitŏ. (везї ші χνόος). [de ѕnde

Χνοώδης, εος (ὁ, ἡ), asemеnеа, saŏ акоперitŏ кѕ пѕfоші перї, saŏ пѕfŏ. [de ѕnde

Χνοωδῶς, adв: în fелŏ de пѕfŏ, ка пѕfѕл.

Χόα, Ion: ші Χοᾶ, At: în локŏ de χοῦν, ак: ал лѕї χοῦς.

Χοαῖος, α, ον, інкъпъtорŏ de о хоъ. [везї χοῦς].

Χοανεύω, biit: -εύσω, noet: în локŏ de χωνεύω, tonеskŏ în tonitoаре. [din

Χοάνη (ἡ), noet: în локŏ de χώνη, пîлnie; (партік:) пîлnioasa tonitoаре; saŏ калîпŏ ал лѕкрътоrілор de metaле, (Франџ:) creuset, (Търч:) кїѕлчеа, saŏ ѕлчеа de tonit. 2) (аnтм:) мемвръnoasa къвъпътѕръ а креерілор, (alt:) πέπλος. [χέω].

Χοάνιον (τὸ), dim: ал лѕї .

Χόανον (τὸ), ші Χόανος (ὁ), =Χοάνη.

Χοὰς, ак: îm: ал лѕї χοή.

Χόας, ші At: χοᾶς, ак: îm: ал лѕї χοῦς.

Χόδανος (ὁ), глs: шеzѕtѕл [κέχοδα tре: de кѕ: ал лѕї χέζω].

Χόες, nom: îm: ал лѕї χοῦς.

Χοεὺς, έως (ὁ), =Χοῦς (2).

Χοὴ (ἡ), (în џеn:) = Χύσις, торnаре, saŏ върsаре; (партік: ші маї de мѕлtеорї ла îm:) лівацие (npinч: пеntрѕ морџї, saŏ în чinstеа zеілор пъмîntеnї). «Πατρὶ χοὰς φέρουσ', ἄτερ νεκροῖσι μειλικτήρια». Esхл: «Χοὰς τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο». Ер: [χέω].

Χοήρης, εος (ὁ, ἡ), noet: [χοῦς, ἄρω] коnпрінzъторŏ de о хоъ. «Ἄργος χοήρες». Евр: =Χοεύς.

Χοηφόρος (ὁ, ἡ), adѕкъторŏ de лівацїї (моrтале). [χοὴ, φέρω].

Χοΐδιον, ші (în At: коntрак:) Χοίδιον (τὸ), dim: ал лѕї χοῦς, пъмîнџелŏ.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, de пъмîntŏ. [χοῦς].

Χοινίκη (ἡ), =Χοινικὶς (а поаtеї карѕлѕї). 2) ѕnŏ fелŏ de обеzї de пîчоаре, (alt:) χοῖνιξ (2). 2) ѕnŏ instр: хірѕрџікŏ (sfредеlŏ).

Χοινικιαῖος, α, ον, înкъпъtорŏ de о хінікъ [везї χοῖνιξ].

Χοινίκιον (τὸ), dim: ал лѕї χοινίκη (1).

Χοινικὶς, ίδος (ἡ), (în џеn:) dim: ал лѕї χοῖνιξ; (партік:) гаѕра поаtеї карѕлѕї, ші fерѕл (влеаѕл), кѕ каре este къпtѕшitъ по dінъѕntрѕл; (de ѕnde пеntрѕ asemъnъtаtеа формеї) черкѕл кѕnѕnеї. «Ὑπὸ τῶν στεφάνων ταῖς χοινικίσι κάτωθεν γεγραμμένα». Dm: (în џеn:) къвъпътѕръ; (de ѕnde) лакŏ în stînкъ. (Stp: ΙΒ'. 821).

Χοινικομέτρης, ου (ὁ), мъsѕръторŏ кѕ хініка. [χοῖνιξ, μέτρον].

Χοῖνιξ, ικος (ἡ), [χνόη] ꙋnꙋ ferꙋ de mъsꙋrъ пentrꙋ semъnъtꙋrĭ (înkъпъtoare de patrꙋ kotire, kam ла doъ ritre, kîtꙋ era de ажꙋns пentrꙋ xрana de o zi aꙋnꙋĭ omꙋ), mertikꙋ. (de ꙋnde прin întind:) «Ὅς κεν ἐμῆς χοίνικος ἅπτηται». Om: op чine îmĭ mъnînkъ пîĭnea. шi «Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι». Пitrp: sъ пꙋ шeazъ чineva fъrъ treabъ (sъ пꙋ mъnînче d' a rata). 2) ꙋnꙋ ferꙋ de kътꙋше de remnꙋ, saꙋ de ferꙋ (пentrꙋ ровiĭ чeĭ netpeвniчĭ). «Αἱ κνῆμαί σου τὰς χοίνικας ποθοῦσιν». Apstf: 3) = Χοινικὶς (de poata kaрꙋrꙋĭ).

Χοιράγχη (ἡ), = Ὑάγχη. [χοῖρος, ἄγχη].

Χοιραδώδης, εος (ὁ, ἡ), skrofꙋrosꙋ, пrinꙋ de skrofꙋre; saꙋ чeл din ferꙋл skrofꙋreлор. [din

Χοιρὰς, άδος (ἡ), [χεράς] пĭatrъ, stînkъ eшitъ în mare. 2) (fir:) skrofꙋrъ, ꙋmfrътꙋrъ de rînчĭ (прinч: are rîtꙋrꙋĭ), (oвшt:) вroaskъ.

Χοίρειος, α, ον, порчeskꙋ, saꙋ de поркꙋ. [χοῖρος].

Χοιρέλαφος (ὁ), [χοῖρος, ἔλαφος] ꙋnꙋ animarꙋ (între поркꙋ шi чeрвꙋ) de India.

Χοίρεος, η, ον, poet: Ion: în лoкꙋ de χοίρειος.

Χοιρίδιον (τὸ), dim: ал лꙋĭ χοιρίον.

Χοιρίνη (ἡ), [χοῖρος 2] ꙋnꙋ ferꙋ de skoĭkъ de mare, saꙋ de pîtꙋ (în Atena se întreвꙋinцaꙋ de votꙋrĭ). (прinч: fem: ал лꙋĭ ...

Χοίρινος, η, ον, =Χοίρειος.

Χοιρίον (τὸ), dim: ал лꙋĭ χοῖρος, пꙋрчeлꙋ.

Χοίριος, α saꙋ ος, ον, = Χοίρειος.

Χοιρίσκος (ὁ), dim: ал лꙋĭ χοῖρος.

Χοιροβοσκὸς (ὁ), пъstorꙋ de порчĭ, поркарꙋ. [χοῖρος, βοσκός].

Χοιρογρύλλιος шi Χοιρόγρυλλος (ὁ), ꙋnꙋ ferꙋ de ariчĭꙋ. [χοῖρος, γρύλλος].

Χοιρόθλιψ, ιβος (ὁ), stpivitorꙋ de fem: memвrꙋ цenitarꙋ, desfrînatꙋ, neвꙋnꙋ dꙋпe mꙋĭerĭ. [χοῖρος 2, θλίβω].

Χοιροκομεῖον (τὸ), [χοῖρος, κομέω] staꙋrꙋ de порчĭ, поркъpie. 2) ꙋrna, în kare se пъstraꙋ votꙋrire (Apstf: Вesп: 844). 3) =Φυλάκεῖον (2).

Χοιρόκτόνος (ὁ, ἡ), (пароκs:) ꙋчiгътorꙋ de порчĭ. 2) (пропароκs:) чeл de поркꙋ жertfitꙋ. «Αἷμα—». Esxл: [χοῖρος, κτείνω].

Χοιρομάνδριον (τὸ), =Χοιροκομεῖον. [χοῖρος, μάνδρα].

Χοιροπίθηκος (ὁ), ꙋnꙋ ferꙋ de maĭmꙋцъ kꙋ pîtꙋ de поркꙋ, (Franц:) babouin [χοῖρος, πίθηκος].

Χοιροπωλέω -ῶ, viit: -ήσω, vînzꙋ порчĭ; (despre mꙋĭerĭ) vînzꙋ memврꙋл цenitarꙋ, (ad:) sîntꙋ kꙋрвъ пꙋвлiкъ. [din

Χοιροπώλης, ου (ὁ), vînzътorꙋ de порчĭ [χοῖρος, πώλης].

Χοῖρος (ὁ, шi maĭ rap ἡ), поркꙋ, (прinч: пꙋрчeлꙋ); (fem:) пꙋрчea. 2) kom: memврꙋл цenitarꙋ ал mꙋĭerilor.

Χοιροσπέλεθος (ὁ), къкъreazъ de поркꙋ. 2) ꙋnꙋ ferꙋ de пrantъ, (alt:) σχεδιὰς, limвa вoꙋrꙋĭ. [χοῖρος, σπέλεθος].

Χοιροσφαγεῖον (τὸ), лoкꙋ, ꙋnde se înжꙋngie порчĭ. [din

Χοιροσφάγος (ὁ, ἡ), înжꙋngĭetorꙋ de порчĭ; saꙋ вꙋnꙋ de înжꙋngĭere de порчĭ. [χοῖρος, σφαγή].

Χειροτροφεῖον (τὸ), =Χοιροκομεῖον. [χοῖρος, τροφή].

Χοιρσφάλας, α (ὁ), = Χοιρόθλιψ. [χοῖρος 2, ψάλλω].

Χοιρωδία (ἡ), =Ὑωδία. [din

Χοιρώδης, εος (ὁ, ἡ), =Ὑώδης. [χοῖρος].

Χολᾶ Dop: în лoкꙋ de χολῇ, dat: ал лꙋĭ χολὴ. 2) a 3: sinr: pers: a лꙋĭ χολάω.

Χολαγωγὸς (ὁ, ἡ), (χολὴ, ἄγω) коворîtorꙋ (къръцitorꙋ) de veninꙋ. «Φάρμακον —». Алeкs: Afp:

Χολαίνω, плц: în лoкꙋ de χολάω.

Χολαῖος, α, ον, ал veninꙋлꙋĭ. [шi

Χολὰς, άδος (ἡ), къвъпътꙋra trꙋпꙋлꙋĭ depe lîngъ koaste; (oвiч: îm:) maцere. [шi

Χολάω -ῶ, (fъrъ viit:) amꙋ пretorъ, prisosꙋ de (прinч: negrꙋ) veninꙋ; (de ꙋnde)=Μελαγχολάω; (maĭ noꙋ)=Χολόομαι, mъ пekъжeskꙋ. «Χολήσας τι περὶ τῆς ἀδελφῆς». Лpt: [χολή].

Χολέδρα (ἡ), greш: saꙋ înd: în лoкꙋ de χολέρα. (1).

Χολεμεσία (ἡ), плц: în лoкꙋ de χολημεσία.

Χολεμετέω -ῶ, viit: -ήσω, плц: în лoкꙋ de χοληματέω.

Χολέρα, ας (ἡ), =Ὑδρορρόα [χέω]; (partik:) жгĭaвꙋ de înвъlitoare. 2) (med:) prisosꙋ de veninꙋ; (de ꙋnde) xoлeръ, o voaлъ, are къria чeлe maĭ prinчipare simptome sînt ĭꙋte ꙋrdinare, шi връsъtꙋrъ de veninꙋ, шi kare se ziче «Ὑγρὰ χολέρα». spre deoseвire de «Ξηρὰ —». Гал: în kare înчeteazъ toate skърцerire trꙋпꙋлꙋĭ. [χολή]. [de ꙋnde

Χολεριάω -ῶ, viit: -άσω, пътimeskꙋ de prisosꙋ de veninꙋ, saꙋ de xoлeръ. [шi

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, xoлerikꙋ, чeл kꙋ prisosꙋ de veninꙋ, saꙋ sꙋпꙋsꙋ ла xoлeръ. [de ꙋnde

Χολερικῶς, adв: кʏ пrisosʏ de веninʏ, saʏ ка de холеръ. «Χολερικῶς διακεῖσθαι, saʏ ληφθῆναι». Ꙟрt: =Χολεριᾷν.

Χολερώδης, εος (ὁ, ἡ), чел din fелʏл холереї; saʏ = Χολερικός.

Χολὴ (ἡ), [χέω] fїере saʏ веninʏ, шi вършiка лор; (прin întind:) некаzʏ, mînie; saʏ греацъ, sкîрвъ. «Πάνυ γὰρ ἔστ' ἤδη χολή». Apstf: este de nesʏfеrit. «Τᾷ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο». Ткр: de некаzʏ.

Χολήβαφος (ὁ, ἡ), =Χολοβαφής.

Χοληγαγικὸς, (în îndрeпt:) în локʏ de χοληγικὸς, ἡ, ὸν, лʏкрътоrʏ sпре sкʏрџере de веninʏ. [din

Χοληγὸς, (ὁ, ἡ),=Χολαγωγός.

Χοληδόχος (ὁ, ἡ), прiimitoрʏ saʏ копрinzътоrʏ de fїере. «Κύστις — ». Гал: вършiка fїерiї. [χολή, δέχομαι].

Χοληµεσία (ἡ), върsътʏръ de веninʏ. [χολὴ, ἔμεσις].

Χοληµετέω -ῶ, віit: -ήσω, върsʏ веninʏ. [χολὴ, ἐμετός].

Χολίκιον (τὸ), dim: ал лʏї χόλιξ.

Χολικὸς, ἡ, ὸν, atinгътоrʏ, saʏ пътimaшʏ de веninʏ, =Χολερικός. [χολή].

Χόλιξ, ικος (ἡ, шi maї поʏ ὁ), = Χολὰς, maџʏ; (овiч: ла îm:) мʏреле, saʏ пърʏntaїеле вiteї înжʏnгïate,(Fрanџ:)tripes.[шi

Χόλιον (τὸ), dim: ал лʏї χολή. [шi

Χόλιος, α saʏ ος, ον, поеt: în локʏ de ὀξύχολος, некъжiчїоsʏ. [χολή].

Χολλάδες (αἱ), = Χολάδες.

Χολοβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), въпsitʏ кʏ веninʏ, (ad:) верde-галвеnʏ. [χολὴ, βαφή]. [de ʏnde

Χολοβάφινος, η, ον, шi

Χολόβαφος (ὁ, ἡ), =Χολοβαφής

Χολοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fелʏл веninʏлʏї. [χολὴ, εἶδος].

Χολόεις, εσσα, εν, поеt: asemenea кʏ веninʏ; веninosʏ; (прin întind:) верdʏnкʏ. [χόλος].

Χολοίβαφος (ὁ, ἡ), поеt: în локʏ de χολοβαφής.

Χολοιβόρος (ὁ, ἡ), поеt: роzътоrʏ прin, saʏ ка веninʏ, (Fрanџ:) corrosif. «Ἰὸς—». Nік: [Χόλος, βορά].

Χολοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътоrʏ, прiчinʏitoрʏ de веninʏ. [χόλος, ποιός].

Χόλος (ὁ), поеt: în локʏ de χολή; (maї de мʏлте-орї fir:) некаzʏ. [de ʏnde

Χολόω -ῶ, віit: -ώσω, некъжескʏ, (dʏпе ziч:) înвeninezʏ, skорneskʏ кʏїва вeninʏл. ‖ (maї des miж:) мъ некъжескʏ, шi se тʏрвʏръ веninʏл (кʏ dat: saʏ џеn: maї de мʏлте-орї în ел: de преп:) пеntрʏ чева, saʏ asʏпра кʏїва. «Τῶν ὁ γέρων κεχολωμένος». Iл: Λ. (шi maї компл:) «Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης».Od:Λ.[шi

Χολώδης, εος (ὁ, ἡ), веninosʏ, saʏ плinʏ de веninʏ; (прin întind:) некъжiчїоsʏ.

Χολωτὸς, ἡ, ὸν, поеt: înвeninatʏ, foapte amaрʏ. «Ἔπος —». Om: [χολόω].

Χονδράκανθος (ὁ, ἡ), чел кʏ sпinapea din sгîрчїʏрї (характеристiка ʏнор пешtї). [χόνδρος, ἄκανθα].

Χονδρεῖον (τὸ), глs: în локʏ de χονδροκοπεῖον. [шi

Χονδρεύω, віit: -εύσω, маčinʏ, хʏрdʏїеskʏ грîʏ шi чл: грʏnжоs ка de вʏлгʏрʏ. [шi

Χονδριάω -ῶ, віit: -άσω, sîntʏ грʏnжоsʏ (гроsʏ, saʏ în формъ de вʏлzї, saʏ коколоаше]. [χόνδρος].

Χονδρίλη, шi Χονδρίλλη (ἡ), ʏnʏ fелʏ de плаntъ, чiкоаръ sелʏтiкъ (каре faче ʏnʏ fелʏ de sакiзʏ).

Χόνδρινος, η, ον, fъкʏтʏ din sекаръ албъ. (партiк:).«Ἄρτος—».Лкs; (алт:)χονδρίτης.[шi

Χονδρίον (τὸ) dim: ал лʏї χόνδρος. [шi

Χονδρίτης, ου (ὁ), (прiнч: ἄρτος) fъкʏтʏ din sекаръ албъ; (поаte) шi=Σεμιδαλίτης. [χόνδρος].

Χονδροβολέω -ῶ, віit: -ήσω, паveзʏ, aшterпʏ кʏ пїеtрiчеле. [шi

Χονδροβολία (ἡ), паваре, aшterпере пе жоs кʏ пїеtрiчеле. [шi

Χονδροβόλος (ὁ), [χόνδρος, βάλλω] aшterпътоrʏ (поditoрʏ) пе жоs кʏ пїеtрiчеле грʏnжоase.

Χονδροκοπεῖον (τὸ), локʏ (моаръ) de хʏрdʏit вʏлгʏрʏ, шi чл: [χόνδρος, κόπτω].

Χονδροκόπιον (τὸ), = Χονδροκοπεῖον.

Χονδρονευρώδης, εος (ὁ, ἡ), компʏsʏ din sгîрчїʏрї шi певрe. [χόνδρος, νεῦρον].

Χονδροπτισάνη (ἡ),zeamъ de sекаръ албъ. [χόνδρος, πτισάνη].

Χόνδρος (ὁ), (în џеn:) гръʏnte, вовʏ, грʏnzʏ. «Ἁλὸς —». Apstf: Ер: 2) (партiк:) грîʏ, saʏ орzʏ мъчinatʏ грʏnжоs, маре, вʏлгʏрʏ, арпъкашʏ, шi чл:; (ʏнеорї) поsпaїʏ de fъinъ, пiшaшtea,=Σεμίδαλις; (прin întind:) zeamъ, вътʏръ fъкʏтъ dintр' ачеаstа. (de ʏnde) «Χόνδρον λείχειν». Apstf: 3) о semъnътʏръ, din каре maї кʏ seamъ se fъчеаʏ asemenea хʏрdʏїтʏрї, = Ζειὰ, sекаръ. 4) партеа чеа fръџеdъ a oaselор, sгîрчїʏ (прiнч: ал пїетʏлʏї шi ал коаstелор), (Fрanџ:) cartilage. (de ʏnde ὑποχόνδρια). [de ʏnde

Χονδρὸς, ἁ, ὸν, таре, вîрtosʏ ка sгîр-

чївл; saš гrosš, грвпжosš; (fir:) nepodš, negїoвš.

Χονδρότυπος (ὁ, ἡ, чел în кїнš, saš fopmъ de srîpчїš. [χόνδρος, τύπος].

Χονδροφυής, έος (ὁ, ἡ), din natвpъ sекъ-poвš, saš грвнжosš, saš srîpчїosš. [χόνδρος, φυή].

Χονδρώδης, εος (ὁ, ἡ), [χόνδρος] грвн-жosš; saš din feлвл srîpчїврілоp, srîpчїosš.

Χοεπότης, ου (ὁ), въвtорš de o хоъ (ad: de мвлtš) вinš. [вezї χόος, πίνω].

Χόος -οῦς (ὁ), вezї χοῦς.

Χοράγιον (τὸ), Dop: în локš de χορήγιον. [din

Χοραγὸς (ὁ), Dop: în локš de χορηγός.

Χοραυλέω -ῶ, віit: -ήσω, însoцeskš danцвл кв kîntіквл fлверълвї. [din

Χοραύλης, ου (ὁ), kîntъtорš кв fлверъл ла danцврї; fлаvtistš de teatpв. [χορὸς, αὐλός].

Χορδάριον (τὸ), dim: ал лвї χορδή.

Χόρδαψος (ὁ), [χορδὴ, ἅπτω] ївtе колікъ а мацелор.

Χόρδευμα (τὸ), maцš вmплвtš, kîpnatš, шї чл: [din

Χορδεύω, віit: -εύσω, вmплв maцe, fakš kîpnaцї, шї чл: (fir:) «Τὰ πράγματα —». Apstf: înкврkš, amestekš.

Χορδὴ (ἡ), [χόριον] maцš (príнч: grasš). 2) коардъ (de лірь, saš de аркš, шї чл:).

Χορδολογέω -ῶ, віit: -ήσω, [χορδὴ, λέγω] черкš коардeле вnвї мвsікалš instpвmintš, saš акордezš înstpвmintš.

Χορδοποιέω -ῶ, віit: -ήσω, fakš коарde.

Χορδοποιία (ἡ), fačepe de коарde. [шї

Χορδοποιικὸς, ή, ὸν, atinгъtорš de fačepe, saš de fъкъtорš de коарde «Χορδοποιική». meшtešвгвл de a fače коарde. [din

Χορδοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtорš de коарde, saš внš ла fačepe de коарde. [χορδὴ, ποιός].

Χορδοπώλης, ου (ὁ), вînzъtорš de коарde. [χορδὴ, πώλης].

Χορδοστροφία (ἡ), pesвčipe de коарde. [din

Χορδοστρόφος (ὁ, ἡ), pesвčitорš, saš внš ла pesвčipe de коарde. [χορδὴ, στροφή].

Χορδοτονία (ἡ), întindepe de коардeле (акорdapea) вnвї mвs: înstp: [din

Χορδοτόνος (ὁ, ἡ), (пароks:) întinzъtорš de коардeле (акорdъtорвл) вnвї mвs: înstp: saš fолоsitорš ла акорdape ‖ (sввst:) Χορδοτόνον (τὸ), keїe de акорdat înstp: 2) (пропароks:) чел кв коардeле întinse, акорdatš. [χορδὴ, τείνω].

Χορδόω -ῶ, греш: în локš de Λορδόω.

Χορεία (ἡ), dъnцаpe, хоръ; шірš de dъnцъtорї. «Ἅπτεσθαι δὲ τοὺς ἐφεξῆς ἀλλήλων ἀτρέμα περιόντας, ὥσπερ ἐν χορείᾳ». Пл: [χορεύω].

Χορεῖος, α, ον, кввenitš, saš потрівіtš ла хоръ. ‖ (în metpікъ se înц: ποῦς) = Τροχαῖος, saš Τρίβραχυς, пічорš din tpeї sквpte вокале, saš silaве. ‖ (певt:) Χορεῖον (τὸ), локš de danцš, de хоръ. [χορός].

Χόρευμα (τὸ), mішкаpe, figвpъ de danцš.

Χόρευσις, εως (ἡ), dъnцаpe, saš serвape пpin danцврї. [шї

Χορευτὴς, οῦ (ὁ), dъnцъtорš, жвкъtорš în хоръ. [шї

Χορευτικὸς, ή, ὸν, кввenitš, saš îndemînatікš ла dъnцаpe. [din

Χορεύω, віit: -εύσω, шї mіж: -εύσομαι, intpв în хоръ, în danцš, dъnцezš; (în цen:) saлtš; (кв ак:) съвîршеskš o цеpemonie, serвezš, saš pepresintš чеvа пpin danцš; (stpъm:) вагš пе чіnева în danцš, saš îл пвїš în mішкаpe pepede. «Τάχα σ' ἐγὼ χορεύσω». Евp: "Μούσας, αἵ μ' ἐχόρευσαν". Евp: «Πόδα χορεύω». Епгр: mішкš dъnцînd. [χορός].

Χορηγεῖον (τὸ), локš, внde se пpегъtїа (se depprindea) хорвл, saš внde se пъstpaš, шї se daš tpeввinчїoaseлe хорвлвї; (de внde în цen:) magazinš, saš шкоалъ. [χορηγός].

Χορηγέτης, ου (ὁ), =Χορηγός. [din

Χορηγέω -ῶ, віit: -ήσω, sîntš (dipiцezš, saš maї des пpегъteskš кв келtвїaлa mea хорвл ка) хорегš; (пpin întind:) îndestвлezš dintp' ал meš, daš кв înвілшвгаpe; dъpвїeskš; (în цen:) къпвїeskš, înлesneskš de чеvа; комплектezš, пpегъteskš чеvа кв челе tpeввinчїoase; (кв цen:) fakš întїїš înчепepe de чеvа. «Τοῦ λόγου —». Плt: (шї пas:). «Ὅπως ἄριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες». Antf: ка съ se пpегъteaskъ въ-ieцїї хорвлвї, kît se поate maї віne. «Πομπήϊος ἔκ τε γῆς καὶ θαλάττης χορηγούμενος». Пл: fiind înвілшвгаtš, къпътвitš de tpe-ввinчїoaseлe oштіpії. «Εὐδαίμονες οἱ μετρίως τοῖς ἐκτὸς κεχορηγημένοι». Apstf: fiind dвпе mъsвpa îndestвлъpії къпътвїцї de челе din afаpъ ввnвpї. «Αἱ ἄρτι κεχορηγημέναι δωρεαί». Tdpt: (вezї шї πρυτανεύω). [χορηγός]. [de внde

Χορήγημα (τὸ), келtвїaлъ fъквtъ în пpe-гъtipe шї întокмipe de хорš; (în цen:) келtвїaлъ; dъpвїaлъ.

Χορηγία (ἡ), dipeкцie шї пpегъtipe de teatpaлš хорš; (пpin întind:) келtвїaлъ пentpв avestš sfîpшіtš; (în цen:) келtвїa-

лъ; къпътȣіре de челе tpeбȣinчioase (maĭ кȣ seamъ de провізііле de хранъ ші чл: а ле ȣneĭ оштірĭ); прегътіре; (în întind:) дърȣіалъ. [ші

Χορηγικὸς, ἡ, ὸν, кȣвenitȣ ла, atînгъtopȣ de хорегȣ. «Τρίπους —». konsfinцitȣ оbічnȣit de isȣtitopiĭ хорецĭ. [ші

Χορήγιον (τὸ), = Χορηγεῖον. saȣ 2) = Χορηγία; (прінч:) апровізіонаре de оштіре. [din

Χορηγὸς (ὁ), dipeктopȣ, къпеtenie (întîĭstъtъtopȣ) de хорȣ (vezĭ ші κορυφαῖος); (în цеп:) шефȣ, кîрmȣitopȣ. 2) (maĭ des) хорегȣ, каре гътеште, ші цine кȣ келтȣіала sa хорȣл teatpaлȣ (каре acеasta în Atena ера чеа maĭ онорабілъ din серbічііле пȣблiче). (de ȣnde 3) (în цеп:) дътътopȣ, кълȣitopȣ de чева (vezĭ ші πρύτανις). [χορὸς, ἄγω, saȣ ἡγοῦμαι].

Χορήτης, ου (ὁ), ші Χορῆτις, ιδος (ἡ), noet: în локȣ de χορευτὴς, χορεύτρια, saȣ χορευτικὸς (vezĭ ziч:). [ші

Χορικὸς, ἡ, ὸν, ал хорȣлȣĭ. «Χορικὸν (se înц: ᾆσμα)». kîntatȣ de хорȣл teatpaлȣ. [χορός].

Χόριον (τὸ), (abȣs: în локȣ de χωρίον] каsa fъtȣлȣĭ; (în цеп:) піеле (de ȣnde Лat: corium); saȣ maцȣ (прінч: de гътit mîнкаре) (vezĭ ші χόλιξ). «Χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι». Ткр: Пров: a se înвъца ръȣ, saȣ a se denpinde кîĭнеле ла тъчеларіе. 2) ȣnȣ felȣ de бȣкатъ din лапte ші mіере; saȣ maцȣ ȣmплȣtȣ, калтабошȣ.

Χόριος (ὁ), =Χορεῖος (річорȣ metp: vezĭ ziч:).

Χορίτης, ου (ὁ), ші Χορῖτις, ιδος (ἡ), = Χορήτης.

Χοροβατέω -ῶ, віit: -ήσω, факȣ пasȣрĭ, fîгȣрĭ de danцȣ. [χορὸς, βαίνω].

Χοροδέκτης, греш: în локȣ de χορολέκτης, saȣ χοροδείκτης.

Χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, însȣшitȣ înвъцътopȣлȣĭ de хорȣ. «Χοροδιδασκαλικὴ (se înц: τέχνη)». înвъцътȣръ de хорȣ. [din

Χοροδιδάσκαλος (ὁ), înвъцътopȣ (denpinзътopȣ) de хорȣ; (прінч:) noetȣ dpamatiкȣ, (fiind къ ла înчепȣtȣ însȣшĭ îшĭ репреsinta dpameле ка) dipeктopȣ, saȣ înвъцътopȣ ал хорȣлȣĭ. [χορὸς, διδάσκαλος].

Χοροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), [χόριον, εἶδος) = Ὑμενοειδής. «Χιτὼν —». чеа de ал doĭлеа пеліцъ, каре înfъшȣръ лътina окіȣлȣĭ, (алt:) ῥαγοειδὴς, (Франц:) uvée. 2) чел ка каsa копілȣлȣĭ.

Χοροήθης, εος (ὁ, ἡ), noet: обічнȣitȣ а дъпца, ĭȣбіtopȣ de danцȣ. [χορὸς, ἦθος].

Χοροιθαλὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: isȣtitopȣ (deoseбitȣ) în danцȣрĭ. [χορὸς, θάλλω].

Χοροιμανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: небȣнȣ дȣпе (foapte ĭȣбіtopȣ de) danцȣ, saȣ хорȣ teatpaлȣ. [χορὸς, μαίνομαι]. [de ȣnde

Χοροιμανία (ἡ), noet:ковîршitoape ĭȣбіре (пînъ ла небȣніе) de danцȣ, saȣ de хорȣ teatpaлȣ; (ȣne-opĭ) danцȣ кȣ mȣлtȣ întȣsiasmȣ (anpindepe).

Χοροιτυπέω -ῶ, віit: -ήσω, noet: батȣ дъпцînd кȣ пічорȣл în пъmîntȣ. [ші

Χοροιτυπία (ἡ), noet: бътаĭe кȣ пічорȣл în пъmîntȣ ла danцȣ, дȣдȣitȣръ de danцȣ. [din

Χοροιτύπος (ὁ, ἡ), noet: (пароксː) бътъ-topȣ кȣ пічоареле în danцȣ, saȣ дъпцътopȣ кȣ taktȣ. 2) (пропароксː) бътȣtȣ, isбitȣ пentpȣ taktapea danцȣлȣĭ. «Λύρα—». Om: [χορὸς, τύπτω].

Χοροκιθαριστὴς, οῦ (ὁ), kîntъtopȣ кȣ кіtapa ла danцȣ. [χορὸς, κιθαριστὴς].

Χοροκτυπία (ἡ), Sхл: în локȣ de χοροιτυπία.

Χορολέκτης, ου (ὁ), комплектъtopȣ (întokmitopȣ) de danцȣрĭ. [χορὸς, λέγω].

Χορομανὴς, έος (ὁ, ἡ),=Χοροιμανής.

Χορόνδε, noet: în локȣ de εἰς χορὸν, ла хорȣ, saȣ ла danцȣ.

Χορόνικος (ὁ, ἡ), бірȣitopȣ (isȣtitopȣ) în danцȣрĭ. [χορὸς, νίκη].

Χοροπαίγμων, ονος (ὁ, ἡ), ші

Χοροπαίκτης, ου (ὁ), жȣкъtopȣ (грацiosȣ) în danцȣрĭ. [χορὸς, παίζω].

Χοροπλεκὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкъtopȣ de înплетічiтȣрĭ (felȣрite fîгȣрĭ) în danцȣ. [χορὸς, πλέκω].

Χοροποιία (ἡ) комплектаре de хорȣ. [din

Χοροποιὸς (ὁ, ἡ), întokmitopȣ, saȣ шефȣ de хорȣ (vezĭ ші χορηγός). [χορὸς, ποιός].

Χορὸς (ὁ), [γῦρὸς, vezĭ κορωνὸς] черкȣ de дъпцътopĭ (прінч: п'înпрежȣр de жертfeлnікȣ, vezĭ Кал: Imn: Apt: 266—267, ші κύκλιος); în цеп: хоръ; (партік:) хорȣ de teatpȣ, saȣ de серbътoape; (прin întind:) kîntікȣ kîntatȣ de хорȣ (каре ла înчепȣtȣ ера прінчіпала parte a dpameĭ); (ȣne-opĭ) локȣ de danцȣ; (fir:) шірȣ, плъкȣ, adȣnътȣръ, (Франц:) groupe, cercle. «Χορὸν ἱστάναι». Ткр: a întokmi. (іар în Atena) «Χορὸν αἰτεῖσθαι, saȣ λαμβάνειν» (ка din partea noetȣлȣĭ, каре воіа se репресinte). ші «Χορὸν διδόναι». (ка din partea хорегȣлȣĭ). «Πέπληγον χορὸν ποσίν». Od: Θ.

==τὸ ἔδαφος. (ші fir:) «Ποῦ χοροῦ τάξωμεν»; Плt: în че pîndȣ̆ съ л' ашезъmȣ̆?

Χοροστὰς, άδος (ἡ), поеt: serвъtоаре, în каре se înтокmеsк danцȣ̆рї. [ші

Χοροστασία (ἡ), поеt: înтокmіре de danцȣ̆; (прin întind:) danцȣ̆. [ші

Χοροστατέω -ῶ, віit: -ήσω, == Χορὸν ἵστημι, întокmеskȣ̆, saȣ̆ dipiцеzȣ̆ danцȣ̆. [ші

Χοροστάτης, ου (ὁ), întокmіtорȣ̆, saȣ̆ diреkторȣ̆ de danцȣ̆. [χορὸς, ἵστημι].

Χοροτερπὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: каре se înвеселеште (їші афлъ mълцȣmіреа) în danцȣ̆. [χορὸς, τέρπω].

Χορτάζω, віit: -άσω, нȣtpeskȣ̆ (прinч: кȣ еарвъ), хрънеskȣ̆ înвілшȣgat. «Χείματος ὥρῃ.. χορτάζειν βόας ἔνδον ἐόντας». Es: (de ȣnde ком: ші maї ноȣ̆) ==Εὐωχῶ, saȣ̆ Κορέννυμι, satȣpȣ̆. «Ἐς τὴν ἑσπέραν χορτάσομεν ἅπασιν ἀγαθοῖς». At: (ші pas:) «Ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκποδὼν· ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ». (Nкstp: în) At: [ші

Χορταῖος, α, ον, чел din ервȣрї, saȣ̆ вȣpienї. «Χιτὼν—». Елі: Плd: лъцоаsа хаїнъ, че пȣртаȣ̆ Sіленії în teatpȣ în локȣл челії din векіme овічнȣіtе de fpȣnze. [χόρτος].

Χορτάριον (τὸ), dim: ал лȣї χόρτος.

Χορτασία (ἡ), Skp: în локȣ̆ de χορτασμός. [ші

Χόρτασμα (τὸ), еарвъ, fînȣ̆ пентрȣ нȣтреццȣ̆ de віte, (алt:) φορβή, (Franц:) fourrage; (în цеn:) хранъ. [ші

Χορτασμὸς (ὁ), хрънire, (акt: saȣ̆ pas: прінч: кȣ еарвъ, saȣ̆ fînȣ̆); (în цеn:) ціnере de хранъ; (прin întind:) saцiȣ̆. [ші

Χορταστικὸς, ἡ, ὸν, notpіві tȣ̆ (пріінчіоsȣ̆) ла хрънire, хрънitорȣ̆. [χορτάζω].

Χόρτινος, η, ον, fъкȣtȣ̆ de еарвъ, saȣ̆ вȣpienї. [χόρτος].

Χορτοβόλον (τὸ), ші χορτοβολὼν, ῶνος (ὁ), fînъріе. [χόρτος, βάλλω].

Χορτόϐωλος (ἡ), вȣлгъре, грȣnzȣ̆ de пъmîntȣ̆, saȣ̆ враsdъ кȣ еарвъ d' asȣnпрȣї, (алt:) χορτόπλινθος. [χόρτος, βῶλος].

Χορτοκοπεῖον, ші Χορτοκόπιον (τό), локȣ̆, лівadъ de тъїаt, saȣ̆ kosit еарвъ, fînȣ̆. [din

Χορτοκόπος (ὁ), гλs: тъїеторȣ̆, kosашȣ̆ de еарвъ saȣ̆ fînȣ̆ пентрȣ нȣtpeццȣ̆ de віte. [χόρτος, κόπτω].

Χορτολογέω -ῶ, віit: -ήσω, stpîngȣ̆ fînȣ̆ пентрȣ нȣtpeццȣ̆ de віte,(Franц:)fourrager.

Χορτολογία (ἡ), stpîнцеpe de fînȣ̆ (пентрȣ віte). [din

Χορτολόγος (ὁ), stpîngъторȣ̆ de fînȣ̆ (пентрȣ віte); (прінч:) чел че ese a fаче провізіа de нȣtpeццȣл вітелор din пъmîntȣ̆ връжтъшеskȣ̆, (Franц:) fourrageur (везї ші προνομευτής). [χόρτος, λέγω].

Χορτομανέω -ῶ, віit: -ήσω, Skp: în локȣ̆ de ὑλομανέω, mъ ȣmплȣ de вълърії, saȣ̆ вȣpienї сеλватіче, mъ пъръцineskȣ̆, mъ пîрлоцеskȣ̆. [χόρτος, μαίνομαι].

Χορτόπλινθον (τὸ), ші Χορτόπλινθος (ἡ), вȣкатъ (вразdъ) de пъmîntȣ̆ кȣ еарвъ пе dînsa în формъ de tipніче (къръmіdъ некоаптъ) (прінч: înфъцішатъ ла жȣdікъторіе de провъ а ȣneї цъpinї de пріfonipe, їар акȣm skoasъ de гръdinарї пентрȣ аштернȣt în гръdinї). [χόρτος, πλίνθος].

Χόρτος (ὁ), [χορός] (арх: ші поеt:) локȣ̆ îngpъditȣ̆, saȣ̆ [de aчї] кȣрtе (ші Itaл: corte) înпрежмȣітъ, царкȣ̆, гръdinъ; (de ȣnde) лівеdе de еарвъ, saȣ̆ fînȣ̆; (ші прin întind:) еарвъ, fînȣ̆; пъшȣне, нȣtpeццȣ̆; (în цеn:) хранъ. «Καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον». (Inon: în) At:

Χορτόστρωμα (τὸ), аштернȣtȣ̆ de еарвъ saȣ̆ fînȣ̆ în staȣле de віte. [ші

Χορτόστρωτος (ὁ, ἡ), аштернȣtȣ̆ кȣ еарвъ. «Στιβὰς—». Лкs:==Χορτόστρωμα. [χόρτος, στρώννυμι].

Χορτοτομία (ἡ), гλs: тъїере, kosire de fînȣ̆ saȣ̆ еарвъ. [χόρτος, τέμνω].

Χορτοφόρος (ὁ, ἡ), продȣкъторȣ̆, saȣ̆ къръторȣ̆ de еарвъ, saȣ̆ fînȣ̆, saȣ̆ foлоsitорȣ̆ ла ачеаsta. «Ἅμαξα—». Полien: [χόρτος, φέρω].

Χορτώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea кȣ, saȣ̆ плінȣ̆ de еарвъ, ервоsȣ̆. [χόρτος]. [ші

Χορῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, кîntȣ̆ în хорȣ̆.

Χορῳδία (ἡ), кîntаре în хорȣ̆. [din

Χορῳδὸς (ὁ, ἡ), кîntъторȣ̆ în хорȣ̆. [χορὸς, ᾠδή].

Χορωνὸς (ὁ), арх: ші поеt: [de aчї] короанъ [din κορωνός, înковоїаtȣ̆, везї χορός].

Χορωφελέτης, ου (ὁ), поеt: foлоsitорȣ̆ (notpіві tȣ̆) ла хорȣ̆. «Κρότος—». Apstf: [χορὸς, ὠφελέω].

Χοῦν, inf: ал (neintp:) χόω în локȣ̆ de χώννυμι.

Χοῦν, ал: ал лȣї...

Χοῦς, χοὸς (ὁ, ші pap ἡ), (fъръ im:) гръmadъ de пъmîntȣ̆, maлȣ̆. 2) поеt:(fem:) пікъtȣръ. [ші

Χοῦς, χοὸς, ші At: χοῶς (ὁ), [χέω] (ак: χοῦν, ші поеt: χόα, ші At: χοᾶ, im: χόες, χοῶν, χουσί, χόας, ші At: χοᾶς) în контрак: în локȣ̆ de χόος, хоъ, ȣnȣ̆ feлȣ̆ de mъsȣръ пентрȣ лікȣide (înкъп: de doъ-spezече котіле). «Χόες θαλάσσης». Плt: пров:

пentpв лвкpв nепвtinчosв (neste mъsвpъ). «Οἱ χόες». o sepвъtoape în Atena, a doazi de Antestepiї (вezї 'Ανθεστηριών).

Χόω, вiit: -χώσω, neîntp: în npez: în локв de χώννυμι (вezї χοῦν).

Χοῶν, ųen: îm: ал лвї χοή.

Χόων, ųen: îm: ал лвї χοῦς.

Χοῶς, (în kontpak: din χοέως) At: în локв de χοός, ųen: ал лвї χοῦς.

Χρᾶ, în kontpak: în локв de χράει, a 3: sinr: neps: de npez: ал лвї χράω. saв 2) (pap) 2: sinr: neps: de npez: xot: ал лвї χράομαι.

Χραίνω, [χράω] вiit: χρανῶ, (nex: ἔχρανα; nas: tpe: de кв: κέχρασμαι, ασαι, ανται; nex: nas: ἐχράνθην; шi nosit: χραντέον) atinгв пе d' asвnpa, anponiв. «'Ανὴρ ὀλιγάκις ἄστυ κἀγορᾶς χραίνων κύκλον». Eвp: (npin întind:) sтoїeskв, въnseskв. (de вnde овiч:) nîngъpeskв, snвpкв, saв mînжeskв. «Φόνῳ —». Sкst:

Χραισμεῖν, inf: nex: 2: ἔχραισμον, de вnde вiit: χραισμήσω, шi nex: 1: ἐχραίσμησα (din neîntp: χραισμέω), noet: (кв dat:) ажвtв, фолоseskв; (кв ак: ел: indip:) onpeskв вpe вnв ръв de ла чineва; (în ųen:) îndestвлezв ла tpeввinцъ пе чineва. «Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον». Iл: A. «Οὐδέ τι οἱ χαισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον». Iл: Φ. «Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμεν, οὐδὲ τάφροι». Iл: Ξ. [din

Χραίσμη (ἡ), noet: = Χραίσμησις. [χράομαι].

Χραίσμῃ, a 3: sinr: neps: de nex: 2: de sвn: ал лвї χραισμεῖν.

Χραισμήεις, εσσα, εν, noet: = Χρήσιμος, фолоsitopв. [χραίσμη].

Χραισμησέμεν, noet: în локв de χραισμήσειν, вiit: de inf:, шi

Χραίσμῃσι, noet: în локв de χραίσμῃ, a 3: sinr: neps: de sвn: ал лвї χραισμεῖν. [шi

Χραίσμησις, εως (ἡ), noet: фолоsipe, ажвtape (npinч: snpe anъpape de ръв). [шi

Χραισμήτωρ, ορος (ὁ), noet: ажвtъtopв, anъpъtopв. [neîntp: χραισμέω].

Χρᾶν, în локв de χράειν, inf: ал лвї χράω, npoopoчeskв. 2) pap în локв de κιχράναι, inf: ал лвї κίχρημι, înnpвmвtв.

Χραντέον, nosit: ал лвї χραίνω.

Χραντὸς, ἡ, ὸν, atinsв пе d' asвnpa; (npin întind:) вnsв; mînжitв; snвpкatв, nîngъpitв.

Χράομαι -ῶμαι, вiit: -χρήσομαι, miж: ал лвї χράω.

Χράομαι -ῶμαι, (ῇ, χρῆται) вiit: -χρήσομαι, (inf: χρῆσθαι, nex: ἐχρησάμην, tpe: de кв: κέχρημαι, шi nosit: χρηστέον) întpeввinцezв чeва; (în ръв) kazв în чeва, sвfepв; (despre neps:) amв фamiлiapitate, sîntв în peлaцie, npietenв, amв a фaчe кв чineва; saв (simn:) mъ nоpтв întp' вnв kinв къtpe (îpaktezв пе) чineва; (în nepiфp: în ųen:) amв, sîntв npoпpietapв de чeва; saв (simn:) sîntв, saв фakв. (кв dat:) «Τοῖς μὲν οἰκέταις οὐδενὶ τῶν δεσποσύνων χρημάτων ἔξεστι χρῆσθαι· δεσπότου δὲ ἅπαντα ἐστὶν, ἃ ἂν βούληται ἑκάστῳ χρῆσθαι». Ksn: «Εἴ τις μὴ ἐπίσταται ἵππῳ χρῆσθαι, οὐ χρήματα αὐτῷ ἐστίν ὁ ἵππος». Ksn: «Εἴτις χρῷτο τῷ ἀργυρίῳ, ὥστε πρίασθαι (οἷον) ἑταίραν». Ksn: «Νυκτὶ μὲν ὅσα περ ἡμέρᾳ ἐχρῆτο, ἡμέρᾳ δὲ ὥσπερ νυκτί». Ksn: «Χρῆσθαι εὐγνωμόνως ἑαυτῷ». Ksn: a 'шї întokmi a ле saле înцeлenцeшte. «Τὸν βουλόμενον ἀνθρώποις χρῆσθαι καὶ ὁμιλεῖν„. Ksn: «'Ηδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις». Iskp: 'Επιτήδειοί μοί εἰσι, καὶ χρώμεθα ἀλλήλοις, ὡς οἷόν τε μάλιστα». Dm: "Χρῆσθαι τοῖς θεοῖς». Eвp: a doвîndi фaвoapea лop. «Πόλει χρῆσθαι». Лks: a mepцe des (a nеtpeчe) în opaшв, saв a administpa a ле opaшвлвї. (шi în чeле вenepiene) «Γυναικὶ χρῆσθαι». Ep: шi Ksn: a se înnpeвna кв... (шi în nepiфp:) «Θυμῷ χρῆσθαι». Ep: în локв de θυμοῦσθαι. «Ἀληθεῖ λόγῳ («'Αληθηΐῃ) χρῆσθαι». Ep: în локв de ἀληθεύειν». «Ὦ βασιλεῦ, κότερα ἀληθηΐῃ χρήσομαι πρός σε, ἢ ἡδονῇ»; Ep: «Βοῇ χρῆσθαι». Ep: în локв de βοᾶν. «'Ωνῇ καὶ πρήσει χρῆσθαι». Ep: a къmnъpa шi a вinde, a da шi a лва. «'Ομολογίῃ χρῆσθαι». Ep: a фaчe tokmeaлъ, a se înвoi. «Φρεσὶ κέχρητ' ἀγαθῇσι» Om: = Εὖ φρονεῖ. (шi în ръв). «Μόρῳ χρῆσθαι„. Ep: a mвpi. «Συμφορᾷ ("Χειμῶνι, "Ναυαγίῳ) χρῆσθαι». Лks: a къdea în nenopoчipe, шi чл: (шi simn: în локв de ἔχω). «Προγόνοις μὲν βασιλεῦσιν ἐχρήσατο». Лks: «Πόλεως οὔτε ἱεροῖς οὔτε κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένης». Твч: (шi despre neînsвфл:). «Ἡ γῆ αὕτη νιφετῷ πάντα χρᾶται». Ep: (шi кв ак: фoapte pap) "Δὶ ἀγγέλων πάντα χρέεσθαι». Ep: a съвîpшi. (шi кв ак: ел: indip:). «Οὐκ ἔχω, ὅ,τι χρήσομαι τῷ ἀργυρίῳ». Лks: n' amв чe фaчe кв вaniї. «Οὐκ ἔχω, ὅ,τι χρήσομαι ἐμαυτῷ». Лks: nв шtiв, чe se mъ фakв. (шi nas:). «Αἱ νέες, ἐς τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήθησαν». Ep: nв s' aв întpeввinцat ‖ (tpe: de кв:) κέχρημαι (dedвsв întp' aчeastъ însemn: maї mвлt ла κίχρημι) noet: în локв de χρῄζω, amв tpeввinцъ (кв ųen:). «Τίνος κέχρησθε»; Ткр: чe къвtaцї? чe вpeцї? «Οὔτις εἰστήκει κεχρημένος ἔργου». Ткр: фъpъ лвкpв; (шi фъpъ kazв). «Καὶ

μάλα περ κεχρημένος οὔτι δεχοίμην». Od: Ξ. **întpeвȣinцatȣ, fiind în лiпsъ.** (ші ABSOЛ:) «**'Ανὴρ κεχρημένος**». **Om: Es: omȣ sъpaкȣ,** лiпsitȣ. || (se конf: кȣ χράω, ші κίχρημι).

Χραῦσις, εως (ἡ), глs: aпкȣpъ кȣ ȣпȣ кîpлiгȣ saȣ вoлчiȣгȣ. [din

Χραύω, вiit: χραύσω, (пex: ἔχραυσα, ші aл 2: ἔχραον) пoet: în лoкȣ de ψαύω, aтinгȣ пe d' asȣпpa, sгîpiȣ, sdîpлeskȣ, жȣпoiȣ пȣцin чeвa пieлea; (пpin întind:) fpeкȣ, saȣ tiпъpeskȣ чeвa пe чeвa; (ші пestp: saȣ eл:) isвeskȣ, atakȣ, kazȣ пeste чeвa, saȣ (кȣm ziчem) în sпinapea кȣiвa. «Κακὸν οἱ ἔχραε κοῖτον». Nік: 'л a atakat кȣ... (ші eл:). Τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων»; Od: K. s' a лiпit de tine? (ші кȣ inf:) «'Εμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν». Iл: Φ. mi s' a înкъpкat кȣ dînadinsȣл. "Τόδε δῶμα ἐχράετ' ἐσθιέμεν και πινέμεν». Od: Φ. aцi къzȣt asȣпpa.

Χράω -ῶ, (ᾷς, ᾷ ші пoet: ῇ, inf: χρᾷν), вiit: χρήσω, (пex: ἔχρησα, ші чл: pегȣлat). (пpoп: ші etimлц:) = Γράω, (de ȣnde) Χραύω, ші чл: (вezi ші χρίμπτω, ші ἐπιχράω). 2) (пpin întind:) daȣ, dъpȣieskȣ, de ȣnde ші κίχρημι. «'Ελθὼν παρὰ Ξέρξεα ἔφη, ὦ δέσποτα, χρήσαις ἄν τι, τεῦ βουλοίμην τυχεῖν; ὁ δὲ, πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χρήσειν, ἤ τὸ ἐδεήθη, ἔφη ὑπουργήσειν». Ep: 3) (пapтiк: ші oвiч:) пpoopoчeskȣ, daȣ opaкoлe; (ші miж:) чepȣ пpoopoчie, konsȣлtȣ opaкoлȣ, =Χρηστηριάζομαι. «'Ως γὰρ οἱ χρείων μυθήσατο φοῖβος Ἀπόλλων Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν χρησόμενος». Od: Θ. «Χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς βουλὴν». Om: Imn: «Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ ἐν ἑξαμέτρῳ (τριμέτρῳ) τόνῳ τάδε». (ші miж:). «'Ικέσθαι εἰς 'Αΐδαο... ψυχῇ χρησομένους Τειρεσίαο». Od: K. «Χρῆσθαι τοῖσι χρηστηρίοισι». Ep: «Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήϊον, τῷ ἐώθεσαν χρέεσθαι». Ep: (ші пas:) «Χρηστηριαζομένοισι δέ σφι ἐχρήσθη». Ep: «'Εν Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσε». IIind: (ші кȣ inf:) «'Εκέχρητο γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτιήτῃσι, χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου τούτου, ἤ Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἤ τὸν βασιλέα σφέων ἀπολέσθαι». Ep:

Χρέα, (α At: лȣпгȣ, ші пoet: sкȣptȣ) în кoпtpaк: în лoкȣ de χρέεα, îm: aл лȣi χρέος.

Χρεαγωγὸς (ὁ, ἡ), глs: dȣкъtopȣ лa înкisoape, saȣ пîpîtopȣ лa жȣdiкъtopie пeпtpȣ datopie. [χρέος, ἄγω].

Χρεάρπαξ, αγος (ὁ, ἡ), пoet: xpъпitopȣ (stpîпгъtopȣ) de вaпi. [χρέος (3), ἅρπαξ].

Χρέεσθαι, Ion: în лoкȣ de χρῆσθαι, infin: aл лȣi χράομαι.

Χρεία (ἡ), [χρέος] întpeвȣinцape; foлosipe; doвîndipe; ажȣtopȣ; aпъpape; sлȣжвъ, îndъtopipe; (în цeп:) = Χρῆμη, tpeaвъ, пpiчinъ. «Οὐ κατὰ τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς χρείαν». Tȣч: «Τὴν τούτων χρείαν». Tȣч: «Τὴν τούτων χρείαν ῥᾳδίως εἰδήσεις». Isкp: «Πρὸς ἅπασαν χρείαν». D: Aл: «Χρείης εἵνεκα μηδεμιῆς». Tгп: «Χρεῖαι παντοῖαι φίλων». IIind: «Χρείαν τριχὸς παρέχειν». Лкs: a sлȣжi în лoкȣ de пъpȣ. «Συνεβίῳ αὐτῷ ἰατροῦ καὶ φίλου χρείᾳ». Лpt: «Δοῦλος πολλὰς ἡμῖν παρεσχημένος χρείας». Лpt: «Τὸν Ποσειδῶνα παραστάντα κατὰ τὸν ὕπνον αὐτῷ φάναι συνεργήσειν ἐπιφανῶς οὕτως, ὥστε παντὶ τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ χρεί ν ἐμφανῆ γενέσθαι». Плв: «Οὕς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης». Sкp: întp' aчeastъ tpeaвъ. 2) tpeвȣinцъ; пeвoie; (пpin întind:) tpeвȣinчiosȣл; (пoet:) чepepe. «'Εν χρείᾳ εἰμί». Лкs: amȣ tpeвȣinцъ, =Χρῄζω. «'Εν χρείᾳ δορός (τύχης)». Sof: Esxл: лa вpeme de пeвoie. «Εἰς χρείαν τοῦ μάχεσθαι ἀφικνεῖσθαι». Плt: «Εἰς τὰς καθ' ἡμέραν χρείας ἀναλίσκειν„. Apst: «'Εν πάσαις ταῖς τοῦ σώματος χρείαις πολὺ διαφέρει ὡς βέλτιστα τὸ σῶμα ἔχειν». Ksп: «Ταῖς χρείαις μου ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται». Sкp: «Τίς χρεία σ' ἐμοῦ»; Fȣp: чe чepi de лa mine?. «Λαβὼν, ὅτου σε χρείαν ἔχει». Sof: de op чe ai tpoвȣinцъ. Τῷ περιόντι τῆς χρείας». Плt: «Τοιάνδε σου χρείαν ἔχω». Esxл: aчeasta чepȣ de лa tine. 3) (лa îm:) maksimъ, zisъ însemnatъ, aпeкdotъ, = 'Απόφθεγμα, ші 'Απομνημόνευμα; (pip:) =Κοινὸς τόπος (вezi ziч:). «Αἱ ἀφθονίου («Αἱ 'Ερμογένους) χρεῖαι». Ptp: (ші komiкȣл Maxoпȣ a sкpis feлȣpite aпeкdote întitȣлîndȣ лe, χρεῖαι). [de ȣnde

Χρειακὸς, ἡ, ὸν, чeл în tpeaвъ, în sлȣжвъ. «Χρειακοί». Ap: чei în tpeвi, saȣ asȣпpa tpeвiлop.

Χρείη (ἡ), Ion: în лoкȣ de χρεία.

Χρείη пoft: aл лȣi χρή.

Χρεῖος (ὁ, ἡ), пoet: în лoкȣ de χρειώδης, tpeвȣinчiosȣ, foлositopȣ. «Τὰ χρεῖ' ἔπη». Лкs: «Τὸν τόπον, ἵνα τὰ χρεῖ' ἐφεύρω, βούλομαι μαθεῖν». Sof: 2) (кȣ цeп:) чeл în tpeвȣinцъ, saȣ лiпsъ de чeвa; (fъpъ kazȣ) лiпsitȣ, sъpaкȣ. «Νῦν γὰρ εἶ χρεῖος φίλων». Eȣp: «Χρεῖος εἶ, ξένη, φυγάς». Esxл: [χρεία].

Χρεῖος (τὸ), пoet: în лoкȣ de χρέος.

Χρειοφειλέτης, εω (ὁ), Ion: în лoкȣ de χρεωφειλέτης.

Χρειόω -ῶ, вiit: -ώσω, faкȣ чeвa tpeвȣinчiosȣ, foлositopȣ; (eл:) foлoseskȣ. [χρεία].

Χρειὼ, όος -οῦς, (ἡ), noet: Ion: în локȣ de χρεώ, =χρεία.

Χρείω, noet: Ion: în локȣ de χρέω, = χράω, проороческȣ.

Χρειώδης, εος (ὁ, ἡ), treбȣinчïosȣ. [χρεία]. [de ȣnde

Χρειωδῶς, adв: кȣ treбȣinцъ, saȣ folosȣ.

Χρείως (τό), noet: în локȣ de χρέως= χρέος.

Χρεμέθω, шiΧρεμετάω -ῶ, глs: în локȣ de..

Χρεμετίζω, [imit: în afin: кȣ βρέμω, шi χρέμπτομαι] вiit: -ίσω, (despre калȣ)pînkezȣ, saȣ nekezȣ; (în цen:) fакȣ ввetȣ.[de ȣnde

Χρεμέτισμα (τὸ), шi Χρεμετισμὸς (ὁ), pînkezъtкръ, saȣ nekezare de кал. [шi

Χρεμετιστικὸς, ἡ, όν, чел кȣ însȣшime, saȣ oбiчеïȣ de a pînkeza.

Χρέμης, ητος (ὁ), persoana de вътрînȣ în komodiï (везï χρεμύλος). 2) ȣnȣ felȣ de neшte, (алт:) χρέμυς, шi χρόμις. [χρέμπτομαι].

Χρεμίζω, вiit: -ίσω, noet: în локȣ de χρεμετίζω.

Χρέμμα (τὸ), skȣinatȣ de ръnitȣръ. [din

Χρέμπτομαι, [imit:] вiit: χρέμψομαι, tȣшind, saȣ ръnind skoцȣ, skȣïnȣ flermъ. «Σιώπα, πρόσεχε· χρέμπτεται γὰρ ἤδη, ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες· μακρὰν ἔοικε λέξειν». Apstf: [de ȣnde.

Χρεμπτὸν (τὸ), глs: în локȣ de χρέμμα. [шi

Χρεμύλος (ὁ), kom: dim: ал лȣï χρέμυς, вътрînелȣ, че tȣшеште, persoanъ de komodie.

Χρέμυς, υος (ὁ), ȣnȣ felȣ de neшte, (алт:) χρόμις.

Χρέμψις, εως (ἡ), skȣïnare de flermъ din tȣшire шi ръnire. [χρέμπτομαι].

Χρεοκοπέω, Χρεοκόπος, Χρεολυτέω, шi чл: греш: saȣ neanp: în локȣ de χρεωκοπέω, шi чл:

Χρέομαι, Ion: în локȣ de χράομαι.

Χρεὸν (τὸ), Ion: în локȣ de χρεών.

Χρέος, εος -ους (τὸ), (îm: χρέα фъръ dat:) datopie de плътit, de фъкȣt, шi (fir:) de пътimit (osîndъ); (ȣne-opï) ȣpsita; (шi партiк:) moaptea. «Χρέος, τὸ οἱ δῆμος ὄφελλεν». Od: Φ. «Αἴσχιστον Πέρσησι νενόμισται τὸ ὀφείλειν χρέος». Ep: «Χρεῶν ἀποκοπή». Пл: =Χρεωκοπία, falimentȣ. «Δημοκράντου ἀρᾶς τίνει χρέος». Esхл: «Κατὰ χρέος». Ap: (шi maï комnл:) «Κατὰ χρέος ἧπερ ἐῴκει». Anлn: прекȣm se kade, дȣпе кȣвiinцъ. 2) (maï de mȣлte-opï noet:) neanъpatъ treбȣinцъ, neвoïe; înпрежȣраре; skonȣ; прiчinъ. «Ἐμὸν αὐτοῦ χρέος». Om: «Χρέος εἶλε μιν δδεύειν». Non: «Τί δέ σε χρέος δεῦρ' ἤγαγεν»; Iнкр: «Κατά τι χρέος ἥκων πρὸς τὸν Ν..,». Лȣч: «Μόχθων τοσσατίων οὔτι χρέος». Enгр: «Χρέος ἔχω οὐδὲν ἀνδρὸς Ἕλληνος». Ep: n' amȣ treбȣinцъ. «Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος». Om: "Λεχέων κατὰ χρέος,,. On: sȣpe tрънеaskъ înпрекȣпаре. (шi ел:) «Σὸν οὐκ ἔλασσον ἢ 'κείνης χρέος». Eȣp: nentpȣ, din прiчina... (шi aвsл:). «Τί χρέος»; On: nentpȣ че? sȣpe каре sfîршitȣ? 3) noet: în локȣ de χρῆμα, лȣкрȣ. «Μέγα τι χρέος». Кал: feаръ.

Χρεοφειλέτης, шi Χρεοφείλης, ου (ὁ), греш: saȣ neanpoв: în локȣ de Χρεωφειλέτης, -ωφείλης.

Χρεὼ, όος - οῦς (ἡ), noet: în локȣ de χρεία, treбȣinцъ; (ȣne-opï) ȣpsitoape. «Μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς». Iл: Κ. «Χρειοῖ ἀναγκαίῃ». Iл: Θ. din neanъpatъ, neвoïoaѕъ treбȣinцъ. «Χρεὼ ἧγε δαρῆναι». Anлn: ȣpsita лȣï. (шi кȣ цen:) «Ἵν' οὐ χρεὼ πείσματος ἐστίν». Od: I. nȣ este treбȣinцъ. "Εἴποτε δ' αὖτε χρειὼ ἐμεῖο γένηται». Iл: A. (шi кȣ ак: ел:). «Ἐμὲ δὲ χρειὼ γίγνεται νηδός». Od: Δ. (шi înцел: вербȣ). «Οὔτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς». Iл: I. «Τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο»; Iл: Λ. «Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ». Iл: K. este treбȣinцъ de a ne sfътȣi. «Τίπτε δέ σε χρεὼ»; Om: (шi кȣ inf:). "Τὸν δὲ μάλα χρεὼ ἑστάμεναι κρατερῶς» Iл: Λ. «Οὔτι μιν χρεὼ νεῶν ἐπιβαινέμεν». Od: Δ.

Χρέω, Ion: în локȣ de χράω, проорочеskȣ.

Χρεωκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, înчetezȣ din плъцiле datopiiлор meлe, (Тȣрч:) mȣfлȣzeskȣ; (fir:) ïaȣ чева вiклеnеште. ‖ (nas:) nierzȣ; (fir:) mъ amъцeskȣ. «Δανείσαντα χρεωκοπεῖσθαι». Фал: [шi

Χρεωκοπία (ἡ), înчetare din плъцï de datopiï, (Iтл:) falimentȣ. [шi

Χρεωκοπίδης, ου (ὁ), kom: în локȣ de χρεωκόπος (аша s'aȣ nȣmit în Atena npietenïï лȣï Solonȣ sneкȣлînd nevinstit falimentȣл nȣблiкatȣ de dînsȣл, везï σεισάχθεια). [din

Χρεωκόπος (ὁ), [χρέος, κόπτω] tъïetopȣ (înчetъtopȣ) de плata datopiiлор saлe, (Тȣрч:) mȣfлȣzȣ.

Χρεωλυτέω -ῶ, вiit: -ήσω, [χρέος, λύω] ръсȣïeskȣ datopie, saȣ datopiiлe meлe; (în цen:) ръсȣïeskȣ o плать. «Τὸν μισθὸν—» Ios:

Χρεώμενος, η, ον, Ion: în локȣ de χρώμενος, партч: ал лȣï χράομαι.

Χρεὼν, neȣt: de партч: ал лȣï χρή. ‖ (ка sȣбst: кȣ aptiк:) neanъpatъ datopie; neвoïe; ȣpsitъ; moapte. (везï χρή).

Χρέωνται, Ion: în локŏ de χρῶνται, a 3: îm: neps: de xot: saŭ sŏп: ал лŏĭ χράομαι.

Χρέως, џen: χρέως (τὸ), At: în локŏ de χρέος.

Χρεωστεύω, вiit: -εύσω, înd: saŭ neапр: în локŏ de...

Χρεωστέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ datopŏ; (пas:) îmĭ este чineва чева datopŏ, amŏ sъ ĭaŭ. «Χρεωστοῦμαι τὸν μισθὸν». Eлd: ші «Χρεωστεῖταί μοι ὁ μισθὸς». Гpr: [din

Χρεώστης, ου (ὁ), datopŏ. [χρέος]. [de ŏnde

Χρεωστικος, ἡ, ὸν, atinrъtopŏ de datopŏ, saŭ fъкŏtŏ dŏпe datopie. [de ŏnde

Χρεωστικῶς, adв: dŏпe (de) datopie, ка ŏпŏ datopŏ.

Χρεωφειλέτης, ου (ὁ), datopŏ, sŏпŏsŏ ла datopie. [ші

Χρεωφείλημα (τὸ), datopie. [шî

Χρεωφείλης, ου (ὁ), pap în локŏ de χρεωφειλέτης. [χρέος, ὀφείλω].

Χρεωφυλάκιον (τὸ), архiвъ de înskpiseле креапџелор пŏвлiче. [χρέος, φυλακὴ].

Χρεώψια (τὰ), Eпгр: zълоаџе de datopiĭ.

Χρὴ, [χράω, вezĭ χρεὼν] (прел: ἐχρῆν, ші χρῆν; поft: χρείη; sŏп: χρῇ; inf: χρῆναι, ші поet: χρῆν· mi пaptч: χρεὼν) вepвŏ neneps: este datopie, saŭ tpeвŏinџъ (neапъpatъ); este кŏ пŏtinџъ; saŭ de foлosŏ; saŭ de кŏviinџъ; tpeвŏĭe; se кade; se кŏвine; se поate. "Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα„. Om: «Ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν». Eŏp: "Ὅ,τι χρὴ ποιεῖν„. Плt: "Πῶς χρὴ περάσαι τοῦτο τὸ κακὸν„; Tкp: (ші eл;). «Τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρὴ (se înџ: ἀποπαύεσθαι)». Iл: П. (ші кŏ џen: поet:) «Αὐτὰρ ἔπειτα μυθήσεαι, ὅτεό σε χρὴ». Od: Δ. «Οὔτί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης». Iл: H. пŏ џi se кade. «Οὔ σε χρὴ αἰδοῦς». Od: Γ. пŏ 'џĭ tpeвŏĭe sfiaлъ. «Τί με χρὴ μητέρος αἴνου»; Od: Φ. чe tpeвŏinџъ amŏ? (вezĭ ші χρεὼ). (ші кŏ dat: пepiп: pap). «Ἄλλῳ γὰρ ἢ 'μοὶ χρή γε τῆς δ' ἄρχειν χθονὸς». Sof: алtŏл ape dpeпtŏл. ‖ (пaptч:) χρεὼν (înпpeŏпъ saŭ fъpъ ἐστὶν) de кŏviinџъ, saŭ de neапъpatъ tpeвŏinџъ; (dŏпe ziч:) pezisŏ de opaколŏ; (пpin ŏpm:) neапъpatъ neвoĭe; (de ŏnde кŏ aptiк:) în локŏ de simп: sŏвst: χρέος, datopie, къdepe; saŭ (maĭ des) ŏpsitъ (пpeskpisŏ de ŏpsitoape); moapte. «Ἔλεγεν (ὁ χρησμολόγος), ὡς χρεὼν εἴη τὸν Ἑλλήσποντον ζευχθῆναι ὑπ' ἀνδρὸς Πέρσεω». Ep: "Χρεὼν ἐστὶ καὶ σὲ ἰέναι, ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι τοῖσι ἔργοισι„. Ep: "Εἰ χρεὼν ἐστὶ τεκμαιρόμενον λέγειν„. Ep: "Στρατηγὸν χρεὼν εἶναί φημι στρατηγῷ προσφέρεσθαι„. Ep: (ші înџ: вepвŏ sŏвst:) "Ἐννοεῖν ὑμᾶς χρεὼν„. Плt: (ші aвsл:) "Χρεὼν μιν μὴ λέγειν τὸ ἐὸν„. Ep: în вpeme чe tpeвŏĭa (epa datopŏ) sъ пŏ spŏe... «Ὑμεῖς ἂν οὐ χρεὼν ἄρχοιτε». Tŏч: fъpъ a aвea dpeпtŏ. (ші кŏ aptiк:) "Τὸ χρεὼν τοῦ χρησμοῦ περαίνει„. Пл: "Τὸ χρεὼν καὶ θεῶν κρατεῖ„. Eŏp: «Ἀποτρέπων τὸ γρεὼν γενέσθαι». Ep: «Ἀπῆλθεν εἰς («Κατέλαβεν αὐτὸν) τὸ χρεὼν». Dm: Пaŏs: a mŏpit; (ші în џen:) «Οὐκ ἔστιν ἀπαλλαγὴ τοῦ χρεὼν». Eŏp: ‖ (Atiчiĭ поeџĭ intpeвŏinџeazъ intp' aчeastъ însemn; ші inf: χρῆν). «Τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγεν». Eŏp: "Τὸ χρῆν ἐξέσωζεν». Eŏp: ŏpsitoapea.

Χρῇ, поet: în локŏ de χρᾷ, a 3: sinr: neps: a лŏĭ χράω.

Χρῄδδω, Dop: în локŏ de χρῄζω.

Χρήεσσι, поet: Ion: în локŏ de χρέεσι, dat: îm; ал лŏĭ χρέος, = χρῆμα.

Χρῄζω, (прел: ἔχρῃζον ші maĭ mŏлtŏ пŏ) în кontpaк: în локŏ de χρηΐζω, (кŏ џen:) amŏ tpeвŏinџъ; (fъpъ кazŏ în пaptч:) sîntŏ лipsitŏ, sъpaкŏ; (кŏ aк: saŭ infin:) вoĭŏ, кaŏtŏ, dopeskŏ, пpetinzŏ. «Ἐὰν δίκαιοι ὦμεν, οὐδὲν ἀνδρείας χρῄζομεν». Пл: "Χρῄζων βοηθείας„. Пл: «Ἕλκος ἔχοντα, χρηΐζοντα ἰητῆρος». Iл: Λ. "Εἴρετο, ὅτευ χρῄζων ἱκόμην„. Od: P. «Χρῄζων εὐνομίας». Пл: (ші despe neînsŏfл:). «Οἱ τοιοῦτοι οἶνοι πλειόνων ἐτῶν χρῄζουσι». Dskp: tpeвŏĭe sъ stea mŏлџĭ aniĭ. (ші кŏ aк:). "Προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὅ, τι χρῄζει». Ksп: «Ὅσια χρῄζω». Eŏp: Δρώντων, ὅ, τι χρῄζουσιν». Apstf: «Τί δῆτα χρῄζεις εἰς δόμους στείχων ἐμοὺς»; Sof: (ші кŏ inf:). "Χρῄσδεις καταθεῖναι ἄεθλον„; Tкp: вeĭ sъ пŏnem пpinsoape? «Λέξω σοι πᾶν, ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν». Esxл: «Ἔλεγε πολλὰ, τιμωρέειν ἑωϋτοῖσι χρῄζων». Ep: (ші кŏ amîndoъ). «Ἐγώ σευ χρηΐζω μηδὲν νεοχμῶσαι κατὰ τοὺς ἄνδρας». Ep: «Χρῄζει αὐτοῦ δοθῆναι οἱ τὴν...». Ep: (ші кŏ џen: кŏ пpeп·). «Ἔχρῃζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν». Ep: (ші кŏ adв:). «Ἴτω, ὅπῃ χρῄζει (se înџ: ἰέναι)». Пл: (ші neoвiч:) "Μὴ ἔχρῃζες θανεῖν„. Sof: în локŏ de μὴ ὤφειλες (вezĭ ші χρῆσθα). 2) поet: în локŏ de χράω, пpoopoчeskŏ. «Θεὸς χρῄζων». Esxл: «Ἤκουσαν τὰς θεσπιῳδοῦ κόρας, ἃ χρῄζουσ' ἐφάνη δόμοις». Eŏp: (dap intp' aчeastъ însemn: este maĭ кopeктŏ neŏвŏskpisŏ). [din

Χρηΐη (ἡ), поet: Ion: în локŏ de χρεία. [de ŏnde ші

Χρηΐζω, noet: în локȣ de χρῄζω.

Χρηΐσκομαι, Ion: în локȣ de χράομαι, întpeвȣinцezȣ; saȣ amȣ tpeвȣinцъ de a întpeвȣinцa.

Χρῆμα (τὸ), [χράομαι) op че se întpeвȣinцeazъ, лȣкpȣ de tpeвȣinцъ; (oвiч: ла îm:) ȣneлte; aвepĭ; mъpfĭ; (iap naptiк:) вanĭ. «Ταῦτα ὄντα τῷ μὲν ἐπισταμένῳ χρῆσθαι αὐτῶν ἑκάστῳ χρήματα ἐστὶ, τῷ δὲ μὴ ἐπισταμένῳ οὐ χρήματα. Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἄρα χρήματά εἰσι τῷ δυναμένῳ αὐτοῖς οὕτω χρῆσθαι, ὥστε ὠφελεῖσθαι ἀπ'αὐτῶν... ὥσπερ ἂυ πάλιν οὐδὲ τὸ ἀργύριόν ἐστι χρήματα, εἰ μή τις ἐπίσταιτο χρῆσθαι αὐτῷ». Ksn: "Χρήματα ἐν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,,. Es: "Παρήγγειλε τοῖς ἐμπόροις, τὰ χρήματα ἐνθεμένους εἰς τὰ πλοῖα ἀποπλεῖν,,. Ksn: "Πολλὰ χρήματα ἐμπόρων κατεκαύθη,,. Tȣч: "Δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων,,. Dm: "Τὰ χρήματα τῶν πραγμάτων νεῦρα,,. Dm: "Χρήματα χρήματ' ἀνήρ,,. Trn: omȣл este aвepe (fiind, ad: пpeкȣm se кȣвine a fi). "Σωρὸν εἶχε χρημάτων,,. Tкp: (шi în sinr: pap). "Πωλήσας ἀγρὸν ἤνεγκε τὸ χρῆμα,,. Skp: (aчeasta dȣne Плd: este Ion:, de ȣnde). "Εἴρετο, ἐπὶ πόσῳ ἂν χρήματι βουλοίατο, шi чл:,,. Ep: 2) (simп: saȣ пex:) лȣкpȣ, fiinцъ; întîmплape; tpeaвъ; oвieктȣ; (кȣ цen:) кîtime; feлȣ, шi чл: "Εἰ γάρ σοι χρῆμ' ἐγκώμιον γένοιτο,,. Es: "Οὐ πράξεις χρῆμα,,. Es: пȣ 'цĭ вeĭ sъвîpшi tpeaвa. "Πρῶτον χρημάτων πάντων,,. Ep: maĭ 'nainte de toate. (ĭap oвiч: кȣ adieкt:) «Ἡ ἰσηγορίη ἐστι χρῆμα σπουδαῖον». Ep: "Τυραννὶς σφαλερὸν χρῆμα,,. Ep: "Οὐκ ἐτόλμων ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην,,. Ep: пe пeкȣпoskȣte. (шi împpeȣпъ кȣ τι) "Σοφὸν τι χρῆμ' ἄνθρωπος,,. Tкp: "Καλόν τι χρῆμα,,. Tкp: (шi кȣ цen:). "Μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,,. Tкp: чeлe maĭ însemnate, ȣna шi ȣna. "Μέγα τι χρῆμα συὸς,,. Ep: "Τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον,,. Ep: rpozaвȣ лȣкpȣ eapna. "Πολλόν τι χρῆμα τῶν ὀφίων». Ep: "Καὶ οἱ χρῆμα πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη,,. Ep: o mape mȣлцime. "Σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα,,. Ksn: "Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον,,. Apstf: кît de лȣпцĭ пoпцĭ. (вezĭ шi πρῆγμα). (шi aвs:) "Τὶ τὸ χρῆμα; Tкp: чe s' a întîmплat? "Τὶ χρῆμα πάσχει,,; Eȣp: чe a пъцit? чe ape? "Τὶ χρῆμ' ἐπέμψω με,,; Eȣp: пeпtpȣ чe? [de ȣnde

Χρηματίας, ου(ὁ, aвȣtȣ de вanĭ, вoratȣ. [шi

Χρηματίζω, вiit: -ίσω, (în цen:) каȣtȣ, tpaкtezȣ o tpeaвъ пaptiкȣлapъ, saȣ (maĭ des) пȣвлiкъ. "Πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν,,. Iskp: (naptiк:) kompleкtezȣ (mъ adȣпȣ, пpiнч: пpeшezȣ, шi вopвeskȣ în) adȣnape пȣвлiкъ; (пpin ȣpm:) daȣ askȣлtape, pesпȣпzȣ ofiчiaл. "Πρεσβευταῖς — ,,. Пл: "Τοῖς γε βαρβάροις πρότερον ὡς βασιλεὺς ἐχρημάτιζε,,. Пл: (de ȣnde în aȣtopĭ neatiчĭ) noptȣ, saȣ ĭaȣ titлȣ, mъ înfъцiшezȣ în пȣвлiкȣ кa...; (în цen:) mъ пȣmeskȣ. "Βασιλεὺς ἐτόλμησε χρηματίζειν,,. Плв: "Νέα Ἶσις ἐχρημάτιζε,,. Пл: "Μὴ πατρόθεν, ἀλλ' ἀπὸ μητρῶν χρηματίζειν,,. Пл: (în întind: simп:) sîntȣ, staȣ. "Γραμματικὸς πολυμαθέστατος χρηματίζων,,. Stf: Бiz: (шi кȣ dat: шi aк: кȣ пpeп:). "Χρηματίζειν τινι πρὸς γένος,,. Kts: este pȣdъ. 2) (miж:) ĭaȣ вopвъ (mъ întîлneskȣ a конвopвi despre вpe o tpeaвъ) кȣ чineвa. «Ἤθελε, ἐς τὰ βασιλήϊα ἐσελθὼν, χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ». Ep: 3) кîштirȣ, stpînrȣ вanĭ; (кȣ aк: de neps:) ĭaȣ кȣ siлa вaniĭ кȣĭвa (кa daждie, шi чл:). «Ἐπεμέλετο, ὡς τὰ πρὸς βασιλέα ἰόντα χρήματα διὰ τῶν φίλων ἁλίσκοιτο, ὅπως ἅμα μὲν χρηματίζοιντο, ἅμα δὲ ἐνδοξότεροι γίγνοιντο». Ksn: (шi кȣ aк: кa xotъp:) «Ἀπήει κεχρηματισμένος, οὐχ ἃ ἔλαβε μόνον χρήματα, ἀλλὰ шi чл: ». Ksn: (шi кȣ aк: de neps:), «Ἐχρηματίζετο τοὺς μὲν ἄνδρας δι' ἑαυτοῦ, τὰς δὲ γυναῖκας διὰ τῆς μητρὸς». Плв: 4) (пas: плц: шi Skp:) ĭaȣ пpoopoчie, mi se deskonepъ чeвa deлa Dȣmnezeȣ. "Χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου,,. Skp: "Χρηματισθέντες κατ' ὄναρ,,. Skp: «Ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν шi чл:». Skp: [шi

Χρηματικὸς, ἡ, ὸν, кape konstъ în, saȣ ape de oвieкtȣ вanĭ, въneskȣ. "Συμβόλαιον —,,. Пл: "Ζημία —,,. Лкs: "Δωρεὰ —,,. Пл: «Ἀγὼν —» Пл: (aлt:) ἀργυρίτης. [de ȣnde

Χρηματικῶς, adв: пpin вanĭ, saȣ în вanĭ.

Χρημάτισις, εως (ἡ), шi

Χρηματισμὸς (ὁ), tpaкtape de tpeвĭ (пpiнч:) пȣвлiчe; askȣлtape de soлĭ, шi чл; pesпȣndepe ofiчiaлъ; (de ȣnde Skp:) deskonepipe Dȣmnezeeaskъ; (în aȣtopĭ neatiчĭ) пȣme, saȣ titлȣ, чe пoaptъ, saȣ ĭa чineвa. «Ἀπὸ τῶν δήμων τοὺς χρηματισμοὺς ἐγκεχαραγμένους τοῖς τάφοις». Лpt: (ȣne-opĭ îm:) înskpise ofiчiaлe; пpoчese вepвaлe de adȣпъpĭ (saȣ tpaкtaцiĭ de tpeвĭ) пȣвлiчe; înskpise (dokȣmente) de жȣdiкъцĭ, шi чл: 2) (de лa miж:) stpînцepe de вanĭ, înaвȣцipe, кîштirȣ, шi чл; [шi

Χρηματιστὴρ (ὁ), = Χρηματιστής. [шi

Χρηματιστήριον (τὸ), лoкaлȣ, ȣnde se

казtъ tpeвï (комерціале saš пввліче); авzitopie de sfatš, saš de жвdікъtopie; Бвpsъ, saš казіnš de комерцš; Skp:) în локš de χρηστήριον. [ші

Χρηματιστὴς, οῦ (ὁ), îndeлetnivitš în stpînцере de вanï, saš înавšціре; (npin întind:) =Χρηματίας, înавšцitš. [ші

Χρηματιστικὸς, ἡ, ὸν, квветітš, saš îndemînatікš ла къвtape de tpeвï пввліче, saš ла aroнisipe de aвepï. "Χρηματιστικὴ (se înц: τέχνη),,. mesepia de a кîштіга (npinч: npin întpenpindepï комерціале) вanï. [χρηματίζω].

Χρηματίτης, ου (ὁ) [χρῆμα] чел despe вanï. «'Αγὼν —» Глs: (алt:) ἀργυρίτης.

Χρηματοδαίτης, ου (ὁ), noet: [χρῆμα. δαίομαι] înпъpцitopš de вaniï, saš авepiле квіва.

Χρηματολαίλαψ, απος (ὁ, ἡ), хръпіtopš npin silъ (ка о fsptвnъ) de вanï, saš aвepï. [χρῆμα, λαῖλαψ].

Χρηματοποιὸς (ὁ, ἡ), npodвкъtopš de кîштігš de вanï. "Τέχνη —,,. Ksn: [χρήματα, ποιός].

Χρηματοφθορικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatікš ла пръпъdipe de вanï. [din

Χρηματοφθόρος (ὁ, ἡ), пръпъditopš, pisinitopš de вanï, saš de авереа sa, келtвitopš. [χρήματα, φθείρω].

Χρηματοφυλάκιον (τὸ), локалš de пъstpat вanï, казъ,=Θησαυροφυλάκιον. [χρήματα, φυλακή].

Χρήμη (ἡ), noet: Ion: în локš de χρεία, lіпsъ, съръчіе; (npin întind:) dopiнцъ; черере. [χρήζω]. [de вnde

Χρημοσύνη (ἡ), noet: Ion:=Χρησμοσύνη, lіпsъ de челе tpeввіnчioase.

Χρὴν, At: în локš de ἐχρῆν, прел: ал лві χρή. 2) (вne-opï) în локš de χρῆναι, inf: ал лві χρὴ (nвmaï кв aptik: ка sввst: în локš de τὸ χρεὼν).

Χρήννυμι, At:=Κίχρημι.

Χρῆος, εος -ους (τὸ), noet: în локš de χρέος.

Χρῆς, a 2: sinr: neps: ал (neîntp:) χρῆμι în локš de χρήζω (întpeв: nвmaï în χρῆσθα).

Χρῆσαι, пех: 1: de inf: ал лві χράω, saš 2) ал лві κίχρημι.

Χρήσδω, Dop; în локš de χρήζω.

Χρῆσθα, Еол: Dop: în локš de χρῆς,= Χρήζεις, a 2: sinr: neps: a neîntp: χρῆμι. «Οὐ χρῆσθα σιγᾶν». Apstf: nв tpeввіе sъ tачї.

Χρήσθων, At: în локš de χρήσθωσαν, a 3: im: neps: de през: nopвнч: ал лві χράομαι.

Χρησιμεύω, віit: -εύσω, sîntš foлositopš, saš (грат:) în întpeввinцаре. "Παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς —,,. [din

Χρήσιμος, η saš ος, ον, вsnš de întpeввinцat; foлositopš; потрівітš ла чева. "Τέμενος χρησιμώτατον,,. Ep: вnde mepr пвлцї. 2) (вne-opï) de konsвлtat ка вnš ораколš. "Βίβλος—,,. Пл: (Fав: 4:). [χρῆσις]. [de вnde

Χρησιμότης (ἡ), foлosš. [ші

Χρησίμως, adв: în кіпš foлositopš, кв foлosš.

Χρῆσις, εως (ἡ), [χράομαι] întpeввinцаре; мъptвpie din авtopš despe întpeввinцареа вре вnеї ziч: în oape-кape кіпš, (Fpanц:) autorité. 2) [κίχρημι] înпръmвtape. 3) [χραω] dape de npoopovie, saš xpismosš.

Χρησμηγορέω -ῶ, віit: -ήσω,=Χρησμῳδῶ, saš Χρησμολογῶ. [din

Χρησμηγόρης, εω (ὁ), noet: Ion: în локš de

Χρησμηγόρος (ὁ, ἡ), [χρησμὸς, ἀγορὰ] = Χρησμολόγος.

Χρησμοδοσία (ἡ), dape de xpismosš, saš de npoopovie. [χρησμὸς, δόσις].

Χρησμοδοτέω -ῶ, віit: -ήσω, daš xpismoase, saš npoopoviї. [χρησμοδότης]. [de вnde

Χρησμοδότημα (τὸ), xpismosš, npoopovie datъ, pesnвnsš de ораколš.

Χρησμοδότης, ου (ὁ), dъtъtopš de xpismoase, npoopovitopš. [χρησμὸς, δίδωμι].

Χρησμολέσχης, ου (ὁ),=Χρησμολόγος. [χρησμὸς, λέσχη].

Χρησμολογέω -ῶ, віit: -ήσω, пpezікš xpismoase, npoopoveskš. [ші

Χρησμολογία (ἡ), пpezічере de xpismoase. [ші

Χρησμολογικὸς, ἡ, ὸν, însвшitš, квветітš npoopovitopвлві. "Χρησμολογικὴ (se înц: τέχνη),,. mesepia npoopovitopвлві. [ші

Χρησμολόγιον (τὸ),=Χρησμοδότημα, xpismosš пpezisš, npoopovie datъ. [din

Χρησμολόγος (ὁ, ἡ),=Χρησμῳδὸς, пpezікъtopš de xpismoase. npoopovitopš; saš tîлквitopš de npoopoviї. [χρησμὸς, λέγω].

Χρησμολύτης, ου (ὁ), desлегъtopš (tîлквitopš) de xpismoase, saš npoopoviї. [χρησμὸς, λύω].

Χρησμοποιὸς (ὁ, ἡ), вepsifiкъtopš, saš noetš de xpismoase. [χρησμὸς, ποιός].

Χρησμὸς (ὁ), [χράω] xpismosš, npoopovitopš pesnвnsš de ораколš, saš de zeš konsвлtatš, npoopovie.

Χρησμοσύνη (ἡ), поet: [χρήζω] лipsъ de tpeвsinцoase; (npin spm:) sъpъчie; (npin întind:) чepepe, dopinцъ.

Χρησμοφόρος, (ὁ, ἡ), adsкъtopš de xpismoase, saš npoopoчiĭ. [χρησμὸς, φέρω].

Χρησμοφύλαξ, ακος (ὁ), пъstpъtopš (adsnъtopš) de xpismoase. [χρησμὸς, φύλαξ].

Χρησμῳδέω -ῶ, вiit: -ήσω, npezikš npin kîntape (în вepsspĭ) xpismoase, npoopoчeskš. [χρησμῳδός]. [de snde

Χρησμῴδημα (τὸ), xpismosš datš npin вepsspĭ kîntate.

Χρησμῳδικὸς, ἡ, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, atinгъtopš de вepsifъkstъ saš kîntatъ npoopoчie. [din

Χρησμῳδὸς (ὁ, ἡ), kîntъtopš de npoopoчiĭ, saš npoopoчitopš npin вepsifъkste xpismoase; (în цen:) npoopokš,=Χρησμολόγος. [χρησμὸς, ᾠδή].

Χρηστέος, α, ον, поsit: ак лsĭ χράομαι.

Χρηστεύομαι, вiit: -εύσομαι, (Skp:) mъ nopts ks вsnъtate saš чinstit, лskpezš вineлe ks вiptste în soцietate. [χρηστὸς].

Χρηστὴρ (ὁ), поet: în лokš de χρήστης.

Χρηστηριάζω, вiit: -άσω, npoopoчeskš, daš xpismoase. || (oвiч: miж:) чepš повaцъ de лa opaкoлš. "Εἰς τὴν Ὀλυμπίαν χρηστηριαζόμενος, ἐπηρώτα τὸν θεὸν,,. Ksn: [din

Χρηστήριος, α saš ος, ον, [χράω] ksвenitš лa xpismosš, npoopoчeskš. «Ὄρνις —» Esxл: || (sвst:) Χρηστήριον (τό), = Μαντεῖον, opaкoлš, локaлš, snde se daš xpismoaseлe. 2)=Χρησμὸς, npoopoчie. 3) вitъ de жeptfъ (npinч:) ofepitъ de чел че чepe npoopoчie; (поet: în цen:) вiktimъ. (вezĭ шi χρηστὸς). 4) [χράομαι] îndemînatikš, saš npiinчosš лa întpeвsinцape. (de snde) "Χρηστήρια (înnpeшnъ шi fъpъ σκεύη),,. Лks: sneлteлe întpeвsinцate în слsжвa kaseĭ.

Χρήστης, ου (ὁ), (цen: im: χρήστων spre deosevipe de χρηστῶν) npoopoчitopš, saš dъtъtopš de xpismoase. 2) [κίχρημι] înnpsmstъtopš. 3) (sne-opĭ de лa miж: datopš (înnpsmstatsл).

Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, îndemînatikš лa întpeвsinцape (ks цen: saš dat:) de чeвa; saš (despre лskp:) вsnš de întpeвsinцat. [χρηστὸς]. [de snde

Χρηστικῶς, adв: în kinš de вsnъ întpeвsinцape. "Στίχους κατέχειν χρηστικῶς,,. Enikt:

Χρηστογραφία (ἡ), вine лskpatъ zsгpъвie; вsnъ saš fолositoape komnoziцie. [χρηστὸς, γραφὴ].

Χρηστοεπέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Χρηστολογέω. [χρηστὸν, ἔπος].

Χρηστοήθεια (ἡ), вsnъtate de пъpaвspĭ, saš чinstitš xapaктepš. [din

Χρηστοήθης, εος (ὁ, ἡ), вine-пъpъвitš, saš de чinstitš xapaкtepš. [χρηστὸς, ἦθος].

Χρηστοινέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakš вsnš вinš. [χρηστος, οἶνος].

Χρηστοκαρπια (ἡ), вsnъ kaлitate de poade. [din

Χρηστόκαρπος (ὁ, ἡ), npodsкъtopš de вsne poade. [χρηστὸς, καρπὸς].

Χρηστολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskš вsne вopвe. шi

Χρηστολογία (ἡ), вsnъ (deлikatъ, повiлъ) вopвipe. [din

Χρηστολόγος (ὁ, ἡ), вopвitopš de вsne saš dsлчĭ вopвe. [χρηστὸς, λέγω].

Χρηστομάθεια (ἡ), înвъцъtspъ de вsne, saš fолositoape ksnoшtinцe; îsвipe de înвъцъtspъ. || колекцie de чeлe maĭ aлese пasaцe dintp'snsл, saš maĭ msлцĭ astopĭ; saš npesksptape пe aлesš de чeлe maĭ вsne înвъцъtspĭ, saš лekцiĭ. [шi

Χρηστομαθέω -ῶ, вiit: -ήσω, dopeskš a înвъцa вsne saš fолositoape лskpspĭ. [din

Χρηστομαθὴς, έος (ὁ, ἡ), înвъцatš, saš dopitopš de a înвъцa чeлe de fолosš, îsвitopš de înвъцъtspĭ ks жsdikatъ шi aлeцepe de чeлe вsne. [χρηστὸς, μανθάνω].

Χρηστομουσέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntš вsnš msзikš. [χρηστὸς, μοῦσα].

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, [χράομαι] вsnš de întpeвsinцat, fолositopš. «Τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα, προσκειμένων τῶν πολεμίων, ἦν χρηστὰ οὐδὲν». Ep: пs epaš de întpeвsinцat; вsnš în feлsл sъš, de вsnъ kaлitate. "Μέλι ("Μύρον, шi чл:)—,, At: (med:) fолositopš, вsnš de tъmъdsit вpe o воaлъ. «Νεύρων—». Eл: (despre жeptfe) npiinчiosš; (гpam:) întpeвsinцatš; (despre пeps: fisiчeшte) desloĭnikš лa tpъneaskъ înnpesnape; (iap mopaлiчeшte) вsnš, de tpeaвъ, чinstitš; simnлs, пeвikлeanš; (de snde sne-opĭ) kam пeгĭoвš, пenъsъtopš (Плt: пoлit: Z. 531:); (sne-opĭ din διαχράομαι) osinditš лa moapte (de-snde). «Χρηστοὺς ποιεῖν». Лakon: a osîndi лa moapte npin пsвлikape, ='Επικηρύττειν (вezĭ ziч:). [de snde

Χρηστότης (ἡ), kaлitatea лsĭ χρηστὸς; вsnъ disnoziцie, влîndeцe, simnлitate; (de snde sne-opĭ) npostie, пeгĭoвie.

Χρηστουργία (ἡ) вsnъ fantъ,='Αγαθοεργία. [χρηστὸς, ἔργον].

Χρηστοφιλία (ἡ), dparoste kъtpe вsnĭ

oamenĭ saŭ fante. [din

Χρηστόφιλος (ὁ, ἡ), ївbitорӗ de вsnĭ oameni saŭ fante. [χρηστὸς, φίλος].

Χρηστοφωνία (ἡ), întpeкsinцаpe de sвnete, saŭ zічерĭ алese. [χρηστὸς, φωνὴ].

Χρήστωρ, ορος (ὁ), поеt: în локӗ de χρήστης.

Χρηστῶς, adв: în кінӗ folositорӗ; кв вsнъ întpeвsinцаpe; віne, пpeкsm se к-de. [χρηστὸς].

Χρῖμα (τὸ), поеt: în локӗ de χρίσμα. «Τῶν μύρων ἃ μὲν ἐστι χρίματα, ἃ δ' ἀλείμματα». At:

Χρίμπτω, віit: χρίμψω, (пех: пas: ἐχρίμφθην) поеt: апропіӗ чева în кіпӗ de a se atinџe de алтӗ чева, saŭ a da penede песte чева (везĭ ші χραύω). "Πόδας ἐγχίμπτουσιν —» Esхл: (ші пas: saŭ між: de sine пas:) "Χριμφθεὶς πέλας". Od: К. înгĭesвіndв se. «Ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος ναῦς». Om: Imп: s'a поmолітӗ în пisipӗ. (ші кв џеп: кв преп:) «Ἐκ γενύων χριμφθέντα γόον». Пind: stpeкopatӗ (ка dintp'впӗ stpimtӗ локӗ). [χρίω].

Χρισιάζω, віit: -άσω, (плц:) sпоїеsкӗ кв впsoape; sвлimeneskӗ (проп: ші fir:). [din

Χρίσις (ші maĭ eксак: χρῖσις), εως (ἡ), впцере, sпоіре (акt: saŭ пas:) [ші

Χρίσμα (τὸ), впsoape, saŭ ор че sлвжеште ла впцере ші sпоіре, міреаsмъ (прінч: апътоаsъ), вntdeлemпӗ de впs tpвпвл, варӗ de sпоit, ші чл: "Χρίσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύενον καὶ σησάμινον καὶ ἀμυγδάλινον (ἐκ τῶν πικρῶν), καὶ τερεβίνθινον, ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ μύρον εὑρίσκετο". Ksп: (везĭ ші χρῖμα). [χρίω].

Χριστέμπορος (ὁ, ἡ), sпеквлъторӗ de înвъцътвpeлe лвĭ Xpistosӗ, = Χριστοκάπηλος. [Χριστὸς, ἔμπορος].

Χριστεπώνυμος (ὁ, ἡ), [Χριστὸς, ἐπώνυμος] пвртъторӗ de пвmeлe лвĭ Xpistosӗ, хpistianӗ.

Χριστήριον (τὸ), = Χρίσμα; saŭ васӗ de впsoape, = Μυροθήκη. [din

Χρίστης, ου (ὁ), впгъторӗ; sпоіторӗ (de zidӗ, ші чл:), = Κονιστής. [χρίω].

Χριστιανίζω, віit: -ίσω, sîntӗ хpistianӗ, saŭ крештіпӗ. [ші

Χριστιανικός, ἡ, όν, хpistianiкӗ, saŭ крешtіпеsкӗ. [χριστιανὸς]. [de впde

Χριστιανικῶς, adв: крештіпеште.

Χριστιανισμὸς (ὁ), [χριστιανίζω] хpistianismӗ, saŭ крештіпismӗ, реліџіа хpistianъ.

Χριστιανὸς (ὁ), [Χριστὸς] хpistianӗ, saŭ крештіпӗ, înкіпъторӗ ал лвĭ Xpistosӗ.

Χριστόγονος (ὁ, ἡ), пъsквтӗ, tpasӗ de ла Xpistosӗ. [Χριστὸς, γόνος].

Χριστοειδὴς, εος (ὁ, ἡ), чел în felвл, asemenea лвĭ Xpistosӗ. [Χριστὸς, εἶδος]. [de впde

Χριστοειδῶς, adв: în felвл (în asemъпъtatea) лвĭ Xpistosӗ.

Χριστοκάπηλος (ὁ, ἡ), пpeквпіторӗ de Xpistosӗ, = Χριστέμπορος. [Χριστὸς, κάπηλος].

Χριστοκίνητος (ὁ, ἡ), мішкатӗ (însвflatӗ) de Xpistosӗ. [Χριστὸς, κινέομαι].

Χριστοκτόνος (ὁ, ἡ), вчігъторӗ, омоpîторӗ de Xpistosӗ. [Χριστὸς, κτείνω].

Χριστόληπτος (ὁ, ἡ), = Χριστοκίνητος. [Χριστὸς, λαμβάνω].

Χριστομάθεια (ἡ), înвъцаpe de înвъцътвpeлe лвĭ Xpistosӗ. [Χριστὸς, μανθάνω].

Χριστομάχος (ὁ, ἡ), [Χριστὸς, μάχη] pesвоіторӗ, врьжмашӗ ал лвĭ Xpistosӗ ші ал хpistianismвлвĭ.

Χριστομύστης, ου (ὁ), ініцiatӗ în mistepiiле (taĭпеле), saŭ în înвъцътвpeле, pеліџіа лвĭ Xpistosӗ. [Χριστὸς, μύστης].

Χριστὸς, ἡ, ὸν, впsӗ, saŭ пвtinчĭosӗ de a se впџе, a se sпоі, a se întinde песte чева. "Φάρμακον χριστὸν". Esхл: впsoape, saŭ алifie de леакӗ. ‖ (sввst:) Xpistosӗ, Двmпеzе-омвл Iisвsӗ, (евр: Mesia, впsвл Домпвлвĭ, împъратӗ, преотӗ, ші пpoрокӗ). [χρίω].

Χριστοτελεστὴς, οῦ (ὁ), sъвîршіторӗ de sfintеле taĭпе але реліџіі лвĭ Xpistosӗ. [Χριστὸς, τελέω].

Χριστοτόκος (ἡ), пъsкътоаpe de Xpistosӗ (двпе пекредінчĭosвл Nestopie în локӗ de Θεοτόκος]. [Χριστὸς, τόκος].

Χριστοφόρος (ὁ, ἡ), пвртъторӗ (în mintea, saŭ sвflетвл sъŭ) de Xpistosӗ. [Χριστὸς, φέρω].

Χριστώνυμος (ὁ, ἡ), препвmітӗ de ла Xpistosӗ, хpistianӗ, saŭ крешtіпӗ. [Χριστὸς, ὄνομα].

Χρίω, [χράω = χραύω], віit: -ίσω, (пas: tpe: de кв: κέχρισμαι) впгӗ. «Ὡς γὰρ τὸν πέπλον ἔχριον οἷος πόκῳ». Sof: (ші між:) "Φάρμακον διζήμενος ἀνδροφόνον, ὄφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι". Od: Δ. (ші пas:) "Λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ". Od: Ζ. 2) поеt: înџепӗ, ръпеsкӗ пе d'asвпpa. "Μύωπι χρισθεῖσα". Esхл: (везĭ ші χρίμπτω).

Χρόα, поеt: Ion: în локӗ pe χρῶτα, ак: ал лвĭ χρώς.

Χρόα (ἡ), [χράω = χραύω] sвпpafaцa tpвпвлвĭ, пеліца; tpвпвл. "Παραδραθέειν ἢ χροιῇ". Іл: Ξ. sъ doapmъ în враџеле eĭ.

*

«"Οζειν τῆς χρόας ἡδύ». Apstf: =τοῦ χρωτὸς. 2) (npin întind:) faцъ, колоаре; (nap tik:) faца образвлвї. "Χρόα ὑπόχλωρος,,. Гал: «Ῥυπαρομέλας τὴν χροιὰν» At:

Χροανθὴς, έος (ὁ, ἡ), înflopitš ла faцъ; чел de колоаре deskisъ. [χρόα, ἄνθος].

Χροΐ, noet: în локš de χρωτὶ, dat: ал лвї χρὼς.

Χροιά, ші (Ion:) Χροιὴ (ἡ).=χρόα[de вnde

Χροΐζω, ші Χροιΐζω, biit: -ίσω, noet: în локš de χρῴζω, daš o faцъ, колорezš; (npin întind:) daš formъ, formezš. "Τίς πρῶτος χρόϊσε θεοῦ πλάσιν., Гpr: 2) anponiš, ліneskš tpвnš de tpвnš. «"Ηβας χροΐζει λέχος». Evp: (ші між: кв dat:) "Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐξεται ἡ καλαμαία,,. Ткр:

Χρόμαδος (ὁ), noet: tposnetš, saš плesnetš. "Γενύων ,,. Іл: Ψ. (bezĭ ші ἄραβος). [ші

Χρόμιος, ші Χρόμις [χρεμέθω], ιος (ὁ), вnš fелš de neште de mape кв каnš foapte tape, (de вnde алt:) λιθοκέφαλος (kape neskвindв se faчe вnš sгomotš în fелš de skpîшnitвpъ).

Χρονέω, noet: în локš de χρονίζω.

Χρονία (ἡ),=Χρονιότης, mвлцime de bpeme, векіme. [de вnde

Χρονιαῖος, α, ον, înd: în локš de χρόνιος, de mвлtъ bpeme.

Χρονίζω, ші (між:) -ίζομαι, biit: -ίσω, -ομαι, fakš, saš dъinezš mвлtъ bpeme, întîpziezš, saš zъбoveskš în чева. "Χρονίζειν ἐπί τινος,,. D. Ал: a netpeчe mвлtъ bpeme în чева; (ші nas:) "Χρονίζεται ὁ πόλεμος,,. Aпaдp: (ші кв dat: kaвsat). "Καὶ τῶν δε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται,,. Esxл: nв întîpziazъ. (de вnde napтч:) "Κεχρονισμένος, η, ον,,. Apst: =Χρόνιος. [ші

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, [χρόνος] timnopaлš. "Χρονικὰ (se înц: βιβλία), ші "Χρονικαὶ (se înц: βίβλοι, saš ἱστορίαι),,. D. Ал: kape tpakteazъ despre челе întîmnлate întp' ачееаші bpeme npetвtindinea. [de вnde

Χρονικῶς, adв: dвne bpeme; dвne шірвл timnilop.

Χρόνιος, α saš ος, ον, fъквtš, saš fъкъtopš de чева în mвлtъ bpeme, saš dвne mвлtš timnš, tîpziš; (despre boaле) xponikъ. (maĭ de mвлte opĭ în локš de adв:) «Ἐφίλει, ὡσείτε πατὴρ ἑὸν υἷα, ἐλθόντα χρόνιον,,. Od: P. dвne mвлtъ bpeme. «Ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον». Sof: 2) (вne-opĭ) fъквtš, saš fъкъtopš de чева ла bpeme. "Χρόνιοι ἤκουσι,,. Evp: (If: T. 248). [χρόνος]. [de вnde

Χρονιότης (ἡ), tpeчepe, saš dъinipe de mвлtъ bpeme, tîpzietate; mвлцime de timnš.

Χρονισμὸς (ὁ), netpeчepe, dъinipe de mвлtъ bpeme, întîpziepe. [ші

Χρονιστὸς, ἡ, ὸν, amînatš, saš de amînat mвлtъ bpeme. [χρονίζω].

Χρονίως, adв: dвne bpeme; în îndeлвnгъ bpeme. [χρόνιος].

Χρονογραφία (ἡ), xponografie, noвestipe, deskpiepe de челе întîmnлate în fie-kape timnš, komnвnepe de anaле. (bezĭ ші χρονολογία). [din

Χρονογράφος (ὁ), xponografš, skpiitopš, noвestitopš de întîmnлъpiле fie-къpвia timnš, (ad:) istopikš dвne xponoлoцie. [χρόνος, γράφω].

Χρονοκράτωρ, ορος (ὁ), domnitopš asвnpa timnilop (zič: astpaц:). [χρόνος, κράτος].

Χρονόληρος, (ὁ, ἡ), гpeш: saš înd: în локš de κρονόληρος. [χρόνος, λῆρος].

Χρονολογία (ἡ), istopikъ sokoteaлъ, saš нвmepaцie de timnĭ, xponoлoцie. [ші

Χρονολογικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopš de xponoлoцie, xponoлoцikš. [χρονολόγος]. [de вnde

Χρονολογικῶς, adв: în шіpš xponoлoцikš, saš xponoлoцiчеште.

Χρονολόγος (ὁ), xponoлoгš, îndeлetnічitš în, saš шtiitopš de xponoлoцie. [χρόνος, λέγω].

Χρόνος (ὁ), timnš, (npinч:) dъinipe saš tpeчepe nemъpцinitъ de bpeme. «Διαφέρει δὲ χρόνος καιροῦ· τὸ μὲν γὰρ μῆκος σημαίνει, τὸ δὲ εὐκαιρίαν· οὐ γὰρ φαμὲν, χρόνος ἐπέστη ἀμητοῦ, ἀλλὰ καιρός· ὥστε ὁ μὲν χρόνος καὶ καιρὸς εἶναι δύναται, ὁ δὲ καιρὸς οὐ χρόνος». Olimniod: «Τίνα χρόνον ἢ τίνα καιρὸν ζητεῖτε»; Dm: «Οὐδένα χρόνον διαλείπω». Dm: "Χρόνον δοῦναι τῇ πόλει,, Dm: «Χρόνος μαλάξει σε». Evp: "Πόσος ("Πολὺς, Ὀλίγος) χρόνος,,. Om: Ep: ші чл: "Ὁ ἀεὶ χρόνος,,. Лks: bечнічіе (ші ел:) "Τὸν ἀεὶ (se înц: χρόνον),,. Sof: în bечĭ. "Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με,,; Skp: (ші îm:) "Οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι,,. Dm: ‖ (sînt de însemn: fps:) "Πολλοῦ χρόνου, =Πρὸ πολλοῦ». «Ὀλίγου χρόνου»=Πρὸ ὀλίγου, saš Μετ' ὀλίγον "Χρόνου τοῦ λοιποῦ,,. de ачі în коло, în biitopš "Διὰ χρόνου,,. dвne tpeчepe de (mвлtъ) bpeme. "Μετὰ τοῦ χρόνου,,. Antf: кв bpemea; tpentat. "Χρόνῳ, saš Τῷ χρόνῳ. "Χρόνῳ ποτε, "Χρόνῳ ὕστερον,,. dвne tpeчepe de bpeme, în sfîpшitš, abia. "Ἐπὶ χρόνον, (ші ел:) "Χρόνον, "Χρόνον τινα,,. ne kîtъвa bpeme, bpemeлнічеште. "Ἕνα χρόνον,, Іл: O. o datъ nen-

tpѕ totdaѕna. "Οὐδένα χρόνον,,. niчĭ o datъ. "Πολὺν ἤδη χρόνον». de mѕлtѕ. "Κατὰ χρόνους,,. din вреme în вреme. "Παρὰ τοὺς χρόνους,,. dѕпе вреme. 2) dъinipe de viaцъ, vîpstъ. "Ἀνὴρ τοσός δὲ τῷ χρόνῳ,,. Esx: Sokp: "Χρόνῳ παλαιὸς,,. Sof: de mѕлці anĭ. 3) tipzietate, deлѕnцitъ вреme. "Χρόνον ποιεῖν (ἐμποιεῖν)». Dm: = Χρονοτριβεῖν. 4) (mѕs:) dъinitate de гласѕ; (metp:) kîtime npoсodiakъ (лѕпгъ saѕ skѕptъ) de silaвъ. "Χρόνου ἐναλλαγή,,. Esst:

Χρονοτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, netpekѕ, saѕ nĭepzѕ вреme, zъвовеskѕ în чева, saѕ ѕndeва,=Χρονίζω. [χρόνος, τρίβω].

Χρονουλκέω -ῶ, [χρόνος, ἕλκω] biit. -ήσω, nрелѕnцeskѕ, amînѕ вреmea, stpъгъnezѕ.

Χροὸς, Ion: în лokѕ de χρωτὸς, цen: aл лѕĭ χρώς.

Χρόος -οῦς, neîntp: nom: aл лѕĭ χρώς, dat: aл лѕĭ χρώς.]χρώς.

Χροτιὴ (ἡ), noet: în лokѕ de χροιή, saѕ Χροῦς, vezĭ χρόος

Χρυσαγωγὸς (ὁ, ἡ), [χρυσὸς ἄγω] adѕkъtopѕ de aѕpѕ, saѕ foлositopѕ, kontpiвѕitopѕ лa adѕчepe de aѕpѕ.

Χρυσαιγὶς, ίδος (ὁ, ἡ), nѕptъtopѕ de skѕtѕ de aѕpѕ. [χρυσὸς, αἰγίς].

Χρυσαίετος (ὁ), ѕnѕ feлѕ de вѕлtѕpѕ kѕ neneлe ka de aѕpѕ. [χρυσὸς, αἰετός].

Χρυσαΐζω, biit: -ίσω, глs: aѕpeskѕ, înnodoвeskѕ kѕ aѕpѕ. [χρυσός].

Χρυσάκτιν, ινος (ὁ, ἡ), чeл kѕ paze de aѕpѕ. [χρυσός, ἀκτίς].

Χρυσαλὶς, ίδος (ἡ), omidъ nрефъkѕtъ în flѕtѕpe. [χρυσός].

Χρύσαμμος (ὁ, ἡ), koвopîtopѕ de (saѕ amтepnѕtѕ kѕ) nisinѕ de aѕpѕ. ‖ (sѕвst: fem:) nisinѕ de aѕpѕ. [χρυσὸς, ἄμμος].

Χρυσαμοιβὸς (ὁ, ἡ), skimвъtopѕ de чeвa kѕ aѕpѕ. ""Αρης σωμάτων —,,.Esxл: nрефъkъtopѕ de kadaвpe în aѕpѕ (ad: nѕitopѕ de чenѕшa omopîцiлop în ѕpne de aѕpѕ). [χρυσὸς, ἀμείβω].

Χρυσάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ), noet: nѕptъtopѕ de (înnodoвitѕ kѕ) nandлikъ de (fipѕ de) aѕpѕ; (desnpe kaĭ) чeл kѕ fpîne de aѕpѕ. [χρυσὸς, ἄμπυξ].

Χρυσανθέμιον, шi Χρυσάνθεμον (τὸ), ѕnѕ feлѕ de floape (aлt: κάλχη) kѕ koлoape aѕpie. [шi

Χρυσανθὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл kѕ flopĭ aѕpiĭ saѕ de aѕpѕ (npon: шi fir:). ‖ (sѕвst:) "Χρυσανθὲς,,. глs: =Χρυσανθέμιον. [χρυσὸς, ἄνθος].

Χρυσάνιος (ὁ, ἡ), Dop: în лokѕ de Χρυσήνιος.

Χρυσανταυγὴς, έος (ὁ,ἡ), noet:=Χρυσαυγής.

Χρυσάορος (ὁ,ἡ), noet: [χρυσὸς, ἄορ] nѕptъtopѕ de kѕцitѕ saѕ aлtъ apmъ saѕ instpѕmîntѕ de aѕpѕ.

Χρυσαργύριον (τὸ), вaĭe, minъ de aѕpѕ. [χρυσὸς, ἀργύριον =ἀργυρεῖον].

Χρυσάργυρον (τὸ), Biz: taksъ îmnѕsъ asѕnpa meseрiiлop. [χρυσὸς, ἄργυρος].

Χρυσάρματος (ὁ, ἡ), noet: ѕmвлъtopѕ ne tpъsѕpъ de aѕpѕ. (se konf: kѕ ἐρυσάρματος). [χρυσὸς, ἅρμα].

Χρύσασπις, ιδος (ὁ, ἡ), înapmatѕ kѕ skѕtѕ de aѕpѕ. [χρυσὸς, ἀσπίς].

Χρυσαστράγαλος (ὁ, ἡ), noet: чeл (înnodoвitѕ) kѕ apшiчe, saѕ (npin întind:) niчoape de aѕpѕ. "Φιάλη — ,,. Sanf: [χρυσὸς, ἀστράγαλος].

Χρυσάττικος (ὁ, (οἶνος), ѕnѕ feлѕ de вinѕ fъkѕtѕ. [χρυσὸς, ἀττικός].

Χρυσαυγέω -ῶ, biit: -ήσω, лѕчeskѕ ka aѕpѕл. [din

Χρυσαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), stpълѕчiosѕ ka aѕpѕл. [χρυσὸς, αὐγή]. [de ѕnde

Χρυσαυγίζω, biit: -ίσω, = Χρυσαυγέω.

Χρυσάφιον (τὸ), dim: aл лѕĭ χρυσὸς, aѕpeлѕ.

Χρυσάωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet:=Χρυσάορος.

Χρυσέγχης, εος (ὁ, ἡ), noet: [χρυσὸς, ἔγχος] înapmatѕ kѕ sкліцъ saѕ apmъ de aѕpѕ.

Χρυσεῖον (τὸ), вaĭe de aѕpѕ; (ѕne-opĭ) =Χρυσοχοεῖον. ‖ (лa în:) = Χρυσία, aѕpetѕpĭ [шi

Χρύσειος, α, ον, noet: în лokѕ de χρύσεος [χρυσὸς].

Χρυσεκλέκτης, ου (ὁ), глs: aлегъtopѕ, saѕ kѕлегъtopѕ de aѕpѕ din nisinѕл pîpiiлop, шi чл: [χρυσὸς, ἐκλέγω].

Χρυσελεφαντήλεκτρος (ὁ, ἡ), noet: înnodoвitѕ kѕ aѕpѕ, fildeшѕ, шi kexpiвapѕ. [χρυσὸς, ἐλέφας, ἤλεκτρον].

Χρυσελεφάντινος (ὁ, ἡ), fъkѕtѕ din aѕpѕ шi fildeшѕ. [χρυσὸς, ἐλέφας].

Χρυσέμβαφος (ὁ, ἡ), moлatѕ în (sѕfлatѕ kѕ) aѕpѕ, aѕpitѕ. [χρυσὸς, ἐν, βάπτω]

Χρυσέμβολος (ὁ, ἡ), (ναῦς, kopaвie) kѕ koлцѕ de aѕpѕ. [χρυσὸς, ἔμβολον, vezĭ ziч:].

Χρυσένδυτος (ὁ, ἡ), îнвpъkatѕ, лegatѕ kѕ aѕpѕ. [χρυσὸς, ἐνδύω].

Χρυσεοβόστρυχος (ὁ, ἡ), noet: чeл kѕ nлeteлe nъpѕлѕĭ înnodoвite kѕ aѕpѕ, saѕ вълane ka aѕpѕл. [χρύσεος, βόστρυχος].

Χρυσεόδμητος (ὁ, ἡ), noet: konstpѕitѕ din aѕpѕ, (aлt: maĭ noѕ) χρυσεόκμητος. [χρυσὸς, δέμω].

Χρυσεόκαρπος (ὁ, ἡ), noet: în лokѕ de χρυσόκαρπος.

Χρυσεόκμητος (ὁ, ἡ), noet: лȣкраtȣ̆ кȣ аȣрȣ̆. [χρυσὸς, κάμνω].

Χρυσεοκόλλητος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσοκόλλητος.

Χρυσεοκόμης, ου (ὁ), noet: în локȣ̆ de χρυσοκόμης.

Χρυσεοκρόταλος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσοκρόταλος.

Χρυσεόκυκλος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ черкȣ̆ de аȣрȣ̆. [χρύσεος, κύκλος].

Χρυσεολόγχης, ου (ὁ), noet: în локȣ̆ de χρυσόλογχος.

Χρυσεόμαλλος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσόμαλλος.

Χρυσεομίτρης, ου (ὁ), noet: în локȣ̆ de χρυσομίτρης.

Χρυσεόνωτος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσόνωτος.

Χρυσεοπήληξ, ηκος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσοπήληξ.

Χρυσεοπήνητος, шi Χρυσεόπηνος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσόπηνος.

Χρύσεος -οῦς, έη -ῆ, εον -οῦν, (фѫкȣtȣ̆) de аȣрȣ̆; (npin întind:) strѫлȣчiosȣ̆; frȣmosȣ̆; преціosȣ̆; (despre faцѫ) аȣрiȣ̆, галбенȣ̆. ‖ (sȣbst: вѫрв: se înц: στατὴρ) o monetѫ de аȣрȣ̆, галбенȣ̆. ‖ "Τὸ χρυσοῦν τοῦ ὠοῦ„. Лкs: гѫлбенȣшȣл оȣлȣї. [χρυσὸς].

Χρυσεοσάνδαλος (ὁ, ἡ), noet; пȣрtѫtорȣ̆ de nantofї de, saȣ̆ кȣ аȣрȣ̆. [χρύσεος, σάνδαλον].

Χρυσεοστέφανος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσοστέφανος.

Χρυσεόστιλβος (ὁ, ἡ), noet: skлiniчiosȣ̆, лȣчiosȣ̆ ка аȣрȣл; saȣ̆ împodobitȣ̆ кȣ аȣрȣ̆. [χρύσεος, στίλβω].

Χρυσεόστολμος, шi Χρυσεόστολος (ὁ, ἡ), noet împodobitȣ̆ кȣ аȣрȣ̆. [χρύσεος, στέλλω].

Χρυσεόταρσος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ ѫрiпї, saȣ̆ tѫлпї (кѫлкiie) de аȣрȣ̆. (epit: ал лȣї Меркȣрȣ̆). [χρύσεος, ταρσὸς].

Χρυσεότευκτος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσότευκτος.

Χρυσεότυπος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσότυπος.

Χρυσεοφάλαρος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσοφάλαρος.

Χρυσεοφεγγής, έος (ὁ, ἡ), noet: în локȣ̆ de χρυσοφεγγής.

Χρυσεπώνυμος (ὁ, ἡ), noet: пренȣmitȣ̆ de ла χρυσὸς, аȣрȣ̆ (supe ек: χρυσόστομος, чел кȣ гȣрѫ de аȣрȣ̆). [χρυσὸς, ἐπώνυμος].

Χρυσεραστής, οῦ (ὁ), iȣbitорȣ̆ de аȣрȣ̆. [χρυσὸς, ἐραστὴς].

Χρυσεργός (ὁ, ἡ), лȣкрѫtорȣ̆ de аȣрȣ̆. [χρυσός, ἔργον].

Χρυσεψητής, οῦ (ὁ), глs: [χρυσὸς, ἕψω] topitорȣ̆ de аȣрȣ̆, =Χρυσοχόος.

Χρυσῆ, fem: ал лȣї χρυσοῦς.

Χρυσήεις, εσσα, εν, noet: în локȣ̆ de χρύσεος.

Χρυσηλάκατος (ὁ, ἡ), noet: чел кȣ fȣркѫ (de tops), saȣ̆ sȣцеці de аȣрȣ̆. [χρυσὸς, ἠλακάτη].

Χρυσήλατος (ὁ, ἡ), [χρυσὸς, ἐλαύνω] лȣкраtȣ̆ кȣ чiокаnȣл din аȣрȣ̆, fѫкȣtȣ̆ din аȣрȣ̆ masiвȣ̆.

Χρυσήλεκτρον (τὸ), кехрiварȣ̆ галбенȣ̆ ка аȣрȣл. [χρυσὸς, ἤλεκτρον].

Χρυσήνιος (ὁ, ἡ), noet: mînѫtорȣ̆ de tрѫsȣрѫ кȣ frîne de аȣрȣ̆. [χρυσὸς, ἡνία].

Χρυσήρης, εος (ὁ, ἡ), легаtȣ̆ кȣ аȣрȣ̆. [χρυσὸς, ἄρω].

Χρυσιαῖος, α, ον, каре konstѫ în аȣрȣ̆. "Δεῖξις —„ Лрt: чеа кȣ платѫ de аȣрȣ̆. [χρυσίον].

Χρυσιδάριον (τὸ), dim: ал лȣї...

Χρυσίδιον (τὸ), dim: ал лȣї χρυσίον.

Χρυσίζω, biit: -ίσω, seamѫнȣ̆ ла лȣчiре saȣ̆ колоаре кȣ аȣрȣ̆. [шi

Χρύσινος, η, ον, пλц: în локȣ̆ de χρυσοῦς. ‖ (sȣbst: вѫрв:) галбенȣ̆, saȣ̆ monetѫ de аȣрȣ̆. [din

Χρυσίον (τὸ), =Χρυσὸς, аȣрȣ̆ (npinч: tѫiatȣ̆ în monete); (вне-орї) în локȣ̆ de χρυσόλινον, fipȣ̆ (de аȣрȣ̆); (ка dim: ал лȣї χρυσὸς) акламаціе mîngîitoare. ‖ (ла îm:) "Χρυσία„. гѫteле, saȣ̆ вселте de аȣрȣ̆, аȣреtȣрї.

Χρυσιοπλύσιον (τὸ), локалȣ̆ de spѫлat (алес din nisipȣ̆) аȣрȣ̆. [χρυσίον, πλύσις].

Χρυσὶς, ίδος (ἡ), adiekt: în локȣ̆ de χρυσῆ. ‖ (se înц: ἐσθὴς) хаїnѫ цесȣtѫ кȣ аȣрȣ̆; (se înц: κρηπὶς, saȣ̆ ἐμβὰς) înкѫлцѫminte кȣ аȣрȣ̆, saȣ̆ fipȣ̆; (se înц: φιάλη) кȣпѫ de аȣрȣ̆. [шi

Χρυσίτης, ου (ὁ), шi Χρυσῖτις, ιδος (ἡ), копрinzѫtорȣ̆ de, saȣ̆ asemenea кȣ аȣрȣ̆. "Ψάμμος —„ Ep: ‖ (sȣbst: se înц: λίθος) =Λυδία, (Тȣрч:) mexenгiȣ̆ de черкаt аȣрȣл [χρυσὸς]

Χρυσοβάλανος (ἡ), ȣnȣ̆ felȣ̆ (чел maї алесȣ̆) de rinds (аȣрiе) de finikȣ̆; пȣкшоарѫ [χρυσὸς, βάλανος].

Χρυσοβαφής, έος (ὁ, ἡ), =Χρυσέμβαπτος; (in цен:) împodobitȣ̆, кȣsȣtȣ̆ кȣ (fipȣ̆ de) аȣрȣ̆. «Ἐμβὰς—» Пл· [χρυσὸς, βάπτω].

Χρυσοβέλεμνος (ὁ, ἡ), noet: asвîрлitорȣ̆

de sъцeцї de aвpъ. [χρυσὸς, βέλεμνον].

Χρυσοβόστρυχος (ὁ, ἡ),=Χρυσεοβόστρυχος. [χρυσὸς, βόστρυχος].

Χρυσόβρυτος (ὁ, ἡ), плц: isвopîtopъ de aвpъ. [χρυσὸς, βρύω].

Χρυσοβώλαξ, ακος, шi

Χρυσόβωλος (ὁ, ἡ), noet: чeл кв вългъpї копpinцътopї de aвpъ. [χρυσὸς, βώλαξ, шi βῶλος].

Χρυσόγαιος (γειος), шi

Χρυσόγεως (ὁ, ἡ), чeл кв пъmîntъ кo-пpinzътopъ de aвpъ. [χρυσὸς, γαῖα, γέα].

Χρυσόγλυφος (ὁ, ἡ), глs:=Χρυσοτόρευτος. [χρυσός, γλύφω].

Χρυσογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), чepкътopъ, кв-noskътopъ de aвpъ. [χρυσὸς, γνώμων].

Χρυσόγονος (ὁ, ἡ), пъsквtъ din aвpъ (e-nit: aл лвї Пepseъ). || sввst: Χρυσόγονον (τὸ), впъ feлъ de плantъ кв flopї галбe-ne, чe pesape п'întpe гpîъ. [χρυσὸς, γόνος].

Χρυσογράμματος (ὁ, ἡ), skpisъ кв лitepe de aвpъ. [χρυσὸς, γράμμα].

Χρυσόγραμμος (ὁ, ἡ), nestpiцatъ кв dвn-цї, saъ въpцї de aвpъ. [χρυσὸς, γραμμή]. 2 =кв...

Χρυσογραφὴς, έος (ὁ, ἡ),=Χρυσογράμματος. [χρυσὸς, γραφή]. [de вnde

Χρυσογραφία (ἡ), skpiepe кв лitepe de aвpъ.

Χρυσοδαίδαλος (-δαίδαλτος) (ὁ, ἡ), noet: лвкpatъ mештeшвцit (înnestpiцatъ) кв a-вpъ. [χρυσὸς, δαιδάλλω].

Χρυσοδακτύλιος (ὁ, ἡ), пвptътopъ de i-неле de aвpъ. [χρυσὸς, δακτύλιον].

Χρυσόδετος (ὁ, ἡ), лeгatъ кв aвpъ. [χρυσὸς, δέω].

Χρυσοδίνης, ου (ὁ), noet: чeл кв (fop-mътopъ de) вълtoape aвpiї, =Χρυσοῤῥόας. [χρυσὸς, δίνη].

Χρυσοέθειρος (ὁ, ἡ), noet: чeл кв пъpъ de aвpъ, saъ aвpiъ. [χρυσὸς, ἔθειρα].

Χρυσοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлвл, a-semenea aвpвлвї. [χρυσὸς, εἶδος].

Χρυσοέλικτος (ὁ, ἡ), noet: înfъшвpatъ, saъ înnлetitъ кв aвpъ. [χρυσὸς, ἑλίσσω].

Χρυσοεψητεῖον (τὸ), лoкъ de topit aвpъ, =Χρυσοχοεῖον. [χρυσὸς, ἑψητής].

Χρυσόζυγος (ὁ, ἡ), чeл кв жвгъ de a-вpъ. «Ἅρμα—» Ksn: [χρυσὸς, ζυγὸς].

Χρυσόζωνος (ὁ, ἡ), чeл кв чiнгътoape de (înчinsъ кв) aвpъ. [χρυσὸς, ζώνη].

Χρυσόηλος (ὁ, ἡ), înnodoвitъ кв цinte de aвpъ. [χρυσὸς, ἧλος].

Χρυσοθήρας, ου (ὁ), вîпътopъ (къвtътopъ) de aвpъ. [χρυσὸς, θήρα].

Χρυσόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ),=Χρυσοέθειρος, чeл кв пъpъ de aвpъ, saъ aвpiъ. [χρυσὸς, θρίξ].

Χρυσόθρονος (ὁ, ἡ), чeл кв tponъ (ska-вnъ) de aвpъ. [χρυσὸς, θρόνος].

Χρυσοθώραξ, ακος (ὁ), пвptътopъ de skвtъ de aвpъ. [χρυσὸς, θώραξ].

Χρυσοκάνθαρος (ὁ), rîndaкъ кв faцa кa de aвpъ. [χρυσὸς, κάνθαρος].

Χρυσοκάρηνος (ὁ, ἡ), noet: în лoкъ de χρυσοκέφαλος. [χρυσὸς, κάρηνον].

Χρυσόκαρπος (ὁ, ἡ), prodвкътopъ de poa-de de aвpъ. || (sввst:) Χρυσόκαρπον (τὸ), впъ feлъ de edepъ кв вoaвe saъ вpoвoa-ne aвpiї. [χρυσὸς, καρπὸς].

Χρυσόκερας, ατος, шi Χρυσόκερως, ω, шi -ωτος (ὁ, ἡ), чeл кв кoapne de aвpъ. [χρυσὸς, κέρας].

Χρυσοκέφαλος (ὁ, ἡ), чeл кв кanъ de (în-nestpiцatъ кв) aвpъ. [χρυσὸς, κεφαλή].

Χρυσοκίθαρις, ιδος (ὁ, ἡ), глs: чeл кв kitapъ de aвpъ. [χρυσὸς, κίθαρις].

Χρυσοκλαύστης (-κλαύτης), ου (ὁ), noet: плîngътopъ кв лaкpъme de aвpъ. [χρυσὸς, κλαίω].

Χρυσόκλειστος (ὁ, ἡ), înкeїatъ кв кoпкъ, saъ înkisъ кв aкoпepiшъ de aвpъ. [χρυσὸς, κλείω].

Χρυσόκλυστος (ὁ, ἡ), [χρυσὸς, κλύζω] aв-pitъ, saъ sвflatъ кв aвpъ пe dînsвntpъ.

Χρυσόκολλα, ης (ἡ), [χρυσὸς, κόλλα] клeїъ de лiпit aл лвкpътopiлop de aвpъ. 2) впъ feлъ de mînкape din sъmînцъ de inъ шi mїepe.

Χρυσοκόλλητος (ὁ, ἡ), лiпitъ кв aвpъ; saъ чeл кв пodoaвe de aвpъ лiпite пe dînsвл. [χρυσὸς, κολλάω].

Χρυσόκολλος (ὁ, ἡ),=Χρυσοκόλλητος.

Χρυσοκομάω -ῶ, вiit: -ήσω, amъ пъpъ de aвpъ, saъ aвpiъ. [шi

Χρυσοκόμη (ἡ), впъ feлъ de плantъ кв вoaвe гaлвeпe, лъmiїцъ fъpъ miposъ; saъ (maї пpoвaв:) чimвpъ sєлвatiкъ. [шi

Χρυσοκόμης, ου (ὁ), шi

Χρυσόκομος (ὁ, ἡ), чeл кв пъpъ aвpiъ, saъ влondъ. "Τὰ μὲν αὐτοῦ (τοῦ φοίνικος) χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρὰ„. Ep: [χρυσὸς, κόμη].

Χρυσόκονις, εως (ἡ), плц: npafъ (nisinъ) de aвpъ. [χρυσὸς, κόνις].

Χρυσοκρόταλος (ὁ, ἡ), noet: înnodoвitъ кв гъteлe (чepчeї, шi чл:) sвnъtoape de aвpъ. [χρυσὸς, κροτάλια].

Χρυσόκυκλος (ὁ, ἡ), noet: чeл кв чepкъ, saъ oкoлъ de aвpъ. [χρυσὸς, κύκλος].

Χρυσολαβής, έος (ὁ, ἡ), чел кꙋ mînepꙋ de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, λαβὴ].

Χρυσολαμπὴς, έος (ὁ, ἡ), лꙋчitopꙋ ка aꙋpꙋл. ‖ (sꙋbst:) Χρυσολαμπὲς (τὸ), ꙋnꙋ fелꙋ de пpeцioasъ пïatpъ, каре поantea ïa fa-ца fокꙋлꙋї. [шi

Χρυσολαμπὶς, ίδος, (ἡ),=Πυγολαμπὶς. [χρυσὸς, λάμπω].

Χρυσολάχανον (τὸ), ꙋnꙋ fелꙋ de плanтъ, ='Ατράφαξυς, (Фpanц:) arroche, asemenea кꙋ snanакꙋл, (поate) лободъ. [χρυσὸς, λάχανον].

Χρυσόλιθος (ὁ), ꙋnꙋ fелꙋ de пpeцioasъ пïatpъ, tonazꙋ. [χρυσὸς, λίθος].

Χρυσόλινον (τὸ), fipꙋ de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, λίνον].

Χρυσόλοβος (ὁ, ἡ), пꙋptъtopꙋ de черчеї de aꙋpꙋ în къпъtîїеле ꙋpeкiлор. [χρυσὸς, λοβὸς].

Χρυσολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, кꙋлегꙋ aꙋpꙋ, saꙋ (кꙋ ак:) чева ка aꙋpꙋ saꙋ npin aꙋpꙋ. 2) ворвескꙋ, tpaktezꙋ (din шtiinцъ) despe aꙋpꙋ. [din

Χρυσολόγος (ὁ, ἡ), кꙋлегътopꙋ de, saꙋ tpaкtъtopꙋ din шtiinцъ despe aꙋpꙋ. 2) (Бisep:)=Χρυσοῤῥήμων. [χρυσὸς, λόγος].

Χρυσόλογχος (ὁ, ἡ), înapmatꙋ кꙋ ланче de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, λόγχη].

Χρυσόλοπος (ὁ, ἡ), чел кꙋ solzї de aꙋpꙋ. "Δράκων — „. Esix: [χρυσὸς, λόπος].

Χρυσόλοφος (ὁ, ἡ), (fem: поet: χρυσολόφη) пꙋptъtopꙋ de коїfꙋ кꙋ кpeastъ de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, λόφος].

Χρυσολύρας, α, Dop: în локꙋ de...

Χρυσολύρης, ου ὁ), чел кꙋ лipъ de aꙋpꙋ [χρυσὸς, λύρα].

Χρυσόμαλλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ лînъ de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, μαλλὸς].

Χρυσομανέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntꙋ...

Χρυσομανὴς, έος (ὁ, ἡ), neвꙋnꙋ dꙋпе (foapte ïꙋвitopꙋ de) aꙋpꙋ. [χρυσὸς, μαίνομαι].

Χρυσομηλολόνθη (ἡ), = Χρυσοκάνθαρος. [χρυσὸς, μηλολόνθη]. [de ꙋnde

Χρυσομηλολόνθιον (τὸ), dim: ал преч: (ком:) mîngîitoape аклamaцie.

Χρυσόμηλον (τὸ), mъpꙋ de aꙋpꙋ; (поate) вре ꙋnꙋ алesꙋ soiꙋ de rꙋtꙋї. [χρυσὸς, μῆλον].

Χρυσομίτρη (ἡ), поet: fem: ал лꙋї...

Χρυσομίτρης, ου (ὁ), поet: lon: пꙋptъtopꙋ de diademъ, saꙋ înчingъtoape (кopdonꙋ) de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, μίτρα].

Χρυσόμορφος (ὁ, ἡ), чел кꙋ (saꙋ înfъцiшatꙋ sꙋвꙋ) fopmъ de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, μορφὴ].

Χρυσόμφαλος (ὁ, ἡ), чел че аре ꙋnꙋ oвїектꙋ de подоавъ de aꙋpꙋ кꙋ ꙋnꙋ skosꙋ în mïжлокꙋ ка ꙋnꙋ вꙋрїкꙋ. [χρυσὸς, ὀμφαλὸς].

Χρυσόνημα (τὸ), fipꙋ de aꙋpꙋ. [шi

Χρυσόνημος (ὁ, ἡ), цesꙋtꙋ кꙋ fipꙋ de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, νῆμα].

Χρυσόνωτος (ὁ, ἡ), чел кꙋ snateле de (înnodobitꙋ кꙋ) aꙋpꙋ. «Ἡνία—» Sof: [χρυσὸς, νῶτος].

Χρυσόξιφος (ὁ, ἡ), грам: експл: а лꙋї χρυσάορος. [χρυσὸς, ξίφος].

Χρυσόξυλον (τὸ), лemnꙋ de гpanꙋ, saꙋ poївъ (пentpꙋ faцa sa aꙋpie), кꙋ каpe se вънseшte poшꙋ. [χρυσὸς, ξύλον].

Χρυσοπάρυφος (ὁ, ἡ), чел (înnodoвitꙋ) кꙋ кenapꙋ, saꙋ вetелie de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, παρυφὴ].

Χρυσόπαστος (ὁ, ἡ), presъpatꙋ, кꙋsꙋtꙋ кꙋ fipꙋ de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, πάσσω].

Χρυσόπατρος (ὁ, ἡ), чел че аре aꙋpꙋл de tatъ. (enit: ал лꙋї Περseꙋ, fiꙋл Danaeї). [χρυσὸς, πατὴρ].

Χρυσοπέδιλος (ὁ, ἡ), чел кꙋ înкълцъminte de aꙋpꙋ (enit: ал Жꙋneї). [χρυσὸς, πέδιλον].

Χρυσοπήληξ, ηκος (ὁ, ἡ), поet: пꙋptъtopꙋ de коїfꙋ de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, πήληξ].

Χρυσόπηνος (ὁ, ἡ), [χρυσὸς, πήνη] цesꙋtꙋ кꙋ fipꙋ de aꙋpꙋ.

Χρυσοπλόκαμος (ὁ, ἡ), поet: чел кꙋ косiцe (коаde) înпletite кꙋ aꙋpꙋ. [χρυσὸς, πλόκαμος].

Χρυσοπλύσιον (τὸ),=Χρυσιοπλύσιον. [χρυσὸς, πλύσις].

Χρυσοποίκιλος (-ποίκιλτος) ου (ὁ, ἡ), înnestpiцatꙋ, înnodoвitꙋ кꙋ aꙋpꙋ. [χρυσὸς, ποικίλος, ποικίλλω].

Χρυσοποιὸς (ὁ), = Χρυσουργός. 2) плц: ximiкꙋ. [χρυσὸς, ποιὸς].

Χρυσόποκος (ὁ, ἡ),=Χρυσόμαλλος [χρυσὸς, πόκος].

Χρυσόπολις, εως (ἡ), ꙋnꙋ fелꙋ de плanтъ, fpъnzele кърia aꙋ însꙋшimea mexenтїꙋлꙋї de a черка aꙋpꙋл. [χρυσὸς, πόλις].

Χρυσόπορος (ὁ, ἡ), [χρυσός, πείρω] «Μῖτος—» Епгр: = Χρυσόνημα.

Χρυσόπους, οδος (ὁ, ἡ), чел кꙋ пїчоаре de aꙋpꙋ. [χρυσὸς, ποῦς].

Χρυσόπρασος (ὁ), [χρυσὸς, πράσον] ꙋnꙋ fелꙋ de пpeцioasъ пïatpъ, tonazꙋ галвенꙋ-верde.

Χρυσόπρυμνος (ὁ, ἡ), чел кꙋ пꙋnъ aꙋpitъ. [χρυσὸς, πρύμνη].

Χρυσόπρωρος (ὁ, ἡ), чел кꙋ пpꙋъ aꙋpitъ. [χρυσὸς, πρώρα].

Χρυσόπτερος, шi Χρυσοπτέρυγος (ὁ ἡ),

чел кȣ аріпе de аȣрȣ. [χρυσός, πτερόν, πτέρυξ].

Χρυσορανίς, ίδος (ή), stропitoаре de аȣрȣ. [χρυσὸς, ῥαίνω].

Χρυσόραπις, ιδος (ή), noet: în локȣ de χρυσόῤῥαπις.

Χρυσόρειθρος (ό, ή), (рîȣ) кȣ кȣрсȣрѣ de аȣрȣ (în nisinȣл сѣȣ, eпit: ал лȣі Пактолȣ),=Χρυσόῤῥυτος. [χρυσὸς, ῥεῖθρον].

Χρυσορόης, ου (ό), noet: în локȣ de χρυσοῤῥόας

Χρυσόροφος (ό, ή), чел кȣ аконерішȣ (tabanȣ) de аȣрȣ. [χρυσὸς, ὀροφή].

Χρυσοῤῥαγής, έος (ό, ή), глs: [χρυσὸς, ῥήγνυμι] «"Ερνος—» Пл: ратȣрѣ, кракѣ de аȣрȣ тѣіатѣ.

Χρυσόῤῥαπις, ιδος (ό, ή), пȣртѣторȣ de варгѣ de аȣрȣ. [χρυσὸς, ῥαπὶς].

Χρυσοῤῥήμων, ονος (ό, ή), грѣіторȣ de ворбе аȣріtе,=Χρυσόστομος. [χρυσὸς, ῥῆμα].

Χρυσοῤῥόας, ου (ό), [χρυσὸς, ῥοή]. [ші

Χρυσόῤῥυτος (ό, ή), чел че кȣрџе аȣрȣ саȣ ка аȣрȣ. "Ζεὺς —„ Аt: "Ποταμὸς —„ Лкs: коворîторȣ de nisinȣ de аȣрȣ, саȣ (fir:) de noмолȣ, мочірлѣ контрівȣітоаре ла podipe. [χρυσὸς, ῥέω].

Χρυσορύκτης, ου (ό), sкоџѣторȣ пріn сѣпаре de аȣрȣ din ваіе саȣ мinѣ. [χρυσὸς, ὀρύττω].

Χρυσὸς (ό), аȣрȣ; (пріn întind:) вȣsȣ, ȣneaлтѣ, саȣ monetѣ de аȣрȣ; (fir:) нopoчіре; фачере de віne, ші чл: «"Απυρος—» Евр: чел натȣралȣ. «"Απεφθος—» чел стрекȣратȣ, кȣрѣцітȣ "Λευκὸς —„ аmesteкатȣ кȣ арџінтȣ, (алt:) ἤλεκτρον, аȣрȣ франџозескȣ. "Κοῖλος —„ Ер: лȣкратȣ în васе, ȣnелте ші чл:, аȣретȣрі; (ші fir:) "Χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν„. Арstf: вestірі веселітоаре (de віne). "Χρυσὸν ἀποδεῖξαι τὰ τοῦ πολέμου κακὰ„. Пл: а ле арѣта de фepічірі.

Χρυσοσάπφειρος (ό), ȣnȣ фелȣ de самфірȣ (пїатрѣ). [χρυσὸς, σάπφειρος].

Χρυσόσημος (ό, ή), [χρυσὸς, σῆμα] înпoдовітȣ кȣ semne (џinte, пастȣрі, шіретȣрі, кenape, ші чл:) de аȣрȣ. (везі ші πλατύσημος).

Χρυσόσπερμον (τὸ), [χρυσὸς, σπέρμα] ȣnȣ фелȣ de плаntѣ, = Ἀείζωον, еаȣвѣ de ȣреке.

Χρυσοσπόρος (ό, ή), noet: семіnѣторȣ de аȣрȣ. [χρυσὸς, σπορὰ]

Χρυσόστεγος (ό, ή), чел кȣ înвелітоаре de аȣрȣ,=Χρυσόροφος. [χρυσὸς, στέγη].

Χρυσοστέπτωρ, ορος (ό), noet: (неапр:) în локȣ de...

Χρυσόστεπτος (ό, ή), [χρυσὸς, στέφω]=кȣ...

Χρυσοστέφανος (ό, ή), înкȣnȣnатȣ кȣ коpoanѣ de аȣрȣ. [χρυσός, στέφανος].

Χρυσόστομος (ό, ή), чел кȣ гȣрѣ de аȣрȣ (грѣіторȣ de кȣвinте фоарте фрȣмоасе). [χρυσὸς, στόμα].

Χρυσόστροφος (ό, ή), noet: чел кȣ коадѣ реsȣчітѣ кȣ аȣрȣ. [χρυσὸς, στροφή].

Χρυσοτέκτων, ονος (ό), noet:=Χρυσουργὸς, лȣкрѣторȣ (мешterȣ) de аȣрȣ. [χρυσὸς, τέκτων].

Χρυσότερος, η, ον, noet: компар; (пргл:) ал лȣі χρυσὸς, маі преціосȣ декît аȣрȣл.

Χρυσότευκτος (ό, ή), noet. [χρυσὸς, τεύχω] фѣкȣтȣ, лȣкратȣ din аȣрȣ.

Χρυσοτευχής, έος, ші Χρυσότευχος (ό, ή), noet: пȣртѣторȣ de арме de аȣрȣ. [χρυσὸς, τεῦχος].

Χρυσοτόκος (ό, ή), пѣсктѣторȣ (фѣктѣторȣ) de оȣѣ de аȣрȣ. «"Ορνις — » Фав: [χρυσὸς, τόκος].

Χρυσότοξος (ό, ή), înарматȣ кȣ аркȣ de аȣрȣ. [χρυσὸς, τόξον].

Χρυσοτόρευτος (ό, ή), сѣпатȣ, лȣкратȣ în аȣрȣ. [χρυσὸς, τορεύω].

Χρυσοτριαίνης, ου (ό), noet· пȣртѣторȣ de тріdinтѣ de аȣрȣ. [χρυσὸς, τρίαινα, везі зіч:].

Χρυσότυπος (ό, ή), лȣкратȣ din аȣрȣ пріn вѣтаіе de чіоканȣ, = Χρυσήλατος. [χρυσὸς, τύπτω].

Χρυσούατος (ό, ή), noet: [χρυσὸς, οὖας] чел кȣ ȣрекі (мînȣше) de аȣрȣ. "Τρίπους—„ D. Ал: [din

Χρυσουργέω -ῶ, віit: -ήσω, лȣкрезȣ аȣрȣ.

Χρυσουργὸς (ό), лȣкрѣторȣ de аȣрȣ, = Χρυσοχόος. [χρυσὸς, ἔργον].

Χρυσοῦς, ῆ, οῦν, în контрак: în локȣ de χρύσεος.

Χρυσοΰφαντος, [χρυσὸς, ὑφαίνω] ші

Χρυσοϋφής, έος (ό, ή), цесȣтȣ кȣ фірȣ de аȣрȣ (ка стофеле). [χρυσός, ὑφή].

Χρυσοφάεννος, ші

Χρυσοφαής, έος (ό, ή), noet: [χρυσὸς, φάος] стрѣлȣчіосȣ de саȣ ка) аȣрȣ.

Χρυσοφάλαρος (ό, ή), înпoдовітȣ кȣ харша, саȣ рахтȣрі кȣ каварале de аȣрȣ. [χρυσὸς, φάλαρον].

Χρυσοφανής, έος (ό, ή, чел кȣ фаџѣ стрѣлȣчіоасѣ de (саȣ ка) аȣрȣ, [χρυσὸς, φαίνω].

Χρυσοφεγγής, έος (ό, ή),=Χρυσαυγής. [χρυσὸς, φέγγος].

Χρυσοφορέω -ῶ, віit· -ήσω, портȣ înврѣкѣміnте de (фірȣ de) аȣрȣ. 2) продȣкȣ аȣрȣ; саȣ (кȣ dat:) daȣ dажdie în аȣрȣ. [χρυσοφόρος]. [de ȣnde

Χρυσοφόρητος (ὁ, ἡ), каре konstъ în aзрѕ грътъditѕ, saѕ пѕtiнчiosѕ de a se пѕрta. "Χρήματα —„ Manet: комоаръ, одоаре

Χρυσοφορία (ἡ), пѕрtаре de хаїне de aзрѕ; saѕ продѕчере de aзрѕ. [din

Χρυσοφόρος (ὁ, ἡ), пѕрtъtорѕ de хаїне, saѕ подоаве de aзрѕ. 2) продѕкъtорѕ de aзрѕ. "Ποταμὸς —„ Лкs: коборіtорѕ de нisinѕ de aзрѕ [χρυσὸς, φέρω].

Χρύσοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел кѕ sпрînчене de aзрѕ, saѕ de faца aзрѕлѕї. (de ѕнde || sѕвst:) ѕнѕ felѕ de пеште (везї ші ἵππουρος). [χρυσὸς, ὀφρύς].

Χρυσοφυλακέω -ῶ, biit: -ήσω, пъzeskѕ, пъstrezѕ aзрѕ. [din

Χρυσοφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitорѕ, пъstръtорѕ de aзрѕ, = Θησαυροφύλαξ. [χρυσὸς, φύλαξ].

Χρυσοχαίτης, ου (ὁ), чел кѕ коаmъ de aзрѕ. [χρυσὸς, χαίτη].

Χρυσοχάλινος (ὁ, ἡ), чел кѕ frîne de aзрѕ. «Ἵππος—» Ksn: [χρυσὸς, χαλινὸς].

Χρεισόχειρ, χειρος (ὁ, ἡ), чел кѕ mîїнї (îнподовite кѕ інеле) de aзрѕ. [χρυσὸς, χεὶρ].

Χρυσοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), înвръкаtѕ кѕ tѕникъ, saѕ хаїнъ de aзрѕ. [χρυσὸς, χιτὼν].

Χρυσοχόας, ου (ὁ),=Χρυσοχόος.

Χρυσοχοεῖον (τὸ), topнъtоріе, saѕ лѕкръторіе de aзрѕ. [ші

Χροσοχοέω -ῶ, biit: -ήσω, topнѕ, tопеskѕ aзрѕ. "Σὺ δ' ᾠὸυ χρυσοχοήσειν„. Пров: sokoteaї, къ о sъ daї неste aзрѕ, (ad:) неste mapї норочірї. [ші

Χρυσοχοΐα (ἡ), topнаре, топіре, (ad:) лѕкраре de aзрѕ. [ші

Χρυσοχοϊκὸς, ἡ, ὸν, însѕmitѕ, кѕвеnitѕ topнъtорѕлѕї de aзрѕ. "Χρυσοχοϊκὴ (se înц: τέχνη)„ meштешѕгѕл лѕї. [din

Χρυσοχόος (ὁ), [χρυσὸς, χέω] topнъtорѕ, топіtорѕ (лѕкрътoрѕ) de aзрѕ.

Χρυσόχρους (ὁ, ἡ), чел în faца aзрѕлѕї, aзріѕ. [χρυσὸς, χρόα].

Χρυσόω -ῶ, biit: -ώσω, aзреskѕ, поліеskѕ кѕ aзрѕ; saѕ fакѕ чева de aзрѕ.[χρυσὸς].

Χρυσυποδέκτης, ου (ὁ), [χρυσὸς, ὑποδέχομαι] пріimitорѕ, strîнгѕtорѕ de aзрѕ плъtitѕ (kasiерѕ).

Χρύσωμα (τὸ), [χρυσόω] konstрѕкціе de aзрѕ, aзреtѕ (вasѕ, ші чл:)

Χρυσωματοθήκη (ἡ), дѕлапѕ, ladъ, ші чл:, în каре se пѕн în пъstраре aзреtѕрї (вase, ѕнелte fъкѕte de aзрѕ). [χρύσωμα, θήκη].

Χρυσὼν, ῶνος (ὁ), плц: комоаръ de aзрѕ. saѕ касъ de вaнї. [χρυσὸς].

Χρυσωνέω -ῶ, biit: -ήσω, кѕмпърѕ aзрѕ, saѕ кѕ aзрѕ чева. "Στατῆρας—„ Iskр: [χρυσὸς. ὠνὴ]. [de ѕнde

Χρυσώνητος (ὁ, ἡ), кѕмпъраtѕ кѕ aзрѕ.

Χρυσώπης, ου (ὁ), =Χρυσωπὸς.

Χρυσῶπις, ιδος (ἡ), fem: ал лѕї...

Χρυσωπὸς, οῦ (ὁ), aзріѕ ла faцъ saѕ окї. || (sѕвst: .=Χρύσοφρυς (пеште).[χρυσός, ὤψ]

Χρυσωρυχεῖον (τὸ), ваїе, тінъ de aзрѕ, = Χρυσεῖον. [ші

Χρυσωρυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sъпînd skoцѕ aзрѕ din ваїе. [ші

Χρυσωρυχία (ἡ), skoatере пріn sъпаре de aзрѕ din ваїе. [ші

Χρυσωρύχιον (τὸ), =Χρυσωρυχεῖον. [din

Χρυσωρύχος (ὁ), skoцъtорѕ de aзрѕ пріn sъпаре din тінъ. [χρυσὸς, ὀρύσσω].

Χρύσωσις, εως (ἡ), aзріре, саѕ поліїре, sѕflаре кѕ aзрѕ. «Ἐκ πυρός—». At: [ші

Χρυσωτὴς, οῦ (ὁ), aзрітopѕ, поліїtорѕ кѕ aзрѕ de вase, ші чл. [ші

Χρυσωτὸς, ἡ, ὸν, aзрitѕ, поліїtѕ, saѕ sѕflatѕ кѕ aзрѕ. [χρυσόω].

Χρῶ, în kontpaк: în локѕ de χράου, поpѕнч: ал лѕї χράομαι.

Χρῷ, dat: (de altъ декл:) ал лѕї χρώς (întreв: нѕmaї în fp: Ἐν χρῷ, ші χρῷ δῆλος).

Χρώζω, [χρώς] biit: χρώσω, поеt: atinгѕ; (пріn întind:) mînжeskѕ; вънseskѕ, колорезѕ (проп: ші fir:). «Γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά». Еѕр: (ші пas:) «Τὰ πρὸς χάριν κεχρωσμένα». Еѕр: fъцаpнiче, амъцitoape ворве.

Χρῶμα (τό), [χρώννυμι] (пріnч:) =Χρώς, колораta sѕпраfaцъ a tрѕпѕлѕї, пеліца de пе dasѕпра. 2) (овіч: пріn întind:) колоаре, faцъ; вънsea; (fir:) аръtоsѕ, saѕ амъцitорѕ stilѕ de кѕвîнtѕ. 3) хромъ, ѕнѕ felѕ de mѕsik: komposiціе de sѕite ші погоpîte emitoнiї. 4) ѕнѕ felѕ de вънsitoape ръdъчінъ, каре se adѕчеа овічнѕit din Sipia. [de ѕнde

Χρωματεύω, biit: -εύσω, плц: în локѕ de...

Χρωματίζω, biit: -ίσω, = Χρώννυμι, колорезѕ, daѕ о faцъ, о вънsea ла чева. [ші

Χρωματικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtорѕ de mѕsik: хромъ, komпѕsѕ пріnч: din emitoнiї 2) = кѕ...

Χρωμάτινος, η, ον, поеt: колораtѕ.

Χρωμάτιον (τὸ), dim: ал лѕї χρῶμα; (пріnч:) sѕліманѕ.

Χρωματισμός (ὁ), колораре, вънsіре (akt: saѕ пas:). [χρωματίζω].

Χρωματογραφέω -ῶ, вiit: -ήσω, zѫгрѫвeskѣ кѫ колоаре. [шi

Χρωματογραφία (ἡ), zѫгрѫвiе кѫ колоаре. [χρῶμα, γραφή].

Χρωματοποιία (ἡ), фачере, konstрѫкцiе de колоаре. 2) = Χρωματισμός. [χρῶμα, ποιός].

Χρωματοπώλης,, ου (ὁ), вînzѫtорѣ de колоаре, saѣ вѫпселе. [χρῶμα, πώλης].

Χρώννυμι, вiit: χρώσω, (паs: tpe: de кѫ: κέχρωσμαι:) =Χρώζω, χρωματίζω, шi чл: (în Tfp: se îndрепt: χρήννυμι).

Χρώς, [χράω =χραύω] χρωτός, шi Ion: χροός (ὁ), (dat: χροΐ шi χρῷ, ак: χρῶτα, шi χρόα) (прiнч:) sѫпрафаца tрѫпѫлѫї, пелiца; (прin întind:) колорацiа tрѫпѫлѫї, (шi партiк:) а обрazѫлѫї; (în întind:) карнеа, tрѫпѫл. «Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς». Od: Σ. «Ὥρῃ ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει». Es: «Φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφι χρώς». Od: Π. «Χρὼς τρέπεται». Om: i se skimбѫ фаца. "Καί μευ χρώς ὁμοῖος θάψῳ». Tкр: ‖ (dat:) Χρῷ. «Ἐν χρῷ». în локѣ de аdв: пînѫ în пiеле. (de ѫnde) «Ἡ ἐν χρῷ κουρά». Лѫч: рѫзѫtѫрѫ. (шi fir:) «Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο». Sof: atinцe ла iнiмѫ. «Χρῷ δῆλος» Акs: înведератѣ, dѫпѫ фацѫ. 2) (прiн întind:) апроапе (în kît se atinгѫ). «Ἐν χρῷ μάχεσθαι». Ер: =Ἐκ τοῦ συστάδην. (шi кѫ цен:). «Ἐν χρῷ τῆς γῆς». Лѫч: «Ἡ ἐν χρῷ συνουσία». Лѫч: stpinsѫ пеланie, saѣ комѫнiкацie.

Χρῶσις, εως (ἡ), колораре. [шi

Χρωστήρ, ῆρος (ὁ), поеt: вѫпsitорѣ, колораторѣ. "Μόλυβδος —». Епгр: kondеiѣ de плѫмвѣ. [χρώννυμι, saѣ χρώζω].

Χρωτίδιον (τὸ), dim: ал лѫї χρώς, tрѫпшорѣ.

Χρωτίζω, вiit: -ίσω, =Χρώζω, колорezѣ, dаѣ оаре-каре фацѫ ла чева. «Τὸν οἶνον ἀλόη —». Пл: (шi між:). «Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται». Apstf: se dепiнde întр' ачеstеа.

Χυδαΐζω, вiit: -ίσω, sînt din мѫлцiмеа de pîndѣ «Τὸ χυδαΐζον τῆς πόλεως». Nік: простѫл попорdѣ. [χυδαῖος].

Χυδαϊκῶς, аdв: =Χυδαϊστί.

Χυδαιολογία (ἡ), кiпѫл ворвiрiї простѫлѫї попорdѣ. [χυδαῖος, λόγος].

Χυδαῖος, α saѣ saѣ ος, ον, [χύδην] вѫрsatѣ, pisinitѣ; (прin întind:) простѣ, ал попорdѫлѫї de обште. [de ѫnde

Χυδαιότης (ἡ), пѫртареа, пѫравѫл омѫлѫї простѣ (de pîndѣ). [шi

Χυδαιόω -ῶ, вiit: -ώσω, фак ѣ чева, saѣ пе чiнева простѣ, de нiмiкѣ, простеskѣ.

Χυδαϊστί, аdв: dѫпе кiпѫл (прiнч: în ворвiре) простѫлѫї попорdѣ. [χυδαΐζω].

Χύδην, [χέω] аdв: вѫрsat în грамаdѫ, pisinit; (прin întind:) кѫ înвiлшѫгаре; saѣ амеstекаt, în пеpîndѫїалѫ; (ѫне-рї) în stiлѫ прozaiкѣ.

Χυλάριον (τὸ), dim: ал лѫї χυλός.

Χυλίζω, вiit: -ίσω, =Χυλόω, префакѣ în zеamѫ, фак ѣ чева zемоsѣ. 2) skoцѣ, їаѣ sѫкѫл din чева. [χυλός]. [de ѫnde

Χύλισμα (τὸ), sѫкѫл skosѣ din чева, (алt:) ἀπόβρεγμα. [шi

Χυλισμὸς (ὁ), skoatере de sѫкѣ din чева.

Χυλοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел de фелѫл sѫкѫлѫї (ка о zеамѫ). [χυλός, εἶδος].

Χυλὸς ὁ), [χέω] sѫкѣ, saѣ хрѫнiтоареа ѫmezеалѫ, zеамѫ (прiнч:) а плантелор, шi а tрѫпѫлѫї, че se репроdѫче din хранѫ. 2) ѫне-орї în локѣ de χυμός, sавоаре, мѫstѣ (каре dѫ гѫstѫл). «Τῆς γὰρ γεύσεώς ἐστιν ἡ κρίσις τῶν χυλῶν».

Χυλοποιέω -ῶ, вiit: -ήσω, плц: [χυλὸς, ποιέω] în локѣ de ...

Χυλόω -ῶ, вiit: -ώσω, фак ѣ чева zемоsѣ, saѣ префакѣ în zеамѫ (топiнdѫ'л кѫ фервереа); saѣ їаѣ zеама вре ѫнѫї лѫкрѫ. 2) (ѫне орї) аdѫпѣ sѫ zеамѫ. [шi

Χυλώδης, εος (ὁ, ἡ), плiнѣ de zеамѫ, (Франц:) succulent; saѣ ка о zеамѫ, sѫкоsѣ. [χυλός].

Χύλωσις, εως (ἡ), [χυλόω] skoatере, stoарчере de sѫкѣ saѣ zеамѫ din чева; saѣ префачере în zеамѫ, топiре прiн фервере.

Χύμα (τὸ), =Χεῦμα, лiкѫiдѣ вѫрsatѣ, saѣ кѫргѫtорѣ; (прin întind:) мѫлцiме. «Νιφάδος —». Алч: [de ѫnde

Χυματίζω вiit: -ίσω, Sхл: префакѣ чева în лiкѫiдѣ, saѣ кѫргѫtорѣ; топеskѣ.

Χυμεία (ἡ), плц: în локѣ de χύμευσις. (везї χυμικός). [χυμεύω]

Χύμενος, поеt: în локѣ de κεχυμένος, паs: tpe: de кѫ: ал лѫї χέω.

Χύμευσις, εως (ἡ), înпреѫнѫ-амеstекаре, контопiре de sѫкѫрї. [din

Χυμεύω, вiit: -εύσω, амеstекѣ înпреѫнѫ, контопеskѣ. [шi

Χυμίζω, вiit: -ίσω, dаѣ гѫstѣ ла чева. [шi

Χυμικὸς, ή, όν, atinгѫtорѣ de zемѫрї, saѣ sѫкѫрї, хiмiкѣ. «Χυμικὴ (se înц: τέχνη)». = Χυμεία, Хiмiа (este провавiлѣ, кѫ шi лѫкрѫл шi нѫмiреа sînt Египtене, Хеммї). [шi

Χυμίον (τὸ), dim: [din

Χυμὸς (ὁ), [χέω] zeamъ, sȣкȣ, mȣstȣ; (прin întind:) калitate de rȣstȣ, (Франц:) **saveur**, saвoape; (med:) ȣmezeaлъ, ȣmopȣ. [de ȣnde

Χυμόω -ῶ, biit -ώσω, daȣ rȣstȣ ла чева, == Χυμίζω. [шi

Χυμώδης, εος (ὁ, ἡ), плinȣ de mȣstȣ saȣ saвoape, rȣstosȣ; (med:) dedȣsȣ ла ȣmopiĭ, saȣ ȣmezeлeлe tpȣпȣлȣĭ.

Χῦντο, поet: în локȣ de ἔχυντο, saȣ ἐκέχυντο, a 3: îm: пeps: de пas: пex: 2: saȣ пeste-sъв: ал лȣĭ χέω.

Χύνω, (прeл: ἔχυνον) плц: în локȣ de χέω. [de ȣnde

Χύσις, εως (ἡ), въpsape. «Λιβάνοιο —». Nік: în пepifp: în локȣ de λίβανος; (fir: despre чeлe ȣskate) pisinipe. «Φύλλων—». Om: (despre metaлe) tonipe; (despre плanтe) pesъpipe. «Νέη χύσις ὀρμίνοιο». Nік: **фpaцeдeлe лȣĭ влъstape**; (прin întind: în цen:) mȣлцime, rpъmadъ, вiлшȣrȣ. «Ἄγρης («Οὐσίας, «Φαυλότητος)— ». Nік: Алч: Поpf: «Φωτὸς —». Грг: =Φωτοχυσία. [шi

Χυστὸς, ἡ, ὸν, грeш: în локȣ de χυτός, saȣ χωστός. [шi

Χυτὴρ, шi Χύτης, ου (ὁ), глs: въpsъtopȣ, saȣ topпъtopȣ; вasȣ de topпat (iвpiкȣ шi чл:). [шi

Χυτικὸς, ἡ, ὸν, notpiвitȣ ла topпape saȣ въpsape.

Χυτλάζω, biit: -άσω,=Χυτλόω, лaȣ; (прin întind:) въpsȣ; (fir:) întinzȣ. «Γυμναστικῶς χύτλασον σαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν». Apstf: întinde-te, tpînteшte-te. [din

Χύτλον (τὸ), [χέω] (прінч:) amesteкъtȣpъ de апъ шi ȣntdeлeмnȣ, кȣ кape se ȣnцeaȣ dȣпe вaie; (în цen:) апъ de лъȣt, saȣ sпълat; (simп:) апъ кȣpгъtoape; (îm:) ==Χοαί. «Εἶτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται». Алл: [de ȣnde

Χυτλόω -ῶ, biit: -ώσω, (прінч:) ȣпrȣ кȣ апъ amestekatъ кȣ ȣntdeлeмnȣ; (прin întind: în цen:) лaȣ, sпълȣ, кȣръцȣ; (шi miж: de sine пas:) mъ кȣръцȣ, mъ sпълȣ, mъ ȣпrȣ (прінч: кȣ ȣntdeлeмnȣ, înпpot: de ξηραλοιφέω). «Δῶκεν ἔλαιον, εἵως χυτλώσαιτο». Od: Z. «Ἠρῶσσαι, αἴποτ' Ἀθήνην... Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο». Алл: «Δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧκε τόκοιο λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι». Кал:

Χύτο, поet: în локȣ de ἔχυτο, saȣ ἐκέχυτο, a 3: sinг: пeps: a пas: пex: 2: saȣ пeste-sъв: ал лȣĭ χέω.

Χυτὸς, ἡ, ὸν, въpsatȣ, saȣ пȣtinчĭosȣ de a se въpsa, кȣpгъtopȣ; (despre metaлe) tonitȣ; (прin întind: шi fir:) pisinitȣ; întinsȣ; înвiлшȣratȣ. "Χυτὸν νέκταρ,,. Hind: "Χυτὴ πίσσα,,. Nік: == Ὑγρόπισσα. "Χυτὴ λίθος,, Плt: stiкла, saȣ вapвл. "Χυτὸς ἄργυρος,, Aлeкs: Afpd: apцintȣ biȣ; (шi fir:) "Χυτὴ χαίτη,,. Nік: пъpȣ, коadъ desплeтitъ. "Χυτὸν ἔρνος μαράθοιο,,. Nік: (vezĭ шi χύσις). «Χυτοὶ ἰχθύες». Apst: (алт:) ῥυάδες. «Σπέρμα χυτὸν ἄγνου». Nік. «Χυτὴ Λιβύη». Оп: întinsъ, saȣ пisinoasъ. 2) гpъmъditȣ, saȣ fopmatȣ прin гpъmъdipe, (алт:) χωστός. «Τύμβος—» Om: «Γῆ χυτή». Om: —Χῶμα. «Λιμὴν—». Алл: fopmatȣ прin mалȣpĭ fъкȣte înadins. (de ȣnde ‖ sȣвst:) «Χυτοί» Ep: шi "Χυτὰ,, Глs: == Χώματα, Προχώματα. [шi

Χύτρα (ἡ), [χέω] oaлъ de пъmîntȣ пeнtpȣ гъtit вȣкate. «Ὠμὴ—» Dsкp: oaлъ поȣъ. «Χύτραις ἱδρύειν (θεὸν τινα)». Apstf: a tîpnosi алтapȣл вpe ȣпȣĭ zeȣ de maĭ de жos кam de ла îndemînъ (прin fepвepe de лeгȣme), vezĭ χύτρος, шi πυανέψια. «Χύτραις λημᾶν» Apstf: a aвea гpoase ȣpdoape ла окĭ. «Χύτραν φιλεῖν». aпȣкînd (ка пe o oaлъ) de amîndoъ ȣpeкiлe (vezĭ Ткр: E. 133:). «Χύτραν παίζειν». Лкs: == Χυτρίνδα. ‖ (прin întind:) «Χύτραι». At: în локȣ de χυτροπωλεῖον (vezĭ шi μύρον). [de ȣnde

Χυτραῖος, шi Χύτρειος, α, ον, шi Χύτρεος, έα -ῆ, εον · οῦν, шi At: ...

Χυτρεοῦς, ᾶ, οῦν,==Κεράμειος, de пъmîntȣ. "Θεὸς—,, Apstf: «Χύτρειος πάταγος». Apstf: tponкъпitȣ de oaлe. [шi

Χυτρεὺς, έως (ὁ), fъкъtopȣ de oaлe, oлapȣ.

Χυτρεψὸς (ὁ), fepвъtopȣ în oaлъ, вȣкътapȣ. [χύτρα, ἕψω].

Χυτρίδιον (τὸ), dim: ал лȣĭ χυτρὶς.

Χυτρίζω, biit: -ίσω, пȣĭȣ în oaлъ; (пaptiк:) лeпъdȣ пpȣпкȣ пȣsȣ în oaлъ, (алт:) ἐγχυτρίζω. [шi

Χυτρίνδα, adв: (ка пȣme) ȣпȣ jeлȣ de жокȣ (шezînd în mîжлокȣ чeл чe se ziчe χύτρα, se siлeшte a прinde пe вpe ȣпȣл din чeĭ-л-алцĭ, кape înвîptindȣ se п înпpeжȣpȣ'ĭ îл sȣпъpъ). [шi

Χύτρινος, η, ον,==Χυτρεοῦς, de oaлъ, (ad:) de пъmîntȣ. ‖ (sȣвst:) гaȣpъ, din кape isвopaшte, saȣ пiшteшte апъ; (în цen:) шîpкȣ, saȣ вaлtъ. 2) ал sepвъtoapeĭ Xitpeлop (vezĭ χύτρος îm:). «Ἀγῶνες—» Sхл:

Χυτρίον (τὸ), dim: ал лȣĭ χύτρα, saȣ χύτρος.

Χυτρὶς, ἴδος (ἡ), = Χύτρα.

Χυτρισμὸς (ὁ), лепъdаре de прънкъ (în оалъ). [χυτρίζω].

Χυτρίτης, ου (ὁ), шi Χυτρῖτις, ιδος (ἡ), feрtъ, saъ коntъ în оалъ. [χύτρα].

Χυτρόγαυλος (ὁ), ъnъ fелъ de оалъ în fормъ de îрdъїашъ. [χύτρος, γαυλός].

Χυτροειδὴς, έος (ὁ, ἡ, чел in fелъ de оалъ. [χύτρος, εἶδος].

Χυτροπλάθος (ὁ), fормъtорь de оале, оларъ. [χύτρος, πλάττω].

Χυτροπόδιον (τὸ), dim: ал лъї...

Χυτρόπους, οδος (ὁ), оалъ къ пічоаре; saъ піроstіe, пе каре se пъне оала de ferве. [χύτρος, ποῦς].

Χυτροπωλεῖον (τὸ), оларіе (вînzъtоріе de оале). [din

Χυτροπώλης, ου (ὁ), шi χυτροπῶλις, ιδος (ἡ), вînzъtоръ, -оаре de оале, оларъ, [χύτρος, πώλης].

Χύτρος (ὁ), =Χύτρα. ‖ (îm:) а трeїа zi а serвъtоареї Antesterіілор (în каре оfеріаъ оале къ легъме fepte în чinstea лъї Бакъ шi а лъї Меркъръ). 2) (fir:) локъ, ъnde isворъскъ апе калde.

Χυτροφόρος (ὁ, ἡ), къръторъ, dъкъторъ de оалъ. [χύτρος, φέρω].

Χώ, saъ (маї корек:) Χὠ, поеt: (în контрак:) în локъ de καὶ ὁ.

Χωλαίνω, віit: -ανῶ, (пас: пех: ἐχωλάνθην)=Χωλεύω. [de ъnde

Χώλανσις, εως (ἡ), skїопъtаре. [шi

Χώλασμα (τὸ), патимъ, saъ ловitъръ, каре fаче пе чіпева а skїопъtа; ъмвлетъ de skїопъ.

Χωλεία (ἡ), skїопаре, saъ skїопътъчїъне. [шi

Χώλευμα (τὸ), =Χώλασμα. [din

Χωλεύω, віit: -εύσω, sîntъ skїопъ, saъ skїоапъtъ; (fir:) амъ defektъ saъ лінсъ în чева. ‖ (пас:) мъ fакъ skїопъ. (χωλός).

Χωλίαμβος (ὁ), (metр:) іамвъ skїопъ, (ad: versъ къ пічоръл din ърмъ sпоndеъ în локъ de іамвъ). [χωλὸς, ἴαμβος].

Χωλοκράββατον (τὸ), патъ skїопъ, (ad:) къ ъпъ пічоръ маї skъртъ; saъ (поate шi) патъ пентръ skїопї, saъ олоцї (de ачееа Sъida експлікъ прin ачеаsta ziч: σκιμπόδιον). [χωλὸς, κράββατος].

Χωλοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtоръ, saъ прічіпъitоръ de skїопътъчїъне [χωλὸς, ποιός].

Χωλόπους, οδος (ὁ, ἡ), skїопъ de ъпъ пічоръ; saъ олоrъ de пічоаре. [χωλός, ποῦς].

Χωλὸς, ἡ, ὸν, (în цеп:)=Κυλλὸς; (партік:) ветеаrъ de пічоръ, saъ пічоаре, skїопъ, saъ олоrъ; (fir:) лінsitъ, пеîпtреrъ, saъ defektъоsъ în чева. «Χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα». Евs: чїъпrъ de о мînъ. «Χωλὸς ἕτερον πόδα». Ом: skїопъ de ъпъ пічоръ. [de ъпde

Χωλότης (ἡ), skїопіе, saъ олоцie; (fir:) лінsъ, defektъ. [шi

Χωλόω -ῶ, віit: -ώσω, fакъ skїопъ, skїопеzъ пе чіпева. [de ъпde

Χώλωμα (τὸ), =Χώλασμα. [шi

Χώλωσις, εως (ἡ), skїопаре, ветежіре de пічоръ. saъ (ъпе орї шi) de мînъ.

Χῶμα (τὸ), [χώννυμι] гръмъditъръ de пъмîntъ sъпаtъ (sпре ор че fелъ de întревъinцаре); (прin întind:) întърîtъръ, малъ de апъраре; (партік: ла Піреа) локъл, ъпde траџеаъ коръвііле. «Ἐπὶ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσαι». Dm: (іар маї des) мормîntъ în fормъ de мовілъ. «Ἴδοις δ' ἂν τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ μάλιστα δ' ἐν Λακεδαίμονι χώματα μεγάλα, ἃ καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν». At: (авъs:) гроапъ de мормîntъ. «Χῶμά μοι κοίλανον, ὅ με κρύψει». Ткр: [de ъпde

Χωματίας, ου (ὁ), fормъtоръ de малърї, saъ гръмъzї de пъмîntъ. «Ποταμὸς — ». Плd: [шi

Χωματίζομαι, віit: -ίσομαι, sîntъ пъsъ пе мовілъ; sîntъ întърîtъ къ малърї, (Franц:) levées.

Χωμάτιον (τὸ), dim: ал лъї χῶμα.

Χῶμὸς, saъ (маї корек:) Χὠμός, поеt: în контрак: în локъ de, καὶ ὁ ἐμός.

Χῶν, арх: în локъ de χωννύς, партч: ал лъї χώννυμι.

Χὦν, поеt: în контрак: în локъ de καὶ ὧν.

Χωνεία (ἡ), топіре de metале în...

Χωνεῖον (τό),=Χόανον; васъ (кіълчеа) de топіt. [шi

Χώνευμα (τὸ), konstръкціе de metалъ топіtъ. [шi

Χώνευσις, εως (ἡ), =Χωνεία. [шi

Χωνευτὴρ (ὁ), = Χωνευτής. [χωνεύω]. [de ъпde

Χωνευτήριον (τὸ), локъ (васъ, saъ пръвъліе), ъпde se топеsк metале, saъ топіtоріе de metале.

Χωνευτὴς, οῦ (ὁ), топіtоръ, торпъторъ de metале. [шi

Χωνευτικὸς, ἡ, ὸν, аtінгъtоръ de, saъ fолоsіtоръ ла топіре de metале; înзъшітъ топіtоръльї de metале. [шi

Χωνευτὸς, ἡ, ὸν, топіtъ, saъ de топіt (ка metалъ); konstръitъ, торпаtъ din metалъ топіtъ. [din

Χωνεύω, viit: εύσω, topeskŭ, topnŭ metaлŭ, konstpвĭŭ чева din metaлŭ topitŭ. [din

Χώνη (ή), în întpвn: în лoкŭ de χοάνη, topitoape de metaлe; (maĭ des) пîлnie (de topnat лiквide).

Χώνήρ, poet: (în kontpaк:) în лoкŭ de καὶ ὁ ἀνήρ.

Χωνίον (τὸ), dim: aл лвĭ χῶνος, пîлnioapъ.

Χώννυμι, viit: -χώσω, пpeл: ἐχώννυον шi ἔχουν, inf: χωννύναι шi χοῦν; пas: tpe: de кв: κέχωσμαι, шi пex: ἐχώσθην) гpъmъdeskŭ вndeva пъmîntŭ, вmплв впŭ лoкŭ кв пъmîntŭ, fakŭ maлŭ saŭ moviлъ (de tвpie, saŭ mopmîntŭ, шi чл:); îngpoпŭ кв пъmîntŭ шi чл: «Χώσομέν σε τοῖς λίθοις». Apstf: «Τοὺς λιμένας ἔχωσαν». Esx: вŭ a sirвpatŭ кв maлвpĭ de tвpie. "Βάθος χῶσαι». Epd: «Τάφος, τὸν ἐγὼ ἀκούω χῶσαι Κλεάδην». Ep: (шi кв aк: de sвbst: din sine depiв: кa xot:) «Χοῦσι χῶμα μέγα». Ep: (шi кв aк: кв пpeп: îndip:) «Χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα ἐπόρθεε». Ep: «Χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν πόλιν». Tвч: (шi пas:) «Μνῆμα πρὸ τοῦ ναοῦ κέχωσται Ἱππολύτου». Пaвs: (шi despe пeps:). «Ἐχωννύμεθα». Eпгp: ni se fopma mopmîntвл. [χόω din χόος -οῦς din χέω].

Χῶνον (τὸ), шi χῶνος (ὁ), (în kontpaк:) în лoкŭ de χόανος -ανον, пîлnie, saŭ topitoape.

Χώομαι, viit: -χώσομαι, (пex: ἐχωσάμην) пas: în лoкŭ de χολόομαι, mъ пeкъжeskŭ, mi se tвpввpъ вeninвл, кpaпъ fiepea în mine (кв џen: saŭ dat: înпpeвnъ шi fъpъ пpeп:). «Χωσάμενοι περὶ βουσίν». Om: «Ἑτάρου χωόμενος». Om: «Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ. Iл: A· (шi кв aк: eл:). «Μή μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα». Od: Ψ. «Χωόμενος κῆρ, saŭ κηρόθι θυμὸν, (φρένας, шi în dat: θυμῷ, φρεσὶν ἧσιν)». Om: [în afin: кв χολή].

Χώρα, ας (ή), =Χῶρος, лoкŭ (чe оквпъ чineva, saŭ чeva); пosiџie; (fir:) гpadŭ, pîndŭ. «Ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ». Om: «Ἄψ ἐνὶ χώρῃ ἕζετο». Iл: Ψ. «Τοῖς μὲν, ὅπου ἔτυχεν, ἕκαστον, καταβέβληται, τοῖς δὲ ἐν χώρᾳ ἕκαστα τεταγμένα κεῖται». Ksn: «Στέγαις διεπέπρακτο καὶ χώραις πολλαῖς». Пл: epa înпъpџitъ în mвлte despъpџitвpĭ (apartamente). «Χώραν μὴ λείπειν, ἥν ἄντις προσταχθῇ». Tвч: «Ἀπιέναι κατὰ χώραν, ἧπερ πρόσθεν εἶχε, τὸ στράτευμα». Ksn: «Ἐμάχοντό τε, καὶ ἐν χώρᾳ ἔπιπτον». Ksn: «Ἔχειν («Μένειν, «Ἐᾶν) κατὰ χώραν». Iskp: Ksn: шi чл: a sta, a лъsa пe лoкŭ (квm se aflъ). «Οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει». Apstf: este tвpввpatъ, пeлiniшtitъ; (шi fir:). "Τῶν λοχαγῶν τοὺς κρατίστους εἰς τὰς τῶν ταξιαρχῶν χώρας ἐπαναβήσεσθαι». Ksn: «Τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες». Плв: Ios: џiind, оквпînd. «Χώρη ὀλίγη τελήθει τινός„. Tгп: пвџinŭ лoкŭ пpinde, (ad:) este neînsemnatŭ, пв л'aŭ în pîndвл oamenilop. (шi кв џen: în лoкŭ de adв:) «Ἐν ἀνδραπόδων χώρᾳ ἐσόμεθα». Ksn: кa niшte pobĭ. «Ἐν χώρᾳ δέρματος». Гpг: în лoкŭ de пieлe. «Ἐν πατρὸς χώρᾳ αὐτῷ γεγονώς». Eлd: џiindв 'ĭ лoкŭ de tatъ. 2) пaжeшte, пъmîntŭ (пpinч: вnŭ de лвкpat); окoлŭ, кoпpinsŭ de лoкŭ, пpoвinџie, џinвtŭ, statŭ; (вne-opĭ) џapinъ; saŭ џapъ, (în deosebipe de opaшŭ). «Εἰς τίν' ᾤχετο χώραν»; Tкp: «Καλοῦσι δὲ Ἀττικὴν τὴν χώραν». Пaвs: «Ὅσοι δὲ αὐτῶν ἐβούλοντο οἰκεῖν παρ' αὐτῷ, τούτοις δὲ χώραν καὶ οἴκους ἔδωκε». Ksn: «Λεπτόγεως καὶ ψαφαρὰ χώρα„. Tfp: «Ἄλλα ἐν ἄλλαις εὐθηνεῖ χώραις„. Apst: "Φυλάσσοντες κατὰ τὴν χώραν„. Ksn: "Τὴν χώραν ἔκαε καὶ ἐπόρθει„. Ksn: "Ἐν χώρᾳ κοιταῖον γίνεσθαι„. Dm: a mînea afapъ din opaшŭ, лa џapъ. "Ἀνθρώπου τινος πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα„. Skp:

Χωράρχης, ου (ὁ), stъпînitopŭ, гввepпъtopŭ de впŭ лoкŭ, џinвtŭ, saŭ statŭ. [χώρα, ἄρχω].

Χωράσμιος (ὁ), вeчinŭ, лoквitopŭ de лoкŭ апpoпiatŭ.

Χώραυλος (ὁ, ή), лoквitopŭ de џapъ. [χώρα, αὐλή].

Χωράφιον (τὸ), dim: aл лвĭ χωρίον, пъmînџeлŭ, џъpinioapъ. [de вnde

Χωραφιαῖος, α, ον, mikŭ, de пвџinъ întindepe. "Ἀγρὸς —„. Глs:

Χωρεπίσκοπος (ὁ), inspektopŭ, efopŭ (лвъtopŭ aminte) aл џъpiĭ. ‖ (Bisep:) лoкoџiitopŭ de episkoпŭ (în sate). [χώρα, ἐπίσκοπος].

Χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, шi (At:) -ήσομαι, (poet:) fakŭ лoкŭ, mъ daŭ лa o пapte, mъ tpагŭ în лatвpe. "Ἐχώρησαν πάλιν αὖτις„. Om: s'aŭ petpas. "Γαῖα ἔνερθεν χώρησε». Om: Imn: s'a квfвndat. (шi кв џen:) "Νεῶν, saŭ (кв пpeп:) "Ἀπὸ νεῶν ἐχώρησαν„. Om: (шi кв dat: пepiп:) "Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ χωρήσειεν„. Om: 2) (maĭ des) aпвкŭ лoкŭ, mepгŭ înainte (пpoп: шi fir:); isввteskŭ, ажвпгŭ лa skoпŭ; (despe mopete) tpeкŭ; (despe veste, saŭ famъ) mъ pesпîndeskŭ; (despe пpoopoчiĭ) esŭ, mъ înплineskŭ. "Χώρει σὺ δεῦρο„. Eвp: "Κατὰ γῆν χωρήσαντες„. Tвч: "Χωρεῖν ὁμόσε

τοῖς πολεμίοις (ші fir: τοῖς παροῦσι),,. Лкs: «Διὰ μάχης (''Δι' ὅπλων) χωρεῖν,,. Лкs: a ажвпце ла... «Εἴ τινές που διασταῖεν, πρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν». Тяч: «Πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν». Тяч: (ші despre neînsяf:) «Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί». Eяp: «Ἡ νὺξ ἐχώρει». Esхл: «Οὐ χωρεῖ τοὔργον». Apstf: пя merџe înainte. "Καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακὸν,,. Apstf: "Χωρεῖ τὸ νόμισμα,,. Лкs: treче. «Ὁμολογουμένως ὁ λόγος ἡμῖν χωρεῖ». Ksn: «Οἱ τόκοι χωροῦσιν». Apstf: dobînzеле merг. «Τὰ τῆς δαπάνης χωρεῖ». Ksn: «Φάτις κεχώρηκεε». Ep: se respîndise. «Κλαυθμὸς χωρεῖ διὰ πάντων». Пл: 'I a апвкat пе тоцї. «Τῶν λογίων ἔνια κεχώρηκε». Ep: s'aя înплinit, s'aя isвîndit (ворбеле, вiseле). «Πάντα οἱ ἐχώρει εὐτυχέως». Ep: «Καί σφιν χωρήσειν τὰ βούλονται». Ep: o sъ 'ші nemeрîaskъ воinцеле. «Χωρήσαντος δὲ οἱ τούτου». Ep: dяпе че i s'a вrodit вine ачеasta. (ші кя преп:) «Εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ». Skp: «Εἰς τοῦτο ἐχώρησεν ἡ ἄγαν εὔνοια». Пaяs: ла ачеasta a ажяns. 3) (прin întind:) копрinзя, sînтя înкъпъторя, saя înкаnя în sineмї; (ші fir:) sînтя destoїnikя, почїя; (прin întind:) прїчеnя, saя почїя înцелеџе; (în a треїа pers:) este кя пяtinцъ,=Ἐγχωρεῖ. «Ξέστας τριάκοντα λάγυνος ὅδε χωρεῖ». Eпгр: «Κρητὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους». Ep: «Οὐκ ἐχώρησε ξυνελθόντας αὐτοὺς ἡ πόλις». Тяч: (ші ел:) «Ὅταν μηκέτι χωρῇ (se înц: ὁ τόπος)». Apst: кînd пяmaї este локя, saя пя este кя пяtinцъ; (ші fir:) «Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον». Skp: пя sînт în stape de a'л прїчепе, пя 'л înцелег. «Ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἐχώρουν». Ap: (ші кя inf:) «Οὐ γάρ οἱ χωρεῖ περιλαβεῖν τοσοῦτον τὸ στόμα, ὅσον ὁ κάλαμος διείρει». Eлі: «Οὐχ ἱκανῶς νοῆσαι χωροῦμεν». D. Apeoпац: [χῶρος]. [de яnde

Χώρημα (τὸ), локя de a înкъпеа чева. [ші

Χώρησις, εως (ἡ), înкъпере, a înкъпеа.

Χωρήτης, ου (ὁ), =Χωρίτης.

Χωρητικὸς, ή, ὸν, (кя цеп:) înкъпъторя, saя капавілл de a копрinде în sine чева. [ші

Χωρητὸς, ή, ὸν, înкъпятя, de înкъпят; (ші fir:) de прїчепят, de копрins în minte, de înцелеs. [χωρέω].

Χῶρι, adв; poet: în локя de χωρίς.

Χωριάζω, вііт: -άσω, (pap) треїeskя п'în sate, ла царъ. [χωρίον].

Χωριαμβὸς (ὁ), грам: în локя de φωριαμβός.

Χωρίδιον (τὸ), dim: ал ляї χωρίον, = Χωράφιον.

Χωρίζω, вііт: -ίσω, [χωρὶς] despapця, deпъртezя, deosевeskя. || (pas:) amя deosевіре. "Κεχώρισται οὗτος ὁ χειμὼν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοισι χωρίοισι γινομένοισι χειμῶσι,,. Ep: 2) aшezя пе чinева în вре япя локя яndeва. "Τὰν δὲ (δευτέραν τάξιν) ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἕπεσθαι,,. Ksn: [χώρα].

Χωρικὸς, ή, ὸν, (ші adв:) -ικῶς, греш: saя înd: în локя de χωρητικός. [χώρα].

Χωρίον (τὸ), dяпе tinя пяmaї dim: ал ляї χῶρος ші χώρα, локя; (пъртік:) поsiціе întъріtъ, четъцяїе; saя (maї de мялte-opї îm:) цapine, пъmîntяpї, moшiї (fir:) înкъпъчїяnea яneї џeometp: figяpe; (грam:) вякatъ dintp'япя skpisя de aяtорѣ, Фраnц:) pasaжя. "Κατὰ τόδε τὸ χωρίον μάλιστα δῆλον, ὅτι οὐκ Ὁμήρου τὰ Κύπρια ἔπεα ἐστί,,. Ep: «Ἀναγνόντος αὐτῷ τοῦτο μάλιστα τὸ χωρίον τῆς γραφῆς». Лвч:

Χωριονόμος (ὁ, ἡ), кяmпъръторя de moшiї вîndяte прin лічіtaціe; (dяпе алцiї) пръдъторя de moшie, saя satя. [χωρίον, νέμω].

Χωρὶς, [χῶρος] deosевit, despъpцit; (кя цеп:) фъръ; (яne-opї) deпарte; înпреянъ кя ἤ ші алте партік:) afapъ de... "Διακαθίσας τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς τεχνίτας χωρὶς ἑκατέρους». Ksn: "Χωρὶς γενόμενοι,,. Ksn: «Ὅτε χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων». Ksn: "Χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν,,. Eяp: deпарте de окії мeї. "Χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν,,. Skp: "Χωρὶς δὲ τούτων,,. Iskp: afapъ de ачеstea. "Χωρὶς τῶν εἰρημένων,,. Apst: (ші înпреянъ кя ἤ, ші чл:). "Λέβητας κρητῆρσι προσεικέλους, χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μείζονας,,. Ep: "Τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν ἀναθήματα, χωρὶς ὅ, τι χαλκὸς ἢ λίθος ἢ γραφὴ ἦν, τὰ ἄλλα πάντα ἐσθέντες,, Ep: "Χωρὶς ἂν μὴ Γαλατικὸς ἢ πόλεμος,,. Пл: (ші кя преп: saя în парал:) "Χωρὶς ἀπὸ τῶν σωμάτων αἱ κεφαλαί,,. Пaяs: (ші simп:) "Χωρὶς τοίνυν,,. Fiл: dяпе toate.

Χώρισις, εως (ἡ), despъpцipe, deosевіре. [ші

Χωρισμὸς (ὁ),=Χώρισις; deпъртаре, пяpчеdepe. [ші

Χωριστής, οῦ (ὁ), despъpцiторя, ші чл:.

Χωριστὸς, ή, ὸν, despъpцiтя, deosевітя; saя de despъpцit, de deosевit. [χωρίζω].

Χωρίτης, ου (ὁ), цъpanя, sъteanя. [χώρα, χωρίον]. [de яnde

Χωριτικὸς, ή, ὸν, цъpъneskя. [de яnde

Χωριτικῶς, adв: цъpъneшte.

Χωρῖτις, ιδος (ἡ), fem: ал ляї χωρίτης, цъpanкъ.

Χωροβατέω -ῶ, βιιt: -ήσω, Skp: (кв ак:) вmблв, околеskв, netpekв, saв mъsвpв вnв локв. [din

Χωροβάτης, ου (ὁ), idpaвлikвл instpвmîntв, npin kape se netezesk, se notpibesk шesкpiле, квmпъnъ de anъ, (Franц:) niвелъ.

Χωρογραφέω -ῶ, βιιt: -ήσω, deskpiв кв amъpвntвл вnв локв кв челе den' împeжвpвл sъв. [шi

Χωρογραφία (ἡ), amъpвntъ deskpiepe de вnвл saв feлвpite локвpî кв челе den' înpeжвpвл лор. [шi

Χωρογραφικὸς ἡ, ὸν, квveniтв, saв îndeмînatikв ла deskpiepe amъpвntъ de локвpî кв челе den' înpeжвpвл лор. [din

Χωρογράφος (ὁ), deskpiitopв de вnвл saв maî mвлte локвpî în toate amъpвnteле шi кв челе den' înpeжвpвл лор. [χῶρος, γράφω].

Χωροθεσία (ἡ), nosiцie, sitвaцie de вnв локв. [χῶρος, θέσις].

Χωρομετρέω -ῶ, βiit: -ήσω, mъsвpв цеографiчeшte o цаpъ. [шi

Χωρομετρία (ἡ), mъsвpape цеографiкъ a вneî цъpî. [χῶρος, μέτρον].

Χωρονομέω -ῶ, βiit: -ήσω, înnapцв o цаpъ între кlepвxî, saв kolonistî. [шi

Χωρονομικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopв de înпъpцipe de пъmîntв. «Νόμος —». D: Ал: леце despre înпъpцipe de пъmîntвpî, (Franz:) loi agraire. (χῶρος, νομή].

Χῶρος (ὁ), [în afin: кв χορός] локв, nosiцie, distanцъ; (în Ksn:) пъmîntв de квлtibat, цapinъ; цаpъ. «Πολὺν ἐπελάμβανε χῶρον». Tkp: «Χώρῳ ἐνὶ στεινῷ». Tkp: «Εἰς ἕνα χωρον τὰν ἀγέλαν συνάγαγον». Tkp: «Τίνων ὅδε χῶρος»; Tkp: «Πόδες δὲ οἱ οὐχ ἑνὶ χώρῳ, ἀλλ' ... ὅπη φορέησι θάλασσα». Кал: «Οὐδέποτέ με εἴα ὁ πατὴρ χῶρον ἐξειργασμένον ὠνεῖσθαι, ἀλλ' ὅστις ἀργὸς καὶ ἀφύτευτος εἴη». Ksn: "Φέρων ἀπὸ τοῦ χώρου, ἤν τι δεώμεθα εἰς ἄστυ». Ksn:

Χωροφιλέω -ῶ, βiit: -ήσω, =Φιλοχωρέω, netpekв obiчnвit шi кв плъчepe întp' вnв локв. «Εἰ ἐν Αἴνῳ χωροφιλεῖ». Antf: [шi

Χωροφιλία (ἡ), =Φιλοχωρία. [χῶρος, φίλος].

Χωροφύλαξ, ακος (ὁ), пъzitopв de вpe вnв локв saв de цаpъ. [χῶρος, φύλαξ].

Χώς, saв Χὡς, noet: (în kontpak:) în локв de καὶ ὡς.

Χὥς, Dop: noet: (în kontpak:) în локв de καὶ ὅς.

Χῶς, Χῶ (ὁ), Dop: în локв de χοῦς. || (ла Apцienî) kontpiбвцie (Tвpч: pefenea) ла onпъцв, =Συμβολή.

Χώσατο, noet: în локв de ἐχώσατο, 3: sinг: neps: de nex: 1: ал лвî Χώομαι.

Χωσθεὶς, εῖσα, ἐν, nas: nex: de naptч: ал лвî χώννυμι.

Χῶσις, εως (ἡ), гpъmъdipe de пъmîntв, вmплepe de вnв локв кв пъmîntв; konstpвipe de maлв anъpъtopв, шi чл:; (npin întind:=Χῶμα, maлв de anъpape (Tвpч: meterezв), шi чл: [шi

Χῶσμα (τὸ), глs: saв pap în локв de χῶμα.

Χώσομαι, noet: βiit: ал лвî χώομαι.

Χὤσους, noet: (în întpвn:) în локв de καὶ ὅσους.

Χωστὸς, ἡ, ὸν, fopmatв din, saв вmплвtв кв гpъmadъ de пъmîntв. «Τάφος—». Евp: «Ἀτραπὸς —» Лік: [шi

Χωστρὶς, ίδος (ἡ), «Χελώνη—». вnв feлв de mашinъ pesboîaskъ, sвбt kape лвkpeazъ чеî че вmплв кв пъmîntв шanцвpiле, шi чл: [χώννυμι].

Χώσω, βiit: ал лвî χώννυμι.

Χὤταν, Dop: noet: (în întpвn:) în локв de καὶ ὅταν.

Χὤτι, Dop: noet: (în întpвn:) în локв de καὶ ὅτι.

Χώω, neîntp:, везî χώομαι.

Ψ.

Ψ, ψ, ψῖ (τὸ), Пsi, nedeкл: a doъ-zeчi шi treiлea літеръ a Еленiквлвî алфавеtв. || (aptm:) ψ', шanтe sвte (700), saв ал шanтe sвtелеа; шi ͵ψ, шanтe sвte de miî. (700,000).

Ψάγδας, ανος, шi Ψάγδας, saв Ψάγδης, ου (ὁ), шi Ψαγδὰς (ἡ), [Eцint:] вnв feлв de mipeasmъ, (алt:) σάγδας.

Ψαδαρὸς, ὰ, ὸν, =Ψαθυρός.

Ψαθάλλω, βiit: -αλῶ, (nex: ἐψάθηλα) atinгв ne d'asвnpa, пinъiв, mîngîiв кв mîna. [ψάω].

Ψαθαρὸς, ὰ, ὸν, =Ψαφαρός.

Ψαθύριον (τὸ), вnв feлв de лaлanгiтъ sвбцipe, пpъжiтъ вskat, шi (npin вpm:) гpaцеdъ, fъpîmiчîoasъ. (везî шi καπύριον). [ψαθυρὸς]. [de вnde

Ψάθυρμα (τὸ), fъpîmitвpъ de (npeчed:) лaлanгiтъ.

Ψαθυρίζομαι οῦμαι, βiit: -ωθήσομαι, mъ вsвкв în пpъжipe; saв mъ fъpîmiчeзв (ка лaлanгita ψαθύριον); (în цеn:) mъ stpiкв,

mъ пръпъdeskѣ. «Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐψαθυρώθη» Skp: (вezï ші καπυρόομαι). [ψαθυρός].

Ψαθυροπώλης, ου (ὁ), вînzъtopѣ de лалаврite. [ψαθύριον, πώλης].

Ψαθυρὸς, ὰ, ὸν, fъpîmічosѣ; (npin ѕpm:) ѕвщipe; ѕѕkatѣ; fpaцedѣ; ѕлавѣ; (în цen:) stpikatѣ. [ψάω]. [de ѕnde

Ψαθυρότης (ἡ), fъpîmічїѕne, fpъцezime, ѕѕkъчїѕne, пецепеnie, neeлastічitate.

Ψαιδρὸς, ὰ, ον, глѕ: în лoкѣ de Ψεδνός.

Ψαικάζω, виіt: -άσω, глѕ: în лoкѣ de ψακάζω.

Ψαίκαλον (τὸ), глѕ: în лoкѣ de Ψάκαλον.

Ψαικὰς, άδος (ἡ), глѕ: în лoкѣ de ψακάς.

Ψαινύζω, виіt: -ύσω, = Ψαινύσσω. [de ѕnde

Ψαίνυθος (ὁ, ἡ), noet: = Ψυδνὸς, amъцitopѣ, вiклeanѣ; nestatopnikѣ, ѕkimвъчїosѣ în вopвa sa.

Ψαίνυσμα (τὸ), глѕ: în лoкѣ de ψαῖσμα.

Ψαινύσσω (ττω), виіt: ύσω, = Ῥιπίζω, вîntѕpѣ.

Ψαίρω, [ψάω] виіt: ψαρῶ, (nex: ἔψηρα) pazѣ, saѣ fpeкѣ ѕmѕpeл пе d' asѕnpa. «Οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς οἰωνός». Esхл: 2) (nestp: saѣ eл:) mъ клetinѣ, mъ лeгѕnѣ înчetineл (de вîntѣ); (npin ѕpm:) mopteskѣ; (despe fpѕnze) fpъmъtezѣ. «Αἰγὺ ψαίρει πίτυς». Лѕч:

Ψαῖσμα (τὸ), [ψαίω] = Ψῆγμα.

Ψαιστίον (τὸ), dim: aл лѕї ψαιστὸν.

Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, fpeкatѣ, tъїatѣ mъpѕnt. «Ψαιστὴ μάζα, ші (ка ѕѕвst:) «Ψαιστὸς (se înц: πλακοῦς), ші «Ψαιστὸν (se înц: πέμμα)». ѕnѣ feлѣ de пpъжitѕpъ fъpîmічoasъ, fpeкъцeлe. (вezï ші θρυμματὶς). [ші

Ψαίστωρ, ορος (ὁ), noet: fpeкъtopѣ ѕшop (шtepгъtopѣ). «Σπόγγος —». Eпгp: [din

Ψαίω, [ψάω] виіt: ψαίσω, (nas: tpe: de кѕ: ἔψαισμαι, nex: nas: ἐψαίσθην) fpeкѣ ѕшop, шtepгѣ. 2) taїѣ mъpѕnt, toкѣ, fъpîmічezѣ.

Ψακάδιον (τὸ), dim: aл лѕї ψακὰς, пікъtѕpъ, stponitѕpъ de плoae.

Ψακάζω, виіt: -άσω, вѕpezѣ de плoae; (nestp: saѣ miж: de sine nas:) пікѣ. «Λύχνος ψακαζόμενος». Apst: [ψακάς].

Ψάκαλον (τὸ), ші Ψάκαλος (ὁ), [ψακὰς] ѕѕїе de вitъ. (вezï ші δρόσος).

Ψακαλοῦχος (ὁ, ἡ), кape ape пѕї. [ψάκαλον, ἔχω].

Ψακὰς, άδος (ἡ), mъpѕntъ вѕкъцікъ, fъpîmitѕpъ «Ἄμμου —». Eпгp: = Ψῆγμα; (naptік: ші овіч:) пікътѕpъ de poъ, saѣ вкръ, stponitѕpъ de плoae. «Ὕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι». Ep: (npin întind:) пікѣ, пішікѣ. «Ἀργυρίου οὐδὲ ψακάς». Apstf: [ψάω].

Ψακαστὸς, ὴ, ὸν, [ψακάζω] = Στακτὸς. «Μύρον —». At:

Ψάκελον (τὸ), ші Ψάκελος (ὁ), noet: Ion: în лoкѣ de ψάκαλον, -λος

Ψακτὴρ (ὁ), Dop: în лoкѣ de ψηκτήρ

Ψάλαγμα (τὸ), [ψαλάσσω] = Ψηλάφημα.

Ψαλάκανθα, ης (ἡ), ѕnѣ feлѣ de плantъ mitoлoцікъ. [ψάλλω, ἄκανθα].

Ψαλακτὸς, ὴ, όν, = Ψηλαφητός. [din

Ψαλάσσω, виіt: -άξω, [în afin: кѕ ψάλλω] atinгѣ peneтat, ninъind пѕїѣ în mішкape. «Νευρὰν —». Лік:

Ψαλίδιον (τό), dim: aл лѕї ψαλίς, fopfiчeлe.

Ψαλιδοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чeл în feлѣ saѣ fopmъ de foapfeкъ. [ψαλὶς, εἶδος].

Ψαλιδόστομος (ὁ, ἡ), чeл кѕ foapfeчe ла гѕpъ (ка ракѕл). [ψαλὶς, στόμα].

Ψαλιδόω -ῶ, виіt: -ώσω, fakѣ чeвa în fopmъ de foapfeкъ [ψαλὶς]. [de ѕnde

Ψαλίδωμα (τὸ), fopfekoasъ konstpѕкцie (de zidѣ). [ші

Ψαλιδωτὸς, ὴ, όν, fъкѕtѣ în fopmъ de foapfeкъ; вoлtitѣ.

Ψαλίζω, виіt: -ίσω, foapfeкѣ, taїѣ, кpoїeskѣ кѕ foapfeкъ. 2) înкpѕчішezѣ în fopmъ de foapfeкъ. «Ἔνια ψαλίζεται πρὸς ἄλληλα». Apst: [ші

Ψάλιον (τὸ), лъnцѕгѕл fpîѕлѕї de ѕѕвt faлкъ, (Fpanц:) gourmette; (în цen:) fpîѕ (npon: ші fiг:); (шn: în întind) лeгъtѕpї, лanцѕpї de вinoвaцї (Esхл: Ilpomet=54). (se konf: кѕ ψέλλιον). [din

Ψαλὶς, ίδος (ἡ), [ψάω, ψάλλω] foapfeкъ (кape seamъnъ maї mѕлt кѕ клeшte); (npin întind:) op чe ape fopmъ de astfeлѣ de foapfeкъ. (naptік: 2) înкeїetѕpa, saѣ apкѕл вoлцїї; (în цen:) вoлtъ, (aлt:) ἁψίς. 3) anъdѕкѣ ѕѕtepanѣ вoлtitѣ. 4) apкѣ fopmatѣ de înкoвoїatъ лinie; (npin întind:) їѕte mішкape.

Ψαλιστὸς, ὴ, ὸν, tъїatѣ, tѕnsѣ кѕ foapfeкъ, fopfekatѣ. 2) = Ψαλιδωτός, вoлtitѣ. [ψαλίζω].

Ψάλλιον, гpeш: în лoкѣ de ψάλιον, saѣ ψέλλιον.

Ψαλλιγενὴς, έος (ὁ, ἡ), fъкѕtѣ, кa sъ кînte, saѣ din кîntape (de кitapъ, ші чл:) (enit: aл лѕї Apхita). (кom: napodie a лѕї μηρηγενής). [ψάλλω, γένος].

Ψάλλω, [ψάω] виіt: ψαλῶ, (nex: ἔψηλα, tpe: de кѕ: ἔψαλκα, ші nas: ἔψαλμαι, ші чл:) (în цen:) atinгѣ, ninъїѣ; (npінч:) aпѕкînd кѕ deцeteлe tpaгѣ, saѣ întînzѣ.

«Ψάλλ' ἔθειραν». Esхл: траце ts de пъpъ; (ші пas:) «Σχοῖνος ψαλλομένη„. Епгр: аца dsтгерілор, saš a tîmпларілор, прin каре înseamnъ dsпцеле пе лемпе; (партік:) трагъ ші їаръші slobozš întinseле коарde але зпзї msrik: înstр: (ка sъ факъ sзпetš), (ad:) kîntš кз deцеtеле (înпpoi: de κρέκω) ла înкорdatš înstpзmîntš, (Франц:) **toucher, sau pincer de la guitare**, ші чл:; (Skp:) kîntš imnзpï (кз dat:) în чinstea кзїва. [de зnde

Ψάλμα (τὸ), kîntikš kîntat кз kitapa, обіekтš de kîntape; (Бісер:) = Ψαλμός, псалтš. [de зnde

Ψαλμικὸς, ή, όν, ал псалтзлзї, saš atinгътopš de псалті. [de зnde

Ψαλμικῶς, adв: în felš de псалтš, saš dзпe псалтš.

Ψαλμογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiš, компзїš псалті. [din

Ψαλμογράφος (ό), skpiitopš, компзitopš de псалті. [ψαλμὸς, γράφω].

Ψαλμολογέω -ω, віit: -ήσω, zikš, postesкš псалті. [ші

Ψαλμολογία (ή), postipe de псалті прin граїš. [din

Ψαλμολόγος (ό, ή), postitopš, saš чititopš кз гласš (în азzš) de псалті. [ψαλμὸς, λέγω].

Ψαλμὸς (ό), = Ψάλσις, atinцере, saš траџере (de коарdъ), kîntape кз înкорdatš msrik: înstр:; (прin întind:) = Ψάλμα, kîntikš, imnš; (maї кз deosebipe) «Ψαλμοί». псалтії лзї Dавid. [ψάλλω].

Ψαλμοχαρὴς, έος (ό, ή), поеt: їзвitopš de kîntiче (din kitapъ, ші чл:). [ψαλμὸς, χαίρω].

Ψαλμῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, kîntš kîntiче, saš imnзpï; (прinч:) kîntš кз kitapa. [ші

Ψαλμῳδία (ή), kîntape de kîntiче, saš imnзpï, (прinч:) din kitapъ. [din

Ψαλμῳδὸς (ό), kîntътopš de псалті, saš imnзpï, kîntiче de лазdъ; (прinч:) kitapistš. [ψαλμός, ῳδή].

Ψάλσις, εως (ή), atinцере (прinч: de коарde), kîntape din kitapъ. [ші

Ψαλτὴρ (ό), поеt: în локš de ψάλτης. 2) = кз ...

Ψαλτήριον (τὸ), зпš шзsікалš înstpзmîntš de zeче коарde, арпъ (везї ші μάγαδις, ші νάβλα). 2) (Бісер:) псалтіpie, картеа псалтілор лзї Dавid. [ші

Ψάλτης, ου (ό), kîntътopš прin atinцереа deцеtелор кз înкорdatš înstpзmîntš, kitaptstš, saš арпistš, ші чл: 2) (Бісер:) kîntъpeцš, msrikš. [ші

Ψάλτιγξ, ιγγος (ή), = Ψαλτήριον, арпъ. [ші

Ψαλτικὸς, ή, όν, atinгътopš de, saš îndemînatікš ла kîntъpeцie. [ші

Ψαλτὸς, ή, όν, de kîntat din (saš ка din) kitapъ; фъкзtš, ка sъ se kînte. [ψάλλω].

Ψάλτρια (ή), fem: ал лзї ψάλτης, kitapistъ; kîntъpeaцъ.

Ψαλτῳδέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ψαλμῳδέω. [ψαλτῳδὸς]. [de зnde

Ψαλτῴδημα (τὸ), kîntikš de kîntat, псалтš.

Ψαλτῳδία (ή), = Ψαλμῳδία. [din

Ψαλτῳδὸς, (ό), = Ψαλμῳδὸς [ψαλμός, ῳδή].

Ψάλυξ, υγος (ή), skînteїe; (прin întind:) пъpтiчikъ de вре о матеріе арzoasъ, каре se înалцъ în аерš апpinsъ, ші îndatъ se stînџe. || (fin:) «Ψάλυγες», зпš felš de flзtзpï; (fig:) оатепï толічїоші, afemeїaцї.

Ψαμαθηδὸν, adв: поеt: ка nisinзл тъpiї, în kipš de nisinš. [ші

Ψαμαθὴϊς, ΐδος (ή), поеt: тpъitoape, saš aflътоape în nisinš. [ші

Ψαμαθία (ή), глs: малš, saš цъpтš de маре nisinosš. [ші

Ψαμαθὶς, ίδος (ή), зпš felš de пеште, че se хръпеште, saš stъ askзпsš în nisinš, (алt:) ὗς. [din

Ψάμαθος (ή), = Ψάμμος, nisinš; малš, цъpтš de маре. [de зnde

Ψαμαθώδης, εος (ό, ή), = Ψαμμώδης, nisinosš. [ші

Ψαμαθῶν, ῶνος (ό), локš, зnde stъ mзлtš nisinš грътъditš.

Ψάμμα (ά), Dop: în локš de ψάμμη.

Ψαμμάγεως, греш: în локš de ψαμμόγεως.

Ψαμμακοσιογάργαρα, ком: mзлцime непзтъpatъ. [ψαμμακόσιοι, γάργαρα].

Ψαμμακόσιοι, αι, α, непзтъpaцї ка nisinзл тъpiї. (în imit: лзї ἐννεακόσιοι, ші чл:). [din

Ψάμμη (ή), pap în локš de ψάμμος. [de зnde

Ψαμμίζω, віit: -ίσω, акоперš кз (вîpš în) nisinš; (прinч:) вîndeкš прin ψαμμοχωσία (везї ziч:). [ші

Ψάμμινος, η, ον, компзsš din nisinš. «Ὄρος —». Ep: [ші

Ψαμμίον (τὸ), гръзнцš de nisinš. [ші

Ψάμμιος, α, ον, поеt: = Ψαμμίτης (în Esхл:), de о потpiвъ ла пзтъpš кз nisinзл, непзтъpatš.

Ψαμμισμὸς (ό), = Ψαμμοχωσία. [ψαμμίζω].

Ψαμμίτης, ου (ό), ші Ψαμμῖτις, ιδος (ή), ал nisinзлзї; saš тpъitopš, петpекътopš обічпзit în nisinš. [ψάμμος].

Ψαμμόγεως (ὁ, ἡ), чел кꙋ nisinosꙋ пъmîntꙋ. [ψάμμος, γέα].

Ψαμμοδύτης, ου (ὁ), = Ἀμμοδύτης. || (sꙋbst:) ꙋnꙋ felꙋ de шарпе. 2) =Ψαμμαθὶς, ꙋne felꙋ de пеште. [ψάμμος, δύομαι].

Ψαμμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în felꙋ de nisinꙋ. [ψάμμος, εἶδος].

Ψαμμοκόσιοι, αι, α,=(saꙋ греш: în локꙋ de) Ψαμμακόσιοι.

Ψάμμος (ἡ, шi pap ὁ), [ψάω]=Ἄμμος, nisinꙋ. (къ se skpia шi ψάμος, de ꙋnde ψάμαθος, dobadъ este Σάμος).

Ψαμμοχωσία (ἡ), кîрîре, îngропаре în nisinꙋ; (прінч:) баіе de nisinꙋ, miжлокꙋ de леакꙋ. [ψάμμος, χῶσις].

Ψαμμώδης, εος (ὁ, ἡ), nisinosꙋ, плinꙋ de, saꙋ asemenea кꙋ nisinꙋ. [шi

Ψαμμωτὸς, ἡ, όν, amestekatꙋ кꙋ, saꙋ fъкꙋtꙋ din nisinꙋ, =Ψηφωτός. «Κόσμος —». Skp: (Sipax: ΚΒ΄. 17) = Ψηφοθέτημα, (Franц:) **mosaique**, mozaikꙋ. [ψάμμος].

Ψανός, ά, όν, Dop: în локꙋ de ψηνός

Ψὰρ, ψαρός (ὁ), ꙋnꙋ felꙋ de пасъре, граꙋрꙋ (bezî шi ψάρος).

Ψαρός, ὰ, όν, sꙋрꙋ, nestpiцꙋ. Ἵππος —». Apstf: [шi

Ψάρος (ὁ), = Ψάρ. «Ὁ δὲ ψάρος ἐστι ποικίλος, μέγεθος δέ ἡλίκον κόττυφος„. Apstf:

Ψαυκροπόδης, ου (ὁ), [шi

Ψαυκρόπους, οδος (ὁ, ἡ), poet: în локꙋ de ταχύπους. [ψαυκρός, ποῦς].

Ψαυκρός, ά, όν, глs: =Σαυκρὸς, sꙋбцipe; (прin întind:) ꙋшорꙋ.

Ψαῦσις, εως (ἡ), atinцере (кꙋ къпъtîiеле деџетелор), пinъipe. [шi

Ψαῦσμα (τὸ), пinъitоръ; лꙋкрꙋ пinъitꙋ. 2)= Ψαῦσις. [шi

Ψαυστός, ἡ, όν, пinъitꙋ, saꙋ de пinъit, прiimitорꙋ de пinъipe.

Ψαύω, [ψάω] biit: ψαύσω, (пas: tpe: de кꙋ: ἔψαυσμαι) atinгꙋ кꙋ mîna, пîпъiꙋ; (прin întind:) ажꙋнгꙋ; mъ апропiꙋ. (обiч: кꙋ цen:) «Ποσὶ ψαύειν γαίης». Om: Imn: «Τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε». Ep: (шi кꙋ dat: sinr: poet: înц: цen:). "Ψαῦον κόρυθες (se înц: ἀλλήλων) φάλοισιν». Om: (шi кꙋ ак: pap:). «Ὡς δή με φέρων ἐν ὤμοις ψαύει χερσί». Sof: (шi fir:). «Ψαύων τόν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις„. Sof: atinгînd, mîniind кꙋ sꙋпъръtоаре ворбе пе Dꙋmnezeꙋ. Ψαύειν τῆς ἀληθείας„. Плt: a se апропia преа mꙋлt. (шi miж:) «Κεφαλῆς ψαύεται (ὁ οἶνος)». Dskp: бate ла капꙋ. (шi пas:) «Ψαυσθεῖσα κνησμοὺς ἐργάζεται». Лks: atinгîndꙋ se face mîнкъpime.

Ψάφαξ, ακος (ὁ), Еол: шi Dop: în локꙋ de ψῆφος, пïетрічікъ.

Ψαφαρία (ἡ), = Ψαθυρότης, ꙋскъчïꙋne; (прin întind:) пꙋлбере, праfꙋ; пекꙋръцiе. [шi

Ψαφαρίτης, ου (ὁ), шi Ψαφαρῖτις, ιδος (ἡ), poet: în локꙋ de ψαφαρὸς. «Ῥύπος — » Епгр: [ψαφαρὸς].

Ψαφαρόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), = Ψαφαρότριχος

Ψαφαρὸς, ὰ, ὸν, [ψάω] =Ψαθυρὸς, sꙋбцipe, fрацеdꙋ, шꙋбpedꙋ; aspꙋꙋ ла пinъitꙋ, saꙋ ла гꙋstꙋ; ꙋskatꙋ; amapꙋ; пе-кꙋpatꙋ (Тꙋрч: mꙋрdapꙋ); вештеdꙋ, stpikatꙋ.

Ψαφαρότριχος (ὁ, ἡ), poet: чел кꙋ пъръ aspꙋ, soіosꙋ, saꙋ sꙋбцipe. [ψαφαρὸς, θρίξ].

Ψαφαρόχροος -ους, [ψαφαρὸς, χρόα] шi

Ψαφαρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ), poet: [ψαφαρὸς, χρὼς] чел кꙋ пїеле aspъ, ꙋskatъ, saꙋ soіоasъ.

Ψαφερὸς, ἡ, ὸν, Ion: în локꙋ de ψαφαρὸς.

Ψάφιγξ, ιγγος (ἁ), Dop: în локꙋ de ψηφὶς, шi

Ψᾶφος (ἁ), Dop: în локꙋ de ψῆφος.

Ψάω, [în afin: кꙋ ξέω] -ῶ, ᾷς, ᾷ, At: ῇς, ῇ, biit: ψήσω, (întpeв: прінч: în komп:) ръзꙋiꙋ, frekꙋ; штергꙋ, кꙋръцꙋ ръгînd; пеtezeskꙋ; fърîmiчеskꙋ, fakꙋ праfꙋ (fърîmiтꙋрi), stpikꙋ. || (nestpꙋm:) mъ pozꙋ, mъ тoчеskꙋ, mъ тopeskꙋ, mъ fakꙋ праfꙋ. «Ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει καὶ ψῇ (τὸ ἔριον)». Sof:

Ψὲ, Dop: în локꙋ de σφὲ, saꙋ σφᾶς, ак: înd: saꙋ îm: ал пронꙋm: de a tpeia перs: ὅς.

Ψέγιος, α, ον, poet: = Ψογερὸς. [шi

Ψέγμα (τὸ), miжлокꙋ, saꙋ обiектꙋ de хꙋлъ, de дожапъ; попosꙋ (patъ). [din

Ψέγω, [ψάω] biit: ψέξω, (tpe: de кꙋ: ἔψογα, шi пas: ἔψεγμαι, шi чл:) хꙋлеskꙋ, ворбеskꙋ de ръꙋ. «Ὅταν τις ψέγῃ, ἤ ἐπαινῇ τὸν ἐναντίως ἔχοντα». Плt:

Ψεδνοκάρηνος (ὁ, ἡ), poet: плешꙋвꙋ ла капꙋ. [ψεδνὸς, κάρηνον].

Ψεδνὸς, ἡ, ὸν, poet: [ψάω] sꙋбцipe, papꙋ; (partik:) papꙋ în пъръ, sпînꙋ. (bezî шi ψιλός). [de ꙋnde

Ψεδνότης (ἡ), ръpime (прінч:) de перiї къпꙋлꙋї. (bezî шi ψιλότης). [шi

Ψεδνόω -ῶ, biit: -ώσω, ръpeskꙋ пе чiнева în пърꙋл капꙋлꙋї, =Ψιλόω.

Ψεδυρός, ὰ, όν, poet: în локꙋ de ψίθυρος, minчinosꙋ, вiклеanꙋ, înшелъtорꙋ.

Ψειὰ (ἡ), глs: = Ψιά.

Ψεκάδιον (τό), = Ψακάδιον.

Ψεκάζω, Ψεκὰς, în локꙋ de ψακάζω, ψακάς.

Ψεκτέος, α, ον, posit: ал лꙋї ψέγω.

*

Ψέκτης, ου (ὁ), хвлitорѣ, ворвitорѣ de рѣѣ de toцĭ, saѣ toate. [ψέγω]. [de ѣnde

Ψεκτικός, ή, όν, кѣвenitѣ, saѣ аплекatѣ ла хѣлire, saѣ ворвire de рѣѣ. [de ѣnde

Ψεκτικῶς, adв: în кiпѣ, saѣ stiлѣ de хѣлire, saѣ ворвire de рѣѣ.

Ψεκτός, ή, όν, хѣлitѣ, saѣ вреdnikѣ de хѣлit; (adв:) -κτῶς, în кiпѣ de хѣлit. [ψέγω].

Ψέλιον (τό), поet: în локѣ de ψέλλιον, saѣ ψάλιον.

Ψελιοφόρος (ὁ, ή), =Ψελλιοφόρος.

Ψελιόω -ῶ, віit: -ώσω, поet: înпреsорѣ кѣ, saѣ ка кѣ верiгъ; saѣ înконжѣрѣ rîtѣл кѣ ланцѣ saѣ rĭорdanѣ, saѣ mîĭnеле кѣ връцърĭ [ψέλιον].

Ψελλίζω, шi (miж:) -ίζομαι, віit: -ίσω, -σμαι, ворвеskѣ пелtik (везĭ шi τραυλίζω), rîngъвеskѣ; (fir:) sîntѣ аплекatѣ în доъ пърцĭ. «Τὴν βάσιν ψελλίζεται». Елd: ѣmвлъ шовъit ка deskeĭatѣ din шолдѣрĭ. «Ἔνια γὰρ ψελλίζεται τῶν ὄντων, καὶ ἐπαμφοτερίζει». Apst: [ψελλός].

Ψέλλιον (τό), верiгъ de metaлѣ; (приu: ла lm;) връцърĭ. (se konf: кѣ ψάλιον).

Ψελλιοποιός (ὁ), fъкъtорѣ de връцърĭ. [ψέλλιον, ποιός].

Ψελλιοφόρος (ὁ, ή), пѣрtъtорѣ de връцърĭ. [ψέλλιον, φέρω].

Ψέλλισμα (τό), ворвъ пелtikъ, saѣ rîngъвitъ (ка de копiлѣ mikѣ). [шi

Ψελλισμός (ὁ), ворвire пелtikъ, saѣ rîngавъ. [ψελλίζω].

Ψελλός, [ψάω] ή, όν, чел че ворвеште ка копiлѣл mikѣ (лаѣъ ѣnеле лitере, saѣ пронѣнцъ пе σ ка θ); пелtikѣ; saѣ rîngавѣ (везĭ шi τραυλός); (fir: despre кѣвîntѣ) nedesлѣшitѣ, anевоe de înцелes. [de ѣnde

Ψελλότης (ή), defekiѣл лѣĭ ψελλός, пелtiчie, saѣ rîngъвie.

Ψευδαγγελής, έος (ὁ, ή), =Ψευδάγγελος.

Ψευδαγγελία (ή), minчinoasъ вeste. [din

Ψευδάγγελος (ὁ, ή), вestitорѣ de minчinoase штiрĭ. [ψεῦδος, ἄγγελος].

Ψευδαγνοέω -ῶ, віit: -ήσω, mъ префакѣ, къ nѣ штiѣ. [ψεῦδος, ἀγνοέω].

Ψευδάγχουσα, ης (ή), ѣnѣ feлѣ de плаntъ, лimва воѣлѣĭ minчinoasъ, (ad:) selвatikъ. [ψευδής, ἄγχουσα].

Ψευδάδελφος (ὁ, ή), minчinosѣ (префъкѣtѣ de) frate. [ψευδής, ἀδελφός].

Ψευδαλαζὼν, όνος (ὁ, ή), minчinosѣ шi fѣdѣлѣ. [ψευδής, ἀλαζών].

Ψευδαλέξανδρος (ὁ), minчinosѣ (în nѣmeле de) Алеksandрѣ. [ψευδής, Ἀλέξανδρος].

Ψευδαλέος, α, ον, шi

Ψευδάλιμος, η, ον, поet: minчinosѣ, префъкѣtѣ, пътѣmѣitѣ, înшелъtорѣ. [ψεῦδος].

Ψευδαμάμαξυς, υος (ὁ), ком: în локѣ de ψεύστης, minчinosѣ; fanfaronѣ, înшелъtорѣ, шарлatanѣ; (дѣпе зич:) minчinoasъ вiцъ. [ψευδής, ἀμάμαξυς]. (везĭ шĭ ψευδατράφαξυς).

Ψευδάνωρ, ορος (ὁ, ή), minчinosѣ въръватѣ. «Διόνυσος—». Полiен: [ψευδής, ἀνήρ].

Ψευδαπάτης, ου (ὁ), minчinosѣ шi înшелъtорѣ. [ψευδής, ἀπάτη].

Ψευδαπόστολος (ὁ), minчinosѣ апостолѣ saѣ misionерѣ. [ψευδής, ἀπόστολος].

Ψευδαποφάσκων, οντος (ὁ), minчinosѣ tъгъдѣitорѣ (ѣnѣ feлѣ de sofismъ), = Ψευδόμενος (λόγος). [ψευδής, ἀποφάσκων].

Ψευδάργυρος (ὁ), арцintѣ minчinosѣ [faлsѣ]; (în Stp:) zinrѣ, ѣnѣ feлѣ de semimetaлѣ. [ψευδής, ἄργυρος].

Ψευδάριον (τό), dim: ал лѣĭ ψεῦδος; (partik:) minчinosѣ (грешitѣ) siлоцismѣ.

Ψευδατράφαξυς, υος (ή), ком: în локѣ de ψεῦδος, minчinoasъ ворвire, fanfaronadъ! (дѣпе зич:) minчinoasъ, selвatikъ штевie, saѣ ловодъ. [ψευδής, ἀτράφαξυς].

Ψευδαττικός, ή, όν, minчinosѣ Atikѣ. [ψευδής, Ἀττικός].

Ψευδαυτομολία (ή), minчinoasъ реfѣгъ ла връжmaшĭ. [din

Ψευδαυτόμολος (ὁ, ή), minчinosѣ (префъкѣtѣ) реfѣгарѣ ла връжmaшĭ (ка съ spionezе). [ψευδής, αὐτόμολος].

Ψευδεγγραφή (ή), minчinoasъ înskriere (приuч: în реџistреле datорii пѣвлiче). «Ψευδεγγραφῆς δίκη». Лц. [шi

Ψευδέγγραφος (ὁ, ή), în neadевърѣ înskrisѣ (приuч:) ка datорѣ пѣвлiкѣлѣĭ [ψευδής, ἐγγράφω].

Ψευδενέδρα, ας (ή), minчinoasъ (префъкѣtъ, ка o strataцemъ) пîndъ, кѣрsъ [ψευδής, ἐνέδρα].

Ψευδεπιγραφέω -ῶ, віit: -ήσω, sѣskriѣ (intitѣлезѣ) чева minчinos. [din

Ψευδεπίγραφος (ὁ, ή), sѣskrisѣ, întitѣлatѣ кѣ minчinosѣ nѣme; (fir:) a кърѣĭа пѣрtаре nѣ se potriвеште кѣ nѣmеле, че поартъ, = Ψευδώνυμος. « — ἀδελφός». Лкs: = Ψευδάδελφος. « — φιλόσοφος». Лкs: fъцарnikѣ. [ψευδής, ἐπιγράφω].

Ψευδεπίτροπος (ὁ), minчinosѣ епitропѣ. [ψευδής, ἐπίτροπος].

Ψευδεργία (ή), лѣкраре minчinoasъ, faптъ faлsъ, saѣ префъкѣtъ spre amъџire. [ψευδής, ἔργον].

Ψευδέφοδος (ή), asaлtѣ minчinosѣ, saѣ

префъкѕtѕ sпре атъцірea връжташѕлѕі. [ψευδής, ἔφοδος].

Ψευδῆ, ак: sіпг; вър: ші іт: пеѕt: ал лѕі ψευδής.

Ψεύδη іт: ал лѕі ψεῦδος.

Ψευδηγορέω -ῶ, віit: -ήσω, ѕпѕїѕ, ворвеѕкѕ тіпчіѕпі. [ші

Ψευδηγορία (ἡ), ѕпѕпере de тіпчіѕпі. [din

Ψευδηγόρος (ὁ, ἡ), ѕпѕіtорѕ de тіпчіѕпі. [ψεῦδος, ἀγορά].

Ψευδηλογέω -ῶ, віit: ήσω, =Ψευδολογέω.

Ψευδηλόγος (ὁ, ἡ), =Ψευδολόγος.

Ψευδήμων, ονος (ὁ, ἡ), поеt: ін локѕ de ψευδής, іншелъtорѕ прін тіпчіѕпі. «Πειθὼ —». Non:

Ψευδηρακλῆς, έους (ὁ), тіпчіпоѕѕ (префъкѕtѕ) Еркѕлѕ. [ψευδὴς, Ἡρακλῆς].

Ψευδήριον (τό), поеt: ін локѕ de κενήριον, дешертѕ тортіntѕ. [ψευδὴς, ἠρίον].

Ψευδηρός, ὰ, όν, поеt: ін локѕ de...

Ψευδὴς, έος (ὁ, ἡ), (компар: ψευδέστερος, ші ψευδίστερος, -στατος) тіпчіпоѕѕ, пеаdевъратѕ. "Λόγος —„. = Ψεῦδος, saѕ Ψευδολογία. [ψεῦδος].

Ψευδησιόδειος (ὁ, ἡ), тіпчіпоѕ аtрівѕіtѕ лѕі Esіоdѕ (ін пеаdевърѕ іntіtѕлаtѕ кѕ пѕтеле лѕі Esіоdѕ). [ψευδής, Ἡσίοδος].

Ψευδιερεὺς, έως (ὁ), тіпчіпоѕѕ (de sіпе хіроtопіtѕ) преоtѕ. [ψευδὴς, ἱερεύς].

Ψεῦδις, ιος (ὁ, ἡ), поеt: ін локѕ de ψευδής.

Ψευδισόδομος (ὁ, ἡ), zіdіtѕ кѕ пїеtре ін фаџъ пѕтаі, іар пѕ іntр' аdевърѕ de о потрівъ (ла търіте). [ψευδὴς, ἴσος, δόμος].

Ψευδίστερος, -ίστατος, компар: (пргл:) ал лѕі ψευδής.

Ψευδοβοήθεια (ἡ), тіпчіпоѕѕ ажѕtорѕ (ка stратаџетъ префъкѕtѕ sпре атъцірea връжташѕлѕі). [ψεῦδος, βοήθεια].

Ψευδοβούνιον (τό), ѕпѕ фелѕ de плаntъ, папѕ тіпчіпоѕѕ (ваstарdѕ). [ψεῦδος, βούνιον].

Ψευδογλωσσέω (ττέω) -ῶ, віit: -ήσω, = Ψευδολογέω. ψεῦδος, γλῶσσα]

Ψευδογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, deѕкріѕ чева тіпчіпоѕ; (партік:) deѕетпѕ кѕ тіпчіпоаѕе (грешіtе) лініі о таtетаtікъ фігѕръ. [ψευδογράφος]. [de ѕпdе

Ψευδογράφημα (τὸ), фігѕръ таtетаtікъ deѕетпаtъ кѕ тіпчіпоаѕе saѕ грешіtе лініі.

Ψευδογραφία (ἡ), тіпчіпоаѕъ deѕкріере, saѕ (таt:) deѕетпаре. [din

Ψευδογράφος (ὁ, ἡ), [ψεῦδος, γράφω] deѕкрііtорѕ, saѕ deѕетпъtорѕ тіпчіпоѕѕ.

Ψευδοδάκτυλος (ὁ), тіпчіпоѕѕ (грешіtѕ ін теtрѕ) dактілѕ de верѕѕ. [ψεῦδος, δάκτυλος].

Ψευδόδειπνον (τὸ), поеt: тіпчіпоаѕъ (атъџіtоаре) чіпъ. [ψεῦδος, δεῖπνον].

Ψευδοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ), поеt: тіпчіпоѕѕ, saѕ de тіпчіѕпі іпвъцъtорѕ. [ψεῦδος, διδάσκαλος]

Ψευδοδίκταμνον (τὸ), (плаntъ) тіпчіпоаѕъ (ваstарdъ) dікtатъ, saѕ фраџіпелъ. [ψεῦδος, δίκταμνον].

Ψευδοδίπτερος (ὁ, ἡ), (архіtеkt:) zіdіtѕ ін кіпѕ de а ѕе аръtа, къ аре доъ аріпе, saѕ шіре de колоапе. [ψεῦδος, δίπτερος].

Ψευδοδοξάζω, віit: -άσω, ші

Ψευδοδοξέω -ῶ, віit: -ήσω, атѕ тіпчіпоаѕъ, грешіtъ пърере deѕпре чева. [ші

Ψευδοδοξία (ἡ), тіпчіпоаѕъ, грешіtъ пърере, saѕ ideе deѕпре чева. 2) (ін Πλ: Π'.853) фъџъріе, saѕ dешеарtъ трѕфіе. [din

Ψευδόδοξος (ὁ, ἡ), чел кѕ тіпчіпоаѕъ saѕ грешіtъ пърере, ideе deѕпре чева. [ψεῦδος, δόξα].

Ψευδοενέδρα, ας (ἡ), =Ψευδενέδρα.

Ψευδοέπεια (ἡ), =Ψευδολογία. [ші

Ψευδοεπέω -ῶ, віit: -ήσω, = Ψευδολογέω. [din

Ψευδοεπὴς, έος (ὁ, ἡ), = Ψευδολόγος. [ψεῦδος, ἔπος].

Ψευδοεργία (ἡ), =Ψευδεργία.

Ψευδόθυρον (τὸ), ѕшъ тіпчіпоаѕъ. [ψεῦδος, θύρα].

Ψευδοϊερεὺς, έως, (ὁ), = Ψευδιερεύς.

Ψευδοϊστορέω -ῶ, віit: -ήσω, повеѕtеѕкѕ тіпчіѕпі. [ψεῦδος, ἱστορέω].

Ψευδοκασ(σ)ία (ἡ), тіпчіпоаѕъ ѕкорџішоаръ. [ψεῦδος, κα(σσ)ία).

Ψευδοκατηγορία (ἡ), тіпчіпоаѕъ піръ, калотпіе. [din

Ψευδοκατήγορος (ὁ, ἡ), тіпчіпоѕѕ піріtорѕ, калотпіаtорѕ. [ψεῦδος, κατήγορος].

Ψευδοκήρυξ, υκος (ὁ), веѕtіtорѕ тіпчіпоѕѕ, saѕ de тіпчіпоаѕе повъџі. [ψεῦδος, κήρυξ].

Ψευδοκιννάμωμον (τὸ), тіпчіпоѕѕ копъчелѕ de ѕкорџішоаръ. [ψεῦδος, κιννάμωμον].

Ψευδοκλείδιον (τὸ), кеіе тіпчіпоаѕъ. [ψεῦδος, κλειδίον].

Ψευδοκλησία, ші

Ψευδοκλητεία (ἡ), кіетаре тіпчіпоаѕъ (ла жѕdікъtоріе). «Ψευδοκλησίας δίκη». Лџ: чеа іппроtіва лѕі..

Ψευδοκλητὴρ (ὁ), чел че тіпчіпоѕ ѕе аратъ ка кіетъtорѕ ла жѕdікаtъ, saѕ тарtѕрѕ ла жѕdікъtореаѕкъ кіетаре (zікіпd ін пеаdевърѕ, къ а фъкѕt кіетаре кѕіва, saѕ къ поftіtѕ ѕ'а афлаt de фаџъ ка тарtѕрѕ ла кіетареа кѕіва ін жѕdікаtъ). [ші

Ψευδοκλητία (ἡ),=Ψευδοκλητεία. [ші
Ψευδοκλήτωρ, ορος (ὁ), = Ψευδοκλητὴρ. [ψεῦδος, καλέω].
Ψευδοκόρη (ἡ), minчinoasъ fiîкъ. [ψεῦδος, κόρη].
Ψευδοκύπειρος (ὁ), minчinosŏ (neadeвърatŏ) rimвirŏ. [ψεῦδος, κύπειρος].
Ψευδοκύων, -όκυνος (ὁ), minчinosŏ кîîne, (ad:) în neadeвърŏ nъmitŏ кinікŏ (кîîneskŏ) filosofŏ. [ψεῦδος, κύων].
Ψευδολατρεία (ἡ), minчinoasъ (ла mînчinoшî zeî) înкinape, minчinoasъ релiџie. [ψεῦδος, λατρεία].
Ψευδόλιτρος, (ὁ), At: în локŏ de ψευδόνιτρος.
Ψευδολογέω -ῶ, biit: -ήσω, sпъîŏ minчînî. [ші
Ψευδολογία (ἡ), sпъnepe de minчînî, minџipe. [ψευδολόγος].
Ψευδολογιστής, οῦ (ὁ), fъкъtopŏ de minчinoase siлoџismъpî, saŏ каpe se rîndeшte гpeшit. [ψεῦδος, λογιστής].
Ψευδολόγος (ὁ, ἡ), sпъitopŏ de minчînî, minчinosŏ. [ψεῦδος, λέγω].
Ψεύδομαι, вezî ψεύδω.
Ψευδομαντεία (ἡ), minчinoasъ пpoopoчie. [din
Ψευδόμαντις, εως (ὁ, ἡ), minчinosŏ пpoopoкŏ. [ψεῦδος, μάντις].
Ψευδομάρτυρ, υρος (ὁ, ἡ), maptъpŏ minчinosŏ. [ψεῦδος, μάρτυρ]. [de ъnde
Ψευδομαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, daŏ minчinoasъ mъptъpie. [de ъnde
Ψευδομαρτύρημα (τὸ), minчinoasъ mъptъpisipe.
Ψευδομαρτυρία (ἡ), minчinoasъ mъptъpie. [ψευδομάρτυρ]. [de ъnde
Ψευδομαρτυριάω -ῶ, (fъpъ biit:) amŏ disnosiџie de a mъptъpisi minчinos. [ші
Ψευδομαρτύριον (τὸ), (nъmaî în fp:) «Ψευδομαρτυρίου δίκη». Лџ: чea asъnpa minчinosълъî maptъpŏ, ші «Ψευδομαρτυρίοις ἔνοχος». Плt:
Ψευδομάρτυς, υρος (ὁ, ἡ),=Ψευδομάρτυρ.
Ψευδομυθέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ψευδολογέω. [ші
Ψευδομυθία (ἡ), =Ψευδολογία. [din
Ψευδόμυθος (ὁ, ἡ), =Ψευδολόγος. [ψεῦδος, μῦθος].
Ψευδόνειρος (ὁ, ἡ), bisъtopŏ de minчinoase (neisвîndite) bise. || (sъвst: въpв:) minчinosŏ (amъџitopŏ) bisŏ [ψευδής, ὄνειρος].
Ψευδόνιτρος (ὁ, ἡ), fъкъtŏ къ minчinoasъ (пpeîъкъtъ) siлitpъ. «Κονία —». Apstf: [ψεῦδος, νίτρον].

Ψευδονύμφευτος (ὁ, ἡ), noet: nenъntitŏ în adeвърŏ, saŏ în neadeвърŏ къsъtopitŏ. [ψεῦδος, νυμφεύω].
Ψευδοπαιδεία (ἡ), minчinoasъ înвъџъtъpъ. [ψεῦδος, παιδεία].
Ψευδοπανικά (τὰ), minчinoasъ (пpeîъкъtъ snpe amъџipea връжташълъî) паnікъ sпaîmъ. [ψεῦδος, πανικὸς, вezî ziч:).
Ψευδοπαρήχησις, εως (ἡ), minчinoasъ asemъnape de sъnetŏ; saŏ neadeвъpatъ пapexesŏ (гpam:).[ψεῦδος, παρήχησις, вez: ziч.)
Ψευδοπάρθενος (ἡ), minчinoasъ (гpeшit nъmitъ) feчoapъ. [ψεῦδος, παρθένος].
Ψευδόπατρις, ιδος (ὁ, ἡ), minџitopŏ (askъnzъtopŏ) de nъmeлe patpii saлe. [ψεῦδος, πατρίς].
Ψευδοπάτωρ, ορος (ὁ), minчinosŏ (neadeвърatŏ) tatъ. [ψεῦδος, πατήρ].
Ψευδοπλάνης, ητος, ші
Ψευδοπλανήτης, ου (ὁ), Sхл: nobestitopŏ de niшte minчinoase aлe saлe pъtъчipî, saŏ pъtъчite кълътopiî. [ψεῦδος, πλάνη].
Ψευδοπλάστης, ου (ὁ), Sхл: плъsmъitopŏ de minчînî. [ψεῦδος, πλάττω].
Ψευδόπλουτος (ὁ, ἡ), în neadeвърŏ soкotitŏ de вoгatŏ. [ψεῦδος, πλοῦτος].
Ψευδοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, faкŏ, плъsmъieskŏ minчînî. 2) faкŏ чeвa (a se apъta) minчinosŏ. 3) înшeлŏ къ minчînî. [ші
Ψευδοποιία (ἡ), пъskoчipe de minчînî. (вezî ші ψευδεργία). [ψεῦδος, ποιός].
Ψευδοποίμην, ενος (ὁ), minчinosŏ (neadeвърatŏ) пъstopŏ. [ψεῦδος, ποιμήν].
Ψευδοπολίχνιον (τὸ), [ψεῦδος, πολίχνιον]. minчinosŏ (къ nъmeлe nъmaî de) opъшeлŏ.
Ψευδοπρεσβευτὴς οῦ (ὁ), minчinosŏ (neadeвъpatŏ) soлŏ. (Sхл: esплікаџie a лъî ψευδοκήρυξ). [ψεῦδος, πρεσβευτής].
Ψευδοπροδοσία (ἡ), minчinoasъ (пpeîъкъtъ snpe amъџipea връжташълъî) tpъdape, stpataџemъ npin tpъdape. [ψεῦδος, προδοσία].
Ψευδοπροσποίησις, εως (ἡ), Sхл: minчinoasъ пpefaчepe, fъџъpipe. [ψεῦδος, προσποίησις].
Ψευδοπροφητεία (ἡ), minчinoasъ пpoopoчie. [din
Ψευδοπροφητεύω, biit: -εύσω, пpoopoчeskŏ minчînî. [din
Ψευδοπροφήτης, ου (ὁ), minчinosŏ пpoopoкŏ. [ψεῦδος, προφήτης].
Ψευδόπτωμα (τὸ), mînчinoasъ (пpeîъкъtъ, кa stpataџemъ de лъntъtopŏ) късъtъpъ. [ψεῦδος, πτῶμα].
Ψευδόπυρα (τὰ), minчinoase (aпpinse кa

o stpatъцemъ spre amъцipea вpъжmamълъї) fokъpї. [ψεῦδος, πυρά].

Ψευδοραψῳδὸς (ὁ), minчinosъ (neadeвъpatъ) pansodъ. [ψεῦδος, ῥαψῳδός, вezї ziч:].

Ψευδορκέω -ῶ, вiit: -ήσω, fakъ minчinosъ жъpъmîntъ, saъ îmї kaлkъ жъpъmîntъл. [mi

Ψευδορκία (ἡ), minчinosъ (saъ кълkape de) жъpъmîntъ. [mi

Ψευδόρκιον (τὸ), = Ψευδορκία. (npinч: neъt: лъї...

Ψευδόρκιος, mi

Ψεύδορκος (ὁ, ἡ), fъкъtopъ de minчinosъ (saъ кълkъtopъ de) жъpъmîntъ. [ψευδής, ὅρκος].

Ψεῦδος, [ψυθὸς, ψίθυρος] εος -ους (τὸ), minчїъnъ. «Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα». Om: (mi eл: în feлъ de adв:) «Οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας„. Iл: I. în лokъ de ψευδῶς. 2) (ъne-opї adїekt:) în лokъ de ψευδής. «Καὶ τοῦτ' ὄνομα ἔχοντα, εἴτ' οὖν ἀληθὲς, εἴτ' οὖν ψεῦδος» Плt: 3) o pesъfлъtъpъ, чe se sokotia, ka eшїa în nasъл, saъ ne лimвa minчinoшiлop. (Tkp: IB'. 24).

Ψευδοσέληνον (τὸ), minчinoasъ (întъnekoasъ) лъnъ. [ψεῦδος, σελήνη].

Ψευδοσέλινον (τὸ), ъnъ feлъ de плantъ, meлisъ. [ψεῦδος, σέλινον].

Ψευδοσοφία (ἡ), minчinoasъ (neadeвъpatъ) înцeлenчїъne. [ψευδόσοφος].

Ψευδοσοφιστής, οῦ (ὁ), minчinosъ (npefъкъtъ) înвъцatъ, saъ sofistъ. [ψεῦδος, σοφιστής].

Ψευδόσοφος (ὁ, ἡ), minчinosъ (npefъкъtъ) înцeлentъ. [ψεῦδος, σοφός].

Ψευδοστιγματίας, ου (ὁ), minчinosъ (npefъкъtъ) înfepatъ. [ψεῦδος, στιγματίας, вezї ziч:).

Ψευδόστομα (τὸ), minчinoasъ (foapte stpimtъ) гъpъ de piъ. [mi

Ψευδοστομέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ψευδολογέω. [din

Ψευδόστομος (ὁ, ἡ), = Ψευδολόγος. || (sъвst:) Ψευδόστομον (τὸ). Diod: mi Птoл: = Ψευδόστομα. [ψεῦδος, στόμα].

Ψευδόσφηξ, ηκος (ἡ), neadeвъpatъ (ъnъ feлъ de) вesne. [ψεῦδος, σφήξ].

Ψευδοτάφιον (τὸ), = Κενοτάφιον. [ψεῦδος, τάφος].

Ψευδοτεχνία (ἡ), minчinosъ (amъцitopъ) memteшъгъ. [ψεῦδος, τέχνη].

Ψευδουργὸς (ὁ), apъtъtopъ de minчinoa se fante, eskamotopъ; amъцitopъ, шapлatanъ. [ψεῦδος, ἔργον].

Ψευδοφαὴς, mi Ψευδοφανὴς, έος (ὁ, ἡ), лъminъtopъ kъ minчinoasъ (întъnekoasъ, nъ npopпie a sa) лъminъ. [ψεῦδος, φάος, φαίνω].

Ψευδόφημος (ὁ, ἡ), noet: (λόγος) adъкъtopъ de minчinoasъ, neadeвepitъ famъ (pesnînditъ вeste saъ mtipe). [ψεῦδος, φήμη].

Ψευδοφίλιππος (ὁ), minчinosъ (neadeвъpatъ) Fiлinъ. [ψεῦδος, Φίλιππος].

Ψευδόφορον (τὸ), пл: în лokъ de ψευδόθυρον. [ψεῦδος, φόρος].

Ψευδόχριστος (ὁ), minчinosъ (neadeвъpatъ) Xpistosъ. [ψεῦδος, Χριστός].

Ψευδοχρυσόλιθος (ὁ), minчinosъ xpisoлitъ (o npeцioasъ nїatpъ). [ψεῦδος, χρυσόλιθος, вezї ziч:].

Ψευδόχρυσος (ὁ, ἡ), fъкъtъ din aъpъ minчinosъ. [ψεῦδος, χρυσός].

Ψευδυποβολιμαῖος, α, ον, minчinos sokotitъ de neadeвъpatъ (fiind adeвъpatъ). [ψεῦδος, ὑποβολιμαῖος, вezї ziч:).

Ψεύδω, вiit: ψεύσω, (nas: tpe: de kъ: ἔψευσμαι, шiчл:) dobedeskъ чeвa minчinosъ, saъ ne чineвa amъцitъ; (oвiч:) minцъ (înшeлъ snъind minчїъnї); (în цen:) amъцeskъ; (mi nas:) mъ amъцeskъ; (kъ цen:) nъ nemepeskъ, nъ isвъteskъ. «Ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην». Sof: (kъ цen: indip.) «Ὦ Ζεῦ, μὴ ψεῦσόν με τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος». «Apstf: (mi nas:) «Μηδαμῶς ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος». Ep: «Ἐψευσμένοι γνώμης». Ep: «Ψευσθῆναι δείπνου». Apstf: «Ψευσθέντες τῶν σκοπῶν». Tъч: neînцeлerînd semneлe date de nînditopiї, saъ вerїetopiї лop. «Ψευσθῆναι τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως». Tъч: s' aъ înшълat în idea чea despe nъtepea... (mi kъ ak: eл:) «Ψεύδοιο θυμὸν». Anлn: "Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσθησαν». Ksn: (saъ kъ dat:) «Εἰ δὲ ἄρ' ἐγὼ ψευσθείην γνώμη». Ep: 2) (miжл:) minцъ, snъїъ minчїъnї; (npin ъpm: kъ ak:) kaлkъ, mъ aвatъ din чeвa «Ἀληθείην καταλέξω· νημερτής τε γαρ εἰμί, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι». Om: Imn: «Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω»; Od: Δ. «Ὅς δέ κεν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσας ψεύσεται». Es: «Ἀνὴρ οὐδαμῶς οἷός τε ψεύδεσθαι». Dm: (mi kъ ak:). «Ἐψεύσθη τοῦτο». Ksn: «Ψεύδεσθαι τὸ φυσικὸν κάλλος». Гpr: a faлsifika. «Συνθήκας μὴ ψευδόμενον». Ksn: «Ἃ ὤμοσεν, εὐθὺς ἐψεύσατο». Ksn: «Οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς». Ep: лe aъ adeвepit în fantъ. (mi kъ ak: de neps:) «Ὧν γὰρ ὤμοσ', οὐκ ἐψευσάμην οὐδέν σε». Sof: (mi kъ цen:) «Ὕπνου ψευσάμενος». Лъч: minцind, kъ 'mї e somnъ. «Τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ

κτείνειν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν». Τȣч: [ψεῦδος].

Ψευδωμοτέω -ῶ, вiit: -ήσω, == Ψευδορκέω, fakȣ̆ minчinosȣ̆ жȣpъmîntȣ̆. [ші

Ψευδωμότης, ου (ὁ), minцitopȣ̆, saȣ̆ кълкъtopȣ̆ de жȣpъmîntȣ̆. [ші

Ψευδώμοτος (ὁ, ἡ), desnpe кape a fъкȣt чineвa minчinosȣ̆ жȣpъmîntȣ̆. [ψεῦδος, ὄμνυμι].

Ψευδώνυμος (ὁ, ἡ), nȣmitȣ̆ кȣ minчinosȣ̆ nȣme. [ψεῦδος, ὄνομα]. [de ȣnde

Ψευδωνύμως, adв: кȣ minчinosȣ̆ nȣme.

Ψευδῶς, adв: în кinȣ̆ minчinosȣ̆, кȣ minчiȣnĭ. [ψευδής]. [ші

Ψεῦμα (τὸ), == Ψεῦσμα. 2) == Ψυδράκιον.

Ψεῦσις, εως (ἡ), minцipe; amъцipe. [ψεύδω].

Ψευσίστυξ, υγος (ὁ, ἡ), noet: ȣpitopȣ̆ de minчiȣnъ. [ψεῦσις, στύξ].

Ψεῦσμα (τὸ), [ψεύδω] == Ψεῦδος, saȣ̆ вopвъ, fantъ minчinoasъ, amъцitoape.

Ψεύστειρα (ἡ), noet: fem: aл лȣĭ ψεύστης, minчinoasъ.

Ψευστέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: în лoкȣ̆ de ψεύδομαι; saȣ̆ esȣ̆ de minчiȣnъ. [din

Ψεύστης, ου (ὁ), minчinosȣ̆, saȣ̆ minцitopȣ̆, înшeлъtopȣ̆. 2) (adĭeкt:) în лoкȣ̆ de ψευδής, neadeвъpatȣ̆. «Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης». Sкp: [ψεύδομαι]. [de ȣnde

Ψεύστις, ιος (ἡ), Епгpf: == кȣ...

Ψεύστρια (ἡ), fem: a лȣĭ ψεύστης, minчinoasъ, saȣ̆ minцitoape.

Ψεφαῖος, α, ον, noet:, ші [din

Ψεφαρὸς, ὰ, ὸν, глs: tȣлȣȣpe, întȣneкosȣ̆.

Ψέφας, αος (τὸ), == Ψέφος.

Ψεφαυγὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: чeл кȣ întȣneкoasъ лȣчipe. [ψέφος, αὐγή].

Ψεφηνὸς, ὴ, ὸν, noet: întȣneкosȣ̆; (fir:) neînsemnatȣ̆. [din

Ψέφος, εος -ους (τὸ), noet: == Κνέφας, чeaцъ, întȣnepiкȣ̆. [de ȣnde

Ψεφὸς, ὴ, ὸν, noet: == Ψεφηνός.

Ψέω, Ion: în лoкȣ̆ de ψάω.

Ψῆ, noet: în лoкȣ̆ de ἔψη, a 3: sinг: neps: de npeл:, ші

Ψῆ, At: în лoкȣ̆ de Ψᾷ, a 3: sinг: neps: de npez: aл лȣĭ ψάω.

Ψῆγμα (τό), fъpîmitȣpъ, piлitȣpъ, pъzъtȣpъ (npinч: de metaлȣ̆, ші naptiк: de aȣpȣ̆); nisinȣ̆ de aȣpȣ̆; (noet: în цen:) npafȣ̆ (Esxл: Ar. 451). [ші

Ψηκτὸς, ὴ, ὸν, pъzȣitȣ̆, netezitȣ̆ кȣ ψήκτρα (вezĭ ziч:); saȣ̆ npiimitopȣ̆ de pъzȣipe. ‖ (sȣвst: въpв:) == Μέδιμνος (вaniцъ, fiind къ se pade лa notpiвipea ȣmnлȣtȣpeĭ saлe). [ші

Ψηκτὴρ (ὁ), ші

Ψήκτρα, ας (ἡ), înstpȣmîntȣ̆ de pas, pъzȣit, saȣ̆ fpeкat, pъzъtoape, pandea, nepie: (naptiк:) цesaлъ de калȣ̆; saȣ̆ ші гpeвpea. [ψήχω].

Ψήκτρια (ἡ), == Ψήκτρα.

Ψῆλαι, neх: 1: de înf: aл лȣĭ ψάλλω.

Ψηλαφάω (ші Ion: έω) -ῶ, вiit: -ήσω, [ψῆλαι, ἀφή] pinпъiȣ̆. «Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα». Apstf: [de ȣnde

Ψηλάφημα (τὸ), pinпъitȣpъ [ші

Ψηλάφησις, εως (ἡ), pinпъipe. [ші

Ψηλαφητὸς, ή, όν, pinпъitȣ̆, saȣ̆ de pinпъit, saȣ̆ anȣкat кȣ mîna. [ші

Ψηλαφία, ші Ion: Ψηλαφίη (ἡ), == Ψηλάφησις. [de ȣnde

Ψηλαφίζω, вiit: -ίσω, pap în лoкȣ̆ de ψηλαφάω. [ші

Ψηλαφίνδα, adв: (кa nȣme) ȣnȣ̆ feлȣ̆ de жoкȣ̆, da вaвa mîжa, saȣ̆ вaвa oapвa. (вezĭ ші μυίνδα).

Ψηλαφόων, noet: (npin întpoпȣnepe de ο) în лoкȣ̆ de ψηλαφῶν.

Ψηλαφώδης, εος (ὁ, ἡ), (вoлnaвȣ̆) кape în nesimцipe din fopвinцeaлъ îшĭ miшкъ mîineлe în toate пъpцiлe, кa кȣm ap pinпъi (вezĭ ші καρφολογέω) [ψηλαφάω].

Ψήληξ, ηκος (ὁ), [ψιλός] кoкoшĭ fъpъ кpeastъ.

Ψὴν, ψηνὸς [ψάω] (ὁ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de inseкtъ, saȣ̆ mȣsкȣлiцъ, кape oînd în smoкinĭ înлesneшte кoaчepea smoкineлop. [de ȣnde

Ψηνίζω, вiit: -ίσω, == Ἐρινάζω, înлesneskȣ̆, saȣ̆ гpъвeskȣ̆ кoaчepea smoкineлop, ші (aвȣs:) a finiчeлop apȣnкînd seminцoasa nȣлвepe въpвъt: în fiopiлe fem: (вezĭ Ep: A'. 193). 2) (fir: în pȣш: sensȣ̆) == Βινέω. «Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται». Kom: 2) (în Apstf: In: 553) imitȣ̆ кomodia noetȣлȣĭ Marnesȣ̆ întitȣлatъ Ψῆνες.

Ψηνος, η, ὸν, noet: == Ψεδνός.

Ψῆξις, εως (ἡ), [ψήχω] pъzȣipe, saȣ̆ fpeкape кȣ nepie ші чл:; цesълape

Ψὴρ, ψηρὸς (ὁ), Ion: în лoкȣ̆ de ψάρ.

Ψηροπυρίτης, ου (ὁ), == (saȣ̆ гpeш: în лoкȣ̆ de) Ξηροπυρίτης. [ψηρός, πῦρ].

Ψηρος, ὴ, όν, Ion: în лoкȣ̆ de Ψαρὸς, == Ξηρός.

Ψῆσσα (ττα), ης (ἡ), ȣnȣ̆ feлȣ̆ de neшte (вezĭ σίλαγος) 2) (fir:) npostȣ̆ ші neплъкȣtȣ̆ гȣшeцȣ̆, saȣ̆ napasitȣ̆.

Ψηστος, ὴ, ὸν, [ψάω] fpeкatȣ̆, pъzȣitȣ̆, шtepsȣ̆. ‖ (sȣвst: въpв:) == Ἄβαξ (ὁ).

Ψῆττα, ης (ἡ), At: în лoкȣ̆ de Ψῆσσα.

Ψηττάδιον, saŭ (maĭ прос:) Ψηττάριον (τὸ), dim: ал лэĭ ψῆττα.

Ψηττοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din soĭэл, saŭ asemenea пештелэĭ [ψῆττα, ші εἶδος]. [ші

Ψῆφαξ, ακος (ἡ), == (maĭ întpeв: Dop:) Ψάφαξ.

Ψηφάω -ῶ, виіt: -ήσω, гэs: în локэ de ψηφίζω.

Ψηφηφορέω -ῶ, Ψηφηφορία, Ψηφηφόρος, maĭ поэ în локэ de ψηφοφορέω, ші чл:

Ψηφιδοφόρος (ὁ, ἡ), == Ψηφοφόρος.

Ψηφιδώδης, εος (ὁ, ἡ), плінэ de пїetpічеле. [ші

Ψηφίζω, виіt: -ίσω, sokoteskэ кэ пїetpічеле (ка кэ вовії); (în цеп:) == Λογίζομαι. «Ψηφίζει τὴν δαπάνην». Skp: «Ψηφίζων, πόσον δώσει». Earp: 2) (pap în локэ de obiч: miж:) îmĭ daŭ votэл, апровеzэ (xotъpъskэ) чева прin dape de вотэ; (simп:) îmĭ daŭ пъреpea. «Δίκην ἐψήφισαν». Sof: aŭ жэdikat. «Πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ψηφιζομένοι διδόντες». Epd: (iap obiч: miж:). «Εἰς ὑδρίαν ψηφίζεσθαι». Ksn: (вezĭ ὑδρία) «Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος„. Apslf: (ші кэ ак:). «Ψηφισαμένων ταῦτα τῶν δικαστῶν„. Dm: (ші кэ dat: пеpin:) "Εἰ γὰρ εἴησαν δύο τινες ἐναντίοι νόμοι, καί τινες ἀντίδικοι ἀγωνίζοιντο, ἀξιοίη δ' ἑκάτερος νικᾷν, μὴ τὸν αὐτὸν δεικνύων νόμον, οὔτ' ἀμφοτέροις ἔνι δήπου ψηφίσασθαι, οὔτε θατέρῳ ψηφιζομένους εὐορκεῖν„. Dm: (ші кэ amîndoъ). «Ψηφίζεσθαί τινι πολιτείαν„ Пл: (saŭ кэ înf:). «Λεωνίδης δὲ αὐτοῦ μένειν ἐψηφίζετο„. Ep: «Ἐψηφίσαντο αὐτοὺς εἶναι πολεμίους». An: «Κἀγὼ τούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν, ψηφίζομαί τι δρᾶν». Esxл: (ші în апал:) «Ψηφίζεσθαι, ὥστε ші чл:». Ksn: [ψηφίς].

Ψήφινος, η, ον, fъкэtэ din пїetpічеле (вezĭ ші ψηφωτὸς). [ψῆφος].

Ψηφίον (τὸ), dim: ал лэĭ ψῆφος, пїetpічікъ. 2) (Біz:) локэ, эnde se adэnъ spre votape, sfatэ.

Ψηφὶς, ίδος (ἡ), == Ψῆφος. пїetpічікъ; пїatpъ de inелэ (прецioasъ). «Ἰσουργικὴ —„. Лкs: folositoape ла konstpэкціа mosaiкэлэĭ. [ψῆφος].

Ψήφισμα (τὸ), xotъpîpe datъ de sfatэ, saŭ de adэnape de попорэ прin votape, (Фpanц:) dekpetэ; (эne-opĭ) пpoĭektэ пpoпэsэ în kinzэipea adэпъpiĭ, (Фpanц:) motion. (de эnde) "Ψήφισμα γράφειν». Pip: a пpoпэne (a sэпэne ла апровареа попорэлэĭ) эnэ кpoĭetэ de леце. [ψηφίζομαι].

Ψηφισματοπώλης, ου (ὁ), kom: вînzъtopэ de dekpete. [ψήφισμα, πώλης].

Ψηφισματώδης, εος (ὁ, ἡ), чел în felэ (stilэ) de dekpetэ апровatэ прin votape de adэnape, saŭ sfatэ de попорэ [ψήφισμα].

Ψηφιστής, οῦ (ὁ), sokotitopэ (прinч: кэ пїetpічеле ка кэ вовії). [ψηφίζω]. [de эnde

Ψηφιστικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopэ de, saŭ îndemînatiкэ ла sokotipe.

Ψηφόβολον (τὸ), == Κηθὶς, эnэ felэ de пахарэ de kopnэ, din kape se арэпкъ пїetpічелеле saŭ кэвеле ла жокэ, (Фpanц:) cornet [ψῆφος, βάλλω].

Ψηφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), asemenea (de felэл) эneĭ пїetpічеле de цъpmэ. [ψῆφος, εἶδος].

Ψηφοθετέω -ῶ, виіt: -ήσω, întokmeskэ пїetpічеле în felэ de mosaiкэ. [ψηφοθέτης]. [de эnde

Ψηφοθέτημα (τὸ), konstpэкціе de пїetpічеле în felэ de mosaiкэ.

Ψηφοθέτης, ου (ὁ), ашеzъtopэ de пїetpічеле în konstpэкціе (meшtepэ) de mosaiкэ. [ψῆφος, τίθημι].

Ψηφοκλέπτης, ου (ὁ), == Ψηφοπαίκτης. [ψῆφος, κλέπτω].

Ψηφολογεῖον (τὸ), taвлъ de sokotit пїetpічелеле în жокэл de кэве, saŭ de damъ (satpanцїэ, ші чл:), (Фpanц:) échiquier. [ші

Ψηφολογέω -ῶ, виіt: -ήσω, == Ψηφοπαικτέω. 2) == Ψηφοθετέω. [ψῆφος, λόγος]. [de эnde

Ψηφολόγημα (τὸ), == Ψηφοθέτημα. [ші

Ψηφολογητὸς, ἡ, ὸν, лэкpatэ кэ пїetpічеле în felэ de mosaiкэ, == Ψηφωτός.

Ψηφολογία (ἡ), konstpэipe, лэкpape de пїetpічеле în felэ de mosaiкэ. [ші

Ψηφολογικὸς, ἡ ὸν, atinгъtopэ de (înэшitэ лэĭ) ψηφολόγος. [din

Ψηφολόγος (ὁ, ἡ), == Ψηφοπαίκτης. 2) == Ψηφοθέτης. [ψῆφος, λέγω].

Ψηφοπαικτέω -ῶ, виіt: -ήσω, mъ жокэ în (fakэ felэpite жокъpiĭ spre netpeчepea прівітоpілор кэ) пїetpічеле; (fig: кэ ак: ел:) жокэ вікленiĭ, înшелъtopiĭ în чева. "Τὸ δίκαιον —„. Лs: [din

Ψηφοπαίκτης, ου (ὁ), жэкъtopэ кэ пїetpічеле, eskamotopэ; (în цеп:) шарлаtanэ.

Ψηφοπαιξία (ἡ), eskamotepiea жэкъtopэлэĭ кэ пїetpe. [ψῆφος παίζω].

Ψηφοποιὸς (ὁ, ἡ), lъкъtopэ de пїetpічеле (de кэве, saŭ de mosaiкэ). 2) (fig:) віклеnitopэ în votэpĭ. [ψῆφος, ποιός].

Ψῆφος (ἡ), [ψάω, ψία] пїetpічікъ (прinч: de цэpinэ de mape, прin эpm: poaъъ, potэndъ, stiкloasъ). "Οὕτω δέ τι ἀσθενέα, ὥστε καὶ εἰ ψήφῳ μόνῃ βαλέεις, διατετρανέεις„. Ep: 2) пїatpъ прецioasъ (sкэmпъ). «Ψήφοις ποικίλος». Лкs: == Ψηφωτὸς, saŭ Διάλιθος.

3. (ка din felвrite întrebвinцърĭ) пĭatръ de жоквл dameĭ (satpanцĭвлвĭ, шi чл:),= Πεσσὸς; пĭetрічікъ, кв каре fъчеаŭ sокоteaлъ (ка кв бобiĭ), saŭ гічiaŭ (прекsm ла поĭ daŭ кв бобiĭ, bezĭ θριαί), saŭ (maĭ des: шi обіч:) botaŭ. «Λογίζεσθαι ψήφοις». Ep: saŭ «Ἐν ψήφῳ λέγειν„. Esx: =Ψηφίζειν, a sокoti. «Λόγισαι μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς». Apslf: «Οἱ περὶ τὰς ψήφους». At: zapafiĭ. «Διακυβεύων πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰς μὲν ὑπὲρ ἐκείνου τιθεὶς, τὰς δ' ὑπὲρ αὑτοῦ ψήφους». Пл. «Ἡ διὰ τῶν ψήφων μαντική». Aпldp: «Ψῆφος λευκὴ (μέλαινα, πλήρης, σώζουσα, шi чл:)». Лks: "Τὴν δὲ ψῆφον οὐκ ἐς καδίσκους ἀλλὰ φανερὰν εἰς τὰς τραπέζας τὰς ἐν τῷ πρόσθεν αὐτῶν κειμένας ἔδει τίθεσθαι„. Лs: (de вnde 4) (прin întind:) пърере de memврвл вneĭ adвпърĭ пввліче, botъ; (în цen:) жвdikatъ, xotърîре; (în întind:) doвadъ. «Ψῆφον διδόναι (τίθεσθαι, αἴρειν, φέρειν, διαφέρειν, ἐπάγειν, шi чл:)». Лks: = Ψηφηφορεῖν, ψηφίζεσθαι. «Ἐς τεῦχος οὐ διχορρόπως ψήφους ἔθεντο». Esxл: aŭ botat în вnanimitate. «Ὡς δὲ διενέμοντο τὰς ψήφους ἐπὶ τῷ βωμῷ, πᾶς τις αὐτέων ἑωυτῷ ἐτίθετο τὴν ψῆφον». Ep: «Δίκης βραβεῖς πάγοισιν ἐν Ἀρείοισι ψῆφον διοίσουσιν». Евр: «Ὅτε γὰρ ψῆφος ἐδίδοτο, ἀποψηφίσασθαι ἔφη». Ksn: (шi кв dat:). «Οὔπω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο περὶ φυγῆς». Ksn: пв se sвпвsese ла botape înкъ eksiлapea лвĭ. (шi fir:) «Ψῆφος φλεγυρὰ βροτῶν». Kpat: обшteaskъ famъ, saŭ опinie. «Ψᾶφον ἑαυτὰς διδοῖ». Ilind: пробъ, doвadъ. (de вnde) "Λιθίνη ψῆφος». Ilind: колоапъ, пе каре ера sвsкрisŭ dekpetŭ de пввлікъ adвпаре. 5) (вне-орĭ) локалŭ de botape, saŭ xotърîре, жвdiкъtopie. «Ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐστὶν ὁσία ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτε Ζεύς εἵσατο». Евр:

Ψηφοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, мъпînкŭ (мъ хръпеsкŭ кв) botвpĭ, (ad:) îmĭ bînzŭ (ка жвdiкъtopŭ, saŭ алегъtopŭ) botвл, мъ mitвĭeskŭ, (bezĭ шi χυαμοτρώξ). [ψῆφος, φάγω].

Ψηφοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ daŭ botвл, botezŭ; (кв ак:) алегŭ пе чinева кв botвл meŭ. [шi [din

Ψηφοφορία (ἡ), dape de botŭ, botape.

Ψηφοφόρος (ὁ, ἡ), [ψῆφος, φέρω] botъtopŭ, saŭ чел кв dpептŭ de botape.

Ψηφόω -ῶ, biit: -ώσω, =Ψηφοθετῶ. [ψῆφος]. [de вnde

Ψήφωσις, εως (ἡ), =Ψηφολογία. [шi

Ψηφωτὸς, ἡ, ὸν, компвсŭ din пĭetpічеле. || (sвbst:) Ψηφωτὸν (se înц: ἔργον), mosaiкŭ. «Ψηφωτὴ (se înц: γῆ)». Глs: amestekatŭ кв пĭetpічеле.

Ψήχω, [ψάω] biit: ψήξω, fреkŭ; (desпpe калŭ) цеsълŭ; (прin întind:) toчеskŭ (прin мвлtъ fрекъtвpъ); (fir:) mînгîĭŭ, лinгвшеskŭ.

Ψῖ (τὸ), nedeкл: Psi, пвмеле лiтереĭ Ψ.

Ψὶ, poet: în локŭ de σφὶ, saŭ σφὶν.

Ψιὰ (ἡ), глs: [ψάω] =Ψηφὶς, пĭetpічікъ (de църmŭ de mape); (în цen:) fъpîmitвpъ; бвръ, пікъtвpъ, saŭ stpoпitвpъ de плоае. 2) (вне-орĭ) în локŭ de ἐψιὰ, жокъpie; глвmъ; distpакцie, петречере.

Ψιάδδω, Dop: în локŭ de...

Ψιάζω, biit: -άσω, [ψιὰς] poet: пікŭ. 2) =Ἐψιάομαι, мъ жокŭ, мъ desfъtezŭ, петрекŭ.

Ψιαθηδὸν, adв: =Φορμηδὸν, în felŭ de рогожinъ. [ψίαθος].

Ψιαθίδιον (τὸ), dim: ал лвĭ...

Ψιάθιον (τὸ), dim: ал лвĭ ψίαθος, рогожiniоаpъ

Ψιαθοπλόκος (ὁ, ἡ), înплetitopŭ de рогожine. [ψίαθος, πλέκω].

Ψιαθοποιὸς (ὁ, ἡ), fъкъtopŭ de рогожine, рогожinapŭ. [ψίαθος, ποιὸς].

Ψίαθος (ἡ, шi рар ὁ), [ψιάζω] рогожinъ; (etimлц:) sкврrъtoape de bpînzъ; (вне-орĭ) вnŭ felŭ de плantъ, porozŭ, saŭ папвръ. [de вnde

Ψιαθώδης, εος (ὁ, ἡ), înплetitŭ ка рогожina.

Ψίαξ, ακος (ἁ), Dop: în локŭ de...

Ψιὰς, [ψιὰ] ἄδος (ἡ), poet: în локŭ de ψεκὰς, пікътвpъ de роъ; бвръ, stpoпitвpъ de плоае.

Ψίδιον (τὸ), (рарŭ шi maĭ поŭ) în локŭ de σίδιον.

Ψίεθος (ὁ), Ion: în локŭ de ψίαθος.

Ψίθιος, α, ον, (прinч: οἶνος, binŭ) чел din bia пвmitъ ψιθία. (bezĭ шi πράμνειος).

Ψίθος, εος -ους (τὸ), Sxл: înжвpъtвpъ, окърîtвpъ. (bezĭ шi ψύθος).

Ψίθυρ, υρος (ὁ), глs: în локŭ de ψίθυρος.

Ψιθύρα (ἡ), [ψίθυρος] вnŭ felŭ de mвsik: instpвmîntŭ, =Σεῖστρον, saŭ Κρόταλος, (алt:) ἄσκαρος.

Ψιθυρίζω, [ψίθυρος] biit: -ίσω, швшвĭeskŭ, шопteskŭ (кв dat: квiва ла вреке; ворвеskŭ în askвпsŭ; бомвъпеskŭ, мвpмвpezŭ. [de вnde

Ψιθύρισμα (τὸ), швшвitвpъ, шопtъ; ворвіре пе askвпsŭ. [шi

Ψιθυρισμὸς (ὁ), швшвіре, шопtіре. [шi

Ψιθυριστὴς, οῦ (ὁ), швшвitopŭ, шопtitopŭ, (ворвitopŭ пе askвпsŭ); (прin întind:)

ворвіторѕ de ръѕ, пірітороѕ, zaвistѕіторѕ, = Ψίθυρος.

Ψίθυρος (ὁ), [imit:] шѕшѕітѕръ, шопть. || (adiект:) = Ψιθυριστὴς, ворвіторѕ de ръѕ пе askѕnsѕ, zaвistnікѕ, intpirantѕ. «Ψίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε τῆς οἰκίας„. Гnm:

Ψιλαγία (ἡ), komandъ de ѕшор-арmaцї ostaшї. [din

Ψιλαγὸς (ὁ), komandірѕ de ѕшор-арmaцї ostaшї. [ψιλὸς, ἄγω].

Ψίλαξ, ακος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ψιλός, голашѕ, fъръ пърѕ.

Ψίλᾶς, α saѕ ᾶ (ὁ), Dop: Лакon: în локѕ de ψίλαξ.

Ψιλεὺς, έως (ὁ), глs: шефѕл хорѕлѕї (fir: de ла ѕшор-арmaцїї ostaшї). [ψιλός].

Ψιλή, fem: ал лѕї ψιλός.

Ψιλῆται (οἱ), = Ψιλοί, шї Γυμνῆται, ѕшор-арmaцї ostaшї. [шї

Ψιλίζω, віit: -ίσω, = Ψιλόω (папt: în грam:) skpiѕ, saѕ пропѕпцѕ кѕ sѕвцїре проsodie. [шї

Ψιλικὸς, ἡ, ὸν, atinгътороѕ de ѕшор-арmaцї ostaшї. "Τὸ ψιλικὸν». Колек: în локѕ de οἱ ψιλοί. [ψιλός].

Ψίλινος, η, ον, Лакon: în локѕ de πτέρινος. [din

Ψίλις, Лакon: în локѕ de πτέρις.

Ψιλισμὸς (ὁ), = Ψίλωσις (прінч: de siлавъ), skpiepe, saѕ пропѕпцаре кѕ sѕfлаpe sѕвцїре. [ψιλίζω].

Ψιλογραφέω -ῶ, віit: -ήσω, skpiѕ кѕ semnѕ de sѕвцїре sѕfлаpe, saѕ кѕ skѕртъ, saѕ simплъ (dixpoпъ) вокалъ, saѕ (ѕпеорї) sѕвцїре konsѕпъ. [ψιλὸς, γράφω].

Ψιλόδαπις, ιδος (ἡ), = Ψιλοτάπης. [ψιλὸς, δάπος].

Ψιλόδορος (ὁ, ἡ), [ψιλὸς, δορά] чел кѕ пїеле голашъ, непъроасъ.

Ψιλοκιθαριστὴς, οῦ (ὁ), kitapistѕ, каре пѕ însоцеште кîntapea kitapeї шї кѕ гласѕл сѣѕ. (înпрot: de κιθαρῳδός). [ψιλὸς, κιθαριστής]. [de ѕnde

Ψιλοκιθαριστικὴ (ἡ), meшteшѕгѕл de a кîнta кѕ kitapa fъръ копчертѕ вокалѕ.

Ψιλοκοῤῥέω -ῶ, віit: -ήσω, At: în локѕ de ψιλοκορσέω. [din]λοκόρσης.

Ψιλοκόῤῥης, ου (ὁ), At: în локѕ de ψι-

Ψιλοκορσέω -ῶ віit: -ήσω, sîntѕ ..

Ψιλοκόρσης, ου (ὁ), чел кѕ капѕл плешѕвѕ, голѕ de пърѕ. [ψιλὸς, κόρση].

Ψιλόκουρος (ὁ, ἡ), поеt: [ψιλὸς, κουρά] pasѕ în кіпѕ de a se пъреа плешѕвѕ.

Ψιλόκρανος (ὁ, ἡ), голѕ de пърѕ (плешѕвѕ) пе капѕ. [ψιλὸς, κρᾶνον].

Ψιλομετρία (ἡ), поеsie гоалъ (fъръ кîntape, пелірікъ). [ψιλὸς, μέτρον].

Ψίλον (τὸ), Dop: Лакon: în локѕ de πτίλον.

Ψιλὸς, [ψίω] ἡ, ὸν, netedѕ, лѕчіѕ, fъръ перї; (fir:) голѕ; лipsitѕ de помї: neapmatѕ; (despre калѕ) пешелatѕ, saѕ deшелatѕ; (în цеп:) лipsitѕ de чева; (грm:) înпрot de δασὺς, кѕ sѕвцїре sѕfлаpe. "Δέρμα ἐλάφοιο ψιλόν„. Od: N. «Ψιλὴ (înпреѕпъ шї fъръ) ἐσθής». Лкѕ: пелъцоасъ, saѕ fъръ пърѕ. «Ἡ δὲ ἴβις ψιλὴ ἐστι τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δειρὴν πᾶσαν». Ep: (шї fir:) «Ψιλὴ ἄρωσις (γεωργία)». Om: шї Ткр: fъръ sъdipe de помї. «Τὰ ψιλὰ (se înц: χωρία)„. Ksn: «Πεδίον ψιλὸν». Ep: (шї maї компл: кѕ цеп:). «Ψιλὴ δένδρων„. Ep: "Ψιλὸς ἱππέων»: Ksn: fъръ кълъріme. «Τὴν δὲ (ναῦν) ψιλὴν φέρε κῦμα». Od: M: fъръ вîsле, пînze, шї чл. «Ἐάν τε ἐπὶ ψιλοῦ (se înц: τοῦ ἵππου), ἐάν τε ἐπὶ τοῦ ἐφιππείου καθίζητε». Ksn: «Ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν μάχην καθίστατο». Ksn: пеакоперitѕ кѕ коїfѕ. «Ψιλὸν νέκυν». Sof: пеîнгропatѕ. "Ψιλὴ μάχαιρα». Ksn: гоалъ, fъръ teaкъ. (їар овіч:) «Ψιλὸς (se înц: ὅπλων)». Лкѕ: neapmatѕ, saѕ ѕшор-арmatѕ. «Ὁπλίζει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὄντα». Тѕч: «Ψιλοὶ ἀκοντισταί„. Ksn: ѕшор-арmaцї. (шї îm:) «Ψιλοί». Takt: (алт:) γυμνῆτες. (шї авѕs:). «Ψιλὴ σκευή„. Тѕч: а ѕшор арmaцїлор (ostaшї). «Ψιλαὶ ἐργασίαι». Apst: а ле ѕшор-арmaцїлор (ostaшї). «Ψιλὴ ποίησις». Apst: чеа fъръ кîntape. «Ψιλὸς, λόγος». Плt: прозаікѕ; saѕ пеапплікatѕ ла fiinцa adевърѕлѕї. «Ψιλὸν ὄμμα». Sof: ръmasѕ sinгѕрѕ. «Ψιλὸν ὄνομα». Лкѕ: голѕ titлѕ. «Ψιλὰ σύμφωνα». Грm: neaspipate. «Ψιλὴ (se înц: προσῳδία)». Грam: semnѕ характеріstікѕ de sѕвцїре вокалъ.

Ψηλοτάπης, ητος (ὁ), коворѕ (кілimѕ) fъръ лаце saѕ пърѕ. [ψιλός, τάπης]. [de ѕnde

Ψιλόταπις, ιδος (ἡ), = (saѕ греш: în локѕ de) Ψιλόδαπις.

Ψιλότης (ἡ), лipsъ de перї (de помї, шї чл:); netezime, голічїѕпе; плешѕвіе; (грam:) sѕвцїріme de вокалъ, neaspipaцie.

Ψιλοτοπαρχία (ἡ), (о demnitate în Еціптѕ) stъпîнipe de царъ гоалъ (fъръ помї, некѕлtiвatъ), saѕ кѕ пѕme (titлѕ) голѕ. [ψιλὸς, τόπος, ἀρχή].

Ψιλόω -ῶ, віit: -ώσω, fakѕ (лasѕ) пе чіпева голашѕ de перї (плешѕвѕ); жѕmѕлеskѕ; (fir:) голеskѕ, desпоїѕ de чева, saѕ de totѕ den' înпрежѕр de чева, saѕ de чіпева. «Ψιλώσαντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν». Ep: «Ἔπεμπεν ἐπὶ τοὺς Μήδους ὡς ψιλώσων αὐτόν».

Ksл· (шi nas:) «Κρέα ἐψιλωμένα τῶν ὀστέων». Ep: «Χελιδόνες ἐψιλωμέναι». Apst. жкmклite. «Ἀρχόμενος ψιλοῦσθαι». Лкs: a'şi къdea пърклı. 2) (грam:)=Ψιλογραφέω. шi

Ψίλωθρον (τὸ), кксоаре кепіpк saŭ op че аltъ komnosiцie slкжеsкte лa) къdepea пърклıї. 2) (naptik:) кнк fелк de пlaнтъ, a лe кърia seminцe aŭ avвasitъ insкшimo, pismъ. (ψιλός).

Ψίλωμα (τὸ), napte a ірпклкї голіtъ de пеpi; saŭ осъ голъ (fъръ карне) [ψιλόω].

Ψιλῶς, adв: simпль; гол; fъръ нічї о подоаbъ; (грam:) neasnipat, кк кнеtъ ккьціpe (de вокалъ, saŭ консоaнъ); кк semплл nposodiaкъ ψιλή. [ψιλός].

Ψίλωσις, εως (ἡ), smклцере, saŭ жкmклipe de пepi, пене, шi чл: (fir:) голіре, desпоїере de чева. 2) (грam:) skpiepe кк semнк, saŭ пронкнцаре de zічере кк гласк de скflape ккьціpe. [шi

Ψιλωτής, οῦ (ὁ), голіtоpк, desпоїtоpк, desapmътоpк, жкmклitоpк, шi чл:; (грam:) skpiitоpк, saŭ пронкнцiтоpк de zічepї saŭ litepe кк ккьціpe скflаpe (neasnipate). [ψιλόω]. [de кnde

Ψιλωτικός, ή, όν, folositоpк лa голіpe, smклцере de пъpк, жкmклipe, голіpe, desпоїере, шi чл: 2) (грam:) обічкitк a пронкнца кк скflaре ккьціpe (neasпіpat) zічеpiле. «Οἱ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες ψιλωτικοί».Лкs:

Ψιμίθιον, шi Ψιμμίθιον (τὸ), =Ψιμύθιον.

Ψιμιθιόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ψιμυθιόω.

Ψιμμύθιον (τὸ), =Ψιμύθιον.

Ψίμμυθος (ὁ), =Ψίμυθος.

Ψιμυθίζω, biit: -ίσω, =Ψιμυθόω. шi

Ψιμύθιον (τὸ), dpeskк, скліmanк, saŭ cisвецк. [ψίμυθος].

Ψιμυθιοφανής, έος (ὁ, ἡ), пъpкtк (asemenea) кa dpeskк, saŭ скліmanк. [ψιμύθιον, φαίνω].

Ψιμυθιόω-ῶ, biit: -ώσω, snoieskк кк dpeskк, saŭ скліmeneskк [ψιμύθιον].

Ψιμυθισμὸς (ὁ), скліmenipe. [ψιμυθίζω].

Ψίμυθος (ὁ), =Ψιμύθιον. [ψίω, saŭ Евр: σεμμαμούθ].

Ψιμυθόω -ῶ, biit: -ώσω, = Ψιμυθιόω.

Ψινάς, άδος (ἡ), (npiич: ἄμπελος, вie) каре їшї леапъdъ фрнnzеле, шi fлopiле. (вezї шi ῥυάς). [din

Ψίνομαι, biit: -ψινοῦμαι, (npiич: despe фрнnzе шi ponde) казк maї 'nainte de вpeme. [шi

Ψίξ, ψιχὸς (ἡ), fъpîmitкpъ (npiич: de пiїnе). [шi

Ψίσις, εως (ἡ), глк: fpeкape, точіpe; pondepe; (npin întind:) stpikape. [ψίω].

Ψίττα, s.pirъtк чіовъпеskк,=Σίττα, пst. 2) (кa adв:) «Ψίτταν κατατείνας„. Лкч: (Лкs:) iste, кa de roaнъ. [de кnde

Ψιττάζω, biit: -άσω, stpiгк ψίττα, пst, гoneskк кa чіовaпії оiле.

Ψιττάκη (ἡ), =Ψιττακός

Ψιττάκιον (τὸ), = Πιστάκιον.

Ψιττακός, (ὁ), папагалк.

Ψιχάρπαξ, αγος (ὁ), хpъпitоpк de fъpîmitкpї de пiїнe (nкme de шоаpiче în Batpxmx:). [ψίξ, ἅρπαξ].

Ψίχη (ἡ), Глs: =Ψίξ

Ψιχίδιον (τὸ), dim: aл лкї ...

Ψιχίον (τὸ), dim: aл лкї ψίξ, fъpîmitкpiкъ. [de кnde

Ψιχιώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea (de о потpiвъ лa мъpime) кк о fъpîmitкpiкъ.

Ψιχολογέω ῶ, biit: -ήσω, adкнк fъpîmitкpї de пiїнe. [ψίξ, λέγω].

Ψιχώδης, εος, (ὁ, ἡ), = Ψιχιώδης. [ψίξ]

Ψίω, biit: ψίσω, noet: pap în локк de ψάω, fъpîmiчеzк. токк мъpкнt. «Γνάθῳ—». Лік: mesteкк, мъnîнкк.

Ψὸ, aклam: (екsпpim: de skîpвъ) кf! (Fpaнц:) fi!

Ψόα (ἡ), [ψύα] (npiич: лa im:) къpпкpiле den' îппpежкpкл (mкskiї) ръpiкiлop; (în цen:) ръпiкiї.

Ψογερός, ά, όν, вpednікк de хклъ 2) хклitоpк, клеfetitоpк, вopвitоpк de ъък. «Ἀρχίλοχος —». Пind: [шi

Ψόγιος, α, ον, îndpent: în локк de ψέγιος. [din

Ψόγος (ὁ), [ψέγω] хклъ, defaїmъ, вopвъ de ъък.

Ψόθιος, α saŭ ος, ον, глs: în локк de Ψολόεις. [din

Ψόθος (ὁ), noet: în локк de ψόλος, fкmк; чепкшъ; скнzъ; fкnінціне. 2) (dіaлеkt:) în, локк de ψόφος, вкеtк, sгomotк.

Ψοία (ἡ), =Ψόα, шi Ψόα [de кnde

Ψοΐτης, ου (ὁ), чел den' îппpежкpкл ръпiкiлop «Μυελός». Anat. мъdкхa кîpчеiлop de лîнгъ ръпiкї

Ψολόεις, εσσα, εν, noet: (ψόλος] плiнк de fкmк, de чепкшъ, npafк de кърбкнї, saŭ de fкnінціне. «Κεραυνὸς — ». Om: пîpліtоpк de naptea tpкsnitъ.

Ψολοκομπία (ἡ), kom: лъкdъpoasъ вopвъ, fanfaponadъ. [ψόλος, κόμπος].

Ψόλος (ὁ), [în afin: кк σποδός] скнzъ; fкnінціне.

Ψόρος (ὁ), кнк fелк de пеште.

Ψοφέω -ῶ, biit: -ήσω, fаkк sгomotк, кк-

вѕїѣ, вaiѣ. «Τὴν θύραν — ». Пл: [ψόφος]. [de ѕnde

Ψόφημα (τὸ), =Ψόφος, вѕвѕiтѕрѣ, tропкѣniтѕрѣ. [ші

Ψόφησις, εως (ἡ), tропкѣniре, sгомоtаре din ловiре. [ші

Ψοφητικὸς, ἡ, ὸν, овiчнѕitѣ (saѣ fѣкѕtѣ în кinѣ de) a face sѕnetѣ, sгомоtѣ.

Ψοφοδέεια (ἡ), spaimѣ, temере de ор че sгомоtѣ. [din

Ψοφοδεὴς, έος (ὁ, ἡ), sperioѕѣ, fрiкоѕѣ de ор че sгомоtѣ; (în цеn:) foapte fрiкоѕѣ. [ψόφος, δέος]. [de ѕnde

Ψοφοδεῶς, adв: кѕ fрiкѣ de ор че sѕnetѣ, кѕ мѕлtѣ sпeрiiчiѕne.

Ψοφοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), fѣкѕtорѣ de ѕnѣ felѣ de sгомоtѣ, saѣ sѕnetѣ; (грам:) semї-вокалѣ. [ψόφος, εἶδος]. [de ѕnde

Ψοφοειδῶς, adв: în felѣ de, кѕ оаре-кare sгомоtѣ.

Ψοφομήδης, εος (ὁ, ἡ), [ψόφος, μῆδος] ѕneltitорѣ (ïѕвitорѣ) de sгомоtѣ, saѣ гѣлѣцie. (eпit: ал Бакѕлѕї).

Ψοφοποιὸς (ὁ, ἡ), fѣкѣtорѣ de sгомоtѣ, saѣ гѣлѣцie. [ψόφος, ποιός].

Ψόφος (ὁ), [imit:] sгомоtѣ, tропкѣniтѕрѣ, плеsniтѕрѣ, покniтѕрѣ (прiнч: de лѕкрѕ кѣzѕtѣ, saѣ sпартѣ); (în цеn:) гѣлѣцie; вѕвѕiтѕрѣ; (грам:) sѕnetѣ neînsemnѣtорѣ; (fiг:) ворве марї fѣрѣ fапte. «Συμβιοῦν Πτολεμαίῳ καὶ σατράπαις, καὶ τοιούτοις ψόφοις». Алч: [de ѕnde

Ψοφώδης εος (ὁ, ἡ), sгомоtоѕѣ, плinѣ de гѣлѣцiї.

Ψύα (ἡ), [ψάω] = Ψόα. «Ὀσφύος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκυῖαι ψύαι». Al:

Ψυγεῖον (τὸ), =Ψυχεῖον, локѕ saѣ вaѕѣ, în кare se пѕne чева, ка sѣ se рѣчiаsкѣ, рѣчitоаре. [ші

Ψυγεὺς, έως (ὁ), =Ψυκτὴρ. [ψύχω].

Ψυγῆναι, пas: печ: de inf: ал лѕї ψύχω.

Ψῦγμα (τὸ), ор че fолоsеште, saѣ se face пеntрѕ рѣчiре; doкtорie рѣкоритоаре; реsѕfларе; апѣрѣtоаре; (fiг:) рече пѕрtаре кѣtре чiнева (рѣчеалѣ de inimѣ). [ші

Ψυγμὸς (ὁ), = Ψῦξις, рѣчiре, sвîntаре ла аерѣ; fрiгѣ, saѣ fрiгѕрї. [ψύχω].

Ψυδνὸς, ἡ, ὸν, поеt: în локѕ de ψυδρός.

Ψυδράκιον (τὸ), dim: ал лѕї...

Ψύδραξ, ακος (ὁ), о алвѣ вѕвѕлiцѣ (че rîndiаѣ, кѣ ese în пaѕѕл saѣ пе лiмва мinчiноштлор). [din

Ψυδρὸς, ὰ, ὸν, поеt: în локѕ de ψευδής. [ψεῦδος].

Ψύη (ἡ), Ion: în локѕ de ψύα.

Ψυθὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: în локѕ de ψευδής.

Ψύθιος, α, ον, = Ψίθιος.

Ψύθος, εος -ους (τὸ), [ψάω] поеt: în локѕ de ψεῦδος. 2) (ѕпе-орї adïeкt:) în локѕ de ψευδή, «Ἤτοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος». Еѕкл:

Ψυία (ἡ), =Ψόα.

Ψυκτὴρ (ὁ), [ψύχω] рѣчitоаре (локѕ, saѣ вaѕѣ de рѣчiре). 2) (ла îм:) локѕрї ѕмвроаse, (ал:) ψυκτήρια. [de ѕnde

Ψυκτηρία (ἡ), = Ψυκτὴρ. [ші

Ψυκτηρίδιον (τὸ), dim: ал лѕї ψυκτὴρ. [ші

Ψυκτήριος, α, ον, = Ψυκτικός, рѣкороѕѣ, saѣ рѣкорitорѣ. || (sѕвst:) Ψυκτήριον (τὸ), =Ψυκτὴρ. 2) (ла îм:) Ψυκτήρια, локѕрї рѣкороаse ші ѕмвроаse, adѣпоаste de кѣлdѕра de варѣ. [ші

Ψυκτικὸς, ἡ, ὸν, чел кѕ însѕшiме de a рѣкорi, рѣкорitорѣ.

Ψύλλα, ης (ἡ), [ψίω] пѕрiче. 2) ѕnѣ felѣ de inseкtѣ рozѣtоаре de верdеце, пѕрiче. 3) ѕnѣ felѣ de пѣiанжinѣ.

Ψύλλαξ, ακος (ὁ), dim: ал лѕї ψύλλα.

Ψύλλειον (τὸ), поеt: în локѕ de ψύλλιον. [ші

Ψυλλίζω, вiit: -ίσω, глs: пѕрiкѣ, прinzѣ пѕрiчї. [ші

Ψύλλιον (τὸ), ѕnѣ felѣ de плаntѣ, еарва пѕрiчелѕї.

Ψυλλόβρωτος (ὁ, ἡ), [ψύλλα, βιβρώσκω] мinкаtѣ, розѣ de пѕрiчї. (despre верdeцѕрї).

Ψύλλος (ὁ), (маї поѣ) în локѕ de ψύλλα, ѕnѣ felѣ de rînганiе, saѣ inseкtѣ de маре.

Ψυλλοτοξότης, ου (ὁ), ком: аркашѣ кѣларе пе пѕрiче. [ψύλλος, τοξότης].

Ψυλλώδης, εος (ὁ, ἡ), пѕрiкоѕѣ, плinѣ de пѕрiчї. [ψύλλος].

Ψύλλων, греш: în локѕ de τίλλων.

Ψῦξις, εως (ἡ), рѣчiре, saѣ рѣкорiре (акt: saѣ пas:); (прin întind:) реsѕфларе, аераре. [ψύχω].

Ψύρος (ὁ), =Ψόρος.

Ψύττα, = Ψίττα.

Ψυχαγωγέω, -ῶ, вiit: -ήσω, кондѕкѣ sѕfletele морцiлор în ïadѣ. 2) реаdѕкѣ прin враже saѣ fармече sѕfletѕл вре ѕnѕї мортѣ din ïadѣ (sпре ертаре saѣ черчеtаре). 3) (маї des) atраrѣ sѕфлеtѕл кѣiва кѣtре sineмї, мîngîiѣ, distреzѣ, înвеселеsкѣ; (în рѣѣ) амѣцеsкѣ, рѣtѣчеsкѣ. 4) (ѕпе-орї) îмї daѣ sѕфлеtѕл, sinтѣ în агоniе. 5) (наѕ:) tѕрѣ, ші вînzѣ оаменї

(ровї). sпекклеzӑ ssflete. [ψυχαγωγὸς]. [de snde

Ψυχαγώγημα (τὸ), mіжлокӑ de a mîngîїa, a înveseлi, a distpa пе чіпева; (sпe-opї) mіжлокӑ de atpaџере, mоmeaлъ.

Ψυχαγωγία (ἡ), kondsчерe în ĭadӑ, saӑ peadsчере de аколо de ssfletӑ de mopţӑ (tpeaвa лsї Меркspӑ, saӑ a вpъжitopsлsї). 2) (maї des) înveseлipe, saӑ amъџipe de ssfletӑ, mîngîїepe, distpakџie. [шi

Ψυχαγωγικὸς, ἡ, όν, npiinчosӑ, folositopӑ ла mîngîїepe de ssfletӑ, înveseлipe, distpakџie, saӑ atpaџере кътpe sine, amъџipe, шi чл: [шi

Ψυχαγώγιον (τὸ), локӑ, snde вpъжitopiї peadsк пе пъmîntӑ ssfletele din ĭadӑ, вpъжitopie de ssflete. 2) локӑ de petpeчере, de distpakџie saӑ înveseлipe 3) (în Tfp:) гаspъ, npin каре intpъ аеpsл (în вaїe de metaлe, шi чл), pessflъtoape, (Fpanџ:) **soupirail.** [din

Ψυχαγωγὸς, (ὁ, ἡ), atpъгъtopӑ, saӑ amъџitopӑ de ssfletsл omsлsї. «Πειθὼ—». Лks: 2) (ка enit: ал лsї Меркspӑ) =Ψυχοπομπὸς. 3) (ка sssst:) вpъжitopӑ peadsкъtopӑ de ssfletele mopџiлop din ĭadӑ пе пъmîntӑ. (Евp: Алк: 1140). 4) (ла Алеksandp:) = Ψυχέμπορος, npeкsпitopӑ de ssflete, de ровї. [ψυχὴ, ἄγω].

Ψυχάζω, viit: -άσω, mъ ръкореskӑ ла smвpъ, îmї ĭaӑ аеpӑ, pessflѫ. [шi

Ψυχαῖος, α, ον, ал ssfletsлsї, saӑ ssfletелоp mopџiлop. [ψυχή].

Ψυχαπάτης, ου (ὁ), amъџitopӑ (momitopӑ), saӑ atpъгъtopӑ, mîngîїtopӑ de ssfletӑ. «Ὄνειρος —». Епгр: [ψυχή, ἀπάτη].

Ψυχάριον (τὸ), dim: (despeџ:) ал лsї ψυχή.

Ψυχάρπαξ, αγος (ὁ), плџ: хръпitopӑ de ssflete. [ψυχή, ἅρπαξ].

Ψυχαστὴς, οῦ (ὁ), каре pessflъ, se ръкореште, îшї ĭa аеpsл ла локӑ ръкоposӑ. [ψυχάζω].

Ψυχάω -ῶ, viit: -ήσω, = Ψύχω.

Ψυχεινὸς, [ψύχος] ἡ, ὸν, ръкоposӑ. «Τὰ ὑλώδη τοῦ μὲν χειμῶνος ἀλεεινὰ, τοῦ δὲ θέρους ψυχεινὰ». Ksn:]96, 123).

Ψυχεῖον (τὸ), = Ψυγεῖον. (vezї At: Γ'.

Ψυχεμπορικὸς, ἡ, ὸν, însшitӑ negsџъtopsлsї de ssflete, saӑ de ровї. «Ψυχεμπορικὴ (se înџ: τέχνη)». Плt: negoџӑ кs ровї, (шi Бisep:) кs ssflete. [din

Ψυχέμπορος (ὁ), negsџъtopӑ de ssflete (ad: oamenї ровї). [ψυχή, ἔμπορος].

Ψυχὴ (ἡ), [ψύχω] ssflape, pessflape. «Οὐκ ἐᾷ ἡμᾶς οὐδὲ ψυχῆς λαχεῖν». Лks: nічї sъ pessflъm. (de snde 2) (npin întind:) viaџъ. «Οὐκ ἀπὸ τρόπου τὴν ψυχὴν ὀνομάζεσθαι παρὰ τὴν ψῦξιν». Пл: «Ὅτι ἔσωσε βασιλέως τὴν ψυχήν». Ep: «Αἱ μέγισται δαπάναι τοῖς τυράννοις καὶ ἀναγκαιόταται εἰς τὰς τῆς ψυχῆς φυλακάς εἰσί». Ksn: «Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή». Om: a mspit. (шi în пapaл:) «Τόν δὲ λίπε ψυχή τε καὶ αἰών». Om: «Λευκανίην, ἵνα ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος». Om: «Ὅς βούληται ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀνελέσθαι». Ep: «Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Skp: «Ψυχὰς παρθέμενοι». Om: npimeжdsinds 'шї viaџa (vezї шi κεφαλή). «Τὸν περὶ ψυχῆς (se înџ: δρόμον) τρέχειν». Пров: a 'шї пsпe în періколӑ viaџa. (шi despre vite) «Κάπροι ἀπουράμενοι ψυχάς». Es: «Ὁποία τις ἐστὶν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρέων». Лsч: «Πάντα τὰ ψυχῆς ἀμοιροῦντα». Пл: челе лipsite de viaџъ. 3) (ка fiinџъ avstpaktъ) ssfletӑ. «Πρῶτοι Αἰγύπτιοι εἰσὶν οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατος ἐστί· τοῦ σώματος δὲ καταφθίνοντος ἐς ἄλλο ζῶον, αἰεὶ γινόμενον, ἐσδύεται». Ep: «Οὔτοι ἔγωγε τοῦτο πώποτε ἐπείσθην, ὡς ἡ ψυχή, ἕως μὲν ἂν ἐν σώματι θνητῷ ᾖ, ζῇ, ὅταν δὲ τούτου ἀπαλλαγῇ, τέθνηκε». Ksn: Ψυχὴ δ' ἄϊδος δὲ βεβήκει». Om: «Πολλὰς ψυχὰς ἡρώων ἄϊδι προΐαψεν». Om: «Ψυχαί, εἴδωλα καμόντων». Om: "Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ». Skp: 4) (ка isvopӑ шi peшedinџъ a ssfleteштелоp natime) inimъ; simџimîntӑ; disпosiџie; voinџъ; dopinџъ; (sпe-opї) snipitӑ, џeniӑ. «Εὔρωστος τὴν ψυχήν». Ksn: "Διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς». Ep: «Ἦν γὰρ δὴ, ὡς διέδεξε, ψυχὴν οὐκ ἄκρος». Ep: пs пpea кspaжosӑ. «Τίνα οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἕξειν, ὅταν ἴδῃ με, шi чл:». Dm: кs че inimъ mъ va vedea, шi чл:. «Ἐξεπλάγη τὴν ψυχήν». Epd: «Διῃρημένος τὰς ψυχάς». Epd: «Μιᾷ ψυχῇ». Epd: în snanimitate. «Ἐκ ψυχῆς». «Ἐξ ὅλης ψυχῆς». Skp: «Ὠδαῖς καὶ θαλίαις καὶ χοροῖς τὴν ψυχὴν συγκαταμιγνύναι». Ksn: a se vsкspa de aчestea. «Ἡ ψυχή μου ἐπεθύμει». Ksn: «Τῷ δὲ ἡ ψυχὴ σῖτον μὲν οὐ προσίετο, διψῆν δ' ἐδόκει». Ksn: «Δοῦναί τι τῇ ψυχῇ». Tkp: a dovindi, saӑ a келтsi sпpe mѫлџsmipea dopinџелоp. «Ἡ τοῦ Λυσίου ψυχή». D: Ал: simџimîntsл характеpisatӑ în кsvinteлe лsї Lisia. (шi despre vite). «Θηρίων τὰς ψυχὰς ἡμεροῦν». Iskp: 5) (npin întind:) insӑ, пеpsoanъ; (poet:) în локӑ de ἐγώ. «Τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς».

Sof: «Φίλη ψυχή»! аклам: în лок de φίλε! «Ὦ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχή»! Ksn: «Ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι». Skp: "Πᾶσα ψυχή». Skp: 6) flstspe simболȣ ал nemspipiĭ ssfletsлsĭ). «Γίνονται δὲ αἱ καλούμεναι ψυχαὶ ἐκ τῶν καρπῶν„. Apst: 7) (Гr:) = Ἐντεριώνη, mĭezȣ (vezĭ шi καρδία). «Ἡ ψυχὴ τῆς κολοκυνθίδος». Iniatp: [de ѕnde

Ψυχήϊος, α saȣ ος, ον, noet: în локȣ de ἔμψυχος.

Ψυχίδιον(τὸ), dim: ал лsĭ ψυχή, ssflециȣ.

Ψυχίζομαι, biit: -ίσομαι, глs: ръчеsкȣ, mъ ръкоpeskȣ. [ψῦχος].

Ψυχικὸς, ή, όν, ssfletesкȣ, minталȣ, saȣ spipitsaлȣ. 2) (pap) inimosȣ, кѕpaжosȣ. 3) (maĭ noȣ) biталȣ, matepiaлȣ. «Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν». Skp: 4) fъkstȣ nentps (mîntsipe de) ssfletȣ. "Κτήσιος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδοὺς». Епгр: [ψυχή].

Ψυχινὸς, ή, όν, = Ψυχεινός.

Ψυχιουλκὸς (ὁ, ἡ), = Ψυχουλκός.

Ψυχμὸς (ὁ), noet: în локȣ de ψυγμός.

Ψυχοβλαβὴς, έος (ὁ, ἡ), въtъmъtopȣ de ssfletȣ. [ψυχή, βλάβη].

Ψυχοβόρος (ὁ, ἡ), noet: = Θυμοβόρος. [ψυχή, βορά].

Ψυχογονία (ἡ), фачере, saȣ tpaџepe opiџinaлъ a ssfletелop, saȣ a ssfletsлsĭ. [ψυχή, γόνος]. [de ѕnde

Ψυχογονικὸς, ή, όν, atingъtopȣ de opiџina ssfletелop.

Ψυχοδαΐκτης, ου (ὁ), [ψυχή, δαΐζω] sfiшiitopȣ, saȣ біntsitopȣ, tspвspъtopȣ de ssfletȣ. (enit: ал Бакsлsĭ).

Ψυχοδιάβατος (ὁ, ἡ), пъtpsnzъtopȣ de ssfletȣ. [ψυχή, διαβαίνω].

Ψυχοδοτὴρ (ὁ), noet: dъtъtopȣ de ssfletȣ, saȣ de віаџъ. [ψυχή, δίδωμι].

Ψυχοδόχος (χος), ου (ὁ, ἡ), npiimitopȣ (foлosiтopȣ spe лoкsinџъ) de ssflete. [ψυχή, δέχομαι].

Ψυχοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел de feлsл ssfletsлsĭ. «Το ψυχοειδὲς». napтea minтaлъ a ssfletsлsĭ. [ψυχή, εἶδος].

Ψυχόθεν, adв: noet: din ssfletȣ, din inimъ. [ψυχή].

Ψυχοκτόνος (ὁ, ἡ), omopîtopȣ (mopaлiчeшte) de ssfletȣ. [ψυχή, κτείνω].

Ψυχόλεθρος (ὁ, ἡ), noet: пpъпъditopȣ de ssfletȣ. [ψυχή, ὄλεθρος].

Ψυχολετὴρ (ὁ), шi Ψυχολέτειρα (ἡ), [ψυχή, ὀλέω] noet: în локȣ de ψυχόλεθρος.

Ψυχολιπὴς, έος(ὁ, ἡ), noet: [ψυχή, λείπω] лinsitȣ de ssfletȣ, moptȣ, saȣ лешinatȣ.

Ψυχομαντεῖον (τὸ), локȣ, ѕnde npin вpaже se peкĭamъ ssfleteле din ĭadȣ ne пъmîntȣ, шi se черчeteazъ despre челе fiitoape. [din

Ψυχόμαντις, εως (ὁ, ἡ), вpъжitopȣ peкĭemъtopȣ de ssflete din ĭadȣ ne пъmîntȣ a ле mopџiлop, шi черчeтъtopȣ ал лop despre челе fiitoape. [ψυχή, μάντις].

Ψυχομαχέω -ῶ, biit: ήσω, mъ batȣ nentps віаџъ (despre totsл meȣ ка ѕnȣ desnъdъжdsitȣ). 2) mъ лsntȣ кs moaptea, sîntȣ în aгonie, mopȣ anevoe. [шi

Ψυχομαχία (ἡ), въtълie nentps віаџъ (ad: nismъtъpiџъ, шi desnъdъжdsitъ). [ψυχή, μάχη].

Ψυχομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), = (saȣ греш: în локȣ de) Ψυχρομιγής.

Ψυχοπλανὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: ръtъчitopȣ de ssflete [ψυχή, πλάνη].

Ψυχοπομπεῖον (τὸ), локȣ (пpъnastie, sѕвtepanȣ), npin кape se ковоаpъ în, saȣ se peкĭamъ din ĭadȣ ssfletеле mopџiлop. [din

Ψυχοπομπὸς, (ὁ, ἡ), кondѕкъtopȣ de ssfleteле mopџiлop în ĭadȣ. (enit: ал лsĭ Меркspȣ шi ал лsĭ Хаpoнȣ). [ψυχή, πέμπω].

Ψυχοραγέω -ῶ, noet: în локȣ de...

Ψυχορραγέω -ῶ, biit: -ήσω, mi se psne (mi se smsлџe, saȣ anevoe se desnapte) ssfletsл din tpsnȣ, îmĭ ese ssfletsл. [din

Ψυχορραγὴς, έος (ὁ, ἡ), [ψυχή, ῥήγνυμι] кape se aflъ în aгonie (лsntъ) de moapte, ĭĭ ese ssfletsл [de ѕnde

Ψυχορραγία (ἡ), aгonie de moapte, eшipea ssfletsлsĭ.

Ψυχοροφέω -ῶ, шi Ψυχορροφέω -ῶ, biit: -ήσω, sopвȣ sînџеле (paneĭ), saȣ віаџа кsĭва. 2) кom: în локȣ de ψυχροποτέω. [din

Ψυχορρόφος, saȣ Ψυχορόφος (ὁ, ἡ), sopвitopȣ de ssfletsл, de sînџеле, saȣ віаџа кsĭва. 2) кom: în локȣ de ψυχροπότης. [ψυχή, ῥοφέω].

Ψῦχος, εος -ους (τὸ), [ψύχω] fpiгȣ, ръчеaлъ; ръкоape. «Καὶ τὸ ψῦχος ἐπέτεινε πνεύματος γενομένου». Пл: «Ψύχεος ἱμείρων». Om: dopind a se ръкоpi. «Ὡς δὲ θέρος ἦν, τὰς γυναῖκας προαπεπέμψατο τῆς νυκτὸς, ὡς ἂν ῥᾶον πορεύοιντο κατὰ τὸ ψῦχος». Ksn: «Ἐν τῷ ψύχει καθεύδειν». Плt: (шi în:) «Ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάλπη θέρους ἐθίζει καρτερεῖν. Ksn:

Ψυχοσόος (ὁ, ἡ), noet: mîntsitopȣ de ssfletȣ, saȣ de віаџъ. [ψυχή, σόος].

Ψυχοστασία (ἡ), кѕmпъnipea ssfletелop, saȣ віеџsitoapeлop în валанџа zeeшteĭ хотъpîpĭ (aшa se întitsлa o tpaџedie a

лѕĭ Esxiлѕ̆, лѕînds 'шĭ ssвĭektsл din вepsѕ-piлe 200—212 лѕĭ X. aл Iлiadeĭ лѕĭ O-mepѕ). [ψυχὴ, ἵστημι].

Ψυχοστόλος (ὁ, ἡ), noet: kondѕkъtopѕ̆ de ssfлete. [ψυχὴ, στέλλω].

Ψυχοσώστης, ου (ὁ), Бisep: mintsitopѕ̆ de ssfлete. [шi

Ψυχοσωτήριος (ὁ, ἡ), Бisep: mintsitopѕ̆ de ssfлete. [ψυχὴ, σώζω]

Ψυχοτακὴς, έος (ὁ, ἡ), topitopѕ̆ de ss-fлetѕ̆; saѕ̆ npin kape doъ ssfлete se kon-topesk întp'ѕna. «Χεῖλη —». Eпгp: [ψυ-χὴ, τήκω].

Ψυχοταμίας, ου (ὁ), пъstpъtopѕ̆, пъzitopѕ̆ de ssfлetѕ̆. [ψυχὴ, ταμίας].

Ψυχοτροφέω -ῶ, вiit: -ήσω, noet: xpъ-neskѕ̆ (înвiezѕ̆) ssfлetsл. însѕfлeцeskѕ̆, daѕ̆ вiaцъ. [din

Ψυχότρόφος (ὁ, ἡ), (пapoks:) xpъnitopѕ̆ de ssfлetѕ, însѕfлeцitopѕ̆, înвiopъtopѕ̆. [ψυ-χὴ, τρέφω] (пpoпapoks:) kape se xpъne-шte, kpeшte лa pъчeaлъ (лa лokѕpĭ pъ-kopoase). «Αὖραι—», Opf: ‖ (sѕвst:) Ψυ-χότροφον (τὸ), ѕnѕ̆ feлѕ̆ de плantъ, (aлt:) κέστρον, вetonikъ, (Fpanц:) bétoine. [ψῦ-χος, τρέφω].

Ψυχουλκέομαι -οῦμαι, вiit: -ήσομαι, îmĭ tparѕ̆, îmĭ ese ssfлetsл, =Ψυχορραγέω. 2) îmĭ amѕ̆ ssfлetsл atpasѕ̆ kъtpe чeвa. [din

Ψυχουλκέω -ῶ, вiit: -ήσω, aвĭa îmĭ tpa-rѕ̆ ssfлetsл, pessfлs anevoe. [din

Ψυχοῦλκος (ὁ, ἡ), kape tpaцe (ssfлe-tsл) de moapte, =Ψυχορραγὴς; tpъгъtopѕ̆ kъtpe sine saѕ̆ dѕne sine de ssfлete, = Ψυχαγωγὸς. ‖ (sѕвst:) ѕnѕ̆ feлѕ̆ de плantъ. [ψυχὴ, ἕλκω].

Ψυχοφθόρος (ὁ, ἡ), пpъпъditopѕ̆ de ss-fлetѕ̆, saѕ̆ de вiaцъ, moptaлѕ̆. [ψυχὴ, φθείρω]

Ψυχόω -ῶ, вiit: -ώσω, însѕfлeцeskѕ̆; (npin întind:) înanimezѕ̆, înkѕpaжezѕ̆; (ѕne-opĭ) înвiopezѕ̆, pъkopeskѕ̆. [ψυχὴ, saѕ̆ ψῦχος].

Ψυχραίνω, вiit: -ανῶ, pъчeskѕ̆ чeвa. [ψυ-χρὸς]. [de ѕnde

Ψυχρασία (ἡ), pъчipe.

Ψύχρευμα (τὸ), =Ψυχρότης, шi Ψυχρο-λογία (вezĭ ziч:). [din

Ψυχρεύομαι, вiit: -εύσομαι, mъ noptѕ̆, saѕ̆ вopвeskѕ̆ peчe, =Ψυχρολογέω. [ψυχρὸς].

Ψυχρήλατος (ὁ, ἡ), [ψυχρὸς, ἐλαύνω] въ-tstѕ̆ de peчe kѕ чĭokanѕл (fъpъ a se apde în fokѕ̆ maĭ'nainte); saѕ̆ moĭatѕ̆ fepвinte în anъ peчe, (aлt:) ψυχροβαφὴς «Ξίφος —». Лks:

Ψυχρία (ἡ), pъчeaлъ, =Ψυχρότης. [шi

Ψυχρίζω, вiit: -ίσω, pъчeskѕ̆, лasѕ̆ чeвa a se pъчi [ψυχρὸς]. [de ѕnde

Ψυχριστὸς, ἡ, ὸν, (npinч: οἶνος, вinѕ̆) pъ-чitѕ̆, saѕ̆ nѕsѕ̆ a se pъчi.

Ψυχροβαφὴς, έος (ὁ, ἡ), moiatѕ̆ de fep-вinte în anъ peчe, = Ψυχρήλατος. «Σίδη-ρος —». Лks: [ψυχρὸς, βάπτω].

Ψυχροδόχος (ὁ, ἡ), «Οἶκος—». Лѕч: kъ-mapa вѕi, ѕnde kѕpцe anъ peчe, шi se pъkopesk înвъĭaцiĭ. [ψυχρὸς, δέχομαι].

Ψυχροκοίλιος (ὁ, ἡ), чeл kѕ pînteчe, stomaxѕ̆ peчe. [ψυχρὸς, κοιλία].

Ψυχρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, вopвeskѕ̆, saѕ̆ skpiѕ̆ peчe, глѕmeskѕ̆ fъpъ гѕstѕ̆ (fъpъ xazѕ̆). [шi

Ψυχρολογία (ἡ), stiлѕ̆ de kѕвîntѕ̆ peчe (negpaцiosѕ̆); глѕmъ neплъkѕtъ (nesъpa-tъ). [din

Ψυχρολόγος (ὁ, ἡ), вopвitopѕ̆, saѕ̆ skpi-itopѕ̆ peчe (fъpъ гpaцie); глѕmeцѕ̆ nesъ-patѕ̆. [ψυχρὸς, λέγω].

Ψυχρολουσία (ἡ), înвъĭepe, skълdape în anъ peчe [ψυχρὸς, λοῦσις].

Ψυχρολουτέω -ῶ, вiit: -ήσω, mъ skaлdѕ̆, în anъ peчe. [din

Ψυχρολούτης, ου (ὁ), oвiчnѕitѕ̆ a se skъл-da în anъ peчe. [ψυχρὸς, λούω].

Ψυχρολουτρέω -ῶ, вiit: -ήσω, = Ψυχρο-λουτέω.

Ψυχρομιγὴς, έος (ὁ, ἡ), amestekatѕ̆ kѕ anъ peчe. [ψυχρὸς, μίγνυμι].

Ψυχροποιητικὸς, ἡ, ὸν, шi

Ψυχροποιὸς (ὁ, ἡ), fъkъtopѕ̆, adѕkъtopѕ̆ de pъчeaлъ, saѕ̆ kontpiвѕitopѕ̆ лa aчeasta. [ψυχρὸς, ποιὸς].

Ψυχροποσία (ἡ), întpeвѕinцape de peчĭ въѕtѕpe. [ψυχρὸς, πόσις].

Ψυχροποτέω -ῶ, вiit: -ήσω, oвiчnѕĭeskѕ̆ a вea peчe, a întpeвѕinцa peчĭ въѕtѕpe. [din

Ψυχροπότης, ου (ὁ) oвiчnѕitѕ̆ лa peчĭ въ-ѕtѕpe. [ψυχρὸς, πίνω].

Ψυχρορρημονέω -ῶ, вiit: -ήσω, =Ψυχρο-λογέω, [ψυχρὸς, ῥῆμα].

Ψυχρὸς, ά, ὸν, [ψῦχος] peчe, pъkoposѕ̆. «Ψυχρὸν ὕδωρ». Tkp: «Ψυχρὸς ἀὴρ». Пл: «Χιόνος ψυχρότερον». Лks: «Ψυχρὸς χαλκὸς». Om: «Ψυχραὶ τράπεζαι». Пл: kѕ pъчitѕpĭ (mînkъpĭ, kape se mъnînkъ шi peчĭ); (шi în eл:) «Ποτήριον ψυχροῦ (se înц: ὕδατος)». Skp: 2) (npin întind:) adѕkъtopѕ̆ de fpirѕ̆, saѕ̆ fiopĭ; (fir:) fioposѕ̆, гpozaвѕ̆; skîpвosѕ̆. «Ὄφις («Ἀχέρων) —». Tkp: 3) (fir:) лi-nsitѕ̆ de kълdѕpъ, fъpъ zeлѕ̆, peчe (ne-ak...ѕ); (despe лѕkp:) neînsemnatѕ̆; (npinч: de ...e глѕme) neплъkѕtѕ̆ (peчe, nesъpatѕ̆);

(despre пеps:) = Ψυχρολόγος (vezĭ ziч:); (în џen:) netpeвnikĕ; пekвviinчĭosĕ. «Ψυχρὰ ἐπικουρία». Ep: «Ψυχρῆ νίκῃ». Ep: de nimikĕ. «Ψυχρὸς λόγος». Dmtp: Faл: = Ψυχρολογία. «Ψυχρὰ λέγω». Ksn: = Ψυχρολογῶ. «Πλήρης ψυχροῦ». Лопџ: = Ψυχρότητος, saŭ Ψυχρολογίας. «Τούτου σε μάλιστα ζηλῶ ἐν τῇ βασιλείᾳ, ὅτι δύνασαι καὶ ψυχρὸς ὢν γέλωτα παρέχειν». Ksn: «Ψυχρὸς βίος». Apstl: tikълoasъ, пеплъкstъ, spîtъ viaџъ. «Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχων». Sof: arînd inimъ априnsъ пентрs лsкрърĭ de nimikĕ. (vezĭ шi παρένθυρσος).

Ψυχροσταγὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: din каре пikъ апъ рече. [ψυχρὸς, στάζω].

Ψυχρότης (ἡ), речеалъ; (fir:) лipsъ de грaџie, de vioiчĭsne, шi чл:; пеплъчере; absspditate, пекsviinџъ, шi чл:. [ψυχρὸς].

Ψυχρόφοβος (ὁ, ἡ), frikosĕ de апъ рече. [ψυχρὸς, φόβος].

Ψυχροφόρος (ὁ, ἡ), кърътоrĕ de апъ рече. ‖ (ssвst:) = Ψυχροφὸρον (τὸ), џеавъ de апъ рече (în вaie). [ψυχρὸς, φέρω].

Ψυχρόω -ῶ, viit: -ώσω, = Ψυχρίζω. [шi

Ψυχρῶς, adв: рече; (fir:) фъръ грaџie (фаръ хаzĕ), рече. «Σκώψαντι ψυχρῶς». Tfp: [ψυχρός].

Ψύχω, viit: ψύξω, (пas: tpe: de кs: ἔψυγμαι, пех: 2: пas: ἐψύγην) (приnч:) ssflв. «Ἦκα μάλα ψύξασα». Iл: Υ. fakĕ aepĕ, aepezĕ; (прin întind:) sвîntĕ; (maĭ des) ръчeskĕ, saŭ ръкopeskĕ. (maĭ întp: în кmп:)

Ψύχωσις εως (ἡ), înssfleџire. ‖ (лa Пitaropenĭ) în локĕ de ψυχή, ssfлеtĕ. [ψυχόω].

Ψυχωφέλεια (ἡ), foлosĕ de ssfлеtĕ. [din

Ψυχωφελὴς, έος (ὁ, ἡ), foлositopĕ ssfлеtsлsĭ. [ψυχὴ, ὄφελος].

Ψῶ, aклam: = Ψό.

Ψῶ, în kontpak: din ψάω.

Ψώα, saŭ Ψῶα (ἡ), поеt: [ψάω, ψῶ, шtеpгĕ, кsръџĕ) пstoape (din кsръџitspĭ).

Ψώζα, ης (ἡ), dешepтътspъ de пînteче. 2) = Λιμόψωρος. [ψώα].

Ψωθίον (τὸ), fъpîmitspъ de пîĭne. (vezĭ шi ψαθύριον). [ψάω].

Ψώκτης, ου (ὁ), чĭоплitopĕ de пietpe. 2) (fir:) пpostĕ лsкрътоpĕ. [шi

Ψωκτὸς, ή, ὸν, = Ψαιστὸς, чĭоплitĕ. [ψώχω].

Ψωλὴ (ἡ), memвps џепitaлĕ въpв: (приnч: înkopdatĕ). [ψάω, ψώω]. [de snde

Ψωλὸς, ἡ, ὸν, чел кs џепitaлsл memвps голitĕ (velitĕ), saŭ înkopdatĕ; (прin întind:) tъĭatĕ împpeжsp. [шi

Ψώλων, ωνος (ὁ), = Πόσθων.

Ψώμηξ, ηκος (ὁ), гл: snĕ fелĕ de вepme pozъtopĕ de грîĕ, гъргъpiџъ. [ψωμός].

Ψώμιγξ, ιγγος (ἡ), op че апъръ de џîn џapĭ. 2) = Σφήκωμα.

Ψωμίζω, viit: -ίσω, хръпeskĕ пе чineva (îĭ daŭ de мъпîпкъ), înвskîndз 'л ка пе копiĭ, saŭ чеva пsĭ; (în џen:) хръпeskĕ, пstpeskĕ. «Ἐψώμισεν ἡμᾶς ἄρτον». Skp: [ψωμός].

Ψωμίον (τὸ), dim: aл лsĭ ψωμός, вsкъtspikъ.

Ψώμισμα, (τὸ), = Ψωμός. [ψωμίζω].

Ψωμοκολακεύω, viit: -εύσω, sîntĕ..

Ψωμοκόλαξ, ακος (ὁ), лinгsшitopĕ пентps о вsкъtspъ de пîĭne, parasitĕ. [ψωμὸς, κόλαξ].

Ψωμοκόλαφος (ὁ), поеt: ръвdъtopĕ шi de палme пентps о вsкъtspъ de пîĭne, пpostĕ parasitĕ, = Ψωμοκόλαξ. [ψωμὸς, κόλαφος].

Ψωμόλεθρος (ὁ), коm: пръпъditopĕ de пîĭne, лакоmĕ. [ψωμὸς, ὄλεθρος].

Ψωμοποιὸς, греш: în локĕ de ζωμοποιός.

Ψωμοπωλεῖον (τὸ), = Ἀρτοπωλεῖον, вînzъtopie de пîĭne. [ψωμὸς, πώλης].

Ψωμὸς (ὁ), [ψώω] вsкъtspъ de пîĭne, saŭ de mîнкаре, кîtĕ înкапе în гsръ.

Ψώρα (ἡ), pîĭe «Ἀγρία—». pîĭe mikъ. 2) о воалъ а поmiлор, шi (партiк:) а smokiniлор. 3) snĕ fелĕ de înseklъ (de fлstspe), (алt:) φάλαινα. [ψάω, ψώω].

Ψωραγριάω -ῶ, viit: -άσω, (Skp:) [ψώρα ἀγρία] пъtimeskĕ de pîĭe mikъ.

Ψωραλέος, α, ον, pîĭosĕ. [шi

Ψωραλέεις, εσσα, εν, гл: = Ψωραλέος. [шi

Ψωράω -ῶ, At: = (saŭ греш: în локĕ de) Ψωριάω. [ψώρα].

Ψωρίασις, εως (ἡ), pîĭepe. [din

Ψωριάω -ῶ, viit: -άσω, pîĭezĕ, saŭ sîntĕ pîĭosĕ. [шi

Ψωρικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtopĕ de, pелаtivĕ кs pîĭe. «Ψωρικὴ (se înџ: δύναμις)» шi «Ψωρικὸν (se înџ: φάρμακον)». Dskp: леакĕ de pîĭe. [ψώρα]

Ψωροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din fелsл (asemenea) pîĭeĭ. [ψώρα εἶδος].

Ψωρὸς, ὰ saŭ ὸς, ὸν, = Ψωραλέος; (прin întind:) aspps, xîpшitĕ лa пielе. (vezĭ шi λεπρὸς).

Ψωροφθαλμία (ἡ), snĕ fелĕ de патimъ а окiлор, pîĭe (aspрime, шi mînкърime) de плеопе. [ψώρα, ὀφθαλμός].

Ψωρώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ψωροειδής. [ψώρα].

Ψῶσαι, гл: în локĕ de ψῶξαι. пех: de inf: aл лsĭ ψώχω.

Ψῶχος (ὁ), глs: пъmîntš nisinosš; хš-mъ fъpîmiчitъ, пълбере, nisinš. [din

Ψώχω, вiit: ψώξω, fъpîmiчеzš, tokš mъ-pšnt; (naptik:) чiоплеskš пiеtpe; sšвџiezš. [din

Ψώω, вiit: ψώσω, = Ψάω, Ψώχω.

Ω.

Ω, ω, Ὠμέγα (τὸ), Omera, лitepa a doъ-zeчï шi natpa шi чеа maï din spmъ a алфабетsлsï Еленikš. || (npin întind: шi îir:) sfîpшitš. «Ἐγὼ εἰμὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω». Skp: || (aptm:) ω', оntš-sšte (800, saš ал оntš-sšteлеа; шi ,ω, оntš-sšte de miï.(800,000).

Ὦ, аклат: mipъt: saš въïtъt: (кš nom:) «Ὦ ἔβενος! «Ὦ χρυσός»! Ткр: (шi în пропр: sa пеps). «Ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς! ὦ θεοῖς πικρὸς»! Sof: «Ὦ τάλας ἐγὼ»! Skp: (saš кš dat:). «Ὦ μοι! = Οἴμοι; (saš кš џеn:). «Ὦ τοῦ θαύματος»! Лкs: (шi авsол:) «Ὦ! τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν»; Епгр:

Ὅ, nom: шi ак: înd: ал лšï ὅς.

Ὦ, аклат: вок: saš salštъt: (кš вок: saš At: nom:). «Ἄκουσον, ὦ παῖ„. Гnm: «Ὦ οὗτος, «Ὦ λῷστε. «Ὦ λέγων εὐχερῶς, ὅ,τι ἂν βουληθῇς». Dm: «Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ». Om: Imn:

Ὦ, ἧς, ᾗ. sšп: ал лšï εἰμί.

Ὦ, ἧς, ᾗ, nex: 2: de sšп: ал лšï ἵημι (întp: npinч: nšmaï în komп:).

Ὧ, dat: sinr: връв: saš nešt: лšï ὅς.

Ὧ noet: în локš de ἑῷ, dat: ал лšï ἑός.

Ὠὰ, îm: ал лšï ὠόν.

Ὦα, At: în локš de ...

Ὦα, [ὄϊς] ας (ἡ), (în џеn:) пïеле de o-ae кš лîna eï, кожокš; (naptik:) profiлš шi гълерš de влапъ; (în џеn:) mapџine, вšzъ; кепарš, ваtъ, saš вetелie п'înпре-жšp; первазš.

Ὦα (τὰ), Лакоn: îm: ал лšï ᾠόν, къ-mъpï (odъï), (npinч:) челе de katšл чел maï de sšs, (алt:) ὑπερῷα.

Ὠάζω, [ὦας] вiit: -άσω, глs: = Ἐνωτίζομαι, вагš în spekï, ašzš, askšлtš.

Ὠάριον (τὸ), dim: ал лšï ὠόν, оšшорš.

Ὠαρίων, ονος (ὁ), noet: în локš de Ὠρίων. [de šnde

Ὠαριώνειος, α, ον, noet: ал лšï Opionš.

Ὦας, ὤατος (τὸ), Dop: în локš de Οὖας, spеке.

Ὠβά, ᾶς (ἁ), Лакоn: napte (desпъpџi-tšpъ) dintp'o seminџie,=Φρατρία; (npinч: шi Etmлџ: ка din ὄϊς) tšpmъ, чîpadъ.[de šnde

Ὠβάσδω, вiit: -αξῶ, Лакоn: înпарџš se-minџia în desпъpџitšpï, saš fatpiï. [шi

Ὠβάτας, α (ὁ), Лакоn: în локš de φυλέτης, чел dintp' ачееашï fatpie.

Ὤβεον (τὸ), Dop: (Apџ:) în локš de ὠόν.

Ὦ 'γαθὲ, în anostp: în локš de ὦ ἀγαθέ.

Ὠγενίδαι (οἱ), noet: în локš de ὠκεανίδαι, fiï лšï Оџеnš (Очеаnš). [шi

Ὠγένιος, α, ον, noet: în локš de ὠκεάνιος; (npin întind:) =Ἀρχαῖος, antikš, (везï шi ὠγύγιος).

Ὠγένος џеn: ал лšï Ὠγήν.

Ὠγή (ἡ), глs: [οἴγω] гаpdš, înkizъtoa-pe, saš desпъpџitšpъ; (fir:) întiïšл шi чел din spmъ mipš saš pîndš ал ostъшeшtiï фалапџе.

Ὠγὴν, ένος, шi Ὠγῆνος, cu saš οὗ (ὁ). not: Io: în локš de Ὠκεανός, Оџеnš, saš Очеаnš, чел maï antikš zeš. [din Feniч: ὤγ, черкš].

Ὦγμαι, nas: tpe: de кš: ал лšï οἴγω, οἴγνυμι.

Ὠγμός (ὁ), [ὤζω] акламаџie npin mi-pъt: ὤ, ὤ!

Ὠγνύμην, прел: nas: ал лšï οἴγνυμι.

Ὠγύγιος, α, ον, ал лšï Оџirš, чел maï векïš înпъpatš ал Atiчеï, шi Беоџiеï; (npin întind:) foapte векïš, кš totšл an-tikš. (везï шi ὠγένιος). [Ὤγυγος].

Ὤγυρις, εως (ἡ), [ἀγείρω] глs: adšпъ-tšpъ de ane stъtъtoape, ваltъ.

Ὦ 'γώ, noet: (în anostp:) în локš de ὦ ἐγώ.

Ὠ 'γώ, noet: Dop: în локš de ὁ ἐγώ.

Ὠδάριον (τὸ), dim: ал лšï ᾠδή, kîntiчелš.

Ὧδε, [ὅς, ὅςδε] adв: modif: saš asemъ-пъt: = Οὕτω, аша, întp' astfeлš de kinš, asemenea (обiч: špmînd, saš šne-opï пре-чеdînd ὡς, saš ὅπως). «Ὧδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος». Iл: Γ. Οὔτις κιθάραν ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι ὡς Ἑλένα». Ткр: «Γέρων, ὡς σύ περ ὧδε». Iл: Ω. (шi maï des кš nobest: вербš). «Ὧδ' Ἶρηξ προσέειπεν ἀηδόνα». Es: «Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν». Om: «Ἀτάρ σοι γ' ὧδ' ἐπιτέλλω„. Om: (шi ка de npisosš). «Τίπτε τόσον ὧδ' ἐβόησας»; Od: I. «Ὧδ' ὅπως σοί φίλον, καὶ τοὐμὸν ἔσται τῇδε». Sof: 2) локš în локš de ἐνταῦθα, aiчï. «Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε». Iл: Σ. «Νῦν ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον». Od: Λ. «Χάλκεον νιν ὧδ' ἀνέθηκαν». Ткр: «Ἠγέρθη,

οὐκ ἔστιν ὧδε». Skp: «Ὧδε κἀκεῖσε». Лks: (vezĭ шi τῇδε). (шi kȣ џen: poet:). «Γένους ὧδ' ἥκεις τοῖς δε». Eȣp: astfelȣ de pȣdenie aĭ kȣ dînшiĭ.

Ὧδεε, Ion: poet: în лokȣ de...

Ὧδει, a 3: sinr: neps: de пreл: aл лȣĭ Οἰδέω.

Ὠδεῖον (τὸ), Odeȣ, ȣnȣ пȣвлikȣ edifiчiȣ (палатȣ) în Atena, xotъpîtȣ (прînч:) spre гълoasъ apъtape a mȣsikaлeлop kîntiчe [ᾠδή], ĭap ȣne-opĭ întpeвȣinџatȣ шi în felȣpite aлte пȣвлiчe adȣпъpĭ.

Ὤδεον, Ion: пpeл: aл лȣĭ Οἰδέω.

Ωδὴ (ἡ), [în întpȣп: шi kontpak: din ἀοιδὴ] kîntikȣ, imnȣ; (despre пъсъpĭ) kîntape. «Ἀλεκτρυόνων —». Лks:

Ὤδηκα, tpe: de kȣ: aл лȣĭ οἰδέω.

Ὠδί, adв: At: în лokȣ de ὧδε.

Ὠδικὸς, ή, ὸν, (шi adв:) -ικῶς, atinгъtopȣ de, saȣ îndemînatikȣ лa kîntape, mȣsikaлȣ, saȣ meлodikȣ. [ᾠδή].

Ὠδίν, vezĭ ὠδίς.

Ὠδινάω -ῶ, вiit: -ήσω, Skp: în лokȣ de Ὠδίνω [de ȣnde

Ὠδίνημα (τὸ),=Ὠδίς, dȣpepe de faчepe.

Ὠδινηρὸς, ά, ὸν, (шi adв:) -ηρῶς, kopprinsȣ de, saȣ însoџitȣ kȣ dȣpepĭ de faчepe. [ὠδίν].

Ὠδίνησις, εως (ἡ), Skp: în лokȣ de ὠδίς. [ὠδινάω].

Ὠδινολύων, οντος (ὁ), ȣnȣ feлȣ de пeшte mikȣ de mape, чe se kpedea kъ deslеагъ (înveteazъ) dȣpepiлe faчepiĭ [ὠδὶν,λύω].

Ὠδίνω, вiit: -ινῶ, (пex: ὤδινα) amȣ dȣpepĭ de faчepe; (în џen:) simџȣ (mъ sȣîpkoлeskȣ de) mapĭ dȣpepĭ, = Ὀδυνῶμαι; (пpin întind: kȣ ak:) naskȣ; saȣ sîntȣ aпpoape de faчepe, de fъtape; (шi fiг:) amȣ пȣs în rîndȣ (kȣџetȣ, dopeskȣ, sîntȣ пepъȣdъtopȣ) a faчe чeвa; îmĭ askȣnzȣ kȣџetȣл în sinemĭ. «Γυναῖκα ὠδίνουσαν» Iл: Λ. «Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνησιν». Od: I. «Ὠδίνειν τρομέω». Tkp: «Τεκνία μου, οὓς πάλαι ὠδίνω». Skp: «Ἐπὶ τῆς εὐνῆς, ἣ ἡμᾶς ὤδινε„. Xps: (шi fiг:). Ὠδίνεις, φίλε, διὰ τὸ ἐγκύμων εἶναι». Плt: «Ὠδίνειν φθόνον (λοιδορίαν)». Sin: (шi kȣ пpeп:) "Ὠδίνειν πρὸς τὴν βοήθειαν». Eлd: (vezĭ шi ἀσπαίρω); (шi kȣ inf:) «Ὠδίνω καταχέαι λόγους τινάς». Sin: (шi în eл:) «Ὥστε μ' ὠδίνειν, τί φής. Sof: tpemȣpȣ a afлa, чe zičĭ; (шi пas:) "Πολλὰ καὶ δεινὰ ὠδίνετο„. Skp: [din

Ὠδίς, ῖνος (ἡ), [în afin: kȣ ὀδύνη] dȣpepe (пpînч:) de faчepe; (în џen:) tape, ĭȣte dȣpepe,=Ὀδύνη; (пpin întind:) faчepe, fъtape; (poet:) fъtȣл, saȣ пpȣпkȣл пъskȣtȣ; (шi fiг:) лȣkpȣ fъkȣtȣ kȣ mȣлtъ ostenеaлъ. «Ὄρνιθος—» Nik: oȣл. «Μελίσσης—». Nik: miepea. «Σκολιὴν ὠδῖνα ῥεέθρων». Nik: vîpлapȣ, saȣ џinapȣ; (ȣne-opĭ) simџimîntȣ de mȣmъ. «Ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται». Eпгр:

Ὤδοδε, poet: (pap) în лokȣ de ὅδωδε, a 3: sinr: neps: de tpe: de kȣ: aл лȣĭ ὄζω.

Ὠδοποίησα, пex: aл лȣĭ ὁδοποιέω.

Ὠδοποιὸς (ὁ), poetȣ de kîntiчe, лipikȣ. [ᾠδή, ποιός].

Ὠδὸς (ὁ), în kontpak: шi întpȣп: în лokȣ de ἀοιδὸς, kîntъtopȣ, saȣ kîntpeџȣ. «Περὶ τὸν ᾠδὸν ὄρνιθα». Плd: kînd kîntъ kokoшȣл,=Περὶ ἀλεκτρυόνων ᾠδᾶς. || пaxapȣл, чe вeaȣ kîntînd kîntikȣл meseĭ, пȣmitȣ σκόλιον (vezĭ ziч:).

Ὠδὸς (ὁ), Dop: în лokȣ de οὐδὸς, пpaгȣ.

Ὠδυσίη (ἡ), poet: Ion: [ὀδύσσομαι] пekazȣ, sȣпъpape; ȣpъ.

Ὤδυσις, εως (ἡ), глs:=Ὠδυσίη.

Ὠδώδειν, poet: în лokȣ de ὀδώδειν, пeste-sъвpaл лȣĭ ὄζω.

Ὢε, aклam: въĭtъt: aĭ! vaĭ!.

Ὤεον (τὸ), poet: Ion: шi Dop. în лokȣ de ᾠόν.

Ὤετο, a 3: sinr: neps: de пpeл: aл лȣĭ οἴομαι, saȣ οἶμαι

Ὠζυρὸς, глs: At: în kontpak: în лokȣ de ὀϊζυρὸς.

Ὤζω, вiit: ὤξω, stpiгȣ (mipîndȣ mъ, saȣ чȣdindȣ mъ) ὦ! ὦ!

Ὠή, saȣ Ὠῆ, aкл: вok: ε, eĭ, tȣ!.

Ὤη, ης (ἡ), Ion: în лokȣ de ᾤα.

Ὠήθην, пex: 1: aл лȣĭ οἴομαι, saȣ οἶμαι.

Ὤθεσκον, poet: în лokȣ de ὤθουν, 1: sinr:, saȣ a 3: îm: neps: de пpeл:, шi

Ὠθεῦνθ', poet: Ion: (în aпostp: maĭ'naintе de вok: aspip:) în лokȣ de ὠθοῦνται, a 3: îm: neps: de пas: пpez: aл лȣĭ..

Ὠθέω -ῶ, [ὤθω] вiit: ὤσω, (пpeл: ὤθουν, шi ἐώθουν, пex: ὦσα, шi ἔωσα, tpe: de kȣ: ὤθηκα, шi пas: ὦσμαι, шi ἔωσμαι, пex: пas: ὤσθην) îmпiпгȣ. «Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε ξίφος». Iл: A. «Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον». Od: Λ. «Κοντὸν λαβὼν ὦσα παρέξ (τὴν ναῦν)» Od: I: «Ἔνθα νότος κῦμα ποτὶ ῥίον ὠθεῖ». Od: Γ. «Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ὦσεν Ἀθήνη». Iл: O. «Ὦσεν ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ». Ep: (шi fiг:) «Ὠθέει ἐμπεσὼν τὰ πράγματα ἄνευ νόου, χειμάρρῳ ποταμῷ ἴκελος». Ep: (шi miж:) «Δεξάμενοι (τὴν ἵππον προσβάλλουσαν) ὤσαντο». Ep: «Ὠθεῖσθαι εἰς χεῖρας τι-

*

ν:». Пл: a se înкъіера în бътаіе. (ші пас:) «'Ωθεόμενοι πρὸς αὐτέων ἐπὶ κεφαλὴν». Ep: "Καὶ προσπεσόντες ἐμάχοντο, ἐώθουν, ἐωθοῦντο„. Ksn: [de ѕnde

"Ωθησις, εως (ἡ),=''Ωθισις.

'Ωθίζω, біit: -ίσω, = ''Ωθω, înпinгѕ. || (тіж: în речіпр: пас:) тъ чіокпеѕкѕ кѕ алtѕл; (ші fir:) тъ чертѕ, тъ гîлчевеѕкѕ. (кѕ ак: кѕ преп:) пъбълеѕкѕ, казѕ аѕѕпръ. [de ѕnde

"Ωθισις, εως (ἡ), ші 'Ωθισμὸς (ὁ), înпinџере (акt: saѕ пас:); (despre pesboit:) înкъіераре; (ѕне-орі) гîлчевіре; (fir:) чіокпіре înпреѕпъ.

"Ωθω, пеînтр: през: ал біit: ші алтор timпі аі лѕі ὠθέω.

'Ωία (ἡ), noet: (în desпърџіре) în локѕ de ᾤα.

'Ωίγνυντο, noet: în локѕ de ᾤγνυντο, a 3: îm: перѕ: de пас: прел: ал лѕі οἴγνυμι.

'Ωίετο, noet: în локѕ de ᾤετο, a 3: sinг: перѕ: de прел: ал лѕі οἴομαι.

'Ωϊζυρὸς, ὰ, ὸν, noet: în локѕ de ὀϊζυρὸς.

'Ωϊζὺς, ύος (ἡ), глс: în локѕ de ὀϊζὸς.

'Ωίκτειρον, noet: în локѕ de ᾤκτειρον, прел: ал лѕі οἰκτείρω.

"Ωϊξα, noet: în локѕ de ᾦξα, saѕ ἔῳξα, пех: 1: ал лѕі οἴγνυμι.

"Ωϊον (τὸ), Еол: în локѕ de ᾠὸν.

'Ωϊσάμην, noet: în локѕ de ᾠήθην, пех: 1: ал лѕі οἴομαι. 2) (ѕне-орі) în локѕ de ἠνεγκάμην, тіж: пех: 1: ал лѕі φέρω, біit: οἴσω.

'Ωίσθην, noet: în локѕ de ᾠήθην, пех: 1: ал лѕі οἴομαι.

'Ωίχθην, noet: în локѕ de ᾤχθην, saѕ ἐῴχθην, пас: пех: ал лѕі οἴγνυμι.

'Ωκ, Dор: (în коntрак:) în локѕ de ὁ ἐκ.

'Ωκ', noet: în апостр: în локѕ de...

'Ωκα, adб: noet: [ὠκὺς] în гравъ, кѕрînd, іѕtе.

'Ωκαλέος, α, ον, noet: în локѕ de ὠκὺς, грабпікѕ, іѕtе.

'Ωκέα, îm: неѕt: лѕі ὠκὺς. (de ѕnde || noet:) adб: în локѕ de ὠκέως. 2) în локѕ de ὠκὺν, ак: върб: ші 3) în локѕ de ὠκεῖα, fem: ал лѕі, ὠκὺς.

'Ωκεάνειος, α, ον, ал лѕі, saѕ din Очеапѕ. [ші

'Ωκεανιὰς, ἀδος, ші 'Ωκεανὶς, ίδος (ἡ), noet: în локѕ de ὠκεανεία, saѕ...

'Ωκεανίνη (ἡ), noet: fiіка, saѕ тірсаѕа лѕі Очеапѕ. [ші

'Ωκεανίτης, ου (ὁ), ші 'Ωκεανῖτις, ιδος (ἡ), ='Ωκεάνειος. [ші

'Ωκεανόνδε, noet: ла, saѕ кътре Очеапѕ. [din

'Ωκεανὸς (ὁ), [ὠκὺς, saѕ маі проб: везі ὠγὴν] тареа чеа din afaръ, saѕ каре înконжоаръ пъмînтѕл, (дѕпе Омерѕ) рîѕ foarte маре, че кѕрџе înпрежѕрѕл пъмînтѕлѕі.

'Ωκειάων, noet: џен: îm: ал лѕі ὠκεῖα, fem: ал лѕі ὠκὺς.

'Ωκέως, adб: ал лѕі ὠκὺς, în гравъ, кѕрînd, кѕ аџеріте.

'Ωκήεις, εσσα, εν, noet: în локѕ de ὠκὺς.

"Ωκηθεν, noet: Еол: în локѕ de ᾠκήθησαν.

'Ωκίμινος, η, ον, făкѕtѕ din бѕѕѕіокѕ. [ὤκιμον].

'Ωκιμοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел din felѕл (asemenea) бѕѕѕіокѕлѕі. [ὤκιμον, εἶδος].

"Ωκιμον (τὸ), [ὠκὺς, fiind къ реѕаре преа іѕtе] бѕѕѕіокѕ. [de ѕnde

'Ωκιμώδης, εος (ὁ, ἡ),='Ωκιμοειδὴς.

'Ωκινάκης, noet: în коntрак: în локѕ de ὁ ἀκινάκης.

"Ωκινον (τὸ), ѕпѕ felѕ de earбъ (de trifoіѕ). (везі ші ὠκύθοον).

"Ωκιστα, îm: неѕt: лѕі ὤκιστος, η, ον, ѕѕпрл: ал лѕі ὠκὺς. || (ка adб:) ѕѕпрл: ал лѕі ὠκέως.

'Ωκύαλος (ὁ, ἡ), noet: [ὠκὺς, ἅλς] іѕtе-тергътоrѕ пе таре; (în întind: în џен:) ='Ωκὺς, аџерѕ, іѕtе. «'Ριπῇ—» Оп:

'Ωκυαχὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: Dор: în локѕ de ὠκυηχὴς, іѕtе-резѕпътоrѕ. [ὠκὺς, ἦχος].

'Ωκυβόας, α (ὁ), noet: аџер-ѕtірігътоrѕ în бътълie (biteazѕ резбоітоrѕ), =Βοὴν ἀγαθὸς. [ὠκὺς, βοὴ].

'Ωκυβόλος (ὁ, ἡ), noet: [ὠκὺς, βάλλω] аѕвîрлітоrѕ de іѕџі ѕъџеџі.

'Ωκυδήκτωρ, ορος (ὁ, ἡ), noet: [ὠκὺς, δάκνω] аџер-тѕшкътоrѕ, іѕtе-розътоrѕ de чева. «'Ρίνη—» Епгр:

'Ωκυδίδακτος (ὁ, ἡ), noet: аџерѕ ла înвъџътѕръ, = Ταχυδίδακτος. [ὠκὺς, διδάσκομαι].

'Ωκυδίνητος (ὁ, ἡ), noet: [ὠκὺς, δινέομαι] чел че іѕtе saѕ аџер se înбірteште, se înбѕлtoaръ.

'Ωκυδρομέω -ῶ, біit: -ήσω, алергѕ іѕtе.[din

'Ωκύδρομος (ὁ, ἡ), [ὠκὺς, δρόμος] іѕtе, аџерѕ ла алергаре.

'Ωκυεπὴς, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὠκὺς, ἔπος] іѕtе-ворбітоrѕ.

'Ωκύθοος (ὁ, ἡ), noet: [ὠκὺς, θέω]='Ωκύδρομος. || (ѕѕбst:) 'Ωκύθοον (τὸ), глс: ѕпѕ

фелѕ de плантъ (de tpifoiѕ), че креще преа їѕte.

'Ωκυλὸχεια (ἡ) поеt: [ὠκὺς, λοχεία] гръвitoape de наштере.

'Ωκύμαχος (ὁ, ἡ), поеt: [ὠκὺς, μάχη] ацерѕ їn вътълie.

'Ωκύμολος (ὁ, ἡ), поеt: [ὠκὺς, μολεῖν] гравпікѕ, ацерѕ мергътoрѕ.

'Ωκύμορος (ὁ, ἡ), поеt: [ὠκὺς, μόρος] сѕпѕсѕ ла, саѕ adѕкътopѕ de їѕte, гръвпікъ moapte.

'Ωκύνοος (ὁ, ἡ), поеt: ='Οξύνους, ацерѕ ла minte. [ὠκὺς, νόος].

'Ωκυπέδιλος (ὁ, ἡ), пѕртътopѕ de їѕte-алергътoape їnкълцъminte, (ad:) їѕte-алергътopѕ, = Ταχυδρόμος. [ὠκὺς, πέδιλον].

'Ωκυπέτεια (ἡ), поеt: fem: ал лѕї ...

'Ωκυπέτης, ου (ὁ), ші 'Ωκυπετὴς, έος (ὁ, ἡ), поеt: [ὠκὺς, πέτομαι] ацер-їѕte-sѕвѕрътopѕ. «"Ιρηξ ("Ιππος) —». Es: Om:

'Ωκύπλανος (ὁ, ἡ), [ὠκὺς, πλάνη] їѕte-рътъчitopѕ, саѕ -преѕтпльтopѕ.

'Ωκύπλοος (ὁ, ἡ), поеt: = Ταχύπλοος. [ὠκὺς, πλόος].

'Ωκυποδέω ῶ, вiit: -ήσω, ѕтвлѕ їѕte, sїntѕ...

'Ωκυπόδης, ου (ὁ), = 'Ωκύπους.

'Ωκύποινος [ὁ, ἡ), поеt: [ὠκὺς ποινὴ] їѕte-педепsitopѕ саѕ pesѕвпътopѕ, пеїntїpziitopѕ ла osїndipe.

'Ωκύπομπος (ὁ, ἡ), поеt: [ὠκὺς, πέμπω] dѕкътopѕ, tpansnoptътopѕ їѕte. «Ναῦς—». Еѕр: =Ταχύπλοος.

'Ωκυπορέω -ῶ, вiit: -ήσω, поеt: ѕтвлѕ їѕte, sїntѕ...

'Ωκυπόρος (ὁ, ἡ), поеt: [ὠκὺς, πόρος] їѕte-ѕтвлътopѕ; (їn цеn:) їѕte, ацерѕ.

'Ωκύπος, Еол: їn локѕ de...

'Ωκύπους, οδος (ὁ, ἡ), поеt: їѕte, ацерѕ de пічорѕ. [ὠκὺς, ποῦς].

'Ωκύπτερος (ὁ, ἡ), =Ταχύπτερος. ‖ (sѕвst:) 'Ωκύπτερα (τὰ), пепеле вїpfoase de ла къпътїїѕл аріпеї. [ὠκὺς, πτερόν].

'Ωκυρόης, ου (ὁ), ші

'Ωκύροος, ші 'Ωκύῤῥοος (ὁ, ἡ), поеt їѕte-кѕргътopѕ. [ὠκὺς, ῥοή].

'Ωκὺς, [їn afin: ші = кѕ ὀξὺς] їѕte, ацерѕ, pepede. "Ωκέες ἵπποι„. Ткр: (ші авѕs:). «'Ωκὺς τῇ ἀκοῇ„. Елі: = 'Οξυήκοος.

'Ωκυσκόπος (ὁ, ἡ), ацерѕ ла окіt. [ὠκὺς, σκοπός].

'Ωκύτης (ἡ), ацеріme, їѕцime. [ὠκὺς].

'Ωκυτόκειος, ші 'Ωκυτόκιος (ὁ, ἡ), гръвітopѕ, їnлеsnitopѕ de наштере, саѕ fъtape. ‖ (sѕвst:) 'Ωκυτόκιον (se їnц: φάρμακον) doktopie de їnлеsnit fачерea. [din

'Ωκύτοκος (ὁ, ἡ), [ὠκὺς, τόκος] (пароѕ:) їѕte-пъѕкътopѕ, саѕ їnлеsnitopѕ ла наштере. «'Ωκυτόκα πεδία». Sof: їѕte-poditoape, лesne-їnверzite. ‖ (sѕвst:) "'Ωκυτόκον (se їnц: φάρμακον),='Ωκυτόκιον; (ші кѕ аptік:). "Τὸ ὠκυτόκον». Лкѕ: =Εὐτοκία, лesnічoasъ fачере, саѕ fъtape. 2) (пропароѕ:) пъѕкѕtѕ, креѕкѕtѕ їѕte ші лesne. "Σελήνη — ». Пл:

"Ωλαξ, ακος (ά), Dop: їn локѕ de αὖλαξ.

"Ωλαφος, Dop: поеt: їn локѕ de ὁ ἔλαφος.

'Ωλεκρανίζω, віit: -ίσω, isвеѕкѕ, їnпінгѕ кѕ вїpfѕл kotѕлѕї. [din

'Ωλέκρανον (τὸ), вїpfѕл kotѕлѕї. [ὠλένη, κάρηνον].

'Ωλένη, [ὦλος= οὖλος, їnвїptitѕ, sѕчitѕ] партеа din sѕs а врацѕлѕї; (їn їntind:) врацѕл; (їm:) враџеле. 2) (прин їntind:) ='Ωλενίς. [de ѕnde

'Ωλένειος, α, ον, ал врацѕлѕї, саѕ враџелор (ал їnвръцішърії). [ші

'Ωλενὶς, ίδος (ἡ), ='Αγκαλὶς, kїtѕ поаte чінева копрinde їn враџеле салe. [ші

'Ωλενίτης, ου (ὁ), ші 'Ωλενῖτις, ιδος (ἡ), ='Ωλένειος

"Ωλεσα, пех: ал лѕї ὄλλυμι.

'Ωλεσίβωλος (ὁ,ἡ), поеt: [ὄλεσις, βῶλος] пръпъditopѕ, sfъpїmътopѕ de враsde, саѕ вѕлгърї de пъmїntѕ. «Σφύρα — ». Епгр:

'Ωλεσίθυμος (ὁ, ἡ), поеt: [ὄλεσις, θυμός] пръпъditopѕ (tonitopѕ) de inimъ.

'Ωλεσίκαρπος (ὁ, ἡ), поеt: [ὄλεσις, καρπός] пръпъditopѕ de poade, саѕ але къpѕїа poade se пierd, пepodosѕ (проп: ші fir:). «Ἰτέα —». Om: «Τύμπανον —„. Оп: а Чівелеї, че вътеаѕ, саѕ se їntѕsiaѕmaѕ аѕzind вътїndѕ-se skoпіцїї преоцїї еї.

'Ωλεσίοικος (ὁ, ἡ), поеt: [ὄλεσις, οἶκος] пръпъditopѕ de kase, саѕ de kasa sa (епіt: ал fѕрілор, саѕ ал pisinitopілор).

'Ωλεσίτεκνος (ὁ, ἡ), поеt: [ὄλεσις, τέκνον] =Τεκνοκτόνος, пръпъditopѕ de копії.

"Ωλετο, а 3: sinr: перs: de між: пех: 2: ал лѕї ὄλλυμι.

Ὦ 'λεύθερε, поеt: їn локѕ de ὦ ἐλεύθερε.

'Ωλεύθεροι, поеt: їn локѕ de οἱ ἐλεύθεροι.

'Ωλὴν, ένος (ὁ), глs: їn локѕ de ὠλένη.

'Ωλιγγιάω -ῶ, віit: -άσω, глs: амецеѕкѕ; dopmitezѕ. (везї ші ἰλιγγιάω). [din

"Ωλιγξ, [εἴλω] ιγγος (ἡ), глs: sвїрчitѕръ а пієлії (ші партік: а плеопелор окілор). (везї ші ἔλιγξ).

'Ωλιτήμερος, Dop: їn локѕ de ὁ ἀλιτήμερος.

'Ωλιτόφρων, Dop: în локš de ὁ ἠλιτόφρων.
'Ωλκα, noet: în локš de 'Ωλακα, =Aὔλακα, ак: ал лšї 'Ωλαξ.
'Ωλλοι, Dop: noet: în локš de οἱ ἄλλοι.
'Ωλλος, Dop: noet: în локš de ὁ ἄλλος.
'Ωμάδιος, α, ον, noet; Ion:='Επωμάδιος. 2) (ка enit: ал лšї Dionisš)='Ωμηστής. [ші
'Ωμαδὶς, ші 'Ωμαδὸν, adв: пе sмерї. [ὦμος].
'Ωμαλθής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὠμὸς, ἄλθω] de крšdš (некопtš) вindeкatš. «"Ελκος—» Esix:
'Ωμαμπέλινος, η, ον, чел de faца fрsnзелор saš foiлор de віцъ înкъ некоапtе, верзї, saš крšdе (înпрot: de ξηραμπέλινος). [ὠμὸς, ἄμπελος].
'Ωμάρτευν, Dop: în локš de ὡμάρτεον, прел: ал лšї ὁμαρτέω.
'Ωμαχθής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὦμος, ἄχθος] înповъръtорš de sмерї. «Πήρα—» Eпгр:
'Ωμεν, 1; îm: пеps: de sšп: ал лšї εἰμί.
'Ωμες, Dop: în локš de ὦμεν.
'Ωμήλυσις, εως (ἡ), fъinъ de крšdš (непръжitš) орzš (прінч: folositорš ла kataпласме). "Πυρίνη—„ грîš хšрdšitš, вšлгšрš. [ὠμὸς, ἀλέω].
'Ωμην, прел: ал лšї οἴμαι.
'Ωμηστὴρ, ші 'Ωμηστής, οῦ (ὁ), noet: [ὠμὸς, ἔδω] mînкъtорš de крšdе (кърнšрї); (прin înтind:) mînкъtорš de sînцісрї, selвatiкš. «Λέων («'Ανὴρ)—». Ep: Om: «'Ωμηστὴς (enit: ал лšї) Διόνυσος». Пл: fiind къ Бакапtеле în fšріа лор sfîшіаš ші оамені (ка пе Пеnteš).
'Ωμία (ἡ), Skp: în локš de ὦμος (поаte treвšіe îndрепi: ὠμιαία).
'Ωμιαῖος, α, ον, ал sмърълšї. «Φλέψ—» Antm: [ші
'Ωμίας, ου (ὁ), латš, ларгš în sмерї. [ші
'Ωμίζομαι, віit: -ίσομαι, їаš, мъ înкаркš пе sмерї. [ὦμος].
'Ωμιλλα, ης (ἡ), [în afin: кš ἅμιλλα] šпš felš de жокš, în каре пšind пšчї ші алtеле asemenea лšкрšрї întр' šпš околš, se sіліаš пе šртъ, каре de каре маї întîї sъ skoaцъ аfаръ, ші sъ іа пе але алtšіа.
'Ωμιον (τὸ), dim: ал лšї ὦμος.
'Ωμιστής, οῦ (ὁ), глs: ὠμίζομαι] къръторš пе sмерї (хамалš).
'Ωμμαι, пas: tре: de кš: ал лšї ὄπτομαι='Οράω.
'Ωμοβόειος, α, ον, ші їоч: 'Ωμοβόεος, η, ον, noet. în локš de ὠμοβόϊνος. || (sšвst:) «'Ωμοβοέη (se înц: δορὰ ». Ep: піеле крšdъ de воš, неаргъsitъ saš неtъвъчitъ; (прin šрт:) tаре, вîрtoasъ. «'Ωμοβόειον (se înц: κρέας)». Eпгр: карне крšdъ de воš. [ші
'Ωμοβοεὺς, έως (ὁ), noet: în локš de...
'Ωμοβόϊνος, η, ον, чел din крšdъ карне, saš піеле de воš. [ші
'Ωμοβόϊος, η saš ος, ον,='Ωμοβόϊνος.
'Ωμοβορεὺς, έως (ὁ), noet: în локš de...
'Ωμοβόρος, [ὠμὸς, βορά] ші
'Ωμοβρὼς, ῶτος (ὁ, ἡ), mînкъtорš de крšdе (прінч:) кърнšрї, tръitорš de fіероаsъ віаць. [ші
'Ωμόβρωτος (ὁ,ἡ), mînкatš крšdš. 2) (sпеорї) noet: în локš de ὠμοβρὼς, ші ὠμοβόρος. «Λύσσα —». Esр: [ὠμὸς, βιβρώσκω].
'Ωμοβύρσινος, η, ον, ші
'Ωμόβυρσος (ὁ, ἡ), fъкštš din крšdъ (неtъвъчitъ) піеле de воš, ='Ωμοβόϊνος. [ὠμὸς, βύρσα].
'Ωμογέρων, οντος (ὁ), вътрînš înкъ крšdš (цеапънš, верdе, віоїš). (везї ші ὠμαμπέλινος). [ὠμὸς, γέρων].
'Ωμοδαΐκτος (ὁ,ἡ), noet: [ὠμὸς, δαΐζω]= 'Ωμοσπάρακτος.
'Ωμοδακής, έος (ὁ, ἡ), noet: [ὠμὸς, δάκνω] în локš de ὠμοβόρος, selвatiкš.
'Ωμόδαμος (ὁ,ἡ), noet: [ὠμὸς, δάμνω] šпš плъsмšitš пšме de демопš, каре sірікъ крšdе (некоапtе înкъ) вaselе de пъмîнtš.
'Ωμοδέψητος (ὁ, ἡ, [ὠμὸς, δεψέω] аргъsitš de крšdš (fъръ tъвъчеаsкъ прегъtіре).
'Ωμοδρόπος (ὁ, ἡ), noet: (flоаре, saš поdš) кšлеsš de крšdš (некопtš înкъ). «'Ωμοδρόπων νομίμων ἕδοί». Esхл: dрепtšл de ресšоїš ал оstашілор de a desfeчорі пе вîрstnіче fetице. [ὠμός, δρέπω].
'Ωμοθετέω -ῶ, (ші між:) -έομαι -οῦμαι, віit: ήσω, -ομαι, [ὦμος, τίθημι] пšїš пеste вštsріле жертfeї înвелite кš гръsіме крšdе вšкъцї din toate мšdšлъріле еї, ші апоі ле арз: (кš цеп: în цеп:) жертfеsкš. «'Αρνειὸν σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι». Апл:
'Ωμόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ), чел кš крšzї (аsпрі) перї. [ὠμὸς, θρίξ].
'Ωμόθυμος (ὁ, ἡ), [ὠμὸς, θυμός] крšdš de інімъ, немілоsš.
'Ωμοι (în локš de ὤ μοι), ші ὤμοι μοι, акlам: вaіt: = Οἴμοι!
'Ωμοειδὴς, ου (ὁ), глs: [ὦμος, οἰδέω] чел кš sмерії sшflaцї (арlікаці în sšs).
'Ωμοκοτύλη (ἡ), къвъпоаsа парtе a înкеїетšреї sмърълšї, (алt:) 'Εντύπωσις. [ὦμος, κοτύλη].
'Ωμοκρατής, έος (ὁ, ἡ), поеt: чел кš s-

mepĭ tapĭ, цепенĭ; saŭ чел кs крsdъ (a-sпръ) пsтере, siлпiкŭ, seлвatiкŭ. [ὦμος, saŭ ὠμὸς, κράτος].

'Ωμοκυδιάω -ῶ, biit: -άσω, mъ fълеskŭ пentps цепeнiĭ meĭ sмepĭ, (ad:) пentps пsтерea, tъpia mea) [ὦμος, κῦδος].

'Ωμόλιννος (ὁ, ἡ), fъкstŭ din ‖ (ssbst:) 'Ωμόλινον (τὸ), inŭ врsтŭ, пелsкpatŭ, (пpin spm:) maĭ цеапъпŭ dekît че-л-aлtŭ inŭ; цesъtspъ, пînzъ; (шi партiк:) пpoсonŭ, mteprapŭ dintp' astfeлŭ de inŭ. [ὠμὸς, λίνον].

'Ωμολογημένως, adв: (de партч:) în înвoipe, fъpъ kontestaцie. [ὁμολογέομαι].

'Ωμομηλίς, ίδος (ἡ), sпŭ feлŭ de mъpŭ seлвatiкŭ (кs aлe къpsїa кpъчї aлtoїеsк пе чеї domestiчї) (поate se konf: кs ἀμαμηλίς). [ὠμὸς, μηλέα].

'Ωμόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, пas: mъ fakŭ кpsdŭ, nemiлosŭ, neomenosŭ. [ὠμός].

'Ωμοπλάτη (ἡ), [ὦμος, πλάτος] ossл чел лatŭ aл smъpsлsĭ (maĭ de msлte-opĭ îm:).

'Ωμοργής, έος, шi

'Ωμοργός (ὁ, ἡ), noet: [ὠμὸς, ἔργον] лs-кpъtopŭ de кpsde (nemiлoase, neomenoase) fante.

"Ωμορξα, пex: 1: aл лsĭ ὀμόργνυμι.

'Ωμὸς, ἡ, ὸν, кpsdŭ, пeкoптŭ, nefeptŭ, nefpintŭ; (despe poade) кpsdŭ, пeкoптŭ; (пpin întind:) вepde; saŭ tape; (fir:) neomenosŭ, seлвatiкŭ; (despe лsкp:) пeлs-кpatŭ, nefopmatŭ; saŭ timпspiŭ, пеaжsпsŭ лa вpemea sa. «Κρέα ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὀπταλέα τε καὶ ὠμά». Od: M. «Τὴν γῆν στρέφειν σκάπτοντας, ὡς ἡ ὠμὴ αὐτῆς ὀπτῷτο». Ksn: «Τοὺς μὲν πέπονας δεικνύουσα βότρυς, τοὺς δὲ ἔτι ὠμοτέρους». Ksn: «Τούτους, ἥν πως δυνώμεθα, καὶ ὠμοὺς δεῖ καταφαγεῖν». Ksn: (пpeкsm zichem) sъ ĭ' mînкъmŭ шi de вiĭ. (шi fir:) «'Ωμὸν γῆρας». Od: O. въ-trîneцe fъpъ вpemea sa. "Ω'μὸς τόκος». Fъstp: ='Ωμοτοκία. (вezĭ шi komп: 'Ωμογέρων, 'Ωμόλινος, 'Ωμοδέψητος, шi чл:).

"Ωμος (ὁ), [ἴω=φέρω] smъpŭ [de aчi]; (maĭ de msлte opĭ лa îm:) «Πλευράς τε καὶ ὤμους». Tкp: «Ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο». Tкp:

"Ωμοσα, пex: 1: aл лsĭ ὄμνυμι.

'Ωμοσιτία (ἡ), ='Ωμοφαγία [din

'Ωμόσιτος (ὁ, ἡ), noet: în лoкŭ de ὠμοφάγος, mînкъtopŭ de кpsde (къpnspĭ, шi чл:); (пpin spm:) fiepoŭ, seлвatiкŭ. 2) (пas:) mînкatŭ de кpsdŭ [ὠμὸς, σῖτος].

'Ωμοσπάρακτος (ὁ, ἡ), noet: sfîшiatŭ de кpsdŭ, de вiŭ. [ὠμὸς, σπαράσσω].

'Ωμοτάριχος (ὁ, ἡ), вatoчitŭ, пъstpъmatŭ în кiпŭ de a se mînкa кpsdŭ. «Κλειδίον ὠμοτάριχον». Dsкp: partea rîtsлsĭ пeшteлsĭ пaлamida, че obiчпsit se вatoчeшte de кpsdъ. [ὠμὸς, τάριχος].

'Ωμότης (ἡ), кpszime; (пpin întind: шi fir:) кpszime, aspime de inimъ, fiepoшie, seлвъtъчie; (med:) nemistsipe. [ὠμός].

'Ωμοτοκέω -ῶ, biit: -ήσω, îmĭ naskŭ fъpъ (maĭ 'nainte de) вpeme fъtsл, лепъdŭ. [шi

'Ωμοτοκία (ἡ), лепъdape de fъtŭ, saŭ naшtepe timпspie. [din

'Ωμοτόκος (ὁ, ἡ), [ὠμὸς, τόκος] fъtъtopŭ, пъsкъtopŭ maĭ 'nainte de вpeme, лепъdъtopŭ de fъtŭ. 2) fъtъtopŭ de seлвatiче fъtspĭ. «'Ωδῖνες ὠμοτόκοι». Кал: fъtapea лeoaїчеĭ mînкъtoape de кpsde.

'Ωμοτομέω -ῶ, biit: -ήσω, taĭŭ, saŭ pspŭ чeвa кpsdŭ, пeкoптŭ. [din

'Ωμότομος (ὁ, ἡ), tъiatŭ, psптŭ de кpsdŭ, saŭ пeкoптŭ. [ὠμὸς, τομή].

'Ωμοτριβής, έος (ὁ, ἡ), fpeкatŭ, stpiвitŭ, saŭ stopsŭ de кpsdŭ. «"Ελαιον — ». At: din кpsde mъsлine. [ὠμὸς, τρίβω].

'Ωμοτύραννος (ὁ, ἡ), Sкp: кpsdŭ, (nemiлosŭ) tipanŭ. [ὠμὸς, τύραννος].

'Ωμόϋπνος (ὁ, ἡ), aвia adopmitŭ, шi fъ-pъ вpeme deшteптatŭ. [ὠμὸς, ὕπνος].

'Ωμοφαγέω -ῶ, biit: -ήσω, mъпînкŭ кps-de (пpinч: къpnspĭ). [шi

'Ωμοφαγία (ἡ), mînкape de кpsdŭ. [din

'Ωμοφάγος (ὁ, ἡ), (пapoks:) mînкъtopŭ de кpsde (пpinч: къpnspĭ), =Σαρκοφάγος. «Θῆρες ὠμοφάγοι». Om: Imn: 2) (psp пpo-пapoks:) mînкatŭ, saŭ de mînкat кpsdŭ. [ὠμὸς, φάγω].

'Ωμοφορέω -ῶ, biit: -ήσω, noptŭ, кapŭ чeвa пе smepiĭ meĭ. [шi

'Ωμοφόριον (τὸ), Бisep: (maĭ noŭ) omofopŭ, sfîntsл вestmîntŭ, че пoaptъ apxiеpesл пе smepĭ în кiпsл oaeĭ пepdste, че гъsind' o пъstopsл a лsat 'o пе smepiĭ sъĭ dsпe пiлda Eвaпгeлiĭ. [din

'Ωμόφορος (ὁ, ἡ), (пapoks:) пsptъtopŭ de чeвa, шi (пpoпapoks:) пsptatŭ пе smepĭ. ‖ (ssbst:) «'Ωμόφορον». Бisep: = 'Ωμοφόριον. [ὦμος, φέρω].

'Ωμοφρόνως, adв: кs кpsdŭ, seлвatiкŭ simцimîntŭ. [din

'Ωμόφρων, ονος (ὁ, ἡ), чел кs кpsdŭ (nemiлosŭ) simцimîntŭ, aspъ. "Σίδηρος —». Esхл: [ὠμὸς, φρήν].

'Ωμοχάραξ, ακος (ὁ, шi ἡ), [ὠμὸς, χάραξ] пapŭ (stîлпŭ) de spriжinit nечioпlitŭ кs кoaжa sa). [ὠμὸς, χάραξ].

'Ωμοχάρων, ωνος (ὁ), noet: кpsdsл, пe-

milosȣл Харонŭ. [ὠμὸς, Χάρων].
'Ωμωμόκειν, neste-sъв: ал лȣї ὄμνυμι.
"Ωμωξα, nех: 1: ал лȣї οἰμώζω.
'Ωμῶς, adв: кȣ крȣzime, saŭ кȣ neomenosŭ, sелбatikŭ кinŭ. [ὠμὸς].
"Ων, οὖσα, ὄν, napтч: ал лȣї εἰμί.
"Ων, Ion: шi Dop: în локŭ de οὖν. || în Ep: шi în Apst: se пȣne ὧν între преп: шi верbȣл komп: spre арътаре de sȣвîршiрea fantei. "Φέροντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπ' ὧν ἔδοντο„. Ep: în локŭ de ἀπέδοντο. "Κατ' ὧν ἐκάλυψαν„. Ep: în локŭ de κατεκάλυψαν. "Πρὸς ὧν ἔθηκαν„. Ep: în локŭ de προσέθηκαν, шi чл:
"Ων, џen: îm: ал лȣї ὅς. 2) noet: în локŭ de ἑῶν, џen: îm: ал лȣї ἑός.
"Ωνα, noet: în локŭ da ὦ ἄναξ.
'Ωνάμην, miж: nех: ал лȣї ὀνίνημι.
"Ωναξ, noet: în локŭ de ὁ ἄναξ.
"Ωνδρες, noet: în локŭ de οἱ ἄνδρες.
"Ωνδρες, Dop: noet: în локŭ de ὦ ἄνδρες.
"Ωνεκα, Dop: noet: în локŭ de οὗ ἕνεκα.
'Ωνέομαι -οῦμαι, [ὠνὴ] вiit: -ήσομαι, (прел: ὠνούμην шi ἐωνούμην, nех: ὠνησάμην шi ἐωνησάμην, saŭ mai des ἐπριάμην, везї πρίαμαι; tpe: de кȣ: akt: шi nas: ἐώνημαι, nех: nas: ὠνήθην, saŭ ἐωνήθην) кȣмпърŭ, tîргȣieskŭ; înкipiezŭ; saŭ iaŭ în apendъ; (ȣne-орї) tokmeskŭ sъ кȣмпърŭ. «Τὰ ἐπιτήδεια ὠνῆσθαι ἐκ τῆς ἀγορᾶς». Ksn: «Τὰ τέλη ὠνεῖσθαι». Dm: = Τελωνεῖν. «'Επεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο». Ep: "Οὐκ ἐβούλοντο ὠνεομένοισι πωλέειν». Ep. (шi кȣ dat: de neps:) "Τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι». Apstf: (шi fir: despre mitȣpe) «'Ο ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἐὰν πρίηται». Dm:
"Ωνερ, noet: în локŭ de ὦ ἄνερ.
'Ωνὴ (ἡ), [ὦνος] кȣмпъртоаре, tîргȣiaлъ; apendape; înкipiepe; (npin întind:) прецȣл лȣкрȣлȣї кȣмпъратŭ. «'Αγορᾶς κτησάμενοι, ὠνῇ τε καὶ πρήσεϊ χρέονται». Ep: кȣмпъръ шi вînd, daŭ шi iaŭ. "Πάσας τῶν δημοσίων τὰς ἐκδόσεις καὶ μισθώσεις καὶ ὠνὰς ἠκύρωσε„. Пл: «'Ωνὴν πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου». Andч: a лȣa în apendъ кȣ kontraktŭ вenitȣpiле.
'Ωνῇ, a 2: sinг: neps: de npez: xot: шi sкп: ал лȣї ὠνέομαι.
"Ωνημα (τὸ), tîргȣiaлъ, saŭ лȣкрȣ кȣмпъратŭ. [ὠνέομαι]. [de ȣnde
'Ωνηματίας, ου (ὁ), Skp: ïȣвitopŭ de a tîргȣi.
'Ωνήμην, miж: neste-sъв: ал лȣї ὀνίνημι.
'Ωνὴρ, Dop: noet: în локŭ de ὁ ἀνήρ.

"Ωνησα, nех: 1: ал лȣї ὀνίνημι.
'Ωνησάμην, nех: 1: ал лȣї ὠνέομαι.
'Ωνησείω, (фъръ вiit:) sîntŭ disnȣsŭ (amŭ dopinцъ de) a tîргȣi. [din
"Ωνησις, εως (ἡ), кȣмпъpape, tîргȣipe. [mi
'Ωνητέος, α, ον, nosit: ал лȣї ὠνέομαι. [шi
'Ωνητὴς, οῦ (ὁ), кȣмпърътopŭ, tîргȣitopŭ, mȣштеpiŭ; (ȣne-орї) kipiaшŭ; apendaшŭ. (везї ὠνή). [ὠνέομαι].
'Ωνησιάω -ῶ, вiit: -άσω, = 'Ωνησείω.
'Ωνητικὸς, ή, ὸν, atingъtopŭ de, saŭ îndemînatikŭ ла кȣмпъpape. [din
'Ωνητὸς, ή, ὸν, кȣмпъратŭ, saŭ de кȣмпъpat. «Χρήμασιν — ». шi «Βραχείας τιμῆς —».D. Ал: [ὠνέομαι].
"Ωνθρωπε. în kontpak: în локŭ de ὦ ἄνθρωπε.
"Ωνθρωποι, în întpȣn: în локŭ de οἱ ἄνθρωποι.
"Ωνιος, α saŭ ος, ον, de вînzape, saŭ de кȣмпъpat. «Οὐκ ἔστι χρημάτων ὤνιον ἀλυπία». Пл: nȣ se кȣмпъръ кȣ вanї. || (sȣвst: neȣt: sinг:) tîргŭ. «'Ες ὤνιον ἐλθεῖν». Trn: (шi îm:) eksnȣse în tîргŭ, челе de вînzape (de але mînкъpiї, шi чл:). [ὠνή].
"Ωνομα, Dop: în локŭ de οὔνομα, = "Ονομα, nȣme.
'Ωνομάδαται, Ion: în локŭ de ὠνομασμένοι (-αι, -α) εἰσί, a 3: îm: neps: de nas: tpe de кȣ: ал лȣї ὀνομάζω.
'Ωνομασμένως, adв: (de napтч:) a nȣme, ne nȣme. [ὀνομάζομαι].
'Ωνόμηνα, noet: nех: 1: ал лȣї ὀνομαίνω.
"Ωνος, noet: [ὦνος, поваръ] прецȣл лȣкрȣлȣї de вîndȣt; (ȣne-орї) = 'Ωνή, tîргȣiaлъ. «'Επείγετε δ' ὦνον ὁδαίων». Od: Ξ. гръвiцi de tîргȣiцi челе de dpȣmŭ.
'Ωνοσάμην, noet: nех: 1: ал лȣї ὄνομαι.
"Ωξ, Dop: noet: în локŭ de ὁ ἐξ.
"Ωξα, nех: 1: ал лȣї οἴγνυμι.
'Ωοβραχὴς, έος (ὁ, ἡ), ȣdatŭ, moiatŭ în alвȣшŭ de oŭ. [ὠὸν, βρέχω].
'Ωόγαλα, ακτος, (τὸ), [ὠὸν, γάλα] лapte вътȣtŭ (amestekatŭ) кȣ oŭ, (Франц:) **lait de poule.**
'Ωογενὴς, έος (ὁ, ἡ), nъsкȣtŭ din oŭ. [ὠὸν, γένος].
'Ωοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), чел în fopmъ de oŭ. [ὠὸν, εἶδος]. [ὠὸν, θέσις].
'Ωοθεσία (ἡ), nȣnepe de oȣъ ne masъ.
'Ωοθυτικὸς, ή, ὸν, atingъtopŭ de жертфа simвoлiкȣлȣї oŭ ла misteriile Бакȣлȣї. || «'Ωοθυτικὰ» (seîntiтȣлеазъ) o noemъ atpiвȣitъ лȣї Opfeŭ. [ὠὸν, θύω].

'Ωόμην, прел: ал лві οἴομαι. [ші
'Ωοκατάκτης, ου (ὁ), snъргътоpř de оѫъ.
'Ωοκάταξις, εως (ἡ), snapцере de oř; saŭ греш: în локř de ὠτοκάταξις. [ὠόν, κατάγνυμι.
'Ωὸν (τὸ), [de aчі] oř; (npin întin:) голř (плешявř) ка оял; (fir:) пахаpř în formъ de oř, (алт:) ὠοσκύφιον (каре slѫжia noate ші de bentъзъ). || în mitолц: se konf: кв...
'Ωὸν (τὸ), Лакон: кътаpъ, saŭ odae în katsл чел maĭ desвs ал kaseĭ, = Ὑπερῷον.
'Ωὸπ, saŭ Ὦ ὄπ, аклам: îndemnt: a kîpmaчївлвї кътре вîsлашї, съ stea din вîsлаpe.
'Ωοπώλης, ου (ὁ), ші 'Ωοπῶλις, ιδος (ἡ), вînзъtoрř de оѫъ. [ὠόν, πώλης].
'Ωοσκοπία (ἡ), rїчіtopie npin къвtape de semne în оѫъ. [ші
'Ωοσκοπικὸς, ἡ, ὸν, atinгъtoрř de rїчіtopie npin оѫъ. || «'Ωοσκοπικά». о поemъ atpівsitъ лві Opfeŭ. [din
'Ωοσκόπος (ὁ, ἡ), [ὠὸν, σκοπός] rїчіtopř npin къвtape de semne în оѫъ.
'Ωοσκύφιον (τό), пахаpř în formъ de oř, saŭ de доъ вѫкъцї de oř tъїatř în жѫмъtate, înnpeвnate ла fвndř. [ὠόν, σκύφος].
'Ωοτοκεὺς, έως (ὁ), noet: în локř de ὠοτόκος. [ші
'Ωοτοκέω -ῶ, віit: -ήσω, fakř оѫъ (їap nв fътвpї), oř. [ші
'Ωοτοκία (ἡ), façepe de оѫъ, оѫape. [din
'Ωοτόκος (ὁ, ἡ), fъкътоpř de оѫъ (їap nв de fътвpї), оѫъtoрř. [ὠόν, τόκος].
'Ωοῦ, цеn: ал лві ὠόν.
Ὤου, a 2: sinг: пеpѕ: de прел: ал лві οἴομαι, saŭ οἶμαι.
'Ωοφαγέω -ῶ, віit: -ήσω, mъnînkř (mъ хръneskř кв) оѫъ, sîntř...
'Ωοφάγος (ὁ, ἡ), mînкъtopř de оѫъ. [ὠόν, φάγω=τρώγω].
'Ωοφόρος (ὁ, ἡ), пвptъtoрř, saŭ продвкъtoрř de оѫъ, ='Ωοτόκος. [ὠόν, φέρω].
'Ωοφυλακέω (-κτέω) -ῶ, віit: -ήσω, пъzeskř оѫъле (în квївř). [ὠόν, φυλάττω].
Ὦπα, noet: ак: sinг: ал лві ὤψ. [de вnde
'Ωπάζομαι, ші 'Ωπάομαι -ῶμαι, віit: -ήσομαι, mъ вітř, възř.
Ὥπερ, Dop: în локř de οὗπερ, цеn: ал лві ὅσπερ- || (ка adв: лок:) =Ὅπου.
Ὧπερ, dat: ал лві ὅσπερ.
Ὦπες, îm: ал лві ὤψ.
'Ωπὴ (ἡ), noet: [ὤψ] în локř de ὄψις, къвtъtвpъ, npівіpe, вїtъtвpъ.
'Ωπήσαιο, noet: a 2: sinг: пеpѕ: de пех: ал noft: лві ὠπάομαι.
'Ωπήσεσθαι, греш: în локř de ὠπήσεσθαι noet: віit: ал inf: лві ὠπάομαι.
'Ωπιμελητὰ, în kontpak: în локř de ὦ ἐπιμελητά.
Ὦπις, ιδος (ἁ), Dop: în локř de οὖπις (enit:) Diana.
Ὥπλισμαι, пaѕ: tpe: de кв: ал лві ὁπλίζω. [de вnde
'Ωπλισμένως, adв: de пaptч: înapmat.
Ὤπολλον, noet: în локř de ὦ Ἄπολλον.
'Ωπόλλων, Dop: în локř de ὁ 'Απόλλων.
Ὦ 'πόλε, Dop: în локř de ὦ αἰπόλε.
'Ωπόλος, Dop: în локř de ὁ αἰπόλος.
Ὦπται, a 3: sinг: пеpѕ: de пaѕ: tpe: de кв: ал лві ὁράω.
Ὤπωπα, noet: =Ὄπωπα, 2: tpe: de кв: ал лві ὁράω (din ὄπτομαι).
Ὦρ, ὠρὸς, în локř de ὄαρ, ὄαρος.
Ὦρα, At: ὄρωρα, noet: ὤρωρα, saŭ ὤρορα, tpe: de кв: 2: ал лві ὄρω.
Ὥρα, ας (ἡ), грїжъ, îngрїжіpe; къвtape [de вnde Лаt: **cura**, ші Pom: кврък]. «Ὥραν ἔχειν (ποιεῖσθαι, ші noet: νέμειν) τινος». Лкѕ: =Φροντίζειν. «'Εν μηδεμιᾷ ὥρᾳ τίθεσθαί τινα„. Елі: a fi în nenъsape despre чіnева. [οὖρος]. (se konf: кв:...
Ὥρα, ας (ἡ), [în afin: кв αὔρα] (în цеn:) вреme хотърîtъ, saŭ notpivitъ nentpв чева. «Ὥρα δόρπου (ὕπνου, ἀρίστου, γάμου, μύθων, ші чл:)». Om: "Κόρη ἀνδρὸς (γάμου) ὥραν ἔχουσα, saŭ «Εἰς ἀνδρὸς (γάμου) ὥραν ἥκουσα, saŭ «Οὐκ οὖσα καθ' ὥραν». Лкѕ: = 'Επίγαμος. (ші кв int:). «Ὥρα ἂν εἴη λέγειν (ἀπιέναι, ἀποβλέπειν, ші чл:)». Ksn: Лвч: "Οὐκ ἦν ὥρα, οἷα τὸ πεδίον ἄρδειν». Ksn: || «'Εν ὥρᾳ». Fp: ла вреme. «Δειπνήσαντας ἐν ὥρᾳ καὶ κοιμηθέντας». Пл: «Πρὸ (Πρότεροντῆς) ὥρας„. Fp: «Καθ' (saŭ "Παρ') ὥραν». Fp: (de вnde 2) (ла noeцї, ші pap saŭ întp' вnеле nвmaĭ fpase ла прозаічї) anř=ἔτος. «'Εν τῇ πέρυσιν ὥρᾳ„. Dm: (ші în îm:) «Εἰς ὥρας». Лкѕ: ла anвл. "Εἰς ὥρος ἄλλας, saŭ ἑτέρας». Apstf: «Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους». Евp: (ші în felř de opape). «Εἰς ὥρας αὖθις ἱκέσθαι». Om: ші ла anвл, saŭ ла mвлцї anї. «Κεἰς ὥρας κἤπειτα ἐν καλῷ εἴης». Ткp: (saŭ în влеstemř). "Μὴ ὥραις ἵκοισθε» Apstf: (ші în ел:) «'Ο μὴ ὥραισι Δημόστρατος„. Apstf: съ n' ажвнгъ ла anвл; (maĭ овіч: ші maĭ de mвлte-opї ла îm:) чеї natpв timnї aĭ anвлвї; (ші naptik:) npimъ-вара, saŭ вара, ші toamna, вpemea seчеpішвлвї, saŭ a кѫлеsвлвї віілор; (npin întind:) sъmъnъtвpеле, ші poadeле. «Ὥ-

ραι ἐτῶν„. Пл: «Ἡ τῶν ὡρῶν περίοδος». Tfp: «Ὅσα φέρουσιν ὧραι». Лкs: «Εἴαρος, (saš Εἰαρεινὴ) ὥρη». Om: «Ὥρα χειμερινή». Tfp: «Ὥρα νέα». Apstf: «Ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ ἔτους διαιτωμένων». Тѕч: «Οἱ περὶ τὴν ὥραν χρόνοι„. Apst: «Ἐν ὥρᾳ». Лкs: «Ὥρα δένδρων». Ksn: коачереа поаmелор. «Ἕως μὲν θέρος ἦν, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐτρέφοντο». Ksn: (de ѕnde 4) (fir:) bîpsta (ші maĭ кѕ seamъ toĭѕл tinepeцiĭ) omѕлѕĭ; (în întind:) fpѕmѕseцe, грацie, лiпiчiš. «Ὥραν ἔχειν». Пл: «Οἱ ἐν ὥρᾳ (καθ' ὥραν)». Пл: «Μειρακίῳ καθ' ὥραν ἀκμάζοντι». Пл: «Ὥρᾳ τῆς ἡλικίας λαμπρός». Тѕч: «Ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος ὥρᾳ σεμνύνεσθαι». Лкs: «Γλίχεσθαι τῆς ὥρας». Паpten: 5) (maĭ noš) [de aчі] opъ, чеаsš. «Ὧραι ἡμέρας». Лкs: (прінч:) челе патрѕ пърцĭ е ле zілеĭ кѕ ноапtеа. «Ὥραν μίαν ἐποίησαν». Skp: «Περὶ δὲ ὥραν τρίτην σκότος ἐγένετο... ἄχρις ὥρας ἐννάτης». Skp: «Ἐπὶ τέσσαρας ὥρας». Епгр: «Καθ' ἑκάστας ὥρας». Лкs: «Ὅσαι τε ἡμέρας ὧραι, ὅσαι τε νυκτός„. Еѕц: 6) (îm:) челе патрѕ кліme, saš патрѕ zone (Ep: B'. 26). 7) (dѕпе miтолоц:) Opеле (zeiцe tpeĭ ла пътѕрš, fiĭче але лѕĭ Жое ші але Temideĭ). (bezĭ ші καιρός)

Ὥρα, шаĭ întpв: ἑώρα, a 3: sinr: neps: de пpeл: aл лѕĭ ὁράω.

Ὡραΐζω, [ὡραῖος] biit: -ίσω, înnodobeskš, înfpѕmѕseцezš. ‖ (mіж: de sine пas:) mъ înцoцonezš. mъ fѕdѕлeskš.

Ὡραιοδώτης, ου (ὁ), dъtъtopš de fpѕmѕseцe. [ὡραῖος, δίδωμι].

Ὡραιόμορφος (ὁ, ἡ), fpѕmosš ла firѕpъ. [ὡραῖος, μορφή].

Ὡραιοπωλέω -ῶ biit: -ήσω, mъ adѕnš кѕ чеĭ (петpeкš totdaѕnа п' înпpeжѕpѕл челор) fpѕmoші. [ὡραῖος, πωλέω].

Ὡραιοπώλης, ου (ὁ, binzъtopš de noame коапtе, saš de sъpъtѕpĭ [ὡραῖα, πώλης].

Ὡραῖος, α, ον, [ὥρα] = Ὥριμος, копtš, (ad: în цen:) ажѕпsš ла вpemea sa, saš fъкѕtš ла вpemea кѕвeniтъ «Πλοῦς ὡραῖος». Лкs: «Ὕδωρ ὡραῖον». Гал: «Θάνατος ὡραῖος θρήνου ἄπεστι». Ksn: «Ὡραῖος ὢν ἀποθνήσκει». Пл: «Ἡλικία, ἐν ᾗ βίου πεπαῦσθαι ὡραῖον ἐστί». Пл: (ші кѕ цen:) «Γάμου ὡραῖος„. bezĭ ὥρα (1). «Ἐν ὡραίῳ ἵσταμαι τοῦ βίου». Exp: m'amš копt, (ad:) amš înѕъipînit. (ші кѕ ак: кѕ пpeп:). Ἡσυχίαν ἦγεν, ὡς οὐκ ἔτι πρὸς πολιτείαν ὡραῖος». Пл: «Τῶν ὡραίων τυχεῖν». Пл: челе obiчnѕite dѕпе moapte. 2) (naptiк: despre oam:) чел în floapea bîpsteĭ, saš tînъpš; (npin întind:) fpѕmosš, saš (maĭ eksakt) грацiosš, плъкѕtš (maĭ mѕлt пentpѕ грацiа tinepeцiĭ dekît пentpѕ пропорцiа simetpiкъ a mѕdѕлapeлор). «Ἄνευ κάλλους ὡραῖος». Apst: «Τὴν ὄψιν ὡραιότατος». Epd: (ші fir:) «Λόγος ὡραῖος». Epmц: eлeгаntš. 3) (despre лѕкр: прінч: de mînkape, ші maĭ кѕ seamъ noame) копtš пe timпš de варъ (bezĭ ὥρα); (de ѕnde maĭ de mѕлteopĭ) въpatiкš; (în цen:) копtš, ажѕпsš ла вpemea sa. «Τὰ ἐκ τῆς γῆς (Ἄνθη «Σπέρματα, «Τρωκτὰ) ὡραῖα». Ksn: Лкs: «Ὡραῖοι καρποί». Гал: (ші ел:) «Ὡραῖα θύειν». Лкs: (naptiк:) «Τάριχος («Τέμαχος) ὡραῖον». (ші ел:) «Τὰ ὡραῖα (se înц: τεμάχη)». saлamѕpate, saš batoviтe, пѕstpъmate кърпѕpĭ, пешtĭ, ші чл: ла вpemea лор (de ѕnde ὡραιοπώλης). (ші абѕs:) «Σαργάνη ὡραία». Лкs: ваѕѕл, în кape se пѕп aveste sъpъtѕpĭ. 4) (despre timпš ка sѕbst:) «Ὡραία (se înц: ὥρα)». пpimъ-вapa, saš вapa. «Περιμένει τὴν ὡραίαν». Dm: [de ѕnde

Ὡραιότης (ἡ), (despre poade) калitate de копtš, matѕpitate; (despre omš) tinepeцe, floape, saš кѕлme de bîpstъ; saš грацie, fpѕmѕseцe de tinepeцe; (în цen:) fpѕmѕseцe. [ші

Ὡραιόω -ῶ, biit: -ώσω, Skp: în локš de ὡραΐζω, (ші пas:) ὡραΐζομαι.

Ὡραΐσμα (τό), гъteaлъ, saš op че se faче, op sлѕжеште spre înfpѕmѕseцape. 2) = кѕ. [ші

Ὡραϊσμός (ὁ) înfpѕmѕseцape, înnodobipe.

Ὡραϊστής, οῦ (ὁ), [ὡραΐζω] înfpѕmѕseцъtopš, înnodobitopš de sine пeste mѕsѕpъ.

Ὡράω, греш: în локš de ὠρεύω.

Ὡραίως, adв: = Ἐν ὥρᾳ, saš Καθ' ὥραν, ла вpeme (кѕвeniтъ); кѕ грацie, плъкѕт. [ὡραῖος].

Ὡρακιάω -ῶ, [ὥρα] biit: -άσω, = Ὠχριάω, mъ ofiлeskš, mъ fакš гълbenічosš, палidš (прінч: ка feteлe пe ла 12 — 13 anĭ aĭ bîpsteĭ лор); (npin întind:) лeшinš. «Ὡρακιῶ· ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν». Apstf:

Ὡρακίζω, biit: -ίσω, гл.s: în локš de ὡρακιάω.

Ὡράνιος, α, ον, Dop: în локš de Οὐράνιος. [din

Ὡρανός (ὁ) Dop: în локš de οὐρανός.

Ὡραπολέω -ῶ, [ὥρα, πολέω] biit: -ήσω, гл.s: кѕлtiвš пъmîntѕл, пpeкѕm чepe timпѕл anѕлѕĭ.

Ὡρατάριχος (ὁ, saš τὸ), = Ὡραῖον τάριχος. (bezĭ ὡραῖος).

Ὥρατος, noet: în локѫ de ὁ Ἄρατος.
Ὠργεῖοι, noet: Dop: în локѫ de οἱ Ἀργεῖοι.
Ὠργεῖος, noet: Dop: în локѫ de ὁ Ἀργεῖος.
Ὤργημαι, пas: tpe: de кѫ: ал лѫĭ ὀργάω.
Ὤρεα, Dop: în локѫ de οὔρεα=Ὄρεα, ὄρη.
Ὠρειάριος(ὁ), житнічерѫ, maraziepѫ. [din
Ὡρεῖον (τὸ), Eпгpf: житнiцъ, marazie de бѫkate, saѫ rpîne. [ὥρα].
Ὤρεξα, пex: 1: ал лѫĭ ὀρέγνυμι.
Ὤρεον, Ion: în локѫ de ἑώρων, пpeл: ал лѫĭ ὁράω.
Ὤρες, noet: în локѫ de ὄαρες, îm: ал лѫĭ ὄαρ.
Ὤρεσι, Dop: noet: în локѫ de οὔρεσιν=ὄρεσιν, îm: ал лѫĭ ὄρος.
Ὠρεσίδουπος (ὁ, ἡ), noet: фѫкътopѫ de sгomotѫ (de pesѫnetѫ) în mѫнцĭ. (Enit: ал Бaкѫлѫĭ). [ὄρος, δοῦπος].
Ὠρεσιδώτης, ου (ὁ), [ὥρα, δίδωμι] noet: дътъtopѫ de timпiĭ anѫлѫĭ. (Enit: ал лѫĭ Aполонѫ).
Ὠρεσίλοιπος, гpeш: în локѫ de ὠρεσίδουπος.
Ὤρεσσι, noet: în локѫ de ὀάρεσι, dat: ал лѫĭ ὄαρ.
Ὤρετο, noet: a 3: sinr: neps: de miж: пex: 2: ал лѫĭ ὄρνυμι.
Ὠρεύω, виіt: -εύσω, [ὥρα] înгpiжeskѫ, sîntѫ înгpiжitopѫ, enistatѫ.
Ὠρέω -ῶ, виіt: -ήσω, глs: =Ὠρεύω
Ὠρέω -ῶ, виіt: -ήσω, [ὧρος] дѫinezѫ, saѫ mъ пpeлѫнцeskѫ mѫлtъ вpeme,=Χρονίζω.
Ὠρέων, Ion: în локѫ de ὡρῶν, цen: îm: ал лѫĭ ὥρα.
Ὤρη (ἡ), Ion: în локѫ de ὥρα.
Ὤρημα (τὸ), глs: =Μέλημα. [ὠρέω].
Ὠρήσσω, (пpeл: ὤρησσον) noet: =Ὠρέω.
Ὠρηφόρος (ὁ, ἡ), noet: Ion: адѫкътopѫ de timпiĭ anѫлѫĭ, шi фѫкътopѫ de a se коачe poadeлe пъmîntѫлѫĭ. (enit: ал Чepeseĭ). [ὥρη, φέρω].
Ὡριαίνομαι, (фъpъ виіt:) =Ὡραΐζομαι.
Ὡριαῖος, α, ον, дѫinitopѫ de ѫnѫ чeasѫ, чeл de o opъ пѫmaĭ. [шi
Ὡριάς, άδος (ἡ), noet: naptік: fem: ал лѫĭ ὥριος, пpodѫкътoape de timпiĭ anѫлѫĭ. «Φύσις —» Opf: [ὥρα].
Ὦ ῥίγνωτε, noet: în локѫ de ὦ ἀρίγνωτε.
Ὠρίζεσκον, noet: în локѫ de ὀάριζον, im: 3: neps: de пpeл: ал лѫĭ ὠρίζω.
Ὤριζον, пpeл: ал лѫĭ ὁρίζω.
Ὠρίζω, виіt: -ίσω, noet: în локѫ de ὀαρίζω.
Ὡρικός, ή, όν, ажѫnsѫ ла вpemea sa, коntѫ, matѫpѫ; (пpin ѫpm:) fpѫmosѫ [ὥρα]. [de ѫnde
Ὡρικῶς, adв: кѫ гpaцie, плъкѫt, fpѫmos.
Ὡριμάζω, виіt: -άσω, mъ коkѫ. [шi
Ὡριμαία (ἡ), astpoлц: înpîѫpipea, înfлѫiпцa чeasѫлѫĭ de naштepe. [din
Ὥριμος (ὁ, ἡ),=Ὥριος, шi Ὡραῖος, ажѫnsѫ ла вpemea sa, коntѫ, [ὥρα]. [de ѫnde
Ὡριμότης (ἡ), коачepe, matѫpitate, ажѫnцepe ла вpemea sa.
Ὡριόκαρπος (ὁ, ἡ), noet: пpodѫкътopѫ, saѫ în stape de a пpodѫчe poade коапte. [ὥριος, καρπός].
Ὤριον, adв: Ion: în локѫ de αὔριον.
Ὥριος, α saѫ ος, ον, (maĭ de mѫлte-opĭ) noet: în локѫ de ὡραῖος, фъкѫtѫ ла кѫвeniтъ, saѫ xotъpîтъ (a anѫлѫĭ) вpeme, ла вpemea sa; коntѫ (пpon: шi fir:). «Ὄμβρος—„. Es: «Θέρος ὥριον». Tкp: «Φέροι δέ κεν (ἡ νῆσος) ὥρια πάντα». Od: I. semъnътѫpĭ шi poade de totѫ feлѫл.
Ὤρισα, пex: 1: ал лѫĭ ὁρίζω.
Ὤρισμα (τὸ), noet: în локѫ de ὀάρισμα.
Ὡρισμένως, [ὁρίζω] adв: (de naptч:) =Ὁριστικῶς, în кiпѫ xotъpîtѫ, eксaktѫ.
Ὦ 'ριστε noet: în локѫ de ὦ ἄριστε.
Ὤριστος, noet: Ion: în локѫ de ὁ ἄριστος.
Ὤριφοι шi Ὤριφος, Dop: în локѫ de οἱ ἔριφοι, шi ὁ ἔριφος.
Ὠρίων, ωνος (ὁ), o konsteлaцie (de ла epoѫл Opionѫ, чeл maĭ fpѫmosѫ amopezѫ ал ѫѫpopeĭ, ziopiлop). 2) ѫnѫ feлѫ de пaѫъpe de India (Eлi: Z. 16). [de ѫnde
Ὠριώνειος, α, ον, ал лѫĭ Opionѫ.
Ὡρίως, adв: [ὥριος] ла вpemea sa.
Ὤρμαγκα, tpe: de кѫ: ал лѫĭ ὀρμαίνω.
Ὠρμέατο, Ion: în локѫ de ὥρμηντο, a 3: îm: neps: de пas: neste-sъв: ал лѫĭ ὁρμάω.
Ὤρμηνα, пex: 1 ал лѫĭ ὁρμαίνω.
Ὤρμησα, пex: 1: ал лѫĭ ὁρμάω.
Ὦρνες, Dop: noet: în локѫ de οἱ ἄρνες.
Ὤρνυτο, a 3: sinr: neps: de miж: saѫ пas: пpeл: ал лѫĭ ὄρνυμι.
Ὡρογραφία (ἡ), deskpiepe de istopiчe întîmплъpĭ saѫ fante în xpoнoлoцiкъ peгѫлъ, = Χρονογραφία. [din
Ὡρογράφος (ὁ), =Χρονογράφος, deskpiitopѫ de istopiĭ în кiпѫ xpoнoлoцiкѫ. [ὥρα, γράφω].
Ὡρόδεσμος (ὁ), глs: [ὥρα, δεσμός] лeгътѫpъ de znoпĭ de гpîѫ, шi чл: (ѫлt:) ὀλόδετον.
Ὡροθετέω -ῶ, виіt: -ήσω, = Ὡροσκοπέω, xotъpъskѫ (astpoлoцiчeштe) чeasѫл naштepiĭ; saѫ (кa din naptea steлeлop) пpedominѫ ла naштepea кѫiвa. [ὥρα, θέτης].

'Ωρολογέω -ῶ, вiit: -ήσω, sпвiв (арътв) ора saв чеаsвл. «Τὴν ἑσπέραν„. Пisid: [ὡρολέγος]. [de вnde

'Ωρολογητὴς, οῦ (ὁ), sпвitорв (арътътoрв) de оре saв чеаsврi.

'Ωρολόγιον (τὸ), чеаsорnikв, instр: че арать чеаsвpiлe. "Σκιοθηρικόν — » чеаsорnikв soлapв. «'Υδραυλικόν—„. At: =Κλεψύδρα. [din

'Ωρολόγος (ὁ), ='Ωροσκόπος. [ὥρα, λέγω].

'Ωρόμαντις, εως (ὁ), поеt: гiчitорв de чеаsврi, saв kîtimea вpemiї. (епit: aл кокошвлвї). [ὥρα, μάντις].

'Ωρονομεῖον (τὸ), ='Ωρονόμιον. [шi

'Ωρονομέω -ῶ, вiit: -ήσω, арътв чеаsвpiлe. 2) (astpoл: кв dat:) sîntв планетвл пpedomnitopв ла naштepea квiва. (вezi шi ὡροθετέω). [шi

'Ωρονομικός, ή, όν, foлositорв ла арътаpea чеаsвpiлop. «'Ωρονομικὸν κατασκεύασμα„. =кв ...

'Ωρονόμιον (τὸ), ='Ωρολόγιον. [din

'Ωρονόμος (ὁ, ἡ), întoкmitорв, saв арътътoрв de чеаsврi; (astpoл:) пpedomnitopв asвпpa чеаsвлвi naштepiї квiва. ‖ (sввst: върв:) чеаsорnikв; шi (поеt:) кокошвл (вezi шi 'Ωρόμαντις)· [ὥρα, νέμω].

Ὥροpε, поеt: (în metat: în локв de ὄρωρε) a 3: sinг: пеps: de пех: 2: aл лвi ὄρνυμι.

Ὧρος (ὁ), Еол: în локв de ἄωρος.

Ὧρος, εος (τὸ), Dор: în локв de οὖρος, =Ὄρος.

Ὧρος (ὁ), Ion: în локв de ὥρα, timпв (aл anвлвi); anв. ‖ (îm:) anaлe, saв хроnoлоџiче istopiorpafiї.

'Ωροσκοπεῖον (τὸ), ='Ωρολόγιον; (naptik:) вnв astpoлоџikв instр: ='Ωρονόμιον snpe aflapea чеаsвлвi naштepiї квiва. [шi

'Ωροσκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, [ὡροσκόπος] кавtв (astpoлоџiчешtе) чеаsвл naштepii квiва; saв (ка din naptea stелeлop) пpedomnesкв asвпpa naштepiї квiва. «'Ο ὡροσκοπῶν ἀστήρ„. Bas: sввt a къpвiа пpedomnipe s'a пъsквt. [de вnde

'Ωροσκόπησις, εως (ἡ), шi

'Ωροσκοπία (ἡ), оввepвaџie asвпpa timпiлop anвлвi, шi (naptik: dвпe astpoлоџi) asвпpa чеаsвлвi naштepiї квiва. [din

'Ωροσκόπος (ὁ, ἡ), [ὥρα, σκοπός] оввepвътopв de timпiї anвлвi, шi (naptik:) de чеаsвл naштepiї квiва, saв foлositорв ла ачеаsta. (de вnde ‖ sввst:) astpoлоrв, гiчitорв despe чеаsвл naштepiї; (шi despe stелe) înfлвinџътoape, пpedomnitoape asвпpa naштepiлop.

Ὧρσα, поеt: пех: 1: aл лвi ὄρνυμι.

'Ωροτρόφος (ὁ, ἡ), поеt: хрънitорв (пpodвкътopв) de timпiї anвлвi. [ὥρα, τρέφω].

Ὧρσε, a 3: sinг: пеps: de акt: пех: 1:, шi

Ὧρτο, a 3: sinг: пеps: de miж: пех: saв пеste-sъв: aл лвi ὄρνυμι.

Ὤρυγξ, υγγος (ὁ), вnв feлв de пestpiџв калв, saв asinв seлвatikв, (Fpanџ:) zébreo. (вezi шi ὄρυξ 2).

Ὠρυγὴ (ἡ), вpлetв (de kîine, лeв, шi чл:); (fir:) ввetв, pesвnetв. «'Ηϊόνων —». Епгр: [шi

Ὤρυγμα (τὸ), шi 'Ωρυγμὸς (ὁ), = 'Ωρυγή.

Ὠρυδὸν, adв: поеt: кв вpлetв, вpлînd. [ὠρύομαι].

Ὠρυθμὸς (ὁ), поеt: în локв de ὠρυγμός.

Ὤρυξα, пех: 1: aл лвi ὀρύσσω.

Ὠρύχαται, Ion: a 3: îm: пеps: de пas: tpe: de кв:, шi

Ὠρύχατο, Ion: a 3: îm: пеps: de пas: пеste-sъв: aл лвi ὀρύσσω.

Ὠρύω, глs: шi (pap: în локв de) ὠρύομαι, вiit: -ύσω, -ομαι, вpлв (ка kîineлe, saв лeвл, шi чл:). [imit:]. [de вnde

Ὠρύωμα (τὸ), Sкр: în локв de ὤρυγμα.

Ὤρφωσε, поеt: a 3: sinг: пеps: de пех: 1: aл лвi ὀρφόω.

'Ωρχαῖοι, шi 'Ωρχαῖος, Dор: поеt: în локв de οἱ ἀρχαῖοι, шi ὁ ἀρχαῖος.

Ὠρώρει, поеt: a 3: sinг: пеps: de пеste-sъв: aл лвi ὄρνυμι.

Ὠρωρέχατο, Ion: a 3: îm: пеps: de пas: saв miж: пеste-sъв:, шi

Ὠρωρέχειν, At: пеste-sъв: aл лвi ὀρέγω.

Ὠρώρυκτο, At: a 3: sinг: пеps: шi ὠρωρύχατο, Ion: a 3: îm: пеps: de пas: пеste-sъв:, шi

Ὠρωρύχειν, At: пеste-sъв: aл лвi ὀρύσσω.

'Ως, шi (maї 'nainte de enклit: saв ла sfîpшitв de fp: saв поеt:) Ὣς, [ὅς] naptik: adв: saв копiвnкџ: însemn: 1) компар: saв asemъn: (maї de mвлte-opї în вpmъ saв maї 'nainte de, ïap de mвлte-opї шi fъpъ, maї totdaвna însъ sввt-înџeлerîndв se οὕτως, шi поеt: ὥς, шi чл:) ка. пpeквm. «'Ως δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει, ὥς τότ' 'Αχαιοί, шi чл: Iл: E. (шi fъpъ anteчed:) «Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρύς ἤριπε» Iл: N. «Ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ„. Iл: Δ. (шi кв sвп: despe întîmплътoape). «'Ως δὲ λέων ἐν βουσὶ θορών ἐξ αὐχένα ἄξῃ». Iл: E. «'Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἄν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες». Iл: A: (шi кв поft: кв aлte însъ naptikoлe) «Οἵ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡς εἴτε πυ-

ρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο». Iл: B. «Αἴθ' οὕτω φίλος Διὶ γένοιο ὡς ἐμοί». Od: Σ. (шi în antistpof:) «Θεὸς ὥς, τίετο δήμῳ». Om: (шi în прозъ). «Ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι». Ep: «Ταύτῃ ἰτέον, ὡς τὰ ἴχνη φέρει». Плt: «Ὡς εἶχον, αὐτῇ σκευῇ». Лвч: «Ὧδ', ὡς ἔχω, στείχοιμ' ἄν„. Sof: «Ὁμοίως, ὡς εἴτι μέγα λάβοιμι». Ep: «Ὥς τις ἂν εἴποι». Грг: «Ὡς ἡμεῖς φαῖμεν ἄν». Лкs: «Ὡς ᾤετο, «Ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, «Ὡς σφίσι δοκεῖν». Лкs: (шi ел:) «Ὡς γ' ἐμοὶ κριτῇ„. Плt: (шi simп:). «Ὡς γ' ἐμοί». Лкs: «Ὡς γ' ἐμῇ δόξῃ». Лкs: «Ὡς οὐκ ἄλλος». Лвч: "Ὡς οὐκ οἶδ', εἴτις ἕτερος». At: «Ὡς ἕκαστοι (ἑκάτεροι)». Твч: «Ὡς ἂν παῖς». Лкs: 2) însemп: kîtime (în локв de ὅσον). «Ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον». Od: P. «Ὡς εἶχε ποδῶν (τάχους)». Лкs: (шi fъръ вербв) «Ὡς ποδῶν (τάχους, τάχος, шi чл:)„. «Ὡς ἔνι μάλιστα (τάχιστα, шi чл:)». «Ὡς τάχιστα ἠδύνατο». Ksn: «Ὡς δυνατὸν κάκιστα».Iskp: (шi ел:) «Ὡς ῥᾷστα (ἄριστα, шi чл:)». «Ὡς ἐπίπαν, «Ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, «Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, «Ὡς οἷόν τε, «Ὡς δυνατὸν (ἐκ τῶν δυνατῶν)„. Твч: «Ὡς παρεικάζοντι. «Ὡς τὰ πολλά. «Ὡς ἐν βραχυτάτοις». шi чл: 3) înпвџinъt: (despre kîtime în локв de ἕως saв ὅσον). «Ἀπέθανον ὡς πεντακόσιοι». Лкs: «Ὡς τὸ τρίτον μέρος», Твч: «Ὡς δὲ τριῶν ἔτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων». Лкs: (шi înпреenъ кв ἄν). «Ὡς ἂν εἴκοσί που στάδια». Пл: «Ὡς ἂν ᾖς„. Sof: kît вeĭ fi, saв вeĭ трьi. (шi кв inf:). «Ὡς γέ μοι δοκεῖν». Apst: «Μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα, ὡς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν». Ep: (шi ел:) «Ὡς ἀπ' ὀμμάτων (se înџ: εἰκάσαι)».Ksn: «Μακρὰ ὁδὸς, ὡς γέροντι». Sof: «Ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰδόντι». Sof: «Τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμέ». Лвч: «Οὐκ ἀδύνατος εἰπεῖν, ὡς Λακεδαιμόνιος». Твч: kît пentpв впв Лаvedemoneanв. «Ἔτι τότε ὢν νέος ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει». Твч: în op че алтв орашв (dekît în Atena). «Παῖδα ὡραῖον, ὡς ἂν Αἰγύπτιον». Ели: kît пentpв впв Eџinteanв. 4) înteџ: saв miръt: (în локв de ὅσον) kît! кът! «Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν». Apstf: «Ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί». Om: «Φεῦ, ὡς εὖ λέγεις». Плt: «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου». Skp: «Ὡς ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος». Плt: «Ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος οὐδείς». Apstf: «Καὶ ἐθαύμαζον, ὡς οὐδεὶς παρείη„. Лвч: «Ἔλαφοι, ὡς μὲν εὐμεγέθεις, ὡς δὲ πίονες» Ели: «Ὡς ἀληθῶς„. «Ὡς βέλτιστος. «Ὡς ἂν μάλιστα„. Лкs: (шi кв компар:) «Ὡς ἀληθεστέρος„. Плt: (шi дъпе ziч:) "Ὑπερφυῶς ("Θαυμασίως, "Θαυμαστὸν («Ἀποτρόπαιον) ὡς. Лкs: "Ὡς ἐς ἐλάχιστον. "Ὡς ἐν ὀχυρωτάτῳ„. Ὡς ἐν βραχυτάτοις». Лкs: în локв de ἐς ὡς ἐλάχιστον, шi чл: (шi кв înтpeпвпере de алte ziч:). "Θαυμαστῶς μοι εἶπες ὡς„. Плt: 5) кавsat: (în локв de ἐπειδή) fiind къ. "Ὡς οὔ τοι αἴσιμον ἐστίν„. Om: "Ὡς νῦν γε καί σέ ἐλεῶ„. Лвч: (шi кв партич:). «Τοῖς μὲν οὐδὲν ἀνεῖλε τὸ μαντεῖον, ὡς οὐ δικαίαν ποιουμένοις τὴν αἴτησιν„. Iskp: "Ἐρώτα, ὅ,τι βούλει, ὡς τ' ἀληθῆ ἐροῦντος„. Лвч:"Λέγειν ὡς ἀκουσομένῳ„. Плt: "Ὡς ταὐτὸν ὂν εἰπεῖν». Apstd: "Ὡς αὐτίκα δεῆσον„. Ksn: (шi ел:), "Ὡς ἀγαθὸν μέγιστον τίθενται τὸν νόμον„. Ksn: (шi înпреenъ кв ἄν). "Καὶ οἱ μὲν ὡς ἂν καὶ ἑωρακότες τὸ πρᾶγμα, δείσαντες ἀποχωροῦσιν». Ksn: 6) definit: (în локв de ὅτι дъпе вербв поvest; къпоskът: шi аръtът: шi чл:). "Ἦλθεν ἀγγελίη, ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος„. Ep: "Εἶπεν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν ἐστὶν, saв εἴη„. Лкs: (шi în парал:). "Εἶπὼν, ὡς ὅτι ἀνοίη„. Ksn: "Γνόντες, ὡς, εἰ μὴ ἀποκρούσονται αὐτούς, ὅτι πολλοὶ σφῶν κατακοντισθήσονται„. шi "Ὁμολογεῖται ("Δῆλον), ὡς... Лкs: "Μὴ δείσητε, ὡς οὐχ ἡδέως καθευδήσετε„. Ksn: "Μὴ ἐκφοβοῦ, ὥς σε ἀτιμάσει„. Sof: (шi кв партич:) "Δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον„. Sof: "Οὐχ' ὡς οὐκ ἐνδεχόμενον„. Tfp: "Οὕτω γινώσκετε, ὡς οὐδὲ παυσομένου μου„. Лвч: (шi кв inf: пар) "Περὶ δὲ τῶν μισθοφόρων ἔχεις τι εἰπεῖν, ὡς μὴ μισεῖσθαι δι' αὐτούς»; Ksn: (шi ел:) «Ὡς δὲ δῆλον„. Плt: 7) efekt: (în локв de ἵνα, шi пар în локв de ὥστε. "Τοσαύτη δυστυχία, ὡς...„. Iskp: "Ὡς ἀποτελεσθείη». Лвч: «Ὡς ἅμα πάντες ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασαίατο βουλήν„. Iл: B. "Σαώτερος ὥς κε νέηαι„. Iл: A. "Ὡς ἂν μὴ ἀγνοῇς„. Грг: "Ὡς ἴδω„. Sof: "Ὡς μὴ (ὡς ἂν μὴ) δυνασθῇ„. Лкs: (шi кв inf:). "Ὡς εἰπεῖν„. Ksn: "Ὡς ἔπος (ἁπλῶς) εἰπεῖν„. Apstf: "Μεγαλοπρεπέστερον ἢ ὡς προσδεῖσθαι„. Лкs: "Εὖρος ὡς δύο τριήρεας πλέειν ὁμοῦ„. Ep: "Ἐπειδὰν δὲ σημήνῃ τῷ κέρατι, ὡς ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε„. Ksn: (шi ел:) "Ὡς φύλακα (se înџ: εἶναι) συμπέμψας αὐτὸν„. Ksn: "Ὡς τί ("Ὡς δή τί) τοῦτο πολυπραγμονοῦσα„; Лвч: Παρεσκευάζοντο ὡς ἀγωνιούμενοι„. Ksn: 8) emfant: (în локв de δῆθεν, în înџелеsв minчinosв, пpefъкътв, saв îndoĭosв). "Ὁ δὲ αὐτὸν μεταπέμπεται, ὡς ἀρρωστῶν„. Ksn: "Ἡ δὲ οὐκ ἤθελεν, ὡς ἂν ἀσμένη με ἑωρακυῖα, ἥκοντα δὴ διὰ χρόνου„. Лs: "Ἀγανακτοῦσιν, ὡς μεγάλων τινων ἀπεστερημένοι„. Лвч: шi Пл: «Ἐπέκαμπτεν ὡς εἰς κύκλωσιν„. Ksn:

"Ἀπέπλεον ὡς ἐς Ἀθήνας,,. Тъч: "Στειπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ,,. Sof: ка кът... 9) ка преп: (în локъ de πρὸς, saъ εἰς, saъ ἐπὶ). "Ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον,,. Ткр: "Πολλῶν φυγόντων ὡς τὸν Πειραιᾶ,,. Ksn: "Αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τον ὁμοῖον,,. Om: «Ὡς ἐμὲ,,. Лкs: (ші în пара:) "Ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεὶς,,. Ksn: 10) timп: (înпреъnъ ші fъръ εὐθὺς) кът, îndatъ кът (дъпе че). "Ὡς δὲ ταῦτα τέλος εἶχε,,. Ksn: "Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην,,. Ткр: «Ὡς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην ἀπίκοιτο,,. Ep: "Τῶν δὲ ὡς ἕκαστος οἱ μιχθῇ, διδοῖ δῶρον,,. Ep: "Ὡς τάχιστα ἤκουσαν,,. Esp: (ші къ inf: fiind fpasъл nobesit:) "Εὐθὺς οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ὦ, φάναι, εἰς καλὸν ἥκεις,,. Плt: "Ὡς δὲ ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας,,. Dm: (везї ші ὥς). 11) ноft: "Ὡς ἔρως ἀπόλοιτο,,. Іл: Σ. "Ὡς ὤφελες ἄγαμος ἔμμεναι,,. Іл: Γ. "Ὡς εἴη γε τοῦτον μεθ' ἡμῶν εἶναι,,. Sin: 12) pap modifik: (în локъ de πῶς, saъ ὅπως). "Ὡς ἂν ποιήσῃς,. Sof: "Μέμνημαι γὰρ καὶ τὸ ῥῆμα, ὡς εἶπεν,,. Esхл: "Ὡς εἶχε,,. Лкs: "Ὡς δέ, δῆλον,,. Пл: ‖ (înпреъnъ къ партікол: εἰ, περ, τε, ші чл:) везї ὡσεὶ, ὥσπερ, ὥστε, ші чл:.

Ὥς, adв: noet: (ші pap проз:) asemъnъt: în локъ de οὕτως (връmeazъ обічнъit дъпе ὡς). "Ὡς ἥψατο γούνων, ὥς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα,,. Іл: А. "Οὐδ' εἰ τρίς, ὅσα νῦν κέκτησαι, προσγένοιτό σοι, οὐδ' ὥς ἂν ἱκανά μοι δοκεῖ εἶναί σοι». Ksn: «Ὡς δ' οὐκ εἴη θεὸς ἢ ἄλλως, καὶ ὥς οὐκ ἔστι θεὸς ἡ Ἶρις». Клт: «Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξῃς». Іл: В. «Ὥς φάτο,,. «Ὥς εἰπὼν,, Om: 2) timп: în локъ de εὐθὺς, îndatъ, saъ de одатъ. «Ὡς εἶδ', ὥς μιν ἔδυ χόλος». Om: «Ὡς ἴδεν, ὥς μιν ἔρως ἀμφεκάλυψεν». Іл: Ξ. «Ὡς ἴδον, ὥς ἐμάνην». Ткр: 3) modifik: «Ἔστιν ὥς τοῦ οἰκονόμου καὶ περὶ ὑγιείας ἰδεῖν,,. Apst: кам, întр' ънъ кіпъ, оаре-кът 4) înпотів: «Ἐδόκει γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ὥς ἔσεσθαι». Тъч: ші къ тоате ачестеа, нъмаї пъціn. "Οὐδ' ὥς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι». Тъч: нічї аша, saъ къ тоате ачестеа. (везї ші ὡς).

Ὦς, ὠτὸς (τὸ), Dop: în локъ de οὖς.

Ὦσα, noet: Ion: în локъ de ἔωσα, нех: 1: ал лъї ὠθέω.

Ὡσανεὶ, (în локъ de ὡς ἂν εἰ) партік: înнъцinъt: ка кът.

Ὤσασκε, noet: în локъ de ἐώθει (прінч: ὦσεν ἄν) а 3: sinг: перs: de прел: ал лъї ὠθέω.

Ὡσαύτως, [ὡς αὔτως] adв: asemenea. «Ποῖα ὡσαύτως, καὶ ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται». Apst: (ші къ dat:). «Ὡσαύτως τοῖς πολλοῖς,,. Ap: (ші къ înпреънъре de δέ). «Ὡς δ' αὔτως τῇσι κυσὶ οἱ ἰχνευταὶ θάπτονται,,. Ep: în локъ de ὡσαύτως δέ.

Ὦσδε, Dop: în локъ de ὧδε, а 3: sinг: перs: de прел: ал лъї ὄζω.

Ὡσεὶ, (în локъ de ὡς εἰ) партік: asemъnъt: ші înнъцinъt, ка кът, ка кът ар.,; (ші маї 'наinte de нъмер:) ка ла, маї, н' апроапе. «Καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα». Ткр: "Τῇ εἰκέλῃ, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν».Es: «Φαίνοιθ' ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα». Ткр: (ші înпреънъ къ περ) «Ὡσείπερ ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι,,. Ткр: ка кът ашї пъне аксм în rîndъ. (ші къ нъмер:) "Ὡσεὶ ἄνδρες ἑκατὸν,,. Skp:

Ὡσεπιπλεῖστον, Ὡσεπιτοπολὺ, în локъ de ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

Ὤσθην, пас: нех: ал лъї ὠθέω.

Ὠσί, dat: îm: ал лъї οὖς.

Ὦσι, а 3: îm: перs: de sъn: ал лъї εἰμί.

Ὦσι, а 3: îm: перs: de нех: ал 2: de sъn: ал лъї ἵημι (întрв: нъмаї în челе комп:).

Ὦσις, εως (ἡ), =Ὤθησις, înпînџере, înвrîнчіре. [ὤθω=ὠθέω].

Ὡσιωμένως, [ὁσιόω] adв: (de партч:) къ къвіоміе, къ sfinџеніе, saъ къръціе.

Ὥσκε (κεν), noet: în локъ de ὥς κε(κεν) =ὥς ἄν.

Ὦσμαι, (пас: tpe: de къ: ал лъї ὠθέω. [de ънде

Ὠσμός (ὁ), =Ὦσις, saъ ὤθησις, înпînџере.

Ὥσπερ, (în локъ de ὥς περ) adв: de asemъnea прекът, ка. «Ἀλώμενος ὥσπερ Ὀδυσσεύς,,. Od: В. (saъ къ înпреънъре de аіте зіч:) "Ὡς τὸ πάρος περ,,. Om: Imn: ші къ антечед: "Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν,,. Іл: Ω. "Ὡς δ' αὔτως... ὥσπερ ὑπέστη, ἐξετέλεσεν,,. Ep: "Ὥσπερ χρημάτων κοινωνήσαντας ἡδὺ τὸ ἀναμφιλόγως διελθεῖν, οὕτω καὶ λόγων κοινωνοῦντας συνομολογοῦντας διεξιέναι,,. Ksn: "Τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ,,. Dm: 2) înнъцinт: saъ emfant: (în eponie), întр' ънъ кіпъ, ка кът. Ὥσπερ ἀτιμασθῆναι νομίσας,,. Ksn: "Ὥσπερ πολέμου ὄντος ἀεὶ ἀναγκάζονται οἱ τύραννοι στράτευμα τρέφειν». Ksn: "Ὁρῶ παιδικοῖς σε πράγμασι προσέχοντα τὸν νοῦν, ὥσπερ ἐξόν σοι,,. Ksn: "Σιωπῇ ἐδείπνουν, ὥσπερ τοῦτο ἐπιτεταγμένον αὐτοῖς ὑπὸ κρείττονος τινός,,. Ksn: «Καὶ φίλους μὲν κτῶνται, τῶν δὲ ἀδελφῶν ἀμελοῦσιν, ὥσπερ ἐκ πολιτῶν μὲν γιγνομένους φίλους, ἐξ ἀδελφῶν δὲ οὐ γιγνομένους,,. Ksn: 3) (ъnе-орї) timп: în datъ че, кът... «Ὗς γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, φαύλως ἐρείδει,,. Apstf:

ʽΩσπερανεὶ, ʽΩσπερεὶ, ʽΩσπεροῦν, în локȣ de ὥσπερ ἂν εἰ. ὥσπερ εἰ, ὥσπερ οὖν.

ʽΩσταπολλὰ, în локȣ de ὡς τὰ πολλὰ, de maĭ mȣлte opĭ.

῞Ωστε, (în локȣ de ὥς τε) noet: asemъnъt: saȣ параболд: adв:=ὡς, ка кѫm. «Λάμφ' ὥστε στεροπὴ Διὸς,,. Іл: Λ. "Τὸν δ' ἐξείρπαξε ῥεῖα μάλ' ὥστε θεός,,. Іл: Τ. «῞Ωστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροί, χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται,,. Іл: Β. 2) (кȣ партч:) кȣsal: (ка ἅτε) "Δηλέοντο αὐτοὺς, ὥστε δὴ θαλασσοκράτορες ἐόντες,,. Ер: "Οὐδαμῶς εἶχε ἀσφαλέως σημῆναι αὐτῷ, ὥστε φυλασσομένων τῶν ὁδῶν,,. Ер: «῞Ωστε γὰρ ταμείῳ χρωμένων τοῖς τείχεσι, πολλὰ καὶ χρήματα καὶ σῖτος ἐνῆν,,. Тȣч: (ші sȣвt-înцел: вервȣ). "Πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον, ὥστε περὶ ψυχῆς (se înц: θέων),,. Od: Ι. 3) (маĭ des) конiȣкц: pesȣлtat: (кътре inf: despre îmtîmплъtoape). "Εἴ σοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι, ἔρχεο,,. Іл Ι. "Οὐ τηλίκος εἰμὶ, ὥστε σημάντορι πάντα πιθέσθαι,,. Od: Ρ. "Οὐχ οὕτως ἀνόητος, ὥστε ἐμβαλεῖν,,. Dm: «Ἡμεῖς ἔτι νέοι, ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι,,. Плt: ка sъ xotъpîm. (ші компар:) "Νεώτεροι ἢ ὥστε εἰδέναι,,. Ер: Μείζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν,,. Ер: (ші întp' алtъ акчеп:). "Προσκαλεσάμενος αὐτὸν εἰς λόγους, ὥστε, ἣν μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν εἰς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ,,. Тȣч: кȣ kondiцie. «Ξυνέβησαν, ὥστε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν τὸν δῆμον διαγνῶναι,,. Тȣч: (ші înц: ὥστε). "Το νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν,,. Sof: (ші кȣ nosit: în локȣ de компар:) "Ψυχρὸν ὥστε λούσασθαι,,. Ksn: (ĭap кȣ xot: цpovedînd οὕτως în челе neîndoĭoase). "Οὕτως ὑμῖν δοκεῖ παντὸς ἄξια εἶναι, ὥστε ші чл:,,. Ksn: saȣ 4) dъtъtopȣ кȣ sokoteaлa, de aчеа, аша dap, npin ȣpmape (кȣ xot: saȣ nopȣнч: în neîndoĭaлъ),, "Ωστε οὐδὲ τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἴσασιν,,. Іскр: "῞Ωστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω ὅ, τι δῶ, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω, οἷς δῶ,,. Ksn: (ші кȣ timu: tpek: înпреȣнъ кȣ ἄν). " ῞Ωστε τὴν πόλιν ἡγήσω ἂν πολέμου ἐργαστήριον εἶναι,,. Ksn: (ші кȣ nopȣнч:). "῞Ωστε θάρσει,,. Ksn: "Θνητοῦ πέφυκας..., ὥστε μὴ λίαν στένε,,. Sof: (ĭap кȣ noft: în челе îndoĭase). "Ἰσχυρὸν ἐστίν, ὥστ' οὐκ ἂν καταγείη ποτέ,,. Apst: "Εἴ τις χρῷτο τῷ ἀργυρίῳ, ὥστε πριάμενος οἷον ἑταίραν διὰ ταύτην κάκιον ἔχοι καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,,. Ksn: (ші în ел: saȣ în sȣвt-înц:). "Ὁ λόγος ἐπὶ τῷ δηλοῦν ἐστι τὸ συμφέρον καὶ τὸ βλαβερὸν, ὥστε καὶ τὸ δίκαιον,,. Apst:

῞Ωστης, ου (ὁ), (кȣtpemȣpȣ) pestopnъtopȣ npintp'o sгȣdȣitȣpъ saȣ înninsъtȣpъ. [ὤθω=ὠθέω]. [de ȣnde

ʼΩστίζω, виit: -ίσω, înninrȣ des, saȣ mepeȣ, silit; (ші маĭ des mіж: речіпрок-пas:) înninrînd пъ вîpȣ, mъ înresȣĭȣ, ка sъ tpeкȣ, saȣ sъ ажȣнгȣ ȣndeва. "Τριωβόλου οὕνεκα ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,,. Apstf: (ші кȣ dat: "Ὠστιοῦν τ' ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,,. Apstf: (ші fir:) "Τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός,,. (Телекл: în) At:

ʼΩστικὸς, ἡ, ὸν, аплекаtȣ a se înninцe, a se вîpî, гравнікȣ, пъвалнікȣ. [de ȣnde

ʼΩστικῶς, adв: кȣ гравъ, saȣ silnікъ înninцере. «ʼΩστικῶς ἔχειν πρός τι». Μ. Ant: a se гръбі ла чева.

ʼΩστισμὸς (ὁ), înninцере, înrîesȣipe. [ὠστίζω].

ʼΩστιῶ, At: виit: ал лȣĭ ὠστίζω.

῞Ωστοργος, Dop: noet: în локȣ de ὁ ἄστοργος.

ʼΩστὸς, ἡ, ὸν, înninsȣ, saȣ de înnins, вîpîtȣ în silъ [ὤθω=ὠθέω].

῞Ωσφραντο, Ion: a 3: îm: neps: de nex: 2: ал лȣĭ ὀσφραίνομαι.

῞Ωσχη, ὦσχος, ὠσχοφόρια, ὠσχοφόρος, în локȣ de ὄσχη, ші чл:

῞Ωσω, виit: ал лȣĭ ὤθω=ὠθέω.

῏Ωτα, îm: ал лȣĭ οὖς.

ʼΩτάγρα, ας (ἡ), ȣнȣ instp: mȣнчitopȣ de ȣpeкĭ. [οὖς, ἄγρα].

ʼΩτακὶς, ίδος (ἡ), ȣнȣ feлȣ de плаntъ de mape. [οὖς, ὠτὸς].

ʼΩτακουστέω -ῶ, виit: -ήσω, пȣĭȣ ȣpекеа sъ asкȣлtȣ, че zіk, ка sъ tpъdaȣ, sпіonezȣ ка...

ʼΩτακουστὴς, οῦ (ὁ), чел че пȣне ȣpeкеа sъ aȣzъ, че se zіче, ка sъ tpъdea, spionȣ, (Франц:) **mouchard.** [οὖς, ἀκούω].

ʼΩταλγέω -ῶ, виit: -ήσω, пъtimeskȣ de dȣpepe de ȣpeкĭ. [ші

ʼΩταλγία (ἡ), dȣpepe de ȣpeкĭ. [ші

ʼΩταλγιάω -ῶ, виit: -άσω,=ʼΩταλγέω. [ші

ʼΩταλγικὸς, ἡ, ὸν, adȣкъtopȣ, saȣ пъtimaшȣ, saȣ вȣнȣ (de леакȣ) de dȣpepe de ȣpeкĭ. [οὖς, ὠτὸς, ἄλγος].

῏Ω 'τὰν, saȣ ὦ τᾶν, în локȣ de ὦ ἔτα, ȣнȣ feлȣ de saлȣtaцie. (везĭ τὰν).

ʼΩτάριον (τὸ), dim: ал лȣĭ ὠτίον, ȣpeкĭȣшъ. 2) ȣнȣ feлȣ de sкoĭкъ mapinъ, (alt:) οὖς ʼΑφροδίτης.

῏Ωτε, saȣ ῞Ωτε, Dop: noet: în локȣ de ὥστε.

ʼΩτεγχύτης, ου (ὁ), ȣнȣ feлȣ de кlisti-

рашŏ, прin каре se toapnъ doktopie în ŏреке. [οὖς, ὠτὸς, ἐγχέω].

'Ωτειλὴ (ἡ), noet: [οὐτάω] panъ, pъnitŏpъ; (în прozъ) semnŏ de panъ, =Οὐλή. «"Αρκτῳ ποτε συμπεσὼν τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς φανερὰς εἶχε». Ksn: [de ŏnde

'Ωτειλῆθεν, adв: noet: în локŏ de ἐξ ὠτειλῆς, de ла panъ.

"Ωτερος, Dop: noet: în локŏ de ὁ ἕτερος.

'Ωτιαφόρος (ὁ, ἡ), пŏpтъtopŏ de акопеpъminte ла ŏрекĭ (ка rĭontъtopiĭ, везĭ шi ὠτιοφόρος). [ὠτίον, φέρω].

'Ωτικὸς, ἡ, ὸν, ал ŏрекiлор, saŏ pелatiвŏ кŏ ŏрекiле. «Κλυστὴρ—» Med: ='Ωτεγχύτης. [οὖς].

"Ω τινι, dat: ал лŏĭ ὅς τις. «"Ω μή τινι» прон:=ᾧ τινι μή.

'Ωτίον (τὸ), dim: (dŏпе tinŏ пŏmaĭ) ал лŏĭ οὖς. 2) (ŏпе-орĭ) în локŏ de ὠτὶς (2).

'Ωτιοφόρος (ὁ, ἡ), пŏpтъtopŏ de faлse ŏрекĭ (saŏ sпpe апъpape în лŏптъ, saŏ fiind лinsitŏ de челе natŏpaле din rĭontape, ad:='Ωτοθλαδίας). (везĭ шi ὠτιαφόρος). [ὠτίον, φέρω].

'Ωτὶς, ίδος (ἡ), dpопiе (кŏ пене ешiте afapъ пе лîпгъ ŏрекĭ). 2) акопеpъmîntŏ апъpъtopŏ de ŏрекĭ, че пŏpтaŏ rĭontъtopiĭ în лŏптъ. 3) (apxitekt:) ŏреке, ŏпŏ teлŏ de stpaшinъ skoasъ afapъ (везĭ шi ἄτλας, шi ἐπωτὶς). [шi

'Ωτίτης, ου (ὁ), ал ŏрекiĭ. "Δάκτυλος—" deцетŏл чел mikŏ. [οὖς, ὠτὸς].

'Ωτογλυφὶς, ίδος (ἡ), [οὖς, γλύφω] ŏрекелпiцъ, saŏ skoвitoape de ŏреке.

'Ωτόγλυφον (τὸ),='Ωτογλυφὶς.

'Ωτοειδὴς, έος (ὁ, ἡ), (шi adв:) -ειδῶς, чел în feлŏл ŏрекiĭ. [οὖς, ὠτὸς, εἶδος].

'Ωτόεις, εσσα, εν,=(saŏ греш: în локŏ de) ὠτώεις.

'Ωτοθλαδίας, [οὖς, θλάω] ου, шi

'Ωτοκαταξίας, ου, шi 'Ωτοκάταξις, ιος (ὁ), чел кŏ ŏрекiле pŏпте în лŏптъ de rĭontape. [οὖς, κατάγνυμι].

'Ωτοκοπέω -ῶ, вiit: -ήσω, [οὖς, κόπτω] sŏпъpŏ кŏ въpfipĭ аŏzŏл кŏĭвв, asŏpzeskŏ пе чiпева.

'Ωτοκωφέω -ῶ, вiit: -ήσω, sîntŏ sŏpdŏ de ŏрекĭ. [οὖς, ὠτὸς, κωφὸς].

'Ωτόλικνος (ὁ, ἡ), ком: чел кŏ ŏрекiле mapĭ kît dîpmonŏл. [οὖς, ὠτός, λίκνον].

'Ωτοπάροχος (ὁ, ἡ), глs: каре îшĭ dъ лesne ŏрекiле în askŏлtape de op че, шi de op чiпе. [οὖς, ὠτός, παρέχω].

'Ωτόῤῥυτος (ὁ, ἡ), къpŏĭа îĭ кŏpг ŏрекiле. [οὖς, ὠτὸς, ῥέω].

'Ωτός, цen: ал лŏĭ οὖς. [de ŏnde

'Ωτὸς, шi "Ωτος (ὁ), ŏпŏ feлŏ de пasъpe de noapte, вŏfпiцъ кŏ пене ка ŏрекĭ ешiте afapъ de amîndoъ пъpцiле капŏлŏĭ; (fir: din лesniчiŏnea npiпdepiĭ ачestia) петĭoвŏ, лesne-amъцitŏ.

'Ωτότμητος (ὁ, ἡ), [οὖς, τέμνω] чел кŏ ŏрекiле tъĭate, чiŏлŏ.

'Ωτοχλέω -ῶ, вiit: -ήσω, [οὖς, ὀχλέω] sŏпъpŏ ŏрекiле, saŏ аŏzŏл кŏĭва, ='Ωτοκοπέω.

'Ωττικοὶ, Dop: noet: în локŏ de οἱ 'Αττικοὶ, Ateneniĭ.

'Ωτώεις, εσσα, εν, чел кŏ ŏрекĭ, saŏ (despre ваse) кŏ mîпŏше. [οὖς].

Ωὐτός, saŏ Ωὑτὸς, saŏ 'Ωὐτὸς, Ion: шi Dop: în локŏ de ὁ αὐτός.

"Ωφειλα, noet: пex: 1: ал лŏĭ ὀφέλλω.

"Ωφειλον, прел: ал лŏĭ ὀφείλω.

'Ωφέλεια (ἡ), folosŏ, kîштirŏ; ажŏtopŏ; (прin întind:) прadъ. (de ŏnde) «Δὶ ὠφελείας τίθεσθαι, saŏ "'Ωφέλειαν ποιεῖσθαί τι». D: Ал: а пŏпе mîna пе чева, (din Itaл:) а fаче вопа преza. [шi

'Ωφελέω -ῶ, [ὄφελος] вiit: -ήσω, foloseskŏ, ажŏtŏ, sлŏжeskŏ ла чева. || (пas:) mъ foloseskŏ, kîштirŏ. (кŏ ак:). «'Αλλήλους ὠφελεῖν,,. Плt: ""Ην τινες ἴωσιν εἰς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν Λακεδαιμονίων, καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφελεῖν 'Αθηναίους τρόπῳ, ὁποίῳ ἂν δύνωνται». Тŏч: (saŏ maĭ pap кŏ dat:). "Κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν, ἢ φίλοισιν ὠφελεῖν». Apst: «'Ωφελεῖ ἐπιληπτικοῖς (τὸ φάρμακον),,. Dskp: (шi кŏ ак: ел: de преп:) "Τὰ μέγιστα ὠφελεῖν τινα,,. Ksn: "Οὐδὲν ὠφελεῖ». Skp: (saŏ преа pap кŏ цen:) «Οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν». Sof: dŏпе Sхл: къ se folosĭа din... (шi кŏ adв:) "Χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν, οὐ μάλιστ' ἂν ὠφελῇ». Евр: (шi miж: în локŏ de akt:). "Πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος,,. Sof: (шi пas: saŏ miж: de sine пas:), «'Ωφελεῖσθαι παρὰ (saŏ ἀπό) τινος,,. Ksn: "Καὶ οἱ ἐχθροὶ χρήματά εἰσι τῷ δυναμένῳ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὠφελεῖσθαι». Ksn: (шi кŏ dat:) "Μηδὲ ὀλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθωσαν,,. Тŏч: (шi кŏ ак: ел: de преп:) "Εἰ μέλλεις μικρὰ ὠφελῶν πολὺ πλείω ὠφεληθήσεσθαι,,. Ksn: (шi кŏ цen: кŏ преп:). "Τοῖς στρατιώταις αἰτουμένοις δι' ἁρπαγῆς ὠφεληθῆναι,,. Пл: [de ŏnde

'Ωφέλημα (τὸ), folosinцъ, ажŏtopinцъ; kîштirŏ, аваntaжŏ. ""Ενερθεν χθονὸς κεκρυμ-

μέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα, χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσὸν,,. Esxл:

'Ὠφελήσιμος (ὁ, ἡ), ='Ὠφέλιμος. [din

'Ὠφέλησις, εως (ἡ), folosipe, ажвtape. [ὠφελέω].

'Ὠφελητέος, α, ον, nosit: ал лвĭ ὠφελέω.

'Ὠφελία, At: шi 'Ὠφελίη, Ion: în локв de ὠφέλεια.]вnde

'Ὠφέλιμος (ὁ, ἡ), folositopв. [ὄφελος]. [de

'Ὠφελίμως, adв: кв folosв, în кiпв folositopв.

"Ὠφελλον, noet: прел: ал лвĭ ὀφέλλω. 2) în локв de...

"Ὠφελον, ες, ε, nex: 2: ал лвĭ ὀφείλω (întpв: прiнч: ка аклаm: de opape, saв noft:, bezĭ вepвwл пе ла sfîpшiĭв).

"Ὦφθαι, nas: tpe: de кв: de inf:, шi

"Ὤφθην, nas: nex: de xot: ал лвĭ ὄπτομαι ='Οράω.

"Ὤφλημα (τὸ), греш: în локв de ὄφλημα.

"Ὦφλον, прел: шi nex: 2: ал лвĭ ὄφλω.

'Ὠφρόντιστος, Dop: noet: în локв de ὁ ἀφρόντιστος.

'Ὠφρυωμένος, η, ον, naptч: în tpe: de кв: ал лвĭ ὀφρυόομαι (neîntpв:).

"Ὢχ', noet: (în anoк: maĭ 'nainte de вок: asnip:) în локв de ὦκα.

"Ὤχατο, noet: Ion: a 3: îm: neps: de nas: neste-sъв: ал лвĭ οἴγω.

'Ὠχεῖτο, a 3: sinr: neps: de прел: ал лвĭ ὀχέομαι.

"Ὤχετο, a 3: sinr: neps: de прел: шi de nex: 2: ал лвĭ οἴχομαι.

"Ὤχθην, noet: nas: nex: 1: ал лвĭ οἴγω (întpв: прiнч: în komn:).

"Ὤχθησαν, noet: a 3: îm: neps: de nex: ал лвĭ ὀχθέω.

'Ὠχόμην, прел: saв nex: 2: ал лвĭ οἴχομαι.

"Ὦχρα, noet: a 3: sinr: neps: de прел: ал лвĭ ὠχράω.

"Ὤχρα (ἡ), oxpъ, вnв feлв de пъmîntв галвенв, че слвжеште de въпsea. [шi

'Ὠχραίνω, biit: -ανῶ, înгълбineskв чева; (шi nas:) mъ înгълвeneskв, mъ sepвezeskв, mъ ofileskв. [шi

'Ὠχραλέος, α, ον, noet: în локв de ὠχρός, гълвeniчĭosв. [ὠχρός].

'Ὠχραντικὸς, ἡ, ὸν, шi adв: -ικῶς, чел кв înswшime de a înгълвeni, adвкъtopв de înгълвenipe. [ὠχραίνω].

'Ὠχράω -ῶ, biit: -ήσω, noet: în локв de ὠχριάω.

'Ὠχρία (ἡ), гълвeniчĭвne, saв faцa гълвeniчĭosвлвĭ, sepвezivĭвne. [шi

'Ὠχρίας, ου (ὁ), гълвeniчĭosв, seapвъdв ла faцъ, ofiлitв [ὠχρός].

'Ὠχρίασις, εως (ἡ), гълвeniчipe, sepвezipe de faцъ. [din

'Ὠχριάω -ῶ, biit: -άσω, sîntв, saв mъ fakв гълвeniчĭosв ла faцъ. [ὠχρία].

'Ὠχροειδὴς, έος (ὁ, ἡ), kam галвенв ла faцъ, гълвeniчĭosв, saв ofiлitв. [ὠχρὸς, εἶδος].

'Ὠχρόλευκος (ὁ, ἡ), галвенв шi алвв ла faцъ, seapвъdв. [ὠχρὸς, λευκός].

'Ὠχρομέλας, ανος (αινα, αν), галвенв-negpв. [ὠχρὸς, μέλας].

'Ὠχρόμματος (ὁ, ἡ), галвенв ла окĭ, чел кв окĭ галвенĭ. [ὠχρὸς, ὄμμα].

'Ὠχρόξανθος (ὁ, ἡ), галвенв-влondв, saв вълапв. [ὠχρὸς, ξανθὸς].

'Ὠχροποιὸς (ὁ, ἡ), fъкътopв de гълвeniчĭвne,='Ὠχραντικὸς. [ὠχρὸς, ποιὸς].

'Ὠχρὸς, ὰ, ὸν, галвенв, гълвeniчĭosв, seapвъdв, ofiлitв ла faцъ. «'Ὠχρὰ χολὴ» Apst: чеа аrвiчĭoasъ. «Αἰσχυνθεὶς γὰρ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο, καὶ φοβηθεὶς ὠχρὸς». Гал: «Τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ». Лкs: гълвenвшвл. [de вnde

"Ὦχρος (ὁ), noet: în локв de ὠχρότης. 2) вnв feлв de легвmъ, mъзъpiкъ; (în Konstantinoполв) лinte de Misipв. [шi

'Ὠχρότης (ἡ), гълвenitate; гълвeniчĭвne, sepвezime de faцъ. [шi

'Ὠχρόω -ῶ, biit: -ώσω, ='Ὠχραίνω. [ὠχρὸς]. [de вnde

"Ὤχρωμα (τὸ), гълвenitвpъ; sepвezitвpъ de faцъ.

"Ὤχωκα, noet: Ion: tpe: de кв: ал лвĭ οἰχνέω, шi οἴχομαι.

"Ὤψ, ὠπὸς (ἡ), noet: (neîntp: în nom:) în локв de ὄψις, faцъ, oвpazв; къвtъtвpъ de вedepe; (îm: вpв: saв fem:) окĭ. "Εἰς ὦπα ἐοικέναι τινί,,. Om: a semъna ла fiгвpъ. «Εἰς ὦπά τινος saв τινι ἰδέσθαι,,. Om: a se вĭta în faцa квĭва.

"Ὦψαι, a 2: sinr: neps: de nas: tpe: de кв: ал лвĭ ὄπτομαι, saв ὄσσομαι = ὁράω.

'Ὠώδης, εος (ὁ, ἡ), ='Ὠοειδής. [ὠὸν].

'Ὠῶν, цen: îm: ал лвĭ ὠόν.

SFÎPШITВЛ ЛВĬ Ω

шi

АЛ DIKЦIONAPВЛВĬ ЕЛЕNO-POMЪNESKВ.

ТАБЛЪ КРОNОЛОЏІКЪ

DE ЧЕЛЕ MAI ПРІNЧІПАЛЕ ЕВЕNЕMІNТЕ АЛЕ

ІSТОРІІ ЕЛЕNЕШТІ.

NОТЪ. Кронолоџіреа евенемінтелор челор маї 'nainte de întîїa Олімпіадъ n'аре нічї ѕнѕ ваѕѕ сігѕрѕ; de ачееа нѕ se алътѕръ ачі dekît нѕмаї о сімплъ пъреpe а челор маї însemnaцї Кронолоџї.

	'n. de Хр. анї	Олім-піаde.	анѕл
Лѕареа Троаdeї dѕпе Кронолоџіїї Франџезї ла 1270 'n: de Хр:, їар dѕпе Џерманї шї Енглезї . . .	1184		
Întoарчереа Ераклезілор	1104		
Моартеа лѕї Кодрѕ челѕї din ѕрмъ împъратѕ ал Атенеї; Медонѕ, întîїѕ пе віаџъ архонтѕ.	1068		
Întокміреа лѕптелор Олімпіене de Лікѕргѕ шї Іфітѕ . .	884		
Întîїа Олімпіадъ, dѕпе каре аѕ începѕт а se însemna атлеџії вірѕіторї, шї întрѕ каре а вірѕіт Елідеанѕл Корівѕ.	776	1-а	I
Întîїѕл архонтѕ пе zeче анї în Атена	753	6	IV
Întîїѕл резвоїѕ Месеніанѕ începѕтѕ ла анѕл 743: а лѕат сфîршітѕ прін лѕареа Ітомеї ла анѕл	724	14	I
Чеї întîї анѕалї архонџї în Атена	683	24	II
Ал doілеа резвоїѕ Месеніанѕ începѕтѕ ла анѕл 685: а лѕат сфîршітѕ прін лѕареа Ереї ла анѕл	668	28	I
Леџіслаџіа лѕї Dраконѕ în Атена	624	39	I
Леџіслаџіа лѕї Солонѕ în Атена	594	46	III
Рестабіліреа лѕптелор Пітіене ла анії 586, а челор Істміене ла 582, шї а челор Немеене	568	53	I
Кірѕ сѕрпînd пе Крісѕ ла анії 548, сѕпѕне колоніїле Елене шті din Асіа.	543	59	II
А лѕї Пісістратѕ а треілеа шї статорнікъ тіраніе în Атена.	540	60	I
Моартеа лѕї Пісістратѕ, фії лѕї Іпархѕ шї Іпіа моштенеск демнітатеа лѕї . . . . , ...	528	63	I
Оморîреа лѕї Іпархѕ de кътре Армоdіе шї Арістоџетонѕ.	513	66	IV
Ізгоніреа лѕї Іпіа din Атена.	510	67	III
Оштінџа Персілор în Елаdа пе времеа лѕї Dаріе; Бътъліа de ла Маратонѕ.	490	72	III
Nъвъліреа лѕї Ксеркѕѕ în Елаdа	480	75	I
Ал треілеа резвоїѕ Месеніанѕ începѕтѕ ла анії 464: а лѕат сфîршітѕ прін лѕареа Ітомеї	455	81	II
Преа вестіта (dар de крезѕт нічї о датъ înfiinџатъ) înвоїалъ de паче а лѕї Чімонѕ; моартеа лѕї Чімонѕ; înфлоріреа лѕї Періклеѕ	449	82	IV
Începѕтѕл резвоїѕлѕї Пелопонесіакѕ.	431	87	II
Чѕмъ în Атена.	430	87	III
Моартеа лѕї Періклеѕ	429	87	IV

	'n. de Xp. ani	Олim-піаde.	anѕл
Înкеіере de паче пе чінчі-зечі de ani, каре însъ n'a цinѕt нічі treі.	421	89-а	IV
Оштінца Атенепілор asѕпра Sічелii ла aniі 415, ші тоtала лор пръпъdіре аколо	413	91	IV
Бътъліа павалъ de ла Eros-notamѕ	405	93	IV
Лѕареа Atenei; treі-зечі тipani; maі tîpziѕ зече	404	94	I
Pestaвіліреа репѕвлічеі în Atena прin Трасівѕлѕ	403	94	II
Moartea лѕі Sократѕ	400	95	I
Оштінца лѕі Аџesілае în Asia asѕпра Перsілор	396	96	I
Pesвoіѕл Корінтіанѕ; Лачеdemonenii înпротіва toatei Еладе	394	96	III
Пачеа dene времеа лѕі Anталчіdѕ	387	98	II
Ліверареа Тевеі de кътре Пелопіda.	379	100	II
Бътъліа de ла Левктра.	371	102	II
Бътъліа de ла Mantinea; moartea лѕі Епамінонda.	362	104	III
Începѕтѕл împъръцiеі лѕі Filinѕ în Мачеdonia	360	105	I
Pesвoіѕ аліатікѕ înпротіва Атенеі.	357	105	IV
Întîiѕл sfîntѕ pesвoіѕ începѕтѕ ла aniі 355; а лѕat sfîpшitѕ прin desfiinцареа Фочепілор.	346	108	III
Ал doілеа sfîntѕ pesвoіѕ; аліанцъ asѕпра лѕі Філіпѕ; бътъліа de ла Херонеа.	338	110	III
Moartea лѕі Філінѕ; Алекsandpѕ моштеніште împъръцiа	336	111	I
Sѕрпареа Тевеі ла anii 335; ші оштінца лѕі Алекsandpѕ asѕпра Asieі	334	111	III
Бътъліа de ла Арвела, desfiinцареа împъръцiі Перsілор.	331	112	II
Moartea лѕі Алекsandpѕ; îngpіжitopѕ ал împъръцiі Перdiка; Pesвoіѕ Ламіакѕ.	323	114	II
Бірѕіреа ші moartea лѕі Пердiка; Îngpіжitopѕ Antinatpѕ.	321	114	IV
Moartea лѕі Antinatpѕ; мѕлтъ чеартъ în Asia ші Еѕропа а моштенітopілор пентрѕ stъпіпіре.	319	115	II
Mѕpind întp' ачеstea pѕdеле лѕі Алекsandpѕ, se прокламъ împъраці Selевкѕ în Sipia, Лisimaxѕ în Трачіа, ші Antiгonѕ în Asia, іар Птолемеѕ în Еџintѕ	307	118	II
Se прокламъ ші Kasandpѕ împъратѕ ал Мачеdonieі	302	119	III
Бътъліа de ла Insѕ; вірѕіреа ші moartea лѕі Antiгonѕ; înпърціреа statѕлѕі întpe чеі патрѕ вірѕіtopі	301	119	IV
Moartea лѕі Kasandpѕ	298	120	III
Бірѕіреа ші moartea лѕі Лisimaxѕ	282	124	III
Începѕтѕл Ахаічеі аліанце	281	124	IV
Antiгonѕ Гоnata, nепоtѕ ал челѕі къзѕtѕ ла Insѕ, копрinde Мачеdonia, ші ашеазъ аколо о noъ dinastie.	276	126	I
Пірѕ în Italia ла 280, în Sічеліа ла 278, în Елаdа ла 274, ші se omoаръ în Aproсѕ.	272	127	I
Apatѕ întîiaшi datъ комапdipѕ ал Ахаіенілор	245	133	IV
Dimitpie ал doілеа, fiѕл лѕі Antiгonѕ, împъратѕ ал Мачеdonieі	242	134	III
Antiгonѕ Dosonѕ, împъратѕ ал Мачеdonieі	232	137	I
Pestaвіліреа леџілор лѕі Лікѕргѕ de кътре Клеоменѕ în Sпарта.	226	138	III
Fѕга лѕі Клеоменѕ în Еџintѕ.	222	139	III
Filinѕ ал патрѕлеа împъратѕ ал Мачеdonieі	221	139	IV
Аліанца лѕі Filinѕ кѕ Аніва.	215	141	II
Întîiѕл pesвoіѕ Мачеdonікѕ; Pomanii în Елаdа	214	141	III
Лѕареа Sipaкѕseі; Sічеліа провінціе Pomanъ	212	142	I
Filonimenѕ, întîiaшi datъ командipѕ ал Ахаіенілор.	208	143	I

	'n. de Хр. ani	Олim-піаde	анȣл
Ал doiлea pesвoiȣ Мачеdonikȣ, каре a înчепȣt ла anii 200, шi a лȣat sfîршitȣ ла anii	197	145-a	IV
Оторѫл tipanȣлȣї Naвisȣ; Spapta se апропie de aлiaнцa Ахаїeniлор.	192	148	I
Моaptea лȣї Fiлопimenȣ; Лikopta командipȣ ал Ахаїenilор.	183	149	II
Персеȣ împъpatȣ ал Мачеdonii	179	150	II
Ал tpeiлea pesвoiȣ Мачеdonikȣ, каре începȣtȣ ла anii 171: a лȣat sfîршitȣ прin poвipea лȣї Персеȣ	167	153	I
Pesвоiȣ ал Ахаїenilор асȣпра Романiлор.	146	158	IV
Лȣарea Kopintȣлȣї; Еладa каde сȣв stъпînipea Романъ.	145	159	I

ЧЕЛЕ МАЇ ПРІНЧІПАЛЕ ЕЛЕNЕШТІ DINASTІЇ DȢПЕ АЛЕКSANDPȢ.

МАЧЕDONIA.

	'n. de Хр. anї
Kasandpȣ Імпърatȣ	302
Fiлiпȣ III	298
Antipatpȣ шi Алексаndpȣ . .	297
Dimitpie Поліорчетȣл . .	294
Лisimaхȣ	286
Птолемеȣ Черавнȣл . .	281
Antiгonȣ Гоната	276
Dimitpie II	242
Antiгonȣ Dosonȣ	232
Fiлiпȣ IV.	221
Персеȣ	197
Романї	168

ASIA

Antiгonȣ împъpatȣ	307

Трачiа шi parte din Asia

Лisimaхȣ împъpatȣ . . .	307

Пергамȣ

Fiлetepȣ împъpatȣ. . . .	283
Еȣmenȣ I.	264
Аtaлȣ I.	241
Еȣmenȣ II.	197
Аtaлȣ II.	159
Аtaлȣ III.	134
Apistonikȣ	134
Романї	126

SIPIA

	'n. de Хр. anї
Sелеȣкȣ Nikatopȣ împъpъtȣ.	307
Antioхȣ I. Sotepȣ. . . .	279
Antioхȣ II. Zeȣ	262
Sелеȣкȣ II. Калinikȣ . . .	247
Sелеȣкȣ III. Черавнȣл. . .	227
Antioхȣ III. Маре	224
Sелеȣкȣ IV. Fiлопаtъpȣ. . .	187
Antioхȣ IV. Епіfanȣ. . . .	176
Antioхȣ V. Еȣпаtopȣ. . . .	164
Dimitpie I. Sotepȣ. . . .	162
(Алексаndpȣ I.)	150
Dimitpie II Nikatopȣ. . . .	145
(Antioхȣ VI. Sidetȣл). . .	139
Sелеȣкȣ V	126
Antioхȣ VII Грiпȣл. . . .	125
Antioхȣ VIII	97
Antioхȣ IX. Еȣsевȣл . . .	93
Тiгpanȣ.	84
Antioхȣ X Asiatikȣл . . .	67
Романї	64

ЕЦІПТȢ.

Птолемеȣ Sotepȣ ал Лагȣлȣї, împъp.	307
Птолемеȣ Fiлаdeлfȣл. . . .	283
Птолемеȣ Евергетȣл . . .	246
Птолемеȣ Fiлопаtopȣ . . .	221
Птолемеȣ Епіfanȣ. . . .	204
Птолемеȣ Fiлometopȣ. . . .	180
Птолемеȣ Евергетȣл II Fiskonȣ	146
Птолемеȣ Sotepȣ II Лаtȣpȣ. .	116
(Птолемеȣ Алексаndpȣ I). .	106
Птолемеȣ Лаtȣpȣ a doa oapъ. .	88
Птолемеȣ Алексаndpȣ II .	80
Птолемеȣ Аȣлetȣл . . .	73
Птолемеȣ Dionisȣ	61
Птолемеȣ чел tînъpȣ шi Клеопаtра	47
Клеопаtра sinгȣpъ	44
Романї	29

ТАБЛЪ ПЕ SKЅРТЅ DE ПОЛІТІКА SI ЛІТЕРАРА

ISТОРІЕ А ЕЛЕNІЛОР

n' de Xp:
anї

Традіцiї maї векї dekît лѕареа Троадеї; Timпї fabѕлошї шi epoїчї.
Потопѕл лѕї Ocirѕ în Atika; Потопѕл лѕї Deѕкаліонѕ în Tesaлia;
Клъdipea Тевеї de Kadmѕ; Minosѕ, лецiле, шi isпръвiле лѕї; Fante-
ле лѕї Еркѕлѕ шi Teseѕ; Плѕtipea Аргонаѕtiкъ; Резбоїѕл asѕпра лѕї
Eteoклеѕ шi Поліпекѕ; Резбоїѕл Eпігопілор. Резбоїѕл Tpoadiкѕ. .
Традіцiї maї векї dekît întîia Олimпiadъ. Timпї, але кърора еве-
neminte aѕ începѕtѕpї înкъ fabѕлoase, iap концinepe istopiкъ. . .
Întoарчерea Еракледілор. Stpъmѕtъpї de нацiї. Ашезареа колонii-
лор Dopiче шi Еоліче în Asia. . . . .
Desfiinцареа monapхічелор instiтѕцiї, maї пaptiкѕлар în Atena. А-
шезареа колоніїлор Ioniче în Asia. Înflopipea poesii пе ла Ioniенї.
Рапsozї, Omepѕ, Omepizї. Рестабілipea лѕпtелор Олimпiене de кътре
Ifitѕ. Лецiле лѕї Лікѕргѕ. Întpodѕчерea poesieї Омеріче în Елада Е-
ѕропеанъ; Kîntъtopї Чiклічї. Esiodѕ. Ашезареа întîielор колонiї а ле
Еладеї despe anѕsѕ . . . .
Intîia însemnъtibъ Олimпiadъ, în каре а біpѕit Kopiвѕ . . 776
Резбоаїе Meseniaче, каре аѕ лѕаt sfîpшitѕ пpin лѕъреа Epeї ла anїї
668. Tipteѕ, Тернандрѕ, Архілохѕ, Алкmanѕ, шi алцї елецiачї шi лі-
річї поецї. Талесѕ filosofѕ. Solonѕ filosofѕ шi poetѕ. Ашезареа челор
л-алте колонiї despe anѕsѕл Еладеї, mi а челор din Afpiка . .
Лецiслацiа лѕї Солонѕ în Atena. . . . Олimп: 46 III. 594
Чеї шапте înцелепцї. Esonѕ, Stesixopѕ, Алчеѕ, Sanfo, Fepeкidѕ, Teornisѕ,
шi алцї елецiачї шi лірічї поецї. Pisistpatѕ шi fii лѕї stъпînesк în Atena
de ла 560 пînъ ла 509, de kînd aчestѕ sekoлѕ se пѕmeшte sekoлѕл лѕї
Pisistpatѕ (6-але 'n de Xp:). Anaksimandpѕ filosofѕ; Iap în Italia Pita-
гора. Поецiї Anakpeonѕ, Iпonaksѕ, Simonidѕ. Începѕtѕpї de tpaцedie.
Ексnедiцiа Персілор în Елада пе времеа лѕї Dapie Олimп: 72 III. 490
Резбоаїе Mediче пе времеа лѕї Dapie, Ksepksѕ, шi Aptakсepksѕ, înче-
tate пе ла mіжлокѕл sѕtanieї а чінчілеа n' de Xp:. Pivalitate întpe А-
tena шi Лачеdemona. Mape пѕtepe а лѕї Періклеѕ în Atena. Резбоїѕл
Пелопопеsiaкѕ începѕtѕ ла anїї 431, шi înчetatѕ ла 404: пpin лѕареа А-
teneї, шi ашезареа челор tpeї-zечї de tipanї. Întp'aчestѕ sekoлѕ, каре
se пѕmeшte sekoлѕл лѕї Періклеѕ (5-леа 'n de Xp:) а înflopit Epodotѕ,
Iпoкратѕ, Pindapѕ, Anakpeonѕ. Atѕnчї, шi maї кѕ seamъ în пaptea а
doiлеа а ачелѕї sekoлѕ а înflopit лімба шi літератѕра Atiкъ. Esxiлѕ,
Sofoклеѕ, Eѕpiпidѕ, Apistofanѕ (din каре чеї din ѕрmъ se цin în napte
шi de sekoлѕл ѕрmъtopѕ), Tѕчididѕ, Лisia, Isoкpatѕ înкъ tînъpѕ, Sokpatѕ.
Рестабіліpea републічеї în Atena пpin Tpasiвѕлѕ. Олimп: 94. II. 403
Резбоїѕ întpe Лачеdemonenї шi Персї. Лачеdemona абѕsînd de пѕte-
pea sa o пierde dѕпе пѕцinѕ. Челе-л-алте statѕpї se aліazъ asѕпръ 'ї.
Времелnікъ înflopipe а Тевенілор. Бътъліа de ла Mantinea, шi moap-
tea лѕї Епаminonda ла anїї 362. Мачеdonienii se întъpesк пpin Filinѕ
шi Алеksandpѕ; pesвoaїеле întpe moштеnitopiї лор. Sekoлѕл aчesta (4-а
'n: de Xp:) пѕminдѕ se sekoлѕл лѕї Алеksandpѕ а skos maї кѕ deose-
віpe mѕлцї Atiчї пpozaiчї skpiitopї, пе Isoкpatѕ, пе Ksenofonѕ, пе Пла-

n: de Xp: anĭ

tonŭ, пе Apistoteлŭ, пе Teofrastŭ, пе opatopii Лікȣргŭ, Esxinŭ, Demostenŭ, ши пе ла sfpiшitŭ пе Dimitpie Faлepeanȣл. Komodia чea ноȣъ, Menandpȣ.

Бъttълia de ла Insȣ; xotъpîtoape impъpџipe a stъпînipiĭ Map. Aлeksandpȣ. . . . . Oлimп: 119. IV. 301

Eпiкȣpŭ, Zenonŭ, Xpisinŭ, fiлosofĭ; џeometpȣл Eȣкліdŭ. seкoлȣл Птoлeмeiлop (3-a 'n: de Xp:). înfлopipea noesii Aлeksandpene; Teoкpitŭ, Лікofponŭ, Kaлimaxŭ, Apatŭ, Bionŭ, Mosxȣ, Aпoлonie Podeanȣл. Tpadȣчepea sf: Skpintȣpe de чeĭ шante-zeчĭ. Matematiчiĭ Epatostenŭ, Aпoлonie din Пepгa, Apximedŭ.

Лȣapea Sipasȣseĭ de кътpe Pomanĭ. . . . Oлimп: 142 I. 212

În жȣmъtatea sȣtanii (чea dîntîiĭ a чeлiĭ aл doiлea 'n: de Xp:) Eлada Eȣpoпeanъ se лȣптъ кȣ mȣлтъ osteneaлъ a skъпa de ла Pomnanĭ o pъmъшiџъ de neatîpnape. Kapneadŭ fiлosofȣл. În Aлeksandpia лitepeлe nȣ 'шĭ пъstpeazъ înfлopipea de maĭ 'nainte Nikandpȣ noetȣл. Apistapxŭ кpitiкȣл. Iпapxŭ astponomȣл.

Лȣapea Kopintȣлȣĭ. Eлada pecȣnoaшte stъпînipea Pom. Oлimп. 158 IV 145

Чeлe maĭ din ȣpmъ pъmъшiџe aлe stъпînipiĭ Mapeлȣĭ Aлeksandpȣ кad ȣna dȣпe aлta sȣȣt stъпînipea Pomaniлop. aчesta este seкoлȣл чeлop din ȣpmъ Птoлeмeĭ (2-a шi 1-ŭ 'n: de Xp:). Eлeneaska лitepatȣpъ пȣџinĭ skpiitopĭ însemnaџĭ a npodȣs atȣnчĭ. Intp'aчestŭ seкoлŭ s'a ivit Istopiкȣл Пoлivie; oape-кape fiлosofĭ, din кape чeĭ maĭ penȣmiџĭ sînt Панetie, ши шкoлapȣл sъŭ Posidonie. niшte noeџĭ de enigpame. dap maĭ кȣ seamъ o mȣлџime de opatopĭ, sofistĭ ши гpamatiчĭ.

Moaptea Kлeonatpeĭ, desfiinџapea împъpъџiĭ Eџintȣлȣĭ. Oл. 187: IV 20

Toate Eлeneшteлe ши Eлenisteлe statȣpĭ s' aŭ кontonit aкȣm înъȣntpȣл domnitoapeĭ nȣtepĭ a Pomaniлop. Aȣгȣstŭ aȣtoкpatŭ. Diodopŭ Siчeлiotȣл, ши Dionisie Aлiкapnaseanȣл, istopiчĭ. Stpabonŭ џeorpafŭ. Dionisie nepieџetȣл (oкoлitopŭ în кълъtopiĭ), noetŭ џeorpafŭ.

dȣпе Xp:

Naшtepea Mîntȣitopȣлȣĭ nostpȣ Iisȣsŭ Xpistosŭ 1

Întîiȣл seкoлŭ, adiкъ seкoлȣл чeлop doĭspezeчe Чesapĭ. Пponoвedȣipea Xpistianismȣлȣĭ. Noȣл testamentŭ, Aпostoлĭ, Eвanџeлistĭ; Fiлonŭ, fiлosofŭ Eвpeŭ. Iosinŭ, Istopiкŭ Eвpeŭ. Dioskopidŭ, doкtopŭ saŭ mediкŭ. Dionŭ Xpisostomŭ, sofistŭ saŭ opatopŭ.

Aл doiлea seкoлŭ, adiкъ seкoлȣл Antoniniлop, ȣnȣл din чeĭ maĭ snopiџĭ în Eлeneaska лitepъtȣpъ. Apeteŭ, doкtopŭ în mediчinъ. Eniкtetŭ fiлosofŭ, Плȣtapxŭ, ши Apianŭ, istopiчĭ ши fiлosofĭ. Птoлeмeŭ astponomŭ. Mapкȣ Aȣpeлie, aȣtoкpatŭ ши fiлosofŭ. Apistidŭ sofistŭ. Aпianŭ, Eлianŭ, Пoлienŭ, Ateneŭ, Пaȣsania, Лȣчianŭ, Aпoлonie Diskoлȣл, Пoлideȣкŭ, Aftonie, Epmoџenŭ, Aлeksandpȣ Afpodisieŭ, fiлosofĭ. Гaлenŭ doкtopŭ saŭ mediкŭ. Oпianŭ noetŭ. Iȣstinŭ, ши чeĭ întîĭ пъpinџĭ aĭ Бisepiчeĭ.

Aл tpeiлea seкoлŭ, saŭ seкoлȣл лȣĭ Dioклetianŭ. Dionŭ Kasie, Epodianŭ, Dioџenŭ Лaeptie, Fiлostpatŭ, istopiчĭ. Лonџinŭ; Amonie, Плotinŭ, Пopfipie, Iamвлixŭ, fiлosofĭ. Kлementŭ Aлeksandpeanȣл, Гpiгopie fъкъtopȣл de minȣnĭ, Dionisie Aлeksandpeanȣл, Opiџenŭ, ши aлџĭ пъpinџĭ aĭ Бisepiчeĭ.

Konstantinŭ aȣtoкpatŭ. 306

Aл natpȣлea seкoлŭ, ad: seкoлȣл лȣĭ Konstantinŭ. Aчestŭ aȣtoкpatŭ npiimeшte Xpistianismȣл, ши stpъmȣtъ peшedinџa împъpъџii ла Konstantinonoлŭ. Atȣnчĭ maĭ вîptos aŭ întлopit чeĭ maĭ stpълȣчiџĭ пъpinџĭ aĭ Бisepiчeĭ, Eȣseвie, sf. Basiлie, sf. Гpiгopie Nazianzeanȣл, sf. Atanasie, sf. Kipiлŭ, sf. Enifanie, sf. Гpiгopie aл Niseĭ, sf. Ioanŭ Xpisostomŭ. Пъгînĭ skpiitopĭ, Лiвanie, Temistie, Imepie, Iȣлianŭ aȣtoкpatȣл; Amianŭ Mapчeлinŭ, Лatinŭ istopiкŭ iap Eлenŭ opatopŭ. Pomanџoskpiitopĭ, Eлiodopŭ, Лonгŭ, Axiлeŭ Tatie.

	d: Xp: anĭ.
Moaptea лȣĭ Teodosie; шi xotъpîtoape înпъpцipe a dinasiiii Pomane.	395
Aл чinчiлea sekoлȣ. Înчeпȣtȣpĭ aлe stъпînipii Бizantine. Se maĭ пъstpeazъ înkъ oape-kape bitaлitъцĭ aлe sekoлȣлȣĭ пpeчedinte. поeцĭ, Nonȣ, Mȣseȣ, Koлȣtȣ, Kointȣ Smipneaнȣл, Tpifiodopȣ. Teoлoцĭ fiлosofĭ Nemesie, Sinesie, Teodopitȣ. nimte skpise aлe sf: Dionisie Apeoпaцitȣл. Бisepiчeшtĭ Istopiчĭ Sokpatȣ Sxoлastikȣл, Sozomenȣ. пъгînȣ fiлosofȣ Пpoклȣ. Цeorpafȣ Stefanȣ Бizantie. Istopikȣ пъгînȣ пe лa sfîpшitȣл aчesteĭ eпoчe Zosimȣ.	
Iȣstinianȣ aȣtokpatȣл.	527
Înkide fiлosofika шkoaлъ din Atena лa aniĭ 529. istopikȣл Пpoкoпie de atȣnчĭ komплekteazъ desfлopipea.	
Лȣapea Konstantinoпoлȣлȣĭ de Stavpofopĭ saȣ Kpъчiaцĭ . . .	1204
Pekîшtirapea Konstantinoпoлȣлȣĭ de Бizantinĭ	1261
Лȣapea Konstantinoпoлȣлȣĭ de Tȣpчĭ	1453

ТАБЛЪ DE ЕЛЕNEШТЕЛЕ ШI MAĬ KȢ SEAMЪ DE ATIЧЕЛЕ ЛȢNE шi ZIЛE.

Eлeneskȣл, saȣ maĭ kȣ deosebipe Atikȣл anȣ konsta лa înчeпȣtȣ din doъ-spezeчe лȣnape лȣne de kîte tpeĭ-zeчĭ de ziлe, пe kape, ka sъ лe notpiviaskъ maĭ eksakt kȣ kȣpsȣл лȣneĭ, лe aȣ konstitȣit maĭ tîpziȣ din tpeĭ-zeчĭ, шi din doъ-zeчĭ шi noъ ȣneлe dȣпe aлteлe, din kape чeлe de doъ-zeчĭ шi noъ de ziлe se nȣmiaȣ Koĭλoι, Kiлe, kave, saȣ skovite; dintp' aчeasta s'a înfiinцat anȣ koпpinzъtopȣ de 354: de ziлe, adikъ maĭ skȣptȣ dekît soлapȣл astponomikȣл anȣ kȣ ȣnspe-zeчe ziлe; шi fiind kъ dintp' aчeasta înпъpцipea лȣĭ пe лȣne nȣ se învoĭa kȣ kȣpsȣл timпiлop anȣлȣĭ, ka sъ oпpiaskъ mȣлta лȣĭ depъptape, шi sъ 'л peadȣkъ dȣпe tpeчepe de kîцiva anĭ лa aчeлaшĭ semnȣ, aȣ nъskoчit a întpeпȣne лa doĭ saȣ tpeĭ anĭ пe лa sfîpшitȣл toamneĭ шi dȣпe лȣna Posideonȣ o a tpeĭ-spezeчeлea лȣnъ.

Aшa dap s' a konstitȣit пe vpemea pesvoĭȣлȣĭ Medikȣ oпtania, saȣ пepiodȣл de oпtȣ anĭ, atpivȣitȣ лȣĭ Kлeostpatȣ Teneдeanȣл; шi fiind kъ oпtȣ anĭ din 354 de ziлe fie-kape însȣmaȣ 2832 de ziлe, adъoгîndȣ-se de tpeĭ opĭ în toatъ dȣinipea aчeлȣĭ пepiodȣ, ad: dȣпe aл tpeiлea, aл чinчiлea, шi aл oпtȣлea anȣ înkъ kîte o лȣnъ de tpeĭ zeчĭ de ziлe, se komплekta sȣma de ziлe 2922 kȣ skȣmпъtate de o potpivъ kȣ oпtȣ anĭ d' aĭ nostpĭ, intpînd în sokoteaлъ шi чeĭ doĭ visekцĭ, peлaцia anȣлȣĭ Eлeneskȣ kъtpe kȣpsȣл soapeлȣĭ шi kъtpe anȣл nostpȣ Iȣлianȣ epea пe лa sfîpшitȣл fie-kъpia oпtaniĭ maĭ aчeeaшĭ, kape epea шi пe лa înчeпȣtȣл пepiodȣлȣĭ.

Dap ziчem, maĭ; fiind kъ eksistaȣ totdaȣna oape-kape nepeгȣлapitъцĭ, din пpiчina kъpopa aȣ fost siлiцĭ a чepka feлȣpite пepioade ȣnȣл dȣпe aлtȣл, din kape чeлe maĭ însemnate sînt noъ-spezeчania nъskoчitъ пe vpemea лȣĭ Пepiклeȣ de Metonȣ Ateneanȣл, шi шaпte-zeчĭ-шeasania întpodȣsъ dȣпe ȣnȣ sekoлȣ de Kaлinȣ Чiziчeanȣл.

Din пpiчina skimvъpiлop aчestop пepioade, шi înkъ maĭ mȣлt din пpiчina nepeгȣлapitъцiĭ miжлoчite пe лa adъoцipea întpeпȣseĭ лȣne, este kȣ totȣл kȣ nepȣtinцъ a se învoi kȣ desъvîpшipe vekieлe лȣne Eлeneшtĭ kȣ aлe noastpe; шi deosevipea, saȣ în tpeчepea înainte, saȣ în pъmînepaл în ȣpmъ ажȣnцe ȣne-opĭ пînъ шi лa 3o de ziлe. Dap fiind kъ skoпȣл tȣtȣлop modifikaцiiлop în Eлeneskȣл лȣnoлoцiȣ a fost totdaȣna a se potpivi, пpekît epea kȣ пȣtinцъ, înпъpцipea dȣпe лȣneлe лȣnape kȣ kȣpsȣл timпiлop anȣлȣĭ, ажȣnцem în sfîpшitȣ a пpefepi înпъpцipea dȣпe anȣaлiĭ timпĭ; шi de aчeea чea maĭ potpivitъ шi maĭ aпpoпiatъ învoipe este iapъшĭ чea ȣpmъtoape.

Лȣne de варъ	Ekatomвeonȣ (30 de zile) корespȣnzînd кат кȣ Iȣлie.	
	Metaцetnionȣ (29)	Aȣгȣstȣ.
	Boedpomionȣ (30)	Sentemвpie.
Лȣne de toamнъ.	Memaкtepionȣ (29)	Oкtomвpie
	Пianeпsionȣ (30)	Noemвpie.
	Пosedeonȣ (29)	Deкemвpie.
Лȣнъ întpeпȣsъ	Пosideonȣ II (30)	(Deкemвpie шi (Ianȣapie.
Лȣne de Eapнъ.	Гameлionȣ (29)	Ianȣapie.
	Antestepionȣ (30)	Feвpȣapie.
	Eлafeвoлionȣ (29)	Maptie.
Лȣne de пpimъваръ.	Mȣnixionȣ (30)	Aпpiлie.
	Тарцелionȣ (29)	Maie.
	Skipofopionȣ (30)	Iȣnie.

Fie-каре лȣнъ începea, saȣ se sȣпosa, къ începe кȣ лȣmina лȣneĭ; de aчeea întîĭa a лȣneĭ se нȣmĭa Νουμηνία=Νέα μήνη, лȣнъ noȣъ, ĭap чea din ȣpmъ ἔνη (веке) καὶ νέα (шi noȣъ), ad: чea dintpe doъ лȣne. Iap aчeste 30 saȣ 29 zile a ле лȣneĭ se împъpцĭaȣ în tpeĭ zeчimĭ, din каре чea dîntîĭ se нȣmĭa μηνὸς ἱσταμένου saȣ ἀρχομένου, de лȣнъ stînd saȣ începînd, a doa μηνὸς μεσοῦντος, de лȣнъ fiind пе ла miжлокȣл sъȣ, шi a tpeĭa μηνός φθίνοντος saȣ λήγοντος saȣ ἀπιόντος saȣ παυομένου, de лȣнъ sfîpшindȣ-se saȣ înчetînd. Ĭap zilele aчesteĭ din ȣpmъ zeчimĭ se нȣmъpaȣ d' andapatele.

zilele лȣneĭ.	Întîĭa zeчime.		zilele лȣneĭ.	A doa zeчime.		zilele лȣneĭ.	A tpeĭa zeчime		
							în чeле кȣ 30.	în чeле кȣ 29	
1	νουμηνία,	întîĭa	11	întîĭa	de лȣнъ пе ла miжлокȣл sъȣ.				de лȣнъ sfîpшindȣ se
2	δευτέρα,	a doa	12	a doa		21	a zeчea . .	a noa	
3	τρίτη,	a tpeĭa.	13	a tpeĭa		22	a noa . .	a onta	
4	τετάρτη,	a natpa	14	a natpa		23	a onta . .	a шaптea	
5	πέμπτη,	a чinчĭa	15	a чinчĭa		24	a шaптea. .	a шasea	
6	ἕκτη,	a шasea	16	a шasea		25	a шasea . .	a чinчĭa	
7	ἑβδόμη,	a шaптea	17	a шaптea		26	a чinчĭa . .	a natpa	
8	ὀγδόη,	a onta	18	a onta		27	a natpa . .	a tpeĭa	
9	ἐννάτη,	a noa	19	a noa		28	a tpeĭa . .	a doa	
10	δεκάτη,	a zeчea	20	a zeчea		29	a doa .	веке шi noȣъ	
	de лȣнъ stînd saȣ începînd.					30	вeкea шi noȣa.		

Zilele zeчimiĭ din ȣpmъ se нȣmъpaȣ ȣne-opĭ шi dȣпe fipeaska лop pîndȣĭaлъ, adъorîndȣ-se ἐπ' εἰκάδι saȣ μετ' εἰκάδα, peste saȣ dȣпe doъ zeчimĭ, ad: πρώτη ἐπ' εἰκάδι, întîĭa peste doъ-zeчĭ, saȣ a doъ-zeчĭ шi ȣna; δευτέρα ἐπ' εἰκάδι, a doъ-zeчĭ шi doa, шi aшa maĭ înкoлo пînъ ла чea din ȣpmъ, ad: чea веке шi noȣъ.

SISTEMЪ APITMETIKЪ A BEKIЛOP EЛENIĬ.

Bekiĭ Eлenĭ întpeвsinцaš ka semne apitmetiчe чeлe doъ-zeчĭ шi patps лitepe aлe aлfaвetsлsĭ, цiind aчeлaшĭ шipš; întpepsind însъ nsmaĭ tpeĭ deosевite semne: pe ϛ', kape însemna 6, шi se nsmĭa 'Επίσημον Φαῦ, saš 'Επίσημον, însemnatš Faf, saš nsmaĭ Însemnatš, mi este пpinчipaл Eвpeĭeskвл, saš Finiчikвл Baf, aчeлaшĭ ks Eoлikвл Dirama, шi Лatineskвл f; pe Ϟ, saš Ϙ, kape însemna 90, шĭ se nsmia Kona, пpinчipaл Eвpeĭeskвл, saš Finiчĭkвл Kof, шi Лatineskвл q; шi în sfipшitš aл tpeiлea ϡ, pe kape însemna 900, шi se nsmĭa pentps fopma лsĭ Sampi (adikъ San saš Sirma шi Пi) пpiчipaл Eвpeĭeskвл saš Finiчikвл Sin. Iatъ шi pstepea aчestop лitepe dsпe apitmetika лop întpeвsinцape.

Ŏnimĭ		Zeчimĭ		Sstimĭ	
1	α'	10	ι'	100	ρ'
2	β'	20	κ'	200	σ'
3	γ'	30	λ'	300	τ'
4	δ'	40	μ'	400	υ'
5	ε'	50	ν'	500	φ'
6	ϛ'	60	ξ'	600	χ'
7	ζ'	70	ο'	709	ψ'
8	η'	80	π'	800	ω'
9	θ'	90	Ϟ saš Ϙ	900	ϡ

Ks aчeste dap doъ-zeчĭ шi шapte de kapaktepe, saš semne akчentate, пpeksm вedem, în dpeanta, îшĭ eksпpimaš toate nsmepeлe pinъ 999. Spe eksemплs: 11, ια'; 12, ιβ'; 13, ιγ' ... 21, κα'; 22, κβ'; 23, κγ' ... 101, ρα'; 102, ρβ'; 103, ργ' ... 110, ρι'; 111 ρια'; 112, ριβ'; 990, ϡϞ; 991, ϡϞα'; 999, ϡϞθ'. Dsпe чe ажsпцĭaš aчi, ka sъ eksпpiшe o mie, zeчe miĭ, шi o sstъ de miĭ, întpsвsinцaš aчesteaшĭ лitepe, шi intp' aчeeaшĭ komвinape, пpeksm eksпpimaš шi snimeлe simплe шi sstimeлe, afapъ nsmaĭ kъ, spe deoseвipea noъeĭ întpeвsinцъpĭ, лe ssвskpiea în stînra ks (ι) iota; spe eks: ,α, însemna 1000. ,β, 2000. ,γ, 3000. ,δ, 4000, шi aшa pe pîndš pinъ лa ,ϡ, kape însemna 900000: înkit pstaš sъ skpie întp' aчestaшĭ kipš pinъ лa 999999 ,ϡ,Ϟ,θ ϡϞθ'; шi oвiчnsĭaš a sta maĭ de msлte opĭ лa 100,000 saš ,ρ. Ĭap de akoлo întpeвsinцaš adiektivsл μύριοι, zeчe miĭ, snitš ks adвepвiĭ δεκάκις, εἰκοσάκις, шi чл: spe eks: δεκάκις μύριοι, de zeчe-opĭ zeчe miĭ în лokš de o sstъ de miĭ; εἰκοσάκις μύριοι, de doъ чeчĭ de opĭ zeчe miĭ în лokš de doъ sste de miĭ; ἑκατοντάκις μύριοι, de o sstъ de opĭ zeчe miĭ, în лokš de snš miлionš; χιλιάκις μύριοι, de o mie de opĭ zeчe miĭ, în лokš de zeчe miлioane, μυριάκις μύριοι, de zeчe miĭ de opĭ zeчe miĭ, în лokš de o sstъ de miлioane, Se aflъ sne-opĭ ¨ρ шi ks doъ psntspĭ d' assпpъĭ însemnînd snš miлionš.

Ŏnš aлtš kipš de skpiepe nsmepikъ este întpeвsinцatš пpinчipaл în antiчeлe ssвskpiцiĭ, kape konstъ în întpeвsinцapea semneлop I (вezĭ Ἴος), sns; Π чinчĭ; Δ, zeчe; |Δ| de чinчĭ opĭ zeчe, saš чinчĭ-zeчĭ; H, saš F (Hεκατὸν, saš Fεκατὸν), o sstъ; |H|, de чinчĭ opĭ o sstъ, saš чinчĭ sste. X, (χίλιοι), o mie; |X|, de чinчĭ opĭ o mie, saš чinчĭ miĭ; M (μύριοι) zeчe miĭ, |M|, de чinчĭ opĭ zeчe miĭ, saš чinчĭ-zeчĭ de miĭ. Aчestš modš seamъnъ msлt ks чeл Pomanš, шi ape de o notpiвъ ks aчeлa defektsл pepetъpiĭ aчeлsĭaшĭ semnš pinъ în patps. eksemплe. I, 1. II, 2. III, 3. IIII, 4. Π, 5. ΠI, 6. ΠII, 7. ΠIII, 8. ΠIIII, 9. Δ, 10. ΔI, 11. ΔII, 12. ΔIII, 13. ΔIIII, 14. ΔΠ, 15. ΔΠI, 16. ΔΠII, 17. ΔΠIII, 18. ΔΠIIII, 19. ΔΔ, 20. ΔΔΔ, 30. ΔΔΔΔ, 40. |Δ|, 50. |Δ|Δ, 60. |Δ|ΔΔ, 70. |Δ|ΔΔΔ, 80. |M|MMMM|X|XXXX|H|HHHH-|Δ|ΔΔΔΔΠIIII, 99999. se gъsesk sne-opĭ шi semneлe ΔM, de zeчe opĭ zeчe miĭ, saš 100,000; |M|, de o sstъ de opĭ zeчe miĭ, saš snš miлionš.

ВОКАБӲЛАРӮ АЛФАБЕТІКӮ

de

Ворбе Ромъненшті трасе din Еленешті, челе маї мѕлте (прекѕм se ші вѣd ачі însemnate) прin лімба Латinъ, din каре este маї în totѣ форматъ чеа Ромънеаскъ, їар мѕлте dintр' înселе natѕралisate nemiжлочit din чеа Еленеаскъ; ачеаста не добедешіте întiї, къ а fost о nemiжлочitъ комѕнiкацie прin колонiї întре Гречї ші Dачї, прекѕм маї 'nainte de колонisaцia Романъ de ла Траianѕ кѕ 430 поате ші маї біне de анї Алексаndрѕ чел маре înfрînгînd пе Saрmesѕ îмпъратѕл Dачiлор, а колоnisat în цара лор Гречї, de ла каре s' аѕ naцionaлisat ачеле ворбе în лімба лор, ші s' аѕ пъstрat ші пînъ astъzї în гѕра попорѕлѕї Ромînѕ, înкît ѕнеле dintр'înселе se вѣd обічнѕite кїар ла църанї, фъръ а fi попѕларе оръшанiлор, прекѕм трiрie, васкѕ, ші алтеле; ші ал doiлеа, къ ла колонisареа Романiлор n' а fost кѕ totѕл stîрпitъ семiнцia Dачiкъ, прекѕм прin ѕрмаре нiчї лімба лор, каре eksistъ поате ші пînъ акѕм, кѕлтiватъ însъ ші înавѕцitъ прin чеа Латinъ.

Ром:	Ел:	Лат:
	А.	
Абаносѕ,	Ἔβενος,	**Evenus.**
Агонiseskѕ,	Ἀγωνίζομαι.	
Аерѕ,	Ἀὴρ,	**Aer.**
Azimъ,	Ἄζυμον.	
Албastрѕ,	Ἀλάβαστρος,	**Alabaster.**
Албѕ,	Ἀλφὸς,	**Albus.**
Алегѕ,	Ἀλέγω.	
Алinezѕ,	Γαληνίζω.	
Алtѕ,	Ἄλλος	**Alius**
Амбонѕ	Ἄμβων,	
Anатемъ,	Ἀνάθεμα,	**Anatema.**
Апгiнаръ,	Κινάρα,	**Cinara.**
Аѕрѕ,	Αὖρον,	**Aurum.**
Аpratѕ,	Ἐργάτης	
Аpdiкѕ,	Ἄρδην (din αἴρω)	
Арцintѕ,	Ἄργυρος,	**Argentum.**
Арѕ,	Ἀρόω,	**Aro**
Asiлѕ, (nesiлѕitѕ)	Ἄσυλον,	**Asylum.**
Afлѕ	Ἄλφω.	
	Б.	
Бавъ	Βαυβῶ.	
Баланцъ,	Φάλαγξ.	
Барварѕ,	Βάρβαρος,	**Barbarus.**
Бiserікъ	Βασιλική,	**Basilica.**
Блestемѕ,	Βλασφημία,	**Blasfemia.** (ші вервѕ)
Блestемѕ,	Βλασφημῶ,	**Blasfemo.**
Блецѕ,	Βλαισὸς, saѕ Πλαισὸς,	**Blaessus**
Блъndъръѕ,	Βλαδαρός.	
Бомбъneskѕ,	Βομβέω,	**Bombum.**
Botezѕ,	Βαπτίζω,	**Baptizo.**
Бѕѕїокѕ,	Βασιλικός,	
Бѕte	Βούτη, ші Βοῦτις, -ον,	**Buttis.**
Бѕfniцъ,	Βοῦφος,	**Bubo.**

Pom:	Ел:	Лt:
	B.	
Badȣ	Βάδος.	
Baïtȣ	Βαΰζω.	
Baskȣ,	Φάσκος.	
Batpъ,	Βάθρον	
Bestmîntȣ,	Ἔσθημα,	Vestimentum.
Biaцъ,	Βίος,	Vita.
Bidpъ,	Ὕδρα,	Hydra.
Binȣ,	Οἶνος,	Vinum.
Bладȣ,	Βλαδός,	
Bлъstapȣ,	Βλαστὸς,	
Boiȣ,	Βόλω, Βούλομαι,	Volo.
Bȣetȣ,	Βοητός.	
Bъпsea,	Βάψις.	
Bînъ,	Ἶς Ἶν, ἰνός,	Vis, Venis.
	Γ.	
Гanгpenъ,	Γάγγραινα,	
Гевоsȣ,	Κυβὸς, saȣ Ὑβός.	Gibbus.
Гimвipȣ,	Κύπειρον,	Cyperus.
Гȣmȣ,	Κουκούμιον,	Cucuma.
Гȣnie,	Γωνία,	
Гlastpъ,	Γάστρα,	
Глafȣ,	Γλάφυ,	
Гpasȣ,	Γράσσων din γράσσος	
Гȣвepnezȣ,	Κυβερνῶ,	Guberno.
Гȣstȣ,	Γευστὸν,	Gustus.
Гîлiranȣ,	Κολεκάνος, ші Κολοκάνος.	
Гîлкъ,	Γάγγλιον.	
	D.	
Danie,	Δάνος,	Donum.
Dapȣ,	Δῶρον.	
Dafinȣ,	Δάφνη.	
Denъnȣ,	Πήνυμι.	
Desȣ	Δασὺς,	Densus.
Dimie,	Δίμιτος.	
Doъ,	Δύω ші δύω,	Duo.
Dpaкȣ,	Δράκων,	Draco.
Dpamȣ,	Δραχμὴ,	Drachma.
Dpirȣ,	Δρύτη.	
Dpȣmȣ	Δρόμος.	
Dȣшmanȣ,	Δυσμενὴς.	
Dъinosȣ, saȣ Dъinitopȣ.	Δηναιός.	
	E.	
Eпȣpe,	Λέπορις,	Lepus.
Epesȣ,	Αἵρεσις,	Haeresis.
Epetiкȣ,	Αἱρετικὸς,	Haereticus.
Epoȣ,	Ἥρως,	Heros.
Etepȣ,	Αἰθὴρ,	Aether.
Fftinȣ,	Εὐθηνὴς. [de ȣnde	
Eftinъtate,	Εὐθήνεια.	

Ром:	Ел:	Лt:
	Z.	
Zamfipȣ,	Σάπφειρος,	**Sappfirus.**
Zeamъ,	Ζέμα.	
Zeче,	Δέκα,	**Decem.**
Zȣгравȣ,	Ζωγράφος. [de ȣnde	
Zȣгръвeskȣ,	Ζωγραφῶ.	
	Ж.	
Жdepȣ,	Σαθέριον.	
	I.	
Ïadȣ,	Ἀΐδης.	
Ikonomȣ,	Οἰκονόμος,	**Oeconomus.**
Ismъ,	Ἡδύοσμος.	
	K.	
Kaлаnodȣ,	Καλαπόδιον.	
Kaлe	Κέλευθος.	
Kaлȣ	Κέλης.	
Kaлîпȣ,	Καλάπους.	
Kandeлъ,	Κανδήλα,	**Candela.**
Kaпonȣ,	Κάπων	**Capo.**
Kaпȣ,	Κύβη,	**Caput.**
Kapȣ,	Κάῤῥον,	**Carrhus.**
Kapte,	Χάρτης,	**Charta.**
Kaskȣ,	Χάσκω,	
Kastopȣ,	Κάστωρ,	**Castor.**
Kastponȣ,	Γαστρών.	
Kataporȣ, saȣ Гȣtȣpaïȣ,	Κατάῤῥοος,	**Catarrhus.**
Kiвepniseskȣ,	Κυβερνῶ. [de ȣnde	
Kiвepniseaлъ,	Κυβέρνησις.	
Kiпapisȣ,	Κυπάρισσος.	**Cupresus.**
Kiпȣ,	Τύπος,	**Typus.**
Kлistipȣ,	Κλυστὴρ,	**Clyster.**
Koadъ,	Κόδδα. (Sipaк:)	
Koaлъ (de xiptie),	Κῶλον.	
Koamъ,	Κόμη,	**Coma.**
Koвpirȣ,	Κόλλιξ.	
Koлiвъ,	Καλύβη.	
Koлiвъ,	Κόλλυβον.	
Koлiвie,	Κλωβίον.	
Koлiкъ,	Κωλική.	
Kopoaпъ,	Χορωνός.	**Corona.**
Kositopȣ,	Κασσίτερος.](гъlпъ).	
Koteцȣ,	Κόττος (кокошȣ), saȣ Κόττα	
Kȣкȣ,	Κόκκυξ,	**Cuculus.**
Kȣкȣваïe,	Κικκάβη.	
Kȣлeгȣ,	Συλλέγω.	**Colligo.**
Kȣnoskȣ,	Γι(γ)γνώσκω,	**Cognosco.**
Kȣпъ,	Κύπη, Κύπελλον,	**Cupa.**
Kȣpte,	Χόρτος.	
Kȣpъ,	Ὥρα,	**Cura.**
Kȣtie,	Κυτὶς,	**Cista.**
Kpinȣ,	Κρίνον.	

Rom:	Ел:	Лat:
	К.	
Kpistaлȣ, шi Клештарȣ,	Κρύσταλλος,	Crystallus.
Ksipixiȣ,	Ὀξύῤῥυγχος,	Oxyrrinchus.
Къkatȣ,	Κάκκη.	
Кълцȣnȣ	Κάλτιος, Καλτίνιος,	Calceus.
Кълъmъpi,	Καλαμάριον,	Calamarium.
Къmapъ,	Καμάρα,	Camera.
Къmiлъ,	Κάμηλος,	Camelus.
Къminȣ,	Κάμινος,	Caminus
Кърътidъ,	Κεραμίς, -ίδος,	
Kiine,	Κύων,	Canis.
Kininъ,	Κάνναβος,	Cannabis.
Kipnъ,	Κάρπασσος.	
	Л.	
Лadinȣ,	Λάδανον,	Ladanum.
Лae	Λαός.	
Лакрътъ,	Δάκρυον,	Lacryma.
Лaлanrite,	Λάλαγγες, шi Λαλάγγια.	
Лamnъ,	Λαμπὰς,	Lampas.
Лanчe,	Λαγκία,	Lancea.
Лante,	Γάλα, -λακτος,	Lactis.
Леarъnȣ,	Λίκνον.	
Лiвede,	Λιβάδιον.	
Лiкȣpiчiȣ,	Λυκουρὶς, шi Λυκωρίς.	
Лimanȣ,	Λιμήν.	
Лinrȣ,	Λείχω,	Lingo.
Лinȣ,	Γαληνός.	
Лinȣ (de кълkat stpȣrȣpi)	Ληνὸς.	
Лitpъ.	Λίτρα,	Libra.
Лitȣprie,	Λειτουργία.	
Лorofъtȣ,	Λογοθέτης.	
Лȣnȣ,	Λύκος,	Lupus.
Лȣstpezȣ,	Λιστρόω. [de ȣnde	
лȣstpatȣ,	Λιστρωτός.	
Лъȣzъ,	Λεχοῦσα, saȣ Λεχώ.	
Лinъ,	Λῆνος,	Lanea.
	M.	
Макȣ,	Μήκων.	
Mamъ,	Μάμμα, Μάμμη.	
Mantie,	Μανδύη.	
Maptȣpȣ,	Μάρτυρ,	Martyr.
Maшinъ,	Μηχανή,	Machina.
Meditaцie	Μελέτη,	Meditatio. (шi верȣȣ)
Meditȣ.	Μελετῶ.	Medito.
Мелanхoлie,	Μελαγχολία,	Melancholia.
Menrenъ,	Μάγγανον.	
Meptiкȣ,	Μερτικὸν.	
Memtepȣ,	Μήστωρ.	
Mirdaлъ,	Ἀμυγδάλη,	Amygdalum.
Miepe,	Μέλι,	Mel
Miжeskȣ,	Μύω. [de ȣnde	
Miжipe,	Μύσις.	
Mikȣ,	Μικκός.	

Ром:	Ел:	Лat:
	M.	
Minte,	Μῆτις,	**Mens.**
Mipeasmъ,	Μύρισμα.	
Mipȣ, ші Miposȣ,	Μύρον.	
Mititeлȣ.	Μιτύλος,	**Mutilus.**
Miшeлȣ,	Μυσερός,	**Miser.**
M(n)ïeлȣ,	Ἀμνὸς,	**Agnus.**
M(n)ïaлъ,	Ἀμνὰς,	**Agna.**
Moaлe,	Μῶλυς. [de ȣnde	
Moïȣ,	Μωλύω.	
Moapte,	Μόρος,	**Mors.**
Moлotpȣ,	Μάλαθρον.	
Mopikȣ,	Μόρυχος.	
Mopmîȣ,	Μορμύρω,	**Murmuro.**
Moptȣ ші Mȣpitopȣ,	Μορτὸς,	**Mortus, ші Mortalis.**
Mȣkȣ,	Μύκος,	**Mucus.**
Mȣлгȣ,	Ἀμέλγω,	**Mulgeo.**
Mȣnkъ,	Μόγος. [de ȣnde	
Mȣnчeskȣ,	Μογέω.	
Mȣpгȣ (de seapъ),	Ἀμοργὸς, ші Ἀμορβός.	
Mȣpȣ,	Μορέα,	**Morus.**
Mȣtȣ,	Μυττὸς,	**Mutus.**
Mpeanъ,	Μύραινα,	**Muraena.**
Mъndpъгȣnъ,	Μανδραγόρας,	**Mandragoras.**
Mъtase,	Μέταξα.	
Mъчeлъpie,	Μακελλεῖον,	**Macellum.**
Mînie,	Μῆνις.	
(mъ) Mîxneskȣ,	Ἄχνυμαι.	
	N.	
Naшȣ, saȣ nъnaшȣ, nȣnȣ, ші nene,	Νένος.	
Neгȣpъ,	Νεφέλη,	**Nebula.**
Nenotȣ,	Νέπους=Νεόπους,	**Nepos.**
Ninгȣ,	Νίφω,	**Ningo.**
Noapte,	Νὺξ, νυκτός,	**Nox.**
Noȣ,	Νέος,	**Novus.**
Nȣme,	Ὄνομα,	**Nomen.**
Nȣkъ,	Μούκηρος,	**Nux, nucis.**
	O.	
Okï,	Ὄσσε,	**Oculis.**
Omofopȣ,	Ὠμόφορον, ші Ὠμοφόριον.	
Ontȣ,	Ὀκτὼ,	**Octo.**
Opezȣ.	Ὄρυζα,	**Oryza.**
Osînzъ,	Ὀξύγγιον,	**Axungia.**
Oȣ,	Ὠὸν,	**Ovum.**
Oцetȣ,	Ὀξύδιον din ὄξος,	**Acetum.**
Oxpъ,	Ὤχρα,	**Ochra.**
	П.	
Пaлmъ.	Παλάμη,	**Palma.**
Пaплomъ,	Πέπλωμα, saȣ Ἐφάπλωμα,	**Peplum.**
Пaпȣpъ,	Πάπυρος,	**Papyrus.**
Пapdosȣ,	Πάρδος,	**Pardus.**

Pom:	Ελ:	Лat:
	П.	
Пapte,	Φάρσος, [φάρω]	Pars
Пatponȣ,	Πάτρων,	Patronus.
Пenene,	Πέπων,	Pepo.
Пetikȣ,	Πεττύκιον.	
Пetpaxiлȣ,	Ἐπιτραχήλιον.	
Пешtepъ,	Πέτρα.	
Пiatpъ,	Πέτρα,	Petra.
Пiedikъ,	Πέδη.	Pedica.
Пiеле,	Πέλλα.	Pellis.
Пientene,	Κτεὶς, κτενὸς,	Pecten.
Пiepsikъ,	Περσική.	
Пiepsikȣ,	Περσικόν.	
Пiперȣ,	Πιπερι,	Piper.
Пipostie,	Πυρεστία.	
П... (membpȣ џenit: fem:)	Κύστη, Κύσθος,	
Пisezȣ,	Πτίσσω,	Pinso.
Пitakȣ,	Πιττάκιον.	
Пitȣліче,	Πίτυλος.	
Пiftie,	Πηκτή.	
Плаїȣ,	Πλᾶγος.	
Плакъ,	Πλὰξ, πλακὸς.	
Плasmъ,	Πλάσμα.	
Плatanȣ,	Πλάτανος,	Platanus.
Плокadȣ,	Πλοκὰς.	
Плоȣ	Πλώω.	
Плȣteskȣ,	Πλωτεύω.	
Плȣtitopȣ,	Πλώτωρ.	
Плъmînȣ,	Πλεύμων, Ion: =Πνεύμων,	Pulmo,
Плъtîkъ,	Πλάταξ, ші Πλατίστακος.	
Плъчintъ,	Πλακοῦς, -οῦντος,	Placenta.
Пodeaлъ,	Πόδωμα.	
Поркȣ,	Πόρκος,	Porcus.
Пospaїȣ,	Πασπάλη, ші Παιπάλη.	
Пofteskȣ,	Ποθέω. [din	
Пoftъ,	Ποθή.	
Пȣнгъ,	Πουγγή.	
Пȣпȣ,	Ποππύζω.	
Пȣпъzъ,	Πιπὼ, saȣ Πίπος.	Pipus.
Пȣpoїȣ,	Πυόῤῥοια.	
Пȣtinъ,	Πυτίνη.	
Пpazȣ,	Πράσον.	
Пpissoȣ,	Περισσός.	
Пpoaspъtȣ,	Πρόσφατον.	
Пpoxodȣ,	Πρόοδος.	
Пpȣнȣ,	Προῦνος, ші Προῦμνος,	Prunum.
Пpȣнъ,	Προύνη, ші Προῦνον,	Prunus.
Пъtpȣнжелȣ,	Πετροσέληνον.	
Пîine,	Πανὸς,	Panis.
Пînzъ,	Πήνη,	
Пîpгъ,	Ἀπαρχή.	
Пîрпълeskȣ, ші Пîржолeskȣ,	Πυρπολῶ.	
Пîsлъ,	Πῖλος,	Pileus, -um.

Ром:	Ел:	Лat:
	Р.	
Рошз,	Ῥοῦς, Ῥούσιος,	Russeus.
Рѕtъ,	Ῥυτή,	Ruta.
Рizѣ,	Κρίζω, Κρίδδω,	Rideo.
Рiѣ.	Ῥόος.	
	S.	S.
Sakѣ,	Σάκκος,	Saccus.
Salamѕpъ,	Ἁλμύρα.	
Saltѣ, Sъpѣ,	Ἅλλομαι,	Salio.
Samapѣ,	Σαγμάριον, din Σάγμα.	
Samѕpѣ,	Σίμωρ, ші Σαπύριον.	
Sanѣ,	Σκάπτω.	Excavo.
Sapdeлъ,	Σαρδίνη.	
Sape,	Ἅλας,	Sal.
Srъѣ mitpъ),	Γύκ.	
Sekѕpъ,	Σάγαρις,	Securis.
Seлinъ,	Σέλινον.	
Siлъ,	Σύλη.	
Siлitpъ,	Λίτρον = Νίτρον,	Nitrum.
Sindie (de satѣ),	Σύνδικος.	
Sitъ,	Σήστρον [σήθω, черпѣ].	
Sixastpѕ,	Ἡσυχαστής.	
Skiлorѣ,	Κιλλός.	
Skoikъ,	Κόγχη,	Concha.
Skpoafъ,	Γρομφάς,	Scropha.
Skѕmѕpie,	Σκόμβρος,	Scombrus.
Skindѕpъ,	Σχινδύλη,	Scindula.
Smaлtѣ,	Μάλθα.	
Smopfѕpi,	Μορφαί.	
Soseskѣ,	Σώζομαι.	
Snatъ de цesѕt), ші	Σπάθη,	Spatha.
Snate (sninape)		Spathula.
Snлinъ,	Σπλήν,	Splen.
Snѕzъ,	Σποδός.	
Sninѣ,	Σπανός.	
Stavлѣ,	Σταῦλος,	Stabulum.
Staxie,	Στοιχεῖον.	
Skamъ,	Ξάμμα din ξαίνω.	
Stemъ,	Στέμμα,	Stemma.
Stepnѣ,	Στέριφος,	Sterilis.
Stimъ,	Τιμή,	Estimatio.
Stifosѣ,	Στυφός.	
Stixie,	Στοιχεῖον.	
Stixѣ,	Στίχος.	
Stѕfѣ,	Στίφος.	
Stpakinъ,	Ὀστράκινον.	
Stpidie,	Ὀστρείδιον.	
Stpѕrѕpe,	Τρύγη	
Stpъrъnipe,	Στραγγεία.	
Stpimѕѣ,	Στραβός,	Strabo.
Stpinrѣ,	Στράγγω,	Stringo.
Sfapъ,	Σφάραγος.	
Sfeклъ,	Σεῦτλον.	
Sъnѕnѣ,	Σάπων,	Sapo.

Ром:	Ел:	Лat:
	T.	
Tainѕ,	Ταγή.	
Taѕpѕ,	Ταῦρος,	**Taurus.**
Talъ,	Τάτα, mi Τέττα.	
Teакъ,	Θήκη,	**Theca**
Tepminѕ,	Τέρμα,	**Terminus.**
Tepmintinъ,	Τερμινθίνη.	
Tirae,	Τήγανον.	
Toвъ,	Τύμπανον,	**Tympanum.**
Tѕ,	Τύ,	**Tu.**
Tѕpnѕ,	Τύῤῥις,	**Turris.**
Treanцъ,	Τρῦχος.	
Treanъdѕ,	Τρίπηδος.	
Treĭ,	Τρεῖς, τρία,	**Tres.**
Treкѕ,	Τρέχω.	
Tremѕpѕ,	Τρέμω,	**Tremo**
Tpirie,	Τρυγία [τρὺξ, τρυγὸς].	
Tpofanta,	Πρόφαντον.	
Tpѕfi ,	Τρυφή.	
Tъѕ,	Τεός,	**Tuus.**
Tînъpѕ,	Τέρην,	**Tener.**
	F.	
Farѕ,	Φαγὸς,	**Fagus.**
Famъ,	Φάμα,	**Fama**
Fanapѕ, saѕ **Fелinapѕ,**	Φανάριον.	
Fapmeкѕ,	Φάρμακον,	**Pharmacum.**
Fasoле,	Φασήολος, Φάσηλος,	**Phasolus.**
Falѕ,	Φιτύω. [din	
[illegible],	Φίτυ,	**Foetus.**
Faцъ,	Φάσις,	**Facies.**
Feapъ,	**Φὴρ,**	**Fera.**
Feлonѕ,	Φελόνιον.	
Fлeaкѕ,	Φλύαξ, –ακος.	
Fлermъ,	Φλέγμα.	
Foлosѕ,	Ὄφελος.	
Fopmъ,	Μορφή,	**Forma.**
Fpale,	Φρατήρ,	**Frater.**
Fpirѕ,	Φρίκος, saѕ Ῥῖγος,	**Frigus.**
Fpirѕ, (вepвѕ)	Φρύγω,	**Frigo.**
Fpiкъ,	Φρίκη.	
Fpѕmosѕ,	Μορφήεις.	**Formosus.**
Fѕrѕ,	Φύγω=Φεύγω,	**Fugio.** [de ѕnde
Fѕrъ.	Φυγὴ,	**Fuga.**
Fѕndѕ,	Βένθος,	**Fundum.**
Fѕpѕ,	Φώρ,	**Fur.**
Fъpimѕ.	Φάρω.	
	X.	
Xaosѕ.	Χάος,	**Chaos.**
Xapaкtepѕ,	Χαρακτὴρ,	Character.
Xapѕ, [de ѕnde	Χάρις. [de ѕnde	
Xъpъzesкѕ,	Χαρίζομαι.	
Xъplie.	Χαρτίον,	Chartula,
Xopъ, mi Xopѕ,	Χορός,	**Chorus.**

Ром:	Ел.	Лат:
	Ȣ.	
Ȣлеіȣ	Ἔλαιον,	Oleum.
Ȣmedosȣ,	Μυδαλέος.	
Ȣmърȣ,	Ὦμος,	Umerus.
Ȣ(O)алъ,	Γυάλη,	Vola.
Ȣpape,	Ἀρὰ (în bine).	
Ȣрлȣ,	Ὠρύω,	Ululo.
Ȣpneskȣ,	Ὀρνύω, Ὄρνυμι.	
Ȣskkȣ (de лînъ),	Οἴσυπος.	
Ȣdmъ, saȣ Ȣlmъ,	Οἶδμα, Οἴδημα.	
Ȣџерȣ,	Οὖθαρ,	Uber.
	Î.	
Înкerȣ,	Πήγω. Πήγνυμι,	Cogo.
Înпілezȣ,	Ἐμπιλέω.	
Întinzȣ,	Ἐντείνω,	Intendo.
Întpematȣ,	Ἀρτεμής. ші	
Întpemape,	Ἀρτεμία.	
Înfirȣ,	Ἐμπήγω,	Infigo.
Îpdъȣ.	Ἀρδάνιον.	
	Ч.	
Чеапъ,	Κάπιον,	Caepa.
Черешȣ,	Κέρασος,	Cerasus.
Черашъ,	Κεράσιον,	Cerasum.
Черкȣ,	Κίρκος,	Circus.
Чimврȣ,	Θύμβρα,	Thymbra.
Чipadъ,	Σειράς.	
Чȣлȣ,	Κυλλὸς.	
Чіоканȣ.	Τύκος, saȣ Τυκάνη.	
	Џ.	
Џаръ,	Ἔρα,	Terra.
Џentaȣръ,	Κενταύριον -ειον,	Centaurium.
Џiȣ,	Τάω.	
Џiџъ,	Τιτθὴ, ші Τιτθός.	
Џîpȣ,	Κιῤῥίς.	
	Ш.	
Шалвapî.	Σαράβαρα.	
Шante,	Ἑπτά,	Septem.
Шеа,	Σέλλα,	Sella
Шentime,	Σεπτὰς.	
Шipъ, Шipȣ,	Σειρά,	Series.
Шкоалъ,	Σχολή,	Schola.
Шtpeanrȣ (de sȣrpȣmape),	Στραγγάλη,	Strangulatio.